

**Ta Có Thể Vô Hạn
Tiến Hóa**

NGỰ THÚ: TA CÓ THỂ VÔ HẠN TIẾN HÓA

Tác giả: Đại Mạc Thảo Lý Trùng

Thể loại: Huyền Ảo

Nguồn: truyenyy.pro

DTV-EBOOK.COM

Chương 1 - Ngón tay vàng chơi khăm?

Chương 1: Ngón tay vàng chơi khăm?

“Liên bang phong hào truyền kỳ “Minh Hoàng” công khai xác nhận con của hắn sẽ học tập ở thành phố của ta, ngay lập tức tạo ra một cơn sóng lớn về kế ước Vong Linh hệ Ngự Thú ở đây. Trong bài viết này, bản công sẽ đề xuất với mọi người về kế ước, không muốn mù quáng theo đuổi...”.

Bạch Khải đặt điện thoại xuống, xoa xoa đôi mắt đang nhức mỏi, nhìn ra ngoài cửa sổ chiếc xe, nơi có đám người nhộn nhịp cùng với những con Ngự Thú. Ý thức của hắn từ từ chìm vào không gian linh hồn, nhìn một quả trứng lớn màu trắng và thờ dài bất lực.

Đây đã là lần thứ không biết bao nhiêu hắn xem xét từ khi xuyên vào thế giới này, nhưng trứng tiến hóa vẫn cứ giữ nguyên trạng thái chưa kích hoạt, không hề có dấu hiệu sẽ thay đổi.

Một cái không thể mở ra, Ngón tay vàng, thật là không đáng để mong chờ.

“Sự phụ, phiền ngừng xe lại.”

Xe ô tô dừng lại theo yêu cầu. Bạch Khải nhanh chóng cầm túi đeo vai xuống xe, hướng về phía nhà của Tinh Linh không xa.

Vừa mới lại gần, Bạch Khải đã thấy một Ngự Thú sư ôm trong tay một con thú hình khô lâu nhỏ nhắn, chậm chậm bước ra từ trong nhà.

Nhà của Tinh Linh.

Đây là cơ sở nuôi dưỡng Ngự Thú lớn nhất ở thành phố Cổ Túc, đồng thời cũng là nơi buôn bán Ngự Thú, thỉnh thoảng cũng tiếp nhận một vài Ngự Thú lang thang.

Chỉ có điều, nhà của Tinh Linh chủ yếu nuôi chó Ngự Thú, các loại hình Ngự Thú khác mặc dù cũng có, nhưng Vong Linh hệ thì thật sự hiếm thấy.

Quả thực, hiệu ứng ngôi sao thật mạnh...

Bạch Khải không ngừng suy nghĩ về tin tức vừa nhận được, rất nhanh thu hồi ánh mắt của mình, mở cửa bước vào nhà của Tinh Linh, và thấy một thanh niên gầy gò đang kiên nhẫn an ủi một con Kim Húc Khuyển.

Gia Cát Thần nhanh chóng chú ý đến sự xuất hiện của Bạch Khải, và giao Kim Húc Khuyển đã bình tĩnh lại cho nhân viên cửa hàng bên cạnh, đi tới chỗ Bạch Khải, nói: “Hôm nay không phải người có lớp của Sở giáo sư à? Sao đến sớm vậy?”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Người cũng biết đó, nếu đợi Sở giáo sư giảng bài, chắc ta cũng không có cơ hội đến đây. À, cái tên kia đâu rồi? Ta mang mấy móc tay chân giả đến cho nó.”

Gia Cát Thần cười nói: “Cái chân giả hôm trước đã bị nó cắn hỏng hoàn toàn, giờ nó đang ở phòng điều trị nghỉ ngơi. Ta dẫn người đi gặp nó.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, theo Gia Cát Thần hướng về phòng điều trị.

“Khu vực này có người, bắt lấy cái tiểu khô lâu kia!”

Khi hai người chuẩn bị rời đi thì bỗng nghe thấy một tiếng hô lớn từ xa. Ngay lập tức, một con khô lâu nhỏ chạy ra từ một phòng, hoảng loạn chạy tứ phía.

“A ô?”

Thấy con khô lâu xuất hiện, xung quanh lập tức có mấy con Ngự Thú hình chó ánh mắt sáng lên, lập tức lao về phía nó.

Chúng đều là Ngự Thú lang thang được Tinh Linh nuôi, không có ai kiểm soát nên tự động hành động theo bản năng.

Con khô lâu cũng cảm nhận được “kẻ địch” đang nhanh chóng tiến đến, phản ứng của nó cũng vô cùng nhạy bén, linh hoạt xoay trở giữa đám người, bầy chó tạm thời không thể đuổi kịp.

Gia Hỏa này, thật sự là một con khô lâu cấp thấp chậm chạp mà có thể lập liếm như lão nhân không?

Bạch Khải mơ hồ nhìn con khô lâu đang linh hoạt né tránh giữa đám đông, trong lòng không khỏi cảm thấy khó tin. Hắn nhìn quanh mấy Ngự Thú sư đang sợ sệt, rút từ trong túi một quả cầu kim loại, nhắm chính xác vào con khô lâu và ném ra. Một tấm lưới lớn được làm từ sợi đặc chất liền từ đó bay ra.

Mặc dù trong thành phố Cổ Túc không đến nỗi có động vật hung bạo, nhưng đôi khi cũng gặp phải tình huống Ngự Thú mất kiểm soát, nên Bạch Khải chuẩn bị một ít đồ chơi nhỏ để phòng thân, trong đó có cái lưới này.

Thấy lưới bắt ngờ xuất hiện trên đầu, con khô lâu bản năng muốn tránh né, nhưng mọi con đường xung quanh đã bị bày chố chặn lại, nên nó chỉ biết đứng nhìn lưới trố mình lại.

Khi bị lưới trố chặt, con khô lâu rõ ràng không vui, liều mạng giãy dụa trong đó, nhưng lưới lại càng siết chặt hơn. Khi Bạch Khải tiến lên, con khô lâu không còn cách nào động đậy.

“Đem khô lâu cùng chố để chung một chỗ, Gia Cát Thần người cũng thật không sợ có chuyện xảy ra.”

Bạch Khải cầm con khô lâu, vừa định giao cho Gia Cát Thần, bỗng cảm thấy ý thức trong không gian rung chuyển, quả trứng lớn màu trắng đã yên lặng nhiều năm bỗng dung lắc lư mạnh mẽ, bên ngoài lập tức xuất hiện vô số vết nứt, tỏa ra ánh sáng đen kịt.

Cuối cùng, ánh sáng tán đi, vỏ trứng rơi lả tả trên mặt đất, và bên trong vật thể cuối cùng cũng hiện ra bộ mặt thật.

Lại là một quả trứng?!

Nhìn thấy trong không gian linh hồn quả trứng lớn màu đen, Bạch Khải cảm thấy rối bời như có hàng trăm con thần thú vừa đi qua mình.

Đầu năm nay, Ngón tay vàng chơi khăm kiểu gì vậy?!

Nhưng mà, quả trứng tiến hóa này đã yên tĩnh nhiều năm như vậy, sao hôm nay bỗng dung lại mở ra?

Bạch Khải thoát khỏi không gian linh hồn, dùng ánh mắt nghi ngờ đánh giá con khô lâu nhỏ đang giãy dụa bên trong lưới, trong mắt toát lên những suy nghĩ.

“Bạch Khải, tay trái của ngươi...”

Gia Cát Thần chỉ vào tay trái của Bạch Khải, nói: “Ngươi đã thức tỉnh thiên phú à?”

Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, theo ánh mắt của Gia Cát Thần nhìn qua, bất ngờ phát hiện trên mu bàn tay trái của mình

có một dấu chú văn phức tạp.

Chú văn này là biểu tượng của Ngự Thú sư dùng để triệu hồi Ngự Thú không gian.

Cũng là tiêu chí của Ngự Thú sư.

Quả thật, trướng tiến hóa chính là thiên phú Ngự Thú của hắn, nếu không phải hôm nay đột ngột kích hoạt, có lẽ hắn cả đời đều không có cơ hội trở thành Ngự Thú sư.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lại đưa ánh mắt về phía con khô lâu, cảm giác được thông tin truyền tới từ trướng tiến hóa, im lặng một lát, đột nhiên nói với Gia Cát Thần: “Con khô lâu này ta mua.”

Sau đó, Bạch Khải không đợi Gia Cát Thần đáp lại, liền đặt tay trái lên đầu con khô lâu.

Ngay lập tức, chú văn trên tay trái của Bạch Khải bỗng nhiên tỏa ra, hình thành hai vòng tròn trận pháp trong suốt, bao phủ con khô lâu.

Khi thấy hai vòng trận pháp dần gần lại, con khô lâu bản năng giằng co, nhưng khi tiếp xúc với trận pháp, nó lập tức yên tĩnh, mặc cho bản thân dần biến mất trong trận pháp.

Cuối cùng, khi hai vòng trận pháp hoàn toàn khép lại, con khô lâu đã hoàn toàn biến mất, xuất hiện trong không gian linh hồn của Bạch Khải.

Sau đó, Bạch Khải cảm thấy một dòng nước ấm lan tỏa khắp cơ thể và linh hồn, lập tức vui mừng, dường như ngay cả thân thể cũng trở nên chắc chắn hơn rất nhiều.

Sau khi khế ước Ngự Thú xong, hắn đã thực sự trở thành Ngự Thú sư.

Bạch Khải lắc đầu, dần thích nghi với tinh thần lực tăng vọt, sau đó chuyển sự chú ý về con khô lâu.

Đừng trách sao tốc độ lại nhanh như vậy, hóa ra nó thuộc loại biến dị, không trách trướng tiến hóa đã dẫn dắt hắn đi khế ước.

Nhưng mà ngay cả một kỹ năng tấn công cũng không có, đúng là quá yếu, không hổ là cấp thấp nhất trong Vong Linh hệ, cho dù là biến dị cũng không cứu vớt được loại chủng loại này.

Mọi người đều biết, huyết mạch đẳng cấp đại diện cho thuộc tính cơ sở và trưởng thành cao nhất của sủng thú, còn trưởng thành đẳng cấp là tiêu biểu cho tình trạng phát triển của sủng thú.

Khô Lâu Binh loại này, có lẽ cho dù được bồi dưỡng lên tam giai cũng chưa đủ sức mạnh để đánh bại một nhị giai tinh anh.

Nhưng mà, huyết mạch đẳng cấp có gì đó giống như không quan trọng lắm.

Nhìn thấy trên con khô lâu có tình trạng “Có thể tiến hóa”, Bạch Khải tràn đầy hy vọng.

Chương 2 - Ấp trứng vẫn được

Chương 2: Ấp trứng vẫn được

Nhìn thấy tiểu khô lâu biến mất trước mặt, Gia Cát Thần ánh mắt lập tức trở nên kỳ quái, hỏi: “Bạch Khải, ngươi đã khế ước với cái đầu khô lâu kia sao?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đáp: “Không sai, ta cảm giác có duyên phận với tiểu gia hỏa này, nên đã khế ước ngay.”

Duyên phận? Ngươi đang đùa ta à...

Gia Cát Thần trợn mắt, hoàn toàn không biết phải nói gì thêm.

“Tiểu khô lâu, đợi ta quay đầu cho ngươi, ta sẽ về trước.”

Bạch Khải lúc này tâm trạng rất phấn khởi, vô tình đưa ra lý do rồi nhanh chân hướng về nhà của Tinh Linh mà đi. Gia Cát Thần lúc này mới kịp phản ứng, ngã nghiêng trong tay máy móc chân giả, nói: “Máy móc chân giả còn chưa... Trang...”

Chưa nói dứt câu, Bạch Khải đã biến mất ở cửa chính, Gia Cát Thần chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, lặng lẽ thu máy móc chân giả vào.

Không lâu sau, Bạch Khải đã trở lại nhà của mình.

Đó là một tòa biệt thự ba tầng có sân.

Cha mẹ của Bạch Khải là các nhà nghiên cứu thuộc một tập đoàn nào đó, nên điều kiện sinh hoạt của hắn cũng khá tốt.

Chỉ có điều, cha mẹ của hắn thường xuyên không có nhà, chỉ có mỗi tháng gửi tiền sinh hoạt và thỉnh thoảng giao lưu ngắn ngủi, khiến Bạch Khải gần như chẳng khác gì một cô nhi.

Mặc dù vậy, Bạch Khải vẫn không để tâm, hắn cảm thấy vui vẻ với sự tĩnh lặng.

Vừa về đến nhà, Bạch Khải đã bắt đầu quan sát ký hiệu trên mu bàn tay trái.

Khi một Ngự Thú sư thức tỉnh thiên phú, một ký hiệu sẽ hình thành trên mu bàn tay, đồng thời biến đổi không gian linh hồn

của Ngự Thú sư thành không gian thích hợp cho linh thú sinh sống.

Ký hiệu này cũng sẽ dần dần tăng cường về tinh thần và thể chất của Ngự Thú sư.

Thế nhưng, đây không phải là điều quan trọng nhất lúc này.

Bạch Khải khổng chế tinh thần lực để kết nối với ký hiệu, một trận pháp trong suốt xuất hiện trước mắt hắn, từ đó một tiểu khô lâu toàn thân trắng như tuyết chui ra.

Dựa theo cấp độ của Ngự Thú sư, độ phức tạp và hình thức của trận pháp triệu hoán cũng sẽ khác nhau.

Đơn giản mà nói, cấp độ càng cao, trận pháp càng phức tạp, hình thức càng bắt mắt.

Giống như Bạch Khải, một tân binh Ngự Thú sư, trận pháp triệu hoán của hắn đơn giản chỉ là một hình tròn trong suốt.

Tiểu khô lâu được triệu hoán ra có vẻ hơi mờ mịt, trong hốc mắt trống rỗng có một ngọn lửa Linh Hồn xinh đẹp nhấp nháy không ngừng, như thể không hiểu rõ hoàn cảnh của mình.

Theo dữ liệu mà liên bang công bố, huyết thống Ngự Thú được chia thành năm cấp độ: Tở, Tinh Anh, Lãnh Chúa, Quân Vương và Đế Hoàng.

Tiểu khô lâu thuộc hệ Vong Linh, cấp độ thấp nhất là tở, vì vậy trí lực của nó cũng tương đối thấp.

Giờ chỉ mong trứng tiến hóa có thể sống up đúng với tên gọi của nó.

Bạch Khải đã đưa ý thức vào trứng tiến hóa, liên tục nhận được nhiều thông tin ồ ạt tràn vào não, khiến hắn cũng dần hiểu được công năng của trứng tiến hóa.

Giống như tên gọi của nó, trứng tiến hóa có khả năng tự do nâng cấp huyết thống Ngự Thú, và cường hóa thiên phú tự thân của ngự thú.

Nếu nói cấp độ trưởng thành của ngự thú quyết định sức mạnh hiện tại của nó, thì huyết thống quyết định mức độ tối đa mà ngự thú có thể đạt được.

Nói cách khác, chỉ cần có trứng tiến hóa, việc để một Caterpie tiến hóa thành Rayquaza hoàn toàn không phải là điều không thể.

Thậm chí, loại đơn giản như khô lâu binh cũng có thể nâng cấp huyết thống nhờ trứng tiến hóa.

Thật là chuyên nghiệp và hợp lý!

Nhưng mà cái đồ chơi này rốt cuộc có cách nào sử dụng?

Khi ôm tâm lý thử nghiệm, Bạch Khải đưa tay đặt lên đầu tiểu khô lâu, đồng thời tinh thần lực hướng về trứng tiến hóa.

Khi tinh thần lực của Bạch Khải tiếp xúc với trứng tiến hóa, một ánh sáng đen từ lòng bàn tay Bạch Khải nhanh chóng bao quanh tiểu khô lâu, khiến hắn cảm thấy cơ thể như mềm nhũn, tinh thần cũng hơi hoảng hốt.

Tuy nhiên, cảm giác này chỉ duy trì một lúc, sau đó Bạch Khải nhanh chóng hồi phục bình thường, nhìn chăm chăm vào vỏ trứng đen tuyền trước mặt, ánh mắt càng trở nên kỳ quái.

Hóa ra thật sự là muôn ập trứng, nhưng cái khô lâu này liệu có thể làm được không?

Đẻ con và đẻ trứng, khô lâu này dường như không khả thi lắm.

Sau khi đi vòng quanh trứng Hắc Thiết nửa ngày, Bạch Khải quyết định không dùng khả năng gia tăng nhiệt độ để thúc đẩy quá trình ập trứng, mà đứng yên ở một bên chờ đợi.

Răng rắc.

Khoảng nửa tiếng sau, trứng Hắc Thiết cuối cùng cũng nứt ra, vỏ trứng vỡ vụn rơi đầy đất, thân hình tiểu khô lâu lộ ra.

Vẫn là diện mạo nhỏ bé như vậy, ngoài việc trong hốc mắt có chút ánh sáng, dường như không có quá nhiều biến đổi.

Chỉ có thể thôi sao?

Mang theo suy nghĩ nghi ngờ, Bạch Khải lại một lần nữa đưa tay vào trên đầu tiểu khô lâu và không khỏi sáng mắt lên.

Huyết mạch cấp độ từ cấp thấp tới đã chuyển thành trung đẳng tới, kỹ năng chủng tộc cũng đã tăng thêm một cái.

Sự thay đổi rõ ràng như vậy, không biết là do Ngón tay vàng hiệu quả mạnh mẽ hay là cơ sở của tiểu khô lâu thật sự quá thấp.

“Một lần nữa nào.”

Nghĩ đến là làm, Bạch Khải lại một lần nữa sử dụng trứng tiên hóa, với một chút mong đợi, lặng lẽ chờ đợi tiểu khô lâu phá trứng ra lần nữa.

Cuối cùng, khi tiểu khô lâu thò đầu ra, Bạch Khải lại bắt đầu kiểm tra.

Quả nhiên như hần dự đoán, số liệu tiểu khô lâu không có phát sinh biến đổi, vẫn là trung đẳng tới tứ, kỹ năng cũng không tăng thêm.

Quả nhiên là vì cơ sở quá thấp...

Bạch Khải lặng lẽ lau đi ý nghĩ hy vọng có thể trực tiếp biến khô lâu thành Thần thú, nhìn tiểu khô lâu đang nhảy nhót vui vẻ trước mắt, đột nhiên nghĩ đến điều gì.

Suýt chút nữa quên đặt tên cho tiểu gia hỏa này.

Mặc dù không phải không có Ngự Thú sư dùng tên chủng tộc để gọi ngự thú của bản thân, nhưng cái tên Khô Lâu bình thật sự hơi “thấp kém”.

Quyết định vậy thì gọi người là Alpha đi.

Tiếng kêu ken két...

Tiểu khô lâu dường như rất hài lòng với cái tên của mình, miệng khẽ mở rồi khép lại, truyền tải đến Bạch Khải một cảm giác thân mật qua khế ước.

Thấy vậy, Bạch Khải cũng cảm thấy vui vẻ, nói: “Alpha, thử dùng kỹ năng của ngươi đi.”

Tiểu khô lâu nhẹ gật đầu, trong hốc mắt Quỷ Hỏa lóe lên, một ánh kim loại lấp lánh từ khung xương nổi lên, làm cho phần xương bông chốc trở nên cứng cáp hơn, nhưng dường như không đủ để bao trùm toàn bộ cơ thể, chỉ có một phần nhỏ xảy ra biến đổi.

Dù sao mới chỉ nắm giữ kỹ năng, mức độ thuần thục còn chưa đủ.

Bạch Khải vuốt cằm, chỉ vào một cây đại thụ trong sân, nói:
“Alpha, khung xương cứng lại, tấn công vào gốc cây kia.”

Vừa dứt lời, tiểu khô lâu lập tức từ chỗ đứng lao đi, với tốc độ khiến Bạch Khải phải kinh ngạc, hướng phía đại thụ mà tiến đến, rồi đâm xuống.

Phanh!

Đại thụ rung chuyển, một dấu ấn nhẹ xuất hiện trên phần thân cây.

Alpha nhìn thấy cái dấu ấn kia, lập tức mờ mịt nhặt cánh tay phải của mình lên, nhìn vào đại thụ to lớn trước mặt, rồi lại nhìn vào xương cốt yếu ớt của bản thân, ngọn lửa linh hồn lập tức trở nên ảm đạm.

Tại nhà của Tinh Linh cũng thấy tiểu khô lâu có tốc độ thật sự vượt xa đồng loại, nếu không thì đã không thể né tránh nhiều người như vậy. Sau khi tiến hóa, tốc độ càng nhanh hơn nhiều.

Chỉ có điều, lực lượng có vẻ hơi yếu, không đủ mạnh mẽ.

Hơn nữa, dường như tiểu khô lâu cũng không thể chịu nổi tốc độ này, các khớp nối lại yếu đuối.

Cần tiến hóa nhiều lần nữa.

Ken kết...

Tiểu khô lâu dường như cảm nhận được ý nghĩ của Bạch Khải, liền phân chấn tinh thần, với ánh mắt rất mong đợi nhìn chăm chăm vào tay phải của Bạch Khải.

Tiến hóa, ta muốn tiến hóa!

Bạch Khải lại lần nữa sử dụng Ngón tay vàng để bao bọc tiểu khô lâu, trải qua khoảnh khắc mê muội, hắn lại bắt đầu nảy ra những ý tưởng khác.

Cơ sở của Alpha thật sự quá thấp, trong thời gian ngắn không thể hình thành chiến lực, vậy nên trước hết phải tăng cường sức chiến đấu của hắn từ những phương diện khác đã.

Bạch Khải vỗ tay một cái, lập tức đưa ra quyết định, rồi đâm đầu thẳng vào trong biệt thự.

Chương 3 - Andromon - Khô Lâu Binh

Chương 3: Andromon - Khô Lâu Binh

Ngày thứ hai.

Gia Cát Thần mang theo một cái túi lớn xuất hiện trước cửa nhà Bạch Khải, ấn chuông đợi một lúc lâu mới thấy cánh cửa chậm rãi mở ra, lộ ra Bạch Khải với đôi mắt thâm quầng và sắc mặt vàng vọt như nền.

Nhìn thấy Gia Cát Thần, Bạch Khải lắc lắc đầu, có chút choáng váng nói: “Gia Cát Thần? Người cuối cùng cũng đến, mang thức ăn không?”

“Người không sao chứ?”

Khi thấy Bạch Khải như vậy, Gia Cát Thần không khỏi lo lắng, cầm túi mua sắm đưa cho Bạch Khải nói: “Hôm qua không phải người rất khỏe mạnh sao?”

Bạch Khải ngáp một cái, vừa lật qua lại túi mua sắm vừa đáp: “Không có gì, chỉ là tối qua không ngủ thôi.”

Gia Cát Thần hoài nghi nhìn Bạch Khải trong bộ dạng như ma chết đói, nhưng cũng không hỏi thêm nữa, chỉ nói: “Người hôm qua ký khế ước xong liền chạy đi, hôm nay ta đến xem người, tiện thể chúc mừng một chút.”

“Đúng rồi, Alpha đâu?”

“Khô Lâu Binh à? Nó đang ở trong phòng làm việc của ta.”

Bạch Khải chỉ tay về phía sau, cảm thấy đầu óc mình quay cuồng, lập tức từ trong túi lấy ra một cái bánh bao, thuận thực ăn sạch sẽ, lúc này mới tỉnh táo lại.

Hôm qua hắn đã cho Alpha tiến hóa liên tục sáu lần, gần như làm cho thân thể không được cường tráng của hắn trở nên kiệt quệ, nếu Gia Cát Thần đến chậm hơn một chút, hắn có thể đã chết đói ở đây rồi.

Dù sao đây cũng là một bài học cho Bạch Khải, sau này khi tái sử dụng trứng tiến hóa, nhất định phải chuẩn bị sẵn một ít thuốc bổ.

Nhìn Bạch Khải trong tình trạng này, Gia Cát Thần không khỏi nhớ đến một vài điều về Vong Linh hệ thú cưng mà hắn từng nghe, không nhận được rằng mình một cái.

Người này, không phải đã bị Khô Lâu Binh hút sinh khí chứ? Hắn từng nghe nói rằng ở một số thành phố khác đã xảy ra hiện tượng thú cưng Vong Linh nổi dậy làm Ngự Thú Sư mất sinh khí.

“Người xác định mình không có chuyện gì chứ?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vừa hay người tới rồi, giúp ta một tay.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, đi theo Bạch Khải đến phòng làm việc, lập tức nhìn thấy Alpha ngoan ngoãn nằm trên một cái bình đài, nhưng đã bị hỏng mất cái đầu.

Cảnh tượng này trông giống như trong một bộ phim khoa học viễn tưởng.

Gia Cát Thần im lặng nhìn Bạch Khải, hỏi: “Người hôm qua đang chơi đùa cái này sao?”

“Alpha cơ sở quá yếu, nên ta định cường hóa một chút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lấy ra một cái máy móc, nhanh chóng nối cánh tay và thân thể của Alpha lại với nhau.

“Đừng đứng đó, giúp ta lắp đặt bên dưới, ta đã thiết kế cho người cách cắm nhô này, chẳng có gì khó cả.”

Người đứng là cậu người giúp đỡ quá dễ dàng...

Gia Cát Thần không nhận được trọn mắt, nhưng khi thấy Bạch Khải có vẻ như bất cứ lúc nào cũng có thể ngủ gật, hắn vẫn bắt tay vào làm.

Chẳng mấy chốc, Alpha lại được lắp ráp lại, vẫn là bộ dạng gầy yếu, nhưng với sự trợ giúp của các phụ kiện kim loại, nhìn có vẻ mạnh mẽ hơn.

Đúng vậy, như vậy không cần lo lắng Khô Lâu Binh nhỏ này sẽ tốc độ quá nhanh khiến khớp nối bị lỏng ra.

Bạch Khải xem xét một chút, tự thấy thiết kế của mình cũng khá ổn.

Kỳ thực nếu không phải vì Khô Lôu Binh nhỏ này chịu không nổi nhiều phụ kiện nặng nề, Bạch Khải còn muốn lắp thêm nhiều thứ khác nữa.

Cái gì là kiếm laser, giáp ngực pháo...

Chỉ cần nghĩ tới, làm một con Andromon trong dị giới cũng không phải là không thể.

Tất nhiên, những điều này Bạch Khải chỉ dám nghĩ trong đầu, bởi vì những vũ khí này đều thuộc cấp độ ba trở lên, Ngự Thú Sư mới có quyền phân phối, và giá trị của chúng không hề nhỏ, không phải hần - một học sinh sống nhờ vào tiền sinh hoạt của cha mẹ - có thể chi trả nổi.

Nhìn Bạch Khải với bộ dạng này, Gia Cát Thần bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “VẬY sao hôm qua ngươi vội vã khế ước như vậy, nhà của Tinh Linh cũng không ít thú sủng đáng giá khác đâu.”

Rốt cuộc đánh thức được thiên phú, lại khế ước một con Khô Lôu Binh có hạn mức quá thấp, Gia Cát Thần cũng cảm thấy thật tiếc nuối.

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Dù Alpha chỉ là một con Khô Lôu Binh, nhưng cũng là một loại biến dị, chưa chắc đã kém những con khác.”

Nghe vậy, Gia Cát Thần ngậy ra, nhớ lại hôm qua Alpha di chuyển nhanh hơn bình thường một chút, hiểu ra và nói: “Thì ra là như vậy, nếu là loại biến dị thì có lẽ không tệ lắm.”

Mặc dù suýt nữa đã vì tiêu hao quá mức mà kiệt sức tại nhà, nhưng thu hoạch vẫn không tệ, không chỉ làm huyết mạch đẳng cấp tăng lên cao đẳng tới tở, còn học thêm một kỹ năng chủng tộc, trưởng thành đẳng cấp cũng tăng lên cấp ba.

Tuy nhiên, điều chỉnh lại cái viện tử ban đầu gọn gàng giờ trông như bị cướp bóc.

Có vẻ như cần phải cho Alpha một chút trang bị huấn luyện chuyên dụng.

Gia Cát Thần đi quanh Alpha một vòng, không khỏi chặc lưỡi nói: “Nếu Khô Lôu Binh được lắp đặt máy móc vũ trang như thế này, không biết Sở giáo sư sẽ nghĩ gì nhỉ?”

Bạch Khải không quan tâm, vung tay áo nói: “Ta học để xài, cũng không ai quy định học sinh chuyên võ không thể lắp đặt cho thú sủng khác.”

Cơ võ chuyên, tên chính xác là máy móc sủng thú vũ trang thiết kế chuyên nghiệp, cũng là một trong những chuyên ngành đặc trưng của học viện Tinh Giới.

“À... đúng vậy.”

Gia Cát Thần nghe xong cũng sững sờ, không thể phản bác ý kiến của Bạch Khải.

Dẫu nói rằng hiện tại tạm thời chưa xuất hiện máy móc vũ trang phối hợp cùng sủng thú, nhưng một số dụng cụ vũ trang hỗ trợ trên thân sủng vật vẫn khá phổ biến, còn việc trang bị thêm vũ khí cũng không có văn bản quy định nào cấm đoán.

“Vậy ý ngươi là định nuôi đầu này - á, Alpha như một máy móc sủng thú?” Ta nhớ rằng năng lượng của sủng thú truyền thống và máy móc sủng thú không thể giao thoa nhau.

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Thì sẽ không, hiện giờ chỉ là ngộ biến từng quyền mà thôi.”

Máy móc hệ sủng thú mạnh ở chỗ có thể trang bị nhiều loại vũ trang và nguồn năng lượng, chỉ cần có đủ tài nguyên và kỹ thuật, và không vượt quá khả năng nhận thức của Ngự Thú Sư, sẽ có thể cường hóa không giới hạn.

Còn như Alpha hiện tại chỉ có thể coi như một chút vũ trang bên ngoài, cần bổ sung năng lượng từ một nguồn khác.

Trừ phi Bạch Khải có thể nghiên cứu ra cách chuyển hóa năng lượng dùng chung giữa sủng thú truyền thống và máy móc vũ trang, nếu không thì hiện tại chỉ có thể sử dụng vũ trang mà thôi.

Dĩ nhiên, lý do quan trọng nhất vẫn là không có tiền.

Máy móc hệ sủng thú là một trong những phương pháp mới phát triển cho hệ thống sủng thú, mặc dù rất mạnh, thậm chí giúp cho liên bang có thể chống lại những quốc gia hùng đồ khác, nhưng không phải ai cũng có khả năng sở hữu.

Hơn nữa, hắn có trứng tiến hóa trong tay, tạm thời cũng không cần phải bận lòng về vấn đề này.

Không có chuyện gì là không giải quyết được bằng tiến hóa, nếu có, vậy thì tiến hóa nhiều lần hơn.

“Được rồi, ta cũng nên về, vốn còn định lắp đặt cho ngươi một bộ máy móc tay chân giả, chờ đến khi ngươi nghỉ ngơi tốt rồi nói sau.”

Gia Cát Thần dừng một chút rồi định rời đi, mà lúc này Bạch Khải mới nhớ đến hôm qua hắn đã xem nghiên cứu về Ngón Tay Vàng, lại quên mất việc này.

“Không sao, ta giờ đi cùng ngươi một chuyến.”

Bạch Khải thu Alpha vào không gian thú súng, lôi kéo Gia Cát Thần ra ngoài.

“Đúng rồi, bên ngươi có loại súng thú nào lạ như Alpha không?”

Chương 4 - Hiệp hội Ngự Thú Sư

Chương 4: Hiệp hội Ngự Thú Sư

“A ô ~ “

Trong phòng an dưỡng của Tinh Linh, Bạch Khải im lặng nhìn cảnh tượng trước mặt: một người một sói đang truy đuổi nhau hàng ngàn dặm. Hắn thở dài trong lòng.

Mặc dù Bạch Khải là một học sinh chuyên học võ, nhưng hắn có vốn kiến thức khá phong phú, nhanh chóng nhớ ra thông tin về con sủng thú này. Nhưng trước mắt, hắn không thể nào liên hệ Cực Địa Băng Lang với con vật này.

Lông trắng đen xen kẽ, con người màu xanh thẫm, giữa hai lông mày có ba vạch như dấu tích dài. Thêm vào đó là tính cách sống động khác thường, khiến Bạch Khải không thể không liên tưởng đến Husky kiếp trước của mình.

Người ta thường nói rằng chó là do sói tiến hóa mà thành, nhưng khi nhìn thấy con vật trước mắt, hắn cảm thấy như đây là một trường hợp thoái hóa.

Một con Cực Địa Băng Lang không biết đến năng lực Băng hệ, nếu không phải là thoái hóa thì là gì?

“Vẫn là ta tới làm thôi.”

Thấy rõ ràng Gia Cát Thần đang dần không chịu nổi, Bạch Khải nhanh chóng bước về phía trước, dùng một cây máy móc côn chạm vào Husky. Ngay lập tức, thân thể của Husky co lại rồi ngã xuống đất.

“Hô ~ hô ~ gia hỏa này, ngay cả chân cũng không đứng vững.”

Nhìn thấy Husky rốt cuộc dừng lại, Gia Cát Thần thở phào một hơi, nói: “Nhưng hắn không sao chứ?”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Sẽ không, loại trình độ dòng điện này chỉ tạm thời khiến nó tê liệt, không gây tổn thương gì cả.”

Nói xong, Bạch Khải xoay Husky lại, lấy tay chân giả và công cụ ra, nhanh chóng lắp đặt.

“Đã xong.”

Rất nhanh, Bạch Khải hoàn tất việc lắp tay chân giả cho Husky. Nhìn thấy nó vẫn lè lưỡi giả chết, hắn không nhìn được mà trợn mắt.

“Gia Cát Thần, người chắc chắn là chân của gia hỏa này bị băng đập đứt chứ không phải do đồng loại cắn đứt?”

Với tính cách như vậy, nếu nó sống trong tập thể Cực Địa Băng Lang, chắc chắn sẽ bị coi như kẻ dị loại.

Gia Cát Thần nhún vai, nói: “Ai mà biết, nhưng mà người nhắc nhở ta, từ khi gia hỏa này lắp tay chân giả thì bị đồng tộc bài xích. Ta phải tìm cho nó một phòng riêng.”

Vừa dứt lời, Husky bỗng nhảy bật dậy, hoảng loạn chạy ra khỏi phòng an dưỡng.

“A ô!”

Trong thế giới này, không có cái gì có thể giam giữ được bản đại gia đâu!

Nhìn thấy Husky chạy xa, Bạch Khải lấy ra một chiếc điều khiển từ xa và nhấn nút, dòng điện lập tức từ máy móc tay chân giả phát ra, Husky ngay lập tức co giật và ngã gục xuống đất, không khí xung quanh phảng phất mùi thịt nướng.

“Ta đã gắn thêm thiết bị điện giật, về sau sẽ không phải lo nó chạy loạn nữa, vâng, đây là điều khiển từ xa.”

Gia Cát Thần nhận lấy điều khiển từ xa, nhìn bất biết nên làm gì, còn Bạch Khải thì không nhìn được thúc giục: “Đúng rồi, mau dẫn ta đi xem những con sủng thú kỳ lạ ở nhà người.”

Gia Cát Thần nhìn Bạch Khải với vẻ nghi hoặc, nói: “Sao, người muốn tìm hiểu xem còn có biến dị gì khác không?”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Xem như vậy đi.”

Việc trứng tiến hóa mở ra quá đột ngột khiến Bạch Khải không thể xác định là do Alpha chủng tộc hay là do biến dị. Trong thành phố Vong Linh có ít sủng thú, nếu có thì cũng đã bị người khác khế ước, hắn không thể nghiên cứu, còn loại biến dị chỉ có thể xem thử ở nơi của Gia Cát Thần.

Nhận được sự xác nhận từ Bạch Khải, Gia Cát Thần tỏ ra bất lực, nói: “Nhà ta trại chăn nuôi không phải chưa từng có người

tới, nếu có biến dị thì chắc đã bị người ta phát hiện, Alpha cũng vừa từ đồi Vong Linh mang về, chẳng qua chưa bị phát hiện mà thôi.”

Quả thật, đạo lý này rất hợp lý.

Bạch Khải cảm thấy đau đầu nhưng vẫn không muốn bỏ cuộc, nắm tay Gia Cát Thần kéo đi từng khu nuôi thú.

Tất nhiên, kết quả thật rõ ràng, trứng tiến hóa không có bất kỳ biến hóa nào.

Như vậy không còn cách nào khác ngoài việc đến đồi Vong Linh xem một chút, nhưng nơi đó có lẽ chỉ có người sở hữu giấy phép Ngự Thú Sư mới có thể vào.

Nghĩ đến việc nghiên cứu Ngón tay vàng, hắn lại quên mất chuyện này.

Tuy nhiên, khi Alpha vừa mới khế ước, có thể hiện tại không cần phải thông qua khảo hạch, mà hắn hoàn toàn có thể đến khu huấn luyện đó đi dạo, vừa đứng để xem hiệu quả cải tiến của nó.

...

Hiệp hội Ngự Thú Sư.

Bạch Khải hùng hổ bước tới quây, một cô tiếp viên trẻ mỉm cười chào đón hắn.

“Ngài tốt, hoan nghênh đến với Hiệp hội Ngự Thú Sư, xin hỏi ngài muốn làm gì?”

Bạch Khải tiến lên, nói: “Chào ngài, ta muốn thuê một cái sân huấn luyện.”

Sủng thú có ba con đường chủ yếu để phát triển: tài nguyên, huấn luyện, chiến đấu.

Thông qua việc tiêu hao tài nguyên để bồi bổ sự trưởng thành của sủng thú là phương pháp đơn giản nhất và cũng là thoải mái nhất, nhưng nó lại chậm chạp và tốn kém.

Huấn luyện thì có phần khó khăn hơn, nhưng có thể thúc đẩy hiệu quả sự tăng trưởng của sủng thú hiệu quả hơn, nếu có thể kết hợp với tài nguyên phù hợp thì hiệu quả còn tốt hơn.

Còn chiến đấu, dù nguy hiểm nhưng lại mang lại lợi ích lớn nhất, không chỉ tăng cường năng lực mà còn giúp sủng thú và Ngự Thú Sư tích lũy kinh nghiệm chiến đấu thật sự, điều mà tài nguyên hay huấn luyện đơn thuần không thể có được.

Bạch Khải vừa mới khế ước với Alpha, đương nhiên không thể mạo hiểm đi ra ngoài làm những trận chiến sinh tử, mà việc tìm tài nguyên thì... Vong Linh hệ có thể sử dụng tài nguyên gì để tăng lên bản thân? Hẳn đang rất cần thiết.

Vì vậy, lựa chọn duy nhất của Bạch Khải chỉ còn lại huấn luyện.

Cô tiếp viên gật đầu cười, nói: “Xin hỏi sủng thú của ngài thuộc chủng tộc gì, tôi sẽ sắp xếp cho ngài sân bãi.”

Bạch Khải đáp: “Vong Linh hệ, Khô Lâu binh.”

Nghe thấy Bạch Khải nói vậy, mặt cô tiếp viên lập tức có chút xấu hổ, nói: “Xin lỗi, gần đây số lượng Vong Linh ngự thú ở thành phố Cổ Túc tăng vọt, vì vậy sân huấn luyện cho Vong Linh hệ đã đầy.”

Có thật không? Lại là do “Minh Hoàng” đến thành phố Cổ Túc gây ra sao.

Bạch Khải không khỏi cảm thấy khinh bỉ hành vi mù quáng của người dân thành phố Cổ Túc, nhưng khi chú ý tới ánh mắt kỳ quái của cô tiếp viên, hắn lập tức phản ứng lại.

Chẳng lẽ bây giờ mình cũng trở thành một trong những fan cuồng đó rồi?

Bạch Khải có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể tạm thời thôi. Khi hắn đang định rời đi, cô tiếp viên lại nói: “Tất nhiên, nếu ngài không ngại, tôi có thể sắp xếp cho ngài huấn luyện chung với người khác.”

Thông thường Ngự Thú Sư không thích tiết lộ phương pháp huấn luyện của mình trước mặt người khác, nhưng gần đây sân huấn luyện cho Vong Linh hệ thật sự đông đúc, mà hầu hết đều là những thực tập sinh Ngự Thú Sư, nên hiệp hội mới đưa ra biện pháp này.

“Không có vấn đề gì.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, rồi quyết định đồng ý.

Xem trước hiệu quả của những sân huấn luyện chuyên môn, nếu không chênh lệch quá lớn thì có lẽ cũng không khác gì việc huấn luyện ở nhà.

“Tốt, vậy xin ngài điền đầy đủ thông tin cơ bản, sau đó thanh toán 500 nguyên là được.”

500 đồng liên bang?!

Bạch Khải cảm thấy đau lòng, hắn mới vừa bỏ ra một số tiền để mua thiết bị cho Alpha và thanh toán chi phí cho Gia Cát Thần, tiền sinh hoạt hiện tại của hắn đã gần như hết.

Mặc dù xét thấy chi phí huấn luyện và sự mài mòn là bình thường, nhưng hắn không thể nào không cảm thấy ví tiền của mình lúc này quá rỗng.

Có vẻ như hắn cần tìm cách kiếm tiền, nếu không chỉ dựa vào tiền sinh hoạt từ cha mẹ, Bạch Khải thật sự sẽ phải ăn đất sống qua ngày.

Chương 5 - Người cho rằng người là Transformers à?

Chương 5: Người cho rằng người là Transformers à?

Nhiệt độ tại sân huấn luyện rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Bạch Khải. Sau khi chờ đợi khoảng một giờ, nữ tiếp viên mới bắt đầu kêu tên Bạch Khải.

“Ngài tốt, ngài sẽ cùng một vị nhất giai huấn luyện sư khác huấn luyện, hấn đã vào trước, thời gian huấn luyện là ba giờ. Đây là thẻ số của ngài, xin ngài nhận lấy.”

Bạch Khải tiếp nhận thẻ số, nhanh chóng hướng sân huấn luyện đi đến.

Ba giờ đồng hồ, giá là năm trăm, hơn nữa lại có người chia đều tình huống. Nếu đã có đủ tài chính ở đây, e rằng đây sẽ là lần duy nhất hấn đến đây để huấn luyện trong thời gian gần. Hấn không thể lãng phí thời gian.

...

Bạch Khải dựa vào bảng số mà đi đến một gian phòng huấn luyện, nhìn thấy phía trước có một cánh cửa lớn tràn đầy cảm giác lạnh lẽo. Hấn đẩy cửa bước vào.

Mộ địa.

Đó chính là ấn tượng đầu tiên mà Bạch Khải cảm nhận được khi nhìn qua cánh cửa.

Để nâng cao hiệu quả huấn luyện sủng thú, hiệp hội Ngự Thú sư thường tạo ra sân huấn luyện dựa theo chủng tộc và thuộc tính của sủng thú, chủ yếu sử dụng vật liệu cùng thuộc tính.

Tuy nhiên, Bạch Khải thật sự không ngờ rằng hiệp hội Ngự Thú sư lại có thể ra tay tạo ra một nơi như vậy.

“Mặc dù muốn tối đa hóa hiệu quả huấn luyện, nhưng cũng không cần phải khiến người ta sợ hãi đến thế này...”

Bạch Khải lẩm bẩm, không khỏi cảm thấy một câu.

Nếu mà ngày nào đó có đứa trẻ nào bị dọa ở đây, chắc hiệp hội Ngự Thú sư sẽ không tránh khỏi một trận khiêu nại.

Khi Bạch Khải đến sân huấn luyện, hắn thấy một con hổ cự đại dài gần bốn mét, tứ chi rắn chắc, hàm đầy răng nanh khô lâu đang ngồi xồm bên cạnh một thanh niên, đôi mắt trông rỗng với hai ngọn lửa Linh Hồn đang nhìn chăm chăm vào Bạch Khải.

So với tiêu khô lâu của Bạch Khải, U Cốt Cự Hổ rõ ràng mạnh mẽ hơn vài bậc, nhưng Bạch Khải không có ý định so sánh với người khác, mà tiến hành trận pháp gọi Alpha ra.

Hắn không đến đây để chiến đấu, người khác mạnh hơn cũng không liên quan gì đến hắn. Hơn nữa, có trứng tiến hóa ở đây, Bạch Khải cũng không lo lắng cho tương lai của Alpha.

Khô Lâu binh? Hiệp hội Ngự Thú sư tại thành phố Cổ Túc thật sự đã đến nỗi này à?

Lục Viễn khi thấy Bạch Khải triệu hồi ra một đầu khô lâu binh cấp thấp, không khỏi có chút khinh thường.

Nhưng mà suy nghĩ lại, thành phố Cổ Túc dù sao cũng chỉ là một thành phố nhỏ, họ cũng không thể ký hợp đồng được với những sủng thú cao cấp Vong Linh hệ.

Còn nữa, những thiết bị kỳ quái kia là gì?

Hai họ đã có mặt đông đủ, và một người đàn ông trung niên mặc quần áo lao động màu tối từ một cửa nhỏ đi ra, nhìn hai người với các sủng thú đã triệu hồi xong, nói: “Ta gọi là Lam Thiệu, là người hướng dẫn huấn luyện cho hai vị hôm nay. Hình như hai vị là lần đầu đến đây, vậy hôm nay chúng ta sẽ luyện tập né tránh và phòng ngự.”

Nghe Lam Thiệu nói, Lục Viễn nhú mày, rõ ràng có chút không muốn.

U Cốt Cự Hổ của hắn là cao đẳng tinh anh, không giống như những sủng thú khô lâu với tốc độ chậm và phòng ngự yếu, hắn muốn huấn luyện thực chiến hơn.

Lam Thiệu thấy vậy thì cười, nói: “Đừng khinh thường né tránh và phòng ngự, càng là cấp cao chiến đấu, hai kỹ năng này lại càng quan trọng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đồng ý với ý kiến của Lam Thiệu.

Sự sống mới là vương đạo, chỉ có sống sót mới có khả năng tiến thêm một bước.

Thấy hai người không có ý kiến, trước mặt Lam Thiệu lập tức xuất hiện một trận pháp màu lam, một đầu cự lang hắc trắng uy phong lẫm lẫm xuất hiện trước mặt ba người.

Hình dáng của nó không khác gì một con Husky, nhưng lại mang theo một khí thế của vương giả.

“Đây là sủng thú chủ lực của ta, Cự Địa Băng Lang Vương, là tam giai lãnh chúa. Các người chỉ cần hết sức tránh né những mũi băng tiễn của nó là được.”

Lam Thiệu vỗ đầu Cự Địa Băng Lang Vương, nói: “Yên tâm, ta sẽ điều chỉnh tần suất công kích và cường độ dựa trên tình huống của hai người.”

Hai người nhẹ gật đầu, điều khiển sủng thú của mình tiến vào sân huấn luyện, sau đó nhanh chóng rời khỏi vùng chiến đấu.

Các sủng thú đã ký hợp đồng sẽ không chủ động tấn công con người, nhưng kỹ năng của chúng đánh trúng thì cũng sẽ bị thương. Đương nhiên là không thể đứng quá gần nhau.

“Băng Lang Vương, sử dụng băng tiễn.”

Nhìn thấy hai người đã chuẩn bị xong, Lam Thiệu thông qua cảm ứng của Ngự Thú sư ra lệnh cho Cự Địa Băng Lang Vương.

“Ngao ô ~”

Cự Địa Băng Lang Vương gầm lên một tiếng, quanh thân nó lập tức tỏa ra luồng khí lạnh, mở miệng ra, những mũi băng tiễn sắc bén từ miệng nó bay ra, nhắm vào Alpha cùng U Cốt Cự Hồ.

“Alpha, cứng lại xương, sau đó hãy tránh né băng tiễn.”

Bạch Khải lúc này chỉ thị cho Alpha. Vì hôm nay Lam Thiệu huấn luyện là né tránh và phòng ngự, hẳn dĩ nhiên sẽ không chủ quan, nhưng do Alpha mới chỉ là nhập môn, Bạch Khải cũng không muốn cưỡng ép.

Ngược lại, Lục Viễn khi thấy băng tiễn lao tới đã hoàn toàn đưa ra mệnh lệnh trái ngược.

“U Cốt Cự Hồ, xé rách thảo!”

U Cốt Cự Hồ nhận lệnh, găm lên giận dữ, móng vuốt của nó phát ra u quang, huy động cự thảo xé nát bầu trời băng tiễn.

“Lực lượng, bộc phát cũng không tệ, nuôi dưỡng đến mức khá tốt.”

Lam Thiệu lập tức nhìn ra được thực lực vượt trội của U Cốt Cự Hồ, thầm khen một câu, sau đó nhìn về phía tiểu khô lâu bên cạnh, lập tức cảm thấy kinh ngạc.

Mặc dù cũng bị mưa băng tiễn bao phủ, nhưng để chăm sóc cho tiểu khô lâu của Bạch Khải, độ mật tấn công từ hai bên vẫn có sự khác biệt.

Dù sao người ta đến đây chẳng qua là để tiêu phí, không thể đã kích lòng tự tin của họ.

Nhưng nhìn dáng vẻ của tiểu khô lâu hiện tại, hẳn tự hỏi có phải mình đã suy nghĩ quá nhiều không?

Khác với U Cốt Cự Hồ đang cứng lại chống lại băng tiễn, tiểu khô lâu gần như không có ý định chống cự mà hoàn toàn dựa vào tốc độ của mình để né tránh, rõ ràng là không hề tốn sức.

Mặc dù có lúc không thể tránh né hoàn toàn, tiểu khô lâu cũng sẽ uốn éo theo những hướng bất thường để cố gắng né tránh.

Tiểu khô lâu thậm chí còn có thể xấp mình thành một cái khô lâu cầu để né tránh băng tiễn.

Lam Thiệu nhìn huy hiệu trên bộ quần áo của Bạch Khải, có chút hiểu ra, và ngay lập tức ra lệnh cho Băng Lang Vương một mệnh lệnh mới.

Hưu hưu hưu!

Khi nhận được mệnh lệnh, tiểu khô lâu bên kia đột nhiên tăng tần suất công kích băng tiễn, và cùng lúc đó U Cốt Cự Hồ cũng bị ảnh hưởng giống như vậy.

Đôi mắt với cơn bão tấn công đột ngột từ Băng Lang Vương, U Cốt Cự Hồ rõ ràng cũng cảm thấy áp lực. Nó không thể chỉ đơn thuần dùng xé rách thảo nữa, mà bắt đầu tính toán cách

tránh né, thậm chí đôi khi còn lựa chọn để thân thể cố ý cứng lại.

Quả thực là tam giai Ngự Thú sư, dù cho bị áp chế thực lực, nhưng sử dụng kỹ năng vẫn không phải đơn giản mà có thể ngăn cản.

Nhưng mà như vậy cũng tốt, sớm một chút để hắc biết đến khó khăn, hắc cũng có thể chuyên tâm huấn luyện.

Lục Viễn nhìn hài lòng U Cốt Cự Hồ của mình có động tác lên xuống nhịp nhàng, nhưng lại phát hiện Lam Thiệu cùng với Băng Lang Vương hoàn toàn không chú ý đến cự hồ, mà tất cả đều nhìn về phía tiểu khô lâu bên kia.

Bị đánh nát rồi sao?

Lục Viễn theo ánh mắt của Lam Thiệu nhìn sang, thì thấy dưới cơn bão tấn công dày đặc của Băng Lang Vương, tiểu khô lâu vậy mà không hề bị thương chút nào, dễ dàng né tránh toàn bộ băng tiễn, thậm chí ngay cả sự va chạm nhẹ cũng không hề có.

Nhìn thấy cảnh này, biểu cảm của Lục Viễn lập tức trở nên kỳ lạ.

Tốc độ nhanh như vậy, cùng với những biến hóa linh hoạt của hình dáng, người cho rằng người là Transformers sao?

Chương 6 - Tiền nhân thật không lừa ta

Chương 6: Tiền nhân thật không lừa ta

Bạch Khải tự nhiên chú ý tới ánh mắt của hai người, cũng tỏ ra có chút hài lòng với việc cải tiến của mình.

Khi thiết kế miếng lót vai, hắn không chỉ xem xét đến việc gia cố khớp nối mà còn thay đổi khớp nối thành loại hình tròn thông dụng để điều khiển thú nuôi.

Việc cài đặt loại khớp nối này giúp Alpha không bị hạn chế trong các hành động thông thường, tự do cử động cũng được cải thiện đáng kể.

Tuy vậy, loại vong linh sinh vật Alpha này không thể thao tác giống như những thú nuôi khác.

Nhìn thấy Alpha liên tục vặn vẹo thân thể để tránh né những mũi băng tiễn, Bạch Khải bỗng cảm thấy không còn hứng thú với việc huấn luyện, trong lòng nảy sinh ý định muốn rời đi.

Có lẽ thí nghiệm hiệu quả đã nhìn ra rồi, ở lại cũng chẳng còn ý nghĩa gì, vì đây không phải là huấn luyện thực chiến.

Huấn luyện mới bắt đầu có mười lăm phút, liệu có thể trả lại tiền không nhỉ?

“Tiền tử này biểu hiện, sao nhìn có vẻ như nhường cho người khó chịu thế...”

Nhìn thấy sắc mặt Bạch Khải có chút không thú vị, Lam Thiệu bỗng cảm thấy trong lòng có chút khó chịu, Cực Địa Băng Lang Vương cũng cảm thấy như vậy, nguyên bản những mũi băng tiễn bỗng chốc hóa thành băng trùy.

Ken kết ken kết.

Mũi băng tiễn hóa thành mảnh băng, Alpha cảm thấy áp lực gia tăng, những động tác trước đó nhẹ nhàng bỗng chốc trở nên vội vàng, nhưng sau khi trải qua một khoảng thời gian ngắn thích ứng vẫn cố gắng kiên trì.

Ngược lại, U Cốt Cự Hồ phải gánh chịu hậu quả, sau khi ráng chống đỡ bị dồn vào tình thế khó khăn thì băng trùy đã đánh

gãy xương đùi, tạm thời mất đi khả năng chiến đấu.

Cũng vì U Cốt Cự Hổ bị thương, Lam Thiệu quay lại nhận ra sự sai sót của mình, lúc này ra lệnh cho Băng Lang Vương dừng lại động tác, rồi hỏi Bạch Khải: “Con Khô Lâu binh này có phải đã xảy ra biến dị không?”

Bạch Khải nghe vậy liền nhẹ gật đầu, không có ý định che giấu, thẳng thắn thừa nhận.

Tiểu khô lâu chạy nhanh đến mức quá đáng, nếu nói không phải biến dị, ai cũng có thể hoài nghi mình.

Mặc dù trứng tiến hóa trước mắt giống như khả năng thiên phú của Ngự Thú sư, nhưng vẫn nên cẩn thận hơn một chút.

Hơn nữa, Alpha quả thật cũng là loại biến dị.

“À, ra là như vậy, vâng thì không lạ.”

Lam Thiệu nhẹ gật đầu, mặc dù nói việc cải tiến thật sự mang lại cảm giác mới mẻ, nhưng nếu bỏ qua cải tiến, thì tốc độ của con Khô Lâu này đúng là chút dị thường.

Chỉ là một vạn thú nuôi không nhất định có thể gặp phải biến dị mà phát sinh ở một con Khô Lâu không có gì tiền đồ như vậy, đúng là có chút lãng phí.

Tuy vậy, dù có tiếc nuôi nhưng Lam Thiệu vẫn giữ ý thức nghề nghiệp, không để việc đó ảnh hưởng đến tuyên bố của mình, sau khi dừng lại một chút, Lam Thiệu tiếp: “Nếu sủng thú của ngươi là loại biến dị, vậy ta sẽ tăng cường độ khó lên một chút.”

Lam Thiệu và Băng Lang Vương nhìn nhau, Băng Lang Vương lúc này hiểu ý, rít lên một tiếng dài, nhiệt độ trong sân lập tức giảm xuống, mặt đất cũng dần dần kết thành băng sương.

“Ngươi U Cốt Cự Hổ không có vấn đề gì chứ?”

Lam Thiệu nhìn về phía U Cốt Cự Hổ, con thú ban đầu bị băng trụ đánh gãy xương đùi giờ đã lành lại, khôi phục khả năng hoạt động.

Ưu điểm lớn nhất của thú nuôi thuộc hệ Vong Linh chính là, trừ khi gặp phải thuộc tính khắc chế, chỉ cần cho thời gian,

chúng đều có thể phục hồi như cũ.

“Vậy thì chúng ta bắt đầu.”

Nhìn thấy Lục Viễn gật đầu, Lam Thiệu không nhìn thẳng sang Bạch Khải mà lại một lần nữa phát động tấn công.

Mấy vị đại thúc này, không có ý định cho ta trả lại tiền sao?

Bạch Khải không nhìn được trọn mắt, nhìn Cực Địa Băng Lang một lần nữa phát động tấn công, cũng chỉ có thể tạm thời tiếp tục để Alpha toàn lực chống đỡ.

Qua một trận chiến đơn giản trước đó, Băng Lang Vương cũng đã đại khái biết về hai đối thủ đang luyện tập, tương tự là công kích từ những mũi băng, nhịp độ lại nhanh chậm không đồng đều, giữa chừng còn xen lẫn bão băng tuyết, mà thêm cả sương băng dưới chân nữa, khiến hai thú nuôi phải tránh né rất khó khăn.

Lần này, U Cốt Cự Hồ chống đỡ thời gian ngắn hơn, rất nhanh đã thua trận, mà Lục Viễn cũng không để cho U Cốt Cự Hồ tiếp tục ráng chống đỡ mà lui về một bên để nghỉ ngơi.

Mặc dù thú nuôi thuộc hệ Vong Linh không phải là khắc chế thuộc tính tấn công nên gây ra tổn thương kháng tính tương đối cao, nhưng vẫn cần thời gian để phục hồi, và U Cốt Cự Hồ từ đầu đã tiêu tốn một lượng năng lượng đáng kể, cũng cần thời gian để bình phục lại.

Trong lúc được nghỉ ngơi, Lục Viễn cuối cùng cũng có thời gian để chậm rãi quan sát Alpha.

Thú nuôi thuộc hệ Vong Linh khác với những thú nuôi bình thường, nói một cách nghiêm túc thì không có khái niệm huyết mạch nào cả, muốn biến dị hay khi còn sống có thân phận không tầm thường, hoặc là sau khi chết dính phải thứ gì đó đặc biệt.

Nhìn vẻ ngoài của tiểu khô lâu, khả năng cao là thuộc trường hợp sau.

“Chờ kết thúc sẽ hỏi một chút xem hắc lấy Khô Lâu binh từ đâu, biết đâu lại có thêm một vài thông tin ngoài ý muốn.”

Lục Viễn thầm quyết định.

Ngay khi Lục Viễn đang tự suy tính, Bạch Khải dần dần đắm chìm vào trận huấn luyện này.

Hắn khế ước Alpha đại khái mới chỉ một ngày, thậm chí còn chưa tham gia một trận chiến nào, nhưng thông qua trận huấn luyện này hắn cảm nhận được sức hấp dẫn của những thú nuôi trong chiến đấu.

“Alpha, ẩn nấp.”

Nhìn thấy Alpha rõ ràng bắt đầu có chút luống cuống, Bạch Khải chủ động chỉ huy Alpha, Alpha vốn là màu xám trắng bạch cốt liền trở nên mờ dần, từ từ biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

“Ẩn thân kỹ năng? Không sai, đáng tiếc kỹ năng cấp bậc quá thấp.”

Nhìn thấy tiểu khô lâu đang sử dụng ẩn nấp, Lam Thiệu không nhìn được tán dương, nhưng rất nhanh phát hiện ra tiểu khô lâu tung tích, một ý niệm truyền đạt ra phía sau, Băng Lang Vương lập tức tấn công vào mặt đất, từng mảnh băng từ dưới đất vươn lên, như một con rắn lớn cuộn tròn về phía một góc tối.

Alpha thấy vậy liền muốn né tránh, nhưng thân thể bỗng nhiên lung lay, động tác chậm hơn một nửa, chỉ có thể tro mắt nhìn băng bao vây mình.

Cực Địa Băng Lang Vương lập tức dừng lại công kích, nhưng tiểu khô lâu vẫn bị băng đánh trúng, gãy xương tại chỗ.

“Đây là sân huấn luyện chuyên môn cho hệ Vong Linh, tốc độ hồi phục của sinh vật hệ Vong Linh có thể nhanh hơn một chút so với bình thường, cho nên không cần phải lo lắng.”

Thấy tiểu khô lâu bị thương, Lam Thiệu đã lập tức giải thích.

Dù sao cũng là thực tập Ngự Thú sư, mà vạn nhất có ai không hiểu gì quay đầu lại khiếu nại thì thật là phiền phức.

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, để Alpha sử dụng kỹ năng phục hồi chữa trị bản thân, trong lòng suy ngẫm về cơ cấu khớp nối của Alpha.

Mới vừa rồi, Alpha rõ ràng đã kịp phản ứng, nhưng lại vì động tác không ổn định mà bị trúng đích.

Xem ra, hẳn cho dù chọn một loại kim loại nhẹ để chế tác, vẫn không thể tránh khỏi việc tác động lên trọng tâm của Alpha.

Cần phải tinh giản cấu trúc một lần nữa, bỏ đi một số phần không cần thiết.

Còn phải cân nhắc vấn đề phân bổ trang bị vũ khí trong tương lai.

Ách...

Mặc dù tốc độ của Alpha có hơi nhanh, nhưng những thuộc tính khác vẫn khá kém, dẫn đến tốc độ ưu thế không được phát huy.

Hiệu ứng thùng nước, tiền nhân thật không lừa ta.

Chương 7 - Mù quáng theo không thể làm

Chương 7: Mù quáng theo không thể làm

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, ta cảm thấy mình trở nên mạnh mẽ một chút.)

Ngay khi Bạch Khải đang suy nghĩ về cách cường hóa Alpha vũ trang, Alpha bỗng nhiên truyền cho Bạch Khải một thông điệp, cắt đứt dòng suy tưởng của hắn.

Alpha đã sử dụng kỹ năng gãy xương tái tạo để chữa trị vết thương, đang tò mò dùng ngón tay chạm vào chỗ mà trước đó bị gãy. Bạch Khải theo ánh mắt của Alpha nhìn lại và cũng phát hiện ra một chút dị dạng.

Cái xương này, hình như trở nên cường tráng hơn một chút?

Kỹ năng gãy xương tái tạo lại có hiệu quả như vậy sao?

Bạch Khải liếc nhìn U Cốt Cự Hồ, con thú mà trước đó bị gãy xương đùi, cũng không thấy có gì dị dạng, suy nghĩ một chút, hắn quay sang nói với Lam Thiệu: “Ngài có được không, tôi tiếp tục huấn luyện phòng ngự nhé?”

Lam Thiệu nghe vậy sững sờ, nhẹ gật đầu, “Tự nhiên là có thể, người điều khiển thú hơn người trong việc né tránh.”

“Vậy thì làm phiền ngài.”

Bạch Khải truyền đạt ý tưởng của mình cho Lam Thiệu, sắc mặt của Lam Thiệu bỗng trở nên cổ quái, “Người chắc chắn nếu thực hiện như vậy không?”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, “Không sai, chỉ có điều có thể sẽ gây phiền toái một chút.”

Lam Thiệu nói: “Thì cũng không đến nỗi, chỉ cần người không đau lòng là được.”

Đau lòng? Không có khả năng, không nhìn thấy những con khô lâu còn vui vẻ hơn cả Ngự Thú sư sao?

Bạch Khải nhanh chóng tháo dỡ thiết bị trên người Alpha, để Alpha quay lại chiến đấu. Tuy nhiên, Lục Viễn không vội vàng gia nhập cuộc chiến mà chỉ đứng bên quan sát.

Trước đó, U Cốt Cự Hồ đều đang sử dụng kỹ năng chiến đấu, năng lượng đã tiêu hao không ít, cần một chút thời gian để hồi phục.

Hắn muốn xem vị khô lâu chủ nhân này đang suy nghĩ điều gì.

“Băng Lang Vương, tiến công!”

Băng Lang Vương nhận lệnh từ Lam Thiệu, nhìn Alpha nhỏ bé trước mặt, có chút không chắc chắn nhìn về phía chủ nhân của mình.

“Thật sự muốn đánh nó sao?”

“Đánh!”

“Đập hư thì sao?”

“Chỉ cần đừng đánh vào đầu là được.”

Sau khi có sự xác nhận từ Ngự Thú sư của mình, Băng Lang Vương không nói thêm gì nữa, ngay lập tức vung một chưởng về phía Alpha, cơ thể nhỏ bé của Alpha lập tức vỡ vụn, chỉ còn lại một cái đầu lâu còn nguyên vẹn.

Nhưng rất nhanh, xương cốt của Alpha tại một lực lượng nào đó dẫn dắt, âm âm quay trở về, rất nhanh đã khôi phục như bình thường.

Khô lâu này hồi phục nhanh thật.

Lần này, cả Lam Thiệu và Lục Viễn đều chú ý đến tốc độ khôi phục của Alpha nhanh hơn hẳn lần trước, nhưng sau khi nghĩ đến thân phận dị dạng của nó, họ lại sớm trở lại bình thường và tiếp tục công kích Alpha.

Dị dạng, rất bình thường.

...

Thời gian ba tiếng trôi qua rất nhanh.

“Thời gian không nhiều, huấn luyện chỉ đến đây thôi.”

Lam Thiệu nhìn Alpha và Bạch Khải vẫn còn có chút không thỏa mãn, cười khổ nói: “Mặc dù nói Vong Linh hệ ngự thú

chỉ cần linh hồn hạch tâm không bị thương, hồi phục rất nhanh, nhưng người cũng cần chú ý tiết chế.”

“Tốt, tôi hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng sắc mặt vui mừng trên mặt lại đang bán đứng hắn.

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Alpha, Alpha cũng có chút thích thú, phát ra âm thanh ken két ken két vui tai.

Mạnh mẽ, mạnh mẽ hơn!

Mặc dù cấp trưởng thành không có nhắc lại thăng cấp, nhưng kỹ năng gãy xương tái tạo và khung xương cứng lại đã trở thành thuần thực, hiệu quả có thể gọi là khủng khiếp.

Ngự Thú sư hiệp hội cung cấp huấn luyện quả thật không giống, năm trăm khối tiền này thật không uổng phí.

Đáng tiếc là không thể liên tục đến đây, ví tiền không cho phép.

Ôi ~

Không biết khi nào mới có thể thi đậu Ngự Thú sư giấy phép, nếu không thì đến sủng thú cũng nuôi không nổi.

“Không có việc gì, ta đi trước.”

Bạch Khải chào hỏi Lam Thiệu và Lục Viễn trước khi trực tiếp rời khỏi phòng huấn luyện.

“Hừm, gặp lại. Hả?!”

Lục Viễn có chút mờ mịt gật đầu, đột nhiên nhớ ra bản thân chưa hỏi Bạch Khải về nguồn gốc của cái khô lâu, liền vội vàng đuổi theo.

Nhưng vẫn chậm một bước.

“Nhìn người này tuổi tác, hẳn là mới lên đại học, thành phố Cổ Túc hình như chỉ có một trường đại học mang tên Tinh Giới, hẳn là sinh viên Tinh Giới sao?”

Lục Viễn nghĩ lại về thiết bị trên người Alpha trước đó, liền hiểu ra ngay, hướng Lam Thiệu bên cạnh dò hỏi.

“Mới rồi cùng ta huấn luyện, cái người đó là sinh viên Tinh Giới sao?”

Lam Thiệu suy nghĩ trong giây lát rồi nói: “Đúng vậy, hấn là sinh viên của học viện Cơ Võ Tinh Giới.”

Cơ Võ chuyên?

Cái đó chuyên môn thiết kế chế tạo trang bị cho máy móc Ngự Thú sư sao?

Người nghiên cứu đều huấn luyện như vậy sao?

Lục Viễn không tự chủ mà nhìn về phía U Cốt Cự Hồ của mình, không nhịn được hỏi Lam Thiệu: “Hấn vừa rồi loại luyện pháp đó, thật sự có thể thực hiện được à?”

Lam Thiệu lập tức biến sắc, suy nghĩ một chút rồi nói: “Mỗi Ngự Thú sư đều có phương pháp huấn luyện riêng của bản thân, điều này còn phải tùy vào chính người, nhưng ta cá nhân cảm thấy mù quáng theo cũng không thích hợp.”

Lục Viễn nhẹ gật đầu, nhìn U Cốt Cự Hồ uy phong lẫm lẫm trước mặt, đem phương pháp huấn luyện kỳ hoa của Bạch Khải ném ra khỏi đầu.

Hấn đặc biệt chạy đến thành phố Cổ Túc chính là để cùng Minh Hoàng chỉ tử học tập, đến lúc đó chắc hấn có thể học được phương pháp huấn luyện hiệu quả nhất đối với Vong Linh hệ ngự thú.

Loại kỳ hoa phương pháp này, không học cũng không sao.

“Tôi còn muốn tiếp tục huấn luyện, tiền từ tài khoản của tôi mà trừ.”

“Ừm ~”

“Lần này tôi muốn bao hết!”

...

Bạch Khải rời khỏi Ngự Thú sư hiệp hội, sờ sờ cái bụng hơi khô héo của mình, lập tức bước nhanh về phía con phố thương mại gần nhất.

Alpha là vong linh tộc, không cần ăn uống, nhưng hấn còn là thân thể máu thịt, không thể tiếp tục như thế.

Hơn nữa, trong quá trình tiến hóa cũng cần tiêu hao thể lực và tinh thần lực, hấn có nhu cầu về thức ăn càng lớn hơn.

“Hô ~ lần này thật sự xem như tay trắng rồi.”

Bạch Khải ném hai cái túi lớn xuống đất, nhìn bên trong từng cái bình lọ, mở một bình và đổ ra một viên thuốc màu xám tro, do dự một lát hắn vẫn ném vào miệng.

Áp súc lương hoàn.

Loại thực phẩm áp súc lưu thông rộng rãi trên thị trường, ăn một viên có thể duy trì hoạt động của một người bình thường trong nửa ngày, đặc biệt thích hợp cho những nhân viên nghiên cứu hoặc Ngự Thụ sư thám hiểm bên ngoài.

Chỉ có điều, mùi vị đó...

Cái lý do “tiện nghi không có hàng tốt” này, ở bất kỳ thế giới nào cũng áp dụng được.

Bạch Khải miễn cưỡng nuốt xuống một viên áp súc lương hoàn, lại đổ vài ngụm nước, lúc này mới nghiền nát một chút hương vị khó nói thành lời.

“Phải nghĩ cách tiết kiệm tiền một chút, dịch dinh dưỡng nghe nói hương vị tốt hơn nhiều.”

Giải quyết vấn đề thức ăn xong, Bạch Khải lại gọi Alpha ra.

Ken két ken két.

(Chủ nhân, chúng ta tiếp tục huấn luyện nhé?)

Alpha vừa mới xuất hiện, liền truyền đạt ý nghĩ muốn tiếp tục huấn luyện, nhưng Bạch Khải lắc đầu, “Không vội, chúng ta cần kết hợp giữa khổ nhân, trước tiên sẽ kiểm tra huyết mạch đẳng cấp.”

Ken két ken két.

Ánh lửa trong đôi mắt của Alpha ảm đạm, rõ ràng có chút thất vọng.

“Chờ khi chúng ta có tiền, chúng ta lại đi huấn luyện.”

Nhìn thấy Alpha có vẻ như một đứa trẻ không được ăn kẹo, Bạch Khải cũng hơi ngạc nhiên.

Từ một cấp thấp tồi tệ đến cao đẳng tồi tệ, trí thông minh của Alpha rõ ràng tăng lên nhiều.

Hắn... nó có trí thông minh của một đứa trẻ ba tuổi.

Không biết khi nào nó đột phá lên cấp tinh anh thì sẽ có sự tăng trưởng lớn cỡ nào.

Bạch Khải đặt tay phải lên đầu Alpha, một cái thân hình đen nhánh lại vỏ trứng một lần nữa bao quanh Alpha, còn Bạch Khải thì trở về phòng làm việc của bản thân.

Chương 8 - Sắt thép + khô lâu =?

Chương 8: Sắt thép + khô lâu =?

Bạch Khải nhìn những máy móc và thiết bị trước mặt, hồi tưởng lại buổi huấn luyện vừa qua, hắn nhanh chóng cầm giấy bút lên viết loạn xạ một hồi, và một thiết kế hoàn toàn mới cho máy móc hộ cụ đã xuất hiện trong tay.

Lần này hắn giảm bớt một số phần phòng ngự không cần thiết, chỉ giữ lại những cấu trúc cơ bản nhất, sau đó lại một lần nữa tính toán thật kỹ về trọng lượng và phân bổ, hy vọng sẽ không gặp phải tình huống mất thăng bằng như trước.

Bạch Khải nhìn chiếc trứng lớn màu đen nằm lặng lẽ trong sân, bắt đầu chăm chú cải tạo.

Kinh tế vẫn chưa theo kịp, vì thế chỉ đành chấp nhận gian khổ một chút.

Vì chỉ là điều chỉnh nhỏ, Bạch Khải rất nhanh đã hoàn thành việc cải tạo, và đúng lúc đó, trứng Hắc Thiết cũng bắt đầu vỡ ra.

Alpha điềm điềm chui ra từ bên trong trứng Hắc Thiết, để cho cơ thể mình hấp thụ những mảnh vỏ trứng, xương cốt vốn đã trở nên hơi ảm đạm sau những buổi huấn luyện liên tục giờ đây lại sáng bóng.

“Quả nhiên là do tiến hóa từ trứng, nếu không thì một con Vong Linh hệ lại có thể có hiệu quả đặc biệt như thế này sao?”

Thấy cảnh tượng trên cơ thể Alpha, Bạch Khải lập tức hiểu ra, rồi tiếp tục lắp đặt hộ cụ hoàn toàn mới lên.

“Đến, thử xem hiệu quả thế nào nhé?”

Ken kết ken kết.

Alpha nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu chạy quanh sân, trên đường hắn gặp bất kỳ trở ngại nào cũng không hề giảm tốc độ, chỉ khéo léo sử dụng các khớp nối để né tránh.

“Khi nào có tiền, mình sẽ cho Alpha thay đổi bằng một lượng kim loại nhẹ hơn, hiệu quả chắc chắn còn cao hơn nữa.”

Bạch Khải hài lòng gật gù, không tự chủ được mà bắt đầu tưởng tượng đến tương lai, nhưng rất nhanh đã tỉnh táo lại.

Muốn có cả phòng ngự và đặc tính kim loại nhẹ, ít nhất cũng cần đến những vật liệu hiếm có mà hiện tại hẳn không thể có được. Việc cấp bách bây giờ vẫn là tăng cường sức mạnh cho Alpha, thi đỗ giấy phép Ngự Thú sư.

“Về phần phòng ngự tạm thời không thành vấn đề, còn bây giờ là đến vũ khí.”

Bạch Khải triệu hồi Alpha về bên cạnh, tiếp tục triệu hồi trứng Hắc Thiết bao lấy Alpha, trong đầu vẫn đang suy nghĩ liệu nên phân phối cho Alpha vũ khí gì.

“Alpha rất nhanh, nhưng cơ thể cũng rất yếu, không thích hợp với vũ khí quá nặng, lại thêm vật liệu hiện tại cũng không đủ, cho nên... chờ một chút!”

Bạch Khải nghĩ đến một nửa thì đột nhiên nhớ ra điều gì, bỗng nhìn về phía Alpha, đã hoàn toàn bị trứng Hắc Thiết bao bọc, mặt mày không khỏi lộ vẻ tiếc nuối.

Suy nghĩ về vũ khí cho Alpha mà lại quên không tháo hộ cụ trên người Alpha ra trước.

Hy vọng điều này không ảnh hưởng đến quá trình tiến hóa của Alpha, nếu không thì thực sự là một tổn thất lớn.

Bởi vì lo lắng cho trạng thái của Alpha, Bạch Khải không còn tâm trạng để tiếp tục chơi đùa với vũ khí, chỉ đi vòng quanh trứng Hắc Thiết, sợ mình sẽ bỏ lỡ điều gì.

Răng rắc.

Cuối cùng, trong lúc Bạch Khải lo lắng, trứng Hắc Thiết lại một lần nữa vỡ ra, mà Alpha lại không giống như trước đó chui ra trực tiếp.

Bạch Khải thấy vậy trong lòng bắt đầu hoang mang, vội vàng lao tới, và thấy một hình ảnh đột ngột thoát ra khỏi trứng, rơi vững vàng trước mặt hắn.

Không ai khác chính là Alpha.

Nhìn thấy Alpha an toàn, Bạch Khải cũng nhẹ nhàng thở ra, sau đó chú ý đến xương cốt của Alpha, từ màu trắng bệch giờ

đây dường như đã trở thành ánh kim loại sáng bóng hơn nhiều.

Có phải vẫn còn bị ảnh hưởng không?

Bạch Khải nhíu mày, dùng tinh thần lực khóa chặt vào người Alpha, một đoạn thông tin hoàn toàn mới lập tức xuất hiện trong đầu hắn.

Đây là, tiến hóa của chủng tộc? !

Mặc dù đã nghe nói rằng huyết mạch đẳng cấp khi đột phá sẽ cho phép thú cưng có sự thay đổi về chủng tộc, nhưng Bạch Khải chỉ từng thấy qua trong sách, không ngờ bản thân lại có thể chứng kiến.

Bạch Khải không thể giấu nổi niềm vui trong lòng, không thể kiềm chế nhảy cẫng lên, Alpha cũng cảm nhận được tâm trạng vui vẻ của “chủ nhân” mình, cũng bắt đầu khoa tay múa chân theo.

Tuy nhiên, Bạch Khải vẫn là một sinh viên thuần túy của khoa học tự nhiên, lý trí nhanh chóng vượt lên cảm xúc, và hắn rất nhanh đã ổn định lại tinh thần, bắt đầu nghiên cứu sự thay đổi của Alpha.

Ngoài việc chủng tộc từ khô lâu bình thường tiến hóa thành gai xương Âm Ảnh, huyết mạch đẳng cấp cũng đã từ cấp thấp tăng lên thành cấp thấp tinh anh.

Từ cấp thấp tới tới trung đẳng tới tới hắc chỉ mất 1 lần, từ trung đẳng đến cao đẳng là 2 lần, từ cao đẳng tới tới đến cấp thấp tinh anh là 6 lần.

1, 2, 6...

Tạm thời không thấy quy luật nào cả.

Hơn nữa cũng cần xem xét yếu tố hộ cụ.

Bạch Khải nhìn Alpha đã hoàn toàn hòa làm một thể với máy móc hộ cụ, đột nhiên cảm thấy mình có chút tiếc nuối.

Sớm biết trứng tiến hóa còn có thể có khả năng này, hắn chắc chắn sẽ dồn cả tâm huyết để thiết kế cho Alpha một bộ trang bị đầy đủ.

Bạch Khải hung hăng túm lấy tóc mình, ép buộc bản thân chuyển sự chú ý sang kỹ năng của Alpha.

Vẫn là ba kỹ năng, nhưng ngoài gãy xương tái tạo ra thì hai kỹ năng còn lại đều đã có sự thay đổi.

Nguyên bản xương cốt cứng lại giờ đã biến thành thép hóa khung xương, có hiệu quả tương tự như khung xương cứng lại nhưng dường như mang theo nhiều thuộc tính thép hơn, chắc chắn là do hấp thụ từ máy móc hộ cụ.

Kỹ năng ẩn nấp ban đầu đột nhiên đã biến thành hoa sen Âm Ảnh, Bạch Khải có chút không hiểu lắm.

Kỹ năng tấn công chủ động!

Trong mắt Bạch Khải lóe lên ánh sáng, sau đó hấn chỉ vào cây đại thụ trong sân và nói: “Alpha, sử dụng hoa sen Âm Ảnh!”

Alpha nhẹ gật đầu, và ngay lập tức hóa thành một bóng ma biến mất tại chỗ, sau đó Bạch Khải liền thấy một đóa hoa bạch cốt từ trong bóng tối của cây đại thụ xuất hiện, nhẹ nhàng vươn ra.

Cây đại thụ xanh tươi bỗng chốc đổ gục, còn Alpha cũng nhanh chóng trở về hình dạng ban đầu, trong hốc mắt hai đóa Linh Hồn chi hỏa nhảy múa vui vẻ.

Alpha cuối cùng đã trở nên mạnh mẽ!

Cảm nhận được niềm vui mà Alpha truyền tới, miệng Bạch Khải không tự chủ được mà mỉm cười.

Tiêu hao năng lượng của hoa sen Âm Ảnh không nhỏ, nhưng rõ ràng mang lại hiệu quả đánh lén tốt hơn hẳn, mặc dù vậy cũng không thể che giấu được sức mạnh của nó.

Ít nhất, để dùng làm đòn sát thủ là hoàn toàn đủ.

Về phần chiến đấu bình thường, chỉ cần xem Alpha có tốc độ thế nào, chỉ cần phối hợp với một số vũ khí, chắc chắn cũng sẽ đủ.

Vũ khí gì đây?

Gai xương Âm Ảnh.

Chắc chắn vũ khí tốt nhất để phối hợp với một sát thủ chính là chủy thủ.

Bạch Khải nhanh chóng quyết định lựa chọn vũ khí đầu tiên cho Alpha, và Alpha cũng cảm nhận được ý nghĩ của hắn, tay lật múa giữa không trung, hai thanh bạch cốt chủ thủ liền xuất hiện trong tay.

Tốt rồi, không cần phải bận tâm đến chuyện chế tạo vũ khí nữa.

Chủ thủ bạch cốt phối hợp với thép hóa khung xương, cường độ cũng sẽ không thua kém gì so với những chiếc chiếc chủ thủ kim loại thông thường.

Bạch Khải vỗ vào đầu Alpha, một ý tưởng loé lên trong đầu, chạy về phòng làm việc ôm tất cả nguyên liệu còn sót lại ra, ném vào tay Alpha, nói: “Alpha, chúng ta lại tiến hóa một lần nữa.”

Chương 9 - Công việc của người làm công hồn

Chương 9: Công việc của người làm công hồn

Không biết có phải do Alpha tiến hóa thành tinh anh hay không, mà lần này tiêu hao lớn hơn những lần trước rất nhiều.

Khi trứng Hắc Thiết hình thành, Bạch Khải cảm thấy toàn thân mềm nhũn, như thể đã đói bụng mấy ngày mấy đêm, chóng mặt hoa mắt, cho đến khi liên tiếp ăn mấy viên áp súc lương hoàn mới thở phào một hơi.

Bạch Khải chuyển đến một cái ghế gần trứng Hắc Thiết, lẳng lặng chờ đợi Alpha lần nữa phá xác mà ra, trong lòng suy nghĩ về những việc phải làm.

Chức năng tiến hóa này thực sự làm Bạch Khải rất hài lòng, nhưng để lại một chút di chứng khó chịu.

Hắn thật sự không biết khi Alpha huyết mạch đạt tới đẳng cấp cao hơn, thì bản thân mình có còn đủ sức để theo kịp không.

Mặc dù Ngự Thú sư có thể tăng cường thể chất theo sức mạnh của thú cưng, nhưng hiện tại nhìn thì dường như tốc độ tăng trưởng thể chất của hắn vẫn còn chậm hơn so với tiêu hao do tiến hóa.

Vậy nên biện pháp tốt nhất bây giờ là mua một chút dịch dinh dưỡng để bù đắp cho tiêu hao đó.

Dịch dinh dưỡng đều được chế biến từ một số loại thực vật sùng thú, chứa năng lượng viễn siêu so với áp súc lương hoàn.

Chỉ có điều, giá cả thì lại khá cao...

Vậy nên, hắn phải đi kiếm tiền thôi!

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, buổi sáng vào xem để mua sắm vật tư, lại quên mất việc xem trong Hiệp hội Ngự Thú sư xem có nhiệm vụ nào phù hợp cho thực tập Ngự Thú sư.

Trong thời đại này, Ngự Thú sư đã trở thành một phần không thể thiếu trong hầu hết các lĩnh vực. Nếu người dân gặp phải

chuyện gì không giải quyết được, họ sẽ đến Hiệp hội Ngự Thú sư đề ủy thác nhiệm vụ.

Chỉ có điều, những nhiệm vụ dễ dàng nhất thường dành cho các thực tập Ngự Thú sư như hấn.

Răng rắc.

Không biết có phải Alpha huyết mạch đẳng cấp tăng lên mà lần này Alpha mới đập trứng ra sau một canh giờ, trong tay vẫn ôm những phế liệu kim loại đó.

Có phải lần trước chỉ là trùng hợp không nhỉ?

Nhưng mà những phế liệu này có vẻ như ít hơn một chút?

“Alpha, có gì thay đổi không?”

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, thân thể hình như cứng cáp hơn một chút.)

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn thấy Alpha trên người phát ra ánh kim loại lấp lánh, có lẽ đã có một chút phỏng đoán.

Nếu như vậy, hiệu quả trước đó lại rõ ràng hơn khi Alpha từ tôi tớ thăng cấp lên tinh anh. Còn bình thường thì chỉ có thể thu thập một số nguyên tố nhất định.

Chỉ có điều, điều này đã mở ra một cánh cửa mới cho Bạch Khải.

Hiện tại hấp thu sắt thép, nên Alpha đã có thêm một kỹ năng khung xương bằng thép, nếu lần tới huyết mạch đẳng cấp đột phá, khi hấn thả thêm thiên thạch hay nguyên tố gì đó vào, liệu có xảy ra biến hóa gì không?

Hoặc nếu mạo hiểm hơn, thả thêm nguyên tố hệ vật liệu vào, có lẽ sẽ sinh ra một chủng tộc mới với thuộc tính khác?

Hỏa Diễm Khô Lâu? Hàn Băng Khô Lâu?

Bạch Khải càng nghĩ càng phấn khích, nhưng khi nhớ lại rằng hấn đã gần như sạch túi tiền, nhiệt huyết trong lòng ngay lập tức bị dập tắt.

Được rồi, hãy chờ ngày mai thử xem trong Hiệp hội Ngự Thú sư có nhiệm vụ gì để tiếp nhận.

Đến lúc này thì...

Bạch Khải nhìn đồng kim loại phế liệu còn lại trong tay Alpha, nhét thêm vài viên lương hoàn thật nhanh vào miệng, kích hoạt trứng tiến hóa.

Cảm giác quen thuộc yếu đuối tức thì lan tỏa khắp cơ thể, Bạch Khải không chút do dự nuốt luôn viên lương hoàn, vẫn cảm thấy đầu vầng mắt hoa, nên quyết định nằm xuống đất, nhắm mắt dưỡng thần.

Nhìn tình hình này, lần sau sử dụng trứng tiến hóa có lẽ nên đổi sang trong phòng ngủ cho thoải mái hơn một chút.

...

Ngày thứ hai.

Bạch Khải tỉnh dậy trên giường, nhìn ra ngoài cửa sổ thấy Alpha đang hươ chân múa tay trong không khí, hẩn duỗi lưng một cái.

Hôm qua hẩn liên tục để Alpha tiến hóa bốn lần nên đồng kim loại phế liệu đã hoàn toàn được hấp thu, mà Bạch Khải dù có viên lương hoàn phục hồi năng lượng cũng không chịu nổi sự tiêu hao tinh thần, vì vậy lúc Alpha huấn luyện xong hẩn đã nằm ngay xuống ngủ quên.

Ban đầu Bạch Khải còn nghĩ buổi sáng sẽ có chút di chứng, nhưng giờ hẩn lại cảm thấy rất thoải mái, thậm chí còn có phần tinh thần hơn cả trước đây.

Không ngờ sau khi tiêu hao lại có hiệu quả như vậy, xem ra cần phải lên kế hoạch thật kỹ về thời gian sử dụng trứng tiến hóa, có khi còn mang lại những hiệu quả tốt hơn.

Bạch Khải đi ra sân, Alpha cũng nhận thấy sự xuất hiện của hẩn, ngừng lại động tác và nhanh chóng tiến đến trước mặt Bạch Khải.

Ken két ken két.

(Chủ nhân, hôm nay ta có đi tập ở nơi đó không?)

Kể từ khi tiến hóa thành tinh anh, Alpha có thể truyền đạt ý nghĩ rõ ràng hơn với hẩn.

Bạch Khải ngượng ngùng cười một cái, nói: “Đi thì cũng đi, nhưng không phải đi huấn luyện, mà là đi kiếm tiền.”

Ken kết ken kết.

Alpha nhẹ nhàng gật đầu, trở về không gian Ngự Thú, Bạch Khải rửa mặt một chút rồi lại lên đường đến Hiệp hội Ngự Thú sư.

...

“Chào ngài, hôm nay ngài vẫn muốn thuê sân huấn luyện sao?”

Cô nhân viên tiếp đón nhớ rất rõ, chỉ cần liếc mắt một cái là nhận ra ngay Bạch Khải.

Bạch Khải có chút lúng túng, gãi đầu nói: “À... Hôm nay không huấn luyện, ta đến xem có nhiệm vụ nào có thể tiếp nhận.”

Cô nhân viên chỉ chỉ vào bảng điện tử trên tường đại sảnh hiệp hội, nói: “Các nhiệm vụ được ban bố đều có thể xem trên bảng thông cáo. Ngài có thể tự chọn nhiệm vụ phù hợp, chỉ còn chờ xem vận may của chính ngài thôi.”

Bạch Khải nhìn theo ngón tay cô chỉ, khi thấy những thông báo nhậm nhíp bên dưới, có một chút lúng túng.

Quả thật, ở bất cứ thế giới nào, cũng không thiếu người thích làm việc.

Bạch Khải nhận nhiệm vụ từ tay cô nhân viên, khi đưa thông tin của mình và bắt đầu xem xét các nhiệm vụ.

Thù lao nhiệm vụ tạm được, mà lại có vẻ nhẹ nhàng, đáng tiếc Alpha là hài cốt hệ, không phù hợp yêu cầu... Qua qua qua.

Thanh lý gãy xương thì đơn giản, nhưng thù lao quá ít, chắc không đủ cho Alpha làm lấy nhanh kiếm nhiều hơn.

Đãi ngộ thù lao khá tốt, lại còn có thể miễn phí sân huấn luyện, lấy cái này đi...

Hả?! Đã bị người khác tiếp nhận rồi, đây là nhà nào dám cướp!

Thù lao khá hấp dẫn, đáng tiếc Alpha không biết bay, không tiếp nhận được...

Có hàng trăm nhiệm vụ hiện ra, nhưng Bạch Khải đã xem xét rất lâu mà vẫn không tìm được nhiệm vụ nào phù hợp.

Nhiệm vụ cấp F phần lớn chỉ là những việc lật vật bình thường, lại có giá trị thấp, Hiệp hội Ngự Thú sư chỉ muốn dành cho các thực tập Ngự Thú sư một số cơ hội rèn luyện thôi.

Và thật sự, phần lớn Ngự Thú sư cũng đều nghĩ như vậy, bao gồm cả Bạch Khải.

Chỉ là đến đây nhận nhiệm vụ thì người thực sự đông quá, Bạch Khải đôi khi nhìn thấy nhiệm vụ không tồi đều đã bị người khác nhận trước.

Với tốc độ này, không có hai mươi ba mươi năm thì tuyệt đối không luyện ra được.

Nếu không, thật sự để Alpha đi làm giao hàng cho họ thì...

Chương 10 - Bắt giữ thét lên nắm

Chương 10: Bắt giữ thét lên nắm

Bạch Khải gần như đã hoàn thành tất cả nhiệm vụ cấp F, nhưng vẫn không thể tìm thấy một nhiệm vụ nào khiến hắn cảm thấy hứng thú.

Nếu không thì cứ chọn đại mấy nhiệm vụ nhẹ nhàng để giảm bớt áp lực kinh tế trước mắt đi?

Khi Bạch Khải đang chuẩn bị cúi đầu hướng về thực tại, thì một nhiệm vụ cấp E xuất hiện trên bảng nhiệm vụ.

Khác với hầu hết các nhiệm vụ nhỏ F cấp chỉ là việc vặt, nhiệm vụ cấp E thường mang theo một chút nguy hiểm, vì vậy chủ yếu chỉ có các Ngự Thú sư mới đủ điều kiện thi hành.

Thế nhưng bây giờ, một nhiệm vụ cấp E như vậy lại xuất hiện trên bảng nhiệm vụ của thực tập Ngự Thú sư, thực sự khiến Bạch Khải cảm thấy bất ngờ.

Thét lên nắm là một loại thực vật hệ sủng thú, có kỹ năng là rít lên. Chúng chủ yếu sinh trưởng ở khu vực đồi Vong Linh, và thường chuộng việc giấu mình trong đất bùn, chỉ chờ người đến gần thì sẽ bất ngờ ngoi lên.

Nếu không chuẩn bị sẵn, rất dễ bị tiếng thét chói tai của chúng làm cho ngất xỉu. Nếu không có ai phát hiện, khi tỉnh lại, bạn rất có khả năng sẽ phải đối mặt với một đám vong linh đang chờ sẵn.

Loại nhiệm vụ này giao cho thực tập Ngự Thú sư đi làm, có phải nhân viên Ngự Thú sư đoàn đang bị động kinh không?

Mang theo nghi ngờ, Bạch Khải tỉ mỉ đọc phần giới thiệu nhiệm vụ, giờ mới hiểu ra.

Do gần đây thành phố Cổ Túc xảy ra hiện tượng vong linh trở dậy, dẫn đến việc các Ngự Thú sư ngày càng nhiều xuất hiện ở khu vực đồi Vong Linh, đồng thời phát tán một số bào tử thét lên nắm, trực tiếp khiến cho một phần đồng ruộng ở vùng ngoại ô thành phố Cổ Túc bị thét lên nắm xâm chiếm.

Thét lên nắm sinh sôi nảy nở cực nhanh, trong thời gian ngắn đã vượt quá mức độ kiểm soát, gây khó khăn cho những người chủ ruộng.

Vì vậy, một số làng mạc lân cận cùng nhau thông báo nhiệm vụ, mời Ngự Thú sư đến giúp đỡ.

Chính là điều này!

Sau khi đọc xong giới thiệu nhiệm vụ, Bạch Khải không chút do dự mà nhận lấy nhiệm vụ này.

Tiếng thét của thét lên nắm đối với phần lớn sủng thú đều rất phiền toái, nhưng đối với Alpha như hắn thì gần như không có tác dụng gì, thêm vào đó lại không phải tại khu vực đồi Vong Linh, nhiệm vụ này thực sự rất dễ dàng.

Bạch Khải thu hồi bằng nhiệm vụ, chạy đến ghi danh thông tin của mình với nữ tiếp viên, sau đó đứng bên chờ đợi.

Dù không có mối đe dọa từ vong linh hệ, nhưng việc bị đe dọa bởi thét lên nắm vẫn không hề nhỏ, chắc chắn hắn không thể đơn độc làm mọi việc, vì vậy Bạch Khải còn cần phải chờ những người khác cùng nhau tổ đội.

Rất nhanh, có thêm bốn người cũng tiếp nhận nhiệm vụ này, Bạch Khải nhận được thông báo đi đến cửa Ngự Thú sư hội để tập hợp.

Bốn người này có tuổi tác tương tự hắn, mà có vẻ như họ đã quen biết nhau từ trước, đang trò chuyện rôm rả trước khi Bạch Khải đến.

Khi thấy Bạch Khải tới, một thanh niên cao ráo với nụ cười như ánh mặt trời lập tức tiến đến, nói: “Chào ngươi, ta tên là Cao Trình, ngươi cũng là thực tập Ngự Thú sư nhận nhiệm vụ thét lên nắm sao?”

“Chào các ngươi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đáp lại lời chào của những người khác, hai người còn lại cũng lần lượt chào hắn.

“Chúng ta hãy tự giới thiệu về mình trước đã.”

Cao Trình chỉ vào bản thân, giới thiệu: “Cao Trình, thực tập Ngự Thú sư, sủng thú cấp một Hỏa Giáp Hạch, nắm giữ kỹ năng

Hỏa Kiềm Kích và Hạc Vĩ Thứ.”

“Hàn Kiềm, thực tập Ngự Thú sư, sủng thú cấp năm Băng Tinh Thiềm Thừ, nắm giữ kỹ năng Băng Tinh đạn.”

“Ngụy Trạch, thực tập Ngự Thú sư, sủng thú cấp năm Thúy Lục Ngô Công, nắm giữ kỹ năng Kích Độc Quấn Quanh.”

“Ngô Lan, thực tập Ngự Thú sư, sủng thú cấp năm Thán Vĩ Xà, nắm giữ kỹ năng Hỏa Tinh Vung Đuôi.”

Ồi chao, Ngũ Độc giáo tự bao giờ đã phát triển đến dị giới rồi? Hẳn cảm thấy như có chút không hợp lắm.

Bạch Khải không khỏi thầm than trong lòng, rồi tự giới thiệu về mình: “Bạch Khải, thực tập Ngự Thú sư, sủng thú cấp sáu Gai Xương Âm Ảnh, nắm giữ kỹ năng Gãy Xương Tái Tạo.”

Vừa dứt lời, bốn người lập tức trở nên trầm mặc.

“Người có sủng thú mà không có kỹ năng công kích sao?”

Cao Trình có chút kinh ngạc nhìn Bạch Khải, không biết nên đánh giá thế nào. Bạch Khải thì ngượng ngùng gãi đầu, nói: “Có chứ, nhưng mà đẳng cấp thấp quá, không thể nói được.”

“Người như vậy có thể không ổn đâu, sủng thú mà không có kỹ năng công kích thì rất khó vượt qua khảo hạch nghề nghiệp.”

Cao Trình tập trung thuyết phục Bạch Khải vài câu, rồi nhìn sắc trời, nói: “Phía bên nhiệm vụ đã chuẩn bị xong các đạo cụ bảo hộ, nếu không còn vấn đề gì, chúng ta lên đường thôi.”

Mọi người nhìn nhau mà không có ai phản đối, sau đó cùng nhau ngồi lên xe ô tô, hướng về khu vực ngoại ô của thành phố Cổ Túc.

Cao Trình rất nhiệt tình, trên đường đi liên tục giải thích những điều cần lưu ý trong nhiệm vụ, và hẳn cũng không có tỏ ra xa lánh Bạch Khải vì sủng thú hắn không có kỹ năng công kích. Nhóm năm người nhanh chóng trở nên quen thân.

Bạch Khải nhìn Cao Trình đang nhiệt tình, hỏi: “Cao đại ca, người sủng thú đã cấp một, sao còn chưa đi thi giấy phép Ngự Thú sư?”

Nghe Bạch Khải hỏi, ba người còn lại cũng cảm thấy rất tò mò.

Để tham gia nghề Ngự Thú sư, điều kiện chính là sủng thú phải đạt đến cấp một. Nếu không thì không có tư cách tham gia khảo hạch.

Cao Trình thở dài, nói: “Ta đã thi ba lần rồi, nhưng đều thất bại cả.”

“Khảo hạch Ngự Thú sư khó khăn như vậy sao?”

Bạch Khải có chút lo lắng. Hắn từng nghĩ khi có được giấy phép Ngự Thú sư sẽ đi thăm thú ngoài thành đồi Vong Linh, nhưng giờ nhìn lại, có vẻ như khó khăn không hề nhỏ.

Cao Trình nghiêm túc gật đầu, nói: “Khảo hạch Ngự Thú sư không chỉ đánh giá năng lực chiến đấu của sủng thú, mà còn đánh giá khả năng sinh tồn trong tự nhiên của Ngự Thú sư, không đơn thuần chỉ là đánh nhau là được.”

Khả năng sinh tồn trong tự nhiên?

Bạch Khải từng nghe nói đến điều này, nhưng hắn vẫn tưởng rằng chỉ là thi lý thuyết về kiến thức, giờ thì có vẻ tự mình nghĩ đơn giản quá rồi.

Thấy mọi người đều có phần chán nản vì lời nói của mình, Cao Trình vội vàng hòa hoãn lại không khí, nói: “Dù sao các ngươi vẫn có thể thử một lần khảo hạch trước, mặc dù biết rằng cũng có đánh giá về khả năng sinh tồn, nhưng cũng không quá nguy hiểm, thử nghiệm một chút cũng tốt.”

Ngụy Trạch nhìn về phía Cao Trình, hỏi: “Vậy Cao đại ca, ngươi lần này có tham gia không?”

Cao Trình gật đầu, nói: “Chắc chắn rồi, lần này ta đã chuẩn bị không ít công sức, chắc là không có vấn đề gì.”

“Ôi chao, chúng ta có vẻ như hơi không kịp rồi.”

Khảo hạch Ngự Thú sư diễn ra cứ ba tháng một lần, lần tiếp theo sẽ vào khoảng nửa tháng nữa, họ chắc chắn không đủ thời gian chuẩn bị.

“Đúng rồi Bạch Khải, nhìn ngươi ăn mặc cũng như là học sinh của Tỉnh Giới học viện phải không? Sao không có kế ước

máy móc ngự thú?”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Ta học chuyên ngành cơ võ, vừa mới khế ước cách đây vài ngày, vì lý do đặc thù nên không lo lắng nhiều như vậy.”

Hắn vừa mới khế ước mà đã đạt cấp sáu? Hơn nữa còn không phải cho chuyên ngành chiến đấu, bọn họ trước đó đang làm gì nhỉ...

Bốn người xuất thân từ các chuyên ngành chiến đấu cùng nhau rơi vào im lặng...

Chương 11 - Cái này không khoa học

Chương 11: Cái này không khoa học

Hơn một giờ sau, nhóm người đã tới nơi cần đến.

Những nhân viên công tác đã chờ sẵn tại đó thấy họ đến, lập tức thể hiện sự nhiệt tình rất lớn.

Tuy nhiên, giọng nói của mấy nhân viên công tác đều khá lớn, sợ rằng bọn họ nghe không rõ. Bạch Khải thậm chí nghi ngờ rằng mấy người này có phải bị nắm gào thét làm cho điên không.

Cũng chính vì vậy, năm người nhanh chóng không vòng vo, theo sự dẫn dắt của nhân viên công tác đi thẳng vào khu vực nhiệm vụ.

Chỉ có điều khi họ nhìn thấy trước mặt là một khu vực rộng lớn ngập tràn nắm gào thét, Bạch Khải và mọi người đều rơi vào trạng thái im lặng kéo dài.

Ở trong khu trồng nắm để tìm nắm gào thét, thời gian này làm sao mà bắt được chúng đây?

Nắm gào thét vốn thích ẩn nấp dưới đất, giờ còn có nhiều khu nắm hỗ trợ như thế, thật sự không hề đơn giản.

Không trách gì loại nhiệm vụ này lại để cho thực tập sinh Ngự Thú sư đến tiếp nhận, có lẽ không ai muốn làm công việc này.

“Chúng ta triệu hồi ngự thú trước.”

Cao Trình có vẻ dày dặn kinh nghiệm hơn, nhanh chóng đưa ra quyết định. Bạch Khải và những người khác cũng đồng loạt đồng ý, bắt đầu triệu hồi thú cưng của mình.

Rắn, bạo, cóc, rết lần lượt xuất hiện trước mặt Cao Trình, không thể không nhắc đến rằng Bạch Khải, đặc biệt là nhỏ khô lâu, cảm thấy vô cùng không thoải mái với sự hiện diện của chúng.

Thật rồi rắm!

Khi Alpha vừa mới xuất hiện, Ngô Lan, nữ sinh duy nhất trong nhóm, chú ý đến bộ khung xương kim loại sáng bóng

của nhỏ khô lâu và nói: “Học trưởng, cái bộ dương vật xương Âm Ảnh này mua ở đâu vậy? Thật đẹp!”

“À... Mua từ nhà của Tinh Linh ở thành phố Cổ Túc.”

Bạch Khải nhú mào, cảm thấy khó hiểu với thẩm mỹ của giới trẻ hiện đại.

Mặc dù bây giờ Alpha có thể hiện ra kiểu dáng rất công nghệ, nhưng vẫn là bộ khô lâu, không biết đẹp ở chỗ nào.

Chắc, không trách gì Hiệp Hội Ngự Thú sư cần phải gửi thông báo nhắc nhở mọi người đừng mù quáng theo đuổi cái đẹp, chắc chắn là họ đã đánh giá quá thấp khả năng chịu đựng của tâm lý con người.

“Nhà của Tinh Linh? Tôi hiểu rồi.”

Ngô Lan hai mắt sáng lên, hai nam sinh khác cũng tỏ ra hứng thú, hiển nhiên cũng có ý định gì đó trong đầu.

Để quảng cáo cho Gia Cát Thần một chút miễn phí, xem ra cần phải bàn tiền quảng cáo sau.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu tìm nắm gào thét thôi. Đầu tiên, mọi người hãy mang thiết bị bảo hộ.”

Cao Trình cắt đứt cuộc trò chuyện của họ, đưa cho nhóm một loại tai che đặc chế mà nhân viên công tác đã chuẩn bị, rồi nói tiếp: “Nắm gào thét thích sống ở môi trường âm lạnh, một lúc nữa tôi sẽ dùng Hỏa Giáp Hạt để dẫn chúng ra, mọi người chuẩn bị sẵn sàng để bắt.”

Bạch Khải cùng mọi người gật đầu nhẹ, đồng ý với kế hoạch của Cao Trình, tất cả đều điều khiển thú cưng đứng sau mình là Hỏa Giáp Hạt.

Quả nhiên, đúng như những gì Cao Trình nói, Hỏa Giáp Hạt đi được một đoạn ngắn thì một viên nắm gào thét màu xám tro bất ngờ từ lòng đất bật lên và phát ra một tiếng rít chói tai.

Tê~

Cùng lúc, Bạch Khải và mọi người lập tức bịt tay lại, nhưng vẫn cảm nhận được một trận ừ tai, đồng loạt lùi về phía sau vài bước.

Tai che ứng dụng cũng không giúp được gì, không trách gì mà những nhân viên công tác kia lại phải nói lớn như vậy. Hóa ra đều bị tiếng rít của nắm gào thét làm cho chói tai.

May mắn là kỹ năng của nắm gào thét duy trì không lâu, ngay sau khi phát ra âm thanh, nó lại rơi xuống đất và có ý định ẩn lấp.

“Hỏa Giáp Hạt, sử dụng Hạt Vĩ Thứ!”

Cao Trình, với kinh nghiệm chiến đấu dày dặn, đã nhanh chóng chỉ huy Hỏa Giáp Hạt tấn công, ngay lập tức nó thò ra một cái đuôi nhọn, đâm trúng nắm gào thét.

“Nắm gào thét chỉ cần không quay trở lại trong đất, trong thời gian ngắn đều không thể sử dụng kỹ năng rít lên, vì vậy chúng ta phải nhanh tay.”

Cao Trình lấy nắm gào thét từ đuôi của Hỏa Giáp Hạt và ném vào thùng mà nhân viên công tác đã chuẩn bị. Bạch Khải và ba người còn lại cũng ngay lập tức hiểu ý, lao vào hành động.

Ngoài Cao Trình, những người còn lại đều có kỹ năng không chế, vì vậy họ đều có thể nhanh tay bắt được nắm gào thét trước khi nó rơi xuống đất. Bạch Khải cũng quan sát một hồi rồi bắt đầu hành động.

“Alpha, khi nắm gào thét bật lên, đâm xuyên chúng, được chứ?”

Bạch Khải truyền ý nghĩ chỉ lệnh cho Alpha. Alpha có vẻ hơi không hiểu, nhưng vẫn bắt đầu tự mình tìm cách thanh lý nắm gào thét, lấy ra hai thanh chủ thủ bằng xương trắng và nhanh chóng chạy về hướng khu nắm.

“Đi nào, đừng như vậy!”

Nhìn thấy Alpha chạy như vậy, Cao Trình tức thì biến sắc.

Khu vực này có rõ ràng nhiều nắm gào thét, theo cách chạy của Alpha, chắc chắn sẽ khơi dậy một số lượng lớn nắm gào thét.

Nếu để cho một đám nắm gào thét cùng nhau phát động rít lên, chỉ dựa vào tai che hiện có, họ tuyệt đối không thể chống đỡ nổi, rất có thể sẽ gây ra tổn thương không nhỏ.

Không phải người ra ngoài chiến đấu mà kém tin tưởng như vậy!

Khi Cao Trình định ra lệnh cho Hỏa Giáp Hạt đến hỗ trợ thì Alpha đã liên tục bắn ra ba bốn viên nắm gào thét trên mặt đất, và dần dần mở miệng chuẩn bị phát ra một cơn sóng âm mạnh mẽ.

Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc!

Khi bọn họ instinctively che tai mình, Alpha nhanh chóng múa may hai tay, nhanh chóng xuyên thủng nắm gào thét trước khi nó phát động kỹ năng.

Dù có một viên nắm gào thét ra trễ, Alpha cũng kịp xoay người, cường chế bỏ đạo.

Nhờ cách làm này, Alpha đã không để cho một nắm gào thét nào có thể phóng ra kỹ năng.

“Thật vậy sao?”

Hình ảnh mà Alpha thể hiện quá xuất sắc khiến Ngô Lan và các bạn trong nhóm đều ngây người tại chỗ. Cao Trình thì giải thích: “Về lý thuyết, kỹ năng của thú cưng thật sự có thể bị cắt đứt trước khi nó phát động, nhưng...”

“Đây là một đầu hài cốt hệ ngự thú chứ!”

“Nếu là u hồn hệ thì không nói, nhưng ai mà nghĩ hài cốt hệ lại có thể chạy nhanh như vậy?!”

“Cái này không khoa học!”

Cuối cùng, Cao Trình cũng không còn giữ được vẻ lạnh nhạt, ánh mắt nhìn Bạch Khải và Alpha dường như càng trở nên kỳ lạ.

Gai xương Âm Ảnh là một nhánh phụ của hệ Vong Linh, Cao Trình không phải chưa nghe nói, nhưng hẳn biết, loại sinh vật này tốc độ mặc dù không chậm, nhưng chắc chắn không thể nhanh như vậy.

Hơn nữa, đầu khô lâu gầy gò này không chỉ chạy nhanh quá mức, mà còn động tác rất kỳ lạ, hoàn toàn vi phạm quy tắc thông thường của sự chuyển động của sinh vật.

Với hắn, Alpha là một sinh vật vong linh, có thể nói rằng một ngự thú có hình dạng khô lâu nhưng được cơ khí hóa thì hắn còn dễ dàng chấp nhận hơn.

Đúng rồi, chắc chắn là như vậy!

Bốn người đều không có trao đổi với nhau, nhưng lại có cùng một ý nghĩ, ánh mắt nhìn về Bạch Khải cũng nhiều hơn sự tò mò.

Quả nhiên giống như trong truyền thuyết, tư duy của Ngự Thú sư hệ cơ khí nhiều chiều sâu hơn rất nhiều so với Ngự Thú sư truyền thống.

Giống như Bạch Khải trước mắt, rõ ràng là giả heo ăn thịt hổ.

Hí... Về sau gặp phải Ngự Thú sư hệ cơ khí, phải cẩn thận một chút, nếu bị bọn họ bán cũng không biết đâu.

Chương 12 - Cái này rất khoa học

Chương 12: Cái này rất khoa học

Rất nhanh, Alpha mang theo một thanh nắm gào thét trở lại bên cạnh Bạch Khải, đôi mắt hắn không ngừng lấp lánh Linh Hồn chi hỏa. Bạch Khải cũng cười và véo đầu Alpha.

”Làm rất tốt.”

Ken kết ken kết.

Nhận được sự công nhận từ Bạch Khải, Alpha tỏ ra vui vẻ, nhảy nhót tại chỗ.

“Bạch Khải, người nuôi thú thật là Vong Linh hệ gai xương U Minh à?”

Cao Trình tiến đến trước mặt Bạch Khải, nhìn vào Alpha với ánh mắt nghi hoặc: “Loại động tác này hẳn không phải hài cốt ngự thú có thể làm được chứ?”

“Và lại khung xương này...”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Alpha đúng thật là gai xương U Minh, nhưng nó đã từng trải qua biến dị trong quá trình tiến hóa, vì vậy tốc độ mới có thể nhanh như vậy.”

“Tiến hóa trước? Biến dị?”

Cao Trình nắm bắt điểm quan trọng trong lời Bạch Khải, nói: “Người là nói khi người ký khế ước với nó, nó vẫn chỉ là một đầu Khô Lâu binh? Sau đó bây giờ mới tiến hóa đúng không?”

“Ngạch... Vận khí tốt, vận khí tốt.”

Bạch Khải nhận ra mình lỡ lời, vội vàng bổ sung: “Còn cái màu sắc này chỉ là do ta quét lên thôi, dù sao nguyên bản hình dạng cũng hơi đáng sợ một chút.”

Đây không phải là Bạch Khải cố ý gạt người, thật sự là trùng tiến hóa có năng lực hơi đặc thù, gây chút phiền phức.

Giải thích của Bạch Khải không khiến mấy người tin tưởng lắm, nhưng họ cũng không tìm ra lời giải thích nào tốt hơn, đành phải tạm chấp nhận vậy.

“Được rồi, chúng ta nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ đã. Thù lao lần này là theo số lượng, chúng ta vẫn nên không lãng phí thời gian tốt.”

Cao Trình nhìn ra khu vực mênh mông nắm gào thét, nói: “Theo tình huống vừa rồi, nơi này nắm gào thét mật độ hình như không nhỏ.”

Mấy người gật đầu, nhưng không tự chủ được nhìn Bạch Khải trước đồng nắm gào thét, ánh mắt lộ rõ sự khao khát.

Nhiệm vụ lần này ngoài việc nhận thù lao, còn có thể mang nắm gào thét bán cho nhân viên công tác nơi này, mỗi cái có giá trị 50 đồng liên bang.

Nói cách khác, dựa theo hiệu suất của Alpha vừa rồi, chỉ cần thêm một vòng nữa, đã có thể thu về tiền cho một lần huấn luyện.

Tuy nhiên, Bạch Khải vui vẻ, nhưng mấy người khác có vẻ lại không được như vậy.

“Vậy thì, chúng ta đi đến chỗ khác làm việc đi, chỗ này có Bạch học trưởng là đủ rồi.”

Ngô Lan, nữ sinh duy nhất trong nhóm, dẫn đầu ra ý kiến, hai đồng bạn của nàng cũng đồng loạt gật đầu ủng hộ.

Nếu như đi theo Bạch Khải, họ hoàn toàn có lý do để tin rằng nhiệm vụ lần này sẽ về tay không.

“Cũng tốt, ba giờ sau chúng ta sẽ tập trung ở đây.”

Cao Trình thấy vậy cũng thuận theo, dù sao ở một khu vực lớn như thế này, tách ra làm việc sẽ gia tăng hiệu suất.

Năm người xác nhận thời gian, rồi mỗi người đi theo con đường riêng.

“Alpha, chúng ta xác định mục tiêu nhỏ, trước khi giữa trưa phải bắt được 50 cái.”

Bạch Khải nói với Alpha bên cạnh.

“Người có thể nhanh chóng tiến hóa, thì phải xem biểu hiện của chính người!”

Ken kết ken kết.

Alpha nhẹ gật đầu thể hiện đã hiểu, nhớ đến cảm giác tăng trưởng sức mạnh nhanh chóng từ viên trứng Hắc Thiết, nó liền hóa thành một cái bóng lao ra ngoài.

Mức độ khó nhiệm vụ nắm gào thét còn đơn giản hơn so với nó nghĩ, không biết nhiệm vụ này có thể hoàn thành trong bao lâu, nhưng Bạch Khải rất tin tưởng sẽ kiếm được một mục tiêu nhỏ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chỉ trong ba giờ đã qua.

Mật độ nắm gào thét vượt xa những gì Bạch Khải dự đoán, thành tích của Alpha là 68 cái.

Nếu không phải lo lắng làm hư đất nung của nắm gào thét, khả năng hiệu suất của Alpha còn cao hơn nữa.

Dù sao, ưu điểm lớn nhất của vong linh tộc là không cần nghỉ ngơi.

Rất nhanh, bốn người khác cũng lần lượt trở về, Cao Trình có vẻ ổn hơn một chút, còn Ngô Lan và hai người kia rõ ràng có chút không tốt.

Alpha chỉ dẫn mấy người cách thu dọn nắm gào thét tốt hơn, và định làm gãy kỹ năng phóng ra nắm gào thét trước.

Nhưng thực tế so với suy nghĩ thì phức tạp hơn, việc này tuy tốt nhưng khi thực hành không thể tránh khỏi sai lầm, ba giờ trôi qua, ba người đều đã bị nắm gào thét làm cho choáng váng.

“Bạch học trưởng, các người vẫn còn đang thu hoạch à?”

Thấy Alpha vẫn còn đang làm việc trên đồng, Ngô Lan và đám người không khỏi thấy kinh ngạc.

“Ừm, Alpha là vong linh tộc, không cần nghỉ ngơi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về mặt mệt mỏi của mấy người, hỏi: “Các người đều xong chưa?”

Ngô Lan và mấy người xấu hổ cười, Cao Trình thì có chút im lặng, nói: “Cái này đã ba giờ đồng hồ trôi qua, cho dù là ngự thú không mệt mỏi cũng nên kiệt sức rồi.”

Nghe vậy, Bạch Khải bừng tỉnh, lúc này mới nhớ ra buổi sáng trước khi ra cửa, hắn mới ăn một viên áp súc lương hoàn, tạm

thời vẫn chưa thấy đói.

Cao Trình nhìn cái rương bên chân Bạch Khải, tò mò hỏi:
“Người thu dọn được bao nhiêu?”

“Cũng giống như mọi khi, mới 68 cái.”

Bạch Khải nhai một miếng cơm hộp, nói: “Mật độ nắm gào thét so với ta nghĩ thấp hơn, ồ, các người thu hoạch thế nào?”

“Ngạch, miễn cưỡng xem như hoàn thành nhiệm vụ.”

Ngô Lan cùng ba người nhìn nhau, không có ai muốn tiếp tục thảo luận về chủ đề này.

“Được rồi, trước tiên chúng ta ăn đã, ta vừa thấy nhân viên công tác có chuẩn bị cơm trưa, chắc là sắp đưa tới rồi.”

Vẫn là Cao Trình xuất hiện hòa giải, sự chú ý của mọi người lập tức chuyển sang đồ ăn, không ai để ý đến việc Cao Trình lén lút đá vào cái rương sau lưng.

Cao Trình, với tốc độ và sức công kích của Hỏa Giáp Hạt, nhờ chiến thuật của Alpha, hiệu suất cũng gia tăng đáng kể, trong ba giờ dọn dẹp được 22 cái nắm gào thét.

Chỉ là không ngờ rằng Bạch Khải cùng Alpha lại mạnh mẽ đến vậy, đã đạt tới 68 cái, khiến hắn, một người tham gia ba lần khảo hạch Nghề Ngự Thú sư, không biết phải làm sao cho chịu nổi.

Rất nhanh, nhân viên công tác đã mang đến cơm hộp cho bốn người, đồng thời bắt đầu thu nắm gào thét. Bạch Khải và nhóm năm người nhận một phần cơm hộp ăn như gió cuốn.

Công việc đến trưa, thể lực của họ cũng tiêu hao không nhỏ, tự nhiên cần bổ sung một chút, vì buổi chiều còn phải làm việc trong thời gian dài hơn.

Trong lúc ăn cơm, mấy người lại bắt đầu trò chuyện.

“Bạch học trưởng, nếu người là cơ võ chuyên học sinh, sao lại không chọn ứng thú hệ máy móc để làm thú cưng nhỉ?”

Ngô Lan đã chờ hỏi câu này rất lâu, giờ có cơ hội liền trực tiếp đặt câu hỏi.

“Ta giác ngộ muộn, thêm vào đó vừa vặn gặp gỡ một Alpha như vậy một loại biến dị, cho nên mới quyết định ký khế ước.”

Bạch Khải thành thạo giải quyết một phần cơm hộp, nhưng vẫn cảm thấy chưa thỏa mãn, lại đi lấy thêm một phần.

Không biết có phải do ăn hai ngày áp súc lương hoàn hay không, mà Bạch Khải thấy khẩu vị của mình tăng lên rất nhiều, thậm chí ăn hai phần cũng không cảm thấy no bụng.

“Nguyên lai là như vậy.”

Ngô Lan nhẹ gạt đầu, tinh tế quan sát Alpha đứng sau Bạch Khải, rất nhanh chú ý đến khớp nối đặc biệt của nó.

“A? Học trưởng, sao những cái này nhìn không giống như khớp nối bình thường vậy?”

Lời của Ngô Lan hấp dẫn sự chú ý của mấy người khác, họ đồng loạt tiến tới, đều tỏ ra hiếu kỳ.

“Các người nói cái này à, Không sai, tốc độ của Alpha quá nhanh, khớp nối lại quá yếu ớt, cho nên ta mới thay bằng máy móc.”

Bốn người nghe vậy im lặng.

Khó trách Alpha có thể thực hiện những động tác kỳ lạ như vậy, thì ra là đã được cải thiện.

Cơ võ chuyên học sinh cho ngựa thú của mình lắp đặt máy móc khớp nối.

Ừ, cái này thật sự rất khoa học.

Chương 13 - Suy Nghĩ Về Tiến Hóa, Được Lộ Xác Thú

Chương 13: Suy Nghĩ Về Tiến Hóa, Được Lộ Xác Thú

Biết sự chuyển động bất thường của Alpha, Ngô Lan và hai người còn lại không những không giảm bớt hứng thú, ngược lại càng trở nên phấn khích hơn. Sau khi nhận được sự đồng ý từ Bạch Khải, họ lập tức tiến hành ngay.

“Bạch Khải, liệu máy móc có thể tiến hành cải tạo thực sự cho ngựa thú không?”

Cao Trình không phải là sinh viên của Học viện Tinh Giới, nhưng anh ta rất hiểu sự khác biệt giữa máy móc ngựa thú và ngựa thú truyền thống. Nhìn thấy Bạch Khải lại có thể cải tạo bộ khô lâu của mình, anh ta thật sự cảm thấy bất ngờ.

Bạch Khải nhún vai, nuốt một miếng đồ ăn và nói: “Ta không rõ, dù sao ta chỉ làm một chút cải tạo với máy móc, còn năng lượng hệ thống thì không liên quan.”

“Vây à.”

Cao Trình có vẻ suy nghĩ, nhìn vào Hỏa Giáp Hạt của mình và bắt đầu nảy sinh một số ý tưởng khác trong lòng.

“Bạch Khải, người có thể giúp ta xem Hỏa Giáp Hạt có thể cải tạo được không?”

Anh ta đã thất bại ba lần trong kỳ thi Ngự Thú sư, và thú cưng gần đây đã rơi vào bế tắc. Bây giờ thấy một ví dụ như Alpha, tự nhiên anh ta không muốn bỏ lỡ cơ hội này.

“Ôi, có lẽ không được đâu.”

Bạch Khải nhìn ánh mắt đầy hy vọng của Cao Trình mà cảm thấy đau đầu.

Hắn có thể tiến hành cải tiến cho Alpha là nhờ vào bộ hài cốt của ngựa thú, đặc biệt là với loại khô lâu cấp thấp như Alpha, có thể dễ dàng tháo rời, vì vậy khó khăn không lớn. Còn Hỏa Giáp Hạt lại là một loại trùng hệ, thuộc tính Hỏa, nên nếu muốn cải tạo thì sẽ rắc rối hơn nhiều.

Ít nhất, Bạch Khải không nghĩ rằng loại sắt thép thông thường có thể chịu được nhiệt độ cao từ Hỏa Giáp Huyệt.

Cao Trình có chút thất vọng, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại tinh thần, nói: “Cũng đúng, nếu như có thể thì có lẽ đã có người làm từ lâu rồi.”

“Nhưng học trưởng người quả thực rất xuất sắc, lại có thể nghĩ đến việc cải tiến cho ngự thú thuộc hệ Vong Linh.”

Ngô Lan dường như đã trở thành người hâm mộ của Bạch Khải, không tiếc lời khen ngợi, nhưng rất nhanh cũng bộc lộ ý tưởng thực sự của bản thân.

“Nếu như ngự thú thứ hai của ta cũng là thuộc hệ hải cốt, thì học trưởng có thể giúp ta cải tạo một lần không?”

Bạch Khải còn chưa kịp trả lời, thì Cao Trình đã chen vào: “Theo ý kiến cá nhân, các người nên tập trung vào một hệ bồi dưỡng thôi, dù sao một người cũng chỉ có hạn tâm sức, nếu phân tán quá nhiều sẽ không tốt.”

Lời nói của Cao Trình không phải không có lý, hầu hết các Ngự Thú sư trong liên bang đều chăm sóc, bồi dưỡng một loại ngự thú chính và thường chỉ có một hoặc hai con làm chính.

Như người hâm mộ như Ngô Lan, vì thần tượng mà đi lựa chọn ngự thú không thể nào trao khế ước, thực sự là quyết định không hợp lý.

Sau khi nghe Cao Trình giảng giải, nhóm Ngô Lan cũng rơi vào trầm tư.

Thấy tình hình này, Bạch Khải thật không biết nên chen vào như thế nào, chỉ có thể tập trung ăn cơm, rất nhanh đã xử lý xong phần ăn thứ ba.

“Hô ~ cuối cùng cũng no rồi.”

Bạch Khải vuốt bụng, nhìn lên bầu trời có mặt trời chói chang, cầm chai nước khoáng bên cạnh lên và uống một ngụm.

“Thời tiết nóng như thế này, thậm chí đến nước cũng bị phơi nóng sao?”

Cái nước này là do nhân viên cung cấp, chỉ để bên ngoài một lúc là đã bị nắng làm nóng.

“Học trưởng, người thấy nóng à? Có muốn ta gọi Băng Tinh Thiềm Thừ giúp không?”

Nghe thấy Bạch Khải phàn nàn, Hàn Kiệm lập tức triệu hồi Băng Tinh Thiềm Thừ, nhiệt độ xung quanh ngay lập tức trở nên mát lạnh và Bạch Khải cũng không khách khí mà đặt chai nước khoáng lên người Băng Tinh Thiềm Thừ.

“Ừm?”

Bạch Khải vừa chạm vào Băng Tinh Thiềm Thừ, đột nhiên không nhìn được kêu lên một tiếng. Hàn Kiệm không khỏi hơi nghi hoặc, nói: “Sao vậy học trưởng, bị đông lạnh à?”

Bạch Khải lắc đầu, đáp: “Không có, chỉ là cảm thấy Băng Tinh Thiềm Thừ của người thật sự quá thoải mái, tựa như có điều hòa vậy.”

Hàn Kiệm cười một cách hài lòng: “Băng Tinh Thiềm Thừ này là cha mẹ ta đã bảo người khác đi bắt từ hồ băng về, cũng là một tinh anh đó.”

“Thôi nào, nhà ai mà không có sủng thú tinh anh?”

Vừa dứt lời, Ngụy Trạch không nhìn được đã phản bác, còn Ngô Lan lập tức thả hộp cơm trong tay ra và bắt đầu khuyên bảo.

Nhìn sự thuận thực của họ, có lẽ đã làm không ít điều như thế này.

Bất quá Bạch Khải không có tâm trạng để quản lý những chuyện này.

Kể từ khi kích hoạt, tiến độ của trứng tiến hóa vẫn chưa thay đổi, Bạch Khải còn đang tính toán xem có đúng là liên quan đến ngự thú hệ Vong Linh không, không ngờ hôm nay lại có thay đổi.

Cuối cùng là do nguyên nhân nào?

Bạch Khải nhìn Băng Tinh Thiềm Thừ, trong lúc lấy nước khoáng vô tình lại chạm phải một lần.

Tiến độ không biến đổi chút nào, bất quá Bạch Khải cũng không hết hi vọng, lại chuyển mục tiêu sang các ngự thú khác.

“Cao đại ca, người có thể cho ta xem Hỏa Giáp Hạt một chút được không?”

Cao Trình nghe vậy có chút không hiểu, nhưng vẫn để Hỏa Giáp Hạt tiến đến trước mặt Bạch Khải.

“Sao vậy, có vấn đề gì không?”

Bạch Khải nói: “Không có gì, chỉ vừa lúc cảm thấy nó có chút đông cứng thôi, muốn dùng Hỏa Giáp Hạt để che một chút.”

“...”

Cao Trình nghe vậy cũng im lặng, nhưng không ngăn cản hành động của Bạch Khải.

Quả nhiên, lại tăng 5%!

Bạch Khải hai mắt sáng rực, đại khái đoán ra rằng trứng tiến hóa muốn tăng cấp, chính là cần phải tiếp xúc trực tiếp với sủng thú.

Tuy nhiên từ khi kích hoạt Ngón Tay Vàng đến giờ, cũng không có gì tiết lộ rõ ràng về trứng tiến hóa này.

Có vẻ như không phải ngẫu nhiên mà sủng thú nào cũng có thể làm như vậy.

Bạch Khải nhìn sang hai người còn lại, tự tiện tìm một lý do để tiếp xúc với sủng thú của họ.

Ngô Lan không cung cấp được tiến độ cho trứng tiến hóa, chỉ có Ngụy Trạch Thúy Lục Ngô Công đã cung cấp 3% tiến độ.

Quả thực, nghĩ về tiến hóa, sẽ được lột xác thú!

Chủng tộc và cấp bậc càng cao, cung cấp tiến độ càng nhiều sao?

Hơn nữa, dường như cũng liên quan đến thuộc tính chủng tộc?

Bạch Khải suy nghĩ một lúc, trong lòng có một giả thuyết, nhưng hần lại nhanh chóng cảm thấy đau đầu.

Trứng tiến hóa muốn tăng tiến độ nhất định phải tự mình tiếp xúc, cách đơn giản nhất chính là đi tiếp xúc với ngự thú đã bị khế ước.

Nếu thật sự muốn làm thế, có lẽ ngày mai hần sẽ phải bị giam ở viện Arkham.

Còn sủng thú hoang dã thì đừng nghĩ đến, chúng rất khó để tiếp cận, trí thông minh cao cũng không thấp, tự nhiên đi lên sẽ chỉ gây ra thù địch.

Cảm giác quả thực có chút phiền phức ~

Bạch Khải nhìn trứng tiến hóa trên tay, thấy một lần nữa xuất hiện vết rạn, thở dài bất đắc dĩ.

Sao lại không thể có cách tiến hóa đơn giản hơn nhỉ...

Chương 14 - Thuộc Không Thể Ngừng

Chương 14: Thuộc Không Thể Ngừng

Mặc dù có chút khó khăn, nhưng Bạch Khải vẫn rất hài lòng khi tìm ra cách để tăng cấp trứng tiến hóa.

“Alpha, chúng ta tiếp tục đi thôi.”

Bạch Khải cầm trong tay chai nước đá, uống một hơi cạn sạch, cảm thấy tâm trạng thoải mái chưa từng có.

Buổi sáng, hắn đã dọn dẹp 68 quả nấm gào thét, cộng thêm nhiệm vụ giữ gốc 1000 đồng liên bang, hắn đã kiếm được 4400 đồng liên bang rồi.

Dựa vào xu thế hiện tại, buổi chiều hắn có thể kiếm thêm ba, bốn ngàn đồng không phải là vấn đề, đến lúc đó những khó khăn về kinh tế của hắn sẽ tạm thời được giải quyết.

Nghĩ đến việc cuối cùng hắn có thể thoát khỏi gánh nặng tài chính, Bạch Khải không khỏi ánh mắt sáng lên, chọn một phương hướng mới và bắt đầu thu hoạch.

“Bọn họ, không mệt mỏi sao?”

Nhìn thấy Bạch Khải và Alpha đều phấn khởi, Ngụy Trạch cùng với hai người khác chỉ biết nhìn nhau, nhìn con thú cưng bên cạnh đã kiệt sức từ lâu mà không biết nên làm gì.

“Bình thường thôi, Vong Linh hệ thú cưng chỉ cần không sử dụng kỹ năng thì thể lực vô hạn.”

Cao Trình miễn cưỡng giải thích, nhưng không ai biết liệu hắn có tin vào lời giải thích ấy hay không.

Vong Linh sinh vật có thể lực vô hạn, nhưng chẳng ai nghe nói rằng Vong Linh hệ Ngự Thú sư cũng như vậy.

Bạch Khải tự nhiên không biết suy nghĩ của những người khác, hắn dẫn theo Alpha đi khắp nơi tìm kiếm nấm gào thét, còn nhóm kia thấy vậy cũng không còn ý định nghỉ ngơi, dẫn theo những thú cưng rõ ràng không quá tình nguyện và bắt đầu công việc.

...

Đến tối, Bạch Khải và Alpha vui vẻ trở về, đồng thời bắt đầu lên kế hoạch cho khoản thu nhập này.

Còn Cao Trình cùng nhóm khác, tất cả đều mệt mỏi.

Thú cưng của họ không nhanh như Alpha, chỉ có thể dùng kỹ năng để thanh lý năm gào thét.

Dần dần, năng lượng phục hồi trở thành vấn đề, sai lầm cũng ngày càng nhiều.

Không có gì bất ngờ, ngày mai họ sẽ không tiếp tục nhận nhiệm vụ này nữa.

Cao Trình nhìn bầu trời, cầm thùng thu hoạch đưa cho nhân viên, nói: “Thời gian không còn sớm, chúng ta nên về trước, sáng mai có thể lại phải đi học.”

Ngoài hấn và Bạch Khải, ba người còn lại đều là học sinh cấp ba, dù đều là chiến sĩ chuyên nghiệp nhưng vẫn cần học văn hóa.

Dù sao, nếu không đủ kiến thức thì không thể nuôi dưỡng một con thú cưng xuất sắc.

Ý kiến của Cao Trình không ai phản đối, sau khi kết toán phần thưởng nhiệm vụ, tất cả cùng nhau bước trên con đường về.

Không lâu sau, Ngô Lan và ba người kia đã lâm vào giấc ngủ say, chỉ còn Bạch Khải vẫn hùng hực khí thế nghĩ cách xử lý để kiếm tiền.

Hôm nay tổng cộng hấn kiếm được 8100 đồng liên bang, vượt quá mong đợi của hấn, đủ để mua không ít dịch dinh dưỡng và đến mấy sân huấn luyện.

Tuy nhiên, như vậy thì tài chính cho việc trang bị máy móc lại không đủ.

Được rồi, trước tiên hãy tăng cấp cho Alpha, chờ lấy được giấy phép thi nghề Ngự Thú sư xong thì vấn đề tài chính sẽ được giải quyết.

Cao Trình nhìn Bạch Khải, đột nhiên hỏi: “Bạch Khải, ngươi cũng định thi nghề Ngự Thú sư à?”

Trong thời đại này, có rất nhiều nghề liên quan đến thú cưng, như những chuyên gia chăn nuôi, được tề sư, hay thậm chí là

các võ sư mới phát triển.

Những nghề này đều quay quanh thú cung, nhưng đều có một điểm chung, chính là nghề phụ trợ.

Còn Bạch Khải với tư cách là sinh viên chuyên ngành võ sư, không có gì bất ngờ khi hắn trở thành một võ sư, nhưng sau một ngày thảo luận như vậy, Cao Trình chắc chắn rằng Bạch Khải sẽ tham gia kỳ thi nghề Ngự Thú sư.

Dù gì, hắn chưa từng thấy võ sư nào lại cải tạo thú cung không phải máy móc.

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta sẽ cố gắng lấy giấy phép trong năm nay, làm thêm một số việc để thu nhập cũng nhiều hơn một chút.”

Nếu là trứng tiến hóa hay trang bị máy móc, đều cần không ít tài chính ủng hộ, chỉ dựa vào nhiệm vụ cấp F mà sống thì không đủ.

“Cái gì? Thú cung của người không phải mới lên cấp sáu sao?”

Cao Trình đầy thắc mắc, “Đề lên cấp một phải khó khăn lắm.”

Thú cung trưởng thành sẽ khó lên cấp hơn so với thú chủng tộc, đặc biệt là ở những giai đoạn lớn sẽ càng khó khăn.

“Có chút khó khăn, nếu không thì ta đã định tham gia kỳ thi vào tháng sáu, giờ chỉ có thể đợi lần sau cùng Cao đại ca người tổ đội thôi.”

Kỳ thi Ngự Thú sư diễn ra ba tháng một lần, mà giờ đã giữa tháng năm, chỉ còn hai mươi ngày nữa đến kỳ thi tháng sáu.

Tuy có trứng tiến hóa, nhưng Bạch Khải cũng không chắc mình có thể giúp Alpha lên cấp một trong vòng hai mươi ngày.

Nhìn thấy vẻ tự tin của Bạch Khải, Cao Trình chỉ có thể im lặng.

Học bá giờ tự tin như vậy sao?

Hắn mất hơn hai năm mới đưa Hỏa Giáp Hạt lên cấp một, trong khi Bạch Khải lại dự định trong năm sau đã lên đến cấp sáu?

Còn nữa, cái gọi là lần sau sẽ cùng ta tổ đội?

Người nói như vậy có thật sự lịch sự không?

Khóe miệng Cao Trình hơi co giật, nhưng vẫn khuyên: “Ta vẫn khuyên người nên luyện tập nhiều hơn các kỹ năng tấn công chủ công, vì kỳ thi nghề Ngự Thú sư sẽ đánh giá tổng thể năng lực.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Được rồi, ta sẽ tập luyện ngay sau khi về.”

Alpha hôm qua vừa mới có được một kỹ năng tấn công hoa sen Âm Ảnh, còn chưa kịp luyện tập, nhưng lời của Cao Trình cũng là một lời nhắc nhở cho Bạch Khải.

Tốc độ của Alpha mặc dù rất ấn tượng, nhưng vẫn có thể gặp phải đối thủ có kỹ năng không chế tốt, đến lúc đó chỉ dựa vào hoa sen Âm Ảnh thì có lẽ sẽ không đủ.

...

Khi cả nhóm trở về thành phố Cổ Túc, họ ai đi đường nấy, còn Bạch Khải thì lại đi dạo một vòng ở phố buôn bán trước khi về nhà.

Nhìn số dư vừa mới phong phú lại tụt xuống, Bạch Khải cảm thấy đau lòng, nhưng khi nhìn thấy thùng dịch dinh dưỡng thì hơi yên tâm hơn một chút.

Có dịch dinh dưỡng đó, hẳn là có thể giảm bớt nhiều di chứng của trứng tiến hóa.

Nhưng trước tiên phải thử thì mới biết.

Bạch Khải triệu hồi Alpha ra, mở một bình dịch dinh dưỡng, rồi tiếp tục sử dụng trứng tiến hóa bao vây Alpha.

Cảm giác mệt mỏi lại ập đến, Bạch Khải lập tức uống sạch dịch dinh dưỡng.

Vị chua chua ngọt ngọt, giống như nước trái cây.

Bạch Khải thoa môi, sau đó cảm nhận một dòng năng lượng ấm áp chảy khắp cơ thể, đánh tan cảm giác mệt mỏi, thậm chí trạng thái còn tốt hơn trước rất nhiều.

Quả nhiên, tiền nào của nấy, áp súc lương hoàn chỉ là đồ vô giá trị, cần phải xóa sổ thôi!

Bạch Khải hài lòng nhìn chai dịch dinh dưỡng trong tay, như vậy hẳn có thể yên tâm mạo hiểm sử dụng trứng tiến hóa rồi.

Cũng không biết dịch dinh dưỡng này có kháng thuốc hay không, đừng uống nhiều mà không có tác dụng là tốt.

Được rồi, chờ khi trở thành nghề Ngự Thú sư rồi, đổi lại sẽ tốt hơn.

Thuốc không thể ngừng a ~

Chương 15 - Trận Chiến Đầu Tiên

Chương 15: Trận Chiến Đầu Tiên

Ngày thứ hai.

Bạch Khải dụi dụi mắt ngái ngủ, nhìn ra ngoài cửa sổ đã gần đến giữa buổi sáng, đành miễn cưỡng bò dậy khỏi giường.

Dù đã có sự hỗ trợ từ dịch dinh dưỡng, nhưng tốc độ phục hồi thể lực của Bạch Khải vẫn chưa hoàn toàn đạt yêu cầu để theo kịp nhu cầu tiến hóa, vì vậy hắn vẫn cảm thấy có chút mệt mỏi. Do đó, Bạch Khải quyết định thực hiện quá trình tiến hóa ngay trong phòng ngủ.

Hắn đã tiến hóa, uống thuốc, rồi lại vẽ thiết kế, sau đó lại tiến hóa và uống thuốc...

Đêm qua, Bạch Khải gần như đã lặp đi lặp lại ba hoạt động này cho tới tận rạng sáng mới bắt đầu chợp mắt.

“Ra ngoài tìm chút đồ ăn, rồi sẽ đến sân huấn luyện.”

Sau một đêm uống sáu bảy bình dịch dinh dưỡng, thực ra Bạch Khải cũng không cảm thấy đói lắm, chỉ là bụng hơi trống trải nên hắn quyết định làm một bữa. Hắn ăn qua loa chút gì đó để lót dạ rồi thẳng tiến đến hiệp hội Ngự Thú sư.

Tối qua, hắn đã để Alpha tiến hóa sáu lần và còn thu thập được không ít năng lượng mà chưa hấp thụ hết. Bạch Khải dự định sẽ tìm huấn luyện viên giúp đỡ lần nữa.

Người có hỏi sao hắn không tự mình đến?

Thực ra, Bạch Khải cũng muốn, đồng thời lại muốn thử nghiệm. Nhưng sau khi đôi tay của hắn run lên vì sức mạnh của Alpha, hắn đã quyết định buông ý định đó.

Ai có thể nghĩ rằng, kỹ năng chủ động trước đây lại biến thành kỹ năng bị động khi khung xương được tiến hóa thành thép.

Mặc dù chưa đạt đến độ cứng của thép hoàn toàn, nhưng Bạch Khải không phải là kẻ có thể chịu đựng được điều đó.

Khi đến hiệp hội Ngự Thú sư, lần này tiếp đón hắn là một nhân viên tiếp tân khác.

“Xin lỗi, hôm nay sân huấn luyện Vong Linh đã kín chỗ.”

“Có thể tham gia đấu trận không?”

“Hiện tại không còn cơ hội ghép trận.”

Nhân viên tiếp tân có chút áy náy nói: “Nhưng nếu ngài muốn rèn luyện cho bản thân và sủng thú, tôi đề nghị ngài nên thử đấu thử, hiệu quả cũng không kém.”

“Đấu thử?”

Bạch Khải do dự một lát, hỏi: “Đấu thử thì đối thủ cũng ngang cấp chứ?”

Nhân viên tiếp tân gật đầu: “Đừng lo, đấu thử sẽ không cho đối thủ vượt cấp chênh lệch quá một cấp.”

Hừm, nhưng Bạch Khải lại muốn có hiệu quả chênh lệch cấp độ rõ ràng.

Hắn đến đây chủ yếu là để sử dụng kỹ năng tái tạo xương để phối hợp với trứng Hắc Thiết, nhanh chóng tăng cường sức mạnh của Alpha. Nếu như đối thủ cũng ngang cấp thì hiệu suất sẽ chậm hơn rất nhiều.

Nhưng hiện tại có vẻ như cũng không còn lựa chọn nào khác, mà thực chiến cũng là phần kiểm tra quan trọng cho nghề nghiệp Ngự Thú sư.

“Vậy thì phiền người sắp xếp cho ta một trận đấu thử.”

Nhân viên tiếp tân mỉm cười: “Xin hỏi ngài có chỉ định đối thủ không? Nếu không, chúng tôi sẽ ngẫu nhiên ghép đôi cho ngài.”

“Ngẫu nhiên được rồi.”

“Tốt, xin ngài vui lòng thanh toán phí, sau đó chờ gọi tên.”

“Hơn nữa còn phải thu phí... Cũng may là giá rẻ hơn huấn luyện một chút.”

Bạch Khải cảm thấy hơi đau lòng khi thanh toán phí, nhận thẻ số và chờ đợi ở khu vực đối diện.

Ngoài đạo quán, hiệp hội Ngự Thú sư là nơi duy nhất cung cấp không gian đấu, vì vậy số lượng người cũng không ít.

Mặc dù nơi này không cho phép bất kỳ hành vi đánh bạc nào, nhưng việc quan sát người khác thi đấu vẫn có thể coi là một cách để tích lũy kinh nghiệm chiến đấu. Do đó, ở đây chủ yếu là những Ngự Thú sư đang thực tập.

Hiệp hội rất hiệu quả, chỉ sau khoảng mười phút, Bạch Khải đã nghe thấy tên mình được gọi. Hắn lập tức theo hướng dẫn của hệ thống tiến về phía trận đấu.

Khi Bạch Khải đến vị trí của trận đấu, trọng tài đã đợi sẵn bên trong.

Trọng tài vừa mới dẫn một nhóm tuyển thủ ra ngoài, đang kiểm tra thông tin của tuyển thủ tiếp theo, nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện thì nói: “Chào ngươi, đối thủ của ngươi vẫn chưa đến, xin vui lòng chờ một chút.”

“Được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, theo sự chỉ dẫn của trọng tài đến vị trí của mình.

Trận đấu này được phát sóng trực tiếp, vì vậy xung quanh có rất nhiều camera, mọi hành động của sủng thú và Ngự Thú sư đều sẽ được ghi lại rõ ràng cho người xem bên ngoài.

Không lâu sau, đối thủ của Bạch Khải cũng chậm rãi xuất hiện, là một thanh niên cường tráng với ngoại hình đầy râu quai nón.

Bạch Khải nhìn một hồi đối thủ của mình, có phần nghi hoặc nhìn trọng tài.

Không phải nói rằng chênh lệch cấp độ không cao hơn một cấp sao? Ngươi chắc chắn vị đại ca này có sủng thú còn chưa đạt cấp cao nhất chứ?

Trọng tài khẽ ho một tiếng, nói: “Các ngươi là Bạch Khải và Thạch Dũng đúng không?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đối diện với người thanh niên vươn tay: “Chào, tôi là Bạch Khải.”

Người thanh niên nắm chặt tay Bạch Khải, mạnh mẽ lắc lắc, nói: “Chào, tôi là Thạch Dũng, năm nay mười tám tuổi, và...”

“Chào mừng mười tám tuổi!”

Bạch Khải trong lòng cảm thấy buồn cười, đành phải rút tay về, nhìn dấu tay còn lưu lại trên tay, ánh mắt nhìn Thạch Dũng càng thêm nghi ngờ.

Người này chắc chắn là thiếu niên mười tuổi đi.

Hơn nữa cái thân hình cơ bắp còn có phần quá mức này, không biết hẳn có thường xuyên luyện tập với súng thú không.

“Trận này áp dụng quy tắc đối kháng tự do, một bên súng thú mất khả năng chiến đấu trận đấu sẽ kết thúc, thời gian tối đa là nửa giờ.”

Trọng tài ho nhẹ hai tiếng, ra hiệu hai người quay lại vị trí của mình để bắt đầu giải thích quy tắc đấu.

“Khụ khụ, nếu không có vấn đề gì nữa, chúng ta sẽ chuẩn bị bắt đầu.”

Thực tế, trong các trận đấu giữa những Ngự Thú sư thực tập, thường thì trận đấu sẽ nhanh chóng kết thúc. Bởi vì họ đều là những người mới chưa có kinh nghiệm, rất ít khi phân phối năng lượng hợp lý, gần như mỗi lần đều là một bên dùng hết năng lượng rồi thua cuộc.

Cả hai nhẹ gật đầu, đồng thời mở không gian Ngự Thú của mình, hai vòng pháp trận trong suốt dần dần hiện ra trên mặt đất.

Tốc độ triệu hồi súng thú của Ngự Thú sư liên quan trực tiếp đến năng lực tinh thần của họ, nên không có vấn đề gì trong trường hợp này, nhưng nếu ra ngoài trời, đối thủ sẽ không chờ người từ từ triệu hồi súng thú.

Thậm chí, trước khi liên bang được thành lập, đã từng có người sử dụng súng bắn tia ám sát Ngự Thú sư, cho đến khi liên bang được thành lập mới thông qua luật cấm không cho quân đội Ngự Thú sư nắm giữ loại vũ khí có tầm bắn xa đó.

Cuối cùng, hai người triệu hồi súng thú thành công, một con súng thú có hình dáng gần hai mét, thân hình cơ bắp với hai cánh tay giống ếch từ trong vòng pháp trận của Thạch Dũng chui ra.

Giống như chủ nhân, con súng thú này có cơ bắp cuộn cuộn, chỉ cần nhìn thôi cũng đủ biết sức mạnh không thấp.

Khi Éch Tay To xuất hiện, những người xem ban đầu còn mong đợi một trận đấu hấp dẫn lập tức trở nên thiếu hứng thú, bắt đầu chờ đợi trận chiến diễn ra.

Sau khi Éch Tay To xuất hiện, Alpha cũng từ vòng pháp trận chui ra, cơ thể vốn nhỏ gầy giờ trở nên thấp bé hơn nhiều khi đứng cạnh Éch Tay To.

Họ hoàn toàn có lý do tin rằng, Éch Tay To sẽ kết thúc trận đấu chỉ trong chớp mắt.

Nhìn vào cơ thể mảnh khảnh, Bạch Khải nghĩ thầm rằng chỉ cần bị Éch Tay To bóp một cái là hẳn có thể sẽ mất hết khả năng chiến đấu rồi.

Chương 16 - Không nói đến võ đức

Chương 16: Không nói đến võ đức

Không giống như những người khác, khi Bạch Khải thấy Thạch Dũng triệu hồi Ếch Tay To, mắt hắn lại sáng rực lên.

Vừa rồi còn đang lo lắng không có sân huấn luyện, mà giờ đã có sẵn rồi.

Chỉ có điều còn phải mất nửa giờ, thật là hơi phiền phức.

“Còn có vấn đề gì không? Nếu không thì chúng ta bắt đầu tranh tài.”

Trọng tài hỏi ý kiến của hai người, khi xác nhận không có vấn đề gì, liền tuyên bố khai mạc.

Trận đấu vừa bắt đầu, Thạch Dũng liền bỏ áo khoác ra, vươn vai ở tư thế vận động viên thể hình, để lộ ra thân hình cơ bắp to lớn trước mặt mọi người.

“Thiếu niên, ngươi quá gầy yếu, thể chất như vậy thì không thể sống sót trong môi trường dã ngoại đâu, mau gia nhập Hào Lực Đạo Quán đi, ta dám cam đoan, ngươi và thú cưng của ngươi sẽ có một thân hình cơ bắp cường tráng!”

“Ếch Tay To, hãy thể hiện sức mạnh của ngươi!”

Vù vù.

(Chủ nhân, họ đang làm gì vậy?)

Nhìn hai người kỳ quặc trước mặt, Alpha vừa mới thức tỉnh hai ngày không khỏi cảm thấy khó hiểu.

“Không sao đâu, ngươi chỉ cần nhớ bảo vệ phần đầu là được, cái khác không sao.”

Để cho hệ hài cốt Alpha luyện một thân hình cường tráng, người này chắc chắn là bị cơ bắp làm cho choáng váng.

“Vâng, chủ nhân.”

Sau khi nhận lệnh từ Bạch Khải, Alpha mặc nhiên không còn phản kháng, cứ thế đứng ngây ra đó, còn dám đông bên ngoài khi thấy động tác của Alpha thì thở dài.

“Gã này lại đi khế ước với một sinh vật yếu kém như vậy, đúng là bị sức mạnh của người nổi tiếng làm cho mù mị rồi.”

“Không, người không thấy hắn còn dùng xác khô để quét sơn sao, giờ đây thứ đó đang trở nên phổ biến.”

“Chính là, gặp phải đối thủ cận chiến như vậy, chẳng phải tìm đường vào chỗ chết à?”

“Chậc chậc... Người trẻ bây giờ, thật là nóng vội.”

“Phải rồi, thưa ngài, năm nay ngài bao nhiêu tuổi?”

“28.”

“... “

Đám người bên ngoài thảo luận về trận đấu mà không hiểu gì, còn Thạch Dũng sau khi tạo dáng xong thấy Bạch Khải không có ý định tấn công, lười biếng tiếp tục nói lảng nhãng, liền phát lệnh cho Éch Tay To.

“Éch Tay To, sử dụng Dynamic Punch!”

Oa!

Éch Tay To kêu lên một tiếng, lập tức hai chân trụ mạnh mẽ nhảy đến trước mặt Alpha, bốn cái quyền lớn đồng loạt đánh vào Alpha, thân hình nhỏ bé của Alpha như bị bom nổ trúng, ngay lập tức thành mảnh vụn, chỉ còn lại một cái đầu lâu hầu như hoàn chỉnh.

Các hệ thú cưng thuộc hệ hài cốt cơ bản chỉ để thu thập linh hồn, hai người bây giờ chỉ đang trong trận chiến thông thường, Thạch Dũng chắc chắn có cân nhắc.

Nhưng mà đối thủ này đúng là quá yếu, không thể nào thể hiện được sức mạnh của Hào Lực Đạo Quán!

Cả Éch Tay To cũng cảm thấy không thú vị, nhìn đối thủ trước mặt mà hắn chỉ dùng một đòn đã bị đánh bay, Éch Tay To cũng muốn quay người rời đi.

“Trọng tài, tuyên bố kết thúc trận đấu đi.”

Thạch Dũng hướng trọng tài, định đối đối thủ, nhưng trọng tài lại từ chối yêu cầu của hắn.

“Xin lỗi, trận đấu chưa kết thúc, xin mời tuyển thủ quay về vị trí.”

Thạch Dũng nghe vậy thì sững sờ, hướng theo ánh mắt của trọng tài nhìn về phía Alpha.

Nguyên bản đã bị đánh thành mảnh nhỏ Alpha không biết từ bao giờ đã hồi phục như cũ, vẫn đứng ngậy ra như không có chuyện gì.

Gã này phục hồi nhanh thật!

Ai cũng biết rằng những linh hồn thuộc hệ hải cốt có thể hồi sinh, nhưng tốc độ phục hồi của chúng thường không nhanh lắm. Thạch Dũng chưa bao giờ thấy một người phục hồi nhanh như Alpha.

“Rất tốt, như vậy có thể cho thấy sức mạnh của Hào Lục Đạo Quán!”

Alpha chịu đánh như vậy thật sự ngoài dự đoán của Thạch Dũng, nhưng điều này cũng đúng với tâm tư của hắn, liền ra lệnh cho Éch Tay To tiếp tục tiến công.

Lần này, Éch Tay To sử dụng hai cú đá liên tiếp, liên tục đá Alpha đến hồng, không còn tìm thấy một khung xương hoàn chỉnh.

Dù vậy, Alpha rất nhanh đã phục hồi lại hình dạng, Thạch Dũng không cho Éch Tay To dừng lại, đá liên tiếp không ngừng tấn công, trong khi Alpha không ngừng bị đánh nát, quy trình diễn ra hết sức nhanh chóng.

Nửa giờ sau.

“Khụ khụ, ta tuyên bố, trận đấu này kết thúc với tỷ số hòa.”

Trọng tài nhìn Éch Tay To thở hồng hộc với chút đồng cảm, rồi nhìn Alpha vẫn ngậy gốc ở đó, tuyên bố kết quả.

Theo ánh mắt của hắn, hiển nhiên là nhìn ra được Thạch Dũng đã huấn luyện Éch Tay To rất tốt, bất kể về kỹ năng hay thuộc tính đều không tệ.

Chỉ là gặp phải một đối thủ phục hồi với tốc độ lạ thường, Éch Tay To thật sự là có chút không may.

“Thế này là kết thúc sao?”

Bạch Khải nhìn Alpha giờ đây đã trắng kiện không ít, vẫn chưa thỏa mãn mà phàn nàn.

Cuối cùng cũng tìm thấy một cơ hội luyện tập, mà đã kết thúc nhanh như vậy, thật khiến cho người ta cảm thấy không hợp lý.

Dù sao cũng muốn đánh thêm một vài giờ chứ.

Nhìn thấy vẻ mặt của Bạch Khải, Thạch Dũng cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng hắn lúc này không còn lo lắng nhiều như vậy, liền lớn tiếng nói: “Ta yêu cầu thêm thời gian thi đấu! Thêm một giờ!”

“Còn có thể thêm giờ thi đấu?”

Hai mắt Bạch Khải sáng lên, lập tức hào hứng.

Trọng tài nghe vậy nhẹ gật đầu: “Có thể, nhưng thêm giờ thi đấu phí tổn 1000 đồng liên bang, các người chia sẻ chi phí đây.”

Thêm giờ còn phải trả tiền à?

Bạch Khải lập tức có chút do dự, hắn hôm qua kiếm được cơ bản đã dùng để mua dinh dưỡng, bên người giờ chỉ còn lại 1500 đồng liên bang, vừa mới đăng ký thi đấu còn tốn 200, giờ thêm 1000 nữa, vượt quá dự định của hắn.

Mấy đồng này để đánh thêm giờ, thà rằng hắn mua thêm hai bình dinh dưỡng còn hơn.

“Không có gì, tiền ta sẽ bỏ ra, nhưng người phải đánh thật tốt cùng ta!”

Thấy Bạch Khải như vậy, Thạch Dũng lập tức vung tay lên, tự mình đảm nhận chi phí.

“Người tới? Vậy thì bắt đầu đi.”

Nghe thấy có người đứng ra lo liệu chi phí, Bạch Khải ngay lập tức đồng ý, còn Alpha trước đó vẫn đứng ngây ra cũng đã điều chỉnh tư thế, vào trạng thái chiến đấu.

Dù sao đây cũng là mệnh lệnh từ Ngự Thú sư nhà mình, ngoài ra cũng rất có lợi cho mình, nhưng bị đánh nửa giờ, Alpha cũng có chút khó chịu.

“Chủ nhân, ta có thể tấn công không?”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Người ta đã đánh lâu như vậy rồi, nên đánh thật tốt một trận đi.”

“Rõ rồi.”

Alpha bước vào tư thế chiến đấu, Éch Tay To cũng có ý chí chiến đấu mạnh mẽ, chỉ có điều không còn lung tung sử dụng kỹ năng như trước, mà bắt đầu triển khai tư thế, có phần giống như các võ giả trên TV.

“Người không định cho rằng chúng ta Hào Lực Đạo Quán chỉ biết sử dụng kỹ năng đầu, như vậy thì quá xem thường Quán chủ chúng ta rồi!”

“Éch Tay To, sử dụng toàn lực tấn công!”

Oa!

Éch Tay To gầm lên, bốn cánh tay cầm hết sức mạnh vào, tiến về phía Alpha.

Tuy nhiên, vừa mới Éch Tay To xuất thủ, Alpha bỗng nhiên biến mất tại chỗ, không đợi Éch Tay To tìm thấy mục tiêu, hần cảm thấy sau lưng bị đâm mạnh, cố gắng nghiêng đầu sang chỗ khác nhằm xem xét, phát hiện trên lưng mình có hai thanh dao găm, và thanh dao găm cuối cùng chính là ở trong tay Alpha.

Gã này, không nói đến võ đức, lại còn đánh lén!

Hơn nữa, lại còn đâm vào chỗ hiểm!

Chương 17 - Từ chối hết thấy lẻ mề

Chương 17: Từ chối hết thấy lẻ mề

Ếch Tay To cố nén sự đau đớn, trở lại trận đấu với một cú đâm, nhưng Alpha với tốc độ nhanh chóng dễ dàng tránh khỏi.

Thạch Dũng thấy vậy muốnẾch Tay To tiếp tục truy đuổi, nhưngẾch Tay To bị đâm trúng lưng, rõ ràng không thể phát huy sức mạnh, chỉ có thể trơ mắt nhìn Alpha lại một lần nữa nói rộng khoảng cách.

Bực tức vì cảm thấy mình bị khinh thường, Thạch Dũng giận dữ nhìn về phía Bạch Khải và nói: “Quá hèn hạ, lại còn đi đánh lén. Có thể không, cùng ta một trận đường đường chính chính!”

Bạch Khải nghe vậy cũng thấy mình bị oan. Hắn không có ra lệnh cho Alpha công kích từ phía sau, mà hoàn toàn là do Alpha tự phát huy.

Dù sao, hiệu quả thật sự không tồi.

Võ công cao đến đâu cũng sợ bị tấn công bất ngờ. Khả năng chiến đấu tốt, nhưng nếu bị bất ngờ thì cũng không thể kháng cự.

Trước tốc độ tuyệt đối này, tất cả sự lòe loẹt đều bị từ chối.

“Alpha, về sau không được tùy tiện tấn công từ phía sau. Chỉ khi xác định là địch nhân mới có thể như vậy, hiểu chưa?”

Ken kết ken kết.

“Tốt.”

Alpha khéo léo gạt đầu, sau đó vây quanhẾch Tay To phía trước, với đôi chủy thủ bạch cốt chắc chắn tập trung vào hắn.

Nhìn thấy chủy thủ trong tay Alpha,Ếch Tay To cảm thấy hơi đau sau lưng.

Dù sao,Ếch Tay To là một sủng thú cận chiến, khả năng phục hồi thân thể của nó rất mạnh, cơ bắp động đậy, vết thương bắt đầu dần dần lành lại.

“Ếch Tay To, lần này cẩn thận một chút, không nên tùy tiện tấn công, cẩn thận hấn đánh lên lần nữa.”

Thạch Dũng đã không còn tức giận như lúc đầu, tỉnh táo phán đoán tình hình trước mắt và hạ chỉ lệnh mới choẾch Tay To.

Oa!

Ếch Tay To nhẹ gật đầu, hai tay ở phía trước, hai tay ở phía sau, làm đủ mọi động tác phòng bị, chậm rãi tiến gần Alpha.

Bị Bạch Khải hạn chế lệnh, Alpha không còn tấn công từ sau lưng nữa. Hấn học theo động tác củaẾch Tay To, từ từ tiến về phía trước, hai bên như những võ giả bình thường đang từ từ quây vào nhau.

Cuối cùng, hai con sủng thú lại giao phong, một con lực lưỡng trầm, một con nhanh như chớp, bắt đầu có chút ý nghĩa cận chiến thực sự.

Dù Alpha ra đòn nhanh chóng, nhưng hình thể quá nhỏ bé, lại thêmẾch Tay To có huấn luyện chuyên môn, công thủ đan xen một cách có trật tự, dễ dàng nắm lấy hai cánh tay của Alpha.

Khác với những gì đã xảy ra nửa giờ trước,Ếch Tay To không bẻ gãy cánh tay của Alpha, mà chỉ nắm chặt, để giữ an toàn, trong khi một tay còn lại nắm chặt hai chân của Alpha.

“Như vậy người làm sao có thể trốn thoát được?”

Thạch Dũng thấy vậy, hài lòng gật gật đầu, đang muốn tiếp tục kiêu ngạo về sủng thú của mình, thì thấy Alpha bỗng dừng xoay người theo một góc độ kỳ lạ, phần xương ngực và bụng lập tức biến thành một lực mạnh, hướng về phíaẾch Tay To mà tấn công.

Oa! Oa!

Gia hỏa này, sao lại đánh vào chỗ đó vậy?

Ếch Tay To cảm thấy đau, cuối cùng không thể kiểm soát được sức lực trong tay, bóp gãy cánh tay và xương đùi của Alpha, trong khi đây là cơ hội để Alpha thoát khỏi sự kiềm chế, lùi một bên và ngưng tụ lại hình dáng hoàn chỉnh.

Ken két ken két.

(“Chủ nhân, hấn rất yếu, còn chưa tới lượt chơi vui.”)

Bạch Khải nghe vậy mặt mày tái mét, không biết phải trả lời thế nào.

Người ta đến để chiến đấu chứ không phải để chơi, hơn nữa hẳn chắc chắn hiểu ngôn ngữ của Éch Tay To, không phải sẽ tức chết hay sao?

“Đem chủy thủ thu lại, đừng quên chúng ta đến đây vì mục đích gì.”

Bạch Khải lại một lần nữa cảnh cáo Alpha, Alpha có chút không tình nguyện thu hồi vũ khí, lựa chọn chiến đấu tay không với Éch Tay To.

Oa oa!

(“Ngự Thú sư, tôi có thể buông tay ra đánh hẳn một trận.”)

Nhìn thấy Alpha thu hồi vũ khí, Éch Tay To trong lòng có chút e dè khi mất đi lợi thế, nhưng vẫn hướng Ngự Thú sư của mình phát ra thỉnh cầu.

Ba lần không thành công, Thạch Dũng cũng thấy không chịu nổi, cuối cùng đồng ý với thỉnh cầu của Éch Tay To.

Hắn lần này đại diện cho đạo quán mình tới thành phố Cổ Túc khảo sát, nếu thua, có thể sẽ không mở được phân quán, e rằng viện trưởng sẽ giận giữ lắm!

Sau khi nhận được sự đồng ý từ Ngự Thú sư, Éch Tay To lập tức ánh lên tia sáng trong mắt, một lần nữa sử dụng nhị liên đá, lao về phía Alpha, đồng thời hai đôi tay sử dụng kỹ năng khác nhau, tấn công vào nhiều nơi của Alpha.

“Có thể đồng thời sử dụng hai đôi tay như vậy, tiểu tử này Éch Tay To được đào tạo không tồi.”

Trọng tài nhìn ra được điểm khác biệt trong kỹ năng của Éch Tay To, gật đầu khen ngợi.

Nếu như sớm sử dụng kỹ năng này, có lẽ Alpha sẽ không dễ dàng làm bị thương Éch Tay To.

Quả nhiên, khi đối mặt với nhịp điệu tấn công không đồng nhất này, Alpha bắt đầu luống cuống, chỉ có thể dựa vào tốc độ siêu phàm của mình để miễn cưỡng chống đỡ.

Nhưng rất nhanh, sự yếu đuối của Alpha lộ rõ, chỉ cần có thể né tránh không kịp, sẽ bị Éch Tay To đánh gãy xương, hơn nữa còn cố gắng đánh gãy xương của nó ra xa, làm kéo dài thời gian phục hồi của Alpha.

Khi thấy Éch Tay To cuối cùng chiếm ưu thế, sắc mặt Thạch Dũng lại hiện lên nụ cười, nhìn Bạch Khải không nói gì đối diện và nói: “Người vẫn tranh thủ thời gian mà đầu hàng đi. Đối thủ bình thường của Éch Tay To là những người mạnh mẽ, không phải như người là cái loại yếu ớt như khô lâu mà có thể so được.”

Khô lâu?

Bạch Khải bắt được từ khóa quan trọng trong lời nói của Thạch Dũng, đầu óc bắt đầu lóe lên ý tưởng, cuối cùng không muốn tiếp tục chơi trò đùa với Thạch Dũng nữa.

“Chúng ta nhận thua.”

Bạch Khải ngay lập tức quyết định đầu hàng, rồi cưỡng ép thu hồi Alpha, đồng thời quay nhìn về phía trọng tài.

“Nghe, khụ khụ, tôi tuyên bố, trận đấu này người thắng là Thạch Dũng đạo quán Hào Lực.”

Thạch Dũng biết trọng tài hiểu rõ ý định của mình, nhưng hắn cũng không ngại cho người khác chút quảng cáo.

Dẫu sao, có đạo quán ở thành phố Cổ Túc, cũng chỉ mang lại lợi ích cho sự phát triển của thành phố Cổ Túc, không có hại gì cả.

Đến lúc đó, nếu thành phố Cổ Túc có thể nâng cao cấp bậc, thì sẽ tốt hơn cho hiệp hội.

Tuy nhiên, hắn vẫn có chút không hiểu vì sao Bạch Khải lại đột ngột đầu hàng.

Nhìn vào dáng vẻ của Alpha, hắn đã dần quen với nhịp tấn công của Éch Tay To, nếu tiếp tục, ai thua ai thắng vẫn chưa chắc.

Nghe đến khi trọng tài tuyên bố kết quả cuộc thi, Bạch Khải vội vàng rời đi, nhưng hắn không trở về nhà mà thẳng đến cửa tiệm huấn luyện.

“Ông chủ, liệu có cách rèn luyện kỹ năng cộc người thép không?”

Ông chủ nhẹ gật đầu, nói: “Có, nhưng giá cả phải chăng nhất cũng khoảng một vạn đồng liên bang, bạn có chắc là mua nổi không?”

Bạch Khải trông rất như một học sinh, hiển nhiên không có khả năng chi trả số tiền đó.

“Một vạn đồng liên bang?”

Bạch Khải thấy đau đầu, số tiền này hẳn rõ ràng không thể mua nổi, trừ khi hắn nhận thêm một nhiệm vụ tương tự để kiếm tiền.

Không đúng, tốt nhất là hai cái.

Ông chủ cũng đoán được Bạch Khải gặp khó khăn, chỉ chỉ về một cái cộc thép rách nát ở góc, nói: “Nếu như ngươi không ngại, ở đây tôi còn một cái hỏng, miễn cưỡng vẫn có thể sử dụng, chỉ cần một nghìn đồng liên bang thôi.”

Bạch Khải tiến lại gần cây cột thép, kiểm tra tỉ mỉ một hồi, không chút do dự đưa ra quyết định.

“Thành giao!”

Chương 18 - Võ Đấu Gia Alpha

Chương 18: Võ Đấu Gia Alpha

Nhà Bạch Khải.

Ông chủ dẫn theo hai con thú cưng đem cái cọc người thép hư hỏng mang đến sân nhà Bạch Khải, cười híp mắt nói: “Cọc người thép tăng thêm phí vận chuyển, nhận thù lao 1300 đồng liên bang.”

Nghe ông chủ báo giá, Bạch Khải càng xác nhận mình đã bị lừa, nhất là khi nhìn thấy ông chủ “Hữu nghị” tặng cho một ít vật liệu sửa chữa, càng làm hắn khẳng định điều này.

Dù sao đã đến nước này, hắn cũng không thể cùng ông chủ mặc cả nữa, chỉ có thể im lặng ghi nhớ lần thiệt hại này trong lòng.

Bạch Khải nhìn ông chủ rời đi, sau đó trở lại phòng khách trước tivi một lúc, rồi mới triệu hồi Alpha ra.

Bởi vì trước đó bị ép dừng trận đấu, Alpha rõ ràng có chút không quen, một cái đầu nhỏ nghi hoặc dòm chăm chăm vào Bạch Khải.

“Ken kết ken kết.”

(Chủ nhân, sao không cho ta và hắn đánh xong?)

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Alpha, nói: “Quá đông người, chúng ta phải khiêm tốn phát triển, nếu không sau này sẽ bị đánh lén... hừ hừ, dễ dàng bị người nhắm vào.”

Alpha vẫn chưa hiểu hết, nhưng vẫn chấp nhận ý kiến của Bạch Khải.

Ngự Thú sư của mình so với hắn còn thông minh hơn, nghe hắn nói cũng không sai chút nào.

“Nhưng mà, hôm nay cũng cho ta một bài học, người thật sự nên học một chút kỹ năng chiến đấu, nếu không sẽ lãng phí tốc độ siêu cấp của người.”

Bạch Khải mở tivi, bấm phát đoạn phim gần đây về môn võ cận chiến, sau khi thiết lập chế độ tự động chuyển tiếp, hắn ấn

Alpha đứng trước màn hình.

“Người cứ ngồi xem tivi ở đây, học cách chiến đấu của người ta, ta đi sửa cái cọc người thép này.”

Nói xong, Bạch Khải không quay đầu lại chạy vào phòng làm việc, mang một đồng vũ khí đến bên cọc người thép cũ kỹ đó, rồi bắt đầu tháo dỡ.

Cọc người thép này hư hỏng nhiều chỗ, cũng khó trách ông chủ lại giảm giá tới 10%, nếu thuê người sửa chữa chuyên môn, chi phí hẳn là còn cao hơn mua mới.

Bạch Khải tin chắc ông chủ đã kiếm lời, nhưng đối với hắn mà nói, dù sao cũng không bị thiệt.

Dù sao hắn cũng coi như là một học sinh nổi bật trong ngành võ thuật, chỗ yếu này vẫn có thể khắc phục.

Hơn nữa, việc này cũng thuận tiện cho hắn chỉnh sửa và cải cách.

...

Chạng vạng tối.

Cuối cùng Bạch Khải cũng hoàn thành việc sửa chữa cuối cùng, nhìn cọc người thép rực rỡ trước mặt, hắn hài lòng gật gật đầu.

“Thử xem hiệu quả nào.”

Bạch Khải kết nối nguồn điện, cọc người thép lập tức được kích hoạt, nó bắt đầu chia thành vài đoạn xoay tròn với tốc độ khác nhau, phát ra tiếng kêu rít từ những kim loại chém qua, nhìn là biết không thể tùy tiện chạm vào.

Điều quan trọng nhất là, trên thân hình trụ mượt mà của cọc người thép, thỉnh thoảng lại có vài mũi kim loại nhô ra, khiến người ta không kịp phòng bị.

Bạch Khải ấn điều khiển từ xa, làm cọc người thép thay đổi nhịp độ, và cuối cùng, tốc độ xoay tròn của nó đã vượt qua cả tốc độ xử lý của Bạch Khải, đến mức hắn không thể thấy rõ hình dáng của côn kim loại, giống như cửa điện.

“Không tệ, đúng như mong đợi.”

Thấy vậy, Bạch Khải hài lòng gật đầu, rồi đóng lại cọc người thép, chạy về phòng, chuẩn bị cho Alpha thử nghiệm một chút.

“Ta muốn đánh mười cái!”

Hắn vừa mới bước vào phòng khách, liền nghe một tiếng gầm thét tràn đầy khí tức chiến đấu, trong khi Alpha đang ngơ ngác nhìn chằm chằm vào màn hình, đôi tay không ngừng nhảy múa theo ánh lửa của Linh Hồn, cho thấy tâm trạng của Alpha lúc này.

“Đây là đang xem « Diệp Vấn » sao?”

Lúc này trong màn hình, Diệp Vấn cùng thú cưng của mình hợp thể, sau đó bằng một loại quyền thuật đơn giản, dễ dàng đánh bại số lượng gấp mười lần đối thủ.

Chỉ có những ai sở hữu thiên phú hợp thể mới có thể trải nghiệm cảm giác thượng đài như vậy.

“Thật trùng hợp, hắn chiến đấu với bò cọc, nhưng hắn là cọc gỗ còn người là cọc thép, chỉ cần người huấn luyện tốt, cũng có thể đạt đến trình độ này.”

Bạch Khải bấm tạm dừng, dẫn Alpha ra sân, nói: “Người hãy dùng cách huấn luyện này, nếu không có vấn đề gì, chúng ta cũng tạm thời không cần đi Ngự Thú sư hiệp hội tốn tiền nữa.”

Alpha gật gật đầu, nhìn cọc người thép trước mặt, rồi bắt chước động tác trong phim, tiến hành tấn công.

Nhìn động tác, dám nói giống hệt Diệp Vấn.

Thật sự có hiệu quả!

Bạch Khải mỉm cười, ấn nút mở, cọc người thép lại xoay tròn, nhưng tốc độ không nhanh như trước đó.

Ban đầu cọc người thép chỉ chia thành vài bộ phận hoạt động, nhưng Bạch Khải đã thêm một cái thiết bị xoay tròn vào bên trong, đồng thời thiết lập nhiều hình thức khác nhau để Alpha từ từ thích ứng.

Vì Alpha là lần đầu sử dụng nên Bạch Khải đã mở giai đoạn đầu tiên.

Quả nhiên, mặc dù cọc người thép có xoay tròn khiến Alpha có chút ngạc nhiên, nhưng nhờ tốc độ siêu việt và kinh nghiệm

từ trận chiến với Ếch Tay To, Alpha nhanh chóng thích ứng với nhịp điệu, đánh mà không hề tốn sức.

Thấy vậy, Bạch Khải không do dự mở giai đoạn thứ hai, cọc người thép tăng tốc độ lên gấp bội, Alpha cũng có chút không thích ứng, cuối cùng bị một chiếc côn kim loại đột nhiên xô ra đánh gãy tay.

Nhưng Alpha rất nhanh đã sử dụng khả năng tái tạo để phục hồi nguyên dạng, rồi tiếp tục quay lại huấn luyện với cọc người thép, và lại bị đánh gãy tay, tái tạo, so với lần chiến đấu với Ếch Tay To còn mệt hơn.

Để đạt hiệu suất tối đa, Bạch Khải đặc biệt thiết kế các hình thức bên trong thành một dạng chuyển động ngẫu nhiên.

Nói cách khác, ngay cả Bạch Khải cũng không biết tốc độ xoay tròn của cọc người thép sẽ biến đổi thế nào, cũng không biết khi nào sẽ có côn kim loại xuất hiện.

Mục tiêu của việc này là để Alpha có thể thích ứng với các tình huống bất ngờ.

Giống như trước khi Ếch Tay To nghiêm túc, bốn cánh tay sử dụng các chiêu thức khác nhau để tấn công, Alpha rõ ràng có chút khó khăn, điều này là lý do Bạch Khải không muốn tiếp tục huấn luyện.

Dù sao, không ai muốn để người khác thấy tất cả chiêu bài của mình.

Tất nhiên, nếu huấn luyện không đạt yêu cầu cũng không cần gấp rút, ít nhất Alpha vẫn có thể để lại năng lượng cho trùng tiến hóa hấp thu.

Chỉ cần kế hoạch này có thể thực hiện, hắn sẽ có thể sắp xếp thời gian hợp lý hơn trong tương lai, tối đa hóa hiệu quả của trùng tiến hóa.

Nhìn Alpha không ngừng nỗ lực với cọc người thép, Bạch Khải cũng không ngừng lại ở đó, chạy về phòng làm việc và bắt đầu vẽ vẽ phác thảo.

Dưới sự hướng dẫn của Thạch Dũng, Bạch Khải trong đầu không ngừng hiện ra các ý tưởng, nếu không vì khó khăn tài

chính hạn chế phát triển, hấn tin mình có thể thiết kế cho Alpha một thiết bị huấn luyện hoàn chỉnh ngay bây giờ.

Nếu có thể, đến lúc đó tìm một video võ thuật chuyên nghiệp về, biết đâu Alpha còn có thể học được thêm nhiều chiêu thức.

Những cái như là Vịnh Đông, Cửu Cực Quyền, Độc Cô Cửu Kiếm, Tam Phân Quy Nguyên Khí, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật...

Chờ chút nữa như thế.

Võ Đấu Gia Alpha, nghĩ lại thật không tồi.

Chương 19 - Biến dị chi khuyến

Chương 19: Biến dị chi khuyến

“Sách, lượng dinh dưỡng tiêu hao này so với ta nghĩ lớn quá.”

Bạch Khải nhìn vào tủ lạnh, thấy lượng dịch dinh dưỡng giảm đi rõ rệt, không khỏi cảm thấy đau đầu.

Mặc dù hắn đã cố gắng phân phối thời gian sử dụng của trứng tiến hóa một cách hợp lý, nhưng tốc độ tiêu hao dịch dinh dưỡng vẫn vượt xa dự đoán của hắn. Chỉ trong một tuần, hắn đã tiêu hao gần hết lượng dự kiến cho nửa tháng.

“Có lẽ đến cuối tháng vẫn còn thiếu, chỉ có thể ăn bằm vậy.”

Bạch Khải tính toán một chút rồi quyết định bỏ qua việc ra ngoài làm nhiệm vụ đã lên kế hoạch trước. Không phải hắn thấy phiền toái, mà là thật sự không có thời gian.

Đại học mặc dù không có nhiều khóa học, nhưng hắn vẫn cần phải đến lớp. Dù sao, tri thức và văn hóa cũng rất quan trọng, chưa kể đến việc học thêm võ thuật mà hắn rất yêu thích.

So với những thù lao ít ỏi của các nhiệm vụ cấp F, Bạch Khải tình nguyện đến trường học.

Đông đông đông!

Một tràng tiếng gõ cửa vang lên, Bạch Khải đóng tủ lạnh lại, bước nhanh đến cửa và mở ra. Hắn thấy Gia Cát Thần đứng đó, nắm một chú Husky.

Bạch Khải hơi nghi ngờ nhìn một người và một chó trước mặt, hỏi: “Gia Cát Thần, sao ngươi lại đến đây? Hơn nữa còn dẫn theo gia hỏa này?”

Gia Cát Thần có phần ngượng ngùng gãi đầu, nói: “Ta đâu có muốn, nhưng mà gia hỏa này gần đây không biết sao, làm ồn quá mức, suýt chút nữa bị một con Cực Địa Băng Lang khác tấn công. Hắn lại không chịu ở trong phòng riêng, cho nên ta nghĩ có thể gửi hắn ở nhà ngươi một thời gian không?”

“Làm ồn? Gia hỏa này không phải đang phát tình chứ?”

Bạch Khải nhìn dưới bụng của Husky với ánh mắt nghi ngờ, nói: “Người không nghĩ đến việc cho hấn phẫu thuật chút ít sao?”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Husky đang tò mò nhìn quanh liền hoảng sợ, lập tức dùng chân bảo vệ “bộ phận nhạy cảm” của mình.

“Oo woof!”

(Gia hỏa này, quả thực là một kẻ xấu!)

Gia Cát Thần mỉm cười khổ sở, nói: “Được rồi, ta không muốn bị những người yêu chó trong cửa hàng phản nản, mà gia hỏa này còn chưa trưởng thành, làm sao có thể phát tình được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Gửi nuôi thì không vấn đề gì, dù sao trong sân cũng còn chỗ trống, coi như nuôi một con chó giữ nhà. Nhưng ta không chịu trách nhiệm chuyện ăn uống đâu.”

Không phải hấn keo kiệt, mà thật sự là hấn đã đói lâu rồi.

Cũng may, Alpha là một giống thú linh, không cần ăn cơm, nếu không hấn sẽ sống thiếu thốn hơn nữa.

“Yên tâm, ta đã chuẩn bị sẵn sàng.”

Gia Cát Thần chỉ chỉ vào một chiếc xe tải đậu sau lưng, nói: “Nửa tháng khẩu phần thức ăn và ổ chó tạm thời, đến lúc nào không đủ thì ta sẽ cử người mang tới.”

Quả là nhà của một Tinh Linh tương lai, thật tài giỏi!

Bạch Khải giơ ngón cái với Gia Cát Thần, rồi cùng Gia Cát Thần chuyển đồ từ xe tải vào trong sân.

Khi Gia Cát Thần vừa vào sân, hấn thấy một người thép đang huấn luyện Alpha, liền sững sờ.

“Người lại đang làm gì thế này?”

Gia Cát Thần nhìn Bạch Khải với vẻ không hiểu.

“Không có gì, chỉ là cho Alpha một ít thiết bị huấn luyện, trên sân huấn luyện ngoài kia quá đắt.”

“Người chắc chắn đây là thiết bị huấn luyện mà không phải vũ khí công kích chứ?”

“Thì đây không phải là thiết bị huấn luyện thì là cái gì?”

“....”

Hai người phối hợp lắp đặt, nhanh chóng hoàn thành ổ chó cho Husky. Gia Cát Thần cũng không ở lại quá lâu, vội vàng rời đi.

Gần đây không hiểu sao, việc mua linh thú ở nhà Tinh Linh bỗng chốc tăng cao, lần này hẳn cũng đã hao phí một khoản lớn.

Sau khi tiễn Gia Cát Thần, Bạch Khải thả dây xích cho Husky, nó lập tức muốn chạy nhảy trong sân, nhưng khi thấy Bạch Khải cầm điều khiển từ xa, nó ngay lập tức đứng im tại chỗ.

Bạch Khải nhìn thấy vậy gật đầu hài lòng, nói: “Không tệ, ta không tốt tính như Gia Cát Thần đâu, nên người tốt nhất hãy ngoan ngoãn một chút.”

“Oo...”

(Ghê tởm nhân loại, một ngày nào đó bản đại gia sẽ cho người nếm thử vị bị điện giật!)

Husky khẽ gật đầu, nhưng đôi mắt vẫn không ngừng đảo quanh, bại lộ tâm tư của nó.

Gia hỏa này, thật là tự phụ nghe lệnh của Cục Địa Băng Lang...

Bạch Khải một chút bất đắc dĩ vỗ đầu Husky, trong đầu bắt ngờ cảm nhận được sự rung chuyển của trứng tiến hóa.

[Tên] : Trứng tiến hóa (trứng Hắc Thiết 23%)

[Trạng thái] : đã kích hoạt

Trứng tiến hóa rút cuộc cũng tăng thêm 10% tiến độ.

Bạch Khải hơi nghi hoặc đánh giá Husky, hẳn mới tiếp xúc với con vật này vài ngày trước, lúc đó trứng tiến hóa không có dấu hiệu gì, hôm nay sao lại có động tĩnh?

Chẳng lẽ trứng tiến hóa cần phải chọn thời gian?

Bạch Khải có chút trầm tư, sau đó tập trung tinh thần, thông tin về Husky lập tức hiện lên trong đầu hắn.

[Tên] : Cục Địa Bằng Lang

[Chủng tộc] : Sói hệ (biến dị)

[Trình độ trưởng thành] : Linh giai cấp ba

[Cấp bậc huyết mạch] : cấp thấp tinh anh

[Kỹ năng chủng tộc] : Xé rách thảo, gặm cắn, cảm giác, điện trở

[Trạng thái] : Có thể tiến hóa

Quả thực, gia hỏa này cũng đã biến dị!

Có lẽ, sự xao động dạo này của nó chính là do biến dị mà ra.

Nhưng mà, thuộc tính này không có gì đặc biệt, khó mà nhìn ra chỗ nào biến dị.

Hắn là không thể là cái điện trở này đâu...

Bạch Khải quan sát Husky một hồi, cũng không tìm thấy điều gì đặc biệt, cuối cùng đành để sự chú ý hướng về trạng thái có thể tiến hóa.

Trước đó, khi thanh lý nhiệm vụ liên quan đến nắm gào thét, Bạch Khải đã biết trứng tiến hóa cũng có thể sử dụng cho sinh vật khác.

Chỉ là Bạch Khải không định cho người khác lợi dụng, mà năng lực này lại có phần kinh dị, vẫn nên giữ bí mật là tốt nhất.

Nhưng cho Husky dùng thử một lần cũng không sao, dù sao hắn còn để con vừa thả ra này nghỉ ngơi nửa tháng, thử một hai lần cũng không ai biết.

Tiện thể, hắn cũng muốn kiểm chứng một việc.

Trứng tiến hóa có thể hợp nhất kim loại và khung xương, vậy liệu nó có thể hợp nhất máy móc điện tử và thịt không?

“Ngồi yên đây, đừng nhúc nhích.”

Bạch Khải cảnh cáo Husky một lần, sau đó đưa tay phải chạm vào đỉnh đầu nó, năng lượng đen nhánh phun ra, nhanh chóng bao bọc Husky lại.

“A ô? Gâu gâu gâu!”

(Cái quái gì đây?!)

Khi nhìn thấy năng lượng kỳ lạ phun trào từ tay Bạch Khải, Husky bị hù đến mức sữa rối lên, bốn chân run rẩy, muốn chạy trốn.

Nhưng trứng Hắc Thiết di chuyển quá nhanh, trực tiếp bao phủ luôn Husky.

Răng rắc răng rắc...

Âm thanh cào cào liên tiếp từ trong trứng Hắc Thiết truyền ra, trứng Hắc Thiết lắc lư, âm thanh cào từ từ yếu bớt.

Husky bị bao bọc bởi trứng Hắc Thiết, có phải đã tiến vào trạng thái ngủ say không?

Bạch Khải nhận ra điểm này, lặng lẽ ghi lại, rồi ngồi chờ đợi lặng lẽ.

Một tiếng trôi qua rất nhanh, Husky không thể chờ nổi từ trong trứng Hắc Thiết chui ra, cảnh giác nhìn xung quanh đồng vỏ trứng vỡ vụn trên mặt đất.

Chuyện này thật sự khiến nó ngủ quên? So với cái vật biết phát điện bằng kim loại u cục còn nguy hiểm hơn!

Chương 20 - Vong Linh Thiên Tai

Chương 20: Vong Linh Thiên Tai

Tại một nơi, Husky cảnh giác nhìn chăm chăm vào những mảnh vỏ trứng vụn, những mảnh vỡ kia hóa thành từng luồng năng lượng màu đen bay thẳng về phía Husky.

“Gâu gâu gâu!”

Thấy những thứ này lại muốn đuổi theo mình, tiếng kêu của Husky hoàn toàn biến thành tiếng sủa hoảng loạn, nó hoảng hốt chạy ra ngoài, nhưng cuối cùng vẫn bị năng lượng màu đen đuổi kịp, chập rối thối vào trong tay chân giả.

“A, ô?”

Khi năng lượng màu đen thâm nhập, Husky bỗng cảm thấy cái khối kim loại nặng nề này trở nên thân thiện hơn, không còn lạnh lẽo như trước nữa.

Bạch Khải thấy thế liền bước tới, cẩn thận xem xét tay chân giả của Husky và rất nhanh nhận ra rằng phần kim loại kết nối tay chân giả bắt đầu hòa hợp với máu thịt.

Trúng tiền hóa, ngay cả năng lượng máy móc cũng có thể hòa hợp sao?

Bạch Khải buông tay Husky ra, khóe miệng mò ra nụ cười hài lòng.

Lúc trước khi chọn cơ khí võ chuyên, quả thật là một quyết định đúng đắn.

Kết hợp giữa súng thú và vũ trang máy móc, hẳn đang muốn mở ra một kỷ nguyên mới!

“A, ô?”

(Đầu này nhân loại, có phải là choáng váng không?)

Husky nhìn vẻ mặt ngốc nghếch cười của Bạch Khải, khinh bỉ hừ một tiếng, rồi bắt đầu chạy nhảy khắp sân, không thể nói được nó thật sự rất thoải mái.

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải cũng dần dần bình tĩnh lại.

Dù cho trứng tiến hóa có thể giúp máy móc và máu thịt hòa hợp, nhưng hẳn vẫn chưa rõ nguyên lý bên trong, còn cần nhiều thời gian để nghiên cứu.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải liếc nhìn Husky với ánh mắt quái dị, cảm nhận được sự lạnh lẽo từ phía sau lưng, Husky bản năng trốn vào ổ chó của mình.

Nơi này thật nguy hiểm, nó đột nhiên muốn về nhà rồi.

...

Do phát hiện ra lục địa mới, chàng không màng đến việc quản lý Alpha, để nó tự luyện tập, mà toàn tâm toàn ý chú ý vào Husky.

Đã liên tục ba lần sử dụng trứng Hắc Thiết, sự hòa hợp giữa tay chân giả và Husky càng lúc càng tốt, gần như không nhìn ra chỗ nào bị ghép nối.

Nhưng dù vậy, trên người Husky vẫn không có sự biến đổi to lớn giống như Alpha.

Còn phải chờ huyết mạch cao cấp tiến hóa.

Bạch Khải nghĩ đến sự tiến hóa trước của Husky và biết rằng chuyện này không thể nóng vội.

Dù sao gia hỏa này sẽ ở đây nửa tháng, có rất nhiều thời gian để từ từ nghiên cứu.

Quá mức, khi hắn lên tới nhị giai, sẽ chú ý đến vấn đề này.

Mặc dù tạm thời hắn chưa thấy được sự dị biến nào của Husky, nhưng đối với trứng tiến hóa trong tay hắn mà nói, khế ước cũng chẳng khác gì nhau.

“Đã đến lúc cho Alpha tiến hóa, trước đó năng lượng còn lại chắc cũng đã hấp thu gần đủ rồi.”

Bạch Khải chuẩn bị cho Husky một bữa tối ngon lành, sau đó mở một bình dịch dinh dưỡng rồi đi về phía Alpha.

Sau một tuần huấn luyện, Alpha đã có thể thích ứng với tốc độ giai đoạn thứ hai, di chuyển một cách dễ dàng và có phân khí chất của một võ sĩ.

Điều làm Bạch Khải hài lòng nhất là, mặc dù Alpha thỉnh thoảng vẫn mắc sai lầm bị côn thép đụng trúng, nhưng cũng không còn tình trạng gãy xương.

Nhờ Alpha không ngừng huấn luyện, khung xương vốn yếu ớt của nó cuối cùng đã có được sức mạnh như thép, cùng với kỹ năng gãy xương tái tạo trở nên tinh thông hơn.

Nhưng thu hoạch lớn nhất chính là Alpha đã đạt được một kỹ năng tấn công chủ động.

Bạch Khải đã thử nghiệm sức mạnh của kỹ năng này, mặc dù không mạnh mẽ như hoa sen Âm Ảnh với sức tấn công bùng phát và tính bí ẩn, nhưng lại tiêu tốn ít năng lượng, rất phù hợp với những trận chiến chính diện.

Có thể nói, giờ đây Alpha đã gần như có thể đảm nhận vai trò chủ sủng.

“Thừa dịp trời vẫn chưa tối, chúng ta lại cùng tiến hóa hai lần, ngày mai sẽ mang người đi thử sức chiến đấu một chút.”

Tại nhà tu luyện một tuần, Bạch Khải quyết định đi kiểm tra chiến lực thực tế của Alpha.

Dù sao số liệu chỉ là số liệu, thực chiến mới là thực chiến, đóng cửa làm việc không phải là điều hợp lý.

Chỉ là, chưa kịp sử dụng trứng tiến hóa, trong lúc đang ăn như gió cuốn, Husky bỗng nhảy lên, sủa vào bầu trời xa xăm, và Alpha cũng dừng luyện tập, ngơ ngác nhìn về phía tây.

“Chuyện gì vậy, có vấn đề gì không?”

Bạch Khải nhìn theo ánh mắt của cả hai, nhưng không thấy có gì khác thường.

Sau đó, bầu trời trên thành phố Cổ Túc đột nhiên vang lên một hồi còi cảnh báo sắc nhọn, theo sau là một đoạn phát thanh.

“Mời toàn thể cư dân chú ý, đòi Vong Linh đột ngột bạo động, tai họa cấp B! Mời tất cả những ai đang ở bên ngoài nhanh chóng trở về chỗ trú ẩn gần nhất.”

“Mời toàn thể cư dân chú ý, đòi Vong Linh đột ngột bạo động, tai họa cấp B! Mời tất cả những ai đang ở bên ngoài nhanh chóng trở về chỗ trú ẩn gần nhất.”

“Mời toàn thể cư dân chú ý, đòi Vong Linh đột ngột bạo động, tai họa cấp B! Mời tất cả những ai đang ở bên ngoài nhanh chóng trở về chỗ trú ẩn gần nhất.”

...

Những thông báo liên tục vang lên không ngừng, và thành phố Cổ Túc vốn nên trở nên yên tĩnh nhanh chóng trở nên nhốn nháo.

Chuyện quái quỷ gì thế này!

Đòi Vong Linh bạo động?

Vong linh Thiên tai!

Sau mười tám năm sống tại thế giới này, Bạch Khải chỉ từng nghe nói trong sách về sự nguy hại của vong linh Thiên tai, không nghĩ hôm nay lại gặp phải.

Tuy nhiên, Bạch Khải cũng không chút lo lắng.

Trải qua hai mươi năm phát triển, thành phố Cổ Túc đã xây dựng hàng chục bức tường thành, và bên ngoài những bức tường ấy còn có đội ngự thú binh đoàn đóng giữ, cho dù có thật sự xảy ra vong linh Thiên tai, hiện tại cũng không đe dọa được hẳn.

Hơn nữa, nếu không có điều gì bất ngờ xảy ra, lần bạo động lần này cũng không lớn, nếu không sẽ không chỉ đánh giá là tai họa cấp B.

Vong linh Thiên tai, đây là loại tai họa có thể phá hủy cả một đại lục, mạnh mẽ hơn nhiều so với thú triều.

Tuy nhiên, từ khi đòi Vong Linh bị máy móc huyền thoại tấn công hai mươi năm trước, hình như không có vong linh sinh vật cao cấp nào xuất hiện, không biết tại sao đột nhiên lại bạo động.

Bạch Khải có chút không nghĩ ra, nhưng cũng không tò mò ra ngoài để khám phá.

Cho dù là tai họa cấp B, cũng không phải hẳn thực tập sinh mới có thể tham gia, hiện tại nếu ra ngoài chỉ làm thêm phiền phức cho chính phủ.

Bạch Khải qua linh hồn khế ước trấn an Alpha bên dưới, sau đó lại chú ý đến Husky, vẫn đang sửa soạn về phía đồi Vong Linh.

Gia hỏa này, có vẻ như còn nhạy bén hơn cả Alpha đối với mối nguy hiểm từ đồi Vong Linh.

Dù sao Cực Địa Băng Lang vốn có giác quan nhạy bén, nhưng khoảng cách này có chút quá mức khoa trương.

Nói gì thì nói, gia hỏa này trước đây vài ngày không rõ lý do đã cảm thấy có điều lạ, chẳng lẽ cũng là phát hiện ra vấn đề này?

Nếu thật sự là như vậy, có khả năng hắn đã nhận được bảo rồi...

Chương 21 - Bí Cảnh Tháp

Chương 21: Bí Cảnh Tháp

Vì sự cố bất thường tại đồi Vong Linh, các hoạt động trong thành phố Cổ Túc ngoài nghề nghiệp Ngự Thú sư và một số ngành nghề thiết yếu khác đều bị hạn chế.

Những học sinh như Bạch Khải thì bị yêu cầu ở nhà học online.

Một Ngự Thú sư không thể ra ngoài chiến đấu, vậy thì còn gọi là Ngự Thú sư làm gì?

Những người mới ký kết làm Ngự Thú sư lập tức trở nên sốt sắng.

Cái gì? Có thể tập luyện ở nhà sao?

Tốt, ta hiểu rồi.

Trong bảy ngày ngắn ngủi, một đám trẻ con đã làm mọi thứ trong nhà lộn xộn, khiến cho không ít phụ huynh phải kêu khổ.

Tuy nhiên, điều này không ảnh hưởng gì đến Bạch Khải, hắn chỉ tập trung vào việc chăm sóc sủng thú trong nhà.

Dù Bạch Khải không tin rằng thành phố Cổ Túc sẽ lặp lại những gì đã xảy ra cách đây hai mươi năm, nhưng để đảm bảo an toàn, hắn vẫn tập trung toàn bộ năng lượng vào việc nuôi dưỡng Alpha.

Còn về Husky, thì Bạch Khải đã lơ là quên mất.

Dù hắn rất hứng thú với việc kết hợp máu thịt và máy móc, nhưng việc cấp bách nhất lúc này là nâng cao thực lực bản thân, tránh trường hợp bất trắc xảy ra.

“Bất quá, tình trạng này sẽ kéo dài bao lâu đây?”

Nhìn Alpha vẫn đang cố gắng tập luyện và Husky thì tò mò ngồi xôm bên cạnh, Bạch Khải ngáp dài chán nản.

Trong phòng làm việc, mọi vật liệu đã tiêu hao hết, hắn gần như không còn gì khác để làm ngoài việc vẽ phác hoạ, mà

Alpha cũng đã tự mình tập luyện, công việc duy nhất mà Bạch Khải còn có thể làm là cho Alpha sử dụng trứng tiến hóa.

“Được rồi, lại cho Alpha tiến hóa một lần nhé.”

Bạch Khải nhìn thấy tốc độ hồi phục của Alpha dần trở nên chậm lại, tiến đến muốn sử dụng trứng tiến hóa, thì bỗng nghe một âm thanh lớn vang lên từ trên bầu trời thành phố Cổ Túc.

“Mời toàn thể công dân chú ý, sự cố vong linh đã kết thúc, các vị công dân có thể lần lượt trở lại cuộc sống bình thường.”

“Mời toàn thể công dân chú ý, sự cố vong linh đã kết thúc, các vị công dân có thể lần lượt trở lại cuộc sống bình thường.”

“Mời toàn thể công dân chú ý, sự cố vong linh đã kết thúc, các vị công dân có thể lần lượt trở lại cuộc sống bình thường.”

...

Khi nghe thấy thông báo này, toàn bộ công dân thành phố Cổ Túc đều reo hò vui mừng, trong đó rất nhiều người là những phụ huynh kiệt sức vì phải trông trẻ.

“Nhanh vậy đã kết thúc? Liệu có phải do Liên Bang can thiệp không?”

Nghe tin, Bạch Khải lập tức thu hồi Alpha vào Không gian Ngự Thú, rồi vội vã hướng đến hiệp hội Ngự Thú sư.

Khi đến nơi, Bạch Khải thấy trước cửa hiệp hội đã chật kín người.

Dù chỉ một tuần trôi qua, nhưng sự kiện liên quan đến mình khiến không chỉ Bạch Khải mà rất nhiều người khác cũng cùng nhau chen chúc đến hiệp hội Ngự Thú sư để tìm hiểu tình hình mới nhất.

Đôi mắt với tình huống này, hiệp hội Ngự Thú sư đã chuẩn bị trước, cổng vào có nhiều màn hình lớn đang chiếu hình ảnh tình trạng tại đồi Vong Linh.

Trên đồi Vong Linh, đội ngự thú đang hối hả dọn dẹp chiến trường, trong khi trên không trung, một nam tử oai hùng đang đứng trên một con cự tước màu đen, nhìn xuống phía dưới.

“Đúng thế, Minh Hoàng truyền kỳ?”

Tại đây, có người nhanh chóng nhận ra thân phận của nam tử đó, lập tức tạo ra tiếng xôn xao, nhưng khi họ nhìn thấy chiếc tháp cao vút ở giữa đồi Vong Linh, sự phấn khích đã bị sự khiếp sợ thay thế.

Sự xuất hiện của sinh vật vong linh ra ngoài hoạt động chính là do bí cảnh tháp trong đồi Vong Linh!

Mặc dù Liên Bang chưa thành lập được hơn trăm năm, nhưng lịch sử Ngự Thú của nhân loại đã kéo dài hàng ngàn năm, và những bí cảnh tháp này chính là dấu vết của những Ngự Thú sư huyền thoại cùng với những sủng thú huyền thoại để lại.

Không có gì lạ khi đồi Vong Linh yên tĩnh suốt hơn hai mươi năm lại đột ngột xảy ra bất ổn, nguyên nhân chính là vì bí cảnh tháp.

Chỉ là không biết chính phủ và hiệp hội sẽ có những sắp xếp gì cho chuyện này.

Quả nhiên, trong khi mọi người còn đang đắm chìm trong rung động về bí cảnh tháp, màn hình lại xuất hiện một thông báo nữa.

“Bí cảnh tháp tại thành phố Cổ Túc đã mở ra, chính phủ và hiệp hội Ngự Thú sư đã thương thảo và cho phép các thực tập Ngự Thú sư tham gia, việc thu hoạch sẽ thuộc sở hữu cá nhân, số lượng có hạn, kính mời các Ngự Thú sư có ý định đăng ký tại hiệp hội.”

Khi thông báo vừa phát ra, tất cả mọi người đều xôn xao.

Mỗi bí cảnh tháp đều là biểu tượng của vô vàn cơ duyên và tài phú, phần lớn đều nằm trong tay chính phủ và hiệp hội Ngự Thú sư, nên rất nhiều người tại đây không có cơ hội tiếp cận.

Và giờ đây, chính phủ lại mở cửa cho các thực tập Ngự Thú sư, thật sự là điều ngoài sức tưởng tượng.

Tuy nhiên, sau khi nghe được thông tin này, Bạch Khải lại cảm thấy có chút nghi ngờ.

Một bí cảnh tháp mới được phát hiện và còn ở nơi đây rầy nguy hiểm như đồi Vong Linh, lại mở ra cho các thực tập Ngự Thú sư, cảm giác như đang dụ dỗ những kẻ yếu vào chỗ chết.

“Được rồi, trước tiên hãy đăng ký rồi tính tiếp đã.”

Dù có chút lo lắng, nhưng Bạch Khải không thể từ chối sức hấp dẫn từ bí cảnh tháp.

Chỉ là, con số người tham gia này có vẻ hơi quá đông.

Bạch Khải nhìn đám đông trước mặt mà cảm thấy hơi choáng váng.

Quả thật, trước sức hấp dẫn của một bí cảnh tháp, hầu như không ai có thể chống lại sự cám dỗ.

“Nhìn tình hình này, hiệp hội hẳn sẽ có các phương thức kiểm tra mới, bằng không thì số người tham gia vào bí cảnh tháp sẽ đông đến mức không thể kiểm soát.”

“Còn nếu có thể thông qua bài kiểm tra dành cho thực tập Ngự Thú sư, thì sau khi nhận được phần thưởng từ bí cảnh tháp, chắc chắn sẽ giúp sung thú của bản thân gia tăng thực lực.”

“Cuộc thi nghề nghiệp vào tháng sáu tới, chắc chắn sẽ rất khốc liệt.”

Không hiểu sao, Bạch Khải lại nghĩ đến việc thanh lý năm gào thét của Cao Trình trước đó.

Lần này, hẳn rất có thể sẽ đủ khả năng vượt qua.

Sau một thời gian dài chờ đợi, cuối cùng Bạch Khải cũng đã đăng ký thành công, đồng thời cũng biết được thông tin cụ thể về cách thức tổ chức cho lần hành trình tới bí cảnh tháp.

Vì bí cảnh tháp mới vừa mở, không thể tiếp nhận quá nhiều người một lần, nên hiệp hội quyết định sẽ tổ chức theo lượt. Tất cả các thực tập Ngự Thú sư sẽ phải tham gia vào một bài khảo hạch, căn cứ vào thành tích để xếp hạng thứ tự vào bên trong bí cảnh tháp.

Điều này cũng chính là điều Bạch Khải đã đoán từ trước.

“Được rồi, về nhà chuẩn bị một chút, tranh thủ tham gia đội đầu tiên.”

Bạch Khải nhìn những người vẫn còn kéo dài hàng đợi phía sau, rồi hướng về nhà.

Lần khảo hạch này sẽ kéo dài trong ba ngày, nên người tham gia cần tự chuẩn bị đầy đủ, chuẩn bị thức ăn và vật dụng cần thiết.

Trước đó, các loại lương thực chưa sử dụng hết có vẻ như đã được giải quyết ổn thỏa.

Bạch Khải vừa suy nghĩ về những thứ cần chuẩn bị cho lần khảo hạch, rất nhanh đã về đến nhà, nhưng khi nhìn thấy Husky đã phá hủy một nửa số cốc người thép, hắn không khỏi nhăn mặt lại.

Ra ngoài quá gấp, mà quên không khóa nó lại, vậy mà chỉ sau một thời gian ngắn, con quái vật này đã phá hủy rất nhiều thứ.

Không được, không thể để con quái vật này ở nhà, nếu không sau ba ngày khảo hạch, không biết phòng ốc sẽ trở nên thế nào nữa.

Nói đến, không biết nó đã phá hủy cốc người thép như thế nào, chẳng lẽ ở dị giới Husky đều mạnh mẽ như vậy sao?

Chương 22 - Huấn luyện bên hồ Thái Trạch

Chương 22: Huấn luyện bên hồ Thái Trạch

Ngày thứ hai.

Tại ven hồ Thái Trạch, Husky với vẻ mặt đau khổ, đang lặng lẽ mang một cái túi lớn, uể oải cúi đầu đi phía trước. Sau lưng nó là Bạch Khải, người đang thư giãn và tỏ ra rất hài lòng.

Mặc dù chỉ có ba ngày cho cuộc huấn luyện kiểm tra, nhưng đồ chuẩn bị cũng không ít.

Thức ăn, giường chiếu đơn giản, các dụng cụ y tế khẩn cấp...

Bạch Khải dĩ nhiên không thể tự mình mang tất cả những đồ vật nặng nề như vậy, vì vậy hắn cần một người gánh vác.

Husky, với năng lượng dồi dào và thể lực vượt trội, chính là sự lựa chọn tốt nhất.

Ngao ô ngao ô!

(Người có thể không phải là con người, nhưng ta khẳng định người là chó thật.)

Nếu không phải nhờ vào thiết bị điện tử trong chân tay giả, chắc chắn Husky đã lên tiếng phản kháng, lật đổ sự thống trị bạo lực của Bạch Khải.

Nhưng bây giờ thì...

Husky dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

“Bạch Khải!”

Khi Bạch Khải đang chuẩn bị đi vào đăng ký, hắn nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ phía sau gọi tên. Quay lại, hắn thấy Cao Trình đang vẫy tay về phía mình.

“Ta biết ngươi sẽ đến.”

Cao Trình nhanh chóng bước tới chỗ Bạch Khải, liếc nhìn Husky bên cạnh một cách kỳ lạ, rồi hỏi: “Con Cực Địa Băng Lang này là của ai vậy?”

Bạch Khải đáp: “À, là bạn bè gửi tôi nuôi, tôi nhân tiện mang theo, biết đâu lại có thể phát huy tác dụng.”

Dù Ngự Thú sư cấp một chỉ có thể khế ước một con thú cưng, nhưng một số thú cưng có tính cách hiền lành cũng có thể sống bên cạnh mà không cần khế ước.

Mặc dù Cao Trình chưa thấy ai như Bạch Khải mang theo thú cưng đến tham gia huấn luyện kiểm tra.

Cao Trình mỉm cười nói: “Khụ khụ... Cục Địa Băng Lang này khả năng nhận biết không tệ, có thể sẽ có ích trong cuộc huấn luyện này.”

Bạch Khải gạt đầu, rồi hỏi: “Đúng rồi Cao đại ca, người có biết cách thức của cuộc khảo hạch này không?”

Bạch Khải biết cuộc huấn luyện kiểm tra tồn tại, nhưng vì hắn không phải là Ngự Thú sư nên cũng không rõ lắm về chi tiết.

Cao Trình dừng lại một chút, rồi nói: “Theo như lệ thường năm trước, sẽ là săn bắt hung thú hoặc tìm kiếm tài nguyên để thu thập điểm tích lũy. Cuối cùng, dựa theo số điểm tích lũy để xếp hạng. Năm nay cũng sẽ như vậy thôi.”

Điều này có nghĩa là muốn kiểm tra năng lực thực chiến và khả năng sống sót ngoài trời của Ngự Thú sư sao?

Bạch Khải rất nhanh đã rõ ràng mục đích của cuộc huấn luyện kiểm tra. Một đội cưỡi Cục Địa Băng Lang, những Ngự Thú sư mặc đồng phục rằn ri, từ ven hồ Thái Trạch xuất hiện, nhanh chóng xếp thành hàng dài.

Tất cả đều là binh sĩ của quân đoàn Ngự Thú. Từ việc khế ước thú cưng đến tài nguyên nuôi dưỡng đều được chính phủ cấp phát, không cần Ngự Thú sư phải tự mình bỏ công sức.

Gia Cát Thần có thể sở hữu nhiều linh vật như vậy chính là nhờ vào nhà Tinh Linh, một quân đội cung cấp thú cưng của chính phủ.

“Yên lặng!”

Khi đội ngũ Ngự Thú sư xuất hiện, một huấn luyện viên có làn da ngăm đen bước ra từ giữa đội, đảo mắt nhìn mọi người, lớn tiếng nói: “Nửa giờ sau, chúng ta sẽ bắt đầu cuộc huấn luyện kiểm tra này. Trước tiên, hãy nghe kỹ các quy tắc.”

“Tại ven hồ Thái Trạch có rất nhiều hung thú và tài nguyên phong phú. Nhiệm vụ của các người là cố gắng săn bắt nhiều hung thú và tìm kiếm tài nguyên. Những tài nguyên khác nhau có thể đổi lấy các điểm tích lũy. Chỉ cần người mang theo tài nguyên trị giá 1000 điểm tích lũy đến điểm cuối thì coi như đã vượt qua kiểm tra.”

“Nhưng, năm nay chúng ta sẽ không thiết lập điểm an toàn trong khu vực. Chỉ có một thiết bị cầu cứu, nếu các người kích hoạt nó, chúng ta sẽ ngầm thừa nhận rằng các người đã thất bại trong kiểm tra, và trong vòng năm phút, sẽ có người đưa các người ra ngoài.”

“Sau khi kích hoạt thiết bị cầu cứu, trong năm phút, sự an toàn của các người hoàn toàn phụ thuộc vào bản thân. Vì vậy hãy suy nghĩ kỹ trước khi tìm tôi ký vào bản cam kết an toàn và nhận điểm tích lũy.”

Giọng nói của huấn luyện viên rất to, mọi người đều nghe rõ ràng. Nhưng sau một lát yên tĩnh, dưới đáy liền nổi lên một mảnh xôn xao.

“Không có điểm an toàn, gặp nguy hiểm thì làm sao đây?”

“Tôi không tin, chắc chắn họ đang dọa chúng ta, chỉ muốn khiến chúng ta nhận thấy khó khăn mà thoái lui, không thể vào bí cảnh tháp.”

“Nhưng nếu thật sự không có thì sao...?”

“Vậy thì... không đi.”

Nhìn thấy nhóm người bên dưới ầm ĩ, huấn luyện viên trong mắt thoáng nét thất vọng nhưng vẫn cố gắng giấu kín.

Mặc dù không biết lý do chính phủ đề hấn hành động như vậy, nhưng hiệu quả rất rõ ràng.

Trong hai mươi năm hòa bình, những Ngự Thú sư trẻ sống trong nhung lụa này thậm chí còn không dám đi thám hiểm.

Thật đáng tiếc rằng cuộc thí nghiệm này chỉ cho phép các Ngự Thú sư thực tập tham gia, nếu không thì những kẻ hèn nhát kia sẽ không có cơ hội.

Bạch Khải cũng hơi ngạc nhiên trước lời nói của huấn luyện viên. Mặc dù có thể cuộc huấn luyện kiểm tra này sẽ không

gặp phải hung thú cấp cao do đã được dọn dẹp, nhưng hung thú dù sao cũng không phải là chuyện đơn giản. Chúng sẽ không chỉ nhìn chằm chằm vào thú cưng của người mà còn tấn công con người.

Với thể chất yếu ớt của các Ngự Thú sư thực tập, một cú chạm nhẹ cũng có thể khiến họ trở nên yếu đuối. Chưa kể đến việc phải sống sót trong năm phút tiếp theo.

Bạch Khải nhìn huấn luyện viên đang dùng ánh mắt dò xét đánh giá mọi người dưới đó, và hần nhanh chóng ký vào bản cam kết an toàn.

Alpha giờ đã đạt cấp bậc tám, phối hợp với tốc độ siêu hạng và thể chất mạnh mẽ, chắc chắn có thể tự vệ.

Bạch Khải vẫn cảm thấy huấn luyện viên đang dọa dẫm họ.

Trong thời đại hòa bình này, ngay cả quân đội cũng sẽ không tùy ý trêu chọc an toàn của những công dân như họ. Bạch Khải tin rằng nhiều người cũng sẽ nhận ra điểm này, nhưng không thể nói ai dám thử thách vào thời điểm này.

Dù sao, ngoài mối đe dọa của hung thú bên ngoài, xung quanh cũng có những đối thủ khác Ngự Thú sư.

Người huấn luyện viên này chỉ nói rằng hãy mang đủ tài nguyên đến điểm cuối là coi như đã vượt qua mà không đề cập đến những cách thức để có được chúng.

Quá trình đăng ký vẫn tiếp tục. Bạch Khải tranh thủ xem qua bản điểm tích lũy trong tay.

Bản điểm tích lũy được làm rất tỉ mỉ, không chỉ có hình ảnh HD mà còn kèm theo thông tin về tập tính và kỹ năng của các hung thú, thậm chí cả vị trí ẩn nấp cũng được đánh dấu.

Nhất là những hung thú có điểm tích lũy cao, thông tin đều được đánh dấu rất rõ ràng, chỉ sợ rằng các người sẽ không dám khiêu chiến.

Để vượt qua kiểm tra cần 1000 điểm tích lũy, trong khi chính con Băng Quỷ này lại đúng 1000 điểm tích lũy. Điều này khiến Bạch Khải cảm thấy thật đáng ngờ.

Nhưng đây là một nơi với nhiều hung thú mà thường không thấy được, chắc chắn có thể cung cấp rất nhiều trứng tiền hóa

chứ?

Bạch Khải không thể ngăn cản nụ cười trên môi. Trong mắt hắn, hình ảnh của những hung thú trong bản điểm tích lũy đều biến thành những trứng tiến hóa. Nếu không phải vì cửa vào bị ngăn cản, hắn đã muốn trực tiếp xông vào.

Trứng tiến hóa có thể có cơ hội thăng cấp hay không, sẽ phụ thuộc vào lần huấn luyện này!

Chương 23 - Một điện là đủ rồi

Chương 23: Một điện là đủ rồi

Nửa giờ sau, nhóm thực tập Ngự Thú sư dưới sự chỉ huy của huấn luyện viên đã tiến vào ven hồ Thái Trạch, trong khi nhiều Ngự Thú sư khác đã quay trở về trong bộ dáng ủ rũ.

“Thật đáng tiếc cho đám tay mơ này, ta nghe nói bí cảnh tháp là nơi thí luyện, chỉ cần thông qua một tầng cũng có thể thu hoạch không ít tài nguyên.”

“Người có bản lĩnh thì hãy trở thành thực tập Ngự Thú sư đi, xem huấn luyện viên có thể không đánh chết người. Nếu sống sót, người có thể đi.”

Huấn luyện viên quay đầu, nhìn chằm chằm vào mấy tên binh sĩ, nói: “Đừng làm âm ỉ, mỗi người hãy đứng ở vị trí của mình, đừng để xảy ra thương vong.”

“Vâng!”

Các binh sĩ lập tức nghiêm túc, chờ các thực tập Ngự Thú sư tiến vào ven hồ Thái Trạch, họ lặng lẽ theo dõi từ phía sau.

Tuy rằng lời nói của huấn luyện viên có ý hù dọa, nhưng lần này thí luyện đúng là có chút khác biệt. Họ nhận được mệnh lệnh là phải bảo vệ nhóm thực tập này trong bóng tối, trừ khi thật sự cần, không được ra tay cứu giúp.

Nhưng nhóm thực tập Ngự Thú sư có lẽ sẽ không biết điều này.

...

Ven hồ Thái Trạch.

Khi một đám thực tập Ngự Thú sư tiến vào, họ bắt đầu tản ra khắp nơi.

Lần thí luyện này liên quan đến việc vào bí cảnh tháp, không ai muốn lãng phí thời gian.

“Bạch Khải, chúng ta có nên tổ đội không? Có thể hỗ trợ lẫn nhau một lần.”

Cao Trình, người đã có một con thú cưỡi cấp một, dù chưa qua kỳ thi Ngự Thú sư, nhưng đối với loại thí luyện này vẫn rất dễ dàng, nên anh không ngại đưa Bạch Khải theo.

“Cảm ơn, nhưng ta vẫn muốn tự mình thử xem.”

Bạch Khải từ chối lòng tốt của Cao Trình, điểm tích lũy rất quan trọng, nhưng việc lột thú cũng vậy, hành động chung với Cao Trình không có lợi cho mình.

“Vậy thì người tự cẩn thận một chút, cố gắng hoàn thành nhiệm vụ sớm đi.”

Cao Trình không để bụng khi bị Bạch Khải từ chối, triệu hồi Hỏa Giáp Hạt tiền về phía sâu ven hồ.

Dù thí luyện lần này nói rằng chỉ cần thu đủ điểm tích lũy là có thể qua, nhưng chắc chắn là sẽ có một trung đội nào đó, có thể sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến thứ tự vào bí cảnh tháp.

Sau khi Cao Trình rời đi, Bạch Khải cũng nhanh chóng xác định mục tiêu của mình.

Mặc dù Thủy Tinh Cá Sấu chỉ thua kém Băng Quỷ hai cấp, nhưng điểm tích lũy lại chênh lệch tới 800 điểm. Thế nhưng, so với những gia hỏa như Chuột Hạt Tùng chỉ có ba bốn mươi điểm, đã được coi là không tệ.

Tuy nhiên, lý do Bạch Khải chọn Thủy Tinh Cá Sấu không phải vì điểm tích lũy, mà vì thuộc tính của nó.

Trong thành phố Cổ Túc, chủ yếu có sói hệ và băng hệ Ngự Thú, mặc dù gần đây đã có sóng gió về vong linh, nhưng vẫn khó thay đổi địa vị của hai hệ này trong thành phố.

Những hung thú có thuộc tính như Thủy Tinh Cá Sấu, Bạch Khải thường không có cơ hội gặp gỡ.

“Xuất phát thôi, để dành thời gian lột thú.”

Bạch Khải xác định mục tiêu, triệu hồi Alpha và nhanh chóng tiến về phía nơi có Thủy Tinh Cá Sấu, trong khi Husky, mặc dù không muốn, nhưng cũng chỉ có thể ngoan ngoãn chạy theo.

Là phương tiện đồng hành chủ yếu và sinh vật radar, Bạch Khải sẽ không tùy tiện bỏ qua.

“Alpha, người chú ý tình hình xung quanh, chỉ cần nhìn thấy hung thú thì lập tức tấn công.”

Đây là lần đầu tiên Bạch Khải tham gia thí luyện, mặc dù anh cũng có sự bảo vệ từ máy móc, nhưng không thể chủ quan.

Khó khăn lắm giờ mới mở ra Ngón tay vàng, mà lại chết trong thí luyện thì thật là thiệt thòi lớn.

Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương.

Đạo lý này Bạch Khải rất hiểu.

...

Ven hồ.

Điểm tích lũy trên bản đồ được ghi chép rất rõ ràng. Bạch Khải cùng Alpha men theo bờ sông không bao lâu đã đến được ven hồ gần đó.

Trong thời gian này họ cũng gặp một số sinh vật, thậm chí Bạch Khải còn gặp cả Alpha đồng loại, nhưng phần lớn điểm tích lũy không nhiều, thậm chí có những con không có điểm tích lũy nào, đều đã bị Alpha xử lý nhẹ nhàng.

Theo nguyên tắc không lãng phí, Bạch Khải muốn thu thập tất cả, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt u oán của Husky, anh đã quyết định từ bỏ.

Mặc dù phần chân tay của máy móc đã hòa làm một với Husky, nhưng dù sao nó vẫn là một chú chó tàn tật, nên không nên ép nó quá sức lao động.

“Tìm thấy rồi!”

Hai người cẩn thận tiến bước dọc theo ven hồ, bỗng thấy trên bờ một con Thủy Tinh Cá Sấu lớn đang nằm phơi mình dưới ánh nắng, lớp thủy tinh phản chiếu ánh sáng rực rỡ, tạo thành những dải màu sắc.

Rống!

Thủy Tinh Cá Sấu có tính cảnh giác rất cao, khi Bạch Khải và Alpha vừa lại gần, nó lập tức phát giác, gầm lên một tiếng, đôi mắt hung ác nhỏ tập trung vào kẻ địch đột nhiên xuất hiện.

Tuy nhiên, khi nhận rõ dáng vẻ của kẻ địch, Thủy Tinh Cá Sấu ngay lập tức có vẻ không mấy hứng thú.

Nó còn tưởng rằng có thức ăn đưa đến cửa, không ngờ lại chỉ là một đồng xương, thật là chán ngắt.

Ngược lại, con chó và người phía sau thì có vẻ không tệ.

Thủy Tinh Cá Sấu lập tức phun ra một hơi dài nước, bốn chi nhỏ nhảy qua, nhanh chóng đánh về phía họ.

Đột tiến!

Thủy Tinh Cá Sấu có kích thước không nhỏ, thường thì nó sẽ hành động chậm rãi, nhưng khi sử dụng đột tiến, tốc độ của nó sẽ gia tăng mạnh mẽ, khiến cho đối thủ khó lòng kịp trở tay.

“Alpha, cơ thể nó rất cứng, tấn công vào mắt nó.”

Bạch Khải thông qua khế ước chỉ bảo cho Alpha vài câu, rồi vội vàng tìm chỗ ẩn nấp, trong khi Husky lập tức tìm một viên đá lớn để trốn.

So với thân thể cao lớn của Thủy Tinh Cá Sấu, đôi mắt nhỏ của nó gần như không chiếm tỉ lệ gì, muốn trúng đích quả thực là cực kỳ khó khăn. Thêm vào đó, trong lúc đột tiến, nó mang theo lực lượng khổng lồ, nếu không cẩn thận thì cũng có thể bị thương nặng.

Nếu lao về phía trước, Alpha có khả năng chỉ có thể chạy loạn, cho đến khi làm kiệt sức Thủy Tinh Cá Sấu. Nhưng bây giờ thì khác...

Alpha vung vẩy hai thanh chủy thủ bằng xương trắng, toàn bộ cơ thể được bao bọc bởi ánh kim loại lấp lánh, trong hốc mắt là ngọn lửa linh hồn không ngừng lóe sáng, chăm chú nhìn vào Thủy Tinh Cá Sấu đang tiến gần.

Trong mạch cảm nhận của Alpha, tốc độ của Thủy Tinh Cá Sấu gần như không khác gì về bò, nên mãi cho đến khi nó sắp va chạm với Alpha, Alpha mới nhẹ nhàng né sang một bên, rồi đâm một nhát về phía mắt của Thủy Tinh Cá Sấu.

Khi Thủy Tinh Cá Sấu cảm nhận được nguy hiểm, bản năng khiến nó sử dụng kỹ năng phòng ngự, hóa rắn. Một lớp thủy tinh trong suốt từ trên lưng nó lan rộng ra, có ý định bao trùm lấy kẻ thù.

Chỉ có điều Alpha vẫn tận dụng được tốc độ quá nhanh, chưa kịp để lớp thủy tinh lan đến con mắt của mình, chủ thủ đã cắm vào bên trong.

Bằng kinh nghiệm tham chiến lâu năm và vô số lần luyện tập, Alpha đã phát huy được lợi thế tốc độ của mình một cách tối đa.

Đau đớn kịch liệt khiến Thủy Tinh Cá Sấu gầm lên, há miệng ra để cắn Alpha.

Tuy nhiên, chủ thủ của Alpha vẫn ngấn, không thể đâm trúng điểm yếu của Thủy Tinh Cá Sấu.

Ngay lúc này, từ bàn tay Alpha đột nhiên phát ra những tia điện sắc nhọn, theo kim loại hóa của chủ thủ bằng xương, chúng chảy vào trong cơ thể Thủy Tinh Cá Sấu. Thủy Tinh Cá Sấu lập tức cứng đờ, đơn giản là bị dòng điện mạnh mẽ này làm cho tê liệt.

Chương 24 - Tháp bí cảnh có hai cửa vào

Chương 24: Tháp bí cảnh có hai cửa vào

Sau khi xác nhận Thủy Tinh Cá Sấu đã chết thật sự, Bạch Khải mới từ phía sau tảng đá chạy đến, tới bên Alpha, tháo một đôi găng tay máy móc trên tay Alpha xuống.

Alpha là một đầu vong linh sinh vật, tự nhiên không có thuộc tính Lôi Điện, dòng điện vừa rồi chỉ phát ra từ chiếc găng tay đặc chế ở đây, chĩa vào não của Thủy Tinh Cá Sấu mới có thể xâm nhập được.

Thật đáng tiếc, Bạch Khải tạm thời chưa nắm giữ kỹ thuật tinh vi để chứa nguồn năng lượng nhỏ, vì vậy loại công kích vừa rồi chỉ có thể sử dụng một lần, sau đó phải thay pin mới dùng được.

Bạch Khải nhanh chóng thay pin cho găng tay, rồi đi đến cạnh Thủy Tinh Cá Sấu, đặt tay lên đầu nó.

Trước đó lột xác một số thú cưng còn sống, không biết việc lấy xác thú chết có hiệu quả hay không.

May mắn, ngay khi Bạch Khải tiếp xúc với Thủy Tinh Cá Sấu, trứng tiến hóa màu đen trên đầu nó đã xuất hiện vài vết rách.

“Không tiếp xúc qua cấp thấp tinh anh có thể cung cấp 3% tiến độ, trung đẳng tinh anh là 5%, còn cao đẳng tinh anh thì chưa rõ, nhưng chắc chắn là cao hơn.”

Bạch Khải nhớ lại những lần từng tiếp xúc với các sủng thú của Cao Trình, đại khái đã tổng kết ra một quy luật đơn giản.

“Có lẽ quy tắc là như vậy, nếu gặp phải loại biến dị thì chắc sẽ còn cao hơn nữa.”

Nghĩ đến Husky, cái cấp thấp tinh anh mà sau khi biến dị vẫn có thể Mang đến cho mình 10% tiến độ, nếu là chủng tộc cấp cao hơn một chút, khả năng cung cấp tiến độ sẽ cao hơn nữa.

“Đi, tiếp tục đến mục tiêu tiếp theo!”

Bạch Khải bảo Alpha lột bỏ mấy phần thủy tinh trên lưng Thủy Tinh Cá Sấu, ném vào ba lô của Husky, rồi tiếp tục

hướng đến mục tiêu tiếp theo.

Suy xét đến một số hung thú có kích thước quá lớn, khó di chuyển, nên ở điểm tích lũy chỉ lưu lại những bộ phận có giá trị nhất của hung thú, chỉ cần mang những bộ phận này đến điểm cuối, cũng có thể thuận lợi tích lũy.

Bây giờ, mục tiêu của Bạch Khải chính là một trong những hung thú có điểm tích lũy cao nhất, Băng Quỷ.

Hắn chỉ có ba ngày để hoạt động quanh hồ Thái Trạch, Bạch Khải không muốn bỏ lỡ cơ hội có thể tiếp xúc với nhiều loài hung thú khác nhau, nhưng nếu vì việc lột xác thú mà không thể thông qua lịch luyện khảo hạch, thì thật sự là không bù nổi.

Vì vậy, Bạch Khải quyết định trước tiên phải đảm bảo mình có thể thông qua khảo hạch, sau đó mới từ từ lột xác.

Băng Quỷ vì thuộc tính tự nhiên mà thích hoạt động trong môi trường băng giá, mà năm đó có tới ba phần tư thời gian ở trong trạng thái đóng băng quanh hồ Thái Trạch mà cũng chính là lựa chọn tốt nhất.

Băng Quỷ có phạm vi hoạt động cách Thủy Tinh Cá Sấu không xa, sau khi dễ dàng giải quyết một vài con hung thú nhỏ không có mắt, hai người hướng vị trí của Băng Quỷ tiến đến.

Chỉ có điều, họ có vẻ đã đến chậm một bước.

Mà người này Bạch Khải khá quen biết.

Chính là Lục Viễn, người trước đó cùng huấn luyện với hắn.

“U Cốt Cự Hồ, sử dụng xé rách trảo!”

Cùng là cao đẳng tinh anh, có đẳng cấp tương đương là mười cấp, U Cốt Cự Hồ của Lục Viễn không hề nhường tay với Băng Quỷ, móng vuốt sắc bén phát ra âm thanh xé gió, chạy thẳng về phía sinh vật có hai cái sừng nhọn màu xanh lam.

Nhưng Băng Quỷ lại nhanh hơn U Cốt Cự Hồ một chút, cơ thể tròn vo nhanh chóng nổi lên, tránh được cú tấn công xé rách của U Cốt Cự Hồ, và lập tức hất lên, từ hai cái sừng nhọn trên đầu phóng ra những mũi băng nhọn, nhằm thẳng về phía U Cốt Cự Hồ.

Ice Fang.

Có thể tạo ra vô số mũi băng tấn công kẻ địch, nếu trúng phải sẽ như bị răng nanh cắn xé, không thể động đậy.

Đối diện với công kích từ trên không, U Cốt Cự Hồ không có chút e ngại, dễ dàng tránh ra, nhưng chưa kịp phản công, gió tuyết đã từ hai chiếc sừng của Băng Quỷ xuất hiện, nhanh chóng bao phủ lấy U Cốt Cự Hồ.

“Đáng chết, lại sớm như vậy đã dùng AOE.”

Thấy Băng Quỷ cho dù chỉ đối mặt với một kẻ thù đã sớm sử dụng kỹ năng tấn công toàn diện, Lục Viễn rõ ràng có chút bất ngờ. Nhìn U Cốt Cự Hồ sắp bị gió tuyết đông cứng, lập tức tức giận quát lên.

“U Cốt Cự Hồ, sử dụng uy hiếp!”

Uy hiếp là kỹ năng của các sủng thú cấp Thống Lĩnh, có thể áp bức những chủng tộc yếu hơn.

Kể cả U Cốt Cự Hồ chỉ là cao đẳng tinh anh, nhưng do là hồ trưởng thành nên nắm giữ kỹ năng này.

Quả thật, khi U Cốt Cự Hồ sử dụng uy hiếp, thân thể Băng Quỷ lập tức khựng lại, kỹ năng đã được thả ra cũng bị cưỡng chế ngắt quãng.

Nhìn thấy cảnh này, Lục Viễn ngay lập tức muốn tiến lên phản công, nhưng lại không để ý có một đầu Băng Quỷ từ dưới lớp băng chui ra, đồng thời tấn công cùng lúc với U Cốt Cự Hồ.

“Xong đời, còn một đầu Băng Quỷ nữa quay về rồi.”

Lục Viễn thấy vậy thầm mắng, vội vàng ra lệnh cho U Cốt Cự Hồ phản ứng lại, đột nhiên thấy một hình bóng nhỏ gầy từ bên cạnh mình lao qua, nhảy lên hướng Băng Quỷ vừa xuất hiện.

Gã này, sao lại thấy quen mắt như vậy?

Nhìn thấy cái đầu nhỏ khô lâu đột nhiên xuất hiện trên đầu Băng Quỷ, Lục Viễn không khỏi cảm thấy quen thuộc, khi nhìn thấy phía sau có một người một chó đi theo, lập tức hiểu ngay.

Là cái cậu thiết kế cải tiến cho khô lâu của nhà mình, sao hán cũng đến đây?

“Cẩn thận, Khô Lâu binh của ngươi không thể đánh vỡ được phòng ngự của Băng Quỷ.”

Băng Quỷ dù sao cũng là cao cấp tinh anh, mà với sức công kích của Khô Lâu binh này, tuyệt đối không thể làm tổn thương đối phương.

Vừa dứt lời, Alpha đã lấy chủy thủ đâm vào cơ thể Băng Quỷ, dòng điện mạnh mẽ tràn vào, khiến Băng Quỷ lập tức rơi vào trạng thái tê liệt.

Sau đó, thân hình Alpha đột nhiên biến hình, bao vây Băng Quỷ lại, xương cốt toàn thân như vô số lưỡi dao siết chặt Băng Quỷ, một phát khiến Băng Quỷ bị xoắn nát, chỉ còn lại hai cái sừng nhọn rơi xuống.

“Hí... Hình như ra tay hơi nặng, giờ thì còn lấy gì mà lột xác đây.”

Bạch Khải không khỏi lắc đầu nhìn những mảnh vụn băng trước mặt, nhặt lên hai cái sừng hoàn chỉnh, khi thấy trứng tiến hóa không có động tĩnh gì, lòng có chút đau xót thở dài.

Ken kết ken kết.

(chủ nhân, ta sai rồi.)

Nhìn Alpha như một đứa trẻ làm sai chuyện, Bạch Khải khoát tay áo, liếc nhìn Lục Viễn bên cạnh, nói: “Ai làm việc này, ngươi hay ta?”

Lục Viễn vẫn đang trong trạng thái ngơ ngác trước sức mạnh tấn công của Alpha, bị Bạch Khải gọi mới tỉnh lại, không trả lời, chỉ xuống lệnh cho U Cốt Cự Hồ, cuối cùng đánh gục Băng Quỷ.

Sau khi xử lý xong Băng Quỷ, Lục Viễn do dự một chút, nhưng không thể kiềm chế sự tò mò trong lòng, chỉ chỉ Alpha đứng sau Bạch Khải, hỏi: “Khô Lâu binh của ngươi...”

“Alpha là một chủng tộc tiến hóa, vì vậy có chút khác biệt.”

Bạch Khải thuận miệng giải thích một câu, hỏi tiếp: “Ngươi cũng muốn đi khám phá thập bí cảnh sao?”

Nói nhảm, không phải ai đến đây cũng tham gia vào hoạt động này, nhưng ta hỏi không phải cái này!

Lục Viễn tức giận trợn mắt, không muốn lãng nhăng thêm với Bạch Khải, lên ngựa U Cốt Cự Hồ nhanh chóng đi xa.

Mục tiêu của hắn là đạt được thứ hạng cao trong lịch luyện khảo hạch, từ đó đầu tiên tiến vào tháp bí cảnh để giành phần thưởng, tự nhiên không thể lãng phí thời gian ở đây.

“Có một đầu sủng thú có thể cưới thật tiện lợi, đáng tiếc, vốn dĩ còn muốn lột luôn U Cốt Cự Hồ kia.”

Nhìn Lục Viễn ngày càng xa, trong mắt Bạch Khải lóe lên một tia ao ước, nhìn sang bên cạnh tiểu khô lâu, thâm hạ quyết tâm.

Nói đến, Cực Địa Băng Lang khi trưởng thành cũng có kích thước không nhỏ, hắn cũng có thể cưới được.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải đột nhiên nhận ra Husky không biết chạy đâu, nhìn quanh một vòng, lúc này mới phát hiện nó đang ở nơi vừa xuất hiện Băng Quỷ đang đào bới cái gì đó.

“Uy uy uy, ngươi không định đào ra một cái ổ chó ở đây chứ?”

Mặc dù mất đi khả năng băng hệ, nhưng Husky vẫn tương đối thích môi trường lạnh giá, chỉ là giờ đây rõ ràng có chút không phù hợp.

Tuy nhiên, khi thấy Husky đào ra một cánh cửa lớn màu đen, Bạch Khải lập tức sững sờ.

Cửa này sao nhìn giống như cửa lớn tháp bí cảnh trước kia vậy?

Chương 25 - Tiến vào tháp bí cảnh

Chương 25: Tiến vào tháp bí cảnh

Gâu gâu gâu!

Sau khi trải qua những ngày “cẩn thận” chăm sóc của Bạch Khải, Husky đã hoàn toàn từ bỏ bản thân vốn có của mình, thậm chí đã đổi ngôn ngữ, giờ đây nó kiêu ngạo ngồi xồm trước cổng chính, chờ nhận lời khen ngợi từ Bạch Khải.

“Người tên này, vẫn còn có tài năng như vậy.”

Bạch Khải tỉ mỉ quan sát cánh cửa khổng lồ này, và càng khẳng định rằng cánh cửa này nhất định có liên quan đến Đồi Vong Linh tháp bí cảnh.

Nếu báo cáo với hiệp hội, chắc chắn sẽ nhận được không ít phần thưởng chứ nhỉ?

Bạch Khải liếc nhìn những chiếc máy bay không người lái bay lơ lửng trên bầu trời gần đó, sau đó bắt đầu vẫy tay thu hút sự chú ý của chúng.

Két két.

Đúng lúc này, cánh cửa từ từ mở ra, lộ ra một cái vòng xoáy, nó lan tỏa xuống chân Bạch Khải, khiến Bạch Khải không kịp phản ứng, đã rơi thẳng xuống đó.

Sau khi một người và một con chó cùng một cái xác khô biến mất, những chiếc máy bay không người lái mới chậm rãi quay lại, chỉ để lại một cánh cửa lớn màu đen.

...

Tại trụ sở khảo hạch bên bờ hồ Thái Trạch.

Chủ tịch Hiệp hội Ngự Thú thành phố Cổ Túc, Tần Giang, đang đứng trước một màn hình lớn, trên đó hiển thị rõ ràng tình hình bên bờ hồ Thái Trạch.

Mặc dù lần khảo hạch này thực sự làm cho những thực tập sinh Ngự Thú sư phải trải qua không ít khó khăn, nhưng vẫn phải chăm chú theo dõi.

Tuy nhiên, việc những chiếc máy bay không người lái quay trở lại hình ảnh thật sự khiến Tần Giang cảm thấy hài lòng.

Có những con lợn rừng bị đập lưng, có người bị con nhện xanh làm cho ngứa xiu, thậm chí còn có người bị một con thỏ có cấp bậc chỉ hai bị đụng ngứa.

“Những năm gần đây thật sự quá bình yên, xem ra sau này độ khó của các kỳ khảo hạch sẽ phải tăng lên.”

Nhìn thấy thực trạng của thế hệ trẻ thành phố Cổ Túc, Tần Giang không khỏi cảm thấy chút buồn lòng, trong khi đó, Bạch Hòa Quang - một người có phong hào truyền kỳ, ngồi bên cạnh lại an ủi: “Tần chủ tịch, người lo xa quá rồi, lần khảo hạch này cũng có nhiều người thể hiện tốt.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang chỉ vào màn hình những người đang thách đấu với những con hung thú cấp 10, nói: “Mặc dù còn hơi non nớt, nhưng ở độ tuổi của họ cũng coi như là ổn rồi.”

“Haizz, Hòa Quang, người đang khen con của mình đấy à? Nghe nói hần vừa mới đột phá cấp ba đúng không?”

“Trường hợp của Thu Trà có chút đặc thù, không có gì đáng tham khảo.”

Nghe Bạch Hòa Quang nói vậy, sắc mặt Tần Giang mới khá hơn một chút, ông nói: “Lần này ta cố ý cho Đội ngự thú mang một số hung thú từ tháp bí cảnh ra ngoài để bọn họ làm quen, hy vọng những tiểu gia hỏa này có thể thể hiện tốt hơn nữa trong tháp bí cảnh.”

Nói đến đây, Tần Giang chính là ra hiệu cho nhân viên công tác chuyển đổi ống kính đến những con hung thú từ tháp bí cảnh được mang ra.

Vì điểm tích lũy tương đối cao, những con hung thú này mặc dù cấp bậc cao, nhưng vẫn có các Ngự Thú sư đang thách đấu.

Nhìn những người này thể hiện, Tần Giang gật gù hài lòng, mặc dù tổng thể trình độ có chút kém, nhưng như Bạch Hòa Quang đã nói, vẫn còn nhiều hạt giống tiềm năng.

“Ừm? Sao không thấy hình ảnh của Băng Quý?”

Sau khi nhìn một hồi lâu, Tần Giang không tìm thấy hình ảnh của Băng Quỷ, mà nhân viên phụ trách máy bay không người lái sau khi kiểm tra một chút mới báo cáo: “Báo cáo chủ tịch, máy bay không người lái ở gần Băng Quỷ đã chịu một loại năng lượng xung kích không xác định, thiếu một đoạn hình ảnh, những Băng Quỷ kia chắc chắn đã bị người săn bắt rồi.”

“Còn có, trong số binh sĩ báo cáo, có một người tên là Bạch Khải tham gia khảo hạch đã mất tích, nơi hắn mất tích lại phát hiện một cái cổng vào của bí cảnh!”

...

Bạch Khải mơ màng tỉnh dậy từ một mảnh băng, bên cạnh hắn là Husky và Alpha, cũng đang ngơ ngác.

Ôi không, Alpha không có mặt.

“Con chó ngốc, người đã đào ra cái gì vậy!”

Nhìn xung quanh bốn bức tường băng màu lam nhạt, Bạch Khải tức giận, thậm chí nắm lấy cổ Husky lắc tới lắc lui.

A ô a ô.

(chuyện này liên quan gì đến ta, cánh cửa đó chính là người đã vắng ra!)

Chưa kịp để Bạch Khải phản ứng, bức tường băng đột nhiên xuất hiện một lỗ hổng, một Băng Quỷ từ đó xông ra.

“Ua, đây là tình huống gì vậy?”

Thấy Băng Quỷ lao thẳng tới, Bạch Khải ngạc nhiên, vội vàng lùi lại vài bước, nhường chiến trường cho Alpha.

“Alpha, nhớ giữ lại nguyên vẹn!”

Mặc dù chưa xác định tình trạng hiện tại, nhưng ngày gặp được Băng Quỷ, Bạch Khải không thể bỏ lỡ cơ hội này.

Alpha nhận lệnh, lập tức triển khai tư thế, nhanh chóng tiến lại Băng Quỷ.

Nhìn thấy con Băng Quỷ gầy gò kia dám chủ động tấn công, nó cũng không do dự gì, bắn ra hàng chục mũi băng, nhưng tất cả đều bị Alpha dễ dàng né tránh, thỉnh thoảng có một hai mũi không kịp tránh, cũng bị Alpha dễ dàng đánh bại.

Nhưng Băng Quỷ thấy vậy thì muốn kéo dài khoảng cách, Alpha thực sự quá nhanh, chỉ cần nhảy lên đã nhảy vào người Băng Quỷ, sau đó liên tục tấn công.

Răng rắc.

Chiếc chủy thủ bạch cốt dễ dàng xuyên thủng phòng thủ của Băng Quỷ, chạm được vào hạch tâm của nó, thấy vậy, Bạch Khải lập tức xông tới, đoạt được thứ mà Băng Quỷ chưa kịp tiêu tán.

Quả thật là cao cấp tinh anh, trực tiếp cung cấp 10% tiến độ!

Bạch Khải nhìn thấy quả trứng tiến hóa đã rạn nứt một phần ba, lập tức vui vẻ hẳn lên.

Nhìn theo xu hướng này, việc trứng tiến hóa thăng cấp lần nữa đã chẳng còn là giấc mơ.

Ken kết ken kết.

(chủ nhân, ta lần này thể hiện thế nào?)

“Làm rất tốt!”

Cảm nhận được tình cảm mãnh liệt từ Alpha, Bạch Khải cũng kiêu hãnh gõ nhẹ vào đầu Alpha.

Bởi vì bị dính đòn, Băng Quỷ duy trì một lát rồi dần dần tan biến đi, một viên ngọc Hồ Phách bao quanh ngọn lửa màu xanh lam nhạt xuất hiện ở nơi đó.

Còn có phần thưởng?

Thấy viên Hồ Phách xuất hiện bất ngờ, cộng thêm việc trước đó bị ném đến cánh cửa lớn màu đen này, Bạch Khải lập tức nhận ra đây là nơi nào.

Đồi Vong Linh tháp bí cảnh.

“Nếu như mấy gia hỏa còn lại đang gắng gượng tích lũy điểm mà biết được mình cứ vậy bước vào, chắc hẳn sẽ tức giận đến chết mất.”

Nghĩ đến việc mình đã vào trước khi mọi người khao khát đến nơi này, trên mặt Bạch Khải nở một nụ cười có phần quái dị.

“Alpha, thu nhặt viên Hồ Phách đó lại.”

Là một thân sinh viên chuyên ngành vũ khí, Bạch Khải có nghiên cứu về các loại vật liệu, liếc mắt là đã nhận ra xuất xứ của viên Hổ Phách này.

Hồn chi thạch, một loại khoáng thạch có thể làm tăng cường độ linh hồn của sinh vật hệ Vong Linh, cơ bản được hình thành từ những sinh vật hệ Vong Linh cường đại sau khi chết.

“Phát tài phát tài, cuối cùng không phải gian khổ lắm rồi!”

Đây chính là vật liệu quý hiếm, mà bên ngoài cũng không có nhiều, trừ khi từ nơi này chảy ra số lượng lớn Hồn chi thạch, thì không, viên Hồn chi thạch này chắc chắn có giá trị cao.

Nếu gặp những người hâm mộ kiêu hãnh, biết đâu còn bán được giá cao hơn!

Chương 26 - Ta muốn đánh mười cái

Chương 26: Ta muốn đánh mười cái

Lần này, từ vách tường băng bên trong xuất hiện không còn là Băng Quỷ nữa, mà là Băng Quỷ hộ vệ được tiến hóa.

Mặc dù đều là cao đẳng tinh anh, nhưng Băng Quỷ hộ vệ đã không còn mang hình dáng tròn vo như Băng Quỷ mà đã tiến hóa thành hình người. Trong tay hắn cầm một cây băng thương, rõ ràng uy hiếp hơn nhiều so với Ice Fang.

Đặc biệt là chiêu hàn băng hơi thở, mặc dù phạm vi không lớn như bão tuyết, nhưng tốc độ phát động lại nhanh hơn rất nhiều. Thêm vào đó, với tốc độ nhanh chóng của đòn tấn công đóng băng, có lẽ không ít thực tập Ngự Thú sư sẽ phải te ngã tại đây.

Nhưng đối với Alpha mà nói, linh giai mười cấp và nhất giai một cấp không có gì khác biệt, thậm chí, Băng Quỷ hộ vệ mất đi năng lực bay lượn thì vẫn còn dễ đánh hơn Băng Quỷ.

Ít nhất không cần nhảy lên nhảy xuống.

Quả nhiên, đối mặt với Băng Quỷ hộ vệ cầm vũ khí, Alpha hoàn toàn thể hiện ra thành quả tu luyện của mình trong những ngày qua, dễ dàng đánh gãy tứ chi của Băng Quỷ hộ vệ, tạm thời làm hắn mất đi khả năng chiến đấu.

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, mau tới!)

Làm trứng tiến hóa đầu tiên hưởng lợi, Alpha rõ ràng nắm bắt ý nghĩ của Bạch Khải, nên lần này thể hiện rất tích cực, chỉ cần tạm thời phế bỏ năng lực hành động của Băng Quỷ hộ vệ, để Bạch Khải yên tâm tăng tiến độ.

“Không sai, nếu lần này còn có Hồn chi thạch, ta sẽ cho người ăn một viên.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật gật đầu, đưa tay lên đặt lên đầu Băng Quỷ hộ vệ, trứng tiến hóa lại một lần nữa tăng trưởng. Tuy nhiên không biết có phải do liên quan đến Băng Quỷ hay không, mà chỉ tăng có 5%.

“Hy vọng cửa ải tiếp theo đừng có lại là Băng Quỷ hệ liệt.”

Bạch Khải có chút thất vọng buông tay ra, trong khi Alpha nhanh chóng bêu đầu Băng Quỷ hộ vệ, một viên Hồn chi thạch lại xuất hiện tại chỗ.

Quả nhiên là có!

Bạch Khải vội vàng nhặt viên Hồn chi thạch này lên, so với viên đầu tiên thì viên này rõ ràng có chất lượng cao hơn mấy phần, nếu bán đi, giá trị chắc chắn sẽ cao hơn.

“Alpha, viên này là của ngươi.”

Nghĩ tới đây, Bạch Khải không chút do dự đưa viên Hồn chi thạch đầu tiên cho Alpha.

Ken két ken két.

Alpha vui vẻ nhảy lên tại chỗ, sau đó dùng sức bóp nát viên Hồn chi thạch, một ngọn hỏa diễm xinh đẹp bay vào trong cơ thể Alpha, hòa quyện với Linh Hồn chi hỏa của hắn.

Rất nhanh, hỏa diễm bên trong viên Hồn chi thạch đã được Alpha hấp thu hoàn toàn, trong hốc mắt Linh Hồn chi hỏa trở nên tràn đầy, thậm chí khung xương cũng trở nên óng ánh hơn.

Sau khi ăn viên Hồn chi thạch, cấp bậc của Alpha trực tiếp tăng lên một cấp, sức mạnh rõ ràng mạnh mẽ hơn không ít, ngay cả kỹ năng liên trảm mà hắn mới thu hoạch cũng tăng lên một bậc.

Chất liệu hiếm có như vậy, không biết vật liệu sử thi còn phải như thế nào? Vật liệu truyền thuyết thì sao?

Bạch Khải cố nén sự xúc động khi cầm trong tay một viên Hồn chi thạch khác cũng cho Alpha ăn, nhanh chóng tiến vào tầng tiếp theo của truyền tống trận.

Cái tháp bí cảnh này tổng cộng có chín tầng, hắn vừa mới leo lên được hai tầng, đường dài thật là nặng nề a ~

...

Tần hội trưởng nhìn hình ảnh Bạch Khải trước khi mất tích trên màn hình, sắc mặt có chút ngưng trọng, liền hỏi một huấn luyện viên bên cạnh.

“Cánh cửa kia điều tra được thế nào rồi? Tên kia mất tích thực tập Ngự Thú sư xác định có liên quan gì đến cánh cửa đó không?”

Huấn luyện viên lắc đầu, nói: “Chúng ta đã thử rất nhiều lần, cánh cửa đó tựa hồ chỉ có một lần, căn bản không vào được.”

“Còn tên thực tập Ngự Thú sư kia, hẳn là đã vào tháp bí cảnh trước một bước rồi.”

“Hơn nữa, hẳn còn đã vọt lên tầng thứ tư.”

Huấn luyện viên đem đoạn video từ đôi Vong Linh truyền về thả lên màn hình. Cảnh tượng trong video chính là tháp bí cảnh.

Ba tầng đầu tiên của tháp bí cảnh đã có phù văn sáng lên, còn tầng thứ tư thì như ẩn như hiện, rõ ràng chưa thành công khiêu chiến.

Tần hội trưởng trầm mặc một lát, sau đó ra lệnh cho huấn luyện viên: “Nhiệm vụ cho người giữ vững cánh cửa vào, chờ tiểu tử kia ra tới, lập tức đưa đến đây cho ta.”

Huấn luyện viên có chút hiểu ý, nói: “Vậy lần này lịch luyện thì sao?”

“Vẫn tiến hành như thường lệ.”

...

Tầng thứ tư của tháp bí cảnh.

Bạch Khải im lặng nhìn chăm chăm vào mười con Băng Quỷ đang vây quanh Alpha, thần sắc có chút vận vẹo.

Cửa thứ nhất là một con Băng Quỷ, cửa thứ hai là một con Băng Quỷ hộ vệ, cửa thứ ba là một con Băng Quỷ hộ vệ tiến hóa thành Băng kiếm khách.

Mặc dù độ khó của cửa thứ ba không thấp, nhưng tổng thể vẫn nằm trong dự liệu của Bạch Khải. Alpha đã tận dụng kỹ năng của mình, dễ dàng đánh bại Băng kiếm khách.

Nhưng tầng thứ tư này, tháp bí cảnh chủ nhân đã hoàn toàn thả bản thân ra.

Số lượng địch nhân tăng lên phản tác dụng là điều mà Bạch Khải dự đoán, nhưng việc tăng lên đến mười con khiến hắn thật sự không thể ngờ tới.

Tháp bí cảnh này, người đây là không hiểu trò chơi hay là toán học không tốt? Thử xem, ta cho người biết tầm quan trọng của khóa học.

“Alpha, nếu không chúng ta lùi lại trước đi, số lượng hơi nhiều.”

Bạch Khải nhìn xung quanh thấy Băng Quỷ đang từ từ tiến lại, đã nảy sinh ý định rút lui, mà bên cạnh Husky cũng gật đầu điem ra tàn ảnh.

Khác với một người một chó, Alpha ngược lại lại có chút hưng phấn, vẫn nhìn số lượng đông đảo của Băng Quỷ, Linh Hồn chỉ hỏa trong hắn không ngừng truyền ra một cỗ chiến ý.

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, ta muốn đánh mười cái!)

“Ngạch, vậy thì hãy thử xem sao.”

Cảm nhận được tâm trạng mãnh liệt của Alpha, Bạch Khải cũng có chút bất đắc dĩ nhưng vẫn đồng ý với đề nghị của Alpha.

Dù sao lũ hung thú này sẽ không tấn công hắn, nếu Alpha không địch lại thì hắn có thể cưỡng ép thu hồi Alpha và rời khỏi tháp bí cảnh.

Tuy nhiên, khi trở về, không thể để Alpha xem thêm cái gì, điều này thật sự làm hắn choáng váng.

Sức mạnh, sớm biết nên cho ăn hết hai viên Hồn chi thạch còn lại, coi như không thể đột phá đến nhất giai, nếu duy trì trong tình trạng cùng cấp thì Bạch Khải cũng không thấy những Băng Quỷ này có thể đánh bại Alpha.

Còn về hiện tại, dù có thể thắng, cũng phải cố gắng hết sức.

“Alpha, giữ khoảng cách với bọn chúng, tìm cơ hội hạ sát.”

Đối diện với số lượng đông đảo, công kích trực diện là không có khả năng, chỉ còn cách chọn chiến thuật điều hâu.

Không biết tháp bí cảnh này có quy định trao thưởng theo giai đoạn không? Đánh chết mấy con tính mấy con?

Chương 27 - Tìm Tới Tổ Chức

Chương 27: Tìm Tới Tổ Chức

Đồi Vong Linh tháp bí cảnh.

Tâm tư của Tần Giang hoàn toàn không tập trung vào việc lịch luyện sát hạch, hắn đang chờ một lát sau để chuyển giao việc khảo hạch cho nhân viên khác, bao gồm cả Bạch Hòa Quang sẽ tiến vào tháp bí cảnh trước.

“Tần hội trưởng, người rất quan tâm đến người trẻ tuổi này sao?”

Bạch Hòa Quang nhìn lên tầng thứ tư, nơi có những ký hiệu lấp lánh không yên, nói: “Mới 18 tuổi mà chưa trở thành Ngự Thú sư, người trẻ tuổi này chắc hẳn tài năng bình thường thôi.”

Với tư cách là người trẻ tuổi nhất liên bang có phong hào truyền kỳ, ánh mắt của Bạch Hòa Quang tự nhiên cao hơn những người khác; cậu bé Bạch Khải ở độ tuổi này đều là thiên tài và đã trở thành Ngự Thú sư, Bạch Khải thậm chí còn đang trong giai đoạn thực tập, vì vậy thiên phú của hắn cũng đã rõ ràng.

“Nếu như người trẻ tuổi này vừa mới trở thành Ngự Thú sư cách đây một tháng thì sao?”

Tần Giang đưa một phần tài liệu cho Bạch Hòa Quang, nói tiếp: “Trong lịch sử của liên bang cũng không thiếu những tài năng vì thiên phú kích thích muộn mà thành công, hơn nữa tiểu tử này hình như cũng khác với các Ngự Thú sư khác khá nhiều.”

Bạch Hòa Quang nhận tài liệu, nhanh chóng lật qua một lượt, rồi nhíu mày nói: “Tiểu tử này thế mà lại tiến hành cải tạo máy móc tại hệ sinh vật Vong Linh sao?”

Tần Giang thấy vậy chỉ cười, nói: “Ta biết người không có cảm tình gì với máy móc truyền kỳ, nhưng mà người trẻ tuổi này cũng có thể coi là đi ra một con đường hoàn toàn mới, không phải sao?”

Bạch Hòa Quang miễn cưỡng cười, rồi triệu hồi ra một con cự tước màu đen và nhảy lên lưng nó.

“Tần hội trưởng, ta còn có một số việc, ta đi trước nhé.”

Nói xong, hắn cũng không đợi Tần Giang trả lời mà cười cự tước bay mất vào chân trời.

“Gia hỏa này, đã trở thành phong hào truyền kỳ mà vẫn khó chịu như vậy.”

Tần Giang lắc đầu, lúc này cánh cổng tháp bí cảnh đột nhiên mở ra, một người và một con chó bông xuất hiện trước mặt Tần Giang.

Bạch Khải có vẻ chật vật, vỗ vỗ phần đầu còn sót lại bằng tuyết, lầm bầm: “Nơi quái quỷ này, thật sự có ý định cho thực tập Ngự Thú sư vượt qua sao?”

Mặc dù không phải là nghề nghiệp pháp hệ nhưng kế hoạch của Alpha trong việc chơi điều là rất thành công, cuối cùng hắn vẫn đánh bại được gần như mười con Băng Quỷ.

Khi Bạch Khải tiến vào tầng thứ năm và nhìn thấy mười con Băng Quỷ hộ vệ, hắn không hề do dự mà chọn từ bỏ.

Nói đùa, chỉ riêng mười con Băng Quỷ đã khiến năng lượng của Alpha tiêu hao gần hết bảy, tám phần, mà bây giờ lại gặp mười con Băng Quỷ hộ vệ, nghĩ lại thì không thể nào thắng nổi.

Trừ khi Alpha nắm giữ một kỹ năng quần công lớn mạnh hay kỹ năng khống chế nào đó.

Đáng tiếc, trứng tiền hóa trước mắt ngoài việc nhanh chóng nâng cao chủng tộc thì Bạch Khải tạm thời không thấy có bất kỳ kỹ năng nào có thể gây ảnh hưởng.

Biện pháp duy nhất lúc này chính là nhanh chóng chuyển đổi thu hoạch từ tháp bí cảnh này thành sức mạnh, rồi mới thử lại.

Bạch Khải cẩn thận lấy từ trong ba lô ra một thanh sắt vẫn đang tỏa ra khí lạnh, trong lòng đã có quyết định.

Tần Giang thấy Bạch Khải đứng thất thần trước cổng tháp bí cảnh, liền không nhịn được ho khan hai tiếng, thu hút sự chú ý

của Bạch Khải, hỏi: “Khụ khụ! Người là Bạch Khải đúng không?”

“Ta là Bạch Khải, ngài là ai?”

Nhìn người đàn ông trước mặt, Bạch Khải cảm thấy có chút quen thuộc nhưng không thể nhớ ra.

“Ta là hội trưởng hội Ngự Thú thành phố Cổ Túc, Tần Giang. Người vừa vượt qua tháp bí cảnh phải không?”

Hắn cảm thấy có cơ hội bị phát hiện, nếu biết trước đã sử dụng hết vật liệu trong tháp bí cảnh rồi.

Quả thật là một thất sách lớn.

Bạch Khải khó xử, chặt chẽ nắm lấy ba lô trong tay, xấu hổ cười nói: “Cái đó, Tần hội trưởng, ta không phải là cố ý, ta thật sự không nghĩ rằng ven hồ Thái Trạch lại còn có một cửa vào, không cẩn thận đã tiến vào.”

Tần Giang nghe vậy chỉ lắc đầu: “Người yên tâm, ta không phải đến để truy cứu chuyện này, ta chỉ muốn hỏi người có đã vượt qua tầng thứ tư hay không?”

Bạch Khải ngăn người: “Không sai, đúng là ta.”

Khi nghe Bạch Khải xác nhận, trên mặt Tần Giang lập tức lộ ra một nụ cười vui vẻ, một vòng sáng màu vàng như mặt trời xuất hiện dưới chân hai người, chưa kịp để Bạch Khải phản ứng, họ đã biến mất tại chỗ.

Khi hai người lại hiện ra, họ đã trở lại bên trong thành phố Cổ Túc, trong văn phòng hội Ngự Thú sư của Tần Giang.

Bạch Khải nhìn ra ngoài cửa sổ, khung cảnh quen thuộc khiến hắn có chút cảm động.

Trận pháp màu vàng này chỉ có một Ngự Thú sư cấp sáu mới có thể có được, đồng thời do nó phát ra ánh vàng lấp lánh như mặt trời rực rỡ, nên Ngự Thú sư cấp sáu còn được gọi là Hi Nhật cấp.

Về cách mà họ lại được chuyển tới đây, Bạch Khải cũng không rõ ràng.

Hắn là, Tần hội trưởng cũng ký kết một đầu sủng thú thuộc tính không gian?

Trong mắt Bạch Khải lóe lên tia mơ ước, còn Tần Giang thì nói thẳng vào vấn đề: “Người có thể nói cho ta biết tình hình của cửa thứ tư và thứ năm được không?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu: “Cửa thứ tư và thứ năm cũng giống như ba cửa trước, đều là một vùng băng nguyên. Nhưng ở cửa thứ tư có mười con Băng Quỷ, còn ở cửa thứ năm là mười con Băng Quỷ hộ vệ.”

“Mười con Băng Quỷ mặc dù có thể bay, nhưng tốc độ không nhanh, và cấp độ cũng thấp hơn so với cửa thứ nhất, có thể đánh bại được. Tuy nhiên, nếu mười con Băng Quỷ hộ vệ không có kỹ năng quần công thì nhất định rất khó đánh bại.”

Nghe xong lời Bạch Khải, Tần Giang lập tức rơi vào trầm tư, ánh mắt nhìn Bạch Khải càng trở nên quái dị.

“Ta đi, lão nhân này không có sở thích gì đặc biệt chứ?”

Bạch Khải không khỏi run lên, lặng lẽ lùi lại hai bước.

“Người có thể triệu hồi sủng thú của mình ra cho ta xem không?”

Tần Giang dường như nhận ra mình đã thất thố, miễn cưỡng hiện ra một nụ cười ôn hòa, nhưng nụ cười đó trong mắt Bạch Khải lại lộ ra sự quái dị hơn.

Cuối cùng, Bạch Khải vẫn ngoan ngoãn triệu hồi Alpha ra.

“Gai xương U Minh? Không đúng, hình như có chút khác biệt.”

Với tư cách là hội trưởng hội Ngự Thú sư, Tần Giang có kiến thức rất phong phú, chỉ cần một cái liếc mắt là đã nhận ra được chủng tộc của Alpha, nhưng khi nhìn thấy bóng dáng kim loại lóe sáng của Alpha thì không khỏi hơi nghi hoặc.

Bạch Khải thấy vậy liền giải thích: “Hừm, Alpha là đột biến, cho nên có chút khác biệt với gai xương U Minh thông thường.”

Alpha biến hóa quá nhanh, khó tránh khỏi việc khiến người khác nghi ngờ, Bạch Khải chỉ có thể đổ mọi chuyện cho việc đột biến.

“Loại đột biến đó sao?”

Tần Giang mỉm cười, quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bất quá, người trong một tháng gần ngủi mà có thể nuôi dưỡng nó tới cấp chín, cũng khá đấy. Cái máy móc khớp nối và bộ gãy tay này cũng do người tạo ra sao?”

“Đơn giản chỉ là cường hóa một chút thôi.”

Bạch Khải ngượng ngùng gật đầu, nói: “Tần hội trưởng, cái này không phạm pháp chứ?”

“Không phạm pháp, chỉ cần không vi phạm các nguyên tắc đạo đức cơ bản thì không phạm pháp.”

Tần Giang cười vang, rồi đột nhiên nghiêm mặt lại, nói: “Bạch Khải, ta hiện tại hỏi người, người có gia nhập hội Ngự Thú sư chúng ta hay không?”

Chương 28 - Kế hoạch bồi dưỡng nhân tài đặc thù

Chương 28: Kế hoạch bồi dưỡng nhân tài đặc thù

“Gia nhập Ngự Thú sư hiệp hội?”

Nghe Tần Giang nói, Bạch Khải có chút sững sờ.

“Không sai.”

Tần Giang nhẹ gật đầu, nói tiếp: “Ngự Thú sư hiệp hội từ khi thành lập đến nay luôn có một kế hoạch bồi dưỡng nhân tài đặc thù, và hiện tại tôi có một danh sách đề cử. Chỉ cần người đồng ý gia nhập Ngự Thú sư hiệp hội, tôi có thể giữ chỗ cho người.”

“Chỉ cần người tham gia kế hoạch này, người sẽ nhận được sự hỗ trợ to lớn từ hiệp hội, bất kể là tài nguyên hay địa vị đều vượt qua tưởng tượng của người.”

“Về các phúc lợi? Hãy tin tôi, ngay cả các Ngự Thú sư cấp Hi Nhật hay một vài Ngự Thú sư truyền kỳ cũng sẽ ao ước phúc lợi mà người sẽ có.”

“Nếu người còn chút nghi ngờ, tôi có thể nói cho người rằng hiện tại Minh Hoàng, ngôi sao nổi bật của Vong Linh hệ, trước đây cũng từng là một trong những người hưởng lợi từ kế hoạch bồi dưỡng nhân tài đặc thù này.”

Nghe xong những lời của Tần Giang, Bạch Khải cảm thấy tim mình đập nhanh hơn.

Minh Hoàng, cấp bậc cao nhất của liên bang, mặc dù không đảm nhiệm chức vụ gì, nhưng địa vị của hắn tương đương với các nghị viên của liên bang.

Mà người như vậy, lại từng là một người hưởng lợi từ kế hoạch bồi dưỡng nhân tài đặc thù này.

Nếu như mình có thể nhận được danh ngạch này, phối hợp với trướng tiến hóa, liệu có thể cũng đạt được thành tựu như vậy hay không?

Trời ạ, phúc lợi lại có thể rơi xuống tận nơi?

Bạch Khải đôi mắt sáng rực, nhưng khi nhìn thấy nụ cười mỉm của Tần Giang giống như một ông lão đánh cá vàng, không khỏi phải hỏi thêm:

“Tần hội trưởng, tại sao ngươi lại muốn giao danh ngạch này cho ta? Chắc hẳn danh ngạch này rất quý giá đúng không?”

Đĩa bánh rơi từ trên trời xuống dù ngon nhưng đến quá bất ngờ, Bạch Khải cảm thấy vẫn còn khá xa lạ với việc này.

Thấy Bạch Khải có vẻ hoang mang, Tần Giang cười giải thích: “Ta chọn ngươi, chắc chắn có lý do.”

Tần Giang đưa cho Bạch Khải một tấm ảnh, trên đó là bức hình mà Bạch Khải tìm được tại cánh cửa vào tháp bí cảnh ở Băng Quỷ.

Quả nhiên vẫn là bởi vì chuyện liên quan đến tháp bí cảnh.

“Từ thời kỳ Thủy Đế, lịch sử ngự thú của nhân loại đã kéo dài hơn một ngàn năm, và đã để lại vô số tháp bí cảnh chờ người khám phá.”

“Các tháp bí cảnh có nhiều loại hình và chức năng không giống nhau, nhưng có một điểm chung.”

“Chúng đều rất bí mật và khó tiến vào.”

“Nếu không phải vì Minh Hoàng, thì ít nhất chúng ta cũng phải tốn một tháng mới có thể giải mở cửa vào tháp này.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, điều này hẳn rất rõ.

Lý do hầu hết các tháp bí cảnh đều nằm trong tay chính phủ liên bang hoặc Ngự Thú sư hiệp hội là vì các Ngự Thú sư bình thường dù phát hiện ra tháp bí cảnh cũng không thể mở cửa tiến vào, chỉ có thể đứng nhìn.

Khi trước hẳn không để ý, nhưng giờ nghe Tần Giang nói, hẳn bỗng nhớ ra.

Hừm.

Lần trước khi vào tháp bí cảnh, hẳn đâu có gặp phải trở ngại gì?

Nhìn thấy vẻ hiểu ra của Bạch Khải, Tần Giang tiếp tục nói: “Vì vậy, ta dám khẳng định, trên người ngươi có một loại thiên

phú đặc biệt có thể dễ dàng tiến vào tháp bí cảnh, đây chính là lý do ta muốn người gia nhập Ngự Thú sư hiệp hội.”

“Hãy nghĩ xem, chỉ cần người gia nhập Ngự Thú sư hiệp hội, những tháp bí cảnh mà hiệp hội phát hiện sau này, người đều có thể tiến vào ngay lập tức. Điều này có phải là điều vô cùng giá trị không?”

Quả thực, đây là một miếng bánh ngày càng lớn!

Bạch Khải không thể kìm nổi liếc nhìn chú chó Husky bên cạnh đang tò mò nhìn Tần Giang, trong mắt chợt lóe lên sự hoài nghi.

Không rõ liệu người khác có sở hữu loại thiên phú đặc biệt như vậy hay không, nhưng bản thân hắn rõ ràng là không có.

Dù sao, lúc trước khi vào tháp bí cảnh, trướng tiến hóa của hắn không có biểu hiện gì khác thường.

Ngược lại, hai hàng còn lại, vào thời điểm tháp Vong Linh xuất hiện, có chút biến động, và sau đó cửa ra vào cũng là do Husky tìm ra.

Có lẽ, Husky đã có được loại thiên phú mà Tần Giang nhắc đến.

Dù sao, khai thác và khám phá bí cảnh cũng không có quá nhiều khác biệt.

“Khụ khụ! Tần hội trưởng, nếu như ta không có loại thiên phú như người nói thì sao? Cuối cùng đây cũng chỉ là một sự trùng hợp?”

Tần Giang thân nhiên cười, nói: “Người nghĩ rằng chúng ta không thử người khác sao? Bên ngoài người, không ai có thể vào trong đó.”

“Nhưng mà, giả sử người không có thiên phú nói trên, thì người vẫn xứng đáng với danh ngạch này.”

“Mới có một tháng khế ước mà có thể đưa một Khô Lâu binh lên cấp chín gai xương U Minh, tốc độ như vậy, kêu người là thiên tài cũng không phải quá đáng.”

Nghe Tần Giang nói vậy, Bạch Khải vẫn còn chút do dự.

“Vậy sau khi ta gia nhập hiệp hội, ta có cần làm gì không? Ví dụ như tham gia vào đội ngũ Ngự Thú?”

Tần Giang đáp: “Nhiệm vụ thì đương nhiên là có, nhưng không phải bắt buộc. Chúng ta ở Ngự Thú sư hiệp hội không giống với chính phủ liên bang.”

“Nếu ngươi mong muốn, có thể như ta, đảm nhiệm ở từng hiệp hội, cũng có thể tự do khám phá. Xét thấy ngươi có thân phận nhân tài đặc thù, chỉ cần là hiệp hội ở các thành phố, ngươi đều có thể nhận được ưu đãi.”

“Thật sự không yêu cầu làm việc như 996, 007 sao? Thời này đâu còn có cơ quan tốt thế này?”

Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, nói: “Vậy thì ta quyết định gia nhập.”

Tần Giang hài lòng gật đầu: “Chúc mừng ngươi gia nhập Ngự Thú sư hiệp hội.”

“Vài ngày tới, người phụ trách chương trình bồi dưỡng nhân tài đặc thù sẽ đến xác nhận xem ngươi có đặc thù thiên phú hay không. Nếu đúng, sau này ngươi sẽ được điều động để khám phá một số tháp bí cảnh chưa được khai thác.”

“Khám phá tháp bí cảnh chưa khai thác?”

Bạch Khải đột nhiên cảm thấy hơi nặng nề.

“Đúng vậy, hiệp hội phát hiện không ít tháp bí cảnh. Có những cái có thể bạo lực phá giải, có cái chỉ có thể từ từ nghiên cứu, nhưng lại có một số đến giờ vẫn không thể mở ra. Chính vì thế hiệp hội trong những năm qua vẫn luôn tìm kiếm những người tài năng như ngươi.”

Quả nhiên, phúc lợi rơi từ trên trời xuống cũng không phải dễ ăn.

Nghĩ đến việc bản thân có thể phải bị ném vào những tháp bí cảnh mà ngay cả các Ngự Thú sư truyền kỳ cũng không giải quyết được, Bạch Khải lập tức muốn từ bỏ. Nhưng khi nghe Tần Giang nói tiếp, hắn lại thấy nuốt lời.

“Nhưng thực lực Ngự Thú sư của ngươi vẫn còn quá thấp. Nếu không có sức mạnh nghề nghiệp Ngự Thú sư, việc khám phá những tháp bí cảnh đó chắc chắn sẽ chỉ là đưa đồ ăn. Tuy

nhien, trong kế hoạch bồi dưỡng có một phần tài chính dành riêng cho các thực tập Ngự Thú sư. Ta sẽ xin cho ngươi, tranh thủ thời gian sớm trở thành Ngự Thú sư nghề nghiệp.”

“Tốt, cảm ơn hội trưởng, vậy khi nào ta sẽ nhập chức?”

“Còn nữa, khoản tiền này khoảng bao nhiêu?”

“Giấy chứng nhận ta sẽ để người ta làm cho ngươi ngay bây giờ, ngươi ra đi là có thể cầm được.”

Tần Giang nói: “Về phần tài chính thì không nhiều, vào khoảng 20 triệu thôi.”

20 triệu?

Bạch Khải mắt lập tức lóe sáng, số tiền mà hắn cất giữ cẩn thận bỏ lại cho những hồn chi thạch giờ đây cũng không còn quan trọng.

Chương 29 - Lăn nữa tiến hóa

Chương 29: Lăn nữa tiến hóa

Đối với Bạch Khải mà nói, quyền thăm dò ưu tiên tháp bí cảnh chẳng thay thế được 20 triệu tài chính thực tế.

Dù sao, với thực lực hiện tại của hắn, không thể nào khám phá những tháp bí cảnh cao cấp. Hắn thà dùng số tiền này để mua một ít dịch dinh dưỡng, rồi cho Alpha tiến hóa nhiều lần.

Chờ đã, giờ hắn đã là một triệu phú, chắc chắn nên mua một số thuốc bổ cao cấp hơn.

“Ngày mai 20 triệu tài chính có thể cập nhật vào thẻ của ngươi, ngươi đợi chút nữa nhận giấy chứng nhận, nhớ phải đưa số thẻ cho ta thư ký,” Tần Giang nói.

“Đúng rồi, ngươi vẫn đang là sinh viên của Học viện Tinh giới chứ? Nếu không muốn ảnh hưởng đến việc học của mình, tốt nhất đừng để lộ thông tin về kế hoạch bồi dưỡng nhân tài đặc biệt.”

Tần Giang nói tiếp: “Dù sao số người tham gia kế hoạch này trong toàn liên bang không nhiều.”

Bạch Khải gật đầu. Minh Hoàng truyền kỳ từng tham gia kế hoạch này. Nếu ai biết hắn tham dự, chắc chắn ngày hôm sau hắn sẽ trở thành tiêu điểm của dư luận.

Hắn không muốn bị đội quân phóng viên nhìn chăm chăm suốt ngày, như vậy làm sao còn có thể cho thú cưng của mình tiến hóa được.

“Áy, suýt chút nữa ta đã quên điều này.”

Tần Giang đột nhiên nhớ ra nói: “Việc ngươi mất tích hôm nay chưa ai biết, nên tạm thời đừng phơi bày ra. Sau khi lịch luyện kết thúc, ta sẽ đưa ngươi vào danh sách khảo hạch thông qua, để ngươi có thể tiếp tục vượt qua các nhiệm vụ.”

“Đáng tiếc cấp độ thú cưng của ngươi vẫn còn hơi thấp, không thể vượt qua nhiều tầng, cũng không phải để những thành phố khác được lợi từ thủ thông ban thưởng.”

“Thủ thông ban thưởng?”

Bạch Khải lập tức chú ý, “Ở tháp bí cảnh này có thủ thông ban thưởng sao?”

Tần Giang gật đầu: “Tòa Tháp Than Vãn này chưa ai khai thác vết tích. Theo kinh nghiệm hàng ngày, người đầu tiên thông qua sẽ nhận được một phần thưởng độc hữu, tuy nhiên ta không thể nói cụ thể là gì.”

“Những vật phẩm cấp sử thi, kỹ năng truyền thừa thạch, trang bị đặc thù, thậm chí có thể trực tiếp để người kế thừa tháp bí cảnh này cũng không phải không thể.”

“Nhưng mà tiếc thật, mỗi thành phố chỉ có quyền khai thác độc lập trong một tháng, một tháng sau sẽ mở cửa cho toàn liên bang, đến lúc đó sẽ có rất nhiều thiên tài Ngự Thú sư đến khiêu chiến.”

Kế thừa tháp bí cảnh?

Bạch Khải lau miệng, nước miếng ứa ra, đột nhiên hắn cảm thấy một cơn kích thích muốn nhanh chóng trở về thách đấu.

“Còn một tháng nữa, phải nhanh chóng nâng cao cấp độ, xem mình có thể bò lên được bao nhiêu tầng.”

Nhìn thấy dáng vẻ hào hứng của Tần Giang, Bạch Khải không khỏi cảm thấy trong lòng khó chịu.

Một tòa tháp bí cảnh dành cho thực tập sinh Ngự Thú sư, lại cho hắn một tháng phát triển mà không có chút tin tưởng nào.

Người định xem thường ai vậy?

20 triệu liên bang phối hợp với trứng tiền hóa, Bạch Khải không thể nhắm vào ai, chỉ muốn nói một câu.

Tất cả mọi người ở đây đều thật tâm thưởng.

“Được rồi, ta còn muốn về xem tình hình luyện tập, người hãy về điều chỉnh cho tốt.”

Tần Giang nhìn trời một chút, triệu hồi trận pháp màu vàng, nói: “Ngoài ra, sau khi người nhận được giấy chứng nhận của hội, có thể đăng nhập trang web nội bộ để mua vật tư, so với bên ngoài thuận lợi hơn nhiều, khi người xác minh danh sách, còn có thể được chiết khấu không nhỏ.”

Còn được chiết khấu nữa sao?

Bạch Khải mỉm cười gật đầu, quả nhiên người trong nghề được đãi ngộ tốt hơn.

Một luồng ánh sáng vàng lóe lên, Tần Giang biến mất tại chỗ, và thư ký đã chờ sẵn đưa giấy chứng nhận cho Bạch Khải.

“Bạch Khải tiên sinh, giờ người đã là hội viên của chúng ta Ngự Thú sư hiệp hội, và từ giờ có thể dùng giấy chứng nhận này miễn phí tại bất kỳ sân huấn luyện hội phân hội nào trong các thành phố, còn nhiều phúc lợi khác ta không thể nói hết, mong người bảo tồn giấy chứng nhận này thật tốt.”

Miễn phí sử dụng sân huấn luyện sao?

Quá tốt, như vậy lại tiết kiệm một khoản lớn.

Bạch Khải nhận giấy chứng nhận, nhìn bìa sáu tòa tháp với hình dáng khác nhau, nhẹ gật đầu: “Tốt, cảm ơn ngài.”

Thư ký cười mỉm, rồi dẫn theo Bạch Khải làm thủ tục đăng ký, quy trình nộp số thẻ xong xuôi, liền lái xe đưa Bạch Khải về nhà.

“Bạch Khải tiên sinh, ba ngày sau sẽ có người tới đón ngài về đồi Vong Linh, đến lúc đó có thể cần ngài giả vờ như lần đầu tiên bước vào.”

“Tốt, ta rõ rồi.”

Bạch Khải nhìn theo thư ký rời đi, rồi gấp gáp không thể kiềm chế được mà xông vào trong nhà, mở trang web của Ngự Thú sư hiệp hội, đăng nhập ID của mình, hàng loạt sản phẩm đủ màu hiện ra trước mặt Bạch Khải.

“Dịch dinh dưỡng -50 đồng liên bang, ôi, tiền này rẻ hơn một nửa so với ở bên ngoài, đúng là là gian thương.”

“Vừa khóc mì sợi -500 đồng liên bang, ăn vào thì khóc không ngừng, khẩu vị mạnh mẽ như vậy, chắc chắn vị Dược tề sư này có chút đặc biệt.”

“Đại lực rau chân vịt -2000 đồng liên bang, có thể tăng cường thể chất, cái này không tệ, đáng tiếc ta lại dị ứng với rau chân vịt.”

“Tủ khí đầu -10000 đồng liên bang, ừ, hiệu quả rất tốt! Gì cơ, ăn xong sẽ không cử động trong một ngày? Được rồi.”

“Thiên Thần nước -20000 đồng liên bang, có thể vĩnh viễn phục hồi tăng cường thể chất và tinh thần của người dùng, cái này cũng không tệ.”

...

Bạch Khải nhìn một hồi, đại khái đã chọn một vài loại thuốc bổ mới, muốn tìm xem có gì cho Alpha dùng, nhưng khi nhìn vào số dư trong tài khoản, hắn chỉ có thể lặng lẽ đóng trang web lại.

“Phải cố gắng nhịn chút, ngày mai tài chính về thì có thể thoải mái mua sắm. Như Tần hội trưởng đã nói, nhân tài đặc thù còn có chiết khấu bổ sung, lại phải chờ thêm hai ngày nữa.”

Nghĩ đến việc mình có tiền nhưng chưa thể tiêu, Bạch Khải trong lòng cảm thấy khó chịu, chỉ có thể làm việc khác để chuyển đổi sự chú ý.

Ngày mai sẽ có 20 triệu về tài khoản, bữa ăn này cũng không cần phải lo, thôi thì để cho Husky lo liệu bữa ăn đi.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải bắt đầu lục lọi trong balo, ghét bỏ ném cho Husky gói lương thực đóng gói.

Uông?

(Cái này có thể ăn không nhỉ?)

Husky cẩn thận tiến đến hít hà gói lương thực, xác nhận không có nguy hiểm rồi liền nuốt luôn.

A ô!

Lúc vừa nuốt xong gói lương thực, Husky ngay lập tức chuyển sang màu xanh, bỗng chốc nôn ra, vừa ghét bỏ vừa đá đá chân.

Quả nhiên gói lương thực cho chó ăn không được!

Không đúng, là cho sói.

Bạch Khải thầm phàn nàn trong lòng, rồi tiến về phòng ngủ, nghĩ đến phần thưởng từ cuộc thách đấu tại Tháp Than Vãn.

Ban đầu hắn dự định đổi những thứ thu được làm tài chính để Alpha dùng trứng tiến hóa, giờ vấn đề tiền bạc đã giải quyết,

không cần giữ lại những thứ này mà vẫn có thể sử dụng để nâng cao thực lực cho Alpha.

Hắn nhớ lại Tần hội trưởng đã nói về thủ thông ban thưởng, việc cấp bách bây giờ là phải nâng cao thực lực cho Alpha càng sớm càng tốt, để có thể vượt qua tất cả các trạm kiểm soát.

Cho dù không thể trực tiếp kế thừa tháp bí cảnh, có được vật liệu hoặc bảo vật cấp sử thi cũng không phải là điều tồi tệ.

Vậy Bạch Khải đã từ đâu có lòng tin?

Dù không có chứng cứ, nhưng Bạch Khải có một trực giác mãnh liệt.

Chắc chắn Alpha sắp tiến hóa rồi!

#

Chương 30 - Băng Ảnh Kiếm Thi

Chương 30: Băng Ảnh Kiếm Thi

Bạch Khải có chút kích động trở lại phòng ngủ của mình và gọi Alpha ra.

Vì mới chiến đấu với mười con Băng Quỷ xong, trạng thái của Alpha rõ ràng có chút không tốt, xương cốt trên người màu sắc âm đạm.

Dù hệ Vong Linh không cần nghỉ ngơi, nhưng nếu hoạt động quá sức, kỹ năng tiêu hao hết năng lượng vẫn sẽ ảnh hưởng đến trạng thái của nó.

Ken kết, ken kết.

(Chủ nhân, chúng ta có thể đi chỗ đó lần nữa không?)

Tinh thần của Alpha tuy không tốt, nhưng ý chí chiến đấu vẫn tràn đầy.

“Đừng gấp, trước hết ta sẽ giúp ngươi tăng cường một chút sức mạnh.”

Bạch Khải đưa cho Alpha hai viên Hồn Chi Thạch, nói:

“Ngươi hãy hấp thụ hai viên này, xem có thể nâng cao cấp bậc không.”

Ken kết, ken kết.

Alpha vui vẻ gật đầu, nó bóp nát Hồn Chi Thạch, hai đám hỏa diễm lớn nhỏ xuất hiện trong không trung, dưới sự dẫn dắt của Alpha, nó trực tiếp hấp thụ vào.

Sau khi hấp thụ hai đám hỏa diễm, Linh Hồn Chi Hỏa của Alpha lập tức tăng mạnh, màu băng lam hỏa diễm từ đầu lâu của Alpha tỏa ra mạnh mẽ, khiến Bạch Khải trong lòng có chút lo sợ.

Hóa thân Ngựa Ma?

Mỗi ngày đều có thể dễ dàng đè ngã lão bà, chắc sẽ không bị thiêu chết chứ?

May mà trạng thái này của Alpha chỉ duy trì một lúc, sau đó từ từ hồi phục lại bình thường.

Ken kết, ken kết.

(Chủ nhân, ta lại thắng cấp!)

Nhận được thông tin từ Alpha, Bạch Khải thỏa mãn gật đầu, sau đó lấy ra một khối kim loại lạnh lẽo từ ba lô.

Đây là phần thưởng sau khi Alpha thông qua tầng thứ tư. Ban đầu Bạch Khải có hơi không hài lòng với phần thưởng không phải mười viên Hồn Chi Thạch, nhưng vừa rồi hắn thấy thông tin về khối kim loại này trên trang web Hiệp hội Ngự Thú Sư, lập tức cảm thấy hứng thú.

Chỉ một khối kim loại nhỏ như vậy mà lại có giá trị lên đến 5 triệu đồng liên bang. Phần thưởng từ Tháp Than Vãn quả thực phong phú quá mức.

Nếu đặt trước đây, Bạch Khải nhất định sẽ không chần chừ mà đem khối vật liệu này bán đi, nhưng bây giờ, hắn lại tự nhiên muốn giữ lại cho Alpha.

Về phương pháp đặc thù được nhắc đến trong giới thiệu không có trình bày rõ ràng, nhưng Bạch Khải cũng không để tâm lắm.

Trứng tiến hóa thậm chí có thể hấp thu cả kim loại bình thường, thì Băng Linh Sắt tự nhiên cũng không có vấn đề gì.

Bạch Khải để Alpha nắm chặt Băng Linh Sắt, rồi nghỉ ngơi một chút, sau đó chạy xuống lầu mang tất cả chất dinh dưỡng lên phòng ngủ, đặt ở chỗ mà Alpha có thể với tới, sau đó mở một bình chất dinh dưỡng vào tay trái, tiếp đó mới đặt tay phải lên đầu Alpha.

“Hy vọng trực giác của ta không sai, không phải là phải chờ đến một tháng sau mới có thể khiêu chiến.”

Bạch Khải trong lòng lặng lẽ cầu nguyện, rồi kích hoạt trứng tiến hóa.

Như thường lệ, một thứ chất lỏng màu đen chảy ra từ lòng bàn tay của Bạch Khải, từ từ bao trùm Alpha.

Nhưng lần này, vỏ trứng chỉ hình thành được một phần ba, Bạch Khải cảm thấy như cơ thể của mình bị rút cạn, cảm giác yếu đuối mạnh mẽ suýt nữa khiến hắn ngất xỉu.

Alpha quả thực lại tiến hóa rồi!

May mà Bạch Khải đã sớm chuẩn bị, hắn uống cạn bình chất dinh dưỡng bằng tay trái, nhưng chỉ khôi phục được chút sức lực, thể lực vẫn đang nhanh chóng bị hao mòn.

Chất dinh dưỡng năng lượng rốt cuộc là không đủ, ngày mai phải đi mua thêm thuốc bổ mới được!

Bạch Khải không ngừng hành động, như thể đang uống nước bình thường, liên tiếp đổ vào miệng khoảng mười bình, trứng Hắc Thiết cuối cùng mới miễn cưỡng thành hình.

Hô! Hô! Hô!

Ngón tay vàng này thật sự là quá không hoàn hảo, không thể nào có chút dễ dàng nào sao?

Bạch Khải mệt mỏi ngã xuống giường, thở hổn hển, tinh thần vô cùng mệt mỏi, dù có chất dinh dưỡng cũng không thể hoàn toàn phục hồi, hắn nhanh chóng rơi vào giấc ngủ say.

...

Hắt xì!

Không biết đã qua bao lâu, Bạch Khải bị một luồng hơi lạnh đánh thức, không nhận nổi lại hắt xì một cái.

“Sao lại lạnh thế, hệ thống làm lạnh hỏng rồi? Hay là ta biến thành Ngươi rồi?”

Bạch Khải hơi thắc mắc, vỗ vỗ mũi, rất nhanh tìm được nguồn gốc cơn gió lạnh bí ẩn.

Một con khô lâu cao lớn, toàn thân được bao bọc trong bộ giáp băng lam.

Alpha đã tiến hóa thành công rồi!

Bạch Khải hưng phấn nhìn Alpha đang tỏa ra hàn khí, bỗng nhiên cảm thấy tác dụng phụ của trứng tiến hóa đúng là như hạt mưa bụi.

Dù lần này có lẽ là nhờ Băng Linh Sắt, nhưng một tháng hai lần tiến hóa chủng tộc, ngay cả Hiệp hội Ngự Thú Sư cũng không thể làm được như vậy.

Nụ cười của Bạch Khải rạng rỡ trên mặt, sau đó bắt đầu xem xét các kỹ năng mới mà Alpha thu được.

...

...

Hai kỹ năng thuộc tính Băng!

Mà còn mang theo hiệu ứng kiểm soát!

Nhìn thấy hai kỹ năng này có hiệu ứng đặc biệt, Bạch Khải không nhận được mà mỉm cười.

Mặc dù không có nắm giữ loại kỹ năng AOE như Băng Quỷ hộ vệ cùng hàn băng hơi thở, nhưng phối hợp công thủ như hiện tại cũng xem như khá ổn.

Hơn nữa, nhìn thấy xương cốt của Alpha bên dưới lớp giáp băng dày lên khá nhiều, có vẻ sức mạnh cũng mạnh mẽ hơn nhiều.

Băng Ảnh Kiếm Thị...

Đây là từ một thích khách biến thành kiếm khách.

“Alpha, chúng ta đi thử nghiệm một chút kỹ năng này xem hiệu quả thế nào.”

Bạch Khải nhìn Alpha toàn thân được bao bọc trong giáp băng, nói: “Ngạch, người có thể tự biến mất lớp giáp băng không?”

Ken két, ken két.

(Có thể.)

Alpha nhẹ gật đầu, Băng Chi Khải Giáp lập tức hóa thành hàn khí tan biến, khí lạnh thấu xương ngay lập tức trở nên dịu mát.

Thật tốt, như vậy có vẻ như không cần mở máy lạnh nữa, lại tiết kiệm được một khoản tiền.

Bạch Khải hài lòng vỗ vai Alpha, sau đó nhanh chóng đi ra sân.

Hả?

Thấy Bạch Khải xuất hiện, con Husky vẫn đang lỳ lợm ở cái cọc bằng thép cũng lập tức chạy xuống, vẻ mặt vô tội nhìn Bạch Khải.

(Người là người, hãy cho ta giải thích một lần.)

Bạch Khải liếc nhìn cái cọc thép đã gần bị hủy hoại, trong mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm, phân phó cho Alpha bên cạnh: “Alpha, sử dụng Băng Kiếm Trảm!”

Alpha nhẹ vuốt cằm, tay xương chuyển động, một cây Bạch Cốt Kiếm liền xuất hiện trong tay.

Cùng lúc đó, một luồng lực lượng hàn băng chạy từ cánh tay Alpha lên chuôi kiếm, rất nhanh ngưng tụ lại thành một lưỡi kiếm rộng lớn.

Khi băng kiếm hình thành, Alpha chém xuống về phía cái cọc thép, vô số băng hoa lập tức lan tỏa nhanh chóng khắp mặt đất.

Chết tiệt... cái này không phải đơn thể công kích sao?!

Chương 31 - Cũng nên có một Vu Yêu Vương

Chương 31: Cũng nên có một Vu Yêu Vương

Tại chỗ Husky, ánh mắt hoảng sợ đến cực điểm, băng hoa khó khăn lắm mới dừng lại trước mặt nó, lạnh như băng, khí lạnh trực tiếp khiến nước mắt của Husky đông lại.

“A ô ~”

Husky run rẩy, ngồi xổm không dám động đậy, trong khi Bạch Khải lại tỏ ra rất phấn khởi. Alpha liên tục sử dụng băng hoa, khiến toàn bộ viện tử nhanh chóng bị bao phủ bởi lớp băng, không ngừng thải ra hàn khí, thậm chí thời tiết nóng nực cũng bị đẩy lùi.

“Chỉ cần băng kiếm chạm vào chỗ nào, nơi đó sẽ bị đóng băng, và có thể duy trì trong một phạm vi nhất định. Kỹ năng này mạnh hơn rất nhiều so với ta tưởng tượng.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, tiếp tục để Alpha thể hiện ra Băng chi khai giáp.

Alpha triệu hoán Băng chi khai giáp một cách nhanh chóng, chỉ trong nháy mắt, một bộ giáp đã nhanh chóng hoàn thành.

“Bộ giáp này sao lại có chút quen quen nhỉ?”

Bạch Khải quan sát kỹ, lập tức nhận ra bộ giáp trên người Alpha tuy hơi thô ráp, nhưng lại giống hệt với bộ giáp của những chiến sĩ trong trò chơi “Thủy Đế truyền kỳ” mà hắn đã xem cách đây vài ngày.

“Alpha, ngươi có thể không chế để bộ giáp này thay đổi hình dạng không?”

Ken kết ken kết.

(Có vẻ như là có thể.)

“Rồi còn băng kiếm đâu?”

(Có vẻ cũng được.)

Bạch Khải lập tức sáng lên hai mắt, chạy vào phòng lục lợi giấy bút, hí hoáy vẽ loạn xạ. Bộ trang bị hoàn chỉnh của một BOSS kinh điển trong trò chơi World of Warcraft xuất hiện trên giấy.

Là một tân võ sư, Bạch Khải tất nhiên có thể vẽ, mặc dù chi tiết có thiếu sót, nhưng phong cách chính của Kiếm Frostmournne đã được tái hiện.

“Alpha, thử chế tác Băng chi khái giáp cùng băng kiếm theo bản thiết kế này xem.”

Bạch Khải đặt bản thiết kế trước mặt Alpha, Alpha cẩn thận quan sát một lát, sau đó từ từ không chế bộ giáp biến hình.

Do có nhiều hoa văn, Alpha lần này ngưng tụ bộ giáp chậm hơn không ít. Tuy nhiên, khi cuối cùng The Crown of Rule và Frostmournne hoàn thành, Bạch Khải không khỏi tán thưởng.

Andromon vẫn chưa thành hình, nhưng vị Đại hiệu tử Vu Yêu Vương lại đã hoàn thành trước.

Có thể nói việc chiến đấu hay không thì chưa nói, nhưng chỉ riêng hình dáng này đã đủ để dọa một đồng kẻ địch rồi.

Dù sao ai có thể nghĩ rằng một bộ khái giáp hoành tráng như thế lại ẩn chứa bên trong một bộ xương khô.

Nói gì thì Ngự Thú sư hội cũng sẽ tổ chức một số cuộc thi hình dáng giữa các thú cưng, nếu Alpha mang bộ hình dáng này đi thi, nhất định sẽ quét sạch toàn trường.

Tuy nhiên, kiểu dáng tinh xảo này có vẻ như là một gánh nặng lớn cho Alpha, khi duy trì không lâu thì đã bắt đầu có dấu hiệu sắp tan vỡ.

Dù sao Băng chi khái giáp vẫn là loại sơ cấp, thao tác độ chính xác cao như này tiêu tốn khá lớn năng lượng.

“Alpha, giải trừ băng giáp đi.”

Bạch Khải ra lệnh, và Alpha lập tức giải trừ bộ giáp, nhưng Kiếm Frostmournne vẫn giữ lại, có vẻ như nó thích.

Quả thật, điều gì cũng trở thành kinh điển, Bạch Khải nghĩ rằng sau này Alpha sẽ có những kỹ năng bậc cao, nhất định

phải ra sức để Alpha thể hiện toàn bộ bộ trang bị trong những trận chiến.

Dù sao, nhất định phải có một vị Vu Yêu Vương...

Khi bộ giáp tinh xảo không duy trì được, Bạch Khải lại bảo Alpha thiết kế một bộ giáp khác, ngoài việc giữ lại một chiếc mũ bảo hiểm, các phần khác có thể giản lược để đảm bảo tính linh hoạt trong hành động.

Giờ đây dù Alpha đã lớn hơn, nhưng lợi thế về tốc độ vẫn còn, nếu giáp quá nặng sẽ phản tác dụng.

Hơn nữa Alpha là một linh hồn, điểm yếu duy nhất chính là ngọn lửa linh hồn, vì vậy bộ Băng chi khôi giáp càng nặng chỉ càng khiến kẻ thù dễ dàng tìm ra nhược điểm.

Hãy tưởng tượng xem, kẻ địch phải mất công phá hủy bộ giáp của Alpha, chỉ nhận ra bên trong ngoài bộ xương không có gì khác, cuối cùng chính mình lại bị đóng băng tổn thương.

Thậm chí nếu kẻ địch cắt đứt xương của Alpha, thì kế tiếp xương sẽ nhanh chóng tái sinh, và họ sẽ phải chịu khổ.

Như vậy, chắc chắn sẽ khiến kẻ địch suy sụp.

Sau khi thử nghiệm hai kỹ năng mới, Bạch Khải bắt đầu khảo sát các đòn tấn công bình thường.

Trước đó vì tính đặc thù của Alpha, hầu như luôn chơi theo chiến thuật du đấu, nhưng hôm nay với sự thay đổi lớn về hình thể của Alpha, từ một sát thủ biến thành kiếm khách, Bạch Khải tất nhiên phải xem xét kỹ lưỡng sự biến hóa này.

Bạch Khải tìm kiếm xung quanh, cuối cùng chọn một khối đá giả trong sân làm mục tiêu.

“Alpha, không dùng kỹ năng, thử tấn công vào khối giả sơn kia xem.”

Ken két ken két.

Alpha nhẹ gật đầu, nắm chặt Kiếm Frostmourn, chân bước mạnh, thân hình cao lớn chuyển thành một vệt sáng, chỉ trong chớp mắt đã biến mất, và khối giả sơn cũng bị đánh nát.

Bạch Khải chạy đến chỗ khối giả sơn, thấy nơi bị đứt gãy lảng lảng, thậm chí còn kết một lớp băng mỏng.

Uy lực của cú đánh thường cũng không tồi, Băng Ảnh kiểm pháp, quả thực đáng kinh ngạc.

Trên mặt Bạch Khải lại hiện ra nụ cười hài lòng, trong đầu không ngừng xuất hiện các loại chiêu thức băng hệ, kéo Alpha sang một bên nghiên cứu.

“Ngươi trước... Sau đó... Cuối cùng...”

Nhìn thấy bộ dáng phấn khởi của Bạch Khải, Husky vẫn đang bị vây trong băng hoa thì khẽ ngáp một cái, liếm miệng băng hoa, rồi ngủ thiếp đi.

(Đồ ngu ngốc...)

...

Tháp Than Vãn.

Ba ngày huấn luyện rất nhanh đã kết thúc, và nhóm thực tập Ngự Thú xếp hạng thứ hai mươi đang vây quanh thang tháp, nhìn vào tầng năm liên tục lóe lên những ký hiệu, bàn luận ỳ xèo.

“Vương Lâm, hai quan.”

“Trương Đại Phàm, một quan.”

“Diệp Phồn. Ba quan.”

“Lục Viễn, ba quan.”

“Cao Trình, bốn quan...”

Mặc dù tất cả đều đã vượt qua bài kiểm tra huấn luyện, và thuận lợi vượt qua ba cửa trước, nhưng khi đến cửa thứ tư gặp phải mười con Băng Quỷ, họ đều bị loại ra ngay lập tức.

Dù sao, mười con Băng Quỷ là một đợt bão tuyết, không có nhiều người có thể cầm cự được.

“Đây chính là thực lực của học sinh trong nội thành.”

Lục Viễn nhìn Cao Trình, trong mắt đầy nghiêm túc.

Hắn đặc biệt tới thành phố Cổ Túc là vì muốn nắm bắt cơ hội để chiếm lấy phần bánh gato đầu tiên trong cơn sóng dậy.

Vong linh truyền kỳ chỉ từ đến thành phố Cổ Túc học tập, thành phố Cổ Túc tất nhiên phải tăng cường thực lực cho Ngự

Thú sư, chỉ cần mình thể hiện đủ tài năng, chắc chắn sẽ gây được sự chú ý.

Và tháp bí cảnh này chính là cơ hội tốt nhất cho hắn.

Nhưng ai có thể ngờ rằng, một tháp chỉ dành cho thực tập Ngự Thú sư lại biến thái như thế, hắn đã dốc hết sức mà vẫn không vượt qua được tầng thứ tư.

Còn may, ngoài Cao Trình đã qua được tầng thứ tư, thì chỉ còn hai người nữa còn đang chinh phục tầng thứ năm, trong khi những người khác đều đã thất bại.

Tính ra, nếu vậy, hắn cũng sẽ xếp thứ tư trong bài kiểm tra bí cảnh này, đủ để gây sự chú ý từ Ngự Thú sư hiệp hội.

Bá.

Đúng lúc này, một người từ cổng của tháp bí cảnh xuất hiện, chính là người đã đến an ủi Cao Trình.

“Hàn Vi, thế nào?”

Tên thanh niên gầy gò Hàn Vi lắc đầu, nói: “Tốc độ của Phong Ma Lang tuy đủ nhanh, nhưng tầng thứ năm Băng Quỷ phối hợp quá tốt, chỉ cần một sai sót là thua.”

Cao Trình vỗ vai Hàn Vi, nói: “Không sao, ít nhất ngươi đã đấu rất tốt, còn ta thì hoàn toàn bị đá ra ngoài.”

Hàn Vi không để tâm, nói: “Không sao, dù sao ta chỉ bị lão ba ép đến đây, thành tích này đủ để báo cáo nhiệm vụ rồi.”

Nói xong, Hàn Vi nhìn về phía tầng thứ năm, nói: “Nhưng mà ta đoán tầng thứ năm chắc hắn không làm khó được Hạ Hiên đâu, dù sao hắn có vũ khí công kích hàng loạt từ Bạo Long Thú.”

Chương 32 - Mười bước giết chết một người

Chương 32: Mười bước giết chết một người

Cao Trình cười khỏ, nói: “Máy móc hệ thật sự có ưu thế rất lớn, nhưng mà người giống như hắc cũng không phải là nhiều.”

Hàn Vi nói: “Thông thường, Hạ thị tập đoàn trong tương lai không thiếu người thừa kế, tiền bạc cũng dư dả, không giống như những máy móc Ngự Thú sư khác, đều keo kiệt.”

“Máy móc hệ Ngự Thú tốc độ tăng lên tuy nhanh, nhưng phí tổn cũng không hề nhỏ, gia đình bình thường thật sự không chịu nổi.”

Cao Trình gật đầu nhẹ, trong đầu chợt hiện lên hình bóng của Bạch Khải.

Sau khi bắt đầu lịch luyện, sẽ không thấy được hắc. Với tốc độ của cái tiểu xác ướp kia, không biết có thể vượt qua được hai mươi người không.

“Tầng thứ năm phù văn sáng!”

Một tiếng kinh hô thu hút sự chú ý của mọi người, ánh sáng từ tầng thứ năm vốn đang chao đảo giờ đã ổn định lại, trong khi tầng thứ sáu cũng bắt đầu lấp lánh.

“Hạ Hiên gia hỏa này, chắc chắn đã qua tầng thứ năm, không biết hắc có thể vượt qua được tầng thứ sáu không.”

Hàn Vi nhìn Tháp Than Văn tầng thứ sáu, trong mắt ánh lên một tia chiến ý.

Rõ ràng mới khế ước với con thứ nhất sủng thú cách đây một năm, mà thực lực của hắc đã vượt qua cả bản thân, thực sự có thể nói hắc có thiên phú hoặc là quá nhiều tài năng không thể dùng hết.

“Hắt xì! Hình như ta đến trễ.”

Ngay khi mọi người đang tập trung chú ý vào Tháp Than Văn, thì Bạch Khải cuối cùng cũng đến chậm trễ, chỉ là tình trạng

của hắn rõ ràng không tốt, thỉnh thoảng lại dùng sức hít vào mũi, hiển nhiên là bị cảm.

Cao Trình nhìn thấy Bạch Khải, lập tức chạy tới, nói: “Bạch Khải, ngươi làm sao vậy?”

Bạch Khải vuốt mũi, nói: “Không có gì, chỉ là hai ngày nay lạnh quá, bị cảm một chút.”

Trong hai ngày này hắn liên tục cùng Alpha luyện tập kỹ năng, dù có làm tốt phòng hộ nhưng vẫn bị ảnh hưởng.

“Đã lạnh đến thế sao?”

Cao Trình nhìn cái nắng chói chang trên đầu, không khỏi cảm thấy ngượng ngùng, “Ngươi cũng là đến xông Tháp Than Văn sao?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Ta nhớ là mình xếp hạng 19, kém chút nữa là không còn cơ hội.”

Để tránh gây sự chú ý không cần thiết, Tần Giang đã sắp xếp thứ tự của Bạch Khải. Người xung quanh khi nghe Bạch Khải xếp hạng không hề để ý đến hắn nữa.

Ngay cả những người trước đó cũng không vượt qua, chỉ có xếp hạng 19 còn có thể xuất hiện.

“Tiến vào top 20 cũng không tệ, nhưng ta khuyên ngươi vẫn nên chuẩn bị tâm lý cho tốt.”

Cao Trình chỉ vào Tháp Than Văn, nói: “Tòa tháp này mặc dù mở ra cho chúng ta, nhưng độ khó cũng không nhỏ, ngươi tốt nhất nên cẩn thận một chút.”

Cao Trình kiên nhẫn kể lại cho Bạch Khải về bốn tầng đầu của vòng linh tháp, nói: “Ta biết nhiều như vậy, hy vọng có thể giúp ích cho ngươi một chút.”

“Cáo đại ca, cảm ơn.”

Bạch Khải nói: “Đúng rồi, Cao đại ca, phần thưởng ở tầng thứ tư là gì?”

Một khối Băng Linh sắt đã giúp Alpha có được kỹ năng thuộc tính Băng, nếu như lại có thêm một vài khối, chắc chắn có thể tăng cường không ít.

Dù sao sủng thú của Cao Trình là Hỏa Giáp Hạch, thuộc tính Bạng không hợp lắm, nếu thương lượng một chút chắc chắn có thể bán cho hắn.

“Là ba khối Hồn chi thạch hạng cao, ta thông qua tốc độ tương đối chậm, không có lấy được phần thưởng ở cuối.”

Cao Trình hơi ngại ngùng gãi gãi đầu, rõ ràng có chút xấu hổ.

Trong số những người bò tháp này, hắn là người lớn tuổi nhất, nhưng thành tích lại không phải tốt nhất, nên thực sự có chút xấu hổ khi nói ra.

“Mỗi tầng đều có phần thưởng ở cuối sao?”

Bạch Khải phát hiện ra điều mới mẻ, lập tức hỏi Cao Trình:

“Người chắc chắn là mỗi tầng đều có đúng không?”

“Ồ, huấn luyện viên là nói như vậy, nhưng ba tầng trước phần thưởng ở cuối đã bị Ngự Thú quân đoàn lấy đi, cho nên chỉ còn lại những tầng sau.”

Cao Trình nhẹ gật đầu, nhìn tầng thứ sáu lấp lánh phù văn, nói: “Nhưng nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chắc hẳn là tất cả đã bị Hạ Hiên lấy mất.”

“Hạ Hiên?”

Bạch Khải nhanh chóng nhớ lại thân phận của Hạ Hiên.

Là sinh viên năm đầu thiên tài của học viện Tinh Giới, chuyên ngành Ngự Thú chiến đấu và Cơ Võ, đương nhiên là nhân vật nổi bật đáng chú ý.

Tuy nhiên, hiện tại Bạch Khải không chú ý vào Hạ Hiên mà chỉ tập trung vào ánh sáng đang phát ra từ tầng thứ năm.

Tần lảo đảo, làm hại ta quá đi!

Tại sao không nói rõ là mỗi tầng đều có phần thưởng ở cuối?

Ba tầng trước cũng không sao, dù sao lúc đó không mở ra, nhưng nếu hắn biết rằng từng tầng sau đều có phần thưởng, tại sao hắn lại cứ thanh thoi ở nhà đến bây giờ?

Giờ thì tốt rồi, trực tiếp bị người khác cướp mất một tầng tháp, thật thiệt hại lớn!

Nhìn ánh sáng ngày càng ngưng thực của tầng thứ sáu, Bạch Khải ngay lập tức không còn tâm tư đi dạo nữa, không nhìn thẳng về hướng Lục Viễn, vội vàng lao vào bên trong Tháp Than Vãn.

Gia hỏa này, sao vẫn như vậy lo lắng.

Bị bỏ mặc, Lục Viễn có chút ngưng ngừng, may mắn là nơi này không còn ai chú ý đến hắn, hắn cũng chỉ còn cách làm bộ như không có chuyện gì xảy ra.

“Cao Trình, người này ngươi biết không?”

Hàn Vi hỏi: “Ta cảm thấy như chưa từng thấy qua hắn.”

Cao Trình đáp: “Hắn là học sinh chuyên ngành Cơ Võ, lần trước gặp khi làm nhiệm vụ, ừm, thực lực cũng được.”

“Thế à.”

Khi nghe nói là học sinh chuyên ngành Cơ Võ, Hàn Vi lập tức không còn hứng thú, tìm một chỗ ngồi xuống.

Học sinh chuyên ngành Cơ Võ, thực chất chẳng khác gì so với những Ngự Thú sư truyền thống, có thể vào được vòng loại trước hai mươi đã là không tệ.

Tuy nhiên, để cho hắn coi trọng, vẫn còn thiếu một chút gì đó.

—

Tháp Than Vãn.

Bạch Khải vừa bước vào tháp, lập tức chém toát ba tầng trước.

Bởi vì đã qua, nên Bạch Khải không thu hoạch được phần thưởng, do đó he cũng không hy vọng gì vào tầng thứ tư, mà tận dụng Alpha tối đa tốc độ để thông qua tầng thứ tư.

Nhìn Alpha không hề có bất kỳ vết thương nào, Bạch Khải không chút do dự tiến vào tầng thứ năm.

Alpha vừa xuất hiện, mười đầu Băng Quỷ hộ vệ ngay lập tức xuất hiện, cấp tốc lao về phía Alpha, muốn bao vây hắn lại.

“Alpha, thử chiêu đó xem.”

Ken kết ken kết.

(Tốt, chủ nhân.)

Alpha nhẹ gật đầu, cầm trường kiếm bằng hai tay, cắm sâu xuống dưới băng nguyên.

Ice Age!

Khi Bạch Khải phát ra tiếng gầm như kiểu Chuunibyou, từng đóa băng hoa từ lưỡi kiếm Frostmourné nhanh chóng lan tỏa ra ngoài, ngay lập tức chiếm lấy Băng Quỷ hộ vệ dưới chân.

Chưa kịp để Băng Quỷ hộ vệ phản ứng, tức thì lớp băng bắt đầu từ chân chúng nhanh chóng lan ra, trong chớp mắt đã đóng băng tất cả Băng Quỷ hộ vệ.

Băng Quỷ hộ vệ cũng sở hữu thuộc tính Băng, sau khi bị trì trệ ngay lập tức bắt đầu vùng vẫy, trên thân thể băng nhanh chóng xuất hiện những vết nứt.

Dẫu vậy, vẫn là chậm.

Khi khống chế Băng Quỷ hộ vệ, Alpha bắt đầu di chuyển. Lớp băng dưới chân không ảnh hưởng đến tốc độ của Alpha, ngược lại càng nhanh hơn khi hấn lướt qua một cách êm ái, trong chớp mắt đã bêu đầu từng Băng Quỷ hộ vệ.

Mười bước giết chết một người, đi ngàn dặm không hề chậm.

Nói chính là tình cảnh như vậy.

Bạch Khải nghĩ trong lòng: Thật sự quá ngẫu!

Chương 33 - Bị cướp tháp

Chương 33: Bị cướp tháp

Alpha nhẹ nhõm xử lý xong tầng thứ năm quái vật, cảm thấy khá phần chấn, không quên việc nhặt lấy năm viên Hồn Chi Thạch xuất hiện ở trên. Hắn nhanh chóng chạy về bên cạnh Bạch Khải.

Ken két ken két.

(Chủ nhân, ta thể hiện thế nào?)

Bạch Khải mỉm cười nói: “Biểu hiện của ngươi cũng không tệ, mau chóng thu thập mấy viên Hồn Chi Thạch để hấp thu, chúng ta cần nhanh chóng tiến vào tầng tiếp theo.”

Sau khi đạt đến cấp độ mới, mọi chỉ số của Alpha đều được tăng lên đáng kể, việc này cũng nằm trong dự đoán của Bạch Khải.

Chỉ có điều, hắn cần phải nhanh chóng thông qua tầng thứ sáu, tránh cho người khác cướp mất phần thưởng từ tầng này.

Tháp Than Văn có tổng cộng chín tầng, phần thưởng từ mỗi tầng đều phong phú hơn ở tầng dưới, Bạch Khải không muốn tự tay dâng tặng cho kẻ khác.

Vì Alpha đã đạt tới một giai, nên hắn hấp thu năng lượng rất nhanh, chỉ trong thời gian ngắn đã hoàn thành việc hấp thu năm viên Hồn Chi Thạch.

Dù vậy, Alpha vẫn không tăng cấp, chỉ đơn giản là năng lượng trở nên đầy đủ hơn một chút.

Giữa lúc Alpha chuẩn bị hoàn tất, Bạch Khải vội vã dẫn hắn tiến vào ma trận truyền tống để vào tầng tiếp theo.

Vẫn là một khung cảnh băng nguyên quen thuộc, nhưng lần này không có mười tên Băng Kiếm Sĩ như Bạch Khải dự đoán, mà là Băng Quỷ, Băng Quỷ Hộ Vệ, và Băng Kiếm Sĩ các cấp độ khác.

“Tháp bí cảnh này chủ nhân, chắc chắn sẽ khiến ngươi đau đầu ~”

Đối mặt với độ khó không có quy luật, Bạch Khải không hề bất ngờ mà nhanh chóng ra lệnh cho Alpha.

“Alpha, trước tiên giải quyết Băng Quỷ, sau đó xử lý các kẻ địch khác.”

Đánh trước từng nhóm phó bản ma pháp sư và thần hộ vệ, đây là một chiến thuật phổ biến.

Ken két ken két.

Alpha nhận lệnh, một cú nhảy mạnh mẽ từ chỗ đứng, chỉ trong giây khắc đã tới trước một Băng Quỷ, một kiếm xé thủng nó.

Sau đó, Alpha không dừng lại, lợi dụng thân thể Băng Quỷ phóng sang hướng khác, nhanh chóng tiêu diệt thêm hai Băng Quỷ nữa.

Tuy nhiên, hành động này đã khiến các quái vật khác thức tỉnh. Băng Quỷ Hộ Vệ lập tức ném ra những mũi băng thương, buộc Alpha phải lùi lại, trong khi Băng Kiếm Sĩ thì ngay lập tức lao vào tấn công bất ngờ.

“Alpha, sử dụng lưới điện!”

Nhìn thấy Alpha sắp bị bao vây, Bạch Khải lập tức đưa ra lệnh mới.

Alpha lập tức đẩy lùi hai Băng Kiếm Sĩ, rồi từ băng giáp, rút ra hai viên kim loại cầu và ném về phía trước.

Bành!

Những viên kim loại cầu đó nổ tung giữa không trung, biến thành hai tấm lưới lớn rơi xuống Băng Kiếm Sĩ. Dù bọn chúng nhanh chóng né tránh, nhưng lưới lớn lại rơi xuống quá nhanh, và một vài tên vẫn bị vây lại, không kịp giãy dụa đã bị điện giật gây tê liệt.

Dù có lớp băng bảo vệ bên ngoài, những quái vật như Băng Quỷ và Băng Kiếm Sĩ, sinh vật mang hai thuộc tính băng và linh hồn cũng không thể thoát khỏi tác động của dòng điện.

Dù hiệu quả không mạnh mẽ, nhưng chỉ cần chúng ngừng lại trong giây lát đã đủ.

Trong khi Băng Kiếm Sĩ bị vây bất ngờ, Alpha kịp thời thực hiện những cú chém, và giờ chỉ còn lại hai Băng Quỷ, ba Băng

Quỷ Hộ Vệ, cùng một Băng Kiếm Sĩ.

“Alpha, công kích tự do, tiêu diệt bọn chúng với tốc độ nhanh nhất.”

Ken két ken két.

(Đã hiểu, chủ nhân.)

Alpha, với thanh kiếm trong tay, lập tức tấn công đối thủ, thanh Frostmourne khổng lồ trong tay hắn như một món đồ chơi, dễ dàng khuất phục đối thủ.

So với những vũ khí ngu xuẩn của Băng Quỷ Hộ Vệ và Băng Kiếm Sĩ, đáng kể đến là kỹ năng của chúng dường như không đủ sức uy hiếp Alpha. Những đòn tấn công thông thường chẳng khác gì những cây gậy mini, không đủ để gây tổn thương.

Quả nhiên, đánh thường luôn là vua.

Nhẹ băng~

...

Tháp Than Văn tầng thứ sáu.

Hạ Hiên quan sát xung quanh khi những cỗ máy Bạo Long Thú của hắn đang hủy diệt hết đám quái thú bên dưới, trên mặt hiện lên vẻ tự tin.

Sự thay đổi ở tầng thứ sáu thực sự khiến hắn ngạc nhiên, nhưng việc số lượng gia tăng không thể gây ra ảnh hưởng quá lớn đến hắn.

Dù sao, những cỗ máy Bạo Long Thú của hắn trang bị hỏa lực mạnh, rất phù hợp với kiểu chiến đấu theo nhóm này.

Nếu không phải vì cấp độ của cỗ máy này quá thấp, không thể chịu nổi sức tấn công mạnh mẽ, có lẽ hắn đã có thể vượt qua nhanh hơn nữa.

Không sao cả.

Nghĩ đến việc mình cạnh tranh với hai mươi thực tập Ngự Thú Sư khác, Hạ Hiên cảm thấy hơi khinh thường.

Một đám dân thường, cũng muốn cướp lấy vị trí xếp hạng của hắn. Nếu không phải lão ba nói không nên làm vậy, hắn đã

định trực tiếp cướp hết rồi.

Một tháp bí cảnh có quyền khống chế, cái này so với mấy viên Hồn Chi Thạch hay Băng Linh Sắt không thể nào so sánh.

Cuối cùng, dưới sự tấn công không thương tiếc của những cỗ máy Bạo Long Thú, toàn bộ quái thú ở tầng thứ sáu đã bị tiêu diệt. Nhưng trước mắt Hạ Hiên lại không phải là Băng Linh Sắt hay thứ gì cao cấp hơn, mà chỉ là mười viên Hồn Chi Thạch.

“Sao lại thế này, Hồn Chi Thạch chỉ có thể là phần thưởng bình thường, chẳng lẽ có người thông qua trước ta?”

Hắn, một thiếu gia nhà Hạ thị, tài năng tại Học viện Tinh Giới, lại bị người khác cướp tháp ở cái nơi nhỏ bé như thành phố Cổ Túc này?

Hạ Hiên nhíu mày, có chút không hiểu lý do.

Việc thông qua tầng thứ năm là do hắn hoàn thành, tức là không có ai đi tới bước này trước hắn. Người duy nhất có khả năng đuổi kịp chỉ có thể là Hàn Vi.

Nhưng mà để nói Hàn Vi có thể chạy trước khi hắn thông qua tầng thứ sáu, Hạ Hiên dứt khoát không thể tin.

Hắn không tốn nhiều thời gian suy nghĩ, khi nhìn thấy lối vào tầng thứ bảy xuất hiện, không muốn đến nhặt mười viên Hồn Chi Thạch mà nhảy thẳng vào.

...

Tầng thứ bảy.

Ngay khi Bạch Khải vừa bước vào tầng thứ bảy, một luồng âm phong ập vào mặt, dù hắn đã thay đồ dày để chống lạnh nhưng vẫn không thể kiềm chế được sự rùng mình.

“Cái nơi quái quỷ gì đây?”

Bạch Khải nắm chặt áo quần, nhìn về phía trước là một ngôi mộ địa âm u, càng khiến hắn thêm hoang mang về tháp bí cảnh này.

Vừa còn ở băng nguyên, giờ đã chuyển sang ngôi mộ, như một bộ phim kinh dị vậy.

Ô ô ô...

Khi ý nghĩ đó vừa nảy ra, tiếng khóc thảm thiết từ trong ngôi mộ vang lên, khiến Bạch Khải chẳng khác gì bị đông cứng, nổi hết da gà.

Nhưng mà, Bạch Khải tìm kiếm nửa ngày, chỉ nghe thấy âm thanh vang vẳng bên cạnh mà không thể tìm thấy nguồn gốc.

“Chết tiệt, nếu không mang theo con chó ngốc kia thì giờ vẫn còn có ích.”

Sáng nay ra cửa quá gấp, Bạch Khải không kịp đưa theo Husky, nghĩ lại quả thật có chút ngu ngốc.

Sau một hồi tìm kiếm cùng Alpha mà không thấy đối phương, Bạch Khải bắt đầu mất kiên nhẫn.

“Nếu không tìm thấy, vậy trước tiên hãy thực hiện AOE.”

Ken két ken két.

(Hiểu rồi!)

Ánh mắt Alpha lóe lên ngọn lửa linh hồn, một lần nữa thi triển Kỹ Băng Hà, làm băng hoa bao phủ tất cả trong phạm vi mười mét xung quanh, đồng thời một con quái vật hồn mang hỏa diễm màu xanh cũng từ dưới mặt đất chui ra.

Chương 34 - Vong Hồn Chiếu Lộ

Chương 34: Vong Hồn Chiếu Lộ

Bạch Khải từ trong túi lấy ra một chiếc kính một mắt, đeo vào, nhìn về phía hỏa diễm của vong hồn ở đầu bên kia, trên tấm kính lập tức hiện ra thông tin liên quan.

Ban đầu, Bạch Khải định tự mình đi mua một cái súng thú đồ giám, ai ngờ Tần hội trưởng lại trực tiếp đưa cho mình một cái, giúp hắn tiết kiệm được một khoản tiền.

Điều khiến Bạch Khải thấy ấn tượng chính là hình ảnh của địch nhân này khiến hắn liên tưởng đến năm người vượn sinh vật trong đánh giá công lực của nhân loại.

[Tên] : Ngục Viêm Quỷ Hỏa

[Chủng tộc] : Vong hồn hệ

[Trưởng thành đẳng cấp] : Nhất giai cấp bốn

[Huyết mạch đẳng cấp] : Cao đẳng tinh anh

[Chủng tộc kỹ năng] : Nhóm lửa, nén hồn, kêu rên

[Giới thiệu] : Sinh sống ở Tử Vong chi địa vong hồn, ngọn lửa trên người sẽ gây ra tổn thương nhục thể và tinh thần cho kẻ thù.

“Phía trước sáu quan đều là Băng hệ cùng Vong Linh hệ, mà cửa thứ bảy lại chuyển thành Hỏa thuộc tính vong hồn hệ, ừ, cũng hợp lý.”

Bạch Khải hơi choáng khi nhìn thấy thuộc tính của địch nhân trước mắt, hắn nói với Alpha: “Alpha, cẩn thận một chút, vật lý công kích với gia hỏa này không hiệu quả.”

Ken kết ken kết.

(Tốt chủ nhân.)

Cũng là Vong Linh hệ, Alpha tự nhiên biết rõ đặc điểm của vong hồn.

Không có thực thể, hoàn toàn là hình thái linh hồn, thường thì vật lý công kích chỉ có thể đứng nhìn.

Tuy nhiên, hắn cũng không chỉ có vật lý công kích.

Alpha vẫn giữ nguyên tư thế đóng băng khu vực bên ngoài Ngục Viêm Quỷ Hỏa, đồng thời khê động Frostmourne xông về phía trước, mọi nơi đi qua đều bị đóng băng lại.

Ngục Viêm Quỷ Hỏa hiển nhiên không có ý định trực diện với Alpha, linh hoạt trên không trung tránh né những nhát chém của Alpha, đồng thời không ngừng tiếp cận Alpha, để lại trên cơ thể hắn từng vết hỏa diễm.

“Đây là, nhóm lửa?”

[Kỹ năng tên] : Nhóm lửa

[Kỹ năng giới thiệu] : Thông qua tiếp xúc với địch nhân để lại dấu hiệu, khi đạt tới mức độ năng lượng nhất định sẽ bùng cháy Quỷ Hỏa, thiêu đốt địch nhân.

Còn là một kỹ năng trì hoãn.

Bạch Khải xuyên thấu qua linh hồn khế ước truyền một lệnh, phương thức công kích của Alpha ngay lập tức thay đổi, bỏ qua phòng thủ, toàn lực công kích Ngục Viêm Quỷ Hỏa.

“A! ! !”

Cuộc tấn công mãnh liệt của Alpha khiến Ngục Viêm Quỷ Hỏa có chút lúng túng, từ trong cơ thể bất ngờ phát ra một tiếng kêu chói tai, Linh Hồn Chi Hỏa của Alpha lập tức rung lên dữ dội, động tác tay cũng dừng lại.

Khi Alpha dừng lại trong chớp mắt đó, những dấu hiệu nhóm lửa mà Ngục Viêm Quỷ Hỏa để lại trước đó đồng loạt phát động, ngọn lửa màu xanh lam tức thì bao vây lấy Alpha, dần dần tụ lại trên đỉnh đầu một cây ngọn nến.

[Kỹ năng tên] : Nến hồn

[Kỹ năng giới thiệu] : Biến chính mình thành chất dinh dưỡng để thiêu đốt địch nhân, khi linh hồn của một phương bị đốt cháy hết, ngọn nến mới có thể dập tắt.

Trời ạ, còn có loại đồng quy vu tận này sao?

Điều này thật sự thể hiện rõ sự tự tin của vong hồn hệ.

Bạch Khải chép miệng một cái, cảm thấy rất nghi ngờ về kỹ năng biến thái của Ngục Viêm Quỷ Hỏa, nhưng hắn không có ý định chỉ huy Alpha chống cự, để mặc cho Nền Hồn thiêu đốt Alpha, thậm chí không để lại nửa điểm tro tàn.

Bởi vì cũng bị Nền Hồn ảnh hưởng, thân hình Ngục Viêm Quỷ Hỏa cũng nhỏ đi không ít, nhưng vẫn không thấy bị ảnh hưởng gì, nó bay đến chỗ Alpha vừa biến mất, hơi nghi hoặc mà quan sát xung quanh.

Mặc dù biết rằng tự cắt giảm linh hồn mình, nhưng chỉ cần chiến thắng kẻ thù, Ngục Viêm Quỷ Hỏa vẫn có thể nhận được một chút phản hồi, nhưng giờ không có gì cả, điều này khiến nó rất nghi hoặc.

Ken két ken két!

(Xem ta hoa sen Âm Ảnh!)

Ngay lúc Ngục Viêm Quỷ Hỏa đang nghi ngờ, mặt băng nơi Alpha biến mất đột ngột vỡ ra, từng cây gai xương màu xanh lam từ mặt đất chui lên, giống như một đóa hoa nở rộ, bao vây Ngục Viêm Quỷ Hỏa.

Thấy vậy, Ngục Viêm Quỷ Hỏa lập tức muốn chạy trốn, nhưng những gai xương này đều được bao quanh bởi lớp băng dày, trong đó còn có từng luồng hơi thở tối tăm chảy ra, không nhìn thẳng vào những hỏa diễm của Ngục Viêm Quỷ Hỏa mà đâm vào cơ thể nó.

“Nha! ! !”

Theo tiếng kêu chói tai vang lên, cơ thể Ngục Viêm Quỷ Hỏa lập tức nổ tung, chỉ còn lại một quả cầu hỏa diễm bị Alpha đóng băng lại.

Ken két ken két.

(Chủ nhân, người thử xem có được không?)

Alpha nhanh chóng hồi phục trạng thái bình thường, cẩn thận kéo lấy Ngục Viêm Quỷ Hỏa hạch tâm đến trước mặt.

“Vong hồn hệ cũng có thể lột sao?”

Nhìn vào viên cầu trong khối băng lúc nào cũng có thể tắt, Bạch Khải cảm thấy rất nghi hoặc, nhưng vẫn tiến lên một cái

để thử.

Răng rắc.

Trứng tiến hóa trên tay ngay lập tức xuất hiện mấy khe hở, tốc độ cũng lại gia tăng.

Quả thật vong hồn có thể lột!

[Tên] : Trứng tiến hóa (trứng Hắc Thiết 68%)

[Trạng thái] : Đã kích hoạt

Trước đó đánh Băng Quỷ hộ vệ cùng Băng kiếm sĩ đã cho 5%, giờ Ngục Viêm Quỷ Hỏa lại cho 10%, trứng tiến hóa đã vượt qua nửa.

Theo đà này, việc lần nữa thăng cấp xem như sắp trong tầm tay.

Bạch Khải buông tay ra, Alpha liền dùng sức bóp nát Ngục Viêm Quỷ Hỏa hạch tâm, trước mặt hai người trên mặt đất cũng xuất hiện một nhánh cây khô quắt.

[Tên] : Dưỡng Hồn mộc

[Giới thiệu] : Một loại thực vật đặc thù, có thể tăng cường sức mạnh tinh thần cho các sinh vật vong hồn và sinh vật khác, nhưng lại có hại cho những sinh vật có sự sống. Cần cẩn thận khi sử dụng.

Phần thưởng của tầng thứ sáu vẫn là Băng Linh sắt, còn tưởng rằng tầng thứ bảy sẽ có một số loại vật liệu Hỏa thuộc tính, không ngờ lại là vật liệu vong hồn hệ.

Thấy giới thiệu này, Bạch Khải ngay lập tức nghĩ đến việc chiếm lấy, nhưng khi nhìn đến phần bổ sung phía sau, chỉ có thể từ bỏ.

Tồn thương nhục thể để cường hóa linh hồn, món đồ này đúng là không dành cho người sống.

Nhưng món đồ này thì đối với Alpha cũng không tệ, dù sao bất kể là hài cốt hệ hay vong hồn hệ, linh hồn đều là cực kỳ quan trọng.

Bạch Khải thu hồi Dưỡng Hồn mộc, để Alpha nghỉ ngơi một chút, rồi tiếp tục xuống một tầng nữa.

Sau khi liên tục nhận được phần thưởng của tầng thứ sáu và tầng thứ bảy, Bạch Khải cũng yên lòng, bởi vì Hạ Hiên vẫn chưa đến.

Tầng thứ tám, ta tới rồi!

...

Tháp Than Vãn bên dưới.

Cánh cửa lớn ầm ầm mở ra, Hạ Hiên cùng mấy móc Bạo Long Thú xuất hiện tại đáy tháp, trên thân của mấy móc Bạo Long Thú mờ mờ còn có một số vết tích bị thiêu đốt.

Tầng thứ bảy, hung thú đột ngột biến thành Hỏa hệ vong hồn, khiến Hạ Hiên rất khó chịu khi phải cải tạo mấy móc Bạo Long Thú, chỉ cố gắng một hồi rồi phải lui ra.

Mấy móc Bạo Long Thú hỏa lực tuy rất mạnh, nhưng đối với loại vong hồn không có thực thể này cũng hơi thiết thòi.

“Hạ Hiên? Sao ngươi lại xuống đây? Người phía trên kia vẫn còn khiêu chiến với tầng thứ tám là ai?”

Thấy Hạ Hiên xuất hiện, Hàn Vi hơi nghi ngờ, nhìn theo ánh mắt lên tầng thứ tám đang lóe lên phù vân.

“Hừ! Không biết!”

Nghe Hàn Vi hỏi, Hạ Hiên tức giận hừ một tiếng, đi thẳng đến một bên không nói gì thêm.

“Sẽ không phải là hắn chứ?”

Cao Trình cùng Hàn Vi nhìn nhau, trong đầu cùng nhau hiện ra hình bóng của Bạch Khải.

“Không có khả năng! Hắn chỉ là một đầu Khô Lôu binh, làm sao có thể leo lên tầng thứ tám được!”

Từ đầu đến cuối vẫn giữ bộ dạng cao ngạo chờ người khác hỏi, Lục Viễn cuối cùng cũng chịu không nổi mở miệng, nhưng đề Cao Trình cảm thấy lúng túng.

“Khô Lôu binh? Sủng thú của Bạch Khải không phải là gai xương Âm Ảnh sao?”

“...”

Chương 35 - Cổ nhân thực sự biết chơi

Chương 35: Cổ nhân thực sự biết chơi

Tháp Than Vãn tầng thứ tám.

Đình đình đang đang!

Một thanh kiếm đỏ và một thanh kiếm xanh giao phong với nhau, phát ra những tiếng va chạm giòn tan. Lửa và băng tuyết bắn tung tóe khắp nơi, khiến cho Bạch Khải, người vốn đang yên tĩnh quan sát trận chiến, cũng phải chạy tứ phía.

Tầng thứ tám có một hung thú tên là Ngục Viêm Kiếm Quỷ, là một hình thái tiến hóa của Ngục Viêm Quỷ Hỏa.

Mặc dù vẫn thuộc nhất giai, nhưng Ngục Viêm Kiếm Quỷ lại có cấp bậc cao hơn một giai tầng, đã bước vào lãnh chúa giai tầng.

Lãnh chúa, như tên gọi, đã có tư cách thống lĩnh các tinh anh và tới tứ cấp bậc đồng loại, một công chứng rõ ràng chính là kỹ năng thiết yếu của lãnh chúa, đó là “uy hiếp”.

Cũng chính bởi kỹ năng này mà Alpha không thể phát huy được tốc độ ưu thế của mình, chỉ có thể chọn cách cứng đối cứng với Ngục Viêm Kiếm Quỷ.

May mắn là sức mạnh của Alpha hiện tại cũng không kém, thậm chí vượt ngoài dự đoán của Bạch Khải, tạm thời vẫn chưa rơi vào tình thế bất lợi.

Chỉ có điều, tiếng động do cuộc chiến giữa hai bên tạo ra khá lớn, nếu không nhờ Bạch Khải nhanh chóng chạy trốn, có thể hắn đã bị thương rồi.

Bạch Khải quan sát xung quanh, nơi đây giống như một miệng núi lửa, nóng bức bất thường, lại nhìn thấy Alpha, trên cơ thể xuất hiện dấu hiệu tan chảy của lớp băng giáp, hắn biết không thể kéo dài hơn nữa, liền ra lệnh cho Alpha.

“Alpha, một đòn toàn lực!”

Ken két ken két!

“Rõ ràng!”

Alpha nhận lệnh, bỏ qua phòng ngự, dồn toàn bộ năng lượng vào thanh Kiếm Frostmourne, rồi sau đó chém xuống Ngục Viêm Kiếm Quỷ bằng một nhát mạnh mẽ.

Một nhát này đã lôi cuốn toàn bộ sức mạnh của Alpha, bất kể tốc độ hay uy thế đều vô cùng nhanh chóng, nhưng vì thế mà bộc lộ ra sơ hở.

Ngục Viêm Kiếm Quỷ nhanh chóng nắm bắt cơ hội, nghiêng người đâm một nhát.

Băng giáp của Alpha trực tiếp vỡ vụn, lộ ra bên trong là những xương cốt màu lam.

Một tiếng đinh vang lên, Alpha đã trở nên mạnh mẽ hơn cả sắt thép, đỡ lại cú đâm của Ngục Viêm Kiếm Quỷ mà không chịu bất kỳ tổn thương nào.

Cùng lúc đó, Ngục Viêm Kiếm Quỷ cũng mất đi cơ hội phòng thủ và bị Alpha chặt đứt cơ thể. Thân thể trong suốt của nó như chất lỏng nhanh chóng hội tụ về phía hỏa kiếm.

Thê chất của Kiếm quỷ là vậy, phụ thuộc vào lửa để ngưng tụ thành đại kiếm, chỉ cần cho nó quay về đại kiếm, trong điều kiện đặc biệt nơi này, rất nhanh sẽ phục hồi lại.

Ngay khi linh hồn của Kiếm quỷ vừa trở về hỏa kiếm, Alpha lập tức nắm chặt chuôi kiếm, đồng thời găng tay của nó phát ra một dòng điện mạnh mẽ, bao trùm hỏa kiếm.

Nha!!!

Theo tiếng hét thảm thiết, Ngục Viêm Kiếm Quỷ tạm thời mất đi khả năng chiến đấu, Alpha lập tức mang theo Ngục Viêm Kiếm Quỷ trở về phía Bạch Khải.

Bạch Khải nắm chặt hỏa kiếm, quả trứng tiến hóa lập tức tăng vọt 20%, đạt tới 88% tiến độ.

Quả thật, lãnh chúa đáng giá hơn nhiều so với tinh anh, ngay cả cấp thấp lãnh chúa cũng không hề tệ.

Bạch Khải nhìn quả trứng lớn màu đen trong không gian của Ngự Thú, đã nứt ra hơn một nửa, hài lòng gật đầu.

Lúc đầu hẳn còn nghĩ sẽ mất rất nhiều tâm tư mới có thể tiến hóa được lần nữa, nhưng giờ xem ra, không có vấn đề gì rồi.

Không biết cửa ải tiếp theo của hung thú có thể cung cấp bao nhiêu tiền độ, nếu cũng là 20% thì thật thoải mái.

Bạch Khải đưa hỏa kiếm cho Alpha, nhìn dáng vẻ của Alpha, một tay cầm băng kiếm, một tay cầm hỏa kiếm, đột nhiên trong đầu hần lại nảy ra một ý tưởng khác.

Đáng tiếc chuỗi hỏa kiếm là bản thể của Ngục Viêm Kiếm Quỷ, không thể giữ lại, không phải để lại cho Alpha làm vũ khí dự bị được.

Đến lúc đó, Alpha một tay Frostmourne, một tay Felo”melorn. Song kiếm cuồng chiến sĩ vĩnh viễn là thần!

Dòng điện mạnh không thể duy trì quá lâu, Ngục Viêm Kiếm Quỷ rất nhanh đã có dấu hiệu hồi tỉnh, xung quanh hỏa khí cũng dần dần theo sự dẫn dắt của Kiếm quỷ hội tụ lại.

Ken kết ken kết.

(Alpha, không thích cái nóng này.)

Alpha truyền đến một cảm xúc chán ghét mãnh liệt, vung Kiếm Frostmourne chém hỏa kiếm thành hai đoạn.

Truyền tống trận từ từ hiện ra, một cây Dưỡng Hồn mộc chất lượng rõ ràng tốt hơn rất nhiều cũng xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Cuối cùng cũng đến cửa ải cuối cùng rồi.”

Bạch Khải thở phào một hơi, kiềm chế lại sự kích động trong lòng, liền đưa Dưỡng Hồn mộc và quả Băng Linh sắt mà hần thu được ở cửa thứ sáu cho Alpha.

Sau đó, Bạch Khải lại tiếp tục sử dụng quả trứng tiên hóa.

Alpha đã leo lên từ tầng thứ nhất đến tầng thứ tám, năng lượng cũng tiêu hao không ít, dùng quả trứng tiên hóa có thể giúp Alpha hồi phục thương thế và năng lượng.

Đây cũng là dùng thể lực và tinh thần lực của Bạch Khải để bổ sung cho Alpha.

Khi trứng Hắc Thiết hình thành xong, Bạch Khải cũng đã ngồi xuống một bên, bắt đầu suy tư.

Đây là điều mà Bạch Khải phát hiện ra trong những ngày qua, sau khi sử dụng xong quả trứng tiến hóa mà lại suy tư, hiệu suất tinh thần lực sẽ tăng lên rất nhiều.

Dù sao một giờ này hẳn cũng không có việc gì làm, rảnh rỗi cũng là rảnh rỗi.

Ra ngoài, hẳn có lẽ sẽ không có tâm trạng này mà suy tư.

Thời gian một tiếng trôi qua rất nhanh, hai người Bạch Khải và Alpha cùng nhau tỉnh dậy, bước vào trong truyền tống trận.

Đất trời chuyển động, Bạch Khải xuất hiện ở tầng thứ chín.

Không có băng nguyên, cũng không có mộ địa, càng không có nham thạch lửa.

Chỉ có một cánh cửa lớn màu đen có hình dáng quen thuộc.

Mà trước cửa lớn, một chiếc chìa khóa màu đỏ đang lẳng lẳng treo lơ lửng giữa không trung.

Tầng thứ chín chỉ có vậy sao?

Trong truyền thuyết về Ba Tư đâu?

Phần thưởng cho thủ thông đâu?

Tháp bí cảnh và quyền kế thừa đâu?

Ta muốn đứng báo cáo, lòng dạ hiểm độc của GM đã giữ lại phúc lợi cho game thủ!

Bạch Khải không khỏi hóa thân thành đại oan khuất, một trận chửi bới vào bí cảnh.

Sau một lúc thả lỏng, Bạch Khải vẫn bình tĩnh lại, bước đến bên chiếc chìa khóa, thử nghiệm cầm nó trong tay.

Sau đó, một lượng lớn thông tin tràn vào đầu óc Bạch Khải, đồng thời một viên môi đỏ từ trên trời giáng xuống, rơi xuống trước mặt hắn.

Chỉ có điều bây giờ Bạch Khải đã không còn tâm trí để quan tâm đến viên năng lượng này nữa, toàn bộ tâm trí hắn đều đắm chìm trong thông tin mà chiếc chìa khóa mang đến.

Chủ nhân của Tháp Than Vãn, thực sự biết chơi!

Chương 36 - Cái này sóng không lỗ

Chương 36: Cái này sóng không lỗ

“Ừm? Các người nhìn ta làm gì vậy?”

Bạch Khải đột nhiên trở thành tâm điểm chú ý, khiến hắn cảm thấy hơi hoang mang.

Cao Trình, người khá quen với Bạch Khải, vọt tới trước mặt hắn, chỉ vào các phù văn sáng lên trên Tháp Than Vãn, hỏi với vẻ không chắc chắn: “Cái kia, Bạch Khải, người đã đánh bại cửa ải thứ chín của hung thú rồi sao?”

“Hắn là, xem như vậy đi.”

Bạch Khải không biết phải trả lời thế nào cho câu hỏi của Cao Trình. Nếu như nhận lấy chuỗi này chìa khóa, cũng coi như một lời xác nhận rằng hắn đã đánh bại.

Ngay khi Bạch Khải gật đầu xác nhận, mọi người xung quanh đều thốt lên trong kinh ngạc, ánh mắt lộ vẻ không thể tin, nhưng trong lòng họ lại vội vã tìm cách tin tưởng.

Dù sao, chỉ những người đủ tư cách khiêu chiến Tháp Than Vãn mười người đều có mặt ở đây, và trước khi Bạch Khải xuất hiện, những người khác đều thất bại.

Ngoài Bạch Khải ra, không ai khác có thể làm được.

“Người chắc chắn là Bạch Khải? Đây là sủng thú của người sao?”

Cao Trình có vẻ hơi lúng túng, trong khi Lục Viễn vẫn mang thái độ nghi ngờ, chỉ là ngoài Bạch Khải ra, hắn không thể nào liên hệ Bạch Khải với cái băng giáp kiếm sĩ và trước đó là Khô Lôu binh đứng sau lưng hắn.

Máy móc cải tiến này có thể thay đổi cả thuộc tính sao?

Bạch Khải nhận thấy vẻ mặt xoắn xuýt của Lục Viễn, nhẹ gật đầu, nói: “Không phải sao? Chúng ta đâu có thấy nhau trong buổi lịch luyện a, đây là bị thương sao?”

“Ta...”

Lục Viễn đâm ra ghen lời, không biết nên nói từ đâu, trong khi Cao Trình cũng có chút không nhịn được, nói: “Cũng không trách hẳn, ai bảo ngươi, à, cái hình dạng của sủng thú này chắc chắn thay đổi lớn.”

“Nhưng mà, sao ta nhớ được sủng thú của ngươi lại là gai xương Âm Ảnh, sao bây giờ lại biến thành như vậy?”

Bạch Khải gãi đầu, nói: “À, ngươi nói cái này, Alpha sau khi khiêu chiến Tháp Than Văn đã nhận được một khối Băng Linh sắt, không biết vì sao mà lại tiến hóa.”

Hình thái biến hóa của Alpha quá nhanh, Bạch Khải cũng lười giải thích, chỉ đồ tất cả lên Tháp Than Văn.

“Thì ra là thế, không trách mà ngươi lại ở trên đó lâu như vậy.”

Cao Trình chợt hiểu ra, nhưng khi thấy hình dáng và khí tức đại biến của Alpha sau đó, hắn vẫn không nhịn được có chút ghen tị.

Nếu Lục Viễn không nói sai, thì sủng thú của Bạch Khải trong khoảng thời gian không đầy một tháng chính là tiến hóa hai lần?

Hơn nữa nhìn vào dáng vẻ, thực lực cũng không kém?

Thực sự không ngờ rằng gia hỏa này lại chỉ là một học sinh chuyên luyện võ, chứ không phải là truyền nhân của một đại sư nuôi thú nào đó.

“Được rồi, được rồi, mọi người tản ra đi. Ai còn muốn tiếp tục khiêu chiến thì cứ tiếp tục, không hứng thú thì có thể về trước.”

Bạch Khải đã sớm thỏa thuận với huấn luyện viên về thân phận Tàn Giang của mình. Khi thấy Bạch Khải bị vây quanh, huấn luyện viên cũng đứng dậy để giúp Bạch Khải giải nguy.

“Bạch Khải, ngươi là người đầu tiên thông qua chín tầng, ta cần đưa ngươi đến gặp Tàn hội trưởng ngay bây giờ, đi theo ta.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nghĩ rằng nếu huấn luyện viên không nói, bản thân hắn cũng có vài điều muốn xác nhận với Tàn hội trưởng.

Hơn nữa, hẳn thực sự sợ ánh mắt nóng bỏng của những người xung quanh.

“Chờ một chút!”

Hạ Hiên, người đứng một bên chờ đợi, đột nhiên chặn trước mặt Bạch Khải, ánh mắt dò xét không ngừng di chuyển trên người Bạch Khải.

“Có việc gì không?”

Bạch Khải và Hạ Hiên mặc dù đều là học sinh của Tinh Giới Học Viện, nhưng hai người cũng không quen biết nhau.

Với Hạ Hiên, Bạch Khải vốn dĩ không phải người đáng để hắn chú ý.

Còn Bạch Khải, cũng không có ý định bám theo cây lớn như Hạ Hiên.

Nghe Bạch Khải trả lời, Hạ Hiên bỗng cảm thấy khó chịu, sắc mặt lạnh lùng, nói: “Ta nghe nói một tháng trước ngươi mới vừa khế ước, mà bây giờ đã có thể thông qua toà tháp bí cảnh này, ta không thể nào tin được.”

“À... Cái này giống như là không cần đến ngươi tin tưởng a?”

Bạch Khải làm mặt nghiêm, chỉ vào Tháp Than Văn đằng sau, nói: “Nếu không có việc gì, ta đi trước, ngươi có thể tiếp tục khiêu chiến.”

“Không, ta dự định tự mình kiểm chứng một chút thực lực của ngươi.”

“Ta muốn khiêu chiến với ngươi!”

“Ngươi dám tiếp không?”

Nhìn thấy vẻ mặt quyết tâm và tràn đầy chiến ý của Hạ Hiên, Bạch Khải cảm thấy càng bối rối.

Mình đã đắc tội với hắn?

Người có tiền tâm linh thì yếu đuối như vậy sao?

Bạch Khải hướng ánh mắt cầu cứu về phía huấn luyện viên bên cạnh, ai ngờ huấn luyện viên lại cảm thấy hứng thú, tiến đến trước mặt hai người, nói: “Nếu các ngươi đã khiêu chiến, ta sẽ làm trọng tài cho hai người.”

Đại ca, người mới vừa rồi không phải nói phải đi gặp Tần hội trưởng sao, sao bây giờ lại thay đổi?

“Tất cả mọi người tản ra, tản ra hết đi.”

Thấy huấn luyện viên đồng ý cho hai người đấu, Hàn Vi lập tức tổ chức cho mọi người xung quanh nhường chỗ cho hai người đối chiến, trong khi huấn luyện viên cũng lùi sang một bên, ra hiệu cho hai người chuẩn bị.

Sao lại tự dưng muốn đánh nhau thế này...

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, chỉ có thể chấp nhận lời khiêu chiến của Hạ Hiên.

“Ta đồng ý, nhưng ta muốn cược thêm, cược vào phần thưởng của tầng thứ năm tùy chọn.”

Đối với phần thưởng ở tầng thứ năm mà mình không thể có được, Bạch Khải từ đầu đến giờ có chút khó chịu. Bây giờ Hạ Hiên nhắc đến, Bạch Khải đương nhiên không thể bỏ qua.

“Không đáng kể, chỉ cần người đồng ý đánh một trận với ta, mọi thứ đều được.”

Hạ Hiên vô tình lấy ra ba khối Băng Linh sắt, đưa cho huấn luyện viên bên cạnh, trong khi Bạch Khải cũng lấy ra số Băng Linh sắt tương đương để cược.

“Được rồi, vậy nhanh chóng chiến thắng thôi!”

“Khụ khụ, trên nguyên tắc thì không thể tiến hành đánh bạc trong các cuộc đối kháng, nhưng mà hôm nay là trường hợp đặc biệt, lần sau không thể theo cách này nữa.”

Huấn luyện viên thu hồi Băng Linh sắt, thấy hai người đều triệu hồi súng thú, lập tức vung tay lên bắt đầu.

“Trận đấu bắt đầu!”

Vừa nghe huấn luyện viên dứt lời, Alpha đã như một bóng ma biến mất, lập tức xuất hiện phía trên đầu thú máy Bạo Long Thú, thanh kiếm Frostmourne dài lớn áp lên đầu lâu máy móc của Bạo Long Thú, chỉ cần Alpha muốn, có thể đâm xuyên vào đầu lâu máy móc bất cứ lúc nào.

Máy móc hệ ngự thú dù không có các khí quan như ở ngự thú truyền thống, nhưng nó vẫn có sự tồn tại yếu kém, chính là

dùng để chịu đựng trí não máy tính của hệ ngự thú.

Mặc dù Bạch Khải không có khế ước với máy móc ngự thú, nhưng hẳn vẫn là một học sinh chuyên luyện võ, chỉ cần liếc mắt là có thể đoán ra vị trí của trí não máy móc Bạo Long Thú.

Và với khoảng cách gần như vậy, cho dù máy móc Bạo Long Thú mạnh đến đâu, cũng không kịp làm gì.

“Loại tốc độ này, sao có thể!”

Khi thấy Alpha trong nháy mắt đã chinh phục máy móc Bạo Long Thú, Hạ Hiên rõ ràng cảm thấy không thể chấp nhận, ngược lại thì Lục Viễn và Cao Trình - những người đã từng cùng Bạch Khải luyện tập và làm nhiệm vụ - lại không cảm thấy quá bất ngờ.

Nhìn biểu cảm kinh ngạc của mọi người xung quanh, Lục Viễn và Cao Trình trong lòng cùng dâng lên một cảm giác khinh bỉ.

Cũng chỉ là chạy nhanh thôi mà, có gì to tát nữa, đến cuối cùng vẫn không có gì ghê gớm.

“Loại tốc độ này, Phong Ma Lang có thể theo kịp không?”

Hàn Vi, dưới danh hiệu Phong Ma Lang, cũng nổi tiếng về tốc độ, nên cảm giác càng thêm rõ rệt, trong lòng không khỏi dấy lên áp lực.

Bất quá, khi nhìn thấy sự khó chịu và khó tin trong ánh mắt của Hạ Hiên, tâm trạng của Hàn Vi lập tức lại tốt lên.

Có thể chứng kiến thiếu gia Hạ gia chịu thiệt thòi, quả thật là đạt được thắng lợi lớn!

Chương 37 - Chính thức gia nhập

Chương 37: Chính thức gia nhập

“Ta bị, miêu sát rồi?”

Khi Hạ Hiên thấy Alpha chỉ trong nháy mắt đã nắm được điểm yếu của Bạo Long Thú, trong mắt hắn lóe lên một tia không thể tưởng tượng nổi. Nhưng khi nghĩ đến phần đầu của Bạo Long Thú được làm bằng kim loại đặc biệt, lòng tự tin của hắn lại lập tức trở lại.

“Tìm tới trí não thì sao, người nghĩ rằng có thể công phá à?”

“Bạo Long Thú, khóa chặt hắn lại!”

Rống!

Bạo Long Thú nhận lệnh, toàn bộ máy móc lập tức trở nên khẩn trương, các loại súng pháo đồng loạt xuất hiện, tất cả đều khóa chặt vào phần đầu của Alpha.

Ở khoảng cách này, cho dù Alpha có nhanh đến đâu, cũng không thể thoát khỏi sự tấn công của Bạo Long Thú.

“Ai nói ta muốn công kích vào phần đầu, ta rảnh rang lắm sao?”

Bạch Khải nhìn Hạ Hiên với vẻ cổ quái, phát tay một cái, Alpha liền lao xuống.

Nhưng đích đến của nó không phải là phần đầu của Bạo Long Thú, mà là nơi giấu kín vô số súng pháo ở cổ.

Ầm ầm.

Kiểm Frostmourne nhẹ nhàng chém xuyên qua lớp vỏ kim loại, chặt đứt các dây dẫn bên trong, từng luồng dòng điện lập tức tắt ngấm, cơ thể Bạo Long Thú lập tức bắt đầu uốn éo bất quy tắc.

“Như vậy hắn là không sai biệt lắm đi?”

Bạch Khải nhìn về phía huấn luyện viên, nhưng huấn luyện viên có vẻ không muốn kết thúc trận chiến sớm như vậy, vẫn

im lặng, trong khi Hạ Hiên bên ngoài lại ra lệnh cho Bạo Long Thú thay đổi chiến thuật hoàn toàn.

“Quá phiền phức.”

Bạch Khải có chút trầm mặc, Alpha cũng cảm nhận được suy nghĩ của Bạch Khải, chính xác phá hủy thêm một vài điểm kết nối của Bạo Long Thú.

Oanh!

Chiếc máy Bạo Long Thú vốn chỉ là hình mẫu mà khó mà chống đỡ được khối lượng to lớn cuối cùng đã ngã nhào xuống đất, và loạt súng pháo cũng bị đóng băng lại, tạm thời không bắn được.

“Ta, nhận, thua!”

Đến nước này, Hạ Hiên không còn mặt mũi để giăng co nữa, không do dự mà nhận thua và định rời đi.

“Chờ một chút!”

Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên gọi Hạ Hiên lại. Trong ánh mắt hiếu kỳ của đám đông, hắn chậm rãi tiến đến trước máy Bạo Long Thú, đặt tay phải lên đầu của nó với vẻ trịnh trọng.

Đây có phải là định đề Hạ Hiên đưa ra ý kiến không?

Cũng đúng, Bạch Khải là học sinh chuyên ngành cơ võ, có thể nhìn ra điểm yếu của Bạo Long Thú là điều bình thường.

Hạ Hiên dường như cũng có suy nghĩ tương tự, sắc mặt hiện lên vẻ không cam lòng, đang định nói vài lời xã giao, đột nhiên thấy Bạch Khải lộ ra một biểu cảm kỳ lạ.

Hắn ghét bỏ?

“Không sao rồi, ngươi có thể đi.”

Bạch Khải ghét bỏ phẩy tay, không thèm hỏi Hạ Hiên nữa.

Mới tăng 10%, có vẻ Bạo Long Thú vẫn chỉ ở cấp tinh anh, còn lại 2% kia có chút khó xử lý.

Nếu không, cho những người còn lại khiêu chiến một vòng rồi mượn cơ hội lột thú?

Có vẻ cũng không phải không thể.

Nhận thấy ánh mắt nguy hiểm của Bạch Khải quét qua, tất cả mọi người xung quanh không khỏi giật mình, theo bản năng lùi lại hai bước.

“Được rồi, cuộc chiến đã kết thúc, Bạch Khải, người đi cùng ta thôi, Tần hội trưởng đang chờ gấp.”

Hiện tại rõ ràng biết là sốt ruột chờ đợi, trước đó đã làm gì chứ...

Bạch Khải sắc mặt đầy vẻ xem thường, nhưng vẫn ngoan ngoãn thu hồi Alpha vào không gian Ngự Thú, leo lên lưng huấn luyện viên Cực Địa Băng Lang.

“Ngồi vững nhé!”

Chưa đợi Bạch Khải ngồi ổn định, huấn luyện viên đã vồ vào lưng Cực Địa Băng Lang, hai người một sói lập tức biến mất như một vệt sáng.

Còn Hạ Hiên, vẫn ngơ ngác đứng đó, trong đầu hẳn toàn là biểu cảm ghét bỏ cuối cùng của Bạch Khải.

Bản thiết kế tinh xảo của thiếu gia lại bị một kẻ bình dân chê bai?

“Cái kia, Cao học trưởng, người và Bạch Khải có quen nhau không? Ta muốn nhờ hắn giúp ta cải tạo thú cưng của ta.”

Người lên tiếng chính là Lục Viễn, trong lòng còn đang không quyết định.

“Không phải quá quen, nhưng ta cũng muốn...”

...

Tại Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

Bạch Khải sắc mặt trắng bệch, tại Cực Địa Băng Lang dừng lại đã nhảy xuống, tìm chỗ vắng vẻ thì bắt đầu ói.

Huấn luyện viên thấy vậy không nhin nổi mà thở dài nói:

“Thanh niên, muốn luyện tập nhiều hơn nữa cho cơ thể, chỉ có tố chất như vậy, sau này đi dã ngoại sẽ rất nguy hiểm.”

Bạch Khải nghe vậy liền trợn mắt, lau khóe miệng, lười biếng phản bác lại.

Cưỡi sói mà còn chơi drift, người nghĩ người là ai?

“Được rồi, Tần hội trưởng đang chờ người ở phía trên, ta không lên nữa, còn phải đi Tháp Than Vãn để giám sát.”

Huấn luyện viên vũ vai Bạch Khải, rồi cười Cự Địa Bằng Lang lao đi, lại tạo nên một hồi náo nhiệt trên đường.

Bạch Khải đến hiệp hội, xe nhẹ nhàng đi đến văn phòng Tần hội trưởng, phát hiện bên trong còn có một người khác.

“Bạch Khải, người đã kết thúc khiêu chiến? Vừa hay, ta muốn giới thiệu cho người, vị này chính là khảo hạch viên từ tổng bộ phái xuống, La Tường.”

“Ngài khỏe.”

Bạch Khải chào La Tường trước, nhưng La Tường dường như không thích những nghi thức xã giao, trực tiếp vung tay áo nói: “Không cần phiền phức như vậy, chúng ta bắt đầu khảo thí luôn đi.”

Nói rồi, La Tường ném cho Bạch Khải một cái Rubik.

“Giải cái Rubik này lại như cũ, coi như là người thông qua khảo hạch.”

“Chỉ đơn giản như vậy thôi sao?”

“Đúng chỉ đơn giản như vậy!”

Bạch Khải có chút nghi ngờ nhìn Tần hội trưởng, cho đến khi thấy ông gạt đầu thì mới bắt đầu nghiên cứu cái Rubik trong tay.

Đó là một cái Rubik thông thường ba giai, nhưng mỗi mặt không phải là màu thuần, mà là những hoa văn lộn xộn, hiển nhiên là bị cố ý làm rối loạn.

Nhưng Bạch Khải không để tâm lắm, so với các loại kỳ hoa số hiệu mà cơ võ chuyên mỗi ngày phải đổi mặt, những hoa văn này chắc chắn là đơn giản hơn nhiều.

Sau khi trải qua một đợt thao tác khiến người xao động, Bạch Khải nhanh chóng phục hồi Rubik, đưa lại cho La Tường.

“Người có thể không nhìn vào hoa văn trên Rubik mà thật sự có thiên phú đặc biệt.”

La Tường nhìn Rubik rồi thỏa mãn gật đầu, mỉm cười đưa tay ra nói: “Chúc mừng người gia nhập kế hoạch đào tạo nhân tài đặc biệt của Ngự Thú Sư Hiệp Hội.”

“Cảm ơn.”

Mặc dù cảm thấy hơi qua loa, nhưng Bạch Khải cũng vui vẻ, bắt tay với La Tường, dùng sức lắc lắc.

“Ha ha... không tệ không tệ, thành phố Cổ Túc của chúng ta sắp sửa lại có một nhân tài nổi bật.”

Tần hội trưởng cười lớn, nói: “Người cứ ở lại Ngự Thú Sư Hiệp Hội thật tốt mà huấn luyện, sớm thông qua tầng thứ chín, đừng để những thành phố khác được lợi.”

“Ông Tần vẫn keo kiệt như vậy, Bạch Khải bây giờ còn quá thấp, mà hắn lại gấp gáp tham gia học tập về phù văn, sớm ra chiến trường, cũng có thể giải quyết vài tòa tháp bí cảnh.”

“Không được không được, Bạch Khải vẫn là thực tập Ngự Thú Sư, nền tảng vẫn chưa vững chắc, vẫn là nên tu luyện lại đã.”

“Loại này không cần vội, người thấy qua bồi dưỡng kế hoạch nào mà thành viên là luyện tập nghiêm túc mà thành công chưa?”

“Không được không được...”

Hai người tranh cãi không thôi, khiến Bạch Khải trở thành người ngoài cuộc.

“Cái kia, ta đã thông qua tầng thứ chín rồi.”

“Người chờ chút, để bọn ta bàn trước... chờ đã, người vừa nói cái gì?”

“Ta thông qua rồi.”

...

Chương 38 - Sẽ có bí mật, không chỉ có Ngón tay vàng

Chương 38: Sẽ có bí mật, không chỉ có Ngón tay vàng

Tần Hội trưởng đi đến trước mặt Bạch Khải, nghiêm túc hỏi: “Bạch Khải, người có thể nói lại lần nữa không?”

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, lấy chìa khóa và quả ra, nói: “Ta đã nói rồi, ta thông quan. Chuôi chìa khóa này là từ tầng thứ chín mà có được.”

Bạch Khải báo cho Tần Giang và La Tường biết những gì hắn đã trải qua ở tầng thứ chín, sắc mặt của hai người lập tức thay đổi.

“Tổ hợp hình tháp bí cảnh!”

Hai người liếc nhìn nhau, ánh mắt đều đầy kinh hãi.

“Bạch Khải, lần này người có công lớn, chờ ta trở về sẽ thỉnh cầu ban thưởng cho người!”

La Tường đột nhiên cảm thấy đũa hậu bối vừa gia nhập kế hoạch này rất có tiềm năng, vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Người có hứng thú cùng ta tới tổng bộ phát triển không?”

“Người nên nhớ, Bạch Khải là hội viên của phân hội Cổ Túc, đừng có mà nghĩ lung tung.”

Tần Hội trưởng đề phòng bảo vệ Bạch Khải ở phía sau, nói: “Ta cảnh cáo người, đừng có dạy Bạch Khải những thói quen xấu của người.”

La Tường thờ ơ nhún vai, không nói gì thêm, nhưng ánh mắt nhìn Bạch Khải vẫn phần nào kỳ lạ.

“Cái đó, tổ hợp hình tháp bí cảnh là gì?”

Bạch Khải không thể không đặt câu hỏi.

Hắn từng nghe về tháp bí cảnh có hình thức thi luyện, hình thức chiến đấu, nhưng tổ hợp hình thì hắn chưa từng nghe đến.

“Bạch Khải, người nên biết rằng tháp bí cảnh đều do những Ngự Thú sư huyền thoại biến đổi từ không gian Ngự Thú mà

ra?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đó là kiến thức cơ bản mà hẳn rõ.

“Vậy người có biết rằng một số Ngự Thù sư có thể cho người khác hòa nhập vào tháp bí cảnh của chính họ không?”

La Tường cười bí ẩn, nhìn thấy Bạch Khải có vẻ không hiểu.

Còn có thể chơi như vậy sao?

Tháp bí cảnh không phải là độc nhất vô nhị sao?

“Khụ khụ... Điều này thuộc về trường hợp đặc biệt, sử dụng một vạn người mới được một người, đều coi như là hiếm thấy, nên Bạch Khải không cần bất ngờ.”

Tần Giang giải thích, nói: “Dẫu vậy, tổ hợp hình tháp bí cảnh thì thật là rất hiếm, số lượng tổ hợp càng nhiều, giá trị cũng càng lớn.”

“Hơn nữa, chỉ có thể biết được nếu còn có tháp khác tồn tại sau khi thông quan, vì vậy ta cũng không thể phán đoán giá trị của tòa tháp này.”

“Nói không chừng người nào thông quan tòa tháp tiếp theo sẽ trực tiếp nhận được quyền thừa kế toàn bộ tháp bí cảnh.”

Nghe Tần Giang miêu tả, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Đánh bại một tòa tháp xong là vào tháp tiếp theo, cái này không phải là một vòng tuần hoàn sao, giống như trứng tiến hóa vậy.

“Bạch Khải, người có nói chuyện này với người khác không?”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ta vừa ra ngoài thì đã bị huấn luyện viên mang đi, đúng hơn là đã đấu một trận với người khác ở giữa, những chuyện khác thì không có.”

“Ừm, vậy là tốt.”

Tần Giang thỏa mãn gật đầu, sau đó đột nhiên nghĩ ra điều gì, nói: “Người không phải mới linh giai cấp chín sao? Làm sao mà thông quan được?”

“Ta cũng rất tò mò, nhưng ta biết rằng tầng thứ tư có mười đầu Băng Quỷ, độ khó của tháp bí cảnh này khá cao.”

La Tường cũng rất nghi hoặc, nói: “Ta nghe nói thú cưng của người là một con Âm Ảnh loại biến dị, tuy là cũng khá, nhưng để thông quan thì chắc cũng có chút khó khăn.”

“Ừm... Bởi vì sủng thú của ta đã tiến hóa.”

Bạch Khải gọi Alpha ra một lần nữa, hình dạng Băng Ảnh Kiếm Thú khiến cho cả Tần Hội trưởng và La Tường đều phải kinh ngạc.

Hai người nhìn nhau, không hẹn mà cùng suy nghĩ.

Thú tộc tiến hóa hiện nay dễ dàng như vậy sao?

“Chúng ta quay lại chủ đề về tổ hợp hình bí cảnh.”

Tần Hội trưởng cắt ngang, đưa chiếc chìa khóa màu đỏ cho Bạch Khải, hỏi: “Người đã thử mở cánh cửa lớn kia chưa?”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Ta đã thử, nhưng không hiệu quả, cánh cửa đó cần hai giai Ngự Thú sư mới mở được, trình độ của ta không đủ.”

Quả thật như vậy.

Tần Hội trưởng suy nghĩ một lát, nhìn La Tường, nói: “La Tường, người về tổng bộ tìm hiểu thêm về tài liệu Tháp Than Vãn, bỏ qua những tổ hợp hình bí cảnh đã cải tạo thành thí luyện tháp trong lịch sử thì không nhiều.”

La Tường gật đầu, nói: “Không có vấn đề gì, nhưng liệu người có lo lắng tổng bộ có âm mưu gì không?”

Tần Hội trưởng lập tức cười một cách thần bí, nói: “Đề bọn họ đánh nhau đi, chỉ cần tổng bộ yêu cầu, quyền kiểm soát Tháp Than Vãn ta đều truyền cho bọn họ, nhưng chìa khóa vào tòa tháp tiếp theo thì là tài sản của Bạch Khải, ta không thể quyết định.”

Chìa khóa này có vẻ rất đáng giá sao?

Đầu cơ kiếm lời?

Bạch Khải lập tức hiểu ý của Tần Hội trưởng, cẩn thận cất chiếc chìa khóa này vào, sau đó lắc lắc quả đồ trong tay, hỏi: “Vậy quả này thì sao? Có phải cũng rất quý giá không?”

Hắn chỉ là một thực tập sinh, tư liệu không nhiều, nên không tìm ra thông tin liên quan.

Nhưng xét đến việc nó là phần thưởng từ tầng thứ chín, chắc chắn không thể tệ.

“Quả Dương Viêm, Ngự Thú sư ăn vào có thể cường hóa thể chất, nhưng chỉ hữu dụng với thực tập Ngự Thú sư, không có tác dụng lớn, tuy nhiên bên ngoài hầu như đã tuyệt tích, nếu người đem đi bán thì cũng có thể bán với giá tốt.”

La Tường có kiến thức rộng rãi, chỉ cần quan sát vài lần là nhận ra được nguồn gốc của quả.

Có thể cường hóa thể chất? Thì làm sao có thể bán được chứ!

Trứng tiến hóa tiêu tốn không ít thể lực, mặc dù gần đây Bạch Khải đã chịu đựng mà thể chất đã tốt hơn nhiều, nhưng vẫn có chút không đủ.

Hiện tại có loại đồ vật có thể cường hóa thể chất như thế này, Bạch Khải sao có thể đồng ý bán đi.

Tần Hội trưởng hỏi Bạch Khải thêm về tình hình các tầng quái vật trong Tháp Than Vãn, nói: “Vì người đã thông quan Tháp Than Vãn, tiếp theo người hãy dành thời gian để nâng cao thực lực đi, tính toán thời gian, lẽ ra có thể kịp cuối tháng để tham gia khảo hạch nghề nghiệp.”

Vì liên quan đến Tháp Than Vãn, hội Ngự Thú sư thành phố Cổ Túc đặc biệt kéo dài thời gian khảo hạch nghề nghiệp từ giữa tháng sáu, mục đích tự nhiên là để các Ngự Thú sư tập trung bò lên tháp.

Tuy nhiên bây giờ dường như cũng không có mối quan tâm nào.

“Tốt, vậy ta sẽ tập trung bồi dưỡng Alpha.”

Alpha tiến hóa quá nhanh, nhưng những kỹ năng mà nó nắm giữ lại chưa thuần thục.

Dù hiện tại sức mạnh không tệ, nhưng thế giới này rộng lớn, chắc chắn có người có thể khế ước thú hơn nữa, lúc đó, sự thuần thục kỹ năng cũng rất quan trọng.

Không biết mức thuần thực của trứng tiến hóa tiếp theo có tăng cao không.

Bạch Khải nói lời từ biệt với Tần Hội trưởng và La Tường rồi vội vã trở về nhà.

Kinh phí 20 triệu đã được chuyển khoản, nhưng Tần Hội trưởng nói chiết khấu vẫn chưa có, vì vậy Bạch Khải phải kìm nén không mua sắm gì, chỉ tập trung vào đào tạo Alpha.

Và bây giờ, Tháp Than Vãn đã thông quan, tòa tháp tiếp theo tạm thời không thể thăm dò, việc cấp bách còn lại là nhanh chóng tăng cấp cho bản thân và Alpha.

Về việc tăng cấp như thế nào?

Hiện tại có tiền, tự nhiên là dễ dàng hơn nhiều.

Mua! Mua! Mua!

Chương 39 - Luôn có kẻ muốn hại chó

Chương 39: Luôn có kẻ muốn hại chó

Bạch Khải vô cùng lo lắng trở về nhà, nhìn thấy một mặt thư sường nằm trên khối băng bên trong nơi nghỉ ngơi của Husky, hắn liền bước vào phòng ngủ và bắt đầu điên cuồng mua sắm.

Không thể không nói, kế hoạch phúc lợi này thật sự rất hay, hiệp hội trên trang web bán đồ vừa tiện lợi, hiện tại lại còn có thể giảm giá tới 70%.

“Ách... Cho ta xem một chút, Thiên Thần nước sau khi giảm giá còn lại 1.4 triệu đồng liên bang, luận rương bán còn có thể tiết kiệm nữa không? Lấy trước mười thùng đi!”

“Ô, Thiên sứ trái cây, cái này trước giờ chưa thấy qua, hiệu quả còn mạnh hơn cả Thiên Thần nước! Một viên giá 500 ngàn, có hơi quý, nhưng trước tiên cứ mua mấy viên dự trữ đề sau khi Alpha tiến hóa dùng.”

Bạch Khải không chút do dự mà mua một đồng thuốc bổ, sau đó lại mua một vài máy móc vật liệu, lúc này mới thoát khỏi trang web.

“Hô ~ như vậy mà đã tiêu hết 1000 triệu rồi sao?”

2000 triệu đồng liên bang còn chưa bao giờ chạm tới mà đã tiêu mất một nửa, Bạch Khải với khả năng mua sắm của mình cũng phải ngợi khen.

Dù sao thì, cảm giác thật thoải mái ~

Bạch Khải nhìn số dư vẫn cứng cõi, cố gắng kiềm chế cảm giác muốn tiêu tiền, tắt trang web.

Dù cho tiền kiếm được dễ dàng, nhưng khi tiêu cũng cần phải tiết kiệm một chút.

Dù sao thì, việc học võ cũng tốn kém không ít.

Sau đó, Bạch Khải lấy ra viên Dương Viêm quả, chăm chú xem xét.

Viên Dương Viêm quả có màu đỏ rực rỡ, óng ánh trong suốt, bên trong phảng phất như có một đám lửa đang cháy.

Không biết hương vị ra sao.

Quả không lớn, Bạch Khải quyết định nuốt nguyên viên Dương Viêm quả vào bụng.

Ôi, chua chua ngọt ngọt, ngon hơn nhiều so với cà chua.

Bạch Khải khẽ chép miệng, có chút không thỏa mãn, sau đó cảm giác một dòng nước ấm chảy trong cơ thể, xua tan mệt mỏi ra ngoài.

Nhưng ngoài điều đó ra, không có biến hóa nào khác.

Điều này có khi nào là do để quá lâu hay không?

Mang theo sự nghi ngờ, Bạch Khải triệu hồi Alpha để sử dụng một lần trứng tiến hóa.

Thể lực và tinh thần lực nhanh chóng giảm sút, nhưng lại không cảm thấy yếu đi, chỉ là có chút choáng váng.

“Không tệ, miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn rồi.”

Bạch Khải hài lòng gật gật đầu, lại uống một bình dịch dinh dưỡng bổ sung để khôi phục thể lực, sau đó đi về phía phòng làm việc.

Trước đó vì bị hạn chế số dư mà Alpha chỉ có thể huấn luyện bằng những đồ linh tinh, giờ có tiền, đương nhiên hắn muốn thiết kế một bộ huấn luyện cho Alpha.

Alpha tiến hóa quá nhanh, kỹ năng chưa kịp thuần thục, mà hiệp hội săn huấn luyện cũng không phải lúc nào cũng mở cửa, chỉ có thể tự mình thiết kế một bộ.

Leng keng!

Bạch Khải còn chưa thiết kế xong thì chuông cửa bắt ngờ vang lên.

“Nhanh như vậy đã giao đến rồi?”

Hắn vừa hạ đơn hơn nửa giờ, mà thực phẩm đã đưa tới cửa, tốc độ giao hàng này thật sự khiến người ta phải khen ngợi!

Bạch Khải mở cửa, trước mắt hắn là một con sư tử to lớn.

“Chào ngài, chúng tôi đến đây để phục vụ chuyển hàng nhanh cho ngài, đây là đơn hàng của ngài.”

Dùng một con cấp thấp lãnh chúa để giao hàng, giờ đây dịch vụ chuyển phát nhanh đã như vậy rồi sao?

Bạch Khải nhìn những người giao hàng đứng sau lưng sư tử, trong lòng ngao ngán, mà người giao hàng hình như cũng thấu hiểu suy nghĩ của hắn, giải thích: “Đùa với ngài thôi, những vật phẩm trong hiệp hội nội bộ sẽ không giao cho công ty chuyển hàng bên ngoài, chúng tôi có con đường riêng.”

Hóa ra là vậy, như vậy cũng có thể thông qua.

Nhưng thực tế, việc để con lãnh chúa này giao hàng như vậy có phần lãng phí.

Người giao hàng tên là Lữ Du từ lưng Cuồng Phong Chi Dực mang thực phẩm được bảo quản trong thùng Thiên Thần nước cùng với Thiên sứ trái cây xuống, Bạch Khải thấy thế liền đi lên giúp đỡ, vừa lúc chạm vào Cuồng Phong Chi Dực.

Gầm!

Rõ ràng Cuồng Phong Chi Dực không ưa gì việc bị người lạ chạm vào, không nhin được gầm nhẹ một tiếng.

“Xin lỗi, Cuồng Phong Chi Dực hơi sợ người lạ, nhưng tôi ở đây là được rồi.”

Lữ Du xin lỗi giải thích với Bạch Khải, nhanh chóng chuyển hết hàng hóa xuống, và nói: “Đây là hàng ngài đặt Thiên Thần nước cùng Thiên sứ trái cây, còn một ít máy móc vật liệu sẽ có xe riêng mang tới, ngài nhớ nhận giúp tôi nhé.”

“Tốt, cảm ơn nhiều.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn Lữ Du biến mất ở chân trời, sau khi mang toàn bộ hàng hóa vào phòng, hắn bắt đầu xem xét trạng thái của trứng tiến hóa.

Trong không gian Ngự Thú, vỏ trứng tiến hóa cuối cùng cũng nứt ra, mơ hồ có thể nhìn thấy ánh sáng màu đồng xanh dưới khe nứt, và tiến độ của trứng tiến hóa đang dừng ở 99%.

Theo kinh nghiệm trước đây, một con cấp thấp lãnh chúa phải cung cấp 20% tiến độ mới đúng, sao giờ chỉ có 1%?

Liệu có phải giống như trước đó phải mất hàng năm mới được không?

“Phải chăng còn cần tìm thêm một con biến dị để mà lột?”

Nghĩ đến cách kích hoạt bằng Ngón tay vàng trước đó, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy đau đầu.

Dù chỉ trong một tháng ngắn ngủi, hắn đã tiếp xúc với hai con biến dị, nhưng để tìm một con biến dị khác lại thật khó khăn.

Ít nhất, trong số những người quen biết, có vẻ như chỉ có hắn là có con biến dị mà thôi.

Giả như biết trước đã không vội lột Husky.

Bạch Khải thoát khỏi không gian Ngự Thú, nhìn thấy dáng vẻ hài lòng của Husky, tạm thời không nghĩ đến những vấn đề này.

Liên quan đến vấn đề biến dị, đến lúc đó hỏi xem Tần hội trưởng có thể nghĩ ra cách gì không,

Nếu không, có thể đơn giản kéo lý do lột lột nhìn thú cưng của Tần hội trưởng, biết đâu cũng có hiệu quả.

Chuyện cấp bách bây giờ, chính là nhanh chóng thiết kế thiết bị huấn luyện cho Alpha, sau đó nhanh chóng trở thành nhị giai Ngự Thú sư, ký khế ước với Husky.

Bạch Khải đã xác định con sủng thú thứ hai chính là Husky, vì thể thịnh thoả cũng sẽ lợi dụng lúc Alpha hấp thu năng lượng từ vỏ trứng Hắc Thiết còn lại để tăng cường cho Husky.

Biến dị có thể ngộ mà không thể cầu, Bạch Khải nhất định không bỏ lỡ Husky.

Hơn nữa, đương nhiên năng lực nhận biết của một con biến dị cũng không thể xem thường.

Với một con có thể cảm nhận cả tháp bí cảnh, Bạch Khải tự tin không hề hoảng hốt khi đi bất cứ đâu.

Còn nói về năng lực chiến đấu thì...

Ha ha ~

Yếu thế nào cũng không thể bằng lúc Alpha vừa ký khế ước được.

Còn nữa, cũng nên đưa kế hoạch cường hóa cho Husky vào danh sách quan trọng rồi.

Năng lượng từ máy móc và máu thịt sinh vật dung hợp lại có thể thao tác khá tốt, con này chắc chắn tốt hơn Alpha nhiều.

A ô?

(Gần đây sao cứ cảm thấy có kẻ muốn hại chó nhỉ?)

Husky đang nằm trên khối băng đột nhiên tỉnh giấc, hơi nghi hoặc nhìn quanh, xác định không có nguy hiểm rồi mới nằm lại, không hề chú ý đến có người đã dồn sự chú ý lên đầu nó.

Chương 40 - Cải tạo = Tiến hóa?

Chương 40: Cải tạo = Tiến hóa?

Ầm ầm.

Trong phòng làm việc, Bạch Khải đang chơi đùa với một chiếc hàn điện, bên cạnh hắn, Husky ngồi xồm im lặng quan sát các thao tác của Bạch Khải.

“Số 2, lấy cái vặn vít,” Bạch Khải ra lệnh.

Husky lập tức khéo léo nâng đuôi phải lên, một cây vặn vít từ trong bộ phận giả của nó lộ ra, nhanh chóng quay tròn để vặn một cái đinh ốc.

“Hô ~ cuối cùng cũng hoàn thành.”

Bạch Khải bỏ kính bảo hộ xuống, nhìn vào một cọc người thép hoàn toàn mới trước mặt và gật đầu thỏa mãn.

Trước kia, cọc người thép bị Husky phá hỏng nát bét, Bạch Khải cũng lười sửa chữa. Hơn nữa, từ khi Alpha tiến hóa thành Băng Ảnh kiếm thị, cọc người thép khó có thể gây tổn thương cho Alpha, nên hiệu quả huấn luyện giảm sút rõ rệt.

Tuy nhiên, giờ đây tình hình đã khác. Dù là vật liệu hay hệ thống động lực đều được nâng cấp, thậm chí cả hình thức công kích cũng được Bạch Khải cải tiến.

Hắn cầm một điều khiển từ xa, điều khiển cọc người thép 1.0 ra ngoài sân, đối diện với Alpha đang luyện tập băng giáp, nói: “Alpha, tới thử một chút.”

Alpha dừng luyện tập, nhìn vào cọc người thép với vẻ không hiểu.

Ken két ken két.

(chủ nhân, đây là thiết bị huấn luyện mới à?)

Bạch Khải gật đầu nhẹ: “Đúng vậy, giống như trước đó là tốt rồi.”

Alpha gật đầu nhẹ, tiến lên cọc người thép và Bạch Khải nhấn nút đầu tiên.

Ầm ầm...

Mấy chục cây cột thép từ cọc người thép bắn ra, xoay tròn như cánh quạt.

Alpha nỗ lực ngăn cản như trước, nhưng không chống đỡ lâu, màu băng lam trên cơ thể xuất hiện các vết nứt nhưng nhanh chóng phục hồi.

“Alpha, hãy thử dùng băng kiếm xem.”

Khi thấy Alpha dần dần thích ứng với tiết tấu của cọc người thép, Bạch Khải tiếp tục nhấn nút thứ hai.

Hơn mười thanh vũ khí với hình dáng khác nhau từ cột thép chui ra, có cái thì đâm thẳng, có cái thì xoay tròn, chủ động tấn công Alpha. Chưa kịp ngưng tụ băng kiếm, Alpha đã bị một cây Lang Nha bỗng xoay tròn đánh trúng cánh tay.

Cọc người thép - hình thức vô song!

Ken két ken két.

(chủ nhân, ta còn chưa chuẩn bị xong.)

Alpha đưa cánh tay cụt về, nói với Bạch Khải.

Từ khi tiến hóa thành Băng Ảnh kiếm thị, cảm xúc của Alpha càng phong phú hơn, giờ đây nó đã bắt đầu thể hiện sự uất ức.

“Người cần phải từ từ quen với điều này, chiến đấu thực địa sẽ không cho người thời gian chuẩn bị như các trận đấu khác.”

Bạch Khải nghiêm túc dạy dỗ Alpha, còn Alpha khéo léo gạt đầu, sau đó đứng dậy, tiếp tục chiến đấu với cọc người thép 1.0.

“Không có gì lạ, trong các tiểu thuyết võ hiệp thường nhắc đến việc người có tâm tư đơn thuần sẽ học tập nhanh hơn người khác, cũng không phải không có lý do.”

Bạch Khải vui vẻ nhìn vào sự phát triển của Alpha, cuối cùng ánh mắt chuyển sang Husky.

“A ô?”

(nhân loại, người lại muốn làm gì?)

Nhận thấy ánh mắt của Bạch Khải, Husky lập tức cảnh giác.

Lần trước bị Bạch Khải nhìn như vậy, nó đã bị biến thành công cụ của Bạch Khải.

Người có thể hỏi tại sao nó không phản kháng?

Đơn giản là vì trước hết muốn tháo dỡ thiết bị trong tay chân giả ra rồi hãy bàn đến việc này.

“Được rồi, ta sẽ nâng cấp cho người một chút.”

Bạch Khải ngồi xổm xuống, kiểm tra tình trạng kết hợp giữa thiết bị giả và thịt của Husky.

Vì lo lắng sẽ gây ra phản ứng không mong muốn, Bạch Khải không trang bị thêm vũ khí mà chỉ cài đặt một số công cụ.

Nhìn chung, hiệu quả không tệ, Husky đã có thể thực hiện những thao tác đơn giản với các công cụ mà không gặp khó khăn.

Điều này chứng minh rằng việc dùng sinh vật thần kinh để kiểm soát năng lượng máy móc là hoàn toàn khả thi.

Tuy nhiên, Husky và thiết bị giả vẫn chưa đủ liên kết để thực hiện các thao tác phức tạp.

Bạch Khải không sốt ruột, hắn nghĩ rằng sau nhiều lần tiến hóa, khi kết nối giữa máy móc và thịt đạt độ thâm nhập hơn nữa, mọi việc sẽ tốt lên.

Leng keng! Leng keng!

Tiếng chuông cửa vang lên liên tục, Bạch Khải đang chuẩn bị cho Husky sử dụng trứng tiến hóa thì buộc phải dừng lại.

“Hai ngày nay hình như ta không mua gì mới, lại có ai đến tìm ta?”

Bạch Khải vừa lầm bầm vừa mở cửa, thấy Cao Trình và Lục Viễn đứng bên ngoài, không khỏi nghi hoặc.

“Cao đại ca, Lục Viễn, các người làm sao tìm được nhà ta?”

Cao Trình ngượng ngùng gãi đầu, nói: “Thật xin lỗi vì đã quấy rầy người, nhưng chúng ta có chuyện muốn nhờ người giúp đỡ.”

Lục Viễn thì im lặng, nhưng rõ ràng mục đích của họ giống nhau.

“Vào trong rồi nói sau.”

Hai người đi theo Bạch Khải vào sân, thấy Alpha đang đối kháng cộc người thép, đều ngăn người ra.

Gia hỏa này bình thường đều như vậy mà huấn luyện thú cưng à?

Còn có loại vũ khí này, không sợ bị coi là công cụ tấn công để tạm giữ à?

Sao có thể chơi ác như vậy chứ?

“Xin lỗi, nơi này có hơi ồn ào, chúng ta vào trong nói chuyện đi.”

Cao Trình và Lục Viễn nhìn nhau, lần đầu tiên nhận ra họ đúng là lười biếng trong việc luyện tập.

Không trách được người khác có thể nâng sức mạnh thú cưng của mình lên mức như vậy chỉ trong một tháng, bên cạnh vận may tốt, chắc chắn phương pháp huấn luyện khắc nghiệt này cũng là một trong những nguyên nhân.

“Hai người có muốn uống gì không?”

Bạch Khải mời hai người ngồi xuống, sau đó bắt đầu tìm trong tủ lạnh.

Cao Trình khoát tay, nói: “Không cần, chúng ta chỉ ngồi một chút thôi.”

“Vậy ta cũng không khách khí.”

Bạch Khải mở nắp một bình nước Thiên Thần và nói: “Các người đặc biệt đến tìm ta có việc gì sao? Nếu là vì thông tin về Tháp Than Vãn, ta đã báo với Hiệp hội Ngự Thú sư rồi, các người có thể đến hiệp hội hỏi.”

Để hỗ trợ các Ngự Thú sư ở thành phố Cổ Túc, Tần hội trưởng đã yêu cầu Bạch Khải biên soạn lại số liệu quái vật để các thí sinh có thể tham khảo, coi như một quyền lợi đặc biệt của thành phố Cổ Túc.

Người này lại cầm nước Thiên Thần làm đồ uống?

Lục Viễn cảm thấy hơi hoảng hốt, đột nhiên nhận ra việc đến đây có lẽ là một sai lầm.

Xa xỉ quá và phương pháp huấn luyện biến thái như vậy, Lục Viễn tự nhận mình không thể học được.

Cao Trình ngưng ngưng chỉ chỉ Alpha phía ngoài, nói: “Thực ra không phải vì chuyện Tháp Than Văn, mà chúng ta chủ yếu đến đây là muốn hỏi xem ngươi có thể giúp chúng ta cải tạo thú cưng không?”

“Thực lực thú cưng của chúng ta không thể tăng lên trong thời gian ngắn, nên muốn hỏi ngươi có phương pháp khác nào không.”

“Nếu cũng có thể giống như thú cưng của ngươi tiến hóa chủng tộc, ta có thể vượt qua kỳ thi nghề nghiệp cuối tháng này.”

“Bằng không thì, với tình hình năm nay, khả năng ta sẽ bị loại.”

Cải tạo = Tiến hóa?

Ngạch, hình như hai người này đã hiểu lầm điều gì rồi!

Chương 41 - Công Cụ Chó Cải Tạo Kế Hoạch

Chương 41: Công Cụ Chó Cải Tạo Kế Hoạch

Nhìn vào vẻ mặt mong đợi của hai người, Bạch Khải nói: “Việc tiến hóa và cải tạo Alpha không liên quan gì đến nhau. Thực ra, ban đầu tôi chỉ gắn thêm một vài thiết bị đơn giản cho Alpha thôi.”

“Nếu các người thật sự thích cải tạo, tôi khuyên các người nên xem xét máy móc hệ cho thú cưng tiếp theo.”

Bạch Khải không hề lừa dối hai người. Sau khi thử nghiệm kết hợp Husky với các thiết bị máy móc, Bạch Khải đã thử cho Alpha thực hiện sự kết hợp tương tự, nhưng cuối cùng đều không thành công.

Nghe Bạch Khải từ chối, Cao Trình và Lục Viễn ngay lập tức cảm thấy hơi thất vọng, và sau khi nghe Bạch Khải nói thêm, họ càng cảm thấy nghiệt ngã.

Vì có sự tồn tại của Học viện Tinh Giới, ở thành phố Cổ Túc không thiếu các Ngự Thú Sư trong hệ máy móc, chỉ có điều so với các hệ thống khác, vẫn bị hạn chế hơn nhiều.

Dù sao, Ngự Thú Sư trong hệ máy móc yêu cầu kiến thức nhiều hơn so với các hệ thống khác.

Cả hai đều là chiến đấu chuyên nghiệp, mà giờ này để họ học máy móc thì thật sự không kịp nữa.

“Xin lỗi, không giúp đỡ được các người.”

Thấy đáng vẻ thất vọng của hai người, Bạch Khải cảm thấy hơi ngại ngùng nói.

“Không sao, đó là việc của chúng tôi.”

Cao Trình thở dài, đột nhiên trong mắt toả ra một ánh sáng, nói: “Ngự Thú vốn là quá trình trưởng thành giữa người và thú cưng. Trước đây tôi lại muốn thông qua ngoại lực lười biếng, cũng chẳng trách tôi không thể vượt qua bài khảo hạch nghề nghiệp.”

Nói rồi, Cao Trình nắm chặt tay Bạch Khải, nói: “Cảm ơn ngươi, Bạch Khải. Nếu không có ngươi, tôi vẫn không biết phải làm sao để tiến bộ.”

Ôi, sao tôi đột nhiên cảm thấy hơi xấu hổ?

Nhìn cơn biến hình của Cao Trình trước mặt, Bạch Khải cảm thấy có gì đó chột dạ, vội vàng rút tay lại, nói: “Ha ha... Tôi tin rằng đại ca Cao nhất định sẽ làm được.”

Cao Trình gật đầu, nói: “Đúng rồi, ngươi còn nhớ Hạ Hiên không?”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, vì Alpha là lần đầu tiên hắn nghiêm túc đối mặt với đối thủ, nên hắn chắc chắn không quên.

“Từ khi bị ngươi đánh bại lần trước, tôi nghe Hàn Vi nói Hạ Hiên đã bắt đầu điên cuồng cải tạo máy móc Bạo Long Thú của mình, còn tìm những máy móc Ngự Thú Sư cao cấp để mô-đun hóa hệ thống cải tạo.”

“Phương pháp huấn luyện của ngươi tuy độc đáo, nhưng muốn đánh bại Hạ Hiên lần nữa cũng cần phải cẩn thận.”

Trên khuôn mặt của Cao Trình hiện rõ sự lo lắng.

Ngày mà Bạch Khải xử lý Hạ Hiên một cách ấn tượng, nhưng khi Cao Trình nhớ lại, anh cũng thấy được một vài chiêu thức.

Bạch Khải có tốc độ vô song, còn máy móc Bạo Long Thú của Hạ Hiên tuy hỏa lực mạnh mẽ nhưng rõ ràng chậm chạp so với Alpha, nên việc bị đánh bại là điều không thể tránh khỏi.

Tuy nhiên, ưu điểm lớn nhất của máy móc chính là khả năng tự do cải tiến trong phạm vi mà Ngự Thú Sư có thể gánh chịu. Sau khi Hạ Hiên điều chỉnh thành công, chắc chắn sẽ quay lại thách thức Bạch Khải.

“Hệ thống quản lý mô-đun hóa và phân cấp?”

“Đúng đúng đúng, chính là cái này.”

Nghe Cao Trình nói, Bạch Khải đầu tiên là ngạc nhiên rồi bỗng đứng dậy, nói: “Tôi đột nhiên nghĩ đến một số điều chưa làm, không làm phiền các ngươi nữa đâu.”

“Ồ, tốt. Vậy chúng ta về trước nhé.”

Cao Trình và Lục Viễn có chút ngơ ngác rời khỏi nhà Bạch Khải, nghe thấy tiếng kêu kỳ lạ từ Rija trong sân, hai người nhìn nhau.

“Đây là... ngược chó à?”

“Hắn không phải là đi đâu...”

“Vậy bây giờ chúng ta làm gì?”

“Đi huấn luyện cùng nhé?”

“Đi thôi!”

...

A ô?

(Tôi là ai, tôi ở đâu, tôi đang làm gì?)

Husky từ từ tỉnh lại, không tự chủ được hỏi không gian.

“Giống loài: Cự Địa Băng Lang; vị trí: Thành phố Cổ Túc, khu võ; sự kiện: Đi ngủ.”

Meo!

Âm thanh của hệ thống lạnh lòng đột nhiên vang lên bên tai Husky, khiến nó lập tức bừng tỉnh. Khi nhìn thấy phần thân máy móc của mình, Husky càng giật mình tha thiết đến mức kêu lên.

“Ngô? Không phải là kết nối trí não khiến thần kinh bị tổn hại đấy chứ? Không thể được, tôi đâu có để trí não vào trong đó?”

Nhìn thấy bộ dạng này của Husky, Bạch Khải có chút lo lắng ôm lấy Husky để kiểm tra cẩn thận.

Ban đầu, trong đôi chân giả máy móc chỉ có một hệ thống đơn giản có thể ghi nhớ các hành vi thông thường của chủ nhân để thực hiện các động tác tương ứng.

Công nghệ này không quá phức tạp, chỉ có thể được sử dụng cho các khía cạnh của chân giả. Husky, mặc dù có thể điều khiển chân giả vì lý do tiến hóa, nhưng lại bị giới hạn ở những thao tác đơn giản, còn các thao tác phức tạp hơn thì cần thời gian tích lũy.

Tuy nhiên, sau khi nghe Cao Trình nhắc đến hệ thống quản lý mô-đun hóa và phân cấp, Bạch Khải đã nhận ra điều gì đó.

Nếu đã tiến hóa trứng có thể kết nối thần kinh sinh vật của Husky với máy móc, thì tại sao không kết nối trực tiếp với một bộ não?

Khi não bộ sinh vật gửi lệnh, não máy móc sẽ thực hiện các thao tác cụ thể.

Từ một chiều kích nào đó mà nói, chẳng phải đây cũng là hệ thống quản lý mô-đun hóa và phân cấp sao?

Vì thế, Bạch Khải đã trực tiếp thay thế hệ thống đơn giản trong tay chân giả thành trí não chuyên dụng cho thú cưng máy móc. Đồng thời, để không lãng phí sức mạnh tính toán giá trị 800W của não liên bang, Bạch Khải còn mở rộng chân giả của Husky thành cơ giáp nửa người.

Từ một khía cạnh nào đó mà nói, Husky và máy móc thú cưng chỉ thiếu một lần “mở linh” mà thôi.

Chỉ cần nhìn vào biểu hiện não, sau khi trải qua sự kết hợp với trứng tiến hóa, não đã thành công kết nối với não sinh vật của Husky, chỉ có điều đầu óc của Husky hiện giờ có vẻ không hoạt động tốt.

Bạch Khải cẩn thận kiểm tra toàn bộ cơ thể Husky, sau khi xác nhận không có vấn đề gì mới thở phào nhẹ nhõm.

Gâu gâu gâu!

(Bản thân giống như lại trở nên mạnh mẽ rồi!)

Làm một con thú cưng từ nhỏ đã mang theo chân giả hành động, Husky nhanh chóng thích nghi với hình dạng mới của mình, đồng thời dần dần thể hiện vẻ tò mò rất lớn.

Cái kềm, cờ lê, cưa điện...

Nhiều loại công cụ từ các vị trí trong cơ thể Husky phát ra mà nó không ngừng điều khiển, đồng thời dần dần chuyển sự chú ý đến nơi khác.

Tỉ dụ như cọc người thép 1.0.

Ánh sáng kỳ bí trong mắt Husky lóe lên, sau đó nó mở chân hướng về cọc người thép 1.0 chạy tới, các công cụ trên cơ thể không ngừng nhấp nháy, thể hiện ý tưởng của nó vô cùng tinh tế.

“Còn tưởng rằng trang bị bộ não hần có thể được bình thường hơn một chút, xem ra là tôi nghĩ quá đơn giản rồi.”

Nhìn thấy bộ dạng này của Husky, Bạch Khải bất đắc dĩ nhấn nút điều khiển từ xa, một dòng điện mạnh mẽ lập tức chạy khắp cơ thể Husky.

A ô ~

(Lại là cái dòng điện đáng chết này, bản thân sớm muộn gì cũng làm cho hần nổ tung cho mà xem!)

Husky phun ra một ngụm khói đen không cam lòng, ngã ra đất nhưng trong mắt vẫn ánh lên sự không cam lòng.

Bạch Khải bước tới trước mặt Husky, dùng trứng Hắc Thiết bao lấy nó lại.

Bộ não và Husky đã sơ bộ kết hợp thành công, đến lúc này chỉ cần dựa vào công phu mài nước để tăng cường độ hòa hợp, chờ cho bộ não và Husky hoàn toàn tương thích, hần sẽ bình thường hơn một chút.

Sau khi hần ký kết hợp đồng cấp hai với Husky, nâng cấp cả hai cấp độ, giá trị năng lượng tăng lên có thể xem xét trang bị thêm các vũ khí tấn công.

Tính đến hiện tại, vẫn cứ tạm thời làm công cụ chó thôi ~

Chương 42 - Cuộc chiến của thực vật và xác sống

Chương 42: Cuộc chiến của thực vật và xác sống

“Số 1, cò lê.”

Gâu!

“Số 3, hàn điện.”

Gâu gâu!

“Xuôi theo góc 45 độ, cắt chém 5 mm.”

Gâu gâu gâu!

Trong phòng làm việc, một người và một chú chó phối hợp ăn ý, nhanh nhẹn lắp ráp một công trình giống như pháo đài hơn là mấy cọc thép máy móc, và trong một góc còn trưng bày ba tòa cọc huấn luyện tương tự.

Kể từ khi có chú Husky trợ thủ này, Bạch Khải cũng là lần đầu tiên cảm nhận được sự đãi ngộ như Iron Man, hiệu suất công việc không chỉ tăng gấp đôi.

Nếu không phải đầu này đôi hàng ngẫu nhiên sẽ động kinh một hồi, có thể hiệu suất còn cao hơn nữa.

Tít tít tít!

Một tràng chuông báo thức dồn dập phát ra từ người Husky, cả hai cũng dừng lại động tác.

“Được rồi, đến thời gian tiến hóa rồi.”

Bạch Khải thả công cụ trong tay, nhìn Husky hòa với máy móc bên mình biến mất trong ánh sáng rực rỡ, hài lòng gật đầu.

Sau khi sử dụng trứng tiến hóa, vỏ trứng vỡ vụn sẽ biến thành năng lượng bám vào thân thể thú cưng trên người, từ từ bị hấp thu, và một số hành vi đặc định sẽ tăng tốc quá trình này.

Alpha là gãy xương tái tạo, còn Husky thì cần nhả nhận hơn, chỉ cần thao tác nửa người cơ giáp là đủ.

Vì vậy, để tối ưu hóa nhất xử lý, Bạch Khải đã thống kê tốc độ hấp thu năng lượng của Alpha và Husky, thiết lập thời gian để đảm bảo không có chỗ nào bị bỏ lỡ.

Bạch Khải đặt tay phải lên người Husky, trứng Hắc Thiết nhanh chóng bao bọc quanh Husky, trong khi Bạch Khải thì tiếp tục công việc còn dang dở.

Trải qua hơn một tháng “tàn phá” với trứng tiến hóa, thể chất và tinh thần của Bạch Khải đã tăng trưởng cực đại, trừ việc Husky từ tinh anh cấp thấp tiến hóa thành tinh anh trung đẳng, còn lại thì hầu như không cảm thấy mệt mỏi.

Dù không có so sánh chính thức, nhưng Bạch Khải tự tin rằng thể chất của mình ở bậc Ngự Thú sư giờ đây chắc chắn phải đứng đầu.

Dù không phải, Bạch Khải cũng không cảm thấy lo lắng, vì hẳn cảm thấy mình chưa đạt đến giới hạn, vẫn còn đang từ từ nâng cao.

Nếu tiếp tục theo xu thế tăng cường này, khi trở thành thất giai truyền kỳ, Bạch Khải hoài nghi liệu hẳn có thể cùng những Ngự Thú sư có thiên phú dung hợp đương đầu với hung thú hay không?!

Bạch Khải cười hắc hắc, sau đó bắt đầu lắp ráp bộ phận cuối cùng của cọc người thép.

Cọc người thép - Peashooter, cuối cùng cũng đã hoàn thành.

Bạch Khải kích hoạt bốn đài Peashooter, cho chúng đi đến bốn góc của phòng huấn luyện.

Mặc dù biệt thự có không gian rộng rãi, nhưng động tĩnh do Alpha sử dụng cọc người thép huấn luyện quá lớn nên vẫn bị khiêu nại.

Để giảm bớt phiền phức, Bạch Khải đặc biệt cải tạo một gian phòng thành phòng cách âm, xem như là Alpha tập luyện.

Mặc dù không lớn, nhưng vậy cũng đủ rồi.

Ken két ken két.

(Chủ nhân, chúng ta có phải đi lên tháp không?)

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Tháp Than Vãn tạm thời không cần, dù sao cũng không còn phần thưởng, chúng ta trước hết hãy chơi một trò chơi.”

Àm âm...

(Tốt a.)

Alpha rõ ràng có chút thất vọng, nhưng vẫn đứng yên trong phòng theo lệnh của Bạch Khải.

“Tận lực đừng để bị trúng đạn, nếu vượt qua ba lần coi như thất bại.”

Ken kết ken kết.

Alpha khéo léo nhẹ gật đầu, còn Bạch Khải thì nhanh chóng rời phòng, chui qua lớp pha lê trong suốt để xem trạng thái bên trong.

“Thực vật đại chiến khô lâu, bắt đầu!”

Phốc! Phốc! Phốc! ...

Bốn đài Peashooter cùng lúc kích hoạt, như những bông hoa loa kèn, hòng pháo lập tức phóng ra từng viên đạn màu sắc rực rỡ, nhắm vào Alpha ở giữa sân.

Thấy vậy, Alpha không chút hoảng hốt, chỉ nhẹ nhàng lắc lư thân thể để tránh né những viên đạn màu, bốn đài Peashooter không thể tạo ra uy hiếp lớn cho Alpha.

Bạch Khải từ từ xoay nút điều khiển từ xa, tần suất tấn công của Peashooter cũng tăng dần, khiến độ tránh né của Alpha cũng phải lớn lên theo.

Tuy nhiên, Alpha vẫn nhẹ nhàng đối phó.

Bây giờ Alpha đã là cao đẳng tinh anh, các công kích thường rất khó chạm đến hắn.

“Còn kém xa lắm đấy.”

Bạch Khải điều chỉnh nút xoay lên mức tối đa, cả sân lập tức bị viên đạn màu bao phủ, các viên đạn va chạm tạo ra những quỹ đạo khó lường.

Dù vậy, Bạch Khải vẫn chưa chán, tiếp tục nhấn xuống vài nút, trên thân Peashooter lại bắt đầu phun ra đạn màu.

Peashooter - hai súng đậu hà lan.

Lần này, cả phòng hoàn toàn bị đạn màu bao phủ, Alpha cuối cùng cũng không kịp tránh, bị một viên đạn trúng phải, tuy vậy nhịp độ của hắn vẫn không bị ngưng trệ.

Ken kết ken kết.

Alpha có chút hổ thẹn, nhưng nhanh chóng phấn chấn lại.

(Tôi quả thật vẫn còn quá yếu, nếu không chủ nhân đã không phải mang tôi ra ngoài chiến đấu.)

Trong đôi mắt của Alpha, Linh Hồn chi hỏa đột nhiên bùng sáng dữ dội, Bạch Khải dù đứng xa bên ngoài cũng cảm nhận được ý chí chiến đấu mạnh mẽ từ thân thể Alpha.

Với tinh thần mạnh mẽ như vậy, thật khiến người ta liên tưởng đến trò chơi Plant vs Zombie.

Bạch Khải nhếch miệng cười, nhấn nút và Peashooter bên dưới cọc trụ bắt đầu hút các viên đạn màu rơi xuống đất, sau đó lập tức khởi động vòng tấn công thứ hai.

Là một thanh niên ưu tú thời đại mới, việc sử dụng nguồn lực, tránh lãng phí là điều hiển nhiên.

Dù sao, Bạch Khải chắc chắn sẽ không thừa nhận rằng hắn lại không có tiền.

Nhìn Alpha dần đã vào trạng thái, Bạch Khải hài lòng gật đầu, rồi trở về gian phòng của mình chuẩn bị thiền định.

Ngự Thú sư sau khi ký khế ước với thú cưng, khi thú cưng trưởng thành, bản thân Ngự Thú sư cũng sẽ nhận được một chút phản hồi về thể chất và tinh thần.

Nhưng phản hồi này thường không lớn, nên Ngự Thú sư muốn nhanh chóng tăng cấp, ngoài việc mượn một số tài liệu đặc biệt, cũng chỉ có thể dựa vào việc thiền định để chậm rãi cường hóa không gian Ngự Thú.

Dù Bạch Khải vì trứng tiến hóa mà tinh thần lực tăng lên cực nhanh, nhưng chỉ mới trở thành Ngự Thú sư không lâu, khoảng cách so với nhị giai Ngự Thú sư còn khá xa.

Chính vì vậy, những ngày này Bạch Khải cũng không lười biếng, thời gian rảnh rỗi đều dùng để thiền định.

Mục đích, dĩ nhiên là để chuẩn bị cho việc vào tòa tháp thứ hai.

Theo lời Tần hội trưởng, nếu hắn tại Tháp Than Vãn lấy được chiếc chìa khóa này, chắc chắn sẽ gây sự chú ý từ tổng bộ hiệp hội, thậm chí là từ liên bang.

Nếu là hơn một trăm năm trước, một Ngự Thú sư thực tập mà nắm giữ loại đồ vật có giá trị cao như vậy, chắc chắn sẽ gặp họa sát thân.

Nhưng giờ đây, hắn lại không lo lắng chuyện đó.

Thậm chí, còn có thể nhờ vào đó mà kiếm một món hời.

“Đến lúc có người tới muốn mua chiếc chìa khóa này, đừng chần chừ, cũng đừng quan tâm bán cho ai, chỉ cần là người trả giá cao nhất thì bán thôi!”

“Đừng tưởng bán chìa khóa là không thể vào được, làm thành viên trong kế hoạch đặc biệt, bất kể là liên bang hay hiệp hội tháp bí cảnh, người đều có tư cách để tùy ý tiến vào.”

“Đến lúc đó hãy xem tôi mưu sinh trong tháp, đoạt lấy bao nhiêu thủ thông thì lấy bấy nhiêu!”

“Những người này không thiếu tiền, cũng không cần phải giữ thẻ diện cho tôi.”

Đây là những gì Tần hội trưởng đã nói, mặc dù có phần phá vỡ hình tượng nhất quán trong lòng Bạch Khải về ông, nhưng Bạch Khải tỏ ra thích thú với điều đó.

Chương 43 - Máy móc hay phù văn

Chương 43: Máy móc hay phù văn

Ong ong ong...

Ngay khi Bạch Khải điều chỉnh lại trạng thái chuẩn bị bắt đầu việc minh tường thì điện thoại di động trong túi đột nhiên rung lên.

Cuộc gọi này là về kế hoạch khảo hạch đặc biệt do La Tường tổ chức mà Bạch Khải đã tham gia trước đó.

“Bạch Khải, nhanh chóng đến Tỉnh Giới học viện, ta có việc cần tìm người.”

“Ta nói La tổ trưởng, giờ đã là năm giờ chiều rồi, mà trường học gần nhất cũng đã tan học, người tới đó làm gì?”

“Đừng hỏi nhiều như vậy, mau tới đi, là chuyện tốt.”

Tút tut tut...

Bạch Khải đặt điện thoại xuống, nhìn ra ngoài cửa sổ khi ánh mặt trời dần lặn, hắn thở dài một cái.

Thời buổi này, lãnh đạo đều không biết nên làm gì.

Bạch Khải là hội viên của hiệp hội Ngự Thú thành phố Cổ Túc, nhưng trong kế hoạch đặc biệt này lại lệ thuộc vào La Tường, vì vậy hiện tại La Tường gọi hắn, Bạch Khải cũng không thể từ chối.

Tuy nhiên, hắn cũng tò mò về chuyện tốt mà La Tường đã đề cập.

...

Tỉnh Giới học viện nằm ở trung tâm thành phố Cổ Túc, vào giờ cao điểm tan tầm, vì vậy khi Bạch Khải tới nơi, trời đã tối om.

“Bạch Khải, bên này!”

La Tường đã chờ đợi từ lâu, thấy Bạch Khải xuất hiện liền vẫy tay ra hiệu, “Nhanh lên một chút, Đồng giáo sư đã chờ lâu rồi.”

“Đồng giáo sư? Là ai vậy?” Bạch Khải hơi mơ hồ.

Mặc dù Tinh Giới học viện nổi tiếng về hệ máy móc, nhưng hẳn không hiểu rõ về các giáo sư bên hệ phù văn, nên không biết La Tường đang nói về Đồng giáo sư là ai.

“Người chưa từng nghe qua Đồng giáo sư hệ phù văn cổ đại sao? Những năm này người học sách thế nào vậy?”

Ta là học viên hệ máy móc, sao có thể biết hết các giáo sư về phù văn chứ?

Hơn nữa, phần lớn sinh viên khác cũng chưa chắc đã hiểu rõ hết về các giáo sư trong hệ của mình.

Bạch Khải không nhịn được mà tròn mắt, “La tổ trưởng, liệu bây giờ có thể nói cho ta biết chuyện gì không?”

La Tường nói: “Còn nhớ lần trước ta đã nói với người về việc học tập kiến thức phù văn không?”

Bạch Khải gật đầu, trong lòng bất chợt dâng lên cảm giác xấu.

“Nguyên bản ta định đưa người đến tổng bộ để huấn luyện, nhưng Tần lão không đồng ý. Ta lại không thể chờ lâu, nên đã nhờ Đồng giáo sư của Tinh Giới học viện dạy người về tri thức phù văn.”

“Người yên tâm, ta đã giúp người tạo mối quan hệ, sẽ không ảnh hưởng đến việc học chuyên môn của người. Chỉ cần thỉnh thoảng ghé qua là được.”

Ta cảm ơn người!

Để một học viên hệ máy móc đi học về phù văn, việc này không thể dễ dàng như vậy.

Bạch Khải cảm thấy uất ức nhìn La Tường, đột nhiên cảm thấy hối hận khi tham gia kế hoạch đặc biệt này.

Hắn không biết liệu có thể lấy lại tiền nếu rời khỏi hay không?

“Ta biết rõ người đang nghĩ gì. Thiên phú ‘phá không’ của người mặc dù không thể nhìn thấu tường thuật phong tỏa, nhưng thiên phú này không phải lúc nào cũng có thể phát động, cho nên trong hầu hết các tình huống người cần phải tự mình giải quyết.”

Bạch Khải nói: “La tổ trưởng, người dường như rất hiểu về thiên phú này nhỉ?”

La Tường nhẹ gật đầu, “Đúng vậy, vì ta cũng có thiên phú như vậy. Có phải người nghĩ ta làm sao có thể đảm nhiệm vai trò khảo hạch viên chứ?”

Thật tốt, hình như ta lại ngu ngốc rồi.

Bạch Khải im lặng, đi theo La Tường đến phòng học hệ phù văn.

So với khoa học công nghệ tràn đầy máy móc, tòa nhà của hệ phù văn có chút phong cách như các pháp sư phương Tây ở kiếp trước.

Những hình phù văn kỳ quái, con đường tĩnh lặng.

Nhìn thấy người đến thì như thấy quái vật.

“Đồng giáo sư tuy đã lớn tuổi nhưng lại là một nhân vật có tiếng trong hệ phù văn của liên bang. Hiện tại bà ấy về thành phố Cổ Túc để dưỡng lão, cho nên người nhớ là phải khách khí nhé.”

Hai người đến trước cửa phòng làm việc, La Tường đã cảnh cáo Bạch Khải rất nghiêm túc, sau khi nhận được sự xác nhận thì mới gõ cửa.

“Đồng giáo sư, tôi đã đưa tiểu tử này đến.”

“Ồ, tiểu La đó à, vào đi.”

Một giọng nói ấm áp từ trong phòng truyền ra, La Tường lúc này mới nhẹ nhàng mở cửa, dẫn Bạch Khải vào.

Bạch Khải quan sát bốn phía, phòng làm việc này khác xa với hình ảnh mà hắn tưởng tượng về các pháp sư, ngược lại gần giống như một thư viện.

Khắp nơi đều chất đầy sách vở.

Âm thanh vừa rồi chính là phát ra từ một đồng sách đằng sau.

“Tôi còn tưởng các người không tới, để xem xem ai có thể tự mình tới cửa đề cử như thế nào.”

Một bà lão hiền hậu từ phía sau chồng sách đi ra, khi nhìn thấy Bạch Khải thì bà nghi ngờ hỏi: “Sao tôi không nhớ là hệ phù

văn có học sinh như vậy nhỉ?”

Bà lão này không lẽ có thể nhớ hết tất cả học sinh của hệ sao?

“Đồng giáo sư có thể ghi nhớ và vẽ tay ra tới nay đã phát hiện 104.981 phù văn mà không sai sót chút nào, người cho rằng việc ghi nhớ một học sinh sẽ khó khăn với bà không?”

La Tường nói khẽ với Bạch Khải về thành tích của Đồng giáo sư, rồi hướng bà giải thích: “Bạch Khải đúng không phải học sinh hệ phù văn, hẳn là chuyên về cơ võ.”

Nghe đến đây, Đồng giáo sư có chút ngạc nhiên, “Cơ võ chuyên? Là học trò của Sở lão đầu đó à?”

Bạch Khải nhẹ nhàng gật đầu, “Đúng vậy, Sở giáo sư trong khóa của ta hầu như đều tự chọn môn học cả rồi.”

Với trạng thái này thì chắc chắn hai người này không có thù hận gì với nhau, mong rằng Đồng giáo sư có thể từ chối thẳng thừng là tốt rồi.

“Vậy là tốt, ngay cả khóa học của Sở lão đầu mà cũng đã nghe được, học phù văn chắc chắn không thành vấn đề.”

Bạch Khải nghe thấy vậy mà sắc mặt liền xị ra, cảm thấy như bị một tảng đá đè lên chân.

Học hệ máy móc mà học phù văn thì có liên quan gì chứ? Hai việc này khác nhau lớn như vậy.

Bạch Khải liếc nhìn La Tường đang ngồi bên cạnh, cảm thấy anh ta chắc hẳn đã sớm biết tình huống này nên mới tự tin như vậy.

“Đồng giáo sư, vậy việc tôi tạm thời chuyển sang học thuật này có hơi muộn không?”

Đồng giáo sư cười hiền từ, “Yên tâm, học về phù văn không khó như người nghĩ, thậm chí từ một phương diện nào đó mà nói, phù văn và hệ máy móc còn có chút tương tự.”

Nói xong, Đồng giáo sư từ giá sách bên cạnh lấy ra một quyển sách dày cộp, “Trong quyển sách này ghi lại tất cả các phù văn đã được phát hiện đến nay cùng với sự giải thích tương ứng. Người có thể về nhà xem trước, bất cứ lúc nào cũng có thể hỏi ta.”

“Nếu người không ngại phiền phức, cũng có thể thử phỏng theo các phù văn trong đó, việc đó rất có lợi cho sự phát triển tinh thần lực của người.”

Phỏng theo phù văn có thể nâng cao tinh thần lực? Đồng giáo sư chắc chắn không phải đi lạc vào một bộ phim trường chứ?

Nơi này là thế giới Ngự Thú, không phải Hogwarts đâu.

Nhìn thấy vẻ nghi ngờ của Bạch Khải, Đồng giáo sư không bận tâm, La Tường thì thẳng thắn mở quyển từ điển phù văn ra, chỉ vào trang đầu tiên có phù văn rằng: “Người thử nhìn xem sẽ biết ngay.”

Bạch Khải theo hướng chỉ của La Tường nhìn, khi thấy mức độ phức tạp khiến nó có thể so với các ký tự Cthulhu thì tức thì tin tưởng.

Phù văn phức tạp như vậy, nếu hắn có thể phỏng theo được thì tinh thần lực không tăng lên mới là lạ!

Hơn nữa, những phù văn này còn đến 104.981 cái!

Đột nhiên cảm thấy, lời nói vừa rồi của Đồng giáo sư trở nên có nghĩa khác.

Có thể học được phù văn, học máy móc tuyệt đối sẽ không thành vấn đề!

Chương 44 - Nghệ thuật chính là nỗ lực

Chương 44: Nghệ thuật chính là nỗ lực

Nghĩ đến việc bản thân phải tốn thời gian học những phù văn phức tạp như vậy, Bạch Khải cảm thấy đau đầu vô cùng.

Chỉ là đối diện với vị Đồng giáo sư hiền hòa này, Bạch Khải thực sự không tiện từ chối.

Xem ra, học một môn là học, học hai môn cũng vẫn là học. Hơn nữa, sau này chỉ cần dành thời gian cho việc học phù văn là được.

Dù sao, tất cả đều là để tăng cường tinh thần lực, phương thức nào cũng được.

“Được rồi, ta còn có hai đầu đề cần nghiên cứu, không giữ lại các ngươi nữa, nếu sau này có vấn đề gì cứ tìm ta nhé.”

Đồng giáo sư mỉm cười nói: “Bạch Khải, ngươi cũng không cần quá sốt sắng, dù sao ngươi có thiên phú giống như tiểu La, phù văn chỉ là một công cụ hỗ trợ mà thôi.”

“Tốt, cảm ơn Đồng giáo sư.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cất kỹ quyển từ điển.

“Vậy Đồng giáo sư, chúng ta đi trước, sau này có dịp sẽ quay lại thăm.”

“Đi làm việc đi, chỉ cần tâm thế này là được.”

Đồng giáo sư cười, rồi tiếp tục lật sách trong đồng tài liệu.

Hai người yên lặng rời khỏi văn phòng của Đồng giáo sư, đi một khoảng xa mới thở phào nhẹ nhõm.

“Được rồi, ngươi có được quyển sách này thì sau này phải nỗ lực hơn nhiều.”

La Tường vỗ vai Bạch Khải, giơ một ngón tay cái lên nói:

“Người trẻ tuổi, ta rất xem trọng ngươi đấy.”

Bạch Khải cười ha hả: “Ngươi chắc chắn là ta sẽ đọc hết quyển sách này mà vẫn còn sống chứ?”

La Tường nhún vai: “Nếu không thì ta cũng chẳng cần phải lo lắng. Nhưng nếu ngươi còn muốn bỏ Tháp Than Văn vào trong túi thì tốt nhất hãy chịu khó học những phù văn này.”

Có nội tình sao?!

Bạch Khải dựng tai lên, vội vàng tiến lại gần La Tường, nói: “La tổ trưởng, ngươi có gì chỉ điểm?”

“Tổ hợp hình bí cảnh không xuất hiện nhiều, nhưng thời gian đều rất xa xưa. Ta đã xem qua ngươi sao chép lại những hình ảnh, sau này có khả năng sẽ cần đến kiến thức về phù văn.”

Có loại lý luận này sao, vậy thì thật sự phải học cho tốt mới được.

Thấy Bạch Khải cuối cùng cũng nhìn thẳng vào vấn đề, La Tường mới thỏa mãn gật đầu, nói: “Phù văn văn minh không đơn giản như ngươi nghĩ, vì vậy hãy chăm chỉ luyện tập đi.”

“Ta cho ngươi một đề xuất, trước hết hãy chuyên tâm vào hệ Vong Linh.”

Nói xong, La Tường dưới chân hiện ra một phù trận màu vàng, một con cú mèo lớn từ trong đó chui ra, cõng La Tường lên lưng.

“Ta còn có nhiệm vụ khác, đi trước một bước, hi vọng lần sau khi nghe tin tức về ngươi, sẽ là ngươi đã phá giải xong Tháp Than Văn nhé.”

La Tường khoát tay với Bạch Khải, rồi cưỡi cú mèo biến mất ở chân trời.

Lại thêm một Ngự Thú sư cấp Hi Nhật.

Nhìn La Tường cũng chỉ hơn hai mươi tuổi, quả nhiên những người như thế không hề bình thường.

Bạch Khải nghiêm túc siết chặt quyển sách trong tay, sau đó bước ra khỏi khuôn viên, hướng về phía bên ngoài.

Không biết từ lúc nào trời đã tối, không biết khi nào mới có thể trở về nhà.

Thực sự rất muốn ký kết một đầu ngự thú có thể bay.

...

Khi trở về nhà, não loạn không ngừng.

Con Husky từ trạng biến thành đã tỉnh dậy và nhìn quanh phòng trống, nó im lặng một lúc rồi lại một lần nữa thức tỉnh linh hồn.

Ngao ô ~

(Đến lúc phát huy bản chất sói rồi!)

Husky bước nhanh đến một góc, xóc cái bật lên, lộ ra cái cọc người thép mà nó đã phá hỏng trước đó, cùng với các loại công cụ xuất hiện, liền bắt đầu lắp ráp.

Có lẽ là do mưa dầm thấm đất, cũng có thể là nhờ vào trí não, mà Husky quả thực đã từng chút một lắp ráp lại cọc người thép như cũ.

Cuối cùng, khi màn đêm buông xuống, một cọc người thép bị biến tướng đã hoàn thành dưới sự thao tác của Husky, chỉ có điều hình dạng có chút kỳ quái.

Nói đây là một cọc người thép, chẳng bằng bảo rằng đây là một thứ gì quái lạ hơn đúng hơn.

Dù vậy, Husky vẫn khá hài lòng.

A ô!

(Thành công rồi!)

Husky quan sát tác phẩm đầu tay của mình từ trên xuống dưới, càng xem càng hài lòng. Sau đó, nó đẩy cọc người thép ra sân, thuận tay thông nguồn điện.

Ầm ầm.

Khi nguồn điện được kết nối, cọc người thép bị bao phủ bởi một nguồn điện, và Husky cũng nhận ra có vấn đề nên lén lút lùi lại phía sau.

Oanh!

Cuối cùng, cọc người thép không chịu nổi áp lực, trực tiếp nổ tung, linh kiện bay tứ tung, trong đó có một món đồ suýt nữa đã đập trúng Bạch Khải.

“Đây là tình huống gì vậy?”

Bạch Khải nhìn quanh nhà mình như mới bị tấn công, gương mặt ngờ ngàng.

Là ta ra ngoài không đóng khí thiên nhiên? Không phải, phòng bếp nhà hắn vẫn còn có thể làm bánh gato, từ đâu khí thiên nhiên nổ lên được.

Bạch Khải tìm kiếm xung quanh một hồi, cuối cùng thấy được Husky đang chuẩn bị lén lút rời đi, lập tức nổi gân xanh.

A ô!

(Quá nguy rồi, bị phát hiện!)

Husky khó khăn xoay người, khi thấy Bạch Khải giận dữ, nó cả người run lên, miễn cưỡng tạo ra một biểu cảm vô tội.

“Nhân loại, ta nói cọc người thép ra tay trước người có tin không?”

A?

Bạch Khải nhìn theo ánh mắt của Husky, khi thấy cái cọc người thép bị lấp lại nhưng giờ đã nổ nát ở giữa sân, ánh mắt lộ rõ sự kinh ngạc.

Thật sự là hàng đôi chăng?

Dường như nhận ra sự biến đổi trong thái độ của Bạch Khải, Husky vội vàng muốn tỏ ra nũng nịu, nhưng chưa kịp thì lại bị một dòng điện mạnh lần nữa hôn mê.

A ô ~

(Thù này không báo, không phải cầu tử!)

Bạch Khải triệu hồi Alpha, dập tắt tất cả hỏa diễm trong sân, rồi chạy tới hỏi thăm hàng xóm để giải thích một phen, lúc này mới trở về nhà.

Quả nhiên, việc để cái gia hỏa nguy hiểm này ở nhà là quyết định sai lầm nhất của mình.

Nhưng mà, có thể lắp ráp lại một cái cọc người thép suýt bị phá hủy thành linh kiện, hiệu quả lắp đặt trí não còn tốt hơn cả những gì hắn nghĩ nhiều.

Có vẻ như có thể đào tạo nó thật tốt trong phương diện này.

Bạch Khải liếc nhìn Husky có chút hứng thú, rồi trực tiếp đập một cái lên người nó.

“Đừng giả bộ nữa, dòng điện này cũng không ảnh hưởng gì đến người đâu.”

A ô?!

(Nhân loại, người thấy thế nào mà phê phán kỹ thuật tinh xảo của ta thế!)

Husky một mặt khiếp sợ nhìn Bạch Khải, rồi lại nhảy nhót tung bừng lên.

Trình độ kháng điện của nó không phải là giả, dòng điện này thực sự chỉ có thể tạm thời hạn chế hành động của nó mà thôi.

“Đi theo ta.”

Bạch Khải mang theo Husky trở lại phòng làm việc, cầm bút phác thảo một bản vẽ đơn giản đưa cho Husky, nói: “Người có thể làm được theo bản vẽ này không?”

Uông?

(Nhân loại, người điên rồi? Ta chỉ là một con chó mà!)

Thấy sắc mặt Husky không giấu nổi sự xem thường, Bạch Khải cảm thấy có chút ngớ ngẩn, không nhìn được mà vỗ hai lòng bàn tay. Nhưng khi nhìn đến cọc người thép bên ngoài, ngay lập tức nảy ra một ý tưởng, lập tức phác thảo ra một viên mạng nhện cầu ngay trước mặt Husky.

“Vậy còn cái này thì sao?”

Husky thấy thế nhẹ gật đầu, các loại công cụ lại từ cơ giáp chạy ra, mà thực sự lắp ráp ra một viên mạng nhện cầu.

Cái gia hỏa này, đúng thật là một nửa máy móc sùng thú!

Bạch Khải nhìn về phía Husky, ánh mắt càng trở nên nóng bỏng. Đang định khích lệ Husky một chút, đột nhiên cảm thấy viên mạng nhện cầu nóng lên, theo bản năng ném nó ra ngoài.

Oanh!

Khi Bạch Khải ném viên mạng nhện cầu ra xong, viên hàng nhái đó lập tức phát nổ, may mà kích thước của nó không lớn, không gây ra uy lực quá lớn.

Gâu! Gâu Gâu!

(Đây, chính là nhân loại nói nghệ thuật a!)

Husky hai mắt tỏa sáng, như thể đã thấy được tương lai mà nó cần hướng đến!

Chương 45 - Hệ thống chính thức bị hack, thật sự nguy hiểm

Chương 45: Hệ thống chính thức bị hack, thật sự nguy hiểm

Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

Bạch Khải dẫn theo Husky đi đến cổng chính, ngay lập tức nữ tiếp viên nhận ra, nói: “Bạch Khải tiên sinh, hôm nay sao lại có tâm trạng dẫn chó ra ngoài vậy?”

“Không còn cách nào khác, để con quái vật này ở nhà, ta sợ về đến nhà thì nó cũng sẽ mất tích.”

Bạch Khải bắt đầu dĩ nhún vai, nói: “Còn có thời gian rảnh để huấn luyện Vong Linh hệ không?”

Nữ tiếp viên che miệng cười nhẹ, nói: “Ngài yên tâm, hội trưởng đã phân phó, chuyên môn giữ lại cho ngài một sân huấn luyện, nhưng có thể phải đợi một chút cho huấn luyện sư.”

“Không sao, tôi tự huấn luyện cũng được.”

Dù là cộc người thép 1.0 hay là Peashooter, việc huấn luyện phần lớn vẫn là tập trung vào Alpha cơ sở năng lực; kỹ năng cũng cần luyện tập nhiều một chút, như là kỹ năng hoa sen Âm Ảnh, trong nhà huấn luyện cũng không phải là vấn đề.

Đương nhiên, Bạch Khải cũng có ý định tránh việc bị quấy rối.

Kể từ khi Husky học xong cách lắp ráp máy móc, nó đã mở ra một thế giới mới, thời gian ở trong phòng làm việc so với Bạch Khải còn dài hơn.

Để tránh việc về nhà mà không có chỗ nào để trở về, Bạch Khải quyết định đến hiệp hội huấn luyện.

Nếu không tiếp tục, hắn sẽ bị xem là một phần tử khủng bố mà bắt giữ.

“Tốt, tôi dẫn ngài đi sân huấn luyện.”

Nữ tiếp viên mỉm cười, dẫn Bạch Khải trực tiếp đến khu vực huấn luyện của hội viên, giới thiệu cho hắn tất cả thiết bị huấn

luyện trước khi rời đi.

“Đúng là đãi ngộ VIP thoải mái.”

Bạch Khải buộc Husky lại một bên, mở toàn bộ thiết bị ngấm bắn trong sân huấn luyện, sau đó gọi ra Alpha.

“Alpha, hôm nay hãy tập trung vào hai kỹ năng tấn công chủ động, đặc biệt là hoa sen Âm Ảnh.”

Ken kết ken kết.

Alpha nhẹ gật đầu, thân thể dần dần tan vào bóng tối, bắt đầu một ngày huấn luyện, trong khi Bạch Khải tìm một chỗ ngồi xuống, bắt đầu học từ điển phù văn của Đồng giáo sư.

La Tường đã nhấn mạnh điểm này, nếu Bạch Khải còn lười biếng thì sẽ thật khó nói.

Mà Bạch Khải bất ngờ phát hiện, phù văn này còn thú vị hơn hẳn tưởng rất nhiều.

Có lẽ, hẳn thật sự có thiên phú trong lĩnh vực này?

A ô?

(Cái tên nhân loại này sao cứ cười ngây ngô vậy, không phải bị điện giật sao?)

Husky nhìn Bạch Khải cười ngây ngô, có chút kỳ lạ, ngáp một cái.

(Loại nơi đen như mực này có gì thú vị chứ, không bằng ở nhà chơi vui hơn.)

Nó thật sự muốn ra ngoài chơi.

Husky chớp mắt muốn động, liếc nhìn sợi xích trên người, rồi lại thôi không muốn thoát khỏi.

Tên nhân loại ác độc này trang bị cho nó cổ điện bên người để thăng cấp, tạm thời nó có chút không chịu nổi.

Kết.

Đúng lúc này, cánh cửa huấn luyện đột nhiên mở ra, Tần hội trưởng từ ngoài bước vào.

Bạch Khải bỏ sách từ điển xuống, nói: “Hội trưởng, sao người lại đến đây?”

“Tôi chuẩn bị tìm người, nghe nói người ở đây nên tôi đến luôn.”

Tần hội trưởng nhìn Alpha đang luyện tập hoa sen Âm Ảnh, gật đầu khen ngợi, nói: “Không tệ, Băng Ảnh Kiếm Sĩ của người tuy có Băng thuộc tính, nhưng bản chất vẫn là Vong Linh hệ, Âm Ảnh hệ cũng không thể bỏ qua.”

Có lý do nào như vậy không nhỉ?

Sao không ai nói với ta điều này.

Bạch Khải có chút mơ hồ gãi gãi đầu, hiển nhiên không nghĩ đến điểm này nhiều.

Tần hội trưởng thấy vậy bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: “Tôi cảm thấy chắc tôi phải giúp người học một chút kiến thức cơ bản về Ngự Thú mới được.”

“Ách, vậy thì coi như được, tôi thấy hiện tại là rất tốt.”

Bạch Khải nghe vậy không chút do dự từ chối lòng tốt của Tần hội trưởng.

Chỉ một khóa về phù văn đã đủ khiến hắn đau đầu, nếu lại thêm một khóa nữa thì thật sự làm hắn phát điên.

“Tần hội trưởng, người vừa nói muốn về nhà tìm ta, chẳng lẽ là tìm thấy loại biến dị rồi?”

Bạch Khải tự nhận mình không có vận may để gặp một con biến dị như thế, vì vậy chỉ ủy thác Tần hội trưởng giúp mình lưu ý.

Về lý do này, đương nhiên là phải giữ lại hợp đồng.

“Người nghĩ gì vậy, loại biến dị tốt như vậy sao dễ gặp?”

Tần hội trưởng nghiêm mặt nhìn Bạch Khải, nói: “La Tường hôm qua đã báo với người về chiếc chìa khóa này, và có người đã có ý định mua nó, nên thời gian của người không nhiều lắm.”

Khó trách lại giúp người đi tìm Đồng giáo sư học tập phù văn, cùng với ngày đó đã đề nghị, rõ ràng là đã có kế hoạch từ sớm.

Bạch Khải cảm thấy trán mình phát điên, trong lòng đã âm thầm chửi La Tường không ít lần.

Tân hội trưởng nói: “Điều này cũng không thể trách hấn, chuyện này cho dù hấn không báo cáo, hiệp hội cũng nhanh chóng sẽ biết đến, nói không chừng còn sớm hơn một chút.”

Ngự Thú Sư Hiệp Hội phủ rộng khắp liên bang, Bạch Khải ngày đó có không ít người thấy chuyện đó, đúng là không thể lừa gạt người của tổng bộ.

“Nhưng mà ngươi yên tâm, vì Tháp Than Văn xuất hiện ở thành phố Cổ Túc, thành phố Cổ Túc có một tháng quyền khai phát độc lập, cho nên dù tổng bộ cũng không thể vi phạm. Tính thời gian, ngươi ít nhất còn có mười ngày để tăng thực lực.”

Mười ngày để lên tới nhị giai?

Tân hội trưởng ngươi thật sự xem trọng ta.

Bạch Khải khoe miệng hơi run, mặc dù vì trúng tiên hóa mà tinh thần lực tăng trưởng khá nhanh, nhưng muốn lên tới nhị giai vẫn là điều quá sức.

“Tôi biết rằng điều này có hơi quá đà, vì vậy tôi đặc biệt tìm một lão sư về Vong Linh hệ để huấn luyện cho ngươi, có thể tăng lên bao nhiêu là tốt bấy nhiêu.”

Đi một vòng vẫn muốn cho ta thêm khóa!

Bạch Khải chu môi, nhưng cũng không từ chối.

Mặc dù hấn không thấy được lão sư nào có thể giúp mình trong mười ngày lên tới nhị giai, nhưng có một lão sư để huấn luyện cũng không phải vấn đề, dù sao hấn cũng là người xuất thân dã lộ, học được phương pháp chuyên nghiệp cũng tốt.

“Lão sư đó cũng là của Tỉnh giới học viện sao?”

“Không phải, ông ấy sẽ đến ngay, ngươi đợi một chút sẽ biết.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, vừa lật xem từ điển phù văn, vừa đợi.

Rất nhanh, cánh cửa phòng huấn luyện lại mở ra, rốt cuộc Bạch Khải biết Tân hội trưởng đang nói đến lão sư Vong Linh hệ là ai.

Lão sư phong hào truyền kỳ của Vong Linh hệ, Minh Hoàng, Bạch Hòa Quang.

Bạch Khải có chút không chắc chắn nhìn Tần hội trưởng, khi nhìn thấy được sự xác nhận của ông, lập tức im lặng.

Mời một phong hào truyền kỳ đến dạy cho một thực tập Ngự Thú Sư, Ngự Thú Sư Hiệp Hội xa xỉ như vậy sao?

Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải, khẽ nhú mày, nói: “Tần hội trưởng, ngươi muốn tôi hỗ trợ huấn luyện chính là tên tiểu tử này sao?”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, chính là hắn.”

“Từ một góc độ nào đó mà nói, hắn cũng là đồ đệ của ngươi, cho nên tiếp theo hãy vất vả một chút.”

“Chỉ cần có thể trong mười ngày để hắn lên tới nhị giai, phương pháp gì cũng được, chỉ cần đừng chết là được.”

Úi, úi, ngươi vừa mới nói không phải như vậy.

Thấy nụ cười xảo quyệt trên mặt Tần hội trưởng, Bạch Khải lập tức mặt mũi tối tăm lại.

Đã nói có thể tăng lên bao nhiêu thì bấy nhiêu, sao giờ lại thành đừng chết là được?

Hệ thống chính thức bị hack, thật sự rất nguy hiểm!

Chương 46 - Nhị giai Ngự Thú sư

Chương 46: Nhị giai Ngự Thú sư

Tần hội trưởng rời đi, sân huấn luyện chỉ còn lại Bạch Khải và Bạch Hòa Quang.

À, còn có một con chó và một cái xác khô.

“Thực ra ta rất không thích người.”

Bạch Hòa Quang nói một câu khiến Bạch Khải không thể đáp lại ngay lập tức.

Bị một người có danh phận cao quý chê bai, hẳn chẳng hiểu mình đã làm điều gì khiến mọi người đều ghét mình.

“Nhưng nhìn vào mặt mũi của Tần hội trưởng, ta có thể giúp người tu luyện. Chỉ cần lần sau người đừng để ta thấy người ở đây làm những thứ kỳ quái với sinh vật thuộc Vong Linh hệ, thì người sẽ không gặp may mắn như vậy đâu.”

Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, không chút do dự gật đầu.

Hắn thật sự muốn thay đổi, nhưng cũng phải có khả năng cải tạo mới được, vì hiện tại hắn có mục tiêu mới là Husky, không còn cần Alpha nữa.

Nhưng mà, cái này Minh Hoàng đối với máy móc hệ thật khiến người ta kiêng kỵ.

Nhìn thấy Bạch Khải gật đầu, sắc mặt Bạch Hòa Quang mới nhẹ nhàng hơn một chút, rồi quay sang nhìn Alpha vẫn đang luyện tập hoa sen Âm Ảnh bên dưới: “Kỹ năng không tệ, chỉ tiếc là bỏ rể lấy ngọn.”

“Tử vong và hắc ám mới là quan điểm chính yếu về sinh vật Vong Linh.”

Vừa dứt câu, một cái phù chú lớn màu đen bỗng xuất hiện trước mặt Bạch Hòa Quang, và một con quạ lớn màu đen từ đó chậm chậm lộ ra.

Cùng lúc đó, một cỗ khí tức nồng nặc đầy hắc ám và tử vong từ con quạ lớn tỏa ra. Bạch Khải cùng với Alpha trong sân

huấn luyện đều bị cỡ lực lượng này bao trùm, không thể động đây được chút nào.

Trong khi đó, Husky đứng gần hơn nhưng không bị ảnh hưởng chút nào, chỉ rung rẩy và không dám cử động.

Ôi trời...

(con chim này, thật đáng sợ!)

Bạch Hòa Quang lạnh lùng quan sát tình huống của Alpha đang bị uy hiếp bởi Cửu U Minh Tước, nói: “Sức ép từ Cửu U Minh Tước sẽ dần dần tăng lên. Nếu như không chịu đựng nổi, ngươi sẽ bị lực lượng của nó thôn phệ.”

“Ngươi cũng vậy!”

“Nghề nghiệp Ngự Thú sư, không thể nói đơn giản là chỉ có thể đánh trả bằng các loài hung thú. Ngươi có thật sự tin rằng những con thú đó sẽ mù quáng tấn công thú cưng của ngươi không?”

Bạch Khải mặt mày xám xịt; lời này nghe có lý nên hắn không thể phản bác.

Thế nhưng, trong cái khó khăn này, bắt đầu một cuộc hội thoại đúng là không dễ dàng gì.

Bạch Khải nghiêng răng, tập trung toàn bộ tinh thần bắt đầu chống cự lại sức ép từ Cửu U Minh Tước, thì chợt nghe thấy bên trong đầu mình phát ra âm thanh giòn giã quen thuộc.

Trứng tiến hóa phá?

Trong không gian Ngự Thú, lớp vỏ trứng đen bóng của trứng tiến hóa đã xuất hiện rất nhiều vết nứt, từng luồng hào quang màu đồng xanh từ những vết nứt tỏa ra, khiến không gian Ngự Thú trở nên lấp lánh trong sắc xanh đồng.

Cái này là muốn thăng cấp sao?

Hắn không còn lệt xác kiểu biến dị nữa.

Có phải là do Cửu U Minh Tước gây ra không?

Bạch Khải cảm thấy mơ hồ, những suy đoán trước đó nhanh chóng bị đập tan, nhưng chú ý của hắn rất nhanh bị trứng tiến hóa lôi cuốn.

Khi không gian Ngự Thú của Bạch Khải hoàn toàn bị chiếu sáng bởi sắc xanh đồng, lớp vỏ trứng đen bên ngoài cuối cùng cũng bị rạn nứt, lộ ra một quả trứng màu đồng sáng.

Hắc Thiết sau là màu đồng, sao ta lại không cảm thấy có gì bất ngờ nhỉ?

Cuối cùng cũng không cần phải có một quả trứng vương giả nữa sao?

Trong lòng Bạch Khải, một sự thỏa mãn lâng lâng, hần đột nhiên nhận ra lớp vỏ Hắc Thiết vỡ vụn không giống như những lớp vỏ trứng cùng kích hoạt trước đó, mà từ từ bám vào không gian Ngự Thú của hắn, hòa quyện cùng ánh sáng màu đồng, tạo thành một bức tranh màu đồng rực rỡ.

Cùng lúc đó, bên trái tay Bạch Khải, một đạo chú văn hoàn toàn mới xuất hiện.

Đã lên tới nhị giai rồi sao?

Bạch Hòa Quang nhìn thấy sự thay đổi của Bạch Khải cũng cảm thấy bất ngờ, vỗ vỗ bên cạnh Cửu U Minh Tước, Cửu U Minh Tước lập tức hiểu ý, thu hồi uy hiếp đối với Bạch Khải.

“Hơn một tháng mà đã lên tới nhị giai, cũng không trách Tần hội trưởng lại coi trọng tiểu tử này như vậy.”

Bạch Hòa Quang không quấy rầy Bạch Khải, mà nhìn sang sân luyện tập với Alpha.

Lúc này, Alpha vẫn đang toàn lực chống chọi lại sức ép từ Cửu U Minh Tước, vẻ ngoài của nó đã dần dần bị hủy hoại do áp lực, khung xương vỡ vụn rồi lại phục hồi, màu xanh nhạt của băng xương dần dần bóng tối hơn. Đợi đến khi Bạch Khải phục hồi lại tỉnh táo, thì màu sắc bên ngoài của nó không những không còn xanh nhạt mà đã chuyển sang xanh đậm.

Hiện tại phiên bản Alpha này trông giống y như một người thừa kế vĩ đại vậy.

“Người đã trở thành nhị giai Ngự Thú sư, nhiệm vụ của Tần hội trưởng giờ đã coi như hoàn thành.”

Bạch Hòa Quang thu hồi Cửu U Minh Tước, không nói thêm gì, quay người rời khỏi cửa.

“Thú cưng của người không tệ, đừng lãng phí.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang đột nhiên biến mất, chỉ để lại Bạch Khải đứng ngẩn ra tại chỗ.

Cái này đã kết thúc huấn luyện sao? Không phải đã nói mười ngày sao...

Đối với hắn, hắn vừa mới nói gì cơ?

Nhi giai Ngự Thú sư?

Ta?

Bạch Khải khó có thể tin nhìn vào bàn tay của mình với chú văn thứ hai, mặt mày hiện rõ sự vui mừng.

Chẳng lẽ việc này chính thức “hack” đến mức ác liệt như vậy, đơn giản là trực tiếp thăng cấp thành nhị giai Ngự Thú sư sao?

Bạch Khải vui không kiềm chế nổi, ôm chầm lấy Husky và lắc lư mạnh, trong khi Alpha cũng từ giữa sân bước đến trước mặt Bạch Khải.

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, ta cũng có thể trở nên mạnh mẽ như con chim đó không?)

Alpha không hề giấu diếm khát vọng trong lòng, trong khi Bạch Khải cũng nghiêm túc gật đầu vỗ vai Alpha, “Tin tưởng ta, người có thể làm được!”

Hơn một tháng đã lên tới nhị giai, tốc độ này thật sự là hiếm thấy!

Quả trứng tiến hóa này quả thực là một vật quý giá.

Bạch Khải nhìn quanh không gian Ngự Thú rực rỡ sắc đồng, bắt đầu xem xét trạng thái của Alpha.

Sau khi thăng cấp lên trứng Thanh Đồng, hắn không chỉ thấy giá trị năng lượng, mà ngay cả phương hướng dị hóa đều có thể quan sát được sao?

Chẳng lẽ điều này sẽ thay thế chức năng đồ giám?

Những thuộc tính khác cũng không có gì thay đổi, chỉ riêng gãy xương tái tạo mà đã đạt tới cấp độ hoàn mỹ, tốc độ phục hồi của Alpha đã tăng lên một bậc.

Nhưng tiến bộ lớn nhất vẫn là Alpha đã thu được kỹ năng tấn công chủ động đầu tiên, hoa sen Âm Ảnh, đã chuyển thành cấp tinh thông.

“Alpha, sử dụng hoa sen Âm Ảnh.”

Ken kết ken kết.

(Tôi sẽ làm ngay, chủ nhân.)

Alpha nhẹ gật đầu, một đóa hoa sen xanh đậm hiện ra từ phía dưới, chỉ trong chốc lát đã nghiền nát mục tiêu, còn những mảnh vụn chưa kịp rơi xuống đất thì đã bị hắc ám bao quanh ăn mòn và trở thành tro bụi.

Khó trách Minh Hoàng lại ghét những thuộc tính khác, sức mạnh Hắc Ám thật sự rất đáng sợ.

Đáng tiếc Minh Hoàng không có tâm trạng để phản ứng lại hắc, sau này cũng không biết phải tìm đâu ra những kinh nghiệm tàn bạo như vậy.

Bạch Khải mơ màng suy nghĩ về hướng phát triển tương lai của Alpha.

“Giờ hãy thử xem hiệu quả của trứng Thanh Đồng nào.”

Bạch Khải bảo Alpha thu hồi kỹ năng, sau đó đưa Alpha vào không gian Ngự Thú, đồng thời tập trung tinh thần vào quả trứng hoàn toàn mới màu đồng.

Chẳng bao lâu, ánh sáng quang mang từ xung quanh bức tranh màu đồng nhanh chóng lóe lên, rồi kết lại thành hình một quả trứng.

Tiến hóa trực tiếp trong không gian Ngự Thú này chính là khả năng đặc biệt của trứng Thanh Đồng.

Bởi vậy, hắc có thể tùy thời tiến hóa.

Chương 47 - Lộ trình tiến hóa của Husky

Chương 47: Lộ trình tiến hóa của Husky

Bạch Khải nhìn vào trứng Thanh Đồng đang yên lặng nằm trong Ngự Thú không gian, cảm thấy hài lòng và gật gật đầu. Sau đó, hắn lập tức cảm nhận được cơn suy yếu ập đến.

Quả thật, sau khi trứng tiến hóa lên cấp, mức tiêu hao năng lượng cũng đã thay đổi rất lớn.

Bạch Khải lấy ra một số chai Thiên Thần nước, uống vài ngụm, nhưng cảm giác không được cải thiện nhiều. Cuối cùng, hắn đã uống cạn một chai lớn và sau đó sử dụng thêm vài bình nữa. Lúc này, cảm giác suy yếu mới dần biến mất.

Tiến hóa có thể được thực hiện bất cứ lúc nào là một điều tuyệt vời, nhưng mức tiêu hao lại là một vấn đề lớn, không thể cứ mang theo một đồng Thiên Thần nước bên người.

Nếu hắn có một số trang bị lưu trữ thì tốt biết mấy.

Loại trang bị này cũng có trên trang web của Hiệp hội Ngự Thú Sư, nhưng tiếc là giá cả lại rất cao, Bạch Khải không thể chịu nổi.

Thậm chí, cho dù có đủ tiền, hắn cũng không chắc có thể mua được.

Nghĩ qua nghĩ lại, thứ thực tế nhất lúc này là nhanh chóng thông qua tòa tháp bí cảnh tiếp theo, để xem có thể không lấy được quyền khống chế.

Khi đó, hắn có thể đưa Alpha và Husky vào tháp bí cảnh mà không lo ngại bị người khác khiêu nại.

Nhưng đó là chuyện của sau này, việc hiện tại hắn cần làm là thiết lập khế ước với con thú cưng thứ hai.

Bạch Khải tiến đến trước mặt Husky, vỗ vỗ cái đầu to lông xù của nó và hỏi: “Husky, ngươi có muốn trở thành sủng thú của ta không?”

Husky nhe răng mỉm cười.

(A? Bây giờ không phải là của ta sao?)

Thấy vẻ mặt nghi ngờ của Husky, Bạch Khải không nhìn được cười, rồi hấn kích hoạt chú văn thứ hai trên mu bàn tay trái.

Chỉ lát sau, dưới chân và đỉnh đầu của Husky xuất hiện hai đạo phù trận sắc thanh đồng, từ từ tụ lại, và cơ thể Husky dần dần biến mất.

Quá trình này không khác gì so với khi khế ước với Alpha, chỉ là màu sắc phù trận có vẻ hơi khác một chút.

Thông thường, phù trận của Ngự Thú sư nhị giai đều có màu trắng, nhưng của Bạch Khải lại là sắc thanh đồng.

Có lẽ cái này bị ảnh hưởng bởi trứng Thanh Đồng.

Rất nhanh, hai đạo phù trận hoàn toàn ngưng tụ, một dòng nước ấm bắt đầu trào ra, bắt đầu bổ sung cho cơ thể và linh hồn của Bạch Khải.

Như vậy, xem như hấn chính thức trở thành một Ngự Thú sư nhị giai.

Với năng lực nhận biết và học hỏi mạnh mẽ như vậy, không có gì ngạc nhiên khi hấn lại có tinh thần lực dị hóa.

Mặc dù giá trị năng lượng có chút thấp, nhưng khi lên tới nhất giai, hấn sẽ có sự cải thiện.

Gâu gâu gâu!

(Người, đây là nơi nào? Mau thả ta ra!)

Trí tuệ của Husky rõ ràng cao hơn Alpha, chỉ sau khi khế ước không lâu, nó đã có thể gửi ý nghĩ đến Bạch Khải một cách rõ ràng.

Bạch Khải triệu hoán Husky ra, cảm nhận được sự kết nối chặt chẽ giữa hai người, hấn nói: “Vì ngươi đã trở thành sủng thú của ta, vậy để ta đặt cho ngươi một cái tên nhé.”

Gâu!

(Đặt tên? Ta tự đặt cho mình!)

Lần đầu tiên trò chuyện thân mật với sủng thú, Bạch Khải cảm thấy rất thú vị, và liền đồng ý với yêu cầu của Husky.

“Nói đi, ngươi muốn gọi là gì?”

A ô! A ô!

(Nicolas - Triệu Tứ!)

Husky rất hưng phấn, ngay lập tức đưa ra tên của mình, nhưng Bạch Khải lại vô tình từ chối.

“Người sẽ gọi là Beita, hợp với Alpha, dễ nhớ hơn.”

A ô?

(Đến lượt quyền của chó thì sao? Tên này không được hay sao?)

Bạch Khải nhấn mạnh vào hai hàng của Husky, nhìn vào thân thể nửa máy móc của nó thì chợt nghĩ đến điều gì.

Cái tên này có vẻ không đúng, nếu kế ước đầu tiên chính là cái này thì chẳng phải là AlphaGo (Alpha cầu) sao?

Ách... Sai lầm lớn.

Bạch Khải tiếc nuối lắc đầu, sau đó không màng đến sự kháng cự của Husky, trực tiếp đưa nó vào Ngự Thú không gian để ấp trứng.

Gần đây, mặc dù Husky đã tiến hóa không ít, nhưng đẳng cấp trưởng thành và huyết mạch vẫn còn quá thấp, hẳn cần phải nâng đẳng cấp cho nó.

Nếu không đến lúc đi thách thức một tòa tháp bí cảnh, Husky sẽ không đủ sức tham gia vào trận chiến.

“Minh Hoàng đi đâu rồi nhỉ?”

Không biết có phải lòng tự trách hay không, Tàn hội trưởng trở về, thấy Bạch Khải chỉ có một mình chờ ở sân huấn luyện thì có chút nhú mày.

Gia hỏa này, cái chấp niệm quá sâu rồi.

Nghe thấy giọng nói của Tàn hội trưởng, Bạch Khải đứng dậy, nói: “Minh Hoàng nói ta đã là nhị giai, nhiệm vụ của hắn hoàn thành nên đã đi rồi.”

“Đã là nhị giai? Thật không? Chờ chút! Người vừa nói gì?”

Tàn hội trưởng không còn giữ vẻ lạnh nhạt như thường, ông lập tức tiến lại gần và nắm chặt tay trái của Bạch Khải, vào lúc nhìn thấy hai đạo chú văn trên đó mới tin tưởng.

“Huấn luyện như vậy mà cũng có thể ngay lập tức trở thành nhị giai, Ngự Thú sư truyền kỳ thật sự mạnh mẽ như vậy sao?”

Trên mặt Tần hội trưởng thoáng cái xuất hiện một chút thất vọng, có vẻ như ông cảm thấy bản thân không thể đột phá đến truyền kỳ, nhưng rất nhanh đã điều chỉnh lại và nói với vẻ sâu sắc.

“Nếu ngươi đã đạt đến nhị giai, vậy tiếp theo chính là phải thật tốt chọn lựa con sủng thú thứ hai của ngươi. Con đầu tiên là do vận may mới gặp được loại biến dị, còn con thứ hai không thể qua loa được.”

Tần hội trưởng vừa dứt lời, ông nhận ra rằng trong sân huấn luyện dường như thiếu một sinh vật, khi nhìn thấy nụ cười lúng túng của Bạch Khải, khóe mắt ông không khỏi co giật.

“Ngươi đã khế ước với con Cực Địa Băng Lang đó sao?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu: “Đúng vậy, con này ta nuôi một thời gian, đã có chút tình cảm rồi.”

“Nếu đã có tình cảm, thì ngươi có thể làm sủng vật nuôi. Với thiên phú của ngươi, hoàn toàn có thể khế ước được một sủng thú tốt hơn.”

Tần hội trưởng thấy đau lòng, nhưng một khi đã khế ước, thì không thể thay đổi, ông chỉ có thể tìm cách khác.

“Được rồi, Cực Địa Băng Lang thì là Cực Địa Băng Lang, ít nhất cũng là một chủng tộc có tiềm năng cao, tốt hơn nên chăm sóc kỹ lưỡng cho nó.”

“Trong hiệp hội cũng có một số người đã thành công bồi dưỡng được Cực Địa Băng Lang Vương, đến lúc đó sẽ kêu họ chỉ bảo cho ngươi một chút.”

Cực Địa Băng Lang Vương? Hình như con Husky này không có cơ hội tiến hóa đến mức đó.

Nghĩ đến hình dáng nửa máy móc của Husky, Bạch Khải lập tức loại bỏ phương án tiến hóa này.

“Còn có những lộ trình tiến hóa khác sao? Ta đã có một con sủng thú thuộc băng hệ rồi?”

Tần hội trưởng suy nghĩ một chút rồi nói: “Theo như tôi biết, Cực Địa Băng Lang còn có hai loại lộ trình bồi dưỡng.”

“Loại thứ nhất là ám, biến thành băng và huyết nguyệt người sói, cấp bậc lãnh chúa trung đẳng, nhưng độ khó trong việc bồi dưỡng khá lớn và cần ở một điều kiện đặc thù, tôi không quá đề cử.”

“Loại thứ hai là băng, biến thành Thanh Lân Lang với thuộc tính băng và độc, cấp thấp lãnh chúa, mức độ bồi dưỡng tương đối dễ hơn, nếu người thấy hứng thú thì có thể thử.”

“Tuy nhiên, cả hai phương hướng đều sẽ ảnh hưởng đến tính cách của Cực Địa Băng Lang, vì vậy người cần chuẩn bị tinh thần cho sự thay đổi tính cách của sủng thú.”

“Tôi không đề nghị người bồi dưỡng Huyết Nguyệt người sói bởi vì đã có Ngự Thú sư gặp phải nguy hiểm từ chính sủng thú của mình. Dù nó rất mạnh, nhưng mạo hiểm.”

Nghe xong những lộ trình tiến hóa khác từ Tần hội trưởng, Bạch Khải cảm thấy không tệ. Còn chuyện tính cách có thể thay đổi lớn...

Liệu còn có thể trở nên quá khác biệt so với Beita thế này sao?

Chương 48 - Ngón tay vàng khủng bố như vậy

Chương 48: Ngón tay vàng khủng bố như vậy

“Người đã quyết định chưa, có muốn chọn con đường đó không?”

Beita mang trong mình tinh thần lực dị hóa, hai loại tiến hóa đều hữu ích, vì vậy không ảnh hưởng quá nhiều đến nó.

Tuy nhiên, Huyết Nguyệt, người sói thuộc tính và Alpha hoàn mỹ trùng điệp, là điều mà Bạch Khải cũng không có ý định bồi dưỡng, nếu không sẽ quá đơn điệu về thuộc tính.

Còn về Thanh Lân Lang, độc thuộc tính cũng không tệ, nhưng sau khi xem tình trạng vài ngày trước, Bạch Khải bắt đầu nghi ngờ không biết bản thân có bị hai hàng cho hạ độc chết hay không.

“Hội trưởng, chỉ có những thứ này thôi sao?”

Tần hội trưởng lắc đầu, nói: “Ngoài các sủng thú thuộc hệ côn trùng, thì hầu hết các sủng thú chỉ có từ hai đến ba loại tiến hóa hình, giống như con khô lâu của người đã coi như là trường hợp đặc biệt rồi.”

“Thật vậy sao...”

Bạch Khải trầm mặc, lúc đầu còn nghĩ có những tiến hóa hình cường đại nào để tham khảo, nhưng giờ thấy mình đã nghĩ xa quá.

Mặc dù Beita là Cực Địa Băng Lang, nhưng thuộc tính băng đã bị thoái hóa, mà nghiêm túc mà nói, trừ về bề ngoài, con vật này gần như không còn gì liên quan đến Cực Địa Băng Lang nữa.

Nếu là vậy, bản thân có cần thiết phải nhất định tuân theo con đường tiến hóa của Cực Địa Băng Lang không?

Dù sao có trứng tiến hóa trong tay, không phải là bản thân có thể tự do DIY sao?

Quả nhiên, sắt thép Gallulu mới là chính đạo!

Bạch Khải nhanh chóng cảm thấy nhẹ nhõm, cúi mình chào Tần hội trưởng, nói: “Ta đã có ý tưởng, cảm ơn hội trưởng đã chỉ dẫn.”

“Ngạch, ngươi không cần bồi dưỡng phương pháp sao?”

Tần hội trưởng có chút nghi ngờ hỏi: “Hay là ngươi quyết định theo con đường bình thường để nuôi dưỡng?”

“Đi từng bước một đã, biết đâu tự nhiên nó sẽ tiến hóa nữa chứ.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Đúng rồi hội trưởng, còn có gì khác về phúc lợi trong kế hoạch đặc biệt bồi dưỡng không? Ví dụ như tài chính, vật liệu gì đó.”

“Ngươi đã xài hết 20 triệu rồi sao?”

“Khụ khụ, đầu năm nay tiền không đủ dùng, hội trưởng ngươi hiểu mà.”

Tần hội trưởng hơi kinh ngạc liếc Bạch Khải, nói: “Có nhưng ngươi tạm thời không cần dùng đến.”

“Hiệp hội sẽ cung cấp miễn phí cho hội viên một đầu lãnh chúa cấp sủng thú khế ước, ban đầu ta còn định giúp ngươi chọn lựa, ai ngờ ngươi nhanh chóng như vậy mà đã khế ước rồi.”

Miễn phí cung cấp một đầu lãnh chúa sủng thú?

Bạch Khải cảm thấy lòng mình như rỉ máu.

“Vậy, hội trưởng, phúc lợi này có không?”

Tần hội trưởng lắc đầu, nói: “Thì sẽ không có, nhưng ngươi cần phải chờ thêm một thời gian.”

“Vậy là tốt rồi, không phải sẽ thua lỗ lớn.”

Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, mặc dù lý thuyết hẳn có thể tiến hóa bất kỳ sủng thú nào thành lãnh chúa thậm chí còn cao hơn, nhưng tại sao lại không tiết kiệm thời gian cho mình.

“Đã vậy, ta đi về trước nhé.”

Bạch Khải vẫn chưa tìm hiểu kỹ hiệu quả của Trừng Thanh Đồng, bên cạnh lại không còn gì để sử dụng, hẳn định trở về.

Tần hội trưởng ngăn Bạch Khải lại, đưa cho hắn một tờ thông báo, nói: “Đợi chút, vì ngươi đã đột phá, chuyện này cũng có thể giao cho ngươi.”

“Hào Lực cúp hữu nghị thi đấu? Tại sao ta lại cảm thấy như đã nghe thấy ở đâu đó...”

Bạch Khải nhận lấy tờ thông báo, xem những thông tin bên trên, lập tức nhớ ra.

Alpha đã từng giao đấu với đối thủ, một người cơ bắp vạm vỡ, dường như chính là Hào Lực đạo quán.

“Những năm gần đây, thành phố Cổ Túc càng ngày càng phát triển, không ít đạo quán và tập đoàn đang muốn vào đây, Hào Lực đạo quán cũng là một trong số đó.”

“Với danh tiếng của Hào Lực đạo quán trong liên bang, họ hoàn toàn có khả năng leo lên thành phố Cổ Túc, nhưng không may, họ đã bị các sự kiện khác làm phân tâm.”

“Sự kiện khác?”

Bạch Khải ngăn người, sau đó hiểu ngay.

Đầu tiên là Minh Hoàng chi tử định cư tại thành phố Cổ Túc, tiếp theo là Tháp Than Văn xuất hiện, làm cho dân thành phố Cổ Túc gần như chỉ chú ý tới hai chuyện này, không ai để ý đến những thứ khác.

“Vì vậy, để làm dịu tình cảnh này, Hào Lực đạo quán quyết định tổ chức một trận hữu nghị thi đấu, mời tất cả thực tập sinh Ngự Thú sư xuất sắc trong toàn thành phố Cổ Túc tham gia.”

“Để đạt được hiệu quả tốt nhất, lần thi đấu này có phần thưởng hậu hĩnh, ba hạng đầu còn có thêm phần thưởng, quả thực là một tin không nhỏ.”

Phần thưởng?

Hai mắt Bạch Khải lập tức sáng lên.

Hắn dù đã là Nhị giai Ngự Thú sư, nhưng còn chưa tham gia khảo hạch nghề nghiệp Ngự Thú sư, thành ra vẫn chỉ là thực tập sinh, tham gia cuộc chiến này có phải là đi vào chỗ chết không?

“Người đừng nghĩ như vậy quá tốt, Hào Lực đạo quán tổ chức trận này để nâng cao thanh danh chứ không phải vì muốn cho các người kiếm tiền, cho nên đối phương chắc chắn đã chuẩn bị kỹ càng.”

Tần hội trưởng cắt đứt giấc mơ của Bạch Khải, nói: “Người lần này coi như đại diện cho Hiệp hội Ngự Thú Sư thành phố Cổ Túc tham gia, nếu thua quá thảm, ta chỉ có thể hỏi người mà thôi.”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Đã rõ, ta sẽ cố gắng hết sức.”

Tần hội trưởng dừng lại một chút, nói: “Ta để chút nữa lại dạy người một phương pháp ẩn tàng chú văn, hiện tại một tòa tháp bí cảnh đã mở ra, đừng nói chuyện người đã đột phá cho người khác biết.”

Chú văn còn có thể ẩn tàng?

Đúng là một chiêu giấu mình chờ thời!

Bạch Khải liên tục gật đầu, theo chỉ dẫn của Tần hội trưởng thực hiện từng bước, nhanh chóng đã ẩn giấu thành công chú văn thứ hai.

“Cuộc thi sẽ diễn ra vào ba ngày nữa, người về chuẩn bị thật tốt, đến lúc đó ta sẽ gửi thông tin đăng ký cho người.”

Thấy Bạch Khải đã nắm rõ phương pháp, Tần hội trưởng cũng không nói nhiều nữa, lập tức rời đi.

Là hội trưởng Hiệp hội Ngự Thú Sư thành phố Cổ Túc, mỗi ngày hẳn có hàng tá việc phải giải quyết, còn với Bạch Khải, nếu là người khác chắc hẳn sẽ không lười biếng như vậy.

Khi Tần hội trưởng rời đi, Bạch Khải cũng trực tiếp trở về nhà, thấy vẫn chưa có dấu hiệu áp trúng cho hai viên Trứng Thanh Đồng, hẳn liền ngồi xếp bằng và bắt đầu ngẫm nghĩ.

Răng rắc.

Cuối cùng, viên trứng Alpha cũng vỡ ra, và Bạch Khải lập tức tỉnh lại, nhấn nút bấm giờ trong tay.

Hắn nhớ rõ thời gian, chờ đợi một lát, viên trứng Beita cũng vỡ.

“Trúng Thanh Đồng thì lần thứ nhất mất hai giờ, gấp đôi so với trúng Hắc Thiết, không biết hiệu quả có phải gấp bội như vậy không.”

Bạch Khải quyết định triệu hồi Alpha đầu tiên, một đoạn tin tức từ trúng Thanh Đồng phản hồi lại cho hắn.

[tên] : Băng Ảnh kiểm thị (Alpha)

[chủng tộc] : Băng hệ, Vong Linh hệ

[trưởng thành đẳng cấp] : Nhất giai cấp bốn

[huyết mạch đẳng cấp] : Cao đẳng tinh anh

[chủng tộc kỹ năng] : Gãy xương tái tạo (hoàn mỹ), thép hóa khung xương (tinh thông), Băng Kiếm trăm (thuần thực), hoa sen Âm Ảnh (tinh thông), Băng chi khai giáp (tinh thông)

[năng lượng giá trị] : 5000

[trạng thái] : Có thể tiến hóa

Một lần tiến hóa trực tiếp tăng lên thêm một cấp, năng lượng giá trị tăng thêm 2000?

Theo xu thế phát triển này, Alpha hoàn toàn có khả năng trong lần tiến hóa tiếp theo sẽ phá vỡ ngưỡng năng lượng giá trị một vạn!

Sủng thú sử dụng kỹ năng cần tiêu hao năng lượng giá trị, mà mức độ tiêu hao này sẽ trực tiếp quyết định số lần sủng thú có thể sử dụng kỹ năng.

Cùng cấp độ, kỹ năng tương tự, sủng thú cấp lãnh chúa sẽ có số lần sử dụng nhiều hơn cấp tinh anh. Sự khác biệt này nằm ở giá trị năng lượng.

Thông thường mà nói, đối với Alpha như vậy, tinh anh sủng thú cấp một có năng lượng giá trị thấp nhất thường là một nghìn, hiện tại mà tăng thêm hai nghìn, tương đương với việc Alpha này có thêm hai đầu năng lượng cấp Tinh Anh.

Trúng Thanh Đồng, thật sự là khủng bố như vậy sao?

Chương 49 - Hữu nghị thi đấu

Chương 49: Hữu nghị thi đấu

Sau khi kiểm tra tình trạng của Alpha, Bạch Khải tiếp tục gọi ra Husky.

Husky không phát triển nhanh như Alpha, nhưng tính đến việc cả đẳng cấp trưởng thành và huyết mạch của Husky đều thấp hơn Alpha, thì tốc độ này vẫn khá khả quan.

Gâu gâu gâu!

(Tôi cảm thấy có sức lực nhưng không biết dùng vào đâu!)

Năng lượng giá trị gia tăng khiến Husky trở nên phấn khích, nó vung chân chạy thẳng về phía Bạch Khải.

“Người này tinh lực sao mà tốt thế này.”

Bạch Khải nhìn thấy bộ dạng này của Husky thì có chút bất đắc dĩ thở dài. Đang định mở ra trang bị điều khiển dòng điện, anh mới phát hiện điều khiển từ xa đã bị hỏng, trên đó còn có dấu răng nanh để lại rõ ràng.

“Alpha, giúp nó tỉnh táo một chút.”

Ken két ken két.

(Tỉnh táo một chút?)

Alpha hơi nghi ngờ, nghiêng đầu một chút. Sau đó, nó lắc mình chắn trước mặt Husky và dùng một cú đập mạnh vào đầu Husky.

A ô...

(Bất cẩn rồi, tôi không kịp tránh...)

Husky ngã xuống đất, bất tỉnh, và ngay sau đó đã bị Alpha khiêng về phía Bạch Khải.

“Ngạch, ta chỉ là muốn nhờ người giúp hấn bình tĩnh lại, đánh làm gì?”

Ken két ken két.

(Có khi nào trên TV đều là diễn như vậy không?)

Thấy vẻ mặt vô tội của Alpha, Bạch Khải im lặng.

Có lẽ thật sự cần phải cho Alpha xem một vài bộ phim truyền hình rồi.

“Thôi nào, như vậy cũng tốt, dù sao việc ngã bất tỉnh sẽ không ảnh hưởng tới tiến hóa.”

Bạch Khải thu Husky vào Ngực Thú không gian, sau đó lại tiến hành tiến hóa một lần nữa, trong khi Alpha thì theo thường lệ quay về phòng huấn luyện của mình.

Cũng là vong linh tộc, nhưng con chim bên kia lại lợi hại hơn hẳn.

Chẳng lẽ chỉ vì có thêm một đôi cánh?

Alpha như có điều suy nghĩ, không tự chủ được mà đung đung những xương sườn của mình.

...

Ong ong ong...

Bạch Khải miễn cưỡng mở mắt, vẫn đang trong tình trạng buồn ngủ, nhận nghe điện thoại.

“Người chờ một chút, tôi sẽ gọi điện thoại ngay bây giờ.”

“Bạch Khải!”

Âm thanh trầm thấp của Tần hội trưởng từ trong điện thoại truyền ra, lập tức khiến Bạch Khải tỉnh táo.

“Hội trưởng, có chuyện gì không?”

“Có chuyện gì? Tự người nhớ lại xem hôm nay là số mấy rồi?”

Bạch Khải có chút ngẩn ngơ, gãi gãi đầu, sau khi nhìn thấy tờ thông báo trên mặt bàn mới phản ứng lại.

Ôi trời, sao mà quên việc này!

Nhìn ra cửa sổ, ánh mặt trời đã gần giữa trưa, hắn nói: “Vậy, bây giờ ta còn kịp đến không?”

“Người cảm thấy thế nào?”

Nghe thấy giọng điệu rõ ràng có chút tức giận của Tần hội trưởng, Bạch Khải lập tức cảm thấy sốc.

Tiền thưởng, cứ như vậy mà không còn sao?!

Thì hẳn còn cách nào để hack?! Còn cách nào để nghiên cứu?!

Bạch Khải ngay lập tức cảm thấy cuộc đời thật tăm tối, trong khi giọng nói của Tần hội trưởng từ điện thoại truyền ra.

“Yên tâm, cuộc thi vẫn chưa chính thức bắt đầu. Nhưng nếu người lại không nắm bắt lời nói, ta sẽ cần phải nói lại với La Tường về danh sách dự thi rồi.”

Bạch Khải lập tức từ trên giường nhảy xuống, uống một bình Thiên Thần nước để lấy lại sức, rồi thẳng tiến đến Hào Lực đạo quán.

“Được, ta sẽ ngay lập tức đến.”

...

Khu Giang Ngô.

Hào Lực đạo quán.

Đúng như tên gọi, Hào Lực đạo quán, toàn bộ kiến trúc đều mang đậm phong cách Hán cứng rắn, cùng với đám cơ bắp trắng kiện đứng bên ngoài cổng, nổi bật giữa khu phố cổ Giang Ngô.

Trên sân thi đấu tạm thời trước cửa đạo quán, tám thanh niên Ngự Thú sư đứng đó, biểu hiện có chút chân thành lắng nghe một nam tử cơ bắp phía trước nói chuyện.

Hạ Hiên, bị ánh nắng hè chói chang làm khó chịu, tiến đến bên Cao Trình, hỏi: “Viện trưởng Hào Lực đạo quán không phải được gọi là Bôn Lôi thủ sao, hẳn là một người rất sáng khoái, sao lại có thể nói như vậy?”

Cao Trình vẫn không trả lời, còn Hàn Vi thì quay sang nói: “A ~ nếu người biết rõ tên thật của hắn, sẽ không thấy kỳ lạ.”

“Ồ ~”

“Hào Lực đạo quán viện trưởng tên thật là Văn Nhượng Thủy. Một khi bắt đầu nói, hẳn giống như dòng sông dài thao thao bất tuyệt, nên cứ yên tâm chờ đi.”

Nói rồi, Hàn Vi chỉ vào vị trí vẫn còn trống trong đội ngũ, nói tiếp: “Hơn nữa, vẫn còn người chưa đến, có khả năng trong

thời gian ngắn cũng không xuất hiện.”

Lục Viễn nghe xong thì sửng sốt, sau đó mới phản ứng lại.

Để thể hiện sức mạnh của đạo quán, Hào Lục đạo quán lần này đặc biệt mời những Ngự Thú sư đã có thành tích tốt trong các kỳ thi sát hạch trước đây tham gia hữu nghị thi đấu.

Tuyển thủ của Hào Lục đạo quán thì đã có mặt từ lâu, nhưng bên phía Cổ Túc chỉ có hai người vẫn chưa tới.

Một là Hạ Hiên, nghĩ đến việc hắn không thích kiểu thi đấu này cũng có thể hiểu được.

Còn một người khác, không ai khác chính là Bạch Khải.

“Thật sự phải đợi lâu như vậy sao...”

Cảm nhận xung quanh nóng bức, Lục Viễn đầy oán trách.

Cuối cùng, khi các học viên của Hào Lục đạo quán sắp không thể chờ nổi nữa, Bạch Khải rốt cuộc cũng đến nơi.

“Gã kia, cuối cùng cũng đã tới.”

Thấy Bạch Khải xuất hiện, Cao Trình không khỏi thở phào nhẹ nhõm, trong khi Hàn Vi thì im lặng nhìn, nói: “Chỉ là không biết gã này làm sao mà lại trông như vậy? Bị thú cung cắn à?”

Bởi vì ra ngoài quá vội vàng, Bạch Khải nhìn như một bức tranh khổ cực, thêm vào đôi mắt quầng thâm chẳng khác gì gấu trúc, hoàn toàn là hình ảnh của kẻ bị cướp hết sức sống.

Nhưng điều khiến người khác không thể hiểu nổi là tại sao hắn lại cười một cái đầu lâu đi đến?

“Tôi thề, thú cung tiếp theo của tôi nhất định phải chọn một con bay được!”

Bạch Khải từ trên lưng Alpha bước xuống, thăm thề.

Giao thông ở thành phố Cổ Túc thật sự khiến hắn cảm động. Nếu không phải hắn quyết đoán nhanh, để Alpha cũng hắn đi, không biết bây giờ hắn còn bị kẹt ở đâu nữa.

Bạch Khải bước đến vị trí của mình, Cao Trình nhỏ giọng hỏi: “Bạch Khải, sao người mới đến, còn người... hắn là không có việc gì chứ?”

“Không có việc gì, chỉ là dạo gần đây ngủ không ngon.”

Bạch Khải ngáp một cái, nhìn vẫn còn đang thao thao diễn thuyết, Văn Nhược Thủy, hỏi: “Vị đại ca này nói đến bao lâu nữa, khi nào thì bắt đầu thi đấu?”

Khảo sát những thứ mới mẻ, Bạch Khải trong ba ngày qua gần như chưa dừng lại việc tiến hóa cho hai thú cưng, và giờ đây thậm chí ngay cả bình Thiên Thần nước cũng không đủ để giải tỏa cơn mệt mỏi.

“Thời gian cũng không còn nhiều, lần nữa cảm ơn các vị đã đến, chúng ta sắp bắt đầu thi đấu.”

Thấy Bạch Khải đến, Văn Nhược Thủy cuối cùng cũng dừng diễn thuyết, bắt đầu thông báo quy tắc cho lần thi đấu này.

“Để toàn bộ khán giả có cơ hội thấy được thực lực của các vị trẻ tuổi, lần này thi đấu không áp dụng truyền thống 1 vs 1, mà là thi đấu theo hình thức thủ lôi chiến.”

Chương 50 - Cuộc chiến tay đôi

Chương 50: Cuộc chiến tay đôi

“Thủ lôi chiến à?”

Bạch Khải có chút nghi hoặc, trong khi đó Cao Trình giải thích: “Thủ lôi chiến thực ra là một loại đấu trường, người có thể chọn công lôi hoặc thủ lôi; ai thủ được nhiều nhất sẽ được xem là người thắng.”

Hàn Vi nhăn mặt, nói: “Cách này đối với thú sủng và Ngự Thú sư có thể bay liên tục là một thử thách lớn, khá phiền phức, nếu biết sớm thì ta đã không đến đây.”

“À, đúng vậy.”

Bạch Khải nhận ra, nhưng thấy nhiều người đang nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ, liền hỏi: “Có chuyện gì vậy? Có cái gì trên mặt ta à?”

“Đây là kiến thức cơ bản của Ngự Thú sư, mà người không biết sao?”

Lục Viễn im lặng nhìn Bạch Khải, không hiểu sao chỉ trong một tháng mà hắn lại có thể tăng lên loại thực lực này.

“Không có cách nào, ta là sinh viên chuyên học về võ thuật, chưa bao giờ học những thứ này.”

Bạch Khải không kháng cự, chỉ vô tội nhún vai.

“Xem ra mọi người không còn nghi ngờ gì, vậy thì các vị hãy bắt đầu đi.”

Sau khi tuyên bố bắt đầu cuộc thi, Văn Nhược Thủy lùi lại, nhường cho một trọng tài chuyên nghiệp.

“Lần này trong thủ lôi chiến áp dụng quy tắc tính điểm, mỗi thí sinh đều có một lần công lôi và một lần thủ lôi. Mỗi lần thành công thủ lôi sẽ ghi được một điểm, và người bị đánh bại sẽ chuyển điểm đó cho người thắng.”

“Vậy có ai muốn làm người trước tiên thử thủ lôi không?”

Còn chưa dứt lời, một người từ Hào Lục đạo quán bước ra, dẫn đầu theo cách tự tin.

“Học viên Hào Lục đạo quán, Điền Bình, xin mời các vị chỉ giáo.”

Điền Bình bước lên giữa sàn đấu, một con quái vật sáu tay từ một phù trận màu trắng hiện ra chậm rãi.

“Văn viện trưởng, học viên này rất xuất sắc, sao còn chưa trở thành Ngự Thú sư nghề nghiệp?”

Tần hội trưởng nhìn Điền Bình và Quái Lục Ếch vài lần, nói: “Con Quái Lục Ếch này nhanh chóng tiến vào nhị giai sao?”

Văn Nhược Thủy cười lớn, đáp: “Tần hội trưởng quá khen, cậu bé này ngoài việc đánh nhau ra, không biết gì cả, nên vẫn chưa thi đậu.”

Ta tin ngươi thì có mà là quý.

Tần hội trưởng trên mặt vẫn cười, nhưng trong lòng đã mắng cho thỏa thích.

Con Quái Lục Ếch này chắc chắn đã đạt cấp độ một giai tám, thêm vào thuộc tính cận chiến vốn dĩ đã rất mạnh, nếu nói Văn Nhược Thủy không cố ý sắp xếp thì hẳn đã không tồn tại vài năm qua.

Ngày nay, ngay cả cận chiến hệ Ngự Thú sư cũng đông như vậy.

Cũng may phía mình không có chuẩn bị, nếu không thật sự bị gia hỏa này tính toán.

Dưới sàn đấu, các thí sinh cũng phát hiện sự khác biệt của Quái Lục Ếch, Lục Viễn thậm chí còn bắt đầu tính toán một cách tỉ mỉ.

Thủ lôi chiến mà dựa vào điểm tích lũy để thắng, cho nên thông thường mà nói, càng về sau tình thế càng có lợi cho người chơi.

Con Quái Lục Ếch của Điền Bình là hình thức tiến hóa từ Hào Oản Oa, năng lực cận chiến cực mạnh, mà U Cốc Cự Hồ của hắn cũng là dạng cận chiến, dù có tăng cường, nhưng cũng chưa chắc có ưu thế rõ rệt.

Hay là trước hết quan sát đã.

“Không ai khiêu chiến sao? Vậy ta sẽ lên trước.”

Thấy không ai dám dẫn đầu khiêu chiến, Bạch Khải quyết định bước lên đài, nhưng Hàn Vi lại nhanh chóng chiếm ưu thế và lên đài.

“Xin lỗi, ta có hẹn sau, không thể nhường người được.”

Hẹn hò gì chứ? Ta còn định đánh nhanh xong để về nhà ngủ nữa.

Bạch Khải trợn mắt, nhưng đành phải lùi lại.

Hàn Vi vẫy tay về phía Bạch Khải rồi triệu hồi con Phong Ma Lang của mình, đối Diện Bình nói: “Ta vội nên hãy nhanh một chút được không?”

Diện Bình nhún vai tỏ vẻ không sao, còn trọng tài thì bắt đầu.

“Cuộc thi bắt đầu!”

Ngay khi vừa dứt lời, Phong Ma Lang liền biến mất tại chỗ, lao vòng quanh lôi đài, từng nhát đao gió từ bốn phương tám hướng nhắm vào Quái Lực Ếch.

Quái Lực Ếch có khả năng cận chiến rất mạnh, Hàn Vi dĩ nhiên sẽ không ngu ngốc mà chọn cách đánh cận chiến, hơn nữa khả năng tầm xa của Phong Ma Lang cũng rất mạnh.

“Quái Lực Ếch.”

Nhận thấy Hàn Vi không có ý định chơi cận chiến với mình, Diện Bình không chút ngạc nhiên, truyền đạt một đoạn ý niệm cho Quái Lực Ếch.

Oa oa!

Quái Lực Ếch kêu hai tiếng, thân hình lớn linh hoạt tránh được tất cả đao gió, sau đó dồn lực nhảy lên, một cơn sóng chấn động vô hình lan tỏa ra khắp nơi.

Chà đập.

Hàn Vi hiển nhiên không ngờ Quái Lực Ếch động tác nhanh như vậy, Phong Ma Lang không kịp né thì đã trúng phải chấn động mạnh, ngã nhào xuống đất.

Sau đó, Quái Lực Éch nhảy lên một cái, cú đập mạnh hướng vào Phong Ma Lang, nó nhanh chóng đứng dậy tránh né, nhưng Quái Lực Éch với sáu cánh tay lại tạo thành một cơn bão xoáy vĩ đại trên không trung, cưỡng ép kéo Phong Ma Lang lại.

Phanh!

Phong Ma Lang không kịp tránh, bị Quái Lực Éch tấn công một cách mạnh mẽ, nhanh chóng mất khả năng chiến đấu.

“Hàn Vi, đã bị đánh bại sao?”

Nhìn Hàn Vi dễ dàng thua như vậy, Cao Trình có chút bất ngờ, trong khi hơn mười thí sinh còn lại cũng ngừng hết khiêu chiến.

Dù có ý định kết thúc nhanh chóng, nhưng Hàn Vi cũng không hề hoảng hốt, chỉ không thể ngờ tình hình lại như thế này.

“Gia hỏa này có vấn đề về cấp độ.”

Hàn Vi lầm bầm, thu hồi Phong Ma Lang và xuống đài, nói: “Con thú sủng của hãn có cấp độ và kỹ năng rất cao, các người phải cẩn thận.”

Cẩn thận thì làm sao mà cẩn thận được.

Lục Viễn có vẻ rầu rĩ.

Ban đầu còn định chờ người khác tiêu hao sức lực của đối thủ rồi mới lên, nhưng nếu ngay cả Hàn Vi cũng bị tiêu diệt thì họ lên cũng khó mà làm gì được.

“Có vấn đề về cấp độ sao?”

Bạch Khải liếc nhìn khuôn mặt thành thực có phần quá dị của Điền Bình và chợt nhận ra.

Người đàn ông này lại giả mạo một người trẻ tuổi tham gia thi đấu, thật sự là đáng ghê tởm.

Cái này không thể nào dễ yên.

Nhìn thấy Bạch Khải hình như có ý định đấu, Cao Trình lo lắng nói: “Bạch Khải, người có vẻ không được khỏe lắm, nếu không ta lên trước dò xét thử.”

“Không cần, ta sợ đợi chút nữa lại ngủ mất.”

Cũng bởi vậy mà ta mới không nhường người. Nhìn tình trạng của người, lúc nào cũng có thể ngã quỵ.

Nếu ngay cả Bạch Khải cũng thua, thì thể hệ trẻ của thành phố Cổ Túc sẽ bị Hào Lực đạo quán áp đảo hoàn toàn.

Đến lúc đó, chỉ có trời biết kỳ thi nghề nghiệp sẽ khó khăn đến mức nào.

Bạch Khải cùng Alpha cùng lên sàn đấu, chưa kịp giới thiệu bản thân thì đã nghe thấy tiếng kinh hô từ khán đài của Hào Lực đạo quán.

“Là người?! Cái tên âm hiểm khốn kiếp?!”

Ồi, ai lại không có việc gì bỗng dưng hãm hại ta vậy!

Bạch Khải quay lại nhìn, thấy Thạch Dũng đang tức giận nhìn mình, hận không thể xông lên đánh một trận.

Là hân? Thì ra vậy.

Thấy Thạch Dũng lên tiếng, Bạch Khải cũng không có ý định nói gì thêm, chỉ mòng quan sát giữa Điền Bình và Thạch Dũng một lượt.

“Sao, trên mặt ta có cái gì à?”

Điền Bình bị Bạch Khải nhìn chăm chú có chút lúng túng, hỏi.

“Không có gì, chỉ là thấy các người Hào Lực đạo quán trông có vẻ già quá, khụ khụ... thành thực, nói là thành thực!”

Tập thể hình trông có vẻ già, chắc chắn không thể xem nhẹ mà.

Chương 51 - Không đâm lưng, đổi ám côn rồi?

Chương 51: Không đâm lưng, đổi ám côn rồi?

“Trông có vẻ già?”

Điền Bình lập tức có chút xấu hổ, nói: “Ta đây gọi là trưởng thành!”

“Ồ.”

Bạch Khải không phản bác, tiếp lời của Điền Bình rồi lên tiếng. Sau đó, anh ngáp một cái, nói: “Bây giờ chúng ta bắt đầu nhé, ta còn việc gấp phải về.”

“Điền đại ca, cẩn thận gã này, kẻ này có thể rất âm hiểm, chuyên môn đâm lưng đấy!”

Thạch Dũng vừa nói ra, tất cả mọi người xung quanh đều nhìn về phía Bạch Khải, sắc mặt có chút thay đổi, nhất là các nam đồng bào, đều không tự chủ được mà che chắn sau lưng.

Gã này không phải chỉ là thông qua tầng thứ chín sao?

“Ta nhớ ra rồi, hần bên kia tiểu khô lâu tốc độ rất nhanh, mà còn chuyên môn đâm lưng, ra tay rất tàn nhẫn.”

“Cũng may, ta là Ngoan Thạch Cầu không có thận, không sợ bị đâm.”

“Vạn nhất hần đâm người thì sao?”

“Hí... Người trẻ bây giờ thật không biết xấu hổ, từ giờ ta cần phải cẩn thận hơn.”

...

Nghe mọi người xung quanh bàn luận, Bạch Khải có chút im lặng.

Một danh tiếng như vậy, mà đã bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Alpha, nhớ là hạ thủ nhẹ một chút, ừ, đừng đâm lưng là được.”

Ken kết ken kết.

(Đừng đâm lưng? Ta hiểu rồi.)

Alpha nhìn gã đối thủ cao lớn có sáu tay trước mặt, ngay lập tức lĩnh hội được ý của Bạch Khải.

“Hai vị tuyển thủ đã chuẩn bị xong chưa? Vậy thì bắt đầu thôi!”

Trọng tài tuyên bố trận đấu bắt đầu, Điền Bình không tùy tiện phát động tấn công mà ưu tiên phòng thủ, cánh tay còn lại che chắn sau lưng.

Đây là quyết tâm muốn hắn mang danh hiệu đâm thọt đây.

“Alpha, chủ động tấn công.”

Bạch Khải ra lệnh cho Alpha, Alpha lập tức biến thành một đạo tàn ảnh lao về phía Quái Lực Éch, tốc độ nhanh hơn Hàn Vi Phong Ma Lang rất nhiều.

Hàn Vi thấy vậy có chút nhíu mày, nói: “Hắn như thế không được, trừ khi có thể rời xa mặt đất, nếu không rất khó tránh khỏi bị chà đạp.”

Phong Ma Lang tuy nhanh, nhưng vẫn không thể bay được, nếu không cũng sẽ không bị giẫm trúng.

Và Alpha tuy tốc độ nhanh hơn Phong Ma Lang, nhưng nếu đến gần thì chỉ có chết.

Quả nhiên, khi Alpha lao lên, chân phải Quái Lực Éch đã chuẩn bị giơ lên, rõ ràng là định sử dụng chà đạp.

Chỉ có điều, Alpha nhanh chóng hành động, ngay khi Quái Lực Éch chuẩn bị đạp xuống, cũng lập tức chém một kiếm vào mặt đất, vô số băng hoa lan tỏa, hướng về phía Quái Lực Éch tràn ra.

Răng rắc!

Băng hoa và chà đạp va chạm vào nhau, lập tức hóa thành vô số Băng Tinh bay múa khắp nơi, nhưng cũng đồng thời triệt tiêu dư âm của chà đạp.

Quái Lực Éch chịu ảnh hưởng từ Băng Tinh, căn bản không thể nhìn rõ vị trí của Alpha, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được hình bóng đang nhanh chóng tới gần.

“Quái Lực Ếch, sử dụng Dynamic Punch.”

Điền Bình lập tức ra lệnh cho Quái Lực Ếch, sáu cánh tay của nó cùng oanh ra phía trước, một cỗ bạo lực năng lượng từ giữa bộc phát, trực tiếp nổ tung Băng Tinh trên không.

Tần hội trưởng hơi ngạc nhiên, nói: “Cái này dường như không giống bình thường Dynamic Punch lắm.”

Thông thường, Dynamic Punch chỉ là sử dụng lực lớn để đá kích địch nhân bên trong, từ đó tạo ra hiệu quả bạo lực.

Nhưng cái này của Điền Bình rõ ràng là nổ tung từ xa, rõ ràng có điều dị thường.

Văn Nhược Thủy nhẹ gật đầu, nói: “Không sai, Thiên Bình Quái Lực Ếch hấp thu bạo lực chi thạch, khi sử dụng Dynamic Punch uy lực sẽ vượt qua rất nhiều.”

“Câu nhóc kia gọi là Bạch Khải à? Nếu hắn có năng lực tốt nhất hãy bảo thú nuôi của mình lùi lại, nếu không thì Vong Linh hệ bị Dynamic Punch trúng sẽ chịu tổn thương không nhỏ.”

Văn Nhược Thủy nhìn như tốt bụng nhắc nhở Tần hội trưởng, nhưng khóe mắt Tần hội trưởng lại co quắp một trận, nói: “Ha ha... Cảm ơn nhắc nhở.”

Câu nhóc này, nhất định phải đánh gục gã kia một trận, nếu không thì gã kia lại còn trêu chọc lão phu.

“Điền đại ca, Dynamic Punch thực sự lợi hại, nếu ta cũng có một viên bạo lực chi thạch thì tốt rồi.”

Thạch Dũng mặt mũi tràn đầy ao ước, hoàn toàn trở thành fan của Điền Bình, trong khi một bên học viên thì cười nói: “Ai bảo người không chịu thụ hưởng mà không học hỏi thêm lần giao chiến này, không phải gã quán quân kia cũng có thể được sao?”

“Quán quân? Được rồi, có Điền đại ca ở đây, ta chẳng có hy vọng gì.”

Thạch Dũng lắc đầu, nhìn về phía sàn đấu, tỏ ra tàn bạo: “Chỉ cần có thể đánh gục tên kia, không có viên bạo lực chi thạch cũng chẳng sao cả.”

Đâm lưng trước, rồi lại chạy trốn, Thạch Dũng trong lòng kìm nén một ngụm tức tối.

Dưới cú đấm Dynamic Punch của Quái Lực Ếch, vô số Băng Tinh cuối cùng tiêu tán, và thân hình của Alpha cũng lộ ra trước mặt Quái Lực Ếch.

Oa oa!

Quái Lực Ếch không chần chừ nữa, ngay lập tức dùng chân đá về phía Alpha, mà trên cặp chân to của nó, mơ hồ còn có thể nhìn thấy một chút năng lượng bạo lực.

Sau khi hấp thu bạo lực chi thạch, tất cả những kỹ năng cận chiến của Quái Lực Ếch đều có thể mang theo năng lượng bạo lực, trước đó chỉ là chưa sử dụng mà thôi.

Chỉ là khi đối mặt với cú đá mạnh mẽ của Quái Lực Ếch, động tác của Alpha lại tương đối chậm chạp, căn bản không kịp phản ứng.

“Gã này, sẽ không phải bị sóng năng lượng bạo lực đánh trúng rồi chứ?”

Thấy Alpha đứng ngốc ở đó không động đậy, Lục Viễn không khỏi lo lắng.

Dù hắn có cảm thấy khó chịu với Bạch Khải (hắn mới sẽ không thừa nhận là vì Bạch Khải có thú nuôi tiến hóa quá nhanh), nhưng điều đó không có nghĩa hắn mong thấy Bạch Khải thua như vậy.

Ngay cả người đầu tiên thông qua tháp Than Văn cũng không phải là đối thủ của Điền Bình, thì hắn, một lão ngũ vạn năm, tính là gì?

Lục Viễn nhìn về phía Bạch Khải, hận không thể xông lên nhắc nhở hắn phải né tránh, nhưng Bạch Khải lúc này không biết đang suy nghĩ gì, sắc mặt hết sức kỳ lạ.

Oanh!

Cuối cùng, cú đá nhị liên của Quái Lực Ếch rơi trúng người Alpha, chiến giáp màu xanh đậm lập tức ầm vang vỡ vụn, các mảnh băng giáp gặp phải năng lượng bạo lực lại nổ tung thành hư vô, rơi xuống mặt đất.

Chờ Băng Tinh hoàn toàn rơi xuống đất, lại không thấy một bóng dáng Alpha đâu cả.

“Hắn sủng thú là một đầu khô lâu, không lẽ bị đánh nát cả xương cốt rồi?”

Trong lòng Điền Bình hoảng hốt, vội vàng nhìn về phía Bạch Khải.

Sủng thú và Ngự Thú sư đều ký kết linh hồn khế ước, một khi sủng thú tử vong, Ngự Thú sư cũng sẽ chịu không nhỏ phản phệ, và suốt đời sẽ thiếu một cái khế ước vị.

Nếu thật sự đánh chết sủng thú của Bạch Khải, hôm nay trận đấu hữu nghị này sẽ hoàn toàn thất bại.

Nói không chừng, còn có thể gây tổn hại đến quan hệ giữa họ và Ngự Thú sư hiệp hội.

Nghĩ tới đây, Điền Bình ngỡ ngàng, Quái Lực Éch cũng không biết phải làm sao.

Phanh!

Ngay lúc này, một hình bóng từ khối băng dưới chân Quái Lực Éch chui ra, không đợi Quái Lực Éch kịp phản ứng, đã giờ kiếm lớn tấn công vào đầu Quái Lực Éch.

Oa...

Gặp đòn mạnh, Quái Lực Éch chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, sau đó hôn mê bất tỉnh, còn Alpha thì vui vẻ chạy đến bên cạnh Bạch Khải, chờ được anh khen ngợi.

Bạch Khải nhìn xung quanh không khí kỳ lạ, có chút bất đắc dĩ thở dài.

Không cho phép đâm lưng, vậy mà lại chuyển sang ám côn sao?

Người ta vẫn nói sủng thú theo Ngự Thú sư, sao Alpha lại không học được chút nào về cách hành xử?

Chương 52 - Đường đường chính chính

Chương 52: Đường đường chính chính

“Bạch Khải công lời thành công, điểm tích lũy kế thừa.”

Trọng tài kiểm tra một chút trạng thái của Quái Lực Éch, xác nhận hắn đã mất khả năng đấu tranh, sau đó tuyên bố kết quả của trận đấu.

“Trời ạ, gia hỏa này, quả nhiên rất âm hiểm!”

Thạch Dũng cảm thấy rất tức giận khi thấy Điền Bình lại bị đánh bại bởi những thủ đoạn này, hắn hận không thể xông lên để dạy cho Bạch Khải một bài học.

“Là ta thua.”

Là người bị tấn công bất ngờ, Điền Bình sau khi ngẩn ngui tức giận thì đã bình tĩnh lại, chủ động tiến tới trước mặt Bạch Khải, nói: “Người sùng thủ rất lợi hại, về sau có cơ hội chúng ta sẽ so tài lần nữa.”

“Hừm, đường đường chính chính luận bàn.”

Điền Bình không phải là người ngu ngốc, Quái Lực Éch đã là bậc bát giai, ngay cả khi bị đánh lén cũng không dễ dàng bị đánh bại.

Vì vậy, lý do duy nhất chính là hắn, con khô lâu này cũng rất mạnh.

“Tốt, có cơ hội.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Alpha, nói: “Đều nói không muốn đánh lén, vậy người cái này ám côn khác gì đâu, mặc dù phương pháp này rất hiệu quả, nhưng cũng cần có sức công trực diện.”

Ken kết ken kết.

Alpha gật đầu, một cách mơ hồ hiểu, rồi thấy dưới lôi đài lại có một học viên từ Hào Lực đạo quán xuất hiện.

“Hào Lực đạo quán, thực tập Ngự Thú sư Lưu Phong Vũ, đến đây khiêu chiến!”

Lưu Phong Vũ cái mặt đầy vẻ khinh bỉ, hung tợn nhìn chăm chăm vào Bạch Khải và Alpha, như thể muốn nuốt chửng hai người.

Quả nhiên, thù hận đã được kéo dài ra rồi.

Bạch Khải nhắc nhẹ Alpha một cái, nói: “Thành phố Cổ Túc, thực tập Ngự Thú sư Bạch Khải.”

Lưu Phong Vũ hừ một tiếng, sau đó triệu hồi sủng thú của mình.

Đó là một con muỗi khổng lồ với thân hình đầy cơ bắp.

Đó lại là một con sủng thú cận chiến, hơn nữa còn có một chút năng lực bay, tuy cấp bậc rõ ràng thấp hơn Quái Lực Éch của Điền Bình, nhưng cũng không phải yếu.

Nhìn thấy Lưu Phong Vũ triệu hồi Bạo Cơ Muỗi, Tần hội trưởng nói với người bên cạnh mình: “Văn quán chủ nơi này có nhiều sủng thú chủng loại thật, sủng thú kiểu này ở thành phố Cổ Túc cũng không phải thường gặp.”

“Ha ha... Nếu Tần hội trưởng muốn, tỉ lệ thi đấu kết thúc ta sẽ đưa hai con cho Tần hội trưởng?”

“Vậy ta xin từ chối thì bất kính rồi.”

Hai người nhìn nhau cười và ngắn gọn đạt thành một thỏa thuận giao dịch.

“Hai vị tuyển thủ chuẩn bị xong chưa? Trận đấu bắt đầu!”

Trọng tài vừa dứt lời, Lưu Phong Vũ liền gầm lên giận dữ, và Bạo Cơ Muỗi cũng vỗ cánh bay nhanh về phía Alpha.

Loại gia hỏa dựa vào đánh lén để thắng này, chỉ cần không cho hắn thời gian ẩn núp, thì tuyệt đối sẽ không chịu nổi một cú đánh.

Vì vậy, Lưu Phong Vũ đã dùng hết sức quyết liệt.

“Bạo Cơ Muỗi, trăm vạn trọng quyền kích!”

Bạo Cơ Muỗi tuy không nhỏ, nhưng sau khi bật cánh, động tác lại tương đối nhanh nhẹn và linh hoạt, phối hợp với chiêu trăm vạn trọng quyền kích khiến người ta không cách nào đoán được mình sẽ bị tấn công từ đâu.

“Alpha, tốc chiến tốc thắng.”

Ken kết ken kết.

(Rõ ràng.)

Ánh lửa lóe lên trong hốc mắt Alpha, hai tay cầm chặt Kiếm Frostmourne, nhìn về phía Bạo Cơ Muỗi đang tấn công mình bằng cự quyền, hấn chém ra một nhát kiếm.

Những mũi băng sắc bén từ thân kiếm bay ra, nhanh chóng phong tỏa không gian trước mặt, dù Bạo Cơ Muỗi dựa vào kỹ năng bay linh hoạt để né tránh, nhưng những kỹ năng trên tay cũng bị chặn lại.

“Bạo Cơ Muỗi, một lần nữa, cường công thẳng tiến!”

Thấy Bạch Khải dùng phương pháp này chặn lại Bạo Cơ Muỗi, Lưu Phong Vũ có chút tức giận, lập tức hạ lệnh.

Ong ong ong...

Bạo Cơ Muỗi nhẹ gật đầu, lại sử dụng trăm vạn trọng quyền kích tấn công về phía Alpha, vô số lôi cuốn từ Âm Ảnh chất đen bốc lên từ mặt đất, như một bông hoa hồng đen, bao vây Bạo Cơ Muỗi lại.

“Cái này...”

Nhìn thấy hoa sen Âm Ảnh tỏa ra năng lượng bóng tối nồng đậm, Lưu Phong Vũ đứng như trời trồng, muốn chỉ huy Bạo Cơ Muỗi vượt qua, nhưng Bạo Cơ Muỗi lại không dám hành động.

Khoảng cách gần như thế, Bạo Cơ Muỗi có thể cảm nhận rõ ràng năng lượng Hắc Ám ở trên, điều này đối với loại sinh vật cận chiến như bọn hắn thật sự rất tổn thương.

Cảm nhận được sự kháng cự mãnh liệt của Bạo Cơ Muỗi, Lưu Phong Vũ cũng chỉ có thể bắt đầu từ bỏ.

“Bạch Khải thủ lôi thành công, điểm tích lũy kế thừa.”

“Còn ai muốn khiêu chiến nữa không?”

Trọng tài ngay lúc đó tuyên bố kết quả trận đấu, dừng một chút rồi thêm một câu.

Với kinh nghiệm của hắn, tự nhiên nhận ra Alpha không hề tổn sức, không có gì bất ngờ xảy ra, còn lại những người khác lên đấu không chắc đã là đối thủ của hắn.

Quả nhiên, khi trọng tài hỏi xem có ai muốn khiêu chiến nữa không, cả Hào Lực đạo quán và các thành viên thành phố Cổ Túc đều rơi vào trầm mặc.

Đầu tiên là Điền Bình, sau đó là Lưu Phong Vũ.

Hai người này thực lực đều không yếu, nhưng đều bị Bạch Khải dễ dàng giải quyết.

Nhìn vào trạng thái của Alpha, rõ ràng là không bị tổn thất gì, muốn tiếp tục đấu vòng cũng không thành vấn đề.

Sau một thời gian chờ đợi mà không có ai lên đài, trọng tài liếc nhìn Văn Nhượng Thủy và nhận được sự cho phép, ho nhẹ hai tiếng.

“Không còn ai khiêu chiến, vậy ta tuyên bố quán quân lần này của trận đấu là Bạch Khải thành phố Cổ Túc!”

Khi nghe thấy trọng tài tuyên bố kết quả, Bạch Khải lập tức hai mắt sáng lên, đây mong đợi nhìn về phía Văn Nhượng Thủy đang chậm rãi đi đến gần.

Thông báo không đề cập đến phần thưởng là bao nhiêu, nhưng Hào Lực đạo quán chắc chắn sẽ không keo kiệt.

Văn Nhượng Thủy tiến đến trước mặt Bạch Khải, quan sát hắn từ trên xuống dưới một phen, rồi cười nói: “Thành phố Cổ Túc quả thật là nơi đẻ ra nhân tài, ngay cả một thiếu niên gầy yếu như thế cũng có thể nuôi dưỡng được sủng thú mạnh mẽ, xem ra chúng ta cần phải nâng cao việc huấn luyện ở đạo quán này nhiều hơn.”

Nói xong, Văn Nhượng Thủy hung hăng nhìn về phía Hào Lực đạo quán rồi nói: “Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày phải tập chống đẩy 100 lần, nằm ngửa ngồi dậy 100 lần, trườn xuống 100 lần, cùng 10KM chạy cự ly dài, nghe rõ chưa!”

“Nghe rõ!”

Một nhóm học viên Hào Lực đạo quán đồng loạt kêu lên đáp lại, giọng nói thậm chí vang rền hơn cả tiếng ồn ào của khán giả bên dưới.

Gầy yếu thì không thể nuôi dưỡng được sủng thú mạnh mẽ?
Các người Hào Lực đạo quán Ngự Thú sư đều chỉ biết tự mình
ra trận sao?

Khi nghe thấy lời nói của Văn Nhượng Thủy, Bạch Khải chỉ
biết thầm kêu khổ, nhưng nghĩ đến bản thân còn phải chờ
người này phát thưởng, hẳn chỉ có thể kiềm chế lại.

Sau khi tuyên dương xong, Văn Nhượng Thủy rất hài lòng với
màn thể hiện của học viên, mới từ tay nhân viên tiếp tân lấy ra
một phong thư đưa cho Bạch Khải, nói: “Đây là phần thưởng
cho chức vô địch lần này, chúc mừng người.”

“Còn như các vật liệu khác, thì cần người tự chọn.”

Văn Nhượng Thủy giơ tay, đưa ra hai viên đá một đỏ một xanh
trước mặt Bạch Khải.

“Các viên Bạo Liệt chi thạch và Lôi Đình chi thạch này là ta
tư nhân cất giữ, còn cụ thể công dụng.”

Văn Nhượng Thủy chỉ vào viên Bạo Liệt chi thạch, nói: “Bạo
Liệt chi thạch hiệu quả người vừa thấy rồi, có thể tăng cường
sức công kích bạo liệt của người.”

“Còn Lôi Đình chi thạch, hiệu quả cũng tương tự, nhưng là
chuyển thành công kích lôi đình.”

“Những viên này đều là vật liệu cấp sử thi, chỉ là thuộc tính có
chút khác biệt.”

“Vậy nên, người đã nghĩ kỹ chọn lấy viên nào chưa?”

Chương 53 - Quyết định của trẻ con

Chương 53: Quyết định của trẻ con

Một trận mong mồi.

Sủng thú có thể tăng cường sức mạnh từ Tiên Thiên đến Hậu Thiên đều có thể có ảnh hưởng từ bên ngoài.

Và hai loại đá quý như Nỗ Tung Chi Thạch và Lôi Đình Chi Thạch đều là vật liệu cấp sử thi, chỉ cần biết cách sử dụng, có thể giúp tăng cường thuộc tính cho sủng thú của bản thân.

So với phần thưởng bằng tiền thì hai viên đá này có sức hấp dẫn hơn rất nhiều đối với Ngự Thú Sư.

“Thật là vật liệu cấp sử thi! Thật đáng ghét!”

Ánh mắt Lục Viễn bùng sáng, hấn gằn như không thể kiềm chế mà muốn ngay lập tức thử thách Bạch Khải. Nhưng khi nhớ đến cảnh tượng Bạch Khải dễ dàng đánh bại hai người từ Hào Lực Đạo Quán trước đó, hấn lại chần chừ.

Nỗ Tung Chi Thạch và Lôi Đình Chi Thạch thuộc tính xung khắc với Vong Linh hệ, tối đa cũng chỉ có thể đổi lại một ít tiền. Hấn không quá mong mồi.

Đúng vậy, không mong mồi.

Hàn Vi có chút nghi hoặc nhìn Lục Viễn bên cạnh, hỏi: “Này, hấn làm sao vậy?”

“Không sao đâu, có thể là đang suy nghĩ gì đó không ra thôi, một lát sẽ ổn.”

Cao Trình cười nói: “Người nghĩ Bạch Khải sẽ chọn viên nào?”

Hàn Vi lắc đầu, đáp: “Nói thật thì rất khó chọn, Lôi Đình Chi Thạch xung khắc với thuộc tính sinh vật Vong Linh, nên loại bỏ. Nỗ Tung Chi Thạch mặc dù không khắc chế, nhưng Bạch Khải đã có sủng thú thuộc tính Băng, cũng không thật sự thích hợp.”

“Hơn nữa, nếu như tùy tiện chọn một viên để bán thì trong lòng sẽ không thoải mái.”

“Gân gà, đúng là gân gà!”

Cao Trình có vẻ đang suy nghĩ, nhìn về phía Bạch Khải trong trận. Thời điểm đó, Bạch Khải đã đưa ra quyết định.

“Ta có thể đều muốn sao?”

Mọi người...

Cái gia hỏa này, sao lại dám mở miệng như vậy!

Tần hội trưởng có chút xấu hổ, che mặt lại. May là ông chưa công khai thông tin Bạch Khải là thành viên hiệp hội Ngự Thú Sư, nếu không hôm nay chắc chắn hiệp hội mất mặt.

Không biết thì sẽ nghĩ rằng hiệp hội Ngự Thú Sư nghèo rồi đến mức nào.

Nghe Bạch Khải trả lời, Văn Nhược Thủy cũng ngậy ra một chút, sau đó cười hỏi: “Vậy nếu ta nói không thể thì sao?”

“Phù, những tiền bối trong tiểu thuyết thường giúp đỡ hậu bối, thật ra là giả dối.”

Bạch Khải lén chửi thầm, nói: “Vậy thì chọn Lôi Đình Chi Thạch đi.”

Thật ra, cả hai loại thuộc tính đều không tệ, nhưng so với sức mạnh bộc phát, Bạch Khải vẫn thích sức mạnh của lôi điện hơn một chút.

Khi lôi điện xuất hiện, mọi thứ đều phải tránh xa.

Nếu không thì những nhân vật chính trong các tiểu thuyết tại sao lại thường cầu cứu lôi điện, không phải là vì để thỏa mãn nhu cầu của độc giả như Bạch Khải hay sao?

“Ha ha ha, ta thích loại người như ngươi, vậy hai khối này cứ để cho ngươi.”

Văn Nhược Thủy vui vẻ, đưa hai viên đá thuộc tính cho Bạch Khải.

Mọi người xôn xao.

Thật sự được rồi sao?

Văn viện trưởng, bên đó còn không gì mà, ta cũng muốn!

Không cần nhiều, hai viên thôi là được.

“Nhưng hai viên đá thuộc tính này cần phương pháp hấp thu đặc biệt, nếu người không biết có thể qua Hào Lực Đạo Quán hỏi một chút, ta có thể dạy người.”

Nghe được Văn Nhược Thủy nói vậy, Tần hội trưởng lập tức không thể ngồi yên, lập tức đứng dậy, nói: “Văn viện trưởng có việc gấp, Bạch Khải không cần làm phiền ông ấy, nếu có gì không biết thì cứ hỏi Ngự Thú Sư Hiệp Hội là được.”

Cái gia hỏa này, sao mà ngay trước mặt mình đào người như vậy, đúng là tin tưởng những người ở đây đều là bắt thít không thôi!

“Vậy thì ta không khách khí, cảm ơn Văn quán chủ nhé!”

Bạch Khải không ngờ Văn Nhược Thủy lại hào phóng như vậy, nhưng rất nhanh hắn đã hiểu được mục đích của Văn Nhược Thủy, liền thu hai viên đá thuộc tính vào.

Bị Tần hội trưởng dụ như vậy, ai mà biết được người đối diện sẽ phản bội hay không, vẫn nên mau chóng thu hết cho an toàn.

Còn nói đến cái gì phương pháp đặc biệt, Bạch Khải ngược lại không gấp gáp.

Chỉ cần có trứng để tiến hóa, hắn còn cần phương pháp gì đặc biệt nữa, chỉ cần làm là xong.

“Ha ha, như vậy thì tốt, sau này có dịp trò chuyện tiếp.”

Thấy Tần hội trưởng bảo vệ Bạch Khải, Văn Nhược Thủy gật đầu, không dây dưa nữa, tiếp tục thưởng cho những người khác.

“Đã như vậy, hôm nay trận đấu đến đây là kết thúc.”

Nghe Văn Nhược Thủy tuyên bố kết thúc trận đấu, người tổ chức từ đầu đến giờ không mở miệng lập tức đứng dậy nói:

“Các vị, Hào Lực Đạo Quán hôm nay chính thức mở cửa tại thành phố Cổ Túc, ai muốn gia nhập Hào Lực Đạo Quán có thể tìm nhân viên để biết thêm thông tin.”

“100 vị trí đầu tiên đều có thể miễn phí nhận một đầu Tinh Anh cấp sủng thú, cùng với được huấn luyện chuyên nghiệp chỉ đạo, do đó các vị nhớ phải nắm lấy cơ hội...”

Lời nói của người tổ chức vừa dứt, dưới sân đã lập tức xôn xao, bất kể đã ký kết khế ước hay chưa, mọi người đều có chút hứng thú.

Đầu tiên xuất ra hai viên đá quý cấp sử thi làm phần thưởng, giờ lại cho Tinh Anh cấp sủng thú, Hào Lực Đạo Quán đúng là có khí phách.

Nghe đồn những đạo quán này đều có các tập đoàn đứng sau ủng hộ, không sai chút nào.

Có vẻ lần này, số phần thưởng sẽ không nhỏ.

Bạch Khải cười lớn, đã bắt đầu lên kế hoạch tiếp theo cho việc chọn mua.

Trong hai ngày này, đẳng cấp của Husky đã tăng lên đáng kể, chủng tộc sắp tiến hóa.

Dù không biết Husky có thể giống như Alpha tiến hóa hay không, nhưng vẫn cần chuẩn bị.

Chỉ là, trước tiên hẳn cần ngủ một giấc ngon lành.

Phần thưởng và đá thuộc tính đã có, Bạch Khải cảm thấy buồn ngủ ập đến, hẳn rất muốn tìm một chỗ nằm xuống ngủ một lát.

“Người cùng ta về hiệp hội, ta có chuyện muốn nói với người.”

Tần hội trưởng vỗ vai Bạch Khải, sau đó hai người trở về Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

Bạch Khải thấy thế trong mắt lấp lánh một tia mong mỏi, có không gian hệ sủng thú thì quá tốt, đi đâu cũng thật tiện, thoải mái hơn nhiều so với sủng thú thuộc hệ phi hành.

Đáng tiếc, không dễ dàng tìm được sủng thú hệ không gian, tạm thời hẳn chỉ có thể suy nghĩ về nó.

Nhưng có vẻ như có thể tích trữ một lần vật liệu hệ không gian rồi dùng trùng tiến hóa DIY lần nữa?

“Nhìn người biểu hiện hôm nay, có lẽ mấy ngày qua đã luyện tập không ít. Nhưng về sau đừng như vậy nữa, không thể ỷ lại vào tuổi trẻ mà tùy tiện, nếu không khi già rồi sẽ hối hận.”

Tần hội trưởng nghiêm túc dạy dỗ Bạch Khải, nhưng không nhận ra ánh mắt Bạch Khải đã trở nên kỳ lạ.

Tần hội trưởng này rõ ràng có điều gì đó mờ ám...

“Đúng rồi, Tần hội trưởng, người có nói có chuyện tìm ta, có phải người của tổng bộ sẽ đến không?”

Tần hội trưởng lắc đầu, nói: “Gần đây tổng bộ phát hiện một tháp bí cảnh thời kỳ Thủy Đế, không biết có ai rảnh hay không, cho nên tạm thời không có thời gian để quản lý chúng ta.”

Bạch Khải nghe xong sững sờ, việc này không phải giống như vịt bay mất sao?

Đã nói được một món hời mà!

“Nhưng La Tường đã giúp người tìm một người mua mới, vì vậy cũng không ảnh hưởng đến chúng ta.”

Bạch Khải im lặng.

Câu chuyện này mà nói ra thì không có phần khích gì cả.

“Ta có thể hỏi một chút người mua đó là ai không?”

Tần hội trưởng cười bí ẩn chỉ chỉ lá cờ thất tinh bay phấp phới bên cửa hiệp hội, nói: “Người cho rằng còn ai có thể từ hiệp hội đến thăm dò tháp bí cảnh chứ?”

Bạch Khải ngăn người, có chút không chắc chắn mà hỏi: “Không phải là liên bang sao?”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Tổng bộ hiện giờ nhìn thẳng vào toà tháp kia nhưng thật ra là do liên bang phát hiện, hiệp hội không có quyền thăm dò. Nhưng thông qua hoạt động của La Tường, chính phủ liên bang đã đồng ý trao quyền thăm dò tháp Than Văn để đổi lấy cơ hội thăm dò tháp Thủy Đế của hiệp hội.”

“Từ một góc độ nào đó mà nói, đây cũng coi như là một giao dịch giữa liên bang và người, không liên quan đến hiệp hội.”

“Vì vậy ngày mai khi người của liên bang đến, đừng khách khí, tùy ý đưa ra giá cả!”

Chương 54 - Mệnh Trung Chú Định

Chương 54: Mệnh Trung Chú Định

Nghe xong lời Tần hội trưởng, Bạch Khải bừng tỉnh nhận ra.

Ban đầu, hắn còn lo lắng tổng bộ có thể sẽ dùng quyền lực từ trên xuống để áp chế mình, nhưng giờ đây chỉ cần thay đổi người mua, hắn cảm thấy không còn chút lo lắng nào nữa.

Ở nơi này, còn có nơi nào giàu hơn liên bang không?

“Hôm nay người hãy trở về nghỉ ngơi cho thật tốt, định rõ xem mình cần gì, nếu không ngày mai người sẽ gặp bất lợi, ta cũng không quản.”

Bạch Khải tiến tới trước mặt Tần hội trưởng, nói: “Không bằng hội trưởng cho ta một vài gợi ý đi? Ta cuối cùng không thể mở miệng hỏi rõ ràng là về một loại vật liệu truyền thuyết.”

“Vì sao không được?”

“Ngạch, thật sự sao?”

Bạch Khải ngạc nhiên, nói: “Vật liệu truyền thuyết không phải rất hiếm sao?”

“Vật liệu truyền thuyết đúng là rất hiếm, nhưng tổ hợp hình bí cảnh cũng vậy.”

Tần hội trưởng vỗ vai Bạch Khải, nói: “Chờ đến khi người có được giấy phép nghề nghiệp Ngự Thú Sư và chính thức gia nhập kế hoạch đặc biệt, người sẽ hiểu rõ giá trị của tổ hợp hình tháp bí cảnh.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cảm giác như đang mở ra một thế giới mới.

“Vậy ta còn có thể thêm chút nữa không?”

...

Khi Bạch Khải trở về nhà, hắn liền vội vã lấy tiền thưởng từ thi đấu ra để xem xét.

“1000W... Thật sự, những thế lực lớn này quả thật có tiền.”

Bạch Khải quen thuộc nhập mã vào tài khoản, lập tức tài khoản của hắn đã có thêm 1000W tài chính.

“Alpha Băng Linh sắt và Dưỡng Hồn mặc tạm thời vẫn chưa hấp thụ xong, có thể để lại sau, mà Beita thì nên tăng lên một chút.”

Tầng tiếp theo của Tháp Than Văn yêu cầu là nhị giai Ngự Thú Sư, chỉ dựa vào một con súng thú Alpha có thể sẽ không đủ, để an toàn hơn, hắn vẫn nên nâng cấp cho Husky.

“Alpha có kích thước nhỏ, không thể lắp đặt vũ khí lớn, thật là phiền phức.”

Bạch Khải lấy ra một bình nước Thiên Thần, sau đó gọi Husky ra.

Gâu gâu gâu!

(Hắn lại đi ra rồi!)

Bị Bạch Khải nhốt trong không gian Ngự Thú ba ngày, Husky thực sự là gần như bị thiếu dưỡng khí, vừa ra ngoài đã chạy vòng quanh trong sân chơi đùa.

Nhưng không lâu sau, Husky đã chuyển mục tiêu, tiến đến phòng làm việc của Bạch Khải.

(Ta đã sẵn sàng, ta đến rồi!)

“Alpha.”

Bạch Khải thấy vậy, bất đắc dĩ thở dài, gọi Alpha ra, tức thì ôm lấy Husky về.

Gâu gâu gâu!

(Cháu người, đã để ta chờ lâu rồi!)

Husky nhìn chăm chăm vào Alpha với vẻ không cam lòng, xong liền thôi không giãy dụa.

“Ngoan, đừng nhúc nhích, ta sẽ nâng cấp cho người.”

Bạch Khải dẫn Alpha cùng Husky vào phòng làm việc, kết nối trí não của mình với trí não của Husky, nhanh chóng tiến hành thao tác.

“Cơ sở lắp ráp, cơ sở kỹ thuật máy móc, cơ sở vũ khí học, cơ sở vật liệu bách khoa toàn thư, cơ sở năng lượng chuyển

hóa...”

“Hừm, chắc không thiếu thứ gì.”

Bạch Khải kiểm tra một lượt, xác nhận không thiếu sót gì, rồi lấy một đồng vật liệu đem đặt trước mặt Husky, nói: “Thử lắp ráp một cái mạng nhện cầu xem nào.”

A ô?

(Người thật sự thấy như vậy sao?)

Husky nhìn Bạch Khải với vẻ kinh ngạc, trong mắt tràn đầy hoài nghi, cẩn thận chạm vào linh kiện trước mặt, thấy Bạch Khải không có phản ứng lạ mới dám tiếp tục.

Lần này, tốc độ lắp ráp của Husky rõ ràng nhanh hơn rất nhiều so với trước kia, chỉ một lát sau liền hoàn thành được ba viên cầu tennis.

“Alpha, người luôn sẵn sàng.”

Dù Husky đã có toàn bộ kiến thức cơ bản về máy móc trong trí não, Bạch Khải vẫn cảm thấy không yên lòng với sức mạnh bị động của Husky.

May mắn là sau một lát, ba viên cầu mạng nhện này cũng không có vấn đề gì, Bạch Khải lúc này mới yên tâm.

“Alpha, ném một viên ra ngoài thử xem.”

Alpha nhẹ gật đầu, nhặt lên một viên cầu mạng nhện rồi ném ra ngoài.

Phành!

Viên cầu mạng nhện nổ tung, văng tỏa ra những tấm lưới lớn, giống như đúng những gì Bạch Khải đã chế tạo.

“Quả nhiên có lý thuyết cơ bản thì khác hẳn.”

Bạch Khải thỏa mãn nhẹ gật đầu, trong khi đó Husky lại rũ đầu, khuôn mặt trông có vẻ ủ dột.

Nghệ thuật, cứ như vậy mà mất mạng à...

Oanh!

Ngay lúc này, một viên cầu mạng nhện khác đột nhiên nổ tung, mặc dù Alpha kịp thời đóng băng nhưng vẫn để Bạch

Khải và Husky một phen đầy bụi.

“Cái này lại là sao nữa?”

Bạch Khải cầm lấy một viên cầu mạng nhện cuối cùng còn chưa nổ tự động bị Alpha đóng băng, mang lên để kiểm tra.

Bạch Khải trầm mặc, kéo Husky lại trước mặt, dữ liệu của Husky hiện ra trước mắt.

Dữ liệu đều rất bình thường, chỉ hơn một kỹ năng lắp ráp máy móc.

“Người lại một lần nữa, vẫn là mạng nhện cầu.”

Bạch Khải lại đẩy Husky đến linh kiện trước mặt, cẩn thận nhìn từng bước lắp ráp của nó cho đến khi hoàn thành.

Lần này lại là ba cái mạng nhện cầu hoàn thành, Bạch Khải dần dần dùng thiết bị đã kiểm tra, phát hiện trong đó chỉ có một viên không ổn định, cái còn lại đều bình thường.

Quá trình không gặp bất cứ vấn đề nào, thậm chí còn tinh tế hơn cả khi hấn thao tác, nhưng tại sao lại có cái không ổn định xuất hiện?

Có lẽ đây không phải là đặc thù do kỹ năng nào đó gây ra...

Bạch Khải nhìn về phía Husky với vẻ phấn khởi, suy nghĩ một hồi, hấn lấy ra Lôi Đình chi thạch và Bạo Liệt chi thạch, trong lòng lập tức có ý định.

Có vẻ như không cần phải trang bị vũ khí lớn nữa.

Bạch Khải mở trang web hiệp hội, lại mua một đồng lớn vật liệu, sau đó đặt hai viên đá trước mặt Husky.

“Cho người một cơ hội, tự chọn con đường tiến hóa tiếp theo.”

Ban đầu, hấn định dùng Lôi Đình chi thạch kết hợp với máy móc hệ để phát triển một con đường tiến hóa hoàn toàn mới.

Một bên là lôi đình sói, một bên là máy móc vũ trang, không điện thì chẳng khác gì.

Nhưng giờ xem ra, có vẻ như Bạo Liệt chi thạch phù hợp hơn với gia hỏa này?

A ô?

(Thật sự tốt như vậy sao?)

Husky có chút nghi ngờ nhìn Bạch Khải, khi nhìn thấy Bạch Khải liên tục gật đầu xác nhận, nó mới bắt đầu chọn lựa.

Đầu tiên thử Lôi Đình chi thạch, Husky chỉ chạm vào người người, liền cảm nhận được một cơn điện xẹt chạy từ mũi vào.

Gâu!

Lại điện, ta không muốn!

Husky lập tức lùi lại hai bước, như nhớ lại một ký ức không tốt, sau đó chuyển ánh mắt về phía Bạo Liệt chi thạch.

A ô?

(Đây là...?)

Khi Husky nhìn thấy Bạo Liệt chi thạch, nó cảm thấy như mình đang được quán đỉnh, liền lập tức ngậm lấy Bạo Liệt chi thạch.

Chương 55 - Liệt Cốc Giới Lang

Chương 55: Liệt Cốc Giới Lang

“Người chắc chắn không?”

Khi Bạch Khải nhìn thấy Husky lựa chọn Bạo Liệt chi thạch, trong lòng hẳn không khỏi thở dài. Ngay sau đó, hắn thu hồi Lôi Đình chi thạch và nói: “Nếu đã như vậy, chúng ta bắt đầu thôi.”

Bạch Khải ra hiệu cho Husky tiếp tục ngậm nỗ tung chi thạch, rồi từ trong rương lấy ra Thiên Thần nước cùng Thiên sứ trái cây đặt bên cạnh để dự phòng.

Bây giờ, Husky đã là linh giai cấp mười, dựa vào kinh nghiệm của Alpha, việc để Husky mang theo Bạo Liệt chi thạch có khả năng rất cao sẽ mang lại sự tiến hóa.

Hơn nữa, Husky còn có một đồng máy móc tạo vật trên người, điều đó càng làm tăng khả năng tiến hóa.

Quả nhiên, khi Bạch Khải tự tay cho Husky sử dụng trứng tiến hóa, hắn lập tức cảm thấy mệt mỏi ập đến, thân thể ngay cả khi đang cầm trong tay Thiên sứ trái cây cũng rơi xuống.

Vật liệu sử thi cấp cao như vậy sao?

Bạch Khải cố nén sự mê muội, định nhặt lên Thiên sứ trái cây, thì Alpha đã nhanh chóng nhặt lên và đưa cho hắn.

Trong thời khắc quan trọng, Alpha vẫn đáng tin cậy.

Bạch Khải yên lặng khen ngợi Alpha, rồi bắt đầu từng ngậm nhai nuốt Thiên sứ trái cây.

Giòn, mùi thịt gà.

Một bên nuốt, Bạch Khải cũng đánh giá hương vị của Thiên sứ trái cây, vừa hồi phục một chút thể lực, rồi lại mở nắp vài bình Thiên Thần nước để uống, lúc này mới chậm lại.

“Còn sống, xem ra lần sau cần nhét vào miệng sớm hơn một chút.”

Mặc dù biết rằng khi hồi phục bản thân cơ chế và tinh thần đều sẽ được tăng cường, nhưng cảm giác này thật không thoải mái.

Hy vọng đợt này có thể tiến hóa ra những hình thái mạnh mẽ.

Trong lúc Bạch Khải lo lắng chờ đợi, trứng Thanh Đồng cuối cùng lại lần nữa vỡ vụn, không khí xung quanh lập tức vang lên tiếng nổ, từ đầu đến cuối bên cạnh Bạch Khải, Alpha đã dựng lên một bức tường băng chắn phía trước hắn.

Sử dụng vật liệu cấp sử thi để tiến hóa mà hiệu quả mạnh mẽ như vậy, không biết những vật liệu cấp truyền thuyết kia sẽ mạnh mẽ đến đâu?

Cuối cùng, khi tiếng nổ từ từ lắng xuống, một con sói cự lớn cao khoảng nửa người chậm rãi bước ra từ trong làn khói.

Nửa người của nó bao bọc một lớp máy móc lạnh như băng màu đỏ thẫm, trong đôi mắt xanh thẫm có thể nhìn thấy từng đợt năng lượng màu đỏ lưu động, tạo cảm giác áp lực hơn.

Hình như là tiến hóa thành công.

A ô?

Tuy nhiên, hình dáng này không giữ được lâu, Husky lập tức biểu hiện thay đổi, phun lưỡi ra và bắt đầu chạy quanh sân, chân dậm xuống đất cứ thỉnh thoảng lại phát ra tiếng nổ.

“Thật tốt, vẫn là con chó ngốc kia.”

Bạch Khải che mặt thở dài, liếc mắt sang Alpha, Alpha lập tức hiểu ý, vung băng kiếm để bắt giữ Husky.

Tuy nhiên, lần này, Husky không giống như trước đây, nó không chịu thua, trong mắt lóe lên ánh sáng đỏ, cánh tay máy va chạm với lớp băng và lập tức nổ tung ra.

Cái gia hỏa này, đã có thể không chế bạo liệt chi lực rồi?

Bạch Khải ánh mắt sáng lên, hắn không ngăn cản cuộc chiến của hai con thú, mà đứng một bên nhìn kịch tính diễn ra.

Băng chi khô lâu và bạo liệt sói, ai sẽ thắng?

Sau khi thoát khỏi sự kiểm soát của băng, Husky hùng hổ tấn công Alpha, năng lượng màu đỏ quần quanh cánh tay máy, mạnh mẽ chụp về phía Alpha.

Hấp thụ toàn bộ năng lượng từ Bạo Liệt chi thạch, rõ ràng đã không còn giống những món máy móc nhỏ trước đây.

Husky hình dung trong đầu hẳn có thể áp chế cái khô lâu ghê tởm này, sự vui mừng hiện rõ trên mặt nó, thậm chí hẳn còn tưởng tượng về việc có thể thúc đẩy cái khô lâu này thành trâu ngựa trong tương lai.

Vì vậy, Husky đã không chú ý đến một thanh băng kiếm lớn đang lao đến từ bên trái.

A ô a ô...

Khi tiếng thét vang lên, Husky bị băng kiếm đánh ngã xuống đất, lực bạo liệt nó khó khăn ngưng tụ cuối cùng cũng tan biến, chỉ còn biết để Alpha hành hạ.

“Được rồi được rồi, đừng đánh nữa, hỏng hết rồi.”

Bạch Khải thấy vậy vừa cười thầm vừa ngăn cản động tác của Alpha.

Mặc dù trí tuệ của Husky cao hơn Alpha, nhưng kinh nghiệm chiến đấu của nó thật sự kém quá, lại còn nghĩ chuyện khác trong lúc chiến đấu.

Bạch Khải tiến lại gần Husky, tập trung tinh thần lực lên thân hình của nó.

Husky đã chuyển biến hoàn toàn, chỉ mới đạt cấp một, đã có thể đuổi kịp Alpha khi trước có giá trị năng lượng cấp bốn.

Kỹ năng cũng đã thêm hai kỹ năng liên quan đến bạo liệt chi lực.

“Bạo Liệt trao để lý giải, vậy bạo liệt cường hóa là gì? Beita, cho ta xem một chút.”

Bạch Khải chưa từng nghe đến loại kỹ năng này, liền ra lệnh cho Husky.

Husky cũng cảm thấy hứng thú với năng lực mới của mình, suy nghĩ một chút, rồi đi đến một bên lấy một cái ê-cu và ném ra ngoài.

Phanh!

Ê-cu nổ tung giữa không trung, giống như một quả lựu đạn nhỏ.

Cái này không phải là phiên bản ổn định của bom máy sao?

Bạch Khải hài lòng gật đầu, kịp thời ngăn cản Husky không tiếp tục phát huy thêm.

Lần tiến hóa này rõ ràng đã thành công, Husky cũng đã có được năng lực tấn công, chỉ cần hấn đặt đúng đồ vật và cải tiến thêm một chút, sẽ phát huy tác dụng.

Chỉ có điều cái tên ở đây là gì?

Có lẽ không có con đường tiến hóa nào cho Husky?

Cũng có thể, không nói đến bạo liệt chi lực, sự kết hợp giữa máy móc và máu thịt cũng là điều độc đáo của hấn nơi này.

“Vậy, ta phải đặt cho hấn một cái tên gì?”

Bạch Khải vuốt cằm suy nghĩ, bắt đầu tự hỏi.

Có bạo liệt chi lực, vẫn là nửa người máy, lại là Lang tộc.

Nếu không thì gọi hấn là Bạo Liệt Cơ Lang đi!

Bạch Khải vừa vỗ tay vừa định quyết định tên cho Husky, thì bỗng thấy đầu Husky ngẩng lên.

“Sao vậy, không thích? Ta thấy rất tốt mà.”

Bạch Khải rất hài lòng với cái tên này, càng nhìn càng cảm thấy thích.

Gâu gâu gâu!

(Hấn muốn tự đặt tên cho mình.)

Husky đã truyền đạt ý tưởng của mình cho Bạch Khải, sau đó một cánh tay máy cứ thế viết vài chữ lớn trên mặt đất.

“Liệt Cốt Giới Lang?”

Bạch Khải đọc xong, không kìm nổi nhìn sang Alpha bên cạnh.

Tên này, thật là có chút oán niệm a...

Chúng nó không phải gần đây mới có chút giao lưu sao?

“Vậy thì gọi là Liệt Cốc Giới Lang đi, chúng ta nên đặt mục tiêu lâu dài một chút, đừng lúc nào cũng nhìn chăm chăm vào nhau.”

A ô ~

(Tốt lắm, bản thân ta sẽ cho nhân loại người một bộ mặt mới.)

Husky kiêu ngạo mà ngẩng đầu, hùng hổ tiến về phía phòng làm việc, trong khi ánh lửa Linh Hồn bên mắt Alpha lại bắt đầu rung rinh.

Ken két ken két.

(Chủ nhân, ta có thể đánh cho hắn một trận không?)

Chương 56 - Cục Quản Lý Hậu Cần Bảo Hộ An Toàn Liên Bang

Chương 56: Cục Quản Lý Hậu Cần Bảo Hộ An Toàn Liên Bang

Ngày thứ hai.

Bạch Khải đứng giờ có mặt tại Ngự Thù Sư Hiệp Hội, hỏi thăm về sân khấu chiêu đãi, kết quả là đi trước phòng khách, và khi Bạch Khải đến, Tần hội trưởng cùng một người đàn ông cao lớn mặc Âu phục giày da đã có mặt bên trong.

Tuy nhiên, hai người họ không hiểu vì sao lại không có chút giao lưu nào, mà chỉ lặng lẽ ngồi đó, khiến Bạch Khải đang cảm thấy may mắn vì không bị trễ lại có chút chột dạ.

“Bạch Khải, người đến rồi. Ta giới thiệu với người, đây là đặc phái viên của cục quản lý hậu cần bảo hộ an toàn liên bang, Dịch Du.”

Tần hội trưởng chỉ vào người đàn ông và giới thiệu, “Đây chính là Bạch Khải.”

“Người tốt, ta là Dịch Du.”

Dịch Du đứng lên, mỉm cười với Bạch Khải và vươn tay, “Cục quản lý hậu cần bảo hộ an toàn liên bang có cái tên hơi dài, bình thường chúng ta gọi là cục 13.”

Cái tên này nghe có vẻ tràn ngập phong cách manga, chẳng lẽ cục trưởng của họ cũng là một kẻ có một con mắt với ánh nhìn kỳ lạ?

“Người tốt.”

Bạch Khải bắt tay Dịch Du, và chỉ khi được Tần hội trưởng ra hiệu thì mới ngồi xuống.

“Đại khái tình huống ta đã nói qua với Bạch Khải, hiện tại hai người có thể thương lượng cụ thể về giao dịch.”

Tần hội trưởng rõ ràng không muốn lãng phí thời gian, đi thẳng vào vấn đề rồi ngồi im ở phía sau không nói thêm gì nữa.

Ôi, Tần lão, sao ngươi không giúp ta cò kè mặc cả một chút gì?

Dù sao cũng đang thảo luận về giá cả, nhưng cũng ít ra ngươi nên cho ta biết cục 13 này rốt cuộc là nơi nào chứ.

Bạch Khải nhìn về phía Tần hội trưởng với ánh mắt cầu cứu, nhưng Tần hội trưởng giống như không thấy, mặc cho Bạch Khải có muốn lấy gân mắt cũng không để ý đến.

“Hừm, nếu ngươi không ngại, ta cứ gọi ngươi là Bạch Khải.”

Thấy Bạch Khải có vẻ lo lắng, Dịch Du cười âm áp nói: “Bạch Khải, ngươi không cần căng thẳng, hôm nay ta chỉ đại diện cho cục 13 để giao dịch với ngươi, không phải với liên bang, vì vậy ngươi cứ thoải mái một chút.”

Ta có thể nói rằng chính vì cục 13 này mà ta có chút lo lắng sao?

Thấy Bạch Khải vẫn im lặng, Dịch Du tiếp tục: “Ta biết đại khái về tình huống của ngươi. Ngươi là sinh viên năm nhất của Học viện Tinh Giới, vào ngày 6 tháng 5 vừa qua, khoảng 5 giờ 34 phút, ở nhà của Tinh Linh, ngươi đã thức tỉnh thiên phú và ký kết với một đầu Vong Linh hệ sủng thú, đó là một cây Khô Lâu binh.”

Những gia hoài này chuyên môn kiểm tra lý lịch sao, ngay cả điểm thức tỉnh thiên phú cũng muốn tra cứu?

Bạch Khải nhẹ gật đầu, “Không sai.”

Dịch Du vui vẻ nói: “Thật xin lỗi, thói quen nghề nghiệp nên ta đã điều tra nhiều một chút, nhưng cũng chỉ là để thuận tiện cho việc thương thảo với Bạch Khải mà thôi, mong ngươi bỏ qua.”

Ta có thể nói không sao không?

Bạch Khải lắc đầu, trong khi Dịch Du tiếp tục: “Xem xét con đường phát triển hiện tại của Bạch Khải, ta có hai phương án giao dịch muốn cung cấp cho ngươi.”

“Phương án thứ nhất, cục 13 có thể cung cấp cho ngươi một vật liệu cấp truyền thuyết và tài liệu liên quan đến máy móc hệ Truyền Kỳ, nhưng chìa khóa của Tháp Than Vãn và quyền thăm dò hoàn toàn thuộc về cục 13. Bạch Khải, ngươi cùng

với bất kỳ ai trong cục 13 đều không thể vào Tháp Than Văn để thăm dò trước khi cục 13 mở khóa.”

Tần lão đầu nói không sai, cơ cấu của liên bang thực sự chỉ cần có tiền, đi lên đã có thể có một vật liệu cấp truyền thuyết và tài liệu máy móc hệ cấp Truyền Kỳ, quả nhiên là khí phách tài đại.

Chưa cần nói đến giá trị của vật liệu cấp truyền thuyết, chỉ riêng tài liệu máy móc hệ cấp Truyền Kỳ cũng có giá trị không nhỏ.

Nói đơn giản hơn, chỉ cần có tài liệu này, Bạch Khải chỉ cần có tiền tài đúng chỗ, liền có thể chế tạo ra vũ khí quân sự không thuộc về trung tâm liên bang.

Sử dụng một tháp bí cảnh vô giá để đổi lấy một vật liệu cấp truyền thuyết và tài liệu máy móc hệ, nghe có vẻ không lỗ.

Bạch Khải trầm mặc trong giây lát, sau đó nhìn Dịch Du hỏi: “Còn phương án thứ hai thì sao?”

Dịch Du mỉm cười, “Phương án thứ hai, cục 13 vẫn có thể cung cấp cho người một vật liệu cấp truyền thuyết, nhưng tài liệu máy móc hệ sẽ không được cung cấp. Chìa khóa này vẫn thuộc về cục 13, và Bạch Khải tiên sinh vẫn có quyền thăm dò Tháp Than Văn, nhưng cần nhường chúng ta cục 13 quyền thăm dò trong ba ngày ưu tiên.”

“Với việc sử dụng một tháp bí cảnh vô giá để đổi một vật liệu cấp truyền thuyết cùng tài liệu máy móc hệ, cá nhân ta kiến nghị Bạch Khải nên chọn phương án đầu tiên.”

“Dù sao, tài liệu máy móc hệ rất quý giá, ngay cả Ngự Thú Sư Hiệp Hội cũng không có.”

Tần hội trưởng nghe vậy im lặng. Máy móc hệ là thứ mà nhân loại dùng để chống lại hung thú, vì vậy mọi kiến thức chủ chốt đều nằm trong tay liên bang, Dịch Du nói không phải là không có lý.

Bạch Khải thấy Tần hội trưởng suy tư như vậy, cũng tin tưởng lời Dịch Du, sau khi suy nghĩ một lát, cuối cùng đưa ra quyết định.

“Ta chọn phương án thứ hai.”

“Nhưng ta muốn sửa đổi một chút điều kiện.”

Trên thực tế, nếu như ở thời điểm trước, Bạch Khải nhất định sẽ chọn phương án đầu tiên.

Chỉ là nhớ lại việc La Tường đặc biệt dẫn mình đi học tập phù văn tri thức và khuyên bảo mình nắm chắc việc học, Bạch Khải luôn cảm giác giá trị của Tháp Than Văn sẽ vượt xa những gì mình tưởng tượng.

Thái độ của cục 13 chính là chứng minh tốt nhất cho điều đó.

Dịch Du nhẹ gật đầu, “Có thể, hiện tại chúng ta đang bàn về giao dịch, bất kỳ ý kiến nào cũng đều có thể nói ra.”

“Vật liệu cấp truyền thuyết, ta cần một loại Vong Linh hệ hoặc là không gian hệ, nhưng quyền thăm dò ba ngày trước ta không thể để ra ngoài.”

Cục 13 thuộc về liên bang, họ vẫn phụ trách giải quyết loại chuyện này, và việc cho họ ba ngày thăm dò không thể dễ dàng như vậy.

Dịch Du nghe vậy lập tức lắc đầu, “Vật liệu cấp truyền thuyết không gian hệ thì quá hiếm, ta không có quyền hứa hẹn điều đó. Còn Vong Linh hệ thì ta có thể giúp người thỉnh cầu, nhưng ba ngày thăm dò quyền, thật xin lỗi, đây là giới hạn cuối cùng của cục 13, ta không thể nhượng bộ.”

Thấy Dịch Du kiên quyết như vậy, Bạch Khải không khỏi trầm mặc.

“Khụ khụ...”

Thấy hai người đều rơi vào trầm mặc, Tàn hội trưởng rút cuộc đứng dậy, nói: “Nếu không như vậy, ba ngày quyền thăm dò ưu tiên vẫn thuộc về liên bang, nhưng bên liên bang sẽ cung cấp một phần tài liệu máy móc hệ như thế nào?”

Dịch Du trầm ngâm một lát, lúc này mới ngẩng đầu, “Vậy thì làm theo ý Tàn hội trưởng, nhưng tài liệu máy móc hệ ta chỉ có thể cung cấp cho người đến cấp bậc bốn thôi, có vấn đề gì không?”

Bạch Khải nghe vậy liên tục gật đầu. Tàn hội trưởng sống lâu hơn hẳn nhiều, chắc chắn nắm rõ tình hình hơn, nghe theo ông sẽ không sai.

Còn về việc ba ngày sau sẽ còn lại những gì, chỉ có thể xem duyên phận thôi.

Dù không thể lấy được toàn bộ tài liệu máy móc hệ cấp truyền thuyết cũng hơi đáng tiếc, nhưng vật liệu cấp bốn trước mắt cũng đủ dùng rồi.

Người ta không thể quá tham lam được.

“Cái này là thẻ nhớ chứa toàn bộ tài liệu máy móc hệ bậc bốn, còn vật liệu cấp truyền thuyết Vong Linh hệ, ta sẽ ngay lập tức đi thỉnh cầu, có thể cần một chút thời gian để chờ đợi.”

Thấy Bạch Khải đồng ý, Dịch Du lấy ra một thẻ nhớ và giao cho Bạch Khải, trong khi Bạch Khải cũng đã chuẩn bị sẵn chìa khóa để giao cho Dịch Du.

“Vậy thì, giao dịch thành lập.”

Dịch Du mỉm cười híp mắt tiếp nhận chìa khóa và cất kỹ, nói: “Sáu ngày sau, mong Tần hội trưởng dọn dẹp toàn bộ khu vực xung quanh Tháp Than Vãn, chúng ta cục 13 sẽ đến đúng giờ để tiếp nhận.”

“Tốt, không có vấn đề gì.”

Tần hội trưởng nhẹ nhàng đáp lời, và sau đó ký giả đưa Dịch Du ra ngoài.

“Hội trưởng, tại sao ta có cảm giác ngại hơi khó chịu khi nhìn người này vậy?”

Sau khi Dịch Du rời đi, Bạch Khải cuối cùng cũng hỏi về nghi ngờ trong lòng.

“Khó chịu không đến mức, chỉ là không muốn tiếp xúc nhiều với tên điên này thôi.”

“Tên điên? Nhìn hấn có vẻ rất bình thường mà?”

Bạch Khải thắc mắc trong lòng, còn Tần hội trưởng thì thành thật nói: “Đó là bởi vì hấn có không bình thường thì cũng đã bị đưa vào ngục giam của liên bang.”

“Nếu ngươi không muốn bị hấn mỗi ngày nhìn chăm chăm, tốt nhất hãy giữ khoảng cách với hấn.”

Ôi, hóa ra lại là một kẻ bám đuôi, đúng là phải cẩn thận một chút.

Chương 57 - Đối thủ cũ?

Chương 57: Đối thủ cũ?

Tần hội trưởng rõ ràng không muốn nói thêm về Dịch Du, liền chuyển sang chủ đề khác, nói: “Đúng rồi, hai viên đá thuộc tính kia của ngươi có mang theo không? Hôm nay ta rảnh rồi, có thể giúp ngươi nghiên cứu xem làm sao sử dụng chúng.”

Theo lời La Tường, dù có ở cục 13 trong ba ngày thì cũng không chắc có thể thông qua tòa tháp tiếp theo, nhưng Bạch Khải cũng rơi vào tình huống tương tự.

Vì vậy, để an toàn, vẫn nên cố gắng giúp Bạch Khải nâng cao thêm chút thực lực.

“À, ta đã dùng một viên rồi.”

Bạch Khải gãi đầu, nói: “Không biết vì sao, Beita chạm phải Bạo Liệt Chi Thạch thì đã tiến hóa.”

Tần hội trưởng: “...”

“Ngươi chắc chắn không phải có thiên phú gia tốc tiến hóa chứ?”

Bạch Khải lắc đầu liên tục, sau đó không đợi Tần hội trưởng phản ứng, đã chạy ra ngoài.

“Hội trưởng, ta còn phải về sắp xếp tài liệu, không thể nói chuyện nhiều được.”

Nhìn Bạch Khải chạy đi xa giống như một con thỏ, Tần hội trưởng chỉ có thể thu tay lại, bỗng cảm thấy tâm trạng mình đang mắc kẹt.

Đầu năm nay, thú cưng tiến hóa lại tự nhiên như vậy sao?

Tại sao lại khác xa so với thời điểm hần nuôi dạy chúng chứ...

...

Gâu gâu gâu!

(Nhân loại, lại có đồ vật xuất hiện!)

Trong lúc cùng Bạch Khải nghiên cứu thiết bị thì đột nhiên, chú chó Husky ngẩng đầu, sủa liên hồi về phía Vong Linh.

“Không có gì đâu, chắc họ mở được cánh cửa tháp tiếp theo rồi.”

Bạch Khải nhìn đồng hồ, đúng lúc này là ngày cuối cùng của cuộc thăm dò độc nhất vô nhị tại Tháp Than Vãn ở thành phố Cổ Túc.

Quả nhiên là liên bang tổ chức, mà họ đã có thể mở cánh cửa tháp tiếp theo chỉ trong một ngày.

Nếu nhìn theo xu thế này, ba ngày nữa có lẽ bản thân chỉ có thể uống ít canh mà thôi.

Dẫu vậy, có thể đổi được một món vật liệu truyền thuyết cùng tư liệu của Tứ giai cơ giới sư, như vậy cũng không hẳn là thiệt thòi.

Hơn nữa, hẳn cũng đã hoàn toàn xác nhận Husky có thể cảm nhận được sự xuất hiện của bí cảnh tháp.

“Về sau nếu có cơ hội hãy chú ý đến tài liệu hệ tinh thần, nếu Beita có thể sớm cảm nhận được sự xuất hiện của bí cảnh tháp thì sẽ kiếm được nhiều đây.”

Bạch Khải mỉm cười khi tưởng tượng về cảnh Husky khám phá các bí cảnh tháp.

A ô?

(Nhân loại, người đang mơ màng à?)

Husky nghi ngờ nhìn Bạch Khải, lập tức hất vung tay đầm nhẹ vào Husky, nói: “Đừng có nhìn đông ngó tây, đã nhớ chiến thuật ta đã nói chưa?”

Gâu!

(Người đang xem thường ai vậy? Mà giờ đây là đang thảo luận chiến thuật sao?)

Husky trợn mắt, sử dụng một cánh tay máy để ném một viên cầu kim loại từ hàng trăm viên vào bức tường bằng.

Phanh!

Viên cầu kim loại nổ tung, tạo ra một cái hố nhỏ trên bức tường bằng.

“Khụ khụ... Bán kính 1cm với viên đồng, nổ bán kính 3cm, hiệu quả bình thường.”

Bạch Khải liếc nhìn dụng cụ đo lường, nhanh chóng ghi lại số liệu, và đến giờ phút này, đã có hàng chục hàng số liệu tương tự.

Kỹ năng bạo liệt của Husky có thể chứa đựng sức mạnh nổ trong kim loại và dựa theo nhu cầu để nổ, nhìn thì không có sức mạnh trực tiếp như Bạo Liệt Trảo, nhưng theo Bạch Khải, sức mạnh tiềm ẩn lại lớn hơn nhiều.

Kết hợp khả năng nổ của máy tạo ra với sức mạnh bạo liệt, hiệu quả tuyệt đối sẽ lớn hơn 2.

Và giờ đây, điều hần cần làm là tìm ra kim loại nào có độ tương thích cao nhất với sức mạnh bạo liệt.

“Quả thật là nhìn thấy hợp kim K1 chứa đựng năng lượng cao nhất, tính ổn định cũng tốt hơn nhiều, thật tiếc là tốc độ truyền dẫn năng lượng vẫn còn chậm, nhưng tạm thời chấp nhận được.”

Sau khi sửa chữa bức tường bằng N lần, Bạch Khải cuối cùng đã chọn ra kim loại có thuộc tính tổng hợp cao nhất, sau đó là truy cập vào trang web nội bộ của hiệp hội, vào khu vực nhiệm vụ.

Là một hội viên của hiệp hội Ngự Thú sư, Bạch Khải cũng có thể tuyên bố nhiệm vụ trên trang web nội bộ này để tìm kiếm kim loại mà hắn mong muốn.

“BOSS, ngài dự định chế tạo bom sao? Ôi, 110 sao, ta muốn báo cáo.”

“Trên lầu zz, giám định đã hoàn tất.”

“+1.”

“+2.”

“+23333...”

...

“BOSS có chắc không đi nhầm chỗ, câu hỏi này nghe như của một cơ giới sư mới vào nghề.”

“Thì cũng chưa chắc, chúng ta là người có thiên phú dung hợp cũng cần họ kim loại này để chế tạo vũ khí.”

“Tôi đệt, dung hợp thiên phú! Cảm ơn đại lão!”

“Cảm ơn đại lão!”

“Ôi, thật là... Ngại quá, đang chạy nhầm vào phim trường.”

...

Sao mà diễn đàn nội bộ của hiệp hội có nhiều điều kỳ quái như vậy?

Bạch Khải mặt mày tối sầm, nhanh chóng bỏ qua những lời trả lời không có chút dinh dưỡng, cuối cùng tìm được thông tin mà mình mong muốn ở một góc nhỏ bình thường.

“Hắc sơn lão cầu: “Muốn đồng thời đảm bảo năng lượng dự trữ, tính ổn định và tốc độ truyền dẫn, kim loại nguyên sinh bình thường không thể làm được, chỉ có thể dựa vào hợp kim. Nếu BOSS có hứng thú thì có thể thử tìm hiểu hợp kim Titanium Platinum, có thể đáp ứng nhu cầu của BOSS.”

Hợp kim Titanium Platinum? Sao cảm giác như đã nghe ở đâu đó?

Bạch Khải suy nghĩ một chút, nhưng không thể nhớ ra đã nghe cái tên này ở đâu, cuối cùng đành phải hỏi Hắc sơn lão cầu trực tiếp.

Chờ đợi bảy tám phút, Hắc sơn lão cầu mới hồi đáp.

“Thành phố Cổ Túc, tầng 3 của Cửu Đỉnh thương thành.”

Cửu Đỉnh thương thành?

Là thương trường trực thuộc Hạ thị tập đoàn sao?

Đã được thành lập rồi sao?

Khi thấy Hắc sơn lão cầu hồi đáp, Bạch Khải cuối cùng nhớ lại mình đã nghe đến cái tên hợp kim Titanium Platinum ở đâu rồi.

Hình như Hạ Hiên có lần đã nhắc đến trong lớp học của giáo sư Sở? Thật đúng là đã nghiên cứu ra được.

Bạch Khải cảm ơn Hắc sơn lão cầu, cho hai đầu sủng thú vào không gian Ngự Thú rồi thẳng tiến đến Cửu Đỉnh thương thành.

...

“Sách, cuối cùng thì có tập đoàn hỗ trợ, điều này thật khác biệt so với giao dịch ngoài phố.”

Bạch Khải nhìn thấy trước mặt giống như một tòa đại đỉnh thương thành, không nhận được khen ngợi, nhưng khi nhìn vào trong thấy các sản phẩm thì càng thấy choáng ngợp.

Hạ thị tập đoàn là một tập đoàn mới nổi của liên bang, chủ yếu kinh doanh về máy móc, tuy nhiên giá cả cũng không hề rẻ, không phù hợp với kiểu người DS như Bạch Khải.

Thế nhưng bây giờ, hẳn cũng có thể coi như là một nông dân đã đổi đời rồi.

Bạch Khải cố gắng kiềm chế sự kích thích khi mua sắm, và thẳng đến cửa hàng tầng ba.

“Hợp kim Titanium Platinum? Xin lỗi, gần đây chúng tôi ngừng cung cấp hợp kim Titanium Platinum, nếu ngài cần, tôi có thể giới thiệu cho ngài một số hợp kim khác.”

Nghe xong mục đích của Bạch Khải, nhân viên tầng ba đáng tiếc lắc đầu và bắt đầu giới thiệu một số hợp kim khác.

“Ví dụ như loại hợp kim Thái Sơn này, đây là loại hợp kim cùng dòng với Titanium Platinum, tất cả các thuộc tính chỉ kém một chút, ngài có thể xem xét thử.”

Bạch Khải cầm lấy hợp kim Thái Sơn lắc lắc, nhưng đã trực tiếp loại bỏ.

Husky thể nhỏ quá, loại hợp kim Thái Sơn này nặng quá, trên người Husky cũng không thể di chuyển nhanh được rồi.

“Không thích à? Không sao, chúng tôi còn nhiều thứ khác...”

Nhân viên lại tiếp tục giới thiệu một số kim loại khác biệt, nhưng đều là những hợp kim thông thường, Bạch Khải nhìn qua thì cảm thấy không có gì hứng thú.

Thôi, chi bằng tạm thời chọn hợp kim K1.

Bạch Khải đi quanh một vòng nhưng không thể tìm được kim loại mình mong tưởng, đang định rời đi thì một bóng người cao gầy chắn trước mặt hắn.

Bạch Khải thấy vậy liền nghiêng người định đi qua, nhưng bóng người nọ vẫn chắn trước mặt hắn.

“Xin nhường đường.”

“A ~ Lần nữa gặp lại, sao ngươi lại có thái độ như vậy với đối thủ cũ?”

Đối thủ cũ?

Bạch Khải ngẩng đầu, nhìn thấy một gương mặt kiêu ngạo chắn trước mặt mình, đó chính là Hạ Hiên, tâm trạng hắn thậm chí còn cảm thấy mơ hồ.

Giờ đây, đánh qua một lần lại xem như đối thủ cũ sao?

Chương 58 - Máy móc gây dựng lại

Chương 58: Máy móc gây dựng lại

Hạ Hiên liếc Bạch Khải đang đứng sau quầy hàng kim loại, đột ngột nghĩ ra điều gì, liền nói: “Người đã đột phá nhị giai rồi phải không?”

Ta đêch... con hàng này thỉnh thần nhập thân, cái này cũng nhìn ra được sao?

Bạch Khải nhìn lại, tự hỏi không biết mình đã để lộ sơ hở ở đâu. Dù mình vẫn đang che giấu đạo thứ hai chứ vẫn.

“Làm cơ võ chuyên học sinh, người quả thật vẫn lựa chọn máy móc hệ. Đến Cửu Đỉnh thương thành mua vật liệu, chắc người biết hàng.”

Hạ Hiên dường như rất hài lòng với ánh mắt của Bạch Khải, tiếp tục nói: “Vừa khéo, ta cũng vừa mới đột phá lên nhị giai, người cùng ta đánh một trận đi.”

Hóa ra chỉ là đoán thôi...

Dù sao, sau khi hấn xong tòa thứ hai tháp, cũng không cần thiết phải ẩn nấu nữa.

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, nói: “Xin lỗi, ta đang bận, không có thời gian chơi với người.”

Ba ngày nữa hấn sẽ đi leo tòa tháp kế tiếp, cần nhanh chóng thay đổi các linh kiện trên cơ giáp Husky thành K1 hợp kim tốt tạo thành chiến lực, làm sao có thời gian rảnh rỗi để tỷ thí với con hàng này.

“Người!”

Bạch Khải rõ ràng khiến Hạ Hiên cảm thấy khó chịu, còn chưa kịp nổi giận, một thiếu niên âm nhu đứng bên cạnh liền đứng dậy, tức giận mắng: “Chúng ta Hiên thiếu gia nguyện ý cùng người tỷ thí là phúc khí của người, người lại dám từ chối, để Hoa Dung này tốt giáo huấn người một chút.”

Sao lại có thể gặp loại cầu huyết kịch bản này ở thế giới khác chứ.

Nhìn vẻ mặt căm phẫn của Hoa Dung, Bạch Khải không khỏi nhả mặt.

“Hoa Dung, tránh ra!”

Hạ Hiên đẩy Hoa Dung sang một bên, nhìn Bạch Khải sau quầy hàng kim loại Titanium Platinum, hỏi: “Nhìn dáng vẻ của ngươi, ngươi đến mua hợp kim Titanium Platinum?”

Bạch Khải im lặng, còn Hạ Hiên như thể phát hiện ra nhược điểm của Bạch Khải, mặt nở nụ cười.

“Vậy thì tốt, chỉ cần ngươi đồng ý cùng ta tỷ thí một trận, bất luận thắng thua, ta đều có thể tặng ngươi một nhóm hợp kim Titanium Platinum.”

Nói xong, Hạ Hiên càng cười tươi hơn.

Giống Bạch Khải bình thường, kế tiếp hắn sẽ giãy dụa một phen, cuối cùng bất đắc dĩ đồng ý tỷ thí với mình.

Kết quả đương nhiên sẽ bị hắn đánh bại, sau đó cầm bản ân cứ lui về.

Từ nhỏ đến lớn, kịch bản tương tự hắn đã diễn rất nhiều lần, lần này chỉ thay đổi đối thủ mà thôi.

“Một lời đã định, đừng có gạt người khác.”

Chưa dứt lời, Bạch Khải đã nắm chặt tay Hạ Hiên, dùng sức lắc lắc, tốc độ nhanh đến nỗi ngay cả Hoa Dung cũng cảm thấy bị áp lực.

“Ngươi không còn suy nghĩ à?”

Nhìn vẻ mặt phấn khởi của Bạch Khải, Hạ Hiên hơi nghi ngờ hỏi.

“Ngươi đùa ý rồi sao?”

Bạch Khải liền nở nụ cười khinh bỉ, ngay lập tức gạt bỏ những câu nói khác của Hạ Hiên.

“Không hề, hiện tại liền tỷ thí!”

Là một thương thành được Hạ thị tập đoàn tỉ mỉ lập ra, Cửu Đỉnh thương thành cũng có sân huấn luyện, nhưng so với các sân huấn luyện tại hiệp hội, giá cả cao hơn vài lần.

Dù sao đây cũng là một trận đối kháng tư nhân, chủ yếu dựa vào lợi nhuận, hơn nữa trận đối kháng này cũng không cần giống như trước đây Bạch Khải phải xếp hàng vất vả.

Hạ Hiên dẫn Bạch Khải vào trận đối kháng, lập tức có trọng tài chờ tất cả nhân viên vào cho chuẩn bị.

“Đã mọi người đều là nhị giai Ngự Thú sư, vậy thì tiến hành một trận đội đấu.”

Hạ Hiên tiến tới đối diện Bạch Khải, không chờ Bạch Khải trả lời, liền triệu hồi ra hai đầu sủng thú.

Một đầu vẫn là máy móc Bạo Long Thú, còn đầu kia thì là Kiếm Long, chỉ là dáng vẻ nhỏ hơn một chút so với máy móc Bạo Long Thú.

Cái gia hỏa này thật sự thích loại Khủng Long này.

Bạch Khải triệt hồi đạo thứ hai chú văn âm tàng, liên tục mở ra hai đạo phù trận triệu hồi Alpha và Beita.

Ken kết ken kết

(chủ nhân, lại muốn chiến đấu sao?)

Gâu gâu! Gâu gâu!

(nhân loại, hai cái đại gia hỏa kia, có thể phá sao?)

Hai đầu sủng thú vừa mới xuất hiện, lập tức chú ý đến máy móc Bạo Long Thú và máy móc Kiếm Long thú standing ở đối diện, đều có chút kích động.

“Một đầu xác chết, một đầu tàn phế chó? Phốc... đội hình này, ta Hiên thiếu gia chỉ cần búng tay có thể diệt sạch!”

Nhìn thấy Bạch Khải triệu hồi ra hai đầu sủng thú, Hoa Dung không nhìn được lại châm chọc, chỉ có một bên trọng tài lại có chút nghi hoặc.

Hai đầu sủng thú có năng lượng giá trị có chút dị thường à~ xem ra cần phải tìm người thay đổi bên dưới năng lượng kiểm tra đo lường trang bị rồi.

Trọng tài vỗ vỗ đầu máy kiểm tra, thấy các trị số trên đó không có gì thay đổi liền quyết định, bắt đầu tuyên bố quy tắc thi đấu.

“Quy tắc thi đấu đội: Đối kháng hai bên có thể đồng thời triệu hồi hai đầu sủng thú vào chiến đấu, một bên nào hai đầu sủng thú đều mất đi năng lực chiến đấu thì trận đấu kết thúc. Hai đầu thú có vấn đề gì không?”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, loại hình đội chiến này hẳn tham gia lần đầu, nhưng quân đầu không phải lần đầu tiên.

Nói gì thì cũng từng bị Thập Than Văn giáo dục qua, hai đánh hai thật sự là tương đối công bằng.

Trọng tài xác nhận với Hạ Hiên xong, thấy đôi phương gạt đầu, liền nói: “Hai bên không có vấn đề, như vậy, thi đấu bắt đầu!”

Trọng tài thôi lui ra ngoài trận đấu, mà máy móc Bạc Long Thú lập tức bắn ra một hàng tên lửa rơi vào giữa sân, cuốn lên một biển bụi, căn bản không nhìn rõ cảnh tượng đối diện.

Hạ Hiên một mực nhìn chăm chăm Bạch Khải Alpha, nói: “Lần trước bị người đánh lén, lần này ta sẽ không tái phạm sai lầm nữa.”

Nói xong, Hạ Hiên hai tay chỉ hướng Bạc Long Thú và Kiếm Long thú, hai đầu máy móc Khủng Long nhanh chóng biến hình, dần dần gây dựng lại.

Máy móc gây dựng lại?

Nhìn thấy hai đầu máy móc Khủng Long biến hóa, Bạch Khải ngay lập tức nhận ra.

Máy móc hệ có thể trong chưa đầy trăm năm siêu việt tất cả các hệ khác trở thành liên bang nhờ hòa bình chung sống với hung thú, ngoài việc có thể chứa đựng hạch tâm vũ khí ra, nguyên nhân lớn nhất chính là máy móc gây dựng lại.

Hầu như mỗi một Ngự Thú sư sau khi ký khế ước với nhiều mặt sủng thú đều sẽ nghiên cứu tổ hợp kỹ.

Nhưng dù phối hợp có đồng bộ bao nhiêu, tổ hợp kỹ vẫn còn do nhiều mặt sủng thú phối hợp, khó tránh khỏi vẫn có sơ hở.

Mà máy móc hệ thì có thể dung hợp nhiều mặt sủng thú thành một đầu sủng thú, hình thành một máy móc hoàn toàn mới, hiệu quả tuyệt đối là 1+1 lớn hơn 2.

Rất nhanh, Bạo Long Thú và Kiếm Long thú đã hoàn thành sự gây dựng lại, hiện diện trước mắt trong trận đấu là một đầu cự nhân cao gần bốn mét, và trên tay cự nhân cầm một thanh trường kiếm sắc bén.

“Tới đi, cho ta xem thử ngươi khô lâu kia có thể hay không đánh bại máy móc Bạo Long Thú ở cận chiến!”

Hạ Hiên hào hứng nhìn thấy dáng vẻ thon nhỏ nhưng lại mạnh mẽ của Bạo Long Thú, bắt đầu tưởng tượng cảnh tượng Bạo Long Thú tấn công Alpha.

Husky thì bị Hạ Hiên hoàn toàn xem nhẹ.

Một đầu máy móc với chân tay giả tàn phế, có thể tạo ra điều gì đây?

“Ngươi chắc chắn muốn đánh cận chiến?”

Nhìn thấy Hạ Hiên bỏ qua năng lực hỏa lực mạnh mẽ nhất của máy móc Bạo Long Thú, mà lại chọn cận chiến, sắc mặt Bạch Khải lập tức trở nên hơi cổ quái.

“Sao, ngươi sợ hãi? Nếu sợ thì nhận thua đi!”

Nụ cười của Hạ Hiên càng vặn vẹo, hoàn toàn không nhận ra nụ cười ác độc của Bạch Khải và Husky.

“Beita, triển khai pháo đài!”

Chương 59 - Giết Người Tru Tâm

Chương 59: Giết Người Tru Tâm

Nghe thấy mệnh lệnh của Bạch Khải, bốn chiếc đĩa từ Husky - một nửa cơ giáp bay ra và rơi xuống đất, sau đó nhanh chóng mở rộng, biến thành một pháo đài xinh xắn.

Nhờ có các kỹ thuật gấp xếp máy móc, Bạch Khải đã tiếp thu được kiến thức từ tài liệu học tập ở Dịch Du.

Mới đầu, vì câu nói của Bạch Khải khiến Hạ Hiên cảm thấy hơi bất ngờ, nhưng khi nhìn thấy những pháo đài nhỏ hơn cả máy Bạo Long Thú - Kiếm Long, hắn không kìm được mà cười to.

“Pháo đài? Người dám gọi đồ vật này là pháo đài?”

“Bạo Long Thú, tiêu diệt chúng!”

Hạ Hiên phẩy tay, Bạo Long Thú lập tức cầm đại kiếm sắc bén lao thẳng về phía Alpha và Husky. Thấy vậy, Alpha muốn chiến đấu ngay lập tức nhưng đã bị Bạch Khải ngăn lại.

“Beita, thử xem hiệu quả trước.”

Gâu!

(Đã thu được!)

Husky kêu lên, bốn chiếc pháo đài đồng loạt nổ vang, nhưng không phải đạn pháo mà là từng viên kim loại nhỏ.

Nhìn thấy đôi pháo đài phun ra những thứ này, Hạ Hiên càng cảm thấy kinh thường, trong khi Bạo Long Thú đang nhanh chóng vung đại kiếm chém vỡ những viên kim loại nhỏ đó.

Mặc dù nhìn qua những viên kim loại nhỏ ấy không có sức công kích lớn, nhưng Hạ Hiên không muốn để bất kỳ điều gì ngoài ý muốn xảy ra để rửa sạch nhục nhã.

Đáng tiếc, chuyện không như mong muốn, điều ngoài ý muốn đã xảy ra.

Khi đại kiếm tiếp xúc với những viên kim loại nhỏ, chúng lập tức nổ tung, từ đó phun ra từng mạng nhện bay về phía Bạo

Long Thú, lập tức bao phủ hơn một nửa thân thể của nó.

Dẫu vậy, Bạo Long Thú vẫn không để những mạng nhện này vào mắt, vẫn tiếp tục hành động. Nhưng khi số lượng mạng nhện gia tăng, Bạo Long Thú bị ép buộc dính chặt xuống đất.

“Black Widow số 6 đã vượt qua kiểm tra thực chiến.”

Thấy mạng nhện đã thành công hạn chế hành động của Bạo Long Thú, Bạch Khải gật đầu hài lòng, đồng thời ghi chép lại.

“Người định dùng thứ này để hạn chế Bạo Long Thú của ta sao?”

Hạ Hiên hừ lạnh, từ các ống trên cơ thể Bạo Long Thú, nó phun ra những luồng hỏa diễm, nhanh chóng thiêu đốt mạng nhện.

“Đương nhiên không chỉ vậy.”

Bạch Khải nhún vai, búng ngón tay, bốn chiếc pháo đài lại phun ra vô số viên bi thép, ngay khi Bạo Long Thú thoát khỏi những mạng nhện.

Những viên bi thép rơi vào mọi vị trí trên cơ thể nó, bay đến các khớp nối, nhưng đều bám chắc vào đó.

Phanh! Phanh! Phanh!...

Theo ánh sáng đỏ rực từ mắt Husky lóe lên, những viên bi thép nổ tung liên tiếp, khiến Bạo Long Thú rung lắc dữ dội.

“Thu nhỏ lại bom? Không thể nào, nhỏ như vậy sao có thể gây ra sức mạnh như thế!”

Sự mạnh mẽ của bi thép khi nổ khiến Hạ Hiên bất ngờ, và sau quá nhiều điều chỉnh thử nghiệm, mối liên hệ giữa Kiếm Long và Bạo Long Thú đã bị phá hủy.

Dẫu vậy, những viên bi thép chỉ có thể phá hủy những điểm yếu nơi khớp nối, cấu trúc tổng thể của Bạo Long Thú không chịu quá nhiều ảnh hưởng.

“Kiếm Long Thú, giải thể!”

Hạ Hiên quyết định loại bỏ trang bị của Kiếm Long Thú, muốn điều khiển Bạo Long Thú phản kích, nhưng lại thấy

Husky lúc nào không biết đã đứng trước mặt Bạo Long Thú, tay cầm đủ loại dụng cụ, nhìn chăm chăm vào nó.

“A ô~”

(tháo dỡ cho ta vui vẻ!)

Đình đình thùng thùng...

Giữa ánh mắt kinh ngạc của đám người xem, Husky nhanh chóng phân giải mất cá chân, đầu gối, các khớp nối của Bạo Long Thú...

Chỉ trong chớp mắt, Husky đã cắt đứt từng kết nối của Bạo Long Thú.

“Ha ha... Người cho rằng ta sau lần thất bại trước sẽ còn bị người đánh bại bằng cách này sao!”

Thấy Bạch Khải định tái sử dụng chiêu cũ, Hạ Hiên châm chọc khiêu khích, giờ ngón tay giữa chỉ về phía Bạo Long Thú, nó vốn nên đứng yên lập tức bắt đầu tích lũy năng lượng để tấn công Husky.

“Ngạch, ta khuyên người không nên... Tốt rồi, không kịp nữa rồi.”

Nhìn thấy Hạ Hiên còn muốn huy động các bộ phận module để tấn công, Bạch Khải vội vàng ngăn cản, nhưng Bạo Long Thú tích lũy năng lượng thực sự quá nhanh, chưa kịp nói hết, từng luồng năng lượng đỏ đã xuất hiện khắp nơi trên Bạo Long Thú.

Rầm rầm rầm!

Cường độ bùng nổ từ năng lượng của Bạo Long Thú lập tức nổ tung, đồng thời dẫn đến bùng nổ năng lượng đang tích lũy, không chút nào lưu tình, từng bộ phận nổ thành mảnh vụn.

“Gâu! Gâu gâu gâu!”

(Đây là nghệ thuật! Một tác phẩm nghệ thuật!)

Đã sớm nhận ra nguy cơ, Alpha đã tránh sang sau lưng Husky, nhìn Bạo Long Thú như pháo hoa nổ tung không ngừng, ánh mắt tràn đầy mơ ước.

Khi nào, hắn cũng có thể tự tạo ra được nghệ thuật như vậy?

“Trận này, Bạch Khải thắng!”

Khi Husky đang thưởng thức kiệt tác của mình, trọng tài đã đưa ra phán quyết.

Thực ra cũng không còn gì tốt để phán định, mỗi bộ phận của Bạo Long Thú đều có nguồn năng lượng riêng biệt, nhưng đã bị Husky dẫn đến bùng nổ, trừ bộ não chủ yếu còn đủ, các bộ phận khác đều đã bị nổ vỡ vụn.

Ai cũng có thể nhìn ra ai là kẻ thua.

“Hiên thiếu gia, thua rồi? Còn bị một con chó đánh bại?”

Thấy Bạo Long Thú thua thảm hại như vậy, những người từng hoan hô bên cạnh Hạ Hiên, như Hoa Dung giờ đây đều rơi vào im lặng.

A ô?

(chó? Ta là sói!)

Husky khẽ động tai, trừng mắt nhìn Hoa Dung, trong khi Bạch Khải đã phát tay về phía Hạ Hiên, nói: “Hiên thiếu gia, đừng quên người còn nợ ta một tấn hợp kim Titanium Platinum đó.”

“Một tấn?! Người sao không đi mà đoạt lấy?!”

Khi còn đang chìm đắm trong thất bại lần thứ hai, Hạ Hiên nghe được lời của Bạch Khải liền tỉnh ngộ, nhìn hắn với ánh mắt tức giận.

Bạch Khải khinh bỉ chép miệng, nói: “Ai mà không bảo là miễn phí cho mày đưa chứ?”

Bị ánh mắt khinh bỉ của Bạch Khải nhìn chăm chú, Hạ Hiên cảm thấy mặt mình nóng bừng, nói: “Ta chỉ có thể cho người 100KG, người muốn hay không?”

Mặc dù hợp kim Titanium Platinum không phải là hợp kim tốt nhất của tập đoàn Hạ Thị, nhưng không phải cứ muốn là có, 100KG này đã là tài sản riêng của hắn.

“Sách, vậy cứ vậy đi.”

Bạch Khải có chút bất đắc dĩ thở dài.

Mới 100KG, muốn làm thành vật tiêu hao thông thường thì không thực tế lắm, nhưng dùng để chế tạo nửa người cơ giáp

của Husky và những pháo đài này lại đủ rồi.

“Vậy làm ơn Hiên thiếu gia đưa 100KG hợp kim Titanium Platinum này đến Hiệp hội Ngự Thú Sư.”

Bạch Khải thu hồi hai con thú nuôi, chuẩn bị đi ra ngoài, vừa đến cổng chính thì chợt dừng lại.

“À, Hiên thiếu gia, người khi nào lại tìm ta đối chiến một lần nữa? Ta đang nghĩ kỹ xem muốn cái gì.”

Phốc!

Hạ Hiên cảm thấy một cơn máu nghịch dâng lên, còn Hoa Dung cùng mấy người khác chỉ biết trợn mắt nhìn, chỉ vào Bạch Khải mà không nói được lời nào.

Giết người tru tâm, giết người tru tâm thật!

Chương 60 - Tháp Cảm Ân

Chương 60: Tháp Cảm Ân

Leng keng, leng keng,

Tiếng chuông cửa vang lên liên tục bên trong Bạch Khải đang bận rộn. Nhưng Bạch Khải vẫn cứ cúi mũi vào cuốn từ điển phù văn trong tay, không có ý định đứng dậy.

“Alpha, đi mở cửa.”

Ken kết ken kết.

(Tốt, chủ nhân.)

Alpha khéo léo gạt đầu, lập tức di chuyển tới cánh cửa chính mở ra. Ở đó, một con sư thú lớn đứng sừng sững chờ đợi.

“Chào, người có ở đây không? Chủ nhân của người ở đây sao?”

Lữ Du nhìn Alpha, trông giống như một võ sĩ mạnh mẽ, có chút không chắc chắn mà hỏi.

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, có người tìm người.)

Alpha thông báo cho Bạch Khải bằng một ý niệm, sau đó bắt đầu đánh giá con sư thú đang đứng trước mặt.

Nói chính xác hơn, là dò xét cánh cửa sư thú.

(Con quái điều này, trông có vẻ mạnh hơn ta.)

Alpha vô thức rung mình, tựa hồ như muốn học theo cách bay múa của sư thú. Lúc này, Bạch Khải cũng đã đi ra, nhìn thấy Lữ Du không khỏi có chút nghi hoặc.

“Ta gần đây không có mua gì cả mà?”

Lữ Du có phần lúng túng, gãi gãi đầu rồi nói: “Hôm nay ta không phải đến đưa hàng, mà là Tần hội trưởng gửi ta đến dẫn người tới đồi Vong Linh.”

Đồi Vong Linh?

Cục 13 đã đến thời hạn thăm dò ưu tiên sao?

Bạch Khải ánh mắt sáng lên, lập tức lao vào trong phòng thu hồi hai con sủng thú vào không gian Ngự Thú, nhanh chóng thu dọn đồ đạc rồi chạy ra ngoài.

“Vậy chúng ta đi thôi?”

“Ừ, đi thôi.”

Lữ Du gật đầu nhẹ nhàng, trong lòng thầm nghĩ.

Hội trưởng không phải đã nói rằng gã này rất thiếu thời gian sao? Nhìn dáng vẻ này thì vẫn ổn mà.

Bạch Khải leo lên sư thú, nó lập tức xòe cánh bay lên, nhảy vài vòng rồi bay thẳng hướng đồi Vong Linh.

“Lữ Du, ngoài việc đưa hàng, ngươi kiêm luôn cả việc phục vụ đưa đón sao... Khụ khụ?”

Lữ Du nhẹ gật đầu: “Không còn cách nào khác, Cuồng Phong Chi Dực là sinh vật cấp lãnh chúa, việc nuôi dưỡng tiêu tốn quá nhiều tài nguyên. Nếu không kiêm thêm nhiều công việc, ta không thể nuôi nổi.”

Thật là một thanh niên đầy cố gắng!

Bạch Khải bất giác cảm phục nhìn Lữ Du, nhớ lại thời gian trước mình cũng đã từng vất óc kiếm tiền.

So với trước kia, hiện tại thật ra không còn cần phải tốn sức nhiều nữa.

Tiền bạc làm người ta sa đọa thật!

Cuồng Phong Chi Dực bay nhanh, chẳng lâu sau họ đã tới gần Tháp Than Vãn.

Lữ Du hạ Cuồng Phong Chi Dực xuống vững vàng, nói: “Ta sẽ đưa ngươi tới đây, phía trước là khu vực kiểm soát, ta không thể đến gần.”

“Được, cảm ơn ngươi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía Tháp Than Vãn ngay trước mắt, lập tức bước nhanh chạy tới.

Bởi vì quá trình tiến hóa dài đằng đẳng của “Ma luyện”, cộng với sự hồi phục của hai con sủng thú, thể chất Bạch Khải hiện tại cũng không tệ.

Nếu ở kiếp trước, hẳn có thể quét sạch kỷ lục Olympic trong vài phút.

Rất nhanh, Bạch Khải đã tới dưới chân Tháp Than Văn. Tần hội trưởng thấy vậy lập tức chạy đến, nói: “Mày đến nhanh thật, đúng là quyết định đúng đắn khi phái người đi đón mày.”

Ta trong lòng người có hình tượng như vậy sao?

Bạch Khải im lặng, quan sát Tháp Than Văn xung quanh không có chút biến động nào, hỏi: “Tháp tiếp theo đâu? Sao không thấy?”

“Tháp Cảm Ân và Tháp Than Văn kết nối với nhau, ngay dưới chân người.”

Nghe Bạch Khải hỏi, Dịch Du cũng đi tới, nói: “Rất tiếc, nhóm thăm dò chúng ta vẫn chưa trở về, có thể cần các người chờ một chút. Để bù đắp, chúng ta sẽ cung cấp thông tin tầng thứ nhất cho người.”

Mới chỉ tầng một thôi sao? Thật là keo kiệt!

Bạch Khải gật đầu nhẹ, không nói nhiều với Dịch Du.

Ngay cả Tần lão đầu, một người sống lâu hơn hẳn hàng chục năm, còn không muốn tốn thời gian nói chuyện với Dịch Du. Bạch Khải sẽ không ngu ngốc mà tự gây khó dễ.

Nếu bị hắn chú ý, dù trứng tiến hóa hiện tại có thể sử dụng trong không gian Ngự Thú đi chăng nữa, cũng khó mà đảm bảo không lộ ra sơ hở.

Hắn không muốn bị xem như chuột bạch cho người khác nghiên cứu, hay bị coi như gà mái mẹ bị nhốt.

Dịch Du cũng phát hiện Bạch Khải xa cách, nụ cười trên mặt vẫn giữ nguyên, nhưng không còn nói nhiều nữa, chỉ lặng lẽ chờ đợi nhân viên thăm dò Cục 13 xuất hiện.

Bạch!

Cuối cùng, khi Bạch Khải cảm thấy nhàm chán, một người đàn ông mặc trang phục chiến đấu cầm theo song chùy xuất hiện trước cổng chính.

“Húc Thăng, thế nào rồi?”

Thấy người đó xuất hiện, Dịch Du thấp giọng hỏi.

Lý Húc Thăng lắc đầu, nói: “Tầng thứ năm có quá nhiều phù văn khô lỗi, ta không tài nào công phá.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, rồi chỉ vào Bạch Khải: “Đây là Bạch Khải mà ta đã nhắc đến, ngươi hãy báo cho hắn về tình hình tầng thứ nhất đi.”

Lý Húc Thăng gật đầu, tiến đến trước mặt Bạch Khải, định nói nhưng nhận thấy Bạch Khải mặt mũi có phần thất thần, như bị đả kích từ đâu.

Tầng năm?! Tầng năm?!

Ngươi có biết ta đã mất bao nhiêu phần thưởng cho thông tin thừa không?!

Bạch Khải cảm thấy đau lòng, đâm vào ngực mình, phải đến khi cảm nhận Lý Húc Thăng đến gần hắn mới tỉnh táo lại.

“Cục 13 đặc phái đội viên, Lý Húc Thăng, tam giai Ngự Thú sư.”

“Ngự Thú sư hiệp hội thành viên, Bạch Khải, nhị giai Ngự Thú sư.”

Hai người nhanh chóng giới thiệu về bản thân, Lý Húc Thăng bắt đầu trình bày tình hình tầng thứ nhất.

“Tầng thứ nhất có ba con Ngục Viêm Kiếm Quỷ, thể công cũng tạm ổn, ngươi chỉ cần đánh tan từng con là được.”

Chỉ có vậy thôi sao?

Bạch Khải cảm thấy vô cùng nghi ngờ, làm sao mà không có gì hơn, thấy Lý Húc Thăng ngậm miệng sau đó thì càng xác nhận suy đoán của mình.

“Vậy thôi, cảm ơn.”

Dù không có gì to tát, nhưng ít ra cũng biết được số lượng, cũng coi như là thông tin hữu ích.

“Không cần đâu.”

Lý Húc Thăng lắc đầu, nhìn Bạch Khải đưa tay ra, dừng một chút, chùi trong tay bỗng nhiên biến mất, nhanh chóng nắm lấy tay Bạch Khải, kéo ra ngoài.

Răng rắc.

Tay của họ chỉ vừa chạm nhau một lát, trứng tiến hóa đột nhiên xuất hiện vài vết nứt, tiến độ của trứng Thanh Đồng lập tức tăng lên 15%.

Cái gia hỏa này là sủng thú sao?

Bạch Khải có phần kinh ngạc nhìn Lý Húc Thăng.

Truyền thuyết cho rằng sủng thú khi thăng cấp lên đến thất giai thì có khả năng hóa thành hình thái con người. Cục 13 xa xỉ đến vậy, thế mà phải một con truyền kỳ hung thú đến sao?

Bạch Khải thu hút sự chú ý của Lý Húc Thăng, nguyên bản vẻ mặt lạnh nhạt của hắn bỗng hiện lên sắc thái địch ý. Tần hội trưởng cũng chạy tới, nói: “Hắn là Ngự Thú sư và là truyền kỳ sủng thú, ghét nhất bị xem như dị loại. Nếu không muốn bị hắn đánh, tốt nhất đừng nhìn hắn như vậy.”

Bạch Khải bừng tỉnh, áy náy vẫy tay với Lý Húc Thăng, sau đó nhanh chóng tiến về phía cửa vào.

Ngay cả một người như Lý Húc Thăng, tam giai Ngự Thú sư, cũng chỉ có thể xông đến tầng thứ năm. Vậy mà khó khăn lắm mới vào được tháp này thì độ khó của Tháp Cảm Ân chẳng phải rất cao sao?

Vẫn nên dành thời gian để kinh qua tháp thôi, nếu lại mất hết phần thưởng thủ thông, hắn quả thật còn khó chịu hơn chết nữa.

Chương 61 - Goblin Khoa Học Kỹ Thuật, Rung Động Lòng Người

Chương 61: Goblin Khoa Học Kỹ Thuật, Rung Động Lòng Người

Bạch Khải giơ tay, chạm vào cánh cửa chính của Tháp Than Vãn, lập tức, một ánh sáng màu xanh lam lóe lên. Cánh cửa lớn xoay chuyển, mở ra giống hệt như tấm Thạch Môn mà Bạch Khải đã thấy ở tầng chín.

Ngay sau đó, Bạch Khải cảm thấy một trận chao đảo, và biến mất tại chỗ.

Khi Bạch Khải vừa biến mất, Dịch Du bất ngờ hỏi Tần hội trưởng: “Tần hội trưởng, người nghĩ rằng Bạch Khải có thể thông quan tháp Cẩm Ân không?”

Tần hội trưởng lắc đầu: “Ngay cả Cục 13 cũng không thể thông qua, chúng ta là hiệp hội nhỏ ở thành phố Cổ Túc, làm sao có thể thành công được chứ.”

“Tần hội trưởng khiêm tốn rồi, ta lại cảm thấy Bạch Khải rất có hi vọng đấy.”

Dịch Du mỉm cười, không che giấu sự ngưỡng mộ đối với Bạch Khải, khiến Tần hội trưởng và Lý Húc Thăng bên cạnh phải nhìn nhau bất ngờ.

...

Sau một trận biến hóa không gian, Bạch Khải xuất hiện trên một ngọn núi lửa đỏ rực, bối cảnh có chút tương tự như ở tầng thứ tám của Tháp Than Vãn.

“Alpha, đợi chút, ba con Ngục Viêm Kiếm Quỷ mà ta giao cho người có vấn đề gì không?”

Bạch Khải triệu hồi Alpha, lập tức, ba lỗ hồng xuất hiện trên đầu của nó, ba con Ngục Viêm Kiếm Quỷ cảm kiếm đỏ rơi xuống.

“Ken kết.”

(Không có vấn đề gì.)

Alpha tự tin gật đầu, Kiếm Frostmourn trong tay nó nhanh chóng hình thành, một luồng khí lạnh băng tỏa ra từ Alpha, làm dịu đi cái nóng của núi lửa.

Thật sự là có thể sử dụng tốt nguyên tố năng lực.

Bạch Khải hài lòng gật đầu, tiếp tục gọi Husky ra.

“Gâu gâu gâu!”

(Cái chỗ quái quỷ gì thế này, sao mà nóng quá!)

Husky vừa xuất hiện, đã bị nhiệt độ cao nơi này dọa cho nhảy dựng lên, bản năng muốn quay về không gian Ngự Thú.

Mặc dù không còn năng lực Băng hệ, nhưng Husky vẫn thích những nơi có nhiệt độ thấp, việc bị ném vào một ngọn núi lửa mà “giết chết” nó cũng không khác gì.

“Thiếu cho ta dùng bài này, người chơi phá hoại thì ta cũng không thấy người ghét bỏ.”

Bạch Khải đẩy Husky ra, chỉ tay vào ba con Ngục Viêm Kiếm Quỷ đang bị Alpha khiến cho cứng lại, nói: “Đề ta xem nào, nếu Alpha không đánh lại, thì người phải lên giúp ta.”

A ô?

(Đánh không lại? Nhân loại, người như đang đùa à?)

Husky nhìn vào những chỉ số năng lượng trên thiết bị giám sát, khinh bỉ nhìn Bạch Khải.

Rõ ràng là cấp bảy, mà năng lượng giá trị này đã gần đuổi kịp nhị giai rồi, người đề ta lên hỗ trợ, người có thấy lịch sự không đây?

Mà này, ai muốn giúp cái góc nghếch này?

Husky nhìn Alpha đang chiến đấu, nhàm chán ngáp một cái, chính thức quay sang nghiên cứu mấy cái máy móc đồ giám.

Đánh nhau kiếp gượng gạo, chỉ có cái đồ góc mới thích, vẫn tìm nghiên cứu nghệ thuật thì thú vị hơn.

Thấy Husky như vậy, Bạch Khải chỉ biết lắc đầu bất đắc dĩ, cũng không để tâm nhiều.

Khi một người và một chó đang tán gẫu, Alpha đã hoàn toàn nắm giữ thế trận, ba con Ngục Viêm Kiếm Quỷ bị làn băng

bao bọc hơn nửa, không thể phát huy hết thực lực.

“Alpha, mau chóng kết thúc đi.”

Ken kết ken kết.

Alpha nhẹ gật đầu, một đường chém xuống, trực tiếp chặt đứt đầu con Ngục Viêm Kiếm Quỷ, rồi nhặt lên một viên tinh thạch đỏ đang lơ lửng trên không trung, mang trở về bên Bạch Khải.

Cái này thôi sao?

Chẳng lẽ chỉ dựa vào việc không thủ công mà cho ra được cái này?

Phục vụ khách hàng có cái này không, phiền phức cho ta đổi thành Hồn Chi Thạch cảm ơn.

Bạch Khải có chút ghét bỏ lắc lắc viên Hỏa Hồn Tinh, tiện tay ném cho Husky.

A ô?

(Cái này là đồ vật gì, có thể nổ không?)

Husky vững vàng tiếp viên Hỏa Hồn Tinh, đơn giản nghiên cứu một lát thì trở nên hứng thú.

Bất quá ngay lúc này, tầng tiếp theo của truyền tống trận từ từ xuất hiện, Husky chưa kịp nghiên cứu kỹ, đã bị Bạch Khải kéo vào tầng tiếp theo.

Tầng thứ hai vẫn nóng bức như cũ, nhưng không phải cảnh núi lửa, mà là một pháo đài kiểu Trung Âu thế kỷ.

Nếu như đem Hà Nội so với sông thì chắc hẳn sẽ như vậy.

“Sao lại có cảm giác như Ironforge, hai tòa tháp này của chủ nhân chắc hẳn là Dwarf?”

Bạch Khải nghi hoặc quan sát xung quanh, trong khi đó, Alpha phát hiện ra điều bất thường, bắt đầu gầm gừ hướng về bức tường khắc đầy phù văn.

Oanh!

Một người máy hình hài kỳ lạ từ bức tường đỏ ra, lập tức tấn công về phía Bạch Khải.

Ôi, sao tầng này lại công kích cả người điều khiển thú nhĩ?

Thấy Alpha bị chặn lại, Bạch Khải lập tức kéo xa khoảng cách với cơ giáp, đồng thời vỗ vỗ đầu Husky, hỏi: “Có tin tức gì không?”

Để tránh lãng phí năng lực cảm nhận của Husky, Bạch Khải đã gắn đồ giám của Tần hội trưởng lên người Husky, thuận tiện để nó dò xét.

Gâu Gâu!

(Nhanh lên, đừng thúc giục bản cái uông.)

Husky nhảy nhót tránh né, một bên mắt điện tử không ngừng quét nhìn người máy, nhanh chóng thu thập được số liệu chi tiết.

Phù văn khôi lỗi?

Có vẻ như Lý Húc Thăng đã đề cập đến cái này khi đi ra, có phải đồ chơi ở đây không nhĩ?

Nhìn lại chiếc khôi lỗi lớn bằng cánh tay với ống khói trên lưng, Bạch Khải cảm thấy thích thú.

Mặc dù máy móc hệ chỉ mới lưu hành gần một trăm năm nay trong hệ thống ngự thú, nhưng cơ quan khôi lỗi đã xuất hiện từ lâu, trước đây ở Liên Bang đã có những sáng chế tương tự.

Nhưng mà những thứ này hầu như đã thất truyền, giờ nhìn thấy một cái hoàn chỉnh, Bạch Khải tự nhiên muốn nghiên cứu một cách kỹ lưỡng.

“Alpha, cẩn thận một chút, đừng làm hỏng nhé.”

Gâu Gâu! Gâu Gâu!

(Ngốc nghếch, người hạ tay nhẹ một chút.)

Một người một chó đều tỏ ra hứng thú mạnh mẽ với khôi lỗi, khiến Alpha từ bị chuẩn bị cho một trận chiến trở nên hơi lúng túng.

Cạc cạc cạc...

Có vẻ như nhận ra Alpha không bình thường, nên Phù Văn Khôi Lỗi lập tức gia tăng cường độ tấn công, một cái cưa tròn

lớn xuất hiện ở cánh tay phải của nó, xoay tròn lao về phía Alpha.

Nhìn thấy vậy, Alpha lập tức phóng ra vài làn băng cản lại, nhưng đều bị chiếc cưa chém thành hai nửa. Nhìn thấy khôì lỗi sắp đến trước mặt Alpha, bỗng nhiên khôì lỗi cứng đờ, mang theo cánh tay đang cầm cưa đột ngột phát nổ.

Nổ tung sao?

Có phải ở đây chủ nhân không phải là Dwarf, mà là Goblin không?!

Chương 62 - Phù Văn Khôi Lỗi

Chương 62: Phù Văn Khôi Lỗi

A ô?

(Phương nào đạo hữu ở đây độ kiếp?)

Nhìn thấy phù văn khôi lỗi đột ngột nổ tung, Husky lập tức ánh mắt sáng rực, muốn xông tới nghiên cứu. Một bức tường băng lập tức từ trước mặt nó dâng lên, ngăn cản nó lại.

Ken két ken két.

(Đây là ta địch nhân!)

Alpha chắn trước mặt Husky, nhìn về phía phù văn khôi lỗi đang nằm ngã ra đất do bị nổ, không chút do dự, trực tiếp tiến công.

Thừa dịp người bệnh, đòi mạng người!

Thế nhưng, gia hỏa này còn chưa tới tình trạng bệnh nặng!

Quả nhiên, khi Alpha lại một lần nữa khởi xướng tấn công, những mảnh vụn bị thổi bay do vụ nổ, bỗng dưng bay ngược trở lại, một lần nữa tiếp xúc với tay của phù văn khôi lỗi.

Còn có thể chơi như vậy?

Kỹ thuật này có vẻ như có chút giống với công nghệ máy móc.

Bạch Khải nhìn thấy càng lúc càng hiếm kỳ, mà Alpha dùng Băng Kiếm cũng rơi xuống thân thể phù văn khôi lỗi.

Nặng nề, băng sương từ Băng Kiếm của Alpha không ngừng lan tỏa. Mặc dù phù văn khôi lỗi vẫn đang chém chém, nhưng vẫn không thể bằng tốc độ băng sương bao phủ, từ từ bị hạn chế hành động.

Bạch Khải yêu cầu là hạn chế lại hành động, Alpha tự nhiên sẽ quán triệt đến cùng.

Loảng xoảng loảng xoảng.

Bất quá, ngay khi Alpha chuẩn bị khống chế hoàn toàn phù văn khôi lỗi, hai mắt của nó bỗng dưng trở nên đỏ bừng, trong

ngực khô lồi bỗng nhiên chui ra một ống pháo khổng lồ, một nguồn năng lượng nóng bỏng chậm rãi hội tụ vào giữa, liên quan đến lớp băng bên ngoài cũng bắt đầu tan chảy.

“Alpha, trước tiên giải quyết hết nó.”

Hồ thấy phù văn khô lồi bỗng phát nổ, Bạch Khải không còn thoải mái thì thầm chơi đùa nữa, trực tiếp hạ lệnh để Alpha giải quyết.

Ken kết ken kết.

Alpha nhận lệnh, trực tiếp giơ cao kiếm lớn, từng làn băng nhận gào thét lao ra.

Theo độ thuần thực của Băng Kiếm trăm tầng lên, Alpha đã có thể khống chế công kích từ băng sương mà tạo hình, không còn thô ráp như ban đầu. Phương thức công kích này là từ Hàn Vi Phong Ma Lang học được.

Hiện tại xem ra, hiệu quả không tệ, trực tiếp chém cho phù văn khô lồi thành mảnh vụn.

Bây giờ không còn các cơ quan bảo vệ bên ngoài, bên trong phù văn khô lồi chính là một khối lập phương kim loại rắn, và ở giữa khối lập phương, là một viên thủy tinh màu đỏ như lửa.

Hỏa Hồn tinh?

Cái thứ này lại có thể sử dụng làm nguồn năng lượng?

Bạch Khải bất ngờ nhìn vào viên Hỏa Hồn tinh quan trọng trong phù văn khô lồi, lúc này định để Alpha phá hủy viên hạch tâm, nhưng trên viên hạch tâm xuất hiện nhiều nét bùa chú, và những mảnh vụn của cơ giáp bị Alpha chém vỡ cũng đã hướng về hạch tâm bay ngược trở lại.

Ngắn ngủi trong chốc lát, phù văn máy móc cuối cùng cũng được khôi phục.

Còn có thể tự mình chữa trị? Khoa học kỹ thuật cổ đại mạnh mẽ như vậy sao?

Bạch Khải biến sắc, bỗng dưng hiểu ra lý do tại sao Lý Húc Thăng một tam giai hồn huyết Ngự Thú sư lại đánh không lại phù văn khô lồi.

Thật đúng là bị mệt chết!

“Alpha, công kích hạch tâm của nó.”

Bạch Khải một lần nữa hạ chỉ lệnh cho Alpha, lập tức Alpha hiểu ý, lại lần nữa sử dụng Băng Kiếm trăm, trong khi phù văn máy móc một bên huy động cửa tròn để phòng thủ, ngực của nó cũng không ngừng bắn ra từng đợt năng lượng màu đỏ nhằm tấn công Alpha.

Tuy nhiên, tần suất tấn công của Alpha rõ ràng vượt xa phù văn khôi lỗi, rất nhanh chóng lại bị tách rời, để lộ ra hạch tâm.

Lần này, Alpha không tiếp tục cho đối thủ cơ hội khôi phục. Thân thể màu xanh đậm lập tức ngập trong bóng ma, hóa thành Âm Ảnh hoa sen trực tiếp đâm vào hạch tâm bên trong, nguyên bản còn lóe ra ánh sáng chói mắt của phù văn bị Âm Ảnh chi lực ăn mòn, lập tức tan rã.

Sau khi hạch tâm vỡ vụn, các linh kiện khác cũng consecutively nổ tung, không cho Bạch Khải bất cứ cơ hội nào nghiên cứu.

Tòa tháp bí cảnh này thật sự quá nhỏ hẹp.

Bạch Khải thâm cảm thán một hồi, nhặt lên một khối kim loại màu đỏ trên mặt đất và bắt đầu đánh giá.

Cái này cũng không tệ, có thể chế tác một số công cụ có thuộc tính khắc chế.

Bạch Khải hài lòng gật đầu, ra lệnh cho Alpha đóng băng Xích Viêm Sắt lại rồi ném cho Husky. Nhìn về phía xa đang xuất hiện truyền tống trận, Bạch Khải không vội vàng tiến vào tầng tiếp theo, mà nhận lấy hạch tâm bị tổn hại từ Alpha để nghiên cứu.

Hình như do Âm Ảnh chi lực của Alpha ăn mòn, mà hạch tâm lẽ ra nên hội tụ lại lại bị giữ lại.

Bạch Khải sơ qua kiểm tra hạch tâm, cũng không tìm thấy bất kỳ cái gì tương tự, viên Hỏa Hồn tinh dường như đang truyền ra năng lượng rỗng.

“Đáng tiếc, các phù văn bị phá hủy, không còn khả năng xem xét cụ thể tình huống như thế nào.”

Bạch Khải thở dài có chút tiếc nuối, sau đó nhìn về phía Husky, hỏi: “Người vừa này ghi chép được gì sao?”

Gâu gâu!

(Người cảm thấy bản thân cao có thể xuyên qua bức tường bằng này sao?)

Husky tức giận tròn mắt, nhìn vào bức tường bằng vừa mới được tạo ra với chiều cao của bản thân, trong lòng oán niệm tràn đầy.

“Được rồi, tầng tiếp theo có lẽ vẫn là phù văn khô lỗi, Alpha, người nhớ trực tiếp dùng hoa sen Âm Ảnh để không chế là được.”

Bạch Khải bỏ hắc hạch tâm bị bỏ đi trong tay, dẫn theo hai sủng vật của mình xuống một tầng.

...

Tầng dưới của Tháp Than Vãn.

Cuối cùng hồi phục sức lực, Lý Húc Thăng đứng dậy, đang muốn tiếp tục vượt qua thì bị Dịch Du ngăn lại.

“Đừng có gấp, xem xem hắc hạch có thể qua được không.”

Dịch Du chỉ chỉ cửa chính đang dần sáng lên với đạo phù văn thứ năm, cười nói: “Tần hội trưởng, Ngự Thú sư hiệp hội gần đây có nhiều nhân tài, một nhị giai Ngự Thú sư cũng có thể đến tầng thứ năm rồi.”

“Vận khí tốt thôi.”

Tần hội trưởng giật giật khóe miệng, nói: “Ta trước đây cũng đã điều tra qua, tòa tháp này hình như là sản phẩm từ thời Pháp Đế? Các phù văn khô lỗi và máy móc hệ vẫn còn có liên hệ.”

“Cũng đúng, nhưng mà Bạch Khải cũng coi như là rất lợi hại.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, định nói thêm gì nữa thì một bộ hài cốt Cự Long từ trên trời giáng xuống, rơi ngay trước Tháp Than Vãn.

Trên bộ hài cốt Cự Long, một thiếu niên có mặt như em bé đang ngồi ngay ngắn.

“Hài cốt Cự Long? Người là Hòa Quang nhi tử Bạch Thu Trà? Sao cha người không đến?”

Tần hội trưởng quan sát bộ hài cốt Cự Long vài lần, lập tức nhận ra thân phận của người đến.

Bạch Thu Trà thu hồi hài cốt Cự Long, tiến đến trước mặt Tần hội trưởng, cung kính khom người, nói: “Lão ba hẳn có việc đột xuất đã rời đi thành phố Cổ Túc, tiếp theo Thu Trà khả năng phải nhờ hội trưởng ngài giúp đỡ nhiều hơn.”

“Chiếu cố thì không cần, với thân phận cha người, không ai dám khi dễ người đâu.”

Tần hội trưởng cười cười, nói: “À đúng rồi, người hôm nay đến đây là làm gì?”

Bạch Thu Trà chỉ tay vào Tháp Than Vãn, nói: “Cha ta trước khi đi đã giao cho ta một nhiệm vụ, hãy cho ta thông quan tòa tháp này.”

“Nguyên lai là như vậy.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nhìn về phía Dịch Du bên cạnh, nói: “Dịch bộ trưởng, có thể cho thêm một người tham gia cùng chúng ta không?”

Mặc dù Cục 13 chỉ cần ba ngày ưu tiên thăm dò quyền, nhưng điều này chỉ nhằm vào Bạch Khải, theo lệ, trong một tháng này Cục 13 đều có quyền độc nhất vô nhị để thăm dò.

Dịch Du cười cười, nói: “Minh Hoàng truyền kỳ nhi tử, tự nhiên là có thể.”

“Húc Thăng, người cũng đi vào cùng đi.”

Lý Húc Thăng nhẹ gật đầu, nhìn sang Bạch Thu Trà, rồi quay người hướng cửa vào đi tới, Bạch Thu Trà thì nhú nhú mày, cũng theo sau mà đi.

Chương 63 - Không nói đến võ đức

Chương 63: Không nói đến võ đức

Hai người, một trước một sau, tiến đến cửa vào. Lý Húc Thăng nhìn thấy tầng thứ năm của phù văn đang lấp lóe, trong mắt hắn xuất hiện một tia ngạc nhiên.

Một nhị giai Ngự Thú sư mà đã nhanh chóng đến tầng thứ năm vậy sao?

Không có gì lạ khi gia hỏa này có thể thông quan Tháp Than Văn đầu tiên!

Nhìn những phù văn tầng thứ năm liên tục lấp lóe, Lý Húc Thăng không khỏi dừng bước, như muốn xem Bạch Khải có thể đạt tới trình độ gì.

“Nhường đường, ta vội.”

Khi Lý Húc Thăng vừa dừng bước, Bạch Thu Trà từ phía sau vượt qua hắn, thẳng tiến vào cánh cửa.

Là đứa con truyền kỳ, Bạch Thu Trà không phải lần đầu tiên độc lập khám phá tháp bí cảnh. Nếu không phải do cha hắn nói rằng tòa tháp này có điểm đặc biệt, có lẽ hắn cũng sẽ không tới đây.

Thấy vậy, Lý Húc Thăng nhíu mày, trong mắt không khỏi lóe lên một tia huyết quang.

“Khụ khụ, gì mà phá tháp, lại còn cùng đánh với Ngự Thú sư.”

Ngay khi Lý Húc Thăng sắp tức giận, Bạch Khải với vẻ mặt hốc hác xuất hiện ở lối vào, tóc và quần áo của hắn rách rưới có thể nhìn thấy vài đốm lửa.

Thấy Bạch Khải chật vật như vậy, Tần hội trưởng sau khi tiếc nuối liền hiểu ra ngay.

Thậm chí cả Lý Húc Thăng, một tam giai Ngự Thú sư cũng bị kẹt ở tầng thứ năm, thì Bạch Khải, một nhị giai Ngự Thú sư, không thông qua cũng là điều bình thường.

Mình có chút nóng lòng rồi.

“Bạch Khải, cảm giác thế nào?”

Tàn hội trưởng tiến lại hỏi Bạch Khải trong khi Bạch Thu Trà, người vốn chuẩn bị vào tháp bí cảnh, cũng dừng lại quan sát Bạch Khải một cách tỉ mỉ.

Có thể được cha hấn đề cập, hấn cũng thấy hứng thú.

Bạch Khải lắc đầu nói: “Tầng thứ năm có 50 con phù văn khôi lỗi cấp thấp nhất, chúng sẽ khôi phục, không thể chống đỡ được.”

50 con?

Vậy thì không có gì lạ cả.

Tàn hội trưởng đã hiểu, số lượng kẻ thù này đối với Bạch Khải đúng là một thách thức lớn. Dù sao Bạch Khải trở thành nhị giai Ngự Thú sư chưa lâu, sủng thú cấp độ vẫn chưa nâng lên, cho dù có kỹ năng khuếch tán (AOE) cũng khó thông qua.

Hơn nữa, một tam giai Ngự Thú sư như Lý Húc Thăng cũng không qua được, có thể thấy những phù văn khôi lỗi này không chỉ có số lượng áp đảo mà khả năng hồi phục của chúng cũng rất quan trọng.

“Nhưng mà ta có thể tìm ra bí quyết, chờ ta nghiên cứu xong, chắc chắn sẽ không có vấn đề gì.”

Tàn hội trưởng đang định an ủi Bạch Khải thì câu nói tiếp theo của Bạch Khải khiến hấn sững sờ, còn Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà càng nhíu mày.

Người này, đúng là kiêu ngạo.

Thấy vậy, Bạch Thu Trà cũng hoàn toàn mất đi hứng thú với Bạch Khải, đi thẳng vào tháp bí cảnh, trong khi Lý Húc Thăng cũng quay đầu rời đi.

“Bạch Khải, ngươi xác định ngươi có thể thông qua không?”

“Cũng không có vấn đề.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu rồi gọi ra Husky để nghiên cứu phù văn từ điển.

“Ngươi chắc chắn ghi nhớ hết sao?”

Gâu gâu!

(Nhân loại, người có thể xem thường kỹ thuật của mình, nhưng không thể xem thường bản năng của ta!)

Thấy một người một chốc cứ như vậy không coi ai ra gì mà trao đổi, Tần hội trưởng đột nhiên cảm thấy mình có chút thừa thãi, lặng lẽ lui sang một bên, nhìn những phù văn đang sáng lên tầng thứ năm, không khỏi cảm khái.

Quả thật không hổ là con trai của Minh Hoàng, hài cốt Cự Long phối hợp với thiên phú đặc biệt Thông Linh sư, trong cùng cấp độ gần như nghiền ép mọi người.

Nhưng Lý Húc Thăng cũng không yếu, dù sao cũng là một truyền kỳ của sủng thú thế hệ sau. Dù khoảng cách có chút xa, nhưng so với Bạch Thu Trà cũng không kém.

Có lẽ, chìa khóa để thông qua tháp này rơi vào tay hai người này rồi.

“Được rồi, Beita, người nhớ được bao nhiêu rồi?”

Nhanh chóng, Bạch Khải gấp lại phù văn từ điển, lúc này Husky cũng tràn đầy tự tin, ngẩng đầu bước hướng tháp Cẩm Ân.

Bạch Khải đi qua Dịch Du, Dịch Du mỉm cười hỏi: “Chuẩn bị xong chưa?”

“Xem như vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn thấy nụ cười trên mặt Dịch Du, trong lòng không hiểu nổi có chút e ngại.

Người này, không lẽ lại có ý đồ gì?

Dịch Du gật đầu nhẹ, nói: “Vậy ta sẽ cầu chúc người thông quan thành công, có khi chúng ta còn có thể có lần giao dịch thứ hai.”

“Ngạch, cảm ơn.”

Bạch Khải nhìn Dịch Du, không nhận được bất ngờ rồi lập tức chui vào tháp Cẩm Ân.

“Thấy Dịch bộ trưởng thật sự rất coi trọng Bạch Khải nhỉ?”

Nghe Dịch Du nói, Tần hội trưởng không nhận được hỏi, còn Dịch Du thì nhún vai, nói: “Hội quý không phải cũng như vậy

sao? Đặc biệt là bồi kế hoạch, không phải ai cũng có thể tham gia.”

Có quý mới tin!

Tần hội trưởng nghiêng đầu không nói thêm, hai người lại rơi vào im lặng.

...

Tầng thứ tư trong bí cảnh chi tháp.

Bạch Khải và Husky bỗng xuất hiện ở thông lối truyền tổng tầng thứ tư, bên chân Bạch Khải còn có một khối phù văn khôi lỗi -III hình mảnh vỡ.

So với Tháp Than Vãn, tháp này có thêm một chức năng ghi nhớ, chủ nhân của tháp bí cảnh này thực sự có vài điểm sáng tạo.

Bạch Khải triệu hồi Alpha, xác nhận cả hai sủng thú đều không có vấn đề, lúc này mới tiến vào tầng thứ năm.

Khung cảnh tầng thứ năm khác với Ironforge, nơi này giống như một phân xưởng nguyên thủy.

Trên thực tế, 50 con phù văn khôi lỗi chính là từ nơi này trong phân xưởng mà ra.

“Alpha, người đợi một chút, cố gắng khống chế, chờ lệnh của ta, Beita, hãy tìm cơ hội đánh lén.”

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, ta sẽ thử lại lần nữa.)

Một cảm giác không cam lòng đột nhiên truyền đến từ trong đầu Bạch Khải, hắc lặc đầu nói: “Không phải ta không tin ngươi, chỉ là cửa này quá ác liệt, cơ bản không có ý định để nhị giai Ngự Thú sư thông qua, thử một chút xem có cách nào không.”

Alpha có chút buồn bã cúi đầu, nhưng sự chú ý rất nhanh bị 50 con phù văn khôi lỗi - I trong phân xưởng thu hút.

Loảng xoảng loảng xoảng!

Vừa mới xuất hiện 50 con phù văn khôi lỗi, chúng lập tức lao về phía Bạch Khải, mà Alpha cũng không ngừng lại, cầm

Frostmourne xông tới.

Kẻ thù trong tháp Cảm Ân khác với Tháp Than Vãn, chúng không coi nhẹ Ngự Thú sư, mọi công kích đều rất tùy tiện. Nếu như để chúng tới gần, Bạch Khải sẽ gặp nguy hiểm.

Cũng chính vì vậy, Alpha không hề nương tay trong lúc công kích, với 11000 điểm năng lượng, Alpha hoàn toàn có thể thoải mái sử dụng kỹ năng mà không phải lo lắng về việc tiêu hao.

Theo lệnh của Bạch Khải, Alpha chủ yếu chỉ phá hủy chiếc cánh tay và ngực của những khôỉ lỗi này, không phá hủy trung tâm khôỉ lỗi.

Không phải không muốn, mà là không thể.

Khi vừa trải qua thử thách, Alpha và Husky cùng nhau chiến đấu, một người gần combat, một người bắn phá từ xa, họ nhanh chóng phá hủy hơn mười con khôỉ lỗi.

Nhưng khi họ tiêu diệt được những khôỉ lỗi này, phân xưởng lại thả ra cùng một số lượng khôỉ lỗi khác.

Bất kể họ chiến đấu như thế nào, trên chiến trường vẫn duy trì 50 con phù văn khôỉ lỗi.

Theo Bạch Khải suy đoán, tầng thứ năm này chỉ có thể một lần diệt sạch 50 con phù văn khôỉ lỗi, nếu không sẽ không có cơ hội thông qua.

Nói cách khác, chủ nhân tháp bí cảnh này rõ ràng không có ý định cho nhị giai Ngự Thú sư thông qua, quả nhiên là hoàn toàn không nói đến võ đức!

Chương 64 - La Tường thật không lừa ta

Chương 64: La Tường thật không lừa ta

“Beita, người tìm thấy cái phù văn kia chưa?”

Gâu Gâu!

(Nhanh lên, đừng sốt ruột.)

Husky mắt nhìn chăm chăm vào phù văn khô lồi trên cơ thể, sau khi thấy một cái khí cầu ký hiệu tương tự thì hai mắt lập tức sáng lên, triệu hồi ra bốn cỗ pháo đài để đối phó với một cái phù văn khô lồi, chẳng khác gì phát động một đợt tấn công. Khi xác định phù văn khô lồi đã hoàn toàn mất đi khả năng hoạt động, Husky lập tức nhào tới, một cái tát vỗ vào cái phù văn trên người nó.

Két két két két...

Sau khi bị Husky vỗ trúng, cái phù văn đang liều mạng giãy dụa lập tức cứng đờ, ánh sáng trên thân nó vụt tắt, cuối cùng hoàn toàn ngừng lại.

Nhìn thấy phù văn khô lồi đã quay trở lại, Bạch Khải lập tức hướng về phía một bên phân xưởng, phát hiện trong đó không có khô lồi mới được phai ra, hắn không khỏi hưng phấn hô to.

Quả nhiên, chỉ cần phù văn khô lồi không bị phá hủy, trong chiếc xe này sẽ không thả ra khô lồi mới.

Hóa ra Alpha trước kia đã vất vả chiến đấu, nhưng thật ra chỉ cần tắt những khô lồi này là ổn.

Khó trách La Tường muốn đặc biệt dẫn hắn đi học phù văn, quả thật tri thức mới là sức mạnh sản xuất số một.

La Tường thật không lừa ta!

“Alpha, xác định vị trí công kích mà Beita tìm ra, chỉ cần không tấn công vào hạt nhân, những thứ khác tùy ý.”

Bạch Khải đưa thông tin mà Husky phát hiện cho Alpha, Alpha lập tức thay đổi phương thức tác chiến, trong tay Kiếm Frostmourne phân tách ra thành hai thanh chủ thủ bằng giá, nhanh chóng xông vào giữa các phù văn khô lồi.

Không còn đại kiếm kiềm chế, tần suất công kích của Alpha cao lên mấy lần, những nơi đi qua hầu như không có phù văn khô lỗi nào vẫn có thể duy trì hành động.

Chúng bị hoặc là đánh gục ngay lập tức, hoặc bị ăn mòn chỉ còn lại hạt nhân khô lỗi.

“Sách, quả nhiên tốc độ dị hóa, chủ thủ này chính là vũ khí bản mệnh a.”

Nhìn thấy Alpha thu hoạch đáng kể trong quân đoàn phù văn khô lỗi, Bạch Khải không khỏi cảm thán:

“Nhìn bộ dạng này, ta chẳng phải là một chiến sĩ song kiếm hoang dã sao?”

...

Tầng thứ năm của Tháp Than Văn.

Cuối cùng phù văn tầng thứ năm đã hoàn toàn sáng lên, và tầng thứ sáu thì bắt đầu chớp sáng chậm rãi.

Có người đã thông qua tầng thứ năm rồi!

Nhìn thấy cảnh tượng này, Tần hội trưởng mắt sáng lên, ngay lập tức nghĩ đến Bạch Thu Trà vừa mới bước vào.

Không hổ là đứa con truyền kỳ, thực lực đúng là không tầm thường, nhanh như vậy đã thông qua tầng thứ năm.

Nhìn bộ dạng này, tòa tháp bí cảnh này cuối cùng vẫn sẽ rơi vào tay Hiệp hội Ngự Thú sư.

Đúng lúc này, Bạch Thu Trà bước ra ở lối vào, theo sau là Lý Húc Thăng.

Hai người nhìn qua đều bị tiêu hao không ít, mà Lý Húc Thăng còn hiện đầy vết thương trên người, chỉ là không nhìn thấy nửa điểm máu chảy ra.

Khi thấy Bạch Thu Trà xuất hiện, Tần hội trưởng lập tức mỉm cười hỏi: “Thu Trà, người đã thông qua tầng thứ năm rồi à?”

Bạch Thu Trà gật đầu nhẹ, nói: “Hơi khó khăn một chút, nhưng mà hài cốt Cự Long tiêu hao quá lớn, không thể qua được tầng thứ sáu.”

“Không sao, 50 đầu phù văn khô lồi, muốn đánh bại một lần thì vẫn là tương đối khó khăn.”

Nghe được Bạch Thu Trà mô tả, Tần hội trưởng không ngần ngại khen ngợi.

“Húc Thăng, ngươi đã sử dụng thiên phú thứ hai sao?”

Dịch Du nhìn vết thương trên người Lý Húc Thăng, sắc mặt lập tức trở nên lạnh lùng.

“Những khô lồi đó thật sự quá phiền phức, nếu không sử dụng thiên phú thứ hai thì ta không đủ sức lực.”

Dịch Du gật đầu nhẹ, trên mặt lại lần nữa hiện ra nụ cười rạng rỡ, nói: “Tốt, nhớ viết một báo cáo nhanh cho ta khi về nhé.”

Lý Húc Thăng im lặng, chỉ nhẹ gật đầu không nói thêm gì, cũng chỉ nhìn về phía Bạch Thu Trà đang gấp rút phục hồi, cũng đã có ý định nghỉ ngơi.

“À, hai người các ngươi vừa ra, vậy bây giờ ở tầng thứ sáu là ai? Bạch Khải sao?”

Tần hội trưởng và Bạch Thu Trà trò chuyện một lúc, đột nhiên chú ý đến tầng thứ sáu vẫn đang chớp sáng, lập tức ngăn ra, còn Bạch Thu Trà cùng Lý Húc Thăng cũng dừng lại nghỉ ngơi, cùng nhau nhìn về phía cánh cửa lớn.

Chỉ thấy cánh cửa tháp Cảm Ân màu đen, đạo phù văn thứ sáu đang không ngừng chớp sáng, lại chớp với tần suất ngày càng nhanh, cuối cùng thì ổn định lại.

Tầng thứ sáu, vậy đã thông qua rồi? !

Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng nhìn nhau một cái, không hẹn mà cùng nhau bỏ qua việc nghỉ ngơi, lần nữa lao vào cánh cửa, nhưng đã bị Tần hội trưởng và Dịch Du ngăn lại.

“Đợi xem tình hình một chút đã, không cần nóng vội.”

Tần hội trưởng nhìn thấy tầng thứ bảy đã bắt đầu chớp sáng nhanh chóng, trên mặt không thể tưởng tượng nổi dần dần thay bằng nụ cười rạng rỡ.

Lại có thể có hai thiên tài tam giai Ngự Thú sư trước thông qua tầng thứ sáu, mình cũng thật sự không nhìn lầm người.

Không được, nhất định phải dẫn tiểu gia hỏa này về tổng bộ một chuyên, để cho những lão gia hỏa kia ghen hòng.

“Tầng thứ bảy đã thông qua.”

Ngay lúc Tần hội trưởng tự hỏi kế hoạch tiếp theo thì Bạch Thu Trà đột nhiên lên tiếng, sau đó không để ý đến Tần hội trưởng ngăn cản, bước thẳng vào tháp Cảm Ân.

Một kịch bản tương tự cũng đang diễn ra bên cạnh Cục 13, chỉ có điều Lý Húc Thăng không thể nói phục Dịch Du, chỉ có thể bất mãn đứng yên tại chỗ.

Nhìn thấy Bạch Thu Trà nhanh chóng rời đi, Tần hội trưởng lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó nhìn nghi ngờ về cánh cửa lớn của tháp Cảm Ân.

Bạch Khải gia hỏa này, rốt cuộc là làm sao nhanh như vậy thông qua năm, sáu, bảy tầng?

...

Tầng thứ bảy của tháp Cảm Ân.

Bạch Khải nhìn Alpha và Beita có chút mệt mỏi, tạm thời dừng lại, cắn hai miếng Thiên sứ trái cây, chuẩn bị sử dụng trụng tiên hóa cho song sủng.

Điều này dĩ nhiên không phải là ôm chân phật lâm thời, chỉ là lợi dụng trụng tiên hóa giúp song sủng hồi phục năng lượng thôi.

Dù đã tìm ra bí quyết thông qua, nhưng tầng thứ sáu và tầng thứ bảy lần lượt là 50 đầu II và III hình, vẫn là tiêu hao rất lớn năng lượng của song sủng, với trạng thái hiện tại thì tuyệt đối không thể thông qua tầng thứ tám.

Trong khi song sủng tiên hóa, Bạch Khải cũng đã lấy ra phần thưởng từ tầng thứ năm, thứ sáu, thứ bảy để xem xét.

Phần thưởng của tầng thứ năm là một khối Xích Viêm sắt khắc đầy phù văn, phần thưởng tầng thứ sáu là một hạt nhân khôỉ lõi hoàn toàn mới, còn phần thưởng tầng thứ bảy lại là một thanh đao khắc làm từ tinh thạch màu đen.

Cái này nhìn như là muốn hắn cũng làm một cái khôỉ lõi ra vậy.

Bạch Khải ngắm nghía thanh đao khắc một hồi, rồi lấy ra một khối Xích Viêm sắt trống không, chuẩn bị tiến hành điêu khắc cho khối kia ở tầng thứ năm.

Chỉ là bất kể Bạch Khải chơi đùa trên Xích Viêm sắt thế nào, cũng không thể lưu lại nửa điểm dấu vết, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

“Cái đồ chơi này, quả thật không phải người bình thường có thể làm ra.”

Bạch Khải cất kỹ đao khắc, nhìn lại hai viên trứng Thanh Đồng vẫn lặng lẽ nằm trong Ngự Thú không gian, rất nhanh đã cho chúng gặm sạch sẽ cái Thiên sứ trái cây.

Năng lượng mạnh mẽ ngay lập tức bổ sung đầy đủ thể lực và tinh thần của Bạch Khải, còn lại lượng năng lượng cũng không bị lãng phí, mà là đổ vào trứng tiến hóa, tăng tốc quá trình tiến hóa của song sủng.

Trong trạng thái tốt nhất mà tiếp tục ăn thuốc bổ có thể gia tốc tiến hóa, đây chính là quy luật mà Bạch Khải mới phát hiện ra gần đây.

Mặc dù bình thường không cần đến mức lãng phí như vậy, nhưng dùng vào lúc này thì đúng là rất hợp lý.

Rất nhanh, hai viên trứng Thanh Đồng đã hoàn toàn vỡ ra, Alpha và Husky đều được Bạch Khải triệu hồi lại trong trạng thái đầy đủ năng lượng.

“Xuất phát, đi xem một chút tầng thứ tám là cái dạng gì.”

Chương 65 - Phi thiên Alpha

Chương 65: Phi thiên Alpha

Bạch Khải bước qua truyền tống trận, tiến vào tháp Cảm Ân tầng thứ tám.

Tầng thứ tám rộng lớn với một quảng trường, Bạch Khải nhìn quanh nhưng không thấy phân xưởng nào cả.

“Xem ra tầng này không phải là chiến thuật biển người.”

Bạch Khải tự lẩm bẫm, rồi thấy ở một bên quảng trường hiện lên một đạo truyền tống trận.

Đây có phải là thông quan trực tiếp không?

Chẳng lẽ mình đã lợi dụng BUG thẻ mà gây ra vấn đề?

Ngay lúc Bạch Khải lo lắng về việc mình bị GM của tháp bí cảnh phong tỏa, sàn nhà đột nhiên sụp xuống, tạo thành một cái khe giữa hắn và truyền tống trận.

Quả nhiên, chuyện thông quan trực tiếp như thế này tuyệt đối sẽ không tồn tại.

Bạch Khải tiến lại gần rìa sàn nhà, nhìn xuống dòng nam thạch chảy bên dưới mà đau đầu.

Nhiệt độ này, nếu rơi xuống chắc chắn sẽ chết.

Quả là mình cần phải ký hợp đồng với một con phi hành súng thú sớm hơn, bây giờ có thể bay qua.

Đâu giống như con chó ngọc này, không có tác dụng gì.

A ô?

(Người không buộc ta khế ước, nhưng người chắc chắn có thể bay qua chứ?)

Husky nhìn Bạch Khải với vẻ khinh bỉ, rồi cầm lên một viên bi thép và ném lên bầu trời. Trên đỉnh đầu, một vài đạo phù văn lớn hiện ra, phóng ra một đường năng lượng trực tiếp đánh tan những viên bi thép thành bột mịn.

Hay quá, không dễ dàng như vậy.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ngay khi Bạch Khải suy nghĩ phương pháp đi qua, từng cột đá từ trong nham thạch nổi lên, một lần nữa tạo thành một con đường thẳng.

Xét đến những phù văn mạnh mẽ đó, Bạch Khải cũng không dám tùy tiện bước lên con đường này, mà chỉ đứng đó xem những phù văn trên các cột đá.

“Alpha, đi giẫm lên một cột đá thử xem.”

Alpha nghe lệnh tiến tới, vừa chạm chân vào phù văn, một phù văn khô lồi xuất hiện từ trên cao và rơi xuống trước mặt bọn họ.

“Ta đã biết.”

Bạch Khải gật đầu, đã chuẩn bị cho Husky không chế tháp pháo để nhanh chóng đánh nát cái phù văn khô lồi đó.

“Tháp bí cảnh này quả nhiên là để kiểm tra trình độ phù văn.”

Sau khi nhẹ nhàng vượt qua năm, sáu tầng, giờ lại gặp phải một tầng khảo nghiệm như thế này, nếu Bạch Khải mà không nhận ra mục đích của tháp này thì thật là ngu ngốc.

“Không sai, muốn thông quan tầng này, nhất định phải hiểu rõ những phù văn trên đó.”

Tuy nhiên, cũng không phải không có cách khác để lần tránh nguy hiểm từ những phù văn này.

Bạch Khải nghĩ vậy, khóe miệng hơi nhếch lên, vỗ vỗ lưng Husky, nói: “Đến lượt ngươi thể hiện.”

Gâu Gâu!

(Ngươi rút cuộc cũng cần tới ta rồi.)

Husky ngẩng đầu, vô cùng tự tin bước lên các cột đá.

Cái thứ nhất, không có vấn đề gì.

Cái thứ hai, cũng chẳng có vấn đề.

Cái thứ ba...

Cột thứ ba...

Dựa vào khả năng nhận thức xuất sắc, Husky thành công tránh được các phù văn nguy hiểm, nhanh chóng đến giữa các cột đá.

Gâu gâu gâu!

(Mén, lần này ta thắng.)

Husky dừng lại, nhìn Alpha với vẻ khiêu khích, nhưng chưa kịp vui mừng bao lâu, đột nhiên dưới chân cột đá biến đổi, một lực mạnh mẽ lập tức xô Husky bay ra ngoài.

A ô! A ô!

Nhìn những phù văn trên đầu đang dần hiện lên, Husky kêu rên không ngừng, làm thế nào cũng không thể ngăn cản được mình đang rơi xuống.

Đúng lúc đó, Alpha bất ngờ nhảy lên thật cao, lao tới đầu Husky, ra một chiêu mạnh khiến nó rơi trở lại mặt đất, đồng thời khéo léo xoay người để tránh cơn tấn công.

Chỉ có điều, Alpha đã không thể quay lại, nó chỉ có thể nhìn xuống dòng nham thạch đang chờ đón mình.

“Husky, phóng ra dây thừng!”

Nhìn thấy Alpha từ từ rơi xuống, Bạch Khải ngay lập tức ra lệnh cho Husky, nhưng chưa kịp chờ Husky phản ứng, xương sườn của Alpha đột nhiên mở ra, một đôi cánh băng từ xương sườn kéo dài ra, biến thành đôi Băng Dực.

Có đôi Băng Dực này, Alpha liền giảm tốc độ rơi, sau đó với sự điều khiển hơi vụng về, nó nhanh chóng lướt đi trở về.

Ôi, còn có thể chơi kiểu này nữa.

Bạch Khải nhìn thấy Alpha lại có biện pháp như vậy, đôi mắt tràn đầy phấn khích.

Bạch Khải nhận ra rằng, đôi Băng Dực của Alpha không giống như cánh của các sủng thú bay khác mà có thể tự do lượn lờ, mà thực chất chỉ cho Alpha một kiểu hành động mới.

Quả nhiên, là sủng thú của ta, thông minh không thể tưởng tượng nổi, theo ta nào!

Gâu Gâu!

(Nhưng mà thật đáng ghét, vẫn bị nó bỏ lại phía sau.)

Husky u oán nhìn Alpha, một tay dụi dụi đầu mình, cảm thấy thật khó chịu.

Bạch Khải kiểm tra tình hình của hai sủng thú và xác nhận cả hai không gặp vấn đề gì trước khi lại quan sát con đường phía trước.

Số lượng cột đá không hề thay đổi, nhưng các phù văn trên đó lại biến đổi mỗi 30 giây và hoàn toàn mang tính ngẫu nhiên, không có chút quy tắc nào cả.

Phía trên là các phù văn cấm bay, phía dưới là nham thạch nóng chảy, cách duy nhất để vượt qua nơi này là phải đi qua con đường đá trong vòng 30 giây.

Vậy thì, chỉ còn một cách để làm.

“Chờ một chút, Alpha sẽ như người, Husky sẽ như người, hiểu chứ?”

Bạch Khải gọi hai sủng thú lại gần, thì thầm một hồi. Alpha thì hiểu được một chút, còn Husky thì chỉ biết gật gật đầu.

Gâu gâu!

(Ta muốn đứng ở phía trên nhất!)

“Khụ khụ, vậy người sẽ ở vị trí dưới cùng nhé?”

Bạch Khải nhìn Husky với ánh mắt tiểu quái, thấy nó nổi da gà khắp người.

Cuối cùng, Husky cũng phải khuất phục trước sức ép của Bạch Khải, khéo léo để Bạch Khải ngồi lên vai, còn Alpha thì không Bạch Khải.

Hình dạng xương chó bọc thép!

“Alpha, xuất phát!”

Khi các phù văn trên cột đá sắp thay đổi, Alpha như mũi tên lao đi nhanh chóng, trong khi Bạch Khải trên vai Husky cũng nhanh chóng ra lệnh, tìm ra con đường an toàn nhất.

Phanh!

Cuối cùng, khi các phù văn trên cột đá vừa xảy ra biến đổi, ba người cuối cùng cũng bước lên mặt đất, Alpha dừng lại, Bạch

Khải không kịp phản ứng, Husky trên vai bị hất văng ra ngoài, ngã ngửa.

Gâu Gâu!

(Haizz, người nhớ đó nhé!)

Bạch Khải được Alpha hạ xuống cẩn thận, và một chiếc kính mắt đơn lẻ từ trên trời rơi xuống tay Bạch Khải.

Kính mắt đơn giản, giống hệt như những gì quý tộc mang theo ở kiếp trước của Bạch Khải, không có gì đặc biệt cả.

Tuy nhiên, nếu phối hợp với các đạo cụ trước đó, có lẽ sẽ có giải thích.

Bạch Khải đeo kính lên, lập tức cảm thấy tầm mắt mình thay đổi, các cột đá và phù văn giống nhau giờ đây hiển thị đủ màu sắc.

Phù văn màu vàng đất, chắc chắn là cái đã thổi bay Husky.

Phù văn màu đỏ, không cần suy nghĩ, chắc chắn là phù văn nổ tung.

Còn có phù văn không màu, ôi, không phải là con đường an toàn của họ sao?

Thật sự xem cái Thần khí này như phần thưởng để thông quan, quá thiếu thành tâm.

Chương 66 - Lăn nữa thông quan

Chương 66: Lăn nữa thông quan

Dù sao cũng phải qua được, Bạch Khải đối với chiếc kính thận trọng này vẫn khá hài lòng.

Có thể nhìn thấy các phù văn thuộc tính, điều này quả thực giúp ích cho hắn trong việc học tập. Tuy nhiên, hắn vẫn muốn đi hỏi Đồng giáo sư về cách sử dụng kính này sao cho đúng.

Bạch Khải cất kỹ chiếc kính phù văn, rồi lại bước vào truyền tống trận để tiến vào tầng thứ chín.

Vừa vào đến tầng thứ chín, Bạch Khải liền thấy một đài phá giải phù văn khôi lỗi đang ngồi xổm trên mặt đất, một tay nâng trán. Trước mặt khôi lỗi là một chiếc Rubik tinh xảo đang lơ lửng.

Có kinh nghiệm xương máu, Bạch Khải không liều lĩnh chạy lại lấy Rubik, mà để Alpha theo dõi chặt chẽ khôi lỗi, đồng thời bắt đầu điều tra xung quanh.

“Beita, nơi này có nguy hiểm không?”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu của Husky, trong khi Husky lại có vẻ khó chịu, quay đầu đi, không nói lời nào.

(Ta biết rõ nhưng ta chính là không nói.)

Thấy bộ dạng của Husky như vậy, Bạch Khải cười một cách quái ác và ném con chó về phía khôi lỗi.

“Gâu gâu gâu gâu!”

(Người, ta có thể không phải là sói, nhưng ngươi thì đúng là một con chó!)

Husky bị ném xuống đất, lập tức sủa ầm ĩ, nhưng Bạch Khải không để tâm.

Bạch Khải tiến đến gần khôi lỗi, quan sát kỹ lưỡng, phát hiện chiếc khôi lỗi này không chỉ tiêu hao nguyên liệu, mà trên thân nó cũng có không ít phù văn đã hỏng, xem như đã bị phá hỏng hoàn toàn.

“Vậy là nói, cái tầng thứ chín này lại là một phúc lợi?”

Bạch Khải lập tức liên tưởng đến tình trạng của Tháp Than Vãn, không khỏi cảm thấy thoải mái, nắm Rubik trong tay.

Rubik được chế tạo từ Hắc Diệu thạch, là một chiếc Rubik tam giai, trên đó có chạm khắc một số phù văn hỗn độn, không biết có tác dụng gì.

Sau đó, có cái gì không?

Bạch Khải chờ một lúc mà không thấy phúc lợi gì giáng lâm, cũng không bị trực tiếp truyền tống ra ngoài.

“Rời khỏi!”

“QUIT!”

“End the game!”

...

Bạch Khải thử nghiệm mọi ngôn ngữ mà hắn biết, nhưng tháp vẫn không có phản ứng, dường như muốn nhốt hắn bên trong mãi mãi.

“Thế là xong, cuối cùng bị khóa tài khoản thật rồi.”

Bạch Khải có chút đau đầu, nhìn chiếc Rubik xộc xệch trong tay, đột nhiên nghĩ ra một ý tưởng, liền bắt đầu nhanh chóng xoay chuyển.

Có lẽ thử thách tiếp theo kiểm tra khả năng thao tác của hắn.

Bạch Khải không có nhiều kiến thức về phù văn, nhưng chỉ là một chiếc Rubik tam giai, dù hắn không hiểu phù văn trên đó, cũng có thể dễ dàng hoàn thành.

Chẳng bao lâu, chiếc Rubik đã được Bạch Khải hoàn thiện, sáu cái phù văn liền sáng lên, Rubik lập tức bay lên không trung.

Quả nhiên là như vậy sao?

Bạch Khải gạt đầu hài lòng, chờ đợi phần thưởng đến, không ngờ rằng sau một lúc các phù văn trên Rubik lại phai nhạt, rơi trở lại tay hắn.

Vẫn là chiếc Rubik đó, nhưng giờ đã biến thành tứ giai.

“Tại sao cái kịch bản này có vẻ quen thuộc với ta...”

Nhìn chiếc Rubik trong tay với độ khó tăng lên, Bạch Khải cảm thấy khó chịu, lập tức liên tưởng đến thứ gì đó mập mờ.

“Chiếc Rubik này mà xem như thử thách tầng thứ chín, thật sự là một trò đùa.”

Bạch Khải vừa vượt Rubik, vừa chuyển ánh mắt sang khôi lỗi ở bên cạnh.

“Chẳng lẽ trên này muốn ta sửa chữa chiếc khôi lỗi này?”

Bạch Khải nhớ lại những phần thưởng mà hắn từng nhận được, càng nghĩ càng thấy khả năng này.

“Không sao, thử xem sao.”

...

Tại lối vào Tháp Song Tử.

Bạch Thu Trà thất bại một cách thê thảm, dựa vào hải cốt của Cự Long, ánh mắt luôn dán chặt vào cánh cửa đang lóe lên ánh sáng của tầng thứ chín, trong lòng đầy nghi ngờ.

Là một Ngự Thú Sư hiếm hoi có nghề Thông Linh, hắn có thể vượt cấp khế ước với một con thú mạnh hơn mình mà không lo lắng bị phản phê, vì vậy thực lực của hắn hoàn toàn là hàng đầu.

Nhưng dù vậy, hắn cũng không thể cùng lúc tiêu diệt 50 khôi lỗi hình II ở tầng thứ sáu.

Cảm giác nghi ngờ cũng tồn tại ở Lý Húc Thăng, với tư cách là một Ngự Thú Sư có khả năng dung hợp thiên phú, lại thêm thân thể mạnh mẽ, Lý Húc Thăng hầu như không lo lắng gì, nhưng hắn vẫn mở khóa thiên phú thứ hai ở tầng thứ năm, mà đối với tầng thứ sáu thì hắn không còn tự tin nữa.

Ngay cả hai người bọn họ, những Ngự Thú Sư tam giai, đều không qua được, vậy thì Bạch Khải làm thế nào đi đến tầng thứ chín?

Có lẽ đây chính là lý do mà lão bộ trưởng lại cảm thấy hứng thú với tiểu tử này?

Cuối cùng, trong khi mọi người dõi theo, tầng thứ chín đã hoàn toàn ổn định, và Bạch Khải cũng lần nữa xuất hiện ở lối vào, bên cạnh hắn là một khối lõi có vẻ cổ xưa.

“Bạch Khải, ngươi thông qua, phần thưởng là cái gì?”

Tần hội trưởng tiến đến trước mặt Bạch Khải, nhìn bộ dạng mệt mỏi của hắn, phẩy tay triệu hồi một tinh linh, bay quanh Bạch Khải một vòng, thả xuống vô số ánh sáng. Bạch Khải lập tức cảm thấy một nhọc tan biến, hiệu quả còn tốt hơn cả Thiên Sứ trái cây.

“Hội trưởng, đây là con sủng thú gì vậy?”

Bạch Khải nhìn tinh linh đang giúp mình hồi phục, rồi trở lại trên vai Tần hội trưởng, lau khô miệng chảy nước miếng, nói: “Hiệp hội không phải đã nói sẽ tặng cho ta một con sủng thú sao? Có thể chọn cái này không?”

Tần hội trưởng lắc đầu, đắc ý nói: “Ngươi đừng có mơ, con Quang Tinh Linh này chỉ có một ở liên bang, không còn chi nhánh nào khác.”

“Ôi, không còn sủng thú nào khác nữa sao!”

Tần lão đầu thật là may mắn!

Bạch Khải thu hồi sự ao ước trong lòng, lại bắt đầu suy nghĩ những điều khác.

Biết đâu lần sau khi Alpha tiến hóa có thể mang đến Tần lão đầu đây?

Miền phí lông dê không nhỏ trắng không nhỏ.

“Khụ khụ, kéo xa chút.”

Tần hội trưởng kéo Bạch Khải về, nhìn về phía Dịch Du ở cách đó không xa, nói: “Phần thưởng tầng thứ chín là cái gì, không lẽ lại là một khối lõi phế phẩm như vậy sao?”

“À, có thể nói là như vậy.”

Bạch Khải dừng lại một chút, đưa ra một câu trả lời không chắc chắn.

“Cái gì gọi là “có thể” chứ?”

Tần hội trưởng nhú mày, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt Bạch Khải sáng lên, ông cũng không tiếp tục hỏi nữa.

Nơi này đông người, đúng là không nên hỏi quá nhiều.

“Chúc mừng ngươi, một người liên tục thông qua hai tòa tháp bí cảnh, thành tích như vậy ở liên bang cũng tính là rất ưu tú.”

Dịch Du mỉm cười tiếp cận bên Bạch Khải, liếc nhìn khôi lỗi bên cạnh hỏi: “Đây chính là phần thưởng tầng thứ chín sao?”

“Đúng vậy!”

Bạch Khải xác nhận nhẹ gật đầu, không chút do dự.

Nghe Bạch Khải xác nhận, Dịch Du trong mắt lóe lên một tia sáng, sau khi quan sát kỹ khôi lỗi, hỏi: “Ta rất hứng thú với phù văn, chỉ là không tìm thấy được một khôi lỗi phù văn tốt, ngươi có thể chuyển nhượng chiếc khôi lỗi này cho ta không?”

“Ta có thể dùng tài liệu cơ giới sư tứ giai sau này để đổi.”

“Ngươi chắc chắn chứ?”

“Chắc chắn!”

“Vậy thì thỏa thuận.”

Hai người nhanh chóng đạt thành giao dịch, một người đưa đồ giám, một người đưa khôi lỗi, nhẹ nhõm và vui vẻ.

Chỉ là nhìn xung quanh vài người khác vẫn có chút ngỡ ngàng.

Chuyện gì vừa xảy ra vậy?

Chương 67 - Tất cả đều vui vẻ

Chương 67: Tất cả đều vui vẻ

Hai người đã hoàn tất giao dịch, Dịch Du ngay lập tức thu hồi phù văn khô lỗi vào trong một chiếc nhẫn.

“Tần hội trưởng, mọi chuyện đã rõ ràng, ta xin phép đi trước.”

“Tốt, vậy ta sẽ không tiễn.”

Dịch Du gật đầu nhẹ, nhìn xung quanh. Ngay lúc đó, các thành viên ẩn nấp gần Cục 13 lập tức xuất hiện, triệu hồi một chiếc phi hành máy móc thú để bắt đầu thu thập đồ đạc rời đi.

“Đồ vật truyền thuyết mà người đã yêu cầu đã được phê duyệt, hai ngày nữa sẽ đưa đến tay người.”

“Lần giao dịch này rất vui, hy vọng lần sau còn có cơ hội giao dịch riêng với người.”

Nhìn thấy Dịch Du vội vã rời đi, Tần hội trưởng tò mò tiến tới bên cạnh Bạch Khải, hỏi: “Sao người lại dễ dàng giao cổ khô lỗi đó cho hắn vậy? Hay là người có điều gì đang giấu giếm?”

“Hội trưởng, người đang nghi ngờ nhân cách của ta sao?”

Bạch Khải nghiêm mặt nói, “Cổ khô lỗi đó chính là phần thưởng khi ta thông qua tầng thứ chín!”

Chỉ là không phải toàn bộ thôi.

Nói một cách nghiêm túc, cổ Rubik đó người đã nhận được trước khi thông qua, không được xem là phần thưởng thông qua.

“Hmm, vậy sao tên đó lại chú ý đến cổ khô lỗi đó như vậy? Liệu Cục 13 có nắm giữ thông tin gì đặc biệt không?”

Tần hội trưởng suy nghĩ, trong khi Bạch Khải bắt đầu tiết lộ những thông tin mà mình đã biết.

Sau khi thất bại trong việc lợi dụng Rubik để vượt qua, Bạch Khải đã đặt mục tiêu vào cổ khô lỗi đó.

Cấu tạo của phù văn khô lỗi không phức tạp, đối với Bạch Khải – một sinh viên chuyên ngành cơ võ – gần như là cấp độ

nhập môn, rất nhanh đã sửa chữa xong.

Điều duy nhất làm khó Bạch Khải chính là sự thiếu hụt phù văn trên khôi lỗi, nhưng anh ta đã tìm thấy chúng trong Rubik, và cùng với dao khắc và kính phù văn đã có được trước đó, dễ dàng hoàn thành việc sửa chữa.

Sau khi sửa chữa xong cỗ khôi lỗi, Bạch Khải cũng nhận ra chức năng của tòa tháp bí cảnh, về cơ bản chỉ để nuôi dưỡng và đào tạo kiến thức phù văn cho người trẻ.

Cỗ khôi lỗi ấy chỉ là mẫu luyện tập mà thôi.

“Thì ra là như vậy, vào thời đại của Pháp Đế, khôi lỗi phù văn thật sự rất phổ biến.”

Tần hội trưởng bừng tỉnh, rồi hỏi tiếp: “Vậy hai tòa tháp bí cảnh đó thì sao, người đã lấy được chưa?”

Bạch Khải gật đầu, lấy ra một chiếc nhẫn màu đỏ xanh đưa cho Tần hội trưởng, nói: “Hắn là cái này, nhưng ta hiện tại không thể vào, có chút rắc rối.”

Tháp Than Văn chỉ dành cho Ngự Thú sư cấp một vào, Bạch Khải không thể vào được, trong khi Tháp Cảm Ân có chức năng ghi nhớ, chỉ những người cuối cùng vượt qua tầng đó mới được vào, mà Bạch Khải đã vượt qua rồi, nên không thể vào cả hai.

Ban đầu Bạch Khải còn nghĩ rằng khi thông qua sẽ nhận được quyền kiểm soát một bí cảnh, nhưng không ngờ lại là dạng này.

“Thí luyện bí cảnh là như vậy, nếu người không ngại việc hai đời có chút thiệt thòi, ta có thể yêu cầu một tháp bí cảnh hỗ trợ cho người.”

“Không thiệt hại đâu.”

Bạch Khải vui vẻ đáp ứng lời đề nghị của Tần hội trưởng.

Khi cấp độ của hai con sủng thú tăng lên, đặc biệt là những con đầu bạo phá quý, Bạch Khải đã bắt đầu không thể chịu đựng nổi sự quấy phá của hai gã này.

Trước đó, anh còn hy vọng rằng thông qua tòa Song Tử tháp sẽ có được một bí cảnh độc lập, nhưng kết quả là đã suy nghĩ

quá nhiều rồi.

“Được rồi, chuyện tháp bí cảnh cũng đã qua một thời gian, người hãy tập trung chăm sóc sủng thú, nâng cấp cấp độ, chờ khi người thông qua khảo hạch nghề nghiệp, ta sẽ dẫn người đi tổng bộ tham quan một chút.”

Tần hội trưởng vỗ vỗ vai Bạch Khải, và nhìn thấy bên cạnh có một thiếu nữ suốt ngày nhìn chăm chăm Bạch Khải — Bạch Thu Trà, ông nói: “Hơi quên mất, ta muốn giới thiệu với người, đây là truyền kỳ Minh Hoàng tử — Bạch Thu Trà.”

“Xin chào, xin chào, ta là Bạch Khải.”

Bạch Khải nghe vậy thì hơi sững sờ, sau đó nắm chặt tay Bạch Thu Trà lắc lắc.

Hơn một tháng trước, tin tức thành phố Cổ Túc cho rằng Bạch Thu Trà sẽ đến định cư đã được đưa tin rất ồn ào, câu nói chào đã lâu chính là từ tận đáy lòng.

Chỉ là hẳn không nghĩ rằng Bạch Thu Trà lại có diện mạo thanh lịch như vậy, lại thêm phần sau lưng là một con Cự Long to lớn, tạo nên một sự đối lập đáng yêu.

Ách... Nếu như bị bọn chó con kia biết tới, thì nhóm fan nữ của thành phố Cổ Túc chắc chắn sẽ phát cuồng.

“Người tốt.”

Bạch Thu Trà rút tay lại, nói: “Người làm sao thông qua được tòa tháp này?”

Quả thật, con của truyền kỳ thì cũng trực tiếp như vậy sao? Đi thẳng vào vấn đề như vậy?

Nhưng không sao, dù sao cũng hỏi để biết.

“Người đã vào đại học chưa?”

Bạch Thu Trà nhíu mày, nói: “Đang chuẩn bị vào Trường Học Viện Tinh Giới, có liên quan gì không?”

“Vậy ta khuyên người nên chọn hệ phù văn, điều ấy sẽ giúp ích cho người khi vượt qua.”

Bạch Thu Trà có vẻ đã hiểu, nói: “Ta hiểu, cảm ơn.”

Thấy Bạch Thu Trà lại lễ phép như vậy, Bạch Khải cũng có chút ngạc nhiên.

Những con cháu danh gia này, không phải đều kiêu ngạo như Hạ Hiên sao?

“Bạch gia là gia tộc có uy tín lâu năm trong Hiệp hội Ngự Thú sư của chúng ta, gia giáo rất nghiêm, không phải những nhà giàu mới nổi có thể so sánh được.”

Tần hội trưởng cười lớn nói: “Các người trẻ tuổi chắc chắn có nhiều điều muốn trò chuyện, Thu Trà, ta còn có chút việc, nhờ người đưa Bạch Khải trở về nhé.”

“Tốt, hội trưởng.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nhảy lên lưng Cốt Long, nói với Bạch Khải: “Lên đây đi.”

“Vậy thì phiền toái.”

Bạch Khải cẩn thận từng li từng tí bước tới gần Cốt Long, và ngay khi chạm vào, lập tức cảm nhận được một cơn khoái cảm.

Ngay lập tức tăng lên 40%, con Cốt Long này có huyết mạch cấp thấp nhất cũng phải đạt quân vương cấp, không, thậm chí có thể là Đế Hoàng cấp!

Cháu thứ hai của truyền kỳ thật là mạnh mẽ!

Nhưng sao con gia hỏa này không bị sủng thú phản phệ? Với sức mạnh như vậy, một Ngự Thú sư cấp thấp cũng không thể chịu nổi.

Mang theo sự thần phục và nghi hoặc, Bạch Khải cuối cùng cũng trèo lên lưng Cốt Long, và nó cũng lập tức vụt cánh, mang Bạch Khải bay xa.

Khi hai người rời đi, Tần hội trưởng mới rút chiếc nhẫn của Song Tử tháp ra, tỉ mỉ nghiên cứu.

Quả thực là một kết hợp bí cảnh, nhưng chỉ có hai tầng cùng thí luyện hình, không đáng để Cục 13 bỏ ra một cái giá lớn như vậy.

Trong lòng Tần hội trưởng nghi hoặc, nhìn về phía Tháp Than Vãn thì đã biến mất tại chỗ.

...

Trên máy bay của Cục 13.

Lý Húc Thăng nhìn Dịch Du bên cạnh, khôỉ lổỉ phù vắn, cuối cùng không nhin nổi mà mở miệng, nói: “Bộ trưởng, trong cục đã bỏ ra nhiều như vậy, chỉ vì một con rối như vậy sao?”

Dịch Du mỉm cười gật đầu, hỏi ngược lại: “Thế nào, người cảm thấy không đáng sao?”

Lý Húc Thăng im lặng, nhưng sắc mặt đã nói rõ thái độ của hần.

“Chỉ riêng bộ khôỉ lổỉ này thì quả thật không đáng, nhưng kết hợp với điều này, thì đáng giá.”

Dịch Du lấy ra chìa khóa mà mình đã nhận trước đó, một phù vắn trên trán khôỉ lổỉ lập tức phát sinh biến hóa, hiện ra một hình dạng lổỉ khóa.

“Đồ vật thời kỳ Pháp Đế, sao lại không có chuẩn bị đằng sau chứ.”

Chương 68 - Kem thích khách đảm đương không nổi

Chương 68: Kem thích khách đảm đương không nổi
Thành phố Cổ Túc.

Cốt Long với thân hình cao lớn tự nhiên thu hút không ít ánh nhìn, đặc biệt là những người hâm mộ đã chờ đợi từ lâu, họ hét lên chói tai và liều mạng truy đuổi, suýt chút nữa gây ra ùn tắc giao thông.

Quả thật, ở đâu cũng có những fan cuồng nhiệt.

“Đến rồi.”

Khi Bạch Khải đang cảm khái, Bạch Thu Trà nhàn nhạt nói một câu, sau đó Cốt Long chậm rãi hạ xuống đất, dừng lại trong một sân rất lớn.

Bạch Khải quan sát xung quanh một lượt, nhanh chóng nhận ra nơi này là khu biệt thự xa hoa nhất thành phố Cổ Túc, so với khu anh đang sống, biệt thự của anh thật sự chỉ được xem như khu bình dân.

“Đợi một chút, ta sẽ bảo quản gia đưa người về. Bây giờ, chúng ta sẽ tham gia một trận đấu.”

“Yên tâm, ta sẽ giữ thực lực ở cấp độ nhị giai.”

Sao mà những kẻ ở thế giới này lại thích đánh nhau như vậy...

Hơn nữa, người có biết Vong Linh hệ giữa các chủng tộc liệu có phải là khoa trương nhất không?

(Ôi đại ca, ta muốn thử xem.)

Khi Bạch Khải định từ chối ngay lúc đó, Alpha đột ngột thỉnh cầu được tham chiến.

“Người chắc chắn chứ? Đối mặt với kẻ này, người thậm chí còn không thể phát huy một nửa sức mạnh của mình đâu.”

Chỉ cần huyết mạch của thú cưng đạt cấp độ lãnh chúa, nó sẽ nắm giữ kỹ năng uy hiếp, khiến tất cả những thú cưng có

huyết mạch thấp hơn phải chịu sự áp chế tuyệt đối, áp lực càng lớn thì hiệu quả càng mạnh.

Có thể nói, uy hiếp chính là biểu tượng của kẻ vương giả.

Còn Bạch Thu Trà, với Cốt Long hài cốt, ít nhất cũng đã đạt cấp quân vương, Alpha chỉ đang là tân tinh, nếu đã bị áp chế đến một nửa sức mạnh thì xem như Bạch Khải đã để tâm đến cảm xúc của Alpha.

(Xác định!)

Bạch Khải bất đắc dĩ, nhìn thoáng qua Bạch Thu Trà đang kích động, rồi cuối cùng cũng gọi ra Alpha.

“Băng Ảnh kiểm thị? Người có thể huấn luyện được hình dạng tiến hóa hiếm có như vậy, người rất giỏi.”

Bạch Thu Trà quan sát Alpha vài lần và ngay lập tức nhận ra chủng tộc của Alpha.

Dù sao cũng là con trai của Vong Linh hệ truyền kỳ, Bạch Thu Trà hiểu biết về Vong Linh rõ ràng không thể so với những Ngự Thú sư bình thường.

“Nhưng mà, việc tiến hóa tiếp theo của Băng Ảnh kiểm thị sẽ rất khó khăn, người phải chuẩn bị tâm lý cho tốt.”

Tiến hóa tiếp theo sao?

Khó khăn lắm sao?

Bạch Khải chỉ nhếch môi cười, chẳng mấy quan tâm.

Nếu như nói làm thế nào để nhanh chóng nâng cao kỹ năng Bạch Khải có thể không làm được, nhưng còn về việc tiến hóa thì hẳn không lo chút nào.

Đừng nói đến chuyện tiến hóa tiếp theo khó khăn, nếu cần thiết thì ta sẽ tạo cho người một hình dạng tiến hóa ngay bây giờ!

“Cảm ơn, nhưng chúng ta có thể bắt đầu chưa?”

Bạch Khải gật đầu nhẹ với Bạch Thu Trà để bày tỏ lòng cảm kích, sau đó Bạch Thu Trà dẫn Bạch Khải tới một đấu trường lớn ở phía bên kia sân.

“Nơi này là chỗ ta thường luyện tập với lão ba, chúng ta sẽ đấu ở đây.”

Đây quả thực là một địa điểm tự nhiên cho trận đấu, lại còn có danh phận huấn luyện viên truyền kỳ, ta đúng là không có chút nào hảo cảm.

Bạch Khải đến vị trí của đấu trường, lại thấy Bạch Thu Trà chẳng biết vì lý do gì lại tiến thẳng vào giữa sân, đưa tay chạm vào hải cốt Cự Long.

“Hải cốt Cự Long là quân vương cấp, áp chế tuyệt đối đối với Băng Ảnh kiếm thị của ngươi, ta sẽ không sử dụng kỹ năng uy hiếp, nhưng vẫn sẽ có một chút áp chế, nên lần này ta sẽ tự mình xuất chiêu.”

Nhân loại đấu với thú cung sao?

Chẳng lẽ kẻ này có thiên phú về kết hợp?

Bạch Khải nghi ngờ trong lòng, trong khi Bạch Thu Trà đã có động thái.

“Hải cốt Cự Long, hải cốt vũ trang!”

Rống!

Vừa dứt lời, thân thể khổng lồ của hải cốt Cự Long âm âm gầm lên một tiếng, ngay lập tức phân giải ra, một mặt thu nhỏ lại và hướng về Bạch Thu Trà tụ lại, sau một thời gian ngắn đã tạo thành một bộ giáp hải cốt trắng, bao phủ thân Bạch Thu Trà.

Ta đi chết đây... Kỹ năng này ta cũng muốn!

Bạch Thu Trà khua tay một cái, một thanh trường thương màu trắng xuất hiện trong tay.

“Chúng ta bắt đầu thôi.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ, Bạch Thu Trà liền hóa thành một luồng Bạch Ảnh biến mất tại chỗ, lao thẳng vào ngực Alpha.

Thấy Bạch Thu Trà có thể di chuyển với loại tốc độ này, Bạch Khải cảm thấy thêm khát, nhưng lại không lo lắng chút nào cho Alpha.

Với tốc độ như vậy, Alpha chẳng đáng lo ngại.

Đối mặt với trường thương lao thẳng đến, Alpha chỉ cần nghiêng người một chút đã tránh ngang, đồng thời nhân cơ hội xoay người lại để đâm về phía sau lưng Bạch Thu Trà.

“Đừng đừng đừng, cái này không được!”

Khi thấy hành động của Alpha, Bạch Khải lập tức ngăn cản.

Bình thường mà phản công với súng thú thì cũng được, nhưng nếu điều này khiến Bạch Thu Trà gặp nguy hiểm, Minh Hoàng có thể sẽ không bỏ qua cho ta đâu.

Nghe theo mệnh lệnh của Bạch Khải, Alpha lập tức dừng động tác, trong khi Bạch Thu Trà cũng tận dụng sơ hở này, trường thương lại biến trở lại thành một thanh trường kiếm, chém ngang về phía Alpha.

Còn có thể chơi kiểu này?

Thấy Bạch Thu Trà lại có thể biến đổi vũ khí, Bạch Khải không khỏi cảm thấy hâm mộ, ước gì ngay lúc này có thể tiến hóa ra một kỹ năng đồ giám năng lực.

Trở lại với trận đấu, Alpha thấy Bạch Thu Trà đổi vũ khí thành trường kiếm, cũng lập tức dừng lại động tác, nhưng vừa chạm vào kiếm băng của Bạch Thu Trà thì ngay lập tức băng nát ra, Alpha cũng bị đẩy lùi lại.

Có lẽ Alpha tốc độ không chậm, nhưng so với Cốt Long của Bạch Thu Trà vẫn kém quá nhiều.

Tuy nhiên, Alpha cũng không phải lần đầu gặp phải kẻ địch như thế này, chỉ cần lộn vòng một chút đã giữ vững thân thể, lần nữa tập trung tạo ra một thanh băng kiếm cắm xuống đất, từng lớp băng sương bắt đầu lan tỏa về phía Bạch Thu Trà.

Kỷ Băng Hà!

Bạch Thu Trà thấy vậy cũng không tùy tiện tấn công, tay trái giơ ra trước, mảnh che tay bên trên đầu rồng phun ra một đám lửa màu u lam, nhất thời đốt cháy băng sương của Alpha, khiến chúng biến thành hơi nước.

Quả nhiên, một chiến sĩ không có lửa phun không phải là một Ngự Thú sư tốt!

Hơi nước bốc lên, trận đấu rất nhanh bị mê vụ bao phủ, một bóng hình nhanh nhẹn nhân lúc mê vụ che khuất lao về phía Bạch Thu Trà.

“Chiến thuật không tồi, tiếc là đã chọn sai đối thủ.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, một loạt xương cánh xuất hiện sau lưng, vung mạnh một cái, mê vụ ngay lập tức tiêu tan, để lộ ra Alpha.

Bị lộ tung tích, Alpha lập tức thay đổi nhịp tấn công, bỏ phiếu trường kiếm, lần nữa vung dao găm tiến công.

Sau khi thay đổi sang dao găm, Alpha bắt đầu bao vây Bạch Thu Trà, thực hiện những đợt tấn công như bão tố, nhưng tuyệt đối không cùng Bạch Thu Trà lao vào cuộc chiến trực diện.

Cảm nhận được sự thay đổi trong nhịp tấn công của Alpha, Bạch Thu Trà cũng chậm rãi cảm nhận được một chút áp lực, thậm chí nhiều lần phải dựa vào hải cốt vũ trang để củng cố phòng ngự, hấn đã dần không theo kịp tốc độ của Alpha.

“Nguyên lai là tốc độ có biến dị, không trách gì có thể vào mắt lão ba.”

Nhìn sự tiến công không hề giảm sút của Alpha, Bạch Thu Trà cuối cùng cũng nghiêm túc, năng lượng trên hải cốt vũ trang hội tụ lại, chuẩn bị phát động kỹ năng, vô số Âm Ảnh chi lực bạch cốt nhọn từ dưới đất túa ra, đồng loạt lao về phía Bạch Thu Trà.

“Liệt Không Trảm!”

Nhìn thấy bản thân đã bị vây quanh trong hoa sen Âm Ảnh, Bạch Thu Trà nhắm chặt mắt, trường kiếm trong tay vung lên một cái vòng, trực tiếp cắt nát hoa sen Âm Ảnh.

Đánh lén thất bại, Alpha cũng bay lùi trở lại, xương cốt bị gãy dưới hiệu ứng hồi phục chậm rãi khép lại, nhưng tạm thời đã mất đi khả năng chiến đấu.

“Ngươi rất khá, nhưng mà...”

Bạch Thu Trà nói được nửa câu thì đột ngột chớp mắt ngã xuống đất bất tỉnh, và ngay sau lưng hấn, một con thú cưng

cầm trong tay một cây gậy băng vừa nãy đã bị bỏ lại, giờ nhanh chóng trở lại trên cánh tay Alpha.

Thấy cảnh này, Bạch Khải chỉ biết lắc đầu ngao ngán.

Trong đám xương cốt lẫn với một cây xương cốt bình thường, quả thực rất khó để nhận ra.

Chẳng qua, tại sao lại là ám côn, cái kẻ thích khách kem này thật sự không gánh nổi...

Chương 69 - Điều khiển hài cốt

Chương 69: Điều khiển hài cốt

May thay, Alpha không dùng quá sức, Bạch Thu Trà nhanh chóng tỉnh lại, sờ sờ cái đầu có chút sưng, suy tư trong giây lát.

Bạch Khải có chút ngưng ngừng tiến lại bên Bạch Thu Trà, nhìn quanh thấy đám người hầu đang trợn mắt nhìn mình, hắn ngưng cười nói: “À, thú cưng nhà ta là từ Khô Lâu bình tiến hóa mà thành, cho nên có đôi chút khả năng ra những đòn tấn công kỳ lạ, người không sao chứ?”

Bạch Thu Trà đẩy tấm khăn mà quản gia đưa tới sang một bên, xoa xoa mặt, nói: “Ta không sao, lần này thật là do ta thiếu chú ý.”

Thế là tốt rồi, nếu không có chuyện gì xảy ra, Bạch Khải rất nghi ngờ hôm nay mình có thể ra khỏi cánh cửa này hay không.

Hắn liếc nhìn những người hầu đang tức giận, trong lòng cảm thấy hơi lo lắng.

Chẳng lẽ việc này bị truyền lên internet sao? Sau này có phải chỉ có thể ra ngoài vào giữa trưa thôi...

“Hiện tại ta đã hiểu rõ tại sao lão ba lại chú ý đến người, người quả thật rất giỏi trong việc bồi dưỡng thú cưng.”

Bạch Thu Trà nhìn chiếc xương rồng dài trước lỗ hồng, nói: “Nhưng mà các người cấp quá thấp, không thể đánh thỏa thích. Đợi khi nào người lên tới tam giai, chúng ta sẽ chiến một trận, mọi người cùng dốc sức!”

Ôi, ta mới chỉ nhị giai không lâu, sao nàng đã muốn ta lên tam giai vậy? Nàng thật sự để mắt đến ta.

Dù sao người khác đã tỏ lòng mời, Bạch Khải cũng không thể từ chối, nói vài câu nhảm nhí với Bạch Thu Trà, sau đó được sự giúp đỡ của quản gia trở về nhà.

“Xin lỗi, ta xuống xe ở đây là được rồi.”

“Được.”

Quản gia nhẹ gật đầu, dùng xe giúp Bạch Khải mở cửa, khiến hắn cảm thấy ngại ngùng vì được sủng ái.

Tần lão đầu hình như đã nói qua Bạch gia là hiệp hội lâu năm có uy tín, trông bộ dạng này cũng thật không tồi.

Quản gia hơi nghiêng người, nói: “VẬY Bạch thiếu gia, ta sẽ không tiền thêm nữa.”

“Ừm, người cứ gọi ta là Bạch Khải là được rồi.”

Khi nghe thấy quản gia xưng hô mình như vậy, Bạch Khải trong lòng có chút chổng chế.

“Ngài là bạn của thiếu gia, nếu sau này rảnh rồi, có thể đến tìm thiếu gia trò chuyện.”

Hả? Người thật giống như nhầm lẫn gì đó?

“Điều đó không ổn đâu.”

Hài cốt Cự Long đã từng xuất hiện, xét đến thái độ của những người hầu nữ đối với hắn hôm nay, Bạch Khải không thực sự muốn có quá nhiều quan hệ với Bạch Thu Trà.

Tiếp xúc như vậy chẳng có gì tốt.

“Bạn của thiếu gia không nhiều, người như ngài dám không nhìn lão gia truyền kỳ danh hiệu còn càng hiếm gặp, thiếu gia có thể có bạn như ngài, ta cũng rất vui, cho nên ngài không cần khách khí.”

Đó không phải là khách khí hay không, hắn chỉ đơn giản là muốn sống lâu thêm vài năm thôi mà. Và lời này của người xem ra cũng không phải khích lệ gì?

Bạch Khải trong lòng cảm thấy chán nản, nhưng không thể làm mất mặt quản gia, chỉ có thể gật đầu coi như đồng ý.

Thấy Bạch Khải đồng ý, mặt quản gia cũng xuất hiện nụ cười, rồi mới lái xe rời đi.

“Gia tộc này, đại thiếu gia hình như cũng không còn tốt như vậy nữa.”

Bạch Khải nhún vai, đem Husky ném vào phòng làm việc đi sắp xếp lại đồ đạc, rồi quay lại phòng nằm xuống, chuẩn bị

cho Alpha dùng trứng tiến hóa.

Mặc dù vừa rồi nhờ vào ám khí mà đánh bại Bạch Thu Trà, nhưng Alpha cũng đã bị thương, những vết gãy xương lở mò còn có thể nhìn thấy dấu tích bị thiêu đốt.

“Hy vọng đừng để lại di chứng gì là tốt.”

Bạch Khải nhắm mắt giao kết nối với trứng tiến hóa, bỗng dừng cảm thấy thể lực tiêu hao kịch liệt, uống xong Thiên Thần nước đã chuẩn bị từ lâu cũng không còn tác dụng gì.

“Đây là muốn tiến hóa chủng tộc à? Không nên đâu!”

Bạch Khải giãy giụa đứng dậy, liên tục uống vài bình Thiên Thần nước đến khi cảm thấy đỡ hơn, hắn không có ý định nghỉ ngơi, chỉ ngồi đó im lặng chờ đợi Alpha ấp trứng ra.

Cuối cùng, Alpha lại một lần nữa phá ra khỏi vỏ, nhưng vẫn giữ nguyên dáng vẻ trước đó, không có gì thay đổi lớn.

“Trứng tiến hóa có vấn đề, hay là ta sai gì đó.”

Bạch Khải đưa tay đặt lên đầu Alpha, bắt đầu kiểm tra tình trạng của hắn.

Sao lại mất hai kỹ năng đi vậy?!

Bạch Khải lắc đầu, cho rằng mình hoa mắt nhìn nhầm, nhưng kết quả vẫn như vậy.

“Hài cốt điều khiển? Không lẽ là hai kỹ năng hợp lại thành một à?”

Nhớ đến sự cố của hoa sen Âm Ảnh, Bạch Khải nghĩ đến một lời giải thích, rồi mở sách hướng dẫn ra tìm kiếm.

Vậy mà có thể kết hợp thành kỹ năng cấp cao, đây thực sự là một tin vui lớn!

Thấy Alpha bỗng nhiên có thêm một kỹ năng cấp cao, Bạch Khải khá bất ngờ, sau đó kéo Alpha ra sân thử nghiệm hiệu ứng.

“Alpha, sử dụng hài cốt điều khiển.”

Ken két ken két.

Alpha nghiêng đầu một chút, dường như cũng đang thích nghi với kỹ năng mới này, sau đó tay phải nhanh chóng biến đổi,

đúng là trực tiếp thành một thanh cốt nhận, tiếp theo lại hóa thành một thanh trường thương.

Đây chính là hài cốt điều khiển sao? Sao giống kỹ năng của Bạch Thu Trà vậy!

Không lẽ thật sự ăn cắp sao?!

Bạch Khải ánh mắt sáng rực, nhưng thấy Alpha bỗng dung đưa hai tay cắm xuống đất, từng cây xương nhọn chui lên từ mặt đất, chỉ trong chớp mắt đã tạo thành một tổ ong.

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải không khỏi mở to mắt, nhìn Alpha không biết đang nghĩ gì.

Cho dù việc tăng sinh chất xương cũng không thể khoa trương đến vậy.

Hơn nữa, Alpha, người xác định người khi còn sống không phải họ Kaguya sao?

Á ô?

(Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra vậy?)

Đồng thời nhận ra động tĩnh, Husky từ phòng làm việc đi ra, nhìn thấy cảnh hoang tàn khắp nơi trong viện cũng hơi ngỡ ngàng.

Đã bảo không được phá nhà mà!

Bạch Khải không chú ý đến Husky, nói với Alpha: “Alpha, người có thể xem xương ngón tay của mình như phi tiêu mà ném ra không, cứ làm như vậy...”

Ken két ken két.

(Ta chỉ thử một chút.)

Alpha có vẻ trầm ngâm gật đầu, thu hồi hai cánh tay về trạng thái ban đầu, chiếu về phía Bạch Khải bảo thử một lần.

Mười ngón tay xương đúng là bay ra ngoài, nhưng sức mạnh thì không có gì mạnh mẽ, còn không bằng ném viên đá.

“Quả nhiên ta đã nghĩ quá nhiều.”

Bạch Khải thấy vậy lập tức có chút hụt hẫng, nhưng điều này không ảnh hưởng đến niềm vui khi Alpha nhận thêm một kỹ năng cấp cao.

Nếu đã có thể kết hợp ra một cái, thì khẳng định có thể kết hợp ra cái thứ hai, tuy nhiên quy luật ở đây tạm thời vẫn chưa rõ ràng.

Gãy xương tái tạo và thép hóa khung xương đều đạt đến độ thuần thực hoàn hảo, có lẽ liên quan đến độ thuần thực.

Bạch Khải nhìn Alpha vẫn tinh thông Băng Kiếm trảm và Băng chi khả giáp, lập tức định sẵn kế hoạch huấn luyện tiếp theo.

“Nhưng mà việc hai kỹ năng cấp đề hợp lại thành một kỹ năng cấp cao như vậy, có đúng là hơi quá không? Chẳng lẽ trứng tiến hóa chỉ đơn thuần bị Bug? Hay là ta đã bỏ sót điều gì?”

Bạch Khải cảm thấy nghi hoặc và gãi đầu, không hề chú ý đến xương sống của Alpha có gắn một mảnh xương màu lạ.

Chương 70 - Ta vì chính mình mang muối

Chương 70: Ta vì chính mình mang muối

Nhà Bạch Khải.

Trong sân rộng rãi, Bạch Khải đang tập trung tinh thần thưởng thức quá trình hoàn thiện một khối Rubik lục giai, mentre bên cạnh hắn, Alpha đang chăm chú cầm một thanh băng đao, cố gắng điêu khắc thứ gì đó trên mặt đất băng.

Kể từ khi chiến đấu xong ở tháp Cảm Ân, Bạch Khải đã rất hứng thú với phù văn, hầu như mỗi ngày đều dành thời gian ở tầng thứ chín để thu thập các phù văn Rubik.

Còn với Alpha, hắn đã bị Bạch Khải ép buộc đi luyện tập sáng tác phù văn, nhằm cải thiện khả năng kiểm soát và độ chính xác cho kỹ năng Băng hệ.

“Hô ~ cuối cùng cũng xong.”

Sau một hồi thao tác vất vả, Bạch Khải rốt cuộc hoàn thành khối Rubik lục giai trong tay. Hắn lấy ra công cụ và bắt đầu sao chép sáu phù văn mới xuống dưới, sau đó ném cho Alpha.

“Alpha, thay thế phù văn đi.”

Ken két ken két.

(Tốt, lão đại.)

Alpha khéo léo tiếp nhận bản sao, rồi bắt đầu điêu khắc.

Bạch Khải thấy vậy gật đầu hài lòng, sau đó đi đến chỗ gạch băng mà Alpha đã khắc xong, lấy ra phù văn Kính một mắt và bắt đầu quan sát từng chi tiết.

Màu đỏ chói, phù văn Hỏa hệ, phẩm chất bình thường.

Màu xanh nhạt, phù văn Thực vật hệ, phẩm chất thấp.

Màu xanh đậm, phù văn Thủy hệ, phẩm chất hoàn mỹ.

...

Không màu, thất bại.

Màu đen, phù văn Âm Ảnh hệ, phẩm chất hoàn mỹ!

...

Bạch Khải thầm ghi nhớ lại các thuộc tính và hình ảnh của phù văn tím, sau đó so sánh với từ điển phù văn của Đồng giáo sư, rồi tiến hành lưu trữ.

“Không biết những phù văn này có thể khắc lên vũ khí không, có lẽ sẽ phát huy được hiệu quả đặc biệt.”

Nghĩ đến những cột đá ở tầng thứ tám tháp Cẩm Ân, Bạch Khải không khỏi mơ màng.

Oanh!

Âm thanh nổ vang cắt ngang dòng suy nghĩ của Bạch Khải, hắn thấy Husky, toàn thân cháy đen, chạy ra từ phòng làm việc.

“Chó ngốc, chẳng phải ta đã nói không được nghiên cứu chất nổ trong nhà sao?!”

Nhìn phòng làm việc hỗn độn, mồ hôi hột trên trán Bạch Khải nổi lên, hắn bắt lấy Husky và lắc lắc.

“A ô a ô...”

(Nhân loại, người nghe ta biện minh một chút!)

Husky liều mạng giãy dụa, kéo một bản điều khắc phù văn mạng nhện đến trước mặt Bạch Khải, lúc này mới thu hút sự chú ý của hắn.

“Đây là, bạo phá phù văn?”

Bạch Khải tỉ mỉ xem xét một chút rồi nói: “Người học được từ lúc nào?”

Bởi vì có thêm một đồng thiết bị hệ đồ giám phải chỉnh lý, những ngày qua Husky đều thực hiện nhiệm vụ của Bạch Khải, nên hắn là không có thời gian làm phù văn mới đúng.

Gâu!

(Bởi vì ta là thiên tài!)

Sau khi phù văn này nổ tung ở tầng thứ tám tháp Cẩm Ân, Husky đã kịp ghi chép lại, và đồng thời tranh thủ mấy ngày qua đã lén lút khắc lên mạng nhện.

Còn về hiệu quả, cái phòng làm việc hỗn độn chính là minh chứng tốt nhất.

Thực ra, Bạch Khải đã dự định tự mình cho Husky một cái phòng bạo loạn, nếu không thì sự cố xảy ra chắc chắn không chỉ có chút đồ vật như vậy.

Nhưng, nhìn vào sức mạnh mà vừa nổ tung, hiệu quả bạo liệt đã vượt xa những gì Bạch Khải tưởng tượng.

Nếu cho Alpha vũ khí thêm phù văn này, có thể thực hiện được!

Trong mắt Bạch Khải lóe lên một ánh sáng, nhanh chóng trong đầu lựa chọn ra mấy cái phù văn Âm Ảnh hệ dự định thử nghiệm hiệu quả, thì nghe thấy một tiếng gõ cửa dồn dập.

“Quả nhiên lại đến khiêu nại, chuông cửa này hỏng hóc thật vẫn không giải quyết được vấn đề nào cả.”

Bạch Khải tức giận trừng mắt nhìn Husky, nhanh chóng sửa soạn một bộ lý do để giải thích rồi mở cửa.

“Xin lỗi, trong nhà bị chập mạch nên gây ra nổ, đã tìm người sửa chữa, sẽ không ảnh hưởng đến... Ồi, Gia Cát Thần, sao lại là người?”

Bạch Khải đang nói dở câu thì phát hiện người đứng ngoài cửa không phải hàng xóm đến khiếu nại mà là Gia Cát Thần lâu rồi không gặp.

“Đương nhiên là có chuyện tìm người.”

Gia Cát Thần nói: “Đúng rồi, những câu vừa rồi người nói thành thạo vậy, mấy ngày qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Đôi mắt với ánh mắt nghi hoặc của Gia Cát Thần, Bạch Khải lúng túng gãi đầu nói: “Một lời khó nói hết, người vào trong đã rồi nói.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, đi theo Bạch Khải vào sân, thấy Husky đang không chế cánh tay máy dập lửa, không khỏi ngăn người.

“Đây là, ta đã đưa nó tới Cực Địa Băng Lang sao?”

Bạch Khải chậm rãi gật đầu nói: “Khụ khụ, chưa kịp nói với người, ta đã đột phá cấp hai rồi, sau đó ký khế ước với gia hỏa này, tiện thể làm một chút... Ồm... cải tạo nho nhỏ.”

Ai mà quan tâm cái gọi là cải tạo nho nhỏ chứ, ta nhìn nó vẫn giống như một con sói bị biến đổi một nửa.

Còn nữa, cái xác này đang làm gì thế? Chuyển nghề sang điêu khắc băng rồi?

Gia Cát Thần có chút mơ hồ, bản thân chỉ đi vắng vài tháng, sao bỗng dưng lại xảy ra chuyện lớn thế này.

Trong thế giới của Ngự Thú Sư, việc biến hóa sao lại nhanh đến vậy?

Nhìn thấy biểu cảm của Gia Cát Thần, Bạch Khải lập tức chuyển chủ đề: “Đúng rồi, người vẫn chưa nói cho ta biết người tìm ta có việc gì?”

Gia Cát Thần lấy lại tinh thần, nói: “Thực ra là như này, cha mẹ người không liên lạc được với người, đã gọi điện đến đây, nhờ ta chuyển lời cho người một tiếng, gần đây bọn họ đang bận một dự án mới, sẽ không liên lạc với người một thời gian dài.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, cố gắng nhớ lại, cuối cùng tìm ra cái điện thoại tự động tắt nguồn trong góc đã lâu lắm không sử dụng.

Hắn gần đây đã đắm chìm vào phù văn và thiết bị, hoàn toàn quên mất chuyện điện thoại.

Bạch Khải bật nguồn điện cho điện thoại, lập tức thấy có nhiều cuộc gọi nhỡ và tin nhắn, một trong số đó là thông tin từ ba mẹ, nội dung gần giống như Gia Cát Thần đã nói.

Số còn lại hầu như đều là tin nhắn từ Tân hội trưởng gửi tới.

“Bảy ngày nữa là đến kỳ thi nghề nghiệp, người nhớ chuẩn bị kỹ lưỡng, đừng để xảy ra bất ngờ.”

“...”

“Có nhận được tin không? Đặc biệt bên kia có một nhiệm vụ muốn giao cho người, người quay về hiệp hội một chuyến, ta sẽ giải thích cho người rõ ràng.”

“Người không ở nhà mà chạy đi đâu? Gõ cửa mãi chẳng thấy ai?”

“Bạch Khải, hãy nhớ hồi phục nhanh, không quay lại thì ta sẽ đến bắt người đó!”

“...”

“Chết rồi sao? Nếu không thì chạy ngay đến hiệp hội cho ta!”

Tin nhắn cuối cùng vừa gửi cách đây năm phút, nhìn ý tứ của Tàn hội trưởng, Bạch Khải cảm thấy lão ta thực sự đang muốn giết người rồi.

Tàn hội trưởng có điều gấp, sao không cử người đến tìm mình sao?

Bạch Khải yên lặng cắn răng, quên luôn việc tự tay phá hỏng chuông cửa, vẫn trốn trong phòng yên tĩnh như vậy.

“À đúng rồi, cha mẹ người cũng nghe nói người trở thành Ngự Thú Sư, họ lo lắng người không có tiền tiêu, cho nên đã chuyển cho người một ít tiền, nhờ ta nhắc nhở người kiểm tra cho kỹ.”

Nhìn thấy vẻ mặt đắn đo của Bạch Khải, Gia Cát Thần nói thêm: “Còn nữa, cha ta nói nhờ hồng phúc của người, nhà Tinh Linh gần đây có hai con Vong Linh hệ Ngự Thú bán chạy, muốn nhờ người hỗ trợ quảng cáo, người có hứng thú không?”

“Quảng cáo? Sao lại tìm đến ta?”

Bạch Khải có chút nghi hoặc, nhưng Gia Cát Thần lại bắt đầu dĩ giải thích: “Xem ra người thực sự đánh giá thấp sức ảnh hưởng của mình, Tháp Than Văn đã thông báo, quán quân Hào Lực Đạo Quán, và cả Minh Hoàng truyền kỳ, giờ người đã trở thành nhân vật phong vân ở thành phố Cổ Túc rồi.”

Trời ơi, đội chó săn này mạnh mẽ như vậy sao, mà bỗng chốc nổi tiếng như thế?!

Căn cứ vào nguyên tắc khiêm tốn, Bạch Khải liền muốn từ chối lòng tốt của Gia Cát Thần.

“Cha ta nói, chỉ cần người đồng ý quảng cáo, phí quảng cáo có thể thương lượng, nhưng nếu người không muốn, thì hẳn sẽ

không...”

“Không có vấn đề gì, khi nào ký kết thì không sao!”

Gia Cát Thần: “Người thật sự không muốn cân nhắc lại sao?”

Bạch Khải lắc đầu, cực kỳ kiên định với suy nghĩ của bản thân.

Điều này không liên quan đến phí quảng cáo là gì, chỉ là muốn cho bản thân ăn muối một lần mà thôi.

Chương 71 - Nghề nghiệp khảo hạch

Chương 71: Nghề nghiệp khảo hạch

Thấy Bạch Khải không có vẻ gì là đang đùa giỡn, Gia Cát Thần mới từ trong túi lấy ra một phần hiệp ước, nói: “Đây là lão ba ta chuẩn bị cho ngươi, ngươi xem qua, nếu có gì không hiểu thì cứ nói với ta.”

Bạch Khải nhận hiệp ước, cười nói: “Cha ngươi lại giao cho ngươi những việc như thế này à? Chà, có vẻ như là muốn ngươi kế thừa gia nghiệp rồi.”

Gia Cát Thần giận dữ đá cho Bạch Khải một cái, nói: “Ngươi tưởng ta muốn như vậy sao? Ai bảo ta không có thiên phú gì, đành phải đi theo con đường của ba ta thôi.”

“Đừng nghĩ tiêu cực như vậy, biết đâu một ngày nào đó ngươi sẽ thức tỉnh bất ngờ như ta thì sao.”

Bạch Khải an ủi một câu, sau đó bắt đầu xem xét nội dung trong hiệp ước.

Nội dung hiệp ước không phức tạp, chỉ yêu cầu Bạch Khải khi gặp gỡ người khác hỏi về Alpha, nhất định phải nhấn mạnh rằng nó được mua từ gia đình Tinh Linh, và gia đình Tinh Linh sẽ thanh toán một phần lợi nhuận từ việc ký kết cho Bạch Khải.

Dù chỉ có một phần, nhưng với quy mô của gia đình Tinh Linh, cùng với sự đang tăng trưởng mạnh mẽ của thành phố Cổ Túc, con số này cũng không hề nhỏ.

Bạch Khải có chút nghi ngờ, đặt hiệp ước xuống, hỏi: “Ngươi chắc chắn là không cần ta làm gì thêm chứ?”

Bây giờ hẳn cũng coi là người đã thấy nhiều cảnh tượng lớn, những khoản tiền trong Thanh Liên bang thường được tính bằng hàng triệu, nhưng khi phải đối mặt với điều kiện của Gia Cát Thần, Bạch Khải lại cảm thấy tiếc nuối.

Cái yêu cầu này rộng rãi, thực sự chẳng khác gì cho tiền.

Gia Cát Thần nhún vai, nói: “Đây là hợp đồng mà cha ta mô phỏng, ta không rõ lắm, nhưng ông ấy đã cho ngươi thì cứ

nhận đi, ông ấy không thiếu tiền.”

Bạch Khải trầm ngâm, ngay cả tài sản thừa kế của mình cũng không thấy tiếc, vậy thì mình còn tiếc gì chứ.

Tiền tự mình đưa đến, vẫn còn hợp pháp, ai mà không thích chứ!

Bạch Khải ký tên lên hiệp ước rồi đưa cho Gia Cát Thần, hỏi: “Đúng rồi, người đến đây chỉ vì hai chuyện này thôi à?”

Gia Cát Thần đang thu dọn đồ đạc lộn xộn do con Husky gây ra, lẩm bẩm: “Lúc đầu ta chỉ tiện thể đón con hàng này về, dù sao cũng phải đợi người lâu rồi, nhưng giờ đã bị người khế ước rồi, vậy coi như xong.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Nói đến chuyện này, con hàng này còn chưa trả tiền cho người nữa.”

“Được rồi, người giờ đã là người đại diện cho nhà ta, tiền bạc lẽ này không cần để ý.”

Gia Cát Thần phẩy tay, nói: “Nhưng mà sao người lại khế ước với con bé này, nếu người thích Cực Địa Băng Lang, hẳn là nên chọn một con tốt hơn đúng không?”

Bạch Khải thở dài, nói: “Ta có thể nói là ta đã hối hận không?”

Không biết lão Tần đã nói xong về bí cảnh lúc nào mà không đến nhà hắn thì chắc phải có chuyện rồi.

“Người đang nóng vội đấy, lần trước khế ước được con Alpha biến dị là do người gặp may, con thứ hai này người nên cẩn thận một chút.”

“Ê, ta không nói với người sao? Con hàng này cũng là dạng biến dị mà...”

“... Liệu ta có kịp lấy tiền lại không?”

...

Ngự Thú sư hiệp hội.

Bạch Khải vừa bước xuống xe của Gia Cát Thần, thì Gia Cát Thần đã thẳng thừng lái đi, không có ý định dừng lại.

Sau khi đã khế ước hai con biến dị, đều là từ gia đình Tinh Linh, nếu không về kiểm tra một chút thì Gia Cát Thần chắc

chấn sẽ không thể ngủ yên.

“Liệu ta có nên nói với hắn rằng cả hai con biến dị đều ở đây không nhỉ.”

Bạch Khải có chút bất đắc dĩ gãi đầu, rồi quay người đi vào trong hiệp hội.

Chưa đi xa, thì Tần hội trưởng cùng thư ký đã vội vã tìm đến, nhìn thấy Bạch Khải, ông ta lập tức nói: “Bạch Khải, rốt cuộc ngươi cũng đến, nếu không, hội trưởng sẽ tự mình tìm ngươi đây.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, nói: “Gần đây có chút bận rộn, không để ý đến thôi.”

“Được rồi, ta sẽ dẫn ngươi đến gặp hội trưởng.”

Thư ký lắc đầu, dẫn Bạch Khải đi tới văn phòng của Tần hội trưởng.

“Hội trưởng, Bạch Khải đã đến.”

“Hừm, ngươi đi ra ngoài trước đi.”

Tần hội trưởng quay lại, nhìn Bạch Khải với vẻ mặt có chút chột dạ, muốn nổi giận nhưng lại kìm nén lại.

Phải tỉnh táo, tiếp theo còn cần nhờ con hàng này đi làm việc với mấy lão gia hỏa kia ở tổng bộ, nên nhịn một chút.

Nghĩ đến đây, Tần hội trưởng ho nhẹ hai tiếng, thu lại vẻ mặt khó chịu, nói: “Gần đây huấn luyện thế nào? Có gặp vấn đề gì không?”

“À, hiện tại vẫn ổn.”

Thấy Tần hội trưởng đột nhiên thay đổi thái độ, Bạch Khải cảm thấy càng chột dạ, hỏi: “Hội trưởng, ngài tìm tôi là có chuyện gì sao?”

“Ngày mai sẽ diễn ra nghề nghiệp khảo hạch, hôm nay ta gọi ngươi đến là để giao một nhiệm vụ.”

Ngày mai là khảo hạch à? Thời gian trôi qua nhanh như vậy sao?

Bạch Khải mơ hồ nhìn Tần hội trưởng, thật không biết lão ta có thật sự quên không.

“Gì cơ?!”

Tần hội trưởng ho khan hai tiếng, quay lưng không còn nhìn Bạch Khải, tiếp tục nói: “Thường thì mỗi thành phố sẽ tách riêng khảo hạch nghề nghiệp, nhưng năm nay do vấn đề Tháp Than Vãn, nên thời gian khảo hạch của thành phố Cổ Túc bị lùi lại nửa tháng, trùng hợp với thành phố Linh Tê.”

“Vì vậy hội trưởng của Ngự Thú sư hiệp hội thành phố Linh Tê muốn tổ chức một đợt khảo hạch quy mô lớn chung với thành phố Cổ Túc, để tạo cơ hội giao lưu cho những Ngự Thú sư trẻ tuổi hai thành phố.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, ngạc nhiên hỏi: “Vậy thì sao?”

“Cho nên để không làm mất mặt thành phố Cổ Túc, lần khảo hạch này người nhất định phải đạt vị trí số một!”

Trán Tần hội trưởng nổi gân xanh, cuối cùng không nhin được nữa.

“Hội trưởng, bình tĩnh nào!”

Thấy vậy, Bạch Khải chỉ biết ngượng ngùng cười, rồi hỏi lại: “Nhưng mà ta nghe nói Ngự Thú sư thành phố Linh Tê rất mạnh, nếu chẳng may bị lật xe thì sao?”

Tần hội trưởng khóe mắt twitch, đáp: “Vậy nếu không ta giúp người hủy bỏ danh sách đặc biệt, thay vào đó là một cái có thể đánh nào?”

“Đừng đùa! Cam kết hoàn thành nhiệm vụ!”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức nghiêm túc, nhận nhiệm vụ từ Tần hội trưởng.

Tần hội trưởng dần bình tĩnh lại, nói: “Thực tế, trình độ toàn thể của Ngự Thú sư thành phố Linh Tê确实 cao hơn một chút so với thành phố Cổ Túc, nên người phải chuẩn bị thật kỹ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lão mục của hắn xuất thân từ thành phố Linh Tê, nên cũng có chút hiểu biết về thành phố này.

Vì áp lực đào thải cuối kỳ, học sinh ở thành phố Linh Tê thường phải gánh một áp lực rất lớn để tiến lên, chỉ cần chậm hơn một chút là có thể bị đào thải.

Vì vậy, bất kỳ Ngự Thú sư nào ra từ thành phố Linh Tê đều mang suy nghĩ tự lập, sẵn sàng đấu tranh giành lấy thành công.

“Còn nữa, lần trước ta có nói về phụ trợ bí cảnh, ngươi xem thử có phù hợp không.”

Tần hội trưởng đưa ra một chiếc nhẫn, nói: “So với giá trị của Song Tử tháp thì có lẽ kém hơn, nhưng không gian trong đó không nhỏ, ngươi nên yên tâm dùng thử.”

Nói đến đây, Tần hội trưởng thấu hiểu mà nói: “Ta biết ngươi có thiên phú rất lớn trong phương diện võ thuật, nhưng vẫn nên hạn chế những thí nghiệm nguy hiểm tại nhà, ta cũng không muốn bị người ta nói rằng Ngự Thú sư hiệp hội ỷ thế hiếp người.”

Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, rồi cũng hiểu ra.

Khó trách Husky ở nhà quậy phá mà không có ai báo cảnh, thì ra là hội trưởng đã giúp đỡ để không bị xã hội rầm rộ lên.

Quả là một tổ chức tuyệt vời.

Chương 72 - Thực chiến của Phù Văn

Chương 72: Thực chiến của Phù Văn

Bạch Khải hòa nhập tinh thần lực vào chiếc nhẫn, ngay lập tức thấy một mảnh thảo nguyên rộng lớn, trên đó vẫn còn lưu lại dấu vết gieo trồng.

“Địa điểm này từng được dùng để nuôi dưỡng thực vật thuộc hệ sủng thú, gần đây vừa mới được di chuyển ra, môi trường ở đây coi như ổn.”

Tần hội trưởng nói: “Tuy nhiên, ngươi cũng nên cẩn thận hơn, nếu đùa giỡn quá mức mà để thua thiệt thì chính ngươi phải chịu.”

Bạch Khải liên tục gạt đầu, bắt đầu lên kế hoạch cải tạo bí cảnh.

Phòng làm việc của hắn nhất định phải được làm lại, từ Dịch Du, hắn đã lấy được một đến sáu giai máy móc hệ đồ giám, Bạch Khải cũng cần tìm thời gian để nghiên cứu thêm.

Husky cũng cần được xây dựng một lần nữa, đúng, còn phải là phòng bạo loạn.

Rồi còn phòng huấn luyện Alpha nữa...

Lại thêm một dự án vĩ đại nữa.

“Còn có một chuyện, hiệp hội bên kia định triệu tập một nhóm đặc biệt các thành viên mới để đi tổng bộ huấn luyện. Vì vậy khi ngươi hoàn thành khảo hạch, ngươi sẽ trực tiếp đến tổng bộ gửi tin.”

“Tôi đã thông báo với giáo sư Sở bên đó, ngươi không cần lo lắng về vấn đề học tập.”

Bạch Khải ngạc nhiên, nói: “Giáo sư Sở dễ nói chuyện như vậy sao?”

Tại Học viện Tinh giới, giáo sư Sở là người có thâm niên nhất, đồng thời cũng rất khó tiếp cận. Đừng nói Bạch Khải không kiểm tra, ngay cả thi cử cũng có khi không thể đạt yêu cầu từ giáo sư Sở.

“Giáo sư Sở chỉ yêu cầu nghiêm khắc mà thôi, không phải cố hủ, thêm vào đó, người quá lâu không lên lớp rồi, trong lòng người cũng hiểu kết quả mà.”

Tần hội trưởng nhìn Bạch Khải, nói: “Tôi đã nói chuyện với giáo sư Sở, người chỉ cần giao một phần bài tập cho hần trước khi học kỳ mới bắt đầu là được.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vậy ta trở về chuẩn bị trước nhé?”

“Nhanh lên một chút, nhìn thấy người là thấy khó chịu.”

Tần hội trưởng phát tay áo, ra hiệu Bạch Khải rời đi. Bạch Khải nhẹ nhõm rời khỏi.

“Gia hỏa này, thật sự không đáng tin cậy a, đột nhiên có chút hiểu thấu tâm trạng Hòa Quang rồi.”

Nhìn Bạch Khải đi xa, Tần hội trưởng chỉ lắc đầu bất đắc dĩ.

...

Bạch Khải về đến nhà, lập tức bắt đầu đóng gói sắp xếp.

Phù văn, nước Thiên Thần, trái cây Thiên Sứ...

Từng loại vật phẩm liên quan đến hệ thống và sủng thú đều được Bạch Khải sắp xếp lại. Sau đó, hần rút viên hạch tâm của bí cảnh ra, dùng tinh thần lực bao phủ khu vực xung quanh, khiến cho khoảng sân chật chội trở nên thoáng đãng.

“Wow, có không gian trang bị thì thật là thoải mái, mẹ không còn lo lắng ta không thu thập đồ vật nữa.”

Bạch Khải gật đầu thỏa mãn, nhìn những thiết bị và vật liệu xuất hiện bên trong bí cảnh, rồi lại dùng tinh thần lực bao bọc bản thân, hần cũng xuất hiện bên trong bí cảnh.

Cuối cùng, đây là nơi từng được dùng để nuôi dưỡng thực vật thuộc hệ sủng thú, nơi này rõ ràng tốt hơn nhiều so với tháp Song Tử, hơn nữa không gian cũng rất rộng rãi, ước chừng khoảng hai ba mươi mẫu, đủ để hần phát huy.

“Trước tiên sắp xếp lại đồ vật, sau đó chuẩn bị cho cuộc khảo hạch ngày mai.”

Nhìn đồng đồ vật trước mặt, Bạch Khải gọi ra song sủng.

Gâu gâu!

(Đây là chỗ nào vậy?!)

Husky tỏ ra nghi ngờ về địa điểm lạ lẫm này, cảnh giác quan sát xung quanh, nhưng sau khi xác nhận không có mối nguy hiểm nào, nó bắt đầu chạy nhảy loạn xạ, hoàn toàn không nghe theo mệnh lệnh của Bạch Khải.

“Gia hỏa này, quả nhiên không đáng tin cậy.”

Bạch Khải lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó chỉ huy Alpha cùng nhau sắp xếp.

Nói là sắp xếp, thực ra cũng chỉ là phân loại đơn giản, trong bí cảnh không có điện, nhiều thiết bị không thể sử dụng, vì vậy công việc của họ rất nhanh chóng hoàn thành.

“Tiếp theo phải làm cái hệ thống nguồn năng lượng, rảnh rồi lại qua Cửu Đỉnh thương thành xem sao.”

Bạch Khải sắp xếp xong đồ vật, sau đó tìm ra một viên mạng nhện cầu bị Husky khắc họa bạo phá phù văn.

Do hình dạng tròn nên bề mặt mạng nhện cầu có chút xiêu xiêu vẹo, nhưng nhìn chung vẫn xem như là thành công.

Bạch Khải nhìn viên cầu trong tay có chút kích động, nhưng khi nghĩ đến độ bền của sản phẩm do Husky làm ra, hắn quyết định giao viên cầu cho Alpha.

“Alpha, thử kiểm tra hiệu quả nhé.”

Ken két ken két.

Alpha gật đầu, dùng sức ném viên mạng nhện cầu đi.

Phanh!

Mạng nhện cầu va chạm mạnh xuống đất, không xảy ra bất kỳ biến đổi nào, thậm chí ngay cả mạng nhện cũng không được triển khai.

“Hồng rồi sao?”

Bạch Khải để Alpha lấy lại viên cầu mạng nhện, tỉ mỉ kiểm tra nhưng không phát hiện vấn đề gì.

“Chẳng lẽ là do không đúng cách sử dụng?”

Bạch Khải nhìn về phía Husky đang vui chơi, rồi trực tiếp bảo Alpha ôm nó lại.

“Beita, viên này và viên kia nổ tung có giống nhau không?”

A ô?

(làm sao, có vấn đề gì?)

Husky tò mò nhận lấy viên mạng nhện cầu, sau khi quan sát một hồi, nó tức thì ném đi.

Oanh!

Mạng nhện cầu lập tức nổ tung, tạo ra một cái hố lớn trên thảo nguyên, mạng nhện văng ra khiến xung quanh trở nên lộn xộn.

Quả nhiên, phải để gia hỏa này tách biệt ra dụng cụ một chút.

Bạch Khải nhìn cảnh vật dần phục hồi trong bí cảnh, nói với Husky: “Ngươi bây giờ chế tác lại cho ta xem một lần nữa.”

Husky nghe vậy, đôi mắt sáng lên, bộ phận cánh tay bắt đầu nhanh chóng lắp ráp một viên mạng nhện cầu mới.

Ngay sau đó, Husky lại dùng dao mà Bạch Khải mang từ tháp Cẩm Ân, khắc lên viên cầu bạo phá phù văn, một viên bạo phá mạng nhện cầu hoàn toàn mới ra đời.

Bạch Khải đeo kính phù văn lên, thấy màu đỏ nhạt, chất lượng rất kém.

“Thử ném ra ngoài xem.”

Husky nhận lệnh, lại ném viên mạng nhện cầu ra, bạo phá phù văn lại phát động, nhưng lần này chưa kịp nổ đã bị Alpha dùng sương băng đóng băng lại.

“Thì ra là vậy, lúc khắc họa đã rơi vào bạo lực lực, không trách gì mà dù hoàn thành ở mức thấp vẫn có hiệu quả này.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ nhàng, bạo lực lực thêm vào bạo phá phù văn, đây quả là một cách mau chóng nâng cao chiến lực cho Husky.

Nhưng cũng rất nguy hiểm.

“Từ giờ trở đi, khi nào người hoàn thành phù văn thì lúc đó mới được khắc bạo phá phù văn lên mấy thứ này, rõ chưa?”

Bạch Khải nhìn Husky với vẻ mặt nghiêm túc, còn Husky chỉ biết chấp nhận.

A ô...

(nhân loại, sao người có thể như vậy?)

Bạch Khải không để tâm đến Husky, mà quay sang Alpha, tùy tiện lấy một phù văn thuộc tính Băng, nói: “Alpha, dùng năng lượng thuộc tính Băng đi khắc thử xem.”

Alpha nhẹ gật đầu, nhận dao khắc từ tay Bạch Khải và bắt đầu khắc lên một viên gạch băng.

Ken két ken két.

(lão đại, xong rồi.)

Trải qua những ngày rèn luyện, kỹ thuật điêu khắc của Alpha rõ ràng tốt hơn nhiều so với Husky. Ngay khi phù văn hoàn thành, Bạch Khải còn thấy một vệt ánh sáng bao phủ viên gạch băng.

“Beita, dùng Bạo Liệt trao lên viên gạch băng này.”

A ô?

(nhân loại, người đang xem thường ai vậy?)

Husky ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, nhưng vẫn ngoan ngoãn thực hiện lệnh.

Năng lượng màu đỏ theo móng vuốt của Husky thâm nhập vào viên gạch băng, nhưng không nổ ra như nó dự đoán mà chỉ tạo ra một vết nứt trên bề mặt gạch.

A ô?

(nghệ thuật, vẫn chưa xong sao?)

Phù Văn: Cố hóa.

Bạch Khải đôi mắt sáng lên, không quan tâm đến sự thất vọng của Husky, gom góp các phù văn thuộc tính Băng và phù văn thuộc tính Âm lại, để Alpha lần lượt thử nghiệm.

Thực chiến hóa phù văn, vừa vận để thử nghiệm vào ngày mai
lúc khảo hạch!

Chương 73 - Cuộc thi liên thành

Chương 73: Cuộc thi liên thành

Ven hồ Thái Trạch.

Thành phố Cổ Túc và thành phố Linh Tê gặp nhau tại Đãng Cổ sơn, nơi tổ chức thi.

Do hai thành phố cùng tổ chức kiểm tra lần đầu tiên, độ khó của khảo hạch nghề nghiệp lần này cao hơn hẳn. Mặc dù phần lớn thí sinh đều là thanh niên, nhưng cũng có không ít người trung niên đến để thử sức.

“Không ngờ lần này lại có hai thành phố cùng tổ chức kiểm tra, có vẻ như kế hoạch thông qua khảo hạch ngay lần đầu sẽ không thực hiện được.” Lục Viễn nhìn xung quanh đám đông rộn rang, sắc mặt có chút căng thẳng.

Nhờ vào tài nguyên có được từ Tháp Than Văn, hắn đã nuôi dưỡng U Cốt Cự Hồ của mình ở mức tương đối tốt, ngoại trừ Bạch Khải, Hạ Hiên thì không còn ai khác. Hắn tự tin là mình có khả năng vượt qua.

Nhưng với thành phố Linh Tê, mọi thứ lại không chắc chắn.

Trình độ Ngự Thú sư của thành phố Linh Tê cao hơn thành phố Cổ Túc, đặc biệt là trường cấp 3 Thiên Huyền, nơi có nhiều nhân tài.

Lục Viễn chỉ cần quan sát một vòng đã nhận ra không ít học sinh từ trường cấp 3 Thiên Huyền.

“Lục Viễn, người đến thật sớm.” Cao Trình chen chúc vượt qua đám đông để đến bên Lục Viễn.

“Trình ca.” Lục Viễn nở nụ cười, nói: “Đây là lần đầu tiên hai thành phố cùng kiểm tra, ta phải đến sớm xem tình hình.”

Từ khi Tháp Than Văn ra đời, hai người đã trở nên thân thiết, thường xuyên tập luyện và làm nhiệm vụ cùng nhau.

“Đúng vậy, lần khảo hạch lần này độ khó cao hơn hẳn so với thông thường, không biết lần này có vượt qua được hay không.”

Dù nói vậy, nhưng Cao Trình không tỏ ra quá lo lắng.

Nhờ vào tài nguyên từ Tháp Than Vãn, Cao Trình đã tăng cường sức mạnh cho Hỏa Giáp Hạch của mình, cộng với kinh nghiệm từ những lần trước, hẳn tin rằng mình sẽ vượt qua kỳ thi.

“À, hai người các người cũng đến rồi.” Hàn Vi từ đằng xa tiến lại, trên mặt đầy vẻ ghét bỏ.

“Nếu biết có nhiều người vậy, ta đã đến từ tối qua rồi, thật tốn công.” Hàn Vi ngáp dài, rồi nhìn Cao Trình cười khỏ: “Lần khảo hạch này độ khó không nhỏ, đến sớm thích ứng với hoàn cảnh cũng tốt.”

“Cũng đâu thể tiến vào trường thi mà thích ứng gì.” Hàn Vi nói, nhãn nhó nhìn xung quanh một lượt: “Đúng rồi, Bạch Khải và Hạ Hiên đã đến chưa?”

Cao Trình lắc đầu: “Không thấy đâu, nhưng chắc chắn hai người họ sẽ không bỏ lỡ lần khảo hạch này đâu.”

Hàn Vi duỗi lưng, nói: “Cũng phải, hai người này đều là nhị giai, chắc chắn sẽ vượt qua.”

“Nhị giai?!” Lục Viễn và Cao Trình cùng kêu lên, không thể tin nổi nhìn Hàn Vi.

“Các người không biết sao? Gần đây Bạch Khải và Hạ Hiên đã có trận đấu với nhau, kết quả cụ thể ta không rõ, nhưng nhìn Hạ Hiên như vậy, có lẽ là thua.”

Nhắc đến lần trước khi hỏi Hạ Hiên về trận đấu, sắc mặt của Hạ Hiên đã như ăn phải ruồi, Hàn Vi không nhìn được mà cười thâm.

Người này, đã đạt đến nhị giai rồi sao?

Lục Viễn trầm tư, cảm giác quan điểm sống của mình lại bị chao đảo.

Quả thật, đúng là do không có cải tạo mà ra...

Nhất định là như vậy!

...

Một bên khác, Bạch Khải cầm thẻ dự thi tìm đến địa điểm thi của mình, nhìn quanh đám đông, bỗng thấy hoài niệm.

“Quá nhiều người thật.”

“Nó giống như một thị trường nhân tài thời kỳ trước.”

Bạch Khải quan sát xung quanh một lượt, nhưng không thấy ai quen, hấn tiến thẳng đến cổng trường thi.

Cuộc kiểm tra nghề nghiệp được chia thành ba phần.

Phần đầu tiên là kiểm tra cơ bản, chủ yếu là xác định cấp độ của thú cưng và các tiêu chí khác.

Phần thứ hai là lý thuyết, kiểm tra kiến thức về việc chăm sóc thú cưng, du ngoạn và thám hiểm.

Hai phần kiểm tra này sẽ diễn ra trong buổi sáng, còn buổi chiều là phần thứ ba, kiểm tra thực chiến.

Lúc này, Bạch Khải cầm thẻ dự thi đi vào cùng đội ngũ của mình. Phía trước họ là một thiết bị đo lường lớn.

Chỉ cần thí sinh triệu hồi thú cưng của mình qua cánh cửa này, các chỉ số sẽ được kiểm tra rõ ràng. Tại Đãng Cổ sơn, có đến ba mươi thiết bị tương tự được bố trí.

Đó cũng là lý do mà hai phần kiểm tra được tổ chức vào buổi sáng.

“Xin vui lòng đưa thẻ dự thi của bạn.”

Một nữ giám khảo ngồi trước máy kiểm tra, nở nụ cười, cầm thiết bị quét qua thẻ dự thi của một nam sinh, xác nhận không sai và nói: “Mời triệu hồi thú cưng của bạn, đứng ở vị trí đã đánh dấu.”

Là giám khảo cho cuộc kiểm tra nghề nghiệp, dĩ nhiên họ đều là Ngự Thú sư, mặc dù chỉ trong một ngày, nhưng thù lao không hề nhỏ.

Đặc biệt là lần này hai thành phố liên tổ chức thi, vị trí giám khảo còn khan hiếm hơn.

Nam sinh dường như bị nụ cười của nữ giám khảo ảnh hưởng, sắc mặt hơi đỏ lên, nhưng cũng giảm bớt áp lực, hít sâu một hơi, một trận triệu hồi phù hiện ra trước mặt.

Sau đó, một con chim màu trắng, đầu đỏ tươi, cổ màu đen cùng với đôi chân cao gầy xuất hiện từ trong phù trận.

Hồng Quan Vũ Hạc, một cá thể đặc sắc của thành phố Cổ Túc, với bộ lông và mào đầu đỏ, đã được nuôi dưỡng ở mức tương đối khiến người ta nhìn nhận.

Cùng lúc đó, máy kiểm tra cũng báo ra số liệu của Hồng Quan Vũ Hạc.

“Thí sinh: Vu Sơn.”

“Tên chủng tộc: Hồng Quan Vũ Hạc.”

“Huyết mạch đẳng cấp: Trung đẳng tinh anh.”

“Trưởng thành đẳng cấp: Nhất giai một cấp.”

“Năng lượng giá trị: 1200.”

Nghe thấy những con số đó, nam sinh thở phào nhẹ nhõm, nữ giám khảo bên cạnh cũng gật đầu nhẹ.

Thông thường, thú cưng ở linh giai có nhu cầu năng lượng giá trị không lớn, vì giai đoạn linh giai sử dụng kỹ năng thường có số lần hạn chế.

Chỉ có vài trăm điểm năng lượng giá trị, một kỹ năng có thể bị tiêu hao hết, quá phí, nên phần lớn đều lấy sự phổ thông làm chủ.

Tuy nhiên, sau khi vào đến nhất giai, giá trị năng lượng sẽ xuất hiện một sự gia tăng đáng kể.

Giống như Hồng Quan Vũ Hạc là một chủng tinh anh, năng lượng giá trị ít nhất cũng khoảng 1000. Nam sinh này với cấp độ nhất giai một cấp có năng lượng giá trị 1200, đã coi như không tệ.

Dù sao, số lượng năng lượng giá trị sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến số lần sử dụng kỹ năng, vì vậy có nhiều thì tự nhiên sẽ có ưu thế.

Nhưng từ đây về sau, trừ khi gặp phải chủng tộc tiến hóa, thì cơ bản chỉ có thể dựa vào việc rèn luyện dần dần để tích lũy, sẽ không có sự gia tăng lớn như vậy nữa.

Khảo hạch tiếp tục diễn ra mà không có điều gì bất ngờ xảy ra, thậm chí còn có phần không thú vị.

Mặc dù tất cả đều biết chủng tộc tinh anh mạnh mẽ, nhưng không phải ai cũng có thể khế ước được chúng, không ít người chỉ có thú cung cấp bậc thấp, năng lượng giá trị chỉ tầm 1000 trở xuống.

...

“Thí sinh: Vương Quân.”

“Tên chủng tộc: Lục Nhãn Linh Hầu.”

“Huyết mạch đẳng cấp: Cấp thấp lãnh chúa.”

“Trưởng thành đẳng cấp: Nhất giai cấp bốn.”

“Năng lượng giá trị: 4300.”

Trong nháy mắt, không khí vốn khô khan của cuộc kiểm tra đo lường bỗng nổi lên sóng gió, tiếng kêu kinh ngạc từ mọi phía vang lên.

“Ôi trời...! Lãnh chúa cấp thú cung!”

“Năng lượng giá trị của tôi chỉ bằng một phần mười, ha ha, tôi thật là phế vật...”

“Nhà mình từ thành phố Linh Tê à? Thế này thì chắc chắn rồi, lần khảo hạch này không thể đùa.”

Đám thí sinh ào ào nhìn về phía phát ra tiếng, khi thấy cô gái ấy mặc đồng phục của trường cấp 3 Thiên Huyền, lại thốt lên đầy kinh ngạc.

“Thì ra là trường cấp 3 Thiên Huyền, dễ hiểu rồi.”

Bị các thí sinh từ thành phố Cổ Túc nhìn chăm chăm, Vương Quân vẫn lạnh nhạt như cũ, trong lòng đầy khinh thường.

Hắn đã sớm nghe nói, mặc dù thành phố Cổ Túc phát triển hơn thành phố Linh Tê, nhưng trong số các Ngự Thú sư trẻ tuổi thì lại kém xa, không xứng với quy mô của thành phố Cổ Túc.

Vương Quân đưa Lục Nhãn Linh Hầu lên vai, bước qua máy kiểm tra, nhìn quanh thấy một số đồng học đang rối loạn, hắn chỉ cười nhẹ.

Không có gì bất ngờ, lần liên kiểm tra này, bọn họ từ thành phố Linh Tê sẽ dễ dàng hạ gục đối thủ.

Chương 74 - Đoạt tận danh tiếng

Chương 74: Đoạt tận danh tiếng

Rất nhanh, Vương Quân cùng với mấy bạn trong lớp đã tập trung lại.

“Các người thế nào?”

Một cô nữ sinh cười bảo: “Dễ dàng, nhưng mà thành phố Cổ Túc này trình độ tổng thể có vẻ thấp quá, thậm chí năng lượng giá trị còn không vượt quá ngàn.”

Vương Quân nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Đừng khinh thường, lần này chúng ta đại diện không chỉ trường cấp 3 Thiên Huyền, mà còn có danh dự thành phố Linh Tê. Nếu không lọt vào top mười, coi như không có gì ngon để ăn.”

Nghe vậy, mấy cô nữ sinh không khỏi rụt cổ lại, lẩm bẩm: “Bên nam sinh kia có hơn mười người, vào top mười hẳn là hơi khó khăn, nhưng vào top hai mươi còn tạm chấp nhận.”

“Chính là, nhìn cái dạng này của thành phố Cổ Túc, cuối cùng hạng chắc chắn cũng sẽ không khác mấy so với hạng của một số trường học.”

Cả nhóm này nói chuyện cũng không che giấu âm thanh, cho nên đã lọt vào tai các thí sinh từ thành phố Cổ Túc. Dù tức giận, nhưng họ không thể làm gì.

Ngay lúc này, một thông báo bất ngờ thu hút sự chú ý của mọi người.

“Thí sinh: Bạch Khải.”

“Chủng tộc: Băng Ảnh Kiếm Thị.”

“Huyết mạch cấp bậc: Cao đẳng tinh anh.”

“Cấp độ trưởng thành: Nhất giai cấp tám.”

“Năng lượng giá trị: 13000.”

Lập tức, không gian như lặng đi.

Đây là phá vạn sao?

Hơn nữa còn là một cao đẳng tinh anh?

Rất nhiều người há hốc mồm, không thể tin nhìn về phía Bạch Khải.

Ngay cả cấp thấp lãnh chúa cũng chỉ có 4300 năng lượng giá trị, mà gã này làm sao lại có được 13000?

Chắc chắn là do gần đây ngủ ít, sinh ra ảo giác.

Một đám người đồng loạt lắc đầu, nhưng dữ liệu trên máy đo vẫn không thay đổi.

“Không đúng, chính là Bạch Khải đó!”

Một người quan sát sắc bén nhận ra Bạch Khải, còn những người xung quanh cũng nhanh chóng phản ứng lại.

“Là cái người dẫn đầu thông qua Tháp Than Vãn Bạch Khải?”

“Thì ra là như vậy, không trách được Thiếu gia Thu Trà lại quen biết hắn, một thiên tài không thể nào lại là người bình thường.”

“Ách... Dù có chút khó tin, nhưng không biết sao, ta đột nhiên cảm thấy nhẹ nhõm.”

“Đúng vậy, ta cũng cảm thấy như vậy.”

Khi nhìn thấy các thí sinh của trường cấp 3 Thiên Huyền và thành phố Linh Tê đều biến sắc, các thí sinh thành phố Cổ Túc lập tức cảm thấy tâm trạng thoải mái hơn, thậm chí họ còn ngẩng cao đầu hơn một chút.

“Cái đó, có thật không nhỉ?”

Dù biết rằng Alpha với năng lượng giá trị cao chắc chắn gây ra một chút bạo động, nhưng Bạch Khải không nghĩ rằng lại kinh khủng như vậy.

“Đã có thể, chuẩn bị lý thuyết kiểm tra đi.”

Giám khảo với vẻ mặt lạnh nhạt chỉ vào một bên thông đạo, sau đó im lặng truyền tải dữ liệu của Bạch Khải.

Hắn cũng là một Ngự Thú sư ở thành phố Cổ Túc, trước đây đã nghe nói lão gia hội trưởng rất yêu thích một người trẻ, thậm chí vài lần phớt lờ mấy chuyện khác mà không tức giận. Hiện tại nhìn lại, hắn là Bạch Khải rồi.

Tuy nhiên, cao đẳng tinh anh với 13000 năng lượng giá trị, trẻ tuổi như vậy cũng quá mạnh rồi.

Xem ra lần này kiểm tra liên thành phố thành phố Cổ Túc có khả năng vẫn còn hy vọng.

Bạch Khải thu hồi Alpha, sau đó bắt đầu tìm kiếm trường thi lý thuyết của bản thân, thì ngay lúc ấy, các thí sinh vừa qua vòng đầu tiên đã xông tới.

“Huynh đệ, 13000 năng lượng giá trị, ngươi có phải dùng thuốc không?”

“Nghe nói Băng Ảnh Kiếm Thị là một loại biến hình của Khô Lâu Bình cao cấp, huynh đệ có bí quyết gì đặc biệt không? Ta rất muốn mua!”

“Ngươi không thể nói ra bí mật này, huống chi ta làm sao có thể bán xuất giống của ngươi, ta cũng muốn có được một con.”

Một đám người như hổ đói lao về phía Bạch Khải, khiến anh chàng này cảm thấy hoảng loạn, cuối cùng giám khảo mới vào cuộc hỗ trợ, Bạch Khải mới thoát thân.

“Quả nhiên nhiệt độ cao quá cũng không tốt, về sau ít ra ngoài hơn một chút.”

Bạch Khải vội vã rời đi, nhưng bên cạnh, mấy ánh mắt vẫn dõi theo anh.

“Vương Quân, ngươi nghĩ Trương Khải và bọn họ có thể đánh bại gã này không?”

Vương Quân nhíu mày, nói: “Sủng thú mạnh không chỉ dựa vào năng lượng giá trị, có thể chỉ là cái thùng rỗng thôi. Thay vì lo lắng cho Bạch Khải, các ngươi không bằng cẩn thận đừng gặp gỡ Hạ Hiên.”

Các nữ sinh nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu tìm kiếm vị trí của Hạ Hiên.

“Nghe nói Hạ Hiên rất đẹp trai, và còn là người thừa kế của tập đoàn Hạ thị, nếu có thể quen biết hẳn thì tốt quá.”

“Tĩnh lại đi, ta vừa thấy Hạ Hiên đã vào rồi.”

“Sao ta không nghe thấy nhỉ?”

“Khi đó người chỉ nhìn Bạch Khải, ai mà quan tâm tới cái khác?”

“Ô ô ô... Thiệt là thiệt thòi lớn.”

...

Hắt xì!

Cách đó không xa, giữa đám tiểu đệ vây quanh, Hạ Hiên không nhìn được hắt hơi, sau đó hướng ánh mắt về phía Bạch Khải.

Lẽ ra với số liệu và hình thức của hắn, hoàn toàn có thể đốt nóng cả trường thi, nhưng mà khi kiểm tra, hắn lại gặp Bạch Khải, sự chú ý của mọi người đều bị Bạch Khải thu hút, nên không ai chú ý tới hắn.

Gã này, chẳng khác nào việc bị thuốc cao da chó cướp đi danh tiếng ở mọi nơi.

“Hiên thiếu gia, ngài đừng để ý tới hắn, cái bài thi nghề nghiệp này không phải chỉ dựa vào năng lượng giá trị là có thể thông qua, hai vòng thi còn lại, Hiên thiếu gia nhất định có thể tỏa sáng!”

Hoa Dung tiến lại bên Hạ Hiên, không ngừng tăng bốc, Hạ Hiên rõ ràng rất hưởng thụ, thậm chí ngực ưỡn cao hơn.

Không sai, bất kể là lý thuyết hay thực chiến, hắn hoàn toàn có thể không phí sức; chỉ cần chú ý tới con chó kia là ổn.

Nghĩ tới đây, Hạ Hiên lại ngẩng cao đầu, đi về phía trường thi.

Chỉ cần có thể giành được vị trí thứ nhất trong kỳ thi liên thành phố này, thì hắn là có thể mở mày mở mặt trước mặt hai gã đó.

...

Rất nhanh, vòng kiểm tra cơ bản đầu tiên kết thúc, và bài thi viết cũng chuẩn bị bắt đầu.

“Bạch Khải, ngươi cũng ở đây thi sao?”

Khi Bạch Khải tới trường thi, vừa lúc gặp được Cao Trình và Lục Viễn.

Bạch Khải hỏi: “Các ngươi cũng tham gia trường thi này sao?”

Cao Trình gật đầu nhẹ, nói: “Ta và ngươi cùng một nơi thi, Lục Viễn thì phòng bên cạnh.”

Bạch Khải hiểu rồi, đang chuẩn bị vào trường thi.

“Đúng rồi Bạch Khải, lần thi này ngươi chuẩn bị thế nào rồi?”

Bạch Khải trả lời: “Hắn là không có vấn đề gì.”

Với tư cách là một học sinh chuyên về võ thuật, Bạch Khải tự nhận trí thông minh của mình không thấp, tinh thần đã chuẩn bị từ trước, nên không đáng lo.

Nhưng không ngờ, hắn còn có con Husky nửa máy móc, mọi tài liệu đã được lưu trữ trong não của nó.

Cái gì, ngươi bảo đây là gian lận?

Quy định trong luật kiểm tra nghề Ngự Thú sư có cái nào nói không được để súng thú giúp đỡ đâu?

Khi thấy Bạch Khải tự tin như vậy, Cao Trình cũng nhẹ nhõm.

“Vậy là tốt rồi, lần này thi liên thành phố, đề thi cũng do hai thành phố cùng đưa ra, chắc chắn sẽ có nhiều đề thi đặc sắc từ Linh Tế hơn. Ta còn tưởng ngươi không chuẩn bị đâu, nhưng đã chuẩn bị sẽ không có vấn đề.”

“Watt!”

Tần lão đầu sao không nói cho ta biết chuyện này?!

Bạch Khải im lặng một hồi lâu mới cất lời.

“Cái đó Trình ca, bên cạnh ngươi có tư liệu không? Ta muốn học thuộc.”

Cao Trình: “...”

Chương 75 - Đừng hỏi, hỏi chính là kiểm tra xem người có giỏi hay không

Chương 75: Đừng hỏi, hỏi chính là kiểm tra xem người có giỏi hay không

Lý luận kiểm tra sẽ diễn ra sau nửa giờ nữa. Cuối cùng Bạch Khải cũng dựa vào sự trợ giúp của Husky để ghi chép, rồi hắt tràn đầy tự tin tiến vào phòng thi.

Phòng thi không nhỏ, đủ chỗ cho hơn trăm người cùng kiểm tra. Trong không gian thi, gần như có đủ loại máy móc giám sát hệ sinh mệnh.

Vì Học viện Tinh Giới ở thành phố Cổ Túc ứng dụng rất mạnh về máy móc sinh mệnh, nên việc sử dụng những thiết bị này để giám sát Bạch Khải cũng không có gì lạ.

Thế nhưng, những cái siêu năng tượng đất kia là ý nghĩa gì vậy?

Bạch Khải cảm nhận rõ ràng mình đang ở trong trạng thái mất liên lạc, không khỏi có chút đau đầu.

Ban đầu tưởng rằng có thể dựa vào Husky để gian lận, giờ xem ra không khả thi.

Mưu lợi này quả thật không thực hiện được.

Khi Bạch Khải đang quan sát xung quanh thiết bị giám sát, ba giám khảo tiến đến, trong đó giám khảo chính mở miệng nói: “Mời tất cả thí sinh ngồi xuống, xin đừng ngồi sai vị trí.”

Bạch Khải và những người khác đồng thanh ngồi xuống, chờ đợi mọi người chuẩn bị xong, bài thi lý luận hiện lên màn hình trên bàn.

Để nâng cao hiệu suất kiểm tra, tất cả các bài thi và phê duyệt đều được thực hiện trên não, nên về cơ bản, phần thực chiến sẽ bắt đầu trước, và thành tích lý luận sẽ được công bố nhanh chóng.

Bạch Khải cầm bài thi lên, đầu tiên là xem qua hết một lượt.

Như Cao Trình đã dự đoán, trong kỳ thi này có nhiều câu hỏi điển hình của thành phố Linh Tế, tiếng việt với nội dung tương tự của thành phố Cổ Túc được chia ra.

Chỉ có điều ở câu cuối cùng khiến Bạch Khải cảm thấy bất ngờ, đề thi rõ ràng liên quan đến tri thức về phù văn.

“Đây có thể nói là một đề dễ, tốt quá.”

“Nhìn xem thiên tài của ta sẽ nghiền ép cả đám!”

...

Tại phòng họp thi đấu Đãng Cổ Sơn.

Tân hội trưởng và Hội trưởng Hiệp hội Ngự Thú Sư thành phố Linh Tế là Thôi Minh đang ngồi trước một màn hình lớn, kiểm tra kết quả khảo thí vòng đầu.

“Tân hội trưởng, những năm này thành phố Cổ Túc có phải hơi lười biếng không? Thành tích này rất đáng lo ngại.”

Thôi Minh nhìn thấy thành tích chung trên màn hình của các thành viên thành phố Linh Tế dẫn đầu, không nhịn được châm chọc.

“A ~”

Nhìn thấy dáng vẻ đắc ý của Thôi Minh, khóe mắt Tân hội trưởng co quắp, làm bộ như không nghe thấy câu châm chọc của Thôi Minh, mà hỏi một số Ngự Thú Sư cấp Huy Nguyệt xung quanh: “Dữ liệu mười hạng đầu đã được xử lý xong chưa?”

Một Ngự Thú Sư gật đầu, thao tác trên bàn phím, mười thí sinh đầu tiên hiện lên trên màn hình.

Thế nhưng, khi Tân hội trưởng nhìn thấy dữ liệu của mười thí sinh đầu tiên, thần sắc của ông ngay lập tức trở nên tốt hơn.

Bạch Khải

Khảo thí sủng thú: Cao đẳng Tinh Anh cấp Băng Ảnh kiểm thị, một giai cấp tám.

Năng lượng giá trị: 13000 điểm.

Hạ Hiên

Khảo thí sủng thú: Cấp thấp lãnh chúa cấp máy móc Bạo Long Thú, một giai cấp năm.

Năng lượng giá trị: 9000.

Trương Khải

Khảo thí sủng thú: Cấp thấp lãnh chúa cấp Dạ Hành Gấu Mèo, một giai cấp sáu.

Năng lượng giá trị: 8800.

Hàn Vi

Khảo thí sủng thú: Cao đẳng Tinh Anh cấp Phong Ma Lang, một giai cấp bốn.

Năng lượng giá trị: 5600.

Vương Quân

Khảo thí sủng thú: Cấp thấp lãnh chúa cấp Lục Nhãn Linh Hầu, một giai cấp bốn.

Năng lượng giá trị: 4300.

...

Trong năm người đứng đầu thí sinh, có ba người đến từ thành phố Cổ Túc, trong đó Bạch Khải dẫn đầu với năng lượng vượt trội, khiến ông tự hào.

“Cao đẳng tinh anh mà có đến 13000 năng lượng giá trị, Tần hội trưởng thật sự giàu một quân bài sát thủ đấy.”

Nhìn thấy số liệu kinh người của Bạch Khải, nụ cười trên mặt Thôi Minh cũng cứng lại. Nhưng ông vẫn không chịu thua, nói: “Nghe nói Bạch Khải chính là do Tần hội trưởng đề cử lên làm thành viên đặc biệt phải không? Tiếc là, nếu không phải thành phố Linh Tê có Yên Vân thăng cấp nhanh chóng, cả hai có thể so tài.”

Tần hội trưởng cười ha ha đáp: “Chưa vội, dù sao thành viên đặc biệt chuẩn bị tham gia một đợt huấn luyện, còn rất nhiều cơ hội, hiện tại hãy xem vòng thi này trước đã.”

Thôi Minh nói: “Cũng đúng, dù sao năng lượng giá trị nhiều cũng không phải là tất cả, thực chiến khảo hạch kiểm tra không chỉ sủng thú.”

Thành phố Linh Tê nổi tiếng về siêu năng hệ sủng thú, trong đội ngũ Ngự Thú Sư cũng có không ít tài năng đặc biệt. Đến khi thực chiến, họ có thể thể hiện được ưu thế.

“Ha ha... Tôi nghe nói Yên Vân đã lên đến tam giai rồi? Thế thì, Bạch Thu Trà, con của Minh Hoàng cũng đang ở thành phố Cổ Túc, cũng là tam giai, không biết có cơ hội cho hai người đó gặp nhau không?”

Nhìn Thôi Minh, Tần hội trưởng trong lòng không khỏi cảm thấy thích thú.

Mặc dù thành phố Cổ Túc tổng thể vẫn yếu hơn so với thành phố Linh Tê, nhưng nhân tài của họ đã ra sức rất nhiều, trước đây năm có ba người, trước mười có năm người, mà vị trí thứ nhất lại chính là từ thành phố bọn họ.

Hơn nữa, khi Tháp Than Văn mở cửa ra toàn bộ thành phố, tổng thể trình độ của thành phố Cổ Túc sẽ không ngừng nâng cao.

Hắn rất muốn xem Bạch Khải trong thực chiến có biểu hiện ra sao.

...

Trong phòng thi.

Bạch Khải nhìn vào đề thi trước mắt, rơi vào trầm tư.

Vấn đề 12: Nếu Ngự Thú Sư trong dã ngoại bị thú hung tấn công và bị thôi miên, không kịp triệu hồi sủng thú thì phải làm sao?

Ngày nay còn có người đi dã ngoại mà không triệu hồi sủng thú trước sao?

Nếu thật sự gặp phải tình huống này, với năng lực siêu phàm của Husky, Bạch Khải không nghĩ mình sẽ rơi vào tình cảnh này.

Tuy nhiên, thú hệ tinh thần có thể sẽ gây rối với năng lực nhận biết của Husky, điều đó khiến hắn càng thêm tự tin trong việc phòng thủ.

Vấn đề 15: Nếu Ngự Thú Sư trong dã ngoại bị một bầy hung thú bao vây, phương án xử lý đúng đắn là gì?

Mấy cái vấn đề như vậy còn cần phải suy nghĩ sao, hoặc là đánh bại đối phương, hoặc là bị đánh bại, chẳng nhẽ lại tổ chức một buổi tiệc chung với bọn chúng?

Nhìn những câu hỏi khác biệt so với các năm trước, Bạch Khải trong lòng thấy thật nản. Nhưng hắn vẫn nhanh chóng hoàn thành bài thi.

Cũng có không ít thí sinh đã hoàn thành bài thi, nhưng lý luận khảo hạch không cho phép nộp bài sớm, nên mọi người chỉ có thể chờ đợi, thời gian còn lại hầu như đều dùng để kiểm tra bài thi.

Hai vòng khảo hạch trước và vòng thực chiến cuối cùng có tầm quan trọng tương đối thấp hơn, nhưng vẫn có thể loại bỏ một số thí sinh không đủ năng lực.

Mặc dù Bạch Khải không có ý định kiểm tra lại đáp án, nhưng khi đã xác nhận thông tin thân phận không sai, hắn rất quyết đoán nghiêng người lên bàn và bắt đầu suy nghĩ.

Mọi người đều biết rằng, sau khi kiểm tra xong đáp án thì tỷ lệ lớn là sẽ sai.

...

Không lâu sau, lý luận khảo hạch kết thúc, một đám thí sinh như trút được gánh nặng, ào ào lấy điện thoại di động ra để chờ đợi kết quả bài thi viết.

Vì lý do chấm bài trên não, kết quả lý luận rất nhanh đã xuất hiện, và liệu có đạt tiêu chuẩn hay không sẽ quyết định cho họ có thể vào vòng thực chiến tiếp theo hay không.

Quả nhiên, sau năm phút, đã có thí sinh kiểm tra được kết quả của mình.

“Ôi, tôi vừa đủ 60 điểm, cảm ơn tổ tiên của tôi!”

“Tôi được 61 điểm, tôi là kẻ vô dụng.”

“Vô dụng cùng vô dụng, ai cũng vậy!”

Cao Trình tiến đến bên cạnh Bạch Khải và hỏi: “Bạch Khải, người thi thế nào?”

Bạch Khải lắc đầu, thở dài nói: “Thời gian đột kích quá ngắn, nhưng may là cũng đạt tiêu chuẩn.”

“Đạt tiêu chuẩn là tốt rồi, dù sao cái chính vẫn là vòng thực chiến thứ ba.”

Cao Trình nhẹ gật đầu, hần lần này được 88 điểm, cũng không khác dự đoán của hần mấy, cộng với thành tích khảo hạch vòng thứ nhất, chỉ cần vòng tiếp theo không thi rớt thôi, chắc chắn sẽ vào top 50.

Đáng tiếc câu hỏi cuối cùng vượt ra khỏi dự đoán của hần, nếu không điểm số có thể cao hơn nữa.

“Đúng rồi, người cuối cùng đạt bao nhiêu điểm?”

Thấy Bạch Khải có vẻ bực bội, Cao Trình quái lạ hỏi thêm.

“Ái, chỉ được 95 điểm thôi, có một câu viết sai rồi.”

Sao lại có chuyện hỏi cái tên này nhỉ.

Hần đúng là học bá của thế giới sao?

Chương 76 - Thực chiến khảo hạch bắt đầu

Chương 76: Thực chiến khảo hạch bắt đầu

Rất nhanh, trước khi diễn ra hai vòng khảo hạch, danh sách những thí sinh vượt qua hai vòng đã được công bố trên màn hình lớn dưới chân Đãng Cổ sơn. Những thí sinh có thể tham gia vòng thực chiến cũng đã lộ diện.

“Ôi, số lượng thí sinh 9527 qua hai vòng khảo hạch mà thành phố Linh Tê chiếm đến hai phần ba, có cần phải khuếch đại như vậy không?”

Bạch Khải nhìn vào danh sách trên màn hình, không khỏi chép miệng.

Hắn không thể không thừa nhận Tần lão đầu yêu cầu mình phải đứng đầu, điều này chứng tỏ ông đã có sự chuẩn bị kỹ lưỡng cho thị trường.

Tuy nhiên, đoàn sủng thú sư của thành phố Linh Tê không khỏi khiến hắn cảm thấy khá “trình độ”, mỗi người đều có thành tích nổi bật như vậy.

“Mời tất cả thí sinh chú ý, vòng ba của thực chiến khảo hạch sẽ chính thức bắt đầu vào lúc một giờ chiều. Mọi người hãy chuẩn bị tốt từ bây giờ.”

“Nội dung khảo hạch lần này là sinh tồn trong điều kiện dã ngoại, bên trong Đãng Cổ sơn đã được thả xuống rất nhiều hung thú, những thú này đều có khả năng uy hiếp lớn, nhưng đồng thời cũng ẩn chứa nhiều tài nguyên.”

“Theo quy định của chương trình khảo hạch, tài nguyên mà thí sinh đạt được trong lần rèn luyện này sẽ thuộc sở hữu của họ.”

Tài nguyên cá nhân của thí sinh? Còn có chuyện tốt như vậy sao?

Bạch Khải nghe xong thì mắt sáng bừng, với Husky có khả năng như radar, vậy tài nguyên trong Đãng Cổ sơn chẳng phải là mặc sức cho bọn hắn thu tóm sao?

Hơn nữa, hắn vừa mới nhận được một bí cảnh mới, đúng lúc có thể lưu trữ tài nguyên trong đó.

“Hừm, cảm giác như Tần lão đầu đã cố tình cho mình bí cảnh này vào thời điểm này.”

...

Hất xì.

Trong phòng kiểm tra, Tần hội trưởng bỗng dung hất hơi, nghi hoặc một chút.

Giữa cái nóng bức thế này, lại hất hơi, không biết tiểu tử nào đang nghĩ đến ông đây.

Tần hội trưởng nhìn vào bản đồ phân bố tài nguyên và hung thú trong Đăng Cổ sơn, ánh mắt ông thoáng hiện lên vẻ trầm tư.

Không biết những tiểu gia hỏa này cuối cùng sẽ tạo ra tình huống gì đây.

...

Thời gian trôi nhanh, Bạch Khải cũng nhận được nhiệm vụ chuyên môn của mình.

Để đánh giá thực lực từng thí sinh một cách đầy đủ, hiệp hội đã căn cứ vào kết quả khảo hạch đầu tiên để đưa ra nhiệm vụ cho từng người.

Nhiệm vụ:

A: Săn bắt một con Quang Vũ Tước.

B: Thu thập một khối lõi mỏ.

C: Săn bắt một con Cương Lân Xà.

Chuyện này cơ bản không cho người ta đường lui.

Quang Vũ Tước, lõi mỏ, đó không chỉ là có chiến đấu hay không, mà thực chất là không cho phép Alpha của hắn đến gần những sinh vật Vong Linh hệ này.

Đặc biệt là lõi mỏ, loại khoáng chất thuộc tính này xung quanh chắc chắn sẽ có hung thú bảo vệ, thuộc tính của nó hẳn là Lôi hệ, điều này thì ai cũng thấy rõ rồi.

Còn về Cương Lân Xà, sinh vật này sống dài lâu trong lòng đất và không thích tranh đấu, trừ khi Bạch Khải có khả năng độn địa, còn không thì khó mà tìm thấy được.

Thật không hiểu ai lại đặt ra một nhiệm vụ rõ ràng như vậy, không ngạc nhiên khi Cao Trình liên tục phải kiểm tra nhiều năm như vậy.

Mặc dù vậy, Bạch Khải cũng không quá lo lắng, những nhiệm vụ này chỉ nhằm vào Alpha, không ảnh hưởng gì đến Husky, thậm chí có thể nói đây là những nhiệm vụ tặng không cho Husky.

Quả nhiên, có hai con sủng thú thuộc tính khác nhau thì thật là tốt.

“Khảo hạch bắt đầu, trước tiên hoàn thành nhiệm vụ, rồi sau đó mới thu thập tài nguyên.”

Bạch Khải đã lập kế hoạch sơ bộ, rồi cùng với sự hướng dẫn của giám khảo, bước vào Đãng Cổ sơn.

Bởi vì có rất nhiều hung thú được thả xuống, bầu không khí trong Đãng Cổ sơn cảm giác hoàn toàn khác với hồ Thái Trạch, mang đến cho người ta cảm giác như bước vào một khu rừng nguyên thủy.

Thực tế, với quy mô của Đãng Cổ sơn, cũng chẳng khác gì khu rừng nguyên thủy mà Bạch Khải biết ở kiếp trước.

Nhìn vào rừng cây âm u trước mặt, Bạch Khải không nhận được rừng mình một cái, lập tức gọi hai con sủng thú ra.

“Alpha, người ở đây bảo vệ ta, Beita, người đi tìm những mục tiêu này.”

Bạch Khải báo cho Husky ba mục tiêu nhiệm vụ, Husky trên mặt tỏ ra không hài lòng.

“Gâu Gâu! Gâu Gâu!”

(đã dứt khoát rồi, không rảnh để ý chuyện linh tinh này.)

Bạch Khải nghe thế thì cười tươi hơn, nói: “Người có tin ta không, bây giờ ta sẽ biến mất công cụ của người ngay đây!”

“A ô?”

(có chuyện gì vậy?)

Bạch Khải vỗ vỗ Husky, đồng thời báo cho hai con sủng thú về nhiệm vụ và quyền lợi của lần khảo hạch này.

“Thực chiến khảo hạch sẽ kéo dài đến 6 giờ sáng mai, trong khoảng thời gian này, tài nguyên tìm được đều thuộc về chúng ta, dĩ nhiên là không còn phần của chúng ta nữa.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Husky lập tức hiểu ra, thần sắc đột nhiên trở nên hung dữ, nhìn về phía Đãng Cổ sơn và bắt đầu sửa soạn.

(tài nguyên này hẳn phải lấy cho bằng được, cứ kể cả truyền thuyết cũng không thể thoát khỏi tay hắn!)

Nhìn thấy dáng vẻ này của Husky, Bạch Khải gật đầu hài lòng, còn Alpha vẫn còn chút mơ hồ.

Ken kết ken kết

(tài nguyên, có thể ăn sao?)

Mặc dù trí tuệ của Alpha ngày càng cao, nhưng nó chủ yếu hiểu trong việc chiến đấu, các khía cạnh khác gần như không có khả năng nhận thức, căn bản không hiểu vì sao sủng thú sư và Husky lại hưng phấn như vậy.

“Vậy bây giờ, chúng ta nên bắt đầu từ đâu để thăm dò?”

Bạch Khải quan sát xung quanh, chỉ thấy từng làn sương mù bao phủ, khó mà nhận diện được vị trí của mình.

Để tránh xung đột quá sớm, trong lần khảo hạch trước, các nhân viên đã dùng sủng thú phi hành để thả thí sinh xuống những địa điểm khác nhau.

“Vậy thì chúng ta đi theo con đường núi lên đến đỉnh núi, chỗ cao nhất chắc chắn tài nguyên sẽ tốt nhất.”

Bạch Khải quan sát đám sương mù bên ngoài, rồi thúc giục Husky tiến lên.

“Beita, nhớ rằng phải chú ý đến tài nguyên trên đường, ừ, bất kể là loại gì cũng đều cần.”

Dù sao với bí cảnh không gian, cất giữ bao nhiêu cũng không thành vấn đề, có lý do gì để không thu thập cho nhiều chứ.

“Gâu Gâu!”

Mới chỉ đi được một đoạn ngắn, Husky đã bắt đầu sủa loạn lên, Alpha cũng lập tức vào trạng thái chiến đấu.

“Thế nào, có địch nhân?”

Bạch Khải căng thẳng nhìn xung quanh, nơi này vẫn còn sương mù dày đặc, nếu gặp phải hung thú thuộc độc hệ tấn công bất ngờ, thì hắn sẽ gặp nguy hiểm.

“A ô?”

(địch nhân? Không phải người bảo ta đi thu thập tài nguyên sao?)

Husky nhìn Bạch Khải một cách khinh bỉ, sau đó tiến tới một cây đại thụ, cắt lấy một hoa trắng đưa đến trước mặt Bạch Khải.

Lại còn có thể tìm được loại đồ vật tốt như vậy; tiếc là không có công thức, nên hắn không chế biến được Thiên Thần nước.

Bạch Khải thu lại Thiên Thần hoa vào bí cảnh, định khích lệ Husky, thì phát hiện Husky đang đào bới cái gì đó dưới gốc đại thụ.

Hắn cũng tìm thấy tài nguyên nữa sao? Khả năng nhận biết của nó không khỏi khiến người ta cảm thấy quá phi thường.

Thấy hình dáng này của Husky, Bạch Khải không khỏi cười tíu tít, càng thấy rõ quyết định của mình khi khế ước với Husky là đúng đắn.

Tuy vậy, khi nhìn thấy Husky lấy ra một viên đá phù văn bạo phá từ trong hố, Bạch Khải không nhìn được mà co rúm một chút.

“Beita, ngươi muốn làm gì thế?”

“Gâu Gâu!”

(đánh dấu lại, lỡ lạc đường thì sao?)

“Tại sao lại dùng phù văn bạo phá để đánh dấu? Bọn người không phải dùng nước tiểu sao?”

“A ô...”

(làm như vậy có phần không lịch sự, ta không làm được!)

Chương 77 - Ta vốn thiện lương

Chương 77: Ta vốn thiện lương

Nghe Husky giải thích, Bạch Khải không khỏi nhú mày.

Việc dùng bạo phá phù văn để đánh dấu, hẳn cảm thấy thật quen thuộc và có phần nguy hiểm.

Không được, về nhà phải kiểm tra lại thật kỹ, hẳn không muốn hôm nào cũng bị súng thú của mình nổ tung rồi lên top tìm kiếm hot.

Một người hai súng tiếp tục tiến về phía trước, trong khi Husky phát huy hết sở trường của mình, tìm ra rất nhiều tài nguyên.

Thật đáng tiếc, Bạch Khải không gặp phải bất kỳ nhiệm vụ mục tiêu nào trong ba cái mà hắn đã đặt ra.

“Cái nghề nghiệp khảo hạch này thật sự quá khắc nghiệt, tốt xấu cũng phải có một tấm bản đồ đi chứ.”

Bạch Khải nhìn quanh những làn sương dày đặc, nói: “Beita, hãy cố gắng tìm ra đường ngay, nơi này trông không giống là địa bàn của Quang Vũ Tước.”

Quang Vũ Tước thuộc hệ Quang, còn lôi mỗ thuộc hệ Lôi. Nghĩ thế nào cũng thấy cái nơi âm u này không hợp với chúng. Nếu cứ tiếp tục đi chậm rãi như vậy, thật sự sẽ gặp khốn khó.

Ken kết, ken kết.

(Ông chủ, có người tới.)

Ngay lúc này, Alpha đột ngột cảnh báo Bạch Khải, ngay sau đó vào trạng thái chiến đấu, cầm hai thanh đoản kiếm, một thanh đen và một thanh lam.

Còn có người cũng bị thả xuống cái nơi quái quỷ này sao?

Bạch Khải nhìn vào sương mù chậm chạp xuất hiện một bóng người, không khỏi có chút kích động.

Đã lâu như vậy rồi, cuối cùng cũng gặp được người sống, người đó hẳn là sắp thoát khỏi khu vực mê mờ này.

Rất nhanh, người kia xuất hiện trước mặt Bạch Khải, bên cạnh còn có một con đại điều toàn thân lửa đỏ.

“Tại sao vậy, lại là thành phố Cổ Túc Ngự Thú sư, ta còn tưởng rằng tìm đến Băng Tử Diệp rồi.”

Người đến cũng chú ý tới Bạch Khải, nhưng khi nhìn thấy Alpha bên cạnh hắn, không khỏi lẫm bẫm phàn nàn.

Thí sinh trường cấp 3 Thiên Huyền thành phố Linh Tê?

Bạch Khải liếc qua bộ trang phục của đối phương, cũng không có ý định trò chuyện, trực tiếp định rời đi.

Nghề nghiệp khảo hạch nhiệm vụ không lớn, vì vậy không giống như trước đây thực hiện khảo hạch cướp bóc tài nguyên của người khác, cho nên Bạch Khải tự nhiên không muốn động thủ.

“Ê, không chào hỏi mà đã đi, có đúng là quá bất lịch sự không?”

Nhìn thấy Bạch Khải không để ý đến mình, Lý Lôi lập tức cảm thấy khó chịu, ngăn cản hắn lại nói: “Các người thành phố Cổ Túc đều kiêu ngạo như vậy sao?”

“Người tốt, gặp lại.”

Bạch Khải cảm thấy có chút ngượng ngùng, trả lời qua loa rồi định tiếp tục đi. Nhưng Lý Lôi hiển nhiên không bỏ qua, sau khi đánh giá Alpha một hồi, liền nhận ra thân phận của Bạch Khải.

“Người chính là Bạch Khải? Năng lượng giá trị 13000 Băng Ảnh kiếm thị, nhìn không giống lắm nhỉ?”

“Ha ha...”

Bạch Khải chỉ cảm thấy Lý Lôi thật tự mãn, liền thầm nghĩ hắn giống như một nhân vật trong tiểu thuyết huyền huyền, một thiếu gia đại gia tộc, đáng tiếc là không tới kịp thời.

Có lẽ nhận thấy ánh mắt khinh thường của Bạch Khải, Lý Lôi tức giận, không có dấu hiệu gì mà tấn công Bạch Khải.

“Viêm Chủ Hạc, Bạo Viêm mở kích!”

Li!

Viêm Chủy Hạc nhận lệnh, mỏ dài lập tức bùng lên ngọn lửa, lao nhanh về phía Alpha.

Đình đình đình!

Nhưng Alpha phản ứng nhanh chóng hơn, ngay khi Viêm Chủy Hạc phát động kỹ năng, cánh tay nhanh chóng vặn vẹo tạo thành một chiếc Bạch Cốt Thuần Bài, sau đó phủ lên một lớp băng sương, dễ dàng chặn lại cú tấn công của Viêm Chủy Hạc.

“Đây là kỹ năng gì?!”

Nhìn thấy Alpha chỉ dễ dàng chặn được đòn tấn công bất ngờ của Viêm Chủy Hạc, Lý Lôi cũng có chút ngạc nhiên, nhưng nghĩ đến năng lượng khủng khiếp mà Bạch Khải sở hữu, hấn nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

“Có chút tài năng, nhưng chỉ có vậy cũng chẳng có gì!”

Lý Lôi cười lạnh một tiếng, Viêm Chủy Hạc liền vỗ cánh bay lên không trung, phun ra liên tiếp những quả cầu lửa về phía Alpha.

Lý Lôi tin rằng Viêm Chủy Hạc với khả năng phi hành và công kích hỏa hệ sẽ hoàn toàn áp chế Alpha. Đây cũng là lý do hấn tự tin có thể đánh bại Bạch Khải.

Nhìn thấy Alpha bị Viêm Chủy Hạc dồn ép, môi Bạch Khải không khỏi nhếch lên, nói: “Alpha, thử xem chút hiệu ứng phù văn nào.”

Ken két, ken két.

(Hiu rồi.)

Alpha nhẹ gật đầu, năng lượng thuộc Băng và Âm Ảnh lần lượt được rót vào hai thanh đoản kiếm trong tay, vừa né tránh những quả cầu lửa của Viêm Chủy Hạc, vừa lao nhanh về phía nó.

Nhìn xem Alpha dũng cảm như vậy trong rừng, quả thật là một đứa trẻ còn quá non nớt.

Quả nhiên, khi Lý Lôi nhận ra Alpha đang cận tiến về phía Viêm Chủy Hạc, hấn lập tức chỉ huy Viêm Chủy Hạc giữ khoảng cách.

Tuy nhiên, nơi này vẫn là rừng cây, cho nên Viêm Chủy Hạc không thể phát huy hết lợi thế bay lượn, ngược lại Alpha nhảy giữa các thân cây rậm rạp, khoảng cách giữa nó và Viêm Chủy Hạc ngày càng gần.

Và đúng lúc này, khu vực trống trải đột nhiên xuất hiện giữa những tán cây, Viêm Chủy Hạc ngay lập tức nắm lấy cơ hội bay lên cao, khéo léo tránh được cú tấn công từ song kiếm của Alpha.

“Bây giờ bắt đầu, chính là tiết tấu của ta!”

Nhìn thấy Alpha đã không còn cây cối để hỗ trợ, Lý Lôi thờ phào nhẹ nhõm, rồi để Viêm Chủy Hạc gia tăng tấn công.

“Biết bay không phải chuyện tầm thường sao?”

Nhìn Lý Lôi tự tin như vậy, Bạch Khải đột nhiên nở một nụ cười, hai thanh đoản kiếm trong tay Alpha bỗng nhiên bay lên không trung, lao thẳng về phía Viêm Chủy Hạc.

Phù văn Thép hệ: Từ lực.

Chiêu này tấn công của Alpha rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Lý Lôi và Viêm Chủy Hạc, hai thanh đoản kiếm liền đâm trúng nó.

Li!

Viêm Chủy Hạc kêu lên một tiếng, đôi cánh cứng đờ, cứ như vậy rơi xuống, sau đó không khỏi hoảng hốt phản công, thậm chí còn không thể tránh né chủ nhân của nó.

Phù văn Băng hệ: Cố hóa.

Phù văn Âm Ảnh hệ: Đâm mù.

“Phù văn này dùng thật tốt, đáng tiếc mức tiêu hao năng lượng hơi lớn, nhưng mà năng lượng của chúng ta nhiều, có thể chịu đựng!”

Nhìn thấy ba phù văn cuối cùng đều thành công phát huy hiệu quả, Bạch Khải hài lòng gật gật đầu, trong khi Lý Lôi cũng nhận ra bất thường, vội vã thu hồi Viêm Chủy Hạc vào không gian sủng thú.

“Ta thua.”

Hắn vốn tưởng có thể dễ dàng đánh bại Bạch Khải, ai ngờ người xấu lại là mình.

“Cái kia...”

“Yên tâm, quy tắc ta hiểu.”

Lý Lôi từ trong ngực lấy ra hai đóa cỏ an thần, nói: “Hai đóa cỏ an thần này coi như ta bồi thường cho cuộc chiến thất bại, gặp lại.”

Nói xong, Lý Lôi không đợi Bạch Khải phản hồi, liền đi thẳng vào rừng sâu.

“Thế nhưng là...”

Lý Lôi lại dừng bước, lần nữa từ trong ngực lấy ra hai khối màu lam khoáng thạch, nói: “Ta có nhiều như vậy, người đừng quá mức!”

“Nhưng mà...”

Lần này Lý Lôi không còn lấy thêm gì nữa, mà còn đi nhanh hơn, không quay đầu lại lao vào rừng rậm.

“Người đừng đắc ý, đợi người gặp Trương Khải bọn hắn, người chắc chắn thua!”

Chỉ hỏi một chút đường thôi mà, cần gì phải kích động như vậy chứ, còn có những thứ này là cái quái gì, tiền mãi lộ?

Cái này thành phố Linh Tê Ngự Thú sư thật sự thẳng thắn như vậy sao...

Bạch Khải chép miệng, đang định tiếp tục tìm đường, thì nghe thấy từ xa truyền đến một tiếng phá hoại.

“Đây là...?”

Bạch Khải sửng sốt, sau đó đột nhiên nhìn về hướng Beita, hỏi: “Người đã chôn lòi từ khi nào vậy?”

A ô?

(Có sao không? Có lẽ ta quên mất?)

Husky có chút chột dạ quay đầu lại, thấy Bạch Khải đang dần dần có chiều hướng hắc hóa, cuối cùng thừa nhận.

Gâu gâu gâu!

(Chiếc nổ đó không gây tổn thương cho ai, chỉ làm thiệt hại chút đồ ăn thôi, không đúng, người không màng gì tới sao?)

Bạch Khải im lặng, nhặt lên tài nguyên Lý Lôi vút lại kiểm tra một phen.

Cỏ an thần, là loại dược cần thiết phải có.

Sóng nước mỏ, Thủy hệ sủng thú đồ ăn.

Hai thứ này khá phổ biến ở thế giới bên ngoài, ở đâu cũng có thể bán được giá tốt, không trách Lý Lôi đau lòng như vậy, đúng là như cắt thịt.

Nhưng như vậy, Bạch Khải lại cảm thấy mình giống như là kẻ cướp đường.

Hồng bát, ta vốn là người thiện lương, sao lại luôn có người dẫn dắt ta sa vào tội lỗi thế này.

Chương 78 - Luận về tư tưởng đạo đức giáo dục cho thú cưng

Chương 78: Luận về tư tưởng đạo đức giáo dục cho thú cưng

“Hô, cuối cùng cũng thoát khỏi cái nơi quái quỷ này rồi.”

Sau khi đấu với Lý Lôi, Bạch Khải không lâu sau đã tìm được đường ra, lại lần nữa đắm chìm dưới ánh nắng mặt trời.

“Bây giờ đã hơn ba giờ, chúng ta đi tìm Quang Vũ Tước trước, để đến khi trời tối thì sẽ khó tìm hơn.”

Quang Vũ Tước thích sống dưới ánh mặt trời, vì vậy sau khi trời tối, hắn gần như không hoạt động bên ngoài, cho nên mục tiêu đầu tiên của Bạch Khải chính là tìm được Quang Vũ Tước.

Ken kết ken kết.

(Lão đại, nơi đó có khí tức chán ghét.)

Đúng lúc này, Alpha bất ngờ chỉ về phía bên trái.

“Khí tức chán ghét? Được rồi!”

Bạch Khải nghe vậy vỗ tay, bảo Alpha dẫn đường ở phía trước, nhưng lại phát hiện Husky, vốn luôn lao tới phía trước, lại không hiểu vì sao dừng lại tại chỗ.

“Chậm thời gian, nếu không thất bại thì ngươi sẽ phải chờ tới khi bị đánh bại.”

A ô?

(Thế nào là nhân tính?)

Husky u uất nhìn Bạch Khải, một mặt bất đắc dĩ theo sau hắn.

...

Àm ầm.

“Nguyên lai là lời mớ, khó trách con này lại không muốn đến.”

Nhìn thấy đám quặng điện quang lấp lánh ở phía xa, Bạch Khải lập tức hiểu lý do khiến Husky bất đắc dĩ.

Con này từ nhỏ đã bị điện tê rần, mặc dù có khả năng kháng điện, nhưng nỗi sợ vẫn còn đó.

“Cho người một cơ hội báo thù nhé? Nổ tung mấy cái lò khoáng thạch đó?”

Gâu Gâu!

(Để bản uông nổ mấy thứ đó!)

Nghe Bạch Khải nói vậy, Husky vốn không hứng thú bỗng nhiên phấn chấn, bốn chiếc pháo đài liền khai hỏa, điên cuồng bắn vào mấy mỏ lò phía trước, thậm chí vẻ mặt cũng trở nên nhăn nhó.

Quả thật, oán niệm lớn ghê!

Nhìn thấy Husky nổ tung mấy mỏ lò, Bạch Khải chỉ biết cười khở.

Ngày nào đó cũng phải phá hủy cái thiết bị làm tê liệt điện đấy đi, dù sao có kế ước ràng buộc, con này cũng sẽ không thể làm gì được.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Lúc này, mặt đất dưới chân Bạch Khải bỗng nhiên nứt ra, kèm theo những tiếng nổ từ nơi Husky đang điên cuồng tấn công mỏ lò.

Mau chóng tăng cấp độ điện tê liệt lên mười lần...

Nhìn thấy dưới chân đột ngột xuất hiện một cái hố lớn, Bạch Khải âm thầm quyết định phải cải thiện kế hoạch của Husky.

May mà Alpha phản ứng nhanh, vừa lúc Bạch Khải sắp rơi xuống thì đã ôm chặt hân, nhanh chóng tránh khỏi một thảm kịch mà thú sủng bị ngã xuống đất.

“Vẫn là Alpha đáng tin cậy.”

Bạch Khải vỗ vai Alpha, đối với con thú sủng đầu tiên của mình càng thêm hài lòng.

Lời nói hung ác không nhiều, cần cù lại chăm chỉ.

Đây mới là thời đại mới của những thú sủng đúng nghĩa.

Còn con chó ngốc bên kia...

Bạch Khải nhìn về phía Husky, người đã nhanh hơn hẳn một bước né khỏi cái hố lớn, khéo mắt lại co giật.

Luôn có cảm giác rằng sớm muộn gì mình cũng sẽ chết ở nơi này.

Nếu không về thử xem trứng tiến hóa có thể lúc nào cũng cho mình dùng không, tiến hóa ra khả năng bắt tử, vô địch, chắc hẳn sẽ xử lý được.

Gâu gâu gâu!

(Có một con to lớn sắp đến rồi.)

Đúng lúc này, Husky đột nhiên sủa vang dưới chân cái hố, Alpha cũng lập tức vào trạng thái báo động, bảo vệ Bạch Khải ở phía sau.

Rất nhanh, kèm theo tiếng ầm ầm của đất đá va chạm, một đầu Cương Lĩnh Xà khổng lồ từ trong hố chui ra, xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

Con này đến đây sao?

Nhìn thấy Cương Lĩnh Xà trước mặt, mắt Bạch Khải sáng lên, nói với Alpha: “Alpha, tấn công nó!”

Alpha nhận lệnh, lập tức đổi thành một thanh lưỡi kiếm bằng băng, công kích về phía Cương Lĩnh Xà.

Rống!

Chưa kịp tỉnh lại sau giấc ngủ, Cương Lĩnh Xà thấy Alpha tấn công thì lập tức phát điên, hóa cuồng, toàn thân sáng rực kim loại, liên vung đuôi về phía Alpha.

Thấy vậy, Alpha không hề có ý định chống lại, nhanh chóng né tránh cú vung đuôi của Cương Lĩnh Xà. Hẳn tận dụng cơ hội tấn công vào điểm yếu.

Phanh!

Kiểm băng chạm vào thân Cương Lĩnh Xà, chém ra một vết thương sâu, còn lưỡi kiếm trong tay Alpha cũng vỡ nát.

Thanh kiếm băng kèm theo phù văn, không ngờ rằng cứng đối cứng vẫn không chịu nổi.

Chỉ có độ cứng mà không bền vững, điều này khác gì với những con dao phay không thể chặt dừa ở thế giới trước đây!

“Quả thực, mấy thứ vật liệu xương cốt này không thích hợp làm những thứ màu mè này.”

Bạch Khải lắc đầu nhìn, đồng thời hạ lệnh cho Alpha đổi chiến thuật. Alpha ngay lập tức ném đi thanh kiếm băng, hai cánh tay xương khung nhanh chóng biến hình, hóa thành hai thanh đoản đao to lớn.

Rống!

Cương Lâm Xà, vốn từ trong giấc ngủ bị đánh thức, bị thương bởi kiếm băng, lập tức quay đầu cắn về phía Alpha. Alpha lần này không tránh né, lực Âm Ảnh dồn vào trên Đao, điên cuồng chém về phía Cương Lâm Xà.

Cuối cùng, cương nghị không thể chịu nổi lực ăn mòn của Âm Ảnh, lớp vảy kim loại trên người Cương Lâm Xà từ từ tan rã, và Cương Lâm Xà cũng bỏ qua việc tấn công, nhanh chóng rút lui khỏi Alpha.

Cái đuôi không lồ của Cương Lâm Xà đánh nặng xuống đất, tạo ra sóng đất vô hình hướng về phía Alpha, thấy vậy Alpha liền nhanh chóng tránh né, còn Cương Lâm Xà thì nhân cơ hội chui vào trong hố lớn.

“Trời ạ, bây giờ thật mau phỏng chừng bị bay rồi!”

Bạch Khải vừa né tránh sóng địa chấn vừa hỏi thúc Alpha chặn đường Cương Lâm Xà.

Cương Lâm Xà sống lâu ở lòng đất, nếu để nó chạy về, tìm nó sẽ khó khăn lắm.

Rầm rầm rầm!

Đúng lúc này, bên trong hố vang lên tiếng nổ liên tiếp, chỉ thấy nửa người Cương Lâm Xà đã chui vào mà vẫn đứng im tại chỗ.

Chuyện gì xảy ra vậy?

Bạch Khải hơi ngơ ngẩn, khi nhìn thấy Husky bên cạnh đang cười tươi như hoa thì bỗng hiểu ra.

Gâu Gâu!

(Bản uông quả thực là thiên tài!)

“Alpha thích tấn công từ phía sau, còn người thích chôn lòi phá hủy, hai người không thể dùng chiến thuật chính diện mà kháng cự sao?”

Bạch Khải nhìn Husky, người đang khoe khoang cái đuôi, lòng không khỏi dờ khóc dờ cười.

Xem ra cần phải tăng cường giáo dục tư duy về thú cưng dưới đây, nếu không chỉ cần một con như thế này thì danh tiếng của Ngự Thú sư sẽ dễ dàng bị phá hủy.

Nhưng mà như vậy cũng thật phù hợp với danh tiếng của Liệt Cốc Giới Lang.

Bạch Khải bảo Alpha cùng Husky cùng nhau đẩy Cương Lân Xà ra ngoài, rất nhanh một chùm ánh sáng liền quét qua Cương Lân Xà, sau đó nó biến mất tại chỗ.

Khảo nghiệm nghề nghiệp không giống với quá trình rèn luyện trước đây, trong đó không có một nhân viên bảo vệ nào, mọi tình huống của học viên và số liệu nhiệm vụ đều được giao cho La Vững, một sinh vật cơ giới khổng lồ trên đầu, giám sát.

Mạng lưới, chính là như cái tên, tựa như một tấm lưới chăng ra.

Tại vùng Đãng Cổ này, mọi tình huống của thí sinh đều không thể thoát khỏi sự giám sát của lưới, chỉ cần thí sinh hoàn thành nhiệm vụ, lưới sẽ tự động quét hình xác nhận và bắt lấy ác thú mang đi.

Mặc dù nói tất cả tài nguyên đều thuộc về thí sinh, nhưng cũng không thể để người ta thoải mái khiêng một đầu Cương Lân Xà đi được.

Chương 79 - Thiên Sứ Chi Hoa

Chương 79: Thiên Sứ Chi Hoa

Nhìn thấy một con sủng thú lớn bị lưới nhẹ nhàng mang đi, Bạch Khải không khỏi cảm thấy ao ước.

Kỹ thuật truyền tống không gian, máy móc cấp bậc thất giai.

“Nếu nắm giữ được loại kỹ thuật này, sau này hành động sẽ dễ dàng hơn nhiều.”

Bạch Khải mê mẩn nhìn ánh sáng trên đỉnh đầu dần dần biến mất, trong lòng không khỏi nảy sinh những ý nghĩ khác.

Sau này có lẽ phải tìm cơ hội để giao dịch với Dịch Du?

Dù sao hiện tại hắn cũng không có gì để đánh đổi.

“Nhưng mà nhiệm vụ này cuối cùng cũng đã hoàn thành.”

Theo quy định chương trình khảo hạch nghề nghiệp, trong thực chiến khảo hạch chỉ cần hoàn thành hai nhiệm vụ là xem như đã qua, nếu không hoàn thành, tài nguyên thu được trong khảo hạch cũng có thể chuyển đổi thành điểm tích lũy, căn cứ theo xếp hạng để tiến hành trúng tuyển.

Còn bao nhiêu sẽ được trúng tuyển, thì còn tùy thuộc vào tâm trạng của hai vị quan chủ khảo.

Bạch Khải nhìn đồng hồ, 3h10p chiều, còn rất nhiều thời gian trước khi kiểm tra kết thúc, hắn có thể ở đây thanh thoi thêm một thời gian nữa.

“Beita, mở hết sức cảm giác của ngươi, ngươi có thể cường hóa thành dạng gì, thì cứ nhìn đi!”

Uông uông?

(Thật sao, ngươi không gạt ta chứ?)

Husky nghi ngờ nhìn Bạch Khải vài lần, cuối cùng vẫn không thể ngăn cản sự cảm dỗ của việc cường hóa, nằm rạp trên mặt đất hít hít ngửi.

Máy móc hệ trước đã có đồ giám sát cấp sáu, nhưng muốn chế tạo ra vẫn cần không ít tài nguyên,而且 nhà của Tinh Linh đại

ngôn phí vẫn chưa tới mức đó, chỉ dựa vào số tiền năm trăm vạn chuyển từ phụ mẫu cũng không đủ lâu.

Tuy nhiên, nâng đỡ cái tên nào đó, hẳn như thể tìm được một con đường tắt phát tài trong thời gian ngắn.

...

Tại phòng quan sát Đãng Cổ sơn.

Thôi Minh xem qua lưới phản hồi thông tin, khoe miệng không khỏi nhếch lên.

Mặc dù vòng thứ nhất khảo hạch bị thành phố Cổ Túc chiếm đoạt, nhưng ở vòng thứ hai và vòng thứ ba, các thí sinh của Thành phố Linh Tê cuối cùng đã thể hiện được ưu thế, dẫn đầu rất xa.

Đặc biệt là trong vòng thứ ba, một số học viên của trường cấp 3 Thiên Huyền gần như đều hoàn thành nhiệm vụ ngay lập tức, bắt đầu sưu tập các loại tài nguyên khác.

Trong số mười người hoàn thành nhiệm vụ nhanh nhất, chỉ có một Hạ Hiên chen vào được vị trí top ba.

Tuy nhiên, điều làm Thôi Minh vui mừng vẫn là thành tích tương đối kém của Bạch Khải, người chiếm vị trí cao nhất trong vòng thứ nhất.

Hơn hai giờ mới hoàn thành nhiệm vụ, tốc độ cũng không tính chậm, nhưng so với những thiên tài khác thì có phần kém hơn.

“Tân hội trưởng, có vẻ như thành phố Cổ Túc và việc huấn luyện thực chiến vẫn cần phải củng cố thêm, thành tích này hơi có lỗi với danh hiệu của ngài năm xưa.”

Tân hội trưởng tỏ ra tiếc nuối thở dài, nói: “Không cách nào khác, ai bảo thành phố Cổ Túc sống trong điều kiện quá tốt chứ, khiến cho bọn trẻ này lười biếng.”

Thôi Minh sắc mặt cứng đờ, thành phố Linh Tê có thể cạnh tranh nội bộ như vậy, một phần nguyên nhân cũng là bởi vì vẫn không thể vượt qua thành phố Cổ Túc, lời của Tân hội trưởng rõ ràng xát muối vào vết thương.

Thấy Thôi Minh khó xử, Tân hội trưởng mỉm cười, nhưng nụ cười vừa có đó đã nhanh chóng biến mất.

Bạch Khải, đứa trẻ này, sao hành động lại chậm chạp như vậy, trước đây leo lên tháp cũng không thấy hần khổ sở như thế.

“Khụ khụ, dù sao chỉ cần Tần hội trưởng nhớ kỹ ước định trước đó, nếu thành phố Linh Tê có điểm tích lũy vượt qua thành phố Cổ Túc, thì Tháp Song Tử sẽ để cho thành phố Linh Tê đơn độc sử dụng trong một năm.”

“A ~ ta vẫn chưa già, chỉ cần đến lúc đó người đừng có chân chừ, không nỡ xuất ra Tâm Linh chi tuyến là được.”

Hai người liếc nhìn nhau, sau đó lại quay đầu sang chỗ khác, không muốn nhìn đối phương, thực sự giống như hai đứa trẻ cãi nhau.

Đúng lúc này, một giám khảo phụ trách quan sát động thái của thí sinh đột nhiên báo cáo: “Hai vị hội trưởng, trên Đãng Cổ sơn có sự dao động mạnh của năng lượng, có vẻ như đang có một trận đối kháng giữa mười học viên.”

“Đối kháng? Đó hẳn là Hạ Hiên và Trương Khải đang đấu với nhau.”

Thấy giám khảo báo cáo, Thôi Minh lập tức ra dấu cho giám khảo rút ngắn khoảng cách để quan sát tình hình cụ thể.

Giống như dự đoán của hắn, thật sự trong trận đối kháng ấy, bên phía thành phố Linh Tê là học sinh xuất sắc Vương Quân, nhưng nhân vật kia không phải là Hạ Hiên, mà là Bạch Khải.

“Sao lại là tên này?”

Thôi Minh nhíu mày, nhưng rất nhanh đã trở lại bình thường.

Mặc dù Bạch Khải với Băng Ảnh Kiếm Thú sẽ có 13000 đơn vị năng lượng khiến hắn bất ngờ, nhưng dù sao vẫn là một cao đẳng tinh anh, khi đối mặt với Vương Quân, lãnh chúa cấp Lục Nhân Linh Hầu lại không có nhiều ưu thế.

Dù sao ở cấp lãnh chúa và trở lên mới có thể sở hữu những kỹ năng uy hiếp, tinh anh và người hầu chỉ phát huy ra được một nửa chiến lực là tốt lắm rồi.

“Hội trưởng, Vương Quân bắt đầu rơi vào thế bất lợi rồi.”

Thôi Minh: “!!!”

...

Tại Đãng Cổ sơn.

Bạch Khải đang nắm Husky, thoải mái tìm kiếm các loại tài nguyên xung quanh.

Với khả năng nhận biết siêu phàm của Husky, Bạch Khải hầu như không cần phải đi đường vòng, cơ bản mỗi đoạn đường đi đều có chút thu hoạch, mặc dù cấp độ tổng thể không cao, nhưng góp gió thành bão, chút ít cũng có thể tạo thành khối lớn.

Hắn không chê.

Đáng tiếc trên con đường này không gặp gỡ bao nhiêu Ngự Thú sư, thỉnh thoảng có hai người từ thành phố Cổ Túc, Bạch Khải sau một phen suy nghĩ vẫn quyết định bỏ qua.

Nếu như mà xảy ra ẩu đả mà không có ai biết thì thôi, nhưng nếu Tần lão đầu biết thì mình chắc chắn sẽ bị đánh chết.

Chả là không dám gây sự với họ.

Gâu gâu!

(Hương vị thơm quá.)

Husky ngửi ngửi, đột nhiên lao nhanh ra ngoài, Bạch Khải không kịp đứng vững, suýt nữa bị Husky lôi ra ngoài.

“Chó ngốc, ngươi định mưu sát Ngự Thú sư nhà mình sao?!”

Bạch Khải tức giận đứng dậy, vỗ vỗ bụi đất trên người rồi lập tức đuổi theo, vừa định phát tác thì bị một hàng hoa màu trắng trước mắt hấp dẫn.

Đãng Cổ sơn lại có loại bảo vật như vậy?

Bạch Khải hai mắt sáng lên, không còn tâm tư tranh chấp với Husky nữa mà lao tới.

Trước đây, Thiên Sứ Chi Hoa có thể không có gì giá trị, vì loại vật này bình thường không thể gieo trồng ở nơi khác, nhưng hiện tại Bạch Khải vừa vặn có một phụ trợ bí cảnh, vốn đang chuyên môn bồi dưỡng thực vật hệ sủng thú, lấy ra loại Thiên Sứ Chi Hoa này thì không còn gì thích hợp bằng.

Nếu thật sự có thể trồng thành công, vậy sau này chẳng phải hoàn toàn có thể tự do phát triển tài phú, không phải bận tâm

về tiêu tốn cho sự tiến hóa.

Nghĩ đến đó, Bạch Khải lập tức chỉ huy Alpha và Husky cẩn thận di chuyển Thiên Sứ Chi Hoa vào bí cảnh.

“Dừng tay!”

Theo một tiếng hét lớn, một dòng kim quang đột nhiên từ xa lao tới, Alpha lập tức phòng ngự, song kim quang kia lại ngay lập tức lao thẳng qua Bạch Khải, tấn công về phía hắn.

Chiêm chớp!

Bạch Khải quay đầu lại, chỉ thấy một con chim toàn thân lấp lánh ánh sáng trắng từ giữa đám hoa Thiên Sứ chi hoa nhảy ra, nhanh chóng tránh được kim quang đang tấn công, khuyê cánh bay thẳng lên trời.

Đây là, Quang Vũ Tước?

Có vẻ như Quang Vũ Tước rất thích nghỉ ngơi trên những thảm thực vật có quang hệ hoặc giá trị năng lượng dư thừa, mà Thiên Sứ Chi Hoa lại hoàn toàn phù hợp với yêu cầu này.

Vừa rồi vì vui mừng thấy được Thiên Sứ Chi Hoa mà quên mất con chim đó.

Thật sơ suất.

Nhìn thấy Quang Vũ Tước vốn dễ dàng như vậy mà lại vì Bạch Khải mà bị quấy rầy khuấy phức, Vương Quân không khỏi tức giận mà nói: “Bạch Khải, người cố tình phải không?”

Bạch Khải nghe vậy sững sốt, nhìn xung quanh một chút, xác nhận không có người khác mới hỏi: “Người biết ta sao?”

Vương Quân nghe thấy vậy không khỏi nắm chặt nắm đấm, nói: “Người có biết ta đợi Quang Vũ Tước dừng lại nghỉ ngơi bao lâu không? Giờ bị người làm rối tung lên như vậy!”

Ngạch, mới mở màn ba giờ, dù thế nào cũng không thể đợi suốt thời gian này chứ?

“Cái đó, thật xin lỗi?”

Bạch Khải thử nghiệm xin lỗi với đối phương, nhưng Vương Quân rào đón từ chối tiếp tục lời, quay người định rời đi.

Lúc này, Husky đột nhiên chui ra từ một bên trong rừng cây, mang về một vật bị mạng nhện quấn kín, vui vẻ đưa trước mặt Bạch Khải, nhìn hắn với vẻ cầu xin thưởng.

Gâu Gâu! Gâu Gâu!

(Người, ta đã bắt lại Quang Vũ Tước, người định thưởng ta thế nào?)

Chương 80 - Đồi chiến Vương Quân

Chương 80: Đồi chiến Vương Quân

Bạch Khải nhặt một phần mạng nhện lên, kéo nó để xác định danh tính, không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Gia hỏa này, sao lại có thể bắt được ở Quang Vũ Tước?

Không phải nói rằng chó bắt chim thì xác suất thành công gần như là không sao?

Dù nghi vấn vẫn còn, nhưng Bạch Khải vẫn rất hài lòng với Husky của mình.

Để đạt tiêu chuẩn khảo hạch, chỉ cần hoàn thành hai nhiệm vụ là đủ, nhưng nếu hoàn thành ba nhiệm vụ, sẽ thu được nhiều điểm tích lũy hơn. Dù đối với phần lớn mọi người điều này không có ý nghĩa gì, nhưng hiện tại, Bạch Khải lại đang có trong tay một nhiệm vụ.

Dựa vào hiểu biết của Bạch Khải về Tần lão đầu trong những ngày gần đây, nếu hắn không thể thể hiện một kết quả làm Tần lão đầu hài lòng, thì có lẽ Tần lão đầu thật sự sẽ tìm người khác thay thế mình.

Vì vậy, điểm tích lũy tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

“Bạch Khải, ta muốn khiêu chiến với ngươi!”

Ngay lúc Bạch Khải đang chờ để mang Quang Vũ Tước đi, Vương Quân bỗng nhiên phát động khiêu chiến với hắn.

“Có đặt cược không... Khụ khụ, có đánh cược kiểu gì không?”

Mặc dù Bạch Khải thực sự muốn hoàn thành nhiệm vụ của mình trước, nhưng đã có cơ hội bỗng dưng đến trước mặt, thì không lý do gì mà từ chối.

“Hừ! Ngươi trước hãy đánh bại ta rồi hãy nói!”

Vương Quân có vẻ lạnh lùng, phát tay ra hiệu, và một đạo kim quang tức thì lao trở lại, rơi xuống bên cạnh hắn — chính là Lục Nhân Linh Hầu.

“Vậy thì được, quyết chiến nhanh gọn đi.”

Bạch Khải nhún vai, chấp nhận lời khiêu chiến của Vương Quân.

Vừa dứt lời, Lục Nhãn Linh Hầu đã rời khỏi vai Vương Quân, bỗng chốc lao về phía Alpha, tốc độ nhanh đến nỗi Alpha còn chưa kịp né tránh.

Quả thật, mặc dù chỉ chênh lệch một cấp bậc, nhưng tinh anh này và lãnh chúa thì quả thật không giống nhau.

Thấy Lục Nhãn Linh Hầu tấn công khiến Alpha không ngừng phải né tránh, Bạch Khải càng thêm mong đợi vào cấp bậc lãnh chúa.

Thực ra, vài ngày trước, Bạch Khải cũng có cảm giác Alpha sắp đột phá, nhưng hắn vẫn không muốn để Alpha đột phá.

Theo kinh nghiệm thường ngày, việc Alpha đột phá lên lãnh chúa cấp chắc chắn sẽ kéo theo sự tiến hóa của giống loài, nhưng vì lợi ích tối đa, Bạch Khải đã quyết định đợi cho đến khi nhận được món vật liệu truyền thuyết từ Cục 13 rồi mới tính.

Trứng tiến hóa cộng thêm vật liệu truyền thuyết, chắc chắn sẽ tiến hóa ra một giống loài mạnh mẽ!

Tuy nhiên, trong tình huống khẩn cấp, phải xử lý đối thủ trước mắt trước đã.

“Alpha, điều khiển hài cốt.”

Ken kết ken kết!

Ánh lửa trong đôi mắt Alpha lóe lên, hai cánh tay biến thành những lưỡi hái xương, và băng giáp ngay lập tức bao trùm toàn thân, chuẩn bị phản công lại Lục Nhãn Linh Hầu.

“A ~ một con thú sủng hệ hài cốt mà cũng muốn so tốc độ với ta, Lục Nhãn Linh Hầu, thật sự là tự đại.”

Vương Quân lộ vẻ trào phúng, và ánh sáng trong cặp mắt Lục Nhãn Linh Hầu lập tức sáng rực lên. Những cú tấn công nhanh chóng của Alpha trong mắt nó ngay lập tức trở nên chậm chạp, dễ dàng né tránh được các đòn tấn công.

“Đây là... Kỹ năng cường hóa thị giác?”

Bạch Khải nhanh chóng nhận ra kỹ năng vừa rồi mà Lục Nhãn Linh Hầu đã sử dụng, và Alpha cũng hiểu ý, thân thể lướt một cái, lại sử dụng hai cánh tay, vung lưỡi hái tấn công đồng loạt về phía Lục Nhãn Linh Hầu.

“Vô dụng, trước mắt ta, Lục Nhãn Linh Hầu, loại công kích này chỉ là vô hiệu.”

Vương Quân đầy tự tin, Lục Nhãn Linh Hầu vốn có tốc độ siêu phàm, lại cộng thêm sức mạnh tinh thần và kỹ năng mắt lửa, Alpha sẽ không thể đánh trúng Lục Nhãn Linh Hầu.

Dù có nhiều thuộc tính băng giá, Băng Ảnh kiếm thị vẫn thuộc hệ hải cốt, trong khi bên hệ hải cốt, không có con nào có tốc độ giống như Lục Nhãn Linh Hầu.

“Vậy thì chơi đủ rồi, Lục nhi, kết thúc trận đấu đi.”

Thấy Bạch Khải không hề dùng chiêu nào đặc biệt, Vương Quân có vẻ thất vọng, liền ra lệnh cho Lục Nhãn Linh Hầu, và sáu con mắt lập tức phát sáng, Alpha lập tức cảm nhận được mình bị một lực lượng vô hình kiểm soát, nên động tác liền bị ngưng trệ.

Kỹ năng siêu năng hệ, niệm lực khổng chế!

“Quang Vũ Tước thuộc về ta!”

Chi chi chi!

Đúng lúc này, Lục Nhãn Linh Hầu đột nhiên gào thét thảm thiết, sau đó đã bị hất văng ra ngoài. Mặc dù đã kịp thời thay đổi phương hướng, nhưng cũng vẫn có chút chật vật.

“Lục nhi!”

Nhìn thấy Lục Nhãn Linh Hầu bị thương và nhanh chóng bay về phía Alpha với hai thanh đoản kiếm, Vương Quân không khỏi kinh ngạc.

Thú sủng của hắn không phải là Băng Ảnh kiếm thị sao? Sao lại có loại kỹ năng này?

Vương Quân cảm nhận tình trạng của Lục Nhãn Linh Hầu, rồi ánh mắt hung dữ nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Lục nhi, sử dụng uy hiếp! Siêu năng tia laser!”

Lục Nhãn Linh Hầu đứng dậy từ mặt đất, gào lên với Alpha, một cỗ uy thế vô hình ngay lập tức hướng về phía Alpha phóng đi.

Cùng lúc đó, sáu con mắt của Lục Nhãn Linh Hầu đột nhiên trở nên hoảng hốt, từ cơ thể chậm rãi bay lên không trung và ngày càng lớn.

Bên trong con mắt, từng tia năng lượng đang từ từ hội tụ.

Siêu năng tia laser, mặc dù chỉ là một kỹ năng thông thường của thú súng siêu năng, nhưng khi được Lục Nhãn Linh Hầu sử dụng, nó có thể mượn sức mạnh từ mắt ảo hóa tạo thành những đòn tấn công đa dạng, mạnh hơn hẳn so với các kỹ năng cao cấp bình thường.

Trong kỹ năng này, ngay cả một con băng khô lâu có tốc độ nhanh, cũng khó lòng né tránh.

“Ban đầu ta không muốn làm tổn thương đến thú súng của ngươi, nhưng đã để ngươi động thủ trước, thì đừng trách ta!”

Bạch Khải nghe vậy thì im lặng, có vẻ như người đưa ra khiêu chiến trước lại cũng là người động thủ trước.

Kỹ năng này đã xuất thần nhập hóa đến mức nào?

Bạch Khải thở dài, búng tay, nói: “Yên tâm, ta sẽ không trách ngươi, bởi vì cuộc so tài này đã kết thúc rồi.”

Vương Quân nghe vậy có chút nghi ngờ, khi Alpha đã rơi vào tầm kiểm soát của Lục Nhãn Linh Hầu và cộng thêm tác động của kỹ năng uy hiếp, thì hẳn chắc chắn không thể trốn thoát.

Phốc phốc phốc!

Âm thanh đồ vỡ liên tiếp đột nhiên truyền đến tai Vương Quân, khi hắn quay đầu lại thì thấy những bó bạch cốt quấn quanh lấy Âm Ảnh chi lực lần lượt từ mặt đất chui ra, vây quanh Lục Nhãn Linh Hầu, như một đóa hoa lớn đang khép lại, chỉ trong chớp mắt đã bao vây Lục Nhãn Linh Hầu lại.

Chỉ một thoáng, khi đại chiêu vừa tích tụ năng lượng đến một nửa, Lục Nhãn Linh Hầu đã bị nhốt vào một đám bạch cốt.

Chi chi chi!

Lục Nhân Linh Hầu thấy vậy ngay lập tức cố gắng thoát ra, nhưng những gai xương từ lồng giam bạch cốt lập tức nhô ra và chằng chịt, khiến Lục Nhân Linh Hầu không thể lại gần.

“Làm sao có thể? Ngươi một con thú sủng cấp tinh anh dựa vào điều gì mà không bị ảnh hưởng bởi kỹ năng uy hiếp của Lục nhi?”

Bạch Khải chỉ nhún vai, cũng không thể nói với hắn rằng Alpha trước đó đã từng bị một con thú sủng truyền kỳ tấn công, nên mức độ ảnh hưởng này đã không còn lớn nữa.

“Còn muốn tiếp tục đánh nữa sao?”

Vương Quân nghe vậy bừng tỉnh, tiện tay ném xuống vài món đồ, tức giận trừng mắt nhìn Bạch Khải rồi quay người rời đi.

“Bạch Khải, ta sẽ nhớ ngươi!”

Ngạch, mặc dù ta lớn lên có phần đẹp trai, nhưng việc gì phải nhớ ta chứ.

Bạch Khải đập miệng, thu thập những vật liệu mà Vương Quân bỏ lại.

Cuối cùng, quả thực có một con thú sủng cấp lãnh chúa, tài nguyên này so với Lý Lôi còn tốt hơn nhiều. Nếu có thêm vài cái như vậy, thì bản thân cũng không cần phải chạy ngược chạy xuôi nữa.

Hả?

Hình như ta phát hiện ra điều gì đó?

Bạch Khải trong đầu lóe lên một ý tưởng, đột nhiên nghĩ đến một phương pháp chiếm đoạt đơn giản hơn.

Cùng lúc đi tìm từng cái một, tại sao không để cho bọn họ chủ động tìm tới cửa chứ?

Chương 81 - Thời đại mới của gian thương

Chương 81: Thời đại mới của gian thương

Rất nhanh, Bạch Khải đã thu thập hết tất cả Thiên sứ chi hoa trong bí cảnh. Sau khi xác nhận Thiên sứ chi hoa không có gì bất thường, hắn mới cảm thấy yên lòng.

“Đến lúc đó còn phải làm một cái nhà kính cho Thiên sứ chi hoa, không chừng ngày nào đó bị con chó ngốc Beita đó hủy hoại mất.”

Bạch Khải hồi phục lại tinh thần, giãn gân cốt một chút, rồi nói với Husky: “Beita, mở rộng phạm vi tìm kiếm, chúng ta chuẩn bị thu hoạch rồi!”

Gâu Gâu!

(Hãy thu hoạch hết ở đây!)

Husky hét lên một tiếng, sau đó từ nửa người cơ giáp của nó xuất hiện những con ong máy và nhện máy, nhanh chóng tản ra và bắt đầu dò xét tình hình xung quanh.

Nhờ vào các máy dò và kỹ năng cảm giác của Husky, phạm vi tìm kiếm của nó ngay lập tức được mở rộng gấp mấy lần.

Định tâm quả?

Lấy sạch!

Nguyệt Quang thạch?

Đào sạch!

Kỳ dị quả cây?

Ngạch, cái này không di chuyển được.

...

Tại sườn núi Đăng Cổ.

Một nhóm thí sinh ngạc nhiên nhìn cảnh vật trước mắt giống như một khu rừng bình thường của Trùng tộc, trong mắt họ hiện lên sự bối rối.

Đã nói ở đây tài nguyên đầy đất mà?

Sao giờ nhìn lại thấy còn không bằng chỗ gò đất bé tí của bản thân?

“Ta năm ngoái cũng ở đây hoàn thành khảo hạch, ở đây phải có một mảng cỏ an thần chứ, sao giờ lại cạn kiệt vậy?”

“Ai nói không phải chứ? Vừa rồi ta đi qua khu kỳ dị quả, cái chỗ đó không biết là thằng nào hái hết, không còn một quả nào để lại cho ta.”

“Hai người các ngươi còn đỡ, tối thiểu là không hoàn thành nhiệm vụ, nhìn ta, chẳng đào được gì mà còn bị ai đó đặt bẫy, suýt bị nổ chết.”

“Ngạch, vị huynh đệ đấy, mùi hương từ người người ra, chả lẽ là thật sự ăn vào sao?”

“... Ngươi biết nhiều ghê.”

Một đám người đang nói chuyện rôm rả thì bỗng cảm thấy có người đến gần, liền lập tức đề cao cảnh giác.

“Ai!”

Bọn họ đều là thí sinh từ thành phố Linh Tê, có nhiều kinh nghiệm dã ngoại, nên ý thức cảnh giác vẫn rất cao.

Thấy ba người lập tức vào tư thế chiến đấu, Bạch Khải vội vàng khoát tay áo: “Không cần khẩn trương, ta chỉ đến để giao dịch với các ngươi thôi.”

Nói rồi, hắn lấy ra một mảnh cỏ an thần và một quả kỳ dị, nói: “Hai thứ này chắc hẳn là vật phẩm trong nhiệm vụ của các ngươi, chỉ cần các ngươi có thể đưa ra đủ giá trị hàng hóa, ta sẽ đồng ý trao đổi.”

Thấy Bạch Khải trong tay có vật khác lạ, mắt mấy người lập tức sáng lên, ngay lập tức lấy ra những vật tương đương và có giá trị muốn trao đổi với Bạch Khải, nhưng Bạch Khải lại trực tiếp thu lại những món đồ đó.

“Xin lỗi, những món này giá trị không đủ.”

“Làm sao lại không thể, hai thứ này đều là vật liệu hiếm nhé, không thể nào không đủ được.”

Một thí sinh nhú mào, hiển nhiên có chút không vui.

“Ta hiểu mà, nhưng những món này là của ta, cho nên giá cả là do ta quyết định.”

Bạch Khải gật đầu một cách thành khẩn, quét mắt nhìn huy hiệu trên người bọn họ, nói: “Các người là thí sinh thành phố Linh Tế đúng không? Vậy hãy định giá gấp năm lần giá trị hàng hóa nhé.”

“Gấp năm lần?! Người nghĩ mình là ai mà dám đòi hỏi thế?”

“Xin đừng nói xấu ta, ta đang tiến hành giao dịch hợp pháp.”

Bạch Khải mỉm cười, nói: “Mọi tài nguyên quanh đây như cỏ an thần và kỳ dị quả đều đã bị ta thu hoạch, vì vậy nếu các người muốn hoàn thành nhiệm vụ đúng hạn, chỉ có thể mua từ ta thôi.”

“Thì ra là người đang giở trò!”

Ba người lườm nhau, rồi đột nhiên trao đổi ánh mắt, yên lặng tản ra bao vây Bạch Khải lại.

“Kỳ thật nói thật, ta không khuyên các người nên làm vậy.”

Thấy ba người bắt đầu có động tác, Bạch Khải thở dài, nhìn về phía người đứng sau lưng họ.

Hai thanh kiếm gãy lơ lửng trên cổ hai người, còn người kia đứng sau, là một chiến binh khoác băng giáp cao lớn đang chăm chú nhìn hắn.

“Đây là Băng Ảnh kiếm thị? Người là Bạch Khải?”

Thấy cái biểu hiện dò xét của người Alpha này, một người trong nhóm lập tức nhận ra.

“Ô, người nhận lầm người rồi.”

Bạch Khải bình tĩnh khoát tay áo, nói: “Nói nhiều làm gì, nếu các người không muốn thì ta đi đây.”

Ba người liếc nhau, nhìn sang đối phương với vẻ bất đắc dĩ, cắn răng, cuối cùng vẫn ngoan ngoãn đưa ra gấp năm lần tài nguyên để thực hiện giao dịch với Bạch Khải.

Dù có chút không muốn, nhưng so với việc không hoàn thành nhiệm vụ thì vẫn có lợi hơn.

“Ách... Cảm ơn đã ủng hộ.”

Bạch Khải mỉm cười nhận lấy tài nguyên từ họ, sau khi xác nhận không sai mới đưa lại cho họ vật phẩm cần thiết.

“Đúng rồi, nếu các người gặp phải ai đó quen biết hoặc không quen, nhớ giúp ta tuyên truyền một chút, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tất cả tài nguyên ở vùng này đều nằm trong tay ta, nên hãy để họ phải dành thời gian nhé.”

Nghe vậy, khóe mắt của ba người hơi run rẩy, họ không kìm lòng muốn ra tay, nhưng nhớ đến cái thực thể chết người đang lặng lẽ ở sau lưng, họ quyết định bỏ qua.

Không thể trâu vào, họ còn không thể trốn thoát nữa sao?

Nhìn theo bóng lưng ba người xa dần, nụ cười trên mặt Bạch Khải ngày càng rạng rỡ.

Cảm giác này thật đặc biệt, có chút khó chịu nhưng lại không thể phủ nhận, thật tuyệt vời!

Bạch Khải nhìn bầu trời dần tối xuống, từ trong bí cảnh lấy ra một cái lều vải tốt, rồi nhìn về phía Husky, nói: “Người phát tờ rơi ra ngoài có được không?”

Gâu Gâu!

(Bản uông sẽ làm việc, người yên tâm!)

Husky tự tin vỗ vỗ ngực, lập tức từ trong không gian bí cảnh kéo ra một màn hình lớn kết nối với nguồn năng lượng của bản thân, toàn bộ vật liệu và báo giá họ đã có đều hiển thị trên đó.

“Tỷ lệ hoán đổi giữa thí sinh thành phố Cổ Túc là một ăn hai, thí sinh phổ thông thành phố Linh Tê là một ăn ba, trong khi thí sinh trường cấp ba Thiên Huyền một ăn năm, ừ, như vậy là hợp lý.”

Dù hắn đã thu thập không ít tài nguyên, thậm chí có chút thao túng giá cả, nhưng làm sao có thể lục lợi hết Đãng Cổ sơn thì rõ ràng là không thể.

Chỉ cần có người đến tìm hắn giao dịch, với tỷ lệ hiện tại, số lượng ít thì đổi được nhiều, công việc của hắn sẽ chỉ ngày càng phát triển lớn lao.

Hắn chỉ cần lo việc tiêu thụ, còn việc tìm kiếm vật tư thì cứ giao cho đám bạn tiểu mật ong cần cù chịu khó kia.

Đột nhiên phát hiện mình thật sự có đầu óc kinh doanh!

Bạch Khải thỏa mãn gật gật đầu, sau đó tiến thẳng vào trong lều vải.

“Beita, ban đêm người phụ trách giao dịch, Alpha, người xem có ai làm phiền thì trực tiếp đuổi đi, còn... A-xì!”

Ken kết ken kết.

Gâu Gâu!

Hai thú cưng lập tức lĩnh mệnh, rồi nhanh chóng trở lại vị trí của mình, trong khi Bạch Khải thì đang xoa xoa mũi, thuận theo quay về trong lều.

Quả thực trên núi ban đêm chỉ có chút lạnh, ừ, tối cần nhiều chăn hơn mới được.

...

“Bạch Khải, Bạch Khải!”

Một hồi tiếng hô hoán làm Bạch Khải từ cơn mơ chớp mắt tỉnh lại, hắn miễn cưỡng mở mắt, thò đầu ra khỏi lều, thấy Hàn Vi và mấy người khác đang nhìn hắn bằng ánh mắt kỳ quái. Bên cạnh ba người khác đang xếp hàng cùng Husky giao dịch.

Đây đều là những người không kịp hoàn thành nhiệm vụ, nhưng lại không dám đánh lại một con hung thú khác, chỉ còn cách chọn đến chỗ Bạch Khải mà đổi tài nguyên.

Mặc dù có chút không cam lòng, nhưng cũng chưa có ai thực sự đánh bại Bạch Khải mà vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ, chỉ có đám họ là còn bị bỏ lại.

Người nói quần áo?

Được chứ, người hãy đến trước đi!

“Các người sao lại tới đây, chẳng lẽ cũng chưa hoàn thành nhiệm vụ sao?”

Bạch Khải từ trong lều bước ra, nói: “Nhìn những người quen biết như vậy, không lấy nhiều tiền, một ăn một hoán đổi là được.”

Chương 82 - Đóng cửa, thả Bạch Khải!

Chương 82: Đóng cửa, thả Bạch Khải!

Cao Trình và các bạn nhìn nhau không nói gì, rồi hần nói:
“Chúng ta cũng không cần, nhiệm vụ đã hoàn thành hết rồi, người cứ giữ lại mà làm ăn đi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cũng không nghĩ nhiều nữa.

Cao Trình và nhóm người này trong lần thi này được coi là thượng du, hoàn thành nhiệm vụ dư dả, vì vậy ngay từ đầu hần đã chủ ý đánh vào các thí sinh ở trung hạ lưu.

“Nhưng mà, người làm như vậy, sẽ không sợ Tần hội trưởng tính sổ hay sao?”

Cao Trình có chút lo lắng nhìn vài người cầm tài nguyên thì trực tiếp cùng lưới thực hiện nhiệm vụ, không khỏi cảm thấy bất an.

Bạch Khải phát tay áo, nói: “Tại sao phải tính sổ? Có quy định nào trong thẻ dự thi là thực chiến khảo hạch không thể giao dịch hay không?”

“Ừm, như vậy thì không có.”

Cao Trình lắc đầu, không nói gì thêm nữa.

Thời gian còn lại trước khi kết thúc kiểm tra không nhiều, hần sẽ không xảy ra vấn đề gì.

“Mời các thí sinh chú ý, lần này thực chiến khảo hạch do một số nguyên nhân mà thành tích đều không có hiệu lực, sẽ mở lại vào ngày mai lúc chín giờ sáng, mời các thí sinh tại chỗ chờ đợi truyền tống.”

“Mời các thí sinh chú ý, lần này thực chiến khảo hạch do một số nguyên nhân mà thành tích đều không có hiệu lực, sẽ mở lại vào ngày mai lúc chín giờ sáng, mời các thí sinh tại chỗ chờ đợi truyền tống.”

“Mời các thí sinh chú ý, lần này thực chiến khảo hạch do một số nguyên nhân mà thành tích đều không có hiệu lực, sẽ mở lại

vào ngày mai lúc chín giờ sáng, mời các thí sinh tại chỗ chờ đợi truyền tống.”

...

Đúng lúc này, một giọng nói phát thanh vang lên từ khoảng trời, các thí sinh trên Đãng Cổ Sơn đều ngẩn cả người, còn những người đang giao dịch với Husky thì càng chờ người ra.

Cái gì, kết thúc rồi sao?

Bạch Khải cũng lập tức nhận ra điều gì, nhìn những thí sinh xung quanh dần dần thay đổi ánh mắt, lập tức thu xếp đồ đạc mang theo tất cả tài nguyên mình có, vội vàng hướng nơi khác chạy đi.

“Không xong, mau chạy thôi!”

Khảo hạch hết hiệu lực, trước đó hắn đã giao dịch với nhiều người, nếu ở lại đây thì đúng là tự tìm đến cái chết.

“Gia hỏa này, vẫn cứ không đáng tin cậy...”

Nhìn Bạch Khải nhanh chóng biến mất trong rừng cây, Lục Viễn không khỏi thở dài, sau đó mới để ý xung quanh, thấy các thí sinh đang nhìn họ với ánh mắt nghi ngờ.

“Mấy người có quen biết với Bạch Khải không?”

“Có, vừa rồi tôi còn nghe Bạch Khải ưu đãi bọn họ nữa.”

“Đúng đúng đúng...”

Nhìn thấy ánh mắt bất thiện của đám người, Lục Viễn lập tức hiểu ra, nhanh chóng triệu hồi U Cốt Cự Hổ của mình cười lên.

“Mau bỏ đi, chúng ta bị Bạch Khải hãm hại rồi!”

Hàn Vi cùng Cao Trình liếc nhau, lập tức triệu hồi Phong Ma Lang cười lên, chỉ trong nháy mắt đã biến mất tại chỗ, trái lại Lục Viễn vẫn ngẩn ra tại chỗ.

“Trời ạ, các người không coi nghĩa khí ra gì hết!”

Lục Viễn lớn tiếng chửi mắng, liền nhanh chóng đuổi theo, nhưng chưa chạy được bao xa đã bị một ánh sáng khóa chặt, trực tiếp bị truyền tống ra khỏi Đãng Cổ Sơn.

Chỉ trong chốc lát, Đặng Cổ Sơn vốn rất nhộn nhịp đã trở nên vắng lặng.

...

Trong không gian lưới chủ.

Bạch Khải nhìn xung quanh, nhận ra mình bị lưới cường chế truyền tống, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Hắn suýt chút nữa đã tưởng rằng mình bị chết trong tay mấy người đó, không biết Cao Trình và nhóm người kia chạy đi đâu.

“Bạch Khải, ngươi lần này thật sự làm rất tốt.”

Khi Bạch Khải vừa định thở hắt ra một hơi thì một giọng nói quen thuộc đột nhiên từ phía sau lưng vang lên.

Bạch Khải giật mình, vội vàng quay đầu qua chỗ khác, khi thấy Tần hội trưởng mỉm cười thì không chút do dự cúi người.

“Hội trưởng, tôi đã sai!”

Thấy Bạch Khải nhận sai nhanh như vậy, Tần hội trưởng có chút buồn cười, nhìn về phía Thôi Minh bên cạnh, nói: “Vẫn là đề người nói đi, nếu ta nói thì ta sợ không nhin nổi mà đánh hắn.”

Thôi Minh nghe vậy liền trợn mắt, nhưng vẫn tiến lên trước, nói: “Bạch Khải, vì hành động của ngươi, lần khảo hạch này số thí sinh vượt quá dự đoán, đồng thời ảnh hưởng rất tồi tệ đến khảo hạch, vì vậy ta và Tần hội trưởng đã thương lượng một chút, quyết định sẽ tổ chức lại một lần thực chiến khảo hạch nữa.”

Nói đến đây, sắc mặt Thôi Minh trở nên khó xử, nói: “Hành vi của ngươi đã bị chúng ta báo cáo lên tổng bộ, tổng bộ quyết định sẽ bổ sung quy định “Không thể giao dịch” vào trong chương trình khảo hạch nghề nghiệp.”

“Vì vậy, chúc mừng ngươi trở thành thí sinh đầu tiên có quyền lực thay đổi chương trình khảo hạch nghề nghiệp.”

Bạch Khải nghe vậy xấu hổ cười một cái, cái vinh dự này không cần đến đâu.

“Còn nữa, vì hành vi của người ảnh hưởng không tốt, hiệp hội quyết định sẽ thu hồi tài nguyên mà người thu được ở đây.”

Còn muốn thu hồi nữa, vậy tài nguyên mà các thí sinh đã có được thì sao?!

Bạch Khải lập tức nắm chặt chiếc nhẫn bí cảnh, đồng thời hướng Tần hội trưởng ném một ánh mắt cầu cứu.

“Khụ khụ, thế này vậy, nếu như người tự tìm được những cái thì thôi, còn lại những tài nguyên giao dịch với người khác thì trả lại.”

Tần hội trưởng đưa ra một phương án hòa giải, Thôi Minh sau chút trầm mặc cũng đồng ý.

Đến lúc này, Bạch Khải không thể không đồng ý.

“Được rồi, vụ này tạm thời kết thúc, hiện tại chúng ta còn phải bàn bạc một chuyện khác.”

Tần hội trưởng vuốt vuốt râu, nhìn về phía Thôi Minh, nói: “Để không xảy ra tình huống như vừa rồi, ta đề nghị Bạch Khải không nên tham gia vòng khảo hạch tiếp theo.”

Ta định ... Tần lão đầu, người làm gì vậy!

Bạch Khải nghe vậy sắc mặt biến đổi, lập tức muốn biện luận với Tần hội trưởng, nhưng khi nghe câu nói tiếp theo của Tần hội trưởng, hắn liền vui vẻ gật đầu.

“Trực tiếp định là người đứng đầu.”

Thôi Minh nhíu mày, nói: “Khảo hạch nghề nghiệp trước giờ chưa từng có loại tiền lệ như vậy, điều này thật sự bất công với những người khác.”

Tần hội trưởng cười to, nhìn Bạch Khải nói: “Bất công? Vậy được, Bạch Khải, người trở về chuẩn bị cho kỹ, lần tiếp theo nhớ quan tâm chăm sóc bản thân cho tốt nhé, hiểu chưa?”

“Ừm, không có vấn đề!”

Bạch Khải lập tức hiểu ý, liền lật ra một bản chương trình khảo hạch nghề nghiệp, nghiêm túc tư thế nhìn Thôi Minh khiến hắn hơi ngẩn ngơ.

“Tốt, vậy quy định Bạch Khải là người đứng đầu trong vòng thứ ba khảo hạch.”

Khi Thôi Minh đồng ý, Tàn hội trưởng thỏa mãn gật đầu, tiếp tục nói: “Vậy Tâm Linh chi tuyên hãy lấy ra cho Bạch Khải ngâm thử đi.”

“Không có khả năng! Thỏa thuận của chúng ta là phải xem tổng thể thành tích!”

Thôi Minh không chút do dự từ chối đề nghị của Tàn hội trưởng, nhưng khi nhìn thấy nụ cười gian xảo trên mặt Tàn hội trưởng cùng sự phẫn khích của Bạch Khải, hắn lại lần nữa phải nhượng bộ.

“Tâm Linh chi tuyên thì tôi có thể lấy ra, nhưng chỉ có thể cho Bạch Khải một mình ngâm thôi. Còn tháp Cẩm Ân, tôi cũng muốn nhường cho người đi thăm dò một ngày.”

Tàn hội trưởng khoát tay, nói: “Một ngày làm sao đủ, thôi dứt khoát để Bạch Khải ngâm vài ngày, các người đi thăm dò vài ngày cũng được.”

Lần này, Thôi Minh không tiếp tục nhượng bộ nữa, nói: “Không được, nhiều nhất một ngày, Tâm Linh chi tuyên là bảo bối của thành phố Linh Tê, tôi không thể để Bạch Khải ngâm lâu như vậy.”

“Thỏa thuận thành công!”

Tàn hội trưởng nhẹ gật đầu, nắm lấy tay Thôi Minh lắc lắc.

Không nghĩ tới mọi thứ lại thuận lợi như vậy, Bạch Khải cảm thấy cực kỳ hữu dụng trong mọi chuyện này.

Đã quyết định, sau này có loại việc này, thì cứ đóng cửa lại và thả Bạch Khải!

Chương 83 - Tâm Linh Chi Tuyên

Chương 83: Tâm Linh Chi Tuyên

Thấy Tần hội trưởng và Bạch Khải, hai người với một lớn một nhỏ như hai con hồ ly, Thôi Minh không còn kiên nhẫn ngồi chờ nữa, hắn quay người rời khỏi khoang thuyền.

Bởi vì Bạch Khải xen vào chuyện của Đăng Cổ Sơn, việc thi cử tạm thời không thể tiếp tục, hắn cần phải đi sắp xếp cho các kỳ thi khác.

Hắn cũng nhân tiện đưa Bạch Khải vào Tâm Linh Chi Tuyên.

Khi Thôi Minh rời đi, Bạch Khải rốt cuộc không nhịn được hỏi: “Tâm Linh Chi Tuyên là cái gì vậy?”

“Cái gì cái gì!”

Tần hội trưởng tức giận nhìn Bạch Khải và nói: “Chỉ là Thôi Minh không có ở đây, không thì không cần phải chiến đấu với người.”

Bạch Khải cười ngượng ngùng, không nói gì thêm, còn Tần hội trưởng thì bắt đầu giải thích cho Bạch Khải.

“Người biết thành phố Linh Tê nổi tiếng nhất vì cái gì không? Đó chính là siêu năng hệ sủng thú!”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thành phố Linh Tê nổi danh vì siêu năng hệ sủng thú, hôm qua lý thuyết khảo hạch Siêu Năng Tượng Đất chính là do thành phố Linh Tê cung cấp.

“Chính vì Tâm Linh Chi Tuyên mà thành phố Linh Tê mới có nhiều siêu năng hệ sủng thú như vậy, thậm chí nhiều người có năng lực siêu năng cũng nhờ vào đây mà có.”

Tần hội trưởng tiếp tục: “Bình thường Thôi Minh luôn xem nó rất quan trọng, nếu không phải vì chúng ta đang làm việc với cái này Song Tử tháp, tên nhóc đó sẽ không đáng giá mà lôi nó ra làm tiền cược.”

“Tâm Linh Chi Tuyên có thể nâng cao một cách đáng kể tinh thần lực của sủng thú và Ngự Thú sư, mặc dù hai con sủng thú

của người không phải thuộc siêu năng hệ, nhưng dưới sự tăng cường này, tinh thần lực cũng sẽ có lợi.”

“Dù không có giá trị năng lượng trực quan như vậy, nhưng khi tinh thần lực đã được nâng cao, sủng thú của người sẽ dễ dàng phóng thích kỹ năng và tốc độ làm quen cũng cải thiện.”

Giá trị năng lượng tương đương với bộ nhớ, tinh thần lực tương đương với CPU, Bạch Khải hiểu ngay!

“Nhưng điều quan trọng nhất là, Tâm Linh Chi Tuyên có thể nhanh chóng tăng cường tinh thần lực của Ngự Thú sư, đồng thời nâng cao không gian Ngự Thú.”

Tần hội trưởng vỗ vai Bạch Khải và nói: “Vì vậy, khi đến lúc đó, nhớ phải dành thời gian để thiền định, tận dụng tối đa hiệu quả, mong mỗi nhanh chóng trở thành tam giai.”

“Dù cho tốc độ tăng lên của người đã rất nhanh, nhưng so với những con quái vật đặc biệt kia, vẫn còn kém một chút.”

“Hội trưởng, ta mới chỉ trở thành Ngự Thú sư hai tháng, có phải người quá dễ mất đến ta rồi không?”

Bạch Khải có chút khó chịu, hắn mới chỉ trở thành nhị giai chưa lâu, mà Tần lão đầu đã bắt đầu nhìn ra tam giai, so với hắn còn nôn nóng hơn.

Chưa nói đến việc tinh thần lực có đạt tiêu chuẩn hay không, dựa theo kinh nghiệm trước đây, đến khi trùng tiến hóa đạt max cấp, chắc chắn là không thể thăng cấp.

Xem xét thực chiến khảo hạch rồi, hắn lại quên mất việc nâng cấp cho thú cưng.

Thật là thiệt thòi!

Khi nghĩ đến việc bản thân bỏ lỡ cơ hội tăng cấp nhanh cho trùng tiến hóa, Bạch Khải liền cảm thấy lòng mình chua xót.

Tần hội trưởng nói: “Được rồi, ta còn phải đi sắp xếp việc thi cử, người ở đây nghỉ ngơi một chút, một lát nữa Thôi Minh sẽ sắp người dẫn người đi Tâm Linh Chi Tuyên.”

“Được, ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau khi Tần hội trưởng rời đi, liền có một Ngự Thú sư dẫn Bạch Khải đến phòng nghỉ.

Trên đường đi, Ngự Thú sư này tỏ ra rất hứng thú với Bạch Khải, thỉnh thoảng quay đầu nhìn hắn, trong mắt tràn ngập hiếu kỳ.

“Ngạch, trên mặt ta có cái gì kỳ lạ sao?”

Bạch Khải quan sát bản thân, không biết mình có điểm nào không bình thường.

“Không có gì, chỉ là muốn xem một chút, làm sao người có thể làm cho nghề nghiệp khảo hạch mở lại.”

“Trước kia chưa từng nghe thấy sao?”

Ngự Thú sư lắc đầu: “Ta làm giám khảo nghề nghiệp khảo hạch nhiều năm, ngoài ý muốn gặp một số người, nhưng giống như người cũng thật sự là lần đầu.”

“Ngày mai chắc chắn người sẽ trở thành tiêu điểm trên Hot search!”

Nhìn sắc mặt Ngự Thú sư, Bạch Khải không khỏi cảm thấy trầm mặt.

Tần lão đầu chắc sẽ không bán đứng hắn đâu, nếu không, mấy người đã bị hắn vận vẹo đối với việc này sẽ biết hắn là ai.

Bạch Khải đến giờ vẫn chưa hiểu được, tên của hắn đã được lan truyền trong kỳ thi sinh.

Tất nhiên không phải là danh tiếng tốt gì cả.

“Được rồi, đây là phòng nghỉ của người, đợi một chút người từ thành phố Linh Tế sẽ đến tìm người, người đừng ngủ.”

Thực chiến khảo hạch diễn ra từ chiều hôm qua cho đến sáng ngày hôm nay, không ít thí sinh thức trắng đêm, giống Bạch Khải như thế chắc chắn cũng không dễ dàng gì.

“Ngạch, ta vẫn ổn.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, việc này hắn đã giao cho Alpha và Husky, đêm qua ngủ vẫn ổn.

Sau khi Ngự Thú sư rời đi, Bạch Khải mới bước vào phòng nghỉ của mình, sau đó liền trực tiếp vào không gian bí cảnh.

Về sau việc giao dịch cơ bản không phải do hắn cầm tay, giờ muốn nói ra, tự nhiên là phải chỉnh sửa cho tốt một chút.

“Ôi, sao nhiều đồ như vậy!”

Vừa bước vào bí cảnh, Bạch Khải đã bị chồng chất tài nguyên trước mặt làm cho hoảng hốt.

“Gâu gâu!”

(Người cuối cùng cũng tới, bản Uông đã mệt chết rồi đây!)

Khi Husky nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, lập tức phản nản, trong khi Alpha vẫn lặng lẽ vận chuyển một ít khoáng thạch khá nặng.

Là không biết mệt mỏi sao, sinh vật vô linh như vậy, Alpha ở kiếp trước chắc chắn là nhân viên mẫu mực.

“Beita, có danh sách vật liệu không?”

Husky gật đầu nhẹ, trên màn hình điện tử xuất hiện một bảng hiển thị, đưa ra toàn bộ thành quả thu thập được vào tối qua cho Bạch Khải.

“Hừm, bỗng nhiên ta không muốn nộp nữa, giờ phải làm sao đây...”

Khi nghĩ đến việc phải giao ra số tài nguyên phong phú như vậy, Bạch Khải không khỏi cảm thấy đau lòng.

“Để tôi tính toán một chút, hãy nhìn xa hơn một chút, sau này bảo Beita đi khai thác thêm hai bí cảnh nữa là được.”

Bạch Khải thở dài, nói: “Beita, hãy chọn ra những vật phẩm giao dịch từ những người khác, chúng ta sẽ trả lại.”

A ô? ! ! !

(Người, người đang đùa với bản Uông sao?!)

Bạch Khải chỉ nhún vai, nói: “Không còn cách nào, nếu không phục, người có thể đi đánh một trận với Tàn lão đầu, nếu thắng thì về người.”

Husky nghe vậy liền tỏ ra ủ rũ, nhìn mớ tài nguyên kia với ánh mắt không nở.

Nhìn thấy bộ dạng của Husky, Bạch Khải cũng có chút đau lòng.

Dù Husky có khả năng nhận diện rất mạnh, nhưng một mình hần tìm kiếm thì tốc độ vẫn kém khá nhiều so với nhiều thí

sinh phát lực đồng thời, rõ ràng về chủng loại cũng đơn điệu không ít.

Nếu tất cả giao đi như vậy, thực chất hấn cũng chỉ còn lại chừng ấy đồ thôi.

“Đừng quên, ta có thể giao ra cùng giá trị đồ vật cũng tốt.”

Bạch Khải chớp mắt, lập tức nảy ra ý tưởng, mà Husky nghe xong cũng lập tức hiểu ra.

“Gâu gâu! Gâu gâu!”

(Người, người sắp có một nửa trí tuệ của bản Uông rồi!)

Bạch Khải tròn mắt, đá Husky ra một bên, nói: “Nhanh lên làm việc, đợi chút nữa còn phải nâng cấp cho các người hai đợt nữa đây.”

Hấn vốn định tìm một ít vật liệu hệ tinh thần để tăng cường tinh thần lực cho Husky, dùng chính điều này để nâng cao cảm giác kỹ năng của hấn.

Không nghĩ rằng, khi chưa kịp làm gì thì đã có người giúp hấn làm sẵn rồi.

Chương 84 - Husky điên rồi

Chương 84: Husky điên rồi

Đông đông đông!

Bạch Khải vừa từ bí cảnh trở về phòng nghỉ, chưa kịp ổn định thì đã nghe tiếng gõ cửa. Mở cửa ra, hắn thấy một người xa lạ, tự xưng là Ngự Thú sư.

“Chào người, ta là Vương Lăng, giám khảo của thành phố Linh Tê. Ta đến đây để đưa người đi tới Tâm Linh chi tuyên.”

Bạch Khải ngạc nhiên: “Đi ngay bây giờ sao? Tâm Linh chi tuyên không phải ở Đãng Cổ sơn sao?”

Vương Lăng mỉm cười lắc đầu: “Không thể nào, Tâm Linh chi tuyên là thánh địa của thành phố Linh Tê. Ngoài việc tiếp đón một số thiên tài trẻ tuổi, nó thường được giấu kín.”

Bạch Khải gật đầu, hiểu rằng những điều đó khá hợp lý. Hắn nhớ đến Tần lão đầu đã nói, nếu không có sự dụ dỗ của Song Tử tháp, Thôi Minh chắc chắn sẽ không tiết lộ thông tin.

“Vậy chúng ta đi thôi.”

Vương Lăng gật đầu và dẫn Bạch Khải lên một chiếc phi thuyền nhỏ, trực tiếp tới thành phố Linh Tê.

Tiểu Linh Sơn.

Thành phố Linh Tê là thánh địa của Ngự Thú sư thuộc hệ siêu năng.

Bạch Khải nhìn ra cửa sổ, thấy kiến trúc nơi đây tràn đầy hơi thở tôn giáo, hỏi: “Tâm Linh chi tuyên thì ở đâu?”

Vương Lăng mỉm cười, thâm thừa nhận sự tò mò của Bạch Khải.

Tiểu Linh Sơn đã trở thành cái nôi nuôi dưỡng biết bao đại sư của thành phố Linh Tê, nhờ một phần quan trọng từ Tâm Linh chi tuyên.

Chính vì ở đây mà họ không phải lo lắng bị thú dữ tấn công hay ô nhiễm.

“Người hãy theo ta. Còn một số thủ tục cần làm.”

Vương Lăng dẫn Bạch Khải đến một ngôi chùa cổ kính, nơi có một người đàn ông trung niên mặc áo tăng nhân bước tới, cầm một chiếc hộp pha lê.

“Theo quy định, người không thể mang bất kỳ trang bị nào để chứa đồ vật vào Tâm Linh chi tuyến, vì vậy cần nhờ người gửi chiếc nhẫn bí cảnh ở đây trước.”

“Yên tâm, chúng ta sẽ có người chuyên trách bảo quản, sẽ không để mất.”

Nghe Vương Lăng nói, Bạch Khải không khỏi nhếch môi.

Thật sự là một kẻ hoài nghi, mà ta lại là một thanh niên tốt ở thời đại này!

Hắn nhìn vào bên trong bí cảnh, đã chuẩn bị sẵn một đồng thùng đá, bất đắc dĩ thỏa thuận nộp chiếc nhẫn bí cảnh.

Vương Lăng nhận chiếc nhẫn, cẩn thận nhét vào trong hộp pha lê, rồi nói: “Tiếp theo, Cổ Lận đại sư sẽ dẫn người đi Tâm Linh chi tuyến. Người có 24 giờ, nên tuyệt đối đừng lãng phí.”

Bạch Khải gật đầu, không thể miễn cưỡng, vậy thì hãy tận dụng cơ hội này.

“Xin mời đi theo tôi.”

Cổ Lận mỉm cười, quay người dẫn Bạch Khải đi vào bên trong, vừa qua cánh cửa lớn, Bạch Khải cảm thấy như bị cuốn vào một cơn lốc, không gian chật hẹp bỗng nhiên biến thành một khu vườn tràn ngập hoa sen.

Cảm giác này, chẳng lẽ nơi này cũng là một bí cảnh?

Bạch Khải nhìn xung quanh với sự nghi ngờ trong lòng.

Cổ Lận không dừng lại, tiếp tục dẫn Bạch Khải đến một tầng đá gần hồ sen và dừng lại.

“Nơi này chính là Tâm Linh chi tuyến, người có thể ở lại đây trong 24 giờ, sau đó bí cảnh sẽ tự động đưa người ra.”

Bạch Khải gật đầu: “Có phiền phức nào trong việc sử dụng hay cấm kỵ gì không?”

Cổ Lận lắc đầu: “Thì khó có lẽ không có, chỉ là hầu hết mọi người đều cho thú cưng của họ ngâm mình ở đây.”

Bạch Khải im lặng. Thực ra ngâm cũng không khó chịu, nhưng hắn mới vừa nghĩ không có vật chứa để mang đi cũng tốt, vậy mà cứ như vậy cũng đủ.

Tần lão đầu đã nói Ngự Thú sư cũng có thể ngâm ở đây, nhiều năm qua có trời mới biết đã có bao nhiêu người sử dụng nơi này, hắn không hề có hứng thú với việc uống nước rửa chân của người khác.

“Thực ra nếu người muốn uống cũng không sao, Tâm Linh chi tuyến sẽ tự tiêu hao, nơi này gần đây mới sinh ra, chưa có ai sử dụng.”

Trời ạ, hắn làm sao biết ta đang nghĩ gì?

Nghe vậy, Bạch Khải sững sờ, nhìn Cổ Lận với ánh mắt hoang mang.

Cổ Lận áy náy cười, nói: “Xin lỗi, ta là người có siêu năng lực, ở đây năng lực đó được khuếch đại, không tự chủ mà nghe được suy nghĩ của người, bên ngoài thì không thể.”

“Không sao, thực ra cũng không phải chuyện gì quan trọng.”

Bạch Khải gạt đầu, nhưng trong lòng vẫn còn chút cảnh giác.

Người có siêu năng lực này thật quá biến thái, nếu là đi làm thông tin tình báo, có lẽ sẽ không giữ được bất kỳ bí mật nào.

“Ta còn một số việc, sẽ không quấy rầy người nữa.”

Cổ Lận nhận ra Bạch Khải cảnh giác, không bận tâm, lặng lẽ rời đi. Bạch Khải lúc này triệu hồi song sủng, bắt đầu nghiên cứu Tâm Linh chi tuyến.

“Đã là dùng để ngâm, vậy ta cũng làm theo vậy.”

Bạch Khải nhìn về phía Alpha, nói: “Alpha, người vào trong thử xem.”

Alpha là một sinh vật linh hồn, nhu cầu về tinh thần lực của nó không hề thấp, nên phản ứng chắc chắn rất trực quan.

Alpha vừa mới bước vào Tâm Linh chi tuyến, trong hốc mắt nó ngay lập tức cháy rực hai ngọn lửa Linh Hồn, lớp băng giáp

bên ngoài cơ thể bắt đầu phát sáng rõ rệt.

Dường như Alpha cũng cảm nhận được điều gì, nó tán hết lớp băng giáp, để toàn bộ cơ thể hòa vào trong dòng nước.

Cảm nhận sự thoải mái dễ chịu từ linh hồn bên trong, Bạch Khải thỏa mãn gật đầu, vừa định ra hiệu cho Husky vào cùng, bỗng nhiên một bóng dáng vọt lên, nhảy vào Tâm Linh chi tuyến.

Bịch!

Một cơn sóng nước lớn văng tứ tung, Tâm Linh chi tuyến vốn là báu vật của thành phố Linh Tế giờ bỗng chốc bị làm bắn, Bạch Khải cũng không khỏi bị ướt sũng.

“Beita, liếm sạch nơi này cho ta, nếu không ta sẽ đưa ngươi ra ngoài cho người khác chế biến thịt kho tàu.”

Nhìn lượng nước trong Tâm Linh chi tuyến giảm nhiều, khóe mắt Bạch Khải cũng không khỏi run rẩy. Hắn ôm Beita ra, sau đó bước vào.

Như Tần hội trưởng đã nói, Tâm Linh chi tuyến quả thực có lợi ích cho Ngự Thú sư. Bạch Khải vừa mới tiếp xúc đã cảm thấy mừng rỡ, thậm chí cả Ngự Thú trong không gian tinh bích cũng trở nên rục rờ hơn.

“Quả nhiên là nơi tốt, cần một chút thời gian để mình tưởng!”

Bạch Khải sáng mắt lên, rồi nhắm mắt lại bắt đầu minh tưởng, còn Husky bên ngoài thì vất vả thanh lý nước suối.

A ô a ô...

(Đại bi kịch, cần cứu rồi...)

May mắn rằng Husky nhanh chóng nhận ra điều tốt của Tâm Linh chi tuyến, chỉ sau vài ngụm uống vào, nó cảm nhận được sự sáng khoái lan tỏa.

Khi Husky uống hết nước trong suối, nó thậm chí cảm thấy mình có thể cảm nhận rõ ràng từng cơ quan trong cơ thể, ngay cả việc điều khiển cánh tay cũng trở nên dễ dàng hơn.

Cảm giác như trí não của nó đã được tinh thần lực ủy thác quản lý.

Gâu gâu!

(Nếu uống hết những thứ này, có phải có thể vượt qua cấp độ Ngự Thú sư không?)

Suy nghĩ về tương lai mình chỉ trở Bạch Khải, Husky bỗng nhiên mắt sáng rực, lao về phía Tâm Linh chi tuyến.

“Căn cứ vào tài liệu, Tâm Linh chi tuyến chỉ có thể tăng cường cường độ tinh thần lực và tốc độ tư duy của chúng ta, mà không thể tăng lên trí thông minh, vì vậy hãy thu hồi những ý nghĩ không thực tế này.”

A ô?!

(Ai, ai đang nói chuyện trong đầu ta vậy!)

Husky đứng khựng lại, nhìn xung quanh không gian trống rỗng, chớp mắt đã ngã lăn ra, rơi vào Tâm Linh chi tuyến.

(Nhân loại, nơi này thật là quái gở...)

Chương 85 - Chó cách phân liệt

Chương 85: Chó cách phân liệt

Tiểu Linh Sơn.

Tâm Linh chi tuyến.

Bạch Khải chậm rãi mở hai mắt, nhìn Ngự Thú không gian hiện ra với ánh sáng xanh thẳm, thỏa mãn gật gật đầu.

Không có gì lạ khi thành phố Linh Tê coi Tâm Linh chi tuyến như bảo bối, chỉ cần rót một chút vào, liền có thể bù đắp cho việc tu luyện suốt nhiều ngày.

Tuy nhiên, Bạch Khải nhận ra rằng hiệu quả tăng cường của Tâm Linh chi tuyến đối với hắn đã đạt đến một giai đoạn nhất định, không còn hiệu quả khi hấp thu thêm nữa.

“Kiếp trước trong tiểu thuyết không phải đều nói rằng nhân vật chính đi tìm bảo địa để tu luyện, rồi sau đó tham lam hấp thu, ép khô cả bảo địa hay sao? Tại sao ta lại không được như vậy chứ?”

Nhìn về phía trứng tiến hóa giữa không gian Ngự Thú, Bạch Khải có chút bất đắc dĩ.

Còn đang hi vọng rằng không thể mang đi thì cứ để trứng tiến hóa hấp thụ, nhưng giờ xem ra không phải là ý tưởng hay, hắn chỉ có thể hy vọng Alfred và Beita có thể tăng cường một chút.

Nói đến, không biết hai cái gia hỏa này đã ngâm mình như thế nào rồi.

Bạch Khải nhìn quanh, thấy Alpha vẫn đang say mê trong Tâm Linh chi tuyến, rõ ràng không bị tình trạng bình cảnh như mình. Còn Husky...

Bạch Khải thấy Husky nhắm mắt, lưỡi thè ra và nổi trên mặt nước, hắn lập tức hoảng hốt,

“Con khi này không phải là ngủ quên trong nước rồi chứ?”

Trong lòng Bạch Khải lo lắng, ngay lập tức kéo Husky lên, nhưng còn chưa kịp kiểm tra tình hình của Husky thì đã nghe

thấy tiếng ngáy nhỏ phát ra, khiến hấn mặt mày tối sầm, rồi lập tức ném cái đầu xuống nước.

Mất công hấn còn lo lắng cho con hề này, mà kết quả nó lại đang ngủ say.

Ừng ục ục...

Husky vốn đang ngủ say thì bị Bạch Khải kích thích, lập tức tỉnh dậy, liều mạng vùng vẫy ra khỏi nước suối.

“Gâu gâu gâu!”

(Con người, nơi này có chuyện kỳ quái, chúng ta mau chạy đi!)

“Chuyện kỳ quái?”

Bạch Khải nghe xong tức thì có chút ngượng ngùng, không tự chủ mà nhìn về phía Husky.

Con khi này cả ngày ở với Alpha, vậy mà lại sợ chuyện quái dị?

Hấn không biết ở kiếp trước có quý hay không, nhưng ở nơi này, vong hồn có vẻ cũng không khác gì quý.

Nếu thật sự có quý, thì để Alpha xử lý cho xong!

“Xin lỗi Ngự Thú sư, có thể chủ ý thức của ta bị ngài dọa, hình thành chút hiểu lầm.”

“Ta đêch....., nơi này thật sự có ma!”

Một giọng nói vang lên bên tai Bạch Khải và Husky, khiến cả hai giật mình, lập tức ôm nhau chặt chẽ.

“Ngự Thú sư, xin ngài bình tĩnh, ta chỉ là phân ý thức của Beita mà thôi, nếu dùng ngôn ngữ của con người để nói, có thể gọi là phó nhân cách, ừm, phó chó cách thì đúng hơn.”

Phó chó cách?

Đây là từ ngữ gì vậy?

Bạch Khải trong lòng cảm thấy lạ, nhưng cũng từ từ bình tĩnh lại.

“Người nói người là phó chó cách của Beita, vậy tức là Beita có tính cách phân liệt phải không?”

Bạch Khải đã nghe nói về phân liệt nhân cách, nhưng đây là lần đầu tiên nghe về phân liệt chó cách.

“Chủ ý thức là do tinh thần lực biến dị tạo thành, bản thân linh hồn cũng mạnh mẽ hơn một chút, cộng với lần này được Tâm Linh chỉ tuyền kích thích, mới hình thành được phân ý thức của ta.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lời giải thích này khá hợp lý, nhưng có thêm một cái ý thức như vậy thì hẳn có chút bất ngờ.

“Vậy người bây giờ xem như là cùng Beita sử dụng chung một cơ thể sao? Có sự phân chia giữa chủ và phó không?”

“Vốn sẽ xuất hiện tình huống như vậy, nhưng sau khi ta phân tích lợi hại, chủ động di chuyển ý thức vào trong trí não, cho nên chúng ta có thể tồn tại song song.”

Giọng nói lại vang lên từ bên trong cơ giáp của Husky, sau đó nó điều khiển cánh tay máy thực hiện một loạt thao tác, lúc này Bạch Khải mới yên lòng lại.

“À ô à ô?”

(Vậy người chính là phó ý thức của ta? Cũng chính là em trai của ta sao?)

Thấy Bạch Khải và cái giọng đáng sợ kia hòa hợp trò chuyện, Husky cũng từ từ bình tĩnh lại, thử nghiệm giao tiếp với phó ý thức của mình.

Giọng nói lại tiếp tục: “Ta và người đều giống nhau, nếu như ta muốn, ta cũng có thể trở thành chủ ý thức.”

“Gâu!”

(Cái gì!)

Husky ngay lập tức giật mình, lập tức bước chân muốn chạy đi, nhưng một cơn điện giật từ bên trong cơ giáp truyền ra, lập tức khiến Husky ngất xỉu.

Trời ơi, thật là hung dữ với chính mình như vậy, phân ý thức này thật là tàn bạo.

Bạch Khải thấy vậy có chút kinh ngạc, sau đó đặt tay lên thân Husky.

Năng lượng giá trị không thay đổi, nhưng kỹ năng cảm giác đã lên tới mức hoàn mỹ, còn thêm một kỹ năng linh hồn thì thâm.

Ừa, tại sao thấy kỹ năng này ta lại có cảm giác không ổn?

Nhìn xem thân thể của Husky giờ đã bị phó ý thức tiếp quản, Bạch Khải không khỏi cảm thấy lo lắng, phó ý thức như cảm nhận được suy nghĩ của hắn liền nói: “Ngự Thú sư, ngài có thể yên tâm, linh hồn thì thâm yêu cầu có tinh thần lực, nó sẽ không có tác dụng với những ai có tinh thần lực mạnh hơn chúng ta, đồng thời Ngự Thú sư ngài cũng có thể tự động che giấu hiệu quả của kỹ năng.”

“Thật sao? Vậy ta yên tâm rồi.”

Bạch Khải nghe vậy vỗ ngực, lúc này mới thả lỏng.

Nếu không thể che giấu, Bạch Khải thực sự nghi ngờ sau này sẽ bị cái kia quấy rối chết.

Dù sao, phó ý thức của Husky nhìn cũng đáng tin.

Theo giải thích của phó ý thức, nó tự động di chuyển vào trong trí não, quy trình này có vẻ cũng giống như mở linh hồn cho thú nuôi máy móc.

Vì vậy, từ một góc độ nào đó mà nói, hiện giờ Husky tương đương với việc đã lột bỏ hoàn toàn bộ phận cơ giáp của mình, biến thành thú nuôi máy móc.

Lần này đến Tâm Linh chi tuyến quả là một chuyến đi thắng lợi!

“Nhưng mà, Tâm Linh chi tuyến đã được giấu ở đây nhiều năm, sao lại không nghe nói thành phố Linh Tê có trường hợp nào tương tự? Chắc chắn không thể chỉ mình ngươi đặc biệt vậy chứ?”

Phó ý thức dừng một chút, sau đó đưa ra một màn hình mô phỏng trước mặt Bạch Khải, nói: “Theo tài liệu, trong lịch sử thành phố Linh Tê, siêu năng hệ Ngự Thú sư và thú nuôi có một số tình trạng kỳ lạ, 80% có thể là do Tâm Linh chi tuyến ảnh hưởng.”

“Nói cách khác, lý do chúng ta xuất hiện tình trạng này cũng có thể liên quan đến cách chúng ta sử dụng.”

Bạch Khải ngừng lại, nhớ đến việc hần trước đó để Husky bắn tung tóe ra nước suối và liếm sạch sẽ.

“Có nghĩa là, làm như vậy sẽ có hiệu quả tốt hơn hả?”

“Về lý thuyết, đúng là như vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, có chút do dự nhìn về phía Tâm Linh chỉ tuyên.

Tiếp tục ngâm cũng không còn hiệu quả gì, nếu không thì thử uống thử xem sao?

Chương 86 - Shuke và Beita

Chương 86: Shuke và Beita

Bạch Khải do dự một chút, cuối cùng vẫn quyết định không uống.

Mặc dù Cổ Lận đã nói là có thể uống và bản thân hắn cũng không chắc sẽ dị hoá, nhưng nghĩ đến nguy cơ của việc phát triển tinh thần phân liệt, Bạch Khải vẫn bỏ qua.

Dù sao, với trứng tiến hoá bên cạnh, tốc độ tăng trưởng tinh thần lực của hắn không thể chậm hơn người khác nhiều, không cần phải vội vàng.

Hắn không muốn bởi vì sự thích thú nhất thời mà phải mạo hiểm bị ném vào Arkham để huấn luyện.

“Đúng rồi, sau này ta gọi các người bằng cách nào, không thể cứ mãi gọi Beita được nhỉ?”

Phân ý thức đáp: “Danh tự chỉ là tên gọi, gọi gì cũng được, chỉ cần Ngự Thú sư người làm theo đó là tốt rồi.”

Hí...

Hồi trước, hắn thật sự rất sợ câu này, “Người tự xem mà làm tốt rồi”.

Bạch Khải có chút đau đầu, gãi gãi đầu, bắt đầu nghĩ cách đặt tên cho hai cái ý thức của mình.

Chó lớn? Chó hai?

Không được, không được, tên này nghe có vẻ không ổn.

Kim Cáp? Mộc Cáp?

Không hiểu sao, hắn lại cảm thấy những cái tên này có vẻ sẽ gây rắc rối, không cần thiết nữa.

...

Sau một thời gian dài suy nghĩ, Bạch Khải vẫn không nghĩ ra cái tên nào phù hợp.

“Được rồi, từ giờ ngươi sẽ gọi là Shuke, còn chủ ý thức thì gọi là Beita đi!”

Mặc dù cặp cộng tác trong ký ức của Bạch Khải có chút khác biệt, nhưng hắn cũng lười không muốn nghĩ thêm.

Bỗng nhiên nhận ra rằng rất ít Ngự Thú sư đặt tên cho thú cưng của mình, thật phức tạp!

Shuke im lặng, tự nhiên dừng lại một chút, nhưng vẫn chấp nhận cái tên này một cách yên lặng.

“Bây giờ còn tám giờ ba mươi bốn phút nữa mới đến lượt chúng ta rời khỏi Tâm Linh chi tuyến. Nếu theo hiệu suất của chúng ta hiện giờ, thật khó để hấp thụ hết những Tâm Linh chi tuyến này, cho nên tốt nhất Ngự Thú sư ngươi nên sớm tính toán.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, mặc dù Alpha chưa xuất hiện, nhưng từ sự biến đổi của Husky mà xem, hiệu quả của Tâm Linh chi tuyến thật sự nằm ngoài dự đoán của hắn. Nếu cứ đi như vậy thì thật đáng tiếc.

Nhưng cũng không phải là không có cách giải quyết.

...

Một ngày trôi qua rất nhanh, Cổ Lận đúng lúc xuất hiện trong bí cảnh, bước nhanh hướng tới Tâm Linh chi tuyến.

Tâm Linh chi tuyến có quy trình sử dụng khá nghiêm ngặt, ngay cả bọn họ, những Ngự Thú sư của Tiểu Linh Sơn cũng cần trải qua nhiều tầng xét duyệt mới có cơ hội vào.

Mà chính Thôi Minh là hội trưởng hiệp hội, nếu không, Bạch Khải chắc chắn không thể dễ dàng như vậy mà vào.

Cho nên, Cổ Lận cũng không có ý định để Bạch Khải ngâm lâu dù chỉ một giây.

Nhưng điều khiến Cổ Lận cảm thấy bất ngờ là, khi hắn đến Tâm Linh chi tuyến, Bạch Khải đã ở đó chờ, và bên cạnh Bạch Khải chính là hai con thú cưng của hắn.

“Ngươi đã ngâm xong chưa?”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Cũng sắp đến giới hạn rồi, nếu ngâm thêm thì sẽ lãng phí thời gian.”

Cổ Lận nhìn Bạch Khải với chút nghi ngờ, trong mắt lóe lên một tia sáng khác thường, muốn nghe rõ hơn âm thanh trong tâm trí của Bạch Khải.

Gâu gâu gâu! A ô a ô! Gâu gâu gâu...

Một loạt tiếng kêu quái dị vang lên trong đầu Bạch Khải, Cổ Lận hoàn toàn không nghe hiểu bất kỳ ý tưởng nào của Bạch Khải, chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi.

Còn Bạch Khải thì nhẹ nhàng thở phào, đưa ngón tay cái lên cho Husky bên cạnh.

Cái linh hồn thì thâm này, ngoài dự đoán mà lại hữu dụng!

Mặc dù không thể dùng cho Cổ Lận, nhưng có thể cho Bạch Khải sử dụng!

“Thế này, Cổ Lận đại sư, nếu không có chuyện gì, chúng ta có thể đi ra ngoài trước không?”

Đối mặt với Cổ Lận là một đại sư siêu năng, Bạch Khải vẫn có chút e ngại, thấy Cổ Lận không lên tiếng, liền mở miệng nhắc nhở.

“Ô, đúng rồi, ngươi còn muốn tham gia vòng tiếp theo của bài vị chiến, thật sự không thích hợp ở đây lâu.”

Cổ Lận nhìn thoáng qua Alpha đang mang băng giáp nặng nề cùng bụng căng phồng của Husky, mặc dù có chút thắc mắc, nhưng vẫn cùng Bạch Khải rời khỏi bí cảnh.

Một lần chuyển không gian, Bạch Khải lại trở về ngôi chùa cũ kỹ, còn Vương Lăng thì đang chờ đợi Bạch Khải với chiếc nhẫn bí cảnh trong tay.

“Bạch Khải, cảm giác thế nào?”

“Hừm, rất đặc biệt.”

Hắn mạnh tay kéo Husky ra khỏi giấc ngâm, nói rằng cảm giác đặc biệt đã là quá tiết kiệm lời.

Vương Lăng nhẹ gật đầu, nói: “Lần đầu tiên tôi cũng có cảm giác như vậy, thật đáng tiếc sau này không vào nữa.”

“Đúng rồi, hội trưởng bảo tôi dẫn ngươi nghỉ ngơi một chút, những thí sinh khác thì đang kết thúc thực chiến khảo hạch,

ngươi còn muốn tham gia một vòng bài vị chiến, vừa lúc có thể tiêu hóa những gì đạt được trong Tâm Linh chi tuyển.”

Nghe Vương Lăng nhắc đến bài vị chiến, Bạch Khải lập tức trở nên hiếu kỳ, hỏi: “Bài vị chiến là gì? Chẳng lẽ quy tắc khảo hạch nghề nghiệp lại thay đổi?”

Mất công mới có được khảo hạch nghề nghiệp, nếu lại xuất hiện yêu thiêu thân thì Bạch Khải chắc chắn không dễ nuốt.

“Nghề nghiệp khảo hạch cho đến bây giờ đã kết thúc. Dựa theo quy định của năm trước, một trăm thí sinh tích lũy điểm cao nhất sẽ được cấp giấy phép.”

“Nhưng mà hai mươi thí sinh có điểm tích lũy cao nhất sẽ phải tham gia một vòng bài vị chiến, căn cứ vào xếp hạng, mỗi tháng tại Ngự Thú sư hiệp hội sẽ nhận được một phần phụ cấp.”

“Chỉ thế thôi sao?”

Bạch Khải nghe vậy hơi bị sốc, chỉ vì có thêm một phần phụ cấp mà phải làm vất vả như thế, hẳn có thể không tham gia không?

“Không nhiều lắm, trung bình cũng chỉ khoảng mười vạn, nhưng lần này là liên kiểm tra giữa hai thành phố, có thể sẽ nhiều hơn một chút.”

Bình quân mười vạn? Đột nhiên hắn cảm thấy có động lực...

Bạch Khải lập tức hứng thú, nhưng khi nhìn đến hai con thú cưng bên cạnh, không khỏi điềm đạm, nói: “Ta có chút mệt, ta đi trước đây.”

Nói xong, Bạch Khải mang theo cái nhẫn bí cảnh, lập tức biến mất tại chỗ.

“Sạch, cái này có cái bí cảnh không gian thật sự rất thoải mái.”

Sau khi thấy Bạch Khải đột ngột biến mất, Vương Lăng cũng hiểu rõ Bạch Khải đã vào không gian bí cảnh, trong mắt không khỏi lóe lên một tia ghen tị.

Mặc dù hắn đã là tứ giai Ngự Thú sư, nhưng cũng không có không gian bí cảnh riêng.

Nếu có thể mang theo một cái bí cảnh như vậy ra ngoài, trong lúc nghỉ ngơi ở dã ngoại, hẳn không cần phải lo lắng bị hung thú tấn công, còn có thể mang theo nhiều vật phẩm hơn so với người khác, quả thực là quá nhiều lợi ích.

Người so với người, tức chết người.

Bí cảnh không gian.

Bạch Khải cùng với hai thú cưng xuất hiện trong không gian bí cảnh, một người một chó lập tức hướng về phía Alpha.

“Shuke, chuẩn bị một cái vật chứa ngay, Alpha, chuẩn bị giải trừ băng.”

“Được.”

Shuke nhẹ gạt đầu, lật ra một đồng tấm kim loại, nhanh chóng thao tác, một cái ao nước đơn giản nhanh chóng được tạo hình.

Sau đó, Alpha trực tiếp nhảy vào trong ao, trên người băng giáp bỗng nhiên phá vỡ một cái lỗ, từng sợi nước suối từ đó chảy ra.

Nhìn Tâm Linh chi tuyến không ngừng chảy ra từ cơ thể trống rỗng của Alpha, Bạch Khải lộ ra nụ cười hài lòng.

Không có vật chứa thì hẳn tự mình tạo ra một cái.

Ngoài việc để Husky có thể uống bao nhiêu là bao nhiêu, Bạch Khải lợi dụng cấu tạo đặc biệt của Alpha và băng giáp để tạo ra một cái vật chứa di động.

Hắn đồng ý rằng hành động này có phần mạo hiểm, nhưng may quá, hắn đã thành công.

Và người đóng góp lớn nhất chính là Beita với linh hồn thì thầm.

“Không biết sau này trong lúc chiến đấu có thể sử dụng cho Ngự Thú sư hay không, nếu có thể, chẳng phải là có thể khiến địch thủ hoàn toàn khó chịu, trực tiếp làm phiền họ sao?”

Bạch Khải sờ sờ trên môi, không khỏi lộ ra một nụ cười gian manh.

Bài vị chiến, có vẻ như đáng để thử một chút ~

Chương 87 - Bát sắt (công việc ổn định) biến thành chén vàng (công việc lý tưởng)

Chương 87: Bát sắt (công việc ổn định) biến thành chén vàng (công việc lý tưởng)

Tiểu Linh Sơn.

Bạch Khải theo Vương Lăng đi vào một phòng họp, nơi đã có hơn mười người ngồi chờ. Những người này ngồi thành từng nhóm, khi thấy Bạch Khải xuất hiện thì ánh mắt đồng loạt hướng về phía hắn.

Có chút hiếu kỳ, nhưng nhiều hơn cả là cảm giác ghen tị.

Trong số những người này, không thể thiếu Vương Quân và Lý Lôi.

“Bạch Khải, ở đây này!”

Nhìn thấy Bạch Khải, Cao Trình lập tức đứng dậy, vung tay ra hiệu hắn ngồi cùng với họ.

“Chúc mừng người! Người đã đạt giải nhất trong kỳ khảo hạch thực chiến.”

Cao Trình vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Ta đã tìm kiếm người ở Tiểu Linh Sơn rất lâu mà không thấy, còn tưởng là người không tham gia chứ.”

“Khụ khụ, lần này ta không nổi bật lắm.”

Bạch Khải hơi chột dạ ho hai tiếng, tránh ánh mắt của Cao Trình.

Trên đường tới, Vương Lăng đã thông báo cho hắn về tình hình kỳ khảo hạch thực chiến.

Để tránh tranh cãi, hai vị hội trưởng đã đồng ý cho Bạch Khải được ghi nhận là người đạt giải nhất trong danh sách điều chỉnh.

Hành động này rõ ràng vi phạm quy tắc, nhưng với việc hai hội trưởng đồng ý và Bạch Khải đã tích lũy được điểm tài nguyên qua vòng trước đó, cấp trên sẽ không phê bình nữa.

Dù không được cho phép, nhưng hắn vẫn tự tin rằng mình có thể đạt được vị trí cao nhất.

Các giám khảo không có ý kiến gì, nhưng các thí sinh khác thì không hoàn toàn đồng ý.

Trong lúc Cao Trình và Bạch Khải trò chuyện, Trương Khải tự động đi đến trước mặt Bạch Khải, chìa tay ra, nói: “Chào ngươi, ta là Trương Khải.”

Bạch Khải nhìn thấy trên tay Trương Khải có hai vết ấn, nắm tay hắn lắc mạnh, nói: “Bạch Khải, có gì chỉ giáo?”

Trương Khải mỉm cười, nói: “Với việc đạt giải nhất hai vòng khảo hạch, chắc ngươi cũng quen thuộc những người khác ở đây chứ?”

“Nghe Vương Quân nói sủng thú của ngươi rất lợi hại, trong kỳ khảo hạch thực chiến mà không gặp được ngươi thật là tiếc nuối, nhưng chắc chắn chúng ta sẽ gặp nhau ở trận chiến vị trí, mong chờ màn thể hiện của ngươi.”

Nói xong, Trương Khải không đợi Bạch Khải đáp lại đã trở về nhóm của thành phố Linh Tê.

Giá như hắn xem như đang khiêu chiến?

Cao Trình giải thích: “Trương Khải là một tuyển thủ ưu tú từ thành phố Linh Tê, vốn dĩ có thể miễn thi công việc Ngự Thú sư, nhưng lần này hình như là để “đánh lén” thành phố Cổ Túc chúng ta.”

“Tuy nhiên, trong ba vòng kiểm tra trước, ngoài vòng lý thuyết thì Trương Khải chỉ đạt thứ hai trong các cụ thể còn lại, nên...”

Bạch Khải gật đầu, có ấn tượng ban đầu về Trương Khải.

Hắn là một kẻ có thể cười vô tư như vậy nhưng lại là một kẻ giỏi giang, thật không dễ dàng.

“À, Trình ca, ngươi có mặt ở đây nghĩa là cũng đã thi đỗ nghề nghiệp chứ?”

Cao Trình lập tức nở nụ cười, gật đầu nói: “Đúng rồi, cuối cùng đã qua rồi.”

Bạch Khải nói: “Cũng nên qua, nhưng Trình ca hiểu rõ kỳ thi nghề nghiệp, sao còn phải thi nhiều lần vậy mà chưa qua?”

“Khụ khụ...”

Cao Trình nghe vậy có chút xấu hổ, bên cạnh Hàn Vi xen vào: “Đó là bởi vì một người nào đó lý thuyết mãi không vượt qua nên bị loại ở vòng thứ hai.”

Khi Hàn Vi nói câu này trước mặt mọi người, Cao Trình không kìm được mà phản ứng lại: “Người cũng không phải mỗi năm đều dừng lại ở vòng thứ hai sao!”

Hàn Vi kêu lên: “Đừng hiểu lầm, thiên tài như ta mỗi năm đều số một lý luận, chỉ là thấy người đáng thương nên ta tự nguyện không thi vòng ba thôi.”

“Nhưng nếu năm nay người không qua, ta sẽ không quan tâm đến người nữa, nếu không cha mẹ ta sẽ cắt tiền tiêu vặt của ta đó.”

Hàn Vi vỗ vai Cao Trình, rồi nhìn Bạch Khải và Vương Quân với vẻ mặt bất mãn, nói: “Ai, sao người lại đối xử với Vương Quân như vậy, ta nghe nói nàng nổi tiếng xinh đẹp lạnh lùng ở thành phố Linh Tê mà?”

Âm thanh của Hàn Vi không nhỏ, khiến sự chú ý của mọi người đều dồn về Bạch Khải.

Nhìn thấy nụ cười mập mờ trên mặt Hàn Vi, khóe mắt Bạch Khải hơi giật.

Thảo nào tên này lại kết bạn thân thiết với Cao Trình, miệng của hắn quả thật rất khó chịu.

Chẳng nhẽ, trong cuộc chiến vị trí, Tàn lão đầu sẽ không trách hắn sao?

Câu nói của Hàn Vi khiến không khí bỗng trở nên kỳ quặc, may mà lúc này Thôi Minh và Tàn hội trưởng cùng xuất hiện, sự chú ý của mọi người tức thời bị thu hút.

Thôi Minh có chút âm trầm, khi các thí sinh của thành phố Linh Tê nhìn thấy sắc mặt của Thôi Minh thì không khỏi hoảng hốt, đồng loạt cúi đầu không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của ông.

Nơi đây không ai là không phải học sinh xuất sắc của trường cấp ba Thiên Huyền, mọi người đều tưởng rằng hai thành phố bước vào kỳ kiểm tra là sẽ quét sạch thành phố Cổ Túc, nhưng không ngờ rằng số người vượt qua ở hai thành phố lại bằng nhau.

Dù là hoà, nhưng đối với bọn họ mà nói thì chẳng khác nào thất bại.

“Đầu tiên, chúc mừng các vị đã thông qua kỳ khảo hạch, và đã vào top 20.”

Tân hội trưởng mỉm cười nhìn các thí sinh trước mặt, nói: “Nhưng các ngươi vẫn chưa kết thúc kỳ tuyển chọn, hãy cố gắng thể hiện tốt trong trận chiến xếp hạng, thu về thành tích khiến mình hài lòng.”

“Năm nay là kỳ kiểm tra liên thành phố, và còn lại với thành phố Linh Tế, vì vậy lần này phần thưởng sẽ vô cùng hấp dẫn.”

Bởi vì đã thành công vượt qua Thôi Minh, tâm trạng Tân hội trưởng rất vui vẻ, ông nói: “Cũng chính vì vậy, năm nay các ngươi nhận trợ cấp từ hiệp hội sẽ gấp đôi năm ngoái!”

Gấp đôi?

Nghe thấy phần thưởng khổng lồ, Bạch Khải lập tức phấn chấn.

Trước đây mỗi tháng trung bình là 100.000, giờ gấp đôi chính là trung bình 200.000?

Nếu như có thể đạt giải nhất trong kỳ xếp hạng này, công việc ổn định (bất sát) sẽ nhanh chóng lên thành công việc lý tưởng (chén vàng) rồi!

Chỉ một thoáng, xung quanh Bạch Khải lập tức bùng lên một làn sóng khí thế chiến đấu mãnh liệt, khiến những người xung quanh không khỏi ngạc nhiên.

Bạch Khải hành động tự nhiên lọt vào mắt người khác, Hạ Hiên lập tức lộ vẻ khinh thường, còn Trương Khải thì hơi nhúm mày.

Dù biết công việc ổn định (bất sát) là rất hấp dẫn, nhưng so với thứ hạng trong trận xếp hạng, chẳng đáng nhắc tới.

Chỉ cần có thể đứng đầu trong chiến đấu đó, tương lai chắc chắn sẽ nhận được một lượng tài nguyên cùng cơ hội vượt xa những phần thưởng này.

Nếu là người khác thì không nói, nhưng Trương Khải thực sự không thể nhịn được khi Bạch Khải lại là người tham tiền như vậy.

“Khụ khụ!”

Tần hội trưởng cũng nhận ra Bạch Khải có phần thất thần, ho nhẹ hai tiếng nhắc nhở hắn thu lại sự hồ hởi.

Bạch Khải thấy vậy lập tức hiểu ý, nghiêm mặt quay trở lại chỗ ngồi của mình, nhưng trong lòng đối với những người này cảm thấy khinh bỉ.

Thật sự là không biết rõ cái gọi là thực tế, không chỉ có hai đầu sừng thú cần bồi dưỡng, mà chỉ riêng những máy móc học tập kia cũng đủ khiến Bạch Khải cảm thấy đau đầu, không nắm bắt tốt cơ hội kiếm tiền thì làm sao có thể thành công.

“Bài vị chiến sẽ bắt đầu sau một giờ nữa, các người có thể nghỉ ngơi một chút, khôi phục năng lượng.”

Thôi Minh quét mắt nhìn hai mươi thí sinh, sau đó cùng Tần hội trưởng rời đi.

“Hô~ Cuối cùng cũng có đồ ăn, ta gần như chết đói rồi.”

Hàn Vi không nhịn được mở miệng, nói: “Thành phố Linh Tê nổi tiếng về ẩm thực, mọi người cùng nhau đi ăn một chút đi?”

Cao Trình gật đầu, quay sang nói với Bạch Khải và Lục Viễn: “Bạch Khải và các người có đi không?”

“Ta không phản đối.”

Lục Viễn lần này vào được top 20, tâm trạng rất tốt, đừng nói ăn điểm tâm, giờ ngay cả bò cũng sẵn lòng ăn.

“Không cần, ta có mang đồ ăn theo.”

Bạch Khải khoát tay, rút ra một bình Thiên Thần nước uống cạn sạch, cảm giác đói bụng lập tức tan biến.

Uống Thiên Thần nước như là ăn cơm à?

Hắn đột nhiên hiểu được vì sao sủng thú của mình lại có giá trị 13.000 năng lượng.

Nhìn thấy Bạch Khải tiêu xài xa xỉ như vậy, các thí sinh thành phố Linh Tê lập tức nhau lại bàn tán, bắt đầu cạnh tranh công thức của Thiên Thần nước.

Chương 88 - Trận Đầu Cao Trình

Chương 88: Trận Đầu Cao Trình

Một canh giờ nghỉ ngơi trôi qua rất nhanh, bữa ăn no nê, Cao Trình cùng vài người khác xoa bụng trở lại Tiểu Linh Sơn để dự thi.

Tần hội trưởng và Thôi Minh đã sớm chờ đợi ở đây, nhưng bên cạnh hai người còn có thêm một vị lão giả niên kỷ tương tự Tần hội trưởng.

“Cho các người giới thiệu, vị này chính là trọng tài của các người trong trận này, Hi Nhật cấp đại sư, Mạc Quan.”

Lại là Hi Nhật cấp đại sư!

Nghe đến tên Mạc Quan, hàng loạt thí sinh lập tức trầm mặt, cung kính nhìn về phía ông.

Mạc Quan được coi là nhân vật hàng đầu trong truyền thuyết, tên tuổi ông tự nhiên cũng đã vang danh với họ. Từ một góc độ nào đó, vị trí của Mạc Quan có thể nói là cao hơn hai vị hội trưởng hiệp hội.

“Đừng quá sốt sắng như vậy, hôm nay tôi chỉ là trọng tài thôi.”

Mạc Quan giơ tay áo lên, ra hiệu cho mọi người thư giãn, rồi nói: “Để không làm mất thời gian của các người, chúng ta sẽ bắt đầu phân tổ.”

Mạc Quan chỉ vào một bên màn hình, ngay lập tức một bảng đối kháng hiện lên.

“Trận đầu, Bạch Khải đối đầu với Cao Trình.”

Thấy mình phải đối mặt với Bạch Khải, sắc mặt Cao Trình lập tức sầm xuống.

“Sao lại gặp người nữa vậy, vận khí của ta đúng là không tốt gì cả.”

Do sự tuyển chọn trong trận này, nếu bị loại sớm thì hẳn sẽ không có cơ hội nào.

“Cao Trình, chờ về chúng ta hãy đi mua vé số, người mua trước, ta mua sau.”

Hàn Vi giả vờ đồng cảm vỗ vai Cao Trình, nhưng nụ cười trên mặt hẳn lại hoàn toàn phản bội suy nghĩ thật sự trong lòng.

“Người đừng có đặc ý, nói không chừng vòng sau lại đến lượt người!”

Cao Trình trừng mắt nhìn Hàn Vi, sau đó bước lên lô đài, nói: “Bạch Khải, đến đây đi, ta muốn xem chênh lệch giữa ta và người lớn đến mức nào.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu: “Được, ta sẽ toàn lực tranh đấu.”

Trong số hai mươi người đứng đầu từ thành phố Cổ Túc và thành phố Linh Tê, việc phải đối mặt với những người cùng nhà là chuyện rất bình thường, nhưng Bạch Khải không ngờ lại phải trực tiếp đối đầu với Cao Trình.

Dù sao, vì Cao Trình đã nói như vậy, Bạch Khải cũng phải nghiêm túc ứng phó.

Nếu lấy tính cách của Cao Trình, nếu Bạch Khải tỏ ra quá kiêu ngạo, hẳn chắc chắn sẽ chấm dứt mọi quan hệ.

Bạch Khải bước lên lô đài, dưới sự ra hiệu của Mạc Quan, triệu hồi sủng thú của mình.

Ken két ken két?

(Chủ nhân, đây có phải là kẻ thù không?)

Bởi vì đã từng cùng nhau tham gia nhiệm vụ, Alpha vẫn còn chút ấn tượng với Cao Trình và Hỏa Giáp Hạt.

“Không phải kẻ thù, chỉ cần đánh bại là được, đừng hạ thủ quá nặng.”

Alpha nhẹ gật đầu, và một bộ giáp băng nặng nề lập tức bao trùm toàn thân hẳn, hai cánh tay cũng biến thành hình dáng của cốt nhận.

“Tất cả đã chuẩn bị xong chưa? Vậy thì chúng ta bắt đầu.”

Mạc Quan phát tay, xung quanh lô đài ngay lập tức xuất hiện một lớp bình chướng vô hình, ngăn cách hai người và các thí sinh còn lại.

“Hỏa Giáp Hạt, nhiệt độ cao xạ tuyến!”

Trận đấu vừa bắt đầu, Cao Trình nhanh chóng tấn công, nhưng không lao vào gần Alpha mà sử dụng công kích từ xa với nhiệt độ cao xạ tuyến.

Sử dụng phần đuôi gai nhọn của Hỏa Giáp Hạt, Cao Trình phóng ra nhiệt độ cao xạ tuyến với tốc độ cực nhanh, chỉ trong chốc lát đã tạo ra một trận mưa bom bão đạn trên mặt đất, không để cho Alpha chút không gian tránh né.

Chỉ là sau khi được thẩm thấu bởi Tâm Linh chi tuyến, dù Alpha không mạnh mẽ như Husky, tinh thần lực cũng tăng vọt, nên những đợt công kích dày đặc của Hỏa Giáp Hạt trong mắt hắn chẳng khác gì chậm lại.

Sau đó, trong sự ngạc nhiên của Cao Trình, Alpha nhẹ nhàng di chuyển qua những khe hở của nhiệt độ cao xạ tuyến, nhanh chóng tiến gần đến Hỏa Giáp Hạt.

“Hỏa Giáp Hạt, nhiệt độ cao xạ tuyến đánh lên hình thái!”

Nhìn thấy Alpha đang tiến gần, sắc mặt Cao Trình lập tức trở nên giận dữ, Hỏa Giáp Hạt ngay lập tức dừng mọi công kích xa, sau đó, với sức mạnh và tốc độ vượt trội, một tia xạ tuyến từ đuôi Hỏa Giáp Hạt được bắn ra nhắm thẳng vào Alpha.

Tia xạ tuyến với vận tốc cực cao, khoảng cách gần như không cho Alpha kịp né tránh, nhưng Alpha lại chẳng để ý đến việc tránh né, hai cánh tay quán vào nhau và biến thành một lá chắn bằng xương lớn.

Chưa dừng lại ở đó, ngay khi lá chắn xương hình thành, một lớp sương băng nhanh chóng bao trùm lên, đông lại thành một lớp mặt băng lấp lánh, và xung quanh mặt băng có những ký tự phù văn kỳ quái.

“Vô dụng, tia xạ tuyến này đã hội tụ hơn nửa năng lượng của Hỏa Giáp Hạt, ngay cả sủng thú nhị giai cũng không chắc chắn có thể phòng ngự.”

Cao Trình thấy vậy định lên tiếng cảnh báo Bạch Khải, nhưng Bạch Khải lại không có chút bối rối nào.

“Ai nói ta nhất định phải bảo vệ tốt?”

Vừa dứt câu, tia xạ tuyến đã bổ trúng vào mặt băng, chỉ sau một lát giằng co, nó đã bị phản xạ trở lại bên ngoài.

Băng hệ phù văn: Cổ hóa, bóng loáng.

Tia xạ tuyến ngay lập tức trúng phải bình chướng, nhưng không gây ra chút gợn sóng nào, cứ như vậy lặng lẽ dung nhập vào bên trong bình chướng.

“Lão Tần, tiểu tử này vừa rồi dùng là phù văn gì thế?”

Mạc Quan lập tức chú ý đến các phù văn trên lá chắn băng của Alpha, hỏi Tần hội trưởng bên cạnh.

“Ha ha... Cái này còn không rõ ràng sao?”

Tần hội trưởng trên mặt mang biểu cảm lạnh nhạt, nhưng trong lòng lại thấy hoang mang.

Tên tiểu tử thú vị này đang làm cái trò gì vậy?

Thấy Alpha thành công đỡ được tia xạ tuyến của Hỏa Giáp Hạt, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

Kể từ khi thâm thấu tinh linh chi tuyến, Alpha đã ngày càng dễ dàng hơn trong việc điều khiển băng hệ, thậm chí có thể trực tiếp khắc phù văn lên mặt băng, từ đó tạo ra hiệu ứng tương ứng.

Tuy nhiên, tạm thời chỉ giới hạn trong băng hệ, còn hệ Âm Ảnh thì vẫn không làm được.

“Alpha, tự do tấn công, đừng cho hắn cơ hội tiếp tục đánh lên.”

Ken kết ken kết.

(Đại ca, người yên tâm, chiêu này chỉ có thể sử dụng một lần đối với ta.)

Alpha lắc đầu, hai cánh tay lại trở về hình dạng cốt nhận, rồi nhanh chóng khắc vài ký tự phù văn lên một chiếc gai xương, sau đó hướng tới Hỏa Giáp Hạt tấn công.

Nhìn thấy cảnh này, Tần hội trưởng lập tức giật mình.

Liên bang đã nghiên cứu phù văn từ lâu, nhưng phần lớn đều ứng dụng trong việc phá giải hoặc chế tạo tháp bí cảnh, hoặc chính là khắc trên các khí cụ như phù văn khô lồi.

Tuy nhiên, giống như Bạch Khải trực tiếp khắc lên thân súng thú như vậy, thì thật sự chưa từng thấy.

Tên gia hỏa này, chắc chắn sẽ không làm hỏng súng thú của mình đâu nhỉ?

Nhìn thấy Alpha tiếp cận, Hỏa Giáp Hạt ngay lập tức từ bỏ ý định chiến đấu xa, huy động hai cái kìm để phòng ngự, đồng thời đuôi gai sẵn sàng đánh lén, chuẩn bị cho một cuộc phản kích.

Với sức mạnh của Alpha, nếu chơi trực diện thì nhất định là không dễ, vì vậy Cao Trình chỉ có thể dựa vào loại chiến thuật này.

Hơn nữa, Hỏa Giáp Hạt có lực phòng ngự không thấp, Alpha cũng chưa chắc có thể công phá phòng vệ của hắn.

Điều kỳ lạ là, chỉ sau vài cú tấn công từ Alpha, Hỏa Giáp Hạt bỗng nhiên không biết vì sao lại bắt đầu rối loạn, mặc cho Cao Trình cố gắng khống chế thế nào, Hỏa Giáp Hạt vẫn chỉ loạn xạ tấn công, cuối cùng, bị Alpha nhẹ nhàng bắt được điểm yếu và trực tiếp đá văng ra ngoài sân.

“Ta thua.”

Cao Trình thân nhiên nhận thua, hỏi Bạch Khải: “Trước đó Hỏa Giáp Hạt đột nhiên mất kiểm soát, có phải do người không?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Alpha đã khắc vào cốt nhận một phù văn thuộc hệ Hắc Ám: Hỗn loạn, nếu bị đánh trúng nhiều sẽ ảnh hưởng đến cảm xúc của súng thú, nhưng vì là khắc tạm thời nên hiệu quả không được tốt.”

Hiệu quả không tốt đã như vậy, vậy còn nếu tốt hơn thì sẽ như thế nào?

Cao Trình thở dài, sau đó rất nhanh cảm thấy thoải mái, nói: “Người hôm nay cũng coi như đã mở mang tầm mắt cho ta, chỉ là không thể dùng ra toàn lực của người, thật sự là có chút tiếc nuối.”

Bạch Khải mỉm cười, không nói thêm gì.

“Đúng rồi, người nói cái phù văn đó không phải là loại phù văn học mà chúng ta biết đó chứ?”

Bạch Khải dừng lại một chút, nói: “Cũng không hoàn toàn chính xác, nhưng ứng dụng cụ thể có thể sẽ hơi khác nhau.”

“Ta kiến nghị người nên đi học thêm một chút, điều này sẽ có lợi cho người sau này.”

Chiếc nhẫn Song Tử tháp bí cảnh hiện tại đã nằm trong tay Tần hội trưởng, việc mở cửa cho thành phố Cổ Túc cũng là điều tất yếu. Để Cao Trình có thể tiến xa hơn, việc hỗ trợ phù vẫn chắc chắn không thể thiếu.

“Tốt, ta sẽ chú ý điều này sau.”

Cao Trình nhẹ gật đầu, lúc này mới nhớ tới sủng thú của mình còn đang ở bên ngoài, lập tức có chút đau lòng lao vọt tới.

Alpha thực hiện đúng mệnh lệnh của Bạch Khải, toàn lực tấn công nhưng không làm tổn thương vào chỗ yếu, mặc dù chỉ là một cú đá, nhưng vẫn kèm theo sức mạnh Âm Ảnh, cho nên lúc này Hỏa Giáp Hạt không chỉ chưa thể thoát khỏi cảnh hỗn loạn mà lớp vỏ ngoài còn đang bị sức mạnh Âm Ảnh dần dần ăn mòn.

Quả là hạ thủ quá nặng...

Chương 89 - Luận Về Phù Văn và Ứng Dụng

Chương 89: Luận Về Phù Văn và Ứng Dụng

Bạch Khải ngượng ngùng gãi đầu, đang định giúp Cao Trình mang Hỏa Giáp Hạt đi trị liệu thì một con Quang Tinh Linh từ xa bay tới. Nó bay một vòng quanh Hỏa Giáp Hạt và ngay lập tức, Hỏa Giáp Hạt khôi phục nguyên dạng.

Cao Trình, vì ôm Hỏa Giáp Hạt, cũng bị ảnh hưởng bởi bụi từ Quang Tinh Linh, thể lực và tinh thần lập tức trở lại trạng thái đỉnh phong.

Lại là Quang Tinh Linh sao?

Bạch Khải hai mắt tỏa sáng, nhìn về phía Tàn hội trưởng và nói: “Hội trưởng, ta cũng bị tiêu hao quá độ, người cũng nên cho Quang Tinh Linh trị liệu cho ta đi.”

Lần trước không ngờ đến việc được sử dụng Quang Tinh Linh, lần này phải cố gắng tận dụng lợi thế.

“Cút đi!”

Mày còn muốn nhận mặt hả?

Tàn hội trưởng trừng mắt với Alpha, nói: “Người sao lại nghĩ đến việc khắc phù văn lên thân sủng thú vậy?”

Bạch Khải đáp: “Học từ tháp Cảm Ân, nhưng mà mới chỉ đang thử nghiệm.”

Tàn hội trưởng trầm ngâm, Minh Hoàng không cho phép người can thiệp vào vong linh, nên người đã trực tiếp đổi sang phù văn sao?

“Cough... Lão Tàn, chuyện gì cứ để sau, ta bên này còn phải tham gia thi đấu nữa.”

Thấy biểu hiện của Tàn hội trưởng, Mạc Quan lập tức lên tiếng đuổi khách, trong khi Tàn hội trưởng nhận ra việc này không tiện bàn ở đây, bèn dẫn Bạch Khải đi chuyển tới phòng nghỉ bên cạnh.

“Tất cả phù văn đều có thể như vậy thí nghiệm sao?”

Tần hội trưởng trầm tư một lúc, hình như nghĩ ra điều gì.

“Hội trưởng, người vẫn nhìn ta thấp quá, 104.981 loại phù văn, người nghĩ ta là phù văn đại sư sao?”

Bạch Khải cười khở, số lượng phù văn trong từ điển quá nhiều, phần lớn chỉ phân loại đơn giản, còn chức năng thì không có.

Nếu không phải có phù văn Rubik và kính mắt trợ giúp, Bạch Khải nghĩ rằng mình cũng khó mà tìm ra những phù văn này được.

Nhìn thấy vẻ nghi hoặc của Bạch Khải, Tần hội trưởng cũng nhận ra mình đã suy nghĩ quá nhiều, khó khăn hỏi: “Vậy người có thể ứng dụng những phù văn này lên các sủng thú khác không?”

Mặc dù Bạch Khải vừa rồi chỉ sử dụng hai loại phù văn, nhưng hiệu quả cũng không tệ.

Có thể nói, một cái phù văn như vậy tương đương với việc giúp sủng thú mạnh mẽ hơn một kỹ năng.

Hắn thấy, có vẻ như Bạch Khải đã từng sử dụng nhiều hơn ở trong thực chiến lễ khảo.

Nếu có thể phổ biến phù văn, sức mạnh liên bang có thể tăng lên đáng kể!

“Hệ hài cốt hẳn sẽ được, nhưng những hệ khác, ta vẫn chưa thử.”

Bạch Khải nghĩ một hồi rồi đưa ra câu trả lời chính xác, nhưng việc khắc phù văn lên các sủng thú khác cũng khiến hắn cảm thấy hơi lạ lẫm.

Khắc phù văn lên sủng thú, có thể sẽ không có tác dụng phụ nào sao...

“Tốt, chờ về ta sẽ bảo người đem vài con hài cốt sinh vật cho người, người thử xem có thể phổ biến không, nếu có vấn đề gì về phù văn thì ta sẽ liên hệ Đồng giáo sư để giúp người.”

Nhận được xác nhận từ Bạch Khải, hai mắt Tần hội trưởng lập tức sáng rực, bắt Bạch Khải phải lấy lệnh.

“Hội trưởng, người thật sự muốn ta tiến hành nghiên cứu như vậy, ta chỉ là một học sinh chuyên về cơ võ thôi mà?”

“Người còn biết mình là học sinh cơ võ.”

Bạch Khải có chút không hiểu ý Tần hội trưởng, nhưng ông ta lại không bận tâm, nói: “Nhiều năm như vậy không thấy ai khắc phù văn lên súng thú cả, người hãy thử xem rồi hãy nói.”

“Ồ.”

Nhìn thấy vẻ kiên quyết của Tần hội trưởng, Bạch Khải không còn cách nào khác đành phải miễn cưỡng chấp nhận.

Cũng đúng lúc, hắn có một vài phù văn không dám thử trên người Alpha, hóa ra có cơ hội này thử xem sao.

“À đúng rồi, bên Cục 13 có tin tức, người muốn vật liệu truyền thuyết, khả năng vài ngày nữa sẽ đến.”

Cuối cùng cũng sắp tới sao?

Bạch Khải nghe thế hai mắt sáng lên. Nếu mà không tới, hắn có thể sẽ phải nhịn không được mà cho Alpha tiến hóa, dù sao kéo dài như thế không phải chuyện tốt, gây trì trệ đến quá trình tiến hóa của Alpha.

Tần hội trưởng nhìn Bạch Khải, nói: “Ta biết rõ tiêu tử người vận khí không tồi, nhưng đừng trách ta không nhắc nhở, trước kia đã từng có những người sử dụng vật liệu truyền thuyết mà phải chịu hậu quả nghiêm trọng, nên người tuyệt đối phải kiểm chế.”

“Các loại tài liệu đến, ta sẽ giúp người xem xét xem sử dụng thế nào là tốt nhất, nếu không thực hiện được, ta sẽ hỏi Minh Hoàng, hắn rất thành thạo trong lĩnh vực này.”

“Rõ ràng!”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Nếu không có bất ngờ xảy ra, chắc chắn Alpha lần này lại tiến hóa sẽ cực kỳ nghiêm trọng, mà xét về hiệu quả của vật liệu truyền thuyết, có khả năng sẽ còn mạnh mẽ hơn nữa. Nên vì lý do an toàn, dù Tần hội trưởng không nói, hắn cũng sẽ chủ động tìm ông.

Làm sao để giải thích vụ này với ai đây?

Có phải do vong linh sinh vật phản phệ? Nghe có vẻ không dễ chịu nhưng cũng không thể từ chối.

“Được rồi, bên đó còn đang tranh tài, ta không thể ở đây lâu được, đi trước nhé.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lại một lần nữa bị Tàn hội trưởng dẫn về sân thi đấu.

...

Sân thi đấu Tiểu Linh Sơn.

Một con gấu mèo hình thể thon gọn lơ lửng giữa không trung.

Còn đối diện với gấu mèo là một con U Cốt Cự Hồ hình thể không hoàn chỉnh, đang cảnh giác nhìn chăm chăm vào gấu mèo, không dám tiến lại gần.

Lục Viễn giờ phút này sắc mặt cực kỳ nghiêm túc, không dám để U Cốt Cự Hồ hành động bừa bãi.

Đừng nhìn gấu mèo bề ngoài nhỏ bé nhưng U Cốt Cự Hồ một chút cũng không dám đến gần, trong suốt trận đấu từ nãy tới giờ U Cốt Cự Hồ không thể tiến gần được.

“CMN, ta có thể báo cáo gia hỏa này gian lận không?!”

Nhìn U Cốt Cự Hồ bị Dạ Hành Gấu Mèo đối phương đùa bỡn, trong lòng Lục Viễn bùng nổ chửi thề.

U Cốt Cự Hồ và Dạ Hành Gấu Mèo đẳng cấp tương đương, thậm chí U Cốt Cự Hồ bởi vì chủng tộc đã sớm lĩnh ngộ uy hiếp, chỉ cần hấn thêm cường hóa thiên phú, chênh lệch giữa U Cốt Cự Hồ và Dạ Hành Gấu Mèo cơ bản không có.

Nhưng tên Trương Khải này thật quá không bình thường, lại có thể kiềm chế thiên phú của mình như vậy.

Đối với một chiến đấu thiên phú hình Ngự Thú sư mà nói, không có thiên phú gia tăng, lực chiến đấu của sủng thú sẽ tương đương giảm bớt một nửa.

“Rống!”

Dạ Hành Gấu Mèo hiển nhiên đã chơi chán, nhắm mắt tận hưởng, từ từ mở ra, ánh sáng ban đầu trên sàn đấu bị màu đen

bao phủ, và hình ảnh Dạ Hành Gấu Mèo cũng từ từ biến mất.

U Cốt Cự Hồ ngay lập tức tiến vào trạng thái phòng ngự, nó là vong linh sinh vật, đêm tối đối với nó chẳng ảnh hưởng gì cả.

Quả thực, khi Dạ Hành Gấu Mèo xuất hiện từ trong màn đêm, U Cốt Cự Hồ liền phản ứng lại, vung móng vuốt muốn phản kích nhưng đã chậm, Dạ Hành Gấu Mèo đã nhanh chóng di chuyển tới sau lưng U Cốt Cự Hồ, cú đâm mạnh mẽ ập đến, khiến U Cốt Cự Hồ tan nát thành mảnh vụn.

“U Cốt Cự Hồ mất năng lực chiến đấu, Trương Khải thắng!”

Mạc Quan đại sư nhìn Trương Khải nhẹ nhõm và Lục Viễn có vẻ khó chịu, tuyên bố kết quả trận đấu.

Lục Viễn có cường hóa thiên phú không tệ, rõ ràng là một thiên phú chiến đấu tốt nhất, nhưng lại gặp Trương Khải, thật khó chịu.

Tuy nhiên, tâm trạng của Lục Viễn cũng không quá bi quan, nếu không tỉ mỉ quan sát một chút, hẳn sẽ phát hiện Trương Khải có thiên phú này cũng không thể duy trì lâu dài.

Dù vậy, thiên phú của Trương Khải vẫn là điều phi thường.

Chỉ cần được bồi dưỡng tốt, chắc chắn sẽ thành nhân tài.

“Ta đã nhường rồi.”

Mặc dù nhẹ nhàng thắng lợi, nhưng Trương Khải không có chút phần khởi nào.

Lục Viễn không yếu, nhưng so với Bạch Khải và Hạ Hiên thì vẫn còn kém, mục tiêu của hắn không phải là Lục Viễn.

Nhìn thấy tâm trạng của Trương Khải, Lục Viễn càng thêm khó chịu, nói: “Ta thừa nhận ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng để thắng Bạch Khải thì ngươi còn kém xa.”

Lời này không phải Lục Viễn bịa đặt, mặc dù hắn chưa chính thức chiến đấu với Bạch Khải, nhưng từ cuộc chiến giữa Bạch Khải và Hào Lục thì hắn nhận thấy Dạ Hành Gấu Mèo không thể nào mạnh như cái xác khô Bạch Khải.

Ít nhất hắn không cảm thấy Dạ Hành Gấu Mèo có thể đánh lên Alpha được.

Nghe Lục Viễn nói, Trương Khải ngay lập tức dừng bước, như thể cảm nhận được điều gì, quay đầu nhìn Bạch Khải mới ra từ phòng nghỉ, trong mắt tràn ngập sự địch ý.

“Ngạch, vừa mới xảy ra chuyện gì vậy?”

Bạch Khải mặt ngơ ngác, nhìn Trương Khải, hơi nghi hoặc gãi đầu.

Chương 90 - Ngự kiểm phi hành

Chương 90: Ngự kiểm phi hành

Vòng thi đấu đầu tiên diễn ra rất nhanh chóng, không lâu sau đã kết thúc.

Vương Quân gặp Hạ Hiên.

Theo lý mà nói, trong loại hình đấu trường chật hẹp này, Hạ Hiên với cơ giáp khổng lồ sẽ gặp bất lợi, hơn nữa đây là thành phố Linh Tê, Hạ Hiên còn là đội khách, xung quanh hầu hết mọi người đều ủng hộ Vương Quân.

Đương nhiên, phần lớn đều là nam giới.

Tuy nhiên, Hạ Hiên dường như đã chuẩn bị từ trước, lớp giáp bên ngoài của cơ giáp Bạo Long Thú dày hơn trước, không chỉ có rất nhiều vũ khí bên ngoài, mà còn không có điểm nào bị lộ ra ở bên ngoài.

Khi đối diện với cơ giáp Bạo Long Thú có phần phòng ngự quá mức, Vương Quân Lục Nhãn Linh Hầu gần như không thể phát huy hết ưu thế của mình, mà ngược lại lại bị cơ giáp Bạo Long Thú với những đòn tấn công thông thường ép phải thua.

Bạch Khải ước tính, Hạ Hiên trong vòng ba mươi giây vừa rồi đã tiêu tốn đạn dược lên đến hơn mười vạn đồng liên bang.

Có tiền thì cứ tiêu xài thôi.

“Đây cũng là một kiểu chứng thực chân lý “một sức mạnh có thể phá vỡ vạn pháp”.”

Vương Quân Lục Nhãn Linh Hầu có sức quan sát và phản xạ tuyệt vời, nhưng không có lực tấn công tương ứng, gặp đối thủ bình thường còn dễ, nhưng khi gặp Hạ Hiên với sự phòng ngự rõ ràng vượt trội như vậy, hẳn chỉ có thể luống cuống.

“Xem ra, có thể tạm thời chậm lại việc phát triển cộc người thép, vẫn nên chú trọng phát triển lực tấn công của Alpha, nếu không sau này sẽ không dễ dàng.”

Alpha là một loại tốc độ biến dị, lực tấn công hiện tại có thể, nhưng không thể đảm bảo rằng sau này sẽ không gặp phải

những đối thủ mạnh về phòng ngự, nếu không thể tìm ra được phương pháp tấn công thích hợp, khả năng Alpha cũng sẽ phải chịu sự đối xử như hôm nay của Lục Nhãn Linh Hầu.

Khi thấy Bạch Khải trầm tư như thế, Hàn Vi và những người khác lại tỏ ra khinh thường.

Ngay cả mấy con vật hình lục lượng ở Hào Lục đạo quán cũng không phải là đối thủ của Alpha, mà gã lại lo lắng Alpha không đủ lực tấn công?

Vậy bọn ta thì tính là gì, phé vật?

“Hạ Hiên đã tiến cấp, vòng thi đầu tiên đã chính thức kết thúc, mời các thí sinh của vòng tiếp theo dành thời gian nghỉ ngơi.”

Mạc Quan tuyên bố kết quả thi đấu, danh sách thí sinh cho vòng hai xuất hiện trên màn hình lớn.

“Bạch Khải, Hạ Hiên, Hàn Vi... Chỉ có ba người từ thành phố Cổ Túc vào top 10 sao?”

Nhìn thấy ba cái tên cô đơn trên màn hình, tâm trạng của Tần hội trưởng và Thôi Minh lập tức sa sút.

“Đám trẻ này, kinh nghiệm chiến đấu lại kém như vậy, có vẻ cần phải thương lượng với thị trường về việc hoãn lại một khóa học.”

Tần hội trưởng sắc mặt u ám, âm thầm tính toán một phương án làm việc và nghỉ ngơi hoàn toàn mới.

“Không được, trước hết phải để Bạch Khải đem trạng nguyên mang về.”

Nghĩ đến đây, Tần hội trưởng lập tức thuận di biến mất tại chỗ.

Lúc này, Bạch Khải đang nghiêm túc vượt ve viên Rubik của mình, bên cạnh là cuốn từ điển phù văn dày cộp.

Hắn đã chơi trò Rubik đến thập giai, trên đó xuất hiện những phù văn không chỉ gia tăng số lượng mà độ phức tạp cũng tăng lên, Bạch Khải cần chăm chỉ để nâng cao kiến thức dự trữ của mình.

“Đến lúc nào rồi, ngươi còn có thời gian chơi Rubik?”

Tần hội trưởng tức giận không nơi phát tiết, quát mắng Bạch Khải.

Tần lão đầu này đến đây có phải để thân thiết không? Vừa rồi chẳng phải vẫn tốt sao?

Bạch Khải vô tội đặt Rubik xuống, nói: “Ta không phải đang bổ sung kiến thức phù văn à, để hoàn thành nhiệm vụ của ngươi sao?”

Tần hội trưởng dừng lại, nói: “Việc phù văn thì tạm để đó, ngươi nghe cho rõ, trận đấu tiếp theo không được thua, hơn nữa phải thắng thật đẹp, hiểu chưa?”

“Nếu không đạt được trạng nguyên, ngươi hiểu rồi chứ.”

“Rõ, rõ rồi!”

Với dạng cấp trên như Tần lão đầu, sẽ không cùng Thôi Minh đánh cược gì đó nữa sao?

Cá cược nhỏ thì dễ chịu, cá cược lớn thì tổn hại thân thể, Tần lão đầu đã lớn tuổi, làm sao không hiểu cái lý này.

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, thắng một trận đã khó, còn phải thắng đẹp, Tần lão đầu không phải đang ép hắn phải tạo dáng à.

Giữ thái độ bình thường như ta, cũng chẳng thể làm được chuyện này.

Thấy Bạch Khải có vẻ bất đắc dĩ, ánh mắt Tần lão đầu sáng lên, nói: “Đúng rồi, ta nghe nói ngươi đã ký hợp đồng đại ngôn với gia đình Tinh Linh?”

“Không sai, có vấn đề gì không?”

“Không có vấn đề, lịch luyện nghề nghiệp khảo hạch trạng nguyên đều sẽ nhận được tương tự mời, năm nay hai thành phố liên kiểm tra chắc chắn sẽ mời người nhiều hơn, nếu trạng nguyên bị người khác cướp đi, thì ngươi phí đại ngôn e là...”

Ngay lập tức, trong mắt Bạch Khải ánh lửa bùng lên, nói:

“Yên tâm hội trưởng, trạng nguyên nhất định thuộc về thành phố Cổ Túc chúng ta!”

Cướp tiền nhỏ của ta thì chỉ có chết!

...

Tại sân thi đấu Tiểu Linh Sơn.

Vòng thi thứ hai, các thí sinh còn chưa ra trận, nhưng trên sân đã đông kín người xem, bàn tán về hai cái tên sắp đối đầu trên màn hình.

Bạch Khải vs Trương Khải.

“Ai, các người nói trận này ai thắng ai thua đây?”

“Còn cần nói sao, đương nhiên là Trương Khải rồi.”

“Trương Khải sở hữu thiên phú im lặng, lại thêm sở hữu Dạ Hành Gấu Mèo thuộc tính tâm linh, không phải dễ dàng đánh Bạch Khải sao?”

“Nói có lý, hơn nữa nghe nói Trương Khải hình như đã lên nhị giai, hai đánh một, không phải chiến thắng dễ dàng.”

“Người đang coi thường ai đấy? Cần hai đánh một sao?”

“Như kiểu cũng thế, ôi, Trương Khải ra trận rồi.”

Giữa một đám ánh mắt mong chờ, Trương Khải chậm rãi tiến vào đấu trường, ngược lại còn Bạch Khải chậm chạp chưa xuất hiện.

“Cái này chắc không phải biết thua, nên trực tiếp bỏ chạy chứ?”

Trong phòng thi thành phố Linh Tê vang lên tiếng chế nhạo, khiến xung quanh đồng ý, nhưng có người phản đối.

“Hắn không phải đâu, Bạch Khải cũng đã trải qua hai vòng thi đầu tiên, mà lại ta nghe bạn bè từ thành phố Cổ Túc nói Bạch Khải rất mạnh.”

“Bạn bè? Nam hay nữ?”

“Nữ.”

“Anh trai, xin nhận em một bái!”

...

“Cao Trình, có thấy Bạch Khải không?”

Mạc Quan thúc giục ba lần, mà Bạch Khải vẫn chưa xuất hiện, Lục Viễn không nhìn được cảm thấy sốt ruột.

Bây giờ Bạch Khải được xem là hy vọng cuối cùng của thành phố Cổ Túc, nếu hắn không ra chiến thì sau này cũng đừng mong có mặt mũi đi ra ngoài.

“Tôi mới đi xem phòng nghỉ rồi, không thấy hắn, có lẽ đang luyện tập ở đâu đó.”

Cao Trình cũng có phần sốt ruột, nói: “Tôi lại đi tìm xem, hy vọng có thể đuổi kịp.”

“Không cần, ta đã thấy hắn rồi.”

Hàn Vi khẽ nhấp nháy mắt, chỉ về phía Trương Khải đối diện, Cao Trình và những người khác cũng theo hướng ngón tay của Hàn Vi nhìn lại.

Trên sân thi đấu, Bạch Khải mặc giáp Bạch Cốt, hai tay thả lỏng ra sau, chân đạp lên trường kiếm bạch cốt, thu hút ánh nhìn của mọi người.

“Ôi, cái này chắc chắn là ngự kiếm phi hành trong truyền thuyết?!”

“Cám ơn đại lão, xin hỏi đại lão khi nào khai sơn thu đồ?”

“Hơn nữa đại lão nuôi con vật không phải Băng Ảnh kiếm thì sao, sao lại thành cái kiếm này?”

“Ngươi có mù không, đây chính là Băng Ảnh kiếm thị biến mà, nhìn kia, kiểu như biến thành ghế nằm rồi.”

“23333...”

Nhìn thấy Bạch Khải ngự kiếm phi hành rồi lại thản nhiên ngồi trên ghế nằm bằng bạch cốt, cho dù là người đã giữ chức giám khảo nhiều năm như Mạc Quan cũng không nhịn được cười.

“Lão Tàn, ngươi từ đâu tìm được nhân tài kiểu này vậy?”

Mắt Tàn hội trường co giật, thật không biết nên đánh giá Bạch Khải lần này thế nào cho đúng.

Để ngươi có thể thể hiện tài năng tốt, không phải để ngươi khoe khoang tốt!

Chương 91 - Sẽ uy hiếp không tầm thường?

Chương 91: Sẽ uy hiếp không tầm thường?

Nhìn người đang thư thả nằm trên ghế, nhắm mắt dưỡng thần, Bạch Khải, Trương Khải bỗng xuất hiện sự nghi ngờ, hỏi: “Người đang khiêu khích ta đây à?”

Bạch Khải nghe vậy từ từ mở mắt ra, đứng lên và nói: “Người hiểu nhầm rồi, ta vừa rồi chỉ là có chút choáng váng do phi kiếm thôi...”

Để tránh tình trạng “trạng nguyên hoa rơi vào nhà khác”, Bạch Khải đã cố ý tạo ra một cảnh giống như vậy với suy nghĩ khác người, và quả thực, hiệu quả cũng như đã dự tính, phong cách trở nên rối rắm.

Chỉ có điều, Bạch Khải lại không tính tới việc hấn lại sợ độ cao!

May thay, Alpha đã kịp thời phản ứng, sau khi hạ xuống đã biến thành một chiếc ghế ngả để hấn ngồi thoải mái, nếu không lần này hấn đã muốn ngã lăn ra rồi.

Thế nhưng, nhìn vẻ mặt của Trương Khải, có vẻ hấn ta cũng không tin vào lời giải thích của hấn.

“Hai vị tuyển thủ đã chuẩn bị xong chưa? Tranh tài bắt đầu!”

Vừa dứt lời, trước mặt Trương Khải sáng lên hai đạo phù văn, Dạ Hành Gấu Mèo và một đầu Viên Hầu Vong Hồn to lớn cùng nhau xuất hiện.

Lại là một đầu cấp thấp lãnh chúa!

“Ta biết rõ người cũng là nhị giai Ngự Thú Sư, đem một đầu sủng thú còn lại triệu hồi ra đi.”

Nghe vậy, Bạch Khải nhẹ gật đầu, để Alpha trở lại trạng thái bình thường, sau đó hấn triển khai phù trận, một con cự lang hai đầu lập tức xuất hiện trên trận đấu.

Một con có hình dáng ngốc nghếch như Husky, con còn lại lại là một con sói máy móc đầy uy phong.

“Ngạch, Cao Trình, ta nhớ rằng sủng thú thứ hai của Bạch Khải là Cự Địa Băng Lang mà?”

Hàn Vi nhìn hình dạng kỳ quái của hai máy sói trước mặt, hơi nghi hoặc.

“Hắn là đúng rồi.”

Cao Trình cũng hơi ngờ vực, trước đây anh cũng đã thấy Husky, mặc dù bị cải tạo rõ ràng, nhưng vẫn có vẻ giống một con sói.

Chẳng lẽ mấy hôm nay lại tiến hóa rồi?

“Gia hỏa này lại đang giở trò gì?”

Trương Khải nhìn hai đầu Husky trước mặt, không khỏi nhíu mày.

Hai đầu lãnh chúa mà hắn chưa từng nghe thấy, nhưng một con là máy móc, một con là sinh vật, hắn lần đầu gặp phải.

“Hừ! Rùm beng!”

Trương Khải hừ lạnh một tiếng, càng khinh thường Bạch Khải hơn, âm thầm kích hoạt thiên phú, lập tức bao phủ Bạch Khải, đồng thời Tử Địa Bạo Viên nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể Trương Khải, biến thành một bộ giáp đen và một cây trường côn.

“Nha, lại còn là một con sủng thú nắm giữ phụ thể kỹ năng nữa, Thôi Minh người đã tốn không ít công sức đấy.”

Thấy con sủng thú thứ hai của Trương Khải, Mạc Quan không khỏi khen ngợi.

Ngự Thú Sư và sủng thú có thể dung hợp qua hai phương pháp, một là Ngự Thú Sư có thiên phú dung hợp, và loại thứ hai là sủng thú nắm giữ kỹ năng phụ thể.

Chỉ có điều, xác suất xuất hiện phụ thể kỹ năng thấp hơn nhiều so với thiên phú dung hợp, việc gặp được còn khó khăn hơn.

Thiên phú lặng im cộng thêm kỹ năng phụ thể của sủng thú, lại cộng thêm khả năng công kích bằng niệm lực và tấn công lên Dạ Hành Gấu Mèo, bộ phối hợp này thật không thể xem thường.

Thôi Minh rõ ràng rất thích thú khi nghe Mạc Quan tán dương, nói: “Mạc đại sư, ngài quá khen rồi, Bạch Khải chỉ là đặc biệt bồi dưỡng thành viên thôi, không phải Trương Khải có thể so sánh.”

Lên mâm, người tiếp lấy lên mâm.

Tần hội trưởng tức tối quay đầu sang chỗ khác, căn bản không muốn nói thêm.

Trên lôi đài.

Bạch Khải nhìn Trương Khải uy phong lẫm lẫm không khỏi cảm thấy ghen tị.

Dù Alpha cũng có thể hóa thành giáp cho hắn, nhưng đó chỉ là thay đổi hình dạng đơn thuần, hoàn toàn không giống như Trương Khải có thể nhận được sự gia tăng thuộc tính.

Nếu hắn thật sự mặc Alpha lên để đấu, thì thật sự không tính toán được nữa.

“Dạ Hành Gấu Mèo, Tử Địa Bạo Viên, sử dụng uy hiếp!”

Trương Khải cùng Dạ Hành Gấu Mèo đồng thời phát động uy hiếp, một nguồn khí thể mạnh mẽ lập tức bùng lên, đẩy bay Alpha và Husky, thậm chí cả những người xem xung quanh cũng cảm nhận được áp lực.

Hai đầu lĩnh chúa áp chế hai đầu tinh anh, Trương Khải hoàn toàn không thể nghĩ ra lý do mình lại thua!

“Không chỉ là uy hiếp, ta cũng có!”

“Alpha, sử dụng uy hiếp!”

Sau khi ngâm xong Tâm Linh Chi Tuyên, Bạch Khải ngoài ý muốn phát hiện Alpha đã sớm thức tỉnh được uy hiếp.

Ken két ken két.

(Tốt, lão đại!)

Một cỗ khí thể lạnh giá từ cơ thể Alpha phát ra mạnh mẽ, đối diện với Dạ Hành Gấu Mèo cùng Tử Địa Bạo Viên, khí thể va chạm như không khí, phát ra tiếng “Phanh”.

Toàn bộ lôi đài nghiêm nhiên bị hai cỗ khí thể mạnh mẽ bao trùm, nhưng chỉ duy trì một cái chớp mắt, khí thể của Alpha

đã bị áp chế trở lại.

Alpha dù sao cũng mới chỉ nắm giữ, lại phải đấu một chọi hai, Bạch Khải vốn không có ý định để Alpha có thể đánh bại hai đầu lĩnh chúa.

Chỉ cần ngăn cản được thôi, kế hoạch của hắn coi như đã hoàn thành một nửa!

Ngao ô...

Theo tiếng sói tru vang lên, một cỗ tinh thần ba động mãnh liệt lan vào tâm trí Trương Khải, hắn và Tử Địa Bạo Viên liền bị yếu đi, suýt nữa đã muốn giải trừ trạng thái phụ thể.

Một bên, Dạ Hành Gấu Mèo cũng bị ảnh hưởng tương tự, bản năng chuyên mục tiêu uy hiếp sang Husky.

A ô a ô!

(Không xong, chạy mau!)

Husky thấy thế lập tức né ra, mặc cho Dạ Hành Gấu Mèo đuổi bắt như thế nào, đều không thể khóa chặt vị trí của Husky.

Không phải hắn không muốn, mà là Husky này thực sự quá phiền phức!

Linh hồn thì thâm, đáng sợ như vậy!

“Cực Địa Băng Lang sao lại có kỹ năng tinh thần hệ?!”

Thấy vậy, Trương Khải lập tức bỏ qua việc áp chế uy hiếp Bạch Khải, co lại phạm vi, tiếng Beita gầm thét lúc này mới yếu đi phần nào.

“Đã như vậy, ta liền đường đường chính chính đánh bại ngươi!”

Trương Khải cầm trường côn trong tay, lập tức tiến gần tới Alpha, còn Dạ Hành Gấu Mèo thì lặng lẽ ẩn nấp, chờ đợi trong bóng tối.

“Chơi đánh lén? Ngươi nhằm đối thủ rồi.”

Nhìn thấy Dạ Hành Gấu Mèo chuẩn bị đánh lén, Bạch Khải không khỏi cười thâm.

“Shuke, Beita, giao cho các ngươi con Gấu Mèo kia, ừ, nhẹ tay một chút nhé.”

“Còn bên này... Alpha, làm hấn!”

Ken kết ken kết.

(Tốt, chủ nhân.)

Alpha giờ hai cánh tay lên, biến chúng thành những cánh tay xương vươn ra chớp lấy Trương Khải, trong khi Trương Khải không chút e sợ, trường côn trong tay hấn múa lên, hóa ra tốc độ của Alpha không nhanh bằng hấn.

“Rốt cuộc là lãnh chúa cấp sinh vật, thuộc tính cơ bản thật không giống.”

Nhìn hình dáng và cách đánh có phần tương tự một vị hầu tử trong một câu chuyện nào đó, Bạch Khải thực sự mong muốn được thấy hiệu quả khi Alpha một lần nữa tiến hóa, nhưng rất nhanh hấn đã chuyển sự chú ý về phía lôi đài.

“Tử Địa Bạo Viên, Tích Địa!”

Rống!

Theo tiếng gầm tức tối, cây trường côn màu đen trong tay Trương Khải lập tức tăng vọt, trong khoảnh khắc hấn vung lên, nhắm vào đỉnh đầu của Alpha.

Bởi vì Tử Địa Bạo Viên là sinh vật vong linh, việc sử dụng kỹ năng phụ thể lâu sẽ gây tổn thương đến cơ thể Trương Khải, nên khi thấy không thể khống chế được hấn đã quyết định dùng hết sức mạnh nhất.

“Tích địa, ta còn có khai thiên đây.”

Bạch Khải bung tay, cơ thể Alpha lập tức vặn vẹo, từng cây bạch cốt kéo dài ra, quấn quanh người Alpha, thân hình vốn mỏng mảnh tức thì trở nên tráng kiện hơn.

Alpha - hình thái chiến sĩ!

Chương 92 - Nhanh đến nhà của Tinh Linh!

Chương 92: Nhanh đến nhà của Tinh Linh!

Oanh!

Màu đen cự côn va vào sáu chuỗi cốt nhận, khiến mặt đất dưới chân Alpha lập tức nứt ra.

Tử Địa Bạo Viên mặc dù thuộc hệ vong hồn, nhưng sau khi phụ thể, nó có thể cung cấp một lực lượng giải phẫu không tầm thường. Dù đối mặt với sức mạnh hình sủng thú, Trương Khải cũng không có chút hề hấn nào.

Chỉ có điều, điều khiến Trương Khải bất ngờ là Alpha sau một chút lắc lư đã lập tức ổn định lại thân thể, thậm chí nó còn mạnh mẽ húc bay màu đen cự côn ra ngoài.

“Cái kỹ năng vừa rồi là khung xương cứng lại sao?”

“Làm sao có thể, khung xương cứng chỉ tăng cường độ, cái đó là chất xương tăng sinh rồi!”

“Vậy, về nhà có nên ngâm cái xác khô của ta trong sữa không nhỉ?”

“Một đám newbie, đó là kỹ năng cao cấp của hài cốt hệ, hài cốt điều khiển.”

“Kỹ năng cao cấp? 23333...”

Bị húc bay ra, Trương Khải hiển nhiên không nghĩ tới Alpha lại còn có chiêu này. Tuy nhiên, hấn nhanh chóng quyết định, bỏ qua ý định kết thúc chiến đấu bằng đại chiêu, lần nữa thu nhỏ côn thành kích thước bình thường, muốn dây dưa kéo lại Alpha.

Chẳng qua, trong khi Trương Khải trông có vẻ hơi chán nản, hình thái của Alpha lại tiếp tục biến hóa.

Nguyên bản các vị trí cơ thể xương cốt chất ngát giờ đây biến mất, thay vào đó, hai cái đầu lâu xuất hiện ở bả vai cùng với bốn cái cánh tay ở dưới.

Alpha - hình thái ba đầu sáu tay!

“Hài cốt hệ, còn có thể biến hóa như vậy?!”

“Không được, chờ ta về, dù phải đập nồi bán sắt cũng phải đi làm cái kỹ năng hài cốt điều khiển!”

Nhìn thấy điều này, Lục Viễn cùng những người khác trong sân đấu đều cảm nhận được một cánh cửa thế giới mới vừa mở ra.

“Alpha, làm hấn!”

Thấy Alpha thành công hoán đổi giữa những hình thái, Bạch Khải hài lòng gật đầu, chỉ tay về phía Trương Khải. Alpha như một mũi tên gào thét lao ra, trực diện đối đầu.

Đối mặt với sáu chuỗi cốt nhận nhanh chóng công kích, Trương Khải dĩ nhiên cũng hơi không chịu nổi, nhưng vẫn không có ý định buông tha. Hấn chỉ thỉnh thoảng liếc nhìn về phía đã dần dần bao phủ toàn bộ lôi đài, nơi có Dạ Hành Gấu Mèo, mới chính là con thú chủ của hấn!

Quả nhiên, ngay lúc Alpha dồn Trương Khải cho đến đường cùng, những viên niệm lực vô hình từ trong bóng tối bay ra, lặng lẽ hướng về các vị trí của Alpha.

Alpha lúc này phản ứng lại, Âm Ảnh chi lực bám vào trên khung xương, phân ra hai cánh tay để ngăn cản những viên niệm lực cầu này.

Còn Trương Khải nhân cơ hội này, tăng cường thể công, ép Alpha phải ứng phó toàn lực. Một con Gấu mèo to lớn lặng lẽ xuất hiện phía sau Alpha, nhưng vì bị Âm Ảnh che phủ, bên ngoài cơ bản không nhìn thấy mảnh khoe này.

Thắng!

Nhìn thấy Alpha không có chút phản ứng nào, Dạ Hành Gấu Mèo lập tức muốn chui ra khỏi bóng tối. Đúng lúc này, một cái đầu chó khổng lồ đột ngột xuất hiện trước mặt nó.

Gâu Gâu!

(Người có đang chơi trò bịt mắt trốn tìm không?)

Husky với ánh mắt xanh lam tò mò đánh giá Dạ Hành Gấu Mèo mới từ trong bóng tối lộ đầu ra, và nó còn đụng phải Dạ

Hành Gấu Mèo, khiến con thú này giật mình lùi lại.

Trùng hợp, chắc chắn chỉ là trùng hợp thôi!

Dạ Hành Gấu Mèo nhìn thấy Âm Ảnh ở bên ngoài đang khắp nơi thu hút Husky, lại một lần nữa lấy lại bình tĩnh, định đánh lén Alpha từ một chỗ khác.

Chỉ có điều, ngay khi nó ló đầu ra, Husky lại xuất hiện trước mặt nó, thậm chí còn làm mất quý, khiến Dạ Hành Gấu Mèo sợ hãi lùi vào bóng tối lần nữa.

“Đầu tiên là cái xác khô, giờ lại đến con chó kia, sủng thú của người này rốt cuộc là chuyện gì vậy?!”

Nhìn thấy Dạ Hành Gấu Mèo - một sinh vật cấp lãnh chúa lại bị một con Tinh Anh cấp Cực Địa Băng Lang dọa cho chạy tán loạn như chuột đất, Trương Khải cảm thấy mình sắp nổ tung.

“Dạ Hành Gấu Mèo, trực tiếp đánh nổ cái đầu Cực Địa Băng Lang kia!”

Trương Khải bỏ qua kế hoạch đánh lén, trực tiếp ra lệnh cho Dạ Hành Gấu Mèo giải quyết Husky.

Rống!

Dạ Hành Gấu Mèo nhận lệnh, lập tức từ trong bóng tối chui ra, thân thể lần nữa to lớn, bất ngờ một trảo chụp về phía Husky.

A ô?

(Người có chắc muốn đứng đó không?)

Nhìn thấy cái cự trảo sắp chạm tới, Husky vẫn hết sức bình tĩnh, mắt đỏ lóe sáng, Dạ Hành Gấu Mèo dưới chân đột nhiên nổ tung, khiến nó bay ra xa.

Nhưng mà chuyện chưa dừng lại, khi Dạ Hành Gấu Mèo định dùng niệm lực trên không trung giữ vững thân hình để phản kích, một loạt tiếng quỷ khóc sói gào đột ngột vang lên trong tâm linh, sau đó, từ trên thân nó bỗng tuôn ra một đám mây móc bọ chết, khiến Dạ Hành Gấu Mèo choáng váng, rơi xuống đất lần nữa.

Tiếp theo là hàng loạt vụ nổ liên tiếp, dù Dạ Hành Gấu Mèo ở đâu, đều sẽ phát sinh nổ tung. Khi một lần nổ cuối cùng kết

thúc, Dạ Hành Gấu Mèo đã hai mắt hoa lên, hoàn toàn mất đi khả năng chiến đấu.

“Bạo phá tỉ lệ chính xác 89%, hữu hiệu tổn thương 60%, còn có thể tăng lên.”

Sau khi xử lý xong Dạ Hành Gấu Mèo, Shuke vốn im lặng bây giờ mới lên tiếng, đơn giản tổng kết hiệu suất của cuộc chiến này. Trong mắt nó, toàn bộ lời đài gần như được lắp đặt với các bạo phá phù văn cơ giới.

“Quả nhiên, để Shuke phụ trách không chế bạo phá chi lực là quyết định đúng đắn nhất của ta.”

Nhìn thấy Shuke điều khiển bạo phá chính xác như vậy, Bạch Khải gật đầu hài lòng.

Vậy thì cũng không cần lo ngại bị đám Beita kia cho nổ tung.

Bên kia, vì Dạ Hành Gấu Mèo bị Husky kiêu chiến thuật lạ đánh bại, Trương Khải không khỏi bị phân tâm, Alpha dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này. Trong mắt hắc mang lóe lên, một đoá hoa sen Âm Ảnh lập tức trôi lên từ mặt đất, trực tiếp đâm rách phòng ngự Tử Địa Bạo Viên, vững vàng đâm vào trước mặt Trương Khải.

Nhìn thấy Bạch Khải mặt lác giải quyết Trương Khải - một hạt giống tuyển thủ thành phố Linh Tế, Mạc Quan cũng không khỏi bất ngờ.

Với ánh mắt của hắn, tự nhiên nhìn ra rằng, không chỉ cái Cực Địa Băng Lang kỳ quái đó, mà Alpha trong trận chiến với Trương Khải rõ ràng không tốn sức mấy. Ít nhất, nó vẫn chưa sử dụng đến năng lực hệ Băng và những phù văn quái lạ kia.

“Bạch Khải vs Trương Khải, Bạch Khải thắng, tiến vào vòng tiếp theo!”

Nghe Mạc Quan tuyên bố kết quả, cả sân thi đấu rồi rít bàn tán.

Như vậy, hạt giống tuyển thủ trường cấp 3 Thiên Huyền năm nay, cử đi liên bang thập đại viện trường học, lại bị đánh bại một cách dễ dàng.

Hơn nữa, gia hỏa này có vẻ hoàn toàn không phải chiến đấu chuyên nghiệp?

Nghe nói là chuyên về võ thuật sao?

Điều này khiến cho bọn họ - những chiến binh chuyên nghiệp không biết phải chịu đựng ra sao nữa!

“Đúng rồi, ta vừa mới nghĩ, Bạch Khải có lẽ đã mua cái xác khô này ở nhà của Tinh Linh, gần đồi Vong Linh ở thành phố Cổ Túc, có phải loại giống này thường tốt hơn không?”

“Khả năng đấy!”

“Nhà của Tinh Linh, ta làm sao nhớ bọn họ chủ yếu nuôi Cực Địa Băng Lang nhỉ? Hình như đầu sủng thú khác của Bạch Khải cũng là Cực Địa Băng Lang?”

“Đi đi đi, nhanh đến nhà của Tinh Linh!”

Chương 93 - Lần này thật sự muốn phát tài

Chương 93: Lần này thật sự muốn phát tài

“Như vậy chắc cũng coi như đã hoàn thành nhiệm vụ hội trưởng rồi.”

Nghe mọi người xung quanh bàn tán về nội dung, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Trương Khải, người mạnh nhất thành phố Linh Tê đã bị hạ gục, lần này cuộc thi trạng nguyên chắc chắn sẽ suôn sẻ, phần thưởng cũng sẽ ổn thôi.

Sách, lại có thể thoải mái mua sắm.

Bạch Khải vừa trở về chỗ ngồi của tuyển thủ, còn chưa kịp mở miệng, thì Cao Trình và Lục Viễn đã xông tới, ánh mắt đầy oán trách.

“Người không phải nói rằng Alpha cải tạo là trường hợp đặc biệt sao? Vậy người giải thích thế nào về Cực Địa Băng Lang bên kia?!”

Thấy ánh mắt như muốn giết người của Cao Trình, Bạch Khải chỉ biết ngượng ngùng cười, nói: “Đó là ngoài ý muốn, chỉ là ngoài ý muốn mà thôi.”

Đừng nhìn bộ phận máy móc và sinh vật của Husky hiện đang hòa hợp đến rồi rắm, nhưng tất cả đều nhờ vào tiến hóa một chút của trứng, Bạch Khải không muốn nói điều này với người khác, mà ngay cả bản thân hắn cũng không muốn làm một con thú như vậy.

Quá tốn thời gian, quan trọng hơn là quá tốn tiền.

Đừng nghĩ rằng Shuke đã bỏ ra một ngày để mở rộng nửa cơ giáp, mà giờ mới có được hình dáng của Husky hai đầu sói.

Máy móc đầu mà Shuke thiết kế chỉ là một sự sắp xếp tạm thời, sau này hắn còn có một hệ thống cải tạo khác.

Dù sao, sau khi thấy quá trình cải tạo mà Shuke đã lên kế hoạch, Bạch Khải cũng không muốn thảo luận về vấn đề liên

quan với Shuke.

Việc thảo luận với một trí não có ý thức như vậy thực sự là tự chuốc lấy nhục nhã.

“Mấy móc đầu là ngoài ý muốn, còn người và Trình ca trong trận đối đầu dùng phù văn thì sao? Không phải ngoài ý muốn à?”

Lục Viễn nhìn Bạch Khải từ trên xuống dưới, như thể muốn biết trong đầu Bạch Khải còn cất giấu điều gì kỳ lạ.

“Ừm, mấy cái đó ta sẽ nghiên cứu thêm rồi nói.”

Lần này Bạch Khải cũng không phủ nhận, thì điện thoại di động của hắn bất ngờ vang lên, khiến hắn vội vàng tránh khỏi sự chú ý của Lục Viễn mà quay lại phòng nghỉ.

“Gia Cát Thần?”

Bạch Khải trong lòng bắt đầu có một số dự cảm.

“Có việc gì không?”

“Còn nói nhảm, không có việc gì thì ta tìm người làm gì.”

Quả nhiên, thương nhân đều lãnh đạm như vậy, nhiều năm giao tình nói không cần là không cần rồi.

“Ta vừa thấy người thi đấu, cha ta bảo ta lập tức tìm người để sửa chữa hợp đồng, bản thảo điện tử ta đã gửi tới, người xem thử nhé.”

“Sửa chữa hợp đồng? Chẳng lẽ vừa rồi thi đấu đã quá kịch tính rồi sao?”

Bạch Khải mở bản hợp đồng mà Gia Cát Thần gửi đến, cẩn thận xem qua, và cảm thấy yên lòng.

Nội dung trong hợp đồng không hề thay đổi, chỉ là phân sủng thú và chia thành được sửa đổi một chút.

Ban đầu chỉ có sủng thú hệ hài cốt, giờ thêm vào Cực Địa Băng Lang, sau đó chia thành nhiều phần hơn.

“Ban đầu cha ta dự định cho người thêm hai phần, nhưng gần đây ông ấy định thành lập một đạo quán thuộc về nhà nào đó của Tinh Linh, vì vậy chỉ có thể tạm thời ủy khuất người.”

“Đạo quán?”

Bạch Khải âm thầm khen ngợi Gia Cát Thần lão ba một cái.

Nhà Tinh Linh phụ trách bán hàng, đạo quán phụ trách huấn luyện, còn hắn phụ trách tuyên truyền, rõ ràng là muốn thành lập một chuỗi sản nghiệp.

“Không có vấn đề gì, quyết định như vậy đi, về sau chúng ta sẽ ký hợp đồng!”

Nghĩ đến việc mình có thể kiếm lợi trong chuỗi sản nghiệp này, ánh mắt Bạch Khải lập tức sáng bừng lên, không chút do dự đồng ý với Gia Cát Thần.

Lần này thực sự muốn phát tài rồi!

“Được, chờ người về thành phố Cổ Túc, ta sẽ đến đón người, cha ta muốn gặp mặt nói chuyện với người cho rõ.”

Trước đây để Bạch Khải ký kết, thứ nhất là để Gia Cát Thần quen biết Bạch Khải, thứ hai là Gia Cát Tự – cha của Gia Cát Thần cũng không nghĩ rằng Bạch Khải có thể tiến xa như vậy, đơn thuần chỉ là muốn mượn cơ hội này để làm quen với thế hệ con cháu.

Giờ đây, Bạch Khải đánh bại trạng nguyên Trương Khải, thành phố Cổ Túc, người duy nhất có hy vọng vượt qua Bạch Khải là Hạ Hiên, cũng đã thua Bạch Khải, như vậy trạng nguyên gần như đã định.

Hai thành phố liên thi trạng nguyên, đến lúc mở đạo quán sẽ mời vài đại sư đến trấn giữ, nhà Tinh Linh coi như có thể đứng vững chân trong tập đoàn này.

“Tốt, vừa lúc ta cũng lâu lắm không đến thăm bá phụ rồi.”

Bạch Khải lập tức đồng ý, Gia Cát Tự và cha mẹ hắn đều là người quen, nếu không hắn cũng sẽ không kết bạn với Gia Cát Thần, chỉ là Gia Cát Tự bận rộn nên Bạch Khải gần như không gặp.

“Tốt, vậy người cứ bận rộn trước, ta đi chuẩn bị một số đồ.”

Gia Cát Thần cúp điện thoại, còn Bạch Khải thì quay lại sân thi đấu.

“Hiện tại thi đấu đến đâu rồi?”

Bạch Khải nhìn về phía sân thi đấu, bên trong hai tuyến thủ đều không quen biết, chắc chắn là thí sinh từ thành phố Linh Tô.

“Đều là từ thành phố Linh Tô, một người tên là Tôn Linh, một người tên là Cổ Sơn.”

Cao Trình chỉ vào Cổ Sơn, người có ngoại hình giản dị, nói tiếp: “Cổ Sơn là một ngự thú sư có thiên phú không gian, có thể ký kết nhiều sủng thú gấp đôi so với người khác, thực lực cũng rất mạnh.”

Bạch Khải nhìn theo ngón tay Cao Trình, quả nhiên thấy Cổ Sơn đang vây quanh bốn con sủng thú với các chủng tộc và thuộc tính khác nhau.

Thủy Linh Xà, Kim Đồng Miêu, Thủy Pháo Quy và Bạo Viêm Tước.

Sự phối hợp của người này đúng là rất độc đáo...

Nhìn bốn con sủng thú đứng tỏa ra xung quanh Cổ Sơn, Bạch Khải lập tức thấy hứng thú, không thể không nhìn kỹ nhiều lần, rất nhanh phát hiện rằng bốn con sủng thú này có cấp bậc trung bình đều rất thấp.

Không cần phải nói, Cổ Sơn rõ ràng là đã ký kết sớm bốn sủng thú, nên tài nguyên không theo kịp.

Nhưng đánh bại Tôn Linh thì chắc chắn không có vấn đề gì.

Cấp bậc của đối thủ cũng còn rất thấp, lúc này số lượng vẫn là ưu thế rõ ràng hơn.

Tất nhiên, nếu như một ngự thú sư với thiên phú không gian có thể nhận được đầy đủ tài nguyên bồi dưỡng thì trong tương lai sẽ trở nên rất mạnh, dù sao việc có gấp đôi sủng thú không phải là điều đùa giỡn.

Không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi trận đấu này kết thúc, hẳn sẽ có người chú ý đến Cổ Sơn.

Chỉ có điều, có ai là người nhắc nhở Cổ Sơn không nên quá vội vàng ký kết nhiều sủng thú như vậy?

Chẳng bao lâu, trận chiến giữa Cổ Sơn và Tôn Linh đã kết thúc, Cổ Sơn dễ dàng lên cấp, mà Bạch Khải và vài người

cũng không còn tâm trí mà xem nữa, bắt đầu gọi nhau đi ăn trưa.

Bạch Khải lần này cũng không từ chối, mặc dù hắn cảm thấy gần đây sắp phải nhịn đói, nhưng không chịu nổi ánh mắt như muốn giết người của Cao Trình, vẫn là đi theo.

Khi đến nơi, tự nhiên là đi tính tiền.

...

Sau một giờ, mọi người đã ăn uống no nê trở lại sân thi đấu.

Hiện tại là thời gian nghỉ trưa, sân thi đấu có chút thừa thớt, chỉ còn lại vài fan trung thành và phóng viên vẫn đang phấn đấu trên khán đài.

Mười tuyển thủ hấp dẫn nhất hầu như đã thi đấu xong, khán giả phần lớn không còn hứng thú lắm, nên đã chạy đi nghỉ ngơi.

Tuy nhiên, bảng đấu được sắp xếp rất chặt chẽ, nên không lâu sau lại có người quay lại xem.

Dù Trương Khải bị loại sớm có chút đáng tiếc, nhưng trước năm tuyển thủ còn lại cũng không có ai tầm thường, độ thu hút vẫn tương đối cao.

Quả nhiên, trong vòng thi thứ hai, sau khi người cuối cùng lên cấp xuất hiện, Mạc Quan đã công bố thời gian và danh sách cho vòng thi thứ ba.

Còn Bạch Khải khi nhìn thấy danh sách thi đấu vòng thứ ba thì không khỏi sửng sốt.

“Ta không thi sao?”

Chương 94 - Hạ Hiên lại thua rồi

Chương 94: Hạ Hiên lại thua rồi

Nhìn vào màn hình lớn, chỉ thấy tên mình bị đơn độc để ở một bên, trong lòng hắn chỉ thấy đau lòng.

Không thể tham gia trận đấu, vậy có phải có nghĩa là hắn không thể chứng tỏ bản thân không?

Không thể chứng tỏ bản thân, thì những lời nói viển vông cũng chẳng có nhiều giá trị?

Ta muốn báo cáo, ở đây có cái màn đen!

Huấn luyện viên, ta muốn thi đấu!

Thật tiếc, cuộc thi đấu được sắp xếp hoàn toàn theo hệ thống ngẫu nhiên, người bên ngoài không thể can thiệp, nếu không thì Trương Khải và Bạch Khải chắc chắn đã không gặp nhau sớm như vậy.

“Được rồi, chờ xem Hạ Hiên sẽ làm ra thứ gì trong trận đấu này, trong bí cảnh lớn có thể phải dựa vào hắn để xử lý đấy.”

Bạch Khải nhìn vào đối thủ của Hạ Hiên, thật trùng hợp, đó chính là Cổ Sơn mà hắn đã chú ý trước đó.

“Đáng tiếc, Hạ Hiên bên kia cũng không hề sợ bị đánh hội đồng.”

Mặc dù đã hai lần đánh bại Hạ Hiên, nhưng Bạch Khải vẫn khá đánh giá cao thực lực của hắn, nhất là khi đối thủ của hắn dùng chiêu thức tấn công, người bình thường quả thật không thể sánh bằng.

Rất nhanh, thời gian nghỉ ngơi kết thúc, trận đấu giữa Hạ Hiên và Cổ Sơn chính thức bắt đầu.

Nhìn Cổ Sơn có vẻ bình thường trước mặt, tướng mạo không có gì nổi bật, thậm chí cả súng thú cũng rất tầm thường, Hạ Hiên không khỏi lóe lên một tia khinh thường trong mắt, sau đó chuyển hướng ánh mắt về phía khán đài nhìn Bạch Khải.

Vì lời đồn đãi từ cái miệng không biết kiểm soát của gia hỏa nào đó, chuyện hắn hai lần thua Bạch Khải đã lan truyền khắp

nơi, khoảng thời gian này hẳn đã chịu đủ sự chế nhạo từ người khác.

Vì vậy lần này, hẳn đã rút kinh nghiệm. Dưới sự hỗ trợ của Đội ngũ Võ sư chuyên nghiệp, hẳn đã cải tiến hoàn toàn máy móc Bạo Long Thú và máy móc Kiếm Long Thú.

Lần này, bất kể là tấn công chớp nhoáng hay sức mạnh hủy diệt, cả công kích tầm xa và cận chiến, máy móc Bạo Long Thú đều có biện pháp đối phó.

Chỉ cần hẳn có thể trong cuộc thi đấu lớn này rửa sạch nỗi nhục, thì những tin tức xấu trước đó có thể thuận thế tiêu tan.

“Hai vị tuyên thủ xin hãy chuẩn bị.”

Mạc Quan quét mắt qua hai người, ra hiệu cho hai người chuẩn bị, họ lập tức triệu hồi sủng thú của riêng mình.

Một bên là hai đầu máy móc thú có hình dáng hoa lệ và không lồ, bên kia là những sủng thú bình thường với cấp độ thấp hơn. Hầu như không ai nghĩ Cổ Sơn có thể gây bất ngờ, mọi người đều bắt đầu chờ mong trận đấu tiếp theo.

“Tốc chiến tốc thắng đi, ta còn muốn chuẩn bị cho trận quyết đấu nữa.”

Hạ Hiên nhìn vào Cổ Sơn vẫn đứng ngây ngốc đó, không kiên nhẫn ra lệnh cho hai đầu máy móc thú. Đến lúc này, Cổ Sơn mới phản ứng lại và bắt đầu có động tác.

Tuy nhiên, lần này Cổ Sơn không để bốn đầu sủng thú tách ra mà là gắn kết lại, cùng nhau phát động công kích từ xa.

Kim, mộc, thủy, hỏa, bốn loại thuộc tính khác nhau lại hòa quyện với nhau, đồng thời bùng phát ra sức mạnh mạnh mẽ gấp bội.

“Đây là... năng lực cộng minh nguyên tố, tiểu tử này là người có song thiên phú sao?!”

Thấy Cổ Sơn ra chiêu, Mạc Quan cũng không khỏi đứng ngòai không yên, ngạc nhiên nhìn về phía võ đài, trong khi Thôi Minh cũng có vẻ đầy kinh ngạc, hiển nhiên không ngờ rằng Cổ Sơn lại có tới hai khả năng thiên phú.

Tuy nhiên, rất nhanh sau đó, sự kinh ngạc trên mặt Thôi Minh đã được niềm vui dâng tràn.

Khả năng cường hóa từ không gian sủng thú cùng với năng lực cộng minh nguyên tố, thiên phú của Cổ Sơn không thể nào sánh với Trương Khải.

Không, nếu không xét đến khả năng nhắm bắn, khả năng của hắn còn cao hơn nữa!

Những người trong trường cấp 3 Thiên Huyền này đang làm cái gì vậy, lại để lãng phí một nhân tài như vậy.

“Đầu tiên là thiên phú im lặng, rồi giờ lại là song thiên phú, không biết tại sao thành phố Linh Tế lại xuất hiện một đồng quái vật như vậy.”

Nhìn bốn đầu sủng thú của Cổ Sơn phối hợp công kích hai đầu máy móc thú, hội trưởng Tần đã dự đoán được tương lai tươi sáng của Cổ Sơn, không khỏi thở dài.

“Nhưng mà còn tốt, ta còn có người có năng lực phá không.”

Hội trưởng Tần nhìn Bạch Khải, trong lòng cũng cảm thấy phần nào an tâm.

Thiên phú của Cổ Sơn tuy tốt, nhưng tài nguyên tiêu tốn cũng là điều khủng khiếp, trong khi Bạch Khải có năng lực phá không, chắc chắn sẽ không thiếu tài nguyên, đến lúc đó Cổ Sơn có thể không phải là đối thủ của Bạch Khải.

Cuối cùng, những làn sóng năng lượng tán đi, Hạ Hiên với hai đầu máy móc thú cũng trở thành mảnh vụn, đã mất đi sức chiến đấu.

“Ta lại thua rồi sao?”

Hạ Hiên ngây ngốc nhìn vào hai đầu máy móc thú của mình, nhìn Cổ Sơn cũng đã thở hồng hộc lúc này, trong mắt lộ ra một tia hối hận.

Cùng lúc sử dụng hai loại thiên phú, còn có cả kỹ năng mạnh mẽ kia, rõ ràng điều này với Cổ Sơn là một gánh nặng không nhỏ. Nếu bản thân hắn mà tấn công trước, có khả năng kết quả đã không như thế.

Hạ thủ trước, hậu thủ tàn nhẫn, hắn lại quên mất điểm này.

“Cổ Sơn, thắng tiến vào vòng tiếp theo.”

Giành giải quán quân là một điều bất ngờ khiến Hạ Hiên rời sân, nhưng những khán giả trong sân lại càng thêm phấn khích.

Xem thi đấu, chính là muốn cảm nhận sự kích thích, ai cũng biết kết quả thì còn gì thú vị?

“Không ngờ Hạ Hiên lại thua, nếu không phải biết rõ Hạ Hiên không thiếu tiền, ta đã phải nghi ngờ hắc giả vờ thi đấu rồi.”

Trong số mọi người có quen biết với Hạ Hiên nhất, Hàn Vi cũng rất ngoài ý muốn khi Hạ Hiên bị thua.

“Sách, may mà trong kỳ thi nghề nghiệp không ai dám cược, không chừng tối nay có không ít người muốn gặp nhau trên sân thượng.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu nhẹ, nếu không tận mắt chứng kiến, hắc cũng sẽ không tin rằng kết quả này đã xảy ra, vì so với Vương Quân, Trương Khải... Cổ Sơn quả thật có quá nhiều điều bất ngờ.

Người có song thiên phú, nếu mà rơi vào tay Bạch Khải, hắc đã đứng đầu rồi.

Căn bản không thể nào đứng đầu, lấy đầu ra tiền để nuôi dưỡng nhiều sủng thú như vậy?

“Thế nhưng, bốn nguyên tố hợp nhất kỹ năng thật sự phiền phức.”

Bạch Khải vừa sờ cằm vừa bắt đầu suy nghĩ về cách ứng phó.

Hắn với gia đình Tinh Linh mới ký thỏa thuận, nếu như điều này bị rơi vào tay tình địch, sẽ có bất lợi lớn.

“Được rồi, tiếp theo sẽ đến phần của ta.”

Vòng ba đã kết thúc một cách chóng vánh, ngay cả khi Hàn Vi một vòng này bắt đầu, khán giả vẫn còn đang hồi hộp với công kích của Cổ Sơn.

Tất nhiên, còn có một phần nguyên nhân nữa là đối thủ của Hàn Vi có sự chênh lệch rất lớn, khiến cả trận đấu diễn ra một cách khá bình yên.

Thế nhưng, biểu hiện của Hàn Vi sau trận đấu lại thu hút sự chú ý của nhiều người.

“Mạc Quan đại sư, vòng tiếp theo so tài, ta xin rút lui.”

Hàn Vi khoát tay về phía Mạc Quan, lớn tiếng công bố ý định của mình, và sau khi Mạc Quan thảo luận với hội trưởng Tần và Thôi Minh, đã đồng ý yêu cầu của Hàn Vi.

Ngay từ đầu, Ngự Thú sư đã có quyền rút lui, chỉ là trong loại này đấu trường nhiều người thường sẽ không ai sử dụng thôi.

Nhưng xét đến Bạch Khải và Cổ Sơn, hai người có sức mạnh vượt trội so với đối thủ, việc Hàn Vi rút lui ngược lại thể hiện sự sáng suốt.

Không biết kết quả liệu có đáng để dừng cảm, nhưng đã biết rõ kết quả mà vẫn liều lĩnh thì chính là chất ngốc.

“Hàn Vi tuyên thủ đã rút lui, trận chiến quyết định cuối cùng giữa hai tuyển thủ Bạch Khải và Cổ Sơn.”

“Mời hai vị tuyển thủ chuẩn bị kỹ lưỡng, trận đấu sẽ diễn ra sau một giờ nữa.”

Lần này thời gian nghỉ ngơi rõ ràng dài hơn trước, cũng coi như là dành thời gian cho Cổ Sơn.

Dù sao, sau một vòng đấu trước đó, Bạch Khải không hề tốn chút sức nào, trong khi Cổ Sơn thì thật sự cần một khoảng thời gian để nghỉ ngơi.

Chương 95 - Tâm tư của người viết

Chương 95: Tâm tư của người viết

Các vị đang theo dõi hành trình của thiếu niên, nơi mà sự tiến hóa vô hạn đang diễn ra, trước hết ta xin cảm ơn sự giúp đỡ của mọi người với những ánh sáng màu xanh. Dù cho côn trùng không có thiên phú Đại Đế, nhưng chúng vẫn rất kiên nhẫn và kịp thời giải đáp những thắc mắc của ta.

Cuốn sách này có tên là “Ngự Thú: Vô Hạn Tiến Hóa”, nhưng trong nội bộ lại mang tên là “Tập Viết Chính Tả cho Học Sinh Tiểu Học”. Ta cảm ơn sự hỗ trợ từ các vị đã bỏ công sức, giúp cho côn trùng có được nhận thức về mười năm học hành gian khổ mà vẫn không khiến ta phải rơi vào tình huống tồi tệ.

Dù rằng ta mới chỉ là một người mới tham gia, nhưng ta vẫn muốn gửi lời cảm ơn đến các vị đã ủng hộ (dĩ nhiên, ta cũng hy vọng các vị có thể chỉ ra những điểm cần sửa trong quá trình viết, giúp côn trùng nhận ra những điều thú vị về việc nuôi thú cưng hoặc sự tiến hóa, vì côn trùng thật sự đang rất lo lắng và gần như không thể chịu đựng thêm nữa).

Không dài dòng, các vị hãy yên tâm đón nhận những chương tiếp theo. Mặc dù không phải lúc nào cũng hoàn chỉnh, nhưng chắc chắn sẽ không khiến các vị phải thất vọng! Mỗi ngày ta sẽ cập nhật khoảng sáu ngàn nhiệm vụ cơ bản, trừ khi gặp phải thử thách không thể làm ngơ, ta sẽ không dễ dàng xin phép nghỉ hay bỏ lỡ nhiệm vụ (nếu thật sự không thể, ta sẽ bù lại trong những lần tiếp theo).

Dù sao đi nữa, côn trùng hiện tại có khá nhiều tuyến thủ lười biếng không hoàn thành nhiệm vụ, và ta không muốn điều đó xảy ra với chính mình.

(Ghi chú: Con thú cưng thứ ba đang ở đâu? Mọi người hãy đoán xem nó là gì nhé!)

Chương 96 - Lật xe? Không có khả năng

Chương 96: Lật xe? Không có khả năng

Một giờ trôi qua rất nhanh, Bạch Khải đứng giờ từ bí cảnh bước ra, đi thẳng lên lôi đài.

Ngự kiểm phi hành một lần là đủ rồi, quá nhiều lời có thể phản tác dụng.

Đương nhiên, điều quan trọng nhất là hẳn thật sự có phần choáng váng vì phi kiểm.

Sau khi Bạch Khải hoàn thành phần thi của mình, Cổ Sơn mới thông thả bước tới, trên mặt không hề có dấu hiệu mệt mỏi.

Sau khi thể hiện thiên phú của mình, Thôi Minh đã chủ động tìm đến Cổ Sơn và giúp hắn phục hồi thể lực nhằm chuẩn bị cho cuộc quyết chiến với Bạch Khải.

Chỉ cần có thể đánh bại hai thành phố trong cuộc kiểm tra trạng nguyên, và với chút điều chỉnh, Cổ Sơn chắc chắn có thể trở thành nhân vật tiêu biểu của thành phố Linh Tê.

Không chừng, trong tương lai thành phố Linh Tê còn có thể thêm một huyền thoại ngự thú nữa?

Thôi Minh càng nghĩ càng phấn khởi, và dưới sự mong đợi của Cổ Sơn về tương lai của chính mình.

Hắn vốn tính tình có phần u ám, thêm vào trong thời gian này có Trương Khải là một thiên phú khó ngờ, thiên phú của hắn không thể hiện ra rõ ràng, vì vậy hắn không nói nhiều.

Nhưng sau khi lần này thể hiện tài năng, hắn đã cảm nhận được sự đãi ngộ mà Trương Khải trước đây từng có, sao có thể không cảm thấy phấn khích chứ?

Chỉ cần có thể nuôi dưỡng bốn con sủng thú này, không, còn có thể nuôi dưỡng thêm nhiều sủng thú nữa, kết hợp với thiên phú nguyên tố cộng minh của hắn, trong thời gian này còn ai là đối thủ của hắn?

Nghĩ đến đây, trên mặt Cổ Sơn cũng hiện lên một vẻ mê mải thay vì nét ngây ngô ban đầu.

Nhìn vẻ mặt cười ngây ngô của Cổ Sơn, Bạch Khải hiểu rằng gã này chắc chắn đã bị Thôi Minh vẽ vờ ra những giấc mơ hảo huyền.

Dù sao, gã này thật sự có triển vọng trong tương lai, một thiên tài bình dân mà có thể trở thành nhân vật chính.

“Khụ khụ, vậy chúng ta có thể bắt đầu chưa?”

Khi nghe Bạch Khải nhắc nhở, Cổ Sơn lập tức hồi thần, nhanh chóng quay trở lại vị trí chiến đấu của mình.

“Hai tuyến thủ vào chỗ, bắt đầu!”

Vừa dứt lời của Mạc Quan, Cổ Sơn lập tức triệu hồi bốn con sủng thú, rồi nhanh chóng phát động thiên phú nguyên tố cộng minh.

Trong thời gian nghỉ ngơi trước đó, Thôi Minh không chỉ giúp hắn khôi phục sức lực, mà còn cung cấp tài liệu về Bạch Khải.

Theo tài liệu, sủng thú chủ lực của Bạch Khải, Băng Ảnh kiếm thi, có tốc độ cực nhanh, trong khi Cực Địa Băng Lang thì lại am hiểu các đòn tấn công tinh thần, do đó để đánh bại Bạch Khải, cách duy nhất là phải đánh trước hắn.

Vì thế, Thôi Minh đã âm thầm đưa cho Cổ Sơn một sợi dây chuyền gia tăng sức mạnh tinh thần, nhằm tăng tốc độ kỹ năng của hắn.

“Quả nhiên lại là chiêu này, ngươi không biết chiêu thức tương tự đối với một số người là vô dụng sao?”

Thấy Cổ Sơn muốn tiến công nhanh, Bạch Khải cười nhạt, sau đó nhẹ nhàng ra lệnh cho Alpha, cầm hai cánh tay xuống đất, lập tức tạo ra bốn cột đất.

“Không ổn, nhanh chóng tụ hợp lại!”

Cổ Sơn nhận ra có điều không đúng, bản năng khiến hắn muốn cho các sủng thú tụ lại, nhưng đã quá muộn.

Từng cái bạch cốt chui lên từ mặt đất, nhanh chóng hình thành bốn chiếc lồng bằng xương, ép bốn con sủng thú tách rời nhau, trên đó quán quanh sức mạnh Âm Ảnh khiến cho bốn con sủng thú không thể thoát ra, chỉ có thể nhìn những chiếc lồng kéo chúng càng xa.

“Đáng ghét!”

Nhìn bốn con sủng thú của mình bị tách ra, Cổ Sơn không khỏi sốt ruột, hấn quét ngang, buộc lòng phát động thiên phú nguyên tố cộng minh.

Dù cách khá xa, nhưng chỉ cần cho bốn con sủng thú một đợt tấn công đồng loạt thì hẳn vẫn có thể tiến hành công kích hỗn hợp.

Chỉ có điều sau khi kết thúc, hẳn sẽ phải chịu nhiều thiệt hại.

“Người còn nghĩ đến việc lật bàn sao? Xin lỗi, nhưng người đã chậm một bước.”

Thấy bốn con sủng thú cùng nhau tỏa ra sức mạnh nguyên tố, Bạch Khải mỉm cười hài lòng, chủ động phân tán sức mạnh Âm Ảnh trên bạch cốt lồng giam.

“Bạch Khải đang điên rồi sao?”

Nhìn thấy Bạch Khải không chỉ không ngăn cản Cổ Sơn, mà còn chủ động phân tán sức mạnh kìm hãm họ, Lục Viễn và những người khác đều cảm thấy bất ngờ, chỉ có Hàn Vi với khả năng quan sát tốt nhất mới nhìn ra được chút mách khoe.

“Bạch cốt lồng giam trên vẻ như là phù văn?”

Vừa dứt lời, con Husky đang ngồi bên cạnh bỗng nhiên duỗi móng vuốt đặt lên thân Alpha, sức mạnh bùng nổ màu đỏ lập tức truyền qua Alpha, khiến cho bạch cốt lồng giam sáng lên bởi các phù văn.

Phù văn hệ hỏa, bộc phá.

Bị sức mạnh bùng nổ kích thích như vậy, các phù văn bạo phá trên bạch cốt lồng giam lập tức được kích hoạt, và Alpha thuận theo đó cắt đứt mối liên hệ với bạch cốt lồng giam.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Liên tiếp bốn tiếng nổ vang lên, bốn chiếc bạch cốt lồng giam nổ tung, bụi mù dày đặc che phủ lối đi, không thấy được tình hình bên trong.

Dù vậy, mọi người trong sân thi đấu đều đã biết kết quả.

Bị loại sức mạnh này nổ tung trực tiếp vào người, bốn con sủng thú của Cổ Sơn tuyệt đối không thể chịu nổi.

Cho dù có chống đỡ thì e rằng cũng không còn nhiều sức chiến đấu nữa.

Quả nhiên, khi khói bụi tan đi, bốn con sủng thú của Cổ Sơn đều đã tê liệt ngã xuống, chỉ còn Thủy Pháo Quy vẫn còn miễn cưỡng hoạt động một chút, ba con còn lại hoàn toàn mất khả năng chiến đấu.

“Ta thua.”

Nhìn bốn con sủng thú tội nghiệp của mình, Cổ Sơn trong giây lát cảm thấy khó lòng chấp nhận, nhưng hắn vốn là người không dễ biểu lộ cảm xúc, sau khi trải qua khoảnh khắc ngỡ ngàng, cuối cùng cũng đã tỉnh táo lại, chủ động nhận thua.

“Đã nhường rồi.”

Nhìn thấy Cổ Sơn nhận thua, Bạch Khải cũng trở về chào lễ.

Cấp độ của Cổ Sơn vẫn còn quá thấp, cho dù sủng thú trưởng thành hay chủng tộc của hắn có cao đến đâu, thì cũng không thể đứng vững trước sức công kích hợp kích của Alpha và Beita.

Tuy nhiên, không thể không nói rằng, sự phối hợp này thật sự rất tốt.

Bạo cốt lòng giam!

Đây là cái tên mà Shuke đặt cho sự phối hợp lần này, và Alpha thì rất vui vẻ chấp nhận.

Còn Beita, kỹ năng hợp kích này có yêu cầu rất cao về khả năng kiểm soát sức bùng nổ, để đảm bảo rằng không có sự bùng nổ không mong muốn nào diễn ra, nên đã bị Shuke cho điện ngắt ngay từ đầu.

“Tranh tài kết thúc, Bạch Khải vs Cổ Sơn, Bạch Khải chiến thắng, ta tuyên bố nhà quán quân của bài vị chiến lần này chính là Bạch Khải đến từ thành phố Cổ Túc!”

Thấy hai người hòa nhã kết thúc trận đấu, Mạc Quan gật đầu hài lòng, tuyên bố kết quả trận đấu. Sau một chút yên tĩnh, một tràng vỗ tay vang lên như sấm dậy trong sân.

Lần này bài vị chiến thực sự đã vượt qua sự tưởng tượng của mọi người.

Đầu tiên là hai quán quân bị loại, sau đó xuất hiện Cổ Sơn như một con ngựa ô, kết quả cuối cùng lại bị Bạch Khải xử lý gọn gàng.

Lần này vé vào cửa quả là đáng giá!

Nhìn nụ cười trên khóe miệng của Tần hội trưởng đã sắp đến chân, Mạc Quan không khỏi nói: “Lão Tần, người đã tìm được một nhân tài tốt thật, ta rất mong chờ hắn sẽ có những màn thể hiện đặc biệt trong tương lai.”

“Nơi nào nơi nào, về tiềm lực, Trương Khải và Cổ Sơn đều mạnh hơn gã này nhiều.”

Tần hội trưởng nghe vậy liền vội vàng phủ nhận, cố ý khen ngợi Trương Khải và Cổ Sơn, nhưng rõ ràng ai cũng thấy rằng lời ông là khách sáo mà thôi.

Tiềm lực là gì?

Tiềm lực chính là những khả năng chưa được khai thác, có thể phát triển mạnh mẽ, nhưng nếu chưa phát triển thì chẳng khác nào nói nhảm.

Thêm vào đó, ai dám chắc Bạch Khải không có tiềm lực chứ?

Mọi người nhìn nhau một cách hiểu rõ, trong khi Mạc Quan bắt đầu công bố thứ hạng còn lại. Hai mươi thí sinh vào vòng trong lần lượt bước lên lôi đài, chờ đợi hai vị hội trưởng phát giấy chứng nhận nghề nghiệp cho họ.

Là hai mươi người đứng đầu trong cuộc kiểm tra liên thành phố, giấy phép ngự thú sư của họ cũng được do hội trưởng tự tay ban phát, coi như một vinh dự đặc biệt.

Còn Bạch Khải, quán quân thì được Mạc Quan, trọng tài của bài vị chiến này, trao chứng nhận.

“Chúc mừng người, hy vọng lần sau còn được thấy người thể hiện xuất sắc hơn nữa.”

Mạc Quan mỉm cười đưa giấy phép ngự thú sư và kim bài trạng nguyên liên thành phố cho Bạch Khải.

“Cảm ơn, ta sẽ cố gắng.”

Bạch Khải trình trọng tiếp nhận kim bài và giấy phép, trong lòng cũng không thể tránh khỏi cảm thấy phấn khích.

Cuối cùng, hắn cũng chính thức bước vào thế giới ngự thú.

Hmm, đầu tiên phải đặt ra một mục tiêu nhỏ.

Trước tiên kiếm về 100 triệu?

Chà, chỉ tính riêng chi phí cho hai loại sủng thú Tinh Linh trong ba thành phố lớn này, có vẻ không phải là mục tiêu lớn.

Nắm chặt cơ hội để ra ngoài?

Không, trong lòng không có người phụ nữ, thì ngự thú chính là thiên sứ, chân nam nhân chỉ cần sủng thú!

Trở thành truyền kỳ trước khi tốt nghiệp?

Cái này hoàn toàn có thể thực hiện!

Bạch Khải lặng lẽ quyết định mục tiêu tiếp theo, gần như không chú ý đến hai vị hội trưởng đang nói gì.

Rất nhanh, lễ trao giải kết thúc, các thí sinh lần lượt rời khỏi sân.

“Hô ~ Cuối cùng cũng xong, trở về ta cần phải thật sự thư giãn một chút,” Hàn Vi nói khi duỗi lưng. “Cao Trình, các người có muốn đến một bữa không?”

Cao Trình nhẹ gật đầu, khuôn mặt tràn đầy nụ cười.

“Tốt, ta cũng định nghỉ ngơi thật tốt hai ngày, rồi suy nghĩ cho các kế hoạch tiếp theo.”

Dù bài vị chiến vừa rồi hắn đã bị đánh bại ngay từ vòng đầu, nhưng dù sao cũng đã có được giấy phép ngự thú sư và xếp hạng.

Hơn nữa kẻ đánh bại hắn lại chính là Bạch Khải, trạng nguyên năm nay, càng khiến hắn không thấy buồn.

Hàn Vi ôm vai Bạch Khải nói: “Bạch Khải, người không đi à? Còn có hai thành phố liên kiểm tra trạng nguyên, ít nhất cũng phải ăn mừng một trận chứ?”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ta không đi, còn nhiều việc phải làm.”

Hắn cần chuẩn bị sẵn đồ vật cấp truyền thuyết cho Alpha.

Tần lão đầu bên kia còn muốn cho hắn thử nghiệm các phù văn ứng dụng phổ biến, cũng cần tốn không ít thời gian nghiên cứu.

Shuke và Beita cần phải điều chỉnh lại hệ thống chiến lược và phân phối.

Còn có trong bí cảnh, nguồn năng lượng cùng khu vực phân bố, và hoa Thiên sứ cần nuôi dưỡng cũng cần tìm hiểu một chút.

Ồ, đúng rồi, một thời gian ngắn nữa còn phải đi tham gia khóa bồi dưỡng đặc biệt của hiệp hội tổng bộ...

Bạch Khải nghĩ đi nghĩ lại, lập tức cảm thấy rùng mình.

Như vậy thật sự là muốn chết sớm.

Không được, tốt nhất nên đi mua một chút đồ ăn bổ sung cho cơ thể đã.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lặng lẽ lấy điện thoại ra vào trang web của hiệp hội, bắt đầu tìm kiếm các loại thuốc bổ cao cấp hơn.

Dù Tần lão đầu Quang Tinh Linh rất lợi hại, nhưng không thể đảm bảo đến lúc đó không xảy ra điều gì ngoài ý muốn, nên thuốc bổ vẫn cần phải chuẩn bị đầy đủ.

Chương 97 - Phù văn tiến hóa

Chương 97: Phù văn tiến hóa

Thành phố Cổ Túc.

Bạch Khải nhà.

Bí cảnh.

Mười mấy đầu Khô Lô binh được sắp xếp ngay ngắn thành hàng, không nhúc nhích, chỉ có trong hốc mắt không ngừng lóe sáng Linh Hồn chi hỏa chứng minh rằng chúng không phải chỉ là tượng khắc.

“Khó trách liên bang coi trọng loại vong linh này hơn các loại tai nạn khác, vì hiệu quả áp chế của vong linh cao cấp với vong linh thấp cấp thật sự quá lớn.”

Nhìn những Khô Lô binh dưới kỹ năng uy hiếp từ Alpha như những con thỏ trắng, Bạch Khải cũng nhận thức rõ sự chênh lệch đẳng cấp rõ rệt giữa các sinh vật vong linh.

“Cũng may là Alpha đã nhận thức được uy hiếp trước khi giao chiến với Trương Khải, nếu không thật sự không biết có thể đối phó với Tử Địa Bạo Viên hay không.”

Bạch Khải cảm thấy may mắn, rồi đeo kính phù văn, cầm phù văn đao khắc tiến về phía con Khô Lô binh đầu tiên.

“Shuke, người phụ trách ghi chép số liệu thí nghiệm, Alpha, nhớ ngăn chặn bọn chúng.”

Khi hần quay lại thành phố Cổ Túc, Tần hội trưởng đã đưa cho hần mười lăm con Khô Lô binh để Bạch Khải thoải mái thử nghiệm, hần cũng không khách khí, thu tất cả về.

“Được rồi, thử xem phù văn đầu tiên nào.”

Bạch Khải điều chỉnh kính, bắt đầu khắc một đường phù văn lên thân Khô Lô binh.

So với Xích Viêm, xương cốt của Khô Lô binh rõ ràng yếu hơn nhiều, Bạch Khải gần như không cảm thấy lực cản.

Tuy nhiên, Bạch Khải nhận ra rằng khi dùng đao khắc khắc điều khắc, tinh thần lực của hắn không tự chủ tràn vào trong phù văn.

“Trừ đi năng lượng từ súng thú, liệu tinh thần lực của Ngự Thú sư có thể cũng xem như một nguồn năng lượng không?”

Bạch Khải mơ hồ có một suy đoán, nhưng vì như thế mà phân tâm, động tác trên tay trở nên nặng nề, làm hỏng hắn phù văn mà hắn đang vẽ.

Quả nhiên, việc khắc phù văn thực sự là một công việc tỉ mỉ, chỉ có Alpha không màng gì mới có thể tập trung cả ngày vào việc này.

Bạch Khải thở dài, nỗ lực ổn định tâm trí một lần nữa khắc điều.

Lần này không gặp phải vấn đề gì nữa, một phù văn mới mẻ rất nhanh chóng được hoàn thành.

“Ừm, nhìn như nước chảy mây trôi, quả thực có phong thái của một đại sư.”

Nhìn tác phẩm đầu tiên của mình, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

“Thông dụng phù văn: Cứng lại, độ tương tự: 67%, Ngự Thú sư người còn cần cố gắng thêm.”

Ngay khi Bạch Khải còn tự mãn với bản thân, giọng nói lạnh lùng của Shuke bất ngờ vang lên, kéo Bạch Khải trở về thực tại.

“Ách... Máy móc hệ sinh mệnh thật không tốt ở điểm này, không đủ hiểu chuyện.”

Bạch Khải chép miệng, có chút bức bối nhìn Shuke, sau đó nhìn về phía Alpha, nói: “Alpha, để nó dẫn năng lượng kích hoạt phù văn thử xem.”

Ken kết ken kết.

(Tốt.)

Alpha nhẹ gật đầu, tiến tới trước mặt Khô Lâu binh, hỏa diễm trong hốc mắt nhấp nháy, đầu Khô Lâu binh nghiêng đầu, nghi hoặc nhìn phù văn trên tay mình, sau đó không có động tác gì tiếp theo.

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, có vẻ như nó không hiểu chỉ thị của người.)

Bạch Khải lặng im một lúc, phát hiện trí tuệ của Khô Lôu binh này thật quá thấp, ngay cả việc dẫn năng lượng cũng không nổi sao?

Có thể thấy, Alpha thật sự rất thông minh.

Nhưng mà, thật sự vẫn hơi bực bội một chút.

“Được rồi, Alpha, người giúp nó kích hoạt đi.”

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, đi đứng một bên để Alpha thay phiên kích hoạt.

Alpha lại nhẹ gập đầu, nắm lấy cánh tay của Khô Lôu binh, cẩn thận truyền vào một sợi năng lượng, phù văn cứng lại lập tức sáng lên, cánh tay Khô Lôu binh cũng từ từ được bao phủ bởi một lớp ánh sáng nhạt.

Việc này gần giống như kỹ năng cứng lại của sủng thú.

“Shuke, kiểm tra hiệu quả cứng lại, đồng thời ghi lại thời gian duy trì.”

Bạch Khải ra lệnh cho Alpha giải phóng năng lượng, đồng thời bảo Shuke tiến lên, sau một hồi gõ gõ, Shuke nhanh chóng cho ra phản hồi.

“Cùng cứng lại kỹ năng hiệu quả cơ bản tương tự, nhưng cường độ rất thấp. Nếu như Ngự Thú sư có thể đạt tới 100% độ tương tự, có lẽ có thể nâng cao tới mức thành thực nhập môn.”

Mới chỉ ở mức thành thực nhập môn sao?

Bạch Khải không khỏi cảm thấy thất vọng, cứng lại được xem như một kỹ năng thông dụng, không ít sủng thú qua huấn luyện đều có thể nắm giữ, mà hiệu quả thành thực chỉ ở mức khiêm tốn như vậy thì thật lạ.

“Thôi, chí ít là chứng minh được phù văn có thể được phổ cập lên các sinh vật thuộc hệ xương cốt.”

Bạch Khải tự an ủi bản thân một chút, sau đó bắt đầu thử nghiệm phù văn thứ hai.

Lần này, để tránh tình huống xấu hổ như trước, Bạch Khải sớm liên tục luyện tập trên một mảnh gỗ, xác nhận không có vấn đề gì mới bắt đầu khắc.

“Ám Ảnh hệ phù văn: Ẩn nắp, độ tương tự 89%, cực kỳ cao, chúc mừng Ngự Thú sư.”

Nghe đến sự tán dương từ Shuke, Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó lại ra hiệu cho Alpha tiến lên kích hoạt.

Phanh!

Ngay khi Alpha truyền năng lượng vào phù văn ẩn nắp, Khô Lôu binh xương cốt liền lập tức vỡ vụn, sau đó nổ tung thành vô số mảnh vụn.

Ken két ken két.

(Lão đại, thật xin lỗi, tôi không cố ý.)

Nhìn thấy Khô Lôu binh trong tay nổ tung, Alpha lập tức cúi gằm đầu, có chút ủy khuất xin lỗi Bạch Khải.

“Không sao, có vẻ vấn đề phát sinh ở một chỗ khác.”

Alpha kiểm soát năng lượng rất chính xác, không thể nào làm năng lượng quá mức gây ra vấn đề, thứ được cho là có vấn đề hẳn là ở phù văn.

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Alpha, nhìn một đồng mảnh vụn, trầm ngâm một lát, đi đến một Khô Lôu binh khác, lại khắc một đường phù văn ẩn nắp.

“Alpha, người thử lại lần nữa xem.”

Alpha nhẹ gật đầu, cẩn thận truyền năng lượng vào trong Khô Lôu binh.

Lần này, Khô Lôu binh không còn bị nổ tung nữa, thân hình dần dần hòa hợp với bóng tối xung quanh.

Nếu như không phải vấn đề ở thuộc tính của phù văn, vậy chỉ có thể là ở số lượng phù văn.

Bạch Khải lần nữa dùng dao khắc khắc lên một phù văn cứng lại trên Khô Lôu binh thứ hai, rồi ra hiệu cho Alpha kích hoạt.

Quả nhiên, Khô Lôu binh lại nổ tung thành mảnh vụn.

“Chỉ có thể tiếp nhận một loại phù văn sao? Không đúng, có lẽ chỉ có thể tiếp nhận một loại phù văn trong cùng một thời điểm và còn phải liên quan đến đẳng cấp nữa.”

Alpha trước đó đã ứng dụng rất nhiều phù văn trong chiến đấu thực tế, đặc biệt ở trận chiến Cổ Sơn, nơi Alpha đã khắc rất nhiều phù văn bạo phá lên bốn cái bạch cốt lồng giam, nếu chỉ đơn thuần là giới hạn số lượng, Alpha đã sớm nổ tung rồi.

Dù vậy, từ giờ trở đi Alpha cũng cần lưu ý lúc sử dụng phù văn.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lại gọi thêm hai Khô Lâu binh tiên hành thử nghiệm, kết quả cũng như dự đoán của hắn, Khô Lâu binh chỉ có thể tiếp nhận một loại phù văn, vượt quá loại thì sẽ gây tổn thương không thể chịu nổi cho nó.

Tuy nhiên, khi cấp độ trưởng thành và huyết mạch tăng lên, khả năng nhận được có thể cũng tăng theo, Alpha chính là sự chứng minh tốt nhất cho điều này.

“Có một điều phát hiện là, chỗ này tiêu hao khá lớn.”

Chỉ trong khoảng mười phút mà đã dùng hết bốn Khô Lâu binh, Bạch Khải nghi ngờ rằng chúng còn không đủ năng lượng để ăn trưa.

“Hay là thử xem một số thuộc tính khác của phù văn có hiệu quả hay không.”

Nhìn số Khô Lâu binh còn lại, Bạch Khải tạm thời bỏ qua Âm Ảnh hệ phù văn để thử nghiệm các thuộc tính khác.

“Thử trước một chút với phù văn Băng hệ.”

Bạch Khải chọn một phù văn khá đơn giản về Băng hệ: Nhiệt độ thấp.

Phù văn này Bạch Khải đã thử nghiệm, có thể giảm nhiệt độ trong một khoảng nhất định, hiệu quả tương đối rõ ràng, cũng có thể coi như điều hòa không khí.

Liên tục khắc một số phù văn, Bạch Khải nhận thấy mình đã tìm ra được quy luật, tốc độ khắc và chất lượng của hắn đã tăng lên đáng kể, nhanh chóng khắc các phù văn Băng hệ lên từng Khô Lâu binh.

“Alpha, lần này thử xem Khô Lâu binh có thể tiếp nhận mức năng lượng cao nhất là bao nhiêu.”

Alpha nhẹ gật đầu, năng lượng Băng hệ chảy từ ngón tay của hắn, ánh sáng lên phù văn đầu tiên, sau đó lại là phù văn thứ hai, thứ ba...

Rất nhanh chóng, toàn bộ Khô Lâu binh đều được thấp sáng lên, những Khô Lâu binh ban đầu bình thường giờ đây bắt đầu tỏa ra hơi lạnh.

Xong rồi!

Nhìn thấy Khô Lâu binh thành công thể hiện năng lực Băng hệ, Bạch Khải cảm thấy hài lòng gật đầu.

Ban đầu hắn còn lo lắng rằng Khô Lâu binh không có năng lực Băng hệ của Alpha thì không thể kích hoạt được Băng hệ phù văn, nhưng giờ thì chắc chắn là hắn đã suy nghĩ quá nhiều.

Ken kết ken kết.

(Chủ nhân, bộ khô lâu này như đang chủ động hấp thu năng lượng của tôi, có nên ngừng lại không?)

Ngay khi Bạch Khải định tiến hành thử nghiệm với một phù văn Băng hệ cấp cao hơn, Alpha đột nhiên truyền đến một thông tin.

“Chủ động hấp thu năng lượng của người? Cái đồ chơi này sẽ có phản tác dụng sao?”

Bạch Khải hơi nhíu mày, đang định bảo Alpha dừng cung cấp năng lượng, thì Shuke lại bất ngờ lên tiếng ngăn cản.

“Năng lượng truyền vào Khô Lâu binh rất ổn định, có vẻ như nó đang xảy ra một biến hóa nào đó, ta khuyên Ngự Thú sư nên theo dõi kỹ lưỡng.”

Shuke quét tinh thần lực qua Khô Lâu binh, nhanh chóng nắm bắt được tình trạng của nó, rồi thả ra một đồ thị biến hóa năng lượng của Khô Lâu binh.

“Các thiết bị trên người ta thật sự quá đơn sơ, không thể theo dõi số liệu một cách tỉ mỉ, ta khuyên nghị Ngự Thú sư nên dành thời gian mua sắm ít vật liệu, ta cần nâng cấp một lần.”

“Ồ...”

Bạch Khải có chút ngẩn người, gật đầu nhẹ, trong lòng bất chợt dâng lên cảm giác khó chịu.

Rốt cuộc ai mới là Ngự Thú sư đây...

Rất nhanh, Khô Lôu binh ngừng hấp thu năng lượng từ Alpha, một luồng năng lượng màu băng lam từ trong phù văn thẩm thấu ra, dần dần bao trùm toàn thân Khô Lôu binh, và nhiệt độ xung quanh cũng hạ xuống.

Nếu như trước chỉ là một lớp lạnh bảo quản, hiện tại hẳn đã đạt đến mức đông lạnh.

Răng rắc.

Băng sương tan dần, lộ ra hình dáng của Khô Lôu binh, nhưng toàn thân không còn màu trắng bệch nữa, mà biến thành nhạt màu lam, và tất cả phù văn đã khắc trước đó cũng biến mất không thấy.

Thấy Khô Lôu binh trước mắt đang phả ra hơi lạnh, Bạch Khải hơi ngạc nhiên, Shuke lập tức đưa ra số liệu của Khô Lôu binh hiện tại.

“Đây là, tiến hóa sao?”

Nhìn thấy số liệu từ Shuke, Bạch Khải không khỏi hô to.

Phù văn có thể xúc tiến Khô Lôu binh tiến hóa sao?

Chương 98 - Vong Linh Hệ Thời Đại Mới

Chương 98: Vong Linh Hệ Thời Đại Mới

(1)

Sự tiến hóa của Băng Xương rõ ràng cao hơn Khô Lâu Binh một chút, khiến Alpha cũng thêm phần e ngại, khác hẳn với thái độ khô khan trước đó.

“Alpha, để hấn thử tấn công ngươi một lần xem?”

Alpha nhẹ gật đầu, phát lệnh cho Băng Xương, nhưng rõ ràng Băng Xương không dám mạo hiểm trước bất kỳ cấp độ huyết mạch hay cấp bậc trưởng thành của Alpha, đứng im run lẩy bẩy.

“Ai, gan nhỏ như vậy thì thật khó chịu, Alpha dù sao cũng dám chống lại sinh vật huyền thoại.”

Nhìn thấy Băng Xương như vậy, Bạch Khải không khỏi bày tỏ sự chê bai, chỉ có thể để Shuke kiểm tra Băng Xương.

“Giống hệt như những gì đã ghi trong tài liệu, vậy có thể coi như thành công trong tiến hóa.”

Nghe Shuke nói vậy, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Nếu Băng hệ phù văn đã có thể giúp Khô Lâu Binh tiến hóa thành Băng Xương, không biết các loại phù văn khác có thể làm được như vậy không?

Hay là, hấn có thể khắc xong phù văn trước khi Alpha tiến hóa, liệu có thể giữ lại hiệu quả của phù văn mãi mãi không nhỉ?

Bạch Khải càng nghĩ càng phấn khởi, ánh mắt nóng bỏng quét qua mười bộ Khô Lâu Binh còn lại, mặt mũi tràn đầy kích thích.

...

Leng keng! Leng keng!

Tần hội trưởng và Đồng giáo sư đứng ở cửa nhà Bạch Khải, không ngừng nhún chuông.

Bởi vì Bạch Khải đã mất liên lạc nhiều ngày, Tàn hội trưởng quyết định bỏ qua việc liên lạc trước đó, mang theo Đồng giáo sư đến tìm Bạch Khải.

Tuy nhiên, dù vậy,

Hắn đợi ở cửa tầm mười phút mà vẫn chưa thấy Bạch Khải đến mở cửa.

“Thằng nhóc này, lại dám để chúng ta chờ lâu như vậy, nếu không có gì chắc chắn ta sẽ cho hắn một bài học.”

Nhìn vào cửa mà không thấy có dấu hiệu mở, trán Tàn hội trưởng nổi gân xanh, định phá cửa vào.

Đồng giáo sư thấy vậy liền thở dài, nói: “Người cũng là một hội trưởng hiệp hội, có thể kiên nhẫn một chút không? Còn gì nữa, hôm nay ta đều rảnh, không cần gấp.”

Tàn hội trưởng nghe vậy lắc đầu, nói: “Người không biết tình hình của thằng nhóc này đâu, trước đó nếu không có ta nhắc nhở, nó có thể đã bỏ lỡ cả kỳ khảo hạch nghề nghiệp rồi.”

“Đó là bình thường, Tiểu Bạch là một nhân tài nghiên cứu, quá chú tâm vào công việc mà không để ý đến thế giới bên ngoài cũng là điều dễ hiểu, ta không phải cũng thường như vậy sao?”

À, hóa ra ta mới là kẻ khác thường duy nhất.

Tàn hội trưởng tức giận nhìn Đồng giáo sư vài lần, sau đó tự dưng thấy một chiếc xe dừng trước cửa nhà Bạch Khải, hình bóng Gia Cát Thần xuất hiện từ trong xe bước xuống.

“Tàn hội trưởng, Đồng giáo sư?”

Nhìn thấy Tàn hội trưởng và Đồng giáo sư đứng ở đó, Gia Cát Thần hơi ngạc nhiên, nói: “Các người đến tìm Bạch Khải sao?”

Tàn hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta tìm thằng nhóc này có chút việc, người cũng đến tìm Bạch Khải sao?”

Gia Cát Thần nói: “Ta đến để đưa Bạch Khải đến chỗ cha ta ký kết một hợp đồng lớn lần nữa.”

Gia Cát Gia có thể phát triển mạnh mẽ ở thành phố Cổ Túc, quan hệ với Hiệp hội Ngự Thú tự nhiên không tệ, vì vậy việc

tìm Bạch Khải để ký kết hợp đồng như vậy cũng đã được thông báo cho Tần hội trưởng từ trước.

Tần hội trưởng vui vẻ nói: “Cũng tốt, người đến kịp lúc, nếu chậm thêm chút nữa, Bạch Khải có thể đã bị người khác theo dõi rồi.”

Gia Cát Thần nói: “Ban đầu ta nghĩ đến sớm hơn, nhưng lại muốn để Bạch Khải nghỉ ngơi thật tốt vài ngày, nên giờ mới đến. Thêm nữa, ta đã nói chuyện với Bạch Khải trước đó, sẽ không đến mức bị cướp mất.”

“Đúng rồi, hai người đến tìm Bạch Khải có chuyện gì không?”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Ta đến để chỉ điểm cho hấn về một nhiệm vụ mà Bạch Khải đã lên kế hoạch, hôm nay mang Đồng giáo sư đến nhưng không ngờ thằng nhóc này vẫn không có phản ứng.”

Nhìn thấy vẻ phẫn nộ của Tần hội trưởng, Gia Cát Thần cũng có chút buồn cười, nói: “Có lẽ hấn lại đang làm một nghiên cứu gì đó kỳ quái, nhưng ta đã liên lạc với hấn trước đó, hấn chắc sẽ ra ngay thôi.”

Vừa dứt lời, cánh cửa đột ngột mở ra, và Bạch Khải với đôi mắt ngái ngủ xuất hiện từ phía sau cánh cửa.

Chương 99 - Thời Đại Mới của Vong Linh

Chương 99: Thời Đại Mới của Vong Linh

“Hội trưởng, Đồng giáo sư, Gia Cát Thần? Sao các người lại cùng đến đây thế?”

Bạch Khải thắc mắc nhìn ba người. Gia Cát Thần cười giải thích: “Ta vừa đến thì thấy Tần hội trưởng và Đồng giáo sư đứng đợi người ở cửa, sau đó người mở cửa.”

Bạch Khải ngáp một cái, cố gắng lấy lại tinh thần và mời ba người vào phòng.

Đồng giáo sư quan sát Bạch Khải từ đầu đến chân, nhẹ nhàng nói: “Bạch Khải, tình trạng của người bây giờ thật sự không tốt. Ta nghĩ người nên tạm thời đề sủng thú nghỉ ngơi một chút trước khi về phủ văn. Với tình trạng này, người không thể về chính xác được.”

Tần hội trưởng cũng lên tiếng: “Đúng vậy, nghiên cứu không cần gấp. Hôm nay ta đặc biệt mời Đồng giáo sư tới chỉ dẫn cho người một chút, để người không cần đi vòng vo.”

“Về phủ văn? Ta đã hoàn thành rồi.”

Bạch Khải mở tủ lạnh, lấy ra một bình nước Thiên Thần uống và chỉ về phía phòng huấn luyện, nói: “Ừ, ở đó.”

Tần hội trưởng và Đồng giáo sư nhìn nhau, đều hiện ra vẻ kinh ngạc, rồi mau chóng đi về phía phòng huấn luyện.

Trong phòng huấn luyện, một số Khô Lâu binh với màu sắc khác nhau đang cố gắng tránh né những cú công kích từ Peashooter, trong khi một con Cự Địa Băng Lang hai đầu đang chăm chú ghi chép số liệu.

“Đây là, ta đã cho người Khô Lâu binh?”

Tần hội trưởng nhìn Bạch Khải với vẻ không chắc chắn, không thể nào liên hệ mấy con này với những Khô Lâu binh trước đây.

“Đúng vậy, mấy con này đã tiến hóa thành công, còn lại đều bị nổ nát do năng lượng phù văn hỗn loạn.”

“Người mới nói đến việc tiến hóa?”

Ánh mắt Tần hội trưởng chợt sáng lên, ông lập tức nắm chặt vai Bạch Khải, nhìn chăm chăm vào hắn, nói: “Điều này đều là nhờ vào việc chế tạo phù văn sau khi tiến hóa sao?”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong khi Đồng giáo sư đã tiến gần mấy con Khô Lâu binh đã tiến hóa, cẩn thận quan sát.

“Quả thật là vừa mới tiến hóa, nhưng liệu phù văn có thể xúc tiến sự tiến hóa của sủng thú không?”

Đồng giáo sư điều chỉnh kính, nhìn về phía Bạch Khải và hỏi: “Người có thể biểu diễn lại cho ta xem không?”

Cả cuộc đời nàng nghiên cứu về phù văn, những ứng dụng của nó nàng đều rất hiểu, nhưng cơ bản đều là dùng để chế tạo bảo cụ hay tháp bí cảnh.

Trước đó, Tần hội trưởng đã báo cho nàng biết về việc Bạch Khải ứng dụng phù văn vào thân sủng thú, khiến nàng vô cùng ngạc nhiên. Không ngờ hôm nay lại biết rằng phù văn còn có thể xúc tiến sự tiến hóa của sủng thú nữa.

Bạch Khải nghe vậy, hai tay mở ra đáp: “Không phải ta không muốn, chỉ là hiện tại bên người ta không có một con Khô Lâu binh nào.”

“Cái này thì dễ giải quyết, các người chờ ta một chút.”

Vừa dứt lời, dưới chân Tần hội trưởng, phù trận lóe lên và ông biến mất. Khi xuất hiện lại, trong phù trận đã có thêm ba con Khô Lâu binh.

Thật sự là động tác nhanh như vậy!

Thấy Tần hội trưởng đã mang về ba con Khô Lâu binh, Bạch Khải không khỏi trầm nghĩ, nhưng trước ánh mắt khiếp sợ của Tần hội trưởng và Đồng giáo sư, hắn vẫn ngoan ngoãn khắc phù văn lên một con Khô Lâu binh, rồi nhờ Alpha giúp đỡ kích hoạt.

Sau một khoảng thời gian ngắn chờ đợi, con Khô Lâu binh đã thành công tiến hóa thành băng xương và cũng gia nhập vào

đội ngũ huấn luyện của Alpha.

“Thật sự đã tiến hóa rồi...”

Chứng kiến sự tiến hóa của băng xương, Đồng giáo sư ngần ngại tại chỗ, không thể kìm chế được sự lăm băm vui mừng. Tần hội trưởng thì phấn khích nhìn Bạch Khải, nói: “Tất cả thuộc tính phù văn đều có loại hiệu quả này sao? Nếu ta thay Khô Lâu binh bằng súng thú khác, liệu cũng có thể tiến hóa như vậy không?”

“Tôi hiện tại chỉ thành công với Băng hệ, Âm Ảnh hệ và Hỏa hệ, còn lại thì tôi chưa thử qua.”

Bạch Khải chỉ vào ba loại hình dạng đã tiến hóa trong phòng huấn luyện, nói: “Khô Lâu binh cấp bậc quá thấp, chỉ có thể tiếp nhận một loại phù văn. Nếu thay bằng sinh vật xương cấp cao hơn, có lẽ chúng có thể tiếp nhận nhiều hơn. Còn với sinh vật thịt, tôi chưa thử qua, nhưng có lẽ sẽ không khả thi, vì dù sao thì sinh vật thịt có nhiều cơ quan hơn, năng lượng vận chuyển lại không ổn định như sinh vật xương.”

Chương 100:

Thời đại mới của Vong Linh (3) “Hãy để ta đoán, Tháp Than Vãn và Băng Quỷ có liên quan đến Ngục Viêm Quỷ Hỏa, cả hai đều sử dụng những ký hiệu phù văn giống nhau.”

“Thế nhưng, làm cách nào bọn họ có thể vẽ ký hiệu trên cơ thể của vong hồn thì ta vẫn chưa rõ.”

Nghe Bạch Khải giải thích, Tần hội trưởng hỏi: “Đây đều là những gì người nghiên cứu trong mấy ngày qua sao?” “Ừ, có thể nói như vậy.”

Thực ra, những điều này Bạch Khải đã phát hiện ngay từ ngày đầu tiên, trong những ngày tiếp theo hắn đã tập trung nghiên cứu việc điều khắc ký hiệu cho Alpha, những thành tựu mà hắn đạt được đều được hắn giao cho Shuke và Beita để thử nghiệm.

Tần hội trưởng trầm tư một lát rồi nói: “Minh Hoàng hôm nay cũng đã trở về thành phố Cổ Túc, ta sẽ để hắn đến xem thử.”

“Minh Hoàng là nhân vật hàng đầu trong liên bang về Vong Linh, có thể hắn sẽ có những cái nhìn khác biệt.”

Ba người thảo luận rất thân thiện, trong khi Gia Cát Thần đứng ở phía sau thì lại có vẻ mờ mịt.

Dẫu vậy, hắn cũng nghe được một phần, đó là Bạch Khải có khả năng khiến cho các chiến binh Khô Lâu tiến hóa.

Thậm chí, có thể tìm Minh Hoàng hợp tác để nghiên cứu những hình thức tiến hóa cao cấp hơn! “Điều này nhất định phải nhanh chóng nói cho lão bố.

Không! Ta phải để hắn tự mình đến đây một chuyến!” Gia Cát Thần nhay bén nhận ra một cơ hội kinh doanh tiềm năng, liền nhanh chóng lấy điện thoại ra để gửi liên tiếp tin nhắn cho Gia Cát Tự, sau đó không rời mắt khỏi mấy người kia, sợ bỏ lỡ bất kỳ thông tin nào.

“Bạch Khải, người phát hiện ra điều này chắc chắn là chưa từng có trước đây, thậm chí có thể tạo thành cú sốc rất lớn cho hệ thống thú cưng! Người có hứng thú không khi ta mời người

là đệ tử, cùng nghiên cứu ứng dụng của phù văn?” Đồng giáo sư là một chuyên gia trong lĩnh vực phù văn, nếu Bạch Khải trở thành học trò của nàng, hẳn chắc chắn sẽ nhanh chóng nắm bắt được nhiều hơn về ký hiệu, và ứng dụng chúng vào các thú cưng.

Cho dù không thể ứng dụng chúng cho các loại thú cưng khác nhau, chỉ riêng đối với hệ hài cốt cũng đã có thể phát triển ra nhiều nhánh phân loại khác nhau rồi.

Nàng dám chắc rằng, hệ hài cốt sắp chào đón một thời đại hoàn toàn mới! Điều này sẽ làm cho vị thế của thành phố Cổ Túc trong liên bang cũng đạt được sự nâng cao một cách toàn diện! Trước đây, thành phố Lang Gia không nổi tiếng không phải vì điều gì khác mà chỉ vì họ đã phát hiện và phát triển một phương pháp hoàn toàn mới cho các sinh vật hệ trùng.

“À, điều đó thì không cần.”

Bạch Khải có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, nói: “Ta chỉ là vô tình phát hiện ra, thực lực của ta cũng không đủ tốt, ta không muốn mất mặt, việc lớn như vậy vẫn nên giao cho Đồng giáo sư người đi.”

Bạch Khải thực ra chỉ hoàn thành nhiệm vụ của Tần hội trưởng, cũng chỉ muốn thử nghiệm một lần miễn phí, thật sự để hắn đi sâu nghiên cứu theo hướng này, hắn tuyệt đối không muốn.

Dù sao, với hơn một trăm ngàn ký hiệu, hắn không có thời gian để thử nghiệm từng cái một.

Nếu có thời gian, hắn sẽ dùng nhiều lần trứng tiến hóa để ra một số thứ mới.

Nghe Bạch Khải từ chối, trên mặt Đồng giáo sư không khỏi hiện lên một tia tiếc nuối, nàng nói: “Nếu vậy, ta cũng không ép buộc ngươi, nhưng nếu ngươi gặp vấn đề gì về phù văn, có thể tìm ta bất cứ lúc nào.”

“Cảm ơn Đồng giáo sư.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù hắn không có ý định theo đuổi con đường nghiên cứu tiến hóa bằng phù văn, nhưng hắn vẫn muốn tiếp tục học hỏi, vì điều này sẽ rất hữu ích cho cả việc chiến đấu lẫn việc khám phá các tháp bí cảnh.

“Nhưng mà, dù sao đây cũng là phát hiện của Bạch Khải, từ bỏ như vậy thật là đáng tiếc.”

Đồng giáo sư dừng lại một chút, nhìn về phía Tần hội trưởng, nói: “Tần Giang, ngươi nghĩ sao nếu để Bạch Khải biểu diễn thành quả này trong nghi thức khai mạc?” Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Cũng không phải không được, đến lúc đó ta sẽ thỉnh cầu Bạch Khải đọc quyền một lần, điều đó chắc chắn sẽ tạo ra hiệu ứng truyền thông không nhỏ.”

Chương 101:

Dây chuyền sản nghiệp lần nữa mở rộng “Nghị thức khai mạc?” Khi nghe Tần hội trưởng và Đồng giáo sư nói, Bạch Khải hơi nghi hoặc, trong khi Gia Cát Thần lại có vẻ như đã hiểu rõ.

“Đồng giáo sư, ngài đang nói tới nghị thức khai mạc của Vong Linh hệ thuộc Tinh giới học viện sao?” Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Cụ thể thì chờ Minh Hoàng đến rồi bàn bạc tiếp, dù sao hắn cũng là viện trưởng danh dự của Vong Linh hệ, chuyện này cần phải có sự đồng ý của hắn.”

“Vong Linh hệ? Thật sự là Tinh giới học viện sắp mở Vong Linh hệ sao?” Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Mặc dù trước đó đã nghe Bạch Thu Trà nói về việc thành phố Cổ Túc muốn phát triển mạnh mẽ Vong Linh hệ, nhưng từ phía chính thức không công khai tuyên bố điều gì cả, giờ cuối cùng cũng có thông tin rõ ràng.

Nhưng nghe ý Tần hội trưởng, thì chuyện này thật sự là có căn cứ? “Đúng vậy, đời Vong Linh đã gần như được khai thác, thành phố Cổ Túc chính là một nơi ổn định để phát triển sinh vật Vong Linh, hoàn toàn có khả năng đảm đương một hệ Vong Linh.”

Tần hội trưởng nói: “Thực ra, Minh Hoàng đã định công bố chuyện này từ trước, nhưng vừa lúc xảy ra sự rối loạn ở đời Vong Linh và sự xuất hiện của Tháp Than Vãn, cho nên phải hoãn lại.”

Hóa ra còn có một câu chuyện như vậy, Bạch Khải thâm nhủ trong lòng, nên tự hỏi sao Minh Hoàng lại đưa con trai đến thành phố Cổ Túc.

Tần hội trưởng vui vẻ nói: “Thế nhưng xem ra, đây lại là một chuyện tốt.

Nếu không phải nhờ có cái Song Tử tháp này, chúng ta sẽ không biết rõ được Vong Linh hệ lại có thể tiến hóa theo hướng như vậy.”

“Tiểu tử, ngươi lần này đã làm chúng ta tự hào về thành phố Cổ Túc đó.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, nói: “Cũng chỉ là may mắn thôi.”

Nhưng hội trưởng, nghi thức khai mạc đó, tôi có thể không tham gia được không? Ngài cứ thỉnh cầu độc quyền là được rồi.”

Trước đây Minh Hoàng đã làm hắn cảm thấy khá khó chịu vì những cải tiến mà hắn đang thực hiện trên cơ thể Alpha, vài ngày trước còn đánh Bạch Thu Trà một phát.

Giờ Minh Hoàng lại chủ động đến tìm hắn, chẳng phải là tự tìm phiền phức sao.

Phải khiêm tốn chứ, không thể lúc nào cũng nghĩ đến những thứ nổi bật trong danh sách tìm kiếm nóng.

Thà rằng âm thầm thu lợi còn hơn. Đến khi nào bị buộc phải gặp mặt thì đợi cho đến khi mình cũng trở thành truyền kỳ rồi hay hơn.

Ngay lúc này, một con cự tước màu đen từ trên trời bay xuống, hạ cánh trong sân nhà của Bạch Khải.

Một người đàn ông trung niên uy nghiêm bước xuống từ cự tước, không phải là Minh Hoàng thì còn ai vào đây.

“Chao ôi...”

nhắc Tào Tháo là Tào Tháo tới.

Ngươi có thể không nhanh như vậy không?” Có vẻ như từ nay về sau, không thể nào nhớ đến người khác mà không bị trừng phạt.

“Tần hội trưởng, Đồng giáo sư.”

Bạch Hòa Quang đi đến phòng huấn luyện, giống như chào Tần hội trưởng và Đồng giáo sư, sau đó ánh mắt liền dừng lại trên người Bạch Khải.

“Chúng ta lại gặp nhau.”

“Ha ha... đúng vậy.”

Bạch Khải hơi lúng túng gãi đầu, không biết mình có thể nói rằng không mấy muốn gặp hắn hay không.

Nhìn thấy dáng vẻ của Bạch Khải, Bạch Hòa Quang không khỏi nhíu mày, bất ngờ vung tay, ném một chiếc hộp gỗ vào tay Bạch Khải.

“Đây là Cục 13 gửi cho người vật liệu cấp truyền thuyết, ta tiện đường nên mang về.”

Vật liệu cấp truyền thuyết mà hắn lại ném như vậy? Chẳng nhẽ phong hào truyền kỳ đều hành động phóng khoáng như thế sao? Bạch Khải sợ hãi cầm hộp trong tay, trong lòng thầm oán trách.

“Ta đã nói sao người lại đến nhanh như vậy, hóa ra là tiện thể mang vật liệu cấp truyền thuyết về.”

Tần hội trưởng nghe vậy cười cười, nói: “Vừa khéo, ta đang muốn tìm người có chuyện quan trọng.”

Tần hội trưởng dẫn Bạch Hòa Quang đến một bộ băng xương, nói: “Người xem một chút, nó khác gì so với những băng xương thông thường không?” Bạch Hòa Quang nhìn qua, nói: “Ngoài việc năng lượng dao động có chút không ổn định thì không khác nhiều, sao vậy, hội trưởng có ý định nghiên cứu băng xương này sao?” Mặc dù Bạch Hòa Quang nói với Tần hội trưởng, nhưng ánh mắt lại liếc nhìn Bạch Khải, ý tứ trong đó ai cũng hiểu. Ông lớn, người rút cuộc đang làm gì với máy móc? Có lòng muốn khiến người ta nghi ngờ như vậy sao? Bạch Khải đành mặt vô tội, liếc Tần hội trưởng cầu cứu.

“Không phải là dự định nghiên cứu gì, mà là đã nghiên cứu thành công rồi.”

Tần hội trưởng lắc đầu, một tay đẩy Bạch Khải về phía trước, nói: “Bạch Khải, làm lại những gì người vừa làm cho một lần nữa.”

“Ê, được rồi.”

Bạch Khải xuyên qua Bạch Hòa Quang, lặp lại trình tự trước đó, sau đó cho Alpha vào năng lượng kích hoạt, một đầu Khô Lâu bình bình thường ngay lập tức xuất hiện trước mặt Bạch Hòa Quang.

Sau khi xem hết thao tác của Bạch Khải, nét mặt Bạch Hòa Quang từ lâu đã không cảm xúc cuối cùng cũng lộ ra một tia kinh ngạc, Tần hội trưởng liền thông báo kết quả đầu ra của Bạch Khải cho Bạch Hòa Quang.

“Phù văn tiến hóa?” Bạch Hòa Quang cầm băng xương, rõ ràng đã là một trung đẳng tới tứ băng xương nhưng vẫn không thể biết được rõ sự tiến hóa mà Bạch Khải đã trình diễn.

“Thì ra là vậy, mượn nhờ vào phù văn gia tốc hấp thu năng lượng thuộc tính từ thế giới bên ngoài để thúc đẩy tự thân tiến hóa, quả thật là một hướng đi hoàn toàn mới.”

Nghe tới Bạch Hòa Quang nhận định, Bạch Khải thoáng nhẹ nhõm.

Nếu Bạch Hòa Quang đã thừa nhận phương thức này thì hẳn là sẽ không ghi hận mình vì đã dùng sinh vật Vong Linh làm thí nghiệm.

Dù sao, bị một phong hào truyền kỳ lo nghĩ cảm giác thật sự không tốt chút nào.

Tần hội trưởng nghe vậy thì mắt sáng lên, nói: “Ồ~ vậy phương thức này có thể áp dụng cho sinh vật hệ Vong Hồn hoặc những loại phép thuật khác không?” Bạch Hòa Quang lắc đầu, đáp: “Có thể áp dụng cho Vong Hồn, nhưng những hệ khác muốn dung hợp phù văn thì khó khăn hơn nhiều.”

Nghe Bạch Hòa Quang giải thích, Tần hội trưởng cũng có chút tiếc nuối.

Nếu như phương pháp tiến hóa này có thể phổ biến, thực lực của liên bang sẽ nhảy vọt một cách đáng kể, đến lúc đó không cần phải lo lắng về mối đe dọa từ các bộ lạc hung thú.

Nhưng mà có thêm một con đường tiến hóa cũng tốt, so với những phương thức bồi dưỡng phức tạp khác thì rõ ràng là giảm bớt công sức.

“Bây giờ Hòa Quang đã xác nhận khả năng thực hiện của lộ trình này, ta dự định để Bạch Khải trình diễn một lần tại nghi thức khai mạc của Vong Linh hệ, Hòa Quang, người nghĩ sao?” Bạch Hòa Quang nghe vậy nhìn về phía Bạch Khải, lắc đầu, nói: “Phù văn tiến hóa vẫn chưa được nghiệm chứng trên cơ thể cao giai hài cốt, chỉ dựa vào một vài Khô Lâu binh tiến

hóa chỉ sợ khó khiến người ta tin tưởng, vì vậy ta không khuyên các ngươi nên sớm như vậy mà công bố.”

Tân hội trưởng nghe vậy nhẹ gật đầu, nói: “Cũng đúng, nếu không có đầy đủ dữ liệu thí nghiệm mà tự ý công bố thì sẽ không được đồng ý đâu.”

“Nhưng ta có thể thành lập một nhóm nghiên cứu chuyên đề trong hệ Vong Linh, để Bạch Khải làm tổ trưởng, chỉ cần xác nhận được sự phổ biến và ứng dụng của phù văn tiến hóa trên các sinh vật thuộc hải cốt hay hệ Vong Hồn, ta sẽ tự mình đi thỉnh cầu độc quyền cho ngươi.”

Khi Bạch Hòa Quang vừa nói ra, mọi người ở đây đều có chút ngạc nhiên.

Nhóm nghiên cứu chuyên đề? Minh Hoàng đã có ý định công nhận con đường tiến hóa qua phù văn này rồi.

Không, phải nói là đã công nhận Bạch Khải.

“Như vậy cũng tốt, đến lúc đó tập huấn còn có thể mở mang tầm mắt cho những ông già kia.”

Tân hội trưởng mặt cười tươi, vuốt râu, càng nhìn Bạch Khải càng thấy thuận mắt.

“Bạch truyền kỳ, ngươi đã có ý tưởng thành lập nhóm nghiên cứu chuyên đề, không bằng để chúng ta nhóm phù văn cùng tham gia một tay?” Đồng giáo sư âm áp cười nói: “Dù sao phù văn không thể học trong thời gian ngắn.”

Bạch Hòa Quang nghe vậy nhẹ gật đầu, nói: “Như vậy thì tốt cực kỳ.”

Hai người nhanh chóng đạt thành đồng thuận, nhìn thấy Bạch Khải thì lại ngần ra một chút.

Vậy có nghĩa là, họ không định hỏi ý kiến hấn sao? Nhân quyền ở đâu? Quyền tự do ở đâu? Leng keng! Leng keng! Đúng lúc này, nơi cửa lại vang lên tiếng chuông cửa dồn dập, Gia Cát Thần lập tức phản ứng kịp và ra ngoài mở cửa, rất nhanh đi vào cùng một người đàn ông trung niên mập mạp giống hệt hấn.

“Bạch Khải, ta nghe Gia Cát Thần nói ngươi nghiên cứu ra phương thức tiến hóa hoàn toàn mới cho Khô Lâu binh? Mau

cho ta xem một chút, nếu như có thể ổn định tiến hóa, thúc thúc cam đoan người sẽ trở thành phú ông trẻ tuổi nhất liên bang!” Gia Cát Tự còn chưa hoàn toàn bước vào, giọng nói đã vang lên.

Chẳng lẽ lại đến một người nữa? Các người không thể đến cùng một lúc sao? Nhiều người đến mức hấn sắp thành cái trại nuôi băng xương rồi.

Bạch Khải ngao ngán nhìn vẻ mặt hào hứng của Gia Cát Tự, còn chưa kịp nói gì, Gia Cát Tự đã chú ý đến sự hiện diện của Minh Hoàng và những người khác.

“Hóa ra Bạch truyền kỳ, Tần hội trưởng và Đồng giáo sư cũng ở đây, thật xin lỗi vì đến sớm mà không chú ý tới mọi người.”

Gia Cát Tự cười tươi, hướng những người đó xin lỗi, sau đó tức giận nhìn Gia Cát Thần đứng sau lưng.

Tiểu tử thái, sao không nói cho ta biết Minh Hoàng cũng ở đây sớm hơn! Gia Cát Thần vô tội nhún vai, người ta mới tới, sao phải đổ lỗi cho ta chứ? Không phục thì cứ đi tìm Minh Hoàng mà trách.

Hai người liếc nhau một cái, Gia Cát Tự ngay lập tức nắm bắt được tình hình hiện tại, suy nghĩ một chút rồi nói: “Không ngờ mấy vị cũng quan tâm đến việc nghiên cứu của Bạch Khải, vậy Gia Cát Tự cũng xin được tham gia một tay.”

“Nguồn kinh phí và vật liệu cho nhóm nghiên cứu về phù văn tiến hóa sẽ do nhà Tinh Linh cung cấp, nhưng sản phẩm của nghiên cứu sẽ được nhà Tinh Linh bán ra thị trường, lợi nhuận chia đôi, và đồng thời học sinh hệ Vong Linh có thể đến nhà Tinh Linh và nơi đạo quán thực tập một cách không điều kiện, các vị cảm thấy thế nào?” Nghe Gia Cát Tự đề xuất, Bạch Khải ngay lập tức không ngớt lời khen ngợi.

Tuyệt vời, đây không phải là hợp tác đôi bên cùng có lợi sao.

Hệ Vong Linh phụ trách cơ sở bồi dưỡng, nhà Tinh Linh phụ trách cung cấp vật tư và sủng thú, nhóm nghiên cứu phụ trách nghiên cứu tiến hóa, đạo quán phụ trách cung cấp huấn luyện thực chiến và ăn uống đi lên, còn Bạch Khải phụ trách phát ngôn.

Hợp đồng trên còn chưa ký, dây chuyền sản nghiệp lại làm lớn ra sao? Quả nhiên, khi nghe Gia Cát Tụ đưa ra kế hoạch, những người như Minh Hoàng tỏ ra khá hứng thú, Tần hội trưởng thì càng trực tiếp cùng Gia Cát Tụ thảo luận chi tiết về việc hợp tác.

Còn Bạch Khải, thì bị bỏ quên bên ngoài.

Bạch Khải thấy hai người cùng nhau ánh mắt lấp lánh thích thú, đầy tự giác lùi ra một bên, cầm hộp mà Minh Hoàng đã giao cho hắn.

Vật liệu cấp truyền thuyết, nó sẽ có hình dạng như thế nào đây? Bạch Khải mở hộp ra, một khối xương sống như thủy tinh sáng chói lập tức hiện ra trước mắt. Đây chính là vật liệu cấp truyền thuyết sao? Cảm nhận sự uy áp nhẹ nhàng tỏa ra từ xương sống, Bạch Khải không tự chủ được đưa tay chạm vào nó.

Ngâm ~ Một tiếng long ngâm vang vọng bên tai Bạch Khải, trong đầu hắn hiện lên hình ảnh của một đầu xương cốt lớn làm bằng thủy tinh.

Thủy Tinh Long xương?

Chương 102:

Tiến hóa lãnh chúa cấp Bạch Khải cảm nhận được bên trên xương sống lưng của mình tỏa ra một tia Long uy nhân nhật, trong mắt hần lóe lên tia kinh ngạc.

Ban đầu hần còn nghĩ rằng Cục 13 sẽ cung cấp cho hần một ít vật liệu truyền thuyết cấp thấp để đổi phỏ, không ngờ, Cục 13 lại trực tiếp đưa cho hần một cây xương rồng.

Quả đúng là liên bang có sức mạnh lớn mạnh và tài nguyên dồi dào! Ken kết ken kết. (Chủ nhân, ta muốn cái xương đó!) Ngay khi Bạch Khải đang nghiên cứu Thủy Tinh Long xương, một cảm xúc khát vọng mạnh mẽ từ Alpha trong không gian Ngự Thú truyền đến.

Bây giờ có dùng được không? Bạch Khải nhìn đám Gia Cát Tự bên cạnh vẫn đang nghiên cứu phù văn tiến hóa, có chút do dự.

Lần này Alpha chắc chắn sẽ tiến hóa thành lãnh chúa cấp, đến lúc đó tuyệt đối sẽ tiêu hao rất nhiều thể lực của hần, nếu bị Minh Hoàng chú ý thì thật khó giải thích.

Chỉ có điều, cảm xúc khát vọng từ Alpha thực sự rất mãnh liệt, Bạch Khải suy nghĩ một hồi, cuối cùng quyết định rời phòng huấn luyện, trực tiếp tiến vào không gian bí cảnh.

Alpha đã sớm xác định sáu phù văn cổ hóa, huyết mạch đã đến điểm giới hạn, giờ đây vật liệu truyền thuyết chính là đúng thời điểm, cũng nên tiến hóa rồi.

Hơn nữa, hần cũng muốn xem, khi kết hợp một vật liệu truyền thuyết cùng với phù văn, Alpha sẽ tiến hóa thành hình dạng gì.

Trong không gian bí cảnh, Alpha tiếp nhận Thủy Tinh Long xương, trong đôi mắt tràn ngập Linh Hồn chi hỏa lập tức bùng cháy mạnh mẽ, hần không thể tức thì hấp thụ cây xương đó.

Tuy vậy, Alpha vẫn cố nén khát vọng trong lòng, kiên nhẫn chờ đợi Bạch Khải sử dụng trứng tiến hóa.

Là sủng thú đầu tiên của Bạch Khải, Alpha chắc chắn coi mình là người có lợi lớn nhất từ trứng tiến hóa, vì vậy hần biết chỉ

có trứng tiền hóa mới có thể mang lại cho hắn điều tốt đẹp nhất.

“Shuke, ta đợi chút nữa có thể sẽ không kiểm soát được bản thân, nhớ giúp ta bổ sung năng lượng nhé.”

Bạch Khải triệu hồi Husky đến bên cạnh, sau đó chất đồng thuốc bổ bên cạnh, suy nghĩ một chút, hắn gặm một viên Thiên sứ trái cây, sau đó mới đưa tay đặt lên người Alpha.

“Tiền hóa!” Bạch Khải thở phào, kích hoạt trứng tiền hóa.

Chất lỏng màu đồng xanh từ lòng bàn tay hắn lan ra, lập tức khiến hắn cảm thấy kiệt sức, gần như ngất đi.

May mà Shuke phản ứng rất nhanh, ngay khi Bạch Khải có dấu hiệu bất thường, liền vươn tay đỡ hắn, đồng thời tiêm thuốc bổ vào cơ thể hắn, giúp hắn lấy lại sức.

Nhưng tình trạng này chỉ duy trì một thoáng, Bạch Khải lại lần nữa cảm thấy choáng váng, hắn ngay lập tức nhận lấy Thiên sứ trái cây từ Shuke và gặm nhanh từng miếng một, rồi đến viên thứ hai, thứ ba...

Cuối cùng, khi thuốc bổ sắp hết, trứng Thanh Đồng mới miễn cưỡng hình thành.

“Ôi, tiền hóa lãnh chúa cấp tiêu hao lớn như vậy sao?” Trong khoảnh khắc đó, Bạch Khải thực sự cảm nhận được cái chết đang đổ xuống, nếu Shuke tiêm thuốc chậm một chút nữa, có lẽ hắn đã chết không cứu vãn rồi.

“Không được, nhất định phải để Tàn lão đầu hỗ trợ, không phải lần này không chết cũng sẽ bị tổn thương nguyên khí lớn.”

Bạch Khải giống như một kẻ lang thang đói khát cả mười ngày, ăn hết tất cả thuốc bổ còn lại, nhưng tình trạng vẫn không hề cải thiện, chỉ có thể cố gắng lấy tinh thần, đem bản thân đưa ra khỏi bí cảnh.

“Vậy thì tạm thời như thế, đến khi đó tôi sẽ tìm cơ hội thảo luận cụ thể với mấy vị.”

Gia Cát Tự vượt bụng tròn vo của mình, cười ha hả rồi nhìn quanh, nói: “À đúng rồi, Bạch Khải đâu?” Gia Cát Thần hồi

tưởng một chút, đáp: “Vừa thấy hấn đi ra ngoài, chắc là đi nghiên cứu món vật liệu truyền thuyết đó.”

“Tiểu tử này, đã sớm nói với hấn vật liệu truyền thuyết không thể dùng lung tung, không biết có phải lại mù quáng chơi đùa không?” Khóe mắt Tần hội trưởng hơi run rẩy, trong lòng không khỏi dâng lên một cảm giác không ổn.

Và khi ông chứng kiến Bạch Khải bất ngờ xuất hiện trong sân, giống như một cái xác không hồn, thì cũng không có gì bất ngờ.

Quả nhiên là như vậy! Tần hội trưởng thở dài trong lòng, lập tức triệu hồi Quang Tinh Linh bay về phía Bạch Khải, thả một đợt ánh sáng lên người hấn, chỉ lúc này Bạch Khải mới tỉnh lại.

Chương 103:

Tiến hóa Lãnh Chúa Cấp Bạch Khải ngồi thẳng dậy, nhìn lên bầu trời nơi mà Quang Tinh Linh vẫn còn lượn lờ quanh mình, trong mắt hần tràn đầy khao khát.

Nếu như hần cũng có thể sở hữu một con Quang Tinh Linh, thì không cần phải lo lắng cho những tình huống như thế này nữa.

“Bạch Khải, ngươi có phải đã sử dụng món truyền thuyết cấp vật liệu nào đó để giúp cho sủng thú của ngươi tiến hóa không?” Bạch Hòa Quang, một người thuộc hệ Vong Linh, nhìn thấy vẻ mặt của Bạch Khải liền lập tức liên tưởng đến điều gì đó.

“Hả, đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, khi thấy ánh mắt của Bạch Hòa Quang có vẻ tương đối thấu hiểu, hần liền biết Bạch Hòa Quang đã hiểu lầm rồi.

Tần hội trưởng, người vẫn đang ngồi bất động bên cạnh, hỏi: “Hòa Quang, ngươi có từng gặp phải tình huống này chưa?” Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu trả lời: “Sủng thú thuộc hệ Vong Linh thường mang tính xâm lược cao hơn so với các hệ khác.

Những sủng thú có thiên phú tương đối cao khi tiến hóa, nếu không đủ năng lượng, sẽ có khả năng hấp thụ sức lực và tinh thần lực của Ngự Thú Sư.”

“Ta đã từng gặp tình huống tương tự khi Cửu U Minh Tước tiến hóa lên Đế Hoàng cấp.

Tuy nhiên, lúc đó ta đã là truyền kỳ và chuẩn bị đầy đủ tài nguyên, nên không bị ảnh hưởng gì cả.”

Thì ra là có tình huống này thật sao? Một nhóm người bùng tỉnh, còn Bạch Khải thì lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

Lúc đầu hần còn đang đau đầu tìm cách giải thích, giờ đây đã có Bạch Hòa Quang giúp hần giải thích rõ ràng.

Quyết định, từ nay về sau hần sẽ dùng lý do này để đối phó với Tần lão đầu kia về Quang Tinh Linh.

Tựa như phát hiện ra một kẻ nào đó đang có ý đồ, Tần hội trưởng đột nhiên nổi giận, gõ mạnh vào đầu Bạch Khải.

“Tiểu tử, ngươi có biết nếu không có ta ở đây, ngươi đã đi đời rồi không?” Bạch Khải tỏ vẻ vô tội, giơ tay ra nói: “Ta nào biết Alpha lại đột ngột tiến hóa, hơn nữa còn to lớn như vậy.”

Bạch Hòa Quang đột nhiên hỏi: “Ngươi có phải đã khắc phù văn lên sừng thú của mình không?” Bạch Khải gật đầu:

“Không sai, ta đã khắc sáu cái phù văn trên người Alpha.

Ta nghĩ rằng sau này sẽ không phải dùng đến Lâm Tràng điều khắc nữa.”

“Đúng vậy, phù văn chính là thời cơ tiến hóa, trong khi vật liệu truyền thuyết cấp cung cấp năng lượng cần thiết cho tiến hóa, cho nên mới dẫn đến việc đột ngột tiến hóa như vậy.”

Mắt Bạch Hòa Quang lóe lên sáng ngời, nói: “Sừng thú của ngươi đâu? Triệu hồi nó ra cho ta nhìn.”

Bạch Khải nhìn vào bí cảnh nơi Alpha đang yên lặng nằm trong trứng, lắc đầu: “Nó vẫn đang trong quá trình tiến hóa, tạm thời không triệu hồi ra được.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, không nói thêm gì, nhưng vẫn đứng lại.

Những người còn lại cũng im lặng quan sát Bạch Khải.

Họ vừa mới thảo luận về việc dùng hài cốt sinh vật cao cấp hơn để thử nghiệm, thì ngay lập tức Bạch Khải bên này đã nhanh chóng tiến vào, vì vậy họ tự nhiên rất mong chờ kết quả.

Thế nhưng Bạch Khải lại cảm thấy bị áp lực đè nặng trên vai.

Bị một người truyền kỳ, hai vị Hi Nhật cấp đại sư, cùng với hai thương nhân trông dữ dằn nhìn chăm chăm như vậy, Bạch Khải cảm thấy mình có chút hoảng sợ.

Nếu như bọn họ biết rõ về sự tồn tại của trứng tiến hóa, chắc chắn hẳn sẽ bị xé ra từng mảnh.

Cuối cùng, dưới ánh nhìn mong chờ của Bạch Khải, vỏ trứng của Alpha từ từ vỡ ra, từng luồng ánh sáng chói mắt tỏa ra từ các khe hở, chiếu sáng không gian bí cảnh.

Ngay sau đó, một cỗ Long uy từ trong vỏ trứng tỏa ra, khiến cho cả Alpha đang quan sát ở trạng thái Husky phải lùi lại mấy bước, nhưng vẫn có thể cảm nhận được áp lực không nhỏ.

Cùng với việc này, một mùi hương mạnh mẽ phát ra, khiến cho cả không gian như ngừng lại.

Cạch! ! Cạch! ! Cạch! ! ! Trong ánh sáng tỏa ra từ quá trình tiến hóa, vỏ trứng Thanh Đồng không ngừng nứt ra, từng luồng khí tức màu xanh đậm tỏa ra từ khe hở, nơi nào đi qua, bất luận là đất đá hay thực vật đều lập tức mất đi sức sống.

Cũng chính vào lúc này, vô số thông tin tràn vào trong đầu Bạch Khải. ...

Chương 104:

Tiến hóa lãnh chúa cấp (3) [kỹ năng tên] : Bạo Liệt Tinh Thứ
[kỹ năng đẳng cấp] : Cao cấp [giới thiệu kỹ năng] : Băng,
Tinh hệ kỹ năng.

Khi Băng Tinh bích chương bị vỡ, bất kể là chủ động hay bị động, các mảnh thủy tinh vỡ sẽ chuyển hóa thành vô số tinh thể tấn công kẻ thù, tạo ra tổn thương cả vật lý lẫn băng sương.

...

Liên tiếp ba kỹ năng hoàn toàn mới khiến Bạch Khải vui mừng vô cùng.

Long uy, với sức mạnh đe dọa vượt xa bình thường, chỉ trừ khi gặp lại Bạch Thu Trà, thi thể của Cự Long hoặc những sinh vật huyết mạch huyền thoại khác, còn lại những sủng thú đều không thể phát huy toàn lực trước mặt Alpha. Điều quan trọng nhất là, dường như kỹ năng Long uy này còn là một kỹ năng bị động.

Về hai kỹ năng thuộc Tinh hệ kia, không cần nghĩ cũng biết, nhất định là do Thủy Tinh Long xương mang lại.

Một kỹ năng phòng ngự lớn, một kỹ năng công kích diện rộng, và tất cả đều là kỹ năng cao cấp, hiệu quả khủng khiếp như vậy! Alpha vẫn đang tiếp tục tiến hóa, trứng Thanh Đồng chỉ còn lại một nửa, nhưng ánh sáng thanh đồng che khuất khiến Bạch Khải không thể nhìn rõ hình dạng bên trong.

Sau đó, Bạch Khải lại nhận được một đoạn tin tức. [kỹ năng tên] : Hơi thở Tàn Lụi [kỹ năng đẳng cấp] : Siêu cấp [giới thiệu kỹ năng] : Âm Ảnh, Băng, Long hệ kỹ năng.

Tàn Lụi chỉ lực bao trùm khu vực, bất kể là sinh vật có sự sống hay không, đều sẽ nhanh chóng suy tàn, như hoa nở rồi tàn nhanh chóng.

“Đệch.....!” Bạch Khải chỉ muốn ngay lập tức lao vào bí cảnh để ôm lấy Alpha.

Kỹ năng siêu cấp...

Có thể khiến mọi thứ nhanh chóng tàn lụi, loại kỹ năng này thật sự có thể xuất hiện ở lãnh chúa sinh vật sao? Rống! Theo một tiếng rống lớn, toàn bộ trứng Thanh Đồng nổ tung, Alpha đã phá xác mà ra.

Gần hai mét chiều cao, với phần xương ánh sáng lấp lánh như Thủy Tinh Long, liên tục phát ra hào quang mộng ảo, hoàn toàn không thấy một chút âm u của vong linh sinh vật.

Cứ như một con Cự Long uốn lượn, nó vẫn tiếp tục tỏa ra chút Long uy nhẹ nhàng, mơ hồ có thể thấy sáu tiết trên cơ thể phát ra ánh sáng phù văn.

Trong tay nó cầm một thanh đại kiếm thủy tinh màu xanh đậm, với các phù văn phức tạp bám vào, tạo cảm giác bí ẩn cho thanh kiếm.

Oanh! Alpha lại bùng phát khí thế, thanh đồng vỏ trứng trước đó bị đánh bay lập tức bay ngược trở lại, hòa vào cột sống của nó.

Ngay lập tức, cột sống chảy ra từng dòng thể lỏng thủy tinh, nhanh chóng bao phủ toàn thân, biến thành một bộ khải giáp thủy tinh.

Một hình ảnh đầu rồng sống động như thật xuất hiện trên khải giáp, không hề có vẻ giận dữ nhưng vẫn tựa như uy nghi.

Thủy tinh tiếp tục lan tỏa, tạo thành một chiếc mũ bảo hiểm hình đầu rồng trên đầu Alpha, chỉ lộ ra hai ngọn lửa của linh hồn không ngừng lắc lư.

Cuối cùng, Alpha dừng lại biến hóa.

Một đoạn thông tin hoàn chỉnh tràn vào bộ não của Bạch Khải.
[tên] : (Alpha) [thuộc tính] : Băng hệ, Vong Linh hệ, Long hệ [trưởng thành đẳng cấp] : Nhị giai một cấp [huyết mạch đẳng cấp] : Trung đẳng lãnh chúa [kỹ năng chủng tộc] : Hơi thở Tàn Lụi (nhập môn), Long uy (nhập môn), Hải cốt điều khiển (hoàn mỹ), Băng Tinh bích chương (thuần thực), Bạo Liệt Tinh Thứ (thuần thực), Hoa sen Âm Ảnh (tinh thông) [năng lượng giá trị] : 186000 [trạng thái] : Có thể tiến hóa Vừa mới đột phá đã có gần hai trăm ngàn năng lượng giá trị, Alpha này lại có điểm đẳng cấp và mức độ thuần thực kỹ năng

cao như vậy, loại hình tiến hóa này dù đặt trong số lãnh chúa cũng đã là một tồn tại cao cấp.

“Vậy thì ta sẽ gọi người là Tàn Lụi Long Tước.”

Chương 105:

Hình thái tiến hóa hoàn toàn mới Nghe thấy vậy, Alpha lập tức tràn đầy vui mừng, trong tay đại kiếm buông lỏng, bay lên không trung xoay tròn, sau đó lặng lẽ lơ lửng phía sau lưng Alpha.

Wow, động tác này nhìn mà đã thấy ấn tượng, thật sự có chút tương tự như Ngự Kiếm thuật.

Uông uông? (Cái này là cái xương cốt đi đâu ấy nhỉ?) Thấy hình ảnh trước mặt biến đổi mạnh mẽ, Beita hiểu kỳ sử dụng kỹ năng cảm giác, lập tức cảm nhận được một áp lực khủng khiếp đè lên người mình, và hình ảnh Alpha giờ đây đã được thay thế bởi một con Thủy Tinh Cốt Long. Ôi... (hông rồi, lại không có cách nào báo thù...) Cảm giác các vị trí cơ thể tự dưng run rẩy, Beita lập tức cảm thấy vô vọng, còn Shuke sau khi quét qua Alpha, ngay lập tức bắt đầu hình thành hồ sơ trong trí não. [Shuke & Beita kế hoạch cường hóa 1.01]: Beita: Cường hóa cảm giác và sức mạnh bạo liệt Shuke: Thăng cấp cơ giới thể hệ, xem xét dung hợp Lôi Đình chi thạch Hai người Shuke và Beita tự nhiên không rõ ràng, lúc này Bạch Khải hoàn toàn bị sự biến hóa to lớn của Alpha thu hút, mà ở bên ngoài bí cảnh, vài người như Tần hội trưởng cũng phát hiện ra sự bất thường của Bạch Khải.

Gia Cát Thần nói: “Đây đã là tiến hóa thành công sao? Mau liên hệ triệu hồi ra xem nào!” Bạch Khải nhẹ gật đầu, lập tức triệu hồi Alpha ra.

Răng rắc...

Ngay khi Alpha xuất hiện, phòng huấn luyện băng xương và những hình thái tiến hóa khác lập tức run rẩy, theo bản năng cúi đầu trước Alpha.

Long uy thật sự không phải là thứ mà bọn họ có thể ngăn chặn.

“Cảm giác này là Long uy sao? Đây đã tiến hóa đến cấp lãnh chúa rồi? Mà lại cấp độ cũng không thấp.”

Tần hội trưởng quan sát Alpha vài lần, lập tức đoán được tình huống đại khái của Alpha, còn Bạch Hòa Quang thì chú ý đến khí tức tàn lụi có thể hủy diệt mọi thứ trên người Alpha.

Chỉ là phối hợp đứng trong sân, Cửu U Minh Tước cũng bị khí tức của Alpha hấp dẫn, ngay lập tức ánh sáng trên người nhấp nháy, hóa thành một con chim nhỏ, bay quanh Alpha một vòng, rồi dừng lại trên người Bạch Hòa Quang.

“Tàn Lụi chi lực, không ngờ lại thấy được kỹ năng siêu cấp trên cơ thể một sinh vật cấp lãnh chúa, tiểu tử, ngươi đã dùng vật liệu gì để tiến hóa cho sủng thú của mình vậy?” Một giọng nữ trong trẻo từ miệng Cửu U Minh Tước truyền ra, lập tức thu hút sự chú ý của Bạch Khải và Gia Cát Thần.

Nghe nói truyền thuyết về sinh vật có thể nói tiếng người, thậm chí còn biến hình thành người, giờ xem ra quả thật không sai.

Thế nhưng, Cửu U Minh Tước sau khi biến hóa sẽ có hình dáng gì? Tước nương hay sao? Bạch Khải dừng một chút, nói: “Ngoài cái xương Thủy Tinh Long mà Bạch vừa cho ta, cũng chỉ có một vài phù văn mà thôi.”

Thật sự chỉ là phù văn? Tần hội trưởng và Gia Cát Tự nhìn nhau, còn Đồng giáo sư thì biểu cảm có chút khác thường, lộ ra vẻ cuồng nhiệt của một người nghiên cứu, tiến lại gần Alpha quan sát.

“Ngay sáu cái phù văn này đã được hoàn hảo phối hợp vào năng lượng vận chuyển hệ thống, không, nên nói đã trở thành một phần trung tâm của năng lượng vận chuyển.”

Đồng giáo sư cầm kính lúp quan sát sáu cái phù văn trên cột sống của Alpha, nói: “Nếu như tôi đoán không nhầm, phù văn này chắc chắn có tác dụng chuyển hóa, giúp năng lượng của Thủy Tinh Long xương được phân phối hợp lý hơn, có lẽ còn gia tăng giới hạn tiếp nhận nữa.”

Đồng giáo sư đẩy kính mắt, nhìn về phía Minh Hoàng và Tần hội trưởng, nói: “Tôi đề nghị lập tức mở cuộc họp tuyên bố, công bố thành quả của Bạch Khải, rồi mau chóng tổ chức một nhóm nghiên cứu chuyên đề, tiến hành thí nghiệm tiến hóa phù văn của các cấp độ đoạn hài cốt sinh vật.”

“Bạch Khải tại hai thành phố liên thi đấu chứng tỏ anh đã có sự chú ý của nhiều người, nếu như bị người khác vượt lên trước, sẽ tổn thất lớn đấy.”

Nghe vậy, Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nhìn sang Bạch Hòa Quang vẫn mặt lạnh, nói: “Ừ, tôi sẽ nhanh chóng sắp xếp, còn cái phần độc quyền bên kia, Hòa Quang, có lẽ cần nhờ bạn đi một chuyến.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Được.”

Dù chưa thực hiện thí nghiệm chính thức, việc Alpha thành công tiến hóa đã chứng minh rằng việc yêu cầu hạch tâm độc quyền là hoàn toàn chính đáng.

Còn về những phần sinh thái khác, không phải là điều họ có thể quản lý, cũng không cần phải ràng buộc.

Chỉ cần phù văn tiến hóa độc quyền trong tay, những người khác trừ khi có thể vượt qua phù văn, nếu không dù nghiên cứu ra điều gì, vẫn cần thanh toán phí độc quyền cho Bạch Khải.

Chuyện có ai dám quyt nợ hay không thì chưa biết, nhưng ai có được danh hiệu truyền kỳ mà làm vậy, liệu có chắc chắn không? “Bạch Khải, cái tên của ngươi...?” Bạch Khải nói: “Tàn Lụi Long Tước, đó là tên chủng tộc của hấn.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Tên Tàn Lụi Long Tước của ngươi cần phải được ghi vào danh sách sủng thú liên bang, sau này ngươi đến hiệp hội một chuyến, tôi sẽ cho người giúp hấn làm bài kiểm tra đơn giản.”

“Yên tâm, chỉ là thông tin cơ bản thôi, kỹ năng số liệu và vật liệu tiến hóa đều sẽ không được công khai.”

Cấp lãnh chúa là một ranh giới giá trị của chủng tộc sủng thú.

Thông tin về các chủng tộc dưới cấp lãnh chúa tuy đã có thể công khai, nhưng những thứ trên cấp lãnh chúa đã trở thành tài nguyên chiến lược của liên bang, tuyệt đối không công khai một cách tùy tiện.

Chính vì đó mà họ cần phải nhanh chóng ghi danh, ngoài việc giữ vị trí tiên phong, cũng để tăng nhiệt cho việc công khai tiến hóa phù văn.

“Vậy thì, đến lúc đó cũng tiện đổi mới luôn hình thái tiến hóa của Beita đi.”

Nghe Tần hội trưởng nói vậy, Bạch Khải lập tức triệu hồi Husky, nói: “Thưa hội trưởng, có thưởng cho việc khám phá hình thái tiến hóa mới không?” Tần hội trưởng: “...”

Gia Cát Thần: “...”

Gia Cát Tự: “...”

Nhìn vào hai con sủng thú mà đồng loại có hình dạng khác biệt trước mặt, dù Tần hội trưởng có lịch duyệt phong phú đến đâu cũng không thể không chứng lại.

Husky dung hợp Bạo Liệt chi thạch hấn đã biết, còn hai con sói này hấn chỉ nghĩ là Bạch Khải đùa giỡn một chút, giờ đây lại nói cho hấn biết đây cũng là một hình thái tiến hóa mới? “Người chắc chắn thiên phú của mình là tốc độ tiến hóa, không phải là khả năng phá không chứ?” Bạch Khải chỉ biết vô tội nhún vai, hấn không hề nói rằng thiên phú của bản thân không liên quan gì đến tiến hóa, cái này chắc là do các người áp đặt quá thôi.

“Được rồi, người ngày mai cứ mang đến cho tôi đổi mới đi.”

Tần hội trưởng giờ đã không biết nên đánh giá Bạch Khải như thế nào, chỉ nói: “Còn này, người mấy ngày tới chuẩn bị kỹ càng, La Tường hấn sẽ đến đón người đi tổng bộ tham gia huấn luyện.”

Đã đến lúc tập huấn rồi sao? Hấn chưa kịp quản lý bên dưới bí cảnh mà.

Gọi là đi huấn luyện thì cũng giống như con la không có gì đáng chơi và chỉ thử hồn hấn thôi.

Bạch Khải cảm thấy chán nản, bước vào tổ chức này rồi tự do gọi gì cũng không có nữa.

“Người đừng lo lắng, cho dù La Tường đã đến cũng sẽ phải chờ họp tuyên bố kết thúc rồi mới nói, vài hôm tới người có thể nghỉ ngơi cho tốt.”

Tần hội trưởng vỗ vai Bạch Khải, nhìn về phía Đồng giáo sư, nói: “Chúng ta ở đây cũng đủ lâu rồi, về thôi.”

Ngày mai nhớ đến hiệp hội sớm một chút, tôi sẽ nhờ ông Mạc hỗ trợ kiểm tra cho hai con sủng thú này của người.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đưa tiễn hai người ra cửa, quay lại đã thấy Minh Hoàng cười Cừ U Minh Tước bay mất giữa chân trời.

Sống thật, có con sủng thú bay lượn thì việc đi lại dễ dàng hơn, chỉ cần muốn đến thì đến, muốn đi thì đi.

Nghĩ lại, bên kia còn nợ hẳn một con sủng thú, không biết có thể tuyển được một con phi hành ngự thú không nữa.

“Khụ khụ...”

Thấy Bạch Khải dường như còn đang nghĩ ngợi điều gì, Gia Cát Tự ho nhẹ hai tiếng, nói: “Bạch Khải, bây giờ chúng ta cần nói về hợp đồng.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, nhìn lại chuyện về phù văn tiên hóa, suýt chút thì quên đi điều quan trọng nhất.

Không có chút tiền nhỏ, làm sao hẳn nuôi nổi cái trứng tiên hóa đột tiền này cơ chứ.

Bạch Khải dẫn hai người tới phòng khách ngồi xuống, Gia Cát Tự không có chút lễ mễ nào, ngay lập tức đi vào chủ đề.

“Hai nhà chúng ta cũng coi như là thế giao, Gia Cát thúc thúc cũng sẽ không cùng người chơi trò lừa lọc gì, trước đó đã nói xong đại ngôn phí, thúc thúc cho người thêm một phần, người không cần phải mệt mỏi gì, cứ làm tốt phần việc của mình, yên tâm lĩnh tiền là ổn.”

Không cần làm việc nhưng vẫn có thể nhận tiền, cái này mà cảm thì thật khó mà từ chối.

Người chắc chắn không có thêm gì vào sao? Bạch Khải còn chưa kịp có phản ứng từ Gia Cát Tự, thì Gia Cát Tự tiếp tục nói: “Nhưng mà thúc thúc nghĩ cùng người làm một ước định, nếu sau này người nghiên cứu ra vật gì mới, hãy ưu tiên hợp tác với nhà của chúng ta, lợi ích kiếm được sẽ chia đôi.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi cảm thấy buồn cười, nói: “Gia Cát thúc thúc có phải quá coi trọng ta không, ta chỉ là một học sinh thôi.”

Vừa dứt lời, cả Gia Cát Tự và Gia Cát Thần đều lộ ra vẻ mặt kỳ lạ.

Người còn biết mình chỉ là học sinh? Một học sinh như người mà có thể làm ra những điều này sao? “Người yên tâm, thúc thúc không phải muốn tạo áp lực cho người, mà coi như là thúc thúc đã đầu tư từ sớm.”

Nói rồi, Gia Cát Tự lấy ra một tấm thẻ liên bang vàng óng ánh đẩy vào trước mặt Bạch Khải, nói: “Người đã là trạng nguyên của hai thành phố liên thi, thúc thúc chẳng có gì tốt tặng người, trong tấm thẻ này thúc thúc đã tích trữ một ít tiền, không nhiều lắm, chỉ có 10 triệu đồng, coi như là tiền tiêu vặt cho người.”

“Chỉ” 10 triệu ư? Được coi như là “tiền tiêu vặt”? Ôi chao, đúng là một thế giới khác mà mình không thể hiểu nổi.

Bạch Khải sửng sò, ngay khi chưa biết có nên nhận hay không, Gia Cát Thần mở miệng: “Cha ta rất thích làm chuyện đưa tiền cho người khác, nếu người không nhận, ông ấy cũng sẽ cho người khác, phù sa không lưu ruộng người ngoài, người không cần phải khách khí với ông ấy.”

“Tiểu tử thú vị, cậu còn gọi cái gì là đưa tiền cho bọn tôi đây, có phải cậu tự nhận mình là cậu không?” Gia Cát Tự nặng nề gõ đầu Gia Cát Thần, sau đó lập tức đổi lại thành bộ dáng của người chú, nói: “Mặc dù mà Gia Cát Thần nói cũng đúng, Bạch Khải, nếu như không nhận, thì có trời mới biết thúc thúc sẽ đi đâu mà rơi vào hắc hắc, coi như là thúc thúc tặng cậu món quà chia hoa hồng đầu tiên vậy.”

“Vậy thì cảm ơn Gia Cát thúc thúc rất nhiều.”

Nghe vậy, Bạch Khải cũng không cần quá cẩn thận, thu nhận thẻ vàng trước mặt, Gia Cát Tự cũng thỏa mãn gật đầu, nói: “Bạch Khải, sủng thú của người vừa mới đột phá, hẳn sẽ có nhiều việc phải bận rộn, chúng ta cũng sẽ không nán lại lâu thêm, sau này nhớ ghé nhà của Tinh Linh chơi nhiều một chút.”

“Tôi hiểu rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lại cùng Gia Cát Tự phụ tử trao đổi vài câu xã giao, rồi mới đưa tiền họ.

“Hô ~ cuối cùng có thể thật sự nghiên cứu một chút các kỹ năng mới của Alpha rồi.”

Nhìn vào sân, thấy Alpha đang điều khiển đại kiếm thực hiện đủ loại động tác khó khăn, Bạch Khải thỏa mãn gật đầu.

Người ta vẫn nói sủng thú theo Ngự Thú sư, quả thực có lý do.

“Alpha, Shuke, Beita, trước hết hãy về bí cảnh, cho ta xem cấp lãnh chúa mới có thể nắm giữ siêu cấp kỹ năng cuối cùng rốt cuộc là tình hình gì.”

Chương 106:

Lôi Minh Đại Pháo Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

“Lão Mạc, đặc biệt nhường người ở lại để Bạch Khải làm bình trắc viên, người sẽ không trách ta chuyện bé xé ra to đâu.”

Mạc Quan nghe vậy liền cười, đáp: “Dựa vào mối quan hệ nhiều năm của chúng ta, chỉ là một sự xác nhận và đánh giá thôi, có thể làm chậm trễ bao nhiêu việc, mà ta cũng rất muốn xem Bạch Khải rốt cuộc sẽ ra cái gì mới từ tiến hóa này.”

Hắn đã nghe La Tường nhắc đến Bạch Khải trước đó, thêm vào việc Bạch Khải từng có hai màn trình diễn xuất sắc trong các cuộc thi giữa hai thành phố, hắn cũng thực sự cảm thấy rất hứng thú với Bạch Khải.

“Vậy thì tốt rồi, đến lúc đó không cần giữ ý tứ, để tiểu tử này ném chút đau khổ là được.”

“Yên tâm, trong lòng ta rõ.”

Bạch Khải thắng cấp quá thuận lợi, ở bên cạnh thành phố Cổ Túc tuyệt đối được xem là thiên tài, nhưng để tiến vào bồi dưỡng đặc biệt đều là yêu nghiệt, Tàn hội trưởng sợ rằng Bạch Khải bay quá cao, đến lúc đó sẽ gặp kết quả thảm hại.

Rất nhanh, hai người đã đến chiến trường lớn nhất trong hiệp hội, và ở cổng vào chiến trường đã có một thiếu niên có vẻ như em bé đang đứng đợi.

“Thu Trà, sao người lại tới đây?” Tàn hội trưởng đi đến trước mặt thiếu niên, hỏi: “Có phải Hòa Quang đã gửi người đến không?” Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Không phải, ta chỉ nghe nói Bạch Khải tìm được một hình thái hoàn toàn mới của Băng Ảnh Kiếm Thú, nghĩ rằng đến đây mở mang kiến thức một chút.”

Tàn hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Bạch Khải hẳn là cũng sắp đến rồi, nhưng đến lúc đó người vẫn cần ở bên ngoài chờ một lát.”

Dù hôm nay xác nhận và đánh giá, hình thái hoàn toàn mới của Bạch Khải sẽ được công khai, nhưng chỉ có một số thông

tin cơ bản mà thôi, còn lại về kỹ năng hay số liệu thì họ không thể công khai, ngay cả Bạch Thu Trà, con trai của truyền kỳ cũng vậy.

“Rõ rồi, ta chỉ muốn tận mắt chứng kiến một lần thôi.”

Là kẻ đã từng bị hấn đánh bại, Bạch Thu Trà hiếu kỳ về Bạch Khải, hấn rất muốn biết Bạch Khải rốt cuộc có thể thể hiện ra hình thái tiến hóa nào.

Biết đâu hai người có thể có một trận đấu công bằng chẳng?

“Hội trưởng, Mạc Quan đại sư.”

Ba người đứng ở cửa chờ một lát, thì Bạch Khải đến chiến trường.

Khi nhìn thấy Bạch Thu Trà ở bên cạnh, Bạch Khải không khỏi sửng sốt: “Bạch Thu Trà, sao ngươi cũng ở đây?” Bạch Thu Trà đáp: “Chỉ là trùng hợp thôi.”

Bạch Thu Trà không nói ra ý nghĩ thật sự của mình, nguyên nhân cũng khó có thể giải thích rõ ràng.

“Ồ.”

Nhìn vẻ bối rối của Bạch Thu Trà, Bạch Khải hơi nghi hoặc lắc đầu, rồi nhìn về phía Tần hội trưởng, nói: “Hội trưởng, bây giờ chúng ta bắt đầu được chưa?” Tần hội trưởng liếc nhìn Mạc Quan, nói: “Vậy thì chúng ta bắt đầu sớm một chút.”

Cả ba cùng nhau vào chiến trường và tìm vị trí của riêng mình.

Mạc Quan không nói nhảm, phù trận màu vàng óng lóe lên, một sinh vật hình người toàn thân phủ kim quang xuất hiện trên chiến trường. Đúng là một sinh thú quý giá! “Đây là Kim Giáp Cự Linh mà ta chủ tu, ta sẽ giới hạn thực lực của nó ở 1%.

Ngươi cứ yên tâm mà tấn công.”

Mạc Quan mỉm cười nói: “Ngươi có định ném thử con thú này trước không?” Bạch Khải chân chừ một chút, trả lời: “Vậy trước tiên cho Liệt Cốc Giới Lang ra.”

Từ khi bị hấn khế ước, Alpha vẫn chưa có cơ hội thực chiến, thường thì chỉ dùng để tiêu hóa những thông tin đã hấp thu từ

những cuộc thi, hôm nay có cơ hội, hẳn tự nhiên muốn thử nghiệm một chút.

“Được.”

Mạc Quan nhìn Kim Giáp Cự Linh, lập tức nó hiểu ý, thân thể cao lớn bắt đầu chuyển động, một lớp xác vàng óng bao bọc lấy nó.

Là một bậc thầy phòng ngự nổi tiếng trong Liên bang, nếu như Mạc Quan cho Kim Giáp Cự Linh toàn lực phòng ngự, thì bình thường truyền kỳ cũng không chắc có thể phá vỡ.

Hiện tại dù chỉ phát ra 1% thực lực, nhưng đối với Husky cũng đã đủ gây khó khăn rồi.

“Ra đi, Shuke Beita.”

Bạch Khải vẫy tay, Husky chậm rãi xuất hiện từ phù văn lục sắc, nhưng vừa xuất hiện đã bị Kim Giáp Cự Linh làm cho khiếp sợ nhảy dựng lên.

“Gâu Gâu!” (Người này, sao lại tạo ra một đồng vàng lớn như vậy, phát tài hả?) Bạch Khải khóe mắt run rẩy, nặng nề đánh cho Beita một quyền, nói: “Ngốc, ngươi không nhận ra đây là sủng thú sao?” “A ô a ô!” (Người này thú vị quá đi.) Beita khinh bỉ nhìn Bạch Khải, rồi lại quay sang nhìn Kim Giáp Cự Linh. (Con thú to như vậy, chắc chắn giá trị rất cao phải không?) “Shuke Beita, tấn công toàn lực vào Kim Giáp Cự Linh.”

“Gâu Gâu!” (Đã hiểu.) Cả hai đồng thanh trả lời, sau đó một cánh tay máy xuất hiện từ cơ thể Shuke, và ở đầu cánh tay là một chiếc nhẫn màu xanh lục.

“Đây là chiếc nhẫn bí cảnh mà ta tặng cho ngươi, dùng để trang bị cho sủng thú của ngươi?” Bạch Khải ra vẻ vô tội gãi gãi đầu, nói: “Hừm, không được sao?” Tàn hội trưởng nghe vậy thì ghen lời, bình thường mà nói, trong các cuộc chiến không cấm Ngự Thú Sư sử dụng trang bị, vì đây cũng là một phần của thực lực, chỉ cần không quá đà là được.

Về việc sủng thú mang trang bị, thật sự cũng không có quy định nào liên quan.

“Được rồi, thì cứ như vậy đi.”

Tần hội trưởng quay mặt đi, không có ý định lặp lại những lời vô nghĩa với Bạch Khải.

Trang bị thì cứ để trang bị, Mạc Quan dù sao cũng là một đại sư cấp Hi Nhật, Bạch Khải không biết nghĩ ra được món nào thú vị gì.

Nhìn thấy Tần hội trưởng đồng ý, Shuke lập tức kết nối tinh thần vào chiếc nhẫn bí cảnh, một đồng linh kiện kim loại lớn lập tức từ chiếc nhẫn đổ ra.

Khi nhìn thấy những linh kiện chồng chất như núi, khước mặt Tần hội trưởng run rẩy, hỏi: “Người đừng nói với ta là người định lắp ráp một vũ khí ở hiện trường đó nhé?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Liệt Cốc Giới Lang bản thân đã có thuộc tính máy móc, việc sử dụng vũ khí máy móc hẳn là rất hợp lý chứ?” “Hợp lý, đương nhiên là hợp lý!” Tần hội trưởng thở phào một cái, gắng gượng bình tĩnh lại, mà Mạc Quan thì càng khoát tay áo, nói: “Lão Tần không có gì đâu, vốn dĩ chỉ là xác định và đánh giá, tự nhiên là phải làm đến cực hạn, ta cũng không phải chưa từng giao thủ với máy móc hệ.”

Nghe thấy Mạc Quan nói vậy, Tần hội trưởng cũng không nói gì thêm, mà lũ linh kiện đã nhanh chóng bắt đầu hình thành dưới sự lắp ráp của Shuke.

Cuối cùng, một khẩu đại pháo cao ba mét hiện ra trên chiến trường, đồng thời dưới sự điều khiển của Shuke, khẩu pháo đã bắn thẳng vào Kim Giáp Cự Linh.

“Vì bản thân kích thước có hạn, cho nên bỏ sung lắp ráp vũ khí sao? Ý tưởng không sai, nhưng trong thực chiến vẫn quá chậm.”

Mạc Quan liếc nhìn và đưa ra đánh giá đúng trọng tâm.

“Nhưng mà, có thể tự hành lắp ráp vũ khí, sủng thú của người chắc chắn có khả năng nghiên cứu hình thức.”

Bạch Khải nghe vậy dừng lại một chút, nói: “Đúng vậy.”

Bất kể là Shuke hay Beita, hiện tại công năng có vẻ chỉ là hai công cụ để chiến đấu, thật sự vẫn không thể phát triển gì nhiều.

Nhưng mà gần đây Shuke đã chơi đùa với vài thứ, có lẽ sẽ có chút bất ngờ.

Trong lúc hai người đang nói chuyện, Shuke lại lấy ra Lôi Đình Chi Thạch và gắn vào một lỗ trên khẩu pháo, và Beita đồng thời đặt móng vuốt của mình lên khẩu pháo.

Chỉ trong chốc lát, hai nguồn năng lượng xanh lam và đỏ nhanh chóng tích tụ lại, đồng thời dần dần hội tụ vào họng pháo.

“Lôi đình chi lực và bạo liệt chi lực?” Khi nhìn thấy họng pháo từ từ hội tụ hai nguồn năng lượng, trên mặt Mạc Quan rốt cuộc có biến hóa, và hai nguồn năng lượng cuối cùng cũng hội tụ hoàn tất.

Oanh! Một tiếng nổ như sấm vang lên, một cột sáng màu đỏ và lam đột nhiên bắn ra từ họng pháo, đánh thẳng vào lớp giáp bên ngoài của Kim Giáp Cự Linh.

Kim Giáp Cự Linh thấy vậy lập tức muốn chống cự, nhưng nó đã quên rằng bây giờ chỉ còn 1% thực lực, cánh tay vàng óng chỉ ngăn cản được vài giây, liền bị lực lượng Lôi Hỏa ngọn lửa cháy tận phá ra vết thương.

Lôi Minh đại pháo, tham thượng! “Cái này...”

Khi thấy Husky thực sự phá vỡ phòng ngự của Kim Giáp Cự Linh, Tần hội trưởng lập tức cảm thấy ghen hòng nhìn trân trối.

Với cấp bậc của Kim Giáp Cự Linh, kể cả khi chỉ là 1% thực lực đối với một con Husky như thế cũng khó có thể trông mong, đừng nói đến Kim Giáp Cự Linh chính là một sủng thú tập trung vào phòng thủ, mà giờ lại bị một pháo đánh nát như vậy sao? Tần hội trưởng nhìn thấy một cú đánh mạnh mẽ như vậy mà Husky vẫn nhảy nhót, lập tức cảm giác quan niệm của mình lại một lần nữa bị đảo lộn.

Người trẻ tuổi bây giờ, đều mạnh mẽ như thế sao? “Lão Tần, ta đột nhiên hiểu rõ chút tâm tình của ngươi.”

Mạc Quan nhìn Kim Giáp Cự Linh đang phục hồi nhanh chóng, lại nhìn về phía Lôi Minh đại pháo, nói: “Tiểu tử này, không phải là bình thường có thể kiếm chuyện.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nhìn những đường vân trên Lôi Minh đại pháo dần dần tản đi, nói: “Người đừng nói với ta, cái đồ chơi này cũng được làm từ phù văn nhé?” Bạch Khải đáp: “Trước đó ta nghĩ thử chế tạo một con lôi đình khô lâu, nên đã thử vài phù văn lôi đình, kết quả lại biến thành dạng này.”

Hắn thực sự ban đầu không nghĩ đến hướng đi này, nhưng không chịu nổi bên cạnh có kẻ thích gây rối, khi thấy hiệu quả của lực lượng lôi đình và bạo liệt, lập tức nảy ra ý nghĩ, mà Shuke thì vốn rất lý trí cũng đồng ý với hành động này.

Vì lẽ đó, Shuke cũng đưa toàn bộ Hỏa Hồn Tinh và Xích Viêm Sắt mà hắn có được từ tháp Cảm Ân vào, chỉ để có thể kháng lại lực lượng Lôi Hỏa.

Mặc dù do thời gian hạn chế, hôm nay chỉ là lần thử nhất thử nghiệm, nhưng xem ra hiệu quả có vẻ không tệ? Tần hội trưởng nhìn Lôi Minh đại pháo, nói: “Về sau trong những cuộc chiến thông thường, cấm người sử dụng cái này, biết chưa?” Ngay cả Mạc Quan cũng không thể ngăn cản, Tần hội trưởng dám nói rằng trong lứa tuổi này, không ai có thể chống lại kiểu pháo này cả.

“Hội trưởng yên tâm, Lôi Minh đại pháo bây giờ chỉ là hình thức thử nghiệm, ta sẽ không tùy tiện sử dụng.”

Hình thức thử nghiệm không dùng, thì cái hình thức hoàn thiện cũng sẽ không dùng sao? Tần hội trưởng đang muốn nói điều gì đó thật cẩn thận, thì Husky đột nhiên phát hiện điều gì, vội vàng giật Lôi Đình Chi Thạch và chạy ngược lại, trong khi Bạch Khải dường như cũng cảm nhận được điều gì, bản năng che kín tai lại.

Oanh! Trong ánh mắt sụp đổ của Tần hội trưởng, Lôi Minh đại pháo hoàn toàn phát nổ, tiếng nổ lớn vang vọng khắp chiến trường, làm cho Bạch Thu Trà đang chờ đợi ngoài phòng đối chiến giật mình. Âm thanh lớn như vậy, chẳng lẽ Mạc Quan đại sư đã ra tay? Bạch Khải lại có thể khiến Mạc Quan đại sư đến bước này sao?

Chương 107:

Ngự Thú sư làm hại ta a! Tần hội trưởng nhìn thấy cảnh tượng hoang tàn khắp nơi trong sân huấn luyện, sắc mặt hiện rõ sự khó chịu, còn Bạch Khải cũng tỏ vẻ trầm ngâm.

Ngay cả những con chó bị phân liệt cũng không thể biến mất, mà Beita lại ổn định bạo phát thiên phú như vậy sao? Có vẻ như sau này không thể để Beita tiếp xúc với những đồ vật kiểu này nữa.

“Bạch Khải, trong thời gian tập huấn nếu người dám mang cái đồ chơi này ra, thì đừng có quay lại đây, hiểu chưa?” Cũng chính vì hắn và Mạc Quan đều là Hi Nhật cấp đại sư, nên mới kịp thời phong tỏa vụ nổ.

Nếu để một đám Ngự Thú sư đề giai đôi đầu, thì không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Nếu thực sự như vậy, thì đừng nói đến việc làm vẻ vang cho hắn, mà chỉ cần không tạo ra thù hận đã là chuyện tốt rồi.

Bạch Khải cười ngượng ngịu, sau đó hung hăng đâm Beita một quyền, rồi thu nó vào không gian Ngự Thú.

Nhìn cảnh tượng này, chỉ cần không ra ngoài, Beita cũng không cần phải giữ ý thức tỉnh táo nữa, vẫn là Shuke hữu dụng hơn.

A ô? Bị nhốt vào không gian Ngự Thú, Husky dường như cảm nhận được suy nghĩ của Bạch Khải, mặt nó lập tức hiện lên vẻ đau khổ. (Chỉ là một con chó thôi, còn cả một đời người mới thay đổi mà...) “Không ngờ rằng Liệt Cốc Giới Lang lại mạnh mẽ như vậy, ta đã thật sự coi thường người.”

Mạc Quan nhìn xuống mặt đất, nơi có hố sâu do Lôi Minh đại pháo gây ra, nói: “Nhưng nói về năng lực bản thân, có lẽ vẫn chỉ ở mức cao đẳng tinh anh mà thôi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, điều này giống như phán đoán về trứng tiền hóa.

Dù sao, Husky có thể tạo ra sự phá hủy lớn vừa rồi, chủ yếu vẫn là nhờ vào gần Lôi Minh đại pháo mà được tăng cường, và

thực lực của nó cũng chỉ ở mức cao đẳng tinh anh mà thôi.

“Được rồi, tiếp theo là màn kịch quan trọng, hãy triệu hồi Băng Ảnh kiếm thì mới tiến hóa ra xem sao.”

Thực tế, biểu hiện của Husky khiến hắn có chút bất ngờ, nhưng so với đó, hắn vẫn cảm thấy hứng thú hơn với Alpha.

Vật liệu và phù văn truyền thuyết cấp được kết hợp để tiến hóa ra sản phẩm, cuối cùng sẽ có hình dáng như thế nào.

“Được.”

Bạch Khải một lần nữa triệu hồi phù trận, toàn thân phản xạ hào quang óng ánh, Alpha xuất hiện trên sân đấu, một cỗ uy nghiêm từ rồng lập tức bao trùm toàn trường.

“Chủ nhân, lần này cần giải phóng bao nhiêu thực lực?” Nhìn thấy khí tức mạnh mẽ hơn nhiều so với Husky, Kim Giáp Cự Linh nghiêm túc lên, cũng phóng ra uy hiếp đối kháng với Alpha, đồng thời xác nhận với Mạc Quan.

“Hừm, vậy trước tiên 10% thôi.”

Mạc Quan suy nghĩ một chút rồi vẫn không muốn mạo hiểm.

Là một hiệp hội trưởng và cũng là một đại sư phòng thủ văn minh liên bang, Mạc Quan cũng đã đánh giá và xác định sức mạnh ở cấp lãnh chúa, thường chỉ sử dụng tối đa 5% sức mạnh.

Dù vậy, do Husky vừa rồi biểu hiện rất ấn tượng, hắn vẫn muốn đảm bảo một chút.

Dù sao, nếu bị một thí sinh hai giai liên tục đánh vỡ phòng ngự, thì cho dù là vô tình, vẫn sẽ rất mất mặt.

Khi nhận được mệnh lệnh từ Ngự Thú sư của mình, Kim Giáp Cự Linh lập tức bành trướng thân thể, trước người nó, chiếc hộ thuẫn vàng rực lập tức vững chắc hơn.

Dù Alpha chỉ là lãnh chúa cấp, nhưng bầu không khí uy nghiêm từ nó vẫn khiến Kim Giáp Cự Linh dành cho Alpha một chút tôn trọng.

Tất nhiên, điều quan trọng nhất là trên người Alpha dường như cũng có một cỗ sức mạnh khiến nó cảm thấy kiêng dè.

“Vậy chúng ta bắt đầu đi.”

Thấy hai bên đều đã chuẩn bị xong, Tàn hội trưởng liền ra hiệu để hai người bắt đầu thi đấu.

“Alpha, lên đi.”

Ken kết ken kết. (Ta hiểu rồi.) Trong mắt Alpha ánh lửa lóe lên, một bức tường băng ngay lập tức xuất hiện trước mặt, trên bức tường dày đặc hàn khí khiến cho nhiệt độ xung quanh đột nhiên giảm xuống.

Phanh! Sau đó, Alpha nhẹ nhàng gõ vào Băng Tinh bích chương, bích chương ấy ngay lập tức vỡ vụn ra, biến thành vô số mảnh vỡ hướng về phía Kim Giáp Cự Linh bay tới.

Thấy vậy, Kim Giáp Cự Linh lập tức dựng lên hộ thuẫn phòng ngự, bảo vệ thân thể đồ sộ của mình, trong khi đó những mảnh vỡ Băng Tinh cũng rơi xuống trên hộ thuẫn, phát ra âm thanh giòn giã vang vọng.

Chương 108:

Ngự Thú sư làm hại ta a! (2) Khi giải phóng 10% lực lượng, Kim Giáp Cự Linh đã thể hiện một phòng ngự mạnh mẽ như quân vương.

Những mảnh Băng Tinh không chỉ không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho kim sắc hộ thuẫn, mà ngược lại, chúng còn vỡ vụn và bay ngược trở lại.

Nếu như vừa rồi không phải do lực công kích của Alpha Lôi Minh quá mạnh, vượt qua khả năng dự đoán của Kim Giáp Cự Linh, Kinh Cức chi thuẫn sẽ không bị đánh tan, và một phần sức mạnh từ Lôi Hỏa sẽ bị bắn ngược trở lại.

“Phản thương giáp? Hắn muốn làm khó ta khi ở cận chiến à.”

Bạch Khải liếc nhanh nhìn vào hiệu quả của Kinh Cức chi thuẫn, không khỏi lắc đầu chặc lưỡi.

Nếu là Alpha trước khi tiến hóa, hắn tuyệt đối sẽ phải chịu đựng sự khắc chế mạnh mẽ từ khả năng này.

Phản thương thuẫn cộng với khả năng hồi phục nhanh chóng, đừng nói đến ba đầu sáu tay, ngay cả Thiên Thủ Như Lai cũng không thể nào chịu được.

Nhưng bây giờ thì khác, hắn đã không còn cảm thấy lo lắng chút nào.

Nhìn những mảnh Băng Tinh đang bay nhanh về phía mình, lưng của Alpha đột nhiên sáng lấp lánh, những mảnh Băng Tinh lập tức ngừng lại trên không trung.

Từ lực thượng vị phù văn: Ngự vật.

Alpha nghiêng đầu một chút, những mảnh Băng Tinh liền thay đổi phương hướng, bay trở lại về phía Kim Giáp Cự Linh, trong khi những mảnh Băng Tinh rơi xuống đất cũng bỗng nhiên vọt lên, gia nhập vào dòng Băng Tinh.

Có Alpha dẫn dắt, góc độ công kích của những mảnh Băng Tinh trở nên xảo quyệt, gần như không bỏ qua bất kỳ điểm mù nào.

Nhưng Kim Giáp Cự Linh dù sao cũng là một chuyên gia phòng ngự, với Kinh Cức chi thuần, bất luận Alpha thao tác như thế nào cũng không thể công phá được, mà những mảnh vụn vẫn tiếp tục tồn thương bên dưới, dần dà biến thành một đồng bột mịn.

“Chỉ có như vậy thôi sao?” Có sự hỗ trợ từ Husky Lôi Minh phía trước, mưu kế của Alpha thực sự có chút kém hiệu quả. Ít nhất, hẳn không xứng đáng với danh hiệu lãnh chúa cấp của Alpha.

Nhưng Bạch Khải không hề gấp gáp, chỉ cần thông báo cho Alpha một tin tức, cả đám Băng Tinh bụi đều trở lại trước mặt Alpha.

Sau đó, Alpha há miệng thở nhẹ, một cơn gió xanh đậm từ miệng hắn thổi ra, bao phủ lấy Băng Tinh bụi, khiến cho những mảnh Băng Tinh trong suốt lập tức phát sáng dưới ánh sáng xanh đậm, từ xa nhìn lại giống như hàng triệu vì sao.

Hơi thở Tàn Lụi.

Thấy Alpha kết hợp thành công hai kỹ năng, Bạch Khải đột nhiên phấn khích, sắp xếp một tư thế trung nhị, bất ngờ hét lớn.

“Alpha, Stardust Revolution!” Vừa dứt lời, ánh lửa trong mắt Alpha bùng lên, cả nhóm Băng Tinh lôi cuốn hơi thở Tàn Lụi tiếp tục lao về phía Kim Giáp Cự Linh.

Lần này, Kinh Cức chi thuần không còn dễ dàng đón nhận những mảnh Băng Tinh nữa, ngay tại thời điểm chúng tiếp xúc, kim sắc hộ thuần xuất hiện những lỗ nhỏ li ti.

Dưới tác động của lực Tàn Lụi, Kim Giáp Cự Linh không thể nhanh chóng hồi phục Kinh Cức chi thuần, chỉ có thể trở mặt nhìn hộ thuần dần dần yếu đi.

Alpha nhận thấy Kim Giáp Cự Linh đang thay đổi, liền triệu hồi thêm mảnh Băng Tinh tham gia vào đội ngũ tấn công, nhanh chóng vây quanh Kim Giáp Cự Linh.

“Ngắm tăng cường hơi thở Tàn Lụi vào Băng Tinh, mở rộng phạm vi công kích, sau đó sử dụng tốc độ cao để cắt chém tồn hao địch thủ, xem như một chiến thuật không tồi.”

Thấy Kim Giáp Cự Linh dần dần rơi vào trạng thái bị áp chế, Mạc Quan không khỏi cảm thán.

“Tuy nhiên, chỉ dựa vào như vậy cũng không thể nào phá vỡ phòng ngự của Kim Giáp Cự Linh.”

Rống! Vừa dứt lời, Kim Giáp Cự Linh đột ngột gào thét lên, ánh vàng kim bỗng nhiên tỏa ra từ thân thể, trực tiếp đẩy lùi những mảnh Băng Tinh đang tàn lụi xung quanh.

Chương 109:

Ngự Thú sư làm hại ta a! (3) Hệ siêu cấp kỹ năng: Bất Diệt Kim Thân! Alpha đã kích hoạt siêu cấp kỹ năng, Kim Giáp Cự Linh chỉ với Kinh Cức chi thuần cao cấp hiển nhiên không thể nào chống đỡ nổi, nên hắn tự nhiên muốn thi triển một số thủ đoạn.

Từ một góc độ nào đó mà nói, Bất Diệt Kim Thân mới chính là thủ đoạn chuyên nghiệp của Kim Giáp Cự Linh.

Quả nhiên, Bất Diệt Kim Thân ở cả hai yếu tố phòng ngự và sức khôi phục đều vượt xa Kinh Cức chi thuần.

Tàn lụi Băng Tinh cũng rất chặt vật mới tạo ra được một cái hố, nhưng gần như ngay lập tức đã phục hồi lại như cũ.

Nhìn thấy Kim Giáp Cự Linh bất động như núi, giống như một bức tường thành bất tử, Bạch Khải bất chợt nở một nụ cười.

Một mục tiêu lớn như vậy, chắc chắn sẽ không trật đi đâu.

“Alpha, thử một lần nữa cái kia.”

Ken két ken két? (Lão đại, người chắc chắn không?) “Chắc chắn! Dù sao nơi này cũng không phải nhà của mình, tùy ý mà đánh.”

Ầm ầm! (Tốt!) Alpha gật đầu nhẹ, cột sống trên người hắn bỗng rực rỡ ánh sáng, và từ đằng sau, một đại kiếm liên phóng lên trời, sau khi xoay chuyển trên không trung liền rơi thẳng vào tay Alpha.

“Mật độ cao công kích không hiệu quả, cho nên quyết định đổi thành tập trung công kích, ý tưởng không sai.”

Tàn hội trưởng thấy vậy thỏa mãn gật đầu, nhưng khi nghĩ đến tư thế Chuunibyou mà Alpha đã thể hiện vừa qua, không khỏi thở dài: “Nhưng người sao không thể rút kiếm bình thường?” Khi tranh tài, Bạch Khải đã phải nhịn khi thấy phi kiếm được mang ra, giờ trong lúc chiến đấu mà vẫn như vậy, Tàn hội trưởng không khỏi không thể kiềm chế được.

Quả nhiên cần phải giáo dục tên nhóc này, nếu không hắn sẽ thực sự bay lên sao.

Tàn hội trưởng liếc nhìn Mạc Quan một cái đầy ẩn ý, Mạc Quan lập tức hiểu ngay, Kim Giáp Cự Linh bắt đầu triển khai tư thế, chuẩn bị phản kích.

Hắn mặc dù là phòng ngự sở trường, nhưng không có nghĩa là không thể tấn công, ít nhất việc giáo huấn Bạch Khải cũng là đủ rồi.

Tuy nhiên, chưa chờ Kim Giáp Cự Linh tiến công, Alpha đột nhiên giơ cao đại kiếm thủy tinh, những tàn lụi Băng Tinh đều hướng về phía đại kiếm hội tụ, trong tích tắc tụ lại thành một thanh đại kiếm dài mười mét.

Và khi đại kiếm đã hình thành, hai cánh tay của Alpha lập tức quần quanh, nhanh chóng biến thành một viên Long đầu, cắn chặt vào chuôi kiếm, cùng lúc phát ra một luồng hơi thở Tàn Lụi, bao trùm lên đại kiếm.

“Một kiếm hai đoạn, Tàn Lụi Thần kiếm!” Bạch Khải giơ tay phải lên, đối diện Kim Giáp Cự Linh mà hét lên, Alpha cũng đồng thời thực hiện động tác, vung Tàn Lụi chi kiếm hướng về phía Bất Diệt Kim Thân của Kim Giáp Cự Linh.

Oanh! Đại kiếm Tàn Lụi chém mạnh vào người Bất Diệt Kim Thân, Kim Giáp Cự Linh lập tức cảm thấy một sức mạnh khổng lồ từ đại kiếm truyền đến, chân hắn không khỏi lão đảo, suýt nữa thì không đứng vững được.

Một kiếm này thật sự mạnh mẽ! Trong mắt Kim Giáp Cự Linh, ánh kim sáng rực rỡ, hai cánh tay cố gắng kháng cự nhưng lại phát hiện Bất Diệt Kim Thân của hắn như gặp lửa dầu, cấp tốc bị tan ra, đại kiếm nhanh chóng tiến gần tới đỉnh đầu Kim Giáp Cự Linh.

Lần này đúng là đã đùa lớn! Trong mắt Kim Giáp Cự Linh hiện lên một tia hoảng loạn, hắn muốn giải trừ lực lượng hạn chế nhưng đã không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn đại kiếm càng lúc càng gần.

Tàn Lụi chi lực chính là sức mạnh thượng vị của Âm Ảnh và Băng hệ, mặc dù hắn có kỹ năng tự lành, nhưng bị thương tổn như vậy, cho dù khôi phục cũng sẽ bị tổn hại nghiêm trọng về nguyên khí.

“Ngự Thú sư làm hại ta a!”

Chương 110:

Quen thuộc lối mòn Ngự Thú sư hiệp hội.

Trung ương đối chiến trận. Đứng chờ trước cửa, Bạch Thu Trà lại bị tiếng động lớn bên trong hấp dẫn, càng làm cho nàng càng thêm tò mò về trận chiến diễn ra bên trong.

Nghe tiếng động này, Mạc Quan đại sư rõ ràng là đã làm thật, có vẻ như Bạch Khải đã tăng tốc độ vượt qua những gì hắn dự đoán ban đầu.

Quả thật, để có thể đánh bại bản thân, thông thường khó mà có thể tin! Cạch! Cánh cửa lớn từ từ mở ra, Bạch Thu Trà liền vọt tới, thấy Mạc Quan với vẻ mặt nghiêm trọng đi ra.

Sau lưng Mạc Quan, Tàn hội trưởng lại cười tươi như hoa, không ngừng nói với Bạch Khải.

Tàn hội trưởng cười lớn, vỗ vai Bạch Khải, nói: “Hôm nay xác định và đánh giá đã đến nơi này, người trở về nhớ chỉnh đốn cho tốt, qua vài ngày còn muốn tham gia hội nghị tuyên bố, đến lúc đó không nên mang vẻ mặt uể oải.”

“Tốt, hội trưởng.”

Bạch Khải cơ bản nhẹ gật đầu, vẫn đang chìm đắm trong suy nghĩ về trận chiến vừa diễn ra.

Vừa rồi Tàn Lợi Thần Kiếm thực sự đã phá hủy Kim Giáp Cự Linh Bất Diệt Kim Thân, nhưng khi chém tới một nửa, Alpha lại không thể khống chế được hướng đi của đại kiếm, làm nó trực tiếp chệch sang bên.

Quả nhiên, độ khó của hai kỹ năng dung hợp vẫn là cao hơn, không đúng, có thể là do độ thuần thực quá thấp mà thôi.

Thế nhưng cái này siêu cấp kỹ năng thật khó luyện! Bạch Khải có chút thất vọng lắc đầu, mà bên cạnh, Mạc Quan nhìn thấy Bạch Khải như vậy càng bất mãn như thể ăn phải ruồi.

Mặc dù vừa rồi một nhát kiếm chỉ là làm cho Kim Giáp Cự Linh bị xước nhẹ, không gây chút tổn thương nào, nhưng kết quả này vẫn không bằng cho Kim Giáp Cự Linh trực tiếp đập một phát vào Tàn Lợi Thần Kiếm cho sáng khoái.

Nếu không phải Bạch Khải thực lực quá yếu, hẳn cũng chỉ đến để cho Alpha xác định và đánh giá, hôm nay Mạc Quan nhất định sẽ cùng Bạch Khải phân cao thấp.

“Lão Mạc, đi thôi, chúng ta đã lâu chưa uống rượu với nhau, hôm nay phải tổ chức một bữa! Ta mời!” Tần hội trưởng rất phấn khởi, kéo Mạc Quan đang có chút bối rối rời khỏi, để lại Bạch Thu Trà có chút mông lung.

Sắc mặt của Mạc Quan đại sư và Bạch Khải kém như vậy, có nghĩa là xác định và đánh giá không có hiệu quả tốt sao? Nếu đúng như vậy, sao Tần hội trưởng lại vui vẻ như thế? Bạch Thu Trà không còn muốn nghĩ nhiều, nàng nhìn về phía Bạch Khải, hỏi: “Bạch Khải, có thể cho ta biết sủng thú mới tiến hóa của ngươi là gì không?” Bạch Khải vẫn còn đang đắm chìm trong những sai lầm của trận đấu vừa rồi, nghe Bạch Thu Trà hỏi thì liền ngược lại hỏi: “Mới tiến hóa? Ngươi nói cái nào?” Cái nào? Ngày hôm nay ngươi đưa tới xác định và đánh giá chắc chắn không chỉ một cái chứ? Bạch Thu Trà có chút mơ hồ, định hỏi cụ thể, nhưng lại phát hiện Bạch Khải không biết lúc nào đã đi xa.

“Được rồi, lần sau lại đến hỏi hắn.”

Bạch Thu Trà có chút tiếc nuối lắc đầu, rồi cũng rời khỏi hiệp hội, thẳng tiến đến tháp Cảm Ân.

Kể từ lần trước Bạch Khải gợi ý nàng đi học về phù văn, Bạch Thu Trà đã dành nhiều thời gian để học tập.

Tuy nhiên, có vẻ như nàng không có chút thiên phú nào về lĩnh vực này, nhìn vào phù văn mà cứ choáng váng. Đáng lẽ nàng định đến xem sủng thú mới tiến hóa của Bạch Khải, tiện thể học hỏi thêm, nhưng hiện tại Bạch Khải đã đi rồi, nàng chỉ có thể tiếp tục đi học mà thôi.

Cửu Đỉnh thương thành.

“Ngài chào, xin hỏi có gì có thể giúp ngài không?” Khi Bạch Khải mới bước vào Cửu Đỉnh thương thành, một nữ nhân viên hướng dẫn mua hàng có dáng vẻ thanh tú lập tức tiến lên chào đón.

“Ta muốn xem xem có nguồn năng lượng hệ thống lớn nào không.”

Nghe vậy, đôi mắt của nữ nhân viên lập tức sáng lên, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ: “Chúng ta tại Cửu Đỉnh thương thành là một trong những trung tâm sản xuất máy móc lớn nhất của liên bang, nguồn năng lượng hệ thống chắc chắn có, nhưng không biết ngài cần công suất bao nhiêu?” Bạch Khải suy tư một hồi, trả lời: “Không cần quá lớn, công suất tầm thuyền cứu nạn là được.”

Công suất thuyền cứu nạn? Người định chế tạo một chiến hạm à? Nữ nhân viên thoáng ngần ra, sau đó ngập ngừng nói: “Xin lỗi khách, nguồn năng lượng cung ứng cho thuyền cứu nạn đã thuộc về tài nguyên chiến lược và cần phải báo cáo với Ngự Thú sư hiệp hội.”

“Chỉ cần báo cáo cho hiệp hội là được? Vậy thì tốt rồi, ta còn tưởng rằng sẽ rất phiền phức.”

Nghe nữ nhân viên nói như vậy, Bạch Khải mới thở phào nhẹ nhõm.

Xét đến sức phá hoại của Alpha và Husky, hai con thú này trong sân huấn luyện đều cần thiết phải có thiết kế hợp lý, nguồn năng lượng chắc chắn không thể thiếu.

Bên cạnh đó, Thiên Sứ Chi Hoa cùng một chút thực vật từ Đãng Cổ sơn cũng cần cải thiện môi trường trồng trọt, nhu cầu đối với nguyên liệu cũng không nhỏ.

Thêm vào đó, sau này Shuke sẽ tiến từng bước trong lĩnh vực máy móc, thiết bị cần dùng cũng sẽ dần tăng lên, vì vậy hắn quyết định ngay từ đầu, trực tiếp làm một hệ thống năng lượng để phục vụ thuyền cứu nạn.

Dù mặt trên còn có hệ thống cao hơn như Thiên Tai hay đến Tinh Thần cấp, nhưng những thứ đó hắn còn không dám nghĩ tới.

Nghèo! Quả thật nghèo! Bạch Khải thở dài, trong khi nữ nhân viên lúc này mới hoàn hồn, nói: “Khách, tôi sẽ dẫn ngài đến khu nguồn năng lượng ngay.”

“Phiền quá.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đang định theo sau, thì một bàn tay đột nhiên khoác lên vai hắn, muốn kéo hắn đi.

Nhưng Bạch Khải thường ngày đã quen với việc bị trúng tiền hóa tra tấn, gần đây lại bị Alpha đột phá đến trung đẳng lãnh chúa, nên hắn chỉ hơi lắc người đã thoát khỏi cái tay kéo ấy.

Chẳng lẽ đây lại là kẻ gây sự? Bạch Khải quay lại, thấy một gương mặt kiêu ngạo của một nam tử đang dùng ánh mắt dò xét đánh giá mình.

“Ta còn tưởng rằng hai thành phố liên kiểm tra trạng nguyên sẽ là nhân vật lợi hại gì, cuối cùng lại chỉ là một nhân vật bình thường như vậy, thật là làm cho người ta thất vọng.”

“Hiên thiếu sẽ thua bởi ngươi, thật sự là sơ suất quá.”

Nói thật...

Bạch Khải có chút không biết nói gì nhìn nam tử đó, trực tiếp quay người đuổi theo nữ nhân viên hướng dẫn, nói: “Các ngươi có cái gì hoạt động gì à, đừng có giảm cái gì....”

Nhìn thấy Bạch Khải cứ như vậy mà lờ đi, Ngô Nhất không nhịn được nổi giận, bước nhanh chắn ngang trước mặt hắn, nói: “Tiểu tử ngươi, đừng có mà kiêu ngạo, ta là trạng nguyên khảo hạch tỉnh thành năm nay, không phải như loại trạng nguyên từ xa xôi thành phố như ngươi có thể so sánh.”

Chẳng lẽ thằng này đến đây tìm cách thể hiện cảm giác tồn tại à? “Xin lỗi, tôi không biết ngươi, không có thời gian chơi với ngươi, nếu nhàm chán, đi ra ngoài rẽ trái vào Hào Lực đạo quán, bên đó có một đám cường tráng nam tử có thể chơi với ngươi cả ngày.”

Nói xong, Bạch Khải tính vòng qua Ngô Nhất, nhưng rõ ràng Ngô Nhất không có ý định để hắn dễ dàng bỏ qua, hừ một tiếng nói: “Nhà ta tại Cửu Đỉnh thương thành cũng có cỗ phân, ngươi có tin không ta sẽ không cho phép ngươi mua hàng không thành?” “Ngươi có cỗ phân à?” Bạch Khải nghe vậy, sắc mặt lập tức thay đổi, nhìn chăm chăm về phía Ngô Nhất.

Ngô Nhất hiển nhiên rất thích ánh mắt này của Bạch Khải, thỏa mãn gật đầu, nói: “Tất nhiên, nếu như ngươi muốn ở đây mua cái gì thì tốt nhất là nên lịch sự với ta một chút.”

“Vậy ngươi có quyền lực trực tiếp miễn phí sao?” Ngô Nhất nghe vậy không khỏi sửng sò, lập tức nghĩ đến việc vừa rồi

Bạch Khải đề cập đến nguồn năng lượng hệ thống, bản năng chân chừ một chút.

Dù nhà hấn có cổ phần ở Cửu Đỉnh thương thành, nhưng hấn cũng chỉ có một chút ít, bình thường những món đồ khoảng mấy chục triệu là không thành vấn đề, nhưng nguồn năng lượng hệ thống rẻ nhất cũng phải mười triệu, nếu như để cha hấn biết, hấn chắc chắn sẽ bị mắng.

” Vậy thì không được rồi.”

Nhìn thấy Ngô Nhất do dự, Bạch Khải có chút tiếc nuối thờ dài.

Quả nhiên, vẫn là gặp được những nhân vật ở trên Hạ Hiên mới có tác dụng, chỉ đưa tài đồng tử không phải ai cũng giỏi giang.

“Chờ một chút, miễn phí thì miễn phí, nhưng ngươi phải cùng ta đánh một trận!” Nha, quen thuộc lời mòn lại đến rồi? Bạch Khải nhướn mày, nói: “Tốt, ta và ngươi so một trận, ta thua thì ngươi tùy ý, ta thắng, ngươi cho ta miễn phí một hệ thống năng lượng cấp Thiên Tai.”

“Cấp Thiên Tai? Vừa rồi ngươi không phải còn hỏi thuyền cứu nạn sao...”

Ngô Nhất nói được nửa câu, liền bị ánh mắt khinh bỉ của Bạch Khải làm cho câm nín.

“Thiên Tai thì là Thiên Tai, dù sao ta không thể thua!” Thành phố Cổ Túc mặc dù trong vài năm qua đã có sự phát triển mạnh, nhưng trình độ Ngự Thú sư tổng thể vẫn chỉ ở mức ấy, ít nhất là không thể so với tỉnh thành được.

“Vậy thì quyết định như vậy, ai đòi ý thì ai là chó.”

A ô? (Bạch Khải cảm thấy lời nói của mình như vậy có chút thô tục hay không?) Lời vừa nói ra, Ngô Nhất lập tức không nói nên lời, quay đầu nhìn về phía nội bộ Cửu Đỉnh thương thành, trong khi Bạch Khải cũng nhanh chóng chạy theo phía sau.

Khi hai người đến đối chiến trận, Ngô Nhất lập tức ra lệnh cho trọng tài và những người quan sát bên ngoài rời đi, thậm chí cả giám sát cũng bị đóng cửa.

Trước đó, việc Hạ Hiên thua Bạch Khải đã sớm trở thành chủ đề bàn tán trong giới quý tộc, nguyên nhân chính là có nhân viên công tác tiết lộ bí mật, nên Ngô Nhất hiền nhiên sẽ không để mắc sai lầm như vậy.

“Để tiết kiệm thời gian, chúng ta sẽ áp dụng chế độ thi đấu 1 vs 1, ai súng thú bị mất sức chiến đấu đầu tiên sẽ coi như thua.”

“Không vấn đề gì.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, hai người ngay lập tức bắt đầu triệu hồi súng thú.

Do vừa rồi vừa mới chiến đấu, năng lượng của Alpha chỉ còn lại hai, ba phần, vẻ như có phần uể oải.

Ngược lại, đối diện Ngô Nhất, khi phù trận vừa hiện ra, ánh sáng rực rỡ chiếu sáng cả dãy, Bạch Khải không khỏi phải nhắm mắt lại.

“Thế nào, như người loại tiểu thành phố người, chắc hẳn chưa từng thấy Nữ Thần Điệp cao cấp như vậy đúng không?” Ngô Nhất nhìn con Hồ Điệp tỏa ra ánh sáng chói lóa trước mặt, trong mắt hắn tràn đầy mê đắm.

Xinh đẹp đến như vậy, phong khoáng mà mạnh mẽ, chỉ có loại thiên tài như hắn mới xứng với nó. Ân, nhưng Hiên thiếu thì không tính.

“Quang Minh hệ sao?” Bạch Khải thấy thế hơi kinh ngạc, so với Vong Linh hệ, số lượng súng thú thuộc Quang Minh hệ vẫn tương đối ít, ngoài bản thân thì việc huấn luyện và tìm kiếm vật liệu cũng là một vấn đề lớn.

Nhưng loại này chẳng phải là những phú gia công tử lại dễ dàng làm sao.

“Vậy thì bắt đầu đi.”

Bạch Khải nhìn thấy Ngô Nhất đang nắm chắc phần thắng, trực tiếp ra hiệu cho đối phương bắt đầu thi đấu.

“A ~ một con Vong Linh hệ mà còn dám so tài với ta Nữ Thần Điệp, thật là tự rước lấy nhục.”

Ngô Nhất nhìn Alpha với thân hình như thủy tinh khô lâu, những lo lắng trước đó hoàn toàn biến mất.

Dù có là sủng thú truyền kỳ, thì dưới trạng thái thường thì Quang Minh hệ cũng áp chế hoàn toàn Vong Linh hệ, nếu hắn thua, thì đúng là phải trở về đào hố mà chôn mình thôi.

“Vậy thì bắt đầu nào.”

Ngô Nhất phát tay, công bố trận thi đấu bắt đầu, sau đó không đợi Bạch Khải có hành động, liền ra lệnh cho Nữ Thần Điệp.

“Nữ Thần Điệp, phát động Quang Minh nữ thần ai thần!”

Chương 111:

Chính là cái này? (1) Quang Minh nữ thần ai thần? Nghe có vẻ rất mạnh mẽ! Bạch Khải nghe vậy lập tức thu lại thái độ khinh thường, ra hiệu cho Alpha cảnh giác và chuẩn bị đối phó.

Lúc này, Nữ Thần Điệp đã làm ra động tác, một đôi cánh không lồ lập tức xuất hiện với từng dải sáng lấp lánh, sau đó càng lúc càng tỏa sáng, cuối cùng chớp mắt hóa thành một cột sáng thẳng hướng về phía Alpha.

Cột sáng này có tốc độ cực nhanh, bất cứ nơi nào nó đi qua đều bị bạch quang thiêu đốt thành hư vô.

Có thể tưởng tượng rằng nếu chạm phải sẽ thế nào.

Là một trạng nguyên của tỉnh thành, thực lực của Ngô Nhất không thể nghi ngờ, và cách hấn có thể chiến thắng một trong những thủ đoạn chính là ở chỗ phát động với tốc độ cực nhanh và uy lực không thua kém gì Quang Minh nữ thần ai thần! Chỉ cần là một Vong Linh hệ, chỉ cần bị chiếu xạ bởi ai thần chi quang, cơ bản sẽ bị tịnh hóa vận mệnh.

Nghĩ đến đây, trong đầu Ngô Nhất hiện lên hình ảnh Bạch Khải thất hồn lạc phách, không khỏi bật cười thầm.

“Cẩn thận!” Đúng lúc này, Bạch Khải ở phía đối diện đột nhiên kêu lên.

Ngô Nhất vẫn chưa kịp phản ứng thì cảm giác thấy hai mắt mình sáng bừng, bản năng khiến hấn nghiêng đầu sang một bên để né tránh.

Một dải bạch quang lướt qua, xẹt ngang đầu Ngô Nhất, khiến kiểu tóc của hấn lập tức bị xén đi một đoạn lớn, thậm chí có thể thấy được da đầu.

Thế nhưng hiện giờ Ngô Nhất cũng không chú ý đến hình tượng của mình, mà tròn mắt nhìn Alpha trước mặt, có vẻ như trong suốt đến mức gần như không thể nhìn ra tường kính.

“Đây là cái gì vậy?!” Bạch Khải chỉ nhún vai, căn bản không thèm giải thích gì với Ngô Nhất.

Sau khi chứng kiến Ngô Nhất vừa mới chiến đấu, Bạch Khải còn nghĩ Quang Minh nữ thần ai thần sẽ khủng khiếp đến mức nào.

Kết quả là ngay cả Băng Tinh bích chương cũng không thể phá vỡ, ngược lại còn bị phản lại.

Thế mà tỉnh thành đã rơi vào tình trạng như thế này sao? Cái mức độ này, còn chưa bằng cả kỹ năng của Cổ Sơn.

Có lẽ nhận ra Bạch Khải đang xem thường mình, Ngô Nhất lập tức cảm thấy xấu hổ và giận dữ, lại một lần nữa ra lệnh cho Nữ Thần Điệp.

Tuy nhiên, Bạch Khải đã không tiếp tục lãng phí thời gian với Ngô Nhất, mà chỉ chép miệng, một cơn Long uy mệnh mông ngay lập tức tỏa ra từ thân Alpha.

Kỹ năng mà Nữ Thần Điệp vừa phóng thích lập tức bị đánh gãy, khiến nàng run rẩy rồi ngã xuống đất.

Long uy, và còn là Long uy từ huyết mạch cấp cao hơn hẳn! Trước khí tức của Alpha, kết hợp giữa Thủy Tinh Long và Vong Linh hệ, Nữ Thần Điệp vốn đã là trùng hệ không còn khả năng phản kháng hay sử dụng kỹ năng uy hiếp nào, cứ thế suy sụp và mất hết năng lực chiến đấu.

Thế này thôi sao? Ta còn chưa sử dụng sức lực mà ngươi đã ngã xuống? Đến mức độ này mà tỉnh thành trạng nguyên sao? “Ta nghĩ chắc không cần so nữa?” Bạch Khải thu hồi Alpha, đi đến trước mặt Ngô Nhất.

Lúc này Ngô Nhất mới kịp phản ứng, nhìn Nữ Thần Điệp đã hoàn toàn mất khả năng chiến đấu, hắn cắn răng, nói: “Là ta thua.”

Nghe Ngô Nhất nói vậy, Bạch Khải lập tức nở một nụ cười, nói: “Vậy phiền phức Ngô trạng nguyên hãy sắp xếp một chút nguồn năng lượng cấp Thiên tai cho ta đi, không cần các ngươi đưa, ta tự mình xách là được.”

Nghe Bạch Khải nói như vậy, sắc mặt Ngô Nhất trở nên khó coi, nhưng không biết nghĩ đến điều gì mà đột nhiên đứng dậy, nói: “Tốt, ta đi sắp xếp cho ngươi!” Nói xong, Ngô Nhất liền chạy thẳng ra ngoài, không hề dây dưa.

“Sách, cuối cùng thì có tiền, vài chục triệu nói thua là thua, thật đại khí!” Nhìn thấy Ngô Nhất thoải mái như vậy, Bạch Khải càng cảm thán về việc có tiền thật tốt, theo chân Ngô Nhất mà đi.

Nguồn năng lượng khu vì hệ thống năng lượng có thể tích vẩn đề, nên chiếm riêng một tầng lầu.

Như nguồn năng lượng cấp Thiên tai còn cần có phòng chứa riêng.

Dù sao hệ thống nguồn năng lượng vẫn tồn tại một mức độ nguy hiểm nhất định, nếu vô tình chồng chất cùng một chỗ, rất dễ dẫn đến nổ tung.

“Ừ, chỗ này là hôm nay mới được đưa tới, còn chưa phá phong, sẽ đưa cho ngươi.”

Chương 112:

Chỉ cái này thôi? Nhất chỉ vào một toà năng lượng hệ thống lớn hình tròn với đường kính hơn mười mét ở trước mặt, nói: “Người thật sự không cần ta phái người đưa đến nhà người sao?” “Không cần phiền phức như vậy, ta tự mình mang đi là được.”

Bạch Khải đơn giản kiểm tra một chút, xác nhận đây là hàng thật rồi liền lấy ra bí cảnh chiếc nhẫn, thu lại những gì bên trong bí cảnh.

Bí cảnh chiếc nhẫn? Không phải nói tên gia hỏa này là bình dân, không có gì bồi cảnh sao? Tại sao có thể có thứ giá trị như vậy? Ngô Nhất đột nhiên cảm thấy có chút lo lắng, muốn nói nhưng không dám.

“Hô ~ lần đầu tiên thu được vật lớn như vậy, quả thật có chút không chịu nổi.”

Khi Thiên tai hệ thống thuận lợi thu hồi bí cảnh xong, Bạch Khải cảm thấy hơi choáng váng, vội vàng lấy ra một bình Thiên Thần nước, uống hai ngụm rồi từ từ hồi phục, sau đó vẫy tay với Ngô Nhất nói: “Vây lần này cảm ơn người, ta còn muốn tiếp tục dạo chơi, đi trước đây.”

Bạch Khải vốn định mua nguồn năng lượng hệ thống với giá 10 triệu đồng liên bang, tự nhiên muốn mua sắm cho thật tốt, còn có nhiều đồ vật trong siêu thị mà các hội không ai mua được.

“Cái đó, Ngô thiếu, bộ Thiên tai hệ liệt nguồn năng lượng không phải đang bị tạm ngưng sao, như vậy người có thể...” Thấy Bạch Khải rời đi, một nhân viên công tác cuối cùng không nhin được mở miệng, nhưng mới nói được nửa chừng đã bị Ngô Nhất trùng lại.

“Đừng nói lung tung nữa, vốn dĩ định tiêu hủy đồ vật, người tốt nhất là không biết gì cả.”

“Ồ...” Nhân viên công tác chỉ biết cúi đầu, không dám nói thêm gì nữa.

Tìm được công việc tốt không dễ, hấn không muốn xen vào chuyện bao đồng. ...

Bí cảnh.

Có được một toà Thiên tai cấp nguồn năng lượng, Bạch Khải tâm trạng cực kỳ vui vẻ, thỏa sức mua sắm tại Cửu Đỉnh thương thành, nếu không phải số dư trở lại khô kiệt, hấn còn muốn tiêu xài thêm một hồi.

“Nhiều tài liệu như vậy chắc tạm đủ rồi, sau này phải đi tập huấn, chắc là không cần thêm gì nữa.”

Nhìn những tài liệu chất đống như núi trước mặt, Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó gọi Husky, cùng nhau đến toà Thiên tai cấp nguồn năng lượng kia.

“Chắc chắc... Thiên tai cấp nguồn năng lượng hệ thống, có thể cung cấp đủ năng lượng cần thiết cho một thành phố tránh nạn trong một năm, lần này quả thật là một bước tiến lớn rồi!”

Bạch Khải cười tươi, nói: “Shuke, trước tiên hãy kích hoạt nó xem sao, sau đó chúng ta sẽ cùng nhau thiết kế và sắp xếp.”

“Không vấn đề gì.”

Shuke cũng tỏ ra rất hứng thú, có được một toà nguồn năng lượng hệ thống hỗ trợ, rất nhiều thứ trước đây hấn không thể nghiên cứu giờ đều có thể làm được.

Shuke nhanh chóng tìm hiểu, chỉ trong chốc lát đã khởi động được nguồn năng lượng hệ thống, ánh sáng rực rỡ của năng lượng lập tức chiếu sáng cả bí cảnh, khiến Bạch Khải tròn tròn mắt.

“Cái lớp bảo vệ này thật sự có cảm giác uy hiếp, nếu nổ tung nơi này thì chắc chắn không còn ai sống sót.”

Đến khi này, Bạch Khải mới hiểu rõ tại sao những hệ thống năng lượng cấp cứu trở lên lại được xem là tài nguyên chiến lược.

Chỉ nhìn thôi, sự tàn phá nếu nó nổ tung sẽ vượt xa sức mạnh của bất kỳ hung thú nào.

“Phải báo cho Tần lão đầu biết, đừng để đến lúc đó lại bị xem là phản tử khủng bố.”

Bạch Khải chép miệng, quyết định kết nối một thiết bị thử nghiệm để kiểm tra hiệu quả. Đúng lúc này, nguồn năng lượng hệ thống đang rục rở bỗng nhiên lung lay, sau đó từ từ trở nên ảm đạm, cuối cùng hoàn toàn ngừng hoạt động.

“Shuke, ngươi đã tắt nguồn chưa?” Shuke lắc đầu, nói:

“Không, ta vẫn đang nghiên cứu phương thức vận chuyển nhiên liệu.”

“Vậy chẳng lẽ là Beita đụng phải?!” Bạch Khải đột nhiên nảy ra một suy nghĩ nguy hiểm, bản năng khiến hắn muốn rời khỏi bí cảnh ngay lập tức.

Chương 113:

Chẳng lẽ chỉ có vậy? (3) Beita kia có thiên phú bạo phá tiềm tàng, nếu như bị nó chạm vào nguồn năng lượng của hệ thống này...

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không muốn chờ đợi thêm nữa, quyết định lập tức dẫn theo hai thú cưng rời khỏi nơi này.

Gâu gâu gâu! (Con người, người có thể hoài nghi bản thân, nhưng nhất định không được hoài nghi khả năng của bản thân ta!) Beita không phục, trừng mắt nhìn Bạch Khải vài lần.

Bạch Khải không nhận được phải trốn mắt lại, rồi sau đó thở phào nhẹ nhõm.

Không sao đâu, nhưng từ giờ phải yêu cầu Shuke cẩn thận hơn, nếu không thật sự nổ, nguồn năng lượng cấp thiên tai này, bí cảnh của hắn thì sẽ bị hủy hoại.

“Không có lý do gì mà lại kết thúc như thế, chẳng nhẽ Ngô Nhất đã cho ta cái thứ phẩm gì đó?” Nghĩ đến hành động kỳ lạ của Ngô Nhất trước đó, Bạch Khải lập tức tỉnh táo lại.

Gần đây nghiên cứu phù văn khiến hắn có phần choáng váng, mà lại không phát hiện ra sự biến đổi trong thái độ của Ngô Nhất, rõ ràng là đã bị sắp đặt.

Dù vậy, Bạch Khải cũng không định quay lại chỗ Ngô Nhất để gây rắc rối.

Dù sao đó cũng là món đồ miễn phí, với đồng đồ vật lớn như thế, bán theo cân cũng có thể thu lại không ít.

Từ một góc độ nào đó mà nói, đây quả thật là món hời.

“Shuke, kiểm tra xem sự cố xuất hiện ở đâu, nếu có thể tu sửa thì tốt hơn.”

Shuke gật đầu nhẹ, rồi một người một chó bắt đầu lục lọi kiểm tra hệ thống năng lượng cấp thiên tai.

Hệ thống năng lượng cấp thiên tai không phải là loại máy móc tầm thường, Bạch Khải cũng là lần đầu tiên thấy.

Dù Shuke có máy móc giám sát, nhưng không bao gồm hệ thống năng lượng cấp thiên tai.

Vì vậy, một người một chó này dự định lợi dụng cơ hội để nghiên cứu kỹ lưỡng hệ thống năng lượng lớn này.

Một lúc sau.

Một người một chó nằm nhào trên mặt đất, nhìn vào hệ thống năng lượng vẫn không có chút động tĩnh nào, cảm thấy thất vọng.

Trong quá trình hợp tác, họ đã kiểm tra tất cả các khu vực có thể tháo rời của hệ thống năng lượng, nhưng vẫn không tìm ra vấn đề gì.

Thậm chí, hệ thống năng lượng này còn rối rắm hơn cả tưởng tượng.

“Vậy có thể là vấn đề nằm bên trong?” Shuke nghe vậy gật đầu, nói: “Có thể là như thế, nhưng mà chúng ta không có khả năng giải quyết vấn đề ở lõi bên trong, mà lại quá nguy hiểm.”

Hạch tâm năng lượng cấp thiên tai bản thân vốn rất nguy hiểm, nên được phong tỏa trong khu vực quan trọng nhất của hệ thống.

Khu vực này, ngoài việc sản xuất hệ thống năng lượng, không ai có thể tháo gỡ.

Người nghĩ đến việc dùng vũ lực để giải quyết? Có thể, nhưng nhớ rằng nên mua một phần bảo hiểm lớn.

“Được rồi, trước mắt cứ để vậy đã, hôm nào sẽ hỏi xem Sở giáo sư có thể sửa chữa hay không.”

Bạch Khải bất đắc dĩ đứng dậy, định tìm phương pháp khác.

Gâu gâu gâu! Đúng lúc này, vì Bạch Khải lệnh cấm mà có chút nhàm chán, Beita đột nhiên hít hít mũi, rồi trực tiếp từ tay Shuke chạy về phía cơ thể chủ của mình, bắt đầu ngửi quanh hệ thống năng lượng thiên tai.

Nó phát hiện được điều gì? Bạch Khải thấy vậy liền mắt sáng lên, lập tức nhìn chăm chăm vào từng động tác của Beita, và khi nó dừng lại, hấn càng trở nên căng thẳng.

Không phải vì Beita tìm ra điều gì, mà vì con vật này bắt đầu ngưng tụ sức mạnh bạo liệt.

“Chó ngốc, ngươi muốn cùng ta đồng quy vu tận sao!” Thấy Beita hành động, Bạch Khải lập tức muốn dùng kế ước để cưỡng ép nó quay về, nhưng lại bất ngờ phát hiện một cái bóng màu lục từ trong hệ thống năng lượng phóng ra, dán chặt vào móng vuốt của Beita.

Nhìn vào vật thể lục sắc giống như viên đá trên tay Husky, Bạch Khải hơi choáng váng. Đây là cái gì?

Chương 114:

Beita bị ai (1) Bạch Khải bước tới, quan sát xung quanh một lượt và nhanh chóng nhận ra đồng thạch quả này.

Bùn nhão quái sao? Cái thứ này không phải lâu nay dùng để xử lý rác rưởi sao, sao mà bên trong vẫn còn có nguồn năng lượng? Chưa kịp để Bạch Khải hiểu ra nguyên nhân bên trong, Beita đột nhiên lộ vẻ hoảng sợ, ngay lập tức quăng bùn nhão quái ra xa.

“Gâu Gâu! Gâu Gâu!” (Nhân loại, cái này đang hấp thụ năng lượng từ bản thân!) Bạch Khải nghe vậy, mày nhướng lên, đưa mắt nhìn Alpha.

Alpha lập tức hiểu ý, nhanh chóng tạo ra một Băng Tinh hộp bằng sáu mặt chặn lại bùn nhão quái.

Bạch Khải tiến lại gần băng hộp, thấy bên trong bùn nhão quái đang chứa một dòng năng lượng màu đỏ chậm chậm lưu động, chính là Beita bạo liệt chi lực.

Thật bất ngờ, bình thường bùn nhão quái chỉ nuốt một ít kim loại, còn cái thứ này lại có cả bạo liệt chi lực.

Nghĩa là, hệ thống thiên tai xảy ra vấn đề, không phải vì con quái này sao? Cái này hơn nữa còn là một dạng bùn nhão quái tương tự như cái mà Alpha gặp trước đó? Ong ong ong! Ngay lúc này, viên trứng tiến hóa đột ngột rung lắc dữ dội, phát ra sóng năng lượng đã lâu không xuất hiện.

Cái bùn nhão quái này, liệu có phải là dạng biến dị không?! Bạch Khải lập tức sáng lên đôi mắt, đang định bảo Alpha gỡ bỏ trói buộc để nghiên cứu cẩn thận con quái này, thì bùn nhão quái bên trong bỗng làm nổ tung, biến thành vô số mảnh vụn.

Nhìn thấy toàn bộ băng hộp bị nhuộm thành màu xanh lục, Bạch Khải cảm thấy mơ hồ.

Sao lại biến dị mà không hề nóng lên, không đúng, thậm chí còn không kịp che chắn? Nghĩ rằng đã bỏ lỡ cơ hội quý giá, Bạch Khải ngẩng đầu nhìn Beita với ánh mắt giận dữ, nhưng Beita lại tỏ ra vô tội.

“A ô?” (Cũng tại nó nhào đến, có gì mà trách ta?) Ngay khi Bạch Khải chuẩn bị mắng mỏ con “chó ngốc” này, băng hộp bỗng phát ra một tiếng động kỳ quái, chất lỏng màu xanh bắt đầu từ từ tụ lại, lại một lần nữa hình thành giống như bùn nhão quái.

Tuy nhiên, so với trước đây, nó có thêm nhiều vân đỏ trên thân.

Két phốc két phốc.

Bùn nhão quái dường như rất thích Beita, chất lỏng trên cơ thể bắt đầu hình thành hai con mắt long lanh, chăm chú nhìn về phía Beita.

Bị bạo liệt chi lực bên trong làm nổ mà vẫn không hề hấn gì, tiểu quái này vẫn là bùn nhão quái sao? “Alpha, thả nó ra đi.”

Bạch Khải ra hiệu cho Alpha mở hộp, bùn nhão quái ngay lập tức nhảy vào Beita.

“A ô?” Beita thấy vậy lập tức muốn chạy trốn, con bùn nhão quái không thể nổ tung, không phải kiệt tác nghệ thuật sao? “Beita, không được nhúc nhích, để nó hút năng lượng!” Thấy Beita sắp chạy trốn, Bạch Khải lập tức cấm chỉ, mặc dù Beita không muốn, nhưng có Shuke “Chó gian” bên người, nó chỉ còn cách chấp nhận.

Rất nhanh, bùn nhão quái nhảy lên thân Beita, bám chặt lấy và bắt đầu tìm kiếm cái gì đó.

Bạch Khải thấy liền hiểu, nói: “Beita, phóng ra bạo liệt chi lực xem nào, nhớ chú ý đừng để nhiều quá.”

Beita thở dài bất đắc dĩ, trên đầu ngón tay tụ lại một ít bạo liệt chi lực.

Két phốc két phốc! Bùn nhão quái lập tức tìm đến đầu ngón tay của Beita, nhẹ nhàng bao quanh bạo liệt chi lực.

Quả nhiên, sợi bạo liệt chi lực bị bùn nhão quái bao lấy, nhanh chóng thoát khỏi sự điều khiển của Beita và bị hút vào bên trong, phát ra những tiếng nổ nhỏ.

Lần này, thân thể bùn nhão quái không bị nổ thành mảnh vụn, chỉ là nở ra một chút rồi khôi phục lại dạng ban đầu.

Chương 115:

Bùn Nhão Quái (2) Gia hỏa này, đúng là chịu đánh! Bạch Khải thấy vậy với bùn nhão quái càng cảm thấy hứng thú, vươn tay đặt lên bùn nhão quái đang nằm trên đất.

Quả nhiên là một loại biến dị! Nhìn thấy bùn nhão quái với thuộc tính thể chất biến dị, Bạch Khải không khỏi cười lớn.

Lần này không chỉ đơn thuần đánh một trận với hệ thống Thiên Tai, mà còn thu hoạch được một con quái thú biến dị, đúng là Ngô Nhất quý nhân thật sự! Hạ Hiên địa vị giảm sút...

“Bất quá, tiểu gia hỏa này có cái dị thường năng lượng giá trị là sao đây, rồi lại còn một đồng kháng tính...”

Nhìn bùn nhão quái với nhiều kháng tính như vậy, Bạch Khải đột nhiên hiểu ra tại sao gia hỏa này có thể sống sót trong hệ thống Thiên Tai.

“Nổ tung kháng tính, có phải vì nó hấp thu bạo liệt chi lực mà sinh ra không?” Bạch Khải nhìn bùn nhão quái loay hoay xung quanh Beita mà không có bạo liệt chi lực để hấp thu, rồi lại ngẩng nhìn đáng vẻ không thể rời bỏ của Beita, khóe miệng hần chột mỉm cười quái dị.

“Beita, sau này con gia hỏa này sẽ thuộc về người nuôi!” Gâu! (Người xác định người đang nói thật chứ?) Husky tròn mắt nhìn, hận không thể bóc tách não Bạch Khải ra xem hắn đang suy nghĩ gì, nhưng bùn nhão quái dường như đã nghe hiểu những gì Bạch Khải nói, thử trượt một cái rồi lén lút trèo lên đầu Beita, tò mò quan sát Bạch Khải.

Thấy bùn nhão quái còn có trí tuệ như vậy, Bạch Khải càng thêm hài lòng, nói: “Tiểu gia hỏa, người có muốn ở lại chỗ này của ta không? Ba bữa cơm đảm bảo ăn no!” Két phốc két phốc.

Bùn nhão quái ngẩn người, học theo dáng vẻ của Bạch Khải làm một tay nắm, lắc lắc hướng về Bạch Khải.

“Đây là, một ngày năm bữa?” Két phốc két phốc.

Bùn nhão quái thu tay lại, sau đó dính vào đầu Beita không còn nhúc nhích.

Dị Hình Hệ giống như Vong Linh Hệ, không có khả năng ngủ, nhưng cần phải nghỉ ngơi.

Nhìn bùn nhão quái trong trạng thái này, chắc hẳn nó đã no rồi.

“Không ngờ đầu bùn nhão quái này còn khá “khôn ngoan”, dễ nuôi biết bao.”

Thấy bùn nhão quái bám chặt trên người Beita mà không chịu rời, Bạch Khải không khỏi bật cười, trong khi Beita thì tỏ ra khổ sở, cố gắng muốn gỡ nó xuống.

“Đừng gỡ xuống, như vậy rất tốt.”

Bạch Khải liếc nhìn cái đầu Husky với bộ lông màu sắc lục sắc, cố gắng ngăn nụ cười, nói: “Màu này rất hợp với người, đừng gỡ xuống.”

Với một đầu bùn nhão quái có khả năng hấp năng và không sợ nổ tung như vậy, hẳn cũng không cần phải lo lắng mỗi ngày bị Beita làm nổ chết nữa.

Beita nghe vậy lập tức trợn mắt, hận không thể lao vào Bạch Khải mà vật lộn một trận, nhưng khi thấy động tác của Bạch Khải và bùn nhão quái ở sau lưng, nó lại thôi.

Cầu tử báo thù, mười năm không muộn.

Chờ bản cầu tu luyện có thành, sẽ cho thối xương cốt này một bài học! “Shuke, kiểm tra lại bên dưới hệ thống Thiên Tai, xem có vấn đề gì không.”

Shuke nhẹ gạt đầu, khởi động lại hệ thống Thiên Tai, trong khi bùn nhão quái đang cảm nhận được mùi vị quen thuộc, lập tức tỉnh dậy.

Kết phúc kết phúc.

Nhìn thấy đồ ăn quen thuộc trước mặt, bùn nhão quái bản năng muốn rời khỏi đầu Beita một lần nữa trở về hệ thống Thiên Tai, và Beita cũng lộ vẻ nhẹ nhõm.

Mang theo một món đồ như vậy, làm sao có thể nghiên cứu nghệ thuật tốt được! Chỉ là bùn nhão quái dường như vẫn

không thể từ bỏ sức hấp dẫn của bạo liệt chí lực, sau khi lắc lư vẫn quay lại nấp trên đầu Beita.

A ô! ! ! (Bản nghệ thuật chó sinh, kết thúc...) Beita rên lên một tiếng, nhưng chỉ kêu được một nửa thì đã bị Shuke trực tiếp hạ gục.

Chương 116:

Beita đầy bi ai (3) Đình chỉ thạch có lực lượng tương tự như hấp dẫn bùn nhão quái, nhưng thật tiếc, nó chỉ có thể hấp thu năng lượng phát ra bên ngoài.

Sau khi Shuke di chuyển xung quanh thân thể máy móc một lúc, nó đã từ bỏ.

“Thiên tai hệ thống vận chuyển rất bình thường, chắc hẳn bùn nhão quái này đã ảnh hưởng đến năng lượng lưu thông, dẫn đến Thiên tai hệ thống không thể hoạt động bình thường.”

Shuke nhìn Beita, quái vật bùn nhão trên đầu, rồi nói: “Nó có khả năng tiếp nhận năng lượng từ Thiên tai hệ thống, và còn có thể chống chịu lại lực bạo liệt, ta kiến nghị Ngự Thú sư nên xem xét việc khế ước nó làm con thú thứ ba.”

Khế ước với bùn nhão quái này? Bạch Khải trong lòng chợt nảy lên một ý nghĩ.

Loại biến dị này là điều có thể gặp nhưng khó có thể cầu, bùn nhão quái này quả thực rất có giá trị cho hợp đồng khế ước.

Thế nhưng con thú ba mà hần muốn khế ước lại là một con phi hành hệ sủng thú! ... Học viện Tinh Giới.

Vào mùa hè, tất cả học sinh đều đã rời khỏi trường, bắt đầu kỳ nghỉ vui vẻ.

Tuy nhiên, Học viện Tinh Giới không trở nên vắng vẻ mà ngược lại, người ra kẻ vào vô cùng nhộn nhịp.

“Quả thực, ta đặc biệt chạy đến nội thành để đăng ký là quyết định đúng đắn!” Lục Viễn chen chúc giữa dòng người, nhìn vào tòa lầu dạy học mới tinh cùng với tám biển to tướng, trên mặt đầy nụ cười. « Học viện Tinh Giới - Hệ Vong Linh »

Trước đó, khi hần nghe Minh Hoàng đột nhiên tuyên bố định cư tại thành phố Cổ Túc, hần đã có dự cảm, vì vậy đã đặc biệt chạy đến khu vực nội thành đang cạnh tranh khốc liệt, với hy vọng ngồi trên tuyến đường dạy Vong Linh hàng đầu.

Nhưng sau đó do chuyện ở thành phố Cổ Túc xảy ra không ngừng, hần cũng không nghe thấy thông tin nào về việc xây

dựng hệ Vong Linh, rồi từ từ quên mất.

Chỉ ngay lúc hần dần dần quên đi chuyện này, Học viện Tinh Giới đột nhiên tuyên bố sẽ xây dựng hệ Vong Linh và mời Minh Hoàng làm viện trưởng danh dự.

Tin tức vừa công bố, vô số thanh niên ngự thú sư hệ Vong Linh từ khắp các thành phố trong liên bang hồi hải đồ về thành phố Cổ Túc Học viện Tinh Giới để đăng ký, chỉ mong có được sự chỉ dạy của Minh Hoàng.

Cũng bởi thành phố Cổ Túc ưu tiên cho học sinh bản địa, nếu không Lục Viễn nghi ngờ không biết liệu mình có thể đăng ký vào được không.

Lục Viễn đang định hoàn thành thủ tục đăng ký, sau đó đi vào hội trường để tìm chỗ tốt, thì từ xa đã thấy Bạch Khải đang cố gắng chen qua đám người.

“Gã đó đến hệ Vong Linh làm gì?” Lục Viễn hơi nghi ngờ, liền chủ động đi tới.

Khi Bạch Khải phát hiện ra sự xuất hiện của Lục Viễn, hần liền hỏi: “Lục Viễn, ngươi cũng đến sao?” “Câu này hần là ta nên hỏi ngươi mới đúng.”

Lục Viễn có chút khó chịu, chỉ tay về phía tòa lầu dạy học hệ Vong Linh, nói: “Ta dĩ nhiên là đến đăng ký hệ Vong Linh, chẳng lẽ tới chơi sao?” “Ồ nha.”

Bạch Khải bừng tỉnh hiểu ra, nói: “Ta đã nghi ngờ sao hôm nay lại đông người như vậy, hóa ra đã bắt đầu tuyển sinh rồi.”

Thấy Bạch Khải hồn nhiên như vậy, Lục Viễn trong lòng cũng đâm ra châm chọc.

Ngươi cũng là học sinh của Học viện Tinh Giới, sao có thể không biết chuyện trong học viện một chút nào nhỉ? Lục Viễn thở dài, nói: “Ta nghe nói trong buổi lễ khai mạc, bên họ sẽ tiết lộ một phương pháp tiến hóa hoàn toàn mới cho hệ Vong Linh.

Ngươi cũng là hệ Vong Linh, có muốn cùng đi nghe thử không, biết đâu sẽ có lợi cho ngươi.”

“Ồ, được, cảm ơn.”

Bạch Khải nghe xong liền gật đầu, bình thường nhìn gã này giống như một cái thùng rỗng, không ngờ lại rất nhiệt tình.

Chỉ là sau này nếu Lục Viễn biết phương pháp tiến hóa này là do hắn nghiên cứu ra, liệu có tìm hắn mà đánh không nhỉ?

Chương 117:

Nghe tiếng liên bang (1) Hệ Vong Linh của học viện.

Buổi họp tuyên bố còn chưa bắt đầu, mà sảnh hội nghị đã chật kín người, đủ cho ngàn người cùng lúc tham gia.

Thực tế, chỗ ngồi đã không còn.

Khi tin tức về việc Truyền kỳ Minh Hoàng sắp đảm nhận chức viện trưởng Học viện Vong Linh được lan truyền ra, đã ngay lập tức tạo nên một cơn sóng lớn trong liên bang.

Danh hiệu Truyền kỳ, cùng với những người đứng đầu trong giới Ngự Thú, là những tồn tại được kính trọng mọi nơi, gần như là những người vĩ đại xa rời phạm trần. Đặc biệt là Truyền kỳ Vong Linh “Minh Hoàng” - Bạch Hòa Quang, trong giới truyền kỳ còn nổi tiếng hơn về sự độc lập.

Sự xuất hiện của một nhân vật như vậy chấp nhận làm viện trưởng của một học viện, mặc dù chỉ là danh dự và không cần phải can thiệp vào các vấn đề khác, nhưng vẫn đủ để khiến mọi người chấn động.

Bởi vậy, ngay sau khi tin tức được truyền ra, các Hi Nhật cấp đại sư, thậm chí là Truyền kỳ từ khắp nơi trong liên bang đã ùn ùn kéo về thành phố Cổ Túc.

Ngoài việc muốn tận mắt chứng kiến thực hư của tin tức, họ còn có một mục tiêu khác: Phương thức tiến hóa hoàn toàn mới của sinh vật Vong Linh.

“Văn viện trưởng, thật lâu không gặp.”

Người cao lớn Văn Nhược Thủy vừa bước vào sảnh báo cáo, một nam tử nho nhã đã ngồi sẵn ở đó liền chủ động chào hỏi.

“Ta tưởng là ai, hóa ra là Đoạn Mãnh đại sư.”

Văn Nhược Thủy nghe vậy cười, liền ngồi xuống cạnh Đoạn Mãnh. Ở khoảng cách gần như vậy, thân hình Đoạn Mãnh vốn gầy gò càng trở nên mỏng manh hơn.

Văn Nhược Thủy vận cổ, nói: “Đoạn Mãnh đại sư lần này tới, chẳng lẽ là dự định gia nhập Học viện Tinh giới dạy học?”

Đoạn Mãnh khẽ gật đầu, nói: “Đương nhiên, có thể cùng Bạch truyền kỳ hợp tác, là vinh dự của mỗi Vong Linh hệ Ngự Thú sư.”

“Ngược lại, Văn viện trưởng, các người ở Hào Lực đạo quán bao giờ lại có hứng thú với Vong Linh hệ vậy?” Văn Nhược Thủy đáp: “Hào Lực đạo quán chỉ theo đuổi sức mạnh, không có quy định cứng nhắc với các loại sủng thú khác hệ, dù sao ngoài Vong Linh hệ, các sủng thú khác vẫn có thể tham gia chiến đấu.”

Nghe Văn Nhược Thủy nói vậy, sắc mặt Đoạn Mãnh lập tức trầm lại, nói: “Hừ, chỉ có những kẻ không có đầu óc mới thích kiểu đấu tranh bạo lực như vậy.”

Đoạn Mãnh, đại sư Vong Linh hệ, phong cách chiến đấu dựa vào trí tuệ và kế sách.

Văn Nhược Thủy là đại sư cận chiến, phong cách chiến đấu của hắn thì đơn giản và thô bạo hơn.

Hai người cùng thời gian có được giấy phép, cùng trở thành đại sư, nhưng vì phong cách chiến đấu khác biệt nên đã nổi tiếng với những cuộc đối đầu gay gắt.

Quả nhiên, sau cuộc đối thoại ngắn ngủi, họ đều quay mặt đi không nói thêm gì nữa, trong khi nghi thức khai mạc của hệ Vong Linh cuối cùng cũng chính thức bắt đầu.

Trên sân khấu rộng lớn, Tàn hội trưởng, Minh Hoàng Bạch Hòa Quang cùng một lão nhân tóc trắng lần lượt bước ra.

Khi ba người xuất hiện, phía dưới, khán giả vốn đang ồn ào bây giờ lập tức im lặng.

Tàn hội trưởng và Minh Hoàng thì đương nhiên được nhận biết, một là hội trưởng hội Ngự Thú sư thành phố Cổ Túc, một là Truyền kỳ Vong Linh, nên họ được mọi người tôn trọng.

Nhưng phần lớn lý do khác nữa chính là vị lão nhân nhìn có vẻ bình thường này, thực tế là Truyền kỳ trước đây, hiện là viện trưởng Học viện Tinh giới - Lý Tu.

Lý Tu đứng ở giữa sân khấu, quét mắt nhìn quanh, nói: “Đầu tiên, cảm ơn các vị đã tham gia buổi khai mạc nghi thức của Học viện Tinh giới hệ Vong Linh, lão đầu rất cảm kích.”

Nghe xong, bên dưới lập tức vang lên một tràng vỗ tay như sấm, phải đến khi Lý Tu giơ tay ra hiệu mới dừng lại.

“Lão đầu biết rõ tính cách của đại gia, nên sẽ không nói nhiều, bây giờ ta sẽ giới thiệu với mọi người về danh dự viện trưởng Vong Linh hệ, Truyền kỳ ‘Minh Hoàng’ - Bạch Hòa Quang!” Lý Tu chỉ về phía Bạch Hòa Quang, ánh mắt mọi người lập tức tụ lại trên người Bạch Hòa Quang, nhưng Bạch Hòa Quang dường như không có ý định phát biểu dài dòng, chỉ khẽ vuốt cằm như một lời chào.

Chương 118:

Nghe tiếng liên bang (2) Hành vi này không những không gây ra sự bất mãn nơi khán giả mà còn khiến cho một nhóm Ngự Thù sư bên ngoài càng thêm phấn khích.

“Bạch truyền kỳ thật đẹp trai!” “Đây chính là khí thế của phong hào truyền kỳ sao? Khi nào ta mới có thể như vậy!” “Hài tử tỉnh dậy, chuyển sang nơi khác mà mơ mộng thì khả thi hơn.”

“Ta yêu Lý Mẫn! Ta yêu Lý Mẫn!” “Trời ơi, cái này mà cũng bị chạy lạch ra khỏi trường quay à!” ...

“Quả nhiên là Bạch truyền kỳ!” Khi chứng kiến Bạch Hòa Quang thừa nhận mình là viện trưởng danh dự, trong lòng Lục Viễn cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại đầy kỳ vọng.

Liệu hình thái tiến hóa hoàn toàn mới của hệ Vong Linh sẽ là gì? Có lẽ có thể giúp hắc U Cốt Cự Hồ phát triển thêm một bậc, điều này không phải là không thể.

Sau khi trải qua cuộc kiểm tra tại Tháp Than Vãn và hai thành phố liên tiếp, Lục Viễn đã nhận thức đầy đủ về những điểm yếu của bản thân. Đối mặt với những sinh vật lãnh chúa cấp, huyết mạch của U Cốt Cự Hồ thực sự thấp kém hơn một chút.

Dù cho hắc đã nỗ lực luyện tập để cải thiện, nhưng cách tốt nhất để nâng cao sức mạnh vẫn là nâng cấp huyết mạch.

“Chắc chắn Bạch Khải sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Nếu hắc tiến hóa thành công, khoảng cách giữa chúng ta sẽ càng xa.”

Nghĩ đến Bạch Khải, một người có thể được gọi là khô lâu biến thái, Lục Viễn bỗng cảm thấy áp lực như núi đè nén, chỉ có thể đặt hết hy vọng vào phương thức tiến hóa mà người ta đồn đại.

Một khô lâu bình bình thường cũng có thể tiến hóa mạnh mẽ như vậy, thật sự không có lý do gì để cho U Cốt Cự Hồ sau khi tiến hóa lại yếu đi.

Dù sao, U Cốt Cự Hồ là một trong số ít có thể lĩnh ngộ kỹ năng uy hiếp ngay từ cấp tinh anh.

Thấy Bạch Hòa Quang không nói thêm gì, Lý Tu bất đắc dĩ chỉ còn cách đáp lại một cách đơn giản, nói: “Mọi người đều có việc riêng bận rộn, lão đầu cũng không muốn trì hoãn thời gian của các vị.

Ta xin tuyên bố, Vong Linh hệ của Tinh giới học viện chính thức khai mạc!” Lần này, dưới khán đài không còn tiếng vỗ tay như sấm rền như trước, mọi người chăm chú nhìn về phía bục diễn, chờ đợi những thông báo tiếp theo của họ.

Thấy tình hình này, Lý Tu và Tàn hội trưởng trao đổi ánh mắt, Tàn hội trưởng lập tức tiến lên, ho nhẹ hai tiếng, nói: “Chắc hẳn mọi người đã biết tôi sắp nói điều gì, hôm nay, nhân dịp khai mạc hệ Vong Linh, tôi sẽ trình bày với mọi người về phương thức tiến hóa hoàn toàn mới của hệ Vong Linh!” “Phù văn tiến hóa!” Phù văn tiến hóa? Lời nói của Tàn hội trưởng ngay lập tức tạo ra một cơn sóng lớn dưới khán đài.

Trong tưởng tượng của họ, có lẽ thành phố Cổ Túc đã phát hiện ra một loại phối hợp tiến hóa mới hoặc một chủng tộc mới, dù sao thì việc xuất hiện lãnh chúa cấp sinh vật Tàn Lục Long Tước cách đây vài ngày cũng thu hút không ít sự chú ý.

Nhưng họ lại không ngờ rằng, sự tiến hóa của hệ Vong Linh lại có liên quan đến phù văn.

“Phù văn tiến hóa? Không biết từ khi nào mà phù văn lại có liên quan đến việc tiến hóa vậy.”

Cùng là một bậc thầy của hệ Vong Linh, Đoạn Mãnh nhú mày, hoàn toàn không thể tưởng tượng ra tình huống của phù văn tiến hóa là gì.

Tàn hội trưởng đảo mắt một hồi, nhìn vẻ hứng thú mãnh liệt dưới khán đài mà trong lòng rất hài lòng.

“Khụ khụ, tôi biết rõ các vị đang nghi ngờ trong lòng, vì vậy tôi sẽ không giải thích quá nhiều, chỉ cần mọi người tận mắt chứng kiến một lần là được.”

Tàn hội trưởng nghiêng người sang, phía sau tấm màn vải từ từ được nâng lên, bốn khô lâu binh đứng thẳng hàng, trong tay còn bung theo từng cái hộp có hình dạng giống nhau.

“Khô lâu binh? Chẳng qua chỉ là hình thái tiến hóa cấp thấp thôi sao?” Nhìn thấy trên sân là những khô lâu binh hạng thấp nhất trong hệ Vong Linh, mọi người ngay lập tức cảm thấy thất vọng.

Khi nhìn thấy Bạch Khải đứng bên cạnh các khô lâu binh, sự không hứng thú càng được thể hiện rõ hơn.

Chương 119:

Nghe tiếng liên bang (3) Có điều gì bất ngờ xảy ra, chắc chắn là nhà nào đó có công tử ca tùy tiện mang điểm thành quả nghiên cứu của bậc trưởng bối đến tham dự buổi lễ khai mạc nghi thức Vong Linh, trên đó được mạ vàng rồi lại rời đi.

Loại chuyện này, bọn họ đã thấy rất nhiều.

“Bạch Khải, hắn làm sao lên được rồi?” Lục Viễn liếc mắt đã nhận ra Bạch Khải đang đứng trên đài, đầu óc thoáng chốc đứng hình một chút, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại.

“Vậy nghĩa là, gia hỏa này sớm đã biết chuyện văn phù tiến hóa? Không đúng, có khả năng vẫn có liên quan đến gia hỏa này?” Nghĩ đến việc Bạch Khải trước đó đã làm, Lục Viễn càng cảm thấy suy đoán này là có khả năng.

Gia hỏa này, rốt cuộc đã làm bao nhiêu chuyện...

“Ta biết đại gia có hơi thất vọng, nhưng đừng có gấp, hãy xem một chút hiệu quả trước đã, Bạch Khải, người lên đi.”

Tân hội trưởng thấy vậy cũng không ngoài ý muốn, liền an ủi vài câu, sau đó ra hiệu cho Bạch Khải bắt đầu.

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, dẫn đầu bước đến trước cổ Khô Lâu binh đầu tiên, giới thiệu: “Đây là một đầu Khô Lâu binh cấp thấp, bất kể là lực công kích, khả năng phòng ngự, tốc độ hay thậm chí trí tuệ, đều là hạng chót trong số các yêu thú, ta tin rằng không có Ngự Thú sư nào lại chọn Khô Lâu binh làm yêu thú của mình đâu.”

Phía dưới lặng im, lời nói của Bạch Khải hoàn toàn là vô nghĩa.

Mặc dù thành phố Cổ Túc đã bởi tin tức Bạch Thu Trà định cư mà dậy sóng về hệ Vong Linh, nhưng cơ bản không bao gồm Khô Lâu binh, cho dù có mua, cũng chỉ là mua về làm tiêu bản mà thôi.

Nhìn thấy vẻ mặt của mọi người, Bạch Khải cũng không có bất ngờ, dừng một chút rồi tiếp tục nói: “Tuy nhiên bây giờ,

chính vì Khô Lâu binh gần như không có giá trị, nên nó lại có khả năng tiến hóa vô hạn.”

“Trong quá trình nghiên cứu không ngừng, ta đã phát hiện ra một phương thức tiến hóa mới, lại vô cùng nhanh chóng.”

“Ta dám đảm bảo, yêu thú thuộc hệ Vong Linh sẽ nhờ vào phương thức tiến hóa này mà thay đổi hình tượng âm trầm trước đây, mà trở nên đa dạng và sắc màu như những hệ khác!” Vừa dứt lời, dưới khán phòng lại bùng nổ một đợt xôn xao, những người tụ tập trước màn hình liên bang đều trở mắt nhìn.

Cậu nhóc này có thực sự biết mình đang nói gì không? Ta? Một sinh viên mười tám tuổi? Dám tuyên bố mình đã nghiên cứu ra một hình thức tiến hóa hoàn toàn mới? Chuyện này cũng cần có giới hạn chứ? Nhìn vào sự thảo luận ngày càng nghiêm trọng ở phía dưới, Minh Hoàng từ đầu đến cuối không nói một lời bỗng nhiên mở mắt, một cỗ khí thế vô hình lập tức bao trùm toàn trường, một lần nữa khiến cho báo cáo phòng trở về sự tĩnh lặng.

Vừa rồi Tần hội trưởng hình như gọi hắn là Bạch Khải? Họ Bạch? Không phải là con cháu của Minh Hoàng thế hệ trước sao? Thấy Bạch Hòa Quang chủ động giúp mình đứng vững, Bạch Khải trong lòng cảm thấy an tâm, mang theo đôi gang tay đặc chế mở hòm của Khô Lâu binh, lấy ra một viên Hàn Quang thạch tỏa ra băng khí.

“Đây là Hàn Quang thạch, vật liệu băng thuộc tính cấp phổ thông.”

Bạch Khải cầm Hàn Quang thạch trong tay lắc lư, rồi trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, đặt viên đá lên chỗ đã khắc phù văn trên sống lưng của Khô Lâu binh.

Chỉ thấy các phù văn trên đó chợt lóe sáng, viên Hàn Quang thạch ngay lập tức bị phù văn hấp thụ, và Khô Lâu binh liền phát ra ánh sáng chói mắt. Đây là, tiến hóa chi quang? Cậu nhóc này nói thật à? Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, toàn bộ những người tụ tập trước màn hình trong buổi khai mạc lần này, đều nhớ đến một cái tên.

Bạch Khải.

Chương 120:

Gà đẻ trứng vàng Cuối cùng, trong sự chú ý của vô số ánh mắt, con Khô Lâu binh đầu tiên xuất hiện, ánh sáng tiến hóa từ người nó dần tan biến, một bộ khô lâu lạnh lẽo hiện ra trước mặt mọi người.

“Tên: Băng xương.”

“Thuộc tính: Băng hệ, Vong Linh hệ.”

“Huyết mạch đẳng cấp: Trung đẳng tối tứ.”

Khi Băng xương vừa xuất hiện, ngay lập tức trên màn hình xuất hiện các số liệu về nó.

“Chỉ cần một khối Hàn Quang thạch bình thường mà cũng có thể tiến hóa thành Băng xương sao?” Nhìn thấy Khô Lâu binh thực sự thành công tiến hóa, những người có mặt đều ngạc nhiên thốt lên.

Khác với việc thăng cấp có thể thông qua huấn luyện liên tục, sủng thú muốn thay đổi huyết mạch của bản thân phải dựa vào những vật liệu nhất định.

Vì sự khác biệt giữa các chủng tộc, cấp độ khác nhau dẫn đến những ưu điểm riêng biệt, các phương thức tiến hóa của sủng thú hầu như không tồn tại tương tự, do đó mỗi loại phương thức đều vô cùng quý giá.

Vậy mà bây giờ, Bạch Khải chỉ sử dụng một khối Hàn Quang thạch bình thường đã thúc đẩy được sự tiến hóa.

Mặc dù chỉ là một Khô Lâu binh hạng thấp, nhưng điều này đủ để mọi người cảm thấy kinh ngạc.

Chờ một chút, bọn họ trước đó không phải đã nói đến phù văn tiến hóa sao? Trong số những người có mặt, không ít là những chuyên gia về Vong Linh hệ, nhanh chóng nhớ ra động tác trước đó của Bạch Khải khi đặt Hàn Quang thạch lên cột sống của Khô Lâu binh.

Không thể sai, chắc hẳn trên xương sống của Khô Lâu binh đã khắc những phù văn mà họ đề cập đến.

Nhưng mà, không phải chỉ cần dùng để chế tạo bảo vật hay tháp bí cảnh mới cần đến phù văn sao? Sao bây giờ nó còn có thể dùng để tiến hóa? Trở về ta nhất định phải thử xem sao! Nhìn vẻ kinh ngạc của đám đông bên dưới, Bạch Khải không dừng lại, tiếp tục làm theo ba bộ xương binh còn lại.

Ba ánh sáng tiến hóa lại lóe lên, ba Khô Lâu binh với khí tức đặc biệt liền xuất hiện trước mặt mọi người.

“Hỏa trảo, ẩn thân, độc hơi thở...”

Khô Lâu binh sao có thể tiến hóa ra nhiều thuộc tính đến vậy?” Nhìn bốn con Khô Lâu binh với hình dạng và thuộc tính khác nhau, hội trường lập tức rơi vào im lặng.

Mặc dù chỉ nâng cấp lên thành cấp thấp tồi tệ, nhưng những thuộc tính bổ sung cho chúng lại yếu ớt đến đáng thương.

Tuy nhiên, phương thức tiến hóa này không nghi ngờ gì đã phá vỡ những quy định về cấp thấp của tồi tệ.

Các Khô Lâu binh này đã có thêm thuộc tính, chỉ cần được nuôi dưỡng đúng cách, việc tiến hóa lần nữa cũng không phải là chuyện không thể.

Nhưng vấn đề quan trọng nhất là, liệu phương thức gọi là phù văn tiến hóa này có thể áp dụng cho những sinh vật Vong Linh cao cấp hay không? Có thể nói rộng ra là, liệu nó có thể được áp dụng cho tất cả sủng thú hay không? “Chỉ có đề giai thể hiện ra phẩm chất thôi sao? Nếu như chỉ có thể áp dụng ở cấp độ tồi tệ, thì đối với những Ngự Thú sư bình thường mà nói, cũng không có giá trị quá lớn.”

Cuối cùng, một Ngự Thú sư không nhịn được hỏi.

“Đương nhiên là có.”

Bạch Khải nhìn Tàn hội trưởng, rồi hai người cùng khẽ gật đầu.

Ngay sau đó, hai sủng thú viên thuộc hiệp hội Ngự Thú sư lên sân khấu, gọi ra sủng thú của bản thân.

Cả hai đều có hình dạng tròn trịa, nhưng khí tức hoàn toàn khác biệt.

Một con có thân hình lạnh lẽo, chính là Băng Quỷ, bảo vệ cửa đầu tiên của Tháp Than Vãn.

Con còn lại thì ẩn nấp trong Âm Ảnh.

“Đây là một con Quỷ Linh cấp một, dựa theo lộ trình tiến hóa thông thường, Quỷ Linh có thể tiến hóa thành Âm Ảnh hệ Quỷ sĩ.”

Bạch Khải chỉ vào Quỷ Linh, sau đó nhìn về phía Băng Quỷ, nói: “Con này là Băng Quỷ trong thành phố Cổ Túc Tháp Than Vãn, là một sinh vật Vong Linh với cả hai thuộc tính Băng hệ và Vong Linh, thuộc cấp cao đẳng tinh anh.”

Nghe Bạch Khải giới thiệu, nhiều người trong hội trường có vẻ không hiểu, nhưng như Đoạn Mãnh, một chuyên gia về Vong Linh hệ thì trong lòng đã có những dự đoán.

Nhìn thấy sắc mặt ngạc nhiên của mọi người bên dưới, Bạch Khải lấy ra một khối Hồn chi thạch và Băng Linh sắt, dùng dao phù văn khắc nhanh chóng lên, rồi cùng nhau ném vào bên trong cơ thể Quỷ Linh.

Chương 121:

Gà đẻ trứng vàng Mặc dù hồn hệ không có thực thể, nhưng điều đó không có nghĩa là không thể tiếp xúc với thực thể.

Khi hai thứ này đi vào bên trong Quỷ Linh thể, chúng sẽ bị lưu lại ở đó, và tài liệu phù văn cũng bắt đầu chậm rãi tỏa sáng.

Cuối cùng, ánh sáng tiến hóa lại xuất hiện, âm khí âm u của Quỷ Linh từ từ hướng về phía Băng Quỷ, và khi ánh sáng tiến hóa tan biến, thì nguyên bản Âm Ảnh hệ Quỷ Linh đã tiến hóa thành Băng thuộc tính Băng Quỷ.

Thế nhưng, chẳng ai chú ý đến sự biến đổi thuộc tính của Quỷ Linh.

Những tinh anh trung đẳng đã trực tiếp tiến hóa thành cao đẳng tinh anh.

Dù cùng tăng lên một cấp, nhưng ý nghĩa lại hoàn toàn khác biệt với việc Khô Lâu bình tiến hóa thành băng xương. Điều này có nghĩa là hai phân nhánh lớn của Vong Linh hệ đã có hướng tiến hóa hoàn toàn mới, sức mạnh của Vong Linh hệ sẽ đạt được sự tăng trưởng chất.

Khi nhìn đám Ngự Thú sư và giới truyền thông bàn tán ầm ĩ ở dưới đài, Tàn hội trưởng lập tức mỉm cười rạng rỡ như hoa cúc, tiến đến bên cạnh Bạch Khải và thì thầm: “Tiểu tử tốt, ta còn lo lắng ngươi sẽ làm hỏng, không ngờ ngươi thật sự thành công rồi.”

“Hừm, thật ra thì ta cũng không nghĩ sẽ thành công.

Dù sao hôm qua khi thử nghiệm, xác suất thành công còn chưa đến một phần mười, hôm nay vận may không tồi.”

Tàn hội trưởng: “...”

Thí nghiệm về Vong hồn hệ thực ra cũng là kết quả phát triển bất ngờ của Bạch Khải.

Ngày hôm đó, khi nhìn thấy bùn nhão quái cần nuốt sức mạnh bùng nổ rồi tiến hóa thành khả năng kháng nổ, Bạch Khải đã nghĩ ra một phương pháp để giúp Vong hồn hệ khắc chế phù văn.

Nếu không thể điều khắc phù văn lên thân Vong hồn hệ, vậy hãy điều khắc phù văn lên những tài liệu cần thiết từ trước, rồi để cho Vong hồn tiến hành hấp thu.

Khi Bạch Khải thông báo cho Tần hội trưởng về ý tưởng này, Tần hội trưởng cũng có phần không thể tin, nhưng dựa vào thái độ thử nghiệm, ông vẫn để một số vật thể thuộc Vong hồn hệ cho Bạch Khải tiến hành thử nghiệm.

May mắn là, ý tưởng kỳ diệu của Bạch Khải đã thực sự thành công, chỉ là xác suất thành công có hơi thấp, và cường độ lại có chút khiếm khuyết.

Theo ước lượng của Bạch Khải, để nâng cao chất lượng tiến hóa cùng với tỷ lệ thành công, ngoài việc nâng cao độ hoàn thành của phù văn, thì điều kiện tiến hóa cũng có thể ảnh hưởng đến kết quả.

So sánh thì, trứng tiến hóa đến thực tế, ngoài việc dễ dàng bị ép thành người khô, thì không có yêu cầu nào khác. Điều quan trọng nhất là, sẽ không xảy ra tình huống tiến hóa thất bại hoặc không toàn diện.

Nhưng Bạch Khải cũng không muốn quan tâm đến những điều này, dù sao hiện tại tiến hóa thành công, nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành.

“Tần hội trưởng, có một vấn đề ta không biết có nên hỏi hay không?” Ngay khi một đám người suy tư về giá trị của việc Quỷ Linh tiến hóa thành Băng Quỷ, Đoạn Mãnh đột nhiên nghĩ ra điều gì đó và cao giọng hỏi.

“Đương nhiên có thể.”

Nghe thấy Đoạn Mãnh đặt câu hỏi, trên mặt Tần hội trưởng lập tức lộ vẻ ý vị, càng khi nghe Đoạn Mãnh đưa ra vấn đề lại càng cười lớn.

“Vài ngày trước, bên thành phố Cổ Túc có một con Băng Ảnh kiểm thị hoàn toàn mới tiến hóa, Tàn Lụi Long Tước, hắn cũng dựa vào loại này, đúng không? Phù văn tiến hóa đúng không?” Vừa nói xong, bỗng chốc không gian rơi vào im lặng.

Tàn Lụi Long Tước, trung đẳng lãnh chúa, thuộc tính băng, Âm Ảnh, cùng Long.

Sinh vật hai thuộc tính không phải hiếm gặp, nhưng ba thuộc tính thì không nhiều, đặc biệt đây còn xen lẫn một thuộc tính Long.

Ban đầu họ không nghĩ nhiều, nhưng giờ nhìn thấy từng hình dạng tiến hóa, không phải họ không thể liên tưởng đến.

“Đúng vậy, Tàn Lụi Long Tước thật sự dựa vào phù văn để tiến hóa, mà Ngự Thú sư của hắn chính là người trẻ tuổi đứng trước các ngươi, Bạch Khải.”

Vừa nghe Tần hội trưởng nói như vậy, mọi ánh mắt lập tức đổ dồn về phía Bạch Khải, trong khi bên ngoài sân, đám người Lục Viễn là những người há hốc miệng, thật lâu không thể bình tĩnh lại được với cảm xúc kích động.

Chương 122:

Gà Đẻ Trứng Vàng (3) Đây đầu kia khô lâu, lại tiến hóa rồi sao? Nghe Tần hội trưởng giới thiệu, Bạch Khải đứng lúc triệu hồi ra Alpha.

Khi cổ Long uy nhật nhòa càn quét toàn trường, tất cả mọi người mới bắt đầu phản ứng.

Thật sự có Long thuộc tính! “Đây chính là sủng vật của ta, Tần Lụi Long Tước, trước khi tiến hóa là cao đẳng Tinh Anh cấp Băng Ảnh kiểm thị, cũng là nhờ vào việc sử dụng phù văn để tiến hóa.”

Bạch Khải chỉ vào Alpha, nói: “Tuy nhiên, vật liệu và phù văn ta sử dụng đều có chút đặc thù, cho nên khả năng không có tính lặp lại.”

Bạch Khải cũng không nói quá rõ ràng, vì truyền thuyết cấp vật liệu còn dễ nói, nhưng trứng tiến hóa có vẻ như là của hắn, lỡ như có ai tài cao học rộng học theo cách của hắn, dùng truyền thuyết cấp vật liệu để tiến hóa mà thất bại thì chẳng khác nào tự chuốc họa vào thân, bị liên bang truy sát.

“Không có tính lặp lại sao?” Nghe Bạch Khải nói vậy, một số Ngự Thú sư tự nhủ trong lòng.

“Vậy có nghĩa là, việc tinh anh tiến hóa lên lãnh chúa cấp vẫn không xác định sao?” Đoạn Mãnh nhíu mày, tiếp tục truy vấn.

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Bởi vì vấn đề thời gian, Bạch Khải vẫn chưa kịp tiến hành nghiên cứu sâu hơn.

Tuy nhiên, chúng ta tại thành phố Cổ Túc đã quyết định thành lập một tổ nghiên cứu chuyên đề về phù văn tiến hóa, gồm các thành viên từ Vong Linh hệ và Phù Văn hệ.

Minh Hoàng cùng với Đồng giáo sư từ Phù Văn cũng tham gia.”

“Còn về tổ trưởng, thì chính là Bạch Khải, người phát hiện ra phương thức tiến hóa này.”

Để một học sinh làm tổ trưởng, còn người có phong hào truyền kỳ làm tổ viên? Nghe Tần hội trưởng tuyên bố, những

người trước màn hình không hiểu sao mà kinh ngạc đứng hình. Không phải vì không đủ rung động, mà họ cảm thấy choáng váng.

Bạch Khải đang muốn làm điều chưa từng có...

Cuối cùng, trong sự mờ mịt của nhiều ánh mắt, buổi khai mạc nghi thức của Vong Linh hệ chính thức kết thúc, mặc dù thông tin báo cáo vẫn còn khiến không ít người đứng lại.

Họ đều muốn hỏi thêm về tình hình cụ thể của phù văn tiến hóa, dĩ nhiên, còn không ít người muốn gia nhập tổ nghiên cứu này.

Mặc dù việc để một người mới trở thành nghề nghiệp Ngự Thú sư làm tổ viên có phần mất mặt, nhưng vì người ta có phong hào truyền kỳ nên họ cũng không tiện nào kêu ca. Điều quan trọng nhất là, nếu như cái gọi là phù văn tiến hóa thật sự có thể phổ cập, thì không chỉ là chuyện lưu truyền cổ xưa, mà sủng thú của họ cũng có thể được gia tăng sức mạnh đáng kể.

Tuy nhiên, Tần hội trưởng dường như không có ý định nói chuyện phiếm, sau khi kết thúc ông liền trực tiếp dẫn Bạch Khải rời đi.

Còn Bạch Hòa Quang, mặc dù vì là viện trưởng nên chưa rời, nhưng ai dám tiến lại hỏi? ...

“Hô ~ loại chuyện này thật không phải là người làm, hội trưởng, nếu sau này lại có chuyện như vậy, ta sẽ không tham gia đâu.”

Bạch Khải kéo trang phục chính thức của mình, phàn nàn với hội trưởng: “Hội trưởng, người không phải nói không có ai đến sao, mà ta thấy báo cáo trong sảnh Hi Nhật cấp đại sư có vẻ cũng sắp phá trăm rồi?” “Điều này không phải do ta, nếu người không muốn gây chuyện thì tốt nhất nên kiềm chế một chút.”

Tần hội trưởng trợn mắt, dường như đã đoán trước được hình ảnh Bạch Khải lại gây rối.

“Đây không phải hội trưởng người để cho ta chơi đùa sao...”

Bạch Khải lăm bằm một câu, liền thấy Tần hội trưởng đột ngột ném một đồ vật gì đó tới, hấn vội vàng tránh né.

“Đây là giấy chứng nhận độc quyền của ngươi, chứng nhận của liên bang, hạch tâm độc quyền.

Chỉ cần ngươi không làm quá, thì không cần lo lắng về vấn đề dưỡng lão.”

Nghe Tần hội trưởng nói, Bạch Khải lập tức biến sắc, hốt hoảng cất giữ bản giấy chứng nhận, xác nhận không hư hao rồi mới thu vào.

Hạch tâm độc quyền, lại thêm một con gà đẻ trứng vàng nữa!

Chương 123:

Kế hoạch khởi động lại Andromon Bạch Khải cất kỹ giấy chứng nhận, nói: “Hạch tâm độc quyền chắc chắn phải trải qua rất nhiều xét duyệt, sao lại có thể nhanh như vậy?” Tàn hội trưởng đáp: “Người nghĩ Minh Hoàng truyền kỳ phong hào là giả sao? Có hắc bảo đảm, tất cả các quy trình đều là một lần trót lọt, chỉ dài một chút, nếu không thì còn nhanh hơn nữa.”

Thì ra là như vậy, danh tiếng của hắc thật hữu dụng ở mọi nơi.

“Bất quá, dù cái độc quyền này có được nhanh, nhưng bên kinh đô vẫn có không ít người chú ý đến người, cho nên khả năng người sẽ gặp phải một số khó khăn.”

Tàn hội trưởng vỗ vỗ vai Bạch Khải, cố gắng an ủi: “Người cứ yên tâm, chỉ có một vài thử thách thôi, không có gì đáng ngại.”

Bạch Khải khinh bỉ nhìn nụ cười trên nỗi đau của Tàn hội trưởng, nói: “Hội trưởng, người thật sự không thấy ngại khi đi trên con đường này sao?” Tàn hội trưởng cười lớn, nói: “Ta không phải đã sớm chuẩn bị cho người một đường dự phòng sao? Sau này người tham gia tập huấn sẽ gặp rất nhiều tình huống, nếu như người không có đủ điểm sáng, chỉ dựa vào một chút thiên phú, cũng chẳng giúp ích gì cho người trong việc thu hoạch tài nguyên.”

“Tập huấn còn cung cấp tài nguyên?” Bạch Khải nghe nói, hai mắt sáng lên như thể thấy được một kho báu lớn.

“Đương nhiên rồi, có phải là gọi các người tới chơi đâu?” Tàn hội trưởng tức giận nhìn Bạch Khải, sau đó đột nhiên nghiêm mặt lại, nói: “Nhưng đừng nói ta không nhắc nhở người, lần này tập huấn, người vẫn chỉ là nhị giai Ngự Thú sư, nếu như không cố gắng nỗ lực, khả năng rất lớn sẽ chẳng khác gì những người bình thường.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, nói: “Trong lòng ta đã rõ, hội trưởng người cứ yên tâm.”

Gần đây do nghiên cứu phù văn tiến hóa, Bạch Khải thường xuyên lột một con sủng sủng thú, thêm vào đó là bùn nhão

quái xuất hiện, khiến tiến độ trứng tiến hóa của hắn tăng lên tới 99%.

Tuy nhiên, Bạch Khải cảm thấy thể chất và tinh thần lực của mình vẫn chưa đạt đến giới hạn cao nhất, vì vậy hắn không vội vàng đột phá.

Khi nào mà trứng tiến hóa không còn tăng lên nữa, Bạch Khải mới có thể suy nghĩ tiếp về việc tiến hóa. Đương nhiên vấn đề quan trọng nhất là, hắn tạm thời chưa tìm được nơi nào để tìm loại biến dị 1% cuối cùng này.

Nếu như sau này gặp phải loại biến dị, hắn nhất định sẽ không bỏ lỡ.

Tân hội trưởng nói: “La Tường hắn cũng sắp đến, người xem xem quanh đây còn việc gì cần giải quyết không, tranh thủ thời gian giải quyết đi, chờ tập huấn bắt đầu, người khả năng sẽ không có thời gian rảnh như vậy.”

Hội trưởng, người thấy ta rảnh rồi ở chỗ nào, không có chứng cứ mà cần thận ta sẽ cáo người phỉ báng đấy.

Bạch Khải nói: “Đúng rồi hội trưởng, trước người nhắc tới hiệp hội miễn phí cung cấp lãnh chúa cấp sủng thú, ta có thể đi tổng bộ để hỏi đỏi không?” Tân hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên có thể, nguyên gốc là từ tổng bộ phát xuống, người trực tiếp đến tổng bộ nhận là được, sẽ tiết kiệm được thời gian vận chuyển.”

Nói đến đây, Tân hội trưởng đột nhiên nắm lấy vai Bạch Khải, nói: “Người nhớ kỹ, lần này khế ước nhất định phải liên hệ với ta trước, ta sẽ giúp người chọn lựa, tuyệt đối đừng giống như lần trước đó mà khế ước tùy tiện.”

Liệt Cốc Giới Lang trước đó nổi bật như vậy, nhưng dù sao cũng chỉ là tinh anh, so với lãnh chúa sinh vật vẫn thiếu một chút tiềm năng.

Trừ khi nó có thể tiến hóa một lần nữa, nếu không thành tựu tương lai cũng sẽ bị hạn chế.

“Được rồi, ta sẽ cố gắng.”

Nhìn bộ dạng thật lòng của Tân hội trưởng, Bạch Khải không khỏi có chút chột dạ.

Dù nói hẩn một lòng muốn ký khế ước một con sủng thú phi hành hệ, để đảm bảo sau này sẽ không gặp phải kẹt xe loại tình trạng thê thảm, nhưng bunn nhảo quái hiện tại cho thấy tiềm năng khiến lòng hẩn động.

Rõ ràng chỉ là một người hầu, vậy mà có thể chống đỡ sức mạnh Beita bạo loạn, với cả đó một đồng kháng tính, giá trị bồi dưỡng của bunn nhảo quái cũng khá cao. Ít nhất so với Alpha trước đó đã mạnh hơn nhiều. Được rồi, đi một bước nhìn một bước, nếu như cơ hội gặp được một con sủng thú phi hành biến dị thì sao.

Alpha: “...”

Hoặc là sủng thú hỗ trợ như Quang Tinh Linh cũng được, ta không kén chọn.

Bạch Khải lại cùng Tần hội trưởng trao đổi một số thông tin liên quan đến việc tập huấn, sau đó rời khỏi Ngự Thú sư hiệp hội.

Các vật dụng trong nhà đều đã được hẩn dọn dẹp, trước đó Alpha đã tiến hóa tiêu hao hết thuốc bổ, giờ cần bổ sung một chút, cũng không còn gì tốt để dọn dẹp nữa.

“Được rồi, vẫn là về bí cảnh giày vò hệ thống Thiên tai thôi.”

Trong hai ngày này, do gấp rút chuẩn bị nghi thức khai mạc, Bạch Khải không lo lắng cho bí cảnh, mà toàn quyền ủy thác cho Shuke, cũng không biết giờ này tình hình bên trong thế nào rồi.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải cũng lười về nhà, trực tiếp chui vào bí cảnh.

“Bạch Khải... ưm...”

Khi Bạch Khải vừa biến mất, Lục Viễn đột nhiên từ đằng xa chạy tới, chưa kịp nói gì, Bạch Khải đã biến mất.

“Gia hỏa này, sao mỗi lần đều chạy nhanh như vậy.”

Lục Viễn nhứu mày nhìn theo phương hướng Bạch Khải biến mất, thở dài.

Ban đầu hẩn đã định hỏi thử xem Bạch Khải có thể lợi dụng phù văn tiến hóa cho U Cốt Cự Hồ hay không, nhưng giờ

Bạch Khải đã theo Tần hội trưởng đi rồi.

Nếu không, sao không ngăn hấn lại? ...

Bí cảnh.

Khi Bạch Khải vừa xuất hiện trong bí cảnh, hấn lập tức bị cảnh tượng khí thế ngất trời trước mắt làm cho sợ hãi.

Mấy con khô lâu có màu sắc khác nhau đang dưới sự chỉ huy của Shuke làm rất nhiều công việc. Đang dùng móng vuốt có nhiệt độ cao để hàn, là hỏa trảo; Trong bóng tối, không ngừng truyền các linh kiện vật liệu, là ẩn thứ; Đang xử lý một số vật liệu lưu lạnh, chính là băng xương; Còn mài miết vận chuyển nguyên liệu, là thép sọ. Đây đều là Tần hội trưởng giao cho Bạch Khải nghiên cứu phù văn từ đầu, nhưng sau đó không nói gì mang đi, Bạch Khải ban đầu còn định giao cho Tinh Linh nhưng không ngờ lại bị Shuke xem như nhân công.

Hơn nữa, Bạch Khải cũng chú ý thấy những khô lâu này đều được lắp đặt thiết bị máy móc, để dẫn dắt năng lượng vận hành một cách chính xác.

Bạch Khải tiến đến bên cạnh Husky, vuốt ve bunn nhào quái, hỏi: “Shuke, hệ thống Thiên tai đã được sắp xếp như thế nào rồi?” Shuke dừng lại một chút, nói: “Đại khái thiết kế đã hoàn thành, cơ bản đều theo yêu cầu của ngươi, nhưng việc xây dựng cụ thể cần thời gian, cho nên mong Ngự Thú sư ngươi đợi một chút.”

Bạch Khải nghe vậy hài lòng gật đầu, từ khi có Shuke - cái ý thức máy móc này, rất nhiều việc hấn bắt đầu ủy thác quản lý, thậm chí thỉnh thoảng không cần tiến hành tập thương cũng không sao cả. Ôi, từ nghèo thành giàu thì dễ, từ giàu xuống nghèo thì khó quá.

Bản thân vẫn sa đọa rồi.

Bạch Khải âm thầm cảm thán, rồi lại mạnh mẽ bunn nhào quái ném vào đầu Beita, vừa bình tĩnh được một lúc thì Beita lại lâm vào trạng thái chán nản.

Chó sinh, phế bỏ...

Bạch Khải nhìn những khô lâu không biết mệt mỏi, chăm chỉ làm việc, nói: “Đúng rồi, cần ta làm thêm hai đầu khô lâu bình

để phụ trợ cho người nữa không?” “Không cần, khô lâu binh cho dù tiến hóa thành công thì thuộc tính vẫn còn quá thấp, so với máy móc thiết bị thì vẫn nhanh hơn, những này chỉ là tạm thời thôi.”

Shuke lắc đầu, nói: “Bất quá những khô lâu này sau này vẫn còn có thuộc tính khác nhau, ta tính toán đợi căn cứ sơ bộ kiến thiết lên, rồi cải tạo một lần nữa.”

Ôi, đây có phải là muốn tái hiện lại kế hoạch Andromon trên người Alpha không? Nếu như Minh Hoàng mà biết được, chắc chắn sẽ chặt đầu hắn...

Bạch Khải lắc đầu, yên lặng quyết định vận mệnh của những khô lâu này.

Trừ khi ngày nào đó hắn đánh bại Minh Hoàng, hoặc là Shuke từ bỏ việc cải tạo, nếu không những khô lâu này khả năng sẽ mãi mãi đợi ở nơi này trong bí cảnh.

Bạch Khải lại hỏi: “Đúng rồi, Thiên sứ chi hoa đã được sắp xếp thế nào rồi?” “Tạm thời ta đã mô phỏng một môi trường phù hợp để Thiên sứ chi hoa, hiện tại thấy có vẻ vẫn ổn, nhưng nếu muốn nó phát triển khỏe mạnh thì tốt nhất vẫn cần tìm một chút vật liệu quang hệ.”

“Vật liệu quang hệ...”

Bạch Khải gãi đầu, theo bản năng nghĩ đến Ngô Nhất.

Sủng vật của hắn là Quang Minh hệ Nữ Thần Điệp, bên người chắc chắn sẽ có không ít vật liệu quang hệ.

Nhưng mà người này suy nghĩ cũng phức tạp, không giống như Hạ Hiên, nhất định phải cẩn thận một chút, nếu không lại làm ra vài trò gì đó trong vật liệu quang hệ, thì thật sự không bù nổi.

“Được rồi, hay là đi tìm xem có vật liệu quang hệ nào không.”

Nhìn thấy trước mặt công trường thì công sạch sẽ ngăn nắp, Bạch Khải không còn lưu lại, trực tiếp rời khỏi bí cảnh.

Phanh! Và ngay khi hắn trở về thế giới hiện thực, hắn cảm thấy một bóng hình đánh tới trước mặt, căn bản không kịp né tránh đã đụng phải cái ngực của mình. Ôi, thật không thể tin,

hắn đã quên mình đang ở at của hiệp hội cổng tiến vào bí cảnh, thật không may.

“Bạch Khải, sao ngươi lại ở đây?” Khi Bạch Khải định nói xin lỗi thì nghe một giọng nói quen thuộc, ngẩng đầu nhìn lên, hắn đụng phải người mà chính là Bạch Thu Trà.

“Xin lỗi, ta vừa từ trong bí cảnh ra, không chú ý đến ngươi.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, sau đó nói: “Tuy nhiên, ngươi đến đúng lúc, ta cũng có chuyện muốn thỉnh giáo ngươi.”

“Thỉnh giáo?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, có chút không hiểu ý Bạch Thu Trà.

Là truyền kỳ chi tử, muốn biết chuyện gì mà không phải chỉ cần một câu nói mà thôi, sao còn cần hỏi hắn cái gì? “Không sai, mấy ngày nay ta liên tục thử nghiệm xông phá tháp Cẩm Ân, nhưng ta không thể nào đột phá đến tầng thứ bảy.”

Bạch Thu Trà nghiêm túc gật đầu, nói: “Ta biết tháp Cẩm Ân khảo nghiệm kiến thức phù văn của Ngự Thú sư, cho nên ta muốn mời ngươi dạy cho ta một chút kiến thức liên quan đến phù văn.”

Bạch Khải cảm thấy có chút lúng túng, gãi đầu, nói: “À, ta chỉ là một học sinh, ngươi muốn học hỏi về phù văn thì tốt hơn là tìm giáo sư chuyên ngành phù văn.”

Bạch Thu Trà đáp: “Ta đã hỏi qua rồi, việc học phù văn rất tốn thời gian, ta không thể chờ được.”

“Không thể chờ? Tháp Cẩm Ân cũng sẽ không chạy, ngươi từ từ học không phải được sao?”

“Tháp Cẩm Ân chỉ có thể dung nạp nhị giai và tam giai Ngự Thú sư, nếu như ta tiếp tục kìm hãm đẳng cấp sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển sau này, vì vậy ta cần tốc thành một lần.”

Kìm hãm đẳng cấp? Ngươi có ý định đột phá? Bạch Khải nhìn nữ sinh trước mặt, cô có khả năng trở thành tứ giai Ngự Thú sư trẻ nhất trong lịch sử liên bang, hắn im lặng rất lâu.

“Ta đã điều tra qua, thời gian ngươi học phù văn để đến tháp Cẩm Ân cũng không tốn bao nhiêu thời gian, vì vậy ta muốn thỉnh giáo ngươi phương pháp tốc thành!” Nói xong, Bạch Thu Trà đột nhiên cúi sâu một cái, nghiêm mặt nói: “Xin nhờ

rồi!” Ôi, nói chuyện mà, cúi đầu làm gì! Bạch Khải nhìn quanh, thấy dần dần có nhiều người tụ tập lại, cùng với mấy cái điện thoại di động đã bắt đầu quay chụp, dường như đã dự kiến nội dung cho ngày mai. « Minh Hoàng chỉ tử cúi đầu trước người sáng tạo phù văn tiến hóa, sau lưng hư hư thực thực có một ít... »

Chương 124:

Ma Quỷ giáo quan Nhìn xung quanh, thấy ngày càng nhiều kẻ hiếu kỳ tập trung lại, Bạch Thu Trà dường như ý thức được hành động của mình vừa rồi có chút không hợp lý, lập tức triệu hồi Cốt Long mang theo Bạch Khải bay biến mất ở chân trời.

Hết rồi, ngày mai chắc chắn sẽ không có fan nữ cuồng nhiệt nào tìm đến cửa chứ? Nhìn những chiếc máy ảnh không ngừng lóe sáng phía dưới, Bạch Khải chỉ có thể thở dài bất lực.

Cốt Long bay rất nhanh, chẳng bao lâu đã tới trang viên của Bạch gia.

Bạch Thu Trà có chút áy náy nói: “Vừa rồi đông người quá, ta đã suy nghĩ không chu đáo, nhưng giờ ở nhà ta có thể yên tâm trò chuyện, không ai có thể nghe lén.”

Hài tử, người nhìn phim gián điệp quá nhiều rồi, còn sợ bị nghe trộm gì nữa... Bạch Khải nói: “Thật ra tòa tháp Cảm Ân này về bản chất chỉ là một tòa tháp dạy học, không có giá trị gì lớn, cho nên...” “Không được!” Bạch Khải chưa nói hết câu, Bạch Thu Trà đã nghiêm mặt ngắt lời.

“Ta ghét nhất là cứ dừng lại giữa chừng, ta không thể chịu nổi việc trong sự nghiệp của mình lại tồn tại một tòa tháp bí cảnh mà ta từng trải nghiệm nhưng không thông qua!” Ôi, sao mà nghiêm trọng vậy? Vậy sau này chắc người sẽ gặp nhiều rắc rối.

Nhìn vẻ mặt chân thành của Bạch Thu Trà, Bạch Khải nghiêm túc vỗ nhẹ vào vai nàng, nói: “Thật ra con người sống trên đời này có một số khuyết điểm cũng chẳng có gì xấu, ngược lại còn có thể kích thích người nỗ lực học tập hơn.”

“Hãy nghĩ mà xem, nếu người cứ thông qua dễ dàng, sau này người có còn muốn tiếp tục học phù văn không?” “Hơn nữa, nếu như người cứ giữ khư khư những điều trong quá khứ, thì có khác gì tự trói tay chân mình?” Nghe xong lời Bạch Khải, Bạch Thu Trà lập tức như được khai sáng.

Thật đúng, những ngày này vì phải thông qua tháp Cẩm Ân mà nàng đã nỗ lực rất nhiều trong việc học phù văn.

Nếu không phải vì nàng sắp bước vào giai cấp tứ, không còn cách nào tiến vào tháp Cẩm Ân, thì nàng cũng sẽ không tìm Bạch Khải học hỏi để nhanh chóng tiến bộ.

Nghĩ đến đây, Bạch Thu Trà tâm trạng tươi sáng hơn, tháo xuống một cái băng cổ tay ở tay trái, ba đường chú văn trên mu bàn tay liền biến thành bốn.

“Cảm ơn người, ta không nên như vậy khư khư giữ lấy... Ôi, cái này là gì?” Bạch Thu Trà lộ vẻ cảm kích, vừa định thật lòng cảm ơn Bạch Khải, thì thấy Bạch Khải đưa cho mình một quyển sách nhỏ.

“Người không phải muốn nhanh chóng tiến bộ sao? Đây là những chú văn và công năng mà ta từng sắp xếp lại từ tháp Cẩm Ân, người chỉ cần đột phá là được.”

Trời ạ! Có bộ tài liệu hướng dẫn không cho sớm biết! Hơn nữa còn kéo dài thời gian nói chuyện như vậy làm gì?! Bạch Thu Trà khoe mắt giật giật, nhìn vào mu bàn tay trái mình đã vững chắc ba đường chú văn, thở phào nhẹ nhõm, chỉ còn một chút thôi cũng đủ để kiềm chế cảm xúc muốn đánh Bạch Khải.

“Cảm ơn, nhưng có lẽ ta không cần dùng tới nó rồi!” Nàng đẩy quyển sách nhỏ về lại, trong khi Bạch Khải đã chú ý đến bốn đường chú văn trên cổ tay nàng.

Hình như đã nói hơi chậm, nhưng cũng không uổng công hần đã nói nhiều.

Mặc dù chưa quen lắm với Bạch Thu Trà, nhưng nhìn một thiên tài như nàng chăm lo cho những điều nhỏ nhặt, Bạch Khải cũng không nỡ bỏ mặc, nếu không hần sẽ không kéo dài như vậy.

Ta thật tốt bụng.

Nhìn thấy mình say mê, Bạch Thu Trà lại một lần nữa thay đổi cách nhìn về hần.

Gã này, quả thật đặc biệt.

Bạch Thu Trà nhìn Bạch Khải, nói: “Ban đầu ta định cùng người đối chiến với Tàn Lụi Long Tước, nhưng mà vừa mới

đột phá vào tứ giai, cần một chút thời gian để thích nghi, chắc chỉ có thể chờ tới lúc tập huấn mới có thể giao chiến.”

“Tập huấn? Người cũng đi sao?” Bạch Khải vừa hỏi xong, liền hận không thể tự tát mình một cái.

Bạch gia vốn là một trong những gia tộc của Hiệp hội Ngự Thú, với thiên phú của Bạch Thu Trà, làm sao có thể không tham gia lần tập huấn này chứ? “Hừm, đến lúc ấy chúng ta sẽ có thể giao chiến một cách nghiêm túc.”

Bạch Thu Trà nhếch miệng lộ ra một tia quyết tâm, nói: “Hiện tại Tàn Lụi Long Tước của người cũng giống như Cốt Long của ta đều đã là lãnh chúa cấp, không cần phải nương tay nữa.”

“Ha ha, đến lúc đó hãy nói tiếp.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, nói: “Đúng rồi, người có thể cho ta biết tập huấn rốt cuộc sẽ diễn ra như thế nào không?” Tàn lão đã không chỉ một lần nhắc đến việc chuẩn bị cẩn thận cho tập huấn, nếu như Bạch Khải không hiểu kỳ thì chắc chắn là giả.

Nhưng mà Tàn lão lại thích những trò đùa cợt, nên không chịu nói nhiều, hiện giờ có một người cung cấp thông tin miễn phí, chắc chắn là không thể bỏ lỡ.

“Ta cũng là lần đầu tham gia, nhưng chỉ biết rằng, ngoài việc phải học lý luận bắt buộc ra, sẽ chủ yếu tập trung vào việc thăm dò bí cảnh và thực chiến.”

Thăm dò bí cảnh và thực chiến sao? Chẳng lẽ sẽ có nhiều tài nguyên tốt lắm sao? Bạch Khải lập tức cảm thấy hứng thú, nói: “Vậy những vật phẩm thu hoạch trong lần tập huấn sẽ thuộc về bản thân chứ?” “Có lẽ vậy, nhưng cụ thể phải đợi tham gia tập huấn mới có thể xác định được.”

“Hiểu rồi.”

Bạch Khải trong lòng đã nắm được một phần, định nói lời từ biệt với Bạch Thu Trà, thì trong túi điện thoại chợt rung lên.

Trên màn hình hiển thị tên La Tường.

“Đã tới nơi rồi sao?” Bạch Khải kết nối điện thoại, âm thanh của La Tường vang lên như súng bắn liên tục.

“Bạch Khải, ta có việc đột xuất không thể đón người tới tổng bộ, nhưng ta đã đặt vé máy bay cho người rồi, một giờ chiều, đến nơi sẽ có người tới đón người, nhất định đừng đến trễ nhé, người kia rất ghét người đến muộn ~” “Tút tut tut...” Nghe âm thanh bận rộn trong điện thoại, Bạch Khải có chút hoang mang.

Người đàn ông này thật sự bận rộn đến vậy sao? Lần trước tháp Cẩm Ân cũng vậy, trực tiếp từ Đồng giáo sư lấy đi vốn liếng rồi biến mất, giờ lại còn không muốn xuất hiện.

Với cái tổ trưởng này, liệu sau này mình có bị rơi vào tình huống khó xử không nhỉ? “Vừa rồi gọi điện là La đại ca sao?” Bạch Thu Trà giờ đã là tứ giai Ngự Thú sư, tự nhiên nghe thấy âm thanh trong điện thoại, không khỏi tò mò hỏi.

“Đúng, người biết sao?” “Đương nhiên rồi.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “La đại ca là một trong những thiên tài đang thăng tiến của hiệp hội, mặc dù chỉ mới hơn hai mươi tuổi, nhưng số lần phá giải tháp bí cảnh của hắn sắp chạm đến ba con số rồi.”

Ba con số? Không ngờ La Tường lại giỏi đến vậy! “Ta nghe ba của ta nói Bạch Khải người cũng có thiên phú phá không giống như La Tường, ta tin rằng người cũng sẽ làm được.”

Bạch Khải cười cười, nói: “Cảm ơn lời khen của người.”

Nói, Bạch Khải nhìn đồng hồ, đã 12 giờ.

“Ta đi đây, La Tường nếu bỏ lỡ chuyến bay thì sẽ không có vé nữa đâu!” Bạch Khải lập tức thu lại điện thoại, quay sang Bạch Thu Trà nói: “Người có thể đưa ta đến sân bay không?” Nơi này ở ngoại ô Thành phố Cổ Túc, khoảng cách đến sân bay ít nhất cũng phải một tiếng đồng hồ, đi xe thì chắc chắn không kịp rồi.

“Ban đầu ta định lên tháp Cẩm Ân một lần nữa rồi đến tổng bộ, nhưng giờ không đi được, vậy thì ta cùng người đi.”

Nói rồi, Bạch Thu Trà búng tay, một người quản gia đã đứng chờ, nhanh chóng tiếp cận sau khi nàng thì thầm vài câu, lập tức rời đi.

“Người cũng muốn đi sao? Nhưng giờ đặt vé máy bay có kịp không?” Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Không cần phiền phức như vậy, chỉ cần ngồi máy bay riêng là được.”

Máy bay riêng? Hai người không phải thường cười thú yêu bay bổng vào ra sao? Bạch Khải nhìn theo hướng ngón tay của Bạch Thu Trà, một chiếc máy bay nhỏ từ từ nhấc cánh từ mặt đất, nhờ phòng điều khiển bằng kính, mơ hồ có thể thấy người điều khiển chính là quản gia. Ông lão này cũng lái máy bay nữa sao? Quản gia giờ đã bận rộn đến mức này sao... Chưa kịp ngạc nhiên, từ cabin điều khiển, quản gia bỗng xuất hiện trước mặt Bạch Khải và Bạch Thu Trà, nói: “Thiếu gia, máy bay đã chuẩn bị xong, chúng ta có thể xuất phát ngay lúc này.”

Bạch Thu Trà nhìn Bạch Khải, xác nhận không ai phản đối sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì lên đường ngay.”

Quản gia nhẹ gật đầu, dẫn hai người lên máy bay, sau đó điều khiển máy bay thẳng hướng phương Bắc.

Trong khi hai người rời khỏi Thành phố Cổ Túc, Lục Viễn lại đang chờ trước cửa nhà Bạch Khải, lặng lẽ ngồi xổm bên cạnh chờ đợi hân.

“Lần này, ta nhất định phải khiến hân giúp ta cải tạo U Cốt Cự Hồ một lần!” ... Tại thành phố Tung Lâm.

Sân bay.

“Thiếu gia, Bạch Khải thiếu gia, chúng ta đã đến nơi rồi.”

Quản gia cúi người cung kính, ra hiệu cho hai người có thể xuống máy bay.

“Đến rồi sao?” Bạch Khải nhìn phong cảnh lạ lẫm bên ngoài cửa sổ, có chút hiếu kỳ.

Thành phố Tung Lâm và Thành phố Cổ Túc ở hai miền Bắc - Nam của quốc gia, khoảng cách khá xa, vì vậy đây là lần đầu tiên hân đặt chân đến nơi này.

“Sáu tòa tháp kia là gì, sao lại thấy giống tháp bí cảnh vậy?”

Bạch Khải xuyên qua cửa sổ, thấy sáu tòa tháp cao to ở xa, bên dưới là những kiến trúc thấp bé khác, rất dễ nhận biết.

“Nơi đó chính là tổng bộ - sáu tháp.”

Quản gia nhẹ gật đầu, nói: “Xung quanh sáu tháp có khu vực cấm bay, vì vậy chúng ta chỉ có thể dừng lại ở sân bay, hai vị thiếu gia có thể nghỉ ngơi một chút, ta sẽ chuẩn bị xe hơi.”

Bạch Thu Trà gật đầu nhẹ, rõ ràng đã thích ứng với nhịp điệu này, nhưng Bạch Khải bỗng nhớ ra điều gì, hỏi: “Đúng rồi, trước đó La Tường nói hần sẽ gửi người tới đón ta, ta làm sao liên hệ với hần?” Quản gia cười nói: “Nếu là La Tường gửi lời, thì chắc chắn chính là Trương Sam đại sư.

Bạch Khải thiếu gia nếu không chê, ta có thể giúp ngài liên lạc với ông ấy.”

“Vậy thì cảm ơn.”

Nghe lời La Tường trong điện thoại, Trương Sam chắc không phải là người dễ gần, mà với việc quản gia biết, có thể giảm bớt được nhiều công sức cho hần.

Nhưng mà khi quản gia bấm điện thoại cho Trương Sam thì bỗng ngắt ra, sau đó nhìn Bạch Khải, nói: “Xin lỗi Bạch Khải thiếu gia, hình như Trương Sam đại sư đã đến rồi.”

“Ôi, được rồi.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu, đi theo quản gia xuống máy bay, chợt nhìn thấy người nhận điện thoại là một người đàn ông lạnh lùng, đeo huy chương của Hiệp hội Ngự Thú.

“Bạch Khải?” Người đàn ông lạnh lùng nhìn thấy Bạch Khải, lập tức hỏi.

Lời ít ý nhiều, khác với kiểu người kiệm lời như Hạ Hiên, Bạch Khải có thể cảm nhận rõ ràng, gã này thật sự rất lạnh lùng, hoàn toàn có thể gọi là băng lãnh.

“Ta đây, xin hỏi ngài là ai?” Do dự một chút về lời khuyên của La Tường và thái độ của quản gia, Bạch Khải không dám quá thất lễ.

“Ta là Trương Sam, trong vòng nửa năm tới, ta sẽ là một trong những huấn luyện viên của ngươi.

Vậy nên ta hy vọng ngươi có thể gọi ta là huấn luyện viên!” Trương Sam lạnh lùng liếc nhìn Bạch Khải, nói: “Bây giờ học viên Bạch Khải, lên xe!” Hần sẽ là huấn luyện viên của ta

trong nửa năm tới sao? Cái này xem ra sao giống như là Ma
Quý giáo quan, nửa năm tới chắc chắn sẽ không dễ chịu gì...

Chương 125:

Lần nữa ám công Sau khi Bạch Khải nhận lệnh từ cấp trên, Trương Sam lập tức chuyển ánh mắt sang Bạch Thu Trà.

“Bạch Thu Trà, ngươi cũng là người đi cùng ta, vì vậy ngươi hãy lên xe ngay.”

Nói xong, Trương Sam quay đầu nhìn quản gia, nói: “Địch đại sư, chuyện kế tiếp không cần ngài phải lo lắng, nếu ngài không có chuyện gì khác, tôi sẽ mang họ đi trước.”

Hắn đúng là một người không để ý đến ai cả.

Nhìn thấy Trương Sam cho dù là đối mặt với người truyền kỳ cũng chẳng có biểu hiện gì khác, Bạch Khải tức tối bước vào toa xe, không còn muốn nói nữa.

Hiệp hội này không giống như trường học, dù người có đi con đường nào thì các thầy cô cũng không chăm sóc cho người, thấy Trương Sam lấy dáng vẻ vênh váo như vậy, Bạch Khải không muốn gây chuyện thêm.

Hơn nữa, hắn cũng không ở một mình...

Bạch Khải nhìn Bạch Thu Trà cũng ngoan ngoãn lên xe, lặng lẽ hỏi: “Người chắc chắn La Tường và Trương Sam đại sư rất quen nhau sao?” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Chỉ có tôi biết, Trương Sam đại sư ở tổng bộ thậm chí có mối quan hệ rất tốt với La đại ca, ừm...

có thể làm liều vì nhau.”

Thì ra vậy, từ xưa đến nay đã có những mối tình lãng mạn như thế này.

Trương Sam hiển nhiên chính là băng sơn, còn La Tường... Ừm, cũng hợp lý.

Bạch Khải âm thầm thở dài về việc Trương Sam đã để lại dấu ấn băng sơn trên người, thì Trương Sam cũng đã trò chuyện với quản gia xong, lập tức bước lên xe.

“Xuất phát.”

Trương Sam không nói nhằm gì thêm, tài xế hiển nhiên hiểu rõ tính cách của Trương Sam, nhanh chóng khởi động ô tô, hướng về phía tháp số sáu mà chạy tới.

Thành phố Tung Lâm bốn mùa như mùa xuân, phong cảnh rất đẹp, nhưng với tư cách là địa điểm du lịch, đó chỉ là yếu tố cơ bản. Điều khiến mọi người nhớ đến thành phố Tung Lâm chính là phong cách cổ kính của nó.

Thành phố Tung Lâm là thành phố có nhiều tháp bí cảnh nhất trong liên bang, đến nay vẫn còn nhiều tháp bí cảnh chưa được khai thác.

Vì vậy, để đảm bảo không ảnh hưởng đến sự xuất hiện và khai thác của tháp bí cảnh, thành phố Tung Lâm đã giữ gìn nguyên vẹn cấu trúc bên ngoài của các công trình kiến trúc.

Thậm chí, thiết bị công nghệ cơ bản trong liên bang cũng bị hạn chế ở đây.

Ví dụ như bây giờ họ đang đi ô tô, mặc dù cũng là một loại tàu điện thông minh, nhưng kiểu dáng lại được thiết kế theo phong cách của hàng trăm năm trước, thậm chí cả biển quảng cáo ven đường cũng đều bằng gỗ.

Kết hợp với các cổ tháp thỉnh thoảng xuất hiện trong tầm mắt, Bạch Khải cảm thấy như mình đang lạc vào một thời kỳ khác.

Xe ô tô chạy qua từng khu phố, dần dần tiến vào vùng ngoại ô của thành phố Tung Lâm, khu phố nhộn nhịp trước đó giờ đã trở nên vắng vẻ.

“Xuống xe.”

Trên xe, Trương Sam bỗng nhiên lên tiếng sau một thời gian dài im lặng. Đến nơi rồi? Bạch Khải nhìn thấy tháp số sáu vẫn có chút xa xôi, lại nhìn xung quanh hoang vắng, nhúm mày lại.

Dù sao cũng là một tổ chức có truyền thống hơn ngàn năm, sẽ không đơn giản như vậy đâu...

Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhìn nhau, rồi nghiêm chỉnh xuống xe.

Bạch Thu Trà trên tay đã chuẩn bị sẵn chú văn.

“Rất tốt, hãy luôn giữ cảnh giác, đó là cách chứng minh ngươi có tư cách tồn tại.”

Nhìn thấy Bạch Thu Trà có biểu hiện cảnh giác, Trương Sam gật đầu khen ngợi, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, âm thanh lạnh lùng nói: “Nếu như ném ngươi vào bộ lạc hung thú, ngươi chắc chắn sẽ không sống quá một ngày.”

Bạch Khải im lặng, với thân phận hiện tại của hắn, nếu thật sự bị ném vào bộ lạc hung thú, hắn chắc chắn không thể sống sót. Ủm, nếu cảnh giác chút ít thì có lẽ sẽ sống thêm được nửa ngày.

Dù vậy, Bạch Khải vẫn lắng nghe lời Trương Sam.

Sau khi trở thành Ngự Thú sư, hắn đã có tư cách để tham gia các cuộc thám hiểm ngoài trời, nếu không đủ cảnh giác, hắn thật sự dễ dàng bị phơi thây nơi hoang dã.

Thấy Bạch Khải như vậy, Trương Sam cũng không nói thêm gì nữa, chỉ là sắc mặt vẫn lạnh lùng: “B现在, tiến công vào ta!”

Cái gì? Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn ra, ngay khi hắn còn đang ngỡ ngàng, nguy hiểm đã đến gần.

Trương Sam vẫy tay, một trận phù trận phát sáng lên, hai tia điện quang lao thẳng về phía Bạch Khải và Bạch Thu Trà.

Bạch Khải bản năng tránh sang một bên, đồng thời triệu hồi Alpha.

Bịch! Bịch! Bịch! Liên tiếp ba tấm băng tinh bích chường xuất hiện trước mặt Bạch Khải và Alpha, nhưng chỉ kiên trì được trong chốc lát, liền bị điện quang đánh tan, khiến cho Bạch Khải cảm nhận rõ làn điện giạt làm cho tóc hắn bốc khói.

Bạch Khải sờ sờ mái tóc đã bị cháy đen, biết rõ Trương Sam đang đùa giỡn, nếu không làm hắn hài lòng, bị xử lý không phải chuyện đùa, nhưng chắc chắn hắn sẽ không tránh khỏi một vài đau khổ.

Thế mà vừa mới nói hòa bình phát triển, sao giờ lại quay ngoắt trở thành thảm họa thế này.

Về phía Bạch Thu Trà, Cốt Long đã đỡ được cú đánh của Trương Sam, lớn thân hình của nó chắn trước mặt Bạch Thu

Trà, ngăn chặn tất cả công kích mà Bạch Thu Trà có khả năng phải đối mặt.

“Tốc độ phản ứng cũng khá tốt, nhưng nếu chỉ như vậy thì vẫn chưa đủ!” Một con Độc Giác Thú với ánh điện vàng vương vẩn quanh người xuất hiện bên cạnh Trương Sam, miệng gầm lên như sấm, khiến mọi người cảm thấy rùng mình. Đối mặt với đòn tấn công từ Lôi Thú, Alpha và Cốt Long cùng nhau chống cự, hai luồng khí tức hoàn toàn khác biệt tỏa ra từ hai con thú, buộc Trương Sam và Lôi Thú có một cuộc chiến ngang tài ngang sức.

“Long uy?” Khi nhìn thấy Alpha cũng phát ra Long uy, Trương Sam rõ ràng có chút bất ngờ, liếc mắt nhìn Lôi Thú.

Lôi Thú tức thì hiểu ý, gầm lên một tiếng giận dữ, ngay lập tức vang lên một tiếng sấm giữa trời đất, một đám mây lôi vùn vụt xuất hiện trên đầu Alpha và Cốt Long.

Sau đó, từng tia chớp vàng lấp lánh từ mây lôi vùn rơi xuống, khiến cho Cốt Long hoàn toàn không thể né tránh, chỉ có thể huy động cánh để ngăn cản, sau đó muốn quay sang tấn công Lôi Thú.

Bất giác trước bất vua, nếu không đánh bại Lôi Thú, họ sẽ chỉ bị những tia lôi đó đánh bại cho đến khi mất hết sức chiến đấu.

Tuy nhiên, Lôi Thú hình như cũng nhận ra ý định của Cốt Long, móng vuốt giáng mạnh xuống, trực tiếp biến mất tại chỗ và xuất hiện ngay trước mặt Alpha, vươn đỉnh đầu găm mũi nhọn kim sắc như một mũi kiếm về phía Alpha. Đỉnh! Mũi nhọn chạm vào đại kiếm, phát ra âm thanh giao kích trong trẻo.

Thể hình Lôi Thú tuy không nhỏ, nhưng mũi nhọn công kích lại nhanh nhẹn, độc ác và liên tục. Đối mặt với những đòn tấn công của Lôi Thú và những tia điện rơi xuống từ đỉnh đầu, Alpha hoàn toàn phải phát huy tốc độ cao nhất của mình, một bên né tránh điện, một bên sử dụng đại kiếm tấn công trực diện vào Lôi Thú.

Khi bước vào cấp lãnh chúa, tốc độ của Alpha đã cho thấy rõ ưu thế, đối mặt với hai đòn tấn công của Lôi Thú mà không hề lép vế chút nào.

Tuy nhiên, điều này lại rơi vào ý đồ của Lôi Thú.

Nhìn Alpha đang quấn chặt với Lôi Thú, Cốt Long đã tích lũy hơi thở Rồng ở bên cạnh song không thể tung ra, chỉ có thể không ngừng tìm kiếm cơ hội.

Lôi Thú một chọi hai, những đòn công kích của nó phần lớn tập trung vào Cốt Long, vì vậy mà áp lực đặt lên Cốt Long cũng không hề nhỏ, nhưng đối với nó thì cũng không mang lại lợi ích gì.

Nhưng sớm muộn gì cuộc chiến cũng sẽ xuất hiện biến đổi.

Alpha thấy Lôi Thú đánh lâu không xong, đột nhiên lùi lại mấy bước, và ngay lập tức vài tấm băng tinh bích chướng xuất hiện giữa nó và Lôi Thú.

Lôi Thú tất nhiên sẽ không dễ dàng để Alpha kéo dài khoảng cách, thân thể nó hóa thành một tia sét lao về phía trước, Băng Tinh bích chướng vừa rơi xuống đã lập tức bị phá hủy thành mây băng bay tán loạn, che mất tầm nhìn của Lôi Thú.

Ngay sau đó, một thanh đại kiếm thủy tinh bất ngờ từ trong băng bụi lao ra, thẳng về hướng Lôi Thú.

“Muốn đánh lên sao? Một ý tưởng không tệ, nhưng ít nhất phải tránh ra khỏi phạm vi công kích của lôi đình chà đạp.”

Trương Sam lạnh lùng đánh giá, một tia điện kim sắc từ trên trời rơi xuống, ngay lập tức đánh bay thanh đại kiếm thủy tinh sang một bên.

Chỉ là, chưa kịp để Lôi Thú tiếp tục phát động công kích, thanh đại kiếm thủy tinh lại từ dưới đất bay lên, tấn công về phía Lôi Thú từ phía sau, còn Alpha lúc này lại một lần nữa xông lên, vung sáu chuôi Thủy Tinh cốt nhận để tấn công Lôi Thú như một cơn mưa bão.

“Hài cốt điều khiển, phù văn...”

Trước đợt công kích đột ngột của Alpha, Lôi Thú cũng cảm nhận được một chút áp lực, nó lập tức chuyển từ trạng thái công kích sang phòng thủ, các đòn công kích từ mây lôi vân cũng không khỏi trì trệ.

“Hài cốt vũ trang!” Nhận thấy tình huống này, Bạch Thu Trà lập tức nắm lấy cơ hội, cùng Cốt Long tiến vào trạng thái vũ

trang, nhanh chóng tránh khỏi những tia lôi điện trên đầu, và nhanh chóng tiến gần về phía Lôi Thú.

Hải cốt Cự Long công kích rất mạnh, trước khi Lôi Thú và Alpha tách ra, chỉ mang lại bất lợi cho chúng, mà không tốt chút nào, vì vậy họ nên cùng Alpha tấn công Lôi Thú trong cự ly gần.

Khi đã nắm ưu thế, với sức mạnh của Lôi Thú đối mặt với hai người công kích dần dần rơi vào thế bị động.

“Đối mặt với đối thủ mạnh, sự hợp tác là điều bắt buộc, nhưng các ngươi vẫn...”

Nhìn thấy cả hai cuối cùng cũng phối hợp nhịp nhàng, Trương Sam hài lòng gật đầu, đang muốn để Lôi Thú kết thúc trận chiến, thì bỗng cảm giác đầu mình đau nhức, mọi thứ tối sầm lại, suýt chút nữa khiến hắn ngã xuống.

Rống! Khi thấy chủ nhân bị thương, Lôi Thú lập tức bỏ qua Alpha và Bạch Thu Trà, nháy mắt lao tới sau lưng Trương Sam, dùng chân đạp gãy một cây gậy xương từ lòng đất, sau đó dùng thân thể chắn ngang cho Trương Sam, phóng ra một trận điện không ngừng, lúc này Trương Sam mới hồi phục lại.

Hắn sờ sờ cái đầu đang dần sưng lên, nhìn Bạch Khải vẻ mặt vô tội, trầm mặc một lúc.

“Lên xe!” Trương Sam thu hồi Lôi Thú, không nói một lời quay lại xe, còn Bạch Thu Trà và Bạch Khải nhìn nhau, thu lại các sủng thú của mình hướng về ô tô đi tới.

“Ngươi làm sao lại tấn công Trương Sam đại sư, mà không bị ngất xỉu? Không phải Lôi Thú điên lên thì chúng ta không thể ngăn cản sao?” “Ồi, không thể tấn công Ngự Thú sư sao? Ta thấy hắn vừa rồi chủ động tấn công chúng ta đấy chứ? Mà ta ra tay có nặng không?” Bạch Khải kinh ngạc hỏi lại, vẻ mặt nghi ngờ. Đây không phải là một tình tiết quen thuộc trong tiểu thuyết, kiểu như gia nhập vào một thế lực nào đó để tham gia khảo hạch thực chiến sao? Không lẽ không phải? Nếu không vì lo lắng Alpha không thể thu hồi, hắn thậm chí đã muốn dùng hơi thở Tàn Lụi để tấn công rồi. Ôi, hội trưởng, giờ mà ta rời khỏi đây có kịp không? Nhìn thấy Bạch Khải như vậy,

Bạch Thu Trà lập tức cứng miệng, nhìn thấy Trương Sam đã lên xe, không tự chủ được sờ sờ cái gáy của mình.

“Cốt Long, sau này khi chiến đấu cùng Bạch Khải, nhớ mang cho ta một cái mũ bảo hiểm, nhất là phải tăng cường phòng ngự cho cái gáy!”

Chương 126:

Đến sáu tháp Rất nhanh, chiếc ô tô cuối cùng đã lái vào một nơi được bao quanh bởi sáu tòa tháp cao.

Sau khi trải qua những cuộc kiểm tra liên tiếp, Trương Sam mới ra hiệu cho hai người xuống xe.

“Đây là hai giấy chứng nhận của các người.

Với giấy chứng nhận này, các người có thể tự do ra vào tổng bộ cũng như ký túc xá.

Một lát nữa sẽ có người dẫn các người qua đó.”

Trương Sam lấy ra hai bản giấy chứng nhận, đưa cho hai người, sau đó không quay đầu lại mà rời đi.

Thấy Trương Sam không nhắc gì đến vụ việc với ám kẻ lúc này, Bạch Khải cảm thấy càng thêm đau đầu.

Chó cắn người không sửa... Phi phi, ý này không hợp lý lắm, yên ả bên ngoài nhưng bên trong có thể đang ẩn giấu bão tố, hẳn cảm giác Trương Sam sẽ có hành động báo thù.

“Thật ra người không cần lo lắng đâu, Trương Sam mặc dù bề ngoài có vẻ khó gần, nhưng hẳn nổi tiếng là người công bằng, tuyệt đối không để ân oán cá nhân ảnh hưởng đến công việc của mình.”

“Vậy thì tốt, ta yên tâm rồi.”

Nghe Bạch Thu Trà giải thích, Bạch Khải mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó họ cùng nhau tiến đến cửa thành lũy, một lần nữa đưa ra giấy chứng nhận và thuận lợi bước vào đại sảnh.

Trong đại sảnh, đã có không ít Ngự Thú sư đặc biệt tụ tập.

Tuy nhiên những Ngự Thú sư này hiện rõ sự kiêu hãnh của chính mình, họ đứng thành từng nhóm nhỏ, không hề có sự giao lưu nào với nhau.

Khi Bạch Khải và Bạch Thu Trà bước vào, ánh mắt của tất cả Ngự Thú sư đều đổ dồn về phía hai người.

Có người thì lén nhìn trộm, có người thì thẳng thắn quan sát, nhưng phần lớn ánh nhìn chứa đựng sự khiêu khích và địch ý.

Những người được tuyển chọn vào kế hoạch đặc biệt này chắc chắn đều là nhân tài trong giới Ngự Thú, ai cũng mang tâm thái kiêu ngạo, xem ai cũng cảm thấy phiền phức, khác nhau chỉ là sự che giấu nội tâm mà thôi.

Dĩ nhiên lý do chính vẫn là thân phận của hai người.

Một là con trai của thiên tài danh tiếng, một là người gần đây nổi danh với vai trò là phát triển và tiến hóa phù văn.

Có thể nói không ai không biết đến cái tên họ.

Nhưng Bạch Khải và Bạch Thu Trà không để ý đến ánh nhìn khiêu khích đó và đi thẳng đến một góc.

Thấy họ không phản ứng gì, nhóm Ngự Thú sư trước mặt không khỏi thất vọng mà thu hồi ánh mắt.

Trong số họ có không ít người không lo lắng về an toàn, họ mong muốn chứng kiến một cuộc xung đột giữa Bạch Khải và Bạch Thu Trà với những “đồng học” xung quanh, để xem thực lực của họ ra sao.

Tuy nhiên, Bạch Khải đương nhiên không dại gì mà làm chuyện ngu ngốc như vậy.

Theo như lời Tàn lão đầu, hẳn đứng trong cấp bậc thấp nhất, nếu có mặt cũng nên là Bạch Thu Trà, người đã đạt cấp bốn.

Mặc dù vậy, sau khi quan sát một lúc, Bạch Khải đột nhiên bước nhanh về phía một thiếu niên trông có vẻ chất phác ở không xa.

Nhìn thấy hành động của Bạch Khải, những Ngự Thú sư xung quanh liền hưng phấn theo dõi.

Liệu có hành động gì không? Dường như cảm nhận được sự tiếp cận của Bạch Khải, thiếu niên chất phác đó quay người lại, nhìn thấy Bạch Khải thì bản năng lùi bước.

“Cổ Sơn, sao ngươi cũng ở đây?” Bạch Khải ở đây vẫn chưa quen với cuộc sống, lúc đầu cũng không có ý định giao tiếp với những người khác, không ngờ lại gặp được một người quen ở đây.

Cổ Sơn rõ ràng vẫn chưa thoát khỏi cái bóng khi bị Bạch Khải đánh bại trước đó, nghe Bạch Khải hỏi xong mới khựng lại một lát rồi mới phản ứng được.

“Hừm, hội trưởng nói không thể lãng phí thiên phú của ta, nên đã cho ta vào đây.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Thiên phú của Cổ Sơn cho dù xuất một mình ra cũng khá tốt, việc xuất hiện cùng một người gia tăng giá trị gấp bội.

Nếu Thôi Minh không coi trọng điều này thì có chút không tương xứng với thân phận hội trưởng phân hội.

Dẫu vậy, thanh niên ở chỗ công cộng nói những lời như vậy rất dễ dàng tạo ra sự thù địch.

Quả nhiên, khi Cổ Sơn nhắc đến tài năng của mình, ánh nhìn của không ít người lập tức chuyển hướng đến Cổ Sơn.

Người có tài năng như Cổ Sơn xuất hiện trong đám đông còn hiếm hơn mua một tấm vé xổ số trúng thưởng.

Không ngờ lần này lại gặp được.

Ngay lập tức, trong đại sảnh, sự chú ý của hầu hết Ngự Thú sư đã tập trung vào Cổ Sơn, còn Bạch Khải, người ban đầu thu hút sự chú ý nhất thì lại dần bị lãng quên.

Nhưng cũng không sao, hẳn cảm nhận rõ ràng rằng ánh mắt của mọi người đang dần thừa thớt hơn.

Bạch Khải thầm thở phào, còn Cổ Sơn thì cảm thấy áp lực mà đáng lẽ ra phải dồn vào Bạch Khải và Bạch Thu Trà giờ lại đè xuống mình.

Có vẻ như mình đã nói sai rồi? Quả thực mẹ nói đúng, ra ngoài ít nói hơn để tránh đắc tội với người.

Nghĩ đến đó, Cổ Sơn lập tức đóng miệng lại, không nói thêm gì nữa, còn Bạch Khải thì không có ý định tiếp tục bắt chuyện với Cổ Sơn, chỉ đứng dựa vào tường mà uống nước.

Dù thời gian chiến đấu với Trương Sam không lâu, nhưng Alpha trên người hắn cũng bị tổn thương một ít. Để phòng ngừa sự cố xảy ra sau này, Bạch Khải đã ném Alpha vào trứng tiền hóa để nhanh chóng phục hồi.

Có câu nói hay rằng những thứ tốt đẹp thì thường hay bị hỏng.

Ngay khi Bạch Khải nhắm mắt dưỡng thần, một cô gái cao gầy với thân hình đẹp đẽ bỗng nhiên tiến lại gần hắn, và nhóm Ngự Thú sư xung quanh cũng lập tức mừng rỡ, lại lần nữa chú ý đến Bạch Khải.

Cô gái tiến thẳng đến trước mặt Bạch Khải, chủ động đưa tay ra, nói: “Chào người, có thể làm quen một chút không?” Bạch Khải nhìn xung quanh một chút, hỏi: “Người tìm ta à?” Cô gái mỉm cười gật đầu: “Đúng vậy, người là Bạch Khải đúng không?” Bạch Khải gãi đầu, tò mò nhìn cô gái.

Mặc dù bị một chiếc áo khoác dài che khuất, nhưng vẫn có thể nhận ra cô gái có vóc dáng quyến rũ.

Dù gương mặt cô có đeo kính râm, nhưng cũng không thể nào che đi vẻ đẹp tinh tế của cô. Ừm, đúng là một mỹ nữ.

Cô gái hiển nhiên cũng khá thích thú với ánh mắt đánh giá của Bạch Khải, không thể không ngẩng cao đầu.

Nhưng khi nghe câu nói tiếp theo của Bạch Khải, đôi mắt cô bỗng dưng cứng lại.

“À, tôi không có nợ tiền gì với người nhé?” Cô gái phát ra một tiếng thở dài, hít một hơi sâu, sau đó nói: “Tôi tên là Lục Tình, là học viên của Tri Thức chi tháp, chuyên về lĩnh vực phù văn.

Nghe nói người là người phát triển tiến hóa phù văn, cho nên muốn làm quen với người.”

Bạch Khải nghe vậy thở phào nhẹ nhõm.

Từ trước đến nay, mỹ nữ chủ động bắt chuyện thường không liên quan đến điều tốt đẹp, hoặc là do thiếu nợ hay muốn trả thù, chứ đẹp như vậy cũng hiếm khi xuất hiện.

Nhưng không ngờ Lục Tình lại là thành viên của sáu tháp, dễ hiểu việc những người xung quanh lại hưng phấn như vậy.

Sáu tháp, trung tâm của hiệp hội Ngự Thú.

Bao gồm tháp Quyết Sách, tháp Thánh Vật, tháp Đêm Trăng, tháp Thi Đấu, tháp Tri Thức và tháp Bụi Gai.

Nghe nói, sáu tòa tháp này đều là tồn tại cấp truyền thuyết trong lịch sử hiệp hội nhưng cuối cùng không ai có thể đột phá

đến cấp độ truyền thuyết, chỉ có thể giữ lại bí cảnh của chính mình ở đây.

Còn Tri Thức chi tháp là nơi chuyên lưu trữ tài liệu mà hiệp hội nắm giữ, các tài liệu liên quan đến tiến hóa và phối phương đều được lưu trữ tại đây. Đơn giản mà nói, đây chính là thư viện của hiệp hội.

Lục Tình có thể trở thành học viên của Tri Thức chi tháp, rõ ràng có vài phần nội tình, chắc chắn không giống như hắc, một kẻ mù mờ.

“Xin lỗi, tôi thực ra không có nhiều nghiên cứu về phù văn, có lẽ sẽ khiến người thất vọng.”

Nghe Bạch Khải trả lời, Lục Tình không khỏi nhú mày.

Một người được cho là người phát triển tiến hóa phù văn lại nói mình không có nghiên cứu gì về phù văn, nếu không muốn giao lưu thì ít nhất cũng nên có lý do hợp lý hơn một chút, sao lại phải nói như vậy để gây hiểu lầm? “Đã như vậy, vậy không làm phiền nữa.”

Bị Bạch Khải từ chối với lý do như vậy, Lục Tình cũng không còn ý định lằng nhằng nữa, quay người định đi. Đúng lúc này, một cô gái trẻ khỏe khoắn mặc đồ thể thao bỗng từ đám đông bước ra, tiến lại gần Bạch Khải, nhìn xuống và đánh giá một hồi, nói: “Ôi, người chính là Bạch Khải hả, đẹp trai ghê, không lạ gì mà Tình Nhi ngày nào cũng lải nhải về người.”

Xung quanh bỗng nhiên trở nên xôn xao, hơn cả khiêu chiến.

“Chu Diễm, người lại nói linh tinh, tin rằng ta sẽ bịt miệng người không?” Thấy vẻ mặt mập mờ của Chu Diễm, Lục Tình không tỏ ra ngại ngùng gì, chỉ đẩy kính mắt, lạnh nhạt nói.

“À, thôi, ta không nói nữa.”

Chu Diễm cười ngượng, sau đó chú ý đến ánh mắt căm phẫn từ đông đảo Ngự Thú sư xung quanh, lập tức mở to mắt, chống nạnh nói với họ: “Nhìn cái gì vậy? Định đánh nhau với ta sao?!” Nghe lời nói của Chu Diễm, những Ngự Thú sư có chút hiểu biết về tình hình tức khắc thu hồi ánh nhìn, không dám nhìn nữa, trong khi những người còn lại có vẻ nhận ra Chu Diễm không dễ chịu, liền cúi đầu đi nơi khác.

“Ôi, cô gái này quả thật có khí chất tàn bạo.”

Nhìn thấy Chu Diễm chỉ bằng một câu nói đã có thể làm các Ngự Thú sư lùi bước, Bạch Khải không khỏi bội phục trong lòng.

Hắn định hỏi Bạch Thu Trà về lai lịch của Chu Diễm, nhưng lại phát hiện Bạch Thu Trà không biết từ lúc nào đã biến mất.

“Bạch Thu Trà, người đi đâu rồi?” Vừa gọi, Bạch Thu Trà lập tức cứng đờ tại chỗ, trong khi Chu Diễm cũng nhận ra sự hiện diện của Bạch Thu Trà, liền lao tới.

“Tiểu Bạch, người cũng tới sao? Nhanh, đi đánh trận với tỷ tỷ, lâu rồi không có hoạt động, thấy ngứa tay lắm rồi.”

Bạch Thu Trà cứng lại, xoay người, ngượng ngùng cười với Chu Diễm: “Diễm tỷ, là người đó à?” “Nói linh tinh, nếu không phải ta thì còn ai nữa, mà... Người đã thăng cấp lên cấp bốn?” Chu Diễm rất nhanh đã chú ý đến bốn nhãn chú văn trên tay Bạch Thu Trà, ánh mắt bừng sáng.

“Quá tốt rồi, như vậy ta không phải động tay động chân cùng người nhé.”

Nghe đến lời này của Chu Diễm, sắc mặt Bạch Thu Trà lập tức trở nên khó coi.

“Đợi đã, Diễm tỷ, bạn của ta tìm ta có việc, để sau chúng ta đánh nhé?” “Bạn? Bạn ở đâu?” Chu Diễm nhìn quanh một vòng, hỏi lại, lúc này Bạch Thu Trà mới nhận ra Bạch Khải không biết từ lúc nào đã không còn ở đây, xung quanh chỉ còn lại Cổ Sơn ngây ngốc đứng yên.

“Người đang nói hấn à? Thế thì tốt, một đánh một sẽ không thú vị, một đánh hai nhé.”

Nói xong, Chu Diễm lập tức kéo Bạch Thu Trà và Cổ Sơn hướng về phía trận đấu mà chạy tới.

Khi ba người rời đi, Bạch Khải mới từ góc đó nhảy ra, nhìn theo bóng dáng ba người khuất dần, thầm thở phào nhẹ nhõm.

Có thể làm cho Bạch Thu Trà, người cả ngày đều đợi tìm kiếm kẻ khác để giao đấu, phải khiếp sợ thế này, hắn cũng không dám trêu chọc.

Chỉ là tức cho Cổ Sơn, vô duyên vô cớ đã bị lôi vào chuyện này.

Ai, thâm niệm cầu phúc cho hai người kia vài giây thôi.

Chương 127:

Chuyện của bunn nhào quái nhỏ Khi Chu Diễm kéo Bạch Thu Trà cùng Cổ Sơn đến chiến trường, thì đột nhiên cửa lớn của đại sảnh bị đá văng ra, âm thanh rạn nứt khiến mọi người trong phòng đều choáng váng.

“Đéch! Ai mà phá cửa thế này, thật không chịu nổi!” Một cô gái có thân hình mạnh mẽ bước vào, thấy cánh cửa sắp đổ, cô ta chầm chọc một câu.

Trời ạ, tổng bộ của các nữ Ngự Thú sư mạnh mẽ như thế sao? Bạch Khải há hốc mồm nhìn cô gái, không nói nên lời, xung quanh cũng không ít Ngự Thú sư có vẻ mơ hồ như Bạch Khải.

Còn mấy người khác, hình như đã dự đoán được điều gì, sắc mặt trắng bệch.

Nghe đồn thật sự là như vậy, lần này huấn luyện viên chính là một nhân vật làm điên đảo, Lãnh Phi Phi.

Lãnh Phi Phi, vị đại sư ở Hi Nhật, được mệnh danh là “Tung Lâm chi quyền”, một kẻ yêu thích chiến đấu cuồng nhiệt.

Sau khi xử lý một số công việc hậu cần trong tổng bộ, Lãnh Phi Phi mới bắt đầu nhìn vào trong đại sảnh của nhóm Ngự Thú sư.

“Thầy ơi, cuối cùng cô cũng đến!” Thấy Lãnh Phi Phi xuất hiện, Chu Diễm lập tức vứt bỏ hai người Bạch Thu Trà và Cổ Sơn, nhẩy tới trước mặt Lãnh Phi Phi để chào hỏi.

Nhưng vừa định nói, đã bị Lãnh Phi Phi đấm một cú vào đầu.

“Nhảy nhót kiểu gì vậy? Không thấy mình là cô gái chút nào sao? Có thể học hỏi cái sự thận trọng của Lục Tình một chút được không? Hơn nữa, ta đã bảo người phải gọi ta là gì rồi mà?” Chu Diễm vô tội ôm đầu, lén lút làm mặt quỷ về phía Lục Tình, vội vàng đứng thẳng người, cúi người kính cẩn chào Lãnh Phi Phi.

“Tổng huấn luyện viên tốt!” Lãnh Phi Phi hài lòng gật đầu, nhưng những người xung quanh đến từ các liên bang khác

cũng không thể ngăn được ánh mắt mình theo dõi Lãnh Phi Phi.

Họ nhìn cánh cửa bị bảo hồng đằng sau mình rồi nhìn sang thân hình khỏe mạnh mà đẹp của Lãnh Phi Phi, không nhận được rùng mình.

Một cú đá nát cánh cửa kim loại, nếu là mình chắc chắn không sống nổi.

Mẹ ơi, con muốn về nhà! Sau khi giáo huấn Chu Diễm xong, Lãnh Phi Phi mới nhìn về phía những Ngự Thú sư trong đại sảnh, ánh mắt ngang qua đâu chẳng có ai dám nhìn thẳng vào mắt nàng.

“Hừ! Nhóm học viên năm nay thật chán.”

Lãnh Phi Phi lắc đầu, nói: “Mặc dù có chút phiền phức, nhưng ta vẫn giới thiệu chính thức một chút, ta là tổng huấn luyện viên của các người lần này, tên là Lãnh Phi Phi.”

“Tao cảnh cáo trước, nếu người chỉ đến đây lẩn lóc qua ngày, thì tốt nhất nên xéo ngay đi, không muốn lãng phí thời gian của nhau.

Nếu không, ta đảm bảo những ngày tiếp theo của người sẽ rất khó chịu.”

“Các người có một ngày để suy nghĩ, sáng mai 8 giờ, muốn tiếp tục ở lại thì tập trung ở đây.”

“Lưu ý là, ta không thích ai đến muộn.”

Nói xong, Lãnh Phi Phi không chút do dự quay đi.

Còn Chu Diễm nhìn theo, chỉ biết bất đắc dĩ bỏ lại Bạch Thu Trà, nhéo nhéo mặt Bạch Thu Trà một cái rồi lặng lẽ đi theo.

“Hú ~ được cứu rồi...”

Nhìn thấy Chu Diễm rời đi, Bạch Thu Trà lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Bạch Khải thấy vậy liền vội vàng chạy tới, nói: “Lần đầu tiên thấy người thất thần như vậy, Chu Diễm đã làm gì với người?” Sau thời gian tiếp xúc, Bạch Khải có phần hiểu biết về Bạch Thu Trà.

Thiên phú đặc biệt còn không cần nói, trong liên bang cũng chỉ có một số ít Thông Linh sư thiên phú, mà muốn trở thành truyền kỳ sao mà khó khăn.

Về gia thế cũng không cần bàn, gia tộc cổ xưa nhất, một trong những người thừa kế truyền kỳ.

Hai điều đó khiến Bạch Thu Trà có được sự tự tin mạnh mẽ và lòng tự trọng.

Nếu không có Bạch Khải lắc lư một cái, không chừng hiện tại Bạch Thu Trà vẫn đang tranh cao thấp với tòa tháp Cẩm Ân.

Mà một người như vậy lại có thái độ e dè trước một Ngự Thú sư khác, quả thật không thể ngờ.

Bạch Thu Trà hiếm khi trợn mắt, nói: “Nếu người bị Diễm tử đánh đập trong mười mấy năm, có khi người còn chưa kịp thấy ta đâu.”

Bị đánh mười mấy năm? Đáng thương cho cô bé.

Bạch Khải có chút đồng cảm với vai Bạch Thu Trà, cố an ủi.

Thấy dáng vẻ của Bạch Khải, Bạch Thu Trà tức giận nói: “Đừng vui mừng quá sớm, Lãnh a di là thầy của Diễm tử, và nhiệt huyết trong chiến đấu còn hơn cả Diễm tử.

Vậy nên nếu người muốn thuận lợi hoàn thành buổi huấn luyện, tốt nhất hãy chuẩn bị tâm lý kỹ càng đi.”

Nghe vậy, nét tươi cười trên mặt Bạch Khải lập tức cứng lại, ngay cả Chu Diễm cũng không dám thở mạnh trước mặt Lãnh Phi Phi, Lãnh Phi Phi đáng sợ đến mức nào có thể tưởng tượng.

Nghĩ như vậy, thậm chí Trương Sam còn đáng yêu hơn. Ít nhất, Trương Sam sẽ không đá nát một cánh cửa.

Thôi được, một bước đi một bước.

Bạch Khải nhún vai, sau đó theo nhân viên của hiệp hội dẫn tới ký túc xá bên cạnh.

Ký túc xá của học viện có phong cách thiết kế cổ điển, nhưng trang thiết bị vẫn rất đầy đủ, và mỗi người đều có một phòng riêng, điều này khiến Bạch Khải có chút tán thưởng.

Cuối cùng thì cũng không phải trải qua kiếp trước sống trong ký túc xá đông đúc tám người.

Vì nhóm Bạch Khải đến muộn nên ký túc xá đã được phân bổ, chỉ còn lại vài phòng ở gần góc khuất.

Bạch Khải không quá để tâm, dù sao hắn hiện tại suốt 24 giờ ít nhất có một nửa thời gian ở trong bí cảnh, ký túc xá chỉ là nơi để ngủ, cho hắn phòng ở view đẹp hay tầng hầm thì cũng như nhau.

Còn về Bạch Thu Trà, với tư cách người thừa kế tương lai của Bạch gia, tự nhiên sẽ có trang viên trong thành phố Tung Lâm.

Nhưng có vẻ Bạch Thu Trà không muốn quá đặc biệt, vì vậy cũng ở đối diện với Bạch Khải trong ký túc xá.

“Nếu như với tính cách của Lãnh a di, chiều mai rất có thể sẽ có bài kiểm tra đối kháng, vì vậy người hãy nghỉ ngơi thật tốt hôm nay,” Bạch Thu Trà nhắc nhở Bạch Khải một câu, rồi lập tức đóng cửa ký túc xá lại, rõ ràng vẫn còn ghi hận chuyện Bạch Khải vứt bỏ cô ta vừa rồi.

Bạch Khải thấy vậy chỉ nhún vai, cũng không để ý, đã quen với hình tượng kiêu ngạo của Bạch Thu Trà.

Vào ký túc xá một cái là hắn lập tức lao vào bí cảnh.

Suốt mấy ngày qua hắn ở trên máy bay riêng của Bạch Thu Trà, vì để tránh tình huống xuất hiện giữa không trung khi vào bí cảnh, nên Bạch Khải không vào bí cảnh một lần nào.

Giờ có thời gian rảnh, hắn chắc chắn phải vào xem xét tình hình một chút.

A ô a ô... (không, bản Uông biết sai rồi, người đem món đồ này đi đi...) Ngay khi Bạch Khải vừa vào bí cảnh, Husky lập tức lao tới, mặt mũi tràn đầy đau khổ nhìn Bạch Khải.

Thấy dáng vẻ của Husky, Bạch Khải không nhịn được cười.

Cái đầu mà hai hàng trước đây bị Alpha thu thập giờ lại thua một con bunn nhào quái nhĩ? Quả thật “vỏ quýt dày có móng tay nhọn”, câu này không sai chút nào.

Hình như bunn nhào quái cũng nhận ra Bạch Khải đến, hai mắt lớn tinh nghịch nổi lên trong cơ thể nó, nhìn Bạch Khải vài lần

rồi liền nhảy lên người Bạch Khải, sau đó bắt đầu khoa chân múa tay.

Két phốc két phốc.

“Ngạch, thật sự không biết người đang nói gì.”

Bạch Khải có chút khó xử gãi gãi đầu, hẳn không có ký kết khế ước với bunn nhảo quái, nên căn bản không thể hiểu được ý nghĩ của nó.

Khi Bạch Khải đang nhúc đầu, Shuke luôn giữ im lặng đột nhiên tỉnh lại, nói: “Nó nói nó rất vui ở đây, hỏi Ngự Thú sư người có thể không đuổi nó đi không.”

“Shuke, người nghe hiểu bunn nhảo quái à?” Shuke lắc đầu, nói: “Ta đương nhiên không hiểu, nhưng Beita thì có thể hiểu.”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức ngộ ra, linh hồn của Beita có thể khiến nó kết nối với linh hồn của sinh vật khác, nghe hiểu lời của bunn nhảo quái là điều không khó.

“Beita, người thật sự hữu dụng.”

Bạch Khải vui mừng vỗ vỗ đầu Beita, nói: “Người giúp ta nói cho nó biết, ta sẽ không đuổi nó đi.”

Mặc dù chưa xác định việc có ký kết khế ước với bunn nhảo quái hay không, nhưng cho dù không, Bạch Khải cũng không có ý định thả nó đi.

Dù sao nó cũng là một giống quái dị, hiện tại không ký kết, sau này nuôi rồi ký kết cũng được, chẳng ăn thua cái này.

Gâu Gâu! (bản Uông cự tuyệt!) Nghe Bạch Khải muốn giữ lại bunn nhảo quái, Beita lập tức quay đầu không phản ứng lại Bạch Khải.

Bạch Khải nói: “Vậy còn sao? Đang định dẫn người ra ngoài chơi một chút, giờ thì xem ra không cần nữa?” A ô? (Đi ra ngoài chơi?) Beita nghe vậy ánh mắt sáng rực, nếu mà ra ngoài được, nó chẳng phải sẽ có cơ hội để trốn khỏi đám bunn nhảo quái này sao? Nghĩ đến cuối cùng có thể thoát khỏi bunn nhảo quái, Beita ngay lập tức liên lạc với bunn nhảo quái.

Gâu Gâu! Két phốc két phốc.

Gâu Gâu! Két phốc két phốc. ...

Một con chó bunn nhào vui sướng bắt đầu trao đổi, rất nhanh đưa ra kết quả.

Gâu Gâu! (Nhân loại, nó hiểu ý của người, nhưng nó yêu cầu chuyển sang nơi khác đợi.) Bạch Khải nghi ngờ mà hỏi: “Chuyển sang nơi khác? Chỗ nào?” Beita liếc về phía Alpha nhưng không nói gì, còn Bạch Khải thì nhìn Beita với vẻ nghi ngờ, nói: “Đây không phải là người đang báo thù riêng chứ?” A ô a ô! “Nhân loại, người làm vậy là đang xúc phạm chó của bản Uông đấy!” Beita bác bỏ lời Bạch Khải với vẻ chính nghĩa, nhưng ánh mắt vẫn lén lút thể hiện những ý nghĩ thật sự của nó.

“Shuke, vẫn là để người làm đi.”

Bạch Khải nhìn Shuke, Shuke lập tức hiểu ý, dùng điện để làm Beita bất tỉnh, nắm quyền kiểm soát toàn bộ cơ thể.

“Ngự Thú sư, ta đề nghị người nên để Lôi Đình chi thạch vào quá trình tiến hóa của ta, bây giờ thân thể này càng ngày càng có khả năng kháng điện mạnh.”

Shuke nói sau khi đánh ngất Beita, nghiêm túc đưa ra đề nghị của mình.

“Ngạch, được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, rõ ràng đây là một ý thức sinh ra trong một cơ thể, mà Shuke lại thực sự tàn nhẫn với mình, không phải vì việc hợp nhất trí não mà tư duy của hắn cũng trở thành máy móc chứ.

Sách, Beita cuối cùng thật đáng thương.

Tuy nhiên đề nghị của Shuke thật sự không tệ, giống như lần trước với Lôi Minh đại pháo, nếu có thể giúp Husky nắm giữ cả điện và lửa, sử dụng sẽ dễ dàng hơn.

Rất nhanh, Shuke đã hoàn thành việc giao tiếp với bunn nhào quái, đưa ra ý tưởng chân thật của nó.

Yêu cầu không cao, chỉ cần no đủ là được.

“Vậy là rõ rồi, chỉ cần không làm hư hỏng gì, những thứ khác tùy ý, ba bữa một ngày thì không thành vấn đề, người yên tâm

ở lại đi.”

Nhìn xem bí cảnh bên trong dần dần hình thành khu vực gieo trồng, Bạch Khải đã đưa ra một quyết định khiến hắc hối hận cả đời! “Chỉ cần không gây chuyện phá hủy là được, mọi thứ khác tùy ý, miễn là được no!”

Chương 128:

Tập huấn bắt đầu Nghe Bạch Khải nói, Bùn Nhão Quái lập tức híp mắt lại, thân thiết cọ cọ vào người Bạch Khải, rồi nhảy nhót hướng về khu gieo trồng.

Gần đây, do bị áp lực từ bạo lực quá lớn, nó cũng muốn đổi khẩu vị.

Kết phốc kết phốc? Bùn Nhão Quái đi đến một đồng Ngung Thần thảo trước mặt, hơi tò mò chạm vào, sau đó thân thể bỗng nhiên phòng lớn, nuốt toàn bộ chồng Ngung Thần thảo vào.

Nắc...

Sau khi ăn một đồng Ngung Thần thảo, Bùn Nhão Quái có vẻ khá hài lòng, ợ một cái rồi nằm bất động tại chỗ, thân thể vốn đồ bưng do ăn nhiều bạo lực từ trước giờ giờ đây dần dần trở nên trong suốt.

Thấy bộ dạng này của Bùn Nhão Quái, Bạch Khải đang định cùng Shuke thảo luận về việc cải tạo bí cảnh thì lập tức ngăn người.

“Shuke, lúc này ta không phải có nói sẽ ăn cho no sao?” Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Vậy người, một Ngự Thú sư, có ý định đổi ý sao?” Bạch Khải nghe vậy sắc mặt cứng đờ, phản ứng: “Làm sao có thể, nhân vô tín bất lập, ta từ trước đến nay đã nói là làm mà!” Nói xong, Bạch Khải bước đến bên Bùn Nhão Quái, ôm nó vào lòng, nói: “Khụ khụ, nhưng mà gần đây bí cảnh hỗn loạn quá, ta vẫn là mang tiểu gia hỏa này ra ngoài trước đã.”

Shuke: “...”

Bạch Khải rời khỏi bí cảnh, nhìn ra cửa sổ trời nắng chói chang, quyết định từ bỏ kế hoạch hoạt động ngoài trời, trực tiếp ném Bùn Nhão Quái vừa ra đời từ trứng về một bên, rồi bắt đầu nghiên cứu phù văn Rubik.

Gần đây do vội vàng nghiên cứu phù văn tiến hóa, Bạch Khải hầu như không có thời gian để nghiên cứu phù văn Rubik, bây giờ rảnh rồi thì nhất định phải dành thời gian cho nó.

Theo như kết quả mà hần nghiên cứu trước đó, một cấp thấp tôi tớ có thể chịu đựng một phù văn, trung đẳng tôi tớ hai cái...

cao đẳng tinh anh thì có thể tới sáu cái.

Từ đó suy ra, gần như một cấp bậc huyết mạch nhỏ có thể chấp nhận một phù văn.

Hiện tại Alpha đã tăng lên tới trung đẳng lãnh chúa cấp, lý thuyết mà nói cũng có thể nhận thêm hai phù văn nữa, Bạch Khải tự nhiên không bỏ lỡ cơ hội tăng cường sức mạnh này.

Hơn nữa, chơi trò phù văn Rubik còn có tác dụng tăng cường tinh thần lực, mặc dù hiệu quả không rõ ràng như khi sử dụng trướng tiến hóa, nhưng từ từ cũng tích lũy sức mạnh.

Vừa rồi tại đại sảnh tập kết, Bạch Khải có quan sát, trừ Cổ Sơn vừa gia nhập, những người còn lại hầu hết đều ở tam giai, thậm chí có vài người ở tứ giai.

Còn về ngũ giai, lý thuyết thì chắc chắn không cần phải đến đây tập huấn nữa. Đông đông đông! Khi Bạch Khải đang tập trung giải quyết khối Rubik trong tay thì ngoài cửa bỗng vang lên tiếng gõ, làm cắt đứt mạch suy nghĩ của hần.

Bạch Khải ở đây còn chưa quen cuộc sống, chỉ biết hai người là Bạch Thu Trà và Cổ Sơn.

Với tính cách chất phác của Cổ Sơn, khả năng chủ động đến gõ cửa là rất nhỏ, vì vậy chỉ còn Bạch Thu Trà mà thôi.

“Chẳng lẽ vì chuyện buổi sáng mà đến đây để trả thù sao...?” Bạch Khải có chút khổ sở nghĩ, dù sao cũng là cọ xát với máy bay của nàng, hành động vừa rồi của hần đúng là không thể nói nổi.

Thực lòng không được, thì để hần đánh một trận cũng được.

Bạch Khải cắn răng, lặng lẽ đưa ra quyết định, sau đó mở cửa phòng, phát hiện người đứng ở cửa không ai khác chính là La Tường.

“Không ngờ lại bị ngươi đuổi kịp, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ đến muộn.”

La Tường quan sát Bạch Khải một hồi, hỏi: “Thế nào, với Trương Sam ở chung có ổn không?” “Ha ha...

Tạm thời chưa chết được.”

Bạch Khải cười cười, quay người đi vào trong phòng, La Tường thì không khách khí mà theo vào.

“La tổ trưởng, người không phải nói có việc gấp sao, sao mà đã trở lại nhanh như vậy? Đã xử lý ổn thỏa chưa?” Bạch Khải quay vào phòng, tiện tay ném khối Rubik sang một bên, hỏi.

Chương 129:

Tập Huấn Bắt Đầu (2) Thời gian vẫn chưa đến, nhưng ta cũng chỉ là một mắt xích trong đội huấn luyện thôi, không quay lại cũng chẳng sao cả.

La Tường nhún vai, nói: “Còn nữa, người đừng gọi ta là tổ trưởng, nghe rất khó chịu.

Người cứ gọi thẳng tên ta, hoặc giống như A Trà thì gọi ta là La đại ca cũng được.”

“Ngạch, La đại ca, người vẫn là huấn luyện viên sao?” La Tường cười nói: “Dù sao ta cũng là Hi Nhật cấp đại sư, làm huấn luyện viên thì có gì kỳ lạ chứ?” “Không kỳ lạ, ngược lại còn hợp lý!” Bạch Khải không nhịn được mà giật giật khoe miệng.

Theo tính cách của La Tường, hẳn hoàn toàn có lý do để tin rằng La Tường chỉ cung cấp một chút manh mối để cho người tự mình đi khám phá.

Tự mình trải nghiệm, không tiếp thu ý kiến trái ngược.

“Nhưng mà ta sẽ không ở đây lâu, người thì sẽ là tổng huấn luyện viên dạy dỗ các người.”

Nói đến đây, trên mặt La Tường hiện lên một vẻ đồng cảm: “Đừng trách ta không nhắc nhở người, huấn luyện tiếp theo tốt nhất nên mang theo thức ăn vặt, không phải ta lo cho người không gánh nổi.”

Thuốc bổ? Thật xin lỗi, ta chưa bao giờ thiếu thuốc bổ.

Bạch Khải im lặng ghi nhớ lời La Tường, còn La Tường chú ý đến bùn nhão quái trên đầu giường của Bạch Khải, không nhịn được cảm thấy hứng thú, bế nó lên.

“Bùn nhão quái? Người định nghiên cứu cái gì sao?” Bạch Khải nhớ đến việc trước đó mình đã nghiên cứu ra phù văn tiến hóa, tự nhiên biết rõ, giờ thấy bùn nhão quái, bản năng liền nảy ra ý nghĩ này.

“Người quá chú ý ta rồi, bùn nhão quái cũng không có gì để nghiên cứu...”

La Tường cười nói: “Ai biết được, dù sao trước đây không ai nghĩ đến việc sẽ khắc phù văn lên sừng thú đâu.

Ta đi ngang qua, đã nghe khá nhiều người thử nghiệm khắc phù văn lên sừng thú của mình rồi.”

Ta mơ hồ, hình xăm thời đại thật sự đang đến sao? Bạch Khải có chút ngạc nhiên, còn La Tường thì tiếp tục nói: “Nhưng mà ta biết, những người này cơ bản đều thất bại.”

Chính như Bạch Khải đã dự đoán từ đầu, phần lớn sừng thú có cấu trúc cơ thể phức tạp vượt xa cả vòng linh sinh vật. Điều này khiến cho việc vận chuyển năng lượng ổn định phù văn trở thành vấn đề nan giải.

Phổ biến hóa tiến hóa phù văn trên sừng thú khác chắc chắn cần rất nhiều nghiên cứu.

“Đúng rồi, La đại ca, người tìm ta không phải chỉ để nói những chuyện này chứ?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Tất nhiên là còn có chuyện khác.”

“Lần này tập huấn là quy mô lớn nhất từ trước đến nay của hiệp hội trong năm năm qua.

Ngoài việc tăng cường sức mạnh của thể hệ trẻ, còn có việc chọn lựa học viên của sáu tháp.”

“Học viên sáu tháp? Cũng giống như Lục Tình đó sao?” Bạch Khải đã nhớ lại việc Lục Tình chủ động làm quen với hắn trước đó.

“Người đã gặp Lục Tình rồi? Đúng rồi, Lục Tình vốn là chủ công phù văn, việc hắn có hứng thú với người cũng là điều bình thường thôi.”

La Tường nói: “Người như đã tìm hiểu đủ rồi, lịch sử sáu tháp người chắc cũng biết nhiều.”

“Sáu tháp là cốt lõi của hiệp hội, gần như mỗi thành viên đều được tuyển chọn tỉ mỉ.

Dù sao, gia nhập sáu tháp đồng nghĩa với vị thế cao hơn, nhiều cơ hội và tài nguyên hơn.

So với việc được hỗ trợ ngắn hạn, còn kém hơn một chút.”

“Vì vậy, ý của ta là nếu sau khi tốt nghiệp người không có nơi nào đặc biệt muốn gia nhập, có thể xem xét việc tranh thủ vào dưới đó.”

Bạch Khải nghe vậy thì nhẹ gật đầu.

Có thể thu được nhiều tài nguyên hơn thì tự nhiên là tốt, nhưng mà mình trong lần tập huấn trung đẳng cấp này còn chưa đủ, có thể có cơ hội hay không còn phải xem duyên phận.

“À đúng rồi, lần này tập huấn lựa chọn theo điểm tích lũy, tiêu hao điểm tích lũy có thể đổi được vật liệu trong Thánh Vật chi tháp, thậm chí là vật liệu truyền thuyết cấp cũng có thể đổi được!” Nghe vậy, Bạch Khải đột ngột đứng dậy, trong mắt hiện lên sự nhiệt tình.

Trong Thánh Vật chi tháp, vật liệu truyền thuyết hẳn có thể ăn chắc, hội trưởng cũng không thể ngăn cản hẳn, hẳn nói! Tại đại sảnh tập kết.

Chương 130:

Tập huấn bắt đầu Tâm trạng hân hoan, Bạch Khải sớm gọi Bạch Thu Trà đi tới đại sảnh, mong muốn chuẩn bị cho mọi thứ, nhưng khi hần đến nơi thì đã thấy đông đủ người, hần lại là người cuối cùng trong nhóm. Đầu năm nay, nơi nào cũng có vẻ như có quyền vương... Bạch Khải thầm cảm khái, rồi nhắm mắt lại để bình tâm chờ Lãnh Phi Phi đến.

Theo Bạch Thu Trà nói, hôm nay có khả năng sẽ tổ chức một trận đối kháng quy mô lớn nhằm khảo sát thực lực của các học viên, từ đó sắp xếp cho các loại hoạt động và thúc đẩy tính cạnh tranh giữa họ.

Những chiêu trò này, Bạch Khải đã thấy nhiều nên cũng không lấy làm bất ngờ.

Cuối cùng, vào đúng giờ tám giờ, Lãnh Phi Phi xuất hiện tại đại sảnh tập kết, cùng với hần có La Tường, Trương Sam và một vài người khác mà Bạch Khải không quen biết.

Nhìn tình hình này, chắc hẳn đây là những huấn luyện viên cho đợt tập huấn này.

Lướt qua đám đông học viên, Lãnh Phi Phi gật đầu nhẹ, rồi lấy ra một cái cửa gỗ lớn bằng bàn tay và ném ra ngoài.

Cửa gỗ lớn bay lên, nhanh chóng biến thành một cánh cửa khổng lồ đứng lặng lẽ trong đại sảnh.

“Đúng rồi, là cửa vào bí cảnh?” Lãnh Phi Phi vừa mở cửa gỗ, Bạch Khải ngay lập tức cảm thấy mùi vị quen thuộc giống như cái nhẫn bí cảnh, và khi nhìn vào bên trong cái cánh cổng sâu thẳm, hần càng thêm khẳng định điều này.

Nội dung hôm nay có phải là hoàn thành trong bí cảnh không? “Những ai đã chọn ở lại thì chắc hẳn đã chuẩn bị tâm lý rồi, vậy tôi tuyên bố nhiệm vụ đầu tiên trong đợt tập huấn này, đó là...

chạy bộ!” Chạy bộ? Nhóm Ngự Thú sư nghe thấy vậy lập tức bàn tán ầm ĩ, rõ ràng không nghĩ rằng nhiệm vụ của Lãnh Phi Phi lại đơn giản như vậy.

“Chắc chắc, những người này đúng là còn trẻ, lại nghĩ rằng chạy bộ sẽ nhẹ nhàng, dù không phải là nhiệm vụ khó nhất nhưng lại rất dễ tra tấn con người.”

La Tường nhìn phản ứng của nhóm Ngự Thú sư mà không nhin nổi cười, còn Trương Sam lạnh lùng đáp lại: “Chú ý hình tượng của ngươi, bên cạnh đó, hành động của ngươi vừa rồi đã tiết lộ nội dung huấn luyện, ta sẽ thông báo với Bụi Gai chi tháp.”

“Thật không thú vị.”

La Tường thở dài, nhưng vẫn tạm thời giữ im lặng.

Bụi Gai chi tháp quả thật không phải là nơi mà người bình thường có thể vào, nếu như chọc vào gia hỏa này, thật không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Giao hữu vô ý, giao hữu vô ý...

Bạch Khải nhìn vào cánh cửa bí cảnh trước mặt, rồi nhìn về mặt đầy bí ẩn của La Tường, hần bỗng cảm thấy điều gì đó không ổn.

Nếu chỉ là chạy bộ, thì không cần thiết phải đặc biệt vào trong bí cảnh, bên ngoài thành phố Tung Lâm vẫn còn nhiều khoảng đất trống.

Lãnh Phi Phi thấy tình hình như vậy không nói nhiều, dẫn đầu bước qua cửa bí cảnh, nói: “Tiếp theo tôi sẽ đi trước dẫn đường, tiến tới trước chỗ tôi dừng lại, nhiệm vụ chưa tính là kết thúc.”

Nói xong, Lãnh Phi Phi không chờ đợi phản ứng của nhóm Ngự Thú sư, lập tức bước vào và nhanh chóng biến mất trong thông đạo.

Thấy cảnh này, nhóm Ngự Thú sư cũng không chần chừ, ào ào chạy theo.

Bạch Khải cũng không chịu lạc hậu, ngay lập tức bước vào theo.

Vừa xuyên qua cánh cửa, Bạch Khải cảm thấy thân thể mình chao đảo, suýt chút nữa mất cân bằng.

Tuy nhiên, những người khác không may mắn như vậy, khi tiến vào cánh cửa, họ lập tức ngã nhào xuống đất, trong khi những người phía sau không kịp né tránh, nên đã tạo thành một đồng lộn xộn.

Nhìn những người xung quanh có vẻ chật vật, Bạch Khải lẳng lặng kéo ra một chút khoảng cách, thử di chuyển một chút và nhanh chóng nhận ra nơi này rất kỳ lạ. Ở đây trọng lực dường như mạnh hơn hẳn so với bên ngoài.

Chương 131:

Tay xé hung thú không phải là giấc mộng? Nhìn xung quanh, Bạch Khải nhận ra nhóm Ngự Thú sư bị ảnh hưởng bởi sự thay đổi trọng lực bỗng nhiên mất đi sự cân bằng.

Hắn từ trong bí cảnh lấy ra một viên bi thép, tùy tiện ném đi, cảm nhận được trọng lực ở đây khác biệt rõ rệt.

“Gần hai lần trọng lực...”

” Bạch Khải điều chỉnh thân thể, từ từ thích ứng với trọng lực ở đây.

Trong khi đó, Bạch Thu Trà cùng với Chu Diễm, những Ngự Thú sư tứ giai, sau một khoảng dừng lại ngắn, đã bắt đầu tiến lên trước một bước.

Là Ngự Thú sư tứ giai, thể chất tự nhiên tốt hơn rất nhiều so với những Ngự Thú sư tam giai khác, đặc biệt với người như Chu Diễm, từ nhỏ đã rèn luyện thân thể.

Có thể nói, trọng lực ở đây gần như không ảnh hưởng đến hắn.

Bạch Khải sau một thời gian ngắn thích ứng cũng nhanh chóng điều chỉnh được nhịp điệu của mình, theo bước chân của nhóm Ngự Thú sư tứ giai, nhìn thấy một nhóm lớn Ngự Thú sư tam giai đang trợn tròn mắt.

Người kia, thật sự chỉ là một Ngự Thú sư nhị giai? “Ôi, ta tưởng rằng người giống như những kẻ ngốc trong sách, đều yếu đuối như nhau.

Không ngờ thể chất lại tốt như vậy, khi nào thì ta có thể so tài một trận?” Chu Diễm nhìn thấy Bạch Khải nhanh chóng theo kịp, ngay lập tức hứng thú nói.

“Áy, vậy thì không cần, ta mới chỉ là nhị giai, không dám đánh.”

Bạch Khải nghe vậy liền lắc đầu, một người có thể đuổi theo Bạch Thu Trà, có lẽ vẫn không nên châm chọc nhau.

“Cũng đúng, Bạch Khải, người cần cố gắng nhiều hơn, khi nào người đạt đến tam giai, ta sẽ đến tìm người.”

Chu Diễm nhẹ nhàng gạt đầu, nhìn về phía sau bắt đầu có nhiều Ngự Thú sư tam giai đuổi theo, hần đột nhiên tăng tốc chạy đến chỗ Lãnh Phi Phi.

Dù Lãnh Phi Phi là người dẫn đầu, nhưng nhóm đầu tiên giữ khoảng cách ổn định.

Giờ đây, khi Chu Diễm tăng tốc, Lãnh Phi Phi cũng gia tăng tốc độ, khiến cho các Ngự Thú sư phía sau không ngừng kêu ca.

Bọn họ là Ngự Thú sư, chứ không phải chiến sĩ, thời gian chủ yếu đều dùng để nâng cao tinh thần lực, chỉ có thể phụ thuộc vào sức lực từ những thú cưng của mình.

Ai mà chịu nổi cái kiểu dạy dỗ như vậy chứ? Dù có phàn nàn, nhưng nhóm Ngự Thú sư trẻ tuổi này vẫn cố gắng cắn răng mà theo đuổi.

Bởi vì được tuyển chọn để huấn luyện đặc biệt, ngoài thiên phú của bản thân, trí tuệ của họ cũng không hề kém, và lý do lớn hơn chính là, tất cả họ đều hướng tới một mục tiêu chung.

Gia nhập sáu tháp! Nhìn về phía nhóm Ngự Thú sư cắn chặt răng kiên trì phía sau, Bạch Khải lại một lần nữa nhận ra lợi ích của việc tiến hóa đối với mình.

Thể chất vượt trội hơn hẳn những Ngự Thú sư bình thường! Bản thân lúc này mới chỉ nhị giai nhưng đã đạt được thể chất gần như tứ giai, vậy nếu chờ hần trở thành truyền kỳ, thể chất của hần sẽ kinh khủng cỡ nào? Có lẽ, việc tay xé hung thú thật sự không phải là giấc mộng? Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức phấn chấn, một mục tiêu nhỏ dần dần hình thành trong lòng.

Trở thành một Ngự Thú sư truyền kỳ! ...

Vì lý do từ trường đặc biệt trong bí cảnh, tất cả thiết bị định thời của Ngự Thú sư đều mất tác dụng.

Phần đông các Ngự Thú sư không biết mình đã chạy được bao lâu, chỉ lặng lẽ theo sau đội hình trước mặt. Đồng thời, nhóm Ngự Thú sư trẻ lúc đầu cùng nhau vào thông đạo dần dần kéo xa khoảng cách. Đội thứ nhất vẫn do Chu Diễm dẫn đầu với nhóm Ngự Thú sư tứ giai, nhưng cũng chậm rãi tiếp nhận thêm một số tam giai Ngự Thú sư rõ ràng là cực kỳ chịu khổ. Đội thứ hai hầu hết đều là tam giai Ngự Thú sư, và những Ngự

Thú sư này có chênh lệch không lớn, duy trì nhịp điệu giống như đội thứ nhất.

Còn đội thứ ba, chênh lệch bắt đầu rõ rệt.

Trong không gian tĩnh lặng và không biết điểm kết thúc của thông đạo này, thể chất của nhóm Ngự Thú sư tương đối kém, theo thời gian trôi đi, họ dần cảm thấy áp lực.

Khi khoảng cách với nhóm đi đầu kéo dài, áp lực ấy cũng gia tăng cho đến khi họ hoàn toàn gục ngã.

Chương 132:

Tay xé hung thú không phải là mộng? (2) “Không chơi, ta rời khỏi!” Cuối cùng, mấy tên Ngự Thú sư trong nhóm không chịu nổi nữa, hô to rồi ngã xuống đất, vẻ mặt tê liệt, cảm xúc này bắt đầu lan tỏa đến những Ngự Thú sư khác xung quanh.

Bạch Khải nghe thấy những tiếng hét hét vang lên phía sau, nhìn về phía trước vẫn không thấy lối ra, không nhìn được mà hỏi Bạch Thu Trà: “Chúng ta đến lúc nào mới có thể rời khỏi đây?” Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Ta cũng không rõ, nhưng hình như chúng ta còn phải tiếp tục một đoạn thời gian nữa.” Đội thứ nhất chỉ có bảy tám người, nhưng đội thứ hai thì đông đảo hơn nhiều.

Theo như Bạch Khải hiểu về Lãnh Phi Phi, chắc chắn sẽ không dễ dàng kết thúc như vậy. “Trạng thái này sao?” Bạch Khải hiểu ra, rồi nhìn về phía Cổ Sơn, người đang thở hồng hộc chạy ở giữa đội thứ nhất và đội thứ hai, liền rút ra một chai nước Thiên Thần, hỏi: “Có muốn uống một chút không?” Cổ Sơn nghe vậy thì ngạc nhiên, nhưng lắc đầu đáp: “Cảm ơn, nhưng ta vẫn gánh vác được.” “Tốt thôi.” Bạch Khải nhún vai, cảm thấy thật bất ngờ khi trong buổi huấn luyện này, Cổ Sơn là một trong hai người nhị giai Ngự Thú sư lại có thể theo sát đội thứ nhất.

Có phải vì hắn có thiên phú đặc biệt không? Việc phóng ra kỹ năng của thú cưng sẽ tiêu hao năng lượng tương ứng, tương tự như khi Ngự Thú sư sử dụng thiên phú của bản thân cũng mất đi thể lực.

Thông thường mà nói, thiên phú phẩm chất càng cao thì hao phí thể lực càng lớn.

Nếu như Trương Khải với thiên phú lặng im mà kéo dài thì yêu cầu về thể lực của hắn sẽ cực kỳ lớn, không thì cả hành trình mở ra thiên phú cũng sẽ làm cho người khác không thể theo kịp.

Còn Cổ Sơn với thiên phú kếp như vậy, nếu không có đủ thể lực thì khi sử dụng thiên phú sẽ ngay lập tức kiệt sức.

Nghĩ như vậy, Bạch Khải cảm giác việc Lãnh Phi Phi dẫn bọn họ chạy quãng đường dài hôm nay có lẽ là vì lý do này.

Thời gian duy trì thiên phú trong trận chiến có ảnh hưởng rất lớn đến kết quả, kéo dài được thể lực chắc chắn là có lợi chứ không có hại gì.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải cũng không nóng vội, mở chai nước Thiên Thần uống một ngụm.

Hắn không phải vì thể lực theo không kịp, chỉ đơn giản là cảm thấy hơi khô miệng.

Khi thấy Bạch Khải như vậy, Lục Tình ở đội thứ nhất cũng khịt mũi ngửi ngửi, nói: “Đây là nước Thiên Thần à?” Cô ta nghe ra điều này, cái mũi quả thật nhạy bén.

Bạch Khải hơi bất ngờ liếc nhìn Lục Tình, rồi nhẹ gật đầu. “Là một nhân viên nghiên cứu, lẽ ra phải có thể lực khỏe mạnh, dựa vào thuốc bổ mà có được sức mạnh cũng không có gì tốt.” Lục Tình điều chỉnh lại kính, tăng tốc bước đi vượt qua Bạch Khải, tiến đến vị trí của Chu Diễm ở phía trước. “Ta vừa rồi là bị cô ta khinh bỉ sao?” Bạch Khải có chút mờ mịt nhìn theo Lục Tình, trong khi Bạch Thu Trà lại khẽ giật giật khóe miệng, nụ cười hả hê trên nổi đau của người khác.

Bị đệ tử của Tháp chủ Thông Thái Chi Tháp chú ý đến, trong những ngày tới có lẽ Bạch Khải sẽ không dễ chịu chút nào. “Chẳng lẽ La Tường cứ mãi nhắc đến Bạch Khải, có chút ý nghĩa...?” Khi bọn họ đang trò chuyện thì Lãnh Phi Phi đã ngẩng đầu nhìn về phía sau đội ngũ, ánh mắt đột nhiên lóe lên một tia nguy hiểm. “Còn không có cua gái, xem ra trọng lực vẫn còn quá nhân nhả.” Vừa dứt lời, âm thanh hòn đá di chuyển vang lên bên trong hành lang yên tĩnh bỗng nhiên vọng lại, rồi từng tiếng ầm ầm rung động từ phía sau truyền đến. “Đây là, Mê Tâm Độc Phong!” Loại độc tố của Mê Tâm Độc Phong rất đặc biệt, nó không tạo ra tổn thương vật chất đối với kẻ thù, mà chỉ sinh ra các loại ảo giác kỳ quái, khiến đối phương đắm chìm vào đó.

Chương 133:

Tay xé hung thú không phải là mộng? Nếu tâm trí không đủ kiên định, rất dễ dàng bộc lộ những suy nghĩ chân thật trong lòng.

“Ta muốn trở thành người đứng đầu thiên hạ!” “Ô ô ô...”

Mẹ ơi, ta sợ bóng tối!” “A Mao, tại sao ngươi lại bỏ rơi ta? Không phải đã nói là huynh đệ sao?” ...

Mê Tâm Độc Phong xuất hiện một cách bất ngờ, khiến rất nhiều Ngự Thú sư không kịp phản ứng, và ngay lập tức họ đã trúng đòn.

Thông đạo vốn im ắng bỗng chốc trở nên sinh động.

“Thật không ngờ, những người này đông đảo thật sự...”

Nhìn cảnh tượng hỗn loạn như trong phim truyền hình, Bạch Khải không thể không cảm thấy ghê tởm, và sẵn sàng triệu hoán sủng thú bất cứ lúc nào.

Số lượng Mê Tâm Độc Phong quá đông, hắn không dám chắc mình có thể gánh vác được nếu bị tấn công.

Nếu trở thành giống như đám gia hỏa này, Bạch Khải tự nhận mình sẽ không còn mặt mũi nào để gặp người khác.

Khí suy nghĩ này không chỉ có Bạch Khải, mà mấy phần Ngự Thú sư chạy chậm cũng đã kích hoạt chú ẩn, chuẩn bị triệu hoán sủng thú.

“Hãy cẩn thận một chút, trừ phi lão sư chủ động thông báo các ngươi có thể triệu hoán ngự thú, còn tốt nhất đừng nghĩ đến việc dựa vào ngự thú để giúp đỡ.

Nếu không...”

Câu nói chưa kịp dứt, mấy Ngự Thú sư sau lưng đã triệu hoán sủng thú ra để ngăn cản Mê Tâm Độc Phong.

Nhưng họ còn chưa kịp ra tay, một đạo quang ảnh từ phía Lãnh Phi Phi phía sau bỗng xuất hiện, đánh bại mấy con sủng thú xuống đất.

“Ta đã nói, hôm nay nội dung huấn luyện là chạy bộ, không phải đấu đối với sủng thú.

Nếu như trong thông đạo mà còn có triệu hoán ngự thú phòng ngự, ta sẽ trực tiếp phán định không hợp lệ.”

Lãnh Phi Phi liếc mắt nhìn mấy người phía sau, đạo quang ảnh kia cũng nhanh chóng trở lại bên cạnh nàng, rõ ràng là một võ trang đầy đủ vong hồn.

“Vong hồn hệ sủng thú?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên, nhìn Lãnh Phi Phi, người có thể xưng là biến thái.

Hắn từng nghĩ rằng Lãnh Phi Phi cũng giống như Văn Nhược Thủy, đều là loại Ngự Thú sư cận chiến, không ngờ nàng lại là vong hồn hệ.

“Lãnh a di, Tướng hồn không phải là sinh vật vong hồn thông thường.”

Nhìn thấy sắc mặt Bạch Khải, Bạch Thu Trà lập tức tiến hành phổ cập kiến thức, nhưng chưa kịp giải thích kỹ lưỡng, ánh sáng đột ngột xuất hiện phía trước thông đạo.

Kết thúc? ! Một nhóm Ngự Thú sư lập tức đẩy lên hi vọng, ào ào bộc phát toàn lực chạy về phía trước, cuối cùng giành được thành công chạy ra ngoài trước khi Mê Tâm Độc Phong đuổi kịp.

Mê Tâm Độc Phong cũng không tiếp tục đuổi theo họ, mà lại chuyển hướng, tập trung vào những Ngự Thú sư không kịp chạy thoát.

Mặc dù Bạch Khải thuận lợi rời khỏi thông đạo nhưng hắn hoàn toàn không có ý nghĩ đồng tình hay trào phúng những kẻ xui xẻo đó, toàn bộ sự chú ý của hắn đều đổ dồn vào cảnh tượng trước mắt.

Sau khi rời khỏi thông đạo, Bạch Khải thấy trước mắt là một mảnh rừng mưa lớn, bên trong mây mù dày đặc, khó mà thấy rõ tình hình bên trong.

Giữa thông đạo và rừng mưa, những vực sâu kéo dài chia cắt hai nơi, chỉ có một sợi dây thép nối lại.

Cái này không phải muốn để bọn họ bò qua sợi dây thép chứ? Không phải là cái kiểu cũ kỹ đó chứ? Bạch Khải thầm nghĩ

trong lòng, trong khi Lãnh Phi Phi đã nhảy lên dây thép, không quay đầu lại mà chạy về phía bên kia vực sâu. Được thôi, đúng là như vậy...

Chương 134:

Vẫn phải dựa vào chó (1) Nhanh chóng, hình bóng Lãnh Phi Phi liền biến mất trong màn sương, chỉ để lại một đám Ngự Thú sư nhìn nhau đầy perplexity.

Bạch Khải đi đến vách núi bên cạnh để quan sát một chút. Ân, sâu không thấy đáy, nếu lỡ rơi xuống, hẳn có thể cân nhắc việc xuyên qua đến đâu.

Nhìn những chiếc xiềng xích đang không ngừng lay động trong gió, hắn không khỏi thốt lên: “Vậy nên, chúng ta phải thông qua chiếc xiềng xích này để sang bên kia sao? Huân luyện kiểu này quả thật cũng có phần quá kích thích.”

“Kích thích à? Hôm nay lão sư đã kiểm soát khá tốt rồi.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Chu Diễm không nhịn được mà mỉm cười, liền xoay người nhảy lên chiếc xiềng xích, lao đi về phía đối diện như Lãnh Phi Phi.

“Vậy chúng ta xuất phát nhé?” Bạch Thu Trà nhìn Bạch Khải, cũng học theo động tác của Chu Diễm, cố gắng bước lên xiềng xích.

Tuy nhiên, chưa đi được mấy bước, nàng lại lùi về.

“Xiềng xích rung lắc mạnh quá, người bình thường căn bản không thể vượt qua.”

Bạch Khải nghe vậy nhìn về phía trước, thấy Chu Diễm đã giẫm vững như đang đi trên nền đất, ánh mắt hắn có chút đặc biệt. Ý nghĩ trong mắt người, hai người kia không phải người bình thường sao? Dù hắn đồng ý với điều đó, nhưng mà, trẻ con à, người nói thẳng như vậy có tốt không? Nhìn Chu Diễm đột nhiên dừng lại và quay đầu lại, Bạch Khải chợt nhận ra tại sao Bạch Thu Trà lại bị Chu Diễm đuổi đánh suốt mười mấy năm qua. Âm thanh nói xấu từ phía sau, nếu không đánh người thì đánh ai! Dù thế nào, xiềng xích này vẫn phải vượt qua.

Bạch Khải chăm chú nhìn chiếc xiềng xích suy nghĩ một hồi, sau đó lấy từ công cụ đo đạc ra để kiểm tra chiếc xiềng xích, rồi tiếp lấy là từ không gian bí cảnh lấy ra một đồng vật liệu, bắt đầu lắp ráp quen thuộc.

Vì bọn họ đang ở trong một bí cảnh, nên Bạch Khải không thể vào bí cảnh của mình, nhưng cầm đồ vật thì lại có thể.

Về nguyên nhân, Bạch Khải không hiểu rõ.

Hành động của Bạch Khải đã thu hút sự chú ý của không ít người, ánh mắt tò mò đổ dồn về phía hắn.

Không được dùng ngự thú, chỉ dựa vào bản thân thì rõ ràng không phải là cách khả thi, họ cũng rất muốn xem Bạch Khải sẽ nghĩ ra biện pháp gì.

Chẳng bao lâu, hắn đã xuất hiện một cái dây trượt điện.

Lãnh Phi Phi chỉ nói không thể sử dụng sủng thú, nhưng không nói là không thể dùng trang bị.

Hắn nhanh chóng buộc dây trượt lên cạnh xiềng xích, sau đó nhìn Bạch Thu Trà bên cạnh, hỏi: “Người cần ta làm một cái không?” Bạch Thu Trà lắc đầu, sau đó ở phía sau xuất hiện một đôi cánh xương, nàng liền bay lên.

Cánh xương? Chẳng lẽ Bạch Thu Trà cũng là nhân thú hồn huyết? Nghĩ đến truyền thuyết về sủng thú Cửu U Minh Tước của Bạch Hòa Quang, ánh mắt Bạch Khải lập tức trở nên mơ hồ.

Nhưng mà, Bạch Thu Trà cũng nhanh chóng giải thích.

“Ta có thiên phú là Thông Linh sư, có thể sử dụng một phần năng lực của sủng thú cho bản thân.”

Bạch Thu Trà phe phẩy đôi cánh nói: “Tổng huấn luyện viên chỉ nói không được triệu hồi sủng thú, không nói không thể sử dụng thiên phú.”

Ta chết tiệt, thiên phú còn có thể được chơi như vậy sao? Nhìn Bạch Thu Trà nhanh chóng sửa đổi tình trạng của mình, Bạch Khải lại một lần nữa cảm thấy thế giới của mình bị xáo trộn.

Việc lợi dụng thiên phú của bản thân để làm lại hình thể, rõ ràng không vi phạm quy tắc, nhưng mà, thiên phú Thông Linh sư này quả thật không phải dạng vừa.

Bạch Khải nhìn không gian Ngự Thú, bên trong có trứng đặc biệt đang tiến hóa, yên lặng suy nghĩ về vài phương pháp có thể sử dụng.

Bay trứng? Nổ trứng? Nhìn thấy một con động vật nằm vững như một viên đá trong không gian Ngự Thú, Bạch Khải nhanh chóng bác bỏ những suy nghĩ không thiết thực ấy, liền buộc dây trượt vào một chỗ khác trên người mình, rồi khởi động động cơ điện để tiếp tục tiến về phía xiềng xích.

Thấy vậy, Bạch Thu Trà cũng không chờ đợi thêm, liền ở phía sau đuổi theo.

Hành động của hai người không nghi ngờ gì đã mở ra một cánh cửa mới cho những Ngự Thú sư còn lại, để họ cảm nhận được thiên phú và chế tạo công cụ, không ít người đã bắt lực đến mức quyết định nằm ngửa ra.

Chương 135:

Vẫn phải dựa vào chó Lãnh Phi Phi nói rằng tập huấn chọn lựa điểm tích lũy quy tắc, chỉ cần bọn họ không vi phạm quy tắc, tối đa chỉ bị tổn thất điểm tích lũy.

So với những nguy hiểm trước mắt, một chút điểm tích lũy đó không đáng kể, bọn họ chịu được.

Xiềng xích rất dài, càng tiến vào giữa thì độ lay động càng mạnh, nhưng điều này không ảnh hưởng đến Bạch Khải.

Ngược lại, nhờ vào làn gió mạnh mẽ này mà hắc gia tốc chạy tới phía trước, thậm chí còn đuổi kịp Chu Diễm, người đầu tiên lên đường.

“Ừm?” Chu Diễm thấy Bạch Khải vậy mà dùng phương pháp này để vượt qua xiềng xích, có chút hiếu kỳ.

Nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải chạy bằng thùng trượt với tốc độ kinh người, cô không còn lo lắng gì khác, lập tức tăng tốc chạy trốn.

Bắt buộc tập luyện mà Lãnh Phi Phi đã sắp xếp cho cô, nếu như không thể vượt qua lần này, những ngày tiếp theo cô sẽ khó khăn lắm.

Thua thì thua, với tính cách của Lãnh Phi Phi, cô ấy sẽ không quan tâm đến xem đối thủ có dùng công cụ phụ trợ hay không.

Chỉ là Chu Diễm vừa chạy, những sợi xích sắt đã bắt đầu không ngừng rung lắc, khiến cho những người phía sau cũng bị ảnh hưởng.

Bạch Khải thấy vậy không dám lơ là, lập tức tăng công suất lên mức tối đa, chạy nhanh về phía điểm cuối.

Cuối cùng, thùng trượt đi tới xích sắt cuối cùng, Bạch Khải xoay người rơi xuống đất, thì sau lưng hắn là vẻ mặt cầu xin của Chu Diễm cùng với Bạch Thu Trà đang bay đến. “Phản ứng linh hoạt, không giống như những người như con một sách kia.” Lãnh Phi Phi nhìn Bạch Khải, nói: “Tuy nhiên, lần sau ta hy vọng rằng ngươi sẽ vượt qua bằng chính khả năng của mình, rõ chưa?” Còn lần sau? Bạch Khải im lặng, hắn đã

rõ ràng rằng mình cần phải sống như thế nào trong nửa năm tiếp theo, nhưng vẫn gặt đầu một cách ngoan ngoãn.

Sau khi giáo huấn Bạch Khải xong, Lãnh Phi Phi nhìn về phía Chu Diễm, người luôn không sợ hãi gì.

Nhưng khi cô bị ánh mắt của Lãnh Phi Phi quét qua, không tự chủ được mà rùng mình. “Có vẻ như dạo này ngươi quá nhàn rồi, sau khi hôm nay huấn luyện kết thúc, ta sẽ phạt ngươi chạy một trăm vòng với xiềng xích này!” “Vâng, thưa cô!” Nghe được quyết định của Lãnh Phi Phi, Chu Diễm lập tức lớn tiếng đáp ứng, đồng thời nhẹ nhàng thở phào.

Sau khi ba người rời đi, lại có một nhóm người đến.

Nhưng không phải là những người bạn dự định đến, mà là Lục Tình.

Lục Tình tiến lên giống như Chu Diễm, cũng từ trên xiềng xích đi tới.

Nhưng không phải dựa vào thể chất ưu tú, mà là nhờ vào đôi giày có phù văn sáng chói trên chân cô.

Bảo vật sao? Bạch Khải tò mò nhìn vài lần, âm thầm ghi nhớ những phù văn đó.

Phù Văn là một ngành chính, dĩ nhiên không chỉ đơn thuần nghiên cứu phù văn mà còn nghiên cứu bảo vật, và Lục Tình chính là một trong số đó.

Là sản phẩm của thời đại trước, bảo vật có giá trị không thể coi thường, một số bảo vật mạnh mẽ có thể gây nên những cuộc tranh đoạt truyền kỳ.

Bạch Khải dĩ nhiên không nghĩ rằng mình có thể chế tạo được bảo vật, nhưng điều đó cũng không ngăn cản hắn chuẩn bị sẵn sàng trong tương lai.

Người ta cần phải có ước mơ, biết đâu một ngày nào đó sẽ thành công.

Dù vậy, Lục Tình hiển nhiên để ý đến ánh mắt của Bạch Khải.

Sau khi hạ xuống, cô liền tán đi ánh sáng phù văn, không hề có ý định để Bạch Khải nhớ đến ý nghĩa của nó.

Trước đó, bị Bạch Khải từ chối giữa nhiều người như vậy, chắc hẳn Lục Tình sẽ tức giận, nhưng giờ thấy Bạch Khải quan tâm đến đôi giày phù văn của mình, làm sao cô có thể để cho hắn dễ dàng thỏa mãn.

Mọi người chờ một lúc, trên xiềng xích không còn ai đến, mà những học viên ban đầu gần một trăm người giờ chỉ còn lại hơn mười người. “Không tồi, nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, các người đã cơ bản trở thành một Ngự Thú sư có tư cách.”

Chương 136:

Vẫn phải dựa vào chó Phi Phi đảo mắt một vòng, thỏa mãn nhẹ gật đầu, sau đó búng tay, những học viên trước đó phải nhận thất bại do bị xiềng xích ngăn cản liền ào ào xuất hiện.

“Đối với các người, xem hôm nay là lần khảo hạch đầu tiên, ta tạm thời không loại bỏ các người, chỉ khấu trừ điểm tích lũy tương ứng.

Nhưng lần sau, sẽ không dễ dàng như vậy đâu.”

Lãnh Phi Phi vừa nói, những người bị loại như được đoái hoài đến, nhưng rất nhanh lại trở nên lo lắng.

Ai mà biết được khi nào Lãnh Phi Phi sẽ tổ chức buổi huấn luyện tiếp theo, nếu ngày mai, bọn họ không phải sẽ chết chắc sao? Tuy nhiên, Lãnh Phi Phi hiển nhiên không có ý định trấn an họ, quay người nhìn về phía rừng mưa phía sau, nói: “Bây giờ ta sẽ công bố nhiệm vụ thứ hai, đi kiếm ăn!” Cái gì mà huấn luyện viên lạnh lùng này lại làm nhiệm vụ như việc nhà vậy nhỉ...

Bạch Khải có chút hiếu kỳ nhìn Lãnh Phi Phi.

Với kinh nghiệm trước đó, Bạch Khải không cho rằng việc ăn cơm mà Lãnh Phi Phi đề cập sẽ là một nhiệm vụ đơn giản, thậm chí có thể còn phiền phức hơn cả việc chạy bộ trước đó.

Quả nhiên, khi nghe mấy học viên bàn tán, Lãnh Phi Phi lại búng tay, gần trăm cái vĩ nướng xuất hiện trước mặt tất cả học viên.

“Hôm nay bữa trưa có heo sữa quay, tất cả mọi người cần tự bắt một con Mộc Giáp Lợn Rừng và đưa đến đây, nếu không, đừng mong có cơm ăn!” [Tên] : Mộc Giáp Lợn Rừng [Thuộc tính] : Mộc hệ [Huyết mạch đẳng cấp] : Cấp thấp tinh anh Đem cấp thấp tinh anh làm món ăn, thật là xa xỉ! Bạch Khải lặng lẽ giơ ngón tay cái với Lãnh Phi Phi.

Anh không đề tâm lắm, nhưng những người khác thì không thể như hai vòng trước chậm chạp đi đến Ngự Thú sư như vậy, họ không thể chịu nổi.

Họ đều đã ngã xuống trong thông đạo, hoặc là bị rút xuống khi leo lên xích sắt.

Mặc dù họ đều đã được truyền tống một cách an toàn, không bị tổn thương gì, nhưng thể lực và tinh thần đều đã tiêu hao không ít; giờ phút này mà để họ đi chiến đấu, thực lực có thể phát huy ra được một nửa là tốt lắm rồi.

Dù sao, trạng thái của sủng thú cũng bị ảnh hưởng bởi Ngự Thú sư, và Mộc Giáp Lợn Rừng, mặc dù chỉ là cấp thấp tinh anh, nhưng lại là loài sinh vật sống theo bầy, việc bắt được chúng không hề đơn giản. Điều quan trọng nhất là, rừng mưa này lớn như vậy, làm sao để tìm Mộc Giáp Lợn Rừng đây? Lãnh Phi Phi tựa người vào một cái ghế sofa không biết từ bao giờ xuất hiện, sau đó lấy ra một cái đồng hồ cát đặt trước mặt, nói: “Để không ảnh hưởng đến buổi huấn luyện chiều nay, thời gian ăn cơm chỉ giới hạn trong một giờ, không muốn đói bụng thì tốt nhất là nhanh chóng hành động.”

“Còn nữa, ta không muốn thấy ai ăn đồ ăn đã chuẩn bị từ trước.”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức cứng mặt; đồ ăn đã chuẩn bị từ trước, ý này chẳng phải đang nhắm đến mình sao.

Lãnh Phi Phi nói, ban đầu còn nghĩ nghỉ ngơi một chút rồi lại tiếp tục tìm kiếm Ngự Thú sư, nhưng đám học viên liền ào ào bò dậy từ dưới đất, triệu hồi sủng thú của mình phóng hướng sâu trong rừng mưa.

“Tôi đi trước.”

Bạch Thu Trà vẫy tay với Bạch Khải, đôi cánh xương vỡ mạnh bay về phía rừng mưa.

Có thể bay thật tốt.

Nhìn xung quanh, không ít người triệu hồi ra những con thú bay, Bạch Khải không kiềm được mà ứa nước miếng, nhưng vừa nghĩ đến bùn nhão ở trong bí cảnh, lại thấy hơi đau đầu. Được rồi, chờ đến tam giai rồi tính tiếp.

Bạch Khải lau nước miếng, gọi Husky của mình ra, sau khi thông báo mục tiêu, cũng hướng về phía rừng mưa mà tiến lên.

Có thể bay là thế, nhưng về tìm đồ vật thì vẫn phải dựa vào chó!

Chương 137:

Cách nấu ăn đơn giản của nguyên liệu cao cấp Bạch Khải vừa mới xuất hiện cỗ máy hai đầu sói, lập tức thu hút sự chú ý của Lục Tình.

Lục Tình tiến lại gần Husky bên cạnh, chỉ liếc qua đã nhận ra khác biệt của nó, hỏi: “Cơ giới sinh mệnh và máu thịt sinh mệnh kết hợp? Người làm thế nào mà có được điều này?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Cái này ta thật sự không rõ.”

Thực ra, Bạch Khải không phải lơ là, mà là do gần đây hắn quá chú tâm vào các phù văn, nên không nghiên cứu nhiều về việc kết hợp giữa máy móc với máu thịt, tất cả đều giao cho Shuke.

Về lý thuyết, Husky chính là trường hợp đầu tiên ở liên bang về sự kết hợp này, tuy nhiên, thực sự để giải thích thế nào thì hắn không biết.

Bạch Khải từ chối hai lần liên tiếp, khiến Lục Tình không thể nhẫn nhịn thêm nữa.

Dù sao đây cũng là thành quả nghiên cứu của hắn, không nói với nàng cũng khó mà chấp nhận.

Tuy nhiên, nếu không muốn nói thì cứ việc thẳng thắn, giả vờ không biết thì có phần vụng về.

“Hừ!” Nghĩ vậy, Lục Tình không nhịn được hừ lạnh một tiếng, triệu hồi súng thú của mình và bắt đầu tìm kiếm mục tiêu nhiệm vụ lần này.

“Ta lại trêu chọc đến nàng thế này sao...”

Nhìn thấy dáng vẻ của Lục Tình, Bạch Khải có chút mù mịt, trong khi Beita bên cạnh lại thể hiện vẻ xem thường.

A ô a ô. (Nhân loại, người có dự định sống chung với bản uông cả đời không...) Bạch Khải nghe vậy liền nặng nề đấm Beita một quyền, nói: “Cái tên nào mà nói nhiều như vậy, mau tìm cho ta Mộc Giáp Lợn Rừng đi.”

Vừa dứt lời, Shuke tức thì cung cấp thông tin về Mộc Giáp Lợn Rừng.

“Mộc Giáp Lợn Rừng, toàn thân được bao phủ bởi lớp giáp độc chất gỗ, bình thường nó sẽ nguy trang thành một gốc cây, từ trên thân phát ra mùi trái cây để hấp dẫn con mồi; hơn nữa, đây là loài sống theo bầy, vì vậy chỉ cần tìm kiếm nơi có mùi trái cây nồng nặc nhất là được.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu thỏa mãn, quả thực như lời đồn rằng bệnh nhân phân liệt thường có hai nhân cách hoàn toàn tương phản, điều này xem ra không sai.

A ô? (Nhân loại, tại sao vừa rồi bản uông lại cảm thấy bị người khinh bỉ?) Beita nghi ngờ nhìn Bạch Khải, nhưng khi thấy ánh mắt uy hiếp của Bạch Khải thì nó vẫn ngoan ngoãn đi tìm kiếm.

So với việc bị lũ chó quái đáng ghét vây quanh, nó chỉ có thể khuất phục theo Bạch Khải.

Khác với trước đây, khi thực chiến ở ven hồ Thái Trạch và Đãng Cổ Sơn, khi Bạch Khải vừa bước vào rừng mưa, một cảm giác nguy hiểm nhẹ nhàng dâng lên trong lòng, và Beita vốn đang vô cùng hùng hồn cũng chợt im lặng.

Nơi này rất nguy hiểm...

“Được rồi, thôi triệu hồi Alpha ra đây.”

Nhìn thấy khu rừng u ám, Bạch Khải âm thầm gọi Alpha ra, rồi lại triệu hồi cả bunn nhào quái vào lòng.

Theo tình hình trước đó mà xem, trừ phi bị thương nặng hoặc chọn lựa từ bỏ, Lãnh Phi Phi chắc chắn sẽ không quan tâm đến hắn.

Dù có Beita và Alpha bảo vệ, lý thuyết là Bạch Khải sẽ không bị tấn công lén, nhưng mang theo bunn nhào quái thì có thể có hiệu ứng bất ngờ lúc cần thiết. ...

Gâu Gâu! (Nhân loại, bản uông như tìm được rồi!) Khả năng nhận biết của Beita quả là vượt trội so với bình thường, trong rừng mưa đầy sương mù này nó cũng không chịu ảnh hưởng nhiều, nhanh chóng dẫn Bạch Khải đến một mảng bụi cây.

“Vậy những cái đó là Mộc Giáp Lợn Rừng à?” Bạch Khải nhìn mãi mà không phân biệt được những bụi cây khác nhau,

chỉ định để Beita xác nhận lại thì phát hiện Beita không biết lúc nào đã lúi lại một bên, vừa che mũi vừa kêu lên.

Gâu Gâu! Gâu Gâu! (Ta đã nói rồi mà, hương trái cây dâu, mau làm chết bản uông đi.) Thật thối sao? Bạch Khải hít hà, chỉ ngửi thấy một mùi trái cây phức tạp truyền vào mũi, không có mùi thối mà Husky đã nói đến.

“Beita khứu giác mạnh hơn, hẳn là không ngửi thấy mùi khác.”

Shuke quét mắt nhìn bụi cây, mở hệ thống ảnh nhiệt, quét qua toàn bộ khu vực bụi cây, lập tức phát hiện có sự tồn tại của Mộc Giáp Lợn Rừng.

“Nhân loại, ta khuyên ngươi nên tìm một nơi an toàn để đợi, nếu không có thể sẽ gặp chuyện không hay.”

Nhìn vào hình ảnh ảnh nhiệt mà Shuke cung cấp, Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên.

Không trách được không phân biệt nổi bụi cây với Mộc Giáp Lợn Rừng, hóa ra cả mảng bụi cây này đều là Mộc Giáp Lợn Rừng nguy trang! Bạch Khải ước chừng đếm qua một lần, ít nhất có tới gần trăm con Mộc Giáp Lợn Rừng.

“Alpha, mau chóng đánh ngất một con và mang đi, không muốn để lộ heo bầy.”

Dù Mộc Giáp Lợn Rừng chỉ là cấp thấp tinh anh, cấp độ bình thường cũng chỉ khoảng nhất giai, nhưng khi số lượng đủ nhiều thì vẫn có thể gây ra mối nguy hiểm đáng kể.

Tuy nhiên, hiện tại những con lợn rừng này có vẻ đang ngủ, nếu không cũng sẽ không phát hiện ra Bạch Khải.

Ken két ken két. (Lão đại yên tâm, giao cho ta là được rồi.) Alpha vẫy tay với Bạch Khải, cánh tay lập tức biến thành một cây gậy khổng lồ, lặng lẽ tiến tới trước một con Mộc Giáp Lợn Rừng, không hề do dự, nó đập mạnh vào đầu con lợn.

Hừ hừ! Lực đánh của Alpha cực lớn, con Mộc Giáp Lợn Rừng chỉ kịp rên lên hai tiếng rồi ngất đi, còn những con khác nghe thấy động tĩnh cũng chỉ lắc lư một cái rồi tiếp tục say giấc.

Nơi này là rừng mưa gần bờ ngoài, ít có người qua lại quấy rối bọn chúng.

Trừ một số nữ ma đầu.

“Làm tốt lắm.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy thỏa mãn gật gù, đang chuẩn bị mang theo Mộc Giáp Lợn Rừng rời đi, chợt từ trong rừng cây truyền đến một tiếng hô lớn.

“Tôi tìm được rồi, giống như trong sách viết, Mộc Giáp Lợn Rừng đang ở đây!” Giọng nói người chủ có vẻ rất vui mừng, hầu như không che giấu âm thanh của mình, và các con Mộc Giáp Lợn Rừng đang có chút tỉnh ngủ lập tức thức dậy.

Hừ hừ! Hừ hừ! Theo tiếng hừ hừ vang lên, mấy bụi cây bắt đầu nhúc nhích, hàng loạt con Mộc Giáp Lợn Rừng thoát khỏi trạng thái ngủ yên, lộ ra thân hình to lớn của chúng, bắt đầu xem xét xung quanh.

Mẹ kiếp, đây là ai mà ngu ngốc thế không biết?! Nhìn thấy bầy Mộc Giáp Lợn Rừng bị đánh thức, Bạch Khải không thể không trách ông trời.

Mặc dù lũ lợn không phải do hắn đánh thức, nhưng giờ phút này một tay ôm một con lợn đang hôn mê Alpha chắc chắn trở thành mục tiêu hấp dẫn nhất trong bầy.

Hừ hừ! A! Khi thấy đồng bọn gặp phải công kích, ánh mắt Mộc Giáp Lợn Rừng lập tức chuyển sang đỏ bừng, gầm gừ một tiếng rồi xông về phía Alpha, còn những con lợn khác cũng nối gót theo sau.

“Thực sự phiền phức!” Thấy tình hình như vậy, Bạch Khải không thể không cảm thấy tức giận với kẻ ngu ngốc đã đánh thức cả bầy heo, liền ra hiệu cho Alpha, tức thì Alpha hiểu ý, lập tức phát ra Long uy.

Mênh mông Long uy đổ xuống, bầy Mộc Giáp Lợn Rừng lập tức thối lui khỏi trạng thái giận dữ, thay vào đó là vô vàn nỗi sợ hãi.

Rõ ràng, ở bất cứ đâu đều là sinh vật đứng đầu, bọn chúng không thể nào không sợ hãi.

Chỉ là Long uy của Alpha hình như dùng hơi quá tay, bầy Mộc Giáp Lợn Rừng ngay sau khi sợ hãi thì tức khắc ngất đi.

“Quả nhiên dễ sợ hơn thế này, sớm biết không cần cẩn thận như vậy rồi.”

Nhìn bày Mộc Giáp Lợn Rừng lại bị Alpha dùng Long uy dọa ngất, Bạch Khải cũng có chút im lặng.

Thôi thì, không sao.

Bạch Khải để Alpha một lần nữa chọn ra một con Mộc Giáp Lợn Rừng ngon lành, rồi nhẹ nhàng tiến về hướng mà mình đến.

“Đây là thế nào vậy?” Khi Bạch Khải rời đi, đúng lúc kẻ đầu tiên đã tỉnh dậy trong bày heo rừng mới từ từ đi ra, thấy đầy đất lợn hôn mê, sắc mặt ngay lập tức vui vẻ.

“Hóa ra đều hôn mê, quả thật trời đã giúp ta, tiểu thiếu gia quả nhiên có thiên phú truyền kỳ!” Một kẻ ngu ngốc nào đó cười điên cuồng, vừa đi vừa chọn lựa những con Mộc Giáp Lợn Rừng có phẩm tướng tốt, khi vừa đi được vài bước, lại đột nhiên ngất đi. ...

Kiến thức sống sót ngoài trời: Mộc Giáp Lợn Rừng khi bị kinh sợ mà hôn mê sẽ phát ra độc tố, cần phải gỡ mộc giáp đi rồi mới có thể dùng để ăn. ...

Tại một bên vách núi.

Alpha đã khiêng Mộc Giáp Lợn Rừng trở lại vị trí nướng, trong khi Chu Diễm đã đến trước một bước, khi thấy Bạch Khải, nàng còn mang theo vẻ khiêu khích mà nhướn mày.

Sao cái tử môn này ăn một bữa cơm mà lại hiếu chiến như vậy nhỉ...

Bạch Khải nhìn Chu Diễm với vẻ không nói nên lời, tùy tiện tìm một cái vỉ nướng và ra hiệu Alpha bỏ con heo xuống.

“Shuke, có ghi danh món từ Mộc Giáp Lợn Rừng không?” Shuke nhẹ gật đầu và tức thì truyền cho hắn một phần tài liệu.

“Mộc Giáp Lợn Rừng, do thuộc tính gỗ mà thịt tươi ngon có mùi thơm dịu, không cần quá phức tạp trong cách chế biến, chỉ cần gỡ bỏ mộc giáp và nướng chín là có thể dùng để ăn.”

Đơn giản như thế sao? Bạch Khải không tự chủ mà nhìn về phía Chu Diễm, người đang chăm chú tháo gỡ mộc giáp, rồi

lại nhìn Lãnh Phi Phi bên cạnh bình thản.

Có vấn đề! Quả nhiên, sau một khoảng thời gian ngắn, Shuke lại tiếp tục giải thích: “Tuy nhiên, bên ngoài mộc giáp Mộc Giáp Lợn Rừng chuẩn bị khá nhiều độc tố, nếu quá trình gỡ bỏ mộc giáp không cẩn thận, rất dễ dẫn đến độc tố thâm nhập vào thịt heo, nếu vô tình ăn phải sẽ bị trúng độc.”

Ta đã biết mà, làm sao có thể đơn giản như chỉ cần bắt con lợn rừng, nướng chín là xong? Bạch Khải nhìn Alpha, Alpha lập tức hiểu ý, hai tay biến thành hai cái dao, nhanh chóng cắt bỏ mộc giáp trên người Mộc Giáp Lợn Rừng, rất nhanh đã gỡ bỏ sạch sẽ.

Ngược lại là Chu Diễm còn đang tự làm lấy, mới chỉ gỡ được một nửa.

“Ta đi, có cần nhanh vậy không!” Thấy vậy Chu Diễm lập tức gấp gấp, một đạo Tượng hồn từ trong phù trận thoát ra, trực tiếp đeo lên người nàng, động tác của nàng ngay lập tức trở nên nhanh chóng.

Tượng hồn phụ thể.

Nhìn thấy động tác của Chu Diễm, Bạch Khải không khỏi thầm ghen tị.

Có thể là dung hợp, cũng có thể là phụ thể, không thể nào mà không có một người làm ở hậu phương chỉ nghĩ ra kế sách được sao? Rối tinh rối mù! Trong lòng Bạch Khải châm chọc nhóm người Chu Diễm, quên luôn việc mình đang mài mê xé thịt lợn.

“Ăn cơm thôi!” Bạch Khải thu hồi ánh mắt, nhìn Alpha chia thịt Mộc Giáp Lợn Rừng thành vô số miếng nhỏ xong, lại để Beita đi đốt lửa, cứ như vậy thông thả nướng.

Rất nhanh, một mùi trái cây hấp dẫn tràn ngập khắp khu vực, khiến cho những người vừa mới bắt được Mộc Giáp Lợn Rừng kia nhin không được nuốt nước bọt, cũng nhanh chóng tăng tốc độ.

Két phốc két phốc. Đám bunn nhào quái đang ngủ say cũng bị mùi thơm này đánh thức, chúng nó mở to mắt, quan sát bốn phía rồi nhanh chóng tìm được mục tiêu, lao tới.

Nhưng không phải là thịt heo, mà là đồng kịch độc mộc giáp
mà Alpha đã gỡ bỏ.

Chương 138:

Bùn nhão quái còn có thể chơi như vậy? Bùn nhão quái hiển nhiên rất thích hương vị của kịch độc mộc giáp.

Sau khi nuốt vào một khối mộc giáp, nó không hề dừng lại mà tiếp tục thôn phệ khối tiếp theo, cho đến khi thân thể của mình bị đè nén đến cực hạn, lúc này mới yên tĩnh lại.

“Tiểu gia hỏa này thật sự là cái gì cũng nuốt.”

Hắn nhớ rằng kỹ năng của bùn nhão quái dường như có một loại độc tố kháng tính, sẽ không phải cũng ăn vào đâu nhỉ.

Với điều này, tiểu gia hỏa này hình như không khó nuôi chút nào.

Bạch Khải mỉm cười, lặng lẽ mở rộng thực đơn cho bùn nhão quái một chút.

“Trước hãy ăn cái đã.”

Bạch Khải nhìn chăm chăm vào miếng thịt Mộc Giáp Lợn Rừng bắt đầu nhỏ giọt mỡ, liền cắn một miếng.

Thịt mềm và giòn, hắn nhai một cách thoải mái, nuốt xuống và cảm nhận được một luồng năng lượng từ dạ dày chảy xuống toàn thân, nhanh chóng bổ sung năng lượng đã tiêu tốn vì chạy bộ trước đó.

Quả nhiên, đây là một loại sinh vật tinh anh cấp thấp, ngoài việc không thể bổ sung tinh thần lực bên ngoài, thì hiệu quả phục hồi thể lực đều nhanh nhạy như Thiên Thần nước.

Có lẽ, hắn cũng không nhất định phải chỉ tập trung vào thuốc bổ.

Bạch Khải ăn uống thoải mái, trong khi Beita cũng không nhàn rồi, ngồi cạnh hắn thưởng thức phần thức ăn của mình, còn Alpha thì lặng lẽ phụ trách công việc nướng.

Nhìn cảnh một bụng sùng vật như vậy, những Ngự Thú sư khác cũng đã đẩy nhanh tiến độ nướng thịt.

Chỉ có một điều hiển nhiên, trong số họ không ít người không giống như Bạch Khải có kiến thức rộng rãi như một cuốn bách

khoa toàn thư, nhiều người thậm chí không kịp loại bỏ độc tố của mộc giáp, cứ thế mà nướng lên.

Thực tế, cơ bản tất cả Ngự Thú sư đều có đồ nướng, nhưng trên đồ nướng sẽ không chỉ cho họ phương pháp chế biến Mộc Giáp Lợn Rừng.

“Kinh nghiệm dã ngoại của họ thật tệ, không biết đám này đang làm gì.”

Lãnh Phi Phi nhìn những phương pháp nấu nướng vụng về của họ, ánh mắt lóe lên sự không kiên nhẫn.

Thế này thì đừng nói đến chuyện ném họ vào rừng, có lẽ ngay cả chạy nhảy trong một số khu vực bí ẩn cũng khó mà sống sót.

Quả nhiên, theo thời gian trôi qua, một số Ngự Thú sư dần xuất hiện dấu hiệu trúng độc, có vài người thậm chí bị sưng khắp người, toàn thân hiện ra lục quang, trông có vẻ như sắp tiến hóa thành khổng lồ. “Hô ~ lâu lắm rồi không có ăn ngon như vậy.” Bạch Khải vuốt bụng, hài lòng nằm xuống đất.

Kể từ khi thức tỉnh từ trứng tiến hóa, hắn dần dần hình thành thói quen sử dụng thuốc bổ để đỡ đói, và cảm giác no bụng này thực sự là lâu rồi không có được trải nghiệm.

“Hay là đem hai con Mộc Giáp Lợn Rừng về nuôi trong bí cảnh, dù sao cũng không thua kém gì.”

“Gâu Gâu!” (bản thân đồng ý!) “Két phốc két phốc!” (ta cũng đồng ý!) Nghe thấy Bạch Khải nói vậy, Husky lập tức dừng lại, giơ hai tay lên biểu thị đồng ý, thậm chí hắn còn nhanh chóng tạm thời dừng lại việc tiêu hóa độc tố từ bùn nhão quái để thể hiện ý kiến của mình.

Nhìn thấy dáng vẻ này của Husky và bùn nhão quái, Bạch Khải cảm thấy dở khóc dở cười. Đúng là nuôi hai con ăn hàng mà.

Sau khi bụng đã no nê, Bạch Khải bắt đầu đánh giá những người xung quanh.

Bạch Thu Trà và Lục Tình cũng không chậm, họ cũng đã xử lý Mộc Giáp Lợn Rừng và bắt đầu dùng bữa.

Tuy nhiên, khác với Bạch Khải ăn như hổ đói, hai người này chỉ cắt đứt phần tinh hoa nhất của Mộc Giáp Lợn Rừng để chế biến, thậm chí không biết từ đâu mang ra bộ dao nĩa, chỉ việc thưởng thức như sườn lợn rán.

“Hừ, cái này người ăn thực sự rất cẩn thận, nhưng rõ ràng họ đã chuẩn bị một bộ dụng cụ nấu nướng trong bí cảnh.”

Đến lúc đó, các món như sườn xào chua ngọt, thịt viên kho tàu, thịt xào hay cái gì khác đều được chuẩn bị đầy đủ, cũng không thể so với việc ăn sườn lợn nướng mà nhà hàng phục vụ đâu nhỉ? Bạch Khải lại nhìn về phía một nhóm khác, Cổ Sơn cũng bắt đầu ăn, có vẻ như cũng rất quen thuộc với việc này, rõ ràng đã làm không ít việc tương tự.

Trong khi một số người khác thì đã gặp chút rắc rối.

Có người chưa kịp ăn đã bị độc tố từ mộc giáp hít phải làm ngất đi, có người ăn không loại bỏ sạch sẽ thì hôn mê, còn có người đã hoàn toàn biến thành khổng lồ, bắt đầu có xu hướng phá hoại.

Gần trăm Ngự Thú sư, cuối cùng chỉ có hai mươi người bình an dùng bữa trưa.

Cuối cùng, một giờ ăn trưa trôi qua rất nhanh, Lãnh Phi Phi lúc này mới đứng dậy, đảo mắt quanh một vòng, nói: “Đã đến giờ!” Vừa dứt lời, bữa tiệc nướng lập tức biến mất, kéo theo các miếng thịt nướng chưa ăn xong cũng biến mất theo.

“Xong, Lãnh a di sắp nổi cơn rồi.”

Bạch Thu Trà nhìn quanh cảnh hỗn loạn, rõ ràng đã tiên đoán được chuyện sắp xảy ra.

“Ngay cả việc chạy ăn cũng không biết, các ngươi từ nhỏ đã ăn lớn lên sao!” Quả nhiên, sau một khoảnh khắc im lặng, Lãnh Phi Phi đột nhiên nổi cơn thịnh nộ, quát mắng tất cả các Ngự Thú sư.

“Đến nổi ăn lợn rừng cũng có thể trúng độc, ngớ ngẩn để tự xưng là tinh anh...”

Nếu mà tôi như các ngươi, chắc đã sớm...”

Nếu không muốn chết, hãy nhanh chóng làm theo lời tôi...”

Rất nhiều từ ngữ chửi rủa từ miệng Lãnh Phi Phi thoát ra như bắn liên thanh, khiến những Ngự Thú sư trẻ tuổi mặt đỏ bừng, muốn phản biện nhưng không biết phải nói từ đâu.

“Lãnh giáo quan định mắng bao lâu, sao tôi thấy mấy người kia không chút phản ứng?” Bạch Khải nhìn quanh những người thở ra nhiều hơn hít vào, không nhin được hỏi.

“Yên tâm, ở đây những người trước khi chết chắc chắn sẽ ngừng lại.”

Bạch Thu Trà nhún vai, nói: “Nhưng giờ thì chỉ cần ngoan ngoãn chờ xem.”

Bạch Khải im lặng, học theo Bạch Thu Trà nhìn mũi, mũi nhìn tâm, âm thầm thừa nhận sự dạy dỗ của Lãnh Phi Phi.

Dù có hơi khó nghe, nhưng những lời Lãnh Phi Phi cũng không không hợp lý.

Thể lực quyết định hiệu quả sử dụng thiên phú của Ngự Thú sư, mà việc lựa chọn và xử lý thực phẩm thì lại ảnh hưởng đến khả năng sinh tồn của họ khi đã ngoại.

Hôm nay, nhiệm vụ có vẻ đơn giản này, nhưng lại liên quan đến sự mạo hiểm của Ngự Thú sư trong môi trường dã ngoại.

Két phốc két phốc? Nhìn thấy thức ăn của mình đột nhiên biến mất, bunn nhảo quái trên đầu hiện lên một dấu chấm hỏi, như thể đang nghi ngờ làm sao mà thức ăn lại không thấy đâu.

Nhưng rất nhanh, bunn nhảo quái đã phát hiện mục tiêu mới. Đó chính là những người đã bị độc tố ngấm vào thành Hulk.

Sau đó, trước ánh mắt ngạc nhiên của Bạch Khải, bunn nhảo quái nhảy lên, tiến đến một học viên bị trúng độc nặng, một ngụm nuốt gọn hần.

“Ta đêch, cái đồ chơi kia không thể ăn!” Nhìn thấy hành động bunn nhảo quái, Bạch Khải lập tức hoảng hốt.

Nếu như nó nuốt phải một học viên như vậy, hần không nói đến việc trở thành truyền kỳ Ngự Thú sư, có thể sống sót qua ngày hay không cũng không chắc.

Thực sự không thể tin được! May mắn là bunn nhảo quái không giống như hần lo lắng, mà lại thu hút độc tố từ cơ thể học viên,

sau đó nhanh chóng chuyển hóa chúng sang học viên tiếp theo.

Và khi bunn nhảo quái hấp thu tất cả độc tố từ học viên cuối cùng, nó đã hoàn toàn biến thành một quả cầu lục sắc to lớn, nhấp nhô trở lại trước mặt Bạch Khải, phun ra một cái bong bóng lục sắc, rồi ngủ thật say.

Thực sự là một bunn nhảo quái kỳ diệu, có thể sử dụng như vậy sao? Lãnh Phi Phi cũng chú ý đến bunn nhảo quái, không còn tiếp tục dạy dỗ nữa, nói: “Hôm nay buổi huấn luyện đến đây thôi, buổi chiều sẽ hủy bỏ.”

Nói xong, Lãnh Phi Phi lập tức biến mất. “Hô ~ cuối cùng cũng được cứu.” Nhìn thấy Lãnh Phi Phi rời đi, một đám Ngự Thú sư lập tức thở phào nhẹ nhõm, không ít người còn cảm kích nhìn về phía Bạch Khải, rồi lại bắt đầu nghỉ ngơi, trong khi Chu Diễm và vài người khác nhanh chóng vây quanh Bạch Khải, chăm chú nhìn bunn nhảo quái.

“Bạch Khải, cái bunn nhảo quái này chắc chắn còn chưa có khế ước? Suy nghĩ một chút, giao dịch cho ta nhé? Giá cả rất dễ thương lượng!” Chu Diễm thể hiện sự hứng thú mãnh liệt với bunn nhảo quái, lập tức tiến lên nói ra mục đích của mình.

“Xin lỗi, ta vẫn muốn giữ lại để tự mình sử dụng.”

Bạch Khải không chút do dự từ chối yêu cầu của Chu Diễm. Đến cả thể chất đã biến dị, giờ mà biết tiểu gia hỏa này còn có thể dùng để giải độc, Bạch Khải không thể nào chấp nhận việc đưa nó ra ngoài.

Từ kỹ năng kháng tính của tiểu gia hỏa này mà xem, ngoại trừ giải độc bên ngoài, Bạch Khải đoán rằng nó cũng có khả năng hấp thu phóng xạ gì đó.

Một đầu có thể giải trừ debuff, nếu hắn đưa nó ra ngoài thì đúng là tự sát rồi! “Tốt, nhưng ôm một cái cũng không có vấn đề gì.”

Chu Diễm có chút tiếc nuối thở dài, sau đó không đợi Bạch Khải đồng ý, liền ôm bunn nhảo quái vào trong ngực, rõ ràng coi nó như một cái gối.

“Cái bunn nhảo quái này vừa mới hấp thu một lượng lớn độc tố, nếu người không muốn tất cả mọi người bị trúng độc lần nữa, thì tốt nhất nên nhẹ nhàng một chút.”

Nhìn thấy bunn nhảo quái đang không ngừng biến hình trong tay Chu Diễm, Lục Tình đẩy kính mắt, trầm tĩnh nhắc nhở.

“Sợ cái gì, chỉ cần không để tiểu gia hỏa này nuốt lại thì thôi.”

Chu Diễm thờ ơ nhún vai, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, với vẻ đáng thương nói: “Ta nói Bạch Khải, thật sự không tính toán việc bán tiểu gia hỏa này cho ta sao? Tiểu gia hỏa đáng yêu này không xứng với đội hình của ngươi đâu.”

Bạch Khải im lặng, giờ mà còn bàn về đội hình sao? Hơn nữa ai nói sủng thú của ta không đáng yêu? Nhìn vào Alpha, rồi lại nhìn vào Shuke và Beita, cái nào...

Thực tế, không có đầu nào là đáng yêu cả.

“Được rồi, để ta tìm lúc nào đó tự mình bắt một cái.”

Chu Diễm có chút lưu luyến mà liếc nhìn bunn nhảo quái như viên ngọc lục bảo phát sáng trong tay, rồi đẩy nó lại vào tay Bạch Khải, sau đó quay người đi về phía con đường mình đã đến.

“Buổi chiều tập huấn hủy bỏ, vậy ta sẽ về nhà tự luyện tập trước, ngày mai gặp.”

Có Chu Diễm dẫn đầu, Lục Tình cũng không ở lại thêm, đẩy kính mắt và theo sau Chu Diễm.

“Vậy chúng ta cũng về thôi.”

Nhìn thấy các Ngự Thú sư lần lượt rời đi, Bạch Khải cũng không có ý định ở lại thêm.

Hôm nay phát hiện ra bunn nhảo quái có công dụng mới, hẳn tự nhiên cần phải nghiên cứu thật kỹ.

Nếu có thể tích tụ ra một cái bunn nhảo quái đầy kháng tính, chẳng phải nghĩa là không có bất kỳ debuff nào có thể ảnh hưởng đến hắn hay sao? Ngoài việc không thể hồi máu bên ngoài, nó thực sự là một đầu phụ trợ sủng thú hoàn mỹ!

Chương 139:

Kháng tính vô hạn của Bùn Nhão Quái? Do tổng huấn luyện viên Lãnh Phi Phi không có mặt, các học viên không bị hạn chế, nên trong lúc trở về, bầu không khí trở nên thoải mái hơn rất nhiều.

Rất nhanh, mọi người đã lần lượt trở về tập kết tại đại sảnh.

Tuy nhiên, Lãnh Phi Phi cũng không có ý định thu hồi cánh cửa bí cảnh, nên có lẽ trong nửa năm tới, bọn họ sẽ không ít lần quay lại nơi này.

Nghĩ đến điều đó, một đám Ngự Thú sư vội vàng rời đi, bắt đầu chuẩn bị cho buổi huấn luyện ngày mai.

Dù không rõ ràng chương trình huấn luyện sắp tới sẽ như thế nào, nhưng trước hết, việc hoàn thành hai nhiệm vụ đầu tiên là rất quan trọng.

Nếu không, việc tham gia đợt huấn luyện này sẽ trở nên vô nghĩa.

Tuy nhiên, những điều này không liên quan đến Bạch Khải.

Sau khi rời khỏi huấn luyện bí cảnh, hắn lập tức trở về phòng của mình và tiến vào không gian bí cảnh. “Alpha, gọi tất cả băng xương đến đây.” Ngay khi Bạch Khải vừa bước vào bí cảnh, hắn liền bảo Alpha tìm đến những khô lâu đang cần mẫn làm việc và đánh thức chúng, để cho chúng có thể ăn no rồi nghỉ ngơi trong bùn nhão. “Người có thể hấp thụ năng lượng từ cơ thể chúng không?” Bùn nhão quái nhướng mày, rõ ràng không hiểu ý định của Bạch Khải. “Chà, không có kế ước thì đúng là phiền phức.” Bạch Khải bất đắc dĩ, chỉ có thể chuyển sang ngôn ngữ của Beita để phiên dịch.

Gâu Gâu! (Con người nhường người ăn bộ xương khô kia.) Két phốc? (Ăn ngon không?) Gâu Gâu! (Ăn ngon!) Sau một vài lượt giao tiếp, cuối cùng bùn nhão quái đã hiểu được ý của Bạch Khải, thân thể nó nhanh chóng nở ra, trực tiếp bao vây lấy một đầu băng xương.

Sau đó, nhiệt độ lạnh lẽo phát ra từ băng xương bắt đầu giảm xuống, thậm chí mắt thường cũng có thể thấy được.

Cuối cùng, băng xương không thể duy trì tư thế đứng yên mà từ từ ngã xuống đất.

Băng xương chỉ là một loại tôi tớ trung bình, cấp bậc lại thấp, giá trị năng lượng vốn đã không đáng kể, căn bản không thể chịu nổi sự hút tài nguyên tàn phá của bùn nhão quái. “Tốc độ hấp thu năng lượng dường như nhanh hơn ta nghĩ.” Bạch Khải nhẹ gật đầu thấy vậy, rồi ra lệnh cho Alpha thu bùn nhão quái lại từ băng xương.

Việc cải tạo bí cảnh còn phụ thuộc vào mấy người lao động miễn phí này, không thể để cho bùn nhão quái bị hút hồng.

Bạch Khải đưa tay đặt lên bùn nhão quái, cẩn thận cảm nhận một chút, nhưng lại không thấy đâu ra kháng tính với băng giá. “Không sinh ra kháng tính băng giá, là do băng xương quá yếu, hay kháng tính cần phải có duyên mới sinh ra?” Bạch Khải dừng lại một chút rồi nói: “Alpha, tạo ra một bức tường băng tinh, nhớ là điều chỉnh cường độ.” Kể từ khi Âm Ảnh chỉ lực hòa trộn cùng băng sương chỉ lực để tạo thành Tàn Lụi chỉ lực, Alpha không còn có thể trực tiếp không chế năng lực băng sương, mà chỉ có thể gián tiếp điều khiển thông qua Băng Tinh tường chắn.

Ken kết ken kết. (Chủ nhân, thật sự muốn như vậy sao? Ta sợ nó sẽ bị thương.) Alpha nhận ra Bạch Khải rất coi trọng bùn nhão quái, có chút do dự. “Không sao đâu, lực lượng bạo liệt cũng không làm hại được nó.” Alpha gật đầu, cẩn thận ngưng tụ ra một bức tường Băng Tinh lớn bằng bàn tay, đưa đến trước mặt bùn nhão quái.

Két phốc két phốc? (Ăn nhé?) Bùn nhão quái vòng qua bức tường Băng Tinh một vài lần, lúc này mới một hơi nuốt vào.

Quả thật, cho dù Alpha đã cố gắng giảm bớt năng lượng trên bức tường Băng Tinh, nhưng bùn nhão quái với cấp bậc hiện tại vẫn không chịu nổi.

Khi bùn nhão quái vừa nuốt xuống bức tường Băng Tinh thì ngay lập tức bị đóng băng, lớp ngoài thân thể nó như đá emerald bỗng nứt ra, có cảm giác như rất dễ bị vỡ. “Ôi, như vậy thì vứt đi!” Nhìn thấy bùn nhão quái trong tình trạng này, Bạch Khải ngay lập tức muốn nhờ Beita hỗ trợ làm tan băng.

Nhưng ngay khi lớp Băng Tinh bên ngoài bùn nhão quái vỡ ra, nó hoàn toàn không bị thương, từ bên trong chui ra ngoài.

Két phốc két phốc “Ngon quá, ta muốn ăn thêm nữa!” Rõ ràng bùn nhão quái rất thích mùi vị của bức tường Băng Tinh, trực tiếp nhảy lên người Alpha không buông tha.

A ô... (Bản Uông, giải thoát rồi...) Tình cảnh này khiến Beita không kìm được mà nước mắt trào ra, tâm hồn nghệ thuật tĩnh lặng ban đầu lại một lần nữa hồi phục.

Thấy bùn nhão quái không bị thương, Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, đặt tay lên thân thể bùn nhão quái, bắt đầu xem xét tình trạng của nó. “Quả nhiên là băng xương quá yếu.” Nhìn thấy bùn nhão quái đã có được kháng tính với băng sương, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

Dựa theo kết quả hiện tại mà xem, chỉ cần bùn nhão quái hấp thụ đủ lượng năng lượng thuộc tính mạnh mẽ mà không bị chết, thì nó có thể phát sinh ra kháng tính tương ứng.

Nhìn vào tình trạng này, nếu như kháng tính có thể phát triển không giới hạn, chỉ cần có đầy đủ tài nguyên và thời gian, có lẽ bùn nhão quái sẽ trở thành con sủng thú đầu tiên mang đầy đủ kháng tính trong liên bang lịch sử? “Ma kháng thì không thành vấn đề, nhưng không biết vật kháng thì sao?” Bạch Khải nhìn Alpha đang chạy nhảy khắp nơi, có ý định để bùn nhão quái hấp thụ thủy tinh giáp của Alpha, và ngay lập tức lại bắt đầu thử nghiệm tiếp theo.

Tuy nhiên, kết quả không vượt qua dự đoán của Bạch Khải.

Nhìn xuống đất, những khối bùn nhão quái bị Alpha nhẹ nhàng đập vỡ, Bạch Khải vừa tiếc nuối vừa cảm thấy chuyện này cũng là điều hiển nhiên. “Nếu như muốn một đầu bùn nhão quái có đồng thời vật ma song kháng thiên phú, ta thực sự đã quá tham lam rồi.” Bạch Khải tự giễu một hồi, nhưng rất nhanh đã lộ ra nụ cười tự tin.

Khả năng sinh ra song kháng vốn dĩ rất thấp, nhưng nếu về sau mà bồi dưỡng một lần thì có vẻ cũng không phải không thể. “Đi trước mua sắm một ít vật liệu đã nói.” Sau khi xác nhận được khả năng kháng vật của bùn nhão quái, Bạch Khải không

còn lưu lại, mà rời khỏi bí cảnh, trực tiếp đăng nhập vào trang web hiệp hội, bắt đầu mua sắm.

Hỏa giáp xác, tử lôi thổ, nuốt xương mộc...

Các loại vật liệu có thuộc tính kỳ quái đều đã được Bạch Khải mua sắm rất nhiều, giống như là một tên bại gia tử.

Vì đây là tại hiệp hội, nên chỉ một thời gian ngắn sau khi đặt hàng, đã có người giao hàng đến cho Bạch Khải. “Chào người, đây là đơn đặt hàng của người, vui lòng ký nhận.” Người giao hàng mặc trang phục tương tự như Lục Tình, chỉ khác là phù hiệu trên ngực có chút khác biệt.

Lục Tình mang theo một quyển sách, còn người giao hàng này thì cầm theo một cái cây đại thụ.

Người giao hàng là một thành viên của sáu tháp. “Cảm ơn.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đang định nhận cái rương từ tay người giao hàng, bỗng nhiên người giao hàng tránh ra và nói: “Trong này có không ít vật phẩm dễ vỡ, vẫn để ta tự mang đi thì tốt hơn.” Người giao hàng vòng qua Bạch Khải, cẩn thận từng li từng tí đặt cái rương vào căn phòng của Bạch Khải, sau đó lấy ra một tờ giấy đưa cho Bạch Khải và nói: “Đây là một số điều cần chú ý về những vật này, người hãy xem kỹ.” Bạch Khải nhận lấy tờ giấy, nhìn sơ qua mà không khỏi ngạc nhiên.

Hỏa giáp xác, đề nghị cầm nhẹ tay để dễ vỡ, nếu không sẽ gây ra nhiệt độ cao thiêu đốt da.

Tử lôi thổ, thuộc tính ôn hòa nhưng không thể kết hợp với nước, vật liệu có thuộc tính hỏa sẽ dễ dàng gây ra lôi bạo.

Nuốt xương mộc, có tính ăn mòn khá mạnh, nên mang găng tay khi xử lý, nếu không tiếp xúc trực tiếp thì sẽ thẩm thấu vào khung xương, làm cho khung xương mềm đi. ...

Tờ giấy liệt kê đầy đủ tên tài liệu chú ý kèm phương pháp xử lý, không khác gì những gì giới thiệu trên mạng, Bạch Khải cảm thấy rất nghi ngờ rằng người giao hàng tự mình tổng hợp ra. “Không có việc gì thì ta đi trước, còn nhiều đơn hàng đang chờ ta ở phía ngoài.” Người giao hàng thấy Bạch Khải đọc giấy tờ nghiêm túc, cũng không định chờ lâu, vừa ra đến cửa thì Bạch Khải đã chặn lại. “Chào người, tất cả những đồ vật này đều là do chính người sửa soạn?” Người giao hàng nhẹ

gật đầu: “Có thể coi như vậy, ta ngày nào cũng tiếp xúc với những thứ này, không có gì làm thì cũng sửa lại một chút.” Bạch Khải hỏi: “Vậy có phải ngươi đã tự thử qua từng thứ một không?” Người giao hàng có vẻ ngạc nhiên hỏi lại: “Không phải vậy sao?” Thôi, coi như ta không hỏi.

Bạch Khải lúng túng gật đầu: “Ngươi chắc hẳn cũng là thành viên của sáu tháp?” Người giao hàng nhẹ gật đầu: “Ta quen tự giới thiệu, ta là Dịch Tiểu Úy, học đồ của Thánh Vật chi tháp.” “Bạch Khải.” Bạch Khải bắt tay với Dịch Tiểu Úy và nói: “Có vẻ tuổi tác của ngươi cũng không chênh lệch với ta, sao lại không gặp nhau trong buổi tập huấn?” Dịch Tiểu Úy nhún vai: “Ta không chuyên về chiến đấu, nên không muốn lãng phí thời gian, chỉ thích xử lý vật liệu hơn.” Thử thái? Ngươi có chắc rằng mình đang làm những chuyện đó là thử thái? Nhìn lại giấy tờ mà Dịch Tiểu Úy tự mình thử nghiệm rồi sắp xếp, Bạch Khải không khỏi lắc đầu.

Cỏ có Thần Nông ném bách thảo, giờ có Dịch Tiểu Úy thử vạn tài.

Thế giới này, quả là có nhiều người tài giỏi! “Ta còn có đơn đặt hàng phải phối đưa, trước không nói chuyện phiếm nữa, nếu như ngươi có hứng thú về lĩnh vực này, có thể tìm ta ở Thánh Vật chi tháp sau.” Dịch Tiểu Úy nhìn đồng hồ, vẫy tay chào Bạch Khải rồi nhanh chóng rời đi. “Thánh Vật chi tháp...

Dịch Tiểu Úy...

Chắc chắn sẽ phải ghé thăm một lần.” Bạch Khải nhìn theo Dịch Tiểu Úy rời đi, sau đó ôm lấy vật liệu mà Dịch Tiểu Úy đưa tới, quay trở về lại bí cảnh. “Bùn nhão quá, nào, chúng ta ăn trước chút thổ, để xem hiệu quả.” ...

Ngày thứ hai.

Tập kết đại sảnh.

Do có kinh nghiệm từ ngày đầu tiên, những Ngự Thú sư nguyên bản định hành quân nhẹ nhàng giờ đều đã chuẩn bị đầy đủ trang bị.

Có người mang thực phẩm dự trữ, có người mang dụng cụ nấu nướng, thậm chí có người mang theo toàn bộ giải độc trang bị. “Đúng là đã ăn ra bóng ma tâm lý rồi...” Bạch Khải cảm

miệng túi lắc lư đi vào đại sảnh, nhìn những Ngự Thú sư khác, không kìm lòng được mà cảm thán.

Cũng may bản thân có không gian bí cảnh, cái gì cũng có thể nhét vào trong đó.

Nếu không, có lẽ cũng sẽ giống như bọn họ vậy. “Bạch Khải, cái bunn nhảo quái của ngươi đâu? Đem ra cho ta xem với!” Nhìn thấy Bạch Khải đến, Chu Diễm lập tức chạy tới, hào hứng yêu cầu được chơi với bunn nhảo quái. “À, bunn nhảo quái gần đây có vẻ không ổn lắm, ngươi có muốn đi tìm Bạch Thu Trà không?” Trong đầu Bạch Khải hiện lên hình ảnh bunn nhảo quái phun ra bong bóng đủ màu sắc, có chút ngượng ngùng gãi đầu.

Sau khi mua một đồng lớn vật liệu, Bạch Khải đã tiến hành một loạt thử nghiệm với bunn nhảo quái.

Chỉ có điều bunn nhảo quái tiêu hóa loại vật chất thực thể này chậm chạp, nhưng lại không thể chịu đựng sự cảm dỗ của “ẩm thực”, kết quả là đã sản sinh ra một kết quả ngoài ý muốn. Ăn no. “Không tiện sao? Bunn nhảo quái có phân được cái thật không?” Kết kết...

Ngay khi Chu Diễm còn đang nghi ngờ, cánh cửa từ từ mở ra, phát ra âm thanh ken két chói tai, tất cả học viên ngay lập tức chuyển ánh mắt về phía cửa.

Người tới không phải là Lãnh Phi Phi như họ dự đoán, mà chính là Trương Sam - người đã tiếp Bạch Khải và một số người trước đó từ sáu tháp.

Trương Sam nhìn một vòng rồi nói: “Hôm nay nhiệm vụ huấn luyện do ta phụ trách, hạng mục chính sẽ là thực chiến!”

Chương 140:

Cảm giác thắng lợi khi nằm “Thực chiến, không phải chỉ là chạy bộ và ăn cơm sao?” Nghe được lời nói của Trương Sam, nhóm Ngự Thú sư chuẩn bị cho nhiệm vụ hôm nay nhìn nhau, cảm thấy mình như trở thành một trò hề.

Thực sự là bị thao túng rồi.

“Yên lặng!” Nhìn thấy nhóm Ngự Thú sư đang nghị luận ồn ào, sắc mặt Trương Sam lạnh lùng, khiến mọi người đều rùng mình, không tự chủ được mà im lặng lại.

Trương Sam lấy ra một cái rương mờ đục, nói: “Hiện tại, tất cả mọi người đến chỗ của ta nhận thẻ số.”

Mọi người nhìn nhau, nhưng vẫn ngoan ngoãn tiến lên rút thẻ số.

Lãnh Phi Phi tuy có vẻ không dễ chọc, nhưng ít ra cô ta có thể hiện ra cảm xúc, trong khi Trương Sam chỉ là một Hi Nhật mới tấn chức, nhưng khí chất lạnh lùng của hắn lại khiến bọn họ cảm thấy áp lực hơn cả Lãnh Phi Phi.

“Bạch Khải, ngươi là số mấy?” Cổ Sơn nhìn thẻ số của mình, sau đó hiếm hoi chủ động chạy đến hỏi Bạch Khải, bên trong có chút chờ mong.

Bạch Khải nhìn thẻ số của mình, đáp: “Ta là số 13.”

“Thế này à...”

Cổ Sơn nghe vậy có chút thất vọng.

Hắn là số 38, cách Bạch Khải xa như vậy, có lẽ sẽ không có cơ hội đối chiến.

Còn nghĩ rằng có thể báo thù mà...

“A, Bạch Khải, ngươi cũng là số 13?” Chu Diễm nghe được cuộc đối thoại của hai người, cầm thẻ số của mình đi tới, trên đó cũng viết số 13.

“À, thật là trùng hợp.”

Bạch Khải hơi ngượng ngùng gật đầu.

Chuyện này sẽ không giống như mỗi bộ số cùng tiến hành đối chiến chứ, Chu Diễm lại là tứ giai Ngự Thú sư, mà còn là Ngự Thú sư có năng lực đặc biệt, thêm vào đó là bản thân cô ta có thể chất tốt, nếu mà đánh nhau, hẳn chỉ là một cái bia ngắm thôi.

Rất nhanh, những người khác cũng phát hiện ra thẻ số bất thường, lại một lần nữa nghị luận.

“Trời ơi, ta lại cùng Bạch Thu Trà ở một tổ, cái này không phải đem đi chết chắc sao?” “Ha ha, ta và nữ thần Lục Tình ở cùng tổ, thua cũng cam lòng!” “Thôi đi, nhìn người vậy, thật không có tương lai, chuyện này để ta lo liệu đi.”

“...” Âm âm! Nhìn thấy đại sảnh tập trung lại một lần nữa náo nhiệt, Trương Sam lập tức triệu hồi Lôi Thú của mình, quát lớn với mọi người.

“Lần sau còn nói nhảm, tự mình đi Bụi Gai chi tháp mà báo tin!” Bị ánh mắt lạnh lùng của Trương Sam quét qua, tất cả mọi người đều im lặng.

“Tất cả những người cầm thẻ số giống nhau sẽ thành một tổ, hai tổ sẽ tiến hành chiến đấu với nhau, hiện tại tất cả mọi người vào bí cảnh.”

Trương Sam đẩy cửa gỗ ra, trước mặt mọi người không còn là con đường sâu thẳm nữa, mà là một sân thi đấu cổ xưa.

Cảm giác như cánh cửa này thật kỳ diệu, muốn đi đâu thì đi.

So với cái nhần bí cảnh của hắn, cái này có vẻ kém quá.

Không biết loại cánh cửa kỳ diệu này ở đâu có thể mua được nhỉ? Khi Trương Sam vừa dứt lời, các học viên lập tức xôn xao, tâm trạng thay đổi ngay lập tức, nhưng cũng không dám phớt bầy ra.

“Bạch Khải lão đệ, đi nào, tỷ tỷ che chở ngươi!” Khi Bạch Khải đang nghiên cứu cánh cửa gỗ, Chu Diễm kéo hắn đi, dẫn đầu bước vào bí cảnh.

Khi xuyên qua cánh cửa gỗ, Bạch Khải và Chu Diễm xuất hiện trong sân thi đấu, nhưng không nhìn thấy học viên nào khác.

Nơi này bí cảnh hẳn là giống như Tháp Than Văn, thuộc về hình thức thí luyện, vị trí của từng người đều là không gian

song song, ngoại trừ đội đội hoặc đối thủ, chắc hẳn sẽ không gặp nhau.

Quả nhiên, ngay khi hai người vừa vào chỗ, trong sân thi đấu xuất hiện đối thủ của họ.

Hai người này Bạch Khải cũng có ấn tượng, một người tên là Nhiễm Húc, một người tên là Kiều Lại, cả hai đều là tam giai Ngự Thú sư, hôm qua trong nhiệm vụ họ cũng xem như đứng đầu trong đội thứ hai. Điều quan trọng là hai người này đều đến từ một nơi.

“Ngẫu nhiên gặp người quen trong tổ đội thật là vận may.”

Bây giờ họ là hai người đối chiến, với việc có đồng đội quen thuộc, chắc chắn là chiếm ưu thế.

Chương 141:

Nằm trong cảm giác chiến thắng (2) Hốt hoảng, hai người tam giai Ngự Thú sư nhìn lẫn nhau...

Bản cô nương sẽ thu thập bọn họ như thế nào? Chu Diễm vỗ nhẹ vào vai Bạch Khải, ra hiệu hấn yên tâm, sau đó lập tức triệu hồi sủng thú của mình.

Một nữ võ tướng với toàn thân được bao phủ trong áo giáp xuất hiện.

“Tướng hồn phụ thể!” Chu Diễm kêu lên, nữ võ tướng lập tức hóa thành một vệt sáng nhập vào cơ thể Chu Diễm.

Lập tức, bên ngoài cơ thể nàng xuất hiện một bộ áo giáp lấp lánh, trong tay cũng có một thanh trường thương màu bạc.

Nhìn từ xa, nàng giống như một võ tướng trọng sinh thực thụ.

“Các ngươi, tranh thủ triệu hồi sủng thú của mình, ta còn phải vội.”

Chu Diễm rõ ràng rất tự tin về bản thân, không có ý định triệu hồi thêm sủng thú nào khác.

Hai người đối diện nhìn thấy bộ dạng này của nàng, từ sự khẩn trương ban đầu đã chuyển sang nụ cười.

Rõ ràng là một tứ giai Ngự Thú sư, nhưng lại bỏ qua số lượng sủng thú của bản thân, hơn nữa còn có ý định đơn thương độc mã đấu với họ.

Thật là một hành động ngu ngốc, không biết vì sao Lãnh Phi Phi lại coi trọng và thu nhận nàng làm đồ đệ.

Nhiễm Húc và Kiều Lại nhìn nhau, nhanh chóng hợp lĩnh phù trận, sáu sủng thú ngay lập tức xuất hiện trước mặt họ.

“Gấu Kirby, đại sư khí, Tự Bạo chôn, độc mắt bướm bướm, Hồi Âm Muối, Mê Vụ Điệp, công thủ xa gần đều rất tốt.”

Nhìn hai người triệu hồi sáu sủng thú, Chu Diễm không khỏi gật đầu, nhưng trong mắt không có chút lo lắng nào.

“Vị đại tỷ này có ý định một mình đấu với sáu người sao?”
Thấy bộ dạng ấy của Chu Diễm, Bạch Khải đại khái đoán được suy nghĩ của nàng, vẫn giữ Alpha bên mình.

Trong khi đó, Husky hẳn đã đặt trong bí cảnh rồi.

Hắn cần Husky hỗ trợ để dò xét bùn nhão quái vật, tránh việc trở về mà không biết mình đã bị mất gì.

Thứ hai, thứ không cần thiết như vậy cũng không đưa ra.

Sau khi tất cả bốn người triệu hồi sủng thú, từ không trung vang lên giọng nói của Trương Sam.

“Quy tắc tranh tài: một bên hai người hoàn toàn mất đi năng lực chiến đấu là thua.

Còn lại tùy ý.”

“Bây giờ, tranh tài bắt đầu!” Vừa dứt lời, Nhiễm Húc và Kiều Lại đồng loạt kích hoạt thiên phú của mình.

Nhiễm Húc là một chiến binh cận chiến mạnh mẽ, trong khi Kiều Lại đặc biệt có khả năng cảm giác cùng hưởng.

Ngay khi trận đấu bắt đầu, hắn đã lập tức liên kết cảm giác của sáu sủng thú với hai Ngự Thú sư.

Từ giờ trở đi, tầm nhìn và thính giác của họ hoàn toàn hòa quyện lại với nhau.

Sau đó, ba đầu sủng thú cận chiến dẫn đầu tấn công, trong khi ba đầu sinh vật hệ trùng bay quanh, từ từ tạo ra sự thay đổi trong không gian xung quanh.

“Thiên phú này có chút giống như nhang muỗi.”

Nhìn bọn họ cùng xông lên, Bạch Khải định kêu Alpha thực hiện một đợt công kích diện rộng, thì Chu Diễm đã hành động nhanh hơn, lập tức vùng trường thương xông ra.

“Đến đây, đến đây, ta đã lâu không xuất chiêu, các ngươi tuyệt đối đừng thể hiện mình quá yếu!” Đuôi mắt Chu Diễm sáng rực đầy khát vọng chiến đấu, nàng vùng trường thương lên một cách điêu luyện và quyết định đối đầu trực diện với ba sủng thú cận chiến của Nhiễm Húc.

Nàng một mình, với thanh thương trong tay, dễ dàng không chế ba sủng thú, thậm chí đôi lúc còn khiến chúng phải phòng ngự.

Chăm chú hướng về Gấu Kirby, nàng đâm thẳng trường thương vào cơ thể nó, khiến âm thanh gào thét đau đớn vang lên.

Cảm giác đau đớn này cũng lập tức lan tỏa đến những sủng thú khác.

Chỉ trong vài giây, sự phân công của sáu sủng thú đã bị rối loạn, tất cả đều ngừng lại động tác, trong khi đó, Chu Diễm với một thương, dẫn đầu tấn công vào độc mắt bướm bướm độc đang phun ra chất độc.

Chương 142:

Cảm giác thắng lợi (3) “Cùng cảm nhận niềm vui chiến thắng cũng có ưu điểm, nhưng cũng có khiếm khuyết.”

Chu Diễm cảm thương liều mình đánh bay độc mắt bướm bướm, cùng lúc đó, nàng múa chiếc thương hoa, tấn công về phía hai con thú cưng còn lại là Mê Vụ Điệp và Hồi Âm Muối.

Hai đầu sủng thú này đều là công kích từ xa.

Mê Vụ Điệp còn có khả năng biến đổi môi trường xung quanh.

Nếu để nó phát động mê vụ, cùng phối hợp với cảm giác đồng cảm, bọn họ sẽ phải chiến đấu trong hoàn cảnh bất lợi.

Khi Chu Diễm chuẩn bị tấn công vào hai sinh vật này, Kiều Lại và Nhiễm Húc đã kịp phản ứng.

Tự Bạo chồm lập tức bắt lấy Chu Diễm và không do dự kích hoạt kỹ năng tự bạo.

Chu Diễm bất đắc dĩ chỉ có thể né tránh.

Oanh! Một tiếng nổ vang lên, Tự Bạo chồm trên mặt đất tạo thành một hố sâu, bụi đất bay lên mù mịt, trong khi Mê Vụ Điệp nhân cơ hội phát tán mê vụ, rất nhanh đã phủ kín hơn phân nửa sân đấu.

Dù tổn thất của độc mắt bướm bướm và Tự Bạo chồm diễn ra, nhưng giờ đây Mê Vụ Điệp đã dẫn dắt cuộc chiến, ưu thế thuộc về chúng.

Nhiễm Húc và Kiều Lại nhìn nhau, chậm rãi kéo lại chiến tuyến của mình, không một chút liều lĩnh.

“Thật sự, phiền phức với kiểu chiến thuật này.”

Chu Diễm nhìn màn sương mù dày đặc trước mặt, trong mắt nàng lóe lên chút không kiên nhẫn.

Chiếc thương trong tay nàng vung lên, từng đợt hỏa diễm lập tức hình thành trên không trung, bay thẳng vào trong sương mù.

Chỉ là ngoài những tiếng nổ khi hỏa diễm rơi xuống đất, Chu Diễm không nghe thấy âm thanh nào của sủng thú bị thương.

Thấy tình huống này, Bạch Khải lập tức muốn cho Alpha lên hỗ trợ, nhưng lại bị Chu Diễm ngăn lại.

“Ta nói, việc của bọn gia hỏa này để ta lo.”

Chu Diễm nói từng chữ, Bạch Khải thấy vậy cũng không dám bác bỏ ý kiến của nàng, đành để Alpha dừng lại, nhưng ánh mắt thì không tự giác hướng về phía Nhiễm Húc và Kiều Lại.

Có vẻ như Trương Sam đã nói không thể công kích Ngự Thú sư? Hừm, tại sao hắn lại có ý nghĩ như vậy, Alpha đánh cho hắn hôn mê đã trở thành thói quen rồi.

Muốn hòa bình, chúng ta phải dùng sức mạnh để đánh bại đối phương. Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy trong sân đấu bộc phát ra một cỗ nhiệt độ cao, cả người Chu Diễm bị hỏa diễm bao trùm, chiếc thương sáng bạc của nàng xuất hiện từng vết nứt như nham thạch.

“Các người mạnh hơn ta tưởng nhiều, vì vậy ta quyết định nghiêm túc chiến đấu với các người!” Giống như một vị Hỏa thần, Chu Diễm giương cao thương chỉ về phía xa, rồi không chờ Nhiễm Húc hai người kịp phản ứng, nàng mạnh mẽ đóng thương xuống mặt đất.

Ngay lập tức, từng cột lửa bùng lên, nhiệt độ cao trực tiếp thiêu đốt mê vụ thành hư vô, và những con sủng thú khác hoàn toàn lộ ra trước mặt Chu Diễm.

Lúc này khoảng cách giữa bọn họ với Chu Diễm chỉ còn vài mét, nhưng nhờ vào việc Hồi Âm Muối gây rối mà Chu Diễm vẫn không nhận ra.

Nếu không phải Chu Diễm bộc phát ra sức mạnh, có lẽ bọn họ đã thành công trong cuộc phục kích.

Tuy nhiên, đó chỉ là lời nói suông, không chỉ bốn con sủng thú, ngay cả Nhiễm Húc và Kiều Lại cũng bị bao vây bởi cột lửa, họ run rẩy sợ hãi không dám sơ suất, sợ mình sẽ bị Chu Diễm nướng chín.

“Các người đã bị ta bao vây, còn muốn dựa vào địa hình hiểm yếu mà chống lại sao?” Chu Diễm quét mắt qua Nhiễm Húc và

Kiều Lại, hai người nghe vậy thì lập tức gật đầu, không do dự lựa chọn nhận thua.

Rõ ràng chỉ là hạng yếu nhất, nhưng lại không thể ngờ lại mạnh mẽ như vậy! Cảm xúc tương tự cũng hiện lên trong lòng Bạch Khải, trong suốt trận đấu hãn chỉ triệu hồi Alpha, không làm gì khác mà đã trực tiếp giành chiến thắng.

Mặc dù có một người đứng ra giúp đỡ thật sự rất thoải mái, nhưng tại sao hãn lại cảm thấy mình giống như món trang sức trên đùi của đại lão vậy...

Chương 143:

Nam mô Gatling “Thật sự nhận thua rồi sao?” Nghe Nhiễm Húc và Kiều Lại đã nhận thua, Chu Diễm không kìm được mà bẻ cổ, đột nhiên nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Hay là Bạch Khải, ngươi lại giúp ta đấu một trận đi!” “Ta từ chối!” Bạch Khải nghe vậy không nhin được trợn mắt, thôi thì tứ giai đấu tam giai thì còn gì để nói, lại còn muốn ta giúp ngươi đánh một nhị giai? Hơn nữa, nếu chẳng may Alpha lại bị đánh bại, thì hắn sẽ không được như Bạch Thu Trà, ngày nào cũng bị đánh đuổi.

Trận này, thôi cũng được.

“Bạch Khải, Chu Diễm đối đầu với Nhiễm Húc, Kiều Lại, Bạch Khải, Chu Diễm giành chiến thắng.”

Giọng nói lạnh lùng của Trương Sam vang lên từ sân thi đấu trên không, đưa hai người thua cuộc là Nhiễm Húc và Kiều Lại ra ngoài ngay lập tức.

“Cái này sẽ không lại là thi đấu lên hạng chứ?” Khi thấy hai người kia vẫn còn ở lại, trong lòng Bạch Khải nảy ra một suy đoán.

Chu Diễm cũng chẳng có ý định giải thể trạng thái phụ thể, mà chỉ lẳng lặng chờ đợi những kẻ địch tiếp theo xuất hiện.

Oanh! Cuối cùng, sân thi đấu rung chuyển, địch nhân vòng tiếp theo cuối cùng xuất hiện.

Chỉ có điều, đó không phải những học viên khác mà họ đã dự đoán, mà là một con Ngưu Đầu Nhân to lớn với ba cái đầu.

Rống! Khi Hám Địa Ngưu Ma vừa mới xuất hiện, nó đã nhìn thấy Bạch Khải và Chu Diễm, đôi mắt đỏ lừ lập tức hiện ra vẻ điên cuồng.

Cánh tay to lớn của nó rùng rùng vỗ xuống mặt đất, một luồng sóng vô hình lan tỏa về phía hai người.

“Tránh mau!” Chu Diễm thấy vậy lập tức nhảy lên, tránh được sóng chấn động, trong khi Bạch Khải nhờ có Alpha mà tránh được đòn tấn công của Hám Địa Ngưu Ma.

Con Hám Địa Ngưu Ma ấy không hề phân biệt đúng sai, nó tấn công loài người mà không hề do dự, tuyệt đối không phải là thú cưng đã được đồng hóa, mà là một con hung thú! Nhìn thấy hai người tránh được đòn tấn công của mình, Hám Địa Ngưu Ma bắt đầu vùi sâu hai tay vào mặt đất, kéo ra một cây trụ nham thạch và đâm về phía hai người.

Lần này, Chu Diễm không còn tâm trạng đùa giỡn với Bạch Khải, mà trực tiếp huy động trường thương đối đầu với Hám Địa Ngưu Ma, nhưng bị nó dễ dàng đập bay ra ngoài.

Con Hám Địa Ngưu Ma này ít nhất cũng là tứ giai! Nhìn thấy Chu Diễm bị đánh bại dễ dàng như vậy, Bạch Khải lập tức đoán được đẳng cấp của Hám Địa Ngưu Ma, sau khi Alpha đưa hắn tới một vị trí an toàn, Bạch Khải ra lệnh cho Alpha tham gia vào trận chiến.

Thực chiến, cái trò chơi mà Trương Sam lập ra thật sự rất tuyệt. ...

Tại đại sảnh.

Bỗng dưng trong đại sảnh rộng lớn xuất hiện một cái màn hình lớn, mà trên đó, hiện lên cảnh các học viên giao chiến với các loại hung thú.

“Đặc biệt cho ta ra ngoài bắt những con hung thú đó, ngươi là vì cái này sao?” La Tường khoác tay lên vai Trương Sam, nhìn lên màn hình chiếu cảnh các Ngự Thú sư trẻ tuổi bị hung thú đánh cho thất điên bát đảo mà không khỏi chế nhạo nói: “Ngươi sẽ không sợ làm hỏng bọn họ chứ, ngươi là Bụi Gai chỉ thấp thành viên thì cũng chẳng thể xả thân đâu.”

Trương Sam lạnh lùng liếc La Tường, một cái tát đánh bay cánh tay hắn, rồi nói: “Chương trình huấn luyện thực chiến ta đã báo cáo chuẩn bị với hội trưởng từ lâu, nếu quả thực xảy ra sự cố, thì cũng chỉ có trách nhiệm của ngươi mà thôi.”

La Tường nghe vậy thì sững sờ, lập tức tức giận mắng: “Tốt! Ngươi Trương Sam, quả nhiên đã hại ta!” Trương Sam chỉ cười nhạt, không muốn đáp lại La Tường.

Thấy thế, La Tường cũng thu lại vẻ mặt hài hước, chăm chú theo dõi trận chiến tiếp theo.

“Người nói bọn họ có thể đánh bại đối thủ của mình không?”
Trương Sam lắc đầu, nói: “Không thể, ta đã sắp xếp cho bọn họ đấu với hung thú mà bất kể là về đẳng cấp trưởng thành hay huyết mạch đều cao hơn bọn họ, thêm vào đó thực lực chiến đấu của hung thú thực tế sẽ mạnh hơn sủng thú.”

Trừ phi trước đó bọn họ từng trải qua những huấn luyện tương tự, nếu không thì không thể thắng nổi.”

La Tường nghe vậy gật đầu, sau đó chú ý tới hình ảnh của Bạch Khải, bỗng nhiên mỉm cười nói: “Ta trái lại cảm giác có lẽ có người có thể chiến thắng đấy.”

Trương Sam nghe vậy nhíu mày, nói: “Người nói Bạch Khải sao? Hám Địa Ngưu Ma là một trong những hung thú mạnh nhất ở đây, ta không nghĩ rằng họ là đối thủ.”

Hắn cũng có ấn tượng bình thường với Bạch Khải, mặc dù sủng thú mà hắn nuôi dưỡng đúng là khá tốt, nhưng để thắng trong một cuộc chiến với hung thú, những điều đó không đủ.

Thấy Trương Sam như vậy, La Tường cười nham hiểm, nói: “Vậy sao không đánh cược một lần nữa?” “Được.”

“Một tháng ăn uống.”

“Hai tháng.”

“Thỏa thuận!” ...

Tại sân thi đấu.

Chu Diễm đẩy đá vụn trên người, nhìn Hám Địa Ngưu Ma phía trước, không nhìn được mà chửi: “Thế mà bắt hung thú đến đánh, tổng bộ chẳng hề biết chơi.”

Mắng thì mắng, nhưng nụ cười trên mặt Chu Diễm lại càng lúc càng dày đặc.

“Nhưng mà như vậy, hắn là không cần lo lắng sẽ bị trừng phạt đâu!” Nghe thấy lời Chu Diễm, Bạch Khải tức thì trở nên im lặng.

Coi như là đại tỷ này hàng ngày cũng kiên cường, giờ lại muốn bùng nổ? Chu Diễm bước vào sân đấu, phù trận màu xanh lại xuất hiện, một con ngựa Quỷ Diễm toàn thân bùng cháy lên ngọn lửa xanh hiện ra.

Chu Diễm nhảy lên lưng ngựa, ngọn lửa trên người Quỷ Diễm Phi Mã ngay lập tức phát tán ra, khiến ngọn lửa trên người Chu Diễm cũng chuyển sang màu xanh.

“Đại ngu, chúng ta tiếp tục nào!” Chu Diễm hét lớn về phía Hám Địa Ngu Ma, hấp dẫn sự chú ý của nó, sau đó dẫn đầu phi ngựa lao tới.

Rống! Nhìn thấy Chu Diễm dám tiến lên, Hám Địa Ngu Ma chẳng thấy Alpha yếu ớt đâu, liền vung trùy nham hướng xuống đất đập mạnh.

Kara...

Một cái khe rãnh bỗng nhiên xuất hiện trên mặt đất, đồng thời nhanh chóng lan ra phía Chu Diễm.

Khe rãnh di chuyển rất nhanh, nhưng rõ ràng Chu Diễm đã chuẩn bị sẵn, ngựa phi một trận vỗ cánh, tức thì bay lên, đồng thời bay thẳng về phía Hám Địa Ngu Ma.

Thấy vậy, Hám Địa Ngu Ma định rút cây trụ ra để phản công, nhưng phi mã đã quá nhanh, chưa kịp rút cây trụ ra, Chu Diễm đã dùng trường thương đâm vào mắt nó.

Bên ngoài Hám Địa Ngu Ma đều có lớp giáp nham thạch bảo vệ, nhưng nhược điểm duy nhất chính là đôi mắt.

Với kinh nghiệm thực chiến của Chu Diễm, tất nhiên biết rõ phải làm thế nào.

Thấy tình cảnh này, Hám Địa Ngu Ma lập tức bỏ qua cây trụ, chân phải dồn sức đập mạnh, hàng loạt nham thạch gai nhọn từ mặt đất bắn ra, trực tiếp đâm về hướng Chu Diễm.

Nhưng Chu Diễm lại không né tránh, ngược lại cô dùng sức xoay trường thương, một luồng hỏa diễm xanh lam từ mũi thương bùng lên, bay nhanh về phía Hám Địa Ngu Ma.

Chỉ cần bị Quỷ Hỏa thiêu đốt, cho dù Hám Địa Ngu Ma có đẳng cấp cao hơn bọn họ thì cũng không thể nào thoải mái mà hóa giải nó.

Rống! Đúng lúc này, Hám Địa Ngu Ma bỗng dung nổi trận lôi đình, tiếng gầm lớn truyền vào tai Chu Diễm, khiến dù Chu Diễm có Tướng hồn hỗ trợ thì cũng choáng váng.

Sau đó, một lực kéo mạnh mẽ từ mặt đất truyền ra, cổ sức kéo nằng về phía những nham thạch đang rơi xuống.

Sóng âm kiểm soát kỹ năng và trọng lực khổng chế! Lần này xong rồi! Chu Diễm chợt nhận ra mình đã bị Hám Địa Ngưu Ma tính kế, vội vàng triệu hồi lại Quỷ Diễm Phi Mã, dồn toàn bộ tinh thần lực vào Tượng hồn, cố gắng ngăn chặn đòn tấn công này.

“Alpha, hoa sen Âm Ảnh!” Ngay lúc này, giọng nói của Bạch Khải đột nhiên vang lên từ phía sau, Chu Diễm nhìn thấy vô số gai xương từ mặt đất chui lên, hình thành một vòng bao quanh Hám Địa Ngưu Ma, đồng thời xé nát những khối nham thạch đang rơi xuống.

Hám Địa Ngưu Ma lúc này hoàn toàn bị sự chú ý đặt vào Chu Diễm, không hề chú ý đến những đợt gai xương bất ngờ xuất hiện, bất ngờ bị hoa sen Âm Ảnh bao vây, trong khi Chu Diễm theo đó mà thoát khỏi sự khống chế của Hám Địa Ngưu Ma, lập tức kéo dài khoảng cách.

“Cảm ơn, kém chút thì đã bị con ngưu này đá rồi.”

Chu Diễm nhìn Hám Địa Ngưu Ma như nhụy hoa bị bao vây trong hoa thủy tinh, nhận ra đây chắc chắn là một con hung thú thuần khiết, không hề có dấu hiệu nào bị nhân loại thuần hóa.

Nếu nó sinh sống ở một nơi an nhàn hơn, chắc chắn Hám Địa Ngưu Ma sẽ không có lão luyện như thế.

“Người hãy phục hồi chút thể lực, ta sẽ kéo dài thời gian.”

Bạch Khải đưa cho Chu Diễm một bình nước Thiên Thần, rồi chỉ huy Alpha tiếp tục tấn công.

Dù bị Âm Ảnh chi lực che chắn, Bạch Khải cũng rất chắc chắn rằng điều đó không thể gây thương tích cho Hám Địa Ngưu Ma, tối đa cũng chỉ có thể vây chặt nó trong một khoảng thời gian mà thôi.

Nhưng thôi, như vậy cũng đã đủ rồi.

“Alpha, thử xem chút chiêu đó đi.”

Ken két ken két? (“Chủ nhân, người chắc chắn không?”)

“Chắc chắn!” Alpha gật đầu nhẹ, toàn thân khung xương

nhanh chóng vụn vụn, bắt đầu biến đổi lớn nhất từ khi ký hợp đồng với Bạch Khải.

Hai chân khung xương nhanh chóng giao nhau, chậm rãi tạo thành một cái bệ khổng lồ, nửa thân trên thì không ngừng phát ra từng cánh tay, giống như tạo thành một cái mâm tròn sau lưng Alpha.

Chỉ có điều những cánh tay này không phải là bàn tay, mà là những cái đầu rồng.

Phanh! Ngay lúc Alpha đang biến thân, Hám Địa Ngưu Ma cũng thoát khỏi sự khống chế của hoa sen Âm Ảnh, đôi mắt đỏ lừ nhanh chóng khóa chặt Alpha, trên đầu nó, những sừng nhọn phát ra ánh sáng vàng đất, lập tức lao về phía Alpha.

Thấy vậy, Chu Diễm lập tức muốn dừng lại, nhưng lại bị Bạch Khải ngăn lại.

“Người có biết kỹ binh thời đại này bị đánh bại thế nào không?” Chu Diễm nghe vậy thì mờ mịt, hoàn toàn không hiểu Bạch Khải đang kéo chuyện này có ý nghĩa gì, nhưng Alpha đã bắt đầu phát động tấn công.

Cộc! Cộc! Cộc! Khi Hám Địa Ngưu Ma xung phong, cả ngàn cái đầu rồng ở sau lưng Alpha bắt đầu phun ra ngọn lửa xanh lam.

Trong những ngọn lửa ấy, có thể nhìn thấy vô số viên đạn thủy tinh vọt thẳng về phía Hám Địa Ngưu Ma.

“Đây là, cái quái gì...”

Nhìn thấy những viên đạn thủy tinh chặn đứng Hám Địa Ngưu Ma, đồng thời gây ra những vết thương trên cơ thể nó, Chu Diễm bỗng nhiên ngây người, còn Bạch Khải thì lại mỉm cười hài lòng.

Nam mô Gatling Bồ Tát, lục căn thanh tịnh tàn lụi đạn, một hơi 3,600 chuyển, đại từ đại bi độ Ngưu Ma!

Chương 144:

Chỉ là thao tác cơ bản Bạch Khải thỏa mãn gật đầu nhìn Alpha đang liên tục khiến Hám Địa Ngưu Ma lùi bước.

Hắn lợi dụng sức đẩy, biến những ngón tay của mình thành những viên đạn phun ra với hơi thở Tàn Lụi để gây sát thương, càng khiến cho kỹ năng súng máy của Alpha trở nên mạnh mẽ hơn.

Thật đáng tiếc, sức giật quá lớn khiến hắn không thể di chuyển, mất đi lợi thế di động tốt nhất của Alpha.

Nếu không thể công kích hiệu quả, thì sẽ rất nguy hiểm.

“Ta đột nhiên tin rằng cái phù văn tiên hóa kia là do người nghiên cứu, cách chơi này người bình thường hẳn là sẽ không nghĩ ra đâu.”

Chu Diễm thấy Hám Địa Ngưu Ma không có sức phản kháng, liền giơ ngón tay cái lên với Bạch Khải.

“Ha ha...”

Bạch Khải cười lớn, nhưng ánh mắt hắn vẫn dán chặt vào Hám Địa Ngưu Ma.

Bị tàn lụi súng máy tấn công mặc dù rất mạnh, nhưng tiêu hao cũng không nhỏ.

Chỉ có Alpha với năng lượng đặc biệt mới có thể chịu đựng được như vậy.

Quan trọng nhất là, Hám Địa Ngưu Ma vẫn chưa sử dụng siêu cấp kỹ năng của nó.

Chỉ có những sinh vật ở cấp lãnh chúa mới có thể nắm giữ siêu cấp kỹ năng, mà Hám Địa Ngưu Ma đến giờ vẫn chưa dùng đến.

Quả nhiên, khi bị tàn lụi súng máy ép vào góc, Hám Địa Ngưu Ma không còn kiên nhẫn nữa, gào lên và tấn công vào đạn tàn lụi.

“Cẩn thận, nó muốn sử dụng siêu cấp kỹ năng!” Chu Diễm thấy vậy, lần nữa hoạt động lên trạng thái hỗ trợ, đồng thời

triệu hồi Quỷ Diễm Phi Mã xông tới.

Alpha liền tăng cường tần suất công kích, cố gắng đánh bại Hám Địa Nguru Ma trong một lần.

Thế nhưng Hám Địa Nguru Ma quá chịu đựng, dù cho phần da thịt và khung xương bị ăn mòn, nó vẫn không ngừng hành động, tập trung toàn lực vào sừng trâu trên đầu.

Một viên cầu đen tối từ từ hình thành, rồi bay lên không trung, phát ra một lực hút mạnh mẽ, khiến Chu Diễm và Alpha bị kéo về phía viên cầu.

Cả sân thi đấu cũng bị sức hút ấy ảnh hưởng, mọi thứ xung quanh bị kéo về viên cầu, làm cho hai người gặp nhiều khó khăn.

“Chết tiệt, Banshō Ten “in? Người giấu cái gì mà nhỏ xíu vậy?” Bạch Khải bất ngờ khi thấy Hám Địa Nguru Ma sử dụng kỹ năng này, hắn không khỏi ngạc nhiên.

Chỉ là một con lãnh chúa, vậy mà thể nắm giữ lực hút - một trong bốn sức mạnh cơ bản, thực sự mạnh hơn cả sức mạnh của Alpha.

“Bắn đi, đôi sừng trâu đó nhất định phải bắn hạ!” Bạch Khải lau đi nước miếng bên khóe miệng, truyền một thông điệp cho Alpha.

Alpha lập tức hiểu ý, nhiều khung xương từ dưới nền đất nổi lên, chắc chắn giữ vững dưới chân, đồng thời thu hồi tàn lụi súng máy, biến hình thành một khẩu súng bắn tỉa.

“Thật điên rồ, trước là súng máy, giờ là súng bắn tỉa, thú cưng này của người rốt cuộc là thuộc hệ Vong Linh hay cơ khí?” Chu Diễm đang cố gắng chống cự lại lực hút của viên cầu không nhìn được mà thở dài, Bạch Khải chỉ biết nhún vai: “Chu học tử, người có thể ngăn chặn Hám Địa Nguru Ma chút thời gian không? Ta cần một chút thời gian.”

Nghe vậy, Chu Diễm ngạc nhiên một lát rồi nhẹ gật đầu, cho Quỷ Diễm Phi Mã chống lại sức hút, toàn thân ngọn lửa đều tụ vào trường thương, tấn công Hám Địa Nguru Ma.

“Sao băng gió bão!” Vô số thương ảnh từ tay Chu Diễm bắn ra, như một trận mưa sao băng lao về phía Hám Địa Nguru Ma.

Hám Địa Ngưu Ma chỉ có thể gia tăng lực hút, cố gắng làm lệch hướng tấn công của Chu Diễm, đồng thời tạo ra một bức tường đất để chặn.

“Alpha, chuẩn bị xong chưa?” Ken kết ken kết. (Lập tức) Một viên đạn hoàn toàn do hơi thở Tàn Lụi tập hợp thành hình trong tay Alpha, sau đó Alpha tạo ra một lớp thủy tinh mỏng bao bọc bên ngoài, rồi cho vào trong súng bắn tia.

“Tốt! Bắn đi!” Bạch Khải ra lệnh, Alpha lập tức kích hoạt phù văn.

Năng lượng từ toàn thân dần dần tụ lại vào súng bắn tia.

Khi nưc vật phù văn lấp lánh đến cực hạn, viên đạn tàn lụi lập tức trở thành một vệt sáng biến mất, khi xuất hiện lần nữa đã ở sau lưng Hám Địa Ngưu Ma.

Trên đầu Hám Địa Ngưu Ma, thoáng hiện ra một lỗ máu nhỏ.

Một phát bắn chết! Đối mặt với viên đạn chứa đựng toàn bộ năng lượng của Alpha, phòng ngự của Hám Địa Ngưu Ma hoàn toàn bị phá vỡ, não nó bị nổ tung. Đôi mắt đỏ của Hám Địa Ngưu Ma dần dần mất đi sức sống, thân hình khổng lồ từ từ ngã xuống, trong khi viên cầu hút dần dần tan biến.

“Cái này...

Cũng được đấy!” Nhìn Bạch Khải một phát đã hạ gục Hám Địa Ngưu Ma, Chu Diễm ngơ ngàng, miệng há hốc.

Một con lãnh chúa cao cấp cấp bậc 4, lại bị một con lãnh chúa bậc 2 đánh bại trong một chiêu? Thao tác cơ bản, chỉ là thao tác cơ bản thôi, không đáng để nhắc đến.

Thấy vẻ ngạc nhiên của Chu Diễm, Bạch Khải dù có vững vàng đến đâu cũng không khỏi cảm thấy đắc ý.

Vượt qua hai giai đoạn đánh bại hưng thú, chiến tích này của Alpha quả thật có thể khoe khoang rất lâu.

Thế nhưng chiến tích này thật sự khó tái hiện.

Trước hết có thể giữ cho đối thủ bất động, lại còn cần một cái môi đủ mạnh để thu hút sự chú ý của đối phương, và sẽ tiêu hao toàn bộ năng lượng của Alpha.

Nhìn Alpha hiện tại hầu như không còn sức lực ngay cả giáp thủy tinh cũng không thể duy trì, nếu vừa rồi không trọng tài trúng, thì giờ chắc chắn đã bị giết rồi.

Chu Diễm tự nhiên cũng hiểu điều này, nhưng khi nhìn thấy sức phá hoại của Alpha vẫn không tự chủ phải xoa trán.

“Cũng may đây là quân đội của người...”

“Bạch Khải, ta khẳng định rằng nếu sau này có ai nhìn người chỉ là một nhị giai Ngự Thú sư, họ chắc chắn sẽ hối hận cả đời.”

Chu Diễm vỗ vai Bạch Khải, nghiêm túc nói: “Nhưng một chiêu này của người thì không phải chỉ để đối phó với Ngự Thú sư đâu nhỉ?” Nghe vậy Bạch Khải liền nghiêm mặt lại, nói: “Làm sao có thể, ta nhìn như loại người này sao?” Giống! Rất giống! Người bình thường ai lại đi nghiên cứu loại kỹ năng kiểu này.

Chu Diễm âm thầm châm chọc Bạch Khải một hồi, rồi quay sang nhìn về phía Hám Địa Ngưu Ma.

Rõ ràng chỉ là bị xuyên thủng phần đầu, nhưng Hám Địa Ngưu Ma lại giống như đã chết cả năm trời, toàn thân dần dần héo quắt, chỉ còn lại đôi sừng trâu và lớp da bình thường.

“Huấn luyện viên còn chưa công bố kết quả, mau giải phẫu gia hóa này đi.”

Nghe thấy Chu Diễm nói vậy, Bạch Khải lập tức phản ứng lại, nhìn thấy Alpha đã triệt để mất khả năng hành động, chỉ có thể cầu viện bằng ánh mắt về phía Chu Diễm.

“Yên tâm, giao cho ta là được.”

Chu Diễm cảm trường thương, đến bên Hám Địa Ngưu Ma thao tác một hồi, rất nhanh đã cắt đứt lớp da bò, còn đôi sừng trâu thì không cần đợi Chu Diễm làm gì, chúng đã tự động tróc ra.

Do lực Tàn Lụi nổ tung trong não, ngoại thương của Hám Địa Ngưu Ma nhìn còn bình thường, nhưng bên trong đã bị lực Tàn Lụi hủy hoại không còn gì, nếu không phải đôi sừng trâu này vẫn còn lưu giữ Hám Địa Ngưu Ma tinh hoa, chỉ sợ cũng chẳng tránh được số phận.

Chu Diễm chỉ có thể đành lòng bỏ qua phần còn lại của Hám Địa Ngưu Ma, mà vứt bỏ lớp da bò và đôi sừng trâu trước mặt Bạch Khải.

“Hám Địa Ngưu Ma là người giết, những tài liệu này đều thuộc về người.”

“Da bò phòng thủ ổn, nhưng chỉ hiểm thấy, còn đôi sừng trâu thì không tồi, vì trước khi chết đã hội tụ toàn bộ năng lượng, có thể đạt đến cấp thâm thấu rồi.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức hai mắt sáng lên, nhưng khi nhìn vào tay lại có chút do dự.

“Chu học tử, người vừa rồi kéo Hám Địa Ngưu Ma, không thể nào cho ta hết mọi thứ như vậy đâu.”

Nhìn vẻ mặt kỳ lạ của Bạch Khải, Chu Diễm không khỏi trợn mắt, nói: “Thật sự có lòng cho ta, nhưng trước tiên hãy mở hết tiêu hao của người ra đi.”

Bạch Khải hậm hực nhả ra một hơi, rồi buông tay khỏi đôi sừng trâu, nói: “Vậy học tử người chọn trước đi.”

Chu Diễm vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Những đồ vật này vô dụng với ta, còn không bằng thịt Hám Địa Ngưu Ma ngon hơn một chút, thật đáng tiếc đã bị hư rồi.”

Chu Diễm tiếc nuối nhìn thi thể Hám Địa Ngưu Ma dần dần mục nát, thở dài.

“Thịt?” Nghe vậy Bạch Khải cũng có chút tiếc nuối.

Cao đẳng lãnh chúa cấp sinh vật, máu thịt đó chắc chắn bổ hơn nhiều so với thịt Mộc Giáp Lợn Rừng.

Lúc đó sẽ có bò bít tết, xương sườn bò, thịt bò khô các loại, không cần mua thuốc bổ nữa.

Thật đáng tiếc, có lẽ sau này sẽ không để cho Alpha từ nay có cơ hội sử dụng chiêu này nữa.

Có lẽ là bởi nhìn không được thái độ của hai người, Trương Sam không thông báo gì thêm, liền trực tiếp đưa hai người ra ngoài.

Khi hai người trở lại đại sảnh tập kết, những Ngự Thú sư khác đã quay về hết, đều trợn mắt nhìn hình ảnh trên màn hình.

Dù có một lãnh đạo tứ giai Ngự Thú sư, nhưng mà Bạch Khải chỉ là nhị giai Ngự Thú sư thôi, vậy mà lại có thể đánh bại một sinh vật lãnh chúa cấp bậc 4, có chắc chắn không phải là đang ẩn giấu năng lực gì không?! “Lần này huấn luyện kết thúc, người thông qua là Bạch Khải và Chu Diễm.”

Trương Sam lạnh lùng quét mắt nhìn về phía các Ngự Thú sư, tuyên bố kết quả lần này huấn luyện.

“Buổi chiều sẽ thông báo thời gian tập huấn tiếp theo, tất cả mọi người trở về ký túc xá chờ tin tức.”

Nói xong, Trương Sam nhanh chóng rời đi, La Tường lại hướng Bạch Khải giơ ngón tay cái, rồi đuổi theo.

“Lần này là ta thắng, khi nào thực hiện đánh cược?” “Ta muốn đi chinh lý thông tin nhiệm vụ, hôm nào đi.”

“Người thật hẹp hòi, cứ biết chơi xấu!” ...

Sau khi hai huấn luyện viên đi, nhóm Ngự Thú sư không còn giấu diếm cảm xúc của mình nữa, chú ý đến Bạch Khải, ánh mắt tràn đầy sự hiếu kỳ.

“Bạch Khải, chúc mừng người trở thành đại minh tinh a ~” Nhìn mọi người xung quanh đổ dồn ánh mắt, Chu Diễm cười một tiếng rồi lôi kéo muốn rời khỏi Bạch Khải đi cùng Bạch Thu Trà.

“A Trà, người đi cùng ta đánh một trận, vừa mới chưa thoả mãn mà!” “Ta nghĩ Diễm tỷ có thể đến tìm Bạch Khải đánh một trận thử xem...”

“Người nghĩ ta ngốc, nếu như bị thương thì sao?” “....”

Hai người nắm kéo nhau ra đi, trong khi Lục Tình sau vài lần đánh giá Bạch Khải, rồi cũng quay người rời đi.

Bây giờ nàng có chút tin rằng phù văn tiến hóa là do Bạch Khải nghiên cứu ra.

Dù sao, người có thể chơi Vong Linh hệ siêu như thế khẳng định chỉ có Bạch Khải, bất quá không biết Bạch truyền kỳ sẽ nghĩ gì khi thấy cảnh này? Bạch truyền kỳ và máy móc truyền kỳ mỗi quan hệ căng thẳng cũng coi như là mọi người đều rõ.

Chương 145:

Nói là làm. Mấy người lần lượt rời đi, Bạch Khải không có ý định ở lại thêm, vừa định đi thì một thân ảnh bất ngờ chặn trước mặt hắn.

“Ngươi tốt, ta gọi Tiêu Nguyên, đến từ thành phố Lang Gia, là Ngự Thú sư cấp bậc tứ giai.”

Một ngày trước, trong lúc chạy bộ thực hiện nhiệm vụ, Tiêu Nguyên cũng nằm trong đội đầu tiên, Bạch Khải có chút ấn tượng với hắn.

Nhưng trước đó Tiêu Nguyên không có hứng thú gì với Bạch Khải, vì vậy hai người cũng không trao đổi gì nhiều.

Hiện tại hắn chủ động tìm Bạch Khải, tất nhiên là do những thành tích nổi bật của Bạch Khải vừa qua.

Phù văn tiên hóa, đánh bại hai giai hung thú lãnh chúa, hai điểm này khiến cho bọn họ muốn kết giao với Bạch Khải.

“Bạch Khải, Ngự Thú sư nhị giai đến từ thành phố Cổ Túc.”

Bạch Khải đưa tay về phía Tiêu Nguyên, mỉm cười lễ phép đáp lại.

“Không ngờ ngươi thực sự là nhị giai, ta đã sai lầm khi đánh giá ngươi.”

Tiêu Nguyên nói, vẻ mặt vẫn còn ngạc nhiên, trong khi những Ngự Thú sư xung quanh cũng không ngừng kêu lên.

Hắn đúng là nhị giai Ngự Thú sư.

Người ta thường nói những tài năng đặc biệt hay bộc lộ trong trường hợp này chính là lời không sai...

Tuy nhiên, Tiêu Nguyên dường như rất mạnh mẽ, bên cạnh còn có một vài tứ giai Ngự Thú sư khác, vừa nghe cũng đã thấy họ không phải là loại bình thường.

Nhìn qua, lần này đoàn tập huấn thật sự muốn biến họ thành “lá xanh”.

“Cảm ơn, ta còn có việc, xin phép đi trước.”

“Tốt, tùy ý người.”

Bạch Khải mỉm cười nhạt, không muốn nói thêm với Tiêu Nguyên, liền đi về phía ký túc xá, còn Tiêu Nguyên đứng nhìn hần rời đi, khóe miệng không thể không cong lên một nụ cười.

“Khó trách lão gia tử lại dặn dò ta phải để mắt đến tiểu tử này, ta đã tưởng là hần có ân oán cá nhân với Tần hội trưởng, nhưng giờ nhìn lại, quả thực có chút tiêu điểm.”

...

Khi Bạch Khải vừa trở về bí cảnh, hần lập tức triệu hồi Alpha ra.

Do tiêu hao năng lượng quá lớn, Alpha Thủy Tinh Cốt lúc này có vẻ ảm đạm hơn nhiều, khiến Beita mừng rỡ.

Gâu Gâu! (Bản Uông cảm giác cơ hội báo thù đã đến!) Bạch Khải nhìn thấy vậy không nhìn được trọn mắt, sau đó lấy ra một chiếc sừng trâu Hám Địa Ngưu Ma, đưa cho Alpha để dùng vào việc tiến hóa.

Khả năng điều khiển lực hấp dẫn của Hám Địa Ngưu Ma có khả năng tập trung vào hai chiếc sừng trâu này.

Nếu Alpha có thể thu hoạch được khả năng điều khiển lực hấp dẫn từ đó và phối hợp với ngự vật phù văn, chắc chắn sẽ có thể phát huy hiệu quả lớn nhất! “Shinra Tensei, Banshou Tenin, gọi lại nhang muỗi mắt (Rinnegan) không phải là mộng đâu.”

Bạch Khải nhìn Alpha dần dần được vây quanh bởi lớp vỏ trứng đồng, trong mắt tràn đầy mong đợi.

Sau đó, hần lấy ra một chiếc sừng trâu khác, nhìn về phía Husky.

“Ngự Thú sư, ta không đề nghị cho chúng ta thêm khả năng hấp dẫn; so với việc đó, ta vẫn ủng hộ việc kết hợp giữa máy móc và tinh thần.”

Shuke nhìn ra ý định của Bạch Khải và liền thẳng thắn bày tỏ quan điểm của mình.

“Cũng đúng, các người là tinh thần lực dị hoá, vẫn là nên tăng cường tinh thần lực thì có lợi hơn.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút và đồng ý với lý do của Shuke.

Trừ khi gặp phải chủng tộc tiến hóa, nếu không Alpha sẽ cần một chút thời gian để hấp thu sừng trâu, một chiếc sừng có lẽ sẽ không đủ để Alpha nắm giữ khả năng điều khiển lực hấp dẫn.

Giữ lại một chút để an toàn cũng không tồi.

“Tiếp theo, đến lượt ngươi, tiểu gia hỏa này.”

Bạch Khải nhìn về phía một con bunn nhảo quái vật vẫn đang say ngủ và lấy ra da bò Hám Địa Ngưu Ma, ngay lập tức trùm lên cơ thể bunn nhảo quái đó.

Khả năng kháng ma của bunn nhảo quái không cần bận tâm, vì nó vẫn còn kém một chút.

Da bò Hám Địa Ngưu Ma thậm chí còn kháng được Tàn Lụi chi lực hay cả đạn bắn tia của Alpha và thương trường Chu Diêm, vật này chắc chắn là một bức tường vững chắc.

Mong rằng có thể giúp nó che chắn được.

Hai viên trứng thanh đồng xuất hiện trong bí cảnh, Bạch Khải không còn rảnh rỗi nữa, lại bắt đầu nghiên cứu với Shuke.

“Nhìn nội dung huấn luyện hôm nay, những ngày tiếp theo trong đợt tập huấn này có lẽ sẽ không tốt lắm.

Ngươi nên tạm thời gác lại các việc khác, tăng cường sức chiến đấu trước đã.”

Cả hai thú cưng của hắn, cho đến giờ Husky vẫn chưa có nhiều năng lực chiến đấu, kỹ năng tấn công duy nhất chỉ là một cái Bạo Liệt trảo thôi. À đúng rồi, còn có cái đó có thể mang đi Lôi Minh đại pháo.

“Có thể, thiết kế cải tạo bí cảnh ta đã xong.

Tiếp theo chỉ còn thi công, ta có thể giám sát từ xa.”

Shuke gật đầu nhẹ, nói: “Ta cũng đã có một số ý tưởng cho kế hoạch cải tạo, đây là phác thảo phương án, Ngự Thú sư ngươi xem thử đi.”

Nói xong, Shuke liền đặt một phần tài liệu xuống trước mặt Bạch Khải.

“Liệt Cốc Giới Lang cường hóa phương án 1.5, có đến ba phiên bản sao? Người làm khi nào vậy?” Bạch Khải nhìn thấy bản kế hoạch dài dằng dặc, không khỏi ngẩn người.

“Cần rút ngắn thời gian nghiên cứu bên dưới.”

Shuke nói: “Nhưng những điều này cơ bản đều là cường hóa bộ phận máy móc, còn phần cường hóa chủ thể thì vẫn phải để Ngự Thú sư người tự quyết định.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nhìn về phía Beita đang có chút nhàm chán.

Bạo liệt chi lực thật sự không có gì nghiên cứu tốt, nhưng trong kế hoạch cường hóa của Shuke cũng đã đề cập đến phương án dự trữ cho bạo liệt chi lực, ngược lại Beita linh hồn thì không biết làm sao để nâng cao.

“Chỉ có thể làm ngôn ngữ công kích tinh thần kỹ năng, phải sử dụng như thế nào đây...”

Bạch Khải quan sát Beita một lúc, đột nhiên nghĩ ra điều gì.

“Shuke, giúp ta ghi lại một đoạn âm thanh!” ...

Buổi chiều.

Trương Sam đứng giờ thông báo tới tất cả học viên tham gia buổi luyện tập buổi chiều, nội dung vẫn là thực chiến.

“Tất cả mọi người, lên rút lại thẻ số.”

Phương thức rút thăm cũ không làm cho các học viên thất vọng, tựa hồ còn mang theo chút may mắn và chờ mong.

Nếu như lần này bất ngờ bảo họ đi chạy bộ thì họ sẽ không có chút chuẩn bị nào.

Hơn nữa, nếu chẳng may phải vào đội với một số yêu nghiệt, chẳng phải sẽ dễ dàng giành chiến thắng hay sao.

Chu Diễm rút ra một thẻ số và sau đó nhìn Bạch Khải, hỏi:

“Bạch Khải, người nói chúng ta vẫn có thể tiếp tục tổ đội chứ?” Bạch Khải lắc lư thẻ số 13 trong tay, chỉ chỉ về phía Cổ Sơn cũng đang cầm thẻ 13, nói: “Xin lỗi, có vẻ như không thể rồi.”

“Thật à?” Nghe vậy, Chu Diễm có chút tiếc nuối thở dài, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt đần độn của Cổ Sơn, đôi mắt nàng xoay chuyển và ngay lập tức có ý tưởng.

“Cổ Sơn, có thể thương lượng đôi thẻ số với người không?”
Cổ Sơn nghe vậy có chút khó xử, gãi gãi đầu, không biết nên trả lời thế nào.

“Diễm tỷ, ta kiến nghị người không nên làm như vậy...”

Bạch Thu Trà chỉ về phía Trương Sam, Chu Diễm lập tức nhận ra, hậm hực quay lại, và thấy Trương Sam đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào mình.

“Ha ha ha...”

chỉ là đùa thôi, đừng kích động.”

Chu Diễm ngượng ngùng cười, lách qua Cổ Sơn, tiến tới trước mặt Lục Tình, nói: “Tình nhi, người cầm số mấy?” “Số 14.”

Lục Tình đẩy kính mắt, nhìn Bạch Khải và nói: “Không ngờ lại nhanh chóng gặp được người ở đây.

Hy vọng người có thể giúp ta thấy được hiệu quả thực chiến của phù văn dưới đây.”

Nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Lục Tình, Bạch Khải không khỏi cảm thấy nhức đầu.

Tâm tư của phụ nữ, như đáy biển.

Hắn không biết làm sao đã đắc tội với Lục Tình, mỗi ngày cứ nín lấy hắn không thả.

Cũng không thể là vì bản phù văn tiến hóa của mình mà hấp dẫn sự chú ý của nàng chứ? Rất nhanh, việc rút thăm lại hoàn tất.

Tuy nhiên, các học viên nhanh chóng phát hiện ra lần này số lượng thẻ số có chút khác biệt.

Những học viên cầm cùng một dãy số giờ chỉ còn bốn người.

Là muốn bốn đội bốn hay sao? Tất cả ánh mắt của nhóm học viên đều đổ dồn về phía Trương Sam, nhưng Trương Sam vẫn không nói một lời, chỉ mở cửa lớn lần nữa.

Lần này không còn là sân thi đấu buổi sáng mà là một bãi thảo nguyên rộng lớn.

“Dù sao cũng là 4 vs 4, nhưng khu vực này rộng lớn quá đi?” Các học viên thấy vậy, có chút nhú mày, nhưng Lục Tình và một số học viên của Sáu Tháp có vẻ đã hiểu ra, dường như đã đoán được điều gì.

“Huấn luyện tiếp theo sẽ là tranh đoạt thi đấu, tất cả học viên sẽ tranh giành thẻ số, mã số thẻ của mỗi người trị giá 3 điểm, những thẻ số cùng số trị giá 3 điểm, còn những thẻ khác trị giá 1 điểm.

Trong vòng một tuần, ai cầm đủ 10 điểm sẽ được xem như đã thông qua.”

Trời ơi, lại đổi chế độ thi đấu rồi! Khi nghe Trương Sam giải thích, các học viên lại một lần nữa xôn xao.

Số ba thì được 3 điểm, còn những số khác thì chỉ được 1 điểm, hiển nhiên việc cướp đoạt thẻ số là có giá trị cao nhất.

Ngành nghề, thực lực tương đương trong dãy số thì cơ bản là không thể chạy trốn góc nhìn. Đám người bàn tán ầm ĩ, nhưng nhanh chóng lại bị ánh mắt của Trương Sam ép cho yên tĩnh trở lại.

“Ta tuyên bố trước, trong bí cảnh này còn có một chút hung thú thả xuống, cho nên nếu có ai sợ có thể sớm yêu cầu không tham gia huấn luyện.”

Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, lão gia này hôm nay đổi tính, nói vậy có lý? “Huấn luyện viên, ta muốn xin nghỉ không tham gia.”

Quả nhiên, nghe thấy có thể xin phép nghỉ một lần nữa, một tên học viên ngày đầu tiên đã bộc lộ rõ sự nhút nhát đã giơ tay lên.

Không phải hẳn không muốn kiên trì, nhưng chế độ thi đấu buổi chiều của Trương Sam hoàn toàn khác với buổi sáng, những đồng đội trước đây giờ trở thành đối thủ, điều này khiến hẳn cảm thấy áp lực lớn.

Dù sao, trong số cùng thẻ số đó còn có Chu Diễm.

“Có thể.”

Trước ánh mắt không ngờ của mọi người, Trương Sam thật sự chấp nhận yêu cầu của tên học viên kia, nhưng chưa kịp cho những người khác bắt chước thì câu nói tiếp theo của Trương Sam đã khiến người học viên kia rơi vào bão tố.

“Người thế học viên ta sẽ để người thu lại, cụ thể thành tích ta sẽ liên hệ với hiệp hội của người sau.

Người có thể ra về ngay bây giờ.”

Thật sự bị khai trừ học tịch, có nghiêm trọng đến vậy không? Nhìn thấy vẻ mặt thành thật của Trương Sam, Bạch Khải không dám nghĩ rằng Trương Sam đang đùa, trong khi người học viên kia nhận ra vấn đề, lập tức đổi giọng: “Vậy thì ta không xin nghỉ nữa.”

“Ta đã đồng ý yêu cầu của người, cho nên bây giờ người không còn là thành viên đặc biệt nữa, mời người rời đi.”

Nói xong, Trương Sam không thèm để ý đến người học viên kia nữa, nhìn về phía những người khác, âm thanh lạnh lùng nói: “Còn ai muốn rời khỏi không? Nếu không có thì lập tức vào trong!” Đám người nghe vậy đều nhìn nhau, nhanh chóng tiến vào thảo nguyên qua cánh cửa gỗ, đồng thời lập tức tản ra bốn phía, không có chút nào ý định dừng lại.

Bạch Khải liếc mắt nhìn người học viên thất thần rời đi, cũng có chút bất đắc dĩ.

Mặc dù hắn đã nghe rất nhiều người nói rằng Trương Sam nổi danh vì tính cách “nói là làm”, nhưng không ngờ rằng hắn thực sự lại nghiêm túc đến vậy.

Xem ra sau này Trương Sam cần phải được kiểm chế một chút.

Dù sao, hắn và Trương Sam vẫn còn mối thù, ai mà biết được gia hỏa này còn có thể mang thù hay không!

Chương 146:

Ôm cây đợi thỏ Bạch Khải bước qua cánh cửa gỗ, lập tức xuất hiện trên một mảnh cỏ xanh tươi.

Mặc dù họ đều vào từ cùng một cánh cửa, nhưng vị trí hạ xuống của mỗi người vẫn có chút chênh lệch.

Hầu hết các học viên sau khi hạ xuống đều nhanh chóng tìm cách tạo khoảng cách với người xung quanh, chọn cho mình những chỗ ẩn nấp thích hợp.

Do buổi sáng diễn ra cuộc thi đấu theo chế độ tổ đội, họ không cố gắng che giấu thể số của bản thân, vì vậy phần lớn học viên đều chú ý đến những người cùng nhóm với mình.

Theo chế độ thi đấu này, những người cùng nhóm lại là đối thủ cạnh tranh, nên tự nhiên họ không dám ở lại quá lâu. Điều quan trọng hơn, thời gian huấn luyện lần này kéo dài đến một tuần, Trương Sam rõ ràng muốn họ trải qua một cuộc chiến dài hơi.

Việc cấp bách lúc này là tìm một chỗ an toàn, rồi sau đó mới tính tiếp.

Dù sao, ngoài những đối thủ bên ngoài, họ còn phải đối mặt với một vấn đề khác.

Vấn đề về thức ăn trong bảy ngày.

Nếu biết buổi chiều sẽ bị nhốt trong bí cảnh suốt một tuần, Bạch Khải đã không mang theo những món đồ vô dụng vào buổi sáng.

Giờ thì xem ra họ đã bị mắc kẹt.

“Một tuần thăm dò thời gian, xem ra sau này phải chuẩn bị nhiều đồ ăn khi ở trong bí cảnh.”

Lần tập huấn trong nửa năm này, có lẽ họ sẽ không thiếu những cuộc huấn luyện như thế.

Thật đáng tiếc, sáng nay Hám Địa Ngưu Ma không mang theo đủ thịt bò khô.

Bạch Khải đánh giá hoàn cảnh xung quanh, sau đó gọi Husky ra và bắt đầu tìm kiếm một vị trí an toàn.

“Shuke, quét hình môi trường xung quanh, tìm một chỗ ẩn nấp thích hợp.

Beita, chú ý lắng nghe xem có kẻ thù nào gần đó không.”

Alpha còn đang trong quá trình tiến hóa, hiện tại chỉ có Husky là có thể chiến đấu, vì vậy Bạch Khải quyết định tiến hành một cách thận trọng, từ từ quan sát tình hình xung quanh.

“Hiểu rồi.”

Shuke gật đầu, sau đó phóng xuất máy bay do thám và radar để quét hình môi trường, trong khi Beita thì tỏ ra phấn khởi.

Gâu gâu! (Bản uông cuối cùng có thể đại triển quyền cước!) Nhìn quanh mênh mông thảo nguyên, Beita đã bắt đầu tưởng tượng đến cảnh tượng nó có thể phô diễn năng lực của mình.

Sru! Khi một người và một chó vừa đi được một quãng, đột nhiên một tiếng xé gió từ phía Bạch Khải vang lên, với mục tiêu chính là hắn.

Gâu gâu! Tuy nhiên, khả năng nhận biết của Beita không hề thua kém, khi thấy nguy hiểm đã xuất hiện, nó lập tức phát ra cảnh báo.

Hai chiếc cánh tay máy của nó lập tức duỗi ra, tạo nên một chiếc khiên kim loại chặn lại cuộc tấn công bất ngờ.

Bạch Khải ngay lập tức quay lại, tránh được cú tấn công từ phía sau Husky, rất nhanh chóng tìm ra kẻ tấn công mình. Đó là một con Thiết Vũ Ưng.

“Chỉ triệu hồi một con Cực Địa Băng Lang ra đây, xem ra buổi sáng chiến đấu đã khiến ngươi tiêu hao năng lượng rồi! Bây giờ ngươi như cây nõ hết đà!” Một âm thanh tự tin từ trong bụi cỏ vang lên, Bạch Khải nghe tiếng quay lại, nhìn thấy một học viên mang số thẻ 13 đang cười khẩy, tỏ ra là mình đã nắm chắc phần thắng.

“Có vẻ như đây là cảm giác ăn chắc mình...”

Bạch Khải không có ấn tượng gì với người này, nên có lẽ hắn đến từ đội thứ hai hoặc thậm chí là đội thứ ba, nhưng điều đó

không ảnh hưởng đến việc Bạch Khải có ấn tượng tốt với hắn.

Dù sao, đã có một ngàn dặm đường đưa thẻ số đến, nhẹ nhõm mà tình nặng, không tránh khỏi việc hắn đã từng chạy rất nhiều, người tốt! “Beita, thử kiểm tra xem kẻ kia sao, Shuke, chuẩn bị công kích ngay lập tức.”

Gâu gâu! “Rõ ràng!” Husky nhận lệnh, lập tức triển khai pháo đài, khóa chặt Thiết Vũ Ứng trên bầu trời. Đối diện, Nghê Bá lập tức cảnh giác, cho Thiết Vũ Ứng nâng cao khoảng cách.

Thiết Vũ Ứng vốn mạnh trong các cú tấn công từ xa, với hiệu quả công kích khoảng hơn 500 mét, hắn không tin rằng con Cực Địa Băng Lang này có thể tấn công đến trên trời ở khoảng cách 500 mét.

Thấy trạng thái của Thiết Vũ Ứng, Bạch Khải lại không vội vã.

Khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười quái dị.

A ô! A ô a ô...

Nổi theo từng âm điệu du dương, một giọng nói ma tính vang lên trong đầu Nghê Bá và Thiết Vũ Ứng.

“Dù đồ ô, cán trắng, ăn xong một đợt năm tám tám...”

Toàn thân đều tới dùng cơm cơm. Ăn cơm cơm có ô ô, toàn thân một đợt năm tám tám...

Mọi người cùng nhau hong khô làm.

Hong khô làm, cán trắng, trên thân một đợt dài ô ô.”

“Ngươi là của ta nhỏ nha Tiểu Bình Quả Nhi, làm sao yêu ngươi đều chê ít...”

Thấp sáng sinh mạng ta lửa, lửa lửa lửa lửa lửa...”

“...

Oppa Gangnam Style...”

Một bài hát cực kỳ dễ gây nghiện liên tục vang lên trong đầu Nghê Bá và Thiết Vũ Ứng, khiến họ hoàn toàn mất tập trung, không thể thực hiện kỹ năng tấn công của mình.

Li! Thiết Vũ Ứng không hiểu Husky đang hát gì, nhưng âm điệu ma tính đó vẫn khiến nó cảm thấy choáng váng, thậm chí

đôi khi còn làm thân thể mất kiểm soát, theo nhịp điệu mà lắc lư.

Lúc này, một tiếng kêu chói tai, khiến nó nhận ra mình đang điều khiển thú nhân.

“Thật mạnh tinh thần công kích, lại có thể ảnh hưởng đến quyền khống chế thân thể của ta.”

Nghê Bá cảnh giác nhìn về phía Husky vẫn đang hát vang, và đang muốn sắp xếp lại đội hình để tấn công thì Husky bỗng chuyển sang một giai điệu bình tĩnh, khác hẳn so với giai điệu tấy náo lúc nãy.

Thấy đối diện một người và một ưng trở nên an tĩnh, Bạch Khải không thể không bật cười. “Đại Bi chú” kết hợp với sự thâm từa như một lời chú ngữ, thật sự đã phát huy hiệu quả.

Thật đáng tiếc, DJ có chút quá gần gũi, Bạch Khải cảm thấy lo lắng, không biết hiệu quả có thể cải thiện hơn không.

“Tiêu diệt bọn họ đi.”

Thấy khoảng cách giữa Thiết Vũ Ưng ngày càng gần, Bạch Khải lập tức ra hiệu cho Shuke ra tay, và Shuke cũng đã chuẩn bị xong một thời gian dài.

Rầm rầm rầm! Hỏa lực công kích dày đặc nhanh chóng đập vào Thiết Vũ Ưng, khiến nó không kịp trở tay, muốn kéo dài khoảng cách nhưng đỉnh đầu lại đột nhiên rơi xuống rất nhiều mạng nhện, kéo nó trở lại trong tầm bắn.

Lệ...

Thiết Vũ Ưng mặc dù ở cấp ba, nhưng không thể chịu đựng được ngàn ấy sức mạnh bùng nổ từ những viên đạn, khiến nó từ trên trời rơi xuống, miệng phun khói đen.

“Đáng chết, con Cự Địa Băng Lang này có thể sử dụng máy móc vũ khí sao!” Nghê Bá thấy tình hình vậy lập tức muốn triệu hồi thú cưng, bỗng nhiên cảm giác gáy mình như bị gì đó bò lên, quay đầu lại thì thấy một con Nhện Máy.

“Game Over!” Bạch Khải búng ngón tay, con Nhện Máy lập tức phóng ra một dòng điện tỉ mỉ, khiến Nghê Bá hôn mê bất tỉnh.

Gâu gâu! (Điện đập thật sự sướng khoái!) Thấy Nghê Bá trở thành như vậy, Beita không khỏi vui vẻ, định hát lại một bài nữa thì Bạch Khải lập tức bịt miệng nó lại.

“Vừa rồi gây ra động tĩnh quá lớn, chắc chắn sẽ thu hút không ít người đến kiểm tra.

Chạy là kế sách tốt nhất.”

Bạch Khải nhanh chóng cướp lấy số thẻ 13 của Nghê Bá, sau đó kéo Husky chạy thật nhanh.

Không lâu sau, một Ngự Thú sư cười báo đen xuất hiện, kiểm tra tình hình của Nghê Bá và Thiết Vũ Ứng, rồi tiếp tục theo dấu Bạch Khải. Đối kháng với Nghê Bá tiêu tốn sức lực lớn như vậy, thực lực của đối thủ chắc chắn không thấp.

Nên lên đường, biết đâu còn có thể ngư ông đắc lợi.

Răng rắc! Nhưng chưa đi xa, báo đen dường như dẫm phải cái gì, một sức mạnh nổ mạnh từ lòng đất ập tới, trực tiếp ném báo đen ra xa.

Mà còn chưa dừng lại, sau khi họ vấp vả tìm được sự ổn định lại bị nổ liên tiếp gây ra tiếng vang, không cho họ một cơ hội để giảm xóc.

“CMN, tên hỗn đản nào chôn địa lôi ở đây!” ... Ba ngày sau.

Cổ Sơn cẩn thận từng li từng tí, xuyên qua một bụi cỏ cao, bên cạnh hắn là bốn con sủng thú đang cảnh giác tra xét xung quanh.

Là một Ngự Thú sư có cấp thấp nhất, áp lực mà Cổ Sơn phải đối diện là rất lớn.

Dù sao, quả hồng thường chọn quả mềm mà bóp, chẳng hạn như hắn cũng không phải là đối thủ với các học viên khác, nắm trong tay một chút cơ hội.

May mà từ nhỏ Cổ Sơn đã quen sống trong thành phố Linh Tê, trên núi nên sức lực và khả năng ẩn nấp của hắn đều khá tốt, vì vậy đến giờ chưa từng bị ai để mắt tới.

Duy chỉ một điều, hắn vẫn chỉ có thẻ số của riêng mình.

Kỹ năng Tứ Linh dung hợp tiêu hao sức lực lớn, nên trừ khi cần thiết, hắn không có ý định tùy tiện sử dụng.

“Không biết hiện tại Bạch Khải thế nào rồi...”

Nghĩ đến số thẻ 13 trong tay Bạch Khải, lòng Cổ Sơn bỗng phức tạp.

Là một kẻ chiến bại, hắn rất muốn giao đấu với Bạch Khải lần nữa, dù sao trước đó Bạch Khải có thể dễ dàng đánh bại Tứ Linh, cũng chỉ lợi dụng sự bất ngờ làm lợi thế mà thôi.

Bây giờ trong tình huống như này, Bạch Khải khó có thể giống như trước, dễ dàng tách ra bốn con sủng thú của hắn.

Tuy nhiên, xét đến những màn biểu diễn ấn tượng của Bạch Khải vài ngày trước, hắn cũng không quá tự tin vào bản thân.

Mặc dù vậy, với việc cả hai đều có số thẻ tương tự, chắc chắn không thể tránh khỏi một cuộc chiến.

Oanh! Ngay khi Cổ Sơn đang phân vân, đột nhiên từ trong thung lũng gần đó vang lên một tiếng nổ.

“Có người lại giao chiến sao?” Cổ Sơn cúi người, do dự một lúc rồi quyết định đến xem một chút. Để hoàn thành huấn luyện, nhất định phải thu thập đủ thẻ số.

Qua ba ngày rồi, không ít Ngự Thú sư hắn đã có được một chút thẻ số, chỉ cần hắn nắm bắt được yếu tố may mắn, có lẽ có thể làm một cú ăn lớn và sống yên ổn cả đời.

Nghĩ đến đây, Cổ Sơn nhanh chóng tăng tốc, rất nhanh đến được lối vào thung lũng.

Tại đây, cảnh tượng hoang tàn bày ra khắp nơi, dấu vết nổ tung hiện rõ khắp các hang động.

Hiển nhiên, âm thanh nổ vừa rồi chính là phát ra từ nơi này.

Tuy nhiên, sau khi quan sát một hồi, Cổ Sơn thấy đúng là có không ít người tiến vào thung lũng, nhưng không thấy dấu hiệu giao tranh nào, mà giống như có ai đó bị tấn công từ xa.

“Có khi nào là công kích từ xa?” Cổ Sơn do dự một chút, vẫn quyết định rời khỏi nơi này.

Kẻ thù có thể là một người phi công mạnh mẽ, mà khả năng tấn công của bọn họ cũng là từ xa.

Hiện tại kẻ thù đang ẩn náu trong bóng tối, mà mình thì lại đang sáng, mạo hiểm đi vào quá nguy hiểm.

Vẫn là chờ thêm một chút đi.

Oanh! Oanh! Oanh! Đúng lúc này, tiếp nối từng tiếng nổ liên tiếp, một thân ảnh chật vật từ trong thung lũng lao ra, sau đó xung quanh thung lũng tự động hình thành hàng loạt pháo đài, hướng về phía thung lũng càng mang đến một tòa cự pháo đầy phù vĩ! “Những pháo đài này sao nhìn quen thế?” Cổ Sơn nhìn xung quanh những pháo đài, cảm thấy như đã gặp ở đâu đó, nhưng không nhớ nổi.

Tuy nhiên, sau khi nghe thấy âm thanh trong thung lũng, hắn cũng không chút do dự lựa chọn rời đi.

“Trong thung lũng, mọi người đã bị bao vây, lập tức bỏ thẻ số đầu hàng!”

Chương 147:

Chiếm Núi Làm Vua Bạch Khải ngồi trong một sơn động, một bên quan sát tình hình trong hẻm núi qua thiết bị điều tra, một bên thích thú uống Thiên Thần nước.

Bên cạnh hắn, những thẻ số đang được chất đống một cách tùy ý.

“Biết nơi này có cạm bẫy, lại còn có người tới, thật sự không biết bọn họ có sợ chết hay không,” hắn lầm bầm.

Kể từ khi chiến đấu với Nghê Bá, Bạch Khải đã dẫn đầu một nhóm đến tìm ra nơi này trong hẻm núi.

Lần này, quy chế hiển nhiên là muốn bọn họ thực hiện các cuộc tấn công du kích, tương tự như bài kiểm tra thực chiến trước đó, nhưng khác biệt ở điểm đối thủ đã chuyển từ hung thú thành Ngự Thú sư.

Tham gia vào đợt tập huấn này, tất nhiên không ai ngu ngốc, vì vậy bọn họ đã sớm tản ra.

Bạch Khải thì không muốn lãng phí thời gian đi tìm từng người, quyết định dùng phương pháp “chờ thời” - đợi khi đám người kia tập hợp lại sẽ ra tay cướp đoạt.

Dù sao Alpha đang trong quá trình bế quan tiến hóa, trừ phi cần thiết, Bạch Khải cũng không tính đụng tới nó cho đến khi Alpha hấp thụ xong sức mạnh từ Hám Địa Ngưu Ma trước.

Về phần Husky, tạm thời cũng chưa có khả năng đối phó với kẻ mạnh, vì vậy Bạch Khải đã liên kết với Shuke để tạo dựng một số cơ sở vững chắc trong hẻm núi này.

Thật không ngờ hắn lại biến một cuộc du kích chiến thành một cuộc chiến phòng thủ trong hẻm núi.

Bên cạnh hắn, những thẻ số chính là thành quả chiến đấu.

“Nghe đây, những người trong hẻm núi, các ngươi đã bị bao vây.

Hãy lập tức bỏ thẻ số và đầu hàng, nếu không ta sẽ khai hỏa!”
Nhìn nhóm Ngự Thú sư trong hẻm núi vẫn cảnh giác nhìn

quanh, Bạch Khải cầm micro và lớn tiếng nhắc nhở, sau đó kích hoạt pháo đài ẩn giấu xung quanh.

Cũng thật trùng hợp, những người trong hẻm núi đó chính là đối thủ mà Bạch Khải đã đấu trước đó, Nhiệm Húc và Kiều Lại.

“Đáng chết, tên khốn này làm sao lại mang tới nhiều vũ khí như vậy!” Nhiệm Húc sắc mặt tối sầm lại, nhìn xung quanh những pháo đài rậm rạp, không dám có hành động mạo hiểm.

Những pháo đài này có thể chấp nhận được, nhưng thật phiền phức khi bên dưới chân họ không biết lúc nào sẽ xuất hiện địa lôi.

Cảnh giác thật có lý do, người ta đã nói rằng nếu đánh nhau với cơ giới sư thì không thể ngênh chiến.

Nếu đã chuẩn bị tốt như vậy, thì cơ giới sư đúng là đáng sợ! “Tôi nhớ hẳn có một cái nhãn bí cảnh, chắc chắn những thứ này đều được mang vào thông qua nó.”

Kiều Lại đánh giá xung quanh một lần, rồi chỉ vào đỉnh núi cao nhất trong hẻm núi, nói: “Chỗ đó có khả năng là nơi tấn công tốt nhất, Bạch Khải chắc chắn đang núp ở đó.”

Nhiệm Húc gật đầu nhẹ, chợt nhớ tới Alpha đã từng ám sát Hám Địa Ngưu Ma một phát, bỗng nhiên cảm thấy hơi sợ hãi.

“Xa như thế, liệu chúng ta có thể tới gần hẳn không?” Kiều Lại trầm tư một lát, cắn răng nói: “Chắc chắn hẳn đã tiêu hao nhiều năng lượng để đánh chết hai giai hung thú, nếu tôi không đoán sai, hiện tại hẳn cũng chưa hồi phục sức chiến đấu, nếu không cũng sẽ không dám điều động nhiều máy móc vũ khí như vậy.”

“Nghe có lý!” Nhiệm Húc gật đầu, trong mắt lóe lên quyết tâm, triệu hồi tất cả Ngự thú của mình, chuẩn bị xông vào tấn công pháo đài, nhanh chóng hướng về phía Lôi Minh đại pháo tiến lên.

“Quả nhiên không biết sợ chết...”

Nhìn thấy tình hình này, Bạch Khải lập tức liên lạc với Husky đang canh giữ ở Lôi Minh đại pháo, nói: “Shuke Beita, bắn với ba phần uy lực, cảnh cáo bọn hắn một lần nữa.”

“Rõ.”

Shuke nhận lệnh, nhìn Beita đang nóng lòng, nói: “Chú ý cường độ, nếu lại bắn Lôi Minh đại pháo nổ tan tành, người sẽ phải chờ một tháng không được thức tỉnh.”

“À ô...”

(Thì ra là bị bản thân đe dọa, thật không chịu nổi.) Beita ngáp một cái, đặt móng chân lên Lôi Minh đại pháo, trong khi Shuke điều khiển móng trái của mình xoa bóp một cách khéo léo.

Chỉ một lát sau, lực lôi đình và sức nổ mạnh mẽ tràn vào Lôi Minh đại pháo, lập tức châm ngòi cho toàn bộ phù văn trên đó phát sáng.

Sau đó, một luồng Lôi Viêm chi lực hình thành sóng xung kích từ miệng pháo bay ra, quét sạch Nhiễm Húc và Kiều Lại.

“Vừa rồi, đó là cái gì vậy...”

Nhiễm Húc sờ đầu mình, hoang mang nghiêng đầu sang một bên.

Phía sau bọn họ trên núi, một cái hồ tròn lớn đã bị Lôi Viêm chi lực thiêu đốt, không khí còn lưu lại mùi khét.

Quả thật đây là sức mạnh của một phát đại pháo, có lẽ kỹ năng cấp cao nhất cũng không thể sánh bằng...

không, có thể sức hủy diệt còn cao hơn nữa.

“Cảnh cáo một lần nữa, hãy để lại một thẻ số, mau chóng rút lui, nếu không lần sau sẽ không có dịp như vậy nữa.”

Nhiễm Húc và Kiều Lại nhìn nhau, cùng lúc rút từ trong túi ra một thẻ số và đặt xuống đất.

Thấy hai người hành động đúng lúc như vậy, Bạch Khải hài lòng gật đầu, nhấn nút điều khiển, hai con chuột máy móc từ trong bụi cỏ chui ra, ngậm lấy thẻ số rồi lại biến mất vào trong bụi rậm.

Trước cảnh tượng này, Nhiễm Húc và Kiều Lại đều có chút thất vọng.

Ban đầu còn tính dùng cách này để dẫn dụ Bạch Khải hoặc xác định vị trí của hắn, nhưng giờ thì rõ ràng là rất khó.

Hai người tiếp tục quan sát những pháo đài, vẫn quyết định sẽ rời đi.

“Chết tiệt, bị một cái nhĩ giai Ngự Thú sư uy hiếp như vậy, thật không chịu nổi!” Thấy Nhiễm Húc và Kiều Lại lại một lần nữa phải rời đi trước sự uy hiếp của Bạch Khải, một Ngự Thú sư bực tức lên tiếng, cười một con Hỏa Diễm Cự Hồ phóng tới Lôi Minh đại pháo.

Là một Ngự Thú sư cấp ba, lại là nhân tài xuất sắc, nếu cứ thế này mà đầu hàng thì còn gì là danh dự.

Nhưng chưa kịp chạy đi bao xa, Lôi Viêm chi lực lại bắn ra, xuyên thủng chân con Hỏa Diễm Cự Hồ.

“Thật đúng là cho rằng ta không dám ra tay với các ngươi!” Bạch Khải chép miệng, Tần lão chỉ nói không thể sử dụng Lôi Minh đại pháo trong cùng cấp chiến đấu, không nói đến việc không được vượt cấp chiến đấu.

Dù sao ở trong bí cảnh, cũng có cơ chế bảo vệ, nếu thật sự chịu trường hợp nguy hiểm đến tính mạng thì sẽ ngay lập tức bị truyền tống ra ngoài.

Nếu đã chọc giận hắn, từng tên một sẽ phải ra đi.

“Gào!” Hỏa Diễm Cự Hồ bị Lôi Viêm chi lực xuyên thủng bàn chân, gầm lên thảm thiết, nhưng vẫn cố gắng xung phong, lại bị Ngự Thú sư của chính mình ngăn cản.

“Cơ giới sư, ta nhớ ra rồi!” Ngự Thú sư tức giận nhìn ba Lôi Minh đại pháo đang hạ cánh, để lại một tấm thẻ số, bắt đặc dĩ mang theo thú cưng của mình rời đi.

Hắn vốn dám mạo hiểm liều lĩnh, ngoài việc vì lòng oán hận, còn vì chắc chắn rằng Lôi Minh đại pháo chắc chắn sẽ có thời gian hồi chiêu rất dài.

Chỉ là hắn không ngờ Bạch Khải lại chuẩn bị đồng thời ba đại pháo Lôi Minh! Liên tiếp ba người bỏ đi, những Ngự Thú sư khác chỉ còn cách để lại một bảng hiệu rồi rời đi.

Thời gian cuộc thi còn bốn ngày, họ không cần thiết phải chết ở đây.

Chuyện này đã khiến họ rút lui rất nhanh, và khi nhìn thấy những người khác cũng rời đi, họ đã nhanh chóng tăng tốc, chưa đi xa thì đã thấy Chu Diễm cười Quỷ Diễm Phi Mã hướng thẳng vào hẻm núi.

“Cổ Sơn? Người ở đây làm gì?” Cổ Sơn nghe vậy im lặng, còn Chu Diễm thì phối hợp hỏi: “Ta nghe nói Bạch Khải đang làm chút động tĩnh ở đây, điều đó có thật không?” Không chỉ là động tĩnh, mà thật sự muốn lật trời lên rồi! Nhiệm Húc và Kiêu Lại cũng không nhịn được mở tròn mắt nhìn.

Một nhị giai Ngự Thú sư, lại có thể đánh bại một đám tam giai Ngự Thú sư không có đường thoát, cái này không phải muốn lật trời thì là cái gì? Không được, ra ngoài nhất định phải báo cáo với huấn luyện viên, nếu không thì không có cách nào chơi nữa! Nhìn thấy vẻ mặt kỳ lạ của Cổ Sơn, Chu Diễm đại khái hiểu ra, thẳng tay thúc ngựa bay về phía hẻm núi.

“Chu học tử đến rồi?” Bạch Khải qua thiết bị điều tra ngay lập tức phát hiện Chu Diễm đến, sắc mặt thích thú bỗng chốc biến mất.

Shuke vừa mới lên nhị giai, có thể chế tạo ra vũ khí máy móc đánh lại tam giai Ngự Thú sư đã là khá rồi, nhưng đối với tứ giai Ngự Thú sư thì vẫn chưa đủ.

Làm thế nào bây giờ, kéo Chu Diễm vào cùng một phe? Bạch Khải quyết định nhanh chóng, phái một con ong điều tra tới trước mặt Chu Diễm.

Thấy con ong điều tra đến gần, Chu Diễm bản năng muốn đánh bay, nhưng nghe thấy giọng nói của Bạch Khải thì ngừng lại.

“Bạch Khải, người đang làm cái gì vậy?” Bạch Khải nói: “Chẳng qua là lười biếng chạy quanh, đợi người khác tự dâng đến cửa mà thôi~” Nghe vậy, mắt Chu Diễm sáng lên, nói: “Vậy có nghĩa là người đang chiếm núi làm vua, trở thành đại vương trên núi rồi?” “À, nếu phải nói như vậy thì cũng được.”

Bạch Khải có chút lúng túng gãi đầu, cũng chấp nhận lời giải thích của Chu Diễm.

“Vậy cho ta gia nhập, nhưng mà ta muốn làm đại đương gia!” Khi nghe yêu cầu của Chu Diễm, Bạch Khải không khỏi cảm

thấy choáng váng, những Ngự Thú sư khác cũng phải nhìn nhau, không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Đây là cách mở kịch bản sai hoàn toàn rồi! “Sao, không được sao?!” Thấy Bạch Khải không trả lời, Chu Diễm không khỏi nhíu mày, mà Bạch Khải nghe vậy lập tức phản ứng lại.

“Đương nhiên là được, cầu còn không được!” Hãn nguyên bản đang suy nghĩ làm thế nào để né tránh Chu Diễm, giờ thì tốt rồi, chủ động đến cửa.

“Học tử ngươi tới làm đại đương gia, ta làm nhị đương gia là đủ!” Nghe thấy lời Bạch Khải, Chu Diễm hài lòng gật đầu, sau đó chỉ về phía Cổ Sơn, nói: “Vậy hãn sẽ là tiểu đệ.”

Chả liên quan gì đến ta...

Cổ Sơn một mặt mơ hồ, lập tức bị Chu Diễm lôi đi, tiến vào sâu trong thung lũng.

Thấy cảnh đó, những Ngự Thú sư vừa mới bị Bạch Khải cướp đoạt đều nhìn nhau, hoàn toàn từ bỏ ý định báo thù.

Một Bạch Khải đã đủ phiền phức, giờ thêm một Chu Diễm, nếu còn thêm thì bọn họ cũng không muốn kiên trì.

Tục ngữ có câu “bánh bao thôi chuyển bánh bao thôi”, vừa lúc đó, Bạch Thu Trà cũng vừa bay đến từ xa.

Sau đó lại đến Lục Tình...

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi, toàn bộ sơn cốc này đã trở thành nơi nguy hiểm nhất trong bí cảnh này. ...

Tại đại sảnh tập kết.

La Tường cố nén tiếng cười, nhìn khuôn mặt có chút co giật của Trương Sam bên cạnh, nói: “Tôi nhớ khóa học tập huấn có một phần là cách lập cứ điểm an toàn trong dã ngoại, sao không làm sớm đi?” Vốn dĩ là khảo hạch để kiểm tra kỹ năng ẩn náu, tấn công bất ngờ và khả năng sinh tồn, nhưng mà đến nơi Bạch Khải ở đây, lại trở thành một trận chiến phòng thủ. À không đúng, đây là chinh phục núi, trở thành vua trên núi! Có cảm giác như bộ tổng tham mưu có lẽ sẽ phải sửa đổi một số quy tắc...

Chương 148:

Phát hiện tháp bí cảnh Bạch Thu Trà nhìn thấy Chu Diễm đang vui mừng phân phối dãy số bài, không nhịn được mở miệng hỏi: “Ta hỏi Diễm tử, chúng ta cứ làm như vậy thật sự được không?” “Gọi ta đại đương gia!” Chu Diễm trừng mắt nhìn Bạch Thu Trà, nói: “Huấn luyện viên chỉ nói điểm tích lũy đầy đủ thì coi là đạt tiêu chuẩn, làm theo phương pháp nào không quan trọng, có gì không tốt?” Lục Tình điều chỉnh lại kính mắt, ánh mắt hoàn toàn không rời khỏi tay cô trong sách, nói: “Điều này ta đồng ý với Chu Diễm, cách làm của chúng ta thực sự là hiệu suất cao nhất, còn về quá trình thì không quan trọng.”

“Ừm, đúng rồi.”

Cổ Sơn cũng gật đầu nhẹ, lặng lẽ thu hồi một phần dãy số bài của mình.

“Tốt quá.”

Bạch Thu Trà liếc nhìn Bạch Khải đang cười trộm, bất đắc dĩ thở dài.

Từ nhỏ hắn được giáo dục chủ yếu là phương pháp đối kháng chính diện, gần như không có nghĩ đến những mảnh khoé khác.

Kể từ khi biết Bạch Khải, đây đã là lần thứ hai hắn làm như vậy. Đầu tiên là từ bỏ tháp Cảm Ân, sau đó lại gia nhập thành đoàn ăn cướp, chỉ có trời mới biết sẽ còn chuyện gì xảy ra sau này...

Tích tích tích tích... Đột nhiên, trong sơn động vang lên tiếng báo động, hai bóng dáng lập tức xuất hiện trên bản đồ.

“Đúng thế, Tiêu Nguyên và Lý Mộ sao?” Chu Diễm nhanh chóng chạy lại xem, lập tức nhận ra hai người họ.

“Hai người này sao lại tụ tập cùng một chỗ rồi?” Lục Tình nói: “Chúng ta sẽ tổ chức thành đội, những người khác cũng tự nhiên sẽ tụ tập thành đội, chuyện này rất bình thường.”

Chu Diễm giật mình, sau đó mặt mày tràn đầy hưng phấn nói: “Vừa khéo, mấy ngày nay một mực hành hạ người mới đều chán đến phát hỏa, giờ có hai người Tứ giai để chiến thử thì tuyệt quá.”

Nói xong, Chu Diễm liền muốn kéo mọi người cùng ra ngoài chiến đấu.

Lục Tình bình tĩnh lật qua một trang sách, nói: “Xin lỗi, ta mới là Tam giai, không muốn học theo người nào đó vượt cấp giao chiến.”

Chu Diễm nghe vậy thì chép miệng, lại nhìn về phía Cổ Sơn, Cổ Sơn chỉ im lặng giơ hai ngón tay lên, liếc nhìn một cái về phía Lục Tình, thái độ rõ ràng.

“Thật chán, nhị đương gia, tam đương gia, các người cứ ở lại đây mà đi dạo với bản trại chủ.”

Bạch Khải nghe vậy thì liếc nhìn Bạch Thu Trà, lặng lẽ thờ dài.

Hắn vốn chỉ muốn kéo Chu Diễm và một vài người làm bạn, cũng không cần lo lắng sẽ bị người khác phản bội, hắn có thể an tâm ở lại đây đợi đủ bảy ngày.

Tuy nhiên, kết quả không như mong đợi, Chu Diễm dường như rất thích thân phận đại đương gia của mình, mà còn chủ động dẫn theo bọn hắn đi cướp! Dù nói thu được không ít, nhưng danh tiếng của họ đã hoàn toàn xuống dốc. Ôi, danh tiếng của ta...

Hai người bắt đầu đi theo Chu Diễm ra khỏi sơn động, và Tiêu Nguyên cùng Lý Mộ đã đi đến giao lộ.

Khi thấy Bạch Khải xuất hiện, Tiêu Nguyên lập tức cười nói: “Bạch Khải, quả nhiên là người, ta đã nói bằng trí thông minh của Chu Diễm thì không thể nào nghĩ ra phương pháp ôm đoàn cướp như vậy hiệu quả được.”

Nghe thấy lời Tiêu Nguyên, khóe mắt Bạch Khải run rẩy.

Lần này danh tiếng của nhị đương gia mình coi như là đã hoàn toàn đi tong...

“Tiêu Nguyên, ngươi có ý gì? Sao lại muốn đánh nhau?” Chu Diễm nghe thấy vậy gân xanh nổi lên, chuẩn bị Tượng hồn

phụ thể đầu võ.

Tiêu Nguyên nhún vai, nói: “Xin lỗi, hai chúng ta đã giao chiến 534 lần, trong đó hòa 498 lần, các trận còn lại đều chưa đánh xong, do đó ta không có ý định lãng phí thời gian.”

“Vậy các người tới đây làm gì?” Chu Diễm nghe vậy có chút hiếu kỳ đánh giá hai người, trong khi Tiêu Nguyên lùi về sau một bước, nói: “Chỉ là Lý Mộ muốn đến tìm Bạch Khải tâm sự thôi, ta chỉ là người dẫn đường, các người không cần để ý đến ta.”

“Lý Mộ?” Chu Diễm nghe vậy thì sửng sốt, nhìn Lý Mộ, rồi lại nhìn Bạch Khải, tựa hồ đã hiểu ra điều gì.

“Ngạch, ta đã làm gì sao?” Thấy mọi người đột nhiên nhìn mình, Bạch Khải cảm thấy mơ hồ, trong khi Lý Mộ tiến lên một bước, nghiêm túc nhìn Bạch Khải.

“Bạch Khải, từ hôm nay trở đi, người chính là tình địch của ta rồi!” Tình địch? Đó là cái quái gì? Bạch Khải càng mơ mịt hơn, trong khi Bạch Thu Trà đột ngột xen vào, nói: “Lý Mộ và Lục Tình đều là từ một thành phố ra, nghe nói còn là thanh mai trúc mã, không có gì bất ngờ thì hẳn là để ý đến người.”

Lục Tình, đại ca, ta với nàng đã nói tổng cộng chưa đến mười câu, sao người có thể nhạy cảm như vậy? “Người có phải có chút hiểu lầm không?” Bạch Khải thở dài, đang muốn giải thích, nhưng Lý Mộ đã trực tiếp nói: “Người yên tâm, ta sẽ không lợi dụng đẳng cấp để nghiền ép người, nếu người am hiểu phù văn, ta sẽ đánh bại người trong phương diện phù văn, chứng minh ta mới là người thích hợp với Lục Tình.”

Nói xong, Lý Mộ liền quay người bỏ đi, không cho Bạch Khải bất cứ cơ hội phản bác nào.

“Người anh em này, bình thường đều thế này sao?” Bạch Khải nhìn về phía Bạch Thu Trà, khi nhận được sự xác nhận của đối phương thì im lặng không nói.

Vì vậy hẳn quả thật là bị Tần lão đầu lừa gạt mất rồi. Đã nói là để đại sư truyền kỳ khao khát tài nguyên ở đâu, bây giờ không hiểu sao lại thêm một cái “tình địch”, lần huấn luyện này chưa kịp trải nghiệm tốt đã phải chịu biết bao khổ sở rồi.

“Được rồi, nếu không phải giành giật lợi ích thì cũng không sao.”

Chu Diễm thấy vậy liền giải tán Tướng hồn phụ thể, có chút đồng tình vỗ vỗ Bạch Khải, nói: “Nhưng mà Bạch Khải, người sau này phải cẩn thận, Lý Mộ là người rất kiên quyết, người chắc chắn sẽ bị hấn phiền phức.”

Bạch Khải nghe vậy thì im lặng, ngay lúc này, âm thanh của Trương Sam đã vang lên bên tai mọi người.

“Đã đến giờ, lần huấn luyện này kết thúc.”

Vừa dứt lời, Bạch Khải cảm nhận được một vòng trời đất quay cuồng, họ lại một lần nữa trở về đại sảnh tập kết.

“Con mẹ nó, mấy thiết bị kia của ta vẫn chưa thu lại đâu!”

Bạch Khải vừa hạ xuống đất, đang định mắng thì phát hiện có vài chục ánh mắt đổ dồn vào hấn.

Tất nhiên, đều là ánh mắt đầy thù hận.

Hay quá, huấn luyện còn chưa đầy mười ngày, mà giờ đã bị mọi người nhìn với ánh mắt thù địch.

Bạch Khải nặng nề thở ra, nhưng rồi cũng bình tĩnh lại,坦然 đối diện với những ánh mắt này.

Cái gọi là nợ nhiều thì không lo, đã có nhiều kẻ thù như vậy, cũng không ít thêm mấy cái nữa đâu.

Trương Sam nhìn thấy ánh mắt của mọi người, cũng liếc mắt nhìn Bạch Khải, nhưng không nói thêm gì, chỉ im lặng bắt đầu đọc tên trong danh sách.

Theo chế độ ban đầu, chỉ có thể thông qua huấn luyện không quá một phần tư, hiện tại vì Bạch Khải mà số lượng đã ít đi, nên Trương Sam rất nhanh đã thông báo hoàn tất.

“Hôm nay nghỉ một ngày, ngày mai đúng giờ phải có mặt, sẽ có lý luận khóa học.”

Trương Sam thu hồi bảng điểm, ngay lập tức quay người rời đi, để lại một đám Ngự Thú sư nước mắt tràn trề.

Cuối cùng cũng có người nghĩ sớm đến thời gian biểu rồi.

Chỉ có điều, huấn luyện viên, người có thể đi chậm một chút hay không, bên cạnh còn chưa kịp khiếu nại gì mà.

“Hô ~ cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi một chút.”

Bạch Khải duỗi lưng, trong mấy ngày qua, ngoài việc đi cướp...

Không, là theo Chu Diễm cùng các bạn học giao lưu, hẳn chủ yếu là nghiên cứu vấn đề tăng cường cho Husky.

Nhưng vì bị hạn chế về hoàn cảnh, từ đầu đến cuối hẳn không thể thực hiện cải tạo, giờ cuối cùng cũng có thể thoải mái chơi đùa chút.

Chu Diễm đi tới bên cạnh Bạch Khải, phóng khoáng ôm lấy cổ hắn, nói: “Nhị đương gia, chiều nay người có chuyện gì không?” Đại tỷ, người nhập cuộc sâu quá rồi, mà ánh mắt của người lại làm ta sợ hãi. Đây không phải muốn đi cướp nữa sao? Đây cũng không phải là huấn luyện, mà là cướp bóc phạm pháp.

Bạch Khải nói: “Ta cảm thấy hơi mệt, muốn về nghỉ ngơi.”

“Nghỉ ngơi? Người trẻ tuổi không nên như vậy.”

Chu Diễm khinh bỉ liếc Bạch Khải vài cái, nói: “Vừa vặn, ta biết một nhà hàng rất tốt, bọn họ rất có nghiên cứu về đồ ăn bổ, hôm nay tâm trạng của bản trại chủ tốt, mời người ăn một bữa ngon.”

Nói xong, Chu Diễm không đợi Bạch Khải cự tuyệt, ngay lập tức quay đầu nhìn về phía Bạch Thu Trà và những người khác, nói: “Tam đương gia, còn có quạt giấy trắng, các người cũng cùng đi đi.”

“Ta từ chối.”

Lục Tình đóng lại cuốn sách, nói: “Ta cần phải đi báo cáo với thầy về tình hình những ngày qua, các người đi đi.”

“Còn nữa, đừng gọi ta là quạt giấy trắng nữa.”

Nói xong, Lục Tình liền không quay đầu lại mà rời khỏi đại sảnh.

“Thật không thú vị, nên ta không thích đọc sách.”

Chu Diễm chép miệng, nhìn về phía Cổ Sơn, nói: “Cổ Sơn, người cũng đi theo đằng sau ta, thiếu ba người không dễ thôi.”

Cổ Sơn nghe vậy liền ngoan ngoãn theo Chu Diễm, không tỏ thái độ phản kháng nào.

Trải qua vài ngày ở chung, Cổ Sơn đã hoàn toàn trở thành tiểu đệ của Chu Diễm, nói một không hai kiểu đó.

“Diễm tỷ nói nhà hàng này thực sự không tệ, Bạch Khải người nên thử một chút.”

Bạch Thu Trà nói: “Chúng ta thường xuyên ở bên cạnh thuộc tính Vong Linh, thực sự cần chú ý đến sức khỏe một chút.”

Bạch Khải nghe vậy không nhịn được trợn mắt.

Ai nói cần phải chú ý sức khỏe, chỉ là khách sáo với các người, còn các người hiểu thật à, chờ khi hắn lên được Tứ giai, xem ai đánh ai! ...

Thành phố Tung Lâm.

Vùng ngoại ô.

Tùng Nguyệt lâu.

Chu Diễm nhẹ nhàng lái xe quen thuộc dẫn theo Bạch Khải và các bạn đến nhà hàng, ở đây lão bản hiển nhiên rất thân thuộc với Chu Diễm, liền dẫn bọn họ đi vào một gian phòng riêng.

“Chu tiểu thư, vẫn như trước chứ?” Chu Diễm nhẹ gật đầu, nói: “Giữ nguyên quy tắc cũ, nhưng cho ta thêm chút, gần đây ta đói đến phát điên rồi.”

Lão bản nhẹ gật đầu đi ngay, trong khi Chu Diễm giới thiệu những người đi cùng với Bạch Khải: “Tiệm này coi như có tiếng tăm lâu năm, là tổ truyền nghề, ngoài hương vị tốt, còn có thể cường hóa thể chất, trong lúc còn ở Tung Lâm, các người có thể đến đây ăn nhiều một chút.”

Cường hóa thể chất? Nói cách khác ở đây nguyên liệu đều từ hung thú sao? Bạch Khải cảm thấy hứng thú, cũng khá kỳ vọng.

Mấy ngày qua, bữa ăn của bọn họ hầu như đều do Chu Diễm chuẩn bị, mặc dù tay nghề khá, nhưng ăn mãi món nướng suốt bảy ngày thì cũng hơi chán, thay đổi khẩu vị cũng không tồi.

Hơn nữa, tiệm này không gian khá đẹp, phía sau tựa hồ có hồ nước, trang trí rất nghiên cứu, có một vài món ăn giống như những nhà hàng nổi tiếng mà Bạch Khải biết ở kiếp trước.

“Ồ đúng rồi, nơi này cũng cung cấp đồ ăn cho sủng thú, các người có muốn mang sủng thú của mình ra thử không?” Vừa nghe Chu Diễm nói ra, Bạch Thu Trà lập tức có chút dở khóc dở cười.

Sủng thú duy nhất của hắn là hải cốt Cự Long, chẳng lẽ ở đây ăn đồ gì? Trực tiếp thu hoạch linh hồn sao? Còn với Cổ Sơn, mấy sủng thú của hắn mặc dù bình thường, nhưng hắn có đến bốn con, không thể triệu hồi ra được.

Thấy hai người không có hành động gì, Bạch Khải cũng lười không triệu hồi Husky ra để ăn chực, nhưng không đợi Chu Diễm tiếp tục khuyên, Husky đột nhiên chủ động chui ra.

Chờ một chút, sao hắn biết không cho Husky ra ngoài bí cảnh? Nhìn thấy Husky kích động chui ra từ bí cảnh, Bạch Khải đang định đưa nó về lại thì Beita lại đang túm chân kêu gọi không ngừng, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

“Gã này làm sao vậy?” Nhìn thấy dáng vẻ của Husky, Chu Diễm và những người khác có chút nghi hoặc, chỉ có Bạch Khải dường như đã nghĩ ra điều gì.

Cảnh tượng này, tựa hồ rất quen... Đúng lúc này, Husky đột nhiên đứng lại bên cửa sổ, đối diện hồ nước bên ngoài mà sủa loạn. Ào ào ào! Sau đó, giữa ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, một tòa tháp cao từ từ nổi lên từ đáy hồ, trên thân tháp mờ mờ có thể thấy những đạo phù văn thần bí.

Tháp bí cảnh!

Chương 149:

Bí cảnh Cự Long Nhìn tháp bí cảnh từ từ dâng lên trước mặt, Bạch Khải và Cổ Sơn nhìn nhau đầy ngạc nhiên.

Dù đã nghe nói rằng thành phố Tung Lâm đâu đâu cũng có tháp bí cảnh, nhưng việc ngay trong lúc ăn cơm mà lại thấy xuất hiện một tháp bí cảnh như thế này thật sự khá bất ngờ.

Nhưng như vậy cũng tốt, ít nhất nó chứng minh rằng Husky thực sự có thể cảm nhận được sự xuất hiện của tháp bí cảnh.

Không biết liệu còn có thể tìm được cách đi vào từ cửa sau không? “Ôi, ta đến đây ăn cơm đã lâu mà không ngờ hồ nước này lại có một tháp bí cảnh!” Chu Diễm không thể tin vào mắt mình khi nhìn vào tháp cao trước mặt, đột nhiên nhớ ra điều gì.

“Nếu Tình nhi biết rõ rằng nàng đã bỏ lỡ cơ hội tiếp xúc với một tháp bí cảnh, các người nghĩ nàng có tức đến chết không?” “Nhìn tháp bí cảnh này, hình như có chút giống hệt tháp chiến đấu.

Chúng ta nên đi ngăn cản những người khác lại gần.”

Bạch Thu Trà xem xét tháp bí cảnh một hồi rồi đưa ra ý kiến của mình.

Thường thì các tháp bí cảnh loại chiến đấu đều có những phương thức phản kích từ bên ngoài, nên nếu bất cẩn mà đến gần thì sẽ dễ bị thương.

Nghe vậy, Chu Diễm gật đầu nhẹ, định liên lạc với lão bản thì thấy Bạch Khải không biết từ khi nào đã nắm lấy tay Husky và chạy về phía tháp bí cảnh.

“Ôi, sao tên này lại giống hệt như Tình nhi, thấy tháp bí cảnh là không thể cưỡng lại được!” Chu Diễm thầm mắng một câu và lập tức đuổi theo.

Bạch Thu Trà và Cổ Sơn cũng không chần chừ, cùng nhau đuổi theo.

Dù rằng đây là vùng ngoại ô, nhưng tại Tùng Nguyệt lâu, ngày càng nhiều người tới ăn uống đã chú ý đến sự xuất hiện của

tháp bí cảnh, tất cả đều ủa ra để quan sát.

Chỉ có điều, đa số người chỉ đứng từ xa quan sát, không ai dám tùy tiện đến gần.

Với những người dân thành phố Tung Lâm, việc thấy tháp bí cảnh đã không còn quá mới lạ, họ chỉ đơn thuần là thấy buồn chán mà thôi.

Thế nhưng, những khách du lịch đến thành phố Tung Lâm lại không bình tĩnh như vậy.

“Ôi, câu cá mà lại bắt được một tháp bí cảnh, chắc hẳn ta chính là người được Thiên mệnh tiên đoán?” Một thanh niên bên hồ câu cá nhìn thấy tháp bí cảnh lớn lao trước mặt, ánh mắt tràn đầy phấn khích, bản năng thúc đẩy hắn tiến lại xem xét.

Bỗng dưng, tháp bí cảnh lắc lư một cái, dưới đáy tháp bỗng tỏa sáng một hàng phù văn, khiến cho dòng nước trong veo trở nên xanh biếc.

“Đây là... độc tố?!” Thanh niên vừa thấy vậy lập tức muốn rời khỏi, nhưng độc tố lan rộng cực nhanh, chẳng mấy chốc đã tràn đến người hắn, khiến hắn ngã nhào xuống hồ nước.

Những người đứng xung quanh thấy vậy lập tức hoảng loạn, không chút do dự mà chạy xa, trong khi một số Ngự Thú sư lập tức triệu hồi thú cưng của mình chuẩn bị cứu viện.

Nhưng chưa kịp hành động, Bạch Khải đã lao tới bên hồ, trực tiếp dùng cánh tay mạnh mẽ kéo thanh niên lên.

Nhìn thanh niên đã chóng mặt và người chuyển xanh, Bạch Khải lập tức từ không gian bí cảnh lấy ra một con bunn nhào quái, ném xuống người thanh niên.

“Cái này, mùi vị gì thế?” Con bunn nhào quái chưa tỉnh lại ngay lập tức nhận ra mùi độc tố từ người thanh niên, bỗng dưng tỉnh lại, lập tức bao vây thanh niên và nhanh chóng hút sạch độc tố trong cơ thể hắn.

Rất nhanh, thanh niên hồi phục lại, nhìn thấy bunn nhào quái đã rời khỏi mình, hắn định gửi lời cảm ơn, nhưng lại thấy Bạch Khải đang cúi xuống, chăm chú vào chỗ câu cá của mình, còn con thú có hình dạng kỳ quái đang bới đất ở đó.

“Đó...

cảm ơn người đã cứu ta.”

Thanh niên tò mò bước tới, muốn bày tỏ lòng biết ơn với Bạch Khải, nhưng Bạch Khải dường như khá lúng túng chỉ đáp một tiếng ừ như vậy.

Chương 150:

Bí cảnh Cự Long “Người xác định là nơi này sao?” Gâu Gâu! (Hẳn là không sai, mùi vị cùng lần trước gặp cánh cửa kia không khác biệt mấy.) Beita nhẹ gạt đầu, nhanh chóng đào hố.

“Vậy là tốt rồi, không cần nhìn dáng vẻ này, cửa chính cũng không tệ lắm.”

Bạch Khải liếc mắt nhìn tháp bí cảnh xung quanh đã biến thành một vùng nước độc, yên lặng nắm lấy bùn nhão quái ở bên cạnh mình, trong khi đó, tên thanh niên kia hiển nhiên đã ý thức được nguy hiểm, không còn nói nhảm nữa mà cấp tốc rời đi.

Chu Diễm che mũi, vừa chỉ huy nhân viên Tùng Nguyệt lâu sơ tán dân chúng xung quanh, vừa đi tới bên cạnh Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, người còn ở đây làm gì? Tòa tháp bí cảnh này khá nguy hiểm, không phải là người không chuyên nghiệp như ngươi nên tới gần.”

Cổ Sơn có chút do dự nói: “Cái đó, đại tỷ, chúng ta có vẻ như là người chuyên nghiệp mà.”

“Ngạch, cũng đúng thật.”

Là những học viên được đặc biệt đào tạo, nhiệm vụ chính của bọn họ là thăm dò các tháp bí cảnh.

Nếu nói về việc xử lý những chuyện như vậy, bọn họ thật sự có chút bản lĩnh.

“Tòa tháp bí cảnh này đã kích hoạt cơ chế phản kích, chúng ta không có kế ước chuyên môn hay sủng thú, tốt nhất vẫn là thông báo cho Nguyệt Dạ chi tháp đi, họ là những người am hiểu nhất về việc tịnh hóa độc tố.”

Bạch Thu Trà kiểm tra tình trạng nước hồ một hồi, sau đó nhìn về mặt mong chờ của Bạch Khải, bỗng nhiên nghĩ ra điều gì.

“Bạch Khải, ta nhớ là ngươi có thiên phú phá không, đúng không?” “Ta? Ừm...”

Có thể coi là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thiên phú này là La Tường và Tần lão đầu đã “giao phó” cho hắn, mọi người đều nói như vậy, thì hắn cũng chấp nhận.

“Vậy thì, chúng ta có muốn vào tháp bí cảnh bên trong xem thử không?” Ánh mắt Bạch Thu Trà lóe lên một tia sáng, lần trước bị Bạch Khải hãm hại nên không có cách nào tiến vào tháp Cẩm Ân, bây giờ gặp được một tòa mới, hắn làm sao có thể bỏ lỡ.

“Đúng là nghe lão sư nhắc đến, lần này trong đám học viên có mấy người như Lý Mộ đều có thiên phú phá không hiểm thấy, hóa ra Bạch Khải cũng thuộc nhóm đó.”

Chu Diễm cũng có chút kích động, nói: “Một tòa tháp bí cảnh mà chưa từng được khai phát, nếu chúng ta có thể dẫn đầu mở ra, chắc chắn lão sư sẽ không còn mắng ta ngu ngốc nữa?” Thật tốt, hóa ra ngươi có ý định này.

Bạch Thu Trà và vài người im lặng, rồi bắt đầu tìm kiếm lối vào, chỉ là lắc lư một vòng mà không thu hoạch được gì.

“Xem ra, lối vào của tòa tháp bí cảnh này bị ngâm trong nước, nếu không thì A Trà, ngươi hãy tách nước hồ ra, ta sẽ xử lý đồng độc bốc hơi này.”

Bạch Thu Trà nghe vậy lắc đầu, nói: “Chúng ta không hiểu rõ tình hình dưới nước, nếu phát động cơ quan gì khác thì khí độc lan rộng sẽ rất phiền phức.”

“Được rồi, vậy chỉ có thể chờ tổng bộ phái người tới thôi.”

Chu Diễm có chút thất vọng thở dài, đột nhiên nghe thấy một tiếng nổ ở bên cạnh, khi khói bụi tản đi, đã không thấy bóng dáng Bạch Khải, chỉ còn lại một cánh cửa lớn yên tĩnh.

“Đây là, tháp bí cảnh đại môn?” Mọi người nhìn nhau không nói lời nào, đã rõ lúc này Bạch Khải đang ở đâu. ...

“Khụ khụ, ngươi đầu này thật ngốc, sao không sớm nói cho ta một tiếng trước khi phá vỡ vậy?” Bạch Khải lau đi bụi bặm trên đầu, nặng nề chửi Beita một lời, còn Beita thì mặt mày ủy khuất.

A ô a ô... (Rõ ràng là ngươi khiến ta tăng tốc tiến độ...) “Ngự Thú sư, ta khuyên các ngươi tốt nhất nên xem xét tình huống

quanh mình trước.”

Ngay lúc một người một chó đang đánh nhau, Shuke đứng lúc phát ra lời nhắc nhở.

Bạch Khải nghe vậy sửng sò, lúc này mới nhận ra vị trí của mình chính là bên vách núi, mà cách hắn chỉ chưa đến hai mươi centimet là một vực sâu.

“Ta đêch.....

Cái cửa sau này thật không ổn, muốn mạng của ta sao.”

Bạch Khải thấy vậy lập tức toát mồ hôi lạnh, đã lộn nhào ra xa khỏi vị trí ban đầu.

Chương 151:

Bí Cảnh Cự Long Nếu như cái cánh cửa bí cảnh này đưa hắn tiến vào vị trí có chút sai lệch, hắn có thể sẽ gặp nguy hiểm mạng sống.

Nguyên bản hắn chỉ định tìm hiểu tháp bí cảnh bên trong, sau đó mới nghiên cứu cách tiến vào; dù sao Tần lão đầu đã nói rằng hắn hoàn toàn không có thiên phú phá không.

Nhưng điều hắn không ngờ tới là, ngay khi Husky phá cửa xong, hắn đã rơi vào bên trong.

Làm sao có thể? Hắn thật sự có thiên phú phá không sao? Có vẻ như về sau Beita cần cẩn thận hơn khi đào hố, nếu không rơi không khéo, bên ngoài có thể xảy ra chuyện lớn rồi.

Bạch Khải nhìn quanh một vòng, nhận thấy địa điểm của hắn hiện tại giống như một chuỗi núi, kéo dài hàng nghìn dặm mà không thấy điểm dừng, so với khu bí cảnh của Bạch Khải có vẻ hơi khiêm tốn.

“Người so với người làm người ta tức phát điên, nhưng mà có thể có được một tòa bí cảnh lớn như thế này, chủ nhân nơi đây chắc chắn là cực kỳ lợi hại.”

Bạch Khải không khỏi cảm thấy ghen tỵ với khung cảnh xung quanh, nhưng nhanh chóng nhận ra vấn đề.

Tòa sơn mạch lớn như vậy, cây cối xanh tươi như thế, nhưng hắn không nhìn thấy một bóng chim hay thú nào, thậm chí ngay cả tiếng côn trùng cũng không nghe thấy.

Có thể là, nơi này đã trải qua quá lâu, tất cả sinh vật đều đã chết.

Hoặc là, xung quanh có một loại sinh vật cực kỳ mạnh mẽ.

Xét đến việc tháp bí cảnh vừa rồi phản ứng quá nhanh, giải thích đầu tiên rõ ràng không có khả năng, vì một tòa tháp bí cảnh hoạt động tốt như vậy, hình như không thể xảy ra tình huống như vậy.

Vì vậy, chỉ còn một giải thích duy nhất... Đúng lúc này, Bạch Khải bỗng nhiên cảm thấy quả trứng trong người mình rung

lắc dử dôi, như muốn phá bỏ không gian bí cảnh, trong khi Beita cũng tỏ ra cảnh giác nhìn về phía sau.

Ngay sau đó, một âm thanh vụn vẹo, như gió xé từ phía sau Bạch Khải vọng lại, Husky lập tức lâm vào trạng thái báo động.

“Ta đêch....., sao lại có chuyện như vậy xảy ra chứ!” Bạch Khải vừa định triệu hồi Alpha, nhưng khi nhìn thấy Cự Long không hề tỏ ra sợ hãi, hắn liền đứng sững tại chỗ.

Cự Long, một con Cự Long sống sờ sờ! Ken két ken két! (Lão đại, có đánh nhau không?) Alpha vừa mới triệu hồi ra, đã thấy Cự Long trước mặt, nhưng Alpha không có chút do dự, trái lại còn chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. “Cự Long trưởng thành yếu nhất cũng là truyền kỳ, cái này đánh cái quái gì chứ!” Bạch Khải tròn tròn mắt, nhìn Cự Long đang kéo dài trên vách núi, tò mò đánh giá bọn họ, bản năng khiến hắn muốn chạy trốn.

Hắn hiểu rõ mình không thể chạy thoát khỏi Cự Long, nếu ở ngoài trời, tuyệt đối hắn sẽ từ bỏ, thậm chí còn có thể tận dụng thời gian đó để tìm chỗ trốn.

Nhưng nơi này là bí cảnh, không chừng có thể kích hoạt được cơ chế bảo vệ gì đó.

Chỉ có điều, Bạch Khải chưa chạy xa thì đã cảm thấy có gì đó bất thường phía sau, không nhìn được quay đầu lại nhìn. “Đây có phải là ảo giác không? Một con Cự Long lại sợ ta chẳng?” Hắn nhìn Lục Long cũng đang hoảng sợ, quay đầu định chạy, không khỏi cảm thấy mơ hồ, cố gắng để Alpha dừng lại. “Thật là nhân loại đó!” Thấy Bạch Khải dừng lại, Lục Long gào lên một tiếng, sau đó té xỉu. “Cái đó Shuke, người kiểm tra xem ta có bị điên không? Hoặc là trúng độc gì không?” “Ngự Thú sư người sinh mệnh hoàn toàn bình thường.” “Vậy thì chuyện gì xảy ra với con rồng nhát gan này...” “Ừm... Vấn đề này vượt quá phạm vi dữ liệu của ta, ta không thể trả lời.”

Chương 152:

Bản Long ăn chay Trong bí cảnh của Lục Long.

Bạch Khải, Alpha, Husky, và một đầu bunn nhào quái đang xếp hàng, đều ngơ ngác nhìn Lục Long, người vẫn còn đang hôn mê.

“Cái kia, Ngự Thú sư, chúng ta có thể không tranh thủ bỏ trốn mà ở lại đây không?” “Chạy ư? Vừa rồi ngươi không phải đã đi điều tra, xung quanh đều bị sương độc bao vây sao? Nơi này là khu vực an toàn duy nhất đây.”

Gâu Gâu! (Chính là chính là, chẳng nào cũng chết, ta chọn chết trong miệng rồng.) Ken két ken két! (Ta muốn đánh một trận với nó!) Két phốc két phốc! (Nó có thể ăn không?) Nhìn thấy tình hình của một người và ba thú ở đây, Shuke đột nhiên cảm thấy đầu óc mình như bị ngất kết nối. Đây là cái gọi là tâm mệt mỏi sao? Hô! Cuối cùng, Lục Long từ từ tỉnh lại, thở ra một hơi làm dấy lên một cơn gió mạnh, Alpha ngay lập tức vào trạng thái chiến đấu, rút Tàn Lụi trường kiếm từ phía sau, cảnh giác nhìn về phía trước mặt Cự Long.

Sau một tuần lễ tiến hóa liên tiếp, và tiêu hao hai cây sừng trâu, Alpha cuối cùng nắm giữ lực hút tăng phúc.

Bạch Khải lúc đầu chỉ muốn chú ý đến việc Alpha là trung giai lãnh chúa nhưng chỉ nắm giữ một siêu cấp kỹ năng, giờ thì tốt rồi, hẳn lại mạnh mẽ học thêm một cái nữa.

Lần này, dường như cho Bạch Khải thấy một con đường rõ ràng.

Giết hung thú, đoạt kỹ năng! Đáng tiếc rằng tên trước mặt này rõ ràng không thể đánh lại, nếu không kéo được Long thuộc tính vật liệu, thì không chừng Alpha đã trực tiếp tiến hóa thành Cốt Long rồi.

Dù sao, hẳn đã muốn Cốt Long mà Bạch Thu Trà biến thành từ rất lâu rồi.

“Bản Long vừa rồi hình như thấy con người? Không đúng, chắc là mơ!” Lục Long mê man tỉnh lại, lắc đầu lảo bẫm, định

quay lại ngủ tiếp thì bất ngờ phát hiện một người và ba thú đang nhìn chằm chằm vào hắn.

“Không phải là giấc mơ? Thật sự là con người?!” Thấy thế, Lục Long có xu hướng ngất đi, Alpha lập tức tạo ra một lớp Băng Tinh bích chương đỡ lấy cái đầu to của Lục Long, giúp hắn tỉnh táo lại một chút.

“Giai hạ này có vẻ thật sự sợ hãi con người nhỉ?” Ánh mắt Bạch Khải lóe lên một tia nghiền ngẫm, sử dụng Băng Tinh bích chương như bậc thang, từng bước đi đến trước mặt Lục Long.

Nghe thấy tiếng động, Lục Long lại lùi một bước, cho đến khi hắn nhận ra Bạch Khải không có gì uy hiếp lúc này mới dừng lại.

Lục Long quan sát Bạch Khải vài lần, nói: “Người, là con người sao?” Bạch Khải cố gắng nở một nụ cười hiền hòa, đáp lại Lục Long: “Đúng vậy, ta là con người, nhưng ta không phải là kẻ thù.”

“Không phải kẻ thù? Vậy thì tốt rồi.”

Nghe được lời Bạch Khải, Lục Long ngay lập tức thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp ngồi xuống. Ôi! Đầu năm nay, Cự Long dễ lừa gạt như vậy sao? Hắn còn chưa bắt đầu nói chuyện thì đã bị ngã vào bẫy rồi...

Có phải do bị nhốt trong bí cảnh này quá lâu nên bị choáng không nhỉ? Nhìn thấy Lục Long rõ ràng đã buông xuống cảnh giác, Bạch Khải cũng thả lỏng, ra hiệu cho Alpha ngừng cảnh giác, hỏi: “Ta có thể hỏi ngươi ở đây đã đợi bao lâu không?” Lục Long lắc đầu: “Từ khi mẫu thân bị thương qua đời, bản Long hầu như chỉ ở đây ngủ, chính xác đã qua bao lâu bản Long cũng không rõ.”

Mẫu thân? Hóa ra chủ nhân của bí cảnh này là một Ngự Thú sư Long hệ.

Nhưng mà, phương pháp phản chế của tháp bí cảnh này có phải giống như của Ngự Thú sư độc hệ không? “Đúng rồi, ngươi có biết cách ra vào bí cảnh này không?” Khác với bí cảnh thử luyện, chỉ cần thông qua thử luyện là có thể nhận được phần thưởng hoặc cả quyền không chế tòa tháp bí cảnh,

những bí cảnh khác có lẽ chỉ có thể tìm nút điều khiển trung tâm, hoặc tự mình phát hiện ra cơ chế, nếu không thì rất khó để ra vào.

Mà Lục Long sống ở đây lâu như vậy, hẳn là biết được một số thông tin.

“Ra ngoài? Ở đây có cửa ra vào sao?” Lục Long nhìn Bạch Khải với vẻ ngơ ngác, cơ bản không hiểu Bạch Khải đang hỏi gì.

“Tốt, coi như ta không có hỏi.”

Bạch Khải thở dài, cảm thấy đau đầu về vấn đề ra vào.

Nhìn Lục Long có vẻ ngơ ngác như vậy, bên này chắc chắn không có cửa ra vào, mà cái nút điều khiển trung tâm chắc chắn nằm ở nơi có sương độc bên ngoài khu vực.

Chỉ là những ong mà hắn phái đi điều tra trước đó đều bị sương độc làm hại, nên không thể xác định được phạm vi cụ thể của khói độc, Bạch Khải không muốn hành động thiếu suy nghĩ.

Cô...

Các thú đồng loạt nhìn về phía Bạch Khải, mà Bạch Khải thì có chút lúng túng gãi gãi đầu.

Vừa rồi nghe Chu Diễm nói món ăn ở Tùng Nguyệt Lâu ngon như thế nào, Bạch Khải đặc biệt nhìn lại không uống thuốc bổ mà chuẩn bị một mình tận hưởng mỹ thực, kết quả lại gặp phải tình huống này, giờ thì cũng khá đói bụng.

Lục Long nhìn Bạch Khải, lập tức vui vẻ nói: “Người ơi, người chưa ăn cơm sao? Nếu không đến nhà ta chơi một chút đi, ta mời người ăn ngon.”

“Ồ, cái này không tốt lắm đâu.”

Cục diện Cự Long mà ăn, hẳn có thể không gánh nổi...

“Không sao, dù sao ta cũng ăn không hết, mà một con rồng thật chán, các người vừa vặn nói chuyện với ta thật tốt.”

Nhất gan Long vung tay áo, rồi vỗ cánh bay xuống dưới vách núi, chớp lấy một người và ba thú khác, bay đi. Ôi trời, đây chính là sức mạnh của sinh vật huyền thoại sao.

Bạch Khải nhìn Alpha không có sức phản kháng, trong lòng một trận oán thầm.

Tên này sợ con người từ đâu mà ra, chẳng lẽ hẳn không biết bóp chết con người cũng như bóp chết con kiến thôi sao? Dù sao thì tốt hơn là như thế này.

Và vậy, dưới sự “cưỡng ép” của Nhất Gan Long, một người và ba thú không ngừng hạ xuống, cuối cùng thấy được một cái hang lớn khảm trên vách đá.

Hang động xung quanh được phủ đầy dây leo xanh mướt, nhìn từ trên xuống thì căn bản không phát hiện được điều gì bất thường, mà bên trong cũng là một khung cảnh xanh tươi, đầy sức sống.

Không nhìn ra, còn có chút phong cách của Nhất Gan Long ở đây.

“Nơi này chính là nhà ta, bây giờ ta đi tìm chút đồ ăn cho các người.”

Nhất Gan Long thả Bạch Khải cùng nhóm xuống, sau đó lại bay đi.

“Đây chính là Long quật sao? Không giống như ta tưởng tượng lắm.”

Hang động xung quanh được phủ đầy dây leo xanh mướt, nhìn từ trên xuống thì căn bản không phát hiện được điều gì bất thường, mà bên trong cũng là một khung cảnh xanh tươi, đầy sức sống.

Gâu Gâu! (Ta hình như ngửi thấy một mùi thơm.) Beita dùng mũi ngửi ngửi, định hướng sâu vào trong Long quật, nhưng bị Shuke cố gắng ngăn lại.

“Trong nhà của một sinh vật huyền thoại mà chạy lung tung, người có muốn chết sớm không?” “Beita, đừng cứ chạy lung tung, chờ một chút.”

Bạch Khải vỗ vỗ Beita, ra hiệu hẳn đừng loạn, sau đó tiến đến bên Alpha đang ngơ ngác, hỏi: “Alpha, thế nào rồi?” Ken kết ken kết. (Môi trường ở đây khiến ta cảm thấy thật thoải mái, sức mạnh như đang gia tăng.) Bạch Khải nghe vậy gật đầu

nhẹ, giờ thì Alpha đã có thuộc tính Long, có phản ứng bình thường với sào huyết của Lục Long.

Nhìn thấy Alpha không có vấn đề gì, Bạch Khải yên tâm, lập tức ngồi xếp bằng, chìm đắm vào không gian Ngự Thú.

Trong không gian Ngự Thú, từng tia ngân quang từ lỗ trứng tiến hóa đổ xuống, chiếu rọi lên bề mặt của thanh đồng tinh bích, tạo nên những vệt ánh sáng lấp lánh.

Thông qua việc tiếp xúc cùng Nhất Gan Long vừa rồi, sự tiến hóa của trứng Thanh Đồng đã tiến thêm một bước nữa, nhưng không biết vì sao, tiến độ lại dừng ở 100%, không giống như trước kia có thể trực tiếp tiến giai.

“Cái này sẽ không giống như lần trước, phải mất vài năm sao...” Khóe miệng Bạch Khải hơi co giật, thử điều động tinh thần lực để nâng cấp trứng tiến hóa, nhưng trứng này cứ giữ nguyên trạng thái sắp nát không nát, cơ bản không để ý đến ý của Bạch Khải.

Lão đại, đây là thế giới Ngự Thú, không phải thế giới tu tiên, muốn bình cảnh ra sao cũng không được đâu.

“Được rồi, chờ rời khỏi bí cảnh này rồi hẵng nghiên cứu.”

Nhìn con trứng lạnh lùng, Bạch Khải bắt đầu dĩ rời khỏi không gian Ngự Thú, và Nhất Gan Long cũng từ ngoài quay về.

Nhất Gan Long thả một đồng thức ăn lên mặt đất trước mặt Bạch Khải, nói: “Đến đây, tất cả đều là những thứ ta thích ăn nhất, các ngươi thử thử xem.”

Nhìn đồng cỏ xanh trước mặt, Bạch Khải không khỏi co rút khóe mắt, không xác định hỏi: “Ồ, ngươi thường ăn những thứ này sao?” “Đúng vậy, không sao chứ?” Nhất Gan Long cầm một đoạn cỏ xanh, nói: “Từ nhỏ ta đã ăn những thứ này lớn lên, no bụng còn giúp ngủ ngon, rất tốt.”

“Thế à...” Khó trách hắn nhìn thấy bọn họ không có phản ứng gì, hóa ra là một con rồng ăn chay.

“Các ngươi sao không ăn, không hợp khẩu vị à? Có cần ta lại đi tìm chút khác không?” “Tuyệt đối không được!” Bạch Khải nghe vậy lập tức giơ hai tay lên ngăn cản.

Dù cỏ xanh này có vẻ hơi tệ, nhưng ít ra còn có thể nhai, không biết nếu hấn mang về cái gì hổ phách không thì chắc mình sẽ chẳng ăn nổi đâu.

Dù sao tên này tuy nhát gan một chút, nhưng vẫn là Cự Long huyền thoại đấy! Nếu thật sự chọc giận hấn, bốn người còn chưa đủ để hấn một cái tát chết.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải nhìn Nhát Gan Long hăng hái lao vào đồng cỏ xanh ăn như chén rồng, cầm một nhúm cỏ xanh, cắn một miếng nuốt xuống, vui vẻ nhai mấy cái rồi nuốt.

Dù sao ăn gì không quan trọng, trước mắt đánh lạc hướng con Nhát Gan Long đã.

Chỉ là sau khi Bạch Khải nuốt cỏ xanh xuống, cảm nhận một dòng nước ấm lan tỏa khắp cơ thể, thậm chí còn làm cho tinh thần lực được tăng cường.

Cỏ xanh này, hiệu quả thậm chí còn vượt xa Thiên Sứ trái cây! Sau đó, dưới ánh mắt ngạc nhiên của Husky, Bạch Khải liền nắm chặt một nắm cỏ xanh mới nhét vào miệng.

A ô? (Đây là uống nhầm thuốc, không đúng, là ăn nhầm cỏ sao?)

Chương 153:

Đây chính là người nói nhỏ côn trùng sao? Nhìn thấy một rồng và con người cùng nhau ăn uống như hổ đói, Shuke lập tức khởi động quét hình trang bị.

“Kiểm tra và đo lường giá trị năng lượng, kho số liệu xứng đôi bên trong...”

Xứng đôi thành công, cùng Long Huyết thảo có 80% độ tương đồng.”

A ô? (Thế này có thể ăn được sao?) Beita liếm lưỡi, sau khi ngậm lấy một cây Long Huyết thảo ném thử, liền hòa nhập vào đại quân ăn uống.

Trong cánh đồng rộng lớn, giờ chỉ còn lại Alpha đứng ngơ ngác một mình.

“A không xong rồi, ta không ăn được.”

Cảm nhận được thân thể và linh hồn đều truyền đến cảm giác thỏa mãn, Bạch Khải nằm xuống mặt đất, rõ ràng là có ý định ngủ một giấc thật ngon.

Con rồng nhát gan này nhìn có vẻ không đáng tin, nhưng quả thực mùi vị của đồ ăn này không thể chê.

No rồi lại được nghỉ ngơi, đúng là không giả chút nào.

Thấy Bạch Khải có bộ dáng này, nhát gan Long kiêu ngạo ngẩng đầu lên, nói: “Bản Long đã nói là đồ ăn rất ngon rồi, như thế nào, có phải không lừa các ngươi hay không?” Bạch Khải nghe vậy giơ một ngón tay cái, nhìn con rồng như chó con vẫy đuôi cầu tuyên dương, suy nghĩ một hồi, vẫn ngồi dậy tán dương: “Quả thật rất không tệ, nhưng mà ngươi từ đâu tìm những thứ này vậy?” Nhát gan Long chỉ chỉ ra ngoài đồng, nói: “Ngay tại ngọn núi kia, khắp nơi đều là loại cỏ này, chỉ là bên đó có rất nhiều côn trùng đáng sợ, cho nên bản Long cũng chỉ có thể cầm về nhiều đồ ăn cẩn thận.”

“Côn trùng nhỏ?” Bạch Khải nghe vậy có chút hiếu kỳ, nhát gan Long là sinh vật duy nhất hắn thấy ở đây, những thứ khác

không nói đến động vật, ngay cả côn trùng cũng không thấy nửa cái.

Bây giờ nghe nhát gan Long nói, tựa hồ chúng cũng tụ tập ở nơi khác.

Chẳng lẽ bị con rồng này dọa chạy mất? “Không sai, bọn chúng mặc dù không có móng vuốt, nhưng toàn thân rất trơn, chạy lên rất nhanh, trong miệng còn có một cặp răng nanh, thường xuyên phun nước miếng vào bản Long, thực sự rất phiền phức.”

Có vẻ như nhớ lại một số kỷ niệm không tốt, nhát gan Long không nhìn được rừng mình một cái.

“Thật sự khủng khiếp như vậy sao?” Thấy bộ dạng của nhát gan Long, Bạch Khải không khỏi có chút nghi ngờ.

Con rồng này thấy con người đều có thể bị hù đến ngất đi, mà hiện giờ chỉ là rừng mình một cái, có vẻ rất bình thường.

Nhát gan Long nhận thấy ánh mắt hoài nghi của Bạch Khải, liền có chút ủy khuất, đứng thẳng dậy, nói: “Đúng vậy, nếu các người không tin, bản Long có thể mang các người qua xem thử.”

“Cũng được, ăn no rồi đi ngủ cũng không tốt cho cơ thể.”

Bạch Khải gật nhẹ đầu, thu Alpha và Husky vào Ngự Thú không gian, ôm bunn nhào quái đi theo nhát gan Long.

Thực ra hắn muốn thử cảm giác làm Long kỵ sĩ, nhưng khi nhìn vào lớp vảy sắc bén trên cơ thể nhát gan Long, hắn lại quyết định thôi.

Dù chỉ là cảm giác, nhưng Bạch Khải hoàn toàn có lý do để tin rằng những miếng vảy này có thể khiến cho đại bộ phận yên ngựa bị cởi bỏ, đúng là yên rồng.

Vậy mà muốn làm Long kỵ sĩ, nhất định phải có một cái móng như sắt thép! Nhát gan Long cầm Bạch Khải, vỗ cánh bay khỏi Long quật, trực tiếp hướng sâu vào dãy núi bay đi.

Mặc dù nhìn có vẻ không đáng tin, thậm chí có chút yếu ớt, nhưng nhát gan Long lại nắm giữ sức mạnh của mình một cách rất đúng đắn, mặc dù bay rất nhanh, nhưng Bạch Khải không hề cảm nhận được chút áp lực nào.

Cũng chính vì vậy, Bạch Khải mới có thời gian để nhìn kỹ tình hình xung quanh.

Ngoài nơi nhất gan Long sinh sống, những nơi khác đều bị sương độc bao trùm, phạm vi phủ sóng vượt quá xa sự dự đoán của Bạch Khải.

May mắn là hiện tại không có mạo hiểm ra ngoài, nếu không hẳn có thể đã phải điều tra ong bắp cày theo sau rồi.

Khi Bạch Khải đang mơ màng suy nghĩ, nhất gan Long đột nhiên dừng lại, chỉ vào một cái hẻm núi gần đó, nói: “Ừ, phía trước là được rồi.”

Bạch Khải nghe vậy nhìn lại, nhìn thấy trong hẻm núi rậm rạp cỏ xanh, chính là những cây Long Huyết thảo mà Lục Long mang về.

Chỉ là, ngoài những cây Long Huyết thảo, trong hẻm núi còn bỏ đầy những con rắn khổng lồ có màu xanh lục.

Những con rắn này đều có kích thước khổng lồ, so với Cương Lân Xà mà hắn gặp trước đó chẳng khác gì một con rắn bé nhỏ.

Nhìn thấy đám rắn dưới tổ, Bạch Khải có chút cứng đờ, lập tức quay đầu hỏi: “Người nói côn trùng nhỏ không phải chính là chúng sao?” “Đúng vậy, bọn họ gọi là gì nhỉ?” Nhất gan Long tò mò nhìn Bạch Khải, giống như đang nhìn một kẻ thiếu năng. Đúng vậy, không có móng vuốt, toàn thân trơn tru, chạy rất nhanh, mọc ra một đôi răng nanh, còn thích phun nước miếng.

Hắn nên sớm nghĩ đến nhất gan Long đang nói đến rắn.

“Vừa rồi nghĩ đến sớm chút cho các người ăn đồ vật, đều không mang theo quá nhiều, hiện tại đã trở lại rồi, sẽ thấy cảm một ít đi.”

Nói xong, nhất gan Long hạ xuống thân thể, bay vào trong hẻm núi.

Trời đất ơi, người mau mang ta về đi, nếu không nếu bị thương thì ta tuyệt đối không sống nổi đâu.

Nhìn thấy nhất gan Long chạy tới gần đám cự xà, Bạch Khải mặt mày tối sầm lại, kéo bùn nhão quái ra chắn ở trước mặt.

Phải chuẩn bị một chút để dùng khi thời khắc khẩn cấp, giờ thì chỉ có thể hy vọng vào bùn nhão.

Bốc, bốc! Khi bị kéo lại thành một cái dùi, bùn nhão quá nghiêng đầu chút, cũng không hiểu ý nghĩ của Bạch Khải, nhưng những ngày này qua lại đã quen với cách đối đãi của Bạch Khải, vì vậy cũng không bận tâm.

Nhưng nơi đó có vẻ như có món ăn ngon hơn...

Chẳng bao lâu, nhát gan Long đến được chỗ sâu trong hẻm núi, nhìn thấy đám cự xà đang tụ tập, gầm lên một tiếng, Long uy mệnh xông phóng ra, ngay lúc đó áp lực vô hình cuộn lên trong hẻm núi thành một trận cuồng phong, một số con rắn nhỏ hơn bị cuốn lê lêch vào vách đá, trực tiếp mất mạng.

Truyền kỳ chi uy, cuối cùng đã xuất hiện! “Trời ơi...

thật may là con rồng này đối với con người có chút sợ hãi, nếu không chúng ta đã gặp rắc rối to rồi.”

Nhìn nhát gan Long chỉ cần gầm lên một tiếng đã giải quyết được nhiều cự xà như vậy, Bạch Khải không khỏi thở phào nhẹ nhõm, cùng lúc đó, càng kiên quyết muốn có mối quan hệ tốt với nhát gan Long.

Sinh vật truyền kỳ, chỉ cần mang ra ngoài, chắc chắn sẽ được liên bang tôn thờ như thần hộ mệnh.

Trên thực tế, liên bang cũng đã từng làm như vậy với một số sinh vật truyền kỳ bị mất chủ nhân.

Nếu hắn có thể sớm tạo mối quan hệ với nhát gan Long, thì sau khi ra ngoài không phải là có một sinh vật truyền kỳ bảo vệ cho hắn sao? Nghĩ đến đây, Bạch Khải không khỏi chảy nước miếng.

Gầm! Cùng lúc đó, trong hẻm núi đột nhiên truyền ra tiếng gầm rống, khiến Bạch Khải từ trong những suy tưởng kéo lại.

Bạch Khải nghe tiếng nhìn lại, đột nhiên thấy một đầu cự mãng lớn không kém gì nhát gan Long từ trong hốc đá chui ra, trên đầu còn mang một cái bướu lớn, giống sừng lạ lùng.

Trời ơi, con quái vật này không phải là muốn gây sự với chúng ta chứ? Cự mãng hiển nhiên rất kiêng kỵ nhát gan Long, ngẩng cao đầu không ngừng gầm thét về phía nhát gan Long.

“Chúng ta không đi trước sao?” Nhìn thấy cự mãng xuất hiện, nhát gan Long đột nhiên rút lui.

“Sao vậy, con quái vật này hẳn là không đánh lại người mới đúng?” Mặc dù cự mãng khí thế rất đáng sợ, nhưng Bạch Khải cũng có thể cảm thấy nó vẫn chưa trở thành một sinh vật truyền kỳ.

Tính ra hẳn đã gặp hai đầu sinh vật truyền kỳ rồi, điểm này hẳn vẫn có thể phán đoán được.

“Bản Long chính là không muốn đánh!” Nói xong, nhát gan Long cũng không quay đầu lại dẫn Bạch Khải bay về Long quật.

Nhìn thấy nhát gan Long như vậy, Bạch Khải không khỏi có chút nghi hoặc, nhưng bây giờ cũng không phải là thời điểm để đặt câu hỏi, chỉ đành để nhát gan Long đưa hẳn trở về Long quật.

“Bản Long hôm nay có chút mệt, nghỉ một chút, người tùy ý tìm chỗ nào ngủ là được.”

Nói xong, nhát gan Long lập tức đến một góc khuất của Long quật nằm xuống ngủ.

“Con quái vật này, quả thật nói là ăn thì ăn, nói ngủ là ngủ...”

Tại sao ta lại có chút ao ước như vậy!” Thấy thế, Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, cảm nhận được cơ thể đã bắt đầu suy kiệt, kéo bunn nhào quái thành một cái giường, rồi ngủ thiếp đi. ...

Tại Tùng Nguyệt lâu.

Một người đàn ông mặc áo dài trắng, ngực còn gắn một huy chương Nguyệt Nha, lão giả đứng bên hồ, suy tư nhìn vào tháp bí cảnh trước mặt.

Xung quanh hẳn, một đám người mặc áo đen, là những Ngự Thú sư đang cười thú cưng dọn dẹp độc tố trong hồ nước.

“Tiêu gia gia, Bạch Khải hẳn là sẽ không có chuyện gì đâu nhỉ?” Chu Diễm hiếm thấy không hiện ra khí chất mạnh mẽ của mình, nhẹ giọng hỏi lão giả.

Tiêu Đình, Tháp chủ Nguyệt Dạ chi tháp, là truyền kỳ lớn tuổi nhất trong liên bang hiện tại, không có ai khác.

Tiêu Đỉnh nghe vậy cười, nói: “Nha, tiểu Diễm nhi của chúng ta mà lại quan tâm người khác, sẽ không phải động lòng trước chứ?” Chu Diễm không nhịn được trợn mắt, nói: “Tiêu gia gia, người không biết, ta muốn trở thành giống như lão sư nữ Cách đầu gia, nam nhân chỉ ảnh hưởng đến tốc độ tấn công của ta!” “Ha ha ha...”

người thật là đồ đệ của Lãnh Phi Phi, nói ra đều không sai gì cả.”

Tiêu Đỉnh cười ha ha, sau đó nhìn về phía cửa đại môn mà một đám người đang vây quanh, nói: “Nhưng Bạch Khải thật là giỏi, nơi này đã được khai phát lâu như vậy mà không ai phát hiện ra bí cảnh tồn tại, tiểu tử này vừa đến đã hiện ra, những ngày tiếp theo chắc chắn sẽ rất thú vị.”

Nghe Tiêu Đỉnh nói như vậy, những người đứng sau lưng Tiêu Đỉnh như Bạch Thu Trà cũng không hện mà cùng nhẹ gật đầu.

Nói về việc rèn luyện kiếm, bọn họ nguyện xung Bạch Khải là mạnh nhất! “Nhưng mà tiểu tử này có thiên phú không tồi, ngay cả La Tường cũng không dễ dàng mở ra cửa vào, không biết Tần lão đầu từ đâu kiếm được một bảo bối như vậy.”

Nghĩ đến Bạch Khải là do hội trưởng Tần đề cử, sắc mặt Tiêu Đỉnh lập tức trở nên cổ quái.

“Lục Tình, Lý Mộ, hai người các ngươi có giải quyết cửa vào được không?” Nghe thấy lời Tiêu Đỉnh, Lục Tình và Lý Mộ đều chân chừ một chút, nhưng rất nhanh lại trở về trạng thái, một người nghiêm túc giải thuật trên cửa chính, một người kia thì toàn lực thông công thiên phú của bản thân, hy vọng phá bỏ cấm chế của cửa vào.

Rõ ràng trước đó đã nói ra lời hung ác, kết quả bây giờ lại ở trước mặt Tình Nhi mất mặt.

Bạch Khải, người quả nhiên là một đối thủ đáng giá để xem trọng! ...

Hắt xì! Trong lúc ngủ mơ, Bạch Khải như cảm thấy điều gì, hắt xì một cái thật mạnh, chỉ là khi nhìn qua nhát gan Long đang ngủ say gần đó, hắn tùy tiện từ một bên lấy vài miếng lá lớn đắp lên, rồi lại ngủ tiếp.

Quả thật đã quên đắp chăn, tuyệt đối không nên bị cảm.

Chương 154:

Lại gặp sáo lộ Bí cảnh Lục Long.

Nắc...

Bạch Khải thở phào, phun ra một hơi thật dài, nhìn sang bên cạnh, thấy nhát gan Long vẫn ngủ say, không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ.

Từ khi trở về từ hang rắn hôm đó, con gia hỏa này đã ngủ suốt năm ngày, không hề trở mình.

May mà nhát gan Long mang về nhiều Long huyết thảo, lại thêm hoa quả trong Long quật cũng không ít, cùng với thuốc bổ ở bên trong bí cảnh, chỉ có điều ăn uống không thành vấn đề.

“Chẳng biết hấn sẽ ngủ tới bao giờ, nếu hấn ngủ mười bảy mười tám năm, ra ngoài còn chưa kịp ăn mừng gì.”

Bạch Khải ngáp một cái, nhìn sang Husky đang ghét bỏ gặm Long huyết thảo, rồi lại thấy Alpha đang chăm chỉ rèn luyện khả năng hút năng lượng, hấn bỗng nảy ra một ý tưởng.

“Hay là, các người đấu một trận đi?” “A ô?” (Con người, người bị điên à? Để một tinh anh đi khiêu chiến lãnh chúa trung cấp?) Beita không nhìn được trợn mắt, khinh bỉ nhìn Bạch Khải rồi không nói gì thêm.

“Cũng đúng, vậy thì chờ người thắng cấp rồi đánh cũng chưa muộn.”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, bị vây trong bí cảnh suốt bấy lâu, hấn không còn cách nào khác ngoài việc ăn và cùng Shuke nghiên cứu kế hoạch cải tạo bộ phận cơ giới.

Dù sao thì còn có tài liệu giám định từ hệ máy móc cấp sáu, việc tăng cường bộ phận cơ giới vẫn đơn giản hơn nhiều.

Vấn đề bây giờ chỉ là trong tay hấn không có đủ kim loại để làm vừa lòng họ.

Hợp kim Titanium Platinum mặc dù có tính năng tổng hợp không tồi, nhưng vẫn chưa đạt tới giá trị kỳ vọng trong lòng

Bạch Khải.

Là một con máy móc, sinh vật song thuộc tính sủng thú, vật liệu sử dụng cho bộ phận cơ giới sẽ ảnh hưởng đến khả năng tiến hóa của Husky thành lãnh chúa sau này.

Nếu có thể, hắn cũng muốn giống như Alpha, tìm một khối truyền kỳ kim loại cho Husky, thực tế thì không được, vật liệu cấp tinh thần cũng vẫn có thể.

“Shuke, người thấy, nếu ta muốn giúp tổng bộ hoặc liên bang lôi kéo một con truyền kỳ sinh vật ra ngoài làm sủng thú, có cần một khối vật liệu truyền kỳ không?” Shuke nghĩ một lát rồi nói: “Dù ta cũng rất muốn như vậy, nhưng theo quan sát những ngày này, khả năng Lục Long rời khỏi bí cảnh không cao lắm.”

“Bí cảnh cũng không tương tự như vậy.”

Bạch Khải xoa xoa đầu, nhìn con trạch Long ở trước mặt, hưởng thụ cuộc sống an nhàn.

Không, còn phé hơn cả trạch Long, vì trạch nam chỉ cần không ra khỏi cửa đã hoạt động không ít, còn con gia hỏa này chỉ biết ăn và ngủ, thật là uổng phí sức mạnh sinh vật truyền kỳ.

“Thôi được, hay là trước tiên nâng cao giá trị chủng tộc của các người đi.”

Nói xong, Bạch Khải liền cho Alpha, Husky và cái bunn nhào quái mặc lên trứng tiến hóa.

Kế hoạch nâng cao tạm thời chưa có gì tốt để thay đổi, vì vậy hắn chỉ có thể bón trứng tiến hóa mà thôi.

Dù sao nơi này không thiếu Long Huyết thảo, không dùng thì thật là lãng phí.

Có lẽ vì những ngày này không ngừng sử dụng trứng tiến hóa, cộng thêm Long Huyết thảo bổ sung, thể chất của Bạch Khải được cải thiện khá nhiều.

Liên tục sử dụng ba lần trứng tiến hóa, hắn chỉ thấy hơi mệt, nhưng gặm vài ngụm Long Huyết thảo là đã phục hồi lại.

“Nhất định phải tìm cơ hội đi vào thung lũng kia, lúc đó có thể cùng Thiên sứ trái cây trao đổi lấy ăn.”

Cảm nhận sự tán phát của năng lượng ôn hòa từ Long Huyết thảo, Bạch Khải ngồi xuống đất để bắt đầu thiền định.

Dù trước đây hắn đã có những thành tích không tồi trong huấn luyện, nhưng thực lực vẫn còn quá thấp, giờ bị kẹt ở đây, đúng lúc có thể tập trung thiền định nâng cao tinh thần lực.

Răng rắc! Đúng lúc này, từ trứng tiến hóa vẫn duy trì trạng thái vỡ vụn, đột nhiên phát ra một tiếng vang giòn, tia sáng bạc từ Bạch Ngân trứng không thể nào ngăn cản, chiếu rọi không gian của Bạch Khải thành màu bạc. Đây là, đột phá? Cảm nhận không gian sùng thú đang từ từ mở rộng, cùng với viên Bạch Ngân trứng vẫn đang tản ra ánh sáng mờ mờ, Bạch Khải rơi vào trầm tư.

Lần trước vì Bạch Hòa Quang Cửu U Minh Tước làm cho trứng Hắc Thiết tiến độ tăng lên tới 100%, hắn mới thăng cấp lên nhị giai, nhưng lần này dù nhờ nhát gan Long làm cho trứng Thanh Đồng đạt 100%, lại không hề tăng lên.

Hắn vốn nghĩ sẽ phải chờ một thời gian dài, không ngờ giờ lại không giải thích được mà tăng lên.

Hắn không có tiếp xúc với các sùng thú khác, Alpha cũng không tiến hóa, vấn đề duy nhất khả dĩ chỉ có Long Huyết thảo.

“Có thể thăng cấp thể chất và tinh thần lực nhờ Long Huyết thảo, không ngờ ta thật sự gặp phải bình cảnh.”

Việc sử dụng trứng tiến hóa tiêu hao rất nhiều thể lực và tinh thần lực, nhưng hồi phục sau đó cũng sẽ gia tăng thể chất và tinh thần của hắn tới một mức độ nhất định.

Tuy nhiên, loại cường hóa này cũng có một giới hạn, khi sử dụng trứng Hắc Thiết với tần suất cao trước đó, hắn đã rất nhanh đạt tới giai đoạn cực hạn.

Kể từ khi thăng lên nhị giai, tần suất sử dụng trứng tiến hóa ngược lại giảm đi, cho tới bây giờ hắn vẫn chưa đạt tới giới hạn cường hóa.

Từ tất cả các yếu tố, điều kiện tiên quyết để nâng cấp trứng tiến hóa là ngoài việc tiến độ đạt 100%, còn phải có yêu cầu nhất định về thể chất và tinh thần.

“Hừm, không ngờ chiếc Ngón tay vàng này còn khá là nhân văn.”

Nhìn vào trứng tiến hóa vẫn đang phát ra ánh sáng rực rỡ, Bạch Khải không cảm thấy phiền phức.

Theo như kinh nghiệm trước, sau khi nâng cấp trứng tiến hóa thể lực tiêu hao của hắn sẽ gia tăng, nếu không có thể chất và tinh thần đủ mạnh, có lẽ sẽ bị hút khô.

Do đó, từ một góc độ nào đó mà nói, cơ chế của trứng tiến hóa đối với hắn có thể xem như một sự bảo vệ.

Cuối cùng, không gian sủng thú của Bạch Khải ngừng biến hóa, viên trứng gốc đã trở thành màu bạc, trứng tiến hóa lại quay về trạng thái ban đầu.

“Thật tiếc cho những cái trứng này không thể sử dụng ngay, nếu không thì chắc chắn sẽ được thử nghiệm hiệu quả của Bạch Ngân trứng ngay bây giờ.”

Bạch Khải tiếc nuối nhìn Bạch Ngân trứng, đang chuẩn bị chờ thêm hai giờ, trứng tiến hóa lại truyền tới một đoạn tin tức.

“Còn có thể như vậy?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, đi đến trước trứng Alpha khổng lồ, thí nghiệm và đưa tay vào vỏ trứng, sau đó kích hoạt trứng tiến hóa.

Cảm giác quen thuộc, quen thuộc phối hợp, thể lực và tinh thần lực nhanh chóng bị tiêu hao, vỏ Bạch Ngân trứng dần lan tỏa ra từ tay phải của Bạch Khải, bao bọc quanh trứng Thanh Đồng bên ngoài.

Thấy Bạch Ngân trứng nhanh chóng hình thành, Bạch Khải kéo một đoạn Long Huyết thảo bổ sung thể lực, lại một lần nữa cho Alpha mặc lên một lớp Bạch Ngân trứng.

Sáo lộ! Lại là sáo lộ! Bạch Khải hơi suy yếu ngã lăn ra đất, một bên nhai Long Huyết thảo, một bên tiêu hóa thông tin từ trứng tiến hóa.

Khi thăng cấp lên Bạch Ngân, trứng tiến hóa lại có thêm một chức năng, đó là có thể đồng thời cho một đầu sủng thú mặc lên nhiều cái trứng tiến hóa.

Tính năng này mặc dù có vẻ không mấy mạnh mẽ, nhưng Bạch Khải thực sự rất thích.

Việc tích trữ trứng đồng nghĩa với việc tích trữ thời gian, vì vậy, sau này trước khi đi ngủ, hắn chỉ cần cho sủng thú quét lên vài cái trứng, thời gian không phải sẽ được tận dụng sao? Thậm chí, chỉ cần hắn không tiện sử dụng trứng tiến hóa thì cũng có thể thao tác như vậy.

Hắn đây là muốn trở thành đại sư quản lý thời gian! Nghĩ tới đây, Bạch Khải bỗng cười ngây ngô, đột nhiên cảm thấy chóng mặt, vội gặm vài ngụm cỏ ép bụng lại.

Hình như không thể quá lãng phí, vẫn nên kéo dài thể chất và tinh thần trước đã.

Sau khi liên tục ăn vài cây Long Huyết thảo, lại gặm Thiên sư trái cây để thay đổi khẩu vị, Bạch Khải cuối cùng cũng chậm lại.

“Trứng Hắc Thiết là nửa giờ, trứng Thanh Đồng là hai giờ, cái này Bạch Ngân trứng ít nhất cũng phải bốn giờ, còn phải tính cả thời gian gia tăng.”

Nhìn những viên Bạch Ngân trứng đang yên lặng đứng bên cạnh, Bạch Khải không khỏi có chút chán nản.

“Nói tới, bây giờ ta đã là tam giai, chắc nên nghĩ đến việc khế ước sủng thú gì đó.”

Bạch Khải nhìn vào mu bàn tay trái có ba đạo chú văn, không thể kiểm soát ánh mắt liếc sang bên cạnh nhát gan Long.

Bay được, có thể đánh, hoàn toàn phù hợp yêu cầu của Bạch Khải. Đáng tiếc đây chỉ là suy nghĩ thôi, dù nhát gan Long có nguyện ý đi nữa, hắn cũng không dám khế ước.

Chắc chắn sẽ bị ăn bẻ bụng...

Không biết có phải vì cảm nhận được khí tức trứng tiến hóa, nhát gan Long chậm rãi tỉnh lại, và khi nhìn thấy Bạch Khải trước mắt, nó đã hét lên một tiếng.

“Có nhân loại!” Bạch Khải lập tức bị nhát gan Long thổi bay, không có chút sức phản kháng nào, hắn lảo nhảo ra khỏi sơn động.

Tôi địch..., con gia hỏa này ngủ có thiên hạ yên ổn không biết mình đang làm gì? May mà có ba viên trứng tiến hóa chặn lại,

Bạch Khải mới bảo toàn mạng nhỏ của mình, và nhát gan Long cuối cùng cũng tỉnh lại.

“A, người đang làm gì vậy? Mấy cái trứng này là của người sinh ra sao?” Nhát gan Long tò mò nhìn ba viên Bạch Ngân trứng của Bạch Khải, hít hà, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở viên trứng của Alpha.

“Lần trước bản Long đã hỏi, cái này, ừm...”

Khí tức xương cốt trên người rất quen thuộc, chẳng lẽ nó cũng là Long tộc?” Bạch Khải ngừng lại một chút, nói: “Có thể xem như vậy.”

Alpha sau khi dung hợp xương Thủy Tinh Long đã có thuộc tính của Long, nói nhát gan Long là đồng tộc cũng không có vấn đề gì.

“Thật vậy sao? Tuyệt quá!” Nhát gan Long hai mắt tỏa sáng, xoay quanh viên Bạch Ngân trứng của Alpha.

“Nó có thể biến thành dạng Long giống như bản Long không? Nó có thể bay sao? Không đúng, nó quá gầy, có vẻ không bay được.”

“Hay là giữ nó lại đi, bản Long sẽ cho nó bồi bổ thật tốt.”

“...”

Nhìn thấy nhát gan Long lải nhải không ngừng, Bạch Khải bỗng chốc trở nên tỉnh quái.

Nhìn tình thế này, có vẻ như đề con gia hỏa này ra ngoài cũng không phải không có khả năng? “Khụ khụ! Cái kia, Alpha là sủng thú của ta, có lẽ không thể ở lại đây với người rồi.”

“Vậy sao?” Nhát gan Long có chút tiếc nuối cúi đầu, nhưng chưa kịp thất vọng, Bạch Khải đã nắm lấy thời cơ nói: “Hay người đi cùng ta ra ngoài đi, như vậy chẳng phải có thể luôn luôn ở bên cạnh Alpha sao?” “Ra ngoài?” Nhát gan Long có chút mờ mịt, hiển nhiên đó giờ chưa từng suy nghĩ về phương hướng này.

“Đúng vậy, chẳng lẽ người không muốn đổi sang nơi cư trú thích hợp hơn sao? Không muốn ăn nhiều món ngon hơn sao?” “Nói thật, ta không phải rất muốn ra ngoài, nhưng mà ta cảm thấy nơi này rất tốt, còn có ăn...”

Nhát gan Long nhật một nhánh Long Huyết thảo lên, nói:
“Bản Long theo chế độ ăn chay.”

Chương 155:

Con thứ ba sủng thú Bạch Khải có chút đau đầu, gãi gãi đầu, nhìn Nhất Gan Long có vẻ nhút nhát, rồi lại nghĩ ra một biện pháp.

“Một mình ngươi ở đây có phải khá cô đơn không? Bên ngoài còn có không ít Long tộc, hơn nữa cũng có nhiều rồng cái đó.”

“Rồng cái?” Nhất Gan Long lắc đầu, đáp: “Ta mới hơn tám trăm tuổi, còn nhỏ, chưa suy nghĩ nhiều về chuyện rồng cái.”

Hơn tám trăm tuổi mà vẫn còn nhỏ? Các ngươi Long tộc đều có tính cách như vậy sao? Cuộc sống phải chăng cứ không muốn ra ngoài, không muốn ăn uống gì, mẫu thân cũng không cần? Xin lỗi, ta đã làm phiền...

Nhìn thấy bộ dạng khó chơi của Nhất Gan Long, Bạch Khải không nhìn được mà thậm chí cảm thấy bất mãn.

Ta thật sự...

Trạch Long quả nhiên là vô địch! Không đúng, trạch Long sao? Bạch Khải chớp mắt, từ không gian bí mật trong nhẫn lạnh lùng lấy ra một chiếc TV, và chỉ cần ấn vào một bộ anime thì lập tức phát hình lên.

Nhưng mà chỉ mới bắt đầu, Bạch Khải lại lấy ra vài chiếc máy chơi game, chọn ngay một trò chơi “Tiểu Nhân Vòng” rồi giới thiệu cho Nhất Gan Long.

“Đây... Đây là cái gì vậy?” Nhìn những thứ mà hắn chưa từng thấy, Nhất Gan Long ngay lập tức tò mò, một hồi lại xem anime, một hồi lại xem trò chơi, đầu óc nhanh chóng quay cuồng.

A ha, quả nhiên không kể đến nam trạch hay Long trạch, đều không thể cưỡng lại sự hấp dẫn của anime và trò chơi.

“Ngươi có muốn chơi không?” “Có!” Thấy vẻ mặt háo hức của Nhất Gan Long, Bạch Khải không vội vàng, quyết định chỉ cho hắn cách sử dụng TV và máy chơi game.

Không sợ ngươi thích lệch, chỉ sợ ngươi không có hứng thú.

...

Răng rắc! Husky và bunn nhào quái ào ào phá vỡ vỏ trứng và chui ra ngoài, hai lớp vỏ trứng năng lượng lần lượt tràn vào cơ thể bọn chúng, khiến chúng cảm thấy sảng khoái.

Trứng Thanh Đồng cộng thêm trứng Bạch Ngân, hai lớp vỏ trứng năng lượng đó thực sự không kém gì thuốc bổ.

A ô? (Mình đang ngủ gà gật hay sao? Mình hình như thấy một con rồng đang xem TV? Hơn nữa còn là truyền hình?) Beita vừa mới ra, thấy Nhất Gan Long đang hồi hộp nhìn chăm chăm màn hình TV, lập tức cảm thấy mộng mị.

“Ta phải hỏi người! Tại sao nhà ta trên TV lại chiếu cả truyền hình?” Bạch Khải đâm Beita một quyền, ban đầu hắn định dùng anime và trò chơi để thu hút Nhất Gan Long, kết quả là con nhóc này lại không biết sao lại phát hiện ra một bộ phim truyền hình, từ đó không thể tự kiềm chế được.

Tuy nhiên, cũng coi như đạt được hiệu quả.

“A? Tại sao không còn, mình vẫn muốn xem con bò câu nhỏ bị bán sẽ như thế nào nữa cơ?” Nhất Gan Long nhìn chăm chú, vừa lúc đó màn hình TV đột nhiên tối đen, không khỏi vội vàng lắc lắc TV.

“Khụ khụ, để ta xem.”

Bạch Khải lén lút rút điều khiển TV về, giả vờ đi đến trước màn hình để kiểm tra, rồi nói: “Hình như là không có điện.”

Với trình độ công nghệ siêu hiện đại của Liên bang, hầu hết mọi thiết bị điện đều tự cung cấp điện, kể cả khi mất điện cũng không đến nỗi bị ảnh hưởng quá lớn.

“Không có điện?” Nhất Gan Long có chút nôn nóng hỏi: “Vội nhanh chóng nạp điện đi chứ!” Bạch Khải nghe vậy nhún vai, nói: “Cái này ta cũng không có cách nào, chỉ có thể ra ngoài để nạp điện thôi.”

“Ra ngoài? Chỉ cần ra ngoài là có thể tiếp tục xem TV rồi?” Thấy Nhất Gan Long rõ ràng có chút động tâm, Bạch Khải lập tức tranh thủ nói: “Đúng vậy, ngoài kia còn có nhiều chương trình TV hơn nữa, đến lúc đó ta sẽ giúp người đổi một cái màn hình lớn một ngàn tác để người xem thỏa thích!” “Có thật không?” “Thật sự! Ta lúc nào lừa người cơ chứ!” Nhất Gan

Long càng tỏ ra do dự hơn, còn Husky thì mặt mày khinh thường.

Hồi trước, ai nói bunn nhào quái ăn no thì tha hồ ăn chứ? Bạch Khải đâm Beita một quyền, tiếp tục hỏi: “Thế nào, ngươi đã suy nghĩ kỹ chưa?” Nhát Gan Long trầm ngâm một lúc, rồi nói: “Vậy bản Long sẽ đi xem một chút, nếu không chơi vui thì sẽ quay lại.”

“Nhưng mà, chúng ta làm thế nào ra ngoài được?” Khi nghe Nhát Gan Long hỏi, Bạch Khải liền rơi vào trầm tư.

Hắn lần này vào đây là do đi cửa sau, nơi này không giống như Tháp Song Tử mà nếu thất bại sẽ bị đưa ra ngoài.

Còn hiện tại, sinh vật duy nhất hắn có thể tiếp xúc chỉ có mỗi Nhát Gan Long không đáng tin tưởng, giờ ngay cả nó cũng không biết đường ra, thì Bạch Khải càng không cần nghĩ đến.

“À đúng rồi, ngươi có quen nơi này không? Ngoài ngươi và đồng côn trùng ra, còn có những sinh vật khác không?” Nhát Gan Long suy nghĩ một chút, rồi đáp: “Kề bên này hắn là không có gì, ở xa bản Long cũng không biết, bản Long vốn không thích chạy lung tung.”

Tốt, con nhóc này đúng là một con trạch Long.

Bạch Khải che mặt thở dài, nhưng rất nhanh lại nảy ra một ý tưởng.

“Nói cách khác, ngoài ngươi ở đây, chỉ có chỗ kia trong hẻm núi có sinh vật đúng không?” Nhát Gan Long nhẹ gật đầu: “Không sai, chính là như vậy.”

“Vậy là được rồi.”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Nếu ta đoán không sai, thì cửa ra vào bí cảnh hắn là ở chỗ hẻm núi đó, chỉ cần chiếm lại hẻm núi, chúng ta sẽ có thể ra ngoài.”

“Hẻm núi? Vậy nếu không đi thì sao?” Nghe Bạch Khải muốn đến chỗ hẻm núi, Nhát Gan Long lại cảm thấy lười bước.

Nhìn thấy Nhát Gan Long như vậy, Bạch Khải không nhịn được hỏi: “Thực ra ta đã muốn hỏi ngươi rồi, sức mạnh của ngươi chắc hẳn còn mạnh hơn cái đầu độc mãng kia, sao ngươi lại sợ nó đến vậy?” Nhát Gan Long lắc đầu, đáp: “Thực ra bản

Long cũng không biết tại sao, chỉ là khi còn bé, mẫu thân luôn nói rằng nếu gặp loại côn trùng sừng dài lớn thì phải nhanh chóng chạy đi, chúng ta không thể đánh lại.”

Côn trùng sừng dài lớn? Bạch Khải ngậy ra, đột nhiên nghĩ đến điều gì, lấy giấy và bút viết một cách điên cuồng, hỏi: “Mẫu thân người đang nói đến loại côn trùng như thế nào?” Đầu lớn, sừng như hươu, mắt như thỏ, tai như bò, thân hình như rắn, bụng như thận, vảy như cá chép, móng vuốt như ung, chính là Đông Phương Long tộc.

“Đúng, đúng, đúng, chính là loại đó!” Nhất Gan Long nhìn hình ảnh Cự Long oai phong trong giấy, gật đầu lia lịa.

“Nguyên lai là như vậy, có vẻ như mẫu thân người đã bị Đông Phương Long tấn công rồi...”

Bạch Khải bừng tỉnh đại ngộ.

Thế giới này Long tộc chia làm hai loại lớn, một loại chính là những con giống Nhất Gan Long và Bạch Thu Trà, có cánh, tạo hình gần giống với Tây Phương Long ở kiếp trước.

Loại còn lại là không có cánh, tạo hình giống với Đông Phương Long ở kiếp trước.

Tuy nhiên, Đông Phương Long dường như đã tuyệt chủng từ lâu, chỉ để lại chút truyền thuyết, vì vậy hiện nay Liên bang chủ yếu có Long chủng Tây Phương.

Nhìn thấy hình ảnh Đông Phương Long chân thực trong tay, Nhất Gan Long có chút sợ hãi lùi về phía sau một bước.

“Người vừa nói bên ngoài có rất nhiều Long, sẽ không phải đều là những con đó chứ? Vậy bản Long cũng không đi ra ngoài, nếu người có thể ra ngoài, nhớ đến thăm bản Long nhé. Ừm...”

Mang theo Alpha.”

Bạch Khải nghe vậy mặt mày nghiêm túc, nói: “Đương nhiên không phải, xem ra ta cần phải phổ cập cho người một chút kiến thức khoa học.”

Nói rồi, Bạch Khải lại viết một mớ công thức lên giấy, vẽ ra một vài sinh vật sinh động.

“Cái gọi là rắn lớn thành mãng, mãng lớn thành trăn, trăn lớn thành giao, giao lớn thành Long, hiện tại trong hẻm núi chủ yếu đều là độc mãng, con lớn nhất kia thì đang từ từ tiến hóa thành giao, không phải là côn trùng lớn mà mẫu thân ngươi đã nói.”

“Thật sao?” Nhất Gan Long vẫn còn có chút không tin.

“Thật chứ! Nhưng nếu ngươi cứ tiếp tục không để ý bọn chúng, thì khó mà nói nổi.”

Bạch Khải vẻ mặt thành thật nói: “Nếu như để tới lúc nó có hai cái sừng dài hơn, ngươi sẽ khó mà đánh lại nó đấy.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Nhất Gan Long cuối cùng cũng quyết tâm.

“Tốt, vậy bản Long sẽ đi cùng ngươi một chuyến!” Thấy Nhất Gan Long cuối cùng cũng bị thuyết phục, Bạch Khải thầm nhẹ nhõm, lại thấy Beita nhìn mình bằng ánh mắt đầy ngạc nhiên.

Gâu Gâu! (ngay cả một con Long nhỏ như vậy mà cũng lừa được, loài người người còn chuyện gì không làm được sao?)

“Ta lúc nào lừa nó, ngươi dám chỉ ra chỗ nào ta nói sai không? Và lại, lần sau đừng dùng ánh mắt này nhìn ta nữa, nếu không ta không ngại để bunn nhào quái quay về quê hương.”

A ô? (mình mới vừa nói cái gì?) Chịu đựng sự đe dọa của Bạch Khải, Beita lập tức bắt đầu giả ngu, trong khi Bạch Khải bắt đầu cùng Nhất Gan Long thảo luận những việc tiếp theo.

“Alpha còn chưa ấp trứng ra, nếu không thì chúng ta đợi một chút nữa rồi xuất phát.”

“Không có vấn đề, ta cũng vừa lúc thu thập vài thứ.”

Nói xong, Nhất Gan Long liền đi vào hang sâu để bắt đầu thu dọn.

“Vậy tiếp theo, ta muốn suy nghĩ thêm về một vấn đề khác.”

Bạch Khải nhìn bunn nhào quái từ lúc tỉnh dậy chỉ chăm chăm ăn, đi tới trước mặt nó, hỏi: “Nhỏ đồ vật, ngươi có muốn trở thành sủng thú của ta không?” Thực ra theo mong muốn của Bạch Khải, con sủng thú thứ ba tốt nhất nên là một loại phi hành hệ, chứ không phải là giống như Bạch Thu Trà hoặc

Bạch Hòa Quang Cử U Minh Tước, ít nhất cũng phải là loại Lữ Du Cuồng Phong.

Nhưng giờ cách để ra khỏi bí cảnh chủ yếu ở chỗ hẻm núi, mà Nhất Gan Long mặc dù đã đồng ý ra tay, nhưng nếu nó lật xe thì biết đâu lại phải dựa vào bunn nhảo quái.

Dù bây giờ bunn nhảo quái rất nghe lời, nhưng vẫn còn chênh lệch nhiều so với việc khế ước.

Kết phúc kết phúc? (sủng thú có thể ăn được sao?) Nhìn thấy bunn nhảo quái háo hức hỏi, Bạch Khải chỉ có thể nhờ đến Beita lần nữa.

Gâu Gâu! (sủng thú thì không ăn được, nhưng về sau chỉ cần nghe lời hần, muốn ăn cái gì đều được.) Kết phúc kết phúc? (hiện tại khác với trước sao?) Gâu Gâu! (không giống, đi theo nó biết đâu về sau người có thể ăn cái đầu đại gia hỏa kia rồi.) Kết phúc kết phúc! (thế thì ta muốn!) Nhìn thấy bunn nhảo quái phấn khởi dọc theo cánh tay của bản thân, Bạch Khải hài lòng gật đầu, kết nối tinh thần lực với chú văn lần thứ ba, hai đạo phù trận màu bạc bao vây bunn nhảo quái và đưa nó vào Không gian Ngự Thú.

Cùng lúc đó, thông tin về bunn nhảo quái cũng được truyền vào não hải của Bạch Khải.

Rất tốt, mới nhất giai một cấp mà đã có 8800 giá trị năng lượng.

Chờ nó nâng cấp lên chắc chắn sẽ là một con số khổng lồ. Đồng thời, năng lượng mà bunn nhảo quái phản hồi có vẻ còn vượt xa so với Alpha và Husky.

Cảm nhận được thể chất một lần nữa tăng lên, Bạch Khải càng hài lòng với bunn nhảo quái.

“Quy tắc cũ, để người tự đặt tên.”

“Đầu tiên là Alpha, sau đó là Beita, vậy người gọi là...

Hulk đi!”

Chương 156:

Tiến đánh hẻm núi (1) Nghe đến cái tên mà Bạch Khải đặt cho bunn nhảo quái, Husky không thể không tỏ vẻ ghét bỏ.

Ban đầu Bạch Khải đã đặt cho bọn họ những cái tên kỳ lạ, nhưng giờ cái tên này vẫn còn kỳ quái hơn nữa.

“Không dễ nghe sao? Khó có được mà người còn muốn thay đổi phong cách nữa.”

Bạch Khải có chút thất vọng thở dài, nói: “Vậy người cứ gọi là Gamma đi.”

Két phốc két phốc? (Ta có tên sao?) Bunn nhảo quái rõ ràng rất hài lòng với danh tính của mình, nhảy nhót khắp nơi trong động quật.

“Bản Long đã thu thập xong, chúng ta khi nào xuất phát đây?” Nhát gan Long từ sâu trong động quật bước ra, Bạch Khải quan sát một lượt, nhưng không thấy có thứ gì đặc biệt.

Chẳng lẽ nhát gan Long không còn nắm giữ kỹ năng không gian sao? “Đồng đồ vật mà người thu thập đâu? Đều bị người ăn hết rồi sao?” Nhát gan Long lắc đầu, mở Long trảo ra, một bông hoa sắc lục chậm rãi nở, và ở giữa nhụy hoa chính là những thứ mà Lục Long đã giấu trong động quật.

“Đây là kỹ năng của ta, Phi Thụý hoa cảnh, có thể dùng để chứa đựng một ít đồ vật.”

Quả nhiên là một loại kỹ năng không gian.

Bạch Khải thêm thường chép môi, tính toán thời gian một chút, nói: “Alpha chắc vẫn còn hơn ba giờ thức tỉnh, chúng ta chờ thêm một chút đi.”

Nhát gan Long nhẹ gật đầu, nói: “Vừa hay, người kể cho ta một chút về thế giới bên ngoài đi.”

Bạch Khải vỗ vỗ ngực, nói: “Không vấn đề gì! Nhưng người nhớ kỹ những gì ta nói, nếu không ra ngoài sẽ có người lừa gạt người đấy.”

“Ừm, ta chỉ tin tưởng mỗi mình người Bạch Khải, những kẻ khác dù nói gì ta cũng không tin!” “Rất tốt, vậy ta sẽ nói trước một chút...”

” ...

Hẻm núi hang rấn.

Những con rắn khổng lồ nằm lười biếng trong thung lũng, đầu lưỡi đỏ thẫm phun ra rồi nuốt vào, thông thả hấp thu khí tức đặc trưng của thung lũng.

Không có kẻ thù, chúng có thể an tâm hấp thu Long Huyết thảo bên trong Long khí để từ từ tăng cường bản thân, chỉ tiếc là chúng không có quyền vào trong động, nếu không tốc độ tiến hóa sẽ nhanh hơn nữa.

Rồng! Theo một tiếng rồng gầm vọng lên, toàn bộ thung lũng bỗng lắng lại, những con rắn khổng lồ ào ào ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Một con Cự Long toàn thân sắc lục đang giang cánh bay lơ lửng trên thung lũng, uy quyền của Long không chút kiêng nể phóng ra, trực tiếp đè bẹp một vài con rắn độc yếu ớt thành thịt vụn.

Tê tê tê...

Những con rắn thấy vậy lập tức vào trạng thái chiến đấu, há miệng phun ra một làn sóng nọc độc cùng một lúc.

Chỉ là Nhát gan Long bay quá cao, nọc độc của những con rắn khổng lồ căn bản không thể chạm tới, chúng lại rơi trở về mặt đất.

“Động thủ trước đi.”

Bạch Khải vỗ nhẹ Nhát gan Long, nó lập tức hiểu ý, phun ra một làn hơi thở lục sắc về phía hẻm núi, bao trùm toàn bộ thung lũng. Để tránh phức tạp, Nhát gan Long trực tiếp sử dụng siêu cấp kỹ năng, và hiệu quả cũng rất rõ ràng, khắp thung lũng, những con rắn độc vừa tiếp xúc với phỉ thúy hơi thở lập tức nổ tung, sau đó hóa thành từng đạo lục quang chuyển vào làn hơi thở ấy.

“Cũng là siêu cấp kỹ năng, nhưng mà hiệu quả dưới tay sinh vật truyền kỳ lại thật khác biệt hoàn toàn.”

Đây là lần đầu tiên Bạch Khải thấy sinh vật truyền kỳ sử dụng siêu cấp kỹ năng, và còn ở khoảng cách gần như vậy.

Chả trách sinh vật truyền kỳ lại được liên bang xem như thần hộ mệnh để tôn thờ, sinh vật dưới truyền kỳ trước mặt chúng thực sự không có bao nhiêu sức phản kháng. Đây là khi Nhất gan Long chưa ra tay toàn lực, nếu như ra tay hết sức, chắc chắn sẽ còn gây chấn động mạnh hơn nữa.

Rất nhanh, toàn bộ thung lũng chứa đầy độc xà đều biến mất dưới làn hơi thở phi thủy, nhưng trong thung lũng, Long Huyết thảo và các thực vật khác lại không bị tổn hại, thậm chí còn trở nên tươi tốt hơn so với trước kia.

Chương 157:

Tiến đánh hẻm núi Quá, với kích thước to lớn như vậy, động tĩnh lớn đến mức đã khiến con cự mãng ở đầu kia phải chú ý, nó từ trong động đá chậm rãi chui ra.

Khi nhìn thấy Nhất Gan Long đang bay trên không trung, nó lập tức phát ra tiếng gầm thét phần nộ.

Nhìn thấy bên dưới, Nhất Gan Long không thể không lùi lại, bản năng của nó mách bảo rằng không nên xông lên tấn công cự mãng.

Nỗi sợ hãi đối với Đông Phương Long đã ăn sâu vào tâm trí của nó hàng trăm năm, không thể dễ dàng quên đi.

“Đừng sợ, chúng ta sẽ cùng người đánh nó!” Bạch Khải thấy tình hình như vậy nên lập tức lên tiếng trấn an Nhất Gan Long, đồng thời khẽ gật đầu ra hiệu cho Alpha.

Alpha hiểu ngay ý, lập tức chuyển sang dạng súng máy, điên cuồng tấn công cự mãng.

Vì Nhất Gan Long hiện tại đang nắm giữ cự mãng trong tay, Alpha không cần lo lắng về sức giật, nên toàn bộ sức lực đều dồn vào tấn công.

Tàn suất công kích so với khi đánh Hám Địa Ngưu Ma trước đó cao hơn nhiều.

Thêm vào đó, với sức mạnh Tàn Lụi, cự mãng vốn hung ác giờ đây lại bị đánh ngược lại không kịp trở tay.

Rống! Thấy mình bị một con khô lâu nhỏ bé làm bị thương, cự mãng lại trở nên điên cuồng, đuôi nó vung lên, hàng loạt vảy màu xanh sẫm viền sáng loé vời vời bay về phía Alpha.

Thấy vậy, Nhất Gan Long lập tức tăng cao khoảng cách, nhưng cự mãng rõ ràng không có ý định tha cho bọn họ, nó cũng bắt đầu nâng cao mức độ công kích.

“Alpha, thử xem kỹ năng mới của người đi.”

Ken két ken két. (Tốt.) Alpha gật đầu, một lực lượng màu vàng đất lập tức bao trùm lên người nó, sau đó chậm rãi ngưng

tụ, dần dần tập trung vào ngón tay phải.

Sau đó, Alpha cong ngón tay và búng ra, một mảnh xương từ ngón tay được bắn ra ngoài.

Những nơi đi qua, nhiều vảy của cự mãng bị ảnh hưởng và lệch khỏi quỹ đạo.

Lực hút gia tăng.

Vì đây là một kỹ năng mới vừa mới nắm giữ, Alpha không thể thuần thục như Hám Địa Ngưu Ma có thể tạo ra quả cầu hút khí, nó chỉ có thể nhờ vào một vài môi giới để thi triển.

Dù vậy, sức mạnh của nó mặc dù kém hơn, không thể đạt được hiệu quả giống như Chibaku Tensei của Hám Địa Ngưu Ma, nhưng để quấy rối những đòn tấn công từ xa của cự mãng cũng đã đủ.

Cách tấn công của Alpha rõ ràng đã kích lệ Nhất Gan Long, nó cảm nhận được rõ ràng sự chênh lệch sức mạnh giữa mình và cự mãng.

Thì ra, không phải côn trùng có sừng nào cũng có thể đánh bại mình.

Cuối cùng, những ám ảnh tồn tại trong đầu nó suốt nhiều năm qua từ từ tiêu tan, thay vào đó là sự tự tin của một sinh vật huyền thoại.

Nhất Gan Long vỗ cánh trên không, đôi mắt lạnh lùng nhìn về phía cự mãng đang vẫn còn gằm thét phía dưới, nó nói:

“Người mau biến đi, nếu không đừng trách ta không nương tay!” Phốc! Nghe thấy lời nói của Nhất Gan Long, Bạch Khải không khỏi phun ra, ngay lập tức liên lạc với Husky trong Không Gian Ngự Thú, mắng: “Con chó ngốc này, lại để cho nó thấy cái gì vậy!” Gâu Gâu! Gâu Gâu! (Không có gì, chỉ cho nó xem một chút phim thần thoại thôi.) Quả nhiên là vậy! Khóe mắt Bạch Khải có chút run rẩy, nhưng thấy Nhất Gan Long hình như đã vượt qua nỗi sợ hãi với cự mãng, nên cũng không nói thêm gì nữa.

Chuunibyou thì cứ Chuunibyou, miễn là có thể giành chiến thắng là được.

Cự mãng dường như không hiểu hành động này có ý nghĩa gì, nhưng nó vẫn nhận ra sự khinh thường trong mắt Nhất Gan Long, nên lập tức tức giận, năng lượng từ từ hội tụ về phía chóp đầu của nó.

Cùng lúc đó, một đám mây màu xanh nặng nề dần hiện ra trên đầu Bạch Khải và những người khác, từ xa cũng có thể cảm nhận mùi hôi thối từ trong đám mây đó. Đây là...

hồ phong hoán vũ? Người đã chạy sai trường quay rồi, huynh đệ.

Nhìn đám mây xanh ngày càng dày lên, Nhất Gan Long cảm thấy một tia nguy hiểm, lập tức giang cánh và bay về phía hẻm núi.

Còn cự mãng dường như đã sớm biết được kết quả này, nó nhắm thẳng lên bầu trời mà lao tới.

Chương 158:

Tiến đánh hẻm núi (3) “Người xuống trước đi, ta sẽ đối phó với hắn.”

Nhát gan Long nhanh nhẹn tránh khỏi sự tập kích của cự mãng, đưa Bạch Khải và Alpha vào trong hẻm núi trên mặt đất, sau đó lại bay lên, nắm chặt cự mãng rồi bay đi nơi khác.

Bạch Khải thì chẳng tỏ ra chân chừ chút nào, trực tiếp để Alpha nâng mình lên và nhanh chóng chạy về phía cự mãng, hướng sơn động.

Nhát gan Long có thực lực hơn hẳn độc mãng, nhưng từ ý tứ của con rồng này, rõ ràng là không thể nào đánh một trận thực sự, không nhất định phát huy được thực lực của mình.

Vì vậy, để đảm bảo an toàn, hai bên đã sớm bàn bạc.

Nhát gan Long sẽ đảm nhiệm việc tiêu diệt độc xà và cự mãng trong sơn cốc, nếu không được thì trước tiên kéo độc mãng ra ngoài, còn Bạch Khải sẽ vào xem xét tình hình trong sơn động.

Nếu có thể tìm được hạch tâm thì thật tuyệt, nếu không thì bọn họ cũng không cần phải lãng phí thêm thời gian với độc mãng.

Nhưng không đợi họ chạy được bao xa, trên đầu Lục Vân đã xuất hiện mưa độc.

“Chết tiệt, thật là kêu gọi bão tố mà.”

Nhìn mưa độc trút xuống từ trên cao, Bạch Khải không nhịn được mà chửi rủa, lúc này Alpha đã triệu hồi ra Băng Tinh bích chương để bảo vệ phía trên.

Nhưng cấp bậc của độc mãng cao hơn rất nhiều so với Bạch Khải, Băng Tinh bích chương chỉ chống đỡ một lát rồi nhanh chóng bị kích độc ăn mòn, trong khi đó, những giọt độc rơi xuống mặt đất thì lập tức bốc hơi, biến thành một làn sương độc nồng nặc lao về phía Bạch Khải.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức gọi Gamma ra, Gamma lập tức biến thành một bộ giáp bao bọc toàn bộ Bạch Khải, che chắn sương độc ở bên ngoài.

“Hô~ Quả nhiên khế ước bunn nhao quái là chính xác.”

Nhìn thấy hẻm núi tiện lợi bị độc sương mù bao phủ, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, sau đó ra lệnh cho Alpha tăng tốc chạy vào sơn động.

Gamma tuy có khả năng kháng độc nhưng cấp bậc vẫn còn quá thấp, chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ hân không bị độc tố ăn mòn.

Nếu không may bunn nhao quái không chịu đựng nổi, giống như lần trước tự vỡ vụn ra thì cái tiểu thân hình này của hân cũng chỉ có thể chống đỡ được năm giây, rồi phải tìm Diêm La Vương khoác lác.

May mà Nhất gan Long đã thả họ ra không xa khỏi sơn động, Alpha phát huy tốc độ cao nhất và rất nhanh đã lao vào trong sơn động.

Vừa mới bước vào sơn động, Bạch Khải đã cảm nhận được một luồng khí tức bất thường, và những thứ độc tố dường như cũng bị khí tức này làm quấy nhiễu, nhưng chỉ quanh quẩn ở cửa hang mà không thể tiến vào.

“Xem ra nơi này tỷ lệ lớn chính là khu vực trung tâm bí cảnh rồi.”

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải càng thêm xác nhận suy đoán của mình, rồi triệu hồi cả ba đầu yêu thú ra, cẩn thận từng chút một tiến sâu vào trong sơn động.

“Gâu gâu!” (Cái nơi quái quỷ gì đây, sao toàn là chất nhầy thế này! Thật buồn nôn!) Beita lắc lắc đôi chân bị dính chất nhầy, không giấu diếm sự ghê tởm của mình, trong khi đó Shuke cũng tích cực dọn dẹp trang bị, cọ rửa chất nhầy xung quanh sang một bên.

“Nơi này là hang rắn, người tưởng là nhà của mình sao? Nhanh chóng tìm xem hạch tâm ở đâu!” Bạch Khải đá chân vào một người Husky khác, nghiêm túc kiểm tra từng góc ngách trong sơn động.

Cuối cùng, sau khi đi qua một lối đi đầy chất nhầy, sơn động cuối cùng cũng trở nên rộng rãi. Điều đầu tiên đập vào mắt là một bộ khung xương khổng lồ.

Khung xương này hiển nhiên đã chết từ lâu, một vài chỗ đã xuất hiện dấu hiệu mục nát.

Dù vậy, Bạch Khải vẫn cảm nhận được một loại uy áp nhàn nhạt.

Uy thế như vậy hẳn đã từng cảm nhận trên người Alpha, và cũng đã thấy từ Nhất gan Long.

Uy nghi của rồng.

Vậy đây là xương của rồng? !

Chương 159:

Bạch Khải, người đang gạt ta! Bạch Khải trợn mắt há hốc nhìn, trước mặt hắn, một con rồng khổng lồ có kích thước lớn hơn gấp đôi một cái xương rồng thực sự khiến hắn không thể tin được.

Hắn cuối cùng đã tin rằng đối phương lời nói về việc hắn còn nhỏ là không sai.

Xương cốt mặc dù đã gần mục nát nhưng vẫn có uy lực như vậy, Long tộc quả thực rất tài năng, không trách gì mà có thể độc chiếm phong tào trong rất nhiều hệ thống.

Nếu mang những này ra ngoài, thật sự là tài liệu quý giá không gì bằng! Hai mắt Bạch Khải lại một lần nữa trở nên sáng rực, đang chuẩn bị hành động để thu hồi lại, hắn lại chú ý thấy dưới xương rồng dường như có một số vật thể chất đông lại.

“Shuke, người xem những thứ đó là cái gì?” Vì lý do cẩn thận, Bạch Khải không dám tùy tiện tiến lên.

Shuke phái điều tra ong ra ngoài, rất nhanh đã xác định được những vật thể đó.

“Xem ra, tựa hồ là trứng rắn, chắc chắn là từ con cự mãng kia sinh ra.”

Shuke đã quay lại và cho ra kết luận sau khi đã xem xét kỹ lưỡng.

“Hơn nữa, dường như những trứng rắn này chuẩn bị nở rồi.”

Nghe vậy, mắt Bạch Khải lập tức run lên.

Nhiều trứng rắn như vậy, đừng nói toàn bộ nở ra, chỉ cần một phần thôi cũng đủ khiến hắn không chịu nổi.

“Alpha, làm lạnh chúng lại một chút.”

Ngay lập tức, Alpha triệu hồi Băng Tinh bích chương trên xương rồng, sau đó chủ động ép thành băng bụi, bao trùm lên những trứng rắn, khiến cho những chuyển động của trứng rắn lập tức trở nên yên tĩnh trở lại.

“Xem ra, những con độc xà trong sơn cốc đều từ nơi này nở ra.”

Bạch Khải cẩn thận tiến đến một viên trứng rắn.

Nhìn thấy bên trong vỏ trứng trong suốt cuộn tròn một con tiểu xà, hắn bỗng có một ý tưởng.

“Shuke, có thể tìm ra loại rắn này không?” “Trong kho số liệu... tìm thấy khoảng 78% tương tự, đó là Thanh Lân Xà, có thể thấy huyết thống đã phát sinh cải biến.”

Shuke quét hình qua trứng rắn và đưa ra phân tích của mình.

“Vậy có nghĩa là những con rắn này có thể coi là sản phẩm mới đúng không?” “Hắn là như vậy.”

Khóe miệng Bạch Khải nở ra một nụ cười, hắn dặn dò vài câu với Alpha, và Alpha ngay lập tức biến mất tại chỗ.

Sau đó, Bạch Khải không ngừng đi lại giữa những trứng rắn, càng đi đến đâu thì trứng rắn càng biến mất không thấy nữa.

Một tổ trứng rắn lớn như vậy mà lại bị Bạch Khải không để lại một móng.

Rỗng! Dường như nhận ra tình huống của con mình, khi Bạch Khải vừa mới hoàn tất việc thu lấy toàn bộ trứng rắn, một con cự mãng, cùng là con nhát gan Long, đột ngột xuất hiện trong động.

Khi nhìn thấy nơi mình vốn dĩ phải bảo vệ lại trống rỗng, nó ngay lập tức vội vã hướng Bạch Khải nhào tới.

“Ta đi ... nhát gan Long không đáng tin cậy như vậy sao!”

Bạch Khải thầm mắng một câu trong lòng, lập tức triệu hồi Alpha trở về, dự định cùng cự mãng một trận chiến.

Oanh! Vừa đúng lúc này, đỉnh động đột ngột sụp đổ, nhát gan Long như thần binh giáng thế, trực tiếp rơi thẳng lên người cự mãng, mạnh mẽ đạp hai chân lên đuôi nó, hai cặp móng vuốt cũng vững vàng chế trụ thân thể cự mãng, chưa đợi nó phản công, đã há miệng phun một làn hơi thở phỉ thúy.

Bị truyền kỳ sinh vật siêu cấp công kích trúng, cự mãng từ từ không còn dấu hiệu sự sống, cùng với những con rồng con của

nó cũng vậy, hóa thành phi thúy quang mang hòa quyện vào trong cơ thể nhất gan Long.

“Bản Long thắng, bản Long thật sự thắng!” Khắc phục nỗi sợ trong nhiều năm, nhất gan Long rõ ràng có phần phần khởi, mà Bạch Khải cũng cảm thấy vui vẻ không kém.

Một con cự long đã khắc phục được nỗi sợ, nếu mang con này ra ngoài, hẳn chẳng phải sẽ có thể lừng lẫy ở liên bang hay sao? Chỉ là nhất gan Long rất nhanh đã từ niềm vui tỉnh táo lại, nhìn xem ánh sáng xanh lục dần dần hiện lên từ những xương rỗng dưới ánh mặt trời, đột nhiên đứng lặng tại chỗ.

“Mẫu thân?” “Mẫu thân!” Nghe thấy lời nhất gan Long, lòng Bạch Khải chợt lộn xộn, nhìn thấy nguyên bản yên tĩnh giờ đột ngột sáng lên ánh sáng xanh, hẳn chỉ có thể bất đắc dĩ chấp nhận sự thật này.

Hắn vốn định chọn lựa một số xương rỗng có phẩm chất tốt mang về, giờ nhìn lại, trừ khi hắn có ý định cùng nhất gan Long tranh giành, nếu không, hẳn cũng đừng nghĩ đến điều đó.

Thôi, hắn không nỡ để nhất gan Long đi bắt xương rỗng! Hắn không thấy tiếc nuối! Bạch Khải cố gắng kiềm chế cảm xúc, toàn lực chuyển hướng sự chú ý sang nơi khác, nhìn một bên Alpha và con quái vật bùn nhão vẻ mặt mờ mịt.

Kết phốc kết phốc? (chủ nhân vẫn luôn là dạng này sao?) Ken kết ken kết. (Chỉ đôi khi thôi.) Kết phốc kết phốc. (Ta hiểu rồi.) Có lẽ là cảm nhận được lực hấp dẫn đồng nguyên, ánh sáng xanh lục trên xương rỗng ngày càng tỏa ra nhiều hơn, tựa như đom đóm, chiếu sáng cả động.

Nhất gan Long dường như cũng cảm nhận được điều gì, không có một chút kháng cự, để cho ánh sáng xanh này tràn vào cơ thể mình.

Cuối cùng, ánh sáng xanh cuối cùng biến mất trên người nhất gan Long, khổng lồ xương rỗng nháy mắt hóa thành tro bụi tiêu tán, hiển nhiên là do năng lượng đã tiêu hao hết, không cách nào duy trì thêm nữa.

“Vậy có nghĩa là, con cự mãng kia đã hấp thu năng lượng từ xương rỗng mà có hình dạng như vậy sao?” Bạch Khải nhìn thấy nhất gan Long giờ rõ ràng đã lớn hơn một vòng, hẳn đã

hiểu được lý do mà cự mãng hung mãnh như vậy, nhưng vừa nghĩ đến trước đó đã nuôi tiếc thì lại thấy đau lòng.

Nếu như hắn có thể mang tất cả về, cho ba con thú cưng của mình hấp thu, vậy chúng sẽ mạnh mẽ đến mức nào? “Ồi, bản Long có vẻ đã tìm ra phương pháp.”

Khi Bạch Khải không ngừng bắn khoả đau lòng, vào lúc hắn lại một lần nữa cảm Husky phát tiết thì nhất gan Long đột nhiên thốt lên.

“Thật sự vậy sao? Người đã tìm ra cách không chế hạt nhân?” Bạch Khải quan sát bốn phía một hồi, cũng không tìm thấy vật gì đặc biệt.

“Là mẫu thân cho bản Long, bản Long sẽ thử trước một chút.”

Nói xong, đôi mắt nhất gan Long đột nhiên biến thành xanh biếc, sau đó một cánh cửa lớn liền xuất hiện trước mặt họ.

Tốt quá, ta thật sự không thấy tiếc nuôi nữa.

Bạch Khải miễn cưỡng nở một nụ cười mỏng, đang định tìm kiếm Husky thì nhận ra con nhóc này không biết từ lúc nào đã chạy ra ngoài, đang đứng bên chân nhất gan Long đào bới cái gì.

“Đây là lại phát hiện cái gì nữa?” Bạch Khải tò mò nhìn Alpha, tạm thời quên đi những tổn thất trước đó.

Rất nhanh, một khối thịt hồ đồ liền bị Husky moi ra, chỉ là sau khi ngửi thử, Husky liền ghét bỏ đá sang một bên.

Còn tưởng rằng là cái gì tốt, kết quả chỉ là cái đồ chơi buồn nôn này, quá làm cho bản thân thất vọng.

“Kia là bươu thịt độc mãng sao?” Nhìn khối thịt bị Husky đá sang một bên, Bạch Khải rất nhanh liền nhận ra nguồn gốc.

Mặc dù nhỏ hơn một chút, nhưng đây không phải chính là bươu thịt trên đầu cự mãng sao? Có thể giữ lại được đến nay dưới hơi thở phi thúy của nhất gan Long, viên thịt này nhất định là vật quý giá! Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức bảo Alpha thu hồi nó vào không gian bí cảnh để bảo quản cho tốt, sợ nhất gan Long lại không đủ nghiền mà đốt chúng đi.

“Ôi, bên ngoài hình như có người đang mở cửa, chúng ta có nên đi ra ngoài không?” Ngay lúc này, nhát gan Long dường như cảm thấy gì đó, nghiêng đầu, hỏi Bạch Khải.

“Ra ngoài, đương nhiên là phải ra ngoài!” Bên ngoài Lục Long bí cảnh.

Lý Mộ hai mắt đỏ bừng, một tay nắm chặt trên cửa chính của tháp bí cảnh, nhưng mãi mà không cảm nhận được nửa điểm cơ hội mở ra, bên cạnh hắn, Lục Tình đang mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ thuyết phục hắn.

“Lý Mộ, phù văn đại môn ta đã giải mã xong gần hết rồi, để ta thử một lần nhé.”

Nghe vậy, Lý Mộ kiên quyết lắc đầu, nói: “Giải mã phù văn có thể phát động cơ chế phòng ngự, vẫn là ta làm.”

Lục Tình nghe thấy thở dài nhẹ nhàng, liền trao đổi ánh mắt với Chu Diễm, dự định để Chu Diễm kéo Lý Mộ đi.

Theo tính cách của Lý Mộ, nói không lùi chính là tuyệt đối không lùi, nhưng bọn họ đã trì hoãn khá lâu rồi, lại như vậy để kéo dài, ai mà biết Bạch Khải còn sống hay không. Đúng lúc này, cửa tháp bí cảnh bỗng dung mở ra, một thân ảnh khổng lồ kéo theo một khí thế kinh khủng xuất hiện trước mặt họ.

Vẫn như cũ, Lý Mộ còn đang cố gắng tương tác với bí cảnh, đột ngột nhìn thấy bóng người này mà không kịp phản ứng, người phụ trách xử lý tháp bí cảnh, Trương Sam liền gầm lên tức giận.

“Tất cả mọi người, lập tức rời xa!” Loại khí tức này, hắn chỉ cảm nhận được trên người của sinh vật truyền kỳ, hiện tại mấy vị truyền kỳ đều không có ở đây, họ chỉ có lựa chọn duy nhất là chạy trốn.

Quyết định như vậy không chỉ có Trương Sam, bất luận là những người thanh lý thủy vực xung quanh, hay là những thú sư duy trì trị an, khi họ cảm nhận được khí tức đó, họ lập tức kéo dài khoảng cách.

Thực ra không phải chạy trốn, mà là chuyển sang trạng thái chiến đấu.

Là tổng bộ của Đội Thú Sư, họ cũng không phải lần đầu tiên xử lý loại chuyện này, cũng tương đối có kinh nghiệm.

Hơn nữa, nếu như ngay cả họ đều phải lùi thì những người xung quanh sẽ không phải là tùy ý cho sinh vật khổng lồ có thể tấn công sao? Sau khi kéo dài khoảng cách, cả nhóm cuối cùng cũng nhìn thấy rõ hình dáng của sinh vật khổng lồ tản ra khí tức kinh khủng đó.

Một con Cự Long! “A? Các người đều ở đây à?” Ngay tại khoảnh khắc mọi người cảm thấy như lâm vào đại địch, một giọng nói quen thuộc bỗng phát ra từ đầu Cự Long.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, đột nhiên phát hiện người nói chuyện chính là Bạch Khải, người bị mắc kẹt trong bí cảnh bên trong! Chu Diễm giơ tay, bóp mạnh cánh tay Lục Tình, hỏi: “Tình nhi, ta không phải là chưa tỉnh ngủ chưa? Bạch Khải đang nằm trên đầu một con Cự Long truyền kỳ đó sao?” Lục Tình đẩy mắt kính, trực tiếp lấy tay Chu Diễm ra, nói: “Người rất tỉnh táo, không sai, người không nhìn lầm, mà còn, người có thể tự bóp mình không?” Chu Diễm nhẹ gật đầu, nhưng không trả lời, chỉ là ngơ ngác nhìn Bạch Khải.

Chỉ mới mấy ngày, sao Bạch Khải lại có thể thuyết phục được Cự Long truyền kỳ rồi? “Bạch Khải?” Nhìn vẻ mặt hài lòng của Bạch Khải đứng trên đầu nhát gan Long, Trương Sam nhíu mày, nói: “Người có thể đơn giản giải thích tình hình bây giờ không?” Bạch Khải do dự một chút, rồi nói: “Hừm, chuyện này tương đối phức tạp, ta sẽ về tổng bộ rồi giải thích sau.”

Trương Sam: “...”

“Vậy người có thể trước hết để cho con Cự Long này ngừng Long uy không?” “Ồ không có vấn đề.”

Lúc này Bạch Khải mới nhận ra nhát gan Long còn đang mở Long uy, liền vỗ vào đầu nó, nói: “Có lẽ được rồi, giả bộ nữa sẽ khiến bọn họ sợ hãi đấy!” Nhát gan Long: “...”

Nhìn thấy nhát gan Long không có phản ứng, Bạch Khải hơi nghi hoặc cúi người xuống, rồi phát hiện đôi mắt nó lại đang trong tình trạng lật xu thế. Ôi, con này sẽ không định hôn mê nữa chứ.

Bạch Khải thấy vậy không thể không trợn mắt, giữa ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hắn mạnh mẽ đâm vào ánh mắt nhát gan Long một lần.

Cuối cùng, nhát gan Long tỉnh lại, nhìn xung quanh càng tụ lại nhiều người, lại cảm thấy đầu óc quay cuồng.

“Bản Long chưa từng thấy nhiều người như thế, cảm thấy hơi choáng đầu.”

“Không phải ta đã nói rồi sao, ngươi là sinh vật truyền kỳ, không có mấy cái đánh thắng được ngươi, ngươi sợ cái gì?!” Nghe tới lời Bạch Khải, nhát gan Long miễn cưỡng dễ chịu một chút, đang định đưa vào diễn xuất lời nói đã chuẩn bị sẵn, thì đột nhiên nhận ra có sáu hơi thở mạnh mẽ đang từ xa nhanh chóng bay đến đây.

Những khí tức này, dường như đều mạnh hơn cả hắn! Bạch Khải, ngươi đang gạt ta!

Chương 160:

Nicolas - Diệp · Tư Đạo Rất nhanh, sáu sinh vật khổng lồ cùng nhát gan Long không chạy đi đâu xa đã xuất hiện bên ngoài Lục Long bí cảnh.

Khi Trương Sam và những người khác nhìn thấy những sinh vật đó, họ lập tức cúi mình chào hỏi.

Sáu người này không ai khác, chính là những tháp chủ của Hiệp hội Ngự Thú, những nhân vật cốt cán trong tổ chức.

“Ngay cả truyền kỳ Cự Long cũng có thể gọi ra được? Chắc chắn, tiểu tử này thú vị đây.”

Một lão giả đầu đỉnh đứng ở giữa, mắt nhìn xung quanh nhát gan Long, rồi lại nhìn sang Bạch Khải. Ông không khỏi thốt lên.

Một thiếu niên âm áp cười nói: “Nhất trí với lời của hội trưởng, ta cũng cảm thấy tiểu tử này không tồi.

Nghe La Tường nói, lúc Trương Sam đi đón hấn còn bị hấn đánh một cái sao? Nếu có cơ hội, ta dự định chiêu mộ hấn vào Bụi Gai chi tháp, nơi này toàn là một đám hũ nút, chán chết đi được.”

“Tổng Nghiêu, đừng có mà mơ, ta đã xem video khảo hạch của tiểu tử này, ngược lại tác chiến rất có trực giác, nên vào Cảnh Kỹ chi tháp rất hợp.”

Một nam tử mang kinh trang khác chỉ trích lại Tổng Nghiêu.

Nghe xong thì nụ cười trên mặt Tổng Nghiêu lập tức thay bằng sát khí lạnh lẽo.

“Bạch Đồng Trần, ngươi có ý muốn chết sao?” Bạch Đồng Trần nhướng mày nói: “Ồ ~ thử xem nào?” Chỉ trong chớp mắt, hai người kia đã chuẩn bị khai chiến.

“Tất cả im miệng ngay cho ta.”

Lúc này, một nữ tháp chủ dịu dàng đứng bên cạnh hội trưởng nhíu mày, hai người lập tức im lặng, không dám nói thêm.

Tháp chủ chi tháp Tri Thức, Lam Kha, là một Ngự Thú sư truyền kỳ.

Khi thấy hai người trở lại im tĩnh, Lam Kha mới thở phào nhẹ nhõm.

Hội trưởng Triệu Phù Đồ nhìn thấy cảnh này có chút buồn cười, cười cự thú tiến đến gần nhất gan Long đang dần ngất xỉu, nói: “Người tốt, ta là hội trưởng Hiệp hội Ngự Thú, Triệu Phù Đồ, không biết có thể hỏi danh tính của người không?” “Bạch Khải, bản Long nên trả lời như thế nào?” Khi nghe Triệu Phù Đồ hỏi, nhất gan Long lập tức nhỏ giọng hỏi Bạch Khải.

“Ông ấy đang hỏi tên của người, chẳng lẽ người không có sao?” “Danh tự? Không có mà, bản Long không cần dùng đến.”

Bạch Khải nghe vậy thở dài, nói: “Vậy người tự nghĩ ra một cái đi.”

“Tự nghĩ một cái?” Nhất gan Long nghĩ ngợi một chút, rất nhanh đã có ý tưởng.

“Bản Long, Nicolas - Diệp · Tư Đạo!” Vừa nói ra, mọi người xung quanh đồng loạt xôn xao, biểu cảm trở nên kỳ lạ, trong khi Bạch Khải khó lòng nhìn được mà muốn che mặt.

Quả thực, không nên để con hàng này nhìn bất cứ thứ gì TV, càng không nên để nó tự đặt tên mình! “Tên hay đấy!” Khi mọi người âm thầm phê phán, Triệu Phù Đồ lại ánh mắt sáng rực, nói: “Vậy Nicolas, người có muốn cùng ta chuyển đến một nơi khác để nói chuyện không?” “Có thể!” Nhất gan Long nghiêm túc gật đầu, nói: “Nhưng mà bản Long thích yên tĩnh, nên hãy để những người này đi đi.”

“Được.”

Triệu Phù Đồ gật đầu nhẹ, Trương Sam cùng những người khác hiểu ý, lập tức dẫn dắt mọi người bắt đầu xua tan đám đông vây xem.

Chẳng bao lâu, xung quanh nhất gan Long chỉ còn lại bảy tháp chủ.

Hừm, còn có Bạch Khải trên đầu nó nữa.

“Trời ạ, cự long kia đúng là Bạch Khải gọi đến sao? Mạnh đến như vậy sao!” Nhìn thấy Bạch Khải ngồi trên đầu mình, nhất gan Long không nhịn được mà thốt lên một câu.

“Ta biết, cự long sẽ không dễ dàng cho người cưỡi lên người mình, nếu không cũng không khó để có được khế ước, nhìn Bạch Khải đáng vẻ, chắc hẳn là thu được sự hữu nghị của cự long này.”

Bạch Thu Trà đồng tình gật đầu, nói: “Ta giờ đây càng ngày càng hiểu tại sao lão ba lại chăm sóc Bạch Khải như vậy.”

“Đáng tiếc không nghe được bọn họ đang nói gì, chả nhẽ không thể biết Bạch Khải trong bí cảnh đã làm những gì, chỉ còn có thể quay lại hỏi.”

Chu Diễm hơi tiếc nuối thở dài.

Bên kia, hội trưởng Cá Đuôi Hư Không tạo ra một tấm chắn âm thanh điều kiện cũng dễ dàng như trở bàn tay.

Lục Tình chỉnh lại kính mắt, nói: “Liên quan đến một truyền kỳ cự long, Bạch Khải trong bí cảnh chắc chắn bị coi là bí mật, vì vậy người cũng không cần suy nghĩ thêm nữa.”

Nói xong, Lục Tình quay người rời đi.

“Tình nhi, người đi đâu vậy?” “Đọc sách.”

Chu Diễm im lặng, sau đó phát hiện Lý Mộ triệu hồi súng thú của mình rồi vội vã đi ngay.

Rõ ràng cũng bị kích thích.

“Hai gia hỏa này, tinh thần không khỏi kém quá.”

Chu Diễm lắc đầu nhìn theo hai người đã đi xa, bất chợt nhận ra Bạch Thu Trà và Cổ Sơn cũng lẳng lặng rời đi.

“Các ngươi hai người đang làm gì vậy?” Bạch Thu Trà dừng lại, liếc nhìn Bạch Khải, nói: “Bạch Khải đã đạt tam giai, chúng ta cũng nên cố gắng.”

“Tam giai? Thì có gì thì sao?” “Bạch Khải thức tỉnh thiên phú mới chưa đầy ba tháng...”

“...

Một đợt đi...”

Nhìn những người xung quanh đều đã tản đi, Triệu Phù Đồ mới mỉm cười nhìn nhát gan Long, nói: “Nicolas, bây giờ chúng ta có thể trò chuyện không?” Triệu Phù Đồ có chút thiện cảm với nhát gan Long, nhưng nghĩ đến những gì Bạch Khải đã nói, lại trở nên lạnh nhạt.

“Ừm.”

Triệu Phù Đồ không bắt ngờ, hỏi phối hợp: “Có thể hỏi một lần nữa, trước đó Nicolas có phải đã đợi ở đây trong bí cảnh không?” “Đúng vậy.”

Triệu Phù Đồ hỏi tiếp: “Vậy mà lần này ra ngoài, có kế hoạch gì không?” “Chơi...”

Khụ khụ, bản Long đến đây là để làm khách tại thế giới con người, nhưng không biết mọi người có hoan nghênh không.”

Triệu Phù Đồ nghe vậy liếc Bạch Khải một cái, cười nói: “Tất nhiên hoan nghênh, nếu như Nicolas nguyện ý lưu lại thì càng tốt.”

Nghe nói, nhát gan Long không khỏi liếc Bạch Khải.

“Lão đầu này nói về việc ở lại là có ý gì?” “Chính là bao ăn ở, người đồng ý là được rồi.”

“Tốt!” Hai người nhỏ to bàn tán cũng không thể nào giấu diếm được sáu vị tháp chủ, họ đều cảm thấy dở khóc dở cười.

Là những Ngự Thú sư truyền kỳ, họ tự nhiên có thể nhận ra rằng mặc dù thực lực của nhát gan Long rất mạnh, nhưng trí tuệ lại rất thấp, tối đa chỉ tương đương với học sinh tiểu học.

Nhưng chính vì thế, nhát gan Long mới khiến họ càng thấy quý trọng.

Một đầu Cự Long không hoàn toàn ý thức nếu tùy ý hành động, có thể gây ra tổn hại mà họ không mong muốn.

Nhưng nếu có thể thiết lập quan hệ tốt với nó, Hiệp hội Ngự Thú thậm chí là liên bang, có thể thêm một vị hộ vệ cường đại! Hiện nay, việc lắc lư một học sinh tiểu học lại dễ dàng hơn so với việc lay lắt một tài xế già.

Nhìn vẻ mặt Bạch Khải và nhát gan Long, họ giống như không cần phải hao tâm tổn sức nữa rồi.

Nhát gan Long cùng Bạch Khải thì thăm một lúc, lúc này mới hồi phục lại lời nói của Triệu Phù Đồ.

“Khụ khụ, bản Long suy nghĩ một chút, quyết định sẽ ở lại đây, nhưng bản Long cũng có một số yêu cầu.”

“Không thành vấn đề, chúng ta con người đối với bạn bè luôn rất thân thiện, nhưng không biết các hạ cụ thể muốn gì?” Nhất gan Long dừng lại một chút, nói: “Chỉ cần cho bản Long một nơi để an trí là được.”

Nói xong, ánh mắt nhất gan Long lóe lên, ngay lập tức thắp bí cảnh ở sau lưng thu nhỏ lại và trở thành một đồ trang sức nhỏ rơi vào tay Bạch Khải.

“Bản Long tạm thời sẽ ở lại trong bí cảnh này một thời gian, có nhu cầu gì bản Long sẽ thông qua Bạch Khải mà cho biết, bản Long phải đi trước rồi.”

Nói xong, nhất gan Long từ trên đầu Bạch Khải nhảy xuống, lập tức mở ra cánh cửa bí cảnh bay về hướng đó.

Khi trở lại bí cảnh, nhất gan Long lập tức ngã phịch xuống mặt đất, thở hồn hển.

Bị sáu sinh vật kỳ diệu nhìn chăm chăm, hắn không thể giả vờ nổi nữa.

Bên ngoài bí cảnh, Bạch Khải nhìn thấy dáng vẻ chật vật của nhất gan Long, khóe mắt có chút run rẩy.

Con hàng này ngốc nghếch đến mức không thể cùng không cánh Long đánh nhau bên ngoài, đến cùng còn cho nó quán thâu cái gì, lực lượng mạnh nhất lại làm việc tồi tệ nhất, cũng quá làm mất uy danh Long tộc.

“Bạch Khải.”

Nhìn thấy nhất gan Long rời đi, Triệu Phù Đồ tiến đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Có thể nói cho ta nghe về những trải nghiệm trong vài ngày qua của ngươi không?” “Hội trưởng.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức đứng dậy, nói: “Thật ra cũng không có gì đặc biệt, chỉ là ta không cẩn thận rơi vào bí cảnh, sau đó gặp được nhất gan Long, cùng nó trò chuyện vài ngày thì nó quyết định cùng ta ra ngoài xem một chút.”

“Vậy thì sao...”

Triệu Phù Đồ mỉm cười nhìn Bạch Khải. Ông tự nhiên biết rằng Bạch Khải chắc chắn còn che giấu một vài chuyện, nhưng ông cũng không quan tâm.

Lịch sử liên bang tuy không lâu dài, nhưng lịch sử nhân loại đã có hàng ngàn năm, trong khoảng thời gian đó cũng không thiếu những người có quan hệ tốt với sinh vật kỳ diệu.

Chẳng hạn như Võ Đế Trương Hữu Nhân, thiên phú bản thân rất kém, chỉ có thể miễn cưỡng khế ước với một đầu Xà Quy, mà lại có những sinh vật kỳ diệu cực kỳ thân thiện với hắn, nhờ đó mà建立了一个新时代.

Chỉ cần Bạch Khải có thể thu được sự tín nhiệm của các sinh vật kỳ diệu, khiến cho họ cùng nhân loại duy trì quan hệ tốt đẹp, vậy là đã đủ rồi.

Nghĩ đến đây, Triệu Phù Đồ vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Đã vậy thì ngươi hãy thông báo cho Hạng Lê biết yêu cầu của Nicolas.”

Hạng Lê, tháp chủ Thánh Vật chi tháp, cũng là một Ngự Thú sư truyền kỳ.

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó cười nói: “Tính ra, hội trưởng, nếu chúng ta thu được một đầu Cự Long truyền kỳ trở về, sẽ có phần thưởng gì không?” “Ta không quan tâm, chỉ cần một chút vật liệu truyền thuyết là được.”

Nghe Bạch Khải nói, sắc mặt của các tháp chủ đều trở nên kỳ lạ.

Bây giờ người trẻ tuổi quả thực gan dạ như vậy sao, lại chủ động tìm hội trưởng để xin lợi? Thậm chí còn nói đến vật liệu cấp truyền thuyết? “Ha ha ha...”

Tiểu tử, ngươi không tồi, ta rất thích ngươi.”

Triệu Phù Đồ nghe vậy lập tức cười hô hô, sau đó cười lên Cá Đuối Hư Không nhanh chóng biến mất tại chỗ, những người còn lại cũng lần lượt rời đi, chỉ còn lại Hạng Lê vẫn giữ nguyên tại chỗ.

“Vậy cuối cùng đây có phải đồng ý hay không a?” Bạch Khải có chút bối rối gãi gãi đầu, sinh vật truyền kỳ nói chuyện đều

thể này không rõ ràng sao, có khi nào khiến cho Bạch Khải lộ vẻ cứng nhắc không? Nhìn thấy Bạch Khải đang mơ màng, Hạng Lê đi đến trước mặt Bạch Khải, rút ra một thanh đoản đao, khẽ vạch vào không khí, một cái cổng không gian liền xuất hiện trước mặt hai người.

“Người đi theo ta.”

Đây là, bảo bối không gian sao? Một đao đã có thể mở ra cổng không gian, đây thật sự là chói mắt như trái Đoa Đoa vậy.

Bạch Khải không khỏi ngưỡng mộ nhìn thanh đoản đao trên tay Hạng Lê, nếu như có được một thanh như vậy, đi ra ngoài cũng không cần lo lắng bị hung thú vây công.

Cái gì vô hạn Xứng trượt, tất cả đều không bằng ta, trái Đoa Đoa tới hương.

Mang đây ao ước, Bạch Khải theo Hạng Lê bước vào cổng không gian.

Chương 161:

Ta đều muốn! Khi Bạch Khải xuyên qua cửa không gian, hắn xuất hiện trong một đại sảnh rộng lớn hình tròn.

Trong đại sảnh, người ra kẻ vào, tất cả đều mặc trường bào, họa tiết trên áo choàng là biểu tượng rõ ràng cho thân phận của họ - thành viên của Thánh Vật Chi Tháp.

“Dịch Tiểu Úy, ngươi ra đây một lát.”

Hạng Lê vừa nói, một thanh niên liền đột ngột xuất hiện trước mặt hai người, chính là người mà Bạch Khải đã gửi tài liệu trước đó, Dịch Tiểu Úy.

Dịch Tiểu Úy tiến lên trước mặt Hạng Lê, hỏi: “Tháp chủ, có chuyện gì vậy?” Hạng Lê nhanh chóng tóm tắt tình hình đã xảy ra, sau đó quay sang Bạch Khải nói: “Nicolas, mọi thứ ngươi cần đều có thể nhờ Dịch Tiểu Úy giúp ngươi tìm.

Còn về món vật liệu truyền thuyết mà ngươi muốn...”

Hạng Lê dừng lại một chút, lấy ra một khối lệnh bài khắc biểu tượng của sáu tháp, đưa cho Dịch Tiểu Úy, nói: “Ngươi dẫn hắn đi khu A lựa chọn nhé.”

Bạch Khải không khỏi vui mừng, Hạng Lê có vẻ không muốn tán dóc nhiều với hắn nữa, liền mở một cửa không gian rồi biến mất.

Dịch Tiểu Úy nói: “Không ngờ nhanh như vậy lại có thể gặp lại ngươi, lần trước ngươi muốn những tài liệu đó không có vấn đề gì chứ?” Bạch Khải gật đầu, đáp: “Tất nhiên là không có vấn đề gì, sau này ta có thể sẽ còn mua thêm một chút.”

Trước đó, Bạch Khải đã mua nhiều loại vật liệu để chuẩn bị cho việc khảo thí Gamma.

Mặc dù Gamma đã tiếp nhận những thứ đó, nhưng có lẽ do số lượng quá ít, nên nó cũng không phát sinh kháng tính.

Hiện tại đã hợp đồng, đương nhiên là phải chăm sóc tốt cho nó.

“Vậy được, lần sau người cần gì thì cứ liên hệ trực tiếp với ta, ta sẽ cho người giá ưu đãi.”

Dịch Tiểu Úy gật đầu, trao đổi thông tin liên lạc với Bạch Khải.

“Chúng ta đi chọn món vật liệu truyền thuyết mà người muốn nào.”

Dịch Tiểu Úy dẫn Bạch Khải về khu A, vừa đi vừa trò chuyện: “À đúng rồi, nghe Thập chủ nói người vừa từ trong bí cảnh ra ngoài đã gặp một con Cự Long truyền thuyết?” “Cái gì gọi là ra ngoài, gọi là dẫn dắt từng bước mới đúng!” Bạch Khải lập tức sửa lại.

“Vậy cũng đúng, con Cự Long truyền thuyết đó trên người đầy bảo vật, chỉ cần chạm nhẹ là có thể thu được ít nhất cũng là vật liệu sử thi cấp.”

Trong mắt Dịch Tiểu Úy ánh lên một ánh sáng rực rỡ, tay còn không tự giác làm động tác cắt chém.

Hắn thực sự rất ấn tượng với gia hỏa này! Nhìn vẻ mặt Dịch Tiểu Úy, Bạch Khải rất rõ ràng là hắn không đùa, nếu mà thực sự có một con Cự Long đứng trước mặt hắn, thì Dịch Tiểu Úy chắc chắn sẽ lao vào chém nó ngay.

Không được, tuyệt đối không thể để cho loại sợ hãi đó gặp phải Dịch Tiểu Úy, nếu không với tính cách nhát gan, nó chắc chắn sẽ phong tỏa bí cảnh không cho ra ngoài nữa.

“Chúng ta đã đến.”

Người nhanh chóng, Dịch Tiểu Úy dẫn Bạch Khải đến một cánh cửa kim loại, đặt lệnh bài của Hạng Lê lên đó, lập tức cánh cửa sáng lên đủ loại phù chú, và từ từ mở ra.

Cánh cửa này, không khác gì một bảo cụ! Quả nhiên quản lý toàn bộ vật tư của hội, Thánh Vật Chi Thập thật đáng nể! Dưới ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, cánh cửa kim loại cuối cùng mở ra, bên trong là một nơi đầy ắp thiết bị công nghệ, với những chiếc máy tính khổng lồ. Đây là một trong những trí não tốt nhất của Liên bang.

Dịch Tiểu Úy mỉm cười nói: “Thánh Vật Chi Thập tuy suốt ngày bận rộn với các loại vật liệu và bảo cụ, nhưng họ cũng

không hoàn toàn không tiếp xúc với công nghệ, vì dù sao thì sử dụng máy tính để thống kê cũng nhanh hơn nhiều so với ngồi viết bằng bút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, theo Dịch Tiểu Úy bước qua đại môn, thấy Dịch Tiểu Úy thao tác trên máy tính, bốn hình ảnh nhanh chóng hiện ra trên màn hình.

“Đây là khu A chứa đựng vật liệu cấp truyền thuyết, Tháp chủ không có quy định thuộc tính, ta chỉ kéo cho người.”

“Cảm ơn!” Bạch Khải lập tức tiến lại gần màn hình, chăm chú đánh giá từng hình ảnh vật liệu.

Vật liệu thuộc tính Quang này rất hiếm, nếu cho một con sủng thú nào đó sử dụng, biết đâu có thể giống như Tần lão đầu và Quang Tinh Linh, thu hoạch được kỹ năng chữa trị.

Nhìn thấy vật liệu đầu tiên, Bạch Khải không kìm nổi mà hai mắt sáng rực lên, suýt chút nữa đã trực tiếp hồi đoái, nhưng khi nhìn thấy những hình ảnh còn lại, hấn lại cố nén xúc động tiếp tục xem xét. ...

Khổng chế sức mạnh của gió lốc cũng không tệ, nhưng cái này phù hợp với sủng thú phi hành, nếu như con sủng thú ba của hấn không phải là quái vật bùn nhão, có lẽ đã chọn cái này, nhưng bây giờ không cần thiết, tạm thời không suy xét. ...

Vật liệu thuộc tính Song đôi này còn có thể hòa hợp hai loại năng lượng khác nhau, lấy ra vật liệu biến thái như vậy thật sự có được không? Phải làm sao bây giờ, đột nhiên không muốn xem tiếp nữa! ...

Bạch Khải lau khô miệng rịn nước miếng, ép buộc bản thân chuyển ánh mắt khỏi Aether Lưu Kim, tiếp tục xem xét vật liệu cuối cùng.

Chuyên đổi giữa các hình thái kim loại? Đây thực sự là vật liệu trong mơ của một cơ giới sư! Chỉ cần thiết kế phù hợp, sử dụng loại kim loại này để chế tạo cơ giới sinh mệnh thì có thể tự do thay đổi hình thức tấn công, tổng hợp tính năng mạnh mẽ không chỉ ở một điểm. ...

Nhìn bốn loại vật liệu trên màn ảnh, tâm trạng Bạch Khải lập tức trở nên phức tạp.

Hắn đều muốn, bây giờ phải làm sao đây...

Bạch Khải đang phân vân thì Dịch Tiểu Úy ở bên cạnh không khỏi bật cười.

“Xin lỗi, cho phép người chế giễu.”

Dịch Tiểu Úy lắc đầu, nói: “Không sao đâu, mỗi người đến Thánh Vật Chi Tháp để chọn tài nguyên đều như vậy, người đã khá hơn nhiều rồi.”

“Nhưng cá nhân ta khuyên người, hãy chọn những vật liệu cần thiết trước, vì dù sao vật liệu cấp truyền thuyết có thể ngộ nhưng không thể cầu, mà các phương thức chế tạo còn hiếm hơn, nếu người cầm một khối mà tạm thời không dùng được, thật sự là lãng phí.”

“Cảm ơn, ta sẽ suy nghĩ kỹ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu cảm kích, nhưng trong lòng phân vân vẫn không hề giảm.

Người khác cần phương pháp chế tạo, nhưng hắn thì không cần cái đó! Chỉ cần có vật liệu đúng chỗ, toàn bộ thuộc tính sủng thú đều có thể xuất sắc. Đáng tiếc, hiện tại hắn chỉ có thể chọn một loại, Dịch Tiểu Úy vẫn còn lời khuyên hữu dụng.

Bạch Khải thở dài một hơi, tìm cách bình tĩnh lại.

Gió Lốc Long Vũ là vật liệu thuộc Phong, hắn trong thời gian ngắn sẽ không ký hợp đồng với sủng thú, vì vậy loại này có thể loại bỏ.

Song Tử Tinh Hạch cùng khả năng hòa hợp tuy rằng hấp dẫn, nhưng đặt cho Alpha hoặc Husky đều có thể sử dụng, vẫn là không thể dùng tạm, xem như lãng phí.

Còn lại là Aether Lưu Kim cùng Quang Linh Thánh Toàn, Aether Lưu Kim có thể tăng cường năng lực cơ giới của Husky ở một mức độ nhất định, và còn có thể tăng phúc cho tinh thần lực và các loại năng lượng, đây đã là vật liệu chế tạo riêng.

Còn với Quang Linh Thánh Toàn, Bạch Khải rất chắc chắn là ít nhất có thể thu được một kỹ năng sáng cấp mạnh mẽ, nhưng không phải loại kỹ năng chữa trị thì cũng không tốt cho lắm.

Suy cho cùng, hẳn đều muốn...

Bạch Khải suy nghĩ lâu, cuối cùng đưa ra một quyết định.

“Ta chọn Aether Lưu Kim.”

Với hai sủng thú, năng lực chiến đấu của Husky vẫn hơi yếu, hơn nữa gần đây hẳn cũng đang tìm kiếm kim loại thích hợp, Aether Lưu Kim thật sự là lựa chọn tốt nhất.

Còn về Quang Linh Thánh Toàn, hẳn mặc dù cũng rất thèm muốn, nhưng trừ phi có thể cùng Song Tử Tinh Hạch trao đổi một lượt, hẳn cũng không dám dùng cho Alpha.

Ngược lại bùn nhão quái có thể dùng, nhưng huyết mạch đẳng cấp của bùn nhão quái vẫn còn quá thấp, Bạch Khải lo lắng rằng con quái đó có thể sẽ bị nứt ngay, đành phải từ bỏ.

Hơn nữa, bên bùn nhão quái hẳn cũng đã có an bài khác.

“Người xác định không?” “Tất nhiên là xác định!” “Tốt!”

Dịch Tiểu Úy thao tác trên máy tính một hồi, một bình thủy tinh chứa kim loại màu xám bạc liền được đưa tới.

“Chỉ như vậy thôi sao?” Bạch Khải cầm chiếc bình đó, có chút thất vọng.

“Người có thể đừng xem thường nó, ta đã xem qua ghi chép nghiên cứu về loại kim loại này, độ dẻo rất mạnh, miễn là có đủ năng lượng, hoạt động kín cũng đều có thể.”

Dịch Tiểu Úy kiên nhẫn giải thích cho Bạch Khải, lúc này Bạch Khải mới yên lòng.

Nếu đúng như Dịch Tiểu Úy nói, thì bản thiết kế đầu tiên hẳn cần phải lật lại toàn bộ.

Dịch Tiểu Úy dẫn Bạch Khải ra khỏi khu A, nói: “Được rồi, người đã hoàn thành việc chọn vật liệu cấp truyền thuyết, tiếp theo sẽ đến chuyện về con Cự Long đó.”

“Hơi quên mất.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu, con rồng nhát gan kia còn đang chờ hẳn chiếc TV 1000 inch cùng máy chơi game, nếu mà đi trễ, rất có thể nó sẽ đổi ý mất.

“Người giúp ta đặt làm một chiếc TV 1000 inch lớn, nhớ phải độ phân giải cao, còn phải có máy chơi game phù hợp với hình thể Cự Long, điều khiển từ xa, tai nghe...”

Bạch Khải lắc nhai một đồng thứ trong khi Dịch Tiểu Úy đã trực tiếp ngắt lời hắn.

“Người xác định những thứ này là con Cự Long muốn, không phải người muốn?” Bạch Khải trợn mắt, nói: “Ta cần TV 1000 inch để làm gì, không phải để đi ngủ chứ?” Dịch Tiểu Úy cười khỏ nói: “Không phải ta không muốn giúp người, mà những thứ này thuộc về lĩnh vực máy móc, ta cũng không có.”

Bạch Khải nghe vậy sững sờ, ban đầu máy móc ở thành phố Tung Lâm cũng không nhiều, Thánh Vật Chi Tháp càng chuyên sâu về nghiên cứu cổ vật, yêu cầu của hắn hình như hơi khó khăn.

Xem ra, hắn chỉ có thể tự móc tiền túi mà giải quyết mọi việc.

Thực ra, trong túi hắn hiện tại cũng hơi khó xử...

“Dịch Tiểu Úy, các người có thu trứng không?”

Chương 162:

Kịch độc quang hoàn Sau khi xử lý xong tất cả trứng rắn cho Dịch Tiểu Úy, Bạch Khải lại cảm thấy túi tiền của mình trở nên đầy đặn hơn.

Hắn ồn ào đặt hàng một loạt vật liệu cho Gamma và chuẩn bị thêm thức ăn.

Bạch Khải xác nhận đơn đặt hàng, nói: “Cái TV Nicolas và máy chơi game sẽ giao cho ngươi, ta đi trước tìm một cái máy chiếu cỡ lớn cho hắn sử dụng tạm.”

TV thì dễ rồi, nhưng máy chơi game lớn phải đặt làm, chỉ có thể chờ thời gian khác để chuyển đến.

“Yên tâm, chờ đợi ta ngay lập tức sẽ chuyển cho ngươi.”

Dịch Tiểu Úy nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu tìm người xử lý đồng trứng rắn đầy ắp trong đại sảnh.

Mặc dù Thánh Vật chi tháp chủ yếu chịu trách nhiệm về bảo vật và quản lý tài liệu, nhưng trứng rắn mà không ấp thành công cũng vẫn coi như tài liệu cần được xử lý, bọn họ cũng không sai khi thu nhận.

Bạch Khải rời khỏi Thánh Vật chi tháp, nhìn lại tòa kiến trúc cao lớn kia và bốn tòa tháp cao khác xung quanh, lần đầu tiên hắn thực sự cảm nhận được nội lực của Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

Sáu vị Tháp chủ, sáu truyền kỳ, sáu sinh vật truyền kỳ, cộng thêm sáu tòa tháp cao.

Chỉ riêng những điều đó đã đủ để gây ấn tượng, chưa kể đến những người như Bạch Hòa Quang cũng giống như vậy, lệ thuộc vào sự hùng mạnh của hiệp hội và các đại sư.

“Chỉ cần như thế là rất tốt, đã ôm được bắp đùi thì càng ngắn gọn càng tốt!” Bạch Khải nhún vai, sau đó lập tức tiến vào không gian bí cảnh, cẩn thận lấy bình Aether Lưu Kim ra và triệu hồi Husky.

Uông uông? (Đây là cái gì? Chưa từng nghe qua loại vị này.) Beita tìm ra ngay sự khác thường của Aether Lưu Kim, tiến lên hít hà một cái và định trực tiếp ngậm lấy.

“Chớ ngốc, đừng có lộn xộn!” Bạch Khải thấy vậy đã nặng tay đấm Beita một quyền, đồng thời báo cho Shuke về thông tin Aether Luru Kim.

“Có thể tăng cường nhiều loại năng lượng trong hình thái kim loại, thực sự là một vật phẩm tốt!” Shuke cũng rất hứng thú với Aether Luru Kim, trong giọng điệu của máy móc hiếm thấy có chút tình cảm.

“Nhưng mà, kế hoạch trước đó của chúng ta cần phải đẩy lại.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Người trước tiên thiết kế một bản dự thảo ra, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng nhau nghiên cứu.”

Shuke gật đầu nhẹ, nắm lấy Aether kim loại và trở về phòng làm việc của mình.

Mặc dù Thánh Vật chi tháp đã tiêu hao Aether kim loại và đại khái thuộc tính, nhưng Shuke vẫn muốn trở về làm một loạt thí nghiệm nghiêm túc như một cỗ máy hoàn hảo.

“Đi trước mua cho Nhất Gan Long cái máy chiếu, sau đó lại tặng thêm cho Gamma.”

Bạch Khải cẩn thận sắp xếp lại vật liệu vừa mua được, rồi lại rời khỏi bí cảnh.

Ong ong ong...

Mới ra khỏi bí cảnh, điện thoại của Bạch Khải lập tức rung lên mạnh.

“Hội trưởng?” Bạch Khải trực tiếp nhận điện thoại, ngay lập tức nghe thấy tiếng cười vui vẻ từ đầu dây bên kia vọng tới.

“Tôi đã nói mấy lão gia hỏa kia sẽ bị Bạch Khải làm cho sợ chết khiếp mà, đưa hắc đi tập huấn đúng là quyết định sáng suốt!” Hóa ra Tàn lão đã có ý định như vậy, nhưng cảm giác cũng không tồi.

“Khụ khụ, hội trưởng, ngài có việc gì tìm ta không?” Bạch Khải không muốn mất dầy nghe cái vui vẻ như thế, ho nhẹ hai tiếng để thu hút sự chú ý của Tàn hội trưởng.

“Cuối cùng người cũng dứt bỏ được cuộc gọi này à.”

Khi thấy cuộc điện thoại đã kết nối, Tàn hội trưởng lập tức thay đổi giọng điệu, không còn sự vui cười, mà bắt đầu mắng

mở.

“Người cái thằng nhóc này, ta lo lắng cho người như vậy, mà người lại tới giờ mới nghe điện thoại?” “Còn nữa, sao nghe nói trong lúc tập huấn người lại gây chuyện?” “...” Tần hội trưởng lắc nhai như một ông lớn, phải một lúc lâu mới dừng lại, trong khi Bạch Khải đã suýt thiếp đi.

Không cần nghĩ, lời lẽ của Tần hội trưởng hẳn không nghe được lấy một câu.

“Hội trưởng, cuộc gọi của ngài đến không phải là để mắng ta mà, phải không?” Tần hội trưởng ngừng lại một chút, nhấp một ngụm trà để làm dịu giọng, nói: “Đương nhiên không phải.”

“Tôi nghe nói người đã làm cho một con Cự Long truyền kỳ ra ngoài?” Bạch Khải nói: “Cũng không hẳn là làm cho nó ra, chỉ đơn giản là sử dụng sức hấp dẫn đến nhân cách của nó mà thôi.”

“Người có muốn mặt mũi một chút không?” Tần hội trưởng vừa ghét bỏ vừa châm biếm, nói: “Dù sao đó cũng là sinh vật truyền kỳ, người và nó liên hệ vẫn phải cẩn thận một chút, nếu không thì cái thân phận nhỏ bé của người sẽ không đủ để đối phương nuốt chửng.”

“Vâng vâng vâng, lãnh đạo cứ yên tâm.”

Nghe Tần hội trưởng lắc nhai, Bạch Khải lại không khỏi thấy ấm lòng.

Hắn ngược lại không lo lắng chuyện Cự Long sẽ ăn thịt mình, nhưng sự quan tâm của Tần lão thật sự nhận được.

“Còn có, tôi nghe nói người đã đột phá tới tam giai rồi?” Bạch Khải nói: “Đúng vậy, hôm qua vừa đột phá.”

“Thằng nhóc này kun có thể đấy, ta còn lo cấp độ của người quá thấp không theo kịp họ, tốc độ nâng cấp như vậy, so với Bạch Thu Trà còn nhanh hơn!” “Cố gắng một chút, không chừng có thể vượt qua được, trở thành Ngự Thú sư trẻ tuổi nhất liên bang cấp 5 cũng không chừng.”

Bạch Khải cười cười, nói: “Ha ha...”

Ngài đúng là để ý đến tôi.”

“Đúng rồi, nhưng không cần gấp gáp.”

Tần hội trưởng cười lớn, nói: “Đúng lúc ngươi đang ở tổng bộ, ta đã giúp ngươi hỏi thăm đồng quang, hẳn sẽ giúp ngươi chọn một con sủng thú thích hợp.”

“Đặc biệt là phúc lợi có thể kéo dài, ngươi cũng coi như là một phần rồi.”

Nghe Tần hội trưởng nói vậy, Bạch Khải không khỏi cảm thấy có chút chột dạ.

“À, tôi đã khế ước.”

Đầu dây bên kia điện thoại rơi vào im lặng một lát, mãi sau Tần hội trưởng mới mở miệng lần nữa.

“Ngươi lặp lại lần nữa?” “Tôi đã khế ước...”

Âm thanh Bạch Khải càng ngày càng nhỏ, sau đó hắn phát xong bụng tay bịt tai lại.

“Là cái gì?” “Bùn nhão quá...”

“Bạch Khải!” Âm thanh căm phẫn từ đầu dây bên kia vang lên, làm Bạch Khải suýt nữa ném cả điện thoại đi, do dự một chút vẫn cầm lại.

“Hội trưởng, trước tiên ngài hãy bình tĩnh một chút, nghe tôi giải thích một chút.”

“Hừ! Ngươi sẽ không định nói với ta rằng ngươi lại khế ước một con quái vật biến dị à?” “Ừm.”

“...”

Một đoạn im lặng kéo dài một lúc, Tần hội trưởng mới có phản ứng.

“Bạch Khải, ngươi xác định thiên phú của mình là phá không mà không phải biến dị tiến hóa?” Bạch Khải trong lòng chấn động một cái, nói: “Hội trưởng, ngài đang nghĩ gì vậy, thiên phú của tôi không phải đã kiểm tra đo lường qua sao?” Trước đó trong quá trình lấy giấy phép, Ngự Thú Sư Hiệp Hội đã kiểm tra lại thiên phú của Bạch Khải mà không phát hiện ra điều gì đặc biệt.

Theo như Tần hội trưởng nói, đó chính là biểu hiện của thiên phú phá không bình thường, nhưng nếu có trúng tiến hóa thì sẽ bị giấu điếm đi.

Chỉ là, cái trực giác của Tần lão không khỏi chính xác đến mức nực cười, gần như đã phán đoán được trúng tiến hóa rồi.

“Thôi được, chỉ là thằng nhóc vận may của ngươi không khỏi quá tốt một chút.”

Tần hội trưởng thở dài, nghiêm mặt nói: “Nếu đã khế ước rồi, ta cũng sẽ không nói gì thêm, nhưng lần sau nếu lại như vậy nữa...”

“Yên tâm, tuyệt đối sẽ không đâu!” Bạch Khải nhanh chóng hứa hẹn, có thể liên tục gặp phải ba con biến dị và đều là biến dị khác nhau, hẳn cảm thấy vận may của mình đã cực kỳ nghịch thiên, nếu còn gặp thêm mấy con nữa, hẳn thật sự lo lắng cho bản thân sẽ sớm chết.

“Quá đẹp trai, dễ dàng bị trời ghét a...”

“Vậy là tốt rồi.”

Nghe thấy sự sợ hãi của Bạch Khải, Tần hội trưởng cũng có vẻ thỏa mãn hơn, nói: “Ngươi bây giờ cũng đã là tam giai, thì nên nghiêm túc rèn luyện tại tổng bộ.”

“Dựa theo biểu hiện thiên phú bây giờ của ngươi, sáu tháp chắc chắn sẽ muốn kéo ngươi vào, đến lúc đó tuyệt đối không được khách sáo, cứ công khai ra giá!” Nghe vậy, Bạch Khải ngạc nhiên, nói: “Hội trưởng, ngài sẽ không sợ tôi không quay lại chứ?” Tần hội trưởng trợn mắt, nói: “Chẳng lẽ gia nhập sáu tháp thì không phải là thành viên của hiệp hội sao? Ngươi đang nghĩ gì vậy?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, không nói gì thêm, mà Tần hội trưởng hiển nhiên còn có khách muốn tiếp đãi, dặn dò thêm vài câu rồi cúp điện thoại.

“Hô...”

Gia nhập sáu tháp sao? Thì giống như thật sự không tệ.”

Bạch Khải quay đầu nhìn lại sáu tháp phía sau, mỉm cười, rồi tiếp tục đi vào nội thành. ...

Lục Long bí cảnh.

Bạch Khải nắm tay Nhất Gan Long, mở chế độ hình chiếu, sau đó dạy nó cách đổi pin, rồi bắt đầu chuẩn bị cho việc cường hóa bùn nhão quái.

Trước đó, hắn đã sử dụng trứng tiến hóa mà không né tránh Nhất Gan Long, cho nên lần này quyết định thực hiện tại Lục Long bí cảnh này.

Kết phốc kết phốc? (Tại sao chúng ta lại trở lại rồi?) “Không có gì bất ngờ xảy ra, sau này chúng ta sẽ thường xuyên đến đây.”

Nhất Gan Long đã hoàn toàn nắm được kiểm soát nơi bí cảnh này, hắn thậm chí còn có quyền ra vào, thật sự là quá lãng phí nếu không tận dụng.

Hơn nữa, đến khi Husky và Gamma tiến hóa thành lãnh chúa hoặc là cấp bậc cao hơn, Nhất Gan Long chắc chắn còn phát huy tác dụng.

Hắn cảm nhận rõ ràng hơi thở ngọc lục bảo của Nhất Gan Long tràn đầy sức sống.

“Chúng ta bắt đầu thôi.”

Bạch Khải lấy ra miếng độc mãng brou thịt phóng tới trước mặt bùn nhão quái, ra hiệu rằng hắn không muốn nó ăn hết ngay lập tức, sau đó kích hoạt trứng tiến hóa.

“Kết hợp giữa vật liệu cấp sử thi và truyền thuyết, không biết sẽ giao phó cho bùn nhão quái sức mạnh gì.”

Khuôn mặt Bạch Khải tràn đầy mong chờ, ngồi xếp bằng ngay tại chỗ, nhai một miếng Long Huyết thảo, rồi bắt đầu minh tưởng. ...

Bốn tiếng trôi qua thật nhanh, ngay khi lớp vỏ trứng Bạch Ngân bị vỡ ra, Bạch Khải cũng đồng thời mở mắt.

Chưa đợi trứng Bạch Ngân hoàn toàn vỡ vụn, một chất lỏng màu xanh lục từ bên trong chui ra, sau đó nhanh chóng bao phủ toàn bộ lớp vỏ trứng, rồi nuốt chửng luôn.

Kết phốc kết phốc. (Ăn ngon ghê ~) Sau khi tiêu hóa lớp vỏ trứng Bạch Ngân, bùn nhão quái liền truyền tới một cảm giác thỏa mãn cực kỳ mạnh mẽ, nó nhảy một cái tới trong ngực Bạch Khải và cứ như vậy ngủ thiếp đi.

Khá lắm, ăn xong rồi nằm ngủ, ăn hàng kiểu gì cũng phải ăn no.

Bạch Khải vỗ về thân thể đàn hồi của bunn nhào quái, rồi bắt đầu xem xét trạng thái của nó.

Như Bạch Khải đã dự kiến, sau khi hấp thu bươm thịt, bunn nhào quái đã xảy ra tiến hóa chủng tộc, đồng thời bổ sung thêm một kỹ năng, mà đúng là kỹ năng thuộc hệ độc.

Chỉ có điều không phải là mây độc mà Bạch Khải đã dự đoán.

Kỹ năng quang hoàn, thật không ngờ lại phù hợp với Gamma như vậy...

Chương 163:

Cạnh Kỹ Chi Tháp Mọi người đều biết, sau khi sủng thú tiến vào Truyền Kỳ cảnh, nó sẽ có khả năng nắm giữ lĩnh vực kỹ năng.

Trong lĩnh vực này, sủng thú có thể dựa vào ý chí của mình để biến đổi hoàn cảnh xung quanh thành điều kiện chiến đấu tốt nhất cho mình.

Tuy nhiên, không phải ai cũng có thể nắm giữ lĩnh vực kỹ năng này, yêu cầu về tư chất và kỹ năng của sủng thú phải rất cao.

Trong số tất cả các kỹ năng, kỹ năng quang hoàn là gần nhất với lĩnh vực kỹ năng.

“Hồi ôi, còn là kịch độc quang hoàn, có thể xem như là món này làm riêng cho hần.”

Bạch Khải vỗ vỗ vào ngực Gamma, nụ cười trên mặt không ngừng tỏa sáng.

“Nếu như để cho nó đầy đủ kháng tính, làm ra một cái Kinh Cức quang hoàn, thì sau này chẳng phải là dễ dàng bị đánh phá hay sao?” Bạch Khải lau đi khóe miệng đang chảy nước miếng, nhìn về phía Nhát Gan Long đang say sưa xem tivi bên cạnh, nói: “Nicolas, có rảnh giúp ta chút không?” Nhát Gan Long nghe thấy, không quay đầu lại, chỉ dùng lực lượng phi thúy trên tay ra hiệu rằng đừng làm phiền.

Nhìn thấy bộ dạng của Nhát Gan Long, Bạch Khải tiếc nuối nói: “Ôi, ta đột nhiên nhớ ra có một bộ phim rất hay vừa mới ra mắt, xem ra chỉ có thể tự mình đi...”

.

Còn chưa nói hết câu, Nhát Gan Long đã xuất hiện ngay trước mặt Bạch Khải, một mặt thêm thường hỏi: “Phim gì vậy, cho Long muốn xem!” “Khụ khụ, phim đó vẫn đang trong quá trình làm mới, người chỉ có thể ra ngoài mà nhìn thôi.”

Bạch Khải nói: “Vừa vặn, người đến giúp ta thử kỹ năng mới của Gamma xem.”

“Kỹ năng mới sao?” Nhát Gan Long tỏ ra không mấy hứng thú, nhưng nhìn thấy Bạch Khải nhắc đến phim, hắn cũng chỉ đành làm theo.

“Gamma, sử dụng kịch độc quang hoàn!” Bạch Khải ném Gamma vào tay Nhát Gan Long, thông qua khế ước, hắn trực tiếp gọi nó dậy.

“Két phốc két phốc?” Gamma rõ ràng có chút ngơ ngác, ý nghĩ đầu tiên khi tỉnh dậy là ăn, sau đó nhận lệnh từ Bạch Khải, nó liền phóng ra kịch độc quang hoàn mà chẳng quan tâm đến tình huống trước mắt.

Chỉ trong chốc lát, một vầng sáng màu xanh lục từ Gamma lan tỏa ra xung quanh, Bạch Khải thấy thế lập tức kéo dài khoảng cách, cho đến khi cách quang hoàn hơn mười mét thì mới dừng lại.

“Hữu hiệu khoảng cách chỉ có mười mét sao? Nhỏ quá.”

Bạch Khải ước tính phạm vi, cảm thấy tiếc nuối, với khoảng cách này cùng với màu sắc rực rỡ như vậy, tối đa chỉ có thể đánh được mấy cái ngốc ngếch, nếu gặp phải những mảnh khóc công kích ở xa thì chẳng có tác dụng gì.

Dù sao, Gamma hiện tại mới chỉ là cấp thấp tinh anh, cấp bậc một lại còn hai, không gian trưởng thành của nó vẫn còn rất lớn.

Cũng không biết hiệu quả cụ thể như thế nào.

“Nicolas, cảm giác của ngươi ra sao?” Nhát Gan Long ngừng lại chút, rồi nói: “Ngô...”

Ta cảm thấy những nơi bị che kín đều bị nhiễm độc, nhưng độc tính thì yếu một chút, chỉ dừng lại trên phiến vẩy của ta.”

“Cần ta bỏ phòng ngự ra không?” “Không cần.”

Bạch Khải nghe thấy vậy liền cảm thấy căng thẳng, lập tức từ chối.

Mình thực sự ngu ngốc khi tìm một con truyền kỳ Lục Long đến thử nghiệm kịch độc quang hoàn, cho dù Nhát Gan Long có bỏ phòng ngự đi chăng nữa thì chắc chắn cũng không gây ra tổn thương gì cho hắn.

“Có lẽ vẫn nên chờ thời gian bồi dưỡng mà thử nghiệm tiếp.”

Bạch Khải thở dài, thu hồi Gamma vào không gian của mình, rồi rời khỏi bí cảnh Lục Long.

“Đã đến giờ trưa rồi, không trách gì mà ta thấy đói bụng.”

Nhìn Tùng Nguyệt lâu không có chút nào vì Lục Long bí cảnh mà bị ảnh hưởng, ngược lại càng trở nên nhộn nhịp, Bạch Khải lập tức cảm thấy rất đói.

Mấy ngày nay chỉ ăn cỏ, giờ nghe thấy mùi thơm từ Tùng Nguyệt lâu, hẳn không nhịn được mà bắt đầu thèm ăn.

“Ăn cơm trước, rồi sau đó sẽ tham gia tập huấn.”

...

Nắc...

Bạch Khải thỏa mãn ợ một cái, chậm rãi đi về hướng ký túc xá.

“Không trách gì mà Chu học tử lại kêu gọi mạnh mẽ, đồ ăn ở Tùng Nguyệt lâu thật sự rất ngon, tiếc là cách làm không thể truyền ra ngoài, không thì sau này đi dã ngoại có thể tự làm.”

Hắn vừa đến cổng ký túc xá, đã thấy Bạch Thu Trà và Cỗ Sơn đang đi từ hướng đại sảnh tập kết tới.

“A! Trà, Cỗ Sơn, các người buổi sáng kết thúc huấn luyện rồi sao?” “Bạch Khải, sao người lại ở đây?” Bạch Thu Trà có chút nghi ngờ, nói: “Người không phải đang 陪 đám truyền kỳ Cự Long sao?” Bạch Khải đáp: “Không có gì cả, nhát gan...

khụ khụ, Nicolas không yêu cầu nhiều, ta trở về trước rồi.”

“Đúng rồi, các người vừa kết thúc huấn luyện phải không?” Bạch Thu Trà lắc đầu, không tự chủ liếc nhìn ba dấu tích trên mu bàn tay của Bạch Khải, nói: “Vì liên quan đến Lục Long bí cảnh, La đại ca hôm nay đã tổ chức cho chúng ta một số nhiệm vụ cởi mở, cho nên không có huấn luyện gì.”

“Bất quá, chúng ta mới vừa có một trận đối kháng với Diễm tử, đang chuẩn bị nghỉ ngơi một lát, chiều sẽ tiếp tục.”

Nghe vậy, Bạch Khải có chút kinh ngạc nhìn hai người. Đây không phải là đám trẻ mà Chu Diễm đã từng biến sắc sao, vậy

mà lại chủ động tìm Chu Diễm để giao đấu sao? Hắn không có mặt ở đây mấy ngày, không biết có chuyện gì xảy ra?! Nhìn thấy bộ dạng nghi hoặc của Bạch Khải, Bạch Thu Trà và Cổ Sơn nhìn nhau và thở dài.

Gia hỏa này, thực sự không biết mình đã tạo ra bao áp lực cho bọn họ...

“Bất quá vừa khéo, chiều ta cũng đi cùng các người, cho ta một chỗ.”

Bạch Khải đang cảm thấy chán nản không biết thử nghiệm Gamma qua quang hiệu quả ở đâu, giờ có Bạch Thu Trà và đám người miễn phí ôn luyện, không thể nào bỏ qua.

Nghe vậy, Bạch Thu Trà có chút sững sốt, hỏi lại: “Người mới từ bí cảnh ra, không nghỉ ngơi một chút sao?” Cuộc sống trong bí cảnh Cự Long truyền kỳ, chắc chắn nguy hiểm hơn hẳn so với bí cảnh bình thường, Bạch Khải sống sót như vậy vài ngày, hẳn là đã tiêu hao không ít.

“Không cần, ta chỉ ở bên trong nửa chừng, vừa khéo hoạt động một chút thôi.”

Những ngày qua hắn chủ yếu chỉ sống trong Long quật, ngoài việc ăn cỏ ra ngay cả ngủ hắn cũng cảm thấy chán.

Bạch Thu Trà và Cổ Sơn nhìn nhau mà không biết nên đánh giá Bạch Khải thế nào.

“Vậy chúng ta nghỉ ngơi một chút, sau một giờ sẽ xuất phát.”

...

Cạnh Kỹ Chi Tháp.

Nhìn cảnh tượng xung quanh rộn ràng, Bạch Khải có chút ngạc nhiên.

“Cạnh Kỹ Chi Tháp là tháp duy nhất trong sáu tháp có hiệp hội thành viên mở cửa, vì vậy nơi này so với các tháp khác đông đúc hơn nhiều.”

Bạch Thu Trà nhìn quanh một vòng, nhanh chóng tìm thấy Chu Diễm đã đợi sẵn ở đó, liền dẫn Bạch Khải và Cổ Sơn đi tới.

“Diễm tỷ.”

Chu Diễm quay lại, khi nhìn thấy Bạch Khải cũng có hơi ngạc nhiên, nói: “Bạch Khải, sao ngươi không nghỉ ngơi một chút?” Bạch Khải nhún vai, trả lời: “Không cần.”

Chu Diễm nói: “Không ngờ, thể chất của ngươi thật tốt, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ phải ngủ vài ngày sau khi ra khỏi bí cảnh đây.”

Khóe mắt Bạch Khải run lên.

Không biết mình đã cho người khác cảm giác hư ảo ra sao.

“Bất quá có một người hẳn rất muốn giao đấu với ngươi.”

Trên mặt Chu Diễm đột nhiên xuất hiện một nụ cười tinh quái, vẫy tay về phía sau Bạch Khải.

Bạch Khải quay đầu lại, thấy Tiêu Nguyên và Lý Mộ đang đi về phía họ.

Khi Tiêu Nguyên thấy Bạch Khải cũng có mặt ở đây thì có chút bất ngờ, sau đó mỉm cười nói: “Bạch Khải, chúc mừng ngươi đã trở thành tam giai Ngự Thú sư.”

“Đa tạ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó không nói thêm gì nữa.

Hắn với Tiêu Nguyên chỉ mới gặp nhau hai lần, cảm giác cũng tạm tạm, nhưng bản năng khiến hắn có chút kháng cự trước ánh mắt hí hí của đối phương, vì vậy không có ý định giao du với hắn.

Tiêu Nguyên có vẻ không chú ý đến sự xa lánh của Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, đây là lần đầu tiên ngươi đến Cảnh Kỹ Chi Tháp sao?” “Đúng vậy, không có việc gì, chỉ định đi luyện tập một chút với Bạch Thu Trà và những người khác.”

“Vậy thì tốt quá, chúng ta vừa rảnh rồi nên định đến luyện tập một chút.”

Tiêu Nguyên cười cười, nói: “Trước đó không có cơ hội giao đấu với ngươi, hôm nay vừa khéo gặp được, không bằng chúng ta luyện tập một chút nhé?” Khi Tiêu Nguyên vừa nói ra, Lý Mộ vốn đã hào hứng lập tức sôi sùng sục.

“Tiêu Nguyên, hẳn là đối thủ của ta, sao ngươi...”

Tiêu Nguyên nhún vai, nói: “Người không phải đã dự định phải đánh bại Bạch Khải tại vấn đề văn sao? Bỏ dở giữa chừng không phải là phong cách của người.”

Lý Mộ có vẻ muốn nói nhưng rồi ngừng lại, nghĩ đến bản thân mình tại Lục Long bí cảnh vừa qua chắc chắn cũng không có gì nổi bật so với Bạch Khải.

Thuyết phục được Lý Mộ, Tiêu Nguyên lại quay lại nhìn Bạch Khải, nói: “Người yên tâm, bên trong Cảnh Kỹ Chi Tháp có cơ chế cân bằng, thực lực giao đấu của hai bên sẽ bị áp chế ở cấp bậc tương đương, vì vậy sẽ không có hiện tượng bị áp chế thực lực xảy ra.”

“Thế nào, đồng ý không?” Nhìn thấy Tiêu Nguyên có vẻ quyết tâm muốn giao đấu với mình, Bạch Khải trầm mặc một chút rồi quyết định đồng ý.

Mặc dù không hiểu vì sao Tiêu Nguyên lại hứng thú với mình như vậy, nhưng đánh hay không không quan trọng, ít nhất cũng có thể xem thử thực lực của những người khác trong đội bồi dưỡng.

“Bạch Khải, người có mang theo đồ ăn không?” Thấy Bạch Khải đồng ý với lời mời của Tiêu Nguyên, trên mặt Chu Diễm lại hiện lên vẻ thông cảm.

“Có chứ, sao vậy?” Chu Diễm vỗ vai Bạch Khải, nói: “Vậy thì tốt rồi, không phải ta lo cho người lo lắng không kịp ăn tối thôi.”

Nói xong, Chu Diễm không cùng Bạch Khải tiếp tục giải thích, liền lôi kéo Bạch Thu Trà và những người khác đi thẳng lên khán đài.

“Cười đến mặt mày bĩ ối như vậy, chắc chắn bên trong có điều gì không ổn?” Bạch Khải hoài nghi nhìn về phía Tiêu Nguyên, nhưng Tiêu Nguyên từ đầu đến cuối đều giữ nụ cười tươi tắn, hoàn toàn không có dấu hiệu gì bất thường.

Thôi, đi một bước tính một bước vậy.

Dưới sự dẫn dắt của Tiêu Nguyên, Bạch Khải đã hoàn thành xong thủ tục đăng ký tại cổng chính, sau đó đi vào một phòng đối kháng trước.

Một nữ tiếp viên dẫn theo hai người đến một chiếc Thiên Bình lớn, nói: “Xin hai vị triệu hồi sủng thú tham gia đối kháng, chúng tôi sẽ căn cứ vào tình hình tổng hợp của hai vị để điều chỉnh tỉ lệ cân bằng.”

Còn có thể như vậy, cũng quá nhân tính hóa rồi.

Bạch Khải nhìn Tiêu Nguyên bên cạnh, thấy hắn rõ ràng đang chờ mình triệu hồi, gật đầu, rồi gọi Gamma ra.

“Két phốc két phốc... (Ngon quá...)” Nhìn Gamma mặc dù đang say ngủ nhưng vẫn không quên ăn, Bạch Khải cảm thấy hơi bất đắc dĩ.

Nhìn qua nhìn lại, Alpha vẫn là đáng tin cậy nhất, không lo ăn uống, lại không có nhiều điểm yếu, quả thực bớt lo hơn nhiều.

“Bùn nhão quá! Đây chính là con sủng thú thứ ba của ngươi sao?” Tiêu Nguyên liếc mắt nhìn vào dấu thứ ba trên mu bàn tay của Bạch Khải, dường như đang suy nghĩ điều gì, nhưng không có ý khinh thường, ngược lại còn tỏ ra coi trọng hơn.

Một con có thể biến hai sủng thú bình thường như Khô Lâu bình và Cực Địa Băng Lang thành mạnh mẽ như vậy, thì làm thế nào mà lại có thể khế ước một con bùn nhão quá bình thường được nhỉ? Chắc chắn ẩn chứa điều gì đó bí ẩn!

Chương 164:

Tình cảm sâu sắc, một ngum nuốt Tiêu Nguyên suy nghĩ một chút, nói: “Nếu ngươi đã chọn khế ước với sủng thú mới, vậy ta sẽ chọn cho mình một con sủng thú thứ tư.”

Phù trận màu xanh lam lóe lên, một sinh vật toàn thân đen nhánh xuất hiện trước Thiên Bình.

Sủng thú này được bao bọc bởi lớp giáp cứng rắn, bốn chân cường tráng, miệng đầy răng nanh, chỉ cần đứng đó cũng đã mang lại cảm giác hung ác.

Thật tuyệt, ngay cả sủng thú thứ tư cũng đã đạt đến tam giai, điều này chứng tỏ thực lực Tiêu Nguyên rất mạnh.

Bạch Khải được nữ tiếp đãi viên dẫn dắt đến một góc khác của Thiên Bình, khi đến nơi, hai bên của kim đồng hồ trên Thiên Bình lập tức chao đảo, sau đó trực tiếp nghiêng về phía Mặc Long rận.

Từ cấp thấp tinh anh đối mặt với cấp thấp lãnh chúa, chênh lệch giữa nhất giai cấp hai và tam giai cấp ba không thể nói là nhỏ.

Bất quá rất nhanh, trên Thiên Bình xuất hiện hai quả cân, một đen một vàng, lần lượt rơi vào hai bên, Thiên Bình vốn mất cân bằng từ từ thăng bằng trở lại.

“Được rồi, hai vị sủng thú đã đạt đến đẳng cấp trưởng thành nhị giai cấp năm, huyết mạch đẳng cấp cũng đã thăng bằng ở cao đẳng tinh anh, hai vị có thể chọn lựa hình thức đấu trường.”

Nữ tiếp đãi viên mỉm cười nói: “Có sân bãi nào các ngươi thích không? Nếu không, có thể chọn ngẫu nhiên sân bãi.”

Tiêu Nguyên nhìn Bạch Khải đang còn mờ mịt, cười nói: “Bạch Khải, ngươi là lần đầu tiên đến, chúng ta sẽ theo sân bay đi.”

“Được, ngươi tùy ý.”

Bạch Khải tỉnh táo, không hề để ý đến sự sắp xếp của Tiêu Nguyên, điều này càng khiến Tiêu Nguyên tăng thêm sự kính

trọng.

Quả thật là một người có thể ký kết quan hệ tốt với sinh vật truyền kỳ, cho dù trong tình huống lạ lẫm vẫn có thể bình tĩnh như vậy.

“Vậy thì tùy sân bay đi, nhanh lên chút.”

“Tốt.”

Nữ tiếp đãi viên nhẹ gật đầu, nhanh chóng rời đi, trong khi Bạch Khải vẫn ngơ ngác đứng đó, không biết đang suy nghĩ về điều gì.

Có lẽ nhờ Tiêu Nguyên mà cuộc đấu của hai người rất nhanh đã được sắp xếp xong, và ngay ở đại sảnh trước màn hình, đã có rất đông người tập trung đến xem.

Một người là cháu trai của Tháp chủ Nguyệt Dạ Chi Tháp, một người là nhân tài mới nổi gần đây, cuộc đấu giữa hai người tự nhiên thu hút rất nhiều sự chú ý.

Bạch Thu Trà nhìn trên màn hình cảnh tượng của hai người, liền hỏi: “Diễm tử, người nghĩ Bạch Khải có thể thắng Tiêu Nguyên không?” Chu Diễm nhún vai, nói: “Ta không dám khẳng định, nếu là Tiêu Nguyên đấu với người khác, ta nhất định chọn Tiêu Nguyên, nhưng đối thủ là Bạch Khải, ta lại không dám nói gì.”

Bạch Thu Trà im lặng, trong khi Cổ Sơn bên cạnh thì liên tục gật đầu.

Dù hẳn không có nhiều kinh nghiệm chiến đấu như Chu Diễm nhưng hẳn dám khẳng định rằng Bạch Khải chính là Ngự Thú sư khó nhằn nhất mà hẳn từng biết.

Dù sao, hẳn chưa thấy một Ngự Thú sư nào có thể sử dụng sủng thú một cách khéo léo đến vậy.

“Ôi, bắt đầu rồi.”

Khi vài người còn đang nói chuyện phiếm, hình ảnh trên màn hình đã chuyển đổi sang sân đấu của Bạch Khải và Tiêu Nguyên.

“Đây là, sân bãi núi lửa sao?” Nhìn màn hình với những dòng nam thạch chảy, Chu Diễm không khỏi thở dài.

“Bạch Khải vận khí thật kém, sân bãi này ảnh hưởng quá lớn đến bunn nhảo quái, có lẽ không cần đến Mặc Long rận xuất thủ, bunn nhảo quái cũng sẽ bị nhiệt độ cao xung quanh quấy nhiễu.”

Bạch Thu Trà nói: “Nhưng mà, tôi nhớ không nhầm, Tiêu Nguyên đại ca có kỹ năng hồi phục cho Mặc Long rận.”

“Cuộc đấu này, xem ai có thể nhìn lâu hơn.”

Nói xong, trên mặt Bạch Thu Trà cũng hiện ra chút tiếc nuối. Để mà nói về tính bền bỉ, có lẽ không ai trong thế hệ trẻ tuổi có thể sánh ngang với Tiêu Nguyên, dù sao ngay cả Chu Diễm cũng chỉ có thể miễn cưỡng theo kịp. ...

Sân bãi núi lửa.

Bạch Khải lau mồ hôi trên mặt, nhìn quanh sân đấu sống động như thật.

Không, cái này thực chất chính là một cái núi lửa! Trước tiên là cường chế cán cân sức mạnh của hai bên, sau đó là loại sân bãi thực tế này, Bạch Khải cảm thấy mình như đang bước vào một khoảnh khắc không thể tin nổi.

Những người trong thành phố thật quả là kỳ diệu.

“Có vẻ như vận khí của chúng ta không tốt lắm, lại rơi vào nơi này sân bãi đặc biệt.”

Tiêu Nguyên quan sát xung quanh, thấy Mặc Long rận không bị ảnh hưởng bởi nhiệt độ cao, lại nhìn bunn nhảo quái co quắp trên mặt đất, nói: “Hay là chúng ta đổi sân bãi khác?” Bạch Khải phẩy tay áo, nói: “Không sao đâu, đánh bình thường mặc kệ.”

Bởi vì trong trận đấu trước, Gamma đã có được khả năng kháng lửa, nhưng chỉ mới ở mức độ sơ cấp, vì vậy vừa mới vào khu vực núi lửa thì gần như đã bị hòa tan.

Nhưng may mắn là Gamma hiện tại không chỉ về huyết mạch đẳng cấp mà cả về trưởng thành đẳng cấp cũng nhờ Thiên Bình mà bị ép tăng lên, nên không bị thương tổn nghiêm trọng, ngược lại tốc độ tăng trưởng rất nhanh.

Lại phát hiện ra một cách nâng cao độ thuần thực tốt....

“Vậy thì, tôi sẽ không khách khí đâu.”

Tiêu Nguyên cười, nói: “Mặc Long rận, sử dụng Xé Rách Trảo!” Tư Tư...

Mặc Long rận khê kêu một tiếng, lập tức biến thành một đạo tia chớp màu đen lao về phía bùn nhão quái, hai cặp móng vuốt vung ra, muốn xé nó thành từng mảnh nhỏ.

Bùn nhão quái có thể biến đổi vật chất, nổi bật nhất chính là thân thể chất lỏng của nó.

Chính vì thể chất này, bùn nhão quái có thể hấp thụ bất cứ vật thể nào, nhưng tương ứng, khả năng phòng ngự vật lý của nó cũng tương đối yếu.

Nhìn thấy tốc độ của Mặc Long rận, rõ ràng bùn nhão quái không thể kịp tránh né.

“Chẳng lẽ đã kết thúc?” Nhìn thấy Gamma bị tóm lấy trong móng vuốt của Mặc Long rận, những người xem đều có chút thất vọng.

Họ đã hy vọng vào một màn trình diễn kỳ lạ từ bùn nhão quái, nhưng giờ xem ra, thật sự là đã hy vọng quá nhiều.

“Ôi, sao bùn nhão quái này vẫn chưa bị đánh gục?” Khi một số người xem chuẩn bị đổi cảnh, đột nhiên có người phát hiện ra điều gì đó.

Lúc này, Gamma trong móng vuốt của Mặc Long rận bị kéo đi dưới sự chi phối, nhưng không hề có dấu hiệu bị xé rách; không biết, cứ như Mặc Long rận đang đùa giỡn.

Tính đàn hồi, đây là khả năng mà bùn nhão quái có được sau khi hấp thụ da bò của Hám Địa Ngưu Ma, nó không thể hình thành kỹ năng nhưng thực sự đã cường hóa không ít. Ít nhất, nó sẽ không bị xé tan bởi một kỹ năng ngẫu nhiên.

“Tôi đã biết, đây không phải là một con bùn nhão quái bình thường!” Khác với sự ngạc nhiên của những người bên ngoài, Tiêu Nguyên lại không quá ngạc nhiên về sự thể hiện đó, ngược lại còn cho rằng đây là điều hết sức tự nhiên.

“Vậy thì, Mặc Long rận, sử dụng Âm Ảnh Khải Đâm!” Mặc Long rận nghe vậy lập tức cuốn người lại, từng dòng chất lỏng

đen từ trên giáp chảy ra, nhanh chóng bao phủ xung quanh bùn nhão quái.

Sau đó, ở nơi mọi người không nhìn thấy, từng mũi nhọn do năng lượng bóng tối tạo thành đã xuyên thủng thân thể Gamma, đồng thời dưới sự dẫn dắt của Mặc Long rận, như một lưỡi dao sắc bén cắt vào bùn nhão quái.

Tính đàn hồi dù sao không thể hình thành kỹ năng, dù có thì cũng không thể cản nổi sức mạnh của Âm Ảnh.

“Ôi...”

Tôi đã quên rèn luyện Gamma với sức mạnh của Âm Ảnh, có lẽ sau này nên bồi dưỡng thêm vài nguyên tố khô lâu để dạy Gamma luyện tập.”

Nhìn thấy Gamma bị phân thân, Bạch Khải không khỏi lắc đầu chép miệng, không hề lo lắng về trạng thái của Gamma.

Chỉ mới mười mấy khối, so với Beita còn không bằng, như vậy không ổn chút nào.

“Bạch Khải chắc đã điên rồi, sủng thú của mình bị phân thân mà vẫn bình tĩnh như vậy?” “Tôi nhớ rằng bùn nhão quái bị đánh tan sau có thể tái tạo, có lẽ Bạch Khải đang muốn như vậy?” “Nhưng bạn đã thấy một con bị hủy diệt bởi sức mạnh của Âm Ảnh mà vẫn sống sót chưa?” “Ôi, thì không thấy.”

Nhìn mỗi khối thạch quả xanh biếc đang bị sức mạnh Âm Ảnh ăn mòn, mọi người lại một lần nữa thất vọng.

Một bên là sức mạnh Âm Ảnh ăn mòn, một bên là nham tương bốc cháy, bùn nhão quái có thể chịu đựng được thì đúng thật là vấn đề lớn.

Vừa rồi còn hy vọng Bạch Khải sẽ tạo ra điều gì mới lạ, kết quả chỉ vừa như vậy thôi.

“Chờ đã, hình như có biến hóa.”

Giọng nói quen thuộc vang lên, tất cả học viên lại nhìn chăm chăm vào màn hình, khi thấy đám bùn nhão quái đang từ từ tụ lại, mọi người đều sửng sốt.

Ngay cả sức mạnh Âm Ảnh cũng không thể đè bẹp nó xuống sao? Kết phốc kết phốc? (chủ nhân, đây là cái gì, sao mà vị

giác khó chịu vậy?) Sau khi bị Âm Ảnh Khải Đâm “phân thân”, Gamma lúc này mới mở màng tỉnh lại, kiểm soát thân thể nhanh chóng tụ lại, đồng thời tiêu hóa từng chút năng lượng Âm Ảnh bên trong.

“Không cần phải chú ý đến, ăn được là được, trẻ con không nên kén chọn!” Kết phốc kết phốc! (tốt, chủ nhân.) Gamma lay lay thân thể, năng lượng Âm Ảnh bên trong với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được đã bị tiêu hóa, cơ thể một lần nữa trở về trạng thái xanh biếc.

Thấy Gamma biểu hiện như vậy, Tiêu Nguyên cũng không còn vui mừng như lúc đầu, lại một lần nữa ra lệnh cho Mặc Long rận sử dụng Âm Ảnh Khải Đâm.

Quả nhiên, sức mạnh Âm Ảnh lại một lần nữa bị bùn nhão quá hấp thụ, đồng thời khi đó cũng hình thành sức kháng với Âm Ảnh.

“Không ngờ một con bùn nhão quái lại có thể có sinh lực mạnh mẽ như vậy, có vẻ tôi đã xem nhẹ ngươi.”

Tiêu Nguyên mặt nghiêm túc, nói: “Thế thì, tôi cũng chỉ có thể sử dụng thực lực chân chính thôi.”

Vừa dứt lời, trong mắt Tiêu Nguyên lóe lên một ánh sáng đỏ, Mặc Long rận vốn đang kiên định thì ngay lập tức biến thành màu đỏ, uy thế tỏa ra ngày càng mạnh mẽ.

Thiên phú của Ngự Thú sư: Cuồng hóa.

Có thể khiến sủng thú bước vào trạng thái cuồng hóa, tăng cường thuộc tính, kỹ năng trên mọi phương diện, có thể bộc phát ra thêm vài phần trăm sức mạnh.

Sau đó, Mặc Long rận một lần nữa cuộn tròn lại, năng lượng Âm Ảnh chảy xuống, nhưng nó không tấn công Gamma mà chỉ bám vào giáp của Mặc Long rận, như những mũi nhọn đâm vào.

“Mặc Long rận, chiến xa Khải Đâm!” Khi Tiêu Nguyên ra lệnh, Mặc Long rận lập tức xoay tròn, những mũi nhọn của sức mạnh Âm Ảnh biến thành các đường tấn công nhanh, lao về phía Gamma.

Với mật độ công kích như vậy, Gamma ít nhất sẽ bị cắt thành hàng ngàn, thậm chí hàng vạn mảnh, Tiêu Nguyên không tin khi đó bùn nhão quái của Bạch Khải còn có thể sống sót.

Cuối cùng, trong ánh mắt mong đợi của mọi người, Mặc Long rận hung hăng va vào người Gamma.

Tuy nhiên, cảnh tượng mà mọi người kỳ vọng lại không diễn ra, Mặc Long rận lại bị Gamma đột ngột phình to bao lấy, đứng nguyên tại chỗ không thể chạy thoát.

Tình cảm sâu sắc, một ngụm nuốt! “Tại sao tôi không hề bắt ngờ chút nào...”

Nhìn thấy Mặc Long rận bị Gamma nuốt chửng, Bạch Thu Trà cùng Chu Diễm nhìn nhau, không một ai cảm thấy ngạc nhiên.

Gia hỏa này sùng thú, quả nhiên không có con nào bình thường cả...

Chương 165:

Nhặt cái gì? Ta cũng muốn đi! “Có thể khuếch trương thân thể như vậy sao? Cũng đúng, bunn nhảo quái vốn có thể tùy thuộc vào hoàn cảnh mà cải biến hình dáng của mình.”

Nhìn thấy Gamma trong cơ thể không ngừng xoay tròn nhưng vẫn không thoát khỏi sự khống chế của hắn, lại thấy bunn nhảo quái đang từng chút một ăn mòn Mặc Long rận, sắc mặt Tiêu Nguyên vẫn không lộ vẻ gì vội vã.

“Mặc Long rận, sử dụng phân liệt đi!” Mặc Long rận hành động có phần chậm chạp, vốn định phóng ra ngoài thì đột nhiên thay đổi hướng, cắt mình thành nhiều khối.

Không đợi Bạch Khải ngạc nhiên, mỗi khối đã tạo thành một cá thể hoàn toàn mới. Ô ô, Tiêu Nguyên cũng biết chơi trò này.

Thấy Mặc Long rận sử dụng phương pháp này để mở rộng số lượng, mắt Bạch Khải lập tức sáng lên.

Kỹ năng phân liệt, như vậy rất thích hợp với Gamma.

Khi Bạch Khải đang suy nghĩ không biết lấy được kỹ năng phân liệt từ đâu, nhóm Mặc Long rận đã bắt đầu tấn công Gamma một lần nữa.

Thậm chí có hai con còn sẵn sàng đột phá sự phong tỏa của Gamma, từ bên ngoài cơ thể Gamma tấn công vào trong.

Chỉ có điều Gamma vẫn thản nhiên trước những phân thể đó, vẫn kiên cố trói buộc bản thể Mặc Long rận, đồng thời một đạo vàng sáng màu xanh lục lấy Gamma làm trung tâm nhanh chóng khuếch tán ra bên ngoài, chừng khoảng năm mươi mét mới dừng lại.

Sau đó, bất kể là bản thể Mặc Long rận bị Gamma vây chặt hay là bên ngoài những phân thể, trên cơ thể đen nhánh của chúng đều từ từ xuất hiện những tia lục sắc. Ăn mòn + kích độc quang hoàn. Đây là kỹ năng mà Gamma đã có từ trước khi bị khế ước.

Mặc dù chỉ là trung cấp, nhưng khi kết hợp với kích độc quang hoàn, hiệu quả lại rất tốt. Ăn mòn có khả năng phá hủy lớp bảo

vệ bên ngoài của đối thủ, còn kích độc quang hoàn thì thẩm thấu độc tố.

Chỉ cần tốn một chút thời gian, sẽ dễ dàng hạ độc đối phương.

“Độc hệ kỹ năng sao?” Thấy Gamma phát ra ánh sáng xanh lục, lông mày Tiêu Nguyên nhíu lên.

Chỉ mấy chốc, màu đỏ của nham tương đã bị kích độc quang hoàn nhuộm thành màu xanh lục, thỉnh thoảng phun ra bọt khí, trông thật kỳ lạ. Được cường chế nâng cấp lên cấp hai cùng với tinh anh cao cấp, hiệu ứng của kích độc hào quang đã vượt xa vẻ ngoài ban đầu.

Chỉ là việc này, Tiêu Nguyên vẫn không có chút lo lắng nào, nói: “Xin lỗi nhé, nếu chỉ là loại độc tố này, thì không theo kịp tốc độ hồi phục của Mặc Long rận đâu.”

Do diện tích khuếch tán lớn, Gamma và nham tương tiếp xúc giờ đã rõ ràng, có thể thấy Gamma đang không ngừng bị nham tương thiêu đốt.

Trái lại là Gamma đang toàn diện ăn mòn, Mặc Long rận thì lớp giáp vừa mới bị ăn mòn lại chóng vánh phục hồi với một tốc độ mà mắt thường có thể thấy được.

Kỹ năng cường hóa sẽ tạo ra tổn thương cho cơ thể thú cưng, nhưng nhờ có kỹ năng gây chi trọng sinh, Mặc Long rận bị thương gần như có thể phục hồi tức thì.

Ngay cả khi phải đối mặt với công kích từ kẻ thù, Mặc Long rận cũng có thể hoàn toàn từ bỏ phòng thủ để thực hiện phản công.

Bởi vì, thực sự là không cần thiết để phòng thủ.

“Ta thừa nhận bần nhão quá mà người bồi dưỡng thực sự không tệ, sức mạnh phòng ngự cao cộng với độc hệ kỹ năng, trong một trận chiến tập thể chắc chắn có thể nổi bật.”

“Đáng tiếc, với người như vậy chỉ có thể coi là bảo vệ cho ta Mặc Long rận, còn bần nhão quá sẽ sớm muộn bị nham tương làm tan chảy thôi.”

“Người nếu không có kỹ năng công kích chủ động nào khác, thì không thể nào đánh bại ta Mặc Long rận.”

Khả năng bay liên tục và có thể bộc phát sức mạnh phi thường trong thời gian ngắn, lý do khiến Tiêu Nguyên có thể áp chế Chu Diêm là vì như thế.

Mặc dù Cạnh Kỹ chỉ thấp biết rằng việc cân bằng giữa hai sủng thú cùng cấp độ là có thể, nhưng độ thuần thục của kỹ năng không thể nào mà so sánh.

Kỹ năng độc hệ này của bunn nhào quái xem ra mới chỉ đạt đến mức cơ bản, trong khi kỹ năng gây chi sống lại của Mặc Long rận đã ở mức hoàn hảo.

Khi Bạch Khải muốn đấu lâu với hắn, thắng bại đã được định.

“Vây còn chưa dễ nói.”

Bạch Khải nhếch môi cười một cái, nhìn thấy Tiêu Nguyên rõ ràng có ý định kéo dài thời gian, liền lấy ra một cái phù văn Rubik để chơi.

“Gia hỏa này...”

Nhìn thấy bộ dạng này của Bạch Khải, Tiêu Nguyên cũng có chút im lặng, nhưng không nói thêm gì, chỉ lặng lẽ quan sát trận đấu trong sân. ...

“A...”

Bọn họ đã đánh xong chưa?” Không biết trôi qua bao lâu, một người xem từ từ tỉnh dậy, nhìn màn hình TV mà gần như không có gì khác biệt trước đó, không nhận được mà hỏi người bên cạnh.

“Ừm...”

Nhìn ra họ có thể đánh thêm một ngày nữa.”

Lúc này đã hơn một giờ trôi qua kể từ khi trận chiến giữa hai sủng thú bắt đầu, Mặc Long rận đã hoàn toàn bị độc tố và nham tương tiêu diệt, mà bản thể vẫn chưa thoát khỏi sự trói buộc của Gamma, thỉnh thoảng bên trong Gamma phát ra sức mạnh Âm Ảnh, trong khi Gamma kích độc quang hoàn cũng không thể đánh bại được Mặc Long rận gây chi trọng sinh, nhưng chưa từng hạ dưới nham tương nóng chảy.

Thậm chí, tinh thần của Gamma giờ còn tốt hơn lúc đầu.

“Người bần nhảo quái rồi cuộc sao lại có nhiều năng lượng như vậy?” Lúc này Tiêu Nguyên không còn giữ được vẻ lạnh nhạt và tự tin lúc ban đầu, ánh mắt tràn đầy sự không thể tưởng tượng nổi.

Lần đầu tiên, có người đồng lứa cùng hấn trong trận chiến lâu như vậy mà đánh ngang sức.

Không, nhìn Gamma càng đánh càng hăng, thì ngược lại chính là Mặc Long rận lại trở nên tầm thường.

“Ừm? Còn chưa đánh xong sao?” Vì chán, đang chơi với phù văn Rubik, Bạch Khải nghe thấy Tiêu Nguyên nói thì lập tức phản ứng lại, nhìn thấy trận đấu vẫn đang giằng co, không khỏi ngáp một cái.

Gamma có rất nhiều năng lượng, bị cường hóa càng trở nên nổi bật.

Thực ra việc có thể tiếp tục đến giờ này vẫn là gần như hấp thụ năng lượng từ Mặc Long rận.

Năng lực hấp thụ hoàn hảo, khi Mặc Long rận sử dụng gây chi sống lại, đều sẽ hấp thụ một phần năng lượng giá trị từ bản thân.

Nói một cách nào đó, ít nhất một nửa năng lượng tiêu hao của Gamma là do Mặc Long rận cung cấp.

Khi kéo đồ hai kỹ năng kháng tính đến mức thuần thực, đây cũng coi như là miễn phí bồi luyện à? Thấy bộ dạng của Bạch Khải, Tiêu Nguyên lặng im.

Bởi vì bị áp chế bởi huyết mạch cấp bậc, Mặc Long rận căn bản không thể sử dụng siêu cấp kỹ năng, mà dựa vào những kỹ năng này, rõ ràng không thể nào làm tổn thương Gamma.

Nếu không có chuyện gì bất ngờ xảy ra, thì trận chiến này có lẽ sẽ hòa.

Nghĩ đến đây, Tiêu Nguyên thở dài, đang định chủ động hòa, thì đột nhiên cảm nhận được Mặc Long rận truyền đến thông điệp cầu cứu.

Không đợi hấn đáp lại, Gamma đã phun Mặc Long rận ra.

Kết phốc kết phốc. (chủ nhân, ta không ăn được.) Gamma thỏa mãn ợ một cái, sau đó cứ như vậy ngủ say trong nham tương, trong khi Mặc Long rận muốn đứng dậy, nhưng cuối cùng vẫn chỉ lặn ra.

Rõ ràng không trải qua nhiều trận chiến gay gắt, năng lượng giá trị của nó đã hoàn toàn tiêu hao hết.

Nói một cách đơn giản, nó đã kiệt sức.

“Năng lượng bị hấp thu? Thì ra là vậy, là kỹ năng hấp năng sao.”

Tiêu Nguyên cảm nhận được thông điệp từ Mặc Long rận, cuối cùng cũng hiểu ra, thu hồi Mặc Long rận vào không gian Ngự Thú, lại một lần nữa mặt mày tươi tỉnh.

“Lần tranh tài này, là ta thua.”

Khi nghe Tiêu Nguyên tự nhận thua, sân thi đấu bên ngoài bỗng chốc lặng im.

Từ khi trở thành Ngự Thú sư đến nay, Tiêu Nguyên chưa từng thua qua, vậy mà giờ lại chủ động nhận thua? Người tên Bạch Khải này thật sự lợi hại đến vậy sao? “Ta chỉ là chiếm lợi thế thôi, nếu không Gamma chắc chắn không phải là đối thủ của Mặc Long rận.”

Dù giành được chiến thắng, Bạch Khải cũng không kiêu ngạo.

Hắn biết rõ, sức mạnh của Mặc Long rận tuyệt đối không chỉ có thế.

Với khả năng bay liên tục mạnh mẽ như vậy, nếu có thể sử dụng siêu cấp kỹ năng, ngay cả trong trạng thái hiện tại của Gamma, Mặc Long rận cũng không phải là đối thủ.

Tiêu Nguyên nghe vậy lắc đầu, nói: “Thua thì thua, nhưng người cũng cho ta một bài học.”

“Ta quá chú trọng vào kỹ năng cao cấp và siêu cấp, một khi gặp tình huống như hôm nay, sủng thú chỉ có một chút năng lượng, nhưng không thể phát huy được sức chiến đấu vốn có.”

“Lần này trở về, ta sẽ rèn luyện cho sủng thú kỹ năng hạ giai thật tốt.”

Nói xong, Tiêu Nguyên cúi người chào Bạch Khải, nghiêm mặt nói: “Thụ giáo!” Oách, đúng là thiên tài, làm gì cũng hiện ra được sự lĩnh hội.

Bạch Khải gãi đầu, nhưng lại không từ chối lời chỉ dạy của Tiêu Nguyên.

Việc sử dụng siêu cấp kỹ năng chắc chắn sẽ có một số giới hạn, không cần bàn đến vấn đề khác, chỉ riêng năng lượng tiêu hao khủng khiếp cũng đủ khiến hắn không thể sử dụng như kỹ năng thường.

Nói về vấn đề này, việc tăng độ thuần thục của kỹ năng này cũng không phải dễ dàng.

Alpha và Husky không vấn đề gì, kỹ năng không đa dạng, nhưng bunn nhào quái này lại có một số kỹ năng bị động khiến cho hắn cảm thấy có phần khủng khiếp.

Nếu như có kỹ năng máy móc thì tốt rồi, sẽ có thể nhanh chóng tăng độ thuần thục.

Khi trận đấu kết thúc, hai người lần lượt trở lại bên ngoài sân, ngay lúc này, nhóm Chu Diễm đang đợi sẵn đã xông tới.

“Người cái tên Bạch Khải, vừa mới trở thành tam giai Ngự Thú sư mà đã nuôi dưỡng được một sủng thú lợi hại như thế, nói đi! Có phải ai giúp ngươi mở cửa sau không!” Chu Diễm ôm chặt cổ Bạch Khải, lực tay khủng khiếp suýt nữa khiến Bạch Khải ngộp thở, mãi đến khi bị Bạch Thu Trà nhắc nhở mới buông ra.

“Khụ khụ...”

Học tử, lần sau có thể nhẹ tay hơn không? Mưu sát Ngự Thú sư là tội cực nặng đó.”

Bạch Khải xoa xoa cổ, thở phào một hơi.

“Ta còn không sử dụng sức đâu, chẳng hiểu sao ngươi có thể huấn luyện được những sủng thú này.”

Chu Diễm nhăn mặt, không đánh nữa, còn Bạch Khải thì lại tỏ ra xấu hổ.

Mắng lớn mà nói, ta thừa nhận ta hư! Bạch Thu Trà nói: “Bạch Khải, ngươi hãy kể cho ta nghe về cái bunn nhào quái này đi!

Không lẽ nó chính là sinh vật đặc biệt được bồi dưỡng thành viên xứng tặng cho đầu lĩnh sao?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Cái đó vẫn chưa được, Gamma chỉ là ta nhật được thôi, chỉ nuôi dưỡng một thời gian ngắn thôi.”

“Nhật được? Ngươi nói cho ta biết đã nhật ở đâu, ta cũng muốn đi nhật!”

Chương 166:

Dị Thử Nguyên Sát Trận? Nghe những gì Bạch Khải nói, Chu Diễm lập tức nắm lấy cổ áo của hắn, định sẽ nghiêm túc chất vấn.

“Chu Diễm, sủng thú mà ngươi chọn là điều bí mật của mỗi Ngự Thú Sư, ngươi hãy cẩn thận để Tổng Nghiêu không nghe thấy.”

Đúng lúc này, một hình ảnh cao lớn đột nhiên xuất hiện phía sau lưng Chu Diễm.

Nàng lập tức chấn động, lập tức quay người lại với dáng vẻ cung kính, nói: “Bạch Tháp Chủ.”

“Nhị thúc.”

Bạch Thu Trà thấy vậy cũng cúi người hành lễ.

Người đến là Tháp Chủ của Cảnh Kỹ Chi Tháp, phong hào truyền kỳ Minh Hoàng, Bạch Hòa Quang, thân đệ đệ của hắn, chính là Bạch Đồng Trần.

Bạch Đồng Trần vỗ đầu Bạch Khải, rồi nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Mấy hôm trước, Tần lão còn nhờ ta giúp ngươi chọn một con sủng thú tốt, không nghĩ tới ngươi lại tự ý khế ước trước.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, nói: “Đề Bạch Tháp Chủ phải lo lắng rồi.”

Bạch Đồng Trần vô tình khoát tay, nói: “Không có gì, giữa Ngự Thú Sư và sủng thú do duyên phận mà thành, mà chú tiềm năng của ngươi không yếu chút nào.”

Tiêu Nguyên và Bạch Khải chiến đấu tự nhiên không thể giấu diếm được Tháp Chủ này, hắn gần như đã xem toàn bộ hành trình, nếu không sẽ không trùng hợp xuất hiện ở đây.

Bạch Khải nói: “Cảm ơn Bạch Tháp Chủ đã khích lệ.”

“Được rồi, ta còn có việc phải đi trước, các ngươi sau này có thời gian thì đến Cảnh Kỹ Chi Tháp luyện tập nhiều hơn, ánh

sáng của học tập có thể giúp các người trở thành những Ngự Thú Sư truyền kỳ.”

Nói xong, Bạch Đồng Trần bước đi mạnh mẽ và trực tiếp biến mất tại chỗ.

“Bạch Tháp Chủ, thật đẹp trai...”

Nhìn hình ảnh Bạch Đồng Trần biến mất, ánh mắt Chu Diễm trở nên ngời sáng, hoàn toàn không chú ý đến vẻ mặt quái gở của Bạch Khải và Bạch Thu Trà.

“A Trà, Chu học tử luôn như vậy sao?” “Không, chỉ là thích Nhị thúc ta thôi.”

“Trời ạ, Chu học tử thật sự thích đại thúc hình!” “Ngốc, ta khuyên người không nên nói chuyện này trước mặt họ, nếu không...”

“Bạch Khải, người mới vừa nói gì?!” “Khụ khụ...”

Ta vừa rồi không nói gì, là A Trà nói!” “Bạch Khải, người thật đáng ghét!” ...

“Hô ~ cuối cùng cũng thoát nạn.”

Bạch Khải nhìn xem Bạch Thu Trà đang bị Chu Diễm đuổi theo, trong lòng thầm cảm ơn vài giây, sau đó quyết định trở về Cảnh Kỹ Chi Tháp.

Thiên Bình mặc dù cũng không thể giữ mãi, nhưng vừa rồi tại núi lửa còn thu được lửa kháng tính là thật sự.

Nói cách khác, chỉ cần sử dụng cách này, Bạch Khải sẽ không cần phải lo lắng về việc thuần thực kỹ năng kháng Gamma.

“Sự chú ý của tất cả học viên đang tập huấn, sự chú ý của tất cả học viên đang tập huấn, hiện tại hãy ngay lập tức đến đại sảnh tập hợp.”

“Sự chú ý của tất cả học viên đang tập huấn, sự chú ý của tất cả học viên đang tập huấn, hiện tại hãy ngay lập tức đến đại sảnh tập hợp.”

“Sự chú ý của tất cả học viên đang tập huấn, sự chú ý của tất cả học viên đang tập huấn, hiện tại hãy ngay lập tức đến đại sảnh tập hợp.”

Đúng lúc này, trên thẻ học viên của Bạch Khải đột nhiên vang lên một giọng nói quen thuộc, chính là La Tường.

“Buổi tập huấn này là gì? La Tường đang nghĩ gì vậy?” Bạch Khải hơi nghi ngờ, còn những học viên khác cũng có biểu hiện tương tự.

Trong khi đó, những người tham gia trong các buổi tập huấn trước hoặc đã ở lại tổng bộ Ngự Thú Sư nhiều năm lại tỏ ra lạnh nhạt.

Người trẻ bây giờ tâm lý khá yếu, họ lại bị La Tường kéo dây vào sáng sớm, không khỏi cảm thấy khó chịu.

Dẫu sao đi nữa, bất kể là đang xem trò chơi mèo vờn chuột giữa Chu Diễm và Bạch Thu Trà, hoặc là đang ở trong phòng quay cuồng học tập về Lục Tinh, họ vẫn ngoan ngoãn đến đại sảnh tập hợp.

Khi tất cả mọi người tập trung lại, nhưng vẫn không thấy bóng dáng La Tường đâu.

“Tôi cảm giác như chúng ta lại bị La Tường lừa bỡn...”

Chu Diễm nhíu mày, họ mấy ngày trước vì có thời gian rảnh nên mới chạy tới Lục Long bí cảnh, chính là vì được La Tường giao cho một bản phù văn từ điển và quyền học tập tự do, rồi sau đó hắt lại biến mất một cách bất ngờ.

Chương 167:

Trận pháp dị thứ nguyên? Bây giờ La Tường đã lâu không xuất hiện, Chu Diễm cho nàng biết rằng có khả năng La Tường đã lại chạy trốn rồi.

“Hắn là không đâu, với tính cách của La giáo quan, nếu như không nghĩ đến thì không ai có thể tìm thấy hắn.”

Lục Tình điều chỉnh kính mắt, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Hơn nữa, bây giờ mọi người đều đã có mặt, La giáo quan cũng không lý do gì để tiếp tục giở trò nữa.”

Nghe Lục Tình nói vậy, khóe mắt Bạch Khải không khỏi run rẩy.

La Tường thật sự xem hắn như một cái cờ để giở trò, không biết huấn luyện viên như vậy có đáng tin cậy hay không! “Này, mọi người đến rất nhanh, xem ra lần sau không thể tới trễ nữa.”

Đúng lúc này, La Tường cuối cùng cũng đến chậm rãi.

Quả thật, gã này cố tình tới muộn.

Các học viên có vẻ không hài lòng nhưng vẫn giữ im lặng.

Dù cho La Tường có vẻ không được tin cậy, nhưng thực lực của gã thật sự không phải là giả mạo, bọn họ còn chưa có tư cách chất vấn một người mà có thể dễ dàng đạt được Truyền Kỳ cảnh Hi Nhật cấp đại sư như gã.

“Vậy bắt đầu buổi huấn luyện hôm nay thôi.”

La Tường liếc quanh một lượt, đột nhiên lấy ra một quyển từ điển phù văn, hỏi: “Đúng rồi, các người có mang theo từ điển mà ta đã cho các người không?” Mọi người nghe vậy đều nhìn nhau, quyển từ điển đó vừa dày vừa nặng, nội dung bên trong còn khiến họ cảm thấy hoang mang, vì vậy hầu hết đều nhét vào ký túc xá, cộng thêm La Tường thúc giục quá gấp, ai lại mang theo bên mình chứ.

Tuy nhiên, Bạch Khải và các bạn khác lại nhận ra được điều gì.

“Sách, vậy các người tự lo nhé.”

La Tường lộ ra vẻ tiếc nuối, vỗ nhẹ vào bên cạnh cánh cửa bí mật, tất cả học viên ngay lập tức bị bao phủ bởi từng luồng ánh sáng, rồi biến mất tại chỗ. ...

“Quả nhiên, La Tường không phải là đang mở rộng nhiệm vụ, mà thực chất là đang hổ bợ họ.”

Nhìn xem vị trí của mình trong căn phòng hình lập phương và vách tường với những phù văn được khắc, Bạch Khải đại khái đã đoán ra dự định của La Tường.

“Các học viên, vị trí của các người bây giờ chính là ở phía bên trong các phù văn này, chỉ cần các người tìm ra chính xác sự kết hợp của các phù văn, thì có thể rời khỏi mật thất.”

“Các người có một ngày để giải quyết, nếu quá thời gian sẽ có hình phạt...”

“Cá nhân khuyên rằng, tốt nhất là các người đừng nên biết điều đó.”

“Tiện thể nhắc nhở một câu, tuyệt đối không nên dùng bạo lực để giải quyết nhé~” Giọng nói của La Tường vang vọng trong mật thất, và ngoại trừ một số ít người bên ngoài, đa số các học viên đều than vãn không ngớt.

Tính từ trần nhà đến mặt đất, tổng cộng có sáu bức tường, mỗi bức tường có 16 cái phù văn, tổng cộng là 96 cái phù văn.

Nói một cách nghiêm túc, so với quyền từ điển hoàn chỉnh, số lượng này không phải là nhiều, nhưng trong tình huống không biết tổ hợp thì số lượng 96 phù văn này có thể kết hợp theo nhiều cách rất khủng khiếp.

Tuy nhiên, vấn đề lớn nhất là, phần lớn bọn họ cơ bản không nhận biết những phù văn này! “Quả thật là sử dụng phù văn để chơi trò thoát khỏi mật thất, La Tường thật sự...”

” Bạch Khải ngồi xổm xuống, tỉ mỉ kiểm tra một chút lòng bàn chân phù văn, rồi bắt đầu tìm kiếm xung quanh.

Toàn bộ mật thất được chia thành các ô vuông, mỗi ô vuông đều khắc các phù văn với thuộc tính khác nhau, và Bạch Khải nhận thấy có ba ô xuất hiện phù văn bạo phách và năm ô phù văn đóng băng.

Nghe ý của La Tường, Bạch Khải tin rằng nếu như tiếp xúc ngẫu nhiên với những phù văn này, thì tỷ lệ lớn sẽ kích hoạt hiệu ứng của những phù văn đó.

Từ một góc độ nào đó mà nói, căn phòng này có vài điểm tương tự với tầng thứ tám của tháp Cẩm Ân, chỉ cần tìm được phù văn an toàn thì có thể thông qua dễ dàng.

Và dưới chân họ lúc này, thực sự chính là vị trí an toàn nhất.

Nhờ vào việc nghiên cứu về phù văn trong mấy ngày qua, Bạch Khải tuy không sử dụng kính phù văn, nhưng vẫn rất nhanh chóng tìm ra một vài phù văn khác hệ, và khi đề xuống, ngay lập tức, một cánh cửa lớn sẽ xuất hiện trong mật thất bị bịt kín.

Chương 168:

Dị Thứ Nguyên Sát Trận? Bạch Khải nhếch môi cười một cách nhẹ nhàng, sau đó nhanh chóng bước ra khỏi mật thất.

Hắn lại tiến vào một mật thất khác... “Vì sao ta lại cảm thấy như đang bị kéo vào một ảo giác của dị thứ nguyên sát trận...” Bạch Khải nhìn quanh căn phòng với độ dày phù văn tăng vọt, rồi lại nhìn về phía sau chỗ mật thất vừa mới xuất hiện, không khỏi trầm oán trách.

May mắn là mỗi học viên đều bị tách ra, nếu không không biết liệu có phải còn muốn kiểm tra một đợt nhân tính nữa hay không? Nhưng mà nơi đây dường như không cho Bạch Khải tiếp tục quan sát, bắt đầu từ từ khép lại.

Hắn chỉ còn cách đại khái phán đoán một lần dưới chân các phù văn thuộc tính, rồi bước vào căn mật thất hoàn toàn mới này.

Khi xác nhận dưới chân mình an toàn, Bạch Khải liền kiểm tra xung quanh một chút về số lượng phù văn.

“6*64, nhiều phù văn như vậy, thật sự muốn làm cho người mù chữ cũng phải chết ngộp mà.”

Nhìn xem số lượng lẫn độ khó đều bộc phát, Bạch Khải bắt đầu thở dài, sau đó bắt đầu nhanh chóng điều tra.

Nhờ vào việc luyện tập phù văn Rubik, số lượng phù văn dự trữ của Bạch Khải cũng tạm ổn, cho nên rất nhanh hắn đã tìm được một tổ phù văn an toàn, đồng thời thuận lợi phát hiện ra cánh cửa lớn.

Chỉ khi xuyên qua cánh cửa lớn, Bạch Khải lại không khỏi thở dài.

Quả thật là dị thứ nguyên sát trận, hy vọng chuyện này không giống như phù văn Rubik, lại còn mang thêm thăng cấp. ... Trong một không gian trắng xóa, Bạch Khải đột nhiên xuất hiện, khi nhìn thấy phía sau là một hình lập phương to lớn được tạo thành từ nhiều hình lập phương giống nhau, Bạch Khải càng thêm khẳng định suy đoán của mình.

Người thiết kế cái lập phương mật thất này chắc chắn là một người xuyên việt, và còn là một kẻ yêu thích những bộ phim kinh dị.

“Cũng may cái lập phương mật thất này chỉ có tứ giai, nếu không thì chắc chắn ta sẽ bị điên lên mất.”

Mật thất bốn tầng, trên các bức vách, số lượng phù văn từ 16 đến 32, rồi đến 64 và cuối cùng là 128.

Bất kể số lượng hay chất lượng đều tăng lên với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được.

Bạch Khải rất khẳng định, nếu không phải đã tốn không ít tâm tư vào các phù văn, hẳn chắc chắn không thể ra ngoài.

“Nhưng không ngờ ta lại là người đầu tiên ra, lão Tần không phải nói đặc biệt chú trọng việc thành viên sao?” Bạch Khải nhìn xung quanh không gian trống rộng rãi, thở dài một câu, sau đó bắt đầu xem xét tình huống xung quanh. Đúng lúc này, một bóng người lại xuất hiện trong mật thất. Đó chính là Lục Tình, người có nghiên cứu không bình thường về các phù văn.

Dựa vào kỹ năng phù văn mạnh mẽ, Lục Tình hầu như không dừng lại mà đã phá giải xong tứ trọng mật thất.

Ban đầu nghĩ rằng nàng sẽ là người đầu tiên, không ngờ Bạch Khải lại nhanh hơn nàng một chút.

Quả nhiên, người này nghiên cứu ra phù văn tiến hóa không phải ngẫu nhiên.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Lục Tình trở nên u ám, nàng nghiêng đầu không thèm để ý đến Bạch Khải, chỉ nhìn hắn với vẻ mặt mơ hồ.

Hắn đã trêu chọc đại tỷ này bằng cách nào chứ? Bạch Khải không nói gì, chỉ gãi gãi đầu, lặng lẽ kéo ra khoảng cách với Lục Tình.

Hắn không thể trêu chọc người ta mà còn không trốn thoát à? Khi cả hai người vẫn tự bảo trì sự im lặng, lại một bóng người khác xuất hiện trong phòng.

Nhưng không phải là Lý Mộ hay những người khác mà là Chu Diễm.

“Chu học tử, người sao lại học về phù văn?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên nhìn Chu Diễm.

Trong những khoảng thời gian này, hắn đã hiểu rõ về nàng, để nàng đi xem sách còn dễ hơn là giết nàng.

Không ngờ Chu Diễm lại có kỹ năng phù văn cao như vậy.

“Phù văn? Ta đâu có học cái trò chơi đó.”

Chu Diễm lắc đầu, nói: “Ta chỉ vô tình thử nghiệm vài phù văn mà thôi.”

Chỉ vậy thôi? Bạch Khải khóe mắt hơi giật giật, sau đó không nói gì thêm, chỉ ngồi xỏm ở một góc vẽ lên vòng tròn.

Hắn thật sự đang so vận khí với Âu Hoàng, đúng là tự mình làm nhục bản thân.

Chương 169:

Bất ngờ xuất hiện Thú hồn sư (1) Sau khi Chu Diễm rời đi không lâu, một vài người khác nhanh chóng xuất hiện, chính là Tiêu Nguyên và Lý Mộ cùng một số Ngự Thú sư tứ giai.

Mấy người này, bất kể tuổi tác hay đẳng cấp, đều là những người có trình độ tương đối cao trong buổi tập huấn lần này, hoặc nhiều hoặc ít cũng có sự tiếp xúc với phù văn.

Tuy nhiên, rõ ràng là họ vẫn kém hơn Bạch Khải và Lục Tình một chút, trên người lộ rõ vết thương, chứng tỏ trong quá trình thoát ra đã gặp phải một số vấn đề. Điều khiến Bạch Khải cảm thấy bất ngờ là Cổ Sơn xuất hiện chỉ chậm hơn Tiêu Nguyên vài phút.

Cổ Sơn, người bình thường trông thì có vẻ im lặng, nhưng tất cả các khía cạnh khác lại không hề yếu kém, có vẻ như là một người thích giấu nghề.

“Người thật sự rời khỏi mật thất trước ta.”

Tiêu Nguyên nhìn thấy Bạch Khải bước ra, mỉm cười, không có chút gì là bất ngờ, nhưng sắc mặt của Lý Mộ lại có phần nghiêm trọng hơn.

Lại là một thất bại nữa...

Thời gian trôi qua, dần dần rất nhiều người cũng rời khỏi từng phòng mật thất, và ai nấy đều có vẻ mệt mỏi, chẳng khác nào những kẻ vừa chạy trốn trở về.

Bạch Thu Trà cũng là một trong số đó.

“Phốc...”

A Trà, người làm sao mà lại thành ra cái dạng này?” Nhìn thấy gương mặt đầy bụi bẩn, không còn chút phong độ nào của Bạch Thu Trà, Bạch Khải không nhịn được cười thành tiếng, nhưng khi thấy Bạch Thu Trà có vẻ xấu hổ và giận dữ, hắn mới cố gắng kìm lại.

Tuy nhiên, Chu Diễm thì không quan tâm như vậy, vừa nhận ra Bạch Thu Trà đã bật cười to, không để ý đến ánh mắt kỳ lạ của mọi người xung quanh.

“Ha ha ha...”

A Trà hôm nay cũng có ngày như vậy, ha ha ha...”

Bạch Thu Trà thấy thế thì im lặng, nghiêng đầu đi không muốn nói chuyện với đám người kia.

Hắn từ trước đến nay chưa từng gặp thất bại, còn về lý thuyết thì hắn cũng chưa bao giờ chú tâm học tập.

Dù trong mấy ngày qua hắn cũng đã dành chút thời gian để học, nhưng có lẽ hắn thực sự không có thiên phú trong lĩnh vực này, cuối cùng lại bị hình phạt và buộc phải rời khỏi.

Hắn không phải không thể đối mặt với thất bại, chỉ là sự chế giễu của Bạch Khải và những người khác còn dễ chấp nhận, nhưng mà bị chế giễu bởi Chu Diễm thì làm hắn thật sự cảm thấy bận lòng.

“Nhưng mà thời gian đã đến, sao La giáo quan vẫn chưa tuyên bố vòng quy tắc một lần nào?” Khi mọi người đã đến đông đủ, Tiêu Nguyên phát hiện có điều bất thường.

Nếu như La Tường triệu hồi họ đến là để kiểm tra khả năng kiểm soát phù văn, đồng thời đưa ra một số lời nhắc nhở thì giờ đây đã đạt được hiệu quả, lẽ ra họ đã được chuyển ra ngoài.

Hiện tại, việc giữ họ lại trong không gian này rõ ràng là có điều gì đó khác thường.

Mà việc không ai lên tiếng trong thời gian dài khiến Tiêu Nguyên bắt đầu cảm thấy lo lắng.

“Không lẽ lại đi đâu quên mất?” Chu Diễm nghiêng đầu suy nghĩ một chút rồi nói ra suy nghĩ của mình, lại còn khiến nhiều người đồng ý.

Bạch Khải nhìn quanh, nói: “Chắc hắn sẽ không đâu, nhưng trực giác nói cho ta biết, hắn tuyệt đối sẽ có hành động gì đó.”

Vừa dứt lời, không gian vốn trong suốt bỗng xuất hiện một vệt màu đỏ, rồi nhanh chóng lan ra, khiến toàn bộ không gian trở nên nhuốm đỏ.

Quả nhiên đã tới.

Nhìn thấy cảnh vật xung quanh, Bạch Khải thầm nghĩ, đúng như dự cảm của mình, đang định mở miệng nói gì thì trên đỉnh đầu, mái vòm đỏ bỗng xuất hiện một khe裂, từng dòng máu tươi từ bên trong chậm rãi thẩm thấu ra ngoài.

“Chết tiệt, đây chính là trận pháp giết chóc từ dị không gian, chẳng lẽ lại là Kiếm thần vực sao?” “Loại cảm giác này không giống như là cơ chế của bí cảnh thông thường, mà có chút giống như Thú hồn sư?” Khi Bạch Khải đang ngẩn người thì Tiêu Nguyên và những người khác đều biến sắc, và những Ngự Thú sư khác cũng cảm nhận được sự khác thường, lập tức triệu hồi thú sủng của mình.

Chương 170:

Chợt hiện Thú hồn sư (2) “Hồn sư? Không thể nào...”

Nghe thấy lời nói của Tiêu Nguyên, Bạch Khải lập tức trầm ngâm.

Mặc dù đã gần hai mươi năm không xảy ra bất kỳ hỗn loạn nào, nhưng liên bang vẫn luôn đề cao cảnh giác với nhân loại địch nhân lớn nhất - bộ lạc hung thú.

Thú hồn sư chính là quân tiên phong của bộ lạc hung thú.

Thú hồn sư thực chất cũng là nhân loại, nhưng họ sống khác biệt so với con người trong liên bang.

Họ thường là những người bị bắt đi hoặc bị nuôi dưỡng bởi hung thú.

Mục đích của họ tự nhiên là để cung cấp chất dinh dưỡng cho một vài chủng tộc cao cấp.

Tương tự như liên bang với Ngự Thú sư và các sủng thú có khế ước, một số hung thú thông minh ở bộ lạc cũng sẽ ký kết khế ước với một số nhân loại.

Thông qua loại khế ước này, hung thú có thể rút ra linh hồn của những nhân loại đó để tăng cường sức mạnh cho bản thân.

Nếu những nhân loại đó không thể thỏa mãn nhu cầu của hung thú, họ sẽ bị thôn phệ linh hồn một cách trực tiếp.

Tuy nhiên, chỉ cần có thể sống sót dưới sự ép bức khắc nghiệt của khế ước này, những linh hồn nhân loại sẽ được cường hóa và dần dần hòa nhập vào hung thú, trở thành Thú hồn sư như trong lời nói của Tiêu Nguyên.

Song song với sự đồng hóa linh hồn bởi hung thú, những Thú hồn sư này cũng có khả năng thu hoạch một số năng lực của hung thú.

Họ thậm chí có thể sử dụng tinh thần lực để tạo ra linh hồn thể của hung thú và chiến đấu, được gọi bằng một cái tên mỹ miều là võ hồn.

Tuy nhiên, trong những năm gần đây, với sự mở rộng của mạng lưới, Thú hồn sư hẳn sẽ rất khó để xâm nhập vào liên bang, nhất là ở nơi đây - tổng bộ của Ngự Thú sư hiệp hội.

Bạch Khải có cảm giác đây lại là một trò quỷ của La Tường...

Mặc dù trong lòng có sự nghi ngờ, nhưng Bạch Khải vẫn giữ cảnh giác, kêu gọi Alpha xuất hiện.

Ngay tại lúc một nhóm học viên triệu hoán sủng thú, những giọt huyết dịch dần dần tụ lại, hóa thành một đầu ác quỷ.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Không ngờ chỉ xâm lấn một bí cảnh mà đã có được nhiều như vậy, nếu bắt được đám nhân loại trẻ tuổi Ngự Thú sư này về, Huyết Yểm Ma Đại nhất định sẽ khen thưởng ta!” Ác quỷ đảo mắt một vòng, khi nhìn thấy gần trăm Ngự Thú sư trẻ tuổi phía dưới, ánh mắt lập tức sáng rực lên, như thể muốn nuốt sống Bạch Khải và những người xung quanh.

“Huyết Yểm ma? Có vẻ như thật sự là Thú hồn sư rồi.”

Nghe ác quỷ nói, sắc mặt Bạch Thu Trà lập tức biến đổi, xác định rõ ràng nguồn gốc của sự biến động này.

Với tư cách là truyền kỳ chi tử, hẳn hiểu biết về bộ lạc hung thú chắc chắn hơn những người khác, và Huyết Yểm ma chính là một trong những sinh vật bất tử huyền thoại của bộ lạc hung thú.

“Xác định? Vậy thì tốt!” Chu Diễm nghe vậy nhưng không hề lo lắng, lập tức tiến vào trạng thái Tướng hồn phụ thể.

Cô không đợi Bạch Thu Trà và những người khác ngăn cản, liền lao thẳng đến ác quỷ.

“Quả là cô gái táo bạo, đáng tiếc ta bây giờ không phải là thực thể, không thể nào chiến đấu với ngươi.”

Ác quỷ cười gằn, không có ý định né tránh, cứ như vậy để Chu Diễm xuyên thấu thân thể mình, và Chu Diễm cũng liền biến mất.

“Gã này, vẫn lúc nào cũng nóng vội như vậy.”

Tiêu Nguyên thấy vậy thở dài, định nhắc nhở mọi người cẩn thận một chút, thì đám học viên dưới chân bỗng dưng xuất

hiện một cái cổng lớn màu đỏ, khiến họ bất ngờ không kịp phản ứng, lần lượt rơi xuống.

“Alpha, bảo vệ ta.”

Nhìn thấy cánh cửa màu huyết sắc dưới chân, Bạch Khải lập tức gọi Alpha về để bảo vệ, sau đó rơi xuống dưới.

Tiêu Nguyên và những người khác cũng giống vậy, không thể công kích ác quỷ, tất cả đều có lựa chọn giống nhau.

Chỉ trong tích tắc, không gian vốn huyền ảo giờ đây chỉ còn lại một ác quỷ huyết sắc.

Chương 171:

Bất ngờ xuất hiện Thú hồn sư ... Sau khi rơi xuống một đoạn thời gian, Alpha cuối cùng đã ôm lấy Bạch Khải và cả hai rơi xuống đất.

Ngay lập tức, Bạch Khải gọi ra Husky và Gamma.

Bạch Thu Trà đã khẳng định đây là trò quỷ của Thú hồn sư, nên hẳn tự nhiên phải chuẩn bị thật tốt. Ở một nơi lạ lẫm như vậy, chỉ có dựa vào sức mạnh riêng của bản thân cũng không đủ. “Shuke Beita, chú ý xung quanh! Gamma, nhớ bảo vệ ta! Alpha, đợi lát nữa xem ai đánh ai!” Bạch Khải ra lệnh cho ba con thú cưng của mình.

Sau khi ôm Gamma vào lòng, chúng đều tập trung vào tinh thần, chuẩn bị cho một trận chiến.

Ken két ken két! (Lão đại yên tâm, ta sẽ không bỏ qua bất kỳ kẻ thù nào!) Gâu gâu! (Cho nên nói, cuối cùng bản Uông có thể xuất chiêu rồi phải không?) Két phốc két phốc! (Ta sẽ ăn sạch bọn chúng!) Dù đây là lần đầu tiên chúng đối mặt với một Thú hồn sư, nhưng từ trạng thái của Ngự Thú sư trong nhà, chúng cũng cảm nhận được sự khác biệt của tình huống lần này so với các trận chiến trước đây, vì vậy chúng tỏ ra vô cùng nghiêm túc.

Thấy vậy, Bạch Khải cũng hài lòng gật đầu, sau đó bắt đầu quan sát tình hình xung quanh.

Chỗ này giống như một cái mật thất vuông vắn, nhưng không gian lớn hơn nhiều, và tất cả đều mang màu đỏ huyết, hiển nhiên là tác phẩm của một ác quỷ nào đó. “Có vẻ như chúng định tách chúng ta ra và tiêu diệt từng người một nhỉ.

Cảm giác như lần hành động này hơi quá nhiều.” Bạch Khải nhíu mày, càng thấy tình huống lần này có chút khác thường. Đúng lúc đó, một cái động lớn đột nhiên xuất hiện trên bức tường đỏ, một thiếu niên có hốc mắt lõm, thân hình gầy guộc bước ra. “Tam giai Ngự Thú sư sao? Cũng thật xem thường ta.” Thiếu niên với ánh mắt khó chịu, lại một lần nữa dùng giọng nói khàn khàn lên tiếng với Bạch Khải: “Này, ta khuyên

ngươi nên đầu hàng sớm, ta có thể làm cho ngươi bớt đau đớn hơn một chút.” “Đây chính là Thú hồn sư sao? Ngoài việc nhìn có vẻ yếu ớt ra, không khác gì một con người bình thường.” Bạch Khải tò mò quan sát thiếu niên, không thể phát hiện ra bất kỳ sự khác biệt nào, trên nét mặt thậm chí còn khó giấu được vẻ thất vọng.

Hắn từng nghĩ rằng Thú hồn sư sẽ hùng dũng và uy hiếp hơn, nhưng kết quả lại chỉ là một kẻ trông như người nghiện.

May mà trước đó hắn đã nghe nói rằng Thú hồn sư có thể triệu hồi vũ hồn, giờ nhìn lại, vẫn ổn thôi, dễ dàng phá vỡ vẻ ngoài của hắn. “Đây là sự khinh thường sao?” Thiếu niên rõ ràng hiểu sai ý của Bạch Khải, càng bức bối hơn, sát khí dâng trào.

Nghĩ đến điều gì, một hồn thể hình rồng liền từ cơ thể hắn chậm rãi xuất hiện. “Ta đã từng nghĩ sẽ cho ngươi một cơ hội, nhưng giờ thì không thể, chỉ có thể trở thành thức ăn cho U Linh Long của ta!” Thiếu niên hừ lạnh, ngay lập tức U Linh Long phía sau hắn vỗ cánh, lén lút xuất hiện sau lưng Bạch Khải và lao tới cắn.

Ngươi dám, lại còn đánh lén! Thú hồn sư, sao lại không có chút võ đức nào vậy? Thấy vậy, Bạch Khải không chút phong độ, lăn ra một bên để tránh đòn tấn công của U Linh Long, ngay lúc đó Alpha đã xuất hiện, xông tới chém vào U Linh Long. “Vô dụng, công kích vật lý không thể nào gây thương tổn cho chúng ta Thú hồn sư.” Thiếu niên thấy vậy khinh thường, đang muốn giáo huấn Bạch Khải, đột nhiên nghe thấy U Linh Long gào lên, và một vết thương sâu xuất hiện trên miệng nó. “Vũ hồn của ngươi chỉ có vậy thôi à? Cũng chẳng khác gì một sinh vật vong linh.”

Chương 172:

Cha hiền con hiếu Bạch Khải nhìn thấy Alpha một kiếm phá vỡ phòng ngự của U Linh Long, trong lòng cảm thấy có phần thất vọng.

Hắn đã tưởng rằng Thú hồn sư với võ hồn có nhiều đặc điểm độc đáo, ai ngờ cũng giống như vong hồn hệ, đều có thể bị Tàn Lụi chi lực tấn công.

“Tàn Lụi chi lực? Hóa ra là ta đã chủ quan.”

Thiếu niên sắc mặt sa sầm, định để U Linh Long phản công thì bất ngờ thấy chân mình bỗng có thêm vài con Nhện Máy xinh xắn.

Gâu Gâu! (Nghệ thuật chính là nổ tung!) Theo tiếng tru của Beita, Nhện Máy đột ngột nổ tung, khiến thiếu niên bị bao trùm trong làn khói.

Thấy Beita đánh lén thành công nhưng lại khiến mình không vui, Bạch Khải tức giận đâm Beita, nói: “Chó ngốc, đánh lén mà còn rống lên như vậy, trước tiên chết luôn đi!” A ô? (Nổ chết thì bản uông rống cho ai xem?) “Quay lại, mình tự nhìn đi.”

Gâu! (Còn có thể chơi như vậy!) Beita mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, lại mở ra một thế giới mới, nhưng nhanh chóng bị động tĩnh trong khói hấp dẫn.

Một cơn gió mạnh thổi qua, khiến làn khói tan đi, lộ ra thiếu niên bị U Linh Long bao quanh, rõ ràng là không bị thương chút nào.

Kỳ lạ thật, không biết khói vô thương lại có thể áp dụng ở đây.

Thế nhưng đây rốt cuộc là cái gì? Võ Hồn chân thân? Susanoo? Hắn ẩn nấp trong thân thể của võ hồn! Thiếu niên xuyên thấu qua thân U Linh Long, nhìn biểu cảm ghen tị của Bạch Khải, nói: “Ta cứ tưởng rằng liên bang Ngự Thú sư là loại chỉ biết công thức hóa đối chiến, không ngờ có thể như vậy...”

“Nhưng nếu chỉ có thể thôi thì cũng không có gì hay...”

“U Linh Long, nguyên rửa!” Rống! U Linh Long trong mắt lóe lên hắc quang, ba đạo khí tức màu đen lập tức xuất hiện xung quanh Alpha, Husky và Bạch Khải, không đợi họ kịp phản ứng thì đã rơi xuống người họ.

Chỉ trong phút chốc, Bạch Khải cảm thấy đầu óc chóng mặt, cơ thể mềm nhũn không chịu nổi, muốn ngã quỵ xuống đất, trong khi đó Beita cũng trở nên uể oải.

“Cảm thấy khó chịu đúng không? Nếu không phải cấp trên phân phó không thể làm tổn thương các người thì người sẽ không chỉ đơn giản bị nguyên rửa như vậy.”

Thiếu niên thấy vậy gật đầu thỏa mãn, định tiến lên trời Bạch Khải lại thì một thanh kiếm dài bằng thủy tinh đột ngột chém qua đầu hắn. Đó là Alpha sử dụng Tàn Lụi đại kiếm.

“Làm sao có thể? Tại sao cái gia hỏa này lại không bị ảnh hưởng?!” Thấy Alpha không hề hấn gì, thiếu niên tỏ vẻ bất ngờ, nhưng khi nhìn thấy bộ xương thủy tinh của Alpha thì nhanh chóng hồi phục lại phản ứng.

“Thủy Tinh Long xương, không có gì lạ.”

Thủy Tinh Long vốn có thể miễn dịch hầu hết các trạng thái xấu, ngay cả khi đã chết trở thành vong linh thì vẫn vậy, việc miễn dịch nguyên rửa cũng là điều bình thường.

Thiếu niên mơ hồ nhớ tới tình trạng của Alpha và bắt đầu hoài nghi về cuộc sống của mình.

Husky vốn mất sức chiến đấu giờ đây cũng không hề hấn gì, làn da rung lên lôi điện, xung quanh còn lơ lửng vài chiếc pháo đại, tạo thành một khung cảnh vững chãi.

Shuke là máy móc hệ, cũng không bị ảnh hưởng bởi nguyên rửa, thậm chí còn dùng lực lôi đình đuổi bỏ nguyên rửa cho Beita.

Dù vậy cũng không xong, sau khi trải qua một thời gian yếu đi, Bạch Khải cũng từ từ đứng dậy.

“Làm sao có thể?!” Nhìn thấy vẻ bàng hoàng trên mặt thiếu niên, Bạch Khải nhếch môi cười, vuốt ve con Gamma đã trở thành màu đen ở trong ngực, hắn càng thêm tự hào về quyết định từ bỏ sủng thú bay.

Chỉ cần hóa thành hình thái năng lượng thì có thể hấp thu, đây chính là điểm phát huy hoàn hảo! “Hô...”

Không trách được Hấn lại để ta đến đối phó ngươi, ngươi quả thật không phải là một Ngự Thú sư đơn giản tam giai.”

Thiếu niên thở hắt ra một hơi, ép buộc bản thân tỉnh táo lại, từ từ lướt qua bên trong U Linh Long, đi về phía đầu của U Linh Long.

“Giờ thì, hãy cảm nhận sức mạnh của Long tộc đi!” Thiếu niên gầm lên tức giận, U Linh Long cũng phối hợp phun ra một ngọn lửa màu lam, chính là hơi thở Rồng, kỹ năng tối cần của Long tộc.

“Alpha, hơi thở Tàn Lụi, ngăn cản hấn!” Bạch Khải thấy vậy không dám chậm trễ, Alpha ngay lập tức ra sức ứng phó.

Ken két ken két. (Giao cho ta đi.) Alpha cảm trường kiếm bên cạnh, há miệng phun ra một hơi thở màu xanh đậm không thua kém U Linh Long, thu hút cả lực lượng của hơi thở rồng đối kháng với nhau.

Lần này, thiếu niên không còn ngạc nhiên nữa, trên trán hấn xuất hiện một ký hiệu phức tạp, thân thể U Linh Long đột nhiên tăng vọt, phạm vi hơi thở của Rồng cũng tăng lên, bao phủ Alpha vào trong.

“Có thể phun ra hơi thở của Rồng khô lâu, thật đáng tiếc.”

Thiếu niên có chút tiếc nuối nhìn Alpha bị bao trùm bởi hơi thở của Rồng, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Ngươi có tư chất không tệ, sao không cân nhắc gia nhập bộ lạc của chúng ta?” “Chỉ cần ngươi đồng ý, ta có thể giới thiệu ngươi gia nhập dưới trướng Long thần đại nhân, khi đó ngươi sẽ có được võ hồn mạnh mẽ giống như ta!” “Thậm chí, ta có thể bảo vệ cho mấy con sủng thú của ngươi, để họ cũng trở thành một phần của bộ lạc.”

“Thế nào, ngươi cân nhắc không?” Thiếu niên nói rất có sức hấp dẫn, nhưng Bạch Khải không do dự mà từ chối.

“Xin lỗi, ta sợ người khác hiểu lầm ta là kẻ không biết tự lượng sức mình!” Bạch Khải nhìn thiếu niên có vẻ đáng thương, nói: “Hơn nữa ngươi có biết, ngươi đứng sai vị trí

sao?” Từ xưa tới nay, bên trái luôn thua, thiếu niên này còn quá trẻ.

Thiếu niên nghe vậy sững sờ, lập tức nhận ra điều gì, liền thấy hơi thở của Rồng từ U Linh Long dần trở nên trong suốt, đồng thời sự trong suốt đó lại lan ra, hướng về phía U Linh Long.

Thấy vậy, thiếu niên lập tức bảo U Linh Long dừng công kích, rồi một thanh kiếm thủy tinh gào thét vọt tới, xuyên vào U Linh Long, nhắm về phía đầu của thiếu niên.

“Ta đêch...! Tiểu tử này thật độc ác!” Thiếu niên lập tức né tránh, nhưng thanh kiếm kỳ lạ dường như không muốn buông tha hắn, vẫn tiếp tục truy đuổi theo.

“Hư hóa!” Thấy tình cảnh này, thiếu niên nổi giận gầm lên, thân thể như u linh trở nên trong suốt, để mặc cho thanh đại kiếm xuyên qua ngực nhưng không bị thương.

“Khốn nạn, đây là người bức ta.”

Nghĩ đến việc hư biến sẽ mang lại đau đớn nghiêm trọng, thiếu niên không hề che giấu sự phẫn nộ, trực tiếp rời khỏi thân thể U Linh Long, trong khi U Linh Long phát triển hai cánh lác lác một cái, những linh hồn đen tối lập tức chui ra, bay về phía nhóm Bạch Khải.

“Bách quỷ dạ hành?” Thấy U Linh Long sử dụng kỹ năng đó, Bạch Khải nhíu mày, lập tức nép sau lưng Husky.

“Beita, vụ này giao cho người.”

Gâu Gâu! (Không vấn đề, nhìn bản uông đây!) Beita tự tin ngẩng cao đầu, sau khi phát ra một tiếng tru vang vọng, một âm thanh tụng kinh kỳ lạ ngân vang vào trong tai tất cả u linh, thậm chí còn vào cả đầu thiếu niên.

Thấy những u hồn tự dừng ngừng lại, thiếu niên cảm thấy bản thân sắp hỏng, đang muốn khơi dậy U Linh Long cổ vũ u hồn, Shuke lại nắm lấy cơ hội phun ra một tia lôi đình, quét sạch toàn bộ u hồn xung quanh.

“Đám sùng thú này rốt cuộc là chuyện gì vậy?!” Thiếu niên nắm chặt tóc mình, để cho bản thân tỉnh táo lại, nhưng chưa kịp đưa ra lệnh mới thì Alpha đã thoát khỏi băng, toàn thân

xương ống phun ra, biến thành những chiếc gai nhọn bao quanh U Linh Long, phát động mọi hướng công kích.

Thấy vậy, thiếu niên lập tức muốn lên chỉ huy, nhưng phát hiện một đồng lục sắc thạch quả từ trên trời giáng xuống, xuyên thấu qua thân thể của hắn và rơi xuống đất, đồng thời một ánh sáng màu xanh lục từ đồng thạch quả đó lan tỏa ra, bao trùm xung quanh mười mét.

“Tốt nhất người đừng phân tâm, nếu bị độc chết ta cũng không quan tâm.”

Bạch Khải đứng dựa vào thân Husky, chỉ vào ánh sáng độc xung quanh thiếu niên, nói: “Ta còn chưa sử dụng nó trên người nhân loại, không rõ ràng sẽ có hiệu quả gì, nên vì an toàn, người tốt nhất đừng giải trừ hư hóa nhé ~” Nghe Bạch Khải nói vậy, thiếu niên không tự chủ nắm chặt nắm đấm, nhìn về phía Alpha chăm chú vây lấy U Linh Long, lại nhìn ánh sáng độc quang tỏa vẫn quán quanh mình, đột nhiên gio tay lên, lớn tiếng hô.

“Ta nhận thua, ta không chơi nữa!” Chỉ vừa dứt lời, trong mắt thất vang lên tiếng cười lớn, sau đó một bóng người to con liền xông ra, chính là Bạch Đồng Trần, kẻ mà sáng nay đã gặp qua trong tháp Cảnh Kỳ.

“Ta đã nói với người không nên khinh địch, bây giờ thì được rồi, hãy thua đi.”

Bạch Đồng Trần nặng nề đấm một quyền vào thiếu niên, khiến thiếu niên không khỏi kêu lên đau đớn, bị buộc phải giải trừ trạng thái hư hóa, thân thể vốn gầy gò cũng từ từ quay về hình dạng bình thường.

Chẳng khác nào một bộ dáng chính thống, khá giống với Bạch Thu Trà.

Bạch Đồng Trần vuốt ve đầu của thiếu niên đang đau đớn, sau đó nhìn về phía Bạch Khải mà không chút ngạc nhiên, nói: “Nói đi, người phát hiện ra tiểu tử này giả bộ từ khi nào?” Bạch Khải nghe vậy chỉ chỉ vào tay thiếu niên đang cố gắng che chắn giấu tay lên mu bàn tay, nói: “Dù ta chưa thấy qua, nhưng đây là liên bang đệ nhất triều bài Viêm Hoàng tiêu

chuẩn, ta không nghĩ bộ lạc Thú hồn sư sẽ có thời gian đuổi theo trào lưu này.”

“Và kỹ xảo của hắn quá kém!” Bạch Đồng Trần nghe thấy lời này nhìn về phía tay thiếu niên, quả thật phát hiện trên găng tay có hình tượng Thần Long Viêm Hoàng, một quyền lại đập xuống.

“Bạch Vũ Hiểu! Ta không phải nhường ngươi ném hết những thứ này sao?!” Bạch Vũ Hiểu ngượng ngùng cười đáp: “Đây là hàng có số lượng hạn chế, ta chỉ sợ bị trộm mà thôi...”

Bạch Đồng Trần trán nổi gân xanh, không tự giác nắm chặt tay, trong khi Bạch Vũ Hiểu lại như một chú thỏ con sợ hãi lùi lại, miệng không ngừng cầu xin tha thứ.

“Lão ba, đừng đánh tao được không...”

“Ngươi cảm thấy như thế nào...”

“Tao là con ruột của ngươi đó! Ngươi không sợ già rồi không ai đưa ma sao?” “Chỉ có con ruột mới có thể đánh! Tiểu tử, đừng chạy!”

Chương 173:

Chân chính tập huấn – Nhìn thấy trong mật thất, Bạch Đồng Trần và Bạch Vũ Hiểu đang diễn ra tiết mục “Cha hiền con hiếu”, Bạch Khải cảm thấy hơi im lặng, yên tĩnh thu hồi ba đầu súng thú lại, nói: “Cái kia, Bạch tháp chủ, có thể cho tôi biết rốt cuộc tình huống là như thế nào không?” Nghe vậy, Bạch Đồng Trần mới dừng lại, nói: “Thật ra cũng không có gì, chỉ là La Tường cảm thấy việc giảng dạy lý thuyết quá nhàm chán, nên mới tạm thời sắp xếp một màn như vậy.”

Nói xong, Bạch Đồng Trần kéo Bạch Vũ Hiểu, người này đã bị đánh sưng mặt sưng mũi, và nói: “Chính là tiểu tử này diễn xuất kém quá, không mang lại hiệu quả gì cả.”

Bạch Vũ Hiểu nghe vậy bĩu môi, nói: “Người lại bảo ta triệu hồi súng thú khác ra, ba đánh một thì tính là gì?” Bạch Đồng Trần thấy vậy, cái trán bắt đầu nổi gân xanh, một quyền thành linh đập xuống đất, nói: “Đừng có ở đây cùng ta nói dối! Tiêu Nguyên và A Trà đều thua, sao ngươi còn mong đợi có thể thắng được?” “Tiêu đại ca và A Trà ca đều thua? Thua bởi hấn?” Bạch Vũ Hiểu nghe vậy, khuôn mặt tràn đầy kinh ngạc, rõ ràng có phần không tin.

A Trà ca thì thôi, nhưng Tiêu Nguyên ca sao có thể thua được? Chắc chắn là lão ba đang lừa dối hấn.

Nhất định là vậy! Bạch Vũ Hiểu càng nghĩ càng thấy suy đoán của mình là đúng, không phục mà quay đầu đi chỗ khác, còn Bạch Đồng Trần lại lười cãi vã với Bạch Vũ Hiểu, nói: “Được rồi, Bạch Khải, ngươi đã thông qua khảo nghiệm, chúng ta ra ngoài thôi.”

“Được.”

Hắn từ lâu đã nghi ngờ đây là một hình thức khảo thí nào đó, giờ đã chắc chắn, tất nhiên là không có lý do gì để tiếp tục ở lại đây.

Bạch Đồng Trần nắm giữ hai người, họ ngay lập tức bị một quang trụ bao phủ và biến mất, lần nữa xuất hiện lại trong không gian ban nãy.

Huyết sắc tường không gian gọn sóng, hiện hình ra các mặt thất khác nhau, trong khi bên kia, huyết sắc lệ quý đang say sưa thưởng thức.

“Nha, Bạch Khải, người ra nhanh vậy sao.”

Nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, huyết sắc lệ quý lập tức vỗ tay chào Bạch Khải.

“Thanh âm này...”

Quả nhiên là La Tường...”

Khi nghe thấy âm thanh của huyết sắc lệ quý, Bạch Khải không có chút ngạc nhiên nào, ngược lại cảm thấy điều này là hiển nhiên.

Theo kiểu tính cách của La Tường, chuyện như thế này mà hắn không tham gia chắc chắn không phải.

“La đại ca, người không phải bảo là phụ trách lý luận khóa học sao? Chơi kiểu này thì có gì thú vị?” La Tường nhún vai, nói: “Là để chuẩn bị cho thành viên, phù văn là điều cần thiết, nhưng phải có kinh nghiệm thực chiến tương tự.”

“Ít nhất, các người sống quá an nhàn rồi.”

Giọng La Tường dần trở nên nghiêm túc, chỉ chỉ một số hình ảnh đã bị ngắt lời, nói: “Ít nhất chúng ta đã phát hiện không ít những người không thể kiềm chế được mà đã bị lừa bởi Thú hồn sư.”

Bạch Khải nghe vậy sững sờ, sau đó hiểu ra.

Hóa ra lần này không chỉ khảo nghiệm năng lực ứng biến và năng lực thực chiến của từng học viên, mà còn là một buổi dò xét vấn đề khác.

Nếu ngay cả một chút nguy hiểm hay dụ dỗ mà không chống đỡ nổi, hiệp hội sẽ không lãng phí tài nguyên để đào tạo họ.

Nhưng thật sự có ai đó sẽ bị những màn diễn xuất vụng về này lừa gạt sao? Bạch Khải nhìn sang Bạch Vũ Hiệu, hơi nghi ngờ.

“Tại sao ta cảm thấy hắn đang khinh bỉ ta...”

Bị chính cha mình đánh bầm dập, Bạch Vũ Hiệu nhìn thấy ánh mắt của Bạch Khải, bản năng khiến hắn cảm thấy khó chịu,

nhưng vì cha hắn vẫn còn ở đây, nên chỉ có thể giả vờ như không thấy.

Rất nhanh sau đó, thêm vài hình ảnh xuất hiện, không ngoài ý muốn chính là Bạch Thu Trà và nhóm của nàng.

Là những tinh anh, họ tự nhiên có thể nhìn ra một vài mảnh khoe, vì thế mà sớm kết thúc trận đấu.

Tuy nhiên, cũng có thể do không nắm rõ.

“Ừm? Ta còn chưa ra tay, sao lại ra ngoài rồi?” Chu Diễm vẫn duy trì động tác tấn công, sau khi nhìn thấy La Tường, huyết sắc lệ quỷ vẫn đang giữ nguyên hình dáng, nàng lập tức thay đổi chính diện, hướng thẳng La Tường mà công tới.

“Thú hồn sư, để ta xử lý ngươi!” Phanh! Ngay lúc đó, một thân ảnh từ trên cao lao xuống, trực tiếp đè Chu Diễm xuống đất, trong miệng còn hùng hổ quát.

Chương 174:

Huấn luyện chân chính Ngày qua ngày, lão nương thường dạy người về tố chất và khí chất đâu? Phương pháp xử lý thô bạo như vậy, không biết tập huấn tổng huấn luyện viên Lãnh Phi Phi là ai? “Lão sư, ta sai rồi...”

Chu Diễm với vẻ mặt cầu xin ngẩng đầu lên, bên cạnh là Bạch Vũ Hiểu, sắc mặt có phần kỳ lạ.

Tại sao những kẻ yêu thích cận chiến này lại thích đánh nhau đến vậy? May mà bọn họ là Ngự Thú sư, nếu là Thú hồn sư thì không phải mỗi ngày lại xảy ra chuyện sai lầm sao? “Bạch Khải, đối thủ của người không phải là Vũ Hiểu sao?” Bạch Thu Trà vừa mới trở về đã chú ý đến vẻ mặt đầy oán hận của Bạch Khải nhìn về phía Bạch Vũ Hiểu, lập tức tiến lại gần Bạch Khải, hỏi lên.

“Không sai, chính là hắn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng rồi, các người Bạch gia thật là có phúc, sao mỗi người đều có khế ước với Long hệ sủng thú thể này?” Bạch Thu Trà cười cười, đáp: “Chúng ta đúng là có chút may mắn.

Cha ta và nhị thúc phát hiện một bí cảnh của Long tộc trước khi hai chúng ta ra đời, nên chúng ta mới có thể khế ước với Long tộc.”

Tốt, có phúc thì đúng là phúc! Dù sao hắn cũng cảm thấy mình vẫn ổn.

Bạch Khải quay đầu nhìn về phía khác, cùng La Tường đồng thời xem xét những hình ảnh trên tường.

Những người đóng vai Thú hồn sư và Ngự Thú sư đều là thành viên của hiệp hội vong hồn hệ Ngự Thú sư, và tất cả đều nguy trang, nên ngoài bọn họ, những người khác không nhận ra điều gì, hầu hết đều chọn tham gia giao tranh.

Tuy nhiên, điều này cũng bộc lộ không ít vấn đề.

Kinh nghiệm thực chiến kém, không có ý thức tấn công chủ động của Ngự Thú sư, chỉ trong chốc lát đã bị ảnh hưởng bởi

đối thủ... Ít nhất Bạch Khải từ gương mặt không vui của Bạch Đồng Trần và Lãnh Phi Phi có thể nhận ra, họ không hài lòng với sự thể hiện của những học viên này.

Còn về La Tường, thật đáng tiếc, gương mặt của hắn từ đầu đến cuối vẫn một vẻ bình thản, căn bản không thể nhìn ra sự biến đổi nào.

Cuối cùng, khi kết thúc một trận chiến, không gian này lại một lần nữa khôi phục màu trắng như trước, chỉ có điều số lượng học viên đã rõ ràng giảm đi không ít.

Vì không thể ngăn chặn sự căm dỗ của Thú hồn sư, họ đã bị loại bỏ sao? Bạch Khải nhớ lại những hình ảnh trên màn hình trước đó, những người đã đồng ý trở thành Thú hồn sư và đã xuất hiện đỏ gạch, cũng đã đoán được quyết định của hiệp hội.

Và thông qua những học viên này, hắn cũng chậm chậm nhận ra ý nghĩ của hiệp hội, may mắn là sau đó cũng có chút gì đó đáng sợ.

Nếu như trước đây mình một lần không kiên định, thì có khi cũng sẽ bị loại bỏ sao? Dù không đến mức bị kết tội, nhưng chí ít trong phạm vi lực ảnh hưởng của hiệp hội, rất khó có cái gì phát triển.

Nhìn thấy những học viên đều có vẻ trầm tư, Lãnh Phi Phi giờ mới tiến lên, đảo mắt một vòng, nói: “Từ khi các người đến tổng bộ đến nay, các người hầu như chưa chịu bất kỳ huấn luyện nào, các người có biết tại sao không?” “Bởi vì các người còn chưa xứng!” “Một người không đạt tiêu chuẩn về thể lực, khả năng sinh tồn ngoài trời, khả năng hợp tác đội ngũ, thậm chí ý chí cũng không đạt yêu cầu, thì không có tư cách được gọi là tinh anh của Ngự Thú sư hiệp hội!” “Tôi có thể cho các người biết, trong vòng nửa năm tới, huấn luyện và khảo hạch tương tự sẽ còn nhiều hơn nữa, các người lúc nào cũng có thể bị loại bỏ giống như bọn họ.”

“Vì vậy, nếu các người muốn rút lui, thì bây giờ có thể nói ra, ta sẽ không miễn cưỡng!” Nói xong, Lãnh Phi Phi đứng một bên không nói thêm gì nữa, và không khí lập tức rơi vào một sự im lặng lâu dài.

Không biết đã trôi qua bao lâu, một bàn tay run rẩy giơ lên, nói: “Ta muốn rời khỏi.”

Trong mười ngày qua, khi tham gia huấn luyện không nhiều, hắn đã nhận ra mình đang ở trong tình trạng khó khăn, vừa rồi có thể ngăn cản sự căm dỗ của “Thú hồn sư” cũng chỉ là trùng hợp; nếu gặp lại vài lần nữa, hắn rất khó xác định mình có thể chống lại hay không.

Một khi hắn quyết định rời khỏi đây, có thể sẽ bị gán mác phản bội nhân loại, vậy còn không bằng hiện tại từ giã sự nghiệp khi đang ở đỉnh vinh quang, ít nhất ở nguyên thành phố, hắn vẫn là một tài năng.

Chương 175:

Huấn luyện chính thức “Vây rời khỏi.”

“Ta cũng vậy.”

Có người dẫn đầu, những học viên còn lại lần lượt bày tỏ ý muốn rời khỏi, mà Lãnh Phi Phi cũng như những gì hắn đã nói, hoàn toàn đồng ý với yêu cầu của những người này.

Chỉ sau nửa giờ, từ gần trăm học viên ban đầu, giờ chỉ còn lại hơn sáu mươi người.

Nhìn vào đám học viên lâu không có động tĩnh, ánh mắt Lãnh Phi Phi trở nên sắc bén, hỏi: “Còn ai muốn rút lui không?” Một mảnh im lặng.

“Rất tốt.”

Lãnh Phi Phi cuối cùng cũng nở một nụ cười, nói: “Chúc mừng các ngươi, chính thức gia nhập kế hoạch đào tạo đặc biệt.”

Nghe Lãnh Phi Phi nói, những học viên còn lại đang giao tranh với nhau lập tức vui mừng, trong khi Tiêu Nguyên, Bạch Khải và những người khác nhìn rất lạnh nhạt.

Là nhóm tinh anh của Hiệp hội Ngự Thú sư, làm sao có thể chỉ cần nhận được sự đề cử từ các phân hội trưởng mà không trải qua một số khảo hạch? Chỉ là, họ không nghĩ rằng sẽ có cách thức như vậy.

Lãnh Phi Phi búng tay, từng bộ trang phục mới cùng với huy chương xuất hiện trước mặt từng người, và ngay sau lưng hắn, một tấm bảng dài lập tức hiện ra, trên đó có những tài nguyên cấp truyền thuyết! “Từ hôm nay trở đi, các ngươi sẽ là thành viên chính thức của kế hoạch đào tạo đặc biệt.

Những huấn luyện và khảo hạch mà các ngươi trải qua đều sẽ được chấm điểm, điểm tích lũy có thể dùng để trao đổi các vật tư mà các ngươi mong muốn tại Thánh Vật chi tháp.”

“Quang Linh Thánh Toàn? Song Tử Tinh hạch?” Bạch Khải nhanh chóng tìm kiếm hai vật liệu cấp truyền thuyết mà trước đó hắn bắt đắ dĩ phải từ bỏ, lập tức hai mắt hắn sáng lên, chỉ

là khi nhìn vào số điểm tích lũy phía sau, khoe mắt hấn không kiềm chế được mà co rúm lại. [Quang Linh Thánh Toàn] : 99999 điểm tích lũy [Song Tử Tinh hạch] : 99999 điểm tích lũy Bạch Khải cầm huy chương của mình, rót vào một chút tinh thần lực, ngay lập tức thấy số điểm của mình.

Bạch Khải: 1183 Ân, vẫn ổn, còn thiếu một chút nữa mới đủ điểm.

“Ta biết rõ các người đang nghĩ gì, nên chúng ta đặc biệt thiết lập một bảng xếp hạng.”

“Hạng nhất có thể miễn phí chọn hai vật liệu cấp truyền thuyết.”

“Thứ hai có một vật, và hạng ba chỉ có ba vật liệu cấp sử thi.”

Lãnh Phi Phi nở một nụ cười, nói: “Vì vậy, hãy cố gắng lên!” Nói xong, Lãnh Phi Phi liền trực tiếp biến mất, trong khi Bạch Đồng Trần và La Tường cũng lần lượt rời đi, không gian rộng lớn này rất nhanh chỉ còn lại một đám học viên với tâm trạng phức tạp.

“Hô ~ ta đã nói tại sao những Thú hồn sư này lại sợ hãi rụt rè, hóa ra đều là giả, thật là buồn chán.”

Sau khi Lãnh Phi Phi rời đi, Chu Diễm rút cuộc phục hồi lại dáng vẻ ban đầu, thở phào, rồi tiến lại gần Bạch Vũ Hiểu, nói: “Vũ Hiểu, sao ngươi lại trở lại được?” Bạch Vũ Hiểu nhún vai, nói: “Ta không còn lựa chọn nào khác, chẳng phải là bị cha kéo trở lại sau khi thua cược sao?” “Sắp tới ta cũng muốn tham gia huấn luyện đặc biệt, Diễm tỷ ngươi phải che chở cho ta đấy nhé!” Bạch Vũ Hiểu vừa nói vừa nịnh hót Chu Diễm, mà Chu Diễm cũng rất thích thú với sự đả ngộ này, đám ngực biểu thị đã nhận đệ đệ này.

“Ngươi có xác định là thằng nhóc này thực sự là đệ ngươi không? Nhìn tính cách này mà khác biệt lớn đấy.”

Thấy Bạch Vũ Hiểu như vậy, Bạch Khải không nhịn được tiến đến hỏi Bạch Thu Trà bên cạnh.

“Vũ Hiểu từ nhỏ đã được nhị thúc nuôi, tính cách có chút tùy tiện, nhưng người thì không tệ.”

Bạch Thu Trà nhẹ nhàng cười, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bây giờ huấn luyện chính thức đã bắt đầu, vậy thì chúng ta sẽ coi như đối thủ nhé!” Bạch Khải ngẩn ra, sau đó cũng nở một nụ cười, nói: “Được.”

Những tài nguyên cấp truyền thuyết đầu tiên, nếu không liêu hết mình và không cố gắng thì không thể nào có được...

Chương 176:

Trượt tuyết sao có thể không có chó kéo xe Ngày thứ hai, tất cả học viên sau khi qua sàng lọc đều thay đồ chuyên dụng và tập trung tại đại sảnh.

Lần này, không giống như trước đây nghe Triệu Phù Đồ nói dài dòng, sáu vị Tháp chủ cùng với sáu huấn luyện viên đã sớm có mặt chờ đợi, ngay cả La Tường cũng đứng nghiêm trang phía sau các Tháp chủ.

Thấy vậy, các học viên lập tức thu lại nụ cười, nhanh chóng xếp hàng vào đội.

Triệu Phù Đồ nhìn về phía Phương Lục và hơn mười học viên, nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Một lần nữa chúc mừng các người đã trở thành học viên bồi dưỡng đặc biệt, từ hôm nay trở đi, các người sẽ tiếp nhận huấn luyện từ sáu vị huấn luyện viên, ta tin tưởng trải nghiệm này sẽ khiến các người khó quên suốt đời.”

Nói xong, Triệu Phù Đồ nhìn về các Tháp chủ khác, nói: “Tiện thể nhắc đến, chúng ta sẽ theo dõi biểu hiện của các người, mời một số người gia nhập vào sáu tháp, vì vậy các người hãy cố gắng hết sức nhé.”

“Vậy thì, chúc các người tập huấn thuận lợi.”

Nói xong, Triệu Phù Đồ dẫn đầu rời đi, các Tháp chủ còn lại cũng lần lượt rời khỏi, không nói nhiều lời, nhưng các học viên thì không mấy quan tâm đến điều đó.

Tất cả sự chú ý của họ đã dồn vào một vấn đề khác.

Gia nhập vào sáu tháp! Thấy sáu Tháp chủ đã xuất hiện, Bạch Khải, người đã chuẩn bị cho một bài diễn thuyết dài dòng từ Triệu Phù Đồ, giờ đây cảm thấy ngạc nhiên, lặng lẽ tiến sát hỏi Bạch Thu Trà: “Triệu hội trưởng nói chuyện rút gọn như vậy? Sáu vị Tháp chủ khác cũng không nói gì à?” Bạch Thu Trà gật đầu, nói: “Hội trưởng luôn luôn như vậy, hơn nữa hôm qua Lãnh Giáo Quan đã nói rồi, hôm nay sáu vị Tháp chủ chỉ là tham gia buổi lễ khai giảng của chúng ta thôi, xem như là tham gia nghi thức tập huấn chính thức.”

“Dù sao, sáu vị Tháp chủ đều rất bận rộn.”

Thực sự là như vậy.

Bạch Khải không khỏi nghĩ tới việc trước đó ngay cả chọn lựa tài nguyên cấp Truyền Kỳ cũng nhờ Tháp chủ Hạng Lê, nhìn bọn họ có vẻ rất bận rộn.

“Ta thấy cha ta thật sự rảnh rồi...”

Nghe thấy cuộc đối thoại của hai người, Bạch Vũ Hiểu bất ngờ chen vào, Bạch Khải không khỏi quay đầu nhìn lại, thấy Bạch Vũ Hiểu đã quay đi.

Gã này, không lẽ vẫn còn lo lắng về việc hôm qua bị hấn đánh bại sao? “Khụ khụ!” Thấy bên dưới có những học viên đang ồn ào nói chuyện, Lãnh Phi Phi ho nhẹ hai tiếng, lập tức khiến đại sảnh yên tĩnh lại, tất cả đều nhìn về phía Lãnh Phi Phi.

“Ta biết các người cảm thấy may mắn vì đã vượt qua khảo hạch, nhưng ta chỉ có thể nói với các người, rất nhanh các người sẽ không còn nghĩ như vậy nữa.”

Lãnh Phi Phi quét mắt nhìn hơn sáu mươi học viên còn lại, chỉ sang La Tường và những người bên cạnh, nói: “Ta không cần giới thiệu bản thân nhiều, giờ ta sẽ giới thiệu các huấn luyện viên mà các người sẽ làm việc cùng trong nửa năm tới.”

“La Tường, Hi Nhật cấp đại sư, phụ trách dạy học phù văn.”

“Trương Sam, Hi Nhật cấp đại sư, phụ trách dạy học thực chiến.”

“Tiêu Chương, Hi Nhật cấp đại sư, phụ trách xử lý tài nguyên.”

“Khổng Hoàn, Hi Nhật cấp đại sư, phụ trách lý luận về hung thú.”

“Lữ Lâm, Hi Nhật cấp đại sư, phụ trách chăn nuôi sủng thú.”

Lãnh Phi Phi dừng lại một chút, nói tiếp: “Đương nhiên, mỗi huấn luyện viên có phương pháp giảng dạy khác nhau, vì vậy ta hi vọng các người hãy chuẩn bị tâm lý tốt.”

Sau khi Lãnh Phi Phi vừa dứt lời, tất cả mọi người không tự giác nhìn về phía La Tường.

Thực tế, La Tường là một huấn luyện viên dạy học về phù văn, nhưng vừa rồi lại để cho họ trải nghiệm “mật thất đào thoát”,

đâu phải là việc bình thường! “Bây giờ, ta sẽ tuyên bố một lần nữa về quy tắc tập huấn chính thức.”

Lãnh Phi Phi liếc nhìn Trương Sam, Trương Sam ngay lập tức hiểu ý, ấn nút bấm, một bản văn dài được thả xuống vách tường trong đại sảnh.

“Đây là các quy tắc mà các người cần phải tuân thủ trong suốt quá trình tập huấn, đương nhiên, nếu như các người may mắn được chọn gia nhập vào sáu tháp, thì vẫn phải tuân thủ.”

“Nếu vi phạm, các người sẽ bị đưa thẳng vào Bụi Gai Chi Tháp.”

Bạch Khải nghe vậy nhìn kỹ lại, chỉ thấy văn bản dài lần lượt hiện ra, ước chừng có mấy trăm mục, tính sơ qua có thể lên tới hơn ngàn thể loại.

Quy định nhiều như vậy, họ sợ Bụi Gai Chi Tháp bên trong quá buồn chán sao? “Chu học tử, cái này người có học thuộc không?” Chu Diễm nghe vậy trực tiếp lắc đầu, nói: “Nếu phải học thuộc cái này, ta thà bị giam trong Bụi Gai Chi Tháp còn hơn.”

Ừ, đây đúng là phong cách của cô ấy.

Hỏi xong Chu Diễm, Bạch Khải lại nhìn về phía Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiểu.

“Không cần nhìn, cái này ta học thuộc từ năm ba tiểu học rồi.”

Bạch Vũ Hiểu ngay lập tức cười nhạt nói: “Ngược lại là người, tốt nhất nên dành thời gian học thuộc cho tốt, nếu không thì người sẽ ném mùi khổ hình.”

Ôi, gã này có vẻ thật sự muốn chịu khổ! Bạch Khải không khỏi rùng mình, không quan tâm đến Bạch Vũ Hiểu nữa, mà Lãnh Phi Phi thấy dưới đây lại bắt đầu nói chuyện, lập tức ra hiệu mọi người im lặng.

“Các người không cần phải gấp, sớm muộn gì cũng sẽ thuộc, chúng ta bắt đầu huấn luyện hôm nay.”

Vừa dứt lời, cánh cửa giống như kết nối với các thế giới khác lại mở ra, đập vào mắt tất cả học viên là một con đường hầm đã lâu không thấy.

Lại chạy bộ? Một đám học viên nhìn nhau, cho rằng sau khi tập huấn chính thức sẽ có điều gì đặc biệt, kết quả vẫn chỉ là như vậy sao? “Nhắc lại một lần nữa, trong quá trình tập huấn, không được phép mang theo bất kỳ trang bị nào thuộc hệ không gian, đương nhiên không bao gồm súng thú thuộc không gian.”

Vừa dứt lời của Lãnh Phi Phi, tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhìn về phía Bạch Khải.

Quy tắc này chắc chắn là nhằm vào Bạch Khải...

Chắc chắn rồi! Nghĩ đến việc Bạch Khải không thể dùng chiếc nhẫn bí cảnh chứa một đồng vũ khí để đánh du kích trong hẻm núi bảo vệ, Kiều Lại, Nhiễm Húc dẫn đầu một nhóm người cảm thấy tâm trạng cực kỳ thoải mái.

“Không được mang chiếc nhẫn bí cảnh...”

Bạch Khải nghe vậy sững sờ, tự nhiên nhận ra quy định này rất rõ ràng, nhìn cánh cửa gỗ mà ngơ ngác.

“Được rồi, tất cả mọi người bắt chước động tác của ta, lần này cho phép triệu hồi súng thú.”

Lãnh Phi Phi dẫn đầu bước vào cánh cửa, nhanh chân chạy về phía trước, mà Chu Diễm có vẻ hiểu được sự việc sắp diễn ra, ngay lập tức triệu hồi Tượng Hồn để theo kịp.

Thấy cảnh này, các học viên tuy không rõ lý do, nhưng cũng bắt chước triệu hồi súng thú của mình.

Sau vài ngày luyện tập như vậy, họ cũng đã hiểu rõ, huấn luyện viên đã nói, những vật phẩm được phát cho họ, tốt nhất là không nên coi như không thấy.

Chẳng hạn như một số từ điển phù văn gì đó.

Có thể triệu hồi súng thú mà...

Nhìn thấy mọi người liên tục triệu hồi súng thú, trên mặt Bạch Khải lập tức hiện ra một nụ cười quỷ dị, trực tiếp triệu hồi Alpha, sau đó từ chiếc nhẫn bí cảnh lấy ra một số vật liệu và công cụ mà hắn có thể dùng, nhanh chóng nhét vào trong bụng Gamma.

“Gamma, những thứ này không thể ăn, nhớ chưa?” Két, két, két... (Nhưng mà, ta đói quá rồi...) Gamma nghe vậy có chút mất mát.

“Yên tâm, đợi chút nữa sẽ cho ngươi ăn.”

Bạch Khải vỗ vỗ Gamma đã gần với kích thước bình thường của hắn, nghĩ một chút, lại triệu hồi Alpha ra và nhanh chóng bước vào trong cửa gỗ.

“Như vậy cũng được à?” Nhìn thấy Bạch Khải làm như vậy, Bạch Vũ Hiểu tròn mắt hốc mồm, rõ ràng không nghĩ rằng còn có cách ứng phó như vậy.

“Về sau ngươi sẽ quen thôi.”

Bạch Thu Trà thở dài một tiếng, vỗ vỗ vai Bạch Vũ Hiểu, sau đó triệu hồi một con Cốt Long đi theo. ...

Khi vừa bước qua cánh cửa gỗ, Bạch Khải cảm nhận được một áp lực cực lớn đè nén trên người, lập tức khiến hắn lão đảo.

“Lần này trọng lực tăng lên thật rồi.”

Bạch Khải nhìn thấy Chu Diễm đang cố gắng tiến lên, hắn hiểu rõ Lãnh Phi Phi chắc chắn đã tăng hệ số trọng lực, nếu không phải hắn đã đột phá lên tam giai, chỉ sợ cũng phải cố gắng rất nhiều.

Nhìn những Ngự Thú sư đang kêu khổ phía sau, Bạch Khải bất chợt cảm thấy may mắn.

Còn tốt là trứng tiến hóa có thể tăng thể lực, nếu không thật sự không chịu nổi sự hành hạ của Lãnh Phi Phi như vậy.

Chỉ là Bạch Khải vẫn đánh giá thấp Lãnh Phi Phi, chưa chạy ra bao lâu, trong thông đạo lại xảy ra biến hóa.

Mặt đất vốn bằng phẳng đột nhiên trở nên gập ghềnh, thỉnh thoảng xuất hiện một vài cái cạm bẫy, chỉ trong vài phút ngắn ngủi đã có vài người vô ý rơi vào cạm bẫy và bị loại bỏ.

Cạm bẫy đã đến, hung thú tự nhiên không thể thiếu, trước đó đã khiến không ít người ném mùi khở sở từ Mê Tâm Độc Phong, giờ đây từ hai bên lối đi xông ra, dưới chân thậm chí có cả nhện, rắn cùng các loài sinh vật ngũ độc khác, ào ào lao vào tấn công họ.

“Không có gì lạ khi bắt chúng ta triệu hồi sủng thú, không phải là chịu chết sao.”

Bạch Khải nhìn thấy những loài độc trùng liên tục từ trong vách tường chui ra, lập tức sai Alpha ở phía trước dùng Long uy mở đường, bản thân thì theo sát phía sau.

Trong số các học viên còn lại, sủng thú uy hiếp có kỹ năng không ít, sau một chút bồi rối ngăn ngừa, họ cũng bắt đầu ứng phó lại.

Mà những sinh vật không có khế ước lãnh chúa, chỉ có thể cố gắng mà vượt qua.

Dù vậy, điều này cũng không ảnh hưởng quá nhiều.

“Ta đi trước một bước.”

Khi tiến vào đường hầm, Bạch Vũ Hiểu ngay lập tức kích hoạt thiên phú của bản thân, trở thành hư hóa.

Dù là trọng lực bạo tăng hay những cuộc tấn công từ hung thú bên ngoài, đều trực tiếp xuyên qua thân thể Bạch Vũ Hiểu, không có chút ảnh hưởng nào.

Người này thật đúng là một thiên phú quá mạnh! Nhìn Bạch Vũ Hiểu đi trong đường hầm như giẫm trên đất bằng, Bạch Khải và mọi người đều ngưỡng mộ, trong khi những người có thiên phú dung hợp hoặc sủng thú cũng bắt đầu bắt chước theo, tốc độ của họ bỗng chốc tăng vọt.

Mỗi cá nhân đều thể hiện tài năng quá mức! Bạch Khải nhìn những người có thể lực kém hơn mình, nhưng giờ lại có thể nhanh chóng chạy xa, không khỏi âm thầm oán trách.

“Không phải chỉ là chơi hoa văn thôi sao, ai mà không biết.”

Bạch Khải làm rầm ròi ra hiệu cho Alpha, Alpha lập tức biến hình, trở thành một chú chó kéo xe.

Sau đó, Bạch Khải lại nhét Gamma vào trong chiếc xe kéo, thuận lợi để Alpha ở phía sau giữ một khoảng cách an toàn, tạo thành một chiếc xe kéo êm ái.

“Còn thiếu một chút gì đó...”

Nhìn chiếc xe kéo trước mặt, Bạch Khải suy tư một lát, nhìn vào chỗ trống trước mặt chiếc xe kéo, lập tức nhận ra điều gì.

Nếu là xe kéo, sao có thể thiếu một chú chó kéo xe chứ...

Chương 177:

Điện một phát là đủ rồi Thông đạo xuất khẩu.

Chu Diễm thở hồng hộc chạy ra khỏi thông đạo, ngay lập tức giải trừ trạng thái Tướng hồn phụ thể, không còn hình tượng gì, tê liệt ngã xuống mặt đất.

Bất kể là dung hợp thiên phú hay là kỹ năng phụ thể, đều tiêu hao rất nhiều thể lực.

Lần này thông đạo có chiều dài và độ khó đều vượt xa so với trước, nên việc chạy trong một đoạn đường như vậy khiến thể lực tiêu hao thậm chí còn nhiều hơn trước.

Tuy nhiên, Chu Diễm vẫn được coi là thiên phú dị bẩm, có tố chất thân thể vượt trội hơn người đồng lứa.

Nên sau một khoảng thời gian nghỉ ngơi ngắn, nàng cũng đã phục hồi lại.

Nhưng những người khác thì không được như vậy.

“Lãnh di, lối đi này có phải là dài quá đáng không? Trừ chúng ta ra, có mấy người chạy xong chứ...”

Lúc vào còn thư giãn, thoải mái như Bạch Vũ Hiểu, bây giờ khó khăn lắm mới từ trong thông đạo bò ra, mặt mày trắng bệch, không còn chút huyết sắc.

Hư hóa thiên phú không sai, nhưng thể lực tiêu hao cũng không ít.

Mà Lãnh Phi Phi lần này hiển nhiên đã kéo dài chiều dài thông đạo, nên đến một nửa, Bạch Vũ Hiểu cũng không chịu nổi nữa.

“Ta cũng không cho rằng như vậy.”

Lãnh Phi Phi hừ lạnh một tiếng, chỉ chỉ thông đạo.

Bạch Vũ Hiểu thuận theo nhìn lại, thấy một đầu máy móc sói đang kéo một chiếc xe trượt tuyết nhanh chóng lao tới, mà trên xe trượt tuyết chính là Bạch Khải.

Không giống với vẻ chật vật của Bạch Vũ Hiểu cùng mấy người, Bạch Khải lại vô cùng nhàn nhã.

“Băng Tinh bích chương trải đường, Husky kéo xe, bunn nhào quái giảm xóc, Long uy lui hung thú, thêm một chén ướp lạnh Thiên Thần nước.”

Mọi khó khăn dường như đã bị Bạch Khải biến thành trò chơi trượt tuyết.

“Đây không tính là gian lận sao?” Bạch Vũ Hiểu tròn mắt, há hốc mồm nhìn Bạch Khải lái xe, không nhìn được mà kêu ca.

“Ta có nói gì về việc không thể ngồi cười sùng thú sao?” Lãnh Phi Phi nói: “Xem ra cha ngươi đem ngươi từ đội khảo cổ bắt trở về là đúng, nếu không phải đã học thành con một sách rồi.”

Bạch Vũ Hiểu im lặng, còn Chu Diễm thì có chút mím môi.

Nàng tất nhiên biết có thể ngồi cười sùng thú, nhưng lối đi này không thật sự rộng, mà còn thỉnh thoảng thay đổi hình dạng, bình thường khó mà ngồi cười như Bạch Khải ngoại trừ là một trò chơi.

Chẳng bao lâu, Bạch Khải đã ra khỏi thông đạo, theo sau là Bạch Thu Trà cùng Tiêu Nguyên.

So với hai người phía trước, Bạch Thu Trà và nhóm của nàng lại thoải mái hơn rất nhiều, còn Bạch Khải thì tinh thần tươi tỉnh, như vừa mới nghỉ ngơi vậy.

“Gâu gâu!” (nhân loại, nơi đó thật tốt chơi, chúng ta lại đi chạy một vòng không?) Cũng phần khởi không kém là Beita, không chỉ không bị cảm thấy khó chịu khi bị coi là chó trượt tuyết, mà còn như thể bùng nổ năng lượng, sức sống tỏa ra bốn phía.

Mãi mới chờ đợi đến lúc đến Shuke bế quan đôi bản vẽ, lúc này không thể lãng phí thời gian! Bạch Khải vỗ vỗ đầu Beita, nói: “Không nóng vội, chờ một chút nữa có người chạy.”

Chu Diễm đi đến bên Bạch Khải, nhìn hắn đã hoàn toàn trở về nguyên bản bộ dáng Alpha, nói: “Bạch Khải, các ngươi là học sinh chuyên ngành cơ võ đều như vậy sẽ chơi sao?” “Đại khái là vậy.”

Bạch Khải nhún vai, đúng là cơ võ chuyên rất yêu cầu về sức mạnh sáng tạo, nhưng phần lớn là chơi với máy móc, hẳn cũng không rõ vong linh có hay không.

“Nói thật, hiện tại Bạch Khải làm ra chuyện gì ta đều không thấy lạ nữa.”

Tiêu Nguyên hiển nhiên rất coi trọng Bạch Khải, nói: “Khi nào chúng ta dùng chủ súng để đối chiến dưới kia?” Mặc dù Cảnh Kỹ chỉ tháp có thể cân bằng súng thú song đẳng cấp, nhưng hạn chế trong tranh tài vẫn nhất định không hoàn thiện.

Tiêu Nguyên rất muốn tận mắt nhìn xem, Bạch Khải chủ súng có thể mạnh đến mức nào.

“À, được rồi.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, A Trà không phải nói hẳn không phải phân tử hiệu chiến sao, sao mỗi ngày lại nhìn chăm chăm hẳn đối chiến.

Mấy học viên khác lần lượt từ trong thông đạo chạy ra, tất cả đều mệt mỏi rũ rùi.

Trọng lực, cạm bẫy, cùng các loại độc vật quấy rối, ngay cả có súng thú trợ giúp, họ cũng mệt đến ngất ngư.

Huống chi, thông đạo đã rõ ràng kéo dài, nếu có thể chạy xong đã là một thành tích đáng khen cho họ.

Lãnh Phi Phi đảo mắt một vòng, nói: “Rất tốt, đối mặt với sự thay đổi đường băng đột ngột mà vẫn có thể hoàn thành hành trình, các người trong phương diện thể chất tạm coi là đạt yêu cầu.”

Chỉ là, chưa để cho các học viên thở phào, câu nói tiếp theo của Lãnh Phi Phi khiến họ rơi vào đáy cốc.

“Nhưng mà, các người đã ngoại sinh tồn năng lực gần như đều thất bại!” Lãnh Phi Phi với vẻ mặt lạnh lùng, nói: “Làm một Ngự Thú sư, đã ngoại mới là nơi mà các người sẽ phải đối diện lâu nhất trong tương lai.

Giữ lại năng lực ứng phó tình huống đột phát, là kỹ năng mà mỗi Ngự Thú sư phải nắm vững.”

“Các người cảm thấy với trạng thái hiện tại, nếu gặp phải hung thú còn có sức chiến đấu sao?” Nghe vậy, đám người im lặng, trong chỗ này đông người như vậy, ngoài Bạch Thu Trà, Tiêu Nguyên có thể duy trì thể lực, những người khác gần như đều kiệt sức. Ít nhất, muốn sử dụng thiên phú hỗ trợ sủng thú chiến đấu thì khả năng là rất thấp.

Còn Bạch Khải thì bị bọn họ nhẹ nhàng xem nhẹ.

“Thì ra là thế, ta đã nói sao mà lão sư luôn kéo ta đi chạy bộ.”

Nghe được lời Lãnh Phi Phi, Chu Diễm bừng tỉnh, Bạch Khải thì cười khổ. Đại tỷ, người khác không biết, nhưng ít ra người cũng là đệ tử của Lãnh giáo quan, nhận thức muộn màng như vậy thì sẽ không bị đuổi khỏi sư môn chứ? Nhìn thấy mọi người có vẻ suy nghĩ, Lãnh Phi Phi gật gật đầu hài lòng, nói: “Như vậy tiếp theo, tất cả mọi người chạy ngược lại cho ta!” “Suy nghĩ đã có vài người gần như không tiêu hao thể lực, độ khó gấp bội.”

Khi Lãnh Phi Phi vừa nói xong, mọi người ở đây trước tiên sững sờ, sau đó hướng về phía Bạch Khải trợn mắt nhìn.

Khi họ đã ở mức sức cùng lực kiệt, giờ còn muốn độ khó gấp đôi, chẳng phải muốn tiêu diệt họ sao! Làm kẻ cầm đầu, Bạch Khải cảm thấy ngượng ngùng cười, không dám dừng lại, đập Husky một cái liên chạy vào thông đạo.

Còn tưởng rằng Lãnh Phi Phi sẽ nghiêm chỉnh một chút, không ngờ cũng chỉ là đào hồ mà thôi ~ ...

“Hô ~ ta không còn sức rồi, đã chạy năm vòng, lão sư không định dừng lại sao?” Chu Diễm ngồi bệt dưới đất, giờ đã hoàn toàn không còn ý định nhúc nhích.

“Diễm tỷ, người đã đủ sức rồi, người xem Cổ Sơn kia.”

Bạch Thu Trà cũng mệt mỏi, chỉ vào phía xa, nơi Cổ Sơn đã hoàn toàn kiệt sức đổ vào trong thông đạo, hít vào thì ít, thở ra thì nhiều, nói: “Nhìn dáng vẻ này, Lãnh giáo quan hẳn cũng muốn dừng lại, luyện thêm nữa thì sẽ gây tổn thương.”

Mặc dù thể chất của Ngự Thú sư còn tốt hơn nhiều so với người bình thường, nhưng không thể chịu nổi độ huấn luyện mạnh mẽ như Lãnh Phi Phi.

Bây giờ có thể kiên trì, cũng chỉ có mấy người họ mà thôi.

“Nhưng cũng chưa chắc, ta biết Nguyệt Dạ chi tháp buổi sáng đã chuẩn bị không ít an dưỡng kho, khả năng chính là vì việc này.”

Tiêu Nguyên từ phía sau chạy đến, đưa tin xấu.

“Hơn nữa, còn có người đang nhảy múa sôi nổi kia.”

Tiêu Nguyên chỉ vào phía sau, mọi người nhìn thấy Husky đã kéo chiếc xe trượt tuyết cấp tốc chạy tới, vẻ hào hứng tinh thần phấn chấn, như thể năng lượng vô tận.

Bạch Khải dừng lại bên cạnh mấy người, nhìn thấy Cổ Sơn đã hoàn toàn bất động, lại thấy Chu Diễm và nhóm khác rõ ràng đã tiêu tốn nhiều sức, nói: “A, các người sao không chạy?”

Chỉ cần người chạy một chút sẽ biết thôi! Nghe lời Bạch Khải, Bạch Thu Trà cũng không nhịn được muốn cho Bạch Khải một trận, đúng lúc này, tất cả mọi người cảm thấy cơ thể mình trì trệ, ngay sau đó đã chuyển đến đại sảnh tập kết.

“Buổi sáng huấn luyện tạm thời kết thúc, bây giờ tất cả mọi người đi nghỉ ngơi, chiều đúng giờ lên lớp.”

Nói xong, Lãnh Phi Phi cũng quay người rời đi, trong khi các học viên thì không nhịn được một trận than thở.

Buổi sáng huấn luyện thật quá sức, nếu chiều lại thêm một vòng, họ biết phải làm sao. Đúng lúc này, một tên trị liệu sư của Nguyệt Dạ chi tháp từ một bên đi tới, triệu hồi một đầu Quang Phần Diệp vờn quanh đỉnh đầu mọi người một vòng, khiến những học viên đang cảm thấy mệt mỏi ngay lập tức cảm thấy dễ chịu hơn nhiều.

“Các vị học viên, an dưỡng kho đã chuẩn bị xong, mời các vị đi theo ta.”

“An dưỡng kho?” Bạch Khải nghe vậy ngẩn ra, thứ kỹ thuật này hắn đã nghe nói qua, chỉ là vì có trị liệu hệ sủng thú tồn tại, nên trước đây đã bị gác lại, không ngờ hiệp hội bên này lại làm ra được như vậy? Thấy vẻ hiếu kỳ của Bạch Khải, Tiêu Nguyên mỉm cười, nói: “Trị liệu hệ sủng thú mặc dù hiệu quả tốt hơn an dưỡng kho, nhưng về mặt sản xuất hàng loạt và tính phổ cập, an dưỡng kho vẫn có ưu thế hơn.”

“Hơn nữa, đây chính là sự kết hợp giữa sủng thú và khoa học mà Nguyệt Dạ chi tháp thiết kế ra, có hiệu quả trong việc khôi phục thể lực và chữa trị thương tích.”

“Khôi phục thể lực?” Bạch Khải nghe vậy có chút ngạc nhiên, còn Bạch Vũ Hiểu liền xông tới, nói: “Yên tâm, người không cần phải dùng đến, dù sao không phải ai cũng có thể lười biếng như vậy.”

Chưa dứt lời, Bạch Vũ Hiểu đã thấy Bạch Khải, vốn đang tinh thần tươi tỉnh, bỗng dưng trở nên yếu ớt một cách rõ rệt.

Chỉ trong chốc lát, hắn đã trở nên thảm thương hơn cả khi nguy trang thành Thú hồn sư.

“Alpha, dìu ta đi an dưỡng kho...”

Liên tục bị Gamma đè lên bốn cái trứng Bạch Ngân, Bạch Khải cảm thấy một cơn yếu ớt lan tỏa khắp cơ thể.

Nếu không có Alpha ở bên cạnh giúp đỡ, có lẽ hắn đã ngã ngay tại chỗ.

Thấy bộ dạng của Bạch Khải, Chu Diễm lập tức ngạc nhiên, nói: “Gia hỏa này, một nhóc mà còn gây cản trở?” “Có thể là một loại nào đó thiên phú đi.”

Bạch Thu Trà cũng nhún vai, theo sau mà đi.

Buổi sáng huấn luyện hắn cũng mệt không ít, thật sự là cần nghỉ ngơi một chút. ... Đến với cấu trúc an dưỡng kho kỳ lạ mà Bạch Khải dự đoán, Nguyệt Dạ chi tháp bên ngoài an dưỡng kho hình lập phương, đóng cửa khoang sau chính là một không gian kín kín đáo, tư ẩn tính tốt hơn nhiều.

Hơn nữa nhìn kỹ thiết kế này, có vẻ có thể di động? Bạch Khải liếc nhìn cấu tạo bên dưới và các trang thiết bị bổ sung dinh dưỡng, trong lòng lơ mơ có dự đoán.

Người thiết kế an dưỡng kho này, có lẽ ban đầu chính là dự kiến để sử dụng trong các cuộc dã ngoại.

Bạch Khải nhún vai, dưới sự chỉ dẫn của thành viên Nguyệt Dạ chi tháp vào an dưỡng kho, trước mắt chính là một chiếc ghế sắt cấu tạo có chút khiếp sợ.

“Trông sao giống ghê tra tấn bằng điện vậy, người thiết kế này không phải họ Dương chứ?” Bạch Khải không tự chủ rụt đầu lại, trong đầu hiện lên câu nói nổi tiếng của một chuyên gia giáo dục nào đó từ kiếp trước.

“Điện một phát là đủ rồi...”

Chương 178:

Danh tiếng của Đồ Tể “Mời di chuyển tới khu vực trị liệu, trị liệu sắp bắt đầu.” Đường như nhận ra Bạch Khải không có động tác gì, một giọng nữ từ máy móc lập tức bắt đầu chỉ dẫn hần thao tác. “Rốt cuộc thì thứ biến thái này thật sự không đáng để tồn tại ở thế giới dị giới này.” Bạch Khải, dưới sự hướng dẫn của hệ thống, hoàn thành xong trang bị trị liệu và ngồi lên ghế điện.

Các cánh tay máy từ ghế điện lập tức duỗi ra, gắn vào người hần và cấp tốc đẩy dưỡng chất vào người, khiến một dòng nước ấm lập tức lan tỏa toàn thân.

Hần tự hỏi rằng liệu Lôi Điện pháp vương truyền thừa có thể phát tán đến thế giới này hay không; mặc dù không nằm trong trạng thái thức, nhưng cuối cùng vẫn là dùng dịch dinh dưỡng để dưỡng sức.

Bạch Khải cảm nhận được sức lực trong cơ thể khôi phục nhanh chóng và rất hài lòng.

Không biết cái này có phải là đồ dưỡng sức bán ra bên ngoài hay không, nếu không phải do mua một cái máy phóng đến trong bí cảnh, hần sau này cũng không cần lo lắng về việc dùng trứng tiến hóa quá độ sẽ không có sức lực để dùng thuốc.

Cũng không biết cái này có khả năng bay liên tục như thế nào.

Nghĩ đến đây, vừa mới hồi phục một chút sức lực, Bạch Khải lập tức kết nối thêm một trái trứng cho Gamma, ngay lập tức đèn tín hiệu trong khu vực dưỡng sức vừa mới chuyển sang màu xanh lại trở thành màu đỏ. “A? Máy móc bị hỏng rồi sao?” Một nữ Ngự Thú sư trong Thánh Vật chi tháp kinh ngạc, lập tức tiến tới kiểm tra khu vực dưỡng sức của Bạch Khải một hồi nhưng không tìm ra vấn đề gì, chỉ thấy số lượng dịch dinh dưỡng tích trữ có vẻ giảm nhanh. “Dịch dinh dưỡng tiêu hao so với dự tính phải nhanh hơn nhiều, ừm, ghi chép lại.” Nữ Ngự Thú sư lấy ra một bản ghi chép, cẩn thận ghi chú lại sự biến đổi của dịch dinh dưỡng trong kho, đang định rời đi thì đèn chỉ thị vừa mới đổi sang màu xanh lại bất ngờ chuyển sang đỏ, số lượng dịch dinh dưỡng cũng giảm mạnh. “Thực sự

là không ổn rồi?” Thấy khu vực dưỡng sức xảy ra sự cố, nữ Ngự Thù sư lập tức hoảng sợ, hai mắt đỏ ngầu, cuống cuống tay chân muốn đóng lại khoang dưỡng chất.

Những người ở đây đều là thuộc về những học viện đặc biệt, hiệp hội tinh anh tương lai, nếu như khoang dưỡng chất xảy ra vấn đề gì, nàng cũng không thể gánh nổi trách nhiệm này.

Sự cố xảy ra đã thu hút sự chú ý của người phụ trách Tiêu Khải, hắn lập tức chạy tới, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?” Nữ Ngự Thù sư vừa khóc vừa dụi mắt, giải thích: “Tôi cũng không rõ ràng lắm, thiết bị kiểm tra trang bị trong khoang dưỡng chất này hình như gặp vấn đề, số lượng dịch dinh dưỡng tiêu hao sao mà lại thế này, tôi...” Tiêu Khải nghe vậy vỗ vỗ vai nữ Ngự Thù sư để trấn an, sau đó nhìn vào màn hình giám sát mà thao tác. “Số liệu biểu hiện không có vấn đề gì, người sử dụng đúng là cần bổ sung, trong này đang là ai?” “Hình như gọi là Bạch Khải.” Nữ Ngự Thù sư nghiêng đầu một chút, nhanh chóng trả lời. “Bạch Khải?” Tiêu Khải nghe vậy sững sờ, sau đó lắc đầu bất lực.

Hắn ta, sao đi đâu cũng không yên ổn, không ngạc nhiên khi sáu Tháp chủ để tâm đến tiểu tử này như vậy. “Cạnh người phải chú ý một chút, nếu như dịch dinh dưỡng tiêu hao hết, nhớ bổ sung là được.” “Vâng, được!” Nghe Tiêu Khải dặn dò, dù trong lòng nữ Ngự Thù sư cảm thấy nghi hoặc, nhưng nàng chỉ có thể làm theo. “Ô ~ Nguyệt Dạ chi tháp nghiên cứu ra được thứ tốt chính là dùng sương, chỉ là cái ghế này trông thật sự khá đáng sợ, nằm ngủ thì sẽ tốt hơn.” Bạch Khải một mặt thư giãn đi ra từ khoang dưỡng sức, vừa phê bình vừa định hỏi ai đó về việc mua bán, thì thấy xung quanh khoang dưỡng sức có một đám người vây quanh. “Ồ, các người đang làm gì vậy?” “Người biết người đã ở trong đó bao lâu chưa?” Chu Diễm tò mò quan sát Bạch Khải một hồi, nói: “Hóa ra người lại yếu ớt như vậy, không trách mà người lại có thú cưng mạnh mẽ như thế, về sau chắc hẳn học tử không còn mong ước người nữa.” “Yên tâm, học tử hiểu mà.” Chu Diễm vừa nói ra, Bạch Vũ Hiểu liền liên tục gật đầu.

Chương 179:

Danh tiếng của Đồ Tể Người dùng đã tiêu tốn ba bình dịch dinh dưỡng, thật chẳng khác gì thuốc độc cả.

Các người biết gì không? Bạch Khải thấy vậy, khóe mắt co giật một hồi, cuối cùng hắn cũng hiểu ra lý do tại sao Bạch Đồng Trần và Lãnh Phi Phi lại có sở thích thích đánh hai đệ tử này đến vậy.

Không có lý do nào khác, đơn giản chỉ vì muốn cho họ ăn đòn thôi! “Thật ra, ta khuyên người nên đi kiểm tra một chút ở Nguyệt Dạ chi tháp, dù sao số dịch dinh dưỡng nhiều như vậy cũng đủ để trị liệu cho một súng thú cỡ nhỏ.”

Nữ Ngự Thú sư với vẻ mặt lo lắng, từng chút một khuyên nhủ.
“Ừm...”

Cảm ơn, ta nghĩ có lẽ không cần thiết, nhưng ta có thể hỏi một chút, các người có bán dịch dinh dưỡng này không?” Nữ Ngự Thú sư sững sờ, sau đó nhanh chóng hiểu ra, với vẻ tiếc nuối giải thích: “Xin lỗi, đây không phải là hàng bán, nhưng trong quá trình tập huấn tại học viện thì có thể sử dụng tùy ý.”

Không thể sử dụng? Vậy chỉ còn cách tranh thủ trong lúc tập huấn, nhờ một chút lông dê thôi? Nhìn thấy Bạch Khải lại đang thất thần, Bạch Thu Trà không khỏi lo lắng, lên tiếng: “Bạch Khải, nếu không thì chiều nay đừng lên lớp, nghỉ ngơi cho tốt đi.”

“Ta nghe La đại ca nói, buổi chiều là tiết học về giải phẫu hung thú, bỏ lỡ một tiết thì ảnh hưởng không lớn.”

Nghe đến lời của Bạch Thu Trà, Bạch Khải lập tức chú ý, hỏi: “Người vừa nói là tiết học gì vậy?” “Giải phẫu hung thú đó.”

Bạch Thu Trà ngẩn người, đưa thời khóa biểu cho Bạch Khải, nói: “Tiết Giải phẫu hung thú thường là do huấn luyện viên Tiêu Chương phụ trách, mà chủ yếu đều là những nội dung đã quen thuộc.”

Tiết đầu tiên thực tế chỉ để kiểm tra, sau đó mới vào thực hành.”

“Tài nguyên xử lý...

Giải phẫu hưng thú...”

Bạch Khải làm bầm hai câu, ánh mắt sáng lên, thậm chí trong lòng có chút phấn khởi.

Chương trình học này thật sự liên quan đến trứng tiến hóa...

“Vậy ta giờ thấy rất ổn, không cần xin nghỉ.”

Bạch Khải nhìn quanh một lượt, nói tiếp: “Hơn nữa chiều nay học lúc mấy giờ, ta cảm thấy mình cần tiếp nhận một chút kiến thức mới.”

Bạch Thu Trà: “...”

.

Chu Diễm: “...”

.

Bạch Vũ Hiểu: “...”

.

Buổi chiều. Để thuận tiện cho việc giảng dạy, lớp tài nguyên xử lý được bố trí tại Thánh Vật chi tháp, nhưng không phải là khu vực mà Bạch Khải từng đi trao đổi vật liệu, mà là khu xử lý.

Là đơn vị lưu trữ và xử lý tài nguyên lớn nhất của hiệp hội Ngự Thú sư, phòng giải phẫu bên trong thực sự được thiết kế khá nghiên cứu, ngoại trừ các công cụ cần thiết ra, gần như không có chút gì bất thường.

“Hôm nay sẽ không phải yêu cầu chúng ta phải giải phẫu một lượt chứ?” Nhìn thấy từng bàn giải phẫu kê các thi thể chuột lớn, Bạch Vũ Hiểu không khỏi exclam, trong khi Lục Tình vốn đã nghe về những chuyện này cũng nhúu mày, có ý định rời đi.

Nàng đã là học viên của Tri Thức chi tháp, chỉ cần chờ thông qua tập huấn là nàng tự nhiên sẽ gia nhập chính thức vào Tri Thức chi tháp.

Nếu không tiếp xúc với những chuyện này cũng không sao cả.

“Chuột lớn? Trước giờ chưa thấy bao giờ.”

Bạch Khải quan sát thi thể chuột lớn với vẻ tỉ mỉ, đưa tay sờ lên thân nó, quả nhiên trứng tiến hóa lại có động tĩnh.

Dù chỉ mới có 0.1%, nhưng đó cũng là tiến độ, không thể bỏ qua, Bạch Khải nghĩ thầm.

Không biết sau này có thể đổi được thi thể hung thú cấp cao hơn không, không phải cái tiến độ này dễ làm xong à? Nghĩ đến đây, Bạch Khải không khỏi mỉm cười.

Nụ cười này không rõ nét, nếu nhìn từ xa thì hoàn toàn không gây sự chú ý, chỉ là kết hợp với dáng vẻ hiện tại của Bạch Khải khiến cho nhiều người như Chu Diễm cảm thấy da đầu tê cả, họ lặng lẽ tạo một khoảng cách với hắn.

Chương 180:

Danh Dự Của Đồ Tể “Nguy hiểm quá!” “Mọi người đã đến đông đủ chưa?” Ngay lúc một đoàn người tò mò quan sát, Tiêu Chương, với kiểu tóc Kim Mao Sư Vương, cuối cùng tới chậm rãi.

“Chắc các người đã nghe nói, tài nguyên xử lý trong tiết học thứ nhất chắc chắn là giải phẫu.”

Khi Tiêu Chương nói, ông bắt đầu thay trang phục giải phẫu.

“Đúng là vậy, nhưng lần này tôi không chỉ muốn một mình thể hiện, mà yêu cầu tất cả các người cùng vào cuộc.”

Khi câu này vừa được phát ra, cả lớp học viện lập tức xôn xao.

Họ đều đã từng giết chết những hung thú cường đại, với hạng tam hoặc tứ giai, nhưng đó đều là do sủng thú thực hiện.

Giờ đây, khi yêu cầu họ tự mình ra tay, quả thật khiến họ có phần lúng túng.

Nhìn thấy phản ứng của mọi người, Tiêu Chương nghiêm mặt lại, nói: “Tôi hy vọng các người hiểu, vật liệu càng cao cấp thì càng cần phải do chúng ta, những Ngự Thú Sư, tự mình xử lý.

Nếu không, năng lượng khác biệt từ sủng thú rất dễ dàng ảnh hưởng đến chất lượng tài liệu.”

“Huấn luyện viên, phải chăng chúng ta có thể đem hung thú trực tiếp mang về giao cho chuyên gia xử lý?” Khi Tiêu Chương vừa dứt lời, một học viên liền lên tiếng.

“Đúng vậy, thực sự có thể như vậy, nhưng người có nghĩ rằng khi đi dã ngoại chỉ bắt được một con hung thú sao? Hoặc là, nếu người gặp phải một sinh vật khổng lồ thì sao, làm thế nào để khiêng nó về?” Học viên này lập tức im lặng. Đúng là trong những bí cảnh như vậy, không phải ai cũng dễ dàng có được sủng thú không gian, và nếu như xảy ra tình huống mà Tiêu Chương nói, họ thật sự không biết phải làm sao.

“Đương nhiên, nếu người gặp phải sinh vật khổng lồ, dù có mời một người hỗ trợ cũng không đủ sức xử lý.

Vì vậy, trong tiết học hôm nay, tôi chủ yếu sẽ dạy mọi người cách lựa chọn và xử lý các loài sùng thú cỡ vừa và nhỏ.”

“Tôi sẽ biểu diễn trước, các người có thể theo dõi từng bước.

Nếu sợ sai sót, cũng có thể xem hoàn toàn lại.”

Nói xong, Tiêu Chương cầm một con dao sắc bén từ một bên, chỉ vào móng vuốt của con lợi trảo chuột lớn, nói: “Móng của lợi trảo chuột rất cứng, chỉ cần gia công một chút là có thể trở thành một lưỡi dao sắc bén, nhưng cần loại bỏ các khớp nối của nó thì mới có thể dễ dàng lấy xuống.”

“Còn có mắt của lợi trảo chuột, có thể sử dụng để chế tác...”

“Da cũng có thể...”

“...”

Và cứ như vậy, dưới ánh mắt kinh ngạc của các học viên, Tiêu Chương dễ dàng phân giải một con lợi trảo chuột lớn thành vô số linh kiện, nhưng ngoại trừ găng tay, những phần khác trên cơ thể ông không hề dính một chút huyết dịch nào.

“Thao tác thoải mái như vậy, không biết Tiêu Chương đã giải phẫu bao nhiêu hung thú rồi...”

Nhìn thấy dáng vẻ nhẹ nhàng của Tiêu Chương, Chu Diêm không khỏi thán phục.

“Chắc chắn chỉ là quen tay thôi.”

Tiêu Chương cởi bộ trang phục giải phẫu ra, nói: “Được rồi, đây là toàn bộ quá trình phân giải lợi trảo chuột.

Các vị đồng học có thể bắt đầu thử nghiệm, nếu có vấn đề gì đừng ngần ngại đặt câu hỏi.”

“Huấn luyện viên, tôi đã giải phẫu xong.”

Khi hầu hết mọi người còn đang trong trạng thái lúng túng, một giọng nói thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

“Ồ ~” Tiêu Chương nhướn mày, đi đến trước người Bạch Khải, khi nhìn thấy những linh kiện lợi trảo chuột bày trên bàn rất ngay ngắn, ông không khỏi hiện lên vẻ kinh ngạc.

“Có hứng thú gia nhập chúng ta vào Thánh Vật Chi Tháp không?” Vừa dứt lời, cả lớp lại xôn xao, họ tiến lại gần để

xem, và khi nhìn thấy tác phẩm của Bạch Khải, họ không khỏi đứng sững lại.

“Gã này, thật sự là một sinh viên chuyên ngành chưa? Không phải là một đồ tể sao?”

Chương 181:

Rồng làm vườn - Nicolas “Gia nhập Thánh Vật chi tháp?” Khi nghe Tiêu Chương mời gọi, Bạch Khải có chút dao động trong lòng.

Hắn đã xác định rằng trứng tiến hóa có thể thông qua việc dung hợp với các vật liệu thu hoạch được từ kỹ năng của hung thú.

Nếu gia nhập Thánh Vật chi tháp, hắn sẽ có nhiều cơ hội tiếp cận với các loại tài liệu.

Thánh Vật chi tháp không chỉ liên quan đến tài nguyên mà còn có các bảo vật và truyền thừa, điều này cũng có liên quan đến việc nghiên cứu phù văn của hắn.

Chỉ là Bạch Khải nhận thấy, nhìn vẻ mặt của Dịch Tiểu Úy, các thành viên Thánh Vật chi tháp dường như phần lớn thời gian đều tập trung vào việc nghiên cứu tài nguyên, không có nhiều thời gian rảnh rỗi? Thấy Bạch Khải có vẻ do dự, Tiêu Chương không vội vàng, nói: “Người có thể từ từ suy nghĩ, thời gian tập huấn còn dài, biết đâu sẽ có người khác mời người.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đối với sáu tháp phúc lợi, hắn chắc chắn rằng đó là điều tốt, nhưng cụ thể gia nhập tháp nào thì vẫn cần cân nhắc kỹ.

“Được rồi, những người còn lại tiếp tục hoàn thành giải phẫu, nếu có gì không hiểu có thể hỏi ta.”

Tiêu Chương nhìn quanh một lượt, sau đó bắt đầu thúc giục những người khác học giải phẫu.

Phòng giải phẫu ban đầu dù đã được chuẩn bị kỹ lưỡng nhưng ngay lập tức trở thành một nơi đầy máu me. ... Đối với những gì mình không thích, thời gian trôi qua luôn chậm chạp vô cùng.

Khi phòng giải phẫu biến thành một lò sát sinh, Tiêu Chương mới kết thúc việc mổ khóa.

“Hôm nay giải phẫu thực hành tạm thời đến đây là kết thúc, mọi người nghỉ ngơi mười phút, tiết sau ta sẽ giảng cho mọi người về tài nguyên thực vật, gieo trồng và bảo dưỡng.”

Tài nguyên thực vật và bảo dưỡng? Hẳn tự nhủ rằng đây chắc chắn chỉ là thực phẩm khô.

Không biết liệu có phương pháp nào để bảo dưỡng Thiên sứ chi hoa hay Long Hồn thảo hay không, nếu có thì hẳn có thể tự làm dùng rồi.

“Bạch Khải, người thật sự có hứng thú với khóa học này sao? Chẳng lẽ người không thấy mệt mỏi à?” Chu Diễm ôm bả vai nhức mỏi, nói: “Ngay cả ta cũng không chịu nổi, người làm sao mà vẫn tỉnh táo thế?” Nghe vậy, Bạch Khải nhìn về phía bề mặt bàn của Chu Diễm, nơi có một đồng thịt vụn còn lại của lợn trảo chuột lớn, nói: “Khụ khụ, người bình thường không thể xử lý như học tử đâu.”

Đứa trẻ, ủng hộ cho sự mạnh mẽ của nàng ta chính là vị trí thực tế, còn lại thì những thứ khác đều đã bị nàng chặt thành thịt vụn.

Quả thực là một nhân chứng không còn hình dáng...

“Đúng vậy, bản tiểu thư vốn có thiên phú dị bẩm, người nghĩ ai cũng có thể sử dụng Tướng hồn phụ thể loại kỹ năng này sao.”

Chu Diễm không chú ý đến ngụ ý trong lời nói của Bạch Khải, ngược lại lại tỏ vẻ kiêu ngạo hơn, cô bỗng nhìn thấy Lục Tình rời khỏi với vẻ mặt xụ xuống.

“Tình nhi, tiết sau khóa sắp bắt đầu rồi, người đi đâu?” “Trôn học.”

Lục Tình không ngoái đầu lại, chỉ để lại một câu rời rời đi, khiến Chu Diễm không khỏi ngạc nhiên.

“Tình nhi làm sao vậy? Không tới không có lý do à?” “Khụ khụ...”

Diễm tử, Tình tử có lẽ không chịu nổi bầu không khí ở đây đâu.”

Bạch Thu Trà liếc nhìn bàn giải phẫu cạnh Chu Diễm, nơi mà lợn trảo chuột lớn vẫn còn nguyên vẹn và công cụ giải phẫu

vẫn chưa hề bị động, nhưng bàn thì đã đầy máu.

Bàn này thuộc về Lục Tinh, trong khi máu tươi kia chính là từ việc Chu Diễm phung ra.

“Vậ à, xem ra về sau nên đưa Tinh nhi đi chơi cho khuây khỏa, cô ấy học được như thế mà cũng nhát gan đấy.”

Chu Diễm ngậm ngùi, thế nhưng chính nàng vì động tác quá khoa trương.

Bạch Vũ Hiểu và những người khác trợn mắt, trong khi Tiêu Nguyên đến gần Bạch Khải, hỏi: “Bạch Khải, ngươi thật sự có ý định gia nhập Thánh Vật chi tháp sao?” Dù hôm nay chỉ là ngày đầu tiên của khóa tập huấn chính thức, nhưng Tiêu Nguyên không nghi ngờ gì về việc Bạch Khải sẽ nhận lời mời từ sáu vị tháp chủ, chỉ khác nhau ở chỗ hắn sẽ đi đâu thôi.

Bạch Khải trả lời: “Chuyện đó hãy bàn sau, miễn là còn sớm.”

Tiêu Nguyên cũng gật đầu, nói: “Cũng đúng, nhưng ngươi cũng có thể xem xét Nguyệt Dạ chi tháp, mặc dù không mạnh mẽ như Thánh Vật chi tháp nhưng cũng có vài ưu điểm.”

“Đây có phải là lời mời gia nhập Nguyệt Dạ chi tháp không?”

Bạch Khải ngạc nhiên, trong khi Bạch Thu Trà giải thích:

“Tiêu tháp chủ là ông nội của Tiêu Nguyên, sau này cơ bản sẽ phát triển theo Nguyệt Dạ chi tháp, vì vậy lời mời này cũng có thể giữ lời.”

Thật tốt, lại thêm một huyền thoại đời thứ hai. À không, là đời thứ ba.

Bạch Khải quét mắt quanh một lượt, nhìn thấy những người bên cạnh chỉ trừ Cổ Sơn ra, còn lại đều là huyền thoại đời thứ hai hoặc học trò của những đại sư nổi tiếng, số lượng hoang dã thì không nhiều lắm.

Không đúng, hắn có Long bảo bọc nhát gan, như vậy thì miễn cưỡng cũng coi như đời thứ hai rồi.

Mười phút trôi qua nhanh chóng, Tiêu Chương lại xuất hiện, trong tay cầm một cuốn sách dày, khí chất của hắn đột ngột thay đổi từ một kẻ điên cuồng thành một thư sinh tao nhã.

“Các học viên hãy chuẩn bị, chúng ta sẽ đến học tập...”

...

Cuối cùng, một ngày học đã kết thúc, tất cả học viên đều mệt mỏi đến mức kiệt sức, thậm chí có người quay lại khoang thuyền để nghỉ ngơi, bồi bổ sức khỏe.

“Có ai nghĩ rằng giải phẫu đã phiền phức rồi mà thực ra khóa học thực vật còn phức tạp hơn chức nữa.”

Chu Diễm đuổi lưng, nhìn Bạch Khải và những người khác sắp sửa rời đi, nói: “Để ăn mừng ngày đầu tiên tập huấn kết thúc mỹ mãn, ta mời mọi người đi ăn món nổi tiếng Minh Hạc phủ, thịt kho tàu Long Sư thế nào?” Nghe được lời của Chu Diễm, Tiêu Nguyên không thể nhịn cười: “Vậy thì coi như là, ta nghĩ tạm thời cũng không muốn ăn thịt đâu.”

Mặc dù Tiêu Chương nấu ăn rất ngon, nhưng khó mà chịu nổi sự tàn nhẫn của bọn học viên này, đặc biệt là việc chủ động mời Chu Diễm, món này “sản phẩm” của nàng có lẽ sẽ để lại không ít ám ảnh.

Tiêu Nguyên là người đầu tiên từ chối, Lý mộ cũng đồng ý như vậy, trong khi Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiểu hai người cũng nhanh chóng tìm cách rút lui.

“Đi ăn mà không nhiệt tình, đầu óc có vấn đề, có người mời mà cũng không đi, các người thật vô dụng.”

Chu Diễm không chút khách khí: “Bạch Khải, Cổ Sơn, các người đi không?” Bạch Khải lắc đầu: “Ta có việc cần phải đến Lục Long bí cảnh, không đi cùng các người.”

Nói xong, Bạch Khải rút Lục Long bí cảnh mặt dây chuyền ra, biến mất tại chỗ.

“Thật chán, Cổ Sơn, người phải bồi ta đi ăn thôi!” Chu Diễm ra ngoài, kéo Cổ Sơn mà không hề để ý đến vẻ mặt của hắn như thể đang muốn nói nhưng lại thôi.

“Bây giờ từ chối sẽ bị đánh chết mất...”

...

Trong Lục Long bí cảnh.

Bạch Khải vừa mới vào bí cảnh, lập tức thấy nhát gan Long lao về phía hắn, lòng tự dung có chút lo lắng.

Con hàng này sẽ không phải là do trong TV thấy được rằng, bản năng ăn thịt đã bắt đầu thức tỉnh chứ? May mà những điều mà Bạch Khải lo lắng đã không xảy ra.

Nhát gan Long gần như liền gục xuống trước mặt hắn, nói: “Bạch Khải, người rốt cuộc đã đến, bản Long buồn chán đến chết rồi.”

“Chán? Ta có thể xem trăm bộ phim trong những hình chiếu mà?” Nhất gan Long nghe vậy ngại ngùng gãi đầu, chỉ chỉ về phía một mảnh vụn của máy chiếu, nói: “Cái đó, bản Long thấy hứng thú lắm nên một cái kích động không cẩn thận đập nát hình chiếu rồi.”

“Bạch Khải, người có thể lấy cho bản Long một chiếc máy chiếu khác không?” Bạch Khải khước mắt hơi run rẩy, có thể chịu đựng công kích của một Cự Long truyền kỳ từ TV hoặc hình chiếu như vậy thì chắc chắn chưa có làm nghiên cứu ra.

“Máy chiếu có lẽ khó thực hiện trong thời gian ngắn, mà lần sau ta sẽ mang thêm cho người.”

Nhát gan Long liên tục gãi đầu, sau đó không có hình tượng nhắc đầu gục xuống đất, nói: “Người nhanh lên đi, bản Long buồn chán đến chết rồi.”

“Oh đại ca, người đã ngủ hàng trăm năm như vậy, bây giờ chẳng qua chỉ mới nửa ngày không nhìn TV, cần gì phải khoa trương như vậy?” Bạch Khải thở dài bất lực, từ nghèo khó trở nên giàu có, từ giàu có lại biến thành nghèo khó, không ngờ đạo lý này lại có thể áp dụng lên thân phận của Cự Long như thế.

Hiện tại hắn cần phải giúp con hàng này phát triển một chút sở thích cao cấp hơn.

Bạch Khải từ trong ngực lấy ra một cuốn sách dày, đưa cho nhất gan Long, nói: “Bây giờ máy chiếu có lẽ sẽ mất một chút thời gian, nên trong vài ngày này người hãy đọc sách đi.”

“Đọc sách?” Nhất gan Long tò mò sử dụng đầu ngón tay sờ vào cuốn sách mà chưa từng thấy vảy của bản thân, tiến đến gần mắt nhìn một chút, nói: “Có thể đổi sách lớn hơn một chút không? Chữ này nhỏ quá, bản Long nhìn mỏi mắt sắp mù rồi.”

Bạch Khải nhức đầu thờ dài, con Cự Long này thật phiền phức, cái gì cũng cần phải chuẩn bị lớn.

Chợt nhớ ra một điều, truyền kỳ? “Nicolas, người không phải là sinh vật truyền kỳ sao? Lẽ ra phải có khả năng hóa hình chứ?” Nhát gan Long nhìn Bạch Khải với ánh mắt mơ hồ, nói: “Hóa hình, đó là cái gì?” Hệ thống gần như đã quên mất rằng con hàng này vẫn chỉ là một con rồng hoàn toàn nhút nhát, căn bản không biết hóa hình là gì.

“Nếu không thì thử tưởng tượng xem bản thân biến thành hình dạng con người đi?” “Tưởng tượng thành hình dạng con người?” Nhát gan Long suy nghĩ một lát, nhìn cơ thể to lớn của mình, lại nhìn đến Bạch Khải, rồi nhắm mắt lại, trên cơ thể bắt đầu tỏa ra ánh sáng lục sắc chói mắt.

Thật là có được sao? Bạch Khải nhìn thấy từng tia sáng trên người nhát gan Long chói mắt hơn, trong lòng hai phần mong mỏi.

Cuối cùng, nhát gan Long mở mắt ra, ánh mắt nhìn về phía Bạch Khải.

“Hình như không được!” Phanh! Bạch Khải lão đảo ngã xuống đất, không được thì không được, sao lại làm ầm ĩ thế này.

“Thôi được rồi, nếu quay đầu gặp được một vài vị Thập chủ, ta sẽ mời họ chỉ bảo một chút.”

Bạch Khải thờ dài mi tâm, bỗng nhớ đến tiết học chiều, nói: “Người có hứng thú với hoa cỏ không?” “Hoa cỏ?” Nhát gan Long nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta Lục Long thích nhất chính là năng lượng, nhất định sẽ thích.”

Nghe đến nhát gan Long xác nhận, đầu Bạch Khải bỗng nở một nụ cười quái dị, nói: “Vậy để ta giúp người di dời một điểm nơi này không có thực vật đi nhé? Dù sao người không phải dự định dọn về sống trong sơn cốc đó sao?” “Tốt tốt, nơi này ngoài cây cối là thảo mộc, bản Long đã sớm chán ngán rồi.”

Nhát gan Long liên tục gật đầu, trong khi Bạch Khải lập tức từ trong bí cảnh đem Thiên sứ chi hoa và các loại thuốc bổ khác di chuyển ra một vài cây.

“Người xem những cây này thế nào, nhưng khả năng sẽ rất khó nuôi sống, sau này ta lại làm một cái lều lớn để mang đến cho người.”

“Tại sao lại khó nuôi sống?” Nhát gan Long tò mò nhìn Bạch Khải, rồi lại phun một làn khí với Thiên sứ chi hoa.

Nguyên bản có vẻ uể oải, Thiên sứ chi hoa lập tức phát triển nhanh chóng mà mắt thường có thể thấy được, thậm chí còn cho ra trái ngọt của Thiên sứ.

Phỉ thúy hơi thở, vẫn có thể như vậy à? Bạch Khải khẽ nở một nụ cười, vỗ vỗ nhát gan Long, nói: “Ta quyết định, về sau sẽ gọi người là Rồng làm vườn - Nicolas.”

Chương 182:

Husky Lãnh Chúa Tiên Hóa Khi biết rằng Nhất Gan Long có thể không dựa vào hoàn cảnh sinh tồn để phát triển thực vật, Bạch Khải đã ngay lập tức chuyển tất cả thuốc bổ trong bí cảnh của mình đến vách núi trong Lục Long Mộng Cảnh.

Từ khi Nhất Gan Long tiêu diệt bầy Độc Mãng và tìm thấy di hài của mẹ nó, nó đã bắt đầu suy nghĩ về việc dọn dẹp tổ ấm của mình.

Chỉ là trước đó, vì mãi mê xem phim, nó chẳng có ý định thực hiện.

Giờ đây, với sự hỗ trợ của các loại hoa cỏ, nó đã thuận tiện di dời những cây thuốc bổ.

“Như vậy chắc chắn sẽ không có vấn đề gì, lại có di hài mẹ Long tạo áp lực, khí độc bên ngoài cũng sẽ không lọt vào được.”

Nhìn thấy trong sơn cốc phát triển các loại thuốc bổ một cách khả quan, Nhất Gan Long gật gật đầu hài lòng.

“Bạch Khải, người nhớ lần sau giúp ta mang nhiều hạt giống đến nhé, trong long cốc còn nhiều chỗ để trồng lắm.”

“Không thành vấn đề!” Đợi đúng là câu nói này.

Bạch Khải đã xem Nhất Gan Long như một chuyên gia làm vườn của mình, rất vui vẻ đồng ý. Để kiểm soát sức mạnh tự nhiên của các loại thuốc bổ ở Lục Long bang, thì ngay cả Thánh Vật Chi Tháp cũng không thể xa xỉ như vậy.

Chỉ có điều, trong Lục Long bí cảnh rộng lớn này, chỉ có hai nơi không có khí độc, thật sự là hơi lãng phí.

Lần này ra ngoài, phải chú ý xem có khu vực nào có thể trực xuất độc tố thực vật. À đúng rồi, về sau trong thời gian không cần Gamma, cũng có thể gửi nó ở đây, vừa làm sạch không khí vừa rèn luyện độ kháng độc tố.

Hì, kế hoạch này thật hoàn hảo.

“Vậy thì ta xin phép về trước, đến khi đó mang TV và hạt giống đến cho ngươi.”

“Đi thôi đi thôi.”

Nhát Gan Long phát phát tay áo, một cách vô tình nằm giữa những bông hoa, tỏ ra rõ ràng đã đắm chìm trong thế giới hoa cỏ.

Người ta vẫn thường nói trẻ con như một tờ giấy trắng, về sau phát triển thành dạng gì đều nhờ người khác vẽ vờ lên đó.

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, Nhất Gan Long đã từ một chú rồng thích xem phim truyền hình trở thành một người làm vườn.

Việc xem TV có lẽ cần phải chậm lại, không thể để nó bị lệch đi như vậy.

Nên cố gắng hạn chế việc Beita và Nhất Gan Long tiếp xúc.

Hả? (Cảm giác như có ai đó ở phía sau đang thì thầm chê bai gì đó?) Trong không gian Ngự Thú, do sáng nay chơi quá vui, Husky bỗng nhiên ngẩng đầu lên, cảnh giác nhìn quanh một vòng.

Khi thấy trong không gian chỉ có Gamma trứng Bạch Ngân vẫn bình thường, nó mới nằm trở lại. ...

Tại Cạnh Kỹ Chi Tháp.

Bạch Khải ôm Gamma từ phòng thi đấu đi ra, thẳng hướng ký túc xá mà đi.

Trên đường đi, bất kể là các học viên chuyên bồi dưỡng hay các Ngự Thú Sư, thấy Bạch Khải đều luống cuống tránh né.

“Sao tên điên này lại đến nữa vậy?” “Thôi đi, trừ khi bọn họ đang tập huấn đặc biệt, còn thì ai thấy tên này rời khỏi Cạnh Kỹ Chi Tháp?” “Đúng thế, người này không phải học sinh chuyên về võ thuật sao? Tại sao cùng Chu Diễm và bọn họ lại cuồng nhiệt thi đấu như vậy...”

“Ai nói học viên võ thuật đều là những kẻ yếu nhược? Ngươi không biết rằng có ba tháp đã gửi lời mời đến hấn sao?” “Thật sao? Ba tháp nào?” “Thánh Vật Chi Tháp, Nguyệt Dạ Chi Tháp, còn lại chính là Cạnh Kỹ Chi Tháp.

Gần đây nghe nói Bụi Gai Chi Tháp cũng có chút ý định, không biết có thật không.”

“Vậy hắn đã đồng ý chưa?” “Tôi thì không rõ, người có thể đi hỏi hắn thử.”

“Quấy rầy.”

Tên diên, Bạch Khải lại nhận thêm một danh hiệu.

Nguyên nhân là do Bạch Khải đang luyện tập để tăng khả năng kháng cự với bùa nhào quái, cứ ba ngày lại tìm đến Cảnh Kỳ Chi Tháp làm lý do, và thường chọn những sân tranh tài khắc nghiệt.

Nên Bạch Khải chẳng hề chọn đúng tay, bất kể là khiêu chiến hay tình cờ xung đột, thậm chí đi trên đường cũng kéo được một cuộc thi.

Dù sao có chiến đấu là Bạch Khải sẽ tham gia, và từ đầu đến cuối đều là bùa nhào quái.

Sau hai tuần thi đấu diên cuồng và tiến hóa, Gamma đã tăng trưởng không thể coi thường, ngoài việc cấp độ tăng lên, các kỹ năng của nó cũng đã hoàn thiện hơn.

Nhưng nói đến sự thu hoạch lớn nhất, chắc chắn là khả năng Hấp Năng.

Sau khi hỏi La Tường, Bạch Khải mới biết rằng liên bang đã công bố rằng sự thuần thực kỹ năng của sủng thú không phải là hoàn thiện.

Dù có thể thăng cấp đến đẳng cấp hoàn mỹ, vẫn còn một cảnh giới mới là Thức Tỉnh.

Tên gọi đã thể hiện ý nghĩa, khi bước vào cảnh giới Thức Tỉnh, kỹ năng của sủng thú sẽ có xác suất nhất định tiến hóa thành một kỹ năng cao hơn hoàn toàn mới, cho dù không tiến hóa, cũng sẽ được cường hóa dựa trên kỹ năng gốc.

Trong ba con sủng thú của mình, Gamma là con duy nhất đạt được Thức Tỉnh, Bạch Khải rất tò mò về kỹ năng mà Gamma có thể tiến hóa, đây cũng là một trong những lý do khiến hắn rất mê mải vào việc thi đấu thời gian gần đây.

Nhưng hôm nay, Bạch Khải không có ý định tiếp tục.

Không phải vì hấn chán, mà là bởi vì hấn còn một việc trọng yếu hơn cần phải giải quyết.

Husky tiến hóa lên cấp Lãnh Chúa. Để không lãng phí Aether Lưu Kim trong việc sản xuất một con sủng thú hạng nhất, Shuke gần như đã hoàn toàn giấu kín thông tin bên ngoài để tập trung thiết kế, cuối cùng đã hoàn thành bản phác thảo chỉ ba ngày trước, và đến hôm nay đã hoàn tất việc cải tạo.

Bây giờ chỉ cần Bạch Khải dùng trứng để tiến hóa, kết hợp hoàn toàn Aether Lưu Kim với Husky.

“Không biết Shuke Beita sẽ nhận được loại kỹ năng siêu cấp nào nhỉ?” ...

Tại Lục Long bí cảnh.

Hai tuần qua, không chỉ Bạch Khải thu hoạch khá, mà Nhất Gan Long cũng trải qua những ngày tháng phong phú nhờ vào các hạt giống mà Bạch Khải mang đến.

Nhất Gan Long đã biến sơn cốc thành một biển hoa, và xung quanh khe núi cũng được trồng một vòng Hồ Khẩu Lan để hấp thụ khí độc.

Bây giờ, nó đã hoàn toàn yêu thích công việc trồng trọt này, bỏ mặc từ một kẻ cuồng phim truyền hình và trò chơi trở thành một người làm vườn.

Nhất Gan Long đảo mắt nhìn mình tác phẩm, hài lòng tìm một tư thế thoải mái nằm xuống, chuẩn bị nghỉ ngơi. Đột nhiên, nó cảm thấy không gian xung quanh rung chuyển.

“Bạch Khải, sao ngươi lại tới đây?” Nhất Gan Long ngẩng đầu, thấy Bạch Khải đột ngột xuất hiện giữa thung lũng, hỏi.

“Tôi có việc cần ngươi giúp.”

“Giúp? Không thành vấn đề, chuyện của Bạch Khải chính là chuyện của Long, chỉ cần không phải đánh nhau với mấy con sinh vật truyền kỳ kia, thì mọi thứ khác đều ổn cả.”

Bạch Khải không khỏi trợn mắt.

Thực lòng hấn rất muốn đánh nhau với mấy con đó, nhưng đừng nói là Nhất Gan Long không dám, mà có dám cũng chẳng có gì để sử dụng.

“Tôi nhớ người có nói, hơi thở Phỉ Thúy của người có thể lấy đi hoặc cho đi năng lượng sinh mệnh của mục tiêu phải không?” Nhất Gan Long gật đầu nhẹ, “Đúng vậy, nhưng nghiêm túc mà nói không tính là năng lượng sinh mệnh, chỉ là năng lực tự nhiên mà thôi.

Năng lượng sinh mệnh là của Hồng Long.”

“Không sao, có thể hồi phục là được.”

Bạch Khải vung tay, “Vậy hơi thở Phỉ Thúy có thể dùng cho nhân loại không?” “Có thể, nhưng bản Long chưa thử qua.”

Nhất Gan Long nghe vậy sững sờ, nói: “Bạch Khải, sao người lại nghĩ đến chuyện nguy hiểm như vậy?” “Người 才 nguy hiểm, tôi chỉ muốn người chú ý theo dõi tình hình của tôi, nếu có gì bất thường thì nhớ cứu tôi.”

“Ồ...

Tôi đã hiểu.”

Nhất Gan Long gật gù, sau đó nghiêm túc nhìn chằm chằm vào Bạch Khải.

Bạch Khải là bạn duy nhất của nó, nó chắc chắn sẽ không đứng nhìn Bạch Khải gặp chuyện không may.

Thấy Nhất Gan Long hiểu ý mình, Bạch Khải lúc này mới gọi Husky ra.

Vì Aether Lưu Kim có tính dẻo, nên Shuke khi xem xét cơ thể máy móc nửa người này gần như không có dấu hiệu tiếp hợp, mà một nửa thân thể còn lại hoàn toàn dính liền không có khoảng trống nào.

Nếu không phải đôi khi Aether Lưu Kim phản chiếu ánh sáng kim loại, thì căn bản không ai có thể nhận ra đây là một con sủng thú nửa máy móc.

Bạch Khải ngồi xổm xuống bên cạnh cơ thể, hỏi: “Shuke, Beita, chuẩn bị xong chưa?” “Gâu gâu!” (Nhanh lên, ta không thể chờ đợi để trừng phạt con quái vật đó nữa rồi!) “Hiện nay, chúng ta có thể tiến hành chuẩn bị đồ máy móc, đã làm cho Aether Lưu Kim tạo ký ức, Nanomet robot đã hoàn thành, giờ chỉ cần chờ Ngự Thú Sư người thôi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đặt hai tay lên đầu của Husky, rồi nghĩ một chút vẫn cảm thấy không yên tâm quay đầu lại nói: “Tôi bắt đầu rồi, Nicolas nhớ chuẩn bị sẵn sàng nhé.”

“Yên tâm, giao cho tôi.”

Nhìn thấy thái độ nghiêm túc của Nicolas, Bạch Khải bỗng cảm thấy có chút lo lắng.

Sau khi nghĩ thêm chút, hắn vẫn gọi Alpha ra, cầm theo thuốc tiêm bên cạnh chờ lệnh.

“Vậy thì, chúng ta bắt đầu thôi!” Bạch Khải thở sâu, sau đó kích hoạt trứng tiến hóa.

Cùng với lúc Alpha tiến hóa, trong khoảnh khắc chát lỏng màu bạc xuất hiện, sức lực và tinh thần của Bạch Khải đều bị rút cạn.

Chỉ là so với lần trước suýt hôn mê, lần này Bạch Khải chỉ gục xuống đất, nhưng ý thức vẫn tương đối rõ ràng.

Tuy nhiên, không kéo dài được bao lâu nữa.

“Nicolas, nhanh lên!” Cảm nhận được cơ thể mình ngày càng kiệt sức, Bạch Khải dùng hết sức lực cuối cùng hô to, làm cho Nhất Gan Long lúc này mới kịp phản ứng, mở miệng bắt đầu phun hơi thở Phi Thúy.

Trước khi việc đó xảy ra, Alpha đã lập tức chích cho Bạch Khải một mũi tiêm giữ mạng, sau đó kéo Bạch Khải ra xa, hơi thở Phi Thúy mới đến từ từ mà chậm rãi.

Dù bị cải tạo thành Thủy Tinh Long nên không còn quá nhiều dấu tích của sinh vật, nhưng bản chất của Alpha vẫn tồn tại, ẩn chứa sức sống mạnh mẽ từ hơi thở Phi Thúy, điều đó đối với hắn không thể nghi ngờ là một mối đe dọa chết người.

Nhưng điều này đối với Bạch Khải lại là một tin tốt.

Bị hơi thở Phi Thúy bao phủ, Bạch Khải ngay lập tức cảm nhận được sức lực và tinh thần đã mất bỗng chốc được bổ sung, trứng Bạch Ngân cũng bắt đầu hình thành trong khoảnh khắc đó.

Mà những nguồn năng lượng từ hơi thở Phi Thúy không hề tiêu tan, mà ngược lại đã vô hình tăng cường thể chất của Bạch

Khải.

Dùng hơi thở của Rồng để làm mạnh cơ thể; ở thế giới này,
bản thân hẳn chắc chắn là một phần độc nhất vô nhị! Ít nhất ở
thời đại này là như vậy.

Chương 183:

Chiến Tranh sứ đồ (1) Cảm nhận được trong cơ thể tràn đầy sinh khí, Bạch Khải trong lòng lập tức dậy lên một chút phần khích muốn hành động.

Trứng tiến hóa cần tiêu hao thể lực cùng tinh thần lực, Phi Thúy hô hấp nhanh chóng bổ sung sinh lực, dưới sự tăng cường mạnh mẽ của cả hai, hẳn đây không phải chỉ trong vài phút đã kéo thể chất đạt đến đẳng cấp cao nhất hay sao? Chỉ cần đến lúc đó tùy tiện lột một trăm đầu sủng thú, hoàn thành tiến độ, Bạch Khải cảm thấy mình có thể tốt nghiệp trong buổi huấn luyện này và trở thành truyền kỳ ngay lập tức! Nghĩ là làm.

Bạch Khải nhìn trứng Husky Bạch Ngân, xác nhận không có vấn đề gì về sau, rồi để một bên Alpha mặc lên, đồng thời nắm lấy nguyên tắc không thể lãng phí, lập tức kết nối mấy cái.

Giống như những gì Bạch Khải dự đoán, sinh khí bị rút sạch bởi trứng tiến hóa lập tức được Phi Thúy hô hấp bổ sung, Bạch Khải cảm giác trong cơ thể chảy xuôi một sức mạnh chưa từng có, lập tức hào hứng vô cùng.

Lần này, Bạch Khải chỉ muốn nói, ta vô địch, người cứ việc tùy tiện! Ngay lúc này, nhát gan Long đột nhiên ngừng lại. Đang chìm đắm trong khoái cảm từ việc tăng cường thể chất, Bạch Khải có chút bức dọc nhìn về phía nhát gan Long, nói: “Sao lại ngừng lại?” Nhát gan Long không chút hình tượng nằm dài trên đất, sau đó bỏ một thanh thuốc bổ vào miệng, nói: “Người nghĩ siêu cấp kỹ năng đơn giản như vậy sao? Bản Long còn phải điều chỉnh sức mạnh để không phun chết người đấy, sau này mệt mỏi như vậy, bản Long không làm đâu.”

Nghe nhát gan Long giải thích, Bạch Khải có chút khinh thường bĩu môi.

Giờ trẻ tuổi Long, một chút chịu đựng gian khổ cũng không có, có siêu cấp kỹ năng mà không biết dùng, Alpha mỗi ngày cũng đánh thường xuyên mà.

Ken kết ken kết? (Lão đại, hình như người đã hiểu nhằm điều gì.) Thời gian trôi qua, khi hít thở của Phỉ Thúy mang lại sinh khí dần lắng đọng, cảm giác vô địch cũng từ từ biến mất, sự tiêu hao tinh thần lực cũng chậm chậm lộ ra.

Hơi khó khăn để nhớ rằng trứng Bạch Ngân cũng tiêu hao tinh thần lực, chỉ là so với thể lực tiêu hao không quá nghiêm trọng thôi, vừa rồi chìm đắm trong việc tăng cường thể chất mà không nhận ra, hiện tại tỉnh táo lại thì thấy không ổn.

Bạch Khải nhai hai viên Thiên sứ trái cây tạm thời hóa giải cảm giác trống rỗng do tiêu hao tinh thần lực, sau đó ngồi xếp bằng bắt đầu thiền định.

Bất kể là Thiên sứ trái cây hay thuốc bổ trên thị trường, cơ bản chỉ có thể phục hồi thể lực, còn tinh thần lực thì chỉ thúc đẩy tốc độ khôi phục, hiệu quả cũng rất nhỏ.

Dù sao đây không phải là trò chơi, không thể chỉ dựa vào may mắn mà thành công.

Hừm, có vẻ như cần tìm một súng thú có khả năng bổ sung tinh thần lực mới được.

Hình như trong Long tộc, Lam Long là liên quan tới tinh thần lực? Bốn tiếng trôi qua nhanh chóng, trứng Husky Bạch Ngân đúng giờ xuất hiện một cái khe, và Bạch Khải cũng lập tức dừng thiền, vững vàng nhìn trứng Bạch Ngân.

Khe hở mở rộng, ánh sáng tiến hóa chói lóa từ đó tỏa ra, đồng thời phát ra âm thanh giống như sấm động vang trời, nhưng rất nhanh chuyển thành từng tiếng gầm rú cuồng nộ, khiến Bạch Khải không kìm nén được cảm xúc dâng trào, hận không thể ngay lập tức tìm ai đó để thể hiện kỹ năng của mình.

Cũng ngay lúc đó, vô số thông tin tràn vào trong đầu Bạch Khải.

Chương 184:

Chiến Tranh Sứ Đồ Tiên công chính là cách phòng ngự tốt nhất.

Ta sát, lại còn có chiến rống loại kỹ năng sao? Bạch Khải hai mắt sáng lên, đây chính là một loại uy hiếp kỹ năng biến thể.

Husky Phá Ma Gầm Thét so với Alpha Long uy rất nhiều.

Dù rằng khả năng uy hiếp không mạnh mẽ và toàn diện như Long uy, nhưng nó có thể xóa bỏ trạng thái tinh thần tiêu cực và đồng thời gia tăng chiến lực trong khoảng thời gian ngắn, đây chính là một loại buff quân đoàn.

Nếu gặp phải Cổ Sơn, người có thể triệu hồi gấp đôi súng thú Ngự Thú sư, kết hợp với kỹ năng này, sức chiến đấu sẽ vô cùng kinh khủng! Cũng không rõ liệu khả năng này có phản tác dụng lên Alpha hay không, dù sao lôi đình hay Bạo Viêm dường như đều rất khắc chế Vong Linh hệ.

Xem xong Phá Ma Gầm Thét, Bạch Khải cảm thấy Lôi Viêm chi lực đột nhiên trở nên kém hấp dẫn.

Ban đầu, Husky đã nắm giữ hai loại lực lượng, giờ đây lại biến hai loại kỹ năng phá hủy thành một, dù sức mạnh có thể gia tăng nhưng tính tổng hợp chắc chắn sẽ không bằng Phá Ma Gầm Thét.

Răng rắc! Quả trứng Bạch Ngân lại một lần nữa vỡ ra, lộ ra một cái động lớn, một dòng chất lỏng màu xám bạc chảy qua ánh sáng Bạch Ngân và từ bên trong quả trứng thoát ra, như thể có sinh mệnh, vòng qua Bạch Khải, rồi nhanh chóng lan ra xung quanh hẻm núi.

“Bản Long hoa!” Nhát gan Long thấy vậy lập tức đau lòng hét lên, ngay lập tức muốn ngăn cản chất lỏng màu xám bạc kia, nhưng chất lỏng ấy lại đột nhiên đổi hướng, hướng thẳng lên không trung lan tỏa và ngưng tụ với tốc độ mà mắt thường có thể thấy.

Thấy cảnh này, Bạch Khải trong lòng có chút suy đoán, và thông tin tiếp theo truyền đến chứng minh điều hắn nghĩ là đúng.

Nói tóm lại, có vẻ như đây không phải là một kỹ năng siêu cấp, nhưng Bạch Khải trong bụng lại cảm thấy hân hoan.

Tự do mô phỏng hóa các loại máy móc, điều này chính là năng lực mà Aether Lưu Kim mang lại.

Dĩ nhiên, cũng do Husky đã để lại một lượng lớn ký ức về máy móc.

Tuy nhiên, đó không phải là giá trị lớn nhất của kỹ năng này.

Một người chính là một quân! Có kỹ năng này, Husky có thể hoàn toàn thoát khỏi những hạn chế về thực lực và hình thể của súng thú hệ máy móc.

Chỉ cần nó muốn, nó có thể tự do hoán đổi các loại vũ khí, và nhìn hình dáng hiện tại, việc ngưng tụ ra mười mấy hay hai mươi khẩu đại pháo cỡ nhỏ là hoàn toàn không vấn đề gì.

Nhưng khi sử dụng kỹ năng này trong chiến đấu, tuyệt đối không thể để Beita dẫn dắt.

Nhìn thấy trên đầu dần dần ngưng tụ hình dáng hai con sói lớn, Bạch Khải không khỏi thấy nhột nhột.

Thao tác này, không cần nhìn cũng biết là việc mà Beita mới có thể làm.

A ô...

Cuối cùng, sau tiếng tru lên vang rền từ phía sau, quả trứng Bạch Ngân hoàn toàn vỡ ra.

Một con sói cường tráng có hai đầu từ đó chậm rãi xuất hiện.

Gần bốn mét thân dài, toàn thân màu xám bạc, ánh lên ánh sáng kim loại, xung quanh thỉnh thoảng có những đường năng lượng màu đỏ lam thoáng hiện, mà rút cuộc, không thấy chút nào bóng dáng của Cực Địa Băng Lang.

Thấy tạo hình của Husky như vậy, Bạch Khải không khỏi hỏi: “Người đã chuyển hoàn toàn thành hệ máy móc rồi sao?”
“Cũng không hẳn vậy, chỉ đơn thuần là cảm thấy ngầu hơn thôi.”

Ngạch... Đây có phải là lý trí của sói Shuke hay không? “Ngự Thú sư, nếu người không thích, ta có thể thu hồi lại.”

Thấy Bạch Khải ngạc nhiên, Shuke lập tức thu hồi lớp ánh sáng Aether Lưu Kim, để lộ ra bộ lông hai màu đen trắng của Husky.

Chương 185:

Sứ giả của chiến tranh Bởi vì đã tiến hóa đến lãnh chúa cấp, liệu có khả năng nào để phục hồi hình dạng nguyên bản của tay chân hay không? Có thể còn có lý do từ trứng tiến hóa.

Nhìn vào trước mặt, ngoài một cái đầu sói kim loại ra, những cái khác vẫn giống Cực Địa Băng Lang bình thường, Bạch Khải nhẹ gật đầu và nói: “Từ giờ trở đi, ngoài lúc chiến đấu, chú nên giữ nguyên hình dạng này.”

Dù cho máy móc sói có vẻ ngẫu, nhưng dù sao nó vẫn lạnh lẽo.

Lột chó vẫn nên là lột nóng hôi.

Tuy nhiên, trong lúc chiến đấu, toàn thân kim loại hóa sẽ có một chút ưu thế, ít nhất là lực phòng ngự sẽ được tăng cường đáng kể.

Gâu gâu! Gâu gâu! (Nhân loại, cái cây đó thôi nát đầu, bản Uông muốn cùng nó chiến đấu!) Beita, cũng đã hồi thần, hiện rõ vẻ háo hức và liên tục tìm kiếm Alpha.

Bạch Khải chỉ vào năm quả trứng Bạch Ngân Alpha bên cạnh hắn và nói: “Chờ một chút, còn chưa ấp trứng xong đâu.”

A ô! (A ha, cái thôi nát đó nhất định cảm nhận được bản Uông mạnh mẽ, cho nên đã chạy mất rồi!) Thấy Beita với vẻ mặt tự mãn, Bạch Khải có chút im lặng, sau đó đặt hai tay lên đầu hai con Husky.

“Quả nhiên lại không có tên chủng tộc nào...” Bạch Khải nhắm mắt lại, nhìn vào khả năng kỹ năng thuần thực của Husky.

Những sức mạnh bạo liệt và Bạo Liệt trao ban đầu đã bị mất, có lẽ vì đã hòa nhập vào Lôi Viêm chi lực. Đối với khả năng kháng điện, hắn nhớ rằng Aether Lưu Kim có khả năng chịu đựng các loại năng lượng rất mạnh, có lẽ cũng bị Máy Móc lãnh chúa hấp thu.

Kỹ năng cảm giác lại khiến Bạch Khải có chút bất ngờ.

“Vậy mà đã thức tỉnh ngay như vậy sao?” Bạch Khải hài lòng cười cười, mặc dù kỹ năng hơi ít, nhưng thà ít mà tinh hoa còn

hơn.

Chỉ cần là một Máy Móc lãnh chúa thì Husky đã đủ sức mạnh, cộng với Phá Ma Gầm Thét và Lôi Viêm chi lực, hỏa lực phát ra ai có thể sánh kịp.

Bạch Khải đoán, nếu chỉ so sánh hỏa lực, Alpha chắc chắn không phải là đối thủ của Husky lúc này.

Con chó ngốc đó giờ cuối cùng cũng đã đứng vững rồi! Bạch Khải vỗ nhẹ đầu Husky và nói: “Đã hoàn toàn tiến hóa, giờ nên đổi tên cho người.”

Uông uông? (Đổi tên? Bản Uông đã nghĩ kỹ lắm, chỉ có chó độc tôn vô địch được!) “Người im miệng đi!” Bạch Khải không thèm để ý đến những gì Beita nói, suy nghĩ một lúc rồi nói: “Một người thành quân... à, vậy gọi người là Sứ giả của chiến tranh đi!” Uông uông? (Sứ giả? Bản Uông từ chối, cái này nghe giống như tên em trai!) Shuke thở dài, nhìn về phía Bạch Khải và nói: “Sứ giả của chiến tranh, có vẻ như tham vọng của Ngự Thú sư hơi lớn rồi...”

Bạch Khải khoát tay, nói: “Tạm được, máy móc không phải là vì chiến tranh mà xuất hiện sao.”

“Nghe cũng có lý.”

Shuke nhẹ gạt đầu, hai đầu sói ở trên đầu lại biến thành chất lỏng, nhanh chóng chuyển trở lại thân hình của Shuke, nhưng thể tích không có gì thay đổi nhiều.

“Độ dẻo không tồi, không biết hiệu quả thực chiến thế nào.”

Bạch Khải không tự chủ liếc nhìn Con Rồng lười biếng bên cạnh, rồi lại nhìn một chút vào bên trong trứng Alpha đang ấp, chỉ có thể kiềm chế sự nóng lòng trong lòng.

Chỉ có thể đợi mai tìm người khác để luyện tập...

Chương 186:

Chiến binh cô độc Ngày thứ hai.

Tập kết tại đại sảnh.

Chu Diễm đảo mắt một vòng nhưng vẫn không thấy Bạch Khải, nàng không khỏi lầm bầm: “Bạch Khải từ chiều hôm qua đến giờ không thấy tăm hơi, không biết hắn đã đi đâu.”

Bạch Thu Trà giải thích: “Hắn là đi vào Lục Long bí cảnh, dù sao Nicolas chỉ muốn giao lưu với Bạch Khải thôi.”

Mỗi một sinh vật huyền bí đối với liên bang đều là tài sản quý giá, để tránh gây ra sự không vừa lòng từ Nicolas, hội không cho phép ai tiếp cận Bạch Khải ngoài hắn.

Nhìn thấy bộ dạng này của Chu Diễm, Bạch Vũ Hiểu bất giác lộ ra nụ cười tinh quái, nói: “Diễm tử, ngươi nhớ Bạch Khải đến vậy, có phải là... Ôi!” “Tuổi còn quá trẻ mà trong đầu lúc nào cũng nghĩ mấy thứ vớ vẩn.”

Chu Diễm tức giận đấm Bạch Vũ Hiểu một cái, rồi oán hận nói: “Vốn đã hẹn đấu vào chiều, mà bây giờ trưa cũng không thấy hắn.

Nếu gặp lại chắc chắn ta sẽ dạy cho hắn một bài học!” Tiêu Nguyên nghe vậy thì cười, nói: “Nói đến chuyện này, lần trước Bạch Khải hứa đấu với ta bằng chủ sủng mà chưa thực hiện, bị Cảnh Kỹ chi tháp coi thường, ta cũng bị ảnh hưởng không ít.”

“Người nào là người cũ?” Chu Diễm giật mình hỏi.

“Người ngoài người thì có thể là ai?” Lục Tình bất chợt xen vào một câu, sau đó không thèm quan tâm đến bộ dạng điên cuồng của Chu Diễm, nói: “Hôm nay là huấn luyện viên Trương Sam, tốt nhất các ngươi đừng tụ tập lại tán gẫu vậy.”

Nói xong, Lục Tình đẩy kính, quay người rời đi.

“Hôm nay lại là băng sơn nam đến sao?” Chu Diễm không khỏi co rúm cổ lại, rõ ràng là có chút e ngại.

Thật ra, so với việc một tên cuồng chiến như Tiêu Chương chém giết hung thú, Trương Sam thực sự là cực kỳ nghiêm

túc.

Ngược lại, vị thuộc Bụi Gai chi tháp cùng với phong thái băng sơn, chỉ cần đứng đó cũng khiến Chu Diễm không khỏi cảm thấy sợ hãi.

“Đêm qua có thông báo, hôm nay bắt đầu lại kỳ thi thể số tranh đoạt chiến.”

Cổ Sơn, người thường ngày ít nói, nghe Chu Diễm hỏi thì bất ngờ lên tiếng.

“Thể số tranh đoạt chiến?” Chu Diễm ngây người, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười tươi, vỗ vỗ vào vai Cổ Sơn, nói: “Cổ Sơn, ngươi không phải muốn đánh bại Bạch Khải sao? Chính là cơ hội để thể hiện thành quả huấn luyện của ngươi đây.

Yên tâm, có ta làm trại chủ bảo vệ cho ngươi, không bị tụt hạng đâu!” “Tốt quá, đại tỷ!” Cổ Sơn gật đầu liên hồi, tỏ ra như một người em trung thành, trong khi Lý Mộ có vẻ cũng động lòng, nhưng nhanh chóng kiềm chế lại.

Trừ khi vượt trội hơn Bạch Khải về mặt phù văn, còn nếu không, việc thực chiến đánh bại hắn cũng chẳng có ý nghĩa gì! “A, mọi người đến sớm quá nhỉ!” Ngay lúc này, Bạch Khải đến muộn, bước vào trước mặt mọi người và hỏi: “Các ngươi đang thảo luận gì vậy?” “Không có gì, chỉ đang nghiên cứu làm thế nào để đánh bại ngươi thôi.”

Chu Diễm nở nụ cười tinh quái, kéo Cổ Sơn về phía mình, nói: “Lần này ngươi phải tự mình chiến đấu đây.”

Bạch Khải có chút mơ hồ, gãi đầu, lại nhìn sang Bạch Thu Trà bị Bạch Vũ Hiểu lôi đi rồi mới hiểu ra.

“Hôm nay lại là thể số tranh đoạt chiến sao?” Tiêu Nguyên gật đầu, nói: “Đúng vậy, Trương chắc chắn sẽ thả nhiều hung thú vào trong bí cảnh, ngươi nên đi tìm đội để hợp tác sớm đi.”

“À, cảm ơn.”

Kể từ khi Bạch Khải dẫn quân chiếm lĩnh núi, hội chỉ cấm mang theo bảo vật không gian bên ngoài, vì vậy họ cũng cố gắng xây dựng mối đoàn kết giữa các học viên. Đối với hành động này, Lãnh Phi Phi tán thưởng, vì Ngự Thú sư vốn dĩ là

một tập thể, học được đoàn kết mới có thể tồn tại trong dã ngoại.

Nhưng Trương Sam lại không đồng ý hoàn toàn, dù sao thẻ số tranh đoạt chiến huấn luyện là để kiểm tra khả năng chiến đấu cá nhân cũng như năng lực sinh tồn độc lập.

Việc nhóm lại mặc dù quan trọng, nhưng lại ảnh hưởng đến chất lượng dạy học của hần.

Vì vậy, sau khi cân nhắc nhiều yếu tố, Trương Sam vẫn quyết định nhượng bộ, cho phép học viên có thể nhóm đôi.

Tất nhiên, số lượng hung thú trong bí cảnh cũng sẽ tăng lên theo tỷ lệ.

Nhìn tình hình hiện tại, tựa hồ hần đang bị bỏ rơi? Tiêu Nguyên và Lý Mộ là một cặp chiến hữu, không cần phải nhìn.

Chu Diễm thì có vẻ dựa dẫm vào Cổ Sơn, Bạch Thu Trà lại bị Bạch Vũ Hiểu lôi đi.

Vì thế, lựa chọn duy nhất còn lại của hần...

là Lục Tình sao? Bạch Khải nhìn về phía Lục Tình ở gần đó, trong đầu hiện lên hình ảnh hai người kết hợp, không khỏi rung mình. Được rồi, có lẽ mà nói việc phân đấu một mình sẽ không bị đánh bại.

Chiến binh cô độc có vẻ cũng rất ngẫu.

“Tất cả mọi người, hãy nghe rõ nhiệm vụ hôm nay.”

Trương Sam xông vào đại sảnh, không mất thời gian nói nhảm mà đi thẳng vào nội dung chính.

“Lần này vẫn là thẻ số tranh đoạt chiến, chế độ tích lũy điểm cơ bản sẽ không thay đổi, nhưng thẻ số không còn được cấp cho từng cá nhân, mà yêu cầu các người tự mình thu được từ hung thú.”

Trương Sam chỉ vào huy chương trên ngực, nói: “Mỗi người sẽ nhận được dây số khi vào bí cảnh, và mỗi người ít nhất cần tìm được một mã số của mình, nếu không tất cả điểm tích lũy sẽ vô dụng.”

“Thời gian là ba ngày, đến điểm tôi sẽ chuẩn bị đưa các người ra.”

“Hiện tại, tất cả mọi người chuẩn bị tiến vào bí cảnh.”

Vừa dứt lời, Trương Sam liền mở cánh cửa thần kỳ, ra hiệu cho mọi người đi vào.

“Lần này độ khó tăng lên khá nhiều nhĩ...”

Khi vào bí cảnh mới biết dãy số, điều này gần như chặn lại mọi khả năng định trước mục tiêu, thậm chí vào bí cảnh rồi cũng rất khó xác định mục tiêu.

Hơn nữa còn yêu cầu nhất định phải tìm được một mã số từ hung thú, thời gian chỉ có ba ngày, rõ ràng là muốn mọi người phải hành động phân tán.

Suy tính này cũng rất khéo léo.

Bạch Khải âm thầm khen Trương Sam.

Mặc dù người băng sơn này tuân thủ quy tắc và chỉ thị một cách nghiêm ngặt, nhưng không có nghĩa là không có chút thông minh nào. Đột nhiên hiểu rõ tại sao La lại hợp tác với Trương Sam, hai người trên thực tế cũng có nhiều điểm tương đồng.

Hình như đã nhận ra Bạch Khải đang âm thầm đánh giá, Trương Sam bỗng quay đầu lại, quát lớn: “Bạch Khải, nhanh vào bí cảnh, nếu không sẽ bị xử lý.”

“Được rồi!” Bạch Khải nhẹ gật đầu, vội bước vào cánh cửa thần kỳ.

Sau khi Bạch Khải rời đi, La Tường không biết từ đâu xông ra, nhìn màn hình liên tục hiện ra hình ảnh, có chút khó hiểu nói: “Lại là thẻ số tranh đoạt chiến, không thể chơi trò mới sao?” Trương Sam đáp: “Dữ liệu chứng minh rằng thẻ số tranh đoạt chiến có thể rèn luyện được khả năng chiến đấu độc lập của Ngự Thú sư, tại sao phải thay đổi?” La Tường bất đắc dĩ thở dài: “Người đứng là cứng đầu, không có gì ngạc nhiên khi nhóm học viên gọi người là băng sơn nam, thật sự là “thuần túy” đến đáng sợ.”

“Người đến đây làm gì, hôm nay không phải là khóa học của người sao?” La Tường trả lời: “Bí cảnh Thủy Đế gần đây có chút tình hình, hội bảo ta đến xem một chút, nên tiếp theo khóa học của ta có thể phải nhờ người phụ trách.”

“Tôi không làm đâu.”

“Không sao, tự học cũng được.”

“Ồ.”

Trương Sam nhẹ gật đầu, ánh mắt không rời khỏi màn hình, xác nhận từng học viên đã vào vị trí rồi mới bắt đầu chuyển số lên huy chương cho họ.

“Đâu không phải lại chơi trò hoa văn?” Thấy Trương Sam thao tác, La Tường lập tức cảm thấy hứng thú, nói: “Còn khắc số lên da hung thú nữa, không tồi, còn có phương pháp ẩn giấu nào khác không?” “Không có.”

“Không có là ý gì?” “Là theo nghĩa đen, chỉ có một thẻ số như vậy thôi.”

“...

Trẻ nhỏ thật dễ dạy!” ...

Một trận hỗn loạn lại diễn ra, Bạch Khải lại một lần nữa xuất hiện trên thảo nguyên, xung quanh có thể nghe thấy tiếng bước chân nhẹ.

Sau hai tuần huấn luyện, tất cả học viên đã hình thành thói quen nhanh chóng tìm kiếm chỗ ẩn náu để bảo đảm an toàn, không còn những hành vi hung hăng của newbie nữa.

Ong ong...

Chẳng bao lâu, Bạch Khải cảm thấy huy chương trên ngực rung động, sau đó một con số hiện ra.

“Số 1? Cuối cùng không phải là 13 rồi.”

Bạch Khải rất hài lòng với số thẻ này, đang định xác nhận vị trí thì bỗng nghe thấy tiếng ồn ào từ bụi cỏ bên cạnh.

Hung thú! Số lượng cũng không ít! Một con Bạch Ngân phù trận lóe lên, Husky lập tức được triệu hồi ra, gần như ngay lập tức đã đánh hơi được mùi hung thú.

A ô a ô... (Nhân loại ơi, chúng ta bị hung thú bao vây, số lượng không nhỏ...) “Thấy chưa, ta không mù.”

Bạch Khải tròn mắt, nhìn xung quanh thấy đã bị vây bởi bao vây, nói: “Vừa lúc, thử xem các người có kỹ năng mới

không!” “Đã hiểu.”

Shuke lặng lẽ đáp, màu xám bạc của Aether Lưu Kim lập tức bao trùm toàn thân, đồng thời tiếp tục trải ra dưới chân, nhanh chóng tạo thành một khối hình tròn lớn.

Xung quanh bình đài, từng tòa tháp pháo nhanh chóng ngưng tụ, sức mạnh Lôi Viêm lập tức tập trung vào bảy sói.

“Mọi mục tiêu đã khóa chặt, có nên ra tay không?” “Có!” Vừa dứt lời, hàng chục tia Lôi Viêm lập tức đổ xuống, trực tiếp bao phủ toàn bộ bảy sói, khi sức mạnh Lôi Viêm tan biến, không gian lưu lại chỉ là một mảnh hỗn độn.

Còn bảy sói, chỉ còn lại những mảnh vụn xương, thậm chí không còn dấu vết nào khác.

Sức mạnh Lôi Viêm thật sự rất đáng nể! Ban đầu Bạch Khải không mấy hứng thú với Lôi Viêm, giờ đây đã thay đổi suy nghĩ.

Không ngờ máy móc và sức mạnh Lôi Viêm lại phối hợp với nhau mạnh mẽ đến vậy, trước đây hắn đã đánh giá thấp rồi.

Cảm giác như không có mình tham gia vào...? A ô a ô! (Ở thế giới này, không ai có thể ngăn cản bước chân của ta tiến tới!) Khi nhìn thấy bản thân mạnh mẽ như thế, Beita cảm thấy trước nay chưa từng có sự hài lòng, thậm chí còn ngẩng cao đầu hơn nữa.

“Thiếu trang B, muốn chứa thì là trang Shuke.”

Bạch Khải đắm nhẹ lên đầu Beita, nhìn xem vì vừa rồi công kích âm ỉ mà khiến thảo nguyên náo loạn, khóe miệng hắn hơi nhếch lên một chút.

Nếu đã đánh như vậy, thì không cần phải len lén bước vào thôn mạc nữa nhỉ? “Shuke, biến hình cho ta...”

Chương 187:

Thảo Thế Viêm Kê - Truyền Thuyết Phượng Hoàng – Thảo nguyên bí cảnh.

Cổ Sơn từ một cây đại thụ thò đầu ra, cẩn thận quan sát cảnh vật xung quanh.

Ngồi xồm ở một đầu trên đại thụ là một con vật khổng lồ đang ngủ.

Tứ giai cấp chín cao đẳng lãnh chúa, tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Dù nguyên tố cộng minh có mạnh mẽ đến đâu cũng không thể vượt qua khoảng cách chênh lệch quá lớn như vậy.

Tuy nhiên, hắn cũng không có ý định tấn công một mình.

Ngay quanh Cổ Sơn, mơ hồ có thể nhìn thấy vài bóng hình.

Mục tiêu của họ đều hướng đến Thảo Thế Viêm Kê.

Cô? Có vẻ như cảm thấy ánh mắt của con người, Thảo Thế Viêm Kê đang ngủ say bỗng bừng tỉnh dậy và nhìn quanh.

Hắn đứng lên, chạm chân xuống đất, rõ ràng khiến cho mọi người hiện ra trước mắt.

Số 1.

Sau hai ngày, đại đa số học viên đều đã nhận ra rằng lần này chỉ có một số duy nhất để tranh đoạt. Điều này có nghĩa rằng, chỉ có một người có thể thông qua khảo hạch lần này.

Chính vì vậy, khi biết tình hình thực tế, nhóm Ngự Thú sư đều ăn ý kéo nhau ra xa, ý định vượt lên trước để tìm số 1 và con hung thú tương ứng.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy Thảo Thế Viêm Kê, cả về kích thước lẫn sức mạnh, vượt xa sự tưởng tượng của họ, hầu hết mọi người đều chọn cách chờ đợi.

Không còn cách nào khác, đây chính là sự thật mà họ không thể chống lại được! “Kiều Lại, chúng ta cứ ngồi đây chờ sao?” Nhiễm Húc đã sớm mất kiên nhẫn, nhìn con Thảo Thế Viêm

Kê đang say ngủ, hắn có vẻ muốn động đây, còn Kiều Lại thì lại trợn mắt, nói: “Người đi đi, còn ta thì không làm nổi.”

“Nhưng nếu như bị người khác vượt lên trước, làm sao đây? Nếu không đạt yêu cầu, băng sơn nam trừ điểm sẽ rất nghiêm trọng.”

Chương trình huấn luyện lựa chọn là hệ thống điểm tích lũy.

Trong quá trình huấn luyện, huấn luyện viên, thậm chí là sáu vị Tháp chủ, sẽ đánh giá mọi hành động của học viên.

Nhưng cũng không phải chỉ có thêm điểm.

Theo như La mã nói, cho đến giờ bọn họ đặc biệt đã không bị trừ điểm, nhiều nhất chỉ là tăng thêm thua điểm mà thôi.

Cho đến nay, đại đa số huấn luyện viên đánh giá điểm tăng thêm đều là chính phân, chỉ có một ngoại lệ là Trương Sam.

Thao tác quá nhiều trong thực chiến sẽ bị trừ điểm.

Lựa chọn sai lầm trong chiến thuật cũng sẽ bị trừ điểm.

Trong bí cảnh, nếu không xác định tình hình an toàn xung quanh ngay lập tức thì cũng bị trừ điểm. ...

Nhiều học viên thậm chí nghi ngờ Trương Sam là người được hiệp hội phái ra để kiểm soát điểm tích lũy của họ, không để họ có cơ hội đổi lấy tài liệu cấp truyền thuyết.

Nhưng suy nghĩ này chỉ dừng lại ở giai đoạn hoài nghi, chưa phát triển thành điều gì lớn lao và chỉ nhanh chóng lụi tàn.

Nguyên nhân là gì? Chỉ một chữ thôi.

Sợ...

“Hơn sáu mươi người cùng tranh một số, dù cho muốn trừ điểm cũng có nhiều người hỗ trợ người, người vội vã cái gì?” Kiều Lại nói: “Ta không đoán sai, Trương Sam hẳn là muốn chúng ta hợp tác, cùng nhau đánh bại Thảo Thế Viêm Kê này, sau đó sẽ chấm điểm dựa trên biểu hiện của từng người.”

“Hợp tác? Băng sơn nam không phải ghét nhất việc đó sao? Nghe nói lần trước còn xảy ra tranh cãi với Lãnh giáo quan vì chuyện này?” Nhiễm Húc chất vấn.

Kiều Lai chỉ biết nhún vai đáp: “Cho nên ta mới nói là suy đoán, chứ người còn muốn làm gì nữa? Định đấu một mình với Thảo Thế Viêm Kê rồi sau đó đánh bại những học viên khác à?” “Nghe thì dễ, nhưng thực tế lại không đơn giản như vậy.”

Nhiễm Húc nản lòng, tạm thời chưa bàn đến việc đơn đấu với Thảo Thế Viêm Kê, còn mấy yêu nghiệt kia thì hẳn lại rất dễ bị trừ điểm.

Chương 188:

Thảo Thế Viêm Kê và Truyền Thuyết Phượng Hoàng Lúc này, xung quanh cuối cùng cũng có động tĩnh, một nữ kỵ sĩ cuối phi mã xuất hiện từ trên tán cây, thẳng tiến về phía Thảo Thế Viêm Kê.

Cô ta không ai khác ngoài Chu Diễm. “Gà quay, ngoan ngoãn biến thành món ăn cho ta đi!” Chu Diễm rõ ràng vẫn còn đắm chìm trong vai diễn của mình, không hề có dấu hiệu của một cuộc tấn công bất ngờ, cô hét lớn khi chưa kịp tiếp cận.

Từng tiếng ục ục vang lên! Bị Chu Diễm hô lớn như vậy, Thảo Thế Viêm Kê đang chuẩn bị rơi vào giấc ngủ bỗng nhiên tỉnh táo lại, phát ra tiếng kêu phẫn nộ.

Một cánh cửa nó vỡ mạnh, một luồng sức nóng khủng khiếp lập tức lan tỏa trong phạm vi vài trăm mét.

Mặc dù Chu Diễm đã chuẩn bị từ trước, nhưng Thảo Thế Viêm Kê Xích Viêm và vong linh Lãnh Diễm lại hoàn toàn đối chọi, vì vậy cô bị đẩy lui một cách mạnh mẽ.

“Vị đại tỷ này, rốt cuộc là luyện tập thế nào mà lên được tứ giai mà vẫn có thể nhảy nhót như vậy!” Bạch Vũ Hiểu nhìn thấy tóc mình hơi xoắn lại vì sức nóng, buột miệng nói.

Sau đó, cô lập tức chuyển sang trạng thái hư thực. Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, nhưng tóc không thể không có dầu.

Mới hôm qua làm kiểu tóc, không thể để nó bị hủy hoại dễ dàng như vậy.

Nói như vậy có thể xem là lãng phí thiên phú hay không đây? A~ Không thể bảo vệ kiểu tóc mà thiên phú này muốn hắt làm gì dùng được! Nhìn hai người với tính cách hoàn toàn đối lập, Bạch Thu Trà không còn cách nào khác, chỉ thở dài nói: “Được rồi, chúng ta cũng bắt đầu thôi, con quái vật này không dễ đối phó đâu.”

“Cũng đúng, cứ kéo dài như vậy cũng không phải là cách.”

Tiêu Nguyên nhẹ gật đầu, nhưng khi thấy Thảo Thế Viêm Kê toàn thân bị Xích Viêm bao phủ, không khỏi cười khổ nói: “Lý

Mộ, người đến đi, gia hỏa này đối với ta có chút khắc chế, ta sẽ hỗ trợ các người.”

“Được.”

Lý Mộ nhẹ gật đầu, trước mặt hắn phù trận lóe lên, một con Địa Hành Long toàn thân được bao phủ bởi giáp xuất hiện ngay lập tức, mở rộng bước chân hướng về phía Thảo Thế Viêm Kê lao tới.

Khi Hoàng Sa Địa Long vừa ra trận, tất cả mọi người đều cảm nhận được mặt đất dưới chân mình rung chuyển một hồi.

Thảo Thế Viêm Kê ngay lập tức chuyển mục tiêu, phun ra một luồng lửa nóng bỏng về phía Hoàng Sa Địa Long, nơi đi qua, cây cối và mặt đất bị biến thành than ngay tức khắc.

“Hoàng Sa Địa Long, sử dụng cát gió bão!” Lý Mộ thấy vậy không hề hoảng loạn, tỉnh táo ra lệnh.

Hoàng Sa Địa Long lập tức nâng chân trước, đập mạnh xuống mặt đất, tạo ra những luồng cát vàng, đồng thời như sóng biển tràn về phía Xích Viêm.

Tuy nhiên, Lý Mộ rõ ràng đã đánh giá thấp nhiệt độ của Xích Viêm, cát gió bão chỉ chặn được một chớp mắt trước khi bị Xích Viêm tạo ra một lỗ hổng.

Trong khi đó, Thảo Thế Viêm Kê cũng trực tiếp xuyên qua bức tường cát và lao thẳng đến Hoàng Sa Địa Long. “Làm ơn, đừng có nhìn lơ đãng như vậy với ta!” Khi thấy mình lại bị Thảo Thế Viêm Kê phớt lờ, Chu Diễm nổi giận, gân xanh trên trán nổi lên, Tướng Hồn lập tức khuếch đại, bao phủ nốt phi mã còn lại của mình.

“Cho chủ trại này làm món ăn đi!” Toàn thân được bao phủ bởi Lãnh Diễm, Chu Diễm dồn toàn bộ sức mạnh vào chiếc thương, đâm về phía gáy Thảo Thế Viêm Kê.

Cùng lúc đó, Hoàng Sa Địa Long nắm lấy thời cơ Thảo Thế Viêm Kê phân tâm, cũng lao về phía đó. Ục ục! Ngay khi hai đòn tấn công sắp trúng đích, Thảo Thế Viêm Kê chân động cánh, đột ngột vọt lên từ mặt đất, dễ dàng né tránh hai đòn công kích, đồng thời sắc bén đôi móng vuốt chộp về phía Chu Diễm và Hoàng Sa Địa Long.

Bạch! Keng! Cùng lúc đó, một bóng trắng loé lên, kéo Chu Diễm ra khỏi tầm đánh của Thảo Thế Viêm Kê, trong khi đó, trên đầu Hoàng Sa Địa Long xuất hiện một lớp chắn, nhưng chỉ chặn được một chút, sau đó liền bị móng vuốt của Thảo Thế Viêm Kê đánh nát, để lại trên thân Hoàng Sa Địa Long ba vết thương sâu.

Chương 189:

Thảo Thế Viêm Kê và truyền thuyết về Phượng Hoàng “Thảo Thế Viêm Kê, ngoài việc có khả năng điều khiển năng lượng Xích Viêm, móng vuốt của nó sắc bén đến mức có thể so với những máy móc cắt kim loại hiện đại nhất.

Hai người các ngươi định tự sát sao?” Lục Tình chỉnh lại kính, một sinh vật thủy tinh tinh linh nhanh nhẹn, ngồi trên vai nàng, hai tay vươn về phía trước.

Rõ ràng, đó là phép thuật bảo vệ mà nó tạo ra.

“Cảm ơn.”

Có sự giúp đỡ của nữ hài mình thích, Lý Mộ không khỏi cảm thấy vui vẻ, nhưng vẫn bày tỏ lời cảm ơn. Ở bên cạnh, Tiêu Nguyên hiểu rõ, võ vai Lý Mộ, triệu hồi một thực vật hệ thú cưng để bắt đầu chữa trị thương tích cho Hoàng Sa Địa Long.

Mặc dù không thể hoàn toàn ngăn chặn, nhưng vẫn giúp Thảo Thế Viêm Kê lạc hướng trong những cú đập giá lạnh; nếu không, Hoàng Sa Địa Long sẽ không chỉ bị tổn thương như vậy.

Lục Tình nghe vậy, chỉ tay về phía Thảo Thế Viêm Kê đã tức giận, nói: “Thảo Thế Viêm Kê có năng lực công kích khá mạnh, nhưng phòng ngự không tốt.

Các ngươi hãy cố gắng tấn công từ xa để kéo nó đến trạng thái mệt mỏi.”

“Bạch Thu Trà, có lẽ cần nhờ vào ngươi.”

“Không vấn đề gì.”

Bạch Thu Trà gật đầu, buông Chu Diễm ra, giải phóng bộ giáp xương, Cốt Long lập tức khôi phục hình dáng to lớn ban đầu, tức thời tạo ra hơi thở của Rồng đối diện với Thảo Thế Viêm Kê.

Rõ ràng, Thảo Thế Viêm Kê nhận ra sức mạnh của Cốt Long, cũng phun ra Xích Viêm để kháng cự, hai bên bắt đầu giằng co.

“Cũng giống là Lãnh Diễm, nhưng Cốt Long của A Trà thật sự mạnh mẽ.”

Nhìn Cốt Long dễ dàng giữ chân Thảo Thế Viêm Kê, Chu Diễm không khỏi ghen tị.

“Cốt Long của Trà ca vốn là huyết mạch Đế Hoàng, mặc dù bị áp chế xuống cấp lãnh chúa do thiên phú Thông Linh sư của Trà ca, nhưng bản chất vẫn ở đó.”

Bạch Vũ Hiểu, vẫn duy trì trạng thái hư hóa, quay người cười lên U Linh Ấu Long nói: “Nếu Lãnh Diễm đã có sự trợ giúp hiệu quả, vậy ta cũng sẽ đi giúp một tay!” U Linh Long của hắn cũng được phát hiện trong cùng một bí cảnh với Cốt Long của Bạch Thu Trà, chỉ có điều thực lực của nó vẫn duy trì nguyên vẹn, trong khi U Linh Ấu Long chỉ đạt đến lãnh chúa cấp.

Dù sao, hắn cũng rất hài lòng rồi.

“Cũng đúng, mọi người cùng nhau xông lên đi.”

Chu Diễm và Lý Mộ điều chỉnh chiến thuật, sau đó chuẩn bị tấn công lần nữa, trong khi Lục Tình và Tiêu Nguyên tận dụng mọi khả năng để cung cấp hỗ trợ cho họ. Đối mặt với sự bao vây từ nhiều người, Thảo Thế Viêm Kê dần dần mất đi sức mạnh ban đầu, và khi Cổ Sơn gia nhập như một Ngự Thú sư tam giai, Thảo Thế Viêm Kê càng thêm khó lòng chống đỡ. Âm âm! Với tư cách gần bước vào ngũ giai, Thảo Thế Viêm Kê không thể chịu đựng sự tổn thương này, phát ra một tiếng gầm, thân thể lập tức tỏa ra ngọn lửa cao ba thước, sau đó phát ra ánh sáng chói lóa của sự tiến hóa.

“Đây là, nhị đoạn tiến hóa?! Thảo Thế Viêm Kê có thể hóa thành Phượng Hoàng truyền thuyết thật sự sao?”

Chương 190:

Đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà Nhìn thấy Thảo Thế Viêm Kê trên người phát sinh biến hóa, sắc mặt Bạch Thu Trà cùng những người khác đều thay đổi.

“Nhất định phải ngăn cản nó tiến hóa, nếu không nó sẽ trở thành quân chủ cấp, cho dù chỉ là cấp thấp quân chủ, chúng ta cũng sẽ không có chút hy vọng nào.”

Bạch Thu Trà khuôn mặt lạnh lùng, trên trán xuất hiện một đạo chú văn phức tạp.

Nó có chút tương tự với ký hiệu mà Bạch Vũ Hiểu trước đó đã lắc lư khi sử dụng Bạch Khải, nhưng hiển nhiên phức tạp hơn nhiều.

“Trà ca, ngươi có thể chịu nổi sức mạnh của Cốt Long giai tiếp theo không?” Bạch Vũ Hiểu thấy vậy liền biến sắc, vội vàng ngăn cản.

Tiêu Nguyên dường như cũng biết chút nội tình, liền nói: “Người mới vào tứ giai không lâu, tốt nhất không nên làm như thế.”

Dù sao đây chỉ là một lần huấn luyện, nếu có sự cố xảy ra, huấn luyện viên sẽ không ngồi yên đâu.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Ta biết, nhưng mấy ngày nay ta cũng không phải vô ích, lại không hoàn toàn giải phong, ta chắc mình có thể gánh vác được.”

Nói xong, Bạch Thu Trà tiếp tục kích phát thiên phú, trong khi khí tức của Cự Long đang mạnh mẽ tăng cường, một cỗ vương giả khí tức lan tỏa khắp nơi.

Hầu như đồng thời, tất cả học viên đều cảm nhận được từ sùng thú bên mình một cảm giác hoảng sợ khó tả.

Khí tức quân vương, thật sự khủng khiếp! Thấy Bạch Thu Trà như vậy, Tiêu Nguyên không nói nhiều nữa, nói: “Tất cả mọi người hãy ra tay toàn lực, đánh bại Thảo Thế Viêm Kê trong quá trình tiến hóa!” Đám người nghe thấy liền ào ào mở ra

thiên phú của mình, đồng loạt công kích vào Thảo Thế Viêm Kê.

Nhưng lúc này, Thảo Thế Viêm Kê rõ ràng không còn ở trạng thái bình thường, những ngọn lửa nóng bỏng quanh thân thậm chí có thể thiêu đốt cả năng lượng, khiến cho mọi người không thể tác động tới nó.

Cuối cùng, họ vẫn là quá yếu, dù có vài tứ giai Ngự Thú sư nhưng sự chênh lệch vẫn là rất lớn.

Hiện tại, họ chỉ mong đợi vào Bạch Thu Trà mà thôi.

Oanh! Ngay lúc này, một đạo năng lượng màu đỏ lam từ xa bay tới, chớp mắt đã bao phủ lấy Thảo Thế Viêm Kê, sau đó một tiếng nổ lớn vang lên khiến mọi người phải bịt tai.

“Lôi Viêm chi lực, Cổ Sơn?” Chu Diêm thấy vậy lập tức quay đầu nhìn về phía Cổ Sơn.

Khi nhìn thấy Lôi Vân lơ lửng trên đầu Cổ Sơn, hắn sững sờ.

Nếu không phải Cổ Sơn, vậy ai có thể dung hợp Lôi Viêm chi lực? “Ta có thể đoán ra ai rồi.”

Khi mọi người còn đang nghi ngờ, Tiêu Nguyên chợt nghĩ ra điều gì đó, quay lại nhìn về phía nguồn âm thanh phát ra.

Khi nhìn thấy xe tăng màu xám bạc từ từ xuất hiện, hắn đã càng thêm khẳng định suy đoán của mình.

“Chẳng lẽ, là Bạch Khải?” Cũng giống như những người khác, Bạch Thu Trà nhận ra Lôi Viêm chi lực đã phá tan quá trình tiến hóa của Thảo Thế Viêm Kê, trong đầu cũng hiện lên hình ảnh của một người.

“Ngoài hắn ra, còn ai có thể làm được việc này chứ?” Tiêu Nguyên nhìn lên đầu Thảo Thế Viêm Kê, nơi ánh sáng tiến hóa đã biến mất, mắt hắn lóe lên sự kinh ngạc.

Hắn nhớ không nhầm, Bạch Khải trong ba con sủng thú của mình cao nhất cũng chỉ là tam giai thôi mà? Mạnh mẽ đến vậy, không phải là siêu cấp kỹ năng sao? Giữa cái nhìn tò mò của mọi người, chiếc xe tăng màu xám bạc cuối cùng cũng lái đến trước mặt họ, sau đó Bạch Khải trực tiếp thò đầu ra từ cửa khoang.

“Con gà kia đâu? Chẳng lẽ đã chạy mất?” Bạch Khải nhìn xung quanh nhưng không thấy bóng dáng của Thảo Thế Viêm Kê.

“Hắn là đã nướng thành tro rồi.”

Chu Diễm nhớ mảy nói, sau đó đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, nói tiếp: “Bạch Khải, người thật là đồ hỗn đản, chỉ số duy nhất của con gà trên người người, bây giờ bị người đánh thành tro, chúng ta phải làm sao đây?” “Ngạch, ta nói lúc này không phải do ta làm, các người có tin không?” Nhìn ánh mắt u oán của mọi người, Bạch Khải có phần lúng túng gãi đầu.

Khi hắn đang định giải thích, Thảo Thế Viêm Kê đột nhiên từ dưới đất chui lên, ngửa mặt lên trời huýt dài, trên người Xích Viêm bắt đầu chậm rãi biến thành kim sắc.

Chương 191:

Đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà Tiến hóa vẫn chưa kết thúc, các người rút cuộc đang làm gì ở đây? Từ đầu đến cuối, Lục Tình không hề buông lỏng cảnh giác, lạnh lùng nói một câu, điều khiển Cơ Xảo, cô thiếu nữ tấn công Thảo Thế Viêm Kê.

Thế nhưng, Cơ Xảo dù sao vẫn thiên về hỗ trợ, những đòn tấn công này đối với Thảo Thế Viêm Kê mà nói chỉ như hạt cát trong sa mạc.

“Đáng ghét, cả cái loại công kích này cũng không thể làm gãy được tiến hóa sao? Xem ra Phượng Hoàng huyết mạch truyền thuyết thật sự có thật.”

Bạch Thu Trà mặt mày u ám, nhìn Thảo Thế Viêm Kê đang bị kim sắc hỏa diễm từ từ chữa trị vết thương, hoàn toàn xác nhận rằng đối phương chắc chắn có Phượng Hoàng huyết mạch.

Như vậy, dù Thảo Thế Viêm Kê không hoàn toàn tiến hóa thành công, chỉ riêng khả năng khôi phục này, trừ phi bọn họ có thể tổ chức một đợt tấn công mạnh mẽ để hạ gục đối phương, còn không bất kể công kích nào cũng chỉ là vô ích mà thôi.

Dù sao, sự chênh lệch lớn về năng lượng giữa các cấp bậc thú cưng rất rõ ràng, chiến đấu trách nhiệm kéo dài chỉ là lãng phí thời gian.

Nếu không như vậy, làm sao liên bang lại coi trọng việc bồi dưỡng và chiêu mộ sinh vật huyền thoại đến vậy? Nguyên nhân chính là ở chỗ này.

Xem ra, vẫn phải dùng kế đó, nghĩ rằng sau này sẽ có một trận chiến lớn.

Tiêu Nguyên nhìn Thảo Thế Viêm Kê đang chữa trị vết thương, một chút suy nghĩ, hướng Bạch Khải hỏi: “Bạch Khải, người vừa mới sử dụng kỹ năng đó có thể dùng được bao nhiêu lần?” “Hắn là chỉ có thể dùng một lần, năng lượng không đủ rồi.”

Tiêu Nguyên gật đầu nhẹ, nói: “Vậy thì tốt, chúng ta sẽ thu hút sự chú ý của Thảo Thế Viêm Kê, người hãy tranh thủ cơ hội, xem có thể nhất kích tất sát hay không, nếu không nếu bị hấn kéo vào chiến đấu tiêu hao, chỉ có thể để A Trà mạo hiểm.”

“Nhìn huấn luyện viên hiện tại không có ý định ngắt quãng cuộc thi, có lẽ là dự định để chúng ta thử sức một chút, cho dù có thất bại cũng không sao.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, nhìn xung quanh những Ngự Thú sư khác còn đang không ngừng tấn công nhằm kéo dài thời gian cho Thảo Thế Viêm Kê phục hồi, nói: “Nói một cách đơn giản, chỉ cần lực công kích của chúng ta cao hơn tốc độ khôi phục của nó là được đúng không?” Tiêu Nguyên sững sờ, nói: “Không sai, nhưng chưa đủ...”

“Vậy là được rồi.”

Chưa đợi Tiêu Nguyên nói hết, Bạch Khải đã một lần nữa quay lại bên trong xe tăng.

“Bạch Khải, người đừng gấp gáp, hãy chờ chúng ta...”

Nhìn thấy Bạch Khải chuẩn bị phát động tấn công, Tiêu Nguyên vội vàng định ngăn cản, nhưng thấy đầu sói của xe tăng như thể chất lỏng bắt đầu vặn vẹo, từng ống pháo từ đó không ngừng xuất hiện, chỉ trong khoảnh khắc đã biến thành một tòa công sự đầy lỗ pháo.

Cái này chưa dừng lại, sau khi ống pháo được ngưng tụ, từng phù văn phức tạp từ từ hiện ra, nhanh chóng bao phủ cả tòa lô cốt.

“Trời ơi, đây là cái gì vậy? Ta cảm thấy thật quá đáng sợ!”

Bạch Vũ Hiểu trợn mắt nhìn công sự chiến tranh này, không kìm được nổi da gà. “Máy móc hệ, không phải là Bạch Khải làm ra hai đầu sói sao?” Gã Cổ Sơn phản ứng đầu tiên, lập tức liên tưởng đến khả năng nhất tình huống, những người khác đang muốn phản bác lại, thì khi nhìn thấy trên đỉnh lô cốt xuất hiện cái cự hình đầu sói đại pháo, tất cả liền im bật.

“Quái thật, đúng là hai cái đầu đó...”

“Beita, Phá Ma Gầm Thét.”

Một tràng tiếng sói tru vang lên, Bạch Thu Trà và những người khác lập tức cảm thấy tinh thần phấn chấn, sức công kích của sủng thú gia tăng rất nhiều.

Kỹ năng cường hóa tập thể? Bạch Thu Trà và mọi người nhìn nhau, nhưng không lãng phí cơ hội, ra lệnh cho sủng thú toàn lực tấn công.

“Shuke, khóa chặt mục tiêu.”

“Mục tiêu đã được khóa chặt, đang bổ sung Lôi Viêm chi lực...”

“Lôi Viêm chi lực bổ sung hoàn tất, có thể phát xạ.”

Nhìn Thảo Thế Viêm Kê đang cố gắng thoát khỏi những người khác, Bạch Khải nhếch miệng cười.

Chương 192:

Đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà “Cả mọi người tránh ra, tử thương bất luận a!” Nghe vậy, đám người lập tức sững sờ.

Khi thấy phía sau một cỗ máy móc khổng lồ dữ tợn, họ không chút do dự lựa chọn rút lui.

Cô cô cô cô! Sau khi thoát khỏi dây dưa với Thảo Thế Viêm Kê, một tiếng cao vút vang lên, kéo theo xích kim sắc lửa rồi hướng về phía Husky bay tới, rõ ràng là muốn ngăn cản hành động của Bạch Khải. “Thật tiếc, người hành động quá chậm.” Bạch Khải nhấn nút trước mặt, đầu súng đại pháo hình sói lập tức bắn ra một làn sóng xung kích mạnh mẽ, trực tiếp đè Thảo Thế Viêm Kê xuống mặt đất.

Chưa kịp để Thảo Thế Viêm Kê phản kháng, lô cốt đã nổ âm lên, từng đợt sức mạnh Lôi Viêm khổng lồ từ họng pháo phun ra, bao trùm Thảo Thế Viêm Kê trong phạm vi vài chục mét. “Cổ Sơn, người còn muốn khiêu chiến Bạch Khải không?” “Tôi cảm thấy có lẽ mình không nên làm thế.” Chu Diễm và Cổ Sơn nhìn nhau, tạm thời từ bỏ ý định tìm Bạch Khải thách đấu.

Còn Nhiễm Húc và Kiều Lại thì hoàn toàn bỏ qua việc truy đòi Bạch Khải vì đã đoạt bài của họ trước đó.

Cảm giác như nếu để Bạch Khải mang bí cảnh chiếc nhẫn đến đây thì chắc chắn còn bình thường hơn...

May mà hỏa lực này không kéo dài quá lâu, khoảng nửa phút sau, lô cốt đã im bật, còn Thảo Thế Viêm Kê thì đã trở thành một đầu gà nướng, không còn tí sức sống nào.

Tuy nhiên, lô cốt cũng không thể giữ trạng thái cố định, mà hóa thành một đám chất lỏng chậm rãi rút về, sau đó Husky như một cái xác không hồn nằm trên mặt đất, không có chút nào sức sống.

Bạch Khải nghe vậy, không nói một lời, từ trên người Husky bước xuống, nói: “Ta có phải đã nhường người một chút năng lượng không? Hơn hai trăm vạn năng lượng giá trị cứ thế bị người nuốt chửng, người đã quên Alpha đã phải chịu khổ sao?”

Còn có...” Đối mặt với sự quở trách của Bạch Khải, Husky không có lời nào để phản bác, giờ đây nó đã hoàn toàn không còn sức lực. “A ô...” (bản uông phảng phất nhìn thấy một cái lão nãi nãi đang vẫy tay gọi mình...) “Tiêu hao năng lượng quá mức, tạm thời ngủ đông bên trong...” “Nguyên lai, đây chính là người nói chỉ có thể dùng một chút, thì ra là ta ngu ngốc.” Tiêu Nguyên đến gần Bạch Khải, gương mặt tràn đầy vẻ chua xót.

Vừa rồi, hắn chỉ chú ý đến Thảo Thế Viêm Kê, mà không để ý đến vấn đề trong lời nói của Bạch Khải.

Không phải chỉ một hai lần, mà là một thời gian dài, năm nay kỹ năng đã bắt đầu tính theo thời gian sao? “Mặc dù đã sử dụng phù văn tăng phúc, nhưng vừa rồi tiêu hao năng lượng ít nhất cũng phải hơn hai trăm vạn, đúng không Bạch Khải?” Lục Tình nhìn vào số liệu trên kính, ánh mắt nhìn về phía Bạch Khải đã nổi lên gợn sóng.

Còn Lý Mộ cũng thâm căn rặng khi nhận ra điều này.

Theo tình hình hiện tại, liệu hắn có thể là đối thủ thực sự của Bạch Khải không? Nghe thấy lời của Lục Tình, Chu Diễm lập tức lao tới, nắm lấy cổ áo Bạch Khải, quát: “Hơn hai trăm vạn? Bạch Khải, người cho thú cưng của mình ăn gì mà nuôi béo thế này?!” “Đúng đấy, ta nuôi linh ấu long cũng không có nhiều năng lượng giá trị như vậy, mau đưa bí phương cho ta, không phải hôm nay cũng đừng nghĩ đi ra ngoài!” Bạch Vũ Hiểu cũng nhìn chằm chằm Bạch Khải với ánh mắt hung tợn, chỉ cần Bạch Khải dám nói một chữ “Không”, chắc chắn hắn sẽ lao vào đánh cho tơi tả.

Nhìn quanh, Bạch Khải không khỏi chảy mồ hôi lạnh, chỉ vào Thảo Thế Viêm Kê đang tỏa hương nướng. “Cái kia, chúng ta có thể ăn gà trước không?”

Chương 193:

Nuôi thả hay nuôi nhốt Thảo nguyên bí cảnh.

Sau khi Máy Móc lãnh chúa tẩy lễ, vùng đất bên trên vẫn như cũ, còn có thể nhìn thấy một tia lưu lại của Lôi Viêm chi lực chảy xuôi.

Rõ ràng, trong thời gian ngắn không thể nào phục hồi lại như cũ.

Mà ở cách đó không xa trên đồng cỏ, Bạch Khải cùng đoàn người đang say sưa thưởng thức gà nướng.

Chu Diễm kéo xuống một miếng gà nướng, cắn một cái thật mạnh, nói: “Không hổ là gà nướng sắp tiến hóa thành quân vương cấp, mùi vị thật tuyệt! Ta cảm thấy từ giờ trở đi cũng không còn gì ngon hơn nữa.”

“Cao cấp lãnh chúa sinh vật có được năng lượng viễn siêu tinh anh, nếu người không muốn ăn tới mức bụng bễ, cứ tiếp tục ăn đi.”

Lục Tình bất thành linh chen vào, kéo xuống một miếng nhỏ thịt gà ăn, rồi lau miệng và nói với Bạch Khải: “Ta đã ăn no, cảm ơn sự chiêu đãi.”

“Không có gì.”

Bạch Khải nhún vai, không hề lo lắng bản thân sẽ gặp tình huống mà Lục Tình đề cập.

Dinh dưỡng quá thừa? Nói giỡn thôi.

Kể từ khi có trứng tiến hóa, hắn chỉ lo lắng về việc mình sẽ chết bất cứ lúc nào, chứ không hề lo ăn tới bở bụng.

Mặc dù Lục Tình nói cũng không sai, cho nên đại đa số mọi người khi cảm thấy no đều dừng lại, chỉ gặm chút cho thú cưng của mình.

Dù không đến mức ăn vào Thảo Thế Viêm Kê thịt có thể gây ra chuyện gì, ít nhất cũng có thể bổ sung năng lượng đã tiêu hao trong trận chiến vừa rồi.

Gâu gâu! (Thật sự là gà ngon, Bạch Khải ơi, từ giờ mỗi ngày chúng ta sẽ ăn cái này nhé!) Dù đã tiêu diệt Thảo Thế Viêm Kê, nhưng Husky vẫn được phân phát khối lớn nhất.

“Mỗi ngày ăn cao cấp lãnh chúa sinh vật? Người nghĩ đây là chợ bán thức ăn à?” Bạch Khải trợn mắt, kể từ khi tham gia huấn luyện, bọn hắn không ít lần được ăn tinh anh sinh vật cấp thấp, nhưng đối với cao cấp lãnh chúa, thật sự là không thể. Ừm...

Chờ sau này cấp bậc cao nhất có thể cân nhắc.

“Bạch Khải, cái này cho người.”

Bạch Thu Trà đưa cho hắn một chân gà có đánh số 1, trong khi mọi người nhìn Bạch Thu Trà làm động tác ấy mà không có chút gì biểu hiện khác thường.

Rõ ràng họ đã âm thầm chấp nhận điều này.

Trận chiến vừa qua, Husky đã cho thấy khả năng chiến đấu viễn siêu cùng cấp bậc, thậm chí là vượt cấp.

Mặc dù Tiêu Nguyên và mấy người khác đều có cấp bậc cao hơn Bạch Khải, nhưng họ tự nhận rằng trừ năng lượng cao hơn một chút, họ không thể phát huy sức bùng nổ như Husky.

Bên cạnh đó, đây vẫn là hai thú cưng đó! “Vậy ta cũng không khách sáo.”

Bạch Khải nhận lấy chân gà từ tay Bạch Thu Trà.

Gà nướng Thảo Thế Viêm Kê sắp tiến hóa thành quân vương cấp sinh vật rõ ràng rất ngon, hơn nữa bị Husky tấn công dữ dội như vậy mà vẫn chỉ biến thành gà nướng, không chịu tổn hại gì.

Bạch Thu Trà mấy người mô tả rằng chân gà này rất sắc bén.

Cứng cáp và sắc bén, cảm giác giống như thanh kiếm của Alpha.

Bạch Khải thu hồi chân gà, quyết định sẽ cho Alpha hấp thụ.

“Nhưng mà, cái này băng sơn nam sẽ không thu hồi chứ?”

“Khi luyện tập mà có được đồ vật đều tính là thu hoạch cá nhân của các người, hiệp hội sẽ không thu hồi.”

Bạch Khải nhỏ giọng lầm bầm một câu, ngay lập tức từ phía sau truyền đến một giọng nói lạnh lùng không chút cảm xúc, làm hắn nhảy dựng lên, nói: “Huấn luyện viên tốt!” Trương Sam nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạch Khải, người gần như chia sẻ Thảo Thế Viêm Kê, nói: “Lần này biểu hiện của các người cũng không tồi, cho dù đối mặt với bất ngờ cũng không tự loạn trận cước, đồng thời có thể lựa chọn phương thức ứng đối chính xác, các người coi như có tư cách sơ bộ để đặt chân vào dã ngoại.”

Nghe được Trương Sam nói, tất cả mọi người đều lặng im, ngơ ngác nhìn ông, không dám tin vào tai mình.

“Kiều Lại, có phải ta điên không, vừa rồi...”

Huấn luyện viên Trương khen chúng ta rồi?” “Hắn là không điên, không phải ta khả năng điên như vậy.”

Bạch Khải cũng ngạc nhiên nhìn Trương Sam.

Kể từ khi Trương Sam dạy học đến nay, ông chỉ chỉ ra lỗi sai của họ, chẳng bao giờ khích lệ họ, hôm nay lại thay đổi cách nhìn? Chắc chắn có điều gì không ổn! Quả thật, chưa kịp phản ứng, Trương Sam đã tiến hành một đợt phê bình đối với từng người trong nhóm.

“Chu Diễm, biết rõ đối thủ có sức mạnh cao hơn mình nhưng vẫn liều lĩnh tấn công, người có nghĩ người là sinh vật huyền thoại sao?” “Bạch Vũ Hiểu, thiên phú hư hóa của người thật sự rất thích hợp để quấy rối Thảo Thế Viêm Kê, sao không phát huy ưu thế của mình?” “Cổ Sơn, đẳng cấp của người là thấp nhất, nhưng nếu mượn sức mạnh nguyên tố cũng có thể gây tổn thương cho Thảo Thế Viêm Kê, sao lại do dự như vậy?” “Bạch Thu Trà, hài cốt Cự Long của người có sức mạnh hẳn là mạnh nhất trong này, sao lại từ bỏ ưu thế của mình để chọn cách giải nguy nguy hiểm?” “Tiêu Nguyên, mặc dù người...”

Tại sao...

Tại sao...

Những câu chất vấn liên tiếp khiến tâm trạng vui sướng của các Ngự Thú sư trẻ tuổi vụt tắt, nhìn nhau không dám tin vào những lời vừa nghe.

“Thật không thể ngờ, Trương Sam lại có thể nói thế với chúng ta.”

“Mặc dù không có điều gì đau lòng khi bị chửi, nhưng mà cũng thật đáng mặt.”

Lập tức, trong nhóm Ngự Thú sư trừ Bạch Khải ra, tất cả đều bị Trương Sam chỉ trích.

Dù sao, Thảo Thế Viêm Kê cũng nhờ vào Bạch Khải mà đánh bại, Trương Sam hẳn là không tìm ra điểm nào để chỉ trích hẳn? Chỉ là, Trương Sam dĩ nhiên không chịu thua trong việc chỉ vào Bạch Khải.

“Bạch Khải, vừa rồi ngươi đã sử dụng kỹ năng siêu cấp đúng không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

“Vậy ngươi biết cho dù là sinh vật huyền thoại, cũng không thể coi siêu cấp kỹ năng như kỹ năng bình thường rồi chứ?” Bạch Khải nghe vậy lập tức nghĩ đến tình huống bối rối.

Hắn đã đoán được Trương Sam sẽ nói gì tiếp theo.

“Tại trận chiến vừa diễn ra, rõ ràng ngươi đã nắm rõ toàn bộ năng lượng của súng thú của mình, nhưng liệu ngươi có nghĩ, nếu như Thảo Thế Viêm Kê tiến hóa thành công mà chưa chết, ngươi sẽ ứng phó thế nào?” Bạch Khải im lặng hồi lâu, cuối cùng mở miệng nói: “Cảm ơn huấn luyện viên đã nhắc nhở, ta sẽ chú ý hơn lần sau.”

Thấy Bạch Khải dễ dàng chấp nhận lỗi làm của mình, Trương Sam cũng có phần bất ngờ. Ông đã chuẩn bị sẵn sàng để đưa ra một loạt các phương pháp phê bình nhưng giờ lại phải kìm lại.

“Lần sau gặp tình huống như vậy, ta sẽ chuẩn bị một chiếc sạc dự phòng lớn, không, là cỡ lớn.”

Phốc!!! Bạch Khải vừa nói ra câu đó, Chu Diễm không nhịn được cười lớn, định che giấu nhưng đã muộn.

“Có logic, ta mong chờ vào sự thể hiện của ngươi.”

Trương Sam không thay đổi vẻ mặt nhìn Bạch Khải, rồi ngay lập tức biến mất vào bí cảnh.

Cả đám lập tức nhận được thông tin phản hồi về số điểm cuộc thi của lần này từ huy chương.

“A, ta đạt tiêu chuẩn rồi?” “Ta cũng vậy!” “Ha ha hai người các ngươi kém cỏi, ta thì xuất sắc!” “Oa được nhỉ, ta không phục...”

“Bằng sơn nam quả thật là người lạnh lùng nhưng ấm áp, mặc dù la mắng như vậy, nhưng vẫn công nhận chúng ta.”

Nhìn số liệu “Đạt tiêu chuẩn” trên huy chương của mình, Chu Diễm thỏa mãn vỗ ngực, rồi tiến tới bên cạnh Lục Tình, nói: “Tình Nhi, đánh giá của ngươi thế nào?” Lục Tình đẩy kính mắt, nói: “Ưu tú.”

Là một phụ trợ, Lục Tình đều có những lựa chọn rất chính xác.

Trong lúc Trương Sam phê bình, đánh giá dành cho Lục Tình cũng nhẹ nhàng hơn, cầm cái “ưu tú” cũng không quá đáng.

Chu Diễm tràn đầy ước ao, nghiêm túc tuyên bố: “Thật đáng ghen tị, lần sau nhất định phải hỏi ý kiến của ngươi trước khi ra tay.”

“Từ bỏ đi, đầu óc của ngươi còn không không chế được thân thể của mình.”

Chu Diễm: “...

Tình Nhi, ngươi thật là bạn thân của ta sao?” “Nếu không thì sao?” “Ồ ô ô...”

Nghe cuộc trò chuyện của hai người, Bạch Khải lại một lần nữa thay đổi cách nhìn về Lục Tình.

Hắn vẫn nghĩ Lục Tình là kiểu nữ học bá lạnh lùng, ai ngờ lại là một cô gái xấu tính với kính? Cảm giác này thật sự không dễ chọc ghẹo.

“Bạch Khải, ngươi có đánh giá gì không? Ngươi biểu hiện tốt như vậy, hẳn cũng là ưu tú chứ?” Bị Lục Tình gấn chặt, Chu Diễm chạy đến bên Bạch Khải, tò mò hỏi.

“Còn chưa nhìn qua, chắc cũng vậy.”

Bạch Khải nhún vai, kích hoạt huy chương để xem xét.

“A? Tại sao không có thành tích?” ...

Tại Quyết Sách Chi Tháp.

Triệu Phù Đồ nhìn Trương Sam khôi phục điểm số, trên mặt hiện lên nụ cười.

“Không nghĩ tới chỉ mới hai tuần huấn luyện, người đã đưa ra loại đánh giá này rồi?” Trương Sam nhẹ gật đầu, nói: “Hừm, kinh nghiệm thực chiến ngoài trời của Bạch Khải dù không bằng những người khác, nhưng khả năng thích ứng của hắn tốt hơn họ.

Ta nghĩ khóa thực chiến không còn ý nghĩa quá lớn đối với hắn, có thể miễn một khóa.”

Triệu Phù Đồ nhẹ gật đầu, nhìn về phía Lãnh Phi Phi bên cạnh, hỏi: “Lãnh giáo quan, người nghĩ sao?” Lãnh Phi Phi gật đầu, nói: “Ta đồng ý với quan điểm của Trương Sam, Bạch Khải rất linh hoạt, khóa thực chiến bình thường thật sự có thể thả lỏng một chút.”

“Đã các người đều đồng ý, vậy cứ như thế mà thực hiện.”

Triệu Phù Đồ thả văn kiện trong tay xuống, bên cạnh thư ký ngay lập tức tiếp nhận và đánh dấu.

“Nhưng mà khóa thực chiến trong chương trình huấn luyện rất quan trọng, thời gian này các người đã có sắp xếp gì cho Bạch Khải chưa?” Trương Sam nghe vậy, suy nghĩ một lát rồi nói: “Bạch Khải rất hứng thú với các cuộc thi, hoặc là để hắn ở lại cạnh Cảnh Kỹ Chi Tháp? Có thể cho Bạch Tháp Chủ sắp xếp một số đối thủ khác nhau cho hắn, cũng coi như để Bạch Khải tích lũy kinh nghiệm thực chiến.”

Nghe thấy, Lãnh Phi Phi lập tức phản đối: “Bạch Khải có ưu thế ở tính sáng tạo, mà ở lại Cảnh Kỹ Chi Tháp quá lâu có thể dễ dẫn đến nhàm lẩn trong thực chiến.

Ta kiến nghị để hắn trải nghiệm trong các cảnh thực tế, luyện tập trong thực địa.”

“Không được, với chiến lực hiện tại của Bạch Khải, những cuộc dã ngoại ở xung quanh thành phố không còn tác dụng.

Trừ phi ném hắn vào khu vực không quản lý, mà điều đó quá nguy hiểm.”

“Nguy hiểm? Hai mươi năm trước, các Ngự Thú sư đều được rèn luyện trên dã ngoại.”

“Thời đại đã thay đổi, hơn nữa Bạch Khải chỉ miễn đa số các khóa thực chiến, nhưng những môn học khác vẫn cần phải hoàn thành.”

“Chỉ là một chút lý thuyết, hồi đầu bổ sung cũng được, so với thực chiến, có thể tạm thời cho hấn thả lỏng.”

“Vấn đề này ta không dám đồng ý...”

Thấy Trương Sam, người trước nay không phản đối lại mệnh lệnh của cấp trên, mà lại dám tranh chấp với Lãnh Phi Phi, Triệu Phù Đồ không khỏi lộ ra nụ cười.

“Đã các ngươi đều không thể thuyết phục đối phương, vậy cứ nghe theo ý kiến của ta đi.”

Chương 194:

Nhát gan, món quà của Long “Đi thủ đô để thực hiện nhiệm vụ của hội?” Nhìn Trương Sam đưa văn kiện, Bạch Khải rõ ràng không vui vẻ lắm.

Hắn còn trông chờ vào việc kiểm điểm tích lũy, và sau đó đổi lấy những vật liệu truyền thuyết, giờ thì lại bị điều đi, hơn nữa không biết đến khi nào mới về.

Vậy thì hắn còn có khả năng nào để kiểm điểm đây? “Ta có thể từ chối không?” Trương Sam nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên là có thể.

Dù đây là mệnh lệnh từ hội trưởng, nhưng việc từ chối là quyền của ngươi.” Quá tốt, không có ý định dụ dỗ, chỉ đơn giản là uy hiếp thôi sao? Bạch Khải thở dài, nói: “Ta có thể hỏi cụ thể là đi làm gì không? Dù sao ta chỉ là một tam giai Ngự Thú sư, chắc hẳn không có nhiều tác dụng ? ” Vừa nghe Bạch Khải nói vậy, đám người gần đó như Chu Diễm lập tức trợn mắt nhìn.

Chỉ là một tam giai Ngự Thú sư mà thôi! Ngươi đã thấy tam giai Ngự Thú sư nào có thể đối phó với tứ giai hung thú chưa? Trương Sam lắc đầu, nói: “Cụ thể nhiệm vụ ta không được biết. Đến lúc đó, ngươi có thể hỏi nhân viên đi cùng.” “Nhân viên đi cùng?” Bạch Khải ngần ra, sau đó thấy La Tường từ bên ngoài đi vào, vẫy tay về phía hắn, nói: “Đừng đoán, chính là ta.” “Vậy thì tốt, ta hiểu rồi.” La Tường là người phá giải nhiều tháp bí cảnh nhất, nên tám chín phần mười là liên quan đến tháp bí cảnh.

Nhưng mà tháp bí cảnh trong thành phố Tung Lâm cũng không ít, mà lại không ít cái chưa được phá giải, cần gì phải đến thủ đô xa xôi như vậy chứ? La Tường tiến tới trước mặt Bạch Khải, nói: “Yên tâm, khóa thực chiến của ngươi đã miễn thi, còn các môn khác, lão gia tử nói chỉ cần qua được bài kiểm tra cuối cùng là được.” Bạch Khải gãi đầu, hắn quan tâm là bài kiểm tra sao? Hắn quan tâm là điểm tích lũy chứ! Thấy bộ dạng của Bạch Khải, La Tường không khỏi cười nói: “Ta biết rõ ngươi đang nghĩ gì.

Lần này đi thực hiện nhiệm vụ, người cũng sẽ kiếm được điểm tích lũy, không thể so với lúc huấn luyện bình thường đâu.”

“Vậy thì không sao rồi.” Bạch Khải nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần không ảnh hưởng đến việc tích lũy điểm để đổi lấy vật liệu truyền thuyết, thực hiện nhiệm vụ hay không cũng không quan trọng. “Lúc đầu ta hôm nay sẽ lên đường, nhưng thêm người vào nên dời lại ngày mai.

Người tốt nhất chuẩn bị mọi thứ xong xuôi.” Bạch Khải gật nhẹ đầu, hẳn mới đến tổng bộ không đến một tháng, nếu có chuyện gì, chỉ có nhất gan Long cần phải sắp xếp thôi. “Vậy La giáo quan đi rồi, ai sẽ dạy khóa phù văn?” Cuối cùng có người phát hiện vấn đề, La Tường lập tức hiện lên một nụ cười khả nghi, vỗ tay lên vai Trương Sam, nói: “Dĩ nhiên là huấn luyện viên Trương.” Nghe vậy, mọi người xôn xao, đột nhiên cảm thấy tương lai mịt mù.

Bạch Vũ Hiệu tiến sát bên La Tường, lén nói: “Tường ca, liệu có thể nghĩ đến việc mang ta theo không? Dù sao ta cũng là huyền thoại, tuyệt đối chuyên nghiệp!” La Tường nhún vai, nói: “Ta không phản đối, nhưng người chắc chắn không sợ Bạch tháp chủ đánh chết mình chứ?” “Vậy thì thôi, cha ta có khả năng thật sự sẽ đánh chết ta.” Bạch Vũ Hiệu rút cổ, không nói thêm gì. “Ta còn muốn liên hệ với bên thủ đô, đi trước đây.

Ngày mai ta sẽ đến phòng người tìm.” La Tường kéo Trương Sam đi, đối với mấy học viên khác nói: “Ta còn muốn cho các người huấn luyện viên Trương bổ sung khóa, khóa này về phù văn tự học đi!” “Lão giáo quan vạn tuế!” Nghe La Tường nói vậy, Chu Diễm lập tức hoan hô, nhưng thấy mọi người đều cố nén cười, dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn nàng.

Chu Diễm lập tức phản ứng, cứng đờ quay mặt đi, quả nhiên phát hiện Trương Sam đang âm thầm nhìn mình, vẻ mặt lạnh lùng làm cho Chu Diễm không đoán được hắn đang nghĩ gì.

Lần này thật sự là vui quá hóa buồn...

May mà Trương Sam không phát tác tại chỗ, chỉ liếc nhìn Chu Diễm rồi cùng La Tường rời đi.

Sau khi xác nhận Trương Sam đã đi, một đám học viên mới hoan hô lên, trong khi Bạch Vũ Hiệu thì lặng lẽ giơ ngón tay cái lên với Chu Diễm. “Diễm tỷ, người vẫn mạnh mẽ đấy, lại

dám làm vậy ngay trước mặt Bằng Sơn nam, xin nhận tiểu đệ một bái!” Chu Diễm khoe mắt run lên, đang muốn phát tác thì Bạch Thu Trà, từ trước đến nay không tham gia loại trò đùa này, cũng không nhin được mà chế giễu: “Diễm tử, mặc dù ta biết rõ ngươi rất vui, nhưng ta cảm thấy huấn luyện viên Trương sẽ nghĩ ngươi có ý kiến với hắn đấy.” “Hai người các ngươi...” Chu Diễm trán nổi gân xanh, muốn đánh hai người này một trận. “Không sao đâu, huấn luyện viên Trương từ trước đến nay công tư rõ ràng, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến việc học tập của Chu Diễm đâu, nhưng mà cẩn thận nhé...” “Chết chắc rồi.” Câu nói cuối khiến lòng nhiệt huyết của Chu Diễm dập tắt, cả người lập tức trở nên buồn rầu. Đột nhiên cảm thấy, có khi khóa phù văn cũng không tệ? Nhìn thấy Chu Diễm như vậy, các học viên khác không nhin được cười trộm, sau đó lũ lượt rời đi tập trung tại đại sảnh.

Từ khi bắt đầu tập huấn, lịch trình hàng ngày của bọn họ bị dồn đầy, giờ hiếm khi có thời gian nghỉ, tự nhiên phải biết trân trọng.

Bạch Thu Trà tiến lại cạnh Bạch Khải, có chút tiếc nuối nói: “Nguyên bản còn muốn cùng ngươi toàn lực luận bàn một lần, xem ra không có cơ hội.” Bởi vì Bạch Khải cần luyện chế bùa nhào quái, nên tại Cảnh Kỹ chỉ thấp cơ bản đều phá bùa nhào quái ra sân, Bạch Thu Trà cũng không tìm được cơ hội để luận bàn với Bạch Khải.

Bây giờ, khi Husky cho thấy sức mạnh vượt trội, hắn tự nhiên muốn cùng Bạch Khải giao đấu một trận.

Nhưng giờ Bạch Khải đã chuẩn bị đi thực hiện nhiệm vụ, việc xin chiến đấu lúc này có vẻ không thích hợp lắm. “Không sao, nhìn La Tường có vẻ không lâu nữa sẽ về, đến lúc đó lại đánh là được.” Bạch Khải nhún vai, cười nói: “Nói không chừng khi đó ta cũng thành tứ giai Ngự Thú sư nữa đấy.” “Thôi đi, ngươi làm tứ giai Ngự Thú sư là lên lầu sao? Nếu trong vòng một tháng mà lên được, ta thắng tay ăn...” Bạch Vũ Hiểu khinh thường mắt dáy, nhưng nói được nửa câu thì tự động ngừng lại.

Hắn tuy cũng mới gia nhập tập huấn, nhưng cũng nghe không ít chuyện về Bạch Khải, nên cũng biết thời gian hắn trở thành Ngự Thú sư.

Có vẻ như, gã này thật sự có khả năng lên đến tứ giai trong vòng một tháng? Không thể nào, không thể nào, tam giai sau này dễ dàng lên trên như vậy sao? Hắn không thể nào so với gia đình ta còn cao hơn được? Đúng, không thể nào.

Nghĩ vậy, trên mặt Bạch Vũ Hiệu lại hiện ra vẻ tự tin, đang định nói hết lòng lại bị Lục Tình kịp thời ngăn lại. “Mặc dù ta không ngại xem ngươi trực tiếp, nhưng để không ô nhiễm ánh mắt của mọi người, ta khuyên ngươi nên cẩn thận một chút khi nói.” “Ngạch, coi như ta không nói.” Thấy Lục Tình đã nói vậy, Bạch Vũ Hiệu cảm thấy hơi hậm hực mà nuốt lời lại. “Ta đi một chuyến đến Lục Long bí cảnh, quay lại rồi sẽ nói chuyện.” Bạch Khải vẫy tay chào mấy người, sau đó liền thẳng rời đi.

Trong ký túc của hắn không có đồ đạc cần thu dọn nhiều, nên khi tiến vào khu vực truyền tống Lục Long bí cảnh, hắn lập tức kích hoạt mặt dây chuyền Lục Long, đi vào bên trong bí cảnh.

Ngay khi đi đến chỗ xử lý phi thủy trong cốc, nhát gan Long nhìn thấy Bạch Khải quay lại nhanh như vậy, hơi ngạc nhiên hỏi: “Bạch Khải, sao ngươi lại quay về nhanh vậy?” “Ta mới đi được ba ngày, chỗ nào là nhanh.” Bạch Khải trợn mắt, nói: “Nhưng mà ta sắp phải rời đi một thời gian, nên có thể sẽ không tới đây xem ngươi nữa.” “Không thể tới?” Nghe đến đây, nhát gan Long lập tức buông công cụ trong tay, nói: “Bạch Khải, ngươi phạm tội rồi à? Chẳng lẽ chọc giận mấy sinh vật khủng bố bên ngoài? Ngươi quá không nghĩa khí, nếu bọn họ tìm đến bản Long, bản Long không ứng phó nổi đâu!” “Nếu không, bản Long theo ngươi chạy đi!” Nói rồi, nhát gan Long liền quay đi vào động, rõ ràng là có ý định đi thu thập đồ đạc để chạy trốn. “Trước đây ngươi đã xem bao nhiêu kỳ quái trên TV lại khó chịu như vậy...” Bạch Khải thở dài, nói: “Ta chỉ ra ngoài làm nhiệm vụ thôi, đừng lo, có khả năng chỉ cần vài ngày nữa ta sẽ trở lại, chứ không phải chạy trốn.” “Thế hả, dọa chết bản Long rồi.” Nhát gan Long nghe vậy lập tức thở phào nhẹ nhõm, lại tiếp tục sắp xếp những thứ hoa hoa thảo thảo của nó lên.

Ta đúng là không hiểu, sao nhát gan Long lại trở nên như vậy? Nhất định phải xem xét lại việc dạy bảo hắn, Bạch Khải thầm

nghĩ. “Người không cần gì ta giúp người chuẩn bị đồ vật sao? Nếu ta đi rồi thì không có ai tìm được người nữa.” “Không cần, bấy năm nay bản Long đã đến đây rồi, hiện tại mỗi ngày quản lý hoa hoa thảo thảo cũng không tồi.” Nhát gan Long suy nghĩ một chút, nói: “Nếu không, người giúp bản Long tìm một số tài liệu làm vườn, bản Long thấy trên TV mấy tên giỏi giang đều thích làm loại chuyện này.” Nói cũng phải, mục đích này không phải là quá tệ.

Bạch Khải không nhịn được thở dài một hơi, nhưng vẫn đi ra ngoài mua cho nó một đồng tài liệu làm vườn, tiện thể cho nó một cái phóng đại thêm mười mấy lần vào. “Không có gì, ta đi trước đây.” Xác định mọi việc không có vấn đề gì, Bạch Khải chuẩn bị rời đi, nhát gan Long bỗng nhiên nghĩ ra điều gì, nói: “Người đợi một chút.” Nói xong, nhát gan Long chạy vào trong động, chuyển đổi một hồi rồi cầm ra một miếng vảy màu xanh biếc chạy ra. “Bản Long thấy người có vẻ thích sinh cơ, miếng vảy này do mẫu thân bản Long để lại, mặc dù thời gian quá lâu hiệu quả không tốt, nhưng cũng có thể giúp người bận rộn.” Miếng vảy Lục Long? Bạch Khải nghe vậy khựng lại, vừa định đưa tay nhận lấy, nhưng ngưng lại, hơi khó xử: “Cái này không tốt lắm đâu, dù sao cũng là di vật của mẫu thân người, như vậy không lễ phép lắm.” Nhát gan Long khoát tay, nói: “Không có gì đâu, chúng ta Lục Long không so đo những điều này, để đây cũng là từ từ trở về tự nhiên, còn không bằng giúp người một chút.” Nói rồi, nhát gan Long dừng lại một chút, tiếp tục nói: “Hơn nữa Bạch Khải, người là bạn duy nhất của bản Long, bản Long không muốn thấy người gặp chuyện gì, không phải bản Long sẽ lại nhàm chán sao?” Nghe nhát gan Long nói vậy, Bạch Khải bỗng cảm thấy hơi áy náy.

Hắn giúp đỡ nhát gan Long, thực ra vẫn đang coi nhát gan Long như một công cụ, nhưng có vẻ như nhát gan Long thực sự xem hắn là bạn. Ân, sau này nên dành thêm thời gian cho gia hỏa này, thú vị hơn một chút đi.

Chương 195:

Cổng Tinh Không Bịch bịch bịch.

La Tường vừa đúng lúc xuất hiện trước cổng Bạch Khải, không ngừng gõ cửa.

“Ôi... Đã sáng rồi sao?” Mặc dù không ngủ cả đêm, nhưng vẫn có chút hưng phấn khi Bạch Khải thu hồi miếng vải Lục Long trong tay và mở cửa ra.

“La đại ca, chúng ta phải đi sao?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Bên đó có việc gấp, cho nên chúng ta nên xuất phát sớm một chút.”

Nói rồi, La Tường đột nhiên hít sâu một hơi, hỏi: “Ngươi mới từ bí cảnh Lục Long trở về, cảm thấy sức mạnh tự nhiên còn đậm không?” Trời ạ, ngươi nghe được điều đó sao? Ngươi là chó ngủ à? Bạch Khải nghi ngờ nhìn La Tường.

La Tường sẽ không giống như Lý Húc Thăng, cũng là một kẻ tham lam chứ? “Đừng có đoán mò, ta chỉ là một người thuần túy Nhân tộc, chỉ là do chạy nhiều trong bí cảnh nên các giác quan mạnh mẽ hơn thôi.”

Chạy trong bí cảnh lại có lợi ích như vậy sao? Có vẻ sau này nếu không có việc gì, ta cũng nên ra ngoài chạy bộ nhiều hơn.

“Được rồi, tranh thủ thời gian lên đường đi, bên đó chắc vẫn đang gấp rút.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu nhẹ, theo La Tường bước nhanh rời khỏi ký túc, nơi một chiếc phi thuyền cỡ nhỏ đang chờ sẵn.

“Cú Điên -III hình? Hừm... Đáng tiếc Cục 13 chẳng cung cấp những thứ này, không thì Husky đã có thể biến thành máy bay rồi.”

Bạch Khải có phần tiếc nuối chép miệng.

Cục 13 chỉ cung cấp đồ dùng cho cấp bậc thất giai trở xuống, phần lớn máy móc vũ khí và phòng ngự đều thuộc về một loại quy định nhất định, nhưng những chiếc phi thuyền như Cú Điên thì chắc chắn không có.

Dù sao, một số đồ vật vẫn chỉ có thể nằm trong tay chính phủ liên bang mà thôi.

Một người đàn ông mặc bộ quân phục màu xanh bước xuống từ phi thuyền, chào La Tường và nói: “La đại sư, chúng ta có thể khởi hành được chưa?” “Không vấn đề gì, chúng ta đi thôi.”

La Tường nhẹ gật đầu, kéo Bạch Khải lên máy bay, còn người đàn ông kia thì vội vào trong khoang điều khiển.

Cú Điên lập tức cất cánh, bay thẳng lên trời cao.

Nhìn thấy cảnh vật bên ngoài nhanh chóng biến mất, Bạch Khải trong mắt lóe lên sự tò mò.

La Tường thấy vậy mỉm cười nhạt, nói: “Người có phải rất thắc mắc rằng sao có quân đội đến đón chúng ta không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đã đợi ở tổng bộ lâu vậy, Bạch Khải đương nhiên hiểu rõ một số tình huống không rõ ràng.

Hiệp hội là tổ chức duy nhất được liên bang công nhận, đồng thời hợp tác giữa hai bên cũng rất nhộn nhịp, nhưng vẫn chỉ trong giới hạn của phía chính thức.

Giống như thành phố Cổ Túc có các trận chiến thực chiến, đều do quân đội quản lý, mà quân đội chắc chắn sẽ thuê hiệp hội Ngự Thú sư đến giảng dạy.

Tuy nhiên, cuối cùng Hiệp hội Ngự Thú vẫn là một tổ chức dân gian độc lập, mối quan hệ giữa họ và liên bang chỉ là hợp tác có lợi mà thôi, còn có chút cạnh tranh ngầm nữa.

Dĩ nhiên điều này không có nghĩa là giữa hai bên không có sự hợp tác, vì bây giờ không phải thời kỳ ngây ngô, quân đội thuê La Tường đến giải quyết một số vấn đề cũng rất bình thường.

Nhưng mà, tại sao lại có một người như hắn đi cùng? “Thật ra ban đầu nhiệm vụ lần này có lẽ không cần đến loại người mới như ngươi, nhưng hội trưởng hình như rất coi trọng ngươi, đặc biệt đã tăng danh ngạch của ngươi.”

Bạch Khải nghe vậy cảm thấy bất ngờ, hỏi: “Nhiệm vụ lần này có nguy hiểm không?” La Tường nhún vai, đáp: “Có thể xem như vậy, ít nhất đối với Ngự Thú sư cấp bậc tứ giai trở xuống thì cũng khá nguy hiểm.”

Bạch Khải hiểu rõ, nhưng không để tâm lắm.

Tất nhiên nếu hắn cùng La Tường có thể đi ra ngoài, điều đó chứng tỏ an toàn của hắn vẫn được đảm bảo, có lẽ chỉ là vì hắn có thiên phú phá không nào đó mà thôi.

Cũng tốt, biết đâu còn có thể vào một bí cảnh, nhặt vài món tài nguyên cấp truyền thuyết về. ...

Thành phố Thiên Nguyên.

Nếu như thành phố Tung Lâm còn giữ lại vẻ cổ kính, thì thủ đô liên bang thành phố Thiên Nguyên chính là một đô thị của tương lai hoàn toàn.

Dù là đường phố hay kiến trúc, hoặc là các vật thể di động và không di động khác ngoài con người, hầu như tất cả đều do máy móc tạo thành.

Thậm chí, Bạch Khải còn thấy một chiếc ô tô tự động biến thành Autobots để giúp nữ chủ nhân của mình cầm giỏ xách.

Có thể lái xe, có thể cầm giỏ xách, lại không thấy mệt mỏi, hóa ra Decepticons và Autobots mới là bạn trai tốt nhất sao? Rất nhanh, Cú Điên đã hạ cánh tại một sân bay lớn.

“La tiên sinh, chúng ta đã đến.”

Phi công mở cửa khoang, một lần nữa kính cần chào hai người, rồi chờ hai người bước xuống máy bay, lại lập tức lên đường.

“La đại sư, cảm ơn ngài đã chạy một chuyến như vậy.”

Nhìn thấy hai người xuống máy bay, một người đàn ông mặc trang phục chính thức lập tức tới gần.

Giọng nói này nghe rất quen thuộc.

Bạch Khải nghe tiếng quay lại, bất ngờ phát hiện ra chính là Dịch Du, người trước đó đã gặp qua ở Song Tử tháp, nhưng không thấy Lý Húc Thăng đâu.

“Không ngờ lại làm phiền Bộ trưởng Dịch tự mình tới đón, tôi thật sự có chút sợ hãi.”

La Tường thấy vậy mỉm cười, nói: “Cục 13 gần đây rất nhàn nhĩ?” “Vẫn được, ít nhất khi đến đón La đại sư cũng vẫn có

thời gian.”

Nhìn thấy nụ cười trên mặt hai người, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy không khí trở nên căng thẳng.

Hai người này có thù oán gì sao? Hay chỉ đơn giản là ánh mắt mưu mô bẩm sinh khiến họ cảm thấy thù địch với nhau? Dầu sao Dịch Du cũng là một trong những bộ trưởng của Cục 13, rất nhanh ông đã chuyển chủ đề, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Đã lâu không gặp Bạch Khải, lần trước mà người giao cho ta phù văn khôi lỗi đã giúp Cục 13 không ít.”

“Đã lâu không gặp.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trả lời qua loa.

Phù văn khôi lỗi? Đó không phải là thứ dùng trong dạy học sao? Có lẽ bên trong còn ẩn chứa điều gì khác? Hắn cảm thấy như mình bị mắc kẹt vào một cái bẫy.

Trong lòng Bạch Khải âm thầm cảnh giác, trong khi La Tường thì mở miệng nói: “Trước tiên hãy dẫn chúng ta đi xem tình hình một chút.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, quay người dẫn cả hai lên một chiếc xe.

“Khoảng cách có chút xa, hai vị mời kiên nhẫn chờ một chút.”

“Không sao, chúng ta không vội.”

La Tường thờ ơ nhún vai, như thể quen thuộc dựa vào, cứ thế trợn mắt lên nhìn.

Rõ ràng là người không muốn trò chuyện với Dịch Du.

Nhìn La Tường bình thường lạnh nhạt không ngừng mà hôm nay bỗng trở nên im lặng như vậy, Bạch Khải cũng hiểu rõ quan hệ của hai người, nên cũng im lặng không nói gì.

Tần lão đầu cùng La Tường đối với Dịch Du chắc cũng có thái độ tương tự, hắn tự nhiên hiểu mình nên giữ thái độ gì.

Dịch Du hiển nhiên cũng hiểu rõ thái độ của La Tường, vì vậy trên đường đi cũng giữ im lặng, cho đến khi ô tô dừng lại trước một cánh cửa kim loại lớn mới lên tiếng.

“Chúng ta đã đến.”

Dịch Du bước xuống xe, lập tức có hai người mặc đồng phục Cục 13 tiến lại gần.

“Tổ trưởng, cục trưởng đã thúc dục.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Không sao, ta sẽ giải thích với cục trưởng.”

Nói xong, Dịch Du nhìn hai người đứng sau La Tường và Bạch Khải, nói: “Mời hai vị theo ta, khu vực xung quanh bí cảnh rất mạnh, chúng ta cần phải nhờ vào Công Tinh Không mới có thể vào.” “Công Tinh Không?” Bạch Khải ngăn người, không khỏi cảm thấy kích thích.

“Đó là cánh cổng có thể đưa bất kỳ sinh vật hay vật chất nào truyền tống tới mạng lưới bao trùm của chi địa Tinh Không phải không?!” Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng cuối cùng có thể đạt được tình trạng gì thì ta không rõ, dù sao ta không phải là người quá hiểu về máy móc.”

Nghe Dịch Du xác nhận, ánh mắt Bạch Khải lập tức sáng ngời.

Công Tinh Không, thiết bị không gian truyền tống lớn do nhân loại tự phát minh ra, bất kể truyền tống quy mô hay khoảng cách, đều vượt xa bất kỳ thiết bị nào về không gian mà hắn biết.

Từ một góc độ nào đó mà nói, liên bang có thể duy trì quyền kiểm soát tuyệt đối trên tấm bản đồ lớn như vậy, ngoài việc giám sát bên ngoài, cánh Công Tinh Không này cũng là một phần của nó.

Tuy nhiên, điều họ muốn tới cuối cùng là bí cảnh gì, mà lại chỉ cần dùng Công Tinh Không chỉ để truyền tống ba người bọn họ? Bạch Khải nhẹ nhàng qua La Tường bên cạnh, hỏi: “La đại ca, có thể nói cho ta chúng ta cuối cùng sẽ đi bí cảnh gì không?” “Bí cảnh Thủy Đế.”

La Tường đáp nhàn nhạt, khiến Bạch Khải cảm thấy chấn động.

Thủy Đế, chính là người đã tập hợp những chiến nhân của từng người lại, hoàn toàn thay đổi quan hệ nô lệ giữa nhân loại và hung thú sao? Hiện tại họ muốn đi chính là bí cảnh của vị Thủy Đế đó sao? La Tường nói: “Đừng có kích động như vậy,

giờ mới chỉ là suy đoán, phải chờ vào bên trong mới có thể xác định.”

Nghe được lời La Tường, Dịch Du cũng nhẹ gật đầu, nói:
“Đúng vậy, mặc dù Cục 13 và hiệp hội đã đầu tư không ít nhân lực và vật lực, nhưng vẫn chưa từng vào được khu vực trung tâm, vì vậy mới mời La đại sư quay về.”

“Chỉ là không ngờ Bạch Khải người cũng ở đây, có hai người phá không thiên phú như các người, lần này vấn bài có thể giải quyết nhẹ nhàng.”

Bạch Khải nghe vậy cảm thấy xấu hổ, mặc dù thật sự là hắn đã hai lần nhờ vào tháp bí cảnh để tiến vào bí cảnh, nhưng hắn rất rõ ràng mình không có thiên phú phá không nào cả, cho nên Dịch Du có lẽ đã nghĩ quá nhiều.

Nhưng mà lần này có La Tường ở đây, chắc chắn sẽ không có vấn đề gì.

Dẫu cho La Tường đã nói rằng thiên phú phá không vốn là lúc có lúc không, nhưng từ việc La Tường đã phá giải hàng trăm tháp bí cảnh lúc trước, Bạch Khải ít nhất có thể xác định rằng xác suất hoạt động của La Tường trong lần này là khá cao.

Ngay khi ba người đang nói chuyện, Cổng Tinh Không cũng được kích hoạt, một vầng sáng như tinh không từ từ kéo dài, nhanh chóng bao trùm toàn bộ cánh cửa kim loại.

“Được rồi, hai vị mời tiến vào.”

Dịch Du nhường đường sang bên, ra hiệu hai người đi trước, trong khi La Tường dường như đã quen với điều này, không hề dừng lại mà xuyên qua luôn.

Thấy La Tường đi vào trước, Bạch Khải cũng đi theo, và ngay khi đi xuyên qua vầng sáng, Bạch Khải nhận ra mình đã bước vào một thế giới khác.

Không có chút rung lắc nào xảy ra trong không gian truyền tống, thậm chí ngay cả cảm giác chao đảo cũng không có chút nào, kỹ thuật truyền tống không gian của liên bang mạnh mẽ đến vậy sao? Nếu hắn có thể học hỏi được điều gì từ nó, có lẽ hắn cũng không cần phải đi ký kết ước với một hệ sủng thú nữa.

Bạch Khải vừa nghĩ đến đây, liền tự dập tắt ý tưởng trong đầu.

Cổng Tinh Không này thậm chí còn quan trọng hơn bất kỳ hạch tâm vũ khí nào, cho dù hãn gia nhập liên bang cũng không có cơ hội tiếp xúc, nữa là giờ hãn vẫn là một thành viên của hiệp hội.

Thay vì phí thời gian vào thứ này, thà rằng nuôi một con sủng thú hệ không gian để dùng là dễ hơn.

Hoặc là, tìm kiếm một số tài nguyên hệ không gian để tự mình bồi dưỡng một con sủng thú cũng không tệ.

Chỉ là, là một người học về máy móc, hãn vẫn rất muốn tiếp thu thêm kiến thức...

Chương 196:

Bí Cảnh Thủy Đế Ngay khi ba người xuyên qua Chi Môn Tinh Không, Bạch Khải lập tức cảm nhận được ánh mắt của hàng chục người đang khóa chặt vào hắn.

Hắn mơ hồ còn cảm nhận được một luồng sát khí nhàn nhạt. Đây là quân nhân, lại là những quân nhân đã trải qua nhiều trận chiến sống còn! Bạch Khải nhanh chóng đưa ra phán đoán, nhưng khi những ánh mắt đó chuyển sự chú ý về phía Dịch Du, thì ngay lập tức bị thu lại, như thể mọi thứ chưa từng xảy ra.

“Chúng ta đã đến.”

Dịch Du chỉ tay về phía trước, nơi đất bị đào thành những cái hố sâu, nói: “Phía này là vị trí do Cục 13 phụ trách, hiệp hội phụ trách khu vực phía bắc.

La đại sư có cần đi trước về hướng bắc không?” La Tường lắc đầu, nói: “Không cần thiết, dù sao thì nơi nào bị phá giải cũng là một đợt khai thác, đi xung quanh thôi.”

Dịch Du nói: “Vậy thì tốt, ta sẽ sắp xếp người dẫn La đại sư vào bí cảnh.”

Nói xong, Dịch Du liền xoay người rời đi, còn Bạch Khải thì cuối cùng cũng có thời gian để quan sát xung quanh.

Dưới mặt đất rộng lớn, những cái hố sâu do con người đào lên dài khoảng mười mét, xung quanh là những thiết bị lớn đang được trưng bày.

Trên màn hình, những đồ án đang chớp lóe, dường như là đang giải mã các phù văn.

Bạch Khải đến gần một cái hố sâu, quả nhiên thấy dưới đáy có một cái cổng bằng đồng lớn, và trên cổng ấy là những phù văn cổ xưa, có phần tương tự như những phù văn mà hắn đã từng thấy, nhưng dường như phức tạp hơn một chút.

Ngược lại, nó lại gần gũi hơn với phù văn Rubik mà hắn biết.

“Ông có nghĩ rằng những phù văn này khác với những phù văn mà Đồng giáo sư từng giảng dạy không?” La Tường nhìn

thấy vẻ nghi hoặc của Bạch Khải, giải thích: “Những phù văn này đã có từ thời kỳ Thủy Đế, sau này, nhân loại tiếp xúc được phù văn cũng đều từ thời điểm đó truyền bá ra.

Tuy nhiên, phổ biến hơn lại là những phù văn từ thời kỳ Pháp Đế, nên vẫn có nhiều khác biệt.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, đơn giản mà nói, phù văn Thủy Đế tương đương với Giáp Cốt văn, còn phù văn Pháp Đế thì giống như Chung Đình văn hoặc thể triện, dễ hiểu thôi.

“Nhưng mà sao nơi này lại có nhiều hồ như vậy?” Bạch Khải vừa nói ra, một ý nghĩ chợt xuất hiện trong đầu, hắn nhìn về phía trước với những cái hồ chẳng chịt, có chút không thể tin nổi.

“Người không muốn nói với ta rằng tất cả đều là lỗi vào của bí cảnh chứ?!” La Tường gật đầu nhẹ, nói: “Đúng vậy, nhưng cũng không hoàn toàn.”

“Bí cảnh Thủy Đế khác với các bí cảnh khác, nó không phải chỉ là một tòa tháp, mà nên được gọi là một cái lăng mộ thì phù hợp hơn.”

“Lăng mộ?” Nghe vậy, Bạch Khải có chút ngạc nhiên, có nhiều loại bí cảnh, nhưng việc nó được cải tạo thành lăng mộ thì hắn nghe lần đầu.

La Tường thấy vậy không khỏi bật cười, nói: “Thực ra gọi là lăng mộ, chắc chắn không phải tự mình làm, nơi này hẳn là do Thủy Đế và tùy tùng của hắn xây dựng.”

“Các cái cổng lớn này, có thể có cái sẽ dẫn vào lăng mộ Thủy Đế, có cái thì sẽ dẫn vào những bí cảnh phức tạp hơn, thậm chí có cái chỉ đơn thuần là một cánh cửa mà thôi.”

Nói đến đây, La Tường trên mặt lộ ra vẻ khó chịu, nói: “Mặc dù có thể đảm bảo rằng lăng mộ của Thủy Đế không bị ăn trộm xâm phạm, cũng có thể hiểu rằng họ cần có biện pháp phòng vệ, nhưng làm như vậy nhiều cổng trong một khu vực như vậy, không biết là kẻ nào nghĩ ra.”

Chắc chắn đây là vì để ngăn chặn những tên trộm như các người...

Bạch Khải nhún vai, nói: “Phải chăng đây chính là việc hiệp hội đã dùng Song Tử tháp để đổi lấy quyền khai thác bí cảnh?” La Tường gật đầu, nói: “Đúng, dù rằng có thể không cần phải giao dịch, Cục 13 cuối cùng cũng sẽ tìm hiệp hội để hợp tác, nhưng bí cảnh Thủy Đế quá đặc biệt, cho nên hiệp hội cũng trở nên lười nhác trong việc mặc cả.”

Bạch Khải lặng lẽ đồng ý với lý luận của La Tường, với nhiều công như vậy, thật khó mà không tìm được người hỗ trợ, vì lịch sử cũng đã cho thấy rằng hiệp hội dường như có nhiều mối quan hệ hơn so với liên bang. Đúng lúc này, Dịch Du quay lại, nói: “Vừa hay, đội đặc công đang chuẩn bị xuất phát, hai vị đi cùng với bọn họ.”

La Tường gật đầu, sau lưng Dịch Du cũng chậm rãi xuất hiện một đội đặc công. Đội này tổng cộng có năm người, đi đầu là một người đàn ông trung niên cao lớn, trông có vẻ rất nghiêm túc, rõ ràng là đội trưởng.

Phía sau hắn là ba nam và một nữ, trong số đó có một người mà Bạch Khải đã gặp trong tháp Cẩm Ân, chính là Lý Húc Thăng.

Thấy Bạch Khải lại xuất hiện ở đây, Lý Húc Thăng có chút ngạc nhiên, nhưng sự ngạc nhiên đó chỉ thoáng qua, hắn chỉ hờ hững nhìn về phía trước.

“Vị này là La Tường, La đại sư của hiệp hội, được cử đến giúp chúng ta giải mã bí cảnh.

Còn người này, chắc các người cũng quen thuộc, chính là Bạch Khải, người đã phát hiện ra phù văn tiến hóa trước đó vài ngày.”

Dịch Du chỉ vào La Tường và Bạch Khải, giới thiệu sơ lược một lần, nhưng đội đặc công không có phản ứng gì, dường như Dịch Du chỉ giới thiệu hai khối giống như hòn đá.

“Nhiệm vụ của các người là đảm bảo an toàn cho họ đến cửa vào tầng tiếp theo, rõ chưa?” “Rõ ràng!” Nghe Dịch Du hạ lệnh, đội đặc công lúc này mới phản ứng lại, và Dịch Du ngay lập tức nhìn về phía Bạch Khải và La Tường, nói: “Ta còn có một số việc, không thể cùng hai vị tiến vào, có vấn đề gì, hai vị có thể hỏi đội trưởng Vương Hoài.”

La Tường gật đầu, rồi không đợi đội đặc công, hấn liền hướng về một trong những cái hố lớn mà đi, Bạch Khải cũng không ngừng lại, nhanh chóng theo sau.

Thấy La Tường hành động như vậy, Vương Hoài và Dịch Du trao đổi ánh mắt, rồi dẫn đội đặc công đuổi theo.

Vì đã từng tham gia khám phá bí cảnh Thủy Đế nên La Tường rất quen thuộc với nơi này, rất nhanh đã đến một cái cổng chính được canh gác cẩn mật bởi quân sĩ.

La Tường nhìn về phía Vương Hoài, nói: “Tình hình bây giờ là gì?” Vương Hoài tiến lên đáp: “Tạm thời xác nhận cánh cửa này đúng là lối vào bí cảnh Thủy Đế, nhưng có lẽ không phải là khu trung tâm, mà là nơi luyện quân của Thủy Đế.”

“Nơi luyện quân?” La Tường nhướn mày, có vẻ như đã nghĩ ra điều gì, mặt lộ ra nụ cười quái dị.

“Đúng vậy, mặc dù tạm thời vẫn chưa phát hiện sự tồn tại của người bảo vệ, nhưng không nghi ngờ gì nữa, đây là nơi luyện quân.”

Vương Hoài gật đầu, đưa một bảng điện tử cho La Tường, nói: “Đội tiền trạm đã phát hiện lối vào khu vực tiếp theo, hiện tại chúng ta chuẩn bị bắt đầu giải mã, từ tiến độ hiện tại mà thấy, có lẽ chúng ta cần phải vượt qua nơi luyện quân này mới vào được.”

“Chúng ta đã cử người thử nghiệm, nơi luyện quân sẽ điều chỉnh đối thủ theo đẳng cấp của người vào, cho nên đợi chút nữa có thể phải phiền La đại sư tạm thời áp chế một chút thực lực của mình, nếu không sẽ rất khó để chúng ta thực hiện việc đột phá.”

La Tường đưa bảng điện tử trong tay trở lại cho Vương Hoài, nói: “Không cần phải phiền phức như vậy, đến lúc đó ta sẽ hành động riêng, các người chỉ cần chăm sóc cho gã này là được.”

“Cái này...”

Ánh mắt Vương Hoài lóe lên một tia do dự, nhìn vào bàn tay trái của Bạch Khải, có ba đạo phù văn, rồi nói: “Vậy có cần chúng tôi đưa Bạch Khải tiên sinh đến cửa vào tiếp theo trước không? Có lẽ anh ấy còn có thể phát hiện ra một chút gì đó.”

Có lẽ vì Bạch Khải nắm giữ một chút thông tin về phù văn, nhưng việc giải mã bí cảnh Thủy Đế là một việc không cần thiết phải suy nghĩ.

Không có gì bất ngờ xảy ra, La Tường đã mang Bạch Khải đến để mở mang tầm mắt, đồng thời cũng muốn tìm kiếm cơ hội tìm kiếm tài nguyên.

Dù sao, việc tham gia vào giải mã và phát triển bí cảnh Thủy Đế, thì hồ sơ lý lịch trong đó cũng không phải là bình thường, không, nói đúng hơn là rất ấn tượng.

“Không cần, để hắn đi cùng chúng ta tham gia đột phá là được, miễn là không chết là được.”

La Tường vung tay lên về phía Bạch Khải, nói: “Ta đi trước, ngươi cứ chơi đến vui vẻ nhé.”

Nói xong, La Tường liền mở cánh cửa, biến mất tại chỗ.

Bạch Khải thấy vậy trợn mắt, sao mà giống với Tần lão đầu vậy, lại không có một chút ý thức để bảo vệ người trẻ tài năng sao? Thực sự, bản thân hắn đã ôm sai “bắp đùi.”

Thấy La Tường hành động một cách vội vàng như vậy, Vương Hoài có chút bất đắc dĩ, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải tiên sinh, tôi vẫn khuyên ngài nên cẩn thận xem xét liệu có cần chúng tôi mang ngài đến cửa vào tiếp theo không?” Đội ngũ này ban đầu có nhiệm vụ thử nghiệm việc đột phá ở nơi luyện quân, nhưng giờ đây lại bị Dịch Du yêu cầu dẫn đường.

La Tường là thế, vì hắn là Hi Nhật cấp đại sư nổi bật, mặc dù biết rằng việc nâng cao độ khó về đột phá, nhưng sự trợ giúp của hắn vẫn rõ ràng.

Còn Bạch Khải chỉ là một Tam giai Ngự Thú sư, vì thế có vẻ hơi lúng túng.

Cho nên, cách đơn giản nhất vẫn là đưa người này đến cửa vào tiếp theo trước, sau đó bọn họ sẽ tập trung thực hiện việc đột phá.

“Không cần, La Đại... Đại sư chắc chắn có thể trực tiếp đến thử nghiệm đột phá cánh cửa, còn tôi đi qua cũng không có tác dụng gì, vẫn là cùng các ngươi một đợt thử nghiệm đột phá thôi.”

Bạch Khải khoát tay, trực tiếp từ chối. Đã biết bí cảnh này cần phải vượt qua nơi luyện quân, và nhìn phong cách có vẻ độ khó không thấp, thì chắc chắn rằng phần thưởng sau khi vượt qua sẽ không tệ, Bạch Khải tự nhiên không muốn bỏ lỡ cơ hội như vậy.

Bí cảnh Thủy Đế ư, phần thưởng ở đó chắc chắn sẽ rất lớn.

Thấy Bạch Khải không lĩnh hội được ý của mình, Vương Hoài đang định giải thích rõ ràng với Bạch Khải thì Lý Húc Thăng, người vẫn im lặng từ đầu đến cuối, bỗng nhiên lên tiếng.

“Đội trưởng, để hấn đi thôi.”

Vương Hoài nghe vậy sững sờ, khi nhìn thấy biểu cảm quái lạ trên mặt Lý Húc Thăng, ngay lập tức phản ứng lại.

“Chẳng lẽ hấn chính là người mà trước đó ngươi đã nói đến...?” Lý Húc Thăng nhẹ gật đầu, cũng không nói gì thêm, và Vương Hoài thấy vậy cũng không khuyên nữa, dẫn Bạch Khải tiến vào bí cảnh.

Như Vương Hoài đã nói trước đó, khi Bạch Khải vừa bước vào bí cảnh, hấn thấy một võ đài lớn, những bức tường kim loại đen dù nhìn từ xa cũng mang lại cho người cảm giác mạnh mẽ và chết chóc.

Chỉ có điều, khoảng cách quá xa khiến Bạch Khải không thể thấy rõ tình hình bên trong.

Còn xung quanh võ đài lại là một vùng bình nguyên hoang vắng, mờ ảo có thể nhìn thấy phía xa hình như có một cái cổng lớn tồn tại.

Cửa vào và điểm khảo hạch cách nhau xa như vậy sao? Hơi khác với những gì hấn đã trải qua trong Song Tử tháp.

“Nơi này cách nơi luyện quân còn gần hai mươi km, nên nhớ hãy đi theo sát chúng tôi, trên đoạn đường này không an toàn đâu.”

Vương Hoài tiến đến bên Bạch Khải, nói: “Để tránh xảy ra sơ suất, chúng ta nên móc nối thông tin riêng giữa tổ đội chúng ta trước đã.”

“Vương Hoài, tứ giai Ngự Thú sư, chủ sủng Thành Luỹ người cây.”

“Lý Húc Thăng, tứ giai Ngự Thú sư, chủ sủng La Sát cự tượng.”

“Đường Miêu, tứ giai Ngự Thú sư, chủ sủng Tập Thiên bộ ngựa.”

“Trăm dặm hoang mạc, tứ giai Ngự Thú sư, chủ sủng Hắc Viêm Xà.”

“Bách Lý Hãn Hải, tứ giai Ngự Thú sư, chủ sủng Bạch Băng Mãng.”

Hơi bận rộn, một đám tứ giai Ngự Thú sư đồng độ tuổi trẻ trung, đúng là Cục 13 này có vẻ như đông đúc nhân tài!

Chương 197:

Dã ngoại và quy tắc sinh tồn Nhóm đặc công năm người lần lượt giới thiệu bản thân và thú cưng của mình, sau đó cùng nhau nhìn về phía Bạch Khải. “Bạch Khải, tam giai Ngự Thú sư, thú cưng của ta là Tàn Lụi Long Tước.” “Tàn Lụi Long Tước? Thú cưng đó thật sự là của ngươi?” Nghe Bạch Khải giới thiệu, Đường Miểu có phần kinh ngạc. “Có phải liên bang còn có Tàn Lụi Long Tước khác không?” Bạch Khải không khỏi hỏi lại, Đường Miểu lập tức nhận ra mình đã nói lỡ lời, thề lười xin lỗi: “Xin lỗi, ta cứ tưởng ngươi đang sử dụng thú cưng của người khác...” “Đường Miểu, sao ngươi lại bất lịch sự như vậy!” Vương Hoài trách móc nhìn Đường Miểu, rồi nói: “Xin lỗi, Đường Miểu chính là như vậy, mong đừng trách cậu ấy.” “Xin lỗi, ta không nghĩ rằng ngươi còn trẻ như vậy mà đã có thể nghiên cứu ra những đồ vật cao cấp như thế.” Đường Miểu hiển nhiên không phải là người khác thường, sau khi nghe Vương Hoài trách móc, ngay lập tức bày tỏ sự áy náy với Bạch Khải. “Ha ha, thật ra ta cũng đã quen rồi.” Bạch Khải thờ ơ nhún vai, dù không bị Đường Miểu chỉ trích quá mức, nhưng thực tế đây không phải là lần đầu tiên hắn gặp phải tình huống như vậy.

Hoặc có thể nói, từ sau lần họp tuyên bố đó, những câu hỏi kiểu này chưa bao giờ ngừng lại.

Nghĩ cũng đúng, một học sinh chuyên về võ thuật lại đột nhiên phát hiện ra một hình thức tiến hóa phù văn, hơn nữa còn là một loại hình thức lãnh chúa hoàn toàn mới, nói ra ai mà tin được? Dù sao thì chính Bạch Khải cũng tin. “Đúng rồi, Bạch Khải, ngươi có thể triệu hồi cho ta xem thử không? Đạo này bận quá, ta không có thời gian chơi điện thoại.” Nói đến đây, Đường Miểu có chút ủy khuất nhìn về phía Vương Hoài: “Cũng tại đội trưởng, rõ ràng cấp trên đã phê duyệt kỳ nghỉ, mà nhất định phải gấp rút chạy tới đây.” Vương Hoài nghe vậy cười khò: “Làm gì có chuyện đó, là Bộ trưởng Dịch muốn tìm chúng ta, nếu không thì không thể bỏ qua.” “Nhưng mà, ta thực sự rất hứng thú với những hình thức tiến hóa hoàn toàn mới này.” “+1” “+1” Vương Hoài vừa dứt lời, anh em Bách Lý đồng loạt bày tỏ ý kiến, rồi tất cả cùng nhìn về phía Bạch

Khải. “Ngạch, được rồi.” Bị những gia hỏa đã từng trải qua nhiều cuộc dã ngoại nhìn chằm chằm, Bạch Khải cảm thấy hơi lúng túng, chỉ có thể triệu hồi Alpha ra. “Oa! Đẹp trai quá! Cái này so với méo mó trong sách hướng dẫn còn đẹp trai hơn nhiều.” Ngay khi Alpha vừa xuất hiện, Đường Miểu lập tức ánh lên một tia sáng trong mắt và ngay lập tức lao về phía Alpha.

Ken két, ken két? (Lão đại, đây là địch nhân sao?) Nhìn Đường Miểu đột nhiên xuất hiện trước mắt, Alpha lập tức vào trạng thái cảnh giác, nhưng cũng quen hỏi Bạch Khải một câu.

Bạch Khải vội khoát tay, nói: “Đừng lo lắng, nó không phải, người chỉ cần đứng yên thôi.” Ken két, ken két. (Rõ rồi.) Alpha nhẹ gật đầu, một lần nữa giữ nguyên trạng thái bình tĩnh.

Suốt thời gian duy trì cảnh giác tâm trạng, nhưng lại có thể nghiêm chỉnh như vậy, thật khó trách Húc Thăng lại gặp bất lợi dưới tay Bạch Khải.

Nhìn thấy Alpha những cử động nhỏ bé đó, Vương Hoài nhẹ vuốt cằm, không khỏi nhìn sang Lý Húc Thăng, nhưng Lý Húc Thăng dường như không quá muốn để ý tới Bạch Khải, từ đầu đến cuối chỉ nhìn xung quanh, không biết đang suy nghĩ gì. “Không ngờ hệ Vong Linh cũng có thể đẹp trai như vậy, nếu biết sớm thì ta đã khế ước Vong Linh rồi.” Đường Miểu tiến đến trước mặt Alpha, tử mĩ ngắm nghía rồi nói: “Bạch Khải, nếu là ta thì ta sẽ khế ước một con Khô Lâu binh, người có thể giúp ta tiến hóa thành Tàn Lụi Long Tước được không? Giá cả tùy người nói!” Ta chết, đầu năm nay tuổi trẻ Ngự Thú sư đều có tiền như vậy sao? Có thể không cho hãn loại này nghèo khổ Ngự Thú sư chút đường sống không! Nhìn ánh mắt mong chờ của Đường Miểu, Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai nói: “Xin lỗi, lộ tuyến tiến hóa của Alpha khá đặc thù, không thể phục chế được.” “Thế sao?” Đường Miểu có chút thất vọng, Bạch Khải nói tiếp: “Bất quá có thể tới đây sẽ nghiên cứu ra những hình thức lãnh chúa tiến hóa khác.” Tàn lão đầu và Đồng giáo sư rõ ràng rất coi trọng dự án này, họ chắc chắn sẽ nghiên cứu ra những hình thức lãnh chúa tiến hóa khác, nhưng dù sao hãn là tổ trưởng, chỉ tham gia chút ít trong lúc đầu mà thôi, nên không nắm rõ tiến độ nghiên cứu hiện tại. “Thế sao?” Bạch

Khải vừa nói xong, Đường Miểu liền hào hứng lại, đang định hỏi thêm tiếp, thì bị Vương Hoài cắt ngang. “Được rồi, có gì thì sau hãy nói, bây giờ phải thực hiện nhiệm vụ.” Vương Hoài nhìn cảnh vật hoang vắng xung quanh, nói: “Bạch Khải, cấp bậc của ngươi thấp nhất, một lát hãy theo sau ta, không được chạy lung tung.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, cũng không có phản đối.

Hắn cũng không quen thuộc với hoàn cảnh nơi này, không cần thiết phải liều lĩnh chạy lên phía trước, cứ từ từ quan sát cũng tốt hơn.

Thấy Bạch Khải không vì bị xem thường mà cảm thấy khó xử, Vương Hoài lại càng trân trọng Bạch Khải hơn.

Không có lý do gì mà tiến sĩ La lại đưa Bạch Khải đến Thủy Đế bí cảnh này, rõ ràng hắn không phải kiểu người kiêu ngạo tự mãn “có năng lực” như những công tử khác. “Mọi người, chuẩn bị chiến đấu.” Chỉ trong nháy mắt, biểu cảm của Vương Hoài chuyển từ ôn hòa sang nét căng thẳng, triệu hồi thú cưng của mình.

Thành Luỹ người cây giống như tên của nó, có hình thể khá lớn, đứng trước mặt Bạch Khải như một bức tường thành khổng lồ.

Rõ ràng, Vương Hoài là một Ngự Thú sư thuộc dạng phòng thủ.

Những người khác cũng nhanh chóng bước vào trạng thái, mỗi người triệu hồi thú cưng của mình rồi nhanh chóng vào vị trí.

Anh em Bách Lý hiển nhiên là những Ngự Thú sư tấn công từ xa, đứng hai bên, còn Đường Miểu thì dường như là một tuyến thủ du kích, không ngừng di chuyển.

Còn Bạch Khải, người duy nhất mà hắn quen biết là Lý Húc Thăng, thì lặng lẽ theo sau mọi người.

Cách phân công này quả thực rất rõ ràng.

Nhìn nhóm đặc công nhanh chóng vào trạng thái, Bạch Khải cũng không cảm thấy khó chịu, chỉ để Alpha đứng bên cạnh mình.

Dù trước mắt hẳn không thấy có kẻ địch nào, nhưng nhìn thái độ phòng ngự cao độ của nhóm đặc công này, rõ ràng là có điều gì đó đang bị giấu kín.

Quả nhiên, nhóm người chưa đi xa, Bạch Khải đã nghe thấy tiếng động nhẹ từ phía sau, lập tức quay đầu lại.

Chưa kịp nhìn rõ, Lý Húc Thăng bên cạnh đã cho hai đầu ma tượng biến thành hai thanh búa đập mạnh xuống đất, một đầu giun đất cự hình với màu sắc gần giống màu đất đã bị đánh thành bùn nhão.

Quá tàn bạo! “Cẩn thận một chút, còn nhiều lắm.” Sau khi tiêu diệt một con răng cưa giun đất, Lý Húc Thăng vẫn không buông lỏng cảnh giác, lên tiếng nhắc nhở mọi người. “Đã sớm phát hiện rồi.” Đường Miểu với nụ cười tự tin nhìn về phía Vương Hoài, nói: “Đội trưởng, phiền anh đuổi bọn chúng ra từ dưới đất đi.” “Được.” Vương Hoài nhẹ gật đầu, Thành Lũy người cây ngay lập tức ngồi xuống, các rễ cây lớn bắt đầu tìm cách đuổi chúng ra khỏi lòng đất, và sau đó một số răng cưa giun đất từ dưới lòng đất chui ra.

Chưa kịp để những con răng cưa giun đất nhìn được hình dáng của kẻ thù, Đường Miểu Tập Thiên bộ ngựa đã hóa thành một chùm sáng xanh, vòng quanh những con giun đất, và ngay lập tức chém chúng thành hàng trăm mảnh vụn, rơi xuống đất. “Nhẹ nhàng nhẹ nhàng.” Khi vẫn còn đang quyết định địch nhân, Đường Miểu liền ngân nga một điệu nhạc nhỏ, trong khi anh em Bách Lý bất ngờ hướng về phía Đường Miểu đồng loạt ra tay, ngọn lửa màu đen và băng sương trắng đồng loạt tấn công vào con răng cưa giun đất nhỏ hơn mà Đường Miểu đã vồ được sau lưng. “Hơi thiếu chút.” “Chết đi!” Anh em Bách Lý nhìn con răng cưa giun đất bị Đường Miểu giết chết sau lưng mình rồi nhẹ nhàng nói với Đường Miểu một câu, sau đó lại tiếp tục chuyển mục tiêu đến nơi khác. “Đường Miểu, không nên khinh địch.” Vương Hoài trầm giọng cảnh cáo Đường Miểu lần nữa, sau đó nhìn sang Bạch Khải vẫn đang đứng ngơ ngác ở đó, nói: “Bạch Khải, ngươi không sao chứ?” Đến cuối cùng vẫn là học viện phái Ngự Thú sư, đối mặt với tình huống bất ngờ này vẫn chưa chuẩn bị tốt. “Ta không sao.” Bạch Khải lắc đầu, nhìn những con răng cưa giun đất đã bị đánh bẹp, không khỏi cảm thấy khóe mắt co giật.

Răng cưa giun đất có thể chế tác thành vũ khí, da của nó có thể làm vật phẩm phòng thủ, còn thịt thì là nguồn thực phẩm bổ dưỡng.

Kết quả bây giờ bị Lý Húc Thăng bọn họ đánh bại, nếu như Tiêu Chương huấn luyện viên nhìn thấy, chắc chắn sẽ nói là lãng phí của trời... “Vậy thì tốt, nơi này dù là trong bí cảnh, nhưng thực chất cũng không khác dã ngoại là mấy, nếu như gặp phải hung thú, đừng quên phải hạ tay dứt khoát, nếu không người chết khả năng chính là ngươi.” Vương Hoài nói với giọng điệu rất nghiêm túc, không có chút thuyết giáo nào, nhưng Bạch Khải lập tức hiểu lý do vì sao những người này lại phải nắm tay mạnh mẽ như vậy.

Ngươi không chết, thì chính là ta vong.

Có lẽ đây chính là kinh nghiệm đau thương mà mọi người đã học được từ những cuộc dã ngoại.

Hắn đột nhiên hiểu vì sao La Tường lại nhất quyết để hắn ở lại đây. “Alpha, toàn lực công kích, không cần lưu thủ.” Ken kết, ken kết! (Lão đại, ta đã chờ câu này của ngươi rất lâu rồi.) Đã sớm phát hiện ra hung thú đang tiến lại gần, Alpha nghe lệnh Bạch Khải, trong mắt bùng cháy lên lửa linh hồn, hai thanh trường kiếm, một xanh một vàng, lập tức bay ra từ sau lưng, cắm trong tay.

Màu xanh là Tàn Lụi trường kiếm, còn màu vàng đất là Lực Hút trường kiếm.

Lực Hút tăng phúc cần một chút môi giới, mặc dù có thể chỉ định tạm thời, nhưng cũng khá phiền phức, vì vậy Alpha đã quyết định dùng Thủy Tinh Cốt của mình để ngưng tụ một thanh kiếm, chủ yếu dùng để gánh chịu lực hút.

Với hai thanh kiếm trong tay, Alpha lập tức hóa thành một bóng đen và biến mất tại chỗ, nơi đi qua, những con răng cưa giun đất hoặc là bị hút cắn khô sinh cơ, hoặc bị sức mạnh lớn nghiền nát thành bùn nhão.

Mức độ tàn bạo, không thể nào so với mấy người Lý Húc Thăng được. Đường Miểu nhìn Alpha đang tàn sát bừa bãi, lại nhìn Bạch Khải chỉ khôn ngoan lẩn trốn bên cạnh Thành Lũy người cây, không khỏi thì thầm: “Đội trưởng, gia hỏa này có

vẻ như so với đồn đại có chút khác biệt a.” Cùng nhau bị Bạch Khải làm cho sốc về tốc độ thích ứng nhanh chóng, Vương Hoài cũng nhẹ gật đầu, nói: “Hắn thích ứng thật sự là ngoài dự liệu, nhưng vẫn phải cẩn thận một chút, dù sao hắn chỉ là tam giai Ngự Thú sư, phía sau có lẽ sẽ không suôn sẻ như vậy đâu.” Răng cưa giun đất chỉ là cao đẳng tinh anh, mặc dù đẳng cấp tương đối cao, nhưng Bạch Khải với thiên huyết mạch đủ mạnh để xóa nhòa những chênh lệch này, nên Vương Hoài không cảm thấy ngạc nhiên.

Nhưng phía sau thì sẽ không đơn giản như vậy.

Chương 198:

Cái này là bùn nhão quái dị? Vừa dứt lời, mặt đất dưới chân bọn họ liền rung động dữ dội.

“Đại gia hỏa đã đến rồi!” Vương Hoài biến sắc, Thành Luỹ người cây lập tức nắm lấy Bạch Khải cùng mấy người còn lại, phóng tới bên cạnh để bảo vệ.

Lý Húc Thăng thì nhảy lên thật cao, cầm chùy đập mạnh xuống mặt đất.

Oành! Từng tia lôi điện màu đỏ sậm như mạng nhện lan ra từ chùy, làm cho mặt đất trong phạm vi vài chục mét tức thì vỡ vụn thành bột mịn, cùng lúc đó, một cái cổ lớn có vòng vàng quanh xuất hiện từ lòng đất, chính là Răng Cưa Giun Đất.

“Đây mới là bữa ăn chính...”

Khi nhìn thấy Răng Cưa Giun Đất Vương xuất hiện, mặt mày Vương Hoài cùng đồng bọn đều nở nụ cười.

Lý Húc Thăng quanh thân sát khí tràn ngập, lập tức cầm chùy lao về phía Răng Cưa Giun Đất Vương.

“Hoang mạc, Hãn Hải, các người bảo vệ Húc Thăng, Đường Miểu, người tự do tiến công, ta sẽ hỗ trợ các người.”

Vương Hoài vỗ vỗ người cây Thành Luỹ, vài ánh sáng xanh lập tức ập tới xung quanh mấy người sủng thú, sức công kích và tốc độ của bọn họ lập tức tăng lên đáng kể.

Khi Lý Húc Thăng nhận được sức sống, hành động trở nên linh hoạt hơn, nhanh nhạy né tránh những đợt axit mà Răng Cưa Giun Đất Vương phun ra, lao tới gần và bắt đầu phát động đòn tấn công ác liệt.

Theo từng đợt chùy của Lý Húc Thăng đập xuống, lôi điện từ Răng Cưa Giun Đất Vương liên tục phóng ra, gần như mỗi lần tấn công đều khiến máu thịt bắn tung tóe.

Nhưng Răng Cưa Giun Đất Vương gần như chẳng quan tâm đến những đòn tấn công của Lý Húc Thăng, cổ của nó với vòng vàng lấp lánh, những vết thương nhanh chóng hồi phục với tốc độ mà ngay cả mắt thường cũng có thể thấy được.

Ngược lại, Lý Húc Thăng bị axit mạnh phun ra làm gián đoạn nhịp tấn công.

Lý Húc Thăng thấy vậy, nhăn mày lại, chủ động kéo dài khoảng cách với Răng Cưa Giun Đất Vương, đồng thời triệu hồi thêm một súng thú. Điện Mao Thử vừa xuất hiện, lập tức lao về phía Lý Húc Thăng, sau đó hòa vào cơ thể hắn, hóa thành một đôi giày xuất hiện trên chân.

“Đồng thời dung hợp hai đầu súng thú?” Bạch Khải thấy vậy nhướn mày, bình thường, Ngự Thú sư chỉ chọn một súng thú để dung hợp.

Không phải là không có hạn mức cao nhất, mà là việc đồng thời dung hợp hai hoặc nhiều súng thú sẽ tạo áp lực rất lớn lên linh hồn của Ngự Thú sư, và có thể để lại những tổn thương trầm trọng.

“Yên tâm, Húc Thăng có thể dung hợp hai súng thú do thể chất của hắn đặc biệt.”

Nhìn thấy Bạch Khải như vậy, Vương Hoài lập tức giải thích, Bạch Khải cũng hồi tưởng lại lần đầu họ gặp nhau khi Lý Húc Thăng tiến hóa dị dạng.

“Là do nguyên nhân hỗn huyết sao?” Sau khi dung hợp với Điện Mao Thử, tốc độ của Lý Húc Thăng lại tăng vọt, nhanh chóng tránh khỏi dòng axit, nhanh chóng ném Răng Cưa Giun Đất Vương vào vô số lỗ máu.

Chỉ có điều, bất kể Lý Húc Thăng ra sức tấn công như thế nào, Răng Cưa Giun Đất Vương vẫn có thể nhanh chóng hồi phục thương tích, trong khi nơi xung quanh đều bị axit của Răng Cưa Giun Đất Vương ăn mòn, hầu như không còn chỗ nào để đứng.

Thấy tình hình này, trong mắt Lý Húc Thăng lóe lên một tia quyết tâm, có vẻ như muốn hành động, nhưng lại bị Vương Hoài kéo lại, nghiêm mặt nói: “Húc Thăng, đừng hành động thiếu suy nghĩ!” Lý Húc Thăng nghe vậy có chút ngần ngại, nhưng vẫn tuân theo mệnh lệnh của Vương Hoài, rồi muốn tiếp tục tấn công thì phát hiện xung quanh chúng lại từ từ chui ra nhiều Răng Cưa Giun Đất.

Nhìn thấy những Răng Cưa Giun Đất này không biết từ đâu xuất hiện, Bạch Khải nhìn ngắm Răng Cưa Giun Đất Vương mà Lý Húc Thăng đã hủy hoại, nhưng vẫn còn duy trì sự sống, lúc này mới phán đoán ra điều gì.

“Phân liệt?” “Hẳn là do kỹ năng phân liệt.”

Vương Hoài nhẹ gật đầu, nói: “Cải biến chiến thuật, Đường Miểu, người toàn lực giải quyết Răng Cưa Giun Đất, Hoang mạc, Hãn Hải, các người phụ trách loại bỏ những cái xác còn lại, nơi đây sẽ làm lợi cho chúng sinh trưởng, đừng để họ cản trở.”

“Húc Thăng, tấn công bình thường.”

“Hiểu rõ.”

Đường Miểu nghe vậy lập tức búng ngón tay, Tập Thiên bỏ ngựa lập tức lao nhanh vào giữa các phân xác bị phân liệt, trong khi Bách Lý huynh đệ lặng lẽ tiêu diệt những Răng Cưa Giun Đất mới chưa hóa thành thịt.

Dù Răng Cưa Giun Đất Vương không có nhiều kỹ năng tấn công mạnh mẽ, nhưng sức sống của nó thực sự rất khủng khiếp, mặc cho Lý Húc Thăng tấn công liên tục, rốt cuộc không thể hoàn toàn giết chết.

“Đáng chết, Thủy Đế bí cảnh quá lớn, tiếp tục như vậy không phải cách.”

Vương Hoài âm thầm cắn răng, ban đầu định giữ lại sức lực để ứng phó với nơi huấn luyện, giờ đây nhìn lại, không thể chần chừ nữa.

“Húc Thăng, chuẩn bị...”

Vừa dứt câu, Bạch Khải đột nhiên triệu hồi ra một con bùn nhão quái, sau đó một cước đập xuống đất.

“Cẩn thận, những chất axit kia rất mạnh!” Thấy Bạch Khải còn quá bất cẩn, Vương Hoài lập tức muốn ngăn cản, nhưng lại thấy con bùn nhão quái tưởng như sẽ bị ăn mòn lại vô cùng vui vẻ, thoải mái di chuyển trong dòng axit mà không hề bị tác động.

“Đây là, bùn nhão quái?” Vương Hoài cảm thấy mình như đang nhìn một điều kỳ diệu, tò mò ngó Bạch Khải.

“Xem như vậy, chỉ là nó đã ngâm lâu, sinh ra sự kháng cự mà thôi.”

Bạch Khải nhún vai nói: “Vương đội trưởng, hãy để đồng đội của người cùng súng thú giữ khoảng cách, nếu không sẽ bị thương.”

“Được.”

Vương Hoài nhẹ gạt đầu, lập tức ra hiệu cho Lý Húc Thăng cùng mọi người rút lui.

Trong khi thu được chỉ lệnh, Alpha cũng nhanh tay bắt lấy Gamma đang còn tắm rửa, trực tiếp nhét vào trong lồng ngực trống rỗng của mình.

Cùng lúc đó, một ánh sáng xanh thẫm từ Alpha lan tỏa ra xung quanh, khiến Lý Húc Thăng và Răng Cưa Giun Đất đều cảm giác được sự dị thường, ào ào tránh lui.

Tàn Lụi Long Tước - chiến sĩ kịch độc! “Kịch độc quang hoàn?” Nhìn thấy con bunn nhào quái này sử dụng kỹ năng quang hoàn, Vương Hoài càng cảm thấy kinh ngạc. Đầu tiên là sức đề kháng với axit, tiếp theo là kịch độc quang hoàn, nếu không phải hẳn chắc chắn rằng Bạch Khải vừa mới đến Thủy Đế bí cảnh, mà những hung thú này chỉ là tình cờ xuất hiện, Vương Hoài đã phải hoài nghi rằng Bạch Khải thật sự là được cấp trên phái đến để đối phó với Răng Cưa Giun Đất.

Trong lúc Vương Hoài đang ngạc nhiên, Alpha đã tấn công Răng Cưa Giun Đất, mỗi lần vung kiếm chứa sức mạnh của Tàn Lụi đều khiến cho máu thịt bắn ra rất nhiều, nhưng những phần thịt đó hầu như không rơi xuống đất, mà đã hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Ngược lại, Răng Cưa Giun Đất Vương, do ảnh hưởng của kịch độc quang hoàn, tốc độ hồi phục máu thịt của nó rõ rệt chậm lại, bản năng muốn tránh xa Alpha.

Nhưng mà thân thể Răng Cưa Giun Đất Vương quá lớn, nên không thể thoát khỏi sự dây dưa của Alpha, Răng Cưa Giun Đất Vương thoát nhiên xuất hiện một miệng lớn, lộ ra hàm răng sắc nhọn nhằm cắn về Alpha.

“Cẩn thận!” Vương Hoài thấy thế lập tức muốn để Thành Lũy người cây kéo Alpha ra xa, nhưng thấy Alpha lại từ trong cơ

thể kéo Gamma ra, hướng về phía Răng Cưa Giun Đất Vương mà lao tới.

Con này điên rồi sao? Nhìn thấy Gamma sắp bị Răng Cưa Giun Đất Vương nuốt chửng, bọn Vương Hoài đều sững sờ, đang định lao lên tiếp viện, Alpha đã sử dụng lực hút vùng kiểm soát liên tiếp về phía Răng Cưa Giun Đất Vương, khiến nó ngay lập tức ngã ngửa ra đất, không thể cử động.

Lực hấp dẫn tăng cường.

Thân ảnh vốn khổng lồ của Răng Cưa Giun Đất Vương giờ đây đối mặt với trọng lực được tăng cường lại không thể nhúc nhích, cơ thể lập tức mở ra vô số miệng rộng, phun ra dịch axit vào Alpha, nhưng đều bị Gamma đột ngột bành trướng chặn lại, sau đó bị Gamma hoàn toàn bao vây.

Rống! Bị bao vây, Răng Cưa Giun Đất Vương liền bắt đầu tự cắn xé cơ thể của mình để làm thức ăn cho Gamma, nhưng Gamma lại có vẻ như yếu ớt trong lúc bị cắn xé, lại không chịu lấy một chút tổn thương nào, ngược lại bản thân càng ngày càng suy yếu, thời gian qua đi dường như đã mất đi sức tấn công.

Cái này thật sự là bùn nhão quái sao?! Nhìn thấy sinh cơ vô tận của Răng Cưa Giun Đất Vương từ từ bị Gamma hấp thu cho đến khi hóa thành thịt khô, Vương Hoài nhìn nhau, không biết nên bình luận như thế nào.

Vương Hoài trầm mặc hồi lâu, nhìn vào Gamma trở nên sáng rực rỡ vì hấp thu một lượng lớn sinh cơ, nói: “Ta đột nhiên hiểu tại sao hắn có thể giành được quyền giải quyết tháp bí cảnh trước Húc Thăng rồi...”

Nhìn cấp bậc của con bùn nhão quái này, chắc chắn là sủng thú thứ ba của Bạch Khải, cũng sở hữu sức mạnh như vậy, thì sủng thú chính Alpha lúc này cũng không thể yếu đi.

“+1” “+1” Bách Lý huynh đệ bình thường các người cũng đã thích thích, trong khi Đường Miêu thì lại một lần nữa biến thành hình dáng yêu thích.

“Bạch Khải, người tìm ở đâu ra con bùn nhão quái này, ta cũng muốn có một con!” Bạch Khải nghe vậy gật đầu, nói: “Ta cũng không biết nơi nào có, Gamma là ta nhặt được...”

Đường Miếu: “...”

Cùng lúc đó, Gamma cuối cùng đã hút cạn năng lượng của Răng Cưa Giun Đất Vương, Răng Cưa Giun Đất Vương đã hoàn toàn biến thành một đồng thịt khô, chỉ còn lại trên cổ cái vòng vàng.

Kết phốc kết phốc... (Chủ nhân, Gamma ăn no, muốn ngủ...) Nói xong, Gamma liền thả mình ngủ thiếp đi.

Nhìn thấy Gamma như vậy, Bạch Khải cũng không cảm thấy kỳ lạ, Gamma khi hấp thu năng lượng cũng có giới hạn cao nhất, nếu không hết lời, thì cần phải ngủ say để tiêu hóa.

Tương ứng, Gamma cũng sẽ thu nạp một phần năng lượng để làm cho bản thân mình, đây cũng là lý do mà Gamma có giá trị năng lượng rất lớn.

Chính vì điều này mà Bạch Khải mới cố gắng để Alpha bao vây Răng Cưa Giun Đất Vương, nếu không sức mạnh Tàn Lụi phóng ra toàn lực thì không cần không cần phải phân liệt, tự chữa trị cũng chỉ là chuyện hài hước.

Tất nhiên, còn một lý do khác.

“Alpha, mang cái vòng vàng ở gần đó lại đây.”

Chương 199:

Tượng Binh Thủy Đế Alpha nghe theo lời Bạch Khải, một tay ôm lấy Gamma đang ngủ say, tay còn lại kéo Răng Cưa Giun Đất Vương vòng vàng gần đó về bên cạnh Bạch Khải.

Khác với thân thể đã hoàn toàn trở thành thịt khô, vòng vàng phụ cận vẫn duy trì hoạt tính.

Rõ ràng, càng đến gần làn da của nó, hoạt tính lại càng mạnh, thậm chí còn có dấu hiệu của việc sinh ra máu thịt mới. Đại Địa kim hoàn, một vật liệu cấp sử thi.

Nhìn thấy Bạch Khải nhẹ nhàng tìm ra Răng Cưa Giun Đất Vương mà mình cần, Vương Hoài không khỏi bật cười, nói: “Không ngờ ta lại tưởng rằng Bạch Khải ngươi là một Ngự Thú sư học viện, tay nghề này còn hơn cả Húc Thăng nữa!” Bạch Khải chỉ mỉm cười một cách nhàn nhạt.

Kể từ khi biết rằng trứng tiến hóa có thể thu hoạch kỹ năng từ bộ vị quan trọng của hung thú, thời gian Bạch Khải dành cho việc xử lý tài nguyên có thể nói là nhiều nhất, từ lý luận đến thực hành, anh đều đã trải qua đào tạo giống như một thiếu niên chăm chỉ.

Tuy nhiên, Bạch Khải không có ý định chiếm giữ một mình.

Anh nhìn Alpha, và Alpha lập tức chia Đại Địa kim hoàn thành sáu phần, giữ lại một phần cho mình, còn lại Bạch Khải trực tiếp đưa cho Vương Hoài.

Dù Bạch Khải chưa thực sự trải qua một chuyến đi dã ngoại nào, nhưng các quy tắc ước định đều được thấu hiểu.

Việc độc lập giải quyết chiến lợi phẩm và sở hữu cá nhân là điều thường thấy trong các cuộc chiến.

Những phần đóng góp đặc biệt sẽ thuộc về người có công hiến cao nhất, còn lại đều sẽ được chia đều. Ít nhất trong thời gian huấn luyện, chỉ cần liên quan đến chiến đấu đoàn, họ đều xử lý như vậy.

Phần vòng vàng lớn này dài khoảng hơn mười mét, chia thành sáu phần cũng đủ cho Gamma sử dụng.

Cuối cùng, nó chỉ là một vật liệu cấp sử thi, không cần phải tính toán quá chi li, hơn nữa có thể gặp nhiều hung thú khác ở phía sau.

Tế thủy trường lưu à...

Vương Hoài nhìn thấy vậy cũng không từ chối, rất sáng khoái nhận lấy Đại Địa kim hoàn, dần dà chuyển cho Lý Húc Thăng và những người khác.

“Đa tạ.”

Lý Húc Thăng vẫn giữ bộ dạng kiêu lờ, chỉ lạnh nhạt đáp lại một câu rồi không nói thêm gì, trong khi Đường Miêu lại tỏ ra vui vẻ hơn.

“Cảm ơn nhé, một khối Đại Địa kim hoàn lớn như thế chắc hẳn có thể bán được không ít tiền, ta có thể mua một chiếc túi xách mà mình thích rồi!” Đường Miêu nâng Đại Địa kim hoàn lên, trong mắt tràn đầy sự phấn khích.

“Ngươi nghĩ sao...?” “Nhiều lắm.”

Bách Lý huynh đệ một người nửa câu đã làm Đường Miêu phải dội một chậu nước lạnh, rồi cùng nhau nhìn về phía Bạch Khải.

“Cảm ơn ngươi...”

“Đại Địa kim hoàn.”

“Về sau chúng ta chính là...”

“Bạn tốt rồi.”

Nhìn hai huynh đệ không có khe hở nào trong việc đối thoại, Bạch Khải không khỏi mỉm cười, nói: “Không cần khách sáo, nhưng mà các ngươi luôn nói chuyện như vậy sao?” “Đúng rồi, có gì...?” “Có vấn đề sao?” Bị ánh mắt tò mò của Bách Lý huynh đệ nhìn chăm chăm, Bạch Khải có chút lúng túng, gãi đầu, nói: “À, không có vấn đề gì, rất tốt.”

Vương Hoài thấy vậy cười cười, nói: “Bọn họ từ nhỏ đã nói như vậy, ngươi cứ từ từ mà quen thôi.

Nhưng mà bọn họ phối hợp cũng khá tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, giữa huynh đệ sinh đôi thường có một sự ăn ý mà những người khác không có.

Nhìn cách mà Bách Lý huynh đệ tương tác, chắc chắn một trong số họ là người nổi bật.

Ngay cả lời nói cũng chia sẻ cho nhau, nghĩ lại cũng biết hai người phối hợp không kém.

Giải quyết xong vấn đề phân phối chiến lợi phẩm, cả nhóm lại chuẩn bị tiếp tục lên đường.

Hơn hai mươi cây số không phải là một khoảng cách xa đối với Ngự Thú sư, nhưng trên đường đi thì liên tục gặp phải hung thú, vì vậy họ vẫn phải bỏ ra khá nhiều thời gian để đến được nơi luyện binh.

Cũng như lúc họ nhìn thấy từ xa, nơi luyện binh toàn bộ được làm bằng kim loại đen, trên tường khắc đầy các phù văn cổ xưa.

Bạch Khải mơ hồ nhận ra một vài dấu hiệu, nhưng vì chúng có chút khác biệt với các phù văn mà anh đã từng tiếp xúc, nên anh không dám đảm bảo chính xác.

Chương 200:

Binh tượng Thủy Đế Bất kể những gì khác từ tiểu tổ truyền về tình báo, khi ra ngoài sẽ phải đối mặt ba đợt công kích.

Cụ thể loại hình nào, không thể xác định chính xác, có lẽ sẽ là các chủng loại ngẫu nhiên. Đẳng cấp của chúng sẽ căn cứ vào đẳng cấp của người khiêu chiến mà điều chỉnh.”

Vương Hoài dừng lại một chút, rồi nói: “Vì lý do liên quan đến Bạch Khải, tiểu đội chúng ta có chút ưu thế.

Mọi người hãy nghỉ ngơi nửa giờ để khôi phục thể lực và điều chỉnh trạng thái, sau đó chúng ta sẽ xuất phát.”

“Vâng!” Lý Húc Thăng cùng vài người khác liền gật đầu nhận lệnh, rồi ngồi xuống mặt đất tại nơi luyện binh, lấy ra đồ tiếp tế mà họ mang theo để bổ sung sức lực.

Mặc dù họ đã cố gắng bảo toàn sức lực, nhưng trên con đường này, số lượng hung thú thực tế quá nhiều, khiến cho trạng thái của họ vẫn bị giảm sút, tất nhiên là cần bổ sung một chút năng lượng.

Nhất là Lý Húc Thăng, với thiên phú Ngự Thú sư kết hợp, mặc dù có sủng thú hỗ trợ, nhưng cuối cùng hắn vẫn phải tự mình chiến đấu, nên tiêu hao sức lực cũng không nhỏ.

Nhìn chung, cả đội có vẻ như Bạch Khải là thoải mái nhất.

Alpha đã sớm có khả năng tác chiến độc lập, Bạch Khải chỉ thỉnh thoảng đưa ra một vài mệnh lệnh, gần như không tham gia vào chiến đấu.

Thêm vào đó, suốt hành trình, Bạch Khải gần như chỉ ngồi trên người của Thành Luỹ người cây, ngay cả việc di chuyển cũng không cần, thực sự giống như chỉ đi ngắm cảnh.

Mặc dù vậy, Bạch Khải cũng không đi con đường riêng, mà từ trong bí cảnh trong giới chỉ, hắn xuất ra một quả Thiên sứ trái cây và bắt đầu ăn.

Ngay khi Bạch Khải vừa xuất ra Thiên sứ trái cây, Đường Miểu lập tức không kìm lòng được mà hít hà, vội vàng quay sang nhìn về phía Bạch Khải.

“Thiên sứ trái cây?!” Đường Miểu tiến lại gần Bạch Khải, quan sát kỹ lưỡng, rồi không nhìn được mà thở dài.

“Đội trưởng, không phải người nói đội đặc công của chúng ta được đãi ngộ tốt nhất sao? Người xem qua đây!” Vương Hoài thấy vậy chỉ biết cười khổ, nói: “Đúng là đội đặc công có phúc lợi tốt nhất, ta không lừa người.

Nhưng mà Bạch Khải, cái này của người...”

Bạch Khải thấy vậy thì ngần ra, rồi từ bí cảnh xuất ra thêm mấy quả khác để đưa cho Đường Miểu, nói: “Các người có muốn ăn không? Ta còn có.”

Kể từ khi Phỉ Thúy Long bắt đầu yêu thích việc trồng hoa, việc muốn bẻ một quả Thiên sứ trái cây để ăn đối với Bạch Khải lúc này đã không còn khác gì việc ăn một quả táo.

Nếu phải nói có khác biệt, thì...

có thể Thiên sứ trái cây ăn sẽ ngon hơn một chút? Đường Miểu ngơ ngác nhìn Thiên sứ trái cây trong tay mình, nói: “Đội trưởng, hiện giờ nếu ta rời khỏi đội thì có kịp không?” “Thôi đi, nếu không, có khả năng ta sẽ đuổi theo người đấy.”

Vương Hoài cười khổ lắc đầu, rồi phân phát Thiên sứ trái cây cho những người khác, nói: “Cảm ơn người, có cái này, chúng ta sẽ có thể toàn lực ứng chiến.

Còn những chi phí khác, khi ra ngoài ta sẽ thanh lý với người.”

Khác với những chiến lợi phẩm khác, Thiên sứ trái cây là vật phẩm tư nhân của Bạch Khải, hắn không dám tùy tiện nhận lấy, nên tính toán vẫn phải là tính toán mà thôi.

“Được rồi, không đủ thì ta còn có.”

Bạch Khải thấy vậy cũng không cảm thấy khác người, vì Vương Hoài sẽ thanh lý, hắn cũng không để ý đến việc chi trả điểm gia dụng.

“Được, nếu cần ta sẽ lại tìm người.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Vương Hoài bắt đầu dĩ thử dài.

Mấy chục vạn một viên Thiên sứ trái cây, thật sự hắn cũng không thể ăn hết được. ...

Có Thiên sứ trái cây trợ giúp, một nhóm người chỉ mất chưa đến nửa giờ đã khôi phục hoàn toàn thể lực, sủng thú của bọn họ cũng đã nghỉ ngơi xong.

“Khởi hành thôi.”

Vương Hoài đứng dậy, nhìn các thành viên đội và đẩy cửa lớn nơi luyện binh ra.

Khi nhóm người vừa bước vào nơi luyện binh, những hoa văn trên tường lập tức phát sáng, và ngay lập tức, trong nơi luyện binh trống trải xuất hiện hai cái bình đài. Đối diện bình đài là một hàng tượng đá cầm cung đứng thẳng thớm trên đó.

Vương Hoài quan sát một hồi, nhanh chóng có phán đoán, rồi nhìn về phía Bách Lý huynh đệ, nói: “Đây là khảo nghiệm đánh xa, hoang mạc, Hãn Hải, giao cho các người.”

Chương 201:

Tượng binh của Thủy Đế (3) “Có vấn đề, giao cho...”

“Chúng ta đi.”

Hai người cùng nhau đáp lời, sau đó triệu hồi sủng thú của riêng mình, đập lên bình đài.

Ong ong ong...

Ngay khi hai người đặt chân lên bình đài, những bức tượng cung tiễn vốn nhìn có vẻ cũ kỹ lập tức sáng lên từng nét bùa chú.

Sau đó, những cái cung được cài tên xạ kích, một mạch mà thành. Đối diện với cơn mưa tên bắn ra, Bách Lý huynh đệ không hề bối rối, Hắc Viêm Xà và Bạch Băng Mãng phối hợp công thủ nhịp nhàng, không hề cảm thấy áp lực. Đây là phù văn khôi lỗi sao? Không đúng, phù văn khôi lỗi phức tạp hơn thế này nhiều, nhưng những bức tượng đá này trông có vẻ mạnh hơn một chút? Bạch Khải thấy vậy liền nhíu mày, lập tức triệu hồi Husky.

“Shuke, ghi lại những phù văn đó, sau này về sẽ nghiên cứu kỹ.”

“Rõ rồi.”

Shuke nhẹ gật đầu, đôi mắt điện tử tập trung nhìn chăm chăm vào những bức tượng đá, bắt đầu tiến hành ghi chép.

“Đây là hai sủng của ngươi sao? Hệ máy móc à?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vừa hay thấy một loại phù văn mà ta chưa thấy bao giờ, để nó ghi chép lại sẽ rất tiện lợi.”

Đường Miêu nghe vậy gật đầu, nhìn bộ dạng Beita vẫn chưa tỉnh ngủ, lòng nàng lại bắt đầu dấy lên sự hào hứng.

Vương Hoài thấy vậy bắt đầu dĩ thử dài, ho nhẹ hai tiếng, nói: “Khụ khụ, Đường Miêu, chú ý hạ màn hợp.”

“Tốt a...”

Đường Miêu bĩu môi, có chút không hài lòng mà chuyển ánh mắt sang chỗ khác.

Phanh! Nhưng vào lúc này, từ trên bình đài đột ngột phát ra một tiếng vang thật lớn, Bách Lý huynh đệ vốn đang đánh một cách thoải mái đột nhiên bị một mũi tên lớn phá vỡ phòng ngự, hai người bại lộ giữa cơn mưa tên.

Bạch! Nhìn thấy vậy, Lý Húc Thăng đã chuẩn bị sẵn sàng lập tức lao tới bên hai người, kéo họ nhảy lên, khéo léo tránh được mưa tên.

Những bức tượng cung tiễn dường như cũng không có ý định truy kích, sau khi ba người rời khỏi bình đài thì không tiếp tục đuổi theo nữa, nhưng những bùa chú trên người chúng lại đồng loạt chuyển sang màu đỏ.

“Vẫn phát động a.”

Vương Hoài sắc mặt trở nên nghiêm túc, trong thông tin đã đề cập, một khi có người ngoài can thiệp vào quá trình khảo hạch, những bức tượng đá này sẽ rơi vào trạng thái cuồng bạo, bất kể là công hay thủ đều gấp đôi sức mạnh.

Với tư cách là hai người duy nhất có khả năng công kích từ xa trong đội, ngay cả Bách Lý huynh đệ cũng không thể thắng nổi những bức tượng ở trạng thái bình thường, càng không thể nói đến việc đánh bại chúng trong trạng thái cuồng bạo.

“Húc Thăng, đợi chút nữa ngươi thử xem việc cưỡng ép vượt qua nhé.”

Sau một hồi suy nghĩ, Vương Hoài quay sang nhìn Lý Húc Thăng, mà Lý Húc Thăng dường như đã chuẩn bị tâm lý sẵn, cầm lấy song chùy và chuẩn bị nhảy lên bình đài.

“Cái đó, liệu có phải nhất thiết phải công kích từ xa không?” Bạch Khải thấy vậy liền lên tiếng, nói: “Gia hỏa này rất giỏi công kích từ xa, để nó thử xem có được không.”

“Cái này...”

Vương Hoài có chút do dự, mặc dù Bạch Khải đã thể hiện rất tốt, nhưng mà hệ máy móc cũng thật sự rất giỏi về công kích từ xa, nhưng nhìn dáng vẻ của sủng thú này, hẳn thực sự có chút không chắc chắn.

Nhưng Lý Húc Thăng là một chiến sĩ cận chiến, lao vào như vậy không biết sẽ có cơ chế trừng phạt gì không.

Vương Hoài trầm tư một lát, giữa Bạch Khải và Lý Húc Thăng bồi hồi rất lâu, bất đắc dĩ thở dài, nói: “Vậy Húc Thăng, người đợi một chút nhé.”

Nghe thấy mệnh lệnh của Vương Hoài, khóe miệng Lý Húc Thăng hơi nhếch lên, dường như muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn ngừng lại.

Thấy vậy, Bạch Khải không khỏi vỗ vỗ đầu Shuke và Beita, nói: “Có ghi chép tốt không?” “Ghi chép được rồi.”

“Vậy là tốt, hủy đi thôi!” #

Chương 202:

Áo Giáp Dũng Sĩ? “A ô?” (Nhân loại, người điên rồi sao?) Beita ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, rõ ràng không thể tin vào những gì mình vừa nghe từ miệng Bạch Khải khi nói đến từ “Phá”.

Bạch Khải thẳng tay đâm Beita, nói: “Nhuòng người phá thì phá, sao còn nói nhảm nhiều như vậy!?” “Gâu gâu!” (Phá, phá, phá!) Có được sự xác nhận từ Bạch Khải, Beita liên tục gât đầu, sau đó nhìn về phía Shuke, người đang ghi chép dữ liệu bên cạnh.

“Gâu gâu!” (Shuke, lần này đề ta đến không chế!) “Ta không đáng kể, người chắc chắn người không chế được không?”

“Gâu gâu!” (Người có thể xem thường ta, nhưng người không thể không nhìn thấy chính người!) “Nói thật, cũng chỉ vì ta và người là một thể nên mới không yên lòng.”

...

“Bạch Khải, người xác định con hàng này thật sự đáng tin?” Nhìn cảnh mình và Husky đang âm ỉ, Vương Hoài bỗng cảm thấy quyết định của mình hình như có chút qua loa.

“Không sao, quen thuộc là tốt rồi.”

Bạch Khải vung tay áo, không cảm thấy có gì kỳ quái, nhưng Vương Hoài thì cảm thấy hơi súp đồ. Đại ca, hiện tại không phải là chuyện quen với tình huống, mà là liên quan đến việc chúng ta có thể thông qua hay không.

Cuối cùng, trước ánh mắt sắp súp đồ của mọi người, Husky cuối cùng cũng đã đạt được nhận thức chung, nhảy lên và đáp xuống bình đài.

Tạch tach tach...

Do tiến vào trạng thái cuồng bạo, ngay khi Husky vừa xuống bình đài, những cung binh tượng lập tức bắn ra mấy mũi tên, trong đó còn có những mũi tên lửa phát sáng năng lượng màu đỏ, chỉ trong chớp mắt đã bay đến đỉnh đầu Husky.

“Cẩn thận một chút, những mũi tên này...”

“Lực trúng rất mạnh!” Bách Lý huynh đệ thấy vậy thì lập tức nhấc nhỡ, tốc độ công kích nhanh như vậy, so với những gì bọn họ đã đối mặt trước đó còn nhanh hơn, Husky căn bản không kịp triển khai vũ khí. Đing đing đing...

Chưa kịp để Bạch Khải phản ứng, những tiếng “đing đing” vang lên liên tiếp từ bình đài.

“Mặc dù là vũ khí lạnh, nhưng uy lực thật sự không thua kém a...”

Bạch Khải nhìn những vết hồ sâu mà mũi tên đã bắn ra trên Aether Lưu Kim hộ thuẫn của Husky, nhẹ nhõm vuốt cằm.

Nếu không tính đến hạch tâm vũ khí, sức phá hoại của những cung binh tượng đã không thua gì so với đạn chuẩn cấp hai hay cấp ba, những sản phẩm từ Thủy Đế thời kỳ này cũng không kém gì.

Shuke vẫn không ngừng điều khiển Aether Lưu Kim hoàn mỹ để ngăn chặn tất cả công kích, nhìn về phía Beita nói: “Đến lượt ngươi.”

“Gâu gâu!” (Không vấn đề gì!) Beita có chút phản kích kêu hai tiếng, điều khiển nửa bên Aether Lưu Kim của mình bắt đầu mô phỏng hóa vũ khí.

“Chùy, cò lê, cưa điện...”

Mặc dù rất ngạc nhiên khi thấy Husky có khả năng mô phỏng vũ khí tự do, nhưng khi nhìn thấy cụ thể vũ khí, Đường Miểu vẫn còn có chút im lặng.

“Bạch Khải, ta đột nhiên tin ngươi thực sự là một chuyên gia cơ khí.”

“Khụ khụ!” Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng để che giấu sự ngượng ngùng, đột nhiên có chút hối hận khi đã để Beita tham gia vào trận chiến này.

Chuyện chiến đấu này quả thực vẫn nên giao cho Shuke xử lý mới đúng, kỹ năng “Máy Móc Lãnh Chúa” siêu cấp cũng bị Beita mua toí tả.

Husky vẫn là Husky, xem ra sau này chỉ có thể làm radar sống...

Lần đầu sử dụng “Máy Móc Lãnh Chúa”, Beita rõ ràng rất tò mò, không ngừng thay đổi hình dạng cho đến khi cảm nhận được sát khí từ phía sau và mới nhớ lại nhiệm vụ của mình.

“A ô a ô!” Khi có tiếng sói tru du dương, Aether Lưu Kim lập tức chuyển động, dọc theo từng cánh tay máy, linh hoạt tránh được mưa tên, tiến thẳng đến tướng quân tượng, gõ lên đó.

“Bạch Khải, người quản loại công kích này từ xa, không?” Vương Hoài có chút run rẩy, một lần nữa đổi mới nhận thức của mình, trong khi Bạch Khải thì đã bắt lực giải thích, trực tiếp liên lạc với Shuke.

“Các người đang giở trò quỷ gì?” Shuke: “Ghi chép về công kích từ xa có thể sẽ có sai sót, cho nên chúng ta dự định bắt một cái để nghiên cứu, mà lại...”

“Không phải Ngự Thú sư người để nó phá sao?” Bạch Khải che mặt thở dài, mặc dù hắn biết Shuke rất nghiêm trọng, nhưng mà cần gì phải keo kiệt như vậy với chữ nghĩa, nổ tan vụn không phải tốt hơn sao.

Thôi nào, không so đo với chó nữa.

Nhưng không thể không nói, khả năng phá hoại của Beita thực sự đáng công nhận, dễ dàng biến tướng quân tượng thành linh kiện mà không làm hư hại đến bất kỳ phụ văn nào.

Chỉ có điều, hành động của Beita rõ ràng đã làm cho những cung binh tượng tự vệ bắt đầu thay đổi phương hướng và công kích những đồng bọn đã bị phá thành linh kiện.

“A ô a ô...”

(Chuồn thôi, chuồn thôi...) Thấy vậy Beita lập tức thu những linh kiện cung binh tượng lại, nhưng vẫn không bị bỏ qua, một mạch truy kích theo sau.

Khi cung binh tượng lần nữa phóng tới bình đài đối diện, bức tường kim loại vốn dĩ hiện ngay trc mắt lại biến thành một bức tượng sói khổng lồ.

Lôi Minh đại pháo - hình dạng cự lang! Chỉ thấy dưới sự điều khiển của Shuke, cự lang từ từ mở miệng, Lôi Viêm chi lực đã được hình thành trong đó, trực tiếp phun ra một tia sáng về phía những cung binh tượng.

Năng lượng mạnh mẽ trực tiếp tiêu diệt toàn bộ cung tiễn trên đường đi, những cung binh tượng gần như không có chút phòng ngự nào đã bị Lôi Viêm chi lực bao phủ, khi Lôi Viêm tán đi, binh đài đối diện đã hoàn toàn trống trải, cuối cùng không còn một dấu vết nào của cung binh tượng. Đường Miêu ngơ ngác nhìn trước đó còn có chút mát mẻ của Husky lại có thể một kích giết chết cả đội hình cung binh tượng, có chút ngơ ngẩn hỏi: “Hoang mạc, Hãn Hải, hai người dung hợp kỹ năng mạnh như vậy sao?” “Đúng vậy nhưng mà...”

“Cần thời gian.”

Bách Lý huynh đệ nhìn vẻ mặt kiêu ngạo của Husky khi nhảy xuống từ binh đài, trong mắt ánh lên một tia thần thái khác thường.

“Cái đầu sói này, rất...”

“Không sai.”

“Hai chúng ta, rất...”

“Thích.”

“Gâu gâu!” (Nhân loại, ta lần này biểu hiện thế nào?) Beita với vẻ kiêu ngạo khi ngậm một chi tiết gãy đi tới trước mặt Bạch Khải, mặt đầy chờ mong.

Nhìn gương mặt “Nhanh khen ta đi” của Beita, Bạch Khải không khỏi bật cười, nhưng vẫn vỗ vỗ đầu Beita để biểu thị sự tán thưởng.

“Không tệ lắm, lần sau tiếp tục cố gắng.”

“A ô a ô...”

(Được Bạch Khải khen, không thể kiềm chế được mà thét dài!)
Ầm ầm...

Hai binh đài chậm rãi rơi xuống, mặt đất trước đây được đất vàng che phủ bỗng xuất hiện một con đường bằng đồng, kéo dài đến võ đài trung tâm.

“Chúng ta có thể tiếp tục tiến tới rồi.”

Vương Hoài nhìn thấy liền hỏi Bạch Khải và Bách Lý huynh đệ: “Các người cần nghỉ ngơi một chút không?” “Không cần, chúng ta...”

“Không có gì tiêu hao.”

Mặc dù có chút ngại ngùng, nhưng họ thực sự rất nhanh đã bị đánh bại bởi cung binh tượng, tổn thất cơ bản chưa đáng kể.

“Bạch Khải, người thì sao?” Vương Hoài quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, Bạch Khải chỉ nhún vai chỉ vào Husky vẫn đang ngửa cổ kêu dài.

“Thôi, coi như ta không hỏi.”

Vương Hoài cười khổ lắc đầu, cái này đâu còn là ba giai Ngự Thú sư, nói là tứ giai đỉnh phong hẳn cũng tin.

Mấy người tiếp tục đi dọc theo con đường đồng, vừa đi đến cuối cùng, trước mặt lại xuất hiện một bình đài lớn, và ở giữa bình đài, chỉ có một bức tượng, nhưng rõ ràng so với bức tượng trước cao lớn hơn nhiều, hơn nữa còn được trang bị đầy đủ vũ khí.

“Tướng quân tượng?” Nhìn thấy đối thủ ở cửa thứ hai, Vương Hoài hơi nhíu mày, đang định nói chuyện, thì một thân ảnh đã lao ra ngoài.

Chính là Lý Húc Thăng.

Khi Lý Húc Thăng bước vào vùng bình đài, ngay lập tức, xung quanh bình đài dâng lên một lớp bụi gai giam giữ, phong tỏa Lý Húc Thăng và tướng quân tượng lại.

“Húc Thăng, người cẩn thận một chút, những tổ phía trước đều thua ở tay con hàng này đó.”

Vương Hoài nhìn thấy tướng quân tượng đang dần dần hồi phục, mở miệng nhắc nhở.

Dựa vào kinh nghiệm của những tổ trước đó, tướng quân tượng này hẳn là phải là người gác cổng cửa thứ ba, giờ mà đã xuất hiện thì có vẻ vận khí của bọn họ không được tốt lắm.

“Biết rồi.”

Lý Húc Thăng nhàn nhạt trả lời, liên tục triệu hồi ba con sủng thú và đồng thời dung hợp vào cơ thể mình.

Bạch Khải nghe vậy không khỏi nhíu mày, La Sát Ma Tượng cùng Điện Mao Thủ hẳn đã thấy trước đó, mà giờ triệu hồi ra, lại cũng là một sinh vật cấp lãnh chúa.

Hắn nhớ không nhầm, con La Sát Ma Tượng kia hình như cũng là một sinh vật cấp lãnh chúa.

Dung hợp ba con sủng thú, mà trong đó hai con đều là sinh vật cấp lãnh chúa, phải chăng Lý Húc Thăng sẽ không sợ bị bùng súng sao? Khi Bạch Khải còn đang oán thăm, ba con sủng thú đã thành công dung hợp vào trong cơ thể Lý Húc Thăng, ngoài song chùy và giày ra, Lý Húc Thăng trên người lúc này thêm một cái áo giáp màu đỏ.

“Đây là định hình phát triển thành áo giáp dũng sĩ sao...?”
Bạch Khải trầm nghĩ, công kích, phòng ngự, tốc độ đều được tăng cường, mỗi một đầu đều có sở trường riêng.

Hắn có thể khẳng định, Lý Húc Thăng chắc chắn có tính toán khi ký khế ước với sủng thú.

Nhưng theo xu hướng này, còn một đầu không phải là tăng cường trí lực sao? Sau khi thành công dung hợp ba con sủng thú, Lý Húc Thăng lập tức phát động công kích về phía tướng quân tượng.

Dưới sự trợ giúp của giày Điện Mao Thử, tốc độ của Lý Húc Thăng đã vượt qua giới hạn bình thường của con người, Bạch Khải thậm chí còn thấy được tàn ảnh, trong chớp mắt đã đến trước tướng quân tượng.

Nhưng tướng quân tượng cũng có động tác rất linh hoạt, khi mà song chùy sắp đập trúng đầu hắn, đột nhiên giơ lên trường kích để chống cự, sau đó là một cú đá hướng về phía Lý Húc Thăng.

Lý Húc Thăng thấy vậy lập tức nghiêng người tránh né, nhưng tướng quân tượng dường như đã sớm dự đoán động tác của Lý Húc Thăng, trường kích thuận thế hất về phía bên, quất vào thân Lý Húc Thăng.

Một động tác mượt mà, không có chút nào trì trệ, hoàn toàn không thể tưởng tượng được rằng đó là từ một bức tượng đất mà ra.

Bị tướng quân tượng đánh trúng, Lý Húc Thăng không khỏi kêu lên đau đớn, nhưng vẫn đứng vững trên chỗ đứng, đôi đầu búa, đánh vào những chỗ yếu của tướng quân tượng, trong khi tướng quân tượng cũng phản công mạnh mẽ, nhanh chóng kéo

dài khoảng cách, phát huy ưu thế của vũ khí dài, không cho Lý Húc Thăng bất kỳ cơ hội nào lại gần.

“Ách...

Có chút giống như võ hiệp, Shuke, người nhớ quay phim lại, quay đầu trước sự kích thích của Alpha.”

“Đã sớm ghi lại rồi.”

Shuke nhàn nhạt trả lời, những phù văn trên người tướng quân tượng rõ ràng phức tạp hơn nhiều so với cung binh tượng, chỉ có điều trước khi hai người khai chiến, nó đã bắt đầu thu hình rồi.

Tất cả mọi thứ, có thể phát ra các yếu tố từ sự kích thích ở đầu kia cũng là điều tốt.

Khụ khụ, tại sao ta lại có loại ý thức này? Lúc trước vẫn chưa tách rời sạch sẽ mà?

Chương 203:

Máu tươi điều khiển Lý Húc Thăng và tướng quân tượng chiến đấu không kéo dài quá lâu.

Sau hơn mười chiêu trao đổi, tướng quân tượng bất ngờ tăng tốc độ công kích, tạo ra một cơn bão táp giống như cuồng phong tấn công vào Lý Húc Thăng. Đối với sự thay đổi nhịp điệu đột ngột của tướng quân tượng, mặc dù Lý Húc Thăng đã nỗ lực né tránh, nhưng không gian trên đài lại quá rộng lớn, lợi thế về tốc độ của Điện Mao Thử cũng không thể phát huy được, ngược lại hấn dần bị dồn vào góc khuất.

Xoẹt xẹt! Cuối cùng, khi Lý Húc Thăng không còn đường lui, tướng quân tượng bất ngờ tung ra một đòn, lướt qua mặt hấn, để lại một vết thương dài trên má.

Tuy nhiên, không có một giọt máu nào chảy ra.

“Húc Thăng cẩn thận!” Sau khi tung ra đòn thành công, tướng quân tượng không bỏ lỡ cơ hội, tiếp tục lao thẳng vào đầu Lý Húc Thăng.

Lý Húc Thăng thấy thế cắn răng, dùng một thanh ngắn chùy để chống cự lại trường kích, thanh chùy còn lại đập mạnh xuống đất, tạo ra một vụ nổ huyết sắc lôi điện, buộc tướng quân tượng phải lùi lại một bước.

Tận dụng khoảng trống đó, hấn liền triệu hồi một con sủng thú.

Lại là một con lãnh chúa cấp! Hủ Dực Kền Kền vừa xuất hiện, lập tức bay lên đầu Lý Húc Thăng, hóa thành một chiếc mũ bảo hiểm bao phủ lấy mái đầu hấn.

Quả nhiên là một trang bị độc lập! Cho dù là hỗn huyết, thì năng lực thể chất của hấn cũng không thể chê vào đâu được.

Nhìn thấy Lý Húc Thăng thực hiện thao tác như vậy, Bạch Khải cảm thán trong lòng, một con sủng thú biến thành một trang bị, nếu hấn đạt đến thất giai truyền kỳ, chẳng phải sẽ có thể triệu hồi đủ bảy con sủng thú trở thành Chiến thần? Khi có thêm chiếc mũ bảo hiểm, Lý Húc Thăng liền trở nên nhanh nhẹn hơn, nhưng sự thay đổi lớn nhất là hấn như thể có thể

sớm nhìn thấu được các đòn công kích của tướng quân tượng, tốc độ của tướng quân tượng cũng không còn có thể uy hiếp được hấn nữa.

Cuối cùng, sau một thời gian giao đấu, Lý Húc Thăng đã tìm được cơ hội, dùng một chùy đánh bay cây trường kích trong tay tướng quân tượng, sau đó liên tiếp đập chùy vào ngực nó. Âm âm...

Huyết sắc lôi điện từ thanh ngắn chùy lan tràn ra, khiến bùn đất trên người tướng quân tượng lập tức tan vỡ.

“Thăng?!” Nhìn thấy dáng vẻ của tướng quân tượng, mắt Vương Hoài và những người khác lập tức sáng lên, họ đã thấy được cơ hội chiến thắng.

Phanh! Chỉ có điều, vào lúc này, khi bại cục đã định, tướng quân tượng bất ngờ rút ra một thanh trường kiếm đồng thau, như sét đánh bất ngờ chém vào ngực Lý Húc Thăng.

Cú đánh mạnh mẽ này đã hất bay hấn ra xa, máu tươi lập tức văng khắp nơi trên đài.

“Làm sao nó còn có một thanh kiếm? Trong thông tin không có đề cập đến chuyện này!” Nhìn thấy Lý Húc Thăng bị tướng quân tượng tấn công bất ngờ, Vương Hoài lập tức có chút hoảng loạn, ngay lập tức triệu hồi Thành Lũy người cây, định cưỡng ép loại bỏ lồng giam, tìm cách cứu viện.

“Không cần, ta có thể tự làm.”

Lý Húc Thăng từ từ đứng dậy, vết thương trên ngực do Huyết Giáp Cá Sấu để lại lộ ra một khoảng sâu chạm tới xương, nhưng ngoài một chút máu tươi ban đầu chảy ra, hấn không còn thấy một giọt máu nào khác.

Thậm chí, những giọt máu đã mất trước đó còn có dấu hiệu hồi phục trở lại.

Là do kỹ năng của Huyết Giáp Cá Sấu sao? Có vẻ như trước giờ chưa từng nghe nói đến việc Huyết Giáp Cá Sấu lại có kỹ năng điều khiển máu tươi như vậy? Bạch Khải hơi nhíu mày, từ những tài liệu hấn đã tiếp xúc với Huyết Giáp Cá Sấu, tuy câu chữ có nhắc tới “máu”, nhưng điều ấy chỉ do ảnh hưởng từ môi trường sống của nó, chứ không phải là do nó sở hữu kỹ năng kiểm soát máu.

Chương 204:

Máu tươi điều khiển Bạch Khải nhìn về phía Lý Húc Thăng.

Lúc này, không chỉ máu tươi xung quanh vết thương mà ngay cả những giọt máu đã vẩy xuống đất trước đó cũng đều quay về; vết thương trên ngực Lý Húc Thăng cũng từ từ phục hồi như cũ.

Quả nhiên, có phải là do năng lực huyết mạch của sinh vật truyền kỳ kia không? Khi tất cả huyết dịch đã quay trở lại, trạng thái của Lý Húc Thăng lại một lần nữa khôi phục bình thường.

Huyết Giáp Cá Sấu trên ngực hắn cũng dần hồi phục.

Tuy nhiên, Lý Húc Thăng đã gỡ bỏ Huyết Giáp Cá Sấu, thậm chí cả mũ bảo hiểm và giày cũng được tháo ra.

“Không nghĩ tới cuối cùng vẫn phải dùng đến thiên phú thứ hai của Húc Thăng.

Lần này về phải viết báo cáo.”

Vương Hoài nhìn cảnh ấy, thở dài đầy bất đắc dĩ, trong mắt lộ ra một chút lo lắng.

“Đường Miểu, chuẩn bị thật kỹ thuốc tinh tảo.

Ngay khi Húc Thăng ra ngoài, lập tức tiêm vào.”

“Tốt!” Đường Miểu cũng nghiêm túc, lấy ra một ống thuốc chuẩn bị tiêm vào thương.

Hai con người của nàng chăm chăm nhìn Lý Húc Thăng, đã sẵn sàng.

Nhìn cảnh tượng này, có phải là năng lực có vấn đề gì không? Bạch Khải cảm thấy hiếu kỳ trong lòng, nhưng không tiện hỏi.

Dù sao, thời gian bọn họ quen biết nhau còn quá ngắn, lại nhìn qua vẻ mặt của những người khác, rất rõ ràng là tình trạng của Lý Húc Thăng không tốt.

Nói đến, lúc ban đầu ở tháp Cảm Ân, hình như Lý Húc Thăng đã từng sử dụng điều này? Ngay khi Lý Húc Thăng gỡ bỏ bọc

thép, lớp bùn đất bên ngoài tượng quân cũng biến mất hoàn toàn, để lộ ra một thân hình bằng đồng sáng bóng. Ôi trời, sao mà chỗ nào cũng có! Thấy tượng quân giấu bên dưới lớp bùn đất là thể hình bằng đồng, Bạch Khải không khỏi rùng mình.

Có thể có thêm trò gì mới hay không? Hắn cứ thế này thật khó để người khác không nghi ngờ, không biết liệu thân hình bằng đồng này có còn ẩn chứa một cơ thể bạch ngân hay thậm chí là vàng kim không? Lớp bùn đất gỡ bỏ, tượng quân hình dáng có giảm đi ít nhiều, nhưng vẫn cao hơn người bình thường rất nhiều, trên cơ thể vẫn hiện đầy phù văn, đồng thời theo thời gian trôi qua, nó dần dần chuyển sang màu đỏ, đã rơi vào trạng thái cuồng bạo.

Thấy vậy, Lý Húc Thăng vẫn giữ vẻ mặt bình thản, bộ trang phục chiến đấu trên người đã rách nát, lộ ra những cơ bắp cuộn cuộn, rồi ngay lập tức huy động song chùy tấn công.

Thấy Lý Húc Thăng tấn công, tượng quân cũng lập tức rút kiếm nghênh chiến, tốc độ vẫn nhanh như trước, gần như ngay lập tức để lại một vết cắt trên người Lý Húc Thăng.

Nhưng Lý Húc Thăng dường như không hề tỉnh táo, mặc cho tượng quân vung kiếm chém vào người mình, nhưng song chùy trong tay hắn vẫn kiên định đánh tới mặt đối phương.

Phanh! Song chùy nặng nề đập mạnh vào đầu tượng quân, nhưng chỉ để lại hai vết thương nhạt nhoà.

Lý Húc Thăng không hề có ý định dừng lại, liên tục tấn công, hoàn toàn bỏ qua phòng ngự, khiến thân thể mình lại bị tượng quân gây ra những vết thương.

Tượng quân hiển nhiên nhận ra ý định của Lý Húc Thăng, lập tức kéo dài khoảng cách để lấy lại trường kích, nhưng vừa mới muốn rút lui thì lại phát hiện hai chân của gã đã bị một đôi bàn tay màu đỏ ngòm nắm chặt.

Mà nguồn gốc chính là từ vết thương của Lý Húc Thăng.

“Cũng thật là máu tươi điều khiển...”

” Nhìn thấy cảnh này, Bạch Khải hoàn toàn xác nhận năng lực của Lý Húc Thăng, sau đó không tự chủ bắt đầu tưởng tượng về hình dạng nguyên hình của huyết mạch truyền kỳ của hắn.

Khống chế huyết dịch, rồi hòa lẫn máu, có phải là Hấp Huyết Quý không? Hấp Huyết Quý dường như rất thích lôi kéo các thiếu nữ trẻ tuổi.

Chủ động tấn công theo hình dạng thiên phú, hơn nữa còn táo bạo như vậy, thật là mong muốn... Bạch Khải không khỏi thèm thuồng, đáng tiếc trứng tiền hóa không thể dùng lên người, nếu không hẳn có thể tìm một số vật liệu truyền thuyết để thi triển, vậy thì thật thoải mái.

Chương 205:

Máu tươi điều khiển Máu tươi từ bàn tay không chế ngay lập tức khiến tướng quân tượng chém về phía nó.

Bàn tay liền bị chặt đứt nhưng rất nhanh sau đó đã nối lại với nhau, thậm chí còn phân ra thành hai bàn tay, nắm chặt lấy cánh tay tướng quân tượng.

Lúc này, đôi mắt Lý Húc Thăng đã trở nên đỏ như máu, trong đó lò mờ ánh lên sự cuồng bạo, nhưng sắc mặt của hắn vẫn lạnh lùng như băng.

Sự cuồng bạo và băng lãnh, cứ như vậy đồng thời xuất hiện trên người một người.

“Người đã đánh đủ rồi, giờ đến lượt ta!” Lý Húc Thăng bẻ cổ tay, để máu tươi bao trùm lên hai cây chùy trong tay, sau đó nhắm thẳng vào mặt tướng quân tượng mà nện xuống.

Oanh! Oanh! Oanh! Mỗi lần chùy rơi xuống, như tiếng sấm nổ vang, khiến cho phù văn trên người tướng quân tượng mờ đi một phần.

Khi đầu lâu tướng quân tượng bị nện đến nát vụn, trên thân nó đã không còn chút quang mang nào.

“Đường Miêu, chuẩn bị sẵn sàng.”

Thấy Lý Húc Thăng sắp đạt được thắng lợi, Vương Hoài càng trở nên căng thẳng, ngay cả Bách Lý huynh đệ cũng chuẩn bị chiến đấu.

Ta đi, sao lại cảm thấy đám gia hỏa này còn căng thẳng hơn cả khi đối mặt với hung thú? Liệu hắn có còn rơi vào cơn cuồng bạo nữa không, rồi sau đó biến thành Saiyan, à không, là biến thành đại tinh tinh? Cuối cùng, khi tướng quân tượng bị nện nát hoàn toàn, bình đài bên trên lồng giam cũng dần dần thu hồi.

Nhưng Lý Húc Thăng vẫn giữ chặt tướng quân tượng, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Nhìn thấy tình cảnh này, Vương Hoài và Đường Miêu trao đổi ánh mắt, Đường Miêu ngay lập tức hiểu ý và nhắm vào Lý

Húc Thăng mà bóp cò.

Phanh! Một tiếng vang giòn, một mũi thuốc chích bay thẳng vào cổ của Lý Húc Thăng.

Loại thương này thường được sử dụng để phát súng gây mê bắt giữ hung thú hoặc là khống chế thú cưng, vì vậy, mũi thuốc có tốc độ rất nhanh, hầu như không có hung thú nào có thể tránh thoát.

Nhưng khi mũi tiêm sắp đâm trúng Lý Húc Thăng, một bàn tay lớn màu đỏ đột nhiên từ miệng vết thương của hắn chảy ra, khéo léo giữ chặt mũi tiêm.

Thấy mũi tiêm thất bại, Vương Hoài và đám người đều biến sắc, đang định cùng nhau ra tay thì nghe thấy giọng Lý Húc Thăng.

“Đội trưởng, ta không sao, không cần tiêm mũi này.”

Lý Húc Thăng tiện tay rút mũi tiêm xuống đất, cơ thể hắn không kìm được lung lay, máu tươi trong cơ thể cũng nhanh chóng quay trở về, sắc mặt của Lý Húc Thăng dần dần nhìn khá hơn.

Vương Hoài thấy vậy lập tức tiếp cận, đơn giản kiểm tra Lý Húc Thăng một lần rồi ngay lập tức triệu hồi người cây từ Thành Lũy để Lý Húc Thăng sử dụng một cái Sức Sống quang hoàn, giúp hắn hồi phục nhanh hơn. Âm âm...

Khi Lý Húc Thăng rời khỏi bình đài, bình đài dần dần biến mất khỏi mặt đất, đồng thời một con đường thanh đồng mới xuất hiện trước mặt mọi người.

“Húc Thăng tiêu hao không nhỏ, chúng ta nghỉ ngơi cho tốt, rồi lại đi khiêu chiến vòng tiếp theo.”

Sau khi sắp xếp Lý Húc Thăng cẩn thận, Vương Hoài quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, phát hiện Bạch Khải không biết từ lúc nào đã đến gần, đứng bên cạnh tượng quân tượng đã bị nát trước mặt, với vẻ mặt đầy đau đớn.

“Ách...”

phần đầu với phù văn quan trọng nhất đã không còn, vậy làm sao có thể phục hồi được, Shuke, ngươi đã ghi chép đầy đủ

chưa?” “Trong ghi chép thổ giáp có đủ thông tin, nhưng thân thể thanh đồng có vẻ hơi khác biệt, vẫn chưa kịp ghi lại.”

Bạch Khải thở dài, lắc lắc tàn khu của tướng quân tượng hai lần.

“Nhìn tình hình này, vòng tiếp theo vẫn là ta, không thấy quá lãng phí...”

Chương 206:

Chúng Sinh Vật Cổ Đại Dù rằng Lý Húc Thăng đã bị đánh đến thay đổi hoàn toàn, nhưng vẫn giữ vững nguyên tắc, Bạch Khải quyết định thu hồi tướng quân tượng lại, chờ trở về sẽ nghiên cứu sau. “Lẽ ra phải là cửa thứ ba của thủ hộ giả nhưng giờ lại đột ngột dồn đến cửa thứ hai, độ khó của cửa ải tiếp theo có thể tưởng tượng được.

Vì vậy mọi người cần chuẩn bị tâm lý tốt.” Vương Hoài đảo mắt nhìn xung quanh, nói: “Húc Thăng tạm thời không thể tham gia chiến đấu mạnh mẽ, cửa ải tiếp theo để ta lo.

Các người hãy tỉ mỉ quan sát, cho dù không thể vượt qua, ít nhất cũng cần thu thập thông tin về đối thủ mang về phân tích.” “Được.” Đường Miểu và mọi người đồng tình gật đầu, rõ ràng nhận thức được độ khó của cửa ải tiếp theo.

Vương Hoài vỗ vai Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, người không phải là thành viên của đội đặc công chúng ta, một chút nữa vẫn phải lấy tự vệ làm chính.

Nếu không, đến lúc đó ta cũng không dễ bàn giao với Bộ trưởng Dịch.” “Được, ta sẽ chú ý.” Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Rõ ràng nhóm của Vương Hoài đã chuẩn bị đầy đủ cho cửa ải này, nhưng vẫn cảm thấy có chút chật vật.

Hiện giờ lại gặp phải tình trạng thiếu thông tin, hắc, một cái tam giai Ngự Thú sư nhỏ bé, cũng không cần thiết phải quá nổi bật.

Dù thế nào, nếu lại gặp tướng quân tượng như lúc này mà hắc chưa thấy qua những phù văn của loại dịch này, hắc cũng không ngại ra tay.

Nếu không có Lý Húc Thăng ra tay, e rằng mọi chuyện lại hỗn loạn thêm.

Nghĩ như vậy, Bạch Khải không khỏi nhìn về phía Lý Húc Thăng và nhận thấy vẻ trạng thái của hắc dường như không ổn định, ánh mắt liên tục chuyển đổi giữa điên cuồng và tỉnh táo.

Phải chăng là do di chứng của việc sử dụng máu tươi dị năng? Bạch Khải ngẩn người, bỗng nảy ra ý tưởng, hần lấy ra một miếng vảy Lục Long đưa cho Lý Húc Thăng, nói: “Người hãy cầm cái này thử xem, có lẽ sẽ giúp ích cho người.” Lý Húc Thăng nghe vậy ngẩn ra, hiển nhiên có chút bất ngờ, nhưng khi cảm nhận được sinh cơ mạnh mẽ từ miếng vảy Lục Long, hần vẫn nhận lấy. “Cảm ơn.” Có vảy Lục Long trợ giúp, trạng thái của Lý Húc Thăng rõ ràng đã ổn định lại. “Bạch Khải, đây có phải là vảy rồng không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu. “Ừm.” Vương Hoài và những người khác nhìn nhau, âm thầm gián tiếp suy ra thông tin về Bạch Khải, thậm chí còn cảm thấy sự cách biệt giữa hần và phú nhị đại cùng truyền kỳ đời thứ hai.

Quả thực, Bạch Khải là truyền nhân của Minh Hoàng thế hệ này, không thể nào nghiên cứu ra phù văn tiên hóa, hơn nữa còn có thể nuôi dưỡng ra những sủng thú mạnh mẽ như vậy.

Nhưng nhìn cách Bạch Khải có thể dễ dàng xuất ra vảy rồng, lại cảm thấy dường như hần không hẳn là con nuôi của truyền kỳ, càng làm cho mọi người cảm thấy tin tưởng hơn.

Khoảng nửa giờ sau, Lý Húc Thăng nghỉ ngơi xong, trả lại vảy Lục Long cho Bạch Khải, cả nhóm tiếp tục tiến lên.

Chỉ là lần này, chưa đi ra bao xa, cả tòa luyện binh đột nhiên chấn động mạnh, mặt đất cách đó không xa bỗng sụp xuống, một cái thông đạo khổng lồ bất ngờ xuất hiện. “Đại gia đề phòng.” Vương Hoài thấy vậy hai mắt tròn lên, lập tức ra hiệu cho mọi người chuẩn bị.

Rống...

Rất nhanh, mặt đất chấn động ngừng lại, từ trong thông đạo ầm ầm truyền ra tiếng gầm rú của dã thú, đồng thời một cỗ áp lực kinh khủng hiện hữu trong lòng mọi người.

Loại khí tức này, đúng là hung thú! Mọi người trao đổi ánh mắt, lập tức triệu hồi sủng thú của riêng mình.

Anh em Bách Lý còn phối hợp với nhau, trên trán hiện ra những ký hiệu đỏ lam, hiển nhiên đã chuẩn bị cho một kích toàn lực.

Cuối cùng, với một trận mùi máu tanh nồng nặc, một đầu kiếm khổng lồ với những chiếc răng hổ chậm rãi bước ra từ thông

đạo, ánh mắt dữ tợn đảo qua nhóm Vương Hoài, không tự chủ được mà liếm môi.

Bọn họ bị nó coi như thức ăn sao?! “Hoang mạc Hãn Hải, hợp kích!” “Rõ!” Nghe thấy lệnh của Vương Hoài, anh em Bách Lý lập tức không tiếp tục giấu diếm, cùng kêu lên đáp lại, hai chiếc ký hiệu trên trán sáng rực lên, tạo thành một hình ảnh Song Ngư trong không trung.

Sau đó, Hắc Viêm Xà và Bạch Băng Mãng lập tức quần lay nhau, đồng loạt lao vào hình ảnh Song Ngư.

Khi Hắc Viêm Xà và Bạch Băng Mãng xuyên qua hình ảnh Song Ngư, toàn bộ cơ thể bỗng nhiên xảy ra biến hóa, rõ ràng biến thành một đầu cự giao với màu đỏ lam độc giác.

Trời ạ, cái khả năng thiên phú gì vậy, lại còn có thể hóa giao nữa?! Nếu như hai anh em này có thể đạt đến truyền kỳ, thì chẳng phải có thể hóa rồng luôn sao? Khả năng thiên phú của đội đặc công này đều biến thái như vậy sao! Tuy nhiên, trạng thái Thủy Hỏa Giao dường như không ổn định, khi xuyên qua hình ảnh Song Ngư thì có xu hướng sụp đổ.

Nhưng anh em Bách Lý dường như cũng không có ý định để cho việc hóa giao thất bại, mà chỉ đơn giản nhắm thẳng đầu hổ rãng kiềm. “Song sinh xung kích!” Vừa dứt lời, Thủy Hỏa Giao mở rộng miệng phun ra một đợt sóng năng lượng song sắc về phía hổ rãng kiềm, uy lực còn cao hơn cả Lôi Viêm chi lực.

Thủy hỏa vốn không tương dung, nhưng nếu có thể hòa hợp, uy lực cũng không thể nào so với Lôi Viêm chi lực yếu đi.

Thêm vào đó là ưu thế cấp bậc, nếu như Husky giao đấu với hắc, e là đứng phía bên phải cũng không phải đối thủ.

Nhưng, tình trạng hòa hợp này quá chậm, dễ dàng bị né tránh.

Quả thực, ngay khi Thủy Hỏa Giao đang hòa hợp, hổ rãng kiềm đã nhận thấy điều khác thường, nó đã chuẩn bị tránh né từ lâu, mặc dù song sinh xung kích có tốc độ cực nhanh, nhưng vẫn bị nó tránh kịp, chỉ có một chút vết trầy trên da.

Rống! Vừa xuất hiện đã nổi giận, hổ rãng kiềm hiển nhiên bị chọc tức, ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, bên trong luyện binh nổi lên những cơn lốc màu đen. “Beita, có tài liệu gì

không?” “Chưa thể kiểm tra đo lường trong kho dữ liệu, nhưng từ phản ứng dao động năng lượng, có thể phán đoán, đầu này hẳn là ngũ giai quân vương sinh vật.” “Ngũ giai quân vương?” Bạch Khải nghe vậy ngẩn ra, khi thấy ánh mắt của Vương Hoài và mọi người không ngừng lóe sáng, càng xác định điều này. “Đại gia cẩn thận, đây là một đầu ngũ giai quân vương cấp hung thú! Hơn nữa, có khả năng là cổ đại chủng!” Mặt Vương Hoài nghiêm trọng, ông ta nhanh chóng lấy Thành Luỹ người cây ngăn trước mặt mọi người, đồng thời đỉnh đầu hiện ra những ký hiệu màu lục, Thành Luỹ người cây ngay lập tức phát triển với tốc độ mắt thường có thể thấy được, vô số dây leo kéo dài ra, nhanh chóng tạo thành một bức tường lớn.

Cùng lúc đó, Đường Miêu kích hoạt thiên phú của bản thân, hợp nhất với Tập Thiên bộ ngựa, cũng trở thành một kẻ dung hợp thiên phú.

Là những Ngự Thú sư thường xuyên bận rộn ở bên ngoài, thiên phú dung hợp còn phù hợp nhất, ít nhất khi gặp phải kẻ thù không đối đầu được, cả sủng thú và Ngự Thú sư đều có thể cùng nhau rút lui.

Còn về Lý Húc Thăng, hắn đã trực tiếp tiến vào trạng thái dung hợp bọc thép, lặng lẽ chờ đợi thời cơ.

Thấy vậy, Bạch Khải kêu gọi cả ba sủng thú của mình ra.

Trên đường, hắn hiểu rõ lý do mà Cục 13 không phái Ngự Thú sư cấp cao hơn.

Nguyên nhân rất đơn giản, nơi luyện binh này sẽ căn cứ vào đẳng cấp người tham gia để điều chỉnh cấp độ thủ hộ giả, mà từ tứ giai trở đi, bất kể là giá trị năng lượng hay kỹ năng, sự chênh lệch đều rất lớn.

Vì vậy, qua sự phân tích của bộ phận chiến lược Cục 13, tứ giai là cấp độ hợp lý nhất.

Nhưng ai có thể nghĩ rằng, họ lại gặp phải kẻ thù mạnh mẽ như vậy.

Ngũ giai, đại diện cho sự nhảy vọt về năng lượng.

Quân vương cấp, đại diện cho việc có thể áp đảo đám người họ.

Còn cổ đại chúng, có nghĩa là họ hoàn toàn không có bất kỳ thông tin nào về nó, chỉ có thể tự mình tìm tòi.

Có thể nói, trong trận chiến này, ưu thế duy nhất của nhóm là số lượng, nhưng khi đối mặt với sinh mệnh cấp cao, số lượng không phải là điều quan trọng nhất.

Quả nhiên, dây leo của Thành Luỹ người cây không thể nào chống đỡ được lâu trước cơn gió đen của Hắc Phong, rất nhanh bị扯 ra nhiều đạo khe hở.

Dù Vương Hoài đã cố gắng tu bổ nhưng rõ ràng là không đủ.

Thấy tình cảnh này, Lý Húc Thăng và Đường Miêu trao đổi ánh mắt, đồng loạt lao qua qua dây leo của bức tường, nhằm vào hồ răng kiếm mà công kích, trong khi bên Bách Lý anh em cũng chuẩn bị cho một đợt công kích.

Hành động né tránh của hồ răng kiếm đã chỉ rõ rằng nó rất kiêng kỵ song sinh xung kích của anh em Bách Lý, bọn họ đều biết cần phải làm gì. “Alpha, người đi hỗ trợ tấn công, Shuke Beita, giữ khoảng cách tấn công, đồng thời kiếm tìm sơ hở của nó.

Gamma, ừm...

người thì...

hãy giúp Thành Luỹ người cây phòng ngự đi.” Thấy toàn bộ đội đặc công đã vào trạng thái, Bạch Khải cũng không thể nhàn rồi, phân công nhiệm vụ cho ba sủng thú của mình.

Ken kết ken kết. (Anh đại, có thể toàn lực tấn công sao?) Gâu gâu gâu gâu! (Ta ghét nhất là mèo!) Kết phốc kết phốc? (Lại muốn ăn cơm?) Ba sủng thú trong đầu Bạch Khải âm thầm trao đổi một lúc, sau đó cũng nhanh chóng vào trạng thái.

A ô a ô! Ngay khi một tiếng sói tru vang lên, mọi người và sủng thú đều cảm nhận được tinh thần phấn chấn hẳn lên, như thể được tiếp thêm sức mạnh, và đối diện với hồ răng kiếm, những động tác gặm gừ của nó bỗng dừng lại một chút, hiển nhiên bị ảnh hưởng.

Phá Ma Gầm Thét, tăng cường sức mạnh cho toàn đội, hôm nay cuối cùng cũng có tác dụng.

Thấy Bạch Khải và sủng thú nắm giữ kỹ năng này, Vương Hoài lập tức cảm thấy hai mắt sáng lên, một bên duy trì việc khai mở thiên phú, một bên cho mọi người mặc thêm Sức Sống quang hoàn.

Dưới ảnh hưởng của hiệu ứng buff từ song sủng, trạng thái của tất cả mọi người đều đạt đến đỉnh cao, Alpha còn biến thành một bóng ảnh, vượt lên trước Lý Húc Thăng và Đường Miêu, dẫn đầu lao về phía hồ răng kiếm.

Tốc độ thật nhanh! Đường Miêu nhướng mày, bộ ngựa Tập Thiên của nàng vốn là hình dạng tập trung vào tốc độ, sau khi hợp nhất còn tăng thêm không ít, kết quả lại bị Alpha dễ dàng vượt qua.

Gia hỏa này, sủng thú của hắn có phải là không bình thường hay không? Nghĩ đến đây, Đường Miêu không khỏi quay đầu nhìn Bạch Khải, phát hiện hắn vẫn thản nhiên, giống như đây là chuyện đương nhiên.

Tốc độ biến thái của Alpha dưới hai buff rõ ràng là tăng cường hơn nữa, nhưng vượt qua hai Ngự Thú sư tứ giai dung hợp thiên phú như vậy, Bạch Khải cũng không nghĩ tới.

Nhưng đúng vậy, làm vậy mới xứng với những nỗ lực mà hắn đã bỏ ra hàng ngày.

Nhìn thấy ba con côn trùng nhỏ dám lao lên tấn công trước sức mạnh ập tới từ hồ răng kiếm, nó tích lũy cơn thịnh nộ từ bao nhiêu năm nay bỗng nhiên bùng phát, các cánh tay khổng lồ vung lên, vô số đao gió màu đen lao về phía ba người. Đường Miêu thấy vậy lập tức né tránh, sức mạnh bùng nổ từ bộ ngựa trên người nàng thể hiện ra vô cùng tinh tế, trong khi Lý Húc Thăng cũng mở ngay dị năng, ngưng tụ ra một đôi cánh huyết sắc, bay thẳng lên.

Còn Alpha, lại triệu hồi ra hàng chục đạo Băng Tinh bích chương để tiếp đón, nhưng ngay cả một giây cũng không ngừng nghỉ, tất cả đều biến thành Băng Tinh tràn ra, dưới cơn cuồng phong rất nhanh lan rộng toàn bộ nơi luyện binh.

Mà vốn lẽ ra bị phong nhận cắt thành mảnh vụn tại Alpha, lại không thấy bóng dáng.

Chương 207:

Lập Trường Quân Vương Khi hồ rãng kiếm đột nhiên mất đi mục tiêu, nó lập tức cảnh giác nhìn xung quanh. Đột ngột, một cái vuốt trở lại, khiến bụi băng bay tán loạn, lộ ra hình bóng Alpha.

Nhìn thấy vậy, hai cái răng nanh của hồ rãng kiếm lập tức lóe lên, rồi nó phun ra vô số ánh sáng từ răng.

Răng rắc! Quang rãng trực tiếp trúng vào Alpha, làm cho hình bóng của Alpha giống như gương vỡ, lại một lần nữa hóa thành băng bụi.

Thực ra đó chỉ là Băng Tinh Bích Chương bên trong hình bóng, còn thân thể thật sự thì lặng lẽ xuất hiện từ hậu trường bụi băng của hồ rãng kiếm, song kiếm đồng loạt đâm về phía gáy của hồ rãng kiếm.

Rống! Tuy nhiên, hồ rãng kiếm hiển nhiên không phải là con mồi dễ dàng bị đánh lén như vậy.

Vào giây phút Alpha sắp đâm trúng, thân thể nó bỗng nhiên vọt sang bên, thuận theo thế cán về phía Alpha.

Nhưng ngay lúc đó, một đạo lực lượng Lôi Viêm từ xa lao đến, trực tiếp trúng vào mắt của hồ rãng kiếm.

Hồ rãng kiếm bị đau, phản xạ tự nhiên co rúm cổ lại, không thể cản trúng Alpha.

A ô a ô! (Thân thể vẫn còn quá yếu, nếu không có bản Uông, người có thể đã chết chắc rồi.) Dù sao đã cứu được Alpha, Beita ngẩng đầu tuyên bố thắng lợi của mình.

Alpha nghe vậy nhưng không có chút phản hồi nào, lập tức trên không trung ngưng tụ ra một mặt Băng Tinh Bích Chương đập mạnh xuống, kẹp lấy hồ rãng kiếm đang ở điểm mù, trực tiếp sử dụng thanh trường kiếm đâm vào mắt của hồ rãng kiếm.

Thấy tình hình này, Đường Miêu và Lý Húc Thăng liền nắm lấy cơ hội, ào ào lao về phía mắt điểm mù của hồ rãng kiếm, tập trung tấn công vào phần chân trước của nó.

Hổ răng kiếm thể tích rất lớn, sức đề kháng của nó tuyệt đối không thể dễ dàng kháng cự, vì vậy bọn họ cần ưu tiên tiêu diệt khả năng vận động của hổ răng kiếm.

Rống!!! Sau một thời gian dài bị bao vây trong bụi bần, hổ răng kiếm cuối cùng cũng được phóng ra, còn chưa kịp biểu hiện sức mạnh thì đã bị một vài con côn trùng nhỏ làm mù mắt.

Hổ răng kiếm bị áp chế nhiều năm, bản tính hoang dã lập tức bộc phát.

Chỉ thấy một lực lượng màu đen vô hình từ cơ thể hổ răng kiếm bộc phát ra, bất kể là Alpha đang định mở rộng ưu thế hay Lý Húc Thăng và Đường Miêu đang công kích, đều cảm thấy tốc độ vận chuyển năng lượng bị chậm lại dưới sức ép của lực lượng này. “Lập Trường Quân Vương?!” Vương Hoài thấy vậy cắn răng, lập tức khống chế Thành Luỹ người cây đề kéo Lý Húc Thăng và Đường Miêu ra khỏi phạm vi sức ép này.

Quân vương lập trường là kỹ năng đặc thù mà sinh vật cấp quân vương mới có thể nắm giữ, tương tự như sự uy hiếp nhưng không hoàn toàn giống nhau.

Nếu như uy hiếp là lời tuyên bố vị trí của một lãnh chúa trong lĩnh vực tinh thần, thì quân vương lập trường chính là tuyên bố quyền kiểm soát của mình trên lớp năng lượng.

Nói một cách đơn giản, trong phạm vi bao phủ của quân vương lập trường, mọi năng lượng thuộc tính khác đều sẽ bị áp chế, chỉ có năng lượng thuộc về quân vương lập trường mới có thể chống lại.

Keng keng keng. (Lão đại, hình như năng lượng của ta không thể phát ra ngoài, vận chuyển cũng rất chậm.) Khi hổ răng kiếm phóng ra quân vương lập trường trong chốc lát, Alpha nhanh chóng phục hồi trạng thái về vị trí trước đó. “Ảnh hưởng tới vận chuyển năng lượng...” Bạch Khải nghe vậy ngẩn người, nhìn thấy trước mặt màu đen lan ra, một chút suy nghĩ, nói: “Năng lượng tấn công không được, vậy thì dùng công kích vật lý đi.” Keng keng keng. (Rõ ràng, lão đại!) Alpha hiểu ý, lập tức sinh ra sáu cái cốt nhọn, bắt đầu điên cuồng công kích vào hổ răng kiếm. “Còn có thể như vậy hay

sao?” Nhìn Alpha cường bức vượt qua tác động của lập trường đề tấn công hồ rãng kiếm, Đường Miêu và Lý Húc Thăng nhìn nhau, đang định học theo thì bị Vương Hoài kéo ra ngoài.

“Quân vương lập trường không dễ dàng bị phá giải như vậy.

Bạch Khải, ngươi hãy cho Alpha lui về đi.” Vương Hoài nhìn Bạch Khải, đang định thuyết phục hẳn gọi Alpha quay về, thì bỗng nhận ra quân vương lập trường của hồ rãng kiếm lại gia tăng một lần nữa, bao phủ cả bọn họ vào. “Có vẻ không cần phải tránh.” Bạch Khải nhún vai, nhìn thấy Alpha vì bị lập trường bao phủ mà không thể phát động tấn công bình thường, rơi vào trầm tư.

Mặc dù năng lượng pháo công kích có thể mạnh mẽ hơn so với đạn dược thông thường về mặt năng lực, nhưng khi gặp phải tình huống như vậy thì rất phiền toái, vì vậy cần phải khiến Shuke thích nghi với phương thức chiến đấu khác.

Tuy nhiên, trước mắt vẫn cần giải quyết kẻ thù.

Như Vương Hoài đã nói, khi quân vương lập trường của hồ rãng kiếm được triển khai, mọi hành động trong phạm vi đó đều tiêu tụt, những gì gọi là điểm mù hoàn toàn biến mất, chỉ cần nhẹ nhàng bước một cái, vô số cơn gió dao găm sẽ hướng về phía Alpha mà lao tới.

Alpha thấy tấn công vẫn không ngừng, liền quyết định kéo quanh hồ rãng kiếm, nơi đi qua để lại vô số vết thương và chảy máu liên tục. “Bạch Khải, ngươi xác định ngươi chỉ là tam giai Ngự Thú sư thôi sao?” Nhìn thấy Alpha một mình gây ra tổn thương lớn cho hồ rãng kiếm, Đường Miêu lúng túng.

Cô Tập Thiên bộ ngựa cũng là loại tốc độ, sau khi hợp nhất tốc độ còn nhanh hơn, nhưng không thể nhanh đến vậy, đừng nói đến việc còn có ba đầu sáu tay nữa. “Không sai, ta chỉ là tam giai thôi, nhưng Alpha là biến dị tốc độ mà thôi.” “Ra là thế, như vậy thì giải thích cũng hợp lý.” Sau khi nghe Bạch Khải giải thích, Đường Miêu và những người khác mới cảm thấy thoải mái.

Lợi thế biến dị sẽ không ngừng mở rộng theo cấp bậc, việc vượt qua bọn họ là điều bình thường. “Tuy nhiên những vết thương đó là chuyện gì xảy ra, hai chúng ta công kích vào hồ rãng kiếm đều không thấy nhanh phục hồi như vậy.” Bạch

Khải nói: “Không có gì, chỉ là ta đã cung cấp cho Alpha vài chiến đấu phù văn mà thôi.” Hắc ám hệ phù văn, chảy máu.

Khi trước khi cấp cho Alpha tuyển định phù văn, Bạch Khải cũng không ngờ đến rằng Alpha có thể tiến hóa thành kỹ năng như Tàn Lụi, nên đã khắc lên một phù văn chảy máu.

Ban đầu tưởng rằng khi có Tàn Lụi chi lực thì phù văn chảy máu sẽ bị đẩy ra ngoài, nhưng giờ vẫn được sử dụng. “Chiến đấu phù văn?” Vương Hoài và những người khác nhìn nhau, trên nét mặt đầy sự ngạc nhiên.

Rõ ràng, truyền thuyết không thể hoàn toàn tin tưởng được, bất kể là bồi dưỡng sủng thú hay kinh nghiệm chiến đấu, Bạch Khải hoàn toàn không giống những người khác nâng cấp được tới đời thứ hai.

Tuy nhiên, điều này đối với họ đúng là một tin tốt, vì điều mà vốn dĩ sẽ cản trở tuyển thủ giờ lại trở thành lực lượng chính, còn bọn họ - những Ngự Thú sư cấp bốn - lại có chút mất mặt.

Nghĩ đến đó, Vương Hoài và bọn họ nhìn nhau, cùng nhau bắt đầu phát động công kích lần nữa.

Cùng lúc đó, hồ rằng kiểm nhận ra Alpha là một mối đe dọa đáng kể, nó vốn bị thiếu hụt năng lượng vì lâu ngày không ăn uống, giờ lại mất quá nhiều huyết dịch.

Dù là một sinh vật cấp quân vương cũng không thể chịu đựng mãi, nó gầm lên một tiếng, đồng thời từ đầu Bạch Khải cùng các anh em xuất hiện vô số cơn gió dao, công kích vào họ.

Là một sinh vật cấp quân vương, trí tuệ của hồ rằng kiểm không hề thấp, tất nhiên có thể nhìn ra mối quan hệ giữa sủng thú và Ngự Thú sư, chỉ cần giải quyết Ngự Thú sư, những sủng thú này sẽ cũng bị ảnh hưởng theo. “Trời ạ, con quái vật này không có chút liêm sỉ nào, mà lại làm việc đánh lén như vậy!” Bạch Khải thấy vậy không thể nhịn được mà thầm mắng, trong khi Husky lập tức kích hoạt Aether Lưu Kim bảo vệ, đồng thời bảo vệ Vương Hoài và hai người Bách Lý.

Nghe tiếng kim loại chém chéo nhau, Vương Hoài do dự một chút rồi quyết định liên lạc với Thành Lũy người cây.

Ngay lập tức, vô số dây leo từ đất vươn lên, cuốn lấy hồ rằng kiểm.

Hổ răng kiếm thấy vậy lập tức đối với cơn gió tập kích không chế, nhưng Lý Húc Thăng và Đường Miêu đã lần nữa lao lên, bất kể là Đường Miêu với hai thanh kiếm sắc bén hay Lý Húc Thăng với sức mạnh như hung thú, đều khiến hổ răng kiếm không cách nào ứng phó kịp thời.

Khi dây leo của Bách Lý và các anh em quấn lên hổ răng kiếm, nó hoàn toàn không thể coi là chuyện lớn, bị dây leo mạnh mẽ cuốn quanh.

Nhìn thấy hổ răng kiếm dần dần bị áp chế, ánh mắt mọi người đều lóe lên một tia sáng, họ đã thấy được ánh sáng chiến thắng. Đúng lúc này, tất cả cơn gió dao bỗng nhiên biến mất, hổ răng kiếm dường như ngừng giãy giụa, trong không gian huấn luyện rộng lớn chỉ còn nghe thấy tiếng gió thổi.

Sau đó, hổ răng kiếm vốn đã bị thương nặng, bốn chi xung quanh dần dần cuốn lên những cơn gió lốc, và ngày càng lớn, cuối cùng hoàn toàn thay thế bốn chi của hổ răng kiếm, kéo theo thân thể khổng lồ của nó trực tiếp thoát khỏi sự bao phủ của dây leo, bay vút lên trời.

Còn với Alpha và những người khác, họ bị cơn lốc đó thổi bay ra ngoài, không thể có một chút sức phản kháng nào. “Con quái vật này, thật ra từ trước đến nay vẫn giấu sức mạnh sao?” Nhìn thấy hổ răng kiếm lạnh lùng lơ lửng giữa không trung quan sát họ, Vương Hoài và những người khác cảm thấy một chút tuyệt vọng.

Quả nhiên, với cấp bậc chênh lệch xa như vậy, không phải là đội quân đơn giản hiện tại có thể so sánh được.

Cái cổ đại chủng này, nơi huấn luyện căn bản không cho phép họ vượt qua.

Hổ răng kiếm lúc này hoàn toàn giải phóng sức mạnh của mình, lạnh lùng quét mắt nhìn về phía những con côn trùng mà nó tạo ra, ánh mắt nó ngày càng lạnh lẽo, nhưng cũng không dễ dàng hạ xuống đất, để mặc cho bản thân dần dần bị cuồng phong bao phủ và biến mất giữa không trung.

Khi là thợ săn cổ đại cùng với thú cưng của gió, việc đối đầu trực diện chưa từng tốt hơn lựa chọn khác.

Chỉ bởi lẽ thực tế nó quá đói bụng, mới có thể đưa ra lựa chọn ngu ngốc như vậy.

Từ giờ trở đi, những con côn trùng nhỏ này chính là mối cho nó.

Cuối cùng, khi hồ răng kiếm hoàn toàn biến mất trong cơn cuồng phong, Alpha cùng với một đám sủng thú đều không còn phát hiện ra tung tích của hồ răng kiếm, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận thấy nó đang hoạt động quanh mình. “Shuke Beita, có thể tìm được tung tích của nó không?” Gâu gâu! (Hắn chạy quá nhanh, bản Uông không theo kịp!) “Ta cũng vậy, cuồng phong che giấu năng lượng của hắn, radar không thể quét được.” Bạch Khải nhíu mày, nhìn thấy Alpha vẫn còn tìm kiếm xung quanh, nói: “Gamma, ngươi hãy bảo vệ Alpha.” Bởi vì hồ răng kiếm đã chọn tấn công lén lút, điều đó có nghĩa là trước tiên phải giải quyết đối với nó uy hiếp lớn nhất, nên Alpha là người có khả năng bị tấn công lớn nhất.

Chỉ hi vọng Gamma lần này có thể phát huy khả năng thể chất phi thường của nó giúp Alpha tiếp tục chống đỡ.

Bạch! Ngay lúc Alpha và Gamma đang nhanh chóng tụ hợp lại thì hình bóng của hồ răng kiếm đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lý Húc Thăng và Đường Miểu, ngay lập tức đánh bay cả hai người. “Chết tiệt, con quái vật này sao lại không theo quy tắc gì vậy!”

Chương 208:

Những tuyển thủ không theo lễ thường hàng năm nhất Nhìn thấy hồ rãng kiếm thao tác như vậy, Bạch Khải và nhóm người có chút bất ngờ.

Dù Lý Húc Thăng và Đường Miêu có cấp bậc cao hơn Alpha, nhưng đến hiện tại, hẳn là Alpha đang gây ra nhiều tổn thất hơn cho hẳn.

Chẳng lẽ gia hỏa này thật sự dựa vào cấp bậc để chọn đối thủ? Bạch Khải và Vương Hoài nhìn nhau, nhưng không lâu sau, hồ rãng kiếm đã lựa chọn, Alpha và Gamma dễ dàng hội tụ lại, thân thể xanh biếc của Gamma như một lớp giáp ôm lấy Alpha.

Tàn Lụi Long Tước - ma miễn trạng thái! Mặc dù tạm thời không thể hình thành khả năng kháng cự thuộc tính Phong, nhưng với những đợt công kích dồn dập của hồ rãng kiếm, Bạch Khải tin rằng vấn đề chỉ còn là thời gian.

Dù sao, phương thức chiến đấu ẩn nấp trong gió của hồ rãng kiếm thật sự rất phiền phức, chỉ mong rằng Alpha có thể phản ứng nhanh chóng.

Quả nhiên, sau khi đánh lụi Lý Húc Thăng và Đường Miêu, hồ rãng kiếm lại một lần nữa biến mất trong cơn cuồng phong, Vương Hoài nhanh chóng kéo Lý Húc Thăng trở lại.

“Hai người các ngươi thế nào rồi?” Vương Hoài lo lắng nhìn hai người, lập tức triệu hồi một Hoa tiên tử để chữa trị cho họ.

“Ta không sao, hồ rãng kiếm có vẻ như đã thu sức lại khi tấn công chúng ta, không ra tay toàn lực.”

“Thu sức?” Nghe vậy, Bạch Khải sửng sốt, chẳng lẽ hồ rãng kiếm đã mất máu quá nhiều nên hư sức? Ý nghĩ vừa nảy ra, Bạch Khải liền thấy hồ rãng kiếm đột nhiên xuất hiện, một cú vung cánh tay kéo Alpha và Gamma bay ra ngoài, đồng thời tạo ra một cái hố lớn trên vách tường bên cạnh.

Quá tốt, hẳn đã lo lắng thái quá rồi.

Thấy vậy, Vương Hoài lập tức phái người cây Thành Luỹ đến chi viện, sau đó khuyên Bạch Khải: “Bạch Khải, người chắc chắn không để hai con sủng thú của mình ra ngoài chứ? Hiện tại kẻ địch mạnh mà chúng ta lại yếu, tốt nhất nên giữ vững phòng thủ.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Không sao, Alpha và Gamma đều chịu đánh, không có vấn đề gì.”

Vị trí quan trọng của Alpha là đầu, mà Gamma thì không có vị trí trọng yếu theo nghĩa nghiêm ngặt, chỉ cần không bị hoàn toàn tiêu diệt, thì vẫn có thể sống tạm.

Tuy nhiên, công kích của hồ rãng kiếm quả thực có phần thiên lệch, đối với hai Ngự Thú Sư cấp bốn là Lý Húc Thăng và Đường Miểu thì vâng vâng dạ dạ, nhưng lại tấn công mạnh tay vào Alpha và Gamma, không thể nào như vậy được.

Thật sự không thể nào chỉ vì thấy hai người là nhân loại mà lại nung tay như vậy sao? Hả? Bạch Khải nhíu mày, dường như nghĩ ra điều gì.

“Shuke, có video về việc hồ rãng kiếm tấn công Lý Húc Thăng và Đường Miểu không?” “Có.”

Shuke gật đầu nhẹ, trực tiếp phát video hai người bị đánh bay ra, đồng thời hạ tốc độ cho vừa phải.

Không thể không nói, tốc độ công kích của hồ rãng kiếm thật sự rất nhanh, dù bị chậm lại gấp mười lần nhưng động tác vẫn cực kỳ nhanh nhẹn, hầu như chỉ cần thò đầu ra là lại rút ngay về trong cơn cuồng phong.

Nhưng như vậy cũng đủ rồi.

Bạch Khải thao tác trên bàn phím, cuối cùng dừng hình ở khoảnh khắc hồ rãng kiếm chuẩn bị tấn công hai người.

Mặc dù chỉ là một chớp mắt, nhưng trên trán hồ rãng kiếm lúc chuẩn bị tấn công lại xuất hiện một đạo chú văn nhân nhật, sau đó sức mạnh của nó giảm đi.

“Thì ra là vậy, chỗ luyện binh này thật sự có cơ chế bảo vệ, hẳn là để hạn chế hung thú không thể tấn công nhân loại.”

Vương Hoài thấy vậy liền thở phào nhẹ nhõm, đã có cơ chế bảo vệ thì an nguy của bọn họ cũng không thành vấn đề, như

vậy dù không thể thông quan, cũng có thể mang dữ liệu về hồ răng kiểm tra ngoài.

“Hắn là không sai biệt lắm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đồng ý với lời Vương Hoài, nhưng mắt vẫn không rời khỏi chú văn trên trán hồ răng kiểm.

Luôn cảm thấy cái chú ấy đã gặp ở đâu đó, nhưng hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra.

“Khụ khụ, Bạch Khải, ta cảm thấy ngươi vẫn nên quản lý hai con sủng thú của mình đi.”

Chương 209:

Hành động không theo lẽ thường của tuyền thủ Tại Bạch Khải, hấn cố gắng nhớ lại mọi chuyện, Đường Miếu cuối cùng không thể nhìn được, lên tiếng nhắc nhở.

Mặc dù Thành Luỹ, người cây cùng với Bách Lý, đám huynh đệ xà mãng vẫn đang bận rộn tấn công, nhưng hồ rãng kiếm giống như đang theo dõi hai người họ, mỗi lần xuất hiện đều chăm chú nhìn vào Alpha.

Bạch Khải nghe vậy, liền nhìn lại, và nhận ra hồ rãng kiếm đang trêu đùa Alpha, liên tục vỗ vỗ mà không đánh trúng được vị trí yếu của hấn.

Thấy vậy, Bạch Khải liền suy nghĩ, và truyền một tin tức đến Alpha.

Ken kết ken kết.

Alpha nhận được chỉ lệnh, cố gắng kéo ra một tấm Băng Tinh bích chương giữa mình với hồ rãng kiếm, sau đó lặn ra khỏi chỗ, biến thành một viên cầu thủy tinh, trong khi Alpha đầu lâu cùng Gamma lại bị bao bọc bên trong viên cầu đó.

Hồ rãng kiếm thấy thế, mặc dù khá hiếu kỳ, nhưng vẫn tiếp tục tấn công, nó bất ngờ kêu lên một tiếng đau đớn, văng viên cầu thủy tinh ra ngoài, trong khi móng của nó chảy ra giọt máu tươi.

Sao tự dưng lại bị thương? Vương Hoài và những người khác nhìn nhau, hiển nhiên không hiểu vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ khi nhìn thấy viên cầu thủy tinh từ từ quay về, Vương Hoài và những người khác lại không biết nên đánh giá như thế nào. Đây không phải là viên cầu gì, rõ ràng chính là một quả cầu gai! Ngoài bề mặt bóng loáng của thủy tinh, lúc này lộ ra những gai nhọn sắc bén, dài ngắn không đồng nhất và liên tục biến đổi, mà trên các đỉnh gai nhọn ấy, có thể nhìn thấy điểm ánh sáng màu u lam lóe lên. Đừng hy vọng người có thể đập bóng da, hấn là được toại nguyện, giờ xem người có dám không.

Bạch Khải lộ ra một nụ cười tà ác, mặc dù Tàn Lụi chỉ lực chỉ có thể bộc phát ra ngoài, nhưng trong Thủy Tinh Cốt vẫn có thể tồn tại, chỉ là tốc độ hơi chậm một chút.

Dù sao thì họ tuyệt đối không thể tốc độ lại hơn hổ răng kiếm, vậy thì dứt khoát bỏ qua tấn công, chờ đối phương đến cửa.

Nếu người không cho ta sử dụng năng lượng công kích, ta sẽ chờ người đến thôi, có Tàn Lụi chỉ lực bám trên mũi nhọn, Bạch Khải không lo ngại gì về việc không thể phòng thủ.

Chiến thuật phản kích, chính là phòng thủ để phản công.

Nghĩ vậy, Bạch Khải quyết định để Gamma mở ra kích độc quang hoàn, cứ như vậy chờ đợi hổ răng kiếm đến gần.

Thấy vậy, hổ răng kiếm dường như nhận ra đây là miếng xương khó gặm, nó bèn đổi mục tiêu, định tấn công những con sủng thú khác, nhưng phát hiện ra rằng Thành Lũy, người cây đã không biết từ khi nào bị triệu hồi về Ngự Thú không gian, thậm chí cả Husky, những con sủng thú cũng bị thu hồi.

“Bạch Khải, như vậy có phải quá mạo hiểm không?” Nghe theo Bạch Khải, những người như Vương Hoài cảm thấy lo lắng, và một vài người khác cũng giống như vậy, chuẩn bị sẵn sàng triệu hồi sủng thú.

Dù sao, họ đã trải qua nhiều loại huấn luyện chuyên nghiệp, gần như mỗi chiến thuật đều là phương pháp hiệu quả nhất được lục lọi ra, nhưng hành động như Bạch Khải thì thật sự có phần không theo lẽ thường.

“Không phải đâu, ngũ giai quân chủ cô đại, người kỳ vọng chúng ta có thể đánh thắng nó sao?” Bạch Khải không nhận được trọn mắt, từ thiết bị đo năng lượng Shuke xem phản hồi tình hình, con hổ răng kiếm này rõ ràng đang ở trong trạng thái cực kỳ thiếu hụt năng lượng, đơn giản mà nói, chính là dinh dưỡng không đầy đủ.

Nếu như con mèo to này vẫn còn giống như lúc đầu, vô nào phát tiết lực lượng, họ vẫn có cơ hội từ từ lấy máu, mài chết đối thủ.

Nhưng bây giờ, con quái vật này rõ ràng đang định chơi trò đánh lén với họ, và còn ngay trong vị trí của mình, lén lút tấn công cái gì cũng không cần nghĩ rồi, trực tiếp cường công

không dễ dàng gì, vì vậy phòng thủ phản công chính là cách tốt nhất.

Chương 210:

Hành động bất thường của những tuyển thủ hàng năm (3) Về phần bọn hắn, cùng hắn để hồ rãng kiếm thay đổi mục tiêu, một chút sức chiến đấu của bọn họ tiêu hao hết cũng không bằng là một kẻ liều lĩnh, cược một phen, để hồ rãng kiếm không còn lựa chọn nào khác.

May mắn là, Bạch Khải đã thành công.

Khi nhìn thấy Bạch Khải cùng mấy người đứng im lặng ở đó, hồ rãng kiếm ngay lập tức muốn phát động tấn công.

Nhưng đúng lúc hắn sắp ra tay thì lại chớp mắt, cái phù văn kia trên trán hắn một lần nữa hiện lên, ép hồ rãng kiếm dừng lại.

Quả nhiên là có hạn chế! Nhìn thấy hồ rãng kiếm thực sự không thể tấn công bọn họ, Vương Hoài cùng những người khác nhẹ nhàng thở ra.

Còn Lý Húc Thăng thì nhìn Bạch Khải thật sâu, ánh mắt hiện lên vẻ phức tạp.

Vì không thể công kích Bạch Khải cùng nhóm, hồ rãng kiếm chỉ còn cách quay sang Alpha, rồi phát hiện Alpha không biết đã làm to ra hình thể khi nào.

Cùng lúc đó, những chiếc gai xương bên ngoài cơ thể cũng đã thay đổi khá nhiều.

Nhìn thấy vậy, hồ rãng kiếm một lần nữa ẩn mình trong cơn cuồng phong, không ngừng di chuyển xung quanh Alpha.

Trong khi đó, Alpha cũng từ từ điều chỉnh hướng đi của những chiếc gai nhọn, chỉ cần hồ rãng kiếm xuất hiện thì những chiếc gai nhọn kia sẽ lập tức kéo dài.

Hồ rãng kiếm rõ ràng không muốn cứ chờ đợi như vậy, đột nhiên rời khỏi cơn cuồng phong lao về phía Alpha, móng vuốt sắc bén lóe lên ánh sáng đen kịt, hiển nhiên là muốn cứng rắn đánh nát Alpha.

Nhưng ngay khi hồ rãng kiếm sắp tấn công Alpha, các gai nhọn bên ngoài cơ thể Alpha đột nhiên nhanh chóng phát triển,

chặn lại móng vuốt của hồ răng kiếm.

Ngao ô! Hồ răng kiếm đau đớn, bản năng muốn quăng Alpha đi, nhưng Alpha đã sớm dự đoán được hành động này của hồ răng kiếm, ngay khi gai xương đâm vào tay hồ răng kiếm, lập tức lan ra sâu vào chỗ thịt máu, phân chia, trấn giữ chặt trong tay hồ răng kiếm, đồng thời từng chút rút vào Tàn Lụi chi lực.

Hồ răng kiếm lập tức nhận ra điều kỳ lạ, quyết định huy động móng vuốt đập vào mặt đất, muốn trực tiếp đè nát Alpha.

Nhưng khi tiếp xúc với mặt đất, nó lại không cảm nhận được chút lực đạo nào, mà phát hiện Gamma không biết đã xông ra từ khi nào, trở thành một cái đệm mềm.

Chỉ có điều, đối mặt với sức mạnh khổng lồ của hồ răng kiếm, Gamma thật sự đã đến cực hạn, bất kỳ lúc nào cũng có thể bị đè nát.

Tuy nhiên, cũng chính nhờ Gamma kéo dài thời gian, nên Alpha mới có thể tiếp tục làm tổn thương hồ răng kiếm, và cứ như vậy chui vào chân trước của hồ răng kiếm. Đối mặt với đợt tấn công từ bên trong, hồ răng kiếm có chút bối rối, chỉ có thể không ngừng lăn lộn trên mặt đất, cào xé, nhưng căn bản không thể ngăn cản Alpha di chuyển từ bên trong.

Cuối cùng, sau một hồi giãy giụa, động tác của hồ răng kiếm đột nhiên chậm lại, cặp mắt to lớn lập tức trở nên đỏ như máu, dần dần không còn động tĩnh.

Dù là sinh vật cấp quân chủ, nếu não bộ bị phá hủy thì cũng không thể sống sót.

“Bạch Khải, các người trong hội Ngự Thú sư đều chiến đấu như thế này sao? Người có biết không, vừa rồi người thi đấu lên hai cấp giết chết một đầu quân chủ cấp hung thú không!” Vương Hoài ngạc nhiên nhìn Alpha và Gamma, hai đầu sinh vật cấp ba, mà lại giết chết một con quân vương cấp ngũ giai như vậy.

Vẫn còn chút hoảng hốt. Đây thật sự là chuyện mà người bình thường có thể làm sao? “Còn những người khác thì không rõ, nhưng hẳn là sẽ không làm được.”

Bạch Khải nhún vai, rồi chỉ về phía sau hai người, nói: “Hơn nữa, người sẽ không thật sự nghĩ rằng quân chủ cấp sinh vật

yếu như vậy nhỉ? Rõ ràng là đã bị áp chế, đúng không nào, La giáo quan?!”

Chương 211:

Viễn cổ Ngự Thú Sư Nghe Bạch Khải nói, Vương Hoài cùng những người khác ngơ ngác, sau đó đồng loạt nhìn về phía sau lưng.

Chỉ thấy trên bầu trời không có một ai, không biết từ lúc nào đã xuất hiện một con cự ung, và trên thân cự ung đó, chính là La Tường – người đã độc hành.

La Tường cười nhẹ rồi hạ xuống mặt đất, nói: “Tiểu tử, ngươi phát hiện ra ta từ khi nào?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Thật ra ta chỉ là suy đoán, vì so với hai cái cửa trước, cái cửa thứ ba này rõ ràng khác biệt quá nhiều.”

“Ngươi phải nói lý do cụ thể.”

Bạch Khải dừng lại một chút, chỉ vào những phù văn mờ đi trên tường luyện binh xung quanh, nói: “Chúng ta còn chưa thông quan, nơi luyện binh này lại không có động tĩnh gì, có phải quá tùy ý không?” La Tường nghe vậy chỉ cười, nói: “Đúng vậy, nhưng con hổ răng kiếm này không phải là do ta thả ra, chỉ là ta dừng lại nơi luyện binh tự chủ cơ chế, vì vậy nó mới trốn đi.”

“Ngươi dừng lại nơi luyện binh?” Vương Hoài sững sờ, hỏi: “Chẳng lẽ La đại sư đã phá giải bí cảnh rồi?” “Phá giải bí cảnh thì không hẳn, chỉ là mở thông cửa vào khu vực tiếp theo mà thôi,” La Tường lắc đầu nói.

“Bảo hộ giả ở đây hình như không còn ở đây nữa, vì vậy quyền khống chế nơi luyện binh đều nằm ở cửa vào kia.

Ta chỉ trực tiếp tắt đi, việc xuất hiện của con hổ răng kiếm này cũng xem như ngoài ý muốn.”

“Những cái khác nữa?” Bạch Khải nhún mày, trong lòng hiểu ra đôi chút.

Không có lý nào một nơi bí cảnh lại chỉ có một đơn vị luyện binh, mà giờ đây nghe xong mới biết hóa ra không chỉ có mỗi một.

“Thật ra vận khí của các người cũng tương đối tốt, nô lệ khế ước của con hồ rãng kiếm này vẫn còn, nhưng trạng thái cũng không tốt lắm, còn những nơi khác thì chắc không có vận khí như vậy.”

Nghe La Tường nói, Vương Hoài sắc mặt hơi thay đổi.

Là đội trưởng một tổ đặc công, hẳn tự nhiên hiểu biết những gì Cục 13 sắp xếp.

Giờ nghe La Tường ý tứ, có lẽ những người kia đã gặp bất trắc rồi.

La Tường nhận ra nỗi lo âu của họ, cười nói: “Yên tâm, ta đã kích hoạt bảo hộ cơ chế rồi, vì vậy bọn họ không bị thương nặng, nhưng những con cơ giới thú kia thì cũng quá mức rồi.”

“Cảm ơn.”

Vương Hoài nghiêm túc bày tỏ lòng cảm ơn với La Tường.

Những người này cũng xem như chiến hữu của hắn, việc bảo toàn được mạng sống của chiến hữu thì thật tốt.

Sau khi biết tình huống của họ, Bạch Khải cuối cùng không nhịn được và đặt câu hỏi: “Trước đó không phải nói muốn thông quan nơi luyện binh mới có thể mở ra cửa vào sao, La giáo quan, người đây là cường chế phá giải?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Phá không thiên phú không chỉ dựa vào việc không nhìn vào tháp bí cảnh phòng ngự mà thôi, chỉ cần có đủ phù văn cơ sở, thì đó chỉ là thao tác cơ bản thôi, người sẽ hiểu sau này.”

Còn muốn phá không thiên phú? Tốt, hắn nghĩ như vậy chắc là không học được rồi.

“Nhưng mà, mặc dù cổ đại chúng hồ rãng kiếm bị nô lệ khế ước áp chế, thực lực của nó vẫn không yếu đi, mà các người có thể đánh bại nó khiến ta rất bất ngờ.”

La Tường nhìn vào hồ rãng kiếm đã chết với đôi mắt không nhắm lại, nhất là khi nhìn thấy Alpha và Gamma chui ra từ lỗ tai của con hồ rãng kiếm, không khỏi bật cười.

“Thật không ngờ người nghĩ ra được loại chiến thuật này, một vị quân vương cổ đại lại có thể bị giết bằng cách như vậy, thật sự rất tức cười.”

Bạch Khải hơi ngại ngùng gãi đầu, đây không phải là cách mà một con khỉ nào đó trong kiếp trước đã học sao, chỉ khác là giờ hẳn không phải chạy vào bụng người khác mà là chui vào trong đầu thôi. À, cũng khá giống.

“La Tường, nếu như hồ răng kiếm này đã được phát hiện tại khu vực của các ngươi Cục 13, thì nó thuộc về các ngươi.

Nhưng Bạch Khải đã làm không ít, vậy đôi răng này sẽ thuộc về Bạch Khải, còn lại thì giao cho các ngươi.”

La Tường vỗ vỗ bên cạnh cự ung, con cự ung lập tức hiểu ý, dễ dàng nhổ ra hai viên răng nanh của hồ răng kiếm và ném đến trước mặt Bạch Khải.

“Không vấn đề gì, thật ra con hồ răng kiếm này chủ yếu đều là do Bạch Khải giải quyết, tất cả đều giao cho Bạch Khải cũng không sao.”

Vương Hoài nhẹ gật đầu, bày tỏ ý kiến của mình.

“Vậy thì coi như xong.

Những đồ vật còn lại cũng không có gì quý giá, xem xem các ngươi có thể nghiên cứu ra gì không.”

La Tường không khách khí nói ra ý tưởng thật của mình, còn Bạch Khải thì lập tức thu răng nanh lại. Đại ca, lần sau có thể không cần phải công khai quá mức như vậy không, mặc dù mọi người đều biết răng nanh này chất lượng không tồi, nhưng không muốn bị chỉ trích thẳng thừng như vậy, sẽ làm mọi người ngại ngùng.

Quả nhiên, khi La Tường vừa nói ra, Vương Hoài và những người khác lập tức biến sắc, không biết nên nói tiếp thế nào, mà La Tường hiển nhiên cũng không muốn tiếp tục cùng họ nói thêm gì, chỉ ném một chiếc lệnh bài bằng đồng cho Vương Hoài, rồi nắm lấy Bạch Khải leo lên cự ung.

“Còn lại thì giao cho các ngươi xử lý, ta trước mang Bạch Khải đi.”

Nói xong, La Tường lập tức cưỡi cự ung bay đi, chỉ để lại Vương Hoài cùng những người còn lại đứng lại trong cơn gió lộng lộng.

“Đội trưởng, hiệp hội Ngự Thù sư có phải lúc nào cũng đến đi như vậy không?” Đường Miêu ngơ ngác nhìn La Tường rời đi nhanh chóng, ánh mắt không ngừng thay đổi.

“Chắc không phải đâu, trước đó giao tiếp thì rất bình thường, người xem Bạch Khải...” Vương Hoài nói được nửa câu, liền tự ngừng lại.

Có vẻ như gia hỏa này tuyệt đối không bình thường. ...

Bên ngoài Thủy Đế bí cảnh.

Vì khu vực cửa vào tầng tiếp theo đã bị phá giải, nhiều cánh cửa tự động mở ra, khiến cho đội ngũ nghiên cứu bên ngoài trở nên rối loạn.

“La giáo quan, giờ chúng ta là về tổng bộ sao?” La Tường đáp: “Cục 13 đã hoàn thành ủy thác, đương nhiên phải về hiệp hội phụ trách bên kia, nếu không về thì lão gia tử sẽ đánh chết ta.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nếu cứ trở về Thủy Đế bí cảnh như vậy, Bạch Khải sẽ cảm thấy tiếc nuối.

Dù sao, La Tường đã nói sẽ căn cứ vào hành vi của hắn ở đây để tính toán điểm tích lũy, việc không thu hoạch gì ở Thủy Đế bí cảnh thì thật thiệt thòi quá lớn.

“Đúng rồi, ta vừa rời từ lối vào sao chép một chút phù văn trở về, người tìm thời gian xem thật kỹ một chút, điều này sẽ giúp đỡ việc người thăm dò trong Thủy Đế bí cảnh.”

La Tường đưa cho Bạch Khải một chồng giấy sao chép, nói: “Hệ thống phù văn cổ đại mặc dù không hoàn thiện như thời kỳ Pháp Đế, nhưng dù sao cũng là nguồn gốc của phù văn, vẫn có giá trị để học tập.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trước đó hắn đã có hứng thú với phù văn trên tượng binh, vì vậy mới để Shuke ghi chép, giờ La Tường đã đưa cho hắn chồng sao chép, tự nhiên hắn sẽ không từ chối.

Kỹ thuật sao chép của La Tường rõ ràng rất lão luyện, mỗi một phù văn đều rất rõ ràng, thậm chí Bạch Khải còn thấy vài phù văn quen thuộc trên đó.

Trong đó, cái phù văn hạn chế hồ rằng kiếm cũng bất ngờ xuất hiện.

“La giáo quan, người mới nói cái phù văn này là nô lệ khế ước, sao ta thấy nó có chút tương tự với chú văn khế ước của sủng thú chúng ta?” La Tường nghe vậy khóe miệng hơi cong lên, nói: “Người thật sự đã nhận ra.”

Nói rồi, La Tường chỉ vào cửa vào của Thủy Đế bí cảnh không xa, nói: “Người có nghe nói về truyền thuyết Thủy Đế chưa?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, không chỉ là nghe nói mà còn vì trong các khóa lịch sử, chắc chắn sẽ giảng về những vị đế vương trong lịch sử nhân loại, trong đó có nhân loại đã dẫn đầu thoát khỏi sự nô dịch của hung thú, còn lại cũng là cái quan trọng nhất.

“Căn cứ vào lịch sử mà nhân loại hiện tại biết được, ban đầu nhân loại chỉ là nô lệ bị hung thú nuôi dưỡng, hoặc có thể nói là thức ăn.”

“Dù sao, so với hung thú thì tổ chất và năng lực của nhân loại thật sự là yếu hơn nhiều.”

“Nhưng mà, khi Thủy Đế xuất hiện đã xảy ra sự thay đổi.”

“Thủy Đế vốn chỉ là một nô lệ nhỏ, lại từ sự nô dịch của hung thú kèm nhân loại đó mà diễn ra có thể nô dịch hung thú, đồng thời dẫn dắt nhân loại bước vào con đường phản kháng.”

“Còn những người này, chính là những Ngự Thú sư đầu tiên trong viễn cổ.”

Bạch Khải nghe vậy có chút kinh ngạc, hẳn rất rõ ràng về việc phát hiện khế ước hung thú của Thủy Đế, nhưng không nghĩ rằng nó là từ sự nô dịch của hung thú đối với nhân loại mà phát sinh ra, thông tin này thật sự có chút gây sốc.

“Nhưng mà, nếu khế ước này là do con người tạo ra, vậy khi họ thức tỉnh thiên phú, chú văn đó từ đâu mà có?” Bạch Khải suy tư một lát, đưa ra câu hỏi.

La Tường nói: “Người cho rằng trên thế giới này còn có thứ gì có thể cải biến một chủng tộc thiên phú không?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, do dự một chút rồi nói: “Thần thoại sinh vật? Thần linh?” Liên bang mặc dù là một nơi chủ yếu dựa vào khoa học, nhưng cũng không phủ nhận sự tồn tại của thần

linh, nếu không cũng sẽ không có các thuyết pháp như thần thoại rồi.

La Tường lắc đầu, nói: “Thần linh cũng chỉ là một dạng sinh mệnh mạnh mẽ mà thôi, không có khả năng này.”

“Vậy còn ai khác?” La Tường chỉ vào dưới chân mình, nói: “Có thể cải biến một chủng tộc thiên phú, tự nhiên chỉ có thể giới này, hạch tâm ý chí, Gaia.”

“Thế giới ý chí, Gaia?” “Đúng vậy.”

Trong mắt La Tường lóe lên một ánh sáng, nói: “Chỉ tại mỗi bí cảnh mà ta hiểu rõ, ý chí của thế giới xuất hiện không nhiều lần, nhưng mỗi lần xuất hiện đều có thể giúp nhân loại xoay chuyển cục diện, việc con người có thiên phú Ngự Thú chính là sau khi Gaia giáng lâm trong thời kỳ Bạch Đế mới có.”

Bạch Khải nghe xong cảm thấy rất hứng thú, đây là lần đầu tiên hắn biết rõ lịch sử của nhân loại, hay nói đúng hơn là lịch sử của các Ngự Thú sư lại có nội dung đặc sắc đến vậy, ban đầu hắn còn tưởng rằng lịch sử đã nói quá khoa trương, giờ xem ra quả thực là có phần bảo thủ. Đột nhiên hắn cảm thấy, không biết mình có nên học theo La Tường để chạy quanh dò la những bí cảnh không, cảm giác như sẽ rất thú vị...

“Cụ thể thì ta sẽ không nói nhiều với ngươi, sau này ngươi cũng sẽ tiếp xúc được, dù sao ngươi có phá không thiên phú, tổng bộ những lão gia hỏa đó cũng sẽ không để ngươi nhàn rồi.”

La Tường vỗ vào vai Bạch Khải, nói: “Vì vậy việc cấp bách của ngươi là cố gắng luyện tập, nhanh chóng đẩy thực lực lên, như vậy sẽ có thể cùng ta một lần nữa xông xáo.”

Nhìn La Tường lúc này, Bạch Khải khóe mắt có chút run rẩy. Đại ca, làm ơn trước tiên hãy thu lại cái nụ cười bí hiểm này, không phải ai cũng có thể biết rằng ngươi đang kéo hắn xuống nước để giúp ngươi gánh vác đâu...

Bạch Khải liếc nhìn mấy chú văn trong tay, rồi hỏi: “Đúng rồi La giáo quan, nếu cái chú văn này là khế ước nô lệ ban đầu, vậy có phải nói những người không có thức tỉnh thiên phú cũng có thể lợi dụng nó để trở thành Ngự Thú sư không?” La

Tường nghe vậy sắc mặt trở nên nghiêm túc, nói: “Tuyệt đối không được.

Không phải không có ai thử qua, nhưng cuối cùng đều thất bại, cuối cùng cũng chỉ là từ khế ước của hung thú mà biến hóa ra, không phải ai cũng có thể thừa nhận được.”

Không phải ai cũng có thể thừa nhận được sao...

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong đầu lại bất chợt nảy ra một ý tưởng khác.

Nếu nhân loại không chịu được, vậy nếu như thừa nhận không phải là người thì sao?

Chương 212:

Thần Thoại giống Thủy Đế bí cảnh dường như nằm ở vùng liên bang phía Bắc, nơi đây hầu như chỉ là một mảnh bình nguyên, mờ ảo có thể thấy dấu tích từng có nhân loại sinh sống.

Rõ ràng, sau khi phát hiện ra Thủy Đế bí cảnh, nơi này đã bị liên bang triệt để thanh lý.

Là Đế Hoàng đầu tiên trong lịch sử nhân loại và cũng là người sáng lập nghề Ngự Thú sư, bí cảnh của hắn chắc chắn được liên minh coi trọng.

Nhưng rất nhanh, Bạch Khải và La Tường bay ra khỏi khu vực do liên bang kiểm soát, hướng về hiệp hội phụ trách địa phương.

Bên này cũng tương tự như Cục 13, nơi đây cũng có rất nhiều cánh cổng kim loại, nhưng so với khu bên liên bang với vô số thiết bị cao cấp, hiệp hội bên này có vẻ hơi cổ điển hơn.

La bàn, thủy tinh cầu, mai rùa, Tầm Long Xích...

gần như mọi thứ liên quan đến xem bói mà Bạch Khải có thể nghĩ tới đều hiện diện tại hiệp hội này, nếu không ngẫu nhiên thấy được một vài máy tính ghi chép, Bạch Khải có thể đã nghĩ rằng mình xuyên không về thời kỳ cổ đại.

“Người có cảm thấy hiệp hội này so với Cục 13 có vẻ lạc hậu hơn không?” La Tường chú ý tới vẻ mặt của Bạch Khải, không nhìn được cười nói: “Khi ta vừa gia nhập hiệp hội cũng nghĩ như vậy, thậm chí còn tưởng rằng mình gia nhập vào một tổ chức thần côn nào đó, mãi đến khi biết rằng những đồ vật này đều là bảo cụ, ta mới dần dần tin rằng mình không bị lừa.”

“Đều là bảo cụ sao?” Bạch Khải nhìn quanh, trong mắt có vẻ hoài nghi khi thấy “Thần côn sáo trang” đủ mọi loại, điều này có chút khó tin.

Mặc dù hắn biết hiệp hội có nguồn gốc xa xưa, dòng chảy dài, nội tình phong phú, nhưng không đến mức trở thành nơi bán buôn bảo cụ đâu.

“Người yên tâm, chờ khi người hoàn thành tập huấn, hiệp hội có thể sẽ phân phối cho người một ít bảo cụ, nhưng cụ thể là cái gì thì không thể chắc chắn.”

Nói đến đây, La Tường như nghĩ tới điều gì đó, cười nói: “Ta nghe nói hiệp hội đã phân phối cho người một con lãnh chúa sinh vật nhưng người còn chưa đi nhận sao? Khu bồi dưỡng Phạm bà bà khen ngợi người mãi đó.”

Nghe vậy, Bạch Khải có chút lúng túng gãi gãi đầu, hẳn thật sự muốn đi lấy, nhưng nghĩ đến tình huống khá phức tạp.

“Nhưng mà giờ người đã có ba con sủng thú bồi dưỡng đến mức không tệ, mà ta nghe Tần hội trưởng nói dường như cũng là loại biến dị?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Hừm, là vận may tốt khi gặp được.”

La Tường nói: “Biến dị không phải chuyện xấu, nhưng các sủng thú mà người khế ước có điểm xuất phát quá thấp, hạn mức tối đa khó có thể cao, tiếp theo nếu có cơ hội, vẫn nên chọn một số sủng thú đặc thù để khế ước.”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức nhớ đến con hổ răng kiếm vừa rồi, nói: “Đặc thù giống? Hình như đã nghe Lữ huấn luyện viên nhắc qua.”

La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, thực ra loại biến dị cũng coi là một loại đặc thù giống, nhưng điều kiện xuất hiện và hiệu quả lại không đồng nhất, cho nên không mạnh mẽ như nhiều loại khác.”

“Ừ, con hổ răng kiếm mà người vừa gặp chính là giống cổ đại, thật đáng tiếc rõ ràng là bị con người trong thời kỳ hậu thế bảo vệ, nên huyết mạch không thuần, nếu không nó chắc chắn không chỉ đơn thuần là quân vương cấp.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhìn xuống chân con cự ưng, bỗng hỏi: “Thế còn con sủng thú của La giáo quan thì sao, nó cũng là giống đặc thù sao?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Người nói Neal đúng không? Không sai, Neal là Thần Thoại giống, Bắc Phong Cuồng Ưng.”

Thế này thì rõ rồi, không trách gì nó lại chương mắt với các loại biến dị, hóa ra cả cơ thể nó đều là Thần Thoại giống.

Bạch Khải có chút ghen tị, nhưng nhớ đến trứng tiến hóa, tâm trạng lập tức khá hơn một chút.

Có lẽ đối với người khác mà nói, huyết mạch bẩm sinh có thể sẽ hạn chế mức cao nhất của sủng thú, nhưng có trứng tiến hóa trong tay, những chênh lệch này sớm muộn gì cũng có thể san bằng.

Dù là giống cổ đại hay là Thần Thoại giống đi chăng nữa, chỉ cần có vật liệu đúng chỗ, hẳn có thể tạo ra bất cứ thứ gì.

Chương 213:

Thần Thoại Chung La Tường nói như vậy cũng không phải không có lý do.

Mặc dù những sủng thú thuộc loại Alpha có huyết mạch đẳng cấp thấp có độ tự do cao hơn một chút, nhưng thời gian để nuôi dưỡng chúng lại tốn kém hơn rất nhiều.

Nếu không có tình huống bất ngờ nào xảy ra, tốt nhất vẫn nên tìm một chút sủng thú có huyết mạch đặc thù.

Rất nhanh, Bắc Phong Cuồng Ưng hạ cánh tại một khu vực doanh trại.

Sự xuất hiện của La Tường rõ ràng đã thu hút không ít sự chú ý, và khi mọi người nhận ra đó là La Tường, họ đều tỏ ra phấn khích.

“Thật tốt quá, cuối cùng không phải chạy loạn như một con ruồi không đầu nữa.”

“Nhưng sao ta lại nghe nói La đại sư lần này tới đây là để giải quyết cửa vào của Cục 13?” “Người thật ngốc! Dù sao bí cảnh này cũng do chúng ta và Cục 13 cùng khai phát, ai mở ra cửa vào trước thì cũng không khác gì nhau, thuận tiện kiếm thêm nhiệm vụ và thưởng không tốt hay sao?” “Nói có lý.”

Nghe người xung quanh bàn luận, Bạch Khải lại một lần nữa nhận ra vị trí đặc thù mà La Tường có trong hiệp hội.

Chính xác hơn, hẳn là một người có năng lực cao trong việc giải quyết bí cảnh.

Có vẻ như hắn vẫn đánh giá thấp thiên phú phá không của mình, nếu không Tần hội trưởng cũng sẽ không đề cử hắn gia nhập đặc biệt bồi dưỡng ngay khi hắn vừa mới đạt được cấp bậc cuối cùng.

Chỉ đáng tiếc, hắn chỉ là một tên giả mạo, thiên phú phá không không thể ổn định phát động, tốt nhất là không để lộ ra.

“Ngô? La tiểu tử, người đến rồi, còn có một người, chẳng lẽ là A Trà?” Đúng lúc này, một mùi rượu nồng nặc từ phía sau truyền đến.

Bạch Khải lập tức quay đầu lại, thấy một người đàn ông say xỉn tay cầm bình rượu, lảo đảo từ một căn phòng bên trong đi ra.

Tóc tai rối bời, râu ria không biết bao lâu rồi không được chăm chút, lại thêm mùi rượu xộc lên, trông chẳng khác nào một kẻ lang thang.

Khi nhìn thấy người đàn ông say xỉn, La Tường cũng không cảm thấy bất ngờ, hần người người rồi nói: “Xuân đại thúc, người cũng tìm được rượu ngon từ bí cảnh nào hay sao, đến đây để cho ta ném thử?” Xuân Ngô Thủy nghe vậy lập tức ném bình rượu trong tay qua, La Tường tiếp nhận, nhưng phát hiện bên trong đã trống rỗng.

“Nghe nói tiểu tử ngươi sắp tới, ta đã tăng ca uống hết mấy bình rượu này rồi.”

Xuân Ngô Thủy ợ một tiếng, đột nhiên vươn tay nắm lấy mặt Bạch Khải, mạnh tay xoa xoa, rồi vỗ vỗ vai hắn, nói: “A, A Trà, người bị cha người ném đi thành phố Cổ Túc mà chút thời gian đã lớn lên như vậy rồi sao?” Bạch Khải ngán ngẩm nhìn La Tường cầu cứu, nhưng phát hiện La Tường vẫn còn đang mải mê với bình rượu, hoàn toàn không quan tâm đến Bạch Khải.

Bạch Khải đành bất đắc dĩ tránh khỏi Xuân Ngô Thủy, nói: “Ngài, ờ...”

Tiền bối, ngài nhận lầm người rồi, tôi tên là Bạch Khải, không phải Bạch Thu Trà.”

“Không phải A Trà, vậy thì không còn thú vị nữa.”

Xuân Ngô Thủy nghe vậy lập tức không còn hứng thú, liếc nhìn Bạch Khải một lượt từ trên xuống dưới với đôi mắt buồn ngủ, rồi nói: “Tên của ngươi có vẻ quen quen, hình như từng xuất hiện cùng Bạch Hòa Quang, chẳng lẽ ngươi là con riêng của Bạch Hòa Quang sao?” Bạch Khải cảm thấy khó chịu, hần hiện tại rất nghi ngờ tin đồn này chính là do tên say xỉn này phát tán ra, dù sao phong hào huyền thoại không phải ai cũng dám nói bừa.

“Ngươi lo quá rồi, nhà Bạch huyền thoại kia cũng chẳng phải người tốt lành gì, nếu thật sự là con riêng, ngươi nghĩ gã này

còn có thể nhảy nhót như bây giờ không?” La Tường cuối cùng nhớ ra Bạch Khải, giải thích: “Tiểu tử này tập huấn rất tốt, lão gia tử nghĩ để ta dẫn hắn ra dạo chơi mở mang tầm mắt, hắn mới từ Cục 13 bên kia tới đây, dự định ở đây luyện tập một thời gian.”

Xuân Ngô Thủy liếc nhìn Bạch Khải, nói: “Sao tôi lại cảm thấy như ngươi định bồi dưỡng hắn để ném gánh nặng vậy?” La Tường trợn mắt nhìn, nói: “Điều này không phải học từ Xuân đại thúc ngươi đó sao?”

Chương 214:

Thần Thoại giống Trong cuộc đối thoại của hai người, ánh mắt Bạch Khải bỗng nhiên trở nên quý dị.

Hắn làm sao mà không cảm thấy việc lần này bị La Tường mang ra là nằm ngoài dự tính, giống như bỏ gánh nặng? Tình cảm của La Tường sao lại cao siêu đến vậy, có lẽ đều đã bị ép ra? La Tường phát hiện Bạch Khải có ánh mắt bất thường, ho nhẹ hai tiếng rồi nói: “À, Bạch Khải, ngươi trước hãy xuống dưới nghỉ ngơi đi.

Chỉ cần là trong doanh trại không có dán nhãn, ngươi có thể vào ở.”

“Được.”

Bạch Khải nhún vai, cũng không muốn vương bận ở đây, hắn tùy tiện tìm được một gian phòng tách biệt với Xuân Ngộ Thủy rồi bước vào.

Hiện tại có Đại Địa vòng vàng, tiếp theo là răng nanh gió, cộng thêm việc trước đó chưa kịp hấp thụ Thảo Thế thảo, những tài liệu này đều cần được hấp thụ sớm.

Hắn cần nhanh chóng củng cố chiến lực của mình.

Nếu không với thực lực tam giai Ngự Thú sư hiện tại của hắn, e rằng rất khó để tiếp tục lực lợi trong Thủy Đế bí cảnh này.

Sau khi Bạch Khải rời đi, Xuân Ngộ Thủy lập tức thu lại nụ cười trên mặt, ánh mắt cũng không còn vẫn đục.

“Cục 13 bên kia, ngươi đã đi qua chưa? Họ tiến triển thế nào?”
La Tường nói: “Bên ngoài họ vẫn đang hoạt động trong khu luyện binh, nhưng cũng đã có người tiến vào khu vực tiếp theo.

Tuy nhiên, ta tạm thời chưa thể thấy được họ dùng thủ đoạn gì, chỉ có thể phán đoán là không giống như cách phá không thiên phú.”

Xuân Ngộ Thủy cười lạnh: “Đám gia hỏa này vẫn rất giáo hoạt, nhưng mà cũng không có gì, bọn ta bên này cũng không quá xê dịch, chỉ là tiếp tục diễn kịch theo họ thôi.”

La Tường gật đầu nhẹ: “Đến lúc đó ta sẽ vào xem một lần, trước hết xác định tình hình của khu vực cụ thể đã.”

Nói đến đây, La Tường nhìn về phía gian phòng của Bạch Khải, nói: “Còn về tên gia hỏa này, trước hết giao cho Xuân đại thúc người, tùy tiện lôi kéo một chút, tiểu tử này thật là có bản lĩnh.”

Xuân Ngô Thủy nghe vậy thì cười lớn: “Người sẽ không sợ bị lôi kéo hỏng mà không ai đến đón người chứ?” La Tường nhếch miệng lộ ra một nụ cười bí ẩn: “Tin ta đi, đến lúc đó ngoài ý muốn có thể sẽ là người.”

Nói xong, La Tường không đợi Xuân Ngô Thủy đáp lại, lập tức tiến về phía gian phòng của Xuân Ngô Thủy.

“Ta làm sao nghe được trong phòng của Xuân đại thúc người có mùi rượu, không lẽ lại ẩn giấu cái gì?” “Đồ khốn nạn...”

Người cái tiểu tử này, mũi làm sao mà vẫn nhạy cảm như vậy!” ...

Gian phòng bên doanh địa tuy hơi đơn sơ, nhưng đồ dùng hàng ngày đều đầy đủ.

Bạch Khải kiểm tra xung quanh, rồi trực tiếp nằm xuống giường, bắt đầu đánh giá những phù văn mà La Tường đã sao chép cho hắn. Đồ vật mà La Tường đặc biệt sao chép lại, rõ ràng không chỉ đơn thuần vì phù văn cổ đại, hơn nữa có thể sẽ trợ giúp hắn trong việc thám hiểm Thủy Đế bí cảnh sau này.

Hơn nữa, cái nô lệ khế ước, dường như cũng vô cùng khả thi.

Hắn cảm thấy cần phải nghiên cứu nhiều hơn.

Bạch Khải vuốt trán, cất kỹ những phù văn đã sao chép lại, sau đó tiến vào không gian bí cảnh.

Sau nhiều thời gian Ngũ Hành lũy khô lâu công sức xây dựng, một trụ sở mới đã hình thành, lớn hơn rất nhiều so với ngôi biệt thự của hắn.

Bạch Khải quen đường đi đến phòng huấn luyện, gọi Alpha, Husky và Gamma cùng nhau ra, rồi lấy ra ba món tài liệu cấp sử thi gần đây thu hoạch được, trầm tư. Đại Địa vòng vàng nhất định phải dành cho Gamma.

Dù không thể thu hoạch được như kế hoạch, ít nhất cũng có thể củng cố thể chất của Gamma.

Còn Thảo Thế trao với tính chất sắc bén thì rất phù hợp với Alpha, nên chẳng cần suy nghĩ nhiều.

Giờ chỉ còn lại chiếc răng nanh gió vừa tách ra từ răng hổ kiếm, Bạch Khải có chút phân vân.

Xem biểu hiện của kiếm răng hổ lúc trước, chỉ cần hợp nhất với răng nanh gió, hẳn hoàn toàn có thể thu hoạch được kỹ năng Phong hệ, cả Alpha và Husky đều rất phù hợp.

Thật là đau đầu...

Chương 215:

Alpha lại tiến hóa Nhìn vào chiếc răng nanh gió trong tay, lại ngắm nhìn Alpha và Husky trước mặt, Bạch Khải cuối cùng đã chọn cường hóa Alpha.

Vừa rồi, hồ răng kiếm đã thể hiện năng lực của nó, ngoài đao gió ở bên ngoài, còn có kỹ năng có thể dung nhập vào cuồng phong.

Kỹ năng này không chỉ có thể ẩn nấp thân hình mà còn cho phép tự do di chuyển trong cuồng phong, thậm chí còn có khả năng phi hành.

Nếu như có thể thu được kỹ năng này, khả năng cơ động của Alpha sẽ càng mạnh mẽ hơn, và phương thức chiến đấu cũng sẽ phong phú hơn rất nhiều.

Còn về Husky, sức phá hoại từ Lôi Viêm chi lực của nó đã đủ rồi, việc tăng thêm thuộc tính Phong chỉ là “dệt hoa trên gấm”, vì vậy Bạch Khải vẫn thiên về việc cường hóa tinh thần lực cho Husky.

Dù sao, dù là tốc độ xử lý của Shuke, hay là khả năng nhận biết và linh hồn thì thầm của Beita đều không thể thiếu tinh thần lực.

Nhưng trong trường hợp này, đây là hướng biến dị của Husky, vì vậy không thể bỏ qua.

Hơn nữa, lực chiến đấu của Husky cũng có thể phát triển từ những khía cạnh khác.

Sau khi xác định được phương án phân phối, Bạch Khải lập tức bao bọc Đại Địa vòng vàng quanh thân Gamma, sau đó trực tiếp khởi động trùng tiến hóa.

Sau đó, hắn lại nhìn về phía Alpha.

Thảo Thế trảo có thể coi là thuộc tính kim, có khả năng thu được các kỹ năng sắc bén hoặc kiên cố; còn răng nanh gió thuộc tính Phong thì có khả năng cao sẽ thu được kỹ năng cắt chém hoặc di chuyển.

Hai loại vật liệu này miễn cưỡng liên quan đến nhau, không biết khi sử dụng chung có thể tạo ra hiệu quả gì khác hay không.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Bạch Khải lóe lên vẻ mong chờ, hắn gom hai vật liệu lại và bỏ vào tay Alpha, sau đó khởi động trùng tiến hóa.

Ngay khi trùng Bạch Ngân hình thành, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy thể lực của mình bị tiêu hao nghiêm trọng, thân thể không tự chủ muốn ngã xuống.

Tuy nhiên, Shuke dường như đã quen với tình huống này, nhanh chóng mở phòng ra một cái ghế để đỡ Bạch Khải, đồng thời thành thạo tiêm vào cho hắn một mũi, sau đó lấy ra miếng vảy Lục Long để Bạch Khải nắm chặt, lúc này hắn mới cảm thấy dễ thở hơn.

“Hô...”

Tiêu hao lớn thể lực như vậy, có phải Alpha lại muốn tiến hóa không?” Bạch Khải vừa hấp thu năng lượng từ miếng vảy Lục Long, vừa nhìn về phía trùng tiến hóa của Alpha, rõ ràng có chút bất ngờ.

“Dựa theo tính toán trước đó, Alpha hẳn còn cần một thời gian nữa mới tiến hóa lên lãnh chúa cao giai, có lẽ do hai vật liệu sử thi cấp này đã thúc đẩy quá trình.”

Shuke đưa ra một chuỗi số liệu, trên đó ghi lại số lần sử dụng trùng tiến hóa của ba con sủng thú cùng với số lượng vật liệu đã hấp thụ.

Tuy nhiên, rất rõ ràng, do sự khác biệt về tài liệu, số liệu này rất không chắc chắn.

“Được rồi, lần sau cho dù tiến hóa là gì, đều phải đem miếng vảy Lục Long mang theo bên mình.”

Mặc dù miếng vảy Lục Long không thể trực tiếp cường hóa sức mạnh của Bạch Khải như Phỉ Thúy, nhưng tốc độ hồi phục của nó thì mạnh hơn nhiều so với loại hình Thiên Sứ trái cây.

Nhìn tình hình hôm nay, nếu giữ ở trên tay thì không đáng tin cậy, tốt nhất là nên mang theo bên mình.

“Shuke, chờ một chút nữa, làm cho ta một cái mặt dây chuyền, treo miếng vải Lục Long lên đó.”

“Hiện tại rất được.”

Shuke hiệu suất rất cao, gần như ngay lập tức theo một đạo Aether Lưu Kim đã bao bọc miếng vải Lục Long lại, sau đó tạo thành một cái mặt dây chuyền rơi vào tay Bạch Khải.

Mặt dây chuyền màu xám bạc với ánh sáng lấp lánh từ miếng vải Lục Long, Shuke đã tạo hình rất tinh tế, không kém những món trang sức khác.

“Ách...”

Không ngờ Shuke cũng rất chú trọng, làm tốt, nên thưởng!” Bạch Khải hài lòng đeo mặt dây chuyền lên cổ, chỉ cảm thấy sức sống từ miếng vải Lục Long chảy vào người mình, phần nào bổ khuyết cho thể lực bị tiêu hao.

Bằng cách này, có vẻ như thực sự không cần đến những loại thuốc bổ kia, không biết đem bán có được không? Đợi trở về thành phố Cổ Túc, hỏi Gia Cát Thần có muốn bán thuốc bổ không, coi như thêm một nguồn thu nhập.

Nhìn Alpha và Gamma vẫn đang tiến hóa trong trạng thái yên lặng, Bạch Khải cũng không có ý định nhàn rỗi, lấy ra một tiểu văn bản nô lệ khế ước để nghiên cứu.

So với những cổ phù văn khác, loại này rõ ràng có độ phức tạp khác biệt.

Nhìn bề ngoài đơn giản đến mức vô dụng, nhưng nếu quan sát tỉ mỉ sẽ phát hiện đây chính là sự kết hợp của vô số ký hiệu rất nhỏ.

Không biết La Tường đã hoàn thiện và sao chép lại như thế nào.

“Shuke, phóng đại tất cả những ký hiệu này ra để kiểm tra, xem có ẩn giấu ký hiệu nhỏ nào bên trong hay không, sau đó so sánh với các ký hiệu trên người chiến binh, nhất định không được có lỗ hổng.”

Shuke gật đầu, dần dần quét hình những bản sao để hệ thống, đồng thời lấy ra bức tượng quân đội bị đánh bẹp hồi phục từng

chút một, trong khi Bạch Khải đeo kính ký hiệu và tự mình bắt tay phỏng theo.

Thời gian trôi qua, ngay khi Bạch Khải đang đắm chìm trong việc sao chép, âm thanh trứng Bạch Ngân vỡ vụn đã thu hút sự chú ý của hắn.

Người đầu tiên thoát ra chính là Gamma.

Do dung hợp Đại Địa vòng vàng, thân hình vốn đã xanh biếc của Gamma giờ đây thêm nhiều sọc kim tuyến, vô hình tạo thêm vài phần quý khí, rõ ràng khác với những con quái vật bùn nhão bình thường.

Tuy nhiên, Bạch Khải không phải là người quá chú trọng tới bề ngoài, vì vậy chỉ quan sát qua một chút rồi bắt đầu kiểm tra trạng thái của Gamma.

Quả nhiên đã thu được kỹ năng phân liệt! Thấy vậy, khoe miệng Bạch Khải nở nụ cười, không kịp chờ đợi nắm chặt Gamma và tiến vào phòng đối chiến.

Không giống với phòng bồi dưỡng trong nhà, phòng đối chiến của Bạch Khải được đặt bên ngoài.

Khoảng không được bao bọc bằng kim loại xung quanh và dưới mặt đất để tránh ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

“Gamma, sử dụng kỹ năng phân liệt.”

Bạch Khải ném Gamma lên đồng cỏ, ra lệnh cho nó.

Kết phức kết phức. (Tốt, chủ nhân.) Gamma nhận lệnh, thân thể lập tức lung lay, từng sợi kim tuyến nhanh chóng di chuyển, kéo Gamma một bộ phận tách ra, đồng thời nhanh chóng hình thành một Gamma nhỏ hơn. Điều này vẫn chưa kết thúc, Gamma tiếp tục phân liệt cho đến khi mười cái phân liệt thể xuất hiện mới dừng lại.

Những phân liệt thể này nhìn bề ngoài giống như Gamma, nhưng thực chất là dạng thạch, tuy nhiên mỗi phân thể trên thân đều có một sợi kim tuyến, chỉ hướng về Gamma bản thể từ xa.

“Xem trước một chút khả năng kháng tính.”

Bạch Khải nhìn về phía Shuke, Shuke lập tức hiểu ý, phun ra một luồng Lôi Viêm chi lực vào một trong các phân thể.

Khi bị Lôi Viêm chi lực xâm nhập, phân thể không nhúc nhích, để mặc cho dòng Lôi Viêm chi lực chảy qua.

Tuy nhiên, chỉ sau một lúc, phân thể lập tức nổ tung, biến thành vô số mảnh vỡ rải rác trên mặt đất, đồng thời không có ý định phục hồi.

Quả thật, phân thể không thể kế thừa khả năng biến thái của Gamma.

Kháng tính của nó là có, nhưng hiển nhiên là kém hơn không ít.

Liệu có phải do giá trị năng lượng phân liệt quá ít không? Hay là không thể kế thừa hoàn toàn? Bạch Khải hơi nhíu mày, hiệu quả này có vẻ khác biệt lớn so với dự tính của hắn.

“Shuke, tiến hành khảo nghiệm hiệu quả hấp năng.”

Shuke gật đầu, từng nguồn năng lượng lập tức được phóng ra, những phân thể cũng vào lúc này dưới sự khống chế của Gamma mà lao về phía trước, điên cuồng hấp thu năng lượng.Ồ, hiệu quả hấp năng không tồi, tuy so với Gamma kém hơn, nhưng vẫn tạo ra tác dụng.

“Như vậy, giờ chỉ còn lại một kỹ năng cuối cùng!” Bạch Khải truyền lệnh cho Gamma, Gamma lập tức hiểu ý, một vòng sáng xanh lục lớn ngay lập tức khuếch tán ra, trong khi những phân thể còn lại cũng tương tự phóng xuất ra một vòng sáng nhỏ hơn.

Thật sự có thể kế thừa kỹ năng kích độc quang hoàn! Bạch Khải nhếch miệng cười, dù khả năng kháng tính không mạnh mẽ như Gamma, nhưng việc có thể sử dụng kích độc quang hoàn là đủ rồi.

Phân liệt + kích độc quang hoàn, chờ Gamma lên tới tam giai hoặc huyết thống tăng lên tới lãnh chúa cấp, tăng giá trị năng lượng lên, chính là thời điểm chiến thuật hiển lộ tài năng.

Phân liệt + kích độc, sẽ tạo ra sự đe dọa đầy đủ từ độc tính.

Sau khi kiểm tra xong, Bạch Khải để Gamma thu hồi kỹ năng, những phân thể đều ào ào trở về bản thể, và Gamma thì chủ

động tiến lên hấp thụ toàn bộ.

“Ta ăn chính ta,” Gamma thực sự làm được như vậy.

Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, sau đó cảm thấy một dòng nước nóng từ vùng chú ý vẫn trên tay trái truyền ra.

Hắn lập tức phản ứng, nhanh chóng chạy về bồi dưỡng phòng.

Lúc này, bên trong phòng bồi dưỡng đã hoàn toàn bị ánh sáng tiến hóa bao phủ, trứng Bạch Ngân đã nứt ra hơn phân nửa, mơ hồ có thể nhìn thấy hình ảnh cao lớn bên trong, thỉnh thoảng còn nghe thấy những âm thanh rít róc rách.

Cảnh tượng kỳ dị này, xem ra là sắp hoàn thành rồi! Bạch Khải hài lòng gật đầu, trong quá trình tiến hóa chủng tộc, việc thu được kỹ năng là điều hiển nhiên, chỉ là không biết Alpha sẽ thu được kỹ năng gì.

Thật sự nghĩ gì đến cái đó, ngay khi Bạch Khải đang suy đoán, một thông tin bất ngờ truyền vào đầu hắn. Ân...

Phong chi tổn thương, có vẻ như không giống với kỹ năng của hổ răng kiếm cho lắm...

Trong lòng Bạch Khải tràn đầy hiếu kỳ, nhưng vì Alpha vẫn chưa tiến hóa xong, hắn chỉ có thể chậm rãi chờ đợi.

Cao cấp lãnh chúa, có lẽ còn có thể thu hoạch được một kỹ năng siêu cấp mới?

Chương 216:

Lục thân không nhận Huynh Đệ hội? Vì không phải trải qua giai đoạn tiến hóa lớn của chủng tộc, nên Alpha không mất nhiều thời gian để tiến hóa thành Tàn Lụi Long Tước, mà sau một thời gian ngắn, ánh sáng tiến hóa cũng bắt đầu dần dần mờ đi.

“Quả nhiên, lãnh chúa cấp siêu cấp kỹ năng thu hoạch đều là ngẫu nhiên sao?” Nhìn Alpha dần dần hiện ra rõ nét, Bạch Khải không khỏi thở dài tiếc nuối.

Về lý thuyết mà nói, mỗi một giai đoạn tiến hóa của sinh vật lãnh chúa đều có xác suất để đạt được một siêu cấp kỹ năng, nhưng đó cũng chỉ là lý thuyết, thực tế thì hầu như chỉ có một kỹ năng mà thôi.

Trước đó Alpha đã tiến hóa trực tiếp lên trung đẳng lãnh chúa, mặc dù chỉ thu được một hơi thở Tàn Lụi, nhưng nhìn vào thuộc tính của hắn, Bạch Khải cũng không quá bận tâm.

Giờ Alpha tiến hóa lên cao đẳng lãnh chúa mà vẫn chưa thu hoạch được siêu cấp kỹ năng, Bạch Khải không khỏi cảm thấy tiếc nuối.

Thôi nào, chờ cho buổi tập huấn kết thúc rồi ta sẽ đổi điểm truyền thuyết lấy trang bị, vẫn có thể thu hoạch siêu cấp kỹ năng.

Nếu như không tự lĩnh ngộ được, thì ta càng ép hắn cũng không sao cả. Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên nhận được một luồng thông tin phức tạp trong đầu, khi anh bình tĩnh lại nhìn kỹ, không khỏi cười ha hả.

A ô? (Nhân loại điên rồi sao?) “Không cần suy nghĩ, nhất định là Alpha đạt được siêu cấp kỹ năng!” Gâu gâu gâu! (Lại một siêu cấp kỹ năng nữa? Thế này còn chiến đấu thế nào!) “Không cần cả ngày chém giết, chúng ta là nhân viên kỹ thuật, đi, cùng đi theo ta chọn lựa vũ khí cận chiến đi.”

... ..

Ta đêch, thật sự lại lĩnh hội được một cái siêu cấp kỹ năng! Nhìn kỹ mô tả của lưỡi kiếm gió bão, Bạch Khải không khỏi

lau đi nước bọt nơi khóe miệng.

Mặc dù tên kỹ năng này khiến hắn liên tưởng tới một nhân vật da đỏ răng nanh nổi tiếng, nhưng điều đó không hề ảnh hưởng đến sự hài lòng của Bạch Khải, thậm chí còn khiến lòng hắn dâng trào một chút cảm giác hưng phấn.

Hỏi cho mà xem, ai mà không muốn cầm trong tay một thanh lợi kiếm, quét sạch thiên hạ chứ? Cuối cùng, ánh sáng tiến hóa trên người Alpha hoàn toàn tắt, quả trứng Bạch Ngân hóa thành ánh sáng lưu ly dung nhập vào cơ thể Alpha, một cỗ khí tức bén nhọn chưa từng có từ cơ thể Alpha phát ra, khiến Bạch Khải thậm chí còn cảm thấy da mình hơi nhói. Đây gọi là kiếm khí sao? Bạch Khải nghiêng đầu suy nghĩ một chút, không khỏi tự giễu.

Kiểm khí cái gì, đây chỉ là hiệu quả tổn thương bị động do phong gây ra thôi.

“Alpha, cảm giác thế nào?” Ken kết ken kết. (Rất tốt, trong cơ thể có thêm một luồng sức mạnh mới, năng lực thu phục của ta hình như cũng mạnh hơn.) Nói rồi, Alpha mở bàn tay, một cơn gió lốc thổi qua, tàn lụi kiếm và lực hút kiếm lập tức từ phía sau bay ra, dưới sự điều khiển của Alpha liên tục thực hiện các động tác nhanh nhẹn và phức tạp.

Bạch Khải nhìn thấy vậy liền gật đầu hài lòng, ban đầu Alpha chỉ dựa vào ngự vật phù văn để điều khiển vật chất bay ngấn, nhưng với lực hút tăng cường đã giảm đi ảnh hưởng của trọng lực, hiện tại có thêm năng lực phong hệ, tốc độ rõ ràng đã tăng lên nhiều.

“Đi, cùng đi xem một chút kỹ năng mới của ngươi.”

Bạch Khải dẫn theo Alpha trở lại phòng huấn luyện, sau đó để Shuke dùng Aether Lưu Kim tạo ra vài khối khảo thí mục tiêu.

Dù sao Aether Lưu Kim đã trở thành một phần của Husky, chỉ cần có đủ năng lượng, cũng có thể phục hồi, việc lấy ra khảo thí kỹ năng cũng chẳng có gì tốt hơn.

A ô... (Bản uông đột nhiên có chút hoảng, như thể không thể đánh được bốn cái đầu khô lâu này nữa.) Nhìn thấy Shuke đang chế tạo các mục tiêu phục vụ cho việc khảo thí, Beita lén lút quan sát Alpha, đột nhiên cảm thấy chán nản.

“Về lý thuyết, trong tình huống mà cả hai bên đều ở lạc hậu, chúng ta quả thực không phải là đối thủ của Alpha.”

Shuke thản nhiên nói: “Nhưng mà tương đối, chúng ta vẫn còn nhiều không gian để phát triển, ý chí chủ động của người vẫn có thể được tăng cường tốt đẹp.”

A ô? (Tại sao là bản uông, người không được sao?) “Aether Lưu Kim tính chất của ta còn chưa được khai thác hoàn toàn, ngoài việc cải tiến một bước nhằm bắt chước và nguy trạng vũ khí cường độ bên ngoài, tạm thời sẽ không có sự phát triển lớn nào, nên dựa vào người chứ.”

Nghe lời nói giao phó trách nhiệm của Shuke, Beita đột nhiên phấn chấn, nhắm mắt lại bắt đầu thiền định.

Con người đều sử dụng phương pháp này để tăng cường tinh thần lực, bản uông thông minh như vậy, nhất định cũng có thể làm được! Phù phù phù...

Nhìn thấy Beita bỗng dưng ngủ say, Shuke lắc đầu bất đắc dĩ. Đang định đặt các mục tiêu thử nghiệm ra sau, thì y mở hệ thống ghi hình, tập trung vào Alpha.

“Alpha, hãy thử nghiệm một chút với phong chi tổn thương nhé.”

Alpha nhẹ gật đầu, tiến đến gần vài bức tường kim loại, từ từ phóng thích áp lực phong chi tổn thương ra.

Mặc dù phong chi tổn thương là kỹ năng bị động, nhưng cũng giống như Long uy, nó cũng có thể tạo ra hiệu ứng áp chế chủ động.

Bức tường kim loại lập tức xuất hiện những vết thương nhỏ xíu, nhưng nhờ vào tính chất của Aether Lưu Kim, những vết thương này nhanh chóng phục hồi lại như cũ.

Dù sao ngay cả hồ răng kiếm của dòng gió cũng có thể bị ngăn chặn, những vết thương nhỏ này thì vẫn không đáng gì.

Nhìn tình hình này, có vẻ như có thể tạo ra tổn thương cắt chém vô hình cho kẻ thù xung quanh, ngược lại là một kỹ năng không tồi.

“Alpha, tôi đã hiệu quả nào!” Alpha nhẹ gật đầu, hoàn toàn buông lỏng hạn chế, không gian bí cảnh bên trong lập tức nổi

lên một cơn gió lớn, và bức tường Aether Lưu Kim cũng không còn cách nào để chống đỡ, vết thương ngày càng nhiều.

Kỹ năng này, thực sự là muốn không có bạn bè! Nhìn xem như bị thiên đao vạn quả qua bức tường kim loại, Bạch Khải không khỏi cười thầm.

Nếu như mở kỹ năng này trong trận chiến, trước tiên không nói có thể đánh bại kẻ thù hay không, mà quân đồng minh trước tiên đã bị thương, thỏa nguyện đánh thương kẻ thù một ngàn, tự tổn thương tám trăm, cơ bản cũng giống một ý tưởng với Gamma kích độc quang hoàn.

Ngô, nhưng Gamma có vẻ như cũng có sức kháng cự với cắt chém, Alpha không sợ kích độc quang hoàn, hai cái này kết hợp lại có thể thành đội hình tốt.

Lục thân không nhận Huynh Đệ hội? “Được rồi, không sai biệt lắm, tới nhìn người một chút siêu cấp kỹ năng đi!” Bạch Khải đại khái đoán được hiệu quả phong chi tổn thương, chuẩn bị thưởng thức hiệu quả siêu cấp kỹ năng phía dưới.

Mặc dù từ mô tả kỹ năng, lưỡi kiếm gió bão hòa phong tổn thương có chút tương đồng, nhưng lưỡi kiếm gió bão chắc chắn là siêu cấp kỹ năng, hơn nữa còn là song thuộc tính, nhất định phải có điểm đặc biệt.

Nhận được mệnh lệnh của Bạch Khải, Alpha lập tức ngừng phong chi tổn thương, từng cây lưỡi kiếm từ xương sống hẳn không ngừng sinh ra, biến hình, dần dần hóa thành từng chuỗi lưỡi kiếm.

Những lưỡi kiếm này chỉ có thân kiếm, không có chuỗi kiếm, trên thân lưỡi kiếm trong suốt còn phát ra ánh kim sáng lóe, dù cho chưa ném thử cũng có thể nhận ra mức độ sắc bén của nó.

“Shuke, làm một cái lớn hơn một chút làm mục tiêu.”

Nhìn thấy Alpha xung quanh càng tụ nhiều lưỡi kiếm, Bạch Khải lập tức phân phó Shuke mở rộng mục tiêu, Shuke nhẹ gật đầu, một bức tượng kim loại hình hổ răng kiếm lập tức xuất hiện trước mặt Alpha.

“Alpha, đi thôi!” Ken két ken két! (Lưỡi kiếm gió bão!) Alpha nhẹ gật đầu, trên xương thủy tinh liền hiện ra một vết kim quang, và xung quanh các lưỡi kiếm cũng như vòi rồng nhanh

chóng xoay tròn, giống như những vết thương trên bức tường kim loại mà phong chỉ tổn thương để lại ngay lập tức bị xoắn thành mảnh vụn.

Chưa cần tiếp xúc thì đã đạt được hiệu quả mạnh mẽ như vậy, lưỡi kiếm gió bão thậm chí còn mạnh hơn cả hơi thở Tàn Lụi! Tuy nhiên, những lưỡi kiếm gây tổn thương dường như không chỉ hướng ra bên ngoài, mà còn phát ra từng tiếng leng keng từ cơ thể Alpha, nhưng tất cả đều bị hiệu ứng Bá Thể chặn lại mà thôi.

Cảm giác Bá Thể hiệu quả này không phải để chặn công kích của người khác, mà là để tự bảo vệ bản thân.

Thỏa thỏa ngự thú bản Thất Thương quyền! Bạch Khải hai mắt sáng lên, sau đó liền mong đợi nhìn về phía bức tượng hổ răng kiếm ở cách đó không xa. Để đánh giá hiệu lực của lưỡi kiếm gió bão ở mức cao nhất, Shuke đã không kết nối với bức tượng hổ răng kiếm, Aether Lưu Kim tự mình chữa trị tốc độ cùng với bức tường kim loại đã bị phân tách không giống nhau.

Hơn nữa, từ một góc độ nào đó mà nói, đây cũng là một lần giao tranh giữa hai con sủng.

Cuối cùng, tốc độ quay của lưỡi kiếm gió bão cũng đạt tới một giới hạn cực hạn, Alpha bắt đầu bước nhanh về phía bức tượng hổ răng kiếm.

Khi Alpha đến gần, trên bức tượng hổ răng kiếm lập tức xuất hiện từng vết thương sâu, thậm chí còn có một số bộ phận bị lưỡi kiếm cắt trọng, đồng thời bị xoắn thành mảnh vụn.

Tuy nhiên, dưới sự dẫn dắt của năng lượng Shuke, những hư hao này rất nhanh được bù đắp, thậm chí còn trở nên cứng cáp hơn một chút.

Chỉ là khi Alpha không ngừng đến gần, tốc độ phục hồi của Shuke rõ ràng giảm đi nhiều, khiến bức tượng hổ răng kiếm dần dần bị hủy hoại, cho đến khi hoàn toàn tiêu hủy.

Nhìn về phía một mảnh hỗn độn trong phòng huấn luyện, Bạch Khải không chút nào đau lòng, ngược lại cảm thấy hài lòng.

Sức mạnh phá hoại như vậy của kỹ năng, nếu như bây giờ cho hắn và bức tượng hồ rãng kiếm đầu một trận, có lẽ đầu cần phải nhọc công như vậy? Mà lưỡi kiếm gió bão này còn có chỗ để khai thác...

“Alpha, ngươi có thể đưa tàn lụi kiếm và lực hút kiếm vào trong lưỡi kiếm gió bão không?” Ken kết ken kết. (Có thể, dù sao tất cả đều xoay tròn, cái gì kiếm cũng được.) “Dạng này à...”

Bạch Khải nghe vậy cười một tiếng; thêm vào tàn lụi kiếm và lực hút kiếm giữa đám kim hệ lưỡi kiếm, sẽ càng khó khăn cho kẻ thù, nếu có thể cho lưỡi kiếm kim lại thêm những đặc tính khác, thì càng mạnh.

Cái gì như chảy máu, đâm mù hay mê muội thì ta không lựa chọn, cái gì cũng được.

Nghĩ tới đây, trong đầu Bạch Khải chợt lóe lên một ý tưởng, liền báo cho Alpha biết, Alpha cũng hành động ngay, trực tiếp phân ra hơn mười thanh lưỡi kiếm, thành thạo khắc lên một vài phù văn trên đó, sau đó điều khiển những lưỡi kiếm cùng tàn lụi, lực hút kiếm lơ lửng ở sau lưng mình.

Nhìn những lưỡi kiếm lơ lửng xung quanh đầu Alpha như tạo thành một vòng và xoay tròn, phối hợp với những cái tàn lụi, lực hút kiếm giống như một thiên sứ cầm kiếm, kết hợp với hình thể khô lâu của Alpha, tạo nên một vẻ đẹp kỳ quái không thể hài hòa hơn.

Không biết có thể đánh không, nhưng tạo hình này thực sự là rất bắt mắt!

Chương 217:

Bí cảnh sao lại không chỉ cần chạm vào là mở ra? Nhìn vào hình dáng của Alpha càng lúc càng nổi bật, khác hẳn với hình ảnh gầy yếu và u ám giống như một tiểu khô lâu bạch cốt ngày trước, Bạch Khải cảm thấy hài lòng và gật đầu nhẹ, sau đó bắt đầu cảm nhận trạng thái của Alpha.

Mặc dù cấp bậc đã tăng lên, nhưng bên cạnh hai kỹ năng Phong chi tôn thương và lưỡi kiếm gió bão, tên của chủng tộc Alpha vẫn không có gì thay đổi.

“Chắc là do không có chất biến nên vẫn gọi là Tàn Lụi Long Tước nhỉ?” Bạch Khải chợt nghĩ, rồi chú ý đến Shuke đang ngồi xõm bên cạnh phòng đấu, chăm chú nhìn đồng Aether Lưu Kim và có vẻ đắm chiêu.

Cái này không phải là bị kích thích mà cảm thấy uất ức đấy chứ? Thấy vậy, Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng để thu hút sự chú ý của Shuke.

Theo lời của Lữ huấn luyện viên, một Ngự Thú sư hợp cách nhất định phải chú ý đến tâm lý của sủng thú mình, đồng thời duy trì mối quan hệ hòa hợp với chúng, nếu không sẽ ảnh hưởng đến khả năng của sủng thú.

Lại một lần nữa nói ra kinh nghiệm của Ngự Thú sư từ hai đời.

Shuke quả nhiên bị tiếng ho khan của Bạch Khải làm tỉnh lại.

Khi nhìn thấy Bạch Khải với vẻ mặt hiền lành bước tới, hắn lập tức phân tích ra ý định của Bạch Khải.

“Ta rõ ràng Ngự Thú sư ngươi muốn làm gì, ta không yếu đuối như ngươi nghĩ đâu, mà ta cũng đã nghĩ ra cách để tăng cường sức chiến đấu của chúng ta rồi.”

Trong mắt Shuke, vô số dòng dữ liệu hiện lên, hiển nhiên là hắn đã bắt đầu suy diễn.

“Còn nữa, nếu có cơ hội, Ngự Thú sư có thể lưu ý đến các vật liệu thuộc tinh thần hệ, bất luận là ta hay Beita, đều lấy tinh thần lực làm cơ sở.”

“Ah, được.”

Nghe đến lời của Shuke, Bạch Khải ngẩn ra rồi nhẹ gật đầu. Đầu năm nay, sủng thú đã biết tự khuyên bảo để tiến bộ sao? Bạch Khải nhìn vào Alpha, vừa mới thu được kỹ năng mới lại đạt tới cao đẳng lãnh chúa, hẳn đã bắt đầu làm quen với sức mạnh mới.

Còn Gamma, dù tình hình vẫn lười biếng như thường lệ, và vẫn chơi đùa với bản thể của hắn.

Bất chợt, Bạch Khải cảm thấy hắn như một ông bố già bị ba đứa con vút bỏ, tự đứng trong lòng có chút chua xót.

“Hay là đi nghiên cứu phù văn đi...”

Bạch Khải lắc đầu bất đắc dĩ, trở về phòng mình và bắt đầu cố gắng vượt qua Rubik phù văn.

Lúc này, Rubik phù văn đã được hắn chơi tới cấp thập ngũ, Bạch Khải cảm thấy có chút bất lực, chỉ riêng khâu này đã tốn của hắn khoảng một tuần, mà hắn vẫn còn hai khâu chưa hoàn thành.

Càng về sau, sự khác biệt giữa các ký hiệu trên Rubik và các ký hiệu trong từ điển của giáo sư Đồng càng lớn, xem như vừa tìm vừa thao tác cũng khá khó khăn.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy những chữ cổ đại trong Thủy Đế bí cảnh, Bạch Khải hiểu ra.

Các ký hiệu bên trong Rubik càng về sau càng cổ xưa; những gì hắn gặp hiện tại đã được xem là cổ đại rồi.

“Vậy mà không đến nỗi khó quá?” Nhìn thấy những bản sao không rõ ràng, Rubik vốn đã không có manh mối bỗng trở nên rõ ràng, tốc độ thao tác của Bạch Khải nhanh dần lên, vốn dĩ muốn một tuần mới giải quyết xong một khâu, thì nay chỉ trong vòng nửa canh giờ đã nhanh chóng hoàn thành, ngay sau đó lại bắt tay vào khâu thứ hai.

Cuối cùng, vào lúc trời đã chuyển sang tối, Bạch Khải cuối cùng cũng hoàn thành Rubik trong tay.

Lạch cạch lạch cạch...

Cùng với một tiếng cơ quan hoạt động, Rubik chậm chậm bay lên không trung, sau đó lại biến đổi rồi rơi trở lại tay Bạch Khải.

Quả thực là một Rubik cấp thập lục! “Đây là muốn chơi chết ta sao...”

Khóe mắt Bạch Khải run lên, hấn gần như muốn hủy đi cái Rubik phù văn này.

“A?” Ngay lúc này, Bạch Khải bỗng nhận ra một phần của khối lập phương dường như có một chút lỗ hổng.

Không đi quản các ký hiệu trên đó, hấn liền nhanh chóng thao tác.

Khó khăn của cấp thập lục rõ ràng cao hơn một bậc, Bạch Khải mất khoảng một giờ chỉ để gộp những khối lập phương có chút lỗ hổng lại thành một khối.

Dù vẫn chưa rõ ràng lắm, nhưng hấn có thể nhìn thấy một điểm hình dáng rồi.

Một cái lỗ khóa.

Nhìn vào lỗ khóa trên Rubik, Bạch Khải ngay lập tức nhớ đến chiếc chìa khóa mà mình đã bán cho Cục 13 trước đó.

Nhìn vào tình hình này, Rubik cuối cùng chắc chắn cần chiếc chìa khóa kia để mở, và giờ chiếc chìa khóa ấy thì Cục 13 đang giữ, chắc chắn không phải là đùa.

Nghĩ như vậy, có lẽ cánh cửa ải cuối cùng của cổ khô lồi kia cũng có thể dùng chìa khóa để mở ra một thứ gì đó? “Ta đêch...”

bán thật thiệt hồi đó!” Bạch Khải đau lòng đâm ngực mình, hận không thể xuyên không quay về thời điểm trước đã đắc ý vì đã đổi một nguồn tài nguyên truyền thuyết.

Cảm thấy chính mình thật ngu ngốc...

“Không ngờ người lại có xu hướng tự bức mình như vậy à?” Ngay lúc này, La Tường bỗng xuất hiện trước cửa Bạch Khải.

Khi thấy Rubik phù văn trong tay hấn, La Tường nói: “Đây chính là cái người lấy được trong Song Tử tháp phải không? Ngô, đây là muốn dùng chìa khóa này để mở ra à?” La Tường không hổ là người có kinh nghiệm trong các bí cảnh, nhìn một cái là biết ngay mối liên hệ giữa Rubik và chiếc chìa khóa.

Nghe vậy, Bạch Khải sững sờ, nói: “La giáo quan, người biết à?” “Coi như là vậy, thời kỳ Pháp Đế, Ngự Thú sư rất thích chơi trò này, quen thuộc thì được thôi.”

La Tường nhẹ gật đầu, cầm Rubik từ tay Bạch Khải rồi nói: “Bất quá, Rubik cấp thập lục vẫn rất hiếm, chắc chắn rằng Song Tử tháp chưa phải đã kết thúc, có khả năng còn có vài thứ ở phần tiếp theo của bí cảnh.”

Nghe La Tường nói, Bạch Khải càng cảm thấy chán nản.

Chìa khóa đã bán cho người khác, thì còn nghĩ ngợi về phần sau của tháp bí cảnh làm gì nữa.

“Người đang lo lắng Cục 13 sẽ tìm đến bí cảnh đó à?” Thấy vậy, La Tường cười và nói: “Không cần lo lắng, mặc dù ta không rõ ràng còn có hay không các bộ phận khác, nhưng để mở ra tòa tháp bí cảnh tiếp theo, Rubik này chắc chắn là không thể thiếu, cho nên người chỉ cần yên tâm chờ Cục 13 tìm đến cửa.” “Người nhớ nhé, nắm giữ càng nhiều yếu tố để tiến vào bí cảnh thì mới là quan trọng, cho dù người có bao nhiêu điểm tốt cũng không nhanh chóng được.”

Nghe vậy, Bạch Khải ngay lập tức cảm thấy như có ánh sáng rọi vào đầu, chiếm ưu thế lại là một phương sao? Nói đến đây, trên mặt La Tường hiện lên một nụ cười xảo quyệt, nói: “Nhất định phải nhớ làm thật Cục 13 một trận, và nhất định phải là người đi vào thám hiểm loại hình thái đó.”

“Giá trị đó không hề nhỏ ở các khu vực khác nhau của tháp bí cảnh.”

Bạch Khải liên tục gật đầu.

Nếu Cục 13 lại tìm đến để giao dịch, nhất định phải thử xem có thể giao dịch được không gian truyền tổng kỹ thuật hoặc một số kỹ thuật thất giai khác hay không.

Dù không cần đến, trước nghiên cứu cũng vẫn tốt.

“Đúng rồi, La đại ca, người tìm ta có việc gì không?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Ta cần phải đi chuyến Thủy Đế bí cảnh một chuyến, tạm thời sẽ không ra ngoài, người trước tiên đi theo Xuân đại thúc, hắn sẽ sắp xếp nhiệm vụ cho người.”

Nghe vậy, khoe mắt Bạch Khải không khỏi co giật một hồi.

Cái đại thúc chán ngắt kia, hẳn rất nghi ngờ rằng mình có bị ép phải ở trong bí cảnh rồi cũng nên.

“Đừng xem thường Xuân đại thúc nhé, nói nghiêm túc thì tính ra, Xuân đại thúc cũng là lão sư của ta đó, kỹ thuật phá giải bí cảnh trong hiệp hội tuyệt đối là hàng đầu ba người.”

“Top ba?” Bạch Khải trong đầu hiện ra hình ảnh Xuân Ngô Thủy say xỉn, thực sự rất khó liên tưởng đến việc La Tường đang nói.

“Chờ người ở bên cạnh Xuân đại thúc một chút thì sẽ biết thôi.”

La Tường cười cười, nhìn trời bên ngoài đã bắt đầu tối đen, nói: “Ta cũng nên lên đường, người hãy cẩn thận thể hiện, có thể tích lũy được bao nhiêu điểm phải nhìn vào sự đánh giá của Xuân đại thúc đó...”

Nói xong, La Tường lập tức quay người rời đi.

Vẫn như trước, nhanh như gió...

Bạch Khải nhìn La Tường nhanh chóng biến mất trong bóng đêm, lắc đầu, rồi lấy ra một quả Thiên Sứ trái cây chuẩn bị lót dạ một chút.

Hắn vẫn chưa quen với cuộc sống nơi đây, tạm thời cũng lười ra ngoài tìm ăn, chỉ định tùy tiện ứng phó cho qua.

Dù sao, khả năng này là chìa khóa để tiến vào tầng tiếp theo của tháp bí cảnh với Rubik cấp thập lục vẫn chưa hoàn thành, những ký hiệu cổ đại đó còn chưa bắt đầu nghiên cứu, hẳn còn phải giải quyết không ít việc.

“Ê! Bạch Khải tiểu tử, đi ra ăn cơm!” Ngay lúc này, bên ngoài vọng lại tiếng gọi của Xuân Ngô Thủy.

Bạch Khải nghe tiếng đi tới cửa, bất ngờ phát hiện cổng không biết từ lúc nào đã bùng lên từng đống lửa, mà những Ngự Thú sư nghiêm túc phá giải bí cảnh ban ngày giờ đang vây quanh đống lửa, vừa múa vừa hát. Đây là, đang mở tiệc bên lửa tối à? Bạch Khải mờ mịt nhìn cảnh tượng trước mắt, sau đó nghe thấy Xuân Ngô Thủy dựa vào vách tường nói: “Tiểu tử, nơi này không phải tổng bộ, không cần chú ý nhiều như vậy, cứ thoải mái mà vui chơi thôi!” “Vậy có được không?”

Bạch Khải có chút đầu đau, với tính cách của Xuân Ngô Thủy như thế này thật khó để hấn liên tưởng tới việc đây là một trong ba cao thủ trong hiệp hội phá giải bí cảnh.

“Bí cảnh không dễ dàng như ngươi nghĩ đâu, không phải ai cũng có thiên phú phá giải, ngươi có thể cả đời chỉ quanh quẩn một ký hiệu mà thôi, nếu không tìm được cách tự khuyên mình, rất dễ dàng rơi vào trạng thái tệt hại đấy.”

Xuân Ngô Thủy cười cười, đưa cho Bạch Khải một bình rượu, nói: “Thế nào, có muốn thử một chút không?” “Được rồi, ta không có thói quen này.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười một tiếng, từ chối lòng tốt của Xuân Ngô Thủy, nhưng cũng không có ý định tham gia vào đồng lửa của buổi tiệc tối.

Nếu như những gì Xuân Ngô Thủy nói là đúng, thì cách hành xử kỳ lạ của La Tường trước đó cũng là vì hiểu được sự khắc nghiệt mà thôi.

Chẳng qua, bên cạnh hấn đường như cũng không còn áp lực gì nữa, bí cảnh mà gì, không phải chỉ cần chạm vào là tự mở ra thôi sao...

Chương 218:

Cực kỹ năng chó, trăm vạn tấn quyền kích? Nhìn thấy dáng vẻ của Bạch Khải, Xuân Ngô Thủy khẽ nhún vai.

Lúc trước khi La Tường vừa mới gia nhập hiệp hội cũng có vẻ như vậy, mà hiện tại...

Ai, trẻ tuổi thật tốt.

Xuân Ngô Thủy uống một chút rượu, nói: “Đúng rồi, ta nghe nói trước đó có một người tên là Bạch Khải, đã phát triển ra một loại phù văn tiến hóa, phải chăng là ngươi?” Bạch Khải nhẹ nhàng gật đầu, liên quan đến hệ Vong Linh với hệ thống tiến hóa hoàn toàn mới, tên của hắn đã được truyền khắp liên bang, hắn cũng đã quen với điều đó.

“Quả thật, người trẻ tuổi có ý tưởng mới mẻ, chúng ta mấy người già lảm lảm lì lì nghiên cứu phù văn nhiều năm như vậy mà chẳng có ai làm được điều gì nổi bật.”

Xuân Ngô Thủy cũng tán dương Bạch Khải, nói: “Đáng tiếc không thể áp dụng phương thức tiến hóa này vào các hệ khác, nếu không thì trong sách lịch sử chắc chắn sẽ có tên của ngươi.”

Bạch Khải gãi đầu, nói: “A, ta còn trẻ, tạm thời chưa nghĩ tới chuyện đó.”

“Ha ha ha, tiểu tử, ngươi thật thú vị, ta càng ngày càng thích ngươi.”

Nghे Bạch Khải nói, Xuân Ngô Thủy không nhin được mà phun rượu ra ngoài, sau đó cười lớn, thu hút không ít ánh nhìn của mọi người.

“Nhưng mà hiện tại cấp bậc của ngươi vẫn còn quá thấp, tốt nhất là không nên dành quá nhiều thời gian vào những chuyện này, việc tăng cường cấp bậc mới là chính.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cấp bậc vẫn chưa đủ, cho dù hắn có khám phá được bí cảnh cũng không thể thăm dò cẩn thận, giống như lần trước khi gặp phải hồ rặng kiếm, nếu không có nô lệ khế ước áp chế thì bọn hắn có thể đã toi mạng rồi.

“Xuân đại thúc, người đang cười cái gì vậy?” Nghe thấy tiếng cười của Xuân Ngô Thủy, một chàng trai chạy tới, khi nhìn thấy Bạch Khải thì lập tức ngẩn ra, nói: “Người chính là Bạch Khải phải không? Chào người, ta là Phùng Dạ, được gọi là Âu Hoàng.”

A, cậu nhân mạnh như vậy rất dễ khiến người khác nghi ngờ...

Bạch Khải cố nén cảm xúc, lễ phép giơ tay ra, nói: “Chào, ta là Bạch Khải.”

“Phùng Dạ, người đến đúng lúc, các người hai người đều là cấp bậc như nhau, có muốn đấu một trận không?” Xuân Ngô Thủy kéo một người, chỉ vào đồng lửa trại, nói: “Vừa vặn gần đây mọi người nhàn rồi, hãy để hai người trẻ tuổi đánh một trận, cho mọi người xem thử tài năng.”

“Được!” “Phùng Dạ, người có cơ hội khi dễ người mới, nhất định phải nắm lấy!” “A ha, chẳng lẽ Tiểu Dạ muốn chuyển vận, không dùng bị các người khi dễ?” “Thôi đi, chính người mỗi tháng vừa nhận lương đã bị lừa sạch rồi, nhìn đứa nhỏ này mà xem, đói khổ đến mức nào.”

“Ta còn nhớ cái nhà cái đó là người sao?” ...

Nghe tiếng ồn ào xung quanh, Phùng Dạ có vẻ có chút động lòng, mà Xuân Ngô Thủy cũng không chờ Bạch Khải trả lời, đã trực tiếp đẩy hai người ra.

“Chúng tiểu nhân, nhanh chuẩn bị sân bãi, ta lo cái này!” Một nhóm người nhanh chóng dọn dẹp đồng lửa, dọn dẹp một khoảng sân lớn, đồng thời ở xung quanh bố trí tốt các phù văn, một đấu trường đơn giản lại rất nhanh chóng được thành lập.

Nhìn thấy một đám thành viên hiệp hội xung quanh đang sôi nổi đặt cược, Bạch Khải cảm thấy khóe mắt mình hơi co giật.

Hắn đột nhiên cảm thấy, Chu Diễm có lẽ còn thích hợp hơn ở đây. Áo, mà Chu Diễm không hiểu phù văn, không đến được.

Nhìn thấy Phùng Dạ đã lặng lẽ đứng đối diện, Bạch Khải thờ dài bất đắc dĩ.

Dù hắn rất muốn quay lại nghiên cứu phù văn Rubik, nhưng giờ đã bị ép đến đây, không thể lui lại được nữa.

“Xuân đại thúc, ta cược một phần, cược bản thân thắng!”
Nhập gia tùy tục, hắn nhận thấy mấy người này đều đặt cược cho Phùng Dạ, điều này thật không thể bỏ qua mà.

“Không sai không sai, người thích ứng nhanh lắm đây.”

Xuân Ngô Thủy hài lòng gật đầu, rồi nhìn về hai bên, sắc mặt đột nhiên nghiêm lại, nói: “Mời hai bên chuẩn bị vào vị trí, đồng thời triệu hồi sủng thú.”

Bạch Khải trở lại vị trí của mình, trực tiếp gọi Alpha ra.

“Oa, sủng thú thật đẹp trai!” Alpha vừa xuất hiện đã thu hút ánh nhìn của không ít nữ Ngự Thú sư, thậm chí một số nam Ngự Thú sư trẻ tuổi cũng cảm thấy kinh ngạc.

“Cuối cùng thì tuổi trẻ cũng có sức mạnh, sủng thú thật không thể chỉ nhìn ở bề ngoài, Tiểu Dạ, để mọi người thấy sủng thú của người.”

Phùng Dạ gật đầu, triệu hồi sủng thú của mình, là một Thổ nguyên tố khổng lồ.

“Nhìn đi, đây mới đúng là một người đàn ông với sủng thú, vô cùng dũng mãnh, không thể tùy tiện làm màu được.”

Người xung quanh đều rất coi trọng Phùng Dạ, vì hắn là người mà họ đã chứng kiến trưởng thành, mặc dù còn ở cấp ba, nhưng thực lực rõ như ban ngày.

Chỉ là vận may ở đây...

Chỉ hơi tốt một chút mà thôi.

Nhìn thấy cả hai đều đã triệu hồi sủng thú, Xuân Ngô Thủy xác nhận một lần nữa: “Hai bên đã chuẩn bị xong chưa? Vậy thì bắt đầu trận đấu!” Vừa dứt lời, Thổ nguyên tố lập tức xuất hiện, dẫn đầu phát động tấn công, nhìn như thân thể cực mịch mà lại lơ lửng bay về phía Alpha.

“Đây là lực hút không chế? Cũng đúng, ai quy định Thổ nguyên tố nhất định phải ở trên mặt đất?” Bạch Khải nhanh chóng nhận ra phương thức tiến lên của Thổ nguyên tố, cũng không cảm thấy bất ngờ, Alpha thì cũng theo thường lệ sử dụng Băng Tinh bích chương để dò xét một phen.

Tuy nhiên, rất rõ ràng, Băng Tinh bích chương không thể ngăn cản Thổ nguyên tố, chỉ bị Thổ nguyên tố nhẹ nhàng đung một cái sẽ bể nát.

Băng Tinh bích chương có hiệu quả phòng ngự với một số năng lượng hệ công kích, nhưng đối diện với Thổ nguyên tố có sức mạnh vật lý mạnh mẽ thì thực sự đã không có tác dụng nhiều.

Dẫu vậy, Alpha đã quen với cảnh Băng Tinh bích chương bị đung nát, không thèm để ý, há mồm phun ra một hơi thở Tàn Lụi, hòa vào trong những mảnh vỡ của Băng Tinh và hướng về Thổ nguyên tố tấn công.

“Thổ nguyên tố, phòng ngự!” Phùng Dạ ngay lập tức phát hiện không ổn, liền nhắc nhở Thổ nguyên tố, và Thổ nguyên tố lập tức nhảy lên, đánh bay vô số đá vụn xung quanh, đỡ được cú tấn công từ Băng Tinh.

Cũng ngay khi mảnh Băng Tinh và đá vụn va chạm nhau, những Ngự Thú sư đang theo dõi lập tức kêu lên kinh ngạc.

“Đây là ăn mòn? Không đúng, cảm giác giống như phong hóa hơn.”

“Làm sao có thể, đá thông thường phong hóa cũng mất hàng chục năm, sao có thể nhanh như vậy?” Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đá vụn triệu hồi bởi Thổ nguyên tố trong nháy mắt đã bị Tàn Lụi tàn phá hoàn toàn, và Thổ nguyên tố lúc này lộ rõ trước mặt bụi băng tàn lụi.

“Thổ nguyên tố, trọng lực quang hoàn!” Thổ nguyên tố lúc này nhẹ nhàng lắc lư, một vầng sáng màu vàng đất đột nhiên khuếch tán, và những bụi băng tàn lụi đang tiếp cận đều bị sức mạnh trọng lực kéo về mặt đất.

Chỉ là chưa kịp để Phùng Dạ thở phào, những tàn dư băng vụn lại bay lên, một lần nữa lao về phía Thổ nguyên tố.

“Không thể nào, sao người có thể nhanh chóng thích ứng với biến đổi trọng lực?” Gương mặt Phùng Dạ hiện rõ sự kinh ngạc, nhưng khi nhìn thấy ánh sáng hút từ Alpha ở phía sau phát ra, hắn lập tức hiểu.

“Thì ra là thế, không ngờ sinh vật hệ Vong Linh lại có thể nắm giữ kỹ năng lực hút, ta đã sơ suất rồi.”

“Nhưng mà, ngươi có thể chống đỡ được không?” Nói xong, Thổ nguyên tố lập tức giáng một chùy xuống mặt đất, làm cho mặt đất bằng phẳng lập tức nổ tung, hóa thành vô số đá vụn bay về phía Alpha.

Alpha thấy vậy không nóng nảy, gượng lại mảnh băng tàn lụi để phòng ngự trước người, những đá vụn chưa kịp đột phá vòng băng bụi thì đều bị tiêu diệt sạch sẽ.

Dẫu vậy, nguy cơ lại tạm thời bị giải trừ.

Phùng Dạ mặt nghiêm sắc, nói: “Như vậy tiếp theo để ngươi xem một chiêu tuyệt sát kỹ của Âu Hoàng!” Vừa dứt lời, Thổ nguyên tố liền giơ cánh tay lên, hấp dẫn tất cả đá vụn xung quanh vào thân, hình thể khổng lồ ngay lập tức mở rộng, giống như một gã khổng lồ.

Tuy nhiên, trông vẫn làm cho Thổ nguyên tố xung quanh có gần trăm cú đâm lớn nhỏ không đều.

“Nhận một chiêu nữa đi, trăm vạn tấn quyền kích!” Nghe đến tiếng hò hét của Phùng Dạ, sắc mặt Bạch Khải cũng trở nên nghiêm trọng, Alpha quanh thân ngay lập tức bắt đầu quán quanh, diễn ra biến hóa, trong phút chốc đã tiến vào trạng thái cường lực, đồng thời hai tay nắm chặt tàn lụi đại kiếm, chủ động đón đỡ tấn công từ khổng lồ quyền.

Thể tích lớn như vậy, lại cộng thêm sức mạnh trăm vạn tấn, một cú đâm như thế không dễ dàng tiếp đón đâu! Phanh! Cuối cùng, tiếng va chạm vang lên, nhưng sắc mặt Bạch Khải và Alpha lại chuyển sang ngạc nhiên.

Không phải vì nó quá nặng, mà là quá nhẹ.

Ken két ken két. (Ôi, ta cảm giác mình bị chơi xỏ...) Nhìn thấy quyền cước nhẹ nhàng như bóng bay trước mặt, Alpha lập tức chém nó vỡ vụn, khung xương trong thân thể hấn lần thứ nhất bộc lộ sự bất mãn với Bạch Khải.

“Khụ khụ, có lẽ kỹ năng này cần tụ lực?” Bạch Khải nghiêng đầu một chút, nghĩ ra lời giải thích, chỉ là ngay cả bản thân hắn cũng không mấy tin tưởng.

Cùng lúc đó, thấy Thổ nguyên tố một đòn không mang lại hiệu quả gì, Phùng Dạ cũng có chút bối rối, trong khi những Ngự Thú sư xung quanh thì bắt đầu ồn ào.

“Tiểu Dạ, xem ra hôm nay cậu không gặp may, trăm vạn tấn quyền kích, mà không có nổi năm mươi kg sức nặng nào cả?”

“Haizz, ai bảo Tiểu Dạ không tranh khí, lại lĩnh ngộ một kỹ năng như vậy, mà cũng không thể trách được.”

“Ha ha ha...”

Nghe người xung quanh bàn luận, Bạch Khải cuối cùng hiểu rõ ra.

Tức là mình đã hiểu lầm ý nghĩa của trăm vạn tấn quyền kích, không phải là trăm vạn tấn - quyền kích, mà là trăm ~ vạn tấn - quyền kích? Có thể tạo ra bao nhiêu uy lực vẫn là ngẫu nhiên sao? Chỉ trong tích tắc, Bạch Khải chợt hiểu ra lý do vì sao Phùng Dạ lại nhấn mạnh mình là Âu Hoàng, đây thật sự giống như một lãnh chúa bộ lạc khổ sở giãy dụa cuối cùng.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải nhìn Phùng Dạ với ánh mắt đầy thương hại và đồng cảm, nhưng trong mắt Phùng Dạ lại trở nên khó tiếp nhận.

“Đừng buồn! Nếu một quyền không được, vậy tao sẽ đánh trăm quyền!” Phùng Dạ hừ một tiếng, nhìn về phía Thổ nguyên tố, Thổ nguyên tố lập tức hiểu ý, trực tiếp dùng toàn bộ đá vụn xung quanh bám vào người, hình dáng khổng lồ lại mở rộng ra, giống như một gã khổng lồ.

Tuy nhiên, kiêu dáng của Thổ nguyên tố xung quanh với gần trăm cái nắm đấm lớn nhỏ không đều.

“Nhận một chiêu nữa đi, trăm vạn tấn quyền kích - trăm quyền thức!”

Chương 219:

Người trẻ tuổi, vẫn luôn kiêu ngạo Nhìn cái sinh vật giống như người khổng lồ bằng đất trước mặt, Bạch Khải không khỏi mỉm cười. Đúng là có người đưa gỏi đầu cho kẻ ngu gậy, lớn như thế lại còn là một mục tiêu sống.

Nó có thể so sánh với cái kim loại hồ răng kiếm mà Shuke từng mang ra, rõ ràng có giá trị nghiên cứu nhiều hơn.

“Alpha, sử dụng lưỡi kiếm gió bão, phiên bản cuối cùng.”

Ken kết ken kết. (Được, chủ nhân.) Vì trước đây bị chiêu Mega Punch của Thổ nguyên tố làm cho khó chịu, Alpha giờ đây đã trở nên nghiêm túc.

Dù Bạch Khải có nói gì hay không, hắn cũng sẽ chiến đấu hết mình.

Chỉ thấy những lưỡi kiếm nhọn cùng với những tàn lụi xuất hiện quanh đầu Alpha, lực hút từ song kiếm bắt đầu xoay tròn theo cơn gió, và một vết thương đã hiện ra trên mặt đất xung quanh Alpha, thậm chí những chiếc thạch quyền của Thổ nguyên tố cũng xuất hiện những vết rách.

“Đây là, siêu cấp kỹ năng?” Phùng Dạ thấy vậy, sắc mặt có phần tái nhợt, nhưng vẫn không có ý định rút lui.

Bạch Khải sử dụng siêu cấp kỹ năng, hắn có một trăm triệu tấn quyền kích - mà một quyền thức thì làm sao không thể thắng được, chỉ có điều kỹ năng này dường như cần thời gian chuẩn bị, thời gian này đủ để Thổ nguyên tố đánh bại đối thủ.

Chỉ cần một quyền, chỉ cần một quyền được phát động, thì trận chiến này sẽ dễ dàng thuộc về hắn.

Chỉ là Phùng Dạ đang đánh giá thấp thực lực của Alpha.

Dù lưỡi kiếm gió bão còn chưa hoàn toàn mở ra, nhưng Alpha vẫn tạo ra áp lực lên Thổ nguyên tố, gây ra không ít phiền phức cho nó.

Khi thạch quyền của Thổ nguyên tố tiếp cận Alpha, xung quanh Alpha đã xuất hiện đầy những lưỡi kiếm, và lưỡi kiếm gió bão cuối cùng bắt đầu hiện lên rõ ràng.

Chỉ thấy nhờ vào sức đẩy từ Alpha, tốc độ xoay tròn của lưỡi kiếm gió bão ngày càng nhanh, đến cuối cùng không còn thấy hình dáng của lưỡi kiếm, chỉ còn lại một cơn lốc xoáy nhanh chóng.

“Tiểu Dạ sẽ không thua đâu, kỹ năng này nhìn có vẻ đáng tin hơn một chút.”

“Cũng không hẳn vậy, Tiểu Dạ nói thế nào cũng đã sắp đạt cấp bốn, và lại còn là nguyên tố hệ sủng thú, năng lượng vẫn chiếm ưu thế, chắc hẳn sẽ không gặp vấn đề.”

“Vậy thì tốt, ta nhưng mà tháng này chỉ có thể xài tiền tiết kiệm thôi.”

Khi mọi người đang bàn tán, lưỡi kiếm gió bão cuối cùng đã va chạm với thạch quyền của Thổ nguyên tố.

Chỉ trong khoảnh khắc, hàng trăm thạch quyền của Thổ nguyên tố bị vỡ vụn hơn phân nửa, đá vụn bay lên trời, nhưng chưa kịp chạm đất đã biến thành bụi mịn, tạo thành một trận bão cát lớn.

“Khó trách hội trưởng lại muốn La Tường dẫn theo, bất kể tương quan quân vương ra sao, kỹ năng này có thể sơ bộ đe dọa được sinh vật cấp quân chủ...”

Xuân Ngô Thủy nhìn Alpha phơi bày kỹ năng với một chút hứng thú, sau đó lại nhìn về phía Phùng Dạ.

“Nếu nó không ra tay, Tiểu Dạ có thể thua thật rồi.”

Đúng vào lúc Xuân Ngô Thủy vừa nghĩ như vậy, lưỡi kiếm gió bão lại bị trì trệ, và có thêm một ít mảnh kim loại bị phá hủy, rõ ràng là bị thạch quyền của Thổ nguyên tố phá vỡ.

Thật sự đã phát động rồi sao? Khi nào thì thủ lĩnh có thể dựa vào số lượng mà cứu vớt? Bạch Khải thấy vậy không khỏi ngạc nhiên, còn Phùng Dạ thì ngược lại rất vui mừng.

Quả thật đã phát động, vạn tấn quyền kích, hẳn không tin một chút khô lâu bé nhỏ lại có thể ngăn cản được.

Thế nhưng điều làm mọi người bất ngờ chính là, lưỡi kiếm gió bão tuy đã bị thạch quyền đâm thủng một lỗ, thậm chí còn rơi xuống người Alpha, nhưng trên người Alpha lại lóe lên những

tia kim quang, chỉ nhẹ lay động một chút, rồi lại không có chút phản ứng nào, tiếp tục xoay tròn lưỡi kiếm gió bão.

Mặc dù lưỡi kiếm gió bão trước đó bị rung động rất lớn, không thể linh hoạt như hơi thở Tàn Lụi, nhưng nhờ có Phong chỉ tổn thương từ trước đã gây ra một số thiệt hại, cộng thêm với Bá Thể không bị tổn thương, đoạn trước rung động này có thể không cần để ý.

Thấy Alpha thật sự đã chặn lại đòn vạn tấn quyền kích của Thổ nguyên tố, Phùng Dạ lập tức đứng hình tại chỗ.

Trong lúc này, Thổ nguyên tố đã dần dần tiến vào phạm vi của lưỡi kiếm gió bão.

Chỉ thấy bên ngoài vỏ đá của Thổ nguyên tố chỉ cần nhẹ nhàng chạm vào lưỡi kiếm gió bão là liền bị vỡ vụn, lộ ra bản thể của nó.

Là một sinh vật nguyên tố, Thổ nguyên tố có khả năng phòng thủ vật lý rất mạnh, dù bị lưỡi kiếm cắt chém cũng không lập tức sụp đổ, chỉ để lại những vết kiếm.

Nhưng mỗi khi một đạo lam sắc kiếm quang lướt qua, thân thể Thổ nguyên tố lại trở nên yếu ớt như đậu hũ, chỉ trong nháy mắt đã bị phá hủy.

“Tiểu Dạ, không sai biệt lắm, không dùng so thì không bằng.”

Thấy vậy, Xuân Ngộ Thủy không khỏi lên tiếng, còn Phùng Dạ thì cũng không ngoại lệ, thở dài rồi rất sảng khoái thừa nhận thất bại.

“Ta thật sự...

thua, thua bởi một người mới, người mới này tên gì nhỉ, ta nhất định muốn giáo huấn hắn một chút.”

“Tiểu tử này là do La Tường dẫn đến, ngươi có xác định không?” “Cái gì, La Tường cái hỗn đản, lại càng muốn... thật tốt đối đãi.”

“Ai, tiền sinh hoạt phí của ta, tháng này thật sự chỉ còn nước ăn đất.”

“Không sao, lão đại này chắc chắn kiếm được không ít, đi nhờ hắn ăn miễn phí đi.”

“Đi đi đi!” Trận chiến đã kết thúc, phần lớn mọi người đều tỏ ra buồn bã, không thể làm gì khác, họ đều chọn Phùng Dạ là người quen thuộc, kết quả lại thua thảm hại.

Tuy vậy, vẫn có một số ít người đã thành công.

Và một trong số đó chính là Phùng Dạ! Bạch Khải ngạc nhiên nhìn vẻ mặt ngán ngẩm của Phùng Dạ, nói: “Người đây là tự mình chấp nhận thua sao?” Phùng Dạ nhún vai, đáp: “Đúng vậy, bản Âu Hoàng nổi tiếng gặp cược tất thua, nhất định phải khiến đối thủ nghĩ rằng, thắng thì thua một tháng tiền sinh hoạt, thua thì có thể kiếm lại, như vậy thì không bao giờ thua thiệt.”

Đúng là người biết tính toán trong nhân gian.

Bạch Khải im lặng đưa ngón tay cái lên với Phùng Dạ, đang định tìm Xuân Ngô Thủy để đổi tặng phẩm, thì phát hiện Xuân Ngô Thủy trước mặt bàn đá với khoản tiền đặt cược không biết lúc nào đã biến thành mảnh vụn.

“Ôi, Xuân lão đại, người lại gian lận!” Thấy Xuân Ngô Thủy như vậy, sắc mặt Phùng Dạ lập tức tối sầm, còn những người cùng cược với Ngự Thú sư cũng đồng loạt lên án.

“Gian lận cái gì, đánh bạc thì không có quy tắc, ta chỉ đang dẫn các người đi theo con đường chính thôi.”

“Người cứ kéo dài, chính người là nhà cái còn nổi gian lận!”

“Nói bừa, ta từ trước đến giờ giữ mình trong sạch, xưa nay không dính dáng đến những thứ dơ bẩn này.”

“Lão đại uy vũ, chúng ta không thể cùng cược với người!” “Ê, huynh đệ, người có phải bị lộ thông tin gì không?” Nhìn cảnh cả đám hỗn loạn trước mắt, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Thì ra áp lực từ việc phá giải bí cảnh thật sự không nhỏ, hiện tại không khí hoàn toàn trái ngược với vẻ nghiêm trọng ban ngày.

Dù sao thì cảm giác này cũng không tệ.

Bạch Khải mỉm cười nhìn Phùng Dạ đang điên cuồng đuổi theo Xuân Ngô Thủy, đột nhiên nhận ra lý do hội lại giao phó một người như vậy, một đại thúc siêu cấp bất đáng tin cậy, đến phụ trách việc khai phát Thủy Đế bí cảnh.

Nếu như giống như Cục 13 Dịch Du thì những Ngự Thú sư này có lẽ sẽ phát điên. ...

Ngày thứ hai. Đông đông đông...

Một tràng tiếng gõ cửa vang lên, Bạch Khải lập tức thu hồi icon Rubik mà mình đang vẽ dở, mở cửa phòng.

“Ta còn tưởng ngươi còn đang ngủ đấy, vừa lúc, tranh thủ ăn sáng xong, ta sẽ dẫn ngươi đi làm quen với hoàn cảnh nơi này.”

Phùng Dạ không hề để ý đến chuyện hôm qua bị Bạch Khải đánh bại, rất nhiệt tình dẫn Bạch Khải đến nhà ăn.

Lúc này trong nhà ăn đã có không ít người đang dùng bữa, Bạch Khải liếc qua mấy cái đã nhận ra vài người trong số đó là những người tới qua đã hò hét, chỉ có điều bây giờ họ đang nghiêm túc thảo luận về việc phá giải phù văn.

“Có phải cảm giác hôm nay và hôm qua hoàn toàn khác biệt không? Chúng ta luôn như vậy, phải làm việc lúc làm việc, phải nghỉ ngơi lúc nghỉ ngơi, nhất định không được xen lẫn vào nhau, ngươi sẽ nhanh chóng thành thói quen.”

Nghe Phùng Dạ giải thích, Bạch Khải không khỏi giơ ngón tay cái lên.

Việc phân chia công việc và sinh hoạt cá nhân rõ ràng như vậy, ở kiếp trước quả thực là điều tuyệt vời.

“Bạch Khải, ngươi cũng đến đây, ăn chút gì đi, thức ăn mà lão Chu làm thật sự không tệ.”

Thấy Bạch Khải xuất hiện, Xuân Ngô Thủy trong lúc đang ăn sáng lập tức vẫy tay ra hiệu cho hai người qua đó.

Bạch Khải theo lời đi tới bên cạnh Xuân Ngô Thủy, ngay lập tức ngửi thấy một mùi rượu nồng nặc.

“Xuân đại thúc, ngươi sáng sớm đã bắt đầu uống rượu rồi sao?” Nhìn Xuân Ngô Thủy đang cầm một bình rượu uống như uống nước, Bạch Khải không khỏi nhăn mặt.

Không phải đã nói là công việc và sinh hoạt cá nhân tách biệt với nhau sao, sao còn uống rượu trong lúc làm việc? “Đó chính là điều mà ngươi cần phải làm quen.”

Phùng Dạ nhún vai, nói: “Xuân lão đại không uống rượu thì sẽ không có động lực, càng uống nhiều, hiệu suất phá giải bí cảnh càng cao.”

Uống rượu mà còn phân biệt được phù văn sao? Thú vị thật đấy.

“Chờ khi có cơ hội, người tận mắt thấy sẽ biết thôi, ta cũng đã từng không tin.”

Phùng Dạ cười, sau đó đưa Bạch Khải một phần bữa sáng.

“Chúng ta ăn tạm chút đồ, một lát ta sẽ dẫn người đi tìm hiểu tình hình ở đây, người từng nghiên cứu về phù văn đúng không? Rất hợp lúc giúp ta phá giải một cánh cửa lớn.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, nói: “Ta không thể xem là chuyên gia về phù văn, có lẽ không thể giúp được người.”

Dù hắn cũng tốn nhiều thời gian nghiên cứu về phù văn ở đây, đã đạt được một số thành tựu nhỏ, nhưng hắn chủ yếu chú ý đến các loại chiến đấu liên quan đến phù văn, trong khi cánh cửa bí cảnh thường xuất hiện các loại cấm chế, thực ra hắn cũng không khác gì Tiểu Bạch.

“Bạch Khải, ở đây người không cần khiếm tốn như vậy, trái lại, thể hiện năng lực của người càng nhiều thì càng được người khác tôn trọng.”

Xuân Ngô Thủy sắc mặt nghiêm túc nói: “Ta có chút hiểu biết về khả năng của người trong quá trình tập luyện ở đây, việc giữ lại chút bản lĩnh là tốt, nhưng giấu dốt quá mức thì sẽ trở thành ngốc nghếch, người trẻ tuổi à, vẫn nên tự tin một chút.”

“Đã hiểu.”

Bạch Khải nghiêm túc gật đầu.

Hắn thỉnh thoảng vẫn lo lắng có phải đã quá kiêu ngạo, nhưng giờ thì hơn hắn cảm giác phải quá ản mình.

Khó trách mọi người đều nhìn hắn bằng ánh mắt giống như muốn dòn cả nhóm lại mà bao vây hắn. Ừ, chờ trở về lần này biểu hiện tốt một chút, tranh thủ một lần “thuyết phục” bọn họ.

...

Trụ sở hội tổng bộ.

Hắt xì! Hắt xì! Hắt xì! Nhiễm Húc bất ngờ hắt xì mấy cái, nhìn Kiều Lại với đôi mắt ngạc nhiên.

“Ngươi bị cảm lạnh à? Vẫn còn vào cuối tháng tám mà.”

Nhiễm Húc lắc đầu, nói: “Ta thì không rõ, chỉ cảm thấy đằng sau lưng lạnh băng, cứ có cảm giác có chuyện gì không hay sắp xảy ra.”

“Có thể là gần đây ngươi chịu áp lực lớn quá, mấy chuyện gần đây của Cổ Sơn bắt đầu bộc phát, không gian Ngự Thú mạnh lên và nguyên tố cộng minh thiên phú, sao mà người trẻ bây giờ lại mạnh mẽ như vậy.”

“Ồn thôi, so với Bạch Khải còn được...”

“Hắt xì!” “Nếu không thì ngươi nên đến Nguyệt Dạ chi tháp xem một chút, khóa giải sắp bắt đầu, nếu không thì sẽ bị Tiêu huấn luyện viên mắng cho chết.”

“Được rồi, ta đi trước, đừng bị lây bệnh của ngươi.”

“Hừm, đừng nói, ta cũng cảm thấy có chút lạnh ở đằng sau.”

“Đúng là...”

Chương 220:

Vứt bỏ bí cảnh Sau khi ăn xong điểm tâm, Phùng Dạ dẫn theo Bạch Khải đến một cái hồ.

“Nơi này là khu vực mà ta phụ trách, tuy rằng chưa được mở ra, nhưng ta tin chắc rằng phía sau chính là lối vào khu vực hạch tâm của Thủy Đế bí cảnh.”

Phùng Dạ chỉ vào cánh cửa đồng lớn trước mặt, trên gương mặt hiện rõ sự tự tin, nhưng Bạch Khải lại không khỏi cảm thấy chột dạ.

Một tên tù trưởng châu Phi mà lại tin tưởng điều này, hẳn luôn cảm thấy tình hình sẽ phát triển theo hướng ngược lại.

“Chúng ta đã dịch những văn tự liên quan ở đây, người xem qua một chút đi, có thể sẽ giúp ích cho người trong việc phá giải.”

Phùng Dạ đưa cho Bạch Khải một chồng bản nháp rồi bắt đầu nghiên cứu cùng hắn.

Hôm qua, hắn đã nghe nói rằng La Tường giúp Cục 13 thông qua lối vào tầng tiếp theo, Xuân đại thúc đã phái người đi thăm dò, tuy nhiên công việc bên họ vẫn không thể ngừng lại.

Dù sao, Thủy Đế bí cảnh có quy mô vô cùng lớn, ai cũng không biết có cánh cửa nào nổi thẳng đến khu vực hạch tâm hay không.

Mặc dù hai bên đã thảo luận về việc hợp tác thăm dò, nhưng cứ đến lúc quan trọng, bên kia luôn có thể chiếm được một phần lợi thế trước.

Bạch Khải nhận bản nháp từ Phùng Dạ, lật xem một lượt.

Bản nháp ghi chép rất chi tiết, từ việc giải thích các phù văn đến việc dịch các tổ hợp có thể ẩn chứa ý nghĩa.

Có thể thấy, khả năng tạo phù văn của Phùng Dạ thực sự không tệ, ít nhất so với hầu hết mọi người trong khóa tập huấn thì cao hơn nhiều. Điều quan trọng là, những phù văn này chủ yếu là phù văn cổ đại, kiến thức về phù văn thông thường gần như không có giá trị gì.

“Phùng Dạ, người cũng là thành viên của hiệp hội Ngự Thú sư, sao không tham gia vào khóa bồi dưỡng đặc biệt?” Mặc dù hôm qua Phùng Dạ đã thua hấn, nhưng trong đội ngũ tập huấn, Phùng Dạ hoàn toàn thuộc nhóm hàng đầu, lẽ ra sẽ không bỏ qua cơ hội tham gia.

Phùng Dạ nói: “Bồi dưỡng? Người cứ để ta yên, ta thích đi khai thác bí cảnh hơn, bồi dưỡng mệt mỏi lắm, không thích hợp với ta.”

Bạch Khải nghe vậy thì sững sốt, sau đó phản ứng lại.

Cuộc sống của bọn họ luôn phải quen thuộc với việc kiếm tìm và khai thác bí cảnh, nên không dễ để thích nghi với cuộc sống bồi dưỡng đã được đề ra, vì trong thời gian đó tương đối yêu cầu kỷ luật.

“Chúng ta đều không thích ở lại trong tổng bộ, suốt ngày chỉ đi theo Xuân lão đại khai thác bí cảnh, giờ lại phát hiện ra Thủy Đế bí cảnh, còn ai mà đi tham gia bồi dưỡng gì chứ?” Nghe Phùng Dạ nói, Bạch Khải gật đầu tán đồng.

Quả thật, so với việc tiếp tục tham gia bồi dưỡng, khám phá Thủy Đế bí cảnh còn quý giá hơn nhiều.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải thả bản nháp xuống, bắt đầu nghiên cứu cánh cửa lớn trước mặt.

Phùng Dạ chú thích rất cẩn thận, hấn nhanh chóng tìm thấy một phù văn tương tự trên cửa chính.

Khi đang định tiến lên tỉ mỉ nghiên cứu thêm, bất ngờ cánh cửa lớn trên đó bỗng lấp lánh, rồi ầm ầm mở ra. Đang lúc cố gắng tìm cách phá giải, Phùng Dạ thấy cánh cửa tự động mở ra, đầu tiên là sừng sò, sau đó nhìn sang “kẻ cầm đầu” Bạch Khải, hỏi: “Người vừa làm gì vậy, sao tự động mở ra?” Bạch Khải vẻ mặt vô tội nhún vai: “Ta không làm gì cả, chỉ chạm nhẹ một cái.”

Phùng Dạ im lặng, mãi lâu sau mới mở miệng: “Đây chính là thiên phú phá giải sao? Quá bất ngờ.”

Bạch Khải ngượng ngùng gãi đầu, tính toán đến lần này đã mở cửa lần thứ ba.

Hắn nhận thấy mỗi lần gặp cánh cửa bí cảnh, nó đều tự động mở ra.

Nhưng thực ra hắn không có bất kỳ thiên phú nào cả.

Chẳng lẽ do hắn quá đẹp trai? Khi thấy trong không gian Ngự Thú không có bất kỳ động tĩnh nào, các quả trứng vẫn không tiến hóa, hắn càng thêm khẳng định suy đoán của mình. Đúng vậy, chắc chắn là như thế.

“Nè, Tiểu Dạ, người cuối cùng đã mở cửa, cho ta xem phải đi đâu nào?” Sự mở cửa đã thu hút không ít người tới xem, nhưng khi nhìn thấy không gian tối tăm mờ mịt phía sau cánh cửa, họ lại đồng loạt cười vang lên.

“Ha ha ha, người lại gặp phải một bí cảnh bị hỏng rồi, Tiểu Dạ, may mắn của người thật là...”

“Bí cảnh bị hỏng?” Bạch Khải tò mò nhìn về phía Phùng Dạ.

Mặc dù sắc mặt Phùng Dạ có hơi khó coi, nhưng vẫn giải thích: “Tháp bí cảnh mặc dù được tạo ra từ không gian Ngự Thú sư, nhưng bất kể thế nào, nó vẫn là một không gian độc lập.

Nếu cấu trúc bên ngoài tháp không đủ vững chãi, sau khi Ngự Thú sư qua đời, chỗ kết nối bí cảnh sẽ rất dễ bị không gian hỗn loạn xâm nhập, đó chính là bí cảnh bị hỏng.”

Còn có lý do này sao? Nếu không rõ ràng mà xông vào, chẳng phải là chết chắc sao? Nghĩ lại mình đã từng trực tiếp lao vào bí cảnh, Bạch Khải không khỏi rùng mình.

Nhất định phải nghiên cứu cẩn thận kiến thức liên quan đến bí cảnh.

Không được, hắn sẽ gọi Husky ra để có con thú này bên cạnh, hắn sẽ phát giác được một số chiêu thức.

“Mấy ngày nay có thể coi như trắng tay, lại phải đi tìm lần nữa.”

Phùng Dạ nhanh chóng thu dọn đồ đạc của mình, ngay lập tức có chuyên gia Ngự Thú sư đến để phong bế cánh cửa lớn.

Mặc dù là vứt bỏ bí cảnh, không có giá trị thăm dò, nhưng cứ để nó như vậy thì thực sự quá nguy hiểm, vì vậy cần phải có

một số biện pháp phong bế cần thiết.

“Đúng rồi Bạch Khải, người định đi cùng ta hay tự mình tìm một cánh cửa? Dù sao chỉ cần nơi đó không ai ở, cũng đều có thể đi vào.”

Bạch Khải nghe thấy vậy thì ngại ngùng cười nói: “Ta nghĩ ta sẽ về trước học về phù văn cổ đại rồi tới.”

Nơi này có quá nhiều cánh cửa, ai biết cánh cửa nào sẽ dẫn đến bí cảnh bỏ đi, mà đi theo Phùng Dạ thì...

Nghe nói tù trưởng châu Phi sẽ truyền bá, hắn vẫn nên cẩn thận một chút.

Vì lý do an toàn, hắn sẽ về, bảo La Tường sao chép một ít tài liệu để nghiên cứu rồi tính tiếp.

Nghe Bạch Khải nói xong, Phùng Dạ không có ý kiến gì, nhưng cũng không ép buộc.

Quả thực, như Bạch Khải, mặc dù có thiên phú phá giải, nhưng kiến thức về phù văn chưa toàn diện, thì cưỡng ép đào sâu vào bí cảnh như vậy, đặc biệt là với bí cảnh Thủy Đế có lịch sử lâu dài, đúng là có phần quá sức.

Khi Bạch Khải trở về phòng của mình, hắn ngay lập tức vào trong bí cảnh.

“Shuke, những tài liệu sao chép đã xử lý xong chưa?” Nghe vậy, Shuke lập tức gật đầu: “Tôi đã đưa toàn bộ các phù văn cổ đại thu thập được vào trong máy tính trong phòng nghiên cứu, so với các phù văn cận đại đều đã có kết quả.”

Bạch Khải gật đầu, còn muốn nói gì đó, nhưng khi nhìn thấy Shuke và Beita đang nỗ lực, hắn liền ngưng lại.

Quả thật, hôm qua bị Alpha đánh chạt vật, vẫn đợi sau khi nó xử lý xong thì hãy nói đi.

Bạch Khải tiến vào phòng nghiên cứu, bật máy tính lên thao tác một lát, ngay lập tức trên màn hình hiện ra những bản sao của các phù văn cổ đại.

Phù văn khó phổ biến, một phần vì sự tương tự giữa các phù văn.

Chỉ cần một điểm nào đó ở một nơi nào đó thay đổi một chút hoặc được di chuyển lên xuống, toàn bộ nghĩa của phù văn sẽ hoàn toàn thay đổi.

Vì vậy, Bạch Khải thường lựa chọn phóng đại rồi tiếp tục học tập.

Nhờ Shuke đã chuẩn bị trước, tốc độ học tập của Bạch Khải rất nhanh, khoảng một giờ sau hắn đã nhớ những bản sao đó.

Tuy nhiên, để ứng dụng cụ thể vào thực tế, hắn cần phải dần dần rèn luyện và mài dũa kỹ năng của mình.

“Thử xem tướng quân tượng so với một cái đi.”

Bạch Khải duỗi lưng rồi thông qua khe ước liên lạc với Alpha.

Không lâu sau, Alpha đã mang tướng quân tượng đến.

Nhìn thấy phần đầu như trước chỉ là một miếng dán hình dạng của tướng quân tượng, Bạch Khải không khỏi cảm thấy đau lòng.

Từ một góc độ nào đó, tướng quân tượng này có thể coi là một trong những thiết bị máy móc đầu tiên trong lịch sử nhân loại, kết quả lại bị Lý Húc Thăng đánh nát.

Và còn đập ở chỗ nào cũng không phải vậy, khiến cho nó xung đột, hắn không biết phần đầu ẩn chứa bí mật này lại là yếu tố quan trọng nhất sao? “Alpha, thử xem có thể từ bên trong phục hồi lại cái này không.”

Ken két ken két. (ta sẽ thử xem.) Alpha nhẹ gật đầu, đưa tay đặt lên đầu tướng quân tượng, phần đầu vốn dĩ phẳng của tướng quân tượng dần dần phồng lên.

Sau khi tiến hóa thêm, lực hút và khả năng điều khiển của Alpha cũng được tăng cường, nên việc phục hồi tướng quân tượng cũng có khả năng thực hiện.

Tuy nhiên, khi Alpha phục hồi lại phần đầu của tướng quân tượng về hình dạng ban đầu, Bạch Khải ngay lập tức phát hiện phù văn trên đó đã bị hư hại.

Ken két ken két. (lão đại, liệu ta có làm hỏng không?) Thấy vậy, Alpha truyền đến một cảm xúc tự trách, giống như một

đưa trẻ làm sai điều gì đó, không thêm chú ý đến hấn trong những trận đấu chiến đấu dừng mãi.

“Không sao, chuyện này trong dự liệu.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Alpha, ra hiệu hấn yên tâm.

Mặc dù hệ thống phù văn có vẻ nguyên thủy, nhưng trên thực tế lại rất tinh vi.

Nếu tướng quân tượng đã bị Lý Húc Thăng đập nát như vậy, nếu vẫn có thể hoàn toàn phục hồi thì thật sự là có điều kỳ lạ.

Hấn chỉ muốn lợi dụng tướng quân tượng để xác nhận một chút kiến thức về phù văn cổ đại vừa học được, vì vậy chỉ cần có hình dạng đại khái là được.

“Ồ? Hình như cái này phù văn có chút quen thuộc.”

Bạch Khải quanh quanh phía đầu của tướng quân tượng, đột nhiên phát hiện một phù văn trên trán có nét quen thuộc, suy nghĩ một chút rồi chạy tới màn hình để thao tác một chút, một cái phù văn tương tự nhưng rõ ràng phức tạp hơn xuất hiện trên màn hình.

Bạch Khải cẩn thận so sánh hai phù văn, cuối cùng xác nhận suy đoán của mình.

“Phù văn trên người tướng quân tượng lại là từ khế ước của hung thú nô lệ mà phát triển ra, lẽ nào nên nói thực sự là hung thú đã sáng tạo ra Ngự Thú sư sao?” Nghĩ đến phát hiện này, Bạch Khải bỗng nhiên có hứng thú với lịch sử của hung thú, nhưng rất nhanh lại kiềm chế lại.

Hấn bây giờ chỉ là một Ngự Thú sư tam giai nhỏ bé, muốn nghiên cứu lịch sử của hung thú vẫn còn hơi sớm.

“Tuy nhiên, có tham chiếu này, có vẻ có thể sửa chữa tướng quân tượng rồi.”

Nhìn tướng quân tượng bị đứt quãng phù văn, Bạch Khải lộ vẻ hưng phấn.

Kể từ khi Husky tỉnh lại, Shuke cũng chuyển giao ý thức này, hấn thật sự đã không tự tay làm gì lâu lắm rồi.

“Alpha, hãy làm trợ thủ bên cạnh ta.

Nếu có gì khác lạ, lập tức trấn áp.”

Ken kết ken kết! (rõ rồi, lão đại!) Alpha nhẹ gật đầu, sau đó từ từ ngưng tụ ra vô số lưỡi dao bảo vệ trước mặt Bạch Khải.

“Thật ra, cũng không cần cẩn thận như vậy.”

Nhìn Alpha có vẻ hơi phản ứng quá mức, Bạch Khải không khỏi cười, nhưng khi thấy vẻ kiên quyết của Alpha, hắn cũng không muốn nói thêm gì.

Người ta có thú cưng cấp bậc càng cao, tư duy lại càng trưởng thành, sao mà đến người hắn tại đây lại ngày càng giống trẻ con hơn. Ừm, hôm nào sẽ cho một số thú cưng làm một buổi tâm lý khai thông.

Chương 221:

Tiến hóa phù văn nhị đoạn Bí cảnh.

Phòng nghiên cứu.

“Nơi này nối tiếp một đoạn ba centimet, sau đó sẽ đổi hướng ở 67 độ...” Bạch Khải vừa so sánh với phù văn, vừa hướng Alpha chỉ huy khôi phục từng chút một hình tượng tướng quân trên thân phù văn, trong mắt hắn đầy vẻ trịnh trọng.

Hắn trước đó còn nghĩ rằng mình có thể tự mình hoàn thành công việc chữa trị cho tướng quân tượng, nhưng cuối cùng hắn lại đánh giá thấp độ cứng của thân thể tướng quân bằng đồng.

Dù hắn hiện tại có tổ chất thân thể vượt xa người trưởng thành bình thường, cộng thêm sự trợ giúp của tháp Cảm Ân, hắn vẫn không thể nào để lại dấu hiệu nào trên tướng quân tượng, cuối cùng chỉ có thể nhờ cậy Alpha hỗ trợ.

Bạch Khải không thể không thừa nhận rằng, kỹ năng điêu khắc phù văn của Alpha thật sự vượt trội hơn hắn, ít nhất trong suốt hai giờ tu bổ liên tiếp, Alpha không mắc bất kỳ sai lầm nào, thậm chí còn không có dấu hiệu run tay.

Hắn cảm thấy mình ngày càng vô dụng hơn.

Chẳng bao lâu, Alpha đã hoàn chỉnh việc tu sửa phù văn cuối cùng trên thân tướng quân tượng, và trên máy tính cũng đúng lúc đó hiển thị kết cấu phù văn hoàn chỉnh của tướng quân.

“À, thì ra là như vậy, coi người như một khung sườn, sau đó bổ sung các loại phù văn thao túng để tạo thành một hệ thống hoàn chỉnh, thật là một phiên bản nguyên thủy của hệ thống thao túng máy móc.”

Bạch Khải chăm chú ngắm nghía một hồi, sau đó thì hiểu ra.

Máy móc, người máy, tượng binh, ba thứ này tưởng chừng như không liên quan, nhưng tất cả đều là sản phẩm do nhân loại tạo ra để chống lại hung thú.

Có thể nói, ba loại đồ vật này đại diện cho ba thời đại khoa học kỹ thuật khác nhau của nhân loại.

Về ai mạnh ai yếu, Bạch Khải tạm thời không thể đưa ra đánh giá.

Dù sao, những sản phẩm này phát huy công năng khác nhau trong bối cảnh thời đại khác nhau. “Nhưng mà, chỉ cần dựa vào một chút phù văn, thậm chí ngay cả hệ thống năng lượng cũng không cần mà đã có thể cho tượng binh hoạt động, các tiền bối thời Thủy Đế đã thật sự rất lợi hại.

Hay là nói, còn có điều gì mà ta không phát hiện?” Bạch Khải quan sát trước mặt, mặc dù phù văn chữa trị nhưng tượng quân tượng vẫn không có động tĩnh gì, trong lòng hắn cảm thấy có điều suy nghĩ.

Vừa rồi hắn đã dùng dụng cụ kiểm tra, bên trong tượng quân tượng hoàn toàn không tồn tại năng lượng, toàn thân chỉ là một loại kim loại đồ bê tông như đồng, nếu không phải vì lớp bên ngoài là phù văn, thực chất nó không có gì khác biệt với tượng trong viện bảo tàng. “Khó trách sức mạnh của tượng binh lại không còn lưu truyền đến nay, không biết hệ thống năng lượng cùng sự hoàn hảo yêu cầu cực cao của phù văn, thực sự không thể so với thời kỳ Pháp Đế khi mà phù văn khôi lỗi được module hóa dễ dàng.” Bạch Khải tiếc nuối thở dài, nhưng khi nhìn sang Alpha bên cạnh, hắn chợt nghĩ ra điều gì đó. “Alpha, ngươi hãy đem băng xương, không, tất cả khô lâu binh trong bí cảnh gọi đến đây.” Alpha gật đầu nhẹ, một luồng tinh thần không hình xuất hiện, không lâu sau, sáu đầu khí tức khác nhau của khô lâu xuất hiện trong phòng thí nghiệm.

Băng xương, thép sọ, hỏa trảo, ẩn thứ, độc khí, nham giáp. Đây đều là những sản phẩm hình thành từ nghiên cứu phù văn tiên hóa mà Bạch Khải đã từng tạo ra, trước đó đã bị giữ lại trong bí cảnh để xây dựng căn cứ, giờ căn cứ đã hoàn thành, chúng cũng đã bị bỏ lại không được sử dụng.

Bạch Khải quan sát sáu đầu khô lâu một lượt, sau đó để một trong những cái thép sọ nằm cạnh tượng quân tượng.

Nhìn đến thân hình gần như tương tự với tượng quân tượng, trong mắt Bạch Khải lóe lên ánh sáng, ngay lập tức thao tác dụng cụ để tạo ra một hình chiếu 3D của thép sọ.

Sau đó, Bạch Khải rút ra các phù văn từ thân tượng quân tượng, từng điểm một di chuyển đến xương thép, rồi chỉnh sửa

một chút, rất nhanh, một cái kết cấu phù văn hoàn toàn mới, gần như giống hệt được Bạch Khải tạo ra xuất hiện trước mắt hắn. “Alpha, khắc vào cái này cho thép sọ, nhớ kỹ có thể phải không ngắt quãng.” Ken kết ken kết. (Được.) Alpha nhẹ gật đầu, cẩn thận quan sát cấu trúc phù văn mà Bạch Khải vừa tạo ra, sau đó sẽ thao tác trên thân thép sọ.

Bởi vì đã tự tay tu sửa qua một lần, Alpha lần này phác họa rất dễ dàng, rất nhanh đã khắc hoàn chỉnh cấu trúc phù văn.

Bạch Khải kiểm tra kỹ lưỡng một lượt, xác nhận không có bất kỳ sai lệch nào, liền ra lệnh cho Alpha: “Để nó thử nghiệm năng lượng một lần.” Alpha gật đầu, truyền đạt ý của Bạch Khải cho thép sọ, ngay lập tức, bên ngoài thân thép sọ xuất hiện một tia sáng, bao trùm toàn bộ cơ thể. “Chỉ có vậy thôi?” Thấy thép sọ không xuất hiện biến hóa gì, Bạch Khải không khỏi có chút thất vọng.

Hắn cứ tưởng sẽ xảy ra điều gì thay đổi, giờ xem ra là hắn đã nghĩ quá nhiều. “Được rồi, cũng coi như chứng thực việc mở rộng những phù văn đơn giản thành một hệ thống cấu trúc lớn hơn là có thể.” Bạch Khải nhún vai, đang chuẩn bị để thép sọ rời đi thì nhìn thấy hoa văn trên trán của thép sọ, bỗng nhiên hắn nghĩ đến điều gì. “Alpha, người thử hướng đến chỗ này rót vào tinh thần lực.” Alpha gật đầu nhẹ, đưa tay đặt trên trán thép sọ, cẩn thận rót một sợi tinh thần lực vào.

Chỉ trong chốc lát, hoa văn trên trán thép sọ lập tức phát sáng, đồng thời nhanh chóng lan tỏa khắp cơ thể, và khi ánh sáng cuối cùng hội tụ đến hoa văn “Thép hóa” trên cột sống thép sọ, thép sọ ngay lập tức bị ánh sáng chói lòa bao phủ.

Tiến hóa quang mang?! Nhìn thấy ánh sáng xuất hiện trên thân thép sọ, Bạch Khải lập tức vui mừng khôn xiết.

Quả nhiên, kết cấu phù văn trên người tượng quân tượng được làm theo nguyên mẫu nô lệ khế ước, mà rõ ràng loại khế ước này có liên quan đến linh hồn, việc phát động bằng tinh thần lực cũng rất hợp lý.

Tuy nhiên, việc làm cho thép sọ tiến hóa thêm lần nữa thì thật sự khiến người ta bất ngờ.

Dưới ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, quang mang tiến hóa trên người thép sọ cuối cùng tắt đi, lộ ra thân hình kim loại lớn hơn.

So với hình dáng trước đây của bộ xương, thân thể của thép sọ bây giờ gần như toàn bộ được kim loại bao bọc, thậm chí cả nơi tứ chi đều được bao phủ bởi một lớp cơ bắp kim loại, nếu không phải vẫn giữ nguyên đầu lâu, thật sự rất khó mà liên tưởng đến khô lâu trước đó.

Bạch Khải lập tức đưa tay đặt trên thân thép sọ, ngay lập tức nhận được thông tin về thép sọ mới tiến hóa.

Không có tên chủng tộc, đây cũng là một loại hình thức tiến hóa mới? Bạch Khải không khỏi mỉm cười, không ngờ hẳn lại có thể phát hiện một loại hình thức tiến hóa hoàn toàn mới, và hơn nữa từ đó vượt qua bậc dưới lên tinh anh, đây thực sự là điều hoàn toàn ngoài mong đợi.

Nhưng điều quan trọng nhất là, hình như hắn đã tìm ra phương thức thứ hai của tiến hóa phù văn nhị đoạn? Ken kết ken kết. (Lão đại, ta cảm thấy có điều lạ.) Đúng lúc Bạch Khải đang định nghiên cứu một chút về thép sọ hoàn toàn mới tiến hóa thì Alpha đột nhiên truyền đến một tin tức. “Lạ ở chỗ nào?” Bạch Khải nghe vậy lập tức biến sắc, trước đó La Tường đã nói về việc loại nô lệ khế ước này rất dễ gây phản phệ, người bình thường khó mà chịu đựng nổi, cho nên Bạch Khải mới có thể để Alpha đến.

Giờ nhìn dáng vẻ như thế này, chẳng lẽ Alpha cũng bị cắn trả? Ngay cả sinh vật tam giai cũng không chịu nổi, những cổ đại ngự thú sư rốt cuộc là những yêu nghiệt gì! “Người nói rõ hơn chút, có phải linh hồn bị hao tổn không?” Linh hồn là hạch tâm của Vong Linh hệ, chỉ cần linh hồn bất diệt, những thương tích khác không đáng kể, nếu vì thí nghiệm mà làm tổn hại đến linh hồn, đúng là một tổn thất lớn.

Ken kết ken kết. (Không có, ngược lại linh hồn của ta hình như còn trở nên mạnh mẽ hơn một chút, chỉ là ta cảm giác như mình có thể trực tiếp khổng chế thép sọ rồi.) “Không bị tổn thương là tốt, nhưng việc khổng chế thép sọ có ý nghĩa gì, không phải người...” Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, nói được nửa câu thì bỗng nhận ra điều gì đó, lập tức tìm kiếm trên

người Alpha, rất nhanh liền tìm thấy một ký hiệu khế ước giống hệt nằm trong lòng bàn tay của Alpha.

Alpha đã ký khế ước với thép sọ? Khế ước với sủng thú sao? Bạch Khải trợn mắt há mồm nhìn vào biểu đồ khế ước trong lòng bàn tay Alpha, rồi quay sang nhìn thép sọ đang đứng ngoan ngoãn bên cạnh Alpha, miệng lắp bắp không biết nói gì.

Một hồi lâu, Bạch Khải mới từ từ tiêu hóa phát hiện vừa rồi, ra lệnh cho Alpha một hệ liệt chỉ lệnh, thép sọ cũng đều nghe theo.

Tất nhiên, những điều này trước đó Alpha cũng có thể làm được, vì lẽ lão đại có quyền áp chế vô điều kiện đối với tôi tớ, nhưng rõ ràng bây giờ thì tự nhiên hơn rất nhiều.

Song Bạch Khải càng tò mò về việc liệu giữa thép sọ và Alpha có thể cùng hấn tạo ra ảnh hưởng nào không. “Alpha, ngươi mới vừa nói linh hồn ngươi trở nên mạnh mẽ hơn một chút, ngươi có chắc không?” Alpha nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cẩn thận cảm nhận rồi gật đầu nhẹ. (Ta chắc chắn, giống như có thêm một chút linh hồn năng lượng trống rỗng, hơn nữa ta hình như có thể chủ động hấp thu năng lượng từ thép sọ.) Chủ động hấp thu năng lượng, nghe thì giống như hung thú đối với thú hồn sư. Đúng vậy, tên nô lệ Thủy Đế này khế ước chính là học từ hung thú, cũng không có gì đáng ngạc nhiên với hiệu quả này. “Vậy ta đây xem như là cho Alpha tìm một đối tượng để nghiền ép?” Nghĩ đến việc mình lại làm một hành vi như hung thú, Bạch Khải không khỏi bật cười, sau đó liền chuyển ánh mắt về phía những khô lâu còn lại. “Đã nghiền ép rồi, vậy thì cho nhiều thêm một chút.” ... Đông đông đông...

Phùng Dạ đứng trước cửa phòng Bạch Khải gõ hồi lâu, nhưng mãi không nhận được hồi âm, thấy Xuân Ngô Thủy đi qua bên cạnh, liền hỏi: “Xuân đại thúc, ngươi có thấy Bạch Khải không?” Xuân Ngô Thủy nhún vai, nói: “Buổi sáng ta thấy hấn vào phòng nghiên cứu, chắc đang làm cái gì đó.” Đối với người như bọn họ, nghiên cứu trong bí cảnh vài ngày không ngủ cũng là chuyện bình thường, cho nên Xuân Ngô Thủy không có chút nào để ý. “Cũng đúng, hấn đã từng nói muốn nghiên cứu cổ đại phù văn mà.” Phùng Dạ nhẹ gật đầu, đang định rời đi, thì cửa phòng Bạch Khải đột nhiên mở ra. “A, Bạch Khải ngươi... À, ngươi sao vậy?” Nhìn thấy vẻ mặt rồi

bờ, người đầy dấu vết cháy xém và băng giá của Bạch Khải, Phùng Dạ không khỏi cảm thấy khó hiểu.

Không nhẽ phòng Bạch Khải bị hung thú xâm lấn, sao lại ra nông nổi này? Bạch Khải hơi lúng túng gãi đầu, nói: “Khụ khụ, không có gì, chỉ là làm thí nghiệm xảy ra một chút chuyện ngoài ý muốn.” “Thí nghiệm? Thí nghiệm gì mà có thể tạo ra cái tình hình này, người và sủng thú của mình đánh nhau sao?” Phùng Dạ không khỏi bật cười, lại thấy Bạch Khải thực sự nhẹ gật đầu. “Nghiêm túc mà nói, coi như là như vậy...” Bởi vì thí nghiệm khiến Alpha khế ước với những khô lâu phải có ý thức bảo vệ, mà suýt nữa bị đánh chết, hiểu ra là như cùng sủng thú đánh nhau vậy...

Chương 222:

Nhị ca tới rồi! “Cùng thú cung đánh nhau sao? Hả, tiểu tử, ngươi quả là một nhân tài!” Xuân Ngô Thủy nghe vậy không nhịn nổi cười lớn, nói: “Bây giờ ta đã hiểu vì sao bọn họ ở sáu tháp lại đưa cảnh ô liu cho ngươi.”

Nói đến đây, Xuân Ngô Thủy bước đến gần Bạch Khải, nói: “Thế nào, có nghĩ đến việc gia nhập vào tổ khảo cổ của chúng ta không? Dù không phải là sáu tháp, nhưng phúc lợi cũng không ít đâu.”

Nghe thấy lời Xuân Ngô Thủy, Phùng Dạ gật đầu liên tục, nói: “Đúng vậy, mặc dù mấy ông này có chút hăm dọa, lại hay thích bắt nạt người, và công việc thì cũng vất vả...”

Nhưng mà phúc lợi vẫn có thể.”

Đại ca, ngươi thật sự đang kéo người hay là đuổi người đây, những điều này khó mà khiến người ta động lòng lắm.

Phanh! Quả nhiên, Phùng Dạ vừa dứt lời, Xuân Ngô Thủy đã đâm một quyền đầy lực vào hán.

“Cút xa một chút, cái kiểu nói này của ngươi thật là không thích hợp!” Xuân Ngô Thủy một cái đá bay Phùng Dạ, sau đó lập tức đổi sang nét mặt tươi cười, nói: “Thế nào, có cân nhắc chưa?” Bạch Khải thoáng cười khở, nói: “Ta trình độ còn quá thấp, tạm thời không nghĩ đến mấy thứ này.”

“Thấp? Không sao, chúng ta nói về chiến lực thôi, trình độ không quan trọng, mà thật ra nếu so với Tiểu Dạ, ngươi còn kém hơn nhiều.”

Phùng Dạ nghe vậy thì cứng họng, một mặt uất ức nhìn Xuân Ngô Thủy, nói: “Lão đại, không cần phải nói như vậy đâu.”

Xuân Ngô Thủy không thèm để ý đến Phùng Dạ, nói: “Ngươi không cần nóng lòng, dù sao bây giờ ngươi vẫn đang trong giai đoạn huấn luyện, ta hiện tại đám người Hồ Lục tháp có lẽ sắp tìm ta gây phiền phức, tốt hơn hết vẫn đợi đến lúc chính ngươi lựa chọn.”

Nhìn thấy Xuân Ngô Thủy không ép buộc, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

Quả thật, cái này thật sự phiền phức, đâu đâu cũng có người lôi kéo.

Ai, bực bội ghê.

“Đúng rồi, Cục 13 đã chuẩn bị tiến vào khu vực tiếp theo, chúng ta cũng cần phái hai đội thăm dò đi theo, Bạch Khải và Tiểu Dạ, các người hai cùng đi nhé.”

“Đi đến Cục 13? Ta có thể từ chối không?” Phùng Dạ nghe vậy lập tức có chút ghét bỏ, tuy hai bên đã đồng ý hợp tác thăm dò, nhưng chỉ trừ khi một bên phát hiện ra khu vực mới thì cả hai mới cùng thăm dò, còn không thì ai nấy vẫn là tự làm việc của mình.

Mà so với Cục 13, Phùng Dạ vẫn thích ở nhà hơn.

Xuân Ngô Thủy tức giận nói: “Chính người vận may cũng không tốt, một năm mà tìm đúng một cánh cửa thì chỉ như cầu nguyện thôi, nhanh chóng đi theo đội thăm dò,” “Vừa khéo Bạch Khải hôm qua cũng quen biết với người bên Cục 13, có người ở đây sẽ đỡ hơn một chút.”

“Được rồi.”

Bạch Khải nghe vậy cũng không tiện từ chối, dù sao đi đâu cũng thế cả.

Ngay khi bọn họ đang nói chuyện, hai chiếc Cú Diên từ xa bay đến, hạ cánh xuống khu vực trống ở doanh trại, sau đó hai nhóm võ trang đầy đủ đã xuống khỏi Cú Diên.

Một người lính dẫn đầu vội vàng bước đến trước mặt Xuân Ngô Thủy, hành quân saluting, nói: “Đội đặc công Cục 13, đội 3 và đội 4 đã tới, xin nhờ Xuân đại sư sắp xếp cho chúng tôi vào bí cảnh.”

Xuân Ngô Thủy nhẹ gật đầu, đưa tay về phía một người trung niên cách đó không xa, nói: “A Kim, mau lại đây cho ta.”

Tên A Kim lập tức chạy tới bên Xuân Ngô Thủy, nét mặt tràn đầy nịnh nọt, nói: “Lão đại, có gì phân phó không?” Xuân Ngô Thủy chỉ chỉ hai đội quân phía trước, nói: “Dẫn họ đi vào bí cảnh tham quan, đừng để lạc đường.”

A Kim nghe vậy lập tức thẳng lưng, đứng nghiêm trang, nói: “Cam đoan sẽ hoàn thành nhiệm vụ!” Nhìn A Kim dẫn theo hai đội quân của Cục 13 rời đi, Phùng Dạ lập tức tiến đến trước mặt Xuân Ngô Thủy, nói: “Xuân đại thúc, chúng ta không phải cũng có bí cảnh cần khai phá sao? Nếu không ta sẽ ở lại đây.”

“Không có vấn đề gì, nhưng nơi đó đều là cạm bẫy và mê cung, chắc chắn ngươi muốn đi thật à?” “Nghe thích vậy thôi, vậy thì thôi.”

Phùng Dạ âm ỉm lắc đầu, cạm bẫy và mê cung, nếu hấn vào chắc chắn sẽ lạnh đi ngay.

Xuân Ngô Thủy lại điểm danh một vài người, ghép thành hai đội năm người, nói: “Rời, đi nhanh lên, nhiệm vụ lần này là nắm được tình báo khu vực tiếp theo, ta cần dựa vào tình báo của các người để điều phối nhân viên.”

“Yên tâm lão đại, chúng ta sẽ hoàn thành nhiệm vụ!” “A ha, cuối cùng đến lượt ta ra ngoài chơi, các tiểu đệ Cục 13, tở tở tới rồi!” “Khụ khụ, Lý tử, ngươi giữ chút ý tứ.”

“Ha ha, cuối cùng cũng không cần phải cẩn thận như vậy nữa!” ...

Nhìn đám hỗn loạn trước mặt, Bạch Khải không nhịn được thấy khó chịu.

Hắn bắt chợt nhận ra rằng, Cục 13 và hiệp hội rõ ràng là một lần thăm dò bí cảnh Thủy Đế, nhưng lại cách xa như vậy, tới qua những người này cũng thật là có chiều sâu? Nhưng oán thâm thì cũng không ăn thua gì, Bạch Khải vẫn ngồi lên phi hành khí, bay về phía vị trí của Cục 13.

Trên máy bay, các thành viên trong đội thăm dò vẫn giữ được sự phấn khởi, nhưng mục tiêu lại không phải là bí cảnh đang sắp gặp, mà là nhân vật mới Bạch Khải.

“Bạch Khải tiểu đệ, có bạn gái chưa? Cần tở tở giới thiệu cho người vài người không?” Người đẹp Lý Toa lập tức ngồi xuống bên Bạch Khải, khuôn mặt đầy ý cười hướng về hắn, còn chưa đợi Bạch Khải kịp phản ứng, một tên thanh niên đã chen vào bên cạnh Lý Toa.

“Bạch Khải, ngày hôm qua ngươi thi đấu thật sự rất bốc cháy, có muốn cùng ta đấu một trận không?” “Mã Qua, ngươi muốn chết à!” Bị đẩy ngã xuống đất, Lý Toa tức giận trán nổi gân xanh, một cước đá Mã Qua bay đi, hai người cứ như vậy mà bắt đầu đánh nhau trong cabin.

“Nghe này, Phùng Dạ, các ngươi không đi khuyên can sao?” Nhìn cảnh tượng không có chút nào tự giác ở giữa không trung, Bạch Khải không khỏi nhíu mày.

“Không sao, chờ họ đánh xong là được.”

Phùng Dạ vô tình khoát tay, linh hoạt tránh khỏi chiếc giày bị Lý Toa ném ra, rõ ràng là đã quen với cảnh này.

“Bạch Khải, ngươi có muốn ăn bánh gato không? Bánh gato này thật ngon đấy.”

Khi Bạch Khải đang mơ màng thì một người duy nhất tương đối im lặng là Mễ Lăng bỗng đưa cho hắn một chiếc bánh gato.

Cuối cùng cũng có người bình thường! Nhìn vẻ mặt Văn Tĩnh lặng lẽ vừa ăn bánh gato Mễ Lăng, Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, định từ tay Mễ Lăng nhận cái bánh gato, thì Mã Qua đột nhiên từ phía hai người lao tới, không nghiêng lệch đập vào bánh gato trên tay Mễ Lăng.

Thấy bánh gato trong tay bị bể, Mễ Lăng ngây người ra một hồi, gần từng chữ nói: “Các ngươi, thế mà đập bể bánh gato của ta!” “Ồ, Mễ Lăng, bình tĩnh một chút, quay đầu ta mua cho ngươi một cái? Hay mười cái?” “Khụ khụ, tiểu Lăng, chúng ta đang ở trên trời, ngươi chắc chắn không được nóng tính nhé.”

Nhìn thấy Mễ Lăng bùng nổ, Mã Qua và Lý Toa cùng nhau biến sắc, đồng loạt bỏ cuộc đấu, chạy để an ủi Mễ Lăng, trong khi Phùng Dạ thậm chí còn bắt đầu tìm kiếm thiết bị nhảy dù.

Hóa ra Mễ Lăng cũng là một nhân vật đáng sợ? Bạch Khải không nhìn được mà cảm thấy hoài niệm về Vương Hoài cùng những người kia. Ít nhất, mọi người đều bình thường hơn.

“Nghe này, ngươi có muốn thử món này không?” Nhìn thấy Mễ Lăng sắp bộc phát, Bạch Khải lôi ra một trái cây Thiên sư

đưa cho cô, Mễ Lăng ngửi qua, ngay lập tức tiếp nhận trái cây từ tay Bạch Khải và vui vẻ gặm.

“Hô, suýt chút nữa là ta muốn nhảy khỏi máy bay rồi.”

Thấy Mễ Lăng bình tĩnh trở lại, Phùng Dạ lập tức thở phào nhẹ nhõm, mà Mã Qua cùng Lý Toa cũng không dám nhón nhạo nữa, ngồi yên tại chỗ. ...

Cửa vào bí cảnh Cục 13.

Hai chiếc Cú Diên hạ cánh vững vàng, Bạch Khải và những người khác dần dần bước ra khỏi buồng lái.

“A, Bạch Khải, ngươi lại đến nữa sao?” Vừa xuống đất, Bạch Khải nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ xa truyền đến, nhìn lại thì thấy Đường Miêu đang nói chuyện, còn đằng sau cô là Lý Húc Thăng và một vài người khác.

“Không phải ta gia nhập đội thám dò sao, sao các ngươi cũng vậy?” Vương Hoài nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta là đội đặc công, vốn phụ trách việc này, không nghĩ lại gặp ngươi nhanh như vậy.”

“Đúng vậy, Bạch Khải như ngươi ở đây thì tốt hơn, hôm qua được đội trưởng đãi khách, ngươi thật là thiệt hời lớn rồi.”

Đường Miêu nhìn Bạch Khải với vẻ sắc sảo, không khỏi cười lớn, Lý Toa đột nhiên tiến lên trước Đường Miêu, đánh giá cô từ đầu đến chân, rồi nói: “Khó trách Bạch Khải tiểu đệ không có hứng thú với tỷ tỷ, hóa ra là thích kiểu này.”

Nghe vậy, Bạch Khải mặt mày tối sầm lại, nói: “Lý tỷ, câu này không buồn cười chút nào.”

Lý Toa nhún vai không nói thêm, nhưng rõ ràng Đường Miêu không dễ dàng nuốt lời, lập tức phản đòn: “Không còn cách nào, ai bảo bản tiểu thư trẻ trung và xinh đẹp chứ, phải không Bạch Khải?” “Khụ khụ...”

Cái đó, ta có chút việc, đi trước.”

Nhìn bản thân bỗng chốc trở thành tâm điểm chú ý, Bạch Khải vội vã chạy mất. Đây không phải là thế giới Ngự Thú, Ngự Thú sư chẳng lẽ phải quan tâm thú cưng, vô tâm với nhan sắc hay sao, sao lại có thể gặp loại tình tiết này? “Xem ra lần này thám dò sẽ không nhàm chán.”

Nhìn Đường Miếu và Lý Toa đã triệt để đối chọi với nhau, Vương Hoài cũng chỉ có thể thở dài, còn mọi người xung quanh cùng nhau giữ khoảng cách với hai người.

Hai con hổ tranh chấp, nhất định có một con bị thương; hai con hổ cái tranh chấp, chắc chắn có kẻ vô tội bị thương! Bảng hiệu: Ở đây không nên ở lâu! “Đúng rồi Vương Hoài, Cục 13 cử các người một đội đến sao?” Vương Hoài nghe vậy lắc đầu, nói: “Không có, nhưng còn một đội nữa chưa đến, nhưng tính toán thời gian cũng sắp tới rồi.”

Vừa dứt lời, năm chiếc cơ giáp màu sắc khác nhau rơi từ trên trời xuống, đáp xuống trước mặt mọi người.

Một thanh niên tuần tú từ chiếc cơ giáp đỏ bước xuống, nhìn mọi người và với một vẻ áy náy nói: “Xin lỗi, trên đường bị trễ một chút, không đến muộn chứ?” “Không sao, vừa đủ người rồi, chúng ta đi thôi.”

Vương Hoài lắc đầu, đang muốn dẫn mọi người tiến vào bí cảnh, thì thanh niên kia đột nhiên đi tới trước mặt Bạch Khải, đưa tay ra, nói: “Tôi đã nghe lão tam nhắc đến người, không ngờ hôm nay lại có thể gặp được.”

Lão tam? Hắn không biết họ Trương còn trẻ như vậy sao? Nhưng tên này trông có vẻ như rất quen.

“Tôi tự giới thiệu chút, Hạ Diễn, đội trưởng đội đặc công 2, đồng thời cũng là nhị ca của Hạ Hiên.”

Hạ Hiên? Nhị ca? Cái này sẽ không phải là tìm cho lão tam và lão nhị về tràng tử đây chứ?!

Chương 223:

Cổ đại kho binh khí (1) Nhìn dáng vẻ của Hạ Diễm trước mặt, người có nét tương đồng với Hạ Hiên nhưng rõ ràng trầm ổn hơn nhiều, Bạch Khải ngưng ngưng cười một tiếng, nắm chặt tay Hạ Diễm, nói: “Người nói lão tam là Hạ Hiên?” Hạ Diễm cười cười, đáp: “Không sai, lão tam từ nhỏ đã bị nuông chiều, nếu hắn làm người gặp rắc rối gì, ta thay hắn xin lỗi.”

“Rắc rối cũng không đến mức vậy, ta thấy hắn là một người rất tốt.”

Miễn phí đưa vật liệu, có phải không tốt không? “Vậy là tốt rồi, ta còn lo lắng lão tam sẽ gây thù chuốc oán với người khác bên ngoài.”

Hạ Diễm nhẹ gật đầu, nhìn về phía đội thăm dò của Hưng hội đứng sau Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, người cũng đến để thăm dò Thủy Đế bí cảnh sao? Vậy thì tốt quá, chúng ta có thể trò chuyện tốt một chút, ta cũng coi như là nửa võ sư, có thể trao đổi một chút kinh nghiệm.”

“À, ta mới chỉ là người mới vào nghề, chắc không có gì hay ho để nói đâu, tốt hơn là chuyên tâm thăm dò bí cảnh.”

Nghe Bạch Khải từ chối, Hạ Diễm cũng không bận tâm, quay lại nói với đội trưởng Vương Hoài: “Vậy Vương đội trưởng, chúng ta lên đường đi?” Vương Hoài nhẹ gật đầu, lập tức mở ra cánh cửa vào.

Do nơi luyện binh đã bị La Tường giải quyết, nên họ lần này được truyền tống đến ngay cánh cửa vào tiếp theo.

So với những cánh cửa đồng lớn ngoài kia, cánh cửa này có vẻ nổi bật hơn một chút, cả quy mô lẫn trình độ phức tạp đều vượt xa hẳn.

Vương Hoài dừng lại ở lối vào, nghiêm túc nói: “Trước đó Cục 13 đã gửi thiết bị vào thăm dò, khu vực tiếp theo có mức độ nguy hiểm vượt xa hiện tại, cho nên mọi người phải cực kỳ cẩn thận.”

Mọi người gật đầu, đồng loạt triệu hồi sủng thú của mình.

Vương Hoài và những người khác vẫn giữ nguyên đội hình, trong khi Hạ Diễm và vài người lại triệu hồi những sinh vật máy móc cùng Phá Quân.

Dù hẳn biết quân đội đều thống nhất sử dụng súng thú, nhưng sao ngay cả Cục 13 cũng vậy, chỉ có điều là năm màu sắc khác nhau.

Cũng may, đội hình của Cục 13 thường là năm người, nếu không Bạch Khải sẽ hoài nghi họ có phải là một tập đoàn “bảy huynh đệ” không.

Súng thú của Cục 13 triệu hồi ra, bên hiệp hội cũng không chịu kém cạnh, vài con súng thú với hình dáng lớn nhỏ khác nhau nhanh chóng xuất hiện ở lối vào.

Lý Toa triệu hồi một con Nguyệt Ảnh Miêu màu xám tro, Mã Qua thì triệu hồi một con Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp toàn thân bốc cháy, còn Mễ Lăng thì triệu hồi một con Dê Lưng Đỏ. ...

... ..

Nhìn ba con súng thú, Bạch Khải không khỏi cảm thấy kỳ lạ.

Lý Toa và Mã Qua rõ ràng là summoner của lãnh chúa sinh vật, mà con Dê Lưng Đỏ gần như không có một chút chiến lực nào, Mễ Lăng hẳn là có gì đó siêu việt trong huyết mạch và kỹ năng phải không? Bạch Khải cảm thấy bối rối, do đó liền triệu hồi Alpha ra, tạo hình đẹp trai lập tức thu hút không ít ánh mắt.

Chương 224:

Kho vũ khí cổ đại (2) “Khải, người Tàn Lụi Long Tước giờ nhìn thật khác, đẹp trai quá!” Nhìn phong cách hiện tại của Alpha, Đường Miêu lập tức có ánh mắt lấp lánh, bản năng muốn nhào tới, nhưng bị Vương Hoài kéo lại.

“Đường Miêu, bây giờ đang làm nhiệm vụ, nghiêm túc một chút.”

Vương Hoài với biểu cảm nghiêm túc khiến Đường Miêu chột dạ, chỉ có thể ngoan ngoãn lùi lại.

Hắn cảm thấy sốt ruột như vậy, chẳng lẽ khu vực tiếp theo sẽ rất nguy hiểm? Bạch Khải thấy vậy cũng trở nên cẩn thận, luôn chuẩn bị triệu hồi Gamma làm hàng rào phòng thủ.

Nhìn thấy mọi người đã chuẩn bị kỹ càng, Vương Hoài khởi động khóa mở cửa lớn, dẫn đầu bước vào, Bạch Khải cùng vài người cũng theo sau.

Khi trời đất quay cuồng, Bạch Khải cảm thấy không khí có sự biến đổi, một mùi thối rữa nồng nặc bay thẳng vào mũi, hắn lập tức triệu hồi Gamma, làm một chiếc khẩu trang đeo lên mặt.

Ngược lại các người khác dường như đã chuẩn bị sẵn sàng, Cục 13 khi phát hiện không khí có điều khác thường đã nhanh chóng kích hoạt mặt nạ, bảo vệ toàn thân, còn Phùng Dạ cùng mấy người cũng lấy ra thiết bị bảo vệ riêng cho bản thân.

Kể từ khi hắn chuyển giao công việc liên quan đến máy móc cho Shuke, hắn càng ngày càng lười biếng. Ừm, trở về sẽ nhắc nhở Shuke nên chuẩn bị kỹ càng, mà không biết sớm giúp Ngự Thú sư chuẩn bị những công cụ cần thiết.

Hả? (Bản Uông dường như phát hiện có người đang nói xấu mình, nhưng lại giống như không phải?) Khi đang cố gắng “Minh tưởng”, Beita đột nhiên mở mắt, quan sát xung quanh một lượt, thấy Shuke vẫn còn thi kỹ năng nên lại thiếp đi. (Cố gắng, nỗ lực, phấn đấu...) “Bạch Khải, sao người lại dùng súng thú làm thiết bị bảo vệ vậy?” Thấy Bạch Khải lại dùng

sủng thú làm phương tiện bảo vệ, Phùng Dạ không khỏi bật cười, còn Vương Hoài cùng mọi người lập tức hiểu ra.

Nếu mà nói đến khả năng kháng độc, có lẽ những thiết bị bảo vệ mà bọn họ chuẩn bị còn không bằng bạch Khải kỳ quái này.

“Không có gì, dù sao hiệu quả cũng giống nhau.”

Bạch Khải thử hít thở vài lần, không cảm thấy bất thường gì, thậm chí không khí còn tươi mát hơn bên ngoài, nên cũng không sao cả.

“Chúng ta trước đó phải thiết bị thăm dò khí, hầu như vừa vào đã bị phá hủy, mà cũng không thấy bất kỳ sinh vật nào ra tay, cho nên mọi người bắt đầu từ nơi này cần phải cẩn thận.”

Vương Hoài quan sát xung quanh, nhìn về phía Hạ Diễm, nói: “Hạ Diễm, các người có phát hiện gì không?” Hạ Diễm vỗ nhẹ bên cạnh Phá Quân, tỉ mỉ cảm nhận một chút, nói: “Máy kiểm tra năng lượng của ta không phát hiện xung quanh có năng lượng dao động nào khác ngoài chúng ta, có lẽ không có sinh mệnh tồn tại, nhưng không thể loại trừ ở đây có cạm bẫy hay cơ chế gì đó.”

Vương Hoài nhẹ gật đầu, đang định tiếp tục đi tới, nhưng Lý Toa lại đột nhiên lên tiếng: “Thật ra không có sinh mệnh, nhưng dường như có khá nhiều thứ khác đang tiến lại gần chúng ta.”

Nghe Lý Toa nói, Phùng Dạ cùng những người thuộc hiệp hội Ngự Thú sư lập tức vào trạng thái cảnh giác, biểu cảm ngưng trọng, rõ ràng rất tin tưởng vào đánh giá của Lý Toa, và mọi người trong Cục 13 cũng đồng loạt đề phòng.

Ngay sau đó, vô số vũ khí đá đủ hình dạng xuất hiện xung quanh, rõ ràng không có chút năng lượng dao động nào, nhưng lại khiến tất cả cảm thấy rất áp lực.

“Vũ khí hệ súng thú? Nơi này lại có nhiều như vậy?” Phùng Dạ tỏ ra kinh ngạc, mặc dù một số vũ khí hay vật phẩm cổ đại có thể trở thành súng thú, nhưng xác suất kiểu này thực sự quá thấp, cho nên vũ khí hệ súng thú rất hiếm có, không ngờ lại có thể thấy nhiều như vậy ở đây.

Chương 225:

Cổ đại kho binh khí (3) “Cần phải trang bị hệ súng thú, phải cùng nhau luyện binh, bày ra một kiểu giống như khôi lỗi.” Vương Hoài quan sát, rồi quay sang nhóm người đang dần tiến lại gần kho binh khí, nói: “Nhìn cái tình hình này, đây chắc chắn là Thủy Đế bí cảnh kho binh khí.

Không có gì ngạc nhiên, những binh khí này phía sau hẳn là đang có một cái thủ hộ giả điều khiển.

Mọi người hãy nhanh chóng xử lý những thứ này.” Vừa dứt lời, Lý Húc Thăng đã cầm song chùy dẫn đầu xông ra, trong khi Đường Miêu và một số người khác cũng nhanh chóng hợp tác, dọn dẹp bừa bộn tạo ra một con đường giữa đồng binh khí.

Trong khi đó, Hạ Diễm bên cạnh thì lại khá nghiêm chỉnh, năm chiếc Phá Quân đồng loạt giương khẩu pháo lên vai, sẵn sàng đối diện với nhóm binh khí trước mặt và chuẩn bị oanh tạc.

“Đây mới chính là thứ ta muốn, phá phá phá!” Thấy Cục 13 đã bắt đầu thanh lý, Mã Qua không thể kiềm chế được tiếng cười phấn khích, ánh mắt hướng về Phùng Dạ, nói: “Tiểu Dạ, tới đi!” Phùng Dạ nhẹ gạt đầu, tạo ra một đòn tấn công từ Thổ nguyên tố, sau đó Mã Qua lập tức dùng Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp cuốn thành một quả cầu lửa, hướng về phía Thổ nguyên tố lăn tới. “Đi nào!” Khi Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp chuẩn bị va chạm vào Thổ nguyên tố, Thổ nguyên tố lập tức cố sức ném ra một cú đấm, khiến Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp vụt bắn về phía nhóm binh khí cổ đại, những nơi qua đi đều bị phá nát chỉ còn lại một con đường lửa đang cháy rực.

Nhưng việc này vẫn chưa dừng lại, ngay khi Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp sắp lao vào khu vực của những binh khí cổ đại, Lý Toa Nguyệt Ảnh Miêu bất ngờ xuất hiện trước mặt Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp, nhẹ nhàng gọi một tiếng, một không gian thông đạo xuất hiện ngay trước mặt nó.

Sau khi Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp lăn qua, nó lại tái xuất hiện từ một không gian khác, lần này tốc độ lại tăng lên mấy phần. “Cặp đôi này trước kia có vẻ mạnh mẽ, nhưng phối hợp với súng thú thì thực sự rất bá đạo.” Thấy cảnh tượng ấy

giữa Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp và Nguyệt Ảnh Miêu đang tàn sát trong đám binh khí cổ đại, Bạch Khải không khỏi cảm thấy bất ngờ. “Đã quen thuộc thì thế thôi, trong các cuộc khảo cổ tổ tiên chúng ta cũng đã thấy nhiều tình huống như vậy.” Phùng Dạ không cảm thấy kinh ngạc, chỉ khẽ nhún vai nói: “Nhưng nếu thật sự muốn so sánh, vẫn phải xem Mễ Lăng tỷ thôi.” Bạch Khải nhướng mày, chăm chú nhìn theo hướng mà Phùng Dạ chỉ, thấy Mễ Lăng Dê Lưng Đỏ vẫn ung dung di chuyển giữa đám binh khí cổ đại, những mũi nhọn tấn công đều bị lớp lông dày của nó bọc lấy.

Thật là nhẹ nhàng và thoải mái khi chiến đấu.

Nhìn thấy Mễ Lăng vẫn thản nhiên ăn bánh gato, Bạch Khải không khỏi bật cười. “Được rồi, chúng ta hãy bắt đầu làm việc đi.” Nhìn thấy nhóm binh khí cổ đại bị đám người liên tục tấn công nhưng vẫn không có dấu hiệu giảm bớt, Bạch Khải quyết định gọi Husky ra.

Cần AOE, có Hai top có thể thiếu vắng Husky Máy Móc Lãnh Chúa sao? “Alpha, Shuke Beita, hãy để ta được thỏa thích oanh tạc! À, coi như đây là hai lần đầu tiên của các người đi!” Bạch Khải vừa dứt lời, Beita vẫn đang ngủ say lập tức tỉnh dậy, trong khi Shuke cũng ngừng lại việc tính toán trước mặt, hai cặp mắt chó đồng loạt nhìn về phía Alpha.

Alpha với Linh Hồn Chi Hỏa cũng đồng thời bùng cháy mạnh mẽ, sau một khoảng khắc, cả hai sủng thú liền hợp tác phát động công kích, hỏa lực mãnh liệt đè bẹp ngay cả một nhóm Ngự Thú Sư cấp bốn xung quanh.

Quả nhiên, cảm xúc ức chế này cuối cùng cũng được giải tỏa, chẳng phải tìm được niềm hạnh phúc trong chiến đấu sao?

Chương 226:

Không hổ là ta! “Có thể nuôi dưỡng hai đứa sinh vật cấp thấp như vậy thành hình dáng như bây giờ, Bạch Khải quả thật có chút tài năng, lão tam thua không oan.” Hạ Diễm nhìn toàn thân quần quanh lưỡi kiếm, như một cỗ máy cắt kim loại cỡ đại tại đồng hỗn loạn của Alpha, lại thấy một pháo đài điên cuồng đánh nổ Husky, khoe miệng hắc không khỏi nở một nụ cười. “Các người chắc chắn Bạch Khải thiên phú thật chỉ là phá không chứ?” Nghe Hạ Diễm hỏi, một nam tử xưng là Phá Quân lập tức tiến lên, nói: “Báo cáo đội trưởng, theo điều tra của chúng ta, hiện tại Bạch Khải chỉ thể hiện khả năng phá không, hắc là không sai.” “Thế à...” Hạ Diễm nhẹ gật đầu rồi không nói thêm gì nữa, đột nhiên xoay người bỏ lên chiếc Phá Quân đỏ, khiến nó lập tức biến hình, ngay lập tức trở thành một cỗ máy Bá Vương Long.

Sau khi Hạ Diễm hành động xong, bốn thành viên còn lại của đội đặc công cũng nhanh chóng thao tác, biến hình thành các dạng thú khác nhau.

Hành động của họ lập tức thu hút sự chú ý của Bạch Khải, vẻ mặt hắn trở nên kỳ quái.

Hắn nhận ra, gia tộc Hạ thật sự rất hứng thú với Long, đều biến Phá Quân thành máy móc Bá Vương Long, nhưng còn bốn người kia thì sao? Ba sừng Long, Dực Thủ Long, hổ răng kiếm, voi ma mút, cùng Hạ Diễm với Bá Vương Long, vẻ bề ngoài của Bạch Khải hoàn toàn có lý do để nghi ngờ năm con thú cơ giới này lại bất ngờ lắp ráp thành một cỗ máy lớn.

“Không lẽ ở đây có thể gặp được Đại Thú Thần Megazord sao...” Bạch Khải không nhịn được thốt lên, ngay bên cạnh, Vương Hoài nghe thấy cũng tỏ ra nghi hoặc, hỏi: “Bạch Khải, Đại Thú Thần là gì vậy?” “À, không có gì, chỉ là một loại tổ hợp hình lớn chiến đấu cơ giáp thôi.” Bạch Khải cười ngượng, thuận miệng giải thích, còn Vương Hoài bên cạnh lại tỏ ra khen ngợi: “Bạch Khải, người thật không hổ là sinh viên chuyên ngành cơ võ tại Tinh Giới học viện, thậm chí có thể nhận ra khả năng tổ hợp chiến đấu của đội khác.” Khụ khụ, thật ra vẫn có khả năng lắp ráp.

Khóe mắt Bạch Khải có chút run rẩy, nói: “Ta có thể hỏi tên gọi của nó không?” Vương Hoài đáp: “Hình như tên gọi là Nguyên Thủy Thú Thần, vì những cơ giáp này đều là Hạ Diễm cải tiến từ sinh vật cổ đại, nên hẳn chọn cái tên này.” “Cải tạo? Phá Quân không phải trang bị quân đội hay sao, có thể tự nhân cải tạo được sao?” Vương Hoài nhún vai, nói: “Thường thì không, nhưng Hạ Diễm là người thuộc Cục 13 nghiên cứu, thế nên có quyền này.” “Huống gì, Hạ thị tập đoàn vốn là một trong những nhà cung cấp lớn nhất quân đội, những chuyện nhỏ như vậy sẽ không ai đi quản.” Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, thì ra đây là yêu cầu nhỏ từ ông chủ lớn, không khó trách.

Dù vậy, không thể không nói, Hạ Diễm cải tạo thật không tồi, không chỉ đơn thuần thay đổi vẻ ngoài, mà còn giúp Ngự Thú sư được bảo vệ trong cơ giới thú, và hoàn toàn phục hồi khả năng chiến đấu của sinh vật nguyên thủy.

So sánh mà nói, máy móc Bạo Long Thú và máy móc Kiếm Long Thú có vẻ được thiết kế cho mục đích chiến đấu hơn. “Đừng tán gẫu nữa, đến đại gia hỏa rồi.” Ngay lúc Bạch Khải trò chuyện với Vương Hoài, một cỗ cỗ đại binh khí màu đồng bất ngờ phát ra âm thanh, động tác và công thủ đều mạnh mẽ vượt xa cỗ đại binh khí ban đầu. Điều khiến họ chú ý nhất, là ở phía sau xuất hiện một con thanh đồng cự lang khổng lồ.

Sau khi con thanh đồng cự lang xuất hiện, đàn thú màu đồng và cỗ đại binh khí đều đặt mình trong trạng thái cao, Cục 13 cùng hiệp hội Ngự Thú sư bỗng cảm thấy áp lực gia tăng gấp bội, động tác rõ ràng bị hạn chế. “Trước tiên hãy giải quyết thanh đồng cự lang.” Vương Hoài liếc nhìn Hạ Diễm, Hạ Diễm lập tức hiểu ý và hạ chỉ lệnh cho các thành viên khác. “Hai đội, nguyên thủy thú hợp thể!” Nghe Hạ Diễm ra lệnh, các thú nguyên thủy hộ vệ bên cạnh hẳn nhanh chóng tập hợp, quen thuộc liền hoàn thành việc lắp ráp. “Không hô một tiếng ‘Ta đến tạo thành phần đầu’ sao?” Nhìn thấy nguyên thủy Thú Thần đã gần như hoàn tất lắp ráp, Bạch Khải không nén nổi chép miệng.

Nghĩ cũng phải, trong thực chiến, nhân vật phản diện sẽ không chờ người từ từ biến hình như vậy, nếu mà phải hô xong khẩu hiệu rồi mới đánh nhau, có lẽ mộ phần cỏ cũng còn hơn người.

Sau khi lắp ráp xong, nguyên thủy Thú Thần ngay lập tức lao về phía thanh đồng cự lang, nơi đi qua bất kể là cổ đại binh khí hay thanh đồng thú đều bị đâm thành mảnh vụn, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt thanh đồng cự lang.

Có vẻ như thanh đồng cự lang còn chưa kịp phản ứng, khi nguyên thủy Thú Thần vừa bắt đầu tấn công thì muốn rút lui, lại bị nguyên thủy Thú Thần một cú đâm đánh văng lên không, chưa kịp rơi xuống đất, nguyên thủy Thú Thần đã tiếp tục tấn công. “Lực lượng, tốc độ, phòng ngự, bộc phát, đây rõ ràng là sức mạnh của năm con nguyên thủy thú a.” Nhìn cổ thanh đồng cự lang đang bị nguyên thủy Thú Thần dồn dập tấn công, Bạch Khải âm thầm tán thưởng.

Nhờ vào sự cải tạo khác biệt của năm con thú, hình thành nên một cỗ máy lớn, năng lực tổ hợp phối hợp tự do kiểu này chính là ưu thế lớn của hệ máy.

Dù có nói vậy, có vẻ như tiến hóa cũng theo kiểu này? Vượn phân (*duyên phận) nha! Ngao ô! (Cảm giác như có gì đó sắp đến nữa.) Đúng vào lúc này, Beita bất ngờ phát ra cảnh báo. “Còn có cái gì khác?” Bạch Khải sửng sò, lúc này mới nhận ra nguyên thủy Thú Thần không biết từ khi nào đã xâm nhập vào đàn thanh đồng thú, những thanh đồng thú này không có ý định hỗ trợ thanh đồng cự lang, trái lại cứ ngăn cản giữa nguyên thủy Thú Thần và Bạch Khải. “Khốn kiếp, mấy gia hỏa này cũng chơi trò dụ địch xâm nhập sao?” Bạch Khải không kìm được phần nộ thốt lên, đang định nhắc nhở Hạ Diễm, nguyên thủy Thú Thần lại như sớm cảm nhận được điều gì, chuyển cánh tay hóa thành gai nhọn và một cú đâm trực tiếp xuống đất, một con thanh đồng cự thú vừa chui ra từ mặt đất đã bị nguyên thủy Thú Thần đâm trúng. Đây là, đã có chuẩn bị từ trước? “Hạ Diễm và ta đã cùng vào quân đội, cũng đã gần mười năm, cho nên không thể coi hấn là một đại thiếu gia của tập đoàn bình thường.” Thấy vẻ ngạc nhiên của Bạch Khải, Vương Hoài cười giải thích: “Giờ đã dẫn sói ra mà, chúng ta cũng nên ra tay thôi.” Nghe hấn vừa dứt lời, Lý Húc Thăng bỗng nhiên nện song chùy xuống đất, các tia lửa bay ra, phá hủy khu vực xung quanh hàng chục mét, rồi nhanh chóng phóng về hướng nguyên thủy Thú Thần, Đường Miểu và Bách Lý huynh đệ cũng phối hợp tiến lên với Lý Húc Thăng.

Gâu Gâu! (Nhân loại, không chỉ một đầu!) Ngay khi nhóm Bạch Khải chuẩn bị tiến lên hỗ trợ thì một bóng dáng từ trên trời giáng xuống, lập tức khiến nguyên thủy Thú Thần ngã nhào xuống đất, chính là một con thanh đồng vượn lớn.

Chưa hết, con thanh đồng thú, vốn đã bị nguyên thủy Thú Thần đánh bại, cũng lộ ra chân tướng, thực chất là một con cá sấu lớn, cùng lúc đang gắt gao cắn chặt lấy cánh tay nguyên thủy Thú Thần.

Trong khoảnh khắc, nguyên thủy Thú Thần từng huyết sáo gây sát thương trước đó lại bị hai con cự thú áp chế xuống. “Ba đầu cự thú?!” Bạch Khải thấy thế thì sắc mặt run lên, nói: “Alpha, lập tức đi chi viện.” Bây giờ nguyên thủy Thú Thần cùng thanh đồng cự thú đang quần lấy nhau, kỹ năng xa của đại gia đều bị hạn chế, ngược lại Alpha loại cận chiến như thế này đáng tin hơn nhiều.

Ken két ken két. (Đã thu được.) Nghe vậy, Alpha lập tức biến thành một đám tàn ảnh lao về phía nguyên thủy Thú Thần, xung quanh cuồng phong ập đến, như gió lốc quét mọi thứ trên đường đi, những thanh đồng thú yếu ớt và cổ đại binh khí cũng bị đánh tan thành mảnh vụn. Đúng vào lúc này, thanh đồng cự lang, vốn đang bị nguyên thủy Thú Thần đập không có cơ hội rơi xuống đất, đột nhiên mở rộng thân thể, bốn chân giang ra, và triển khai hai cánh dơi mỏng, lướt qua không trung một vòng, chặn trước mặt Lý Húc Thăng và Alpha.

Ta đêch....., sói bay sao?! Nhìn con thanh đồng cự lang đột ngột ngăn trước mặt mình, Lý Húc Thăng mắt lóe lên ánh đỏ, đã định trực tiếp kích hoạt thiên phú thứ hai để vượt qua.

Ngao ô... Đúng lúc này, một tiếng tru gầm rên rĩ từ phía hậu phương truyền đến, rồi chỉ thấy một bóng dáng lớn màu xám bạc nhảy từ trên đỉnh đầu họ xuống, trực tiếp khiến thanh đồng cự lang ngã nhào. “Hai đầu sói, chẳng lẽ là...?” Nhìn hai con sói đang cùng cắn xé thanh đồng cự lang, ánh mắt Lý Húc Thăng run lên, lập tức quay đầu nhìn về phía sau lưng, khi nhìn thấy vẻ mặt lạnh nhạt của Bạch Khải và bóng dáng Husky đã biến mất, hắn đã hiểu ra.

Gia hỏa này, thật sự khiến người ta không thể nắm bắt a.
“Bạch Khải, mấy con máy móc của người cũng chơi được như

vậy sao?” Phùng Dạ nhìn cặp sói lớn hơn nhiều lần so với Husky, mặt mũi đầy sự kinh ngạc.

Sủng thú nhiều như vậy khác hệ, ngoại trừ một số chỉ có vài trường hợp đặc biệt, cơ bản cũng chỉ có nguyên tố hệ mới có thể tạm thời mở rộng thân thể, máy móc hệ tuy cũng có nhưng phần lớn đều là đã được thiết lập trước hoặc như nguyên thủy Thú Thần kiểu lắp ráp.

Husky như vậy, giống như là thổi phồng, hẳn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. “Không ngờ, Bạch Khải, sủng thú của người mạnh như vậy, tỷ tỷ càng ngày càng thích người rồi.” “Ha ha, kỹ năng này thật sự quá đã, giống như ta với Bạo Viêm Xuyên Sơn Giáp vậy!” “A ô a ô...” Nghe mọi người bàn tán, Bạch Khải chỉ mỉm cười nhàn nhạt, nhưng trong lòng thì lại rất mơ hồ.

Hắn có thể nói hẳn hoàn toàn không biết đây là trò chơi gì không? Lợi dụng máy móc lãnh chúa để đại hóa thân thể, sau đó đánh cận chiến ư? Quá bất ngờ như vậy! “Shuke, đây chính là kết quả nghiên cứu của người trong hai ngày qua?” “Có thể coi như vậy, chỉ là thiết kế một mô hình đơn giản thôi.” Shuke đơn giản đáp với Bạch Khải, sau đó cắn một miếng vào thanh đồng cự lang, trong khi Beita lại như bị kích thích, ắn giấu bản năng hoang dã, liên tục cắn xé con thanh đồng cự lang.

Cũng là sói bằng kim loại, hai con sói này, mà còn có ý thức độc lập, hiển nhiên là ưu thế hơn.

Máy móc lãnh chúa - hai đầu Chiến Lang! Nhìn thấy Husky dễ dàng áp chế thanh đồng cự lang, Bạch Khải bất ngờ cảm thấy vui mừng.

Trước kia, chỉ biết phá hoại, giờ Husky đã có thể tự mình phát triển, biểu hiện độc lập như vậy, quả thực là một thành tựu mà Ngự Thú sư cần bồi dưỡng. Ân, không hổ là ta!

Chương 227:

Người có tin vào ánh sáng không? (1) Nhìn cảnh tượng thanh đồng cự lang bị Husky xử lý, Alpha trong hốc mắt Linh Hồn chỉ hỏa lóe lên, rồi sau đó dưới chân hắn bất ngờ phát ra một trận cuồng phong, kéo Alpha về phía trước mà điên cuồng tấn công vào thanh đồng vượn lớn.

Không chỉ có vậy, những lưỡi kiếm tàn lụi và lực hút của chúng càng làm Alpha có thêm sự kiểm soát, những lưỡi kiếm băng bụi vờn quanh cơ thể hắn, từ xa nhìn lại tựa như vô số phi kiếm từ cửu thiên lao xuống tấn công thanh đồng vượn lớn.

“Ta cảm thấy lạ, Vạn Kiếm Quy Tông?!” Bạch Khải sững sờ nhìn cảnh tượng trước mắt, sau Husky, Alpha lại bắt đầu tự tạo ra chiêu thức? Thú cưng thời nay đều có năng lực như vậy sao? Chỉ thấy lưỡi kiếm đi qua, thanh đồng vượn lớn trên cơ thể hoặc là bị thương, hoặc là lở loét, chưa kịp hồi phục đã bị vô số lưỡi kiếm băng bụi bao vây, chỉ trong chốc lát, nó đã đầy vết thương, và nguyên thủy Thú Thần cũng nhân cơ hội thoát khỏi sự áp chế từ thanh đồng vượn lớn, bắt đầu phản công vào thanh đồng cá sấu lớn.

“Nhiều thuộc tính vong linh sinh vật như vậy? Bất chước trang phục kim loại sói?” Hạ Diễm một bên đang tìm cách tránh đòn từ cá sấu lớn, vừa quan sát Bạch Khải và hai thú cưng của hắn, trong mắt lóe lên ánh sáng sự tò mò.

“Ta cần phải điều tra thêm về Bạch Khải một lần nữa, ta muốn xác định xem hắn thực sự là thiên phú dị bẩm hay có điều gì khác ta chưa biết.”

“Đúng vậy, đội trưởng!” Thấy thú cưng của Bạch Khải lại tách ra quần lấy hai cự thú, cả Cục 13 và Hiệp hội Ngự Thú Sư đều bị bất ngờ.

Tuy nhiên, sau một chút do dự ngắn ngủi, họ cũng nhanh chóng tham gia vào trận chiến.

Dù cho hai thú cưng tấn công rất sắc bén, nhưng chúng không thể chống lại những thanh đồng thú hung hãn và liều mạng,

nhất là sau khi ba cự thú bị tấn công, tất cả những thanh đồng thú khác đều quay lại tấn công Alpha cùng với Husky.

Chưa kịp thời gian để những người khác tham gia hỗ trợ, Husky đã hành động trước.

Chỉ thấy hai đầu Chiến Lang hơi lay động, vô số chất lỏng màu xám bạc lập tức phun ra, và khi chúng chạm đất, chúng lập tức biến thành từng con sói kim loại.

Những con sói kim loại này có màu xám bạc, hình dáng tương tự như Cự Địa Băng Lang, vừa chạm đất đã lập tức nhập vào đàn thanh đồng thú, chúng gắt gao cắn lấy một thanh đồng thú rồi ngoài thân bắt ngờ tỏa ra những tia hồ quang điện đỏ lam, ngay sau đó bùng nổ.

Nhìn những con sói tự bạo lần lượt ngã xuống, Lý Húc Thăng và những người khác lập tức lùi lại để giữ khoảng cách, trong khi Phùng Dạ bên cạnh càng nhanh chóng chuyển hướng sang những thanh đồng thú khác để tiêu diệt.

“Shuke, đừng bảo với ta là đây cũng là sản phẩm nghiên cứu của người nhé?” “Nói chính xác, đàn sói phân liệt là do ta nghĩ ra, nhưng phần nổ tung là Beita nghĩ ra, và nó cũng kiểm soát thời điểm nổ.”

Quả đúng như vậy.

Bạch Khải thở dài, hẳn còn tưởng rằng con hàng này gần đây đã biết ngoan ngoãn, ai ngờ giờ lại gặp tình huống này.

Dù sao thì, đây cũng được coi là một loại chiến thuật.

Lôi Viêm thắp pháo viễn trình càn quét, tự bạo đàn sói trung trình quét đuôi, hai đầu Chiến Lang gần chiến đấu, Husky đã thực sự làm rõ chiến thuật này rồi.

Phùng Dạ nhìn hai sinh vật cấp ba này, biểu hiện của chúng thậm chí còn nổi bật hơn cả sinh vật cấp bốn Alpha và Husky, trong lòng cậu bỗng dưng rối bời, vỗ vai Bạch Khải, hỏi:

“Bạch Khải, người có con sủng thú nào bình thường không?”

Bạch Khải nghiêng đầu suy nghĩ một chút, vỗ Gamma, nói:

“Bình thường à? Gamma tính sao?” Phùng Dạ nhìn về phía

Gamma, người đang đóng vai và mang mặt nạ phòng độc, trong mắt đầy sự nghi ngờ.

Luôn có cảm giác rằng con bé bunn nhào này không bình thường...

Khi Alpha và Husky cùng với nguyên thủy Thú Thần quần lấy ba cự thú, những Ngự Thú sư khác cuối cùng cũng có thể buông tay tiến hành công kích, khiến cho đám thanh đồng thú tốc độ giảm xuống một cách dễ thấy.

Chương 228:

Người có tin tưởng vào ánh sáng không? Cuối cùng, nhờ vào tiếng gầm thét giận dữ, con thanh đồng cự lang đã bị Husky xé thành từng mảnh, trong khi đó con thanh đồng vượn lớn cũng bị chém nát dưới kiếm của Alpha.

Còn về con cá sấu lớn với lớp da dày và thịt mỡ, nó đã bị Thú Thần nguyên thủy đập bẹp như một cái đĩa.

“Vừa rồi cảm ơn người, Bạch Khải.”

Hạ Diễm từ trong hình dáng của Thú Thần nguyên thủy hiện ra, một tay đâm vào ngực để chào Bạch Khải theo kiểu quân đội, thể hiện sự cảm ơn.

“Chỉ là một cái nhắc tay mà thôi, không cần phải như vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó đi qua Hạ Diễm để nhìn kỹ những con thanh đồng cự thú kia.

Giống như các bức tượng tướng quân, những con thanh đồng thú này cũng có các kết cấu phù văn tương tự, nhưng so với những bức tượng tướng quân lộ ra bên ngoài, các phù văn của những con thú này thì kín đáo hơn, chủ yếu được phân bố bên dưới lớp da bên ngoài.

“Chắc hẳn là chúng lo lắng các phù văn kết cấu sẽ bị phá hủy, nên đã vùi sâu vào trong cơ thể.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng sau đó lại cảm thấy nản lòng.

Hắn tìm kiếm trong cơ thể những con thanh đồng thú này, nhưng dường như không tìm thấy nguồn năng lượng nào cả.

“Chẳng lẽ từ thời kỳ cổ đại họ đã nghiên cứu ra cách cung cấp năng lượng và điều khiển kỹ thuật?” Bạch Khải cảm thấy có chút chán nản, không thể nào hiểu được những con thanh đồng thú này hoạt động ra sao.

Nhìn thấy bộ dạng đang mãi suy nghĩ của Bạch Khải, Hạ Diễm tiến tới, nói: “Bạch Khải, người có vẻ rất hứng thú với những con thanh đồng thú này?” Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Cũng được thôi, chỉ là có một chút hiếu kỳ về những cổ nhân tạo ra chúng.”

“Vớ tư cách là một võ sư, điều này thật bình thường.”

Hạ Diễm cười, nhìn về phía Husky đang từ từ trở lại hình dạng ban đầu, nói: “Bạch Khải, người dùng bộ dạng này để bắt chước kim loại phải không? Như vậy có thể tự do hoán đổi trạng thái chiến đấu, xem ra Thú Thần nguyên thủy của ta còn có nhiều chỗ cần cải tiến.”

“Khụ khụ, chỉ tình cờ thôi.”

Bạch Khải nghe vậy ho nhẹ hai tiếng, có nên nói cho nàng biết rằng những thứ này thực ra do Shuke và Beita nghiên cứu ra không? Cuối cùng bắt đầu cảm thấy không cần thiết, không phải là người không bằng chó mà, à không, là không bằng sói.

“Nhìn vào tình hình hiện tại, có lẽ không còn cổ đại binh khí và thanh đồng thú nữa, mọi người nên nghỉ ngơi một chút, sau đó chúng ta sẽ tiếp tục tiến tới.”

Vương Hoài tiến đến bên mọi người, từ từ hồi phục thể lực cho mọi người bằng Sức Sống quang.

Sau trận chiến vừa rồi, năng lượng sủng thú đã tiêu hao khá khá, nhất là hai con Alpha và Husky, chúng lại càng tiêu tốn nhiều hơn.

“Ai, thật tiếc, ta còn chưa kịp thể hiện sức mạnh của mình.”

Phùng Dạ nghe vậy thở dài tiếc nuối.

Dù có nhiều địch nhân như vậy, mà Thổ nguyên tố vẫn không thể phát huy được hiệu quả vạn tấn, thật sự khiến hấn khó chịu. Đây thực sự là điều đáng trách...

Bạch Khải nghe vậy không khỏi lắc đầu, cũng tìm chỗ của Husky mà nghỉ ngơi.

“A ô...”

(Shuke, lần sau vẫn nên thu nhỏ một chút đi, bản thân ta cảm thấy đã mệt mỏi.) Shuke: “Ý kiến đã được tiếp thu.”

Dù thực chiến mang lại hiệu quả tuyệt vời, nhưng việc điều khiển một cơ thể lớn như vậy, lại còn phải chia ra để đàn sói tấn công, đã khiến năng lượng của Husky cạn kiệt.

Trong khi đó, Alpha dù cũng tiêu hao không ít nhưng vẫn cố gắng kiên trì để chiến đấu.

“Nếu như biết được cách mà thanh đồng thú lưu trữ năng lượng, thì tốt quá, chí ít không cần phải lo lắng về việc thiếu năng lượng.”

Bạch Khải nhìn đám thanh đồng thú đã chết nằm la liệt trên đất, có chút tiếc nuối.

Hắn đang định nhặt một chút về đề từ từ nghiên cứu thì đột nhiên cảm thấy mặt đất dưới chân rung chuyển dữ dội.

Mọi người đồng loạt rơi vào trạng thái cảnh giác, sau đó thấy từ dưới đất, một con Thạch Đầu Nhân khổng lồ từ từ xuất hiện.

Cùng lúc nó xuất hiện, bất kể là sủng thú hay con người, tất cả đều cảm nhận được một áp lực chưa từng có.

“Cảm giác này, là một sinh vật truyền kỳ!” Cảm nhận được từ Thạch Đầu Nhân khí tức không thua kém gì Cửu U Minh Tước, Bạch Khải ngay lập tức đoán được thân phận của nó.

Chương 229:

Người có tin vào ánh sáng không? Chết tiệt, chỉ là tầng thứ hai của khu vực, sao có thể có sinh vật huyền thoại làm thủ hộ ở đây chứ? Phùng Dạ mặt mày cau có, không thể tin nổi Xuân lão đại lại đưa hắn vào trò chơi nguy hiểm thế này.

Làm sao mà lại trùng hợp gặp gỡ một sinh vật huyền thoại như vậy, vận may của hắn thật sự không thể tốt hơn được nữa!

“Không phải do người miệng quạ đen sao?” Hạ Diễm cùng với nhóm Vương Hoài cũng cùng một tâm trạng, Lý Toa thậm chí đã bắt đầu tự lại không gian thông đạo.

“Phát hiện có người xâm nhập, chết!” Cuối cùng, Thạch Đầu Nhân đứng thẳng, nhìn xuống những người giống như đàn kiến bên dưới, nó nâng chân to lên, chuẩn bị giẫm chết tất cả mọi người, trong khi Lý Toa vẫn chưa thể tạo ra không gian thông đạo.

Dưới áp lực từ sinh vật huyền thoại, Nguyệt Ảnh Miêu cắn bản không thể phát huy khả năng không gian của mình.

Trước đây, nàng có thể dễ dàng mở ra không gian thông đạo, giờ thì ngay cả xé mở một lỗ nhỏ cũng không làm nổi.

“Tất cả mọi người, chạy!” Vương Hoài gào lên, mọi người đồng loạt cười lên thú cưng của mình để nhanh chóng tránh né, không ai còn tâm trí nào để chiến đấu với Thạch Đầu Nhân.

Sinh vật huyền thoại, cho dù nó chỉ đứng đó cho bọn họ tấn công, bọn họ có lẽ cũng không thể làm gì nổi, chứ đừng nói đến việc đối đầu với sự dày dạn và sức mạnh của nó.

Chỉ là chưa đợi mọi người chạy xa, họ đã cảm nhận được một sức nặng đột ngột tăng vọt, khiến thân thể họ nặng nề hơn.

“Trọng lực lĩnh vực? Ta đêch....., giờ thì hiểu tại sao Lãnh giáo quan thích cho chúng ta chạy trong lối đi trọng lực.”

Bạch Khải chao đảo một chút nhưng vẫn chạy được, trong khi Alpha hóa thành một chiếc xe trượt tuyết lớn, kéo tất cả mọi người đi.

“Thật đáng giận, Bạch Khải, ngươi làm thế nào mà vẫn chơi được như vậy chứ?!” Phùng Dạ vừa sử dụng sức mạnh từ nguyên tố đất để chống lại lực trọng lực từ Thạch Đầu Nhân, vừa tức tối nói.

“Tiểu Dạ, đừng có lải nhải, để cho nguyên tố đất của ngươi trò chuyện với gã khổng lồ kia, xem có thể cứu chúng ta không.”

Lý Toa nặng nề chỉ trích Phùng Dạ, rồi ngay lập tức đâm vào lưng hắn, nói: “Nguyên tố đất cũng là đá, hắn cũng là đá, chắc chắn có tiếng nói chung!” Phùng Dạ tức giận trợn mắt, nói: “Lý tử, nếu ta có thể nói chuyện với gã đó, thì cần gì phải mỗi ngày bị Xuân lão đại đánh đập? Đây là Sơn Lĩnh cự nhân đó!” “Đừng có phổ cập kiến thức ở đây, tranh thủ thời gian nghĩ cách thoát ra đi!” Mã Qua thấy họ càng lúc càng gần Sơn Lĩnh cự nhân, sắc mặt trở nên khó coi.

Dù gì Bạch Khải trượt tuyết cũng khiến hắn cảm thấy bất ngờ, nhưng lực hấp dẫn xung quanh ngày càng mạnh, không chỉ Alpha mà bọn họ cũng không thể chịu nổi.

“Bạch Khải, có cách nào không?” Bạch Khải lắc đầu, gã khổng lồ này không phải là con rỗng nhất gan.

Gã sẽ chỉ bình thân đi qua.

Nếu hắn cũng có thể làm việc gì đó để chống lại sinh vật huyền thoại này, hắn thì chắc chắn không cần phải làm Ngự Thú sư và có thể trở thành chuyên gia tâm lý sủng thú, đúng là điều đơn giản hơn rất nhiều.

Trong tình thế hiện tại, chỉ có điều thần kỳ xảy ra mới có thể cứu họ, nếu không thì họ chắc chắn sẽ phải đi ngơ thoi.

Làm sao mà hắn còn có thể tin tưởng vào ánh sáng được nữa đây?

Chương 230:

Máy móc phong hào truyền kỳ - Tinh Quang Ngay khi Bạch Khải đang toàn lực suy nghĩ phương pháp thoát thân, đột nhiên một cánh cửa khổng lồ xuất hiện trong không trung, ánh sáng chói lọi phát ra từ đó xuyên qua không gian, mơ hồ có thể thấy được một đạo nhân hình xuất hiện.

Hiện tượng kỳ lạ này lập tức thu hút sự chú ý của Sơn Lĩnh cự nhân, Bạch Khải cũng ngừng lại, ngơ ngác nhìn lên trời.

“Tôi đây...”

Một cái Quang chi cự nhân!” Lực lượng của tín ngưỡng này có mạnh đến mức đó không? Thật sự triệu hoán ra rồi sao?! Rất nhanh, Bạch Khải thấy Quang chi cự nhân từ trong cánh cửa lớn chui ra, ánh sáng chói lọi xung quanh biến mất, để lộ ra hình dáng thật sự của cự nhân, rõ ràng là một cái hình người máy móc khổng lồ.

Cỗ máy này được làm từ kim loại đen, trên lưng công một thanh trường thương bằng cùng loại vật liệu.

Thân thể cao lớn thỉnh thoảng phát ra những điểm tinh quang lấp lóe.

Bạch Khải quan sát vài lần, thỉnh linh nhận ra hình người máy này không kém gì Sơn Lĩnh cự nhân. Để so với Hạ Diễm và Thú Thần, thực sự giống như sự chênh lệch giữa trẻ con và người lớn.

“Tinh quang, cỗ máy lớn màu đen, chẳng lẽ là...?” Nhìn vào cỗ máy khổng lồ trước mặt, Bạch Khải trầm ngâm, nhanh chóng nghĩ ra lai lịch của đối phương.

Người sở hữu hình tượng cơ giới sư, một trong những cường giả của liên bang Chi, máy móc hệ phong hào truyền kỳ, “Tinh Quang” - Vương Trần.

Cỗ máy có hình người khổng lồ này, chính là sản phẩm cấp chiến lược mang tên - Thần Tinh, cùng với Vương Trần mang phong hào tương tự.

Nghe nói bộ Thần Tinh được chế tác từ những vật chất đặc biệt phát hiện từ sao băng, tất cả thuộc tính đều đạt đến đỉnh cao, thực lực cũng đứng thứ ba trong toàn liên bang.

Nhưng mà, phong hào truyền kỳ như Tinh Quang sao lại xuất hiện trong bí cảnh Thủy Đế? Chẳng lẽ đã biết được bọn họ gặp nạn, hoặc là bí cảnh Thủy Đế đã xảy ra chuyện gì? Khi Bạch Khải còn đang suy nghĩ, Tinh Quang đã bắt đầu giao chiến với Sơn Lĩnh cự nhân.

Chỉ cần một đòn, Bạch Khải và đám người liền bị cuốn vào cơn lốc, bay ra ngoài mà không có bất kỳ sức phản kháng nào, nhưng vẫn tránh khỏi khỏi khu vực trọng lực.

“Chúng ta bây giờ phải làm gì?” Nhìn về phía Tinh Quang và Sơn Lĩnh cự nhân đang chiến đấu, Vương Hoài và những người khác ngơ ngác nhìn nhau.

“Chúng ta dường như không còn lựa chọn nào khác rồi?” Bạch Khải nhún vai.

Họ cần phải đi qua cánh cửa thoát nhưng lại bị Tinh Quang và Sơn Lĩnh cự nhân chặn lại.

Nếu mạo hiểm đi qua, có lẽ họ sẽ như một món đồ chơi dưới chân đối phương.

Nếu không, hẳn thật sự muốn đi thu hoạch đôi truyền kỳ sủng thú này, trực tiếp biến trứng Bạch Ngân về số lượng khổng lồ.

Nói về việc lưu lại đây, à...

Nếu ngay thẳng mà nói, họ thực sự không có bất cứ thứ gì để làm ngoài việc tế thiên.

“Vậy tiếp tục tìm kiếm cửa vào tiếp theo đi, Sơn Lĩnh cự nhân đã xuất hiện, chắc chắn không thể có hai...”

Phùng Dạ nói dở câu thì bị Mã Qua và Lý Toa trực tiếp che miệng lại, mấy người Cục 13 cũng nhìn Phùng Dạ với ánh mắt đầy lo lắng.

Người này miệng, mạnh đến mức có thể gọi ra cả sinh vật truyền kỳ.

Họ sợ rằng nếu thật sự xảy ra xung đột với hung thú bộ lạc, chỉ cần thả người này vào là đủ để tiêu diệt cả bộ lạc rồi.

Nghĩ đến đây, người của Cục 13 không hện mà cùng gật đầu. Được rồi, cứ làm như vậy! “Đầu tiên hãy nghĩ cách vượt qua cái hố này đi, không gian chiến đấu giữa hai vị kia dường như đang mở rộng gây hủy hoại.”

Bạch Khải nhìn vào vùng đất bị phá hủy ngày càng lớn giữa Tỉnh Quang và Sơn Lĩnh cự nhân, lập tức nhắc nhở.

“Lý tử, không gian thông đạo của người có thể mở ra không?”
Lý Toa lắc đầu: “Nguyệt Ảnh Miêu hình như bị hoảng sợ, không thể thi triển kỹ năng.”

Hạ Diễm nói: “Cái này để chúng ta làm.”

Những chiến sĩ áo trắng lập tức hiểu ý, triệu hồi Dực Thủ Long, đưa tất cả mọi người lên lưng, hướng về phía hố lớn mà đi, những người khác cũng đồng loạt thu hồi sủng thú.

Nói về hố lớn, thực chất là một cái rãnh do Sơn Lĩnh cự nhân bò lên gây ra.

Ngoài một phần của Sơn Lĩnh cự nhân đã rời đi, hai bên đất bị nứt ra, tạo thành một cái rãnh dài.

Mà dưới đáy của cái rãnh này, có thể nhìn thấy màu đen nham tương chảy chậm rãi.

“Màu đen nham tương?” Bạch Khải nhướng mày.

Nhiệt độ của nham tương nếu đạt tới mức nhất định thực sự sẽ hiện màu đỏ sậm, nhưng đây là lần đầu tiên hắn thấy màu đen này.

Không hiểu vì sao, Bạch Khải có cảm giác những nham tương này có mùi hơi giống với hơi thở Tàn Lụi của Alpha.

Không, có vẻ còn thuần khiết hơn.

Những người khác rõ ràng cũng chú ý đến những nham tương kỳ dị này, nhưng bây giờ họ không thể tập trung vào nghiên cứu, mà phải tìm kiếm lối vào, chỉ liếc nhìn rồi nhanh chóng chuyển đi.

Chỉ có điều, khi họ sắp vượt qua cái khe đó, những nham tương màu đen bỗng nhiên quay cuồng, các bóng khí liên tiếp bùng nổ, thậm chí còn bắn cả nham tương lên móng vuốt của Dực Thủ Long.

“Báo cáo đội trưởng, vuốt của Dực Thủ Long đã lọt vào vật chất ăn mòn không rõ, đã bị hư hao.”

Chiến sĩ áo trắng lập tức báo cáo tình trạng hiện tại, ngay sau đó không đợi Hạ Diễm phản ứng, Dực Thủ Long như mất kiểm soát, xông thẳng vào nham tương.

“Tình huống thế nào?!” Nhìn thấy vậy, mọi người lập tức run lên.

Phùng Dạ lập tức triệu hồi Thổ nguyên tố để giảm bớt trọng lực của Dực Thủ Long, Alpha sử dụng lực hút để trợ giúp, còn Lý Toa cuối cùng cũng phóng thích kỹ năng, tạo ra một thông đạo lớn dưới Dực Thủ Long.

Khi mọi người đang thả lỏng, nham tương màu đen bỗng nhiên nổ tung, hướng về phía họ lao tới.

“Chết tiệt!” Nham tương đến một cách đột ngột, Nguyệt Ảnh Miêu căn bản không kịp tạo ra một không gian thông đạo phòng ngự, trong khi Thổ nguyên tố chỉ có thể nhanh chóng từ chính mình phân ra một đồng đá vụn để ngăn cản, nhưng chỉ kịp ngăn cản một cái chớp mắt đã nhanh chóng tan biến.

Cái quái gì thế này, nham tương sao lại đáng sợ như vậy?! Nhìn thấy nham tương càng lúc càng gần, Lý Húc Thăng lập tức đứng dậy, trực tiếp vạch tay mình, vô số máu tươi lập tức phun ra, hình thành một bức tường máu chắn trước mọi người.

Nham tương màu đen bị bức tường máu ngăn cản, nhưng bức tường ấy cũng nhanh chóng biến thành màu đen, và những nham tương kia dường như tựa như có sinh mệnh, lan ra theo hướng máu.

Hiển nhiên, nếu để cho những vật chất màu đen này lan tỏa đến người Lý Húc Thăng, khả năng hạ tràng của Lý Húc Thăng cũng sẽ giống như những viên đá không còn nguyên vẹn.

“Alpha, cứu giúp!” Nhận thấy tình hình này, Bạch Khải lập tức ra lệnh cho Alpha đến hỗ trợ, sóng Tàn Lụi được phóng ra, cắt đứt mối liên hệ giữa Lý Húc Thăng và bức tường máu, đồng thời phun ra hơi thở Tàn Lụi, ý đồ làm lạnh những nham tương này.

Nếu như những nham tương này thực sự tương đồng với cảm giác của Bạch Khải, thuộc về cùng loại hơi thở Tàn Lụi, thì lý thuyết ra hơi thở Tàn Lụi có thể ngăn cản một lần.

Lần này, động tác của nham tương màu đen cuối cùng cũng dừng lại, còn Lý Húc Thăng cũng ngã xuống đất, được Vương Hoài đỡ lấy mới miễn cưỡng đứng dậy.

Thể chất của hắn dù khác với người bình thường, thậm chí khi phun ra toàn bộ máu cũng không chết ngay, nhưng điều kiện tiên quyết là cần phải hồi phục lại.

Hiện tại, những máu này đều bị vật chất màu đen ăn mòn, hòa lẫn vào nham tương, rõ ràng là không thể hồi phục.

Nhân lúc Bạch Khải dùng hơi thở Tàn Lụi ngăn cản nham tương màu đen, chiến sĩ áo trắng đã thuận lợi cho Dực Thủ Long rơi vào thông đạo không gian của Nguyệt Ảnh Miêu.

Chỉ cần xuyên qua thông đạo không gian, họ sẽ đến bờ bên kia, và sẽ được an toàn. Đúng lúc này, những nham tương màu đen vốn đang giằng co với hơi thở Tàn Lụi bỗng nhiên nổ tung, bắn về phía Bạch Khải.

Alpha ngay lập tức muốn ngăn cản nhưng động tác chậm lại, và rốt cuộc ngã xuống đất, chỉ có thể trơ mắt nhìn nham tương màu đen lao về phía Bạch Khải.

Két phốc két phốc? (mùi vị gì, giống như chưa ăn qua?) Ngay lúc đó, vì không còn tác dụng, Gamma mơ màng tỉnh lại.

Nhìn thấy trời đất đầy nham tương màu đen, bản năng của nó là mở rộng thân thể để bao bọc lấy Bạch Khải.

Nham tương màu đen rơi trên người Gamma, lập tức phát ra tiếng xì xì, thân thể hòa toàn tràn đầy quang sáng ngay lập tức bắt đầu khô quắt lại với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy.

Thậm chí, Bạch Khải cảm giác được mối liên hệ giữa hắn và Gamma cũng ngày càng mờ nhạt.

Nham tương màu đen này đang cướp đoạt sinh cơ của Gamma! Ken két ken két! (lão đại, nhanh lên rời khỏi nơi này!) Alpha gắng gượng đứng dậy, một tay đẩy Bạch Khải vào thông đạo không gian, Bạch Khải ngay lập tức xuất hiện bên

kia khe hở, và đồng thời trực tiếp thu hồi hai sủng thú vào không gian, lập tức sử dụng trứng tiến hóa.

Từ khi hấn thu được trứng tiến hóa, cho dù Alpha có bị thương thế nào, chỉ cần sử dụng một lần trứng tiến hóa, thì sẽ hoàn toàn phục hồi lại như cũ.

Vì vậy Bạch Khải lập tức nghĩ đến việc sử dụng phương pháp này để giải quyết tình trạng của hai người.

Chỉ là, trứng Bạch Ngân vừa mới thành hình, vỏ trứng liền lan ra một màn màu đen, chỉ trong vài giây đã che phủ hơn phân nửa.

Cùng lúc đó, trứng tiến hóa bản thể có vẻ như cảm nhận được uy hiếp, không ngừng rung động phát ra ánh sáng Bạch Ngân chói mắt, rửa sạch lớp vỏ trứng màu đen, những sắc đen kia dường như cũng chậm lại tốc độ lan rộng.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức phát hiện, hai tay nắm chặt Lục Long miếng vảy, không ngừng giúp hai sủng thú hấp thụ trứng Bạch Ngân.

Sau khi không biết đã giúp bao nhiêu cái trứng Bạch Ngân rồi, cuối cùng vỏ trứng của hai sủng thú đã không còn bị vật chất màu đen lan rộng nữa, trứng tiến hóa cuối cùng đã yên tĩnh lại.

“Được cứu...”

Khi xác nhận trạng thái của hai sủng thú trứng Bạch Ngân đã ổn định, Bạch Khải cuối cùng thở phào một cái, trực tiếp ngã ngửa trên mặt đất, nhìn vào những miếng vảy Lục Long trong tay dần ảm đạm, lòng bùi ngùi mãi thôi.

Nhất gan Long lần này thật sự đã cứu mình một mạng, nếu không có Lục Long miếng vảy, giống như hấn vừa rồi liều mạng sử dụng trứng tiến hóa, đoán chừng cũng khó mà giữ lại cái mạng nhỏ này.

Khi trở về lần này, nhất định phải thật tốt cảm tạ nó.

“Bạch Khải, ngươi không sao chứ?” Phùng Dạ mặt mày tràn đầy lo lắng tiến tới trước mặt Bạch Khải, thấp giọng hỏi, trong khi Vương Hoài triệu hồi một đầu Hoa tiên tử để giúp Bạch Khải phục hồi trạng thái, nhưng thần sắc vẫn không khỏi lo lắng.

Dù họ không chắc chắn mớ vật chất màu đen đó là gì, nhưng việc Dục Thủ Long sắp ngừng hoạt động cũng đã chỉ rõ sự kinh khủng của nó.

Loại vật chất này, dường như ngay cả năng lượng cũng có thể giết chết!

Chương 231:

Tử Vong Chi Huyết Nhìn những người xung quanh lo lắng, Bạch Khải cười nhẹ, nói: “Ta không sao, không cần lo lắng.”

“Kia, Bạch Khải, sủng thú của ngươi đâu?” Hạ Diễm sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng hỏi.

Chiến sĩ áo trắng, khi phát hiện Dực Thủ Long bị lực lượng màu đen ăn mòn, đã kịp thời lấy ra linh trí não của Dực Thủ Long, nên thật ra tổn thất không lớn.

Nhưng với Bạch Khải thì khác, dù là Alpha hay Gamma, cũng không thể như những sủng thú thuộc hệ máy móc mà dễ dàng chuyển di linh hồn, sợ rằng tình hình không khả quan.

“Ngạch, có lẽ không sao.

Loại màu đen kia dường như mang thuộc tính tử vong, nó trùng hợp tương xung với vảy của Lục Long, nghỉ ngơi một chút là ổn thôi.”

Bạch Khải vỗ vỗ vảy Lục Long bên ngực, cố gắng tỏ ra nhẹ nhàng, nhưng Hạ Diễm đang nghĩ tiếp tục truy vấn, thì ngay lúc đó, Thần Tinh và Sơn Linh cự nhân đang tranh đấu đột nhiên hành quân lạng lẽ, đi tới cái khe trước mặt.

Thấy Thần Tinh khép hai tay lại, chớp mắt biến hình thành một khẩu đại pháo, cả người tỏa sáng hào quang, tinh thần lực nhanh chóng tụ hội ở miệng pháo.

“Tinh quang diệt tuyệt!” Nghe theo một âm thanh cơ giới lạnh lẽo, một luồng ánh sáng nhanh chóng bắn ra, như là Ngân Hà rơi xuống, bao trùm lên cái khe, làm cho những khối nham thạch màu đen kia lập tức bị áp chế lại.

“Thì ra là vậy, trước ngươi đều đang áp chế những thứ này sao?” Một âm thanh ấm áp từ thân Thần Tinh truyền ra, Sơn Linh cự nhân nhẹ gật đầu: “Không sai, ta đã ngủ say ở đây nhiều năm, vẫn luôn rất bình tĩnh.

Hôm nay những sự vật này không biết vì sao đột nhiên bạo động, thêm vào sự xuất hiện đột ngột của những nhân loại này, ta mới coi họ là kẻ thù.”

Có lẽ vì Thần Tinh đã áp chế những khối nham thạch màu đen, thái độ của Sơn Lĩnh cự nhân với Thần Tinh và nhóm Bạch Khải cũng thay đổi lớn. Áp lực khủng khiếp trước kia đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là một bầu không khí hòa hoãn.

“Thật xin lỗi, chúng ta chỉ muốn thăm dò Thủy Đế bí cảnh, không ngờ lại gặp phải tình huống này.”

Vương Trần từ trong Thần Tinh đi ra, mang theo vẻ áy náy nhìn về phía Sơn Lĩnh cự nhân.

Sơn Lĩnh cự nhân nghiêng đầu một chút, nói bằng giọng trầm: “Thủy Đế bí cảnh? Nơi này chính là bí cảnh của Thủy Đế dưới trướng Vô Địch Hầu sao?” “Vô Địch Hầu?” Vương Trần ngẩn người, sau đó nhìn quanh những cổ vật cùng thú đồng ở đây, không khỏi thở dài.

“Khó trách Bạch Hòa Quang lại không chút hứng thú với nơi này, hóa ra đây không phải là bí cảnh của Thủy Đế.”

“Đằng sau lưng như thế mà bàn luận về người khác không phải là phẩm chất tốt.”

Đúng lúc này, một âm thanh lạnh lẽo đột nhiên từ sau lưng Vương Trần truyền đến, một nam tử chân đạp màu đen cự tước bay tới, dừng bên cạnh Vương Trần.

Không ai khác chính là phong hào truyền kỳ “Minh Hoàng” - Bạch Hòa Quang.

“Sao mỗi lần đều có thể bị người bắt gặp thế này.”

Vương Trần bất đắc dĩ nhún vai, nói: “Nhìn người lúc này, hiệp hội bên kia hình như cũng giống tình trạng nơi đây?”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu: “Chỗ này bí cảnh hình như được dùng để phong ấn những thứ này, cho nên phòng ngự mới nghiêm mật như vậy, không phải là Thủy Đế bí cảnh mà chúng ta suy đoán.”

“Tốt mà, nhưng lần này không tính là vô ích.”

Vương Trần nhìn về phía Sơn Lĩnh cự nhân, nói: “Ít nhất chúng ta đã tìm thấy một sinh vật có khả năng biết về lịch sử của Thủy Đế.”

Bạch Hòa Quang im lặng, sau đó nhìn về phía Bạch Khải và nhóm người, lập tức nhướng mày, liền cười lên Cửu U Minh

Tước bay về phía Bạch Khải, và Vương Trần cũng nhanh chóng tiến lên trước mọi người.

“Hai phong hào truyền kỳ? Tiểu Dạ, người xem tỷ tỷ của người có đúng là đang phát sốt thành ảo giác không?” Nhìn thấy trước mặt lạnh lẽo khốc, cùng một ánh mặt trời là hai phong hào truyền kỳ, Lý Toa cảm thấy mọi thứ quá không chân thực, thậm chí còn đứng không vững, phải dựa vào Phùng Dạ mới đứng vững được.

“Phát sốt hay không thì ta không rõ, nhưng đây không phải là ảo giác.”

Phùng Dạ dụi mắt, nhìn hai vị cường giả liên bang trước mặt, trong đầu không ngừng suy nghĩ cách chào hỏi với họ.

Nhưng Bạch Hòa Quang rõ ràng không muốn nói chuyện với nhóm này, trực tiếp bước đến trước mặt Bạch Khải, quan sát một lượt từ trên xuống dưới, rồi lạnh lùng nói: “Người vừa mới bị nhiễm chất màu đen đó à?” “Uh, đúng vậy, nhưng đã được vầy Lục Long rửa sạch rồi.”

Đối mặt với ánh mắt dò xét của Bạch Hòa Quang, Bạch Khải trong lòng không khỏi có chút rệu rã, chỉ có thể tiếp tục mượn cớ.

Dù sao dưới một góc độ nào đó mà nói, hẳn thật sự đã nhờ vào sức mạnh của vầy Lục Long để chống đỡ cho quá trình tiến hóa tiêu hao, điều này không thể nói là sai.

“Vầy Lục Long?” Bạch Hòa Quang hơi nhíu mày, hẳn tự nhiên đã nghe nói về chuyện Bạch Khải quen biết một con Lục Long truyền kỳ, nên việc Bạch Khải sở hữu vầy Lục Long - một loại tài nguyên truyền thuyết không có gì lạ.

Nhưng chỉ dựa vào vầy Lục Long, làm sao có thể hoàn toàn trừ khử những thứ đó chứ? “Không cần lo lắng quá, ta thấy tiểu tử này có vẻ không bận tâm lắm.”

Thấy Bạch Hòa Quang như vậy, Vương Trần búng ngón tay, và thần thức mà trước đó cùng Sơn Lĩnh cự nhân to lớn bỗng nhiên thu nhỏ lại, rơi xuống bên cạnh Vương Trần, sau đó phóng xuất một luồng tinh thần lực chảy qua thân thể Bạch Khải.

“Vẫn chưa phát hiện ra Tử Vong chi huyết, trừ thân thể có chút hư tổn bên ngoài, mọi thứ đều rất bình thường.”

Khi Thần Tinh vừa nói, tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm, và những người trong hiệp hội có vẻ nghĩ đến điều gì, mà trên mặt đột nhiên hiện ra vẻ kỳ quái, nếu không phải hai phong hào truyền kỳ ở đây, họ chắc chắn sẽ cười to.

Những kẻ hỗn loạn đó, sao không thể suy nghĩ cho sạch sẽ một chút? Khả năng của tinh thần lực thật sự rất kinh khủng, thậm chí loại nham thạch màu đen, không, Tử Vong chi huyết cũng bị áp chế.

Nếu có thể thu được một chút mảnh vỡ của Thần Tinh thì hay rồi, nhờ vào trứng tiến hóa trợ giúp, biết đâu có thể thu hoạch được kỹ năng Tinh Thần chi quang. Đáng tiếc, điều này chỉ có thể tưởng tượng mà thôi.

Dù cho những năm qua gần như không có tin tức nào về Thần Tinh, nhưng là một học viên cơ võ, Bạch Khải vẫn có chút hiểu biết về truyền thuyết Thần Tinh.

Trừ khi là những tồn tại ngang cấp như Bạch Hòa Quang, còn lại thì không ai có khả năng gây thương tổn cho Thần Tinh, cho dù có, Bạch Khải không nghĩ rằng Vương Trần sẽ tùy ý người khác lấy đi.

Thế nhưng nói đến trứng tiến hóa, không biết tình hình của Alpha và Gamma như thế nào.

Hy vọng có thể bình an vô sự.

“Nơi này không nên ở lâu nữa, để hiệp hội người ta mang đi trước, những thứ khác cứ để cho người.”

Khi thấy Bạch Khải không có chuyện gì, Bạch Hòa Quang lại một lần nữa trở về ngòi trên Cửu U Minh Tước, Cửu U Minh Tước nhẹ nhàng vỗ cánh, một cơn Hắc Phong ào ạt cuốn lấy tất cả mọi người.

“Được rồi.”

Vương Trần vừa dứt lời, Cửu U Minh Tước đã biến mất tại chỗ, khiến Vương Trần chỉ biết lắc đầu.

“Gã này, mấy năm không gặp, sao vẫn khó chịu như vậy.”

Vương Trần cười cười, rồi nhìn về phía Vương Hoài và nhóm người, nói: “Các người hãy đi ra ngoài trước đi, ta còn có một số việc muốn bàn bạc với Sơn Lĩnh cự nhân.”

“Vâng!” Đối với lời nói của Vương Trần, nhóm Vương Hoài không có chút phản đối nào, họ trình trọng chào một cái rồi hướng lối ra đi tới.

Khi nhìn nhóm người rời đi, Vương Trần mới quay sang Sơn Lĩnh cự nhân, cười tươi liền thu lại, nghiêm mặt nói: “Có thể cho ta biết rõ tình huống về cái này được không?” ...

Tại trụ sở hiệp hội.

Bạch Hòa Quang đạp trên Cửu U Minh Tước chậm rãi hạ xuống đất, trong khi đó Bạch Khải và nhóm người bị Cửu U Minh Tước cuốn lấy, khi xuống đất thì ai nấy đều tìm một chỗ heo hút mà ới ra.

Mặc dù không ai dám thừa nhận, nhưng kỹ thuật bay của Cửu U Minh Tước đúng là quá tệ, khiến nhiều người đồng thời bị choáng.

“Sao, Bạch truyền kỳ, ngươi không phải từ bí cảnh mà xuyên qua à?” Nhìn thấy những người này chật vật, La Tường chờ sẵn bên cạnh không khỏi bật cười.

“Có vấn đề gì không?” Bạch Hòa Quang liếc La Tường, thấy bộ dạng vô tội trước đó của hắn, một lúc sau mới nhìn về phía Xuân Ngô Thủy, nói: “Để báo cáo với các người, trong đó thực sự có một phần thân thể tử vong, nhưng đã mất đi hoạt tính, chỉ cần không mở ra bí cảnh, thì sẽ không gây nên nguy hiểm.”

Nghe Bạch Hòa Quang trực tiếp công khai thông tin cơ mật trước mặt Bạch Khải, Xuân Ngô Thủy vẻ mặt lúng túng, nhưng dù sao cũng là phong hào truyền kỳ, hắn không thể chỉ trích nhiều, chỉ nhẹ gật đầu: “Ta đã bắt đầu phái người phong tỏa các lối vào bí cảnh không liên quan, ngoài chúng ta và Cục 13, sẽ không còn ai vào được.”

Không thể vào sao? Hắn còn nghĩ sẽ tìm cơ hội để tiếp xúc với Sơn Lĩnh cự nhân.

Trọng lực lĩnh vực, chỉ cần dùng chân nghĩ cũng biết có thể hỗ trợ tăng cường khả năng của Alpha như thế nào. Đừng nói về

những chuyện này, ít nhất cũng có thể quét một đợt tiến độ.

Còn về Thần Tinh, vừa rồi lại quên lướt qua một đợt tiến độ, thiếu máu à.

Ngay lúc Bạch Khải đang cảm thấy bức bối, La Tường bước đến trước mặt Bạch Khải, hỏi: “Thế nào, tự mình tham gia cuộc thăm dò bí cảnh lớn như vậy, cảm giác thế nào?” “Vẫn được, chỉ kém chút nữa là có thể mở tiệc rồi.”

Thấy La Tường vẽ mặt cười trên nỗi đau của người khác, Bạch Khải không nhìn được mà trợn mắt: “La giáo quan, người không phải cũng đi vào bí cảnh sao, sao lại ra sớm thế?” La Tường nhún vai: “Không còn cách nào, không cẩn thận đã đánh thức những thứ đó, chỉ có thể gọi viện binh ra.”

Những thứ đó? Bạch Khải khóe mắt giật giật, nói: “Đừng nói cho ta biết những thứ Tử Vong chi huyết lại bị người đánh thức?” “Xem như thế đi.”

Ta địch, hóa ra kẻ cầm đầu lại là tên này, nếu không phải mình có trướng tiến hóa, Alpha và Gamma không phải đều là vô dụng.

Mà không, Thần Tinh tinh thần lực cũng có thể thanh trừ Tử Vong chi huyết, nhưng nguyên khí bị tổn thương là điều không thể thiếu.

“Lần này xem như ngoài ý muốn, nhưng người yên tâm, ta sẽ bồi thường đầy đủ cho người.”

La Tường vỗ vai Bạch Khải, nói: “Trải qua nhiều như vậy, người hẳn cũng mệt mỏi rồi, đi nghỉ một chút đi, đợi chuyện bên này xong xuôi, ta sẽ đưa người về tổng bộ.”

“Về tổng bộ?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, vốn còn tưởng rằng bọn họ sẽ ra ngoài lâu, giờ chỉ mới vài ngày đã phải trở về rồi? “Sao vậy, người có dự định ở lại Cục 13 phát triển sao?” Khi La Tường vừa dứt lời, Bạch Khải cảm thấy ánh mắt của Bạch Hòa Quang rơi vào người mình, không khỏi cả người giật mình, nói: “Ta mệt, gặp lại.”

Nói xong, Bạch Khải liền thẳng tiến về phòng của mình. Đứng trước một đám hiệp hội Ngự Thú sư, nhất là Bạch Hòa Quang mặt mạnh miệng truyền tin đồn.

Gã này, thật sự rất có khả năng gây chuyện, Bạch Khải hoài nghi không biết mình có nên chờ đợi lâu một chút không, hay là sẽ bị bán đi ngay.

Chương 232:

Nhân họa đặc phúc Về đến phòng, Bạch Khải lập tức ngã xuống giường, ý thức ngay lập tức chìm vào không gian Ngự Thú bên trong.

Dù nói rằng trứng tiến hóa không có gì dị thường, nhưng khi thấy Bạch Hòa Quang và Vương Trần - hai phong hào truyền kỳ cũng nghiêm túc như vậy, Bạch Khải trong lòng cũng có chút lo lắng.

Răng rắc. Đúng lúc này, trứng Alpha Bạch Ngân bỗng nhiên vỡ ra, một luồng tử khí nồng nặc lập tức lan tỏa khắp không gian Ngự Thú.

Ong ong ong...

Trứng tiến hóa dường như phát giác ra luồng tử khí này, kịch liệt rung động, không gian Ngự Thú trên bầu trời bỗng tỏa ra ánh sáng Bạch Ngân, áp chế toàn bộ tử khí trở về.

Ken két ken két. (Trở về.) Nhờ vào áp lực này, Alpha dường như tỉnh lại, những tử khí lập tức như nhận được lệnh bình thường quay trở lại bên trong thân thể Alpha.

Nói trắng ra, là trở về nơi tàn lụi đại kiếp.

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải lập tức kêu gọi Alpha ra, kiểm tra một lượt và xác nhận không có gì bất thường, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ngón tay vàng quả là đáng tin cậy, nếu không thật sự sẽ lỗ nặng.”

Alpha đi cùng hắn từ đầu đến cuối, nếu chỉ vì khám phá một bí cảnh mà chịu thiệt hại thì lại là trái với nguyên tắc.

“Alpha, ngươi cảm thấy thế nào?” Ken két ken két. (Cảm giác cũng không tệ lắm, giống như lại trở nên mạnh mẽ hơn.) Bạch Khải nghe vậy, lông mày nhướng lên, lập tức đưa tay đặt lên thân Alpha, một lượng lớn dữ liệu lập tức tràn vào não hắn.

Hơi thở Tàn Lụi đã thức tỉnh rồi? Bạch Khải ngay lập tức chú ý đến biến hóa của hơi thở Tàn Lụi, vui mừng nhưng cũng có chút nghi hoặc.

Huyết mạch Tử Vong chắc chắn là một loại vật liệu, lại bị trúng tiên hóa hấp thu, đồng thời kéo thẳng một kỹ năng siêu cấp đến mức độ thuần thục để thức tỉnh? Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức kéo Alpha vào bí cảnh căn cứ.

Khi Alpha vào trong bí cảnh, hai đầu Chiến Lang và một đàn sói tự bạo Husky đang hoàn thiện bỗng giật mình, theo bản năng nhìn về hướng phòng đối chiến.

A ô... (Bản uông hình như phát hiện ra một loại khí tức rất nguy hiểm.) “Năng lượng dụng cụ đo lường phát hiện một chút dao động bất thường, lại thêm tinh thần dao động không bình thường của Ngự Thú sư, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì rồi?” Hai đầu nhìn nhau, sau đó lập tức phóng nhanh về hướng phòng đối chiến, khi nhìn thấy Alpha, Beita trực tiếp lui lại một bước theo bản năng.

Không, nói đúng hơn là thấy được Alpha cầm trong tay chuỗi tàn lụi kiếm.

A ô! (Chuỗi kiếm này khiến bản uông cảm thấy rất không thoải mái.) Khi Husky chạy tới, Bạch Khải lập tức nói: “Shuke, Beita, các người cũng tới, vừa hay, cho Alpha làm một nhân để kiểm tra kỹ năng thức tỉnh.”

“Thức tỉnh kỹ năng?” Shuke và Beita nhìn nhau, trong ánh mắt đều biểu lộ sự ngạc nhiên, nhưng vẫn ngoan ngoãn làm theo, dùng Aether Lưu Kim tạo ra một con sói kim loại.

“Alpha, thử một chút xem sao.”

Alpha nhẹ gật đầu, cầm tàn lụi kiếm trong tay, gọn gàng chém đôi con sói kim loại thành hai nửa.

“Giống như không có gì khác biệt.”

Bạch Khải thấy vậy nhíu mày, đang định cho Alpha phóng thích hơi thở Tàn Lụi, thì Shuke bỗng nhiên báo cáo: “Kim loại một nhân đã mất đi hoạt tính.”

Mất đi hoạt tính? Bạch Khải nghe vậy sửng sốt, ngay lập tức nhớ lại tình trạng của Dực Thủ Long bị nham tương màu đen ăn mòn, hóa ra cũng đã mất đi hoạt tính.

Nói vậy, hơi thở Tàn Lụi thực tế cũng tương tự, đều dễ tiếp xúc với vật chất bị hủy diệt, và đó cũng có liên quan đến Tử

Vong chi huyết.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức tiến đến trước con mộc nhân kim loại, tỉ mỉ kiểm tra tình hình.

Quả đúng như lời Shuke nói, hai khối kim loại tuy không có gì khác thường bên ngoài, nhưng nơi bị mũi kiếm chạm vào đã hoàn toàn “chết” rồi, thậm chí ngay cả Aether Lưu Kim cũng không chữa trị hay phục hồi được.

Nói một cách đơn giản, con mộc nhân kim loại này đã trở thành “thi thể”.

“Vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh mà đã có được khả năng lấy đi sinh khí, cái này chắc chắn không nên gọi là hơi thở Tàn Lụi, đổi thành hơi thở Tử Vong thì hợp lý hơn.”

Bạch Khải vui vẻ ra mặt, vốn tưởng Alpha sẽ phải chịu một chút tổn thương, không ngờ lại nhân họa đắc phúc, khiến kỹ năng siêu cấp trực tiếp thức tỉnh.

Nói đến, kỹ năng siêu cấp sau khi thức tỉnh sẽ biến thành cái gì đây? Siêu 1, 2, 3, 4, 5? Bạch Khải suy nghĩ lung tung, rồi quyết định chuyển sang Gamma.

Trước đó vì giúp mình phòng ngự, Gamma gần như toàn thân đều bị Tử Vong chi huyết bao phủ, thương thế cũng rất nghiêm trọng, Bạch Khải thậm chí đã cảm thấy linh hồn khế ước giữa mình và Gamma đã suýt gãy lìa.

Vừa rồi tình huống quá khẩn cấp, Bạch Khải cũng không còn để ý, giờ nghĩ lại, sức lực tiêu hao khi tiến hóa của Gamma chắc chắn là rất lớn.

Lần này thật sự phải dựa vào Lục Long miếng vảy, nếu không hẳn cố gắng đến mức đó, có lẽ Gamma cũng đã không còn. Đối với Ngự Thú sư mà nói, một con sủng thú đã khế ước nếu chết có nghĩa là mất đi một khế ước, đồng thời cũng mất đi tư cách trở thành truyền kỳ.

Nhưng từ tình trạng của Alpha mà xem, bây giờ tình trạng của Gamma đã ổn định, nên sau khi ra ngoài liệu có thể thu hoạch được kỹ năng tương tự không.

Thậm chí, còn có thể tiến hóa một lần nữa? Bạch Khải trong mắt lộ ra vẻ mong đợi, nếu thực sự như vậy, lần này ra ngoài

sẽ thật sự thu hoạch lớn.

Nhìn vẻ mặt phấn khởi của Husky khi cảm nhận hơi thở Từ Vong quen thuộc, hai con sói không khỏi cảm thấy ngao ngán.

A ô? (Ý gì, bản uông vừa muốn vượt qua giới hạn, lại gặp phải trường hợp như này sao, con người à, người chắc chắn không quan tâm?) “Đừng nghĩ nhiều quá, mau tranh thủ thời gian rèn luyện đi.”

Gâu Gâu! (Rèn luyện? Bản uông rõ rồi.) Nói rồi, Beita lại muốn chìm vào giấc ngủ thì bị Shuke trực tiếp đánh thức.

“Ngự Thú sư cho người tầm Đại Bi chú chắc chắn cũng có tác dụng củng cố tinh thần, ta đã kết hợp nó với phương pháp minh tướng của Ngự Thú sư, người hãy tiếp nhận và luyện tập cho tốt, nếu không...”

A ô! (Bản uông lại bị bản thân uy hiếp!) Beita mặt đầy khiếp sợ nhìn Shuke, lại một lần nữa cảm thấy chủ ý mình thất bại.

Bị con người quản giáo còn tạm chấp nhận, giờ còn phải để bản thân phó ý thức quản giáo, thế này làm sói mà rơi vào tình trạng này cũng thật là đáng thất vọng.

Không được, phải nghĩ cách ngăn Shuke lại, chứ không thì làm sói mà như vậy cũng quá xấu hổ.

Nghĩ vậy, Beita bỗng nhiên trỗi dậy quyết tâm cao, chiếu vào Shuke mà bắt đầu minh tướng.

Ngay lúc Shuke và Beita cố gắng phân đấu, vỏ trứng Gamma cuối cùng cũng vỡ ra.

Tuy nhiên rất đáng tiếc, không có xảy ra điều mà Bạch Khải mong đợi - hiện tượng tiến hóa.

“Quả nhiên là quá kỳ vọng, còn nghĩ cứ như vậy trực tiếp đem Gamma tiến hóa đến lãnh chúa cấp đâu.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối lắc đầu, nhưng rất nhanh sự tiếc nuối ấy đã tiêu tan.

Mặc dù nếu cứ như vậy trực tiếp tiến hóa cũng không tệ, nhưng hắn vẫn muốn Gamma mang theo một vật liệu truyền thuyết để tiến hóa, ít nhất có thể ổn định thu hoạch một kỹ

năng siêu cấp, điều này chắc chắn đáng tin cậy hơn là lúc tiến cấp rồi lập tức lĩnh ngộ.

Kết phốc kết phốc. (Chủ nhân, Gamma cảm thấy rất đói...)
Gamma vừa mới thoát khỏi trạng tiến hóa, đã cảm thấy đói bụng cồn cào, vừa bị Bạch Khải triệu hồi ra đã giống như tan chảy, quỵ xuống đất.

Quả thật là cái chuyện ăn uống, vừa tỉnh dậy đã muốn ăn rồi.

Bạch Khải nâng trán thở dài, lấy ra vài trái Thiên Sứ trái cây ném về phía Gamma, Gamma lập tức bọc nó lại, một hơi hấp thụ sạch sẽ.

Kết phốc kết phốc. (Chủ nhân, Gamma vẫn còn rất đói...)
Bạch Khải nghe vậy khóe mắt run rẩy, năm trái Thiên Sứ trái cây, 250W đồng liên bang vừa nhét vào miệng Gamma, nếu như trái đất trước đây chắc chắn Bạch Khải sẽ đau lòng muốn chết.

“Xem ra sau này phải đem người nuôi dưỡng lâu dài ở Nicolas.”

Bạch Khải quyết định cầm tất cả trái Thiên Sứ trái cây, một đợt chồng lên người Gamma, Gamma cũng không từ chối, trực tiếp nuốt sạch sẽ, vui vẻ hấp thụ.

Nhìn thấy vẻ mặt hạnh phúc của Gamma, Bạch Khải không khỏi vuốt ve Gamma, sau đó bắt đầu xem xét tình trạng của Gamma.

“Ồ, đã trực tiếp tiến hóa đến tam giai rồi? Năng lượng giá trị vượt qua 800,000, đã sắp đuổi kịp thấp nhất trị số của tam giai lãnh chúa rồi.”

Nhìn thấy năng lượng giá trị của Gamma nhiều đến mức có chút quá phận, Bạch Khải đã có thể tưởng tượng ra Gamma khi đột phá lên lãnh chúa sẽ có năng lượng giá trị khủng bố đến mức nào.

Thế chất biến dị đúng là không phải chuyện đùa.

“Chỉ là một chỗ nữa, kỹ năng ngày càng dài ra, sao Gamma không giống Alpha tự mình dung hợp kỹ năng nhỉ.”

Nhìn thấy danh sách kỹ năng của Gamma có phần quá dài, Bạch Khải cũng không tránh khỏi đau đầu, nhưng chỉ có thể

kiên nhẫn xem xét dần dần. Đúng lúc này, Bạch Khải không thể không kinh hô.

“Ta Đệch....., ta đã thức tỉnh cấp hấp năng rồi! ! !”

Chương 233:

Không thể chết được Gamma Bạch Khải chọn khế ước với Gamma sau khi đã cân nhắc rất lâu về hệ thống sủng thú, lý do cũng bởi Gamma có khả năng hấp thu năng lượng để tạo ra sự kháng cự.

Nhưng giờ đây, khi hấp năng không còn nữa, khả năng của Gamma chẳng phải là bị giám sát sao? Nghĩ vậy, Bạch Khải đã cẩn thận kiểm tra lại kỹ năng của Gamma và cuối cùng hắn đã phát hiện ra hai kỹ năng hoàn toàn mới. ...

Sau khi đọc hết phần giới thiệu kỹ năng này, Bạch Khải cuối cùng cũng hiểu được kỹ năng Gamma đạt được khi thức tỉnh là gì.

Kỹ năng Hút máu quang hoàn, chính là từ kỹ năng đơn lẻ biến thành kỹ năng tập thể.

Thế nhưng tại sao lại có thêm khả năng hút máu? Chẳng lẽ điều này có liên quan đến việc hấp thu huyết dịch của Lý Húc Thăng? Bạch Khải nghĩ một lát, hắn không còn bận tâm đến nguồn gốc của khả năng hút máu nữa, mà chuyển sự chú ý sang một kỹ năng khác. ...

“Không phải nói rằng siêu cấp kỹ năng ít nhất cũng phải thuộc cấp lãnh chúa mới có thể lĩnh ngộ sao? Sao lại có kỹ năng với dấu chấm hỏi này, chẳng lẽ nó hoàn toàn mới?” Bạch Khải lẩm bẩm, và ngay sau khi đọc giới thiệu kỹ năng, hắn lập tức bật cười ngây ngô.

Kỹ năng thay mệnh! Khi phải gánh chịu tổn thương trí mạng, có thể dùng lớp xác ngoài để thay thế, trong khi bản thể lại tiến vào trạng thái hư hóa – đây rõ ràng là một kỹ năng quá mạnh mẽ! “A ô?” (Nhân loại đó lại choáng váng sao?) Beita nghiêng đầu, không hiểu rõ sắc mặt của Bạch Khải, trong khi Shuke thì lên tiếng: “Chắc hẳn Gamma đã thu hoạch được một kỹ năng rất mạnh mẽ, lúc trước khi chúng ta lĩnh ngộ máy móc lãnh chúa, Ngự Thú sư cũng như vậy.”

Gâu gâu! (Nhân loại, ta cũng muốn siêu cấp kỹ năng!) Âm thanh của Beita vang lên trong đầu Bạch Khải, khiến hắn từ

trong cơn mơ màng tỉnh lại.

“Người không phải đã có rồi sao?” Gâu gâu! (Cái đó là của Shuke, không phải của ta...) Nghe thấy vậy, Bạch Khải không nhìn được mà trợn mắt, rõ ràng là phân chia rất rõ ràng như vậy, mà chú chó lại có thể tạo ra tình huống này.

“Nếu muốn có siêu cấp kỹ năng, không thành vấn đề, chỉ có điều phải xếp hàng.”

Bạch Khải chỉ vào Gamma mà nói: “Hai người các người đều đã sử dụng một tài nguyên cấp truyền thuyết rồi, nếu có muốn thì cũng phải để Gamma dùng trước, sau này thì phải tùy thuộc vào biểu hiện của các người.”

A ô... (Nhân loại, người thật xấu xa...) Bạch Khải nhún vai, rồi chợt nghĩ ra điều gì đó, nói: “Nếu không, người và Gamma đánh một trận, người thắng sẽ có tài nguyên cấp truyền thuyết kế tiếp.”

A ô?! (Có chuyện tốt như vậy sao? Ta cảm thấy có âm mưu!) Dùng cấp độ dẫn trước, để cho nó cùng Gamma so tài, tài nguyên cấp truyền thuyết không khác gì tặng không cả.

Chắc chắn có vấn đề! “Đương nhiên, người cần phải đảm bảo giá trị năng lượng ở mức giống như Gamma, sau đó trong vòng hai phút phải giải quyết trận chiến, nếu không thì coi như thất bại.”

“Chỉ có vậy thôi sao? Vạn nhất mà làm tổn thương Gamma thì sao?” Nghe đến yêu cầu của Bạch Khải, Shuke không nhìn được mà hỏi lại.

“Gamma hẳn là không bị chết, cũng chưa từng thấy nó bị thương.”

Trùng tiên hóa đã thừa nhận Gamma có kỹ năng chết thay, điều đó chắc chắn có hiệu lực, mặc dù có ba tháng thời gian chờ, nhưng hẳn sẽ còn tập huấn rất lâu trong tổng bộ, nên không thể gặp phải quá nhiều tổn thương trí mạng.

Ngược lại, Bạch Khải lại hơi lo lắng về việc tính toán tổn thương, tổn thương trực tiếp có thể miễn dịch, vậy còn loại kỹ năng nguyên rửa gián tiếp thì sao nhỉ? Hẳn nghĩ rằng sau khi trở về từ Nguyệt Dạ Chi Tháp, có thể tìm được lời giải thích cụ thể.

Chương 234:

Không chết được Gamma “Rất tốt, chuẩn bị chiến đấu đi.”

Nghe nói Gamma có khả năng chết thay, Shuke lập tức đồng ý.

Cuộc nội chiến đầu tiên của Đoàn Thú Bạch Khải chính thức bắt đầu.

“Khụ khụ, ta nhắc lại một lần nữa quy tắc: nếu Gamma mất đi năng lực chiến đấu hoặc năng lượng của Shuke Beita bị tiêu hao vượt quá mức dự kiến, coi như thất bại.

Có vấn đề gì không?” “Két phốc, két phốc.”

(Gamma hiểu rõ.) “Không có vấn đề.”

Thấy cả hai thú cưng đã chuẩn bị kỹ lưỡng, Bạch Khải gạt đầu, hùng hồn vung tay lên: “Vậy thì, vòng tranh đoạt tài nguyên đầu tiên, Shuke Beita đối đầu với Gamma, bắt đầu!” Vừa dứt lời, Shuke lập tức lao về phía Gamma, đồng thời triển khai Máy Móc Lãnh Chúa, lập tức tạo ra một vài khung pháo đài và phát động tấn công mãnh liệt vào Gamma.

Gamma chưa kịp phản ứng đã bị tấn công thảm hại, đá lửa văng tứ tung.

Mặc dù có giới hạn năng lượng cao nhất, nhưng nhờ vào khả năng điều khiển của Shuke, sức công phá vẫn được đảm bảo.

Dù Gamma có kháng tính mạnh với hệ Lôi và Viêm, nhưng sức mạnh hỗn hợp từ Lôi và Viêm này không thể dùng các số liệu thông thường để đánh giá. Đáng nói, Gamma thật sự khó đối phó nhất không phải chính là sức mạnh riêng của nó, mà là khả năng hấp thu năng lượng và kích hoạt quang hoàn.

Nếu bị nó tiếp cận, sẽ rất phiền phức.

Chỉ là, trước sức công kích dày đặc từ Shuke, Gamma lại không hề bị ảnh hưởng, ngược lại càng cảm thấy phấn khích.

Két phốc, két phốc. (Lôi Viêm chi lực, thật ngon!) Gamma trực tiếp hấp thụ một phần sức mạnh Lôi Viêm từ trên thân, ban đầu còn có chút không thỏa mãn, nhưng giờ lại tỏ ra hứng thú.

Tuy nhiên, thân thể nó đã trở nên tàn tạ, vẫn kiên trì di chuyển về phía Husky.

Thấy vậy, Beita dường như nhớ lại một vài ký ức không hay, lập tức phân ra một con sói tự bạo, ôm lấy Gamma rồi chạy đi, trên người nó tỏa ra ánh sáng Lôi Viêm, rõ ràng là chuẩn bị tự bạo. Đúng lúc này, một vòng sáng đỏ rực lập tức xuất hiện, và con sói tự bạo gần như nổ tung lại cứ như vậy tiến quân lạng lẽ, cuối cùng thậm chí còn ngã xuống đất.

“Hấp năng? Quang hoàn? Không đúng, dường như còn dẫn dắt huyết dịch nữa.”

Shuke Beita lập tức nhận ra năng lượng trong cơ thể và sự biến động của huyết dịch, ngay lập tức bao bọc bản thân bằng Aether Lưu Kim, đồng thời lại kéo dài khoảng cách với Gamma, lúc này mới dừng lại tình trạng động máu.

“Phạm vi bao trùm còn lớn hơn cả kịch độc quang hoàn, đây có phải do hấp năng thức tỉnh không nhỉ?” Shuke nhìn quanh Gamma có vòng sáng màu máu bao trùm, đoán ra nguồn gốc của ánh sáng hút máu.

Bạch Khải mỉm cười nói: “Không sai, cho nên cẩn thận năng lượng của ngươi sẽ bị tiêu hao hết đấy.”

Shuke nhẹ gật đầu, còn Beita thì trực tiếp dùng linh hồn thì thâm bên trong đầu Gamma gào lên, trong khi Shuke tiếp tục tập trung hỏa lực tấn công vào Gamma.

“Két phốc két phốc?” “Beita đang hát sao? Nghe hay ghê!” Nghe tiếng gầm rú của Beita trong đầu, Gamma không chỉ không bị ảnh hưởng, mà còn trở nên phấn khích, toàn thân không ngừng lắc lư như đang khiêu vũ.

“A ô?” (Bản Uông tìm được tri âm rồi?) Nhìn thấy Gamma như vậy, Beita cảm động đến rơi cả nước mắt, càng hát nhiều hơn, thậm chí quên luôn cả việc yêu cầu Gamma thả kỹ năng như ban đầu.

“Ý thức chủ đạo thật không đáng tin cậy...”

Thấy Beita như vậy, Shuke bắt đầu dĩ thử dài, sau đó tạm dừng toàn bộ pháo đài lại, tập hợp thành một khẩu đại pháo Lôi Minh, nhắm chặt chẽ khóa lấy Gamma.

Thực lực khôi phục và kháng tính của Gamma thật sự vượt ngoài dự đoán của Shuke.

Cú tấn công không nguy hiểm đến tính mạng này cơ bản không thể tạo ra tổn thương hiệu quả đặc biệt cho Gamma, chỉ có thể phí công vô ích về năng lượng và thời gian.

Chẳng bằng dốc hết sức, sử dụng toàn bộ năng lượng cho một lần tấn công duy nhất.

Nhưng ngay khi Shuke đang tích lũy năng lượng, đột nhiên cảm thấy dưới chân mình tỏa ra từng vòng sáng màu máu xinh đẹp, từng lớp từng lớp bao phủ lên nó.

Cùng lúc đó, năng lượng trong cơ thể nó cũng đang trôi đi với tốc độ mà mắt thường có thể thấy.

Chương 235:

Không chết được Gamma (3) “Nó là cái gì? Là lúc nào...”

Shuke nhú mày, sau đó rất nhanh đã phản ứng lại.

Những thứ này đều là nó vừa mới đánh nổ lúc phân liệt, không ngờ có thể phân loại ra nhỏ như vậy thành tử thể.

Nhìn xung quanh, Gamma tử thể càng lúc càng nhiều, Beita cuối cùng cũng tỉnh táo lại, đang định lùi lại, thì đã bị Shuke ngăn cản.

Bởi vì, thời gian đã sắp đến.

“A ô!” (Ta địch....., chẳng lẽ bản Uông thật sự sẽ thua!)

“Đừng nói nhảm, nhanh chóng hỗ trợ, nếu thua thì mặt mũi sẽ mất lớn đấy!” “A ô?” (Mất mặt? Bản Uông có đáng bị xương cốt chế giễu không?) Nghĩ đến đây, ánh mắt Beita đột nhiên sáng lên, không nhìn xung quanh càng lúc càng nhiều Gamma tử thể, hắn toàn lực hỗ trợ Shuke hội tụ năng lượng.

Cuối cùng, Lôi Minh đại pháo được thắp sáng hoàn toàn, một luồng Lôi Viêm chi lực ồ ạt đổ xuống, bao phủ toàn bộ Gamma, và những tử thể đã phân liệt kia đột nhiên mất đi sức sống, trở thành từng bãi chất lỏng.

Kỹ năng phân liệt tuy có khả năng tự hành động, nhưng vẫn liên quan đến bản thể.

Nếu bản thể bị thương, ngắt đi, hoặc thậm chí chết, thì tử thể cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Vì vậy, nhìn những tử thể này, Shuke và Beita đều xác định Gamma chắc chắn đã mất đi khả năng chiến đấu.

Rất nhanh, khi Lôi Viêm chi lực tản đi, thân thể Gamma cháy đen hiện ra, cũng giống như những tử thể bình thường khác không còn chút sinh khí nào.

Nhưng Shuke chỉ liếc qua một cái đã nhận ra đây chỉ là lớp vỏ ngoài, còn Beita thì dựa vào khả năng nhận thức xuất sắc tìm ra trạng thái hư hóa của Gamma.

“Két phốc két phốt.”

(Vừa mới xảy ra chuyện gì, tại sao Gamma lại đói bụng như thế?) Gamma từ trạng thái hư hóa thoát ra, ngay lập tức nhìn về phía Alpha và Husky.

Khi mệnh kỹ năng tiêu hao hầu như gần hết, nó giờ đã đói cồn cào, trong mắt nó, hai vị tiền bối này chẳng khác nào món ăn lớn.

“Cũng thật là bảo mệnh như ve sầu thoát xác đi.”

Nhìn thấy Gamma sống sót dưới một đòn toàn lực của Husky, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Hút máu quang hoàn bổ sung năng lượng tiêu hao, kích độc quang hoàn đổi diện, thêm vào đó là một đồng kháng tính và biến thái thể chất, sau đó còn có ve sầu thoát xác bảo mệnh.

Hắn luôn cảm thấy khi Gamma phát triển, sẽ không có ai có thể đánh bại được Gamma.

Nghĩ đến tương lai của Gamma, nụ cười trên mặt Bạch Khải càng trở nên rạng rỡ, nhưng khi nhìn thấy Husky ở bên cạnh, hắn lập tức nhớ lại chuyện chính.

“Vậy ta chính thức tuyên bố, trận chiến tranh tài nguyên truyền kỳ đầu tiên, Gamma đã chiến thắng!” “A ô!” (Tám màn đen? Bản Uông không phục!) “Đừng không phục, năng lượng của chúng ta đã tiêu hao quá nhiều.”

Shuke trực tiếp cho hắn xem số liệu, cho thấy rõ ràng năng lượng đã tiêu hao trong trận chiến vừa rồi. Đúng vậy, Lôi Viêm đại pháo đã tiêu hao bị họ tinh chuẩn khổng chế, nhưng họ vẫn đánh giá thấp tốc độ hút máu quang hoàn của Gamma từ thể, điều này là hắn không thể dự liệu được.

“Không sao, lần này coi như làm nóng người, quy tắc hiện tại còn chưa hoàn thiện, chờ sau này Gamma lên tới lãnh chúa cấp, thì có thể toàn lực chiến đấu.”

Thấy Shuke dường như lại muốn hậm hực, Bạch Khải vội ho nhẹ hai tiếng, nghiêm mặt nói: “Từ nay, mỗi đầu sủng thú đều có thể vô điều kiện an bài một lần vật liệu cấp truyền thuyết, cái này các ngươi và Alpha đã thưởng thức qua, về sau phần danh ngạch vật liệu cấp truyền thuyết phải do chính các ngươi tranh thủ.”

“Ken kết ken kết.”

(Ta nghe lão đại.) “Gâu gâu!” (Không có vấn đề!) “Ket phốc kết phốc?” (Gamma không hiểu, nhưng Gamma nghe theo chủ nhân.) Thấy ba sủng thú đều đồng ý với ý tưởng của mình, Bạch Khải thỏa mãn nhẹ gật đầu.

Không có quy tắc thì không thành khuôn khổ, mặc dù một chén nước nội dung chính bình, nhưng cạnh tranh hợp lý cũng là cần thiết.

Chương 236:

Thái Cổ Kỷ Sinh Mệnh Tại Husky, sau khi cuộc chiến với Gamma kết thúc, Bạch Khải lại cho ba con sủng của mình tham gia vào một loạt bài kiểm tra, sau đó để chúng tự do hoạt động.

Shuke đương nhiên tiếp tục nghiên cứu các thiết bị ma thuật, còn hai lòng đồng thể Beita thì lúc này không biết đang làm bầm chuyện gì.

Còn Gamma, sau khi sử dụng chiêu thức hóa thân thành ve sầu, nó đã gần như kiệt sức và sớm cảm thấy đói bụng, không biết đã chạy đi đâu tìm cái ăn.

Alpha, từ trước đến giờ luôn luyện tập một mình, lúc này lại dẫn theo sáu con khô lâu mà hẳn mới thu nhận để cùng nhau tập luyện.

“Không biết tình trạng của sáu con khô lâu này thế nào.”

Bạch Khải tạm dừng một chút, rồi đi về phía Alpha.

Khi nhận thấy Bạch Khải đến gần, Alpha lập tức ngừng mọi hoạt động, còn sáu con khô lâu cũng đồng loạt ngừng lại, giống như bóng phản chiếu của Alpha.

“Alpha, tình trạng của chúng bây giờ thế nào?” Ken kết ken kết. (Cũng không tệ lắm, tuy nhiên cấp độ hiện tại vẫn đang từ từ tăng lên.) Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Kể từ khi bị Alpha khế ước, sáu con khô lâu này đã thăng cấp về chủng tộc, nhưng sau đó chúng vẫn tiếp tục tăng lên dần dần, điều này khiến Bạch Khải cảm thấy khá hài lòng.

Có thể thu phục được sáu con khô lâu dễ bảo mà không cần tốn sức dạy dỗ, lại còn từ từ nâng cao cấp độ sủng vật, đây là một điều rất thuận lợi.

Nhưng Bạch Khải cũng hiểu rằng chúng hẳn là vì chênh lệch quá lớn với Alpha nên mới có thể mượn năng lượng của Alpha mà từ từ tăng lên, sau này có lẽ sẽ không còn hiệu quả như vậy nữa.

Trừ khi Alpha có thể nhanh chóng nâng cao cấp độ để sánh ngang với những khô lâu này, như vậy mới có thể tiếp tục giúp chúng tăng cấp thêm.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải tập trung tinh thần vào một con khô lâu trong số đó và thu được thông tin của nó.

Kim Giáp Thi chính là tên chủng tộc mà Bạch Khải đặt cho khô lâu sau khi chúng tiến hóa hoàn toàn, và năm con còn lại cũng được đặt tên tương tự. Độc Hơi Thở - Mộc Giáp Thi.

Băng Xương - Thủy Giáp Thi.

Hỏa Trảo - Hỏa Giáp Thi.

Nham Giáp - Thổ Giáp Thi. Ân Thứ - Âm Giáp Thi.

Khi hoàn tất quá trình tiến hóa cho sáu con khô lâu, Bạch Khải không khỏi nghĩ ra những cái tên mang sắc thái Ngũ Hành, vì vậy mà không ngần ngại sử dụng những cái tên đó.

Còn Âm Giáp Thi thì chỉ đơn giản là để duy trì đội hình. Đáng tiếc là tài liệu thuộc quang hệ và vong linh tự nhiên không tương thích, nếu không Bạch Khải định sẽ góp đủ các loại Ngũ Hành thi đúng theo danh sách.

Nhưng hiện giờ như vậy cũng không tệ, thậm chí từ một góc độ nào đó mà nói, danh hiệu Alpha Tàn Lụi Long Tước đều thực sự rất phù hợp.

Thân là tước, làm sao có thể không có một chút sủng vật ở bên cạnh chứ? Cũng không biết có thể tiếp tục khế ước với sáu con khô lâu này như Alpha đã từng làm không, nếu được, hãy kéo thêm mười, thêm trăm...

Chẳng phải cứ tiếp tục khế ước như vậy thì có thể tạo ra một đội quân vong linh sao, để Alpha làm Vong Linh quân chủ? Mà hẳn, tự nhiên cũng sẽ trở thành Vong Linh quân chủ nam... ồ không, Vong Linh quân chủ ở sau lưng nam nhân? Nghĩ đến đây thật là thú vị! Bạch Khải lau đi nước miếng, rồi bảo Alpha chú ý đến tình trạng của sáu con khô lâu, sau đó quay lại phòng của mình.

Ngay khi vừa vào phòng, Bạch Khải phát hiện có thêm vài người ở đây, chính là Bạch Hòa Quang, La Tường và Xuân Ngộ Thủy.

“Có việc gì không?” Bị ba người đàn ông nhìn chằm chằm, đặc biệt là ba người mà hắn không thể đánh lại, lòng Bạch Khải cảm thấy không khỏi run rẩy, sau một hồi suy nghĩ, hắn chỉ nói ra được một câu đơn giản.

Bạch Hòa Quang ánh mắt lạnh lùng quét qua Bạch Khải và nói: “Vừa rồi trong phòng ngươi có phát hiện Tử Vong chi lực, có phải là sủng thú của ngươi không?” “À, đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng trong lòng không khỏi dậy sóng.

Sao Bạch Hòa Quang và La Tường lại nhạy cảm như vậy, chẳng lẽ các bậc cao niên của Giới Ngự Thú đều có mũi như chó sao? Làm sao bây giờ phải đi nhà vệ sinh? Nghe Bạch Khải thừa nhận, Bạch Hòa Quang nhíu mày nói: “Triệu hồi nó ra cho ta xem một chút.”

Bạch Khải ngạc nhiên một chút, nhưng vẫn ngoan ngoãn triệu hồi Alpha từ bí cảnh của hắn.

Chỉ là có thêm một chút đồ vật.

Lục Hành Thi.

Lúc này lục hành thi đang vờn quanh Alpha, trên trán phân biệt có một tay nắm, trong khi tay còn lại chính là Alpha.

Alpha lập tức nhận thấy sự thay đổi không gian, đặc biệt khi cảm ứng được khí tức của những người xung quanh, bản năng nó đã vào trạng thái chiến đấu, lục hành thi cũng lập tức làm động tác tương tự.

“Đây là thứ gì? Chưa thấy bao giờ.”

Bích tường nhìn thấy lục hành thi vờn quanh Alpha, lập tức tỏ ra hứng thú, quan sát từ trên xuống dưới nhưng không thể nghĩ ra được đây là sinh vật gì.

“Dù có tạo hình tương tự, nhưng những thứ này hẳn là đã hoàn toàn tiến hóa thành hình dạng mới.”

Bạch Hòa Quang không hổ là một truyền kỳ của vong linh, lập tức đoán ra điều gì đặc biệt của lục hành thi, nhưng ông cũng không truy vấn nhiều về nguồn gốc của chúng, mà chuyển ánh mắt tới thanh Tàn Lụi Kiếm của Alpha.

Bạch Hòa Quang tiến đến trước Tàn Lụi Kiếm, tỉ mỉ cảm nhận một hồi, rồi triệu hồi Cửu U Minh Tước ra, nói: “Cửu U, xem thử xem nó có giống người không?” Cửu U Minh Tước hạ cánh trên Tàn Lụi Kiếm, nhẹ nhàng mổ mổ, rồi nói: “Không sai, cũng hấp thu Tử Vong chi lực, và còn ổn định hơn lúc ta lúc đó nữa.”

“Cũng vậy sao?” Bạch Hòa Quang cảm thấy cũng thú vị, nhưng vẫn chưa kịp nói chuyện thì Cửu U Minh Tước đã lên tiếng trước, nói: “Hấp thu à? Người may mắn đấy, không bị món đồ đó nuốt chửng.”

Nghe Cửu U Minh Tước nói, Bạch Khải không khỏi cảm thấy ngượng ngùng, gãi đầu.

Nếu không nhờ cái trứng tiến hóa và miếng vảy của Lục Long, Alpha và Gamma có lẽ đã bị nuốt chửng.

“Nhưng mà khi đã bị người hấp thu, vậy xem như là nhân họa đắc phúc, về sau con khô lâu này không chừng có cơ hội tiến hóa đến cấp bậc giống như ta.”

Có lẽ là do ảnh hưởng của Tử Vong chi lực, Cửu U Minh Tước có vẻ đối xử với Alpha và cả Bạch Khải rất thân thiện, và lời nói cũng trở nên cởi mở hơn, sau khi bay quanh Alpha một hồi lâu, nhanh chóng để ý đến những thuộc tính không đồng nhất của lục hành thi.

“Những thứ này có vẻ có một mối liên hệ kỳ bí nào đó với sủng thú của người, chẳng lẽ giờ đây xương cốt cũng có thể tự mình sinh sản rồi sao?” Khi Cửu U Minh Tước vừa nói ra, khóe mắt Bạch Khải không khỏi co giật, trong khi La Tường thì trực tiếp lùì sang một bên và cười thầm.

“Cửu U, đủ rồi.”

Bạch Hòa Quang ngắt lời Cửu U Minh Tước, nhìn Alpha mà đã hoàn toàn biến đổi sau khi tiến hóa, đột nhiên quay đầu về phía Bạch Khải và nói: “Bạch Khải, người có muốn làm đồ đệ của ta không?” “Đồ đệ?” Nghe Bạch Hòa Quang nói, Bạch Khải ngay lập tức rơi vào trạng thái ngẩn ngơ, bộ não thường ngày nhanh nhạy bỗng trở nên tê liệt.

Hắn có nghe nhầm không vậy, người luôn khó chịu nhìn hắn, một truyền kỳ phong hào, giờ lại muốn thu hắn làm đồ đệ?

“Nếu không muốn thì thôi.”

Thấy Bạch Khải không trả lời ngay lập tức, Bạch Hòa Quang định coi như không có chuyện gì xảy ra, nhưng cuối cùng Bạch Khải cũng kịp phần nào tỉnh táo lại và liên tục gật đầu.

“Cháu đồng ý, cháu là Bạch Khải, kính chào lão sư.”

Mặc dù biết rằng hiệp hội mở cánh cửa tuyển nhận tận toàn bộ liên bang, nhưng đó chỉ là bên ngoài, bên trong vẫn có những phái hệ khác nhau.

Một kiểu phái hệ là do Bạch gia, Tiêu gia cầm đầu; một kiểu khác là hệ sư đồ.

Mặc dù không rõ tại sao Bạch Hòa Quang lại đột ngột thu hẩn làm đồ đệ, nhưng đã tặng không một người như Bạch Hòa Quang, một trong những người mạnh nhất của liên bang, Bạch Khải nếu không nắm lấy cơ hội này thì thật sự quá ngu xuẩn.

Thấy Bạch Khải đồng ý, Bạch Hòa Quang mới thỏa mãn nhẹ gật đầu, còn Xuân Ngô Thủy thì đột nhiên mở miệng nói: “Bạch truyền kỳ, Bạch gia bắt đầu phát triển theo hướng sư đồ phái hệ sao?” Bạch Hòa Quang thần nhiên nói: “Ta là ta, Bạch gia là Bạch gia.”

Nghe vậy, Xuân Ngô Thủy nhún vai: “Cũng phải, nhưng mà tôi cũng có thể khoe khoang với người khác rằng tôi đã thấy Bạch truyền kỳ thu đồ đệ.”

Bạch Hòa Quang nói: “Chỉ là một đồ đệ, không cần phải rêu rao thế.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang nhìn về phía Bạch Khải và nói: “Tử Vong chi lực mặc dù có chút tương tự với Âm Ảnh chi lực, thậm chí còn mạnh mẽ hơn, nhưng vẫn có sự khác biệt.

Nếu không sử dụng đúng cách, nó sẽ là một thanh kiếm hai lưỡi.”

“Người trước hãy về tập luyện, đợi ta xong việc ở đây, ta sẽ tới dạy người phương pháp điều khiển Tử Vong chi lực.”

Hóa ra là vì lý do Tử Vong chi lực, cho nên ông mới đột ngột muốn thu hẩn làm đồ đệ.

Bạch Khải nghe được ý tứ của Bạch Hòa Quang, nhưng cũng vui vẻ tiếp nhận.

Làm đồ đệ của một truyền kỳ, thì sau này tại liên bang sẽ không có chuyện gì khó khăn. À đúng rồi, còn có một truyền kỳ nhất gan Long.

Bỗng dưng cảm thấy mình đã có chỗ dựa vững chắc.

“Cái này, lão sư, ta có thể hỏi một chút về chuyện Tử Vong chi huyết vừa rồi không?” Chỉ dính vào một chút, đã khiến Alpha và Gamma có những thay đổi lớn như vậy, thì chắc chắn rằng nguồn gốc của Tử Vong chi huyết không thể đơn giản.

Lấy huyết làm tên, không lẽ là một loại sinh vật cường đại nào đó hay sao? Có lẽ vì vừa mới thu học trò nên Bạch Hòa Quang cực kỳ kiên nhẫn, cũng không trực tiếp lấp liếm, suy nghĩ một lúc một cách cẩn thận rồi giải thích: “Người có nên biết rằng thế giới này lịch sử được chia thành năm giai đoạn không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Thế giới này các chuyên gia thật sự rất chuyên nghiệp, đã sớm phân chia lịch sử thành năm kỷ nguyên.

Thái cổ kỷ, viễn cổ kỷ, trung cổ kỷ, cận cổ kỷ và bây giờ là liên bang kỷ.

Thời gian của cận cổ kỷ tương đối rõ ràng, bắt đầu từ khi Thủy Đế kiến quốc tới nay vẫn chưa kết thúc.

Còn trung cổ kỷ chỉ là một thời kỳ mà quái thú hoành hành, lúc đó con người chỉ như là nô lệ và món ăn, cho nên được gọi là kỷ nguyên hung thú.

Viễn cổ kỷ là thời kỳ cổ đại sinh vật hoành hành, những sinh vật nguyên thủy như hổ răng kiếm chính là viễn cổ kỷ.

Còn thái cổ kỷ, chính là thời kỳ cổ nhất, gần như đã có xu hướng thần thoại.

Theo những tài liệu mà các chuyên gia công bố, sinh vật sống trong thái cổ kỷ đều bây giờ chỉ tồn tại trong truyền thuyết, như là Phượng Hoàng, Thiên sứ, thần linh...

Nhìn thái độ mà Bạch Hòa Quang và Vương Trần trước đó coi trọng như vậy, có lẽ chủ nhân của Tử Vong chi huyết chính là một sinh vật sống trong thái cổ kỷ?

Chương 237:

Kế hoạch quân đoàn vong linh bị phá sản? Nhìn thấy Bạch Khải dường như đã lĩnh ngộ điều gì, Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm và nói: “Tử Vong Chi Huyết thật sự có nguồn gốc như thế nào thì đến nay vẫn chưa ai có thể giải thích rõ ràng, nhưng hầu như ở mỗi thời kỳ bí cảnh đều có thể thấy dấu vết của Tử Vong Chi Huyết.”

“Ngay cả trong thời kỳ thái cổ.”

“Vậy có nghĩa là, chủ nhân của Tử Vong Chi Huyết có thể là sinh vật trong thời kỳ Thần Thoại ở thái cổ? Thậm chí là trước đó nữa?” Nghe vậy, Bạch Khải cảm thấy ngạc nhiên, hiển nhiên không ngờ rằng mình lại có mối liên hệ với những sinh vật xa xưa như vậy.

Nếu biết trước, lúc trước hẳn đã thu thập được vài giọt Tử Vong Chi Huyết rồi. À không đúng, thứ đó không thể thu thập, trừ khi có dạng lực lượng tinh thần giống như Thần Tinh mới được.

“Chuyện này cụ thể hơn, sẽ chờ người sau này tiếp xúc với các bí cảnh thêm nhiều rồi sẽ biết.”

Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ, nói: “Bây giờ người vẫn nên tập trung vào việc huấn luyện, hãy trở thành một Ngự Thú Sư cấp bốn đã, đừng chạy lung tung nữa.”

“Lão sư vâng.”

Hắn ban đầu đã không thích chạy lăng quăng, nếu không phải bị La Tường lôi ra, giờ này vẫn còn vòng quanh tổng bộ với Bạch Thu Trà cùng bọn họ.

Nhìn thấy Bạch Khải biết điều như vậy, sắc mặt Bạch Hòa Quang cũng trở nên hòa hoãn hơn một chút, lúc này mới chuyển lực chú ý sang lực hành thi đang ở bên cạnh.

“Đây là những nghiên cứu phù văn tiên hóa cho Khô Lâu Bình mà người đã làm trước đây phải không? Có vẻ như đã tiên hóa hơn trước rồi?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Lần trước kết thúc cuộc họp, Tàn hội trưởng đã giao cho ta nhiệm vụ, trong những ngày gần đây ở Thủy Đế bí cảnh có chút thu hoạch, ta

đã dùng chúng nó làm điểm thí nghiệm, không ngờ lại tiến hóa thêm.”

Vừa dứt lời, trong phòng lập tức trở nên im lặng, bất luận là La Tường hay Xuân Ngô Thủy đều nhìn Bạch Khải với vẻ kinh ngạc.

“Bạch Khải, đừng nói với ta là ngươi lại nghiên cứu ra được phù văn tiến hóa nhị đoạn rồi nhé?” Mặc dù La Tường không phải là thành viên của tiểu tổ nghiên cứu phù văn tiến hóa, nhưng cũng không hề thiếu hiểu biết về nó.

Mặc dù phù văn tiến hóa đã giảm bớt đi một số phiền phức trong việc phối phương, đồng thời đã chứng minh rằng các cấp lãnh chúa trở xuống có khả năng tiến hóa, nhưng cũng có những hạn chế.

Cùng một loại vong linh sinh vật, chỉ có thể sử dụng một lần phù văn tiến hóa, còn lại nếu muốn tiếp tục tiến hóa vẫn phải dựa vào phương pháp truyền thống, nếu không sẽ không thể khắc phục lại nhiều phù văn. Đây cũng là một trong những vấn đề mà tiểu tổ nghiên cứu phù văn tiến hóa gần đây đang gặp phải, nên Tần hội trưởng mới đi tìm hắc.

Nhưng nghe câu nói của Bạch Khải, hình như hắn đã thực sự nghiên cứu ra điều gì đó? “Xem như vậy đi, còn phải cảm ơn La giáo quan đã cho những phù văn cổ đại đó.”

Bạch Khải đơn giản thông báo cho mấy người biết về những nghiên cứu của mình cùng với thí nghiệm, nghe xong La Tường không nhịn được bật cười.

Con người không thể tùy ý tiếp xúc với nô lệ khế ước, vậy nên để thú cưng đi theo sao? Người mẹ nó đúng là một nhân tài! Bạch Hòa Quang nhìn lướt qua trán lục hành thi có những chú văn mờ ảm, nói: “Bạch Khải, có bao nhiêu người biết về nghiên cứu này của ngươi?” “Gần đây ta mới phát hiện ra điều này, nên chỉ có lão sư, La giáo quan và Xuân đại thúc biết thôi.”

Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ, nói: “Từ giờ trở đi, trừ khi ta đồng ý, phương thức tiến hóa nhị đoạn không được phép truyền bá ra ngoài, và ngươi cũng không thể để thú cưng của mình tiếp tục khế ước nữa.”

Nghe vậy, Bạch Khải ngây người, có chút không hiểu, mà La Tường và Xuân Ngộ Thủy thì đã hiểu ra.

La Tường lên tiếng: “Bạch truyền kỳ, người lo lắng điều này ảnh hưởng đến khế ước vị của Bạch Khải sao?” Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, nói: “Trừ khi có thiên phú đặc biệt, khế ước vị của Ngự Thú Sư đều là cố định, nếu như thú cưng chết hoặc phản bội bỏ trốn, thì không thể bổ sung thêm.”

“Nếu người biết về nô lệ khế ước, chắc hẳn cũng đã nghe về khế ước chú văn tồn tại rồi.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, trong lòng dần có hiểu biết.

Khế ước chú văn là quà tặng từ thế giới ý chí Gaia, cũng là sự phản kháng của con người trước các hung thú, nhưng lại có hạn chế về số lượng.

Với số lượng Ngự Thú Sư hiện tại ít ỏi, khế ước với thú cưng đương nhiên là càng nhiều càng tốt, nhưng thế giới ý chí lại không như vậy.

Không phải Gaia không muốn cho nhiều chú văn hơn, mà là con người chỉ có thể chịu đựng một mức độ nhất định mà thôi.

“Số lượng khế ước vị đối với Ngự Thú Sư không phải là một sự hạn chế, mà là một loại bảo hộ.

Nếu khế ước vượt quá sức mạnh của linh hồn, sẽ chỉ gây tổn thương cho chính bản thân mình.”

“Dù lục hành thi không phải người tự khế ước, nhưng nó vẫn có liên quan đến người.

Trước khi người trở thành truyền kỳ, tốt nhất không nên mạo hiểm với việc khế ước, hiểu không?” Nghe xong những lời khuyên từ Bạch Hòa Quang, Bạch Khải gật đầu liên tục, nhưng trong lòng có chút thất vọng.

Thật không ngờ kế hoạch quân đoàn vong linh này còn chưa được chính thức thiết lập đã bị tuyên bố phá sản, đúng là không cam lòng.

Cũng không biết những người thời Thủy Đế đã làm cách nào để kiểm soát nhiều binh tướng và cổ đại binh khí như vậy mà không điên loạn, chẳng lẽ người cổ đại đều hung dữ, không đáng để cho người khác điều khiển? Ân, không đáng để cho

người điều khiển? Bạch Khải đột nhiên lóe lên một ý tưởng, nói: “Lão sư, ta đột nhiên cảm thấy phù văn nhị đoạn tiến hóa cũng có thể có cách khác.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Bạch Hòa Quang không khỏi nhú mày lại.

Nguyên nhân hắn lại đột nhiên nhận Bạch Khải làm đệ tử, ngoài lực lượng Tử Vong bên ngoài, một lý do khác là vì Bạch Khải thật sự rất có khả năng gây chuyện.

Nếu chỉ là người bình thường thì thôi, nhưng với người như Bạch Khải không an phận, Bạch Hòa Quang rất lo lắng gia hỏa này sẽ đi nghiên cứu Tử Vong Chi Lực, đến lúc đó có thể gây ra một số rối loạn.

Nhìn vẻ mặt hiện tại của hắn, có lẽ quyết định của hắn cũng không sai.

Hắn phải theo dõi thật kỹ gia hỏa này.

Không giống với sự thận trọng của Bạch Hòa Quang, La Tường lại cảm thấy rất hứng thú, nói: “Người lại nghĩ ra điều gì thú vị vậy, nói cho ta nghe với?” Bạch Khải chỉnh sửa lại mạch suy nghĩ một chút, lúc này mới lên tiếng: “Ta cảm thấy nhị đoạn tiến hóa chủ yếu nhất có thể là sự kết nối giữa linh hồn và cấu trúc phù văn thân thể. Đã như vậy, chỉ cần loại bỏ đi những phù văn trói buộc trong nô lệ khế ước, chỉ giữ lại phần tinh thần lực truyền đạt là được rồi phải không?” Nghe xong lời nói của Bạch Khải, La Tường và Xuân Ngộ Thủy nhìn nhau, nhưng cũng không lập tức bác bỏ lý thuyết của Bạch Khải.

Có vẻ như, điều này có thể thực hiện được? Bạch Hòa Quang suy nghĩ một lát, nói: “Phù văn cổ đại và phù văn cận đại có sự khác biệt không nhỏ, phương pháp này không phải rất ổn thỏa, nếu bỏ sót một cái, tinh thần lực truyền vào và tiếp nhận vẫn có khả năng hình thành khế ước quan hệ.”

Nói rồi, Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, nói: “Dù vậy cũng coi như một hướng nghiên cứu, trong tương lai người có thể liên lạc với Tần hội trưởng, để bọn họ nghiên cứu theo hướng này.”

“Vậy nếu như người cung cấp tinh thần lực không phải con người thì sao?” Vừa nghe Bạch Khải nói, Bạch Hòa Quang - người vốn không thích hơn thua - cũng không nhịn được ngáy người.

La Tường ngay lập tức hiểu ra, nói: “Không phải con người? Người chỉ muốn chứa đựng tinh thần lực từ những bảo cụ sao?” Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Đúng vậy, bảo cụ, máy móc đặc thù, tinh thần lực tồn trữ trong phù văn, thậm chí một số sinh vật truyền kỳ không có chủ cũng có thể.”

Nghe đến đây, ba người im lặng, mãi sau Xuân Ngô Thủy mới lên tiếng phá vỡ sự tĩnh lặng.

“Giới trẻ bây giờ, thật sự nghĩ ra được những điều mới mẻ, già rồi, già rồi...”

Xuân Ngô Thủy uống một ngụm rượu, rồi bước ra khỏi phòng Bạch Khải, La Tường cũng cười nói: “Thật không biết Tần hội trưởng đã đào tạo người như thế nào, mà có thể nghĩ ra được cách này.”

“Nhưng thực sự có thể thử nghiệm một lần.”

La Tường nhìn về phía Bạch Hòa Quang, dường như đang chờ ý kiến từ hần, mà Bạch Hòa Quang sau một hồi ngẩn suy nghĩ, vẫn gật đầu.

“Được rồi, người có thể tiếp tục nghiên cứu, nhưng trước khi công bố kết quả, nhớ phải báo trước cho ta, rõ chưa?” “Rõ ràng, lão sư yên tâm!” Trước đó hần còn lo lắng Bạch Hòa Quang sẽ không hài lòng với việc hần nghiên cứu về vong linh, giờ thấy Bạch Hòa Quang lại đồng ý, hần đương nhiên không ngại những điều này không ảnh hưởng đến toàn cục.

Quân đoàn vong linh, ta lại sắp quay lại rồi! “Hừm, ta đi trước, La Tường sẽ đưa người về.”

Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ, rồi rời khỏi phòng Bạch Khải.

Khi xác nhận Bạch Hòa Quang đã rời đi, La Tường đột nhiên hiện lên một nụ cười quái dị, nói: “Ô, không ngờ Bạch truyền kỳ lại thu người làm đồ đệ, những ngày tới người sẽ không dễ dàng đâu.”

“Nói vậy là sao?” Bạch Khải trong lòng bỗng cảm thấy hồi hộp, chẳng lẽ Bạch Hòa Quang hóa ra lại là một kẻ dạy dỗ, còn đáng sợ hơn cả Trương Sam sao? La Tường cười cười, nói: “Người cảm thấy liệu là sáu tháp thành viên có hàm lượng kim lượng cao hay là phong hào đệ tử truyền kỳ có hàm lượng kim lượng cao hơn?” Ôi trời, đã quên mất vụ này! Bạch Khải nghe vậy lập tức mặt mũi tối sầm lại, trở thành một truyền kỳ cường giả nổi tiếng trong bao nhiêu năm, đến nay Bạch Hòa Quang chưa từng thu đồ đệ, điều này đã trở thành vấn đề chứng mất trong lòng không ít người Ngự Thú Sư hệ vong linh.

Giờ đây mình bị Bạch Hòa Quang nhận làm đồ đệ, nếu truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ gây ra một cơn sóng to gió lớn trong liên bang.

Loại hình không phục người, mà chỉ là một kiểu khiêu chiến, Bạch Khải không ngại để Alpha và bọn họ tìm một ít cơ hội miễn phí luyện tập, nhưng nếu bị đám phóng viên và fan điên cuồng chú ý, hắn sẽ không thể ra ngoài nổi.

“Thế thì La giáo quan, người hãy giữ bí mật cho ta nhé.”

La Tường nhún vai, nhìn ra ngoài cửa, nói: “Ta không có vấn đề gì, nhưng hình như đã muộn rồi.”

Chỉ vừa dứt lời, cửa lớn của Bạch Khải đã bị đẩy ra mạnh, Phùng Dạ và đám người khác chen chúc nhau lao vào.

“Bạch Khải, người bị Bạch truyền kỳ thu làm đồ đệ rồi! Ôi trời, quả là bất công! !” “Bạch Khải đại ca, nhớ giúp đỡ tỷ tỷ sau này nhé ~” “Bạch Khải, chúng ta đấu một trận đi, cho ta xem sự khác biệt giữa ta và đồ đệ truyền kỳ!” “Ôi ôi, Bạch Khải, có muốn ăn không?” ...

Nhìn đám người ồn ào trước mặt, Bạch Khải không khỏi cảm thấy nhức đầu, mà khi thấy Xuân Ngô Thủy dựa vào cửa vừa uống rượu vừa hài lòng, hắn càng cảm thấy mặt mình nổi gân xanh.

Hắn đã nói tại sao tên chán chường đó lại đột nhiên bước ra ngoài, hóa ra là để tán phát tin tức.

Bây giờ thì tốt rồi, bị đám gia hỏa này biết rồi, đoán chừng không cần chờ sẵn điều tra, những người khác cũng sẽ biết hết.

Không được, phải tìm cách trốn tránh ở tổng bộ, chuyên tâm hoàn thành yêu cầu nhiệm vụ cấp bốn của lão sư mình.

Nói đến chuyện này, trước đó vì lo lắng cho Alda và Gamma, mà hắn còn không chú ý đến việc sức khỏe của mình đã được cải thiện rồi.

Hí...

Nếu không mau chóng làm điểm Tử Vong Chi Huyết gì đó để tiến hóa thẻ trứng BUG thì sao? Bạch Khải suy nghĩ một chút, lại bỏ quyết định này đi.

Dù có Lục Long vậy phục hồi thể lực, nhưng bị Tử Vong Chi Huyết ăn mòn thì thật sự không dễ chịu, tốt hơn hết là không nên mạo hiểm.

Nhưng mà, cũng không thể làm một chuyến không công được.

“Tới đi, tới đi, tất cả cùng ta đấu một trận nào!” Mất đi hai vị truyền kỳ sinh vật, đây là cơ hội rất hiếm có để luyện tập với những sủng thú mà không dễ gì gặp được, cho nên không được lãng phí, hãy cố gắng thúc đẩy tiến độ lên nào...

Chương 238:

Bị sủng thú chê? (Đầu thứ tư sủng thú muốn đến rồi!) Thành phố Tung Lâm.

Hiệp hội tổng bộ.

Tập kết đại sảnh.

“Cứ như vậy mà qua được khảo hạch lần đầu tiên, nếu không đạt yêu cầu, chắc chắn sẽ bị lão sư đánh cho một trận.”

Chu Diễm nhìn phiếu điểm của mình, nhẹ nhàng thở ra.

Trong số sáu môn khảo hạch: thực chiến, phù văn, tài nguyên xử lý, sủng thú chăn nuôi, lý luận về hung thú và tổng hợp, nàng chỉ xuất sắc trong thực chiến, còn lại đều đạt yêu cầu.

Dù thế nào, Chu Diễm cũng cảm thấy hài lòng.

Nàng thu lại phiếu điểm, rồi quay sang hỏi Bạch Thu Trà: “A Trà, ngươi có đạt yêu cầu không?” Bạch Thu Trà lắc đầu, hơi xấu hổ nói: “Xem ra ta không có thiên phú gì về phù văn, chắc phải tốn nhiều thời gian hơn để cải thiện rồi.”

“Ai nha, không có gì, phù văn sao cũng là Tình Nhi bọn họ phụ trách, chúng ta chỉ cần hiểu rõ là được.”

Chu Diễm vỗ vai Bạch Thu Trà an ủi, nhưng khi nhìn vào phiếu điểm của Bạch Thu Trà, nàng không biết nên nói gì tiếp theo.

Thực chiến - xuất sắc, phù văn - tốt, tài nguyên xử lý - xuất sắc, sủng thú chăn nuôi - xuất sắc, lý luận hung thú - xuất sắc, tổng hợp - xuất sắc.

Ngươi còn nói cái này không có thiên phú? Chu Diễm cảm thấy khó hiểu, nhìn một vòng quanh, thấy Bạch Vũ Hiểu và Cổ Sơn đều lảng tránh ánh mắt của nàng.

“Không cần nhìn, những người này, ngoại trừ ngươi, kém nhất cũng đều tốt đẹp.”

Lục Tình điều chỉnh lại kính mắt, nói: “Ngươi cũng may mắn, lần này khảo hạch phù văn là do huấn luyện viên Trương phụ

trách, nếu đổi lại là La giáo quan, ta thật sự nghi ngờ người còn không đạt yêu cầu.”

“Tình Nhi, sao người lại tự hạ thấp mình như vậy?” Chu Diễm buồn bã cúi đầu, không biết nên phản bác thế nào, nhưng rất nhanh nàng tự khuyên bảo: “Dù sao lần này qua được là tốt rồi, khi nào La giáo quan trở về thì còn là một vấn đề nữa.”

“Vây cũng chưa chắc.”

Tiêu Nguyên chỉ vào màn hình giữa đại sảnh, trên đó hiện rõ bảng tổng kết điểm của tất cả mọi người sau khảo hạch lần đầu.

“Thứ nhất: Bạch Khải, 18300.”

“Thứ hai: Tiêu Nguyên, 10240.”

“Thứ ba: Bạch Thu Trà, 9980.”

“Thứ tư: ...”

Xếp hạng của Tiêu Nguyên, Bạch Thu Trà đều rất bình thường, đúng với những gì bọn họ thể hiện trong thời gian qua, nhưng vị trí thứ nhất vượt xa dự liệu của họ.

“Bạch Khải không phải đi ra ngoài làm nhiệm vụ với La giáo quan sao? Sao điểm tích lũy lại cao như vậy?” Chu Diễm ngạc nhiên nhìn bảng điểm, rõ ràng là có chút khó tiếp thu.

“Bạch Khải lần này đi ra ngoài là được hội trưởng tự mình đánh giá, nên nhiệm vụ lần này kết quả cũng sẽ được tính vào khảo hạch.”

Tiêu Nguyên cười, nói: “Ta đã chú ý qua khảo hạch trước đó, điểm tích lũy của Bạch Khải vẫn giữ nguyên như khi đi.

Hiện giờ điểm số biến đổi, nhất định là do Bạch Khải trở lại.”

Nói đến đây, Tiêu Nguyên dừng lại một chút, rồi nói: “Vì vậy, nếu không có gì bất ngờ, La giáo quan cũng đã về.”

Nghe vậy, Chu Diễm lập tức vung tay áo, nói: “La giáo quan cái gì mà nói, dù sao cũng là nhiệm vụ bên ngoài, điểm tích lũy của Bạch Khải cao quá đi, hẳn đi đánh hung thú hay phá bí cảnh gì vậy?” “Trong quá trình huấn luyện, tất cả điểm tích lũy đều được giám sát bởi sáu tháp và toàn bộ huấn luyện viên, sẽ không có sai sót.”

Lục Tình liếc nhìn màn hình, nói: “Nhưng mà, ta cũng rất tò mò, rốt cuộc Bạch Khải đã làm gì để có điểm tích lũy nhiều như vậy?” Chu Diễm và mọi người bừng tỉnh, rồi đột nhiên nghĩ tới điều gì: “Vậy Bạch Khải đâu?” ...

Tại Quyết Sách chi tháp.

Triệu Phù Đồ nghe La Tường báo cáo xong, trên mặt hiện lên một nụ cười.

“Quả nhiên chỉ là một phong ấn hình bí cảnh, lão Phó đoán chừng muốn tức chết rồi.”

La Tường nhún vai, nói: “Cũng chưa chắc, mặc dù không phải Thủy Đế bí cảnh, nhưng Vô Dịch Hầu bí cảnh giá trị cũng không nhỏ, mà Cục 13 dường như cũng không quan tâm đến cái bí cảnh này.”

“Nói thế nào?” La Tường nói: “Làm bộ trưởng tổ bộ Cục 13, Dịch Du chỉ xuất hiện một lần lúc mới bắt đầu, còn lại không thấy mặt hắn.”

Căn cứ vào súng thú của hắn, hắn là hắn đã phát hiện ra điều gì đó.”

“Dịch Du, vận may của hắn thật sự rất tốt, đáng tiếc là giới hạn rất lớn.”

Triệu Phù Đồ trầm tư một lát, nói: “Còn bên chúng ta, thu hoạch như thế nào?” “Trừ những nguồn gốc cổ đại, đến thư viện cổ đại tiếp theo cũng tạm coi như có chút thu hoạch, nhưng giải mã cần một chút thời gian, ta đã gửi tất cả tới Tri Thức chi tháp.”

“Nếu giải mã được hết, sẽ có không ít giúp đỡ cho chúng ta hiểu rõ lịch sử năm đó.”

Triệu Phù Đồ gật đầu, rồi chợt nhớ ra điều gì, nói: “Bạch Khải đâu? Ta thấy người cho hắn điểm cao quá, Lãnh Phỉ Phỉ đã đến tìm ta hai lần rồi, tiểu tử này chắc chắn lại tạo ra thứ gì kinh ngạc nữa à?” La Tường nghe thấy cười cười, nói: “Yêu thiêu thân thì không có, nhưng tiếng tăm không ít, ít nhất hai bên thế hệ trẻ đều bị tiểu tử này đè xuống.”

Nói xong, La Tường đơn giản miêu tả về biểu hiện của Bạch Khải tại Thủy Đế bí cảnh, Triệu Phù Đồ lập tức không kìm

được cười phá lên.

“Ta đã biết rằng tiểu tử này ở đâu cũng tỏ ra không an phận, nhưng có thể thu được Tử Vong chi huyết, số phận của hắn thật sự không tệ.”

La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, trước đây Bạch Khải chủ sủng đã lĩnh ngộ được Tàn Lục chi lực, cộng thêm mảnh vảy của Lục Long hỗ trợ, nên mới may mắn thoát khỏi khó khăn.

Nếu không, cho dù có truyền kỳ thì tại thời điểm ấy, Bạch Khải cũng chắc chắn phải trải qua không ít nỗi khổ.”

“Vậy người cho Bạch Khải đánh giá cao như vậy còn có ý nghĩa bịt miệng sao?” La Tường ngượng ngùng cười một tiếng, nói: “Đâu có phải vì Tử Vong chi huyết mà ta vô tình thả ra, nếu không có chút bàn giao, tiểu tử này có lẽ sẽ đến tìm ta báo thù.”

“Ha ha ha...”

Triệu Phù Đồ lại một trận cười lớn, nói: “Ta thấy rõ rồi, tiểu tử Bạch Khải này với người quả thực như đúc ra từ một khuôn.”

La Tường nhún vai, nói: “Ta không sợ, dù sao Bạch truyền kỳ đã thu Bạch Khải làm đồ đệ, muốn hố cũng là hố Bạch truyền kỳ, không phải ta.”

Triệu Phù Đồ gật đầu nhẹ, nói: “Đúng rồi, Bạch Khải đâu rồi?” Nghe Triệu Phù Đồ hỏi, La Tường không nhịn được cười thầm nói: “Tiểu tử này còn chưa kịp rơi xuống đất đã bị Phạm bà bà bắt giữ, nhất định phải để hắn đặc biệt mang theo sủng thú đến gặp lãnh đạo.”

“Ha ha...”

Dựa vào tính cách của Phạm bà bà với nhân loại, có thể nhẫn nhịn lâu như vậy đã là rất khó rồi, mà ta nhớ Bạch Khải mới lên tới tam giai không lâu?” “Không đến một tháng, nhưng ta đoán chừng hắn sắp lên tứ giai rồi.”

La Tường vô tình hiện lên hình ảnh Bạch Khải đánh bại Phùng Dạ và nhóm người, không khỏi bật cười.

Tam giai đánh bại tứ giai, trước đây Bạch Thu Trà cũng không hề phô trương như vậy chứ? ...

Tại khu bồi dưỡng.

Bạch Khải ngưng ngẩn, như một chú gà con bị một nữ tử cổ trang tóc bạc xách trong tay, chậm rãi rơi xuống từ không trung.

Có trời mới biết hắn vừa rồi đã trải qua chuyện gì.

Ban đầu hắn còn ngồi trên Cú Diên từ Thủy Đế bí cảnh trở về, vừa bước vào khu vực thành phố Tung Lâm, vị nữ tử cổ trang này, được La Tường gọi là Phạm bà bà, liền trực tiếp xé toạc Cú Diên, bắt hắn đi theo.

Dù sao, Bạch Khải cũng là người đã trải qua truyền kỳ Cự Long, rất nhanh hắn nhận ra tiến độ trứng tiến hóa đã tăng lên đến 100%.

Vậy thì nữ tử cổ trang này rốt cuộc là ai, một truyền kỳ sinh vật? “Chúng ta đã đến.”

Phạm bà bà một mặt không kiên nhẫn, trực tiếp thả Bạch Khải xuống đất, nói: “Nhanh chọn một đầu lãnh chúa sinh vật đi, ta không có tâm tình tiếp tục tốn thời gian với người.”

Thấy Phạm bà bà có vẻ trẻ trung nhưng lại tự xưng là lão bà tử, Bạch Khải cảm thấy rất kỳ quái, nhưng khi nghĩ đến thân phận truyền kỳ sinh vật của cô, hắn lập tức thu lại suy nghĩ này.

Hiệp hội rốt cuộc giấu bao nhiêu truyền kỳ sinh vật trong khu bồi dưỡng như vậy? Ngay khi Bạch Khải cảm khái về vốn liếng phong phú của hiệp hội, Phạm bà bà đột nhiên đập một cái vào Bạch Khải từ phía sau, nói: “Lãng nhăng cái gì vậy hả?” Nói xong, Phạm bà bà vòng qua Bạch Khải, đi thẳng vào khu bồi dưỡng.

Khu bồi dưỡng nằm giữa sáu tháp, nhìn từ bên ngoài giống như một ngôi nhà gỗ cổ kính, nhưng khác với vẻ ngoài, chắc chắn đây cũng là một cửa vào bí cảnh.

Quả nhiên, khi Bạch Khải bước vào ngôi nhà gỗ, trước mắt hắn mở ra một cảnh tượng rộng lớn, rõ ràng là một mảnh thảo nguyên bao la, từng luồng khí tức kì lạ không ngừng tỏa ra từ các nơi trên thảo nguyên.

Những khí tức này có mạnh có yếu, từ cấp thấp đến cấp cao, thậm chí Bạch Khải còn nhận thấy một lượng khí tức mờ mờ, dù chỉ thoáng qua nhưng khiến linh hồn hắn không tự chủ mà run rẩy.

Dù ở đẳng cấp nào, những sinh vật này đều hòa hợp sống chung với nhau.

Bạch Khải thậm chí còn thấy một đầu hải cốt sinh vật rất thân mật dựa vào một đầu Lôi Thú bên cạnh.

Chẳng lẽ đây là cách mà những đầu lôi điện khô lâu ấy tồn tại? Nhìn về phía thảo nguyên rực rỡ muôn màu của các sủng thú, Bạch Khải chỉ cảm thấy tinh thần phấn chấn, hận không thể ngay lập tức lao vào khám phá từng con một. Đây chính là sự tiến hóa sống sờ sờ...

“Các tiểu gia hỏa, ai muốn cùng tiểu gia hỏa này đi thì đến đây, chỉ cần là lãnh chúa cấp, những thứ khác không cần phải thích hợp.”

Phạm bà bà đi tới trước mặt Bạch Khải, lớn tiếng gọi ra.

“Ngạch, Phạm bà bà, hiệp hội đưa sủng thú như vậy có được tự do lựa chọn không?” Thấy hành động của Phạm bà bà, Bạch Khải không khỏi đứng hình, có chút bất mãn hỏi.

“Vốn là đã chọn tốt rồi, nhưng tiểu tử ngươi quá làm khó, nên lão bà tử không muốn cho ngươi chọn.”

Phạm bà bà liếc mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Mùi hương trên người ngươi không tệ, hẳn sẽ có không ít tiểu gia hỏa muốn đi theo ngươi.”

Mùi hương không tệ, ngươi xác định không phải đang chọn ăn sao? Bạch Khải khóe mắt có chút giật giật, nhưng nghĩ đến việc mình đã kéo dài thời gian quá lâu, nên không nói thêm gì, mà ngược lại càng thêm mong chờ.

Không biết có thể gặp lại loại biến dị gì, thực thể không thuộc về cổ đại, nếu là thần thoại thì hẳn cũng có thể chấp nhận.

Như Phạm bà bà đã nói, không lâu sau, đã có không ít lãnh chúa sinh vật chạy đến trước mặt Bạch Khải.

Có một số tiến lại gần Bạch Khải, có vẻ thân thiết, rõ ràng là rất có thiện cảm với hắn, nhưng cũng có một số ngửi qua một

cái rồi lập tức quay người chạy đi.

Thì ra cái này còn có không coi trọng? Bạch Khải chợt hiểu ra cảm giác của những sủng thú chưa bị lựa chọn.

Bị ghét bỏ, thật sự không dễ chịu...

Chương 239:

Lựa chọn khó khăn của người huấn luyện sủng thú Rất nhanh, Bạch Khải đứng trước tám con sủng thú, tất cả đều khéo léo đứng đó, chờ đợi để Bạch Khải lựa chọn.

Bạch Khải xem xét tài liệu của tám con sủng thú mà Phạm bà bà đưa ra, bất chợt cảm thấy băn khoăn.

Tám con sinh vật cấp lãnh chúa, trong đó còn có Cây Sinh Mệnh thuộc loại cao đẳng, ban đầu hẳn chỉ định chọn một con ngẫu nhiên, nhưng lúc này lại cảm thấy hơi khó chọn.

Quả thực, lựa chọn quá nhiều cũng không phải là điều tốt lành.

Phạm bà bà hình như rất ngạc nhiên trước việc Bạch Khải có quá nhiều lựa chọn sủng thú, tâm trạng lo lắng của bà lập tức dịu lại, bà nói: “Tiểu Tần tử, lần đầu tiên ta báo cho ngươi là sinh vật Vong Linh, lần thứ hai lại đổi thành Cực Địa Băng Lang, ngươi rốt cuộc là loại Ngự Thú sư gì vậy? Hãy triệu hồi sủng thú của ngươi ra cho bà bà xem, để ta giúp ngươi lựa chọn.”

“À, thực sự ta cũng không biết mình thuộc loại gì.”

Bạch Khải hơi ngượng ngùng gãi đầu, rồi triệu hồi cả ba con sủng thú ra.

Ken kết ken kết. (Lão đại, tất cả địch nhân sao?) Alpha không hổ là con sủng hiệu chiến nhất trong ba con, vừa ra đã vào trạng thái chiến đấu ngay tức khắc.

A ô? ! (Nhân loại ngươi bị hung thú bắt lại, bà bà thấy thật khủng khiếp!) Kết phốc kết phốc? (Lão đại, ăn cơm rồi?) “Khô lâu, Cực Địa Băng Lang, bunn nhảo quái, sao ngươi lại có thể nuôi dưỡng bọn chúng thành hình dạng như hiện tại?” Phạm bà bà rõ ràng là một người nuôi dưỡng tài ba, chỉ cần liếc mắt đã nhận ra hình dạng nguyên thủy của ba con sủng thú, lập tức nhìn Bạch Khải bằng ánh mắt đầy tôn trọng hơn.

Chương 240:

Lựa chọn khó khăn cho bệnh nhân Phúc Âm (2) “Hợp thôi, chỉ là trùng hợp.”

Bạch Khải gật đầu, chỉ chỉ một bên tám con lãn chúa sinh vật, nói: “Nếu không, Phạm bà bà, bà có thể cho ta một ít lời khuyên được không?” Phạm bà bà hiển nhiên đã sống rất nhiều năm, nếu như bà phát hiện ra mảnh khoe nào đó trong việc tiến hóa trứng, hẳn cũng không dễ để giải thích.

Nghe vậy, Phạm bà bà không nghĩ nhiều, hỏi: “Người không có điểm mạnh nào nổi bật, vì vậy việc lựa chọn cũng khá khó khăn, nhưng người có ý kiến gì không?” Bạch Khải nghe xong liền chép miệng, nói: “Ban đầu có, giờ thì hoa mắt chóng mặt, không còn ý tưởng gì nữa.”

Phạm bà bà gật đầu nhẹ, đôi mắt bạc quét qua các Alpha ba sủng, nói: “Theo tập quán của các người, trong đội ngũ bình thường ít nhất phải có một tay cường công, một tay phòng ngự, một tay phụ trợ và một tay đào mệnh.”

“Hiện giờ người có hai cái đầu tiên, nhưng vẫn thiếu một tay đào mệnh và một tay phụ trợ.”

Bà dừng một chút, nói: “Diễm Vĩ Hồ, mặc dù hình thức tiến hóa sau này rất mạnh mẽ, trong bộ lạc hung thú có thể coi là gần đạt đến đẳng cấp Thần Thoại, nhưng người đã có một tay cường công, nếu chọn thêm con đó thì có thể sẽ lãng phí tài nguyên.”

“U Minh Quỷ Miêu và Địa Hỏa Ma Tích cũng như vậy, nhưng vẫn kém Diễm Vĩ Hồ.”

Nghe đến điều Phạm bà bà nói, ba con Diễm Vĩ Hồ có chút buồn bã cúi đầu, nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần, nhẹ gật đầu với Phạm bà bà để cúi chào, sau đó xoay người rời khỏi.

Quả thực là những sinh vật huyền thoại, sức mạnh thật đáng kinh ngạc.

“Cuồng Phong Chi Dực và Tứ Dực Long Thử đều thuộc hệ phi hành.

Cuồng Phong Chi Dực có khả năng đào mệnh cao, nhưng giới hạn của nó không cao bằng Tứ Dực Long Thứ.

Nếu ngươi muốn chọn hệ phi hành, ta khuyên ngươi nên chọn Tứ Dực Long Thứ.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, ở đâu cũng vậy, việc nuôi dưỡng sinh vật có huyết thống rồng đều có giá trị vượt trội hơn nhiều so với những sủng thú khác, hẳn thực sự có chút động lòng.

Chỉ là, những con khác cũng không tệ lắm.

“Băng Ma Vượn là một lãnh chúa trung đẳng, về khả năng khống chế và phát ra cũng không tồi, mà giới hạn tối đa của nó cũng không thấp.

Có vẻ như, sinh vật phong hào truyền kỳ gần nhất mà các ngươi người quen biết là hình thức tiến hóa của Băng Ma Vượn.”

Cận chiến hệ phong hào truyền kỳ? Bạch Khải hai mắt sáng lên, giới hạn cao như vậy thì chẳng phải chỉ cần nuôi dưỡng một chút là có thể trở thành sinh vật truyền kỳ? “Nhưng mà, ta không khuyên ngươi nên chọn Băng Ma Vượn.”

Phạm bà bà liếc nhìn Alpha, nói: “Ngươi đã có một con không kém hơn so với Băng hệ vong linh, việc nuôi một con Băng hệ sinh vật nữa sẽ không có lợi cho ngươi, và có vẻ hai con này cũng không thật sự hợp nhau.”

Bạch Khải ngăn người, nhận ra Alpha và Băng Ma Vượn có thể đã có mâu thuẫn, nếu không có Phạm bà bà và hắn ở đây, có lẽ chúng đã đánh nhau rồi. Đúng vậy, mạnh mẽ đến đâu Băng Ma Vượn cũng không thể sánh với Alpha của mình, mà tương lai, Alpha cũng chưa chắc sẽ yếu hơn.

“Còn về Thủy Tổ thú và cây Sinh Mệnh, chắc ngươi cũng đã nghe nói rồi nên không cần ta phải giải thích thêm.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, cây Sinh Mệnh là sinh vật thực vật có giá trị nuôi dưỡng nhất, không chỉ bản thân nó có sức sống mạnh mẽ, có thể chữa trị cho sủng thú bị thương, mà còn có thể gia tăng tuổi thọ cho Ngự Thú sư.

Phải biết rằng, sủng thú sẽ phản hồi lại cho Ngự Thú sư của mình, như Alpha giúp tăng tốc độ cho Bạch Khải, Husky làm

tăng tinh thần lực của hắn (dù Bạch Khải cảm thấy điều ấy không thật sự cần thiết), còn Gamma nâng cao thể chất cho hắn.

Nếu như Bạch Khải ký kết với cây Sinh Mệnh, không cần nói những điều khác, ít nhất sống thêm khoảng mười năm nữa cũng không thành vấn đề.

Cái tên Thủy Tổ thú mà Bạch Khải nghe đã từ rất sớm.

Lôi Đình Điều, Băng Không Ngư, Viêm Thú... Những sinh mệnh cấp cao từ Thủy Tổ thú tiến hóa ra không chỉ đơn thuần là hư cấu, danh tiếng của Thủy Tổ thú cũng được hình thành từ đó.

Nói cách khác, nếu lựa chọn Thủy Tổ thú, hắn sẽ có vô hạn các tùy chọn.

Tứ Dực Long Thử, thuộc hệ phi hành, xem như đã thực hiện được ước mơ của hắn.

Cây Sinh Mệnh thì là một món đồ bỏ siêu đẳng, sau khi ký kết, hắn cũng không cần lo lắng bị trướng tiến hóa ép khô.

Chương 241:

Lựa chọn khó khăn của người bệnh Phúc Âm (3) Thủy Tổ thú, tương lai phát triển có khả năng cao nhất. Đúng là đau đầu quá đi...

Bạch Khải có phần khó xử, gãi gãi đầu, trong khi Phạm bà bà bỗng nhiên lên tiếng: “Mặc dù điều này không công bằng cho đứa bé này, nhưng ta khuyên người nên chọn giữa Tứ Dục Long Thửu và cây Sinh Mệnh.”

“Vì sao? Chẳng lẽ Thủy Tổ thú đã bị người khác chọn mất?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, đôi mắt đầy hiếu kỳ nhìn về phía Thủy Tổ thú.

“Thực ra, nó đã từng bị chọn nhiều lần, nhưng đều bị từ chối.”

“Không lẽ nó không thể tiến hóa?” Bạch Khải lập tức chụp ngay vào trọng tâm.

Thủy Tổ thú mặc dù là lãnh chúa cấp, nhưng trong trạng thái nguyên thủy không có sức chiến đấu mạnh mẽ, nó là một chủng tộc có giá trị cực cao nhưng lại rất yếu. Ưu điểm lớn nhất của nó vẫn đang nằm ở khả năng tiến hóa.

Nếu không thể tiến hóa, giá trị của Thủy Tổ thú sẽ giảm đi rất nhiều.

“Không phải là không thể tiến hóa, mà là sẽ thoái hóa.”

Phạm bà bà thở dài nói: “So với những đồng loại khác, tiểu gia hỏa này tiến hóa dễ hơn một chút, chỉ cần tiếp xúc với năng lượng thuộc tính khác nhau là nó có thể tiến hóa ngay.”

Nói đến đây, Phạm bà bà liếc nhìn cây Sinh Mệnh, và cây Sinh Mệnh lập tức hiểu ý, đem một phần sinh mệnh lực truyền vào bên trong Thủy Tổ thú.

Bên ngoài thân nó lập tức tỏa ra ánh sáng tiến hóa chói mắt.

Chẳng mấy chốc, ánh sáng tiến hóa tan đi, và hình dạng của Thủy Tổ thú cũng hoàn toàn biến đổi. Ôi trời...

Tốc độ tiến hóa này, còn nhanh hơn cả trứng tiến hóa đấy!
Bạch Khải tròn mắt há hốc mồm nhìn vào hình dạng hoàn toàn

biến đổi của Thủy Tổ thú, còn chưa kịp phê bình vài câu, thì từ cơ thể Mộc Linh lại tỏa ra một cỗ hào quang đỏ sẫm, thân thể từ từ vặn vẹo biến hình, cuối cùng lại trở về với hình dáng Thủy Tổ thú ban đầu.

Sau khi trải qua một lần tiến hóa và thoái hóa, trạng thái của Thủy Tổ thú rõ ràng là không tốt lắm, nhưng dường như nó đã quen với điều này, không để tâm đến lòng tốt của cây Sinh Mệnh giúp nó trị liệu, mà lão đạo muốn rời đi.

Gia hỏa này, đúng là có cá tính! “Người cũng thấy đấy, tiểu gia hỏa này mặc dù có thể tiến hóa, nhưng gần như chỉ duy trì được không đến một giây, cho nên trước đây đã có nhiều người chọn nó nhưng đều từ bỏ.”

Phạm bà bà thở dài, nói tiếp: “Vậy người đã quyết định chọn chưa? Cây Sinh Mệnh hay Tứ Dực Long Thú?” “Tôi chọn Thủy Tổ thú!” “Hừm, không tồi, nhưng...”

chờ đã! Người vừa nói gì?” Phạm bà bà đột nhiên nhìn nghi hoặc về phía Bạch Khải, hỏi: “Người hãy lặp lại một lần nữa?” Bạch Khải chỉ tay về phía Thủy Tổ thú, trịnh trọng nói: “Tôi chọn Thủy Tổ thú!” Tứ Dực Long Thú mặc dù không tệ, nhưng ngoài dòng máu của Long ra thì không có gì khác hấp dẫn Bạch Khải.

Cây Sinh Mệnh cũng không tệ, nhưng hiện tại hắn có Long và Lục Long làm vậy, nhu cầu bồi bổ không lớn như vậy.

Ngược lại Thủy Tổ thú, tiến hóa xong lại thoái hóa, đây quả thực là thiên phú vô địch! Chỉ cần giải quyết được vấn đề thời gian duy trì quá ngắn, hợp đồng với Thủy Tổ thú này, thì không phải tương đương với việc hợp đồng với vô số loài sủng thú hay sao? Đúng là lựa chọn khó khăn của người bệnh Phúc Âm! Biết trước thì đã không nên vội vàng ký hợp đồng với con chó ngốc kia, mà nên ký hợp đồng với Thủy Tổ thú sớm hơn, như vậy chẳng phải cái gì cũng có hay sao? Ô hô? (Nhân loại, người nghĩ rằng những điều này thật sự là lễ phép sao?)

Chương 242:

Vô Tận Biến Hóa Chi Thú - Delta Nhìn thấy đáng vẻ kiên quyết của Bạch Khải, Phạm bà bà đột nhiên trở nên lạnh lẽo, một luồng áp lực khủng khiếp ập xuống Bạch Khải, khiến hắn ngã quy xuống đất.

Alpha và ba sủng thấy vậy lập tức chắn trước mặt Bạch Khải, quyết tâm chia sẻ phần nào khí thế đáng sợ của Phạm bà bà.

Nhưng sau khi thấy ba sủng đứng ra, Phạm bà bà lại bất ngờ rút lui áp lực, nói: “Vậy thì nhanh chóng mang đi, đừng để ta phải nhìn vào điều chướng mắt này.”

Bạch Khải, mặc dù bị áp lực làm cho choáng váng, vẫn mờ mịt gật đầu, rồi tiến tới bên Thủy Tổ thú, hỏi: “Tiểu gia hỏa, ngươi có muốn cùng ta đi không?” Thủy Tổ thú nghe vậy ngẩng đầu, đôi mắt đen nhánh nhìn chằm chằm vào Bạch Khải một lúc, rồi đột nhiên tỏa ra một ánh sáng chói mắt, và nhẹ nhàng gật đầu, ngay lập tức lao về phía Bạch Khải.

Chỉ là Thủy Tổ thú dường như không thể điều khiển tốt sức mạnh của mình, chưa kịp để Bạch Khải giang tay ra, nó đã đâm thẳng vào bụng Bạch Khải.

Kết quả là hắn chỉ chớp mắt, và ngất đi ngay lập tức.

Dù chỉ có bạch bản thuộc tính, nhưng rõ ràng nó vẫn là một sinh vật lãnh chúa, quả thực thân thể của một trí thần không phải dạng người thường có thể so sánh.

Róc rách, rách rách? (Nhân loại, ngươi làm sao vậy? Mau tỉnh lại đi!) Thấy Bạch Khải đột nhiên ngất, Thủy Tổ thú lập tức hoảng loạn, không ngừng dùng đầu sắt chạm vào mặt hắn, làm cho ý thức còn lơ mơ của Bạch Khải càng thêm mất mát.

Ken két, ken két. (Lão đại, ngươi không sao chứ?) A ô, a ô! (Không sao đâu, nhân loại chịu đánh, không chết được đâu.) Két phốc, két phốc. (Có lẽ Gamma hay có chút lo lắng, không bằng đưa hắn tới chỗ Nicolas đại nhân đi?) Ken két, ken két! (Tốt!) ...

Lục Long bí cảnh.

Bạch Khải từ từ tỉnh lại, vừa mở mắt liền thấy một đôi mắt lớn đang ghé sát vào mặt mình, nhìn chăm chăm hẳn.

Trời ạ...

Hắn lại bị khu vực nuôi dưỡng hung thú bao quanh sao? Bạch Khải bản năng bò vài bước, cuối cùng nhận ra chủ nhân của đôi mắt này chính là Nicolas, người mà hắn đã lâu không gặp.

“Bạch Khải, ngươi tỉnh rồi.”

Thấy Bạch Khải tỉnh lại, Nicolas thở phào nhẹ nhõm, nói: “Ngươi đã chiến đấu với sinh vật ở cấp lãnh chúa, xương sườn có thể đã gãy vài cái, may mà Lục Long cảm ứng được khí tức của ngươi nên đã mang ngươi vào đây, nếu không thì ngươi đã không thể cử động rồi.”

Bạch Khải nghe vậy chỉ cười khỏ, nói: “Đúng là bị sinh vật lãnh chúa đánh cho một trận, cảm ơn ngươi.”

Nicolas gật đầu, hỏi: “Mà này, không phải ngươi bảo muốn ra ngoài lâu lắm sao? Sao đã quay lại nhanh vậy?” Bạch Khải đáp: “Có chút bất ngờ, nhiệm vụ đã hoàn thành sớm.”

Nicolas quan sát Bạch Khải từ đầu đến chân, rồi nói: “Khó trách, ta đã nói tại sao mẫu thân ngươi lại tiêu hao lớn như vậy.”

“Nhưng mà, nhìn ngươi, thể chất đã thay đổi mạnh mẽ rất nhiều, chắc là đã đến cực hạn của ngươi rồi chứ?” Bạch Khải gật đầu nhẹ, những ngày qua hắn đã tiêu hóa phản hồi từ các lần rèn luyện trước đó, thân thể đã không thể tăng lên nữa, tiến độ tiến hóa đã đạt 100%. Điểm duy nhất còn hạn chế là sức mạnh tinh thần dường như còn thiếu một chút.

Hắn rất cần một phương pháp rèn luyện tinh thần lực nhanh chóng...

Bạch Khải đứng dậy, hoạt động một chút, rồi nhớ đến Thủy Tổ thú mà mình đã đụng phải.

“Alpha hẳn là đã đưa Thủy Tổ thú trở về đây rồi nhỉ?” Bạch Khải đưa tinh thần lực vào không gian bí cảnh, và quả nhiên thấy bóng dáng của Thủy Tổ thú.

Chỉ có điều, Thủy Tổ thú dường như vẫn chưa thích ứng với hoàn cảnh mới này, chỉ lặng lẽ ngồi trong góc, phục hồi sức

lực sau thất bại trong tiến hóa trước đó.

Tiểu gia hỏa này thật kỳ quái.

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, trực tiếp bắt Thủy Tổ thú ra ngoài.

Róc rách, rách rách! Khi không gian đột nhiên thay đổi, Thủy Tổ thú rất hoảng sợ, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải, lập tức trở nên vui vẻ, chạy thẳng về phía hắn.

Chương 243:

Vô tận biến hóa chi thú - Delta “Ngừng lại!” Thấy Thủy Tổ thú vẫn tiếp tục lao tới, Bạch Khải cảm thấy từng cơn đau nhức ở xương sườn, vội vàng né sang một bên để tránh cú va chạm.

“Róc rách, rách rách?” Thủy Tổ thú thấy vậy có chút ngạc nhiên, khi nhìn thấy vẻ hoảng sợ trên mặt Bạch Khải thì lập tức cảm thấy hơi thất vọng.

Quả nhiên, vẫn không có nhân loại nào nguyện ý tiếp nhận nó sao? Thấy Thủy Tổ thú có biểu hiện tự thu mình lại, Bạch Khải ngay lập tức ho nhẹ hai tiếng, tiến lên trước mặt Thủy Tổ thú, nói: “Ta không phải là sinh vật truyền thuyết như Phạm bà bà, không thể chịu được va chạm của người, cho nên lần sau nhẹ tay một chút.”

Thủy Tổ thú ngẩn người, hiển nhiên không hiểu rõ Bạch Khải khác với Phạm bà bà ở chỗ nào.

Nhưng mà cuối cùng có một người nguyện ý tiếp nhận nó, Thủy Tổ thú đương nhiên rất vui vẻ nghe theo những lời Bạch Khải nói.

Thấy Thủy Tổ thú có vẻ như bỏ qua ý định nhào tới trong lòng hắn, Bạch Khải lúc này mới lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm. Đối diện với một sinh vật lãnh chúa cấp, hắn thật sự không thể chịu được sức nặng, trừ khi một ngày nào đó hắn có được thể chất siêu phàm như Trí thần, thì mới có cơ hội tiếp nhận cách thể hiện vui mừng của Thủy Tổ thú như vậy.

“Ôi, Bạch Khải, ngươi lại ký kết hợp đồng với một thú sủng mới nữa rồi? Tiểu gia hỏa này nhìn thật đáng yêu.”

Nicolas cũng cảm thấy hứng thú với Thủy Tổ thú, không khỏi tiến tới quan sát ngay trước mặt.

Khí tức của Cự Long tỏa ra từ Nicolas làm cho Thủy Tổ thú không có phản kháng nào và xảy ra biến hóa.

“Cái này...”

Tại sao lại biến thành cái đồng côn trùng lớn như vậy?” Nhìn thấy hình hài thay đổi của Thủy Tổ thú, Nicolas rõ ràng cảm thấy khó hiểu, nhưng càng làm cho hắn kinh ngạc hơn là, Phi Thúy Long Mãng vẫn chưa hoàn toàn hình thành đã lại biến trở về dáng vẻ của Thủy Tổ thú.

Liên tục hai lần tiến hóa rồi thoái hóa, tình trạng của Thủy Tổ thú càng lúc càng xấu, thậm chí đứng cũng không vững, bốn chi mềm nhũn, liền ngã lăn ra đất.

Tần suất tiến hóa và thoái hóa như vậy thực sự quá cao, đây quả thực giống như nửa bước trắc trở.

Bạch Khải thấy thế, có chút nhú mày, lập tức triệu hồi một quả trứng tiến hóa để bao bọc Thủy Tổ thú lại, sau đó ngồi xổm bên cạnh tĩnh tâm tu luyện.

Nicolas thấy vậy cũng không quấy rầy, nhẹ nhàng ngồi xổm một bên quan sát quả trứng Thủy Tổ thú màu Bạch Ngân.

Dù chỉ trong một giây phút, nhưng hắn cảm nhận được từ Thủy Tổ thú một khí tức đồng tộc, điều này khiến hắn cảm thấy rất hài lòng, còn hơn cả việc trồng hoa hay củng cố cơ.

Chẳng bao lâu, Bạch Khải từ việc tĩnh tâm tỉnh lại, và chính lúc đó, quả trứng Thủy Tổ thú màu Bạch Ngân phá vỡ, vô số năng lượng Bạch Ngân gào thét chui vào cơ thể Thủy Tổ thú, từng chút một chữa lành những tổn thương mà nó mắc phải.

“Róc rách, rách rách?” Thủy Tổ thú cảm nhận được sự biến hóa trên cơ thể mình, không khỏi có chút vui mừng.

Việc liên tục tiến hóa và thoái hóa gây ra tổn thương không nhỏ cho nó, nhưng nó vẫn gắng gượng chịu đựng, không ngờ rằng giờ đây nhân loại này lại dễ dàng giúp nó hóa giải mọi thứ như vậy? Nghĩ đến đây, Thủy Tổ thú nhìn Bạch Khải với ánh mắt lập tức trở nên ấm áp, bản năng mách bảo nó muốn lao tới ôm Bạch Khải.

“Ngừng lại! Ta không thể sử dụng trứng tiến hóa giống như người.”

Bạch Khải đưa tay ngăn cản Thủy Tổ thú, sau đó nhẹ nhàng chạm vào trán của nó, bắt đầu khám xét tình trạng của nó.

Bảng kỹ năng của nó có vẻ khá là đáng thương, nếu không phải do trứng tiến hóa thì Bạch Khải đã nghi ngờ đây là một bảng của một sinh vật hầu hạ rồi. #

Chương 244:

Vô Tận Biến Hóa Chi Thú - Delta (3) Quá hoàn hảo để đối kháng một cách dã man, gia hỏa này không phải vì đã làm Ngự Thú sư bị thương mà bị đẩy lùi về sao? Bạch Khải quan sát Thủy Tổ thú có bộ lông đen nhánh, giống như một con Địa Hành Long nhỏ màu đen, nói: “Người có muốn thử lại một lần nữa để tiến hóa không?” Nghe đến việc tiến hóa, Thủy Tổ thú có chút kháng cự tự nhiên, nhưng khi nghĩ đến khả năng kỳ quái mà Bạch Khải vừa sử dụng với hắn, cuối cùng nó cũng gật đầu nhẹ.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức lấy ra một miếng vảy của Lục Long, phóng lên đầu Thủy Tổ thú.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, Thủy Tổ thú đã được bao bọc trong ánh sáng tiến hóa chói lóa, và khi ánh sáng tỏa ra, nó đã biến thành một con Lục Long mini.

Phỉ Thúy Áu Long! Thật sự là đã hóa rồng rồi! Nhìn thấy Thủy Tổ thú không lập tức biến về trạng thái ban đầu, trong mắt Bạch Khải ánh lên một tia phấn khởi, nhưng niềm vui này chỉ duy trì trong năm giây rồi biến mất.

Thủy Tổ thú lại thoái hóa.

Lần này, miếng vảy Lục Long trực tiếp phát ra sinh mệnh khí giúp Thủy Tổ thú khôi phục trạng thái, có vẻ như Thủy Tổ thú rất thích cảm giác này, nó lặng lẽ nằm ở đó không nhúc nhích.

Ngay cả tài nguyên cấp truyền thuyết cũng chỉ có thể duy trì trong năm giây, thật không trách được gia hỏa nhỏ bé này bị đẩy lùi.

Bạch Khải hơi nhíu mày, tỉ mỉ xem xét thông tin của Thủy Tổ thú này.

Dù không phải là một dạng biến dị, nhưng các giá trị chủng tộc của Thủy Tổ thú cũng không yếu, nếu tính trung bình, thì năng lượng giá trị của nó không biết vì lý do gì lại ít đến đáng thương, hoàn toàn không tương xứng với địa vị của một sinh vật sắp nhị giai lãnh chúa.

“Phải chăng là vì năng lượng giá trị quá thiếu thốn, không thể duy trì cường độ cao trong tiến hóa?” Bạch Khải nghĩ một chút, lập tức triệu hồi Kim Giáp Thi từ bí cảnh, để nó chạm vào Thủy Tổ thú.

Khí tức của Kim Giáp Thi yếu hơn Thủy Tổ thú rất nhiều, nhưng sau một hồi, Thủy Tổ thú mới có biến hóa, hóa thành một con thú nhỏ toàn thân được bao bọc bởi kim loại.

Lần này, Thủy Tổ thú không còn giống như trước đó lập tức thoái hóa, mà hoàn toàn giữ được trạng thái tiến hóa trong ba phút trước khi thay đổi trở về. Đây là lần đầu tiên Thủy Tổ thú duy trì tiến hóa lâu như vậy, rõ ràng nó cũng rất bất ngờ.

Khi Bạch Khải lần lượt triệu hồi Lục Giáp Thi, nó càng chủ động tới gần.

“Quả thực, khí tức năng lượng cấp cao sẽ giúp Thủy Tổ thú tiến hóa thành hình thái mạnh hơn, nhưng giá trị chủng tộc của nó vẫn còn dừng lại ở trạng thái ban đầu, nên không thể duy trì lâu, cuối cùng lại thoái hóa.”

Bạch Khải vỗ nhẹ lên đầu Thủy Tổ thú, cảm thấy rằng gia hỏa này không phải không thể tiến hóa, mà chỉ là tiến hóa không hoàn toàn, thậm chí còn thấp hơn cả hình thái huyết mạch ban đầu của bản thân, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì thêm một chút.

Tình huống như thế, so với những Thủy Tổ thú khác mà nói, đúng là rất tệ.

Nhưng đối với tay hăn mà nói, đây lại là một tài năng tuyệt vời...

Tiến hóa rồi lại thoái hóa, chẳng phải có nghĩa là Thủy Tổ thú này có thể tùy theo nhu cầu mà tiến hóa sao? Chỉ cần nâng cao giá trị chủng tộc, chuyện này đối với tiến hóa xem ra thật đơn giản.

“Từ hôm nay trở đi, người chính là sủng thú của ta, Bạch Khải, ta sẽ gọi ngươi là Delta.”

Delta, vô tận biến hóa, đúng là cái tên đã được định sẵn trong số mệnh.

Chương 245:

Thời gian cường hóa lớn Lục Long bí cảnh.

Một con sư thú màu đen bay lượn trên không trung, nhanh chóng tiến hóa thành hình dạng Cuồng Phong chi dực Delta.

Tuy nhiên, hẳn rõ ràng không nắm vững kỹ thuật bay, khiến hẳn bay lên bay xuống, lúc nào cũng có khả năng ngã xuống đất.

Dù vậy, Delta vẫn rất vui vẻ.

Thế nhưng trạng thái đó không kéo dài lâu, hẳn bỗng phát ra một ánh sáng đỏ sậm, lại một lần nữa trở về hình dạng Thủy Tổ thú, rơi từ trên không trung xuống.

Thấy cảnh tượng này, Alpha quen thuộc đã tạo ra một cơn gió lốc, nâng Delta đến trước mặt Bạch Khải.

“Hình thái lãnh chúa cấp thấp thuộc phong hệ, thời gian duy trì chỉ có năm phút, vẫn không thể sử dụng làm tọa kỵ bay.”

Bạch Khải nhanh chóng ghi chép lại thời gian duy trì lần tiến hóa này của Delta lên bảng điện tử, nhìn Delta vẫn vui vẻ, không khỏi thở dài.

Trước đó hẳn đã nghĩ liệu trứng tiến hóa có thể ép buộc Thủy Tổ thú tiến hóa hay không, sự thật là đã tiến hóa, nhưng chỉ duy trì thêm một chút thời gian rồi lại thoái hóa.

Hẳn nhận ra rằng: phong hệ, lôi hệ, hỏa hệ, điện hệ...

Tất cả những năng lượng biến hóa đều không lưu lại được trên người Delta.

Ngay cả trứng tiến hóa cũng không thể thay đổi được, Delta xem như là sủng thú cao cấp, người dẫn dắt duy nhất.

Hẳn không cần phải làm gì phức tạp như những người khác, nếu mà vị trưởng lão sắt kia trực tiếp chặt bừa một đồng vật liệu cao cấp vào, chắc chắn sẽ không có chỗ để khóc.

Nhưng hẳn vẫn có được một chút thu hoạch.

Bạch Khải vuốt đầu Delta, cảm nhận sự thay đổi của hẳn.

“Trừ thời không ra, tinh thần hệ đặc thù này còn chưa thử qua, mà vật liệu không thuộc tính vẫn có hiệu quả.”

Vật liệu không thuộc tính chủ yếu chỉ tăng cường sức mạnh, tốc độ, thể chất...

những hiệu quả cơ bản đã được ghi nhận, trừ khi là súng thú cận chiến, bình thường đều chỉ dùng để giúp súng thú tiến hóa.

Tuy nhiên, đây lại là loại tài liệu mà Bạch Khải đã cố gắng thử nghiệm, duy nhất có thể giữ lại hiệu quả cho Delta.

Mà hiệu quả ấy, chính là trong hai ngày qua đã nâng cao cấp bậc của Delta lên cao cấp bốn, giá trị năng lượng cũng tăng lên đáng kể, tương tự như Cuồng Phong chỉ dục có thể duy trì trạng thái huyết mạch đẳng cấp trong năm phút. Điều này cũng đúng như dự đoán của hắn khi chọn Thủy Tổ thú.

Chỉ cần nâng cao trị số cơ bản của Thủy Tổ thú trong trạng thái nguyên sinh, thời gian duy trì sau khi tiến hóa cũng có thể kéo dài tương ứng.

Tuy nhiên, không rõ có phải vì lý do tiến hóa không hoàn toàn hay không, mà Delta dù tiến hóa thành hình thái gì, ngoài thiên phú bản năng về phi hành, hắn chưa lĩnh ngộ được nửa kỹ năng nào.

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Delta, nói: “Trong lúc khẳng định các vật liệu đặc thù cũng không có hiệu quả với người, trước tiên hãy biến người thành súng thú cận chiến để bồi dưỡng.”

Róc rách rách rách! Mặc dù chưa có khế ước, nhưng Delta dù sao đã là một sinh vật lãnh chúa, nên vẫn hiểu lời Bạch Khải nói.

Sau khi thân mật cọ cọ Bạch Khải, hắn chạy đến một bên và chạm vào vách núi để luyện tập kỹ năng.

A ô? (Nhân loại, gia hỏa này nhìn không phải rất thông minh, người chắc chắn muốn khế ước nó?) Beita nhìn Delta không ngừng dùng đầu va quệt vào vách núi, lặng lẽ lùi xa một chút. Đã nói ngốc nghếch sẽ lây lan, tốt nhất là nên giữ khoảng cách.

“Không có gì đâu, Delta hiện tại dù nhìn có vẻ yếu một chút, nhưng nếu được bồi dưỡng thì sẽ không thua gì so với người,

nói về trí thông minh thì...”

Bạch Khải chỉ chỉ bản thân, nói: “Bản Ngự Thú sư này đủ thông minh là được.”

Gâu gâu! (Nhân loại, người ngày càng biết xấu hổ rồi.) Âm ỉm... Đúng lúc này, vách núi đột nhiên đổ sụp, vô số đá vụn ập đến, Delta không kịp tránh né đã bị đông đá đè lên, nhưng trước khi Bạch Khải kịp ra lệnh cho Alpha cứu viện, Delta đã chui ra khỏi đông đá và tiếp tục chọn một vách đá khác để luyện tập.

Hình như không yếu như vẻ bề ngoài...

Nhà mình bị đổ nát nhưng Nicolas không chút trách móc, trái lại tiến đến bên cạnh Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, có thể để tiểu gia hỏa này ở lại đây không, ta đảm bảo sẽ nuôi nó trắng trắng mập mập.”

Trắng trắng mập mập? Bạch Khải nhìn Delta toàn thân đen nhánh, khóe mắt hơi run rẩy.

Mập thì chưa nói, trắng, người định làm gì với ta vậy...

Tuy vậy, Bạch Khải vẫn chấp nhận để Delta ở lại bên cạnh Nicolas.

Lục Long bí cảnh với Long Huyết thảo rất có lợi cho việc tăng cường thể chất, mà vấn đề lớn nhất của Delta hiện giờ chính là giá trị năng lượng.

Nicolas sẵn lòng giúp hẩn nuôi dưỡng là điều tốt nhất.

Chương 246:

Mua sắm nguyên liệu cường hóa (2) “Đi đến Thánh Vật Chi Tháp, mua một ít nguyên liệu không thuộc tính, đồng thời hỏi xem có nhanh chóng tăng cường tinh thần lực đồ vật hay không.”

...

Thánh Vật Chi Tháp.

Bạch Khải vừa đến cổng Thánh Vật Chi Tháp đã thấy Dịch Tiểu Úy đứng chờ.

Mặc dù trong hiệp hội lưới cũng có thể mua sắm và còn có dịch vụ giao hàng tận nơi, nhưng những nguyên liệu không thuộc tính thật sự rất phong phú, hiệu quả cũng rất gần gũi, vì vậy Bạch Khải đã trực tiếp liên lạc với Dịch Tiểu Úy để nhờ hắn giúp lựa chọn.

Người làm nghề chuyên nghiệp thì phải giao cho người chuyên nghiệp làm, dù sao hắn cũng không muốn thừa nhận rằng mình theo dõi Dịch Tiểu Úy để tìm hiểu về mức giảm giá.

Dịch Tiểu Úy tiến lại gần Bạch Khải, mỉm cười nói: “Cuối cùng ngươi cũng lộ mặt, gần đây Chu Diễm và những người khác tìm ngươi tới mức điên cuồng rồi.”

“Tìm ta? Gần đây ta không làm gì cả mà?” Bạch Khải có chút mơ hồ, gãi gãi đầu, không nghĩ nhiều nữa, nhưng Dịch Tiểu Úy cũng không tiếp tục chủ đề đó tại đây, nói: “Hai ngày trước ta đi gặp bà Phạm để lấy nguyên liệu, nghe nói ngươi đã chọn Thủy Tổ thú không thể tiến hóa?” “Ừm.”

Người bà Phạm nhìn có vẻ lạnh lùng, không ngờ lại là người nói nhiều? Quả thật, không thể xem bề ngoài...

Nghe Bạch Khải xác nhận, Dịch Tiểu Úy vội vàng khuyên: “Mặc dù điều này không thật sự công bằng với con thú nhỏ đó, nhưng ta khuyên ngươi nên đổi một con khác, chỉ cần không có khế ước, bà Phạm sẽ cho phép đổi.”

Bạch Khải nghe vậy khoát tay áo, nói: “Cảm ơn, nhưng ta thấy con này rất tốt, không cần đổi.”

Dịch Tiểu Úy dừng lại một chút, sau đó đột nhiên nghĩ ra cái gì đó, nói: “Người bảo ta tìm nguyên liệu không thuộc tính không phải là để cho nó dùng đi, mà hẳn là người định bồi dưỡng nó theo hướng cận chiến?” “À, có thể xem như vậy.”

Delta mặc dù hiện tại có thể duy trì hình thái tiến hóa trong thời gian ngắn, nhưng ngoài kỹ năng động thiên phú bị động đi kèm với hình thái tiến hóa, nó chỉ có kỹ năng va chạm dã man, nói là cận chiến hệ cũng không sai.

“Cận chiến hệ, thật ra ta chưa nghe nói ai bồi dưỡng Thủy Tổ thú theo hướng cận chiến, như người có lẽ thực sự có thể làm được.”

Việc chọn Thủy Tổ thú theo khế ước thường hướng đến những hình thái tiến hóa lòi loét, chắc chắn rằng không ai đứng đắn lại đi chọn Thủy Tổ thú.

Hai người cùng nhau tiến vào Thánh Vật Chi Tháp, trực tiếp xuyên qua đại sảnh, đi tới phòng thí nghiệm cá nhân của Dịch Tiểu Úy.

Khác với phong cách kỳ quặc của Hắc Vu Sư mà Bạch Khải tưởng tượng, phòng thí nghiệm của Dịch Tiểu Úy thật sự khiến người ta kinh ngạc vì sự sạch sẽ.

Khu vực giải phẫu, khu vực bồi dưỡng, khu vực kiểm nghiệm...

Mỗi khu vực được phân chia rõ ràng, thật sự là một bức tranh hiện đại hóa của phòng nghiên cứu sinh vật.

“Trước khi người cùng ta nói muốn nguyên liệu không thuộc tính, ta đã giúp người sơ bộ chọn một số, nhưng nếu người định bồi dưỡng Thủy Tổ thú theo cận chiến thì cần phải lựa chọn lại một chút.”

Dịch Tiểu Úy tiến đến máy vi tính, thao tác một hồi và rất nhanh sau đó đã lấy ra được sáu loại tài liệu.

Dịch Tiểu Úy nói: “Ta hiểu rõ tình hình của con thú nhỏ đó, những lựa chọn này chủ yếu sẽ chỉ tăng cường thuộc tính cơ bản, hẳn là sẽ không kích hoạt tiến hóa của nó, nhưng người vẫn cần cẩn thận khi chọn phụ liệu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, dù sao là sinh vật cận chiến, thì hoặc nhiều hoặc ít cũng cần trộn lẫn một chút thuộc tính năng lượng, điều này cũng là một trong những lý do khiến Bạch Khải nhờ Dịch Tiểu Úy giúp hắn lựa chọn.

Bạch Khải chỉ vào màn hình với sáu loại tài liệu, nói: “Những thứ này cho ta hết, nếu sau này còn cần thêm, ta sẽ liên hệ với người.”

Nguyên liệu cấp sử thi tự nhiên giá cả không rẻ, nhưng bởi vì đã được đại ngôn phí và độc quyền gia tăng, Bạch Khải còn dư dả nên cũng có thể chi trả được.

Chương 247:

Mua sắm cường hóa lớn (3) Hai chục triệu thôi, nhiều lắm đấy...

Về mặt đặc thù hệ, cơ bản đều là vật liệu cấp truyền thuyết, cần phải có sự đồng ý của Tháp chủ, có tiền cũng không thể mua, vì vậy Bạch Khải đã quyết định bỏ qua.

“Được.”

Dịch Tiểu Úy nhẹ gật đầu, sau khi giúp Bạch Khải hạ đơn, lại lần nữa hiện ra một giao diện mới, toàn bộ là các loại dược tề.

“Người nói loại dược tề nào mà có thể trực tiếp tăng cường tinh thần lực thì không có, nhiều nhất chỉ là tăng cường tạm thời, mà tác dụng phụ khá lớn, ta không thật sự khuyến khích, vì vậy ta sẽ cho người chọn một số dược tề có hiệu quả cường hóa minh tưởng.”

Dịch Tiểu Úy chỉ vào màn hình một bình dược tề, nói: “Mặc dù các người tham gia huấn luyện chắc hẳn không có nhiều thời gian minh tưởng, nhưng ta khuyên người chọn loại ảo mộng dược tề này.”

“Chỉ cần uống một bình trước khi ngủ, thì sẽ khiến người đắm chìm trong giấc mơ, hiệu quả tinh thần lực sẽ tăng lên gấp hai đến ba lần so với minh tưởng thông thường.”

Bạch Khải nghe vậy thì hai mắt tỏa sáng, hai đến ba lần hiệu quả minh tưởng, nếu có thể kết hợp với việc tiêu hao thể chất do trúng tiến hóa, chẳng phải là chỉ sau vài phút có thể đạt đến cấp bốn sao? “Nhưng mà loại dược này không thể uống quá nhiều, nếu không sẽ dễ dàng sinh ra ảo giác, và có chút tổn hại cho cơ thể.”

Nghe đến lời Dịch Tiểu Úy, nụ cười trên khuôn mặt Bạch Khải cứng đờ, hắn nghi ngờ nhìn vào bình dược tề ảo mộng, hỏi: “Người chắc chắn đây không phải là loại dược phẩm vi phạm lệnh cấm chứ?” Có thể sinh ra ảo giác, còn có thể tổn thương cơ thể, uống loại thuốc này thật sự sẽ không bị bắt sao? Dịch Tiểu Úy nghe vậy cười nói: “Ha ha...”

Tên gọi này đúng thật là có chút vấn đề, nhưng người yên tâm, ảo mộng được tề là được chế biến từ phấn hoa dây leo mộng cảnh, chỉ đơn thuần là thúc đẩy sự sinh trưởng của mộng cảnh thôi, không phải là loại dược phẩm mê hoặc.”

Cách nói của người thật khiến ta cảm thấy kỳ quái...

Bạch Khải trong lòng thầm oán trách, nhưng vẫn tuân theo khuyến nghị của Dịch Tiểu Úy và quyết định mua một bình.

Dịch Tiểu Úy dừng lại một chút rồi nói: “Thật ra, dược tề không phải là phương pháp bền vững, nếu như người muốn tăng cường tinh thần lực lâu dài, tốt nhất vẫn là tìm một bảo vật tinh thần.”

“Bảo vật tinh thần?” Bạch Khải nghe vậy ngẩn ra, rồi rất nhanh phản ứng lại.

Hắn chỉ mới nghĩ đến việc sử dụng thuốc để tăng cường tinh thần lực, lại quên mất việc còn có bảo vật.

“Nhưng mà ta chủ yếu phụ trách về vật liệu, còn về bảo vật thì ta không quá quen thuộc, có thể ngộ nhưng không thể cầu, nếu người muốn thì ta có thể giúp người lưu ý.”

Thánh Vật chi tháp mặc dù đồng thời phụ trách quản lý tài nguyên và bảo vật, nhưng bên trong cũng có sự phân công.

“Vậy thì làm phiền người.”

Loại dược tề tăng cường không giống như thuốc bổ Thiên Thần, uống nhiều sẽ sinh ra kháng dược tính, nếu có thể có bảo vật cùng loại công năng thì tự nhiên là tốt nhất.

Biết đâu, còn có thể giúp ích cho phù văn nhị đoạn tiến hóa.

Bởi vì lý do trong nội bộ Thánh Vật chi tháp, đơn đặt hàng của Bạch Khải rất nhanh đã được chuyển tới.

Bạch Khải gấp rút trở về thử nghiệm và không ở lại lâu, chỉ đơn giản hỏi thăm một số chú ý từ Dịch Tiểu Úy, rồi nhanh chóng rời đi.

“Bạch Khải? Người sao lại ở đây?” Mới vừa bước vào cửa Tiêu Nguyên đã thấy Bạch Khải vội vã đi ra, không khỏi tò mò hỏi.

“Đến mua một số vật liệu.”

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lên, thấy đúng là Tiêu Nguyên, có chút bất ngờ, hỏi: “Tiêu Nguyên, ngươi cũng đến mua vật liệu sao?” Tiêu Nguyên nhẹ gật đầu, nói: “Tháng này điểm khảo hạch tích lũy đã giảm nhiều, ta định trước đổi một điểm tài nguyên để cường hóa dưới súng thú.”

“Điểm tích lũy giảm?” Bạch Khải ngờ ngác, hỏi lại: “Ngươi không định để dành đổi tài nguyên cấp truyền thuyết sao?” Tiêu Nguyên nghe vậy không khỏi cười, nói: “Ngươi đúng là không biết gì cả.”

Nghe Tiêu Nguyên nói vậy, Bạch Khải càng cảm thấy mơ hồ, mà Tiêu Nguyên cũng không tốn nhiều thời gian, trực tiếp lấy ra bảng xếp hạng điểm tích lũy của lần khảo hạch trước.

“Trừ ngươi ra, chúng ta vài người cấp cao chỉ có 1W điểm tích lũy, rõ ràng muốn tích lũy đủ điểm để đổi tài nguyên cấp truyền thuyết thì không khả thi, còn không bằng tranh đoạt xếp hạng, điểm hứa hẹn hơn.”

“Thêm vào đó, so với việc đó, ta còn thiên về ưu tiên đổi tài nguyên để tăng cường thực lực cho súng thú, mặc dù tăng chậm, nhưng ổn định.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, điều này thực sự phù hợp với phong cách của Tiêu Nguyên, vững vàng, dù sao tài nguyên cấp truyền thuyết được lấy thì cũng không phải lúc nào cũng có thể sử dụng ngay được.

Hướng tới những súng thú khác nhau, tiến hóa phối hợp, chính là hoàn toàn khác biệt, phối hợp phụ liệu cũng sẽ không phải là hàng bình thường, cho dù có đổi được cũng sẽ không hình thành sức chiến đấu trong thời gian ngắn.

Mười con chim trong rừng, không bằng một con trong tay.

Chương 248:

Thủy Tô Thú? Thú Nuốt Vàng! Bạch Khải nghĩ đến việc bản thân không cần dùng bất kỳ loại phương pháp nào, chỉ cần lợi dụng trứng để tiến hóa hoàn hảo và hấp thụ các loại tài liệu có tính chất khác nhau, hẳn lại một lần nữa cảm thấy mình thật may mắn.

Dù cho là mười con chim hay là thiên điều, chỉ cần nhìn thấy một nồi thức ăn là có thể thoải mái hưởng thụ, còn cần lo lắng gì nữa? Thế nhưng, cái điểm tích lũy này của hắn sao lại quá khoa trương như vậy? Trước khi đi, hắn mới chỉ có hơn tám nghìn điểm tích lũy, tại sao giờ lại tăng thêm hơn một vạn? Có phải La Tường đã cho hắn điểm thưởng không? Hẳn là như vậy.

Nghĩ đến việc La Tường đã nói với hắn trước đó, Bạch Khải lập tức xác nhận suy đoán này.

Thấy Bạch Khải kinh ngạc như vậy, Tiêu Nguyên chỉ biết lắc đầu cười, nói: “Người thật sự không để ý chuyện bên ngoài, trở về lâu như vậy mà chẳng lẽ không xem huy chương của mình một lần nào sao?” Bạch Khải nghe vậy, tỏ ra lúng túng gãi đầu, nói: “Hai ngày này tôi chỉ ở trong Lục Long bí cảnh, nên không chú ý lắm.”

“Lục Long bí cảnh? Thì ra vậy.”

Tiêu Nguyên khẽ gật đầu, truyền kỳ Cự Long triệu hồi, ông chắc chắn là phải tập trung cao độ để ứng phó.

Nếu không may làm đôi thủ tức giận thì sẽ không thể chịu nổi.

“Nghe ông nói, người cùng La giáo quan đã đến Thủy Đế bí cảnh phải không? Xem ra có thu hoạch không nhỏ, với tốc độ thu hoạch điểm tích lũy hiện tại của người, có lẽ thật sự có thể đổi được một cái truyền kỳ tài nguyên.”

Tiêu Nguyên nhìn Bạch Khải một cách sâu sắc, nói: “Thế nhưng người tốt nhất nên chuẩn bị tâm lý, vì có một số gia hỏa đối với người thật sự không có lòng tin lắm.”

“Ngạch...”

Cảm ơn nhiều.”

Dù Tiêu Nguyên không nói rõ ai, nhưng Bạch Khải cũng đã đoán ra đó chắc chắn là Chu Diễm, Bạch Vũ Hiểu và những người khác.

“Tôi còn phải đi chọn tài nguyên, trước mắt không nói với người nữa, ngày mai bắt đầu vòng thứ hai huấn luyện, nhớ đừng đến trễ.”

“Được.”

Bạch Khải gật đầu, sau đó vội vàng đi ra khỏi Thánh Vật chi tháp.

Không nghĩ rằng chỉ ra ngoài một chuyến đã có thể đạt được nhiều điểm tích lũy như vậy, hắn sẽ tranh thủ thời gian để tăng cường thực lực cho sủng thú, và tiếp tục hoàn thành nhiều nhiệm vụ bên ngoài để tăng điểm tích lũy.

“Gia hỏa này, vẫn lo lắng như vậy.”

Thấy Bạch Khải như vậy, Tiêu Nguyên chỉ cười lắc đầu, rồi quay người vào trong Thánh Vật chi tháp.

Phải tranh thủ tăng cường thực lực, nếu đến lúc cuối cùng kiểm tra lại thất bại dưới tay Bạch Khải thì ông sẽ lại tức giận cho mà xem.

Trong Lục Long bí cảnh.

Bạch Khải vừa xuất hiện, lập tức nhận ra rằng Delta đã ngừng huấn luyện, lao về phía hắn ôm chầm lấy.

“Ngừng, ngừng, ngừng!” Thấy Delta như vậy, Bạch Khải lập tức toát mồ hôi lạnh, vội vàng triệu hồi Gamma ra làm vật chặn, tránh được tình huống phải vào ICU.

Chờ đến khi hắn lên tới tứ giai và chính thức khế ước với Delta, nhất định phải cùng nó phổ biến cách thể hiện tình cảm, không phải hắn hoài nghi rằng bản thân có thể trở thành một truyền kỳ Ngự Thú sư hay không.

Delta hiển nhiên nhận thức được hành động thất thố của mình, liền rút lui một chút khoảng cách với Bạch Khải.

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, ngồi xổm xuống xoa đầu Delta, đem sáu món tài nguyên vừa mua đặt ra trước mặt

Delta, nói: “Nghĩ kỹ trước khi hấp thu, tự ngươi chọn đi.”

Mặc dù Alpha đã đồng thời kết hợp hai loại vật liệu và lĩnh hội được kỹ năng siêu cấp, nhưng Delta quá đặc biệt, hẳn cần phải xem loại vật liệu nào có thể tăng cường mạnh nhất cho Delta.

Róc rách rách rách? Delta rõ ràng chưa trải qua tình huống này, nhưng vẫn tiến lại ngửi các tài liệu một cách cẩn thận, cuối cùng dừng lại ở Thanh Không cỏ trước mặt.

“Thanh Không cỏ? Ưu tiên tăng tốc độ phản ứng sao, cũng không tệ.”

Thấy Delta lựa chọn, Bạch Khải có chút bất ngờ nhưng không phản đối, thu hồi các món còn lại, và đặt Delta vào trứng Bạch Ngân.

“Được rồi, tiếp theo thử cái này ảo mộng dược tề đi.”

Bạch Khải mở hộp đóng gói, lấy ra một bình ảo mộng dược tề, nhìn thấy bên trong là dung dịch nhiều màu, hẳn nhẹ gập đầu.

Không cần nói về hiệu quả, ít nhất hình thức bên ngoài tuyệt đối đạt điểm tối đa, vô cùng phù hợp với cái tên ảo mộng.

Bạch Khải mở nắp bình, một hơi uống cạn sạch bình ảo mộng dược tề, nhưng ngay lập tức sắc mặt hắn tái xanh, trực tiếp ngã xuống đất ngất đi.

Mùi vị này, chắc chắn là người chế tác thuốc này và Ngự Thú sư có thù chuốc! Sau tám giờ, Bạch Khải đứng giờ tỉnh lại, chỉ cảm thấy trong đầu thanh tỉnh, tinh thần vô cùng phấn chấn, cảm giác tinh thần lực tăng cường không ít.

“Dù hương vị khó uống một chút, nhưng hiệu quả này đúng là không tệ.”

Bạch Khải hài lòng nhìn bình ảo mộng dược tề trong tay, đã quyết định sẽ đi tìm Dịch Tiểu Úy mua thêm một ít nữa.

“Delta đâu, cũng phải đã hấp thu xong rồi.”

Bạch Khải thu hồi dược tề, nhìn xung quanh một lượt, phát hiện Delta đang cùng Alpha và Nicolas tiếp tục huấn luyện, và nội dung huấn luyện chính là tránh né công kích.

Chương 249:

Thủy Tô thú? Thú nuốt vàng! Nhìn thấy Alpha không ngừng né tránh các đòn công kích của Delta, Bạch Khải không khỏi cảm thấy kỳ lạ.

Chưa kịp xem xét kỹ lưỡng thì Alpha đã phát hiện Bạch Khải thức tỉnh và lập tức dừng lại.

Ken kết ken kết. (Ông chủ, anh đã tỉnh rồi.) “Hừm, Delta đã huấn luyện thế nào?” Ken kết ken kết. (Tốc độ phản ứng từ lúc bắt đầu đã tăng lên không ít, nhưng vẫn chưa đủ.

Nếu gặp phải những đối thủ nhanh nhẹn, có thể sẽ gặp khó khăn.) Bạch Khải nghe vậy thì khẽ vuốt cằm.

Hắn tin tưởng vào phán đoán của Alpha, vì bản năng chiến đấu của Alpha thực sự rất mạnh.

“Đừng nóng vội, kết quả hiện tại vẫn không tệ.

Chờ khi hấp thu xong thêm, ta sẽ mua một ít tài nguyên về.

Luôn có thể chồng số liệu lên.”

Hắn đã tìm ra cách để giúp Delta duy trì trạng thái tiến hóa lâu dài.

Delta có lẽ sẽ gần gũi hơn trong những cuộc chiến, vì vậy mọi số liệu đều cần phải được nâng cao.

Liệu có xảy ra tình trạng lực chiến đấu không đủ không? Nghĩ đến những kẻ đối kháng thường mạnh mẽ, Bạch Khải không thấy lo lắng chút nào.

Ken kết ken kết. (Ông chủ, vừa rồi anh cho Delta vật liệu, nó đã hấp thu xong rồi.) “Hấp thu xong rồi?” Bạch Khải bất ngờ, thốt lên: “Delta lại tiến hóa rồi sao?” Alpha lắc đầu, chưa kịp giải thích thì Nicolas bên cạnh đã phản nản: “Bạch Khải, anh hẹp hòi quá, chỉ một mẫu cỏ thể thì làm sao mà đủ ăn chứ.”

Nói rồi, Nicolas liền nắm một nhánh Long Huyết thảo, trực tiếp dâng lên trước mặt Delta với ánh mắt đầy chiều chuộng.

Bạch Khải nghe vậy thì khóe mắt có chút giật giật, hắn nhớ hồi trước Long cũng đã dùng cỏ để đổi đãi hắn, dù Long

Huyết thảo không phải là cỏ thông thường nhưng cũng phải.

Mà này, đại ca, ngươi là rồng đực, có thể nào đừng để lộ vẻ nữ tính quá đến vậy được không? “Các vật liệu cấp sử thi có thể tiêu hóa ngay lần đầu, rằng lợi này thật tốt.”

Bạch Khải vỗ đầu Delta, đột nhiên cảm thấy dư thừa của mình có thể lại muốn không chịu nổi.

Cái này không phải Thủy Tổ thú, rõ ràng là thú nuốt vàng mà! Quả thật vẫn là việc thu thập vật liệu cho những hung thú hiệu quả hơn một chút, chỉ là hơi phiền phức một chút, vì vậy vẫn cần nghĩ cách gia tăng thu nhập.

Xem ra cần dành thời gian giải quyết phù văn nhị đoạn tiên hóa, để lúc đó có thể tiếp tục thỉnh cầu một đợt độc quyền nữa.

“Ngô, nói đến, hôm nay không phải đã đến lúc bắt đầu vòng thứ hai huấn luyện sao?” Bạch Khải đang định cho Delta sử dụng tài nguyên tiếp theo thì bỗng nghĩ đến gì đó, nhìn thời gian, đã đến sáng ngày thứ hai.

“Trời ạ...

tuyệt đối không thể để cho băng sơn nam này lên lớp, không muốn bị phạt.”

Bạch Khải thầm mắng một câu, tùy ý lựa chọn một tài nguyên rồi cho Delta ăn một trái trứng, sau đó lập tức rời khỏi Lục Long bí cảnh.

Sau khi Bạch Khải rời đi, Nicolas cẩn thận ghé sát đến Delta, biến thành trứng Bạch Ngân, trông như một người bảo vệ rất chu đáo.

Tại đại sảnh tập kết.

Nhóm Ngự Thú sư trẻ tuổi đã sớm tập trung tại đây, chờ đợi Trương Sam thông báo về vòng thứ hai huấn luyện.

Nhưng ánh mắt mọi người vẫn không tự chủ được mà hướng về cổng.

Chu Diễm liếc nhìn con đường trống rỗng bên ngoài, nói:

“Bạch Khải gia hỏa này không lẽ lại muốn trốn cả huấn luyện viên Trương sao?” “Đến muộn cũng không có vấn đề gì, huấn luyện viên Trương trước đó không phải đã nói Bạch Khải có

thể miễn thực chiến khóa sao?” Bạch Vũ Hiểu che lỗ tai nói: “Nhưng mà người này thật là có chút quá đáng, về lâu như vậy mà cũng không thấy xuất hiện.”

“Tôi nghe nói vòng thứ hai huấn luyện có thể sẽ có thay đổi, một vài môn học hình như cũng sẽ kết hợp với nhau, có lẽ miễn thực chiến khóa trên sẽ không còn hiệu lực nữa?” Bạch Thu Trà lo lắng nói: “Nếu không để tôi đi xem thử, nếu chẳng may mất cái gì thời gian huấn luyện thì thật là đáng tiếc.”

“Hắn là không đâu, hôm qua tôi gặp hắn đã nhắc nhở rồi.”

Tiêu Nguyên lắc đầu nói: “Hắn mấy ngày này có vẻ như đều ở bên kia truyền kỳ Cự Long, có thể đã bị lôi kéo đi rồi.”

Đúng vào lúc này, bóng dáng Bạch Khải cuối cùng cũng xuất hiện ở cửa đại sảnh tập kết.

Trong khi Trương Sam vẫn giữ im lặng từ đầu đến giờ, cuối cùng cũng mở miệng: “Đến muộn hai phút ba mươi bốn giây, tôi sẽ trực tiếp khấu trừ điểm tích lũy của ngươi.”

Chưa kịp thở một hơi, Bạch Khải lập tức biến sắc.

Khi nào mà trong thời gian tập huấn còn bị khấu trừ điểm tích lũy vậy? Thực tế là không có ý định để cho bọn họ quy đổi các vật liệu cấp truyền thuyết.

Không được, sau này nhất định phải sắp xếp địa điểm ra vào Lục Long bí cảnh tại đại sảnh tập kết, rồi mở mấy trăm đồng hồ báo thức.

Nếu không thì những điểm tích lũy này sớm muộn gì cũng sẽ bị khấu trừ sạch.

Trong lòng Bạch Khải âm thầm oán hận, nhưng vẫn ngoan ngoãn quay trở lại vị trí của mình.

“Lãnh đạo tạm quyền có việc bận, cho nên tôi sẽ thay mặt làm tổng huấn luyện viên, phụ trách công việc huấn luyện vòng thứ hai của các ngươi.”

Chương 250:

Thủy Tổ thú? Thú nuốt vàng! (3) Trương Sam quét ánh mắt qua mọi người dưới đài và nói: “Vòng thứ hai của bài khảo sát sẽ không giống như trước đây chỉ là phân khoa học lý thuyết, mà sẽ là một cuộc thi thực chiến tổng hợp.

Chúng ta, các huấn luyện viên, sẽ dựa theo biểu hiện của các người để quyết định tăng hoặc giảm điểm.

Nếu như điểm số bị trừ sạch, các người sẽ bị đào thải ngay lập tức khỏi chương trình huấn luyện.”

“Vì thế, hãy chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Lời nói của Trương Sam vừa dứt thì đám người lập tức xông xao.

Bạch Khải cũng bắt đầu hiểu ra.

Thảo nào Tiêu Nguyên lại đi thu thập tài liệu trước, hóa ra là có cách xử lý như vậy. Để thuận tiện cho việc xếp hạng, điểm tích lũy sẽ được ghi lại, nhưng nếu bị trừ thì sẽ không có gì còn lại.

Nếu như bị trừ sạch, thật sự sẽ không còn điểm nào để trao đổi.

Nội tình! Tiêu Nguyên chắc chắn đã biết trước thông tin này, nếu không thì sao mà điểm số lại bị đặt cược chuẩn xác như vậy.

“Yên tĩnh!” Trương Sam nhìn thấy đám đông huyên náo và nhíu mày, nói: “Nếu như các người cảm thấy không thể kiên trì, bây giờ có thể rời đi.

Còn nếu có thể thì hãy ngậm miệng lại.”

Mọi người nghe xong lập tức im lặng.

Họ khó khăn lắm mới vượt qua vòng một, nếu như không thể tiếp tục ở vòng hai thì thật đáng tiếc.

Hơn nữa, việc huấn luyện này thực sự rất có lợi, cho dù điểm tích lũy bị trừ, chỉ là mất một chút tài liệu, nhưng thu hoạch lại rất lớn.

Nghĩ đến đây, ánh mắt mọi người đều trở nên kiên định, không ai có ý định rời đi.

Thấy vậy, Trương Sam hài lòng gật đầu, tiếp tục nói: “Vậy ta xin tuyên bố nội dung của vòng thứ hai trong chương trình huấn luyện.”

“Điểm tích lũy tranh đoạt chiến!” Ngay khi Trương Sam vừa dứt lời, mọi người lập tức lo lắng. Điểm tích lũy tranh đoạt, có nghĩa là sẽ bị tước bỏ quyền lợi của họ? Quả nhiên, trước ánh mắt nghi ngờ của mọi người, Trương Sam giải thích chi tiết về cách thức và quy tắc của điểm tích lũy tranh đoạt chiến.

“Cuộc chiến tranh đoạt cơ sở sẽ bắt đầu với 100 điểm.

Những người nằm trong top năm có điểm tích lũy cao sẽ là những người bình thường được phép khiêu chiến.

Kẻ thua phải trả 100 điểm tích lũy cho người thắng.

Nếu vượt qua giới hạn này, người thấp điểm sẽ nhận điểm tích lũy gấp đôi, còn người cao hơn thì bị trừ đi, mức độ sẽ dựa vào chênh lệch điểm giữa hai bên.”

“Mỗi ngày, chúng ta sẽ chỉ định hai người để tiến hành tranh đoạt.

Ngoài ra, mỗi học viên sẽ có ba cơ hội tự nhận để khiêu chiến mỗi tuần, và cũng chỉ có ba lần bị khiêu chiến.”

“Các cuộc khiêu chiến sẽ cần phải được khởi xướng trước mặt đối phương, đồng thời, người có điểm tích lũy xếp hạng cao không thể từ chối lời khiêu chiến của người có điểm thấp hơn.”

Trương Sam đảo ánh mắt quanh đám đông, nói: “Nghe rõ chưa?” Mọi người đều im lặng, họ đang hấp thụ quy tắc của cuộc tranh đoạt điểm tích lũy.

Bạch Khải và những người khác thì ngay lập tức hiểu rõ hàm ý của động thái này.

Nếu như khiêu chiến vượt cấp sẽ có thêm điểm tích lũy, còn khiêu chiến thụt lùi sẽ bị trừ điểm.

Người có xếp hạng cao không thể từ chối khiêu chiến từ người có xếp hạng thấp hơn. Điều này rõ ràng là cổ vũ cho họ vượt

cấp khiêu chiến! Nhận ra điều này, Bạch Khải chợt cảm thấy bất đắc dĩ.

Hắn hiện là người đứng đầu, nên chắc chắn không có hy vọng nào để ăn vào quyền lợi khiêu chiến vượt cấp, nói chi là hành hạ người mới...

Số người ở đây đều đã lên tới mười, ngay cả khi khiêu chiến thì khả năng thắng cũng không chắc chắn.

Hơn nữa, nếu người khác khiêu chiến hắn thì điểm tích lũy của hắn sẽ gia tăng.

Còn nếu mười người trong đây...

Haha, một đám Ngự Thú sư cấp bốn, thật sự nghiêm túc đánh nhau cũng không dễ dàng như vậy đâu! Đột nhiên cảm thấy như mình là miếng thịt béo nhất trên bàn.

Khi Bạch Khải vừa mới nghĩ vậy thì phát hiện nhiều ánh mắt đang chú ý đến hắn, trong đó có cả Chu Diễm nghiêm túc và Bạch Vũ Hiểu.

“Nhị đương gia, đừng trách đại đương gia không giữ tình nghĩa huynh đệ, ta hiện giờ đang đứng vị trí thứ mười lăm, nếu khiêu chiến ngươi, thì có đến ba lần điểm tích lũy tăng thêm đấy...”

Chu Diễm nhìn chăm chăm vào Bạch Khải, tay bóp chặt, ánh mắt tràn đầy chiến ý, nếu không phải Trương Sam còn đứng đó, chắc chắn đã khiêu chiến hắn rồi.

“Bạch Khải, ta phải nói lời xin lỗi trước.”

Tiêu Nguyên nhún vai với vẻ cảm thấy áy náy, trong khi Bạch Thu Trà cũng chỉ biểu hiện bình thường, Lý Mộ lại mãi mê phấn khích cùng Chu Diễm.

Nhìn quanh top mười, chỉ có Lục Tình là thể hiện vẻ lạnh nhạt, rõ ràng không hứng thú với cuộc tranh đấu này.

Thấy mọi người đều phấn khởi, khóe miệng Trương Sam khế hiện một nụ cười tinh tế, nhưng nhanh chóng thu lại.

“Khụ khụ, ta sẽ công bố hôm nay về cuộc tranh đoạt điểm tích lũy.”

Trương Sam dừng lại một chút, ánh mắt quét qua Bạch Khải, nói: “Bạch Khải vs Cổ Sơn.”

Chương 251:

Kinh ngạc toàn trường Nghe Trương Sam công bố kết quả thi đấu, mọi người đều ngẩn ngơ, đặc biệt là Chu Diễm và các bạn, ai nấy đều tràn đầy tiếc nuối.

Thật không ngờ Cổ Sơn lại đoạt được vị trí thứ nhất, trong một tuần qua đã ba lần có cơ hội khiêu chiến.

Bỏ lỡ lần này, ai biết được sẽ bị ai vượt qua.

Cổ Sơn hiển nhiên cũng bất ngờ khi mình được chọn vào trận đấu tranh đoạt điểm tích lũy.

Nhưng khi biết đối thủ của mình là Bạch Khải, hẳn lại có chút kích động.

Cuối cùng có cơ hội để rửa sạch nhục nhã không? “Cổ Sơn điểm tích lũy xếp hạng 26, điểm tích lũy bội số điều chỉnh tăng gấp năm lần, đồng thời Cổ Sơn có quyền chọn phương thức chiến đấu.”

Trương Sam nhìn về phía Cổ Sơn và nói: “Cổ Sơn, mời người chọn đoàn thể chiến hoặc cá nhân chiến.”

“Đoàn thể chiến!” Cổ Sơn không do dự mà chọn ngay phương thức chiến đấu này.

Dù thực sự hấn mạnh hơn rất nhiều, nhưng tự nhận vẫn chưa đủ khả năng để đánh bại Bạch Khải trong cuộc chiến cá nhân.

Dù sao, đối thủ bên kia không chỉ là khô lâu mà còn là máy móc hai đầu khuyến, không thể dùng những thứ bình thường để đối phó.

Trương Sam nghe vậy thì nhẹ gật đầu, vỗ tay vào cửa gỗ làm một phép thuật, tất cả học viên đều bị truyền tống vào sân đấu, còn Bạch Khải và Cổ Sơn đã đứng vị trí chiến đấu trong sân.

Nhìn đám đông khán giả đang vây quanh, Bạch Khải thở dài bất lực. Điểm tích lũy cao cũng không phải là quyền lực tuyệt đối; thắng thì chỉ được ít điểm, mà thua thì lại bị trừ đi gấp bội.

Hiện tại hắn thậm chí còn không có quyền chọn phương thức chiến đấu? Bạch Khải thở dài bất lực. Điểm tích lũy bội số tăng gấp năm lần, nếu thắng hắn cũng chỉ có thể kiếm được 20 điểm, thậm chí chưa đủ để đổi một cọng cỏ, thật sự không có động lực...

Nghĩ đến đây, Bạch Khải vẫy tay về phía Trương Sam, nói: “Huấn luyện viên Trương, ta có thể xin thêm không?” Trương Sam nghe vậy lắc đầu, nói: “Huấn luyện viên không cho phép xin thêm, nhưng khiêu chiến cá nhân thì được, nhưng điểm tích lũy không thể vượt quá năm trăm.”

Không thể vượt quá năm trăm? Thế thì cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Bạch Khải lập tức cảm thấy có chút chán nản, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Cổ Sơn, hắn nhanh chóng điều chỉnh lại tâm trạng và gọi ra ba sủng thú của mình.

Vì đã bắt đầu trận đấu, hắn vẫn phải cẩn thận đối phó, hơn nữa hắn cũng muốn xem Cổ Sơn mạnh lên bao nhiêu.

Ba đạo chú văn, Cổ Sơn đã nâng cấp lên đến tam giai.

Nhìn thấy Bạch Khải dẫn đầu triệu hồi sủng thú, Cổ Sơn cũng không chậm trễ, Lục Đạo phù trận lập tức sáng lên, hiện ra rõ ràng là triệu hồi ra sáu đầu sủng thú.

Ngoài những con đã ký hợp đồng như Thúy Linh Xà, Kim Đồng Miêu, Thủy Pháo Quy, Bạo Viêm Tước, còn thêm hai con sủng thú mới có khí tức mạnh mẽ hơn.

“Có thể trực tiếp khế ước hai đầu lãnh chúa cấp sinh vật khi lên tam giai? Thật là xa xỉ quá đi!” Nhớ lại bản thân đã phải tốn bao nhiêu công sức để nâng cấp Alpha và Husky lên lãnh chúa, mà giờ Gamma còn chưa đủ, Bạch Khải bỗng cảm thấy oán hận bộc phát, sau đó chuyển thành một lòng chiến đấu mạnh mẽ.

“Ồ, sao Bạch Khải lại đột nhiên phản chấn vậy?” Sự thay đổi của Bạch Khải khiến Bạch Thu Trà và những người xung quanh đều nhìn nhau ngạc nhiên.

“Tại sao ta cảm thấy đây là lòng oán hận...?” Lục Tình chỉnh lại kính mắt, tinh ý nhận ra suy nghĩ của Bạch Khải, nhưng ngay lập tức bị Bạch Thu Trà bác bỏ.

“Bạch Khải đang đi con đường phát triển thuận lợi hơn Cổ Sơn, không thể nào như vậy.

Ta cảm thấy hẫng là vì tôn trọng đối thủ mà thôi.”

Bạch Thu Trà chia sẻ: “Chỉ cần Cổ Sơn kết hợp được thiên phú nguyên tố cộng minh với hai đầu lĩnh chúa cấp sinh vật này, khả năng chiến đấu cũng không nhỏ.”

Bạch Vũ Hiểu tò mò hỏi: “Liệu hiệp hội không phải chỉ cử một đầu lĩnh chúa cấp sao? Còn đầu khác của hãn từ đâu ra?”
“Nghe nói là hội trưởng thành phố Linh Tê đã tự mình đưa đến, nói là lo lắng Cổ Sơn sẽ khế ước lung tung, nên đã đưa luôn cho hãn đầu sủng thú kia.”

Chu Diễm rất hiểu tình hình của Cổ Sơn, đơn giản giải thích: “Cường hóa không gian và nguyên tố cộng minh, thêm vào đó là đã lên tới tam giai, sáu con sủng thú, có hi vọng đánh bại Bạch Khải đấy.”

“Tôi không nghĩ như vậy.”

Tiêu Nguyên nghe vậy lập tức phản bác, nói: “Bạch Khải có hai đầu sủng thú thực lực đều vượt trội, plus con thứ ba là Phệ Độc quái cũng rất đặc biệt.

Dù Cổ Sơn có thiên phú nguyên tố cộng minh mạnh mẽ, nhưng nếu cần thời gian để phát huy thì thời gian đó đủ để Bạch Khải đánh bại đối thủ.”

Chu Diễm bĩu môi, một nụ cười xấu xa lóe lên trên mặt, nói: “Vậy nếu không, chúng ta cược một lần? Cứ đặt cược vào điểm tích lũy đi?” “Xin lỗi, tôi đã dùng hết điểm tích lũy hôm qua rồi.”

Chương 252:

Chấn kinh toàn trường Nguyên nhân nhát mím cười, hiển nhiên không tham gia vào chuyện của những người khác, trong khi những người khác lại ít hứng thú, tất cả sự chú ý đều dồn vào cuộc chiến của hai người trong sân.

“Không có tí sức lực nào.”

Thấy mọi người không để ý hỏi hấn, Chu Diễm cũng cảm thấy hơi nhàm chán, đành phải cùng mọi người quan sát hai người chiến đấu.

“Song phương phải chăng chuẩn bị hoàn tất?” “Chuẩn bị xong.”

“+1” “Nhu vậy, tranh tài bắt đầu!” Trương Sam vừa dứt lời, Cổ Sơn lập tức hành động trước, lãnh chúa cấp vảy giáp thú dậm mạnh xuống mặt đất, khiến cho sân đấu trở nên cứng rắn. Đây là do Alpha và Husky đã làm nổ tung bên trong, giờ thì phải gia cố mặt đất lại sao? Thấy Cổ Sơn làm vậy, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Người ta nói, ít nói nhất lại rất nhớ lâu, quả là không sai.

Tuy nhiên, bây giờ Alpha cũng không cần dựa vào sức công phá của cái lồng giam nữa để đánh bại Cổ Sơn.

“Alpha, Shuke, Beita, toàn lực tiêu diệt bọn hấn!” Xuất phát từ một số oán niệm, Bạch Khải trực tiếp ra hiệu ba sủng tấn công toàn lực, và ba sủng thú lập tức lĩnh hội mệnh lệnh của Bạch Khải, phóng ra khí thể của mình.

Long uy cùng Phá Ma Gầm Thét chứa sức mạnh không thể chối từ, lan tỏa xung quanh, không chỉ ảnh hưởng đến sáu đầu sủng thú của Cổ Sơn, mà ngay cả những người bên ngoài sân như Bạch Thu Trà cũng cảm nhận được áp lực khủng khiếp này.

Tuy nhiên, sáu đầu sủng thú của Cổ Sơn cũng phản ứng khá nhanh, phát huy sức mạnh lãnh chúa của mình để đối kháng lại.

Bốn đầu sủng thú còn lại vẫn giữ nguyên phong độ, nếu không thể ngăn chặn sức mạnh khủng khiếp này, sẽ không thể phát huy được bao nhiêu chiến lược.

Nhưng rõ ràng, dù là Long uy hay Phá Ma Gầm Thét, đều không phải là sức ép bình thường có thể chống đỡ, chỉ sau một lát liền lâm vào tình thế tan tác.

Thấy vậy, Cổ Sơn lập tức thay đổi chiến thuật, vẫn để hai đầu lãnh chúa đứng ở phía trước, sau đó điều động bốn đầu sủng để chuẩn bị phóng ra nguyên tố dung hợp kỹ.

Tuy nhiên lần này không phải là bốn nguyên tố dung hợp, mà chia thành hai cặp.

Thủy Linh Xà, Kim Đồng Miêu, Thủy Pháo Quy, và Bạo Viêm Tước bốn sủng được chia đều về hai bên lãnh chúa sinh vật, gần như ngay lập tức hoàn thành nguyên tố dung hợp, phát động tấn công về phía Alpha và Husky.

“Bởi vì số lượng mục tiêu dung hợp giảm xuống, thật sự là tốc độ dung hợp cải thiện rất nhanh? Uy lực cũng không hề yếu.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy, nhẹ nhàng vuốt cằm nhưng vẫn không hề lo lắng.

Nếu chỉ như vậy, vẫn không đủ để ba sủng chống lại.

Quả nhiên, thấy bốn sủng tấn công, Alpha cũng không thèm dùng Băng Tinh bích chướng phòng ngự, mà trực tiếp điều khiển Tàn Lụi kiếm, một nhát chém về hướng nguyên tố xung kích đang bay tới, rõ ràng là dự định sử dụng công để đối phó!

“Bạch Khải như vậy có đúng là quá mạo hiểm không?” Là người cùng Cổ Sơn huấn luyện lâu nhất, Chu Diễm có phần không đánh giá cao cách ứng phó của Alpha.

Dù sao, ngay cả nàng cũng không muốn chính diện chống đỡ Cổ Sơn.

Nhưng nàng còn chưa kịp phản ứng tiếp, đã thấy Tàn Lụi kiếm thật sự chém bay nguyên tố xung kích ra thành hai nửa.

“Cái này có thật không?” Chu Diễm mắt tròn xoe, bất ngờ khi Alpha dễ dàng hóa giải thế công của Cổ Sơn.

Rõ ràng là không nghĩ rằng sẽ có kết cục này.

Khi nhìn thấy Husky hóa giải phương thức tấn công, càng không khỏi ngỡ người.

A ô a ô! (Gamma người phòng ngự ngày càng mạnh, coi như không tệ!) Kết phốc kết phốc. (Cảm ơn, loại hương vị năng lượng này ăn thật ngon, Gamma còn muốn.) Thấy Husky lấy Aether Lưu Kim làm phòng ngự, còn kéo Gamma vào làm lớp phòng thủ, Bạch Khải không khỏi cười lớn.

Không cần nghĩ, hiện tại thao tác thân thể chắc chắn là Beita.

Quả thật là một lựa chọn tốt.

Cổ Sơn cũng bất ngờ khi thấy Bạch Khải dễ dàng hóa giải công kích của mình, nhưng hắn cũng đã đạt được mục đích là đánh bại uy hiếp của Bạch Khải.

Bốn súng không ngừng tấn công, như thể bắn liên thanh vào ba súng của Bạch Khải.

Hắn bỏ qua dung hợp nhiều loại nguyên tố công kích, đổi lấy sự gia tăng tốc độ dung hợp cùng tần suất công kích.

Hơn nữa, nhờ vào bốn súng đẳng cấp tăng lên, uy lực của nguyên tố xung kích cũng theo đó mà tăng lên.

Chỉ cần hắn muốn, hắn có thể dung hợp cả bốn súng, thậm chí lên đến sáu súng để phát động một đòn sát thủ.

Nói cho cùng, đó cũng chính là nhờ vào hình thái súng máy của Alpha và hình thức đánh lén của Beita.

Nghĩ đến đây, Cổ Sơn lại một lần nữa tăng tốc độ tấn công, đồng thời đề hai đầu lãnh chúa sinh vật còn lại tham gia vào đội ngũ công kích.

Hắn không ngừng thay đổi các súng thú và phối hợp giữa chúng, tạo ra nhiều loại sóng xung kích bay lượn, khiến cho trận đấu trở nên hỗn loạn.

“Người xem, ta đã nói Cổ Sơn hiện tại rất mạnh mà.”

Chu Diễm thấy vậy kiêu hãnh ngẩng cao đầu, Cổ Sơn có thể phát triển nhanh như thế này, không thể thiếu sự “dạy dỗ” bí mật của nàng.

Nếu sau này Cổ Sơn thắng, nàng nhất định phải xin diễm tích lũy từ hắn. Ân, không cần nhiều, bảy thành là được.

“Cổ Sơn quả thật đã trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, nhưng nếu không có những phương pháp khác, khả năng sẽ thua.”

Chương 253:

Chấn động toàn trường (3) Thu Trà mang mũ bảo hiểm Cốt Long, trong mắt ánh lửa lóe lên, trực tiếp xuyên thấu qua bầu trời đầy năng lượng cảm ứng được từ ba súng vật của Alpha, đồng thời phát giác ra điều gì đó.

Theo cơn gió xoáy và tiếng nổ âm âm của máy móc, lưỡi kiếm gió bão cùng Máy Móc Lãnh chúa đồng thời bộc phát ra sức mạnh, trực tiếp xua tan bầu trời năng lượng, đồng thời khởi xướng phản kích vào sáu súng vật của Cổ Sơn.

“Cái này...”

Lại là một siêu cấp kỹ năng! Bạch Khải khi nào đã nắm giữ được cái này?!” Nhìn thấy lưỡi kiếm gió bão đang xoay tròn và tiến gần đến sáu súng vật của Cổ Sơn, tất cả mọi người đều bị chấn động.

Trong chốc lát, ngay cả sức mạnh của Husky Máy Móc Lãnh chúa cũng không còn được chú ý đến.

Hắn quả nhiên lại trở nên mạnh mẽ! Cổ Sơn im lặng quan sát khí thế ngợp trời của lưỡi kiếm gió bão, lập tức ra lệnh cho vảy giáp thú, bốn bức tường đất dày lập tức dâng lên, trực tiếp bao vây tất cả sáu súng lại. Đại địa lòng giam ban đầu là một kỹ năng trói buộc, nhưng Cổ Sơn đã chuyển hóa nó thành kỹ năng bảo hộ.

Về mục đích, không cần phải đoán cũng biết, chắc chắn là để chuẩn bị cho việc dung hợp sáu súng thú.

“Đang đo lường một cỗ năng lượng mạnh mẽ hội tụ, khuyến nghị nhanh chóng đánh tan phòng ngự để cắt đứt tấn công.”

Shuke bằng đôi mắt điện tử quét qua đại địa lòng giam, lập tức đoán được hành động của sáu súng, trực tiếp thu hồi tất cả pháo đài và tụ lại thành một chiếc đại pháo Lôi Minh khổng lồ.

Lực lượng Lôi Viêm nhanh chóng được tích lũy, dường như sắp sửa lặn xả vào một lần để đánh tan đại địa lòng giam.

Alpha cũng chuẩn bị sẵn sàng, lưới kiếm gió bão mở ra lớn nhất, chỉ đợi Husky đánh vỡ lồng giam, sẽ ngay lập tức tấn công vào sáu sủng vật của Cổ Sơn.

Oanh! ! ! Cuối cùng, theo tiếng nổ như sấm, lực lượng Lôi Viêm đổ xuống, biến thành một cột sáng rơi vào đại địa lồng giam.

Danh xung vô địch phòng ngự của đại địa lồng giam chỉ có thể kiên trì trong giây lát, liền bị đánh nát, lộ ra sáu sủng vật đang trốn trong đó.

Thấy cảnh này, Cổ Sơn không có chút nào hoảng sợ, trái lại còn lộ rõ vẻ hưng phấn.

“Ta đã biết ngươi có thể đánh bại đại địa lồng giam, vậy thì nguyên tố xung kích của ta sẽ phát huy sức mạnh lớn nhất rồi!” Cổ Sơn hiếm thấy dài dòng giải thích cho người xem hiểu ra, phóng thích đại địa lồng giam của vảy giáp thú để tham gia kỹ năng dung hợp, nếu như phân tâm không chế đại địa lồng giam thì rõ ràng sẽ ảnh hưởng đến sức mạnh của nguyên tố xung kích.

Nhưng nếu không giải trừ, thì tương đương Cổ Sơn còn phải tự mình hao tổn sức lực để phá giải, sức mạnh tương tự sẽ bị quấy rầy.

Bây giờ, Husky tự động phá giải đại địa lồng giam, đã là thất bại, mà sức mạnh nguyên tố xung kích lại đang rất mạnh mẽ.

Một cộng một giảm đi, Bạch Khải hiển nhiên không có cơ hội để chiến thắng hẳn.

“Bạch Khải, tiếp tục xem ta sáu nguyên tố xung kích!” Cổ Sơn gầm lên giận dữ, sáu nguyên tố xung kích lập tức tách ra khỏi lực lượng Lôi Viêm, lao thẳng đến Husky với tốc độ cực nhanh, chẳng khác nào không thể né tránh. Đúng lúc này, Alpha đã tích lũy sức mạnh thật lâu lại đột nhiên chắn trước mặt Husky, lưới kiếm gió bão ban đầu rực rỡ chuyển thành màu u lam, ngăn cản sáu nguyên tố xung kích.

Bạch Vũ Hiểu thấy thế nhíu mày, nói: “Quá mạo hiểm, nếu như bị đánh trúng phần đầu, Linh Hồn chi hỏa có thể sẽ rất khó khôi phục.”

“Đúng là có chút nguy hiểm, nhưng Tàn Lụi Long Tước vẫn chưa có dấu hiệu suy giảm, thắng bại vẫn chưa chắc chắn.”

Nhìn thấy Bạch Khải quyết định như vậy, người vốn rất coi trọng Bạch Khải là Tiêu Nguyên cũng có chút thay đổi suy nghĩ.

Sáu nguyên tố xung kích, có lẽ ngay cả những người bọn họ là Ngự Thú sư cấp bốn cũng không dám chắc có thể tiếp nhận.

Trong khi mọi người đang bàn tán xôn xao, Bạch Thu Trà bỗng nhiên rút mũ bảo hiểm Cốt Long ra, nói: “Không cần, thắng bại đã phân định, đó là Bạch Khải thắng.”

Mọi người nghe vậy đều ngơ ngác nhìn nhau, lập tức quay sang nhìn về phía sân thi đấu.

Sáu nguyên tố xung kích, sức mạnh quả thực rất mạnh, Alpha cũng liên tục lùi lại, nhưng năng lượng từ lưỡi kiếm gió bão lại làm cho sức mạnh sáu nguyên tố xung kích liên tục yếu đi, có thể thấy bằng mắt thường.

“Cái này...”

Mọi người nhìn nhau, cùng theo dõi Alpha một mình tiếp nhận sáu nguyên tố xung kích, không thể dấu nổi sự chấn động.

“Trận chiến này vẫn chưa kết thúc đâu.”

Nhưng đúng lúc này, khi mọi người đã nghĩ thắng bại đã rõ, Chu Diễm vẫn tỏ ra rất tự tin vào Cổ Sơn.

Bây giờ Cổ Sơn, không còn là kẻ vừa rồi dễ dàng bị đánh bại như trước.

Nhiệm vụ đã hoàn thành, không thể thất hẹn a ~

Chương 254:

Lại bị nhằm vào a... “Chiến đấu còn chưa kết thúc đâu.” Tuy nhiên, ngay khi mọi người đã xác định được kết quả, Chu Diêm lại không may gặp gặp, khiến cho những người khác cũng cảm thấy bị sự lạnh lùng của hắn cuốn hút, đồng loạt nhìn sang phía Cổ Sơn.

Chỉ thấy sáu con sủng thú vốn đang mệt mỏi, đã dựa vào vảy giáp thú bên cạnh, một luồng năng lượng màu vàng đất đã bao phủ toàn bộ chúng, chuyển đổi năng lượng thành một trạng thái khác, trực tiếp kết nối với mặt đất.

Hóa ra vảy giáp thú này lại có một kỹ năng phục hồi năng lượng siêu tốc! Sử dụng Đại địa hô hấp để khôi phục năng lượng, sáu con sủng lại một lần nữa tích tụ thành sáu nguyên tố xung kích, nhưng lúc này Alpha lại dừng lại, có vẻ như không thể thi triển kế hoạch được nữa. “Xin lỗi, lần này chiến đấu ta thắng.” Cổ Sơn về mặt chân thành nhìn Bạch Khải, cảm thấy sự tự tin ban nãy của mình đang dần tan biến. “Chờ đã, ta khuyên ngươi nên xem lại trạng thái của sáu con sủng của ngươi trước đi.” Thấy Cổ Sơn tự tin như vậy, Bạch Khải không khỏi chỉ chỉ về phía sáu con sủng.

Cổ Sơn trong lòng lập tức có chút hồi hộp, giống như nghĩ ra điều gì, lập tức quay đầu lại.

Cảnh tượng trước mắt khiến hắn sửng sốt: sáu con sủng thú vốn đã chuẩn bị tấn công bỗng đứng trở nên bất ổn, trạng thái của chúng bắt đầu biến đổi, giống như bị trúng độc vậy.

Cùng lúc đó, Gamma ngộ ngộ thân thể từ dưới đất chui lên, một lần nữa tỏa ra hai quang hoàn màu đỏ và xanh, vừa vặn bao trùm sáu con sủng thú.

Sau khi Gamma xuất hiện, lại có một số phân thể từ các vị trí khác nhau chui ra, hoặc thì mở ra hút máu quang hoàn, hoặc là kích độc quang hoàn, hoàn toàn vây chặt Cổ Sơn cùng sáu con sủng. “Ngươi từ khi nào...?” Cổ Sơn bối rối, đang định không chế sáu con sủng phản công, thì những quang hoàn kia đã điệp gia vào nhau, còn lại hai con sủng trước đó thuộc cấp Tinh Anh hạng bốn bị áp chế không nổi, lập tức ngất đi.

Ngay cả hai con lãnh chúa mà hần vừa khế ước cũng bị Alpha và Husky khóa chặt vào chỗ yếu. Điều này không phải là năng lượng đã cạn kiệt, mà rõ ràng là thắng lợi đã được xác định, hần lười biếng không muốn ra tay nữa! “Ta thua.” Cổ Sơn ngốc nghếch một hồi, chỉ cảm thấy màn khói nhẹ vừa tan biến lại hiện ra, thậm chí còn nồng hơn trước, sắc mặt hần biến thành chất phác. “Vừa rồi Bạch Khải sử dụng hai quang hoàn kỹ năng là gì nhỉ? Còn có hiệu ứng điệp gia nữa...” Tiêu Nguyên ánh mắt trở nên nóng bỏng, nhanh chóng đoán ra một số suy luận về hành động của Gamma trước đó đã khiến Cổ Sơn không còn hy vọng.

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Hần đúng vậy, ta không nhìn nhầm, quang hoàn màu lục đỏ chắc chắn là kịch độc, còn màu đỏ có vẻ giống quang hoàn hút máu, nhưng có vẻ như còn có thể hấp thu năng lượng?” “Gia hỏa này, cũng thú vị thật.” Tiêu Nguyên lắc đầu, một sủng thú Alpha cận chiến mạnh mẽ, hai sủng Husky phối hợp chiến đấu từ xa, giờ ngay cả ba sủng Gamma cũng không phải dạng vừa.

Họ thường nói bọn hần là quái vật, nhưng hiện tại xem ra, gia hỏa này mới thực sự là quái vật.

Nghe Tiêu Nguyên và Bạch Thu Trà phân tích, Bạch Vũ Hiểu bỗng nhiên hỏi Lý Mộ một câu. “Mộ ca, người có muốn khiêu chiến Bạch Khải không?” “Suy nghĩ lại một chút đã...” Bạch Vũ Hiểu và Lý Mộ liếc nhau, đồng loạt từ bỏ ý định khiêu chiến Bạch Khải để giành điểm tích lũy, còn Bạch Thu Trà cùng Chu Diễm thì nảy sinh thêm ý chí chiến đấu.

Nguyên như, bọn họ chiến đấu với Bạch Khải căn bản không có chủ ý kiềm chế sức mạnh... Khi sáu con sủng thú hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, Trương Sam tuyên bố kết quả lần càng tỷ thí. “Bạch Khải vs Cổ Sơn, Bạch Khải chiến thắng, thu hoạch được 20 điểm tích lũy.”

Chương 255:

Lại bị nhằm vào (2) Có cần phải xách cái này không, vốn đang rất phấn khởi, nghe đến điểm tích lũy, lại cảm thấy không thoải mái rồi.

Bạch Khải có chút khó chịu nhìn lên đài về phía Trương Sam, trong lòng không khỏi oán thâm, nhưng vẫn ngoan ngoãn nhận 20 điểm tích lũy mà Cổ Sơn chuyển cho.

Chân muỗi nhỏ cũng là thứ mà, hắn vẫn không muốn chê bai.

Mà lại, lần này bị dày vò như thế, đám gia hỏa này hắn sẽ bớt bạo tàn hơn một chút chứ? Bạch Khải nhìn về phía khán đài, nhưng chờ mãi mà không thấy điều hắn dự đoán, ngược lại tất cả đều thể hiện ý chí chiến đấu nghiêm túc.

Kịch bản này không đúng, chẳng lẽ không phải nhìn thấy ba súng ra tay toàn lực, bị thực lực khủng bố kinh diễm khiến cho từ bỏ ý định khiêu chiến hắn, sau đó để hắn an tâm mà vẫy nước sao? Sao mà tất cả đều như bị điên vậy! Chỉ là chưa đợi Chu Diễm và bọn họ khởi xướng khiêu chiến, mọi người đã cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, sân bãi đã hoàn toàn thay đổi.

“Hôm nay điểm tích lũy tranh đoạt kết thúc, tất cả học viên chuẩn bị vào lớp.”

“A ~ ta còn chưa khởi xướng khiêu chiến mà.”

Chu Diễm nghe vậy thì chép miệng, nhẹ nhàng phàn nàn, nhưng cuối cùng vẫn phải nhẫn nhịn, Bạch Thu Trà và những người khác cũng có suy nghĩ tương tự.

Lúc này, họ không hoàn toàn vì điểm tích lũy mà muốn khiêu chiến Bạch Khải, mà chỉ đơn thuần là muốn xem Bạch Khải đến cùng có giới hạn ở đâu.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của họ càng trở nên nóng bỏng, như những con sói rình mồi nhìn chăm chăm vào Bạch Khải, khiến hắn cảm thấy như có hàng ngàn cái gai ở sau lưng, chỉ muốn chui vào hàng ghế cuối. Đột nhiên cảm thấy Cục 13 thật là tốt, ít nhất không giống đám gia hỏa này, mỗi ngày chỉ biết nghĩ

cách khiêu chiến với mình, chẳng có ai tự giác như mấy sư phụ bậc bốn.

“Bạch Khải, nghiêm túc nghe giảng!” Không biết có phải nhìn thấy suy nghĩ của Bạch Khải không, ngay lúc Trương Sam đang giảng bài thì bỗng quay đầu lại nhìn hắn, trong mắt tràn đầy dò xét.

Gia hỏa này, có thật sự nhạy bén như vậy không? Bạch Khải méo miệng gật đầu, không để ý đến ánh mắt điên cuồng phía sau những người đang chiến đấu đó, chuyên tâm nghe giảng.

Hắn trở thành Ngự Thú sư chưa được bao lâu, học thêm lý thuyết cũng không phải là điều gì lãng phí. ...

“Hô ~ không ngờ tổng hợp khóa học lại mệt mỏi như vậy, lên đến một nửa lại còn phải đi thực chiến, đánh thắng còn phải giải phẫu, chắc ta không thể tốt nghiệp nổi rồi.”

Chu Diễm có chút ảm ức dựa vào bàn, hoàn toàn không còn vẻ thoải mái như trước. Đặc biệt bồi thành viên thu hoạch tài nguyên thật sự không ít, thậm chí còn có cơ hội tiếp xúc với tài nguyên truyền kỳ, nhưng hầu hết các phúc lợi vẫn tập trung vào sau khi tốt nghiệp thuận lợi.

Vốn dĩ tưởng chỉ cần vượt qua vòng chọn lọc đầu tiên là có thể yên ổn sống qua ngày, nhưng giờ đây chế độ khấu trừ điểm tích lũy khiến Chu Diễm rất khó chịu.

Theo xu hướng hiện tại, Chu Diễm biết rất rõ, nếu không có người khác lấy đi điểm tích lũy của nàng, điểm tích lũy của nàng cũng sẽ nhanh chóng bị các huấn luyện viên trừ sạch.

Nếu thật sự bị đuổi khỏi đội đặc biệt bồi, có lẽ nàng sẽ không tránh khỏi một trận thảm bại do Lãnh Phỉ Phỉ đánh cho.

“Không đến mức như vậy, dù sao điểm tích lũy tranh đoạt chiến, xét về mặt nào đó cũng chỉ là chuẩn bị cho những học viên như ngươi thôi.”

Lục Tình cầm sách vở từ bên cạnh Chu Diễm, nhẹ nhàng nói một câu rồi trực tiếp rời đi, mà Chu Diễm lập tức bừng tỉnh.

“Đúng rồi, còn có điểm tích lũy tranh đoạt chiến, Bạch Khải đâu rồi!” Chu Diễm nhìn quanh một vòng, lại phát hiện Bạch Khải không biết biến đi đâu mất.

“Hắn là đi ăn cơm.”

Bạch Thu Trà chỉ về hướng phòng ăn, nói: “Bạch Khải hôm nay tiêu hao không ít, chắc sẽ ăn nhiều một chút, Diễm tỷ, người đi bây giờ cũng kịp.”

“Tốt!” Chu Diễm gật gật đầu, trực tiếp nhảy từ chỗ ngồi lên, chạy thẳng đến nhà ăn. ...

Bí cảnh căn cứ.

Bạch Khải nhàn nhã nằm trên ghế, nhìn trước mặt ba sủng đang ăn như gió cuốn, tâm trạng vô cùng thoải mái. Để đảm bảo các thành viên bồi dưỡng và sủng thú có thể duy trì trạng thái tốt nhất từ đầu tới cuối, hiệp hội nhà ăn cung cấp bữa ăn được coi là xa xỉ, hầu như đều lấy từ các loại động thực vật hệ hung thú, đủ mọi thứ cần thiết đều có.

Chương 256:

Lại bị nhằm vào a... (3) Ví dụ như Alpha thì không cần phải ăn uống hấp thụ năng lượng từ sinh vật, vậy nên việc cung cấp năng lượng cho thành trì vững chắc hoàn toàn không thành vấn đề. Điều khiến Bạch Khải hài lòng nhất là, những món thức ăn này đều có thể đóng gói.

“Ở trước mặt mới có thể khiêu chiến, ta không tin các ngươi có thể mò đến bí cảnh tìm ta.”

Bạch Khải đuổi lưng một cái, hắn đã sớm đoán rằng Chu Diễm cùng đám bạn sẽ tìm cách chặn hắn tại nhà ăn, nên sau giờ học hắn đã nhanh chóng đến nhà ăn để đóng gói đồ ăn rồi trở về bí cảnh, dứt khoát cắt đứt khả năng bị vây chặt.

Không phải là hắn e ngại chiến đấu, mà là một tứ giai Ngự Thú Sư không thể so sánh với một tứ giai hung thú, hơn nữa số lượng sủng thú lại thêm thiên phú, nếu như thật sự muốn đấu, Bạch Khải nhận thấy dù có thắng cũng phải trả giá không nhỏ, đừng nói đến Bạch Thu Trà hay Tiêu Nguyên, bọn họ đều là những người không thể dùng tiêu chuẩn tứ giai để đánh giá.

Hơn nữa, hắn đã giảm bớt chế độ thưởng khi khiêu chiến, hắn cũng không muốn làm điều vô nghĩa như vậy mà không có kết quả.

Chờ hắn lên đến tứ giai, mới tính cùng đám gia hỏa này quyết chiến một trận! Mà sắp đến lúc rồi... ..

“Bạch Khải, ngươi có phải là chuột không? Mỗi lần tan học đều lập tức chạy đến bí cảnh, có thể đừng chơi xấu như vậy không?” Chu Diễm mặt mũi đầy u oán tiến lại gần, phàn nàn.

“Ngô...”

Ta chỉ muốn quay về ôn tập thôi, bí cảnh yên tĩnh một chút, ôn tập hiệu quả hơn.”

Bạch Khải nở một nụ cười nhếch miệng, nói ra lý do mà chính mình cũng không tin, khiến Chu Diễm càng thêm tức giận.

“Không được, ta hiện tại sẽ đối với ngươi khởi xướng khiêu chiến!” Bạch Khải nghe vậy nhún vai, chỉ vào giảng đường

nơi La Tường đang giảng bài, nói: “Bây giờ là giờ học, không thể khởi xướng khiêu chiến.”

Chu Diễm nghe thấy vậy, lập tức lại trở nên buồn bã, quay sang Bạch Thu Trà nói: “A Trà, đợi chút nữa tan học phải chấn hấn lại, không thể cho hấn có cơ hội vào bí cảnh!” “Được.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, trực tiếp đồng ý đề nghị của Chu Diễm.

Trong suốt tuần này, không chỉ có Chu Diễm, hấn cũng đã tìm cơ hội để thách đấu Bạch Khải, nhưng mỗi lần đều không thấy Bạch Khải đâu.

Vì vậy, dù tâm tính tốt như hấn, cũng có chút không chịu nổi.

Mấy người giao lưu tự nhiên không thể qua mắt La Tường, nhìn Bạch Khải vẫn bình thản, gương mặt hấn hiện lên một nụ cười quỷ dị thoáng chốc rồi biến mất.

“Tất cả mọi người tạm dừng một chút, ta có một thông báo.”

La Tường dừng giảng bài, ho nhẹ hai tiếng, nói: “Xét thấy một số học viên tiêu cực tìm cách tránh chiến đấu gây ảnh hưởng nghiêm trọng, hội huấn luyện viên chúng ta đã thảo luận và đưa ra quyết định, các cuộc khiêu chiến cá nhân sẽ được thay đổi thành hệ thống huy chương.”

“Vậy nên, nếu muốn khiêu chiến thì có thể thao tác...”

” La Tường vừa dứt lời, Chu Diễm ngay lập tức ánh mắt sáng lên, lập tức lấy huy chương ra để thách thức Bạch Khải.

“Bị người khiêu chiến trong tuần này đã sử dụng hết hạn mức ba lần, vui lòng thử lại vào cuối tuần.”

“Ba lần khiêu chiến đã hết rồi?” Chu Diễm không thể tin nhìn vào phản hồi từ huy chương, thử vài lần nhưng vẫn nhận được thông báo giống nhau.

“Các ngươi tay nhanh quá vậy!” Chu Diễm nhìn sang bên cạnh, thấy Bạch Thu Trà và Tiêu Nguyên lặng lẽ giơ tay lên, và người còn lại, Lục Tình, người chưa bao giờ tham gia vào chuyện như vậy.

“Tình Nhi, ngươi không phải ghét nhất việc chiến đấu sao? Sao lại tham gia náo nhiệt như vậy?” Chu Diễm trên mặt đầy

về khổ sở, kéo Lục Tình bắt đầu phàn nàn.

“À, có chút không cẩn thận.”

Lục Tình đẩy kính, đơn giản trả lời một câu.

“Vậy nếu người sai, có thể nhường cơ hội này cho ta không?”

“Không được.”

“Vậy thì, ta có thể hẹn trước cho Bạch Khải tuần sau sang khiêu chiến không?”

Chương 257:

Kỹ năng đồ giám? (1) Nhìn thấy vài người lặng lẽ bắt đầu phân chia hạn ngạch khiêu chiến của hắn, Bạch Khải không khỏi cảm thấy khó chịu nơi khóe mắt.

Có phải các người có thể tôn trọng một lần người trong cuộc hay không? Cách phân chia này khiến hắn cảm thấy như mình là một kẻ bị nhắm đến đặc biệt.

Hơn nữa, chế độ mới này có phải có phần quá bất công hay không? Có thể đối xử tốt hơn với những học viên ưu tú hay không? Bạch Khải tỏ ra u oán nhìn về phía La Tường, nhưng La Tường chỉ vô tội nhún vai. Đúng là chế độ này không phải do hắn đưa ra, mà là do lão gia tử tự mình ra lệnh cải cách, và rõ ràng là đang nhắm vào Bạch Khải.

Dù sao, việc đặc cách cho những người có tùy thân bí cảnh không phải là hiếm gặp, nhưng giống như Bạch Khải, cả ngày chỉ biết tránh mặt thì đúng là đã đến lúc bị chú ý.

Nói thật, hình như hiệp hội đã sửa đổi không ít quy tắc vì Bạch Khải.

Ong ong ong...

Ngay lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm nhận được trứng tiến hóa rung động mạnh mẽ, trứng Bạch Ngân ngay lập tức xuất hiện những vết nứt, từng tia hào quang vàng óng từ đó tỏa ra. Đây có phải là sắp thăng cấp? Hai mắt Bạch Khải sáng lên, lập tức nhắm mắt lại để tĩnh tâm cảm nhận sự biến hóa của trứng tiến hóa.

Cũng giống như những lần trước, trứng Bạch Ngân sau khi vỡ vụn lập tức bám vào không gian Ngự Thú của Bạch Khải, cùng lúc đó, dưới ánh sáng vàng kim, màu sắc của trứng dần biến đổi thành vàng kim.

Cùng với đó, một cỗ sức mạnh âm áp chậm rãi chảy qua linh hồn và thân thể Bạch Khải, tinh thần lực cùng thể chất lại một lần nữa được gia tăng, và trên mu bàn tay trái của Bạch Khải xuất hiện một chú văn thứ tư.

Cuối cùng cũng lên cấp bốn! Bạch Khải không khỏi mỉm cười, sau đó bắt đầu quan sát dáng vẻ dần lộ ra của trứng Hoàng Kim.

Không giống như những ánh sáng lấp lánh của trứng trước đó, trứng Hoàng Kim giờ đây mang vẻ bí ẩn với nhiều đường vân bất quy tắc xuất hiện trên bề mặt.

Khi Bạch Khải đưa tinh thần lực vào những hoa văn trên trứng Hoàng Kim, một thông tin mới lập tức chảy vào đầu hắn.

“Có loại năng lực này sao?” Bạch Khải ngạc nhiên tràn đầy trên khuôn mặt, ngay lập tức hắn quyết định thử nghiệm một chút năng lực mới của trứng Hoàng Kim.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Bạch Khải đột nhiên đứng dậy, nói với La Tường: “La giáo quan, tôi vừa mới đột phá lên cấp bốn, có thể xin phép nghỉ để khế ước với sủng thú không?” “Bạch Khải, ngươi lên cấp bốn sao?” Nghe Bạch Khải nói, Bạch Vũ Hiểu không khỏi thốt lên kinh ngạc, Nhiễm Húc và Kiều Lại vẫn đang dừng lại ở cấp ba, giống như gặp phải ma quái.

Gã này, chưa đầy một tháng trước mới lên đến cấp hai, giờ đã lên cấp bốn rồi? Đột nhiên, họ cảm thấy tự ti...

“Hừm, đột nhiên đã lên cấp bốn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thời gian qua, mỗi đêm trước khi đi ngủ hắn đều sử dụng thuốc ảo mộng để tăng tốc độ tinh thần lực, ngoài lên lớp thì hắn chú tâm vào thiền định, cuối cùng đã đạt tới cấp bốn.

“Cấp bốn? Vậy được, ngươi hãy trở về đi, nhưng nhớ là còn nhiều người chờ để nhận ngươi nữa.”

La Tường khẽ liếc nhìn Bạch Thu Trà ba người, sau đó lại tiếp tục giảng bài.

Bạch Khải thực sự nghiêm túc mà tiến vào Lục Long bí cảnh.

Róc rách, rách rách...

Khi thấy Bạch Khải xuất hiện, Delta tức thì lao vào ngực của hắn, nhưng khi thấy vẻ mặt nghiêm trọng của Bạch Khải thì lập tức dừng bước, ngoan ngoãn đứng bên Bạch Khải.

Bạch Khải thấy vậy liền vỗ vỗ đầu Delta, nói: “Tiểu gia hỏa, hiện tại ta muốn chính thức khế ước với ngươi, ngươi có suy nghĩ kỹ chưa?” Róc rách, rách rách! Delta liên tục gật đầu, từ lúc Bạch Khải quyết định chọn nó, Delta đã nghĩ kỹ rồi; hơn nữa những ngày qua Bạch Khải đã bỏ nhiều công sức để đào tạo nó, nên tự nhiên nó rất muốn.

“Vậy thì tốt, không được kháng cự khế ước nhé.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, tay trái đặt lên thân Delta, hai đạo phù văn phức tạp lập tức bao trùm Delta, lúc này giữa Bạch Khải và Delta cũng hình thành một sợi liên kết.

Chương 258:

Kỹ năng đồ giám? Rách rách rách! (Đây chính là cảm giác từ khế ước, thật là kỳ lạ.) Là một lãnh chúa cấp sinh vật, Delta biết rõ hơn Alpha nhiều, nhưng vẫn cảm thấy rất hiếu kỳ về Bạch Khải Ngự Thú không gian.

Không hiểu vì sao, nó luôn cảm thấy bị luồng hào quang màu vàng óng kia chiếu vào rất dễ chịu, năng lượng lưu động và tăng trưởng dường như nhanh hơn không ít.

Sau khi khế ước với Delta, Bạch Khải cũng cảm nhận được một nguồn năng lượng mạnh mẽ từ Delta truyền đến, cơ thể hắn sau khi đột phá và cường hóa lập tức cảm thấy mạnh mẽ hơn nhiều.

“Quả nhiên, phản hồi trực tiếp từ khế ước với lãnh chúa cấp sinh vật quả là lớn.”

Bạch Khải nắm lấy tay mình, rõ ràng cảm nhận được sức mạnh của mình tăng lên không ít, thể lực và các phương diện khác cũng tăng trưởng rất nhiều.

Nếu có thể trở về kiếp trước, việc trở thành một vận động viên thể chất toàn năng cũng không phải vấn đề.

Nhờ vào nguồn tài nguyên tiêu hao năng lực khổng lồ không kém gì Gamma, đẳng cấp của Delta lại lần nữa tăng lên cấp ba.

Tuy nhiên, mức năng lượng giá trị vẫn chưa tăng trưởng nhiều, nhưng cũng phải nói là đã bắt đầu đi vào quỹ đạo.

Bạch Khải khoảng kiểm tra một hồi số liệu của Delta, sau đó tập trung tinh thần lực vào kỹ năng của Delta.

“Để ta xem một chút trứng Hoàng Kim tăng cường rốt cuộc là năng lực gì.”

Khi Bạch Khải tập trung tinh thần lực, dữ liệu về kỹ năng Dã man va chạm lại hiện ra thêm một mục mới.

Khi nhìn thấy mục này, Bạch Khải không khỏi mỉm cười.

Thăng cấp phương án: Dã man va chạm (trung cấp - hoàn mỹ) + lôi quang lóe lên (trung cấp - hoàn mỹ) - thiếu thốn Kim Cương đầu chùy - cao cấp: Kỹ năng bình thường, loại bỏ phần tốc độ để đổi lấy sức mạnh phá hoại và phòng ngự mạnh mẽ, không gì có thể cản! Thăng cấp phương án: Dã man va chạm (trung cấp - hoàn mỹ) + cứng lại thân thể (trung cấp - hoàn mỹ) - thiếu thốn Màn đêm tập kích bất ngờ - cao cấp: Kỹ năng ám ảnh, có thể dung nhập vào bóng đêm, tùy ý xuất hiện tại một nơi trong bóng tối và phát động tấn công, khiến đối thủ khó lòng phòng bị.

Thăng cấp phương án: Dã man va chạm (trung cấp - hoàn mỹ) + Âm Ảnh bộ (trung cấp - hoàn mỹ) - thiếu thốn Bạo Viêm xung kích - cao cấp: Kỹ năng hỏa hệ, toàn thân được bao phủ bởi lửa dữ dội lao vào đối thủ, sức bộc phát cực mạnh, có thể gây thiêu đốt tổn thương cho kẻ thù.

Thăng cấp phương án: Dã man va chạm (trung cấp - hoàn mỹ) + hỏa diễm quán quanh (trung cấp - hoàn mỹ) - thiếu thốn - thức tỉnh: Chưa đủ chi tiết, điều kiện không rõ.

Kỹ năng đồ giám, chẳng phải chính là điều mà ta cần sao! Nhìn thấy phần thăng cấp tràn đầy dưới kỹ năng Dã man va chạm, Bạch Khải lập tức cảm thấy vui sướng trong lòng.

Bởi vì như vậy, thú cưng của hắn có thể tha hồ phát triển theo hướng mà mình mong muốn, mặc kệ có tỷ lệ cược thành công hay thất bại. Điều làm Bạch Khải cảm thấy bất ngờ là, bên cạnh trứng tiến hóa này thậm chí còn có cả phương án thăng cấp cho kỹ năng thức tỉnh, chỉ có điều không biết vì sao không có số liệu cụ thể và phương án nào được đưa ra.

Chương 259:

Kỹ năng đồ giám? (3) Bởi vì chưa đủ điều kiện sao? Độ thuần thực? Thân thể trị số? Bạch Khải suy nghĩ một lát, rồi lại tập trung tinh thần lực vào kỹ năng tiến hóa chi tâm.

Cái này căn bản không nhìn ra quy luật gì cả...

Bạch Khải khẽ nhú mày, rồi gọi Gamma ra.

Trong bốn con thú cưng, Gamma là con có nhiều kỹ năng nhất, cho dù là chủng loại hay số lượng, có lẽ có thể tìm ra điều gì đó.

Két phốc két phốc? (Chủ nhân, đã ăn cơm chưa?) Là một con thú cưng hợp cách, Gamma khi được triệu hồi ra ngoài đã nghĩ ngay đến chuyện ăn cơm, nhưng rất nhanh nó nhận ra sự liên kết giữa mình và Delta, nên đã vui vẻ nhảy tới trước mặt Delta.

Két phốc két phốc? (Người cũng đã trở thành thú cưng của chủ nhân rồi sao?) Róc rách róc rách. (Đúng vậy, xin hãy chiêu cố nhiều hơn.) Két phốc két phốc? (Vậy thì người sẽ không cướp đồ ăn của Gamma chứ?) Róc rách róc rách. (Sẽ không đâu.) Két phốc két phốc! (Vậy thì chúng ta chính là bạn tốt!) Nhìn thấy Gamma và Delta đang trò chuyện hòa đồng, Bạch Khải không khỏi cảm thấy vui mừng.

Thật sự là hiểu chuyện, không tranh giành, huấn luyện chăm chỉ, và còn biết lễ phép.

Delta có thể được coi là một thành viên đạo đức trong đội ngũ! Chỉ có điều, cách thể hiện tâm trạng kích động của bản thân có chút thay đổi, nếu có ngày nào đó mình vô tình sử dụng một chút thô bạo, hẳn có thể sẽ không giữ nổi bình tĩnh.

Bạch Khải duỗi tay vuốt ve Gamma và Delta, rồi bắt đầu xem xét trạng thái của Gamma.

Nhìn thấy hàng loạt khả năng kháng tính, Bạch Khải cũng có chút choáng váng, liền tùy ý để tinh thần lực rơi xuống kỹ năng kháng điện có độ thuần thực hoàn mỹ.

Phương án thăng cấp: Hỏa diễm kháng tính (trung cấp - hoàn mỹ) + Đóng băng kháng tính (trung cấp - hoàn mỹ) + ...

Phong hệ kháng tính - thiếu thốn + Thủy hệ kháng tính - thiếu thốn + Quang hệ kháng tính - thiếu thốn Lôi điện miễn dịch - thức tỉnh: Điều kiện không rõ Không trách Gamma lại có nhiều loại khả năng kháng tính mà không thể ghép nối được, chính là bởi vì điều kiện chưa đủ.

Cũng may trước đây gia tăng kỹ năng này, không biết bao giờ mới có thể ghép nối được.

Giờ đây nếu đã rõ phương hướng phát triển thì thật là nhẹ nhõm rất nhiều...

Chương 260:

Hải Cốt Cự Long vs Cát Vàng Địa Long Tại thời điểm xác nhận việc thăng cấp Thành Nguyên trở thành phương thức kháng tính, Bạch Khải lại tiếp tục đặt mục tiêu vào hai cái quang hoàn kỹ năng.

Quang hoàn kỹ năng là những kỹ năng ở trong lĩnh vực tiên thân, nếu là kỹ năng đồ giám có thể sớm thấy được phương thức thăng cấp, hoặc là sớm nhìn thấy cách thức thức tỉnh siêu cấp kỹ năng, như vậy chẳng phải thật tuyệt vời sao? Cũng không có phương án thăng cấp à? Bạch Khải nhíu mày, rồi lại nhìn về phía quang hoàn kịch độc, cũng nhận thấy phản hồi tương tự.

Chẳng lẽ hiện tại chỉ có thể thấy được phương thức thăng cấp cho các kỹ năng cấp cao trở xuống? Bạch Khải không thể tin điều đó, lại tiếp tục nhìn vào ve sầu thoát xác, kỹ năng thăng cấp trên đó cũng chỉ toàn là dấu chấm hỏi, triệu hồi Alpha và Husky xem xét cũng tương tự.

“Quả nhiên ta vẫn lòng tham quá lớn a...”

Nhớ lại chính mình hận không thể trực tiếp thức tỉnh siêu cấp kỹ năng, thậm chí muốn sớm lĩnh hội lĩnh vực kỹ năng, Bạch Khải không khỏi tự châm chọc mình.

Mặc dù có kỹ năng đồ giám đó, nhưng hắn đã giảm bớt không ít đường đi vòng vo, hướng chỉ chỉ là điều kiện không rõ, thì có thể hiểu rằng vẫn có khả năng thăng cấp, chỉ là khả năng của hắn hoặc là thú cưng không đủ mà thôi.

“Cách mạng vẫn chưa thành công, đồng chí vẫn còn cần cố gắng nhé ~” Bạch Khải cố gắng khích lệ bản thân một phen, rồi lại dồn sự chú ý về phía Delta.

Trứng tiến hóa đã đưa ra năm phương án thăng cấp kỹ năng, trong đó có lời đình bôn tập, màn đêm tập kích bất ngờ, Bạo Viêm xung kích đều cần kỹ năng nguyên tố hệ phối hợp, Delta hiển nhiên không thể đùa.

Hai còn lại, Kim Cương đầu chùy cũng không tệ, mặc dù tốc độ sẽ chậm một chút, nhưng nó lại dễ dàng thăng cấp, kỹ năng

cứng lại thân thể cũng khá dễ dàng huấn luyện.

Đầu vậy, Bạch Khải lại cảm thấy hứng thú hơn với cái kỹ năng chưa biết thức tỉnh.

Có Gamma, một kỹ năng trung cấp bình thường có thể thức tỉnh thành kỹ năng hút máu quang hoàn, Bạch Khải thật sự rất khó kiềm chế ý nghĩ muốn thức tỉnh.

Dù sao, Delta đã ở trong một thời gian dài, rất có thể chỉ có thể nắm giữ một kỹ năng như vậy, chỉ bằng hãy cẩn thận một chút.

“Tạm thời hãy tiếp tục luyện tập kỹ năng này, đạt đến cấp độ thuần thục hoàn hảo, việc thăng cấp lên thức tỉnh chắc không quá khó.”

Sau khi suy nghĩ một hồi, Bạch Khải quyết định không nâng cấp kỹ năng dã man va chạm thành Kim Cương đầu chùy.

Dù sao hiện tại không cần Delta ra chiến đấu, từ từ luyện tập cũng tốt, mà kỹ năng ăn nhiều vật liệu không thuộc tính như vậy, nên sức chiến đấu chưa chắc đã yếu đi.

Hơn nữa, chỉ cần cách chiến đấu có phần đơn điệu hơn một chút mà thôi.

“Nhưng mà đã lên tới cấp bốn, thì điểm tích lũy tranh đoạt chiến cũng không cần phải lo lắng nữa.”

Bạch Khải cười khẽ một tiếng, đồng thời cho Alpha và Husky mang một quả trứng Hoàng Kim.

Vì hân không có lý do thăng cấp, nên Alpha và Husky trưởng thành cũng bị kẹt ở cấp ba, không thể thăng tiến.

Giờ hân đã đột phá lên cấp bốn, Alpha và Husky cũng có thể tiếp tục thăng cấp.

Mặc dù nhìn như chỉ hơn kém một bậc, nhưng bất kể là lực lượng, tốc độ, tinh thần lực, khả năng phòng ngự hay năng lượng giá trị, đều sẽ được tăng lên một cách khủng khiếp. Điểm tích lũy của nhóm sẽ sớm trở thành vấn đề! ...

Ngày thứ hai.

Mọi người thấy vị trí trống chỗ ngồi của Bạch Khải, đều không nói gì.

Cuối cùng, Chu Diễm đã phá vỡ sự im lặng, nói: “Các người nói xem, có phải Bạch Khải lại bỏ đi rồi không?” “Hắn là không... đi đâu.”

Bạch Thu Trà có chút không chắc chắn, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại. Đối với Bạch Khải, người khởi xướng khiêu chiến trong ba người, hắn đứng thứ ba, vì vậy cho dù Bạch Khải xuất hiện thì cũng không phải lượt của hắn.

Chương 261:

Hải Cốt Cự Long vs Cát Vàng Địa Long (2) Bạch Khải bất luận là cùng ai trong số ba người này chiến đấu, lượng tiêu hao cũng không hề nhỏ, ít nhất cũng phải chờ thêm nửa ngày mới có thể hồi phục.

“Bạch Khải vừa mới lên tứ giai, chắc hẳn vẫn đang trong giai đoạn làm quen với việc biến hóa của sủng thú, nên chờ một chút đi.”

Là người đầu tiên phát ra khiêu chiến, Tiêu Nguyên không hề vội vã, ngược lại còn cảm thấy mong chờ.

Dù Bạch Khải thể hiện sức chiến đấu rất mạnh mẽ, nhưng anh ta vẫn chỉ là tam giai.

Chỉ riêng sự chênh lệch về năng lượng giá trị cũng đã xác định rằng Bạch Khải không thể đánh lâu dài với bọn họ.

Còn Tiêu Nguyên, hẳn adept đánh lâu dài.

Hiện tại Bạch Khải đã lên tứ giai, sủng thú đạt tới cấp cao nhất tương ứng cũng đã mở khóa, hẳn lại càng hi vọng Bạch Khải có thể nuôi dưỡng sủng thú của mình lên tứ giai để còn có thể chiến đấu cùng hắn.

Nếu không, cho dù hắn đánh bại Bạch Khải, thì việc gia gia phải đối mặt với Tàn hội trưởng chắc chắn vẫn sẽ gặp phải rất nhiều rắc rối.

“Đối với ta mà nói, điều đó cũng không có gì quan trọng.

Theo quy tắc mới này, nếu bên bị khiêu chiến tiêu cực chấp nhận không chiến, thì sẽ ngầm thừa nhận thất bại, và mất điểm tích lũy, ta cũng chẳng để tâm.”

Lục Tình điều chỉnh lại kính, ánh mắt lóe lên một tia sắc sảo.

“Có cả quy định này nữa à?!” Chu Diễm lập tức kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía những người có điểm tích lũy cao hơn bỗng trở nên khác lạ.

Nhìn thấy ánh mắt Chu Diễm đang chăm chú vào mình, Bạch Vũ Hiệu liền khoát tay, nói: “Diễm tỷ, người hãy tỉnh táo một

chút, đừng quên mục tiêu của ngươi là ai.”

“Đúng vậy, chờ đánh bại Bạch Khải đã.”

Nghe vậy, Chu Diễm tạm thời gác lại ý định tìm kiếm điểm tích lũy cao, lúc này Bạch Vũ Hiểu mới thở phào nhẹ nhõm.

“Cả ngày phải đối phó với những kẻ tứ giai như các ngươi, quả thật ta quá khó khăn, ngươi nói coi, Mộ ca.”

Lý Mộ nghe vậy chỉ biết nhìn Bạch Vũ Hiểu bằng ánh mắt ngây ngẩn, nói: “Xin lỗi, hóa ra ta lại là kẻ tứ giai mà ngươi nói.”

Bạch Vũ Hiểu nghe vậy lập tức ghen lời, đảo mắt nhìn xung quanh, bỗng phát hiện xung quanh toàn là tứ giai Ngự Thú sư. À không đúng, còn có Cổ Sơn.

“Cổ Sơn, xem ra chỉ còn chúng ta tựa vào nhau mà sống, cả ngày lo lắng phòng bị đám người này cướp điểm tích lũy của chúng ta, thật sự là quá khó khăn rồi.”

Cổ Sơn im lặng, một lúc lâu sau mới ngẩng đầu, lấy huy chương của mình ra, để trước mắt để hiện rõ thứ hạng, nói: “Thứ hạng của ta không cao, nên họ sẽ không đến đánh ta.”

Bạch Vũ Hiểu: “...”

Bạch! Trong lúc mọi người đang xôn xao bàn tán, Bạch Khải bỗng nhiên xuất hiện ở sảnh tập kết, khiến mọi người đều giật mình.

“Ôi, Bạch Khải, cuối cùng ngươi cũng xuất hiện.”

Chu Diễm thấy vậy lập tức hai mắt sáng lên, rồi kéo Tiêu Nguyên lại, nói: “Tiêu Nguyên, ngươi hãy tranh thủ thời gian khiêu chiến Bạch Khải, đánh bại hắn trước ba lần, ta sẽ thỉnh cầu Bạch Khải tiếp tục khiêu chiến.”

Muôn hay không nhìn ta chăm chăm không chịu buông tha, thù lao cũng không nên tính toán như vậy.

Bạch Khải thấy vậy không nhịn được mà trợn mắt, sau đó liền ngồi xuống vị trí của mình, và người huấn luyện viên Tiêu Chương từ ngoài cửa đi vào.

Alpha và Husky còn đang trong trạng thái tiến hóa, bởi vậy Bạch Khải đặc biệt giữ khoảng cách ở đây, chỉ để tránh việc bị

người khác sớm khiêu chiến.

Dẫu vậy, việc Alpha và Husky có thể thoát ra không biết ai sẽ khiêu chiến ai.

Tiêu Chương đi đến trước mặt mọi người, ánh mắt quét qua đám đông, nói: “Ta đến đây để tuyên bố hôm nay sẽ diễn ra cuộc tranh đoạt điểm tích lũy.”

“Bạch Thu Trà vs Lý Mộ!” Khi nghe Tiêu Chương công bố danh sách, Bạch Thu Trà và Lý Mộ đầu tiên là sững sờ, sau đó liếc nhau, cả hai đều chuẩn bị cho cuộc chiến.

Kể từ khi quy định về cuộc tranh đoạt điểm tích lũy được công bố, các huấn luyện viên hàng ngày lựa chọn thành viên tham chiến đều chủ yếu là tam giai Ngự Thú sư, và những cuộc khiêu chiến ngầm cũng chủ yếu đều do tam giai Ngự Thú sư thực hiện.

Mặc dù cuộc chiến tích lũy điểm được phân chia theo thứ hạng điểm tích lũy, nhưng thật sự không dễ dàng gì để những người tứ giai này đi đánh với tam giai.

Chương 262:

Hải Cốt Cự Long vs Cát Vàng Địa Long Bạch Khải đứng bên ngoài sân đấu, nhìn Bạch Thu Trà và Lý Mộ đã sẵn sàng cho trận chiến.

Hắn không giấu được sự háo hức khi nhìn hai người đối diện, ánh mắt đầy mong chờ.

Dù cho Bạch Thu Trà đã liên tục bị Chu Diễm đeo bám, nhưng đó chỉ là lúc nàng ở cấp bậc tứ giai.

Gần đây, Bạch Khải cảm nhận được thực lực của đối thủ đang tăng lên, điều này khiến hắn cảm thấy ấn tượng.

Với danh hiệu Truyền Kỳ Chi Tử, thiên phú Thông Linh sư và Hải Cốt Cự Long, nàng ấy và Lý Mộ đều sở hữu những khả năng đủ để trở thành cường giả.

Hơn nữa, nếu họ kết hợp sức mạnh, chắc chắn sẽ rất mạnh mẽ.

Về phần Lý Mộ, Bạch Khải chỉ thấy hắn sử dụng sức mạnh của Thảo Thế Viêm Kê một lần, nhưng từ đó đến nay hắn chưa bao giờ chứng kiến Lý Mộ chiến đấu.

Tuy nhiên, việc Lý Mộ có thể chơi thành công cùng Tiêu Nguyên và những đồng đội khác cho thấy hắn không hề yếu.

“Hãy tìm hiểu kỹ về đối thủ trước khi chiến đấu,” Bạch Khải nói, nở một nụ cười nham hiểm.

Hắn thấy Bạch Vũ Hiểu và Cổ Sơn không tự chủ được mà từ từ lùi lại.

Lúc cấp ba, Bạch Khải đã không thể đánh bại Bạch Khải, giờ đây khi hắn ở cấp bốn, chắc chắn họ lại càng không thể đấu lại hắn.

Tốt nhất nên giữ khoảng cách với Bạch Khải để an toàn. ...

“Bạch Thu Trà, Lý Mộ, các người đã chuẩn bị xong chưa?”

“Đã sẵn sàng.”

“Ừm.”

“Vậy ta tuyên bố, trận đấu bắt đầu!” Vừa dứt lời, cả hai đồng thời triệu hoán sủng thú của mình.

Hài Cốt Cự Long và Cát Vàng Địa Long, hai sinh vật khổng lồ đồng loạt xuất hiện trong sân đấu và tấn công đối phương.

Oanh! Một làn sóng xung kích vô hình lan tỏa xung quanh, va vào tường bảo vệ của sân đấu, tạo ra những âm thanh âm ầm.

Trong giao tranh đầu tiên, Hài Cốt Cự Long và Cát Vàng Địa Long đã thể hiện sức mạnh tương đương.

Tuy nhiên, Cát Vàng Địa Long rõ ràng là thích ứng tốt hơn với trận chiến, chỉ sau một chút trì trệ, nó đã há miệng tấn công Hài Cốt Cự Long.

Hài Cốt Cự Long chỉ cần vỗ cánh một cái, đã bay lên cao, né tránh được cú cắn của Cát Vàng Địa Long.

Sau đó, nó xoay người, những chiếc gai xương trắng từ trên cơ thể Hài Cốt Cự Long phóng ra, bay thẳng về phía Cát Vàng Địa Long.

Thấy tình hình này, Cát Vàng Địa Long lập tức dùng hai chân dậm mạnh, mặt đất xung quanh nhanh chóng biến thành cát vàng, tạo thành một bức tường cát chặn lại những chiếc gai xương.

Sau đó, từ đó hình thành ra nhiều cánh tay cát vàng, đồng loạt hướng về phía Hài Cốt Cự Long.

Những cánh tay cát vàng di chuyển với tốc độ cực nhanh, chỉ trong chốc lát đã vây lấy Hài Cốt Cự Long.

Ngay trên đầu nó cũng xuất hiện một mảng cát vàng, rõ ràng là muốn bao vây Hài Cốt Cự Long lại.

“Thật mạnh mẽ, khả năng điều khiển cát của Cát Vàng Địa Long,” Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm.

Hắn nhận thấy năng lực điều khiển cát của Cát Vàng Địa Long thật sự không thể coi thường.

Dù cát có vẻ công kênh, nhưng tốc độ thì quá nhanh, hơn nữa, những chiếc gai xương dường như còn ẩn chứa khả năng phong hóa nào đó.

Tuy nhiên, Bạch Thu Trà mới là người không dễ bị đánh bại.

Quả nhiên, ngay khi những cánh tay cát vàng chuẩn bị bao vây Hải Cốt Cự Long, một ánh lửa lóe lên trong mắt Hải Cốt Cự Long.

Thân thể khổng lồ của nó lập tức biến mất trong cát vàng, và khi xuất hiện lại, đã đứng trên đầu Cát Vàng Địa Long.

Hải Cốt Cự Long thoát khỏi gọng kìm của cát vàng, đôi mắt trống rỗng của nó ánh lên ngọn lửa linh hồn, sau đó nó phát ra một tiếng gào thét vang vọng, như để tuyên bố vị thế tối cao của mình.

Với tư cách là một Đế Hoàng cấp Vong Linh Cự Long, làm sao nó lại để một sinh vật thấp kém như Cát Vàng Địa Long có thể che giấu dưới đất được chứ?

Chương 263:

Quyền lực của Thông Linh sư Nhìn thấy Hải Cốt Cự Long dễ dàng thoát khỏi sự trói buộc, Lý Mộ không ngạc nhiên.

Cát Vàng Địa Long thân thể dần dần biến hóa, từ từ hòa vào cát vàng xung quanh.

Ban đầu, chỉ là những hạt cát khô khan bị kiểm soát, nhưng đột nhiên chúng trở nên sống động, trên không trung không ngừng xoay vòng, tạo thành một con Cát Vàng Địa Long khổng lồ.

Khả năng kiểm soát cát của Cát Vàng Địa Long rõ ràng mạnh mẽ vô cùng.

Cát vàng bay lượn trên không trung, biến thành bàn tay khổng lồ, trường thương, hoặc cát cầu, từ nhiều hướng tấn công Hải Cốt Cự Long.

Tuy nhiên, Hải Cốt Cự Long không vội phản công, hình dáng khổng lồ không ngừng thu mình lại, linh hoạt xuyên qua từng kẽ hở cát vàng.

“Đúng là kỳ lạ, trước đây mà đánh Thảo Thế Viêm Kê thì không thấy mạnh mẽ như vậy, chắc hẳn đây chính là truyền thuyết về ngoại giao, còn về nội bộ thì rất mạnh mẽ?” Bạch Khải chép miệng, nhìn hai con quái thú khổng lồ đang quyết đấu với tốc độ cực nhanh, không khỏi trầm chử một câu.

“Nhưng A Trà dường như đang chơi có phần phòng ngự hơn, sao giờ này vẫn chưa có tấn công?” Theo như thường lệ, A Trà rất hiếu thắng, nhưng hôm nay lại có phong cách khác hẳn.

Lý Mộ cảm thấy A Trà hôm nay có gì đó không đúng, trong mắt lóe lên nghi hoặc, nhưng vẫn không từ bỏ quyền chủ động, lại tăng cường tấn suất tấn công.

Chỉ là Hải Cốt Cự Long lúc này đã bắt đầu phản công, hải cốt trắng bệch trong khoảnh khắc phóng ra một lớp Âm Ảnh chi lực, một cái vuốt tấn công làm tan rã cát vàng trước mặt.

Lọt vào vùng Âm Ảnh chi lực đó, những hạt cát bị đánh tan không có cơ hội tụ lại nữa, rơi thẳng xuống đất. Âm Ảnh chi

lực có khả năng ăn mòn hầu hết năng lượng, mặc dù năng lực phong hóa của Cát Vàng Địa Long có phần tương đồng, nhưng vẫn không phải là đối thủ của Âm Ảnh chi lực.

Khi bị ăn mòn, nó sẽ mất đi sự kiểm soát đối với phần cát vàng.

Chỉ có điều, Cát Vàng Địa Long sau khi sa hóa không còn bị hạn chế bởi hình thể ban đầu, mặc dù tổn thất một phần cát vàng nhưng ngay lập tức nó lại hút lên một bộ phận từ mặt đất, tiếp tục tấn công Hải Cốt Cự Long.

Thấy vậy, Hải Cốt Cự Long liền quay một vòng giữa không trung, hai cánh mở ra, gia tốc hướng về phía cát vàng Long Phi, phác ra những đòn tấn công như dao sắc bén, nhanh chóng chém Cát Vàng Địa Long thành hai nửa.

Tuy nhiên, đây chưa phải là kết thúc.

Sau khi thực hiện lần cắt chém đầu tiên, Hải Cốt Cự Long nhanh chóng thay đổi phương hướng và tiếp tục chém đến lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư...

Chỉ trong chớp mắt, Cát Vàng Địa Long đã bị Hải Cốt Cự Long chém thành từng mảnh nhỏ.

Nhờ vào Âm Ảnh chi lực, kỹ năng bình thường giờ đây tạo ra tổn thương không nhỏ cho Cát Vàng Địa Long, và con Cát Vàng lớn đã ngay lập tức bị tiêu diệt, biến thành những hạt cát vàng rơi xuống mặt đất.

Tuy nhiên, Hải Cốt Cự Long không dừng lại tấn công, một đôi Linh Hồn chi hỏa không ngừng lấp lánh, nhanh chóng phát hiện ra một nguồn năng lượng đang xuyên qua giữa đám cát vàng.

“Tìm thấy người rồi!” Bạch Thu Trà nhàn nhạt mỉm cười, Hải Cốt Cự Long lập tức mở miệng phun ra một ngụm hơi thở của Rồng.

Những hạt cát vàng bị thiêu đốt dưới hơi thở của Rồng liền biến thành những viên tinh thể lấp lánh, rơi xuống mặt đất, làm cho sân thi đấu trên không trông giống như một cơn mưa thủy tinh.

Chương 264:

Uy quyền của Thông Linh sư Dù bất chấp, Cát Vàng Địa Long vẫn không xuất hiện.

“Lần này ta thắng.”

Nhìn thấy cái kẻ Hải Cốt Cự Long trên không trung phun ra hơi thở, Lý Mộ không hề cảm thấy phiền lòng, trái lại còn tuyên bố chiến thắng.

Vừa dứt lời, những mảnh thủy tinh trên trời lập tức hội tụ lại, tạo thành một viên Địa Long đầu lâu lớn, nuốt chửng Hải Cốt Cự Long, trong khi những mảnh thủy tinh khác ào ào bay ngược lại, nhanh chóng tạo thành một quả cầu thủy tinh bao bọc Hải Cốt Cự Long.

“Những mảnh thủy tinh này sẽ tụ lại và nghiền nát đối thủ, A Trà, ngươi nên nhận thua đi.”

Bạch Thu Trà nghe vậy thì cười, “Mộ ca, chưa thể nói sớm như vậy đâu.”

Nói xong, một ngọn lửa màu xanh lam đột nhiên phát ra từ quả cầu thủy tinh, sau đó một luồng ánh sáng sắc bén lóe lên, ngay lập tức cắt vụn quả cầu thủy tinh, Hải Cốt Cự Long lại một lần nữa thoát khỏi sự giam cầm.

“Thật là trời ơi... sao mà kiếm này trông quen thuộc đến thế nhỉ?” Nhìn thấy Hải Cốt Cự Long cầm một thanh trường đao hình đầu rồng, đứng giữa không trung như một con rồng thực thụ, Bạch Khải gần như bị nước miếng của mình nghẹn chết.

Dù kỹ năng điều khiển của Alpha được rút ra từ Hải Cốt Cự Long, nhưng kiểu dáng này lại khiến hắn cảm thấy như đang xem một trò đùa, hình như A Trà cũng học được từ Alpha. Ôi, thật là không có chút sáng tạo nào, cũng thật là bị ảnh hưởng! Khi Bạch Khải đang điên cuồng phê bình, Bạch Thu Trà lại có chút hài lòng với chiến thuật mới của mình.

Dù chỉ là thay đổi hình thái, nhưng hiệu quả chiến đấu lại mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Chỉ là vì chưa có sự đồng ý của Bạch Khải, nên Bạch Thu Trà vẫn cảm thấy có chút áy náy.

Rồng! Quả cầu thủy tinh bị phá hủy, Cát Vàng Địa Long cũng bị giải trừ trạng thái hóa cát trở lại xuất hiện, trên cơ thể nó vẫn còn những vết thương do vảy rồng tạo ra, nhưng rõ ràng không phải là vết thương chí mạng.

Nhìn thấy Hải Cốt Cự Long uy nghi trên không, Lý Mộ bề ngoài không biểu lộ gì nhưng trong lòng lại đầy lo âu.

Thông Linh sư, thật sự mạnh mẽ đến vậy sao? Nghĩ đến đây, trong mắt Lý Mộ chợt lóe lên sự quyết tâm, khí thế của Cát Vàng Địa Long thay đổi, xung quanh mặt đất lại hóa thành cát, như những cơn sóng dữ dội nổi lên, cùng lúc đó, một sức kéo mạnh mẽ từ dưới lòng đất hiện ra, không ngừng kéo Hải Cốt Cự Long rơi xuống đất.

Mặc dù Hải Cốt Cự Long đang bay trên không, nhưng sức kéo của Lưu Sa Địa Ngục thực sự quá mạnh, Hải Cốt Cự Long vẫn không ngừng rơi xuống.

Có thể tưởng tượng rằng nếu bị kéo vào Lưu Sa Địa Ngục, ngay cả Hải Cốt Cự Long cũng sẽ chịu không ít tổn thương.

Thấy cảnh tượng này, Bạch Thu Trà chợt lóe lên một hình ảnh phức tạp, nguyên bản còn đang giãy giụa giữa Hải Cốt Cự Long lập tức dừng lại, trong hốc mắt của nó, ngọn lửa hồn vừa bùng lên mãnh liệt, nhanh chóng bổ sung và bao bọc Hải Cốt Cự Long, từ xa nhìn lại, giống như Hải Cốt Cự Long đã hồi phục.

“U Linh Cự Long?” Mọi người nhìn nhau, rõ ràng không biết Bạch Thu Trà lại có một con U Linh Cự Long.

“Không phải U Linh Cự Long, chỉ là A Trà sử dụng thiên phú của Thông Linh sư để tạm thời hồi sinh linh hồn của Hải Cốt sinh vật mà thôi.”

Thấy mọi người ngạc nhiên, Bạch Vũ Hiểu giải thích: “Tuy nhiên, trong trạng thái này, Hải Cốt Cự Long có thể xem như là hai con Cự Long hợp thể, Mộ ca chắc đã thua rồi.”

Quả thật, khi linh hồn và xương cốt hợp nhất, khí tức của Hải Cốt Cự Long lập tức tăng vọt, nhanh chóng lao vào Lưu Sa Địa Ngục, rồi đột nhiên bay ra từ dưới Cát Vàng Địa Long, trực tiếp húc văng Cát Vàng Địa Long lên trời.

Chương 265:

Sức mạnh của Thông Linh sư Cát Vàng Địa Long ngã xuống đất, đã hoàn toàn mất đi ý thức.

Khi linh hồn hợp nhất, công kích không chỉ nhắm vào thân thể mà còn ảnh hưởng đến linh hồn.

“Ta thua.”

Lý Mộ rất thoải mái thừa nhận thất bại của mình, Tiêu Chương vì thế tuyên bố kết quả của trận đấu này.

“A Trà tiến bộ trông có vẻ rất ấn tượng, mới trở thành tứ giai chưa lâu mà đã có thực lực như vậy.”

Chu Diễm cắn môi, nàng đem phương pháp chiến đấu của linh hồn phụ thể so với Hải Cốt Cự Long có sự tương đồng, nhưng nàng chỉ thêm vào lửa mà gây tổn thương, không thể giống như Hải Cốt Cự Long có thể bổ sung công kích vào linh hồn.

Thậm chí, từ một khía cạnh nào đó mà nói, trạng thái hợp nhất của Hải Cốt Cự Long còn có ảnh hưởng khắc chế không nhỏ đến Tướng hồn của nàng.

“Mặc dù chỉ có thể khế ước một con sủng thú, nhưng dưới toàn bộ khế ước đáng kể kia, Hải Cốt Cự Long phục hồi rất nhanh.

A Trà chỉ cần mỗi ngày ngủ một giấc thì cũng có thể đạt đến truyền kỳ, điều đó thật đáng khao khát.”

Tiêu Nguyên nhàn nhạt mỉm cười.

Dù ngoài miệng đầy mong mỏi, nhưng biểu cảm của hắn lại vô cùng bình thản.

Với năng khiếu của hắn và thân phận cháu trai của Thập chủ Nguyệt Dạ, chỉ cần là vấn đề thời gian để đạt tới truyền kỳ, không cần gì phải ao ước.

Bạch Vũ Hiểu, mắt sáng lên, đột nhiên nghĩ ra một ý nghĩ xấu, nói: “Nguyên ca, nếu người không quyết định đánh với Bạch Khải thì sao, Tiêu huấn luyện viên không phải là chú của người sao, hắn là sẽ đồng ý.”

“Đúng đúng đúng, rèn sắt khi còn nóng, lại cho một trận, Tiêu huấn luyện viên chắc chắn không ngại cho người khác xem tứ giai Ngự Thú sư chiến đấu.”

Chu Diễm cũng liên tục đồng ý, Tiêu Nguyên sau một lúc trầm ngâm nhìn về phía Bạch Khải, hỏi: “Bạch Khải, ngươi thấy thế nào?” “Cái này...”

Tiêu huấn luyện viên còn phải đi học, như vậy không tốt đâu.”

Bạch Khải có chút do dự, Alpha và Husky vẫn cần thêm thời gian để phát triển, nếu bây giờ đấu trận, hẳn chỉ có thể đưa Gamma hoặc Delta ra.

Không nói Delta, hiện tại Gamma tuy có bản thuộc tính rất khả quan, nhưng không có kỹ năng công kích chủ động, cũng khá khó khăn để vượt cấp chiến đấu.

A...

Khi nào thì trứng tiến hóa mới có thể thành công đây, nếu kéo dài như vậy không phải là thời gian sử dụng của hắn sẽ càng ngày càng ít sao? Răng rắc.

Có vẻ như nhận ra ý nghĩ của Bạch Khải, trứng Alpha đột nhiên nứt ra, và Alpha từ đó chậm rãi xuất hiện, một nửa vỏ trứng hòa tan thành chất lỏng vàng chảy vào cơ thể Alpha, trong khi nửa còn lại của vỏ trứng thì trực tiếp biến mất.

Thật sự là như vậy sao? Trứng tiến hóa thành Hoàng Kim cấp liệu có nhân tính hóa không? Khi xác nhận Alpha không bị ảnh hưởng do tiến hóa, Bạch Khải rất hài lòng với trứng tiến hóa, nhưng khuôn mặt hắn vẫn hiện rõ sự khó khăn.

Nhìn thấy tình hình này, Tiêu Nguyên dường như suy nghĩ ra điều gì, nói: “Vậy thì, chúng ta gia tăng điểm tích lũy tranh đoạt lên thế nào? Tăng trực tiếp lên tới năm trăm điểm?” Năm trăm điểm tích lũy sẽ đủ để bù đắp cho hắn khiêu chiến Cổ Sơn 25 lần, đúng là không thể bỏ qua. Đến lúc đó thắng hay thua không quan trọng, dưới hơi thở Tàn Lụi, Tiêu Nguyên cho rằng đánh lâu dài là điều không thể mong đợi.

Bạch Khải vừa định đáp ứng thì một con cự tước màu đen đột nhiên xuất hiện trên không, đáp xuống sân thi đấu.

Tiêu Chương thấy vậy lập tức đến bên Bạch Hòa Quang, hỏi: “Bạch truyền kỳ, sao ngươi lại đến đây?” Bạch Hòa Quang chỉ vào Bạch Khải và Bạch Thu Trà, nói: “Hai người này ta sẽ mang đi, ngươi giúp ta nhả với hội trưởng.”

“Ngạch, được.”

Tiêu Chương gật đầu, Bạch Hòa Quang liền cười Cửu U Minh Tước, mang theo Bạch Khải và Bạch Thu Trà, bay đi.

“Ta đêch...”

mời truyền kỳ tới giúp đỡ trong trận chiến, Bạch Khải, ngươi có thật sự muốn khuếch đại như vậy không?”

Chương 266:

Bí cảnh = Tiểu thế giới? Bạch Khải mờ mịt nhìn xuống cảnh vật biến hóa nhanh chóng dưới chân, hẩn hồi lâu mới nhận ra.

Hắn vất vả mới lên được cấp bốn, đang định đi tìm điểm tích lũy, sao bỗng dừng lại bị mang đi đâu đó? Bạch Khải nhìn những móng vuốt màu đen đang giữ chặt mình, rồi nhìn sang bên cạnh thấy Bạch Thu Trà vẫn bình tĩnh như thường, hiển nhiên đã quen với tình hình như vậy, không khỏi hỏi: “Lão sư, ta có thể hỏi một chút chúng ta bây giờ phải đi đâu không?” “Đi huấn luyện.”

Bạch Hòa Quang nhàn nhạt đáp, rồi Cửu U Minh Tước nhanh chóng thả hai người xuống lưng.

“Lão ba của người thu Bạch Khải làm đồ đệ hả?” Bạch Thu Trà đứng vững lại, có chút kinh ngạc nhìn Bạch Khải.

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nhìn Bạch Khải và nói: “Người đã lên cấp bốn rồi?” Bạch Khải đáp: “Đúng vậy, hôm qua vừa thăng cấp.”

Bạch Hòa Quang im lặng một hồi, sau đó mở miệng nói: “Không sai, vừa đủ để cùng A Trà huấn luyện chung.”

“Gần đây sủng thú của người có gì dị thường không?” Hấp thụ Tử Vong chi lực có ảnh hưởng đến sủng thú không? Nghe vậy, Bạch Khải sửng sò, hẩn lại kiểm tra qua trạng thái của Alpha và Gamma, xác nhận không có vấn đề, cuối cùng cũng lắc đầu nói: “Không có, vẫn như trước không khác biệt.”

Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, không nói thêm gì nữa.

Trong khi đó, Bạch Thu Trà không nhịn được tiến lại cạnh Bạch Khải, hỏi: “Lão ba lúc nào thu người làm đồ đệ? Trước ngoại phái nhiệm vụ hả?” Bạch Khải nhẹ gật đầu: “Chỉ khoảng mấy ngày trước ta vừa báỉ sư.”

Khi Bạch Khải xác nhận, Bạch Thu Trà mới hoàn toàn xác nhận được việc lão ba thu Bạch Khải làm đệ tử, nhưng rất nhanh nàng cũng trở lại bình thường.

Thời gian nửa năm có thể thành tứ giai Ngự Thú sư, thiên phú của Bạch Khải thực sự khiến người khác cảm thấy không thể tin nổi, lão ba thu Bạch Khải làm đồ đệ cũng không phải là điều kỳ quái.

Tuy nhiên, nếu việc này mà truyền ra ngoài chắc chắn sẽ gây ra một cơn sóng lớn.

Như vậy cũng tốt, tránh cho đám cầu tử suốt ngày nhìn chăm chăm vào hắn.

Cửu U Minh Tước di chuyển rất nhanh, chỉ một lát đã rời khỏi thành phố Tung Lâm, nhưng Bạch Hòa Quang vẫn không có ý định dừng lại, tiếp tục tiến về phía tây.

Bạch Khải tiến đến bên Bạch Thu Trà, thấp giọng hỏi: “A Trà, lão sư đây là muốn đưa chúng ta đi đâu?” “Hắn là đi một cái tháp bí cảnh nào đó hoặc là đi dã ngoại, lão ba luôn cho rằng việc thực chiến hiệu quả sẽ tốt hơn lý thuyết rất nhiều.”

Nghe vậy, Bạch Khải giật mình.

Lúc trước khi Bạch Hòa Quang bị Tần lão đầu gọi tới giúp hắn đặc huấn, cũng không hề nói nhảm, mà vào tay liền thể hiện áp lực.

Nghe Bạch Thu Trà nói, có lẽ lão sư định để hắn quen với Tử Vong chi lực trong thực chiến, cường độ chắc chắn sẽ mạnh hơn nhiều so với các buổi tập luyện trước đây, nhưng cũng sẽ không đến mức quá mức.

Dù sao có Bạch Thu Trà ở đây, Bạch Hòa Quang cũng không dám đặt con trai vào tình huống hiểm nguy.

Không biết nơi này sẽ có dạng bí cảnh gì, có thể sẽ tìm được một chút tài nguyên cấp truyền thuyết? Đi dã ngoại cũng không tệ, có thể thu thập được nguyên liệu từ những hung thú mới lạ, hiệu quả sẽ tốt nhất.

Khi Bạch Khải tràn đầy mong đợi, Cửu U Minh Tước đã tới đích đến của họ.

“Thiên Nhai rừng đá?” Bạch Khải nhìn xuống dưới, nơi đây giống như những cột đá lớn thẳng đứng, có chút kinh ngạc.

Bản đồ liên bang rất lớn, mặc dù có thể điều động từ Tinh Không chi môn và mạng lưới các nơi, nhưng một số vùng biên

giới vẫn sẽ yếu kém hơn.

Mảnh đất này, Thiên Nhai rừng đá, là một trong số đó.

Truyền thuyết rằng nơi này từng là lãnh địa của một bộ lạc hung thú nào đó, nhưng đã bị quân đội liên bang cưỡng chế đuổi ra ngoài.

Chỉ là nơi này đã trở nên không thể sinh tồn do những cuộc chiến kịch liệt.

Vì vậy, không ai muốn quản lý vùng đất này, dần dần nơi đây trở thành khu vực giảm xóc giữa bộ lạc hung thú và liên bang.

Dù vậy, vẫn có không ít người sẵn sàng mạo hiểm đến đây hoạt động, ngoài việc có thể gặp những hung thú bình thường mà không thể gặp ở những nơi khác, nếu gặp may còn có thể chạm vào bí cảnh.

Chương 267:

Bí cảnh - Tiểu thế giới? Khải đảo mắt một vòng, liền thấy không ít người đang cấp tốc ẩn náu.

Giữa vách núi, hắn còn nhìn thấy mấy phiến rách nát của cánh cửa bí cảnh.

Tháp bí cảnh, hung thú và khu rừng đá Thiên Nhai đều có mặt.

Xem ra nơi này chính là khu vực huấn luyện của họ lần này.

Quả nhiên, Bạch Hòa Quang dẫn họ xuyên qua từng cột đá, cuối cùng ngừng lại trước một tòa thạch tháp có vẻ cổ xưa.

Chỉ có điều, Bạch Hòa Quang dường như không có ý định dừng lại để giải mã tháp bí cảnh, mà lại cười Cửu U Minh Tước lao thẳng vào cánh cửa bí cảnh. Ôi trời ơi...

Phương pháp phá giải cánh cửa bí cảnh mà truyền thuyết nói đến lại bạo lực như vậy sao? Khi Cửu U Minh Tước chuẩn bị va vào cánh cửa, Bạch Khải lập tức cảm giác được một cỗ ba động vô hình tỏa ra từ thân Cửu U Minh Tước.

Cánh cửa thạch tháp vừa tiếp xúc với cỗ ba động này thì lập tức vỡ vụn, lộ ra một không gian tối tăm mờ mịt. Đây là, vút bỏ bí cảnh? Bạch Khải nhướng mày, đang định nhắc nhở Bạch Hòa Quang cẩn thận, nhưng cả Bạch Hòa Quang lẫn Bạch Thu Trà đều như không có gì, bình thản nhìn Cửu U Minh Tước chui vào trong không gian xoáy.

Không có sự bùng nổ khủng khiếp mà Bạch Khải dự kiến, quá trình Cửu U Minh Tước xuyên qua không gian xoáy vô cùng ổn định.

Bạch Khải chỉ cảm thấy trước mắt chợt lóe lên một cái, rồi họ đã bước vào một thế giới kỳ lạ.

Nơi này toàn bộ hiện lên một màu xám, xung quanh có thể thấy những quả cầu ánh sáng với sắc thái không đồng nhất, có chút giống như vũ trụ, nhưng dường như còn hỗn loạn hơn. Đôi khi, có những vật thể gì đó lấp lánh bên cạnh.

“Nơi này là khe hở không gian.

Nếu lâm vào đây thì hầu hết đều bị Thời Không Phong Bạo thổi thành hư vô.

Người có khả năng phá không thiên phú, sau này sẽ không thiếu những lần tiếp xúc với vút bỏ bí cảnh, nhớ cẩn thận một chút.”

Bạch Hòa Quang nhìn thấy vẻ mặt hiếu kỳ của Bạch Khải, liền nhắc nhở.

“Ta đã hiểu, cảm ơn lão sư đã nhắc nhở.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn Cửu U Minh Tước đón nhận những luồng gió không gian hỗn loạn bên ngoài, có chút hiểu biết. Đế Hoàng lĩnh vực, chỉ có sinh vật truyền kỳ mới có thể nắm giữ năng lực đó, có thể sáng tạo một không gian riêng.

Trong không gian này, người chính là tạo vật chủ! Dựa vào tài năng của Đế Hoàng lĩnh vực mà ngăn chặn thời không loạn lưu, không trách mà chỉ có truyền kỳ mới có thể bước vào nơi này.

Thế nhưng, Bạch Hòa Quang đưa họ đến nơi này, có lẽ không phải để họ huấn luyện trong không gian khe hở này chứ? “Tìm được rồi, lần này thật sự là xa xôi, có lẽ rất cổ xưa.”

Cửu U Minh Tước bay trong khe hở không gian, khi nhìn thấy một quả cầu ánh sáng màu xanh nâu liền thay đổi hướng, lao thẳng tới quả cầu đó.

Lần này, Cửu U Minh Tước dường như gặp phải chút chướng ngại, chậm lại một chút, nhưng chỉ trong phút chốc đã vượt qua bề mặt của quả cầu, chui vào bên trong.

Khi Cửu U Minh Tước ở trong lĩnh vực, Bạch Khải cảm thấy như thể mình đang ở trong một bong bóng nước, hiện tại lại xâm nhập vào một bong bóng lớn hơn.

Cuối cùng, khi Cửu U Minh Tước hoàn toàn chui vào bên trong quả cầu, trước mắt Bạch Khải lại một lần nữa chấn động, và họ đã bước vào một thế giới xa lạ.

Thế giới này hình như hoàn toàn do rừng cây tạo thành, Bạch Khải nhìn quanh một lượt, gần như không thấy được rừng cây ở đâu là cùng.

Chỉ có điều, mặc dù những cây cối này trông tươi tốt, nhưng Bạch Khải lại không cảm nhận được chút sinh khí nào, ngược lại trông giống như một lão nhân già nua, đầy vẻ mệt mỏi.

Bạch Hòa Quang từ lưng Cửu U Minh Tước bước xuống, nhìn về phía Bạch Khải, hỏi: “Có phải cảm thấy khí tức nơi này rất kỳ quái không?” “Những cây này dường như bị một lực lượng gì đó ăn mòn, sinh khí rất yếu ớt.”

Chương 268:

Bí cảnh = Tiểu thế giới? Cảm giác của hắn khi bước vào nơi này tương tự với sức mạnh của Alpha Tàn Lụi, chỉ có điều đậm đặc và thuần khiết hơn một chút.

Bạch Hòa Quang nghe vậy thì lắc đầu đáp: “Không phải cây cối ở đây sinh cơ kém cối, mà là mảnh thế giới này sắp chết rồi.”

“Thế giới sắp chết?” Bạch Khải nhíu mày, rõ ràng không nghĩ tới khía cạnh này.

“Ngươi có biết tháp bí cảnh tồn tại như thế nào không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, hiểu rằng Bạch Hòa Quang lại chuẩn bị giảng giải cho hắn về lịch sử, nên suy nghĩ một chút rồi trả lời: “Ngự Thú sư có thể tạo ra một không gian Ngự Thú thành một bí cảnh đặc thù, và dùng tháp để bố trí mọi thứ. Đó chính là tháp bí cảnh.”

“Đó là cách mà liên bang giảng dạy, nhưng không hoàn toàn chính xác,” Bạch Hòa Quang nhìn lên bầu trời màu xanh nâu, nói.

“Không gian Ngự Thú chính là một linh hồn không gian.

Khi tinh thần lực của Ngự Thú sư dần dần phát triển, không gian Ngự Thú cũng trở nên mạnh mẽ hơn, dần dần tiếp cận một thế giới thật sự.”

“Nhưng thế giới tinh thần vẫn chỉ là ảo tưởng. Để trở thành một tiểu thế giới thực thụ, cần phải biến hư thành thực.

Cách đơn giản nhất chính là bám vào tinh bích của chủ thế giới, mượn sức mạnh của nó để thay đổi thuộc tính của không gian Ngự Thú.”

“Nhưng bên ngoài tinh bích của chủ thế giới không hề bình yên. Để đảm bảo không bị Thời Không Phong Bạo cuốn đi, cần phải có một cái đỉnh để giữ không gian Ngự Thú gắn chặt vào tinh bích của chủ thế giới.”

Nghe đến đây, Bạch Khải lập tức hiểu ra và có chút kinh ngạc hỏi lại: “Cái đỉnh đó chính là tháp bí cảnh sao?” “Đúng vậy,

với tháp bí cảnh làm kết nối, không gian Ngự Thú có thể mượn sức mạnh của tinh bích để chuyển hóa thành tiểu thế giới.

Chỉ cần tháp bí cảnh còn tồn tại, dù Ngự Thú sư có chết, mảnh tiểu thế giới này vẫn sẽ bám vào chủ thế giới tinh bích, chính là điều mà chúng ta thường gọi là bí cảnh.”

Nói đến đây, Bạch Hòa Quang dừng lại một chút rồi tiếp: “Khi người trở thành Ngự Thú sư huyền thoại, cũng muốn tạo ra cho mình một tháp bí cảnh.

Nhớ kỹ, dù người chọn loại hình gì, yếu tố quan trọng nhất vẫn là sự vững chắc.”

“Nếu người chết trước khi bị người khác cưỡng ép phá hủy tháp bí cảnh, hậu quả sẽ ra sao, người nên tự tưởng tượng.”

“Ta hiểu rồi!” Bạch Khải gật đầu liên tục.

Dù việc Bạch Hòa Quang nhắc nhở hắn về chuyện trở thành Ngự Thú sư huyền thoại có chút bất ngờ, nhưng hắn vẫn ghi nhớ vững vàng trong lòng.

Bí cảnh = Tiểu thế giới? Hắn từng nghĩ bí cảnh chỉ là một không gian bình thường, không ngờ lại là một tiểu thế giới.

Nếu tiếp tục phát triển, chẳng phải sẽ trở thành một đại thế giới? Và nếu như người chủ của tiểu thế giới này là Ngự Thú sư, chẳng phải họ sẽ trở thành cả chủ thế giới? Tuy nhiên, không gian Ngự Thú muốn chuyển hóa thành tiểu thế giới, nhất định phải gắn liền với tinh bích của chủ thế giới, và để giữ vững không bị Thời Không Phong Bạo cuốn đi, cần có tháp bí cảnh dẫn dắt.

Tóm lại, Tháp bí cảnh rất quan trọng! Tháp bí cảnh rất quan trọng! Tháp bí cảnh rất quan trọng! Việc quan trọng cần nhắc đi nhắc lại ba lần.

Xem ra, sau này khi xây dựng tháp bí cảnh, nhất định phải thiết kế thành một pháo đài vững chắc, nếu không như thạch tháp lúc nãy, chỉ cần va chạm nhẹ là sập, hắn sẽ gặp nguy. À, sau này cần lưu ý đến các phương pháp phòng ngự của tháp bí cảnh khác để tự nâng cao khả năng bảo vệ.

Còn chuyện hậu nhân có thể phá giải tháp bí cảnh của hắc hắc hay không? Khi đó, hắc hắc đã chẳng còn quan tâm, dù họ có thể hay không thì hắc hắc cũng sẽ không sống nổi để mà lo.

Chương 269:

Tử Vong Chân Chính Bạch Khải lặng lẽ hoàn thành kế hoạch cho tháp bí cảnh trong tương lai, sau đó chuyển sự chú ý trở lại vùng thế giới này.

“Lão sư, người vừa nói thế giới này sắp chết, chuyện này là như thế nào?” Bạch Hòa Quang chỉ vào đầu Bạch Khải, nói: “Sau khi bí cảnh cải tạo hoàn thành, mặc dù đã biến thành một tiểu thế giới, nhưng nguồn gốc vẫn là từ Ngự Thú sư.

Dù không thể nói Ngự Thú sư chết là lập tức phá hủy, nhưng sẽ mất đi khả năng tiến xa hơn.”

“Đồng thời, theo thời gian trôi qua, chức năng cố định của tháp bí cảnh cũng sẽ dần yếu đi.

Khi tháp bí cảnh không còn khả năng ràng buộc nó nữa, tiểu thế giới này sẽ tách rời khỏi chủ thế giới.”

“Khi không còn chủ thế giới và Ngự Thú sư cung cấp sự nuôi dưỡng, tiểu thế giới này sẽ từ từ mất đi sức sống và rồi đi vào tử vong.”

Nghe Bạch Hòa Quang giải thích, Bạch Khải đã hiểu rõ, nhưng rất nhanh lại hỏi lại: “Lão sư, người dẫn chúng ta đến đây, chẳng lẽ chỉ là để hiểu rõ sự tồn tại của bí cảnh?” Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Dĩ nhiên không phải.”

Nói rồi, Bạch Hòa Quang liếc nhìn Cửu U Minh Tước, và ngay lập tức Cửu U Minh Tước hiểu ý, gào thét lao về phía rừng cây ở phía xa.

Chẳng bao lâu sau, Bạch Khải liền nghe thấy tiếng cây cối sụp đổ, và ngay sau đó, một đám sinh vật màu xám trắng xuất hiện trước mặt hắn.

“Đi, triệu hồi chủ sủng của ngươi, đánh bại những sinh vật này.”

Bạch Hòa Quang lùi lại một bước, rõ ràng không có ý định tham gia vào trận chiến này.

Lần đầu Bạch Khải thấy Bạch Hòa Quang nói nhiều như vậy, sao giờ lại đột nhiên muốn luyện tập? Bạch Khải quét mắt

nhìn về phía bọn hung thú màu xám trắng đang lao tới. Đám hung thú này có cấp bậc không đồng nhất, nhưng tối đa chỉ lên tới tam giai, rõ ràng là được Cửu U Minh Tước chọn lựa đặc biệt.

Chỉ có điều, đám hung thú này mang lại cho hắn cảm giác tương đồng với thế giới này, cũng mờ nhạt sức sống, có chút giống vong linh nhưng lại có chút khác biệt.

Rống! Ngay lúc Bạch Khải đang suy nghĩ, những hung thú kia đã đến trước mặt hắn.

Bạch Khải không do dự, lập tức triệu hồi Alpha ra.

Ken két ken két! (Lão đại, nơi này rất nguy hiểm, sao ngươi lại ở đây!) Alpha ngay lập tức nhận ra nơi này có nguy hiểm, và nhìn thấy những hung thú đang lao tới, lập tức chuyển sang trạng thái chiến đấu.

Mấy chục dải Băng Tinh bích chương lập tức hình thành, chắn lại con đường của những hung thú.

Hóa ra, số lượng hung thú này quá nhiều, thêm vào đó sự xua đuổi của Cửu U Minh Tước, chúng càng toàn lực xung phong.

Chỉ một chớp mắt, bức tường Băng Tinh đã bị đập vỡ.

Nhưng đây chính là điều Alpha mong muốn.

Băng Tinh biến thành bụi, quần quanh những hung thú xung quanh, che chắn tầm nhìn và khứu giác của chúng.

Không đợi bọn chúng thoát khỏi ảnh hưởng của sương băng, hơn mười thanh lưỡi kiếm từ sau lưng Alpha đã lao vào trong màn sương băng, và âm thanh vỡ vụn của thịt da vang lên.

Những lưỡi kiếm này đều do Alpha đã ngưng tụ, và đều kèm theo phù văn.

So với lưỡi kiếm gió bão khi thi triển, uy lực của những lưỡi kiếm này hoàn toàn khác biệt.

Tuy nhiên, Alpha không có chút hung phấn nào mà chủ động giải phóng sương băng, để lộ hình dáng của những hung thú.

Lưỡi kiếm đã gây ra tổn thương không nhỏ cho chúng, một số cấp bậc yếu kém đã bị chém nát.

Nhưng dù vậy, trên cơ thể những hung thú này hoàn toàn không có một giọt máu nào chảy ra.

Thậm chí, bất kể chịu tổn thương nặng nề đến đâu, chúng vẫn lao về phía Alpha, dường như những lần tấn công của Alpha chỉ như một tia ánh sáng nhỏ.

Ta đêch... Đây thật sự đều đã biến thành xác sống rồi sao? Không đúng, có vẻ cũng hơi khác một chút.

Bạch Khải nheo mắt lại, đánh giá những sinh vật kì quái này.

“Alpha, sử dụng hoa sen Âm Ảnh.”

Alpha nhẹ gật đầu, vô số bạch cốt quán quanh Âm Ảnh chi lực từ lòng đất nổi lên, như những đoá hoa sen bình thường bao quanh lũ hung thú.

Chỉ có điều, chưa kịp để hoa sen Âm Ảnh kết lại, những hung thú này đã ào ào lao vào tấn công. Đại hỏa cầu, nham thạch đỉnh đâm, đao gió...

Các loại kỹ năng thuộc tính từ những sinh vật sắp chết này phóng ra, trực tiếp phá vỡ hoa sen Âm Ảnh.

Trong đó thậm chí có một con hung thú phóng ra kỹ năng Thánh Quang, phục hồi cho một số hung thú bị thương.

Có thể phóng thích nhiều loại nguyên tố công kích, còn không sợ Thánh Quang, những sinh vật này tuyệt đối không phải là vong linh! “Lão ba, có phải để Bạch Khải một mình đối mặt với nhiều hung thú như vậy có hơi quá khó khăn không?” Bạch Thu Trà hiển nhiên không phải lần đầu tiên nhìn thấy những hung thú kì quái này, có chút lo lắng hỏi.

“Không có gì, Bạch Khải còn chưa nghiêm túc, những hung thú này không đủ gây sợ.”

Vừa dứt lời, Alpha liền bắt đầu một đợt tấn công hoàn toàn mới.

Một hơi thở Tàn Lụi trực tiếp phun ra, bao trùm toàn bộ hung thú, và khi hơi thở Tàn Lụi tan đi, những hung thú kia liền hoàn toàn mất đi sức sống, ngã xuống đất.

“Đã bắt đầu dung hợp Tử Vong chi lực vào kỹ năng sao?” Bạch Hòa Quang nhíu mày, ngay lập tức đánh giá đây là hiệu

quả của Tử Vong chi lực, cũng đúng là Bạch Khải bỗng nhiên bắt đầu ứng dụng Tử Vong chi lực vào thực chiến là điều ngoài dự đoán.

Năng lực lĩnh ngộ mạnh mẽ như vậy, thành phố Cổ Túc nhất định sẽ quật khởi.

Tuy nhiên, Bạch Hòa Quang vẫn chưa kết thúc bài kiểm tra của mình đối với Bạch Khải.

Sau khi những hung thú tam giai và dưới tam giai hoàn toàn tử vong, một con vượn lớn cấp bậc tứ giai liền bị Cửu U Minh Tước xua tới.

“Alpha, chủ động xuất kích, thử xem có thể bắt sống không.”

Ken kết ken kết. (Ta hiểu.) Alpha nhẹ gật đầu, cầm Tàn Lụi kiếm và lực hút kiếm, chủ động lao tới vượn lớn.

So về sức phá hủy, Tàn Lụi kiếm tự nhiên là mạnh nhất, nhưng về khả năng khống chế, lực hút kiếm rõ ràng chiếm ưu thế.

Dù vậy, Alpha vẫn không dám chủ quan, vẫn lựa chọn dùng song kiếm để đối phó.

Nhìn thấy Alpha, một sinh vật nhỏ bé giống như côn trùng lại dám đến gần mình, vượn lớn lập tức chuyển trách nhiệm của mình sang Alpha, kéo một cú lên sống lưng của mình, trực tiếp lấy một cây bạch cốt cự côn đập về phía Alpha.

Một cú đập này của vượn lớn cực mạnh, tốc độ lại rất nhanh, nhưng chưa rơi xuống, Alpha đã lao tới trước mặt đối phương, vùng song kiếm để chém.

Rồng! Sức mạnh Tàn Lụi làm cho vượn lớn chịu tổn thương không thể khôi phục, trong khi lực hút kiếm không ngừng gia tăng trọng lực lên cơ thể vượn lớn.

Chỉ trong tích tắc, con vượn lớn cấp bậc tứ giai liền bị Alpha nhẹ nhàng áp chế ngay tại chỗ.

Quá yếu! Yếu đến mức không đáng rèn luyện.

Nhìn thấy dễ dàng đánh bại kẻ thù, Bạch Khải trong lòng càng thêm nghi ngờ, liền để Alpha tiến đến nghiên cứu con vượn lớn.

Ken kết ken kết. (Lão đại, gia hỏa này trên thân dường như cũng có Tử Vong chi lực, nhưng rất yếu.) Rất nhanh, Alpha đã truyền đạt phát hiện của mình về, thậm chí còn chủ động dẫn dắt một sợi Tử Vong chi lực ra ngoài.

Mà không có Tử Vong chi lực hỗ trợ, con vượn lớn lập tức trở nên đau đớn, sau đó tốc độ lão hóa, tử vong, phân hủy rõ ràng.

“Cái này...”

Nhìn thấy vượn lớn sau khi thoát khỏi Tử Vong chi lực, Bạch Khải không khỏi cảm thấy kinh ngạc. Đồng thời tựa như rõ ràng lý do Bạch Hòa Quang dẫn hắn đến đây.

Quả nhiên, sau khi nhìn thấy Bạch Khải phát hiện di chứng do Tử Vong chi lực gây ra, Bạch Hòa Quang mới lên tiếng, nói: “Những sủng thú này đều hấp thu Tử Vong chi lực của thế giới này mới có thể biến thành trạng thái không sống không chết như vậy.

Mặc dù có được một bộ bất tử thân thể vẫn có thể hoàn toàn giữ lại trạng thái ban đầu, nhưng một khi mất đi Tử Vong chi lực, thì sẽ trở thành đáng về này.”

Quả thật là như vậy, Tử Vong chi lực như một kỹ năng mạnh mẽ, liệu có điểm di chứng nào không nhỉ? Tuy nhiên, Tử Vong chi lực của Alpha là dựa vào tiến hóa dung hợp, hắn là không dễ dàng bị hấp thu như vậy? “Gia hỏa này của ngươi có tính tương đồng với Tử Vong chi lực rất cao, vì vậy bây giờ không có vấn đề gì khi dung hợp, nhưng nếu có một ngày ngươi bị ép đến tận cùng, Tử Vong chi lực hoàn toàn tiêu hao, không chỉ sủng thú của ngươi mà chính cả ngươi cũng sẽ bị ảnh hưởng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Lão sư, Tử Vong chi lực cùng Tàn Lụi chi lực có năng lực tương tự nhau, hắn là cùng nguyên, sao lão sư lại quan tâm đến thế?” Câu hỏi này đã làm hắn đau đầu từ lâu.

Tương tự là tước đoạt sinh cơ, nhưng khác biệt giữa Tử Vong chi lực và Tàn Lụi chi lực dường như chỉ là tốc độ biểu hiện, còn lại Tàn Lụi chi lực cũng có thể làm được.

Nghe Bạch Khải hỏi, Bạch Hòa Quang lập tức hiện ra sắc thái đầy thú vị, nói: “Ngươi có thể thức tỉnh Tàn Lụi chi lực, ta

cũng rất ngoài ý muốn, có lẽ đây chính là lý do mà người được định sẵn phải nắm giữ Tử Vong chi lực.”

Bạch Hòa Quang vẫy tay gọi Cửu U Minh Tước, Cửu U Minh Tước lập tức hóa thành một con chim sẻ lớn nhỏ, đậu lên vai Bạch Hòa Quang.

“Trong hệ thống sủng thú của liên bang hiện tại, hệ Vong Linh là đặc thù nhất, không phải vì lý do gì khác, mà chỉ vì hệ Vong Linh là nhờ thân phận người chết mà tái hiện trên thế gian.”

“Nhưng thực tế, từ một góc độ nào đó, sinh vật vong linh vẫn chưa chết đi, chỉ là mượn Âm Ảnh chi lực mà sống lại mà thôi.”

Còn có thể giải thích như vậy? Bạch Khải có chút kinh ngạc nhìn Bạch Hòa Quang, hiển nhiên đang cảm thấy tò mò về lời giải thích mới mẻ này từ lão sư.

Nhưng theo ý của Bạch Hòa Quang, có vẻ như Vong Linh hệ còn không tính là thật sự đã chết, mà sự xuất hiện của Tử Vong chi lực mới là dấu hiệu? “Tử Vong chi lực là loại lực khiến sủng thú mất đi sinh cơ theo đúng nghĩa, bao gồm cả thân thể, linh hồn, thậm chí cả ý thức.”

Bạch Hòa Quang nhìn chăm chăm vào con vượn lớn kia, thậm chí đã bắt đầu phong hóa, nói: “Từ một góc độ nào đó, những tử thú này thực ra đã chết, chỉ là nhờ vào Tử Vong chi lực mà chúng vẫn có thể hoạt động.”

“Nói cách khác, trở thành vong linh không tính là chết, mà bị Tử Vong chi lực ăn mòn mới tính là cái chết?” Bạch Khải suy nghĩ một lát, đạt được một kết luận.

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Cho nên, nhiệm vụ lần này của người chính là khiến Tử Vong chi lực hoàn toàn hòa nhập thành năng lực của sủng thú của người.

Chỉ khi như vậy, mới có thể tránh khỏi khả năng bị Tử Vong chi lực tiêu diệt hoàn toàn.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, hiện tại Tử Vong chi lực thừa thãi đều tụ lại trong Tàn Lụi kiếm, muốn hoàn toàn biến thành năng lực của Alpha, chẳng phải là cần hấn thức tỉnh hơi thở Tàn Lụi sao? Thức tỉnh siêu cấp kỹ năng, làm thật được sao?

Suy nghĩ đến đây, Bạch Khải bỗng nhớ tới những sinh vật thái cổ mà Bạch Hòa Quang đã đề cập đến trước đó.

Tử Vong chi lực của Alpha đều là từ máu của hắn mà thu được, chẳng phải chỉ ra rằng nó đã sớm nắm giữ Tử Vong chi lực?

Chương 270:

Siêu cấp kỹ năng thức tỉnh? Thạch tháp bí cảnh.

Alpha cầm Tàn Lụi kiếm, dễ dàng di chuyển giữa đám tử thú, mỗi lần vung kiếm đều mang đi một nhóm sinh mạng tử thú.

Sau khi hân thông báo với Bạch Hòa Quang rằng hơi thở Tàn Lụi của hắn đã đạt đến trình độ thuần thực, Bạch Hòa Quang liền yêu cầu Alpha chỉ sử dụng kỹ năng này để chiến đấu với đám tử thú vô tận ở đây.

“A ô a ô?” (Nhân loại, chẳng lẽ chúng ta chỉ muốn ngồi ngốc ở đây mãi à?) Nhìn Alpha đại sát tứ phương phía trước, Beita cảm thấy hơi buồn chán, ngáp một cái và lắc lắc cơ thể, lúc nào cũng cảm thấy không thoải mái.

Từ khi vừa vào thế giới này, Beita đã cảm nhận một luồng khí khiến hắn từ nhục thân cho đến linh hồn đều cảm thấy khó chịu.

Mặc dù không có bằng chứng gì, nhưng Beita luôn cảm giác rằng việc chờ đợi ở đây rất nguy hiểm.

“Ta cần quan sát tình hình tăng trưởng của kỹ năng hơi thở Tàn Lụi của Alpha, vì vậy phải ngoan ngoãn ở đây đợi.”

Shuke với đôi mắt điện tử tập trung vào Alpha, trên màn hình không ngừng cập nhật tình trạng biến hóa năng lượng từ cơ thể của Alpha, rõ ràng là muốn ghi lại quá trình thức tỉnh siêu cấp kỹ năng trong thời gian thực.

Bạch Hòa Quang mặc dù không nói rõ, nhưng việc để Alpha cứ như vậy tàn sát đám tử thú chắc chắn liên quan đến việc thức tỉnh hơi thở Tàn Lụi.

Hiện tại ghi chép lại, có lẽ có thể sớm suy đoán ra các phương án cho siêu cấp kỹ năng thức tỉnh khác.

“A ô...”

(Nhưng đúng là thật chán chết đi được...) Beita một lần nữa ngáp dài, nằm xuống mặt đất muốn ngủ một lúc, nhưng làm thế nào cũng không ngủ ngon, hắn bèn điều chỉnh tư thế và bắt đầu niệm tụng Đại Bi chú.

Kể từ khi Shuke kết hợp Đại Bi chú và minh tướng pháp, mỗi lần Beita niệm Đại Bi chú đều cảm thấy linh hồn nhẹ nhõm, tinh thần lực cũng ngày càng phát triển.

Vì vậy, khi Shuke bận rộn, Beita thường dùng cách này để giết thời gian.

Trong lúc Beita niệm tụng Đại Bi chú, một luồng tinh thần ba động đặc biệt tỏa ra xung quanh, khiến tâm trạng của Bạch Khải lập tức trở nên bình tĩnh, thậm chí tư duy cũng nhạy bén hơn.

Bạch Khải tò mò nhìn Beita, chốc lát như thấy một vị cao tăng đang giảng đạo, nhưng nhìn kỹ thì vẫn chỉ là gương mặt ngọc ngêch của Beita.

“Trời ạ, Beita này muốn xuất gia thật à? Những câu chuyện lừa đảo kiếp trước về việc truyền bá kinh văn không phải là giả sao?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên, bởi vì nhờ mối quan hệ khế ước, hắn có thể cảm nhận được sự biến đổi trong linh hồn của Beita.

Trạng thái này rất giống lúc hắn minh tướng, không, có lẽ còn tốt hơn một chút.

“Nếu không, ngày nào ta cũng đến niệm thử một lần?” Bạch Khải có chút do dự, trong đầu hiện lên hình ảnh bản thân mặc áo cà sa, một mặt từ bi tựa như nói “A Di Đà Phật” với người khác.

“Thôi, không thể nào chấp nhận nổi hình ảnh đó.”

Bạch Khải lắc đầu liên tục, từ bỏ ý định này.

“Bạch Khải, Alpha vẫn còn luyện tập sao?” Đúng lúc này, Bạch Thu Trà đi tới, nhìn Alpha vẫn đang chém giết, có chút ngạc nhiên.

Từ khi bọn họ đến nơi này đã được ba ngày, Alpha dường như không có dấu hiệu dừng lại, cho dù sinh vật chết không hết sức lực, nhưng năng lượng thì có hạn, kiểu luyện tập siêu cấp kỹ năng như Alpha, lẽ ra phải sớm gánh không nổi mới đúng.

Bạch Khải nghe vậy nhún vai, chỉ vào màn hình giám sát của Shuke, nói: “Alpha sau khi đánh tan những tử thú đó, Tử Vong

lực trong cơ thể bọn chúng dường như cũng bị Tàn Lụi kiểm hấp thu, cho nên Alpha dường như cũng không tiêu hao gì.”

Bạch Thu Trà nhìn những lực lượng màu đen không ngừng hội tụ về phía Alpha trên màn hình, nhẹ gật đầu.

“Đúng rồi, thầy đâu rồi?” Bạch Khải đảo mắt về phía Bạch Thu Trà, nhưng không thấy bóng dáng của Bạch Hòa Quang.

Chương 271:

Siêu cấp kỹ năng thức tỉnh? (2) “Ba nói tạm thời có việc, ra ngoài một lát, để chúng ta ở đây chờ trước.”

“Vậy nên bây giờ chúng ta bị kẹt ở đây rồi?” “Không cần lo lắng, trước khi đi ba đã dọn dẹp qua nơi này, sinh vật cấp bốn trở lên đều đã bị xử lý xong, không có nguy hiểm gì.

Hơn nữa, ba chỉ ra ngoài tới đa mười ngày nửa tháng, cũng sắp quay về thôi.”

Thấy Bạch Khải có vẻ hơi lo lắng, Bạch Thu Trà vội vàng an ủi.

Lo lắng của ta không phải là về hung thú, mà là thế giới này đó! Bạch Khải cảm thấy khó chịu, trước kia không biết cũng không sao, giờ biết rồi những bí cảnh này thực chất ra sao, trừ khi có truyền kỳ bảo vệ, còn không hẳn tuyệt đối sẽ không lại tới gần những địa phương này.

Một cuộc phiêu lưu trong hư không, lại đang ở một tiểu thế giới sắp sụp đổ, nếu xảy ra tình huống gì bất ngờ, thì ngay cả chạy trốn họ cũng không thể chạy được.

Hơn nữa, cái kiểu thói quen này rốt cuộc là gì? Tình cảm kiểu này tìm kiếm loạn còn chưa phải ngẫu nhiên, mà là thường xuyên? Liệu có thể chủ động tách rời mối quan hệ thầy trò với một vị truyền kỳ hay không, có thể bị đánh chết không? Online chờ đợi, thật gấp gáp.

Oa oa... Đúng lúc này, một âm thanh chói tai truyền đến tại hai người, nguyên bản đang mãi mê suy nghĩ, cùng lúc ngẩng đầu lên, gằm nhẹ nhìn về phía bầu trời.

Bạch Khải nghe thấy âm thanh quay lại, thấy một con quạ đen toàn thân, không biết từ khi nào đã xuất hiện trên cành một cây đại thụ, đôi mắt đỏ như máu đều cố định nhìn chằm chằm vào Alpha, tỏa ra một cỗ tham lam rõ ràng.

Shuke ngay lập tức quét qua hình ảnh con quạ đen, nói: “Giá trị năng lượng này không thể kiểm tra đo lường, nhưng từ độ đậm đặc của Tử Vong chi lực mà đoán, con quái vật này cấp bốn trở lên.”

“Cấp bốn tử thú sao~” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn thấy Alpha cũng đang nhìn chăm chăm vào quạ đen, nói: “Alpha, vừa lúc thử một chút cái đó.”

Ken két ken két. (Tốt!) Alpha âm thầm gật đầu, xương sống run lên một hồi, nhanh chóng dọc theo hai cánh Thủy Tinh, và lưỡi kiếm ban đầu vòng quanh ở sau ót giờ đã dính chặt vào cánh.

Sau đó, Alpha nhẹ nhàng chấn động đôi cánh, tạo ra một dòng khí trống rỗng, nâng Alpha bay lên.

“Bạch Khải, ngươi thật không nề hà gì, xem ra ta còn nhiều điều cần học từ ngươi.”

Nhìn Alpha bay trên không trung nhanh nhẹn, Bạch Thu Trà không khỏi tán thưởng.

Thảo nào ba hấn vẫn nói rằng mặc dù hấn có sức mạnh rất lớn nhưng ứng dụng lại kém, căn bản không phát huy được sức mạnh của Hải Cốt Cự Long.

Trước đây hấn không cảm thấy, nhưng từ khi gặp Bạch Khải thì đã nhận ra điểm này.

Cho dù là ở trong hiệp hội, Bạch Khải về lý giải và ứng dụng kỹ năng đều vượt xa những người khác, chiến thuật còn khó tưởng tượng.

Trước đó, hấn thắng Lý Mộ Cát Vàng Địa Long nhờ vào cảm hứng mà Bạch Khải mang lại.

“Cùng ta học thì thôi, ta sợ lão sư trách ta làm hỏng ngươi.”

Bạch Hòa Quang hình như cũng không thích những thứ lèo lẹt, từ cách chiến đấu của Bạch Thu Trà có thể thấy, hấn chủ yếu dùng sức để phá cách.

Còn Bạch Khải thì hoàn toàn ngược lại, giống như hơi thở Tàn Lụi, thoát thai từ hơi thở của Rồng, thường là phun ra, một khi phun xuống sẽ diệt sạch vạn vật, là dạng AOE thuần túy.

Kết quả, khi rơi vào tay Bạch Khải, lại thành một kỹ năng hỗ trợ, tất cả đều nhằm vào việc gia tăng uy lực cho các đòn tấn công khác.

Thật ra, Bạch Hòa Quang chưa tận mắt chứng kiến, nếu không trong lòng hẳn có lẽ sẽ không khỏi nổi giận.

Nếu lại làm hỏng con trai mình, việc đuổi khỏi sư môn cũng coi như là nhẹ.

Ngay khi hai người đang nói chuyện, Alpha đã bay đến trước mặt con quạ đen, nhưng quạ đen không có ý tấn công, chỉ lặng lẽ dùng đôi mắt đỏ nhìn chăm chăm vào Alpha.

Chương 272:

Siêu cấp kỹ năng thức tỉnh? “Đã đến nơi này thì chuẩn bị bày mưu kế rồi? Alpha, xử lý hắn ngay đi!” Bạch Khải hơi nghi ngờ nhìn Hắc Tử quạ, không muốn tiếp tục dây dưa với hắn.

Alpha lập tức rút kiếm, chuẩn bị xông lên.

Oa oa! Thấy Alpha chủ động tấn công, Hắc Tử quạ mới có hành động, vỗ cánh nhẹ nhàng tránh được đòn chém của Alpha, đồng thời há miệng phun ra một khối khí đen như mực thẳng hướng Alpha.

“Tử Vong chi lực?” Bạch Khải ngay lập tức đoán ra nguồn gốc của khối khí đen, Alpha cũng vậy.

Nhưng hắn không chọn cách đối đầu mà lách mình để tránh.

Khối khí đen vừa rơi xuống đất, nơi có sắc xanh lục bỗng trở nên mực nát, hoàn toàn mất hết sinh khí.

Quả thật là một sức mạnh đáng sợ! “Tử giai tử thú đã có thể kiểm soát Tử Vong chi lực rồi sao?” Bạch Khải cảm thấy căng thẳng hơn, trong khi Bạch Thu Trà cũng lập tức triệu hồi Cốt Long chuẩn bị chiến đấu.

Với thực lực của họ, tất nhiên không coi thường những sinh vật tứ giai bình thường, nhưng khi liên quan đến Tử Vong chi lực, họ không thể lơ là.

Dù sao, Bạch Khải đã từng chứng kiến cảnh tượng khủng khiếp khi lão ba đầu Cửu U Minh Tước thi triển Tử Vong chi lực.

Tuy nhiên, tần suất tấn công của Hắc Tử quạ không cao.

Sau một thời gian ngắn làm quen, Alpha nhanh chóng lấy lại nhịp độ, linh hoạt tránh được các đòn tấn công từ Hắc Tử quạ, tiến gần lại bên cạnh hắn và đâm kiếm vào.

Do bị Tử Vong chi lực ăn mòn, Hắc Tử quạ có thân thể yếu hơn những tử thú khác.

Tuy nhiên, Hắc Tử quạ không giống như những tử thú trước đó, nó không chết ngay lập tức mà phản kháng bằng cách phun

ra một luồng khí lớn về phía Alpha.

Alpha thấy vậy lập tức rút kiếm né tránh, nhưng Hắc Tử qua đột nhiên phát ra một sức hút mạnh mẽ, kéo Tàn Lụi kiếm chứa Tử Vong chi lực về phía hắn.

Những Tử Vong chi lực vốn chỉ bị ép tụ lại trong Tàn Lụi kiếm, bỗng bị hút vào một phần, lập tức tiêu tán ra ngoài.

Oa oa oa! Sau khi hấp thu những Tử Vong chi lực, Hắc Tử qua bỗng trở nên hưng phấn, thân thể vốn nhỏ bé lại phình ra, tỏa ra khối đen bao quanh, như thể muốn nuốt chửng Alpha cùng Tàn Lụi kiếm.

Không chỉ thế, những tử thú ở xa xa xem cuộc chiến cũng bị ảnh hưởng; Tử Vong chi lực trong cơ thể chúng bị lôi kéo, hòa vào trong Hắc Tử qua. Đây là tình hình gì đây? “Alpha, thoát khỏi nó ngay!” Bạch Khải lập tức ra lệnh cho Alpha, còn Shuke thì đã phát động máy móc lãnh chúa, nhắm vào Hắc Tử qua.

Ken két ken két. (Lão đại, trước đừng tấn công.) Đúng lúc này, Alpha lại chủ động liên lạc với Bạch Khải và Husky, sau đó hai cánh mở ra, lưỡi kiếm gào thét lao ra, ngay lập tức cắt đứt Hắc Tử qua thành nhiều mảnh.

Alpha cũng nhân cơ hội thoát ra khỏi Hắc Tử qua, nhưng hắn không tấn công tiếp mà đứng lại, ngẫm nghĩ về Tàn Lụi kiếm trong tay.

Hắc Tử qua dường như cũng không để ý đến sự tổn thương đó.

Thân thể hắn từ từ vụt biến trở về một dạng khác, tránh được lưỡi kiếm tấn công, hướng về phía Alpha.

Chỉ trong khoảnh khắc khối đen suýt bao phủ Alpha, Hắc Tử qua bỗng nhiên nhận ra điều gì, đột ngột dừng lại và bắt đầu xoay quanh Alpha.

Phía dưới, Bạch Khải và Bạch Thu Trà hai mặt nhìn nhau, dường như cũng cảm thấy điều gì đó kỳ lạ đang diễn ra.

Cảm giác này, có phải là từ một vị quân vương không?

Chương 273:

Chém giết một cái tiểu thế giới? (1) “A Trà, ngươi có nghe thầy nói có lãnh chúa sinh vật nào đó sớm lĩnh ngộ quân vương lập trường không?” Bạch Khải nhìn bầu trời, từ đầu đến cuối không dám tới gần khu vực nhất định của Alpha, không khỏi hỏi.

“Tinh anh sinh vật sớm lĩnh ngộ uy hiếp là có nghe nói, nhưng quân vương lập trường...”

Thật sự là không có.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nhìn Alpha đang đứng cầm kiếm giữa không trung, ngẫm nghĩ một lúc, rồi nói: “Có lẽ là Alpha đã kích hoạt kỹ năng siêu cấp rồi?” Nghe vậy, Bạch Khải sửng sờ, lập tức thông qua khế ước kiểm tra tình trạng của Alpha, hơi thở Tàn Lụi vẫn còn trong trạng thái thức tỉnh, không có bất kỳ thay đổi nào.

“Còn chưa thức tỉnh xong, ta cảm thấy có lẽ có liên quan đến lực lượng Tử Vong.”

Oa oa oa! Có thể là không thể ngăn cản hấp lực thuần khiết của lực lượng Tử Vong, Hắc Tử quạ sau khi quan sát ngắn ngủi, vẫn quyết định tấn công Alpha.

Cùng lúc, Alpha tỉnh lại từ trầm tư, một kiếm chém ra, chứa đựng lực lượng Tử Vong đổ xuống, tựa như chủ động lao về phía Hắc Tử quạ.

Khi thấy thức ăn tự động đưa đến cửa, Hắc Tử quạ không khách khí, trực tiếp mở rộng thân hình nuốt chửng toàn bộ lực lượng Tử Vong, thân thể bỗng nhiên tăng vọt, mở rộng đến cao hơn mấy chục trượng rồi dừng lại, sau đó thì vụt nhỏ lại, cho đến khi trở thành kích cỡ thông thường của một con quạ đen.

Mặc dù thể tích đã thu nhỏ, nhưng lúc này Hắc Tử quạ tỏa ra khí tức càng kinh khủng hơn, nhìn từ xa trông giống như Bạch Hòa Quang Cửu U Minh Tước.

Nhìn thấy vậy, Bạch Thu Trà lập tức triệu hồi Hải Cốt Cự Long, định bắt đầu sử dụng bí pháp để giải phóng sức mạnh của Hải Cốt Cự Long.

Ngay lúc đó, Hắc Tử quạ chú ý đến hành động của Bạch Thu Trà, lập tức lao thẳng về phía nàng.

Ken két ken két! (Chúng ta còn chưa hết chiến đấu đâu!) Chỉ vừa mới khởi hành, Alpha liền chặn đứng Hắc Tử quạ lại, há mồm phun ra một luồng hơi thở Tàn Lụi, bao phủ Hắc Tử quạ.

Oa oa! Hấp thụ lực lượng Tử Vong, Hắc Tử quạ thấy Alpha vẫn đang vất vả giãy dụa, trong con ngươi lóe lên một tia khinh bỉ, há miệng nhẹ nhàng hút vào, trực tiếp hấp thụ toàn bộ hơi thở Tàn Lụi, mà năng lượng của Alpha cũng nhìn thấy giảm đi với tốc độ rõ ràng.

“Nhất định phải hành động!” Bạch Thu Trà thấy vậy lập tức tăng tốc để thực hiện bí pháp, cơ thể Hải Cốt Cự Long dần dần bành trướng, những chiếc xương trắng phơi bày ra từng vết nứt mảnh, như thể có sinh vật khủng khiếp nào đó muốn chui ra.

“Chờ một chút đã, có vẻ như Alpha không gặp vấn đề gì.”

Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên lên tiếng cắt đứt hành động của Bạch Thu Trà.

Nghe vậy, Bạch Thu Trà lập tức nhìn lên bầu trời, phát hiện Hắc Tử quạ không biết từ khi nào đã dừng lại hành động hút vào, thậm chí còn ói ra một ít.

“Đây là...”

Tình huống như thế nào?” Bạch Thu Trà có chút mơ hồ nhìn tình hình phía trên, hỏi.

“Trời biết, có thể là no quá rồi?” Bạch Khải nhún vai, nhìn vào năng lượng còn lại của Alpha, mặt hiện lên một nụ cười tà ác.

Năng lượng còn lại: 2 100W Sau khi thăng tiến lên cấp bốn, năng lượng của Alpha đã tăng vọt lên hơn 80 triệu, vừa rồi Hắc Tử quạ có lẽ đã hấp thụ ba phần tư năng lượng của Alpha, nhưng vẫn còn hơn hai mươi triệu. Đủ để Alpha chiến đấu.

Tuy nhiên, Alpha dường như có ý định khác, chỉ yên lặng biến thành kiếm thủy tinh đâm vào Hắc Tử quạ lần nữa.

Hắc Tử quạ không biết có phải do năng lượng thừa hay lý do gì khác, mà không thể tránh khỏi một kiếm này của Alpha, chỉ

có thể đứng nhìn Alpha đâm kiếm vào trong cơ thể mình, vẫn không ngừng hướng năng lượng vào trong cơ thể.

Oa oa! Theo năng lượng không ngừng được rót vào, Hắc Tử qua đột nhiên cảm thấy đau đớn, những lực lượng Tử Vong vốn làm nó thoải mái nay không ngừng tán loạn trong cơ thể, mỗi lần hoạt động đều khiến một phần năng lượng thuộc về nó bị cuốn đi, đồng thời không ngừng chảy về phía thanh kiếm của Alpha.

Chương 274:

Chém giết một cái tiểu thế giới? Trong lúc Bạch Khải và Bạch Thu Trà ngỡ ngàng nhìn Hắc Tử qua đang dần dần khô quắt, kiếng thủy tinh lại một lần nữa bị màu đen tẩm nhiễm.

Khi kiếng thủy tinh hoàn toàn chuyển thành màu đen, Hắc Tử qua đã hoàn toàn biến mất.

“Đây có phải bị cắn nuốt không?” Bạch Khải nhíu mày, đang định triệu hồi Alpha trở về, thì đột nhiên trên thân Alpha xuất hiện một tia sáng kỳ lạ, kéo theo nguồn khí màu đen không ngừng lan tỏa xung quanh, như thể muốn đuổi mọi vật chất khác ra ngoài.

Tuy nhiên, ánh sáng ấy không đi xa, giống như bị cái gì đó hạn chế, rồi bay ngược trở về trên đại kiếm của Alpha, đại kiếm cũng bắt đầu từ từ biến hình, từ một thanh kiếm dày trở nên mảnh mai và dài với lưỡi kiếm màu đen.

Khi trường kiếm hoàn toàn ngừng biến hóa, ánh sáng kia dần dần tản đi.

Ken két ken két! (Lão đại, ta hình như đã đánh thức được hơi thở Tàn Lụi thành công!) “Thức tỉnh thành công rồi sao?” Bạch Khải ánh mắt sáng lên, lập tức triệu hồi Alpha lại bên mình để kiểm tra tình trạng của hắn.

Tử Vong chi kiếm? Đây chính là kỹ năng mà hơi thở Tàn Lụi đã thức tỉnh ư? Nhìn vào mô tả có phần giống với hơi thở Tàn Lụi, Bạch Khải có chút phức tạp trong lòng.

Hắn đã nghĩ rằng có thể trực tiếp tiến hóa thành quân vương, vượt qua giai đoạn hiện tại, nhưng rốt cuộc lại tiến hóa ra một kỹ năng không biết cấp bậc, không biết có nên vui hay buồn.

“Thế nào, Alpha không sao chứ?” Bạch Thu Trà thấy vẻ mặt của Bạch Khải có phần nghiêm trọng, không khỏi lo lắng.

“Không có việc gì, chỉ là Alpha đã thức tỉnh hơi thở Tàn Lụi thôi.”

Bạch Thu Trà: “...”

Thức tỉnh được một kỹ năng siêu cấp mà nói không sao? Khóe mắt Bạch Thu Trà run rẩy, lần đầu tiên trong đời nàng muốn đánh một người, nhưng vẫn kiềm chế lại và hỏi: “Có phải là quân vương không?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Hình như là thức tỉnh thất bại, chỉ tiến hóa ra một kỹ năng không rõ cấp bậc.”

Nói xong, Bạch Khải liền miêu tả tình huống kỹ năng Tử Vong chi kiếm cho Bạch Thu Trà nghe.

“Tử Vong chi kiếm...”

Nếu như đã có phản hồi từ thú cưng, thì kỹ năng này hẳn đã thành công thức tỉnh, nhưng có thể là do đẳng cấp chủng tộc của Alpha hạn chế, nên không thể lột xác thành quân vương.”

Bạch Thu Trà nhanh chóng phân tích ra một lý do hợp lý, Bạch Khải cũng tự đáy lòng chấp nhận lời giải thích này.

“Như vậy đã thức tỉnh thành công, vậy hãy xem như là siêu phàm cấp nhé.”

Bạch Khải nhìn trường kiếm màu đen trong tay Alpha, định ra đẳng cấp kỹ năng hoàn toàn mới.

“Siêu phàm cấp? Cũng đúng, siêu cấp kỹ năng thật sự vượt quá cảnh giới của người bình thường.”

Bạch Thu Trà gật đầu, nhìn Alpha đã có sự chuyển biến lớn và nói: “Bạch Khải, có lẽ chúng ta nên thử một trận đấu nữa? Chủ động công bằng, coi như là kiểm tra kỹ năng mới.”

Thực ra, khoảng thời gian giữa trận chiến ở thành phố Cổ Túc và bây giờ cũng không lâu, nhưng sức mạnh của Bạch Khải đã có sự biến đổi đến mức gây kinh ngạc, Bạch Thu Trà cũng tò mò không biết hẳn có thể tiếp tục đánh bại nàng được hay không.

“Được.”

Bạch Khải lập tức đồng ý với lời đề nghị của Bạch Thu Trà, đánh bồi dưỡng miễn phí thì không cần phải ngại.

Chương 275:

Chém giết một tiểu thế giới? Sau khi Bạch Khải đồng ý, Bạch Thu Trà hài lòng gật đầu, rồi lập tức tiến vào trạng thái vũ trang với bộ hài cốt.

Cô cảm nhận được sức mạnh to lớn từ bộ giáp Cốt Long, mặc dù chỉ thoáng qua nhưng cũng đủ để khiến người ta ngưỡng mộ.

Không biết vì lý do gì, mũ bảo hiểm trên đầu Bạch Thu Trà dường như hơi nặng, đặc biệt là phần cổ, làm cho tỷ lệ tổng thể bị phá vỡ.

“Chúng ta bắt đầu thôi.”

Trong ánh mắt nghi hoặc của Bạch Khải, Bạch Thu Trà liên tục sờ sờ cái cổ mũ bảo hiểm, xác nhận không có vấn đề gì, lúc này mới quay sang Bạch Khải.

“Được rồi.”

Alpha và Bạch Thu Trà lần lượt hoàn tất các chuẩn bị cho trận đấu, một người cầm trường thương màu trắng, một người cầm trường kiếm màu đen.

Nhìn từ xa, họ như hai võ giả được trang bị đầy đủ, sẵn sàng cho cuộc luận võ.

“Shuke, ghi chép cẩn thận nhé.”

Bạch Khải vỗ vai Shuke rồi tuyên bố: “Bắt đầu chiến đấu!” Vừa dứt lời, Bạch Thu Trà lập tức dẫn đầu lao vào tấn công, hai chân đạp mạnh, hóa thành một bóng ma, nhanh chóng đâm về phía Alpha.

Tuy nhiên, Alpha rõ ràng đã nhanh hơn một bước.

Ngay khi Bạch Thu Trà xuất kích, Alpha cũng bắt đầu di chuyển, né tránh đòn tấn công của cô.

Cùng lúc đó, hấn vung kiếm chém về phía trước.

Một tắc dài một tắc mạnh, một tắc ngắn một tắc hiểm.

Alpha tự nhiên biết cách phát huy ưu thế của vũ khí hấn.

Thấy Alpha phản ứng nhanh như vậy, Bạch Thu Trà không hề hoảng sợ.

Trong tay Bạch Khải, trường thương bỗng biến hóa, trở thành một thanh bạch cốt liêm đao, hấn dùng sức chém mạnh về phía sau lưng Alpha, nhanh hơn cả Alpha.

Khi Bạch Thu Trà điều khiển bộ giáp Cốt Long, tốc độ thay đổi vũ khí của cô cũng không hề chậm lại. Đỉnh! Khi bạch cốt liêm đao sắp trúng đích vào Alpha, hấn lại xoay người một cách quỷ dị, ngay lập tức chặn đường lưỡi đao bằng thanh Tử Vong chi kiếm, làm cho lưỡi đao bạch cốt bị cắt vào bên trong.

Thật sự sắc bén! Thấy tình cảnh này, Bạch Thu Trà không dừng lại, xoay người lại và trong tay xuất hiện một thanh linh hồn trường đao, cô chém về phía Alpha từ một góc độ bất ngờ.

Rõ ràng là cô đã kích hoạt sức mạnh của Cốt Long trên người mình.

Thấy điều này, Alpha lại nhanh chóng xoay tròn cánh tay, cắt đứt bạch cốt liêm đao, từ chính diện công kích vào linh hồn trường kiếm của Bạch Thu Trà.

Khi hai vũ khí va chạm, linh hồn chi nhận nhanh chóng bị cắt đứt, Tử Vong chi kiếm chém tới phía Bạch Thu Trà, nhưng không thể dừng lại để thu hồi.

“Alpha, dừng tay!” Ngay cả khi bạch cốt liêm đao và linh hồn chi nhận có thể bị chặt đứt, Bạch Khải không biết liệu bộ giáp Cốt Long của Bạch Thu Trà có chịu đựng nổi hay không.

Nếu Bạch Thu Trà bị thương, hấn sẽ ân hận cả đời.

May mắn thay, Alpha vẫn kiểm soát tốt tình hình, cưỡng ép thay đổi hướng tấn công của Tử Vong chi kiếm, lướt qua mũ bảo hiểm của Bạch Thu Trà và đâm xuống đất.

Thấy Bạch Thu Trà không gặp nguy hiểm, Bạch Khải không khỏi nhẹ nhõm thở phào, đang định hỏi tình hình của Bạch Thu Trà thì đột nhiên mặt đất rung chuyển dữ dội.

Một khu rừng cây vốn dĩ lơ lửng như đã chết bỗng chốc mọc nát nhanh chóng, bầu trời xanh sẫm trên đỉnh đầu trở nên u ám hơn.

“A ô?” Beita từ trong trạng thái tư duy bùng tỉnh, nhìn xung quanh với vẻ mặt đầy hoảng sợ.

“Ta sao biết được chuyện gì xảy ra.”

Bạch Khải nhăn mặt, nhìn thanh Tử Vong chi kiếm vẫn còn cắm trên mặt đất, một ý nghĩ kỳ lạ xuất hiện trong đầu hắn.

Chẳng lẽ Alpha đã chém giết cả một tiểu thế giới?

Chương 276:

Có được có mất Nhìn thấy hoàn cảnh thạch tháp bí cảnh biến đổi bất ngờ, Bạch Khải và Bạch Thu Trà lập tức tựa vào nhau, cẩn thận quan sát tình hình xung quanh.

Dù có chút hoang đường, nhưng thạch tháp bí cảnh dường như đúng như Bạch Khải đã tưởng tượng.

Ngoài rừng cây bên ngoài, mặt đất đã bắt đầu mục nát, còn bầu trời trên đầu thì xuất hiện những vòng xoáy quái dị, như thể đang hình thành một cơn bão kinh hoàng.

Nơi này tiêu thế giới, quả thật đang tiến vào cảnh giới tử vong! Đúng lúc này, một bóng đen đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, nuốt chửng Bạch Khải và Bạch Thu Trà, rồi cấp tốc rời khỏi thạch tháp bí cảnh, trở về khe hở không gian.

Bạch Khải kinh ngạc khi thấy Bạch Hòa Quang cười Cữu U Minh Tước, nói: “Lão sư, người không phải đã đi rồi sao?” “Hừm, vừa đi không lâu thì phát hiện có Thời Không Phong Bạo hướng về phía thạch tháp bí cảnh, ta lập tức quay lại.”

Hóa ra là Thời Không Phong Bạo, Bạch Khải trầm nghĩ, hẳn còn tưởng là Alpha đã chém giết ở một nơi nào đó trong tiêu thế giới.

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, liếc nhìn Alpha trong tay, nói: “Người sủng thú đã thức tỉnh thành công rồi sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đáp: “Thức tỉnh thành công, nhưng không biết là đẳng cấp gì, vì vậy ta tự mệnh danh là siêu phạm cấp.”

Bạch Hòa Quang im lặng suy nghĩ, nói: “Thật chưa từng có tiền lệ tứ giai Ngự Thú sư thức tỉnh siêu cấp kỹ năng, siêu phạm...”

Không sai.”

Không có tiền lệ mà đã cho hắn luyện tập? Hẳn lão sư này cũng thật quan tâm đến hắn.

Bạch Khải chép miệng, đột nhiên cảm giác xung quanh rung lắc mạnh, sau đó Cữu U Minh Tước gia tăng tốc độ, đã rời xa thạch tháp bí cảnh.

“Lần này Thời Không Phong Bạo thật mạnh, thạch tháp bí cảnh chắc chắn không giữ được.”

Cửu U Minh Tước nhìn thạch tháp bí cảnh trong tích tắc biến mất, có chút tiếc nuối nói, nhưng không có ý định rời đi.

Bạch Khải quay sang hỏi Bạch Hòa Quang: “Lão sư, bây giờ chúng ta đi đâu?” “Chờ Thời Không Phong Bạo kết thúc.”

Bạch Hòa Quang trả lời một câu bình thản, sau đó không nói thêm gì, chỉ tập trung nhìn Thời Không Phong Bạo đang hoành hành, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Thấy vậy, Bạch Khải không dám hỏi nhiều, anh nhìn về phía Bạch Thu Trà, cũng thấy nàng có vẻ mờ mịt.

Thời Không Phong Bạo đến đột ngột, ra đi cũng yên ắng, nguyên bản đang rung chuyển khe hở không gian giờ đột nhiên trở nên tĩnh lặng.

Thạch tháp bí cảnh cũng đã biến mất, chỉ còn lại một ít đá vụn.

Nơi này bí cảnh vốn sắp gặp tử vong, nay bị Thời Không Phong Bạo thổi bay, hóa thành hư vô.

Dường như Bạch Hòa Quang đang chờ đợi khoảnh khắc này, quan sát xung quanh một lượt, Cửu U Minh Tước phun ra một ngọn lửa màu đen, bao quanh các mảnh vụn, chỉ trong nháy mắt đã thiêu đốt thành hư vô. Đó là Tử Vong chi lực sao? Ngay khi ngọn lửa màu đen xuất hiện, Bạch Khải cảm nhận được trong đó có sự tương đồng với Alpha và Tử Vong chi kiếm.

Hóa ra Cửu U Minh Tước lại nắm giữ Tử Vong chi lực sao? Nghĩ lại cũng đúng, nếu không thì lão sư sao lại dạy hẳn phương pháp điều khiển? Rất nhanh, Cửu U Minh Tước thu hồi ngọn lửa, đồng thời mang về một số đồ vật.

“Đây là Không Gian tinh thạch?!” Bạch Khải nhận ra ngay do kinh nghiệm luyện tập, nhanh chóng nhận ra những viên thủy tinh này.

“Chỉ là một chút vụn nát thôi, chưa đạt tới cấp phẩm truyền thuyết.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu nói: “Nếu là hoàn chỉnh Không Gian tinh thạch, có thể dùng để chế tạo thạch tháp bí cảnh, giờ đây

những cái này chỉ có thể dùng để cường hóa bí cảnh.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang chia hai nửa viên vụn và ném cho Bạch Khải cùng Bạch Thu Trà, nói: “Hai người có tùy thân bí cảnh, những viên này thích hợp để cường hóa bí cảnh.”

“Cảm ơn lão sư.”

Bạch Khải tiếp nhận không gian nát tinh, không tự chủ nghĩ đến Delta.

Vừa vắn Delta chưa từng thử qua không gian hệ vật liệu, quay về cho hắn thử một chút.

Sau khi thu thập xong không gian nát tinh, Bạch Hòa Quang không ở lại đây lâu, dẫn theo hai người rời khỏi khe hở không gian, trở lại Thiên Nhai rừng đá.

“Ta có chút chuyện cần xử lý, hai người cứ tiếp tục ở đây huấn luyện, còn huấn luyện...”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, dùng tay cầm huyết sắc liên đao Vong Hồn từ trong phù trận xuất hiện.

“Huyết Liêm Ác Linh ở đây bảo vệ các người, đồng thời sẽ thông báo cho các người về các hạng mục huấn luyện.”

Bạch Hòa Quang dẫn dò Huyết Liêm Ác Linh vài điều, sau đó không chờ Bạch Khải và Bạch Thu Trà trả lời, lập tức cười Cửu U Minh Tước biến mất ở chân trời.

“Phong hào truyền kỳ đều bận rộn như vậy sao?” Nhìn Bạch Hòa Quang như chưa từng ngừng lại, Bạch Khải không nhịn được thở dài.

“Bình thường là như vậy, người quen rồi.”

Bạch Thu Trà nhún vai, rõ ràng đã quen với cuộc sống như vậy, sau đó có chút hào hứng nhìn về phía Alpha và Tử Vong chi kiếm, nói: “Trận chiến vừa rồi bị gián đoạn, chúng ta tiếp tục nhé?” Có thể dễ dàng gỡ bỏ hài cốt liên đao và Linh Hồn chi nhận, Alpha Tử Vong chi nhận mạnh mẽ vượt qua tường tượng của hắn, đương nhiên hắn muốn tiếp tục kết thúc trận chiến vừa rồi.

“Không cần đâu, Alpha dường như vẫn chưa thể hoàn toàn chứng khống Tử Vong chi nhận.”

Bạch Khải lắc đầu, từ chối yêu cầu của Bạch Thu Trà.

Dù vừa rồi hắn không làm bị thương Bạch Thu Trà, nhưng quá nguy hiểm, hắn không chắc chắn rằng Bạch Thu Trà có thể ngăn chặn Tử Vong chi kiếm hay không.

Nếu không có sự ngăn chặn, Bạch Thu Trà sẽ thật sự gặp nguy hiểm.

Dẫu vậy, sức phá hủy của Tử Vong chi kiếm quả thật làm hắn rất hài lòng.

Chặt đứt hai cốt liêm đao thì không nói, ngay cả Linh Hồn chi nhận cũng có thể chặt đứt, chẳng phải có nghĩa là bất kể là công kích hữu hình hay vô hình, kể cả phòng ngừa, đều không thể ngăn cản Tử Vong chi kiếm sao? “Alpha, hãy dẫn Tử Vong chi lực ra để xem hiệu quả nhé?” Kẹo kệt kẹo kệt. (Đại ca, ta như không thể dẫn ra được.) “Dẫn không ra được?” Bạch Khải sửng sốt, lập tức nhớ lại phần giới thiệu kỹ năng của Tử Vong chi kiếm, sắc mặt ngay lập tức trở nên khó coi.

“Hóa ra là phải tập trung toàn bộ Tử Vong chi lực, không thể phát ra bên ngoài...”

” Lúc này Alpha không còn có thể như trước kia tùy ý điều động Tàn Lụi chi lực cho hắn tấn công thêm BUFF, dù có thi triển kỹ năng cũng chỉ làm tăng sức phá hủy của Tử Vong chi kiếm trong tay.

Bạch Khải chép miệng, thấy rằng Tử Vong chi lực không thể phát ra bên ngoài, với các dạng tấn công như súng máy hay đánh lén đều không còn được nữa, cũng không thể áp dụng như trước.

Nói cách khác, Alpha đã hy sinh một số linh hoạt trong các chiến thuật đa dạng để đổi lấy một phương thức tấn công cận chiến cực mạnh, cũng xem như có được mà mất.

“Nhưng mà cảm thấy thiệt thòi lớn quá, mà từ giờ còn phải làm thế nào để thao tác nữa ~” Bạch Khải thở dài, nhìn thấy Alpha cũng có chút chán nản, vội vàng an ủi: “Không sao đâu, dù sao vẫn có thể tấn công xa với lưỡi kiếm gió bão, chỉ cận chiến một lần cường hóa cũng không tệ, dù sao cận chiến vốn là điểm mạnh của ngươi.”

Kẹo kệt kẹo kệt.

Alpha nhẹ gật đầu, thói quen muốn để Tử Vong chi kiếm lơ lửng sau lưng, nhưng phát hiện bất kể là ngự vật phù văn hay phong lực đều không thể để Tử Vong chi kiếm nâng lên, cuối cùng Alpha vẫn phải tạo ra một bàn tay mới từ sau lưng để nắm chặt Tử Vong chi kiếm.

“Trời đất ơi....., ngay cả ngự kiếm cũng không được nữa à...”

Bạch Khải thấy vậy không nhịn được thở dài, Huyết Liêm Ác Linh đột nhiên tiến đến bên cạnh Alpha, nói: “Nó huyết mạch đẳng cấp quá yếu, không thể thừa nhận nổi loại lực lượng này.

Muốn chương không Tử Vong chi lực, thì hãy tranh thủ nâng cấp huyết mạch cấp của ngươi lên.”

“Huyết mạch đẳng cấp quá thấp?” Bạch Khải nghe vậy trước là ngẩn ra, sau đó nhanh chóng bị niềm vui thay thế, hỏi ngược lại: “Vậy nếu chỉ cần nâng cấp huyết mạch của Alpha lên tới Quân Vương cấp, thì có thể chương không Tử Vong chi lực rồi sao?” Huyết Liêm Ác Linh nhẹ gật đầu, sau đó trôi dạt tới bên Bạch Thu Trà, nói: “A Trà, trước khi hấn chưa thuần thục chương không Tử Vong chi lực, tốt nhất là ngài không nên cùng hấn so tài, không thì rất dễ bị thương.”

“Vâng, tốt.”

Bạch Thu Trà bắt đầu dĩ nhẹ gật đầu, nàng thật sự tưởng rằng Bạch Khải có thể công bằng so tài với hấn khi đã đạt tới tứ giai, nhưng lại gặp tình huống như vậy, đúng là cảm thấy hơi khó chịu.

Tuy nhiên, với tình huống này, Tiêu Nguyên bọn họ có thể trong một thời gian ngắn sẽ không phát động khiêu chiến với Bạch Khải, còn phải đợi Alpha nắm chắc Tử Vong chi kiếm.

Chắc chắn không có mấy ai thắng được Bạch Khải, vì kỹ năng này biến thái cũng hơi quá đáng.

Do hai người vừa mới rời khỏi thạch tháp bí cảnh, Huyết Liêm Ác Linh cũng không cho hai người tiếp tục huấn luyện, họ trở về nghỉ ngơi trong bí cảnh của mình.

Trở lại căn cứ bí cảnh, Alpha ngay lập tức tự giác tìm một khoảng đất trống để quen dần với Tử Vong chi kiếm, còn Bạch

Khải thì triệu hồi Delta, đưa những viên không gian nát tinh đã lấy được cho hắn.

“Delta, hãy thử xem hiệu quả của không gian hệ tài liệu.”

Delta nhẹ gật đầu, chủ động dùng cái trán đụng vào viên không gian nát tinh.

Không có gì ngạc nhiên, ánh sáng tiến hóa lại hiện lên trên cơ thể Delta, hình thể vốn nặng nề dần dần kéo dài, biến thành hình dạng Đại Bàng.

Sinh vật không gian hệ! Bạch Khải thấy vậy lập tức mừng rỡ, đồng thời mở ra tính năng theo thời gian trang bị.

Một phút, hai phút, năm phút, mười phút...

Liên tục mười phút trôi qua, Delta vẫn không có dấu hiệu rút lui. Đây chính là tiến hóa thành công sao? Nhìn thấy cơ thể Delta vẫn đang mở rộng không ngừng, biểu cảm từ ngạc nhiên dần dần biến thành vui mừng.

Hóa ra không phải Delta không tiến hóa, mà vật liệu bình thường không đủ hiệu quả.

Tuy nhiên, đã tiến hóa đến cấp Quân Vương, sao lại không có phản hồi nào cả? Bạch Khải kiểm tra lại một lần nữa, không kể gì đến thân thể hay tinh thần lực của hắn, đều không có nửa điểm tăng trưởng, cũng không tiếp nhận được thông tin về kỹ năng mới từ Delta.

Với tiết tấu quen thuộc như vậy, sẽ không phải không hoàn toàn tiến hóa nhé...

Chương 277:

Cuộc Chiến Mở Màn Tại Delta Quả đúng như dự đoán, trong ánh mắt tiếc nuối của Bạch Khải, Delta sau khi tiến hóa thành hình dáng mới đã kiên trì được nửa giờ, nhưng sau đó lại thoái hóa trở về trạng thái cũ.

“Không gian hệ thì không ổn, tinh thần hệ có lẽ cũng quá sức, chẳng lẽ cuối cùng vẫn phải dựa vào thời gian hệ sao?” Nhìn Delta vì thoái hóa mà có chút hư nhược, Bạch Khải vừa sử dụng miếng vảy Lục Long để giúp nó phục hồi thể lực, vừa suy nghĩ về phương hướng phát triển tương lai của Delta.

“Nhưng mà lần này, thời gian tiến hóa đã kéo dài hơn hai mươi phút so với bình thường.

Xem ra khả năng dung nạp tài liệu không gian hệ của Delta đã mạnh hơn một chút.

Có lẽ có thể bồi dưỡng theo hướng này.”

“Trở lại xem thử các vật liệu của tinh thần hệ, còn về thời gian hệ...”

Bạch Khải khẽ cười cay đắng.

Không gian hệ thì còn có thể chấp nhận, nhưng thời gian hệ vật liệu thì hẳn chỉ nghe nói qua trong sách mà thôi. Âm thanh róc rách. (Thật xin lỗi, phải để người thất vọng thêm lần nữa.) Đôi mắt Delta tràn đầy nỗi thất vọng, cúi đầu không dám nhìn thẳng vào Bạch Khải.

Nhìn thấy vậy, Bạch Khải mỉm cười, nói: “Không sao cả, lần này cũng là một bước tiến bộ mà! Người cảm thấy trong cơ thể có gì thay đổi không?” “Thay đổi?” Delta suy nghĩ một hồi, rồi lắc đầu nói: “Có vẻ như có, nhưng lại chẳng giống như không có.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Tình huống như thế này Delta đã từng gặp phải.

Mỗi lần tiến hóa đều thất bại, nhưng theo thời gian tiến hóa kéo dài, đôi khi Delta cũng có một vài thay đổi.

Có thể tăng cường tốc độ, sức mạnh thể chất, hay tinh thần lực; nhưng nhiều nhất vẫn là tăng cường giá trị năng lượng.

Với lần này, Bạch Khải dám mạo hiểm đoán rằng chỉ cần Delta có thể duy trì trạng thái tiến hóa lâu hơn, có thể nó sẽ lĩnh ngộ ra một hai kỹ năng nào đó.

“Lần này kiên trì được nửa giờ, có khả năng sẽ thu được một chút thành quả.”

Bạch Khải đưa tay đặt lên đầu Delta, tỉ mỉ xem xét số liệu.

Kỹ năng Dã man va chạm đã thức tỉnh rồi sao? Đôi mắt Bạch Khải sáng rực lên, lập tức tập trung tinh thần lực vào kỹ năng Dã man va chạm.

Phương án tiến hóa: Hấp thu đại lượng không gian chi lực.

Năm kỹ năng trước đó chỉ còn lại một kỹ năng thức tỉnh, dù vẫn không có mô tả cụ thể nhưng phương án tiến hóa đã có nội dung rõ ràng.

Không thành công trong việc tiến hóa, nhưng lại thức tỉnh được một kỹ năng? Bạch Khải không khỏi mỉm cười.

Quả nhiên, cần phải sử dụng tài liệu hệ vật chất đặc thù mới có được thành tựu, không phải chuyện đơn giản.

Delta, cũng như Bạch Khải, không biết mình có thể thức tỉnh được kỹ năng không gian hệ, giờ đây ánh mắt của nó tràn đầy kiên định.

Nếu có thể trở nên mạnh mẽ, thì nó sẽ càng cần phải nỗ lực huấn luyện.

Nhận ra hướng đi của Delta, Bạch Khải trực tiếp ném toàn bộ không gian nát tinh vào tay Delta, sau đó khởi động trứng tiến hóa.

Vừa rồi chỉ là thử nghiệm một chút hiệu quả, giờ đã xác định được hiệu quả của tài liệu không gian hệ, vậy đương nhiên sử dụng trứng tiến hóa sẽ cho kết quả tốt hơn.

Không lâu sau, Delta đã chủ động phá tan quả trứng Hoàng Kim, không gian nát tinh cũng biến mất hoàn toàn, nhưng trên người Delta không có bất kỳ dấu hiệu thay đổi nào.

“Có lẽ vật liệu chưa đủ?” Nhìn Delta vẫn chưa thức tỉnh được kỹ năng Dã man va chạm, Bạch Khải cảm thấy hơi đau đầu, gãi gãi đầu mình.

Dù đã chia đều với Bạch Thu Trà, nhưng số lượng không gian nát tinh vẫn khá nhiều, nhưng vẫn không thể giúp Delta thức tỉnh kỹ năng.

“Hay là trước tiên đi mượn một ít từ A Trà?” Bạch Khải suy nghĩ một hồi rồi bỏ qua ý tưởng này.

Nhìn phản hồi của Delta, đoán chừng nếu đưa không gian nát tinh của Bạch Thu Trà vào cũng không đủ.

Chỉ khi nào có một khối Không Gian tinh thạch hoàn chỉnh, có lẽ mới có thể thành công thức tỉnh.

Kỹ năng thức tỉnh ở cấp trung cần tiêu tốn vật liệu cấp truyền thuyết.

Delta cũng xứng đáng với danh hiệu thú nuốt vàng này.

“Nghỉ ngơi cũng không có khác biệt mấy, đi xem có việc gì khác không.”

Bạch Khải thu hồi Delta, rời khỏi bí cảnh, thì phát hiện Bạch Thu Trà đã đứng bên ngoài.

Bạch Hòa Quang đưa bọn họ đến đây để huấn luyện, một mực giữ lại trong bí cảnh của bản thân sẽ không có hiệu quả gì.

Bạch Thu Trà chỉ cần nghỉ ngơi một lúc là đã ra ngoài rồi.

Mục đích đến đây, tự nhiên là để tìm hung thú thực chiến huấn luyện.

“Bạch Khải, người vừa ra, thật trùng hợp, ta định hướng sâu trong rừng đá Thiên Nhai xem một chút, có đi không?” Do trước đây Cửu U Minh Tước đã trực tiếp xâm nhập vào thạch tháp bí cảnh, nên các hung thú quanh đây sớm đã rút đi.

Muôn tìm kiếm hung thú để chiến đấu, chỉ có thể hướng vào sâu trong.

“Tốt!” Bạch Khải đảo mắt một vòng, không thấy bóng dáng Huyết Liêm Ác Linh, biết rằng đối phương có lẽ đã ẩn thân.

Bạch Hòa Quang giữ lại Huyết Liêm Ác Linh để theo dõi bọn họ huấn luyện, nếu không ẩn nấp thì sẽ không có hung thú nào lại gần, mà việc huấn luyện sẽ trở nên không có ý nghĩa gì cả.

Trừ khi họ gặp phải nguy hiểm, Huyết Liêm Ác Linh có lẽ cũng sẽ không xuất hiện.

Cả hai đều là tứ giai Ngự Thú sư, thể chất đều không yếu.

Dù không triệu hồi sủng thú, nhưng họ đã nhanh chóng rời xa khu vực an toàn ban đầu.

Tê tê...

Không lâu sau, hai người đã gặp được con hung thú đầu tiên.

“Mới chỉ tam giai thôi sao?” Nhìn kẻ thù chỉ là một con tam giai sinh vật, Bạch Khải và Bạch Thu Trà đều tỏ ra không hứng thú lắm.

“Nếu không, vẫn để ta cưới Cốt Long đi tìm kiếm thì tốt hơn, nhanh hơn một chút và có thể đánh bật một số sinh vật cấp thấp.”

Bạch Thu Trà thấy vậy cũng định triệu hồi Cốt Long để đuổi con Phong Xà đi, nhưng đã bị Bạch Khải ngăn lại.

“Không sao đâu, ta sẽ luyện tập một chút cho bốn sủng của mình.”

Alpha và Husky cũng không nói gì, ngay cả Gamma cũng nhảy vào, có lẽ một cái nháy mắt đã có thể hút sạch năng lượng và máu tươi của con Phong Xà, nhưng chỉ riêng việc huấn luyện chưa đủ để kéo Delta lên ngang tầm thì cũng không sao.

Dù sao thì cũng để cho Delta có thêm tự tin.

“Bốn sủng? Cũng ổn.”

Bạch Thu Trà không phản đối, ngay lập tức lùi lại một bên.

Khi nhìn thấy Bạch Khải triệu hồi Thủy Tổ thú lên, cô không khỏi lên tiếng: “Thủy Tổ thú? Bạch Khải, ngươi còn chưa xác định cụ thể phương hướng phát triển sao?” Thủy Tổ thú, chính là vì khả năng tiến hóa đa dạng mà nhận được sự ủng hộ của rất nhiều Ngự Thú sư. Điều này tạo ra thêm nhiều lựa chọn

cho họ, và đây thực sự là một sự lựa chọn tốt cho một số Ngự Thú sư gặp phải bế tắc trong việc chọn lựa.

“Điều này cũng không hoàn toàn đúng, chỉ là tình trạng của Delta có chút đặc thù.”

Bạch Khải tóm tắt một cách đơn giản về tình trạng của Delta.

Bạch Thu Trà lập tức giật mình, sau đó có chút lo ngại.

Một con Thủy Tổ thú không thể tiến hóa, giá trị đầu tư sẽ có phần thấp.

“Không sao đâu, ta chắc chắn sẽ tìm ra được phương pháp giải quyết.”

Bạch Khải vỗ nhẹ lên đầu Delta, chỉ vào Phong Xà đang lơ lửng trên không trung, nói: “Delta, thử đánh bại nó đi.”

Róc rách rách rách! (Tốt, chủ nhân!) Đối mặt với kẻ thù chiếm ưu thế trên không, Delta không hề nản chí, ngược lại còn bùng lên chiến ý, gầm lên một tiếng với Phong Xà! Tê tê...

Khi thấy đối thủ chỉ phái ra một con nhị giai sinh vật, Phong Xà cảm thấy bị khiêu khích, gào thét một tiếng và phun ra một cơn lốc gió về phía Delta.

Cơn gió xoáy này có tốc độ không chậm, rất nhanh đã bay đến trước mặt Delta, nhưng Delta đã dễ dàng tránh né.

Dù chưa tiến hóa, nhưng với việc tiêu hao nhiều tài liệu như vậy, tốc độ phản ứng của Delta và các thuộc tính cơ bản đều đã được tăng cường, việc né tránh các đợt tấn công như vậy cũng trở nên rất nhẹ nhàng.

Thấy vậy, Phong Xà cũng không để tâm, lại phun ra một vài đợt gió xoáy, trong đó thậm chí còn xen lẫn mấy đợt chất độc.

Thấy cảnh đó, Delta ngay lập tức tăng tốc độ né tránh, lợi dụng địa hình của rừng đá Thiên Nhai để tránh khỏi các đợt tấn công của Phong Xà.

Chỉ là Phong Xà dù sao cũng là sinh vật ở đây thường trú, với địa hình trên mặt đất rõ ràng, nó dễ dàng dàng làm khó Delta, khiến Delta bất giác bị dồn vào một góc.

Phong Xà không lựa chọn cường công mà vẫn phun ra những cơn gió lớn nhằm che khuất hình dạng của mình, và nó đã

xoay lưng lại Delta, mở miệng muốn tấn công bất ngờ. Đánh lén là bản năng cơ bản của loài rắn, Phong Xà cũng không phải ngoại lệ.

Ngay khi răng nanh của Phong Xà sắp đâm trúng Delta, Delta đột nhiên xoay người lại, gia tốc đâm tới Phong Xà.

Phanh! Phong Xà bất ngờ bị đánh bay ra ngoài, hai cái răng nanh gãy ra, vẽ nên một đường cong duyên dáng trên không trung rồi rơi xuống đất.

Ngược lại, Delta không chịu chút thiệt hại nào.

“Đầu này thật chắc quá...”

Nhìn Phong Xà thất bại trong cuộc tấn công và bị Delta đánh trúng, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Hắn rõ ràng thấy răng nanh của Phong Xà đã đâm trúng đầu Delta, nhưng Delta không bị tổn thương, còn Phong Xà thì đã gặp rắc rối.

Delta thì vẫn còn ngơ ngác, không nghĩ tới lại có thể dùng chiêu dụ địch để phản công một cách như vậy.

Dù vậy, đáng tiếc là đầu của Delta tuy rất chắc chắn, nhưng kỹ năng Dã man va chạm cần có một chút gia tốc, khoảng cách gần như thế không thể tạo ra tổn thương lớn cho Phong Xà, ngược lại Delta đã bị Phong Xà phản đòn và chịu cú phun gió lốc.

Tê tê...

Sau khi nếm trải một lần thất bại, Phong Xà dĩ nhiên sẽ không dễ dàng tiếp cận Delta.

Sau phản công, nó nhanh chóng rút lui, tránh xa Delta.

Chỉ là chưa kịp điều chỉnh tâm trạng để tiến công lần nữa, Phong Xà liền thấy một ánh sáng lóe lên, rồi một con Phong Xà có hình dạng tương tự như nó bay thẳng về phía mình xuyên qua cơn gió lốc.

Và Delta thì đã biến mất không thấy đâu.

Phong Xà: “???” Vốn bị đánh có chút choáng váng, Phong Xà mờ mịt nhìn con “đồng bạn” đang bay đến gần mình, vừa nhận ra thì đã bị con Phong Xà màu đen đâm trúng vào, lực lượng

mạnh mẽ làm không gian xung quanh xuất hiện vết nứt, và Phong Xà đã ngã ngay tại chỗ.

Khi Phong Xà ngã xuống đất, con Phong Xà màu đen liền quay trở về bên cạnh Bạch Khải, thân mật cọ xát đầu vào hắn.

“Đây là, người Thủy Tổ thú sao?” Bạch Thu Trà có chút kinh ngạc nhìn hình dạng hoàn toàn khác của Delta, hiển nhiên còn đang không hiểu nhiều lắm.

“Delta rất dễ dàng tiến hóa khi chịu ảnh hưởng từ năng lượng bên ngoài, chỉ có điều hắn thay đổi ngoại hình mà thôi.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Delta, tỏ ra hài lòng với màn diễn của Delta trong trận chiến mở màn.

Mặc dù chỉ có thể thay đổi ngoại hình và sử dụng kỹ năng Dã man va chạm, nhưng hiệu quả thu được thật sự ngoài mong đợi.

Hơn nữa, vừa mới đánh trúng, hình như còn mang theo một chút thuộc tính không gian nữa?

Chương 278:

Yamata no Orochi? “Có thể như vậy sao?” Nhìn cơ thể Delta dần dần biến chuyển thành một sinh vật Thủy Tổ thú, Bạch Thu Trà cảm thấy thật khó mà tưởng tượng được, nhưng sau đó lại cảm thấy điều này cũng khá hợp lý.

Một sinh vật Thủy Tổ thú không thể tiến hóa, lại rơi vào tay Bạch Khải nhưng lại có thể phát huy hiệu quả ngoài dự kiến. Ừ, điều này rất bình thường.

Cô nghĩ đến hình dáng mà Bạch Khải sẽ nuôi dưỡng Delta—đầu ba cũng không thể nhìn bằng ánh mắt thường dành cho thú cưng.

Bạch Thu Trà thấy phản kích vì điều đó.

Hơn nữa, cú đánh vừa rồi của Delta khiến nó đánh bại Phong Xà dường như cũng có một thành quả nào đó.

Là một Ngự Thú sư, Bạch Khải tự nhiên chú ý đến đặc điểm của cú đánh vừa rồi của Delta.

“Mặc dù vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh thành công, nhưng nó đã có chút thuộc tính không gian?” Bạch Khải vuốt cằm, nghĩ đến việc trước đó Alpha đã từng thức tỉnh hơi thở Tàn Lụi, có vẻ cũng tương tự như vậy, tức là nó đã sớm nhận được một phần hiệu quả từ sức mạnh Tử Vong.

“Vậy có nghĩa là phương pháp thức tỉnh kỹ năng chính là hấp thụ hoàn toàn thuộc tính vật liệu? Ồ... Điều này khá đơn giản và thô bạo.”

Nghĩ đến việc Alpha trước đó đã dựa vào việc hấp thụ Tử Vong chi lực từ cơ thể của một sinh vật tàn sát để thức tỉnh kỹ năng, kết hợp với việc Delta tấn công để thức tỉnh, Bạch Khải đã đưa ra một đánh giá cao về phương pháp thức tỉnh.

“Rất nhiều lực lượng không gian...”

Nếu không thì đề thầy đi tìm hai cái bí cảnh lạc bỏ?” Suy nghĩ này vừa nảy ra trong đầu Bạch Khải, lập tức bị anh gạt bỏ.

Nếu trước đó không phải Bạch Hòa Quang đi chưa xa, họ có thể đã triệt để mẫn diệt giống như trong thạch tháp bí cảnh,

vạn nhất lần sau Bạch Hòa Quang không ở gần bên cạnh thì thật không ổn.

Vẫn là dùng tiền mua thì tốt hơn...

Nghĩ đến giá cả của vật liệu thuộc tính không gian, Bạch Khải bất ngờ phát ra một cổ khí tức khủng khiếp, rút dao giải phẫu ra, thoáng chốc phân giải Phong Xà thành vô số linh kiện, rồi phân loại chúng.

Cả chân muỗi nhỏ cũng là thịt, không thể lãng phí được.

Giải quyết xong Phong Xà, hai người tiếp tục tiến lên.

Dù trên đường đi gặp không ít hung thú, nhưng cấp bậc của chúng đều không quá cao.

Delta cũng vui vẻ với điều này.

“Róc rách rách rách!” (Chủ nhân, ta lại đánh bại một hung thú nữa rồi!) Delta hình dáng bộ cánh cứng, tiến hóa ẩn dưới đất, kéo theo một con lợi trảo chuột đến trước mặt Bạch Khải, như một đứa trẻ đang chờ cha khen thưởng.

“Làm tốt lắm.”

Bạch Khải vỗ đầu Delta như khích lệ, trong khi Delta lại phát ra một ánh sáng đỏ sẫm, biến trở về hình dạng của một sinh vật Thủy Tổ thú.

Dù vẫn không thể duy trì hoặc điều khiển trạng thái tiến hóa của mình, nhưng Delta đã dần có khả năng tự chủ trong việc kiểm soát thời điểm thoái hóa, và như vậy cũng không tiêu tốn quá nhiều thể lực của nó.

Theo một góc độ nào đó mà nói, đây cũng là một loại tiến bộ.

“Bạch Khải, có đại gia hỏa tới rồi.”

Lúc Bạch Khải đang phân giải lợi trảo chuột, Bạch Thu Trà bỗng nhiên rơi vào trạng thái khẩn trương.

Ngay lập tức, Bạch Khải cũng phản ứng lại, tìm một tảng đá để ẩn nấp, rồi kêu ra Alpha. Đây là môi trường thực tế, việc đầu tiên mà một Ngự Thú sư cần làm là bảo vệ bản thân tốt nhất.

Rất nhanh, một con hồ lớn có hình dáng cự mãng xuất hiện trước mặt hai người.

“Hồn thú hệ hung thú? Không đúng, đây là Thú hồn sư Hồn thú!” Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhìn nhau, lập tức nhận ra con hồ cự mãng hồn thể này khác với những vong hồn hệ khác.

Quả thật, sau khi con hồ cự mãng xuất hiện, một người đàn ông mặc áo da màu đen hiện ra phía sau nó, và sau lưng hắn còn có một người khác cũng giống như thế.

“Rừng đá Thiên Nhai và bộ lạc Hắc Mãng giáp ranh, bọn họ có thể là Thú hồn sư của bộ lạc Hắc Mãng.”

Bạch Thu Trà hiểu rõ tình hình bộ lạc hơn Bạch Khải, nhanh chóng nhận ra thân phận của hai người này.

“Thú hồn sư? Họ chạy tới đây làm gì?” Bạch Khải nhíu mày, nhìn con hồ cự mãng đang tiến lại gần nói: “Chẳng lẽ họ từ bộ lạc trốn về đây?” “Tôi cảm thấy không có khả năng.”

Bạch Thu Trà cười khỏ, “Có thể ngưng tụ ra Hồn thú là biểu hiện rằng họ đã bắt đầu tín ngưỡng hung thú, cho dù hung thú có thả họ về cũng sẽ không chịu.”

Nghe vậy, Bạch Khải cảm thấy ngỡ ngàng.

Nói đơn giản thì chính là bị tẩy não; không ngờ hung thú lại có thể lập ra tôn giáo như vậy.

“Tôi không đoán sai đâu, họ chắc chắn tới đây để bắt những hung thú cấp thấp, hoặc xem có nhân loại nào đến đây mạo hiểm hay không.”

Bạch Thu Trà liếc nhìn cái gùi lớn phía sau hai người, đại khái đoán được mục đích của họ.

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nghĩ đến những yêu cầu khảo sát trong đợt huấn luyện sơ kỳ của hiệp hội.

Xác suất để một người trở thành Thú hồn sư không cao; ngoài những người thường sống trong khu vực bộ lạc, họ còn đến gần liên bang để bắt người bổ sung.

Cũng có một số người bị hiệp hội đánh giá là thiên tài Ngự Thú sư cũng không thể tránh khỏi sức hút của Thú hồn sư, đến

đây để tìm kiếm những nhân tố mạo hiểm.

Hai tên Thú hồn sư này không phát hiện ra tung tích của Bạch Khải và mọi người, tiếp tục tìm kiếm phía sau con hổ cự mãng.

“Sao hôm nay hung thú ít vậy? Đã gần đến địa giới liên bang rồi.”

Người Thú hồn sư đi đầu dường như không chịu nổi, dừng lại dựa vào một cột đá để nghỉ ngơi.

Người Thú hồn sư phía sau thấy vậy cũng không trả lời, mà đi đến chỗ Bạch Khải vừa giải phẫu lợi trảo chuột để kiểm tra một phen, nói: “Có thể là có mạo hiểm giả đến gần đây hoạt động, mà có thể còn chưa đi xa.”

Khi nghe đến lời của đồng bạn, người Thú hồn sư đang nghỉ ngơi ngay lập tức tỉnh táo.

“Mạo hiểm giả? Nếu có thể bắt được hắn, Đại nhân Clarinet nhất định sẽ thưởng cho chúng ta rất tốt! Tanaka, người không có gạt ta đấy chứ?” “Khi nào thì thấy ta đánh giá thấp người đâu?” Tanaka mỉm cười nói: “Chúng ta nhanh lên đường thôi, nơi này khoảng cách liên bang quá gần, dễ dàng gặp gỡ Ngự Thú sư của liên bang.”

Hà Thượng nhẹ gạt đầu, trực tiếp quay người cười lên Hồ Đầu Mãng hồn, còn Tanaka triệu hồi một con cự mãng tám đầu, hướng phía Bạch Khải và những người khác đuổi theo.

Nghe cuộc đối thoại của hai người, sắc mặt Bạch Khải cũng trở nên khó nhìn.

Bọn gia hỏa này, quả thật không còn coi mình là người nữa.

Nghĩ lại cũng phải, từ nhỏ họ đã sống trong một môi trường bộ lạc bị nô dịch thì việc xem mình và những người trong liên bang là đồng loại cũng đã là một vấn đề.

Tuy nhiên, Bạch Khải không có ý định bỏ qua hai người, cùng Bạch Thu Trà nhìn nhau, lập tức cùng nhau phát động tấn công.

“Rống!” Hải Cốt Cự Long do Bạch Thu Trà điều khiển dẫn đầu tấn công vào Hồ Đầu Mãng hồn, trong khi Alpha cũng

nhanh chóng lao tới, gần như giả dạng thành Yamata no Orochi.

“Ngự Thú sư?!” Sự xuất hiện của Bạch Khải và Bạch Thu Trà khiến hai người kia giật mình, nhưng vì từ nhỏ đã sinh sống trong bộ lạc, họ cũng không phải là những người mới chưa có kinh nghiệm thực chiến, nên ngay lập tức phản ứng lại.

“Hồ Đầu Mãng, sử dụng hồn kỹ đầu tiên, hồ pháo!” Hà Thượng gầm lên giận dữ, Hồ Đầu Mãng lập tức xuất hiện một vòng ánh sáng màu xanh lục, rồi nó mở miệng ra, phun ra một năng lượng khổng lồ, bay thẳng về phía Cốt Long. Đối mặt với cuộc tấn công của Hồ Đầu Mãng, Cốt Long không chút sợ hãi, lập tức một cái vỗ tay đánh tan sóng năng lượng, đẩy Hồ Đầu Mãng sang bên cạnh, va vào vách đá.

Cùng lúc đó, Yamata no Orochi cũng nhắm tới Alpha để tấn công, nhưng không sử dụng kỹ năng mà chỉ mở miệng định nuốt Alpha.

“Chỉ vì là hồn thể nên không chút kiêng kỵ sao?” Từ khi Bạch Vũ Hiếu gia nhập huấn luyện, Bạch Khải không thiếu hòa đối phương, tự nhiên biết rõ sở trường của hồn thể.

Không sợ vật lý công kích, di chuyển linh hoạt, công kích vào linh hồn...

Có thể nói, vong hồn hệ sinh vật đối với những kẻ thù có vật lý công kích gần như là một cơn ác mộng.

“Hài tử, ngươi đã chọn sai đối thủ rồi.”

Bạch Khải chứng kiến cảnh Alpha định đoán sai khi giao chiến với Tanaka, khá thương cảm, nói: “Alpha, giúp cái búp bê đáng thương này bên dưới, kéo dài ra tám cái đầu, tháng ngày như vậy thật không tệ.”

Ken kết ken kết! (Ta hiểu rồi.) Alpha dường như cảm nhận được sự thù địch mơ hồ từ sâu trong hồn của Bạch Khải.

Nó lại một lần nữa mở rộng cốt dục, linh hoạt tránh được cái miệng lớn của Yamata no Orochi, rồi vùng Tử Vong chi kiếm chém thẳng về phía đầu của nó.

“Rồng!” Kèm theo tiếng gào rú đau đớn của bảy cái đầu còn lại, một cái đầu của Yamata no Orochi bị Alpha chém rụng.

Vết thương lớn lập tức bị một cỗ khí tức màu đen bao trùm, từ từ lan ra toàn thân Yamata no Orochi. Ôi, còn có khả năng tiếp tục ăn mòn qua vết thương sao? Cũng coi như là một chút an ủi.

Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, trong khi Tanaka lại biểu hiện ra vẻ dữ tợn, phát ra tiếng gào rú đau đớn.

“Người làm sao có thể làm bị thương Bát Thủ Xà của ta?!” Là một Thú hồn sư ngoài vòng trong bộ lạc Hắc Mãng, Tanaka có thực lực tự nhiên không yếu.

Nếu dùng phương pháp định mức của liên bang để đánh giá, hẳn có thể đạt tiêu chuẩn tứ giai.

Thêm vào đó, nhờ những đặc tính của Hồn thú, đánh bại một Thú hồn sư tứ giai thông thường không thành vấn đề.

Nhưng giờ đây, Bát Thủ Xà của hắn lại bị một cái đầu nhỏ khô lâu chặt đứt một cái đầu.

Phải biết rằng, Hồn thú của Thú hồn sư chính là linh hồn của họ, và khi Hồn thú bị thương, không khác gì trên linh hồn của họ bị chặt một đao.

“Bát Thủ Xà? Với cái danh hiệu quê mùa như vậy, đương nhiên người chỉ là một tiểu nhân vật.”

Bạch Khải chế giễu nhìn Tanaka, nói: “Alpha, xử lý hắn.”

Alpha gật đầu nhận lệnh, lập tức lao về phía bảy cái đầu còn lại của Yamata no Orochi.

Nhưng Tanaka dù sao cũng là một người sống sót trong những khoảnh khắc sinh tử, nhận thức được rằng chính Alpha đang cầm kiếm không đơn giản, lập tức phun ra một cơn lốc chắn đường Alpha, trong khi bản thể nhanh chóng kéo dài khoảng cách, khởi xướng một cuộc tấn công điên cuồng về phía Alpha.

“Gió, địa, lôi, viêm, răng...”

Người thực cho rằng mình là Đại Xà à?” Bạch Khải chép miệng, nhìn những thuộc tính khác nhau từ trong miệng Yamata no Orochi phun ra, lại càng cảm thấy ghét bỏ.

“Tám kiệt tập đúng không, Đại Xà đúng không, cái đầu lớn như vậy, lại kiêu ngạo như thế, không đánh người thì thật có lỗi với người xem.”

Ken két ken két! (Đã bắt được!) Alpha linh hoạt tránh được cuộc tấn công của Yamata no Orochi, lòng bàn tay lấp lánh, sáu cổ bóng hình không đồng nhất xuất hiện sau lưng nó.

Chính là lục hành thi! “Người nghĩ rằng chỉ vì có nhiều đầu là có thể khi dễ người? Alpha, làm hắn đi!”

Chương 279:

Phía sau màn hung thú đẳng tràng Lục hành thi vừa mới xuất hiện, đã thấy Yamata no Orochi với bảy cái đầu còn lại đối diện với Alpha phát động công kích, lúc này bắt đầu triển khai trận hình để ngăn cản.

Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, âm.

Lục hành thi nhanh chóng tìm kiếm thuộc tính khắc chế của mình, toàn lực phóng thích kỹ năng, bất ngờ ngăn chặn được đòn tấn công của Yamata no Orochi.

Tuy nhiên, cấp bậc của lục hành thi vẫn còn quá thấp, mặc dù có thuộc tính khắc chế, nhưng năng lượng của hắn cũng không đủ mạnh, rất nhanh đã xuất hiện dấu hiệu suy yếu.

Vào lúc này, Alpha cảm nhận được tám chú văn trên lòng bàn tay mình lại lóe sáng, trong khi trận phù trên người lục hành thi cũng bùng sáng, năng lượng của hắn cuối cùng đã khôi phục.

Năng lượng truyền đạo. Đây là khả năng gần đây Alpha suy nghĩ ra, có thể thông qua khế ước để truyền năng lượng của mình cho lục hành thi, giúp hắn trong việc tấn công.

Tương ứng, Alpha cũng có thể thu nhận năng lượng từ lục hành thi.

Nói cách khác, có lục hành thi ở đây, Alpha tương đương như có thêm sáu cái sặc dờ phòng để sử dụng.

Chỉ đáng tiếc là lão sư phản đối, mà tên nô lệ này lại sợ hãi sự phản phệ của khế ước từ Bạch Khải, không dám mạo hiểm gánh chịu.

Nếu không, hắn thật sự muốn để Alpha đi ký kết khế ước với chừng trăm cái Khô Lôu binh, để ngay lập tức thăng cấp thành Vong Linh quân chủ, trực tiếp đánh bại toàn trường.

Với lục hành thi kiềm chế, Yamata no Orochi lập tức mất đi ưu thế, Alpha nhân cơ hội tấn công, nhanh chóng chém xuống hai cái đầu, Tử Vong chi lực bắt đầu gia tăng tốc độ ăn mòn.

Liên tiếp ba cái đầu bị chém rơi, Tanaka nhận ra Alpha không dễ chơi, lúc này muốn thu hồi Yamata no Orochi, mi tâm hắn đột nhiên xuất hiện một đạo phức tạp chú văn, hành động liền ngừng lại. Đó là, khế ước nô lệ? Bạch Khải lập tức nhận ra Tanaka đang bị khế ước, cảnh giác ngay lập tức.

Alpha có thể thông qua khế ước truyền năng lượng cho lục hành thi, Thú hồn sư cũng tương tự có thể làm như vậy, và một Thú hồn sư cấp bậc tứ giai sở hữu nô lệ, thì chắc chắn sau lưng có Thú hồn sư ít nhất cũng là cấp ngũ giai.

Thậm chí, có thể còn cao hơn! Tương tự, Bạch Thu Trà cũng đã đối mặt với tình huống tương tự khi chiến đấu với Hồ Đầu Mãng, hai người đều cảm nhận được ưu thế trước mắt đã dần mất đi, nhanh chóng sát lại.

“Cẩn thận một chút, đối với bọn họ dưới khế ước hung thú đã có thể khống chế hai người, nhất định là ở gần đây, tốt nhất chúng ta phải đánh nhanh thắng nhanh.”

Bạch Thu Trà có vẻ mặt nghiêm trọng, mặc dù không đến mức phải đối phó với một sinh vật truyền kỳ, nhưng những sinh vật cấp Quân Vương vẫn quá mạnh.

Dù sao, nếu không thể lĩnh ngộ được sức mạnh của Quân Vương, khác biệt giữa các hệ sủng thú vẫn là một bất lợi lớn.

Tê tê tê...

Rất nhanh, một âm thanh lạnh sống lưng vang lên phía sau, Tanaka cổ có một sợi dây chuyền như con rắn độc quấn quanh, từ từ cuốn chặt lấy trán hắn, nét mặt Tanaka ban đầu thông khổ bỗng nhiên biến mất, thay vào đó là vẻ âm lãnh và tà ác.

“Hai cái phế vật, dám thu hồi bị ô nhiễm hồn thể, có phải muốn hại chết bản đại gia không!” “Tanaka” tức giận một câu, rồi quay sang Bạch Khải và Bạch Thu Trà, không chút che giấu lòng tham của mình.

“Không sao, các người mạnh mẽ như vậy, chắc chắn là có tài năng tốt.

Với linh hồn của các người, bản đại gia nhất định sẽ trở thành quân chủ đầu tiên trong bộ lạc! Ha ha ha...”

Chẳng phải quân chủ rồi...

Nhìn Tanaka đang cười như điên, thần sắc của Bạch Khải và Bạch Thu Trà bỗng nhiên biến đổi, ánh mắt từ cảnh giác chuyển thành kỳ lạ.

“Muốn động thủ sao? Thằng ngốc này hình như không có vẻ thông minh.”

“Không vội, có lẽ hắn mạnh hơn, nếu không đợi bản thể của hắn đến cũng không muộn.”

“Không biết có phải quá mạo hiểm hay không?” “Sợ cái gì, nếu thực sự muốn nghỉ ăn cơm, thì còn có Huyết Liêm Ác Linh mà.”

“Được...”

” Nhìn thấy sự bàn tán của hai người, “Tanaka” tự mãn ngẩng đầu lên, nói: “Hãy gia nhập bọn ta Hắc Mãng bộ lạc, ta có thể cùng các người ký kết khế ước bình đẳng, sủng thú của các người cũng sẽ được Hắc Mãng bộ lạc che chở.”

Nói xong, sợi dây chuyền độc xà ngẩng cao đầu, lộ ra hai cái răng nanh được đục khắc phức tạp.

“Chỉ cần để hắn cắn một cái, các người sẽ nhận được lực lượng mà bản đại gia ban tặng, và sức mạnh đó tuyệt đối là các người không thể cảm nhận được...”

Ngạch, người làm gì!” “Tanaka” nói chưa dứt lời thì đã thấy Alpha vùng mấy kiếm, chém tất cả đầu lâu của Yamata no Orochi, mà Yamata no Orochi cũng bị Tử Vong chi linh ăn mòn, rồi biến mất trong chớp mắt.

Khi Yamata no Orochi biến mất, “Tanaka” cũng bị ảnh hưởng, sợi dây chuyền độc xà nguyên bản ngẩng cao đầu rắn gờ buông rũ xuống, tỏ ra một vẻ bất lực.

Nhưng rất nhanh, Bạch Khải và những người khác nghe được từ xa có âm thanh đá cột sập đổ, rồi thấy một con quái vật to lớn như tòa nhà xuất hiện trước mặt họ.

“Người dám ngắt lời bản đại gia Clarinet, các người không xứng trở thành Thú hồn sư của bản đại gia, hãy ngoan ngoãn làm tể phẩm đi!” Nói xong, Clarinet mở rộng miệng, phun một đạo nọc độc đen đặc, bao phủ lên hai người.

Chưa kịp để nọc độc rơi xuống đất, một tấm lưới lớn màu xanh lục bất ngờ xuất hiện, bao trùm toàn bộ nọc độc của Clarinet, và sau đó chuyển hóa thành một con quái vật bunn nhào to lớn.

“Két phốc két phốc...”

(Chủ nhân, Gamma đã hơi no rồi.) Dù Gamma tập trung hấp thu nọc độc từ Clarinet, nhưng thỉnh thoảng vẫn có một ít nọc độc trào ra, tuy nhiên Gamma vẫn không ngừng hấp thu, ngược lại càng nhanh hơn.

Là một kẻ ăn hàng, không lãng phí thức ăn mới là tiêu chuẩn cơ bản.

“Đây là cái thứ gì vậy!” Khi thấy nọc độc của mình bị một con quái vật bunn nhào khôn khéo khác hấp thu, Clarinet không thể kiềm chế cơn tức giận, và ngay lập tức cắn vào Gamma với ý định nuốt chửng hẳn.

Vừa lúc đó, Hải Cốt Cự Long từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đâm lên đầu Clarinet, rồi phun ra một ngụm lửa thấp nhất, thiêu đốt đầu lâu của Clarinet.

Dù Clarinet ở cấp ngũ giai, nhưng huyết mạch của hắn vẫn chỉ là cấp lãnh chúa.

Nói cách khác, Clarinet cũng chỉ sở hữu những thông số cơ bản của sinh vật cấp ngũ giai.

Và đối với họ, sự chênh lệch này không thể xem nhẹ.

“Nhân loại, các ngươi đã khiến bản đại gia tức giận đến cực điểm!” Bị Hải Cốt Cự Long như vậy phun vào mặt, Clarinet hoàn toàn sụp đổ, chú văn trên trán lóe lên, điểm điểm ánh sáng từ Tanaka và Hà Thượng lập tức bay ra, dung nhập vào cơ thể Clarinet.

Chỉ trong nháy mắt, sức mạnh của Clarinet gia tăng đáng kể, điên cuồng vùng vẫy để thoát khỏi Hải Cốt Cự Long, cái đuôi ben trên cơ thể hắn mọc đầy gai nhọn, phía sau muốn quăng về phía Hải Cốt Cự Long.

Tuy nhiên, những thông số cơ bản của Hải Cốt Cự Long không phải là sinh vật bình thường có thể so sánh, dù Clarinet

thấp hơn một giai nhưng sức mạnh không có chênh lệch quá nhiều, một cái vung đuôi đã đón đỡ lại.

Phành! Hai cái đuôi va chạm, gai nhọn trên đuôi của Clarinet ngay lập tức bị bẻ gãy, trong khi Hải Cốt Cự Long vẫn không hề tổn hao gì, và ngoài thân bắt đầu hiện ra một đạo linh hồn máu thịt, lực lượng lập tức lại trở nên mạnh mẽ hơn, lại đè ép Clarinet xuống.

“A Trà, người không phải đang giấu thực lực đấy chứ? Nhìn người bạo lực như vậy mà chưa từng thấy qua.”

Bạch Khải nhìn thấy Hải Cốt Cự Long dễ dàng áp chế Clarinet, hơi ngạc nhiên mà hỏi.

“Hải Cốt Cự Long mặc dù chiếm hết vị trí của ta trong khế ước, nhưng ta vẫn có thể giải phóng sức mạnh của Cốt Long nếu cần, chỉ là qua đi sẽ có lớn sự tổn hại.”

Dù là triệu hồi hồn thể hay giải phóng lực lượng của Cốt Long đều phải chịu không nhỏ áp lực cho cả cơ thể và linh hồn, nếu chỉ một thời gian ngắn thì không sao, nhưng nếu chiến đấu lâu dài thì hẳn sẽ không chịu nổi.

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu, khác với ngự thú sư đang luyện cấp, A Trà là một Thông Linh sư đang xem lại mật mã lớn, thỉnh thoảng còn có thể cưỡng ép giải phóng sức mạnh.

Nhưng khả năng này rõ ràng sẽ có sự tiêu hao lớn, vì vậy Bạch Khải lập tức phát lệnh cho Alpha, và Alpha ngay lập tức tiến về phía vị trí của Clarinet.

Mặc dù Bạch Khải không biết nơi đó không phải bảy tấc, nhưng hắn trực tiếp chỉ định cho Alpha tìm một chỗ yếu hơn, và ngay khi nhìn thấy ánh mắt hoảng sợ của Clarinet, Alpha biến thành một cái mũi khoan đầy lợi hại, bằng Tử Vong chi nhận làm chủ công, trực tiếp chui vào trong cơ thể Clarinet.

“Không, các người dám cản bả, nếu bản đại gia chết đi, bộ lạc Hắc Mãng sẽ lập tức tới bắt các người!” Nhận thấy não mình ngày càng bị Alpha tiến gần, Clarinet không lo đau đớn vì máu thịt bị chọc nát, liên tục mắng chửi.

“Đã biết, chúng ta đánh xong thì sẽ chạy.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, búng cái ngón tay, ngay tại bên trong cơ thể Clarinet đang không ngừng thiết hại, Alpha lập tức hiểu ý, trực tiếp dùng Tử Vong chi nhận như một mũi thương, tiến thẳng về phía não của Clarinet.

Tử Vong chi lực tuy bị mô hôi, nhưng không có nghĩa là Tử Vong chi kiếm không thể tạo hình mà không trượt.

Bị Tử Vong chi kiếm chọc trúng, Clarinet ngay lập tức mất đi ý thức, Bạch Khải ngay lập tức triệu hoán Alpha ra lần nữa, ra hiệu cho Bạch Thu Trà loại bỏ phần cơ thể Clarinet bị ăn mòn bởi Tử Vong chi lực.

Mặc dù không phải là một sinh vật cấp Quân Vương, nhưng dù sao Clarinet cũng là ngũ giai, vật liệu trên người hắn cũng có thể bán được giá trị không nhỏ.

Hai người đơn giản thu thập một chút xác của Clarinet, rồi nhìn về phía Tanaka và Hà Thượng, hai Thú hồn sư hiện tại đã trở thành thây khô, sắc mặt vẫn còn giữ lại chút nổi thống khổ.

Bị rút hết sức lực và tinh thần, nổi thống khổ này Bạch Khải cũng có thể cảm nhận được, nhưng rõ ràng còn có sự chênh lệch không nhỏ.

Khế ước nô lệ bá đạo, thật sự vượt quá tưởng tượng của Bạch Khải, không trách Bạch Hòa Quang không để hắn tìm hiểu nghiên cứu điều này.

“Thật may mắn vì có sự cống hiến của những bậc tiền bối như Thủy Đế, nếu không chúng ta có thể cũng là một thành viên trong đó.”

Nhìn thấy hai người chết thảm, Bạch Khải không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nếu bản thân xuyên qua thời gian sớm hơn chút nữa, hoặc là đầu thai vào một vị trí khác một chút, thì sẽ có sự khác biệt hoàn toàn.

Quả thật, đầu thai là một môn nghệ thuật cần sự khéo léo.

Bạch Khải liếc nhìn hai người, đang định để Bạch Thu Trà giúp họ hỏa táng một lần, đột nhiên thấy Tanaka và Hà Thượng trên trán độc xà dây chuyền, lập tức ngăn cản hành động của Bạch Thu Trà.

“Vừa rồi có phải tên kia đã nói rằng cái dây chuyền này có thể ký kết khế ước nô lệ không?” Bạch Thu Trà ngạc nhiên, nói: “Không sai, nhưng có lẽ cái thứ này được chế tạo từ linh hồn hung thú làm trọng tâm, chúng ta cầm cũng vô dụng.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Không có gì, chỉ cầm đi tham khảo một chút thôi.”

Có thể viển trình khế ước và thao túng, bộ lạc hung thú này những năm qua không phải là phí công vô ích... Ừm...

Vừa vặn để tham khảo một chút. Đúng rồi, tham khảo!

Chương 280:

Đi thôi! Ngự Linh cầu! Bạch Khải thu hồi dây chuyền độc xà của Tanaka và Hà Thượng, rồi cũng đem thi thể của Clarinet thu lại.

Cuối cùng, hắn thở một hơi, sử dụng hơi thở của Rồng để dọn dẹp xung quanh, sau đó hướng về phía mình đã đến mà quay về.

Bên trong khu vực này, bộ lạc Hắc Mãng hung ác đang hoạt động gần đó, khoảng cách đến bộ lạc Hắc Mãng chắc chắn không xa, có khả năng còn có thú dữ khác đến xem xét tình hình.

Nếu như có một con thú chủ cấp hay cao cấp hơn, chắc chắn bọn hắc sẽ không còn thoải mái như hiện tại.

Quả nhiên, sau khi hai người rời đi không lâu, hai con cự mãng đã xuất hiện.

Nhưng ngoài Hải Cốt Cự Long có hơi thở của Rồng, chúng không cảm nhận được bất kỳ khí tức hữu ích nào khác.

“Làm sao có Long tộc đến đây hành động? Có cái gì bí cảnh bị phát hiện sao?” “Người ngu ngốc à, Long tộc sao có thể coi trọng nơi này? Nhanh đi báo cáo với Hắc Thủy đại nhân, liên bang có khả năng xảy ra dị động.”

“Người lo lắng liên bang sẽ động thủ với chúng ta sao?” “Nói nhảm, theo thông tin từ thám tử, Nhân tộc bên kia vừa tìm thấy một con truyền kỳ Cự Long, không chừng họ sẽ thừa cơ tấn công chúng ta.”

“Vậy thì nhanh chóng quay về đi!” ... Ở một nơi khác, Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhanh chóng trở lại bên ngoài thạch tháp bí cảnh, xác nhận không có truy binh theo dõi mới dừng lại.

Bạch Thu Trà nhìn về phía sau, nói: “Nơi này hắc là an toàn, bộ lạc Hắc Mãng không đến mức xâm nhập vào đây.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nơi này gần liên bang, nếu sinh vật cao cấp của Hắc Mãng gần lại nhất định sẽ gây sự chú ý từ mạng

lưới giám sát.

Trừ khi Hắc Mãng bộ lạc có ý định khai chiến với liên bang, nếu không chúng sẽ không dễ dàng mạo hiểm tới gần.

“Vậy hôm nay trước hết đến đây đi, chờ đến sáng mai lại đi huấn luyện.”

Bạch Khải nhìn bầu trời dần tối lại, sau đó cùng Bạch Thu Trà chào nhau rồi trở về bên trong bí cảnh riêng của mình.

“Hô ~ thời gian này trôi qua còn phong phú hơn cả tập huấn.”

Trước tiên là Alpha thức tỉnh cùng siêu phẩm kỹ năng Tử Vong chi kiếm, sau đó vừa tìm được Delta để cường hóa phương pháp, lại tiếp xúc với Thú hồn sư.

Một ngày hôm nay thu hoạch của hắn thật sự rất lớn.

“Trước tiên xử lý chiến lợi phẩm một chút đã.”

Bạch Khải gọi cả bốn súng ra, sau đó bắt đầu phân phối vật liệu lấy từ Clarinet.

“Chia một nửa cho A Trà, sau đó thêm đồ ăn cho Gamma, xương rắn cho Alpha và lục hành thi nấu canh, vảy rắn để cường hóa phòng ngự cho Gamma và Delta, thịt rắn cho đại gia thay đổi món ăn, ừ, như vậy là ổn rồi.”

Sau khi phân phối xong, Bạch Khải theo Alpha giờ tay chém xuống, một con cự xà lớn rất nhanh đã bị chia thành vô số mảnh.

A ô ~ (bản thân gần đây muốn ăn chay, sẽ không ăn nữa.) Két phốc két phốc? (Beita, người không muốn ăn sao? Vậy để Gamma ăn thay người.) Róc rách rách rách! (cảm ơn chủ nhân!) Gamma và Delta lập tức ăn như gió cuốn, máu thịt từ một sinh vật ngũ giai đối với chúng thật sự là đại bổ, đặc biệt là Delta, nó càng có thể gia tăng năng lượng giá trị.

Thấy bốn súng ăn uống như gió cuốn, Bạch Khải thỏa mãn nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra dây chuyền độc xà của Tanaka để nghiên cứu.

Có thể vì Clarinet đã chết, dây chuyền này mất đi ánh sáng lộng lẫy vốn có, nhưng toàn bộ cấu trúc đều được bảo tồn hoàn hảo.

“Shuke, giúp ta lấy hết các phù văn trên đây ra.”

Bạch Khải ném dây chuyền cho Shuke, Shuke lập tức hiểu, quét qua dây chuyền độc xà một lần, rồi thả ra một bức ảnh hư ảo của dây chuyền.

Bạch Khải ở hình chiếu 3D chơi đùa một hồi, loại bỏ tất cả những thứ không liên quan, chỉ còn lại một phức tạp phù trận hình chiếu.

“Quả nhiên, thời kỳ của Thủy Đế đã dùng để khế ước hung thú, nô lệ khế ước chính là từ hung thú cái này thuế biến mà ra.”

Nhìn vào cấu trúc cơ bản của khế ước nô lệ tương tự phù trận, tâm trí Bạch Khải lập tức tỉnh táo.

Những thứ khác không nói, cái này viển vông trình khế ước cùng thao túng công năng thật sự rất đáng được học tập.

“Shuke, hãy liệt kê tất cả phù văn đơn độc, so sánh với nô lệ khế ước, tìm ra sự khác biệt của các phù văn.”

“Đã hiểu.”

...

Cả đêm trôi qua rất nhanh, Gamma ăn no vẫn còn ngủ say, trong khi Delta đã bắt đầu va chạm huấn luyện bình thường, bên cạnh hẳn chính là Alpha cùng nhau huấn luyện lục hành thi.

Còn Shuke thì tiếp tục giúp Bạch Khải nghiên cứu dây chuyền độc xà.

“Quả nhiên, sự tiến bộ không chỉ có riêng con người, hung thú đã nhiều năm như vậy vẫn tạo ra không ít cải tiến.”

Bạch Khải nhìn về phía trước, các cấu trúc phù trận gần như đã được phân giải, mặt hắn lộ ra một nụ cười.

Mặc dù phù văn của bộ lạc hung thú có chút khác biệt với phù văn cổ đại trong bí cảnh Thủy Đế, nhưng cấu trúc phù trận rõ ràng phức tạp hơn nhiều.

Tuy nhiên, với sự hợp tác của Shuke, Bạch Khải vẫn đã hoàn thành việc nghiên cứu gần như rõ ràng cấu trúc của phù trận độc xà dây chuyền.

Cấu trúc phù trận trên dây chuyền độc xà vẫn lấy khế ước nô lệ làm chủ, nhưng ở đây, bộ lạc Hắc Mãng đã thêm vào một lượng lớn cường hóa khổng chế và hiệu suất phù văn.

Bạch Khải đối với loại phù văn này cũng không có hứng thú gì, sự chú ý của hắn đều dồn vào những bộ phận khác.

“Tinh thần lực được tồn trữ và tăng phúc cấu trúc, cái này căn bản giống như một cái thiết bị tăng cường tín hiệu WIFI.”

Clarinet mặc dù có thể thông qua thân thể của Tanaka và chúng để liên lạc từ xa, nhưng dựa vào chính là cấu trúc tăng phúc của dây chuyền này.

Nếu không, Clarinet có thể thể hiện ra thực lực, nhưng không thể thực hiện thao tác mà trước đó đã làm.

“Chỉ cần dựa vào cấu trúc này tạo ra một thiết bị lưu trữ tinh thần lực, hắn là có thể kích hoạt nhị đoạn phù văn mà không cần hình thành khế ước.”

Bạch Khải tiếp tục thao tác trên hình chiếu 3D, loại bỏ tất cả phù văn không liên quan, chỉ giữ lại một cấu trúc cơ bản chứa đựng và tăng phúc, sau đó nhìn về phía Husky, nói: “Shuke, hãy dựa vào phù văn này tạo ra một thiết bị tương tự.”

Dây chuyền độc xà mặc dù rất rõ là sản phẩm hàng loạt, nhưng kim loại rõ ràng là không thích hợp cho việc truyền dẫn tinh thần lực.

Nhưng Bạch Khải căn bản không cần đi tìm kim loại khác, vì có Aether Lưu Kim.

“Tốt.”

Shuke nhẹ gạt đầu, trực tiếp phân chia một phần Aether Lưu Kim để bắt đầu cấu tạo cấu trúc phù văn cơ bản, sau đó kèm theo xác ngoài.

Rất nhanh, một mặt dây chuyền hình đầu chó xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Shuke, khẩu vị của ngươi từ lúc nào trở nên giống như Beita thể này...”

Bạch Khải nhìn vào một mặt dây chuyền hình đầu chó trong tay, khóe mắt có chút run lên.

“Không phải ta làm, rất rõ ràng đến thôi.”

Trước khi Bạch Khải có ý kiến, Shuke không khách khí chút nào vút trách nhiệm lên người Beita, trong khi Beita thì chột dạ quay đi.

Gâu Gâu! (Đây là nghệ thuật, các ngươi không hiểu đâu.)

“Được rồi, dù sao hiệu quả cũng là ổn.”

Bạch Khải thở dài, rót tinh thần lực vào trong đầu chó mặt dây chuyền, các phù văn trên đầu chó dần dần sáng lên, cho đến khi Bạch Khải không còn cách nào rót tinh thần lực nữa, lúc này mới dần dần khôi phục lại sự bình tĩnh.

“Quả thực có thể.”

Nhìn thấy thí nghiệm thành công, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

Thiết bị lưu trữ tinh thần lực đã có, chỉ cần tiếp tục tối ưu hóa cấu trúc phù văn nhị đoạn một lần nữa, hẳn là không còn vấn đề gì.

Nghĩ đến là làm, Bạch Khải lập tức lấy ra nhị đoạn phù văn, chỉ giữ lại một cấu trúc tinh thần lực - năng lượng truyền dẫn cơ bản, sau đó để thiết bị lưu trữ tinh thần lực giữ lại một cái phản hồi, một cấu trúc phù văn nhị đoạn hoàn chỉnh được tạo ra.

“Đợi khi trở về sẽ tìm một đầu Khô Lâu binh để thử nghiệm một chút, sửa chữa sao cho thích hợp hẳn sẽ không có vấn đề.”

Bạch Khải đuổi người một cái, đang định đóng lại hình chiếu nghỉ ngơi một hồi, bỗng nhiên nhìn thấy phù văn khế ước còn sót lại trên dây chuyền độc xà, bất chợt nảy ra một ý tưởng khác.

“Nếu như sử dụng thiết bị lưu trữ tinh thần lực mà không kích hoạt khế ước phù trận, liệu có thể không bị tính vào khế ước không nhỉ?” ...

Dưới thạch tháp bí cảnh.

Chờ đợi thật lâu, Bạch Thu Trà đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thấy vẻ mặt phấn khởi của Bạch Khải, hơi nghi hoặc mà hỏi:

“Ngươi không sao chứ? Sao ở trong bí cảnh lâu như vậy?”

“Không có gì, chỉ chơi đùa một chút đồ vật, định tìm một con hung thú thử nghiệm một chút.”

Nghe thế, lông mày Bạch Thu Trà nhướn lên, lập tức nghĩ tới dây chuyền độc xà mà Bạch Khải đã lấy đi trước đó, hỏi: “Người chẳng lẽ định thử nghiệm sử dụng cái dây chuyền đó trên người hung thú sao?” “Cũng coi như vậy, nhưng ta đã làm một chút cải tiến.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Bạch Thu Trà nghe vậy vội vàng khuyên nhủ: “Tuyệt đối đừng như vậy, lịch sử đã có không ít trường hợp hung thú cướp đoạt linh hồn của sủng thú, kết cục không hề tốt.”

“Yên tâm, ta không muốn bị thầy giáo thanh lý môn hộ đâu.”

Bạch Khải cười cười, hỏi ngược lại: “Nói đến, A Trà, người đã nói rằng bảy cái khế ước vị của người đều đã bị Cốt Long chiếm cứ rồi sao?” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Hừm, lúc trước lão ba cho phép ta khế ước Cốt Long, khế ước vị của ta ngay lập tức đã bị nó chiếm lấy, nếu không thì ta không thể tiếp nhận sức mạnh của Cốt Long.”

“Nói cách khác, người sẽ không thể khế ước sủng thú khác nữa sao?” “Đúng vậy.”

Bạch Thu Trà nhìn Bạch Khải với vẻ ngạc nhiên, nói: “Sao vậy? Cái này có vấn đề gì không?” Bạch Khải lộ ra nụ cười an tâm, lấy ra một viên cầu kim loại đỏ trắng đưa cho Bạch Thu Trà, nói: “Có muốn thử khế ước một con sủng thú nữa không?” Bạch Thu Trà nghe vậy sững sờ, nhìn viên cầu kim loại trong tay Bạch Khải, hỏi: “Khế ước sủng thú? Dựa vào cái này sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng ta vẫn đang thử nghiệm, không biết có thành công không.”

Khi nảy ra ý tưởng sử dụng thiết bị lưu trữ tinh thần lực để kích hoạt khế ước chú văn, Bạch Khải không thể ngăn cản được, ngựa không ngừng vó mà tiếp tục hết lần này đến lần khác, cho đến khi vừa rồi mới xem như tạo ra một thành phẩm.

Nguyên bản hẳn muốn tìm một người không có thiên phú thức tinh để thử nghiệm, nhưng trước mắt có một vật thí nghiệm hoàn hảo, không cần thiết phải tìm kiếm xa xôi nữa.

Nghe Bạch Khải nói, Bạch Thu Trà có chút dở khóc dở cười. Để nhân loại khế ước được sủng thú, cách duy nhất chính là thông qua chú văn, sử dụng máy móc thiết bị để khế ước sủng thú, nghĩ lại cũng thấy không thực tế, càng đừng nói đến việc hẳn lại là người có khế ước vị đã bị chiếm cứ.

Nhưng nhìn thấy Bạch Khải phấn khởi như vậy, Bạch Thu Trà cũng không trực tiếp từ chối, mà hỏi: “Cái thiết bị này gọi là gì, ta làm thế nào để sử dụng nó?” Bạch Khải trả lời: “Phương pháp sử dụng rất đơn giản, ngươi hãy rót tinh thần lực vào cái nút này, tìm đến một con sủng thú rồi đập lên là được.”

“À, ta dự định gọi nó là Tinh linh...”

Phi phi, Ngự Linh cầu!” “Nhớ phải hô một tiếng trước khi ném, đi thôi! Ngự Linh cầu!”

Chương 281:

Thành công khế ước Thấy Bạch Khải vui mừng, Bạch Thu Trà lập tức mặt lạnh lại, đẩy Ngự Linh cầu về phía hắn, nói: “Thôi đi, cái này không hợp với ta lắm.”

Mặc dù nàng rất thích khế ước với sủng thú, nhưng việc phải hô lên những khẩu hiệu xấu hổ như vậy, nàng vẫn quyết định trung thành với Cốt Long.

“Khụ khụ, vậy thì cứ ném ra ngoài thôi.”

Bạch Khải gãi đầu, nói: “Hô khẩu hiệu không phải càng vang dội, càng có khí thế hay sao?” Nghe Bạch Khải nói vậy, Bạch Thu Trà rút cuộc bất đắc dĩ tiếp nhận Ngự Linh cầu, nhìn vào quả cầu đỏ trắng có nhiều ký hiệu và nút bấm, hỏi: “Chắc là phải rót tinh thần lực vào đây phải không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu: “Đúng vậy, tinh thần lực không thể lưu trữ lâu, tốt nhất là khi nào tìm được sủng thú thích hợp thì rót vào.”

Bạch Thu Trà gật đầu, thử nghiệm rót tinh thần lực vào Ngự Linh cầu, quả cầu lập tức sáng lên với nhiều ký tự phức tạp, chứa đựng tinh thần lực của nàng bên trong.

“Người thật sự nghiên cứu ra được thiết bị chứa đựng tinh thần lực rồi sao?” Bạch Thu Trà kinh ngạc nhìn Bạch Khải, nói tiếp: “Ta chỉ nghe nói đến bảo cụ có tính năng như vậy, máy móc cũng có thể sao?” Bạch Khải nhún vai, giải thích: “Thực ra ở một khía cạnh nào đó, bảo cụ chỉ là những loại máy móc cổ đại thôi, nguyên lý cũng chẳng khác gì mấy.

Với cây dây chuyền kia làm tham khảo, ta chỉ đang phục chế lại thôi.”

Phục chế? Có nhiều cơ giới sư như vậy, sao lại không thấy ai phục chế cả.

Bạch Thu Trà cười khỏ nhìn Bạch Khải, quả thật đi bên cạnh hắn lúc nào cũng gặp những điều bất ngờ.

Dù Bạch Khải có nói rằng không thành công trong việc khế ước, nhưng thiết bị chứa đựng tinh thần lực này đã đủ để khiến nàng rung động.

Hơn nữa, Bạch Thu Trà vẫn cảm thấy không biết Bạch Khải sẽ làm được điều gì với Ngự Linh cầu này.

Vì lo lắng gặp lại Hắc Mãng bộ lạc hung thú, Bạch Khải và Bạch Thu Trà cố tình chọn hai hướng khác nhau để tiến lên.

Dọc đường, họ gặp không ít hung thú, nhưng Bạch Thu Trà không có ý định ra tay.

“A Trà, đây chỉ là thí nghiệm, sao không thử chọn một cái gì đó?” Bạch Khải bắt đắ dĩ nhìn nàng, thấy nàng vẫn đang chăm chú quan sát các hung thú, trước đây hẳn chỉ nghĩ nàng có chút khô cứng, giờ mới nhận ra rằng nàng đã phân vân trong thời kỳ quyết định.

“Không được, nếu thành công mà không phải là thú mà mình thích thì không tốt, ta phải lựa chọn thật kỹ.”

Bạch Thu Trà từ chối lời khuyên của Bạch Khải, lại bắt đầu chọn lựa.

“Nếu không, chúng ta chờ về tổng bộ rồi thử với bà Phạm kia đi? Dù sao cái này chỉ là thử nghiệm đầu tiên, còn nhiều thứ cần chỉnh sửa.”

Vừa dứt lời, Bạch Khải nghe thấy một tiếng sấm vang lên từ phía trước, một con chuột quýt sắc Bạc Lôi Thử xuất hiện trước mặt họ.

“Quyết định là nó rồi!” Nhìn thấy Bạc Lôi Thử xuất hiện, mắt Bạch Thu Trà lập tức sáng lên, trực tiếp đổ đầy tinh thần lực vào Ngự Linh cầu, ném về phía Bạc Lôi Thử.

Sau đó, không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ nghe một tiếng nện rỗng.

“Lôi!” Thấy Bạch Thu Trà không phân biệt rõ ràng đã ném đồ vật vào nó, Bạc Lôi Thử lập tức bị điện tràn ngập, rõ ràng đã tức giận.

“Đại ca, người ném nó như thế thì không ổn đâu.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi thở dài, trong khi Bạch Thu Trà nhận ra sai lầm của mình, liền vào trạng thái Cốt Khải, phá tan lớp điện bao quanh Bạc Lôi Thử, bắt giữ nó.

“Sau đó phải làm như thế nào?” Bạch Khải dừng lại một chút, rồi nói: “Rót vào tinh thần lực, sau đó gõ nhẹ lên Ngự Linh cầu trên người Bạo Lôi Thử là được.”

Bạch Thu Trà làm theo, nhẹ nhàng gõ Ngự Linh cầu vào Bạo Lôi Thử, lập tức, Ngự Linh cầu mở ra, bắn một phù trận vào thân Bạo Lôi Thử.

“Lôi! Lôi!” Phù trận này bắn trúng, Bạo Lôi Thử bản năng nhận ra không ổn, bắt đầu phản kháng mạnh mẽ, trong khi phù trận tiếp tục bị nó giã dựa.

Rất nhanh, tinh thần lực trong Ngự Linh cầu hao hết hoàn toàn, nó cũng khép lại, và phù trận biến mất.

“Thế này là không còn nữa sao?” Bạch Thu Trà nhìn Bạo Lôi Thử vẫn còn giã dựa, cảm giác một vòng cũng không thấy có triệu chứng khế ước.

Bạch Khải nghe vậy từ tay nàng cầm Ngự Linh cầu lên kiểm tra.

Cấu trúc không có vấn đề gì, mà phù trận bắn ra cũng chính xác, chỉ là Bạo Lôi Thử quá kháng cự, dẫn đến tinh thần lực tiêu hao quá lớn, không thể duy trì khế ước.

“Quả nhiên, ở kiếp trước, trong trò chơi, mỗi lần đánh với Tinh Linh cũng cần một lý do chính đáng để khế ước.”

Bạch Khải thở dài, nhìn Bạo Lôi Thử rõ ràng không thể tránh thoát nhưng vẫn không ngừng giã dựa, gửi ý kiến đến Bạch Thu Trà.

“Để nó mất đi khả năng chiến đấu rồi thử lại một lần nữa?” Bạch Thu Trà ngăn người, nhìn vào Bạo Lôi Thử, một cỗ Long uy ngay lập tức bộc phát, Bạo Lôi Thử lập tức ngất xỉu.

Sau đó, Bạch Thu Trà lại rót tinh thần lực, thực hiện thao tác một lần nữa.

Lần này, phù trận ổn định xuất hiện trên đầu Bạo Lôi Thử, nhanh chóng hình thành một khế ước hoàn chỉnh.

Cùng lúc đó, Bạch Thu Trà cảm nhận được mình và Bạo Lôi Thử đã có một mối liên kết đặc biệt nào đó, nàng có thể cảm nhận được một phần suy nghĩ của Bạo Lôi Thử, nhưng không thể hiểu rõ như với Cốt Long bình thường.

Tuy nhiên, đích thực có một khế ước như sau! “Bạch Khải, ta cảm giác như thật sự có thể cảm nhận được ý thức của Bạo Lôi Thử.”

Bạch Thu Trà hạnh phúc mỉm cười, lập tức hủy bỏ trạng thái Cốt Khải, kiểm tra tình trạng của Bạo Lôi Thử từng chút một.

Mặc dù với thiên phú của Thông Linh sư, nàng có thể vượt qua khế ước với Hải Cốt Cự Long, và thu hoạch tốc độ tăng trưởng nhanh chóng, nhưng không thể nói rằng nàng không mơ ước có được nhiều loại sủng thú khác.

“Thành công rồi?” Bạch Khải ánh mắt rực sáng, A Trà trước giờ hoàn toàn không có khế ước vị, hiện tại có thể khế ước thành công, phải chăng đã chứng minh Ngự Linh cầu thực sự đã nghiên cứu thành công? Hẳn đúng là một thiên tài! “Nhưng mà giữa ta và Bạo Lôi Thử dường như chỉ có một kết nối đơn giản, ta không thể kiểm soát nó làm chuyện khác, cũng không thể cảm giác tình trạng của nó.”

Bạch Thu Trà cảm nhận một hồi nhưng vẫn không thể như Cốt Long, tùy ý kiểm tra trạng thái của Bạo Lôi Thử hơn nữa cũng không thể ra lệnh.

“Khụ khụ...”

Thực ra mà nói, Bạo Lôi Thử không phải là ký kết với người, mà là với Ngự Linh cầu này.”

Bạch Khải chỉ vào Ngự Linh cầu trong tay Bạch Thu Trà, nói: “Ta đã lập trình phù trận lên Ngự Linh cầu, người chỉ cần cung cấp tinh thần lực thôi.”

“Nhưng mà những gì người cảm nhận được về ý thức của Bạo Lôi Thử cũng chỉ là vì tinh thần lực mà người đã khơi động phù trận mà thôi.”

Bạch Thu Trà nghe vậy sững sờ, nói: “Vậy nếu để người khác kích hoạt Ngự Linh cầu này, Bạo Lôi Thử có thể nghe theo hần sao?” “Thì cũng không đến nỗi vậy.”

Bạch Khải trực tiếp phủ nhận, lúc này Bạch Thu Trà mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng chưa kịp mở miệng, câu nói tiếp theo của Bạch Khải suýt nữa khiến nàng phun máu.

“Vì lo lắng xảy ra vấn đề, nên khế ước này có cấu trúc rất đơn giản, ngay cả khi ký kết với Bạo Lôì Thử, cũng có khả năng phản bội mà chạy trốn.”

Nghe xong lời của Bạch Khải, Bạch Thu Trà chỉ biết thở dài, nói: “Không sao, có thể khế ước một sủng thú đã khiến ta rất hài lòng, từ từ bồi dưỡng cũng có thể nghe lời.”

“À, còn vấn đề gì khác không?” Bạch Khải nghiêng đầu suy nghĩ một chút, rồi nói: “Hắn không còn gì nữa... Đi thôi.”

Bạch Thu Trà hiểu ý, đang định kiểm tra tình trạng của Bạo Lôì Thử, thì nó đột nhiên tỉnh lại, ngơ ngác nhìn Bạch Thu Trà như thể đã tạo ra một loại liên kết không biết từ đâu.

Thấy vậy, trong mắt Bạch Thu Trà hiện lên vẻ cứng chiều, nàng cẩn thận đưa tay chạm vào đầu Bạo Lôì Thử, nhẹ nhàng vỗ về, ôn tồn nói: “Tiểu gia hỏa, về sau người chính là sủng thú của ta rồi~” “Lôi?” Bạo Lôì Thử hiển nhiên không hiểu lời Bạch Thu Trà, chưa kịp hiểu được ý nghĩa thì bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ ý thức kinh khủng từ tinh thần lực của Bạch Thu Trà tiến vào đầu nó, nhưng rất nhanh lại bị đẩy trở về.

Chỉ là Bạo Lôì Thử vẫn còn rất hoảng sợ, bản năng phát ra điện trường bảo vệ mình, liên quan đến việc ôm Bạch Thu Trà cũng bị điện bao trùm, làm cho tóc đen của nàng bỗng chốc bùng nổ.

Nhìn cảnh tượng Bạch Thu Trà bị điện làm cho miệng phun khói đen, Bạch Khải cẩn thận chọc chọc nàng, nói: “Này, A Trà, người không sao chứ?” “Khụ khụ, ta không sao, có lẽ Bạo Lôì Thử bị Hải Cốt Cự Long dọa cho sợ, nên mới mất kiểm soát một chút.”

Bạch Thu Trà cố gắng gượng dậy, ôn tồn vỗ về Bạo Lôì Thử, mà lúc này Bạo Lôì Thử bị Bạch Thu Trà như vậy an ủi, cũng từ từ bình tĩnh lại.

Một người một chuột, cứ như vậy ký kết một quan hệ hữu nghị sơ khai.

“Cái kịch bản này, sao ta thấy quen mắt thế nhỉ? Giống như là kịch bản trí thần phụ thể?” Bạch Khải trầm nghĩ, không nói gì nhìn vào cảnh âm áp giữa một người một chuột, ho nhẹ hai

tiếng để cắt đứt không khí này, nói: “A Trà, làm ơn mô tả cho ta cảm giác cụ thể của người bây giờ, ta cần để sửa chữa.”

“Không vấn đề gì.”

Cuối cùng đã khế ước thành công sủng thú thứ hai, Bạch Thu Trà liên tục gật đầu, định thu hồi Bạo Lôi Thử, nhưng nàng lại phát hiện không cách nào thu nó lại như Cốt Long vào trong không gian Ngự Thú.

“Bạch Khải, ta làm sao thu hồi Bạo Lôi Thử? Không thông qua phù văn, cũng không cách nào vào Ngự Thú không gian được?” “Thu hồi?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, rồi thốt lên: “Thật xin lỗi, ta vẫn chưa nghĩ ra được cách thu hồi những sủng thú này, người nếu không thì cứ ném nó vào bí cảnh đi.”

“ ...

Vậy sao người lại làm cái Ngự Linh cầu này làm gì?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Đẹp mà, chẳng lẽ người định nhét Bạo Lôi Thử vào trong viên cầu bé xíu này à? Rồi làm hai phòng ngủ một phòng khách?” “Coi như ta không có hỏi...”

Bạch Thu Trà không biết phản bác ra sao, chỉ có thể yên lặng thu Bạo Lôi Thử vào trong bí cảnh, sau đó cùng Bạch Khải trao đổi về kinh nghiệm sử dụng Ngự Linh cầu.

Chương 282:

Pháp Đế bí cảnh? “Vậy có nghĩa là, hiện giờ người chỉ có thể đại khái hiểu được những gì Bạo Lô Thử nói, nhưng không thể trực tiếp ra lệnh cho nó thông qua khế ước, đúng không?”

Bạch Khải tổng kết lại kinh nghiệm của Bạch Thu Trà, cầm Ngự Linh cầu lên quan sát. Để tránh xảy ra tình huống khế ước bị chiếm cứ, Bạch Khải đã giản lược khế ước phù văn rất nhiều, chỉ giữ lại một đường liên lạc tinh thần cơ bản.

Nhìn tình hình hiện tại, Ngự Linh cầu quả thật đã thoát khỏi ảnh hưởng của khế ước, nhưng dường như cũng đánh mất khả năng giao tiếp trực tiếp với sủng thú.

Còn nếu nói đến việc hỗ trợ nhau trưởng thành, thì càng không cần phải bàn.

“Quả nhiên, muốn cả hai đều phát triển thực tế thật không dễ.”

Bạch Khải lắc đầu, ban đầu còn hy vọng có thể dựa vào Ngự Linh cầu khai phát hệ thống khế ước mới, nhưng đúng là đã suy nghĩ quá nhiều.

“Thực ra ta thấy như vậy cũng không tệ.”

Thấy bộ dạng thất vọng của Bạch Khải, Bạch Thu Trà an ủi: “Dù hiện giờ số lượng Ngự Thú sư trong liên bang ngày càng tăng, nhưng ở liên bang vẫn có nhiều người không thể thức tỉnh thiên phú.

Dù không thể mạnh mẽ như các Ngự Thú sư khác, nhưng việc có được một sủng thú đồng hành cũng đã là điều tuyệt vời.”

“Có lý.”

Bạch Khải gật đầu, từng là một trong những người không có thiên phú, hẳn hiểu rõ cảm giác này.

Dù không thể trưởng thành như những Ngự Thú sư khác, nhưng có một con sủng thú để giao tiếp cũng đã là một điều tốt.

Tuy nhiên đây mới chỉ là bước khởi đầu, nếu hẳn từ từ hoàn thiện, có lẽ cũng có thể đạt được hiệu quả khế ước tương tự.

Khế ước này không phải chỉ là do ý chí của Gaia giáng lâm mà có được, đúng không? Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức tỉnh táo lại.

Vấn đề đầu tiên của Ngự Linh cầu không ít, ngoài việc tinh thần lực tồn trữ thấp ra, còn có vấn đề sủng thú phản kháng cần giải quyết.

Dù sao không phải ai cũng có một con Cốt Long có thể dọa ngất mục tiêu để mình dễ dàng khế ước.

Ngoài ra, còn có vấn đề bị khế ước sủng thú quản chế.

Nói tới, cuối cùng Trí thần PokeBall đã giải quyết như thế nào? Sủng thú thu nhỏ? Trang bị không gian? Còn có nhiều hạng mục cần phải giải quyết. ...

“Bạo Lôi Thử, sử dụng điện quang lóe lên!” Âm! Tại một góc nào đó trong rừng đá Thiên Nhai, một thiếu niên với gương mặt trẻ con đang cười tươi, chỉ huy một con Bạo Lôi Thử cùng một con Phong Xà chiến đấu, cả hai đang đắm chìm trong trận đấu.

Kể từ khi Bạch Thu Trà dùng Ngự Linh cầu khế ước thành công với Bạo Lôi Thử đã một tuần trôi qua.

Sau vô số lần tôi luyện dưới sự tẩy lễ của lôi điện, cảm giác của Bạo Lôi Thử dành cho Bạch Thu Trà đã tăng lên đáng kể, và giờ đây Bạch Thu Trà đã có thể ra lệnh cho Bạo Lôi Thử thực hiện những chiến thuật đơn giản.

Nhanh chóng, với áp lực từ Cốt Long vô hình, Phong Xà không thể phát huy sức mạnh, lập tức bị một tia chớp của Bạo Lôi Thử đánh ngất, cả hai cùng vang lên một tiếng reo hò.

“Làm đẹp lắm!” Bạch Thu Trà vui vẻ chạy lại ôm lấy Bạo Lôi Thử, vui vẻ giơ ngón tay cái lên, trong khi Bạo Lôi Thử cũng rất thích thú với sự đãi ngộ này, thân mật cọ xát vào người Bạch Thu Trà.

“Không ngờ A Trà thích loại sủng thú dễ thương như vậy, khác hẳn với Cốt Long, thật là quá chênh lệch.”

Bạch Khải dựa vào vách đá, nhìn Bạch Thu Trà cười to cùng những sủng thú vừa khế ước, không khỏi cảm thán.

Người ta vẫn nói “tướng do tâm sinh”, quả là nhìn rõ ràng A Trà có một gương mặt trẻ con đáng yêu.

Thêm nữa, hình như Bao Lôi Thử cũng thật sự rất đáng yêu! “Bao Lôi Thử, lại thắng nữa!” Tương tự, Delta vừa kết thúc trận đấu, ôm một con Liệt Vũ Tước từ trên trời bay xuống, ngay lập tức chuyển hóa thành dáng vẻ Thủy Tổ thú.

“Rất tốt.”

Bạch Khải nhìn Delta, miệng cười tươi rói, rõ ràng là vừa mới đánh bại Liệt Vũ Tước, tán dương Delta.

Kể từ khi Delta hòa mình vào một phần không gian thuộc tính, khả năng va chạm của nó cũng như được nâng cấp, lực công kích tăng lên rõ rệt.

Thêm vào đó, Delta rất nhạy bén với năng lượng bên ngoài nên khả năng thực chiến đã vượt xa dự đoán của Bạch Khải.

Cũng chính vì vậy, nét hiếu chiến trong Delta cũng được kích thích lên cao, chỉ cần gặp hung thú là nó lại muốn thử sức.

“Delta, tiếp tục huấn luyện thôi.”

Được Bạch Khải khích lệ, Delta vui vẻ vẫy đuôi, rồi chạy về phía một cột đá, bắt đầu luyện tập chiêu thức của mình.

Phanh! Phanh! Phanh!...

Nhìn Delta mạnh mẽ va vào phía dưới không ngừng lắc lư cột đá, Bạch Khải trên mặt càng thêm rạng rỡ.

Dù không dùng tài nguyên để tăng tốc độ tiến hóa, nhưng với mức tập luyện nặng nề như vậy mỗi ngày, tất cả các chỉ số cơ bản của Delta đã gia tăng khá nhiều.

Mặc dù không mạnh mẽ như một vài người bạn Alpha, nhưng Delta lại có sự cân bằng và không có điểm yếu.

Khi Delta thức tỉnh khả năng không gian, thì nó sẽ luôn có sự đảm bảo trong các phương diện, trở thành một sủng thú hình lục giác thật sự! “Không biết khi nào thầy sẽ đưa chúng ta trở về, ta còn đang mong chờ để đổi lấy tài nguyên truyền thuyết.”

Nghĩ đến việc lại phải mất một tuần để tích lũy điểm số, Bạch Khải không khỏi cảm thấy đau lòng.

Dù nói thu hoạch ở đây cũng không ít, nhưng so với tài nguyên truyền thuyết thì vẫn còn xa.

Ngược lại, có lẽ hẳn còn có thể dựa vào điểm tích lũy để tìm được thứ tốt hơn.

Vừa nói xong, từ trong bóng tối, Huyết Liêm Ác Linh đột ngột xuất hiện, nói: “A Trà, có người đến.”

Nghe vậy, Bạch Khải và Bạch Thu Trà lập tức cảnh giác, triệu hồi sủng thú chuẩn bị chiến đấu.

Khu rừng đá Thiên Nhai này vốn nằm trong khu vực không ai quản lý, nên nếu có người, họ cũng không thể lơ là.

Rất nhanh, theo tiếng rít, một chiếc phi thuyền công nghệ hiện đại xuất hiện trên bầu trời.

“Cú Điên?” Bạch Khải nhận ra hình dạng của phi thuyền, và có vẻ như người điều khiển Cú Điên đã phát hiện ra sự hiện diện của hai người, nên hạ cánh chậm lại trước mặt họ.

Thấy cảnh này, Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhìn nhau, và khi thấy Dịch Du và Vương Hoài từ trong Cú Điên bước xuống, Bạch Khải không khỏi sững sờ.

“Dịch bộ trưởng, Vương đội trưởng?” Dịch Du mỉm cười, nói: “Bạch Khải, không ngờ lại gặp được người ở đây.”

Dịch Du chú ý đến Bạch Thu Trà và Huyết Liêm Ác Linh đằng sau, nói: “Bạch truyền kỳ công tử cũng ở đây, vậy hẳn Bạch truyền kỳ cũng ở gần đây?” Bạch Thu Trà lắc đầu, đáp: “Cha tôi có việc phải đi trước.”

“Vậy à.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nhanh chóng chú ý đến Bạch Thu Trà đang ôm Bạo Lôi Thủ, nói: “Bạch công tử hiện giờ đã có sủng thú khế ước mới sao?” “Chỉ có thể khế ước một con sủng thú thôi, Dịch bộ trưởng hẳn đã biết.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, không tiết lộ thông tin về Ngự Linh cầu.

Phát minh của Bạch Khải chắc chắn là vượt thời đại, nên trước khi Bạch Khải hoàn thiện nó, hẳn sẽ không dễ dàng nói cho ai, càng không thể tiết lộ cho Cục 13.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức chuyển sang đề tài khác, hỏi: “Dịch bộ trưởng đến đây, chẳng lẽ Thiên Nhai rừng đá có vấn đề gì?” Trước đó sự kiện lớn ở bí cảnh Thủy Đế, Dịch Du đã lộ mặt ra để đón La Tường, về sau không thấy xuất hiện.

Giờ Dịch Du lại tự mình dẫn đội đến Thiên Nhai rừng đá, chắc chắn ở đây có điều gì đó hấp dẫn Cục 13.

Nghe vậy, Dịch Du nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Thực ra không có gì lớn lắm, chỉ là đến để khảo sát một phát hiện thôi.”

“Vậy thì chúng ta sẽ không làm phiền.”

Bạch Khải hiểu ra, cùng Vương Hoài và những người khác khẽ gật đầu chào hỏi, định rời đi.

Qua lần trước ở bí cảnh Thủy Đế, Bạch Khải đã thăm dò rõ mối quan hệ giữa hiệp hội Ngự Thú sư và Cục 13.

Có thể hợp tác, nhưng nếu quá thân thiết thì không cần.

“Chờ một chút.”

Khi thấy hai người định rời đi, Dịch Du đột ngột mở miệng, nói: “Đã gặp rồi, hai vị không bằng cùng chúng ta cùng hành động, vì Thiên Nhai rừng đá gần Hắc Mãng bộ lạc, khá nguy hiểm đấy.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi ngạc nhiên, nói: “Việc này có được không?” Dịch Du cùng với đội đặc công cùng một lúc xuất phát, chắc chắn là có nhiệm vụ đặc thù, đi theo có lẽ không phù hợp.

Dịch Du cười cười, nói: “Không sao, mà lại chờ một chút, có thể còn cần Bạch Khải giúp đỡ đấy.”

Giúp đỡ? Chẳng lẽ là liên quan đến bí cảnh? Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhìn nhau, khẽ gật đầu, nói: “Vậy thì phiền toái.”

Những ngày này họ chiến đấu với hung thú trong Thiên Nhai rừng đá cũng đã mệt mỏi, thay đổi khẩu vị cũng không tệ.

Nhìn thấy hai người đồng ý, Dịch Du mỉm cười hài lòng, nói: “Chúng ta chỉ cách mục tiêu không xa, đi thẳng tới đó thôi.”

Nói xong, Dịch Du dẫn đầu hướng về phía Hắc Mãng bộ lạc mà đi.

Bạch Khải thấy vậy không khỏi ngạc nhiên, tiến lại gần hỏi Vương Hoài: “Vương đội trưởng, nhiệm vụ của các người nằm ở đâu? Có phải trong Hắc Mãng bộ lạc không?” Vương Hoài không khỏi cười khô, nói: “Làm sao có thể, Hắc Mãng bộ lạc có truyền kỳ sinh vật trấn giữ, chúng ta chỉ mấy người này, không phải tự mình đi nạp mạng sao?” “Vậy thì tốt rồi.”

Họ vừa mới tiêu diệt một con hung thú và hai Thú Hồn sư của Hắc Mãng bộ lạc, hiện tại nếu tự động tới cửa như vậy thực sự là đáng sợ.

“Bạch Khải, tại sao người lại ở đây? Chẳng phải đang tham gia huấn luyện Ngự Thú sư sao?” Đường Miêu nhảy tới gần Bạch Khải, rồi liền chú ý đến bốn chú văn trên mu bàn tay của hắn, không khỏi kinh ngạc: “Bạch Khải, người cấp bốn rồi sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vừa mới thăng cấp mấy ngày trước.”

Đường Miêu: “...”

Nghe Bạch Khải xác nhận, Vương Hoài không nhịn được nhìn về phía Lý Húc Thăng, nói: “Húc Thăng, người có chắc chắn lúc người đến thành phố Cổ Túc Bạch Khải còn là nhị giai không?” Lý Húc Thăng nhẹ gật đầu, nói: “Không sai.”

“Ta đột nhiên cảm thấy mình thật phé vật.”

Vương Hoài thở dài, rõ ràng có chút khó tin, và các huynh đệ Bách Lý cũng đều gật đầu liên tục.

“Bạch Khải, người thật sự rất...

” “Rất lợi hại.”

Bạch Khải cười cười, nói: “Cảm ơn, ta chỉ là may mắn thôi.”

Nếu không có trứng tiến hóa cùng miếng vảy của Lục Long, cộng thêm được tề ảo mộng, hắn cũng khó có khả năng thăng cấp nhanh như vậy.

Thực sự mà nói thiên tài, Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng mới là những người khá hơn.

“May mắn? Người có thể có may mắn như vậy, ta cũng muốn.”

Đường Miêu không nhịn nổi mà kêu lên: “Bạch Khải, ngươi còn chưa nói ngươi đến đây làm gì cơ!” Bạch Khải nhún vai, nói: “Đến đây để huấn luyện thôi, nhưng có lẽ chẳng bao lâu sẽ trở về.”

Đường Miêu hiểu ra, đang định tiếp tục hỏi thăm, thì đột nhiên Dịch Du ở phía trước dừng lại, nói: “Chúng ta đã đến.”

Nghe vậy, Bạch Khải quay lại nhìn, chỉ thấy Dịch Du lấy ra một chiếc phù văn khô lồi cũ nát phóng tới vách núi phía trước, sau đó lại lấy ra một viên chìa khóa màu đỏ đâm vào một lỗ hồng trên phù văn khô lồi. Đây là chìa khóa vào tháp Cảm Ân cùng với cỗ phù văn khô lồi cuối cùng sao? Cục 13 đến đây là để tìm kiếm bí cảnh bên trong Song Tử tháp sao?

Chương 283:

Dự cảm không lành Tựa như để chứng minh suy đoán của Bạch Khải, khi Dịch Du hoàn toàn cắm chìa khóa vào phù văn khôi lỗi, thì trên cơ thể khôi lỗi liền hiện lên một tổ hợp phù văn hoàn toàn mới.

Thân thể nó bắt đầu chuyển động, biến đổi hình dáng.

Hắn không ngờ lại còn ẩn giấu một tổ hợp phù văn kết cấu, để đánh lừa người khác.

Quả nhiên vẫn còn quá trẻ tuổi...

Bạch Khải có chút chán nản vỗ vỗ đầu, trong lòng thầm nhắc nhở.

Nếu như La Tường đoán đúng, thì Rubik của hắn cũng là một trong những chìa khóa mở ra bí cảnh.

Chắc chắn Dịch Du sẽ tìm đến hắn. Đến lúc đó, hắn phải tăng giá lên một chút. Ít nhất, phải thu hồi lại chênh lệch giá cho phù văn khôi lỗi. Ân, hai cái truyền thuyết cấp vật liệu là không đủ.

Khi Bạch Khải đang im lặng định giá, thì phù văn khôi lỗi bắt đầu hoạt động, liên tục gõ gõ vào vách đá, làm cho vô số đá vụn bay tung tóe.

Khi bụi bặm lắng xuống, trên vách núi lập tức xuất hiện một tấm trận đồ phức tạp.

“Lần nữa là một phù trận mới?” Bạch Khải nhìn thấy hai mắt sáng lên, lập tức gọi lấy Husky và bắt đầu ghi chép.

Song Tử tháp đã được xác định là sản phẩm của thời kỳ Pháp Đế, mà thời kỳ Pháp Đế là đỉnh cao của văn minh phù văn nhân loại.

Những phù trận này có thể sẽ giúp ích cho hắn trong việc xây dựng tháp bí cảnh sau này.

Sau khi hoàn thành trận đồ, phù văn khôi lỗi đưa một chút năng lượng vào phù trận, toàn bộ trận đồ lập tức sáng lên.

Vách đá ban đầu lớn lao bắt đầu vỡ vụn, dần dần lộ ra hình dáng của hai tháp cao.

” lại là Song Tử tháp?” Bạch Khải nhìn mà ngậy người, trong thế giới này không có chòm sao câu chuyện, hẳn lại nghi ngờ rằng chủ nhân của tháp bí cảnh này chính là chòm Song Tử.

“Chòm Song Tử thực sự tính cách khó lường, ta luôn cảm thấy tòa tháp này không dễ chịu.”

Rất nhanh, một cặp tháp cao màu đen trắng hiện ra trước mặt Bạch Khải, và ở giữa chúng là một cánh cửa lớn hai màu sắc.

Khi cánh cửa lớn xuất hiện, phù văn khô lồi tiến tới, thân hình chậm rãi biến hình, vào đúng vị trí chính giữa cánh cửa lớn, chỉ có một lỗ hồng vuông vắn trên ngực.

“Quả thực là...”

Bạch Khải lập tức xác định rằng Rubik mình đang giữ là một phần của một cái khác, mà Dịch Du hiển nhiên cũng đã biết rõ điều này, hẳn nhất chìa khóa màu đỏ rơi trên đất, đi tới bên Bạch Khải và nói: “Có vẻ như Tarot quạ đen không sai, ở đây ta chắc chắn có thể tìm ra chìa khóa giải mã bí cảnh.”

“Xem bói?” Bạch Khải nghe vậy mà đơ người, trong khi Bạch Thu Trà vội vàng đến bên tai Bạch Khải giải thích: “Chẳng lành quạ - Dịch Du, sủng thú của hắn là một loài hiếm có thuộc hệ thời gian.

Tarot quạ đen, nghe nói có thể xem bói vận mệnh của người khác, thậm chí là sủng thú.

Chúng ta gặp nhau có lẽ hắn đã sớm tiên đoán rồi.”

“Thật sự có khả năng như vậy?” Ánh mắt Bạch Khải sáng lên, hắn nóng lòng muốn từ Dịch Du kéo lấy một ít linh kiện cho sủng thú của mình.

Năng lực thuộc thời gian, nếu có thể đạt được thì lợi nhuận sẽ rất lớn.

Bạch Khải lau miệng, nghiêm túc lấy ra Rubik chưa hoàn thành, hỏi: “Dịch bộ trưởng nói là cái này?” “Đúng vậy.”

Dịch Du như cười nhưng không cười nhìn Rubik trong tay Bạch Khải, nói: “Nói thử giá của nó đi.”

Nhìn thấy Dịch Du trực tiếp như vậy, Bạch Khải nở nụ cười, nói: “Ba cái truyền thuyết cấp tài nguyên.”

“Chỉ một cái truyền thuyết cấp tài nguyên thôi.”

“Hai cái truyền thuyết cấp tài nguyên.”

“Một cái truyền thuyết cấp tài nguyên và một môn kỹ thuật máy móc thất giai.”

“Một cái truyền thuyết cấp tài nguyên và một môn kỹ thuật máy móc thất giai, cộng thêm quyền thăm dò.”

“Giao dịch thành công!” Khi thấy hai người đạt đến thỏa thuận với tốc độ chớp mắt, Bạch Thu Trà và Vương Hoài đều nhìn nhau đầy ngạc nhiên.

Dám cùng Cục 13 nổi danh không rõ mà giao dịch như vậy, những lão gia hỏa kia thì chưa nói, nhưng thế hệ trẻ có vẻ chỉ Bạch Khải mới dám làm.

Thấy Bạch Khải vui vẻ như vậy, Dịch Du cũng rất hài lòng, nhìn Rubik rõ ràng chưa hoàn thành trong tay Bạch Khải nói: “Có vẻ như Rubik của ngươi vẫn chưa hoàn thành, vậy những đồ vật này có thể sẽ giúp đỡ cho ngươi.”

Nói xong, Dịch Du lấy ra một bản sao, trên đó có sáu tấm phù văn khác nhau, mà trên một tấm, lại có một chìa khóa trạng lỗ hồng.

Thấy vậy, Bạch Khải sửng sốt, nhận ra đây là bản sao từ phù văn khôi lỗi.

“Cảm ơn.”

Bạch Khải nhận ra bản vẽ, đưa cho Shuke, và sau khi Shuke quét hình xong, lập tức tạo ra một ảo ảnh Rubik, chính là kiểu dáng phù văn Rubik trong tay Bạch Khải.

Có vật tham chiếu, hiệu suất giải quyết Rubik của Bạch Khải tức thì tăng lên.

Sau khi quan sát kỹ lưỡng, hắn lập tức bắt đầu làm các thao tác, ngón tay của hắn nhanh nhẹn quay tròn như một trận gió.

Sau khi trở thành Tứ giai Ngự Thú sư, cả thể chất và tinh thần lực của Bạch Khải đều có sự thay đổi rõ rệt. Đây cũng là lý do

khiến hắn có thể dùng cả đêm để hoàn thành xuất bản Ngự Linh cầu.

Từ giai Ngự Thú sư được gọi là Thần Tinh Ngự Thú sư cũng không phải không có lý do.

Rất nhanh, Bạch Khải đã hoàn thành hoàn toàn Rubik.

Theo một ánh sáng lóe lên, Rubik hoàn toàn kết tụ thành một khối lập phương kim loại.

Bạch Khải cẩn thận ghi lại các phù văn trên sáu mặt Rubik, sau đó cầm nó đến bên phù văn khô lồi, nhét vào ngực trống rỗng, hai vật này lại hoàn chỉnh kết hợp mà không hề có một chỗ hở nào.

“Phần còn lại giao cho người, Dịch bộ trưởng.”

Dịch Du tiến tới gần, cắm chìa khóa vào phần trống của Rubik.

Một luồng năng lượng màu đỏ lập tức từ Rubik phun ra, chảy lan tỏa khắp cánh cửa lớn, toàn bộ tháp bí cảnh ngay lập tức được kích hoạt.

“Bạch Khải, người mời vào trước đi.”

Dịch Du thân sĩ nhường chỗ, ra hiệu cho Bạch Khải đi trước, nhưng Bạch Khải lại khoát tay nói: “Ta chỉ có quyền thăm dò cộng đồng, quyền sở hữu tòa tháp này vẫn thuộc về Cục 13, người hãy vào trước đi.”

Thứ hai bộ Song Tử tháp mở cửa đều phức tạp như vậy, ai mà biết bên trong sẽ có cảnh tượng gì.

Hắn không muốn gánh trách nhiệm.

“Đúng vậy, nếu Bạch Khải người gặp vấn đề gì, truyền kỳ Bạch chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ta.”

Nhờ có truyền thông mạnh mẽ từ Xuân Ngô Thủy, tin tức về việc Bạch Hòa Quang thu nhận Bạch Khải làm đệ tử, dù không phải ai cũng biết nhưng Cục 13, dù sao cũng thuộc bộ môn đặc biệt của Liên bang, vì vậy cũng đã biết đến.

Thấy Bạch Khải không muốn dẫn đầu, Dịch Du liền nhìn về phía Lý Húc Thăng, người đã chuẩn bị sẵn sàng ở phía sau,

nói: “Húc Thăng, người đi dò xét trước một phen, nhớ kỹ, không được khinh thường.”

“Vâng.”

Lý Húc Thăng gật đầu nhẹ, tiến tới một cách chắc chắn, đẩy cánh cửa bí cảnh, bước vào, cùng lúc đó, các phù văn trên tháp đen bên trái liền sáng lên.

“Giống như tháp Cẩm Ân, trước thông qua Hắc Tháp rồi sau đó mới tới Bạch Tháp nhỉ.”

Bạch Khải nhìn Hắc Tháp rồi quay sang nhìn Bạch Tháp không hề có động tĩnh, vừa chuẩn bị tiến vào thì Bạch Thu Trà đột nhiên tiến lên trước mặt Bạch Khải.

“Để cho ta đi trước.”

Ánh mắt Bạch Thu Trà lướt qua Hắc Tháp, đồng thời trên mặt có một tia chiến ý không dễ nhận thấy.

Lần trước hai người có chung trải nghiệm trong tháp Cẩm Ân, mặc dù cuối cùng Bạch Khải đã vượt qua nhưng cuộc so tài giữa họ chưa thật sự kết thúc.

Ban đầu không gặp mặt thì thôi, lần này gặp lại thì phải phân rõ thắng bại.

Thấy Bạch Thu Trà tiến lên, Huyết Liêm Ác Linh bản năng muốn ngăn cản, dù sao đây là một bí cảnh không rõ ràng, nếu như Bạch Thu Trà gặp phải điều gì bất trắc, nó chắc chắn không thể nào giải thích với Ngự Thú sư của mình.

“Không sao đâu, để cậu ấy đi.”

Đúng lúc này, Cửu U Minh Tước bất ngờ xuất hiện từ trên cao, đáp xuống trước mặt mọi người.

“Lão sư.”

“Lão ba.”

Bạch Khải và Bạch Thu Trà thấy vậy liền chào Bạch Hòa Quang.

Bạch Hòa Quang nhẹ nhàng vuốt cằm, nhìn về phía Dịch Du và nói: “Dịch bộ trưởng, người có chắc nơi này là bí cảnh của Pháp Đế không?” Dịch Du lắc đầu và nói: “Chỉ có thể xác

định nó thuộc về thời kỳ Pháp Đế, cụ thể ai thì chỉ có thể chờ thăm dò xong mới biết.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, rồi nhìn về phía Bạch Thu Trà, nói: “Đi thôi.”

Bạch Thu Trà gật đầu nhẹ, lập tức chui vào trong cánh cửa lớn, nhưng không như Bạch Khải dự đoán, cô không tiến vào Hắc Tháp mà là bước vào Bạch Tháp.

“Khó trách hai tòa tháp lại xuất hiện cùng một lúc, thì ra là tùy ý chọn nơi tiến vào.”

Thấy hai tháp đen trắng cùng lúc sáng lên, Bạch Khải cảm thấy đã hiểu rõ, đang định bước vào thì bị Bạch Hòa Quang gọi lại.

“Này, nghe nói dạo này người đang nghiêm túc làm một bản không nhìn khế ước vị và sủng thú ký kết được gọi là Ngự Linh cầu đúng không?” Khi nghe Bạch Hòa Quang hỏi, Bạch Khải không khỏi liếc mắt về phía Huyết Liêm Ác Linh vẫn đang theo sát bên cạnh.

Hắn đã quên rằng Huyết Liêm Ác Linh sẽ luôn ở bên cạnh, không thể nào lừa gạt được Bạch Hòa Quang.

Nghĩ lại việc mình đã dùng con trai của sư phụ mình làm thí nghiệm, Bạch Khải cảm thấy rất áy náy.

Cũng may là hắn đã xác nhận sớm về vấn đề khế ước vị với Bạch Thu Trà, nên không bị Bạch Hòa Quang đánh chết.

“Không nhìn khế ước vị đấy à?” Dịch Du nâng mày, rõ ràng cũng cảm thấy hứng thú, Đường Miểu và những người khác cũng lao tới, tò mò nhìn chằm chằm Bạch Khải.

“Khụ khụ, ta chỉ là chơi đùa một chút, mà cũng chỉ là xuất bản lần đầu thôi, vẫn còn nhiều vấn đề lắm.”

Bạch Khải gãi đầu, có ý định lảng tránh chuyện này.

Nhưng Bạch Hòa Quang dường như cũng không dễ dàng bỏ qua cho Bạch Khải, nói: “Có còn sản phẩm nào ở đây không?” Bạch Khải nghe vậy liền liếc nhìn Dịch Du một cách khó xử, cuối cùng vẫn rút một cái ra đưa cho Bạch Hòa Quang.

Bạch Hòa Quang nhận lấy Ngự Linh cầu, quan sát một lát, trên mặt luôn lạnh nhạt bỗng hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó liếc nhìn Huyết Liêm Ác Linh, thì Huyết Liêm Ác Linh hiểu ý, lập tức biến mất trong bóng tối và quay lại với một con Phong Xà.

Bị sinh vật truyền kỳ nắm trong tay, Phong Xà thậm chí không còn khả năng rung động, cứ như vậy đứng chết cứng.

“Chỉ cần tập trung tinh thần lực vào đây, sau đó đánh vào trên thân Phong Xà là được. Ừm, tốt nhất là để cho Phong Xà mất đi khả năng phản kháng và ý thức.”

“Mất đi ý thức phản kháng sao?” Bạch Hòa Quang nhẹ vuốt cằm, liếc nhìn Phong Xà, khiến nó sợ đến mức bất tỉnh.

Cái quái gì thế này...

ngay cả hung thú cũng sợ đến chết, sức ép từ lão sư thật mạnh!

Chương 284:

Cơ giáp và học cổ võ? Bạch Khải ngưỡng mộ nhìn Bạch Hòa Quang, mặc dù biết rằng mỗi khi Ngự Thú sư lên giai đều có khả năng tăng cường tinh thần lực và thể chất, nhưng Bạch Khải không tưởng tượng được rằng khi đạt tới truyền kỳ, sự thay đổi lại lớn lao đến vậy.

Chỉ riêng khí thể của Bạch Hòa Quang khi vừa bắt đầu thôi, chưa nói đến Phong Xà, Bạch Khải cũng đã cảm nhận được một chút áp lực.

Cảm giác đó không chỉ đơn thuần là cường hóa, mà giống như một sự biến đổi tiên thiên với cùng một bản chất sinh mệnh.

Bạch Khải chạm cằm, nếu Bạch Hòa Quang tiếp tục thăng cấp, có phải sẽ tiến hóa thành một sinh vật truyền kỳ mạnh mẽ như vậy không? Thậm chí, còn mạnh mẽ hơn? Khi Bạch Khải đang suy tư về điều kỳ diệu đó, Bạch Hòa Quang đã rút tinh thần lực của mình vào Ngự Linh cầu, rồi gõ nhẹ vào đầu Phong Xà.

Một đạo phù trận lại được phóng ra, khác biệt rõ rệt so với phiên bản ban đầu; tốc độ khắc ấn nhanh hơn rất nhiều, nhanh chóng hình thành một khế ước hoàn chỉnh trên đầu Phong Xà, trong khi Bạch Hòa Quang cảm nhận được mối liên hệ giữa mình và Phong Xà.

“Không sai, đúng là không thấy khế ước vị.”

Bạch Hòa Quang tùy tay ném Ngự Linh cầu cho Bạch Khải, nói: “Tuy nhiên, để an toàn, khi người chưa trở thành truyền kỳ, không nên tùy ý sử dụng Ngự Linh cầu, những Ngự Thú sư khác cũng vậy.”

“Rõ rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Với việc Bạch Hòa Quang và Bạch Thu Trà tự mình chứng minh, có thể chắc chắn rằng Ngự Linh cầu có thể không cần khế ước vị để ký kết với sủng thú.

Nhưng điều này cũng chỉ chứng minh rằng Ngự Linh cầu có thể sử dụng mà không cần khế ước vị, không có nghĩa là hẳn

sẽ không chiếm dụng khế ước vị.

Về phần thử nghiệm, Bạch Khải không muốn mạo hiểm, cũng không muốn tự tiện để Ngự Thú sư mạo hiểm, dù sao thì khế ước sủng thú với Ngự Linh cầu không thể tăng nhanh như khế ước chú văn.

Dù vậy, Bạch Khải cũng không có ý định từ bỏ việc nghiên cứu của mình.

Nếu Ngự Thú sư không được, người không có thiên phú vẫn có thể thành công, chờ khi hãn hoàn thiện kỹ thuật, có thể về nói với Gia Cát Thần cũng có thể mang lại một bất ngờ.

Lúc nghe hai người đối thoại, Dịch Du bỗng nhiên mở miệng: “Bạch Khải, có thể cho ta xem thử Ngự Linh cầu không?”

Bạch Khải ngạc nhiên, đưa Ngự Linh cầu cho Dịch Du.

Khi tiếp nhận, Dịch Du chớp mắt, hai mắt đột nhiên trở nên trắng bệch, khí tức của hãn lập tức trở nên mờ mịt.

Nhưng rất nhanh, Dịch Du đã tỉnh táo lại, sau đó trả lại Ngự Linh cầu cho Bạch Khải.

“Quả thật là một phát minh vượt thời đại, Bạch Khải, người chỉ cần tiếp tục nghiên cứu thêm, nhất định có thể mang lại sự thay đổi lớn cho liên bang.”

Dịch Du không ngần ngại khen ngợi, sau đó bỗng dừng nghiêm giọng, nói: “Bạch Khải, ta hiện tại đại diện cho liên bang chính thức mời người hợp tác, đưa Ngự Linh cầu phổ biến cho những người không có thiên phú trong liên bang, người có đồng ý không?” “Người yên tâm, liên bang sẽ cho người một giá cả hợp lý.” Nhìn thấy vẻ nghiêm túc của Dịch Du, Bạch Khải cũng có chút bất ngờ.

Về lý thuyết, Ngự Linh cầu thật sự có thể cho những người không có thiên phú sử dụng, nhưng hãn chưa từng nghĩ đến việc phổ biến nó ra toàn liên bang.

Dù sao, với sức lực cá nhân của hãn, rõ ràng là không khả thi.

Nhưng nếu hợp tác với liên bang, thì lại có khả năng lớn hơn.

Chỉ là bây giờ hãn đang là thành viên của hiệp hội, việc trực tiếp phối hợp với liên bang có vẻ không ổn lắm? Điều quan trọng là, đột nhiên Dịch Du đưa ra một giao dịch lớn như vậy

khẩn hẩn hoang mang... Để phổ biến cho toàn liên bang, chắc hẳn sẽ tốn một số tiền không nhỏ? Bạch Khải suy nghĩ một lát rồi nói: “Phổ biến cho những người không có thiên phú tôi không có ý kiến, nhưng tôi hy vọng có thể qua Hiệp hội Ngự Thù sư để thực hiện việc cung cấp hoặc tiêu thụ.”

“Lẽ ra nên như vậy.”

Dịch Du không có ý kiến về đề xuất này, nhìn về phía Bạch Hòa Quang, nói: “Nếu đã như vậy, sau khi kết thúc việc này, chúng ta sẽ thảo luận kỹ càng, dù sao chuyện lớn như thế này tôi nghĩ chắc hẳn Cục trưởng và Hội trưởng Triệu cũng đều rất hứng thú.”

Chương 285:

Cơ giáp và học cổ võ? Khải nhẹ gật đầu, thở phào một hơi. Đột nhiên, việc thỏa thuận này trở thành một thương vụ lớn, dù cho Bạch Khải có trải qua hai đời cũng không thể nào gánh vác nổi. Đây chính là một cuộc kinh doanh với liên bang, nếu so sánh thì việc tiến hóa phù văn độc quyền có phần kém cạnh một chút. Ủ, về nhà rồi, ta sẽ đổi mấy con sủng thú lấy vật liệu cấp sử thi. Đừng hỏi, hỏi chỉ là có tiền thì làm liều.

“Bạch Khải, người thực sự khó cho ta đọc thấu.”

Thấy Bạch Khải vừa nói chuyện với mấy vị đại lão xong, Vương Hoài cuối cùng không nhịn được lên tiếng.

Trước đây hẳn tưởng rằng Bạch Khải huấn luyện sủng thú có năng lực đã quá xuất sắc, ai ngờ gã này còn có thể nghiên cứu ra được loại này nữa, thật sự vượt khỏi sức tưởng tượng của hắn.

“Bạch Khải, ta - Bách Lý huynh đệ nguyện bái phục người...”

“Mạnh nhất!” Bách Lý cùng nhau giơ ngón tay cái về phía Bạch Khải, Đường Miểu thì càng nhích lại gần Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, dù sao chúng ta cũng đã chiến đấu qua một trận, người cân nhắc cho ta một cái đi?” “Xin lỗi, Ngự Thú sư thì không thể cho tặng, nếu có dị nghị...”

Nói rồi, Bạch Khải mỉm cười nhìn Bạch Hòa Quang, nói: “Mời cảm ơn giáo sư của ta.”

“Ngạch, coi như ta không nói gì.”

Đường Miểu thất vọng gục đầu xuống, cảm giác như một con búp bê mất đi sự âu yếm, nhìn Bạch Khải với vẻ bất đắc dĩ.

“Việc cầu Ngự Linh tạm thời cứ để đó, người đi xem thử cái Song Tử tháp này trước đi.”

Bạch Hòa Quang bước lên Cửu U Minh Tước, nhìn về phía Dịch Du, nói: “Dịch bộ trưởng, hai người này giao cho người, ta đi một chút sẽ trở lại.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì phiền Bạch truyền kỳ rồi.”

Vừa dứt lời, Bạch Hòa Quang lại biến mất tại chỗ, tiến thẳng về hướng Hắc Mãng bộ lạc.

Nhìn Bạch Hòa Quang rời đi, Bạch Khải trầm tư một lát, lại nhìn thấy nụ cười mãi không thay đổi của Dịch Du, trong lòng thầm cảm thấy không ổn.

Khoảng cách tới Hắc Mãng bộ lạc không xa, động tĩnh từ hai cái tháp đen trắng chắc chắn sẽ bị bọn họ phát hiện, nhưng Dịch Du vẫn giữ vẻ điềm tĩnh, như đã biết Bạch Hòa Quang sẽ xuất hiện vậy.

“Gã này, không phải lại dùng súng vật để tiên đoán đây chứ? Thật quá quái dị.”

“Xin lỗi, ta thực sự đã dự đoán được một chút, nhưng phải xem các người lựa chọn như thế nào.”

Khi Bạch Khải đang tự lẩm bầm, Dịch Du đột nhiên lên tiếng, trên mặt lộ ra nụ cười quái dị.

“Dù sao, tương lai không phải là đã định thì không thể thay đổi.”

Ta đêch...

sao cái gã này biết được ta đang suy nghĩ gì! Bạch Khải lập tức thấy lạnh toát mồ hôi, không muốn ở lại đây thêm nữa, tiến thẳng về phía cánh cửa đen trắng.

Chỉ trong chốc lát, Bạch Khải cảm thấy mình bị hai nguồn năng lượng khác nhau trói buộc, như thể đang dẫn dắt hắn đưa ra lựa chọn, nhưng mỗi khi Bạch Khải có ý định thực hiện, những năng lượng này lại như không thấy hắn.

“Đây là có ý nghĩa gì? Như gần như xa? Dục cảm cố túng?” Bị kẹt lại trong không gian vô hình, Bạch Khải cảm thấy vừa buồn cười vừa khó chịu, nhưng ông không lo lắng gì về việc phát sinh sự cố, chỉ tự chờ đợi. [Có một người thử thách đã thất bại, xin mời hạ một danh sách thử thách vào chỗ.] Không biết đã đợi bao lâu, bên tai Bạch Khải đột nhiên truyền đến âm thanh máy móc, rồi sau đó cảnh vật trước mắt lập tức biến đổi, đưa hắn đến một thế giới đầy ánh sáng trắng.

Và tại trung tâm thế giới này, một chiếc cơ giáp toàn thân đen lớn với phù văn sừng sững đứng đó.

“Lần này không phải vượt qua mà là trực tiếp đánh BOSS?
Nói cách khác, thế giới ánh sáng trắng với cơ giáp màu đen,
hiện tại ta ở ngọn nguồn là ở Hắc Tháp hay là Bạch Tháp?”
Nhìn cơ giáp đen không nhúc nhích, Bạch Khải có phần hiểu
ra, rồi lập tức triệu hồi Alpha và bốn sủng thú còn lại.

Chương 286:

Cơ giáp, vậy học cổ võ? (3) Két ken két. (Lão đại, đây là kẻ địch sao?) Gâu gâu! (Gia hỏa to lớn này nhìn có vẻ quen, ta có thể hủy diệt hắn không?) “Tốt, công nghệ chế tạo phức tạp, nếu có thể hủy diệt hắn, nhất định sẽ mang lại lợi ích cho chúng ta.”

Két phốc, két phốc! (Chủ nhân, Gamma phát hiện một hương vị kỳ lạ, năng lượng của hắn chắc chắn rất ngon!) Róc rách, róc rách! (Chủ nhân, ta cũng muốn biến thành như vậy sao?) Bốn con thú cưng vừa xuất hiện đã thể hiện sự hứng thú mạnh mẽ với chiếc cơ giáp màu đen trước mặt.

Nếu không phải Bạch Khải còn ở đây, có lẽ bọn chúng đã lao vào và bắt đầu phá hủy cơ giáp.

“Đừng vội, hãy quan sát tình hình ở đây đã.”

Bí cảnh này vẫn chưa rõ ràng, nhưng có một điều chắc chắn: Bạch Thu Trà hoặc Lý Húc Thăng trong số họ đã thất bại.

Dù Bạch Khải đến nay vẫn thể hiện vượt trội hơn hai người kia, nhưng hắn cũng không dám chắc chắn mình có thể thắng trong cuộc đối đầu với họ.

Ngay cả khi cả hai đều thất bại, chiếc cơ giáp này ắt hẳn rất mạnh mẽ. [Kiểm tra và đo lường năng lượng, dữ liệu cơ giáp Hắc Thiên đang được điều chỉnh...] [Điều chỉnh hoàn tất, sức chiến đấu cấp độ: Ngũ đẳng.] [Bắt đầu chiến đấu!] Theo tiếng máy móc vang lên, cơ giáp Hắc Thiên bắt ngờ hoạt động, một ký hiệu phức tạp hình thành trên ngực, vô số năng lượng màu đen nhanh chóng tập hợp lại, biến thành một chùm sáng bay thẳng về phía Bạch Khải và những người khác.

“Ta địch....., cơ giáp này không có võ đức lại còn ra tay từ sau lưng!” Bạch Khải thảm máng, Gamma ngay lập tức phản ứng, mở rộng cơ thể bảo vệ Bạch Khải và những người khác, trong khi Husky cũng nhanh chóng tạo ra một chiếc khiên kim loại hình bán cầu, bao phủ họ.

Còn về Alpha, hắn dẫn đầu, vòng qua chùm sáng màu đen, lao thẳng về phía cơ giáp Hắc Thiên. [Kiểm tra cường độ trang bị

phá hủy, hình thái hoán đổi.] Khi Alpha vùng Tử Vong chỉ kiểm tiến lại gần, Hắc Thiên cơ giáp đột nhiên thay đổi hình dạng, dưới chân các ký hiệu lấp lánh, hắc đột nhiên nhảy lên không trung, từng bước tiến tới.

“Shuke Beita, đập hắc xuống!” Nhận thấy cơ hội, Bạch Khải lập tức ra lệnh cho Husky, Aether Lưu Kim lập tức uốn khúc, lần nữa hóa thành tháp pháo, lao vào cơ giáp màu nâu trên không với một loạt cú tấn công điên cuồng, đồng thời phát tán hàng ngàn con sỏi tự bạo, hướng về phía cơ giáp Hắc Thiên. Đối mặt với cơn bão tấn công của Husky, cơ giáp Hắc Thiên lập tức muốn thay đổi phương hướng, nhưng nhận ra rằng Alpha phía sau mình bất ngờ mọc ra một đôi cánh xương, gió cuốn đến, dù chưa hoàn toàn tới gần, nhưng cơ giáp Hắc Thiên đã bị gió làm chao đảo. [Gặp phải bao vây, hệ thống phòng ngự được khởi động.] Ký hiệu trên cơ giáp Hắc Thiên lấp lánh, một vòng bảo vệ màu xanh thẫm đột nhiên lan tỏa từ thân nó, hoàn toàn bao bọc bên ngoài, còn sức mạnh Lôi Viêm của Alpha rơi xuống vòng bảo vệ thật mỏng manh ấy, thậm chí không tạo ra lấy một chút dao động, mà trực tiếp biến mất.

Chưa kịp cho Bạch Khải ngạc nhiên, cơ giáp Hắc Thiên bất ngờ duỗi cánh tay phải ra, và nhanh chóng chuyển hình thành một ống phóng, bên trong ống phóng chính là sức mạnh Lôi Viêm! Đầu Chuyển Tinh Di? Càn Khôn đại na di? Phép thuật thời kỳ Pháp Đế ở đây ư?

Chương 287:

Kỹ năng triệu hồi vong linh? Chỉ thấy ánh lửa lóe lên, đàn sói tự bạo đã tiêu diệt ngay giữa chừng, trong khi Hắc Thiên cơ giáp vẫn tiếp tục tập kích, lần nữa nhắm tới Alpha và Beita.

Nhìn thấy Husky tấn công bị Hắc Thiên cơ giáp hấp thụ, Alpha cũng sững sờ, nhưng vẫn linh hoạt tránh được đạn pháo, đồng thời thu hồi vũ khí và huy kiếm lao về phía trước.

Husky cũng nhận ra năng lượng tấn công của mình vô hiệu, lập tức dừng lại và chuyển sang hai hình thái Chiến Lang, gầm lên một tiếng rồi lao thẳng về phía Hắc Thiên cơ giáp.

Năng lượng tấn công vô hiệu, Alpha và Husky đồng thời chọn cận chiến. [Quân địch đã thay đổi chiến thuật, đổi dạng chiến đấu.] Thấy hai sủng vật thay đổi cách chiến đấu, Hắc Thiên cơ giáp cũng không thể không thay đổi theo, nguyên bản chuẩn bị triển khai Lôi Viêm, nháy mắt thu hồi, hai tay biến thành hai thanh rìu chiến, đồng thời bổ về phía Alpha và Husky.

Oanh!!! Phanhh!!! Hai tiếng nổ mạnh vang lên, Hắc Thiên cơ giáp không hề nhúc nhích, còn Alpha thì bị hất bay ra ngoài, hai đầu Chiến Lang dù cắn chặt vào rìu, nhưng vẫn chỉ có thể cầm cự nhờ vào kích thước lớn của chúng.

“Chiến đấu đẳng cấp cấp năm, cái này không phải là đối ứng ngũ giai à? Chiến lực như vậy, sao cảm giác giống như con hồ rãng kiếm cũng chỉ đến vậy.”

Bạch Khải chép miệng, thông qua khê ước xác định Alpha và Husky không sao, sau đó nhìn Gamma và Delta bên cạnh hắn, nói: “Các người cũng đi hỗ trợ đi, nó tạm thời sẽ không tấn công ta đâu.”

Dù lần giao tranh đầu tiên Alpha và Husky đã có dấu hiệu suy yếu, nhưng lại không làm giảm bớt sức mạnh của Hắc Thiên cơ giáp, tạm thời nó sẽ không chú ý đến hắn. Địa điểm này tựa hồ cũng nguy hiểm hơn những gì bọn họ đã gặp trước đó, nếu gặp nguy hiểm đến tính mạng, hắn sẽ đưa bọn họ ra ngoài mới đúng.

Kết phốc kết phốc. (Gamma phải bận rộn.) Nghe thấy lệnh của Bạch Khải, Gamma rất vui vẻ sải bước về phía Hắc Thiên cơ giáp, nhưng Delta thì có chút do dự.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, nếu không thì ta ở đây bảo vệ người.) “Không sao đâu, người cứ tham gia vào chiến đấu vượt cấp bên dưới đi.”

Bạch Khải vỗ đầu Delta, ra hiệu cho hắn yên tâm, Delta lúc này mới dần dần tiến về phía Hắc Thiên cơ giáp, giữ Gamma trong miệng.

Thiếu một đôi tượng để kiềm chế, Hắc Thiên cơ giáp liền rảnh tay, nhìn Beita đang níu chặt một cây búa lớn, lại bị Tử Vong Chi Kiếm chặt đứt chuôi rìu lớn, lần nữa chuyển hình, hóa thành một cây Lang Nha bổng đánh về phía Shuke.

Thấy tình cảnh này, Shuke lập tức lao nhanh lên trước, cắn chặt tay cầm Lang Nha bổng, đồng thời bộc phát một chiếc cự pháo từ trên thân, khóa chặt Hắc Thiên cơ giáp ở khoảng cách gần.

Khoảng cách gần như vậy, cho dù Hắc Thiên cơ giáp triển khai vòng phòng hộ quái dị, nó vẫn sẽ bị ống pháo đâm vào và gây thương tổn.

Chỉ là điều Shuke không ngờ tới, ngay khi hắn cắn chặt Lang Nha bổng, một chiếc cự pháo xuất hiện trước ngực cơ giáp, lập tức nhắm vào Husky phát động công kích, trực tiếp đánh bay đi.

Người này có tốc độ phản ứng và biến hình nhanh hơn cả Shuke! Bạch Khải thấy vậy, hai mắt run lên, đang định yêu cầu bốn súng lùi lại để điều chỉnh chiến thuật, bỗng nhận ra một cổ dao động bất thường từ một góc khuất, rồi nghe thấy một tiếng gầm vang lên như không phải rồng, như rắn không phải rắn.

Gầm! Chỉ thấy Alpha bị đánh ngã trên mặt đất, một con Thủy Tinh Cốt Long khổng lồ dần dần hình thành, quanh thân Cốt Long, từng làn khói đen như những con rắn quấn quanh người Cốt Long, nhìn từ xa giống như một con Cửu Đầu Long tái xuất.

“Đây là Alpha? Còn có Yamata no Orochi?” Cảm nhận được Thủy Tinh Cốt Long với cổ dao động tinh thần quen thuộc, Bạch Khải lập tức tin rằng con Thủy Tinh Cốt Long này chính là Alpha, và những con rắn hắc khí quần quanh chính là hư ảnh hình thành từ Tử Vong Chi Lực.

“Vậy có nghĩa là, Tử Vong Chi Kiếm không phải chỉ là một kỹ năng vật lý đơn thuần, mà là một kỹ năng triệu hồi vong linh?” Nhìn quanh Alpha đang quần quanh Yamata no Orochi hướng về Hắc Thiên cơ giáp, Bạch Khải trong lòng không khỏi kích động, nhưng nhanh chóng kiềm chế lại.

Chỉ trong nháy mắt, hắn lại muốn dẫn Alpha đi tấn công hung thú và Thú Hồn Sư, nhằm bổ sung sinh lực cho Tử Vong Chi Kiếm.

Hắn dám khẳng định, trừ khi bản thân Tử Vong Chi Kiếm có hạn chế gì, nếu không phương pháp này chắc chắn có thể làm tăng chiến lực của Alpha.

Nhưng đồng nghĩa, bất kể là bộ lạc hay liên bang, đều sẽ xem hắn như một vật cản.

Trong lịch sử nhân loại, đã từng có vài lần hiếm hoi hợp tác giữa nhân loại và hung thú, mà nguyên nhân chính là vong linh thảm họa.

Dù sao, vong linh sinh vật vẫn có bản chất khác biệt so với những sinh vật khác.

“Hên là tâm trí ta kiên định, nếu không thật sự làm vậy, chắc chắn sẽ trở thành kẻ chạy trốn.”

Bạch Khải lau mồ hôi lạnh trên trán, lại nhìn về phía chiến trường.

Dù không biết Alpha đã suy nghĩ ra điều gì, nhưng sau khi biến thành Thủy Tinh Cốt Long, Alpha không còn bị động như trước khi đối mặt với đòn tấn công của Hắc Thiên cơ giáp, thậm chí còn có xu thế áp chế về sức mạnh.

Còn Yamata no Orochi thì không phải chỉ là hư ảnh, mà còn trực tiếp quần chặt Hắc Thiên cơ giáp khắp nơi, tám cái miệng lớn liên tục cắn xé Hắc Thiên cơ giáp.

“Lực hút kiếm tăng cường lực lượng, lưỡi kiếm tăng cường đòn tấn công, Tử Vong Chi Kiếm phá phòng, Yamata no Orochi gây nhiễu?” Nhìn thấy Tử Vong Chi Kiếm, lực hút kiếm và Phong Kiếm hợp nhất trên cánh tay Alpha không ngừng công kích Hắc Thiên cơ giáp, Bạch Khải cũng không khỏi thầm khen ngợi.

Sau khi lên cấp lãnh chúa cao đẳng, Alpha vẫn kiêu lời, nhưng trí thông minh trong chiến đấu ngày càng tăng cao, cho dù không có Bạch Khải chỉ huy, cũng có thể nghĩ ra một số phương pháp chiến đấu kỳ quặc.

“Nuôi dưỡng được một sủng thú thông minh như vậy, thật không hổ là ta!” Bạch Khải không ngần ngại tự khen mình một câu, rồi nhìn về phía ba sủng thú còn lại: “Thừa dịp lúc này, cùng tiến lên!” A ô!!! Alpha dũng mãnh cũng kích phát huyết mạch sói tính trong người Beita, theo tiếng tru lên cao vút, hai đầu Chiến Lang lại lần nữa lao tới, nhưng lần này, chúng hoàn toàn bỏ qua những máy móc vũ khí lòe loẹt, mà chọn cách tấn công gần gũi nhất. Đồng thời, Delta cũng ngậm Gamma lết tới gần Hắc Thiên cơ giáp, không có phát động tấn công, mà ném Gamma cao lên trời, để Gamma va chạm mạnh.

Gamma ngay lập tức tách thành nhiều mảnh nhỏ, vô số phân thể nhỏ bé như viên đạn bình thường rơi xuống các vị trí của Hắc Thiên cơ giáp, sau đó một cái lĩnh vực hút máu dễ thương được triển khai, di chuyển về phía Hắc Thiên cơ giáp.

Sau khi đưa Gamma vào, Delta lại chạy đến bên Husky, cắn lấy một khối Aether Lưu Kim nuốt vào trong miệng, chỉ quang tiên hóa lại một lần nữa hiện ra, lại một con cự lang kim loại xuất hiện trên chiến trường, tiếp tục tấn công Hắc Thiên cơ giáp.

Lần lượt chiến đấu đầu tiên, bốn sủng thú phối hợp khá xuất sắc. [Kiểm tra đo lường Tử Vong Chi Lực, cải biến hình thức chiến đấu.] Nhưng đối mặt với tình huống này, Hắc Thiên cơ giáp vẫn không có thay đổi, một khối đá tròn màu xanh thẫm chậm rãi xuất hiện từ ngực nó, không khí xung quanh biến đổi ngay lập tức.

A ô!!! (Tảng đá đó có khí tức rất quái dị, bản thân ta hơi sợ hãi!) Két phốc két phốc... (Gamma cảm thấy không thoải mái,

nguồn năng lượng này có vấn đề...) Ken két ken két! (Tốc chiến tốc thắng!) Ba sủng nhanh chóng trao đổi ý kiến, gia tăng tần suất công kích, nhưng theo khối đá tròn màu xanh thẫm xuất hiện, trên thân Hắc Thiên cơ giáp xuất hiện một ngọn lửa xanh lục quái dị, đồng thời cơ giáp chậm rãi kéo dài, thậm chí có dấu hiệu kéo dài tới cả Alpha và những người khác.

“Đều thôi lui!” Nhìn thấy ngọn lửa xanh lục quái dị đó, Bạch Khải lập tức ra hiệu bốn sủng rời đi, ngay lập tức, những sủng thú đều không do dự mà nhanh chóng lùi lại.

Sau khi bốn sủng lùi lại, Hắc Thiên cơ giáp từ từ đứng lên, nguyên vị trí bị bốn sủng tấn công đã bị ngọn lửa xanh lục bao phủ từng chút một, dần dần hồi phục.

Có phải là kỹ năng giống như ngưng trang kim loại? Hay là kỹ năng sinh mệnh hệ? Cái này thật sự không thể đoán ra...

Nhìn thấy Hắc Thiên cơ giáp đột nhiên trở nên cực kỳ quái dị, Bạch Khải không khỏi cảm thấy trong lòng lo lắng. ...

Ngoài đen trắng song tháp.

Trên thân đầy các vết thương, Lý Húc Thăng thở hổn hển, cơ thể lung lay như sắp ngã, nhưng sau khi thở một lúc, hắn lập tức báo cáo với Dịch Du: “Bộ trưởng, nơi đây có một loại ngọn lửa xanh lục chưa từng thấy, rất quái dị, tôi kiến nghị không nên tùy tiện thử nghiệm.”

Dịch Du nghe vậy gật đầu, nhìn về phía đen trắng song tháp vẫn còn lóe lên phù văn, nói: “Vương Hoài, ngươi hãy giúp Húc Thăng chữa trị.”

Vương Hoài gật đầu, lập tức triệu hồi một sủng thú thực vật trị liệu bắt đầu chữa trị thương tích cho Lý Húc Thăng, nhưng lại nhìn về phía cánh cửa chính, muốn nói lại thôi.

Lúc này, Lý Húc Thăng phát hiện Bạch Khải và Bạch Thu Trà không có ở đây, khi nhìn thấy trạng thái của đen trắng song tháp, hắn lập tức hiểu ra.

“Hai người bọn họ đã vào rồi?” Vương Hoài nhẹ gật đầu, nói: “Bọn họ vào muộn hơn ngươi, sẽ phải một thời gian nữa mới có thể đi ra.”

Lý Húc Thăng nghe thấy nhú mảy, mặc dù khi gặp nguy hiểm, cơ chế bảo vệ của đen trắng song tháp sẽ đưa bọn họ ra ngoài, nhưng cái ngọn lửa xanh lục quái dị kia hình như đang tiêu hao sinh lực của họ, cho dù đi ra cũng sẽ rất tốn sức.

Nếu không phải hấn kịp thời tiến hành giải phóng máu để ngăn cản ngọn lửa, đồng thời cắt đứt liên hệ, thì lửa có thể còn đi theo họ ra ngoài.

“Bộ trưởng, nếu không thử xem liệu có thể cưỡng chế đuổi bọn họ ra không, nếu không...”

Lý Húc Thăng nói được nửa câu, đã bị Dịch Du chặn lại bằng một cái nhìn. Đó là một ánh mắt như thế nào...

Hỗn loạn, điên cuồng...

Tất cả những từ ngữ này đều có thể dùng để miêu tả ánh mắt đó, ngay cả Lý Húc Thăng có tâm trí kiên định cũng không thể không bị ánh mắt đó chấn động linh hồn, không nói nên lời.

Nhưng ánh mắt này chỉ lóe lên một cái rồi biến mất, Dịch Du rất nhanh trở lại dáng vẻ bình thường, cười nói: “Yên tâm, Tarot quạ đen đã cho ta phản hồi lần hành động này rất thuận lợi, và thu hoạch không nhỏ, bọn họ sẽ không sao đâu.”

Nghe được lời Dịch Du, Lý Húc Thăng và những người khác lúc này mới yên tâm lại, nhưng trên nét mặt vẫn còn chút lo lắng, ánh mắt đều tập trung vào cánh cửa chính.

Mặc dù chỉ là mấy ngày ngắn ngủi, nhưng Bạch Khải đã cùng họ chiến đấu, đã trở thành đồng đội, họ tuyệt đối không muốn thấy Bạch Khải gặp chuyện.

Chương 288:

Hệ Ác Ma? Hắc Tháp bí cảnh.

Bạch Khải nhìn ngọn lửa xanh lục bao quanh Hắc Thiên cơ giáp, trong mắt tràn ngập sự nghiêm túc.

Từ bốn con sủng thú quay về, hắn nhận thấy ngọn lửa này dường như có khả năng thiêu đốt cả năng lượng lẫn sinh mệnh lực của kẻ thù, nhưng đồng thời cũng có thể chữa trị thương tích cho Hắc Thiên cơ giáp, năng lực này còn phức tạp hơn cả con hổ răng kiếm cấp Quân Vương kia.

Hơn nữa, hắn cũng rất chú ý đến câu nói trước đó liên quan đến Hắc Thiên cơ giáp.

Nó có thể kiểm tra Tử Vong chi lực? Hắc Thiên cơ giáp còn có khả năng đối phó với Tử Vong chi lực trong chiến đấu? “Các người có thể chịu đựng ngọn lửa màu xanh lục đó không?”

Ken kết ken kết. (Tử Vong chi kiếm triệu hồi vong hồn có thể tạm thời kháng cự một thời gian, nhưng khi cạn kiệt thì không còn nữa.) “Aether Lưu Kim tuy sẽ không bị ngọn lửa này gây tổn thương, nhưng nó sẽ tiêu hao năng lượng và tinh thần lực của chúng ta, chúng ta tạm thời không thể cận chiến.”

Kết phức kết phức. (Dù không ngon miệng lắm nhưng Gamma có thể thử một chút.) Róc rách rách rách. (Delta cũng có thể thử xem.) Nghe xong bốn con sủng thú trả lời, Bạch Khải gật đầu, nhìn Hắc Thiên cơ giáp vẫn đang từ từ hồi phục cơ thể, rồi suy nghĩ một chút, nói: “Các người đợi một chút.”

Rất nhanh, Bạch Khải cùng bốn sủng thú đã trò chuyện xong, lúc này Hắc Thiên cơ giáp cũng đã hồi phục hoàn toàn.

Ngọn lửa màu xanh thậm chí không còn thiêu đốt bừa bãi như trước, mà trở thành những điểm năng lượng sáng lấp lánh khắp toàn thân Hắc Thiên cơ giáp. [Tà năng hình thức khởi động, mục tiêu, Tử Vong chi lực tức chủ!] Hắc Thiên cơ giáp một mực khóa chặt Alpha, rồi nhanh chóng lao về phía Alpha đang biến thành Thủy Tinh Cốt Long.

Alpha nghiêm túc, Yamata no Orochi liền quấn quanh thân thể để tạo thành một lớp giáp bảo vệ Alpha khỏi ngọn lửa.

Oanh! Hắc Thiên cơ giáp va chạm mạnh với Alpha, sức mạnh to lớn lập tức tạo ra một cơn bão trong không gian bạch quang này.

Khi Hắc Thiên cơ giáp bước vào tà năng hình thức, sức mạnh của nó cũng gia tăng đáng kể.

Sau một thời gian giằng co ngắn ngủi, Alpha bắt đầu có dấu hiệu suy yếu.

“Shuke Beita, lên!” Nhìn thấy tình hình này, Bạch Khải hướng về phía bên cạnh Husky.

Husky lập tức hiểu ý, nhảy lên, lập tức chui vào bên trong cơ thể Thủy Tinh Cốt Long, đồng thời tiến về vị trí của Alpha, tạo ra một cái đầu sói khổng lồ.

Sau đó, thân thể Husky nhanh chóng bành trướng, Aether Lưu Kim dần dần mô phỏng nội tạng, mạch máu, cơ bắp, da dẻ, từng lớp vảy... Thủy tinh vi cốt, kim loại làm thân, tử khí làm xác.

Nguyên bản chỉ là khung xương của Thủy Tinh Cốt Long lập tức biến thành một con Cự Long lấp lánh ánh sáng bạc, còn lớp vảy đen bên ngoài càng làm cho nó có thêm phần tà dị.

Quả nhiên, có Husky hỗ trợ, Alpha trước đây đang ở trạng thái bị áp chế lập tức thay đổi tình hình, bắt đầu áp chế Hắc Thiên cơ giáp, và nhanh chóng tránh đòn tấn công từ Hắc Thiên cơ giáp.

“Địch nhân đã phát hiện năng lượng trong khu vực bên dưới, kịp thời né tránh.”

“Địch nhân liền có xu hướng tấn công từ bên phải, có thể sớm ngăn chặn.”

“Cảm thấy ngọn lửa Tà Năng sắp thiêu đốt, lùi lại ba bước.”

“Vị trí khớp nối bên trái 0.5 mét không được ngọn lửa bảo vệ, có thể tấn công.”

“...” Dựa vào khả năng cảm nhận mạnh mẽ của Beita, Shuke nhanh chóng phân tích toàn bộ động tác tấn công của Hắc Thiên cơ giáp, trong khi Alpha nhờ vào tốc độ phản ứng xuất sắc của bản thân, nhanh chóng thực hiện theo chỉ thị của Shuke.

Trái lại, Hắc Thiên cơ giáp lại không thể thay đổi ngay lập tức từ trạng thái chiến đấu hung hãn mà ngược lại càng trở nên điên cuồng hơn.

Từ xa nhìn lại, đã xuất hiện hình ảnh như một con Ác Ma đang bị lửa xanh lục đốt cháy, đang đấu tranh để chống cự trước áp lực của Cự Long.

“Delta, Gamma, đến lượt các ngươi rồi.”

Thấy cuộc chiến đang diễn ra đúng như dự đoán, Bạch Khải gõ tay lên vai Delta và Gamma.

Róc rách rách rách! (Delta đã sẵn sàng!) Delta nhận từ tay Bạch Khải một viên tinh thạch, dùng sức nhai nát, thân thể bỗng nhiên biến đổi, trực tiếp hóa thành một con Du Thiên Bằng không lồ, nắm lấy Gamma và bay thẳng về phía Hắc Thiên cơ giáp.

Chương 289:

Ác Ma hệ? Tinh thạch này không phải ai khác, chính là trước đó từ thạch tháp bí cảnh lấy được không gian toái tinh.

Bạch Khải đã gửi tất cả cho Delta để tiến hóa, những viên tinh thạch này là quà đáp lễ của Bạch Thu Trà để cảm ơn Bạch Khải đã giúp nàng Ngự Linh cầu.

Theo như lời Bạch Thu Trà, bí cảnh của nàng quá lớn, nên những viên toái tinh này cơ bản là vô dụng, giá trị của nó đối với Bạch Khải cao hơn một chút. Đối với lần này, Bạch Khải từ chối thì sẽ rất bất kính, vì thế hắn đã nhận lấy tất cả, nhưng không sử dụng hết tất cả mà giữ lại bên người để chuẩn bị cho bất kỳ tình huống nào.

Cũng giống như lúc này.

Mặc dù thời gian duy trì không lâu, nhưng Du Thiên Bằng, một sinh vật cấp Quân Vương, hoàn toàn đủ khả năng để Delta tham gia vào trận chiến này.

Du Thiên Bằng có tốc độ cực nhanh, chỉ trong nháy mắt đã tới đỉnh đầu của Hắc Thiên cơ giáp, tinh chuẩn ném Gamma về phía ngực của Hắc Thiên cơ giáp, còn bản thân thì bất ngờ biến mất giữa không trung, rõ ràng đã chui vào trong hư vô.

Sau khi hấp thu một phần không gian toái tinh, Delta mặc dù vẫn không thể nắm giữ kỹ năng của Du Thiên Bằng, nhưng đã có được một phần thiên phú của hắn.

Và du tầu cũng như xuất hiện trong hư không, đó là một trong những khả năng đó.

Thấy Gamma từ trên trời giáng xuống, Hắc Thiên cơ giáp ngay lập tức có phản ứng muốn kéo dài khoảng cách.

Mặc dù Gamma chưa gây ra tổn thương gì cho hắn, nhưng sự đe dọa từ ánh sáng hút máu quả thật không hề thấp.

Chỉ là chưa kịp để Hắc Thiên cơ giáp kéo dài khoảng cách, Delta hóa thành Du Thiên Bằng đã từ sau lưng chui ra, thẳng tắp va chạm vào lưng của hắn, nơi va chạm thậm chí khiến không gian bị vỡ vụn ra.

Bị đòn nghiêm trọng này, Hắc Thiên cơ giáp có vẻ như xuất hiện một chút dao động, cơ thể không tự chủ được nghiêng về phía trước, trong khi Alpha và Husky đã nắm lấy cơ hội, lần nữa phối sinh ra nhiều cánh tay, vững vàng không chệch Hắc Thiên cơ giáp trên mặt đất.

Cùng lúc đó, Gamma thuận lợi rơi xuống trên thân Hắc Thiên cơ giáp, di chuyển cơ thể để bao vây tròn đá màu xanh thẫm ở ngực, đồng thời bật tối đa công suất của ánh sáng hút máu, toàn lực để hấp thụ năng lượng bên trong viên đá đỏ.

Bị Gamma như thế hấp thụ năng lượng, năng lượng màu xanh lục trên cơ thể Hắc Thiên cơ giáp lập tức mờ nhạt đi, thậm chí các động tác phản kháng đều trở nên yếu ớt hơn nhiều.

“Xong rồi!” Bạch Khải thấy vậy nghĩ thầm trong lòng, hẳn không đoán sai, bất kể là từ ban đầu vòng bảo hộ có thể hấp thụ năng lượng, hay là ngọn lửa xanh lục về sau, đều đến từ viên đá màu lục trên cơ thể Hắc Thiên cơ giáp, cho nên chỉ cần chặt đứt sự liên hệ giữa viên đá đỏ và Hắc Thiên cơ giáp, thì hẳn sẽ không còn sức đe dọa nữa.

Bây giờ chỉ còn phải xem Gamma có thể nỗ lực một chút, triệt để chặt đứt sự cung ứng năng lượng từ viên đá lục sắc đỏ. [Tà Năng hạch tâm chịu sự công kích, hạn chế hệ thống bị hao tổn, tà năng phóng thích suất, 100%] Ngay khi Bạch Khải nghĩ rằng chiến thắng đã ở trong tầm tay, đột nhiên từ bên trong Hắc Thiên cơ giáp truyền ra một âm thanh lạnh lùng, sau đó toàn bộ cơ thể bị ngọn lửa xanh lục bao trùm trong nháy mắt, năng lượng khủng khiếp bức từng bước Alpha cùng Husky lùi lại.

Kết phốc kết phốc! (Thật nóng, Gamma có chút gánh không nổi rồi!) Bị ngọn lửa xanh lục thiêu đốt, Gamma không khỏi cảm thấy nóng rát, nhưng vẫn không buông tha viên đá lục sắc, trái lại càng gia tăng cường độ hấp thụ.

Chỉ có điều, việc phóng thích tà năng của Hắc Thiên cơ giáp đã trở nên hơi kỳ lạ, thân thể cơ giáp dần dần bắt đầu nóng chảy, từ từ chuyển biến thành một lớp da màu xanh lục, hình dáng cũng bắt đầu có sự thay đổi.

“Trạng thái này, nhìn có vẻ không ổn chút nào!” Bạch Khải thấy vậy đôi mắt bỗng dung mở to, lập tức truyền đạt thông tin

cho Alpha, Alpha lập tức hiểu ý, một cánh tay dài nhỏ từ trên móng vuốt lần ra ngoài, vung Tử Vong chi kiếm hướng về viên đá lục sắc mà chém tới.

Từ thái độ của Hắc Thiên cơ giáp có thể thấy, rõ ràng là rất kiêng kỵ Tử Vong chi kiếm, có lẽ chỉ có Tử Vong chi kiếm mới có thể gây ra tổn thương trí mạng cho hắn.

Chương 290:

Hệ Ác Ma? Lúc này, Hắc Thiên cơ giáp dường như đã hoàn toàn không để ý đến Tử Vong chi kiếm đặc thù.

Khi nhìn thấy Tử Vong chi kiếm lao tới, hắc thẳng tay chặn lại, bàn tay vừa bị Tử Vong chi kiếm đâm vào, lập tức bị thương nhưng nhanh chóng hồi phục nhờ vào tà năng.

Tử Vong chi kiếm bị kẹt trên cánh tay của Hắc Thiên cơ giáp, tạm thời không thể thoát ra, trong khi đó Hắc Thiên cơ giáp chỉ còn một tay trống, lập tức chộp vào ngực Gamma.

Bạch Khải hơi nhíu mày, đang định triệu hồi bốn súng thú buồng tay để đánh cược một lần, thì bất ngờ nhìn thấy Delta chủ động thoái hóa trở về trạng thái Thủy Tổ thú, rồi đâm đầu vào ngọn lửa Tà Năng.

Sau đó, với ánh sáng tiến hóa quen thuộc, Delta nhanh chóng mở rộng, lập tức lớn lên và trở thành kích thước tương tự như Hắc Thiên cơ giáp, bên ngoài cơ thể cũng được bao bọc bởi ngọn lửa xanh lục, với sừng dài nhọn hoắt, rõ ràng đã biến thành một con Ác Ma khổng lồ. Ác Ma hệ? Bạch Khải nhướng mày lên, hiển nhiên là không ngờ đến việc lại tồn tại một chủng tộc như vậy.

Nếu có Ác Ma, thì có phải sẽ có cả Thiên Sứ không? Những truyền thuyết về các chủng tộc này thực sự tồn tại? Ngay khi Bạch Khải còn ngờ vực, Delta đột ngột gầm lên một tiếng, không nhìn thẳng vào Hắc Thiên cơ giáp đang bị bao vây bởi Tà Năng hỏa diễm, một cú tát đã đánh bay Hắc Thiên cơ giáp xuống đất, sau đó một tay khác xuyên thủng lớp phòng ngự của Hắc Thiên cơ giáp, kéo ra viên đá đen tròn.

Không còn viên đá lục sắc bảo vệ, ngọn lửa xanh lục quanh Hắc Thiên cơ giáp lập tức biến mất, cơ giáp cũng trở nên bình thường.

“Thành công đánh bại Hắc Thiên cơ giáp, khảo hạch thông qua.”

Cùng lúc đó, một giọng nói vang lên bên tai Bạch Khải, Hắc Thiên cơ giáp bị phá hủy bỗng nhiên biến mất, nhưng viên đá

lục sắc vẫn còn đó, vẫn bị Gamma bao trùm.

“Cuối cùng cũng đánh thắng.”

Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, đang định giúp bốn sủng thú phục hồi trạng thái thì Delta lại đột nhiên gầm lên một tiếng, tấn công vào Alpha và Husky bên cạnh.

“Trời ơi, mất kiểm soát rồi sao?” Nhìn vào đôi mắt đỏ ngầu như dã thú của Delta, Bạch Khải thầm mắng một câu, ngay lập tức khiến Alpha tiến lên ngăn chặn.

Tuy nhiên, Delta dường như không để ý đến ý định của Alpha, dùng sức mạnh phá vỡ sự ngăn cản và lao thẳng về phía Gamma, có nghĩa là lao thẳng vào viên đá lục sắc.

Nhưng ngay lúc đó, Alpha từ phía sau đã đè Delta xuống đất, Gamma cũng lập tức chia ra một phần cơ thể bao trùm Delta, bắt đầu hấp thu tà năng từ Delta.

Nhưng mặc dù vậy, ý thức của Delta vẫn đang trong trạng thái điên cuồng, không ngừng giãy giụa.

“Cái gì vậy, bí cảnh này lại ảnh hưởng đến tâm trí của sủng thú sao?” Thấy vậy, Bạch Khải tức giận chỉ vào bí cảnh và mắng vài câu, sau đó nhanh chóng tiến lên, định dùng trứng tiến hóa để phục hồi cho Delta.

Trứng tiến hóa thậm chí có thể hóa giải Tử Vong chi lực, không lẽ không thể giải quyết được tà năng này? A ô? “Không như thế nào thử một chút?” Beita đột nhiên lộ đầu ra từ thân Alpha, tiến đến bên tai Delta, thần sắc có chút chấn động, bắt đầu niệm tụng Đại Bi chú.

Delta đang giãy giụa liền dừng lại, dường như bắt đầu bình tĩnh trở lại sau khi nghe thấy âm thanh này.

Linh hồn thì thâm? Đại Bi chú? Ôi trời ơi, cái này có thể sử dụng như vậy sao!

Chương 291:

Gamma ra mắt sặc dờ phòng Nhìn thấy Beita đang làm rằm niệm chú, không ngừng tụng niệm bên dưới, khiến Delta dần dần bình tĩnh lại, trong lòng Bạch Khải không khỏi cảm thấy may mắn, nhưng khóe mắt cũng không nhìn được có chút run rẩy.

Trước đó, khi phát hiện Beita Đại Bi chú có tác dụng làm dịu tâm trí, Bạch Khải rất ngạc nhiên.

Nhưng hắn không ngờ rằng ngay cả những cơn cảm xúc cuồng loạn cũng có thể được điều chỉnh lại.

Thực lực tẩy não mạnh mẽ như vậy thật sự có vẻ giống như ảnh hưởng của Phật môn.

Xem ra sau này hắn phải thu xếp lại những trang Phật kinh mà mình biết để dạy cho Beita.

Nếu phối hợp với linh hồn thì thâm, có thể sẽ có điều kỳ diệu xảy ra.

Cuối cùng, khi Gamma hấp thu hoàn toàn tà năng của Delta, Delta đã hoàn toàn hồi phục tỉnh táo.

“Róc rách, rách rách!” (Ta vừa rồi thế mà lại tấn công đồng bạn rồi!) Nghĩ về hành động vừa rồi của bản thân, mặt mũi Delta tràn đầy xấu hổ, hắn đã không còn mặt mũi nào để gặp Bạch Khải và mọi người nữa.

“Ken két, ken két!” (Không có việc gì, chúng ta cũng không bị thương.) Alpha từ trạng thái Thủy Tinh Long trở về, vỗ vỗ ngực mình, biểu thị rằng bản thân không có tổn hại gì, trong khi Shuke cũng đứng bên cạnh hỗ trợ.

“Loại tà năng này có vẻ sẽ ảnh hưởng đến tâm trí, việc mất kiểm soát là rất bình thường.”

“Róc rách, rách rách!” (Ý chí của ta vẫn còn quá yếu, cần phải cố gắng rèn luyện hơn nữa, chủ nhân, khi trở về nhất định phải cho ta luyện tập tiếp!) Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nói: “Được.”

Khả năng tiến hóa của Delta khá tốt, nhưng từ tình hình hôm nay mà xem, hắn thật sự cần phải tăng cường khả năng điều

khiến.

Nếu có thể kiểm soát tốt, thì trạng thái Ác Ma vừa rồi chính là một đòn sát thương mạnh mẽ.

“Két phốc, két phốc.”

(Chủ nhân, Gamma có vẻ như không thể thoát khỏi viên đá này.) Đúng lúc này, Gamma đột nhiên gửi tin nhắn cầu cứu tới Bạch Khải.

Hắn lập tức quay lại, thấy Gamma đang cố gắng thoát khỏi viên đá lục sắc, nhưng dù Gamma đã kéo thân thể mình đến cực hạn, vẫn không thể rời khỏi viên đá.

Bạch Khải nhíu mày, viên đá lục sắc này chắc chắn có liên quan đến dạng tà năng mà Delta vừa tiến hóa thành, ngọn lửa xanh lục kỳ dị chắc chắn cũng từ đây mà ra.

“Ngươi không cách nào tách ra sao?” “Két phốc, két phốc.”

(Không thể, viên đá này đang hấp thu sinh mệnh lực của Gamma, mà Gamma cũng đang hấp thu nó, nên không thể nhúc nhích.) Hấp thu sinh mệnh lực của Gamma?! Trong lòng Bạch Khải chấn động, ngay lập tức bảo Alpha tiến lên hỗ trợ, nhưng cũng không thể tách ra.

Nhìn thấy Gamma ngày càng xanh thẫm vì hấp thu một lượng lớn tà năng, Bạch Khải quyết định kích hoạt trứng tiến hóa, bao bọc lấy Gamma.

Quả nhiên, khi trứng tiến hóa chạm vào viên đá lục sắc, ngọn lửa tà năng lại bắt đầu bùng cháy dữ dội, thiêu đốt trứng vàng.

Trứng vàng rõ ràng mạnh hơn trứng bạc, thế nhưng chỉ một lát sau, nó đã xuất hiện dấu hiệu tan chảy.

Dù vậy, Bạch Khải đã chuẩn bị sẵn, một tay nắm lấy vảy của Lục Long, tay còn lại liên tục giúp Gamma bảo vệ trứng vàng.

Cuối cùng, sau khi cày một vài trứng vàng, ngọn lửa tà năng cuối cùng đã bị hoàn toàn bao trùm, nhưng Bạch Khải cảm thấy thể lực của mình bị tiêu hao một cách khủng khiếp, suýt nữa không đứng vững.

“Tiêu hao nhiều thể lực như vậy, chắc chắn là...” Nhìn thấy tình trạng Gamma đang dần ổn định, Bạch Khải chợt hiểu ra

điều gì đó.

Ngay lúc đó, một bộ Hắc Thiên cơ giáp hoàn hảo như mới lại một lần nữa xuất hiện trong bí cảnh, khiến Bạch Khải và mọi người giật mình.

Một bộ Hắc Thiên cơ giáp dễ dàng xử lý bọn họ, giờ lại thêm một bộ nữa, hẳn không dám khẳng định là có thể đánh bại.

May mà bộ Hắc Thiên cơ giáp này không tiếp tục công kích bọn họ, mà chỉ kéo một quả cầu kim loại đến trước mặt Bạch Khải.

Sau khi đặt quả cầu xuống, nó ngay lập tức trở về trạng thái ngừng hoạt động.

“Ta sát, lại đến...” Nghĩ đến các ký hiệu phù văn, Bạch Khải cảm thấy đau đầu khi nhìn thấy quả cầu kim loại này.

Chả lẽ lại phải vào một bí cảnh khác sao... Bạch Khải cầm quả cầu kim loại lên xem xét, thấy nó hoàn toàn được làm bằng kim loại màu đồng thau, không có bất kỳ khe hở nào, thậm chí không thấy một ký hiệu nào.

Nếu không phải đây là phần thưởng sau khi thông qua cửa ải, hẳn chắc chắn sẽ coi đây là một quả cầu kim loại bình thường, không thèm để ý.

“Lại là một vật cần phải tiêu tốn tâm trí để giải mã a.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn Delta vẫn chưa có triệu chứng thức tỉnh, quyết định bắt tay vào nghiên cứu nó. ... Ngoài đen trắng song thất.

Trong lòng mọi người đang lo lắng, hình bóng Bạch Thu Trà bỗng xuất hiện.

So với Lý Húc Thăng toàn thân cháy đen, Bạch Thu Trà trông bên ngoài tốt hơn nhiều, nhưng khuôn mặt hẳn thì mệt mỏi, như thể đã tiêu tốn rất nhiều tinh thần lực.

“A Trà, ngươi không sao chứ?” Thấy tình cảnh này, Huyết Liêm Cự Linh đang ở lại đây hỏi han.

“Ta không sao, chỉ là tinh thần lực đã tiêu hao khá nhiều.”

Bạch Thu Trà bước đến ngồi xuống một viên đá gần đó, sau đó bắt đầu thiền định.

Vận may của hắn thật sự không tốt, lại gặp phải một bộ cơ giáp nắm giữ sức mạnh sinh mệnh.

Có lẽ sức mạnh sinh mệnh này là một loại bổ sung lớn đối với sinh vật khác, nhưng đối với Hải Cốt Cự Long mà nói, lại chính là một loại độc dược.

Nếu không nhờ vào thiên phú Thông Linh sư khiến hắn miễn cưỡng bảo vệ Hải Cốt Cự Long, Hải Cốt Cự Long lần này chắc chắn đã bị tổn thương nặng nề.

Rất nhanh, A Trà đã hồi phục được một phần tinh thần lực, sắc mặt cũng tốt hơn, khi quay đầu lại thì nhận ra Bạch Khải không nằm trong đội ngũ, không khỏi nhíu mày.

“Bạch Khải còn ở trong tháp sao?” Bạch Khải nuôi sủng Alpha cũng thuộc Vong Linh hệ, mặc dù chịu ảnh hưởng từ Thủy Tinh Cốt làm yếu đi một chút thuộc tính khắc chế, nhưng Vong Linh chính là Vong Linh, vẫn sẽ kháng cự lại sức mạnh sinh mệnh.

Nếu chỉ dựa vào ba con sủng thú khác của Bạch Khải, họ chắc chắn sẽ không thể phá vỡ được bộ cơ giáp phòng ngự “Ban ngày.” Còn về tòa tháp khác, dù hắn không vào trong, cũng có thể đoán được bên trong có thể có thủ quan khó đối phó.

Vương Hoài nghe vậy nhẹ gật đầu, nói: “Bạch Khải chỉ vào muộn hơn một bước, không biết tại sao vẫn chưa ra.”

Khoảng cách từ khi Bạch Khải vào đến nay đã gần bốn giờ, nhưng những ký hiệu màu đen trên tháp vẫn còn lấp lánh.

Nếu không phải vì bí cảnh này không thể để mọi người cùng lúc xuất hiện tại một không gian, hắn đã định vào để cứu viện.

Bạch! Ngay lúc này, đen trắng song tháp bỗng nhiên phát ra hào quang rực rỡ, hai bóng hình cao lớn đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người, chưa kịp để mọi người xem rõ hình dáng của hai bóng người này thì đen trắng song tháp đã chìm vào mặt đất, biến mất không thấy.

“Đen (trắng) Thiên Cơ giáp!” Những người đầu tiên nhận ra hai bộ cơ giáp này đều là Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà, những người đã từng giao chiến với chúng.

Thấy hai bộ cơ giáp xuất hiện, họ lập tức vào tư thế chiến đấu.

Nếu không do tình trạng sức khỏe quá kém, có thể họ đã trực tiếp phát động công kích.

Sự chuyển động của hai người cũng khiến Vương Hoài và những người khác cảnh giác, họ cũng triệu hồi sủng thú để chuẩn bị ra tay.

“Khụ khụ, bình tĩnh, bình tĩnh, hai bộ này không phải đối thủ.”

Đúng lúc này, Bạch Khải từ sau lưng hai bộ cơ giáp bước ra, nói: “Hai bộ cơ giáp này không có tính công kích, nên không cần quá cảnh giác.”

Khi nghe Bạch Khải nói vậy, Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà nhìn nhau, nhưng vẫn giải tán tư thế chiến đấu.

“Bạch Khải, có thể kể cho ta nghe tình hình bên trong không?” Dịch Du bước đến trước mặt Bạch Khải, nhìn hai bộ cơ giáp sau lưng đã hoàn toàn biến mất, nói: “Hai bộ cơ giáp này rời đi, không phải là người đã thông qua rồi sao?” Nghe Dịch Du hỏi, mặt Bạch Khải bỗng nhíu lại, hắn cười khổ gật đầu, nói: “Có thể coi như vậy.”

“Cái gì gọi là có thể coi như vậy?” Đường Miểu nghe vậy phản bác, nói: “Thông qua thì thông qua, không thông qua thì không thông qua, sao có thể có “có thể coi như vậy” được.”

“Bạch Khải nói quá...” “Phức tạp.”

“Có thể nói rõ hơn không...” “Rõ ràng một chút.”

Bách Lý huynh đệ đồng loạt phát biểu ý kiến, chỉ là Bạch Khải suy nghĩ một lúc lâu, vẫn không thể đưa ra một lời giải thích hợp lý. ... Trong bí cảnh Hắc Tháp.

Sau khoảng ba giờ nghiên cứu, Bạch Khải vẫn như cũ không thể tìm ra cách giải quyết cho viên cầu kim loại.

“Nếu đây là sản phẩm từ thời Pháp Đế, chắc chắn có liên quan tới ký hiệu, trừ phi đây cũng là một trong những linh kiện nào đó?” Đen trắng song tháp đã được mở ra đồng thời, bây giờ hắn chỉ mới vào một tòa, không chừng còn một bộ phận khác ở sát tường tháp này.

“Chờ Gamma tiến hóa xong, rồi sẽ đi nghiên cứu sát tường một chút.”

Đúng lúc này, chưa đến thời gian trứng vàng chủ động vỡ ra, ánh sáng tiến hóa quen thuộc từ đó hiện lên, chứng minh phán đoán trước của Bạch Khải.

Gamma, đang muốn tiến hóa lên cấp lãnh chúa! Thế nhưng ánh sáng tiến hóa này tại sao lại có màu lục? Vẫn giống như màu sắc tà năng trước đó, nhìn thật sự khiến người ta sợ hãi.

Hình như để đối chứng với nỗi lo của Bạch Khải, một ngọn lửa màu xanh lục từ khe hở trứng vàng trào ra, bao bọc toàn bộ trứng vàng vào trong.

Và trứng vàng vốn đang nứt dần dần cũng bị ngọn lửa xanh lục này nứt chững lại, thậm chí tan chảy ra, biến thành một dòng năng lượng vàng óng chảy vào ngọn lửa xanh lục.

Cùng lúc đó, một thông tin cùng tràn vào đầu Bạch Khải. ... Thật sự có kỹ năng hệ Ác Ma! Đôi mắt Bạch Khải run lên, Delta đầu tiên tiến hóa thành hình dạng Ác Ma, tiếp theo là Gamma lĩnh hội kỹ năng hệ Ác Ma, xem ra thế giới này thật sự có sự tồn tại của sinh vật Ác Ma. Ít nhất, đã từng tồn tại.

“Phải về điều tra một chút, kỹ năng hệ Ác Ma có vẻ cũng không giống như là công dân tốt.”

Không lâu sau, một thông tin khác lại tràn vào đầu Bạch Khải, đôi mắt hắn bỗng sáng lên. ... Không trách được Hắc Thiên cơ giáp có thể dẫn dắt sức mạnh Lôi Viêm của Beita sau khi hấp thu trở thành chiêu thức tấn công, chắc chắn là mượn thủ đoạn tương tự.

Giờ đây, Gamma lại nắm giữ một kỹ năng như vậy, chẳng phải có nghĩa là Gamma cũng có thể cung cấp năng lượng cho Alpha và những người khác? Gamma sẽ trở thành một thiết bị sạc di động khổng lồ! Nhìn Gamma liên tiếp thu được hai kỹ năng cao cấp, Bạch Khải cũng càng thêm mong đợi kỹ năng tiếp theo của Gamma.

Kỹ năng cao cấp đều như vậy, không biết kỹ năng siêu cấp sẽ ra sao đây?

Chương 292:

Thuật sĩ động cơ vĩnh cửu? Cuối cùng, khi ánh mắt mong đợi của Bạch Khải dõi theo, hào quang tiến hóa trên người Gamma hoàn toàn tán đi, một luồng thông tin phức tạp tràn vào trí não Bạch Khải. ...

Mệnh Năng chuyển hóa?! Bạch Khải ngạc nhiên khi xem xét kỹ năng siêu cấp này trong đầu mình.

Dù không có bất kỳ sức công kích nào, nhưng hắn không chút ghét bỏ, ngược lại không thể không ngửa mặt lên trời cười lớn.

Quả thực đúng là vì Gamma mà thiết kế! Hút máu quang hoàn + Mệnh Năng chuyển hóa + năng lượng phân lưu.

Không ngờ rằng sự kết hợp động cơ vĩnh cửu của World of Warcraft lại xuất hiện trên chính thú cưng của hắn.

Với sự kết hợp này, thử hỏi còn ai có thể đánh bại Gamma! ! ! Két phốc két phốc! (Chủ nhân, Gamma cảm thấy mình khác trước đây một chút rồi.) Gamma, sau khi được tiến hóa thành công, nhẹ nhàng nhảy lên và đậu trên vai Bạch Khải, biến thành một đôi mắt Carslan to tròn tò mò nhìn cơ thể của mình.

Thân thể vẫn giữ màu sắc xanh lục, nhưng màu sắc đã rõ rệt đậm hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, lại không mang cái vẻ âm u như ngọn lửa Tà Năng, mà giống như một viên bích ngọc quý, lóng lánh ánh sáng.

Mà xuyên qua thân thể màu xanh đậm của Gamma, vẫn có thể thấy từng sợi kim tuyến bên trong.

Nhưng những kim tuyến này không còn phân bố ngẫu nhiên nữa, mà tụ lại ở trung tâm Gamma, giống như một đóa lửa vàng.

“Tạo hình không có quá nhiều biến hóa.

Không biết thuộc tính bây giờ ra sao.”

Bạch Khải quan sát từ trên xuống dưới một phen, sau đó đưa tay đặt lên thân Gamma.

Cấp độ đã tăng lên giai cấp bốn, giá trị năng lượng cũng tăng vọt, thậm chí vượt qua tám lần giá trị thấp nhất của một giai cấp lãnh chúa.

“Hiện tại như vậy lại nhiều, không biết khi Gamma lên tới tứ giai hoặc thậm chí thất giai, giá trị năng lượng này sẽ biến thái đến mức nào.Ồ không đúng, còn chưa tính đến khả năng của Mệnh Năng chuyển hóa nữa.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, không nói những điều khác, người nào muốn cùng Gamma trao đổi hao tổn chiến đấu chắc chắn sẽ chết mệt.

“Không thể đánh chết sinh vật...

Thì gọi người là bất tử lãnh chúa vậy?” Két phốc két phốc! (Cảm ơn chủ nhân!) Gamma rõ ràng rất hài lòng với cái tên mới mà hắn, hăng hái nhảy nhót quanh Bạch Khải, khiến cho Bạch Khải cũng không khỏi vui vẻ.

Hắn vốn tưởng rằng phải đợi đến khi khóa đào tạo kết thúc, đổi lấy vật liệu cấp truyền thuyết mới có thể giúp Gamma tiến hóa lên cấp lãnh chúa, không ngờ rằng chỉ cần vô tình thăm dò một cái bí cảnh đã sớm hoàn thành mục tiêu.

Toàn viên lãnh chúa cấp, mục tiêu đạt thành! “Bởi như vậy, Thánh Vật chi tháp bên kia chọn lựa thì càng nhiều a...”

Bạch Khải vuốt cằm, tính toán đợi sau khi trở về sẽ suy nghĩ kỹ về vấn đề chọn lựa tài nguyên cấp truyền thuyết, rồi hắn đứng dậy, nhìn về phía cổ Hắc Thiên cơ giáp trước mặt không hề có động tĩnh, hơi nghi ngờ một chút.

“Sao đến giờ này mà còn chưa thả ta ra ngoài, chẳng lẽ bí cảnh này còn có trì hoãn không thành hay sao?” Thông quan ban thưởng đã đến tay, nhưng lại không đưa hắn truyền tống ra ngoài, điều này thực sự làm Bạch Khải có chút lo lắng.

“Mất công vào cửa chính tiến vào bí cảnh, sẽ không gặp BUG gì chứ? Ta cũng không hứng thú gì với cái gia hỏa to lớn này cả.”

Đúng lúc này, thế giới vốn đang tràn ngập bạch quang bỗng dưng xuất hiện một luồng khí đen, đồng thời nhanh chóng mở rộng, cho đến khi sánh ngang với vị trí của bạch quang mới dừng lại.

Mà ở khu vực tăm tối đó, thật sự xuất hiện một cỗ cơ giáp giống hệt Hắc Thiên, nhưng toàn thân lại lấp lánh bạch quang.

“Đây chính là cơ giáp đối diện? Chẳng lẽ muốn đánh hai đầu một lượt sao?” Dù rằng hiện tại Gamma đã tiến hóa thành lãnh chúa cấp, nhưng cùng lúc đánh hai đầu thực lực đều ở đẳng cấp ngũ giai biến thái cơ giáp, trong lòng Bạch Khải vẫn không thấy yên tâm nổi.

Tuy nhiên, hai cỗ cơ giáp này lại không có ý định tấn công Bạch Khải.

Ngay khi xuất hiện, chúng lập tức phát ra hai luồng quang mang đen trắng, đường biên giới rõ ràng ban đầu lập tức bị xé ra, lộ ra một cái cửa hang hỗn độn.

Sau đó, một cơ giáp dáng người thon nhỏ chui ra từ đó, thoát nhìn giống như người bình thường lắc lư đầu một cái, lúc này mới tỉnh táo lại.

“Ồi, có người thông quan rồi?” Cơ giáp xinh xắn nhìn thấy cùng lúc xuất hiện Hắc và Bạch, có chút kinh ngạc, sau đó lại chú ý đến Bạch Khải và bốn đầu sủng thú bên cạnh.

“Người là người thông quan bí cảnh? Nhìn cái trang phục này, dường như không phải thời đại của lão già Pháp Đế đúng không?” Khi nghe thấy lời nói của cơ giáp xinh xắn, Bạch Khải đầu tiên là sững sờ, sau đó gật đầu nói: “Không sai, đã hơn một ngàn năm từ khi Pháp Đế qua đời rồi.”

“Hơn một ngàn năm? Vậy Pháp Đế chẳng phải là chỉ còn lại tro tàn? Chắc chắn...”

Nhân loại quả thật yếu đuối.”

Cơ giáp xinh xắn thở dài, trên mặt xuất hiện một nét tiếc nuối.

Nếu không phải Bạch Khải khẳng định trước mắt đúng là cơ giáp, hẳn còn nghi ngờ người này có phải là chân nhân không.

“Vậy, ta có thể hỏi ông một chút không?” Nghe Bạch Khải hỏi, cơ giáp xinh xắn lập tức ngẩng đầu lên và nói: “Người cứ gọi ta là Hắc Bạch đi, dù sao cũng chỉ là một cái danh hiệu thôi.”

Hắc Bạch? Đây rõ ràng chỉ là một cái tên tùy tiện.

Khóe miệng Bạch Khải hơi run rẩy, nhưng hắn cũng không nêu vấn đề đó, nói: “Hắc Bạch tiền bối, ta đã thông quan, có thể thả ta ra được không?” “Ra ngoài? Đừng nóng vội, ta đã hơn một ngàn năm không nói chuyện cùng người nào, người hãy bồi ta tâm sự trước đã.”

Hắc Bạch lắc đầu như cái trống, vỗ vỗ bên cạnh, nói: “Đến đây, kể cho ta nghe về tình hình nhân loại trong những năm qua đi, những hung thú có còn thích tiến đánh nhân loại thành trì như trước không?” “Còn những gia hỏa đó coi trọng nhân loại nữ tính giờ còn sống không nhỉ?” Nhìn thấy vẻ hiếu kỳ của Hắc Bạch, Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, vẫn ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh Hắc Bạch.

Cá nhân Hắc Bạch rõ ràng là người quản lý bí cảnh này, nếu không thể làm hắn hài lòng thì e rằng hắn cả đời này không ra được.

Trái lại, không chừng hắn có thể móc ra được chút thông tin hữu ích từ Hắc Bạch.

“Vậy ta sẽ bắt đầu kể từ hiện trạng hiện tại, giờ đây không còn hoàng triều nữa, mà là chế độ liên bang...”

Máy móc truyền kỳ phá vỡ cân bằng...

Rất nhiều phong hào truyền kỳ chinh chiến khắp nơi...

Và đang trong một giai đoạn hòa bình với bộ lạc hung thú...”

Nhờ có chuyến thám hiểm bí cảnh Thủy Đế trước đó vài ngày, Bạch Khải đặc biệt đã ôn lại một lần lịch sử nhân loại, cho nên rất dễ dàng giải thích vài năm gần đây của nhân loại cho Hắc Bạch.

“Máy móc hệ? Nghe giống như phù văn cơ giáp mà chúng ta có, nhưng người nói hạch tâm vũ khí nghe thật sự rất mạnh, năm qua nhân loại quả nhiên không uổng phí.”

Sau khi nghe Bạch Khải miêu tả, Hắc Bạch ngay lập tức xác định điểm mấu chốt trong sự thay đổi thế cục giữa nhân loại và hung thú chính là máy móc hệ và sự khai phá hạch tâm vũ khí.

“Đúng rồi, người có hạch tâm vũ khí trong tay không? Cho ta xem thử, không chừng ta còn có thể cải tạo dưới hai đại gia

hỏa này.”

Bạch Khải nghe vậy thì bất đắc dĩ nhún vai và nói: “Xin lỗi, hạch tâm vũ khí đều nằm trong tay liên bang, ta, một Ngự Thú sư thì sao có thể tiếp xúc được.”

Dù Dịch Du đã đồng ý với hắn rằng sẽ truyền thụ cho hắn một môn kỹ thuật máy móc hệ thất giai, nhưng Bạch Khải rõ ràng biết rằng thông tin về hạch tâm vũ khí tuyệt đối sẽ không có xuất hiện trong đó.

“Cũng đúng, lão đầu Pháp Đế lúc trước cũng không có ý định phổ cập hai thứ này ra ngoài.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, sau đó nhìn Bạch Khải với ánh mắt có chút hứng thú, nói: “Nói đi, rốt cuộc ngươi đã làm thế nào để đánh bại Hắc Thiên, thiết kế của thủ quan người họ có chút khác với hai cỡ đại lượng sản xuất này.”

Khác biệt sao về thiết kế? Bạch Khải nghe vậy nhìn về phía Hắc Thiên, phát hiện ngực của hắn không còn là viên đá lục sắc tròn nữa, mà đã bị thay thế bằng một khối tinh thạch trong suốt.

“Viên đá đó là do Pháp Đế thu hoạch từ thiên ngoại, vì tạm thời chưa nghiên cứu rõ thuộc tính bên trong nên mới dùng để chế tạo Hắc Thiên.

Tuy nhiên, bình thường Hắc Thiên sẽ không dễ dàng phóng thích năng lượng trong đó, ngươi rốt cuộc đã làm gì?” Nghe tới đó, khóe mắt Bạch Khải hơi run lên, người là người quản lý bí cảnh mà lại hỏi ta điều này? Ngươi có phải đã ngủ say rồi không? May mà Hắc Bạch vẫn nhớ rõ thân phận của mình là người quản lý bí cảnh, và ngay lập tức vẽ lại hình ảnh chiến đấu giữa Bạch Khải và Hắc Thiên.

Lúc đầu cứ tưởng bình thường, Hắc Bạch còn ở đó chỉ trích chiến thuật của bốn sủng thú Bạch Khải, nhưng khi nhìn thấy kiếm Tử Vong trong tay Alpha, Hắc Bạch liền như một cơn gió xuất hiện sau lưng Hắc Bạch.

“Ngươi làm sao lại khế ước với Tử Vong chi sủng thú? Khó trách Hắc Thiên lại khác thường như vậy, nhanh lên, tránh xa ta một chút!” Thấy thế, Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai, nói: “Đó không phải do không cẩn thận mà bị ảnh hưởng sao? Yên

tâm đi, Alpha đã hoàn toàn nắm giữ nó, sẽ không có chuyện gì xảy ra.”

Hắc Bạch nghe vậy cẩn thận từng chút, thò đầu ra nhìn, vừa thấy kiếm màu đen của Alpha ở phía sau liền rút trở lại.

“Không được, Tử Vong chi lực quá nguy hiểm, ta không thể để hấn ở lại đây, ngươi hãy nhanh chóng dẫn ta ra ngoài với phần thưởng của ngươi!” Nói xong, Hắc Bạch phẩy tay, hai cỗ cơ giáp ngay lập tức xuất hiện bên cạnh Bạch Khải, và một cái vòng truyền tống lớn lập tức xuất hiện dưới chân Bạch Khải, bao phủ cả hai cỗ cơ giáp Hắc và Bạch.

“Hắc Thiên Bạch Thiên hai cỗ cơ giáp tiêu hao không ít, nếu ngươi không có tiền thì đừng có làm lộn xộn.”

Sau khi khởi động vòng truyền tống, sắc mặt sợ hãi của Hắc Bạch vẫn không giảm bớt, nói: “Không được, nơi này tốt nhất không thể ở lâu, ta phải di chuyển đến địa điểm khác để tránh gió dữ.”

Nghe Hắc Bạch nói vậy, Bạch Khải không khỏi nhú mày, nhưng nhìn thấy hai cỗ cơ giáp khổng lồ sau lưng cũng đành không nói gì thêm.

“Đúng rồi, cái viên cầu kim loại đó rốt cuộc là thứ gì?” Ngay lúc Bạch Khải chuẩn bị bị truyền tống đi, hấn bỗng nhớ tới viên cầu kim loại kia và vội vàng hỏi Hắc Bạch.

“Ngươi nói cái đó, đó là thứ mà Pháp Đế...”

Câu nói còn chưa dứt, vòng truyền tống liền khởi động hoàn toàn, trực tiếp đưa Bạch Khải truyền tống ra ngoài.

Rõ ràng.....

Ngươi có cần phải chậm trễ như vậy không? Đoạn văn này kỹ thuật gần như đã đuổi kịp một số tác giả trong kiếp trước rồi. Ít nhất cũng cho ta biết nơi nào tìm thấy được a!

Chương 293:

Song Thiên cơ giáp Nghe Bạch Khải miêu tả xong, Vương Hoài và những người khác đều rơi vào im lặng. Đường Miếu thì không giữ được hình tượng, há to miệng, nói: “Vậy có nghĩa là, cái thủ hộ giả trong bí cảnh này đã bị người dọa chạy?” “Làm sao có thể, chắc hẳn đã có bóng ma tâm lý trong lĩnh vực này.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn dáng vẻ lo lắng của Hắc Bạch, hiển nhiên là ở thời kỳ Pháp Đế đã tiếp xúc với Tử Vong chi huyết, thậm chí có khả năng đã từng tương chừng như giao tiếp với tử vong, nếu không sẽ không sợ hãi như vậy.

“Ta biết chỉ cần Bạch Khải ra tay, bí cảnh này nhất định có thể được giải quyết.”

Dịch Du mỉm cười, tiến đến bên Bạch Khải, quan sát hai cỗ cơ giáp bên cạnh, hỏi: “Hai cỗ cơ giáp này đã nhận người làm chủ sao?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Còn chưa, theo như Hắc Bạch nói, hai cỗ cơ giáp này chỉ là sản phẩm mới ra lò, mọi thứ vẫn chưa xác định, bao gồm cả nguồn năng lượng.”

Nhắc đến điều này khiến người ta bức bối, Hắc Bạch đã tốn thời gian kể về tình hình hai cỗ cơ giáp, mà không nói rõ về nguồn gốc của cái kim loại tiêu cầu kia, giờ vẫn như một mớ bòng bong, chẳng ai biết bao giờ hắn mới có thể làm sáng tỏ những bí ẩn này.

“Vậy sao...” Dịch Du không ngừng liếc nhìn hai cỗ cơ giáp, ánh mắt thỉnh thoảng lóe lên một tia cuồng nhiệt, nhưng không nói thêm gì, chỉ đứng lặng yên ở đó, như thể đang thưởng thức hai tác phẩm nghệ thuật.

Nhìn tình hình không có gì thay đổi của Bạch Khải, Lý Húc Thăng tiến tới trước mặt hắn, nghiêm túc hỏi: “Bạch Khải, người đã dập tắt loại ngọn lửa xanh lục kia như thế nào?”

“Ngọn lửa xanh lục, người đã kích hoạt rồi sao?” Bạch Khải nghe vậy thì ngạc nhiên, theo như ý của Hắc Bạch, Hắc Thiên chỉ cảm ứng được Tử Vong chi kiếm nên mới kích hoạt tà năng, sao Lý Húc Thăng lại có thể kích hoạt được? Có lẽ, Lý Húc Thăng lần trước đã nhiễm phải Tử Vong chi lực? “Cái đó,

lần trước ở bí cảnh Thủy Đế, ngươi không sao chứ? Ngươi xác định đã loại bỏ sạch sẽ Tử Vong chi huyết chưa?” Nghe Bạch Khải hỏi một đằng, trả lời một nẻo, Lý Húc Thăng hơi nhú mày, hiểu lầm ý của Bạch Khải, sau đó quay về chỗ ngồi của mình, nhìn Bạch Khải với vẻ khó hiểu.

“Ôi, sao đột nhiên lại trở mặt thế này?” Bạch Khải đành bất lực gãi gãi đầu, khi thấy Lý Húc Thăng hồi phục vết thương nhanh chóng, hẳn cũng không hỏi thêm nhiều.

Theo như tính chất của Tử Vong chi huyết, Lý Húc Thăng nếu thật sự nhiễm phải thì giờ đây đã lạnh cóng rồi, sao còn có thể chạy nhảy được.

Chắc chỉ là trùng hợp thôi.

“Không ngờ lần nữa ta lại thất bại trước Bạch Khải.”

Khác với Lý Húc Thăng đang bối rối, Bạch Thu Trà lại rất bình tĩnh về việc mình thua Bạch Khải, thậm chí trong lòng hắn còn thoáng có chút nhẹ nhõm.

Là một thiên tài, Bạch Thu Trà gánh nặng áp lực cũng không nhỏ, danh phận truyền kỳ khiến hắn gần như không thể thất bại, mà sự thật thì hắn đã làm như vậy.

Giờ đây liên tục bị Bạch Khải vượt mặt, Bạch Thu Trà lại cảm thấy như được giải thoát, nhưng động lực phấn đấu chưa bao giờ ngừng lại.

Việc đuổi kịp luôn là một phần kích thích.

“Chắc chỉ là trùng hợp.

Mà nếu ta gặp được Bạch Thiên cơ giáp, có lẽ cũng không còn cách nào.”

Theo tin tức từ Hắc Bạch, Bạch Khải đã biết rằng, vào ban ngày, cơ giáp Hắc Thiên đối lập với cơ giáp này, thuộc về phòng ngự mới, trong đó dường như có một khối đá đặc biệt dẫn đến khả năng phòng ngự của nó bất thường.

Nếu thật sự gặp được, Bạch Khải có lẽ chỉ có thể đặt kỳ vọng vào Alpha Tử Vong chi kiếm có thể phát huy hiệu quả kỳ diệu.

Nhưng nhắc đến, không gian bí cảnh này chỉ cần thông qua một cổng là không thể đi tiếp, rõ ràng là không có ý định để

cho người ta cùng lúc chiếm đoạt hai viên kỳ thạch.

Thật nhỏ nhen! Bạch Khải lặng lẽ mắng Hắc Bạch và chủ nhân của nó một hồi, sau đó thấy một bóng đen từ xa bay tới, chính là Bạch Hòa Quang và Cửu U Minh Tước, những người trước đó đã đến bộ lạc Hắc Mãng.

“Lão ba, người không sao chứ?” Bạch Thu Trà thấy thế liền chạy tới hỏi thăm, trong khi Bạch Hòa Quang chỉ lắc đầu, nói: “Chỉ là một con Đại Xà truyền kỳ mà thôi, không phải đối thủ của Cửu U.”

Nghe Bạch Hòa Quang nói vậy, Bạch Thu Trà mới yên lòng, còn Bạch Hòa Quang thì chú ý đến sự biến mất của Hắc Bạch song thập cùng với hai cỗ cơ giáp Hắc Thiên và Bạch Thiên.

“Song Thiên cơ giáp thời kỳ Pháp Đế? Không ngờ nó lại được bảo tồn ở đây.”

Bạch Hòa Quang quan sát Song Thiên cơ giáp vài lần, lập tức nhận ra thân phận của chúng, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, hỏi: “Bạch Khải, người đã thông qua rồi sao?” “Đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, hỏi: “Lão sư, người có biết về Song Thiên cơ giáp này không?” Bạch Hòa Quang đáp: “Từ một phương diện nào đó mà nói, thời kỳ Pháp Đế và Liên bang rất tương tự.

Trong cuộc chiến chống lại hung thú, cơ bản đều sử dụng các loại phù văn, khôi lỗi và cơ giáp để đối kháng, và Song Thiên cơ giáp chính là loại nổi tiếng nhất.”

“Đáng tiếc, sau khi Pháp Đế qua đời, Song Thiên cơ giáp đã dần dần biến mất.”

Bạch Khải nghe vậy thì giật mình, trong khi Dịch Du bên cạnh cũng không ngừng tán thưởng, nói: “Bạch truyền kỳ không hổ là người nổi bật trong lĩnh vực khảo cổ của Liên bang, nếu như được Bạch truyền kỳ nghiên cứu, chắc chắn họ sẽ phát huy được các chức năng nguyên bản của Song Thiên cơ giáp.”

“Không cần.”

Bạch Hòa Quang nghe vậy lập tức từ chối, nói: “Nơi này là do Cục 13 phát hiện, chúng ta không có lý do để độc chiếm.”

Nói rồi, ông liếc mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Hai cỗ cơ giáp, mỗi bên chúng ta giữ một chiếc, nghiên cứu tài liệu và trao đổi lẫn nhau là đủ.”

“Được.”

Dịch Du gật đầu, đồng ý với kiến nghị của Bạch Hòa Quang, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, ngươi là người thông qua, không bằng để ngươi lựa chọn trước.”

Nghe Dịch Du nói vậy, Bạch Khải không khỏi nhìn về phía Bạch Hòa Quang, khi thấy đôi phương đồng ý, hắn tiến lại gần hai cỗ cơ giáp để quan sát một lát, cuối cùng vẫn chọn Bạch Thiên cơ giáp mà chưa từng tiếp xúc trước đây.

Trong khi Hắc Thiên cơ giáp chủ yếu tập trung vào công kích, thì thực tế, phương thức chiến đấu của nó vẫn rất tương tự với Husky, mạnh mẽ chỉ bởi viên đá tròn đó, không có gì giá trị tham khảo.

Thế mà Bạch Thiên cơ giáp là cơ giáp phòng ngự, chắc chắn sẽ có rất nhiều điểm thích hợp, và đến lúc đó có thể học hỏi được để tăng cường khả năng phòng ngự của Husky.

Khi thấy Bạch Khải lựa chọn, Dịch Du lập tức không chút do dự thu hồi Hắc Thiên, nói: “Chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ, trước hết cáo từ.”

“Như về phần Ngự Linh cầu mà chúng ta vừa giao dịch, qua một thời gian ta sẽ đến quý hiệp hội một chuyên, khi đó có thể bàn bạc thêm.”

“Được.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn Dịch Du và những người khác lên Cú Diên rồi đi, bỗng nhận ra Bạch Hòa Quang đang nhìn chằm chằm vào hắn, lâu không nói.

“Khụ, đó, lão sư có chuyện gì muốn phân phó?” Bị ánh mắt của Bạch Hòa Quang nhìn chằm chằm, Bạch Khải cảm thấy bối rối, không tự chủ được dò hỏi.

“Không có gì, lần này ngươi biểu hiện rất tốt.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Song Thiên cơ giáp tiêu hao rất lớn, không phải là thứ mà ngươi có thể nuôi nổi vào lúc này.

Ta khuyên người nên nộp cho hiệp hội, ta sẽ đề xuất với hiệp hội để họ trả một khoản bồi thường thích hợp.”

“Tốt, cảm ơn lão sư.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu lia lịa.

Mặc dù Song Thiên cơ giáp tốt, nhưng suy cho cùng cũng tiêu hao năng lượng rất lớn, không thể lắp đặt vào hệ thống năng lượng hiện tại, vì vậy chỉ có thể sử dụng loại vật liệu năng lượng thông thường.

Dẫu nói chỉ cần có đủ năng lượng, Song Thiên cơ giáp và sinh vật truyền kỳ vẫn có thể chiến đấu, nhưng nếu sở hữu những tài nguyên đó, Bạch Khải còn không bằng dành thời gian để nuôi dưỡng vài con sủng thú cho thực tế.

“Vậy lão sư, đến lúc đó có thể cho ta tham gia nghiên cứu bên trong Bạch Thiên cơ giáp không? Nếu không thể tham gia thực tế thì cho ta một phần tài liệu phù văn cấu trúc cũng được.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, nói: “Cũng được, trình độ phù văn của người không kém chuyên gia, có lẽ sẽ giúp ích cho việc phân tích Song Thiên cơ giáp.”

Khi nghe được sự đồng ý của Bạch Hòa Quang, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

Hắn định tiếp tục hỏi về những vấn đề liên quan đến hệ Ác Ma, nhưng đã bị Bạch Hòa Quang ngắt lời.

“Các người đã ở đây khá lâu rồi, ta cũng có việc khác cần xử lý, trước hết đưa các người về tổng bộ.”

“Vâng, được.”

Bạch Thu Trà cùng Bạch Khải nhìn nhau, thấy lão sư của mình cũng quá bận rộn, đội sản xuất chưa từng dám sử dụng như thế.

Thôi, về tổng bộ rồi hãy vào Tháp Tri Thức để khám phá thêm, biết đâu có thể tìm ra một chút manh mối về hệ Ác Ma.

Còn viên kim loại tiểu cầu kia, tốt nhất cũng nên điều tra một lần.

Thấy hai người đã chuẩn bị xong, Bạch Hòa Quang lập tức dẫn họ thẳng tới tổng bộ.

Bạch Hòa Quang rõ ràng là thực sự có việc gấp, nên về cũng nhanh hơn lúc đến, chỉ mất nửa ngày đã quay về tổng bộ.

“Ta sẽ đi tìm hội trưởng báo cáo về sự tình của Song Thiên cơ giáp, hai người hãy đi tập huấn trước.”

Bạch Hòa Quang đưa hai người đến khu vực tập kết trong đại sảnh, sau đó thẳng tiến vào Tháp Quyết Sách.

“Bọn họ hẳn là đang tập huấn ở đây, chúng ta nếu không đi ăn chút gì đi.”

Những ngày này bọn họ chủ yếu ăn thịt hưng thú để sinh sống, mặc dù dinh dưỡng đầy đủ, nhưng hương vị thực sự rất bình thường.

Giờ trở về rồi, nhất định phải thưởng thức một bữa ngon cho bọn họ.

“Cũng được, Bạo Lôi Thử cũng nên đói bụng.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, bắt đầu suy nghĩ xem nên cho Bạo Lôi Thử ăn gì.

Gia hỏa này, thật là thích thú đến mức đáng yêu.

Hai người cùng nhau đi tới nhà ăn, bởi vì chưa đến giờ tan lớp nên trong phòng ăn không có nhiều người, chỉ có một vài thành viên ở đó dùng cơm.

“A di, cho ta mười phần tráng cốt, năm phần Băng Lang, hai mươi phần năm màu, mười lăm phần nguyên khí, cảm ơn!”

Bạch Khải tiến tới cửa sổ, không chút tiết kiệm cho bốn sủng thú món ăn chúng thích nhất, ừ, tiện thể lại bỏ thêm một ít.

Chờ hẳn có khả năng phù văn tiến hoá lên đoạn thứ hai và Ngự Linh cầu được công bố, hẳn mới thực sự đạt được tự do tài chính, chính vì vậy không cần phải sống keo kiệt.

Nhắc đến, bây giờ Cục 13 đã quyết định cấp một loại vật liệu truyền thuyết, hiệp hội bên này chắc chắn với Bạch Thiên cơ giáp cũng có thể đổi lấy một vật liệu cấp độ truyền thuyết.

Trong đó một món tốt nhất là đồ vật hệ không gian cho Delta, trước tiên muốn kéo sức chiến đấu của Delta lên, nhưng

Gamma thì vẫn chưa được hưởng lợi.

Nhảy qua Gamma có vẻ không ổn chút nào.

Nhưng nếu cả hai đều được phân phối cho Gamma và Delta, thì có vẻ cũng quá bình thường, thực sự không có gì kích thích.

Nhìn bốn sủng thú đang ăn như cuốn phong, Bạch Khải bỗng nhớ đến trận chiến trước đó với Husky và Gamma, không khỏi lộ ra một nụ cười.

“Alpha, Shuke Beita, Gamma, Delta, đợi một chút, chúng ta sẽ có một trận đại chiến trong đội, ai thắng sẽ được ưu tiên phân phối tài nguyên cấp truyền thuyết nhé!”

Chương 294:

Alpha đối đầu Shuke Beita Gâu Gâu! (trong đội chuẩn bị chiến đấu? Bản thân đã đói khát khó nhịn rồi!) Khi nghe Bạch Khải nói, Shuke Beita lập tức tỏ ra hào hứng, trong khi Alpha cũng có phần chú ý, mặc dù không nói gì, nhưng cái nhìn trong đôi mắt bùng cháy Linh Hồn chi hỏa đã nói lên tất cả suy nghĩ của hắn.

Còn Gamma và Delta thì lại có vẻ vô cùng bình thản.

Kết phốc kết phốc. (Gamma vừa mới tiến hóa, trước không cần thiết phải tham gia.) Róc rách róc rách. (Ta mới đến, không cần phải giành giật.) Nhìn thấy hai sủng thú hiểu chuyện như vậy, Bạch Khải hài lòng gật đầu, nhưng vẫn giữ nghiêm mặt, nói: “Lăn nhau khiêm nhường là chuyện tốt, nhưng vẫn cần có chút cạnh tranh.”

“Mặc dù Gamma và Delta, hai người vẫn chưa nhận được phúc lợi cơ bản, nhưng vẫn cần phải tranh giành.”

“Một cuộc cạnh tranh tài năng sẽ giúp thúc đẩy tiến bộ lẫn nhau.”

Gamma và Delta nghe vậy thì hơi ngạc nhiên, phát sinh chút mong muốn chiến đấu.

Thấy bốn sủng thú không còn phản đối, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, cùng Bạch Thu Trà chào hỏi, rồi dẫn bốn sủng thú trở lại không gian bí mật bên cạnh.

“Vậy, ta xin tuyên bố một lần nữa về trận đấu lần này.”

Bạch Khải không biết từ khi nào đã thay đổi sang trang phục chính thức, đi đến khu vực trọng tài đấu trường, mở màn hình lớn ra.

“Trận thứ nhất, tổ tài nguyên tranh đoạt: Alpha vs Shuke Beita.”

“Trận thứ hai, tổ cơ sở phúc lợi: Gamma vs Delta.”

Bạch Khải chỉ vào màn hình và hỏi: “Có vấn đề gì không?” Ken két ken két. (Ta có thể tham gia.) A ô a ô! (tôi cũng không từ chối ai.) Kết phốc kết phốc. (Gamma nghe lời chủ nhân.)

Róc rách rách rách. (Ta sẽ dùng hết sức mình.) “Vậy thì tốt, Alpha và Shuke Beita thì chuẩn bị trước, Gamma và Delta thì chuẩn bị cho trận đấu.”

Khi nghe Bạch Khải nói, Alpha và Rana liền ào ào tiến vào khu vực chuẩn bị chiến đấu.

“Alpha, trong trận chiến, đừng dùng Tử Vong chi kiếm nhé.”

Thấy hai sủng thú có quyết tâm chiến đấu nghiêm túc như vậy, Bạch Khải suy nghĩ một lát, vẫn quyết định đưa ra chút hạn chế cho Alpha.

Alpha vốn là sủng thú chủ lực của hắn, vật liệu tăng cường cơ bản nào hắn cũng ưu tiên cho Alpha, vì vậy độ mạnh của Alpha đã vượt xa so với Shuke Beita và các loại thú khác.

Hơn nữa, Tử Vong chi kiếm còn là một kỹ năng siêu phẩm vượt trội.

Nếu để cho Alpha phát huy hết sức mình, trận chiến này sẽ không còn cần thiết.

Ken két ken két. (Không vấn đề gì.) Alpha nhẹ gật đầu, trực tiếp để Tử Vong chi kiếm sang một bên, và Shuke Beita cũng không tỏ ra bất mãn, thân nhiên chấp nhận tình hình này.

Là nhân viên thu thập số liệu trong đội kiêm nghiên cứu viên, không ai có thể hiểu rõ hơn về sức mạnh của Tử Vong chi kiếm.

Trừ khi có sinh vật ở cấp bậc năng lượng cao hơn hoặc có sức mạnh tương đương áp chế, còn phòng ngự thì cơ bản chẳng khác gì thùng rỗng kêu to.

Hơn nữa, dù không có Tử Vong chi kiếm siêu phẩm, Alpha vẫn có hai kỹ năng siêu cấp bên cạnh, sức mạnh cũng vô cùng đáng gờm.

Thấy cả hai sủng thú đã chuẩn bị xong, Bạch Khải lúc này nghiêm mặt nói: “Như vậy, đại diện cho đội Bạch Khải, trận tài nguyên tranh đoạt chính thức sẽ bắt đầu, Alpha vs Shuke Beita!” Vừa dứt lời, Alpha liền triển khai trạng thái, cánh xương mở ra, Phong chi tồn thương được mở tối đa, lập tức dùng lực hấp dẫn vung kiếm tấn công về phía Husky.

Mặc dù sau khi thu được Tử Vong chi kiếm, Alpha không hoàn toàn y lại vào lực hút kiếm, nhưng điều đó không có nghĩa là lực hút kiếm của hắn yếu đi.

Là một siêu cấp kỹ năng, sức mạnh áp đảo của lực hút kiếm vẫn gây ấn tượng mạnh mẽ, chỉ là Alpha sử dụng Tàn Lụi kiếm với thành thạo hơn mà thôi.

Bây giờ, với việc loại bỏ Tử Vong chi kiếm, Alpha bắt đầu từ từ phát huy khả năng của lực hút kiếm.

Chỉ thấy một ánh sáng vàng đất lóe lên, trọng lực trên người Alpha ngay lập tức giảm đến mức thấp nhất, tốc độ phi hành bỗng chốc gia tăng, trong chớp mắt đã tới đỉnh đầu Husky, trùng điệp vung kiếm chém xuống.

Một đòn này nhìn có vẻ bình thường, nhưng khi hạ xuống, lại tạo ra ảo giác như sao băng rơi xuống đất, rõ ràng là gia tăng gấp nhiều lần trọng lực.

Giảm trọng lực để tăng tốc, tăng trọng lực để gia tăng sức mạnh phá hoại, phương pháp chiến đấu với lực hút tương đối đơn giản mà thô bạo.

Oanh! Đối mặt với chiến thuật tấn công bất ngờ của Alpha, Husky dường như nhận thức chậm trễ, vội vã bao phủ Aether Lưu Kim lên người, còn chưa kịp tránh, đã bị lực hút kiếm trực diện trúng phải, khiến hắn nổ tung ngay lập tức.

Kết phức kết phức. (Beita nỗ mạnh, không biết hương vị thế nào...) Gamma học theo dáng vẻ của Bạch Khải, lau đi khước miệng mà không cần uống nước, hận không thể lao vào ngay lúc này để ném thử, trong khi Delta lại có vẻ nghiêm trọng, quan sát trận chiến trong sân.

Róc rách rách rách. (Đã như vậy, mà lại nhanh chóng tự bạo sói, Shuke Beita tốc độ thật nhanh, ta có thể né tránh được không?) Như Delta đã nói, khi Aether Lưu Kim bao phủ, thân thể bọn họ đã rời khỏi chỗ, để lại chỉ là một con sói tự bạo.

Tuy nhiên, khoảng cách gần như vậy nổ tung cũng không thể gây tổn thương cho Alpha, Lôi Viêm chỉ lực đều bị một tấm Băng Tinh bích chướng dày cản lại, đồng thời vô số đao gió trực tiếp phá vỡ, tạo ra sương khói, bay về phía con sói tự bạo dưới mặt đất.

Nhưng Husky rõ ràng không thể cứ chết như vậy, ngay tại khoảnh khắc con sói tự bạo nổ tung, hắn đã nhanh chóng kéo dài khoảng cách với Alpha, chưa kịp để sương khói tan đi, trên đấu trường đã xuất hiện vô số cự pháo đầy phù văn, thậm chí cả trên trời cũng bị vài cái pháo phù bố trí, đồng thời đồng loạt khóa chặt Alpha.

Chỉ một thoáng, từng đợt Lôi Minh nổ vang lên, vô số Lôi Viêm chi lực cùng lúc tấn công về phía Alpha, trực tiếp bao phủ hắn.

Là một cơ khí hệ siêu cấp kỹ năng, Máy móc lãnh chúa không chỉ có thể tạo ra nhiều loại vũ khí, còn nhờ vào Aether Lưu Kim có khả năng tăng cường các loại năng lượng, cùng với sức mạnh tự hủy diệt của Lôi Viêm chi lực, có thể nói là cỗ máy sát thương trên chiến trường! Chỉ là, cơn mưa đạn từ Husky không kéo dài lâu, một cơn lốc gió đã lao qua khiến cho Lôi Viêm chi lực bị phá vỡ, các lưỡi kiếm gió không ngừng đón đỡ lại, một phần trong đó còn khéo léo lợi dụng Lôi Viêm chi lực để tấn công vào các kẽ hở, nhanh chóng lao về phía những pháo phù và cự pháo xung quanh.

Tuy nhiên, Husky dường như đã lường trước được động tác của Alpha, ngay khi lưỡi kiếm gió bão bùng lên, tất cả pháo phù lập tức kéo dài khoảng cách, những cú phát động ban đầu ngay lập tức chuyển sang bắn dứt quãng, tiết tấu tấn công bỗng nhiên thay đổi.

Cùng lúc đó, từng con sói kim loại nhô lên từ lòng đất, mặc kệ trong không gian dày đặc đạn pháo, chúng ào ào nhào về phía lưỡi kiếm gió bão.

Rầm rầm rầm! Khi sói tự bạo và pháo phù đồng loạt công kích, lưỡi kiếm gió bão của Alpha dần dần bị giảm tốc độ, ngoại trừ lưỡi kiếm kim loại còn đang xoay tròn, cơn lốc gió ban đầu đã từng bước biến mất.

“Đây là lợi dụng vụ nổ để thay đổi áp suất không khí xung quanh, từ đó phá hủy cấu trúc gió lốc?” Khi thấy Husky dùng cách này để phá vỡ lưỡi kiếm gió bão, Bạch Khải không khỏi giờ ngón cái lên.

Khoa học đúng là sức mạnh sản xuất hàng đầu, câu này không sai chút nào, dùng phương pháp khoa học để giải quyết kỹ

năng huyền bí, hành động này, điểm cao nhất! “Nhưng mà, hẳn rồi cuộc đã trốn đến đâu?” Bởi vì gió lốc đã bị nổ tan, uy lực của lưỡi kiếm gió bão cũng giảm đi một nửa, vì vậy, toàn bộ công kích của Shuke Beita đều rơi xuống người Alpha.

Tuy nhiên, Alpha vẫn giữ vững trạng thái lưỡi kiếm gió bão, không hề bị tổn thương, mà ngược lại, hẳn từng bước thuật biến hình thể, dần dần biến thành một cái tràn đầy lưỡi đao con quay, khiến tất cả những con sói tự bạo đều bị hấn chém thành mảnh nhỏ.

Sau đó, Alpha lại một lần nữa gia tăng tốc độ trong hình dạng con quay, nhanh chóng xoay quanh khu vực đối kháng, tất cả cự pháo xung quanh đều bị phá hủy, trong sân lại nổ phát ra những tiếng âm ầm, thậm chí làm cho mặt đất dưới chân cũng nổ thành hư vô, để lộ ra tám kim loại dưới mặt đất.

Ngược lại Alpha, nhưng như thần chiến tranh tỉnh táo, đắm chìm trong biển Lôi Viêm chi lực này, mà không hề chịu chút tổn thương nào.

Lần đầu hai sủng thú giao đấu, Alpha hiển nhiên đang chiếm ưu thế tuyệt đối.

Cùng lúc này, một thân ảnh từ từ chui ra từ phía sau lưng Alpha trong tám kim loại, giống như một tên sát thủ nhanh nhẹn, lặng lẽ lao về phía lưng Alpha, móng vuốt sắc bén dưới ánh mặt trời lóe lên ánh sáng chói mắt.

Rõ ràng đó là một con sói kim loại thuần túy! Khi Alpha biến hình thành Cự Long, Husky cuối cùng mới ra tay ở trạng thái người sói.

Trong khi trạng thái người sói, động tác của Husky rõ ràng nhanh nhẹn hơn rất nhiều, chỉ trong chớp mắt, những móng vuốt năng lượng đỏ và lam đã đâm thẳng vào lưng Alpha, tạo ra vết nứt trên lớp Thủy Tinh Cốt kiên cố.

Alpha lập tức nhận thấy được mình bị tấn công từ phía sau, vô số lưỡi kiếm bay ngược lại, ép buộc lùi lại người sói, trực tiếp khởi xướng phản công.

Nhưng người sói rõ ràng đã dự đoán được động tác của Alpha, vài cú nhảy vọt đã tạo ra khoảng cách, lần nữa biến mất vào trong tám kim loại, không còn thấy đâu nữa.

Két phốc két phốc? (Beita họ đã đi đâu rồi, Gamma không cảm ứng được, mặt sàn này toàn bộ đều là hơi thở của họ.) Róc rách rách rách. (Hẳn là tìm cơ hội tấn công bất ngờ, Alpha chiến đấu công lực mạnh mẽ quá.) Két phốc két phốc! (Cái đó cũng đúng, Alpha dường như chưa từng thua trong các trận chiến chính diện, còn Gamma thì không, chỉ có thể từ từ chịu đựng.) Róc rách rách rách! (Không, Gamma người mạnh hơn ta nhiều, ta còn ở phía sau đội ngũ, nhất định phải cố gắng gấp bội.) Két phốc két phốc? (Delta người không kém chút nào, Gamma đụng phải Tà Năng hỏa diễm thật là khó chịu, Delta người không có chuyện gì chứ.) Róc rách rách rách... (Không không không, người mới đúng...) Nhìn hai sủng thú bên ngoài sân mà lại như vậy yếu đuối, Bạch Khải không khỏi nhíu chặt mày.

Hai hàng này, một là hệ Phật ăn hàng, một là khiêm tốn tự xét lại, thực sự khiến người ta nghi ngờ liệu họ có chờ đợi để tiến hành chiến đấu bằng lý luận không.

Ngược lại hai hàng kia, ý thức cạnh tranh thật sự mạnh mẽ, hầu như bất cứ điều gì đều được họ cạnh tranh.

Ngay hiện tại, chiến thuật đột nhiên từ lòng đất chui ra để tấn công cũng không phải là Alpha đã từng yêu thích sao.

Tương hỗ học tập, tương hỗ thúc đẩy, đó chính là điểm tinh tế trong cuộc cạnh tranh của hai hàng.

Chương 295:

Cảm giác thức tỉnh Kể từ lần đầu tiên bất ngờ tấn công thành công, Husky ngày càng cẩn trọng hơn trong các đòn đánh lén, bất kể Alpha thăm dò thế nào, hấn cũng không dễ dàng ra tay.

Tuy nhiên, Alpha không có ý định chờ đợi, hai chân đạp mạnh xuống đất, lập tức triệu hồi vô số gai xương mang theo lực lượng Âm Ảnh ào ạt xông ra từ lòng đất, nháy mắt bao trùm toàn trường.

Rõ ràng là Alpha đã không còn cần đến hoa sen Âm Ảnh từ lâu rồi.

Bị áp lực từ hoa sen Âm Ảnh, Husky cuối cùng không thể giữ bình tĩnh, từ trong lòng đất chui ra và nổi giận gầm lên, sức mạnh Phá Ma Gầm Thét ngay lập tức bao trùm lên người hấn, bất kể là tốc độ hay lực lượng đều tăng lên mạnh mẽ.

Sau đó, người sói linh hoạt tránh né những xúc tu gai xương, nhanh chóng tiếp cận Alpha, và dùng vuốt sói phát động liên tiếp các đòn tấn công, rõ ràng không có ý định để Alpha có cơ hội phản công.

Nhưng Alpha không có ý định nhượng bộ, hấn lập tức ném sức hút Kiếm nhất, thao tác và điều khiển các lưỡi kiếm công kích về phía Husky, đồng thời hai cánh tay hóa thành cột nhận, tiếp tục dây dưa với Husky.

Dù gì đi nữa, Alpha có tốc độ và kinh nghiệm chiến đấu vượt trội hơn Husky, nhưng mà, Husky đã biến thành người sói và luôn có thể đoán trước được hành động của Alpha một bước, trong cả công lẫn thủ, hấn đều kiên trì chờ đợi, chiếm lĩnh quyền chủ động trong cuộc chiến.

Ken kết ken kết.

Nhìn thấy trước mặt một con người sói như tái sinh, khí tức của Alpha có chút biến đổi, hấn vốn áp đảo bỗng nhiên lại tăng tốc độ công kích lên nữa, đến mức Bạch Khải thậm chí cảm thấy cánh tay của Alpha như biến mất.

Sau hơn mười chiêu cận chiến, người sói tuy lúng túng nhưng cuối cùng cũng bị lưỡi kiếm trúng đích, và áp lực chân không

làm cho hắn mất đi khả năng phản công, bị Alpha khóa chặt bởi vô số lưỡi kiếm. Đối mặt với tình huống bị toàn thân tỏa định hoàn toàn, người sói giờ phút này bỗng nhiên từ bỏ chống cự, tỏ vẻ đầu hàng, đồng thời thân hình cũng không ngừng vận vẹo, như thể muốn trở về hình dáng ban đầu.

Khi mọi chuyện đang diễn ra, người sói đột nhiên tan biến, Aether Lưu Kim như là sóng biển tràn ngập mọi thứ, cuốn theo tất cả lực hút kiếm và hòa vào lòng đất, nơi mà không còn nhìn thấy bóng dáng Husky nữa.

Người sói này chỉ là hình dáng giả được Shuke Beita tạo ra từ Aether Lưu Kim.

Khi nhận ra bị Alpha tính toán, hắn cảm thấy một chút bất ngờ, sau đó bản năng khiến hắn huy động cốt nhận chém về phía sau.

Quả nhiên, phía sau hắn lại xuất hiện một con người sói, nhưng đó vẫn không phải là Husky thật, chỉ là một hình dáng giả do Aether Lưu Kim tạo ra, đồng thời tìm cách tiếp cận Alpha, quần lấy hắn.

Trước tình huống này, ánh mắt của Alpha bỗng bừng sáng, lực lượng Âm Ảnh mạnh mẽ từ bên trong Thủy Tinh Cốt phát tán ra, không ngừng ăn mòn Aether Lưu Kim, đồng thời xương cốt của Alpha cũng liên tục mở rộng ra, rõ ràng là muốn tránh thoát.

Nhưng vào lúc này, một điểm đỏ xuất hiện ngay trên đỉnh đầu của Alpha, từ đó có thể nhìn thấy một con sói hai đầu ngay tại vị trí căn cứ của pháo đài đang ngắm bắn với một khẩu súng bắn tia.

A ô a ô! (thối xương cốt, bản người không thắng nổi ta ~) Quá rõ ràng rằng Beita đang cảm thấy có chút đắc ý khi khóa được điểm yếu duy nhất của Alpha, còn Shuke vẫn giữ vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Đừng quá tự mãn, đòn tấn công của chúng ta chưa chắc sẽ làm tổn thương được phòng ngự của Alpha đâu.”

Bởi vì Shuke biết rằng Alpha đã từng cố gắng củng cố phòng ngự của đầu lâu, thậm chí Bạch Khải còn sắp xếp cho Alpha một phù văn trong số đó để gia cố cho nó.

Nếu như đòn tấn công này không thể xuyên thủng được phòng ngự của Alpha, việc lộ diện sẽ khiến cho bọn họ gặp phải kết cục thảm hại.

Dù sao, họ cũng không thể trông cậy vào một nhà nghiên cứu cá biệt có thể so sánh với những chiến sĩ chuyên nghiệp.

Gâu Gâu! (không có gì, thôi xương cốt chắc chắn không thể thoát khỏi sự kiểm soát của chúng ta.) Vừa dứt lời, Alpha vốn bị Aether Lưu Kim không chế bỗng nhiên bị một mảnh Âm Ảnh bao phủ, cơ thể giống như biến mất thành một cái bóng bình thường, khiến cho Aether Lưu Kim không thể nắm bắt được.

A ô! (không được! Bị thôi xương cốt tính toán!) Nhìn thấy Alpha biến mất, Beita ngay lập tức nhận ra có điều bất ổn, chưa kịp thay đổi vị trí, hắn đã cảm thấy nơi gáy lạnh toát, một cái cốt nhận đã vừa vặn đặt lên đầu của hắn.

Ken kết ken kết. (ngươi đã thua rồi.) Beita quay đầu lại, thấy Alpha trong vẻ lạnh lùng đang đứng phía sau, hắn không khỏi cúi đầu xuống, tinh thần sa sút; còn Shuke lặng lẽ lắc đầu, nói: “Chúng ta đã thua.”

Ba! Ba! Ba! “Không sai, đó là một cuộc chiến đấu rất đặc sắc.”

Bạch Khải vừa vỗ tay vừa mỉm cười nhìn hai sủng thú, nói: “Cả hai đã thể hiện rất tốt, sức chiến đấu của Alpha, chiến thuật của Shuke và Beita đều rất đáng để học hỏi.”

Kết phúc kết phúc! (Gamma tuy không hiểu lắm, nhưng thực sự rất lợi hại.) Róc rách rách rách! (Alpha có kinh nghiệm chiến đấu thật mạnh, Delta cần phải học hỏi cho tốt.) Gamma và Delta đồng tình với lời Bạch Khải, mặc dù Alpha đã hạn chế sức mạnh của mình, nhưng trong không gian nhỏ này, khả năng của Husky với tư cách là máy móc lãnh chúa cũng không thể hoàn toàn phát huy được, cũng coi như là công bằng.

Rõ ràng, Alpha vẫn cao hơn một bậc.

Hoa sen Âm Ảnh hòa mình vào trong bóng tối, từ khi Alpha dần dần thay đổi phong cách chiến đấu, Bạch Khải cũng không ngờ tới, nhưng không ngờ Alpha vẫn không quên nguồn gốc của mình.

Quả nhiên, hắn vẫn là một sát thủ từ trước.

A ô (bản người không còn tài liệu cấp truyền thuyết nữa...) Beita cúi đầu, mang theo vẻ mặt không thể nén nổi sự thất vọng, tâm cảnh vốn thăng hoa do tưng kinh đã hoàn toàn bị phá hủy, giờ đây chỉ còn lại một tâm hồn vụn vỡ.

Bạch Khải vỗ đầu Husky, an ủi: “Đừng buồn bã như vậy, người đã thể hiện rất tốt, hãy cố gắng trong lần sau nhé.”

Biểu hiện của Shuke và Beita thực sự rất đặc sắc, từ việc sắp xếp chiến thuật cho đến việc đấu tranh gần gũi với Alpha như vừa rồi, nếu như không phải tốc độ biến hóa của Alpha quá phi thường, có lẽ họ cũng có thể kéo dài thêm một chút thời gian.

Và khả năng phán đoán sớm của Beita vẫn là rất ấn tượng.

A ô? (hiện tại thua, lần sau thì sao? Ai mà biết được chứ, nếu mà thôi xương cốt ăn một lần tài nguyên cấp truyền thuyết thì sẽ mạnh đến mức nào.) Beita vẫn chưa nguôi ngoai, không chút khách khí nào mà xé toạc thực tế tàn nhẫn.

“Cái này cũng đúng.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, mặc dù hắn chưa nghĩ ra cách nào để cường hóa Alpha, nhưng bất kể là bất cứ điều gì, chiến lược của Alpha chắc chắn sẽ tăng vọt, đến lúc đó sẽ còn khó đánh hơn nữa.

“Ngô...”

Vậy thì như này đi, chúng ta về sau sẽ theo thứ tự, Alpha đã thu được vòng thứ nhất tài nguyên tranh đoạt chiến thắng, và sẽ không thể tham gia những vòng sau, chỉ có thể tiếp tục tham gia sau khi vòng đầu tiên hoàn tất.”

Hắn làm như vậy trong nhóm sủng thú thực chất chỉ là để tạo động lực cho chúng, không thiên vị bất kỳ ai, tất cả đều công bằng, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Ngoài những phúc lợi cơ bản cho từng chiếc sủng thú, chỉ cần phân chia tài nguyên tranh đoạt theo thứ tự, người thắng tự động rời khỏi vòng đấu là được.

“Như vậy có thể thực hiện.”

Nghe theo Bạch Khải sắp xếp, Shuke nhẹ gật đầu, trong khi Beita như có thêm tinh thần, ánh mắt không thân thiện nhìn về phía Gamma và Delta.

Không đánh lại cái thối xương cốt đó, chẳng nhẽ lại không đánh lại hai cái nhãi nhép này? Nhìn thấy Beita đã thành công thoát khỏi khói mù, Bạch Khải lộ ra nụ cười, bỗng nhớ đến câu mà Beita đã dự đoán, nói: “Beita, người có cảm giác kỹ năng của mình có phải đã thức tỉnh không?” A ô? (thức tỉnh? Lúc nào?) “Được rồi, ta sẽ tự mình xem.”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, đưa tay đặt lên đầu Husky.

Quả nhiên, cảm giác kỹ năng đã thức tỉnh rồi sao? Khó trách hẳn có thể né tránh kịp thời, hóa ra là nhờ có Tâm Nhân mà sớm cảm nhận được.

Bạch Khải thỏa mãn nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Gamma và Delta, nói: “Tiếp theo là đến lượt các người, hãy chuẩn bị nhé.”

Hai sủng thú đồng loạt gật đầu, khi tiến vào trận đấu thì nhận ra đối chiến đã trở thành một mớ hỗn độn, căn bản không thể chiến đấu tốt.

“Khụ khụ, Alpha, để Lục Hành Thi tiến đến chinh đốn lại sân bãi.”

Ken két ken két. (Tốt, lão đại.) Alpha nhận lệnh, lập tức triệu hồi Lục Hành Thi, vốn đã dựa vào thực tế mà chế tạo, Lục Hành Thi lập tức thuần thục sử dụng các công cụ khác nhau để bắt đầu công tác sửa chữa.

Khoảng nửa giờ sau, trận đối kháng đã được chữa trị 70-80%, mặc dù một số thiết bị vẫn chưa được sửa nhưng cũng đủ dùng để tiếp tục đấu tranh. “Tay nghề này thật tuyệt, nếu không vì không dám mở rộng quy mô, không biết còn ai là đối thủ của ta trong công việc xây dựng này nữa!” Bạch Khải đối với công việc của Lục Hành Thi rất hài lòng, nhìn về các sủng thú đang chuẩn bị bước vào trận đấu, nói: “Tất cả đã chuẩn bị xong chưa?” Két phốc két phốc! (Gamma đã sẵn sàng!) Róc rách róc rách! (Delta sẽ cố gắng hết sức.) “Vậy thì tốt, trận đấu thứ hai, cơ sở phúc lợi tổ: Gamma vs Delta, bắt đầu!” So với sức

tấn công mãnh liệt của Alpha và Husky, nhịp điệu chiến đấu của Delta và Gamma rõ ràng chậm hơn nhiều.

Bởi vì chỉ sử dụng những đòn tấn công đơn giản, Delta không dễ dàng phát động, mà cần trọng vòn quanh Gamma, tìm kiếm cơ hội tấn công.

Còn Gamma thì rất vui vì điều đó, dần dần triển khai kịch độc quang hoàn, hấp thụ sức mạnh từ quang hoàn và những quang hoàn hiển tế mới nắm giữ.

Những quang hoàn màu xanh, đỏ, và đen vừa xuất hiện, khí tức trong trận đấu ngay lập tức biến hóa, một mùi hương nóng bỏng kỳ lạ dần dần lan tỏa đến với Bạch Khải.

Gâu Gâu! (khí độc? Gamma lúc nào phóng thích khí độc vậy?) Beita phát hiện ra vấn đề trước tiên, vội vàng bịt mũi, trong khi Bạch Khải lập tức nắm chặt váy của Lục Long, đẩy khí độc ra ngoài. “Chẳng lẽ kịch độc từ quang hoàn đã được hiển tế cháy thành khí độc sao? Đòn tấn công này hiện tại không chỉ ở mặt phẳng mà đã thăng cấp lên không gian rồi...”

Chương 296:

Tương lai quy hoạch Bạch Khải từ tay cầm Husky nhận lấy mặt nạ phòng độc làm từ Aether Lưu Kim, suy nghĩ một hồi, hần quyết định thối lui vào phòng quan sát bên trong, phong bế cửa phòng đấu, xác định không có khí độc nào tán ra bên ngoài, lúc này mới yên lòng nhìn lên cuộc chiến.

Theo khí độc ngày càng tràn ngập, phòng đấu nhanh chóng chuyển thành một mảnh không gian màu xanh lục, và nồng độ độc tố càng ngày càng đậm đặc hơn.

Có thể thấy, trong một môi trường kín như vậy, thời gian càng kéo dài, nồng độ độc tố càng cao, điều này càng làm cho đối thủ Gamma gặp bất lợi hơn.

Tuy nhiên, Delta lại là một trường hợp ngoại lệ.

Khi độc tố xung quanh dần dần nồng đậm, thân hình Delta quả thực đã phát sáng với ánh sáng tiến hóa, nhanh chóng biến thành một con mèo đen với móng vuốt màu tím sắc bén.

Sau khi tiến hóa thành Mãnh Độc Miêu Vương, Delta không còn bị ảnh hưởng bởi những độc tố này.

Nó tăng tốc lao thẳng tới trước mặt Gamma, và ngay lập tức bắt đầu tấn công mạnh mẽ, làm cho lớp bảo vệ của Gamma bị xé toạc thành vô số mảnh vụn.

Những mảnh vụn đó sau khi rơi xuống cũng không hề nhàn rỗi, đồng thời mở ra ba quang cầu ánh sáng, bao vây Delta ở giữa.

Thấy cảnh tượng này, Delta không chút hoảng sợ, nắm lấy Gamma quăng lên cao, rồi nhảy lên, trực tiếp lao vào đối phương.

Răng rắc! Chỉ nghe thấy âm thanh vỡ vụn vang lên, Gamma từ trước đến nay không e ngại va chạm giờ cảm thấy một lực lượng cường đại tràn vào khắp cơ thể.

Lớp ánh sáng đẹp như ngọc bích của nó bỗng dưng trở nên ảm đạm.

“Quả thật, sức mạnh không gian ngay cả Gamma cũng không thể phòng ngự.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, không gian hệ khác với những hệ khác, cơ bản không tồn tại khái niệm bị khắc chế, trái lại có thể khắc chế hầu hết các hệ khác.

Nếu có khắc chế, thì cũng chỉ có hiềm gặp ở trình độ thời gian hệ mà thôi.

Tuy nhiên, với loại kỹ năng đó, nếu phải tấn công, thì thực sự không gặp được độ dày lớn hơn.

Nhưng tình huống của Gamma cũng chỉ duy trì trong chốc lát, chỉ thấy một ánh sáng xanh lục lóe lên, trạng thái của Gamma lại lần nữa khôi phục bình thường, và chủ động mở ra cơ thể, nuốt chửng Delta vào.

“Vừa rồi Gamma đã dùng Mệnh Năng chuyển hóa sao?” Thấy Gamma biến đổi trạng thái, Bạch Khải lập tức phản ứng lại, còn Shuke thì đáp: “Gamma vừa tiêu hao rất nhiều năng lượng, hẳn là đã chuyển hóa thành sinh mệnh lực.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù chưa kịp chỉ dẫn Gamma về động cơ vĩnh cửu, nhưng rõ ràng Gamma đã tự hiểu, đã vận dụng được.

Vì bị Gamma bao quanh, ba quang cầu đồng loạt rơi vào người Delta, độc tố, hút máu, thiêu đốt ba loại hiệu quả dần dần có tác dụng, tình trạng của Delta rõ ràng đã suy giảm với tốc độ mà mắt thường có thể nhận ra.

Mãnh Độc Miêu Vương tuy có thể miễn dịch phần lớn độc tố, nhưng cũng không thể chịu nổi những cú đòn sắc bén của Gamma, ăn mòn nhiều thứ, dẫn đến ánh sáng kịch độc trở nên phức tạp.

Nói đơn giản, ánh sáng độc tố từ Gamma phát ra vẫn rất hỗn loạn, những phương pháp giải độc thông thường cũng khó mà giải trừ được, chưa kể còn phải đối mặt với việc hút máu và thiêu đốt gây tổn thương đồng thời.

Róc rách rách rách! Cảm nhận thấy cơ thể mình bị biến dạng, Delta vẫn không bỏ cuộc, phớt lờ sự chống cự, quay về hình dạng Thủy Tổ thú, sau đó để mặc cho ba loại năng lượng tiến vào cơ thể.

Quả nhiên, sau khi bị Hiến Tế chi hỏa thiêu đốt, thân hình Delta bỗng dưng mở rộng, lại một lần nữa biến thành bộ dạng Phần Nộ Thủ Vệ.

“Ta sát, lại tiến hóa thành Ác Ma hệ rồi?” Bạch Khải thấy vậy trong lòng chấn động, Phần Nộ Thủ Vệ确实 rất mạnh, cho dù không có kỹ năng cũng vẫn như vậy, nhưng bộ dạng phát cuồng của Delta sau đó khiến hắn vô cùng e ngại.

Dù đã tỉnh táo nhờ Beita Đại Bi trong một thời gian ngắn, nhưng không ai biết liệu nó có thể gây ảnh hưởng xấu đến Delta hay không. Ác Ma, bất cứ đâu cũng rất am hiểu ăn mòn.

Tuy nhiên, sau khi tiến hóa thành Phần Nộ Thủ Vệ, Delta hoàn toàn không còn thấy ba quang cầu của Gamma, thân hình to lớn cường ép xé toạc cơ thể Gamma, khôi phục tự do.

Sau đó, Delta ném lên Gamma một cú đấm mạnh mẽ, từng vết nứt không gian như mạng nhện dần lan ra, thậm chí ngay cả tường chống của phòng đấu cũng bị ảnh hưởng.

“Beita, Delta giờ có thể cảm nhận được trạng thái hiện tại không?” Nhìn Delta điên cuồng tấn công Gamma, Bạch Khải cảm thấy lo lắng, nên đã hỏi Beita.

Gâu Gâu! (Có thể cảm nhận một chút, nhưng không giống như lần trước không kiểm soát được.) “Vây là tốt rồi.”

Bạch Khải nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm, rồi tiếp tục chú ý đến tình hình chiến đấu.

Với sức mạnh của Ác Ma hệ, Delta hoàn toàn bùng nổ, sức mạnh không gian của nó cũng được tăng cường đến mức tối đa, không còn thấy tính kháng cự của Gamma nữa, mỗi cú đấm vung ra cũng có thể gây ra tổn thương không nhỏ cho Gamma.

Hơn thế nữa, thân thể của Phần Nộ Thủ Vệ thỉnh thoảng cũng có ngọn lửa tà ác lóe lên, rõ ràng nó đã hấp thu phần nào năng lượng từ Gamma chuyển hóa thành năng lượng của bản thân.

Tuy nhiên, rất rõ ràng, Delta với kiểu tiến hóa này vẫn không phải là đối thủ của Gamma trong việc hấp thu năng lượng. Đối mặt với sự công kích điên cuồng của Delta, Gamma cũng đã thể hiện rõ chiến thuật phòng ngự phản kích của mình đến

mức tối đa, dứt khoát thu hồi các quang cầu độc tố và hiến tế, toàn lực phóng thích quang cầu hút máu, đồng thời nhờ vào Mệnh Năng để chuyển đổi, không ngừng bổ sung sinh mệnh lực cho mình.

Năng lượng - sinh mệnh lực - năng lượng... Động cơ vĩnh cửu của Ngự thú thực sự bắt đầu hoạt động. ...

A ô... (Nhân loại, hai người bọn họ còn muốn đánh đến khi nào thì thôi...) Beita có chút nhàm chán khi thấy tiết tấu chiến đấu của hai con thú cưng không hề thay đổi từ đầu đến cuối, nó ngáp một cái.

Mặc dù chỉ mới mười phút kể từ khi bắt đầu trận đấu, nhưng so với cuộc chiến với Alpha, phương thức chiến đấu của hai con thú này thực sự là có chút nhàm chán, mang lại hiệu quả cần thiết để ngủ.

“Cũng sắp rồi.”

Bạch Khải nhún vai, cảm thấy đáng tiếc nhìn Delta đang dần toát ra màu đỏ sậm của ánh sáng thoái hóa. Ác Ma hệ thực sự rất mạnh, nhưng giới hạn tiến hóa bản thân của Delta lại đang ở đó, khi bị Gamma kéo vào cuộc chiến tiêu hao, thì kết cục đã sớm được quyết định.

Quả nhiên, sau một trận đánh tiếp theo, Delta trên người lại lóe lên ánh sáng thoái hóa, một lần nữa biến trở về hình dạng Thủy Tổ thú, và nằm thẳng xuống đất, không còn chút sức lực.

Máu của Phần Nộ Thủ Vệ đã tiêu hao rất nhiều, lại thêm việc nó còn phải phân tâm để kiềm chế sự cuồng bạo trong huyết mạch, có thể kiên trì lâu như vậy đã là toàn bộ sức lực của nó.

Nhưng dù vậy, nó vẫn không thể phá vỡ sự phòng ngự của Gamma, hoặc nói cách khác, không thể đối phó nổi với Gamma có thể coi như là một chiến thuật động cơ vĩnh cửu.

Bây giờ, nó thậm chí không thể di chuyển cơ thể của mình, trong khi Gamma vẫn như cũ tinh thần tỉnh táo, giống như vừa qua trận chiến đó không liên quan đến nó.

Róc rách rách rách... (Ta nhận thua...) Nghe thấy Delta nhận thua, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nói: “Như vậy ta tuyên bố, trận thứ hai, cơ sở phúc lợi tổ, Gamma vs Delta, Gamma chiến thắng!” Kết thúc kết thúc. (Delta, người không sao chứ?)

Gamma thu hồi các quang cầu hấp thụ năng lượng, đến bên cạnh Delta đang kiệt sức, tựa lưng vào Delta, bắt đầu chuyển vận năng lượng và sinh mệnh lực cho nó.

Có Gamma giúp đỡ, Delta ở trạng thái kiệt sức dần được làm dịu, từ từ có thể đứng lên.

“Không sai không sai, Gamma giờ có thể chính thức kiêm chức phụ tá rồi.”

Nhìn thấy Gamma dưới sự giúp đỡ dần khôi phục trạng thái cho Delta, trên mặt Bạch Khải càng nở rộ nụ cười.

Gamma trước đây đã có thể hấp thụ một chút năng lượng, giờ lại thêm một kỹ năng phân luồng năng lượng và sinh mệnh lực, vị trí phụ tá đã không thể tránh khỏi.

“Chờ trở về, dung hợp món đó, năng lực phụ trợ của Gamma hẳn là còn có thể mạnh hơn, khả năng phòng ngự cũng có thể tăng lên một chút.”

Nghĩ đến món vật liệu mà mình đã mơ ước từ lâu, Bạch Khải càng thêm kỳ vọng vào tương lai của Gamma.

Có một siêu cường phụ tá không thể bị đánh bại, hẳn người làm Ngự Thú sư này sẽ có được sự an toàn.

Bạch Khải triệu hồi bốn sủng ra trước mặt, nhìn thấy mỗi một con đều có sự cải thiện không nhỏ, hài lòng gật đầu.

Quả thực, việc tham gia các trận đấu trong đội không chỉ có thể thúc đẩy tinh thần chiến đấu, mà còn giúp nhìn thấy những thiếu sót và điểm yếu của từng thú cưng trong đội.

Alpha tổng hợp được sức mạnh cực lớn, phối hợp với khả năng phản ứng mạnh mẽ, gần như có thể ứng phó với mọi tình huống bất ngờ, nhưng tấn công từ xa vẫn có phần yếu kém.

Nếu như lần này xảy ra trong điều kiện không gian rộng mở, Alpha chưa chắc có thể nhanh chóng bắt được Husky.

Dù sao, không ai là tay bắn tỉa sẽ ẩn nấp gần mục tiêu như vậy.

Vì vậy, bước tiếp theo trong kế hoạch tăng cường của Alpha cần được ưu tiên xem xét việc tấn công từ xa.

Còn về Shuke và Beita, khả năng chiến đấu và thích ứng cũng không kém, nếu được thả ra trên chiến trường, tuyệt đối có thể

thể hiện sức mạnh, nhưng các phương pháp tấn công vũ khí máy móc vẫn còn đơn điệu, chủ yếu dựa vào hỏa lực phát ra, hoặc chính là sử dụng Aether Luru Kim để bắt chước nguy trang hoặc tự bạo.

Cần nhắc đến hai ý thức của Shuke và Beita, muốn tăng cường phương thức chiến đấu của hắn có hai lựa chọn: hoặc là cải tiến các vũ khí của Shuke, bổ sung một số thiết bị đặc biệt, hoặc là nâng cao phương thức tấn công bằng tinh thần của Beita, coi như phát huy ưu thế của biến dị tinh thần.

Còn Gamma thì lại đơn giản hơn, điều cấp bách hiện tại của Gamma là hợp nhất đồng kháng tính lớn lao đó, đồng thời tăng cường khả năng phòng ngự vật lý, còn về phương thức tấn công, ba kỹ năng quang cầu là Bạch Khải đã cảm thấy rất hài lòng.

Còn về Delta, hắn cần nắm bắt thức tỉnh sức tấn công, tốt nhất là tạo thêm một kỹ năng siêu cấp công kích.

Một đòn tươi, ăn khắp trời.

Delta có sức chiến đấu được xem dựa vào thuộc tính trạng thái nguyên sinh của Thủy Tổ thú, thuộc tính càng cao, thì sức chiến đấu cũng mạnh mẽ hơn, khi kết hợp với các kỹ năng không gian, chắc chắn sẽ gây bất ngờ cho toàn trường.

Về lý thuyết, Delta giống như Gamma, một cái có thể vô hạn cộng dồn kháng tính, còn một cái có thể vô hạn cộng dồn thuộc tính cơ bản, mức giới hạn cao nhất cũng khá cao.

Những gì hắn người Ngự Thú sư này cần làm chỉ đơn giản là tăng tốc quá trình tích lũy mà thôi.

Chương 297:

Một truyền thuyết về tài nguyên mới Đại khái xác định được phương hướng phát triển cho bốn sủng vật trong tương lai, Bạch Khải hài lòng rời khỏi bí cảnh và trở lại phòng ăn.

Cuộc chiến vừa rồi đã tiêu hao không ít thể lực của bốn sủng vật, giờ đây chúng cần nhanh chóng bổ sung năng lượng.

“A Di, vừa mới đến một phần cơm!” Vừa nói xong, Bạch Khải cảm thấy hàng loạt ánh mắt đổ dồn vào mình, quay đầu lại, hắn bất ngờ phát hiện xung quanh mình là một đám học viên đang tập huấn.

“Bạch Khải, người đã trở về rồi à?” Chu Diễm kinh ngạc nhìn Bạch Khải đột nhiên xuất hiện, nói: “Người không phải cùng Bạch truyền kỳ đi ra sao?” “Sáng nay ta vừa trở về, nên nghỉ tới đây ăn cơm.”

“A Trà đâu, sao không thấy hắn?” Tiêu Nguyên tới gần, hỏi: “Các người không phải đi cùng nhau sao?” “A Trà chắc là về nghỉ ngơi rồi.”

Bốn sủng đã trải qua hai trận chiến, tất nhiên A Trà phải ăn trước rồi đi nghỉ.

“Đừng bận tâm A Trà, Bạch Khải, người đã đi một vòng, trước đó đã không còn giá trị, giờ nhanh chóng tham gia ước chiến với ta.”

Chu Diễm hiển nhiên đã rút kinh nghiệm từ lần trước, khi thấy Bạch Khải xuất hiện ngay lập tức đã thông qua huy chương hệ thống đề xuất tranh đấu tích lũy điểm.

“Chờ chút, hết hiệu lực là sao?” Bạch Khải có cảm giác không tốt, dường như đã đoán ra điều gì.

“Nếu bị người khác khiêu chiến mà không dám tham chiến, sẽ bị xử thua và tự động trừ điểm tích lũy.”

Lục Tình đầy kính, nói: “Bởi vì có người, ba người chúng ta đều tùy ý lãng phí thời gian học, cho nên, cảm ơn nhé.”

Cái gì mà không dám tham chiến, thật đáng bị ép buộc mà!!!
Đưa huy chương ra xem, Bạch Khải thấy mình bị trừ mất 1500

điểm, tim hấn đau nhói.

Nhóm này, chỉ khiêu chiến là để kéo dài điểm tích lũy sao?! Nhìn vẻ mặt hưng phấn của Chu Diễm và Tiêu Nguyên, Bạch Khải cảm thấy không thể chịu nổi, nói: “Đến đây nào, ai còn muốn khiêu chiến nữa không?” “Tôi thì không cần đâu, các người cứ lên đi.”

Lục Tình nhận bàn ăn từ A Di và tự mình đi sang bên cạnh, Tiêu Nguyên có vẻ nhận ra điều gì đó, nói: “Chúng ta không cần vội, để Chu Diễm lên trước đi.”

“Vừa hay, vậy Bạch Khải, ta sẽ bao ba trận của người.”

Hai mắt Chu Diễm sáng rực, lập tức liên tục khởi xướng ba trận khiêu chiến với Bạch Khải, điểm tích lũy sẽ là lựa chọn cao nhất - 500 điểm.

“Đừng nói Đại đương gia khi dễ người, phương thức và sân bãi thì tùy người chọn!” “Tốt!” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn thấy Chu Diễm đứng ở vị trí thứ năm, khóe miệng hấn nở một nụ cười.

“Vậy ta sẽ có đi có lại, giờ ta sẽ khiêu chiến với học tử của người nhé ~” ...

Chiều hôm đó.

Tại đại sảnh tập kết.

Sau khi sắp xếp cẩn thận một hồi cho Bạo Lôi Thủ, Bạch Thu Trà cũng đã nghỉ ngơi một lúc trước khi tới đại sảnh.

Tuần này ra ngoài huấn luyện tuy có chút thu hoạch, nhưng hấn đã bỏ lỡ không ít chương trình học và cần nhanh chóng bù lại.

“A? Điểm tử, hôm nay sao người đến sớm vậy? Hơn nữa còn đang đọc sách nữa?!” Khi Bạch Thu Trà bước vào đại sảnh, hấn phát hiện có người đang học, mà người ấy chính là Chu Diễm, kẻ vốn ghét lý thuyết.

“Đừng làm mất thời gian của ta, không cần tìm ta khiêu chiến, ta đã từ bỏ rồi...”

Câu trả lời của Chu Diễm khiến Bạch Thu Trà hoang mang, không lẽ Chu Diễm đã thay đổi khẩu vị, trở nên yêu thích việc

học sao? “Đừng hỏi, có người nào đó đầy tự tin đi khiêu chiến học đệ định cày diêm tích lũy, kết quả lại bị đánh cho một trận, giờ thì tự nhốt mình lại không cần để ý đến nàng.”

Vừa lúc đó, Lục Tình từ ngoài cửa đi vào, không chút nương tay đào xới nỗi đau của Chu Diễm, và theo sau là Tiêu Nguyên, Lý Mộ cùng đám người khác với vẻ mặt quái dị, không rõ là đồng tình hay chế giễu.

“Lục Tình! Người không thể không nương tay một chút sao!” Nghe xong lời Lục Tình, Chu Diễm rớt cuộc không thể chịu đựng nổi, xông tới định che miệng Lục Tình, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải bước vào với tâm trạng thư thái, nàng liền lập tức rút lui, lại quay về xem sách.

Chương 298:

Một Truyền Thuyết Về Tài Nguyên Khác Trời mới biết nàng vừa trải qua điều gì, trong mắt nàng, Bạch Khải có thể dễ dàng khuấy đảo mọi thứ, nhưng lại trong các cuộc chiến cá nhân hay đội nhóm đều bị nàng đánh bại, thậm chí ngay cả bốn sủng thú vừa mới khế ước cũng không thể thắng nổi nàng.

Nếu đổi lại là Tiêu Nguyên hay thậm chí Bạch Thu Trà, nàng có thể nhẫn nhịn, nhưng bị Bạch Khải, một người mới gia nhập tập huấn với chỉ số nhị giai, đánh bại như vậy, Chu Diễm thật sự có phần tự khép mình lại.

Nhìn thấy bộ dạng đó của Chu Diễm, Bạch Thu Trà cũng phần nào hiểu ra, tiến đến bên Tiêu Nguyên, hỏi: “Nguyên ca, phải chăng Diễm tỷ đã...”

Tiêu Nguyên nhún vai, nhìn cách Bạch Khải đầy phấn khởi đang đếm điểm tích lũy, nói: “Bây giờ ta cuối cùng hiểu vì sao Bạch truyền kỳ lại nhận Bạch Khải làm đệ tử, với tốc độ phát triển khủng khiếp như vậy, ừm...”

Là một trong sáu người chứng kiến các trận chiến đấu, hẳn hiểu rõ rằng Bạch Khải đánh bại Chu Diễm không phải chỉ nhờ may mắn, mà là nhờ sức chiến đấu và chiến thuật hoàn toàn áp đảo.

Chưa kể, Tiêu Nguyên tự nhận mình không dám nói chắc có thể đánh bại Bạch Khải – một kẻ lạ lùng với những kỹ năng kỳ quái.

Ba kỹ năng quang hoàn mà hắn nắm giữ, hiệu quả mà chúng mang lại quả thực rất đáng sợ.

Nhìn thấy thái độ của Tiêu Nguyên, Bạch Thu Trà cũng không còn thấy quá kỳ quái nữa.

Những sủng thú khác hẳn không dám chắc, nhưng riêng với Tử Vong Chi Kiếm Alpha, tuyệt đối không có ai là đối thủ của nó trong cùng giai cấp.

Có lẽ nếu phối hợp với Thông Linh Sư thiên phú Hải Cốt Cự Long thì có thể, nhưng nếu như Bạch Khải gọi thêm sủng thú khác, hẳn cũng không dám đảm bảo điều gì.

Chẳng mấy chốc, các học viên khác kéo đến khu vực tập kết, nhìn Bạch Khải với ánh mắt có phần né tránh.

Trong tuần vừa qua, khi mà Bạch Khải không có mặt, Chu Diễm đã chớp thời cơ với diễm tích lũy, dẫn dắt tranh đoạt chiến để đưa mình leo lên vị trí thứ năm.

Thậm chí, nàng còn không thể ép buộc những người khác phải khiêu chiến với mình, nếu không có lẽ toàn bộ người tập huấn sẽ bị nàng cuốn đi hết.

Giờ đây, Chu Diễm – một kẻ thích khiêu chiến, lại bị Bạch Khải đánh bại đến mức tự tách mình ra, thực sự đã khiến bọn họ phải định hình lại thế giới quan của chính mình.

Chưa đầy hai tháng, từ nhị giai nhảy vọt lên tứ giai, và còn đè bẹp một kẻ như Chu Diễm, người đã có uy tín lâu năm. Điều này thật sự có phải con người làm được không? Quả thật, những gì hội trưởng của họ đã nhắc nhở trước đó về việc phải khiêm tốn khi đến tổng bộ đều có lý do.

Có rất nhiều thiên tài đang đợi họ, và sau khi trở về, ai còn dám gọi họ là thiên tài? So với Bạch Khải, những kẻ được gọi là thiên tài như bọn họ thật sự chẳng khác gì phế vật.

Nghĩ đến đây, tất cả học viên trong buổi tập đều ngồi xuống, bắt đầu ôn tập lại bài cũ.

La Tường từ ngoài cửa bước vào, nhìn thấy từng học viên chăm chú học tập, một sự nhiệt tình chưa từng thấy, đầu tiên ngạc nhiên, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải, mọi thứ đều trở nên rõ ràng.

“Hôm nay mọi người đến sớm quá, vậy chúng ta bắt đầu sớm thôi.”

Lần này, La Tường hiếm khi không áp đặt quy chế gì, thậm chí còn mang theo nhiều đồ ăn nhẹ, khiến các học viên vui mừng, chăm chú nâng cao chất lượng chuyên môn của bản thân.

Dù cho đánh nhau thì cũng chỉ là một người, họ chỉ có thể hy vọng sẽ vượt qua hắn ở những lĩnh vực khác.

Nửa ngày trôi qua rất nhanh, thấy ánh mắt vẫn chưa thỏa mãn của các học viên, La Tường kết thúc bài giảng hôm nay.

“Chương trình học hôm nay đến đây thôi, mọi người nhớ về nhà phải tiêu hóa kỹ nội dung ngày hôm nay.”

La Tường cũng biết hôm nay dạy quá nhiều, nên đã nhẹ nhàng nhắc nhở một câu, sau đó quay sang Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, theo ta, hội trưởng có việc cần tìm người.”

“Được.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ nhàng, hội trưởng tìm mình không có gì bất ngờ, chắc chắn là vì Ngự Linh cầu và chuyện liên quan đến Bạch Thiên Giáp.

Chương 299:

Một truyền thuyết mới về tài nguyên Bạch Khải theo La Tường tiến vào Quyết Sách Chi Tháp.

Khác với Thánh Vật Chi Tháp trật tự gọn gàng và Cảnh Kỹ Chi Tháp sôi nổi, Quyết Sách Chi Tháp có phần im ắng.

Trong suốt chặng đường, Bạch Khải hầu như không gặp ai.

“Chúng ta đã đến.”

Nhanh chóng, La Tường dẫn Bạch Khải đến một đại sảnh trống trải, nơi giữa sảnh là Bạch Thiên cơ giáp đứng sừng sững.

“Các người đã tới.”

Thấy hai người, Triệu Phù Đồ, người đang tỉ mỉ ngắm nghía Bạch Thiên cơ giáp, quay lại, nhìn Bạch Khải và cười nói:

“Tiểu tử, ngươi thật không thích hợp để học từng bước, chỉ đi ra ngoài hai lần đã có thể làm ra nhiều điều như vậy.”

“Khụ khụ, chỉ là trùng hợp thôi.”

Bạch Khải ngượng ngập cười, không muốn để lãnh đạo có ấn tượng xấu, vì tương lai sẽ khó khăn hơn.

“Đúng như vậy, cho nên hội trưởng, khi Bạch Khải hoàn thành tập huấn, nếu không thì hãy ném hắn cho tôi đi, tôi đảm bảo sẽ không làm chậm tốc độ thăng cấp của Bạch Khải.”

La Tường ngay lập tức tiến lại bên cạnh Triệu Phù Đồ, với vẻ mặt nghiêm túc.

“Ngươi đừng tưởng ta không biết ngươi đang nghĩ gì, Bạch Khải còn là một học sinh, tất nhiên cần phải học, đừng nghĩ đến chuyện lười biếng.”

Triệu Phù Đồ nhàn nhạt mỉm cười, không để ý đến yêu cầu của La Tường, tiến lại bên Bạch Khải và nói: “Vừa rồi Hòa Quang đã nói cho ta biết, cổ Bạch Thiên cơ giáp này là do ngươi lựa chọn đúng không?” “Tôi chọn không sai, so với việc phát huy hình dáng cơ giáp, Bạch Thiên cơ giáp này có giá trị nghiên cứu mạnh hơn nhiều.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, bởi vì lý do đó nên hắn đã chọn Bạch Thiên cơ giáp.

“Tôi đã thông báo cho Tri Thức Chi Tháp, họ sẽ phái người đến nghiên cứu sớm thôi, Bạch Khải, ngươi cũng nên đi cùng, vì ngươi là người tìm ra nó, có cơ hội tham gia.”

“Đến lúc đó tôi sẽ nói với Lam Kha một tiếng, mở quyền truy cập tạm thời vào tư liệu của Tri Thức Chi Tháp cho ngươi, thuận tiện cho nghiên cứu.”

“Tốt, cảm ơn hội trưởng.”

Bạch Khải vui vẻ đồng ý, ban đầu hắn còn lo lắng không biết có thể đọc tài liệu của Ác Ma Hệ hay không, giờ đây Triệu Phù Đồ đã trực tiếp giúp hắn giải quyết điều đó.

“À đúng rồi, hội trưởng, cỗ Bạch Thiên cơ giáp này...”

Bạch Khải không quên mục đích chính, chỉ tay vào Bạch Thiên cơ giáp, hai ngón tay không tự chủ chà xát.

Triệu Phù Đồ thấy vậy không khỏi cười lớn, nói: “Ngươi thật sự khác Hòa Quang, yên tâm, ưu đãi của ngươi sẽ không thiếu, vì Bạch Thiên cơ giáp có thể xem là một tài nguyên truyền thuyết rồi.”

“Một tài nguyên truyền thuyết tự do, đến lúc đó ngươi hãy qua Thánh Vật Chi Tháp tìm Hạng Lê.”

“Tốt, đa tạ hội trưởng!” Nghe Triệu Phù Đồ trực tiếp cấp cho một tài nguyên truyền thuyết, Bạch Khải vui mừng đến nở hoa, liên tục gửi lời cảm ơn.

“À đúng rồi, hiện tại ngươi tạm thời không nên đi ra ngoài, hãy giải quyết con Cự Long đó trước, một con mà không thuộc về truyền thuyết là rất dễ gây ra rắc rối.”

Triệu Phù Đồ vỗ nhẹ vào vai Bạch Khải, nói: “Trong hai ngày tới, ngươi đừng lên lớp, hãy giải quyết con Cự Long đó giúp ta.”

Nhìn thấy nụ cười rạng rỡ của Triệu Phù Đồ, Bạch Khải không khỏi rụt cổ lại, bản năng gật đầu, nói: “Được, tôi sẽ đi tìm hắn ngay.”

Người ta thường nói, dễ bị ràng buộc bởi những điều mình đã nhận, chưa kể đến việc họ vẫn chưa quá hiểu rõ tình hình.

Chương 300:

Muốn Long sinh không có trở ngại, trên đầu dù sao cũng phải mang một ít lực Nhìn thấy Bạch Khải có ý thức như vậy, Triệu Phù Đồ cảm thấy rất hài lòng.

Ngày nay, những người trẻ tuổi có thiên phú và chăm chỉ làm việc ngày càng ít, nếu cứ tiếp tục như vậy, bọn họ, những ông lão này, không biết khi nào mới có thể nghỉ hưu.

“À, đúng rồi, ta nghe nói dạo này người có phát minh ra một cái Ngự Linh cầu? Có thể cho ta xem thử không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, lấy ra một cái Ngự Linh cầu đưa cho Triệu Phù Đồ.

Triệu Phù Đồ nhận lấy Ngự Linh cầu, quan sát một hồi, rồi cười nói: “Cuối cùng thì cũng là người trẻ có ý tưởng, đáng tiếc ý chí Gaia đã nhiều năm không xuất hiện, nếu không cái Ngự Linh cầu này có thể sẽ trở thành xu hướng.”

Bạch Khải lắc đầu, đáp: “Hội trưởng quá khen, nếu không có ký kết linh hồn khế ước, thú nuôi và Ngự Thú sư không thể cùng nhau trưởng thành, hạn mức cao nhất vẫn còn quá thấp.”

“Ta không nghĩ vậy, bất cứ thứ gì cũng cần thời gian để lắng đọng, biết đâu một ngày nào đó người lại phát minh ra trang bị giúp tiến hóa thì sao?” Triệu Phù Đồ hiển nhiên rất coi trọng Bạch Khải, cười nói: “Dù không thành công, nghiên cứu của người cũng được coi là không kém người khác.”

“Ta nghe Hòa Quang nói, Cục 13 Dịch Du đã tìm người hợp tác rồi? Thế cũng không tệ, có liên bang giúp đỡ, việc phổ biến sẽ thuận lợi hơn.”

Nói đến đây, trên mặt Triệu Phù Đồ bỗng nở ra một nụ cười kỳ lạ, ông nói: “Mặc dù hơi sớm, ta ở đây xin chúc mừng người trở thành người trẻ tuổi nhất liên bang có danh vọng.”

“Cảm ơn sự ủng hộ của hội trưởng, đến lúc đó còn cần dựa vào hiệp hội giúp đỡ.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, thầm nghĩ phải liên kết hiệp hội với bản thân khi ra chiến trường.

Có liên bang và hiệp hội cùng ủng hộ, việc phổ biến Ngự Linh cầu sẽ không còn là cản trở.

Dù cho việc này xem như cho Ngự Thú sư miễn phí, nhưng ít nhất ông cũng phải trả cho hắn một ít tiền.

“Được rồi, công việc kế tiếp của ngươi chắc hẳn cũng không ít, nên đi làm việc trước đi.

Nếu cần hiệp hội hỗ trợ, hãy đến tìm ta.”

Triệu Phù Đồ lại trò chuyện thêm vài câu với Bạch Khải rồi ra hiệu cho hắn có thể rời đi.

Hai người cũng không ở lại lâu, nhanh chóng rời đi.

Khi vừa ra khỏi Quyết Sách chi tháp, La Tường liền giơ ngón tay cái lên, tán dương: “Tiểu tử ngươi giỏi đấy, lại có thể phát triển một phương thức kế ước độc lập với văn bản bên ngoài, hơn nữa còn là một sản phẩm máy móc.

Nếu không phải Bạch truyền kỳ ra tay nhanh chóng, ta dám cược rằng máy móc truyền kỳ cũng sẽ tới thu nhận ngươi làm đệ tử đó.”

“Khụ khụ, không đến mức như vậy.”

Bạch Khải cười gượng, đột nhiên nhớ ra điều gì, hỏi: “Đúng rồi, La giáo quan, ta có nghe nói máy móc truyền kỳ và lão sư hình như có chút mâu thuẫn, lần trước gặp không thấy có vẻ gì.”

La Tường nói: “Có chút mâu thuẫn thì cũng có.

Dù sao họ đều là truyền kỳ trong liên bang, một người là truyền kỳ danh hiệu, một người là hiệp hội danh hiệu, không có chút xung đột nào thì cũng kỳ quái.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi giật mình, cho dù là truyền kỳ thì cũng không thể tự mình quyết định.

“Nhưng Bạch truyền kỳ và Vương truyền kỳ giữa họ thì có ít nhiều không hợp nhau.

Bạch truyền kỳ thì người cũng biết, nghiêm túc hơn, còn Vương truyền kỳ thì...”

Mắt La Tường loé lên vẻ sùng bái: “Vương truyền kỳ là người bình thường xuất thân, nhưng thiên phú trong lĩnh vực máy móc thì có thể gọi là nghịch thiên.

Dù là mạng lưới hay Tinh Không chi môn đều có sự tham gia của hắn, tốc độ lên cấp thậm chí còn nhanh hơn cả Bạch truyền kỳ.”

“Nhưng chính vì loại thiên phú này, Vương truyền kỳ làm bất kỳ chuyện gì đều không có sự nghiêm túc, mà còn luôn thích làm những chuyện không theo quy tắc, hoàn toàn đối lập với tính cách của Bạch truyền kỳ.”

Hóa ra là như vậy, không trách gì mà lão sư lại nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ khi thấy hắn cải tạo máy móc cho Alpha.

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đại khái hiểu rõ, trong khi La Tường vẫn rất tiếc nuối nói tiếp: “Nếu không phải lúc trước ta điền sai nguyện vọng, chọn đi Phù Văn hệ, thì không chừng bây giờ ta cũng là cơ giới sư rồi.”

Điền sai nguyện vọng? Bạch Khải không khỏi có chút run rẩy, hỏi: “La giáo quan, người nói thật không?” “Đương nhiên là thật lòng.”

La Tường nhún vai, tiếp: “Nhưng sau này phát hiện bản thân không có thiên phú với máy móc, cũng chẳng sao cả.”

Bạch Khải nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, rất may người này không có thiên phú về máy móc, nếu không không biết hắn sẽ tạo ra những thứ gì nữa.

“Thời gian không còn sớm, người trước đi giải quyết vấn đề với truyền kỳ Cự Long đi, về phần Trương Sam bên kia ta sẽ nói với hắn.”

La Tường nhìn thời gian, rồi nói: “Nếu gặp phải phiền toái gì, người có thể đến tìm Phạm bà bà, bà ấy có kinh nghiệm giao tiếp với sủng thú.”

“Tốt, đa tạ La giáo quan.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó kích hoạt mặt dây chuyền tiểu tháp, đi vào Lục Long bí cảnh.

Lúc này, Nicolas đang cầm một cái ấm nước lớn cẩn thận tưới nước cho các loại thực vật trong Phi Thúy chi cốc, trông như

một người nông dân chăm chỉ.

Thấy Bạch Khải xuất hiện, Nicolas lập tức vớt cái ầm nước sang một bên, ngay lập tức chạy đến bên Bạch Khải, hỏi: “Hửm? Cuối cùng Bạch Khải cũng tới! Delta đâu?!” “Người chẳng lẽ không nên hỏi trước một chút về bằng hữu duy nhất của ta là con người sao?” Bạch Khải khẽ giật mình, nhìn Nicolas với vẻ khó chịu.

“Người đây không phải tốt sao? Sức sống hơn trước nhiều, tạm thời không chết được.”

Nicolas liếc mắt nhìn Bạch Khải, rồi bắt đầu tìm kiếm Delta xung quanh.

“Đã lâu không gặp, Delta có phải đã ổn định tiến hóa thành Phi Thúy Áu Long rồi không?” Bạch Khải lắc đầu: “Không đơn giản như vậy, nhưng ta nghĩ ra được phương pháp tiến hóa cho Delta.”

Nicolas nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, nói: “Nhanh lên, để Delta tiến hóa sớm chút.”

Nói xong, Nicolas lập tức tiến đến bên Bạch Khải, đôi mắt tràn đầy mong đợi nhìn chằm chằm vào Bạch Khải, hàm ý không cần phải bàn thêm.

Nhìn cảnh đó, Bạch Khải lập tức triệu hồi Delta, Nicolas thì lập tức hỏi: “Sao thấy gầy đi một chút? Sức sống cũng có phần thiếu hụt, ừm, còn có chút năng lượng kỳ lạ?” Nicolas liếc mắt đã nhận ra tình trạng của Delta, lập tức phun ra một hơi thở Phi Thúy Long, Delta lập tức khôi phục tình trạng tốt nhất, đồng thời còn thuận lợi tiến hóa thành sinh vật Phi Thúy Long.

Sau khi Delta tiến hóa, ánh mắt Nicolas nhìn về phía Delta càng thêm dịu dàng, ngay lập tức từ bên trái trái cây giật xuống một đồng quả đưa cho Delta, ra hiệu cho nó tự do ăn.

Nhìn cảnh Nicolas giống như một người cha ân cần đối đãi đứa con lâu ngày không gặp, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Người này sẽ không thật sự muốn làm cha sao? Trước đây có vẻ Alpha cũng rất thích thú với điều đó...

Nhưng cũng tốt, từ giờ trở đi hẳn có thể thoải mái đến đây chơi đùa, mà quay lại cũng có thể mang theo những hạt giống

bổ dưỡng, như vậy sẽ tự cung tự cấp được hoàn toàn.

“Khụ khụ...”

Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, thu hút sự chú ý của Nicolas, nói: “Kỳ thật lần này ta tới là có chuyện muốn bàn với người.”

“Có chuyện gì cần bản Long bàn bạc?” Nicolas hơi ngạc nhiên ngẩng đầu lên, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, hoảng hốt nói:

“Người định để Delta ở lại chỗ của bản Long mãi sao?”

“Người nghĩ gì thế, Delta là của người, ta lấy gì mà chiến đấu với người khác.”

Phong cách chiến đấu của Delta mặc dù vẫn chưa hoàn thiện, nhưng cũng đã tạm ổn.

Hắn sẽ không để Delta ở đây, mang theo con Long nhát gan bên người còn được.

“Còn có chuyện gì khác? Người lại có sủng thú nào muốn tiến hóa sao?” Nicolas hiếu kỳ nhìn Bạch Khải, nói: “Có vậy Lục Long, chắc hẳn không có vấn đề gì?” “Không phải chuyện đó, mà là việc mà trước đây ta đã nói với người về con người.”

Bạch Khải lắc đầu, cuối cùng cũng nói ra được lý do cho chuyến đi này.

“Con người bên ngoài?” Nicolas vừa nghe thì biến sắc, ánh mắt trở nên lảng tránh, nói: “Bản Long không phải đã có thông tin với người rồi sao, không cần liên hệ với những người khác đâu?” Bạch Khải thở dài, nói: “Ta không thể cứ ở đây mãi, sau một thời gian nữa ta sẽ trở về thành phố Cổ Túc, nếu không sẽ không còn người nào tìm được người đâu.”

“Người muốn đi? Đi đâu, bản Long sẽ dọn dẹp bí cảnh một lượt.”

Nghe Bạch Khải muốn đi, Nicolas lập tức đứng dậy, không do dự mà quyết định.

“Khụ khụ, không cần phải phiền toái như vậy, mà bây giờ vẫn chưa đi.”

Bạch Khải thấy vậy chỉ mỉm cười, nói: “Nhưng hiện tại người đã bị lộ diện trước mắt con người, lại còn đã đồng ý đàm phán cùng họ, cứ giữ im lặng như vậy cũng không tốt.”

“Dù gì cũng không ai muốn có một con truyền kỳ Cự Long ở trên cửa nhà mình cả.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Nicolas vẫn còn do dự, có hơi khó nói: “Nhưng bản Long ngoài người ra không có liên hệ gì với ai khác, nếu như...”

Thấy Nicolas ngập ngừng, Bạch Khải liền nắm lấy thời cơ nói: “Yên tâm, người là truyền kỳ Cự Long, không cần phải đáp lời bất kỳ ai, nếu không biết phản ứng thế nào thì chỉ cần ừ một tiếng là được.”

“Hơn nữa, ra ngoài người còn có thể tiếp xúc với nhiều loài hoa cỏ khác nhau, còn có nhiều trò chơi, phim ảnh...”

Từng lợi ích lần lượt được Bạch Khải liệt kê ra, Nicolas dần dần buông lỏng tư tưởng, trên mặt lộ vẻ do dự nhưng vẫn chưa thể quyết định.

“Nhưng bản Long vẫn không thích liên hệ quá nhiều với con người, mẹ luôn nói rằng trong con người có rất nhiều kẻ xấu.”

Bạch Khải nghe vậy chững lại, đột nhiên nghĩ đến những gì La Tường đã nói trước đó, nói: “Không muốn giao tiếp với con người, vậy thì chung sống với sủng thú thế nào? Ta biết có một chỗ, nơi đó tất cả mọi sinh hoạt đều là sủng thú, ừm, Delta cũng ở từ nơi đó.”

“Delta cũng là?” Khi nghe thấy câu này từ Bạch Khải, Nicolas cuối cùng cũng cảm thấy hứng thú, nhìn về phía Delta.

Róc rách rách rách. (Đúng vậy, còn Phạm bà bà đối với chúng ta cũng khá tốt.) “Ngô, vậy bản Long cũng sẽ đi một chuyến cùng người, nhưng trước hết bản Long phải đi xem nơi đó.”

Nicolas do dự một lát, cuối cùng đưa ra quyết định.

“Cái này dễ nói!” Thấy Nicolas đã đồng ý, Bạch Khải lúc này rất phấn khởi, nói: “Người trước biến thành hình người, ta sẽ dẫn người đi thăm thú, nếu có thể, ta sẽ dẫn người đi gặp hội trưởng.”

Chỉ cần vài phút để hoàn thành nhiệm vụ từ hội trưởng, không biết có phải lại tìm được điểm yếu thưởng không nhỉ? Trong suy nghĩ không hề xấu xa, tài nguyên truyền kỳ thật sự quý giá.

Khi xác định được muốn rời khỏi, Nicolas hít sâu một hơi, thân hình ánh lên ánh sáng phỉ thúy, bỗng nhiên thu nhỏ lại, rồi rất nhanh biến thành một chàng trai trẻ tuấn tú.

Tuy nhiên, mái tóc xanh lục của hắn thật sự thu hút sự chú ý.

Bạch Khải không khỏi nhắc mép, hỏi: “Người có thể đổi màu tóc được không?” “Đổi màu sao? Thật sự không phải rất đẹp sao?” Nicolas hơi nghi hoặc nhìn mái tóc xanh lục của mình, rồi nói: “Chẳng lẽ màu xanh lục bên các người không được ưa chuộng?” “Không, không, như vậy rất tốt, rất đẹp.”

Bạch Khải lắc đầu liên tục, trong lòng thầm nghĩ, muốn Long sinh không có trở ngại, trên đầu dù sao cũng phải mang một ít lục. Đã lục thành như vậy, Nicolas Long sinh chẳng phải sẽ muốn cắt cánh sao?

Chương 301:

Nhát gan trong tình yêu Long Sau khi xác nhận vẻ ngoài của mình và loài người bình thường không có gì khác biệt, Nicolas dường như không còn sợ hãi như trước, mà ngược lại, hắn biểu hiện ra chút hưng phấn.

“Đi thôi, dẫn ta đi xem thế giới của các người.”

Nicolas mở ra lối thoát, dẫn đầu chui ra khỏi bí cảnh, Bạch Khải thấy vậy cũng lập tức theo sau, đi cùng hắn.

Do Nicolas mở lối, nên cửa ra vẫn ở Tùng Nguyệt lâu bên hồ.

Bởi vì hình dáng kỳ dị của Nicolas, hắn lập tức thu hút không ít ánh nhìn.

Khi mọi người thấy khuôn mặt điển trai của hắn, không ít cô gái trẻ cũng dự định tìm cách tiếp cận.

“Đi đi đi, trước hãy làm việc chính.”

Bạch Khải thấy vậy liền vội vàng kéo Nicolas, nhanh chóng thoát khỏi đám fan nữ, tiến về phía con đường dẫn tới sáu tháp.

Lần đầu tiên bước vào thế giới loài người, Nicolas tỏ ra rất hiếu kỳ với mọi thứ: ẩm thực, giải trí, văn hóa...

Tất cả mọi thứ ở đây đều hoàn toàn khác biệt với Lục Long bí cảnh.

Chính vì vậy, Nicolas vô tình dần dần giảm bớt nỗi sợ hãi đối với con người, nhưng hắn vẫn không dám gần gũi các hoạt động đông đúc của loài người.

“Nếu không, chúng ta hãy đi thẳng đến khu bồi dưỡng, đã không còn sớm, nếu đi trễ Phạm bà bà có thể sẽ nổi giận.”

Nhớ lại trước đây, Phạm bà bà từng vì hắn không đi nhận phúc lợi mà tức giận, kéo hắn lên máy bay, Bạch Khải trong lòng cảm thấy bất an.

Hắn hy vọng Phạm bà bà không phải là loại thích ngủ vào ban đêm, nếu không thì hắn thật sự xong đời.

“Được.”

Mặc dù Nicolas vẫn muốn tiếp tục quan sát thế giới loài người, nhưng hắn lại muốn nhìn địa điểm nơi Delta sinh sống trước đó.

Theo như Delta nói, ở đó còn nhiều Thủy Tổ thú, biết đâu có thể tiến hóa ra vài Phi Thủy Long? Với mục tiêu rõ ràng, hai người đi với tốc độ nhanh hơn, rất nhanh đã tới trước nhà gỗ của Phạm bà bà.

Nhìn thấy cửa gỗ khép chặt, Bạch Khải chợt có chút lo lắng, liền triệu hồi Delta, nói: “Delta, người đi gõ cửa đi.”

Róc rách rách rách? Delta có chút nghi hoặc nhìn Bạch Khải, nhưng vẫn khéo léo tiến lên gõ cửa, rất nhanh, một bà bà mặc cổ trang liền xuất hiện.

“Ủm? Sao tiểu gia hỏa này lại về?” Thấy Delta tới gõ cửa, Phạm bà bà nhíu mày, sau đó chú ý đến Bạch Khải, một cỗ khí tức lạnh lùng lập tức lan tỏa.

“Bạch Khải, người đến đây để trả lại tiểu gia hỏa này sao?” Âm thanh của Phạm bà bà vô cùng lạnh lùng, ánh mắt ngân sắc của bà ta dồn dập nhìn chằm chằm vào Bạch Khải, khiến hắn cảm thấy toàn thân lạnh toát, như thể bị một con hung thú cổ đại theo dõi.

Thật đáng sợ! Thấy Phạm bà bà hiểu nhầm ý định của mình, Bạch Khải vội vàng giơ tay trái lên, nói: “Bà bà, người hiểu lầm rồi, ta chỉ dẫn theo Delta đến xem, đồng thời có một vài việc muốn thương lượng với người.”

Róc rách rách rách! (Bà bà, chủ nhân không lừa người.) Nghe Delta giải thích, Phạm bà bà lúc này mới tán đi uy áp, sau đó quan sát Delta từ đầu đến chân, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

“So với lúc đầu chắc chắn hơn rất nhiều, xem ra người thật sự đã tốn không ít công sức để bồi dưỡng, không tệ.”

Phạm bà bà thỏa mãn gật đầu, ngón tay nhẹ nhàng vạch một cái, Delta liền lơ lửng đến trước mặt bà.

“Nghe nói còn thêm một chút không gian thuộc tính? Người định phát triển nó theo hướng không gian hệ sao?” Bạch Khải

nhẹ gật đầu, nói: “Đúng là quyết định này, nhưng không biết Delta có thể duy trì tốt không.”

Phạm bà bà nghe vậy khẽ vuốt cằm, buông Delta ra, nhìn về phía Nicolas bên cạnh, nói: “Còn chuyện gì nữa? Chẳng lẽ là vì tiểu gia hỏa này?” Bạch Khải đáp: “Đúng vậy, đây là truyền kỳ Cự Long tìm được tại Tùng Nguyệt lâu ven hồ, hội trưởng bảo ta dẫn hắn đến một nơi an trí, ta nghĩ mãi cũng chỉ có thể phiên muội bà bà.”

Thực ra Triệu Phù Đồ cũng không nói rõ như vậy, nhưng chỉ cần cho Nicolas ở lại hiệp hội tổng bộ, miễn là không gây rắc rối gì thì Triệu Phù Đồ sẽ không để ý.

“Truyền kỳ Cự Long sao? Ngược lại lâu rồi ta không thấy loại hình này ở tổng bộ, tiểu tử, người tên gì?” Phạm bà bà liếc mắt về phía Nicolas, giọng điệu có chút nghiêm khắc, nhưng Nicolas lại không biết vì sao mà không có phản ứng gì.

“Người, Phạm bà bà là một sinh vật truyền kỳ mà, ít nhất cũng phải đáp lại chứ?” Thấy Nicolas không trả lời, Bạch Khải lập tức quay đầu nhắc nhở, nhưng phát hiện Nicolas hai mắt mê muội, trên mặt nổi lên chút đỏ ửng, hiện rõ vẻ phấn khích quá mức.

Tên gia hỏa này không phải nói là tuổi còn nhỏ sao? Đây chẳng lẽ đã bước vào tuổi dậy thì rồi? Bạch Khải nhìn theo ánh mắt Nicolas, quả nhiên mục tiêu của hắn chính là Phạm bà bà đang mặc cổ trang.

“Khụ khụ, Nicolas, hãy nói chuyện một cách lịch sự hơn!” Bạch Khải lắc lắc Nicolas, cuối cùng hắn cũng tỉnh táo lại, nhìn về phía cô gái xinh đẹp Phạm bà bà, tiến lên một bước.

“Vị tiểu thư xinh đẹp này, có thể mời người làm bạn gái của bản Long được không?” Bạch Khải: “...”

Phạm bà bà: “...”

Sau một hồi im lặng, Phạm bà bà quay đầu sang chỗ khác nhìn Bạch Khải, nói: “Gia hỏa này có phải đến để trêu đùa bà bà không?” Nghe vậy, Bạch Khải liên tục xua tay, nói: “Không có không có, hắn từ nhỏ sống ở trong bí cảnh, chưa thấy gì đời, bà bà ngài không cần để ý đến lời hắn nói.”

Phạm bà bà khẽ vuốt cằm, sắc mặt hơi dịu bớt, nhưng Nicolas rõ ràng không nhận ra mình đang ở trong tình huống khó xử, lại tiến gần Phạm bà bà, nhẹ nhàng nắm lấy tay phải của bà, trong mắt tràn đầy tình cảm.

“Tiểu thư xinh đẹp, nếu không gặp người, bản Long có thể sẽ chịu đựng cô đơn.

Sau khi gặp người, thật sự bản Long không muốn độc thân nữa.

Không một khoảnh khắc nào, bản Long chỉ muốn mãi mãi bên người...”

Phanh! Những lời mùi mẫn từ miệng hắn phát ra không ngừng, khiến Bạch Khải cảm thấy nổi da gà.

Chưa kịp nói hết câu, Nicolas đã bị Phạm bà bà đá bay ra ngoài.

“Những lời này đều là do người dạy hắn sao?” Phạm bà bà ánh mắt sắc bén nhìn về phía Bạch Khải, hắn không ngừng lắc đầu, đồng thời nhanh chóng kéo dài khoảng cách với Nicolas để thể hiện rằng mình không quen biết hắn.

Cú đá này của Phạm bà bà rất mạnh, chỉ trong chớp mắt Nicolas liền trở lại bộ dạng cũ, nhưng dù vậy, ánh mắt của hắn vẫn sáng rực nhìn về phía Phạm bà bà, vỗ vỗ lên người để xoa dịu những vết thương, rồi lại tiếp tục chạy trở về.

“Vị tiểu thư, vừa rồi có làm tổn thương chân của người không? Bản Long đã rất khắc chế lực phản chấn rồi.”

Nghe Nicolas nói, Bạch Khải không khỏi cảm thấy mặt mũi mình xám xịt, tự hỏi liệu việc dẫn hắn ra ngoài có đúng hay không.

Ban đầu là một hình tượng thanh tao, giờ đây trực tiếp biến thành một con “liếm chó”, không, phải gọi là “liếm Long”.

Hy vọng Phạm bà bà có thể hiểu được tâm lý tuổi dậy thì của hắn, không đến nỗi tính toán chi li.

Chỉ có điều, Bạch Khải suy nghĩ vẫn quá đơn giản, thấy Nicolas đang thể hiện mình như một kẻ si mê, Phạm bà bà khí thế trên người dần dần trở nên lạnh lẽo, mái tóc bạc bay trong gió, thân thể cũng dần dần biến hóa.

Sau đó, dưới ánh nhìn kinh ngạc của Bạch Khải, Phạm bà bà bỗng nhiên biến thành một con Cự Long màu bạc trắng, ngay lập tức uốn lượn tới trước mặt Nicolas, một chân đề nén hấn rồi ném thẳng vào trong nhà gỗ.

“Gã gia hỏa này phải được giáo dục lại một chút, người đợi ở ngoài đây.”

Phạm bà bà liếc nhìn Bạch Khải một cái, sau đó lập tức biến mất vào trong nhà gỗ.

“Khụ khụ, Delta, Nicolas hẳn sẽ không bị đánh chết chứ?” Róc rách rách rách. (Hẳn là sẽ không, trước kia cũng có không ít thú cưng ngu ngốc chọc giận bà bà, nhưng rất nhanh đều ngoan ngoãn rồi.) “Vậy là tốt, dù sao cũng là truyền kỳ Cự Long, vẫn cần giữ chút thể diện.”

Róc rách rách rách. (Nhưng mà nửa đời sống là không tránh khỏi rồi.) Bạch Khải vừa thở phào nhẹ nhõm thì những lời của Delta như một viên đá ném thẳng vào lòng hấn, ngay sau đó hấn thấy một hình dáng khổng lồ bay ra từ trong nhà gỗ, không ai khác chính là Nicolas. À, phải nói là Nicolas bị đánh sưng lên.

Lúc này, trên người Nicolas đầy đầy những vết thương, khuôn mặt vốn đẹp trai giờ sưng húp, từ xa nhìn lại, không còn thấy chút uy phong của một Long tộc nào, có khi còn giống Long heo thì đúng hơn.

“À, Nicolas, người còn khỏe không?” “Đàn (vốn) nồng (Long) đẹp (không) chết (sự), tám (không) quả (qua) đàn (vốn) nồng (Long) mạnh (nghĩ) yêu (muốn) mập (về) giáp (nhà)...”

Nicolas nói lầm bầm một lượt, Bạch Khải cũng không còn nghe rõ hấn nói gì.

Lúc này, Phạm bà bà trở lại hình người từ trong nhà gỗ, nhìn Nicolas không ngừng run rẩy, nói: “Tiểu Long này không tệ, vừa lúc có thể lấy ra cho đám trẻ con trồng cây, quay lại người nói âm thầm với tiểu Phù Đồ một tiếng, bà bà đây muốn.”

Nghe những lời của Phạm bà bà, Nicolas lập tức run cầm cập, không ngừng nhìn Bạch Khải với ánh mắt cầu cứu đầy ảm ức.

Cái quái gì thế, không phải nói đã tuyệt chủng sao? Sao nơi này vẫn còn một con? Bạch Khải, người lừa gạt ta sao? “Khụ

khụ, nếu bà bà đã để tâm, vậy thì tốt rồi, không có chuyện gì ta đi trước.”

Bạch Khải liền quyết định không thêm đề ý đến ánh mắt cầu cứu của Nicolas, lập tức định rời đi.

“Đợi đã.”

Đúng lúc này, Phạm bà bà bỗng nhiên gọi lại Bạch Khải, đưa tay ra, Lục Long bí cảnh tiểu tháp xuất hiện trong tay bà.

“Niên đại có chút rất cũ, nhưng bảo quản vẫn còn hoàn chỉnh, tiểu gia hỏa này mẫu thân có thực lực đáng gờm.”

Phạm bà bà nhìn Liệt Long bí cảnh tiểu tháp một cái, rồi kéo về phía hư không, Bạch Khải cảm giác xung quanh không gian như có chút chuyển động, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh.

“Người bí cảnh ta đã giúp người chuyển tới rồi, bình thường người cứ ở bên trong là được, nhưng nhớ mỗi ngày phải quét thể, gần đây bà bà muốn ăn chút đồ chay, các người Lục Long thiên phú cũng có thể phát huy tác dụng.”

Nói xong, Phạm bà bà ôm Delta đi vào trong nhà gỗ.

“Tiểu gia hỏa này sẽ ở lại đây vài ngày, đến lúc đó ta sẽ giúp người đưa về.”

“Tốt, bà bà người tùy ý.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, không có chút nào phản kháng.

Có thể xa như vậy mà giúp người chuyển bí cảnh tới đây, thực lực như vậy thật sự là truyền thuyết cấp sao? Nhìn thấy Bạch Khải bộ dạng như vậy, một bên Nicolas không ngừng hừ lạnh.

Vừa rồi ai đã nói không thể rời Delta đến? Người đâu tôn nghiêm, đâu nhân phẩm? Chẳng lẽ tình cảm chỉ là một trò đùa với bản Long dễ tính như vậy sao?

Chương 302:

Phân tích tiểu tổ cơ giáp Bạch Thiên Bạch Khải nhìn theo Phạm bà bà trở lại ngôi nhà gỗ, mới thở phào nhẹ nhõm.

Hiệp hội nơi này lại còn cất giấu một đầu vốn quý giá của phương Đông, Cự Long, thật sự vượt quá dự đoán của hắn.

Ngẫm lại cũng phải, chỉ có Long tộc mới có thể áp chế được nhiều sinh vật kỳ quái như vậy.

Thật sự không thể phủ nhận, lực lượng mà phương Đông Cự Long mang lại rất lớn.

“Nicolas, dù sao người cũng đã ra ngoài, ta dẫn người đi khắp nơi...”

Nicolas?” Bạch Khải hướng về phía Nicolas, bất ngờ phát hiện hắn đang cẩn thận lùi lại, miệng lẩm bẩm một điều gì đó.

“Phương Đông không cánh Long...”

Mẹ quả thật không lừa ta, thế giới bên ngoài thật nguy hiểm, thôi thì trở về trốn tránh thì hơn...”

Nghe được giọng nói của Nicolas, Bạch Khải không khỏi bật cười, phá tan hy vọng cuối cùng của hắn, nói: “Đừng chạy, bí cảnh của người đã bị Phạm bà bà đưa đi, người còn có thể chạy đi đâu nữa?” “Bản Long quá lạc đường rồi...”

Nhìn vẻ khinh bỉ của Bạch Khải, Nicolas muốn phản bác nhưng lại nghĩ đến sáu Tháp chủ với những sinh vật truyền kỳ đó, lập tức không còn ý nghĩ gì nữa.

Hắn còn chưa đi xa mà đã gặp quá nhiều sinh vật truyền kỳ như vậy, ai biết ở những nơi khác sẽ có bao nhiêu? Nghĩ đến một ngày nào đó mình có thể bị một đám sinh vật truyền kỳ bao vây, Nicolas chợt cảm thấy ở lại đây cũng không tệ.

Cứ ở lại đây giúp Phạm bà bà trồng rau có lẽ cũng tốt, dù sao trồng ở đâu cũng như nhau.

Thế là, dưới ánh mắt nghi hoặc của Bạch Khải, Nicolas nhanh chóng hoàn thành việc điều chỉnh tâm lý và chuyển đổi từ vẻ mặt ủ rũ sang trạng thái hùng hực.

“Bạch Khải, bản Long thấy trên ti vi đều nói rằng, Đông phương Long thích ăn chay, người biết Phạm bà bà thích ăn món chay gì không? Ta cần chuẩn bị sớm.”

Nhìn thấy Nicolas đang vắt óc suy nghĩ, Bạch Khải chỉ thở dài bất đắc dĩ.

Tên này thật sự đã khắc phục nỗi sợ hãi đối với phương Đông Long, hắn đột nhiên hiểu ra tại sao những kẻ liếm chó trước đây lại có thể hành động điên rồ.

Tình yêu, luôn làm cho người ta mù quáng.

Thấy Nicolas hướng về phía nhà gỗ mà đi, Bạch Khải cũng lười không muốn nói nhảm với hắn, liền một mạch đi thẳng về ký túc xá của mình.

Hắn vốn định đến Thánh Vật chi tháp để đổi lấy món tài nguyên truyền thuyết, nhưng mà tại thời điểm này, sáu tháp cơ bản không mở ra cho người ngoài, chỉ có thể đợi đến ngày mai vậy.

“Đi trước cùng Shuke Beita nghiên cứu một chút về vũ khí tăng cường, sau đó tiếp tục cải tạo Ngự Linh cầu, a a...”

Thật bận rộn, bận rộn.”

...

Ngày hôm sau, Bạch Khải dậy thật sớm và thẳng tiến đến Thánh Vật chi tháp.

Sáng sớm chim chóc líu lo, sau khi Triệu hội trưởng cho phép hắn hai ngày này không lên lớp, thậm chí hắn cũng không cần phải lên lớp sớm nữa, chỉ cần sớm chuẩn bị món tài nguyên truyền thuyết ấy là tốt rồi.

Nói về điểm tích lũy, đoạt được thật là tốt! “Bạch Khải?” Khi Bạch Khải vừa tiến vào khu vực sáu tháp, liền nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ đằng sau.

Hắn quay đầu lại, và bất ngờ thấy Tàn hội trưởng cùng Đồng giáo sư mà lâu lắm không gặp.

“Tàn hội trưởng? Đồng giáo sư? Tại sao các người lại ở đây?” Bạch Khải hơi nghi ngờ bước tới trước mặt hai người, hỏi. Đồng giáo sư cười cười, nói: “Người không phải tìm được một

chiếc Pháp Đế thời kỳ Song Thiên cơ giáp sao? Hiệp hội tạm thời thành lập một tiểu tổ phân tích, ta được mời tham gia để giải mã cấu trúc phù văn.”

“Song Thiên cơ giáp là sản phẩm đỉnh cao của văn minh Pháp Đế thời kỳ, nếu có thể nghiên cứu ra nguyên lý, sẽ giúp đỡ rất lớn cho liên bang.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tần hội trưởng, nói: “Vậy Tần hội trưởng, người tới đây làm gì? Sao ta không biết hội trưởng cũng hiểu phù văn?” Tần hội trưởng nghe vậy tức giận đập một quyền lên đầu Bạch Khải, nói: “Ta dù sao cũng là Ngự Thú sư hiệp hội phân hội hội trưởng, đến tổng bộ có cần lý do gì không?!” “Không cần, không cần.”

Bạch Khải lắc đầu hờn dỗi, còn Tần hội trưởng thì tiếp tục giải thích: “Người tìm được bộ cơ giáp Bạch Thiên này để dự bị, ta danh nghĩa là một trong các đại sư phụ trợ mà cả liên bang đều biết, cho nên cũng bị gọi qua.”

Nghe đến đây, Bạch Khải cảm thấy bất ngờ.

Hai ngày qua, sự quan trọng của cơ giáp này vẫn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Hôm qua mới mang về, hôm nay mà lại tìm được cả Tần hội trưởng và Đồng giáo sư.

Nghĩ tới nghĩ lui, một cơ giáp mạnh mẽ rõ ràng rất quan trọng, nhưng nếu có một phụ trợ hợp lý, tỏ ra sẽ có tác dụng rất lớn với đội ngũ.

“Đúng rồi, ta xem trong danh sách phân tích Bạch Thiên cơ giáp cũng có tên của người, xem ra Bạch Khải, người đã trưởng thành không nhỏ tại đây.”

Đồng giáo sư có vẻ vui mừng nhìn về phía Bạch Khải.

Nếu như trước đây Bạch Khải nghiên cứu ra phù văn tiên hóa chỉ là ngẫu nhiên, vậy việc gia nhập tiểu tổ nghiên cứu Bạch Thiên cơ giáp này chính là chứng minh cho trình độ chuyên môn của hắn.

“À...”

Cũng chỉ là lão phu biết nhìn người, nếu không thì nhỏ này giờ chắc vẫn còn chơi đùa đầu đó.”

Nghe lời khen từ Đồng giáo sư, Tần hội trưởng tự hào ngẩng cao đầu, rõ ràng tự hào về việc đã kéo Bạch Khải vào hiệp hội trước đây.

Thấy vậy, Bạch Khải chỉ mỉm cười mà không phản bác.

Thực tế, nếu ngày trước Tần hội trưởng không kéo hấn vào hiệp hội và đề cử cho những khóa đào tạo đặc biệt, có lẽ giờ hấn vẫn đang vò đầu bứt tóc vì mua thuốc bổ, đừng nhắc đến hái được nhiều lợi ích như hiện tại.

“À đúng rồi, trước đây ta nghe Hòa Quang nói ngươi đã có nghiên cứu về phù văn tiến hóa, ngươi đã tìm ra phương pháp tiến hóa từ lãnh chúa lên Quân Vương cấp chưa?” Sau một hồi khoe khoang, Tần hội trưởng lúc này mới nhớ đến chuyện chính, liền hỏi dò.

“Hội trưởng, có lẽ ngươi đang quá coi trọng ta rồi...”

Bạch Khải không nhịn được mà nhú mày.

Nếu như hấn nghiên cứu ra phương pháp tiến hóa từ lãnh chúa lên Quân Vương cấp, thì không chỉ hiệp hội, mà có lẽ toàn bộ liên bang sẽ coi hấn như bảo bối mà cúng bái.

Nghe Bạch Khải nói vậy, Tần hội trưởng không tránh khỏi cảm thấy thất vọng, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại.

Từ khi biết Bạch Khải, hấn thật sự đã nhận được nhiều điều bất ngờ từ hấn.

Chính vì vậy, hấn không tự chủ mà coi Bạch Khải như một thiên tài vạn năng.

Giờ nghĩ lại thì quả thật có phần hơi kỳ vọng cao.

Bạch Khải còn trẻ, có lẽ chỉ cần thêm vài năm nữa là được.

“Nhưng mà, cách thức để tiến hóa nhị đoạn về cơ bản thì ta đã nghiên cứu ra, chỉ là vẫn chưa kịp thử nghiệm thực thể thôi.”

Vừa dứt lời, Tần hội trưởng lập tức ngậy người tại chỗ, còn Đồng giáo sư - một trong các thành viên chính của tiểu tổ nghiên cứu về phù văn tiến hóa - đã phản ứng đầu tiên, nói: “Ngươi xác định đó là cách tiến hóa nhị đoạn?” Kể từ cuộc họp tuyên bố đó, cả hệ Phù Văn và hệ Vong Linh đã đổ dồn nhân lực và vật lực vào nghiên cứu phù văn tiến hóa, nhưng

thực tế lại không tìm ra các loại huyết mạch và cách kết hợp cho tiến hóa.

Thế nhưng, họ phát hiện rằng việc sử dụng phù văn tiến hóa với các sinh vật vong linh là rất khó có thể tiếp tục tiến hóa, và phương pháp tiến hóa truyền thống gần như không còn khả năng áp dụng.

Nói một cách đơn giản, phù văn tiến hóa thuộc về sản phẩm một lần, mặc dù khó khăn trong lần tiến hóa đầu tiên đã giảm, nhưng đến giai đoạn tiếp theo lại trở nên phiền phức.

Chính vì vậy, vấn đề tiếp theo của sinh vật tiến hóa bằng phù văn hiện nay đang trở thành một vấn đề nan giải cấp bách.

Chỉ là khi nghe thấy Bạch Khải nói thì hắn lại cảm thấy có khả năng đột phá? “Bạch Khải, ngươi chắc chắn là không nghe nhầm đấy chứ? Cách thứ nhị đoạn tiến hóa cũng không phải là hai loại phương án tiến hóa, chúng khác nhau rất lớn.”

Tần hội trưởng phản ứng lại, một lần nữa xác nhận với Bạch Khải, nhưng trong ánh mắt lại ẩn chứa chút mong chờ.

Nhìn thấy vẻ mặt hai người ngạc nhiên, Bạch Khải nhẹ gật đầu, đem những gì mình phát hiện trong bí cảnh Thủy Đế kể cho hai người.

“Cấu trúc phù văn, khế ước nô lệ, trang bị lưu trữ tinh thần lực...”

Đồng giáo sư chỉ cần suy nghĩ một chút là đã xác định rõ rằng phương pháp Bạch Khải đưa ra thật sự khả thi, nhưng vẫn cần thận hỏi: “Những vật thử nghiệm trước đây của ngươi, có thể cho ta xem một chút không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, triệu hồi Lục Hành thi, còn Đồng giáo sư lập tức tiến tới để quan sát tỉ mỉ.

“Thì ra là vậy, lợi dụng cấu trúc phù văn khế ước cổ đại để kết nối thân thể và linh hồn của sủng thú, từ đó dẫn phát sự biến hóa của tinh thần lực để thực hiện tiến hóa nhị đoạn, đúng là sơ hở mà chúng ta chưa từng nghiên cứu.”

Đồng giáo sư khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Nhưng điều làm ta bất ngờ hơn cả là, Bạch Khải, ngươi lại có thể nghiên cứu ra thiết bị chứa tinh thần lực, điều này chỉ có bảo cụ mới có chức năng ấy.”

Bạch Khải nhặt nhòa mỉm cười, nói: “Không có gì, ai bảo ta là học sinh chuyên ngành cơ võ chứ, nếu cho ta chế tác bảo cụ thì ta không làm được đâu.”

Đúng rồi, gia hỏa này vẫn là học sinh chuyên ngành cơ võ, suốt nữa đã quên mất.

Tần hội trưởng và Đồng giáo sư nhìn nhau, Bạch Khải được nuôi dưỡng về lĩnh vực sủng thú và phù văn đã đạt được thành tựu vượt bậc so với người cùng lứa, thậm chí còn những bậc tiền bối.

Thế mà họ đã quên mất Bạch Khải chỉ là một học sinh chuyên ngành cơ võ.

“Đợi chút nữa ta sẽ cho người xem những kết quả nghiên cứu của tiểu tổ trong những ngày qua, để xem liệu có trợ giúp gì cho phù văn nhị đoạn tiến hóa hay không.”

Đồng giáo sư ngừng lại một chút, cười nói: “Chờ thí nghiệm thành công, Bạch Khải ngươi sẽ là một đại sư thực sự của phù văn.”

“Đồng giáo sư quá khen, ta chỉ là mù quáng chơi đùa mà thôi, chưa xứng đáng làm đại sư.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, nói: “Hội trưởng, Đồng giáo sư, nếu các người không vội gì thì cứ làm việc đi, đợi lát nữa ta sẽ lại tìm các người.”

Tần hội trưởng nói: “Thế nào, tập huấn sớm như vậy đã định lên lớp rồi sao?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Cũng không phải thế, Triệu hội trưởng đã bồi thường cho ta một tài nguyên truyền thuyết, ta dự định đi hồi đoái sớm chút, để mạnh mẽ thêm cho sủng thú của ta.”

“Tài nguyên truyền thuyết?” Tần hội trưởng nghe vậy có chút ao ước nhìn Bạch Khải.

Mặc dù tuổi tác của hắn so với Bạch Khải lớn hơn nhiều, nhưng tài nguyên truyền thuyết không phải nói có là có được.

Thế hệ trẻ ngày nay, thật sự là hạnh phúc.

Tần hội trưởng vừa cảm khái vừa nhìn về phía Bạch Khải.

Khi nhìn thấy bốn vết phù văn trên mu bàn tay của Bạch Khải, hắn không khỏi kinh hô: “Bạch Khải, ngươi đã lên cấp bốn rồi?” “Hừm, mới thăng cấp không lâu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, vừa xác nhận lời nói của Tần hội trưởng thì ngay lập tức hắn bật dậy, nói: “Ngươi đã khế ước với sinh vật thứ tư nào? Chẳng lẽ lại từ đâu đó lượm về loại biến dị nào sao?” “Làm sao có thể? Biến dị không phải như rau cải trắng, muốn khế ước là khế ước.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Sinh vật thứ tư là một con Thủy Tổ thú không thể tiến hóa.”

“Bạch Khải!!”

Chương 303:

Lông Vũ Bất Tử Điều Nhìn thấy Tần hội trưởng đang trừng mắt nhìn mình, Bạch Khải không khỏi co rúm lại, tiếp tục nói: “Tuy nhiên, ta đã tìm ra phương pháp giải quyết, không thể so với các Thủy Tổ thú tiên hóa bình thường kém hơn.”

“Thật sao?” Nghe Bạch Khải nói vậy, sắc mặt Tần hội trưởng mới khá hơn một chút, nhưng vẫn còn có vẻ không chắc chắn hỏi lại.

“Thật mà, nhưng tạm thời còn phải đợi một thời gian mới có thể thấy được hiệu quả.”

Bạch Khải đã báo cho Tần hội trưởng về tình hình thiếu hụt tư liệu hệ không gian của mình, Tần hội trưởng cũng nhẹ nhàng vuốt cằm nói: “Tư liệu hệ không gian quả thực hiếm hơn các loại tư liệu khác, nhưng nếu giống như ngươi nói, vẫn có thể sẽ siêu phẩm.”

“Vậy ngươi bây giờ định đi Thánh Vật Chi Tháp để đổi tư liệu hệ không gian sao?” “Điều đó thì chưa chắc, vẫn còn phải xem có gì trước đã, dù sao còn có vài món tư liệu cấp truyền thuyết mà ta rất mong muốn.”

Tần hội trưởng: “...” Giới trẻ bây giờ, đã đen tối như vậy sao? Tần hội trưởng thở dài, nói: “Vừa lúc, ta và Hạng Lê ở Thánh Vật Chi Tháp cũng coi như quen biết, ta đi cùng với ngươi, nói không chừng còn có thể giúp ngươi tư vấn một chút.”

“Tốt, tốt, hội trưởng, ngươi mời đi thì quá tốt.”

Nghe vậy, Bạch Khải liên tục gật đầu, mặc dù có Triệu Phù Đồ cũng đã lên tiếng, nhưng nếu dẫn thêm người quen, Hạng Lê có lẽ có thể mở rộng thêm một số khu vực tư liệu cấp truyền thuyết để lựa chọn cho hắn? Dù sao, tư liệu Gamma hắn đã xác định, nhưng tư liệu Alpha thì vẫn chưa hoàn toàn cân nhắc xong.

“Vậy thì, ta sẽ đến Tri Thức Chi Tháp thông báo một chút, lão Tần, ngươi nhớ đừng quên thời gian.”

Đồng giáo sư thấy vậy cười cười, dẫn đầu đi về phía Tri Thức Chi Tháp, còn Bạch Khải thì cùng Tần hội trưởng đi về phía

Thánh Vật Chi Tháp.

“Không ngờ tiểu tử ngươi lại có thể giày vò được như vậy, chỉ trong một tháng, Thủy Đế bí cảnh cùng Pháp Đế bí cảnh đã chạy qua mấy lần, còn đưa ra được một con truyền kỳ Cự Long, ách...” Sau khi nghe Bạch Khải kể về những trải nghiệm của mình trong những ngày qua, Tần hội trưởng mặc dù có chút ghét bỏ nhưng nụ cười trên mặt đã bộc lộ tâm tư thực sự của hắn.

Mặc dù có thể kiếm chuyện, nhưng những gì Bạch Khải làm được thật sự là thành tích.

Trong toàn liên bang, có ai có thể như Bạch Khải, đồng thời có thành tựu ở nhiều lĩnh vực như nuôi dưỡng thú cưng, phù văn và máy móc? Đương nhiên, điều quan trọng nhất là, chính là hắn, một thiên tài xuất sắc được tự tay phát hiện từ trong đám thanh niên.

“Ta cũng không muốn, Triệu hội trưởng luôn thích đẩy ta ra ngoài, ta chỉ là thân bất do kỷ thôi.”

Bạch Khải nhún vai, mặc dù nói ra những thu hoạch đó cũng không ít, nhưng theo ý của hắn, hắn vẫn muốn gia tăng điểm tích lũy, nắm lấy một món, đổi lấy hai ba món tư liệu cấp truyền thuyết để thoải mái.

Dù sao, sau khi kết thúc huấn luyện, hắn cũng không có cơ hội chính đáng để lấy những tài nguyên tốt từ hiệp hội.

“Ôi lão Tần, sao ngươi lại đến đây?” Đúng lúc này, Hạng Lê bỗng nhiên xuất hiện trước mặt hai người, rất thân thiện chào hỏi Tần hội trưởng, còn Tần hội trưởng cũng niềm nở đáp lại: “Lão Lê, đã lâu không gặp!” Quả thật rất quen, như vậy, mở rộng hai sự lựa chọn cho mình chắc là ổn.

“Lâu như vậy không gặp, ngươi vẫn lớn lên giống thẳng nhãi con quậy phá a ~” “Nào có giống ngươi, mới bao lâu không gặp mà đã già đi đến mức này rồi.”

Ngay khi Bạch Khải cảm thấy mọi thứ ổn thỏa, bầu không khí giữa hai người đột nhiên chuyển sang gắt gao, từ việc gặp lại lão hữu trở thành cuộc tranh cãi giữa hai đối thủ.

Nhìn họ như là một đôi bạn thân đang chỉ trích lẫn nhau, Bạch Khải lặng lẽ kéo dài khoảng cách với Tần hội trưởng, tỏ vẻ

mình với họ không quen biết.

Theo chiều hướng này, đừng nói là mở rộng cho hắn, đừng có làm hỏng cái tài nguyên của hắn là được.

May thay, sau khi hai người tranh cãi một hồi thì dừng lại, mỗi người vung một cú đấm như để kết thúc, rồi đồng loạt nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, người đến đây là để đòi tư liệu cấp truyền thuyết sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Tư liệu cấp truyền thuyết quá quý hiếm, vẫn là lấy cái trước hết thì an toàn hơn.”

“Ha ha ha... Đúng là lý do, trước đây có người nào đó cũng vì chậm chân mà bỏ lỡ tài nguyên mà phát điên.”

Nghe vậy, Hạng Lê cười lớn, còn Tần hội trưởng thì có vẻ không vui.

Rõ ràng là Hạng Lê đang nói về Tần hội trưởng.

“Hôm nay ta vừa lúc có thời gian rảnh, hiếm khi lão Tần cũng trở về tổng bộ, ta sẽ đi cùng các người lựa chọn một phen.”

Hạng Lê dừng lại một chút rồi hỏi: “Người có ý tưởng gì cụ thể không?” Bạch Khải suy nghĩ một lúc, rồi nói: “Nguyên bản ta định lấy Quang Linh Thánh Toàn, nhưng nếu có những tư liệu phù hợp với hệ Vong Linh thì cũng được, hiện tại thú cung của ta tạm thời thiếu một phương pháp tấn công mạnh mẽ từ xa.”

“Quang Linh Thánh Toàn? Sao ta không nhớ rằng Bạch Khải người có khế ước với hệ phụ trợ thú cung?” Tần hội trưởng nghe vậy có chút ngạc nhiên, Bạch Khải có bốn đầu thú cung mà hắn đều rất hiểu rõ, ngoài Thủy Tổ thú có khả năng phát triển theo hướng này, ba con thú còn lại đều không liên quan gì đến hệ phụ trợ.

Mà Quang Linh Thánh Toàn hầu như đều là thú cung thuộc hệ quang, phần lớn là hệ phụ trợ, hắn đã từng thấy Quang Tinh Linh sử dụng cái này.

“Ta có thể nói rằng ta không còn dự định phát triển theo hướng đó sao?” Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai, khi thấy Gamma cần kháng tính quang hệ để hòa hợp những thứ kháng tính đó thành nguyên tố, hắn đã nảy sinh ý tưởng về Quang Linh Thánh Toàn, và khi Gamma thăng cấp thành lãnh chúa thành

công thu hoạch được Thiên Phú Động Cơ Vĩnh Cửu, hẳn càng thêm khẳng định lựa chọn Quang Linh Thánh Toán. Động cơ vĩnh cửu tuy tốt, nhưng vẫn rất tổn thương đến thân thể, thêm một năng lực quang minh thì lại càng ổn hơn.

Dù sao, sự kết hợp giữa quang tính và âm tính cũng khá hữu ích.

“Đi trước phòng làm việc của ta đi, Bạch Khải, người triệu hồi thú cưng ra để chúng ta xem thử một lần.”

Hạng Lê hôm nay đột nhiên rất kiên nhẫn, trực tiếp dẫn hai người đến phòng làm việc của mình, còn Bạch Khải thì không có do dự, triệu hồi Gamma ra.

Kết phốc kết phốc? (chủ nhân, người tìm Gamma có chuyện gì sao? Gamma vẫn còn chưa ăn no.) Ngay lúc Gamma vừa nuốt xuống miếng thức ăn còn chưa ăn hết trong miệng, nháy mắt tiêu hóa thành chất dinh dưỡng tinh khiết, sau đó nó thân mật cọ cọ vào Bạch Khải.

“Cho người lựa chọn tư liệu thăng cấp, rồi lại ăn.”

Bạch Khải ôm Gamma vào trong lòng và nói: “Đây chính là thú cưng mà ta muốn sử dụng Quang Linh Thánh Toán.”

“Bùn nhão quái? Không đúng, sao đẳng cấp huyết mạch cũng đã là Lãnh Chúa cấp rồi?” Hạng Lê một chút kinh ngạc khi nhìn Gamma trong tay Bạch Khải, hiển nhiên không nghĩ rằng bùn nhão quái lại có thể tiến hóa lên Lãnh Chúa cấp.

“Khụ khụ, con này là loại biến dị, có chút đặc biệt.”

Bạch Khải gật đầu, báo cho hai người tình trạng của Gamma cùng với năng lực phân lưu năng lượng.

“Thì ra là như thế, thể chất biến dị gia tăng năng lượng phân lưu, nếu như kết hợp với năng lực hệ Thánh Quang, thật sự có thể làm sinh vật thuộc hệ phụ trợ.”

Hạng Lê nhẹ gật đầu, rõ ràng hiểu rõ ý định của Bạch Khải, nói: “Nhưng mà quang hệ và dị hình hệ tương tính không cao, nên người phải chuẩn bị tâm lý cho thất bại.”

“Ta biết, nhưng ta vẫn muốn thử một lần.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, với khả năng thăng cấp, cho dù thuộc tính có tương khắc, cũng có thể cố gắng kết hợp, chỉ cần hiệu quả không quá tệ là được.

“Chờ một chút, Bạch Khải, gần đây con bunn nhảo quái này có phải chịu ảnh hưởng gì không?” Đúng lúc này, Tần hội trưởng đột nhiên nhận ra điều gì, triệu hồi Quang Linh bay quanh Gamma một vòng, sắc mặt lập tức thay đổi.

“Tại sao trong cơ thể ngươi lại có tà năng?” Vừa dứt lời Tần hội trưởng, sắc mặt Hạng Lê cũng thay đổi, sau khi quan sát kỹ Gamma, cũng giống như Tần hội trưởng phát hiện điều bất thường.

“Ách, trước đây vài ngày khi ở Pháp Đế bí cảnh, trong lúc chiến đấu với Hắc Thiên cơ giáp vô tình bị nhiễm phải, Gamma có thể thăng cấp cũng là do chuyện này.”

Nhìn thấy vẻ nghiêm trọng của hai người, Bạch Khải nhanh chóng kể về nguồn gốc của tà năng, nhưng sắc mặt của họ vẫn không có chút nào dịu lại.

“Hắc Thiên cơ giáp mà lại lấy tà năng làm động lực sao? Không trách được.”

Tần hội trưởng trầm ngâm một lúc, cẩn thận quan sát Gamma một lần, rồi nói: “Nếu như thú cưng này của ngươi thực sự đánh tà năng, vậy ta chỉ có thể nói với ngươi, nó chắc chắn không thể có được thuộc tính hệ Thánh Quang.”

“Tà năng và Thánh Quang hai loại thuộc tính xung đột đến mức còn gay gắt hơn cả Âm Âm, nếu như ngươi cố gắng kết hợp với Quang Linh Thánh Toàn, chỉ càng gây tổn thương không thể khắc phục cho thú cưng của ngươi.”

Thì ra là như vậy à ~ Bạch Khải nghe vậy cảm thấy giật mình, trong đầu không tự giác hiện lên một loại tư liệu khác.

Hai loại thuộc tính tương khắc, vậy Quang Linh Thánh Toàn chỉ có thể chờ đến khi huấn luyện kết thúc thì mới cùng nhau đổi được.

“Ta nghĩ Bạch Khải tốt nhất nên đổi một loại tư liệu khác, hệ dị hình có thể gia tăng tà năng, Quang Linh Thánh Toàn và thú cưng của ngươi xung đột mạnh mẽ quá.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thu Gamma lại, tiếp theo lại triệu hồi Alpha, nói: “Vậy trước tiên chọn lựa tư liệu hệ Vong Linh đi.”

“Đây là Tàn Lụi Long Tước? Đầu kia mới tiến hóa hình sao?” Nhìn thấy Alpha xuất hiện, Hạng Lê cũng trở nên hứng thú, quan sát kỹ một hồi, nói: “Hình như có chút khác so với trước đây, phải không? Đây là Tử Vong chi lực?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Lão sư gần đây là đã dẫn ta đi huấn luyện để không chế Tử Vong chi lực.”

Hạng Lê nghe vậy thì hiểu, nhìn Alpha một lúc lâu, rồi nói: “Kỳ thực loại chuyện này tốt nhất người nên hỏi lão sư của mình, bởi vì trong lĩnh vực nuôi dưỡng hệ Vong Linh, toàn bộ liên bang thật sự không ai chuyên nghiệp hơn hẳn, mà người đã hỏi tới thì ta cũng có chút đề xuất.”

Nói xong, Hạng Lê mở máy tính của mình ra, nhanh chóng thao tác một chút, rồi lấy một phần tư liệu trình bày lên màn hình.

“Bất Tử Điều?” Bạch Khải thấy vậy hơi kinh ngạc, ở đây thật sự có loại sinh vật gọi là Bất Tử Điều sao? “Đúng vậy, chính là Bất Tử Điều.”

Hạng Lê gật đầu nhẹ, nói: “Hỏa điểm của Bất Tử Điều mặc dù được xem là sáng sủa, nhưng với tư cách là một sinh vật kỳ bí sống sót trong sinh tử, lông vũ của nó lại không gây tổn thương gì cho sinh vật vong linh.”

“Nhưng mà trong lông vũ của Bất Tử Điều chứa đựng năng lượng hỏa hệ vô cùng mạnh mẽ, nếu phối hợp với phụ liệu không phù hợp, rất dễ dẫn đến nổ trong quá trình dung hợp, cho nên tương đối nguy hiểm.”

“Nếu thú cưng của người đã có thể khống chế Tử Vong chi lực, vậy kết hợp với lông vũ Bất Tử Điều này cũng không cần lo lắng về việc lửa sẽ mất kiểm soát, cũng coi như là đáng giá đề thử.”

Nghe Hạng Lê giải thích, ánh mắt Bạch Khải càng ngày càng sáng, không chút do dự đưa ra quyết định.

“Vậy chọn cái này!”

Chương 304:

Đến từ Thánh Vật Chi Tháp công nhận Nhìn thấy Bạch Khải đưa ra quyết định, Hạng Lê nhẹ nhàng vuốt cằm, mở bàn tay ra, một chiếc lông vũ màu đỏ trong suốt như thủy tinh liền xuất hiện trong tay Hạng Lê.

Với tư cách là Tháp chủ Thánh Vật Chi Tháp, Hạng Lê có quyền không chế tuyệt đối với mọi thứ bên trong tháp, việc lấy một tài nguyên đối với hắn chỉ là một suy nghĩ.

“Người quay lại Tri Thức Chi Tháp tìm một phương án tiến hóa cho Bất Tử Điều lông vũ, nhất định phải trung hòa được Bất Tử Điều lông vũ hỏa diễm trước, nếu không sẽ dễ dàng gây tổn hại đến thú cưng của người.”

Hạng Lê đưa Bất Tử Điều lông vũ cho Bạch Khải và nhắc nhở.

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu và thu lại Bất Tử Điều lông vũ.

Loài Bất Tử Điều này sống trong ranh giới sinh tử, việc tiến hóa và dung hợp trứng là không có áp lực gì cả, cũng chẳng cần quá phức tạp.

“Đã chọn được tài nguyên, vậy chúng ta hãy đến Tri Thức Chi Tháp trước.”

Thấy Bạch Khải đã chọn xong tài nguyên, Tàn hội trưởng liền dự định đưa Bạch Khải rời đi.

“Đó có phải là Bạch Thiên cơ giáp không? Vậy thì chúng ta cùng đi nhé.”

Hạng Lê nghe vậy cười nói: “Dù không có trong danh sách, nhưng ta cũng coi như là một thành viên nhỏ của tổ này, có lẽ cũng có thể cung cấp một chút hỗ trợ.”

“Hạng tháp chủ thì cùng nghiên cứu sao? Hiệp hội thực sự rất coi trọng Song Thiên cơ giáp đấy.”

Bạch Khải nghe vậy có chút kinh ngạc nhìn Hạng Lê.

Với tư cách là Tháp chủ Thánh Vật Chi Tháp, Hạng Lê chuyên về chữa trị các bảo cụ kỳ lạ, không phải chỉ xử lý tài nguyên.

Nói cách khác, Hạng Lê là một chuyên gia trong lĩnh vực phù văn, và còn là hạng cao cấp nhất.

“Thiết kế của Song Thiên cơ giáp là do Pháp Đế tự tay thực hiện, chế tạo nên một máy nguyên hình, nghe nói sức chiến đấu có thể so sánh với các sinh vật truyền kỳ đỉnh cao, đó là sản phẩm tinh túy nhất của nền văn minh phù văn hiện đại, nói là bảo cụ di động cũng chưa đủ.”

“Dù Bạch Khải người tìm về cỗ này không phải là máy do Pháp Đế tự tay chế tạo, nhưng vẫn có giá trị tham khảo cực lớn.

Nếu như có thể nghiên cứu kỹ lưỡng, sẽ có ý nghĩa rất lớn cho sự phát triển của nhân loại trong tương lai.”

Nghe đến đây, Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Khi hấn đấu chiến với Hắc Thiên cơ giáp, Hắc Thiên cơ giáp tỏ ra cực kỳ mạnh mẽ với khả năng ứng biến và tốc độ phản ứng, thậm chí còn vượt trội hơn cả trí não điều khiển và Rana phụ trợ Aether Lưu Kim của hắn. Điều quan trọng nhất là, Bạch Khải lúc trước chỉ đánh bại cỗ máy ở cấp năm, trong khi Song Thiên cơ giáp lại sở hữu sức mạnh truyền kỳ.

Nói đến đây, Hạng Lê thở dài tiếc nuối, nói: “Đáng tiếc không thể đồng thời có được hai cỗ Song Thiên cơ giáp, nếu không thu hoạch sẽ còn lớn hơn.

Lần trước hiệp hội đã có chút qua loa khi trao đổi Thủy Đế bí cảnh với Song Tử tháp và Cục 13.”

Tần hội trưởng nghe vậy liền lắc đầu, nói: “Ta không nghĩ vậy.

Nếu không phải Song Tử tháp có liên quan đến Pháp Đế, Cục 13 cũng sẽ không đồng ý giao dịch này, mà hiệp hội cũng thu hoạch không nhỏ tại Thủy Đế bí cảnh.”

“Đúng vậy.”

Hạng Lê nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, cười nói: “Nói đến Thủy Đế bí cảnh, ta nghe hội trưởng nói rằng Bạch Khải người đã nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa từ cỗ

đại phù văn?” Ngạch, sao cảm giác như cả thế giới đều biết vậy...

Bạch Khải gãi gãi đầu, nói: “Cũng không hoàn toàn là nghiên cứu ra, dù sao vẫn chưa có thí nghiệm cụ thể.”

Không giống với sản phẩm ngoài ý muốn là Ngự Linh cầu, vốn nên là phù văn nhị đoạn tiến hóa chính chủ, nhưng lại bị Bạch Khải lùì lại, bởi vì Lục Hành thi đã hoàn thành nhị đoạn tiến hóa, chẳng có gì để tham khảo, còn bên rừng đá Thiên Nhai cũng không có hài cốt sinh vật để hấn thí nghiệm, nên kéo dài đến bây giờ.

“Vậy thì thật tốt, ngay tại ta đây thí nghiệm một cái đi.”

Chương 305:

Được Thánh Vật chỉ tháp công nhận Lê đưa tay phải, không gian xung quanh ba người lập tức biến đổi, tiến thẳng tới một quảng trường âm u phía trước, nơi đây đầy những hài cốt của các sinh vật.

“Đây đều là hài cốt được Thánh Vật chỉ tháp nuôi dưỡng, vốn dùng để thí nghiệm hoặc rèn luyện thành tài liệu, người có thể tùy ý sử dụng.”

Hạng Lê chỉ vào vô số hài cốt, ra hiệu cho Bạch Khải tự do lựa chọn.

Bạch Khải không khách khí chút nào, lập tức triệu hồi Alpha để bắt một đầu Khô Lâu binh cấp thấp nhất trở về.

Mặc dù hắn là người sáng tạo ra phù văn tiến hóa, nhưng số lần thực hiện thí nghiệm lại rất ít ỏi, vì vậy lần này hắn vẫn chọn Khô Lâu binh mà mình quen thuộc nhất.

“Alpha, trước tiên tiến hành phù văn một đoạn tiến hóa, sau đó chuẩn bị cho nhị đoạn tiến hóa.”

Ken kết, ken kết.

“Rõ.”

Alpha gật đầu, thuận thực khắc lên thân Khô Lâu binh một cái Âm Ảnh phù văn, đồng thời rót vào năng lượng, chỉ chớp lát sau, một đầu Khô Lâu binh đã tiến hóa hoàn thành.

“Mặc dù sau này ta cũng đã thử qua, nhưng ta vẫn rất khó tin rằng một người trẻ tuổi lại nghiên cứu ra được điều này, quả nhiên là tuổi già đã đến rồi...”

Hạng Lê thở dài, trong khi Tần hội trưởng bên cạnh lại nở một nụ cười hài lòng.

“Già rồi thì cũng già rồi, nhưng có người kế thừa thì cũng không hẳn là không tốt.”

Khi Bạch Khải khai quật được thành tích cao hơn, tâm trạng Tần hội trưởng cũng vui vẻ hơn.

Dù đôi khi ông cũng hơi lo lắng vì Bạch Khải tự ý hành động khiến huyết áp tăng cao, nhưng tổng thể mà nói, Tần hội trưởng vẫn khá hài lòng với Bạch Khải.

“Cũng đúng.”

Hạng Lê cười, mặc dù không thể sánh bằng Bạch Khải yêu nghiệt như vậy, nhưng Dịch Tiểu Úy cũng thể hiện không tồi, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, chắc chắn trong tương lai có thể kế thừa Thánh Vật chi tháp.

Sau khi hoàn thành tiến hóa, Alpha tiếp tục khắc lên thân Khô Lôu binh bộ cấu trúc phù văn hoàn chỉnh mà trước đó đã thiết kế, trong khi Hạng Lê và Tần hội trưởng trò chuyện, Hạng Lê chú ý theo dõi Alpha thao tác.

Rất nhanh, Alpha đã hoàn tất việc khắc, Bạch Khải lập tức lấy ra một trang bị chứa đựng lớn tinh thần lực.

Sau một hồi suy nghĩ, hắn đưa lên trước mặt Hạng Lê, nói: “Hạng tháp chủ, bộ Khô Lôu này là tài sản của Thánh Vật chi tháp, bước cuối cùng này xin giao cho ngài thực hiện.”

Mặc dù Ngự Linh cầu đã chứng minh rằng trang bị chứa đựng tinh thần lực sẽ không để cho tinh thần lực cung cấp phương thức và sủng thú hình thành khế ước, nhưng phù văn nhị đoạn tiến hóa thì chưa thử nghiệm, mà lúc này có Hạng Lê, một Ngự Thú sư truyền kỳ, thật là một cơ hội tốt để áp dụng.

“Được.”

Hạng Lê vốn rất hứng thú với phù văn nhị đoạn tiến hóa, đã đồng ý yêu cầu của Bạch Khải, từ từ rút tinh thần lực của mình vào trong đó cho đến khi đầy ắp, sau đó hắn để tinh thần lực phát ra từ miệng đặt lên trán của Khô Lôu binh.

Khi từng chút năng lượng được rót vào, cấu trúc phù văn trên người Khô Lôu binh dần dần được thắp sáng. Đến khi toàn bộ cấu trúc sáng rực, thì tinh thần lực trong trang bị đã bị tiêu hao gần hết.

Quả nhiên, khi sử dụng máy móc để truyền đạt tinh thần lực, lượng tiêu hao cao hơn đôi chút so với việc truyền đạt trực tiếp, và điều này đã được Alpha phản hồi.

Tuy nhiên, Hạng Lê cảm thấy rằng vẫn cần hoàn thiện hệ thống truyền đạt kết cấu tinh thần lực trong trang bị. Đúng lúc Bạch Khải ghi chép lại phương án cải thiện tinh thần lực trong trang bị, Hạng Lê lại lấy ra một khối Âm Ảnh hệ năng lượng đặt vào tay Khô Lâu binh, trên thân nó lập tức sáng lên ánh sáng rực rỡ của sự tiến hóa, thân hình cũng chậm chậm biến đổi, cuối cùng tiến hóa thành một sinh vật với toàn thân bị bao phủ bởi Âm Ảnh.

Chương 306:

Đến từ Thánh Vật chi tháp công nhận “Xương Âm Ảnh? Không phải Âm Giáp Thi sao?” Khi nhìn thấy hình dạng tiến hóa kỳ lạ, Bạch Khải không khỏi ngây người.

Cách mà Khô Lôu binh sử dụng phù văn giống hệt như cách mà Âm Giáp Thi đã sử dụng trước đây, điểm khác biệt duy nhất là phương cách phát động tinh thần lực.

Hắn không ngờ rằng hình dạng tiến hóa lại hoàn toàn khác biệt.

Có phải là vì bọn họ ký kết khế ước với Alpha không? Bạch Khải nhìn Alpha đang trầm tư, trong khi Hạng Lê và Tần hội trưởng thì đang chú ý hoàn toàn vào đầu xương Âm Ảnh trước mặt.

“Tôi tớ cấp không liên quan đến linh hồn tiến hóa, cho nên chỉ cần đơn thuần năng lượng cường hóa là đủ.

Nhưng từ cấp Tinh Anh trở lên, việc sử dụng thú tiến hóa yêu cầu cũng có nhất định về tinh thần lực.

Tuy nhiên, việc sử dụng phù văn để tiến hóa linh hồn lại không tăng lên, nên căn bản không thể tiếp tục tiến hóa.”

Khi tận mắt chứng kiến phù văn nhị đoạn tiến hóa, ánh mắt Hạng Lê cũng dần dần hiện lên nhiệt huyết mãnh liệt, nói: “Còn nếu như người dùng cấu trúc phù văn làm hướng dẫn, lợi dụng tinh thần lực từ bên ngoài để dẫn dắt năng lượng đến linh hồn, để tạo ra cộng đồng tiến hóa, vậy thật đáng khen cho người tiểu tử đấy.”

Hạng Lê vỗ vai Bạch Khải, nói: “Tiểu tử, sáng kiến này của ngươi chắc chắn sẽ để lại dấu ấn nặng nề trong lịch sử nhân loại.”

Là một trong sáu vị nhân vật nắm quyền cao nhất của hiệp hội, Hạng Lê chắc chắn có tầm nhìn rộng lớn.

Hắn tự nhiên nhận ra rằng sự tiến hóa phù văn mà Bạch Khải phát triển, thậm chí là nhị đoạn tiến hóa, sẽ có ảnh hưởng to lớn đến liên bang.

Phương thức tiến hóa đơn giản như vậy, dù tối cao chỉ có thể tiến hóa thành Tinh Anh cấp, nhưng nếu như có thể nhân rộng, ý nghĩa sẽ hoàn toàn khác.

Chỉ cần một chút Khô Lâu binh hạng thấp, sau đó tiêu tốn một chút năng lượng đá cùng với khả năng phục hồi tinh thần lực, là có thể nhanh chóng bồi dưỡng ra một sinh vật Tinh Anh cấp.

Loại hiệu suất này, liên bang sẽ không cần lo lắng về việc hao phí trong cuộc chiến với hung thú nữa.

“Cảm ơn.”

Có được sự công nhận từ Hạng Lê, Bạch Khải cảm thấy rất vui mừng.

Phù văn nhị đoạn tiến hóa, việc Thánh Vật chi tháp Tháp chủ nghiêm túc yêu cầu một hạch tâm độc quyền mới thật là vượt quá dự kiến.

Trong lòng hắn bỗng nhiên phấn chấn, gương mặt hiện lên nụ cười.

Thế nhưng, Tần hội trưởng lại đột ngột lên tiếng: “Bạch Khải, ngươi có ý tưởng gì về phù văn ba đoạn tiến hóa không?” Nghe được lời của Tần hội trưởng, nụ cười của Bạch Khải cứng lại, hắn không nói gì mà nhìn Tần hội trưởng, nói: “Hội trưởng, có phải ta nên vui mừng vì ngươi chú ý đến ta không?” Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Ta không nói đùa.

Một đoạn và nhị đoạn đều là do ngươi giải quyết, về lý thuyết, ngươi có khả năng nghiên cứu ra ba đoạn tiến hóa.”

“Được rồi, lão Tần.

Bạch Khải mới chỉ tiếp xúc với phù văn chưa lâu, mà những đóng góp của hắn đã vượt qua cả chúng ta, cũng không cần quá khắt khe với văn bối như vậy.”

Hạng Lê thấy thế liền cười ha hả, chỉ vào trang bị lưu trữ tinh thần lực của Bạch Khải nói: “Cái máy móc này thiết kế không tệ, nhưng vẫn tồn tại một số vấn đề với cấu trúc phù văn.

Nếu sau này có vấn đề gì, ngươi có thể trực tiếp hỏi ta.

Ta có thể hỗ trợ cho ngươi một chút.”

“Tốt, vậy ta sẽ làm phiên Hạng tháp chủ.”

Bạch Khải nghe vậy liên tục gật đầu.

Hạng Lê thực sự là một chuyên gia về bảo cụ chữa trị, mà ý nghĩa của trang bị lưu trữ tinh thần lực của hắn cũng coi như một loại máy móc bản bảo cụ, nên thỉnh giáo Hạng Lê đúng là lựa chọn tốt nhất.

“Được rồi, chúng ta đi trước Tri Thức chi tháp, vừa lúc để cho những chuyên gia này làm chứng.”

Hạng Lê nhìn đồng hồ, rồi dẫn hai người trực tiếp đến cổng Thánh Vật chi tháp, sau đó đi thẳng đến Tri Thức chi tháp.

Chương 307:

Chuyên gia tụ tập Tòa tháp Tri Thức.

Tại nơi đây, các chuyên gia phù văn từ khắp các liên bang đã tụ tập xung quanh Bạch Thiên cơ giáp, vừa nghiên cứu vừa trao đổi ý kiến.

Trong khi đó, Lam Kha, Tháp chủ của Tòa tháp Tri Thức và người chủ trì phân tích tiểu tổ lần này, đứng yên lặng một bên, dường như đang chờ đợi điều gì đó.

“Lam Kha, người đang chờ Bạch Khải và Hội trưởng Tần sao?” Đồng giáo sư tiến tới trước mặt Lam Kha và nói: “Bọn họ cùng đi Thánh Vật chi tháp, hẳn là sẽ đến rất nhanh.”

Nhìn thấy Đồng giáo sư đến gần, Lam Kha lập tức cúi đầu chào, nói: “Đồng giáo sư, xin ngài cứ gọi tôi là Lam Kha.”

Đồng giáo sư mỉm cười đáp: “Người là truyền kỳ, còn ta chỉ là Hi Nhật đại sư, gọi tên người cũng có phần không thích hợp.”

Lam Kha lắc đầu nói: “Đó chỉ là quy tắc của thời đại trước.

Ngài là bậc trưởng bối, Lam Kha không dám tự cho mình là truyền kỳ.”

“Người thật là...”

Đồng giáo sư không thể không cười, nhưng không cố gắng thay đổi suy nghĩ của Lam Kha.

Khi thấy Tiêu Đình đi vào từ cửa, ông hơi ngạc nhiên.

“Tiêu truyền kỳ cũng tham gia nhóm phân tích này cả à?” Lam Kha nói: “Bạch Thiên cơ giáp chủ yếu có chức năng hỗ trợ, ở lĩnh vực này Nguyệt Dạ Chi tháp là chuyên gia hàng đầu, vì vậy Hội trưởng đã cho Tiêu tháp chủ đến giúp đỡ.

Chắc hiện tại Hạng tháp chủ cũng sắp đến.”

“Có ba vị Tháp chủ tham gia, Hội trưởng hẳn đã quyết tâm muốn phá giải bí mật của Song Thiên cơ giáp.”

Đồng giáo sư nghe vậy cảm thấy ngạc nhiên, sau đó một nụ cười kỳ lạ hiện lên trên mặt.

“Không biết khi lão Tần và Tiêu truyền kỳ gặp mặt sẽ là cảnh tượng gì nhỉ?” Nghe Đồng giáo sư nói như vậy, Lam Kha khẽ nhếch môi, nói: “Đồng giáo sư thật hài hước, tuy nhiên hiện tại việc khẩn cấp, hai vị tiên bối không thể ở đây mà tranh cãi mới đúng.”

“Có thể vậy...”

” Trong khi hai người đang trò chuyện, Hạng Lê dẫn theo Tần hội trưởng cùng Bạch Khải xuất hiện ở cổng.

Một nhóm các học giả đang nghiên cứu Bạch Thiên cơ giáp ngay lập tức dừng lại và nhìn về phía Bạch Khải.

Những người này đều là chuyên gia nổi tiếng trong Liên bang, họ tất nhiên rất hứng thú với người trẻ tuổi đã phát triển ra phù văn tiến hóa như Bạch Khải.

Tuy nhiên, điều khiến họ cảm thấy tò mò hơn cả chính là những câu hỏi.

Khác với các lĩnh vực khác, nghiên cứu phù văn không chỉ đơn thuần là thiên phú mà còn cần thời gian dài tích lũy và chuẩn bị công phu, họ biết rằng Bạch Khải chỉ mới tiếp xúc với phù văn chưa lâu so với thời gian hắn trở thành Ngự Thú sư.

Họ hoàn toàn không tin rằng Bạch Khải có thể một mình nghiên cứu ra loại phù văn tiến hóa vượt thời đại này.

Dù biết rằng, Liên bang cũng từng có những nhân tài tương tự như Bạch Khải, nhưng việc Triệu Phù Đồ lại cho phép Bạch Khải tham gia phân tích Bạch Thiên cơ giáp lại chính là điều đáng nghị bàn luận.

Bạch Khải cũng cảm nhận được ánh mắt nghi ngờ của nhiều người, khiến hắn có chút bất lực mà gãi đầu.

Hắn không phải bận tâm về những hoài nghi này, bởi vì bản chất của phù văn tiến hóa chính là do lão Tần thúc đẩy mà ra.

Ngoài chuyện đó ra, hắn thực sự cũng là một nửa siêu trong lĩnh vực này.

Nhưng bị nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm như vậy cũng khiến hắn cảm thấy không thoải mái.

“Nếu không thì quay về lớp học đi, sau đó lại tìm gặp lão Tần hoặc Hạng Lê để xem có được mảnh vỡ nghiên cứu nào không.”

“Khụ khụ, xin lỗi vì chúng ta tới muộn, vừa rồi có thử nghiệm cùng Hạng tháp chủ nên đã mất chút thời gian.”

Tần hội trưởng lập tức đứng chắn trước mặt Bạch Khải, thu hút sự chú ý của mọi người.

“Thí nghiệm? Tần hội trưởng không phải đến để tham gia phân tích Bạch Thiên cơ giáp sao?” Một chuyên gia phù văn gầy gò hỏi.

“Đúng vậy, vừa hay nghe tin Bạch Khải nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa, nên nhất thời cảm thấy hứng thú, quyết định thử nghiệm một chút ở bên Thánh Vật chi tháp.

Hạng tháp chủ cũng là người chứng kiến.”

Chương 308:

Các chuyên gia tập hợp (2) “Văn bản nhị đoạn tiến hóa?!”
Nghe vậy, đám đông lập tức xôn xao.

Sau khi nhóm nghiên cứu tiểu tổ chuyên đề về phù văn tiến hóa được thành lập, không ít người trong số họ đã từng thỉnh cầu gia nhập, có người thậm chí đã tự tiến hành nghiên cứu theo hướng này, vì vậy họ cơ bản đều có những hiểu biết nhất định.

Không có gì bất ngờ, họ vẫn đang vướng mắc vào vấn đề tiến hóa tiếp theo.

Và lúc này, Chủ tịch Tần lại thông báo cho họ rằng Bạch Khải đã nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa? Liệu có phải tiểu tổ chuyên đề này đang được Bạch Khải vinh danh? “Không sai, đúng là phù văn nhị đoạn tiến hóa. Đây là điều ta vừa mới tận mắt chứng kiến.

Theo dự đoán của ta, thành quả nghiên cứu của Bạch Khải tuy còn chưa hoàn thiện, nhưng đã có tính khả thi.”

Thấy mọi người vẫn còn hoài nghi, Hạng Lê đứng dậy để làm chứng cho Bạch Khải, và Giáo sư Đồng cũng làm điều tương tự.

“Vừa rồi ta đã có nói về một tin tốt muốn chia sẻ với mọi người, chính là việc này.

Ban đầu ta còn định cùng mọi người chứng kiến thử nghiệm đầu tiên, không ngờ Hạng Tháp chủ đã vượt lên trước.”

Nghe vậy, Hạng Lê hơi áy náy, nói: “Xin lỗi, Giáo sư Đồng, do hứng khởi nên ta đã kéo Bạch Khải thử nghiệm trước.”

Hai người trò chuyện khiến mọi người im lặng, mặc dù trong mắt họ vẫn tràn đầy sự nghi ngờ, nhưng không ai chất vấn thêm.

Có Hạng Lê và Giáo sư Đồng làm chứng, chuyện Bạch Khải nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa hẳn là thật, chỉ là khi nghĩ đến tuổi tác của Bạch Khải, họ vẫn khó mà tin.

“Được rồi, tất cả mọi người, nhiệm vụ lần này của chúng ta là phân tích Bạch Thiên cơ giáp, không phải phù văn nhị đoạn tiến hóa, vì vậy chủ đề này tạm thời kết thúc ở đây.”

Lam Kha quét mắt nhìn mọi người, lập tức không khí trở nên im lặng.

Ngay cả Tiêu Đỉnh và Hạng Lê cũng vậy.

Dù Lam Kha là Tháp chủ trẻ tuổi nhất trong sáu Tháp chủ, nhưng địa vị của nàng lại gần với Triệu Phù Đồ.

Thêm vào đó, Lam Kha là người phụ trách nhóm phân tích lần này, vì thế mọi người tự nhiên phải cho nàng một chút tôn trọng. Đây chính là uy thế của Tháp chủ Tri Thức sao? Nhìn nàng rõ ràng không có chút uy lực nào, nhưng lại có thể nhẹ nhàng áp chế toàn bộ buổi họp, Bạch Khải cũng ngoan ngoãn trở về đội ngũ, không chút phản kháng.

Lam Kha là Lục Tình lão sư, nhìn thấy Lục Tình với bộ dạng xấu tính, Bạch Khải đoán rằng không nên chọc giận nàng.

“Ngô!” Ngay khi Bạch Khải vừa nghĩ đến điều này, hắn cảm thấy trong lòng nặng nề, liền nhìn thấy Lam Kha đang nói chuyện chẳng biết từ lúc nào đã hướng ánh mắt về phía hắn, và áp lực đến từ đôi mắt của nàng.

“Lam Kha là siêu năng hệ Ngự Thú sư, ta cũng là dị năng giả, có thể cảm nhận được ý đồ của người khác, cho nên tốt nhất người đừng nghĩ linh tinh.”

Chủ tịch Tần thấy Bạch Khải có vẻ bất thường nên đã nhắc nhở.

Siêu năng hệ Ngự Thú sư? Cũng là một gia hỏa có thể đọc được tâm tư người khác? Bạch Khải trong lòng run lên, liền nhanh chóng đảo lộn suy nghĩ của mình để tránh lộ bại lộ.

May mà Lam Kha không truy vấn Bạch Khải thêm, tiếp tục nói: “Cấu trúc phù văn Bạch Thiên cơ giáp rất phức tạp, để đảm bảo tiến độ, ta dự định sẽ chia nhóm phân công hợp tác để tiến hành phân tích, các người thấy sao?” “Có thể.”

“Ý tưởng này không tệ.”

Mọi người đều đồng ý, mặc dù họ đều là các chuyên gia về phù văn, nhưng phương hướng nghiên cứu của mỗi người vẫn

có sự thiên lệch, nếu bắt họ cùng nhau nghiên cứu thì hiệu suất sẽ không cao.

Thấy mọi người đồng ý, Lam Kha nhẹ nhàng vuốt cằm, sau đó bắt đầu phân chia nhóm: “Cấu trúc dẫn truyền năng lượng: Giáo sư Đồng, Vương...

“Cấu trúc hệ thống phòng ngự: Hạng Tháp chủ, Lý...

“...”

“Hệ thống chữa trị: Tiêu Tháp chủ, Tần Chủ tịch, ...”

Chương 309:

Chuyên gia tụ tập “Trở lên, chính là ta tạm thời phân tổ tình huống, đại gia có hay không dị nghị?” Sau khi tuyên bố xong danh sách, Lam Kha liền chú ý đến Tần hội trưởng và Tiêu Đình.

Cả hai người đều giữ im lặng, tránh ánh mắt của nhau mà không nói gì.

“Cái kia, Lam Tháp chủ, ta thuộc vào tiểu tổ nào vậy?” Nhìn bầu không khí khá căng thẳng, Bạch Khải đột nhiên đứng dậy, cảm thấy có chút ngượng ngùng gãi đầu.

“Bạch Khải, ngươi ở đây có thiên phú về phù văn không tôi, đồng thời cũng có thành tích, nhưng cơ sở kiến thức vẫn còn kém.

Tạm thời ta không sắp xếp cho ngươi nhiệm vụ, ngươi có thể đi Tri Thức Chi Tháp hoàn thiện kiến thức nền tảng.

Nếu có hứng thú, có thể qua các tiểu tổ xem thử.”

Sau một chút trầm mặc, Lam Kha đưa ra lời giải thích.

Trong thời gian huấn luyện nhiều như vậy, tự nhiên nàng nhìn thấy thiên phú của Bạch Khải.

Có thiên phú, có ý tưởng, sẽ không bị tư tưởng truyền thống kiềm hãm, cho nên hẳn rất dễ dàng phá vỡ quy tắc, làm những việc mà người thường không làm được.

Tuy nhiên, nếu so sánh, Bạch Khải vẫn có nền tảng thực tế quá yếu, dù có thành tựu lớn hơn, điều đó cũng chỉ như lâu đài trên không.

Mặc dù Tần hội trưởng đã chỉ định Bạch Khải tham gia vào một tiểu tổ, nhưng Lam Kha vẫn hy vọng rằng Bạch Khải có thể lợi dụng cơ hội này để củng cố nền tảng của mình.

Chỉ là, với nhiều người như vậy, có thể Bạch Khải, một nhân tài mới nổi, sẽ không dễ dàng tiếp nhận.

“Thật sao? Vậy cảm ơn Lam Tháp chủ!” Điều làm Lam Kha bất ngờ là, dù bị “đày đi nơi xa”, Bạch Khải vẫn không hề tức

giận, ngược lại còn rất hài lòng.

Không có nhiệm vụ ép buộc, có thể tự do qua lại giữa các tiểu tổ, lại còn có cơ hội xem tài liệu của Tri Thức Chi Thập, làm sao có thể hơn thế nữa? Hơn nữa, giờ hắn còn muốn giúp Alpha thống nhất lòng vũ của Bất Tử Điều.

“Kia cái gì, chư vị tiền bối, các người cứ bận bịu đi, ta xin phép rời trước.”

Bạch Khải cúi đầu chào mọi người, chưa kịp để Tần hội trưởng nói thêm gì, hắn đã quay người đi nhanh.

“Tôi thấy, Bạch Khải và La Tường ngày càng giống nhau.”

Nhìn Bạch Khải không chút dây dưa, Đồng giáo sư không khỏi nhớ lại năm đó La Tường, dường như cũng có dáng vẻ như vậy.

“Tôi lại không nghĩ vậy, cậu nhóc Bạch Khải này có vẻ quản lý việc gì đó cũng tốt hơn La Tường nhiều.”

Tần hội trưởng căn cứ môi, hắn hiểu rõ tính cách của Bạch Khải.

Nếu muốn buộc hắn ở một chỗ cho an tâm làm nghiên cứu, Bạch Khải chắc chắn không đồng ý. Ít nhất, từ khi biết đến Bạch Khải, hắn chưa bao giờ thấy cậu ấy chuyên tâm nghiên cứu một lĩnh vực nào đó.

Ví dụ đơn giản nhất, ban đầu Bạch Khải còn định cải tiến máy móc dựa trên hài cốt sinh vật, nhưng bây giờ đã chuyển thẳng sang tiến hóa phù văn rồi.

“Hừ! Tâm tư bất định, rốt cuộc chỉ phí hoài thiên phú.”

Nghe Tần hội trưởng nói vậy, Tiêu Đình đột nhiên hừ lạnh một tiếng và phản bác ngay.

Tần hội trưởng vốn đã nhìn khá lâu cuối cùng cũng không thể kiềm chế được và nói: “Người lão gia hỏa này, nghĩ rằng ai cũng giống như người, luôn có suy nghĩ như vậy sao?” “Thôi đi, giống như người biết sống như thế, vậy mà lại để mình chịu khổ ước.”

“Người...”

Nhìn hai người đang cãi nhau như trẻ con, Đồng giáo sư bất đắc dĩ thở dài: “Hai gia hỏa này, quả thực vẫn cứ cãi vã.”

“Trong dự liệu, chỉ cần không ảnh hưởng đến phân tích là được.”

Lam Kha nhàn nhạt trả lời một câu, rồi lập tức biến mất tại chỗ, trong khi Đồng giáo sư cũng theo đó mà phối hợp cùng các thành viên tiểu tổ với наг.

Hai người này, đã âm ỉ cả đời, lần này gặp lại sau lâu như vậy, trước tiên cần làm rõ ràng mọi thứ, để không làm ảnh hưởng đến tiến độ phân tích.

Quân Vương cấp đầu tiên sắp tới rồi!

Chương 310:

Cấp Quân Vương đầu tiên Sau khi rời khỏi Tri Thức chi tháp, Bạch Khải ngay lập tức tiến đến Lục Long bí cảnh.

Chẳng có lý gì để lông vũ của Bất Tử Điều lại chờ đợi, hắn cần phải nhanh chóng chuyển hóa thành sức mạnh chiến đấu thực sự.

Tuy nhiên, Alpha đã bị kẹt ở cấp lãnh chúa lâu quá rồi, lần này tiến hóa có khả năng làm cho Alpha vượt lên cấp Quân Vương.

Nhưng sức lực tiêu hao lúc đó có thể vượt quá mức mà hắn có thể điều chỉnh.

Hắn vẫn chọn cách cứ đợi bên cạnh Nicolas cho an toàn đã.

Khi Bạch Khải vào Phỉ Thúy chi cốc, hắn thấy Nicolas, giờ đã hóa thành hình người, đang ngồi giữa thung lũng, thi thoảng lại nhặt vài cành lá từ bên hoa cỏ để đồi lấy thứ gì đó.

Bạch Khải thấy vậy, cảm thấy tò mò tiến lại gần, và khi nhìn thấy Nicolas đang chuẩn bị vài chén trà trước mặt, hắn không kiềm được hỏi: “Người đang làm gì vậy?” Nicolas nghe thấy tiếng Bạch Khải, liền ngẩng đầu lên nói: “Bạch Khải, người đến đúng lúc, giúp ta thử xem ly trà nào ngon nhất đi.”

Bạch Khải cầm một chén trà lên, nhìn bên trong còn lẫn bùn đất và rễ cây, không khỏi nhăn mày, nói: “Người gọi cái này là trà sao?” “Có gì không đúng sao?” Nicolas ngạc nhiên đáp: “Ta đã tìm hiểu, các quốc gia phương Đông xa xôi thường thích dùng những cành lá thực vật ngâm trong nước để làm trà, đại tỷ đầu không sức bay thì nhất định sẽ thích loại đồ vật quê hương này.”

Cho Phạm bà bà thưởng thức cái này? Gia hỏa này thật đúng là không biết đau, quay lại với bản tính Long tộc! Hơn nữa, người mới hôm qua đi ra từ bí cảnh, đã chạy đi đâu mà tìm hiểu vậy? “Haha, ta khuyên người tốt nhất là đừng đưa cái này cho Phạm bà bà, không khéo người sẽ bị đánh chết ngay đấy.”

Bạch Khải buông chén trà xuống, đưa ra lời khuyên thiết thực cho Nicolas.

“Chẳng lẽ đại tỷ đầu không thích trà sao? Vậy thì làm một chút trái cây hoặc món lạnh? Hay chế biến vài món chay?” Nicolas nghe vậy thì sững sờ, lập tức đẩy một đồng chén trà sang bên, không biết từ đâu lật ra một cuốn thực đơn để nghiên cứu.

Tính ham học này thật là không tưởng, sống trong Long Đô sao mà cũng điên rồ như vậy...

Bạch Khải bất lực thở dài, nói: “Người tạm thời đặt cái này sang một bên, đến giúp ta một việc.”

“Hỗ trợ?” Nicolas nghe vậy, tò mò ngẩng đầu lên, nói: “Người sủng thú lại muốn tiến hóa rồi sao? Ta đã đưa Lục Long miếng vảy cho người mà?” Bạch Khải nhún vai, đáp: “Không phải chỉ sợ Lục Long miếng vảy không gánh nổi hay sao, nên có người ở đây tạo điểm an toàn.”

“Nhưng ta cũng cần chuẩn bị cho đại tỷ đó sớm một chút...”

“Người quay lại hỏi Phạm bà bà món ăn quen thuộc cho ta!”
“Được rồi, ta đã chuẩn bị xong.”

Thấy Nicolas đồng ý, Bạch Khải liền gọi Alpha ra, sau đó lấy ra lông vũ Bất Tử Điều, nói: “Alpha, thử xem cái này có gây ảnh hưởng xấu gì cho người không?” Dù rằng Hỏa hệ vong linh cũng không hoàn toàn không có, như Ngục Viêm Quỷ Hỏa hay Hỏa Giáp Thi, nhưng việc sử dụng lông vũ Bất Tử Điều, một loại tài nguyên huyền thoại, khiến Bạch Khải vẫn lo lắng.

Ken kết ken kết.

Alpha nhẹ gật đầu, mở hộp thủy tinh, cẩn thận đặt một ngón tay lên lông vũ Bất Tử Điều.

Chỉ trong chốc lát, một ngọn lửa màu hồng yêu thương hiện lên ở đầu ngón tay Alpha, và nhanh chóng lan đến đầu não của Alpha.

Quả thật là rất nguy hiểm! Bạch Khải giật bản mình, trong khi từ cơ thể Alpha thò ra một cái đầu rắn đen, nó liền ngậm lấy ngọn lửa như muốn dập tắt.

Nhưng ngọn lửa dường như không hề sợ hãi hình dạng hư ảnh của Yamata no Orochi, dù bị ngậm trong miệng vẫn không

thấy tắt, ngược lại còn có xu hướng bùng cháy mạnh hơn.

Thấy vậy, Alpha lập tức rút kiếm Tử Vong, chém đứt đầu của Yamata no Orochi, ngọn lửa màu hồng yêu thương tách ra và sau khi cháy sạch đầu rắn mới chậm rãi dập tắt.

“Lông vũ Bất Tử Điều này thật sự nguy hiểm.”

Nhìn thấy một đầu của Yamata no Orochi bị cháy mất, Bạch Khải cơ bản hiểu rõ sự đặc biệt của loại tài liệu này.

“Không trách Hạng tháp chủ đã nhắc nhở ta phải cẩn thận khi sử dụng lửa từ Bất Tử Điều, loại năng lực này, ngoại trừ sinh vật hệ Hỏa, chắc không ai có thể gánh chịu nổi.”

Bạch Khải nghĩ một lúc, sau đó lấy giấy và bút ra và bắt đầu viết loạn.

“Bạch Khải, ngươi đang vẽ gì vậy? Không phải đã nói là tiên hóa sao?” Ban đầu Nicolas vội vã chuẩn bị cho Phạm bà bà nhưng thấy Bạch Khải vẫn còn lừng khừng, bắt đầu cảm thấy lo lắng.

“Chờ một chút, ta đang thiết kế một bộ hệ thống Phù Văn có thể chứa hỏa kinh.”

Ngọn lửa từ lông vũ Bất Tử Điều quá mạnh, nếu không được điều chỉnh từ từ, thì dù cho có trúng tiên hóa, Bạch Khải vẫn sẽ lo lắng.

Dù sao, trước đây Alpha có thể hợp nhất với sức mạnh Tử Vong không chỉ nhờ vào trúng tiên hóa, mà còn do bản thân Alpha cũng đã nắm giữ thuộc tính gần gũi với lực Tàn Lụi, nếu không có Gamma thì thật sự không nhiều người có thể kháng cự như vậy.

Nhưng để suy yếu hiệu ứng của lông vũ Bất Tử Điều lại khiến Bạch Khải cảm thấy đau lòng.

Rốt cuộc, đây chính là lông vũ Bất Tử Điều, nếu suy yếu đi thì thiệt thòi biết bao, chẳng lẽ Alpha lại thu hoạch một kỹ năng nào đó tương tự như ve sầu thoát xác sao? Rất nhanh, một bộ kết cấu hoàn chỉnh để chứa năng lượng đã được hoàn thành dưới tay của Bạch Khải.

“Alpha, thử chiếu nó vào một lần xem.”

Ken kết ken kết. (Tốt.) Alpha nhẹ gật đầu, dọc theo một cây Thủy Tinh Cốt khắc phù văn mà Bạch Khải vừa thiết kế, sau đó lại tiếp tục chạm vào lông vũ Bất Tử Điều.

Vẫn là ngọn lửa màu hồng yêu thương, nhưng không giống như trước, mà là từ từ hòa nhập vào trong kết cấu phù văn.

Tuy nhiên, trạng thái này chỉ duy trì trong một thời gian ngắn, ngọn lửa màu hồng yêu thương lại một lần nữa bắt đầu bùng cháy mạnh mẽ.

“Có thể chứa đựng một phần năng lượng, nhưng thời gian không lâu.”

Bạch Khải vượt cằm, lại chỉnh sửa bộ kết cấu phù văn lần nữa, sau đó cho Alpha tiếp tục thử nghiệm.

Cứ như vậy, sau khi thử nghiệm qua hàng chục lần, cuối cùng Bạch Khải đã thiết kế ra một kết cấu có thể chứa được lửa từ Bất Tử Điều trong một thời gian dài hơn.

“Tuy nhiên, kết cấu này hơi lớn, nên khắc vào đâu đây?” Đánh giá kết cấu phù văn cuối cùng, Bạch Khải gãi đầu, nhìn thấy hình thể của Alpha có phần không lớn, nhưng vẫn có thể phối hợp cùng kiếm và kiếm Tử Vong, trong đầu lập tức lóe lên một ý tưởng.

“Nếu Frostmourne đã hóa thành kiếm Tử Vong, vậy ta sẽ làm một cái Felo”melorn ~.”

Nghĩ là làm, Bạch Khải nhanh chóng vẽ một hình dáng của một thanh đại kiếm bên ngoài kết cấu phù văn, giống hệt như Frostmourne, chỉ có điều họa tiết trên đầu dê Ác Ma đã được Bạch Khải thay bằng hình dạng rồng với lông vũ.

Sau khi kiểm tra một lượt, xác nhận không có vấn đề gì, hắn liền giao bản thiết kế cho Alpha, và sau đó gọi Gamma ra.

Gamma có Mệnh Năng chuyển hóa, có thể chuyển hóa năng lượng cho người khác, nếu Lục Long miếng vảy không gánh nổi, trước tiên có thể để Gamma thử xem sao.

Nếu không thể thực hiện được, thì sau này nếu gặp tình huống tiến hóa bất ngờ, cũng không cần lo lắng rằng Nicolas không có ở đây.

“Alpha, làm theo kiểu này và tạo thành một thanh kiếm, sau đó đưa lông vũ Bất Tử Điều vào.”

Alpha nhẹ gật đầu, một thanh kiếm thủy tinh cùng với hình dáng đã hoàn thành, sau đó nhanh chóng đưa lông vũ Bất Tử Điều vào bên trong.

Chỉ trong chốc lát, ngọn lửa màu hồng yêu thương cháy rực lên, nhưng nhanh chóng bị hút vào trong thanh kiếm, thanh kiếm thủy tinh vốn trong suốt giờ đây trở thành màu hồng yêu thương.

Nhìn thấy tình cảnh này, Bạch Khải lập tức ấn tay phải lên người Alpha, kích hoạt trứng tiến hóa.

Như Bạch Khải đã đoán, ngay khi hắn kích hoạt trứng tiến hóa, cảm giác tiêu hao sinh lực quen thuộc từ mọi nơi trên cơ thể Bạch Khải ập tới, ngực của Lục Long vẫy lập tức sáng lên, không ngừng chuyển hóa năng lượng sinh cơ vào trong cơ thể Bạch Khải.

Nhưng dù vậy, tình trạng của Bạch Khải vẫn không có gì biến chuyển khả quan.

Lần này, tốc độ hấp thụ năng lượng của trứng tiến hóa thực sự quá nhanh, khiến cho Lục Long vẫy không thể theo kịp.

“Gamma!” Phát hiện điều không ổn, Bạch Khải ngay lập tức gào lên, lúc này Gamma đã lao vào người Bạch Khải, mở ra Mệnh Năng chuyển hóa không ngừng chuyển năng lượng cho Bạch Khải.

Tuy nhiên, Bạch Khải vẫn cảm thấy cơ thể mình đang dần yếu đi, mặc dù rất chậm, nhưng từ cấp độ ngưng tụ của trứng Hoàng Kim, rõ ràng đã yếu đi rất nhiều so với sự hình thành của trứng Hoàng Kim.

“Nicolas, người đến giúp ta đi.”

Bạch Khải liền cầu cứu Nicolas, và Nicolas cũng không chần chừ, lập tức khoác tay lên vai Bạch Khải, liên tục rót lực Phi Thúy vào trong cơ thể hắn.

Có Nicolas hỗ trợ, tình trạng của Bạch Khải lập tức cải thiện, trứng Hoàng Kim nhanh chóng ngưng tụ hình thành, bao gồm cả Alpha bên trong.

Cùng lúc đó, Bạch Khải cảm thấy lòng bàn tay trái như bị bỏng, một luồng năng lượng vô hình tiếp tục từ Alpha hướng về Bạch Khải truyền đến.

Mới đầu đã có phản hồi sao, có phải do đặc thù của cấp Quân Vương?! Cảm nhận được năng lượng từ Alpha không ngừng truyền tới, Bạch Khải không do dự nữa mà chống tay lên đầu gối, vừa ngồi xuống, vừa chậm rãi thích ứng với những năng lượng này.

Nhìn thấy Bạch Khải hình như không gặp vấn đề gì, Nicolas lúc này mới ngừng tay, rồi lại tiếp tục nghiên cứu món ăn mà Phạm bà bà đã chuẩn bị.

“Ngô, có lẽ đại tỷ đầu đã ăn điểm tâm, ta sẽ chuẩn bị bữa trưa trước đây...”

Nhìn thấy thực đơn với những món ăn tinh xảo trong tay, Nicolas lập tức rất hào hứng, không biết đã lòi đầu ra từ trước, bắt đầu chế biến. ...

Thời gian trôi qua, Nicolas cẩn thận từng ly từng tí đặt một đĩa hoa khắc lên bàn ăn, tỉ mỉ đối chiếu lại vị trí, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Một trăm lẻ tám món ăn, đại tỷ đầu chắc sẽ đủ ăn.”

Nhìn thấy trước mặt là thành quả mà bản thân đã tốn công sức hơn nửa ngày tạo thành, Nicolas hài lòng gật đầu, lại dùng hơi thở Phỉ Thúy để bảo quản vị tươi, rồi chuẩn bị mang những món ăn này tới cho Phạm bà bà.

“Thời gian tiến hóa lần này hơi lâu, được rồi, đi đưa đồ ăn cho đại tỷ đầu đây.”

Nicolas vừa mới nhìn thấy trứng Hoàng Kim vẫn không có động tĩnh gì, đang muốn rời đi thì không gian xung quanh đột nhiên trở nên ảm đạm, mặt đất, thực vật, thậm chí cả năng lượng xung quanh cũng dần dần mất đi sinh cơ.

“Cái này là...”

lực trường Quân Vương sao?” Nicolas lập tức phản ứng lại, một không gian lực sắc lớn đột ngột xuất hiện, tiêu diệt hiệu ứng của lực trường màu đen đó.

Cùng lúc đó, Bạch Khải đang im lặng nhận lấy phản hồi từ Alpha cũng mở bừng mắt, nhìn chăm chăm vào trứng Hoàng Kim.

Cấp Quân Vương đầu tiên, sắp đến rồi sao...?

Chương 311:

Liên Động Tiến Hóa (Cầu Nguyệt Phiếu ~) Răng rắc.

Tại khu vực của Bạch Khải, ánh mắt tràn đầy mong đợi, trứng Hoàng Kim vừa xuất hiện đầu tiên từ khe hở, chưa kịp để hẳn phản ứng, vô số kiếm quang màu đen đột ngột lóe lên, khiến cho trứng Hoàng Kim lập tức nổ tung. Đồng thời, một luồng khí thể khủng bố, như thể có thể tiêu diệt mọi tư duy, ngay lập tức khuếch tán ra.

Vỏ trứng Hoàng Kim chưa kịp bay xa thì đã từng chút một bị khí tức màu đen ăn mòn, dần dần biến mất.

Không chỉ có vậy, vùng đất xung quanh trứng Hoàng Kim cũng bắt đầu tiến hướng tử vong, khí tức màu đen lan tỏa khắp Nicolas Phỉ Thúy lĩnh vực xung quanh rồi mới ngưng lại, đồng thời qua một hồi thăm dò, nó liền rút lui trở lại, lộ ra hình ảnh của một thân ảnh cao lớn.

Thân ảnh cao khoảng ba mét, với tỉ lệ vàng chia tách, giản lược nhưng vẫn toát lên vẻ tôn quý do bộ giáp Alpha mang lại, càng thêm lừng lững với cái đầu rồng đội vương miện, giống như một vị quân vương giáng xuống.

Sau lưng Alpha là hai thanh đại kiếm, một đỏ một vàng, đang nắm chặt trong hai bàn tay từ phía sau bộ giáp, nhìn từ xa giống như một đôi cánh khổng lồ.

Dưới đôi cánh ấy, còn có một cặp cánh kim loại tạo thành từ những lưỡi kiếm, nhẹ nhàng vỗ, khiến vô số làn gió đao hiện ra, nhưng chưa kịp tới gần Bạch Khải đã biến mất trong không khí.

Còn về Tử Vong chi kiếm thì vẫn nằm chắc trong tay Alpha, mũi kiếm khi đi qua, dường như khiến cho không gian cũng xuất hiện xu thế tịch diệt.

“Đây là... tiến hóa thành công rồi sao?” Bạch Khải, người vừa hồi tỉnh, nhìn về hình ảnh Alpha như một thiên sứ tay cầm trường kiếm, không thể không nở một nụ cười.

Ngay sau đó, một chuỗi thông tin phức tạp liền xuất hiện trong đầu hắn.

“Quả nhiên đã tiến hóa thành Quân Vương cấp rồi!” Nhìn thấy đẳng cấp chủng tộc của Alpha, Bạch Khải siết chặt tay, không giấu nổi sự vui sướng trên khuôn mặt.

Quân Vương cấp, gần với những sinh vật truyền kỳ huyết mạch Đế Hoàng cấp, hẳn thật sự đã thành công bồi dưỡng tới mức này ở cấp bậc tứ giai! Chỉ cần không gặp phải thất giai truyền kỳ, Alpha sẽ không bị áp chế bởi huyết mạch nào nữa.

“Alpha đã tiến hóa thành Quân Vương cấp rồi sao?” Nicolas nhìn bộ dáng của Alpha, khí tức mới mẻ, không khỏi nhúm mày.

Dù cấp bậc của Alpha thấp hơn hẳn rất nhiều, nhưng khi Tử Vong lực trường vừa được triển khai, nó vẫn khiến hắn cảm thấy khó chịu.

Thậm chí, còn có chút uy hiếp.

“Đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, không nhận ra sự bất thường của Nicolas, bắt đầu quan sát bảng thông tin mới của Alpha.

Trong lúc xem xét thông tin về chủng tộc, Bạch Khải chỉ lướt qua nhanh chóng và tức thì đánh giá kỹ năng mới.

“Ba kỹ năng hoàn toàn mới sao?” Bạch Khải ngỡ ngàng, một lần nữa xác nhận, phát hiện ra hai kỹ năng thủy tinh trước đó, kể cả Âm Ảnh, giờ đều đã biến mất.

Thay vào đó là một kỹ năng mới mẻ - Hắc Âm kính tượng.

Kỹ năng này thật sự rất mạnh mẽ! Nó không chỉ có thể ẩn nấp để tránh đòn tấn công, mà còn triệu hồi hình ảnh để hỗ trợ trong chiến đấu, đúng là sự kết hợp hoàn hảo giữa ưu điểm của Âm Ảnh và thủy tinh.

“Bất quá như vậy, chắc chắn Shuke Beita sẽ càng khó khăn hơn khi trói buộc Alpha hành động.”

Nghĩ đến việc trước đó Shuke Beita từng sử dụng chiến thuật trong chiến đấu với Alpha, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Nếu không phải hắn quá tinh tường về sự tiến hóa của thú cưng và những năng lực mà nó lĩnh hội, hẳn đã nghi ngờ rằng Alpha đã cố tình làm như vậy.

“Chờ chút nữa ta sẽ thử nghiệm hiệu quả của nó.”

Mặc dù rất tò mò về hiệu quả của Hắc Ám kính tượng, nhưng Bạch Khải vẫn kiềm chế lòng hiếu kỳ, chuyển sang xem xét các kỹ năng còn lại.

Xét từ một góc độ nào đó, đây chính là mục đích chính mà Bạch Khải hướng đến, và đúng như dự đoán của hắn, hắn đã có trong tay một kỹ năng siêu cấp.

Nhưng mô tả kỹ năng này thật sự khiến hắn cảm thấy bất ngờ.

“Tại sao lại nghe có vẻ giống kỹ năng thiêu cháy đối thủ nào đó chưa từng có chứ?” Bạch Khải có chút lúng túng, gãi đầu, hy vọng đây chỉ là sự tương tự trong thiết lập mà thôi, hy vọng hiệu quả thực tế sẽ không giống nhau, nếu vậy thì thật sự sẽ thành một dấu hiệu xấu.

Trong lòng có chút lo lắng mơ hồ, Bạch Khải lại chuyển sự chú ý về kỹ năng cuối cùng, cũng là sức mạnh đại diện của Quân Vương - quân vương lập trường.

Khó trách lão sư lại đánh giá cao Tử Vong chi lực đến thế, kỹ năng lực trường được tạo ra từ Tử Vong chi lực dường như nhắm thẳng vào mọi thuộc tính.

Nếu gặp phải một con hổ rừng kiếm dinh dưỡng không đầy đủ, Bạch Khải tin chắc rằng Alda có thể một mình đối phó mà không hề bị thương.

“Alpha, hãy thử nghiệm ba kỹ năng mới này.”

Bạch Khải thu hồi tinh thần, dự định tận mắt chứng kiến hiệu quả của ba kỹ năng này.

Ken két ken két.

“(Chờ chút, lão đại, tôi vẫn chưa hoàn toàn tiến hóa xong.)”

“Còn chưa hoàn thành tiến hóa?” Bạch Khải ngớ ngàng, đã đạt đến cấp Quân Vương mà vẫn chưa hoàn thiện, chẳng lẽ còn có kỹ năng nào chưa thức tỉnh? Trong ánh mắt tò mò của Bạch Khải, Alpha trên lòng bàn tay xuất hiện một ký tự, quang ảnh chập chờn, Lục Hành thi lập tức xuất hiện quanh Alpha.

Hơn nữa, trên người bọn chúng đều tỏa ra ánh sáng tiến hóa.

“Alpha tiến hóa đến Quân Vương cấp, liên đới dẫn đến những sinh vật này cũng thăng cấp?” Bạch Khải kinh ngạc nhìn Lục Hành thi dần dần bị ánh sáng tiến hóa bao phủ, nguyên bản hẳn chỉ coi chúng như những viên pin di động, giờ đây lại có vẻ như có hi vọng gì đó trong tương lai? Lục Hành thi tiến hóa rất nhanh, Bạch Khải nhận được phản hồi về sự tiến hóa từ Alpha.

“Đã là cao đẳng tinh anh sao?” Bạch Khải thấy Kim Giáp thi ngày càng cao lớn, thêm một thanh đại kiếm kim loại trong tay, có chút bất ngờ đồng thời cũng chuyển sự chú ý của mình vào kỹ năng mới của Kim Giáp thi.

Hóa thân thành kiếm? Còn có thể chơi như vậy sao? Bạch Khải lại kiểm tra những trạng thái khác của Lục Hành thi, tương tự cũng có một kỹ năng như vậy.

“Vậy có nghĩa là, Alpha không chỉ là có thêm sáu viên pin dự phòng, mà còn có thêm sáu món bảo bối?” Nhìn vào những sword spirits mang thuộc tính khác nhau của mình, Bạch Khải mỉm cười nói: “Lục Hành thi, hãy sử dụng Hóa kiếm!” Vừa dứt lời, trên thân Lục Hành thi bỗng tỏa ra nhiều ánh sáng khác nhau, nhanh chóng biến thành sáu thanh trường kiếm mang thuộc tính khác nhau, lơ lửng xung quanh Alpha.

Nhìn từ xa, Alpha cùng với những kiếm thị đó bay lượn thì không khác gì các kiếm tiên trong truyền thuyết.

“Các người sáu cái sẽ được gọi lần lượt là Kim (Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Âm) Giáp Kiếm Thị, còn Alpha...”

.

Bạch Khải dừng lại một chút rồi nói: “Người sẽ được gọi là Tử Vong Kiếm Quân.”

Cầm trong tay Tử Vong chi kiếm, cùng với sáu kiếm thị dưới sự khống chế, không phải là Tử Vong Kiếm Quân thì là ai? Khi đã rõ ràng về hiệu quả của kỹ năng Hóa kiếm, Bạch Khải liền bảo Alpha thu lại sáu kiếm thị, tiếp tục nghiên cứu ba kỹ năng mới của Alpha.

Có thể theo Alpha tiến hóa cùng với sáu kiếm thị mặc dù không tệ, nhưng rốt cuộc đó cũng chỉ là ngoại lực, so với việc

Bạch Khải cảm thấy hứng thú với ba kỹ năng của Alpha còn hơn.

“Trước tiên thử nghiệm Bất Diệt Chi Viêm xem!” Với mục tiêu chính trong lần tiến hóa này, Bạch Khải đã ngay lập tức nghĩ đến kỹ năng đó.

“Gamma, chia tách ra một cái tử thể, chặt đứt liên hệ với nó.”

Bạch Khải vỗ vỗ bên cạnh Gamma, Gamma lập tức phun ra một viên cầu nhỏ màu xanh lục, chậm rãi di chuyển đến gần Alpha.

“Alpha, bắt đầu đi.”

Ken két ken két.

“(Được, lão đại.)” Alpha nhẹ gạt đầu, sau lưng hỏa diễm đại kiếm đột ngột bay lên, mạnh mẽ chém xuống tử thể của Gamma, hỏa diễm màu yêu hồng trong khoảnh khắc đã bao trùm tử thể, và chỉ sau một khoảng giằng co ngắn, nó đã bị thiêu hủy thành hư vô.

Két phốc két phốc.

“(Lửa này có nhiệt độ rất cao, Gamma hơi sợ.)” Nhìn tử thể nhanh chóng bị thiêu cháy, Gamma bản năng rút lại, còn Bạch Khải thì lại cảm thấy rất hài lòng.

Thiêu đốt thật nhanh! Tốc độ thiêu đốt này khiến hắn không cần lo lắng về việc sẽ trở thành một kỹ năng tương tự như Amaterasu, một loại lửa không thể tiêu diệt.

Nhưng nhìn vào cách thức đó, có vẻ vẫn là một kỹ năng cận chiến nhỉ? Giá như trước đó đã làm thành dạng cung tiễn thì tốt biết bao. Àm ầm dạt a.

“(Lão đại, kỹ năng này có thể sử dụng từ xa.)” Ngay khi Bạch Khải có chút nuối tiếc thì đột nhiên Alpha truyền đạt thông tin.

“Có thể sử dụng từ xa ư? Hãy thử nghiệm hiệu quả ngay đi!” Mắt Bạch Khải bừng sáng, lập tức thúc giục Alpha thể hiện một ít.

Nhận được chỉ lệnh từ Bạch Khải, Alpha lập tức im lặng trở lại, chăm chú nhìn vào một cái cây ở xa, theo ánh lửa của Linh Hồn biến thành yêu hồng, cái cây đó bỗng chốc đã bốc cháy

bởi Bất Diệt Chi Viêm. Ôi, còn có thể dùng mắt để phát động, cái này càng lúc càng giống Amaterasu rồi...

Chương 312:

Đại chiến truyền kỳ Cự Long! Bạch Khải nhìn thấy Yêu Hồng sắc hỏa diễm đang lan nhanh theo ánh mắt của Alpha, hắn không khỏi có chút run rẩy.

“May mà Bất Diệt chi viêm của ta thiêu đốt nhanh hơn Amaterasu, không phải thật sự vô dụng.”

Khác với hỏa diễm chậm rì rì của Amaterasu, Bất Diệt chi viêm thiêu đốt rất nhanh, gần như chỉ trong chớp mắt đã biến đổi mục tiêu thành hư vô, đồng thời vẫn tiếp tục lan ra hướng những nơi khác.

“Bạch Khải, người đến đây phá hoại sao?” Nicolas phát tay, một luồng năng lượng xanh lục gào thét bay ra, muốn dập tắt Bất Diệt chi viêm.

Tuy nhiên, Bất Diệt chi viêm bị luồng năng lượng thổi vào giống như cá mập bị đổ máu, không những không bị dập tắt, ngược lại còn thiêu đốt mạnh mẽ hơn, thậm chí năng lượng còn có xu thế lan tỏa về phía Nicolas.

“Ủm?” Nicolas thấy vậy không khỏi sửng sò, tay phải kéo một phát, Bất Diệt chi viêm lập tức bị ném lên không trung.

Tuy nhiên, không có năng lượng nào để chống đỡ, Bất Diệt chi viêm liền nhanh chóng dập tắt.

Sau khi xác nhận không còn Bất Diệt chi hỏa lưu lại, Nicolas nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Thậm chí ngay cả bản Long năng lượng cũng có thể làm nhiên liệu.”

Hỏa diễm của Alpha từ đâu mà có, sao lại quái dị như vậy?”
“Bất Tử Điều hỏa diễm, khả năng là như vậy đây.”

Bạch Khải nhún vai, mặc dù không thể nhìn thấy hiệu ứng tử phản sinh theo truyền thuyết, nhưng hỏa lực quả thực rất mạnh mẽ.

Nhìn vừa rồi Bất Diệt chi viêm ngay cả năng lượng của Nicolas cũng có thể thiêu đốt, dường như trước khi thiêu đốt sạch sẽ, nó sẽ không dập tắt, ngược lại còn càng lúc càng mạnh hơn? Nghĩ đến đây, Bạch Khải bất chợt nảy ra một ý

tưởng, nói: “Nicolas, không ngờ người giúp Alpha thử một chút kỹ năng mới đi?” Alpha hiện tại đã lên đến cấp Quân Vương, vượt xa ba con thú cưng khác, vì vậy không thể khảo sát tối đa ba kỹ năng mới của Alpha, mà Nicolas chính là lựa chọn tốt nhất.

“Bản Long không có thời gian, ta còn phải chuẩn bị bữa tối cho đại tỷ...”

“Bữa tối? Người không phải vừa mới chuẩn bị xong bữa trưa sao?” Bạch Khải mơ hồ hỏi, nhưng khi nhìn thấy thức ăn rải rác khắp nơi và Gamma đang ăn như gió cuốn, hắn chỉ biết gãi đầu bối rối.

Chắc chắn là do Alpha tiến hóa mà gây ra chuyện rối tinh rối mù.

“Khụ khụ, quay đầu, ta giúp người tìm một thực đơn, người trước bồi Alpha chiến một trận.”

Nhìn thấy ánh mắt u oán của Nicolas, Bạch Khải có chút ngượng ngùng gãi đầu, đẩy Alpha đến trước mặt Nicolas.

“Được, nhưng nếu làm hỏng bản Long thì cũng đành vậy.”

Nicolas bất đắc dĩ thở dài, sau đó hiện ra hình dạng của một con Long, chủ động bay ra ngoài thung lũng.

“Đi ra ngoài chiến đấu đi, đừng làm hỏng rau quả mà bản Long vừa trồng.”

Cái gì, rau quả? Bạch Khải ngăn người, quay đầu nhìn quanh, quả nhiên thấy nơi trước kia dùng để trồng thực phẩm giờ đã biến thành đủ loại rau quả.

Hắn thầm nhủ: Gia hỏa này hôm qua rốt cuộc đã làm bao nhiêu chuyện! Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, quyết định để Alpha đi theo Nicolas.

Khi Nicolas chính thức tiến vào chiếm giữ Phỉ Thúy chi cốc, cộng thêm Gamma thỉnh thoảng tới làm miễn phí tịnh hóa khí, nồng độ độc tố xung quanh đã giảm đi rất nhiều, mặc dù không thể triệt tiêu hoàn toàn, nhưng nhiều địa điểm đã không còn bị độc tố chiếm cứ.

Nicolas tìm một khoảng đất trống và nói: “Alpha, người toàn lực công kích đi, bản Long vội vàng.”

Dù Nicolas không có nhiều thành tích chiến đấu, nhưng hẳn vẫn là một sinh vật truyền kỳ, đối với một sinh vật như Alpha chưa đạt đến cỡ bự, rất khó có thể làm bị thương hẳn.

Bạch Khải cũng nghĩ như vậy, một bìa ngấm không thể bị thương giúp cho Alpha có thể thoải mái phóng hết sức.

“Alpha, không cần lưu thủ, hãy xem ngươi đạt tới cực hạn như thế nào.”

Ken kết ken kết.

“(Yên tâm đi, lão đại, ta sẽ làm hết sức.)” Alpha vỗ cánh, đặt Bạch Khải lên một cây đại thụ, Bạch Khải thì quen thuộc triệu hồi ra hai súng vật, trực tiếp dựng một cái máy móc trên cây, yên tĩnh quan sát.

A ô? “(Bản uông cảm thấy thế nào, cây này đã mạnh hơn nhiều sao?!)” Beita vừa xuất hiện đã nhận thấy khí tức khác thường của Alpha, nhìn thấy diện mạo mới của Alpha khiến hẳn càng thêm ngạc nhiên.

Gâu Gâu! “(Cây đã tiến hóa rồi sao?!)” “Điều này nằm trong dự liệu của ta, nhưng mới có một ngày, ta vẫn khó mà tiếp nhận.”

Shuke nhìn vào Alpha, nhìn thấy số liệu trên bảng thông báo, trong lòng ần ần khó chịu.

“Không sao, Alpha không tham gia vào vòng tròn tranh đoạt tài nguyên thứ hai, không có gì đáng lo ngại.”

Bạch Khải thấy vậy vội vàng trấn an Shuke và Beita, nói: “Hơn nữa, hôm qua ta không phải cũng cho các người phương án cường hóa sao?” Gâu Gâu! “(Bản uông cũng muốn tài nguyên cấp truyền kỳ...)” Beita nhìn Bạch Khải với ánh mắt u oán, giống như một người vợ bị chồng bỏ rơi nhiều năm, nhìn Bạch Khải mà sồn da gà, chỉ có thể gật đầu, “Tài nguyên cấp truyền kỳ thật quá khó khăn, để ta mua thêm chút tài nguyên loại tinh thần cho người.”

Tài nguyên cấp truyền kỳ không mua nổi, nhưng tài nguyên cấp sử thi vẫn có thể mua được, chờ sau đó có cơ hội quay lại Thánh Vật chi tháp, tìm Hạng Lê giúp đỡ để được chiết khấu.

Két phốc két phốc? “(Chủ nhân, người có muốn ăn không? Những món này rất ngon.)” Gamma nghi hoặc nhìn Shuke và Beita đang hào hứng, trên đầu xuất hiện một dấu hỏi, sau đó mang một thau đồ ăn đến trước mặt Bạch Khải.

Với nguyên tắc không lãng phí, khi rời đi Gamma đã mang theo tất cả đồ ăn.

Vừa nhìn chiến đấu vừa ăn cơm thật là thú vị.

“Cảm ơn, nhưng mà ta không đói bụng.”

Bạch Khải lịch sự từ chối lòng tốt của Gamma, tất cả sự chú ý của hắn đều tập trung vào Alpha và Nicolas.

Lúc này, Alpha đã xuất hiện trước mặt Nicolas, chiều cao chỉ hơn ba thước so với hình dạng Cự Long của Nicolas, nhưng Alpha vẫn không hề e ngại, dùng sức vỗ cánh, vô số lưỡi kiếm lập tức xuất hiện, hóa thành một cơn lốc gió lao về phía Nicolas.

“Đây là, lưỡi kiếm gió bão có thể ly thể được sao?” Bạch Khải nhướng mày, không ngờ rằng sau khi tiến hóa lên cấp Quân Vương, kỹ năng của Alpha lại có sự biến hóa như vậy, quả thật khiến hắn bất ngờ.

Có thể ly thể lưỡi kiếm gió bão, cũng coi là một kỹ năng tấn công từ xa, hoàn toàn là một thành tựu ngoài ý muốn.

Các lưỡi kiếm gió bão sau khi ly thể, tính linh hoạt tăng lên rất nhiều, linh hoạt tránh khỏi những đòn tấn công của Nicolas, Alpha trong mắt đã dấy lên Yêu Hồng sắc hỏa diễm, nhìn về phía điểm yếu của Nicolas.

Nhưng Nicolas đã chứng kiến sức mạnh của Bất Diệt chi viêm nên tự nhiên không để Alpha toại nguyện, hắn lập tức lóe người tránh khỏi ánh mắt của Alpha, đồng thời những móng vuốt sáng lên từng luồng hào quang, dùng sức vung lên, vô số quang trảo lập tức lao về phía lưỡi kiếm gió bão và Alpha.

Quang trảo di chuyển cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt Alpha, nhưng trong khoảnh khắc sắp trúng đích, một mảnh gương đen giống như Hắc Diệu thạch đã chắn trước mặt Alpha.

Mảnh kính đen này tuy rất yếu ớt, chỉ bị quang trảo nhẹ nhàng đụng đã biến thành vô số mảnh vỡ, nhưng đáng ra Alpha nên ẩn nấp sau mảnh kính giờ đã hoàn toàn biến mất.

Nicolas thấy vậy lập tức quay đầu nhìn sang bên cạnh, liền thấy Alpha chậm rãi từ một phía trong bóng tối xuất hiện, chưa kịp nói gì đã cảm nhận được một cỗ kinh phong từ sau lưng, lúc này trở lại chính là một móng vuốt công kích.

Người khởi xướng đánh lén không ai khác chính là Alpha.

“Phân thân?” Nicolas nhìn thấy hai Alpha hoàn toàn giống nhau, rất nghiêm túc, hắn dự định thử nghiệm đánh lén này tính chất, bất ngờ vùng đuôi quất về phía Alpha.

Với thân hình khổng lồ của Nicolas, chỉ cần vùng đuôi đơn giản cũng đã tạo ra sức mạnh lớn, Alpha lập tức rút ra lưỡi kiếm để chống đỡ, một lực lượng vô hình đột nhiên chắn trước đuôi của Nicolas.

“Đây là, sức đẩy?” Một lần nữa tấn công thất bại, Nicolas càng ngạc nhiên hơn, đuôi của hắn tiếp tục phát lực, nhưng đã bị Alpha chịu đựng đặc biệt lực đẩy, trước khi đuôi của hắn kịp trúng đích, một Alpha khác từ trong bóng tối phóng tới, huy động hỏa diễm đại kiếm tấn công về phía đầu lâu của Nicolas. Đối mặt với sự tấn công từ hai Alpha, Nicolas không hề sợ hãi, tóm lấy một móng vuốt, rõ ràng là định dùng Long trảo để chống lại hỏa diễm đại kiếm của Alpha.

Phanh! Một tiếng vang lớn phát ra, đuôi của Nicolas rơi trúng lực đẩy trên thanh kiếm, nhưng như thể bị một chướng ngại vật lớn ngăn cản, hắn không thể làm rung chuyển lực đẩy đó.

Sau vài lần giao trạm sức đẩy, lực lượng của thanh kiếm xung quanh đã vượt xa như lúc trước, Nicolas vùng đuôi căn bản không thể phát huy được lực lượng ban đầu.

Dù vậy, một Alpha khác vẫn bị cản lại.

Nicolas giữ chặt hỏa diễm đại kiếm, nhưng trên móng vuốt của hắn đã xuất hiện những vết cháy, trong khi Yêu Hồng sắc Bất Diệt chi viêm đã nhanh chóng bao phủ lên người Nicolas.

“Phong tỏa từ xa tuy nhanh, nhưng độ chính xác thực sự không bằng hỏa diễm đại kiếm đánh trúng lúc thực tế.”

Bạch Khải chứng kiến Bất Diệt chi viêm gây tổn thương cho vây rồng của Nicolas, không khỏi mỉm cười.

Có thể gây thương tổn cho sinh vật truyền kỳ bằng hỏa diễm, mặc dù chỉ là một chút vết cháy, nhưng cũng đủ để khẳng định sức mạnh của hắn.

Có thể tưởng tượng, nếu mới vừa rồi bị chém trúng là các sinh vật khác, có lẽ sẽ bị thương rất nặng.

Dù vậy, Nicolas vẫn tỏ ra kiên kị trước Bất Diệt chi viêm, ngay khi Bất Diệt chi viêm rơi xuống cơ thể của hắn, toàn thân lập tức rung động, lực lượng Phi Thụy lập tức lơ lửng bên ngoài, ngăn cách Bất Diệt chi viêm, trong khi Long trảo của Nicolas không hề giảm, một trảo vỗ vào người Alpha.

Theo tiếng kính vỡ vụn phát ra, “Alpha” đã hóa thành vô số mảnh vụn bay tán loạn, nhưng thanh hỏa diễm đại kiếm thì không hề biến mất, mà dưới sự khống chế của một lực lượng vô hình đã tránh khỏi sự trói buộc của Nicolas, bay đến đuôi của hình thể Alpha.

Mặc dù phân thân của Hắc Ám kính tượng có một nửa lực lượng của bản thể, nhưng sức phòng ngự rất yếu, nếu là sinh vật bình thường công kích có lẽ được, nhưng với sự bùng nổ của Nicolas, không cần phải bàn cãi.

Với lực hút mạnh mẽ, Alpha vẫn cố gắng chống lại cái đuôi của Nicolas, vẫn tiếp tục dùng lực hút ràng buộc Nicolas, cánh phong chấn động, lưỡi kiếm gió bao lại xuất hiện.

Cùng với lúc đó, trong mắt Alpha Yêu Hồng hỏa diễm lóe lên, Bất Diệt chi viêm ngay lập tức được đưa vào lưỡi kiếm gió bão, một vòi rồng lửa khổng lồ xuất hiện ngay lập tức, gió cùng với lửa đồng thời lao về phía Nicolas.

Nghĩ không ra rằng cái tên cấp Quân Vương lại có điều gì đặc biệt nữa?

Chương 313:

Bà bà mạnh nhất “Khá lắm, phong hỏa tổ hợp kỹ thuật cũng làm ra đến rồi.”

Nhìn thấy Alpha thao tác, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

Mặc dù Bất Diệt chi viêm cũng sẽ thiêu đốt lưỡi kiếm gió bão bên trong kim loại, nhưng Bất Diệt chi viêm cũng có thể nhờ vào đó nhanh chóng tăng lên thể lửa.

Cứ như vậy, coi như Nicolas dùng Phỉ Thúy chi lực cưỡng ép tách rời Bất Diệt chi viêm, cũng không còn dễ dàng như vậy nữa.

Quả nhiên, khi vòi rồng lửa bao phủ, Nicolas lập tức bộc phát ra một cỗ mạnh mẽ Phỉ Thúy chi lực, muốn cưỡng ép xông phá Bất Diệt chi viêm phong tỏa.

Nhưng lúc này Bất Diệt chi viêm đã bày biện ra liệu nguyên chi thể, không những không bị tách ra, mà thể lửa ngược lại càng phát ra thịnh vượng.

A ô... (Shuke, bản uông kiến nghị người nên thêm một cái đông lạnh khí vào đây...) “Kiến nghị tiếp thu.”

Nhìn xem Alpha có thể tạo ra rắc rối lớn như vậy, Shuke Beita lặng lẽ lần nữa quy hoạch tương lai kho vũ khí thiết kế.

Két phốc két phốc? (Thế nhưng Gamma cảm thấy cái này hỏa diễm đông lạnh khí đập tắt không được sao?) Làm trong đội phòng ngự, Gamma hiểu rõ nhất Bất Diệt chi viêm hỏa lực khủng khiếp đến mức nào.

Nếu không mở ra mệnh năng chuyển đổi, chỉ dựa vào kháng tính và thể chất của hắc, hắc khả năng chỉ có thể chống đỡ ba mươi giây? Ngô, hai mươi giây? A ô a ô! (Gamma, người lại không thể có diễm chí khí, ừ, vậy làm cái chân không khí?) “Không thực tế, Alpha Bất Diệt chi viêm tựa hồ không chỉ vì dưỡng khí làm nhiên liệu.”

Shuke lắc đầu, ánh mắt điện tử bên trong dòng điện lấp lóe, rõ ràng là đang tìm cách áp chế Bất Diệt chi viêm khí giới.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc nghiên cứu thảo luận về chiến lược của Alpha, Bạch Khải không khỏi bật cười, nói: “Các người không cần gấp gáp như vậy, Alpha bây giờ là Quân Vương cấp, nhất định có ưu thế, chờ các người đều lên tới Quân Vương cấp là được rồi.”

Ngay lúc Bạch Khải cùng với hai sủng thảo luận về cách khắc chế vòi rồng lửa, một tiếng long ngâm từ vòi rồng lửa truyền ra, Bất Diệt chi viêm bị một cỗ vô hình xung kích đánh tan, lộ ra thân hình khổng lồ của Nicolas.

Lúc này Nicolas hiển nhiên rất nghiêm túc, hai con người xanh biếc tràn đầy uy nghiêm, một cỗ truyền kỳ Cự Long uy thế khủng khiếp hướng về xung quanh tỏa ra, cho dù khoảng cách đã kéo dài, Bạch Khải vẫn cảm thấy trong lòng trầm xuống.

Ngoài Nicolas cùng độc mãng lần đó, Bạch Khải lần đầu tiên thấy Nicolas nghiêm túc như vậy.

Quả nhiên, truyền kỳ sinh vật dù có mạnh đến đâu, cũng không phải sinh vật bình thường có thể sánh ngang.

Buông ra khí thế, Nicolas đảo mắt nhìn quanh, thấy Bất Diệt chi viêm đang không ngừng khuếch tán, một hơi phun ra, khí hơi thở của Rồng lập tức rơi vào Bất Diệt chi viêm xung quanh, nguyên bản đang thiêu đốt mãnh liệt bỗng nhiên bị dập tắt.

Phi Thúy hơi thở, cũng không chỉ có thể phóng thích sinh cơ, mà còn có thể cướp đoạt sinh cơ.

Sau khi dập tắt Bất Diệt chi viêm, Nicolas không dừng lại mà hơi thở của Rồng trực tiếp rơi xuống thân Alpha.

Dù Alpha có cực lực né tránh, nhưng vẫn bị hơi thở của Rồng quẹt tới một điểm.

Chỉ là, khi bị hơi thở của Rồng tác động vào, cơ thể Alpha không xuất hiện bất kỳ vết thương nào, mà lại hóa thành một đồng mảnh vỡ tỏa ra.

Cùng lúc đó, “Ảnh trong gương phân thân” trước đó bị Nicolas phá hủy lại một lần nữa được tạo dựng, hóa thành một mặt to lớn Hắc Diệu thạch tấm gương, Alpha chân thân từ đó chậm rãi bước ra.

“Trước đó Alpha liên tục sử dụng hai lần Hắc Âm kính tượng?” Bạch Khải thấy vậy, lông mày nhú lại, lập tức hiểu ra chiến thuật của Alpha.

Hóa ra hai cái Alpha ở bên ngoài đều là ảnh trong gương, Alpha chân thân vẫn ẩn náu sau mặt kính, chờ đợi thời cơ.

Nhìn thấy chân thân Alpha cuối cùng lộ ra, Nicolas không hề bất ngờ, nổi giận gầm lên, vô số Phi Thúy chỉ lực hóa thành lục sắc lá cây, như những phi đao bình thường, xoay tròn bay về hướng Nicolas.

Alpha thấy vậy không né tránh, Tử Vong chi kiếm múa lên như không có kẽ hở, trực tiếp phá tan đầy trời Lục Diệp, hướng Nicolas mà bay tới, đồng thời những hỏa diễm kiếm rải rác và lực hút kiếm cũng quay trở lại theo sự khống chế của Alpha, một lần nữa bị giữ lại sau lưng.

Có hai thanh kiếm gia trì, Alpha xung quanh cũng bị bao trùm bởi hai tầng năng lượng hoàn toàn khác nhau, tốc độ đi tới bỗng nhiên bạo tăng, chỉ trong chớp mắt đã đến trên đỉnh đầu Nicolas, vung Tử Vong chi kiếm chém thẳng xuống. Đối mặt với Tử Vong chi kiếm, Nicolas không hề lơ là.

Thân hình không lờ với những động tác cực kỳ quái dị để tránh, đồng thời một trảo chụp về phía Alpha.

Nhưng với năng lực phi hành của Alpha, hấn cơ bản không sợ Nicolas tấn công, cánh chấn động, ngay lập tức bay cao hơn để né tránh.

Nhìn thấy vậy, Nicolas cũng phi thân lên, phun về phía không trung một hơi Phi Thúy hơi thở.

Cái hơi thở này có phạm vi bao trùm cực lớn, Alpha hoàn toàn không có không gian để né tránh, lựa chọn duy nhất chính là ngoan kháng.

Nhưng đúng lúc này, một cổ màu đen lực trường ngay lập tức chống ra, Alpha lấy một tốc độ khủng khiếp rơi xuống, như một viên tinh thạch xuyên qua Phi Thúy hơi thở, rơi vào cơ thể Nicolas, trong tay Tử Vong chi kiếm sâu đâm vào. “Ta sát, chơi qua đầu!” Nhìn thấy Tử Vong chi kiếm đã quá dễ dàng đột phá phòng ngự của Nicolas, trong lòng Bạch Khải lập tức giật mình.

Dù hẳn thường coi Nicolas là công cụ Long hiềm nghi, nhưng trong lòng hẳn cũng xem Nicolas như một người bạn.

Nếu Nicolas thật sự bị Tử Vong chi kiếm thương tổn, hẳn thật sự sẽ lo lắng.

Rống! Lần này Alpha bộc phát hiển nhiên vượt ngoài sự đoán trước của Nicolas, mà cơn đau kịch liệt từ thân thể truyền tới càng khiến hẳn tỉnh lại hưng tính mà hẳn đã ẩn nấp lâu nay.

Là Long tộc cao ngạo nhất, dù có là củi mục như hẳn, cũng không thể tùy ý bị các sinh vật khác ức hiếp.

Chỉ thấy một cỗ lực sắc khí tức từ trên thân Nicolas bắt đầu tỏa ra, xung quanh thế giới bất kể là bầu trời hay dòng nước, thậm chí cả Tử Vong lực trường của Alpha đều bị khí tức này tẩm nhiễm thành màu lục.

Cùng lúc đó, Alpha cảm thấy Tử Vong chi kiếm dưới tay truyền đến một cỗ năng lượng khủng khiếp, thậm chí cả Tử Vong chi lực cũng không thể lau đi sinh cơ của hẳn.

Kinh khủng nhất là, cỗ năng lượng này dường như còn đang muốn xoay chuyển thuộc tính của Tử Vong chi kiếm. (Chuyển hóa tất cả vật chất trong không gian thành năng lượng của bản thân, đây chính là lĩnh vực sao?) Thấy tình cảnh này, Alpha lập tức rút ra Tử Vong chi kiếm, ý đồ kéo ra khoảng cách với Nicolas.

Nhưng đã bị Phi Thúy lĩnh vực vây quanh, Alpha làm sao có thể thoát khỏi sự khống chế của Nicolas.

Chưa kịp bay xa, vô số dây leo từ không gian duỗi ra, trực tiếp trói buộc Alpha lại, thậm chí cả những thanh kiếm lớn khác của Alpha cũng bị trói buộc.

Những dây leo trông có vẻ giống như những thực vật thông thường, nhưng lại không sợ sự nhiệt độ cao của hỏa diễm kiếm hay dao gió cắt chém, trong đó một số còn quấn quanh lưỡi kiếm của Tử Vong chi kiếm. Đế Hoàng lĩnh vực, khủng khiếp như vậy! Nhưng dù vậy, Alpha vẫn không có ý định bỏ cuộc.

Hồn thể của Yamata no Orochi bỗng nhiên hiển hiện, không đợi Phi Thúy lĩnh vực trấn áp, lập tức bùng nổ, hòa vào Tử Vong chi lực trong Tử Vong chi kiếm.

Có sự trợ giúp của Yamata no Orochi, sức mạnh Tử Vong vốn bị áp chế cũng đã tạo ra phản kháng, trong thế giới màu xanh lá cây này xen lẫn một mảnh màu đen.

Có Tử Vong lực trường ủng hộ, Alpha lập tức như chém dưa thái rau mà tránh thoát dây leo trời buộc, hỏa diễm kiếm, lực hút kiếm, gió dao ào ào quần quanh cánh tay của Alpha.

Không chỉ như vậy, sáu kiếm thị ban đầu bị thu hồi cũng được triệu hồi trở lại, hóa thành sáu chuôi trường kiếm với thuộc tính khác nhau, cũng gia nhập vào đội ngũ.

Mười thanh kiếm quy nhất, Alpha đã chuẩn bị xong, Tử Vong lực trường bỗng nhiên co lại, áp sát vào bên ngoài thân, toàn bộ cơ thể giống như một thanh lợi kiếm, đâm về phía Nicolas. Đối mặt với cú đánh toàn lực của Alpha, Nicolas đã hoàn toàn buông bỏ sự trời buộc của bản thân, sức mạnh thuộc về sinh vật truyền kỳ tự do tán ra, hóa thành một đạo năng lượng dạng rồng bay thẳng đến Alpha.

Có thể tưởng tượng, nếu Alpha bị năng lượng này đánh trúng, khẳng định sẽ bị thương nặng.

Thấy tình hình này, Bạch Khải ngay lập tức muốn cưỡng ép thu hồi Alpha.

Tuy Alpha đã đồng hành cùng hắn, nhưng vừa mới lên tới Quân Vương cấp, cũng không thể để hắn bị thương.

Xoẹt xẹt... Đúng lúc này, giữa không gian của hai người đột nhiên xuất hiện một cái lỗ hồng lớn, một nữ tử cổ trang tóc trắng ôm một đầu Thủy Tổ thú từ đó chậm rãi bước ra, trong miệng không ngừng lầm bầm điều gì.

“Nicolas, bà bà cơm chuẩn bị xong chưa? Nếu không chuẩn bị xong, đừng trách...”

Hả?” Phạm bà bà nói được nửa câu, thì thấy sự hóa thân thành kiếm của Alpha và Cự Long Nicolas hướng về nàng vọt tới, đôi mi thanh tú cau lại, cầm trong tay Delta buông xuống, một đôi bàn tay ngọc từ từ duỗi ra, công kích của Alpha và Nicolas vậy mà ngay lập tức bị ngăn lại.

“Ta địch....., Phạm bà bà thật mạnh mẽ!” Nhìn thấy Phạm bà bà nhẹ nhõm ngăn chặn công kích của Alpha và

Nicolas, Bạch Khải hoàn toàn ngạc nhiên, đồng thời trong lòng cũng dâng lên một nỗi nghi hoặc.

Phạm bà bà vào bằng cách nào? “Ngô? Đã thăng cấp đến Quân Vương cấp sao, khó trách không biết đến thăm bà bà rồi.”

Phạm bà bà liếc mắt nhìn Tử Vong chi kiếm của Alpha, khẽ vuốt cầm, sau đó trở tay một trảo, trực tiếp đánh Alpha về phía Nicolas.

“Bà bà đói bụng cả ngày, nhanh chóng cho bà bà lăn đi nấu cơm!” “Tốt đại tỷ đầu, tiểu Long này liền đi làm.”

Nghe thấy Phạm bà bà trách móc, Nicolas lập tức phản ứng lại, liên tục gật đầu, đang định một lần nữa làm điềm đồ ăn chay, lại nhìn thấy Phạm bà bà ném ra một đồng thức ăn thịt rơi xuống bên cạnh Nicolas.

“Ban đêm bà bà không thể ăn nhiều, cứ tùy tiện ăn đến trăm tám mươi cái thịt với thức ăn chay là được.”

Bạch Khải: “...”

Ân, quả nhiên ăn không nhiều.

Hình như phát giác được suy nghĩ của Bạch Khải, Phạm bà bà đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, nói: “Người cũng đi hỗ trợ ta, đợi chút nữa bà bà còn có chuyện hỏi người.”

“Được rồi!” Bạch Khải nghe vậy, không chút do dự đáp ứng, lập tức chạy đến bên cạnh Nicolas bắt đầu hỗ trợ.

“Nicolas, người đã cho Phạm bà bà quyền hạn vào bí cảnh rồi sao?” “Không có, ta còn chưa kịp cho, đại tỷ dường như trực tiếp xé rách không gian mà vào.”

“Hí...”

Có cần mạnh như vậy, xem ra Phạm bà bà mới là hiệp hội quét rác, không, quét Địa Long?” “Không biết được, tranh thủ thời gian chuẩn bị ăn đi, không phải chộc đại tỷ, hai chúng ta còn chưa đủ sức để bị đại tỷ một cái tát.”

“Hai người các người đang nói chuyện gì đó, còn không nhanh lên làm cơm!” “Tuân mệnh!”

Chương 314:

Ôm bắt đui mới là cách gia tăng sức mạnh hiệu quả Để tránh bị Phạm bà bà tát cho một cái chết, Bạch Khải đã gọi Alpha cùng với những con thú cưng khác đến hỗ trợ.

Shuke Beita, lãnh chúa máy móc, trở thành một trợ thủ bếp toàn năng, với đủ nồi niêu, chén bát và tất cả các dụng cụ bếp điện cần thiết.

Alpha thì hoàn toàn đảm nhận vai trò bếp trưởng, cùng với Hắc Ám kính tượng phối hợp chặt chẽ: lưỡi kiếm gió bão xử lý nguyên liệu nấu ăn, Bất Diệt chi viêm cung cấp hỏa lực, và lực hút tăng phúc thì giúp tách biệt tạp chất.

Gamma thì phụ trách việc xử lý và loại bỏ các loại thức ăn thừa. Đoàn đội thú cưng của Bạch Khải đã phối hợp lần thứ hai, rõ ràng là đang vào bếp nấu ăn và phối hợp hết sức ăn ý.

“Chết tiệt, Bạch Khải, ngươi có thể không cuốn quá mức như vậy không!” Khi thấy sự phối hợp thành thạo của đội Bạch Khải, Nicolas cảm thấy áp lực tăng gấp bội, lập tức lóe lên sáng kiến, nhanh chóng cố gắng làm ra món ăn, liên tiếp sử dụng kỹ năng, và vẫn cảm thấy trôi chảy hơn rất nhiều so với khi chiến đấu với Alpha trước đó.

Kết quả của cả hai bên nỗ lực là một bữa ăn phong phú hiện ra trước mặt Phạm bà bà.

“Không tệ, tay nghề của ngươi so với bốn đầu bếp ở Tháp Sáu là rất tốt rồi.”

Phạm bà bà nhìn quanh một vòng, hài lòng nhẹ gật đầu, rồi một hình ảnh của Ngân Long lướt qua, những món ăn liên tục thì biến mất không còn dấu vết.

Thấy Phạm bà bà cầm khăn tay thanh lịch lau khóe miệng, Bạch Khải có chút choáng váng, hỏi: “Nicolas, ngươi thấy bà bà lúc nào ăn xong?” “Không thể thấy được.”

Nicolas cũng cảm thấy mơ hồ, không biết rằng Phạm bà bà ngày đó đánh hắn vẫn giữ sức lực, với tốc độ này, có lẽ hắn sẽ bị đánh chết mà không kịp phản ứng? Cùng là truyền kỳ, sao lại có sự chênh lệch lớn như vậy...

Sau khi ăn no, tâm trạng của Phạm bà bà rõ ràng tốt hơn nhiều, ôm Delta tiến lại gần Bạch Khải, nói: “Ta và Delta đã trò chuyện, người thật sự rất chú tâm trong việc bồi dưỡng Delta, bà bà rất hài lòng.”

Bạch Khải nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, đáp: “Delta là thú cưng của ta, đây là điều đương nhiên.”

Phạm bà bà nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng nếu người muốn cho Delta phát triển theo hướng không gian hệ, thì độ khó tiến hóa phía sau sẽ không thấp, người tốt nhất nên chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

“Cảm ơn, Bạch Khải hiểu rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, không gian hệ vật liệu dù hiếm hoi, nhưng hiệp hội không phải không có nguồn để lấy được.

Hắn sẽ đợi đến khi hoàn thành Ngự Linh cầu, sau đó thương lượng một chút với hiệp hội, không chừng có thể mua được.

“Bà bà đã ẩn cư trong hiệp hội nhiều năm như vậy, cũng không có nhiều thứ lưu trữ.”

Hôm qua mở ra, vừa đúng lúc tìm được một món không gian hệ vật liệu, coi như là quà tặng cho Delta.”

“Không gian hệ vật liệu?!” Bạch Khải nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, nhìn vào viên Không gian tinh thạch trong tay Phạm bà bà, trái tim không tự chủ mà đập mạnh.

Chỉ mới qua một buổi tối, Delta đã ôm được bắp đùi của Phạm bà bà rồi sao? Vậy có nghĩa là, những nỗ lực của đứa trẻ quả nhiên sẽ có hồi báo sao? Phạm bà bà cầm viên Không gian tinh thạch ném cho Bạch Khải, rồi nói: “Viên Không gian tinh thạch này tạm được, nhưng coi như là tài liệu cấp truyền thuyết, chắc chắn sẽ giúp ích cho Delta, tuy nhiên về sau vẫn phải dựa vào chính người.”

“Không có vấn đề!” Bạch Khải nghe vậy lập tức gật đầu, hỏi: “Bà bà bên đó còn có không gian hệ vật liệu nào khác không?” Phạm bà bà nghe vậy thì trợn mắt, nói: “Đừng có mơ mộng, viên Không gian tinh thạch này vẫn là bà bà moi ra từ hàm răng, những thứ khác đều đã bị bà bà ăn sạch rồi, người đừng nghĩ ngợi làm gì.”

Ăn không gian hệ vật liệu? Chẳng lẽ Phạm bà bà cũng có thuộc tính không gian hệ? Suy nghĩ về những hành động gần đây của Phạm bà bà, Bạch Khải càng nghĩ càng thấy có khả năng, hơn nữa quyết tâm ôm chặt bắp đùi của Phạm bà bà hơn.

Không gian hệ, phương Đông Cự Long, thực lực thâm sâu không thể đo lường, nếu như có thể kết giao được, thực sự là một điều bá đạo.

Róc rách rách rách! (cảm ơn bà bà!) Delta cũng thể hiện lòng biết ơn sâu sắc với quà tặng từ Phạm bà bà.

Chương 315:

Ôm bắt đùi mới là cách mạnh lên chính xác (2) “Đúng vậy, về sau nhớ đừng bận rộn về nhà tán gẫu với bà bà là được.”

Phạm bà bà lắc đầu, trên mặt xuất hiện một nụ cười yếu ớt, để mặc Nicolas đứng đó nhìn ngốc nghếch.

Nhan Trị tức giận chính nghĩa, Đông Phương Long cái gì, cũng chẳng quan trọng.

Phạm bà bà vỗ vỗ đầu Delta, nói: “Chỉ có điều, thể chất của Delta vẫn còn hơi yếu, muốn hoàn hảo tiếp nhận Không Gian tinh thạch, tốt nhất người nên rèn luyện nhiều hơn, ít nhất phải đạt tới cấp ba hoặc cấp bốn mới sử dụng, nếu không có thể sẽ lãng phí năng lượng.”

Bạch Khải nghe vậy liên tục gật đầu.

Tài liệu thuộc về không gian không dễ kiếm, hấn tự nhiên không thể lãng phí, dù sao hiện tại hấn không còn như trước, chỉ cần thấy tài liệu là đã muốn trực tiếp giao cho sủng thú của mình rồi.

Tài nguyên, vẫn phải được tối đa hóa lợi dụng mới được.

“Đúng rồi, ta nghe Delta nói, gần đây người đang nghiên cứu một loại phương thức khế ước mới?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, lấy Ngự Linh cầu ra, nói: “Thật ra cũng không phải là khế ước, chỉ là tạo ra một cây cầu kết nối giữa nhân loại và sủng thú, miễn cưỡng có thể thông liên, vẫn kém xa so với khế ước của Ngự Thú sư.”

Phạm bà bà nhận lấy Ngự Linh cầu, khi nhìn thấy các phù văn trên mặt ngoài, có chút nhú mày, nói: “Người dùng nô lệ khế ước sao?” Đến nỗi đơn giản hóa thành như vậy mà bà bà cũng nhận ra sao? Bạch Khải có chút lúng túng gãi đầu, rồi liền đem chân tướng của Ngự Linh cầu nói ra.

“Bạch Hòa Quang tiểu tử đó đã nói như thế với người sao?” Phạm bà bà nghe vậy giật mình, nói: “Lời này cũng không sai, với linh hồn cường độ của các người nhân loại, trừ phi có thiên phú đặc biệt hoặc đột phá đến Thần Thoại cấp, thì đúng

là tôi đa chỉ có thể tiếp nhận bảy cái khế ước, nhiều hơn thì sẽ không gánh nổi.”

“Thần Thoại cấp? Loại sinh vật đó thật sự tồn tại sao?” Bạch Khải hai mắt sáng rực, Phạm bà bà hiển nhiên biết đến nhiều hơn so với lão sư, cơ hội nhận thông tin miễn phí như vậy không thể bỏ lỡ.

“Người đừng có nghĩ, thế giới này hẳn là không có cơ hội xuất hiện Thần Thoại cấp đâu.”

Phạm bà bà vừa vuốt vuốt Ngự Linh cầu trong tay, vừa nhìn về phía Alpha bên cạnh sáu kiểm thị, nói: “Người cũng may, tiểu khô lâu này chỉ khế ước có sáu thuộc hạ, nếu thêm một cái thì khả năng sẽ chiếm vị trí khế ước của người, lúc đó, cả đời người sẽ không trở thành truyền kỳ được.”

“Còn có chuyện này nữa!” Nghe đến lời của Phạm bà bà, Bạch Khải lập tức cảm thấy lạnh toát mồ hôi.

May mà trước đó hắn không thử nghiệm các loại khô lâu binh khác, nếu không hẳn chắc chắn sẽ kích hoạt toàn bộ Alpha.

Lúc đó, mọi chuyện đã muộn rồi.

Rất may, cuối cùng chỉ cần khế ước một cái vị trí.

Phạm bà bà dường như không có ý định tiếp tục đề tài ở đây, nói: “Mặc dù đơn giản hóa nô lệ khế ước đạt thành loại hiệu quả này, vậy thật là một điều đáng tiếc cho người nghĩ ra.”

“Cho dù khế ước không kiên cố như vậy, cũng xem như đang tạo dựng một cây cầu mới giữa nhân loại và sủng thú.”

Phạm bà bà ném Ngự Linh cầu cho Bạch Khải, nói: “Người có thể thử tăng cường cấu trúc thông liên bên trong, làm nhạt đi khế ước, chắc hẳn sẽ có không ít sủng thú yêu thích hòa bình nguyện ý chủ động khế ước.”

“Bà bà có nhớ không, cái gọi là Trương Hữu Nhân tiểu tử hình như cũng sử dụng phương thức tương tự để giao lưu với sủng thú.”

Trương Hữu Nhân? Võ Đế? Tiểu tử? Bà bà, người sống bao lâu rồi vậy! Dựa theo lời bà, cường hóa Ngự Linh cầu bằng cách tăng cường cấu trúc thông liên, có nghĩa là dựa vào việc nâng cao độ yêu thích để thay thế cho khế ước cưỡng chế sao?

Hay là, có thể thực hiện được? Phạm bà bà một câu khiến người khác bưng tỉnh, trong đầu Bạch Khải lập tức hiện ra đủ loại thiết kế hoàn toàn mới, hoàn toàn quên đi xung quanh Phạm bà bà và Nicolas.

“Chúng ta đi trước đi, để tiểu gia hỏa này nghĩ thật kỹ.”

Phạm bà bà thấy vậy không quấy rầy, kéo Nicolas bay về phía Phỉ Thúy chi cốc.

Chương 316:

Ôm bắt đùi mới là cách mạnh lên chính xác (3) “Đây là mẫu thân ngươi nằm mộ? Ngay cả bằng mộ cũng không có.

Nếu đổi thành bà bà, tuyệt đối sẽ sống lại và đánh ngươi đến chết!” “Khụ khụ, mộ bia là cái gì?” ...

Không biết suy nghĩ bao lâu, Bạch Khải cuối cùng cũng tỉnh lại, nhìn xung quanh những Alpha đang yên lặng bảo vệ hắn và bốn súng vật, rồi hỏi: “Ta đã nghĩ bao lâu rồi?” “Thời gian chính xác là một giờ tám phút.

Ngươi đã đồn ngộ rồi, Ngự Thú sư?” Shuke đã thông báo rõ ràng thời gian mà Bạch Khải đã thất thần.

Bạch Khải chỉ nhún vai, nói: “Không có gì, chỉ là có vài ý tưởng thôi.”

Ken kết ken kết. (Thật xin lỗi, lão đại, ta đã thua.) Alpha lập tức bắt đầu nhận lỗi về thất bại của mình.

Một sinh vật to lớn cao ba mét lại giống như một đứa trẻ không có gì đặc biệt.

“Không sao, Nicolas là sinh vật truyền kỳ.

Nếu ngươi có thể đánh thắng hắn mới là điều bất thường.”

Nếu không có sự xuất hiện của Phạm bà bà vừa rồi, Alpha chắc chắn đã bị trọng thương.

Nhưng cũng phải công nhận rằng Alpha đã khiến Long nhất gan đến mức này.

Dù là do Nicolas quá mạnh cũng không thể phủ nhận thành tích của hắn.

Dù sao, thông thường mà nói, việc truyền kỳ sinh vật đánh nhau đều là chuyện không bình thường.

Ken kết ken kết.

Alpha nghe vậy nhẹ gật đầu, nhưng trong mắt hắn vẫn ánh lên ngọn lửa linh hồn, cho thấy sự tự ti của hắn vẫn chưa hoàn toàn được xóa bỏ.

Vẫn còn rất đề tâm...

Thấy vậy, Bạch Khải bắt đắ dĩ thờ dài, quyết định xoay người dành cho Alpha một trận huấn luyện hành hạ.

Nói đến việc tìm lại sự tự tin, không có gì hiệu quả hơn một trận hành hạ cả.

“Vật liệu thuộc hệ không gian đã có, xem ra ta cần dành thời gian nâng cấp Delta lên một bậc...”

Bạch Khải nhìn viên tinh thạch không gian trong tay, đột nhiên có chút đau đầu.

Dù cho viên tinh thạch không gian này tốt nhất là khi Delta đạt tới mức cấp bậc bốn mới sử dụng hiệu quả tối ưu, nhưng với trướng tiến hóa cùng số lượng tài nguyên khổng lồ, Bạch Khải đoán chừng cũng chỉ mất khoảng một tháng.

Mà còn hơn ba tháng nữa mới đến thời gian đổi vật liệu sau khi huấn luyện kết thúc, vì vậy, Delta chắc chắn sẽ sử dụng tài liệu cấp truyền thuyết trước Gamma.

Mặc dù mọi chuyện chỉ là sớm muộn, nhưng vừa mới kết thúc trận đấu liền xác định thứ tự sử dụng tài liệu, mà giờ lại phá vỡ quy tắc.

Bạch Khải cảm thấy thật nực cười.

“Nếu vậy, hay hỏi Triệu hội trưởng xem có thể sớm nhận phần phúc lợi đầu tiên không? Nói như vậy cũng có thể giúp hiệp hội có được một con Cự Long truyền kỳ.”

Bạch Khải vuốt cằm, trong đầu ngay lập tức xuất hiện một ý tưởng.

“Mặc kệ, cứ thử xem trước, nếu không được thì cũng chỉ còn cách đại khai sát giới thôi!” Nhớ đến đám Tiêu Nguyên với những điểm tích lũy khổng lồ trong tay, mắt Bạch Khải lập tức trở nên đỏ rực.

Nếu không phải hấn không còn cơ hội khiêu chiến trong tuần này, hấn đã muốn ngay lập tức trở về đánh bại quá khứ.

Két phốc két phốc? (Chủ nhân sao vậy? Có phải vì vừa rồi không có cơm ăn nên đang tức giận không?) Róc rách róc rách. (Ta không rõ điều đó, có lẽ chỉ là quá kích động thôi.)

Gamma và Delta nhìn nhau một cách ngờ ngác, không hề biết Bạch Khải đang đau đầu vì điều gì.

Két phốc két phốc. (Delta, chúng ta đi thám hiểm nhé, độc khí ở đây rất ngon, bên ngoài đâu có ăn được.) Róc rách róc rách. (Tốt, Delta cũng muốn nhanh chóng mạnh lên.) Hai sủng lần lượt rời đi, trong khi Beita thấy mọi thứ đã rõ ràng thì chỉ thở dài bất đắc dĩ.

A ô... (Hai gia hỏa này không thêm đề ý, mà Bạch Khải lại vì chuyện này mà phải lo lắng.

Con người thật kỳ quái...) “Thực ra, người chỉ muốn dùng phương pháp này để sớm sử dụng tài nguyên cấp truyền thuyết thôi.”

Gâu gâu! (Shuke, người có thể đừng tự làm khó mình nữa không?)

Chương 317:

Dự định giải nhất Quyết Sách Chi Tháp.

Triệu Phù Đồ nhìn Bạch Khải đang đứng trước mặt mình với vẻ châm chọc và có chút bất ngờ.

Hắn nói: “Người muốn ta gửi tặng phần thưởng đệ nhất cho người sớm à? Có gì gấp gáp mà đã muốn bàn bạc như vậy không?” Bạch Khải gãi đầu, đáp: “Không phải là ta muốn sớm nâng cao thực lực sao, hay là chuẩn bị cho hiệp hội bồi dưỡng thưởng sớm đi, dù sao cũng là việc sớm hay muộn mà ~” Hắn đã là người đứng đầu trong khóa dự bị văn hóa, và đối thủ duy nhất có thể gây áp lực cho hắn là Lục Tình, nhưng thực chiến của Lục Tình không thể so với hắn.

Về thực chiến, Tiêu Nguyên và Bạch Thu Trà đều là mối uy hiếp đối với hắn, nhưng hiện tại Alpha đã tiến hóa trở thành Quân Vương cấp, trừ phi Bạch Thu Trà giải phong Hải Cốt Cự Long, nếu không thì hắn không sợ bại trận.

Kể cả có yếu thế trong thực chiến, Bạch Khải cũng không lo lắng, vì A Trà trong khóa văn hóa, đặc biệt là phù văn, thì không bằng hắn nhiều.

Nói một cách đơn giản, trong toàn bộ thành viên tham gia tập huấn, chỉ cần đánh bại hắn thì không ai có thể học tập tốt hơn hắn, và không ai có thể đánh bại hắn nếu không phải là học quá giỏi. Đó cũng là lý do Bạch Khải dám liều lĩnh đến tìm Triệu Phù Đồ để hỏi về phần thưởng.

“Ha ha ha...”

Sau khi nghe giải thích của Bạch Khải, Triệu Phù Đồ bật cười lớn, nói: “Lý do tự mãn như vậy thì ta cũng lần đầu nghe thấy, nhưng yêu cầu của người thì ta không phải không đáp ứng.”

“Thật vậy sao? Cảm ơn hội trưởng!” Bạch Khải nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, lập tức chuẩn bị nói lảm nhảm, nhưng Triệu Phù Đồ lại khoát tay áo, nói: “Người đừng vội cảm ơn, ta có điều kiện, mà không phải ngay bây giờ.”

Không phải ngay bây giờ? Vậy hắn cần phải làm gì? Chỉ có cách đi trước Tiêu Nguyên và các bạn xem điểm tích lũy, sau

đó đổi lấy Song Tử Tinh Hạch, còn Quang Linh Thánh Toàn chỉ có thể tạm thời gác lại.

Dù sao Cục 13 vẫn còn nợ hẳn một tài nguyên cấp truyền thuyết, đến lúc đó sẽ chọn lấy một tài nguyên Thánh Quang.

Không thể sớm lấy thưởng, Bạch Khải ngay lập tức tỏ ra không mấy hứng thú.

Thấy vậy, Triệu Phù Đồ không khỏi bật cười, nói: “Tiểu tử, người thật là thực tế, người yên tâm, ta đã đồng ý với người, chắc chắn sẽ cho người, nhưng có một điều kiện.”

“Điều kiện?” Bạch Khải nghe vậy có chút giật mình, hỏi lại: “Có phải là muốn khảo hạch gì không?” Triệu Phù Đồ gật đầu, nói: “Có thể hiểu như vậy.”

Ông đứng dậy, nhìn về phía đại sảnh nơi thành viên tập huấn tập trung. Ông nói: “Các người vào giai đoạn thứ hai của tập huấn, giai đoạn tiếp theo sẽ để các người tự do phát triển bên ngoài.”

“Nhưng trước đó, các người cần phải trải qua một trận khảo hạch, để quyết định nơi đi của các người trong giai đoạn thứ ba.”

Bạch Khải cau mày, nói: “Có phải chúng ta sẽ thi đấu với nhau không? Nhưng cái này thì đơn giản, ta sẽ ngay lập tức khiêu chiến bọn họ.”

“Dĩ nhiên không đơn giản như thế.”

Triệu Phù Đồ lắc đầu nói: “Một tháng nữa, hiệp hội và Cục 13 sẽ tổ chức một trận khảo hạch liên hợp, chúng ta sẽ dựa vào biểu hiện của các người trong khảo hạch để quyết định hướng đi tương lai của các người.”

“Và việc của người là phải giành được vị trí đệ nhất trong cuộc khảo hạch này!” Lại là khảo hạch liên hợp? Lại là vị trí đệ nhất? Các hội trưởng này có thể đùa trò mới không đây? Bạch Khải nghe vậy bất đắc dĩ thở dài, nói: “Nói cách khác, chỉ cần ta đánh bại người của Cục 13 là được đúng không?” Dù kịch bản hơi cũ, nhưng đánh nhau thì hẳn không sợ gì, mà cũng chẳng bất ngờ gì, người hẳn đánh là Lý Húc Thăng và Hạ Diễn.

Việc này chắc chắn rồi.

“Không đơn giản như người nghĩ đâu, nhưng ta không thể tiết lộ quá nhiều với người lúc này, người chỉ cần chuẩn bị sẵn sàng là được.”

Thấy Bạch Khải có vẻ như không mấy hồ hởi, Triệu Phù Đồ cười nói: “Nếu người biểu hiện tốt, có thể cả Liên Bang sẽ phong chức cho người, phúc lợi từ Cục 13 cũng không kém hiệp hội đâu.”

“Ngô? Cái này cũng được sao? Mới trước đây không phải là hiệp hội chỉ chăm lo cho việc bồi dưỡng tài năng cho chúng ta sao?” Bạch Khải hơi nghi ngờ, trước đây hẳn có nghe La Tường nhắc đến, nhưng từ miệng Triệu Phù Đồ là hội trưởng hiệp hội, nghe có chút lạ lẫm.

“Đúng, đúng như vậy, nhưng hiệp hội cũng phụ thuộc vào Liên Bang mà thôi, làm việc ở đâu cũng không khác biệt.”

“Thực tế, bất kỳ thành viên nào của hiệp hội cũng đều có thể được giữ chức vụ tại Liên Bang, Cục 13 cũng có không ít người làm việc tại hiệp hội.”

Triệu Phù Đồ mỉm cười tuy rằng nhiều lúc quá chú trọng mà lơ là đến Bạch Khải.

Nếu tính toán kỹ, đây thật ra là một cách nhìn vượt ra ngoài sự phân chia quyền lực bình thường.

“Nhưng thường thì những người có lợi lộc gì sẽ vẫn được ưu tiên cân nhắc cho hiệp hội, dù sao thì hiệp hội cũng là một tổ chức lớn, nếu không giữ lại được, sẽ khó khăn duy trì.”

“Rất hợp lý, ta đã nhầm lẫn rồi.”

Bạch Khải định hình lại, hiểu rằng đây không hẳn là hợp tác mà rõ ràng là Triệu Phù Đồ có ý định để hắn làm một phần việc chưa được phê duyệt.

Nhưng mà điều đó cũng tốt, giúp không cần phải lo gì về lợi ích.

Triệu Phù Đồ bỗng nhớ ra điều gì, hỏi: “Đúng rồi, ta nghe nói, Cục Long truyền thuyết đã đến chỗ Phạm bà bà phải không?”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Phạm bà bà nói rằng nơi đó cần người trồng rau, nên đã dẫn Nicolas đi hỗ trợ.”

“Ha ha ha...”

Thật là Phạm bà bà, nhưng tốt, có bà bà ở đó, thì Cự Long sẽ không cần lo lắng gì nữa, lại thêm một bảo vệ cho nhân loại.”

Triệu Phù Đồ hài lòng gật đầu, nói: “Ta cũng từng được Phạm bà bà giáo dục rất lâu, nếu không thì chức vị hội trưởng này cũng chưa chắc đến lượt ta.”

Hóa ra hội trưởng cũng là người được Phạm bà bà rèn luyện, quả là hàng “khủng” đứng sau hiệp hội.

“Đúng rồi hội trưởng, sao Cự Long không cánh lại chưa tuyệt chủng? Tại sao vẫn ở chỗ tổng bộ này?” Bạch Khải cuối cùng hỏi thắc mắc trong lòng.

Triệu Phù Đồ lắc đầu, nói: “Địa vị của bà bà tại tổng bộ vẫn được xem như một bí mật.

Trước khi người trở thành truyền thuyết, không cần phải tò mò.”

Nói xong, Triệu Phù Đồ ngồi lại vào bàn, nói: “Còn chưa đến một tháng nữa thì chúng ta sẽ tổ chức khảo hạch liên hợp với Cục 13, trong thời gian này người hãy cố gắng luyện tập, đừng để hiệp hội mất mặt.”

“Ta đã nói chuyện với Trương Sam rồi, lên hay không là tùy người, thời gian tự mình sắp xếp, có thể tự luyện tập hoặc tham gia phân tích Bạch Thiên cơ giáp, nhưng phải tham gia vào khảo hạch cơ bản, có hiểu chưa?” “Có ngay.”

Bạch Khải gật đầu, rồi nhanh chóng rời khỏi Quyết Sách Chi Tháp.

Dù không thể sớm nhận thưởng, nhưng thời gian cho khảo hạch lúc này lại nhanh hơn bình thường, có thể đến lúc đó còn thi đấu với Delta nữa.

Hơn nữa, bây giờ suy nghĩ lại, lúc trước Dịch Du nói tới hiệp hội chắc có liên quan đến chuyện này? Vì vậy, ngoài hiệp hội cũng có phần thưởng, có lẽ còn muốn có một cái khác nữa. À đúng, còn có một khoản kỹ thuật máy móc thất giai nữa.

Nghĩ tới một tháng nữa sẽ thu hoạch tài nguyên, tâm trạng Bạch Khải vui vẻ, vừa hát vu vơ vừa đi về phía Tri Thức Chi Tháp. ... Trong Quyết Sách Chi Tháp.

Nhìn Bạch Khải rời đi với vẻ mặt hài lòng, nụ cười trên mặt Triệu Phù Đồ càng thêm tươi tắn, ông nói: “Hòa Quang, tiểu tử này tính cách và ngoại hình thật không hợp, ngoại hình làm gì để thu nhận hắn làm đồ đệ?” Bạch Hòa Quang từ một góc bước ra, nói: “Lần đầu ta chỉ không muốn để cho lực lượng tử vong lang thang bên ngoài, còn nữa, Bạch Khải có tài năng thực sự không kém, chỉ là ta không nghĩ rằng...”

“Không nghĩ rằng hắn lại có tài năng xuất chúng như vậy đúng không?” Triệu Phù Đồ lập tức tiếp lời, nói: “Bây giờ là thời bình, nếu như đặt vào thời kỳ trước, với tính cách và tài năng của tiểu tử này, thì e rằng đã trở thành một Đại Đế rồi.”

Nghe Triệu Phù Đồ có vẻ quá coi trọng Bạch Khải, lông mày Bạch Hòa Quang hơi nhíu lại, nhưng ông không mở miệng phản bác.

Tài năng xuất chúng, từ xưa đến nay không phân chia thời đại.

“Đúng rồi, hiện tại bộ lạc bên kia có động tĩnh gì không? Lần trước ngoại kình lớn cho bộ lạc Hắc Mãng, bên đó Đại Xà có động thái gì tiếp theo không?” Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Đại Xà bên kia vẫn rất cẩn thận, không dễ gì vượt qua ranh giới.”

“Nhưng gần đây, bên ngoài hoang dã của liên bang xuất hiện nhiều hung thú và loại biến dị, ta không loại trừ khả năng bộ lạc đang có âm thầm toan tính.”

Bạch Hòa Quang đặt một tấm bản đồ liên bang lên trước mặt Triệu Phù Đồ, trên đó đã dùng bút đỏ khoanh tròn một số địa điểm khác nhau, mỗi địa điểm đều có ký hiệu khác nhau phản ánh mức độ uy hiếp khác nhau.

“Ta cũng đã nghe nói, thời gian gần đây, các Ngự Thú sư cấp năm, cấp sáu của hiệp hội nhận được nhiều đơn đặt hàng tương tự, họ bận tối mắt tối mũi, tổn thất cũng không ít.”

Triệu Phù Đồ thở dài, nhìn về phía Tri Thức Chi Tháp, nói: “Hy vọng quá trình phân tích Bạch Thiên cơ giáp có thể thuận lợi hơn, tăng tốc phát triển thiết bị trị liệu cho thú nuôi, nếu không với tốc độ trị liệu hiện tại, sẽ không thể khắc phục được tổn thương nghiêm trọng.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, không trả lời thêm.

Mặc dù liệu pháp của Nguyệt Dạ Chi Tháp có hiệu quả không tệ, nhưng tiêu hao cũng không hề thấp, rất khó để áp dụng trên toàn liên bang; lần này Bạch Khải từ Cục 13 đã nhận được Bạch Thiên cơ giáp, đã mang đến sự hỗ trợ lớn cho hiệp hội.

Hai người trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng Triệu Phù Đồ đã lên tiếng trước, nhìn về phía Bạch Hòa Quang, người có đôi lông mày hơi mệt mỏi, ông nhẹ nhàng thể hiện sự áy náy, nói: “Xin lỗi, những việc này đáng ra phải là ta làm, mà lại biến người trở thành một truyền thuyết hoạt động khắp nơi, mà giờ gần đây không có chuyện gì, người nên nghỉ ngơi một chút.”

“Hội trưởng, người cần phải trụ tổng bộ, những việc này giao cho ta làm là đủ rồi, không cần nghỉ ngơi đâu.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Bên kia liên bang tây bộ có chút gia hỏa bắt đầu không chịu yên, ta cần phải điều tra một phen.”

“Tây bộ à...”

Trải qua nhiều năm như vậy, những người này vẫn không thể kiềm chế được bản tính xâm lược trong huyết mạch, họ không biết rằng bây giờ hòa bình của nhân loại khó có được sao!”

Nghe Bạch Hòa Quang nhắc đến tây bộ, sắc mặt Triệu Phù Đồ lập tức chuyển lạnh, nói: “Liên bang còn chưa đủ trưởng thành, không thể để cho bất kỳ phiên phức nào phát sinh.

Nếu bên kia thật sự có vấn đề, thì không cần phải do dự nữa.”

“Khó khăn lắm mới có được thời kỳ hòa bình, chúng ta cần giúp bọn hậu bối để bảo vệ.”

“Ta đã rõ.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía tây càng trở nên lạnh lùng.

Chương 318:

Ta cũng đã thành truyền kỳ đời thứ hai rồi? Sau khi giải quyết xong vấn đề tài nguyên cho truyền thuyết, lòng Bạch Khải như cơn bão đã qua, hắn bắt đầu suy nghĩ và tiến về phía Tri Thức chi tháp.

Dĩ nhiên hắn không định tới Bạch Thiên phân tích tiểu tổ giáp, bởi vì bộ giáp lớn như vậy, hiện tại có lẽ ngay cả các dữ liệu phù văn bên ngoài cũng chưa thu thập đầy đủ, hơn nữa quay về cũng cản trở việc điều tra, vì vậy tốt hơn hết là đến Tri Thức chi tháp để xem tài liệu trước.

Dù sao Triệu Phù Đồ và Lam Kha đều đã hứa với hắn có thể tự do tra cứu tài liệu ở Tri Thức chi tháp, hắn không thể bỏ lỡ cơ hội này.

Vì không có Hạng Lê dẫn đường, nên khi bước vào Tri Thức chi tháp, Bạch Khải vẫn phải cẩn thận chứng minh thân phận của mình trước khi được phép vào.

Khác với Thánh Vật chi tháp với công nghệ hoàn toàn mới, Tri Thức chi tháp vẫn bảo tồn cấu trúc rất nguyên thủy.

Các giá sách trong phòng tài liệu xếp ngay ngắn, trên đó là từng quyển sách cổ điển được trưng bày, trông như một bộ sưu tập thư viện cổ.

“Tất cả đều là sách bằng giấy, chẳng lẽ không sợ bị hư hại sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút nghi ngờ lắm bầm.

Trong thời đại hiện tại, sách giấy vẫn còn tồn tại, nhưng không còn là lựa chọn chính, bởi vì xét về an toàn bảo quản lẫn tiện lợi khi đọc, thiết bị đọc điện tử hiển nhiên vẫn có ưu thế hơn hẳn.

“Nơi này là Tri Thức chi tháp, không phải thư viện, nên không có chuyện sách bị hỏng.

Những cuốn sách này đều có tuổi thọ rất lớn.”

Đúng lúc này, Lục Tình ôm một quyển sách từ một giá sách phía bên cạnh đi ra, nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Bạch

Khải, nàng nói: “Sách ở đây rất quý giá, đọc xong nhớ đặt lại đúng chỗ.”

Nói xong, Lục Tình không đợi Bạch Khải hồi phục tâm trạng mà xoay người rời khỏi phòng tài liệu.

Hắn vừa bị Lục Tình trêu chọc sao? Bạch Khải có chút ngơ ngẩn, hắn chỉ muốn mượn sách đọc mà thôi, chẳng lẽ vận may lại không đứng về phía mình? “Được rồi, đi đọc sách vậy.”

Bạch Khải nhún vai, không muốn lo nghĩ về chuyện khác, mà bắt đầu khảo sát căn phòng tài liệu cổ xưa này.

Như Lục Tình đã nói, trên giá sách đều khắc đầy phù văn cổ xưa, thậm chí ngay cả bìa sách cũng khắc lên những phù văn tương ứng, tỏa ra năng lượng đặc biệt bảo vệ các quyển sách này.

“Những phù văn có thể kéo dài sự bảo tồn, ngược lại có thể học hỏi một ít, biết đâu lại có ích.”

Bạch Khải lấy dụng cụ ra, lặng lẽ ghi lại các phù văn trong sách, sau đó bắt đầu tìm kiếm những tài liệu mình cần.

Là nơi tập trung tất cả dữ liệu của hiệp hội, các tài liệu trong phòng không chỉ phong phú về số lượng mà cũng rất đa dạng, nếu không có một khối bia đá chỉ dẫn, chắc chắn Bạch Khải sẽ nghi ngờ mình có thể sẽ bị lạc trong này.

“Phù văn loại và lịch sử loại đều không có gì hữu ích, còn lại đều không đọc được sao?” Bạch Khải nhìn vào bia đá chỉ sáng lên hai viên phù văn, bất đắc dĩ nhún vai.

Dường như nó chỉ để hắn xem những tài liệu liên quan đến Bạch Thiên giáp, hắn còn hy vọng có thể sao chép hoặc thu thập những dữ liệu tương tự về giám loại.

Có lẽ, Tri Thức chi tháp không có sản phẩm nào điện tử, có thể là để tránh trộm cắp? Bạch Khải dần hiểu ra, liền kích hoạt phù văn khu đồ án, thân thể lập tức bị một ánh sáng bao quanh, trực tiếp truyền tống đến khu vực trước giá sách, và bên cạnh giá sách cũng có một bia đá phụ trợ tìm kiếm tài liệu.

Bạch Khải thấy tùy tiện chọn một quyển, bia đá lập tức sáng lên, một quyển sách liền từ giá sách truyền tống trực tiếp đến trước mặt.

“Mặc dù không có máy móc, nhưng chức năng cũng không thua kém.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, cầm lấy sách rồi ngồi xuống mặt đất để lật xem.

Quyển sách này chủ yếu nói về phân tích và ứng dụng của phù văn thuộc Hỏa hệ, mặc dù không dễ hiểu như giải thích của La Tường, nhưng lại rất toàn diện và kỹ càng, có thể dùng để đặt nền móng.

Bạch Khải tiếp tục lật xem vài quyển sách, đều như vậy; vậy nên hắn nghiêm túc chất chúng lại thành đống và dự định tiến về khu lịch sử.

Nội dung phù văn thì quá phong phú và phức tạp, trong thời gian ngắn không thể nào xem hết được, nên tranh thủ hiện tại khu lịch sử mở, tìm xem có tài liệu nào liên quan đến Ác Ma hệ không.

Thì ra, thông tin về Tử Vong chi lực lại rất tốt.

Còn những tài liệu phù văn có thể từ từ xem sau.

Bạch Khải nhấn nút vào khu lịch sử, ánh sáng truyền tống một lần nữa bao quanh hắn, và quyển sách trong tay hắn cũng ngay lập tức biến mất, trở lại giá sách.

“Không được mang đi sao? Vậy Lục Tình làm sao mang ra được?” Bạch Khải có phần im lặng, chả nhẽ không cho phép mang ra ngoài, như vậy là muốn hắn phải ở đây mãi sao?

“Được rồi, đi tìm tài liệu về Ác Ma hệ trước đã.”

Bạch Khải vào khu lịch sử, tìm tất cả tài liệu liên quan đến thời kỳ Pháp Đế, sau đó bắt đầu lật xem từng quyển một.

Mặc dù chỉ có thời kỳ Pháp Đế, nhưng các tài liệu liên quan không ít, cái này khiến Bạch Khải với thể chất tứ giai và tinh thần lực thời điểm này cũng chỉ có thể miễn cưỡng xem được một phần ba.

Dẫu vậy, Bạch Khải vẫn thu được không ít lợi ích.

“Thì ra là thế, từ một góc độ nào đó mà nói, Pháp Đế cũng có thể coi là tổ sư của hệ máy móc.”

Bạch Khải khép lại một ghi chép về phù văn khôi lỗi thuộc thời kỳ Pháp Đế, có chút cảm khái.

Nếu như biến đường đi của hệ máy móc thành cấu trúc phù văn, nguồn năng lượng biến thành đá năng lượng, sự khác biệt duy nhất giữa hệ máy móc và hệ phù văn chỉ là trí não. À không đúng, hiện tại hệ máy móc đã có linh khí, đã có thể kết tụ thành một loại sinh mệnh giống như loài, mà phù văn khôi lỗi thì lại chỉ là trí năng, vẫn chỉ là công cụ mà thôi.

Nhưng dù sao, phù văn khôi lỗi thì thật sự có thể xem là phiên bản nguyên thủy của hệ máy móc.

“Thế nhưng, vẫn chưa thấy điểm nào nâng cao thông tin về Ác Ma hệ.”

Bạch Khải vuốt trán, vẫn chưa thấy manh mối nào hữu ích, hắn đã xem qua lịch sử Pháp Đế nhiều lần nhưng không thấy lấy một thông tin nào liên quan đến Ác Ma hệ hay tà năng.

Ngược lại tiến về Tử Vong chi lực, hắn lại thấy được một ít ghi chép, nhưng chỉ là qua loa, không kỹ càng.

“Trước tiên vẫn nên xem hết các quyển còn lại đi, có dịp hỏi thầy hoặc Hạng tháp chủ xem sao.”

Bạch Khải đặt cuốn sách trong tay xuống, tiện tay cầm lấy một cuốn khác tiếp tục xem.

“Ôi, đây là ghi chép về những sự kiện liên quan đến Pháp Đế chưa được giải quyết?” Bạch Khải lật hai trang, phát hiện bên trong quyển sách này ghi chép toàn những chuyện kỳ quái. « Liên quan đến phù văn khôi lỗi và những chuyện kỳ lạ về nguyên thủy thú » « Luận về khả năng Pháp Đế có phải là thần minh chuyên kiếp hay không » « Harem của Pháp Đế liệu có phải là phù văn khôi lỗi hay không » «... » “Cái này thật sự là gì thế này, Tri Thức chi tháp lại cất giữ những thứ này sao.”

Bạch Khải nhìn quyển sách trong tay, có phần giống như bát quái hơn là tài liệu lịch sử, thở dài một hơi, định ném đi thì bỗng nhiên chú ý tới một ghi chép bên trong, liền giữ lại quyển sách.

“Pháp Đế lịch 36 năm, hai viên thiên thạch từ trên trời rơi xuống, một nửa bị ngọn lửa xanh lục bao phủ, nửa còn lại bị bạch sắc quang mang bốc hơi, nhân loại và hung thú toàn bộ

đều biến mất, sau Pháp Đế đích thân đến nhận hai viên thiên thạch, không lâu sau thì không có gì dị dạng...”

“Ngọn lửa xanh lục, bạch sắc quang mang...”

Chẳng lẽ hai viên kỳ thạch trong Song Thiên giáp chính là từ nơi này có được?” Bạch Khải nhớ lại thời điểm Pháp Đế nhận được hai viên thiên thạch, và rồi tìm kiếm xung quanh thời gian đó có các ghi chép liên quan đến Pháp Đế, đặc biệt là thời điểm Song Thiên giáp ra mắt, cuối cùng khẳng định được suy đoán của mình.

“Ác Ma hệ cũng thật sự đến từ thiên ngoại a ~” Bạch Khải có chút nhíu mày, vì thân phận người xuyên việt, hẳn thật sự xác định có một thế giới bên ngoài, nhưng kiếp trước của hắn chỉ là một thế giới khoa học bình thường, căn bản không thể so sánh với Ác Ma hệ. Ác Ma hệ đến từ thiên ngoại, nghe cũng thật không phải điều dễ chịu. Đã nói Ác Ma hệ đến từ thiên ngoại, khả năng trong khu lịch sử khó mà tìm thấy tài liệu cụ thể, ở lại đây cũng không còn ý nghĩa gì.

Bạch Khải đóng quyển sách lại, trả về giá sách, sau đó bắt đầu tìm kiếm những tài liệu liên quan đến Tử Vong.

Tuy nhiên lần này, hắn lại không thu được gì.

Bởi vì, điều này cũng không giống như Ác Ma hệ, còn có một thời gian khá xa xưa.

“Lần sau gặp thầy sẽ hỏi lại, có lẽ sẽ hiểu rõ.”

Bạch Khải đứng dậy, xoa xoa cổ có chút đau nhức, định tiếp tục trở lại khu phù văn học tập.

Phù văn của hắn vẫn chưa hoàn thiện, nhân cơ hội này cũng có một chút nền tảng quả thật không tồi. Đúng lúc này, bên cạnh Bạch Khải bỗng nhiên phát ra một đạo ánh sáng trắng, Lục Tình đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn.

“Bạch Khải, thầy đang tìm người.”

Lục Tình liếc mắt nhìn đồng sách bừa bộn bên cạnh Bạch Khải, có chút nhíu mày, thao tác một chút trên tấm bia đá, những quyển sách này liên lần lượt trở về chỗ cũ.

“Nếu lần sau người lại tiếp tục không thương tiếc như vậy với sách, ta sẽ kiến nghị với thầy hủy bỏ tư cách vào nơi này của

người.”

“Uh, được.”

Bạch Khải nghe xong có chút bất đắc dĩ thở dài, ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, hơn nữa với một người như Lục Tình thì hành vi của hắn quả thật là hơi quá phận.

Dù sao bọn họ cũng không quản những quyển sách này thực tế không dễ dàng hư hao.

Sau khi sắp xếp lại toàn bộ sách vở, Lục Tình lập tức rời đi, Bạch Khải cũng ngay lập tức đi theo, hỏi: “Lục Tình, Lam thập chủ tìm ta có chuyện gì?” “Đi thì sẽ biết.”

Lục Tình đẩy kính mắt, tăng tốc bước chân đi thẳng ra khỏi phòng tài liệu.

“Quả nhiên, kính mắt của nữ đều không thể trêu vào a...”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi lắc đầu, nhưng vẫn là bước nhanh đuổi theo.

Lần này tìm hắn, hoặc là liên quan đến Bạch Thiên giáp, hoặc là về việc tiến hóa phù văn lần hai, hoặc chính là chuyện Ngự Linh cầu.

Bạch Khải theo Lục Tình tiến lên, rất nhanh đi tới văn phòng của Lam Kha.

Nhưng khi nhìn thấy Lam Kha và một nam một nữ bên trong văn phòng, hắn gần như không thể tin vào mắt mình.

“Phụ huynh! Tại sao các người lại ở đây!” Cặp đôi này không ai khác, chính là cha mẹ của Bạch Khải, những người hắn vì công việc nghiên cứu mà đã lâu không về nhà.

Bọn họ không nói là những nghiên cứu viên của tập đoàn sao, sao lại có thể xuất hiện ở đây? Chẳng lẽ thân phận nghiên cứu viên của họ chỉ là giả mà thôi, liệu phụ huynh hắn lại thực chất là thành viên của hiệp hội? Một cách ẩn náu và bí mật như vậy, không lẽ gia đình hắn thực sự là một đại gia tộc ẩn dật nào đó? Ngô, hiệp hội họ Bạch, hình như liên quan đến gia đình của thầy hắn, chẳng lẽ hắn thật sự là thành viên của Bạch gia? Như vậy, hắn cũng đã thành truyền kỳ đời thứ hai rồi?

Chương 319:

Gia đình đệ vị Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Bạch Khải, Bạch mẫu không khỏi bật cười, sau đó nhanh chóng tiến tới, tỉ mỉ kiểm tra Bạch Khải một hồi, đồng thời liên tục hỏi: “Con ngoan, dạo này thế nào? Có yêu đương không? Sao lại béo thế này? Có phải lười học rồi không?” Bạch Khải chẳng biết nên khóc hay cười với những câu hỏi liên tiếp này, đành phải đẩy tay Bạch mẫu ra và nói: “Lão mù, người có thể thở một hơi được không? Nếu không cần thì ta nghĩ mình cũng sẽ thở một hơi.”

Lạc Trúc nghe vậy liền tròn mắt, nói: “Tiểu tử thú vị, mấy tháng không gặp mà đã học cách ba hoa rồi.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Không phải lâu lắm không gặp lão mù sao, đúng là hiếm hoi mà.”

Lạc Trúc mỉm cười, vỗ vỗ đầu Bạch Khải và nói: “Chỉ mới có mấy tháng mà cậu đã cao lớn lên nhiều rồi.”

Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, nhìn xuống mình một hồi, mới phát hiện đúng là mình đã cao lớn hơn trước khá nhiều.

“Hắn là do thăng cấp sau khi sủng thú hồi phục.”

Bởi vì nguyên nhân từ trứng tiến hóa, hắn mỗi lần đều kéo dài thể chất mới có thể thăng cấp, nên tổ chất cơ thể rõ ràng mạnh hơn một chút so với những Ngự Thú sư cùng cấp khác, nhưng cao lớn lên thì hắn thực sự không chú ý.

“Cũng đúng, các người Ngự Thú sư thăng cấp sau khi sẽ có chút cải thiện về thể chất.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, nói: “Ta nghe Tiểu Kha nói, người đã lên tới cấp bốn? Không hổ là con trai ta, quả thực rất tài giỏi!” “Tiểu Kha?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, vô thức nhìn sang Lam Kha bên cạnh.

Trong căn phòng làm việc này, danh từ “Kha” dường như chỉ Lam Kha sao? Lão mù vẫn quen biết cô ấy sao? Nghĩ đến đây, Bạch Khải càng thêm xác định rằng anh là kiếp thứ hai, trong đầu đã bắt đầu nghĩ tới phải tìm phụ mẫu xin cái gì để giữ im lặng.

Um, ngay cả truyền kỳ cũng gọi là Tiểu Kha, muốn tìm một hai tài nguyên cấp truyền thuyết không quá đáng chứ? “Bạch Khải, chú ý lễ phép.”

Khi thấy bộ dạng của Bạch Khải, Bạch Ngôn nhú mày, nói: “Bây giờ con đã lệ thuộc vào hiệp hội, ít nhất cũng phải xưng hô là Lam tháp chủ.”

“Thật xin lỗi, Lam tháp chủ.”

Bạch Khải thấy vậy lúc này mới sợ hãi, cũng là nghiên cứu viên, tính cách cha mẹ lại khác xa nhau, dù không đến mức nghiêm khắc nhưng cũng đủ để trông chờ.

Lam Kha thấy thế mỉm cười, nói: “Bạch học trưởng ngài vẫn nghiêm khắc như vậy, Bạch Khải có thể giống ngài thì thật không giống.”

“Đúng vậy, con trai ta lạnh lợi như thế chắc chắn là giống ta, nếu giống Bạch Ngôn gia hỏa này, chắc chắn cũng chỉ là một khối gỗ.”

Lạc Trúc nghe vậy liền ngẩng cao đầu kiêu hãnh, Bạch Ngôn thấy vậy vừa muốn mở miệng phản bác nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Lạc Trúc, lại ngoan ngoãn nuốt lời.

Gia đình này, thực sự có thể thấy được một số điều.

“Đúng rồi lão mù, ngươi vẫn chưa nói tại sao các ngươi lại ở đây? Các ngươi không phải là tập đoàn nghiên cứu viên sao, sao lại gia nhập hiệp hội?” Lạc Trúc lắc đầu, nói: “Chúng ta không có gia nhập hiệp hội, chỉ là tập đoàn và hiệp hội có một số hợp tác, hôm nay xuống đây xem như làm việc công, lại đúng lúc đến đây thăm bạn cũ.”

Nói rồi, Lạc Trúc chỉ chỉ vào Lam Kha, nói: “Hai chúng ta trước đây là bạn thân nổi tiếng trong trường học, chỉ có điều Lam Kha sau này trở thành truyền kỳ, còn ta thì thành nghiên cứu viên, nên rất ít khi gặp nhau.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, hóa ra lão mù nhà mình lại có những mối quan hệ như vậy và dường như mối quan hệ của hai người cũng không tệ lắm? “Vậy phụ mẫu các ngươi cần ở đây bao lâu?” Bạch Ngôn nói: “Chúng ta chỉ tới lấy một ít tài liệu, xác nhận không sai lại muốn đi, chỉ là nghe Lam tháp chủ nói người đang ở Tri Thức chi tháp, nên mới gọi người đến.”

Hóa ra nếu như hắn không ở đây, cũng không có dự định gọi hắn tới? Thật là cha ruột! “Nhi tử, đừng nghe cha người, cố đại sinh vật phôi thai cần vài ngày, sao mà nhanh chóng như vậy liền đi.”

Lạc Trúc tức giận trừng mắt nhìn Bạch Ngôn, sau đó nhìn Bạch Khải bằng ánh mắt cung chiêu, nói: “Rất khó khăn mới có cơ hội bên cạnh con trai bảo bối của ta, ta không muốn sớm như vậy liền trở về, muốn về thì tự người về.”

Bạch Ngôn nghe vậy há to miệng, nhưng cuối cùng cũng chỉ thở dài bất đắc dĩ, Bạch Khải thì đưa cho cha một cái nhìn đồng cảm rồi khéo léo tiến đến gần Lạc Trúc, nói: “Nhân tiện, ta sẽ dẫn lão mù đi xem bốn đầu sủng thú của ta, à đúng rồi, ta còn quen một con truyền kỳ Cự Long.”

“Truyền kỳ Cự Long?!” Nghe đến lời Bạch Khải, Lạc Trúc ngay lập tức sáng mắt lên, nói: “Là loại nào thuộc tính Cự Long? Sống lâu thế nào? Nhi tử, người quen biết nó sao? Có thể lấy một ít phần thân thể không? Không cần nhiều, máu, da, vảy, thịt, nội tạng cũng được.”

Nhìn xem bà mẹ lập tức vào trạng thái làm việc, khóe mắt Bạch Khải có chút run rẩy.

Vậy cái gì thì được, còn máu thịt và nội tạng, lão mù này không phải là lại có thói quen giải phẫu ếch xanh sao, ngay cả Cự Long cũng muốn mổ? Đột nhiên hắn hơi hồi hận khi nhắc đến Nicolas...

“Lạc Trúc, đó là một sinh vật truyền kỳ, không phải bên người vật thí nghiệm đâu, cũng không cần nghĩ như vậy.”

Lam Kha dường như cũng cảm thấy đau đầu với thái độ của Lạc Trúc, nói: “Bạch Khải dạo này cũng không cần tham gia tập huấn, cứ để Bạch Khải dẫn người và Bạch học trưởng đi tham quan tổng bộ đi, ta còn có chút việc cần phải xử lý, tạm thời không có thời gian ở cùng các người.”

“Tốt đó.”

Nghe thấy lời của Lam Kha, Lạc Trúc có chút thất vọng thở dài, còn Bạch Ngôn cuối cùng cũng tìm thấy cơ hội phát biểu, với vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Không cần tham gia tập huấn? Chẳng lẽ Bạch Khải người biểu hiện kém, bị trục xuất khỏi

chương trình tập huấn sao?” “Không nào, cha người có thể có chút lòng tin vào con trai mình không?” Bạch Khải không trả lời mà chỉ nhìn Bạch Ngôn, nói: “Hiện tại ta cũng coi như là một thành viên tiểu tổ phân tích, là hội trưởng đặc phê ta không cần tham gia chương trình tập huấn.”

“Tiểu tổ phân tích? Người?” Bạch Ngôn hơi giật mình nhìn Bạch Khải, dường như chưa thể nào liên tưởng việc này với Bạch Khải.

“Nhìn hai người các người, làm cha mẹ mà quá không xứng chức.”

Lam Kha thấy vậy có chút bất đắc dĩ, nói: “Bạch Khải đã nhận được một quyền sở hữu độc quyền hạng phù văn hạch tâm, đồng thời đã có một số bước tiến trong lĩnh vực này, ta sáng nay đã đưa hồ sơ xin quyền độc quyền ra ngoài, chẳng mấy chốc sẽ có kết quả.”

“Còn nữa không xảy ra bất ngờ, Bạch Khải cũng sắp có một máy móc hệ hạch tâm độc quyền.”

Bạch Ngôn: “...”

Lạc Trúc: “...”

Sau một hồi lâu, Bạch Ngôn và Lạc Trúc cuối cùng từ trong sợ hãi phục hồi lại, với ánh mắt phức tạp nhìn Bạch Khải trước mặt.

Mặc dù nói hai người chưa bao giờ bạc đãi Bạch Khải về mặt kinh tế, nhưng trong mức độ quan tâm thì đúng là có khuyết điểm, chỉ là Bạch Khải từ nhỏ đã mạnh mẽ trong khả năng độc lập, nên không có gì đáng để họ phải lo lắng.

Nhưng họ tuyệt đối không thể ngờ rằng, con trai mình lại có thể trong thời gian ngắn ngủi vài tháng lại làm được nhiều việc đến vậy.

“Quả nhiên là con trai ta, trời sinh là để làm nghiên cứu vật liệu!” Lạc Trúc vỗ mạnh vai Bạch Khải rồi nhìn sang Lam Kha, nói: “Tiểu Kha, không bằng để Bạch Khải gia nhập các người Tri Thức chi tháp đi, tài năng như vậy thật không nên lãng phí.”

Lam Kha mỉm cười, nói: “Điều này không phải do ta quyết định, phải xem Bạch Khải, không ít tháp chủ trong sáu tháp để ý đến Bạch Khải, tạm thời không đến lượt ta.”

Bạch Ngôn nghe vậy thì sửng sốt, đột nhiên cảm thấy con trai Bạch Khải này thật là lạ lẫm, trong lòng không tự chủ dâng lên một chút hồ thẹn.

“Bạch Khải, người ở ký túc xá ở đâu, mau nói cho chúng ta nghe gần đây người đã trải nghiệm thế nào.”

Nghe thấy Bạch Ngôn mở miệng, Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Được, ta sẽ dẫn các người đến chỗ ta trong bí cảnh, ký túc xá cách đây có chút xa.”

“Bí cảnh?” Bạch Ngôn và Lạc Trúc nhìn nhau, nhưng nghĩ đến những thành tựu mà Lam Kha vừa nhắc đến về Bạch Khải, cũng không lấy làm lạ.

“Không có việc gì, chúng ta không vội vàng, đi tham quan ký túc xá rồi lại nói.”

Lạc Trúc từ chối ý định cứ tiến vào bí cảnh, liền quyết định kéo Bạch Khải đi.

“Chờ một chút.”

Lam Kha gọi hai người lại, sau đó quay sang Lục Tình bên cạnh nói: “Tình nhi, em thay chị dẫn Bạch học trưởng cùng các cô ấy đi khu dừng chân, sắp xếp cho họ một chút chỗ nghỉ ngơi đi.”

“Vâng, lão sư.”

Lục Tình yên lặng gật đầu, cũng không từ chối.

“Xin lỗi Bạch học trưởng, Lạc Trúc, ta không thể rời đi quá lâu, nên không thể ở lại cùng các người rồi.”

Lam Kha mang theo chút áy náy nhìn về phía Bạch Ngôn và Lạc Trúc, Bạch Ngôn lắc đầu, nói: “Công việc gấp gáp, chúng ta đi theo Bạch Khải là được.”

“Tiểu Kha, người đi đi, chúng ta sẽ tự lo liệu.”

Lạc Trúc khoát tay, tiến đến trước mặt Lục Tình, nói: “Người chính là người mà Tiểu Kha luôn nhắc đến ha, quả nhiên là mỹ nhân phối tử.”

“A di, ngài mới là đó, Lục Tình không dám nhận sự xưng hô như vậy.”

Trước ánh mắt ngạc nhiên của Bạch Khải, Lục Tình hiếm khi không tỏ ra ngượng ngùng, ngược lại rất quen thuộc, lập tức bắt đầu nói chuyện vui vẻ với Lạc Trúc, khiến bà cười lên ha hả, thậm chí không thèm nhìn hai cha con Bạch Khải, như thể hai người là tiểu tử muội bình thường, tay trong tay đi ra ngoài.

“Uy, lão ba, người nói lão mù sẽ không bị nàng chọc cho ngốc nghếch hả?” Nhìn hai người ngày càng thân thiết, Bạch Khải không khỏi tiến đến bên Bạch Ngôn, nói: “Ta nhớ ban đầu mình đã mất lòng Lục Tình, nếu nàng mách lẻo với lão mù, có khi ta sẽ bị lão mù đánh đòn mất.”

Bạch Ngôn chỉ có thể khẽ giật giật khóe miệng, nói: “Yên tâm, cho đến giờ vẫn chưa có ai làm mẹ ngươi bị choáng váng cả, mà mẹ của ngươi không bị làm cho choáng váng thì đã tốt lắm rồi.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ nhõm thở phào, nhưng chưa kịp thả lỏng, lời nói tiếp theo của Bạch Ngôn đã khiến hấn tâm trạng dâng lên.

“Nhưng theo hiểu biết của ta về mẹ ngươi, mẹ ngươi có khả năng sẽ coi trọng Lục Tình đấy.”

“Trời ơi, lão mù thật sự có ý này?” “Tuổi còn nhỏ mà đã nghĩ ngợi lung tung như vậy, mẹ ngươi có thể đang muốn Lục Tình làm con dâu đấy.”

Lục Tình? Con dâu? Chuyện này,...

ngạch, hấn lão mù còn thật sự làm được.

Bạch Khải: “Lão ba, ta bây giờ có thể thoát khỏi quan hệ này còn kịp không?” Bạch Ngôn: “Ngươi lại muốn ăn đòn sao?” “Khi nào ta không nói.”

Nhìn thấy hai người vui vẻ ra mặt ở phía trước, Bạch Khải có chút bất đắc dĩ thở dài, chỉ có thể cố gắng chuyển sang câu chuyện khác, hỏi: “Lão ba, vừa rồi lão mù nói các ngươi đến để rút ra cái gì cổ đại sinh vật phôi thai? Các ngươi rốt cuộc

đang công tác cho tập đoàn nào?” Bạch Ngôn lắc đầu, nói:
“Thông tin cơ mật, không thể tiết lộ.”

Bạch Khải: “Thân nhi tử còn không đến mức như vậy chứ?”

Bạch Ngôn: “Người không phải muốn thoát khỏi quan hệ đó
sao?” Bạch Khải: “Quấy rầy.”

Chương 320:

Vấn đề Gien? “Lạc di, nơi này chính là phòng của các người.”

Lục Tình mỉm cười chỉ vào căn hộ xa hoa trước mặt, nói: “Ta còn có việc phải đi gặp thầy, lát nữa sẽ quay lại trò chuyện với Lạc di.”

“Tốt, Tình nhi, người cứ đi làm việc đi.”

Lạc Trúc cười tươi, ánh mắt nhìn Lục Tình như đã coi hấn như con dâu của mình.

Bạch Khải nhìn thấy vậy trong lòng hơi hồi hộp, vội vàng chạy đến trước mặt Lạc Trúc khi Lục Tình đã rời đi, nói: “Lão mù, người tuyệt đối đừng có suy nghĩ gì nguy hiểm nhé.”

Lạc Trúc trợn mắt, nói: “Người nghĩ ta là người ngu sao? Nếu tiểu tử người giống cha người đàn độn, ta có thể sẽ có vài suy nghĩ đấy, nhưng nhìn người bây giờ thì thôi.”

Không phải đã tốt rồi sao, nếu lão mù thực sự rối loạn tâm trí, sau này hấn chẳng thể nào nhìn thẳng vào Lục Tình nữa.

“Thôi, không đùa nữa, người hãy đến ký túc xá xem một chút đi, để lão mù nói cho người về mấy trải nghiệm trong thời gian qua.”

“Được.”

Bạch Khải dẫn theo Bạch Ngôn và Lạc Trúc trở về ký túc xá của mình.

Sau khi đơn giản thăm quan một chút, Bạch Khải liền dẫn hai người vào bí cảnh của mình.

Hai người mặc dù không phải là Ngự Thú sư, nhưng là những nhà nghiên cứu nhân tài cấp cao, họ cũng đã từng vào bí cảnh của người khác.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy căn cứ khoa học kỹ thuật đầy ấn tượng trước mắt, họ vẫn cảm thấy có chút kinh ngạc.

“Nhi tử, căn cứ này là người tạo ra sao?” Bạch Ngôn có chút không chắc chắn hỏi.

“Dĩ nhiên không phải.”

Bạch Khải lắc đầu, gọi bốn con sủng thú cùng sáu con kiếm thị ra.

“Bản thiết kế là Shuke làm, thực hiện thi công thì là sáu con kiếm thị, ta chỉ giám sát mà thôi.”

Bạch Ngôn: “...”

Nhìn thấy mười con sủng thú với vẻ ngoài khác biệt xuất hiện, Lạc Trúc không khỏi xúc động, nói: “Nhi tử, người thật sự đã khiến cho cha mẹ quá ngạc nhiên.”

“Chỉ tạm được thôi, chỉ là vận may tốt một chút thôi.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, sau đó bắt đầu giới thiệu cho Bạch Ngôn và Lạc Trúc về một vài con sủng thú.

“Đây là Alpha, sủng thú đầu tiên của ta, thuộc loại tốc độ biến dị.

Nó trước đây là một Khô Lôu binh, bây giờ đã trở thành sinh vật Quân Vương cấp Tử Vong Kiếm Quân.”

Bạch Khải chỉ vào Alpha và sáu con kiếm thị đứng sau, nói: “Còn sáu con này thì được xem là sủng thú phụ thuộc của Alpha, đều là tinh anh cao cấp.”

“Tôi tớ cấp Khô Lôu binh phát triển đến Quân Vương cấp sao?” Bạch Ngôn và Lạc Trúc nhìn nhau, ánh mắt đồng loạt lóe lên tia cuồng nhiệt.

Bạch Khải thiên phú họ đã nghe Lam Kha nói, thuộc loại thiên phú đặc thù “Phá không”, điều này không có quá nhiều trợ giúp cho việc nuôi dưỡng hay chiến đấu.

Nhưng Bạch Khải lại có thể phát triển một con Khô Lôu binh lên đến cấp Quân Vương, ngoài Bạch Khải ra, có lẽ con sủng thú này cũng có khả năng nâng cao đặc tính rất nhanh? Hmm, đáng để nghiên cứu một chút.

Bạch Khải không nhận thấy sự kỳ lạ trong ánh mắt cha mẹ mình, tiếp tục giới thiệu về Shuke Beita.

“Shuke Beita, vốn là một Cực Địa Băng Lang có biến dị thuộc tinh thần lực, tính cờ bị ta hợp nhất với máy móc, hiện tại là sinh vật Lãnh Chúa cấp, một lãnh chúa chiến tranh.”

Bạch Khải chỉ vào hai cái đầu của Shuke Beita, nói: “Tuy nhiên, con này đã phân liệt tinh thần, có thể xem như có hai ý thức.”

“Hai ý thức?” Nghe Bạch Khải nói, Lạc Trúc cuối cùng không thể kiềm chế bản thân, bắt đầu nghiên cứu kỹ lưỡng con Husky này.

“Dù đã nghe nói về việc sủng thú thuộc hệ siêu năng phân liệt ra nhiều ý thức khi tinh thần lực đạt đến một giới hạn nào đó, nhưng đây là lần đầu tiên ta thấy một con sống.”

Lạc Trúc ánh mắt sáng lên, không ngừng nghiên cứu vào Beita, trong khi Bạch Ngôn cũng tiến tới nói: “Ý thức phân liệt không phải là điều hiếm có, nhưng cái đầu lâu máy móc này có giá trị nghiên cứu lớn hơn, kết hợp giữa máu thịt và máy móc một cách hoàn hảo, đáng tiếc là không có công cụ, nếu không sẽ có thể phân tích được.”

“Đúng vậy, máy móc và máu thịt kết hợp, nếu có thể nghiên cứu ra kim loại tế bào, có thể chân tay giả của máy móc cũng không chỉ đơn giản là cung cấp năng lực hành động.”

“Còn có con kia...”

A ô! ! ! (Nhân loại, bản thân có thể chạy thoát sao! ! !) Khi nghe Bạch Ngôn và Lạc Trúc tiếp tục cuộc thảo luận kinh khủng, tâm trí Beita cảm thấy nghẹt thở, nếu không phải Bạch Khải còn ở bên cạnh thì nó đã có thể chạy mất rồi.

“Không được, phụ mẫu chỉ là đang đùa thôi.”

Bạch Khải lập tức từ chối, còn Beita thì có một vẻ mặt cầu xin.

A ô... (Thế nhưng bản thân cảm thấy, họ không giống như đang đùa...) “Yên tâm, thiết bị trong phòng thí nghiệm ta đã thu hồi lại cả rồi.”

Mắt Shuke lóe lên ánh sáng màu đỏ, các phòng liên quan đến nghiên cứu trong căn cứ đều đã bị phong tỏa, Beita lúc này mới yên tâm trở lại.

Cuối cùng họ đã hiểu những suy nghĩ kỳ quặc của Bạch Khải từ đâu mà đến, đó chắc chắn là di truyền! May là Bạch Khải nhận ra rằng cuộc thảo luận của phụ mẫu dần dần lệch lạc sang hướng khác thường, liền nói ngay: “Khụ khụ, phụ mẫu, hôm

nào lại nghiên cứu chuyện cắt miếng, để ta giới thiệu nốt hai con còn lại cho các người nhé?” Nghe Bạch Khải nói vậy, Bạch Ngôn và Lạc Trúc mới nhận ra rằng họ đã quên chú ý đến con trai mà đắm chìm trong nghiên cứu, họ ngượng ngùng cười với Bạch Khải, nói: “Nhi tử người tiếp tục đi.”

Bạch Khải dừng lại một chút, đi đến trước mặt Gamma, nói: “Gamma, nguyên hình là bùn nhão quái thú, thể chất biến dị, hiện tại là sinh vật Bất Tử cấp Lãnh Chúa.”

“Chờ một chút, Bạch Khải, sao ba đầu sủng thú của người đều là loại biến dị vậy?” Nghe vậy, Bạch Ngôn không nhịn được phải hỏi lại, nhưng chưa đợi Bạch Khải trả lời thì đã bị Lạc Trúc ấn trở về.

“Con trai ta vận may tốt thế nào, sao lại nói linh tinh nhiều như vậy, nghe nhi tử của mình giải thích đi!” Lạc Trúc tức giận trừng mắt nhìn Bạch Ngôn, sau đó lập tức chuyển sang nụ cười, nói: “Tuy nhiên, lão mục cũng rất tò mò, nhi tử người từ đâu mà tìm được nhiều dị chủng khó lường như vậy?” Bạch Khải suy nghĩ một chút, nói: “Có thể, chỉ là vận may tốt thôi?” Alpha là tự nó đến cửa, còn may mắn kích hoạt được Ngón tay vàng, Husky thì vẫn còn được Gia Cát Thần đưa đến.

Còn Gamma thì đã mua được với giá 1 tặng 1.

Nói đơn giản là, chính là vận may.

“Tốt đó.”

Bạch Ngôn và Lạc Trúc nhìn nhau, nhưng cũng không hỏi thêm, mà lại nhìn về phía sủng thú cuối cùng của Bạch Khải, Delta.

“Con Thủy Tổ thú này đâu? Chẳng lẽ cũng là biến dị sao?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Đó không phải, Delta chính là Thủy Tổ thú bình thường.”

Bạch Ngôn nghe vậy khẽ vuốt cằm, nếu mỗi một con sủng thú của Bạch Khải đều là biến dị, thì không thể không nói là hơi quá đáng.

“Tuy nhiên, nhi tử người sao chưa sắp xếp cho Thủy Tổ thú tiến hóa? Có phải còn chưa nghĩ ra sao?” Bạch Khải lắc đầu, nói rõ tình trạng của Delta cho Bạch Ngôn và Lạc Trúc.

“Không thể duy trì được hình thái tiến hóa sao?” Ánh sáng trong mắt Bạch Ngôn lóe lên, nói: “Gien của Thủy Tổ thú rất đặc biệt, cơ bản vẫn giữ lại trạng thái cổ đại.

Trước đây, liên bang đặt cái tên này cũng chính vì nó có thể là tổ tiên của hầu hết sủng thú.”

“Bất quá thông thường thì, khi Thủy Tổ thú nhận đủ năng lượng kích thích từ bên ngoài, tổ hợp gen sẽ phản hồi và xảy ra biến đổi, chứ không phải là xuất hiện tình trạng thoái hóa như vậy.”

Lạc Trúc cũng đẩy vẻ nghi hoặc, nói: “Nguyên nhân dẫn đến thoái hóa có ba loại.

Một là cơ thể bị thương nặng, dẫn đến cơ thể tự động thoái hóa để khắc phục tổn thương; hai là do khế ước xảy ra vấn đề dẫn đến linh hồn bị tổn thương, không thể duy trì năng lực hiện tại và sẽ tự động lựa chọn thoái hóa.”

“Con Thủy Tổ thú của người trước khi bị khế ước xảy ra tình huống nào thì xem ra hẳn là tình huống thứ ba, có vấn đề với gen.”

Bạch Khải nghe vậy sững sốt, nói: “Vấn đề gen? Nhưng Delta hiện tại theo số liệu cơ bản mà tăng lên, thời gian duy trì tiến hóa rõ ràng dài thêm, chẳng lẽ không phải vấn đề này sao?” Lạc Trúc lắc đầu, nói: “Số liệu cơ bản chỉ là bề ngoài, giống như một cái thùng nước bị rỉ, thùng nước càng lớn, thì nước chảy ra càng lâu, nhưng kết quả cuối cùng vẫn là giống nhau.”

“Cho nên Delta thì không cách nào tiếp tục tiến hóa rồi sao?” Bạch Khải nghe vậy có chút thất vọng, thật vất vả mới có được Không Gian tinh thạch để Delta thức tỉnh kỹ năng, giờ lại nói Delta không thể tiến hóa, điều này thực sự là một cú sốc cho Bạch Khải và Delta.

“Không, chỉ cần tìm được nguồn gốc vấn đề là được.”

Bạch Ngôn lắc đầu, nói: “Gien tiến hóa của Delta không ổn định, có thể là do tổ hợp gen quá yếu, không thể duy trì tổ hợp gen mạnh hơn, hoặc cũng có thể do bản thân quá mạnh, dẫn đến tổ hợp gen bình thường không thể tác động đến nó.”

“Người vừa nói Delta cho dù không tiến hóa vẫn có thể giữ lại thuộc tính không gian, đúng không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu,

nói: “Đúng vậy, trước đó thầy cho một chút không gian toái tinh, Delta sau khi hấp thu năng lượng đã có thêm thuộc tính không gian.”

Bạch Ngôn suy nghĩ một chút, nói: “Nếu như ta không đoán sai, gien tổ hợp của con Thủy Tổ thú này hẳn là quá kiên cố, vì vậy mỗi lần tiến hóa đều ngay lập tức trở lại trạng thái nguyên thủy.

Còn việc người nói năng lượng tăng lên kéo dài thời gian, có lẽ chỉ là tạm thời ngăn chặn tiến trình khôi phục tổ hợp gien mà thôi.”

Nghe Bạch Ngôn giải thích, Bạch Khải như được khai sáng, và từ đầu đến cuối cảm thấy mình quá tệ hại, giờ mở ra một con đường mới.

Hóa ra hẳn không phải quá yếu, mà là vì quá mạnh mẽ.

Hừ, như vậy thì càng phải cố gắng, cố gắng tìm ra một cách đủ để phá vỡ hình trạng tổ hợp gien của bản thân.

“Tuy nhiên, tất cả những điều này chỉ là phỏng đoán của lão ba, nếu có thể, người tốt nhất nên đến phòng nghiên cứu của ta một chuyến.

Ta hy vọng có thể thực hiện một cuộc kiểm tra toàn diện cho Delta.”

Bạch Ngôn nhẹ nhàng vỗ đầu Delta, trong mắt lấp lánh ánh sáng của sự ham học hỏi, Lạc Trúc cũng như vậy.

“Ngạch, tạm thời thì thôi, chỉ cần có thể tìm ra được đủ phương pháp để phá vỡ tổ hợp gien của Delta là được đúng không? Như vậy ta sẽ có một phương hướng rõ ràng rồi.”

Dù sao phụ mẫu cũng chưa đến mức bắt Delta phải phá bỏ tổ hợp gien, nhưng những người khác có thể sẽ có những suy nghĩ như thế.

Bạch Khải không muốn mạo hiểm như vậy.

Mà hiện tại đã biết được vấn đề thoái hóa của Delta, như vậy vấn đề này sẽ dễ giải quyết hơn.

Dù sao, Bạch Khải hiện tại không thiếu tiền.

Chương 321:

Phục sinh cổ đại chủng Bạch Khải càng lúc càng cảm thấy mình cần phải tạo ra một bộ thiết bị sinh hóa, không, tốt nhất là làm ra cả một bộ thiết bị sinh hóa hẳn hoi.

Không chỉ vì nghiên cứu phương án tiến hóa Gamma, mà còn vì hẳn cảm thấy Husky máy móc và máu thịt của mình có thể kết hợp với nhau để cùng nhau nghiên cứu. À đúng, còn có phương án tiến hóa liên quan đến máu thịt sinh mạng, hẳn cũng có thể nghiên cứu thêm một chút. Ừm, như vậy quyết định nhé.

Bạch Khải ngẩng đầu, báo cho Bạch Ngôn và Lạc Trúc về suy nghĩ của mình.

“Người muốn mua toàn bộ dụng cụ nghiên cứu sinh hóa sao?”

Lạc Trúc có chút ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, nói: “Không phải lão bà đã đả kích người sao? Một bộ thiết bị, cho dù không phải loại đỉnh cao cũng tiêu tốn một số tiền lớn đấy.

Dù có tiết kiệm một chút từ phụ mẫu thì cũng không đủ đâu.”

Bạch Ngôn cũng nhẹ gật đầu, nói: “Không sai, mặc dù lão ba có một chút quan hệ có thể xin chiết khấu, nhưng tôi đa chỉ có thể mua một cái máy phân tích gene đơn giản, không giúp ích nhiều đâu.”

“Ta nghĩ rằng, người nên đến phòng thí nghiệm của cha mẹ người, giờ đây cha người dù sao cũng là người phụ trách, sẽ không để cho sủng thú của người bị người khác mang đi cắt miếng đâu.”

Nghe vậy, Bạch Khải khẽ chép miệng, nói: “Có thể nói rằng ta lại sợ hai người sẽ mang Delta đi cắt miếng sao?” Lạc Trúc nghe vậy bỗng nổi giận, nói: “Người thật không tin tưởng cha mẹ mình sao?! Lão bà chỉ lấy một chút mẫu để nghiên cứu thôi mà...” Lạc Trúc nói càng ngày càng nhỏ, cuối cùng quyết định im lặng.

Hiển nhiên, bản thân nàng cũng không hề tin vào lời mình nói.

“Chuyện tiền bạc ta có thể giải quyết, ta vẫn còn một chút tiền tiết kiệm.”

Bạch Khải lấy ra một thẻ ngân hàng đưa cho Lạc Trúc, nói: “Gần đây ta tiêu khá nhiều, còn lại 100 triệu, nếu không đủ thì phụ mẫu người có thể cho ta mượn trước, ta sẽ trả lại cho các người sau.”

Bạch Ngôn: “...”

Lạc Trúc: “...”

Lạc Trúc ngây người một lát khi nhận thẻ ngân hàng, nhìn dãy số liên tiếp rồi mới phản ứng lại.

“Nhi tử, cái phù văn tiền hóa độc quyền đó thật sự là của người à?” Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, nói: “Phụ mẫu các người không xem tin tức sao? Cuộc họp không phải đã tuyên bố rõ ràng rằng cái đó là của ta sao? Dù không xem, thì Lam tháp chủ cũng đã nói rồi mà.”

Bạch Ngôn mặt hiện lên vẻ áy náy, nói: “Chúng ta trước đó đang thực hiện một nghiên cứu lớn, vì lý do giữ bí mật nên không được phép trao đổi thông tin với bên ngoài.”

Tốt thật, lại là vì giữ bí mật.

“Nhi tử, trước mắt không bàn luận về thiết bị, người hay là nói cho chúng ta nghe về trải nghiệm gần đây của người.”

Lạc Trúc thấy vậy lập tức đứng ra hòa giải.

Bạch Khải nghiêm túc kéo hai người về phòng nghỉ, mang theo một đồng thuốc bỏ rồi bắt đầu kể cho họ về những trải nghiệm trong thời gian qua của mình.

“...”

Cuối cùng là ta giúp Cục 13 lấy được Song Thiên cơ giáp, mỗi bên đều có một chiếc.

Sau đó ta liền trở về.”

Bạch Khải nói ngắn gọn nhưng ý nghĩa đầy đủ, từ lúc thức tỉnh thiên phú đến giờ trải nghiệm của hắn, rất nhiều chuyện không quan trọng hắn đều bỏ qua.

Nhưng dù vậy, Bạch Ngôn và Lạc Trúc vẫn không thể tiêu hóa kịp.

“Ngắn gọn mà nói, nhì tử ngươi trong khoảng thời gian này đã tiến vào Thủy Đế bí cảnh và Pháp Đế bí cảnh, đồng thời còn bái Bạch truyền kỳ vi sư, ngoài ra còn nghiên cứu hai trong số những độc quyền hạch tâm không?” Cuối cùng vẫn là Bạch Ngôn tỉnh táo, rút ra những trải nghiệm chính của Bạch Khải trong khoảng thời gian qua.

“Ngô, đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Tuy nhiên, hạch tâm độc quyền hiện tại vẫn chưa hoàn toàn ổn định, chờ phù văn nhị đoạn tiến hóa công khai sẽ còn thiếu một chút.

Chỉ là ta không nghĩ đến Lam tháp chủ lại nhanh vậy như vậy, ta còn muốn hoàn thiện lần nữa thiết bị lưu trữ tinh thần lực.”

Nhìn thấy Bạch Khải có vẻ tiếc nuối, Lạc Trúc và Bạch Ngôn nhìn nhau. Đúng là nói trò giỏi hơn thầy, con trai của mình dường như đã vượt qua họ.

Hai người trầm mặc một hồi, cuối cùng vẫn chỉ có thể im lặng nhận lấy thẻ ngân hàng của Bạch Khải, nói: “Về phần dụng cụ, ta sẽ liên hệ ngay, nhưng sinh hóa cũng là một lĩnh vực lớn, trước khi ngươi chưa có kinh nghiệm, tốt nhất vẫn nên đợi chúng ta rảnh rỗi để giúp ngươi nghiên cứu một chút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mà có hai chuyên gia trong nhà thì đúng là không dùng mình cũng thật là ngu ngốc, thực sự không được, chỉ cần để cho phụ mẫu hấn dạy cho một lần là được.

“À đúng rồi, vừa rồi ta nghe lão bà nói gì đó về phôi thai của cổ đại sinh vật, chẳng lẽ cũng từ bên trong Thủy Đế bí cảnh tìm thấy?” Hấn nghĩ đến lần tiếp xúc duy nhất với cổ đại chủng là tại Thủy Đế bí cảnh, giờ phụ mẫu lại nhắc đến hội giao tiếp, khả năng này khá cao.

Nghe Bạch Khải hỏi, Bạch Ngôn liền mím chặt môi, mà Lạc Trúc thì không để ý lắm, nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, chính là hội đã tìm tới để chúng ta tập đoàn phụ trách nghiên cứu.”

“A Trúc, ngươi như vậy là vi phạm quy định giữ bí mật đó.”

Bạch Ngôn có chút nhú mày, hiển nhiên là không hài lòng với cách làm của Lạc Trúc.

“Con trai mình sợ cái gì? Hơn nữa, đây là bí cảnh của con trai, lại không có giám sát và thiết bị ghi âm.”

À, ô? (Shuke, người có ghi lại không?) Shuke: “Người cứ nói đi...”

Bạch Ngôn thấy vậy thì không còn gì để phản bác, chỉ có thể lấy nước trái cây trước mặt uống, còn Lạc Trúc thì tiếp tục giải thích cho Bạch Khải: “Ban đầu, hội bên kia còn có sống cổ đại chúng, chỉ là những cổ đại chúng dường như không thể thích ứng với hoàn cảnh hiện tại, vừa rời khỏi bí cảnh thì lập tức diệt vong.”

“May mà phôi thai của cổ đại còn bảo tồn rất tốt, số hóa thạch bên trong cũng lấy ra được những gene cổ đại hoàn chỉnh, giống như để lại cho chúng ta một con đường phục sinh.”

“Phục sinh cổ đại chúng?” Nghe lời mẹ nói, Bạch Khải không khỏi có chút chấn động.

Sủng thú tiến hóa đến hiện tại, bị đào thải giống loài vô số, thậm chí trong lịch sử liên bang cũng đã có vài sự kiện sủng thú tuyệt chủng xảy ra, chỉ là vì lý do quá buồn cười nên không ai công khai nói ra.

Dù sao, bị tuyệt chủng quả thật là một điều khó lòng mà tin phục.

Mà giờ đây, phụ mẫu hẳn lại muốn trực tiếp phục sinh cổ đại chúng? Đây có phải là muốn mở Công viên kỷ Jura không? À không, nơi này chắc hẳn là nguyên thủy kỷ công viên? “Không sai, tập đoàn của chúng ta vẫn luôn nỗ lực nghiên cứu những gene cổ đại tiềm ẩn trong máu sủng thú, tìm kiếm phương án khoa học phục sinh.”

“Thực tế, phục sinh cổ đại chúng chỉ là một nhiệm vụ tuyến tính thôi.”

“Trước đây bọn ta không thể tìm ra được phôi thai thích hợp, bây giờ tìm thấy phôi thai hoàn hảo thì dĩ nhiên là không thể bỏ qua.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, nói: “Đáng tiếc nhi tử người học là cơ võ chuyên, không phải chỉ dựa vào thông minh, có thể nói không chừng đã nghiên cứu ra phương pháp phục sinh rồi.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, nói: “Lão bà, người không cần quá xem trọng ta, nếu để cho ta học hai cái dụng cụ thì có lẽ ta làm được, còn nghiên cứu gene phục sinh cổ đại chừng thì...”

Bạch Khải nói đến một nửa, bỗng chợt nghĩ ra điều gì, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ nơi Delta đang bắt đầu huấn luyện, nói: “Nếu phụ mẫu người nói mà phóng cổ đại chủng gene vào trên người Thủy Tổ thú sẽ thế nào?” Bạch Ngôn nghe vậy sững người, sau đó lắc đầu, nói: “Thủy Tổ thú chúng ta đã thử nghiệm qua, không thể tiếp nhận gene cổ đại, dù sao Thủy Tổ thú có thể tồn tại đến giờ, gene của nó cũng đã không thể...”

“Gene cường độ?!” Bạch Ngôn bỗng dừng lại, nhìn về phía Delta ngoài cửa sổ, trong khi Lạc Trúc cũng đồng thời phản ứng lại, nói: “Gene của cổ đại chủng mạnh mẽ hơn những sinh vật hiện tại, cho nên tìm kiếm phôi thai phù hợp rất khó, nhưng nếu chúng ta quay ngược lại con đường cũ, trước tiên làm suy yếu gene cổ đại có phải cứ vậy mà lấy được không?” “Không ngờ chúng ta lại bỏ qua một phương pháp đơn giản như vậy, thật đúng là có chút xấu hổ.”

Khi nghĩ đến bọn họ lại xem nhẹ một phương pháp đơn giản như vậy, Bạch Ngôn cảm thấy thật sự tự ti, còn ánh mắt Lạc Trúc nhìn Bạch Khải thì lại càng thêm hài lòng.

“Quả không hổ là mẹ tốt con trai lớn, chỉ vài phút đã giải quyết được một nan đề.”

Nhi tử người nếu không tiến thẳng đổi chuyên nghiệp, chuyển sang học vật lý, với sự giúp đỡ của cha mẹ, người rất nhanh có thể lấy lại cơ sở.”

Bạch Khải nghe vậy bất đắc dĩ thở dài, nói: “Lão bà, người để cho ta yên, nhưng mà học máy móc và phù văn cũng đã đủ rồi, thêm một môn sinh vật, con trai người sẽ chết sớm.”

“Cũng đúng, nhi tử người đã đạt được thành tựu trong hai lĩnh vực này, thật sự không cần thiết phân tâm nữa.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, không còn cưỡng cầu Bạch Khải nữa.

“Nhưng mà ta nghe các người nói rất thú vị, có thể dẫn ta đi xem những gene cổ đại chủng đó không?” Bạch Khải gãi gãi

đầu, nói: “Ta còn chưa thử nghiệm Delta tiến hóa sang cổ đại chủng, có thể đây cũng là một phương hướng tiến hóa.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Bạch Ngôn trầm ngâm một lát, rồi nhìn Delta một chút, lúc này mới nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, cũng nhân tiện thử nghiệm xem Thủy Tổ thú có thể tiếp nhận gene cổ đại hay không.”

“Tốt!” Khi nghe lão ba của mình đồng ý với ý tưởng của mình, Bạch Khải không khỏi cảm thấy vui mừng.

Cổ đại chủng, nhìn thấy đầu hổ răng kiếm là đã biết ngay, cho dù dinh dưỡng không đầy đủ mà còn bị ràng buộc bởi khổ ước nô lệ, nhưng chiến lực vẫn rất mạnh, nếu Delta có thể tiến hóa thành hình thái tương tự, đó cũng sẽ là một thành tựu không nhỏ.

Hơn nữa, ngay cả khi thoái hóa trở lại, cổ đại chủng có lẽ cũng sẽ mang lại những số liệu tốt hơn so với các sinh vật khác, như vậy sẽ giúp Delta tích lũy số liệu cơ sở cũng rất tốt.

Ba người ăn ý với nhau, mang Delta liền trực tiếp rời khỏi bí cảnh, thẳng đến Nguyệt Dạ Chi Tháp.

Mặc dù cổ đại phôi thai vẫn được bảo tồn tốt, nhưng rời khỏi bí cảnh, nhằm tránh các vấn đề liên quan đến cổ đại chủng, hội đã sớm chuyển một số phôi thai đến Nguyệt Dạ Chi Tháp để bảo vệ.

Tạm gọi là giữ thai.

Trải qua một loạt kiểm tra sau đó, cuối cùng, Bạch Khải đã đến được nơi bảo tồn cổ đại phôi thai. Đồng thời, hắn cũng nhìn thấy mấy người quen.

“Xuân đại thúc, Phùng Dạ? Các người sao lại ở đây?” Bạch Khải nhìn thấy Phùng Dạ đang cẩn thận vận chuyển một đồng hóa thạch, có chút ngạc nhiên.

“Bạch Khải?” Phùng Dạ cũng có chút bất ngờ, trong khi Xuân Ngô Thủy liếc nhìn Bạch Khải, sau khi thấy Bạch Ngôn và Lạc Trúc thì cười nói: “Ta vẫn tự hỏi sao lại thấy quen mặt Bạch Khải, thì ra là Tiểu Bạch con trai của người đây mà!” Tiểu Bạch? Bạch Khải ngẩn người, không tự chủ nhìn về phía Bạch Ngôn, thấy khóe mắt của ông có chút co giật, hắn không nhịn được cười.

Lão ba, nhũ danh là Tiểu Bạch sao? Hấn cười một hồi...

Chương 322:

Chạy tới nơi bắt nguồn của cổ đại chúng! Nhìn thấy Bạch Khải cố nhin cười, Bạch Ngôn cũng cảm thấy bất đắc dĩ, cười khổ nói: “Xuân lão sư, ngài vẫn thích nói đùa như vậy sao?” Xuân Ngô Thủy cười nói: “Người đọc sách mà lại sinh ra được một đứa con thông minh như vậy, thật là kỳ diệu, Lạc Trúc quả thật có gene mạnh mẽ.”

“Khụ khụ...”

Xuân lão sư, chúng ta vẫn nên nói chuyện chính thôi.”

Bạch Ngôn ho khẽ hai tiếng, cố gắng chuyển đề tài, trong khi đó Bạch Khải tò mò hỏi: “Xuân đại thúc, người vẫn là lão sư không vậy?” Xuân Ngô Thủy gật đầu nhẹ, trả lời: “Có thể xem như vậy, ta đã ở trong đại học vài năm, nhưng sau này sẽ không làm nữa.”

“Sao lại không làm? Công việc gì mà lại không làm?” Bạch Khải cảm thấy thú vị hơn, lòng tò mò càng tăng.

“Chỉ vì uống rượu nhiều quá, trốn học nhiều quá, nên cuối cùng quyết định không làm nữa thôi.”

Xuân Ngô Thủy rót rượu ra, vui vẻ nói: “Còn hiệp hội thì thoải mái hơn, không có nhiều quy tắc rườm rà.”

Uống rượu quên học? Bạch Khải không khỏi rung mình, tuy rằng thời gian hân tiếp xúc với Xuân Ngô Thủy chưa lâu, nhưng có vẻ như chuyện này là điều mà Xuân Ngô Thủy sẽ làm.

“Xuân lão sư, mấy cái phôi thai cổ đại và gene được bảo tồn ra sao rồi?” Lạc Trúc đi thẳng vào vấn đề, hỏi về mấy phôi thai cổ đại.

Xuân Ngô Thủy vỗ nhẹ lên hoá thạch mà Phùng Dạ đang vận chuyển, nói: “Phôi thai đều được bảo tồn trong Nguyệt Dạ chi tháp.

Còn gene thì, ừm, cuối cùng một nhóm hoá thạch đều ở đây.

Nếu có hồng học, nhớ tìm hân là được.”

Phùng Dạ nghe vậy mặt cứng lại, suýt nữa làm rơi hoá thạch trong tay, nói: “Xuân lão đại, sao mà có thể bán mình như vậy chứ?” Xuân Ngô Thủy chỉ nhún vai, lười biếng đáp lại, còn Phùng Dạ chỉ có thể tự than vãn, cẩn thận tiếp tục vận chuyển hoá thạch, nhưng hành động thì cẩn thận hơn chút.

Theo Xuân Ngô Thủy chạy tới chạy lui lâu như vậy, hẳn biết rõ, nếu mình thật sự làm hỏng mấy hoá thạch đó, Xuân Ngô Thủy chắc chắn sẽ không ngần ngại vứt hẳn ra ngoài. Đương nhiên, sau đó sẽ giúp hắn vớt lại và đòi bồi thường cho nhẹ nhàng.

Xuân Ngô Thủy nhìn chằm chằm về phía những hoá thạch của Bạch Khải, hỏi: “À đúng rồi, Tiểu Bạch, Tiểu Trúc, có phải các ngươi mang Bạch Khải đến đây để định đưa hắn vào lĩnh vực sinh vật đó không?” Bạch Ngôn lắc đầu, nói: “Bạch Khải hiện giờ liên quan đến lĩnh vực đã đủ nhiều rồi, không thích hợp để phân tâm vào những thứ khác.

Chúng ta chỉ là đưa Bạch Khải theo để tiện kiểm tra thôi.”

“Ồ~ vậy các ngươi thực sự có cơ hội thử nghiệm, ta rất mong chờ xem tiểu tử này có phản ứng gì.”

Xuân Ngô Thủy nghe vậy, mắt sáng lên, bày tỏ khá là tin tưởng vào Bạch Khải.

Phùng Dạ lập tức tỏ ra hứng thú, nói: “Bạch Khải, ngươi sẽ làm gì nào?” Bạch Khải nghe vậy há miệng định trả lời, nhưng ngay lập tức đã bị một cú đá của Xuân Ngô Thủy đẩy ra ngoài.

“Cút đi làm việc đi, ta còn đợi lấy dữ kiện để uống một bữa đây.”

Xuân Ngô Thủy vừa lắc bình rượu trong tay, mặt biểu hiện không hài lòng, trong khi Phùng Dạ thâm than chạy về.

Không thể nói hiểu người, nếu không phải vì thực tế quá nhiều, thì hẳn đã nhận rồi.

“Được rồi, chúng ta trước dẫn Bạch Khải đến phòng nuôi cây tham quan nhé, Xuân lão sư liệu có tự tiện không?” Bạch Ngôn nóng lòng muốn thí nghiệm Thủy Tổ thú cùng vấn đề cổ đại chủng, không muốn tiếp tục tán gẫu với Xuân Ngô Thủy, vào lúc này Xuân Ngô Thủy uống cạn bình rượu, vẻ mặt có

chút khó chịu, chỉ khoát tay đuổi xuống, bảo Phùng Dạ tiếp tục công việc.

Thấy vẻ mặt mệt mỏi của Phùng Dạ, Bạch Khải liếc nhìn đầy đồng cảm, rồi theo chân Bạch Ngôn và Lạc Trúc hướng về phòng nuôi cấy.

So với điều này, Tần lão đầu đã khá lương tâm lãnh đạo rồi đây! Ba người tới phòng nuôi cấy, nhìn thấy những người mặc đồng phục Nguyệt Dạ chi tháp đang bận rộn chuyển mỗi cái rương kim loại kín mít, cùng với một số người mặc trắng nghiên cứu phục, bằng cách nào đó có thể nhìn thấy biểu tượng của loài gấu đen trắng.

“Phụ huynh, hai người là nghiên cứu viên của Cửu Lê tập đoàn đúng không?” Bạch Khải liếc mắt nhận ra đó là thang điểm của Cửu Lê tập đoàn, và Bạch Ngôn không còn giấu giếm mà nói: “Đúng vậy, ta và mẹ của ngươi trong những năm qua luôn công tác tại Cửu Lê tập đoàn, chỉ là chúng ta nghiên cứu hạng mục liên quan đến độc quyền, nên chưa từng nói cho ngươi biết.”

Nghe vậy, Bạch Khải cuối cùng cũng hiểu ra nguyên do, khó trách phụ huynh không có nhắc tới vấn đề này.

“Được rồi, đừng đóng kịch trước mặt con trai, đã nghiên cứu lâu như vậy mà còn chưa ra hạch tâm độc quyền, con trai cũng lớn rồi.”

Lạc Trúc không ngại mà chỉ trích Bạch Ngôn, Bạch Ngôn thì bất lực, chỉ biết cười trừ.

Khi nói đến chuyện này, thật sự không thể phản bác, dù sao Bạch Khải hạch tâm độc quyền là có thật mà.

“Được rồi, chúng ta đi tới khu nghiên cứu bên Nguyệt Dạ chi tháp, không kém gì tổng bộ đâu, chúng ta đến đó tìm hiểu nhé.”

Lạc Trúc kéo Bạch Khải đi thẳng tới khu nghiên cứu, 沿路 đi, những nghiên cứu viên Cửu Lê tập đoàn khi thấy Lạc Trúc đều gật đầu chào, có thể thấy được địa vị của Lạc Trúc không nhỏ.

Ba người bước vào khu nghiên cứu, Bạch Khải nhìn thấy một hàng hoá thạch trứng được sắp xếp gọn gàng trong một chiếc

hộp ấp trứng, theo từng luồng ánh sáng nhẹ nhàng phát ra từ dụng cụ, một màn hình gần đó thể hiện rõ ràng tình trạng bên trong của hoá thạch.

“Các dụng cụ này đều để ổn định phôi thai hoạt tính.

Sau này người chắc chắn sẽ thường xuyên xuất nhập bí cảnh.

Có lẽ cũng nên chuẩn bị một cái trên kia.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nếu Cửu Lê tập đoàn thật sự có thể phục sinh cổ đại chủng kỹ thuật, thì sau này khi đi vào bí cảnh cũng phải chú ý đến những hoá thạch này, không chỉ riêng phục sinh mà việc bán chúng cho Cửu Lê tập đoàn cũng thấy khá tốt.

Tất nhiên, điều kiện tiên quyết là những hoá thạch này phải giữ được sự sống.

“Bạch tổ trưởng, Lạc tổ trưởng.”

Khi ba người xuất hiện, một tên nghiên cứu viên của Cửu Lê tập đoàn bước tới, nói: “Công tác ổn định và di chuyển phôi thai vẫn cần một vài ngày nữa, tổ trưởng có thể không cần liên tục ở đây, cũng có thể nghỉ ngơi.”

Nghe vậy, Bạch Ngôn mỉm cười nói: “Nếu đã nghỉ thì cũng chẳng sao, khó khăn lắm mới tìm được những phôi thai hoá thạch, ít nhất cũng phải đợi nghiên cứu thực hiện xong đã.”

“Bạch tổ trưởng quả thật là...”

Nghiên cứu viên thở dài bất đắc dĩ, không muốn nói tiếp nữa.

Nhìn chung Cửu Lê tập đoàn, nếu nói đến sự quan trọng, Bạch Ngôn và phu nhân chính là người thứ hai, không ai dám là thứ nhất.

Nếu một ngày nào đó hai người này tự động nghỉ ngơi, mọi người sẽ thấy điều đó rất kỳ lạ.

“À đúng rồi, người này là ai?” Nghiên cứu viên nhanh chóng chú ý đến sự tồn tại của Bạch Khải, khi nhìn thấy Bạch Khải có chút tương đồng với hai người, không khỏi hỏi: “Người này là ai?” “Con trai tôi, vừa đúng lúc tham gia tập huấn tại hiệp hội nên dẫn hắn đến đây xem.”

Lạc Trúc trả lời: “À đúng rồi, bên không có đóng gói gene tổ chức và không có phòng thí nghiệm sao? Chúng tôi có một chút ý tưởng muốn thử nghiệm.”

“Đúng, mới vừa lấy một chút gene tổ chức từ một phôi thai hoá thạch hư hao, mà chưa kịp đóng gói.”

Nghiên cứu viên lấy ra một cái hộp kim loại, chỉ chỉ vào trong phòng thí nghiệm cách đó không xa, nói: “Bên trong kia tạm thời trống, các tổ trưởng có thể sử dụng cái đó trước.”

“Được.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, rồi từ tay nghiên cứu viên cầm cái hộp kim loại, đi thẳng về phòng thí nghiệm, trong khi Bạch Ngôn và Bạch Khải cũng không chần chừ mà nhanh chóng theo đuôi.

Nhìn bọn họ rời đi, nghiên cứu viên thở dài bất đắc dĩ.

Loại công việc này có nhịp độ, chỉ có vợ chồng này two người có thể quen mà thôi, nhưng lần này dường như là để con trai mình thể hiện, không thể cùng tham gia cũng chẳng sao.

Nói gì thì gì, nghe thấy mấy người nói về hiệp hội gần đây, không nắm được chui vào đâu, không lẽ con trai của tổ trưởng Bạch chính là người đó sao? ...

Bạch Khải và ba người bước vào phòng thí nghiệm, nhanh chóng thay đổi nghiên cứu phục, Lạc Trúc lúc này mới mở cái rương kim loại ra, lôi ra một cái xương hơi mảnh.

“Bị bảo tồn ngược đãi sau đó mới xuất hiện ấp trứng sao? Thật tiếc.”

Bạch Ngôn nhìn Lạc Trúc trong tay cầm xương, có chút tiếc nuối nói: “Nhìn hình dạng này, hẳn là xương sống lưng của Dực Long, có lẽ có thể rút ra những phân gene hữu dụng.”

“Vậy thì tốt lắm, loại xương này ấp trứng thất bại có độ mạnh gene bình thường, là tài liệu thí nghiệm tốt nhất.”

Lạc Trúc cực kỳ hài lòng với tài liệu này, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Nhi tử, sao không để từ thân Thủy Tổ thú mình rút ra một chút tổ chức để nuôi cấy thử nhỉ?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Không cần, để Delta thử một chút rồi tính.”

Theo lý thuyết, các vấn đề liên quan đến gene chắc chắn không thể nào giống như cách tiến hóa khác, mà chỉ cần dựa vào năng lượng bên ngoài để kích hoạt tiến hóa, nhưng Bạch Khải muốn thử một lần.

Nếu có thể trực tiếp tiến hóa, hiệu quả chắc chắn sẽ rõ ràng hơn so với việc nuôi cấy tổ chức.

“Được.”

Bạch Ngôn và Lạc Trúc nhìn nhau, nhìn về phía Bạch Khải sẽ đặt cái xương này lên Delta, họ vẫn lựa chọn tôn trọng suy nghĩ của con trai, nhưng trong mắt lại không có nhiều hy vọng.

Gene là thứ ẩn giấu sâu bên trong sinh vật, muốn dựa vào yếu tố bên ngoài kích thích hiệu quả thật sự không lớn.

Bạch Khải dù sao cũng còn là người mới trong lĩnh vực sinh vật, không hiểu rõ lắm vấn đề này.

“Như không được rồi.”

Quả thật như dự đoán của Bạch Ngôn và Lạc Trúc, khung xương hoá thạch không kích hoạt Delta tiến hóa, thậm chí không có nửa điểm biến hóa.

“Nhi tử, nếu không ở trong thời gian này rút ra một chút tổ chức để nuôi cấy đo lường xem thử hiệu quả đi, như vậy sẽ rõ ràng hơn.”

Lạc Trúc tiến lên, đang định khuyên Bạch Khải dùng cách làm không khoa học này, bất ngờ thấy Bạch Khải lại triệu hồi Alpha, để cái xương này lên trên Delta.

“Không được, khí tức của vong linh sinh vật trên thân sẽ phá hủy hoạt tính của hoá thạch, cho nên...”

Khi thấy Alpha xuất hiện, Bạch Ngôn lập tức muốn ngăn cản, nhưng lại bất ngờ bị ánh sáng tiến hóa từ Delta cắt ngang. Đây là...

Thật sự tiến hóa rồi? Bạch Ngôn và Lạc Trúc hai bên nhìn nhau, rõ ràng không nghĩ tới Delta lại thật sự có thể, trong khi Bạch Khải thì hài lòng nhẹ gật đầu.

Quả nhiên, để tìm kiếm năng lượng khí tức ẩn giấu bên trong khung xương, chỉ có Alpha với khả năng điều khiển hài cốt của vong linh sinh vật mới có thể được.

Cũng không biết Delta có thể tiến hóa thành hình dáng ra sao nữa~

Chương 323:

Hải Lục Không – Tọa kỵ toàn năng Có lẽ là vì Delta tiến hóa từ nguyên chủng cổ đại, việc tiến hóa của nó rõ ràng tốn nhiều thời gian hơn so với bình thường, Bạch Khải không khỏi cảm thấy chờ mong.

Nếu Delta có thể trực tiếp tiến hóa thành nguyên chủng cổ đại thì thật tuyệt, vì so với Thủy Tổ thú, nguyên chủng cổ đại chắc chắn có những ưu thế vượt trội.

Trong ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, thân hình Delta cuối cùng cũng bắt đầu có biến hóa, nó nở rộng ra với tốc độ mà ngay cả mắt thường cũng có thể nhận thấy, và thời gian trôi qua ngày càng vượt ra khỏi phạm vi của phòng thí nghiệm.

May mắn thay, nơi này là Nguyệt Dạ chi tháp, khi cảm nhận được sự biến đổi trong phòng thí nghiệm, cơ chế bảo vệ của Nguyệt Dạ chi tháp lập tức kích hoạt, biến không gian phòng thí nghiệm bình thường thành một quảng trường rộng lớn.

Nguyệt Dạ chi tháp lâu dài được dùng để trị liệu cho những súng thú bị thương, trong đó không thiếu những loài cỡ lớn, nên đây chỉ là công năng cơ bản mà thôi.

Khi không gian đã rộng rãi, Delta có thể tiếp tục tiến hóa, và một con Dực Long lớn với sải cánh khoảng hơn hai mươi mét đã xuất hiện trước mặt Bạch Khải và hai người còn lại.

“Lớn như vậy mà giương cánh, không phải là Phong Thần Dực Long sao?” Bạch Ngôn theo dõi Delta với ánh mắt đầy cuồng nhiệt.

Không ngờ Thủy Tổ thú thật sự có thể tiến hóa thành nguyên chủng cổ đại, như vậy, họ sẽ có phương hướng nghiên cứu trong tương lai.

Bạch Khải nhìn con vật khổng lồ trước mặt, theo thói quen anh bắt đầu tính toán thời gian, đồng thời hỏi: “Delta, ngươi cảm thấy thế nào?” Róc rách, rách rách. (Delta cũng không nói rõ, nhưng hình như có chút khác thường.) “Khác thường?” Bạch Khải nhướng mày, bởi vì Delta cũng có kinh nghiệm

phong phú trong lĩnh vực tiến hóa, nhưng anh chưa bao giờ nghe Delta nói rằng nó cảm thấy khác thường.

Liệu nó thật sự đã tiến hóa rồi sao? Ánh sáng trong mắt Bạch Khải lóe lên, anh lập tức đưa tay chạm vào Delta. ...

“Đây là, song bảng sao?” Bạch Khải kinh ngạc nhìn bảng thuộc tính có hơi kỳ lạ của Delta, trong phút chốc cũng không hiểu rõ được.

Trước đây, khi Delta tiến hóa, mặc dù ngoại hình có thay đổi, nhưng khi Bạch Khải kiểm tra thuộc tính, nó vẫn thể hiện là số liệu của Thủy Tổ thú.

Hôm nay, việc đồng thời xuất hiện hai loại số liệu quả thật là điều chưa từng có.

“Vậy đây rốt cuộc có phải là tiến hóa thành công không?” Bạch Khải gãi đầu, chốc lát cũng không nghĩ ra một lời giải thích hợp lý, nhưng Delta dường như đã tự mình làm trước, chủ động trở về hình dáng Thủy Tổ thú, rồi không đợi Bạch Khải kịp phản ứng, nó lại biến về hình dáng Phong Thần Dực Long.

“Delta, ngươi có thể tự điều khiển biến hình rồi sao?!” Róc rách, rách rách. (Hình như chỉ có thể điều khiển một loại này.) Nghe Delta giải thích, trái tim Bạch Khải không khỏi đập nhanh hơn.

Trước đó, anh chỉ nghĩ rằng mình sẽ huấn luyện Delta trở thành một chiến sĩ hình lục giác, có thể tùy theo hoàn cảnh phục vụ cho tiến hóa năng lực và thuộc tính không gian một cách linh động, miễn cưỡng cũng có thể xem là một chiến sĩ toàn năng bị động.

Thậm chí, Bạch Khải còn từng nghĩ đến việc sẽ nạp cho Delta một đồng nguyên liệu để hỗ trợ cho sự tiến hóa.

Nhưng giờ đây có vẻ như không cần thiết nữa? “Phụ mẫu, có thể giúp ta tìm thêm một ít gen nguyên chủng cổ đại không? Tốt nhất là những loại khác nhau.”

Thấy Delta lại có song bảng và xuất hiện kỹ năng mới, nhịp tim của Bạch Khải lại nhanh hơn.

Chương 324:

Hải Lục Không toàn năng tọa ký “Rất tốt.”

Khi nghe Bạch Khải nói như vậy, Bạch Ngôn và Lạc Trúc, những người vốn định nghiên cứu một chút về Phong Thần Dực Long, đã sững sờ một chút, rồi nhanh chóng tuân theo yêu cầu của Bạch Khải, đi tìm kiếm các loại cổ đại chủng giên.

Nhìn dáng vẻ này, trông họ như những người mới vào nghề.

“Này, con xem những cái này có đủ hay không?” Chẳng bao lâu sau, Lạc Trúc đẩy một xe rương kim loại vào.

Khác với rương chứa Phong Thần Dực Long, trên cái rương này đều có chú thích rõ ràng về các loại giên.

“Đã đến rồi.”

Bạch Khải gạt đầu hài lòng, tiện tay cầm một ghi chú về Titan Cự Mãng đánh dấu trên rương kim loại, rồi lấy ra khung xương hóa thạch bên trong và đưa cho Delta để kích hoạt năng lượng bên trong.

Trong ánh mắt kinh ngạc và hiếu kỳ của Bạch Ngôn và Lạc Trúc, Delta lần nữa tiến hóa.

Một con cự mãng, chỉ cần nhìn thôi cũng khiến người ta rùng mình, đã xuất hiện trước mặt Bạch Khải và mọi người. Đây lại là một bộ số liệu hoàn toàn mới, mà bảng số liệu trước đó của Phong Thần Dực Long cũng không bị mất đi, mà giữ lại cùng nhau.

“Delta, ngươi có thể chuyển đổi giữa hai loại hình thái không?” Bạch Khải nhìn bảng thuộc tính càng phức tạp của Delta, nụ cười trên mặt càng trở nên rạng rỡ.

Róc rách rách rách. (Delta sẽ thử xem một chút.) Delta cẩn thận ngộ nguậy thân thể to lớn của mình, tránh va chạm với các vật xung quanh, và ánh sáng tiến hóa lại một lần nữa bùng sáng, rõ ràng là đã trực tiếp tiến hóa thành Phong Thần Dực Long!

“Điều này thật sự đã cất cánh!” Bạch Khải vui vẻ giơ nắm đấm lên, trong khi Bạch Ngôn và Lạc Trúc ở phía sau cũng vô cùng kinh ngạc.

Có thể tự do hoán đổi giữa các hình thái khác nhau, loại năng lực này đã vượt ra ngoài lý luận sinh vật bình thường, nếu như có thể nghiên cứu ra nguyên lý và phổ biến...

Trên mặt Bạch Ngôn và Lạc Trúc lại hiện ra vẻ cuồng nhiệt, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải đang phấn khởi cùng Delta thử nghiệm các gien cổ đại, cả hai không hèn mà cùng suppress ý nghĩ này.

Phát hiện này chắc chắn sẽ mang lại lợi ích cho nhân loại, nhưng cũng có thể đưa Bạch Khải vào nguy hiểm.

Dù sao, khả năng tự do tiến hóa sẽ không chỉ thu hút riêng nhân loại.

Bạch Khải đã có đủ khả năng tự vệ, nhưng vẫn không muốn để lộ điều này ra ngoài.

Rất nhanh, Bạch Khải đã trải nghiệm xong toàn bộ khung xương hóa thạch mà Lạc Trúc mang tới, nhưng nhiều lần tiến hóa đã khiến năng lượng giá trị của Delta gần như cạn kiệt, khiến nó thở hồng hộc nằm rạp trên mặt đất, không thể động đậy.

Tuy vậy, đây vẫn là một thu hoạch không nhỏ.

“Chỉ có thể đồng thời giữ lại ba loại hình thái tiến hóa a, thật đúng là ta tham lam một chút.”

Ban đầu hắn đã nghĩ để Delta ghi lại tất cả các hình thái tiến hóa cổ đại, trực tiếp biến nó thành một cuốn bách khoa toàn thư sống về cổ đại chủng, nhưng sau khi tiến hóa ra hình thái thứ tư, hình thái Phong Thần Dực Long đã bị loại bỏ.

Sau đó, Bạch Khải thử thêm nhiều lần, nhưng vẫn gặp tình huống tương tự.

Dù vậy, Bạch Khải và Delta đã nhờ đó mà tìm ra nguyên nhân Delta có thể giữ lại ba loại hình thái tiến hóa này.

Tiến hóa chi tâm. Điều này ban đầu đã bị Bạch Khải bỏ qua, như một kỹ năng trong Delta hấp thụ gien cổ đại, cuối cùng phát huy năng lực của nó.

Theo lời tự giải thích của Delta, năng lượng từ các gien cổ đại mà nó hấp thụ dường như cũng được tiến hóa chi tâm bảo tồn lại, vì thế nó có thể hoán đổi qua lại giữa các hình thái này.

Chương 325:

Hải Lục Không toàn năng tọa kỵ Dù hiện tại chỉ có thể lưu trữ ba loại hình thái, nhưng xem như đã tìm được hướng nghiên cứu rồi.

Mặc dù trứng Hoàng Kim vẫn không thể tìm ra cách thăng cấp kỹ năng cao cấp, nhưng Bạch Khải tin rằng chỉ cần bản thân hoặc trứng tiến hóa lên cấp độ cao hơn thì điều đó cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Tuy nhiên, về mặt gien cường độ, với cấp bậc Quân Vương và là không gian hệ Du Thiên Bằng thì chắc chắn phải mạnh mẽ hơn nữa.

Tại sao lại không gặp Delta bảo tồn lại? Có phải là do chưa tiếp xúc đến bộ phận thân thể thực tế, hay là do chưa đủ cổ xưa và mạnh mẽ? “Trước tiên chọn ba loại hình thái chiến đấu thường dùng đi.”

Nhìn xung quanh những chiếc rương chất đống gien, Bạch Khải suy nghĩ một hồi, rồi lấy ra ba hình thái mà hắn mơ ước, tiến hóa chi tâm và biến đổi ba hình thái.

Dù còn nhiều hình thái cổ đại hấp dẫn khác, nhưng với việc Delta duy trì thời gian và chức năng, Bạch Khải vẫn lựa chọn ba hình thái này.

Ba hình thái Hải, Lục, Không đầy đủ xem như đã tập hợp đủ phương tiện giao thông, sau này ra ngoài không cần lo lắng kẹt xe.

Tâm nguyện đã thành công, Bạch Khải cảm thấy thật thanh thản.

Khi nhìn về phía Bạch Ngôn và Lạc Trúc đang lặng lẽ nhìn mình, hắn mới nhớ đến mục đích lần này.

“Khụ khụ, phụ mẫu, ta sẽ giúp các người thử nghiệm Thủy Tổ thú, đúng là có khả năng tiếp nhận gien từ sinh vật cổ đại, ừ, đúng là như vậy...”

Nhìn thấy vẻ lúng túng của Bạch Khải, Bạch Ngôn và Lạc Trúc không khỏi bật cười.

Dù không thể nghiên cứu Delta thật đáng tiếc, nhưng việc Bạch Khải vừa thực hiện là một thử nghiệm đầy đủ cho thấy kế hoạch phục sinh sinh vật cổ đại bằng Thủy Tổ thú có tính khả thi, nhưng cách thao tác cụ thể thì cần chờ đến khi bọn họ trở về Cửu Lê tập đoàn mới có thể xác thực.

“Không ngờ rằng rắc rối mà chúng ta gặp phải lâu như vậy lại được con trai yêu quý của ta giải quyết một cách nhẹ nhàng.

Biết đâu con trai ngươi có thể lấy được nguyên bộ sinh hóa nghiên cứu độc quyền mà chúng ta đã thu hoạch trước đây.”

Lạc Trúc mỉm cười nhìn Bạch Khải, thấy hắn thật đáng yêu.

Ngay cả Bạch Ngôn, người phương pháp nghiêm túc trước giờ, cũng nở nụ cười, nói: “Nếu ngươi cần nguyên bộ sinh hóa nghiên cứu trang bị, cha sẽ nhanh chóng giúp ngươi mua sắm.

Chờ cha mẹ xác nhận khả năng phục sinh của Thủy Tổ thú, ta sẽ trở lại bổ sung cho ngươi chút kiến thức căn bản về sinh vật.”

“Ta không hiểu các ngươi, những Ngự Thú sư có phương pháp nghiên cứu gì, nhưng Thủy Tổ thú thật đặc biệt, và thực sự liên quan đến cấp độ gien, nên con trai nếu muốn phát huy hoàn toàn năng lực của Delta, tốt nhất là nên học một chút kiến thức về sinh vật.”

Thật muốn học...

Nghe Bạch Ngôn nói, Bạch Khải cảm thấy hơi bất đắc dĩ nhưng cũng không từ chối.

Học thôi mà, dù sao có Shuke ở bên nên học bao nhiêu cũng không phải vấn đề lớn. À, ô? (Shuke, bản thân cảm thấy nhân loại lại bắt đầu có ý đồ với ngươi rồi.) “Trong dự kiến...”

Chương 326:

Delta đã hóa thân thành Lục Mang Tinh chiến sĩ rồi? Bạch Khải đã tìm ra cách cường hóa Delta, trong khi đó Bạch Ngôn và vợ chồng cũng khai thác một phương pháp cổ đại, cả gia đình ba người đều cùng nhau nghiên cứu cách bùng nổ sức mạnh.

Sau khi dùng bữa tối quây quần bên nhau, Bạch Ngôn và Lạc Trúc trở về Cửu Lê Tập đoàn để điều khiển phi hành khí.

Bạch Khải nhìn phụ huynh mình rời đi, Xuân Ngô Thủy đột nhiên xuất hiện bên cạnh, nhìn phi hành khí đang dần khuất bóng và nói: “Vẫn cứ lo lắng như vậy, thật là người trẻ tuổi, sức lực dồi dào.”

“Xuân đại thúc, không phải người đi uống rượu à?” Bạch Khải quay đầu nhìn Xuân Ngô Thủy, ông ta ghét bỏ khoát tay: “Bên hội này đầu bếp thực không ra gì, rượu cũng không có, tôi vẫn là đi tìm chỗ khác mà uống.”

“Đúng rồi, A Trà thẳng nhóc đó đâu? Tôi đã lắc lư thấy hắn ở ký túc xá rất lâu mà không thấy.”

Bạch Khải nghe vậy sững sờ, trả lời: “A Trà dạo này chắc đã đi học rồi, Xuân đại thúc, người không đến đại sảnh tìm hắn sao?” “Đại sảnh à? Vậy cũng được, đại thúc thấy Trương Sam thẳng nhóc đó đau đầu lắm.”

Xuân Ngô Thủy uống vài ngụm rượu, nói: “Lúc đầu còn nghĩ sẽ trêu chọc A Trà chứ, giờ xem ra không có cơ hội rồi.”

“Xuân đại thúc, người thật sự muốn đi à?” Bạch Khải thấy hiếu kỳ hỏi: “Bí cảnh Thủy Đế bên đó không phải đã xong vụ rồi sao?” Xuân Ngô Thủy cười nói: “Thẳng nhóc, chúng ta là đội khảo cổ chuyên nghiệp của hiệp hội, sao có lúc nào nghỉ ngơi.

Lần này coi như là mượn cơ hội giao tiếp với Cửu Lê tập đoàn để nghỉ ngơi một chút.”

“Còn có tin tức về một bí cảnh mới xuất hiện ở tây bộ, tôi cần nhanh chóng đi kiểm tra một chút, lát nữa sẽ xuất phát.”

Xuân Ngô Thủy vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Học hành cho giỏi, không chừng một thời gian không lâu nữa ngươi cũng sẽ bị lão gia tử ném qua bên đó thôi.”

“Ngạch...”

Hắn là không đến mức đó đâu.”

Bạch Khải có chút run rẩy, mặc dù lợi ích từ bí cảnh không nhỏ, nhưng gần đây hắn có quá nhiều việc thực tế phải bận tâm, thật lòng không có tâm tư đi tìm hiểu bí cảnh nữa.

Thiết bị thu thập và chuyển hóa linh lực còn cần hoàn thiện, Ngự Linh cầu kết cấu thì cần tái thiết kế, đồng thời cũng phải giải quyết vấn đề với xác suất thành công của khế ước và vấn đề của thú cưng sau khi bị khế ước.

Phía bên Shuke hệ thống vũ khí cũng cần cải thiện, mua sắm tài liệu linh lực cũng phải đưa vào danh sách ưu tiên, Gamma bên kia ngoài quang kháng ra, còn nhiều loại kháng tính khác cũng cần sớm giải quyết.

Giờ lại thêm Delta cô đại chủng, tất cả đều cần tiêu tốn thời gian.

Tiếp theo còn có việc phân tích Giáp Bạch Thiên cùng với kỳ thi học kỳ một tháng sau, tất cả đều cần rất nhiều thời gian, chỉ nghĩ đến thôi Bạch Khải đã cảm thấy đau đầu.

“Không giải quyết mấy chuyện này, tạm thời không thể đi mò mịt được!” Bạch Khải âm thầm hoạch định xong những việc cần làm, cùng Xuân Ngô Thủy vẫy tay chào, rồi trực tiếp quay trở lại bí cảnh của mình.

Vừa rời ở phòng nghiên cứu Nguyệt Dạ Chi tháp, hắn không kịp thử nghiệm ba hình thái kỹ năng của Delta, cho nên việc cấp bách hiện tại là phải 让 Delta quen với những kỹ năng này.

Sau khi Bạch Khải rời đi, cuối cùng toàn bộ hóa thạch đã vận chuyển xong, Phùng Dạ vội vàng chạy đến, nói: “Xuân đại thúc, Bạch Khải đâu? Tôi gần đây nghiên cứu ra một bộ chiến thuật mới, chắc chắn có thể đánh bại hắn.”

“Đi rồi, đúng lúc trước khi ngươi đến một giây.”

Xuân Ngô Thủy chép miệng nhìn nơi Bạch Khải vừa biến mất, Phùng Dạ ngay lập tức vỗ đầu cảm thấy chán nản: “Đáng ghét,

thằng nhóc kia chỉ có thể đợi ngày mai tìm hấn thôi.”

“Không cần tìm, lại có tin tức bí cảnh xuất hiện ở tây bộ, chúng ta phải nhanh chóng xuất phát đi điều tra, không thể để Cục 13 vượt qua lần nữa.”

“Hiện tại à?” “Hiện tại.”

“Không thể chậm lại chút nào sao?” “Không thể.”

“Vậy lão đại người muốn giết tôi sao?” “Tốt thôi, người muốn chết thế nào...”

...

Bí cảnh căn cứ.

Phòng đối chiến mới.

Vì trước đó Alpha đã chiến đấu với Shuke Beita, Bạch Khải bảo sáu kiếm thị lần nữa tạo ra một phòng đối chiến lớn hơn, đồng thời cài đặt hệ thống phòng thủ và dữ liệu mới.

Hai hôm trước vừa làm xong, hiện tại là lúc để thử nghiệm ba kỹ năng mới của Delta.

Bạch Khải triệu hồi Delta ra, nói: “Delta, thử điều khiển cơn lốc gió của Phong Thần Dực Long xem nào.”

Róc rách rắc. (Tốt lắm.) Delta nhẹ gật đầu, lập tức dồn tâm sức, khởi động tiến hóa, trong nháy mắt biến thành Phong Thần Dực Long với đôi cánh vô cùng rực rỡ.

Cùng lúc đó, bốn cơn lốc gió liền xuất hiện quanh Phong Thần Dực Long, không ngừng xoay tròn xung quanh.

“Sức gió này, có lẽ ngay cả đến gần Delta cũng không thể tấn công được.”

Bạch Khải liếc nhìn thiết bị dữ liệu, hài lòng nhẹ gật đầu:

“Delta, có thể điều khiển những cơn lốc này để tấn công không?” Róc rách rắc. (Có thể, nhưng hiện tại Delta hơi khó khống chế.) Vừa nói xong, Delta liền bị ép thoái hóa về dạng Thủy Tổ thú, có vẻ rõ ràng là năng lượng đã tiêu hao hết.

“Ách...”

Dù có mức độ tương thích cao đến đâu, vẫn chỉ là một sinh vật cấp Quân Vương, một khi triển khai kỹ năng thì năng lượng

tiêu hao cũng trở nên đáng kể.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, lập tức gọi Gamma ra, nói:
“Gamma, nạp năng lượng cho Delta đi.”

Kết thúc kết thúc. (Tốt, chủ nhân.) Gamma khéo léo lay động cơ thể, rồi nhảy lên người Delta, một ánh sáng lục sắc liên tục tràn vào bên trong Delta, vừa mới mất hết năng lượng, ngay lập tức Delta hồi phục.

“Có việc nạp năng lượng thật là tiện.”

Bạch Khải mỉm cười, rất hài lòng với kỹ năng phân chia năng lượng của Gamma.

“Lại thử một lần nữa.”

Róc rách rắc! (Tốt!) Có Gamma hỗ trợ, Delta lại hóa thành Phong Thần Dực Long, bốn cơn lốc xung quanh dần dần tụ lại thành một cơn lốc duy nhất, hướng vào một mục tiêu khác trong phòng đối chiến mà phóng đi.

Dù Delta hiện tại chỉ là cấp hai, nhưng Phong Thần Dực Long thực sự là cấp Quân Vương, vì vậy cơn lốc này có sức phá hoại cực kỳ mạnh, chỉ cần nhẹ nhàng quét qua mục tiêu, lập tức khiến nó bị xé toạc thành nhiều mảnh.

“Sức phá hoại vẫn đạt yêu cầu, miễn cưỡng có thể sử dụng.”

Nhìn số liệu phản hồi về mức độ phá hoại, Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù chỉ là đơn thuần tấn công thuộc tính Phong, nhưng cũng coi như là có thêm một phương thức tấn công.

“Delta, thử xem hiệu quả của đòn tấn công bình thường.”

Bạch Khải ấn nút trên bảng điều khiển, một bia ngắm lớn hình đầu chó liên từ lòng đất dâng lên.

Delta nhìn thấy, lập tức mở cánh, ngay lập tức xuất hiện trước mặt bia ngắm, một cú đớp đã khiến nó tan thành mảnh vụn.

“Delta tốc độ có vẻ nhanh hơn trước đây một chút nhỉ?” Nhìn thấy hành động tấn công của Delta, Bạch Khải không khỏi sửng sốt.

Trước đây Delta mặc dù có thể tiến hóa thành nhiều hình thái, nhưng tốc độ và sức mạnh vẫn giống y như Thủy Tổ thú, vì vậy Bạch Khải mới nhấn mạnh vào việc nâng cao số liệu cơ

bản của Thủy Tổ thú, chính là để tránh tình trạng tiến hóa xong mà mạnh yếu không rõ ràng.

Nhưng bây giờ, Delta dường như đang thể hiện số liệu vượt xa bình thường, khiến Bạch Khải rất để ý.

“Liệu cổ đại chúng có khả năng có thuộc tính tăng cường không?” Bạch Khải nhìn Delta đang bay lượn và không ngừng phá hủy các bia ngăn, lập tức ra hiệu cho Delta quay lại, hỏi: “Delta, ngươi có cảm nhận được sự biến hóa thuộc tính của bản thân không?” Delta vận vẹo một chút đầu, sau khi suy nghĩ một hồi vẫn không thể đưa ra lý do.

“Được rồi, có thể cường hóa dù sao cũng không phải là điều tồi tệ.”

Thấy vậy Bạch Khải không hỏi thêm nữa, tiếp tục nói: “Delta, hãy đổi sang hình thái Kim Cương Bạo Viên.”

Delta ứng lời và biến hình, lập tức từ Phong Thần Dực Long trở thành Kim Cương Bạo Viên.

So với Phong Thần Dực Long với đôi cánh không lồ, Kim Cương Bạo Viên lại có tỉ lệ cân đối hơn, thân hình hùng vĩ, cho thấy sức mạnh to lớn của nó.

“Delta, sử dụng Kim Cương thân thể.”

Nhìn vào một Kim Cương Bạo Viên cao khoảng năm mét trước mặt, Bạch Khải đi thẳng vào vấn đề, rồi gọi Alpha ra.

“Alpha, không dùng kỹ năng, đấu một trận với Delta.”

Ken két ken két. (Tốt, lão đại.) Alpha gật đầu nhẹ, ngẩng đầu nhìn Delta cao hơn hẳn nhiều.

Bị ánh mắt của Alpha nhìn chằm chằm, rõ ràng Delta có cảm giác như mình đang bị xem thường.

Mặc dù Delta có số liệu cơ bản không hề thấp, nhưng vẫn thiếu kỹ năng uy hiếp tối thiểu của Lãnh Chúa cấp.

Dù Delta có nhiều ưu điểm như tốc độ và sức mạnh vượt trội, nhưng vẫn đang ở tầm bộ dụng binh cấp thấp.

Thế nhưng Delta nhanh chóng vượt qua sự tự ti này, tinh thần chiến đấu mạnh mẽ che chắn mọi sợ hãi, dẫn đầu tấn công Alpha bằng Kim Cương thân thể.

Chỉ thấy một đường ánh sáng kim quang bao phủ Kim Cương Bạo Viên, thân thể vốn đen ngòm lập tức biến thành một con vượn lớn màu vàng, vung cánh tay khổng lồ lao về phía Alpha.

Alpha thấy thể lập tức biến cánh tay phải thành một chiếc khiên xương, dùng sức chặn lại cú đâm của Delta, nhưng thân thể vẫn bị đẩy lùi.

“Quả thực sức mạnh của Kim Cương Bạo Viên đã được cường hóa.”

Bạch Khải thấy vậy nhẹ vuốt cằm.

Hai cổ đại chủng đều xuất hiện hiện tượng tăng trưởng, mọi thứ không thể chỉ là sự trùng hợp.

Nhưng mà đây không giống như chỉ là một sự tăng cường đơn thuần, mà là một sự chệch đi trong số liệu.

Delta sắp từ hình dạng chiến sĩ bình thường biến thành Lục Mang Tinh chiến sĩ? “Alpha, thử xem số liệu cực hạn của Delta đi.”

Alpha nhận lệnh, lập tức chuyển thủ thành công, cánh tay hóa thành cốt nhọn chém về phía Delta.

Mặc dù Delta Bạo Viên rất to lớn nhưng tốc độ lại không hề kém, linh hoạt tránh khỏi những nhát chém.

Nhưng bất kể Alpha tốc độ là đối thủ có giai cấp cao thế nào cũng đều phải đau đầu, hướng chỉ Delta đang ở cấp thấp.

Sau khi tránh được đòn đầu tiên, Alpha ngay lập tức đuổi kịp và tấn công, rồi lại tiếp tục ra đòn thứ hai, thứ ba, thứ tư...

Cuối cùng, khi Alpha truy đuổi sát bên Delta, một đòn công kích đã trúng đích.

Nhưng chỉ nghe một tiếng vang giòn, mũi kiếm của Alpha đã bị bật ra.

Khi Alpha đuổi kịp Delta, Delta quyết định không tránh né nữa, vừa kê Alpha để phản công, vừa vung hai cánh tay liên tục đánh vào Alpha, mặc dù tốc độ không bằng Alpha, nhưng cũng vô cùng mãnh liệt.

“Không tồi, không tồi, tốc độ và phòng ngự tốt.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, công, miễn, phòng đều không yếu, lại còn phối hợp với thuộc tính không gian, có thể nói mạnh hơn một chút so với Phong Thần Dực Long.

A không đúng, Phong Thần Dực Long hẳn cũng có thể sử dụng thuộc tính không gian mới đúng.

Nói tóm lại, xem như mỗi người mỗi vẻ.

Chương 327:

Vong Linh Hệ lại muốn tăng giá Cùng là quân vương cấp, nhưng Delta chỉ là tạm thời tiến hóa, tuy có Gamma trợ giúp nhưng dần dần lại có xu hướng suy tàn.

Không chỉ tần suất công kích mà ngay cả lực công kích cũng dần dần giảm xuống, cuối cùng không thể không thoái hóa trở lại.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, Alpha quá mạnh mẽ, Delta không phải là đối thủ.) Thấy Delta thần nhiên thừa nhận thất bại, Bạch Khải cảm thấy hết sức hài lòng và nói: “Không sai, có thể thi đấu lâu như vậy với Alpha, hình thái cổ đại quả thực rất mạnh.

Bây giờ việc của ngươi là nhanh chóng nâng cao cấp bậc của mình, kéo giá trị năng lượng lên cao một chút.”

Mặc dù mượn nhờ tiến hóa chi tâm có thể tự lựa chọn hình thái tiến hóa, nhưng trong lúc khảo thí, nếu không sử dụng kỹ năng thì không sao, nhưng một khi sử dụng kỹ năng thì lượng năng lượng tiêu hao là vô cùng đáng sợ.

Dù có Gamma, một nguồn sặc lớn, nhưng không thể là kẻ lâu dài, vẫn cần nhanh chóng nâng cao cấp bậc cho Delta. Đến lúc đó, hẳn sẽ tăng cho Delta thêm Không Gian tinh thạch, triệt để thức tỉnh Delta đã man va chạm, sức chiến đấu chắc chắn sẽ tăng thêm một chút.

“Đại khái tình huống đã rõ, còn một cái Long Giác Kinh cần có môi trường nước mới có thể phát huy hết năng lực, chúng ta hiện tại chưa thử nghiệm.”

Bạch Khải nhìn thấy năng lượng giá trị của Gamma cũng tiêu hao không ít, không muốn tiếp tục nữa, theo thói quen cho bốn sủng thú mặc một cái trứng Hoàng Kim, rồi trở về ký túc xá, uống một bình ảo mộng dược tề rồi ngủ say như chết.

Lần này về sau không được nghỉ ngơi thật tốt, Bạch Khải cũng thật sự có chút không gánh vác nổi.

Sau một tuần, lịch trình hàng ngày của Bạch Khải trở nên đơn giản đến lạ thường.

Buổi sáng thì đi Tri Thức Chi Tháp học tài liệu về phù văn, chiều thì đi nhóm phân tích Bạch Thiên cơ giáp khắp nơi đi dạo, còn ban đêm thì tập trung hoàn thiện hệ thống lưu trữ tinh thần lực cùng với Ngự Linh cầu.

Trong thời gian đó, thỉnh thoảng hẳn dành ít thời gian để gặp Chu Diễm kiểm chút điểm tích lũy, hoặc là lên lớp để xuất hiện lấy điểm, thỉnh thoảng lại gặp Nicolas và Phạm bà bà tán gẫu, cuộc sống cũng coi như khá phong phú.

Ong ong ong...

Hôm nay, khi Bạch Khải vừa dự định đi phòng tài liệu tiếp tục học tập, thì điện thoại di động bỗng rung lên sau một thời gian dài không có động tĩnh.

“Gia Cát Thần?” Nhìn thấy tên hiện lên trên màn hình, Bạch Khải không khỏi hơi nghi ngờ, vừa kết nối, hình chiếu 3D của Gia Cát Thần liền nhào đến trước mặt hắn.

“Trời ơi... Gia Cát Thần, người có bị tiêm vắc-xin chó dại không, sao lại như người sói thế?” Thấy cảnh đó, Bạch Khải suýt nữa đã ném điện thoại đi, mà Gia Cát Thần có vẻ như nhận ra sự thất thố của mình, vội vàng nói: “Bạch Khải, người đã nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa chưa?!” “Có vấn đề gì sao?” “Đương nhiên là có vấn đề!” Gia Cát Thần nghiêm trọng nói: “Nhà ta chủ đạo quán chuyên đánh Vong Linh hệ và Cực Địa Băng Lang, nếu người nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa mà không sớm nói cho ta biết, chúng ta sẽ không thể quảng bá một cách hiệu quả, điều này sẽ khiến chúng ta tổn thất rất nhiều tiền!” Bạch Khải khóc mắt run rẩy, nói: “Ta chưa hoàn thành nghiên cứu mà, mà ta đã nói với Tần hội trưởng và Đồng giáo sư rồi.”

Gia Cát Thần nhăn mặt: “Tần hội trưởng và Đồng giáo sư chỉ phụ trách nghiên cứu thôi, cụ thể việc tuyên truyền vẫn do chúng ta làm.

May mà lão ba gần đây tự mình xử lý mọi việc, nên ngay lập tức biết được người đã thân thỉnh quyền phát triển phù văn nhị đoạn, không phải tất cả mọi người đều biết, thì chúng ta đã rất bị động rồi.”

Nghe Gia Cát Thần thao thao bất tuyệt về việc quảng bá và cả các tài liệu quảng cáo, Bạch Khải lại cảm thấy đau đầu, nói: “Ngừng, ngừng, ngừng, người tìm ta không chỉ vì chuyện này à?” Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta đã nghiên cứu xong phù văn sơ đoạn tiến hóa, bất kể là Vong Linh học viện hay nhà ta cũng đã hưởng lợi không nhỏ.

Bây giờ chỉ cần thuận lợi quảng bá phù văn nhị đoạn tiến hóa, chắc chắn sẽ gây sốc.”

“Nhưng mà việc này thuộc về người, cho nên lão ba cần người ký một bản quyền, chúng ta mới có thể thao tác.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, nói: “Nói sớm đi có được không? Nói nhiều như vậy làm ta đau đầu.”

“Không phải ta muốn cùng người nói rõ về lợi ích sao? Dù sao người cũng là trưởng nhóm dự án phù văn tiến hóa.”

Gia Cát Thần bực bội nói: “Hơn nữa những khoản lợi nhuận này người cũng có phần, người nên quan tâm một chút đi.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Ta không có hứng thú với những chuyện này, cứ giao cho người làm đi, quá phiền phức.”

So với việc phải giao thiệp với vô số người để quảng bá, Bạch Khải thích hơn việc tốn thời gian nghiên cứu sủng thú và máy móc, ít nhất không có nhiều rắc rối. Để hắn vừa làm nghiên cứu khoa học vừa phải xử lý quan hệ xã hội thì thật sự là khá khó khăn với hắn.

“Được rồi, vốn dĩ cũng không trông cậy vào người.”

Gia Cát Thần thở dài, nói: “Khi chúng ta chính thức bắt đầu vận hành và thao tác thì ta lại nói cho người một tiếng, có lẽ sẽ cần người cung cấp một chút kết quả thí nghiệm, tốt nhất là nên xuất hiện.”

“Được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu đột nhiên nghĩ đến điều gì, nói: “Nói đến đây ta chuẩn bị cho người một món quà, đợi một thời gian nữa ta sẽ để Tần hội trưởng mang về cho người, ta tin tưởng người sẽ thích.”

“Quà tặng?” Gia Cát Thần nghe vậy thì ngẩn ra, nhìn thấy vẻ mặt thần bí của Bạch Khải, hắn lười hỏi tiếp, chỉ nói: “Một lát

nữa ta sẽ gửi một phần hợp đồng điện tử qua, người xem qua, nếu có vấn đề nào thì liên hệ kịp thời.”

“Không có vấn đề.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, rồi cúp điện thoại, lập tức tiến vào phòng tài liệu.

“Nguy rồi, còn có một việc quên mất.”

Thấy Bạch Khải cúp điện thoại, Gia Cát Thần lúc này mới nhớ ra gì đó, gọi lại nhưng không thể thông được.

“Gia hỏa này, lại mất liên lạc, ta còn chưa nói với Lục Viễn về hần nữa.”

Nghĩ đến việc Lục Viễn thường xuyên đến nhà Bạch Khải, Gia Cát Thần có chút đồng cảm, nhưng nhanh chóng quên đi, bắt đầu chuẩn bị bản trao quyền cho Bạch Khải.

Do phù văn tiến hóa, sủng thú vong linh của nhà Tinh Linh đang bán chạy, cùng với sự phát triển không ngừng của đạo quán mới mở, không chỉ mời Đoạn Mãnh, đại sư vong linh hệ làm phó quán chủ, mà còn thu hút nhiều sư huynh tứ, ngũ giai Ngự Thú gia nhập.

Không vì lý do gì khác, chỉ vì muốn nhanh chóng hưởng lợi từ dự án phù văn tiến hóa.

Sự phát triển đó không cần phối phương cũng có thể để sủng thú tiến hóa, thật sự quá hấp dẫn.

Bây giờ Bạch Khải lại nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa, chỉ cần bọn họ vận hành tốt, thì đạo quán sẽ phát triển với tốc độ chóng mặt.

Chỉ có điều giá cả của vong linh sinh vật có thể sẽ tăng lên.

Bạch Khải cúp điện thoại, tiến vào phòng tài liệu, tìm một bản phù văn còn chưa xem xong và đã đắm chìm vào đó.

Chỉ là chưa được bao lâu, Lục Tình đột nhiên xuất hiện bên cạnh Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, lão sư gọi người.”

“Đại tỷ, người lần sau ra ngoài có thể có chút động tĩnh được không?” Đang tập trung đọc sách, Bạch Khải bị Lục Tình đột ngột xuất hiện làm cho giật mình, nhưng Lục Tình dường như không nhận ra điều đó, trực tiếp quay người rời đi.

“Ta đây lại chộc nàng ở đâu rồi?” Bạch Khải hơi nghi ngờ, gỡ đầu một chút, nhưng vẫn nhanh chóng đuổi theo, tiến đến văn phòng của Lam Kha.

“Lão sư, Bạch Khải đã đến.”

Lam Kha rõ ràng đang bận rộn, nghe thấy hai người đến mới ngẩng đầu lên, nhìn thấy vẻ mặt bối rối của Bạch Khải, nói: “Người đã nhận được phản hồi về việc độc quyền phù văn nhị đoạn tiến hóa.

Mặc dù trực thuộc phù văn tiến hóa chuyên mục, nhưng đã được định hình là độc quyền hạt nhân, đây là giấy chứng nhận của người.”

Vừa nói xong, một bản giấy chứng nhận đã rơi từ trên xuống, rơi vào tay Bạch Khải.

“Về thiết bị lưu trữ tinh thần lực của người, ta đã giúp người thỉnh cầu, nhưng bên Cục 13 có vẻ có thông tin khác, tạm thời chưa có kết quả.”

Cục 13? Bạch Khải ngăn người, sau đó nhanh chóng nghĩ tới điều gì.

Thiết bị lưu trữ tinh thần lực liên quan đến Ngự Linh cầu, Cục 13 lo lắng về việc sớm bại lộ sự tồn tại của Ngự Linh cầu?

“Rất cảm ơn Lam tháp chủ, còn tự thân giúp ta thỉnh cầu quyền lợi.”

Bạch Khải thu hồi giấy chứng nhận quyền, bày tỏ lòng biết ơn với Lam Kha.

Lam Kha mỉm cười, nói: “Đây chỉ là việc nhỏ, hiệp hội có được nhân tài như người là vận mệnh của hiệp hội.

Nếu chúng ta không chủ động hỗ trợ, không chừng ngày nào đó người sẽ bị Cục 13 kéo đi đó.”

“Lam tháp chủ quá khen.”

Bị Lam Kha khen thế, Bạch Khải có chút ngại ngùng, nhưng hiển nhiên Lam Kha không phải đang đùa, nói: “Gần đây Bạch Thiên cơ giáp đã vào quỹ đạo, nhưng Tần hội trưởng và Tiêu tháp chủ đang gặp phải không ít vấn đề, người đi giúp một tay cho đội đó.”

Bạch Khải ngẩn người, rồi nhanh chóng phản ứng lại.

Hắn gần đây cũng nghe nói Tần hội trưởng và Tiêu tháp chủ có mâu thuẫn, đơn giản chỉ vì hai người có cách phát triển khác nhau cho các sủng thú thuộc hệ phụ trợ, vì thế hai người đã tranh cãi suốt một thời gian. Điều này ai cũng biết trong hiệp hội.

Trên thực tế cũng không có gì lớn, vì dù sao những tranh cãi này đều khá phổ biến, hai người cũng không vì thế mà ảnh hưởng đến công việc, nhưng lần này khi cả hai cùng nghiên cứu trong khu vực phụ trợ của Bạch Thiên cơ giáp, vấn đề đã xuất hiện.

Nhưng tại sao lại tìm hắn, nếu không phải Gamma lĩnh ngộ Mệnh Năng chuyển hóa, miễn cưỡng coi như là một phụ trợ, nếu không thì hắn thậm chí ngay cả phụ trợ sủng thú cũng không có.

“Tiêu tháp chủ cùng Tần hội trưởng ý kiến có chút khác biệt, ngươi là một sinh viên mới trong lĩnh vực nghiên cứu phù văn, có thể đưa ra một góc nhìn khác biệt.”

Lam Kha nhìn ra sự nghi hoặc của Bạch Khải, cười nói: “Mẹ ngươi đã nói với ta, ngươi vừa giúp bọn họ vượt qua một bài kiểm tra khó khăn.”

“Ngạch, ta làm được thôi.”

Nhìn thấy bộ dạng Lam Kha như vậy, Bạch Khải biết mình không thể từ chối thêm nữa, chỉ có thể đồng ý.

Dù sao hắn đã bận rộn như vậy, cùng nhau nghiên cứu cũng không có gì gọi là không tốt.

“Vậy ngươi hãy đi sớm một chút, Tiêu tháp chủ và Tần hội trưởng hiện đang tranh luận về vấn đề này.”

Lam Kha cúi đầu tiếp tục xem xét văn kiện, nói: “Còn có một chuyện, Lục Tình cũng sẽ tham gia vào nhóm của ngươi, Tình Nhi nên học hỏi một chút từ phương pháp tư duy của Bạch Khải, sẽ rất có lợi cho sự trưởng thành sau này của ngươi.”

“Vâng, lão sư.”

Lục Tình nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, về sau mong ngươi chỉ giáo thêm.”

Nhìn ánh mắt của Lục Tình với một chút cảm giác đáng sợ, Bạch Khải cuối cùng cũng bình tĩnh.

Khó trách trước đó Lục Tình lại nhìn hắn như vậy, hóa ra chính là vì lý do này.

Dựa vào ánh mắt này nhìn chằm chằm mãi, hắn lo lắng ban đêm có thể sẽ mơ ác mộng.

Chương 328:

Phù văn và máy móc lần chạm trán đầu tiên Dù có chút bất đắc dĩ, Bạch Khải cũng chỉ có thể chấp nhận thực tế này.

Lục Tình cũng thực sự không rời xa Bạch Khải như lời của Lam Kha đã dặn dò.

Bị Lục Tình nhìn chằm chằm từ sau lưng, Bạch Khải cảm thấy không được tự nhiên, liền quay lại hỏi: “Thực ra, người không cần phải đi theo ta như vậy đâu...”

.

“Lão sư nói, ta phải học tập cách suy nghĩ của người, mà hành vi là biểu hiện đầu tiên của tư duy, cho nên xin đừng ảnh hưởng đến việc học của ta.”

Bạch Khải: “...”

Không hiểu vì sao, hắn bỗng cảm thấy có chút đồng cảm với cảm giác của một con chuột bạch.

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, bỏ qua việc giao tiếp cùng Lục Tình, nhanh chóng bước chân vào phòng nghiên cứu của Bạch Thiên cơ giáp.

Lúc này, xung quanh Bạch Thiên cơ giáp tràn đầy các thiết bị quan trắc, không ngừng gửi về những dữ liệu khác nhau đến từng phòng nhỏ bên dưới. Để không ảnh hưởng đến hiệu suất công việc của từng tiểu tổ, mỗi nhóm đều được phân vào các phòng làm việc riêng biệt.

Ngoại trừ thời gian giao lưu vấn đề và trao đổi suy nghĩ cố định mỗi ngày, thời gian còn lại các tiểu tổ đều hoạt động độc lập.

Khi Bạch Khải mở cửa phòng hỗ trợ, ngay lập tức hắn nghe thấy một trận cãi vã kịch liệt bên trong.

“Phương pháp hỗ trợ không nên chỉ đơn thuần là giúp các súng thú bổ sung năng lượng, mà là kích phát khả năng hồi phục bản thân mới là đúng đắn!” “Buồn cười! Khả năng hồi phục của súng thú là có hạn, kiểu trị liệu như người sẽ chỉ làm tiêu hao sinh mệnh của súng thú mà thôi.”

“Súng thú không giống như nhân loại, khả năng thích ứng của chúng rất mạnh, chỉ cần không chế cường độ, chúng có thể tăng cường khả năng hồi phục bản thân, phương pháp của người sẽ chỉ khiến súng thú phụ thuộc vào người khác!” “Đủ rồi! Phương pháp của người chỉ phù hợp trong thời kỳ hòa bình, trong chiến tranh làm sao còn có thời gian cho việc hồi phục chậm rãi? Hơn nữa, chỉ có giữ cho cơ thể giữ được hoạt tính mới có thể thúc đẩy việc trưởng thành của súng thú.”

“Người...!” Nhìn thấy Tần hội trưởng và Tiêu tháp chủ cãi nhau đỏ mặt tía tai, Bạch Khải không khỏi cau mày, tiến đến bên cạnh một lão giả, nói: “Vương giáo sư, hai người này đang cãi nhau về chuyện gì vậy?” Vương giáo sư nhún vai, đáp: “Cũng giống như trước đây, vẫn là tranh cãi xem cái nào mới là đúng đắn giữa việc trị liệu nhanh chóng hay hồi phục chậm rãi.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu, nói: “Vậy có phải là trong nghiên cứu Bạch Thiên cơ giáp cũng vướng phải vấn đề này không?” Vương giáo sư lắc đầu: “Chưa đâu, nghiên cứu Bạch Thiên cơ giáp thực ra rất thuận lợi, chỉ có hai người này đang cãi lộn đi.”

“Vậy tại sao họ lại ầm ĩ như vậy?” Vương giáo sư thở dài: “Chả có cách nào, hai người này đã cãi nhau nhiều năm như vậy, cũng chưa từng ai phục tùng ai, giờ quen rồi.”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, hai người này cãi nhau chẳng liên quan gì đến Bạch Thiên cơ giáp cả, cứ như vậy lãng phí thời gian.

Hơn nữa, một người chú trọng đến hồi phục bản thân, còn một người chú trọng đến bổ sung bên ngoài, hoàn toàn không có mâu thuẫn gì đáng kể để cãi nhau.

Quả đúng như người ta nói, người lớn tuổi rất dễ để mắc vào những chuyện tầm phào, đúng là thật sự.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không thèm nhìn hai người nữa, mà quay sang Vương giáo sư xin một phần tài liệu nghiên cứu mới nhất, rồi bắt đầu tập trung nghiên cứu.

“Người không đi khuyên nhủ hai người này sao?” Thấy vẻ mặt của Bạch Khải, Lục Tình đẩy kính mắt, nói: “Lão sư để người

tới đây hẳn là muốn khuyên can, đúng không?” “Không sao, dù sao chẳng có ai cãi nhau đánh nhau, chờ họ mệt thì sẽ thôi.”

Bạch Khải phẩy tay, lấy một cái tai nghe chống ồn ra, trực tiếp ngăn chặn những âm thanh ồn ào bên ngoài, tập trung nghiên cứu.

Sau một tuần tự học về phù văn, trình độ phù văn của Bạch Khải cuối cùng cũng không còn như trước đây, mà giờ đã có những hiểu biết khác về cách thức phù văn. Ít nhất, hẳn đã có thể độc lập phân tích cấu trúc phù văn mà không cần đến dụng cụ hỗ trợ nữa.

Bạch Khải vừa xem từng tấm hình ảnh trong tay, vừa hồi tưởng lại cấu trúc phù văn hoàn chỉnh trong đầu, không nhận được khen: “Quả nhiên, bên trong Bạch Thiên cơ giáp có không dưới một bộ cấu trúc phù văn.”

“Thật không biết vào thời kỳ Pháp Đế, nhóm Ngự Thú sư đã hoàn thành loại thao tác tinh vi này dưới những điều kiện khoa học kỹ thuật như thế nào?” Bạch Khải càng xem càng cảm thấy kinh ngạc, cấu trúc máy móc đúng là phức tạp hơn một chút, nhưng tất cả đều nhờ vào sự hỗ trợ của trí não.

Giờ đây, thấy hơn một ngàn năm trước mà những phù văn cơ giáp cũng có thể làm được những điều đó, khiến Bạch Khải thật sự mở mang tầm mắt.

Dù sao, để đảm bảo nhiều bộ hệ thống phù văn không liên quan nào có thể chuyển động mà không sai lệch là rất khó khăn.

“Cổ nhân tuy không có công nghệ cao như bây giờ, nhưng họ cũng biết sử dụng công cụ.”

Lục Tình đứng bên cạnh lắng nghe Bạch Khải tự nói, lúc này đưa ra ý kiến phản đối, đồng thời triệu hồi Cơ Xảo thiếu nữ của mình, nói: “Cơ Xảo thiếu nữ của ta cũng là sản phẩm của thời kỳ Pháp Đế, nếu nói về độ tinh vi thì không hề kém gì máy móc.”

Khi thấy Lục Tình bất ngờ triệu hồi Cơ Xảo thiếu nữ, Bạch Khải đầu tiên là ngạc nhiên, rồi sau đó tràn đầy hứng thú.

“Cơ Xảo thiếu nữ?” Trước đó, dù Bạch Khải đã từng thấy Cơ Xảo thiếu nữ của Lục Tình, nhưng cơ bản đều nhìn từ xa, hẳn

cũng lười đi Lục Tình tự làm nhục mình, vì vậy không có cơ hội nào gần gũi nghiên cứu.

Giờ đây, Lục Tình đưa Cơ Xảo thiếu nữ đến trước mặt, Bạch Khải đương nhiên không thể bỏ qua.

“Cho dù nói rằng chỉ cần trải qua thời gian lắng đọng, đa số vật chất đều có thể phát sinh linh khí, nhưng ngoại trừ máy móc hệ, loại nhân công như vậy không có cơ hội phát sinh linh khí đúng không? Lục Tình, người làm cách nào mà có thể?”
Thấy ánh mắt nóng bỏng của Bạch Khải, Lục Tình lập tức cảnh giác thu hồi Cơ Xảo thiếu nữ, nói: “Cơ Xảo thiếu nữ của ta là do lão sư tự mở linh, đã thuộc về giống loài có sinh mệnh, người đừng có ý định nghiên cứu.”

“Hẹp hòi quá! Người khác máy móc sủng thú ba ngày cũng không gặp chuyện gì.”

Bạch Khải chép miệng, trong đầu chợt lóe lên một ý nghĩ, nói: “Lục Tình, người nói Cơ Xảo thiếu nữ của người là sản phẩm mở linh? Có phải giống như máy móc mở linh không?”

“Đúng, sao vậy?” Lục Tình nghi hoặc nhìn Bạch Khải, chưa kịp hỏi Bạch Khải nghĩ đến điều gì, thì hắn đã vội vã rời khỏi Tri Thức chi tháp, trực tiếp tiến vào bí cảnh trong căn cứ.

“Gia hỏa này, không biết lại nghĩ ra vấn đề gì khó khăn nữa...”

Lục Tình nhìn theo Bạch Khải, khuôn mặt đầy nghi vấn, trong khi Cơ Xảo thiếu nữ cũng tỏ ra hiếu kỳ. ...

Trong căn cứ bí cảnh.

Bạch Khải ngay lập tức xuất hiện trong phòng nghiên cứu, điều khiển thiết bị lưu trữ bản vẽ thiết kế và bắt đầu sửa chữa trên diện rộng.

“Cơ Xảo thiếu nữ có thể thông qua máy móc mở linh sinh ra linh trí, tức là phù văn cấu trúc và năng lượng cơ giới truyền導 không có gì khác nhau, vậy còn phí sức gì nữa mà phải nghiên cứu sự kết hợp giữa phù văn và máy móc? Chẳng phải chỉ cần chuyển mạch điện thành cấu trúc phù văn là được sao?”

“Không, nói đúng hơn là phải dùng cách bố trí máy móc để thiết lập cấu trúc phù văn.”

“A, vậy vấn đề này không phải đã giải quyết rồi sao?” Bạch Khải càng nghĩ càng rõ ràng, những ngày qua đã nắm vững tri thức về phù văn nên giờ hẳn phát huy tất cả khả năng của mình, gần như mọi cấu trúc máy móc đều có thể nhanh chóng tìm thấy sự thay thế cho cấu trúc phù văn.

A ô? (Nhân loại này lại nghĩ ra cái gì mới nữa đây?) Vừa mới chui ra khỏi trứng Hoàng Kim, Beita nhìn thấy vẻ mặt phấn khởi của Bạch Khải, có chút không hiểu lắm.

“Nhìn bộ dạng này, có lẽ đang dùng phù văn thay thế bộ cục của máy móc, cái này trước đây chưa bao giờ nghe thấy.”

Shuke cũng nhìn về phía Bạch Khải, đồng thời trong đầu bắt đầu hình thành cấu trúc phù văn máy móc của mình.

A ô... (Chẳng nhẽ hai người các người, không thấy chán sao...) Beita thấy cảnh tượng Bạch Khải chìm đắm trong công việc, không khỏi cảm thấy buồn chán, muốn ngủ một giấc nhưng lại bị Shuke ngăn cản, không còn cách nào khác, nó chỉ biết nán lại tại chỗ, bắt đầu mơ màng.

Thực sự không biết khi nào mới thực hiện được quyền tự do, ngay cả việc ngủ một giấc ngon cũng không được.

Nếu được như A Phiêu, bay nhảy khắp nơi thì thật tốt.

Mang theo tâm trạng đầy áp mộng mơ, Beita nhanh chóng bị cuốn vào công việc, vốn là sức mạnh tinh thần hùng mạnh của nó lúc này bắt đầu tăng trưởng với tốc độ kinh ngạc.

“Hô~ cuối cùng cũng hoàn thành.”

Bạch Khải nhìn ngắm cấu trúc phù văn hoàn toàn mới trước mắt, hài lòng gật đầu.

Dù gọi là cấu trúc phù văn, nhưng nếu không nhìn kỹ thì nhìn bề ngoài nó cũng không khác gì một cấu trúc máy móc thông thường.

Nhưng nếu nhìn kỹ, người ta sẽ phát hiện rằng, dưới cấu trúc máy móc này, gần như tất cả đều là nội dung của cấu trúc phù văn.

Có thể nói, đây chính là một cấu trúc máy móc bên ngoài có sự kết hợp của hệ thống phù văn.

“Vậy thì, đây có được xem là một hệ thống hoàn toàn mới không? Phù văn + máy móc, phù cơ? Cơ văn?” Bạch Khải cảm thấy phấn khích trước tác phẩm hoàn toàn mới này, những kiến thức về máy móc mà hắn đã học được liên tục hòa quyện với hệ thống phù văn trong đầu, những ý tưởng mới lạ không ngừng hiện ra, như đang thúc giục hắn nhanh chóng hiện thực hóa.

“Shuke, trước tiên hãy tạo ra một nguyên mẫu để xem hiệu quả nhé, ừ, chế tác theo kích thước của Ngự Linh cầu đi.”

Bạch Khải đẩy hình chiếu 3D về phía Shuke, sau đó bắt đầu quy hoạch lại bản vẽ thiết kế của Ngự Linh cầu.

Nắm bắt thời cơ, hắn cảm nhận được ý tưởng sáng tạo bùng nổ, cảm thấy không thể để lãng phí.

“Tốt!” Shuke thấy vậy cũng không quấy rầy Bạch Khải nữa, sau khi nghiên cứu cẩn thận một phen, rất nhanh nó đã chế tạo ra một cái mẫu và bắt đầu thử nghiệm dữ liệu.

“Ôi, lượng tồn trữ này, so với trước đây không dưới gấp hai mươi lần.”

Shuke ngạc nhiên nhìn sản phẩm máy móc xinh xắn trước mặt, nó được chế tạo dựa trên kích thước của Ngự Linh cầu, nếu làm một thiết bị lớn hơn, chẳng phải sẽ chứa đựng được nhiều hơn nữa sao? “Không ngờ rằng sử dụng bố cục máy móc để áp dụng vào phù văn lại có hiệu quả lớn như vậy.”

Là một sinh vật của hệ máy móc, Shuke rõ ràng nhận thức được khả năng nghiên cứu trong đó, nó lặng lẽ lập một hồ sơ chuyên môn, rồi thuận theo mạch suy nghĩ của Bạch Khải tiếp tục nghiên cứu.

“Vậy việc bố trí máy móc có thể tăng cường hiệu quả tích trữ lực tinh thần, phải chăng, cũng có thể tăng cường hiệu quả tăng phúc?” Shuke liếc nhìn Beita đang yên lặng mơ màng bên cạnh, từng nét bùa chú nhanh chóng dưới sự kiểm soát của nó, từ từ được lồng ghép vào cơ giới hệ.

“Tựa hồ tìm ra được phương pháp đuổi theo Alpha rồi.”

Chương 329:

X · Beita - Giáo sư Francis Không biết đã trôi qua bao lâu, Bạch Khải cuối cùng cũng dừng lại, nhìn vào cấu trúc Ngự Linh cầu khổng lồ trước mặt, đầu óc hơi choáng váng.

Nhờ trạng thái vừa đạt được, Bạch Khải đã hoàn thiện một lần cấu trúc Ngự Linh cầu.

Không chỉ tăng cường khả năng liên kết tinh thần mà ngay cả vận chuyển của khế ước phù văn cũng được nâng cao đáng kể.

Hơn nữa, lần này thiết kế cấu trúc cũng áp dụng bố cục hệ thống máy móc, thực sự là một cuộc cải cách lớn.

“Không biết hiệu quả cụ thể sẽ như thế nào, nếu có thể thực thi, đây sẽ là một cuộc cách mạng hoàn toàn mới.”

Bạch Khải thu hồi hình chiếu, đang định tìm Shuke hỏi về tình trạng thiết bị lưu trữ tinh thần lực, thì thấy Shuke đang đeo một chiếc mũ bảo hiểm lên đầu Beita.

“Shuke, ngươi đang làm gì vậy?” Bạch Khải tò mò tiến đến, vừa đặt câu hỏi thì cảm nhận được một cơn sóng tinh thần lực mạnh mẽ hướng về phía mình, rồi một giọng nói quen thuộc vang lên trong đầu.

“Nhân loại, bản ông có thể trực tiếp trò chuyện cùng ngươi!” Bạch Khải ngẩn người, nhanh chóng nhận ra rằng Beita không phải đang giao tiếp với mình qua khế ước mà đang kết nối trực tiếp vào não bộ của hắn.

“Ngươi đang dùng linh hồn thì thăm à?” “Không, bản ông chỉ đơn thuần kết nối với ngươi bằng tinh thần lực mà thôi.”

Beita rõ ràng rất hài lòng với trạng thái hiện tại, liên tục chia sẻ cảm xúc vui mừng của mình với Bạch Khải.

Tuy nhiên, do quá tải não nên Bạch Khải cảm thấy chóng mặt, hắn muốn cắt đứt kết nối nhưng không thể.

Bây giờ, Beita đang dùng tinh thần lực ép buộc tạo ra kết nối với hắn, mà khế ước cũng không thể ngăn cản.

Trừ khi Bạch Khải có tinh thần lực mạnh hơn Beita hoặc sử dụng khế ước để khống chế hành động của Beita, nếu không thì không thể cắt đứt.

May mắn thay, Bạch Khải nhanh chóng tìm ra đầu nguồn và kéo chiếc mũ bảo hiểm trên đầu Beita xuống, ngay lập tức âm thanh nhiễu loạn biến mất.

“Gâu gâu! Nhân loại, tại sao ngươi lại cướp đi niềm vui của bản ông?” Beita với vẻ mặt tội nghiệp, cố gắng đoạt lại chiếc mũ bảo hiểm, làm cho Bạch Khải càng thêm hiếu kỳ, quan sát tỉ mỉ nhưng không thể tìm ra manh mối gì.

“Shuke, ngươi đã biến đổi vật gì vậy?” Shuke tiếp nhận chiếc mũ bảo hiểm, đáp: “Ta đã bắt chước cấu trúc lưu trữ tinh thần lực của Ngự Thú sư mà ngươi thiết kế, thay đổi phù văn tăng phúc tinh thần lực, tạo ra một thiết bị tăng phúc tinh thần lực, chiếc mũ bảo hiểm này là mẫu thử nghiệm.”

“Tăng phúc tinh thần lực?” Bạch Khải nhìn chiếc mũ bảo hiểm trong tay, không tự chủ nghĩ đến những cảnh tượng khi đeo mũ bảo hiểm thì có thể khám phá tâm linh của người khác. Đồ chơi này, thật sự tạo ra được sao? Nghĩ đến đây, Bạch Khải lại đeo chiếc mũ bảo hiểm trở lại lên đầu Beita, âm thanh quen thuộc lại vang lên.

“Shuke, lần sau hãy nhớ cố định chiếc mũ bảo hiểm này lên người bản ông, từ hôm nay trở đi bản ông không có ý định tháo xuống.”

Beita kiên quyết bảo vệ chiếc mũ bảo hiểm, cảnh giác nhìn Bạch Khải, sợ Bạch Khải sẽ cướp đi lần nữa.

“A? Thì ra trong nhân loại có người có thể khám phá tâm linh của người khác?” Ngay khi Bạch Khải dự định tiếp tục hỏi về chiếc mũ bảo hiểm tăng phúc tinh thần lực, Beita hình như đã tìm thấy điều gì từ trí nhớ của Bạch Khải, ánh mắt lóe lên một tia ước mơ.

“Dạy dỗ một chàng trai trượt chân trở thành anh hùng? Nhân loại này thật đẹp trai!” Nghe Beita nói vậy, Bạch Khải chợt nhận ra điều gì, vội vàng sử dụng khế ước để cắt đứt liên kết giữa mình và Beita, nhưng Beita dường như đã chìm đắm trong những mê tưởng của riêng mình, không mấy để ý.

“Bản uông quyết định, bản uông cũng phải trở thành hình mẫu đó, từ hôm nay trở đi, hãy gọi ta là X · Beita - Giáo sư Francis!” Hắn ta, thật sự đã nhìn thấy những ký ức của mình... Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, nói: “Shuke, chiếc mũ bảo hiểm tăng phúc tinh thần lực này... Được rồi, cứ gọi nó là tâm linh mũ bảo hiểm đi.

Chiếc tâm linh mũ bảo hiểm này có thể tăng phúc tinh thần lực gấp bao nhiêu lần?” “Theo lý thuyết, nó có thể tăng phúc khoảng hai mươi lần, nhưng do khả năng chịu đựng có hạn, tối đa là gấp mười.

Hơn nữa, không thể duy trì quá lâu, nếu muốn sử dụng lâu dài, gấp ba đến năm lần là tốt nhất.”

Chương 330:

X · Francis giáo sư Bạch Khải cấp tốc báo cáo lý luận của mình, nói: “Đồng thời, để đảm bảo tinh thần lực không bị tiêu hao quá mức, ta đã lắp thêm thiết bị lưu trữ tinh thần lực cho mũ bảo hiểm của Ngự Thú sư.

Kinh nghiệm cho thấy, Beita có thể lưu trữ tinh thần lực gấp hai lần so với bình thường.”

“Ôi, vậy mà có thể lưu trữ nhiều như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy thì hai mắt sáng lên.

Sau khi sửa chữa lần này, mặc dù hẳn dự đoán hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều, nhưng không nghĩ tới lại tốt như vậy.

Một điểm nữa là chính Shuke cũng đã thử nghiệm mũ bảo hiểm tâm linh, hẳn không cảm thấy cần phải thử nghiệm lại sự kết hợp giữa phù văn và máy móc nữa.

“Bất quá, Shuke, người định sử dụng mũ bảo hiểm tâm linh trong chiến đấu sao?” Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Có thể coi như vậy, nhưng đây chỉ là một lần thử nghiệm.

Dù sao cũng là mượn thiết bị lưu trữ tinh thần lực, muốn áp dụng rộng rãi còn cần nhiều thử nghiệm hơn nữa.”

Bạch Khải nhìn Beita đang tỏ ra phấn khởi, nói: “Vậy sao không tiến hành thử nghiệm ngay bây giờ để kiểm tra chiến lực? Với sức mạnh tinh thần gia tăng, chiến lực của các người hẳn sẽ mạnh hơn.”

“Được, ta định thử xem Beita có thể chịu đựng đến mức nào.”

Shuke đồng ý với đề xuất của Bạch Khải, còn Beita thì gật đầu liên tục.

“Vậy thì bắt đầu thôi, linh hồn thì thâm!” “Đừng ở đây...”

Thấy Beita dự định thực hiện kỹ năng tại chỗ, Bạch Khải liền muốn ngăn cản, nhưng chưa kịp nói hết câu đã bị một cơn bão tinh thần mạnh mẽ cuốn tới, khiến Bạch Khải chớp mắt rồi bất tỉnh ngay lập tức.

A ô a ô! (Nhân loại này sao vậy?) “Bị tinh thần lực của người đánh choáng rồi.”

A ô? (Sao lại như vậy, ta đâu có nhắm thẳng vào nhân loại chứ?) “Người vừa tăng phúc gấp mười, tinh thần lực dư âm còn đủ sức.”

Gâu Gâu! (Dư âm mà mạnh thế, không phải là chỉ ra ta đã rất mạnh rồi sao!) “Về lý thuyết, Ngự Thú sư tỉnh lại mà không bị người đánh choáng chính là bình thường.”

A ô? (Ta còn kịp chạy trốn trong đêm sao?) Shuke: “...”

...

Một lúc lâu sau, Bạch Khải mới từ từ tỉnh lại, đầu óc cảm thấy đau như búa bổ, giống như vừa uống rượu say.

“Beita, người sao lại dùng linh hồn thì thầm với ta, là muốn phản bội sao...”

Bạch Khải cố gắng nhớ lại những gì đã xảy ra trước đó, nhớ đến việc Beita dùng tinh thần lực trực tiếp đánh choáng mình, cảm thấy tức giận nhưng cũng có phần kinh ngạc.

Có thể thông qua tinh thần lực trực tiếp đánh choáng hẳn, không biết mũ bảo hiểm đã tăng cường tinh thần lực lên bao nhiêu lần. Ôi, nhưng có vẻ cũng không tệ, về sau trong các trận chiến có lẽ có thể âm thầm dùng chiêu này, chắc chắn không mấy Ngự Thú sư có thể chống đỡ nổi.

Dù không dùng vào Ngự Thú sư, thì với sủng thú cũng sẽ gây ra những cú sốc không nhỏ.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu lại tìm Alpha để nhờ một phen kiểm tra.

A ô... (Nhân loại, người đã tỉnh, cảm giác thế nào?) Ngay lúc Bạch Khải vẫn đang nghĩ về cách sử dụng mũ bảo hiểm trong chiến đấu, Beita đã chạy tới, tay máy của hắn còn cầm một quả Thiên sứ, trông rất hài hước.

“Người này chó ngốc, nên học cách kiểm soát tinh thần lực.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Beita, nhắc nhở một cách nhẹ nhàng, khiến Beita vốn đã sợ hãi giờ muốn thở phào cũng không được.

Nhưng chưa để nó kịp thở khẽ, đột nhiên Bạch Khải đặt tay lên đầu nó rồi mạnh tay bóp một cái, giọng điệu cũng trở nên lạnh lẽo hơn.

“Nếu còn ngộ thương ta, ngươi sẽ đợi mà bị cắt miếng!” A ô... (Bản ông rõ ràng...) Thấy Beita bắt đầu sợ hãi, Bạch Khải mới thỏa mãn gật đầu.

Nhìn mũ bảo hiểm tâm linh đặt bên cạnh, hắc nói: “Shuke, bao giờ ngươi nghiên cứu ra một cái mũ bảo hiểm có thể ngăn chặn tinh thần lực cho ta? Không phải ta sợ, mà ta chỉ không muốn bị hai hắc hàng xông vào.”

“Ta đã thiết kế nó, hắc sẽ sớm hoàn thành thôi.”

Bạch Khải nghe xong thì thỏa mãn gật đầu, rồi lại nhìn Beita, nói: “Nhưng vừa rồi đích xác rất mạnh, linh hồn thì thậm chí có chút không ổn, nên đổi tên thành Tinh Thần gió bão đi.”

Chương 331:

X · Beita - Giáo sư Francis (3) Ô? (Tinh thần gió bão? Nghe có vẻ rất tuyệt, ta thích điều này!) Beita rõ ràng rất hài lòng với kỹ năng mới của mình, lập tức muốn đeo mũ bảo hiểm lên và thử nghiệm một lần nữa, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Bạch Khải lạnh lùng, hấn lại nhanh chóng rút cổ vào. “Trong khi nghiên cứu mũ bảo hiểm ngăn cách tinh thần lực, người đã giúp ta kiểm soát rất tốt, nếu không có tinh thần lực mạnh hơn mà lại phân tán thì cũng vô dụng.” A ô... (Vâng, vâng, vâng, ta sẽ đi luyện tập ngay...) Nhìn thấy mũ bảo hiểm đang được Bạch Khải niêm phong và tích trữ năng lượng tâm linh, khuôn mặt Beita không khỏi có chút tiếc nuối, nhưng khi nghĩ đến một giáo sư hời đầu nào đó đã trải qua, hấn bỗng chốc lại cảm thấy hào hứng.

Một ngày nào đó, ta cũng phải trở thành một giáo hóa thể nhân như vậy! Ngô, có lẽ ý tưởng này cũng giống như trong kinh văn của nhân loại? Ta hiểu rồi! Beita dường như đã thông suốt điều gì đó, ngay lập tức tiến vào trạng thái minh tưởng, nhìn Bạch Khải với ánh mắt có phần khó hiểu.

Gã này sao lại đột nhiên ngoan ngoãn thế? Bạch Khải ngẩn ngơ gãi đầu, sau đó đưa cho Shuke một bản thiết kế hoàn toàn mới về Ngự Linh cầu, nói: “Shuke, người tranh thủ thời gian làm cho ta một cái mẫu, ta đi tìm A Trà thử xem hiệu quả thế nào.” Gia Cát Thần không có ở quanh đây, mà Bạch Thu Trà tuy không có khế ước với nhiều người nhưng rõ ràng chính là sự lựa chọn tốt nhất cho Ngự Linh cầu. ...

Tập kết đại sảnh.

Bạch Thu Trà từ cánh cửa thần kỳ đi ra, nhìn thấy tên mình đứng đầu bảng thành tích, ánh mắt càng thêm kiên định.

Kể từ khi Bạch Khải từ Thiên Nhai rừng đá trở về, ngoài thời gian cố định tìm kiếm vật ký, hấn gần như không tham gia bất kỳ buổi huấn luyện nào, và các huấn luyện viên dường như cũng lặng lẽ chấp nhận điều này, không xếp thành tích cho Bạch Khải.

Nhưng mọi người đều hiểu rõ, nếu Bạch Khải trở về, thì tên thứ nhất này có lẽ vẫn là Bạch Khải. “Thế nào, A Trà, lần nữa cầm bằng đệ nhất vẫn là bộ dạng này sao?” Vừa nói xong, Tiêu Nguyên, người đứng sau Bạch Thu Trà, bước lên, cười nói: “Có phải Bạch Khải không có ở đây khiến người cảm thấy không còn thú vị đúng không?” Bạch Thu Trà trả lời: “Tiêu đại ca, áp lực mà các người tạo ra cũng rất lớn, ta đã cố gắng hết sức, nhưng vẫn cảm thấy thiếu gì đó.” Tiêu Nguyên nói: “Đúng vậy, thiếu đi tên yêu nghiệt Bạch Khải, ta cũng cảm thấy không còn động lực để theo đuổi.” “Thôi đi, hai người các người quái dị không cần phải ở đây tĩnh lại, hãy để cho bọn ta những người bình thường này có chút không gian sống, nếu không ta sẽ bị lão ba đánh cho tơi tả...” Bạch Vũ Hiểu nhướn mày từ một bên đi tới, phản nản: “Vì hai người các người, mà các huấn luyện viên đã nhiều lần tăng cường mức độ hợp lệ, nếu còn tiếp tục thế này, ta sẽ phải bị lão ba đánh cho ra bã.” “Thỏa mãn đi, nếu Bạch Khải vẫn ở đây, đoán chừng mức độ hợp lệ còn tăng nhanh hơn nữa.” Bạch Vũ Hiểu nghe vậy thì khoát tay, nói: “Không thể nào, ta nghe lão ba nói, Bạch Khải gần đây một mực ngâm mình ở Trì Thức Chi Tháp, có thể gặp được hắn đã là điều không tưởng.” Vừa dứt lời, Bạch Thu Trà bỗng nhiên chọc vào Bạch Vũ Hiểu, rồi chỉ chỉ về phía trước, nói: “Ừ, người đến rồi.” Bạch Vũ Hiểu theo hướng chỉ của Bạch Thu Trà nhìn lại, thấy Bạch Khải đang vội vã chạy về phía bọn họ, khuôn mặt lo lắng. Ôi trời..., cái miệng hắn sao mà bay bổng thế? Hô một cái là cái gì đến cái đó? Thêm một lần nữa, ta muốn trở thành người mạnh nhất!

Chương 332:

Quần thể đã kích “Tan học rồi sao? Vừa lúc, A Trà, ta tìm người để làm thí nghiệm, mang Bạo Lôi Thử lên đây.”

Khi nhìn thấy Bạch Thu Trà, Tiêu Nguyên và những người khác đang tập trung ở cửa đại sảnh, Bạch Khải mới nhận ra rằng hắn đã đợi cả ngày trong bí cảnh.

“Bạo Lôi Thử? Ta hiểu rồi.”

Nghe thấy lời của Bạch Khải, Bạch Thu Trà lập tức hiểu ý, cô lấy Bạo Lôi Thử từ trong bí cảnh Cốt Long ra và ôm nó trong lòng, rồi tiến về phía Bạch Khải.

“Đợi đã, Bạch Khải, người có thể cho Trà ca một chút lợi ích gì đó không? Tốt xấu cũng để lại cho chúng ta một chút.”

Thấy hai người sắp rời đi, Bạch Vũ Hiểu lập tức chặn trước mặt họ.

Bạch Khải thì không có vấn đề gì, nói: “Ta không ngại cho người làm một cái Ngự Linh cầu, nhưng người tốt nhất nên thuyết phục lão sư của mình trước và chuẩn bị tâm lý cho việc tổn thất của một kẻ ước.”

“Đại bá? À, vậy cũng được.”

Khi thấy Bạch Khải đề cập đến Bạch Hòa Quang, Bạch Vũ Hiểu lập tức cảm thấy không còn gì để nói, không còn đề cập đến việc muốn lợi ích gì, mà lại tò mò hỏi Bạch Khải về tình hình của Tiêu Nguyên: “Bạch Khải, người không phải là đã chính thức gia nhập phân tích tiểu tổ sao? Tại sao còn có thời gian nghiên cứu những thứ khác?” Bạch Khải giải thích: “Chẳng qua là tại phân tích tiểu tổ có chút hứng thú, nên tranh thủ thời gian tìm A Trà ném thử kết quả thôi.”

Nói một cách nghiêm túc, hắn thực ra có linh cảm đến từ Lục Tình Cơ Xảo, sau khi thí nghiệm bên này xong, hắn sẽ phải nhanh chóng trở về, nếu không bị Lam Kha hỏi tới, hắn cũng khó mà giải thích.

“Vậy thì...”

Tiêu Nguyên nghe hiểu, nói: “VẬY ta sẽ không quấy rầy các người nữa.”

Nói xong, Tiêu Nguyên dừng lại một chút, mỉm cười nói: “À, suýt nữa quên chúc mừng người, lại một lần nữa thu hoạch được một cái hạch tâm độc quyền.”

Chỉ có ta biết, người thực sự là người đầu tiên trong liên bang có hai cái hạch tâm độc quyền.”

“Hạch tâm độc quyền? Còn hai cái nữa?!” Nghe Tiêu Nguyên nói vậy, Bạch Vũ Hiểu lập tức kinh ngạc, như thể nhìn thấy quái vật, cô nhìn Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, đầu óc của người rốt cuộc dài tới mức nào vậy? Huân luyện thú cưng mạnh mẽ như thế, mà còn nghiên cứu độc quyền nữa?” “À, cũng bình thường thôi.”

Bạch Khải hơi ngượng ngùng gãi đầu, may mà không nói cho cô biết rằng Ngự Linh cầu cũng có thể trở thành hạch tâm độc quyền, nếu không thì chắc chắn gia hỏa này sẽ điên lên mất! “Đột nhiên cảm thấy bản thân thật ngốc nghếch...”

Nhìn thấy Bạch Khải坦然 nhiên thừa nhận, Bạch Vũ Hiểu đột nhiên cảm thấy rất chán nản, mà không ít người khác cũng có cảm giác này.

Chẳng hạn như Cổ Sơn, Chu Diễm...

“Thôi, ta đi trước đây.”

Thấy mấy người bỗng nhiên rơi vào trạng thái chán nản, Bạch Khải có chút khó hiểu, lúc này kêu gọi Bạch Thu Trà rồi đi ra sân luyện tập của hội.

“Bạch Khải, người kêu ta mang Bạo Lôi Thử lên là để làm Ngự Linh cầu sao?” “Đúng vậy, ta đã sửa đổi một lần cấu trúc Ngự Linh cầu, tìm người thử xem hiệu quả thế nào.”

Bạch Khải lấy ra một phiên bản Ngự Linh cầu hoàn toàn mới đưa cho Bạch Thu Trà, nói: “Người hãy một lần nữa dùng cái Ngự Linh cầu này mà khế ước.”

“Được.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nhận lấy Ngự Linh cầu rồi bắt đầu rót tinh thần lực của bản thân vào.

“Số lượng tinh thần lực trong Ngự Linh cầu đã tăng lên rồi sao?” Sau khi rót vào một lượng lớn tinh thần lực, Bạch Thu Trà vẫn không cảm thấy giới hạn cao nhất, không khỏi hơi ngạc nhiên.

Không phải nói rằng việc kết hợp giữa phù văn và máy móc rất khó hay sao? Vậy sao lại có thể không hạn chế khế ước? Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng mà Bạo Lôi Thử và ngươi đã rất quen thuộc rồi, không cần phải quá dồn dập.”

Việc khế ước thú cung sẽ tiêu hao tinh thần lực được tích trữ, nếu là thú cung mới thì không phải nói, nhưng trong trường hợp của Bạch Thu Trà và Bạo Lôi Thử, chỉ là đi dạo qua mà thôi, không cần thiết phải dồn dập.

“Được.”

Bạch Thu Trà nghe vậy gật đầu, cầm Ngự Linh cầu đặt nhẹ lên đầu Bạo Lôi Thử, một phù văn hoàn toàn mới bỗng nhiên xuất hiện, nhanh chóng in lên cơ thể của Bạo Lôi Thử, và trong đầu Bạch Thu Trà lập tức xuất hiện một âm thanh khác.

Chương 333:

Quần thể đả kích (2) “Ngươi, Bạo Lôi Thử?” Nghe Bạch Khải hỏi mình một cách tò mò, Bạch Thu Trà trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Trước đây, mặc dù Ngự Linh cầu có thể giúp hắn và Bạo Lôi Thử tạo ra mối liên hệ, nhưng hắn không thể hiểu được lời nói của Bạo Lôi Thử; hoàn toàn chỉ dựa vào một mối liên hệ mờ nhạt để suy đoán hành vi của Bạo Lôi Thử mà thôi.

Thế nhưng bây giờ, hắn lại có thể cảm nhận rõ ràng ý nghĩ của Bạo Lôi Thử, mà Bạo Lôi Thử cũng cảm nhận như vậy.

“A Trà, bây giờ ngươi có thể giao tiếp bình thường với Bạo Lôi Thử không? Giống như với Cốt Long vậy.”

Thấy Bạch Thu Trà như vậy, Bạch Khải biết kế hoạch của mình đã thành công, nhưng vì cẩn thận, vẫn hỏi thêm một câu.

“Không sai, tuy không rõ ràng như với Cốt Long, nhưng ta thực sự có thể hiểu được lời nói của Bạo Lôi Thử.”

Bạch Thu Trà hai mắt sáng lên, nói: “Bạch Khải, ngươi rốt cuộc đã làm cách nào? Đây có phải là thoát khỏi khế ước hay không?” “Làm sao có thể.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Khế ước vẫn như trước, chỉ là ta đã tăng cường một chút cấu trúc giao tiếp mà thôi.

Ngoài ra, sức ràng buộc của khế ước ngược lại không mạnh mẽ như trước nữa.”

“Sức ràng buộc yếu đi?” Bạch Khải vỗ vỗ bả vai Bạch Thu Trà, nói: “Đúng vậy, vì vậy ngươi hãy giữ mối thiện cảm với Bạo Lôi Thử thật tốt, nếu không mà ngày nào hắn chạy mất, ta cũng không thể giúp ngươi.”

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Thu Trà gật nhẹ đầu, vỗ vỗ đầu Bạo Lôi Thử, định nói thêm vài lời, nhưng Bạo Lôi Thử bỗng nhiên phóng ra một luồng điện mạnh, làm cho tóc của Bạch Thu Trà dựng đứng lên.

Giờ đây, Ngự Linh cầu thực chất là một loại ràng buộc gần gũi hơn.

Mặc dù cũng có thể hình thành ràng buộc với sủng thú, nhưng mức độ kiên cố hoàn toàn phụ thuộc vào người sử dụng có thể điều chỉnh hay không.

Nhìn Bạch Thu Trà, dường như cô ấy không thật sự am hiểu về lĩnh vực này.

“Cái Ngự Linh cầu này sẽ giao cho ngươi, nhớ phải cho ta phản hồi sau nhé, để ta có thể sửa chữa tiếp.”

Nhìn thấy ánh mắt to chia sẻ giữa hai người, Bạch Khải không còn ở lại lâu, lập tức đi đến Tri Thức chi tháp.

Vấn đề giao tiếp giữa Ngự Linh sư và sủng thú đã được giải quyết, nhưng dường như lại xuất hiện một vấn đề mới cho Ngự Linh sư, đó là với Bạch Thu Trà, một Ngự Thú sư cấp bốn, nếu là người khác, không phải chỉ mất vài phút đã bị Bạo Lôi Thủ đánh chết sao? “Sách, mình cần phải quay lại nói với Cục 13 và hội trưởng rằng trước khi phổ biến Ngự Linh cầu, nhất định phải để bọn họ ký một bản giấy xác nhận trách nhiệm, nếu không thì có thể dẫn đến hậu quả nghiêm trọng.”

...

Tri Thức chi tháp.

Bạch Khải bước vào đại môn, lập tức thấy Lục Tình chạy tới.

“Bạch Khải, cả ngày hôm nay ngươi làm gì vậy?” Thấy Bạch Khải cuối cùng cũng xuất hiện, Lục Tình hơi nhú mày.

Thầy giáo đã để cô học tập phương pháp tư duy của Bạch Khải, mặc dù cô không muốn lắm, nhưng không thể không thừa nhận rằng Bạch Khải thực sự hiểu biết hơn cô về những biến đổi.

Chỉ là cô đã rất vất vả thuyết phục bản thân mình đi theo học hỏi Bạch Khải, nhưng cuối cùng lại bị Bạch Khải bỏ rơi cả ngày, làm sao không khiến cô tức giận cho được.

“Không có gì, chỉ là cùng với Cơ Xảo dẫn dắt một chút, giải quyết mấy vấn đề thôi.”

Trong lúc Bạch Khải suy nghĩ về kết cấu phù văn trong cơ giới hóa, hắn đã thuận tiện giải quyết một số vấn đề nan giải, có thể coi là thu hoạch không nhỏ, cho nên tâm trạng của Bạch Khải cũng không tệ, nhìn Lục Tình cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

“Được Cơ Xảo dẫn dắt?” Lục Tình càng nghe càng không hiểu, Cơ Xảo, với hiểu biết của nàng về phù văn, đã sớm nghiên cứu rất kỹ, không có gì đặc biệt, nhất là so với Bạch Thiên, thì Cơ Xảo lại càng thể hiện nhiều chỗ yếu kém.

“Người chưa từng học về cơ giới hóa, ta cũng không thể giải thích rõ ràng, hôm nào rảnh sẽ nói với người sau.”

Chương 334:

Đòn tấn công tập thể Khải nhẹ gạt đầu, vòng qua Lục Tình và tiến thẳng đến nhóm phân tích.

Mặc dù đây là vấn đề về việc đánh hạ phù văn và sự vận hành của máy móc, nhưng Bạch Thiên cơ giáp vẫn không hề động đậy, bất kể thế nào, hắn vẫn muốn tham gia một lần.

Hơn nữa, hắn cũng cảm thấy hứng thú với việc Bạch Thiên cơ giáp có nhiều cấu trúc phù văn có thể cùng hoạt động, đồng thời linh hoạt thay đổi phương pháp.

Dù sao, Bạch Thiên cơ giáp không giống như bản thân hắn đang sử dụng để bố trí.

Nhìn thấy Bạch Khải có vẻ như vậy, Lục Tình, ban đầu định đi tìm Lam Kha để báo cáo tình hình, đã thay đổi ý định và đi theo Bạch Khải đến nhóm phân tích.

Cùng lúc Bạch Khải rời đi, Tần hội trưởng và Tiêu tháp chủ vẫn đang tranh luận, chỉ có điều nội dung tranh luận không còn đơn thuần là lý luận nữa, mà bắt đầu liệt kê từng ví dụ thực tế, mong muốn dùng tình huống thực tế để thuyết phục đối phương.

Nhìn thấy hai người vẫn còn tinh thần sáng láng, khỏe mắt Bạch Khải giật giật, hỏi: “Hai vị sẽ không âm ỉ cả ngày chứ?” “Nói nghiêm chỉnh, hai người đã cãi nhau liên tục ba ngày rồi.”

Lục Tình đẩy kính mắt, nói: “Ta khuyên người nên đề cho họ dừng lại trước, nếu không người sẽ rất khó để tiếp tục nghiên cứu.”

“Ta lại thấy không có gì ảnh hưởng cả.”

Bạch Khải liếc nhìn quanh các bậc thầy phù văn đang phối hợp nghiên cứu và nói: “Để họ ồn ào thêm hai ngày nữa thôi, Tần hội trưởng là đại sư cấp, sức lực cũng không kéo dài được lâu.”

Vừa dứt lời, Tần hội trưởng, người đang cãi nhau với Tiêu Đỉnh, bỗng dừng tai giật giật, lúc này ngừng lại, quay đầu nhìn

Bạch Khải và hỏi: “Người tên tiểu tử này, dám nói xấu ta sau lưng, có phải ngứa ngáy không?” Bạch Khải gãi gãi đầu, nhìn về mặt tức giận của Tần hội trưởng, nói: “Vậy ta sẽ nói ở trước mặt sau nhé?” “Người...”

Tần hội trưởng nghe vậy muốn nổi giận, nhưng khi nhìn thấy vẻ vô tội của Bạch Khải, cơn tức khí lập tức tiêu tan.

“Chắc chắn là không có mặt mũi khi cãi nhau trước mặt tiểu bối như ngươi, chuyện của chúng ta sau này hãy bàn.”

“Được.”

Tiêu Đình cũng nhận ra sự thất thố của mình, ngay lập tức khôi phục vẻ lạnh nhạt trước đây, nói với Bạch Khải: “Bạch Thiên cơ giáp đã hoàn thành phân tích sơ bộ, phần sau sẽ khó khăn hơn, vì vậy các ngươi không nên quá lo lắng, chỉ cần đứng ngoài quan sát là được, nếu không sẽ dễ dàng mệt mỏi tinh thần.”

“Ta hiểu, cảm ơn Tiêu tháp chủ.”

Lục Tình khẽ gật đầu, lời của Tiêu Đình không phải là khinh thường bọn họ, vì phù văn không thể phổ biến chính là do không thích hợp với việc cưỡng ép ghi nhớ, nếu không sẽ dễ gây tổn thương đến tinh thần.

Nói đơn giản là, nếu ngươi không có việc gì để lo lắng mà thấy nhiều phù văn, ngươi sẽ dễ bị chứng sợ hãi.

“Ngươi xem, chuyện này chẳng phải đã xong?” Nhìn thấy hai người bỗng nhiên im lặng, Bạch Khải cười đắc ý, rồi tiếp tục nghiên cứu cấu trúc phù văn của Bạch Thiên cơ giáp.

Dù cho nhóm phân tích đã có hình chiếu 3D hoàn chỉnh, nhưng Bạch Khải vẫn muốn tự mình suy nghĩ thêm một lần, vì chỉ có tự mình trải nghiệm mới có thể cảm nhận sâu sắc hơn.

Sau khi động lại trong đầu tất cả bản vẽ, Bạch Khải cũng đã hoạch định một bộ cấu trúc phù văn, nhưng đồng thời, hắn phát hiện ra một vài vấn đề.

“Ủm? Sao chỗ này lại có vài mảnh phù văn bị bỏ hoang?”

Chương 335:

Phù văn đập gia Bạch Khải lần nữa cầm bản vẽ lên, nhận thấy ngay rằng những phù văn bị bỏ đi vẫn tồn tại.

“Vứt bỏ phù văn?” Nghe thấy Bạch Khải nói vậy, Lục Tình hơi nghi ngờ, cô tiếp nhận bản vẽ và nói: “Những phù văn này ta đã thấy, chúng dùng để làm dịu năng lượng xung kích từ bên ngoài, không phải là những phù văn bỏ đi.”

“Thế này sao.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhưng vẫn cảm thấy có gì đó không ổn. Đôi mắt hắn xoay chuyển, lập tức chạy tới đại sảnh, vòng quanh Bạch Thiên cơ giáp mà nghiên cứu.

Mặc dù từng tiêu tố số liệu đều là chung, nhưng dù sao cũng đã qua xử lý, hắn vẫn không thể nhìn thấy bản thể một cách tường tận.

“Đã tìm ra rồi.”

Rất nhanh, Bạch Khải phát hiện ra những phù văn giống như vừa rồi tại hai chân sau của Bạch Thiên cơ giáp.

Giống như Lục Tình đã nói, những phù văn này có vẻ như là nhằm giảm thiểu năng lượng xung kích, không có công dụng trực tiếp nào.

Bạch Khải cảm thấy nghi ngờ khi nhìn những phù văn trước mặt, càng nghĩ càng không ra vấn đề, hắn quyết định nhảy lên phi hành khí, bay quanh Bạch Thiên cơ giáp để kiểm tra toàn thân, quả nhiên tại các vị trí khác cũng tìm ra những phù văn tương tự.

“Đều được phân bố tại những điểm dễ dàng tiếp xúc từ bên ngoài, nhìn qua đúng là để giảm xóc, nhưng luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.”

Bạch Khải đứng nhìn Bạch Thiên cơ giáp, đồng thời trong đầu không ngừng nhớ lại cảnh tượng chiến đấu với Hắc Thiên cơ giáp.

“Có vẻ như Hắc Thiên cơ giáp chỉ phản ứng sau khi nhận được xung kích?” Nhìn những phù văn hằng nhật không ngăn

nấp trước mặt, Bạch Khải bỗng nảy ra một ý tưởng, hần tiên đến một máy chiếu 3D và bắt đầu thao tác.

Thấy Bạch Khải vẽ trên hình chiếu 3D của Bạch Thiên cơ giáp, Lục Tình tuy rất hiếu kỳ nhưng không làm phiền, chỉ đứng bên cạnh lặng lẽ quan sát.

Cùng lúc đó, Tần hội trưởng và Tiêu Đình cũng chú ý đến hành động của Bạch Khải, họ bỏ nhiệm vụ trong tay và đến bên cạnh Bạch Khải để theo dõi.

Không lâu sau, Bạch Khải rút cuộc cũng dừng lại, mà trên hình chiếu 3D của Bạch Thiên cơ giáp cũng đã được hần đánh dấu một cấu trúc hoàn toàn mới.

Cấu trúc này xuyên suốt toàn bộ hệ thống phù văn của Bạch Thiên cơ giáp, nhưng không có một phù văn nào là hạt nhân cả.

Ngược lại, nó giống như một kết nối giữa những phù văn khác nhau.

“Thì ra là thế, lấy một bộ phù văn làm cơ sở, từ đó thiết kế nhiều bộ phụ trợ, khiến chúng không liên quan nhưng lại tương hỗ lẫn nhau.

Khi cảm ứng phù văn phát hiện năng lượng từ bên ngoài, chúng có thể tạo ra phản ứng ứng phó.

Kiểu thiết kế điệp gia này, thật khiến người ta thán phục trước trí tuệ của Pháp Đế.”

Nhìn cấu trúc mới xoay tròn trước mắt, Bạch Khải bỗng thấy rõ mọi thứ mà Bạch Thiên cơ giáp trước đó còn khiến hần cảm thấy khó hiểu giờ đây trở nên rất rõ ràng.

“Nhưng mà cái đồ chơi này sao lại trông giống như nô lệ khế ước vậy, cơ giáp lẽ ra không cần cái này mới đúng?” Giải quyết xong một vấn đề, Bạch Khải lại nảy ra nghi vấn mới.

“Bởi vì trong cơ giáp này có một linh hồn của một kỳ thú vĩ đại bị trói buộc.”

Nghe thấy giọng nói bên cạnh, Bạch Khải mới bừng tỉnh, phát hiện xung quanh đã đầy người.

“Hả, mọi người ở đây nhìn gì vậy?” Bị nhiều ánh mắt đổ dồn như vậy, Bạch Khải cảm thấy hơi ngại ngùng, gãi đầu một cách vụng về.

Rất nhanh hắn nhận ra rằng mọi người đều bị sự phát hiện về hệ thống phù văn ẩn giấu của mình hấp dẫn.

Tiêu Đỉnh thở dài nặng nề, nói: “Không ngờ chúng ta tìm lâu như vậy mà vẫn không phát hiện ra được thì bây giờ lại quá dễ dàng bị người tìm ra, có phải chúng ta đã già rồi không?”

“Đây chính là hạch tâm hệ thống?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, hiển nhiên không nghĩ rằng bộ phận này lại quan trọng như thế.

Tiêu Đỉnh nói tiếp: “Pháp Đế không phải là người đầu tiên phát minh ra phù văn cơ giáp, nhưng phát minh của ông ấy về hệ thống điệp gia phù văn lại đưa cơ giáp phát triển đến đỉnh cao.”

Chương 336:

Phù văn điệp gia “Việc này đem phù văn từ hai chiều mở rộng đến ba chiều đúng là cách mà tiểu tổ chúng ta chủ yếu nhằm đánh hạ mục tiêu,” Tiêu Đỉnh nói.

Nghe Tiêu Đỉnh nói vậy, Bạch Khải không khỏi sửng sốt: “Vậy có nghĩa là, ta đã làm xong từ sớm?” “Người nghĩ như vậy thì hay lắm,” Tần hội trưởng tức giận vỗ lên đầu Bạch Khải, nói: “Hạch tâm hệ thống chỉ là cơ sở, những thứ khác đi kèm với hệ thống mới là năng lực đầu nguồn của Bạch Thiên cơ giáp.

Tuy thế, tiểu tử ngươi đã giúp chúng ta bớt không ít việc.” Vừa nghe Tần hội trưởng nói xong, những người khác cũng đều gật đầu, lần nữa công nhận rằng thanh niên này quá tài năng, thiên phú hơn người.

Là những phù văn đại sư nổi tiếng liên bang, họ tự nhiên rất hiểu rõ về hệ thống điệp gia phù văn trong thời kỳ Pháp Đế.

Nhưng hệ thống này không có quá nhiều hạn chế, đồng thời đi kèm với nó lại càng nhiều, thì việc tìm ra hạch tâm của hệ thống đó lại càng khó khăn hơn.

Loại như Bạch Thiên cơ giáp, có chiến lực Truyền Kỳ, trên người đi kèm với hơn mười bộ hệ thống, thì việc tìm ra là điều không thể nghĩ ngờ là vô cùng khó khăn.

Chính vì vậy, họ đã được chia thành nhiều tiểu tổ, với mục đích là tìm kiếm ra tất cả các hệ thống được đi kèm, sau đó tìm ra lộ tuyến chung.

Kết quả không ngờ rằng Bạch Khải lại dựa vào một số điều đơn giản mà họ đã xem nhẹ, “vứt bỏ phù văn”, và ngay lập tức tìm ra được cái đúng.

Mặc dù vẫn chưa trải qua kiểm chứng, nhưng nhìn biểu hiện của Tiêu Đỉnh, có vẻ đã thành công đến tám chín phần. “Còn chưa hoàn thành mà...” Bạch Khải nghe xong thì hiểu ra, sau đó tò mò hỏi Tiêu Đỉnh: “Tiêu tháp chủ, người mới nói bên trong bị trói buộc bởi một con hung thú linh hồn, điều này có thật không?” Tiêu Đỉnh nhẹ gật đầu: “Người không nghĩ rằng

phù văn cơ giáp đều được điều khiển từ xa bởi Ngự Thú sư chứ?” Bạch Khải có chút ngượng ngùng cười, thật ra lúc trước hắn cũng từng nghĩ như vậy. “Thời kỳ Pháp Đế không thể so sánh với hiện tại.

Hiện nay, máy móc thông qua mở linh có thể có được tính toán khả năng vượt trội, trong khi đó loài người không nắm được thủ đoạn mở linh.

Do đó, để đảm bảo tính linh hoạt của phù văn khô lỗi, Pháp Đế đã nghĩ ra việc dùng linh hồn hung thú để thay thế cho con người.” Tiêu Đỉnh nhìn về phía Bạch Thiên cơ giáp, nói: “Linh hồn bị trói buộc sẽ quyết định sức mạnh mà cơ giáp có thể gánh chịu và số lượng phù văn có thể sử dụng.

Như cơ giáp loại Bạch Thiên này có chiến lực Truyền Kỳ, nếu không phải là linh hồn của sinh vật truyền kỳ, thì làm sao nó có thể chịu đựng được cường độ năng lượng như vậy?” Nghe xong lời của Tiêu Đỉnh, Bạch Khải đột nhiên hiểu ra.

Hắn đã tốn nhiều tâm huyết nghĩ về hệ thống điều khiển phù văn cơ giáp ở đâu, lại chỉ đơn giản là linh hồn của hung thú.

Nói như vậy, để vận động tướng quân tượng, đồng thời cung cấp năng lượng, có lẽ cũng là từ hung thú linh hồn? Việc rút linh hồn và cho vào trong cơ giáp, nghe thật thú vị...

Trên mặt Bạch Khải lại hiện ra sự tò mò mãnh liệt, trong khi Lục Tình vẫn đắm chìm trong những hành động của Bạch Khải.

Hơn nữa, việc dễ dàng giải quyết vấn đề mà tiêu tổ đã nỗ lực tìm kiếm nhiều tuần nhưng vẫn không thể tìm ra, có phải người này quá tài năng không? “Đừng tự hạ thấp bản thân, người đã rất xuất sắc rồi, chỉ có điều đôi khi vẫn cần phải nhìn vấn đề từ những góc độ khác,” Giáo sư Đồng đến trước mặt Lục Tình, mỉm cười ôn hòa nói: “Bạch Khải có thể nhìn thấy những thứ mà chúng ta không thấy được, cũng bởi vì hắn chưa bao giờ bị vấn đề của chính mình làm rối.” “Từ khi biết Bạch Khải, ta thật sự đã hiểu ra không ít những băn khoăn mà ta đã phải đối diện nhiều năm.” “Không bị vấn đề bản thân làm rối?” Lục Tình nghe vậy thì có chút suy nghĩ, dường như Bạch Khải thật sự không nghiêm túc nghiên cứu bất kỳ vấn đề nào,

nhưng mỗi lần hấn đều có thể tìm được những điểm đột phá bất ngờ.

Vậy có nghĩa là, phân tâm không phải là điều xấu sao? Lục Tình lắc đầu, xóa bỏ suy nghĩ sai lầm đó ra khỏi đầu.

Chương 337:

Phù Văn Điệp Gia Lực lượng có thể yếu đi theo thời gian.

Nếu như nàng cũng giống như Bạch Khải, khả năng là chẳng làm nên trò trống gì cả.

Vẫn kiên định đi theo con đường của mình.

Nghĩ tới đây, sắc mặt Lục Tình lập tức trở nên kiên nghị, những xúc động mà Bạch Khải mang lại trước đó hoàn toàn biến mất.

Bạch Khải không hề chú ý đến sự thay đổi của Lục Tình.

Hắn mới vừa nghe từ miệng Tiêu Đỉnh, lập tức cảm thấy tò mò và không ngừng kéo Tiêu Đỉnh hỏi về những vấn đề.

“Tiêu tháp chủ, loại hạch tâm khế ước này có còn giữ lại công hiệu bảo tồn linh hồn không?” “Hung thú linh hồn đã có thể phụ trợ chiến đấu, chắc hẳn còn giữ lại ý thức, chẳng lẽ sẽ không làm phản sao?” “Còn nữa, thủ đoạn phong ấn linh hồn này rốt cuộc là gì, nô lệ khế ước hẳn không có loại năng lực này mới đúng.”

“Còn có...”

” Nhìn thấy Bạch Khải hỏi không ngừng, Tiêu Đỉnh có chút nhú mày, nhưng chưa kịp ngắt lời Bạch Khải thì Tần hội trưởng đã không nhận được.

“Nhân gia là truyền kỳ rất bận rộn, những vấn đề này để ta trả lời người là được.”

Tần hội trưởng tức giận nhìn Bạch Khải và nói: “Nếu như người bị một số người dẫn dắt vào sai lầm, vậy thì coi như không xong.”

Khi nghe Tần hội trưởng nói vậy, sắc mặt Tiêu Đỉnh lập tức trở nên khó coi, nói: “Phương pháp của người mới là sai lầm.

Chỉ chú trọng bên ngoài mà không để mắt đến việc bồi dưỡng khả năng phục hồi của sủng thú, hành vi ỷ lại này trên chiến trường chính là tự tìm cái chết.”

“Thôi nào, có vẻ như ta ra chiến trường lâu hơn người một chút, người chắc chắn không muốn so bì kinh nghiệm chiến trường với ta chứ?” Nhìn thấy hai người lại muốn cãi nhau, Bạch Khải không khỏi cảm thấy đau đầu.

Hắn vốn định hỏi thêm một chút thông tin quan trọng, nhưng hai người này cãi nhau thì hắn còn hỏi gì được nữa? “Thế kia thì sao, thực ra ta cảm thấy hai vị căn bản không cần cãi nhau đâu.”

Bạch Khải vừa nói xong, hai người lập tức ngừng lại.

Tần hội trưởng còn trực tiếp hỏi: “Vậy Bạch Khải, người cho rằng ai trong chúng ta là đúng?” Tiêu Đỉnh nhìn chằm chằm vào Bạch Khải, rõ ràng rất muốn biết ý kiến của hắn về vấn đề này.

Bị hai người dùng ánh mắt như vậy nhìn, Bạch Khải cũng có chút sợ hãi, nhưng vì muốn hỏi ra thông tin mà hắn vẫn quyết tâm nói: “Tiêu tháp chủ chú trọng phát triển lâu dài, ưu thế nhỏ cũng có thể chồng chất thành lợi thế tuyệt đối; trong khi Tần hội trưởng chú trọng đến hiệu quả tức thời, phục hồi chiến lực ngay lập tức để tránh những bất ngờ xảy ra, đúng không?” Hai người nhẹ gật đầu.

Thật ra, họ đều có phương pháp điều trị riêng nhưng vẫn không chịu nhượng bộ về vấn đề hai phương pháp này cái nào quan trọng hơn.

Cuối cùng có người kết hợp cả hai vấn đề này, cả hai cũng rất muốn nghe Bạch Khải giải thích.

Thấy hai người đồng ý với suy nghĩ của mình, Bạch Khải quyết định dứt khoát trình bày quan điểm.

“Đã hai vị đều cảm thấy ý kiến của mình là đúng, vậy tại sao không quyết đoán thử nghiệm một lần?” Tiêu Đỉnh nghe vậy lắc đầu, nói: “Sủng thú mặc dù có thể nắm giữ nhiều loại kỹ năng chữa trị cùng lúc, nhưng nếu được đưa vào chiến trường, chắc chắn sẽ có thiên lệch.

Dù sao hai loại kỹ năng này cũng có yêu cầu khác nhau về độ chính xác và kiểm soát năng lượng.”

“Vậy nếu như thế, chẳng phải không cần giao cho sủng thú sao?” Bạch Khải quay sang hệ thống phù văn điệp gia và nói:

“Chúng ta nghiên cứu Bạch Thiên cơ giáp chẳng lẽ không phải để chế tạo súng thú trị liệu máy móc sao?”

Chương 338:

Cục 13 đã đến Nhìn thấy mọi người đều im lặng, Bạch Khải tiếp tục nói: “Chỉ cần tận dụng Bạch Thiên cơ giáp với hệ thống phù văn điệp gia của nó, kết hợp hai loại hệ thống điệp gia lại không phải là được hay sao?” “Tiểu tử ngươi, thật sự coi chúng ta là đồ ngốc à?” Tàn hội trưởng tức giận đáp: “Phù văn cơ giáp dùng để trói buộc linh hồn trong thủ đoạn đã thất truyền, hiệp hội coi trọng Bạch Thiên cơ giáp như vậy, chính là muốn xem liệu có thể tái hiện được loại thủ đoạn này hay không.”

“Nếu không, cho dù chúng ta có tái tạo hoàn hảo Bạch Thiên cơ giáp, cũng chỉ là một đồng sắt vụn mà thôi.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, khó trách hiệp hội làm lớn như vậy, nguyên lai mục đích chủ yếu là cái này.

“Nhưng hội trưởng, ngươi có nghĩ đến việc tận dụng máy móc ở khía cạnh này không? Coi như không mở linh, thì máy móc trị liệu cũng không tệ, trước đó không phải còn xuất ra kho trị liệu để giúp chúng ta hồi phục thể lực sao?” Tiêu Đình nghe vậy lắc đầu, nói: “Kho trị liệu hiện tại chỉ thích hợp cho Ngự Thú sư, mà lại chi phí không ít, căn bản không thể áp dụng phổ cập toàn liên bang.

Trong những năm qua, Nguyệt Dạ Chi Tháp vẫn nghiên cứu hoàn thiện phương pháp này, nhưng thành quả vẫn chưa được công bố.

Nếu không, chúng ta đã không đến nỗi phải hy vọng vào Bạch Thiên cơ giáp.”

“Trước khi có đột phá lớn trong kho trị liệu, hi vọng lớn nhất của chúng ta chính là thử nghiệm tái tạo Bạch Thiên cơ giáp.”

Khi Tiêu Đình vừa nói xong, Tàn hội trưởng và Đồng giáo sư cùng những chuyên gia thế hệ trước đều rơi vào trầm mặc.

Họ đều đã trải qua chiến đấu với hung thú, rất rõ ràng những phương pháp chữa bệnh chưa hoàn thiện ảnh hưởng thế nào đến chiến tranh.

Mặc dù hiện tại số lượng Ngự Thù sư trợ giúp là rất lớn, nhưng xét cho cùng, vẫn không bằng loại công cụ không sợ sinh tử này đáng tin cậy hơn.

Dù sao, không ai biết cuộc chiến tiếp theo với hung thú sẽ bùng nổ lúc nào, cũng không biết chiến tranh sẽ kéo dài bao lâu. Điều họ có thể làm, chỉ là chuẩn bị thật kỹ càng mà thôi.

“À, thật ra cũng không cần phải hoàn toàn tái tạo Bạch Thiên cơ giáp, chỉ cần phóng phù văn lên máy móc cũng không tệ.”

Bạch Khải gật đầu rồi nói: “Hơn nữa, ngay cả nếu không thể kết hợp được hai loại trị liệu, chia thành hai mái máy cũng có thể mà.”

“Bạch Khải, ta biết ngươi là một sinh viên chuyên về cơ khí, rất có thiên phú về phù văn, nhưng việc kết hợp máy móc và phù văn không đơn giản như vậy đâu.”

Đồng giáo sư thấy vậy liền kiên nhẫn giải thích cho Bạch Khải: “Hệ thống điện của máy móc phân bố rất tinh vi, không thể so với hệ thống phù văn, nhưng khi hệ thống cùng tồn tại, rất dễ xảy ra quấy nhiễu.”

Quả nhiên, bản thân cũng đúng là người đầu tiên nghĩ đến việc tận dụng hệ thống phù văn để bố trí cho máy móc.

Trong một liên bang lớn như vậy, sao lại không có một ai kiêm tu giữa máy móc và phù văn chứ? Quả thật là rối như tơ vò.

Bạch Khải không khỏi mỉm cười, mà Hạng Lê lập tức nhận ra, hỏi: “Bạch Khải, ngươi đã giải quyết được vấn đề xung đột giữa Ngự Linh cầu máy móc với phù văn chưa?” Lời Hạng Lê vừa nói ra, ánh mắt mọi người lại một lần nữa đổ dồn về phía Bạch Khải.

Bạch Khải gật đầu nói: “Cũng không gọi là giải quyết vấn đề, chỉ là tránh khỏi xung đột mà thôi.”

Nói xong, Bạch Khải đơn giản trình bày ý tưởng của mình cho mọi người, không hề giấu giếm.

Nói ra thì đây chỉ là một mạch suy nghĩ, chỉ cần thông suốt, rất nhiều người đều có thể làm được.

Nhưng sau khi Bạch Khải nói, ánh mắt của Tiêu Đình và Hạng Lê nhìn Bạch Khải đã trở nên khác.

“Không thể tránh khỏi xung đột, vậy thì dứt khoát hợp nhất luôn à?” Tần hội trưởng sắc mặt trầm trọng, nói: “Bạch Khải, những điều này đều là do chính ngươi nghĩ ra à?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Coi như là vậy, ta chỉ thu nhận ý tưởng từ Cơ Xảo thiếu nữ bên kia.”

“Cơ Xảo thiếu nữ?” Hạng Lê nghe vậy hơi sững sờ, mặc dù mở linh không phải tạo công lao của hắn, nhưng hắn cũng biết cô ấy là một phần trong thí nghiệm tái tạo cơ giáp, chỉ là thành công thuộc về hệ thống nhanh nhẹn linh hoạt, mà số lượng cũng không nhiều, cho nên cũng không có gì quá lớn để tham khảo.

Chỉ là nghe ý của Bạch Khải, phương pháp hợp nhất giữa máy móc và hệ thống phù văn chính là đến từ Cơ Xảo thiếu nữ?

“Đúng vậy, Cơ Xảo thiếu nữ chẳng có thể kết cấu phù văn, nhưng lại có thể mở linh thông qua máy móc, nói cách khác, phù văn và máy móc vốn dĩ là tương thông.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Thực ra ở một khía cạnh nào đó mà nói, phù văn cơ giáp có thể coi như là tổ tiên của hệ thống máy móc.

Ngoài các hệ thống điều khiển và kết cấu năng lượng ra, mọi thứ đều rất gần gũi.”

Mọi người nghe vậy lại một lần nữa rơi vào im lặng.

Phù văn hệ lại là tổ tiên của hệ thống máy móc? Chẳng lẽ chỉ có Bạch Khải, một người trẻ tuổi này mới có thể đưa ra cách nghĩ như vậy à? Phải biết rằng, phù văn hệ và máy móc hệ đã trải qua ngàn năm phát triển độc lập, người bình thường ai lại đem hai hệ thống này đặt chung một chỗ? Dù vậy, có lẽ đây chính là lý do Bạch Khải luôn có thể nghĩ ra những điều mới mẻ.

Nghĩ đến đây, rất nhiều đại sư trong phòng đều có chút hiểu ra, nhìn vẻ mặt vui vẻ của Đồng giáo sư, mọi người đều nổi lên ý định muốn kiên trì nghiên cứu máy móc.

“Nhưng cấu trúc Ngự Linh cầu tương đối đơn giản, nếu như theo dự đoán của chúng ta về máy móc cỡ lớn, người có chắc chắn không xảy ra vấn đề gì không?” Tiêu Đình suy nghĩ một chút rồi đưa ra câu hỏi.

“Không thể.”

Bạch Khải nghe vậy không do dự lắc đầu, nói: “Ta chỉ nói là phù văn cùng năng lượng cơ giới có thể cùng tồn tại, còn cụ thể thiết kế...” “Các vị đại lão, các người không cần nhìn ta như vậy, ta chỉ là một sinh viên năm nhất thôi...”

Người còn biết người chỉ là sinh viên năm nhất nữa sao? Liên bang có người nào đồng thời có được hai cái hạch tâm độc quyền hay không?! Không đúng, có lẽ sẽ nhanh chóng thêm một người nữa.

Kỹ thuật hợp nhất giữa máy móc và phù văn, đối với hệ thống phù văn và máy móc mà nói, chắc chắn là một cuộc cách mạng chưa từng có! Thấy Bạch Khải có vẻ mơ hồ, Tiêu Đình và Hạng Lê nhìn nhau, từ lúc Lam Kha hoàn toàn hiểu rõ tình hình bên trong Tri Thức Chi Tháp, bỗng đưa ra nhận xét: “Quả nhiên, hội trưởng nhường người gia nhập phân tích tiểu tổ là quyết định sáng suốt.”

“Hắc hắc...”

Bạch Khải gãi đầu, nói: “Ta chỉ là may mắn thôi, chắc hẳn cũng nhiều người đã nghĩ đến, chỉ là không thực hiện thôi.”

“Có lẽ đúng là như vậy, nhưng ít nhất trong danh sách độc quyền liên bang, vẫn chưa có những thứ này xuất hiện.”

Lam Kha mỉm cười nói: “Vừa rồi ta đã giúp người gửi yêu cầu độc quyền, người sẽ sớm trở thành người trẻ tuổi nhất trong lịch sử liên bang có ba cái hạch tâm độc quyền đó.”

Ta chỉ là sốc, tốc độ nhanh như vậy sao? Nhưng mà, ba cái hạch tâm độc quyền này có phải như vậy có thể khiến hắn nằm ngửa mà kiếm tiền vào không? Hạng Lê vỗ vai Tần hội trưởng, không nhịn được cười nói: “Lão Tần, ta cảm thấy tốt nhất để Hòa Quang đi xử lý chuyện độc quyền, cùng Bạch Khải giữ lại một hình thức liên lạc, đỡ phải cứ ba ngày hai đầu lại phải báo cáo cho hắn, như vậy thật sự quá phiền phức.”

Lời này cũng không phải là nói lung tung, báo cáo của Lam Kha hẳn chỉ là phương pháp bố trí phù văn cho máy móc, Ngự Linh cầu cùng với trang bị lưu trữ tinh thần vẫn chưa có báo cáo về, nếu đưa lên, nói không chừng còn phải thêm vài cái nữa.

“Ta cũng lần đầu tiên cảm thấy lời người nói rất có lý, quay đầu để Hòa Quang đi xử lý là được.”

Tân hội trưởng tán thành lời Hạng Lê, tự khi tiểu tử này trở thành Ngự Thù sư đến giờ, đã tính toán đâu ra đấy vẫn chưa đến nửa năm, mà đã đưa ra nhiều thứ như vậy rồi, ai mà biết sau này hắn sẽ làm ra những điều kỳ diệu gì nữa.

“Khụ khụ, hội trưởng, Hạng tháp chủ, các người cũng đừng đùa ta nữa.”

Bạch Khải hơi ngượng ngùng gãi đầu, nói: “À mà, ta đột nhiên nhớ ra bên kia còn có lớp huấn luyện, ta phải đi trước đây.”

Nói xong, Bạch Khải không quay đầu lại mà chạy đi, hướng về phía tích tiểu tổ.

Bị ba con người truyền kỳ cùng một đồng đại sư nhìn chăm chăm như vậy, Bạch Khải thật sự cảm thấy áp lực như núi.

Dù sao Bạch Thiên cơ giáp với rất nhiều phù văn vận chuyển thể hệ hắn đã biết, trong thời gian ngắn cũng không cần quá vội vàng đi.

Chỉ cần thu thập một ít kỹ thuật kết nối linh hồn của hung thú với cơ giáp là được, đợi các đại lão nghiên cứu ra rồi hắn lại đi học thêm là đủ rồi.

“Nhiệm vụ hoàn thành, học hỏi thêm chút nữa...”

...

Hai tuần sau.

Ong ong ong... Âm thanh điện thoại rung lên đã đánh thức Bạch Khải khỏi giấc ngủ say, khi hắn bỗng ngồi dậy, đồng tài liệu phù văn chất đống trên người đã vương vãi khắp nền nhà.

Kể từ khi Bạch Khải giải quyết được vấn đề cho phân tích tiểu tổ, Lam Kha đã mở quyền truy cập tài liệu cho hắn, mà Bạch Khải thật sự rất “lưu manh”, trực tiếp quét sạch hết tài liệu chưa xem.

Mặc dù có thể nhìn không hết, nhưng có thể nhờ Shuke ghi chép lại thì tốt rồi.

Mặc dù trong phòng tài liệu không thể triệu hồi sủng thú và không có trang bị chụp hình, nhưng Bạch Khải có thể trực tiếp

sao chép tài liệu trong phòng.

“Sao lại gọi ta sớm như thế, chẳng lẽ đã tìm ra phương pháp trói buộc linh hồn?” Bạch Khải hơi thắc mắc gãi đầu, nhưng khi nhìn thấy tin nhắn liên tiếp trên điện thoại, lập tức tỉnh táo.

“Cục 13 đã tới, mau đến đại sảnh tập kết.”

Bất tri bất giác, thời gian đã đến để Cục 13 cùng với hiệp hội liên hợp khảo hạch.

Nói cách khác, tài nguyên mà hắn hứa hẹn cùng thất giai kỹ thuật sắp đến rồi sao?

Chương 339:

Thật sự là lão hồ ly...

Sáu Thập.

Một lão giả gầy yếu, tóc bạc, đang từ từ tiến về đại sảnh tập kết bên cạnh Triệu Phù Đồ, và sau lưng họ là Dịch Du cùng những thành viên của Cục 13.

“Triệu hội trưởng, lâu lắm rồi không gặp, vẫn giữ được tinh thần như vậy, không giống như ta, người bình thường, đã gần đất xa trời rồi...”

Lão giả tóc bạc hơi còng lưng, vóc dáng nhỏ bé so với thân hình vạm vỡ của Triệu Phù Đồ càng hiện rõ.

Nhưng trong ánh mắt của Triệu Phù Đồ không hề có sự khinh thị, ông chỉ cười nói: “Vương cục trưởng vẫn giữ phong cách nói đùa của mình, trong toàn liên bang, không ai dám khinh thường vị Vương hội trưởng này.”

Vương Tiên, cục trưởng Cục 13, cũng là người sáng lập ra Cục 13.

Mặc dù ông không có thiên phú gì đặc biệt, nhưng lại quản lý Cục 13 một cách ngăn nắp và rõ ràng, đồng thời cũng từng bước thay thế xu hướng của Hiệp hội Ngự Thú Sư.

Có lẽ chiến lược của ông chỉ mức trung bình, nhưng nếu xét về thủ đoạn, có lẽ trong toàn liên bang không còn mấy ai sánh bằng.

Nghe Triệu Phù Đồ nói vậy, Vương Tiên cười đáp: “Cảm ơn đại gia nể mặt, nhưng chờ ta nhập thổ, có lẽ sẽ không còn nhiều tác dụng nữa, lúc đó Cục 13 sẽ cần Triệu hội trưởng chăm sóc nhiều hơn.”

Triệu Phù Đồ liếc mắt nhìn Dịch Du đứng bên cạnh Vương Tiên, nói: “Vương hội trưởng không phải đã tìm người thừa kế rồi sao? Có lẽ đến lúc đó chúng ta mới cần giúp đỡ ở hiệp hội.”

“Triệu hội trưởng nói đùa, với sức khỏe của ngươi bây giờ, làm thêm vài chục năm cũng không phải vấn đề.

Mà hiệp hội quý vị không phải cũng đang tìm người thừa kế sao?” Hai người nhìn nhau cười, đồng thời tiến vào đại sảnh.

Tin tức về việc hợp tác giữa Cục 13 và Hiệp hội Ngự Thù Sư cho kỳ thi học kỳ đã sớm được truyền ra toàn bộ.

Vì vậy, Bạch Thu Trà cùng những người khác đã sớm chờ ở đây.

Khi nhìn thấy đoàn người Cục 13 tiến vào, tất cả đều tràn đầy tinh thần chiến đấu.

Vương Tiên đưa mắt nhìn quanh, nhìn thấy Bạch Thu Trà và các thành viên khác tinh thần đều phấn chấn, ông nói: “Ngự Thù Sư Hiệp hội giờ đây vẫn như trước, nhân tài đông đúc, có lẽ huyền thoại của liên bang trong tương lai sẽ từ đây mà ra.”

Triệu Phù Đồ cười nói: “Chỗ nào, bọn họ vẫn còn kém xa lắm...”

Trong khi hai người đang nói chuyện thì những thành viên khác lại nóng lòng muốn trận đấu bắt đầu, một trong số đó không thể kiềm chế được.

“Hai người này muốn nói đến khi nào vậy, mau tranh thủ thời gian mà thi đấu đi.”

Tiêu Nguyên nghe vậy chỉ cười nhạt, nói: “Cứ từ từ đã, hai vị kia đều là người có thể nói chuyện, sẽ không có mấy giờ không dừng lại đâu.

Hơn nữa, người không nhận ra người ta cũng chưa đủ đông sao?” Chu Diễm nghe vậy thì hơi ngạc nhiên, quay quanh nhìn, lúc này mới phát hiện Bạch Khải không có mặt.

“Bạch Khải đâu, sao không ai thông báo cho hắn biết?” Bạch Thu Trà cười khổ nói: “Ta đã thông báo rồi, nhưng gia hỏa này không bắt máy, gõ cửa ký túc xá cũng không có động tĩnh, chắc là ngủ quên rồi.”

“Người này, thật không có chút kỷ luật nào cả! Ta sẽ đi phá cửa kéo hắn dậy.”

Chu Diễm nói với vẻ tức giận, chưa kịp hành động đã bị Lục Tình ngăn lại: “Hôm nay chỉ là gặp mặt, không có gì là khảo hạch thực chất, không cần làm phiền hắn.”

Nghe Lục Tình nói vậy, Chu Diễm lập tức ngạc nhiên: “Tình nhi, người điên rồi sao? Người không phải lúc nào cũng khó chịu với Bạch Khải sao?” Lục Tình chỉnh lại kính, nói: “Ta chưa từng nói gì không thích về Bạch Khải cả, chỉ đơn thuần là cạnh tranh học thuật thôi.

Hơn nữa, Bạch Khải thì đúng là lợi hại hơn ta.”

Lời của Lục Tình vừa nói ra không chỉ khiến Chu Diễm, mà còn những người như Tiêu Nguyên, Lý Mộ cảm thấy ngạc nhiên. Đây chính là người mà coi ai cũng là học cận bã sao? “Thấy gì đó, Tình nhi, nếu không thì nên trở lại với cái bộ dạng trước kia đi, người khiêm tốn như vậy khiến ta không quen.”

Nhìn sắc mặt lạnh nhạt của Lục Tình, Chu Diễm có vẻ không quen lắm, trong khi Lục Tình hoàn toàn không có ý định phản ứng, chỉ nghiêng đầu sang chỗ khác đọc sách.

Khi chứng kiến nhiều thành quả nghiên cứu của Bạch Khải, Lục Tình đã rõ ràng sự chênh lệch giữa mình và Bạch Khải.

Nhận ra thái độ của mình với Bạch Khải trước đó thật ngây thơ.

Phải so sánh với người giỏi hơn mình, không ngừng cố gắng mới là đúng đắn.

Cho nên, sau khi Bạch Khải rời đi, Lục Tình đã gửi một tin nhắn xin lỗi thông qua huy chương, nhưng không biết tại sao, Bạch Khải cũng không phản hồi.

Thấy dáng vẻ của Lục Tình, Chu Diễm có phần hiểu ra, nhớ lại bản thân trước đây đã bị Bạch Khải đánh cho mình phải tự bết, lập tức cảm thấy hơi xấu hổ.

Thua thì thua, dù sao cũng không phải chỉ mình nàng thua, sau này thắng lại là được.

Nghĩ vậy, Chu Diễm lập tức khôi phục lại tinh thần chiến đấu, càng quyết tâm khi nhìn thấy Bạch Khải thì sẽ lập tức khiêu chiến với hắn. Đúng lúc này, Vương Tiên hình như mới nhớ ra Bạch Khải, người vẫn luôn bị Dịch Du nhắc đến, ông liếc nhìn xung quanh rồi nói: “Sao không thấy Bạch Khải? Ta còn muốn cảm ơn hắn vì đã tìm ra Hắc Thiên cơ giáp, Cục 13 lần này thật sự được lợi không nhỏ.”

Triệu Phù Đồ lắc đầu, nói: “Vương cục trưởng, đừng khách khí.

Bạch Khải chắc vẫn đang ngủ, người trẻ tuổi mà, thói quen sinh hoạt thường không quy củ chút nào.”

“Đúng vậy, tuổi trẻ bây giờ nhiệt huyết tràn đầy, bận rộn đến mức không biết nghỉ ngơi, thỉnh thoảng ngủ quên cũng là rất bình thường.”

Hai vị lãnh đạo vừa nói ra, cả Hiệp hội và Cục 13 đều im lặng.

Hai vị đại lão, có chắc là nói những lời này mà không thấy xấu hổ không? Ai quy định phải có mặt đúng giờ tại các hoạt động? Không phải chính là các người sao? “Cục trưởng thiên vị quá, lần trước ta đến trễ có hai giây mà bị phạt một tháng phụ cấp, thế mà đến Bạch Khải lại thành bình thường?” Nhìn thấy thái độ vô tư của Vương Tiên, Đường Miểu không khỏi nhếch môi, còn Vương Hoài thì cười khổ mà an ủi: “Cũng bình thường thôi, nếu người có thể có được sự nổi bật như Bạch Khải, có lẽ cục trưởng cũng sẽ không quản người.”

“Vậy thật tốt rồi.”

Đường Miểu nghe vậy liền lắc lư lưỡi, nói: “Ba cái hạch tâm độc quyền, đánh chết ta cũng không nghiên cứu ra.”

Phanh! Đúng lúc này, cửa đại sảnh bỗng nhiên mở ra, mọi người nghe thấy tiếng động nhìn lại, bất ngờ phát hiện Bạch Khải vừa tỉnh dậy.

“Gia hỏa này, cũng thật là vừa mới tỉnh giấc.”

Nhìn Bạch Khải với vẻ mặt ngái ngủ, bất kể là Hiệp hội hay Cục 13, đám thanh niên Ngự Thú Sư đều hơi ngỡ vực.

Dù sao đây cũng là hai bộ phận lớn ưu tú trong giới Ngự Thú Sư đang tiến hành giao lưu, thái độ của người có cần nghiêm túc hơn không? Nhưng rõ ràng là Bạch Khải không có ý thức được điều đó, ánh mắt nhanh chóng quét qua đội ngũ Cục 13, rất nhanh đã nhìn thấy Dịch Du.

“Dịch bộ trưởng, lần trước người đã hứa với ta...”

Bạch Khải nói được nửa câu, lúc này mới nhận ra mình đang bị gần trăm ánh mắt nhìn chằm chằm, trong đó có cả ánh mắt của Triệu Phù Đồ và những đại lão khác.

Lập tức, hấn ho nhẹ hai tiếng, nói: “Dịch bộ trưởng, đã lâu không gặp.”

“Đã lâu không gặp.”

Dịch Du mỉm cười, quan sát Bạch Khải một lúc, nói: “Bạch Khải, ngươi lại đang nghiên cứu cái gì mới độc quyền rồi sao?” Thật tốt, cứ như vậy mà thừa nhận là độc quyền sao? Mọi người lại một lần nữa kinh ngạc, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải, lại cảm thấy mọi chuyện rất hợp lý.

Trong hai tuần qua, Bạch Khải hoàn toàn chìm đắm vào thế giới nghiên cứu của mình mà không hay biết.

Ngoài kia lại đang xôn xao với những tin tức về Bạch Khải.

Top 10 tìm kiếm nóng hồi hầu hết đều là về hấn.

“Phù văn nhị đoạn tiến hóa ra mắt, Vong Linh hệ Ngự Thú Sư lại một lần nữa chào đón bùng nổ.”

“Bạch Khải ưu tú như vậy, sau lưng chắc hẳn có ai đó đẩy mạnh?” “Ba cái hạch tâm độc quyền, khi nào Bạch Khải sẽ lên đỉnh bảng phú hào liên bang?” “...”

Mặc dù phần độc quyền thứ ba không có cụ thể làm rõ, nhưng điều này không ảnh hưởng gì đến độ nổi tiếng của Bạch Khải trong liên bang.

Cộng thêm Gia Cát gia tộc đứng sau thúc đẩy, Bạch Khải đã trở thành một nhân vật dẫn đầu trong giới tân sinh.

Nghe Dịch Du nói, Bạch Khải có chút lắc đầu bất đắc dĩ, nói: “Dịch bộ trưởng, ngươi quá coi trọng ta, tôi chỉ là một học sinh thôi, chỉ là hôm qua đọc sách quá khuya, nên đã ngủ quên.”

“Ha ha ha...”

Quả nhiên thành công đều có lý do, xem ra chúng ta Cục 13 cũng cần củng cố lại việc học lý luận.”

Vương Tiên nghe vậy cười lớn, nhưng đám Đường Miểu lại lộ vẻ u uất, hàm hàm trừng mắt nhìn Bạch Khải.

Gia hỏa này, cách một môn học cũng có thể khiến bọn họ khó chịu.

Cảm nhận được những ánh mắt sắc lạnh đang hướng vào, Bạch Khải có chút tức giận, rụt cổ lại, lúc này trở về bên cạnh đội ngũ đặc biệt bồi.

“Đã có đủ người rồi, vậy chúng ta bắt đầu thôi?” Triệu Phù Đồ nhìn về phía Vương Tiên, Vương Tiên gật đầu, nói: “Vậy xin mời Triệu hội trưởng tuyên bố về cuộc thi.”

“Vậy ta sẽ nói ngắn gọn vài câu.”

Triệu Phù Đồ bước lên trước mọi người, nói: “Lần này, Cục 13 phối hợp cùng Hiệp hội Ngự Thú Sư tổ chức thi đấu, mục đích chính là để tuyển chọn nhân tài ưu tú, phân phối công việc sao cho hợp lý.”

“Ta cùng Vương hội trưởng sẽ căn cứ vào biểu hiện của mọi người trong lần thi này, để quyết định vị trí sắp xếp, đồng thời, với những học viên đặc biệt bồi, đây cũng sẽ là cơ hội quan trọng để gia nhập sáu tháp.”

“Vì vậy, mọi người hãy cố gắng thể hiện tốt nhé.”

Cuộc giới thiệu ngắn gọn đã khiến tâm trạng mọi người tại đây lại phấn chấn lên.

Về phần Hiệp hội không nói, trước đây Cục 13 cũng đã thông báo về việc điều động, vì vậy việc này tự nhiên liên quan đến tương lai của các thành viên trong Cục 13. Đơn giản mà nói, tương lai của họ sẽ được định hình dựa vào lần thi đấu này.

Nhìn thấy mọi người chú trọng, Triệu Phù Đồ hài lòng gật đầu, tiếp tục nói: “Lần khảo hạch này chia thành hai phần lớn là lý luận và thực chiến, chúng ta sẽ căn cứ vào điểm số cuối cùng để tổng hợp xếp hạng.”

“Đến phần thưởng, các học viên đặc biệt bồi chắc hẳn đã rất rõ ràng.”

Vừa dứt lời, trong lòng các học viên đặc biệt bồi liền ào ào lo lắng, và khi nhìn thấy phần thưởng được Triệu Phù Đồ thông báo sau lưng, họ càng khẳng định dự cảm không tốt của mình.

“Lần này phần thưởng, chúng ta sẽ căn cứ theo xếp hạng cấp cho hệ thống điểm tích lũy đặc biệt bồi, đương nhiên, chỉ giới hạn cho ba người đầu.”

Nói đến đây, Triệu Phù Đồ nhìn về phía Bạch Khải và những người khác, nói: “Vì vậy, nếu không muốn phần thưởng của mình bị cướp đi, các học viên hãy cố gắng lên.”

Nhìn thấy nụ cười gian xảo không phù hợp với tuổi tác của Triệu Phù Đồ, khóe mắt Bạch Khải không khỏi co giật.

Quy tắc này thật sự nghiêng hẳn về hẳn, rõ ràng là ép hẳn phải giành được vị trí số một...

Thảo nào ông ta có thể trở thành hội trưởng hiệp hội, đúng là một lão hồ ly...

Chương 340:

Ngự Linh cầu phổ cập (1) “Triệu lão đầu làm như vậy, sẽ không sợ nước phù sa dẫn ra ngoài sao?” Nhìn thấy danh sách thưởng trên bảng điểm số ban đầu thuộc về ba phần thưởng đặc biệt, Bạch Khải không khỏi hỏi Tiêu Nguyên.

“Chuyện trong dự liệu, liên hợp thi đấu này chính là hiệp hội và Cục 13 cùng nhau gánh vác.

Khảo hạch và phần thưởng cũng đều do bên phụ trách đảm nhiệm, nhưng có lấy được hay không thì còn tùy thuộc vào chính bản thân các người thể hiện thế nào.”

Tiêu Nguyên nhún vai, không hề lo lắng, rõ ràng đã nghe thông tin này từ lâu.

“Nói cách khác, bảng công bố trước kia chỉ là chiêu trò để lừa chúng ta?” Bạch Khải nhìn Triệu Phù Đồ, bảng điểm số và ba phần thưởng có thể đổi được một chút, nếu không lấy được thì thật sự là trắng tay.

“Tôi thấy không đáng kể, dù sao thì bảng trước ba phần thưởng tôi cũng chẳng lấy được, không có gì khác biệt cả.”

Bạch Vũ Hiểu đứng bên lên tiếng, nói: “Tôi chỉ cần có điểm đạt tiêu chuẩn để báo cáo kết quả nhiệm vụ bên lão ba là được, phần thưởng thì...”

a ~” Nghe Bạch Khải nói, Cổ Sơn, Nhiễm Húc, Kiều Lại và các Ngự Thú sư khác đều gật đầu đồng tình.

Chưa bàn đến tình hình bên Cục 13, chỉ riêng mấy người xuất sắc bên họ đã chiếm trong top mười thì không thể lấy nổi phần thưởng, ai cũng trong trạng thái như nhau cả.

Có lẽ nhận thấy sự quan tâm của mọi người, Triệu Phù Đồ đột nhiên tuyên bố một quy tắc mới.

“Phía dưới là quy tắc áp dụng cho các học viên được đặc biệt bồi dưỡng.

Lần này thi đấu đồng thời cũng là khảo hạch giai đoạn hai cho các học viên đặc biệt, hiệp hội sẽ căn cứ vào sự thể hiện của các người lần này để cấp điểm tích lũy.

Yêu cầu không cao, bất kể lý thuyết hay thực chiến, chỉ cần xếp hạng vượt qua một Cục 13 Ngự Thú sư thì sẽ được cộng thêm 2000 điểm tích lũy, cứ thế mà suy ra.”

Khi Triệu Phù Đồ vừa dứt câu, những học viên ban đầu còn lơ là lập tức bùng nổ khí thế kinh người.

Bạch Khải gần như hóa thành một chiến binh điên cuồng, hăng hái tham gia vào trận chiến.

Hai ngàn điểm, Cục 13 hẳn là có gần năm mươi người, điều đó có nghĩa là hẳn chỉ cần cố gắng một chút đã có khả năng tích lũy lên tới cả trăm ngàn điểm.

Mà với trăm ngàn điểm tích lũy, điều đó có nghĩa là hẳn có thể đổi được một tài nguyên cấp truyền thuyết rồi? Nghĩ đến đây, Bạch Khải cảm thấy trong lòng rạo rực, hận không thể ngay lập tức bắt đầu thi đấu.

Nhìn thấy sự hưng phấn tràn ngập từ phía hiệp hội, các Ngự Thú sư của Cục 13 đều nhìn nhau, nhưng cũng không có ý định nhượng bộ, quyết tâm chiến đấu cũng dâng cao.

Thấy tình hình như vậy, Vương Tiên cười nói: “Đã như vậy, thì chúng ta bên Cục 13 sẽ triển khai theo kế hoạch thôi.”

“Rõ rồi.”

Dịch Du hình như đã dự đoán trước, nhìn về phía các Ngự Thú sư của Cục 13, nói: “Đi theo kế hoạch đã định, rõ chưa?” “Rõ ràng!” Vương Hoài và các thành viên khác đồng loạt trả lời, khí thế trong quân đội bùng nổ mạnh mẽ, có vẻ vượt trội hơn so với phía hiệp hội.

“Được rồi, như vậy hôm nay đến đây thôi.

Các vị bên Cục 13 cũng trở về nghỉ ngơi cho thật tốt, chúng tôi đã chuẩn bị phòng khách xong, ngày mai lại bắt đầu thi đấu chính thức.”

Vương Tiên nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì phiền Triệu hội trưởng rồi.”

“Ai, không phải hôm nay thi đấu sao?” Bạch Khải thấy còn phải chờ một ngày nữa, không khỏi cảm thấy chút thất vọng.

Mới vừa rồi đã có kích thích như vậy, giờ lại phải chờ một ngày sao? Khi Bạch Khải đang dịu xuống tâm trạng, Triệu Phù Đồ và Vương Tiên cùng nhau đi tới gần hắn.

“Bạch Khải, có muốn bồi tôi trò chuyện với lão nhân này không?” Nghe thấy vậy, Bạch Khải sững sờ, khi nhìn thấy bên cạnh Triệu Phù Đồ cùng với hai người Dịch Du đi theo, hắn lập tức hiểu ra.

Chắc hẳn muốn thương thảo về Ngự Linh cầu rồi.

“Đương nhiên là nguyện ý.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, sau đó cảm giác hình ảnh trước mắt lóe lên, hắn đã trực tiếp được đưa vào bên trong Quyết Sách chi tháp.

Chương 341:

Phổ cập Ngự Linh cầu (2) Một người không gian hệ truyền kỳ Ngự Thú sư, cộng thêm quyền hạn của Tháp chủ Quyết Sách chỉ tháp, chỉ cần trong phạm vi sáu tháp, hầu như chỉ cần một ý nghĩ của Triệu Phù Đồ cũng đủ giải quyết mọi chuyện.

Vì vậy, sau này khi nói chuyện hay làm việc trong phạm vi sáu tháp, mọi người đều phải cẩn thận một chút, nói không chừng Triệu Phù Đồ lại đột ngột xuất hiện bên cạnh bạn.

Bạch Khải âm thầm tinh táo, còn Triệu Phù Đồ thì đi ngay vào vấn đề, nói: “Bạch Khải, hãy mang bản nghiên cứu Ngự Linh cầu mới nhất của ngươi cho Vương cục trưởng xem.”

“Ồ? Mới chỉ vài ngày mà Bạch Khải đã cải tiến Ngự Linh cầu sao?” Vương Tiên nhướn mày, hỏi: “Có thể để ta xem không?” “Chắc chắn rồi.”

Bạch Khải lấy ra một quả cầu Ngự Linh màu đồng, đưa cho Vương Tiên.

Vương Tiên chỉ cần quan sát vài lần, mặt đã lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đây chính là cấu trúc phù văn máy móc mà Bạch Khải phát hiện sao? Quả thực có chút ý nghĩa.”

“Nô lệ khế ước, thiết bị lưu trữ tinh thần lực, phù văn giao tiếp, ồ, có cả loại phù văn mê hoặc nữa?” Hắn giật mình, chỉ cần nhìn sơ qua đã thấy rõ kết cấu tổng thể sao? Bạch Khải hơi ngạc nhiên nhìn Vương Tiên.

Hai tuần qua, ngoài việc tăng cường cơ bản của phù văn, hắn vẫn không ngừng cải tiến Ngự Linh cầu.

Hắn đã tối ưu hóa cấu trúc bên ngoài và thêm vào một số phù văn mê hoặc, mục đích là để giảm bớt mức độ phản kháng của thú cưng.

Vì thế, Bạch Khải còn đặc biệt phân loại Ngự Linh cầu này, cụ thể đẳng cấp hoàn toàn dựa vào trứng tiến hóa.

“Vương cục trưởng tuy chỉ là người bình thường, nhưng trong số những người đầu tiên là cơ võ sư, thiết kế bộ truyền kỳ

Thần Tinh sơ thảo chính là do Vương cục trưởng thực hiện.”

Người thiết kế Thần Tinh đời thứ nhất sao? Bạch Khải hai mắt sáng lên, vị tiền bối này có quan hệ thật tốt! “Không được, ta già rồi, không còn người trẻ tài giỏi nào nữa.”

Vương Tiên lắc đầu, đưa quả cầu đồng lại cho Bạch Khải, nói: “Ngự Linh cầu ta đã suy nghĩ qua, đúng là đáng để mở rộng một cách trắng trợn.

Lúc trước ta còn tính chờ gặp Bạch Khải để thử nghiệm hoàn thiện Ngự Linh cầu, nhưng giờ xem ra, kỹ thuật này đã rất thành thực, thà không lãng phí thời gian.”

“Nhưng để tránh cho Ngự Thú sư sử dụng sai ảnh hưởng đến vị trí khế ước, mỗi quả Ngự Linh cầu đều phải do liên bang sản xuất, và cần được giám sát hoàn toàn bởi liên bang.”

“Ta đồng ý điểm này, ảnh hưởng của Ngự Linh cầu đối với Ngự Thú sư tạm thời chưa rõ, mà hiện tại cũng chưa có biện pháp nâng cấp tiếp theo, vẫn cần quản lý hợp lý.”

Triệu Phù Đồ cũng tán thành với điều này, nói: “Hơn nữa, Ngự Linh cầu tốt nhất vẫn phải thêm một số biện pháp hạn chế.”

“Ta nghe hai vị.”

Bạch Khải lần này không có ý kiến gì, đồ vật như Ngự Linh cầu muốn phổ cập chắc chắn phải dựa vào liên bang, mọi hạn chế cũng tùy ý bọn họ.

“Hạn chế gì thì tốt, chỉ cần trong lúc sản xuất tăng thêm số hiệu và thiết bị định vị, do mạng thời gian thực giám sát là được.”

Vương Tiên nói: “Tuy nhiên trước tiên cần giải quyết, vấn đề an trí khế ước sủng thú của Ngự Linh cầu.”

Nghe vậy, Triệu Phù Đồ rất tán thành.

Khế ước sủng thú của Ngự Linh cầu không thể so sánh với khế ước văn chú, sức ép khế ước đối với sủng thú không mạnh mẽ như vậy.

Nếu buông lỏng quản lý, sẽ dễ dàng tạo ra hỗn loạn.

“À, thực ra ta cũng có suy nghĩ này.”

Nghe hai người bàn luận, Bạch Khải im lặng giong tay, nói:
“Trong Ngự Linh cầu có thể thực hiện quản lý hiệu quả đối
với hành vi của sủng thú, có thể do liên bang chỉ định một
nhóm khế ước sủng thú, như những loài thân thiện với con
người, khi cấp cho Ngự Linh cầu thì khế ước tại chỗ; còn về
sau khế ước ở địa điểm khác, cũng cần phải báo cáo chuẩn bị
tại địa điểm chỉ định.”

Chương 342:

Phổ cập Ngự Linh cầu (Hết phần 3) Bạch Khải giải thích về vấn đề sủng thú, nói rằng nếu điều kiện gia đình cho phép, mọi người có thể tự mình nuôi dưỡng.

Nếu không, mỗi thành phố có thể thiết lập các trại chăn nuôi, chuyên trách nuôi dưỡng những con sủng thú đã ký hợp đồng với Ngự Linh cầu.

“Để hạn chế, cũng rất đơn giản, chỉ cần thiết lập một mức tối đa cho mỗi người mang theo Ngự Linh cầu, chẳng hạn mỗi người tối đa được mang sáu cái.

Nếu vượt quá, họ sẽ bị chuyển đến những trại chăn nuôi đã chỉ định. Để làm được việc này, mạng lưới cần phải hoạt động tốt.”

Bạch Khải nói liên hồi, bỗng nhận thấy Triệu Phù Đồ cùng một số người khác đang im lặng nhìn mình, khiến hắn cảm thấy lúng túng và gãi gãi đầu, “Nhưng mà, đó chỉ là những suy đoán của ta, còn cách thực hiện cụ thể vẫn phải chờ hai người quyết định.”

“Không, ta thấy người nói rất hợp lý.”

Vương Tiên lắc đầu, “Việc quản lý sủng thú giai đoạn đầu thật sự cần được sàng lọc, chờ khi cấu trúc kiểm soát của Ngự Linh cầu hoàn thiện thì chúng ta sẽ bàn thêm các vấn đề khác.”

Nói đến đây, Vương Tiên nhìn về phía Triệu Phù Đồ và nói, “Khối lượng công việc này không hề nhỏ, có thể sẽ cần sự giúp đỡ của hiệp hội.”

“Không thành vấn đề, cũng vì lợi ích của liên bang.”

Hai người nhìn nhau và cười, rõ ràng đã đạt được thỏa thuận hợp tác.

Liên bang sẽ phụ trách sản xuất và giám sát, trong khi hiệp hội sẽ phụ trách việc cung cấp sủng thú, điều này rõ ràng là mang lại lợi ích cho cả hai bên.

“Về việc trại chăn nuôi, chỉ dựa vào liên bang sẽ hơi bị áp lực, quay lại tôi có thể tổ chức một cuộc đấu thầu.

Tôi nghĩ các tập đoàn sẽ rất hứng thú.”

“Đấu thầu?” Bạch Khải giật mình nghe, lập tức lên tiếng,
“Nếu là của các tập đoàn, thì tôi có một ứng cử viên.”

“Ồ?” Vương Tiên cười, “Người hấn đang nói đến Võ Hạo tập đoàn? Mặc dù mới thành lập nhưng họ đã mở nhiều trại chăn nuôi sủng thú ở khắp nơi, có thể đáng để xem xét.”

Nghe thấy Vương Tiên nói vậy, Bạch Khải liên tục gật đầu.

Dù sao Gia Cát Thần và hấn cũng coi nhau là bạn bè lâu năm, và Gia Cát gia đã giúp đỡ hấn không ít.

Bây giờ có cơ hội tốt, Bạch Khải tự nhiên không quên Gia Cát gia.

“Vậy về vấn đề Ngự Linh cầu, tạm thời quyết định như vậy.

Ta sẽ lập tức sắp xếp người đến tìm Bạch Khải để học hỏi về việc chế tác Ngự Linh cầu.”

Vương Tiên nhìn Bạch Khải và nói, “Chúc mừng người, Bạch Khải, người sắp có thêm một lĩnh vực độc quyền rồi.”

Bạch Khải nghe vậy thì cười.

Việc cấu trúc phù văn máy móc trở thành lĩnh vực độc quyền thực sự là một điều ngoài mong đợi, nhưng hấn đã sớm dự đoán được việc Ngự Linh cầu này.

Hơn nữa, với ý định của liên bang rất rõ ràng là muốn phổ cập một cách rộng rãi, nên việc sở hữu lĩnh vực độc quyền này chắc chắn sẽ mang lại nhiều lợi ích cho hấn.

A a, cuối cùng thì hấn cũng sẽ có tự do tài chính.

Thấy Bạch Khải như vậy, cả Vương Tiên và Triệu Phù Đồ đều mỉm cười và không chút để ý.

“Vậy tiếp theo, Dịch Du người cũng nên thực hiện lời hứa lần trước về bí cảnh của Pháp Đế.”

Nghe thấy Vương Tiên nói, Dịch Du nhẹ gật đầu, lấy ra ba tấm kim loại được mã hóa cẩn thận, “Đây là ba môn công nghệ cấp thất giai.

Theo quy định của chúng ta, người có thể tùy ý chọn một môn.

Còn về tài nguyên cấp truyền thuyết, chờ khi người chọn xong, ta sẽ nhanh chóng sắp xếp người đưa tới.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, không lo lắng về việc chọn tài nguyên cấp truyền thuyết, mà là tràn đầy phấn khởi nhìn ba môn thất giai công nghệ trước mặt.

Nắm giữ công nghệ thất giai, đây là ước mơ của mọi võ sư.

Bạch Khải nhận lấy ba tấm kim loại, lập tức nhìn thấy trên đó có ghi rõ tên. - Vũ trang phân nhánh: Thiết bị đầu cuối vật liệu học - Năng lượng phân nhánh: Máy móc Hỏa chủng - Điều khiển phân nhánh: Lượng tử tư duy trận “Chỉ có vậy thôi sao? Hạch tâm miễn diệt vũ khí ở đâu? Kỹ thuật không gian truyền tống đâu?”

Chương 343:

Máy móc Hỏa Chung Nghe Bạch Khải nói, Dịch Du cười cười, nói: “Vũ khí quân sự thuộc quyền quản lý của quốc gia, chỉ có quân đội hoặc Cục 13 Ngự Thú Sư mới có quyền kiểm soát, còn không thì không ai có quyền lực gì cả.

Còn về công nghệ không gian truyền tống thì...”

Dịch Du chỉ lên đầu, nói: “Nếu không có mạng lưới và Tinh Không Chi Môn thì chỉ dựa vào cá nhân mà thực hiện không gian truyền tống là rất khó khăn.”

“À.”

Bạch Khải nghe vậy thở dài một hơi, thực ra lý do này hẳn hiểu, nhưng cũng chỉ muốn thử xem có thể lợi dụng chút sơ hở nào không.

Không còn cách nào khác, Bạch Khải đành phải dồn sự chú ý vào ba môn kỹ thuật trước mặt.

Vật liệu học là nền tảng của máy móc, bất kể là cấp bậc cơ giới sư nào cũng không thể rời bỏ vật liệu học, cần phải không ngừng tích lũy và cải thiện sức mạnh của vật liệu, tăng cường thuộc tính cơ bản của máy móc, để cho cơ giới sư chế tạo ra máy móc ngày càng mạnh mẽ hơn.

Còn phần cuối của vật liệu học chính là đỉnh cao tri thức về máy móc hiện giờ, có thể nói chỉ cần nắm giữ thiết bị đầu cuối về vật liệu học thì Bạch Khải về sau không cần phải lo lắng về vấn đề tài liệu nữa.

Như máy móc Hỏa Chung, đúng như tên gọi của nó, là sự kết hợp giữa linh hồn và năng lượng của máy móc, không chỉ có thể tăng cường năng lượng và tốc độ tính toán cho máy móc trong phạm vi lớn, mà còn là một biện pháp bảo vệ sinh mệnh.

Chỉ cần Hỏa chung không bị diệt, máy móc sẽ mãi không chết, thậm chí khi Hỏa chung đã tắt, vẫn có thể thông qua một số phương pháp để tái kích hoạt.

Cuối cùng là lượng tử tư duy ma trận, đơn giản mà nói, đó là một kỹ thuật truyền tín hiệu không nhìn thấy không gian và

khoảng cách, máy móc nắm giữ lượng tử tư duy ma trận có thể điều khiển các máy móc khác mà không cần phải nhìn thấy khoảng cách.

“Làm sao bây giờ, cái nào cũng muốn a...”

Bạch Khải lau miệng, uống nước, năng lượng và vật liệu luôn là yếu tố quan trọng hạn chế sự phát triển của máy móc.

Nếu có thể đồng thời sở hữu hai môn kỹ thuật này, sức mạnh của Shuke chắc chắn tăng lên một tầm cao mới, còn lượng tử tư duy ma trận đơn độc thì hiệu quả cũng vậy.

Nhưng nếu kết hợp với máy móc Hỏa Chung, hiệu quả sẽ hoàn toàn khác.

Nghĩ đến cảnh Shuke chế tạo ra một đội quân máy móc, rồi bản thân chỉ cần ngồi ở nhà điều khiển từ xa, tùy ý đối mặt với kẻ thù mà không lo lắng, ngay cả khi họ đến gần thì máy móc Hỏa Chung cùng với vô tận vật liệu học sẽ tạo ra sức chiến đấu mạnh mẽ chẳng khác nào dựng nên một bức tường vững chắc bảo vệ mình.

“Quả nhiên, thất giai mới là thời điểm máy móc hệ thực sự khởi sắc.”

Bạch Khải nhìn ba chiếc tấm kim loại trong tay, lưng ngẩng cao, nói: “Mình có thể chọn hết sao? Thực tế không được, muốn một môn thôi cũng được.”

Dịch Du nghe vậy cười, nói: “Đương nhiên có thể, chỉ cần Bạch Khải người nguyện gia nhập Cục 13, không chỉ ba môn, tất cả thất giai kỹ thuật đều có thể cho người.”

“Trời ơi, bây giờ lôi kéo người ngang tàng thế sao, ngay trước mặt người khác mà vẫn không sợ bị đánh?” Bạch Khải có phần kinh ngạc, nhưng Triệu Phù Đồ thì lại cười tươi như hoa, dường như không hề để ý.

Thấy vậy, Bạch Khải suy nghĩ một hồi lâu rồi nhanh chóng đưa ra quyết định.

“Vậy mình chọn máy móc Hỏa Chung.”

Vô tận vật liệu học mặc dù là có thể hoàn thành tự do hóa nguyên liệu, nhưng Shuke hiện tại Aether Lưu Kim cũng không kém, không cần phải gấp.

Lượng tử tư duy trận có thể xem như là công cụ sắc bén, nhưng Bạch Khải trước mắt không có kế hoạch hay năng lực chế tạo ra quân đoàn máy móc, nên hiệu quả ngắn hạn và lợi ích cũng không lớn.

Còn máy móc Hỏa Chung, không chỉ có thể cường hóa năng lượng và tính toán của Shuke, thực hiện sự chuyển biến của sự sống, đồng thời cũng mang lại thêm một phương án bảo vệ, tổng thể tỉ lệ chi phí - hiệu quả vẫn khá cao.

“Xác nhận?” Nghe Bạch Khải lựa chọn, Dịch Du vẫn muốn xác nhận một lần nữa.

“Xác nhận.”

Bạch Khải có phần do dự, đưa hai tấm kim loại còn lại cho Dịch Du, nhưng trong lòng thâm quyết tâm.

Sau này có cơ hội, nhất định phải lấy hai môn kỹ thuật kia về tay.

Chờ một chút, cầm Ngự Linh cầu, không biết có cải tiến kỹ thuật hay không.

Dưới ánh mắt nóng bỏng của Bạch Khải, Dịch Du thu hồi hai tấm kim loại, nói: “Vậy tiếp theo nên chọn tài liệu truyền thuyết, có muốn không gian hệ không?” Bạch Khải nghe vậy lắc đầu, trong lần giao dịch đầu tiên giữa hai người, Bạch Khải đã đề xuất hoán đổi tài liệu không gian, nhưng Cục 13 không cung cấp, không ngờ lần này lại chủ động đề nghị.

Chỉ tiếc, trong tay hắn đã có Phạm bà bà cho Không Gian Tinh Thạch, một cái nữa thì cũng có thể cường hóa Delta, nhưng khó tránh khỏi hơi lãng phí tài nguyên.

“Tôi chọn tài nguyên tinh thần hệ.”

Sau một hồi suy nghĩ ngắn, Bạch Khải lập tức xác định vật liệu mình muốn.

Chờ cuộc thi này kết thúc, Gamma cơ sở phúc lợi cơ bản sẽ hoàn thành, nhưng phải quy đổi thêm một cái Song Tử Tinh Hạch, vật liệu truyền thuyết cấp vòng đầu tiên của Gamma cũng sẽ bị tước đi, chỉ còn lại Shuke Beita và Delta.

Còn về việc chọn tinh thần hệ, Beita phù hợp với sự biến dị của tinh thần lực, thứ hai Bạch Khải còn muốn cường hóa tinh

thần lực của Delta, bù đắp cho sự chênh lệch không có đe dọa với kỹ năng lĩnh vực.

“Tốt, tôi sẽ đưa vật liệu đến trong vòng một tháng.”

Dịch Du gật đầu, rồi lại lui về phía Vương Tiên.

“Được rồi, mọi chuyện đã bàn xong, Vương cục trưởng là muốn tiếp tục dạo chơi hay là nghỉ ngơi một chút?” Bạch Khải kết thúc chuyện, Triệu Phù Đồ mới lên tiếng, mà Vương Tiên thì vung tay nói: “Đi dạo thì thôi, tuổi tác đi lên rồi, sức lực không đủ, vẫn nghỉ ngơi sớm một chút.”

“Tôi thì đang rất mong chờ ngày mai thi đấu đó!” Triệu Phù Đồ nói: “Cũng được, tôi sẽ đưa hai vị đến nơi nghỉ ngơi, Bạch Khải người thì về sớm chuẩn bị đi, đừng bỏ lỡ phần thưởng.”

Nói xong, Triệu Phù Đồ một lần nữa búng tay, bốn người cùng lúc biến mất tại chỗ.

“Vậy là về ký túc xá? Không gian hệ thật sự tiện lợi.”

Nhìn cánh cửa ký túc xá trước mặt, Bạch Khải trong lòng dấy lên một tia ao ước, sau đó là sự mong chờ kéo dài.

Sau thời gian này trứng tiến hóa và vô số tài liệu chồng chất cùng với Delta thao tác tiến hóa, cấp bậc của Delta đang gần đạt tới tứ giai với tốc độ kinh khủng, Bạch Khải dự đoán chỉ cần đợi thêm một tuần thời gian, chắc chắn sẽ đạt cấp bốn.

Khi đó, nếu hắn dùng Không Gian Tinh Thạch, Delta có thể sẽ thu hoạch một kỹ năng tương tự về không gian truyền tống.

“Nhưng không nên nghĩ về chuyện đó, việc cấp bách bây giờ là đảm bảo cho cuộc thi đầu tiên.”

Nhìn tấm kim loại trong tay, Bạch Khải liền tiến vào bí cảnh căn cứ.

Trong thời gian ngắn như vậy, ba con sủng thú kia khó có thể có sự gia tăng lớn, nhưng Bạch Khải lại định để Shuke thử một lần với máy móc Hỏa Chung, dù sao máy móc Hỏa Chung không giống hai môn kỹ thuật khác, cần thời gian dài tích lũy mới phát huy được hiệu quả tối đa.

“Shuke, đã đến lúc tốt rồi.”

Vừa vào bí cảnh căn cứ, Husky lập tức chạy tới, mặt đầy mong chờ nhìn vào tám kim loại trong tay Bạch Khải, hỏi: “Ngự Thú sư người đã chọn môn thất giai kỹ thuật nào?” “Lựa chọn thì ít hơn so với những gì chúng ta nghĩ, nhưng chất lượng vẫn còn được.”

Bạch Khải từ từ nói ra ba môn kỹ thuật cho Shuke, Shuke chỉ suy nghĩ một chút rồi đồng ý với sự lựa chọn của Bạch Khải.

“Dù Beita tăng cường tinh thần lực cũng sẽ tăng mức tính toán của ta, nhưng hiện tại trí não đã bắt đầu gây ra hạn chế cho ta, nếu có thể nâng cấp thành máy móc Hỏa Chung, thì ta có thể sơ bộ thoát khỏi sự hạn chế của trí não.”

“Tôi cũng nghĩ vậy.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ, theo phương pháp mà Dịch Du chỉ dẫn mở tám kim loại, một khối lập phương kim loại xinh xắn hiện ra trước mặt Bạch Khải.

“Đây chính là Hỏa Chung, có chút không giống như tôi nghĩ.”

Bạch Khải hơi nghi hoặc cầm khối lập phương quan sát một hồi, không thấy có manh mối gì, trong khi Shuke thì lại phát ra một vài chỉ dẫn, liền kết nối khối lập phương với tám kim loại.

“À, thì ra là vậy, khó trách máy móc Hỏa Chung lại được xếp vào thất giai kỹ thuật, điều khó khăn nhất thực chất chính là khối lập phương mang Hỏa Chung này.”

Từ tám kim loại rút ra các tài liệu liên quan đến Hỏa Chung, Shuke lập tức hiểu rõ phương pháp sử dụng Hỏa Chung và đơn giản báo cho Bạch Khải.

Khối kim loại này ghi rõ phương pháp chế tạo và kích hoạt máy móc Hỏa Chung, nhưng chế tạo khối lập phương chịu đựng Hỏa Chung cần phải dùng đến những vật liệu mà bên ngoài không thể mua được, nên trước khi Bạch Khải có thể chế tạo loại tài liệu này, thì môn kỹ thuật này cơ bản tương đương như không thể sử dụng.

Dù sao, không có năng lực vật liệu học thất giai, thì chắc chắn không thể tạo ra khối lập phương chịu đựng Hỏa Chung.

Dẫu vậy, Bạch Khải và Shuke vẫn rất hài lòng, không kịp chờ đợi để kết nối khối lập phương, đồng thời từ từ rút ý thức và

năng lượng của mình vào bên trong khối lập phương.

Khó khăn lớn nhất trong việc sinh ra Hỏa Chủng chính là chuyển dời ý thức và năng lượng của máy móc vào điểm trung tâm của khối lập phương, bởi vì khi khởi động linh hồn, các máy móc đã có mối liên kết sâu sắc với trí não của chúng, muốn tách rời ra giống như là rút hồn khỏi thân xác.

Nhưng Shuke lại khác, hắn vốn đã là phân liệt nhân cách của Beita, và còn tự nguyện chọn ở lại trong trí não, tách rời ý thức đối với hắn mà nói là chuyện quá đơn giản.

Quả nhiên, khi ý thức của Shuke không ngừng rót vào, khối kim loại lập phương từ từ sáng lên, Bạch Khải thậm chí thấy trên đó hiện ra một ngọn lửa kỳ dị, lạnh lẽo nhưng tràn đầy sức sống.

“Cơ giới sinh mệnh sinh ra Hỏa Chủng, không biết sẽ là hình dáng gì đây?” Nhìn ngọn lửa ngày càng bùng cháy trên khối lập phương, Bạch Khải càng thêm mong đợi.

Cuối cùng, khi Shuke rót lần cuối ý thức vào trong khối lập phương Hỏa Chủng, một ngọn lửa xanh lam lập tức bùng lên từ khối lập phương đó.

“Thành công rồi?” Nhìn thấy Shuke kích hoạt thành công Hỏa Chủng, Bạch Khải hết sức hài lòng.

Mặc dù trong lý thuyết chỉ cần có người cung cấp Hỏa Chủng thì máy móc từ tam giai trở lên cũng có thể kích hoạt Hỏa Chủng, nhưng việc kích hoạt Hỏa Chủng cần một lượng lớn năng lượng và tính lực, cấp bậc càng thấp thì xác suất càng nhỏ.

Mà bây giờ Shuke chỉ là tứ giai đã kích hoạt được Hỏa Chủng, chắc chắn là thiên phú vô cùng.

Nhưng chuyện chưa kết thúc, ngay khi Bạch Khải định hỏi cảm nhận của Shuke về chuyện này, lại thấy Shuke phát sáng một lần nữa, dấu hiệu tiến hóa.

Rõ ràng là bị Hỏa Chủng dẫn phát chủng tộc tiến hóa! Bạch Khải nhướn mày, khoe miệng muốn nở một nụ cười đến tận vành tai.

Vào một ngày trước cuộc thi, Shuke không chỉ kích hoạt thành công Hỏa Chủng, mà còn dẫn phát tiến hóa, đúng là ông trời muốn cho hắn nắm giữ vận may!

Chương 344:

Shuke tiến hóa cấp Quân Vương? Vừa mới kích hoạt hỏa chủng, ánh sáng của tiến hóa chiếu rọi xuống, ngọn lửa càng lúc càng mãnh liệt, thậm chí Beita nửa người cũng bị bao trùm vào trong đó.

“A ô! ! !” (Cái quái gì vậy, bản không thể chạy sao?) Lúc trước còn đang mơ màng, Beita bỗng tỉnh lại khi bị ngọn lửa này bao phủ, không còn quan tâm đến ánh sáng tiến hóa trên người, bản năng muốn bỏ chạy.

“Chó ngốc, mau tiến hóa đi, đừng có lộn xộn!” Mặc dù Bạch Khải hơi bất ngờ vì Beita lại có thể hoảng loạn trong lúc tiến hóa, nhưng giờ phút này không phải lúc để tính sổ, hắn chỉ lặng lẽ đứng bên cạnh đợi.

“Ken két ken két?” (Lão đại, Shuke tiến hóa rồi sao?) Thấy Alpha chạy tới, Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Shuke đã kích hoạt hỏa chủng, chắc chắn đã dẫn đến biến chất rồi.”

“Két phốc két phốc.”

(Shuke có thể trực tiếp tiến hóa tới cấp Quân Vương không?) Gamma có chút tò mò nhìn Husky đang được bao bọc trong ngọn lửa lam sắc, có vẻ như cũng muốn thử xem.

“Ken két ken két.”

(Khả năng là không, bản chất sinh mệnh của Shuke không đạt tới cấp Quân Vương.) Alpha khẽ lấp lánh ánh sáng, nhanh chóng phán đoán tình trạng của Husky trước mắt.

“Alpha, ngươi có chắc không?” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy bất ngờ, hỏi: “Ngươi đã có thể nhìn thấy mức độ sức mạnh sinh mệnh rồi sao?” Alpha nhẹ gật đầu, thầm chấp nhận lời giải thích của Bạch Khải.

“Róc rách rách rách.”

(Dù vậy, xem ra chắc chắn sẽ thay đổi rất mạnh, Delta đã có thể cảm nhận được áp lực mà Shuke và Beita tạo ra rồi.) Delta tỉ mỉ quan sát Husky vài lần, cũng đưa ra ý kiến của mình.

Là người tiến hóa có tần suất lớn nhất trong đội, bất kể cấp bậc hay hình thức gì, Delta gần như đã trải qua tất cả các dạng tiến hóa, vì vậy ý kiến của Delta có sức nặng nhất định.

“Không thể trực tiếp lên cấp Quân Vương a...” Sau khi nghe ba người bạn đánh giá, Bạch Khải không khỏi tiếc nuối thở dài.

Nếu có thể trực tiếp lên đến cấp Quân Vương, thêm Alpha nữa, hai Quân Vương chắc chắn sẽ chiếm ưu thế trong toàn trường, thậm chí Gamma và Delta cũng không thể là đối thủ.

Cuối cùng, khi ánh sáng tiến hóa trên người Husky dần dần tan đi dưới ánh nhìn đầy mong chờ của ba người bạn, Bạch Khải cũng tiến lên xem xét.

“Ừm? Shuke, đầu của ngươi đâu? Sao lại giống như Beita vậy?” Nhìn bộ dạng của Husky không khác mấy so với một con Cự Địa Băng Lang bình thường, Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên, cố gắng tìm kiếm mãi mà không thấy chút kim loại nào trên người Husky.

“Đơn thuần chỉ là thăng cấp và thức tỉnh kèm theo năng lực thôi, coi như là điều khiển vật chất vi mô vậy.”

Ánh mắt Shuke lóe lên màu lam, đầu liền xoay ngược lại, ngay lập tức khôi phục lại hình dáng máy móc ban đầu.

“Thì ra là vậy, vậy thuộc tính ra sao?” Bạch Khải tò mò hỏi, còn Shuke thì rất trực tiếp dựa đầu vào Bạch Khải, ngay lập tức truyền tải thông tin tiến hóa vào đầu Bạch Khải.

Tên chủng tộc vẫn không có thay đổi, nhưng huyết mạch hạng đã tăng lên đến cao đẳng lãnh chúa, đồng nghĩa với giá trị năng lượng cũng tăng vọt lên đến 1E1130W.

Phải biết rằng, Alpha lúc trước thăng cấp lên Quân Vương chỉ mới đạt đến 1E6840W, cũng đã vượt rất xa so với mức bình thường của Quân Vương.

Kết quả, lần tiến hóa này của Husky lại vượt qua cả trăm triệu.

“Quả nhiên, thức tỉnh cơ giới Hỏa chủng không phải đùa.”

Nụ cười trên mặt Bạch Khải càng lớn, hẳn một lần nữa nhìn về phía kỹ năng mới có được của Husky. Đây là, một kỹ năng bị động để trưởng thành thêm sao? Ánh mắt Bạch Khải sáng lên,

mặc dù không phải kỹ năng tấn công chủ động, nhưng với sự phát triển tương lai của Husky lại là một điều hoàn hảo.

Theo thời gian trôi qua mà cường hóa, có phải nói rằng Shuke dù không rèn luyện cũng có thể từ từ mạnh lên, và điều này càng phù hợp với Shuke loại hình nghiên cứu máy móc của mình sao? “Chúc mừng ngươi, Shuke, ngươi giờ có thể chuyên tâm nghiên cứu rồi.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Shuke, mà Shuke thì lại hiếm khi thể hiện một chút tâm trạng thoải mái, rõ ràng là tâm tình khá tốt.

Mặc dù hấn chia ly với Beita thường rất lý trí, và chịu ảnh hưởng của trí não mà trở nên lý trí, nhưng bản năng vẫn còn tồn tại.

“A ô...” (Kỹ năng siêu cấp này, không phải là của bản sao...) Không giống với tâm trạng thoải mái của Shuke, Beita lại nhìn Bạch Khải với vẻ mặt không vui.

Máy móc chi tâm, cường hóa chỉ có thể là một nửa phần máy móc của mình thôi, không có liên quan gì đến nó cả.

“Khụ khụ, ta đã liên hệ Cục 13 xin một phần tài nguyên tinh thần hệ truyền thuyết, còn có lấy được hay không thì xem khả năng của ngươi thôi.”

“Gâu gâu!” (Tài nguyên tinh thần hệ?) Beita lập tức dựng tai lên, sắc mặt trở nên kiên quyết trước đó chưa từng có.

Vật liệu này hấn nhất định phải có, hấn nói, không thể để cho Phạt Tổ lấy đi! “Chính xác, phải có loại tài nguyên tinh thần đó.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn bốn con thú trước mặt, nói: “Ngày mai trận chiến rất quan trọng, thực chiến có thể ra sao thì còn phụ thuộc vào các ngươi.”

“Ken két ken két!” (Lão đại yên tâm, Alpha sẽ không thua đâu!) “A ô...” (Vì bản sao tài nguyên tinh thần hệ, bản quyết định liều mạng cùng bọn họ.) “Qua tính toán của ta, trừ phi Cục 13 có nhân viên dự thi mới, xác suất chiến thắng của Ngự Thú sư các ngươi là 91,8%.”

“Két phốc két phốc.”

(Gamma cũng sẽ không chịu thua!) “Róc rách rách rách.”

(Delta cũng thế.) Nhìn bốn con thú đầy tự tin, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, vậy chúng ta quay lại chuẩn bị chiến thuật cho ngày mai thôi, đám hồ ly già này, đến giờ vẫn chưa chịu nói cụ thể chế độ thi đấu, chúng ta vẫn phải chuẩn bị trước.”

... Tại nơi có ánh mắt đầy mong chờ, ngày thứ hai cuối cùng cũng đến thi đấu.

Ngoại trừ Triệu Phù Đồ và Vương Tiên, năm tháp chủ khác cùng một đám huấn luyện viên, Cục 13 cùng các bộ trưởng như Dịch Du cũng ào ào ngồi xuống, và ngay bên dưới bọn họ là một đám Ngự Thú sư trẻ tuổi đầy nhiệt huyết.

Hai bên Ngự Thú sư đều đã chuẩn bị rất lâu cho lần thi đấu này, và giờ chính là lúc kiểm tra thành quả cố gắng của họ rồi.

Cuối cùng, Triệu Phù Đồ cùng Vương Tiên cùng nhau xuất hiện, đứng giữa sân, khách sáo vài câu, rồi Triệu Phù Đồ đứng dậy, nói: “Để không làm hỏng sự nhiệt tình chiến đấu của các tuyển thủ, cuộc khảo hạch lần này sẽ tiến hành thực chiến trước.”

Vừa nghe đến Triệu Phù Đồ nói như vậy, đông đảo Ngự Thú sư đều gật đầu.

Mặc dù lý thuyết cũng rất quan trọng, nhưng tiêu chuẩn quan trọng nhất để đánh giá một Ngự Thú sư mạnh hay không vẫn là thực chiến.

Dù sao trong một trận chiến với hung thú, chỉ có lý thuyết thì hoàn toàn không có giá trị.

Triệu Phù Đồ giơ tay ra hiệu để mọi người yên tĩnh, tiếp tục nói: “Thực chiến chia làm hai vòng, vòng thứ nhất sẽ là trạm lôi, các người sẽ được chia thành bốn tổ ngẫu nhiên, hiệp hội và Cục 13 mỗi bên có mười hai người, mỗi bên phái một người ra sân, người thắng sẽ tiếp tục ở lại chờ đợi một người khác khiêu chiến, còn người thua sẽ không được tiếp tục khiêu chiến, cho đến khi bên nào bị đánh bại hoàn toàn thì trận đấu mới kết thúc.”

“Sau khi vòng đầu kết thúc, chúng ta sẽ chọn ra năm người chiến thắng vào vòng thứ hai, và quy tắc cụ thể của vòng chiến thì chắc không cần ta phải giới thiệu thêm.”

Nói đến đây, Triệu Phù Đồ dừng lại một chút, nói: “Nếu muốn nhận được phần thưởng ba thứ nhất, hoặc muốn tích lũy điểm, thì cần phải cố gắng nhiều.”

“Trạm lô?” Nghe xong lời của Triệu Phù Đồ, Bạch Khải hơi sững sờ.

Trạm lô thì cũng được, nhưng mà tổng cộng lại gần trăm người, ngẫu nhiên chia thành bốn tổ như vậy cũng có vẻ hơi cao.

Nếu vận may không tốt, không chừng sẽ bị phân vào tổ toàn là Ngự Thú sư tứ giai.

“Không quan trọng, cứ đánh là được.”

Liên quan đến vấn đề vận may, Bạch Khải cũng lười suy nghĩ nhiều, chỉ lặng lẽ chờ kết quả phân phối.

Sau khi giải thích quy tắc xong, Triệu Phù Đồ liền lui về chỗ ngồi, Vương Tiên bước lên, rất rõ ý nghĩ của mọi người, không nói thêm gì lảng nhảng, ấn nút sắp xếp ngẫu nhiên phía trước.

Sau một trận hoa mắt sắp xếp, trên màn hình hiện ra danh sách bốn tổ tuyển thủ, mọi người lập tức bắt đầu tìm kiếm tên mình.

“Xong, ta và Bạch Khải chung một tổ, cảm thấy chắc mình có thể nằm giữa rồi.”

Bạch Vũ Hiểu là người đầu tiên tìm thấy tên mình, nhưng khi nhìn thấy tên mình đứng sau Bạch Khải, lập tức sắc mặt thất vọng.

Theo lệ bình thường của trạm lô, đứng lâu trên đó để tích lũy điểm ít nhất cũng tốt hơn, mà kẻ thua cũng sẽ bị người thắng kế thừa điểm tích lũy.

Bây giờ, cùng Bạch Khải một tổ, có lẽ ngay cả đứng trên đó cũng khó có khả năng, nghĩ thế nào cũng không hy vọng.

“Thì không có cách nào.”

Tiêu Nguyên cùng những người khác thì tỏ vẻ đồng cảm vỗ vỗ vai Bạch Vũ Hiểu, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Hai môn này được sắp xếp độc lập, nhưng cùng một môn lại ở cùng một nơi.

Muốn vào được vòng tiếp theo, tốt nhất là tránh xa Bạch Khải hoặc những người khác có thực lực gần gũi, nếu không cũng không có khả năng.

May mắn là, nhóm của họ tứ giai ngoài Chu Diễm và Lục Tình bị phân cùng một tổ, những cái còn lại đều bị chia tán đi.

Hai bên lựa chọn năm người, không có điều gì bất ngờ xảy ra, danh ngạch cơ bản đã rõ.

Phía hiệp hội tiếng thở dài không ngớt, bên Cục 13 cũng là như vậy.

“Tôi lại cùng Lý Húc Thăng trong một nhóm, không biết tôi có thể giữ được nữa không.”

Nhìn thấy mình cùng Lý Húc Thăng trong cùng một nhóm, Đường Miểu lập tức cảm thấy chút lo lắng, Vương Hoài thấy vậy liền mỉm cười, nói: “Thật ra cũng không sao cả, chỉ cần người thể hiện thực lực của mình càng sớm thì vẫn còn cơ hội vào vòng tiếp theo.”

Nghe Vương Hoài nói vậy, tâm trạng Đường Miểu lập tức khá hơn một chút, còn chưa kịp nói gì thêm, một cô gái cao gầy tóc vàng mắt xanh liền đến, trực tiếp phát ra một tràng cười nhạo.

“Chỉ có những người không tự tin vào thực lực của mình mới lo lắng cho việc không thể vào được vòng tiếp theo.”

“Trận đấu này, để tôi, Lilith - Borg dạy dỗ các người, cái gì mới thực sự là ngượng thú đi!”

Chương 345:

Cổ Sơn vs Trương Khải Đối diện với Lilith, người đang nhìn xuống mình bằng ánh mắt trào phúng, Đường Miêu cảm thấy như vừa ăn phải một con ruồi, vô cùng khó chịu.

Nhưng khi nhìn thấy thêm danh sách thành viên của tổ hiệp hội, hần lập tức cảm thấy đồng cảm.

Ban đầu, Đường Miêu nghĩ rằng Lilith sẽ tỏ ra kiêu ngạo với dòng dõi huyết thống cao quý của mình, nhưng khi nàng ta khó khăn không nói nên lời, và nhìn thấy ánh mắt của Đường Miêu, lửa giận trong lòng nàng lại bùng lên.

“Đường Miêu, ý ngươi là gì?!” Đường Miêu nhún vai, nói: “Không có gì, chỉ là rất mong chờ sự thể hiện của đại tiểu thư Lilith mà thôi, đúng, chính là như vậy.”

Nói xong, Đường Miêu không đợi Lilith phản ứng, liền chạy đến trước mặt Lý Húc Thăng, bắt đầu bàn luận về thứ tự diễn ra các trận đấu.

Trong trận đấu có năm tổ, nhưng có bốn người được chọn ở hai bên.

Nếu thắng trận và không chế tốt, nàng vẫn có cơ hội được thi đấu.

“Hai người bình dân này dám...”

Thấy Đường Miêu chẳng thèm để ý đến mình, Lilith định nổi cơn thịnh nộ thì một tay đã đặt lên vai nàng.

“Lilith, hãy chú ý đến thái độ của ngươi.”

Một thanh niên mặt mũi có chút tương đồng với Lilith tiến lại, nói: “Biểu hiện hôm nay của chúng ta quyết định xem gia tộc Borg có thể trở lại vòng tròn chính trị hay không, nên đừng quên nhiệm vụ của bản thân.”

“Đúng vậy, ca ca.”

Bị ánh mắt lạnh lùng của thanh niên quét qua, sắc mặt Lilith lập tức tái xanh, không còn chút kiêu ngạo nào như trước.

Thấy Lilith như vậy, thanh niên hài lòng gật đầu, rồi quay về vị trí của mình, nhưng ánh mắt thì thi thoảng lại liếc về phía Bạch Thu Trà.

Người duy nhất có khả năng ngăn cản sự trỗi dậy của gia tộc Borg chính là Bạch gia, hậu duệ của Thông Linh sư. ...

Sau khi phân tổ hoàn tất, mọi người được đưa đến sân đấu.

Tất cả những người không phải là thành viên của tổ thứ nhất đều được sắp xếp ngồi trên khán đài.

“Nhìn xem, Cổ Sơn định ra sân đấu tiên sao?” Thấy Cổ Sơn đứng trên sân đấu, Bạch Khải không khỏi kinh ngạc.

Theo quy tắc thi đấu vòng thứ nhất, để vào vòng hai, chắc chắn phải thắng liên tiếp nhiều trận nhất có thể.

Tuy nhiên, điều này đối với sủng thú và Ngự Thú sư đòi hỏi thể lực không nhỏ, mà người ra sân đấu tiên rõ ràng là phải chịu áp lực lớn nhất.

Dù Cổ Sơn thực lực không yếu, nhưng ngay cả những học viên đặc biệt mới lên tứ giai cũng không dám khẳng định có thể đánh bại Cổ Sơn, vì đấu pháp của hắn rất khó để kéo dài thời gian.

“Không có cách nào, Cổ Sơn dù sao cũng có cấp độ thấp hơn, chỉ có thể tận dụng lợi thế mà xông lên.”

Tiêu Nguyên nhún vai, nói: “Hơn nữa, Cổ Sơn cũng chưa chắc không kéo dài được, vẫn còn có Lý Mộ mà.”

Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn ra.

Những ngày qua, hắn rất ít đi tập luyện, ngoài việc tham gia một số trận chiến nhỏ để tích lũy điểm số, còn lại không biết nhiều người khác.

Nghe Tiêu Nguyên nói, có vẻ Cổ Sơn đã có tiến bộ gì đó.

Suy nghĩ một lát, Bạch Khải cảm thấy hứng thú, ánh mắt đầy mong đợi hướng về phía sân thi đấu.

Khi hai đội tuyển hoàn thành và trọng tài Lãnh Phi Phi xuất hiện giữa sân để xác nhận, nàng nói: “Hai đội, mời các người cử ra người thi đấu đầu tiên.”

Nghe Lãnh Phi Phi nói, Cổ Sơn quay đầu nhìn Lý Mộ một cái, rồi bước lên lôi đài.

Bên Cục 13 đi ra lại là một gương mặt quen thuộc.

Trương Khải, Ngự Thú sư đến từ thành phố Linh Tê.

“Hóa ra gã này chạy sang Cục 13, không trách được bấy lâu không thấy hắn ở tổng bộ.”

Nhìn Trương Khải mặc trang phục Cục 13, Bạch Khải cảm thấy thắc mắc ban đầu của mình giờ đã được giải đáp.

“Vậy coi như là gà nhà đấu nhau đi?” Trương Khải khi đến lôi đài thấy vẻ chất phác của Cổ Sơn, không nhịn được nói: “Còn tưởng ngươi sẽ đi học thêm để thay đổi một chút, sao nhìn vẫn như vậy?” Nghe Trương Khải nói, Cổ Sơn há miệng như định nói gì, nhưng cuối cùng lại im lặng, chỉ lặng lẽ nhìn Trương Khải, không rõ suy nghĩ.

Nhìn thấy vậy, Trương Khải cũng chỉ có thể lắc đầu, nói: “Dù là đồng học nhiều năm, nhưng vì thành tích của bản thân, ta không thể nhẹ tay với ngươi.”

“Hai vị tuyên thủ, các ngươi bắt đầu thi đấu!” Thấy Trương Khải có dấu hiệu muốn nói nữa, Lãnh Phi Phi liền nhanh chóng cắt ngang và ra hiệu hai người chuẩn bị chiến đấu.

Ngay khi nàng nói xong, Trương Khải lập tức kích hoạt thiên phú lặng im của mình, cùng lúc triệu hồi ba đầu sủng thú ra.

Cùng lúc đó, động tác triệu hồi của Cổ Sơn bỗng dừng dừng lại, thay vì triệu hồi sáu sủng thú như thường lệ, hắn chỉ triệu hồi được ba đầu.

Rõ ràng là hắn bị Trương Khải chặn lại khả năng cường hóa thiên phú.

“Không còn ưu thế về số lượng, ngươi sẽ không thể phát huy tối đa sức mạnh nguyên tố.”

Trương Khải mỉm cười, trực tiếp triệu hồi Tử Địa Bạo Viên và Dạ Hành Gấu Mèo.

Huyết Đồng Âm Quạ thì ẩn mình trong bóng tối, lượn quanh đầu Trương Khải với đôi mắt đỏ rực nhìn chăm chăm vào Cổ Sơn.

Tử Địa Bạo Viên đảm nhận cận chiến, Dạ Hành Gấu Mèo chuyên thực hiện đánh úp, còn Huyết Đồng Âm Quạ hỗ trợ huyền thuật.

Trương Khải tự tin rằng đội hình này đủ đề ứng phó với mọi tình huống.

Dĩ nhiên, trong đó còn có cả Bạch Khải, người đang quan sát từ xa.

Khi Trương Khải chủ động tấn công, Cổ Sơn không chút hoảng loạn, triệu hồi Lân Giáp Thú, Thủy Pháo Quy tiến hóa thành Cự Lãng Quy và Thúy Linh Xà tiến hóa thành Bích Diệp Mãng.

“Một lãnh chúa, hai cao cấp tinh anh? Với đội hình này, người chắc chắn thua.”

Trương Khải tự tin cười, vung chiếc gậy đen về phía Cổ Sơn, nhưng Cổ Sơn không hề nao núng, Vảy Giáp Thú nhảy mạnh, tạo thành nhiều lớp tường đất chặn trước mặt Trương Khải.

Nhưng những bức tường đất này rõ ràng không thể ngăn cản Trương Khải, rất nhanh bị hấn đập nát, đá vụn bay tứ tung.

Thấy cảnh đó, Cự Lãng Quy há miệng phun ra một lượng lớn nước, tạo thành một cơn sóng lớn lao về phía Trương Khải.

Trương Khải không hề hoảng sợ, Dạ Hành Gấu Mèo lập tức xuất hiện từ bóng tối, dùng sức lượng thần hủy bỏ sóng lớn, đồng thời phản công lại Cự Lãng Quy.

Nhưng ngay lúc này, từ trong lượng nước của sóng lớn, vô số chồi non đột nhiên chui ra, nhanh chóng lớn lên thành những dây leo chắc khỏe, quấn chặt quanh Trương Khải trước khi hấn kịp phản ứng.

“Dùng Cự Lãng Quy kết hợp với Vảy Giáp Thú để thúc đẩy sinh trưởng ký sinh hạt giống?” Bạch Khải nhướng mày, nhận ra Cổ Sơn đã biết linh hoạt sử dụng các kỹ năng, đúng lý do mà Tiêu Nguyên nói Cổ Sơn đã có thay đổi.

Chỉ có điều, nếu chỉ dừng lại ở đây thì cũng không thể giành chiến thắng.

Quả nhiên, khi Thúy Linh Xà tung ra hàng trăm Lục Diệp phi đao tấn công Trương Khải, Trương Khải lập tức bộc phát vô số

qua đen từ dây leo, mà bản thể hấn lại xông thẳng ra sau lưng Cổ Sơn. Đó chính là huyền thuật của Huyết Đồng Âm Quạ! Với sự hỗ trợ từ Huyết Đồng Âm Quạ và Dạ Hành Gấu Mèo, Trương Khải dễ dàng né tránh ánh mắt của ba sủng thú Cổ Sơn và thực hiện cú tấn công lén lút.

“Trận này ta chắc chắn thắng!” Trương Khải nhìn thấy Cổ Sơn gần trong gang tấc, mặt hấn nở nụ cười chiến thắng, đã tưởng tượng ra cảnh mình được chúc mừng.

Nhưng đúng lúc này, một bức tường đất lớn lại chắn trước mặt hấn, che khuất Cổ Sơn cùng ba sủng thú của hấn.

Thấy vậy, Trương Khải nhíu mày, xác nhận thiên phú lặng im của mình vẫn còn hiệu lực, trong tay chiếc gậy đen phình ra, trực tiếp đập vỡ tường đất.

Nhưng đằng sau tường đất, không phải là Cổ Sơn đang hoảng loạn, mà là ba đầu sủng thú đã thành công kết hợp, tạo thành sức mạnh nguyên tố. Điều đặc biệt là ba đầu này không phải là ba đầu sủng thú Cổ Sơn triệu hồi từ đầu.

Kiểm Mâu Miêu, Hỏa Sơn Tước, Viêm Sí Xà, ba sủng thú tấn công này không biết đã thay thế từ lúc nào, chùm năng lượng nóng bỏng xua tan mọi thứ xung quanh, khiến Dạ Hành Gấu Mèo và Huyết Đồng Âm Quạ bị lộ ra.

Sự chuyển đổi nhanh chóng ấy là một trong những kỹ thuật cơ bản của Ngự Thú sư.

Khi thấy Cổ Sơn có thể sử dụng cách này để phát huy ưu thế của sáu sủng thú, Trương Khải đã ngạc nhiên, nhưng ngay lập tức, hấn nhận ra mình đã bị Cổ Sơn phát hiện ra việc chuyển di mục tiêu, và hai dây leo từ đâu chui lên, quấn chặt lấy chân hấn.

“Chết tiệt, sao mà nhanh vậy đã phát hiện ra?” Bị Cổ Sơn chớp lấy cơ hội triệu hồi ra sáu đầu sủng thú, Trương Khải hoàn toàn mất đi khả năng phản kháng.

Dù cho hấn có sử dụng thiên phú của mình, cũng không thể cản nổi làn sóng năng lượng đã hoàn thiện kết hợp và rơi thẳng vào người.

Oanh! Làn sóng nóng đã đánh bay Trương Khải ra xa, rồi hấn rơi xuống mặt đất, tức thì Tử Địa Bạo Viên cũng tự động giải

trừ trạng thái, mất hết khả năng chiến đấu.

“Vòng thứ nhất, Cổ Sơn chiến thắng!” Lãnh Phỉ Phỉ nhìn về phía Trương Khải với vẻ mặt khó hiểu và công bố kết quả.

Trương Khải dù có sự phối hợp và thiên phú tốt, nhưng tiếc rằng ý thức chiến đấu kém, chỉ cần gặp phải tình huống bất ngờ là tự làm loạn, khiến hắn thua không oan uổng.

“Đúng là...

quá bất ngờ.”

Nghĩ đến việc trước đó đương đầu với Alpha, mà giờ Trương Khải lại thua nhanh như vậy, Bạch Khải có chút ngạc nhiên.

Chỉ trong vài tháng, hai thành phố liên tục kiểm tra Top 4 lại trở nên yếu đi như thế sao? Hay có thể là Cổ Sơn đã mạnh mẽ hơn? Căn cứ vào nhu cầu linh hoạt trong việc triệu hồi sủng thú, lần này Cổ Sơn đã điều khiển rất tốt, thậm chí cả bốn sủng thú đã nâng cao.

Nếu sau này sủng thú lại thăng cấp một chút, kèm theo các chiến thuật hợp lý, khả năng phát huy còn có thể mạnh hơn nữa.

Trận chiến khởi đầu thành công, bên Cổ Sơn cũng khó ngăn được nụ cười hiện ra, chỉ nghỉ ngơi một chút, hắn lại trở lại trên lôi đài.

Chỉ cần duy trì trạng thái này, ít nhất hắn có thể khiêu chiến ba đến bốn người, cho dù không tiến vào vòng thứ hai, cũng xem như có biểu hiện tốt.

Chương 346:

Thánh Quang Thiên Sứ Âm thanh vang lên liên tục...

Ngay khi Cổ Sơn đang toàn lực khôi phục thể lực, một chàng trai tóc vàng bỗng bước lên đài và nói: “Đối mặt với người có song thiên phú, chỉ phải một tam giai Ngự Thú sư như ta thì quả thực là coi thường người.”

“Để bày tỏ sự áy náy của mình, trận thứ hai này ta sẽ tự mình chấp nhận.”

“Tên ta là Dean - Borg, mong được chỉ giáo.”

Nhìn vẻ nho nhã lễ độ của Dean, Cổ Sơn vốn không giỏi về giao tiếp đã sững sờ tại chỗ, sau đó sắc mặt trở nên nghiêm túc, anh lập tức triệu hồi toàn bộ sủng thú của mình, chuẩn bị sẵn sàng cho trận đấu.

Là một tứ giai Ngự Thú sư, Cổ Sơn không thể sử dụng chiến thuật tương tự như với Trương Khải, với thực lực tam giai của mình, chỉ có thể toàn lực ứng phó mới mong có cơ hội.

“Cổ Sơn chắc chắn sẽ thua.”

Khi thấy Dean đi ra, Bạch Thu Trà đột nhiên thở dài, trong khi Tiêu Nguyên cũng tỏ ra tiếc nuối.

“Dean mạnh thật sao?” Bạch Thu Trà gật đầu, nói: “Gia tộc Borg từ khi gia nhập liên bang đã nổi tiếng lâu đời, lịch sử cũng chỉ ngắn hơn gia tộc Bạch chúng ta một chút.”

Quan trọng nhất là, gia tộc bọn họ sở hữu sủng thú thuộc Thần Thoại.”

“Trong thể hệ này của gia tộc Borg có ba thiên tài, tất cả đều khế ước được một sủng thú cấp Thần Thoại, mà Dean chính là trong ba người mạnh nhất.”

Nói đến đây, Bạch Thu Trà dừng lại một chút, nói: “Bạch Khải, người hãy cẩn thận, Lilith cùng đội với người cũng chính là một trong ba người đó.”

“Sủng thú thuộc Thần Thoại...

” Bạch Khải nuốt nước miếng, đúng là một khởi đầu rất mạnh mẽ, nhưng mà hắn có trướng tiến hóa, nên cũng không quá lo lắng. Đúng, chờ chút nữa xem có thể thu nhận sủng thú thuộc tổ chức đó không, biết đâu cũng có được máu huyết Thần Thoại.

Khi Bạch Khải và những người khác đang thảo luận, Dean đã triệu hồi sủng thú của mình, ngay khi sủng thú xuất hiện, toàn bộ sân đấu phút chốc trở nên sáng rực với ánh sáng trắng, làm cho mọi người không mở mắt ra được.

Khi ánh sáng trắng tỏa đi, Dean vẫn đứng đó, còn sáu sủng thú của Cổ Sơn đã hoàn toàn mất khả năng chiến đấu. Đằng sau sáu sủng thú là một dấu vết như bị bàn tay thiêu đốt.

Nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt Bạch Thu Trà và những người khác trở nên căng thẳng.

Có thể các người khác không thấy rõ, nhưng bọn họ thì thấy rất rõ ràng.

Tại khoảnh khắc Dean triệu hồi sủng thú, hắn đã tấn công sáu sủng thú của Cổ Sơn, gần như đồng thời đánh bại cả sáu.

Thần Thoại quả thật đáng sợ.

“Cái trò vừa rồi, có phải là Thiên Sứ không?” Bạch Khải cũng theo dõi toàn bộ quá trình Dean hạ gục Cổ Sơn, chỉ có điều hình dạng của sủng thú của Dean khiến hắn hơi bất ngờ.

Cái bạch nhận với đôi cánh trắng, toàn thân bao phủ bởi ánh sáng Thánh Quang, thực sự giống y như Thiên Sứ mà Bạch Khải biết ở kiếp trước.

“Thiên Sứ? Nói cũng không sai, sủng thú của Dean确实 có máu huyết Thiên Sứ, tuy không có sức mạnh như trong truyền thuyết, nhưng cũng rất mạnh.”

Tiêu Nguyên cười đáp, “Tuy nhiên, người tuyệt đối không được nói vậy trước mặt gia tộc Borg, nếu không sẽ bị ghi nhớ.”

“Dù sao, gia tộc Borg mặc dù gọi sủng thú của họ là Thiên Sứ, nhưng thực chất chỉ là hình dạng tương tự mà thôi, bản chất vẫn khác biệt.”

“Chân chính Thiên Sứ thực sự là sinh vật Thần Thoại, nếu gia tộc Borg có được, thì không chỉ liên bang mà cả các bộ tộc hung thú cũng khó mà là đối thủ của họ.”

“Không vấn đề gì.”

Bạch Khải cam kết gặt đầu, sau đó dồn sự chú ý vào Dean.

Sủng thú thuộc hệ Thánh Quang, có thể giúp Gamma thu hoạch được kháng tính với ánh sáng sớm không? Có vẻ khả thi...

“Nhưng mà tốc độ tấn công của Dean nhanh như vậy, Lý Mộ có thể chiến thắng không?” Áp lực lúc này đã chuyển sang Cổ Sơn và đội của Lý Mộ, nếu ngay cả Lý Mộ cũng không thể đánh bại đối phương, có lẽ họ sẽ bị đánh xuyên qua ngay lập tức? “Khó mà nói, Lý Mộ thiên về phòng thủ phản công, nhưng tốc độ và sức công kích của Thiên Sứ Thánh Quang Dean đúng là rất mạnh, không biết Lý Mộ có cản được không.”

Chương 347:

Thánh Quang thiên sứ Thu Trà lắc đầu, trong mắt nàng có chút lo lắng.

Lý Mộ Cát Vàng Địa Long chỉ là một loại sủng thú bình thường, cho dù so với hắc Cốt Long hay là Dean Thánh Quang thiên sứ thì cũng có sự chênh lệch lớn về bản chất.

Trừ phi Lý Mộ có thể nghĩ ra cách phá giải tốc độ của Thánh Quang thiên sứ, nếu không hắc chỉ có thể trở thành bia ngắm mà thôi.

Quả nhiên, đối mặt với khí thế ngạo mạn của Dean, Lý Mộ đứng dậy, trực tiếp triệu hồi Cát Vàng Địa Long, và Dean dường như cũng nhận ra sự khác biệt giữa Lý Mộ và những người khác, vì vậy hắc cũng triệu hồi Thánh Quang thiên sứ của mình ra.

Nhìn thấy bóng dáng khổng lồ toàn thân bao phủ trong Thánh Quang đang đứng sau Dean, Lý Mộ trên mặt hiện lên sự nghiêm trọng, ngay sau khi nghe Lãnh Phi Phi tuyên bố lệnh bắt đầu, hắc liền dẫn đầu phát động tấn công.

Theo tiếng gầm thét của Cát Vàng Địa Long vang lên, trong sân đấu lập tức cuốn lên một trận cát vàng, rõ ràng là hắc dự định chiếm lấy lợi thế địa hình.

“Chao, đi thôi.”

Nhìn thấy cơn cuồng bạo cát vàng trước mặt, Dean vẫn giữ vẻ lạnh nhạt như cũ, và ngay khi Thánh Quang thiên sứ nhận lệnh từ hắc, nó lập tức biến mất tại chỗ, sau đó xuất hiện trước mặt Cát Vàng Địa Long.

“Thật nhanh!” Tất cả người xem đều thoáng nghĩ như vậy, sau đó chưa kịp hoàn hồn, thì đã thấy Cát Vàng Địa Long bị đánh bay ra ngoài, thân thể khổng lồ của nó đột nhiên xuất hiện dấu ấn quyền lực khổng lồ.

Tốc độ và sức mạnh này, thật không biết được đến từ đâu? Mọi người nhìn nhau, học viên của hiệp hội tổ thứ nhất đều có vẻ nghiêm trọng, họ không nhìn thấy chút hy vọng nào về chiến thắng.

“Gia tộc Borg những năm gần đây thật sự nhiều nhân tài, không chỉ gia nhập nghị hội, mà ngay cả Cục 13 Ngự Thú sư cũng có những người xuất sắc như vậy sao?” Nhìn thấy sự hỗn loạn giữa Cát Vàng Địa Long và Thánh Quang thiên sứ, Triệu Phù Đồ nở nụ cười kỳ lạ, còn Vương Tiên dường như không nghe thấy ý tứ trong lời nói của hắn, nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao cũng là gia tộc có truyền thống ngàn năm, việc bồi dưỡng ra những người như vậy cũng không có gì kỳ quái.”

“Đúng vậy, chỉ là không biết họ có tương tự như tổ tiên của họ hay không...”

Triệu Phù Đồ dường như nghĩ đến điều gì, khí thế quanh thân hắn dần trở nên lạnh lẽo, còn Vương Tiên, người từ đầu đến giờ vẫn giữ bộ mặt ủ rũ, chậm rãi mở mắt nhìn vào sân đấu nơi Cát Vàng Địa Long đang gặp khó khăn, nói: “Có vẻ như trận chiến này sẽ khá kịch liệt.”

“Hi vọng như vậy.”

Triệu Phù Đồ nhàn nhạt mỉm cười, rồi dời sự chú ý trở lại sân đấu.

Cát Vàng Địa Long, bị Thánh Quang thiên sứ đánh bay, chặt vật bò dậy từ mặt đất, lớp cát vàng bên ngoài dần dần rơi xuống, lộ ra thân thể không bị thương, đồng thời lại triệu hồi thêm nhiều lớp cát vàng xung quanh, như thể muốn bảo vệ Thánh Quang thiên sứ.

“Không tệ, thế mà trong phút chốc đã có thể tạo ra phòng ngự.”

Dean nhàn nhạt cười, nói: “Nhưng không biết ngươi có thể chống đỡ được bao lâu?” Nói xong, Dean búng ngón tay, Thánh Quang thiên sứ với hai tay trong hư không như kéo một phát, vậy mà trực tiếp kết tụ ra một thanh quang kiếm, nhằm về phía Cát Vàng Địa Long phát động tấn công lần nữa.

Tốc độ này một lần nữa khiến mọi người không thể nắm bắt, nhưng Cát Vàng Địa Long, với sự cảnh giác, đã mượn sự thay đổi của cát vàng xung quanh, sớm cảm nhận được động tác của Thánh Quang thiên sứ, liền lập tức phản ứng, linh hoạt tránh được công kích, đồng thời điều khiển cát vàng xung quanh không ngừng quay rối Thánh Quang thiên sứ.

Là sinh vật thần thoại thuộc hệ Thánh Quang, sức hồi phục của Thánh Quang thiên sứ thật sự rất mạnh, một số vết thương nhỏ căn bản không có tác dụng gì.

Vì vậy Lý Mộ cũng không có ý định thi triển các công kích vô ích, mà là tiếp tục quấy rối ở ngoài, với ý đồ tìm kiếm cơ hội để một kích quyết định.

Chương 348:

Thánh Quang Thiên Sứ Dean hiển nhiên không hề có ý định dây dưa với Lý Mộ.

Khi thấy không thể tìm ra Cát Vàng Địa Long chân thân trong phút chốc, hắn đột nhiên dừng lại, vỗ cánh, và một ánh sáng trắng chói lòa lại xuất hiện.

Xung quanh, cát vàng ngay lập tức bị thiêu đốt thành thủy tinh, và hình bóng của Cát Vàng Địa Long lộ diện.

Nhưng Lý Mộ thì không hề hoảng loạn chút nào.

Hắn liên tục ra lệnh, và Thánh Quang Thiên Sứ dưới chân cát vàng bỗng ngưng hợp thành một loạt phù văn phức tạp.

Các thủy tinh xung quanh cũng nhanh chóng được Cát Vàng Địa Long khống chế, biến thành một cái lồng thủy tinh khổng lồ, ép buộc Thánh Quang Thiên Sứ phải hạ xuống mặt đất.

Cùng lúc đó, những phù văn như có sinh mệnh lập tức lan tỏa lên bầu trời.

Khi chạm vào lồng giam, lồng giam nguyên bản trông yếu ớt ấy bỗng trở nên vững chãi, chống lại cú chém của Thánh Quang Thiên Sứ.

“Cổ hóa, dẫn lưu, phản xạ... Chiến đấu phù văn?” Thấy Lý Mộ sử dụng chiến thuật này, Bạch Khải bỗng cảm thấy quen thuộc. Đây không phải là chiến thuật mà hắn đã dùng trong hai thành phố kiểm tra sao? Khác biệt chỉ là Lý Mộ dùng lồng giam thủy tinh bằng cát vàng còn hắn dùng lồng giam bằng bạch cốt.

“Thì ra trước đó hắn thông thả như vậy, là để chuẩn bị những phù văn này.”

Khi đã thành công khống chế Thánh Quang Thiên Sứ, Lý Mộ bắt đầu tụ lực để phóng ra kỹ năng, cảm giác mưu trí này khiến cho các học viên trong hiệp hội lấy lại được phần nào lòng tin.

“Cứ nghĩ đó sẽ là một đòn sát thủ gì ghê gớm, không ngờ lại là phù văn.”

Nhìn Cát Vàng Địa Long bị khổng chế ngày càng cao, trên mặt Dean hiện rõ sự thất vọng: “Chao ôi, Tịnh Hóa Chi Mâu.”

Sau khi nhận lệnh từ Dean, Thánh Quang Thiên Sứ dừng lại động tác chém vào lồng giam, rồi thực hiện một cú ném.

Một cây trường mâu phát ra ánh sáng dịu nhẹ xuất hiện trong tay Thánh Quang Thiên Sứ.

Bạch! Thánh Quang Thiên Sứ dùng sức ném, mâu quang bay đi với tốc độ kinh hoàng.

Mọi thứ đi qua, bất kể là thủy tinh cầu Long hay bão cát, đều nhanh chóng bị phân giải, chưa kịp để Cát Vàng Địa Long né tránh, đã bị mâu xuyên thủng cơ thể.

Ngao... Cát Vàng Địa Long đau đớn mà khôi phục nguyên hình, rơi xuống đất.

Một vết thương lớn xuất hiện ở bụng của hắn, qua vết thương có thể nhìn thấy bên trong bị cháy đen máu thịt.

Rõ ràng là chẳng chảy ra giọt máu nào, nhưng người sáng suốt cũng nhận ra rằng Cát Vàng Địa Long đã không còn khả năng chiến đấu nữa.

“Tịnh Hóa Chi Mâu, có thể không nhìn thấy trạng thái hóa cát của Cát Vàng Địa Long mà vẫn gây tổn thương cho hắn, thật sự quá mức lợi hại.”

Bạch Khải sâu sắc nhìn vào Thánh Quang Thiên Sứ trong sân. Đây là lần đầu tiên hắn có cảm giác hoài nghi về khả năng phòng ngự của Gamma.

Không có sức kháng cự với ánh sáng, Bạch Khải thật sự không dám chắc Gamma có thể phòng thủ nổi hay không.

Quả nhiên, Thần Thoại chúng không phải là thứ có thể xem nhẹ.

Bạch Khải vuốt cằm, ánh mắt lóe lên vẻ khát khao mãnh liệt.

Khi buổi tập huấn kết thúc, hắn sẽ tìm cách để tìm kiếm huyết mạch Thần Thoại, sau đó gắn nó cho thú cưng của mình.

Không! Lần thi đấu này phải thử nghiệm cắt nó thành hai khúc, biết đâu lại thu hoạch được huyết mạch Thần Thoại ngay. Ừ, quyết định như vậy!

Chương 349:

Một mình đối mười hai? Lý Mộ đã bại, phía sau hắn, những học viên khác rõ ràng không phải là đối thủ của Dean, nhưng Dean có vẻ cũng không có ý định đánh bại họ.

Khi chỉ còn lại người cuối cùng của hiệp hội, hắn chủ động nhận thua.

Tuy nhiên, tất cả mọi người đều hiểu rằng, trong trận đấu so tài, hiệp hội đã thua.

“Thật xin lỗi, ta đã thua.”

Lý Mộ thảm bại, sắc mặt ảm đạm, rõ ràng cảm thấy có chút hổ thẹn vì không thể giúp hiệp hội giữ vững vị trí số một.

Tiêu Nguyên thấy vậy liền mỉm cười nhẹ nhàng, nói: “Yên tâm, sẽ có người báo thù cho ngươi.”

Lý Mộ ngẩn người, rồi nhìn thấy đội viên của tổ thứ hai đã được truyền tống lên sàn đấu, người đầu tiên từ hiệp hội chính là Bạch Khải.

Bạch Khải quét mắt qua đội ngũ đông đảo của Cục 13 Ngự Thú Sư, có vẻ đã hiểu được tình hình trong đội.

Hắn đột nhiên quay sang Bạch Vũ Hiểu nói: “Xin lỗi, có lẽ ngươi sẽ không có cơ hội ra sân.”

Bạch Vũ Hiểu nghe vậy không nhìn được trợn mắt, nhưng cũng không phản bác, dứt khoát trở về khán đài.

Nguyên bản cô còn định tranh tài trước Bạch Khải một chút, nhưng giờ thì không cần nghĩ nhiều nữa.

Chỉ là điều khiến cô khó chịu nhất chính là, bị Bạch Khải – tên khôn kiếp này - làm mất mặt.

Sau khi Bạch Vũ Hiểu trở lại chỗ ngồi, Nhiễm Húc và Kiều Lại nhìn nhau vài lần rồi cũng quyết định rời đi.

Một mình đối mười hai, tình hình không thể chấp nhận hơn nữa, giờ đây bọn hắn còn ở đây đợi chờ điều gì? Phải chuẩn thôi.

“Ha ha ha...”

Xem ra các người Ngự Thú Sư ở hiệp hội đều rất tin tưởng Bạch Khải nhĩ, lão đầu tử muốn nhìn xem, liệu Bạch Khải có thể mạnh đến mức nào ở phương diện ngự thú.”

Vương Tiên thấy vậy cười ha hả, trong khi Triệu Phù Đồ cũng không ngăn nổi nụ cười trên mặt.

Thiên phú? Đối với tên tiêu gia hỏa này mà nói, thứ đó đã không còn phù hợp nữa.

Hành vi của tổ thứ hai rất tốt trong việc khích lệ sĩ khí của hiệp hội, nhưng đối với Cục 13 lại là một sự xúc phạm lớn.

Trong số họ có những người từ nhỏ được huấn luyện tại Cục 13, cũng có những người từ các lĩnh vực khác nhau điều động đến, nhưng đều chất lượng đều xứng đáng với danh hiệu đấy.

Vậy thì hiệp hội nghĩ gì khi chỉ cho ra một sinh viên năm nhất? Người cho rằng người là Bạch Thu Trà à? Muốn đánh bại đội ngũ của Dean cũng phải tự biết khả năng của mình là gì.

“Hiệp hội tuyên thủ dự thi, Bạch Khải, mời các người nhanh chóng quyết định tuyên thủ thi đấu.”

Nhìn Bạch Khải thông dong đứng trên sàn đấu, Lãnh Phi Phi không khỏi lộ ra một nụ cười, hoàn toàn không có ý trách cứ hành động của Bạch Vũ Hiểu và những người khác.

Mới đây mà đã suýt bị đánh bại, nếu không phản công thì thật sự sẽ mất mặt.

Dẫu sao, đây là sân nhà của bọn họ.

Nghe thấy Lãnh Phi Phi thúc giục, Bạch Khải và tổ thứ hai Lilith lập tức có chút lên lòng.

Chỉ tại thời điểm nàng sắp đứng dậy, lại bị Dean nhìn một cái cản lại.

“Cái Bạch Khải không đơn giản như người nghĩ, hãy quan sát một chút đã.”

Dean nói với Lilith, sau đó ánh mắt lại quay về phía Bạch Khải.

“Vậy để ta ra trước đi.”

Nhìn thấy không ai tiến lên, một thanh niên có khuôn mặt kiên nghị đứng dậy nói: “Triệu Hải, tứ giai Ngự Thú Sư, xin chỉ giáo.”

Bạch Khải cũng nhẹ gật đầu, nói: “Bạch Khải, tứ giai Ngự Thú Sư, xin chỉ giáo.”

“Hai vị đã chuẩn bị xong chưa? Như vậy, trận đấu bắt đầu!”
Lãnh Phi Phi tuyên bố, cả hai bên đều bắt đầu triệu hoán sủng thú.

Triệu Hải triệu hồi bốn đầu sủng thú gần như xuất hiện đồng thời, và lập tức hoàn thành chuẩn bị chiến đấu.

Với trạng thái của một nhà nghiên cứu độc quyền hàng đầu, Triệu Hải không có chút khinh thường nào đối với Bạch Khải.

Xuất thân quân đội khiến hắn toàn lực ra tay.

Chỉ là trạng thái của Triệu Hải chỉ duy trì trong chốc lát, rồi liền đổ vỡ.

Vì Bạch Khải chỉ triệu hoán một đầu sủng thú.

“Bùn nhão quá! Người chỉ như vậy muốn đối phó với đối thủ của mình sao?” Triệu Hải trong lòng dậy lên phần nộ, hắn không phải là không thể chấp nhận thất bại, nhưng sự khinh thị như vậy khiến hắn không thể chịu nổi.

Nhìn thấy biểu cảm căm phẫn của Triệu Hải, Bạch Khải lắc đầu, nói: “Xin lỗi, ta không có ý khinh thường ngươi, ta chỉ định dùng nó để đánh bại các ngươi thôi, tất cả đều giống như nhau.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, đội Cục 13 bỗng dưng im lặng, trong khi bên hiệp hội, sau một khoảng tĩnh lặng ngắn ngủi, Chu Diễm dẫn đầu cười vang.

“Quả nhiên, đầu sỡ vẫn là Bạch Khải!” Bạch Thu Trà nghe vậy chỉ lắc đầu bất đắc dĩ, nói: “Nhưng như vậy có phải hơi quá mức mỉa mai không, Gamma chỉ là một đầu sủng của Bạch Khải, điều này sẽ chọc tức bọn họ đấy?” “Ba sủng thì sao? Ta chưa bao giờ coi nó là một thực thể chỉ có ba sủng thôi.”

Tiêu Nguyên cười chua chát, nói: “Ta được cảm nhận từ nó một chút nổi bất đắc dĩ của đối thủ.”

“Đừng suy nghĩ quá nhiều, trước tiên hãy tập trung vào bản thân trong trận chiến tiếp theo.”

Lục Tình đẩy kính, nhắc nhở: “Nếu như bị tên gia hỏa này làm bề mặt, chúng ta về sau sẽ khó mà thoát khỏi sự trách móc của hội trưởng.”

Nghe vậy, mọi người đều nghiêm túc, bắt đầu suy nghĩ về kế sách cho bản thân sau này.

Còn không khí trên sàn đấu lại lên đến đỉnh điểm.

“Ta nhớ là Bạch Khải ở hai thành phố liên kiểm tra dùng một đầu hải cốt hệ sinh vật cùng sói hệ sinh vật phải không? Vậy đầu bunn nhào quái này chính là ba sủng chứ gì?” “Muốn dùng ba sủng để đánh bại chúng ta, có phải quá kiêu ngạo không? Ngay cả Dean cũng không làm như vậy đâu.”

“Chết tiệt, nhất định phải dạy cho hắn một bài học!” “...”

Khán giả thì thầm phàn nàn, còn Triệu Hải, đương sự, lại cảm thấy những điều đó.

“Đã như vậy, thì người tuyệt đối không nên hối hận!” Là một Ngự Thú Sư trưởng thành từ thực chiến quân đội, Triệu Hải không dây dưa cái gì gọi là công bằng hay không.

Bạch Khải đã chọn, thì hậu quả sẽ do hắn tự gánh.

Theo lệnh của Triệu Hải, bốn đầu sủng thú đồng loạt tấn công Gamma, thân thể giống như thạch của Gamma lập tức bị đánh vụn vụn méo mó, trên không trung bay loạn, một lát sau mới ngã xuống.

Chỉ là dù vậy, Gamma không hề có dấu hiệu bị thương, trái lại, lại có đôi mắt Carslan to tròn, mơ màng nhìn quanh.

Kết thúc kết thúc? (Chủ nhân, trận đấu này đang diễn ra thật sao?) “Đúng, đánh xong sớm thì công việc cũng kết thúc sớm, không cần phải rườm rà như vậy.”

Kết thúc kết thúc! (Gamma đã hiểu rồi!) Nhận được chỉ lệnh chiến đấu từ Bạch Khải, Gamma cũng bộc phát ra chút chiến ý, trên mặt đất nhảy nhót nhẹ nhàng, ba vòng sáng màu xanh,

đỏ, và tím lấp lánh bao trùm toàn trường, những ảnh hưởng từ những cú tấn công đột ngột làm cho bốn đầu sủng thú cảm thấy một cơn chóng mặt kỳ lạ. Độc tố ăn mòn, máu tươi phun trào, năng lượng tiêu tán, còn có thứ khiến chúng bức bối chính là hỏa diễm đang thiêu đốt.

Nhiều loại trạng thái bất lợi khiến cho chúng rơi vào một tình huống hết sức khó khăn, lúc này Triệu Hải nhận ra vấn đề, bèn ra lệnh cho bốn đầu sủng thú tiến công toàn lực vào Gamma.

Dù bọn họ công kích thế nào, Gamma cũng không thấy chút dấu hiệu bị thương nào, ngược lại, tinh thần lại càng thêm phấn chấn.

Xuất phát từ sự cẩn trọng, bốn đầu sủng thú của Triệu Hải không dám đến gần, vì các chiêu thức tấn công mạnh nhất thường yêu cầu phải ở gần trung tâm hiệu ứng.

Thế nhưng, những năng lượng hình thức chiêu thức này, đối với những phản kháng nguyên tố của Gamma thì đã đầy đủ, chẳng khác nào cho chúng ăn không kém.

Dù vậy, Triệu Hải vẫn là một Ngự Thú Sư lão luyện trong thực chiến, thấy rằng các chiêu thức tầm xa không hiệu quả, hẳn thay đổi chiến thuật.

Hai trong số bốn đầu sủng thú vẫn kiềm chế từ xa, trong khi hai đầu còn lại nhanh chóng lao tới gần Gamma để tham gia vào một trận cận chiến.

Lần này, bọn họ công kích cuối cùng đã có hiệu quả, Gamma thạch quả lập tức bị đánh tan nát vụn, rải rác đầy đất.

“Có mỗi cái này thôi sao? Dean không khỏi quá cẩn thận rồi.”

Lilith thấy vậy hơi nhú mào, Gamma với tam quang vòng kỹ năng đúng là cực kỳ lợi hại, năng lượng kháng tính cũng đáng kinh ngạc nhưng phòng ngự vật lý kém như vậy thì rõ ràng là sẽ không đi xa được.

Thế nhưng, vào lúc này, Triệu Hải bỗng cảm nhận được sủng thú của mình đang ngày một yếu đi, một đầu thậm chí đã ngất đi, rõ ràng là bị độc tố xâm nhập nội tạng.

“Làm sao có thể?” Triệu Hải khó mà tin nổi, nhìn xung quanh, lúc này mới phát hiện ba vòng sáng vẫn chưa biến mất, mà còn

ngày càng tăng lên, những ánh sáng lớn nhỏ vây quanh bốn đầu sủng thú, chẳng để lại cho chúng một chút không gian hoạt động nào.

Mà những hào quang này là từ chính Gamma được bắn ra.

Trải qua nhiều ngày huấn luyện cường hóa, Gamma đã nhảy lên tứ giai, năng lượng trực tiếp gia tăng đến hơn 400 triệu.

Phải biết rằng, sinh vật cấp Lãnh chúa khi đạt ngũ giai cũng mới chỉ có 400 triệu, mà Gamma ở tứ giai đã đạt được điều này.

Biến đổi thể chất trong khi tiến hóa đã thực sự phát huy đầy đủ thể mạnh.

Với năng lượng khủng khiếp như vậy, toàn bộ kỹ năng và thời gian duy trì của Gamma cũng được cường hóa trên diện rộng, thậm chí là cả năng lượng phân liệt cũng không kém các sinh vật cùng giai.

Thấy tình hình này, Triệu Hải cuối cùng nhận ra rằng mình không phải là đối thủ của Gamma, cắn răng, hắn vẫn quyết định nhận thua.

Dù là kích độc hay hút máu, hay hiệu ứng thiêu đốt của năng lượng, càng kéo dài thì tổn thương sản sinh cho sủng thú càng lớn, nếu còn kéo dài hơn nữa, không chừng sẽ sinh ra những vết thương không thể chữa trị.

“Ngô, cái này liền nhận thua?” Thấy Triệu Hải nhanh chóng nhận thua, Bạch Khải cũng có chút kinh ngạc, sau đó ra hiệu cho Gamma hấp thu trạng thái của bốn đầu sủng thú, rồi mới quay trở lại.

“Cảm ơn, là ta thua.”

Triệu Hải thấy Bạch Khải còn giúp mình sủng thú trị liệu, những phần nộ trong lòng bắt đầu dần biến mất.

Có lẽ, hắn thật sự đã gặp phải người vượt trội hơn mình.

Chương 350:

Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên Thấy Triệu Hải bị đánh bại, Lilith không thể kiềm chế được và muốn lao lên, nhưng Dean dường như quyết tâm muốn chứng kiến sức mạnh tối đa của Bạch Khải, vẫn kiên quyết không cho Lilith ra sân.

Lilith không nói gì, nhưng các Ngự Thú Sư khác trong Cục 13 không thể nhìn được nữa, tranh nhau chạy lên.

Kết quả thì rõ ràng.

“Két phốc, két phốc.”

(chủ nhân, ở đây có rất nhiều năng lượng, Gamma thích loại tranh tài này!) Liên tục đánh bại sáu Ngự Thú Sư, do Bạch Khải vẫn đang trong thời gian bế quan, Gamma tuy rằng đã tiến hóa từ trứng, nhưng thực sự vẫn cảm thấy hơi buồn chán.

“Vây ăn từ từ thôi.”

Bạch Khải cười và nhìn Bách Lý Hãn Hải, người đang từ từ bước lên sân, nói: “Đã lâu không gặp.”

“Quả thật đã rất lâu...”

Không còn Bách Lý Hoang Mạc ở bên cạnh, Bách Lý Hãn Hải có vẻ hơi ngượng ngùng, nhưng Bạch Khải thì coi như cùng Bách Lý huynh đệ ra ngoài làm nhiệm vụ, cũng không để ý.

“Vây thì bắt đầu thôi?” “Không có...”

Bách Lý Hãn Hải nhẹ gật đầu, hai đạo phù trận hiện ra trước mặt, nhưng không phải là Bạch Băng Mãng, mà là hai cái kén trùng có hình dáng tương tự, nhưng khí tức hoàn toàn trái ngược. “Băng hệ và Hỏa hệ? Đây là muốn tự mình tạo sự kết hợp sao?” Bạch Khải nhìn thấy mà không khỏi nhướn mày.

Bách Lý huynh đệ vốn nổi tiếng với chiến thuật băng hỏa kết hợp, không ngờ lại dùng cách này sau khi bị tách ra.

Sau khi băng hỏa song trùng đăng tràng, chúng bắt đầu tấn công trực tiếp, nhưng không giống như trước đây, mà áp dụng một chiến thuật cường công để giành chiến thắng nhanh

chóng, mà là tự mình phun ra tơ trùng mang theo thuộc tính băng và hỏa quán quanh Gamma.

Không chỉ như vậy, hai loại thuộc tính trùng tơ còn không có bất kỳ xung đột nào, vô cùng hòa hợp quán quanh nhau, nhìn mà không thấy hiển tế hào quang đang cháy sáng.

“Băng hỏa dung hợp tơ?” Bạch Khải suy tư, mặc dù đây không phải là loại sức tấn công phá hoại mạnh mẽ như trước, nhưng loại dung hợp tơ này có vẻ phức tạp, nếu là những sủng thú bình thường bị quán vào, ắt hẳn sẽ không tốt chút nào...

Nhưng rõ ràng Gamma không để tâm đến những lớp tơ này, hẳn đã sớm có kháng tính tuyệt đối với cả hai thuộc tính, tổn thương đã giảm xuống mức thấp nhất, tốc độ hồi phục chưa kịp nhận mạnh thì đã hoàn thành.

Chính vì vậy, dưới ánh mắt chứng kiến im lặng, Gamma竟然 cứ thể thử trượt, thử ăn lên lớp tơ, với bộ dạng say sưa khiến ai nấy xung quanh cũng cảm thấy thèm thuồng.

“Làm sao bây giờ, mình đột nhiên muốn đi ăn mì rồi.”

Chu Diễm lau khóe miệng chảy nước, dường như cũng muốn thử thưởng thức loại Băng Hỏa tơ này, còn Tiêu Nguyên cùng đám người bên cạnh chỉ có thể bất đắc dĩ cười.

“Bạch Khải, con quái vật này ngày càng trở nên kinh dị.”

Tiêu Nguyên là người đầu tiên giao chiến với Gamma, cũng đã chứng kiến sự trưởng thành của nó từ cái thời cái gì cũng ăn.

“Từ khi bắt đầu thu năng lượng, càng về sau hút máu quang hoàn, mà giờ đây thì ngay cả trùng tơ của đối thủ cũng bắt đầu ăn.”

Tiêu Nguyên thật sự nghi ngờ, nếu Bạch Khải nuôi dưỡng thành sinh vật truyền kỳ, thì còn có sủng thú nào mà Gamma không thể ăn? “Nhưng Bạch Khải như vậy chẳng lẽ có chút bất cẩn, vì đối thủ rõ ràng đang kéo dài thời gian.”

Bạch Thu Trà nói, nhìn đối diện vẫn liên tục nhả tơ, thậm chí tự quán mình lại trong băng hỏa song trùng, cảm giác như đã ý thức được điều gì.

“Băng Hỏa trùng không chỉ có khả năng phân liệt tiến hóa thành hai cá thể độc lập, mà còn có thể nhanh chóng tập trung

lại thành một cá thể mạnh hơn.

Khả năng đối thủ ngay từ đầu đã định liệu sẽ chiến đấu với Bạch Khải bằng sự kết hợp về mặt này?” Lục Tình nhanh chóng tìm kiếm từ trí nhớ về số liệu của băng hỏa song trùng, nói: “Nếu như Bạch Khải đã dự định sớm, thì sau khi băng hỏa song trùng dung hợp, sử dụng kỹ năng thông thường sẽ không đủ sức phòng thủ.”

“Nhưng có vẻ như Bạch Khải và đối thủ đã quen biết từ trước, có lẽ anh ta có một mưu kế khác nào đó?” Bạch Thu Trà liếc mắt nhìn Bạch Khải vẫn bình tĩnh, biểu hiện ra sự tin tưởng tuyệt đối với hắn, những người khác cũng đồng tình với sự tự tin của Bạch Khải trong lần này.

Nếu ai ở đây thật sự biết chơi chiến thuật, thì chắc chắn là Bạch Khải rồi.

Mặc dù vậy, tất cả những người kỳ vọng vào Bạch Khải đều không thấy rằng trong đầu hắn không có dựng lên chiến thuật gì mới lạ, mà chỉ đơn giản để Gamma tự do phát huy.

Kỹ năng kháng tính của Gamma đã hoàn toàn thành thực từ lâu, nhưng vẫn chưa có ý thức thức tỉnh.

Theo sự giải thích của sách kỹ năng, chỉ cần ở trong môi trường có nồng độ thuộc tính cao trong thời gian dài thì có khả năng thức tỉnh, hiện tại thời gian dài thực sự không lớn, nhưng cường độ cao thì có vẻ như đủ rồi.

Nếu có thể sớm giác ngộ một hoặc hai kỹ năng kháng tính rồi lại thăng cấp lên thành nguyên làm kháng tính, không chừng sẽ có chút thu hoạch ngoài mong đợi.

“Bạch Khải có chuyện gì vậy? Có phải vì quen biết mà đồ nước hay không?” Đường Miêu có chút hiếu kỳ, gãi đầu không rõ dự định của Bạch Khải, trong khi Vương Hoài thì lại theo dõi Bạch Khải với ánh mắt dò xét, nói: “Có lẽ Bạch Khải đang chuẩn bị điều gì đó.

Hắn Hải có lẽ cần phải nhanh chóng hơn, nếu không tôi rất lo lắng hắn không thể chống đỡ nổi cuộc chiến với sự kết hợp.”

Bởi vì hiến tế quang hoàn hiệu quả yếu bớt, nên kịch độc quang hoàn đối với trùng hệ cũng bị ảnh hưởng, vì vậy

Gamma chỉ tập trung hết mình để phát triển năng lượng quang hoàn.

Chính vì vậy, hấp năng hào quang cũng bị đẩy lên mức cao nhất, phạm vi bao trùm trên Băng Hỏa trùng tở dần dần phai nhạt xuống.

Không cần phải nói, chính là bị hấp năng quang hoàn hút sạch rồi.

“Được rồi.”

Vừa lúc này, Bách Lý Hoang Mạc đột nhiên mở miệng, bên kia Bách Lý Hãn Hải cũng đồng thanh, hai viên kén trùng âm ỉ nứt ra, từ đó một con bướm màu lam và một con bướm màu đỏ chui ra. ... “Thật sự có thể tiến hóa trong lúc chiến đấu sao? Cũng giống như Delta một chút.”

Thấy Bách Lý Hãn Hải hai con côn trùng bỗng dừng tiến hóa, Bạch Khải lập tức cảm thấy hứng thú.

Sau này nếu muốn thu thập loại tài nguyên sủng thú này, có thể tìm được cách để Delta tăng cường hoặc kéo dài hình thức tiến hóa, không biết chừng sẽ có cơ hội.

Sau khi tiến hóa thành công, Bách Lý Hãn Hải lập tức thay đổi cách chiến đấu, không còn kiêu mại giữa khổ sở nữa, mà bắt đầu tấn công mạnh mẽ vào Gamma. Đầu tiên là Viêm Khí Bướm, ngay khi vừa ra mắt đã bay thẳng về phía Gamma, nơi nó đi qua, ánh sáng đều bị biến dạng do nhiệt độ cao.

Mặc dù Viêm Khí Bướm là trùng hệ, nhưng năng lực cận chiến rất mạnh, nhiệt độ cao trên thân chính là vũ khí tốt nhất của nó.

Gamma cũng nhận ra nhiệt độ bên ngoài cơ thể Viêm Khí Bướm, nhưng vẫn không thể từ bỏ lớp Băng Hỏa tở, và bắt đầu chủ động nâng cao phòng ngự.

Dù cả hai đều là kỹ năng bị động, nhưng chủ động điều động và bị động tiếp nhận vẫn hoàn toàn khác nhau.

Viêm Khí Bướm lao thẳng vào Gamma, với nhiệt độ đáng sợ lập tức thiêu đốt thành một vùng đỏ rực, đồng thời còn lan ra liên tục, thậm chí trên đầu Gamma xuất hiện những làn khói nóng rực sắc.

Dù Gamma có kháng tính với ngọn lửa, nhưng miễn dịch chủ yếu là hiệu ứng thiêu đốt, còn như loại tổn thương thuần túy thuần cao nhiệt độ của Viêm Khí Bướm vẫn có chút hiệu quả.

Nhưng không thể không nói Gamma có thể trạng thật sự khá phi thường, chỉ trong chốc lát, thân thể Gamma liền dần dần thích nghi, và sắc đỏ trên thân thể hần bắt đầu từ từ trở lại màu xanh biếc ban đầu.

Tuy nhiên, Bách Lý Hãn Hải lại không ngừng tấn công, thấy Gamma đã nhanh chóng thích nghi với nhiệt độ cao của Viêm Khí Bướm, hần đã sẵn sàng triệu hồi Băng Phong Bướm, một luồng lạnh lẽo từ không trung thổi qua về phía Gamma.

Cơn gió lạnh đột ngột đến, nhiệt độ thấp đến đáng sợ, nơi vốn bị thiêu đốt sắp nóng chảy trong chớp mắt đã được bao phủ bởi một lớp băng, và lập tức bị nứt vỡ. Đối mặt với sự thay đổi nhiệt độ đột ngột này, ngay cả sắt thép cũng không chắc có thể chịu đựng được, càng chưa nói đến đất đai thông thường.

Khi Băng Phong Bướm triệu hồi ra cơn gió lạnh cực điểm, Viêm Khí Bướm ngay lập tức xuất thủ, không để Gamma có cơ hội trốn thoát, đồng thời gia tăng cường độ nhiệt độ bên ngoài cơ thể Gamma.

Chỉ cần sự chênh lệch nhiệt độ giữa hai bên đủ lớn, cho dù Gamma có phòng ngự mạnh hơn cũng không thể chịu nổi.

Quả nhiên, khi cơn gió lạnh cực điểm rơi xuống người Gamma, ngay lập tức, lớp đồ rực trên thân thể Gamma liền được bao phủ bởi một lớp băng dày, và trong lớp băng đó, Gamma cũng cùng lúc xuất hiện những vết rách nhỏ xíu.

Chẳng mấy chốc, lớp băng vỡ vụn, Gamma bị đóng băng thành một khối băng vỡ nát.

Viêm Khí Bướm thì chỉ bị chấn động, hoàn toàn không có lấy một vết thương nào.

Chúng vốn được phân liệt từ cùng một mẫu thể, tự nhiên sẽ có khả năng kháng cự với nhau, nếu không tự hủy chẳng phải rất ngu ngốc sao.

“Vậy là Bạch Khải thua?” Nhìn thấy Gamma nằm bất động trên mặt đất, những người xung quanh có chút nghi hoặc,

nhưng Lãnh Phi Phi không tuyên bố kết quả, vì vậy họ không dám bình luận tùy tiện.

Dù sao lần này không có quy định về số lượng triệu hồi sủng thú, chỉ trừ khi một bên chọn nhận thua, hoặc toàn bộ sủng thú không còn khả năng chiến đấu, nếu không sẽ không dễ dàng tuyên bố kết thúc trận chiến.

Không giống với sự hiếu kỳ của mọi người, Bạch Khải lại bình tĩnh lạ thường, nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ trực tiếp dung hợp thành Băng Hỏa trùng để tấn công, không ngờ lại chơi như vậy, không hổ là đặc công tổ.”

Bạch Khải giơ tay chỉ ngón cái về phía Bách Lý Hãn Hải, mà hắn cũng dường như hiểu ra điều gì, lúc này để cho hai trùng lại lần nữa tập hợp, cảnh giác nhìn Gamma đang vỡ vụn ở giữa sân.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thứ vốn bị đóng băng cứng lại đó dần dần hòa tan, sau đó gom lại thành một đọt, trên cơ thể nó tràn đầy vẻ hạnh phúc.

“Két phốc, két phốc.”

(chủ nhân, sau này có thể cho Gamma tạo ra hai cái giống như vậy không? Gamma cảm thấy thật thoải mái.)

Chương 351:

Bắt chước ngựa trang? Chỉ là thao tác cơ bản Nghe thấy những lời của Gamma, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Sau khi tắm hơi và ngâm mình trong nước lạnh, Gamma quả thật rất biết tận hưởng.

Tuy nhiên, ý kiến của Gamma cũng không tệ, chờ hấn rời khỏi tổng bộ thì sẽ không còn những điều kiện mô phỏng như Cảnh Kỳ Chi Tháp miễn phí nữa, vậy nên tự mình tạo vài mô hình sẽ tiện hơn.

Dù sao hiện tại thuộc tính của Alpha rất phong phú, trước mắt có thể tạo ra một số mô hình để sử dụng lại.

“Không thành vấn đề, nhưng thời gian mà kéo dài quá lâu thì vẫn là nên giải quyết chiến đấu trước đã.”

Bạch Khải chỉ ra hướng đột tấn công, Băng Phong và Viêm Khí vẫn đang hợp sức giao tranh, hấn biết rõ Bách Lý Hãn Hải đang chuẩn bị sử dụng đòn sát thủ, chuẩn bị bước vào trạng thái cuối cùng.

Kết phức kết phức. (Tốt, chủ nhân.) Gamma thấy vậy nhẹ gạt đầu, sau đó băng hỏa song trùng xung quanh bỗng nhiên bị bao vây bởi vô số xúc tu màu xanh lục, từ từ tiến lại.

Những xúc tu này chính là của Gamma.

“Thừa dịp tình huống hỗn loạn trong lúc băng hỏa giao tranh mà tuồn ra phân liệt thể sao?” Luôn chú ý từng hành động của Bạch Khải, Dean thấy vậy khẽ vuốt cằm, lại báo cho Lilith một tin tức.

“Trận tiếp theo, người lên.”

Nhận được tin nhắn, mắt Lilith lập tức sáng lên, nàng đã chờ đợi rất lâu, không thể chờ nổi để lên sân thi đấu và đánh bại Bách Lý Hãn Hải.

Là một trong ba thiên tài trẻ tuổi nhất của gia tộc Borg, Lilith luôn bị Dean áp đảo, mặc dù Dean sau này sẽ kế thừa vị trí gia chủ, nhưng nếu có thể, Lilith cũng muốn dành một chút quyền lực cho bản thân.

Và phương thức tốt nhất để chứng minh bản thân, chính là giành được chiến thắng ấn tượng trong trận đấu này! “Đã như vậy, nếu người giỏi trong việc kéo dài thời gian, vậy ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất để kết thúc người!” ...

Trên sân thi đấu, băng hỏa song trùng bị Gamma bao vây bởi xúc tu, không thể tiếp tục hòa hợp.

Song trùng cố gắng sử dụng kỹ năng để thoát khỏi xúc tu nhưng lại luôn bị kẹp chặt không thể động đậy.

Cùng lúc đó, Gamma chậm chạp di chuyển bỗng nhiên vung một xúc tu, kéo một trong hai lang bảo xuống đất và lôi về phía mình.

Sau đó, dưới ánh mắt bất lực của Bách Lý Hãn Hải, thân thể Gamma bỗng nhiên mở rộng, nhanh chóng nuốt chửng lấy song trùng, chưa đến vài giây, toàn bộ dị tượng bên ngoài thân thể song trùng liền biến mất, không hề có chút sức lực nào.

Mặc dù Gamma không còn cần phải tiếp xúc để hấp thu máu huyết và năng lượng của đối phương, nhưng khả năng hấp thụ năng lượng của hắn vẫn còn, thậm chí còn mạnh mẽ hơn trước rất nhiều.

“Tôi thua.”

Nhìn thấy năng lượng của mình đã bị hút đi bảy tám phần, không thể tiếp tục chiến đấu với băng hỏa song trùng, Bách Lý Hãn Hải chọn cách đầu hàng.

Có lẽ sau khi hợp nhất thành Băng Hỏa trùng, hắn sẽ mạnh hơn, nhưng trừ khi có thể ngăn cản Gamma hấp thụ năng lượng, nếu không năng lượng là điều kiện đầu tiên còn thiếu.

“Xin lỗi, có cơ hội mời người ăn cơm.”

Bạch Khải vung tay áo, Gamma lập tức dừng lại việc hấp thụ năng lượng, trả lại một phần năng lượng cho băng hỏa song trùng, sau đó mới quay về bên cạnh Bạch Khải.

“Được.”

Bách Lý Hãn Hải hiển nhiên có chút bức bối, phản ứng của hắn giờ cũng giống như Bách Lý Hoàng Mạc.

“Đã là người thua, không cần ở đây nói nhiều với nhau, nhanh chóng rời khỏi đây đi.”

Chưa đợi Bách Lý Hãn Hải xuống sân, Lilith đã lao lên, nhanh chóng thách đấu Bạch Khải.

“Triệu hồi con thú mạnh nhất của ngươi ra đi, ta thật sự rất khó có được cơ hội như vậy.”

Nhìn vẻ mặt có phần khoe khoang của Lilith, Bạch Khải chỉ thờ dài.

Sao mà ở đâu cũng có thể gặp được người như vậy, không thể học hỏi được một chút cách khiêm tốn của hắc sao? “Không cần, đổi thành thứ khác thì ta lại thấy không có hứng thú, coi như vậy đi.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn vẻ mặt khó chịu hiếm thấy của Bách Lý Hãn Hải, nói: “Vừa rồi đúng là có phần nhàm chán, trận này hãy chiến đấu quyết liệt cho nhanh thôi.”

“Ngươi!” Nhìn thấy bộ dạng kiên định của Bạch Khải, Lilith, vốn tự mãn, lập tức nổi giận, biểu cảm trở nên lạnh lùng.

“Đây là do chính ngươi chọn, nếu có hậu quả gì thì ta sẽ không chịu trách nhiệm.”

Nói xong, phía trước Lilith bỗng nhiên xuất hiện một luồng sáng trắng chói lòa, một thực thể có ngoại hình tương tự Thiên Sứ nhưng rõ ràng mang nét nữ tính hiện ra trước mặt Bạch Khải.

Ong ong ong...

Từ khoảng cách gần như vậy đối diện với Phán quyết Thiên Sứ, kể từ khi lên tới cấp Hoàng Kim hắc không còn có hứng thú với đa số sinh vật, mà giờ lại bị thực thể này thu hút, kháng cự không thể khỏi tiếp xúc với nó.

“Kích động như thế, xem ra đúng là sinh vật Thần Thoại.”

Bạch Khải thấy vậy nhẹ vuốt cằm, đối Gamma nói: “Gamma, chút nữa ra tay đừng quá hung ác, chỉ cần làm cho nó mất khả năng hành động là được, để ta có thể xem tiến độ một mình.”

Két phốc két phốc. (Đừng quá độc ác sao? Ngô, đánh gãy tay chân thì có được không?) “Khụ khụ, đừng nói thành ra tàn bạo

như vậy, chúng ta đều là những người trí thức, chỉ cần đánh cho dừng lại là được.”

Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, tốt bụng nhắc nhở Gamma một câu, còn Gamma thì tỏ ra không hiểu, trở lại sân thi đấu.

“Chuẩn bị xong chưa? Vậy ta sẽ bắt đầu.”

Thấy Bạch Khải đã chuẩn bị xong, Lilith vẫn giữ được tính nhẫn nại của một quý tộc, sau đó nhìn thấy ánh sáng trắng lóe lên, Phán quyết Thiên Sứ trong tay nàng xuất hiện một thanh trường thương vây quanh bởi sấm sét trắng, nhắm về phía Gamma đâm tới.

Lilith dám kiêu ngạo như vậy chính là nhờ vào năng lực của Phán quyết Thiên Sứ, với kỹ năng Bạch Lôi này, tất cả kẻ thù chỉ còn cách quỳ gối trước mặt nàng.

Mặc dù phòng ngự của Gamma khá mạnh mẽ, nhưng Lilith không nghĩ rằng hắn có thể đỡ nổi kỹ năng Bạch Lôi lần này.

Hơn nữa, từ những gì nàng vừa quan sát, Gamma không có quá nhiều chiến thuật chiến đấu, dường như dựa hoàn toàn vào khả năng phòng ngự khủng khiếp của mình để liên tục thụt lùi và tiêu hao đối thủ.

Chiến thuật này với Thiên Sứ mà nói thì đúng là điều ngu dại nhất.

Chỉ có điều Lilith không ngờ rằng, Gamma lần này lại không sử dụng chiến thuật phản công bằng phòng ngự.

Ngay khi Phán quyết Thiên Sứ tấn công, thân thể Gamma bỗng động đậy, cùng lúc miệng hắn lớn dần, dần dần biến thành một Ác Ma có sừng màu xanh.

Chính là Delta, đã tiến hóa thành Phần Nộ Thủ Vệ sau khi tiếp xúc với tà năng.

Là sinh thú duy nhất trong đội ngũ sở hữu kỹ năng biến đổi ngoại hình, Gamma chỉ có thể sử dụng nó khi nuốt chửng một mục tiêu có kích thước lớn hơn, vào thời điểm khác thì hắn gần như bỏ qua nó.

Chỉ là vì đội ngũ những sinh thú khác đều có kỹ năng biến hình truyền thống, Gamma vì vậy mà không sử dụng kỹ năng

này nhiều lắm, nhưng Phần Nộ Thủ Vệ lại là lựa chọn hàng đầu của hắn.

Tuy nhiên, tốc độ bắt chước nguy trang của Gamma rõ ràng không thể so với tốc độ tấn công của Phán quyết Thiên Sứ, chỉ kịp định hình sơ bộ thì đã bị thương từ Bạch Lôi, mạnh mẽ lan ra khắp cơ thể Gamma, lập tức xé hắn thành hàng triệu mảnh.

Chỉ có điều nhờ có kỹ năng nứt, những đòn tấn công này không thể gây ra tổn thương trí mạng cho Gamma, ngoại trừ phần thân thể bị tiêu tan do thuộc tính Quang, tổn thương do Lôi Điện cũng bị Gamma giảm bớt đến mức thấp nhất.

Không chỉ vậy, những phân thể đó đều trở lại thành hình dáng của Phần Nộ Thủ Vệ, từng cái một hướng về bản thể tụ lại, rõ ràng có ý định như vậy để tiếp tục hình thành một bộ hoàn chỉnh của Phần Nộ Thủ Vệ.

“Ngay cả kháng tính với lôi điện cũng có sao?” Lilith thấy vậy có chút nhíu mày, nhưng rất nhanh lại nhận thấy hiệu quả của thuộc tính Quang đối với Gamma, lập tức ra lệnh cho Phán quyết Thiên Sứ tăng tốc tấn công.

Chỉ trong chớp mắt, Bạch Lôi lóe lên, hàng nghìn viên thạch quả bay tán loạn, giờ phút này, kế hoạch tốc chiến tốc thắng mà Bạch Khải đã đề ra lại có vẻ vô cùng buồn cười, xung quanh thính phòng thậm chí còn vang lên những tiếng bàn tán.

Không chỉ vậy, hai lão gia ở trên khán đài cũng đều bắt đầu thảo luận.

“Phán quyết Thiên Sứ, ưu thế của sinh vật Thần Thoại thực sự rất mạnh mẽ.”

Triệu Phù Đồ nhìn vào sự tấn công kinh người của Phán quyết Thiên Sứ, nói: “Đưa nhân tài như vậy vào Cục 13, gia tộc Borg càng thêm mạnh mẽ.”

Vương Tiên cười nói: “Đây đều là quyết định của hội nghị, lão không quá quan tâm đến nhân tài của Cục 13 đâu.”

“Và lại, dù có là sinh vật Thần Thoại, cũng không thể làm cho Bạch Khải phải nghiêm túc đâu ~” Triệu Phù Đồ nhàn nhạt mỉm cười, nhìn vẻ mặt chờ mong của Bạch Khải, nói: “Tiểu tử này từ trước đến nay đều như vậy, tâm lý vững vàng vô cùng, có thể đợi chút nữa sẽ bị ép buộc ra một con thú khác.”

“Ha ha ha...”

Triệu hội trưởng, ông thật sự có yêu cầu nghiêm khắc đối với các thành viên trong hội như vậy, nhưng như vậy cũng tốt, người trẻ tuổi mặc dù cần có tinh thần phấn chấn, nhưng đến lúc cần gõ thì cũng nên gõ một cái.”

“Ha ha ha...”

Hai người nhìn nhau cười, mà trên sân thi đấu thì dần dần xuất hiện biến đổi.

Sau khi đã hấp thu sạch sẽ năng lượng còn lại, thậm chí cả năng lượng trong bản thân mình cũng đã tiêu tán hơn phân nửa, Gamma lần đầu tiên chống đỡ lại đòn đánh của Phán quyết Thiên Sứ Bạch Lôi.

Mặc cho Thánh Quang như thế nào xung kích, hắn cũng không thể dễ dàng tan vỡ như trước.

“Đáng ghét, con quái vật năng lượng này rốt cuộc có bao nhiêu!” Lilith nhìn Gamma với năng lượng dường như vô tận, tâm tình quả thực có phần vỡ vụn. Để tránh việc bị Gamma hấp thu năng lượng, Lilith đặc biệt chọn sử dụng kỹ năng Bạch Lôi mạnh mẽ, thậm chí còn hạ thấp năng lượng của bản thân xuống, không để xảy ra tình huống trên xuống dưới.

Mặc dù vẫn còn có một chút năng lượng bị Gamma hấp thu, nhưng số lượng không nhiều, cũng không ảnh hưởng quá lớn đến trận chiến của nàng.

Dẫu vậy, là sinh vật Thần Thoại, nhưng lại có chút lo lắng về việc bị kẻ đối thủ này vượt qua.

Càng làm cho Lilith hoảng sợ là, Bạch Lôi của Phán quyết Thiên Sứ dường như bắt đầu mất tác dụng trước Gamma.

“Quang hệ kháng tính, đến rồi!” Khác với sự mất bình tĩnh của Lilith, nụ cười trên mặt Bạch Khải càng ngày càng tươi tắn.

Khi cảm nhận được Gamma đã xuất hiện kháng tính với thuộc tính quang, hắn không khỏi vùng quyền lên hân hoan.

Nguyên tố cơ bản kháng tính, đã tập hợp đủ rồi!

Chương 352:

Tay xé Thiên sứ Chỉ tiếc rằng bây giờ đang trong cuộc thi, Lilith không phải là hội viên chính thức, và Bạch Khải cũng không nhất định có thể kéo Lilith giúp đỡ Gamma để hoàn thiện độ thuần thực, sau đó trực tiếp thăng cấp Thành Nguyên thành kháng tính.

“Đã kháng tính tới tay, vậy thì không thể kéo dài thêm nữa.”

Nhìn sự không kiên nhẫn trên gương mặt Lãnh Phỉ Phỉ, Bạch Khải biết mình không thể lãng phí thêm thời gian, liền truyền chỉ thị cho Gamma.

Nguyên bản Gamma còn đang từ từ ngưng hình, bỗng chốc thân thể chấn động, trực tiếp biến thành hình dạng Phần Nộ Thủ Vệ.

Không chỉ như vậy, sau khi Lilith xuất hiện, cô không dùng đến hiến tế quang hoàn và kịch độc quang hoàn, nhưng vẫn dán chặt vào bên ngoài thân Gamma, và hấp thụ năng lượng quang hoàn cũng vậy.

Ba quang hoàn hợp nhất, bên ngoài thân Gamma lập tức bốc cháy lên ngọn lửa màu xanh thẫm, phối hợp với hình dạng Phần Nộ Thủ Vệ, trông như một Ác Ma tái sinh.

“Đây là, dị đoan!” Khi nhìn thấy tạo hình này của Gamma, dù là Lilith hay Dean đều lộ ra vẻ chấn kinh, rõ ràng họ đang liên tưởng đến điều gì.

Lilith càng tỏ ra nghiêm túc hơn.

“Không ngờ người lại có thể khế ước với sinh vật tà ác như vậy, ta chỉ có thể tiến hành thẩm phán đối với hắn.”

Lilith nhíu mày, trán hiện rõ một dấu ấn, phán quyết thiên sứ trong tay cô chĩa vào ngực, sau đó với đôi cánh mở rộng bay lên cao, tựa như thần minh nhìn xuống Gamma.

Sau đó, phán quyết thiên sứ giờ cao trường thương, năng lượng khủng khiếp dần dần hội tụ trên thương, trong khi vẫn khóa chặt Gamma dưới mặt đất.

“Tà ác dị đoan, ngươi hôm nay lợi dụng phán quyết thiên sứ danh nghĩa, tiến hành thâm phán đối với ngươi...”

Chưa kịp dứt lời, Gamma trong hình dạng Phần Nộ Thủ Vệ bỗng nhiên từ mặt đất phóng lên, một phát tóm được chân phải của phán quyết thiên sứ kéo về đất, sau đó không chờ phán quyết thiên sứ thoát ra, liền vung tay đánh mạnh vào đất như cầm chày.

“Đúng là cái cảm giác này!” Nhìn thấy Gamma hoàn mỹ tái tạo lại bản thân, gương mặt Bạch Khải lộ ra niềm vui, trong khi Lilith lại có chút hoảng hốt.

“Ngươi, ngươi làm sao dám!” Loại công kích này dĩ nhiên không thể làm tổn thương phán quyết thiên sứ, nhưng hành động này của Gamma đối với phán quyết thiên sứ, không, phải nói là với Borg gia tộc, thực sự là một sự nhục nhã lớn lao.

“Phán quyết thiên sứ, giết hắn!” Lilith nhớ đến việc mình có thể bị trừng phạt khi trở về, cuối cùng không thể lo lắng bây giờ, liền ra lệnh cho phán quyết thiên sứ dứt khoát.

Chỉ tiếc, vẫn là chậm một bước.

Sau khi vung mạnh phán quyết thiên sứ, Gamma bỗng nhiên nhảy lên thật cao, hai tay phát lực đè mạnh phán quyết thiên sứ xuống mặt đất, sau đó thân thể đồ sộ trực tiếp đè lên, đồng thời hai tay ném xuống lửa Tà Năng đập mạnh lên thân phán quyết thiên sứ. Đối mặt với Tà Năng đặc trưng, phán quyết thiên sứ lần đầu tiên cảm nhận được đau đớn từ linh hồn, liều mạng giằng co, nhưng Gamma vẫn không buông lỏng, thậm chí còn chia ra vài chục cánh tay, cùng nhau tấn công.

Gamma - hình thái Ác Ma - đập tới tấp! Đối mặt với những đòn tấn công không ngừng nghỉ của Gamma, phán quyết thiên sứ vốn cao cao tại thượng giờ đây hạ xuống trần gian, toàn thân bị Tà Năng thiêu đốt, vẻ ngoài chật vật khiến ngay cả những người bên cạnh hiệp hội cũng không khỏi quan tâm.

“Đáng chết, ngươi dám đối xử như vậy với phán quyết thiên sứ, nếu không nghĩ để Borg gia tộc xem như kẻ thù, tốt nhất nên dừng tay lại cho ta, nếu không...”

Lilith nói được nửa chừng, thì nhận ra trên khán đài có ánh mắt lạnh lùng quét qua, lập tức im miệng.

Chỉ là, vẫn là chậm chạp chút.

“Nếu không thì sao?” Bạch Khải híp mắt cười, búng tay một cái, nói: “Ta nhớ Thánh Quang sinh vật có năng lực khôi phục rất mạnh đúng không?” “Gamma, hôm nay bữa tối ăn cánh gà nướng!” Két phốc két phốc! (cánh gà nướng? Gamma thích ăn nhất!) Trên gương mặt dữ tợn của Gamma lộ ra nụ cười, nguyên bản công kích điên cuồng bỗng nhiên dừng lại, đôi tay vạm vỡ nắm chặt phán quyết thiên sứ và kéo mạnh xuống đất.

Xoẹt...

Cánh của Thiên sứ bị Gamma kéo xuống, và phán quyết thiên sứ đang được bao bọc trong Thánh Quang dần dần mất đi hào quang, lộ ra thân hình một con chim lớn màu trắng.

“Tình hình như thế nào? Thật là một cái điều nhân?” Nhìn thấy phán quyết thiên sứ biến thành Thiên Đường Điều, Bạch Khải lập tức nhận ra mình dường như gặp rắc rối, vội vàng đưa ánh mắt cầu cứu về phía Lãnh Phi Phi.

“Tiểu tử nguoi, thật là có thể gây chuyện.”

Lãnh Phi Phi mắng một câu ngoài miệng, nhưng lại hiện lên nụ cười thú vị.

Cô từ trên tay Gamma lấy đi một cái cánh và ném xuống Thiên Đường Điều.

Khi cánh trở về, Thiên Đường Điều lại được bao bọc trong Thánh Quang, một lần nữa biến thành hình dạng phán quyết thiên sứ, và đôi cánh cũng trở lại.

Chỉ là, trở nên nhỏ hơn không ít.

“Mau trả lại cho ta một cái cánh khác!” Nhìn thấy phán quyết thiên sứ khôi phục nguyên dạng, Lilith liền nhẹ nhõm thở ra, lập tức muốn lấy thêm một cánh khác.

Nhưng đã bị Gamma cướp đi một cánh thì sao có thể đồng ý? Gamma liền mở miệng ra, nuốt cái cánh đó vào trong.

Chủ nhân nói, ăn vào trong bụng là chính bản thân, ai lại muốn together với hấn tranh giành cánh! “Nguoi!” Lilith thấy vậy rất muốn phát cáu, nhưng Dean đột nhiên đi tới bên cạnh Lilith, ánh mắt lạnh lùng quét qua, Lilith không dám nói thêm lời nào.

“Lilith - Borg, người đã thua, nếu cứ cố tình gây sự, người có muốn mất hết thể diện của Borg gia tộc không?” Dean - Borg ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lilith, thấy sắc mặt cô đã tái nhợt rõ ràng, hiển nhiên nhận ra sau đó sẽ phải đối mặt với sự trừng phạt.

Khi xử lý xong Lilith, Dean mới quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, lập tức trên mặt nở một nụ cười âm áp.

“Xin lỗi, muối muối của ta có chút không hiệu lễ nghĩa, ta xin thay nàng xin lỗi người.”

Bạch Khải nghe vậy hơi nhú mày, nói: “Không cần, ta hạ thủ hơi nặng tay một chút.”

Mặc dù không rõ tình huống cụ thể, nhưng đôi cánh này có tầm quan trọng rất lớn đối với Thiên sứ, bởi vậy Dean vẫn có thể bình tĩnh như vậy.

Khẩu Phạt tâm xà, không thể chọc vào.

“Như vậy là tốt nhất.”

Dean gật đầu nhẹ, quay lại cúi người một cái về kính trọng với Lãnh Phi Phi, nói: “Thật xin lỗi huấn luyện viên, ta đã tự ý xâm nhập vào sân thi đấu, hy vọng ngài đừng trách.”

“Không có gì, chỉ cần giải quyết vấn đề là được.”

Lãnh Phi Phi lắc đầu, nhìn Dean trở lại khán đài, mới bắt đầu tuyên bố kết quả.

“Lần này tranh tài, Bạch Khải chiến thắng.”

Nghe Lãnh Phi Phi tuyên bố kết quả, khí thế bên hiệp hội cuối cùng cũng trở lại đỉnh phong, trong khi Cục 13 bên kia lại có chút thất thần. Đương nhiên, điều này chỉ giới hạn trong một số tuyển thủ mà thôi.

“Ta đã biết, Bạch Khải nhất định sẽ giáo huấn tốt cái nữ nhân kiêu ngạo này!” Đường Miêu mặt đầy thích thú, không thể che giấu sự hài lòng, mà Vương Hoài thì bất lực lắc đầu, nói:

“Đường Miêu, người hãy kiềm chế một chút, dù sao cũng là chúng ta Cục 13 thua, đừng vui mừng quá mức như vậy.”

“Ồ ~ thiếu chút nữa thì quên.”

Đường Miếu nghe vậy không khỏi thè lưỡi, khi thấy Dịch Du và những người khác không chú ý đến mình, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

“Bất quá, điều này khiến những người còn lại không phải là đối thủ của Bạch Khải.”

Đường Miếu nhìn về phía những thành viên Cục 13 không có vẻ gì muốn chiến đấu, nói: “Cũng may ta không cùng Bạch Khải một tổ, không biết rõ mà không thắng được thì cảm giác thật quá khó chấp nhận.”

Cục 13 ngậm thừa nhận quy định, chưa chiến trước e sợ rằng không có tư cách ở lại.

Quả nhiên, mặc dù đã chấn động trước sức mạnh kinh khủng của Bạch Khải, nhưng các thành viên còn lại vẫn chọn tiếp tục chiến đấu với Bạch Khải, mà Bạch Khải cũng không hề khinh thường ý định đối diện.

Cuối cùng, hấn nhanh chóng tấn công, khiến Gamma trong hình thái Ác Ma đánh bại họ ra khỏi sân.

Và như vậy, Bạch Khải dễ dàng đánh bại đối thủ, trong lòng mọi người xem chứng kiến, ánh mắt phức tạp quay trở lại khán đài.

“Bạch Khải, người thật không đếm xỉa đến thể diện của đối phương, tốt xấu cũng tạo cơ hội cho họ một trận.”

Không thể ra sân lộ mặt, Bạch Vũ Hiểu khinh bỉ nhìn Bạch Khải, nói: “Người không biết chúng ta hiệp hội coi trọng nhất là lấy đức phục người sao?” Bạch Khải nghe vậy khinh thường nhếch miệng, nói: “Lấy đức phục người nào có điểm tích lũy đâu, đừng tưởng ta không biết người đang nghĩ gì.”

“Thôi đi, thật nhàm chán.”

Bạch Vũ Hiểu nghiêng đầu sang hướng khác không thèm nói gì thêm, Bạch Khải cũng vội xử lý cánh kia, cùng một vài người trao đổi mấy câu liền đi thẳng.

Từ trong Gamma trở lại, cánh kia dường như đang dần dần hao hụt năng lượng, ngay cả nó cũng không thể hấp thu, vì vậy Bạch Khải phải tận dụng thời gian nghĩ biện pháp xử lý một chút.

Thấy Bạch Khải rời đi, Tiêu Nguyên mấy người cũng không có để ý, mà nhìn về phía Bạch Thu Trà, cười nói: “A Trà, tiếp theo phải xem ngươi rồi.”

Bạch Thu Trà gật nhẹ đầu, đưa cánh bay vào sân thi đấu, trong khi những thành viên trong tổ trước đó lại không xuống.

“Đám tiểu gia hỏa này, quả thật hỗn loạn như vậy!” Nhìn Bạch Thu Trà có vẻ dự định một mình đánh xuyên qua đối thủ, Triệu Phù Đồ không nhịn nổi cười mắng một câu, trong mắt đầy sự thoải mái.

“Trẻ tuổi nóng tính, rất bình thường.”

Vương Tiên nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Dù thế nào đi nữa, điều này thực sự khó để thu được tác dụng khảo hạch.”

Triệu Phù Đồ gật đầu nhẹ, nói: “Chờ vòng kết thúc đầu tiên, thêm một trận bổ sung khảo hạch cho mười người còn lại chứ, không thể để bọn họ dễ dàng như vậy.”

“Có thể, nhưng thực phiền phức cho hiệp hội.”

“Không sao, việc đó nằm trong phận sự.”

Hai người trò chuyện vui vẻ, trong khi ở một góc khán đài Cục 13, bầu không khí lại băng lạnh đến đáng sợ.

“Chờ sau khi trở về, tự mình đi sở Tài Quyết sám hối, khi nào mang phán quyết thiên sứ Thần tính tu luyện trở về, khi đó mới được ra ngoài.”

Dean lạnh lùng nhìn Lilith, trầm giọng nói.

“Vâng!” Lilith liên tục gật đầu, mặc dù biết mình sẽ phải chờ rất lâu để ở đó, nhưng so với hình phạt khác, điều này đã coi như là nhẹ.

“Bất quá với cái cánh bên kia...”

Dean lắc đầu, nói: “Phán quyết thiên sứ các Thần tính khác sẽ tự trở về trong tượng thần, cánh đó cũng không có ích gì, cứ để hấn đi thôi.”

“Tốt, ta hiểu.”

Lilith nhẹ gật đầu, nghĩ đến cảnh phán quyết thiên sứ trước đây đã bị Bạch Khải toi bồi, trong mắt cô vẫn lóe lên sự phẫn

nộ.

Chờ khi nàng nắm giữ nhiều Thần tính hơn, nhất định phải để Bạch Khải tên khốn này nếm trải sự phần nộ của thần linh!

Chương 353:

Hợp nhất Cánh Thiên Sứ Căn cứ trong bí cảnh.

Bạch Khải vừa mới được đưa vào căn cứ Gamma, đã lập tức tiến vào khu vực trung tâm nơi có cánh của Thiên Sứ đang xoay quanh.

Dù hắn đã cố gắng hấp thu năng lượng từ quang hoàn của Thiên Sứ, nhưng vẫn không thể ngăn cản năng lượng trên cánh Thiên Sứ đang dần dần tan biến.

“Két phốc, két phốc.”

(chủ nhân, năng lượng này ngon quá, Gamma muốn ăn.) “Yên tâm, ta sẽ tìm cách.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, theo chỉ dẫn từ trứng tiến hóa, hắn đưa tay chạm vào cánh Thiên Sứ.

Vốn dĩ trứng Hoàng Kim chỉ mới nứt ra một nửa, lập tức hiện lên nhiều vết nứt, rõ ràng là kéo tiến độ lên tới 99%.

“Quả không hổ là huyết mạch Thần Thoại, có thể đẩy nhanh tiến độ lên như vậy!” Khuôn mặt của Bạch Khải ngay lập tức lộ ra nụ cười.

Dù cái cánh Thiên Sứ có sức hút lớn đối với trứng tiến hóa, nhưng hắn cũng không ngờ nó lại có thể giúp tăng tiến độ lên hơn một nửa.

Phải biết rằng, từ khi trứng tiến hóa lên Hoàng Kim cấp, ngay cả những sinh vật lãnh chúa cũng chỉ có thể cung cấp một chút ít tiến độ.

Bạch Khải vốn định đi thăm bà Phạm, nhưng giờ đây có vẻ như hắn không cần phải làm vậy nữa.

“Nhưng mà nhìn đáng vẻ vừa rồi, cánh Thiên Sứ này có lẽ là bản thể của Thiên Sứ sao? Đây có tính là phụ thể không? Hay là hợp nhất?” Bạch Khải nhìn cánh trong tay, không ngừng suy nghĩ về điều này, trong khi Gamma thì sốt ruột như côn trùng bò trên chảo nóng, không ngừng thúc giục.

“Két phốc, két phốc?” (chủ nhân, người nghĩ ra cách nào rồi sao?) Nhìn cánh Thiên Sứ trong tay càng trở nên mờ nhạt, Bạch Khải vội vàng nhẹ gật đầu, định dùng trứng tiến hóa để nhập vào cơ thể Gamma, nhưng đột nhiên hấn lại ngần ngại.

Trước đây, hấn định giao dịch Quang Linh Thánh Toàn để Gamma hợp nhất, nhưng sau khi nghe theo Hạng Lê, hấn đã không mạo hiểm.

Giờ đây, cánh Thiên Sứ rõ ràng còn mạnh mẽ hơn, nếu hợp nhất vào, không chừng sẽ gây ra xung đột lớn hơn? “Sách, thật là đau đầu.”

Bạch Khải gãi đầu, vẫn còn chưa thật sự sẵn sàng để mạo hiểm.

Mặc dù thân thể của Thần Thoại cấp rất khó gặp, nhưng sau này, hấn cũng không chắc sẽ không gặp được.

Mạo hiểm có thể mang lại lợi ích, nhưng cũng có thể gây tổn thương cho Gamma, đến lúc đó sẽ không đáng.

“Nếu không, chúng ta hãy hỏi ý kiến một chút?” “Két phốc, két phốc!” (Gamma muốn thử một chút!) Nhìn thấy Gamma trên trán nổi lên dấu chấm than, Bạch Khải trấn trở một lát rồi đưa ra quyết định.

“Vậy thì thử một lần xem sao.”

Dù có chút mạo hiểm, nhưng nhìn thái độ của Gamma, nếu không thử thì có lẽ Gamma sẽ hối hận cả đời.

Dù sao, trước đó hấn đã đồng ý cho Gamma được tùy ý ăn.

Hơn nữa, với trứng tiến hóa ở đây, hấn không thấy nó có thể gây ra tổn thương gì quá nghiêm trọng, chỉ tốn một chút năng lượng mà thôi.

“Shuke Beita, chuẩn bị kỹ lưỡng kho trữ liệu, sẵn sàng bất cứ lúc nào để giúp ta trữ liệu.”

Xuất phát từ lý do cẩn thận, Bạch Khải vẫn chuyển tới kho trữ liệu từ Nguyệt Dạ Chi Tháp, sau đó đặt cánh Thiên Sứ lên thân Gamma, kích hoạt trứng tiến hóa.

Chỉ trong chớp mắt, một lượng lớn thể lực đã nhanh chóng được rút ra, nhưng với tư cách là một cấp tứ, Bạch Khải lại

không giống như lần trước mà bị kiệt sức, hắn vẫn giữ được sự tỉnh táo.

Chỉ là giờ đây, hắn lại tình nguyện bị ngất đi.

Dưới tác động của Lục Long Vây và kho trữ liệu, nhu cầu của trứng tiến hóa đã được đáp ứng, nhưng bản thân Bạch Khải lại cảm thấy rất khó chịu. Đột nhiên hắn bắt đầu ao ước rằng mình có huyết mạch của những sinh vật kỳ bí như Lý Húc Thăng, nếu có thể sở hữu thể chất đó, chắc chắn hắn sẽ không bị khó chịu như vậy.

May mắn thay, cánh Thiên Sứ không có huyết mạch Tử Vong khủng khiếp đến vậy.

Sau một khoảng thời gian ngắn, Bạch Khải cuối cùng cũng đã bọc trứng Hoàng Kim vào thân Gamma.

“A ô?” (nhân loại, người lại cho Gamma ăn cái gì tốt vậy? Bản uông cũng muốn!) Nhìn thấy vẻ nghi hoặc của Beita, Bạch Khải không khỏi trợn mắt, nói: “Người không phải vừa nuốt một cái máy móc Hỏa chủng sao?” “A ô...”

(kia là Shuke ăn, không phải bản uông...) “Được rồi, được rồi, đợi chút nữa ta sẽ cho người mua một ít tinh thần vật liệu.”

Bạch Khải đắm nhẹ Beita một quyền, rồi nằm lại trong kho trữ liệu, lặng lẽ nghỉ ngơi.

Mặc dù trứng tiến hóa đã thành công tích tụ, nhưng cơ thể hắn vẫn cảm thấy hơi mệt mỏi, dĩ nhiên đó cũng là một phần để chờ đợi, vừa thuận tiện để nghỉ ngơi một chút.

Dù sao, sau đó không chừng hắn sẽ phải chuẩn bị cho trận thứ hai, nên hắn cũng cần phải giữ cho mình trong trạng thái tốt nhất. ...

Sân thi đấu.

Lý Húc Thăng thu lại song chùy, đứng yên trên lôi đài, còn đối diện hắn là một Tiêu Nguyên với nụ cười khổ sở.

Còn tưởng rằng có thể gặp phải một gã hút máu và hấp thu năng lượng như Gamma đã là một điều trùng hợp, nào ngờ giờ đây hắn lại gặp một tên có thể kiểm soát cả huyết dịch của bản thân và người khác một cách biến thái.

Lần đầu tiên, hắn đã bị Lý Húc Thăng mạnh mẽ ép phải chủ động lên chiến đấu.

Không còn cách nào khác, nếu không cố gắng lên, không chừng hắn sẽ bị Lý Húc Thăng hút cạn huyết dịch.

“Ta nhận thua.”

Nhìn xung quanh mình bị bao vây bởi máu tươi, Tiêu Nguyên bất đắc dĩ lựa chọn bỏ cuộc.

Gặp Lý Húc Thăng, kẻ hoàn toàn khắc chế được hắn, đúng là một chút xui xẻo.

Nhưng cuối cùng cũng chỉ là thi đấu trước năm, nên cũng không sao cả.

“Vòng thứ năm trận lôi kết thúc, hiện tại công bố danh sách tham gia trận thứ hai đoàn thể chiến.”

Sau khi xác nhận cả hai bên đều không có tuyển thủ tham gia, Lãnh Phi Phi liền tuyên bố kết quả thi đấu, đồng thời một hình chiếu xuất hiện trên bầu trời, trong đó viết rõ danh sách trận thứ hai đoàn thể chiến.

Hiệp hội tổ: Bạch Khải, Bạch Thu Trà, Tiêu Nguyên, Lục Tình, Chu Diễm Cực 13: Lý Húc Thăng, Vương Hoài, Dean - Borg, Elis - Borg, Hạ Diễm “A, thế mà cùng Tình nhi một đợt tiến vào vòng tiếp theo rồi.”

Nhìn thấy Lục Tình cũng nằm trong danh sách, Chu Diễm lập tức nhảy cẫng hoan hô.

Kỳ thật khi thấy ba trận đấu trước, Bạch Khải cùng Bạch Thu Trà có những biểu hiện biến thái, những người còn lại cũng đã có chút khủng hoảng.

May mà A Trà đã đánh bại đối thủ, hai bên lãnh đạo cũng đã có lần riêng thực hiện quyền kiểm soát cường độ của mình.

Nhưng mà, danh sách thi đấu đoàn thể cũng khá hợp lý với dự đoán của hai bên, không có gì quá bất ngờ, nên tất cả mọi người đều vui vẻ.

“Thế nhưng, Bạch Khải, hắn đâu rồi? Sắp bắt đầu trận thứ hai rồi?” Chu Diễm nhìn xung quanh, nhưng vẫn không thấy bóng dáng của Bạch Khải, không ngừng thắc mắc.

“Bạch Khải hẳn là ở trong bí cảnh.”

Bạch Thu Trà nói, “Mới rồi nhị thúc cũng gửi tin cho ta, trước trận thứ hai đoàn thể chiến sẽ có thêm một trận đấu.”

“Thêm thi đấu?” Tiêu Nguyên nghe vậy thì sửng sò, nhưng sau khi suy nghĩ về ba trận đấu trước đó, hắn lập tức hiểu ra.

Lần thi đấu này tuy là một cuộc tranh tài, nhưng bản chất của nó lại là để kiểm tra.

Kết quả đã bị Dean và Bạch Khải làm cho biến chất, từ một khía cạnh nào đó mà nói, cũng có thể coi là vi phạm kế hoạch ban đầu, nên việc thêm trận thi đấu là điều dễ hiểu.

Quả nhiên, khi mọi người chuẩn bị để theo dõi đoàn thể thi đấu, Triệu Phù Đồ đã tuyên bố thông tin về trận thi đấu thêm, nhằm vào tất cả các nhân viên bên ngoài mười người.

Cách thức khảo hạch rất đơn giản, chỉ cần đánh bại những hung thú đã chỉ định là được.

Hiệp hội và Cục 13 sẽ dựa vào biểu hiện của họ để chấm điểm.

“Hy vọng Bạch Khải gã này đừng đến trễ, thi đấu cá nhân đang diễn ra đồng thời, không thể để bị kéo dài lâu.”

Chu Diễm lo âu nhìn về phía mà Bạch Khải rời đi, liên quan đến hai loại thi đấu, khả năng cũng không lớn để vì thi đấu cá nhân mà kéo dài quá lâu.

Nếu Bạch Khải bỏ lỡ, quay đầu không chừng sẽ khóc thét, điều này cũng sẽ là một cú sốc lớn cho bọn họ.

Dù sao, đối diện các biến thái so với họ vẫn còn nhiều như vậy. ...

Căn cứ trong bí cảnh.

Bạch Khải, Alpha, Shuke Beita và Delta đang tạo thành một vòng tròn, tò mò đánh giá Gamma.

“Các người nói, liệu Gamma có tính là hấp thụ thành công không?” “Két phốc, két phốc.”

(cũng không thể nói như vậy, vì Gamma dường như không có biến hóa quá lớn.) “A ô a ô.”

(thể nhưng cái này năng lượng đã kết nối với Gamma, bản uông cảm thấy chắc chắn là thành công rồi.) “Róc rách, rách.”

(nhưng trên thân Gamma cũng không xuất hiện dấu hiệu tiến hóa, ngoài cái dấu ấn, mọi thứ vẫn như trước.) Bốn con thú sùng cùng nhau bàn luận, nhìn thấy Gamma, đối tượng của vấn đề, càng trở nên hoang mang.

Sau bốn giờ đồng hồ hợp nhất, năng lượng từ cánh Thiên Sứ cuối cùng đã được hấp thu vào cơ thể Gamma, nhưng không giống như các vật chất khác mà hoàn toàn tiêu hóa.

Thay vào đó nó trở thành một vệt tia chớp màu trắng tạo dấu ấn trên cơ thể Gamma.

Mặc dù đã ngăn cản năng lượng tiếp tục tiêu tán, nhưng Gamma vẫn không thể chuyển hóa thành năng lực của mình.

Tuy vậy, theo lời Gamma, dấu ấn tia chớp dường như đã tăng cường một chút thể chất của hắn, thậm chí mang lại cho hắn khả năng trị liệu chậm rãi.

Có lẽ vì hợp nhất cánh Thiên Sứ mà Gamma vừa mới nhận được quang kháng đã trực tiếp đạt đến mức hoàn mỹ, và thuộc tính nguyên tố của Gamma cuối cùng cũng đã tiến hóa thành kỹ năng cao cấp: nguyên tố kháng tính.

“Không uổng công ta đã tốn sức để nâng cao khả năng kháng tính, cuối cùng đã có hồi báo.”

Có kỹ năng kháng tính này, những công kích bằng năng lượng thông thường sẽ không có quá nhiều hiệu quả đối với Gamma.

Dù siêu cấp kỹ năng chỉ có tác dụng giảm phân nửa, nhưng với việc này trong việc phối trí động cơ vĩnh cửu cho Gamma, rõ ràng có thể nói là không đáng kể.

“Tiếp theo hãy thử nâng cao kỹ năng kháng tính vật lý lên một chút, đến lúc đó không phải sẽ miễn nhiễm với mọi thứ hay sao, như vậy chẳng phải là vô địch rồi?”

Chương 354:

Khởi đầu trận chiến Nghĩ đến việc Gamma có thể mang lại những cơn mưa công kích lên bầu hung thú, Bạch Khải cảm thấy một luồng nhiệt huyết dâng trào trong lòng.

“Mặc dù không thể trực tiếp hấp thu cánh Thiên Sứ có được huyết mạch Thần Thoại, nhưng như vậy gọi là thu hoạch cũng vẫn tốt.”

Bạch Khải nhìn Gamma, người vừa có thêm một kỹ năng mới, mỉm cười nhếch miệng.

Mặc dù không phải là kỹ năng Bạch Lôi cấp siêu cấp của Thiên Sứ, nhưng đối với Bạch Khải, điều đó cũng khá thỏa mãn.

Dù sao, đây cũng là kỹ năng tấn công chủ động đầu tiên của Gamma.

“Đội khi trận thi đấu này kết thúc, nếu đôi Quang Linh Thánh Toàn và Song Tử Tinh Hạch, có lẽ mình có thể hấp thu được Thánh Quang thiểm điện này.”

Bạch Khải trầm nghĩ, đột nhiên sắc mặt thay đổi.

“Nguy rồi, mình đã quên trận thứ hai thi đấu nữa!” Dù Gamma đã sớm biến thành một con quái vật, nhưng thời gian tiêu tốn đã lên tới bốn tiếng, cộng thêm thời gian hẩn nghiên cứu kỹ năng, giờ đã gần năm giờ trôi qua kể từ khi rời khỏi sân thi đấu.

Hắn là đội thứ hai, còn ba đội nữa cũng không thể kéo dài tới hơn năm giờ.

Nếu bỏ lỡ trận thứ hai, cho dù Triệu Phù Đồ không phạt hắn, chắc chắn hắn cũng sẽ rất hối hận. Đây chính là hai tài nguyên cấp truyền thuyết...

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không còn tâm trí để nghiên cứu kỹ năng mới của Gamma nữa, lập tức rời khỏi căn cứ, hướng về sân thi đấu. ...

Tại sân đấu.

Hai đội đã chuẩn bị xong, tất cả cùng nhìn về phía vị trí trống của đội trưởng, im lặng chờ đợi.

Dù rằng phải trải qua một đợt khảo hạch nữa, nhưng cũng không tốn quá nhiều thời gian, trận thi đấu thứ hai đã sắp tiến vào giai đoạn chuẩn bị.

Nhưng không hiểu sao, hai vị đội trưởng dường như quên đi chuyện này, vẫn đang trò chuyện vui vẻ, còn trọng tài Lãnh Phi Phi lại không nhận được lệnh từ trên, vì thế không thể tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Tất nhiên, những người thông minh đều biết họ đang chờ Bạch Khải, và họ không thấy khó chịu khi phải chờ đợi quá lâu.

Sau tất cả, với năng lực cường đại của ba sủng thú mà Bạch Khải sở hữu, họ cũng rất hứng thú với những con sủng thú khác của hắn.

Chỉ là, giờ đây đã là một giờ trước khi họ nghĩ như vậy...

“Bạch Khải tên hồn đản kia, rốt cuộc còn muốn để chúng ta chờ bao lâu nữa?” Chu Diễm tức giận mắng, chỉ muốn lao vào bí cảnh của Bạch Khải mà kéo hắn ra.

“Không thấy hai vị đội trưởng cũng không có lên tiếng sao, chờ xem đi.”

Lục Tình điềm tĩnh đẩy kính, tiếp tục đọc sách trong tay, trong khi A Trà vẫn bình thản ngồi thiền.

“Các người cái này...”

Không nói thì ta sẽ đi ngủ một chút, khi nào Bạch Khải đến thì gọi ta.”

Chu Diễm duỗi lưng, dường như định ngủ gật ở đó. Đúng lúc này, Bạch Khải cuối cùng cũng xuất hiện tại sân đấu.

Anh và Triệu Phù Đồ, Vương Tiên đang nói chuyện một cách ăn ý liền dừng lại, Bạch Khải tiến đến khán đài, cất cao giọng thông báo: “Tuyển thủ đã có đủ mặt, trận thi đấu thứ hai sẽ bắt đầu ngay.”

“Khụ khụ, xin lỗi, vừa nhớ ra một số chuyện nên mới quay về nghiên cứu một lát,” Bạch Khải nhìn thấy ánh mắt chờ đợi của

Chu Diễm, ngượng ngùng cười cười, đưa ra một lý do không thể tin nổi.

Nhưng sau khi nghe đến hai chữ “nghiên cứu”, Chu Diễm có phần ghen ghét, không truy cứu nữa về chuyện Bạch Khải đã trể.

Hiện tại tại tổng bộ, mọi người đã đạt được một nhận thức chung. Đó là không thể đặt nghi vấn đối với bất kỳ hoạt động nào liên quan đến Bạch Khải, bởi vì điều đó có thể gây cản trở cho sự hình thành một nguồn lực độc quyền.

“Ba hạch khu động”, cái tên này đã trở thành một danh hiệu mà mọi người đều công nhận về khả năng của Bạch Khải.

Còn ở phía Cục 13, thấy Bạch Khải có vẻ như vậy, Vương Hoài chỉ mỉm cười thản nhiên, còn Hạ Diễm thì thể hiện sự tò mò, nói: “Không ngờ Bạch Khải người dù thế nào cũng vẫn cố gắng như vậy, ngay cả khoảng thời gian trước thi đấu cũng muốn đi nghiên cứu, ta thực sự có chút ngại đấy.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Chỉ là làm vài việc tùy hứng thôi.”

“Ôi...”

Hạ Diễm nhếch môi, rõ ràng là không mấy tin tưởng vào lời của Bạch Khải, bên cạnh Dean cũng có vẻ như vậy.

Liệu có phải đây là cái gì đó có âm mưu không? “Khụ khụ, đã có đầy đủ đội viên, ta sẽ tuyên bố về quy tắc thi đấu đội.”

Lãnh Phi Phi bước vào giữa hai đội hình, nói: “Đoàn thể chiến là 5V 5, tuyển thủ có thể tự do phát huy, cuối cùng đội nào toàn bộ tuyển thủ bị mất khả năng chiến đấu thì sẽ kết thúc, rõ chưa?” “Rõ rồi.”

Quy tắc đơn giản nhưng rõ ràng, cả hai đội đều không có ý kiến gì, Lãnh Phi Phi thấy vậy liền lặng lẽ rời khỏi sân đấu.

Cùng lúc đó, sân thi đấu đã được mở rộng gấp mười lần, khoảng cách giữa hai đội ban đầu chỉ một bước giờ đã bị đẩy ra hàng chục mét.

“Ý này là muốn cho chúng ta thoải mái phát huy sao.”

Nhìn xung quanh không gian được mở rộng, Bạch Khải nghĩ thầm, lập tức gọi hết bốn súng thú của mình ra, còn hắc chỉ

triệu hồi các súng thú chủ lực của mình.

Trong trận chiến đoàn thể không thể so với thi đấu cá nhân, dù phối hợp thế nào cũng sẽ gặp phải một số sự cố, đặc biệt là trận 5V S5 càng dễ gặp phải hơn.

Bởi vậy, việc phát huy hiệu quả tốt hơn từ đội hình chiến thuật sẽ mang lại kết quả khả quan hơn.

Cũng không khác gì với Cục 13, ngoài Lý Húc Thăng có thể đồng thời hòa hợp bốn con súng thú biến thái, những người khác cũng chỉ giữ lại cho riêng mình chủ súng.

“Cục 13 luyện tập có lẽ nhiều hơn chúng ta rất nhiều, vì vậy chúng ta không được mắc phải sai lầm.”

Tiêu Nguyên nhìn về phía Lục Tình, nói: “Lục Tình, người phụ trách chỉ huy và hỗ trợ, phòng ngự để ta lo, ta sẽ tìm cơ hội giúp người giảm bớt áp lực hỗ trợ.

Chu Diễm, tìm cơ hội giải quyết đôi diện bên hỗ trợ, A Trà, người lo cho Lý Húc Thăng, hẳn có khả năng điều khiển máu thịt sinh mệnh quá mạnh.”

“Đến như Bạch Khải, người cứ tự do hoạt động.”

Là một trong những mục tiêu để Bạch Khải tích lũy điểm, Tiêu Nguyên rất rõ về bốn con súng thú biến thái của hắn, vì vậy cũng không ràng buộc hắn.

Về phần Bạch Khải, dĩ nhiên rất hài lòng đồng ý.

Dù rằng Hiệp hội đã có nhiều buổi huấn luyện để bọn họ phối hợp với nhau, nhưng Bạch Khải không hề thiếu khả năng phối hợp với người khác.

Nhưng không thể tranh cãi, Bạch Khải luôn muốn có những kiểu chơi mới mẻ, vì vậy không dễ dàng để gò bó hắn về một vị trí nhất định.

Vì vậy, khi Tiêu Nguyên không ràng buộc Bạch Khải, có lẽ sẽ cho hắn có cơ hội phát huy hiệu quả không tưởng.

Dù sao, từ góc độ đội hình mà nói, bọn họ vẫn có chút thua thiệt.

Lý Húc Thăng, Dean, Elis – một sinh vật huyết mạch truyền kỳ với thiên phú song sinh, cùng hai Đế Hoàng cấp Ngự Thú

sư, thêm nữa là Hạ Diễm – một kỹ sư cơ khí cừ khôi.

Nhìn bên ngoài, rõ ràng đội bên họ có vẻ hơi yếu.

Rất nhanh, sân thi đấu đã ổn định, và giọng nói của Lãnh Phi Phi từ trên cao vang lên.

“5V S5 đoàn thể chiến, bắt đầu!” Vừa dứt lời, Lục Tình, với kỹ năng thiếu nữ của mình, ngay lập tức tỏa sáng với nhiều màu sắc khác nhau, tức thì rơi xuống các con súng thú của mình, khiến cho trạng thái của chúng lập tức tăng lên.

Là một phụ trợ ở giai đoạn Pháp Đế, Lục Tình có thể nâng cao sức mạnh của cả đội, tốc độ và các thuộc tính khác, đồng thời cũng có năng lực chữa trị nhất định, nên đó là lý do Tiêu Nguyên để Lục Tình phụ trách hỗ trợ.

Chỉ là đối diện Vương Hoài cũng rõ ràng nhanh hơn rất nhiều, trước khi Lục Tình ra tay, hắn đã triệu hồi một chú người cây cầm Sức Sống cho đối thủ, cùng với Lý Húc Thăng lập tức dẫn đầu phát động tấn công.

“A Trà, ngăn lại Lý Húc Thăng, Chu Diễm, người thừa cơ quán sau.”

Thấy Lý Húc Thăng ra tay nhanh chóng, Lục Tình lập tức ra lệnh, Bạch Thu Trà liền tiến vào trạng thái Cốt Khái, tiếp nhận Lý Húc Thăng trực diện.

Một bên là người hòa hợp bốn con súng thú, một bên là gánh chịu sức mạnh của Đế Hoàng, hai người lần đầu diện diện giao phong, liền có một trận quyết đấu.

Thấy cảnh này, Chu Diễm, với khả năng biến hình thành Tượng hồn, linh hoạt tránh ra khu vực chiến đấu của hai người, tiến thẳng về phía Vương Hoài.

Rầm rập! Nhưng ngay lúc này, hàng loạt đạn pháo từ trên trời giáng xuống, chính xác rơi vào đường mà Chu Diễm đang đi qua, không đợi Chu Diễm né tránh, vài điểm đỏ đã chặn được đường đi của hắn.

Là đội trưởng của đội đặc công, Hạ Diễm tự nhiên cực kỳ thông thạo chiến thuật, sớm đã dự đoán được động tác của Chu Diễm, vừa khi chặn được hành động, liền nâng súng bắn tía lên, chuẩn bị một phát để hạ gục Chu Diễm. Đám gia hỏa

này, quả thật phối hợp rất ăn ý! Nhìn thấy đội mình bị chặn lại, Bạch Khải mặt mày căng thẳng, Shuke lập tức hiểu ý, tháp pháo nhanh chóng triển khai, nhằm vào Hạ Diễm, phóng ra một trận pháo kích không thương tiếc.

Trong hệ thống máy móc, tốc độ công kích đã rất nhanh, còn Shuke sử dụng tháp pháo mới triển khai thì tốc độ lại còn nhanh hơn, đến mức khiến cho năng lượng công kích của Hạ Diễm không thể chống nổi, nhằm vào hấn mà bắn tới.

Thấy vậy, Hạ Diễm đành phải tạm thời bỏ qua việc định tấn công Chu Diễm, mà chuyển sang né để tránh cú công kích từ Shuke.

Nhưng Shuke hiển nhiên không định buông tha, thấy Hạ Diễm lùi lại, hấn lập tức triển khai thêm một số tháp pháo, thay đổi sang bắn ra đạn thực thể.

Những viên đạn này tốc độ rõ ràng chậm hơn, nhưng dưới sự che chắn của Lôi Viêm, lại thuận lợi tiếp cận gần Hạ Diễm, không trực tiếp trúng đích mà đã phát nổ trên không trung, biến thành một tấm lưới kim loại lớn, rơi thẳng xuống Hạ Diễm. “Điện từ lưới?” Hạ Diễm nhìn thấy những tấm lưới kim loại này, lập tức nhận ra nguồn gốc của nó, ngay lập tức hóa thân thành Bá Vương Long, dùng móng vuốt mạnh mẽ định xé toạc tấm lưới.

Nhưng đúng lúc đó, những tấm lưới kim loại bỗng nhiên sáng lên các phù văn, khiến cho tốc độ rơi xuống bạo tăng, Bá Vương Long chỉ kịp xé một bên, đã bị tấm lưới phủ lên người.

“Phù văn máy móc phối hợp thật sự không tồi.”

Nhìn thấy Shuke đánh lén thành công, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Nhưng Hạ Diễm rõ ràng không phải kẻ yếu, khi bị tấm lưới kim loại trói lại trong chớp mắt, hấn nhanh chóng chuyển đổi hình thái, vẩy quanh thân kiên cố, hóa thành máy cắt kim loại, trực tiếp xé nát tấm lưới lớn.

Nhưng cũng chính vì một chút thời gian trì hoãn này, Chu Diễm đã thuận lợi tiếp cận Vương Hoài, bao vây hấn bằng một ngọn thương bùng cháy như nham thạch đang phun trào, lao thẳng về phía người cây của Thành Lũy!

Chương 355:

Tam anh chiến Alpha Khi thấy Chu Diễm bất ngờ xuất hiện trước mặt mình, Vương Hoài không hề hoảng hốt, vô số rễ cây to lớn từ dưới chân chui ra, hướng thẳng tới Chu Diễm, quần lấy nàng.

Chu Diễm nhận thấy tình hình, lập tức dùng trường thương của mình để ngăn cản.

Hỏa diễm từ trường thương dễ dàng thiêu đốt những rễ cây, nhưng với sự hỗ trợ của những người cây khổng lồ trong Thành Luỹ, rễ cây không những không giảm mà còn ngày càng nhiều hơn.

“Đáng chết, thật phiền phức!” Chu Diễm thầm mắng, rồi quay đầu, cầm mạnh trường thương xuống đất, những cây hỏa trụ lập tức từ lòng đất phun ra, thiêu rụi toàn bộ rễ cây xung quanh, đồng thời vẫn không ngừng hướng về phía Thành Luỹ người cây.

Nàng có Hỏa hệ Tướng hồn, mà Thành Luỹ người cây lại là thực vật hệ, đương nhiên tương khắc.

Nếu kiên cường chống lại, nhất định sẽ phải chịu tổn thương không nhỏ.

Tuy nhiên, ngay lúc này, một bóng người toàn thân bốc cháy bằng lửa trắng đột ngột xuất hiện, chặn trước Thành Luỹ người cây.

Khi hỏa trụ của Chu Diễm tiếp xúc với đối phương, nó lập tức bị đồng hóa và biến thành một bức tường lửa màu trắng, hướng về phía Chu Diễm tấn công.

Chu Diễm không lùi bước mà tiến tới, cơ thể bùng cháy, nâng trường thương và đâm vào tường lửa.

Nhìn cảnh tượng này, Lục Tinh không có ý định ngăn cản.

Cơ Xảo thiếu nữ nhẹ phát tay, một cầu ánh sáng trong suốt xuất hiện quanh người Chu Diễm, giúp nàng chặn đứng bức tường lửa đang tấn công.

Cùng lúc đó, Tiêu Nguyên cũng chỉ huy con sủng nước của mình là gấu Chập Long, theo sau Chu Diễm xuyên qua tường lửa, kiên quyết cản lại lưỡi đao khổng lồ của thẩm phán Thiên sứ đang chém xuống, trong khi Chu Diễm sẵn sàng đâm thẳng vào đầu thẩm phán Thiên sứ.

Ba người phối hợp với nhau gần như không có bất kỳ kẽ hở nào, thậm chí khiến người ta nghi ngờ rằng mục tiêu ban đầu của họ chính là thẩm phán Thiên sứ.

Tuy nhiên, Hạ Diễm cũng không cho phép họ thực hiện ý đồ này.

Hắn giơ trường thương Phá Quân lên, từ một bên trực tiếp đâm tới nhằm chặn lại công kích của Chu Diễm.

Nhưng không phản công lại, hắn từ trường thương dùng một nguồn năng lượng khóa lại Chu Diễm, chủ động giữ chặt lấy trường thương của nàng.

Vương Hoài cũng nhanh chóng thay đổi mục tiêu, cấp tốc quần dây leo quanh gấu Chập Long.

Lúc này, Lục Tình đứng ở phía sau, xung quanh bỗng nhiên xuất hiện vài rễ cây, rõ ràng mục tiêu chính là nhắm vào Cơ Xảo thiếu nữ đang bảo vệ Chu Diễm.

Ta có thể thấy, đây rõ ràng là một đòn dứt khoát nhằm dụ địch.

Nhìn thấy Lục Tình gặp nguy hiểm, Chu Diễm nhanh chóng muốn ra tay cứu viện, nhưng nguồn năng lượng khóa của Hạ Diễm hiển nhiên được tạo ra đặc biệt để cải thiện hồn thể, khiến sự biến hóa của Tướng hồn trở nên vô dụng.

Gấu Chập Long cũng bị rễ cây quần chặt, không thể kịp thời cứu viện.

Trong lúc Lý Húc Thăng đang chiến đấu với Bạch Thu Trà, thấy cảnh này, hắn lập tức chậm lại thể tấn công, chuẩn bị hỗ trợ.

“Trong chiến đấu, phân tâm là sai lầm nghiêm trọng nhất.”

Thấy Bạch Thu Trà phân tâm, Lý Húc Thăng lạnh lùng nói.

Ngay lập tức, vô số máu tươi phun ra từ cơ thể hắn, tạo thành một cơn mưa máu hướng về phía Bạch Thu Trà.

Lý Húc Thăng đột ngột tăng cường tần suất tấn công, khiến Bạch Thu Trà chưa kịp phản ứng đã bị đánh phải trở tay.

Dù nàng cố gắng duy trì thế trận, nhưng Lục Tình lại không có thời gian cứu viện.

“Cơ Xảo thiếu nữ, chuyển đổi hình thái chiến đấu.”

Tuy nhiên, Lục Tình không hề hoảng sợ, khi nhìn thấy những rễ cây tấn công, ngay lập tức ra lệnh cho Cơ Xảo thiếu nữ.

Nàng liền triệu hồi một thanh thủy tinh trường đao và nhẹ nhàng vung tay, chém rễ cây thành từng đoạn.

“Đây là...

hệ thống song phù văn?” Bạch Khải chứng kiến cảnh này liền ngăn ra.

Rất nhanh sau đó, hắn nhận ra Cơ Xảo thiếu nữ vừa rồi đã sử dụng hệ thống song phù văn.

Có vẻ như, trong thời gian này, Lục Tình tại bộ phận phân tích Bạch Thiên đã thu được lợi ích không nhỏ.

Khi thấy Lục Tình giải quyết được nguy cơ, Chu Diễm thở phào nhẹ nhõm, còn Bạch Thu Trà thì lại nhanh chóng đưa chú ý trở lại Lý Húc Thăng.

Nhưng ngay lúc này, đối thủ trước mặt Bạch Thu Trà, lúc trước đang điên cuồng tấn công Lý Húc Thăng, bỗng dừng thay đổi mục tiêu, và thậm chí Thiên sứ cũng làm điều tương tự.

Bên cạnh đó, từ xa xa, vị Thánh Quang thiên sứ vẫn đang quan sát đã bước lên và lập tức phát động tấn công.

Ba người đồng loạt hành động, rõ ràng không phải kết quả của một ý định tạm thời mà là đã được lên kế hoạch từ trước.

“Quả nhiên, từ lúc ban đầu mục tiêu chính là ta.”

Nhìn thấy ba người sủng thú đồng loạt hướng về phía mình, Bạch Khải không hề tỏ ra kinh hoàng, mà nụ cười tà ác lại nở trên môi.

Tiếp theo, những con sủng thú ban đầu tấn công Bạch Khải dường như cảm nhận được điều gì đó, không hện mà cùng

nhau tản ra, nhưng hành động thì rõ ràng không tự nhiên, trong khi những người muốn hỗ trợ Bạch Thu Trà và Tiêu Nguyên cũng cảm nhận được một luồng tinh thần mạnh mẽ, và đều vội vã rút lui.

Còn những cách tấn công từ phía đối phương, cũng bị Gamma dễ dàng chặn lại, thậm chí còn tùy ý hấp thụ một phần.

“Ngươi, cái con chó ngu ngốc này, sao lại nhanh nhẹn như vậy khi tấn công ta, mà hành động thì lại chậm chạp như vậy?” Bạch Khải không nhịn được đâm vào Beita.

Còn Beita chỉ mặt mũi ủy khuất nhìn về phía Bạch Khải.

A ô a ô... (Tiểu nhân loại, ngươi chẳng phải muốn ta điều khiển trong khoảng không sao, sao lại chậm như vậy.) Dù tâm linh mũ bảo hiểm có thể tăng cường tinh thần lực đến mức lớn, nhưng vấn đề kiểm soát vẫn rất lớn, muốn một cách yên tĩnh và tinh chuẩn phát động, thậm chí với Beita cũng có chút khó khăn.

“Được rồi, ít nhất cũng đã tách ba tên kia ra, tiếp theo hãy tập trung vào bọn họ.”

Hắn có thể chuẩn bị tốt như vậy là nhờ có sự hỗ trợ từ tâm linh mũ bảo hiểm, khả năng cảm nhận của Beita tăng lên gấp bội. Đơn giản mà nói, khi trận chiến bắt đầu, Beita đã cảm nhận được ba kẻ thù đang nhắm vào họ, vì vậy đã sớm chuẩn bị.

“Mạnh mẽ như vậy tinh thần lực, thật sự Bạch Khải, sủng thú của ngươi không đơn giản chút nào.”

Dean thấy Beita có vẻ ngốc nghếch, trên mặt lộ vẻ thích thú, sau đó lại tiếp tục phát động tấn công.

Sức mạnh công kích mà hắn phát động, cho dù có dùng đến đạo cụ phụ trợ thì cũng không thể sử dụng thường xuyên, hiện tại là thời cơ tốt nhất.

Chỉ có điều, khi Thánh Quang thiên sứ còn chưa kịp tiếp cận gấu Husky, Alpha đã chặn ở trước, trong tay cầm trường kiếm màu đen, chỉ thẳng vào kẻ thù xa xa, tỏa ra một áp lực oai phong凛冽.

Và Thánh Quang thiên sứ, vốn luôn không lui bước, sau khi nhận thấy khí thế của Alpha, đột nhiên mắc kẹt lại, không có

chút nào chuẩn bị chủ động tấn công.

Là một sinh vật Thần Thoại, Thánh Quang thiên sứ ít sợ bất kỳ loại uy hiếp nào, nhưng lần này, dưới khí thế của Alpha, lại phát sinh một chút do dự.

“Sao lại như vậy...”

Khi thấy tình cảnh này, Dean, người luôn có nụ cười quý tộc trên mặt, cuối cùng cũng thay đổi sắc mặt.

Còn Lý Húc Thăng, ngũ giác nhạy cảm cũng cảm thấy điều gì kỳ lạ và nhìn về phía Alpha một cách khó tin.

Chiến đấu bỗng chốc ngừng lại, cả hai bên đều tự điều chỉnh lại vị trí, chiến đấu lại trở lại trạng thái ban đầu.

“Ách... Đoàn thể chiến thật phiền phức.”

Nhìn thấy những người Cục 13 không còn hành động mờ mịt, Bạch Khải cảm thấy bất đắc dĩ, gãi đầu. Đây đều là những tinh anh của thế hệ trẻ, nên họ sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, những gì vừa rồi cũng chỉ là thử thăm dò.

Nhưng nhìn vào tình huống này, có vẻ như đối phương không còn hành động thiếu suy nghĩ nữa.

Lục Tình xem xét khí tức của Alpha cùng các sủng thú khác, sau một hồi suy nghĩ, nói: “Bạch Khải, thay đổi vị trí một chút, từ giờ ngươi hãy đảm nhận vai trò chủ công.

Chúng ta sẽ dốc toàn lực phối hợp với ngươi, ngươi chỉ việc phát huy hết khả năng là được.”

Bạch Khải nghe vậy, hai hàng lông mày nhướng lên, gật đầu liên tục, và nói với bốn con sủng thú: “Chúng tiểu nhân, mau chuẩn bị chiến đấu!” Ken két ken két! (chúng ta đã nói câu này từ rất lâu rồi.) A ô a ô! (năm con thì quá ít, Bạch Khải muốn đánh tới một trăm!) Két phốc két phốc. (Gamma chỉ vừa phát hiện ra hai đôi cánh, và muốn ăn...) Róc rách rách rách. (Delta không muốn cản trở.) Bốn con sủng thú hùng hực khí thế, đồng loạt xông lên.

Chỉ thấy Alpha phát tay, nhanh chóng vung kiếm tử vong về phía Thánh Quang thiên sứ, phát động công kích sắc bén, và những Thánh Quang thiên sứ vốn nhẹ nhàng tiêu diệt Lý Mộ thì giờ không còn sức đánh trả, vì Thánh Quang vừa tự lại đã

bị Thanh Kiếm từ Tử Vong cắt đứt, tạo ra những vết lõm màu đen.

Không chỉ có vậy, Alpha còn rút ngắn (bớt thời gian sử dụng) thanh kiếm gió bão, đồng thời kích hoạt quả cầu Bất Diệt, một vòi rồng lửa khổng lồ phun ra, nhắm thẳng vào thẩm phán Thiên sứ, rõ ràng là đối đầu lửa với lửa.

Còn Lý Húc Thăng ở bên kia lại bị sức hút từ kiếm Alpha kéo lại, làm biến hóa trọng lực, ngay cả Lý Húc Thăng với thể chất biến thái cũng khó mà thích ứng kịp.

Alpha một mình đối đầu ba đối thủ, mà vẫn chiếm được ưu thế rõ ràng.

Cổ xưa có Lữ Bố vừa mạnh vừa dũng mãnh, giờ đây là Alpha đánh ba thú, khung cảnh này thật mãnh liệt.

“Quả nhiên, tên nhóc này đã trưởng thành đến cấp quân vương rồi.”

Trong phòng họp, Tàn hội trưởng nhìn vào dáng vẻ bất khuất của Alpha, không khỏi cảm khái.

Trước đây, con khô lâu ấy đã là bậc thấp nhất, giờ hóa ra đã trưởng thành lên thành sinh vật quân vương.

Nếu không tận mắt chứng kiến, người khác có lẽ không thể tin tưởng.

Bạch Khải bị ba người áp chế cũng nhận thấy điểm này, vì vậy không hề giữ tay, toàn lực tấn công Alpha.

Chỉ có điều, ba con sủng thú còn lại của Bạch Khải cũng đã có mặt tại chiến trường.

Tháp pháo khổng lồ lại một lần nữa phát huy sức mạnh, sét và lửa bay múa khắp nơi, dưới sự chỉ huy của Beita với tinh thần lực mạnh mẽ, dễ dàng né tránh Alpha, mọi công kích đều rơi xuống người kẻ thù.

Trong khi đó, Gamma lại trực tiếp rơi xuống Alpha, lực thân không nhận, Huynh Đệ hội một lần nữa được tái lập, với tổn thương từ gió, ba vòng quang hoàn xuất hiện cùng lúc, phát động tấn công đồng loạt vào kẻ thù xung quanh.

Còn Delta thì tiến hóa thành hình thức Kim Cương Bạo Viên, một cú vung tay chặn đường sức hút kiếm và nhảy vào tấn công Lý Húc Thăng.

Với sức mạnh không lồ của Kim Cương Bạo Viên, khả năng hút kiếm cũng được phát huy một cách tinh tế, mỗi cú đánh đều như núi lớn đè xuống, va chạm nơi kiếm chùy, xung quanh không gian thậm chí xuất hiện những vết nứt ẩn hiện.

Chính vì vậy, Lý Húc Thăng không thể điều khiển lửa huyết, càng đến gần Delta cũng không thể thành công.

Sự kết hợp của các chủng tộc cổ xưa với không gian rõ ràng là một kỹ năng tấn công nguyên thủy, nhưng lại hoàn mỹ hiện thực hóa cái mà gọi là “bạo lực mỹ học”.

Chương 356:

Nguyễn Thánh Quang lắc lư lấy người ~ Bị một con sủng thú tam giai áp chế như vậy, Lý Húc Thăng, người luôn nghiêm túc, không hề tức giận mà còn cười, hai cánh tay bỗng nhiên phát lực, húc Delta bay ra xa.

Sau đó, Lý Húc Thăng không dừng lại mà tiếp tục tấn công, thân hình lóe lên, đuổi theo Delta.

Chói mắt huyết lôi quán quanh trên song chùy của hắn, đập mạnh xuống Delta, trực tiếp phá vỡ không gian quanh đó.

Cùng lúc đó, Huyết Nhận lại một lần nữa bộc phát sức mạnh, tốc độ tấn công cùng hình thái hoán đổi càng lúc càng nhanh.

Mỗi lần tiếp xúc với Delta đều làm hắn mất đi một chút máu, phạm vi công kích lại tiếp tục mở rộng.

Dù sao Delta vẫn là một con sủng thú tam giai.

Nếu không phải nhờ vào một loạt các thuộc tính và vật liệu thiết yếu, hắn cũng không thể nào chống lại bốn hình thái bộc phát của Lý Húc Thăng.

Lý Húc Thăng đánh nhau rất nghiêm túc, vì vậy Delta tự nhiên không dễ dàng gì.

Trong khi đó, bị Bất Diệt chi viêm vùi rống lửa cuốn lấy, Thảm phán Thiên sứ bắt đầu phát lực.

Toàn thân Thánh Hỏa thiêu đốt, ép Bất Diệt chi viêm lại, tiến công về phía Alpha. Đồng thời, cơ giới sư Hạ Diễn cũng cùng Husky phát động phản công.

Chỉ trong chốc lát, tình hình đã đảo ngược. Đúng lúc này, Bạch Thu Trà kịp thời phát động chi viện.

Cốt Khái phụ thể, hắn không nhìn thẳng Lý Húc Thăng mà điều khiển máu tươi, một tay cầm cốt kiếm, tay còn lại cầm hồn nhận, ngăn chặn Lý Húc Thăng.

Hai đối thủ cũ gặp nhau lần nữa, Lý Húc Thăng không còn để ý đến Delta, mà trực tiếp thay đổi mục tiêu tấn công về phía Bạch Thu Trà.

Mỗi một chiêu đều thể hiện rõ ràng sự chiếm ưu thế, mặc dù không có gì phô trương, nhưng mỗi đòn đều nhằm vào chỗ yếu.

Bạch Thu Trà rõ ràng đã trải qua hệ thống huấn luyện, một tay cầm song kiếm không chút sơ hở, cốt kiếm Âm Ảnh chi lực và hồn nhận linh hồn chi lực, đối mặt với Lý Húc Thăng bọc thép cùng với máu tươi, không chút nào yếu thế. Ở một bên khác, Chu Diễm triệu hồn phi mã, tiến thẳng tới Phá Quân.

Phá Quân cũng buộc phải hoán đổi sang cận chiến, đối chọi với Chu Diễm, trong khi Tiêu Nguyên chỉ huy Thủy Hùng Chập Long ngăn chặn ý đồ quấy rối của Chu Diễm.

“Từ xưa đến nay, đồ lam mới ra CP, hai người này có triển vọng đấy.”

Nhìn Lý Húc Thăng quán quanh bởi huyết lôi và Bạch Thu Trà cầm tay cầm Linh Hồn chi nhận, Bạch Khải chép miệng, quyết định gọi Delta về.

Bây giờ Delta một mình đối phó với Lý Húc Thăng bên cạnh yêu nghiệt thực sự rất khó khăn, chỉ còn chờ đến khi ăn xuống Không Gian tinh thạch thì mới có hy vọng.

“Trước tiên hãy xử lý hai gia hỏa này.”

Bạch Khải nhìn về phía Thánh Quang thiên sứ và Thẩm phán Thiên sứ, đang chạm trán với Alpha, và nhú mày.

Ngay từ đầu chiến đấu, hai người này đã biểu hiện rất tiêu cực.

Ngoại trừ vụ ba người cùng tấn công lúc nãy, những hành động khác của họ rất khác biệt so với những gì họ đã thể hiện trước đó.

Dường như cảm nhận được suy nghĩ của Bạch Khải, Dean bắt ngờ mỉm cười với Bạch Khải, và Thánh Quang thiên sứ tăng tốc độ tấn công một cách đột ngột.

Nhìn từ xa, trông giống như một trận mưa sao băng rơi xuống trên sân đấu.

Khác với Lilith Thẩm phán Thiên sứ và Elis Thẩm phán Thiên sứ, Dean Thánh Quang thiên sứ không có thuộc tính bổ sung nào khác, nhưng chính sự tinh khiết của sức mạnh Thánh Quang đủ để hấn sánh ngang với tốc độ của Hòa Quang.

Trong khi đó, Elis dường như không muốn làm rối loạn Dean, mà trực tiếp thay đổi mục tiêu, tấn công về phía Husky.

Mặc dù Thẩm phán Thiên sứ Thánh Hỏa có thể ngăn cản phần lớn sự tổn thương từ Lôi Viêm chi lực, nhưng không thể chịu nổi tần suất tấn công cao từ Husky, lại còn có thể chính xác tránh đi quân đội bạn, nên nếu không cẩn trọng, họ sẽ gặp rắc rối lớn.

Chương 357:

Nguyễn Thánh Quang lắc lư lấy người ~ Trong khoảnh khắc ấy, Delta, đang nhàn rỗi, bỗng nhiên chặn trước mặt thẩm phán Thiên sứ.

Hắn một tay tiếp nhận hỏa diễm kiếm do Alpha ném ra, tay kia thì hút kiếm, nhưng không tấn công thẩm phán Thiên sứ mà ngay lập tức biến hình, để cho song kiếm dán chặt vào thân mình.

Chỉ trong nháy mắt, ánh sáng tiến hóa lại lần nữa lóe lên, một cỗ nhiệt độ khủng khiếp từ cơ thể Delta tỏa ra, và một sinh vật khổng lồ hình người lại xuất hiện trong đấu trường. Đây là hình thái tiến hóa mà Delta, sau nhiều lần thử thách cùng với những sủng thú khác, có được. Đây chính là trạng thái tiến hóa mạnh nhất ngoài việc không dám mạo hiểm đối với Tử Vong chi lực, thậm chí còn có thể đe dọa Alpha thuộc cấp Quân Vương.

Tuy nhiên, nhược điểm lớn nhất của hình thái này là nó khó duy trì lâu dài.

Ngay tại khoảnh khắc Delta tiến hóa, Gamma chủ động tách ra khỏi Alpha, rơi xuống thân hình khổng lồ của dung nham, bắt đầu cung cấp năng lượng cho Delta.

Năng lượng có thể giải quyết, Delta ngay lập tức phát động tấn công vào thẩm phán Thiên sứ. Đối với thẩm phán Thiên sứ cũng có thuộc tính hỏa, nhưng không thể làm gì được Delta.

Trong trận đấu trước đó, thẩm phán Thiên sứ đã thiêu đốt thể xác và linh hồn bằng Thánh Hỏa, gây ra tổn thương lớn bên cạnh hiệp hội, mặc dù Elis rất chắc chắn, nhưng vẫn khiến mọi người cảm thấy vô cùng lo ngại.

Nhưng lần này, đối mặt với dung nham nguyên tố không thua kém, hiệu quả của Thánh Hỏa phải chịu sự suy giảm, hơn nữa còn có Gamma lĩnh ngộ kỹ năng kháng nguyên tố, đã vận dụng để hấp thụ Thánh Hỏa, làm yếu đi những đòn tấn công mạnh nhất của thẩm phán Thiên sứ.

“Mặc kệ nhìn bao nhiêu lần, năng lực của Bạch Khải ấy vẫn thật là biến thái.”

Trong khán đài, Bạch Vũ Hiểu không khỏi cảm thán khi thấy Delta biến đổi hình thái chiến đấu một lần nữa.

Trước đây khi biết rằng Bạch Khải không thể tiến hóa thành Thủy Tổ thú, mọi người còn cảm thấy tiếc nuối, tưởng rằng Bạch Khải đã lãng phí một khế ước vị mạnh mẽ.

Không ngờ rằng, không lâu sau đó, Bạch Khải đã phát huy điểm yếu của Delta thành ưu thế, thậm chí có thể coi đây là thiên phú mạnh nhất.

Dù sao, những sủng thú có thể thay đổi hình dạng dựa trên năng lượng bên ngoài không nhiều.

“Tôi lại thấy, không lâu của Bạch Khải mới thực sự khủng bố.”

Lý Mộ nhận xét, nhìn về phía thẩm phán Thiên sứ Thánh Quang lao vào công kích với tốc độ nhanh chóng, Alpha bất lực không thể chống cự.

Là người duy nhất từng đối mặt với thẩm phán Thiên sứ, Lý Mộ rất rõ ràng về tốc độ đáng sợ của hắn.

Hắn dám chắc rằng, nếu chỉ so sánh về tốc độ, những sủng thú của họ không thể là đối thủ của thẩm phán Thiên sứ.

Giờ đây, Alpha không chỉ chống đỡ mà còn thể hiện sự thoải mái, hiển nhiên kết hợp một cách mạnh mẽ giữa thân phận sinh vật vong linh và sinh vật Thánh Quang.

“Gia hỏa này, không lẽ thật sự đã nuôi dưỡng sủng thú của hắn thành sinh vật quân vương sao?” Bạch Vũ Hiểu khó tin nhìn Alpha đang cận chiến ngày càng hăng hái, bày tỏ giả thuyết của mình.

“Chín phần mười rồi.”

Lý Mộ nhẹ gật đầu, sau đó nhìn vào đấu trường nơi mà Lục Tình bị bỏ quên, trong mắt lóe lên vẻ bất lực. Đây là sự thật mà họ không thể vượt qua Bạch Khải...

Trong đấu trường, ánh mắt của Lục Tình liên tục quét qua từng khu vực, không ngừng phát ra mệnh lệnh cho Cơ Xảo thiếu nữ, từng ánh sáng sắc màu khác nhau cũng đang được

Cơ Xảo thiếu nữ kiểm soát, rơi xuống các thành viên trong đội.

Chương 358:

Nguyễn Thánh Quang lắc lư lấy người ~ (3) Hóa sức mạnh, tăng cường tốc độ, củng cố phòng ngự...

Dưới tác động của các hiệu ứng cường hóa không đồng nhất của Cơ Xảo thiếu nữ, Chu Diễm và những người khác dần chiếm ưu thế, đồng thời liên tục nhận được thông tin từ chương bộ Lục Tinh để điều chỉnh thủ đoạn tấn công của bản thân.

Khác với Bạch Khải, Tiêu Nguyên, Chu Diễm và Lục Tinh vốn đã cùng nhau lớn lên từ nhỏ, sự phối hợp của họ là vô cùng ăn ý.

Có thể Lục Tinh không có sức chiến đấu mạnh mẽ, nhưng những kiến thức phong phú cùng khả năng hỗ trợ từ Cơ Xảo thiếu nữ đã phát huy hiệu quả không hề yếu. “Hiệp hội này quả nhiên là đầy nhân tài, mặc dù chiến thuật còn non nớt, nhưng tương lai vẫn có hy vọng.” Vương Tiên nhìn những người được phân công bên dưới, nhẹ nhàng vuốt cằm, trong khi Triệu Phù Đồ thì khoát tay áo, nói: “So với Cục 13, những tiểu tử này vẫn còn chút chật vật khi đánh nhau.” “Hội trưởng, người quá khiêm nhường rồi, Quân Vương cấp sinh vật tại đây thực sự đang nắm lợi thế lớn trong cuộc chiến này.” “Điều đó cũng không bằng hai đầu Thần Thoại chủng bên cạnh, với đẳng cấp bên dưới, Thần Thoại chủng có sức chiến đấu mạnh nhất.” “Ha ha ha...”

Hai người cười đùa lẫn nhau, sau đó cùng nhau hướng nhìn trận đấu. “Có thể đấu với Alpha lâu như vậy, không biết Thần Thoại chủng có thực sự mạnh như vậy không?” Nhìn thấy tốc độ của Thánh Quang thiên sứ vẫn đang gia tăng, Bạch Khải không khỏi nhíu mày.

Theo những số liệu mà Tiêu Nguyên và những người khác cung cấp, Thánh Quang thiên sứ thuộc cấp bậc cao đẳng lãnh chúa, cho dù là Thần Thoại chủng, nhưng việc có thể đánh lâu như vậy với Alpha, một sinh vật Quân Vương cấp, thật khiến hần cảm thấy quá sức. “Alpha, hãy ép hần đến giới hạn.” Ken kết ken kết. (Dĩ nhiên.) Alpha nhẹ gật đầu, gió, lửa, lực hút

cùng lúc bay về, đồng thời nhắm vào Thánh Quang thiên sứ tấn công.

Tử Vong chi kiếm từ trên cũng phóng ra những đám khói màu đen, một nhát chém làm đứt quãng kiếm quang của Thánh Quang thiên sứ, nhắm thẳng vào hắn.

Khi thấy tình cảnh này, Thánh Quang thiên sứ bỗng nhiên tỏa sáng rực rỡ, sau lưng đột nhiên mọc ra một đôi cánh, một không gian thuần trắng xuất hiện xung quanh Thánh Quang thiên sứ, chặn bốn kiếm của Alpha bên ngoài.

Quân Vương lực trường! Thánh Quang thiên sứ quả thật là một sinh vật Quân Vương cấp! Nhìn thấy Thánh Quang thiên sứ hóa thành bốn cánh, Bạch Khải bừng tỉnh hiểu ra, còn Dean thì với vẻ mặt nghiêm trọng nói: “Ban đầu tôi nghĩ sẽ không cần phải tiết lộ điều này, không ngờ lại gặp một đầu Quân Vương cấp sinh vật, thật khiến người ta bất ngờ.” Bạch Khải nhún vai, nói: “Tôi cũng rất bất ngờ, chiếc cánh này mà lại dài như vậy, Thần Thoại chúng thật sự tùy tiện đến mức nào?” Dean nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Bạch Khải nếu có hứng thú, sau khi trận đấu kết thúc chúng ta có thể từ từ trò chuyện, nhưng giờ thì...” “Để Thánh Quang tịnh hóa các ngươi đi!” Nói xong, Thánh Quang thiên sứ bỗng nhiên tăng cường Quân Vương lực trường, bao trùm toàn bộ Alpha, gió, lửa và những thuộc tính khác bắt đầu nhanh chóng tan biến, những Kim Lợi lưỡi đao cũng không thể kiểm soát, rơi xuống mặt đất và dần dần bị đồng hóa thành Thánh Quang.

Thấy vậy, Bạch Khải nhíu mày, lúc này Alpha đã thu hồi hỏa diễm kiếm và lực hút kiếm, đồng thời vung Tử Vong chi kiếm tấn công vào Thánh Quang thiên sứ. “Vô dụng, trong Quân Vương lực trường, Thánh Quang sẽ bảo vệ tất cả.” Dean thấy vậy lắc đầu, đang định thuyết phục Bạch Khải từ bỏ thì bỗng thấy Tử Vong chi kiếm đã xuyên thấu qua lòng ngực Thánh Quang thiên sứ, cơ thể trắng nõn lập tức bị nhuộm một lớp màu đen. “Có vẻ như, ngươi bị Thánh Quang lấp lư rồi nhỉ ~”

Chương 359:

Tử Vong vs Thánh Quang Khi cảm nhận được thông tin từ Thánh Quang thiên sứ, sắc mặt của Dean lập tức trở nên nghiêm túc.

Hắn chỉ huy Thánh Quang thiên sứ rời xa, đồng thời dùng sức mạnh của Thánh Quang để thanh trừ lực lượng Tử Vong đang lan tỏa trong ngực.

Dù cho Thánh Quang có mạnh mẽ đến đâu, cũng chỉ có thể kiềm chế lực lượng Tử Vong tại chỗ, nhưng lại không thể thanh lọc được.

“Người đứng là có phần dị thường.”

Đầu tiên là Tà Năng hỏa diễm, sau đó đến lực lượng Tử Vong, Bạch Khải quản lý hai loại sức mạnh này lại hoàn toàn đi ngược với Thánh Quang.

Nếu như chuyện này xảy ra trong gia tộc Borg đã suy sụp, chắc chắn hắn sẽ bị đưa lên giàn hỏa thiêu.

“Các người thật sự thích sử dụng từ này.”

Bạch Khải nhún vai, mặc kệ Alpha tiếp tục truy kích.

Tuy nhiên, Thánh Quang thiên sứ rõ ràng không muốn để Alpha lại gần, liền trực tiếp vung mũi kiếm Thánh Quang tấn công Alpha. Đối mặt với sức mạnh Thánh Quang áp súc đến cực hạn, Alpha liền triển khai Tử Vong lực trường, lập tức làm cho Thánh Quang vốn trong sáng trở nên tăm tối.

Tử Vong vs Thánh Quang, hai loại thuộc tính đối kháng đã phân chia thắng bại trong khoảnh khắc.

Thấy vậy, Dean mặt mày khôi phục nghiêm túc, chợt xuất hiện một hình ảnh thiên sứ trên trán hắn, và trong tay Thánh Quang thiên sứ dần xuất hiện một thanh quang kiếm hoàn toàn mới.

So với chiếc kiếm thanh tịnh rực rỡ trước đó, thanh quang kiếm này có vẻ hơi mờ nhạt, từ xa nhìn mà nói trông cũng chỉ như một thanh kiếm màu trắng bình thường.

Chỉ có điều, ngay khi thanh quang kiếm được triệu hồi, lực lượng Tử Vong đang ăn mòn Thánh Quang lực trường bỗng nhiên thay đổi hướng, không những đẩy lui lực lượng Tử Vong mà còn tấn công lại Alpha.

“Quả là một chiêu bài lợi hại.”

Nhìn dáng vẻ của Thánh Quang thiên sứ, Bạch Khải nhận ra rằng Dean đang thật sự xuất ra đòn sát thủ, trong khi Alpha triệt để buông bỏ việc kiềm chế lực lượng Tử Vong, khiến bầu không khí trở nên căng thẳng hơn.

“Bạch Khải gia hỏa này, hẳn vừa mới đạt tới tứ giai không lâu?” Vương Hoài nhìn thấy tình cảnh khác thường, châm biếm rằng rõ ràng chỉ vì tác động của khí tức Tử Vong mà quả thật chẳng giống ai.

Quân Vương cấp sinh mệnh có thực lực đáng sợ, mà những người bên cạnh họ, như Dean Borg, chẳng hạn, là những người không thể đánh bại Bạch Khải một mình. Điều này so với quân đội hỗ trợ trước đó thực sự quá chênh lệch.

Khi Thánh Quang thiên sứ và Alpha lại một lần nữa đối đầu, quang kiếm và Tử Vong chi kiếm va chạm nhau, phát ra những âm thanh chói lọi làm ảnh hưởng đến những người xung quanh trận chiến.

Rõ ràng, lực lượng của Thánh Quang thiên sứ không thể duy trì bền lâu, sau hơn mười chiêu chém nhau với Alpha, quang kiếm trong tay Thánh Quang thiên sứ bắt đầu có dấu hiệu hư hỏng.

Thấy tình huống này, Thánh Quang thiên sứ đang cùng Delta và Gamma dây dưa lập tức thay đổi mục tiêu để hỗ trợ.

“Elis, đủ rồi.”

Dean ngăn cản động tác của Elis, thậm chí còn chủ động thu hồi Thánh Quang thiên sứ, nói: “Đây là lần đầu tiên ta bị ép đến tình cảnh này.”

Cảm ơn người giúp ta nhận ra rằng ta còn rất nhiều không gian để phát triển.”

“Lần này, ta thua.”

Dean kính cẩn cúi người về phía Bạch Khải, về mặt chân thành, trong khi Elis cũng thu hồi thiên sứ, đứng bên cạnh Dean, không nhúc nhích.

“Đây rốt cuộc là cái chí quái gì vậy?” Bạch Khải cảm thấy mơ hồ, theo quy tắc thi đấu đoàn thể, chỉ cần ba trong năm tuyển thủ mất khả năng chiến đấu thì cả đội sẽ thua.

Vì vậy, ban đầu hai bên mới thăm dò lẫn nhau như vậy.

Và giờ đây, hai người này dự định bỏ cuộc như vậy sao? Gâu Gâu! (tình huống này như thế nào, bản uông còn chưa bắt đầu tú thào tác đầu!) Két phốc két phốc. (cánh, Gamma còn muốn ăn...) Beita và Gamma đồng loạt thể hiện rõ vẻ oán trách, nhưng Dean kiên quyết không muốn ra tay nữa, sau khi ra hiệu với trọng tài Lãnh Phi Phi, hắn liền trực tiếp dịch chuyển ra ngoài sân thi đấu.

Sự thay đổi đột ngột khiến khán giả bên ngoài cực kỳ kinh ngạc, còn những người còn lại bên Vương Hoài thì vô cùng bất đắc dĩ. Đội đánh năm người miễn cưỡng còn ổn, nhưng giờ là năm đánh ba, trong đó còn có Bạch Khải, gia hỏa nuôi nhiều thú triệu hồi biến thái, thì còn làm sao mà đánh.

“Ta nghĩ, tựa hồ chúng ta có thể tiết kiệm một ít việc rồi.”

Tiêu Nguyên thấy đã rõ tình hình, chủ động dừng lại các cuộc tấn công, mà Hạ Diễm cùng những người khác cũng ngay lập tức kéo dài khoảng cách, không còn ra tay nữa.

Trong sân đấu rộng lớn, giờ đây chỉ còn lại Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng vẫn đang chiến đấu.

“Vậy kia là gì, không đánh nữa à?” Bạch Khải có chút khó hiểu nhìn đám người đã lặng lẽ rời đi, khiến hắn cảm thấy uất ức vì hôm nay đã chuẩn bị rất lâu cho cuộc chiến này, giờ lại thấy đôi bên đều bỏ đi một cách vô lý, chỉ còn lại hai người kia cũng không muốn chiến đấu.

“Ta không nghĩ rằng Phá Quân sẽ là đối thủ của một sinh vật Quân Vương cấp, càng đừng nói đến việc ngươi còn có thú triệu hồi.”

Hạ Diễm dừng lại một chút, chưa nói tiếp, chỉ nói: “Đội ta nâng cấp Phá Quân lên Quân Vương cấp, ta sẽ quay lại tìm ngươi khiêu chiến.”

Vương Hoài cũng thở dài, nói: “Dù biết sủng thú của người mạnh mẽ, nhưng thật không ngờ chỉ trong một thời gian ngắn mà người đã tiến bộ đến vậy, không thể đấu lại được.”

Bạch Khải chỉ có thể chấp nhận thực tế này, trong khi Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà cuối cùng cũng nhận ra xung quanh có điều dị thường, đồng thời ngừng lại, trở lại nhóm.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Lý Húc Thăng, người đang tập trung cao độ, không hiểu tình hình, liền hỏi Vương Hoài.

“Dean và Elis đã nhận thua, chúng ta không có ưu thế, đội chiến này là chúng ta thua.”

Vương Hoài bất đắc dĩ thở dài, và lúc này Lý Húc Thăng nhíu mày khi nghe Dean và Elis thua.

Hắn chiếu mắt quanh một lượt, phát hiện họ đã không có mặt tại khán đài nữa.

“Bỏ chạy giữa trận, những người này, gọi là con em của các đại gia tộc, còn dùng thái độ như vậy để đối mặt trận chiến sao?” “Xem ra, đã có kết quả rồi.”

Triệu Phù Đồ nhìn về phía Vương Tiên, mà Vương Tiên chỉ nhàn nhạt cười, nói: “Lần này vẫn là toàn hội một bậc trở lên, xem ra lão đầu của bọn họ cần phải sắp xếp lại Cục 13, những năm gần đây họ có vẻ hơi lười biếng.”

Cả hai nhìn nhau mỉm cười, cùng nhau đi tới khán đài trước.

“Vậy thì, ta chính thức tuyên bố, lần này đoàn thể chiến người chiến thắng là Hiệp hội Ngự Thú sư!” Vừa dứt lời, phía hiệp hội lập tức hoan hô vang dậy, trong khi khí trời bên Cục 13 lại trầm lắng, khuôn mặt không hề vui vẻ.

Trong đó, không ít người đang trách móc nhóm Borg.

Vì Cục 13 và các thành viên ban thanh huấn của họ, họ tiếp nhận quản lý quân sự hóa, do đó họ không thể chấp nhận thua trận.

Nhưng việc Dean và người khác rút lui giữa chừng đã làm cho họ cảm thấy khó chịu.

Quả thật, bên kia khô lâu là rất mạnh, nhưng với tư cách là đối kháng linh thú của tuyến đầu, nếu như con người cứ như vậy,

tương lai Liên bang có thể sẽ ra sao.

Vương Tiên cũng nhận ra tâm tư của Cục 13, nhưng không có chút ý định khai mở, mà Triệu Phù Đồ đã phá vỡ không khí ồn ào dưới đây, nói: “Ngày mai sẽ tiến hành vòng hai lý luận kiểm tra, chúng ta sẽ công bố thành tích cuối cùng của các học viên sau đó.”

“Trong thực chiến không có phát huy ra thực lực chân thật, ngày mai có thể cần cố gắng nhiều hơn.”

“Vậy thì, hôm nay đến đây thôi.”

Nói xong, mọi người cảm nhận được không gian xung quanh có chút biến hóa, họ lại quay về đại sảnh tập kết, nhưng hai bên lãnh đạo lại đã không còn thấy bóng dáng.

“Cái này thi đấu so với ta nghĩ có chút không giống.”

Trận chiến đoàn thể kết thúc trong sự qua loa khiến Bạch Khải cảm thấy chưa thỏa mãn.

Alpha cũng chỉ xem như đã có một trận đấu với Thánh Quang thiên sứ, trong khi Gamma đã thể hiện rất khỏe mạnh tại trận tranh đấu.

Delta thì có chút uất ức, chiến đấu tới nửa chừng với Lý Húc Thăng thì bị khuyên lui, sau lại cùng Thánh Quang thiên sứ chiến đấu, mà rõ ràng Thánh Quang thiên sứ không ra tay hết sức.

Tệ nhất chính là Shuke Beita, ngoại trừ một lần tinh thần gió bão bên ngoài, chỉ còn lại một đồng pháo vô não.

“Điều này chẳng phải do người nào đó quá mạnh mẽ hay sao?” Cũng không thể không đánh mà Chu Diễm không khỏi mấp mé miệng, mặc dù Dean và Elis đột ngột rời đi là lý do chính kết thúc trận đoàn thể này một cách qua loa, nhưng lý do chủ yếu khác chính là Bạch Khải và Alpha mạnh mẽ đến mức đáng sợ.

Cùng là Quân Vương cấp, hơn nữa lại còn bị Thánh Quang kiểm chế lâu dài, nhưng trái lại lại dồn ép Thánh Quang chiến đấu, ngay cả Chu Diễm cũng cảm thấy rằng đã quá phận.

“Được rồi, có thể thắng được là tốt rồi, ít nhất lần này tên tuổi vô địch được bảo vệ.”

Tiêu Nguyên cười, an ủi cảm xúc của Chu Diễm, sự chú ý của mọi người ngay lập tức chuyển sang.

“Không biết á quân sẽ là ai, dù sao cũng là một cái tài nguyên truyền thuyết.”

Chu Diễm có chút tiếc nuối thở dài, ban đầu nhìn thấy thực chiến sớm, còn nghĩ rằng nàng có thể tham gia vào một đợt, nhưng kết quả tại trai lô đấu hay đoàn thể chiến, biểu hiện của nàng chỉ rất bình thường, top ba có vẻ không có hi vọng.

“Ta không dự đoán sai, hẳn là A Trà rồi.”

Lục Tình điều chỉnh lại kính mắt, Bạch Thu Trà cũng như Bạch Khải, đều đã tại trạng thái dẫn đầu, dù sao cho dù là Dean hay Lý Húc Thăng, cũng chỉ đánh bại một đội mười một người mà thôi.

Cộng thêm trận chiến nhóm thắng lợi này, phần trăm khả năng Bạch Thu Trà đứng nhì vẫn tương đối cao.

“Nhưng còn phải xem ngày mai lý luận kiểm tra, A Trà lĩnh vực vẫn có chút vấn đề.”

Bạch Thu Trà nghe vậy cười nhạt, trong toàn bộ lý luận khóa học, hẳn không phải là người có năng lực về lĩnh vực này.

Mặc dù đối với số đông mà nói đã không tệ, nhưng khi đặt cạnh Bạch Khải và Lục Tình thì lại có chút không đáng chú ý.

“Ta sẽ cố gắng vượt qua bình thường.”

Dù hẳn không cần đến vật liệu bên ngoài, chỉ cần từng bước mà đi thăng cấp cũng có thể đạt được một con rồng xương truyền kỳ hùng mạnh, nhưng điều này chỉ tính là hẳn với chính mình thi đấu mà thôi.

Hai thế lực lớn đụng nhau, hẳn tuyệt đối không thể để mất danh hiệu này.

“Đúng rồi, Bạch Khải đâu? Hẳn ngày mai lý luận kiểm tra chắc không lật xe chứ? Dù sao hẳn đã không tham dự lớp học bao lâu rồi.”

Chu Diễm quay mắt quanh một lượt, phát hiện Bạch Khải không biết lúc nào đã không thấy.

“Người vẫn nên lo lắng cho mình đi, ta rất nghi ngờ ngày mai lý luận kiểm tra của người có thể đạt tiêu chuẩn không.”

Lục Tình đẩy kính mắt, không hà khắc mà cho Chu Diễm một đao, khiến cho Chu Diễm vốn phẫn khởi ngay lập tức trở nên chán chường, co lại vào góc vẽ vòng tròn.

Thế giới này quá bất công, chẳng lẽ không thể tồn tại loại học sinh chỉ biết đánh nhau sao? À không đúng, giờ nàng như thế này hình như cũng không thể đánh được...

Chương 360:

Liêm Chó Số 2 Quyết Sách Chi Tháp.

Bạch Khải nhìn vẻ mặt mỉm cười nhìn chằm chằm mình của Triệu Phù Đồ, trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Ban đầu hẳn đang rất tốt, chờ tại đại sảnh tập kết cùng vài người trò chuyện phiếm, không ngờ lại đột ngột bị chuyển đến Quyết Sách Chi Tháp.

Không cần nghĩ cũng biết, trong toàn bộ sáu tháp, chỉ có Triệu Phù Đồ mới có khả năng làm đến bước này.

“Hội trưởng, lần sau nếu có điều gì phức tạp, hãy báo cho ta một tiếng trước, làm như thế này thật sự hù chết người.”

Bạch Khải không nhịn được mà trách móc Triệu Phù Đồ.

Triệu Phù Đồ chỉ cười và nói: “Thế nào, không muốn phần thưởng hạng nhất à?” “Muốn chứ!” Bạch Khải lập tức thay đổi bộ mặt nịnh nọt, gật đầu lia lịa.

Sau đó, hắn hơi nghi hoặc hỏi: “Phần thưởng hạng nhất? Không phải còn có lý luận kiểm tra sao?” “Ngự Thú sư chủ yếu vẫn là thực chiến, vòng đầu khảo hạch đã có thể thấy rõ ràng, lý luận kiểm tra chỉ là giúp một số người phát triển con đường khác mà thôi.”

“Dù sao không phải ai cũng muốn đi dã ngoại.”

Nghe vậy, Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Mặc dù phần lớn Ngự Thú sư đều ao ước được khám phá thế giới, mở rộng kiến thức hơn, nhưng cũng có một phần Ngự Thú sư chỉ xem đó như một hỗ trợ để nâng cao sức cạnh tranh của mình trong các ngành nghề khác.

Chẳng hạn như Lục Tình, hay Dịch Tiểu Úy...

Không có gì ngạc nhiên, bọn họ có thể cả đời cũng sẽ không tham gia hoạt động dã ngoại, nếu có, cũng chỉ là hoạt động do hiệp hội tổ chức.

“Vậy có nghĩa là, thực ra ba hạng đầu đã định ra rồi?” Bạch Khải tò mò nhìn Triệu Phù Đồ.

Triệu Phù Đồ gật đầu nhẹ, đưa cho Bạch Khải một phần danh sách.

Danh sách đó ghi rõ không ai khác, chính là mười người đứng đầu trong kỳ thi lần này.

Người đứng đầu chính là Bạch Khải.

Hai phần tài nguyên truyền thuyết sẽ thuộc về tay hắn! Bạch Khải vui mừng quơ quơ quyền, cảm thấy không thể chờ đợi được, nhưng vẫn cố gắng kiềm chế để nhìn xuống danh sách.

“Thứ hai là Bạch Thu Trà, thứ ba là Lý Húc Thăng, thứ tư là Dean - Borg, hạng năm là Elis - Borg, hạng sáu là Tiêu Nguyên...”

Ba hạng đầu đều nằm trong dự đoán của Bạch Khải, nhưng những cái sau thì lại có phần vượt quá sự mong đợi của hắn.

“Hiệp hội có chút biểu hiện, ừm...”

Bạch Khải từ từ trở nên nghiêm trọng, thật sự mà nói, trong lòng hắn hiểu rõ, ngoài Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng ra, thực lực của những người khác gần như không khác nhau mấy, chỉ có Borg gia tộc với ba người rõ ràng nổi bật hơn hắn.

Bạch Khải rất chắc chắn rằng, nếu không phải Lilith đã bị hắn tiễn ra đi, chắc chắn sẽ có mặt trong top mười.

Lợi thế chủng Thần Thoại đúng là rất lớn.

“Điều đó cũng bình thường thôi.

Những gia tộc như Borg đã truyền thừa hàng trăm năm, ít nhiều cũng có chút ưu thế.

Hơn nữa sủng thú của Tiêu Nguyên cũng chẳng kém gì so với chủng Thần Thoại.”

Triệu Phù Đồ không vội vàng nói: “Tuy nhiên, sau này ngươi tốt nhất nên cẩn thận một chút.

Nếu như đặt trong khoảng một hai nghìn năm trước, chắc chắn Borg đã tiêu rụi được ngươi mấy vòng rồi.”

Bạch Khải nghe xong, cúi đầu rứt cổ một cái.

Thế giới này hắn không rõ ràng lắm, nhưng trong kiếp trước, cả Tử Vong Chi Lực hay Ác Ma Tà Năng chắc chắn sẽ bị đánh

thành tà đạo và ném vào núi lửa.

“Đúng rồi, hội trưởng, ngài có biết về Ác Ma hệ không?” Bạch Khải thấy Triệu Phù Đồ nhắc đến, liền thuận miệng hỏi.

“Đương nhiên nghe nói rồi, ta từng phát hiện một cái Ác Ma hệ bí cảnh, tuy không thấy sinh vật Ác Ma sống, nhưng có thể thấy được một số dấu vết.”

Triệu Phù Đồ gật đầu, nghiêm mặt nói: “Nhưng mà, mặc dù Ác Ma hệ rất mạnh, tốt nhất người đừng có quá kỳ vọng.

Ta biết rằng, Pháp Đế chết sớm như vậy có liên quan đến Ác Ma hệ.”

Bạch Khải liên tục gật đầu.

Lửa Tà Năng có thể thiêu đốt sinh khí, hẳn đương nhiên biết rõ sự nguy hiểm, Gamma lần trước cũng thiếu chút nữa không gánh nổi.

Nhưng bây giờ, với sức mạnh của Gamma, hẳn tự tin rằng khi gặp lại cũng không đến nỗi khó xử như vậy.

Có lẽ nhìn thấu những suy nghĩ trong lòng Bạch Khải, khoe miệng Triệu Phù Đồ nở một nụ cười kỳ quái, nói: “Sau khi kỳ thi này kết thúc, các người sẽ phải tạm rời khỏi tổng bộ để đến những bộ môn khác học tập, vì vậy người tốt nhất hãy sắp xếp một số việc ở đây cho ổn thỏa.”

Bạch Khải nghe xong cũng đã hiểu. Để đảm bảo các công việc ở nơi khác, ngoài việc đổi mới nguyên liệu, có lẽ chỉ còn lại con hàng nhất gan Long.

Song, con hàng này gần đây đã ngán ngở ở nhà Phạm bà bà đến mức quên cả trời đất, có lẽ không cần hẳn phải lo lắng nhiều.

“Được rồi, hôm nay người chiến đấu cả ngày, hẳn cũng mệt rồi, đi nghỉ sớm đi. Đợi đến mai lý luận kiểm tra kết thúc, người có thể đi đổi lấy tài nguyên mà người muốn.”

Triệu Phù Đồ cười nói: “Hãy trân trọng cuộc sống bây giờ.

Chúng ta lúc đó muốn có được một tài nguyên cấp truyền thuyết nhưng không dễ dàng như vậy.

Sau này liên bang sẽ phụ thuộc vào các người để bảo vệ.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nghiêm mặt đáp.

Hơn hai mươi năm hòa bình của liên bang chính là dựa vào những Ngự Thù sư như Triệu Phù Đồ cùng thế hệ trước để đánh đổi.

Mặc dù nói thì có hơi khác người, nhưng nếu như bộ lạc hung thú lại tiếp tục tấn công liên bang, hẳn chắc chắn sẽ không ngần ngại phản kháng.

Dù sao, tài nguyên của hung thú đến sát cửa, làm sao có lý nào lại trả về chứ! Khi Bạch Khải rời khỏi Quyết Sách Chi Tháp, bầu trời bên ngoài đã gần như tối đen, bụng hắn bắt đầu phát ra từng tiếng kháng nghị.

“Trước tiên phải lấp đầy cái bụng đã, sau đó sẽ ngủ một giấc thật ngon.”

...

Ngày hôm sau.

Lý luận kiểm tra diễn ra đúng giờ, nội dung khảo hạch thì phong phú muôn màu, ngoài việc học tập về bồi dưỡng sủng thú, giải phẫu hung thú, phù văn các loại, còn có nhiều thêm một số chiến thuật, quản lý, thậm chí còn có những đề mục liên quan đến tế quan.

Nói đơn giản, lần này lý luận kiểm tra giống như một bữa tiệc thập cẩm.

“Trời ơi, hôm qua mà ép đề một chút thì không kiểm tra, lần này coi như xong rồi.”

Chu Diễm với vẻ mặt cầu xin đi ra từ phòng thi, khi nhìn thấy Tiêu Nguyên và đám người, hắn lại phàn nàn: “Lần này đề mục là của ai vậy, kiểm tra thì toàn những thứ lộn xộn.”

“Hừm, chỉ có mình ta biết, là sáu vị Tháp chủ cùng các giám khảo quyết định, Lãnh Giáo Quan cũng có mặt ở đây.”

Tiêu Nguyên cười, Chu Diễm ngay lập tức biến sắc, nói: “Ta đã nói tại sao kỳ thi lần này lại tổng hợp đến vậy, thì ra có lão sư tham gia.”

Thấy dáng vẻ của Chu Diễm, Tiêu Nguyên cùng đám người không khỏi bật cười.

Lần này lý luận kiểm tra quả đúng là không dễ, thiết kế lĩnh vực khá phức tạp, nhưng họ cũng hiểu rõ mục tiêu của hiệp hội và Cục 13.

Nói đơn giản, kỳ lý luận kiểm tra này chính là một trận khảo sát mục tiêu phát triển trong tương lai.

Hiệp hội và Cục 13 sẽ dựa vào thành tích lý luận lần này để quyết định định hướng tương lai của các học viên, vì vậy họ trong quá trình làm bài cũng rất rõ ràng mục tiêu này.

“Đúng rồi, Bạch Khải, người thi thế nào?” Tiêu Nguyên nhìn về phía Bạch Khải, người cuối cùng rời khỏi phòng thi.

“Tạm được, lần này khảo hạch coi như khá dễ, đề mục có thể đạt điểm tối đa, nhưng phần chủ quan thì khó mà nói.”

Bạch Khải nhún vai, một mặt phó mặc cho số phận, còn Chu Diễm bên cạnh nghe xong thì lại tỏ ra đầy ai oán.

“Đánh cũng không làm lại, kiểm tra vậy mà toàn những thứ lộn xộn, tại sao lại cùng một đợt với người, một người kỳ quái như người chứ...”

Mọi người xung quanh cũng đồng tình.

Trước khi gặp Bạch Khải, họ cũng không hề ngại việc gọi nhau là yêu nghiệt, nhưng từ khi gặp Bạch Khải, họ cảm thấy không thể chấp nhận xưng hô này. Đó không phải yêu nghiệt gì, mà rõ ràng chỉ là một gia súc thôi! ” Tổng thành tích ước chừng sẽ công bố vào giữa trưa, có ai muốn đi ăn một bữa không?” Tiêu Nguyên đảo mắt quanh, nói: “Một đợt tập huấn dài như vậy, có vẻ như chúng ta vẫn chưa có dịp tụ tập tốt, hôm nay ta mời khách.”

“Ăn cơm thì được, nhưng không cần người thiết đãi.”

Chu Diễm bước đến bên cạnh Bạch Khải, vỗ vai hắn mà nói: “Làm một tên ba hạng khu động tuyên thủ mà các người cứ vậy không thấy hãnh thì có hơi thiếu tôn trọng nhỉ.”

“Người nói cái gì vậy, Bạch Khải?” Thấy Chu Diễm chuẩn bị hành động gây gổ, Bạch Khải trợn mắt: “Mời khách mà thôi,

ngươi vẫn hiểu rằng học tử đã cống hiến không ít công sức, có qua có lại mà.”

Vừa nói ra, lập tức đụng trúng điểm đau của Chu Diễm, khiến hắn chỉ còn biết im lặng không nói thêm gì nữa.

“Ôi, Bạch Khải, ngươi thật sự muốn mời ăn cơm sao? Có thể dẫn ta theo không?” Đúng lúc này, một giọng nói vui tươi từ một bên truyền đến.

Khi Bạch Khải nhìn lại, người nói chính là Đường Miêu, và sau lưng nàng là đội đặc công của Vương Hoài.

“Đường Miêu, đừng có nói lung tung.”

Vương Hoài liếc Đường Miêu, sau đó áy náy nói với Bạch Khải: “Bạch Khải, ngươi không cần phải để ý đến nàng, cứ hoạt động của các ngươi là tốt rồi.”

Bạch Khải cười cười, hỏi: “Các ngươi có dự định trở về chưa?” Vương Hoài lắc đầu, đáp: “Còn chưa, hai vị đội trưởng hình như còn có chuyện cần thương lượng, nên chúng tôi ở lại thành phố Tung Lâm tham quan một chút.

Chúng tôi định nghỉ ngơi một chút rồi đi dạo chơi xung quanh.”

“Vậy thật tốt, cùng đi ăn cơm đi, đông người sẽ vui hơn.”

“Tốt quá!” Đường Miêu nghe vậy liền nhảy cẫng lên, ánh mắt xinh xắn đáng yêu của nàng lập tức nhìn chằm chằm vào nhóm học viên vừa ra khỏi phòng thi, tràn đầy sức sống.

Sau một đợt huấn luyện lớn, nữ Ngự Thú sư rất ít gặp, chỉ có mấy người, và mỗi người đều có nét cá tính riêng.

Giờ thấy Đường Miêu trẻ trung tươi tắn, nhóm học viên vừa mới từ tổng bộ ra cảm thấy trong lòng bỗng chốc náo nhiệt.

“Bạch Khải, cái này...”

Ngươi có biết nàng không?” Bạch Vũ Hiên sắc mặt đỏ lên, lặng lẽ tiến lại gần hỏi Bạch Khải.

“Ngươi nói Đường Miêu à? Trước đó gặp một lần khi phân tác, sao vậy?” Bạch Khải có chút ngạc nhiên nhìn Bạch Vũ Hiên, không biết ý đồ của nàng là gì.

“Vậy người có biết, nàng có bạn trai chưa?” Bạch Khải: “...”

Giới trẻ bây giờ, sao toàn trong đầu chỉ toàn tình yêu thế nhỉ? Chẳng lẽ không biết rằng phụ nữ chỉ làm ảnh hưởng đến tiến độ Ngự Thù của bọn họ thôi sao? Rồi tỉnh rồi mù! “Ta không rõ, nhưng ta khuyên người nên hỏi đồng đội của nàng.”

Bạch Khải quay sang Lý Húc Thăng, còn Lý Húc Thăng lập tức nhận ra, đột ngột quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, cảm nhận được một áp lực như mãnh thú đổ về phía bọn họ.

“Khụ khụ...”

Thôi được, sau này có dịp hỏi lại vậy.”

Thấy Lý Húc Thăng như vậy, Bạch Vũ Hiểu lập tức im lặng, không hỏi thăm thêm về ý định của Lý Húc Thăng, nhưng ánh mắt vẫn dán chặt vào Đường Miêu, còn Bạch Khải và Tiêu Nguyên nhìn nhau đầy nghĩa khí.

Liêm Chó Số 2, đã ra đời.

Chương 361:

Trao đổi ban thưởng Tại Bạch Khải, với sự mời gọi nồng nhiệt, đội đặc công cuối cùng cũng đồng ý cùng Bạch Khải đi ăn. Địa điểm, tất nhiên là Tùng Nguyệt Lâu.

“Đường Miêu tiểu thư, đây là món ăn nổi tiếng của Tùng Nguyệt Lâu, ngươi có muốn thử không?” “Đường Miêu tiểu thư, ta sẽ rót trà cho ngươi...”

” “Đường Miêu tiểu thư...”

Trên đường đi, Bạch Vũ Hiểu không chịu nổi sự tò mò, bèn hỏi Vương Hoài về tình hình tình cảm của Đường Miêu.

Khi biết Đường Miêu còn độc thân, cô lập tức giống như một con chó trung thành, bám sát bên Đường Miêu để hỏi han.

“A Trà, con bé này bình thường thế nào?” Bạch Khải tiến lại gần bên Bạch Thu Trà, thấp giọng hỏi.

“Ta cũng không rõ lắm, Vũ Hiểu thường chạy đến đây, hai chúng ta thật sự không gặp nhau nhiều lắm.”

Bạch Thu Trà cười chua chát, nói: “Nhưng cũng không phải hoàn toàn như vậy.”

“Thế à.”

Bạch Khải nghe vậy thì gật gù.

Hắn nhìn sang một bên, dường như có chút bị kích thích, cũng bắt đầu chủ động tấn công Lý Mộ, bắt đầu dĩ thử dài, Liếm chó liếm chó, đến cuối cùng thì tay trắng. Đáng tiếc những lý lẽ này người trong cuộc tuyệt đối không thể hiểu.

Tuy nhiên, có một số bài học đến cực kỳ nhanh chóng.

Thấy vẻ mặt nịnh nọt của Bạch Vũ Hiểu, Đường Miêu nheo mắt cười, nói: “Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ không thích so với ta lớn tuổi, nên ngươi có thể bỏ qua đây.”

Vừa nghe Đường Miêu nói xong, Bạch Vũ Hiểu như bị sét đánh, sắc mặt toàn thân lập tức biến thành màu xám trắng.

Bạch Khải thậm chí còn nghe thấy tiếng gì như đồ vật vỡ vụn.

Thật vậy, còn chưa bắt đầu đã kết thúc, xem ra Lý Mộ coi như may mắn.

Nhìn vẻ mặt bi thương của Bạch Vũ Hiểu, Vương Hoài thở dài bất đắc dĩ, nói: “Đường Miêu, nói chuyện khách khí một chút.”

“Ồ ~” Đường Miêu nhanh nhẹn thè lưỡi, bộ dạng đáng yêu khiến Bạch Vũ Hiểu hồi phục lại tinh thần, dùng ánh mắt nguy hiểm quét qua Vương Hoài và Lý Húc Thăng. Đường Miêu không thích so với mình lớn tuổi hơn, vậy mục tiêu chắc chắn ở đám người này.

Vương Hoài tuy là lão làng, vẫn là đội trưởng, nhưng xem ra khả năng không lớn.

Bạch Lý huynh đệ tuy nhìn cũng được, nhưng hành vi quá kỳ quái, vậy bất khả thi.

Lý Húc Thăng, trưởng thành mạnh mẽ, lại còn rất soái, khả năng cao là hán! Trong phút chốc, dưới sự hỗ trợ của tình yêu, Bạch Vũ Hiểu đã quyết định đối tượng của mình, âm thầm chọn Lý Húc Thăng.

Vượt qua Lý Húc Thăng! Về ngoài của Bạch Vũ Hiểu tự nhiên khiến những người khác nhìn vào, hai bên nhìn nhau, cuối cùng Tiêu Nguyên mở miệng hỏi: “Bạch Khải, khi nào thi đấu xong, ngươi định đi đâu?” Bạch Khải nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói: “Có lẽ mình sẽ trở về thành phố Cổ Túc, ta còn chưa học xong chương trình võ thuật, nên cần phải quay về học tiếp.”

Mặc dù đào tạo ở đây đã dạy nhiều thứ, nhưng vẫn thiếu kiến thức chuyên sâu về võ thuật.

Trong khi Shuke có rất nhiều thiết bị từ thất giai trở xuống, một số chi tiết vẫn cần chính mình học.

“Bạch Khải, ngươi còn muốn về đi học sao?” Vương Hoài nghe vậy, có chút khó hiểu nhìn Bạch Khải, nói: “Ta nghĩ áp lực của những lão sư của ngươi chắc cũng rất lớn.”

Vừa nghe Vương Hoài nói, tất cả mọi người đều gật đầu đồng ý.

Một người đã có ba học sinh trọng điểm độc quyền, bất kể ai giảng dạy cho hẳn đều cảm thấy áp lực.

Bạch Khải nhìn về phía Tiêu Nguyên và những người khác, nói: “Còn các người thì sao? Là ở lại trong sáu tháp hay ra ngoài lịch luyện?” Tiêu Nguyên trả lời: “Mình sẽ tạm thời ở lại trong sáu tháp, ông nội dự định để mình chuyên tâm tu luyện một thời gian, thực lực vẫn còn hơi yếu một chút.”

“Ông nội, là Tiêu truyền kỳ sao?” Vương Hoài nghe vậy nói: “Quả nhiên truyền kỳ đối với hậu đại yêu cầu cao một chút, thực sự ta trước đây còn cảm thấy thực lực mình cũng khá, giờ thì xem như được dạy dỗ.”

Tiêu Nguyên nhẹ nhàng mỉm cười, nói: “Vương đội trưởng quá khen, thực sự mình cũng chưa cách nào vượt qua được phòng ngự của Vương đội trưởng.”

Hai người trao đổi khen ngợi vài câu, vậy mà cứ nói chuyện vậy, Bạch Khải chỉ có thể quay sang nhóm người còn lại.

“Mình muốn theo lão sư ra ngoài lịch luyện, lão sư nói ý thức chiến đấu của mình vẫn kém, cần phải rèn luyện thật tốt.”

Chu Diễm khoát tay, nhìn về phía Lục Tình, nói: “Tình nhi, người còn ở lại Tri Thức chi tháp chứ?” Lục Tình nhẹ gật đầu, nói: “Mình còn rất nhiều thứ chưa học, đoán không phải sẽ ra khỏi Tri Thức chi tháp.”

“Ta cũng sẽ ở lại sáu tháp.”

Lý Mộ nghe vậy cũng nói ra tính toán của mình, chỉ không biết là cho ai nghe.

“Còn A Trà thì sao?” “Ta? Ta cũng phải trở về thành phố Cổ Túc, vừa nhập học, chương trình học Vong Linh chưa học tiết nào, nhất định phải nắm chắc mà bù đắp lại.”

Bạch Khải mỉm cười, nói: “Vậy thì tốt quá, thế là chúng ta cũng coi như bạn học.”

“Ừm.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Sau khi trở về, ta cần phải cùng người thừa sức một trận với Tử Vong Kiếm Quân.”

“Tử Vong Kiếm Quân? Bạch Khải, không phải sủng thú của ngươi là Tàn Lụi Long Tước sao?” Đường Miểu nghe vậy thì sửng sốt, hỏi.

“Tàn Lụi Long Tước là cấp Lãnh Chúa, nhưng giờ đã là...”

“Quân Vương cấp.”

“Vậy thì Tử Vong Kiếm Quân chắc chắn là Tàn Lụi Long Tước...”

“Đã thăng cấp.”

Bạch Lý huynh đệ cùng lúc nhìn về phía Đường Miểu, Đường Miểu bừng tỉnh ngộ, bộ dạng ngốc nghếch càng khiến Bạch Vũ Hiên thêm mê mẩn. Đường Miểu tiểu thư quả thực ngay cả khi giả ngu cũng rất đáng yêu ~ “Nhưng mà Bạch Khải, ngươi thăng cấp sủng thú nhanh quá, ta nhớ không nhầm thì Alfa trước đó chỉ là một đầu Khô Lâu binh thôi sao?” Tiêu Nguyên tò mò nhìn về phía Bạch Khải, hỏi về vấn đề đang khiến mọi người khốn đốn từ lâu.

Tất cả mọi người đều biết rằng trước khi Bạch Khải nghiên cứu cách tiến hóa Vong Linh hệ sinh vật, mọi sủng thú muốn tiến hóa đều cần thông qua phương pháp đặc thù, mà những phối phương đó thường không được chia sẻ ra ngoài.

Nên hầu hết mọi người muốn tiến hóa gần như chỉ có thể trông chờ vào vận may.

Mà cho dù có nắm giữ phối phương, thì để thu thập đầy đủ nguyên liệu cũng không phải dễ dàng.

Ngoài những tài liệu chính, việc thu thập các loại phụ liệu cũng là một công trình lớn.

Giống như Bạch Khải, tốn công tốn sức để nuôi dưỡng một đầu cấp thấp thành Quân Vương cấp, nghĩ lại cũng rất khủng khiếp.

“À, ta nói vận may tốt các ngươi có tin không?” Bạch Khải gãi gãi đầu, sau khi thấy ánh mắt khinh bỉ của mọi người, thì không còn ý định giải thích. Đúng là, một đầu sủng thú vốn như vậy thôi, nhiều con thì thấy bình thường, nếu thực sự chỉ là vận may, chắc chắn Bạch Khải tuổi thọ cũng không đủ dùng.

“Bạch Khải, có phải ngươi lại phát hiện ra phương pháp tiến hóa đặc thù nào mà không nói cho chúng ta biết không? Nếu không thì việc tiến hóa của mấy con sủng thú này không khỏi cũng quá nhanh rồi! Ví dụ như, những phương pháp tiến hóa khác cho sinh vật?” Chu Diễm nhìn Bạch Khải với ánh mắt hoài nghi, như thể muốn tìm ra phương pháp nào để thúc đẩy sủng thú tiến hóa từ hắc.

“Phù văn tiến hóa và máu thịt dung hợp quá khó, dù sao thì tôi tạm thời không nghiên cứu ra được.”

Bạch Khải cười chua chát, nói: “Hơn nữa mấy người các ngươi cũng đâu thiếu phương án tiến hóa? Tôi chỉ so với các ngươi nhiều hơn một chút tài nguyên truyền thuyết mà thôi.”

Nghe thấy vậy, mọi người im lặng.

Họ đã nghe qua nhiều lý do về việc Bạch Khải vì lý do nào đó mà có được rất nhiều tài nguyên truyền thuyết, bao gồm cả việc gần đây hắc đã mua một đồng vật liệu cấp sử thi như rau cải vậy.

Nhưng tiến hóa sủng thú không đơn giản như cho heo ăn, cứ ăn nhiều là béo lên.

Nếu ăn hồng đồ vật sẽ trở thành phế liệu.

Vậy nên, gã này chắc chắn vẫn còn bí mật.

Nhìn thấy ánh mắt dò xét của mọi người, lòng Bạch Khải càng thêm bất lực.

Trứng tiến hóa chính là bí mật lớn nhất của hắc, chắc chắn không thể tiết lộ ra ngoài.

Hắc đoán rằng cho dù có nói ra, cũng chẳng có mấy ai tin.

Chỉ cần tiêu hao thể lực là có thể tăng lên giá trị chủng tộc, còn có thể dễ dàng dung hợp các loại vật liệu để thu được kỹ năng, cái trò này ai mà tin được, người ấy chắc chắn có vấn đề.

Tuy nhiên, điều này cũng nhắc nhở hắc, nếu cứ tiếp tục như thế, sớm muộn cũng sẽ có người nghi ngờ mình, tốt nhất vẫn nên tìm một lý do hợp lý thuyết phục người khác.

Nếu không, khi phụ huynh hỗ trợ mua sắm dụng cụ về, nghiên cứu một chút về sinh vật tiến hóa phù văn thì sao? Hoặc có thể hỏi phụ huynh xem có tài liệu nghiên cứu về Thủy Tổ thú không, có thể sẽ thu được chút ích lợi. ... Ăn uống no nê, cả nhóm người đều vui vẻ rời khỏi Tùng Nguyệt lâu, mà sự quen thuộc với hai đội nhân mã ban đầu đã trở nên rất tự nhiên.

Với lần này, Bạch Khải không có bất kỳ sự bất ngờ nào.

Dù ở thế giới nào, không có gì mà một bữa ăn không thể giải quyết.

Nếu không, thì hai bữa.

“Hôm nay cảm ơn các người đã đãi khách, sau này có dịp về thủ đô nhớ tìm ta.”

Vương Hoài nhìn Tiêu Nguyên và những người khác, nói: “Hy vọng sẽ có cơ hội hợp tác với các người trong tương lai.”

“Ta cũng nghĩ vậy.”

Tiêu Nguyên cười nói: “Cục 13 và hiệp hội liên lạc xem như khá mật thiết, không chừng chúng ta sẽ sớm có cơ hội.”

Hai người nhìn nhau cười, rõ ràng là biết chút ít thông tin.

Nhưng đột nhiên Chu Diễm nghĩ ra điều gì, nói: “Hiện tại lý luận kiểm tra thành tích cũng đã công bố, không biết chúng ta có nên nhanh chóng trở về xem không?” “Đã công bố từ sớm rồi, huy chương của người không nhận được tin tức sao?” Lục Tình liếc nhìn Chu Diễm, Chu Diễm bừng tỉnh, vội vàng mở huy chương, khi nhìn thấy chữ đạt tiêu chuẩn và xếp hạng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Không dễ dàng gì, miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn rồi.”

Chu Diễm vỗ vỗ ngực, đột nhiên phát hiện bên cạnh thiếu một người.

“A? Bạch Khải đâu?” “Tôi nghĩ, hần hần là đi thực hiện lễ trao giải thưởng rồi.

Mình là thứ hai, Bạch Khải chắc chắn là thứ nhất rồi.”

Bạch Thu Trà cười nói: “Hai món tài nguyên cấp truyền thuyết, không biết Bạch Khải lại có thể làm gì với sủng thú của hần.”

“Có thể lên đến hai món không, đừng quên, hội trưởng lần này cho điểm tích lũy rất nhiều, theo Bạch Khải xếp hạng, có lẽ khoảng chừng 10 vạn điểm, ít nhất là một món tài nguyên cấp truyền thuyết là ổn.”

Lục Tình đẩy kính mắt, nhìn về phía Chu Diễm, nói: “Vì vậy, nếu một số người muốn vượt qua Bạch Khải, tốt nhất nên cố gắng nhiều hơn.”

“Ba món tài nguyên cấp truyền thuyết...

cuối cùng tôi cũng hoài nghi Bạch Khải có thể nuôi dưỡng thêm ba đầu Quân Vương cấp sinh vật, tôi đã bỏ lỡ...”

Chu Diễm thờ ơ nhún vai, đột nhiên tỏ ra bộ dạng bí quan.

Nếu như các Tiêu Nguyên hay người khác cũng thôi, thậm chí Bạch Thu Trà nàng cũng có lòng tin để theo đuổi một lần, nhưng loại nhanh chóng lên tới tứ giai như Bạch Khải, mà còn sủng thú song đẳng cấp đều không chen chân được, đúng là không thể tin được.

“Không biết Bạch Khải sẽ đổi lại cái gì với tài nguyên cấp truyền thuyết nhỉ?”

Chương 362:

Khởi nguồn sinh mệnh Thánh Vật chi tháp.

Bạch Khải khuôn mặt tươi cười, nhìn vào huy chương trên người hơn mười lăm vạn điểm tích lũy, tinh thần rất thoải mái.

Gần mười lăm vạn điểm tích lũy, Bạch Khải dự định đổi lấy một cái tài nguyên truyền thuyết, hơn nữa vẫn còn lại không ít. “Giai đoạn thứ ba tập huấn cho dù biết về những nơi khác nhau, nhưng chắc chắn cũng có thể tích lũy điểm mà? Còn thiếu chưa tới ba vạn, không chừng còn có thể đổi được một cái.” Bạch Khải nhanh chóng dự tính xong cách sử dụng điểm tích lũy, liền hướng văn phòng của Hạng Lê đi đến.

Khi thấy Bạch Khải đến, Hạng Lê ngay lập tức hiểu ý định của hắn, cười nói: “Vội vàng như vậy đến hỏi đổi tài nguyên sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, cười nói: “Không sai, ta chỉ muốn phiền phức Hạng tháp chủ hỗ trợ cho chút ý kiến.” Hạng Lê nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Nói đi, ngươi dự định hỏi đổi những tài nguyên gì? Theo điểm tích lũy của ngươi mà nói, ngươi chắc chắn có thể hỏi đổi ba tài nguyên.” “Trước hai cái, ta dự định hỏi đổi Quang Linh Thánh Toàn cùng Song Tử Tinh hạch, còn cái thứ ba, ta tạm thời vẫn chưa nghĩ ra.”

Quang Linh Thánh Toàn và Song Tử Tinh hạch đều sẽ dùng cho Gamma, giúp Gamma nhảy vọt qua một lần trong đội thi đấu, mà vòng thi đầu tiên tài nguyên truyền thuyết vẫn chưa sử dụng, giờ chỉ còn lại Husky và Delta.

Dù đã có một tài nguyên tinh thần hệ với Cục 13, nhưng cả Husky và Delta đều đã sử dụng.

Bạch Khải trước đó còn muốn để cho hai thú tranh tài một lần, nhưng giờ lại đến thêm một cái, hắn cảm thấy hơi khó quyết định.

Có lẽ nên đổi lấy một tài nguyên truyền thuyết có thể cường hóa thuộc tính cơ bản của thân thể, hay là vẫn nên đổi tinh thần hệ tài nguyên bù đắp khuyết điểm của Delta trong phương diện tinh thần lực? Suy nghĩ thật khó khăn...

Thấy Bạch Khải khổ sở như vậy, Hạng Lê nghĩ một lúc rồi nói: “Nếu ngươi vẫn chưa nghĩ ra, không bằng nghe ta một chút?” “Xin lắng nghe.” Hạng Lê dừng lại, nói: “Ngươi có con sủng thú thuộc hệ hài cốt tên là Tử Vong Kiếm Quân phải không? Nếu có thể nuôi dưỡng đến cấp Quân Vương, tiềm lực của nó sẽ vô hạn.

Nhưng trước mắt nên nuôi dưỡng chậm lại, nếu không tốc độ tăng trưởng quá nhanh sẽ khiến linh hồn ngươi phải gánh chịu áp lực không cần thiết.” Bạch Khải nghe vậy gật đầu, hiểu rằng tuy rằng Alpha mới chỉ ở cấp Quân Vương, nhưng nếu như tăng trưởng quá nhanh, có thể tổn thương linh hồn của hắn.

Dù là Alpha đã sử dụng tài nguyên truyền thuyết ở vòng đầu tiên, nên Bạch Khải không cần phải lo lắng về điều đó.

Còn về con bunn nhào kỳ quái kia, ngươi muốn Quang Linh Thánh Toàn và Song Tử Tinh hạch chắc chắn là để cho nó dùng, mặc dù ta không rõ tại sao ngươi muốn mạo hiểm dung hợp Thánh Quang với tà năng, nhưng với Song Tử Tinh hạch, điều này có thể thực hiện.” “Hơn nữa, ta càng khuyến khích ngươi cường hóa con Thủy Tổ thú kia.” Hạng Lê dừng lại một chút, nói: “Ngươi có thể căn cứ vào tình hình bên ngoài để tiến hóa và thoái hóa cho Thủy Tổ thú, theo quan điểm của ta, tiềm năng của nó thậm chí còn cao hơn con Tử Vong Kiếm Quân kia.” “Nếu một ngày nào đó, ngươi có thể nuôi dưỡng Thủy Tổ thú thành sinh vật truyền kỳ, ta đảm bảo rằng trong cùng cấp độ, không con sinh vật nào dám chắc chắn có thể đánh bại nó!” Nghe Hạng Lê nói như vậy, Bạch Khải liền tỉnh ngộ. Đúng vậy, nếu như có thể nuôi Delta thành một sinh vật truyền kỳ, không còn bị ảnh hưởng bởi sự chênh lệch huyết mạch cấp bậc, Delta mới xứng đáng với danh hiệu chiến sĩ toàn năng. “Ta hiểu rồi.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn Hạng Lê nói: “Vậy Hạng tháp chủ có đề xuất nào phù hợp không?” Thấy Bạch Khải tiếp nhận ý kiến của mình, Hạng Lê thỏa mãn nhẹ gật đầu.

Thiên tài thường kiêu ngạo, nhưng nếu không chịu nghe những gợi ý từ người khác, họ dễ dàng gặp rắc rối.

Giống như Bạch Khải, một người có thiên phú nổi bật mà vẫn muốn lắng nghe, không có gì bất ngờ nếu hắn trong tương lai

trở nên tỏa sáng.

Hạng Lê bật máy tính lên, lấy ra một phần tài liệu tài nguyên truyền thuyết, nói: “Ta đã thấy người thi đấu ngày đó, Thủy Tổ thú của người duy trì hình thái này là nhờ vào năng lượng từ đồng minh, đúng không?” “Vì thế, ta đề xuất người chọn sinh mệnh khởi nguồn.” “Sinh mệnh khởi nguồn?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, đã đồng ý với ý kiến của Hạng Lê.

Hắn chỉ mới nghĩ đến việc tăng cường các thuộc tính cơ bản của Delta, lại không nghĩ rằng còn có loại sinh mệnh khởi nguồn này có thể trực tiếp tăng cường sinh mệnh bản chất.

Khi sinh mệnh bản chất được tăng cường, thì các thuộc tính khác cũng sẽ được cải thiện theo. “Thực ra, sự gia tăng mà sinh mệnh khởi nguồn mang lại không rõ ràng như các tài liệu khác, nhưng ta nghĩ, nếu dùng cho Thủy Tổ thú của người, sẽ cực kỳ phù hợp.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Cảm ơn Hạng tháp chủ đã chỉ dẫn.” Hạng Lê cười nói: “Ta còn mong chờ việc đưa người vào Thánh Vật chi tháp, việc này không có gì khó khăn cả.” Bạch Khải ngượng ngừng cười một tiếng, hắn không phản đối việc gia nhập sáu tháp, nhưng thấy Lục Tình và Dịch Tiểu Úy đang chờ đợi trong sáu tháp, Bạch Khải vẫn muốn suy nghĩ thêm chút nữa.

Rất nhanh, ba tài nguyên cấp truyền thuyết đã được đưa vào tay Bạch Khải.

Hắn cũng không ở lại Thánh Vật chi tháp lâu, chỉ chào hỏi Hạng Lê rồi rời đi.

Gamma đã có phúc lợi cơ bản trong tay, Delta cũng có một vật liệu có thể sử dụng mà không cần chờ đến cấp bậc tứ giai, bây giờ chính là lúc thực hiện phúc lợi cơ bản cho hai người họ.

Nói đến, ngoài Cục 13 vẫn chưa cung cấp tài liệu tinh thần hệ, bốn sủng thú giai đoạn đầu đã có tài nguyên nâng cao, có vẻ như đến lúc nên tổ chức một cuộc thi đấu trong đội rồi. “Dù điều kiện sung túc, nhưng vẫn nên thi đấu so tài, ai mà biết món ăn trên mâm này, hạt hạt đều đã vắt vả, nằm ngựa cũng không phải là thói quen tốt.” Bạch Khải chép miệng, sau đó thẳng tiến tới Lục Long bí cảnh.

Mặc dù Gamma đã hấp thu phán quyết của thiên sứ, nhưng rất rõ ràng vẫn chưa hoàn toàn hấp thu.

Hắn dự định sử dụng trước Song Tử Tinh hạch để điều hòa hai loại năng lượng, biết đâu sẽ có hiệu quả ngoài ý muốn.

Nhưng nếu cứ như vậy, thể lực tiêu hao có lẽ sẽ vượt ngoài dự đoán của hắn, đành phải đợi bên cạnh Nicolas để bảo đảm một chút.

Hắn cũng muốn về thành phố Cổ Túc, dù sao cũng cần nói chuyện với Nicolas một chút.

Dẫu sao, Nicolas là người quen duy nhất của hắn ở đây...

A? ...

Nhìn vào trong Lục Long bí cảnh, chính một mặt nhìn nọt không ngừng giới thiệu cho Phạm bà bà thức ăn mà Nicolas vừa mới chuyển đổi, khóe mắt hắn hơi run rẩy.

Sao gần đây xung quanh hắn đều là những người như liềm chó, liềm rồng nhiều như vậy, lần đầu tiên cảm thấy việc để Triệu Phù Đồ chuyển bọn họ sang nơi khác học tập là đúng đắn.

Khi huấn luyện trong môi trường này, thật sự gây ảnh hưởng xấu đến tâm trạng. “Bạch Khải, ngươi nghĩ sao mà đến đây?” Phạm bà bà chú ý đến Bạch Khải, nói: “Delta đâu, gần đây thế nào?” “Hắn là cũng ổn.” Bạch Khải gọi ra bốn sủng thú, mà Delta thì ngay lập tức lao vào lòng Phạm bà bà, thân mật dùng đầu cọ cọ vào bàn tay của bà.

Cũng tốt, vết nứt không gian đều đã xuất hiện, Phạm bà bà thực sự không hổ là sinh vật truyền kỳ, mà không có chút ảnh hưởng nào.

Bạch Khải có chút sợ hãi nhìn Delta đi qua mang ra vết nứt không gian, tốt là hắn đã kịp thời uốn nắn Delta cái thói quen này, nếu không tiến vào ICU cũng chỉ là sớm muộn. “Nuôi lớn trắng mập, khoảng cách với cấp bậc tứ giai không còn xa, ngươi quả là rất có tâm.” Phạm bà bà kiểm tra Delta một phen, sau đó thỏa mãn gật đầu, còn Bạch Khải thì thở phào nhẹ nhõm.

Mỗi ngày đều ăn tài nguyên cấp sử thi, nếu mà nuôi không tốt, Bạch Khải thật sự không biết nói sao. “Vừa đúng lúc ta cũng đã no rồi, về trước ngủ trưa một chút, hai người tùy ý.” Phạm bà trực tiếp xé mở một khe không gian, trở về khu bồi dưỡng.

Nicolas thì lại chán nản gục đầu xuống, mặt ủ mảy chau nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, người tìm bản Long có chuyện gì sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vừa đôi một vài món tài nguyên truyền thuyết, muốn cho Gamma bọn họ tăng trưởng một lần.” “Lại muốn tăng trưởng?” Nicolas ngẩng đầu lên, nói: “Bản Long nghe đại tỷ nói, sủng thú tăng trưởng tốt nhất là từ từ từng bước.

Tăng cấp quá nhanh dễ có thể tạo thành căn cơ bất ổn, người thật sự không muốn giữ vững sao?” “Cũng không đến mức như vậy, Alpha cũng đã như vậy mà tới.” Bạch Khải khoát tay áo, Alpha có thể từ cấp thấp tăng lên cấp Quân Vương, đều nhờ vào trứng tiến hóa như vậy, nếu không lo lắng việc dung hợp Thánh Quang và tà năng sẽ xảy ra vấn đề gì, Bạch Khải đâu cần phải vất vả như vậy. “Vậy thì tốt.” Nicolas nhẹ gật đầu, nói: “Vậy mau mau bắt đầu đi, ta còn cần chuẩn bị bữa tối cho đại tỷ nữa.” Nhìn Nicolas vừa nói chuyện vừa xem thực đơn, Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, sau đó liền gọi ra ba sủng thú còn lại. À ô? (Bản uông giống như liếm được hương vị của tài nguyên truyền thuyết.) Beita vừa mới xuất hiện, liền phát hiện ra điều gì. “Người cái mũi này thật nhạy...” Bạch Khải vỗ vỗ đầu Beita, đưa Song Tử Tinh hạch và sinh mệnh khởi nguồn trước mặt Gamma và Delta, nói: “Trước tiên dùng cho Gamma và Delta phúc lợi cơ bản, sau đó chúng ta bắt đầu tổ chức thi đấu trong đội.” “Song Tử Tinh hạch? Ngự Thú sư người lo ngại Thánh Quang và tà năng sẽ xung đột sao?” Shuke nhìn lướt qua Song Tử Tinh hạch, lập tức hiểu ra.

Bạch Khải gật đầu nói: “Nguyên kế hoạch là hỗ trợ dung hợp Quang Linh Thánh Toàn, nhưng giờ ta muốn thử xem có thể hay không dung hợp dưới phán quyết của thiên sứ thần lực.” Theo phản hồi từ Gamma, phán quyết của thiên sứ mà hắn đã nhận được, mỗi lần đều đánh thức từng chút một để cường hóa thể chất của hắn, điều này có nghĩa là món đồ này không có hại, nhưng không như những món đồ khác, không thể để Gamma hấp thu trực tiếp.

Bạch Khải nghĩ có thể do nó liên quan đến tà năng trong cơ thể Gamma.

Hy vọng hạt nhân năng lượng của Song Tử Tinh đủ để điều hòa hai loại năng lượng Thánh Quang và tà năng, chỉ cần thành công, thực lực của Gamma chắc chắn sẽ tăng lên một cấp mới.

Còn Delta, Bạch Khải đã hỏi Hạng Lê, sinh mệnh khởi nguồn có thuộc tính tương đối ôn hòa, ngay cả khi không thể hấp thụ ngay lập tức, thì sinh cơ dư thừa cũng sẽ tích trữ trong cơ thể và từ từ hấp thụ, ngược lại không có gì đáng lo ngại. “Đến đây, đến đây, cho ta xem có thể cường hóa đến mức nào.”

Chương 363:

Kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn Bạch Khải cẩn thận giao hai loại vật liệu cho Gamma và Delta, sau một chút do dự, hắn liền quyết định cho cả hai cùng tiến hành tiến hóa.

Ngay lúc này, Bạch Khải tập trung tinh thần, chuẩn bị chống đỡ cảm giác suy yếu trong quá trình tiến hóa sắp tới.

Dù biết đây có thể là hành động mạo hiểm, nhưng sau khi trải qua cơn kiệt sức, hắn lại cảm thấy sức mạnh thể chất của mình được tăng cường đáng kể.

Vì để tránh tình huống bất ngờ trong tương lai mà thể lực không đủ ứng phó, Bạch Khải quyết định tranh thủ cường hóa ngay khi có thể. Điều khiến Bạch Khải bất ngờ là, trong khi hắn lo sợ về cảm giác suy yếu, cả Gamma và Delta lại truyền đến hai luồng năng lượng ấm áp, bắt đầu cung cấp năng lượng cho hắn.

Một nguồn năng lượng dịu dàng nhưng lại chứa chút bá đạo, chắc hẳn là sức mạnh Thánh Quang từ Gamma, có thể còn phảng phất chút tà tính.

Nguồn khác thì tràn đầy sức sống, khiến Bạch Khải cảm giác như đang lạc vào một khu rừng tươi mát, không cần suy nghĩ, chắc chắn là sức sống từ Delta.

“Đây là lần đầu tiên ta được hưởng loại phúc lợi này.”

Không chỉ không bị mất sức, mà còn cảm thấy hồi phục, Bạch Khải cảm thấy hơi kinh ngạc, trong khi Nicolas lại vui mừng, lập tức chạy vào bếp chuẩn bị bữa tối.

Gần đây, chị cả của hắn đã khen ngợi tài nấu ăn của hắn, vì vậy hắn càng cần phải cố gắng, mong có thể khiến chị cả không rời xa hắn khi nhắc đến việc ăn uống. Để chinh phục một con rồng cái, trước hết phải chinh phục cái dạ dày của nàng! “Hắn thích ứng nhanh hơn ta nghĩ, thật không ngờ ta lại lo lắng rằng khi ta đi, hắn sẽ không quen.”

Nhìn Nicolas đang khoan khoái, Bạch Khải không khỏi chép miệng.

“Bạch Khải, ngươi muốn đi sao?” Giọng nói Bạch Khải dù rất nhẹ, nhưng không thể nào giấu được cái tai nhạy cảm của Nicolas, hắn lập tức bỏ những đồ vật trong tay xuống, nói: “Ngươi đang định chạy trốn sao?” “Chạy đâu? Giai đoạn huấn luyện thứ ba yêu cầu chúng ta ra ngoài huấn luyện, vì vậy ta chỉ vài hôm nữa sẽ về thành phố Cổ Túc.”

Bạch Khải trợn mắt, đáp: “Hôm nay đến đây chỉ để nhường ngươi hỗ trợ một đợt tiền hóa bên ngoài, đồng thời cũng là để tạm biệt ngươi.”

Nghe đến đây, Nicolas cuối cùng cũng hiểu ra và lập tức bắt đầu thu dọn đồ đạc.

“Ngươi đang làm gì vậy?” “Ngươi không định về thành phố Cổ Túc sao? Ta sẽ đi cùng ngươi.”

Nicolas đang nhanh chóng thu thập đồ vật trong Phi Thúy chi cốc, nói: “Bạch Khải, trong bí cảnh của ngươi còn chỗ nào trống không? Để ta làm ổ ở đó.”

“Ngươi không ở cùng Phạm bà bà sao?” Nicolas nghe vậy có chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu đáp: “Ta vẫn quen theo Bạch Khải ngươi hơn, còn chị cả bên kia...”

Ngươi không phải đã nói chỉ đi ra ngoài huấn luyện sao, chắc chắn sẽ phải trở về?” Nghe Nicolas nói thế, Bạch Khải không khỏi cảm động, không ngờ liêm Long cũng có thể thay đổi suy nghĩ như vậy, trước đó hắn đã hiểu lầm Nicolas.

“Thật ra ngươi không cần phải theo ta, dù sao thành phố Cổ Túc cũng chỉ cách đây có vài ngày đi bộ, lúc đó ta có thể thường xuyên quay về.”

Bạch Khải chưa kịp nói hết câu thì Nicolas đã trực tiếp đồ hết đồ vật trong Phi Thúy chi cốc ra lần nữa.

“Không được, bản Long không thể bỏ qua. Đại tỷ đâu có thể không cần món ăn của bản Long, nhưng chưa chắc sẽ quen được.”

Bạch Khải cảm thấy bức bối, hắn đã cố gắng khách khí mà ngươi còn thật sự làm vậy.

Thấy Nicolas vẫn miệt mài chuyển đồ vật, Bạch Khải đành lắc đầu bất đắc dĩ, định quay ra kiểm tra tình trạng của song sủng

thì bất chợt nhớ ra điều gì đó.

“Nicolas, ta nhớ trước đây người từng nói, các người Lục Long có thể tạo ra một thế giới nhỏ tạm thời để chứa đồ vật phải không?” Hắc tò mò tiến lại gần Nicolas và hỏi.

Nicolas gật đầu nhẹ, nói: “Cũng không hẳn là tạo ra một thế giới tạm thời, theo truyền thuyết trong trí nhớ của bản Long thì có lẽ đó là kết nối đến quê hương của các Lục Long, được gọi là Phi Thúy mộng cảnh.”

“Nhưng bản Long chưa từng thấy có Lục Long nào khác, nên không biết nó có thật hay không.”

“Phi Thúy mộng cảnh ư?” Bạch Khải gật gù, nói: “Chỉ có Lục Long mới có thể kết nối vào đó sao?” Nicolas đáp: “Đúng vậy, chỉ cần bản Long sử dụng sức mạnh từ Phi Thúy để tạo ra một ấn ký kết nối, sẽ có thể thông qua ấn ký đó để thu đồ vật vào.”

“Bạch Khải, người có hứng thú với Phi Thúy bí cảnh sao, liệu có phải người muốn bỏ vào món gì không? Bản Long nhớ người cũng có bí cảnh riêng mà.”

“Ta không phải muốn chứa đồ, mà là một chuyện khác.”

Bạch Khải lắc đầu: “Trong Phi Thúy mộng cảnh, có thể chứa đựng sinh vật sống không? Ví dụ như sủng thú chẳng hạn?”

Nicolas nghe vậy thì sửng sốt, nói: “Bản Long chưa thử nghiệm, nhưng có lẽ cũng có thể.”

“Vậy thì tốt.”

Bạch Khải cười mỉm một cái: “Người có thể giúp ta một chuyện không?” Có lẽ vì lý do về tài liệu, quá trình tiến hóa của Gamma và Delta khác thường kéo dài, không có chút dấu hiệu nào của việc phá xác.

Nhưng trong lúc đó, Bạch Khải đã kéo Nicolas cùng tập trung hoàn thành một sản phẩm mới.

“Vừa khéo có thể mang về làm quà cho Gia Cát Thần.”

Nhìn vật phẩm trong tay được đánh dấu bằng hình Lục Diệp, Bạch Khải hài lòng gật gù đầu, nói: “Coi như đây là sản phẩm thử nghiệm đầu tiên, gọi là Lục Diệp cầu.”

Hắn thu hồi Lục Diệp cầu, nhìn về phía Nicolas, hỏi: “Nicolas, người chắc chắn ấn ký này sẽ không bị cắt đứt giữa chừng chứ?” Nicolas lắc đầu, nói: “Theo lý thuyết sẽ không, trừ khi năng lượng bị hao hết, còn không ấn ký này về cơ bản là vĩnh cửu.”

“Nhưng Bạch Khải, người chắc rằng người muốn đưa súng thú vào Phỉ Thúy bí cảnh chứ?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đáp: “Thử trước một chút xem có hiệu quả không, ta chỉ là một ý tưởng đơn giản.”

Ngự Linh cầu hiện tại cơ bản đã hoàn chỉnh, điều duy nhất chưa giải quyết được là vấn đề sắp xếp súng thú.

Nếu có thể trực tiếp chứa vào Phỉ Thúy mộng cảnh, chẳng phải công việc trông nom chúng sẽ đơn giản hơn nhiều sao? Nhưng dù có thành công, chắc cũng khó mà phổ cập, nếu giống như Nicolas đã nói, chưa thấy Lục Long nào khác trong Phỉ Thúy mộng cảnh, thì cũng chỉ có Nicolas có khả năng kết nối với nó mà thôi.

Nghĩ mà cũng thấy mệt.

“Tốt nhất vẫn cứ thí nghiệm trước một cái đã, về nơi Lục Long sinh sống, không biết các sinh vật khác có vào được hay không.”

Bạch Khải nghĩ ngợi, lấy ra một Ngự Linh cầu khác, nói: “Nicolas, người làm thêm cho ta một cái Lục Diệp cầu nữa.”

Rắc rắc.

Chưa kịp đợi Nicolas đáp lại, một quả trứng vàng đã vỡ ra, một luồng khí tức cổ xưa từ trong đó tỏa ra.

“Đây là, Delta?” Nhìn thấy hiện tượng kỳ lạ trước mắt, Bạch Khải không khỏi kích động.

Chắc hẳn đây là tiền hóa của Delta rồi? Rất nhanh, một luồng thông tin phức tạp tràn vào đầu Bạch Khải, khiến hắn cảm thấy hoa mắt, dường như trở về thời kỳ cổ đại, nơi có Dục Long, vượn lớn, Cự Kinh...

Những sinh vật khổng lồ lần lượt hiện ra trong đầu hắn, chúng tựa hồ muốn dẫn dắt Bạch Khải đi tham quan toàn bộ thời kỳ cổ đại.

Chỉ có điều, ngay khi Bạch Khải đang đắm chìm trong những hình ảnh kỳ diệu của các sinh vật đã tuyệt chủng, thì hình ảnh bỗng nhiên ngắt quãng, khiến hắn tỉnh lại.

“Vừa rồi là ba đầu sinh vật cổ đại trong ký ức sao? Cảm giác hình như không giống lắm.”

Bạch Khải không khỏi thắc mắc, nhớ lại những hình ảnh vừa thấy, sau đó lại bị một đoạn thông tin khác thu hút.

“Hóa ra lại thăng cấp cho tiến hóa chi tâm!” Dù chưa kịp xem xét trạng thái của Delta, nhưng Bạch Khải đã nhận ra mối liên hệ giữa kỹ năng này và tiến hóa chi tâm.

Khả năng điều chỉnh hình dạng chủ động theo tình huống bên ngoài, so với việc bị động thay đổi linh hoạt thì tốt hơn rất nhiều. Điều khiến Bạch Khải hài lòng hơn cả là số lượng chứa đựng lại tăng lên ba.

Sáu loại hình thái, nếu chọn lựa hợp lý, Delta có thể ứng phó tất cả tình huống.

“Có thể chủ động thích ứng với hoàn cảnh bên ngoài, nếu không gọi là “Kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn” thì gọi gì?” Bạch Khải suy nghĩ một hồi, lấy tên mới cho kỹ năng của Delta, còn Delta thì vừa từ quả trứng vàng chui ra.

Thật đáng tiếc, không có ánh sáng từ tiến hóa chi quang.

“Quả thật ta tham lam quá, nếu sinh mệnh khởi nguồn có thể giúp Delta tiến hóa, đáng lẽ đã tiến hóa rồi.”

Bạch Khải tự cười nhạo bản thân, rồi lại bắt đầu xem xét trạng thái của Delta.

So với trước đó, hình thể Delta rõ ràng to hơn một vòng, thể trạng cũng được cải thiện nhiều, chỉ cần nhìn là đã nhận ra lớp vảy giáp dưới cơ bắp ẩn chứa sức mạnh khổng lồ.

Róc rách. (Chủ nhân, Delta cảm thấy hiện tại thật mạnh mẽ!) Cảm nhận được sức mạnh mạnh mẽ trong cơ thể, Delta rõ ràng rất phấn khích, nó đột ngột đập một chân xuống đất, làm cho cả thung lũng rung chuyển, và trên mặt đất xuất hiện hai cái rãnh sâu.

“Sức mạnh khủng khiếp như vậy, cường hóa từ sinh mệnh khởi nguồn thật đáng sợ?” Bạch Khải trợn mắt há mồm nhìn

Delta thể hiện, nhanh chóng đã tìm được câu trả lời từ thông tin hồi phục.

Mặc dù Delta đã hấp thụ rất nhiều tài nguyên và nhận được cường hóa, nhưng vẫn còn một ít năng lượng tích trữ trong cơ thể.

Hiện tại tất cả những năng lượng này đều bị sinh mệnh khởi nguồn kích hoạt, mới tạo nên sức mạnh như vậy.

Thấy vậy, Bạch Khải đưa tay vuốt ve Delta, một bảng thông tin hoàn toàn mới xuất hiện trong đầu Bạch Khải.

Quả thật là cấp bốn, mà giá trị năng lượng đã tăng vọt lên đến $2E1\ 100W$! Mắt Bạch Khải sáng lên, mặc dù đã đoán trước rằng sinh mệnh khởi nguồn có thể giải quyết vấn đề năng lượng của Delta, nhưng không ngờ lại mạnh mẽ đến mức này.

Với như vậy, năng lượng giá trị của nó sẽ cao hơn hẳn những Alpha cùng cấp.

Thật không hợp lý, chắc hẳn phải chú ý đến vấn đề cường hóa năng lượng giá trị cho Alpha một chút.

Bạch Khải thầm tính toán, bên cạnh bỗng vang lên tiếng vỡ trứng, sau đó là một luồng quang mang chói mắt. Ánh sáng tiến hóa!

Chương 364:

Song Tử thôn phệ giả Nhìn vào vỏ trứng Gamma đang lấp lánh màu trắng và ánh sáng màu lục, trái tim Bạch Khải không khỏi đập nhanh.

Liệu việc phối hợp giữa Thánh Quang và tà năng có thể khiến Gamma tiến hóa không? Không, có lẽ là do phán quyết của Thiên sứ tác động? Gia tộc Borg quả thực là tốt...

Sự náo động từ việc Gamma tiến hóa lập tức thu hút sự chú ý của Alpha và Husky đang luyện tập ở một nơi khác, cả hai đều bất ngờ khi thấy hiện tượng kỳ lạ trước mắt.

Ken kết ken kết. (Hai loại năng lượng này đều mạnh mẽ, so với Thiên sứ kia còn mạnh hơn!) A ô a ô... (Cảm giác thật kỳ lạ, có lẽ ta sắp không còn lại sức đánh Gamma nữa rồi.) Cảm nhận được suy nghĩ của hai sủng thú, Bạch Khải khẽ mỉm cười, trong khi ánh sáng tiến hóa từ vỏ trứng bên trong vẫn đang tỏa ra rực rỡ, truyền đạt từng thông tin vào não của Bạch Khải. ...

Cùng với sự dự đoán của hắn, viên đá hạch Song Tử thành công hòa hợp hai loại thuộc tính năng lượng, thậm chí còn phát sinh ra một kỹ năng mới, có khả năng tự do hoán đổi thuộc tính và chứa đựng năng lượng, đây xứng đáng là một kỹ năng phụ trợ siêu mạnh.

Bạch Khải trong lòng cảm thán, ngay sau đó thông tin thứ hai cũng xuất hiện.

Ghi chú: Chỉ có thể sử dụng khi ở trong hình thái Thánh Quang. ...

Với sức tấn công từ cả Thánh Quang và lõi đình, điều này thật sự không đơn giản, thêm vào khả năng chữa trị diện rộng, điều này thực sự rất mạnh mẽ.

“Chúng sinh vật Thần Thoại thật sự khủng khiếp, đáng tiếc không thể giết cánh của hai đầu Thiên sứ kia xuống.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối, nếu có thể hạ gục Thiên sứ cùng phán quyết Thiên sứ, có lẽ còn có thêm hai kỹ năng siêu cấp nữa, lúc đó sẽ thật sự thoải mái.

Nhưng bây giờ cũng đã tốt, một kỹ năng chủ động công kích còn có thêm hiệu quả chữa trị, rõ ràng là một sự tăng cường lớn cho Gamma. Ít nhất, thân phận nó hiện tại tạm thời được đảm bảo.

Ngô, chỉ là hình như đối với Alpha thì không thật sự có tác dụng gì, Thánh Quang chữa trị đối với Alpha mà nói, có lẽ cũng không khác gì độc dược.

Chưa kịp để Bạch Khải vui mừng, thông tin về kỹ năng thứ ba đã đến.

Ghi chú: Chỉ có thể sử dụng khi ở trạng thái tà năng.

Nhìn vào mô tả quen thuộc của kỹ năng này, Bạch Khải nhanh chóng đoán ra rằng đây cũng là kỹ năng được nâng cấp từ hiển tế quang, tuy nhiên, việc thăng cấp kỹ năng thuộc hệ Ác Ma này thì có phần vượt quá dự đoán của hắn.

Không phải là nguồn tà năng từ tảng đá tà năng đó đã bị viên hạch Song Tử điều động đi ra sao? Sau khi Bạch Khải tiếp nhận thông tin về ba kỹ năng, ánh sáng tiến hóa trên người Gamma dần dần biến mất, và một viên đá màu xanh biếc lộ diện trước mặt hắn.

“Không thu được kỹ năng lực trường, Quân Vương cấp rốt cuộc không dễ gì thăng cấp.”

Thần thánh xung kích và đất khô cằn hiển nhiên là kỹ năng lực trường quá độ, điều đó có nghĩa là Gamma vẫn chưa lột xác thành sinh vật Quân Vương cấp.

Bạch Khải có chút tiếc nuối, nhưng vẫn bắt đầu xem xét tình trạng của Gamma.

So với lúc trước, vẻ ngoài của Gamma lại càng giống như hình dáng ban đầu, và bên trong thân thể giống như phỉ thúy của nó, có thể nhìn thấy một khế ẩn kỳ dị rõ ràng.

Khế ẩn này mang màu sắc trắng và xanh lục, phần trắng nhìn như một tia điện, trong khi phần xanh lục giống như một ngọn lửa đang bùng cháy.

“Thánh Quang và tà năng, đây chính là Song Sinh khế ẩn sao?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, hỏi: “Gamma, hiện tại khế ẩn này có thể chứa đựng bao nhiêu năng lượng?” Kết phóc kết

phốc. (Gamma cũng chưa thử, nhưng chắc chắn là tương đương với năng lượng hiện tại của Gamma.) Bạch Khải mắt sáng lên, năng lượng mà Gamma có bây giờ đã rất mạnh mẽ, nếu khe ấn Song Sinh có thể chứa gấp đôi, thì trong số các sủng thú còn lại, có ai có năng lượng giá trị vượt qua Gamma không? Két phốc két phốc. (Nhưng hai loại năng lượng không thể đồng thời chứa đựng, vì vậy Gamma mỗi lần cần phải hoán đổi trạng thái mới được.) Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nói: “Gamma, người vừa nói không sai biệt lắm, sao lại không tính đến Thánh Quang?” Két phốc két phốc? (Người không phải mới hỏi Gamma bây giờ có thể chứa đựng bao nhiêu năng lượng sao?) Bạch Khải: “...”

Quả thật, vừa rồi hắn còn cảm thấy việc chứa gấp đôi năng lượng có chút quá mức, nhưng giờ lại còn gấp đôi nữa.

Bỗng dưng cảm thấy việc gọi Gamma là sặc dạn phòng có chút không ổn, đây rõ ràng là một kho năng lượng mà! “Nhưng mà, nếu phán quyết Thiên sứ Thần tính không khiến Gamma tiến hóa đến Quân Vương cấp, liệu có phải là chưa hấp thu hết không?” Bạch Khải nhìn vào dấu lôi điện trên Song Sinh khe ấn, trong lòng dấy lên một nghi ngờ, đưa tay đặt lên đầu Gamma.

Dẫu cho Gamma đã kết hợp một loạt khả năng kháng tính thành nguyên tố kháng tính, nhưng kỹ năng của nó vẫn dài dằng dặc như phần trước, nhưng sự chú ý của Bạch Khải lại chuyển sang các thuộc tính của Gamma.

“Thánh Quang và tà năng, đã không còn là dị hình hệ nữa rồi sao?” Bạch Khải chép miệng, mặc dù không lên tới cấp Quân Vương, nhưng sự thay đổi toàn bộ của chủng tộc vẫn coi như là một cuộc đổi mới lớn.

Sau khi xem xong thuộc tính, Bạch Khải mới quay lại kiểm tra danh sách kỹ năng.

“Quang bạo, hiến tế quang hoàn, bắt chước nguy trang đã biến mất rồi sao?” Bạch Khải nhìn vào danh sách kỹ năng nơi ba kỹ năng này đã không còn, liền có chút suy nghĩ.

Không có gì bất ngờ, ba kỹ năng mới mà Gamma lĩnh hội chắc chắn là ba kỹ năng thượng vị, vì vậy đã bị dung hợp.

“Cũng tốt, nhờ đó ta giảm bớt công sức để thăng cấp.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, nhìn vào tên chủng tộc trống rỗng của Gamma, hắn nghĩ một chút rồi quyết định nói: “Đồng thời sở hữu Thánh Quang và tà năng, nếu không gọi là Song Tử thôn phệ giả thì sẽ gọi là gì?” Két phốc két phốc! (Gamma thích cái tên này!) Rõ ràng Gamma rất hài lòng với cái tên mới của mình, vui vẻ nhảy nhót, trong khi Beita lại có chút nhạt nhẽo.

A ô a ô... (Bản uông đột nhiên không muốn nỗ lực, nhân loại, nếu người không trực tiếp cho bản uông ăn tài nguyên truyền thuyết ấy thì...) Nhờ vào giác quan siêu phàm, Beita cảm nhận rõ ràng sự biến hóa của Gamma hiện nay, đột nhiên nó trở nên thiếu nhiệt huyết.

“Còn chưa thử qua, người làm sao biết mình đánh không lại Gamma? Biết đâu đây?” Thấy vẻ mặt của Beita dường như không còn ham thích, Bạch Khải nhanh chóng an ủi, chỉ ra rằng bản thân hắn cũng không thể tin được.

Thiên sứ, Ác Ma, liên tiếp hấp thu hai loại sinh vật trong truyền thuyết, thực lực của Gamma rõ ràng đã bước sang một cấp độ mới.

Trong khi Shuke đã hợp nhất với máy móc Hỏa chủng, coi như đã bước chân vào lĩnh vực chế tạo máu, nhưng cơ thể máu thịt của Beita có phần yếu hơn.

Gâu Gâu! (Bản uông hiểu ra rồi, tứ giai thì không, tùy duyên vẫn đủ.) Beita bỗng nhiên lộ vẻ gì đó gọi là ngộ ra, trong tích tắc Bạch Khải thậm chí thấy được ánh quang đức Phật rực rỡ xuất hiện sau lưng Beita, liền vội vàng đám một quyền lên đầu Beita.

“Chó ngốc, nếu người muốn như vậy thì ta sẽ giúp người loại bỏ những phiền não ấy, không phải là muốn trở thành tứ giai không sao?” A ô! (Nhân loại, sao người có thể tàn nhẫn với con chó của mình như vậy!) Beita bản năng che chắn phần nhạy cảm của mình, hoảng hốt nhìn Bạch Khải.

“Thực lực của Gamma đúng là tăng lên không ít, nhưng chưa đến mức không thể đánh.”

Shuke không để ý ánh mắt chằm chọc của Beita, nói: “Hơn nữa, kỹ năng hệ Thánh Quang và kỹ năng hệ Ác Ma chắc chắn không thể sử dụng cùng lúc rồi?” Bạch Khải nhẹ gạt đầu, thần thánh xung kích và đất khô cần cần phải sử dụng trong trạng thái Thánh Quang và tà năng, các kỹ năng khác thì không có ảnh hưởng gì.

Tuy nhiên, để biết rõ hiệu quả cụ thể vẫn phải thử nghiệm thực tế.

Nghĩ đến đây, trên gương mặt Bạch Khải bỗng nhiên nở rộ một nụ cười tinh quái, ánh mắt quét qua ba súng thú, hắn nói: “Nhân tiện, chúng ta sẽ bắt đầu trận chiến thứ hai trong đội, Shuke và Beita, các người không phải đã không đấu đủ sao? Coi như là một cuộc trắc nghiệm đi.”

Khi Bạch Khải vừa dứt lời, ba súng thú lập tức bộc lộ sự hào hứng mạnh mẽ.

Về phía Alpha, mặc dù có chút hứng thú nhưng vẫn cố kiềm chế không tham gia.

Vòng đấu đầu tiên với tài nguyên tăng cường hắn đã hưởng thụ, vì vậy không thể tiếp tục tham gia, hơn nữa với thực lực cấp Quân Vương của hắn, nếu tham gia bây giờ sẽ có chút quá đáng.

“Quy tắc rất đơn giản, một đối một đơn đấu, người thua khôi phục xong sẽ tiếp tục chiến đấu với người khác, dùng để quyết định thứ tự sử dụng tài nguyên tiếp theo, có vấn đề gì không?” Gâu Gâu! (Bản uông đồng ý!) Két phốc két phốc. (Gamma nghe chủ nhân.) Róc rách róc rách. (Delta cũng đồng ý.) Ba súng thú lần lượt đáp ứng, Bạch Khải liền hướng đến Nicolas, người đang chuẩn bị bữa tối, nói: “Nicolas, cho mượn chỗ này để đánh một trận.”

Nicolas vô tình khoát tay áo, nói: “Tùy ý, đừng làm phiền ta chuẩn bị đồ ăn là được.”

“Yên tâm, sẽ không ảnh hưởng đến ngươi.”

Bạch Khải thè thốt gạt đầu, sau đó dẫn bốn súng thú ra một vùng đất trống bên ngoài Phi Thủy chi cốc.

“Trận đầu, Shuke và Beita sẽ đấu với Gamma, Delta, người đứng đây chờ lệnh.”

Thấy ba sủng thú tràn đầy chiến ý, Bạch Khải lập tức định rõ danh sách cho trận đấu đầu tiên.

Róc rách rách rách. (Tốt.) Delta nhẹ gật đầu, trong khi Shuke, Beita và Gamma cũng tiến vào chiến trường, chuẩn bị cho cuộc chiến.

“Alpha, người sẽ làm trọng tài, dù sao đây cũng là một trận thi đấu trong đội, phải chú ý đến việc dừng lại.”

Ken két ken két. (Không thành vấn đề.) Alpha nhẹ gật đầu, sau đó vỗ cánh bay lên không trung, xác nhận tình trạng của hai sủng thú xong, bất ngờ búng ngón tay, một quả cầu lửa lập tức nổ tung trên không. (Chiến đấu, bắt đầu!)

Chương 365:

Phản Gamma bọc thép Theo lệnh của Alpha, Shuke nhanh chóng dẫn đầu cuộc tấn công.

Những tháp pháo dày đặc lập tức được triển khai và bắt đầu bắn phá.

Nhưng lần này không còn đơn thuần là Lôi Viêm pháo như trước nữa.

Hàn băng pháo, thiểm điện pháo, cuồng phong pháo...

Các loại pháo có thuộc tính kỳ lạ dần dần hiện ra dưới sự điều khiển của Shuke, nhắm thẳng vào cơ thể của Gamma.

Sau khi Bạch Khải nghĩ ra các phù văn máy móc và phát triển nguyên lý bố cục, Shuke ngay lập tức bắt đầu nghiên cứu và phát triển.

Ngoài việc thiết kế mũ bảo hiểm tâm linh, những tháp pháo này chính là một trong những thành quả của hắn.

Mặc dù Gamma có khả năng chống lại hầu hết các nguyên tố tấn công, nhưng Máy Móc lãnh chúa và Máy Móc chi tâm đều là những kỹ năng cấp cao.

Dưới sự tăng cường của hai kỹ năng này, những vụ tấn công có vẻ bình thường lại bất ngờ gây ra những tổn thương khá lớn cho Gamma.

Mặc dù những tổn thương này đối với thể chất biến thái của Gamma chỉ như một vết ngứa, nhưng Gamma lại không có ý định tiếp tục hành động chậm chạp.

Kết phốc kết phốc! (Gamma phải nghiêm túc hơn lên!) Trên biểu tượng ngọn lửa xanh lục của Song Sinh khế ấn, mặt đất ngay lập tức trở nên khô cằn, nhanh chóng biến thành một vùng đất hoang vu.

Cùng lúc đó, Gamma biến thành một hình dáng ma quái, thẳng tắp đứng trên vùng đất khô cằn, như một vị ma vương vừa trở về từ địa ngục.

Không chỉ vậy, kích độ quang hoàn cũng được triển khai, khí độ lục sắc thiêu đốt dưới mặt đất không ngừng tỏa ra, thậm chí kết nối với Lục Long bí cảnh tạo ra thêm độ khí. Đối diện với nhiệt độ cao và độ ăn mòn của kích độ, tháp pháo chế tạo từ Aether Lưu Kim dần dần bắt đầu biến hình, lớp phù văn bên ngoài cũng có dấu hiệu thay đổi.

Tuy nhiên, Shuke dường như đã chuẩn bị chu đáo cho lần này.

Trong khi khí độ đang khuếch tán, hắn nhanh chóng bao bọc lại tất cả bằng Aether Lưu Kim, rồi một lớp phù văn màu băng lam nhanh chóng che khuất toàn bộ tháp pháo.

Tháp pháo, vốn bị nhiệt độ cao thiêu đốt, bắt đầu giảm nhiệt độ một cách dễ thấy.

Phù văn: Nhiệt độ thấp.

Sau khi chứng kiến Alpha với ngọn lửa vô tận mang nhiệt độ cao, Shuke đã chuẩn bị những biện pháp đối phó, và phù văn nhiệt độ thấp chính là một trong số đó.

Chỉ là, hắn không nghĩ rằng những chuẩn bị này lại sớm được sử dụng cho Gamma.

Nhưng Gamma hiển nhiên không có ý định dựa vào đất khô cằn và kích độ quang hoàn để chiến thắng, thân hình ma quái bỗng nhiên gia tốc hướng về phía Husky, dưới chân hắn, mặt đất không ngừng nứt ra kèm theo những mảng đất lục sắc. Đất khô cằn có thể trở thành một loại kỹ năng cấp cao, tất nhiên không chỉ dựa vào nhiệt độ cao, mà những thay đổi của mặt đất xung quanh cũng là một phần trong các chiến thuật tấn công của hắn.

Nhìn thấy Gamma đang lao tới gần, Shuke lập tức kéo dài khoảng cách.

Những tháp pháo vốn vững vàng giờ đây bất ngờ quay lại với tốc độ nhanh chóng, nhưng những phát công kích không có chút nào ngưng lại.

Nhìn thấy điều này, Gamma tựa hồ bỏ qua việc truy đuổi, nhảy vọt lên không trung rồi đưa cánh tay phải đập mạnh xuống đất, tạo ra một trận mưa lửa xanh lục từ mặt đất bùng phát, tấn công về phía Husky.

Những ngọn lửa này vô cùng mạnh mẽ, và chúng bùng phát đồng loạt, như thể từ dưới chân Shuke toát ra, không cho hắn một cơ hội nào để né tránh.

Nhưng ngay khi ngọn lửa sắp chạm vào tháp pháo, tháp pháo vốn khó có thể phá hủy đã lập tức như thể lỏng ra, né tránh sang hai bên.

Những đám lửa xanh lục lại đi xuyên qua mà không gây ra chút thương tổn nào cho Shuke.

Gâu gâu! (bản uông không phải là những kẻ ngốc chỉ để cho người ta bắn trúng dễ dàng như vậy.) Dưới sự trợ giúp của mũ bảo hiểm tâm linh, Beita hầu như đã thu thập mọi chuyển động năng lượng của Gamma cùng với xung quanh vào não hải, còn Shuke đã sử dụng những dữ liệu chính xác này để phân tích được cách tấn công của Gamma.

Vì vậy, nói rằng, trừ phi có thể vượt qua tốc độ tính toán của Husky, nếu không thì tuyệt đối không thể đánh trúng họ.

Tuy nhiên, Gamma có vẻ như không biết điều này, hắn gầm lên, đập mạnh xuống mặt đất một cách không chút tiết chế, sau đó thân thể chấn động, hàng ngàn ngọn lửa Tà Năng từ cơ thể hắn bùng phát, lao về phía Shuke. Đối mặt với sự tấn công điên cuồng của Gamma, mặc dù Husky có thể tính toán được đường đi của nó, nhưng những ngọn lửa Tà Năng hoàn toàn bao trùm họ, một giây không kịp thu vào thì tháp pháo đã bị nổ tan tành.

Và sau đó, tần suất công kích của Gamma bất ngờ thay đổi, cánh tay hắn bỗng chốc như cao su vung ra, kéo Shuke về phía hắn, rồi một quyền đánh vào đầu Shuke.

Oanh! Khi cú đâm của Gamma chuẩn bị đổ xuống người Shuke, đầu hắn đột nhiên nổ tung.

Và điều đáng kinh ngạc là, không giống như những lần trước, lần này Gamma không trực tiếp phục hồi lại như cũ, mà cả cơ thể thương tổn vẫn từ từ ngã xuống.

“Số lượng điểm bạo phá tinh thần 1, hiệu quả bạo phá, xuất sắc.”

Gâu gâu! (bản uông xuất thủ, hiệu quả nhất định sẽ xuất sắc!) Nhìn thấy Gamma tạm thời mất đi khả năng kiểm soát cơ thể,

Shuke hài lòng gật đầu, sau đó thu hồi tất cả tháp pháo, chỉ để lại một cái tua bin lớn kết nối ở phía sau.

Rồi sau đó, tua bin bỗng nhiên gia tốc, kể từ đó tất cả Tà Năng lửa dưới đất đều bị tua bin hút vào, trong khi thân thể Husky cũng dần dần phát sáng với các phù văn lục sắc.

“Đây là phù văn từ Hắc Thiên cơ giáp?” Bạch Khải thấy vậy thì hai mắt sáng lên, nhận ra các phù văn trên người Husky chính là tới từ Hắc Thiên cơ giáp.

Mặc dù không giống hoàn toàn, nhưng cũng phải từ bảy tới tám phần.

Sau khi thu thập tà năng xong, Husky lập tức đứng thẳng lên, hóa thành một con sói đầu đàn, sau đó không chú ý đến những ngọn lửa Tà Năng bao quanh Gamma, một trảo cắm vào cơ thể Gamma đang dần hình thành, khiến Gamma lần nữa nổ tung.

Nhưng lần này, Gamma không giống như trước là nằm bẹp trên mặt đất, mà biến thành một tấm lưới lớn màu xanh lục, bao trùm lấy hai con sói đầu đàn, đồng thời mở quang hoàn hút máu tối đa, muốn hấp thụ năng lượng từ hai con sói này.

Kết phốc kết phốc? (Gamma sao không thể hấp thụ năng lượng của Shuke và Beita?) Gamma hơi nghi ngờ nhìn hai con Chiến Lang không hề hấn gì, tốc độ hấp thụ năng lượng gia tăng nhưng lại chỉ thu được một chút ít.

“Hấp thụ năng lượng mặc dù không có giới hạn, nhưng nếu gặp phải năng lượng lưu động có tần số cao, hiệu suất hấp thụ sẽ giảm mạnh.”

Trong mắt Shuke lóe lên một tia điện, tay phải vung lên hướng về phía hai con sói, phóng ra một cỗ sóng vô hình.

Tinh thần lực mạnh mẽ lại một lần nữa bùng phát, đẩy Gamma ra xa.

Hai con Chiến Lang - phản Gamma cơ giáp! Trong đội ngũ nghiên cứu, Shuke nắm vững toàn bộ tư liệu về các sủng thú, đồng thời dựa trên những thuộc tính khác nhau của các sủng thú mà chế tạo ra các kế hoạch ứng phó.

Phản Gamma cơ giáp chính là một trong những thành quả đó.

“Cao tần năng lượng + Tinh Thần gió bão, phản Gamma cơ giáp? Quả là một ý tưởng tuyệt vời từ Shuke.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi nở một nụ cười, nhìn về phía Alpha đang lơ lửng bên cạnh, nói: “Alpha, ngươi có nghĩ rằng Shuke có thể nghiên cứu ra được phản Alpha cơ giáp không?” Ken kết ken kết. (phải có, nhưng sẽ không giống nhau.) “Sách, tự tin là điều tốt, nhưng đừng khinh địch.”

Bạch Khải mỉm cười, mặc dù hẳn không nghĩ rằng Shuke có thể nghiên cứu ra được phản Alpha cơ giáp, nhưng vạn vật khó đoán trước, biết đâu ngày nào đó Shuke lại có thể tạo ra điều ấy.

Do Beita liên tục phát động Tinh Thần gió bão, Gamma hầu như không thể hình thành, nhưng nhiệt độ từ đất khô cạn ngày càng gia tăng.

Thậm chí phản Gamma cơ giáp dù có Tà năng bảo vệ và hệ thống đông lạnh, cũng dần dần không thể chịu đựng được nữa.

Cuối cùng, khi nhiệt độ cao không ngừng thiêu đốt, các phù văn bên ngoài hai con Chiến Lang cuối cùng cũng bắt đầu vụn vụn, phần Tà năng trong đó bị Gamma hấp thụ dần dần, khiến trạng thái của Gamma cuối cùng bắt đầu hồi phục.

Thấy tình hình này, Shuke quyết định nhanh chóng, chủ động kéo dài khoảng cách với Gamma, đồng thời bắt đầu phát xạ pháo kích Tà năng.

Không giống với các loại năng lượng thuộc tính khác, Tà năng gây ra tổn thương thực sự cho Gamma, Shuke tất nhiên không muốn lãng phí thời gian.

Tuy nhiên Gamma hiển nhiên nhận ra rằng hệ thống Ác Ma của hắn đang bị Shuke nhắm tới, sau khi thu hồi một phần năng lượng, biểu tượng Song Sinh trên cơ thể bỗng nhiên phát sáng, nguyên bản màu xanh lam của hắn nhanh chóng chuyển sang trắng toát, và Tà năng xung quanh dần dần chuyển hóa thành sức mạnh của Thánh Quang.

Cùng lúc đó, hình thể của Gamma bắt đầu thay đổi, cơ thể khổng lồ dần nhỏ lại, sau lưng mọc ra một đôi cánh lớn, rõ ràng đã biến thành hình dạng thiên sứ.

“Một loại năng lượng dẫn tới một hình thái mới, biến hình thật sự rất truyền thống.”

Nhìn thấy hình dáng của Gamma giống hệt thiên sứ, Bạch Khải không khỏi chép miệng.

Trước đó, hẳn thích để Alpha biến đổi hình dạng dựa trên tình hình chiến đấu chính vì Alpha lúc đó còn yếu, kết quả bây giờ lại tốt, mỗi súng thú đều đã quen với việc biến hình, không còn dùng hình thái nguyên gốc để chiến đấu nữa.

“Các huấn luyện viên luôn cường điệu rằng khế ước súng thú phải có điểm giống nhau, không nên khế ước lung tung, vậy điều này có được tính là điểm giống nhau không nhỉ?” Khi Bạch Khải còn đang nghĩ ngợi, Gamma đã biến thành hình dáng thiên sứ, hai tay ôm trước ngực, một quả cầu ánh sáng trắng vây quanh tia sét dần dần hình thành trên tay.

Thấy vậy, Shuke nhanh chóng ngừng pháo kích với Tà năng, bốn cuộn dây lớn dưới sự điều khiển của Shuke nhanh chóng hình thành, những dòng điện lấp lóe tạo thành một bình chướng điện từ vô hình.

Shuke không rõ Gamma đang định sử dụng kỹ năng gì, nhưng từ những phản hồi năng lượng trong hệ thống và cảm ứng từ tâm của Beita, hẳn biết đây là một kỹ năng uy lực lớn, hơn nữa rất khó tránh né.

Vì vậy, chiến thuật tốt nhất lúc này chính là phòng ngự.

Quả nhiên, vào thời điểm bình chướng điện từ vừa hình thành, quả cầu trong tay Gamma liền biến thành một cột sáng lớn lao thẳng hướng về phía Husky.

Phanh! Chân động thần thánh lập tức va chạm vào bình chướng điện từ, gây ra từng đợt gợn sóng, khiến thân hình Husky lung lay, nhưng vẫn giữ vững được.

Tuy nhiên, Gamma nhanh chóng phản ứng lại, năng lượng ngày càng nén lại, đến cuối cùng, nó gần như không khác gì với Thánh Quang trường mâu của Borg gia tộc, trong khi bình chướng điện từ dần dần trở nên không ổn định.

“Bình chướng còn có thể duy trì 13 giây, lập tức rút lui.”

Shuke nhanh chóng tính toán thời gian duy trì trong bình
chương điện từ, quyết định chỉ cần rút lui.

Oanh! Đúng lúc này, một trận nổ lớn vang lên, một cơn sóng
xung kích mạnh mẽ như sét đánh lao thẳng về phía Bạch Khải.

Ta sát, đây là ai đã bị đánh bại!

Chương 366:

Gamma nổ Đột nhiên nổ tung khiến Bạch Khải cũng cảm thấy một chút bất ngờ, căn bản không kịp né tránh.

May mắn là có Alpha bên cạnh, vài cái lấp lóe đã ôm lấy Bạch Khải cùng Delta, nhanh chóng hướng xa xôi rời đi.

Trận nổ này có phạm vi cực lớn, trực tiếp ảnh hưởng đến cả Phi Thúy chi cốc.

Nicolas, đang chìm đắm trong bữa tối, cũng bị gây ngang và hiện ra nguyên hình chạy ra.

“Chuyện gì vậy, chẳng lẽ những con rắn đó vẫn chưa chết hết, đến báo thù rồi sao?” Nicolas cảnh giác quan sát xung quanh, trong miệng thì không ngừng phát ra hơi thở Phi Thúy.

Chỉ cần có bất cứ sinh vật khả nghi nào xuất hiện, hắn sẽ lập tức kêu gọi hơi thở của Rồng.

“Khụ khụ, không sao cả, chỉ là Gamma và Shuke Beita chiến đấu gây ra dư âm thôi.”

Thông qua khế ước, Bạch Khải đã xác định rằng cả hai sủng đều vô sự.

Còn Nicolas thì một mặt mờ mịt nhìn cái hố khổng lồ do vũ khí công kích gây ra, nói: “Người xác định người không phải đến phá nhà ta chứ?” “Tuyệt đối không phải!” Bạch Khải thề thốt lắc đầu phủ nhận, rồi sau đó thấy Husky đã ngậm một khối Gamma màu sắc không rõ từ trong lúc nổ.

Nhìn thấy Husky cũng chật vật không kém, Nicolas lập tức dùng hơi thở Phi Thúy để trị liệu cho hai sủng, sau đó tò mò hỏi: “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” “Đơn giản mà nói là, Gamma trong lúc ngưng tụ Thánh Quang lực lượng đã chịu tác động của Beita Tinh Thần gió bão, năng lượng mất cân bằng dẫn đến sự nổ tung của song sinh khế ước.

Thực sự là như vậy.”

Shuke tóm gọn giải thích nguyên nhân vụ nổ, rồi Bạch Khải và Nicolas nhìn nhau.

Việc sử dụng kỹ năng mà dẫn đến năng lượng mất cân bằng gây nổ là điều có thể chấp nhận, nhưng một vụ nổ to như vậy có phải là quá đáng không? Cùng với đó, đối mặt với loại nổ này, có phải người quá bình tĩnh một chút không? Thấy một người và một rồng cùng một vẻ mặt như vậy, Shuke đặt Gamma xuống đất, và nói: “Mới vừa nổ tuy mạnh, nhưng trong chốc lát, Beita sớm đã cảm thấy chạy xa, nên ta cũng không nhận phải thương tổn quá lớn.”

“Ngược lại, nếu không có kỹ năng thay mệnh, hiện tại Gamma có lẽ thật sự đã lạnh rồi.”

Nghe xong lời giải thích của Shuke, mặt Bạch Khải lập tức trắng bệch.

Không nghĩ tới rằng Song Sinh khế ước còn có loại tác dụng phụ này.

Nếu không phải Gamma vì tiến hóa trứng mà rút ngắn thời gian thoát xác, hôm nay chẳng phải sẽ bị hy sinh sao? Quả thật là quá nguy hiểm.

Nhưng mà, Song Sinh khế ước không phải có thể hài hòa hai loại thuộc tính sao? Tại sao lại xảy ra tình huống này? Được Nicolas giúp đỡ, Gamma cuối cùng đã hồi phục.

Nhìn xung quanh Bạch Khải và những người khác, nó có chút xấu hổ.

Két phức kết phức. (Có lỗi với chủ nhân, Gamma trong lúc chuyển hóa tà năng đã đã thất thần một chút, cho nên...) Chuyển hóa lúc thất thần sao? Chính hành vi như vậy của Gamma đã phá vỡ sự cân bằng của Song Sinh khế ước, cho nên mới dẫn đến vụ nổ? “Kia Gamma, khế ước của người đâu, vẫn còn chứ?” Gamma nhẹ gật đầu, khế ước Song Sinh vẫn hình thành trong cơ thể của nó, nhưng rõ ràng là đã âm ỉ rất nhiều so với trước đó.

“Thì ra không phải là một trạng thái cố định.”

Bạch Khải thấy vậy thở phào nhẹ nhõm, nói: “Nhìn thế này, trong thời gian ngắn không thể cho người dung hợp Quang Linh Thánh Toàn, vẫn phải chờ cho đến khi người học được cách khống chế hai loại năng lượng sau đó hãy nói.”

Nhìn dáng vẻ trước mắt, mặc dù Song Sinh khế ước có thể điều hòa hai loại năng lượng, nhưng nếu bị quấy rầy trong quá trình chuyển hóa, thì chắc chắn sẽ dẫn đến nổ tung. Để tránh việc bị chết dưới kỹ năng của chính mình, cần thiết phải tiến hành huấn luyện đặc biệt cho Gamma trong lĩnh vực này rồi.

Nhìn Gamma đang ăn như hổ đói để phục hồi năng lượng, Bạch Khải đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, nói: “Gamma, khế ước này của ngươi chỉ có thể hình thành trong bản thể sao?” Két phốc két phốc. (Chỉ có bản thể có thể ngưng tụ, nhưng Gamma có thể phóng nó vào tử thể, chỉ là tử thể không có làm duy trì cân bằng.) “Dạng này à...”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, khóe miệng đột nhiên lộ ra một nụ cười tà ác.

A ô? (Tại sao bản uống lại cảm thấy nụ cười của nhân loại này rất quen?) “Lợi dụng sự không ổn định của Song Sinh khế ước cùng tử thể để làm vật nổ sao? Ta đột nhiên hiểu lý do tại sao ý thức chủ nhân lại trở thành khế ước với ngươi.”

Thấy vậy, Shuke bất đắc dĩ thở dài, đã nhận ra suy nghĩ của Bạch Khải, còn Beita thì lập tức hiểu ra, cảm thấy kinh hãi.

Gâu Gâu! (Nghệ thuật, đây mới gọi là nghệ thuật!) Két phốc két phốc? (Ngươi đang nói cái gì vậy, Gamma không hiểu sao?) Làm thú Gamma, nó hơi nghi hoặc mà nhìn Bạch Khải cùng Beita, hoàn toàn không rõ ý nghĩ của bọn họ, nên rồi vùi đầu vào ăn uống.

Vừa rồi trận nổ đã tiêu tốn sạch năng lượng của nó, bây giờ muốn ăn một chút để bù đắp lại.

Dù sao, với lượng năng lượng trong Song Sinh khế ước hiện tại, nó cần ăn gấp ba lần so với trước.

“Mặc kệ như thế nào, cuộc tỷ thí này cũng đã có kết quả, Shuke Beita, các ngươi đã chiến thắng rồi.”

Bạch Khải vỗ đầu Husky, tuyên bố kết quả cuộc tỷ thí này.

Bất kể là ngay từ đầu phản công Gamma bọc thép hay là sau đó chiến đấu lại trong vụ nổ điện từ lực trường, đều thể hiện rất tốt. Ít nhất, so với Bạch Khải đã dự đoán từ trước, gần gũi hơn rất nhiều.

Quả nhiên, máy móc chỉ cần có tri thức đúng chỗ, bất cứ kẻ thù nào cũng có thể đánh ngã.

Gâu Gâu! (Bản uống thắng! Vậy có thể ăn được tài nguyên cấp truyền thuyết không?) “Về lý thuyết mà nói, đúng thế.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, còn Shuke lúc này nắm bắt được vấn đề trong lời Bạch Khải.

“Cái gì gọi là về lý thuyết đúng vậy?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Bởi vì các người muốn tinh thần hệ tài nguyên của Cục 13 cần thời gian để điều động, nên tạm thời không có cách nào sử dụng.”

A ô... (Vậy có nghĩa là bản uống vẫn không thể ăn được sao?) Beita lại một lần nữa trở nên chán nản, sự nhiệt tình trước đó đồng loạt biến mất.

Không thể lập tức ăn được tài nguyên, hắn còn cố gắng như vậy để làm gì, nên chỉ nằm ngửa ra.

“Đừng có gấp, còn một trận nữa đó.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Beita, nói: “Theo như quy định mới vừa rồi, hắn là Gamma và Delta sẽ còn một trận chiến đấu, nhưng tình trạng của Gamma hiện giờ có chút đặc biệt, cho nên để người cùng Delta so tài.”

Gâu Gâu! (Bản uống cảm thấy, điều này không hợp lý, mà lại bản uống đã không muốn động dậy rồi.) Bạch Khải nghe vậy lập tức im lặng, là muốn dạy dỗ cái gia hỏa sa đọa này, một bên Nicolas lại đột nhiên kéo áo Bạch Khải, chỉ hướng một mảnh hỗn độn trong Phi Thúy chi cốc, nói: “Bạch Khải, người có thể giúp bản Long giải quyết vấn đề bên dưới này không?” “Vấn đề? Vấn đề gì?” Bạch Khải thuận theo hướng ngón tay của Nicolas nhìn lại, bất ngờ phát hiện đồ ăn mà Nicolas tỉ mỉ chuẩn bị đã trở thành một mảnh hỗn độn vì dư âm của vụ nổ.

“Đại tỷ đầu sẽ đến ngay, nếu phát hiện bữa tối không còn...”

Nicolas nhìn chăm chăm vào Bạch Khải, đã hết như một bộ sinh không thể luyện tiếc, Bạch Khải lúc này nhận thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, tạm thời bỏ qua trận chiến đấu còn lại, tập hợp bốn sủng để giúp Nicolas chuẩn bị lại đồ ăn.

“A? Lớn như vậy đầu nổ có dư âm, còn có Thánh Quang cùng tà năng, Nicolas, người đã trêu chọc phải những món đó lúc nào vậy?” Phạm bà bà đứng giờ xuất hiện trong Lục Long bí cảnh, lần đầu tiên thấy được Gamma nổ tung gây ra dư âm, liền nhíu mày.

“Không có gì, chỉ là vừa mới Gamma chiến đấu tạo thành.”

Bạch Khải có chút lúng túng gãi đầu, đem những gì vừa xảy ra báo cho Phạm bà bà.

“Lợi dụng Song Tử Tinh hạch để dung hợp Thánh Quang và tà năng sao?” Nghe xong Bạch Khải giải thích, Phạm bà bà không khỏi có chút im lặng.

“Mặc dù Thánh Quang cùng Âm Ảnh là hoàn toàn đối lập, nhưng tà năng là loại hỗn loạn bên cạnh đồ vật, phương diện kia đều không nên nhiễm vào, người lại còn nghĩ đến đi cân bằng!” Bạch Khải tức giận gãi đầu, nói: “Điều này không phải là không hiểu sao, bà bà có biện pháp gì an toàn không?” Mặc dù Bạch Khải đã nghĩ ra không ít cách lừa đảo để lợi dụng Song Tử khế ước, nhưng ổn định vẫn là việc quan trọng hơn.

“Người đã dung hợp, muốn mang ra ngoài là không có khả năng.”

Phạm bà bà lắc đầu, nói: “Nhưng để ổn định, thường thì tốt nhất là đừng duy trì một trạng thái nào đó quá lâu, tốt nhất là bảo trì không thuộc tính nguyên sinh, nếu không sẽ dễ dàng dẫn đến nổ tung.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gãi đầu, có Song Sinh khế ước, việc bảo trì nguyên sinh trạng thái vẫn tương đối dễ dàng, nhưng trở thành nơi này, có một số kỹ năng sẽ không thể sử dụng bất cứ lúc nào rồi. Ân, chút nữa sẽ làm cho Gamma hoạch định cách sử dụng các hình thái khác biệt.

“Đúng rồi, người vừa nói Delta cũng muốn so tài? Đến đây, đúng lúc bà bà hôm nay có chút nhàm chán, tạm thời coi như là trợ hứng đi.”

Nói xong, Phạm bà bà cứ như vậy ngồi xuống không trung, vô hình trong hư không phảng phất xuất hiện một cái ghế, hỏi một chút về việc tiếp nhận Phạm bà bà.

Không gian hệ Long tộc quả thực thật dễ chịu.

Bạch Khải hơi thèm thuồng nhìn xem thao tác của Phạm bà bà, sau đó gọi Delta cùng Shuke Beita ra.

Theo điều lệ mà Bạch Khải đã đưa ra từ ban đầu, hẳn là Gamma và Delta sẽ giao chiến.

Nhưng xét đến Gamma hiện giờ có tính nguy hiểm, Bạch Khải vẫn không có ý định mạo hiểm.

Có Phạm bà bà ở đây, vụ nổ sẽ không có ảnh hưởng quá lớn đến phạm vi, nhưng nếu Gamma không còn, thật sự sẽ thiệt thòi lớn.

“Shuke Beita, các người xác định không có vấn đề gì sao?” Trong trận chiến vừa rồi, Shuke Beita cũng nhận một chút ảnh hưởng, nhưng ưu điểm của máy móc chính là chỉ cần hệ thống hạch tâm không bị tổn thương, có thể nhanh chóng khôi phục khả năng chiến đấu, vì vậy ở bên cạnh Shuke gần như không có vấn đề gì.

Phía Beita, khả năng tinh thần lực vẫn chưa hồi phục.

Gâu Gâu! (Bản uống đã sớm chứa đựng tinh thần lực, làm sao có vấn đề được.) Tốt, suýt nữa đã quên hẳn còn có một phát minh như vậy.

Bạch Khải nhún vai, nhìn Delta cũng tràn đầy chiến ý, nói: “Nếu vậy, thì trận thứ hai, bắt đầu!” Róc rách, róc rắc! (Như vậy Delta mà đắc tội quả thực thấy mệt mỏi.) Giống như một đầu trưởng thành Địa Hành Long, Delta nhẹ gật đầu về phía Shuke Beita, thân hình bỗng nhiên mở rộng, rõ ràng là trực tiếp biến thành Phong Thần Dực Long bay lên không trung, sau đó triệu hồi ra một cơn lốc khổng lồ hướng về phía Husky.

“Kia cái gì, Delta lần này trở thành Phong Thần Dực Long có vẻ lớn hơn trước nhiều không?”

Chương 367:

Cuồng bạo cự thú Nhìn thấy đôi cánh lớn có thể sánh cùng Nicolas Phong Thần Dực Long, Bạch Khải hơi bất ngờ, còn Phạm bà bà thì lập tức từ trên người Delta cảm nhận được một khí tức khác thường.

“Người vừa cho Delta ăn sinh mệnh khởi nguồn đúng không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đáp: “Đúng vậy.”

Bạch Khải đã đề cập đến Hạng Lê với Phạm bà bà, và bà cũng gật đầu tán thưởng: “Đúng là một phương pháp cường hóa tốt.

Nếu không thể ổn định tiến hóa, vậy thì cường hóa lực sinh mệnh, Hạng Lê tiểu tử này những năm qua cũng không uổng phí.”

“Nhưng mà Delta đã có thể tự chọn phương hướng tiến hóa rồi sao?” Bạch Khải nói: “Hiện tại chỉ có thể lựa chọn cổ đại chúng, mà lại số lượng lại có hạn.”

Bạch Khải thông báo cho Phạm bà bà về việc thí nghiệm cổ đại chúng, nói đến một nửa, không khỏi nhìn nhiều lần về phía Phạm bà bà và Nicolas, trong lòng đột nhiên xuất hiện một suy nghĩ khác lạ.

Trước đó hắn suy đoán rằng Delta không thể giữ lại hình thái Du Thiên Bằng có thể là do không có gen thực sự từ nó, hoặc là vì niên đại không đủ xa xưa, nhưng bây giờ, trước mặt hắn là hai sinh vật truyền kỳ có niên đại đầy đủ xa xưa, hơn nữa còn thực sự tồn tại.

Nếu không thử một lần, hắn cảm thấy có chút tiếc nuối.

Có lẽ, chờ Delta lên cấp Vương có thể thử một chút? Ngay khi Bạch Khải nghĩ đến khả năng này, Delta và Husky đã lần đầu chạm trán.

Nhờ được cường hóa bởi sinh mệnh bản nguyên, Delta không chỉ tăng cường hình thể mà khả năng điều khiển gió lốc cũng được nâng cao.

Với đôi cánh không lồ vô mạnh, một cơn gió lốc khổng lồ như muốn hủy diệt mọi thứ lao về phía Husky.

Chỉ có điều, Husky dường như đã chuẩn bị từ trước, Aether Lưu Kim nhanh chóng xoay chuyển, lập tức hình thành một máy bơm hơi khổng lồ, sau đó bắt đầu hút gió xung quanh một cách điên cuồng.

Chỉ trong chốc lát, cơn gió lốc ban đầu uy lực kinh người lại dần dần yếu đi.

Dù Delta có cố gắng thế nào cũng không thể tăng cường thêm sức mạnh công kích.

“Có thể chơi như vậy sao?” Dù thiếu kinh nghiệm thực chiến, nhưng nhờ vào các kỹ năng từ truyền thừa Lục Long, Nicolas cũng biết một chút về khả năng khác biệt của Delta.

Nhưng khi thấy Husky lại có thể phản kháng cơn gió lốc một cách mạnh mẽ, khiến hắn thật sự cảm thấy ngoài sức tưởng tượng.

“Gió lốc chỉ là hiện tượng tự nhiên do áp lực thấp tạo ra, do đó Husky chỉ cần giảm bớt áp lực xung quanh gió lốc, thì có thể triệt tiêu hiệu quả của nó.

Dù sao, nó vẫn có sự khác biệt so với gió lốc tự nhiên.”

Bạch Khải giải thích kịp thời, Nicolas mới hiểu vấn đề.

“Nói thì nói như vậy, nhưng mà Bạch Khải, con thú cưng máy móc của người có công suất thực sự không quá lớn sao? Bà bà nhớ là đẳng cấp máy móc này vẫn còn rất yếu, ít nhất là không thể quấy nhiễu được loại công kích nguyên tố như thế này?”

Phạm bà bà nhìn vào Husky, vốn trông có vẻ không mấy mạnh mẽ, hơi nghi hoặc hỏi.

“Có lẽ là do sự kết hợp với máy móc Hỏa chủng.”

Nghe Bạch Khải giải thích, Phạm bà bà lập tức hiểu ra.

“Mới như vậy đã có được máy móc Hỏa chủng, Bạch Khải, sủng thú của người đúng là không hề đơn giản.”

Phạm bà bà khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn vào trận chiến đang diễn ra.

Khi nhận ra rằng gió lốc đã không còn là mối đe dọa với Husky, Delta bỏ qua những cơn gió lốc làm phiền và nhẹ nhàng di chuyển, thân hình khổng lồ đột nhiên thay đổi với tốc

độ đáng kinh ngạc hướng về phía máy bơm hơi, còn không gian xung quanh thậm chí vì thế mà trở nên vắng vẻ.

Khi Delta lên tới cấp bậc thứ tư, tất cả các thông số đều tăng lên, mặc dù chưa thức tỉnh, nhưng cú va chạm dữ dội mang theo thuộc tính không gian của Delta cũng được tăng cường. Đồi mạt với sự tấn công thuộc tính không gian của Delta, Husky và Beita không còn khả năng để phản kháng, mà Delta cũng không may mắn bởi rồi, thân hình cao lớn bỗng dưng thu nhỏ lại, biến thành Kim Cương Bảo Viên, linh hoạt tránh né những đạn pháo không khí bay tới.

Oanh! Cú va chạm mạnh mẽ cùng với dao động không gian đã khiến máy bơm hơi bị nghiền nát, tạo ra một vụ nổ lớn, sóng xung kích ủa về phía Kim Cương Bảo Viên, nhưng lại không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Không dừng lại ở đó, sau khi phá hủy máy bơm hơi, Delta nhảy lên, tiếp tục lao về phía Husky.

Tuy nhiên, Delta rõ ràng đã nằm trong dự tính của Husky.

Ngay khi Delta nhảy lên giữa không trung, Beita đã ngửa mặt lên trời gào thét, Phá Ma Gầm Thét dưới sự gia trì của mũ bảo hiểm tâm linh đã gây ra một cú chấn động bất ngờ với Delta.

Vì không có một kỹ năng uy hiếp, hành động của Delta trong không trung rõ ràng bị ảnh hưởng, mặc dù hạ cánh an toàn, nhưng nó không thể rơi chính xác ngay trước mặt Husky.

Chỉ trong khoảnh khắc, Shuke đã một lần nữa dựng lên tháp pháo, từng viên đạn pháo đen bóng lần lượt rơi xuống quanh Delta, nhưng không gây ra bất kỳ vụ nổ nào.

Ngược lại, Delta giờ đã biến thành Kim Cương Bảo Viên, có vẻ như bị một lực lượng vô hình nào đó áp chế, bỗng chốc ngã nhào xuống đất.

Sau đó, Shuke run lên, rất nhiều con sói tự bạo ào ạt lao tới, đè lên người Delta và phát nổ, lửa bùng lên.

“Trọng lực đạn?” Bạch Khải chỉ cần liếc qua đã nhận ra các ký hiệu phù văn trên đạn pháo, và sự thể hiện lần này của Shuke khiến hắn càng thêm hài lòng.

Sự đa dạng trong phong cách chiến đấu vốn là ưu thế của máy móc, nhưng bình thường các loại máy móc đều cần bố trí từ trước, trong khi Shuke có thể biến đổi hình dáng tùy thuộc vào tình huống.

Việc lựa chọn Shuke để điều chỉnh Aether Lưu Kim quả thực là quyết định đúng đắn! “Delta có thể sẽ thắng.”

Ngay lúc này, Phạm bà bà đột nhiên lên tiếng, và nội dung khiến Bạch Khải hơi kinh ngạc.

Từ khi trận đấu bắt đầu cho đến giờ, hầu như luôn là Shuke Beita áp chế Delta, nhưng Phạm bà bà lại nói Delta có khả năng thắng, khiến Bạch Khải không thể lý giải.

Ken kết ken kết. (“Hơi thở của Delta bắt đầu thay đổi, nếu Shuke Beita không có biện pháp đối phó, khả năng sẽ thua.”) Nghe thấy Alpha cũng nói như vậy, Bạch Khải lúc này mới tin rằng Phạm bà bà không phải đang đùa, và Beita dần nhận ra điều gì đó, lập tức cảnh báo Shuke.

“Chuẩn bị Lôi Viêm pháo điện từ, 50% công suất.”

Nhìn thấy vậy, Shuke ngay lập tức thay đổi phương thức công kích, một khẩu pháo điện từ dài gần như có phần không hợp lý lập tức được triển khai, và ở đầu khẩu pháo, Lôi Viêm chi lực cũng từng chút được thêm vào.

Cùng lúc đó, bị trọng lực áp chế, Delta dường như bị kích phát ra một chút bản năng hung hãn mà không thuộc về hắn, gương mặt dữ tợn gầm lên một tiếng, thân thể vốn rất lớn của Kim Cương Bạo Viên lại một lần nữa phình to.

Những đạn pháo trọng lực dù vẫn còn bám chặt vào hắn, nhưng Delta đã giẫm mạnh, đè bẹp toàn bộ các đạn pháo đó.

Sau đó, với sức mạnh hai chân, mặt đất dưới chân nó lập tức nứt ra, thân thể to lớn biến thành một vệt sáng lao thẳng về phía Husky, và những con sói tự bạo đang cố gắng tấn công cũng bị tốc độ bùng nổ đó ép thành mảnh vụn.

Ngay lúc đó, Shuke Beita pháo điện từ cũng đã tích trữ đủ năng lượng, một luồng năng lượng Lôi Viêm mạnh mẽ gần như hình thành vật chất phóng ra từ họng pháo, bay thẳng tới Delta, khiến Husky bị sức ép khỏi đó lùi lại vài chục mét.

Oanh! Năng lượng Lôi Viêm trúng vào Delta, lớp vỏ phòng ngự Kim Cương chỉ có thể kiên trì trong chốc lát đã vỡ tan tành.

Nhưng ngay khi tiếp xúc với thân thể Delta, lại bị một luồng dao động vô hình chặn lại bên ngoài.

“Đây là, phòng ngự hình thành từ không gian chi lực?” Sử dụng không gian chi lực để phòng ngự, Delta rõ ràng đã trở nên mạnh mẽ hơn trong việc điều khiển không gian.

Không trách mà Hạng Lê lại khuyên dùng sinh mệnh khởi nguồn, bởi nó không chỉ đơn thuần là tăng cường cơ sở số liệu.

Dù Delta đã bảo vệ rất tốt trước sự tấn công của Lôi Viêm, nhưng khi đối mặt với năng lượng áp súc khổng lồ, Delta vẫn bị ép phải lùi về phía sau.

Còn Beita thì nhanh chóng nắm bắt cơ hội, muốn dùng Tinh Thần gió bão quấy nhiễu động tác của Delta.

Nhưng lúc này, trong đầu Delta đã bị sự điên cuồng của Kim Cương Bạo Viên tràn ngập.

Tinh Thần gió bão của Beita không chỉ không thể quấy nhiễu được Delta, mà còn làm cho nó trở nên cuồng bạo hơn.

Gầm! Khi Delta gầm lên tức giận, cả hai tay đồng thời phát lực, ném luồng năng lượng Lôi Viêm lên giữa không trung.

“Không dùng va chạm mà có thể như vậy sử dụng không gian chi lực, Delta sẽ không phải đã thức tỉnh kỹ năng rồi chứ?”

Nhìn thấy Delta gần như như đã hồi sinh từ thời cổ đại, Bạch Khải trong đầu không khỏi nảy ra một ý nghĩ.

Chương 368:

Hư không tiếng vọng “Người nghĩ nhiều quá rồi.”

Phạm bà bà trợn mắt, nói: “Không gian chi lực không dễ dàng lĩnh ngộ như người nghĩ, Delta chỉ mới tiến thêm một bước để khai phát tiềm năng cơ thể, tăng cường độ phù hợp với hư không mà thôi.”

“Chưa thức tỉnh à.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối thở dài, nhưng khi nhớ rằng có thể tăng cường độ phù hợp với hư không, tâm trạng của hắn lập tức tốt hơn nhiều.

Bất kể thuộc tính nào, độ phù hợp đều rất quan trọng. Độ phù hợp càng cao, hiệu quả kỹ năng cũng sẽ càng mạnh.

Thậm chí, khi Delta lần nữa thức tỉnh kỹ năng, còn có thể thu hoạch được những năng lực mạnh mẽ hơn cũng không biết chừng.

“Không gian thuộc tính thật sự khó dây dưa quá...”

Khi thấy một đám chiêu thức hoàn toàn vô hiệu, Shuke cũng có chút bất đắc dĩ, nhưng ngay sau đó đã phát thứ hai Lôi Viêm pháo.

Khi nhìn thấy Delta cưỡng ép đón nhận 50% công suất pháo kích, Shuke cũng đã bắt đầu chuẩn bị cho lần tấn công tiếp theo.

Lần này, không còn là 50% công suất nữa, mà đã được mở đến 100%. 50% thậm chí còn không làm trầy da hắn, chỉ có công suất 100% mới có thể gây tổn thương được.

Mà Delta rõ ràng cảm thấy lần công kích này khác biệt, thân thể lại một lần nữa bị ánh sáng tiến hóa bao phủ, một đầu hình thể to lớn hơn Nicolas một chút, Long Giác Kinh xuất hiện trong bí cảnh.

Rõ ràng Bạch Khải chưa từng thử qua hình thái này, Long Giác Kinh.

Nhìn thấy Lôi Viêm pháo sắp đánh trúng bản thân, Long Giác Kinh mở to miệng, phát ra một âm thanh gầm thét không tiếng, Bạch Khải lập tức cảm thấy như mình đang ở trong biển sâu, một lực lượng vô hình mạnh mẽ hướng về phía hắn ập tới.

Mạch nước ngầm? Không có nước cũng có thể thi triển sao? Khi nhìn thấy một lực lượng vô hình đột nhiên đánh tan Lôi Viêm pháo, Bạch Khải không khỏi im lặng.

Nhưng Shuke Beita lập tức nhận ra tình hình và toàn bộ công suất bộc phát, liều mạng kéo dài khoảng cách với Long Giác Kinh.

“Đừng lải nhải, mau chạy đi, nếu như bị đánh trúng, tổn thương cũng chỉ là chuyện nhẹ.”

Shuke liếc mắt nhìn về phía bọn họ đang nhanh chóng lao tới từ không gian hỗn loạn, trên lưng hắn kéo dài ra một đôi cánh kim loại, Lôi Viêm chi lực điên cuồng được rót vào, hóa thành sức đẩy mạnh mẽ, tăng tốc đi tới.

“Alpha, nhanh đến hỗ trợ.”

Bạch Khải lúc này nhận thức được Delta cú tấn công này ẩn chứa sức mạnh đáng sợ, lập tức gọi Alpha đến cứu viện.

Nhưng ngay khi Alpha khởi hành, Phạm bà bà lại vượt lên một bước, đi tới bên cạnh Husky, tay phải nhẹ nhàng vung lên, lập tức loại không gian hỗn loạn kia liền biến mất vô tung.

“Có thể gây ra loại gợn sóng không gian này, Delta không gian thiên phú có vẻ còn cao hơn ta nghĩ.”

Phạm bà bà khen ngợi gật gù, tay phải nắm vào không trung một cái, vì năng lượng tiêu hao mà quay trở về nguyên hình, Delta liền xuất hiện trong tay bà.

“Quay đầu để Delta duy trì thêm rất lâu trong hình thái này, sẽ có lợi cho ý chí rèn luyện của hắn.”

Phạm bà bà giao Delta cho Alpha, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Ta đã đưa cho ngươi khối Không Gian tinh thạch mà còn không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, vội vàng lấy Não Gian tinh thạch ra, mà Phạm bà bà vừa khẽ vẫy tay, viên Não Gian tinh thạch đã xuất hiện trong tay bà.

“Bà bà hôm nay tâm trạng không tệ, cho phép ta giúp người một lần.”

Nói rồi, viên Não Gian tinh thạch trong tay Phạm bà bà hóa thành một dòng chất lỏng màu xám bạc, từ từ chui vào trong cơ thể Delta, nguyên bản Alpha đang ôm Delta bỗng cảm thấy trong tay nhẹ nhõm, cơ hồ không còn cảm giác gì về trọng lượng của Delta.

“Delta bây giờ với hư không vẫn duy trì độ phù hợp cao, lúc này hấp thu Não Gian tinh thạch sẽ hiệu quả nhất.

Vận may tốt, lĩnh ngộ được siêu cấp kỹ năng cũng không phải là không thể.”

Phạm bà bà ngáp một cái, nói: “Bà bà có chút mệt, về trước đi ngủ.”

Nói xong, Phạm bà bà lập tức xé một khe hở không gian, trở về khu vực bồi dưỡng.

“Nicolas, ngày mai nhớ chuẩn bị bữa sáng kếp cho bà bà, nếu lỡ quên, người biết hậu quả rồi đấy.”

Nghe thấy từ trong vết nứt không gian truyền ra lời dặn, Nicolas một mặt ủy khuất.

Rõ ràng Bạch Khải mới là người đã làm rồi bởi bữa tối, sao hẳn lại phải gánh chịu trách nhiệm? Bản Long không phục! Rất đáng tiếc, những chuyện này không ai chú ý đến biểu cảm trên mặt Nicolas, mà tất cả đều vây quanh Delta, bàn tán sôi nổi.

“Các người nói, ta có nên cho Delta mặc một cái trứng Hoàng Kim không?” “Căn cứ phán đoán của ta, tùy tiện thay đổi trạng thái của Delta có 98% xác suất dẫn đến thất bại trong việc lĩnh ngộ kỹ năng, vậy nên ta không đề nghị sử dụng.”

Ken kết ken kết. (Ta cũng cảm thấy không nên tùy ý động đây, Delta trạng thái bây giờ rất ổn, chắc không có vấn đề gì đâu.) Kết phức kết phức. (Ừ, Gamma cũng thấy Alpha và Shuke nói rất có lý.) Nghe ý kiến của ba sủng, Bạch Khải tạm thời gác lại ý tưởng sử dụng trứng Hoàng Kim, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy không quen.

Từ khi hắn trở thành Ngự Thú sư đến nay, đây là lần đầu tiên không sử dụng trứng tiến hóa để sử dụng thú hấp thụ vật liệu, hơn nữa còn là một tài nguyên cấp truyền thuyết, trong lòng vẫn có chút không thoải mái.

“Bất quá, không gian hệ năng lực thật sự có chút thần kỳ.”

Nghĩ đến Delta chỉ mượn sức mạnh khổng lồ của Long Giác Kinh cùng những yếu tố cho phép độ phù hợp với hư không, đã có thể tạo ra sóng không gian mạnh mẽ như vậy, Bạch Khải cảm thấy một cơn xúc động dâng trào.

Chờ Delta thức tỉnh, những Thủy Tổ thú trước đó vì không thể tiến hóa mà bị ghét bỏ, sẽ triệt để biến đổi hoàn toàn.

Nhìn Delta vẫn đang ngủ say, Bạch Khải quay đầu nhìn về phía Husky cùng Gamma, nói: “Vây lần này thứ tự trong đội thi đấu cơ bản sẽ là, Delta thứ nhất, Shuke Beita thứ hai, Gamma thứ ba, có vấn đề gì không?” “Không có vấn đề, tạm thời vẫn chưa có đủ khả năng để chống lại loại kỹ năng không gian như vậy.”

Kết phốc kết phốc. (Gamma cũng vậy, Gamma chưa có khả năng kháng không gian và kháng vật lý, làm sao có thể đấu lại Delta được.) Bạch Khải nói: “Vừa vặn, tâm thần hệ vật liệu của Shuke Beita chắc chắn còn cần chút thời gian mới đến nơi, các người cứ tiếp tục rèn luyện đi, đặc biệt là Gamma, không thể lại tự bạo đâu.”

Kết phốc kết phốc. (Gamma sẽ cố gắng!) Bạch Khải nghe vậy thỏa mãn nhẹ gật đầu, đang muốn thuận thế giáo dục nhóm sử dụng thú một chút thì Nicolas đột nhiên kéo tay áo của Bạch Khải, nói: “Nói tiếp, Bạch Khải, chẳng phải người nên giúp Bản Long dọn dẹp nơi này sao?” Bạch Khải sửng sốt, sau đó mới phát hiện xung quanh đã bị hai trận chiến đấu biến thành một mảnh hỗn độn.

“Khụ khụ...”

Sai lầm, sai lầm...”

Bạch Khải đáp ứng, bất kể là Gamma tự bạo, hay Shuke Beita dùng Lôi Viêm pháo điện từ, hoặc là Delta trong hình thái Long Giác Kinh tạo ra sóng không gian, đều đã gây ra không

nhỏ thiệt hại cho Lục Long bí cảnh, và nơi chịu tổn hại nhất chính là gần chiến trường Phi Thúy chi cốc.

Nhìn tình hình này, sau này bốn sủng đấu huấn luyện cũng là một vấn đề, Bạch Khải có thể khẳng định rằng khu vực thi đấu này cũng không thể chịu nổi sự quấy rầy của bốn sủng được.

...

Trong khi Nicolas cùng ba sủng nỗ lực, xung quanh Phi Thúy chi cốc đã khôi phục được bảy tám phần, nhưng vì Thánh Quang, tà năng và những nguồn năng lượng cực đoan khác, thực vật trong đó cần thời gian mới có thể khôi phục.

Răng rắc...

Khi Bạch Khải chỉ đạo Gamma thu dọn năng lượng sót lại trong lòng đất, xung quanh Delta đột nhiên truyền đến một âm thanh rạn nứt, Bạch Khải quay đầu lại, nhận ra rằng những vết nứt không phải ở đâu khác, mà chính là không gian xung quanh Delta.

“Đây là...

thức tỉnh thành công rồi?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ, muốn tiến lên xem xét, nhưng bị Alpha chặn lại, lúc này Shuke Beita lại kéo dài khoảng cách với Delta, hiểm hiểm tránh được một vết nứt không gian.

“Delta vẫn chưa thức tỉnh sao?” Nhìn những vết nứt không gian rõ ràng vẫn không bị kiểm soát và đang lan tràn, Bạch Khải cau mày.

Quả thật, không phải trứng tiền hóa chủ đạo tiền hóa, nguy hiểm tình hình sẽ cao hơn nhiều, xem ra sau này vẫn phải chăm chỉ hơn rồi.

May mà Delta trong thời điểm này vừa thức tỉnh, những vết nứt không gian cũng biến mất theo, như thể chúng chưa từng tồn tại vậy.

“Delta, ngươi cảm thấy thế nào?” Bạch Khải hỏi, và sau một chút trầm ngâm, Delta phản hồi.

Róc rách rách rách. (Cảm giác rất tốt, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể ngâm mình trong nước, rất dễ chịu.) Ngâm mình

trong nước? Nghe có vẻ như là hư không, nghe ý này, Delta rõ ràng có độ phù hợp rất cao với hư không.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải đưa tay đặt lên đầu Delta, bắt đầu kiểm tra trạng thái của nó.

Quả thật, sau khi hấp thu một lượng lớn không gian toái tinh cùng Nảo Gian tinh thạch, Delta đã hoàn toàn thức tỉnh kỹ năng không gian hệ, nhưng Bạch Khải không ngờ rằng lại là một kỹ năng mạnh mẽ như thế.

“Delta, thử xem hiệu quả của hư không tiếng vọng.”

Bạch Khải không kịp chờ đợi để Delta thử nghiệm kỹ năng hoàn toàn mới, nghe vậy, Delta khẽ gật đầu, một cú đánh tới vách núi xung quanh.

“Chờ một chút, nơi đó là...?” Nicolas thấy vậy liền muốn ngăn cản, nhưng ngay lúc đó, chỉ nghe thấy một âm thanh vỡ vụn, không gian trước mặt Delta bỗng nhiên tan vỡ, những vết nứt lan tràn nhanh chóng, vách núi khổng lồ nơi này không có bất kỳ cơ hội nào để phản kháng, chỉ trong nháy mắt đã bị phá hủy.

Ta đêch...

Chỉ với một cú va chạm mà có thể tạo ra sức mạnh khủng khiếp như vậy sao? Bạch Khải ngạc nhiên đến mức không nói được lời nào, chỉ khi nhìn thấy vẻ mặt đầy u oán của Nicolas thì hắn mới nhận ra Delta vừa rồi đã đánh vào đâu.

Phỉ Thúy chỉ cốc, sụp...

Chương 369:

Trở về thành phố Cổ Túc “Hô ~ mệt chết ta.”

Bạch Khải trong trạng thái kiệt sức, không màng hình tượng ngã xuống đất, nhìn quanh cái gọi là Phỉ Thúy chi cốc đã trở lại nguyên trạng, hắn nói: “Nhìn tình hình này, sau này ở căn cứ chỉ có thể làm một ít huấn luyện cơ bản thôi.”

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta cảm thấy điều này không thực tế lắm.) Alpha trực tiếp đâm thủng những mơ tưởng của Bạch Khải, không đợi hắn phản ứng, Shuke đã nhanh chóng ném một tờ số liệu xuống trước mặt Bạch Khải.

“Các số liệu thống kê hiện tại cho thấy, những thông số của chúng ta đã vượt quá khả năng chịu đựng của sân huấn luyện cùng cuộc chiến khắc nghiệt.

Trừ khi ta có thể đem đến vô hạn vật liệu học cùng thiết kế lại các công trình học, cách duy nhất là người, Ngự Thú sư, phải tìm một nơi bí cảnh chịu đánh khác.”

“Chịu đánh bí cảnh?” Bạch Khải trong đầu lướt qua hình ảnh Cạnh Kỹ chi tháp, nhưng rất nhanh đã gạt bỏ ngay.

Chẳng lẽ kiếm lại được một cái tháp bí cảnh như vậy? Không thực tế một chút nào.

“Đúng rồi Delta, người có thể tạo ra một không gian nhỏ riêng biệt không? Những không gian Thần thú không phải đều được cất giữ trong một không gian nhỏ hay sao?” Bạch Khải không còn hy vọng với Cạnh Kỹ chi tháp, bèn chuyển sự kỳ vọng sang Delta.

Róc rách rách rách. (Xin lỗi chủ nhân, Delta hiện tại vẫn không có khả năng này.) Delta mang theo cảm giác tiếc nuối nhìn Bạch Khải, thử một lần nhưng vẫn không làm được.

Dù Hư không tiếng vọng là một kỹ năng rất mạnh, nhưng để có thể tạo ra một không gian riêng biệt vẫn còn có một khoảng cách không nhỏ.

“Không sao cả, quay về sẽ hỏi Tần lão đầu và lão sư xem có cách nào giúp ta tạo ra một bí cảnh khác không.”

Sau khi nghỉ ngơi một hồi, cuối cùng Bạch Khải cũng tỉnh táo lại.

Hắn nhìn Nicolas vẫn đang bận rộn chuẩn bị bữa sáng cho Phạm bà bà, nói: “Ta cũng nên đi rồi, sẽ quay lại xem người sau một thời gian.”

Nicolas nghe vậy lập tức bỏ dở đồ trong tay, nhìn Bạch Khải có chút không ổn, sau đó giả vờ một hồi, nói: “Người thật sự không muốn bản Long bồi tiếp người một lần nữa sao?” Bạch Khải nhún vai, cười nói: “Coi như ta đồng ý, nhưng đoán chừng hội trưởng và Phạm bà bà cũng sẽ không cho phép người đi cùng ta đâu.”

Mang theo một sinh vật truyền kỳ đi khắp nơi, không biết hội có đồng ý hay không, nhưng bên Cục 13 chắc chắn sẽ cử người theo dõi hắn.

Dù sao, một sinh viên đại học mang theo một con Cự Long truyền kỳ chưa thành thực chạy khắp nơi, có thể gây ra uy hiếp lớn hơn rất nhiều so với các vũ khí hủy diệt.

“Vậy cũng được, nhớ quay lại thăm bản Long một chút nhé, không phải bản Long sẽ thấy nhàm chán sao.”

Nicolas miễn cưỡng gật đầu, rồi lại tiếp tục chuẩn bị đồ ăn. Đây mà sẽ thấy nhàm chán à? Bạch Khải không nói gì, chỉ lắc đầu, rồi chủ động rời khỏi Lục Long bí cảnh.

Sau khi trải qua tiến hóa, chiến đấu và dọn dẹp chiến trường, Bạch Khải đã ở trong Lục Long bí cảnh cả ngày, vừa đúng lúc gặp Tiêu Nguyên và Vương Hoài cùng nhau đi tới.

“A? Bạch Khải, người vừa từ Lục Long bí cảnh ra à?” Khi thấy Bạch Khải xuất hiện, Tiêu Nguyên lập tức đoán ra nơi mà Bạch Khải đã tới, trong khi Đường Miêu thì ngay lập tức rất hứng thú, nói: “Ta nghe Bạch Vũ Hiểu nói, Bạch Khải người đã phát hiện ra một con Cự Long truyền kỳ, còn trở thành bạn tốt của nó, điều đó có thật không? Có thể dẫn ta đi gặp không?” Người này miệng lưỡi có vẻ không nhỏ...

Bạch Khải nhìn Bạch Vũ Hiểu rồi chê cười nói: “Xem như bạn bè đi, nhưng mà hắn không thích nhìn thấy người sống, cho nên...”

Nghe vậy, Đường Miêu có chút thất vọng cúi đầu, nói: “Tốt ah, Vương cũng nói rằng từ Thủy Đế bí cảnh phát hiện ra một con Sơn Lĩnh cự nhân cũng giống như vậy, những sinh vật truyền kỳ này đều lạnh lùng như vậy sao?” Sơn Lĩnh cự nhân à? Thì ra là do Cục 13 phát hiện ra sao? Bạch Khải hiểu ý, lập tức chuyển sang chủ đề khác, nói: “Vương đội trưởng, các người định ra ngoài à?” Vương Hoài nhẹ gật đầu, nói: “Gần đây Tiêu Nguyên luôn kéo chúng ta quanh đây, giờ định ra ngoài đi dạo một chút, Bạch Khải, còn người?” “Ta thì không, ta muốn đi chào Tần hội trưởng trước, rồi về thành phố Cổ Túc.”

Kinh nghiệm tại tổng bộ trong vài tháng qua đã rất phong phú, nhưng việc học về cơ võ lại có phần xa xỉ, Bạch Khải muốn quay lại bù đắp cho những phần đã thiếu hụt đó. Đừng hỏi tại sao có Shuke, con siêu trí tuệ đó lại phải cố gắng như vậy, chỉ đơn giản là hắn là một cơ võ sư mà thôi.

Dù sao, một số thứ không chỉ dựa vào sự dạy dỗ của Cục 13 mà có thể đạt được.

“Vậy là người đã muốn về thành phố Cổ Túc rồi?” Tiêu Nguyên hơi ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, mặc dù đã kết thúc giai đoạn huấn luyện thứ hai, các huấn luyện viên không còn giảng bài, nhưng đa số học viên vẫn ở lại đây mà không rời đi.

Dù sao, không phải nơi nào cũng có điều kiện như tổng bộ để luyện tập.

“Ừm.”

Bạch Khải nhìn về phía Bạch Thu Trà trong đội ngũ, hỏi: “A Trà, người cũng muốn về theo một đợt à?” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Ta có thể về, cha ta mong ta có thể tham dự vào cuộc sống đại học bình thường, về sớm một chút cũng tốt.”

“Các người đều đi rồi, vậy không ai bồi ta một lần đối chiến, thật nhàm chán a...”

Thấy hai người chuẩn bị rời đi, Chu Diễm lập tức có chút chán chường.

“Đâu còn có Cổ Sơn, ta nghe nói Cổ Sơn cũng định gia nhập Cảnh Kỹ chi tháp rồi?” Tiêu Nguyên nhìn về phía Cổ Sơn, Cổ

Sơn thì chỉ nhẹ gật đầu, nói: “Hôm qua Bạch tháp chủ đã đến tìm ta, ta đã đồng ý rồi.”

Mặc dù không nổi bật như Bạch Khải, nhưng thiên phú của Cổ Sơn vẫn rất cao, chỉ cần được đào tạo thích hợp, tương lai chắc chắn sẽ rất tươi sáng.

“Chà...”

Thế mà đồng ý lời mời của lão ba, người hãy tự biết lo cho mình nhé.”

Nghe Cổ Sơn nói, Bạch Vũ Hiểu lập tức lộ vẻ thương hại.

Giữa bàn tay cuồng chiến của lão ba, cuộc sống tương lai của Cổ Sơn biết sẽ ra sao, nhưng sự phát triển chắc chắn sẽ vượt bậc.

“Chúc mừng người, thành công gia nhập sáu tháp.”

Bạch Khải không để tâm đến lời nói của Bạch Vũ Hiểu, chúc mừng Cổ Sơn, và Cổ Sơn chỉ nhẹ gật đầu như một cách phản hồi.

“Đúng rồi Bạch Khải, không có Tháp chủ nào đến mời người sao?” Khi nói đến mời gia nhập sáu tháp, Chu Diễm lập tức nghĩ đến điều gì đó, xoay người nhìn Bạch Khải, và Vương Hoài cùng những người khác cũng có chút hiếu kỳ.

“Trước đây có người mời, nhưng gần đây ngoài Hạng tháp chủ ra thì không có ai khác mời cả.”

Bạch Khải nhún vai, nghĩ đến việc gia nhập sáu tháp sẽ khá hạn chế về tự do, hẳn thật sự không cảm thấy hào hứng cho lắm, việc không ai mời cũng không có gì to tát, nếu không thì lại phải tìm mấy lý do từ chối.

“Chắc họ lo lắng ý kiến của Bạch truyền kỳ thôi, dù sao bây giờ Bạch Khải đã là đệ tử của Bạch truyền kỳ, việc gia nhập sáu tháp vẫn phải hỏi ý kiến của hắn.”

Tiêu Nguyên nghĩ một hồi đưa ra nhận định, những người khác cũng đồng loạt gật đầu, không còn cảm thấy điều gì kỳ lạ.

Với những gì Bạch Khải thể hiện trong cuộc thi, hẳn chắc chắn là một món “mồi ngon” dành cho sáu tháp, không ai mời

mới là điều không bình thường, có Bạch truyền kỳ ở đó, thì mọi chuyện cũng dễ hiểu hơn.

“Vậy các người cứ từ từ chơi, ta đi trước tìm Tàn hội trưởng.”

Bạch Khải vẫy tay chào mọi người, rồi bước thẳng đến Tri Thức chi tháp, trong khi Bạch Thu Trà cũng theo đuổi theo phía sau hắn.

Nhìn hai người rời đi, Vương Hoài trầm mặc một lúc lâu, rồi nói: “Chúng ta cũng đã làm phiền quá lâu rồi, cũng nên trở về huấn luyện thôi, cảm ơn các vị đã tiếp đãi.”

“Không có gì, chỉ là chút lòng thành của bạn bè thôi.”

Tiêu Nguyên thấy vậy cũng không cảm thấy kỳ quặc, Bạch Khải mạnh mẽ như vậy mà vẫn nỗ lực như thế, bọn họ thực sự không có lý do gì để tiếp tục nhàn nhã. ...

Trong Tri Thức chi tháp.

Sau nhiều ngày nỗ lực giải mã, cấu trúc phù văn của Bạch Thiên cơ giáp đã gần như hoàn thành, nhưng các phương pháp để trói buộc linh hồn hung thú vẫn chưa được phát hiện, như thể những linh hồn này vốn đã được sinh ra từ trong cơ giáp vậy.

“Chỉ dựa vào một cái Bạch Thiên cơ giáp thì không thể tái hiện kỹ thuật năm xưa, chỉ có thể chờ phản hồi từ Cục 13.”

Lam Kha nhíu mày, nhìn về phía Bạch Thiên cơ giáp, sau đó quay sang Tiêu Đỉnh, nói: “Tiêu tháp chủ, việc chế tạo tiếp theo sẽ giao cho các người Nguyệt Dạ chi tháp, không có vấn đề gì chứ?” Tiêu Đỉnh nhẹ gật đầu, nói: “Đại khái bản vẽ thiết kế đã sẵn sàng, chờ hoàn thành nguyên mẫu, ta sẽ cùng mấy vị liên hệ.”

Lam Kha khẽ vuốt cằm, rồi mỉm cười nhìn về phía đám phù văn đại sư và phụ trợ đại sư, nói: “Những ngày này đã vất vả cho các vị rồi.”

“Cũng chỉ vì sự ổn định của nhân loại mà thôi, không cần cảm ơn gì cả.”

Tàn hội trưởng vẫy tay, nói: “Không biết bên hội phân lại ra sao, ta cũng đã lâu không về rồi.”

Nghe vậy, mọi người đồng loạt cười, trên mặt hiện rõ sự nhẹ nhõm và vui vẻ.

Thành công phân tích những tinh hoa trong phù văn thời kỳ của Bạch Thiên cơ giáp cũng là một thành tựu lớn đối với họ, chỉ cần sau khi trở về tải lại và tiêu hóa một lần, tay nghề của họ về phù văn chắc chắn sẽ tăng lên rất nhiều.

“À? Tại sao mọi người lại ở đây?” Đúng lúc này, Bạch Khải từ ngoài cửa bước vào, nhìn thấy mọi người đều mỉm cười, hắn có chút nghi ngờ.

“Ngươi cũng là một viên trong tiểu tổ phân tích, sao lại không chú ý đến tiến độ?” Thấy Bạch Khải vẻ mặt ngờ ngác, Tần hội trưởng trợn mắt, nói: “Phân tích đã xong, chúng ta cũng đều muốn về nhà rồi.”

“Phân tích hoàn thành? Vậy tìm thấy được phương pháp trói buộc linh hồn hung thú chưa?” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng lên, trí não ngay lập tức bị choáng ngợp.

“Chưa có, có lẽ phương pháp vẫn còn ẩn giấu trong Pháp Đế bí cảnh.”

Đồng giáo sư lắc đầu, trên mặt có chút tiếc nuối.

“Pháp Đế bí cảnh á...”

Bạch Khải nghe mà sửng sò, không biết Pháp Đế bí cảnh bị Hắc Bạch mang đi đâu rồi, Bạch Khải bỗng thấy cuộc đời mình thật vô vọng.

“Đúng rồi, Bạch Khải ngươi thi đấu xong chắc cũng muốn về thành phố Cổ Túc rồi nhỉ? Vậy thì cùng ta về nhé.”

Tần hội trưởng vỗ vai Bạch Khải, nói: “Ngươi bây giờ cũng đã là tứ giai Ngự Thú sư, về giúp ta xử lý vài chuyện trong hội nhé.”

Nghe vậy, sắc mặt Bạch Khải có chút khỏ sở, nói: “Hội trưởng, ta chỉ là một học sinh, như ngươi không phải tốt hơn à?” Tần hội trưởng đáp: “Ngươi đã trưởng thành rồi, không trái với luật pháp liên bang.”

Bạch Khải chỉ biết mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ vài câu.

Chờ về sau, tuyệt đối không hướng về hiệp hội, cứ xem Tần
lão đầu có thể làm gì với mình.

Chương 370:

Gọi Garuru đến ~ Thành phố Cổ Túc.

Ngự Thú sư hiệp hội.

Bạch Khải cùng đoàn người lần lượt xuống khỏi phi hành khí, nhìn quanh thành phố quen thuộc, trong lòng không khỏi dâng lên một cảm giác thân thương.

Kể từ khi đến thế giới này, đây là lần đầu tiên hấn ra khỏi cửa xa như vậy.

“Được rồi, đừng có ở đây làm kiêu, mau về nghỉ ngơi thật tốt hai ngày, sau đó đi trường học đưa tin, chuyện của người cũng không ít đâu.”

Tần hội trưởng không khách khí, dùng chân đẩy Bạch Khải, nói: “Chờ xong chuyện trường học, mau về hiệp hội giúp đỡ.”

“Tốt...”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, sau đó từ trong ngực lấy ra một viên Lục Diệp cầu ném cho Tần hội trưởng, nói: “Hội trưởng, người nói người đã hao tổn một khế ước vị phải không? Viên Lục Diệp cầu này xem như là sản phẩm mới nhất của ta, người cầm đi xem thử nhé.”

“Lục Diệp cầu? Tiểu tử, người lúc nào mà làm ra vậy?” Tần hội trưởng nâng cao lông mày, không khách khí thu viên Lục Diệp cầu vào tay, nói: “Vậy thì ta cũng không khách khí.”

Bạch Khải nhún vai, sau đó nhìn sang Bạch Thu Trà bên cạnh, hỏi: “A Trà, người có phải là về nhà trước không?” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Ta đã nhờ quản gia làm thủ tục nhập học, ta cần về nhà một chuyến trước.”

Tốt nhỉ, còn có quản gia hỗ trợ xử lý chuyện, thật khiến người ta ghen tỵ.

Bạch Khải chép miệng, nói: “Vậy chờ đến khi vào học lại gặp.”

“Được.”

Bạch Thu Trà gật đầu, rồi triệu hồi Cốt Long bay thẳng đến biệt thự.

Bạch Khải nhìn theo Bạch Thu Trà rời đi, mới quay sang Đồng giáo sư, hỏi: “Đồng giáo sư, không thì ta đưa ngài về nhé?” Đồng giáo sư lắc đầu, nói: “Ngồi phi hành khí liên tục mấy ngày, ta vừa vặn muốn hoạt động một chút, không làm phiền người đâu.”

“Tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu; mặc dù Đồng giáo sư nhìn có vẻ yếu đuối, nhưng cũng là một Ngự Thú sư, việc này không quá khó đối với ông.

“À đúng rồi, Bạch Khải, người nhớ đi báo cáo với Sở lão đầu một chút, cũng nhớ ghé qua Vong Linh hệ, bên đó có vài thứ cần người tự mình đi một chuyến.”

“Vong Linh hệ?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, nhưng vẫn gật đầu, nói: “Ta sẽ nhớ đi.”

Đồng giáo sư khẽ vuốt cằm, sau đó từ từ đi về hướng Tinh Giới học viện.

“Dù sao về nhà cũng không còn chuyện gì, ta sẽ ghé qua nhà của Tinh Linh trước.”

Bạch Khải nhìn sắc trời một chút, không vội về nhà, mà triệu hồi Delta, biến Thành Phong Thần Dực Long, bay thẳng đến nhà của Tinh Linh.

Trước đây hắn đã nói sẽ mang một ít quà đến cho hắn, vừa hay có thể cho hắn một sự bất ngờ. ...

Nhà của Tinh Linh.

Theo phù văn tiến hóa cùng với phù văn nhị đoạn tiến hóa mở rộng, thành phố Cổ Túc Vong Linh hệ phát triển rất nhanh, và với việc Vong Linh hệ, thậm chí cả phù văn tiến hóa chuyên đề tiểu tổ có những điểm được bán ra, nhà của Tinh Linh cũng tương đối phồn thịnh.

“Ôi, lại xây dựng thêm rồi sao?” Bạch Khải nhìn phạm vi lớn hơn nhiều nhà của Tinh Linh, không khỏi kinh ngạc.

Thảo nào mỗi tháng hẳn nhận được số tiền liên bang nhiều như vậy, cái này phù văn tiến hóa lợi nhuận thực sự rất hậu hĩnh.

Bạch Khải chép miệng, cố gắng vượt qua đám người, tiến vào nhà của Tinh Linh.

So với trước đây, nhà của Tinh Linh giờ lớn hơn không ít, nhưng khu vực dành cho chó vẫn không thay đổi.

“Chọn xong chưa? Chắc chắn muốn chọn Cực Địa Băng Lang phải không?” Thấy Cực Địa Băng Lang thân thiện quần quít bên chân Gia Cát Thần, Bạch Khải tiếp tục xác nhận.

“Người không phải nói Ngự Linh cầu khế ước sung thú cần phải từ từ bồi dưỡng tình cảm sao? Cái tiểu gia hỏa này, sinh hoạt hàng ngày đều do ta phụ trách, không thể phù hợp hơn rồi.”

Bởi vì tinh thần lực tồn trữ trang bị, Gia Cát Thần tin vào lời Bạch Khải hơn, nên chọn một con Cực Địa Băng Lang mà bản thân rất quen thuộc, coi như giúp Bạch Khải giảm bớt khó khăn.

Nếu không, nếu thất bại, mặt mũi Bạch Khải sẽ thật khó xem.

“Cũng được, vừa lúc có thể với Shuke Beita tạo mối quan hệ tốt.”

Bạch Khải thấy vậy thì không nói nhiều, bảo: “Người cầm Lục Diệp cầu gõ một cái lên đầu nó là được, còn lại người không cần lo.”

“Cứ như vậy sao?” Gia Cát Thần nhẹ nhàng gõ lên đầu Cực Địa Băng Lang một cái, Lục Diệp cầu lập tức được kích hoạt, nhanh chóng in dấu lên đầu Cực Địa Băng Lang, tạo ra một đường tinh thần thông đạo giữa Gia Cát Thần với Cực Địa Băng Lang.

“Cái này...”

Ta thật sự cùng Cực Địa Băng Lang khế ước sao?” Cảm nhận được trong đầu vang lên âm thanh lạ, Gia Cát Thần hoàn toàn kinh ngạc, nhưng chưa kịp ngạc nhiên lâu, Lục Diệp cầu đột nhiên tỏa ra một luồng sáng xanh, bao trùm toàn bộ Cực Địa Băng Lang, rồi nuốt trọn nó vào bên trong Lục Diệp cầu, trong

khi các phù văn trên Lục Diệp cầu lại phai nhạt, rơi xuống đất không còn cử động nữa.

“Bạch Khải, Cục Địa Bạng Lang đâu của ta? Có phải xảy ra vấn đề gì không?” Thấy Cục Địa Bạng Lang biến mất, Gia Cát Thần không khỏi hoảng hốt.

“Yên tâm, chỉ là tạm thời chuyển đến nơi khác mà thôi, người lại kích hoạt Lục Diệp cầu, hẳn là có thể thả nó ra.”

Bạch Khải nhặt Lục Diệp cầu lên, đưa cho Gia Cát Thần, Gia Cát Thần vội vàng kết nối tinh thần lực vào Lục Diệp cầu, Lục Diệp cầu lại mở ra, và con Cục Địa Bạng Lang vừa bị thu lại trước đó lại được thả ra.

“Bạch Khải, đồ vật này thật sự là do người thiết kế ra sao?” Nhìn thấy cảnh tượng không thể tưởng tượng trước mắt, Gia Cát Thần không quan tâm đến việc giao tiếp với Cục Địa Bạng Lang nữa, mà khó tin nhìn Bạch Khải.

“Đương nhiên rồi, hơn nữa ta đã đạt được thỏa thuận với liên bang, chẳng mấy chốc sẽ được phát hành đến tay những người không có thiên phú, Gia Cát thúc thúc cũng sẽ nhận được thông báo.”

Bạch Khải nhanh chóng kể cho Gia Cát Thần về giao dịch giữa hắn với Cục 13, sau đó chỉ vào Lục Diệp cầu trong tay Gia Cát Thần, nói: “Nhưng liên bang chỉ ban bố phiên bản cơ bản, còn cái này trong tay người xem như là sản phẩm thử nghiệm, hiện tại cả liên bang chỉ có hai cái, nhớ giữ kỹ đấy.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Gia Cát Thần vội vàng cất kỹ Lục Diệp cầu, sau đó cảm khái: “Ta còn tưởng rằng người nghiên cứu ra phù văn tiến hóa đã rất điên rồ, không ngờ người lại điên rồ đến mức này, đồ vật này người rốt cuộc nghĩ ra như thế nào?” Bạch Khải nghiêng đầu, nói: “Chắc hẳn là nhờ một người nào đó tên là Trí Thần dẫn dắt, tuy rằng Lục Diệp cầu miễn cưỡng đạt được hiệu quả dự kiến, nhưng tạm thời chưa thể phổ cập.”

Các kết cấu khác của Lục Diệp cầu giống như những Ngự Linh cầu bình thường, nhưng cái Phỉ Thúy ấn ký trước mắt chỉ có Nicolas mới có, nên nó chắc chắn là bản có số lượng hạn chế.

Chỉ cần Gia Cát Thần cùng Tần lão đầu không làm lộ ra, thì có lẽ sớm muộn gì liên bang cũng sẽ biết đến, và có thể còn đến tìm Nicolas.

Bạch Khải cảm thấy Nicolas có thể sẽ bị coi là công cụ Long.

“Trí Thần? Xem ra Bạch Khải, người ở tổng bộ hiệp hội thực sự học được không ít, ta chưa từng nghe nói qua vị tiền bối nào như vậy.”

Gia Cát Thần cảm thán một phen, rồi cúi người xuống giao tiếp cùng Cục Địa Băng Lang.

Khác với ngôn ngữ thông thường, lần này hẳn thật sự nghe hiểu được ý nghĩ của Cục Địa Băng Lang, một điều mà những người yêu thích súng thú nhưng cả đời không thể trở thành Ngự Thú sư như hắn, đúng là một hạnh phúc vô cùng.

“Bạch Khải, cảm ơn người.”

Sau khi cùng Cục Địa Băng Lang giao tiếp một hồi, Gia Cát Thần mới đứng dậy, nghiêm mặt nói: “Nếu không có người, có lẽ cả đời ta cũng không thể như bây giờ giao tiếp với súng thú.

Không chừng tên của tiểu gia hỏa này ta sẽ lấy từ người.”

“Ta á?” Bạch Khải hơi sững sờ, nhìn vẻ mặt điềm đạm của Cục Địa Băng Lang, một chút ngẫm nghĩ, rồi nói: “Nếu không, gọi nó là Garuru đi?”

Chương 371:

Võ Hầu Đạo Quán “Garuru? Thật là một cái tên kỳ lạ.”

Gia Cát Thần nghe vậy bật cười, nhưng vẫn tiếp nhận lời đề nghị của Bạch Khải, đứng trước mặt Cực Địa Băng Lang mà nói: “Garuru, sau này mong người chỉ dạy nhiều hơn.”

A ô...

Cực Địa Băng Lang phát ra một tiếng tru như sói, sau đó dùng đầu cọ xát vào Gia Cát Thần, bỗng trở nên thân thiết hơn hẳn.

Hừ, sao gia hỏa Cực Địa Băng Lang lại có thể cao lãnh như vậy, trong khi bên mình lại giống như này, Thương Thiên thật không công bằng a~ Gia Cát Thần trao đổi một vài câu với Garuru, rồi ngẩng đầu nhìn Bạch Khải, tò mò hỏi: “Đúng rồi, lúc này người nói loại Ngự Linh cầu này sẽ cung cấp nhiều, có thật không?” Bạch Khải gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng tạm thời chỉ có thể cung cấp cho những người không có thiên phú, còn những ai đã mất đi một vị khế ước hoặc vì lý do khác không thể ký khế ước với sủng thú cũng có thể.”

Ngự Linh cầu bây giờ không thể xác nhận liệu có thể chiếm hữu vị khế ước của Ngự Thú sư hay không.

Mặc dù Bạch Khải cảm thấy liên bang có thể sẽ thử nghiệm, nhưng hiện tại, những người như Gia Cát Thần không có thức tỉnh thiên phú, hoặc như Tần hội trưởng đã mất đi một vị khế ước là phù hợp nhất.

“Hóa ra là vậy.”

Gia Cát Thần hiểu ra, nói: “Khó trách lão ba mấy ngày nay lại vội vàng xây dựng thêm nhà cho Tinh Linh, hóa ra là vì cái này.”

Bạch Khải nói: “Tương tự, trại chăn nuôi cũng sẽ sớm được mở rộng tại từng thành phố, nhờ để Gia Cát thúc thúc chiếm trước cơ hội.”

“Yên tâm, việc này lão ba chắc chắn phản ứng nhanh hơn ai hết.”

Gia Cát Thần cười cười, sau đó lại tập trung về phía Garuru, nói: “Bạch Khải, theo ngươi nói, giờ ta có thể chỉ huy Garuru đi chiến đấu phải không?” Bạch Khải nhìn thấy vẻ mặt hưng phấn của Gia Cát Thần, hẳn rất thận trọng trong cách dùng từ, nói: “Về lý thuyết là đúng, nhưng mức độ chỉ huy phụ thuộc vào sự thân thiện giữa ngươi và Garuru.

Hơn nữa, không có thiên phú tăng thêm, tốt nhất là đừng chiến đấu với Ngự Thú sư.”

Ngự Thú sư không chỉ có thiên phú tăng thêm, mà sự tương tác giữa họ cũng có thể hỗ trợ nhau phát triển.

Vì vậy, việc thông qua Ngự Linh cầu để khế ước sủng thú sẽ có tốc độ phát triển nhất định thấp hơn so với sủng thú của Ngự Thú sư.

Tất nhiên, điều này không có nghĩa là những sủng thú này không thể phát triển, chỉ cần được rèn luyện và đầu tư vào tài nguyên, sủng thú của Ngự Linh sư cũng có thể tăng cường.

Nhưng sau khi tăng lên rồi, liệu chúng có còn muốn nghe lệnh ngươi thì lại là chuyện khác.

“Vậy à...”

Gia Cát Thần gật đầu nhẹ, trong mắt bất chợt lóe lên một ánh sáng, nói: “Ngươi nói, tạo một Ngự Linh sư chuyên môn để đối chiến sẽ thế nào? Chúng ta có thể thử nghiệm tại Võ Hào Đạo Quán, để các Ngự Linh sư dễ dàng tìm thấy đối thủ xứng đáng, hoặc như vậy, mỗi tháng tổ chức một chủ đề chiến, để Ngự Linh sư đến đây thách đấu, người thắng có thể giành huy chương tháng đó, tập hợp đủ số huy chương có thể tham gia vòng tiếp theo...”

Nhìn thấy Gia Cát Thần ngày càng phấn khởi, Bạch Khải không khỏi cảm thấy như nhìn thấy một thiên tài tái thế, khoe mắt không nhìn được mà giật giật.

Thách đấu tại đạo quán, huy chương, bước tiếp theo có phải sẽ tổ chức thi đấu toàn quốc không? “Khụ khụ, những thứ này ngươi từ từ suy nghĩ, trước tiên hỏi Garuru một chút, sau khi bị Lục Diệp lấy đi cảm giác của nó thế nào?” Nghe Bạch Khải nói vậy, Gia Cát Thần mới nhận ra sự thất thố của mình, lập tức hỏi Garuru.

“Garuru nói nó không rõ lắm, nó chỉ nhớ sau khi bị ánh sáng xanh bao phủ thì đi ngủ, mãi đến khi bị thả ra mới tỉnh lại.”

“Ngủ thiếp đi sao?” Bạch Khải khẽ gật đầu, có vẻ như mộng cảnh của Phỉ Thúy với những sinh vật khác không có vấn đề gì, nhưng không thể tùy ý hoạt động trong đó.

Dù sao như vậy cũng tốt, không cần lo lắng về việc xuất hiện tình huống xung đột giữa các sủng thú sau này.

Nếu không có biện pháp quản lý, thì để sủng thú tự do bên trong hồ, không biết Phỉ Thúy liệu có phản ứng gì hay không, chờ khi Ngự Linh sư thả sủng thú ra rồi mà thấy mình bị thương tích thì thật là khôi hài.

Cũng không biết tất cả các sủng thú có phải đều như vậy hay không, hồi đầu còn phải hỏi thêm Tần lão đầu về tình hình bên đó.

“Đúng rồi, vừa vặn có thời gian, sao không đi xem Võ Hào Đạo Quán một chút? Ở ngay khu nuôi dưỡng phía sau, đi vài bước là tới.”

Gia Cát Thần trêu chọc Garuru, sau đó thu hồi nó vào Lục Diệp cầu, rồi mời Bạch Khải.

“Võ Hào Đạo Quán? Tốt.”

Trở thành Ngự Thú sư lâu như vậy, hắn chỉ đi qua Hào Lục Đạo Quán một lần, hiện tại Gia Cát Thần mở đạo quán, đương nhiên hắn muốn đi xem thử.

Giống như lời Gia Cát Thần nói, Võ Hào Đạo Quán và khu nuôi dưỡng liên thông với nhau, rất rõ ràng, đây là hành động được Gia Cát gia chuẩn bị kỹ càng.

Bán sủng thú nhà của Tinh Linh, phụ trách khu nuôi dưỡng, dạy bảo phương thức chiến đấu tại đạo quán, cộng thêm việc không ngừng nghiên cứu phát triển nghiên cứu chuyên đề nhỏ.

Với một chuỗi dịch vụ hoàn chỉnh như vậy, nếu việc kinh doanh không tốt thì đúng là trái với lý trời.

Chẳng bao lâu, Bạch Khải đã tới Võ Hào Đạo Quán.

So với Hào Lục Đạo Quán đầy sức mạnh, Võ Hào Đạo Quán lại trang trí mang một chút tìm hiểu, bên ngoài bên trong đều

có thể thấy dấu tích cổ điển.

Chỉ là không ngừng có sinh vật thuộc hệ Vong Linh ra vào, khiến nơi này có vẻ hơi âm u.

Gia Cát Thần nhìn đồng hồ, nói: “Đoạn Mãnh đại sư hiện tại chắc đang giảng bài cho học viên, chúng ta đến phòng chờ một lát đi.”

“Không sao, dù sao cũng nhàn rồi, đi học thử một lần cũng được.”

Bạch Khải lắc đầu, Đoạn Mãnh dù sao cũng là đại sư trong lĩnh vực vong linh, có cơ hội học hỏi miễn phí đương nhiên không thể bỏ qua.

Dù sao, hiện tại Alpha với Tử Vong Chi Kiếm miễn cưỡng cũng được coi như bổ sung một cái vong linh triệu hồi kỹ, nghe nhiều một chút cũng có thể có lợi.

“Cũng được, Đoạn đại sư bây giờ là phó viện trưởng của đạo quán, bình thường số lần giảng bài cũng không nhiều, bỏ lỡ thật sự đáng tiếc.”

Gia Cát Thần gật đầu, sau đó dẫn Bạch Khải vào trong Võ Hào Đạo Quán.

Giống như bên ngoài, bên trong đạo quán được bài trí rất trau chuốt, mỗi một chỗ đều có khung cảnh khác nhau, rất có mùi ý tứ “một bước một cảnh”. Ở giữa đạo quán, trên một sàn đấu lớn, Đoạn Mãnh đang giảng bài cho một nhóm học viên xếp hàng ngay ngắn.

“Vong linh hệ là một trong những nhánh chính của vong hồn, dù thân thể có thuộc tính gì khác, thì sức mạnh Âm Ảnh vẫn là quan trọng nhất, cho nên bất kể người định hướng sủng thú của mình phát triển như thế nào, cũng phải lấy Âm Ảnh làm cơ sở...”

Đoạn Mãnh chủ yếu giảng dạy về hệ vong hồn, nên nội dung truyền thụ tự nhiên cũng nhiều về vong linh, nhưng đồng thời cũng xen kẽ không ít phương pháp và điểm chú ý về hệ hài cốt, khiến các học viên dưới lý thuyết đều được lợi không nhỏ.

“Quả nhiên nghề nào cũng có chuyên môn, sự hiểu biết của đại sư về lĩnh vực mình giỏi hơn những người khác nhiều.”

Nghe Đoạn Mãnh giảng bài, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Mặc dù hắn đã học qua những kiến thức tương tự ở tổng bộ, nhưng do tính khác biệt của các học viên, một số chi tiết lại không được Đoạn Mãnh giảng giải thấu đáo.

Sau này không có việc thì thật sự có thể đến đây học hỏi rất nhiều, phong phú như một bữa tiệc đối với hắn.

Bạch Khải và Gia Cát Thần rất nhanh đã thu hút được sự chú ý của Đoạn Mãnh.

Khi nhìn thấy vẻ mặt háo hức cầu học của Bạch Khải, Đoạn Mãnh nhắm mắt lại, đột ngột nói: “Vừa rồi nội dung giảng dạy, các ngươi sau khi về nhà nhớ thời gian xem lại cho kỹ, giờ chúng ta sẽ tổ chức một trận đấu đối kháng, tự thể nghiệm phương pháp chiến đấu của hệ Vong Linh.”

“Bạch Khải, ngươi là trạng nguyên liên kiểm tra của hai thành phố này, có ngại hướng dẫn một lần các học đệ ở đây không?” Nghe Đoạn Mãnh nói, tất cả học viên đều quay đầu nhìn về phía sau, khi thấy Bạch Khải thì lập tức há hốc miệng kinh ngạc.

“Tích! Phát hiện sống Bạch Khải đây, có cần bắt giữ không?”

“Hai hàng, đây chính là đại lão a, nhanh lên đi quỳ xin lỗi!”

“Tiền đồ, Bạch Khải là học bá, tốt nhất nên bắt chuyện qua việc hỏi vấn đề, ngươi nói xem Bạch đại thần có bạn gái không?” “Hoa si lẫn đi, ta nhưng là muốn trở thành truyền kỳ ngự thú nam nhân, xem ta giẫm lên Bạch Khải thượng vị như thế nào!” “Đi đi, không đưa.”

“+1.”

“+1.”

“...”

Bạch Khải xuất hiện lập tức khiến cho không gian trong đạo quán náo loạn, trong khi Đoạn Mãnh chỉ nhíu mày, các học viên lập tức cảm thấy phía sau lạnh toát, ào ào ngậm miệng lại.

Quả thực đã quên hôm nay giảng bài chính là phó viện trưởng, với trình độ hỗn loạn vừa rồi, chắc chắn là chết chắc rồi a.

“Vậy cái gì, ta xem như nằm thương sao?” Bạch Khải mơ hồ nhìn Đoạn Mãnh, hiển nhiên không nghĩ đến mình lại gặp phải

tình huống này, mà Đoạn Mãnh thấy Bạch Khải không trả lời, lúc này thúc giục: “Bạch Khải, người sao vậy? Như vậy về sau không thể nào cho học sinh hệ Vong Linh lên lớp a~” Lên lớp? Cho học sinh hệ Vong Linh? Hửn? Nghe thấy lời của Đoạn Mãnh, Bạch Khải càng cảm thấy mình như rơi vào mộng mị, trong khi Gia Cát Thần lúc này mới kịp phản ứng, gãi gãi đầu, nói: “Đã quên nói cho người biết, hệ Vong Linh đã an bài cho người một chức vụ giảng sư.

Vừa rồi vào xem và trao đổi với Garuru, quên nói với người.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức thất thần, khó trách Đồng giáo sư lại bảo hửn về trường học một lần, hóa ra là vì cái này.

Nhìn thấy xung quanh những học viên đang mong đợi, Bạch Khải chỉ có thể miễn cưỡng đi tới sàn đấu, cười khổ nhìn Đoạn Mãnh, nói: “Đoạn đại sư, tôi có thể hỏi một chút là ai nghĩ ra cái an bài này không?” Để hửn, một người chuyên về cơ võ, đi dạy cho học sinh hệ Vong Linh, có lẽ phải mất mười năm tắc máu não mới có thể nghĩ ra được.

“Người không biết sao? Là do lão sư của người, Minh Hoàng truyền kỳ tự mình đề cử, đồng thời cũng nhận được sự đồng ý của các giảng sư khác trong hệ Vong Linh.”

Nghe Đoạn Mãnh trả lời, Bạch Khải lập tức cứng đờ, im lặng ném suy nghĩ về việc phản đối của mình vào hư không.

Quả không hổ là lão sư, ánh mắt quả thật độc đáo! “Nơi này hầu hết học viên là tân sinh hệ Vong Linh, người hôm nay vừa đúng coi như thực chiến luyện tập.”

Thấy Bạch Khải có vẻ bối rối, khóe miệng Đoạn Mãnh không nhìn được mà giật giật, nói: “Mặc dù hệ bộ đã an bài cho người khóa học về chuyên đề tiến hóa hệ hài cốt, nhưng vẫn sẽ phân tích thực chiến tới rõ ràng, người chỉ cần tùy tiện thi đấu với bọn họ là được.”

Nói xong, Đoạn Mãnh đi tới giữa sàn đấu, hỏi: “Có ai tình nguyện lên làm mẫu không?” “Ta ta ta...”

Đoạn Mãnh vừa dứt lời, lập tức có vô số người giơ tay muốn tham gia, nhưng khi thấy một nam sinh cao gầy tiến lên, thì mọi người đều im lặng.

“Để tôi lên bồi luyện ngài, trắng...”

lão...

sư...”

“Ngạch, Lục Viễn? Sao lại là ngươi?” Người học viên này không ai khác chính là Lục Viễn, người cùng Bạch Khải thông qua kỳ thi nghề nghiệp.

Chương 372:

Đệ đệ cục thật là khó đánh a ~ “Ngạch, Lục Viễn? Tại sao là người?” Nhìn thấy vẻ mặt u oán của Lục Viễn, Bạch Khải không khỏi kinh ngạc.

“Tại sao không phải là ta?” Lục Viễn tức giận trừng mắt, nói: “Ta chính là sinh viên năm nhất hệ Vong Linh, sau khi học xong, đến đạo quán luyện tập thêm cũng là chuyện rất bình thường mà?” “Ngạch, không có vấn đề gì.”

Bạch Khải chép miệng, một tên tân sinh nghề Ngự Thú sư, đúng là chất lượng Vong Linh hệ khá cao.

Nhưng mà, bị cùng thời đại nghề nghiệp thí sinh gọi là lão sư, vẫn có chút... Thoải mái a! Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Đối thủ là Lục Viễn người, vậy ta cũng có thể hơi buông tay chân, bây giờ liền bắt đầu nhé?” Nghe thấy lời của Bạch Khải, Lục Viễn hơi nhú mày, rõ ràng có chút không vui, nhưng vẫn nhin xuống, đúng lúc Đoạn Mãnh cũng công bố bắt đầu cuộc chiến, để cho hai người thoải mái chiến đấu.

Nhìn thấy Bạch Khải nhẹ nhõm trước mặt, trong đầu Lục Viễn lập tức hiện lên hình ảnh hắc mỗi ngày mỗi đêm đứng bên cửa nhà Bạch Khải, trong mắt lóe lên vẻ kiên định, và một trận phù văn khổng lồ lập tức xuất hiện trước mặt.

“Cảm tạ người vì đã tiến hóa phù văn, ta U Cốt Cự Hồ đã tiến hóa thành cấp thấp lãnh chúa, Âm Viêm Hồ Vương, cho dù là đối mặt với người Tàn Lụi Long Tước, cũng có thể đấu một trận rồi!” Nhìn thấy Âm Viêm Hồ Vương từ trong phù văn chậm rãi dâng lên, trên mặt Lục Viễn tràn đầy tự hào.

Do đặc thù của hệ này, trường học Tinh Giới hệ Vong Linh tuyển sinh viên chất lượng rất cao, có thể nói là tập hợp những tài năng trẻ tuổi đến từ khắp liên bang.

Nhưng là làm một Ngự Thú sư, Lục Viễn vẫn được hưởng không ít đặc quyền, bất kể là trong việc tiến hóa phù văn hay là nhị đoạn tiến hóa, hẳn đều là những người đầu tiên trải nghiệm.

Mặc dù có chút đặc tính thí nghiệm, nhưng U Cốt Cự Hồ của hần quả thực có sự gia tăng lớn.

Cấp thấp lãnh chúa, chắc chắn được coi là nhân tài trong số đồng lứa rồi.

“Ngô, vậy phù văn nhị đoạn tiến hóa đã phổ cập đến lãnh chúa sinh vật rồi sao?” Nhìn Âm Viêm Hồ Vương với những phù văn ẩn hiện, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, chuyên đề về tiểu tổ tốc độ nghiên cứu có vẻ nhanh hơn hần nghĩ, mới vậy mà đã bắt đầu phổ cập rồi.

Món tiền nhỏ này lại phải biến hóa nhiều a...

Nghĩ đến việc bản thân càng kiếm được nhiều tiền, tâm trạng Bạch Khải tốt lên, sau đó gọi Alpha ra.

Khi Alpha xuất hiện, Hồ Vương Âm Viêm vốn hiên ngang lập tức cảm thấy một áp lực đến từ huyết mạch, thân thể không tự chủ co lại.

“Âm Viêm Hồ Vương, ngươi làm gì vậy!” Nhìn thấy Hồ Vương của mình ngay lập tức trở thành mèo nhà, Lục Viễn có chút tức giận, muốn khiến Âm Viêm Hồ Vương tự tin trở lại, nhưng bất luận Lục Viễn làm cách nào thúc giục, Âm Viêm Hồ Vương vẫn không dám tiến lên.

Ken két ken két. (Lão đại, là muốn cùng đầu này lão hủ đối đầu sao?) Bạch Khải nghe thấy không khỏi nhìn Âm Viêm Hồ Vương đang run rẩy, nói: “Như vậy không được, nhưng tốt nhất ngươi thu lại khí thế, nếu không thì không thể đánh đâu.”

Quân Vương cấp, sủng thú chính thức bước vào giai đoạn lột xác, cho dù chỉ là lơ đãng tiết lộ khí tức, cũng có thể áp chế đồng loại.

Ken két ken két. (Tốt.) Alpha nhẹ gật đầu, lập tức thu hồi khí thế của mình, đồng thời áp chế lực lượng, nhưng không vì vậy mà Âm Viêm Hồ Vương dám tấn công Alpha.

Thấy tình huống này, Đoạn Mãnh cuối cùng lên tiếng, nói: “Như vậy đi, Bạch Khải, ngươi hãy cho sủng thú yếu nhất của mình ra đánh, sau đó tiến hành chỉ đạo.”

Yếu nhất? Bạch Khải nghe thấy lập tức sững sờ, trong đầu hiện lên hình ảnh bốn sủng thú cực mạnh, bắt đắ dĩ thử dài.

Sủng thú yếu nhất thì không thể mang ra đánh cặp này a, đệ đệ cục quả thực khó đánh hơn cấp cao cục nhiều.

“Vậy thì như thế này, dù sao cũng là để dạy học, Lục Viễn người không ngại một đánh nhiều chứ?” “Một đánh nhiều?” Lục Viễn có chút nhíu mày, một đầu Alpha đã khiến cho Âm Viêm Hồ Vương không còn ý chí chiến đấu, giờ lại thêm mấy con nữa, hấn làm sao mà đánh? “Không sai, đều là những sản phẩm nghiên cứu phù văn tiến hóa, mặc dù là có cấp thấp một chút, nhưng biểu diễn như vậy chắc là đủ rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn vào Alpha, Alpha lập tức hiểu ý và triệu hồi ra sáu kiểm thị.

“Ừm? Mới vừa cảm giác, là triệu hồi?” Lục Viễn há hốc mồm nhìn sáu kiểm thị có màu sắc khác nhau, hỏi một câu mà bản thân cũng cảm thấy rất ngớ ngẩn.

“Bạch Khải, người là thất giai rồi sao?” Tất cả mọi người đều biết, chỉ có thất giai Ngự Thú sư mới có thể bắt khế ước bảy con sủng thú.

“Người nghĩ nhiều, chỉ là bình thường nhét vào trong bí cảnh, giờ phóng xuất thôi.”

Bạch Khải nhớ rõ Bạch Hòa Quang đã dặn dò không thể công bố thông tin về khế ước sủng thú, vì vậy hấn không thể nói thật.

“Thì ra là thế, là hoang dã sủng thú sao?” Lục Viễn nghe vậy hiểu rõ, nhìn sáu kiểm thị chưa từng nghe qua, nói: “Vậy bắt đầu thôi?” “Bắt đầu đi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thông qua Alpha truyền đạt lệnh cho sáu kiểm thị, sau đó lui về một bên.

“Âm Viêm Hồ Vương, hãy thể hiện khí thế của mình, không thể mất thể diện nữa.”

Rống! Âm Viêm Hồ Vương gầm lên một tiếng, khí thế bị Alpha áp chế lại lần nữa trở về, một khí thế cường đại từ sinh vật lãnh chúa bùng nổ hướng về sáu kiểm thị.

Một chút cao đẳng tinh anh thôi, mà dưới uy hiếp kỹ năng, có thể cử động đã coi như rất mạnh rồi.

Chỉ là Âm Viêm Hồ Vương không ngờ rằng, sau khi sáu kiếm thị trải qua sự lắc lư ngăn ngui, cuối cùng lại không động đậy, mà lại bắt đầu triển khai thể phòng ngự, trường kiếm trong tay cố định nhằm vào Âm Viêm Hồ Vương.

“Tôi đã biết, sủng thú trong tay Bạch Khải đều không phải là bình thường.”

Lục Viễn nhìn thấy không khỏi thở dài, sau đó quên đi ý tưởng áp chế uy hiếp, nói: “Trục tiếp cường công đi.”

Âm Viêm Hồ Vương nhẹ gật đầu, há mồm phun ra một đạo ám sắc hỏa diễm lập tức rơi thẳng xuống sáu kiếm thị.

Nhưng mà chưa đợi hỏa diễm tới gần, Thủy Giáp kiếm thị liền vung kiếm lên, một đạo âm hàn dòng nước từ trời đổ xuống, chắn ám viêm chi trước.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, dòng nước kia đã bị ám Viêm Hồ Vương thiêu thành hơi nước.

Thuộc tính khắc chế cũng là tương đối, trong sự chênh lệch cấp bậc rõ ràng, dù nước có mạnh đến đâu cũng không thể tiêu diệt lửa.

Nhưng sáu kiếm thị có vẻ như không có ý định chỉ dừng lại ở đó, ngay khi Thủy Giáp kiếm thị hành động, Thổ Giáp kiếm thị cũng lập tức xuất thủ, tạo thành một bức tường đất, chặn giữa sáu kiếm thị và ám viêm.

Cùng lúc, Kim Giáp kiếm thị vung mạnh thanh đại kiếm kim loại trong tay, vượt qua tường đất, lao về phía Âm Viêm Hồ Vương.

Khi nhìn thấy Kim Giáp kiếm thị cầm trên tay một thanh đại kiếm uy lực, Âm Viêm Hồ Vương cũng tạm thời bỏ công kích từ xa, chuyển sang cận chiến với Kim Giáp kiếm thị.

Phanh! Hồ Vương cự trảo đập xuống thanh kiếm kim loại, âm thanh kim loại chói tai vang vọng trên đấu trường, nhưng rất nhiều sinh vật vong linh quanh đó lại không hề cảm thấy ảnh hưởng, ngược lại những người xem bên dưới lại có chút không chịu nổi.

“Đầu kia toàn thân bị kim loại bao bọc, khô lâu không phải chỉ là một cao đẳng tinh anh sao? Nó sao có thể chống lại Lục

Viễn Âm Viêm Hồ Vương?” “Hắn là Âm Viêm Hồ Vương vẫn chưa nghiêm túc, sự chênh lệch giữa lãnh chúa và tinh anh rất lớn.”

Nhìn thấy Kim Giáp kiếm thị đang giằng co với Âm Viêm Hồ Vương, dưới đài học viên bàn tán rầm rộ, Lục Viễn cũng nghe thấy rõ ràng.

“Âm Viêm Hồ Vương, không được chơi nữa!” Nếu không đánh lại được một sinh vật cấp Quân Vương thì cũng thôi, giờ ngay cả một cao đẳng tinh anh cũng không đánh nổi, hắn cũng không cần phải thể hiện nữa.

Nghe lệnh của Lục Viễn, Âm Viêm Hồ Vương cuối cùng cũng nghiêm túc, những móng vuốt trên cơ thể lập tức bị âm viêm bao phủ, vung mạnh một cái, truyền đến những âm thanh nổ vang, trong khi Kim Giáp kiếm thị ngay lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Chưa đợi Lục Viễn mừng rỡ, Thủy Giáp và Hỏa Giáp kiếm thị đã lao về, công kích Âm Viêm Cự Hồ từ hai hướng, trong khi Kim Giáp kiếm thị được sự trợ giúp của Mộc Giáp kiếm thị hóa giải sức công kích mạnh mẽ, quay lại tham gia cuộc chiến.

Kim Giáp kiếm thị tấn công, Thủy Hỏa Giáp kiếm thị hỗ trợ, còn Thổ Giáp và Mộc Giáp thì tập trung phòng ngự hoặc quấy rối, năm đầu cao giai tinh anh liền cùng Âm Viêm Cự Hồ đánh nhau kịch liệt.

“Vong Linh hệ, còn có thể chơi kiểu này?” Nhìn thấy năm loại thuộc tính sủng thú mà có thể phối hợp tốt như vậy, học viên dưới đài đều tròn tròn mắt, trong khi Đoạn Mạnh có vẻ nhận ra điều gì đó, không tự chủ mà liếc mắt về phía Alpha.

“Đám gia hỏa này, thật sự là cao đẳng tinh anh sao?” Là một Ngự Thú sư, Lục Viễn không dám khẳng định mình hiểu rõ tất cả sủng thú, nhưng về Vong Linh hệ thì hắn rất rõ ràng.

Thông thường mà nói, việc đấu với một lãnh chúa trong thời gian dài như vậy, chắc chắn năng lượng đã tiêu hao sạch rồi, làm sao có thể sống động như vậy chứ? “Hắn là phát hiện hack rồi!” “Alpha, người xác định người không có hỗ trợ gì sao?” Nhìn thấy cảnh tượng có chút kỳ quái trước mắt, Bạch Khải không nhận được hỏi Alpha, mà Alpha thì chỉ tỏ vẻ vô tội.

Ken két ken két? (Cùng hưởng tinh thần và năng lượng xem như hỗ trợ sao?) Nói nhảm, Quân Vương cấp và Tinh Anh cấp không thể giống nhau được! Bạch Khải trợn mắt, sau đó nhìn Lục Viễn với chút đồng cảm.

Hy vọng rằng Lục Viễn sẽ không bị đánh ra bóng ma tâm lý, nếu không mà quay lại giải thích cho hắn, thì Hồ Vương nhà người đánh không phải sáu cao đẳng tinh anh, mà là một đầu Quân Vương cấp sinh vật đang hóa trang thành sáu cái tiểu vật.

“Alpha, dừng lại đi, không thể để cho những người khác bị lừa đâu.”

Nhìn thấy ánh mắt sáng rực của học viên dưới đài nhìn chăm chăm vào sáu kiếm thị, Bạch Khải hạ lệnh cho Alpha, nhưng không đợi Alpha trả lời, từ đầu cuộc chiến đã biến mất, Âm Giáp kiếm thị bỗng dưng từ dưới chân Âm Viêm Hồ Vương chui ra, đâm thẳng vào Hồn Chi Hỏa của Hồ Vương.

Là một tên sát thủ, một đòn sát thương một là điều cơ bản.

“Tôi đã nói sao lại cảm thấy thiếu một đầu, hóa ra là trốn đi sao?” “Rất đẹp trai! Tôi quyết định, khi nào rảnh sẽ ký khế ước với cái này.”

“Thôi đi, không cần nghĩ, không nghe đại lão nói đây là sản phẩm thí nghiệm của hắn sao? Ngoài kia chắc chắn là không có.”

“Vậy bây giờ phải làm sao? Có cần phải thương lượng với đại lão không?” “Không cần gấp, sau đó chắc sẽ đẩy ra thôi, chờ xem...”

Nghe thấy một vài người bàn tán, sắc mặt Bạch Khải có chút khó chịu.

Hình như, đã chậm rồi...

Chương 373:

Ta trở thành Vong Linh hệ giảng sư rồi sao? Nhìn chăm chăm vào Hồn Chi Hỏa của Âm Viêm Hồ Vương trước thanh kiếm màu đen, Lục Viễn không khỏi chìm vào suy tư.

Hắn, đã thua sao? Thua bởi một nhóm sáu con sinh vật tinh anh cao cấp? Vậy thì hắn đã làm gì trong suốt thời gian qua? Lục Viễn cảm thấy chán nản, trong khi Âm Viêm Hồ Vương cũng bắt đầu nghi ngờ nhìn sáu kiếm thị, ánh mắt tựa như đang nhìn một vị lãnh chúa, không, là một sinh vật cấp Quân Vương bình thường.

“Bạch Khải, những con sủng thú này là những hình dạng tiến hóa hoàn toàn mới sao?” Nhìn thấy cuộc thi đấu đang ở giai đoạn cuối, Đoạn Mãnh mới tiến đến lôi đài và nói: “Nhìn mà xem, so với hình thức tiến hóa bình thường khác nhiều nhỉ?” Vừa nghe Đoạn Mãnh nói, Lục Viễn lập tức chú ý.

Hắn dựng thẳng tai lên, lắng nghe từng câu đối thoại của hai người.

Bạch Khải nhận ra ngay và trả lời: “Đúng vậy, những con này là sản phẩm thử nghiệm sơ kỳ, thuộc tính mạnh hơn so với hình thức tiến hóa bình thường một chút, nhưng đáng tiếc là nhiều rủi ro quá lớn, cơ bản không thể tái hiện lại.”

Hóa ra là sản phẩm đặc thù sao? Lục Viễn nghe vậy tâm trạng lập tức dễ chịu hơn một chút, trong khi Đoạn Mãnh thì bắt đầu mở rộng giải thích.

“Cuộc chiến vừa rồi mọi người đã thấy, mặc dù Âm Viêm Hồ Vương có cấp bậc cao hơn đối thủ, nhưng nếu xem nhẹ thuộc tính và phối hợp của đối thủ, khinh địch chủ quan, thậm chí ngay cả kỹ năng cũng không sử dụng đến, thì thất bại là điều không thể tránh khỏi.

Quan trọng nhất là, trong vai trò một sinh vật vong linh, lại dễ dàng bị sinh vật Âm Ảnh đánh lén như vậy, có thể nói, cuộc chiến này đã có kết quả từ lúc bắt đầu.”

Nghe Đoạn Mãnh nói, Lục Viễn không khỏi rơi vào trầm tư.

Hắn thực sự đã chỉ muốn thể hiện sức mạnh của Âm Viêm Hồ Vương trong trận đấu đó, không ngờ lại thua thảm như vậy.

Nếu hắn nghiêm túc thì ít nhất sẽ không bị Âm Giáp kiếm thì dễ dàng đánh lên như vậy.

“Tôi biết nơi đây có không ít người sử dụng phù văn để tiến hóa, nhưng việc thăng cấp nhẹ nhàng cho thấy các người có thể dùng thời gian nhiều hơn để tiến hành huấn luyện. Đừng quên việc áp dụng phù văn tiến hóa vào kỹ năng cá biệt để gia tăng hiệu suất.

Vì vậy, ta hy vọng các người có thể suy nghĩ thật kỹ sau khi trở về hôm nay, rõ chưa?” “Rõ ràng!” Đám học viên đồng thanh hô đáp, ánh mắt nhìn về phía Bạch Khải cũng có phần khác thường.

Nói một cách đơn giản, chính là ánh mắt của học sinh nhìn về phía giáo viên.

“Được rồi, hôm nay huấn luyện đến đây thôi, mọi người có thể về trước.”

Thấy mọi người đã hiểu ý mình, Đoạn Mãnh hài lòng gật đầu, rồi phân tán các học viên, trong khi Lục Viễn mặc dù có ý định trao đổi với Bạch Khải, nhưng khi nhìn thấy bốn chú văn trên mu bàn tay Bạch Khải, hắn lại nén lại.

Hóa ra, cái gia hỏa thích dùng những phương pháp chiến đấu kỳ lạ trước đó lại là một tứ giai Ngự Thú sư.

Hắn vẫn còn đang tự mãn vì mình đã đạt tới tam giai.

Quả nhiên, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, phải cố gắng gấp bội thôi! Nghĩ như vậy, Lục Viễn nhanh chân rời khỏi lôi đài, nhưng không đi khỏi đạo quán mà đi về phía một bên sân huấn luyện.

“Không tệ, biết hổ thẹn rồi thì phải dũng cảm tiến lên.”

Đoạn Mãnh nhẹ vuốt cằm, rồi nhìn về phía sáu kiếm thị, nói: “Bạch Khải, rốt cuộc chuyện gì xảy ra với sáu con sủng thú này?” Nghe vậy, Bạch Khải có chút lúng túng gãi đầu, nói: “Thật xin lỗi, lão sư không nói nhiều như vậy đâu.”

“Bạch truyền kỳ sao? Tốt, vậy ta không hỏi nữa.”

Nghe đến ý tứ Bạch Hòa Quang, Đoạn Mãnh không tiếp tục nán lại vấn đề sáu kiếm thị nữa, nhưng nghĩ đến màn thể hiện vừa rồi của chúng, vẫn không nhịn được phải nhắc nhở.

“Sáu con sủng thú này có tiềm năng không thấp, tốt nhất là bồi dưỡng chúng, không chừng sẽ không kém cạnh gì những sủng thú khác của người, tuyệt đối không được lãng phí.”

“Cảm ơn Đoạn đại sư đã nhắc nhở, tôi sẽ chú ý.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, sáu kiếm thị bây giờ nên được coi là Alpha phụ thuộc; chỉ cần Alpha gia tăng, chúng cũng sẽ nhận được phản hồi.

Hơn nữa, khi Alpha bình thường không có việc gì thì dẫn theo sáu kiếm thị để huấn luyện, cơ bản không cần bản thân hắn phải lo.

“Đúng rồi Đoạn đại sư, cái Vong Linh hệ giảng sư rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?” Hiện tại bốn bề yên lặng, Bạch Khải cuối cùng cũng hỏi ra nghi vấn trong lòng mình, mà Đoạn Mãnh thì nhàn nhã cười, nói: “Không phải vừa mới nói rồi sao, là Bạch truyền kỳ quyết định.

Không thể không nói, Bạch truyền kỳ thể nhưng là khá đặc biệt khi để ý đến một người như vậy, tiểu tử người vận mệnh thật sự không tệ.”

Lời Đoạn Mãnh càng khiến Bạch Khải thêm phần nghi hoặc. Đoạn Mãnh không ngần ngại tiếp tục giải thích thêm.

“Người biết bên ngoài bây giờ đánh giá về người là gì không?” Bạch Khải lắc đầu; trong những ngày qua, hắn chủ yếu chỉ ở đây học tập, rất ít chú ý đến động thái bên ngoài.

“Hiện tại có hai luồng ý kiến.

Một là thái độ tán thưởng về người, loại như ngôi sao tương lai.

Còn loại thứ hai thì có phần nghi ngờ, như kiêu mạp vàng, khôi lỗi, cái gì cũng có.”

“Vậy lão sư để tôi đảm nhiệm Vong Linh hệ giảng sư là để tôi tự mình phá bỏ những lời đồn đãi này sao?” Bạch Khải hiểu ngay, bộc lộ suy đoán của mình. Đoạn Mãnh cũng gật gù tán

đồng: “Đúng vậy, Bạch truyền kỳ chính là ý đó, chúng ta cũng vì lý do này mà đồng ý với cách làm này.”

“Nhưng mà đến lúc đó chắc chắn sẽ có sự việc xảy ra, cho nên người tốt nhất nên chuẩn bị sẵn sàng.

Nếu ứng phó không thích hợp, thì sẽ có thể gặp rắc rối.”

“Rõ ràng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Gây rắc rối thì trực tiếp đánh một trận là xong, ở giữa các Ngự Thú sư, còn có cái gì so với hành hạ người khác tốt hơn hay không? “Được rồi, ta còn có một số việc phải bận rộn, không thể làm phiền thêm người.

Nếu hôm nay người không có gì muốn nói, thì tốt nhất nên đi trường học một chuyến, giải quyết sớm các vấn đề liên quan đến khóa học của mình.”

Khi Đoạn Mãnh vừa dứt lời, Bạch Khải lúc này mới nhớ ra, hắn còn có chương trình học võ cơ bản cần phải học, sắc mặt lập tức trở nên ủ dột.

Một bên muốn đi học tập chuyên sâu về võ, một bên lại muốn học cách dạy học Vong Linh hệ, trong khi huấn luyện sủng thú vẫn không thể bỏ dỡ, cảm giác thời gian thật sự không đủ! Thật sự, hắn đột nhiên vô cùng ghen tị với Naruto, vừa mở ra phân thân, không bao giờ lo lắng đến vấn đề không đủ nhân lực. Đoạn Mãnh dẫn đầu rời đi, Gia Cát Thần lại đưa Bạch Khải đi tham quan bố cục của Võ Hào đạo quán, sau đó mới trở về nhà của Tinh Linh.

“Hôm nay chúng ta sẽ đi đến đây trước, người cũng có rất nhiều việc cần phải xử lý, tranh thủ làm cho xong nhé.”

“Cũng tốt, nếu Garuru có động tĩnh gì, người nhớ liên hệ với ta.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, rồi triệu hồi Delta, dưới ánh mắt ngạc nhiên của Gia Cát Thần, hắn cười lên Phong Thần Dực Long, nói: “Vậy thì, tôi đi trước đây.”

Nói xong, Phong Thần Dực Long ngay giữa ánh mắt kinh ngạc của Gia Cát Thần và những người khác, nhanh chóng biến mất ở chân trời.

Vừa rồi những con sủng thú có phải đã biến thân rồi không? Hơn nữa, hình dạng này làm sao giống hệt như cổ sinh vật trong sách viết về Phong Thần Dực Long.

Tại Tinh Giới Học Viện.

Bạch Khải cẩn thận từng li từng tí khi cười Phong Thần Dực Long, tránh khỏi ánh mắt của học sinh, tìm một góc hạ xuống, sau đó nhẹ nhàng đi thẳng đến tòa nhà chuyên võ.

“Quả thật, có phi hành tọa kỵ thì thật thoải mái.”

Bạch Khải cười tươi, hiển nhiên rất tận hưởng cảm giác không bị kẹt xe, một đường khẽ hát, nhanh chóng đến trước văn phòng của Sở giáo sư. Đông đông đông! “Vào đi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng gõ cửa một cái, nghe thấy tiếng đáp từ bên trong mới cẩn thận mở cửa lớn ra.

“Ngươi đến thật đúng lúc, giúp ta lấy cái hộp kim loại trên mặt đất.”

Thấy Bạch Khải vào, một lão giả không hề ngẩng đầu lên mà chỉ tay ra hiệu cho Bạch Khải.

Bạch Khải quen thuộc cầm lấy hộp kim loại, di chuyển đến trước mặt lão giả, đặt xuống dưới một cái máy đọc thẻ.

“Sở giáo sư, ngài lại đang nghiên cứu vũ khí gì nữa đây?” Nghe Bạch Khải nói, Sở giáo sư lúc này mới ngẩng đầu lên, có chút bối rối nhìn nhìn Bạch Khải rồi nói: “Bạch Khải? Ngươi 不是 đi tập huấn sao? Sao lại đột nhiên trở về...” “Em tập huấn đã hơn hai tháng rồi...” Khóe mắt Bạch Khải hơi rung động, Sở giáo sư vẫn như trước không có chút nào cảm nhận về thời gian, điều này thật sự kỳ lạ trong tập thể chú trọng đến độ tinh chuẩn như cơ võ sư đoàn ngũ.

May mà Sở giáo sư vẫn chưa thật sự đến nỗi bị nghiên cứu làm cho ngây ngốc, rất nhanh đã tỉnh táo lại.

“Tiểu tử ngươi gần đây thật sự nổi danh a, liên tục ba cái độc quyền hạch tâm, gần đuổi kịp lão già ta rồi.”

Sở giáo sư chỉnh lại kính mắt, nói: “Nhưng mà, ngươi tốt xấu gì cũng là một cơ võ sư, sao mọi độc quyền lại đều thuộc về Phù Văn hệ? Đừng nói là muốn coi Đồng lão thái bà trở thành

hình mẫu học tập chứ?” Nghe Sở giáo sư nói, đôi mắt Bạch Khải lập tức lóe lên một ánh sáng kỳ lạ.

Có vẻ như trước đây Đồng giáo sư từng có những biểu hiện khiến Sở giáo sư không vừa ý, hai người này có một câu chuyện thú vị đây! “Được rồi, dù sao ngươi cũng đã quay về, hãy học hành cho tốt, cố gắng lấy một cái độc quyền hạch tâm về.”

Sở giáo sư nhìn Bạch Khải, nói: “Bố cục kỹ thuật phù văn máy móc của ngươi thực sự rất có ý tưởng, có thể sẽ là bước tiến lớn cho hệ máy móc, nhưng nếu như muốn thiết kế ra bố cục hợp lý hơn thì vẫn cần phải nắm vững tri thức về cơ võ chuyên.”

“Rõ rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Tỉnh Giới Học Viện là học viện máy móc hàng đầu của toàn liên bang, giáo sư đương nhiên không chỉ là kiến thức trong sách, còn có nhiều điều độc đáo, nhất là Sở giáo sư, hiện tại rất nhiều máy móc phổ biến trong liên bang đều do ông thiết kế, thực lực là điều hiển nhiên.

“Đúng rồi, ta nhớ ngươi có một cái máy móc Cục Địa Băng Lang phải không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, có vấn đề gì không?” “Vấn đề? Đương nhiên là có vấn đề!” Sở giáo sư nhẹ gật đầu, nói: “Việc lắp đặt máy móc vũ khí vào cơ thể sinh vật luôn là vấn đề lớn mà chúng ta cơ võ sư đang cố gắng giải quyết.

Những người khác có thể không phát hiện ra, chẳng lẽ ta cũng không biết, ngươi đầu Cục Địa Băng Lang đã hoàn toàn dung hợp với máy móc?” Nghe đến đây, Bạch Khải có chút bất ngờ.

Hắn suýt nữa đã quên mất chuyện này nhưng Sở giáo sư lại vẫn còn nhớ rõ.

“Tôi không rõ ngài làm như thế nào, nhưng tôi kiến nghị ngài nên dành thời gian để nghiên cứu sâu về nó.

Nếu như có thể tìm ra phương pháp phổ biến, sẽ thực sự có ích lớn cho liên bang!” Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra.

Thực tế, nếu súng thú được lắp đặt máy móc vũ khí, chiến lực chắc chắn sẽ được gia tăng không nhỏ, đặc biệt sau khi hẳn nghiên cứu ra phù văn máy móc.

Tuy nhiên, trường hợp của Shuke Beita thực sự quá đặc biệt, hơn nữa trong đó phần trứng tiến hóa là nguyên nhân chủ yếu, muốn sao chép lại là rất khó.

“Yên tâm đi, lão già ta cũng có chút kinh nghiệm trong lĩnh vực này, nếu có câu hỏi gì, người có thể tìm ta bất cứ lúc nào.”

Sở giáo sư vỗ nhẹ lên vai Bạch Khải, nói: “Nhớ kỹ, nhất định phải nghiên cứu ra một độc quyền cho cơ võ sư, nếu không thì lão đầu này sẽ không có mặt mũi nào gặp người khác nữa đâu!”

Chương 374:

Thời gian không đủ a ~ “Ngạch, ta hết sức rồi.”

Nhớ đến việc bản thân bất giác đã trở thành công cụ cho một bậc thầy đánh cờ, Bạch Khải không khỏi cảm thấy một chút bất đắc dĩ.

Nhưng suy nghĩ đến việc có thể tùy lúc tùy nơi hỏi Sở giáo sư, hẳn cũng không thấy phiền.

Nghĩ vậy, đôi mắt Bạch Khải sáng lên, trên mặt hiện rõ nụ cười nịnh nọt, nói: “Vừa đúng lúc, Sở giáo sư, ta có chút vấn đề muốn hỏi ngài.

Ngài có dạy về chung cục công trình học không? Thực tế không được thì vô hạn vật liệu học cũng được.”

Sở giáo sư: “...”

Sau một hồi lâu, Sở giáo sư cuối cùng cũng hồi phục lại tinh thần, nói: “Tiểu tử, ngươi đã bắt đầu tìm hiểu những thứ này rồi à?” Bạch Khải hơi ngượng ngùng cười, nói: “Không phải ta muốn học trước để tích lũy kiến thức sao? Học thêm một chút thì có gì xấu đâu.”

Nghe vậy, Sở giáo sư không khỏi mỉm cười, nói: “Những thứ này ngươi không cần phải nghĩ nữa, thất giai máy móc kỹ thuật cơ bản đều bị liên bang quản lý, trừ khi là liên bang công nhận cơ giới sư, còn không thì không ai có quyền học tụi nó.”

“Quả nhiên là như vậy.”

Hearing that, Bạch Khải chép miệng.

Thất giai máy móc kỹ thuật là một hệ thống vô cùng mạnh mẽ, hẳn nghĩ rằng mình có thể làm điều này từ trên không, thực sự là có hơi nhiều.

“Nhưng nếu ngươi có thể tạo ra một môn máy móc hệ hạch tâm độc quyền, ta có thể giúp ngươi đi thỉnh cầu một lần, cho phép ngươi chọn một môn học trong chung cục công trình học hoặc vô tận vật liệu học.”

“Thật sao?” Nghe được lời của Sở giáo sư, mắt Bạch Khải lập tức sáng lên.

Máy móc hệ hạch tâm độc quyền, Ngự Linh cầu tuyệt đối được cho phép, nghĩa là chờ khi có văn bản phê duyệt độc quyền, hẳn sẽ có thể tìm Sở giáo sư để đổi lấy kiến thức à? Suy nghĩ đến đây, Bạch Khải trong lòng bắt đầu nảy ra một ý tưởng khác lạ, nói: “Vậy nếu ta có thể làm ra hai môn, có phải cũng có thể đổi hai môn không?” “Hai môn?” Thấy Bạch Khải tự tin như vậy, Sở giáo sư liền có chút ngạc nhiên.

Máy móc hệ hạch tâm độc quyền yêu cầu tự thân chuyên nghiệp rất cao, một môn đã là rất khó rồi, mà Bạch Khải ở độ tuổi này muốn tạo ra đến hai môn, được xem như là trời ạ.

Thế nhưng, Sở giáo sư không muốn đả kích sự tích cực của Bạch Khải, nhẹ gật đầu, nói: “Có thể, chỉ cần người có được chứng nhận hạch tâm độc quyền, đừng nói hai môn, ba môn ta cũng chấp nhận giúp người làm luôn!” Nghe được lời của Sở giáo sư, miệng Bạch Khải nở một nụ cười, trong lòng thầm tính toán về bản kế hoạch nghiên cứu trong tương lai của mình.

Ngự Linh cầu đã là một điều chắc chắn, còn môn học khác chính là vấn đề kết hợp máy móc sinh vật.

Quay lại hỏi phụ huynh xem dụng cụ đã đến chưa, hẳn đoán rằng mình vẫn cần đến những thứ này để nghiên cứu.

“Trước đây vài ngày, Vong Linh hệ hình như có liên lạc với ta, bảo rằng muốn người đảm nhiệm vai trò danh dự giảng sư đúng không?” Khi trò chuyện với Bạch Khải như vậy, Sở giáo sư cuối cùng cũng đề cập đến việc Vong Linh hệ giảng sư.

“Đúng vậy, lần này ta đến đây chính là để hỏi về một chút vấn đề lên lớp.”

Sở giáo sư nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Vấn đề lên lớp dễ giải quyết thôi, khóa học bên Vong Linh hệ sẽ không quá nhiều, chỉ cần người bớt thời gian, chuyển bớt kiến thức từ khóa trước là được, còn bên cơ võ chuyên sẽ có vài khóa khác giảm đi rất nhiều, người chỉ cần chọn môn học phù hợp là được.”

Bạch Khải nghe vậy thì nhẹ nhõm, không còn phải lo lắng về vấn đề khóa học nữa.

“Được rồi, lão già ta còn phải tiếp tục làm nghiên cứu, không cùng người nói nhảm nữa, nhanh lên đi.”

Nói xong, Sở giáo sư liền quay lại với công việc của mình.

“Hai người này thật giống nhau a...”

Nhìn thấy Sở giáo sư với văn phòng đầy ắp máy móc, Bạch Khải không khỏi nhớ lại văn phòng của Đồng giáo sư, mặc dù rõ ràng có phần ngăn nắp hơn, nhưng tổng thể vẫn có phong cách rất giống nhau.

“Không được, còn có thời gian ở đây suy nghĩ những chuyện này, trước tiên phải đi liên hệ với Vong Linh hệ, sau đó về nhà nghỉ ngơi cho thật tốt.”

Bạch Khải vỗ vỗ mặt mình, nhanh chóng đi về phía Vong Linh hệ.

Chính như Gia Cát Thần đã nói, Vong Linh hệ thật sự tương đối nhộn nhịp, dù chỉ có một chủ đề, nhưng số lượng người tham dự đã vượt lên chút ít so với hệ bộ khác.

“Chắc chắn không phải để quá nhiều người lên lớp chứ?” Nhìn thấy đám đông rộn ràng trước mặt, trong lòng Bạch Khải dâng lên một cảm giác không ổn, lập tức lắc đầu, đuổi suy nghĩ này ra khỏi đầu.

“Đi từng bước một đã.”

Bạch Khải lắc đầu, đi tìm học sinh hỏi thăm vị trí phòng viện trưởng, sau đó nhanh chóng tiến vào.

Ngay tại thời điểm này, Bạch Thu Trà đột nhiên xuất hiện trước mặt Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, ngươi đã đến rồi sao? Vừa hay, lão ba đang tính bảo ta đi tìm ngươi đây, tránh cho ta phải đi một chuyến.”

“Lão sư cũng tới? Không phải nói hấn đi Tây Bộ sao?” Nghe vậy, Bạch Khải có chút nghi ngờ, nhưng Bạch Thu Trà chỉ nhún vai, vẻ mặt có chút hời hợt.

“Bình thường thôi, từ khi ta hiểu về lão ba, hầu như ông ấy đã chạy khắp nơi trong liên bang, ta đã quen rồi.”

“Thế à.”

Bạch Khải chép miệng, danh vọng truyền kỳ này thực sự khá phiền phức, nếu sau này mình trở thành truyền kỳ, chắc chắn sẽ phải tìm lý do để trốn tránh, nếu không cuộc sống cũng sẽ khá tẻ nhạt.

Hai người cùng nhau đi đến phòng viện trưởng, mở cửa ra, liền thấy Bạch Hòa Quang đang ngồi trước bàn làm việc, nhanh chóng lật một đồng văn kiện.

“Người đã đến rồi.”

Thấy Bạch Khải đến, Bạch Hòa Quang đặt tài liệu xuống, nói: “Video thi đấu ta đã xem qua, kết quả rất tốt, người đã có thể độc lập chế tạo ra một đầu quân vương cấp sinh vật, trong số đồng lứa, người có thể xem là đỉnh tiêm.”

“Cảm ơn lão sư đã khích lệ.”

Bạch Khải mỉm cười, Bạch Hòa Quang không phải kiểu thầy cô thích dùng lời lẽ động viên để khích lệ học trò, nếu từ miệng ông nghe được lời khen, chắc chắn đó là lời nói thật lòng.

“Người tốt nhất nên chú ý đến gia tộc Borg, dù không đến mức đối xử tệ bạc với người, nhưng cũng có khả năng sẽ gây cho người chút phiền phức.”

Ánh mắt Bạch Hòa Quang trở nên nghiêm túc, nói: “Ta không thể luôn ở bên cạnh các người, vì vậy các người cần tự bảo vệ mình.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải gạt đầu, từ thái độ của Dean đối với hắn có thể thấy, gia tộc Borg chẳng khác gì những Giáo Đình trong tiểu thuyết mà hắn đã từng đọc ở kiếp trước, nếu một ngày nào đó họ điên cuồng lên, chẳng phải coi hắn là dị đoan mà thanh trừ ư? “Nhưng người không cần lo quá, thành phố Cổ Túc ở phương Nam liên bang, có Tần hội trưởng ở đó, bọn Borg không đến mức chạy tới đây gây rối, người cứ yên tâm học tập là được.”

Nói đến đây, Bạch Hòa Quang đưa một phần văn kiện cho Bạch Khải, nói: “Đây là hợp đồng thuê giảng sư của người, người ký tên vào, sau đó ngày mai là có thể lên lớp rồi.”

Nghe Bạch Hòa Quang đề cập đến chuyện này, sắc mặt Bạch Khải liền trở nên nặng nề, nói: “Lão sư, ta có thể từ chối không?” “Ngươi nghĩ sao?” Bạch Hòa Quang liếc Bạch Khải một cái, Bạch Khải lập tức hiểu ý Bạch Hòa Quang, chẳng còn cách nào khác đành im lặng tiếp nhận hợp đồng.

“Ta biết ngươi lo lắng điều gì, nhưng giờ ngươi đã là tứ giai Ngự Thú sư, hoàn toàn có tư cách đảm nhiệm vai trò giảng sư.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, nói: “Mặc dù ta biết ngươi không thêm đề tâm đến những điều này, nhưng vẫn nên làm vào những điều cần làm, biểu hiện tốt một chút, để chúng trọn vẹn cảm miệng lại.”

“Được.”

Thấy Bạch Hòa Quang lại kỳ vọng cao vào mình như vậy, Bạch Khải không biết nói gì thêm nữa.

“Còn một chuyện nữa.”

Bạch Hòa Quang hôm nay thật sự có nhiều chuyện để nói, dù Bạch Khải có chút nghi vấn, nhưng cũng không cắt ngang, mà chỉ ngoan ngoãn nghe.

“Gần đây tại các nơi trong liên bang xuất hiện không ít hung thú gây rối, hiệp hội đang gặp áp lực lớn, nhiệm vụ giai đoạn thứ ba của các ngươi chủ yếu là giúp hiệp hội giải quyết những rắc rối này.

Vì vậy, sau khi hoàn thành công việc ở học viện, nhớ chạy đến hỏi hiệp hội một chút.”

Tại sao lại cảm thấy như hần đang đi lại trên con đường cũ của Bạch Hòa Quang vậy? Nghe xong lời của Bạch Hòa Quang, Bạch Khải cảm thấy giờ đây thời gian đã trở nên càng thêm không đủ rồi.

Nếu giống như Gamma phân liệt thì tốt biết mấy...

“Được rồi, ta còn một số việc phải làm ở đây, rồi còn trở về Tây Bộ, các ngươi cứ về trước đi, hãy tập luyện thật tốt, ta lúc nào cũng có thể trở về kiểm tra tiến độ của các ngươi.”

“Vâng.”

Bạch Khải và Bạch Thu Trà cùng nhau gật đầu, sau đó quay người rời khỏi văn phòng.

“Hô ~ lần đầu ta thấy lão ba nói nhiều như vậy, Bạch Khải người thực sự rất xuất sắc a.”

Bạch Thu Trà nhìn Bạch Khải, cười nói: “Ồ không đúng, chắc ta phải gọi người là Bạch lão sư?” Bạch Khải khó chịu nhíu mày, nói: “Người có tin rằng ta sẽ quên điềm danh của người trong giờ giảng phù văn hay không?” Nghe vậy, Bạch Thu Trà sắc mặt cứng đờ, lộ vẻ tức giận rụt cổ lại.

Chuyện khác thì dễ nói, nhưng phù văn thì hẳn thật sự không thích, ở đó đã khó chịu, nhưng thức thời thì biết Bạch Khải tuyệt đối sẽ không hỏi về kiến thức căn bản của hắn.

“Được rồi, hôm nay cũng không còn sớm, ta đi về nghỉ trước, ngày mai gặp.”

Bạch Khải nhìn trời dần tối, triệu hồi Delta bay về nhà. ...

Dù lâu không có người sống, nhưng nhà của Bạch Khải vẫn rất sạch sẽ, thậm chí không có một chút bụi bẩn nào, rõ ràng vừa mới được dọn dẹp.

“Chẳng lẽ Gia Cát Thần đã phái người đến dọn dẹp?” Bạch Khải hơi nghi hoặc nhìn quanh một vòng, cũng không nghĩ nhiều, liền thẳng tiến về phòng ngủ.

“Quả nhiên, trong nhà vẫn là thoải mái hơn.”

Bạch Khải thỏa mãn ngã dài ra giường, duỗi lưng một cái, đột nhiên phát hiện trên bàn học có một cái hộp đen, lập tức ngồi dậy, cầm cái hộp đó lên.

“Nhi tử, có bất ngờ không?” Ngay khi ngón tay Bạch Khải vừa chạm vào hộp đen, hai hình chiếu 3D lập tức xuất hiện trong phòng hắn, không ai khác chính là Bạch Ngôn và Lạc Trúc.

Thật không ngờ hắn đoán mãi mà không ra người đến quét dọn là ai, hóa ra là cha mẹ hắn.

“Nhi tử, vốn định tổ chức một cuộc hội ngộ với người, nhưng tập đoàn thúc ép, chúng ta chỉ có thể về trước.”

“Nhưng mà, chúng ta đã để lại cho người một món quà, nhớ nhận lấy nhé~” “Chờ lần này trở về, cha mẹ sẽ chăm sóc cho

người thật tốt.”

Hình chiếu 3D không lâu, hiển nhiên Bạch Ngôn và Lạc Trúc thực sự đang rất gấp, Bạch Khải hiểu điều này.

Phục sinh cổ đại chúng, thí nghiệm mà nói Cửu Lê tập đoàn đang rất sốt ruột, hắn cũng không thể tin được.

Như cha mẹ nhắc đến món quà, Bạch Khải không cần nghĩ ngợi cũng biết đó là gì.

Hắn đã nhờ họ mua sắm nguyên bộ sinh hóa thiết bị a...

Chương 375:

Mang Theo Hàng Lậu Bạch Khải bước vào phòng làm việc, khi thấy bên trong đầy rẫy các loại dụng cụ lớn nhỏ, hắn không khỏi nhếch miệng cười.

Sau khi ngủ gật đã có người đưa gôi, lần này hắn có thể nghiên cứu tình huống tích hợp máy móc của Husky cùng với năng lực tiến hóa của Delta.

Bạch Khải tiến vào phòng nghiên cứu, quả nhiên phát hiện một cái hộp đen, mở ra thì thấy một đoạn hình chiếu 3D, nhưng không phải là Lạc Trúc mà là Bạch Ngôn.

“Trừ một vài loại dụng cụ lớn, các thiết bị nghiên cứu sinh vật cần thiết đều đã được lão ba chuẩn bị đầy đủ cho ngươi, nhớ đừng có sử dụng lung tung nhé.”

Bạch Ngôn với vẻ mặt nghiêm túc nói: “Trong cái hộp đen này có chứa toàn bộ kiến thức sinh học, lão ba sẽ giúp ngươi phân loại, nhớ theo trình tự mà học, chắc chắn sẽ giúp ích cho ngươi.”

“Lão ba lúc nào cũng đáng tin cậy.”

Bạch Khải nghe vậy cảm thấy ấm lòng, có sự giúp đỡ từ lão ba, hắn không cần phải học tập lung tung, bớt đi không ít phiền phức.

“Chương trình phục hồi cổ đại hiện đang bước vào giai đoạn then chốt, chờ phụ mẫu xong việc rồi, ta sẽ trở lại tập trung bồi dưỡng ngươi.”

Hình chiếu 3D im bất, Bạch Khải lúc này triệu hồi Husky, giao cái hộp đen cho Shuke, nói: “Ngươi giúp ta ghi chép lại kiến thức sinh học trong này vào trí não cá nhân của ta, còn các dụng cụ này, đều thu thập trong căn cứ, mở riêng một khu vực, kỹ thuật tích hợp máy móc và máu thịt, cùng với nguyên nhân tiến hóa của Thủy Tổ thú cũng nhất định phải duyệt qua.”

“Rõ ràng.”

Shuke gật đầu, nuốt cái hộp đen vào trong cơ thể, nhanh chóng trích xuất dữ liệu bên trong, trong khi Beita khéo léo mở cửa

bí cảnh vào, dần dần thu thập những dụng cụ này vào căn cứ.

“Hiện tại tạm thời không có việc gì, ngủ một lát đã.”

Các dụng cụ cần thời gian để sắp xếp, hẳn tạm thời không có việc gì để làm, tranh thủ thư giãn một chút.

Ong Ong Ong... Đúng lúc này, điện thoại di động của Bạch Khải đột nhiên rung lên.

“Tin nhắn? Đây là...

lão sư?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên khi mở tin nhắn, khi nhìn đến nội dung bên trong, khóe mắt không khỏi co giật.

“Ngày mai đến Vong Linh hệ lên lớp, chuẩn bị cẩn thận.”

Hắn có cảm giác như bị ép phải chạy trốn...

Bạch Khải thấy vậy che mặt thở dài, lần đầu tiên cảm thấy quyết định bãi Bạch Hòa Quang làm thầy là một sai lầm, phúc lợi còn chưa rõ ràng, mọi chuyện đã bắt đầu rồi.

“Shuke, giúp ta chuẩn bị một bộ trang bị, cái nào càng cao cấp càng tốt, tốt nhất là không cần ta dùng đến!” ...

Ngày hôm sau.

Tại sảnh báo cáo của Vong Linh hệ.

Tất cả tân sinh năm nhất đều đã đến sớm tại sảnh báo cáo, chọn cho mình một chỗ ngồi gần phía trước, khuôn mặt tràn đầy mong chờ.

Phù văn tiên hóa, người khai sáng, Minh Hoàng truyền kỳ, thân truyền đệ tử, hai thành phố liên kiểm tra trạng nguyên, giảng sư trẻ tuổi nhất của Vong Linh hệ...

Tất cả những danh hiệu này khiến cho họ rất hiếu kỳ về Bạch Khải, người chỉ thấy trong nghi thức khai mạc.

Tuy nhiên cũng không phải tất cả đều tỏ ra tôn thờ.

“Thật không ngờ lại để cho một người cùng lứa đảm nhiệm giảng sư, Bạch truyền kỳ có phải hơi quá phận không?” Một nam sinh mặc áo hoa lệ nhìn vào sảnh báo cáo được trang trí rất lộng lẫy, trong mắt hiện lên một tia khó chịu.

“Lý Hâm, ngươi đang ghen tị à? Bạch truyền kỳ sao có thể nâng đỡ ngươi?” Một nam sinh khác không khỏi cười nhạo,

nói: “Nếu ngươi không phục, lát nữa Bạch Khải đến thì ngươi lên khiêu chiến đi, nhưng đừng nói ta không nhắc nhở, người ta là hai thành phố liên kiểm tra trạng nguyên đó.”

Lý Hâm khoe miệng giật giật, thì thầm: “Chỉ là thành phố Cổ Túc và thành phố Linh Tế liên kiểm tra thôi, ta là trạng nguyên của thành phố Kim Lân, sao có thể ngang hàng với mấy tiểu thành phố như các ngươi?” Những lời của Lý Hâm vừa nói ra, lập tức nhận được ánh nhìn từ mọi người xung quanh, nhưng nghĩ đến thực lực của đối phương, họ chỉ có thể ngậm miệng lại.

Thấy vậy, Đặng Ác nhún vai, không muốn tiếp tục nói nhảm với Lý Hâm, nhìn về phía Lục Viễn, nói: “Lục Viễn, ngươi không phải đã tham gia cùng Bạch Khải khảo thí nghề nghiệp sao, nói một chút xem thực lực của hắn thế nào?” Lục Viễn nghe vậy, sắc mặt ngưng trọng, nói: “Các ngươi tự đi thử xem thì sẽ biết ngay.”

Thực lực của Bạch Khải? Chẳng lẽ hắn nói với bọn họ rằng hắn, một Lãnh Chúa cấp Âm Viêm Hồ Vương lại thua sáu con tinh anh cấp cao? Hắn tin rằng, nếu nói ra thì không ai tin nổi.

Cùng một suy nghĩ với hắn còn có những người đã chứng kiến hai người tranh tài ở Võ Hầu đạo quán, nhưng lần này họ đều giữ kín, không truyền bá kết quả trận đấu, mà quyết định tự mình tiêu hóa trải nghiệm.

Vượt cấp đánh bại Lãnh Chúa cấp thú cung, sao có thể tùy tiện tiết lộ? “Trời ơi, sao mà đông vậy?” Trong khi đám học viên đều mang tâm trạng khác nhau, Bạch Khải cũng đến khu vực hậu đài của sảnh báo cáo.

Nhìn đám đông dưới sân, Bạch Khải cũng cảm thấy bất ngờ.

“Shuke, ngươi chuẩn bị khóa kiện đáng tin cậy chưa?” Hắn cứ nghĩ rằng chỉ có một lớp học, ai ngờ lại đông đủ mọi người thế này, không biết Shuke có chuẩn bị đủ không.

“Yên tâm, tuyệt đối sẽ khiến cho đám gia hoàn này cảm thấy mới lạ.”

Khi nghe Shuke khẳng định như vậy, Bạch Khải mới thở phào nhẹ nhõm, đem khóa kiện cất vào trong trí não, xác nhận xong

xuôi, chỉnh sửa một chút ăn mặc, lúc này mới đi về phía sân khấu.

Ngay khi Bạch Khải xuất hiện, sảnh báo cáo lập tức trở nên yên tĩnh, tất cả ánh mắt đều đổ dồn về phía hắn.

Có dò xét, có hiếu kỳ, có xem thường, nhưng chủ yếu là sùng bái.

Họ phần lớn là học sinh từ thành phố Cổ Túc, đối với người đã đánh bại những tinh anh từ thành phố Linh Tê như Bạch Khải, dĩ nhiên là vô cùng ngưỡng mộ.

Họ còn tò mò không biết những nghiên cứu của Bạch Khải cuối cùng có phải do chính hắn phát minh ra hay không.

“Nghe thấy không?” Bị ánh mắt từ mọi người khóa chặt, Bạch Khải thở ra một hơi, làm một động tác hắng giọng, lúc này mới lên tiếng.

“Hôm nay là lần đầu tiên ta giảng bài cho người khác, nhưng ta nghĩ các ngươi cũng không thích nghe những lời lan man, vì vậy ta sẽ vào thẳng vấn đề.”

Lời nói ít mà ý tứ nhiều, Bạch Khải khẳng định tiến thẳng vào chủ đề, ra hiệu cho hậu đài bắt đầu phát sóng khóa kiện. Để chuẩn bị cho buổi giảng ngày hôm nay, Shuke đã thức cả đêm, cho đến khi sáng sớm Bạch Khải ra khỏi cửa, mới hoàn thành sản phẩm giao cho hắn, vì vậy Bạch Khải cũng không hề nhìn nội dung bên trong, nhưng hắn nghĩ cũng không thể tệ.

“Cái gì là vong linh?” Khóa kiện mở đầu bằng một câu hỏi chấn động, khiến cho tất cả học viên tại chỗ đều sửng sốt, sau đó bắt đầu chìm vào suy tư.

Với cách đặt vấn đề cởi mở như vậy, có phải Bạch Khải đang khảo nghiệm bọn họ không? Nghĩ đến đây, tất cả học viên đều bắt đầu điên cuồng vót lại kiến thức trong đầu, chỉnh lý các thông tin để chuẩn bị cho câu hỏi tiếp theo từ Bạch Khải.

Thấy cảnh này, Bạch Khải cũng hài lòng gật đầu.

Tiếng nói đều phối hợp, từ đầu đến cuối đều thể hiện sự hài lòng với câu hỏi của Bạch Khải.

Sau đó, không đợi các học viên nghĩ ra câu trả lời, trên bục giảng ngay lập tức thả xuống nhiều loại hình chiếu sinh vật

3D.

Ngay sau đó, những sinh vật này bắt đầu dần dần già yếu, chết đi, mục nát, cho đến khi cuối cùng chỉ còn lại bộ xương trắng.

Cùng lúc đó, từng tia Âm Ảnh chi lực bắt đầu dần dần ăn mòn những bộ xương này, những bộ xương này hoặc là bị linh hồn lửa thiêu cháy, hoặc từ bên trong xương bay ra từng sợi vong hồn, bắt đầu lang thang trong không gian.

“Cái gọi là vong linh, là từ thi thể sinh vật bị Âm Ảnh chi lực ăn mòn biến hóa mà ra, chúng nó đã chết, nhưng lại sống theo một hình thức tồn tại hoàn toàn khác trên thế giới này.”

Vừa dứt lời, dưới sảnh lập tức dậy lên một tiếng xôn xao, sau đó chính là những tiếng vỗ tay vang dội như sấm.

Dù sao do ảnh hưởng của Bạch Hòa Quang, Vong Linh hệ từ lúc trước bị vạn người ghét bỏ giờ đã trở nên rất có thị trường, nhưng một cách tổng thể vẫn còn không ít những tiếng thanh phản đối tồn tại.

Vong linh thiên tai, khinh nhờn người chết, vật dơ bẩn, kẻ thù lớn nhất của người sống...

Chờ một chút, những lời đồn đãi này đã đẩy Vong Linh hệ sang một phía đối đầu với nhân loại, không, là tất cả sinh vật có máu thịt.

Nhưng câu nói mở đầu của Bạch Khải đã hoàn toàn phủ nhận định nghĩa vong linh là sự phục sinh của người chết, mà là đưa ra một vị trí hoàn toàn mới cho một loại sinh mệnh.

Nếu như tư tưởng này có thể được phổ cập, liên bang sẽ không còn nhìn nhận Vong Linh hệ theo cách khác.

Nhìn xuống phía dưới phản ứng nhiệt liệt của đám đông, Bạch Khải lúc này hoàn toàn yên tâm, tìm một chỗ khuất rồi đứng yên, giống như không hề có gì xảy ra.

Một bài giảng kéo dài khoảng 40 phút, chờ mọi người xem hết khóa kiện, có lẽ thời gian cũng không còn nhiều, đến lúc đó hẳn chỉ cần kết thúc công việc là được.

Dường như đoán được phản ứng của mọi người, Shuke chế tác khóa kiện cũng ngừng lại một chút, chờ đến khi mọi người tự giác an tĩnh lại, mới tiếp tục giảng giải.

“So với việc tích hợp máu thịt của sinh vật, Vong Linh hệ có hai phân hệ hài cốt và vong hồn cấu tạo đơn giản hơn, thuần túy hơn.”

“Ví dụ như hệ hài cốt, ngoài việc làm tâm hạch khổng chế bằng linh hồn lửa, toàn bộ khung xương chỉ là để truyền dẫn tín hiệu linh hồn, còn vong hồn thì làm thể thuần túy tinh thần, rõ ràng hơn nữa.”

“Vì vậy, để phát huy tối đa năng lực của Vong Linh hệ, nhất định phải dựa vào góc độ khoa học để đối đãi chúng.”

“Các bộ cục xương, phân phối tinh thần lực hợp lý, thậm chí còn có thể kết hợp chúng với máy móc, dùng máy móc để bù đắp nhược điểm của Vong Linh hệ...”

Khóa kiện vừa phát tới một nửa thì bỗng dừng lại, người dừng lại không ai khác chính là Bạch Khải, người vừa nãy rất hài lòng với câu hỏi.

“Khụ khụ, có chút lạc đề, mọi người cố gắng nghe nhé.”

Quả nhiên, ngay cả hệ máy móc, Shuke cũng không thể thoát khỏi ảnh hưởng của ý thức Husky, như thể trắng trợn mang theo hàng lậu máy móc vào bài học của Vong Linh hệ, đúng là muốn khiến hắn gặp họa. Đột nhiên cảm thấy, lão sư của hắn không đến thật sự là quá tốt rồi.

Trong một căn phòng bí mật nào đó ở hội trường báo cáo. Đoạn Mãnh nhìn sắc mặt chật vật của Bạch Khải khi ngắt khóa kiện của hắn, nói: “Tiểu tử này, sao lại dám giảng về máy móc ở trên lớp học này vậy?” “Cũng bình thường thôi, Bạch Khải dù sao cũng xuất thân từ hệ máy móc, hắn hiện tại hầu hết thành tựu đều dựa trên hệ máy móc làm nền tảng, việc kết hợp một chút tri thức về máy móc cũng rất bình thường.”

Bạch Hòa Quang từ tốn nói, nhưng trong mắt không còn sự thiếu kiên nhẫn như trước đây khi nhìn thấy những cái cách lung tung của Bạch Khải.

Mặc dù vì một ai đó mà có chút chán ghét những người thích gây chuyện, nhưng không thể phủ nhận, bất luận là phù văn tiên hóa hay Ngự Linh cầu, đều không thoát khỏi mối quan hệ với tư duy máy móc của Bạch Khải. Ít nhất, trong khoảng thời

gian này, sự phát triển của Vong Linh hệ đã gần như đuổi kịp những nỗ lực của hắn suốt nhiều năm qua.

Chương 376:

Lắc lư ~ (1) Nhìn thấy Bạch Hòa Quang chẳng những không trách cứ hành vi vừa rồi của Bạch Khải, Đoạn Mãnh cũng cảm thấy hơi ngạc nhiên.

Nhưng nghĩ đến những biểu hiện gần đây của Bạch Khải, hẳn không còn cảm thấy bất khoan nữa.

Có một kẻ gây chuyện như Bạch Khải, có lẽ bất cứ ai cũng sẽ phải cẩn trọng hơn.

“Nhưng mà, trong số các sinh viên mới lại có không ít người theo học hướng Ngự Thú sư, lời nói vừa rồi của Bạch Khải chắc chắn sẽ làm họ không hài lòng.”

“Không sao, bọn họ cũng chỉ là những học sinh chưa có kinh nghiệm thực chiến thôi, Bạch Khải có thể xử lý được.”

Bạch Hòa Quang liếc mắt nhìn về phía hậu đài để kiểm tra trang bị cho Bạch Khải, rồi nói với Đoạn Mãnh: “Lần này tôi ra ngoài có thể sẽ lâu mới trở về, A Trà và Bạch Khải thì giao cho các người trông chừng một chút.”

Đoạn Mãnh gật đầu nhẹ, đáp: “Được, Bạch truyền kỳ cứ yên tâm, chuyện này giao cho bọn tôi là xong.”

Là viện trưởng, Bạch Hòa Quang không cần phải tự mình quản lý mọi thứ, nhưng tính cách của ông lại không cho phép chỉ đứng trên danh nghĩa mà không hành động, vì thế ông vẫn phải quay về hệ Vong Linh để xử lý vài công việc quan trọng.

Tất nhiên, có lẽ trong đó cũng còn có nguyên nhân ông muốn xem tình hình của Bạch Khải và Bạch Thu Trà.

Nghe xong lời Đoạn Mãnh, Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, sau đó nhanh chóng rời khỏi phòng.

“Thật là người ta ghen tị khi được Bạch truyền kỳ chú ý như thế, Bạch Khải thật may mắn...”

Nhìn về phía Bạch Khải đang trở lại sân khấu, Đoạn Mãnh không khỏi cảm thán, rồi tiếp tục theo dõi. ...

“Khụ khụ, do một số lý do không thể điều khiển, khóa kiện vừa rồi không thể phát hình, mong các vị thông cảm.”

Khi đã xác nhận nội dung khóa kiện, Bạch Khải lập tức từ bỏ ý định lười biếng, chỉ có thể kiên trì tự mình lên tiếng.

Không phải hẳn không muốn lười biếng, nhưng thực sự có quá nhiều nội dung trong khóa kiện này.

“Cấu trúc hài cốt sinh vật kim loại”, “hài cốt sinh vật phức hợp nhiều mặt”, “vong hồn hệ sinh vật có thể ẩn dụ trí não”...

Nhiều thứ kỳ quái chồng chéo lên nhau, Bạch Khải hoàn toàn có lý do để hoài nghi rằng Shuke đã dự đoán những điều này từ rất lâu rồi.

Tuy nhiên, đó không phải là điều quan trọng.

Mặc dù nó liên quan đến việc cải tạo máy móc trong hệ Vong Linh, nhưng rõ ràng là có khả năng thực hiện.

Nhưng chỉ cần nhìn thấy một loạt các biểu tượng về sự chuyển sinh và kiếp sau của Phật giáo, Bạch Khải ngay lập tức cảm thấy không ổn.

Không cần phải nói, phần này chắc chắn là do bên Beita chuẩn bị.

Trong thế giới Ngự Thú, việc truyền bá Phật giáo, hẳn cũng không muốn bị xem như một tà giáo lãnh đạo.

“Bạch lão sư, ta không có vấn đề gì khi xưng hô như vậy chứ?” Nhìn thấy Bạch Khải có vẻ bối rối, Lý Hâm, người vốn dĩ có chút coi thường Bạch Khải, đã đứng dậy nói: “Vừa rồi ngài nói Vong Linh hệ là một loại sinh vật hoàn toàn mới, điều này ta đồng ý.

Nhưng việc kết hợp Vong Linh hệ với máy móc, ta lại không thể gật đầu đồng ý.”

Nghe Lý Hâm nói, Bạch Khải không khỏi thở dài.

Quả nhiên, đã chạm đến điểm nhạy cảm.

“Vậy người cho rằng nên làm thế nào?” Tuy nhiên, Bạch Khải không tức giận, mà nhìn Lý Hâm một cách bình tĩnh.

“Vong linh chính là vong linh, là gánh nặng của Âm Ảnh chi lực, bất kể là hài cốt hay vong hồn, đều được sinh ra từ bóng tối.

Nếu tùy tiện cải tạo chúng, chỉ khiến vong linh dần dần xa rời Âm Ảnh chi lực, cuối cùng kết cục sẽ là Tứ Bất Tượng, thật đáng tiếc.”

Lý Hâm nói, khiến không ít người bắt đầu đồng tình.

Những người ban đầu ủng hộ Bạch Khải lúc này dùng ánh mắt dò xét nhìn về phía hắn, muốn xem Bạch Khải sẽ giải thích thế nào.

“Người nói không sai, Âm Ảnh chi lực确实 là hạt nhân của Vong Linh hệ, điều này ta đã đề cập trong khóa kiện vừa rồi.”

Bạch Khải mỉm cười bình thản, nói: “Còn về việc người nói tùy tiện cải tạo, ta nghĩ trước tiên nên hỏi người, liệu có sử dụng phù văn tiến hóa hay không?” Lý Hâm hơi nhíu mày, không hiểu tại sao Bạch Khải lại đột nhiên nhắc đến đề tài về phù văn tiến hóa, nhưng vẫn nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Phù văn tiến hóa là sản phẩm đặc sắc của chúng ta trong Vong Linh hệ, dĩ nhiên là có. Đồng thời, ta đã thành công sử dụng tiến hóa hai đoạn rồi.”

Chương 377:

Lắc lư lớn ~ (2) Người có biết, nhị đoạn tiến hóa có tự hỏi chính là nguồn gốc từ máy móc hệ sao không?” Bạch Khải vừa nói ra lời này, Lý Hâm bản năng đã muốn chế nhạo Bạch Khải một phen.

Một là phù văn, một là máy móc, vậy mà lại nghĩ rằng phù văn tiến hóa có liên quan đến máy móc hệ, hẳn có phải là đồ ngốc không? May mà Lý Hâm lời chưa kịp thốt ra, hắn đã phản ứng kịp.

Trước mắt hắn, cái gia hỏa đang phát ngôn bừa bãi này dường như chính là người sáng tạo ra phù văn tiến hóa sao? Nhìn thấy biểu hiện muốn nói lại thôi của Lý Hâm, Bạch Khải cười mỉm, tiếp tục nói: “Ta nghĩ ở đây có không ít người đã sử dụng phù văn tiến hóa hoặc phù văn nhị đoạn tiến hóa, nhưng liệu các người có nghĩ đến nguyên lý bên trong không?” Nghe vậy, đám người im lặng; mặc dù họ rất tò mò về phù văn tiến hóa, nhưng suy xét đến việc còn phải kiêm tu một môn phù văn học, nên đại đa số người đều bỏ qua, nguyên lý cái gì đó, đó là chuyện tuyệt đối không cần nghĩ.

Thấy vậy, Bạch Khải không bất ngờ, hắn búng ngón tay, người phụ trách hậu cầu lập tức mang một đầu Khô Lâu binh lên sân khấu.

Vì chương trình học cần, Khô Lâu binh gần như là một phần thiết yếu trong mọi tiết học, bọn họ đã quen với điều này rồi.

Bạch Khải để Khô Lâu binh trước mặt Lý Hâm, liếc nhìn đồng phục học sinh của hắn, hỏi: “Lý Hâm, người có thể nói cho ta biết, nếu như ta khế ước một đầu Khô Lâu binh, người sẽ làm thế nào để bồi dưỡng nó?” Lý Hâm dừng lại một chút, rồi nói: “Khô Lâu binh đẳng cấp quá thấp, không cần thiết phải bồi dưỡng.

Nếu nhất định phải bồi dưỡng, có thể đưa nó tới nơi có Âm Ảnh chi lực dư dả để nâng cao tư chất và khả năng tiến hóa của nó.”

“Câu trả lời rất tiêu chuẩn, tiếc là, câu trả lời sai rồi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Nói như ngươi, Khô Lôu binh vì đẳng cấp quá thấp không cần bồi dưỡng, nhưng nếu đã khế ước với Khô Lôu binh, loại gia đình có điều kiện khiếm khuyết đó lại có thể xa xỉ đưa Khô Lôu binh vào nơi có Âm Ảnh chi lực sao?” Nghe vậy, Lý Hâm im lặng, nhưng vẫn chưa thực sự tin phục.

Ngự thú vốn không phải nghề nghiệp của những người bình thường, nếu như ngay cả tài nguyên sơ kỳ cũng không thể gánh chịu, thì giai đoạn sau càng không cần suy nghĩ.

Lý Hâm bị cảm xúc cá nhân ảnh hưởng đến phán đoán, nhưng Đặng Ác dưới khán đài lại nghe ra chút ý tứ.

Thì ra, phù văn tiến hóa được sinh ra để giúp những người có điều kiện hơi kém, không trách được Bạch Khải, rõ ràng là người đồng lứa, nhưng đã có thể đạt được trình độ như vậy, cảnh giới này thật sự không phải bọn họ có thể so sánh được.

Quả nhiên, khi thấy vẻ không phục trên mặt Lý Hâm, Bạch Khải cũng lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Hắn tiến đến đầu Khô Lôu binh, nói: “Đầu Khô Lôu binh này có khung xương tráng kiện, nên tương đối thích hợp cho việc bồi dưỡng về phòng ngự hoặc cận chiến.

Chỉ cần ở nơi thích hợp kèm theo phù văn để xúc tiến tiến hóa, nó sẽ có được một lực chiến đấu nhất định.”

“Mà chỉ có đạt được một lực chiến đấu nhất định, Ngự Thú sư mới có thể dựa vào đầu Khô Lôu binh để thu hoạch nhiều tài nguyên hơn nhằm nâng cao bản thân.

Lý Hâm, ngươi nghĩ sao?” Lý Hâm nghe vậy, môi mím lại nói: “Nói đi nói lại, chẳng phải vẫn cần phải có tiến hóa, mà phù văn tiến hóa thì không phải ai cũng có thể học được.”

“Không không không, nhị đoạn tiến hóa có thể sẽ khó một chút, nhưng hầu hết mọi người đều có thể nắm giữ được một đoạn tiến hóa.”

Nói đến đây, Bạch Khải lấy ra phù văn đao khắc, nhanh chóng khắc lên cột sống của Khô Lôu binh một cái thép hóa phù văn.

Sau đó, hắn đưa nó cho nhân viên công tác để thêm vật liệu vào, Khô Lôu binh lập tức tiến hóa thành thép hệ thép sọ.

“Tất cả mọi người thấy, toàn bộ quá trình tiến hóa không mất quá năm phút, mà ta đã công bố tổ đề tài khắc phù văn này rồi, vật liệu lần này, ta nghĩ chắc hẳn không ai chê trách đâu nhỉ?” Bạch Khải nhìn xuống đám đông, nói: “Học tập một hệ thống phù văn hoàn chỉnh có thể tạo ra áp lực rất lớn, nhưng ta nghĩ, nếu chỉ cần học một phương hướng nào đó thì đối với các người sẽ không thành vấn đề phải không?” Nghe được như vậy, đám người im lặng.

Quả thật, nếu chỉ là chuyên môn vào một phương thức nào đó, không nói đến bọn họ, rất nhiều người đều có thể làm được, việc tự tay khắc cũng không phải vấn đề lớn gì.

Chương 378:

Lắc lư lớn ~ (3) “Bạch Khải, người có thể giải thích như thế nào, giờ đây vẫn chẳng qua chỉ là tôi tớ mà thôi.”

Lý Hâm thấy vậy vẫn không chịu khuất phục, còn Bạch Khải thì cũng không thêm để tâm, tiếp tục dùng phù văn điêu khắc.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một bộ nhị đoạn tiên hóa cấu trúc hoàn chỉnh xuất hiện trên thép sọ của hắn.

Theo sự phát ra của tinh thần lực từ thiết bị lưu trữ, thép sọ lại tiến hóa thêm lần nữa, nhưng không trở thành Kim Giáp Thi, mà biến thành một Thép Võ Sĩ cùng cấp.

Nhìn thấy Bạch Khải thao tác thuần thục như vậy, những người trước đó từng chất vấn hắn cũng dần bỏ đi ý nghĩ đó, thay vào đó họ bắt đầu tán thưởng Bạch Khải.

Với cấu trúc phức tạp như vậy, ngay cả những người chuyên trách tiến hóa cũng khó mà khắc họa được như hắn.

Nhị đoạn tiên hóa này có thể thật sự là thành tựu nghiên cứu của Bạch Khải.

“Hiện tại ta đã có một đầu tinh anh sinh vật, xin hỏi tôi có tư cách để tìm kiếm các tài nguyên bồi dưỡng tiếp theo hay không?” Lý Hâm nghe vậy thì im lặng, không còn phản bác tiếp.

Dù rằng Lãnh Chúa cấp mới là lực lượng chủ yếu của Ngự Thú sư, việc dùng tinh anh cấp để tìm kiếm một ít tài nguyên bồi dưỡng cũng là đủ rồi. Ít nhất, trong cấp bậc trước mắt của bọn họ là đủ.

“Tôi biết trong số các người có không ít người đã khế ước những sinh vật Lãnh Chúa cấp và không mấy coi trọng sinh vật Tinh Anh cấp, nhưng các người hẳn cũng hiểu, đại đa số Ngự Thú sư đều không thể bồi dưỡng tất cả sủng thú của mình lên được.

Thêm nữa, trong giai đoạn đầu không có nhiều lựa chọn, nên rất nhiều Ngự Thú sư thường không chọn con thú nhất làm sủng thú của mình.”

“Vì thế, tại sao ngươi lại phải tốn công sức vào con sủng thú đầu tiên, tiêu tốn chi phí thấp nhất để bồi dưỡng sủng thú đó, sau đó thu hoạch đủ tài nguyên, rồi mới có tư cách để lựa chọn những sủng thú mạnh hơn?” Khi Bạch Khải vừa nói xong, bên dưới đã vang lên tiếng vỗ tay rào rạc.

Dù cho là lúc Bạch Khải thể hiện khả năng vẽ phù văn vừa rồi, hay là cách hắn giải thích về việc ngự thú, đều khiến mọi người cảm thấy mới lạ.

Họ bắt đầu quên rằng Bạch Khải vẫn chỉ là một học sinh, mà dần dần xem hắn như một thầy giáo.

Cuối cùng là lắng nghe ~ Bạch Khải nhìn dưới đài một đám học viên vui vẻ phục tùng, hắn thầm nhẹ nhõm, mọi chuyện diễn ra thuận lợi như vậy, sau này lên lớp chắc cũng dễ dàng hơn.

“Nhưng mà, điều này vẫn không thể giải thích được việc Bạch lão sư ngươi vừa nói về việc kết hợp giữa máy móc và vong linh, phù văn tiến hóa, chỉ là một phần tư duy tham khảo mà thôi.”

Thấy mình như vậy trở thành một trò hề, Lý Hâm tức giận, nhẫn nhịn kéo lại vấn đề mà Bạch Khải đã cố gắng lãng quên.

“Ngươi nghĩ sao về việc hòa trộn giữa vong linh và máy móc?” Bạch Khải bất đắc dĩ nhìn Lý Hâm, còn tưởng rằng có thể lôi kéo họ quên đi những chuyện này.

Giờ thì xem ra, không có chút thức ăn nào để mời gọi là không được, mà lão sư ở bên kia, sau này lại phải nghĩ cách giải thích tiếp.

“Shuke, ra lắp ráp Andromon!”

Chương 379:

Sủng thú cũng giống như thế cuốn? Hệ Vong Linh.

Báo cáo tại sảnh cỡ nhỏ về trận đối chiến.

Lý Hâm ngơ ngác nhìn xung quanh, bị số lượng người với bộ giáp thép sọ làm cho choáng váng, vẫn còn cảm thấy có chút khó mà tiếp nhận nổi.

Vừa rồi, hắn đã bị một đầu sủng thú tạm thời tiến hóa tấn công, chỉ cần một phần máy móc bọc thép Khô Lâu, mặc dù không phải sủng thú chủ của hắn, nhưng vẫn gây ra tổn thương không nhỏ cho hắn.

Chỉ cần một chút cải tạo đã có thể vượt qua được những sủng thú mà họ đã vất vả nuôi dưỡng, vậy thì họ cố gắng như vậy là để làm gì? “Khụ khụ...”

Nhìn bầu không khí có phần ngán ngại, Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, thu hút sự chú ý của mọi người về phía mình.

“Tôi nghĩ mọi người hiện tại đều có cùng một nghi hoặc, mà tôi cũng có thể hiểu được, vì trước đây tôi cũng đã từng suy nghĩ như vậy.”

Bạch Khải dừng lại một chút, triệu hồi Alpha ra, khí trường mạnh mẽ từ sinh mệnh cấp Quân Vương lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

“Như mọi người thấy, sủng thú Alpha của ta cũng chỉ là từ một sủng thú cấp một tiến hóa lên mà thôi, có ai thấy trên người Alpha có nửa điểm máy móc nào không?” Mọi người đồng loạt lắc đầu, mặc dù họ có thể cảm nhận được nguyên tố khí tức khác biệt từ Alpha, nhưng điều chủ yếu nhất vẫn là sức mạnh đến từ Âm Ảnh, mà máy móc thì không thấy dấu hiệu nào.

“Nhưng mà khi tôi trở thành Ngự Thú sư sơ kỳ, Alpha chính là nhờ vào cải tạo bằng máy móc mà có thể phát huy hết khả năng bản thân, từng bước một đi đến hiện tại.”

“Vấn đề này, hắn là các Ngự Thú sư của thành phố Cổ Túc đều đã nghe nói đến.”

Nghe Bạch Khải nói, không ít học sinh thành phố Cổ Túc gật đầu.

Trong số họ, có nhiều người đã nhìn thấy Alpha khi nó còn là một sủng thú trong hiệp hội Ngự Thú sư, rõ ràng đã trải qua cải tạo bằng máy móc, nhưng về sau khi Alpha ngày càng mạnh lên, thì ít ai còn thấy điều đó.

“Đương nhiên, tôi không phải muốn các vị học tập về máy móc, chỉ muốn cung cấp cho mọi người một dòng suy nghĩ.

Phù văn hay máy móc, chỉ có thể là một công cụ hỗ trợ, giúp mọi người dễ dàng vượt qua giai đoạn khởi đầu mà thôi.”

Nói đến đây, Bạch Khải dừng lại một chút rồi nói tiếp: “Giáo sư của tôi, vị truyền thuyết của hệ Vong Linh với danh hiệu “Minh Hoàng”, đã từng nói với tôi rằng tử vong và hắc ám mới là những quan điểm chủ yếu của vong linh, nhưng thêm một chút thích hợp tô điểm cũng có thể mang lại hiệu quả hỗ trợ không nhỏ.”

Khi Bạch Khải vừa nói ra những lời này, bất luận là Lý Hâm đứng trên đài hay những người khác dưới đài, đều triệt để phục tùng Bạch Khải, đồng thời cũng nảy sinh một chút suy nghĩ khác biệt.

Có lẽ, họ cũng có thể thử sức phá cách? “Hô ~ cuối cùng cũng nói ra được, không biết có thể quay lại mà không bị giáo sư trách phạt hay không.”

Bạch Khải âm thầm xoa trán đầy mồ hôi, câu nói cuối cùng thực sự là một câu nói của Minh Hoàng, nhưng câu sau hoàn toàn là do chính hắn thêm vào.

Dù sao hắn đã đưa cả Andromon lên, cũng không kém câu nói đó, huống chi hắn cuối cùng cũng hoàn thành tốt.

“Bạch lão sư, cảm ơn ngài đã chỉ教 tôi, trước đây là do tôi quá kiêu ngạo.”

Lý Hâm trầm tư một lát, bỗng đứng dậy, cúi đầu thật sâu chào Bạch Khải, ánh mắt không còn chút hằn học nào, thay vào đó là lòng ngưỡng mộ vô hạn.

Khó trách Bạch truyền kỳ lại thu đồ dễ dàng như vậy, Bạch Khải thực sự có tư cách và năng lực này, so với hắn, một

người luôn tự phụ về tài năng, thực ra không khác gì một con đom đóm nhỏ bé.

“Kiên trì của ngươi cũng không sai, sức mạnh Âm Ảnh đúng là nòng cốt của sinh vật vong linh, chỉ cần không quá cứng nhắc là được.”

“Tôi hiểu rồi!” Lý Hâm cao giọng đáp, vui vẻ trở về vị trí của mình, trong khi đó Bạch Khải cũng nhìn mọi người xung quanh, nhanh chóng rời đi.

Nhiệm vụ đã hoàn thành, ở lại ở đây chỉ là tự tìm phiền toái.

“Xem ra ngươi rất thích ứng với thân phận mới này, nhưng vừa rồi những lời ngươi nói, thật dễ dàng thu hút một số lời chỉ trích từ những bậc tiền bối.”

Ngay khi Bạch Khải định đi dạo quanh thì Đoạn Mãnh, như một bóng ma, bỗng nhiên xuất hiện sau lưng hắn.

“Đoạn đại sư, ngài cũng ở đây sao?” Nhìn thấy Đoạn Mãnh đột nhiên xuất hiện, Lý Hâm không khỏi cảm thấy lo lắng, hắn nói: “Lão sư đâu? Lẽ nào cũng ở đây sao?” Đoạn Mãnh nhẹ gật đầu, nói: “Tự nhiên là ở đây.”

Khiến Bạch Khải cảm giác trời đất tối sầm lại, nếu Bạch Hòa Quang không có đây, hắn có thể nghĩ ra cách lùi lại, nhưng giờ đây, e rằng đã xong rồi.

“Nhưng mà Bạch truyền kỳ nghe ngóng được một nửa đã có sự việc xảy ra.”

Nghe Đoạn Mãnh nói, Bạch Khải lập tức khôi phục sự chú ý, đồng thời u oán nhìn Đoạn Mãnh. Đại lão, liệu ngươi có thể không thở phì phì khi nói chuyện không, thật dễ dàng làm người ta sợ hãi quá mức.

Thấy Bạch Khải với bộ dạng này, Đoạn Mãnh vốn dĩ có gương mặt lạnh lùng cũng lộ ra một nụ cười, nói: “Thật ra ngươi nói vậy cũng không phải không có lý, hệ Vong Linh muốn thoát khỏi sự hộ tống của những vong linh Thiên tai hung bạo, việc kết hợp với một số hệ thống khác thực sự là một phương pháp tốt.”

Nói đến đây, ánh mắt Đoạn Mãnh lóe lên ánh sáng nguy hiểm, nói: “Nhưng Bạch Khải, chẳng lẽ ngươi có ý kiến gì với hệ

vong hồn không? Cái này nhị đoạn tiến hóa thì không có chút nào của hệ vong hồn cả ~” Hả, đại lão, người nhớ đúng là thành viên của tổ chức nhỏ đó mà? Tại sao lại đổ cho tôi như vậy.

“À, tôi sẽ cố gắng hơn trong thời gian tới.”

Bạch Khải gãi đầu, miễn cưỡng đáp.

Có thể nghiên cứu ra phù văn nhị đoạn tiến hóa cũng chỉ là một sự tình cờ trong quá trình nghiên cứu tướng quân, vong hồn hệ và hài cốt hệ đã có sự khác biệt quá lớn, đoạn tiến hóa thì còn được, còn nhị đoạn tiến hóa thì thật sự có chút khó khăn.

Thôi, chờ sau này có thời gian sẽ nói sau.

Nghĩ đến bản thân còn chưa giải quyết một đồng lớn đề tài, Bạch Khải cảm thấy đầu mình hơi tê tái, âm thầm xếp nhị đoạn tiến hóa của vong hồn hệ xuống cuối danh sách.

Rời khỏi Đoạn Mãnh, Bạch Khải không muốn đi dạo tâm tình nữa, quyết định trở về nhà ngay.

Cuối cùng cả đêm, dự đoán phụ huynh cũng đã sắp xếp được những dụng cụ đó, vừa đủ thời gian để làm quen một chút. ...

Bí cảnh căn cứ.

Khi Bạch Khải vừa mới vào bí cảnh, hắn phát hiện bên cạnh căn cứ bí cảnh có một tòa kiến trúc hoàn toàn mới.

“Động tĩnh lớn quá nhỉ...”

Nhìn thấy sáu kiếm thị đang chỉ huy công việc cuối cùng cho việc kiểm tra và tu sửa Husky, Bạch Khải chép miệng, đi về phía trước, hỏi: “Một tòa này là để cất đồ đồng dụng cụ sao?” Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, những dụng cụ này rất phong phú, công dụng cũng không hoàn toàn giống nhau, để tránh hỗn loạn, tôi đã làm một chút phân khu.”

Bạch Khải nghe vậy nghĩ thầm, từ khi Shuke kết hợp máy móc Hỏa chủng xong, sức mạnh của hắn cũng ngày càng tăng, những chuyện như này chắc chắn vẫn đáng tin cậy.

“À đúng rồi, cái khóa kiện kia là cái gì vậy? Tại sao lại có nội dung về phạt kinh bên trong?” Shuke nghe vậy không nói gì,

chỉ liếc nhìn phía Beita với vẻ chột dạ, ý nói không cần nói cũng biết.

A ô a ô! (nhân loại, người không hiểu, âm khí của hệ Vong Linh quá nặng, dễ dàng tổn thương sức khỏe, học một chút phật kinh để tránh ma quỷ đi!) Bạch! Bạch Khải cảm thấy trán mình không kèm nổi mà nhô lên một cái gân xanh, một quyền đánh vào đầu Beita, nói: “Còn trù tà hả? Cẩn thận ngày nào đó tôi sẽ nấu người ăn lẩu đấy!” A ô! (nhân loại, bản uông đáng yêu như thế, người làm sao nỡ ăn bản uông!) Nhìn thấy Beita với bộ dạng làm trò, Bạch Khải cũng lười nói thêm, nhìn về phía Shuke, nói: “Những sinh vật học tri thức kia đều đã ghi lại hết sao? Tôi sẽ đi xem trước.”

Mặc dù dụng cụ được sắp xếp đúng chỗ, nhưng Bạch Khải về mặt sinh vật học gần như không có kiến thức nền tảng, vẫn còn cần một ít thời gian để học tập.

“Đã được lưu vào trí não, Delta hiện tại đang xem, Ngự Thú sư người cứ tìm hẩn là được.”

“Delta?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, hiển nhiên cảm thấy bất ngờ.

“Đúng vậy, Delta nói hẩn đã tiến hóa ra nhiều hình thái, cần phải học một số kiến thức về sinh vật học để phát huy tối đa khả năng của những hình thái này, đã bắt đầu học từ đêm qua rồi.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Ngự Thú sư, người còn có chuyện gì không? Nếu không có, tôi sẽ về trước, còn có một số hạng mục cần giải quyết.”

“Ồ, được, người đi đi.”

Bạch Khải có chút mờ mịt gật đầu, máy móc hướng về sinh vật lâu đi tới, lại trên đường nhìn thấy sáu kiếm thị đang luyện tập điêu khắc phù văn cho Alpha.

Bạch Khải không nói gì nhìn về mặt thành tâm của Alpha và sáu kiếm thị, yên lặng thông qua khe ước để xem xét tình trạng của Gamma.

Vẫn tốt, cuối cùng vẫn còn một sủng thú bình thường.

Nhìn Gamma đang ăn uống như thường lệ, Bạch Khải thỏa mãn gật đầu, đang định thu hồi ý thức thì bỗng phát hiện Gamma đang ăn có chút khác biệt so với trước đây.

“Gamma lúc nào thì bắt đầu bày bàn ăn vậy?” Bạch Khải lấy điện thoại ra để xem vị trí của Gamma, bỗng thấy bên cạnh Gamma có một thực đơn dày, và bên cạnh thực đơn là một bộ dụng cụ nấu nướng đầy đủ.

“Thật tệ quá là bị Nicolas ảnh hưởng rồi...”

Dù hẳn nghĩ Gamma mỗi lần đi vào Lục Long bí cảnh lại muốn cùng Nicolas chờ đợi rất lâu, Bạch Khải lập tức thông suốt.

Có vẻ như tình cảm này đang học làm món ăn.

“Cái này từng cái một...”

Thật sự giống như sủng thú Ngự Thú sư, tinh túy như ta ~” Bạch Khải nhận thấy trên mình lộ ra khuôn mặt vui mừng, không còn bận tâm đến bốn sủng thú nữa, nhanh chân đi vào sinh vật lâu.

Như Shuke nói, Delta thực sự đang nghiêm túc học tập kiến thức về sinh vật học Bạch Ngôn chuẩn bị, không có chút nào chú ý đến Bạch Khải.

“Delta, học đến đâu rồi?” Róc rách rách rách. (chủ nhân, người đã đến, Delta có chút chậm hiểu, học hơi chậm, nhưng Delta sẽ cố gắng.) Bạch Khải nhẹ gật đầu, rồi ngồi xổm xuống bên cạnh Delta cùng học. Để giúp Bạch Khải học tập dễ hơn, Bạch Ngôn còn tạo ra một bộ hình chiếu 3D để giảng bài, gần như không khác gì giảng trên lớp, chỉ là khi nghe nội dung bên trong, Bạch Khải cảm thấy có chút quá.

“Sinh vật có một số lượng gen cực kỳ lớn, nhưng mỗi một cá thể sinh vật đều sẽ căn cứ vào điều kiện bên ngoài để tạo ra tổ hợp khác nhau, còn chúng ta có thể làm, chính là đi tham gia vào những gen này...”

Đầu năm nay, sinh vật học cơ bản đều từ gen bắt đầu? Còn chuyện can thiệp gen nữa, đây thực sự là kiến thức mà người mới cần học sao? Bạch Khải tức tốc chạy đến trí não, mở ra xem, bất ngờ phát hiện Delta khi nhìn vào lại là gen học cao

cấp. Đầu năm nay, ngay cả sủng thú cũng đã thành thạo như vậy rồi sao? #

Chương 380:

Xác Chết Di Động Bạch Khải tạm dừng hình chiếu giảng bài, nói: “Khụ khụ, Delta, người có vẻ hơi rối về trình tự học tập, chúng ta có nên bắt đầu lại từ đầu không?” Róc rách, rách rách? (Bắt đầu lại từ đầu? Nhưng mà Delta trước mặt đã học xong hết rồi mà?) Bạch Khải: “...”

Chẳng lẽ quá trình tiến hóa đã giúp cho đối tượng học sinh sinh vật học này còn nâng cao thêm nữa, giờ lại phải mất cả đêm để học lại sao? “Người có chắc là đã hoàn thành học sinh vật học cơ bản chưa?” Delta nghiêng đầu suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng lắc đầu.

Róc rách, rách rách. (Delta dường như chỉ học được gien học cơ bản, những lĩnh vực khác thì chưa có học, phải mau chóng đi học ngay bây giờ.) Nghe vậy, Bạch Khải hiểu ra, trong trí não hắn hiện lên một loạt thông tin, quả nhiên phát hiện lão ba đã chia học liệu thành hơn mười loại lớn, mà gien học chỉ là một trong số đó.

Nhưng dù sao, gien học cơ bản cũng có bảy tám môn, Delta vậy mà có thể dùng cả đêm để học xong? Hắn nên nói lão ba rất có năng lực sắp xếp, hay là Delta quả thật có thiên phú đặc biệt? “Được rồi, người cứ tiếp tục theo tốc độ học tập hiện tại của mình đi, ta bên này sẽ tự học một chút.”

Bạch Khải lại photocopy một phần tài liệu, tìm một chỗ trống trong văn phòng rồi bắt đầu học.

Bởi vì sủng thú có sinh mạng đặc thù, nên sinh vật học ở đây rõ ràng phức tạp hơn nhiều so với sinh vật học ở kiếp trước của Bạch Khải, phân loại cũng rõ ràng hơn rất nhiều.

Nhưng sau khi xem qua một lúc, Bạch Khải vẫn tìm thấy điểm chung.

Cạnh tranh sinh tồn, kẻ sống sót chỉ có thể là kẻ phù hợp nhất.

Dù là trong bất kỳ kỷ nguyên nào, các sinh vật đều sẽ từ từ tiến hóa để thích ứng với môi trường xung quanh, thậm chí những sinh vật huyền thoại sống hơn ngàn năm cũng không thể tránh khỏi.

Và chỗ họ cạnh tranh thực ra chính là gien.

“Vậy dễ để hiểu hơn, quá trình tiến hóa của sinh vật thực ra là để không ngừng tìm kiếm sự tổ hợp gien mạnh mẽ hơn sao?” Bạch Khải vuốt cằm, nếu như lý luận này có thể áp dụng cho sủng thú, vậy trứng tiến hóa thực chất chính là một sự kết hợp gien được nâng cấp và ghép thành một gien hoàn toàn mới? Nếu đúng như vậy, thì việc tiến hóa từ trứng kỳ diệu thực ra cũng không phải không thể tái tạo.

Tuy nhiên, việc nghĩ về cái này có lẽ sẽ tốn rất nhiều thời gian, hắn quyết định tạm thời gác lại.

Bạch Khải thu hồi nội dung về gien học, một lần nữa nhìn về tế bào học.

Dù vẫn chưa tiến hành nghiên cứu cụ thể, nhưng vấn đề máy móc Shuke Beita dung hợp với máu thịt chắc chắn có liên quan đến tế bào học, vì vậy Bạch Khải quyết định ưu tiên học tập về tế bào học.

“Vừa mới bắt đầu lại rồi à ~” ... Leng keng! Leng keng!... Tiếng chuông cửa liên tục cắt đứt dòng suy nghĩ của Bạch Khải, lúc này hắn tạm dừng hình chiếu giảng bài, đi ra ngoài.

“Hôm nay lẽ ra hai bên đều không khóa, sao có người tìm ta vào lúc này?” Kể từ khi hai tuần trước Bạch Khải hoàn thành bài giảng đầu tiên của mình, cuộc sống của hắn vẫn tiếp tục diễn ra như trước.

Hắn lên lớp cho người khác về Vong Linh hệ, chuyên nghe các bài giảng về võ thuật, cũng như chiến đấu với bốn con sủng thú trong các cuộc cạnh tranh nội bộ.

Mặc dù có chút đơn điệu, nhưng cũng rất phong phú.

Bạch Khải mở cửa, nhìn thấy người gõ cửa thì không khỏi ngạc nhiên.

“Cao đại ca, sao ngươi lại đến đây?” Cao Trình mỉm cười, nói: “Sao, chẳng lẽ ta không thể đến sao?” “Không phải như vậy.”

Bạch Khải lắc đầu, dẫn Cao Trình vào trong nhà, nói: “Cao đại ca, giờ ngươi đã gia nhập hiệp hội rồi sao?” Mặc dù Bạch Khải không thường xuyên đeo huy chương hiệp hội, nhưng cũng biết rõ được.

Cao Trình nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta thực sự không có thiên phú về văn hóa, cho nên ta dự định trở thành một Ngự Thú sư chuyên nghiệp.”

“Cũng được, Cao đại ca có nhiều kinh nghiệm dã ngoại, làm Ngự Thú sư là rất tốt.”

“Không có đâu, hiện tại nghề nghiệp Ngự Thú sư áp lực cũng rất lớn.”

Cao Trình cười gượng, nói: “Ta nghĩ người cũng đã nghe nói, gần đây hung thú dã ngoại hoạt động rất mạnh mẽ, gây thêm nhiều phiền phức cho hiệp hội, nghề Ngự Thú sư gần như không tìm được thời gian rảnh rỗi.”

Hung thú dã ngoại ra sức hoạt động? Hình như hắn đã nghe thầy nhắc qua, dường như còn phải để hắn đi giúp Tần lão đầu một tay, nhưng gần đây hắn đã đắm chìm trong học tập mà quên mất chuyện này.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải bỗng nhiên nhớ ra điều gì, nghi ngờ nhìn về phía Cao Trình, nói: “Cao đại ca, người hôm nay đến đây, không lẽ là Tần lão... Tần hội trưởng đã nhờ người đến tìm ta sao?” Cao Trình nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta vừa về sau khi thực hiện nhiệm vụ thì gặp hội trưởng, hội trưởng bảo ta đến thăm người.”

“Gần đây nhân sự của hiệp hội đúng là có chút thiếu hụt, Bạch Khải nếu không có việc gì thì hãy tiếp tục đảm nhận thêm hai nhiệm vụ nữa, thù lao cũng không tệ lắm.”

Thù lao? Hắn cảm thấy chắc chắn rất xa vời.

Bạch Khải đột nhiên cảm thấy hơi buồn bực, khi nghĩ về số dư trong thẻ liên bang của mình, càng cảm thấy không có động lực.

Kiểm tiền gì chứ, nằm ở nhà mà thoải mái thì tốt hơn.

Nhìn thấy bộ dáng như vậy của Bạch Khải, Cao Trình không khỏi lắc đầu, nói: “Quả nhiên giống như hội trưởng đã nói, người giờ thật sự không thiếu tiền.”

“Hội trưởng nói, thành tích khảo hạch giai đoạn ba của người đều nằm trong tay hắn, cho nên...”

Cao Trình còn chưa dứt lời, Bạch Khải đã đột nhiên nhảy lên, nghiêm nghị nói: “Ngự Thú sư có nhiệm vụ chính là bảo vệ liên bang không để hung thú xâm phạm, thù lao nào cả là phù du, chúng ta đi thôi.”

Hắn còn nghĩ dựa vào số điểm tích lũy ở giai đoạn ba để đổi một nguồn tài nguyên cấp truyền thuyết, nếu mà thất bại ở đây, số điểm tích lũy còn lại của hắn chẳng phải là vô dụng sao? Cao Trình thấy vậy không khỏi bật cười, nhưng vẫn bước nhanh theo sau.

Dù sao hội trưởng nhiệm vụ hoàn thành, còn những thứ khác không cần quan tâm. ... Hiệp hội Ngự Thú sư.

Cao Trình từ lưng Phong Thần Dực Long nhảy xuống, nhìn Delta đột nhiên chuyển đổi về hình dạng Thủy Tổ thú thì không khỏi ngạc nhiên.

“Bạch Khải, đây là Thủy Tổ thú phải không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, chỉ là Delta có chút đặc thù mà thôi.”

Chỉ “có chút đặc thù”, mà thôi? Cao Trình bỗng cảm thấy khoảng cách giữa mình và Bạch Khải ngày càng lớn, nghĩ tới vài ngày trước lúc gặp mặt Lục Viễn, bỗng dung hiểu ra.

Lục Viễn chắc chắn đã bị Bạch Khải gây ấn tượng mạnh.

Hai người cùng nhau tiến vào hiệp hội, và Tàn hội trưởng dường như đã biết trước Bạch Khải sẽ đến, đã chờ sẵn tại sảnh nhiệm vụ.

“Nha, cuối cùng Bạch giảng sư cũng chịu bước ra khỏi cửa rồi sao?” Tàn hội trưởng vừa nhìn thấy Bạch Khải, lập tức nói với vẻ không hài lòng: “Ta còn tưởng rằng có ai đó đã dự định gia nhập học viện luôn rồi chứ.”

Khá lắm, Tàn lão đầu quả nhiên bại lộ bản tính mang thù? Nghĩ mà cũng đúng, người có thể làm bùng nổ cả cuộc đời với Tiêu truyền kỳ, sao lại dễ dãi cho qua được.

Dù có nói vậy, Bạch Khải vẫn kiềm chế nụ cười, nói: “Hội trưởng đại nhân, người đã hiểu lầm, ta không phải lo lắng làm mất mặt hiệp hội, mà là ngày nào cũng chăm chỉ học để chuẩn bị cho khóa học thôi.”

Nghe được câu nói của Bạch Khải, sắc mặt Tần hội trưởng mới dễ chịu hơn đôi chút.

Dù sao không tham dự, nhưng ông biết rằng khóa học của Bạch Khải rất tốt, gần như mỗi tiết đều hết chỗ, có thể thấy được hẳn thật sự đã nỗ lực.

“Được rồi, không giành thời gian của người nữa, ta tìm người là muốn nhờ người đi kiểm tra một chỗ.”

Tần hội trưởng đưa cho Bạch Khải một bảng nhiệm vụ, nói: “Gần đây có chút vấn đề ở một thung lũng giao giới với thành phố Lang Gia, gần đây có một số hiện tượng kỳ lạ xảy ra.

Không chỉ Ngự Thú sư tới gần đó không trở về, mà ngay cả hung thú đi vào đó cũng không thấy trở ra, chúng ta suy đoán có thể có một loại sinh vật vong linh nào đó hoạt động, cho nên ta muốn cho người đi xem xét.”

“Bởi vì chỉ là thăm dò, vì vậy tốt nhất là người một mình đi, cũng không cần phải đặc biệt xâm nhập, phát hiện nguy hiểm thì nhớ kịp thời rút lui là được.”

Nhân thú vô tung, nghe có vẻ nguy hiểm thật.

Bạch Khải chép miệng, nói: “VẬY hội trưởng, nếu nhiệm vụ nguy hiểm như vậy, nếu ta hoàn thành, thì số điểm tích lũy...”

Tần hội trưởng nghe thấy vậy trợn mắt, nói: “Yên tâm, sẽ không thiếu cho người đâu.”

“Được rồi, vậy ta đi chào hỏi với học viện, đợi chút nữa là xuất phát.”

Bạch Khải nhanh chóng ký tên vào bảng nhiệm vụ, sau đó lấy điện thoại ra gửi đi vài thông điệp, ngay sau đó lên lưng Phong Thần Dực Long bay thẳng đến mục tiêu.

Hiệu suất cao như vậy, nhìn thấy thế mà Cao Trình lại có chút ngỡ ngàng.

“Cao Trình, người gần đây làm nhiệm vụ có vẻ rất tích cực, nên nghỉ ngơi cho tốt hai ngày, nghề nghiệp Ngự Thú sư không phải chỉ dựa vào sức lực là có thể làm được.”

Tần hội trưởng vỗ vai Cao Trình, nói: “Nếu có thời gian, hãy tâm sự với Bạch Khải nhiều hơn, điều đó sẽ giúp ích cho sự

phát triển tương lai của người.”

“Ta hiểu, cảm ơn hội trưởng.”

Cao Trình nhẹ gật đầu, khi nghĩ đến Bạch Khải gần đây được nhắc đến nhiều, lại cảm thấy có chút lực bất tòng tâm.

Không phải hẳn không muốn học, thật sự là không học được mà. ... Ngoài thành phố Cổ Túc.

Rời khỏi khu vực giám sát, Delta lập tức tăng tốc, Phong Thần Dực Long khổng lồ vỗ cánh không chỉ giúp hắn tăng cường khả năng kiểm soát gió, mà còn có tốc độ cực nhanh.

Và trên hết, Delta còn có khả năng “hư không tiếng vọng”.

Nếu có người khác đứng bên cạnh, họ có thể thấy được Delta biến thành Phong Thần Dực Long, mỗi đoạn đường bay đều đột nhiên biến mất một đoạn, lần xuất hiện tiếp theo đã ở một khoảng cách xa.

Có lẽ vì gần đây học tập chăm chỉ, Delta ngày càng thành thạo hơn về khả năng của chính mình cũng như việc kiểm soát ba hình thái, càng có thể tận dụng tính chất hư không tiếng vọng để thực hiện xuyên không gian cự ly ngắn.

Bạch Khải đoán chừng, khi khả năng của Delta càng trở nên thuần thục hơn, kiểm được cấp bậc cao hơn, thì việc truyền tống viễn trình cũng chỉ còn là chuyện sớm muộn.

“Nhưng mà hội trưởng nói nơi này khá xa, bay lâu như vậy mà vẫn chưa tới.”

Bạch Khải xem nhiệm vụ bảng, thò đầu ra nhìn xung quanh.

“Ừm? Delta, người dừng lại một chút.”

Bạch Khải ra lệnh dừng Delta, lấy kính viễn vọng ra nhìn xuống dưới, không khỏi nhíu mày.

Ngay dưới vùng bình nguyên, rất nhiều hung thú giống như xác chết di động đang lang thang khắp nơi, lò mờ có thể thấy bóng dáng của vài con người, hẳn đây chính là những Ngự Thú sư mà Tần hội trưởng đã nói đến bị mất tích.

“Nhìn tình hình này, có vẻ như đã đến nơi rồi, chắc bọn họ đều bị biến thành xác sống?” Bạch Khải thu hồi nhiệm vụ bảng, ra lệnh cho Delta từ từ hạ xuống.

Nếu quả thực có sự tồn tại của sinh vật xác sống, vậy ít nhất cũng phải là một cấp bậc cao đẳng hoặc Quân Vương, mà việc lên đến cấp độ ấy liền có chút không bình thường.

Chương 381:

Vô hạn khủng bố Bạch Khải để Delta tìm một vị trí ẩn núp nơi rơi xuống, rồi sau đó gọi ra ba súng vật còn lại.

Hắn nhiệm vụ lần này là điều tra, không cần phải kích động kẻ thù, vì vậy Husky là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng vì có thể trong này có Quân Vương cấp sinh vật, nên mang theo Alpha vẫn tốt hơn.

Còn Gamma, đương nhiên phải đem ra để bảo vệ mạng sống.

“A ô, a ô?” (Bọn hắn đang trong trạng thái mộng du sao?)
Beita nhìn xung quanh, thấy từng đầu hung thú như cái xác không hồn đang lững thững đi lại, không khỏi cảm thấy nghi ngờ. “Mộng du, không phải là xác sống sao?” Xác sống tương tự là một loại Vong Linh, nhưng vì chúng thường là những sinh vật thối rữa, nên rất ít Ngự Thú sư chọn xác sống để khế ước, bởi lẽ chưa kịp đánh bại kẻ thù, bản thân đã có thể bị xác sống hun chết rồi.

“Hắn không phải vậy, tình trạng sinh mạng của đám này vẫn ổn định, mặc dù yếu ớt, nhưng chúng tỏ chúng vẫn đang mơ.”

Shuke đã sử dụng máy quét và đưa ra kết luận: “Mặc dù không rõ lý do tại sao chúng lại mộng du, nhưng tôi khuyên Ngự Thú sư nên thật cẩn thận.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhận mũ bảo hiểm phòng độc từ Shuke, sau đó đặt Gamma lên vai, cẩn thận cưỡi Delta tiến vào hẻm núi.

Ngoài vùng này toàn là những sinh vật cấp thấp, cho nên bọn chúng không nhận thấy Bạch Khải và những người của hắn đang gần lại.

Bạch Khải dùng Alpha để đưa một số người ngờ ngác ra khỏi khu vực nguy hiểm.

Nhưng khi họ tiến sâu vào hẻm núi, cấp độ hung thú bắt đầu gia tăng.

Dù những con thú này không tinh táo, nhưng vẫn bằng bản năng tấn công Bạch Khải và nhóm của hắn.

“Alpha, động tác nhẹ nhàng.”

Nhìn thấy số lượng đông đảo hung thú kéo đến, Bạch Khải bắt đầu thở dài, ra hiệu cho Alpha xử lý bạc nhược.

Ken kết, ken kết. (Không vấn đề gì.) Alpha nhẹ gạt đầu, chỉ trong tích tắc đã biến mất, xung quanh hung thú như bị gạt hái, từng con ngã xuống đất, không hề có cơ hội phản kháng.

Kết phốc, kết phốc. (Tốt quá, nhiều nguyên liệu nấu ăn, không muốn lãng phí.) Sau khi Alpha xử lý xong đám hung thú, Gamma tự giác vung những xúc tu của mình kéo xác của chúng trở về, ném vào căn cứ bí cảnh.

Những nguyên liệu tươi ngon này là không thể nào bỏ qua.

“A ô?” (Mùi gì mà thơm thế?) Đúng lúc này, Beita đột nhiên dừng lại, hít thật sâu, cảm nhận một mùi thơm quyến rũ tỏa ra, không chịu được mà hít thêm hai cái.

Sau đó, Beita cứ vậy mà ngủ thiếp đi.

Xì xì xì...

Nhìn thấy tình trạng này của Beita, Shuke chỉ lắc đầu, thả ra một dòng điện mạnh khiến cậu tỉnh lại.

“Kết quả kiểm tra cho thấy, mùi thơm này tương tự 57% với phần hoa trong mộng cảnh, còn lại là thành phần tạm thời chưa rõ, nhưng có vẻ có tác dụng thôi miên gây ảo giác.”

Shuke tỉnh táo phân tích các thành phần trong mùi thơm, Bạch Khải cũng thở phào vì đã đem theo mũ bảo hiểm phòng độc.

Nếu không có nó, có lẽ hắn cũng như những người khác mà rơi vào tình trạng đó.

“Nhưng Beita, sao cậu lại không có chút phản ứng nào vậy? Tâm thần của cậu đâu?” Bạch Khải vỗ vỗ Beita, có chút không hiểu.

“A ô?” (Bản ông có thể nói là không rõ ràng sao?) Bạch Khải hơi nhíu mày.

Từ sau khi Beita có được kỹ năng cảm giác, hắn đã có thể cảm nhận được nguy hiểm rất tốt, và thậm chí có thể phối hợp cùng Shuke để đoán trước hành động của kẻ thù.

Kết quả giờ lại không có chút phản ứng nào, chẳng khác nào bị mê hoặc, thật không thể tưởng tượng nổi.

Ken kết, ken kết. (Hắn là chó ngốc không nhận ra phản ứng gì từ kẻ thù, phần hoa này không giống như có sinh vật nào điều khiển, hoàn toàn không có ý định gì.)

Chương 382:

Vô Hạng Khủng Bố Alpha dần dần đưa ra suy đoán, Bạch Khải mới chợt nhận ra. Đúng vậy, nếu không có sự chú ý đặc biệt, thì năng lực tinh thần tự nhiên sẽ không phát huy được hiệu quả mấy.

“Nhưng mà, chỉ có người bị mê hoặc, thực sự là có chút mất mặt đó.”

Bạch Khải khinh bỉ nhìn Beita.

Dù Beita có phần không phục, nhưng khi nhìn thấy mấy người đồng đội sau đó, hắn vẫn im lặng.

Một con không có khứu giác thậm chí hệ hô hấp khô khan, một con thích ăn bất cứ thứ gì đến được, một con bất cứ lúc nào có thể thay đổi hình dạng tùy thuộc vào hoàn cảnh bên ngoài, chính là Thủy Tổ thú. À đúng rồi, còn có một cái khối kim loại.

Nhìn về phía xa, có vẻ như hắn là con thú cân bình thường hô hấp chứ sao... May mà Shuke và hắn vẫn có thể sử dụng chung một cơ thể, Shuke vẫn để cho mình được bao bọc bởi lớp kim loại, còn Beita thì nâng cao tinh thần, cẩn thận từng chút một để dò đường phía trước.

Cuối cùng, một người bốn con thú cùng đã chính thức đặt chân đến hẻm núi.

So với vẻ âm u bên ngoài, trong cái thung lũng này lại rất bình thường.

Hoa tươi đầy đất, cây cối xanh um, tạo nên một cảnh tượng tràn đầy sinh khí.

Nhưng càng như vậy, Bạch Khải lại càng cảm thấy cảnh giác.

Bạch Khải quan sát hình ảnh mà Shuke phái đi điều tra, không thấy chút dị dạng nào, thậm chí ngay cả dấu vết của bất kỳ sinh vật nào cũng không có.

“Không có động vật, vậy chỉ có thực vật.”

Nghĩ đến những gì Shuke báo cáo trước đó, mặc dù chỉ có một phần cấu thành, nhưng trong số phần hoa đó có sự tồn tại của mộng cảnh dây leo, mà loại sinh vật kỳ lạ chiếm ưu thế tại đây chính là mộng cảnh dây leo.

Không giống với động vật, thực vật hung thú tương đối thích yên tĩnh, trừ một vài loại dễ bị xem là thức ăn, thì một số thực vật hung thú có thể ngủ say hàng chục năm mà không hề động dậy.

Và mộng cảnh dây leo chính là một trong số đó.

Là nguyên liệu chính để chế tạo ảo mộng được, Bạch Khải cũng đã tìm hiểu qua.

Mộng cảnh dây leo, như tên gọi, không chỉ có phần hoa dễ khiến người bị rơi vào trạng thái mê man, bản thân nó cũng rất thích ngủ, nên được gọi là mộng cảnh dây leo.

Tuy nhiên, mộng cảnh dây leo này tuy nhìn giống như không có hại, nhưng thực sự lại là một lãnh chúa mạnh mẽ, thậm chí trong giới hung thú cũng có danh tiếng không nhỏ.

Mặc dù mộng cảnh dây leo thường trong trạng thái ngủ say, nhưng khi tỉnh táo cũng cần phải kiếm ăn, mà phương pháp tấn công của nó cũng dựa vào giấc mộng.

Mộng cảnh, có giấc mơ đẹp, tự nhiên cũng có ác mộng.

Bạch Khải mở tư liệu ra xem, một vài mộng cảnh dây leo ác độc sẽ lợi dụng kỹ năng của chúng để khiến kẻ thù rơi vào cơn ác mộng, sống dở chết dở rồi sau đó hút lấy dinh dưỡng từ cơ thể họ.

Vì vậy, trong danh sách thú cưng, mộng cảnh dây leo được chia làm hai loại: một loại là những dây leo tính cách ôn hòa chỉ thích ngủ và mộng đẹp, còn một loại khác là những dây leo hung hãn thích tấn công kẻ thù bằng ác mộng.

Nhìn tình hình hiện tại, có thể dẫn đến mọi dị tượng xung quanh, có lẽ chính là một con mộng cảnh dây leo.

Chỉ là hẳn chưa nghe nói có ai đó trúng phần hoa của mộng cảnh dây leo sau đó bị mộng du, có lẽ đây là một loại biến dị?
“Alpha, người đi vào trong xem xét tình hình, phải cẩn thận,

có thể che phủ cả một khu vực lớn như vậy, chắc chắn mạng cảnh dây leo này không có cấp bậc thấp đâu.”

Ken kết ken kết. (Tốt, ta đi một chút sẽ quay về.) Alpha rút ra Tử Vong chi kiếm, chậm rãi bay về phía hẻm núi.

Mặc dù chưa rõ tình hình trong thung lũng, nhưng với huyết mạch quân vương cấp của Alpha còn đó, cùng với Tử Vong chi kiếm và Bất Diệt chi viêm, hai thứ này hoàn toàn khắc chế thực vật, cho dù không phải mạng cảnh dây leo mà là một sinh vật còn mạnh hơn, Alpha cũng sẽ không gặp rắc rối.

Uông uông? (Sao đột nhiên có vật gì từ bên ngoài lao về phía này vậy?) Ngay sau khi Alpha rời đi không lâu, Beita đột nhiên gầm lên với cái gì đó bên ngoài thung lũng, Shuke lập tức nâng vũ khí nhắm vào những thú dữ bên ngoài.

Chương 383:

Nổi khùng hoảng vô hạn (3) “Hắn có thể điều khiển sao?”
Nhìn những con quái thú đồng loạt lao về phía họ, Bạch Khải biết rằng có điều gì đó bất thường trong sơn cốc kia đã bắt đầu hoạt động.

“Shuke, xác định xem có nhân loại ở phía trước không?” “Căn cứ vào khảo sát, có bốn người cũng đang ở trong đội ngũ quái thú này.”

Nhìn vào màn hình hiển thị những điểm màu lam nhỏ bị đánh dấu, Bạch Khải vỗ vai Delta, Delta lập tức hiểu ý, thân hình bỗng nhiên gia tốc, rồi trực tiếp biến mất trong không gian.

Chỉ sau vài giây, Delta đã mang tất cả bốn người kia rời khỏi nơi này.

“Con tin an toàn, quái thú đã tiến vào phạm vi công kích.

Có nên tấn công không?” “Đi thôi.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, Shuke lập tức hiểu ý, Lôi Viêm pháo lập tức gào thét bắn ra, chính xác rơi trúng từng con quái thú, mùi thịt nướng từ các thi thể tràn ngập trong hẻm núi theo thời gian trôi qua.

Kết phốc, kết phốc. (Ngửi hương vị thật ngon, Gamma ra muốn ăn...) Nhìn xung quanh những con quái thú bị sức mạnh Lôi Viêm nướng chín, Gamma bỗng cảm thấy con thèm ăn gia tăng, mấy xúc tu vung ra kéo những “miếng thịt nướng” lại gần, rồi lập tức nuốt xuống.

Chỉ sau vài giây, Gamma đã phân giải những thức ăn thành năng lượng nguyên thủy và chứa đựng trong khế ước Song Sinh.

“Răng lợi của Gamma ngày càng tốt hơn rồi.”

Bạch Khải chép miệng, nhìn thi thể quái thú mà Gamma nuốt down không để lại một sợi lông nào, không khỏi cảm thấy cảm kích.

Hắn có tâm tư chân giản, nếu mà ngày nào đó vào rừng làm cướp, không cần phải nói nhiều, chỉ riêng tài năng tiêu diệt

chứng cứ cũng đủ khiến hắn nổi tiếng.

Ong ong ong... Đúng lúc Bạch Khải định nhắc nhở Gamma không nên lãng phí tài nguyên quái thú, hắn đột nhiên cảm nhận được một tiếng vang nhẹ nhàng bên tai, tiếp đến là một cơn hoa mắt chóng mặt, ánh mắt trở nên mơ hồ. Đây là cảm giác tinh thần bị tấn công sao? Khi nhận ra mình đang rơi vào trạng thái bất thường, Bạch Khải nhanh chóng tập trung lại, cố gắng chống cự lại cảm giác hoang mang trong đầu.

Nhưng sau khi hắn đứng vững lại, cảnh vật trước mắt đã biến đổi.

Nguyên bản hẻm núi đã biến mất, thay vào đó là một khu rừng rậm rạp, và trước mặt Bạch Khải là một hồ nước khổng lồ, mặt hồ lấp lánh dưới ánh trăng như một tấm gương thủy tinh tuyệt đẹp.

Không chỉ vậy, những người bạn đồng hành như Husky và Gamma giờ đây cũng biến mất, cả khu rừng rộng lớn chỉ còn lại một mình Bạch Khải.

“Đây là cái gì? Chẳng lẽ ta đã bị trúng chiêu?” Bạch Khải dùng sức bóp mặt mình, cảm thấy một cơn đau nhói, nhưng cảnh vật xung quanh vẫn không thay đổi.

Quả thật, việc nắm lấy chính mình rồi tỉnh lại chỉ là một lời nói dối.

Nhưng hắn đã bị trúng chiêu từ lúc nào? Mặt nạ phòng độc đang ở đây, phần hoa thì không thể, không phải là âm thanh chấn động kỳ lạ kia sao? Bạch Khải trong lòng có chút suy đoán, đang định tập trung để xem có thể cưỡng ép thoát khỏi giấc mơ này hay không.

Nếu chỉ là giấc mơ, thân thể hắn sẽ được Gamma và đồng đội bảo vệ, vì vậy cũng không cần lo lắng.

Nhưng nếu thật sự không thể thoát ra, thì cũng rất phiền phức.

Chưa đợi Bạch Khải thoát khỏi cơn mơ, mặt hồ bình tĩnh như thủy tinh đột nhiên nổi sóng.

Sau đó, trước mặt Bạch Khải, một gã mặc mặt nạ khúc côn cầu, tay cầm đại đao to lớn chậm rãi từ trong hồ bước ra.

Hồ nước thủy tinh.

Mặt nạ khúc côn cầu. Đại đao.

Kẻ sát nhân Jason? Nỗi khủng hoảng vô hạn? ! Trời ạ...! ! !

Chương 384:

Kẻ cầm đầu Nhìn thấy Jason chậm chậm tiến gần với thanh đại khảm đao trên tay, Bạch Khải không khỏi cảm thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Jason là một trong bốn kẻ sát nhân nổi tiếng trong nền điện ảnh phương Tây, mặc dù mỗi lần bị tiêu diệt trong các tập phim, nhưng hắn luôn tìm cách trở về và tiếp tục tàn sát.

Hồi tưởng lại ngày xưa, Bạch Khải từng cảm thấy đồng cảm với chàng trai Bách Nhân Trảm đang không ngừng chiến đấu với số phận, vì trong số bốn kẻ sát nhân, có lẽ hắn là kẻ chịu khổ sở nhất.

“Nhưng mà, sao Jason lại có mặt ở đây chứ? Điều này không phải là vô hạn luân hồi sao...”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài rồi lập tức quay người chạy trốn.

Dù biết có khả năng đây chỉ là cơn ác mộng, nhưng khi thực sự đối mặt, hắn vẫn không khỏi sợ hãi.

Nếu như hắn thực sự phải chịu cái chết từ kẻ này, thì thật sự không thể tưởng tượng nổi...

Chỉ có điều, chưa kịp chạy xa, hắn đã dừng lại, trên mặt hiện lên nụ cười khổ.

Vì trên con đường trốn chạy của mình, lại xuất hiện một nhân vật có khuôn mặt đầy vết chém, với những ngón tay sắc nhọn như dao, chính là Freddy từ “A Nightmare on Elm Street”.

Không chỉ có vậy, bên trái, bên phải hắn cũng xuất hiện hai hình thù quái dị khác, tất cả bốn kẻ sát nhân đồng thời đến gần.

“Ngay cả trong mơ cũng không thể thoát được, nếu không cứ như vậy mà chết thì quá thảm khốc...”

Bạch Khải ngồi phịch xuống, tập trung tinh thần để thử kích hoạt trứng tiến hóa.

Là một hợp thể của Ngón tay vàng, chắc rằng sẽ có cơ chế bảo vệ mới, nếu như bị F4 để lại chấn động tâm lý, điều đó chắc

chấn sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển trong tương lai của hắn.

Chỉ đáng tiếc rằng, trứng tiến hóa dường như không hề quan tâm đến bất cứ điều gì ngoài thú sủng của mình, căn bản nó không có chút hứng thú nào.

“Có nên liều mạng với F4 không?” Nhìn xung quanh những hình thù cao lớn của F4, ý nghĩ này vừa lóe lên trong đầu Bạch Khải thì hắn lập tức từ bỏ.

Rõ ràng, F4 cũng không có ý định buông tha cho hắn.

Họ đã nhanh chóng tiến lại gần, chuẩn bị ra tay thì Bạch Khải đột nhiên nghe thấy một tiếng thét chói tai.

Không hiểu sao, thân hình của F4 lại bắt đầu mờ dần, cùng với đó, xung quanh khu rừng cũng trở nên mơ hồ. Đây là...

Không gian mơ bị phá? Bạch Khải nghi hoặc nhìn xung quanh biến chuyển, sau đó cảm giác tê dại ủa về toàn thân, ý thức lại một lần nữa quay trở lại cơ thể mình.

Gâu Gâu! (Ngươi xem, quả đúng như ta đã nói, điện giật có hiệu quả đấy!) Két phốc két phốc. (Thế nhưng Beita, ngươi có vẻ quá mức kích động, Gamma cảm thấy chủ nhân sắp nổ rồi.) Róc rách rách rách. (Chủ nhân, tế bào chưa tới điểm quá tải, cơ bản không bị tổn thương, sẽ không sao đâu.) Nghe thấy thú sủng bàn luận bên tai, Bạch Khải dần dần hiểu ra, gương mặt liền hiện lên nụ cười nhẹ, hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu Beita.

“Cảm ơn ngươi, Beita, nếu không có ngươi, ta có lẽ đã bị hù chết trong cái mộng cảnh đó rồi.”

A ô... (Không cần cảm ơn, đây đều là nhiệm vụ của ta...) Beita nói chưa hết câu thì Bạch Khải đột nhiên tung một quyền xuống.

“Nhưng mà, năng lực thôi miên này có thể dùng để phá vỡ ma thú hay là linh hồn không nhỉ?” “Nếu lần sau dùng lại loại điện áp này, ta không ngại sẽ cho ngươi thêm đồ ăn vào ban đêm, rõ chưa?” A ô... (Ta đã hiểu rồi...) Nhìn thấy Beita đã nhận ra, Bạch Khải lúc này mới thả lỏng tay ra.

Hắn đã chịu được hai lần điện giật cực hạn của thường nhân, mặc dù là để kích thích bản thân tỉnh lại, nhưng mà vẫn có phần ân oán cá nhân.

“Nói đi, tìm được đầu mối chưa?” Bạch Khải nhìn xung quanh, thấy rằng những con hung thú xung quanh đã gần như bị giải quyết hết, chỉ còn lại một vài con lẻ tẻ cũng bị Shuke hóa thành những bức tường kim loại chắn lại ngoài sơn cốc, cơ bản không thể vào được.

Những con hung thú này cấp bậc không cao, chỉ tại vì Bạch Khải bất ngờ ngắt xiu khiến ba thú súng không chú ý chiến đấu, mới để lại đến bây giờ.

“Đầu mối thì chúng ta vẫn chưa rõ ràng, nhưng dường như Alpha đã trở về.”

Shuke nhìn về phía bên trong sơn cốc, thấy Alpha đang cầm một vật phẩm không rõ nguồn gốc bay về phía họ.

Ken két ken két. (Lão đại, có vẻ như chính vật này đã gây ra sự việc ở đây.) Alpha ném vật đó xuống trước mặt Bạch Khải.

Khi nhìn thấy những vết thương trên cơ thể Bạch Khải, Linh Hồn chỉ hỏa lập tức dao động mạnh mẽ.

Ken két ken két. (Lão đại, người bị thương sao?) Alpha yên tâm điều tra trong sơn cốc là vì có ba thú súng trông chừng bên cạnh Bạch Khải, nhưng giờ Bạch Khải lại bị thương!

“Không sao đâu, chỉ là bị thương ngoài da thôi.”

Bạch Khải cảm nhận thấy cảm giác áy náy từ Alpha, hắn vô hình khoát tay áo, rồi bắt đầu đánh giá vật thể nhỏ trước mặt.

Khác với những dây leo trong giấc mơ, món đồ nhỏ này trước mặt trông giống như một con côn trùng lớn, chỉ có điều bên ngoài thân nó phủ đầy những dây leo sắc màu, trông như một loại thực vật nào đó.

“Đây là cái gì? Côn trùng thảo? Thảo côn trùng?” Bạch Khải chạm vào những xúc tu giống như dây leo của nó, nhưng không thấy nó có phản ứng, hắn không khỏi nhìn về phía Alpha hỏi: “Alpha, người đã đánh ngắt nó sao?” Ken két ken két. (Không, ta phát hiện nó từ lúc nó đã hôn mê.) Alpha lắc đầu, cho biết bản thân không có động thủ.

“Bản thân đã hôn mê? Nghe thật là yếu đuối...”

Bạch Khải hơi ngạc nhiên khi nhìn con côn trùng thảo trước mặt, thực sự không thể liên hệ nó với những hiện tượng hung

thú khủng khiếp xung quanh.

A ô? Khi Bạch Khải đang nghỉ ngơi, Beita đột nhiên tiến lại gần con côn trùng thảo, ngửi ngửi rồi bắt nó cắn một miếng.

A thu! Khi Beita sắp cắn con côn trùng thảo, nó bỗng nhiên phát ra một tiếng kêu bén nhọn, những dây leo sắc màu trên cơ thể lập tức biến thành những xúc tu, nhanh chóng tránh khỏi miệng Beita và định chạy ra ngoài.

Chỉ có điều, chưa kịp chạy xa, Alpha đã dùng Thần Sát kiếm đè lên đầu con côn trùng thảo, khí tức khủng bố của sinh vật Vương cấp ập đến con vật.

A thu! Con côn trùng thảo ngay lập tức không còn chút do dự nào đã bỏ qua phản kháng, trực tiếp nằm phịch xuống đất và trong đầu nó cùng lúc vang lên một âm thanh xa lạ.

“Anh hùng, xin hãy tha mạng!” Nghe thấy âm thanh trong đầu, Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên một chút, hỏi Beita: “Beita, vừa rồi có phải người nói chuyện không?” Gâu Gâu! (Ta mới không dùng âm điệu sợ hãi mà nói chuyện như thế đâu.) Ken két ken két. (Đó không phải ta.) Két phốc két phốc. (Cũng không phải Gamma.) Róc rách rách rách. (Delta cũng không nói chuyện.) Bốn thú sủng đồng loạt lắc đầu phủ nhận, Bạch Khải lập tức nhìn về phía con côn trùng thảo kỳ quái kia.

“Nhỏ đồ vật, vừa rồi là người đang nói chuyện à?” A chiêm chiêm a thu! (Không sai, chính là ta.) Con côn trùng thảo cẩn thận gật đầu, còn định nói thêm gì đó thì Alpha đã dùng kiếm đè chặt lên.

A chiêm chiêm. (Thưa anh hùng, có thể vui lòng cho vị kiếm này cách xa ta một chút không?) “Tại hạ? Người từ thời đại nào xuyên qua tới đây?” Bạch Khải không khỏi im lặng, nâng con côn trùng thảo lên, nói: “Những hiện tượng bất thường này, bao gồm cả giấc mơ vừa rồi, có phải do người làm không?” “Nếu như ta nói không liên quan, anh hùng có tin không?” Côn trùng thảo cẩn thận nhìn Bạch Khải, chưa đợi hắn trả lời, nó đã cảm nhận được một sát ý phía sau.

“Ta cam đoan, đây đều là vô tình ảnh hưởng đến các sinh vật xung quanh khi ta đang ngủ, nhưng ta tuyệt đối không làm những chuyện ác độc, việc kéo anh hùng vào mộng cảnh chỉ là

để dọa anh, ta không có ác ý!” Câu nói đơn giản nhanh chóng làm tan biến không khí căng thẳng, Bạch Khải không khỏi ngẩn ra, Beita thì mặt mũi đầy vẻ khinh bỉ.

A ô! (Anh hùng cường tráng không khuất phục, tên này thật sự rất sợ hãi!) “Người trước đây trốn ở đâu?” Bạch Khải trợn mắt, tiếp tục hỏi: “Người vừa rồi sao đột nhiên lại làm tan biến mộng cảnh? Có phải lương tâm cắn rứt không?” Nghe Bạch Khải nhắc đến mộng cảnh, con côn trùng thảo lập tức run lên, ngập ngừng nói: “Thật ra, ác mộng của anh hùng thật sự quá kinh khủng, ta bị giết mình.”

Quả nhiên, thế lực uy hiếp của F4 mạnh đến vậy sao? Nhìn thấy con côn trùng thảo trước mặt có vẻ vẫn còn sợ hãi, Bạch Khải miễn cưỡng chấp nhận lời giải thích này, lại quan sát hình dáng kỳ quái của nó, nói: “Đúng rồi, người rớt cuộc là chủng loại gì? Tại sao ta chưa bao giờ nghe qua?” Trong hệ côn trùng có sự pha trộn với một huyết mạch khác, hẳn đã từng nghe qua, nhưng sự kết hợp giữa côn trùng và thực vật như thế này đây là lần đầu tiên hắn được thấy.

Thời buổi hiện nay, côn trùng cũng bắt đầu chú ý đến thực phẩm sao? Côn trùng thảo nghe xong thì sững sờ, sau đó mặt hiện lên vẻ khó xử, nói: “Việc này nói rất dài...”

Khụ khụ, phiên bản đơn giản cũng có, các vị anh hùng xin mời đi theo ta.”

Cảm nhận được đầu mũi kiếm ở sau lưng, côn trùng thảo ngay lập tức thay đổi giọng nói, chỉ về phía hẻm núi, ra hiệu cho Bạch Khải và mọi người đi theo nó.

“Được thôi, cho ta xem người rớt cuộc đã làm thế nào để không chế những hung thú này.”

Bạch Khải ném con côn trùng thảo cho Alpha, sau đó lập tức đi theo chỉ đạo của nó để vào sâu trong thung lũng.

Giống như những gì hắn đã nhìn thấy từ bên ngoài, bên trong hẻm núi cây cối rất tươi tốt, đồng thời, càng vào sâu trong thực vật lại càng phát triển tốt hơn, đi đến đằng sau, một số cỏ dại to đến mức Bạch Khải cao hơn.

“Nơi này, sao lại cảm giác giống như Nicolas Phỉ Thúy chi cốc vậy.”

Cảm nhận được không khí tràn đầy sinh khí xung quanh, Bạch Khải càng cảm thấy nghi ngờ.

Có lẽ ở đây cũng có một cái Lục Long đang sinh sống? Không phải, nếu có Lục Long ở đây, đâu còn chơi đùa với cái mớ hỗn độn này.

Nhanh chóng, Bạch Khải theo sự chỉ dẫn của côn trùng thảo đến một gốc cây khô lớn, mặc dù đã không còn lá, và tán cây cũng gần như khô héo, nhưng Bạch Khải vẫn có thể hình dung ra khi còn sống nó lớn đến mức nào.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta vừa rồi chính là phát hiện ở đây.) Alpha dẫn đầu giải thích, trong khi côn trùng thảo nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Đúng vậy, vốn dĩ ta trốn ở đây để dọa anh hùng, nhưng mà ác mộng của anh hùng thực sự là...”

Côn trùng thảo ngừng lại một chút, tiếp tục nói: “Ta bị hoảng sợ, không cẩn thận để lộ hình dáng, bị vị đại anh hùng phát hiện, vốn định giả chết qua rồi, kết quả...”

“Được rồi, đừng kéo dài những thứ vô dụng này, mau nói cho ta biết người rút cuộc là cái gì, nếu không ta tự động thủ mà giải phẫu.”

Bạch Khải khoát tay, cắt đứt lời nói của côn trùng thảo, nó không nói nữa, chỉ nói: “Thật ra, ta cũng không biết mình là gì.”

Chương 385:

Thể sinh vật cộng sinh trùng thảo “Ừm?” Thấy trùng thảo lại dám trêu chọc mình, trong mắt Bạch Khải lập tức hiện lên một tia nguy hiểm, còn Alpha cũng đã rút Tử Vong chi kiếm, chuẩn bị ra tay với trùng thảo.

“Khụ khụ, anh hùng, trước tiên ngươi đừng vội, hãy để ta giải thích.”

Trùng thảo thấy vậy vội lùi lại mấy bước, nói: “Ta không phải đang đùa, mà là tình trạng của ta thật sự rất kỳ lạ.”

“Kỳ lạ? Nói nghe xem nào.”

Thực vật và trùng hỗn hợp thể thật sự không phải là chuyện thường thấy.

Trùng thảo đơn giản sắp xếp lại mạch suy nghĩ, đột nhiên thoát ra một luồng bi thương.

“Đã có lúc, ta chỉ là một dây leo không lo âu gì, mỗi ngày quần quanh cây cổ thụ này, hấp thu dinh dưỡng từ nó, với cả các thực vật xung quanh cùng nhau hưởng thụ cuộc sống thanh bình, cũng coi như không lo nghĩ điều gì.”

“Nhưng có một ngày, cổ thụ chết đi, không còn đồng bạn chia sẻ cuộc sống, ta cũng rơi vào giấc ngủ dài.”

Nghe vậy, Bạch Khải không kìm được cắt lời: “Vậy có nghĩa là, ngươi là một cây mộng cảnh dây leo?” Trùng thảo lắc đầu, nói: “Anh hùng, ngươi đừng vội, câu chuyện của ta còn chưa kể xong.”

“Còn có câu chuyện khác?” Bạch Khải lập tức cảm thấy hứng thú, liền ngồi xuống một cái ghế từ Shuke biến ra, tiện thể để Gamma hái mấy quả Thiên sứ trái cây bắt đầu ăn.

“Ăn dưa ăn dưa, không có dưa sao được?” Trùng thảo trầm ngâm một lát, tức thì khí tức trên thân trở nên vui vẻ.

“Có một lúc, ta là một con Phệ Linh trùng vui vẻ, thông qua lân la trên cơ thể các sinh vật khác, ta không ngừng phát triển bản thân, tự do giữa thiên địa, cho đến một ngày, ta ngủ thấy

một mùi hương quyến rũ, ta bị mùi này cuốn hút, bèn tìm đến nơi trong một thung lũng...”

“Đợi chút, trước là dây leo, giờ lại là trùng, hóa ra người thực sự là một dạng trùng thảo?” Bạch Khải nghe tới một nửa không kìm được lại cắt lời.

“Trùng thảo? Tên gọi này thực sự rất phù hợp với trạng thái của ta bây giờ.”

Trùng thảo thở dài, nói: “Mặc dù không biết nguyên nhân gì dẫn đến, nhưng bây giờ ta thực sự có thể coi là một thể kết hợp giữa Phệ Linh trùng và mộng cảnh dây leo.”

“Thể kết hợp giữa Phệ Linh trùng và mộng cảnh dây leo?” Bạch Khải ngây ra, trong đầu lập tức hiện lên thông tin về Phệ Linh trùng.

“Thì ra là vậy, là ký sinh hình trùng hệ sinh vật sao?” Bạch Khải lập tức giật mình, nhìn trùng thảo có hình dạng nửa trùng nửa thực vật, nói: “Vậy có nghĩa là, người là một ký sinh mộng cảnh dây leo Phệ Linh trùng?” “Không hoàn toàn như thế.”

Trùng thảo lắc đầu, nói: “Mặc dù ta đã chiếm đoạt quyền điều khiển mộng cảnh dây leo, nhưng linh hồn của ta cũng bị mộng cảnh dây leo ăn mòn và đoạt đi thân thể, vì thế ta hiện tại cũng có thể coi như là mộng cảnh dây leo.”

A ô...

Nghe xong lời giải thích của trùng thảo, Bạch Khải chỉ cảm thấy đại não sắp nổ máy, trong khi Shuke thì đang điên cuồng đo đạc tính khả thi của trường hợp này. Đến như Alpha và những người khác, càng thêm hoang mang.

Nhưng Bạch Khải cũng rất nhanh hiểu rõ vấn đề.

“Nếu theo như người nói, là Phệ Linh trùng trước chiếm hữu mộng cảnh dây leo, nhưng linh hồn mộng cảnh dây leo lại chiếm hữu thân thể của Phệ Linh trùng.”

“Thật đơn giản mà nói, chính là người giết chết chính người, nhưng lại sống lại chính người, người và người ở trong một trạng thái cộng sinh kỳ lạ.”

Trùng thảo gật đầu nhẹ, nói: “Đúng là ý nghĩa này.”

Bạch Khải nhìn về phía Shuke, nói: “Shuke, loại tình huống này có khả năng xảy ra cao không?” Shuke lắc đầu, nói: “Phệ Linh trùng vốn đã là sinh vật ký sinh, nên không có gì kỳ lạ, nhưng mộng cảnh dây leo thì rất ít khi có tình trạng ăn mòn linh hồn của các sinh vật khác, mà loại này được coi là đồng thời phát động khả năng, dẫn đến hiện tại bất luận là nhục thân hay linh hồn đều đã quấn quýt vào nhau.”

“Thế nhưng, cái này chỉ là trên lý thuyết có thể xảy ra, thông thường thì một bên sẽ thành công cướp đoạt bên còn lại, không thể nào xảy ra tình huống dung hợp mới đúng.”

Shuke lộ vẻ nghi ngờ, tò mò đánh giá trùng thảo.

Róc rách rách rách.

“Có phải bởi vì Phệ Linh trùng đã cắn nuốt mộng cảnh dây leo, cho nên bị coi là một khổng chế mới, khiến cho hai bên linh hồn không bài xích thân thể này, bản năng lựa chọn dung hợp? Có thể giống như thực vật ghép mầm không?” “Đúng vậy, nhưng ghép mầm chỉ có trên thân thể thực vật, linh hồn không liên quan gì, có thể nguyên nhân khác.”

Róc rách rách rách.

“Nhưng...”

Trong ánh mắt mờ mịt của Bạch Khải và mọi người, Shuke và Delta bắt đầu một cuộc tranh luận kịch liệt, còn Bạch Khải, một chủ nhân của hai con sủng thú thì muốn can thiệp, bỗng phát hiện mình không thể chen vào được.

Không có cách nào, chuyên nghiệp quá mạnh, muốn nói nhảm cũng không kéo được.

A ô? “Bây giờ mộng cảnh dây leo có ý thức không nhỉ?” “Im lặng!” Róc rách rách rách! Shuke và Delta đồng thanh quay đầu nhìn Beita, tự biết đã hỏi một câu ngốc nghếch, Beita thì vội vàng nghiêng đầu, giả vờ như không có chuyện gì xảy ra.

Chỉ có vậy, Shuke và Delta ngừng tranh luận, bắt đầu kiên nhẫn nghiên cứu trùng thảo.

“Có thể làm cho hai loại sinh vật nhục thể và linh hồn hoàn toàn dung hợp, chắc chắn sẽ không giữ lại ý thức ban đầu, nếu không sẽ dễ dàng sinh ra phân liệt.”

“Đúng vậy, nói cách khác, ý thức này là do sau này sản sinh ra, ký ức có được có thể là từ trí nhớ sót lại.”

“Nhưng muốn thành công dung hợp không thể chỉ dựa vào chính bọn họ, ta hoàn toàn không phát hiện ra dấu vết của hai sinh mệnh, chắc chắn có cái gì đó bên ngoài đã hỗ trợ.”

“Delta cũng cho là như thế.”

Nhưng cả hai chưa kịp thảo luận rõ ràng, thì câu hỏi của Bạch Khải lại nối tiếp nhau nảy ra trong đầu.

Cái cây dù đã chết rất lâu, nhưng Bạch Khải vẫn có thể cảm nhận được một chút sinh khí và khí tức lạ lẫm, rõ ràng, đó không phải là một thực vật đơn giản.

Dù sao, trong thế giới này, bất kể là động thực vật, thậm chí một viên đá ven đường, trải qua thời gian cũng có thể sản sinh linh hồn trở thành sủng thú, mà theo như lời trùng thảo vừa nói, cái cây này hẳn là cũng có linh hồn.

Ken kết ken kết.

“Thưa chủ nhân, từ khí tức còn sót lại, có vẻ như cây cỏ thụ này khi còn sống có thể là sinh vật cấp lục giai Quân Vương, thậm chí còn cao hơn.”

“Lục giai Quân Vương? Còn có thể cao hơn nữa!” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, Shuke đột nhiên nói: “Kết quả kiểm tra cho thấy, cây cỏ thụ này có tới 81% xác suất là Tri Thức cỏ thụ, 18% là Chiến Tranh cỏ thụ, 1% là Cỏ thụ bình thường.”

“Tri Thức cỏ thụ, một trong ba loại cỏ thụ nổi danh cùng cây Sinh Mệnh?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên nhìn cây cỏ thụ khô héo trước mặt, hiển nhiên không thể liên hệ nó với ba loại cỏ thụ kia.

Nghe hai thú nói chuyện, trùng thảo yếu ớt giơ tay lên, nói: “Hình như trong trí nhớ của ta, thật sự có chuyện như vậy, chắc hẳn là Tri Thức cỏ thụ.”

“Cũng thật sự là Tri Thức cỏ thụ, thật đáng tiếc.”

Sau khi nhận được xác nhận từ trùng thảo, lòng Bạch Khải bỗng dâng lên một nỗi tiếc nuối.

Tri Thức cổ thụ, đó là danh xưng biết được hết thủy sinh vật trên thế gian, nếu thu phục nó thì thật tuyệt vời, cho dù không thể thu phục, ít nhất cũng có thể lấy được hạch tâm của cổ thụ trước khi nó hoàn toàn chết, cũng có thể coi như là một tài nguyên cấp truyền thuyết.

Hả? Hạch tâm cổ thụ? Bạch Khải bỗng nhiên nhớ ra Tri Thức cổ thụ, xuyên qua cái lỗ trên cành cây, nhanh chóng tìm thấy một khoảng trống bên trong, có thể cảm nhận được một loại sinh khí nồng nàn.

“Hạch tâm của Tri Thức cổ thụ đâu? Đi đâu rồi?” Bạch Khải xoay người, lớn tiếng chất vấn trùng thảo.

“Hạch tâm cổ thụ? Người nói về quả mọng ngon miệng ấy sao? Khi ta đang ngủ thì quá đói, nên đã ăn mất.”

“Ăn!” Bạch Khải trợn mắt, dùng sức lắc trùng thảo lên xuống, như thể muốn lôi hạch tâm ra, trong khi Shuke thì đã chuẩn bị đầy đủ công cụ giải phẫu, có vẻ như sắp sửa thực hiện một cuộc giải phẫu.

May mà Bạch Khải chưa phát điên như thế, sau khi giãy dụa một hồi thì vẫn quyết định từ bỏ.

Dựa theo kết quả thảo luận của Shuke và Delta, trùng thảo có thể dung hợp hai thân thể và linh hồn, sinh ra một ý thức hoàn toàn mới, cần có sự trợ giúp từ bên ngoài.

Rất rõ ràng, đó chắc chắn là hạch tâm của Cổ thụ Sinh Mệnh.

Két phốc két phốc.

“Chủ nhân, nếu không để Gamma nấu trùng thảo đi, có thể còn có thể hấp thu một chút năng lượng từ hạch tâm.”

Cuối cùng Gamma, vốn ít nói, cũng lên tiếng, nhưng lời nói đó làm trùng thảo suýt chút nữa ngất xỉu.

Hắn làm gì mà lại khiến cho đám ác ma này chú ý thế? Nếu không, tìm cơ hội chạy trốn? Nghĩ đến đây, trùng thảo lại liếc nhìn nhóm người Bạch Khải đang bàn luận có nên nấu nó không, rồi lặng lẽ lùi về sau.

Nhưng còn chưa kịp lùi bao xa, trùng thảo đã cảm thấy một lạnh lẽo từ lưng, một thanh kiếm màu đen không biết từ đâu

xuất hiện sau lưng, và chủ nhân của thanh kiếm là Alpha thì vẫn đứng cạnh Bạch Khải.

Xong rồi, không thể trốn thoát nữa.

Trùng thảo bỗng cảm thấy sợ hãi, hoàn toàn từ bỏ ý định trốn chạy, quyết định giả bộ ngã xuống trước mặt Bạch Khải và mọi người, làm bộ như một mảnh thảm họa.

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải không khỏi bật cười, một tay nắm lấy trùng thảo, rồi cười lên lưng Delta.

“Dù sao nhiệm vụ đã hoàn thành, về giao nhiệm vụ trước, sau đó mới nghiên cứu kỹ lưỡng gia hỏa này.”

Phệ Linh trùng, miệng cảnh dây leo, cùng với ít nhất là hạch tâm của một cây cỏ thụ cấp lục, ba loại sinh vật này muốn gom lại xác suất cũng không cao, lại còn phải dung hợp với nhau, xác suất thì càng thấp.

Loại sinh vật hiếm lạ như vậy, mà cứ như vậy nhét vào tự nhiên lại không phải là cách hành xử thông thường của Bạch Khải.

Chương 386:

Các người không được qua đây! Bí cảnh căn cứ.

“Quả thật, Phệ Linh trùng và mộng cảnh dây leo đã hoàn toàn kết hợp với nhau, đúng như ta đã đoán.”

Bạch Khải nhìn vào thiết bị phân tích với những số liệu hiện lên, nhẹ nhàng vuốt cằm, sau đó quay sang Beita, nói: “Beita, bên đó của người thể nào, linh hồn con này có vấn đề gì không?” Gâu Gâu! (Đúng như vậy, linh hồn rất mạnh mẽ, nhưng chỉ tồn tại một ý thức, có lẽ còn mới hình thành không lâu.) “Vậy thì tốt.”

Ánh mắt Bạch Khải lóe lên một tia sáng, hắn biết rằng việc chiếm đoạt thân thể côn trùng và ăn mòn linh hồn thực vật ở dưới Tri Thức cổ thụ đã tạo nên một loại sinh mệnh hoàn toàn mới.

Có lẽ điều này chỉ có ở Liên Bang thôi? Một thứ hi hữu như vậy, tuyệt đối không thể dễ mất! Bạch Khải đột nhiên tỏa ra một khí thế khủng bố, khiến cho vô số dây leo trong mộng cảnh phải rùng mình, bản năng của chúng bị đe dọa.

Con người này thật đáng sợ! “Trùng thảo, người lại đây một chút.”

Ngay khi trùng thảo định chuồn đi, Bạch Khải bỗng nhiên vẫy tay gọi hắn lại.

Dù không muốn, trùng thảo vẫn phải tiến về phía Bạch Khải khi nhìn thấy ánh mắt chăm chú của Gamma và Alpha.

Trùng thảo có lý do để nghi ngờ, nếu nó từ chối lời mời của Bạch Khải, chắc chắn hai người kia sẽ không ngần ngại mà xẻo nó ra rồi nấu.

“Tôn kính anh hùng, ngài có gì phân phó?” Bạch Khải đưa tay lên trán trùng thảo, nói: “Đừng phản kháng, ta chỉ muốn xem số liệu của người.”

“Rõ rồi.”

Trùng thảo gật đầu nhẹ, đứng yên không dám cử động, Bạch Khải thì thu thập được số liệu của trùng thảo.

Chương 387:

Các người không được qua đây a! Có gì bất ngờ xảy ra, trùng thảo chủng tộc này thật sự khiến người ta cảm thấy khó hiểu, rõ ràng trùng tiến hóa cũng chưa từng gặp phải tình trạng kỳ lạ này.

Bốn kỹ năng hoàn mỹ cũng nằm trong dự đoán của Bạch Khải.

Hắn không thể nào tin rằng một sinh vật có thể ảnh hưởng đến nhiều hung thú như vậy mà lại có độ thuần thực thấp.

Một khi đã nhìn thấy kỹ năng của trùng thảo, Bạch Khải đã hoàn toàn hiểu rõ về quá trình hình thành kỳ lạ này.

Phệ Linh trùng sẽ hấp thụ linh hồn, còn mộng cảnh dây leo có khả năng chuyển di ý thức của bản thân vào trong mộng cảnh.

Kết quả là hai dòng ý thức này quấn lấy nhau và đồng thời tiêu biến, sau đó dưới sự bồi dưỡng của Tri Thức cổ thụ, tạo thành một ý thức mới, đơn giản chỉ vậy thôi.

Nói tới đây, con trùng thảo này có phần giống như Husky, chỉ khác là Husky có hai ý thức trong cùng một thân thể, còn trùng thảo lại là sự kết hợp giữa hai thân thể và linh hồn để tạo ra một ý thức. Điểm kỳ lạ là cấp bậc trưởng thành của nó, thật sự thấp hơn so với mức Bạch Khải đã dự đoán.

Có thể ảnh hưởng đến một khoảng không gian rộng lớn như vậy, cấp bậc của nó chắc chắn không thể thấp, dù sao nó cũng đã nuốt một phần lõi của Tri Thức cổ thụ.

“Ta cảm thấy sinh vật này có thể ảnh hưởng đến khu vực xung quanh như vậy, khả năng là do năng lượng tiêu tán trong quá trình hợp nhất Phệ Linh trùng và mộng cảnh dây leo tại lõi Tri Thức cổ thụ.

Chờ khi nó hợp nhất xong, năng lượng hắn đã tiêu hao đến bảy tám phần rồi.”

Shuke suy nghĩ một chút, đưa ra một lý giải khá hợp lý.

Trong lúc nhất thời, Bạch Khải cũng không nghĩ ra nguyên nhân nào khác, chỉ có thể đồng ý với giải thích đó.

Dù sao, việc hai đầu sủng thú có thể hợp nhất cùng một lúc đã là vô cùng hiếm thấy, mà lại còn phải cầu mong đẳng cấp cũng cao. Điều này quả thật có chút vượt quá khả năng.

“Nhưng mà con gia hỏa này lại rất phù hợp với nhu cầu hiện tại của ta a ~” Bạch Khải nhẹ nhàng vỗ vào đầu con trùng thảo, trong mắt hiện lên nét cười.

Tạo mộng, cái này không phải là để tăng cường tinh thần lực sao? Có một con máy móc sống tạo mộng như vậy ở đây, hẳn cũng không cần phải tiêu tốn thêm tiền mua thuốc tạo ảo giác nữa.

Thực tế, lúc trước Bạch Khải đã từng nghĩ tới việc có nên khế ước với một con mộng cảnh dây leo hay không, nhưng hầu hết các mộng cảnh dây leo đều có hạn chế cấp bậc rất thấp và không thích tranh đấu, hầu như chỉ nằm dài trong trạng thái ngủ say.

Chính vì vậy, khế ước với chúng hầu như không có giá trị gì, vì thế Bạch Khải đã từ bỏ.

Nhưng giờ đây, với một sinh vật độc đáo có thể đồng sinh như vậy, Bạch Khải làm sao có thể bỏ qua? “Trùng thảo, ngươi có muốn trở thành sủng thú của ta, trở thành đồng bạn với chúng ta không?” Câu hỏi của Bạch Khải rõ ràng nằm ngoài dự đoán của trùng thảo, nhưng khi nhìn thấy bốn con sủng thú xung quanh, nó nhanh chóng đưa ra quyết định.

“Được trở thành sủng thú của anh hùng, là vinh dự của tại hạ.

Chỉ hi vọng anh hùng đừng chê bai tại hạ quá vô dụng là được.”

“Vô dụng? Không, ngươi chắc chắn sẽ rất hữu dụng.”

Bạch Khải mỉm cười, nói: “Ngươi vừa rồi đã tạo ra cái mộng cảnh đó, có phải là đã nhìn trộm ý thức của ta không?” Nghe Bạch Khải chất vấn, trùng thảo lập tức phủ nhận, nói: “Anh hùng chớ hiểu lầm.

Tại hạ chỉ hướng dẫn cho anh hùng hiện thực hóa những thứ kinh khủng mà thôi, chứ không có nhìn trộm ký ức của anh hùng.”

“Vậy nếu như ta cho người biết chi tiết hơn, hoặc là ta tiết lộ một phần ký ức của ta, liệu người có thể tạo ra một mộng cảnh chân thực hơn không?” Trùng thảo dừng lại một chút, rồi nói: “Về lý thuyết mà nói, điều đó là đúng.

Nhưng hiện tại tại hạ không còn năng lượng từ lõi Tri Thức cổ thụ nữa, sợ rằng rất khó để tái tạo ra một mộng cảnh lớn như vậy.”

“Không sao cả, một mộng cảnh nhỏ cũng được.”

Bạch Khải mỉm cười, sau đó kéo trùng thảo vào một cuộc trò chuyện.

Sau khi do dự một lát, trùng thảo vẫn quyết định đồng ý với yêu cầu của Bạch Khải và bắt đầu tạo ra một giấc mơ, kéo Bạch Khải vào trong đó.

Chương 388:

Các người không được qua đây! Quả nhiên rất chân thật.

Bạch Khải nhìn xung quanh, nơi này giống hệt như một kiếp trước với những tòa nhà cao tầng.

Hắn thỏa mãn nhẹ gật đầu, có chút hoài niệm khi dạo quanh, mãi đến khi mộng cảnh vụn vỡ thì hắn mới bị buộc phải rời khỏi.

Hắn hoang mang nhìn quanh, khung cảnh quen thuộc khiến hắn mất một lúc lâu mới thoát ra khỏi mộng cảnh.

Sau đó, hắn lặng lẽ ngẫm nghĩ một hồi, phát hiện tinh thần lực của mình quả thật đã tăng lên một chút, so với hiệu quả của ảo mộng được tề thì rõ ràng tốt hơn nhiều.

“Chúc mừng người, đã thông qua thử việc và trở thành nhân viên chính thức rồi.”

Bạch Khải vỗ vỗ lên trùng thảo, rồi nói: “Theo lệ cũ, trước tiên cho người một cái danh xưng, giống như chủng tộc của người, ta sẽ gọi người là phê mộng dây leo, còn tên của người thì gọi là...”

Epsilon!” “Epsilon? Nhưng mà tại hạ muốn một cái danh xưng theo phong cách Đông Phương...”

Trước ánh mắt chăm chú của bốn con sủng thú, tiếng nói của trùng thảo càng lúc càng nhỏ, cuối cùng nó vẫn chấp nhận cái tên này.

Kẻ thức thời mới là người tài giỏi, biết thu biết buông mới là người đàn ông tốt.

Bạch Khải thấy trùng thảo đồng ý, cũng gật đầu hài lòng.

Hắn đã đạt đến 99% tiến độ Trùng Hoàng Kim, với thể chất có trùng tiến hóa cùng Lục Long vậy, việc thăng lên cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Hiện tại có thêm trùng thảo, tinh thần lực tăng lên có thể nâng tiến trình, lên tới ngũ giai cũng sẽ là chuyện đơn giản. Đến lúc đó, khế ước với trùng thảo sẽ giúp nâng cấp độ của nó lên,

hiệu suất sẽ tăng cao hơn nữa, từ đó tạo thành một chu trình tốt.

Hắn không biết nhóm sủng thú tiến vào mộng cảnh sẽ có hiệu quả gì, nếu trong giấc mộng có xảy ra chiến đấu, có phải sẽ tăng cường độ thành thực kỹ năng? Ngẫm nghĩ, nếu thực sự như vậy, hắn có thể tạm thời không cần lo lắng về việc không có sân huấn luyện thích hợp.

“Được rồi, Epsilon, người ở đây nghỉ ngơi một lát, ta sẽ đi báo cáo nhiệm vụ với hiệp hội.”

Bạch Khải thả trùng thảo ra, rồi cảnh giác nhìn về phía Gamma, nói: “Gamma, hiện giờ hắn đã là đồng bạn của chúng ta, đừng cho ta nấu nướng nhé!” “Két phốc két phốc.”

(Tốt, Gamma không làm hại hắn.) “Chiên xào hay nướng cũng không sao, chỉ cần là món ăn thì không được, hãy sống hòa thuận với Epsilon.”

Bạch Khải khéo léo ngăn chặn mọi lựa chọn của Gamma, đồng thời nhìn về phía Shuke Beita, nói: “Các người cũng vậy, đừng coi hắn là vật thí nghiệm, nếu như quay về mà có cái gì tổn thương, ta sẽ không bỏ qua cho các người đâu.”

“Ngự Thú sư, người cứ yên tâm, ta sẽ không làm hại hắn đâu.”

Shuke nghiêm túc gật đầu, Beita cũng đồng tình như vậy.

“Vậy là tốt rồi, Delta, chúng ta nhanh chóng quay về thôi.”

Bạch Khải thấy vậy thỏa mãn gật gù, dẫn theo Delta rời khỏi bí cảnh, rồi thẳng đến hiệp hội.

Nhiệm vụ đã hoàn thành, nhưng kẻ cầm đầu lại bị hắn giữ lại, hắn cảm thấy nhất định phải cho Tàn hội trưởng một lời giải thích, nếu không, việc bị chụp điểm tích lũy cũng không tốt.

A ô a ô? (Nhân loại đã rời đi sao?) “Đã rời đi.”

Shuke gật đầu, sau đó, hai con khuyển bắt đầu ném ánh mắt nguy hiểm về phía trùng thảo.

Ngự Thú sư chỉ nói không thấy tổn thương, vậy chỉ cần cắt miếng rồi chữa trị lại là được, về phần trị liệu, có Gamma ở đây thì đơn giản rồi.

“Két phốc két phốc?” (Gamma có thể cắt một miếng để thử vị, rồi lại chữa trị cũng được chứ đúng không, giống như hái quả vậy?) Theo sự dẫn dắt của Shuke, Gamma lập tức suy nghĩ ra, hóa ra có thể biến trùng thảo thành một loại cây ăn trái có thể tái sinh.

Bị hai con sủng thú nhìn với ánh mắt cảnh giác, trùng thảo bầy màu hốt hoảng mất màu sắc, lão đảo lùi lại phía sau, mãi cho đến khi nó lùi vào một góc khuất, không khỏi phát ra một tiếng gào thét thảm thiết.

“Các người không được qua đây a!”

Chương 389:

Tuyên bố đêm trước Ngự Thú sư hiệp hội.

“Người có ý nói, hẻm núi xung quanh dị tượng là do một gốc cây ký sinh trên Tri Thức cổ thụ hình thành?” Tàn hội trưởng đọc hết báo cáo của Bạch Khải và tỏ ra hơi bất ngờ.

Ban đầu, hẳn định cử Bạch Khải đi thăm dò khu vực đó, chủ yếu vì không có kiểm tra một nguồn sinh mệnh mạnh mẽ nào ở đó.

Nếu biết rõ bên trong có một cây Tri Thức cổ thụ, hẳn sẽ quyết định cử một Ngự Thú sư cao cấp hơn đi.

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng cây Tri Thức cổ thụ đã chết héo, chắc chắn sẽ không còn xuất hiện tình huống tương tự nữa.”

“Ta hiểu rồi, nhưng mà tàn tích của Tri Thức cổ thụ không thể cứ để như vậy bên ngoài.

Ta sẽ để người đi dọn dẹp.”

Tàn hội trưởng thả bản báo cáo nhiệm vụ trong tay xuống, nói:

“À đúng rồi, cây mộng cảnh dây leo đâu? Bây giờ ở đâu?”

“Khụ khụ, ta cảm thấy cây mộng cảnh dây leo đó khá đặc biệt, nên đã mang về để nghiên cứu.”

Bạch Khải hơi lúng túng gãi gãi đầu, nói: “Trong nhiệm vụ thu hoạch của Ngự Thú sư có quyền tự xử lý mà?” “Người căng thẳng như vậy làm gì? Một cây mộng cảnh dây leo ta còn không đến mức phải yêu cầu người nộp lên.”

Tàn hội trưởng nghe vậy bật cười, nói: “À đúng rồi, Cục 13 bên kia đã gửi thông tin, Ngự Linh cầu trong mấy ngày tới sẽ chính thức phát hành.

Người, người sáng tạo, cảm thấy thế nào?” “Cảm tưởng?”

Bạch Khải hơi nghiêng đầu suy nghĩ, rồi hỏi: “Ngự Linh cầu có tính phí không?” Tàn hội trưởng có chút cứng người, nói:

“Tính đến Ngự Linh cầu, người đã có bốn cái hạch tâm độc quyền, sao còn nhớ đến tiền?” “Đừng trách ta, ai bảo dám trể trong nhà lại tiêu quá nhiều, động một chút đã mua vật liệu

cấp sử thi về để bổ sung cơ thể, không kiếm được chút nào sau này làm sao gánh vác được.”

Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai, vẻ mặt không thể tả ra bằng lời, trong khi Tần hội trưởng dường như nghĩ đến điều gì đó, không nói thêm gì nữa.

Muốn làm nhiều nghiên cứu như vậy, chi phí thật sự không nhỏ. À, quay đầu thử xem có thể yêu cầu một khoản nghiên cứu tài chính từ Bạch Khải không.

Dù sao, Bạch Khải càng xuất sắc, lợi ích với hiệp hội cũng sẽ càng lớn.

Tần hội trưởng lấy ra một phần tài liệu đưa cho Bạch Khải, nói: “Đây là phương án sơ bộ cho Ngự Linh cầu, mỗi người không có thiên phú sau khi trải qua kiểm tra đều có thể đến hiệp hội nhận một cái Ngự Linh cầu miễn phí, đồng thời có thể chỉ định ba đầu sủng thú trong đó để chọn một đầu ký khế ước.

Những Ngự Linh cầu sau cần phải dùng tiền của chính bọn họ để mua.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu hài lòng.

Mặc dù trước đây hắn đã đưa ra đề xuất số lượng hạn chế cho Cục 13, nhưng đối với những người không có thiên phú, việc khế ước một đầu sủng thú đã là cực hạn.

Thêm nữa, nếu nhiều quá, có thể sẽ phát sinh tình huống không thể duy trì khế ước, đưa một cái là đủ rồi.

“Ngoài những người không có thiên phú, còn có những thứ khác. ... Ừ, vậy những Ngự Thú sư không có thiên phú liệu có thể tiếp tục ký khế ước không? Họ cũng có thể nhận được sao?” Tần hội trưởng nghe vậy sắc mặt liền trở nên dễ chịu hơn, nhẹ gật đầu nói: “Chỉ cần thông qua chứng nhận của hiệp hội, họ cũng có thể.”

Nói đến đây, Tần hội trưởng lấy ra viên Lục Diệp cầu của bản thân, nói: “Nói đến đây, ta còn phải cảm ơn người.

Ban đầu ta còn nghĩ rằng sẽ không thể khế ước được con thứ bảy sủng thú, kết quả lại bị người thực hiện.”

Nói xong, Tần hội trưởng ném Lục Diệp cầu ra ngoài, một đầu cự thú kim loại lấp lánh dữ tợn liền xuất hiện trước mặt Bạch Khải. ...

“Trung đẳng lãnh chúa? Hội trưởng, người làm sao khế ước thành công?” Nhìn đầu Cương Khôi Tê trước mặt có đẳng cấp không thấp, Bạch Khải có chút bất ngờ, còn Tần hội trưởng thì với vẻ tự hào ngẩng cao đầu, nói: “Ta cũng là một Hi Nhật cấp đại sư, áp chế một đầu lãnh chúa sinh vật vẫn là được.

Chỉ là người thấy Lục Diệp cầu của người chứa đựng tinh thần lực vẫn còn quá ít, không phải ta còn muốn thử xem có thể khế ước một đầu Quân Vương cấp sinh vật không.”

“Xin lỗi, là ta đã cản trở...”

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, rồi lại chăm chú observ lên Cương Khôi Tê trước mặt.

So với cái mà Gia Cát Thần nuôi lớn Cự Địa Băng Lang, Cương Khôi Tê này rõ ràng mang theo một chút hung tính tự nhiên, chỉ là khi nhìn thấy Tần hội trưởng, nó rõ ràng có chút sợ hãi.

“Cái đó, hội trưởng, cho phép ta hỏi một chút về cách người thu phục đầu Cương Khôi Tê này được không?” “Đương nhiên có thể, ta còn định phổ biến phương pháp này nữa.”

Tần hội trưởng gật đầu nhẹ, nói: “Thật ra rất đơn giản, đầu tiên đánh gần chết Cương Khôi Tê rồi chữa trị nó.

Tiếp theo là tiếp tục đánh, lặp lại như vậy vài lần, nó sẽ tự tìm người để ký khế ước.”

Bạch Khải: “...”

Hội trưởng, người làm như vậy không sợ sủng thú bảo hộ hiệp hội khiêu nại người sao? À không đúng, Cương Khôi Tê vốn đã là hung thú, vậy thì không sao rồi.

“Nhưng mà hội trưởng, người không phải là một Ngự Thú sư hệ phụ trợ sao? Tại sao lại chọn một đầu Cương Khôi Tê, đây không phải là cường công hình sao?” Bạch Khải nhìn Cương Khôi Tê như một chú chó con đáng yêu nằm ngoan ngoãn dưới lòng bàn tay của Tần hội trưởng, không nhịn được hỏi.

“Đúng rồi, trước đây ta sáu đầu sủng thú hầu hết đều là hệ phụ trợ, nhưng bây giờ già rồi, đột nhiên cũng muốn đổi phong cách hưng phấn một chút.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao đã có sáu đầu sủng thú phụ trợ, cho dù Cương Khôi Tê không thể theo ta tiến cấp, nhưng sức chiến đấu cũng chưa chắc yếu đi.”

Rất tốt, đây là dự định sáu kéo một, cưỡng ép tạo ra một đầu đầy BUFF sủng thú? Ôi, Hi Nhật cấp đại sư chính là tùy hứng như vậy.

“Nói đến việc đó, việc tăng số lượng khế ước sủng thú của Ngự Linh cầu có lẽ cũng là vấn đề.

Người có biện pháp gì không?” Tần hội trưởng thu hồi Cương Khôi Tê, nói: “Ngự Linh cầu phổ cập giai đoạn đầu có thể không có vấn đề gì, nhưng khi Ngự Linh cầu phổ cập, chắc chắn sẽ xuất hiện mâu thuẫn.”

Thế giới không sợ không có mà chỉ sợ không đồng đều, nếu từ đầu đến cuối không có, thì thôi.

Nhưng một khi Ngự Linh sư khế ước thành công, chắc chắn sẽ phải so sánh với Ngự Thú sư, lúc đó nhiều tình huống máu chó sẽ xuất hiện liên tiếp.

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Khế ước giữa Ngự Linh sư và sủng thú là rất rộng lớn.

Sau khi sủng thú tăng cấp, liệu có còn muốn ở bên cạnh Ngự Linh sư không, thì cần Ngự Linh sư phải tự mình đầu tư vào mối quan hệ với sủng thú, bởi vì sớm muộn gì cũng không ngọt.”

“Cũng đúng, chỉ có thể tạm thời như vậy trước.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng mà người đầu tư quá nhiều tâm tư vào Ngự Linh cầu, nếu có thể đột phá những hạn chế hiện tại, người cống hiến cho nhân loại thật sự không thua gì những Đại Đế trong lịch sử.”

“Hội trưởng, người có phải quá đề tâm đến ta rồi không?”

Bạch Khải nghe vậy thở dài, không hiểu sao những người làm lãnh đạo luôn thích nói những điều không thực tế như vậy.

So sánh với Đại Đế? Chờ đến khi nào thành phong hào truyền kỳ rồi nói sau.

Dù không phải Tần hội trưởng không nói, nhưng Bạch Khải cũng không có ý định bỏ qua kế hoạch cải tiến Ngự Linh cầu.

Ngoài việc tăng cao năng lực chứa tinh thần lực, Bạch Khải gần đây vẫn đang nỗ lực nghiên cứu những thuộc tính khác nhau của sủng thú để tạo ra các loại Ngự Linh cầu đặc thù.

Chẳng hạn như Ngự Linh cầu cho hệ Đất, cầu cho hệ Khí, cầu cho hệ Thủy...

Các loại Ngự Linh cầu này được xây dựng trên cơ sở Ngự Linh cầu nguyên thủy với các thuộc tính phù văn đặc thù, về lý thuyết sẽ có thể gia tăng xác suất khế ước thành công.

Khi những Ngự Linh cầu đặc thù này được phát triển sau này, Bạch Khải nhất định sẽ đưa ra từng cái và chắc chắn sẽ bán chạy. Đáng tiếc, Nicolas Phỉ Thúy ấn ký thì không thể phổ cập, nếu không hiệu quả sẽ tốt hơn nữa.

Ngô, không bằng làm một phiên bản số lượng hạn chế? Rồi làm một cái thưởng thức? Bạch Khải trong đầu điên cuồng xoay chuyển, kế hoạch kinh doanh dần dần hình thành.

“Hội trưởng, việc sản xuất Ngự Linh cầu có phải đều do liên bang phụ trách không?” Tần hội trưởng gật đầu nhẹ, nói:

“Nhóm đầu tiên Ngự Linh cầu đều được sản xuất bởi xưởng quân sự của Cục 13, nhưng ta đoán rằng sau này sẽ từ từ chuyển cho một số tập đoàn sản xuất thiết bị máy móc.”

“Nhưng mà tôi đa cũng chỉ là quyền sản xuất Ngự Linh cầu mà thôi, thiết bị chứa tinh thần lực của Cục 13 nhất định sẽ không giao cho những người khác.”

Có thể bản thân Bạch Khải không cảm thấy điều gì đặc biệt lớn lao, nhưng Tần hội trưởng rất rõ ràng, thiết bị chứa tinh thần lực của Bạch Khải có ý nghĩa chiến lược lớn đến mức nào.

Cuộc chiến của Ngự Thú sư không chỉ phụ thuộc vào sủng thú bên ngoài, mà thiên phú sử dụng cũng rất quan trọng.

Ngự Thú sư chỉ cần sử dụng thiên phú sẽ tiêu hao thể lực và tinh thần lực.

Thể lực có thể bổ sung bằng thuốc, nhưng tinh thần lực chỉ dựa vào thuốc thì đối với cơ thể Ngự Thú sư lại là một gánh

nặng lớn.

Khi thiết bị chứa tinh thần lực của Bạch Khải ra đời, Ngự Thú sư có thể sớm thu thập tinh thần lực, chờ đến lúc cần thì lấy ra.

Tuy rằng hiện tại chưa xuất hiện thiết bị nào có thể tiếp nhận tinh thần lực đã chứa, nhưng Tần hội trưởng chắc chắn rằng, Cục 13 đang nghiên cứu bộ này chắc chắn đã tăng giờ làm việc.

“Vậy thì...”

Tập đoàn Võ Hưu có khả năng sản xuất không?” Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, đột nhiên nghĩ đến Gia Cát Thần.

“Đoán chừng không được, Tập đoàn Võ Hưu nguyên bản không phải là tập đoàn máy móc hệ, và đã giao cho Ngự Linh cầu sản xuất sủng thú chăn nuôi, Cục 13 chắc chắn sẽ không giao quyền sản xuất Ngự Linh cầu cho họ.”

“Tốt quá.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối thở dài, ban đầu còn nghĩ rằng phù sa không nên lưu cho ruộng người ngoài, đến lúc đó đem quyền chế tạo Ngự Linh cầu đặc thù giao cho Gia Cát gia, cũng tiết kiệm cho hắn khỏi phải đi với Cục 13 cãi cọ.

Giờ xem ra là nghĩ nhiều rồi.

“Nhưng mà ta đoán Cục 13 sẽ giao cho ai sản xuất Ngự Linh cầu, và người thì biết người này.”

Tần hội trưởng cười cười, sau khi Bạch Khải thoáng ngạc nhiên liền phản ứng lại.

“Hạ thị tập đoàn?” Hạ thị tập đoàn mặc dù là một cái tập đoàn mới xuất hiện trong liên bang, nhưng chính yếu lại là về máy móc hệ, và nhị công tử Hạ Diễm ngay ở trong Cục 13 nhậm chức, thậm chí cả quân đội tiêu chuẩn sủng thú Phá Quân cũng là sản phẩm của Hạ thị tập đoàn.

Việc giao Ngự Linh cầu cho đối phương cũng rất hợp lý.

“Đúng vậy, chính là Hạ thị tập đoàn.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, sau đó lộ ra một nụ cười kỳ lạ, nói: “Nhưng mà Ngự Linh cầu này tóm lại là do người phát

minh, ta đoán Cục 13 sẽ đến hỏi ý kiến người một chút để tham khảo.”

“Cho nên, trong vài ngày tới sẽ có không ít người đến tìm người, tốt nhất người chuẩn bị tâm lý thật tốt nhé.”

“Tới tìm ta?” Bạch Khải nghe vậy có chút cảm thấy không ổn, còn Tần hội trưởng thì vỗ vỗ bả vai của hắn, nói: “Đưa tới cửa chỗ tốt, tuyệt đối đừng nung tay.”

Chương 390:

Đưa tài đồng tử tới cửa (1) Nhìn thấy Tần hội trưởng ở bên kia gương mặt có chút không phù hợp với thân phận và tuổi tác mà cười một cách xấu xa, Bạch Khải bưng tỉnh, hắn nói: “Vậy chắc chắn sẽ không chùn tay, mà, truyền thuyết cấp tài nguyên thì sao?” Tần hội trưởng nghe vậy sắc mặt có phần cứng đờ, nói: “Người không thể coi là truyền thuyết cấp tài nguyên ở khắp nơi đều có đúng không?” “Chẳng lẽ không đúng sao?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ nhìn Tần hội trưởng, hắn đơn giản tính toán một chút, từ lúc bắt đầu từ Cục 13 trao đổi Thủy Tinh Long Cốt bên ngoài, thì Bạch Khải chỉ từ hiệp hội đã đổi được mấy món truyền thuyết cấp tài nguyên, hơn nữa nhìn vào tình hình Thánh Vật chi tháp, rõ ràng còn giữ nhiều tài nguyên hơn.

Tần hội trưởng thở dài, nói: “Truyền thuyết cấp tài nguyên chủ yếu chỉ có thể thu được từ những sinh vật cấp Quân Vương hoặc Đế Hoàng, độ khó thu hoạch không hề thấp.

Ngoài những thế lực có truyền thừa lâu đời như hiệp hội hay các quốc gia liên bang, thì dù có những tổ chức dân gian cũng sẽ không dễ dàng mang ra giao dịch.”

“Hơn nữa, mặc dù Ngự Linh kiếm được lợi nhuận rất cao, nhưng vẫn chỉ dừng lại ở mức tài chính, muốn để họ xuất ra truyền thuyết cấp tài nguyên thì tuyệt đối không thể nào.”

Nghe những lời của Tần hội trưởng, Bạch Khải lập tức cảm thấy không còn hứng thú.

Hiện giờ hắn đã không thiếu tiền nhỏ, điều khiến hắn thực sự cảm thấy hứng thú chỉ còn lại là truyền thuyết cấp tài nguyên.

Nghe ý của Tần hội trưởng, bọn họ khả năng không lớn xuất ra truyền thuyết cấp tài nguyên, vậy thì cũng chẳng có ý nghĩa gì.

“Đừng tiêu cực như vậy.”

Tần hội trưởng khoát tay áo, nói: “Hãy suy nghĩ kỹ, hiện tại người chuyên môn là gì, cơ hội tốt như vậy mà bỏ lỡ thì sau này có thể sẽ không còn cơ hội gặp lại.”

Nghe xong lời của Tần hội trưởng, ánh mắt Bạch Khải lập tức sáng lên.

“Ta hiểu rồi!” “Đó mới là thái độ tốt.”

Tần hội trưởng hài lòng cười một tiếng, sau đó hạ lệnh đuổi khách.

“Không có chuyện gì thì mau xéo đi, nhớ giữ cho điện thoại di động luôn thông suốt, ta lúc nào cũng có thể gọi người đi làm nhiệm vụ.”

Bạch Khải hiện tại tâm trạng rất tốt, gật đầu một cái rồi bước nhanh ra khỏi hiệp hội.

“Tiểu tử này, thật là...”

Nhìn bóng dáng Bạch Khải nhanh chóng rời đi, Tần hội trưởng không khỏi bật cười.

Bình thường nhìn hắn thì có vẻ như một ông cụ non, nhưng trong việc xử lý sự việc, hắn lại thể hiện trình độ lão luyện không thua gì một lão hồ ly, nhưng rốt cuộc vẫn chỉ là một học sinh mà thôi. ...

Sở hữu kỹ năng hư không tiếng vọng và Phong Thần Dực Long Gió Lốc thiên phú, Bạch Khải gần như lập tức đã trở về nhà.

Chỉ vừa chạm đất, hắn đã thấy hai nhóm người đứng trước cửa nhà mình. Đến nhanh như vậy sao? Bạch Khải hơi ngạc nhiên, sau đó để Delta hạ cánh.

“Bạch Khải, cuối cùng ngươi cũng về rồi, nhưng để Gia Cát thúc thúc chờ lâu quá.”

Khi thấy Bạch Khải xuất hiện, Gia Cát Tự lập tức tiến lên đón, nói: “Ta phải thật lòng cảm ơn ngươi, cái mà ngươi đưa cho Gia Cát Thần, chính là Lục Diệp cầu, đã giúp giải quyết được vấn đề của cậu ta.”

“Gia Cát thúc thúc khách khí quá rồi.”

Bạch Khải cười, liếc mắt nhìn Gia Cát Thần phía sau với vẻ bất đắc dĩ, hỏi: “Gia Cát thúc thúc hôm nay tới có chuyện gì tìm ta?” Gia Cát Tự nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng hôm nay nhân vật chính không phải là ta, mà là bọn họ.”

Nói rồi, Gia Cát Tự tránh sang một bên, chỉ về phía sau mình, hai người kia thuận thế đi tới.

“Hạ Hiên?” Thấy một người trong số đó có diện mạo quen thuộc, Bạch Khải lập tức có chút kinh ngạc.

Phát hiện ra Hạ Hiên đứng bên cạnh, giống như một người đàn ông trung niên bảy tám phần giống hần, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Vừa rồi Tần hội trưởng mới nhắc tới chuyện này, vậy mà Hạ thị tập đoàn đã tới cửa sao? Thật nhanh chóng.

Hạ Hiên hiển nhiên không muốn đối mặt với Bạch Khải trong tình huống này, hần trực tiếp nghiêng đầu không muốn nói chuyện.

Một người đàn ông trung niên đứng bên cạnh nhìn thấy vậy, có chút nhíu mày, nói: “Hiên nhi, đừng thất lễ.”

Nghe thấy người đàn ông lên tiếng, Hạ Hiên lúc này mới nghiêng đầu, bất đắc dĩ gật đầu hướng Bạch Khải như một cách chào hỏi.

Chương 391:

Đưa tài đồng tử tới cửa (2) “Đến giới thiệu, người này chính là người đang cầm lái Hạ thị tập đoàn, Hạ Nghệ, Chủ tịch Hạ.

Bạch Khải, người cứ gọi Hạ thúc thúc là được.” Nhìn thấy bộ dáng của Hạ Hiên, Gia Cát Tự mỉm cười hai tiếng, rồi quay sang giới thiệu vị nam tử, trong khi Hạ Nghệ vung tay áo, nói: “Ta cũng không dám tự cho mình là bậc trưởng bối, Bạch Khải nếu không để tâm, cứ gọi ta là Hạ thôi.” “Hạ tổng đừng nói đùa.” Bạch Khải nhàn nhạt mỉm cười, sau đó mở toang cánh cửa, nói: “Mấy người, vào trong nói chuyện đi.” Hạ Nghệ đến đây với mục đích rõ ràng, Bạch Khải cũng không tiện để mọi người đứng bên ngoài.

Mấy người lần lượt đi vào, sau khi Bạch Khải tự tay rót trà cho họ, không vội vã chuyện trò mà chỉ yên lặng thưởng thức trà.

Im lặng là vàng, hẳn không muốn lộ diện mình trước những lão hồ ly trong thương trường, càng không muốn nói những điều vô bổ.

Dù sao có Gia Cát Tự ở đó, hẳn chắc chắn sẽ không để bản thân bị thua thiệt. “Thôi được, mọi người cũng quen mặt rồi, để ta dẫn đầu nói một chút.” Gia Cát Tự thấy Bạch Khải không mở lời, trong mắt lóe lên một tia tán thưởng, ho nhẹ hai tiếng, rồi nói: “Ngự Linh cầu sắp xảy ra sự kiện lớn, Bạch Khải, người có biết không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Ta vừa từ Tần hội trưởng trở về, cũng nghe nói rồi.” Gia Cát Tự gật đầu nhẹ, nói: “Nhóm đầu tiên Ngự Linh cầu sẽ cấp cho toàn thể liên bang những người không có thiên phú phù hợp.

Sau này, liên bang sẽ trở thành nơi thực sự mà mọi người có thể luyện ngự thú.

Bạch Khải, người người sáng tạo ra điều này nhất định sẽ được ghi nhớ trong sử sách.” “Nhưng mà Gia Cát thúc thúc chỉ là một người bình thường, không cùng người bàn những điều đó, ta sẽ đi thẳng vào vấn đề.” Gia Cát Tự dừng một chút, rồi nói: “Nhóm đầu tiên Ngự Linh cầu và những ngự thú miễn

phí sẽ do Ngự Thú sư hiệp hội cung cấp, không liên quan đến chúng ta.

Tuy nhiên, sau này, việc sản xuất và phân phối Ngự Linh cầu sẽ dần dần được giao cho cơ quan mà liên bang chỉ định, nhưng đến hiện tại, liên bang vẫn chưa xác định được cơ quan nào.” “Nếu như ta không đoán sai, trong vài ngày tới sẽ có người từ liên bang đến liên hệ với người để tìm hiểu ý kiến của Bạch Khải.” Nghe vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, mặc dù cảm thấy điều này có chút thừa thãi, nhưng sự tôn trọng đối với những người nắm giữ quyền lực thực sự từ liên bang là điều mà hắn có thể cảm nhận được; trước đây, Vương Tiên đã ký tên với Bạch Khải trong hiệp nghị này.

Tất nhiên, Bạch Khải cũng hoài nghi rằng có thể có sự tác động từ hiệp hội và giáo viên của hắn, Bạch Hòa Quang. “Gia Cát thúc thúc, người muốn tham gia vào sản xuất Ngự Linh cầu sao?” Nghe vậy, Gia Cát Tự vội vàng lắc tay áo, nói: “Nhờ sự may mắn của người, Võ Hào tập đoàn đã gánh chịu một phần ba sự nghiệp chăn nuôi Ngự Linh sư của liên bang.

Dù có thật sự cho Võ Hào tập đoàn sản xuất thì họ cũng không đủ khả năng.” “Gia Cát thúc thúc lần này đến đây, là muốn tiến cử người với Hạ thị tập đoàn.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, thấy Hạ Nghê cùng Gia Cát Tự cùng nhau tới, mà lại còn nói chuyện ăn ý như vậy, rõ ràng là đã có sự thương thảo trước, chắc chắn có thể đã đạt được một số thỏa thuận, nếu không thì Gia Cát Tự cũng không dễ dàng nhường lại lợi ích như vậy.

Gia Cát Tự vừa dứt lời, Hạ Nghê lập tức nói tiếp: “Dù Hạ thị tập đoàn không có tài chính hùng hậu như những tập đoàn uy tín lâu năm khác, nhưng ở lĩnh vực máy móc vẫn có vài thành tích.

Ngự Linh cầu là cơ hội hiếm có cho toàn liên bang, nếu Hạ thị tập đoàn bỏ lỡ, thật sự sẽ rất đáng tiếc.” “Chắc chắn chúng ta cũng sẽ không để Bạch Khải người thiệt thòi.” Hạ Nghê đưa ra một phần tài liệu, nói: “Chỉ cần Bạch Khải người đồng ý để Hạ thị tập đoàn tiếp nhận quyền sản xuất Ngự Linh cầu toàn liên bang, ngoài khoản phí độc quyền, Hạ thị tập đoàn sẵn sàng chia sẻ một phần lợi nhuận từ Ngự Linh cầu cho người.”

Chương 392:

Đưa tài đồng tử tới cửa Đến đây, Hạ Nghệ nhìn thoáng qua Bạch Khải, trên mặt lộ ra một chút áy náy, nói: “Ta biết một thành là ít, nhưng mà Ngự Linh cầu liên lụy đến nhiều vấn đề, cho nên Hạ thị tập đoàn sẽ bù đắp cho ngươi một chút ở nơi khác.”

Nói xong, Hạ Nghệ liền nhìn về phía Bạch Khải, muốn nghe ý kiến của hắn, nhưng Bạch Khải dường như không nghe thấy, hoàn toàn không có phản ứng gì.

Quả thật, một thành lợi nhuận đối với bốn cái hạch tâm độc quyền chẳng có sức hấp dẫn gì cả.

Nghĩ cũng phải, người có thể nghiên cứu ra cái phát minh kinh thiên động địa này, dù có là học sinh, cũng không thể dùng góc nhìn của người bình thường mà đánh giá.

“Như vậy đi, ta biết Bạch Khải ngươi vẫn là một võ sư, Hạ thị tập đoàn có chút nghiên cứu về phương diện này, nếu Bạch Khải ngươi không ngại, Hạ thị tập đoàn tại thành phố Cổ Túc còn có một phòng nghiên cứu võ thuật bỏ trống, vậy cho ngươi.”

“Đừng lo, về sau giữ gìn loại hình của Hạ thị tập đoàn nhất định sẽ được giải quyết.”

Nghe xong lời Hạ Nghệ, Bạch Khải lúc này mới có động tĩnh, liên tục gật đầu, nói: “Không ngại, đương nhiên không ngại, Hạ thúc thúc thật sự quá khách khí.”

Vừa rồi không trả lời Hạ tổng là sao? Sao hiện tại lại đổi thành Hạ thúc thúc rồi? Thấy Bạch Khải như vậy, Hạ Hiên không nhịn được trợn mắt, bản năng muốn trào phúng một phen, nhưng nghĩ đến lời dặn của lão ba trước khi đi, vẫn cố nén lại.

“Ha ha ha...”

Lão Hạ ngươi xuất thủ đúng là hào phóng, ta cũng không thể để mình thua kém.”

Thấy Bạch Khải đồng ý điều kiện của Hạ Nghệ, Gia Cát Tự không khỏi cười lớn, nói: “Ta và lão Hạ đã thương lượng, Hạ

thị tập đoàn sản xuất Ngự Linh cầu, bình thường sẽ giao cho chúng ta Võ Hầu tập đoàn và nhà của Tinh Linh để tiêu thụ, thúc thúc không có phòng nghiên cứu võ thuật đưa cho, thì chia lợi nhuận hai thành cho người đi.”

Bạch Khải nghe thấy vậy, liên tục khoát tay, ngay lập tức muốn từ chối, nhưng Gia Cát Tự lại trực tiếp cắt đứt lời hắt, nói: “Ta biết người muốn từ chối, nhưng làm ăn là làm ăn, chuyện chăn nuôi quán ta còn chưa cảm ơn người, thêm một thành lợi nhuận này xem như là thù lao cho chăn nuôi quán.”

Nghe Gia Cát Tự nói như vậy, Bạch Khải cũng chỉ có thể đồng ý, nói: “Vậy thì cảm ơn Gia Cát thúc thúc rồi.”

“Nói chuyện làm ăn có gì đáng cảm ơn, thúc thúc còn phải cảm ơn người vì vẫn nhớ tới Võ Hầu tập đoàn.”

Gia Cát Tự rất rõ ràng, nếu không phải Bạch Khải kiến nghị, chuyện chăn nuôi quán của Võ Hầu tập đoàn cho dù có thể nhúng tay, cũng sẽ phải trả giá không nhỏ, không giống như bây giờ đã thẳng thừng tìm tới cửa muốn hợp tác.

Nếu không lo Bạch Khải sẽ khó chịu, Gia Cát Tự vốn dĩ còn muốn chia nhiều lợi nhuận hơn.

“Đã Bạch Khải người đồng ý, vậy ta cũng chờ tin tốt từ người.”

Hạ Nghệ mỉm cười, sau đó vỗ vỗ bên cạnh Hạ Hiên, nói: “Hạ Hiên trước đây có quen biết với Bạch Khải, tiểu tử này mặc dù có chút thiên phú, nhưng cách đối nhân xử thế thật sự thiếu sót, nếu có chỗ nào chưa đúng, Bạch Khải người cũng đừng để bụng.”

“Hạ thúc thúc nói quá lời, Hạ Hiên đã giúp ta rất nhiều.”

Bạch Khải nghe vậy lắc đầu liên tục, lời này không phải nói không có lý, nếu không có Hạ Hiên giúp đỡ, Shuke đã dùng hợp kim Titanium Platinum và duy trì bí cảnh căn cứ để vận chuyển nguồn năng lượng thiên tai, hắt đầu còn chỗ nào để làm.

Một người như vậy, sao Bạch Khải lại có thể ghét bỏ được.

Chương 393:

Garuru bọc thép “Ha ha ha, như vậy là tốt rồi, các người đều là người đồng lứa, nên thường xuyên tụ tập cùng nhau.”

Hạ Nghệ gật đầu nhẹ, nói: “Bạch Khải, hình như ngươi còn có việc bận, ta không muốn quấy rầy nhiều, chuyện liên quan đến phòng nghiên cứu cơ võ, ta sẽ để Hạ Hiên liên hệ với ngươi, đến lúc đó chỉ cần tiếp nhận là được.”

“Được, cảm ơn Hạ thúc thúc.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ và đưa Hạ Nghệ cùng Hạ Hiên ra khỏi cửa.

“Không ngờ Hạ hồ ly lần này lại dễ dàng như vậy, quả thật là nhìn thấu lợi nhuận từ Ngự Linh cầu phía sau.”

Sau khi Hạ Nghệ rời đi, Gia Cát Tự sắc mặt lập tức thay đổi, nói: “Bạch Khải, Hạ hồ ly kia, tốt nhất đừng giữ lại người nào trong phòng nghiên cứu đó, nếu ngươi không để ý, thúc thúc có thể giúp ngươi thông báo tuyển dụng một số người vào.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Gia Cát thúc thúc yên tâm, ta hiểu.”

Một phòng nghiên cứu cơ võ, dù nhỏ cũng không phải chỉ một người có thể vận hành, Hạ thị tập đoàn chắc chắn sẽ an bài một số thân tín bên trong.

Còn về mục đích, không chỉ có đánh cắp tư liệu, mà cũng sẽ nắm giữ tình báo.

Tuy nhiên rất đáng tiếc, Bạch Khải căn bản không có ý định để người khác thao tác các dụng cụ này.

Ban đầu hẳn chỉ định yêu cầu Hạ thị tập đoàn chế tạo thiết bị nghiên cứu cơ võ chuyên nghiệp, để đổi mới những sản phẩm kém chất lượng trong nhà, không ngờ đối phương lại phóng tay như vậy, không chỉ cho một khoản lợi nhuận, mà còn tặng kèm một phòng nghiên cứu cơ võ.

Với chuyện này, Bạch Khải cho rằng có tiền thật tốt.

Nhìn thấy Bạch Khải rõ ràng hiểu ý của mình, Gia Cát Tự nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng Bạch Khải, người thực sự rất lợi hại, không chỉ có tiến hóa phù văn, lại còn có thể chế tạo ra Ngự Linh cầu như thế.

Gia Cát thúc thúc chắc chắn cũng đã từng nghiệm Ngự Thú sư một thời.”

Nói xong, Gia Cát Tự liền kéo áo khoác ra, lộ ra một cái thắt lưng đầy Ngự Linh cầu.

“Ngạch, Ngự Linh cầu không phải còn chưa cấp cho sao?” Nghe vậy, Gia Cát Tự cười nói: “Chính thức cấp cho thì phải sau ba ngày nữa, nhưng thúc thúc cũng có chút mặt mũi trong liên bang, nên nhờ người lấy về được mấy viên.”

“Trong liên bang còn đang tính thứ tự, đáng tiếc những cái sắp xếp số khác đã bị vài người khác đặt trước, thúc thúc chỉ có thể lấy về mấy cái này.”

Bạch Khải tò mò nhìn về phía Gia Cát Tự đưa ra Ngự Linh cầu, kết cấu tổng thể vẫn giống như hấn chế tạo nhưng vật liệu thì đã khác, và bên trong thiết bị lưu trữ tinh thần lực được đánh dấu bằng một dãy số dài.

“10000, 10010, 10086?!” Bạch Khải nhìn vào dãy số, âm thanh không tự chủ mà cao lên, Gia Cát Tự thì hơi nghi ngờ hỏi: “Sao vậy, những dãy số này có vấn đề gì không?”

“Không, không có vấn đề, ta lại cảm thấy khá tốt!” Bạch Khải lắc đầu liên tục, xem ra ba công ty di động lớn chắc chắn sẽ xâm nhập vào thế giới dị thường này, chuyện này có thể xảy ra, cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

“Không có vấn đề thì tốt rồi.”

Gia Cát Tự nhận lấy Ngự Linh cầu từ tay Bạch Khải, nói: “Gia Cát thúc thúc còn có chút chuyện phải chuẩn bị, không ở lại nữa, hai người hãy tiếp tục trò chuyện nhé.”

Nói xong, Gia Cát Tự liền nhanh chóng đi ra ngoài phòng, không đợi Bạch Khải phản ứng, đã ngồi xe rời đi.

“Gia Cát thúc thúc vẫn như vậy hồi hả.”

“Vội vàng kiếm tiền thôi, nếu không kiếm tiền, lão ba chạy còn chậm hơn ai khác.”

Gia Cát Thần nhún vai, nhìn Bạch Khải, nói: “Đúng rồi, chờ thêm hai ngày nữa, người chắc sẽ trở thành người nổi danh nhất toàn liên bang, chuẩn bị sẵn sàng chưa?” “Làm chuẩn bị? Có cái gì phải chuẩn bị kỹ càng không?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên nhìn Gia Cát Thần có chút im lặng.

“Địa chỉ gia đình của người từ lúc người trở thành thủ khoa liên thi thành phố đã bị đám paparazzi điều tra được bảy tám phần, tuy nhiên đến giờ người đi tập huấn ở tổng bộ hiệp hội nên không có động tĩnh gì, nhưng chờ đến khi Ngự Linh cầu được cấp phát, người chắc chắn những đám paparazzi sẽ bỏ qua người sao?” “Ngạch, người nói như vậy cũng đúng.”

Bạch Khải sắc mặt biến đổi, cấp độ điên cuồng của hắn ở kiếp trước cũng rất rõ ràng, chờ liên bang công bố thân phận của hắn, thì nhà này chắc chắn không chờ nổi nữa.

Còn không thì tránh xa A Trà trong nhà sao? Ân, quyết định như vậy.

Nhìn thấy Bạch Khải vẻ mặt nghiêm túc, Gia Cát Thần đồng tình vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Đại thiên tài, người hãy tự bảo trọng.”

“Đừng nói về chuyện đó, gần đây Garuru của người thế nào?” Bạch Khải không muốn tiếp tục lạc lối trong chủ đề này, mà trực tiếp chuyển sang một đề tài khác.

“Cũng không tệ, ta vốn đã quen với Garuru, giờ thì có thêm một loại giao tiếp khác, quan hệ cũng tốt hơn chút, nhưng về mặt chiến đấu thì vẫn còn hơi lạnh nhạt.”

Gia Cát Thần ngượng ngùng gãi đầu, trước đây khi chưa có thiên phú, hắn luôn nghĩ đến cách chỉ huy sủng thú chiến đấu, giờ thật sự có thể chỉ huy rồi, nhưng lại có chút không quen.

“Chẳng sao cả, làm quen là tốt rồi.”

Bạch Khải nói: “Ta có một món quà muốn tặng cho Garuru, người hãy triệu hồi hắn ra đi.”

“Tặng quà cho Garuru?” Gia Cát Thần hơi nghi ngờ một chút, nhưng vẫn ngoan ngoãn triệu hồi Garuru ra, trong khi đó Bạch Khải lấy ra một bộ giáp cơ khí đẹp và bắt đầu lắp đặt cho Garuru.

Rất nhanh, bộ giáp kim loại gần như bao trùm toàn thân Garuru đã được lắp ráp hoàn chỉnh.

Cánh tay kim loại, vũ khí trang bị khắp người, cộng thêm hàn khí từ Garuru Cực Địa Băng Lang, quả thực chính là một Garuru thép không gỉ. (Garurumon - Digimon) “Đây có phải là cải tạo như Shuke không?” Gia Cát Thần biết một chút về tình huống của Shuke, thấy thiết kế này có chút giống với Garuru, không khỏi hơi nghi ngờ một chút.

“Không tính là cải tạo, nói đúng ra, thì nó là một bộ giáp bọc thép.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ta tạm thời vẫn chưa tìm ra phương pháp để hợp nhất máy móc với máu thịt, nhưng làm một bộ giáp bọc thép thì vẫn rất dễ dàng, người chỉ cần coi nó như một bộ phận giả để chiến đấu là được.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, sau đó hào hứng quan sát Garuru trong tạo hình mới.

Giáp cơ khí, nhưng lại là ước mơ của mọi cậu bé.

“Bạch Khải, nơi này có chỗ nào để đấu không, ta có thể thử xem một chút không?” Sau một hồi thương thức, Gia Cát Thần có chút kích động, Bạch Khải đã sớm đoán ra suy nghĩ của Gia Cát Thần, liền dẫn hắn vào bí cảnh trong căn cứ.

“Bạch Khải, nơi này...”

Nhìn thấy căn cứ lớn như thế này, Gia Cát Thần ngạc nhiên tột đỉnh.

“Đi, nơi đấu ở phía trước, chúng ta thử bên kia một chút.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Gia Cát Thần để đem hắn trở lại thực tại, liền dẫn hắn đi hướng khu vực đấu.

“Anh hùng, cứu cứu mạng!” Ngay lúc này, một con trùng thảo đột nhiên từ một bên lao ra, khi thấy Bạch Khải liền lập tức lao vào lòng hắn, sau đó sợ hãi nhìn về phía sau.

“Tình huống như thế nào?” Chưa đợi Bạch Khải làm rõ tình hình, Husky cùng Gamma đã đuổi theo, một tay cầm dao phẫu thuật, một tay cầm dao ăn, đều sắc mặt hung hăng, một mực chú mục vào con trùng thảo trong lòng Bạch Khải.

Nhưng khi nhìn thấy sự xuất hiện của Bạch Khải, Beita là người phản ứng đầu tiên, cầm dao phẫu thuật cắm vào cơ thể Gamma, sau đó quay đầu không quan tâm, ngâm nga một bài hát, như thể không có chuyện gì xảy ra, mà Gamma sau khi sửng sốt một lúc, kết thúc như Beita, nuốt dao ăn vào trong miệng, rồi tiêu hóa thành năng lượng.

“Hai người các người định tính làm món ăn cho Epsilon sao!” Khóe mắt Bạch Khải hơi giật giật, hắn đã từng căn dặn hai tên này trước khi đi, không ngờ chuyện hắn lo lắng cuối cùng cũng xảy ra.

Con trùng thảo này không phải gì bổ dưỡng, không thể bị đem để nấu.

A ô a ô! (nhân loại, người đừng hiểu nhầm, ta chỉ là giúp Epsilon cắt tỉa một chút thôi, đúng vậy, chỉ là cắt tỉa tóc thôi!) Két phốc két phốc. (Ừ, Gamma chỉ giúp Beita hỗ trợ, không có ý định nấu Epsilon đâu.) “Ha ha...”

Các người cảm thấy ta có thể tin không?” Bạch Khải tròn mắt, gọi Alpha đến, nói: “Alpha, sau này con gia hỏa này sẽ theo người, đừng để bọn hắn thật sự nấu nướng đâu.”

Epsilon là con thứ năm mà hắn đã đặt trước, nếu thật sự bị hai gia hỏa này nấu, hắn cũng không biết phải tìm đâu ra một con khác.

Ken két ken két. (tốt, lão đại.) Alpha nhẹ gật đầu, từ tay Bạch Khải tiếp nhận trùng thảo và phóng lên vai mình.

“Cái kia, anh hùng, ta không muốn để bọn chúng nấu đâu, chỉ là cắt một vài mảnh thôi, tại hạ không chết được.”

Cảm nhận được hơi thở tử vong từ Alpha, cơ thể trùng thảo run bần bật, đột nhiên cảm thấy Beita và Gamma thật đáng yêu.

A ô! (nhân loại, người nghe, đây chính là ước nguyện của hắn!) Beita lập tức kích thích, nhưng Bạch Khải hiện giờ lười để ý đến bọn họ, mang theo Gia Cát Thần thẳng tiến tới khu vực đấu.

“Ừ, đây chính là khu vực đấu của ta, người cứ thoải mái thử nghiệm kỹ năng đi.”

Bạch Khải chỉ về phía khu vực đấu, ra hiệu cho Gia Cát Thần tự do.

“Bộ giáp này sẽ dựa theo cử động của Garuru mà phản ứng, nhưng một số chức năng vẫn do Garuru tự điều khiển, người hãy tìm thời gian để làm quen một chút.”

“Tốt.”

Gia Cát Thần gật đầu nhẹ, triệu hồi Garuru ra, chỉ chỉ vào cái bìa ngấm kim loại trong khu vực đấu, nói: “Garuru, sử dụng xung phong!” Garuru hóa thành một đường tàn ảnh trực tiếp biến mất, sau đó một cú chộp từ trên cao đánh xuống bìa ngấm kim loại, trực tiếp để lại trên đó ba dấu vết sâu.

“A? Garuru tốc độ nhanh như vậy?” Gia Cát Thần hơi nghi ngờ khi nhìn thấy động tác nhanh và sức phá hoại của Garuru rõ rệt tăng lên, nhưng rất nhanh hắn đã phản ứng lại.

“Là do bộ giáp bọc thép sao?” Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Bộ giáp bọc thép có chức năng hỗ trợ gia tốc và tăng cường sức mạnh, khi các người thuần thục, hiệu quả chắc chắn còn tốt hơn nữa.”

Gia Cát Thần: “...”

“Đúng rồi, người hãy cho Garuru thử một chút chức năng này, đây chính là tác phẩm tâm đắc của ta, những thứ khác không quan trọng.”

Bạch Khải giảng giải cho Gia Cát Thần một trận, Gia Cát Thần dù có chút không tin tưởng, nhưng vẫn truyền đạt cho Garuru theo lời Bạch Khải.

A ô...

Theo một trận hú sói du dương, Garuru xung quanh lập tức bay lên một đợt băng sương, đồng thời có ý định hội tụ sức mạnh trong miệng, nhưng bộ giáp bọc bên ngoài lại đột nhiên sáng lên với những đường nét phù văn, và bắt đầu chủ động rút năng lượng từ Garuru.

Sau đó, hai viên đạn tương tự lóe lên ánh sáng màu xanh từ dưới cánh của Garuru bay ra, trực tiếp trúng vào bìa ngấm kim loại ở xa.

Một lượng lớn hàn khí từ trong đạn bùng ra, ngay lập tức đóng băng bia ngắm kim loại, và sau đó bia kim loại nhanh chóng bị nổ tung dưới sóng xung kích, trở thành một đồng mảnh vụn lạnh. Đông lạnh thành công! Gần đây không ít thiếu niên bắt tròng đang hỏi bình luận về tình hình, không phải côn trùng bị loại bỏ, mà là gần đây hệ thống đã đóng cửa phần bình luận, chỉ có thể thấy được bình luận của mình, những người khác không thể hồi phục, chắc phải đến tháng mười một phần mới mở lại, tuy nhiên mọi người đều có thể thấy bình luận của côn trùng, nhưng cũng không thể rõ ràng ra...

Chương 394:

Phù văn máy móc vũ trang “Cái này... Đây là Cực Địa Băng Lang hàn băng xung kích?” Gia Cát Thần hơi ngạc nhiên nhìn Garuru trước mặt, giờ đã biến thành vô số mảnh băng vỡ, rõ ràng không thể nào so sánh với kỹ năng hàn băng xung kích của Cực Địa Băng Lang.

Hắn làm sao có thể quên rằng, hàn băng xung kích chủ yếu chỉ là làm mục tiêu đông cứng trong một khoảng thời gian, gây ra một ít tổn thương băng hệ? “Dĩ nhiên không phải, chỉ là bộ giáp bọc thép hấp thu năng lượng từ Cực Địa Băng Lang, nhờ có phù văn băng hệ tăng cường mới tạo ra loại hiệu quả này. Ủa, ta gọi nó là cực hàn đông lạnh khí!” Bạch Khải mỉm cười, gần đây hắn luôn mãi mê nghiên cứu kỹ thuật kết hợp máy móc và máu thịt, dù không có gì tiến triển, nhưng ngẫu nhiên lại tạo ra một bộ giáp bọc thép như thế này, nhìn hiệu quả trước mắt thì cũng không tệ. Đúng, chỉ cần có điều kiện tiêu hao năng lượng lớn hơn một chút.

Bạch Khải nhìn Garuru bị bọc thép hấp thu năng lượng có vẻ mệt mỏi, âm thầm ghi chú trong đầu.

Năng lượng hấp thu thêm một trang bị không chế là tốt nhất, nên bổ sung một nguồn năng lượng độc lập bên trong bộ giáp.

Thật tiếc, hắn vẫn chưa tìm ra cách kết hợp máy móc và máu thịt, nếu không, tỷ lệ năng lượng sử dụng chắc chắn còn có thể nâng cao hơn nữa, cũng không cần phiền phức như vậy.

“Cực hàn đông lạnh khí?” Gia Cát Thần nhìn Garuru, trên thân còn sáng lên những phù văn màu lam, lâu sau mới phản ứng lại, nói: “Vậy nên, bộ giáp này là do Bạch Khải người thiết kế ra để cường hóa sủng thú của Ngự Linh sư à?” “Cường hóa sủng thú Ngự Linh sư? Không phải đâu, đây chỉ là một sản phẩm ngoài ý muốn thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, có chút mơ hồ, hắn chỉ muốn nghiên cứu kỹ thuật kết hợp máy móc với máu thịt, rồi sau đó đến tìm Sở giáo sư để đổi lấy kỹ thuật thất giai, nào có nghĩ nhiều như vậy.

Dù sao, sủng thú của Ngự Linh sư vẫn có thể tiến hóa, chỉ cần có vật liệu đúng, thông thường sẽ có thể nâng cao, tối đa cũng chỉ là mạnh lên rồi sau đó chóng mắt mà phản bội chạy trốn.

Nhưng mà lời của Gia Cát Thần lại làm hấn nảy sinh một ý tưởng.

Cường hóa sủng thú với bộ giáp bọc thép, dường như rất có thể làm được nhỉ~ “Ngự Thú sư, cũng giống như một võ sư cơ khí, ta cần nhắc nhở ngươi, gần đây ngươi cần nghiên cứu nhiều hạng mục, đừng nên tiếp tục phân tâm nữa.”

Có lẽ nhận ra ý nghĩ của Bạch Khải, Shuke không kìm được nhắc nhở.

“Hạng mục nhiều sao?” Bạch Khải nghi ngờ gãi đầu, phù văn có Alpha, máy móc có Shuke, sinh vật có Delta, hấn cảm thấy chỉ như vậy là vẫn chưa đủ à? “Được rồi, ta không nói nữa.”

Thấy Bạch Khải như vậy, Shuke bất đắc dĩ thở dài.

Bị mắc kẹt trong công việc mà không biết đầu biết đuôi như Ngự Thú sư, không biết là hấn may mắn hay xui xẻo.

Rõ ràng có rất nhiều hạng mục giá trị để nghiên cứu, nhưng không có bất kỳ điều nào được nghiên cứu nghiêm túc, chỉ vì có tài năng tốt mà làm theo cảm hứng? Bạch Khải thấy Shuke không hỏi tiếp nữa, cũng lười quản đến những chuyện này, mà tiếp tục suy nghĩ về tính khả thi của bộ giáp bọc thép.

Nếu tạm thời gác lại kỹ thuật kết hợp máu thịt, để bộ giáp bọc thép này mạnh mẽ hơn trong thực chiến, thì cần phải hoàn thiện tốt hơn việc hấp thu năng lượng cùng hệ thống điều khiển.

Chỉ cần tìm chút thời gian thì chắc không vấn đề gì, thậm chí có thể lắp đặt một thiết bị dự trữ năng lượng, hấp thu năng lượng tản mát để dự phòng.

Ngược lại, cấu trúc chiến đấu có thể sẽ khá phức tạp.

Dù hiện tại hiệp hội chỉ cung cấp ba loại sủng thú để lựa chọn, nhưng khi Ngự Linh ngày càng phổ biến, chắc chắn rằng số lượng sủng thú cũng sẽ tăng lên, lúc đó thuộc tính khác nhau, chủng loại khác nhau và hình thể khác nhau sẽ khiến việc thiết kế bộ giáp bọc thép trở nên đa dạng hơn.

Chương 395:

Phù văn máy móc vũ trang (2) Cảm giác như một người có chút bận rộn không đến đây.

“Bạch Khải? Bạch Khải?” Nhìn thấy Bạch Khải đang lăm bằm như những hành động điên cuồng, Gia Cát Thần không nhịn được nhẹ nhàng vỗ vào bả vai Bạch Khải, muốn đánh thức hắn.

“Người không sao chứ?” Bạch Khải lắc đầu, cười nói: “Ta rất khỏe, mà ta còn phải cảm ơn người đã cho ta gợi ý.”

“Gợi ý? Ta đã nói gì cơ?” Gia Cát Thần cảm thấy hơi mờ mịt, nhưng ngay sau đó nàng thấy Bạch Khải bắt đầu tháo dỡ Garuru trên chiếc ngoại phụ bọc thép, vội vàng nói: “Người không phải nói sẽ đưa Garuru một món quà sao? Tại sao lại phải tháo ra?” “Đây là kỹ thuật còn thô ráp, ta vừa rồi có chút ý tưởng, chờ ta sửa xong rồi cho người thêm.”

Bạch Khải vừa tháo dỡ ngoại phụ bọc thép vừa hỏi Gia Cát Thần: “Đúng rồi, ta nhớ Võ Hưu tập đoàn cũng có công ty con máy móc phải không?” Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, nói: “Có, nhưng vì không có gì hấp dẫn các cơ giới sư và cơ võ sư, cho nên cơ bản không có thành tích gì.”

“Có là được, người quay lại hỏi Gia Cát thúc thúc, xem có ngại gì không khi thêm một số sản phẩm đặc sắc?” “Sản phẩm đặc sắc?” Gia Cát Thần ngẩn người, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, nhìn về phía Bạch Khải đang nắm trong tay ngoại phụ bọc thép, nói: “Người đang nói cái này ngoại phụ bọc thép sao?” Bạch Khải cười gật đầu, nói: “Đương nhiên, thứ này bán tại các cửa hàng nông trại có thể tăng cường sức chiến đấu bọc thép, chắc chắn sẽ rất được hoan nghênh đấy.”

“Chỉ cần đúng thời điểm mà thôi, chắc chắn sẽ bùng nổ đấy!” Trong mắt Gia Cát Thần loé lên một ánh sáng, trong huyết mạch thương nhân của nàng lập tức được đánh thức.

“Ngự Linh cầu cấp cho những đại nhân sơ kỳ chắc chắn sẽ không quá chú trọng đến vấn đề sức chiến đấu.”

Nhưng nhà của Tinh Linh có thể tổ chức một trận đấu Ngự Linh sư giữa các gia tộc cùng với Ngự Thú sư hiệp hội, lúc đó để cho ngoại phụ bọc thép tham gia, thắng giải quán quân sẽ thu hút sự chú ý của mọi người, sau đó nhà của Tinh Linh sẽ lần lượt tung ra...”

Từng mạch suy nghĩ hoàn chỉnh của Gia Cát Thần thốt ra, khiến Bạch Khải có chút ngạc nhiên. Đây mới chỉ là ngoại phụ bọc thép, nếu mà nói về những sản phẩm đặc thù khác, liệu hắn có điên cuồng hơn nữa không? Quả nhiên, trong huyết mạch, những điều này không thể giấu giếm được.

A ô? (Người nghĩ rằng người và hắn khác nhau ở điểm nào?) Beita không nói gì, chỉ nhìn vẻ mặt cảm khái của Bạch Khải, nghĩ về huyết mạch truyền thừa, hắn cũng không quên lúc trước cả hai lần đầu gặp mặt đã định cắt tên của hắn đi.

Gia tộc di truyền, gia tộc di truyền! ...

Tinh giới học viện.

Tiểu tổ nghiên cứu tiến hóa phù văn.

Vì sự ra mắt của nhị đoạn tiến hóa, khối lượng công việc của tiểu tổ bỗng tăng lên, ngoài việc thử nghiệm sự khác biệt giữa đoạn một và nhị đoạn tiến hóa, công việc chính dần chuyển hướng sang ba đoạn tiến hóa.

So với việc theo dõi nhị đoạn tiến hóa một cách vụng về, độ khó của ba đoạn tiến hóa thực sự khiến người ta nóng giận, có thể nói, bọn họ cơ bản không có phương hướng rõ ràng, chỉ có thể thử nghiệm tính chất từ suy nghĩ của Bạch Khải về nhị đoạn tiến hóa.

“Đồng giáo sư, đây là suy đoán của ta về ba đoạn tiến hóa trong hai ngày vừa qua, ngài xem qua nhé?” Một nam tử trung niên, có vẻ ngoài nghiêm túc, cầm một bản tài liệu đi đến trước mặt Đồng giáo sư, nói: “Ta đã cường hóa cấu trúc linh hồn của sủng thú, có lẽ có thể kích thích linh hồn sủng thú phát sinh biến chất, từ đó tiến hành ba đoạn tiến hóa.”

Đồng giáo sư nhận bản tài liệu, cẩn thận lật xem một lượt, lắc đầu, nói: “Cái này nhiều nhất chỉ có thể coi là cường hóa nhị đoạn tiến hóa mà thôi, hơn nữa tỷ lệ liên quan đến linh hồn quá lớn, ngược lại rất dễ làm tổn thương sủng thú.”

Nam tử nghe vậy sững sờ, tiếp nhận bản tài liệu một lần nữa kiểm tra, quả nhiên nhận ra vấn đề này.

Chương 396:

Phù văn máy móc vũ trang (3) “Ra cái này ba đoạn tiến hóa độ khó còn cao hơn hai đoạn nữa.”

Người đàn ông thở dài, nói: “Đúng rồi, Bạch Khải...”

Bạch tổ trưởng đâu? Ta nghe nói hắn đã về thành phố Cổ Túc, sao không thấy hắn tới chuyên đề tiểu tổ xem xét?” Đồng giáo sư mỉm cười, nói: “Ta không bắt ngờ chút nào.

Công việc trọng tâm của Bạch Khải cũng không phải nằm ở phù văn tiến hóa, mà chúng ta cũng không thể cứ mãi đặt hi vọng vào một người trẻ tuổi, cuối cùng cũng không thấy ai cả.”

Người đàn ông nghe thấy vậy không khỏi cảm thấy xấu hổ. Đúng vậy, sau khi Bạch Khải nhẹ nhàng giải quyết rắc rối cho bọn họ về hai đoạn tiến hóa, bây giờ mỗi khi gặp vấn đề, họ đều không tự chủ nghĩ đến Bạch Khải.

Nghĩ lại, đúng là có chút ngại ngùng.

“A? Đồng giáo sư, ngài đang bận sao? Vậy ta sẽ đợi một chút rồi đến.”

Ngay khi hai người cảm thán, Bạch Khải đột nhiên xuất hiện trước cửa phòng làm việc của Đồng giáo sư.

Khi thấy sắc mặt trầm tư của hai người, hắn định rời đi.

Là tổ trưởng của chuyên đề tiểu tổ về phù văn tiến hóa, đây là lần đầu tiên Bạch Khải đến đây, ban đầu đã có chút lo lắng, giờ thấy mọi người đều bận rộn, hắn càng cảm thấy chột dạ.

“Vào đi, ta không bận, mà tổ trưởng đến, cho dù có bận cũng phải dừng lại một chút.”

Nghe thấy Đồng giáo sư có chút trách móc, Bạch Khải càng cảm thấy ngại ngùng, lúng túng ho khan hai tiếng, nhìn về phía nam trung niên bên cạnh Đồng giáo sư, nói: “Người này là ai?” “Mặc Lâm, nghiên cứu viên của chuyên đề tiểu tổ về phù văn tiến hóa, Bạch tổ trưởng, hy vọng về sau được chỉ giáo nhiều hơn.”

“Không dám, không dám.”

Bạch Khải gãi đầu, không có nhận lời mời chào của đối phương.

Nếu không có sự kiện gì, hẳn đoán rằng có lẽ sẽ không đến chuyên đề tiêu tổ, có thể mai Mặc Lâm cũng sẽ không thấy hẳn.

“Đúng rồi, Bạch Khải, người đến chuyên đề tiêu tổ có việc gì không? Chẳng lẽ người có ý kiến gì về ba đoạn tiến hóa sao?”
Đồng giáo sư có chút nghi hoặc nhìn Bạch Khải, trong khi Mặc Lâm bên cạnh lại bỗng nhiên tỉnh táo.

Chẳng lẽ Bạch Khải lần đầu tiên đến chuyên đề tiêu tổ lại có thể giúp bọn hắn vượt qua một khó khăn nào đó sao? “Ba đoạn tiến hóa? Tất nhiên không phải.”

Bạch Khải khoát tay, nhị đoạn tiến hóa chỉ là hắn từ tượng quân tượng trên cơ thể một cách bất ngờ nghiên cứu ra, còn ba đoạn tiến hóa gì đó, hẳn không hề có chút mạch suy nghĩ nào.

Dù có, hẳn tạm thời cũng sẽ không đi nghiên cứu, nếu không, hẳn rất hoài nghi những người như Shuke có thể bỏ gánh mà nghỉ việc không.

“Vậy người đến đây là vì chuyện gì?” Dù có chút tiếc nuối, nhưng Đồng giáo sư vẫn không cảm thấy kỳ quái, tiếp tục hỏi: “Người không giống như là loại người nhàn rồi, chạy lảng xăng khắp nơi đâu.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, nói: “Gần đây ta đã chuyển đổi một số đồ vật, nhưng chỉ một mình ta thì không thể làm được, cho nên muốn mời chuyên đề tiêu tổ tới giúp đỡ.”

“Ồ?” Nghe vậy, Đồng giáo sư lập tức hứng thú, Mặc Lâm thì dựng tai lên, mặt mày tràn đầy kỳ vọng.

Bạch bốn hặc, đây là danh xưng gần đây đang lưu truyền trên mạng về Bạch Khải, mặc dù mang theo một chút sự ganh tỵ và chơi ác, nhưng Mặc Lâm lại cảm thấy rất thích hợp.

Cũng chính vì vậy, hẳn rất muốn xem thử xem vật mà Bạch Khải chủ động tìm kiếm trợ giúp là gì, có phải là một nghiên cứu gì đó đặc sắc hay không.

Phanh! Dưới ánh mắt kinh ngạc của Đồng giáo sư và mọi người, một mảnh hào quang màu bạc của trang giáp kim loại được Bạch Khải lấy ra.

“Đây là, máy móc tạo vật? Bạch tổ trưởng, ngươi có lẽ đã đi nhầm chỗ, cái này dành cho mấy người trong cơ võ rồi.” Mặc Lâm nhìn thấy liền bật cười, nhưng khi nhìn thấy trên đó đột nhiên phát sáng những phù văn, hắn ngay lập tức im bật.

Bạch Khải vỗ vỗ cái bộ giáp bên ngoài, nói: “Cái phù văn máy móc vũ trang này cần phải sử dụng đồng thời kiến thức về máy móc lẫn phù văn, cho nên ta nghĩ tới đây hỏi xem có đồng ý giúp đỡ hay không.”

Chương 397:

Mộng cảnh học tập pháp (1) “Phù văn máy móc vũ trang?”
Đồng giáo sư nhướn mày, hỏi: “Người có ý định tái tạo Song Thiên cơ giáp à?” Trước đây, Bạch Khải trong cuộc họp tại phân bộ Bạch Thiên đã đề cập đến ý tưởng tương tự, giờ thấy Bạch Khải bắt đầu vũ trang hóa máy móc cùng phù văn, Đồng giáo sư không khỏi suy nghĩ nhiều hơn.

“Kia thì không nghiêm trọng như vậy.”

Bạch Khải lắc đầu, đáp: “Đâu phải lập tức sẽ cung cấp cho Ngự Linh cầu, ta chỉ nghĩ đến việc gia tăng sức chiến đấu cho nhóm Ngự Linh sư, bằng cách biến đổi một mẫu phù văn máy móc vũ trang như vậy.

Cấu trúc cơ bản ta đã thiết kế xong, nhưng do tính đa dạng của sủng thú, ta thật sự không có sức lực tập trung cho việc thiết kế và phổ biến tiếp theo, nên nghĩ đến việc nhờ Đồng giáo sư giúp đỡ một chút.”

Đồng giáo sư nghe vậy thì giật mình, sau đó nhận lấy bản thiết kế phù văn máy móc vũ trang từ tay Bạch Khải và càng xem thì càng kinh ngạc.

“Những thứ này, là người gần đây nghiên cứu ra phải không?”
Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, mấy ngày qua vội vàng làm xong, bên trong vẫn còn nhiều vấn đề, nhưng không ảnh hưởng đến tổng thể, để sau hẵng bàn tiếp.”

Mặc Lâm: “...” Chỉ trong vài ngày mà có thể tạo ra một thiết kế phức tạp như vậy, bọn hắn thật sự là cùng một giống loài sao? “Ta hiểu rồi.”

Đồng giáo sư hiển nhiên đã quen với hành động của Bạch Khải, cẩn thận cất giữ phần thiết kế đó, nói: “Về phần phù văn, bên ta không có vấn đề gì.

Gần đây có một số nghiên cứu viên mới tới vì tình trạng ba đoạn tiến hóa mà cảm thấy có chút nản lòng, ghé vào đây có thể thay đổi tâm trạng cho họ.”

“Nhưng mà, nơi này còn cần dùng đến kiến thức về máy móc, ta thì không thể hỗ trợ.”

Nghe vậy, Bạch Khải cười, nói: “Vấn đề máy móc bên kia ta đã xử lý ổn thỏa, Sở giáo sư đã đồng ý hỗ trợ.”

Do phù văn máy móc vũ trang thiên về máy móc hơn, vì vậy Bạch Khải đã tìm Sở giáo sư trước.

Sở giáo sư nghe xong thì rất hứng thú, thậm chí còn đòi làm một nhóm nghiên cứu cho phù văn máy móc vũ trang, nhưng sau khi nâng cấp cần hỗ trợ từ Phù Văn thì không nói gì thêm.

Cuối cùng, Sở giáo sư vẫn lựa chọn đồng ý tìm người hỗ trợ thiết kế kết cấu bên ngoài cho phù văn máy móc vũ trang, nhưng phần phù văn vẫn cần do Bạch Khải hoàn thành.

Tiện đây nhắc đến, vì Ngự Linh cầu đã được cấp giấy chứng nhận độc quyền nên Bạch Khải đã thuận lợi nhận được tài liệu nghiên cứu rất quý giá từ Sở giáo sư.

Nghe xong Bạch Khải miêu tả, Đồng giáo sư không khỏi lắc đầu, nói: “Lão gia hỏa này thực sự không từ bỏ ý định phổ cập cơ giáp cho toàn bộ sủng thú.”

“Vì Sở lão đầu đã đồng ý với người, ta thì đương nhiên không có vấn đề gì.

Hơn nữa, Sở lão đầu cũng đã nói đến việc nghiên cứu phù văn máy móc vũ trang, người cũng đừng ngại kéo hắn vào.”

Nói rồi, Đồng giáo sư đứng dậy, vỗ vai Bạch Khải, nói: “Ban đầu ta còn định chờ người thêm vài năm, thu hoạch đạt được sẽ không thua kém gì vài vị Đại Đế thành tựu, nhưng giờ nhìn lại, ta thật là quá bảo thủ rồi.”

“Khi loại phù văn máy móc vũ trang này được phổ cập rộng rãi, có lẽ mối quan hệ giữa nhân loại và hung thú sẽ bị thay đổi.”

“Ôi, không khoa trương như thế chứ...”

Bạch Khải hơi ngạc nhiên gãi đầu.

Hắn vốn chỉ muốn giúp Gia Cát Thần cường hóa Garuru, đồng thời thỏa mãn một chút ý niệm trong lòng.

Giờ đột nhiên tìm đến Sở giáo sư và Đồng giáo sư nhờ hỗ trợ, cũng chỉ là muốn tìm vài nghiên cứu viên đáng tin cậy cho Võ Hào tập đoàn mà thôi.

Tại sao họ lại muốn thành lập một nhóm nghiên cứu như thế này chứ? Bạch Khải chia sẻ ý tưởng ban đầu của mình cho Đồng giáo sư, Đồng giáo sư chỉ biết cười khổ và nói: “Thật không biết nên nói thế nào với người, Gia Cát gia có thể nhận biết người thật sự là phúc khí mấy đời, xem ra liên bang lại sắp có thêm một đại tập đoàn rồi.”

Chương 398:

Giác Mơ và Pháp Học “Vậy thì, đã có Võ Hưu tập đoàn tham gia, người hãy để bọn họ đứng đầu thành lập một nhóm nghiên cứu đi.

Trong vài ngày tới, ta sẽ giúp người chọn một số người có kinh nghiệm từ trước.

Người cũng hãy qua chào hỏi Sở lão đầu bên đó, ta nghĩ hẳn chắc chắn sẽ nhiệt tình ủng hộ.”

“Vậy thì phiền phức Đồng giáo sư rồi.”

Vấn đề đã được giải quyết, Bạch Khải hài lòng gật đầu, thu hồi vũ khí trong tay, khoát tay áo với hai người rồi trực tiếp rời đi.

Vì muốn nhanh chóng cho Gia Cát Thần câu trả lời chắc chắn, hẳn đến thẳng học viện.

Sau khi làm xong việc ở đây, hẳn tự nhiên muốn đi báo cho Gia Cát Thần biết.

Hắn cũng phải chuẩn bị cho Garuru bộ vũ khí hoàn toàn mới.

Chỉ đến khi Bạch Khải rời đi, Mặc Lâm mới phản ứng lại, nói: “Ta lại quên nhờ Bạch tổ trưởng giúp xem xét ba đoạn tiến hóa rồi, thật là thiếu sót.”

Bạch Khải trong mấy ngày có thể nghiên cứu ra vũ khí trang bị phù văn, Mặc Lâm lúc này càng tin tưởng rằng Bạch Khải có thể nhanh chóng vượt qua ràng buộc ba đoạn tiến hóa, nên hẳn định đuổi theo.

“Không cần, chờ hẳn lúc nào muốn nghiên cứu, tự khắc sẽ đi làm.”

Đồng giáo sư cười, nói: “Người trong mấy ngày này giúp ta tìm kiếm một ít người trẻ tuổi có kiến thức cơ bản vượt qua thử thách trong nhóm nghiên cứu.

Bên Phù Văn cũng có thể chọn một số người, đến lúc đó sẽ có một đợt báo cáo từ Võ Hưu tập đoàn.”

“Được, ta đi ngay đây.”

Mặc Lâm gật đầu, nghiên cứu vũ khí trang bị phù văn không thể so bì với vũ văn tiến hóa thấp, tính phổ cập của nó ngược lại còn cao hơn một chút so với vũ văn tiến hóa cao, chắc chắn sẽ có không ít người muốn tham gia. ...

Tại biệt thự nhà Bạch.

Bạch Thu Trà nhìn qua tường viện đang bị một đám paparazzi rình rập, bất đắc dĩ nhìn về phía Bạch Khải đang hài lòng tựa người vào ghế sofa, nói: “Ta đã nói với người sao lại có chuyện gì mà chạy về nhà ta, hóa ra là để tránh cơn bão truyền thông.”

Bạch Khải nhún vai, đáp: “Không còn cách nào, hôm nay Ngự Linh cầu được công bố, nhà ta đã hoàn toàn bị bão truyền thông làm náo loạn, nếu không có mạng lưới an ninh, ta đã nghi ngờ đám người này muốn xông thẳng vào nhà, so với nhà người, thật sự an toàn hơn nhiều.”

Mặc dù Bạch Thu Trà không ít lần bị paparazzi theo dõi, nhưng vì lý do Bạch Khải thỉnh thoảng còn muốn về nhà, nên nhóm paparazzi cũng không quá lộ liễu.

Chỉ có điều, cơn bão do Ngự Linh cầu gây ra thật sự quá mạnh, thậm chí với danh nghĩa Bạch Hòa Quang nổi tiếng cũng không thể áp chế nổi. Đám paparazzi vẫn chạy đến vòng quanh cửa nhà Bạch Thu Trà, thậm chí Bạch Khải còn thấy vài kẻ cười phi hành phương tiện bay lượn trên cao để canh gác.

Phải biết rằng, hiện giờ đã vào thu, bên bờ hồ Thái Trạch đã bắt đầu có gió lạnh, mà ở độ cao này thật không dễ chịu chút nào.

Thời buổi này, kiếm cơm thật không dễ.

“Nhưng cũng không khó trách, Ngự Linh cầu thật sự rất đặc biệt.”

Bạch Thu Trà cười cười, kêu gọi Lôi Bạo chuột, nói: “Trong Liên bang, người không có thiên phú thì ít nhất cũng phải có một phần ba.

Hơn nữa, một số người do sủng thú phản bội chạy trốn hoặc tử vong khiến họ không thể khế ước Ngự Thú, sự xuất hiện của Ngự Linh cầu chắc chắn sẽ giúp họ giải thoát khỏi cơn mộng mị.”

Mặc dù bản thân Bạch Thu Trà cũng là Ngự Thú sư, nhưng vì thiên phú Thông Linh sư, hắn chỉ có một con sủng thú Cốt Long.

Dù đó là một ưu thế không nhỏ, nhưng đôi khi hắn cũng ao ước có thể khế ước nhiều loại sủng thú khác nhau.

Vì thế, Bạch Thu Trà cũng rất hiểu tâm trạng của những người không có thiên phú cũng như những người bị mất khế ước.

“Mặc kệ, trước tiên ta sẽ tạm trú ở nhà người tránh gió, chờ khi mọi chuyện qua hết, cơn bão này hắn là cũng sẽ lắng xuống.”

Bạch Khải khoát tay, sau đó lấy ra một bộ vũ khí trang bị bằng kim loại sáng bóng, nói: “Đây là ta đặc biệt thiết kế cho Bạo Lôi Thủ, có thể tăng cường sức chiến đấu của nó.

Chắc cũng đủ trả tiền thuê nhà và tiêu phí thức ăn trong những ngày qua.”

Chương 399:

Pháp môn học tập trong mộng (3) “Điện vũ trang?” Bạch Thu Trà hơi nghi ngờ nhận lấy lõi điện vũ trang, chưa kịp phản ứng, Bạch Khải đã ném một chiếc điện thoại di động qua.

“Trong mấy ngày tới, ta sẽ ở lại trong bí cảnh.

Nếu có ai tìm ta, người nhớ giúp ta tiếp một chút.”

Nói xong, không đợi Bạch Thu Trà hồi phục, Bạch Khải lập tức biến mất trong bí cảnh.

Vậy là Bạch Khải đặc biệt chạy đến nhà hắc chỉ để tìm một cái điện thoại? Bạch Thu Trà bất đắc dĩ thở dài, vẫn thu điện thoại lại, sau đó bắt đầu nghiên cứu lõi điện vũ trang.

“Lõi điện vũ trang? Đây là để tăng cường cho sủng thú bọc thép, không biết Bạch Khải làm cái này từ lúc nào?” Nhìn vào vật phẩm tinh vi trước mặt, Bạch Thu Trà lắc đầu, rồi bắt đầu lắp đặt lõi điện vũ trang lên người Bạo Lôi Thử.

“Bạo Lôi Thử, cảm giác của người thế nào?” Sau khi lắp xong lõi điện vũ trang, Bạo Lôi Thử lập tức trở nên đẹp trai hơn, móng vuốt thậm chí còn được gắn một cái chùy bằng kim loại rất xinh xắn.

Lôi? Bạo Lôi Thử cũng hiếu kỳ với hình dạng mới của mình, chạy tới chạy lui một phen, rồi dùng chân cầm chùy kim loại, khẽ gõ nhẹ vào Bạch Thu Trà.

Chỉ trong chớp mắt, một luồng lõi điện mạnh mẽ bùng phát từ chùy, khiến cho Bạch Thu Trà bị điện cháy đen, trong khi Bạo Lôi Thử vội vàng ném chùy ra, hoảng hốt vòng quanh Bạch Thu Trà.

“Lôi! Lôi!” “Yên tâm, ta không sao.”

Bạch Thu Trà ho khẽ phun ra một ngụm khói đen, cảm nhận được sức mạnh từ thiên phú của Thông Linh sư phát huy tác dụng.

“Đây không phải là tăng cường, mà là biến thái...”

...

Trong bí cảnh.

Bạch Khải đặt cái máy trí não chung cực công trình trước mặt trùng thảo, nói: “Chờ một chút, hãy thả cái máy trí não này xuống giấc mộng của ta.

Nhớ kỹ phải hoàn chỉnh, tuyệt đối không được sai lầm, hiểu chưa?” “Ngạch, tại hạ sẽ cố gắng hết sức.”

Trùng thảo có chút mờ mịt nhẹ gật đầu, nhìn vào cái máy trí não với nhiều cấu trúc kỳ lạ, nghi ngờ liệu mình có thể tạo ra một giấc mộng phức tạp như vậy không.

“Được, giao cho ngươi.”

Thấy trùng thảo hiểu mệnh lệnh, Bạch Khải hài lòng gật đầu, rồi nằm vào khoang thuyền để trị liệu.

Dù rằng trong mộng thời gian sẽ nhanh hơn thực tại một chút, thật ra chỉ là tín hiệu não được truyền đi nhanh hơn mà thôi, mặc dù tiết kiệm được nhiều thời gian học tập, nhưng thân thể gánh chịu cũng không nhỏ, vì vậy vẫn an toàn hơn khi nằm trong khoang thuyền.

Pháp môn học tập trong mộng, nếu được thực hiện tốt, thì sau này hẳn không cần lo lắng về việc không đủ thời gian học nữa.

Rất nhanh, trùng thảo theo đúng lệnh của Bạch Khải, thả cái máy trí não xuống giấc mộng. Để giảm bớt áp lực, trùng thảo đặc biệt thu nhỏ phạm vi giấc mộng, tập trung vào việc chế tạo cái máy trí não này, và việc thực hiện cũng thuận lợi.

A ô? (thật sự có thể? Vậy bản thân cũng muốn!) Ken kết ken kết. (Epsilon, cũng hãy giúp ta chế tạo một cái giấc mộng chiến đấu, và thả vào đó luôn nhé.) Két phốc két phốc! (Gamma cũng vậy, nhớ giúp Gamma chuyển những nguyên liệu nấu ăn và thực đơn vào nhé.) Róc rách rách rách. (Delta cũng giống vậy, chỉ cần đưa cái sinh vật lâu đó vào là được.) Nhìn những súng thú xung quanh không ngừng yêu cầu những điều mà chúng muốn, trùng thảo cảm thấy thật khó khăn, nhưng chỉ có thể ngoan ngoãn làm theo ý kiến của chúng để chú ý đến cấu trúc giấc mộng.

Dây leo dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Nhưng rốt cuộc, hẳn đang tạo ra cái gì thế này?

Chương 400:

Hiệp nghị bảo mật “Sương Lang, sử dụng sương giá!” “Hỏa Trảo Tước, sử dụng hỏa trảo!” “Đại Nhật Hoa, sử dụng Phi Diệp khoái đao!” ...

Khoảng cách từ khi Ngự Linh cầu được công bố và các sủng thú miễn phí được nhận đã qua một tuần, nhưng nhiệt độ vẫn tiếp tục tăng lên chóng mặt.

Tại thành phố Cổ Túc, khắp nơi đều có thể thấy các trận chiến tạm thời giữa sủng thú và Ngự Linh sư.

Những người ban đầu không có chút hy vọng vào việc khế ước sủng thú, giờ đã lần đầu cảm nhận được niềm vui khi có khả năng chỉ huy sủng thú trong chiến đấu.

Nếu không vì lo lắng giảm độ thân thiện, họ chắc chắn sẽ dành cả ngày đêm để chiến đấu.

Tuy nhiên, điều này vẫn không thể ngăn cản họ bày tỏ sự cảm kích và ước mơ đối với người phát triển Ngự Linh cầu.

Bạch Khải! Một học sinh năm hai, đã nhiều lần thay đổi cách nhìn của họ về ngự thú, nếu như việc tiến hóa phù văn chỉ ảnh hưởng đến Vong Linh hệ và chỉ tạo ra một chút xao động, thì với sự ra mắt của Ngự Linh cầu, danh tiếng của Bạch Khải đã chính thức trở thành một nhân vật nổi tiếng trong liên bang.

Trong một bản thông cáo trực quan, Học viện Tinh Giới đã treo chân dung của Bạch Khải lên tường danh nhân.

“Thủy, hỏa, thực vật, quả thực là các thuộc tính kinh điển của ba hệ ngự thú.”

Nhìn ba loại sủng thú xung quanh trong trận chiến, Bạch Khải không khỏi cảm khái.

Dù có muốn nói rằng không có gì nổi bật, nhưng ba loại thuộc tính này thực sự là những lựa chọn phổ biến nhất trong giới Ngự Thú sư, vì vậy việc hiệp hội phân phát cho Ngự Linh sư cũng không có gì là kỳ diệu.

Nhưng mà, đó vẫn chỉ là các sủng thú cấp thấp, hiệp hội vẫn rất bảo thủ.

Sương Lang, Cực Địa Băng Lang trong hình thái tiến hóa, tính cách vẫn rất lạnh lùng, như Hỏa Trảo Tước và Đại Nhật Hoa, cũng là những loại tính cách ôn hòa và không có gì khác biệt trong hình thái tiến hóa sau này.

Nhưng như vậy cũng tốt, vì từ những sủng thú bồi dưỡng từ cấp thấp lên, khi chúng trở nên mạnh mẽ, sẽ không dễ dàng phát sinh tình huống phản bội, không giống như những sủng thú lang thang trong liên bang.

“Ai, người nghe nói gì chưa? Ba ngày nữa, Võ Hầu đạo quán sẽ tổ chức giải đấu Ngự Linh sư đầu tiên, nghe nói người thắng sẽ nhận được phần thưởng bí ẩn, mau đi đăng ký đi!”
“Trời ơi, giải đấu Ngự Linh sư? Vậy ta sẽ thật sự trở nên nổi bật sao?” “Quá kiêu ngạo, bản tọa ở đây, các người dám càn rỡ sao!” “...”

Giải đấu Ngự Linh sư? Hành động của Võ Hầu tập đoàn thật nhanh chóng.

Nghe những người xung quanh bàn tán, Bạch Khải mỉm cười nhạt nhòa, nhìn đám Ngự Linh sư ào ào chạy về phía hiệp hội, rồi lập tức triệu hồi Delta để đến hiệp hội.

“Phong Thần Dực Long? Trời ơi, sao ta lại đứng gần một đại lão mà không nhận ra vậy nhỉ!” “Chúc mừng người, mắt người có thể nhìn ra ngoài, à không đúng, quyền góp chắc chắn cũng không có gì đáng giá.”

“Thôi đi, chỉ là gặp Bạch Khải một chút, các người sao phải kích động như vậy.”

“Còn người đứng ở chỗ của đại lão làm gì?” “Hắc hắc...”

Nhận chút khí chất của đại lão, nói không chừng sẽ có lợi cho việc bồi dưỡng.”

“23333...”

...

Tại Ngự Thú Sư Hiệp hội.

Bạch Khải lặng lẽ đi vào phòng họp của hiệp hội, tình cờ gặp Tần hội trưởng và La Tường.

“Khó có được, Bạch Khải, người đã đến sớm như vậy, xem ra giải đấu Ngự Linh sư này chắc chắn sẽ kết thúc tốt đẹp.”

Tần hội trưởng nhìn Bạch Khải, trêu chọc nói, trong khi La Tường cũng cười: “Dù sao cũng là bốn khu vực đầu não, hiệu suất làm việc chắc chắn cao hơn trước.”

“Hai vị đại lão, xin hãy bỏ qua cho ta.”

Nghe những lời của cả hai, Bạch Khải chỉ biết cười khổ.

Bởi vì Delta có khả năng dịch chuyển tức thời, Phong Thần Dực Long chỉ mất một chút thời gian để từ biệt thự Bạch gia đến hiệp hội, vì vậy Bạch Khải thậm chí còn rảnh rỗi đi dạo một chút.

Kết quả, hắn đến sớm một chút nhưng lại bị trêu chọc, ừ, xem ra sau này vẫn phải quay lại giờ cũ.

“Được rồi, không trêu chọc người nữa.”

Thấy Bạch Khải như vậy, Tần hội trưởng không thể không nói: “Người có biết về sự kiện Ngự Linh sư thi đấu không?”

“Vừa nghe thấy trên đường, so với dự đoán của ta đến sớm hơn một chút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thực ra Gia Cát Thần trước đó đã nhắc với hắn, nhưng Bạch Khải không nghĩ rằng lại nhanh như vậy, hắn nguyên tưởng rằng phải chờ thêm một thời gian nữa cho nhiệt độ Ngự Linh cầu mới tăng lên.

“Không có cách nào, ai bảo một số người lại thích gây khó dễ như vậy.”

Tần hội trưởng tức giận lắc đầu, nói: “Gia Cát Tự đã tới tìm ta, người biết đấy, vũ khí phù văn máy móc của người đã được đến vài doanh nghiệp lớn hỗ trợ, và nó đã bắt đầu được sơ bộ sản xuất tại công ty con của Võ Hào tập đoàn, đúng không?”

“Ôi, hành động của Võ Hào tập đoàn thật nhanh.”

Bạch Khải nghe vậy thì gãi đầu, thực ra từ một tuần trước, Bạch Khải đã giao cấu trúc cơ sở của vũ khí phù văn máy móc cho giáo sư Đồng và giáo sư Sở, và hắn cũng không tính hỏi thêm về nó vì đã mải mê học tập trong bí cảnh tại căn cứ.

Nếu không phải Shuke nhắc nhở hắn nên ra ngoài xem có chuyện gì không thì có lẽ hắn vẫn đang ngủ trong căn cứ.

“Ta biết mà, ngươi đã sớm trưởng thành hơn nhiều rồi.”

Tần hội trưởng thở dài, nói: “Vũ khí phù văn máy móc của ngươi có thể coi như hoàn thành tâm nguyện của lão Sở, ông ấy đã liên kết với giáo sư Đồng để giúp ngươi đăng ký bản quyền độc quyền, lần này chắc chắn không chỉ dừng lại ở bản quyền cốt lõi, mà chắc chắn sẽ phân chia cho một số bản quyền phụ thuộc cao hơn cho thuật ngữ thích hợp.”

“Nhưng mà ta đoán rằng, lợi ích mà các vũ khí phù văn tiến hóa mang lại cho ngươi sẽ vượt xa tất cả các bản độc quyền trước đây.”

Tần hội trưởng vỗ vai Bạch Khải, nói: “Chẳng bao lâu nữa, Cục 13 sẽ đến để thương thảo về cung ứng vũ khí phù văn máy móc, ngươi có thể trở thành nhà thiết kế vũ khí trẻ tuổi nhất trong lịch sử liên bang rồi.”

“Thì lại yêu cầu độc quyền sao?” Bạch Khải nhú mày, nhàn nhạt gật đầu. Độc quyền là cái gì, chỉ là muốn kiếm thêm tiền mà thôi, Bạch Khải bây giờ không còn hứng thú gì nhiều với số tiền nhỏ đó, hắn muốn đưa hai tài nguyên cấp truyền thuyết vào thực tế hơn.

Nghĩ đến việc Cục 13 lần này có thể thuận tiện mang đến viên tài nguyên truyền thuyết bên Beita kia không, cũng vừa lúc có thể giúp sủng thú nhóm gia tăng sức mạnh một chút.

“Ngươi đúng là...”

Tần hội trưởng thở dài, dẫn đầu đi vào phòng họp, nói: “Trước khi Cục 13 đến, ta cần thông báo cho ngươi về kế hoạch của giải đấu Ngự Linh sư.”

“Giải đấu Ngự Linh sư?” Bạch Khải nghe xong thì ngây người, trong lòng dâng lên một cảm giác không ổn, và khi nghe Tần hội trưởng nói xong, sắc mặt càng trở nên khó coi.

“Vì ngươi là người phát triển Ngự Linh cầu, nên trong lịch sử liên bang, việc tham gia giải đấu Ngự Linh sư này là điều không thể tránh khỏi, vì vậy ta đã bàn với Gia Cát Tự và an bài ngươi vào đội ngũ trọng tài.”

“Yên tâm, ngươi chỉ cần phụ trách trận đấu quyết định cuối cùng và lễ trao giải là được.”

Nhìn thấy vẻ mặt trầm ngâm của Tần hội trưởng, Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, nói: “Vậy cái gì, ta có thể từ chối sao?” “Người nghĩ sao?” Tần hội trưởng mỉm cười, chỉ vào La Tường bên cạnh, nói: “Vì thành phố Cổ Túc là nơi tổ chức giải đấu Ngự Linh sư đầu tiên, hiệp hội và liên bang đều cử người đến, và La Tường cũng trong đội ngũ trọng tài, cho nên có thể coi là kết bạn với.”

La Tường đến bên Bạch Khải, cười nói: “Nói thật, mặc dù ta biết rõ chuyện này chỉ là sớm hay muộn, nhưng ta không nghĩ rằng chúng ta lại nhanh chóng có cơ hội làm việc cùng nhau, có vẻ như gánh nặng trên vai ta cũng sẽ sớm rơi vào tay người.”

“Ta cảm ơn các người...”

Bạch Khải không nói gì, chỉ nhìn hai người, đột ngột nghĩ tới điều gì, hỏi: “Vậy bên liên bang, có phải là Cục 13 không?” “Với một giải đấu có ý nghĩa lịch sử như thế này, Cục 13 đương nhiên phải có mặt.”

Vừa lúc đó, cánh cửa phòng họp đột nhiên vang lên một giọng nói quen thuộc, Bạch Khải quay đầu lại, bất ngờ nhận ra không ai khác chính là Dịch Du.

“Dịch bộ trưởng, đã lâu không gặp.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu chào hỏi Dịch Du, sau đó ra hiệu cho ông ngồi xuống.

“Xin lỗi vì đã đến muộn, giữa đường có chút chuyện.”

Dịch Du với vẻ hối lỗi hướng mọi người cúi chào, rồi nhìn La Tường, nói: “La đại sư, lần trước ở bí cảnh Thủy Đế mà chưa kịp cảm ơn người, không ngờ lại gặp ở đây.”

“Đó là công việc mà thôi, không cần phải cảm ơn hay không cảm ơn.”

La Tường mỉm cười, sau đó lùi sang một bên để Bạch Khải duy trì vị trí, trong khi Dịch Du không nói nhiều mà trực tiếp lấy ra một chiếc hộp kim loại đưa cho Bạch Khải, nói: “Đây là tài nguyên cấp truyền thuyết mà lần trước đã hứa với Bạch Khải, vậy thì giao dịch coi như hoàn tất.”

Quả nhiên, tài nguyên cấp truyền thuyết đã đến! Nhìn Dịch Du đưa hộp tới, mắt Bạch Khải sáng lên, vội nhận lấy, đang chuẩn bị xem xét qua loa, thì bỗng phát hiện ánh mắt của ba người trong phòng họp đều dồn vào mình, không khỏi cảm thấy có chút ngại ngùng, liền gãi gãi đầu, cố gắng kìm nén sự hiếu kỳ và nhét hộp vào túi.

Thấy vậy, Dịch Du cũng không có gì kỳ lạ, cười cười, nói: “Chuyện giao dịch đã kết thúc, giờ ta sẽ tiếp tục nói về công việc chính.”

“Ta đến lần này, không chỉ đại diện cho Cục 13 tham dự giải đấu Ngự Linh sư đầu tiên tại thành phố Cổ Túc, mà còn đại diện cho cục trưởng Vương đến hỏi ý kiến người về vấn đề sản xuất và tiêu thụ Ngự Linh cầu trong tương lai.”

“Nhưng mà trước khi đến đây, ta đã nghe rằng Hạ Diễm có vẻ như Bạch Khải người đã có sự lựa chọn?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, với sự liên kết giữa Hạ thị tập đoàn và Cục 13, chắc chắn họ đã có sự trao đổi từ trước, hiện tại đến hỏi hấn cũng chỉ là một bước cần thiết mà thôi.

“Vậy tốt, ta sẽ báo lên, bây giờ chúng ta chuyển sang một chuyện khác.”

Dịch Du nghiêm mặt, lấy ra một tài liệu trang trọng đưa cho Bạch Khải.

“Sự việc về vũ khí phù văn máy móc được cục trưởng Vương rất quan tâm, hi vọng đưa vào danh sách sản phẩm quân công của liên bang, vì vậy cần nhờ người ký một bản hiệp nghị bảo mật.”

“Hiệp nghị bảo mật?” Bạch Khải hơi nghi hoặc nhìn về phía Dịch Du, trong khi Tần hội trưởng và La Tường bên cạnh lại cùng nhau tỏ ra hiểu rõ, rõ ràng là đã sớm đoán trước được.

“Đúng vậy, vì vũ khí phù văn máy móc liên quan đến lĩnh vực chiến tranh, nên không thể công khai thân phận của người như cách mà Ngự Linh cầu, nếu không sẽ thu hút sự chú ý thái quá từ các tộc khác.”

Dịch Du gật đầu, rồi đưa cho Bạch Khải một chồng tài liệu, nói: “Để đảm bảo an toàn, chúng ta sẽ tạo cho người một thân phận để tiến hành đăng ký bản quyền vũ khí phù văn máy

móc, trong khi những người biết chuyện bên ngoài, chúng ta sẽ có đồng sự giúp xử lý.”

“Tuy nhiên, Cục 13 chỉ có thể cố gắng đảm bảo rằng thông tin không bị phát tán, còn Bạch Khải, chính người phải cẩn thận một chút.”

Nghe Dịch Du nói vậy, trên mặt Bạch Khải dần hiện ra vẻ ngạc nhiên.

Sao mà cảm giác chuyện này có phần lớn quá nhỉ...

Chương 401:

Hư Đồng Hồ Phách Bạch Khải tiếp nhận hiệp nghị bảo mật, chỉ đơn giản nhìn qua vài lần, rồi từ trên đó tìm cách để hiểu rõ hơn về những gì liên quan đến liên bang.

“Kỳ thực, nghiên cứu vũ trang thông dụng của liên bang vẫn chưa bao giờ dừng lại, đặc biệt là sau khi Bạch Khải người đưa ra bố cục cho phù văn máy móc, đã có không ít người bắt đầu tiến hành nghiên cứu liên quan, chỉ là không ngờ người lại nhanh hơn một bước.”

Dịch Du cười nói: “Thực ra Bạch Khải người không cần phải lo lắng, phần hiệp nghị bảo mật này chỉ là để phòng ngừa những tình huống tồi tệ nhất, bình thường mà nói là không dùng đến.”

“Thế sao...”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, không còn bận tâm về vấn đề thân phận nữa, suy nghĩ một lát, rồi hỏi: “Như vậy, có cần phải thay đổi người sản xuất vũ trang phù văn máy móc không?” “Tôi nghĩ, hiện tại việc thay đổi là không kịp đâu?” Dịch Du mỉm cười, tiếp tục: “Cục 13 đã ký hiệp nghị quân công cấp với Võ Hầu tập đoàn, về sau sản xuất phù văn máy móc vũ trang sẽ giao cho họ phụ trách.”

“Còn về việc cung cấp cho nhóm Ngự Linh sư, Vương cục trưởng có ý kiến là có thể, nhưng sẽ có một số hạn chế về mức độ tổn hại của vũ khí.”

“Tiện thể nói luôn, Bạch Khải, sau này nếu người có thành quả nghiên cứu gì, tôi hy vọng người có thể ưu tiên liên hệ với liên bang hoặc hiệp hội trước khi quyết định, như vậy mọi người sẽ giảm bớt không ít công việc.”

Nghe Dịch Du nói vậy, Bạch Khải có chút lúng túng ho vài tiếng, ậm ừ nói: “Vậy nếu không, tôi sẽ báo trước một lần?”

“Người thật sự có mới nghiên cứu?” Tần hội trưởng từ đầu đến giờ vẫn im lặng ngay lập tức không yên, hỏi: “Người gần đây không phải đang nghiên cứu phù văn máy móc vũ trang

sao?” “Đó chẳng phải là chuyện của một tuần trước sao?” Tần hội trưởng: “...”

.

Người ta dùng năm làm đơn vị nghiên cứu dự án, còn người lại tính bằng tuần? “Tần hội trưởng, tôi cảm thấy nếu không thì giam Bạch Khải lại sáu tháng đi, để hắn chuyên tâm làm nghiên cứu, ngựa thú gì đó, thật sự là không thích hợp với hắn.”

Thấy Bạch Khải tỏ vẻ tự nhiên như vậy, La Tường đột nhiên mở miệng, liếc nhìn Dịch Du bên cạnh đang im lặng, nói: “Thực tế thì không được, cứ để vào Cục 13 sẽ tốt hơn.”

“Tôi cảm thấy có thể.”

Tần hội trưởng khen đồng ý.

Loại người này chạy ngoài được quá, ai mà biết ngày nào sẽ bị người ta kéo đi, với hắn như vậy, còn không bằng giam lại để yên ổn. Ừ, phương pháp này thực sự khả thi.

“Bạch Khải, người hãy nói cho tôi biết người đã cho ra cái gì đi?” Dịch Du thấy thế mỉm cười, hỏi.

“Cũng không có gì nhiều, chỉ là thiết kế một chút Ngự Linh cầu nhằm vào thuộc tính của các súng thú khác nhau thôi, trên lý thuyết có thể tăng xác suất kẻ ước với súng thú.”

Bạch Khải lấy ra mấy viên Ngự Linh cầu có màu sắc khác nhau, nói: “Ban đầu tôi nghĩ chỉ để tự mình chơi đùa, nhưng thấy các người đề cập, tôi cũng đem ra hỏi một chút.”

“Hóa ra là vậy, tương đương với phiên bản cải tiến của Ngự Linh cầu.”

Dịch Du nhận lấy Ngự Linh cầu quan sát một hồi, nói: “Tôi đã hiểu đại khái, đợi một chút tôi sẽ báo cáo lại với Vương cục trưởng.”

Nói xong, Dịch Du dừng một chút, lấy ra một chiếc điện thoại di động, bảo: “Củ điện thoại này được kết nối qua mạng, có thể tối đa hóa việc tránh bị nghe lén, sau này nếu người có nghiên cứu mới hoặc yêu cầu nào, có thể dùng điện thoại này trực tiếp liên lạc với tôi.”

Mạng kết nối? Không phải là điện thoại riêng sao? Wow, chơi lớn thật đấy.

Bạch Khải nhận lấy điện thoại, ngắm nghía một lúc rồi bỏ vào túi.

“Được rồi, chuyện của các người tôi nghĩ đã giải quyết ổn thỏa, giờ chúng ta nên thảo luận về cuộc thi Ngự Linh sư.”

Tần hội trưởng ho nhẹ hai tiếng, hút sự chú ý của mọi người, nói: “Hiện tại Ngự Linh sư đối chiến đang rất sôi nổi, sau cuộc thi này có lẽ sẽ còn tăng thêm mức độ, hiệp hội muốn liên bang tổ chức một sự kiện liên quan tới cuộc chiến giữa Ngự Linh sư và Ngự Thú sư để tránh những xung đột không cần thiết.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Chuyện này Vương cục trưởng đã nhắc với tôi trước, bản dự thảo đã có...”

Hai người thảo luận rất sôi nổi, dù Bạch Khải về chuyện này vốn dĩ không có hứng thú, nhưng không thể tự chủ mà có chút buồn ngủ.

Quả nhiên, học tập vẫn thú vị hơn chút...

“Epsilon, tiếp tục cho tôi vào mộng cảnh.”

...

Không biết đã qua bao lâu, Bạch Khải đang buồn ngủ thì bất ngờ bị tiếng ghê kéo ra làm tỉnh táo.

Hắn ngẩng đầu, thoáng nhận ra mặt trời đã gần lặn, mà Tần hội trưởng cùng Dịch Du rõ ràng vừa mới kết thúc.

Hắn chết tiệt, sao hắn lại nhớ là tới đây vào buổi sáng nhỉ? Bạch Khải sờ sờ cái bụng đã bắt đầu kêu gào, nói: “Vậy tôi có thể đi rồi sao?” “Đi nhanh lên đi, tìm người tới mà chẳng có tác dụng gì.”

Tần hội trưởng trợn mắt nói, nhưng trên mặt không có một chút ghét bỏ nào.

Ghi nhận nhiều thành quả nghiên cứu như vậy, cho dù Bạch Khải giờ đã là tứ giai Ngự Thú sư cũng không gánh nổi, nên khi ba người thảo luận đã lựa chọn không để ý tới hắn, để hắn nghỉ ngơi cho tốt.

“Vậy tôi đi đây?” Sau khi học tập trong mộng cảnh quá lâu, giờ Bạch Khải cảm thấy rất sáng khoái, chỉ nghĩ về việc tốt hơn để thực hành một lần nữa.

Nhưng trước đó, hắn còn cần quay về đưa tài nguyên truyền thuyết này cho Beita.

Về thành phố Cổ Túc đã ba tuần, hắn đã bị Beita làm phiền đến không biết bao nhiêu lần, hy vọng nó sẽ sớm ngậm miệng lại.

Nghĩ vậy, Bạch Khải không khỏi bước nhanh hơn, vội vã rời đi.

“Như vậy, tôi sẽ không quấy rầy, hai vị cứ tiếp tục công việc.”

Thấy Bạch Khải rời đi, Dịch Du cũng không ở lại lâu, nói: “Tôi còn một số việc cần phải xử lý, ngày thi Ngự Linh sư hôm đó tôi sẽ có mặt đúng giờ.”

“Tốt, vậy phiền Dịch bộ trưởng rồi.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, đứng dậy đưa Dịch Du ra khỏi phòng họp, rồi dẫn La Tường quay về phòng làm việc của mình.

“Tổng bộ đặc biệt phái người qua đây, nào đâu chỉ vì thi Ngự Linh sư?” Nghe Tần hội trưởng hỏi, La Tường nhún vai, cười: “Quả đúng là không thể nào lừa được Tần hội trưởng ngài.”

“Ở phía tây gần đây liên tiếp xuất hiện vài bí cảnh truyền thừa, mặc dù chưa xác định được thật giả, nhưng mấy tập đoàn bên đó đã lên đường, Bạch truyền kỳ bây giờ được cho là có độ tin cậy rất cao, hội trưởng đã yêu cầu tôi mang theo Bạch Khải để thử vận may.”

“Bí cảnh truyền thừa? Là nhân loại hay là...”

Tần hội trưởng nghe vậy có chút nhú mày, mà khi thấy nụ cười trên mặt La Tường, lập tức hiểu ra.

“Biết được sinh vật gì trong bí cảnh truyền thừa không?” La Tường lắc đầu, nói: “Chưa xác định được, nhưng theo thông tin thu thập được, có khả năng là bí cảnh sinh vật Thần Thoại.”

“Thần Thoại sinh vật...”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Vây cũng không khó hiểu tại sao tổng bộ muốn để người qua đó, nhưng với đẳng cấp của Bạch Khải bây giờ, vào bí cảnh Thần Thoại không phải còn sớm sao?” “Bí cảnh truyền thừa không nguy hiểm như vậy, so với bên ngoài vẫn là tương đối phiền phức hơn.”

La Tường bên ngoài giống như đang cười nhưng không phải cười, nói: “Kỳ thực, Bạch Khải qua đó có thể còn thích hợp với chúng ta hơn, dù sao người trẻ tuổi, nếu có làm chuyện lạ lùng gì đó, đều có thể hiểu được.”

“À, ra vậy.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, với biểu cảm nghiêm túc, nói: “Tuy nhiên, tiểu tử người nhớ mang Bạch Khải về cho ta xem, nếu không có xảy ra chuyện gì thì sẽ không kịp hối hận.”

“Cứ yên tâm, tôi sẽ không để Bạch Khải gặp chuyện đâu, mà nếu có trường hợp gì xảy ra thì vẫn có Bạch truyền kỳ bên cạnh sao?” “Tôi không nói Bạch Khải...”

“Tôi hiểu rồi...”

...

Tại bí cảnh căn cứ.

Giữa ánh mắt đầy mong đợi của Beita, Bạch Khải mở kim loại hộp mà Dịch Du đã đưa, một viên hồ phách giống như con mắt kim sắc hiện ra trước mặt bốn sủng thú.

“A ô?” (Đây chính là tài nguyên cấp truyền thuyết à? Sao mà nhìn giống với bánh kẹo Gamma không khác gì?) Beita tiến lại gần, hít hà, rõ ràng có chút thất vọng.

Ken két ken két. (Lão đại, hình như Hồ Phách này là một loại phong ấn, bên trong con mắt đó mới là bản thể.) Bạch Khải nhẹ gật đầu, với mối quan hệ của hắn bây giờ với Cục 13, đối phương hoàn toàn không cần phải gian lận về vấn đề này.

Dù sao, lúc trước khi hắn chỉ là một Ngự Thú sư nhị giai nhỏ bé, Cục 13 đã từng đưa ra những tài nguyên truyền thuyết như Thủy Tinh Long Cốt, nên Hồ Phách này chắc chắn càng quý giá hơn.

Bạch Khải tìm kiếm dưới đáy hộp kim loại, quả nhiên tìm thấy thông tin giới thiệu về viên Hồ Phách này.

Nền văn minh tam nhãn? Chẳng lẽ món này là một cổ vật? Ôi, chắc chắn không ai dám đảm bảo về chất lượng rồi? Bạch Khải có chút hoài nghi mà xem xét Hư Đồng Hồ Phách, bên cạnh Shuke đã tìm thấy thông tin liên quan đến nền văn minh tam nhãn.

“Căn cứ ghi chép, nền văn minh tam nhãn thực tế có liên quan đến nhân loại, nhưng do đã hàng ngàn năm không có ai xuất hiện với năng lực tương tự, nên ít ai tin tưởng vào điều này.”

“Nhưng có một điều chắc chắn là, sinh vật thuộc nền văn minh tam nhãn đều rất thông thạo công kích hệ tinh thần, đồ vật này hẳn là không có vấn đề gì.”

Bạch Khải nghe vậy gật nhẹ đầu, đưa Hư Đồng Hồ Phách cho Husky, nói: “Thế nào, ngươi muốn ăn không, nếu không thì tôi cho người khác?” “A ô!” (Thì ăn chứ, tại sao không ăn!) Có lẽ lo lắng rằng Bạch Khải thực sự sẽ đưa Hư Đồng Hồ Phách cho thú khác, Beita không đợi Bạch Khải kịp phản ứng, đã trực tiếp nuốt Hồ Phách xuống.

“Ngươi thật là không khôn ngoan, chờ ta chuẩn bị sẵn sàng đã.”

Bạch Khải thấy vậy vội vàng kích hoạt trứng tiến hóa, trong khi Gamma thuận thực dùng xúc tu vỗ về cho Bạch Khải, bắt đầu chuyển hóa thể lực.

Tuy nhiên lần này Bạch Khải cũng không tiêu hao bao nhiêu thể lực, dựa theo kinh nghiệm của Alpha, hiển nhiên là không thể đột phá đến cấp Quân Vương được.

“Cấp Quân Vương quả thực không dễ thăng cấp như vậy...”

Bạch Khải chép miệng, tự an ủi bản thân một chút, nhưng trong lòng vẫn có chút tiếc nuối.

Dù sao cũng là bảo vật cổ xưa, cứ tưởng có hiệu quả đặc biệt nào đó, nhưng cuối cùng vẫn là hẫng quá nhiều hy vọng.

Sau khi nghĩ lại cũng thấy, Alpha có thể sớm như vậy tiến hóa thành Quân Vương, ngoài tài nguyên cấp truyền thuyết ra, sức mạnh của Tử Vong cũng là yếu tố quan trọng, muốn đạt được điều đó không phải dễ.

Chương 402:

Đại Uy Thiên Long? Nhìn trứng Hoàng Kim trước mặt dần dần lắng yên, Bạch Khải quay sang Gamma bên cạnh, nói: “Gamma, gần đây việc cân bằng giữa Thánh Quang và tà năng thế nào rồi?” Két phốc két phốc. (Có thể thích ứng khá tốt, nhưng nếu lại bị xung kích tinh thần lực, Gamma vẫn có chút lo lắng.) “Dạng này à...”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu nhẹ, đã ba tuần ở thành phố Cổ Túc, Gamma không chỉ không ngừng thu thập năng lượng từ xung quanh, mà còn rèn luyện kỹ năng Song Sinh khế ẩn một cách thuần thục.

Sau khi gia nhập trùng thảo, việc luyện tập càng thêm không chút kiêng dè, nghĩ rằng đã tăng lên không ít.

“Dù sao trứng tiến hóa giống như ve sầu thoát xác, cũng không cần lo lắng thất bại, vậy thì cho người một đợt tăng cường đi.”

Két phốc két phốc. (Gamma nghe lời chủ nhân.) Gamma gật đầu, nhận lấy Quang Linh Thánh Toàn từ Bạch Khải nuốt vào trong cơ thể, rồi bắt đầu kích hoạt trứng tiến hóa.

Lần này, chi phí so với lần trước Husky còn thấp hơn một chút, nhưng Bạch Khải cũng không bất ngờ.

Dựa theo lý thuyết gene học cao cấp và kinh nghiệm trước đó, lúc dung hợp thuộc tính hoàn toàn mới hay tiến hành tiến hóa chủng tộc, gene của thú cưng sẽ xảy ra biến đổi lớn, vì vậy mới tiêu tốn nhiều thể lực.

Hiện tại, bên trong Gamma đã có “Quang minh gene”, lại kết hợp với thuộc tính Quang từ Quang Linh Thánh Toàn, tự nhiên không cần tiêu tốn lớn như vậy.

Tương tự như vậy, Beita vừa rồi dung hợp Hư Đồng Hồ Phách thoải mái như vậy, cũng hẳn là nguyên nhân tương tự.

Khi hai thú cưng lần lượt tiến vào trứng, Bạch Khải cũng ngồi xuống thư giãn.

Lúc này, trùng thảo không nhịn được hỏi: “Anh hùng, tôi rất tò mò, tại sao bọn họ đều biến thành trứng?” “Ngô? Người hỏi về trứng tiến hóa à?” Bạch Khải nghe vậy ngẩn người, nhìn về mặt mờ mịt của trùng thảo, lúc này mới nhớ tới gần đây chỉ lo để trùng thảo hỗ trợ học tập mà không có thời gian giải thích về trứng tiến hóa.

“Khụ khụ, không cần giải thích gì, để người tự trải nghiệm một lần đi.”

Nói xong, trong ánh mắt kinh ngạc của trùng thảo, một quả trứng vàng từ từ bao bọc lại, sau đó Bạch Khải lại nghĩ thêm và quyết định bao bọc luôn Alpha và Delta vào.

“Cho các người nghỉ ngơi, lần sau thử xem liệu có thể trước khi nhập mộng lại dùng trứng tiến hóa không, như vậy sẽ không bị xung đột.”

Nhìn những quả trứng Hoàng Kim xếp hàng ngăn nắp xung quanh, Bạch Khải hài lòng gật đầu, rồi chuyển sang ghế nằm, cầm lấy trí não cá nhân, bắt đầu thích ý xem công trình học.

Rất lâu rồi không có thời gian bình tĩnh như vậy để đọc sách, không có ai quấy rối thật là dễ chịu! ...

Răng rắc.

Ngay khi Bạch Khải chìm đắm trong học tập, một tiếng thanh thúy rạn nứt của vỏ trứng đã thu hút sự chú ý của hắn.

Chưa kịp nhìn rõ âm thanh phát ra từ đâu, hắn đã cảm nhận được một cơn bão tinh thần dữ dội hướng về phía mình.

“Cảm giác này, quả nhiên là Beita bọn họ thức tỉnh rồi...”

Bạch Khải cố gắng lấy một cái mũ bảo hiểm kim loại đội lên, lúc này mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút, nhưng thỉnh thoảng vẫn cảm nhận được một chút xung kích nhẹ.

Mũ bảo hiểm phản tâm linh được Shuke chế tạo đơn giản nhưng hữu dụng, dù không thể như một số cái mũ bảo hiểm X-men Magneto hoàn toàn phòng vệ, nhưng nó vẫn có thể ngăn cản khoảng bảy tám phần.

Tuy nhiên, Beita hiển nhiên nhận ra bản thân mình đã sai lầm, lập tức thu lại tinh thần lực, trong khi Bạch Khải đồng thời nhận được một số thông tin. ...

“Động Quan Vạn Tượng? Kỹ năng này trong bảng kỹ năng có cái kiểu gì?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, gãi đầu, không nhớ ra liên bang đã công bố kỹ năng nào như vậy.

Nhưng khi nhìn kỹ phần mô tả kỹ năng này, có vẻ như nó có thể nâng cấp đôi mắt tâm linh, phân biệt bản nguyên, thấy rõ huyền tượng, mà khả năng chiếu sáng vạn vật ưu khuyết, không phải có thể nhìn thấu mọi nhược điểm của đối thủ sao? Thực sự là như vậy, có thể rất vui.

Nghĩ đến việc Beita sau này có thể tìm ra được tất cả nhược điểm của kẻ thù một cách tinh chuẩn, Bạch Khải không nhịn được mà mỉm cười, nhưng rất nhanh lại bị một thông tin khác hấp dẫn. ...

Một kỹ năng siêu cấp khác không có trong bảng kỹ năng.

Bạch Khải ngạc nhiên đến mức khóe mắt hơi run rẩy, nhìn vào quả trứng Hoàng Kim đã vỡ vụn nhưng vẫn nổi lơ lửng trong không trung, đã đoán được những cái tên này là ai.

Mặc dù không có bằng chứng gì, nhưng hai cái tên kỹ năng này tràn đầy hơi thở của Phật giáo, hoàn toàn khác biệt với văn hóa thế giới này.

Nếu bảo không có liên quan gì đến những kinh điển Phật giáo kia, Bạch Khải hoàn toàn không tin.

“Sẽ không phải tiến hóa ra một con sói xuất gia chứ?” Nghĩ đến việc Beita sau này nghiêm trang niệm kinh, Bạch Khải cảm thấy nổi da gà khắp người.

Oanh! Đột nhiên, trứng Hoàng Kim nổ tung, nhưng các mảnh vỏ trứng không bay tứ phía mà bị một lực lượng vô hình vây quanh Husky từ từ xoay tròn, dần dần hóa thành thể lỏng năng lượng, rồi hình thành các phù văn kỳ dị của Lục Đạo trong không trung.

“Lục Tự Chân Ngôn? Xong, thật sự muốn xuất gia rồi...”

Bạch Khải thấy thế không khỏi thở dài, không phải có ý kiến gì với Phật giáo, chỉ là Beita có hai kỹ năng động kết hợp với nhau, quả thực giống như một Đường Tăng sống.

Nếu biết trước, đã dạy hấn Đại Uy Thiên Long, đều là hồn Phật giáo, cái này rõ ràng có thể đánh hơn nhiều.

Hiện tượng lạ trên không trung không kéo dài lâu, các năng lượng mang Lục Tự Chân Ngôn đều trở lại cơ thể Husky, còn Bạch Khải chứng kiến hình tượng mới mẻ của Beita, từ vẻ mặt tiều tuỵ bỗng trở nên rạng rỡ.

Phốc...

Cuối cùng, Bạch Khải không nhịn được cười ra tiếng, trong khi hình dạng của Shuke cũng trở nên rất kỳ quái.

A ô? (Người này điên rồi sao?) Beita ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, làm theo bản năng kích hoạt Động Quan Vạn Tượng để thăm dò ý nghĩ của Bạch Khải, nhưng khi thấy hình dạng của mình hiện ra trên gương mặt của Shuke, lập tức phát điên! A ô a ô! (Bản ông, trên đầu sao lại có nhiều đồ chơi thế này?) Trước đó Beita có ba dấu ấn, mà giờ đây bỗng dưng thêm một con mắt dọc, mắt dọc đó mở khép ẩn hiện ánh sáng màu băng lam, quả nhiên rất soái.

Chỉ là không biết tại sao, một con mắt dọc như vậy trên mặt Beita dù nhìn bao nhiêu cũng thấy kỳ quái, tràn ngập cảm giác không hài hòa.

“Căn cứ ghi chép, sinh vật văn minh tam nhãn không phải trời sinh đã có con mắt thứ ba, mà là do sử dụng một số vật liệu đặc thù mà hình thành.

Nhìn hiện tại như thế, hẳn chính là Hư Đồng Hồ Phách rồi.”

Shuke rất bình tĩnh phân tích lai lịch con mắt dọc này, đang định trấn an một chút ý thức của chủ nhân, Beita bỗng lộ ra một nụ cười hạnh phúc.

A ô ~ (Bản ông vừa mới tạo hình, rất đẹp trai ~) Shuke: “...”

Bạch Khải: “...”

Nhìn hình dáng tự mãn của Beita, Bạch Khải cũng cảm thấy im lặng.

Nói thật, chỉ cần Beita không làm quái, mặt lạnh lùng của Cực Địa Băng Lang kết hợp với con mắt dọc thật sự rất soái, nhưng Bạch Khải không hiểu tại sao, vừa nhìn thấy hình dáng này của Beita thì cứ nhớ đến một con chó ba mắt nào đó. Ummm, con chó đó chắc chắn sẽ không giết Beita để trả thù cho hình tượng hai hàng của hắn.

“Cảm giác sau khi tiến hóa thế nào?” Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, kéo Beita ra khỏi trạng thái tự mãn, trong khi Beita nhanh chóng phản hồi lại tình trạng hiện tại của mình cho Bạch Khải. ...

“Thì ra là như vậy, là kết hợp giữa Phá Ma Gầm Thét và linh hồn thì thâm thành một kỹ năng công kích siêu cấp, không uổng công uổng.”

Hàng Ma Chân Ngôn, kỹ năng công kích trực tiếp vào linh hồn siêu cấp, ngấm lại hiệu quả cũng không kém, so với hai kỹ năng trước thiên về hỗ trợ, quả thực là một lợi ích lớn.

Thêm vào đó, cảm giác này lại làm ta nhớ đến Đại Uy Thiên Long.

Dĩ nhiên, điều quan trọng nhất là, cuối cùng đã bị Beita bịt miệng.

Hai siêu cấp kỹ năng cùng lúc, Beita tâm trạng vui vẻ, muốn tìm lập tức một đối thủ để chiến đấu.

Chỉ có điều thật đáng tiếc, bốn thú cưng còn lại vẫn như cũ đang nằm trong những quả trứng Hoàng Kim, không có dấu hiệu thức tỉnh.

A ô a ô! (Người, hãy nhanh chóng tổ chức một cuộc tranh đoạt tài nguyên đi, bản uông đã đói đến chờ không nổi rồi.) Beita ba con mắt cùng nhau chớp động, kích động nhìn vào bốn quả trứng Hoàng Kim trước mặt, tinh thần lực hùng mạnh tự do xòe ra, như thể chỉ cần một trong số chúng phá vỡ, y chắc chắn sẽ lao vào đánh nhau ngay lập tức.

Có lẽ phát hiện ra ý nghĩ của Beita, một quả trứng Hoàng Kim bỗng dưng vỡ ra, nhưng không phải là Gamma như Bạch Khải dự đoán, mà là Alpha, với vẻ cảnh giác.

Ken két ken két. (Lão đại, tôi vừa phát hiện ra một con sóng tinh thần mạnh mẽ, có địch nhân không?) Bạch Khải càu nhàu, nói: “Không sao, chính là Beita mới vừa thức tỉnh. Ủ, Beita, người có muốn thử luyện tập một chút với Alpha không?” A ô? (Bản uông vừa nói chuyện sao?) Beita giả vờ ngơ ngác ngoái đầu nhìn sang chỗ khác, không còn vẻ ngạo mạn như trước, trái lại Alpha tỏ ra hào hứng, ánh mắt bùng lên một tia chiến ý không dễ phát hiện.

Kẻ thù thuộc hệ tinh thần, thực sự là rất ít gặp.

Nhưng không đợi Alpha khiêu chiến Beita, một quả trứng Hoàng Kim nữa lại bỗng nổ tung, từng luồng ánh sáng Thánh Quang chói mắt từ đó chiếu ra.

Bạch Khải thấy thế liền đứng dậy, mong chờ nhìn về phía quả trứng Hoàng Kim đang dần vỡ ra, khi nhìn thấy trong đó ánh sáng lấp lánh cùng với thông tin truyền đến trong đầu, không nhận được mà lắc lắc tay. Đúng như hắn đã dự liệu...

Chương 403:

Kỹ năng đảm nhận Chỉ thấy quả trứng Hoàng Kim có kích thước nửa người bỗng nhiên bị một ánh sáng trắng chậm rãi đẩy ra, một hình dáng thân thể có hai cánh trong suốt từ bên trong quả trứng đứng lên.

Ghi chú: Chỉ có thể sử dụng trong trạng thái Thánh Quang. ...

Nhìn thấy Gamma với dáng vẻ hoàn toàn mới, Bạch Khải không khỏi nở một nụ cười.

Mặc dù trước đó chỉ là một suy đoán, nhưng bây giờ Gamma sau khi dung hợp với Quang Linh Thánh Toàn, thực sự đã có được khả năng kim cương hóa, và cấp độ còn cao hơn cả dự kiến của hắn.

Kỹ năng biến thân siêu cấp, Kim Cương thân thể này có sức phòng ngự nghĩ như thế nào cũng không hề yếu.

Kết phúc kết phúc! (chủ nhân, sao Gamma lại biến thành bộ dáng này!) Không giống với Bạch Khải, Gamma lại cảm thấy hoảng sợ với hình dáng mới của bản thân.

Là một con quái vật đơn thuần bằng bùn nhão, Gamma không thể chấp nhận việc mình lại biến thành hình dáng này, còn không thể tự do thay đổi ngoại hình, không biết hắn sẽ ăn uống ra sao nữa! “Người thử nhìn xem có dùng Song Sinh khế ẩn để thu hồi năng lượng Thánh Quang không?” Gamma nhẹ gật đầu, toàn bộ năng lượng bên trong Thánh Quang đều hút về bên trong Song Sinh khế ẩn, và hình dạng kim cương trước đó bỗng nhiên mềm mại trở lại, biến trở về dáng vẻ bùn nhão như trước.

Kết phúc kết phúc ~ (quá tốt rồi, Gamma lại có thể ăn cơm ~) “Vừa mới ăn xong một món tài nguyên cấp truyền thuyết mà vẫn chưa đủ, thật là...”

Bạch Khải vuốt ve Gamma, sau đó bắt đầu xem xét trạng thái của Gamma. - Thánh Quang: Thần thánh xung kích (siêu cấp - nhập môn), Kim Cương thân thể (siêu cấp - nhập môn); - Tà năng: Đất khô cằn (siêu cấp - thuần thực), Mệnh Năng chuyển hóa (siêu cấp - thuần thực), năng lượng phân lưu (cao cấp -

thuần thực), kịch độc quang hoàn (cao cấp - hoàn mỹ); -
Thông dụng: Song Sinh khế ấn (siêu cấp - nhập môn), nguyên
tổ kháng tính (cao cấp - tinh thông), vật lý kháng tính (cao cấp
- thuần thực), hút máu quang hoàn (cao cấp - hoàn mỹ), ve sầu
thoát xác (siêu cấp - nhập môn), phân liệt (trung cấp - tinh
thông); ...

“Sách, không nói những thứ khác, Gamma này tuyệt đối là
một kỹ năng đảm nhận trong đội ngũ, số lượng này...”

Nhìn thấy Gamma phát ra sức mạnh từ kỹ năng, Bạch Khải
không khỏi tắc lưỡi, kiên nhẫn chỉnh lý các điều kiện sử dụng
của các kỹ năng của Gamma.

“Kỹ năng thuộc Thánh Quang vẫn hơi ít, thật dễ dàng gây ra
tình huống mất cân bằng.

Xem ra sau này vẫn cần chú ý đến các vật liệu thuộc Thánh
Quang.”

Bạch Khải chậm rãi vuốt cằm, trong đầu không khỏi hiện ra
hình ảnh của hai đầu Thiên sứ thuộc gia tộc Borg.

Không biết sau này có còn cơ hội gặp lại bọn họ không, đột
nhiên hắn có chút nhớ đến bọn họ.

Mới quen đã thân thiết quá nhỉ ~ Ngay sau khi Gamma tỉnh
dậy, Delta và trùng thảo lần lượt chui ra từ quả trứng Hoàng
Kim.

Delta thì không có gì đặc biệt, rất nhanh đã bị kỹ năng mới của
Gamma thu hút, trong khi lần đầu tiên trùng thảo trải nghiệm
hình dáng của quả trứng, hắn lại rất ngạc nhiên và cảm nhận rõ
ràng sự biến đổi trong cơ thể.

“Tôi cảm thấy thân thể của mình dường như đã dung hợp hoàn
hảo hơn rồi?” Trùng thảo nở mày nhìn vào chính mình, cảm
giác thành phần thân thể và thực vật hòa quyện, hiển nhiên hắn
có chút không hiểu.

A ô a ô... (Thật ra thì vẫn còn trẻ, chỉ là dung hợp với thực vật
thôi, có gì mà phải ngạc nhiên chứ?) Nhìn thấy bộ dạng như
vậy của trùng thảo, Beita nhất thời lộ rõ bộ dáng tiền bối, hoàn
toàn quên đi hình ảnh hắn bị ép phải dung hợp vào máy móc
tay chân giả trước đó. Đó chính là một hình ảnh thật chưa
xót...

“Thế nào, đi theo ta thật không có gì lỗi?” Bạch Khải vỗ vai trùng thảo, nói: “Dù bây giờ ngươi đã ở trong trạng thái cộng sinh hoàn hảo, nhưng trùng thể và thực vật vẫn chưa hoàn toàn hòa làm một.

Dù sao với trứng tiến hóa này, vấn đề này sẽ không tồn tại.”

Trùng thảo nghe vậy bưng tỉnh, mặc dù mức độ không lớn, nhưng hắn vẫn cảm nhận được sự biến chuyển trong cơ thể, đặc biệt sau khi bị hắn ăn hết phân tán đi từng bộ phận của cơ thể Tri Thức cổ thụ hạch tâm, dường như giờ đã bắt đầu từ từ bị hấp thụ.

Không chỉ bản thân hắn, mà tiến gần thời gian đã qua, hai đầu sói đang bị phân liệt bên kia cũng không rõ nguyên nhân tại sao lại trở nên mạnh mẽ như thế? Quả trứng kỳ quái vậy mà lại lợi hại như vậy? Trùng thảo chớp mắt nhận ra đi theo Bạch Khải sẽ có rất nhiều lợi ích, hoàn toàn phục tùng hắn.

Có thể giúp hắn nhanh chóng mạnh lên với quả trứng tiến hóa, lại có bốn đầu bảo vệ hắn, nơi này cùng với hẻm núi kia, nơi nào an toàn hơn rõ ràng rất dễ hiểu. Ân, cứ đi theo Bạch Khải là được.

“Epsilon, bái kiến đại ca!” “Hiểu chuyện.”

Nhìn thấy trùng thảo hoàn toàn thần phục, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Mặc dù trùng thảo đến giờ vẫn chưa thể hiện ra sức chiến đấu mạnh mẽ, nhưng khả năng làm mộng của hắn thực sự rất ấn tượng.

Ngoài việc có thể giúp hắn tiết kiệm thêm thời gian bên ngoài, Bạch Khải nhận ra sau khi rời khỏi mộng cảnh, tinh thần của hắn tăng trưởng vượt bậc là điều không thể phủ nhận so với việc chỉ uống thuốc ảo mộng.

Suy nghĩ cũng chỉ ra rằng, thuốc ảo mộng chỉ tạo ra từ dây leo phân hoa trong mộng cảnh, mà giờ đây hắn có thể trực tiếp thu được một đầu cộng sinh mà tạo ra mộng cảnh riêng cho mình, hiệu quả mạnh mẽ hơn là chuyện bình thường.

Còn về phương thức công kích...

Bạch Khải nhìn Epsilon đang dùng dây leo bảy sắc tạo ra một bộ mặt nịnh nọt, trong lòng lập tức xuất hiện một vài ý tưởng.

Các kỹ năng gây thương tích trong mộng cảnh ở kiếp trước thì không ít.

Inception.

Tsukuyomi.

Giấc mộng đẹp giết người...

Khụ khụ, cái này không tính.

“Dù sao thế nào, độ chân thực của mộng cảnh này được nâng cao, hiệu quả sẽ còn tốt hơn một chút.

Nói về mộng cảnh...

” Bạch Khải nắm lấy trùng thảo, nói: “Epsilon, ngươi có thể chủ động thăm dò ký ức của ta không?” Trùng thảo nghe vậy giật mình, liên tục lắc đầu, nói: “Đại ca đừng hiểu lầm, hiện tại tôi chỉ là dẫn dắt ý nghĩ của đại ca để tạo ra mộng cảnh đó.

Tôi cũng chưa nhìn thấy ký ức của đại ca.”

“Tôi không đang nói cái đó, tôi đang hỏi ngươi, ngươi có thể tái hiện lại những gì tôi đã trải qua trong mộng cảnh không?” Trùng thảo dừng một chút, có chút do dự nói: “Thường thường mà nói, tôi cần phải nhìn thấy vật thật mới có thể đưa nó vào mộng cảnh, nhưng nếu đã xuất hiện trong mộng cảnh rồi, tôi cũng có thể chủ động ngưng tụ, nhưng hiệu quả có thể sẽ không tốt bằng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thì ra là như vậy, trùng thảo cùng hắc lý giải không khác gì nhau, chỉ cần mượn tư tưởng của người trúng chiêu để hình thành mộng cảnh.

Giống như lần đầu tiên hắc bị trùng thảo kéo vào mộng cảnh, Jack xuất hiện cũng là vì tiềm thức của hắc.

Còn về sau đó F4, cũng vì hắc tưởng tượng mới có thể xuất hiện.

Dù vậy, chỉ cần có thể chủ động ngưng tụ lại hình ảnh đã từng thấy.

“Trước tiên hãy bỏ qua việc học hành một chút, người giúp tôi tạo một giấc mộng dài, tôi sẽ chia sẻ một số thứ cho người.”

Bạch Khải dừng lại một chút, nói: “Người chắc chắn có thể nhập mộng cảnh đó đúng không?” Trùng thảo nhẹ gật đầu, nói: “Cái này tự nhiên là có thể.”

“Vậy là được.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó quay sang Husky và Gamma, nói: “Vừa khéo hai người cũng đã tăng cường, hãy đến một trận thảo luận thi đấu nhé ~” A ô? (luận bàn? Đây có phải là chiến tranh tranh đoạt tài nguyên không?) Beita đầy tự tin, hận không thể bắt đầu ngay lập tức, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải phía sau đang bảo Alpha muốn động đây, lập tức sốt ruột.

A ô... (luận bàn thi đấu thì rất tốt...) Suýt chút nữa quên rằng còn có một phần tử hiếu chiến như vậy, tình thế này chắc chắn so với chó mạnh, phải đợi một thời gian nữa, chờ hấn đạt đến cấp Quân Vương, nhất định phải cho cái tên này một trận thật tốt.

“Ngự Thú sư chắc chắn muốn chiến đấu ở đây chứ?” Ngay lúc Bạch Khải định dẫn theo hai sủng vật đến trận đấu, Shuke đột nhiên nhắc nhở, lúc này Bạch Khải mới nhớ ra điều gì.

Hắn suýt chút nữa quên rằng giờ đây hắn không ở tổng bộ, cũng không có Lục Long bí cảnh miễn phí làm sân đấu, thật không thể để cho hai hàng này tùy tiện tỷ thí.

Không nói Gamma có thể tự bạo hay không, chỉ riêng Shuke với tư cách lãnh chúa máy móc cũng đã có thể phá hủy bí cảnh này đủ nhiều lần rồi.

“Sách, nếu biết trước đã sớm đưa Nicolas tới đây rồi.”

Bạch Khải lập tức cảm thấy ân hận, thở dài bất đắc dĩ, nói: “Được rồi, quay lại hội trường xem có địa điểm nào phù hợp cho thú cưng cấp trung cao đối chiến không, những Ngự Thú sư cấp cao này chắc chắn không thể một mực không đánh nhau được.”

“Về lý thuyết thì có thể.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng trước khi đi, tôi muốn thử một chút kỹ năng.”

“Thử kỹ năng? Shuke, người có thu hoạch được kỹ năng mới sao, sao ta không thấy được?” Bạch Khải nghe vậy có chút nghi hoặc, nhưng Shuke hiển nhiên không có ý định lãng phí mà chỉ trực tiếp phân lập ra mười đài công cụ máy móc, sau đó trong ánh mắt tò mò của Bạch Khải, đặt móng vuốt của mình lên.

Kế đó, một cột lửa từ móng vuốt của Shuke tỏa ra, ngay lập tức bao trùm toàn bộ công cụ máy móc, và công cụ máy móc lập tức sáng lên với ánh sáng đường viền, dường như đang xảy ra một sự biến đổi đặc biệt nào đó.

Oanh! Theo một tiếng nổ vang, máy móc tạo vật bỗng nhiên nổ tung, nhưng tất cả đều bị Gamma trực tiếp nuốt vào.

A ô? (Đây là phương pháp nổ mới? Cảm giác hiệu quả không ra sao cả?) Beita nhìn phân thân của mình trong sự nghi ngờ, hiển nhiên cũng không hiểu mục đích của Shuke, trong khi Shuke vẫn không giải thích, mà là điều chỉnh lại cường độ ngọn lửa phát ra, thử lại lần nữa.

Oanh! Oanh! Oanh!...

Sau khi liên tiếp nổ tung, cuối cùng một đầu máy móc tạo vật may mắn sống sót và ngọn lửa bao trùm bên ngoài cũng từ từ tụ lại vào bên trong thân máy móc, cho đến khi nó hoàn toàn biến mất.

“Chỉ vậy thôi sao?” Nhìn công cụ máy móc không có chút nào thay đổi, Bạch Khải không khỏi cảm thấy thất vọng, chỉ là khi bị Shuke kéo tay đè vào công cụ máy móc, hắn lập tức sững sờ.

“Máy móc cấp trung đẳng...”

“Shuke, người có thể mở linh sao?!”

Chương 404:

Mở linh máy móc Mở linh, máy móc hệ thống cũng giống như phù văn khôi lỗi, cơ giáp, là một trong những tiêu chí phân chia quan trọng.

Khác với trang bị hệ sủng thú, được hình thành dần dần nhờ dòng sông thời gian, máy móc hệ thống có thể thông qua một phương thức đặc biệt để mở linh, từ những cơ khí lạnh lùng biến thành sinh mệnh có linh trí.

Nhưng cách mở linh này vẫn luôn nằm trong tay của liên bang, từ máy móc chiến tranh cho tới các dụng cụ dân dụng, đều do bộ phận chuyên môn của liên bang phụ trách.

Và hiện tại, Shuke lại có khả năng mở linh? Shuke thả bộ quét rác người máy xuống, nói: “Mặc dù còn chưa thật sự thuần thục, nhưng ta nghĩ là mình đã nắm giữ được.”

Khi Shuke xác nhận, đôi mắt Bạch Khải lập tức sáng lên.

Giữa một đài máy móc, sức mạnh và tiềm lực trước và sau khi mở linh có thể chênh lệch một trời một vực.

Nếu giờ đây Shuke đã có khả năng mở linh, chẳng phải hẳn có thể khiến Shuke tạo ra một đội quân sắt thép hay sao? Hẳn lại muốn trở thành người đứng sau máy móc Đế Hoàng? Ôi, vì sao cảm thấy việc này có chút quen thuộc lại kèm theo một cảm giác không hay.

Ngay khi Bạch Khải sắp đắc ý thì Shuke lại đội lên một gáo nước lạnh, nói: “Nhưng mà việc mở linh này sẽ tiêu hao năng lượng từ máy móc Hỏa chủng, không thể liên tục sử dụng, nếu không sẽ làm tổn hại bản nguyên của ta.”

Quả nhiên, hẳn đã biết là không có chuyện tốt như vậy.

Bạch Khải thở dài, nhìn quét rác người máy trước mặt, nói: “Nếu vậy, phải thật cẩn thận chọn lựa đối tượng mở linh, nhất định không được lãng phí.”

“Nhưng mà máy móc Hỏa chủng lại chính là đầu nguồn mở linh, điều này có vẻ nằm ngoài dự kiến của ta, nhiều năm như vậy sao lại không có chút dấu hiệu nào lộ ra ngoài?” Máy móc

Hỏa chủng là một công nghệ thất giai, nhưng vẫn có rất nhiều thiết bị chế tạo từ Hỏa chủng.

Nếu như Hỏa chủng có khả năng này, chắc chắn sẽ có người phát hiện ra.

“Cần phải được phê duyệt nghiên cứu, nhưng nếu có thể, Ngự Thú sư, tốt nhất người nên thu thập thêm một chút công nghệ thất giai, điều này sẽ giúp ta rất nhiều trong việc lý giải nguyên nhân bên trong.”

“Ta sẽ cố gắng.”

Bạch Khải thở dài, hiện tại khả năng cung cấp công nghệ máy móc thất giai chỉ có Sở giáo sư.

Nhưng theo yêu cầu từ Sở giáo sư, hẳn nhất định phải nghiên cứu ra một công nghệ máy móc độc quyền mới để đổi lấy.

Ngự Linh cầu dù sử dụng phù văn, nhưng Sở giáo sư lại muốn dựa vào hình dạng của máy móc cùng với ý nghĩa vượt thời đại của nó, vì vậy sẽ không chủ động hợp tác với Bạch Khải.

Còn phù văn máy móc vũ trang, Sở giáo sư dù công nhận thân phận của hắn trong việc chế tạo máy móc, nhưng rất tiếc, điều đó lại nằm trong hệ thống phù văn máy móc ở cấp quyền hạn dưới, không thể đổi lấy.

Vì vậy, cách duy nhất của hắn bây giờ chính là nghiên cứu ra công nghệ dung hợp cơ thịt.

“Shuke, lấy một chút mẫu tế bào từ vùng thịt bị va chạm xuống cho ta, Delta, chúng ta phải tăng tốc độ nghiên cứu rồi.”

Qua những ngày cạnh tranh nội bộ, hiện tại hắn đã nắm sơ bộ được kiến thức cơ bản về sinh vật học, trong khi Delta lại trở thành chuyên gia không thể nghi ngờ.

Không còn cách nào khác, Delta không thể chịu nổi việc không hiểu được hiện tượng, vì vậy đã tự mình tiến hóa thành hình thái tương ứng, chỉ sau khi cảm ngộ xong mới tiếp tục học tập. Đối với lần này, Bạch Khải chỉ có thể nói là lý thuyết kết hợp thực tiễn mới mang lại hiểu biết chính xác, ừ, vẫn cần tự mình trải nghiệm thực tế.

Bên kia, Delta đã nghĩ ra một vài hướng nghiên cứu mới mà muốn thảo luận với chủ nhân.

“Ồ? Nói cho ta nghe một chút?” “Chúng ta có thể thử nghiệm bồi dưỡng Shuke Beita...”

“Ừm, nghe có lý, đi nào, chúng ta hãy thử xem.”

Nói xong, Bạch Khải liền kéo theo Delta cùng Husky thẳng đến nơi nghiên cứu sinh vật, hoàn toàn không để ý đến Trùng Thảo đang mơ hồ đứng phía sau, như thể đang muốn nói nhưng lại thôi.

“Không phải mới vừa rồi muốn cho ta mở linh sao?” Trùng Thảo ngạc nhiên nhìn theo Bạch Khải, vẻ mặt hoàn toàn bối rối.

Không phải nói rằng càng về sau khế ước sủng thú càng được chú trọng hơn sao? Sao lại có cảm giác ngược lại ở đây? Cách cách cách.

“Epsilon, làm ơn hãy tạo cho ta một đối thủ trong giấc mơ của ta.”

“Được rồi, tại hạ sẽ làm ngay.”

Khi thấy Alpha tới, Trùng Thảo ngay lập tức thay đổi thái độ, khi nhận được sự đồng ý của Alpha thì kéo vào trong giấc mơ.

“Giống như, hãy lưu lại những ký ức này là được.”

Trùng Thảo nhìn Alpha đang chiến đấu trong giấc mơ, bỗng nảy ra ý tưởng muốn phát triển thêm, lặng lẽ quan sát hoạt động của Alpha, từng chút hoàn thiện lại hình ảnh của Alpha.

Nếu như có thể hiện thực hóa hình ảnh ấy trong giấc mơ, có lẽ có thể làm không ít người khiếp sợ? ...

Thành phố Cổ Túc.

Võ Hầu đạo quán.

Cuối thu gió lạnh không ngừng thổi, nhưng những Ngự Linh sư nhiệt huyết từ khắp nơi vẫn kéo đến Võ Hầu đạo quán.

Dù cho quán đã chật cứng, thành phố Cổ Túc và các thành phố lân cận vẫn không ngừng có Ngự Linh sư đến đây theo dõi trận đấu.

Lịch sử Liên bang chưa từng có một cuộc thi nào giống như thế và có thể nói, cuộc thi này đối với Ngự Linh sư mà nói, có

thể so với bất kỳ trận giao đấu nào của Ngự Thú sư, đều muốn đặc sắc hơn.

Suy nghĩ này, có lẽ chỉ những người không có thiên phú mới có thể hiểu được.

“Không ngờ ta tạm mượn sân bãi của quán chăn nuôi để tổ chức trực tiếp, gần như là không đủ rồi.”

Gia Cát Tự nhìn dòng người đông đúc phía dưới, mặc dù trong miệng đang ca thán, nhưng nụ cười trên khuôn mặt lại phản ánh ý tưởng thật sự của hắn.

Sau khi cuộc thi Ngự Linh sư đầu tiên kết thúc thành công, Võ Hầu đạo quán và Võ Hầu tập đoàn chắc chắn sẽ được chú ý đến với Liên bang, chưa nói đến phần thưởng thần bí cuối cùng, chắc chắn sẽ nâng nhiệt độ của cuộc thi lên cao trào.

Dù vậy, ngay cả khi kết quả cuối cùng không như hắn mong đợi, Gia Cát Tự cũng không cảm thấy quá buồn.

Liên bang chỉ định các nhà sản xuất trang bị quân công, và là nhà sản xuất duy nhất của vũ trang máy móc phù văn.

Một phần ba Ngự Linh sư chăn nuôi quán chịu trách nhiệm thu thập điểm số và bán ra Ngự Linh cầu...

Có những thứ này ở đó, trận thi đấu này thực tế chỉ có thể xếp vào hàng “dệt hoa trên gấm”.

“Nhìn người cười như vậy, miệng gần như chạm tới gót chân, chỉ có điều là Hạ Nghệ không có mặt, nếu không thì người sẽ bị tức chết.”

Tân hội trưởng nhìn Gia Cát Tự, không khỏi chế nhạo.

Hạ thị tập đoàn tuy nắm quyền sản xuất Ngự Linh cầu và chắc chắn sẽ kiếm được lợi nhuận đáng kể, nhưng nếu biết rằng một thiết bị kết hợp hoàn hảo như vũ trang máy móc phù văn bị Võ Hầu tập đoàn cướp mất, Hạ Nghệ chắc chắn sẽ muốn phun máu ba lần.

“Không có gì lạ đâu, trước đây ta đã rất sáng khoái mà nhường quyền sản xuất Ngự Linh cầu, vũ trang máy móc phù văn chỉ là một sự ngoài ý muốn thôi.”

Gia Cát Tự bất đắc dĩ nói, nhưng trong lòng đầy vui vẻ.

Trước đây, Võ Hào tập đoàn không có thành tích gì nổi bật về cơ khí, nhưng giờ đây, nhờ có Bạch Khải, giáo sư Sở từ Tỉnh giới học viện đã tự mình dẫn dắt nhóm nghiên cứu của họ, Võ Hào tập đoàn giờ đã bắt đầu có quyền tham gia vào lĩnh vực sản xuất cơ khí.

Và tất cả những điều này, đều là nhờ Bạch Khải mà có.

Thật quá may mắn cho Gia Cát gia.

“Đúng rồi, Bạch Khải sao còn chưa tới? Dù sao hắn cũng là người phát minh ra Ngự Linh cầu, nếu mà không đến, có lẽ trận đấu sẽ mất phần hấp dẫn.”

Gia Cát Tự nhìn quanh, vẫn chưa thấy bóng dáng Bạch Khải.

“Tôi đã cử La Tường đi gọi hắn, thằng nhóc này thật đúng là không có chút gì đáng khen.”

Tần hội trưởng tức giận thở dài.

“Không cần, tôi vừa thấy La đại sư đã trở về, chắc chắn đã liên hệ với Bạch Khải rồi.”

Dịch Du từ ngoài bước vào, nhìn thấy vẻ mặt tức giận của Tần hội trưởng, cười nói: “Tôi nghĩ, Bạch Khải hẳn sẽ đến trước khi bắt đầu trận đấu.”

“Hi vọng như thế.”

Khi thấy Dịch Du xuất hiện, Tần hội trưởng cũng thu liễm lại tâm trạng, nhìn Gia Cát Tự một cái, nói: “Như vậy thì chúng ta bắt đầu theo trình tự đã sắp xếp.”

“Cũng đúng, hôm nay có nhiều Ngự Linh sư tham gia, quả thật cần phải nắm bắt thời gian.”

Gia Cát Tự gật đầu, sau đó đã bắt đầu chỉ huy các nhân viên đứng vị trí, còn Tần hội trưởng thì chuẩn bị thông báo với hiệp hội Ngự Thú sư. Để tổ chức một trận đấu lớn có liên quan đến toàn bộ thành phố Cổ Túc, không thể chỉ dựa vào đội ngũ Ngự Thú sư của Võ Hào đạo quán, mà chính Võ Hào đạo quán chỉ cung cấp sân bãi, còn trọng tài và các vấn đề khác đều do hiệp hội Ngự Thú sư phụ trách. ...

Trong lúc mọi người đang hăng hái chuẩn bị, Bạch Khải vẫn đắm chìm trong nghiên cứu của mình.

“Thất bại nữa rồi, quả nhiên, việc bồi dưỡng Shuke Beita từ tế bào máy móc vẫn còn khả thi nhưng rất thấp.”

Bạch Khải thất vọng nhìn vào ống nuôi cấy không có chút động tĩnh nào của tế bào, thở dài nặng nề.

Sau khi thảo luận với Delta, họ đã quyết định thử nghiệm bồi dưỡng tế bào Husky để hỗ trợ cho sự dung hợp giữa máy móc và máu thịt.

Nhưng không biết vì lý do gì, tế bào Husky khi tách khỏi cơ thể thì mất khả năng phân liệt và dần dần thoái hóa thành kim loại, không thể nào phát huy tác dụng trong quá trình dung hợp.

Róc rách rách rách.

“Xem ra Delta vẫn cần học thêm một chút.”

Delta cũng có vẻ tiếc nuối, nhưng rất nhanh đã kiên định trở lại, mà không chút nào bị thất bại đó ảnh hưởng đến.

“Không cần phải vội vã như vậy, nghiên cứu lâu như vậy mà vẫn chưa nghĩ ra cách, có lẽ vấn đề nằm ở phía chúng ta.

Chi bằng nghỉ ngơi chút đã.”

Bạch Khải vỗ vỗ Delta, nói: “Tiếp theo, trước tiên người nghiên cứu về vấn đề dung hợp với các loại thú cổ đại, dù sao điều này cũng liên quan đến bản thân người, nghiên cứu có lẽ sẽ dễ dàng hơn một chút.”

Róc rách rách rách.

“Delta đã hiểu.”

Delta nhẹ gật đầu, tiếp tục nghiên cứu, trong khi Bạch Khải bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, liền nhìn về phía Shuke đang phân tích số liệu gần đó, hỏi: “Shuke, bây giờ là mấy giờ rồi?” Shuke nghe vậy dừng lại một chút, nói: “Cách thời gian Ngự Thú sư người bắt đầu nghiên cứu đã gần ba ngày.

Theo lịch trình đã định, bây giờ Ngự Thú sư hắc đã xuất hiện tại cuộc thi Ngự Linh sư.”

“Trời đất ơi, ta quên mất chuyện này!” Bạch Khải nghe vậy mặt đột nhiên biến sắc, vội vàng kéo Delta chạy ra ngoài, đồng thời không quên oán trách Shuke.

“Shuke, sao ngươi không nhắc nhở ta chứ?” “Căn cứ theo ghi chép, ta đã nhắc nhở mười lần rồi, nhưng tất cả đều bị Ngự Thù sư ngươi xem nhẹ.

Kiến nghị lần sau hãy hủy bỏ đồng hồ báo thức và đổi thành điện giật để nhắc nhở.”

“Ngươi thật sự mát tay, giờ không phải lại bị Beita không chế nữa rồi sao...”

Chương 405:

Người có huyết mạch, ta có khoa học kỹ thuật! Võ Hào đạo quán.

Ngự Linh sư thi đấu đấu trường.

“Phía dưới ta tuyên bố danh sách Top 4, Gia Cát Thần, Tống Thu Dĩnh, Kinh Tự, Thang Tề.”

Dịch Du cao giọng công bố danh sách Top 4, sau đó ông trở về chỗ ngồi trọng tài, còn Tần hội trưởng thì tỏ ra khó chịu, không ngừng phàn nàn bên cạnh La Tường.

“La Tường, người chắc chắn đã liên lạc với Bạch Khải rồi chứ? Sao cái tên tiểu tử thúi này đến giờ vẫn chưa xuất hiện?” La Tường nhún vai, nói: “Ta đã để lại tin nhắn cho hắn, có lẽ hắn sẽ xem được, dù sao tiểu tử này suốt ngày chỉ biết ngâm mình trong bí cảnh, ta đi tìm hắn cũng vô dụng thôi.”

“Để lại tin nhắn? Náo loạn một hồi, mà người vẫn không có liên lạc được với Bạch Khải?” Tần hội trưởng che mặt thở dài, từng việc một quả thật phụ thuộc vào sự bất thường của Bạch Khải, theo thói quen của hắn, không cần biết là trong bí cảnh hay bên ngoài, cũng chưa chắc đã có thể đúng giờ xem tin tức.

“Tần hội trưởng, đừng gấp gáp, Bạch Khải chắc chắn sẽ đến đúng lúc quyết chiến.”

Thấy vậy, Dịch Du cười nói, an ủi: “Thực tế không được, ta đã chuẩn bị xong hình chiếu 3D của Bạch Khải, có thể sẽ lừa được mọi người.”

Tần hội trưởng: “...”

Khó trách tên này lại bình tĩnh như vậy, hóa ra ngay cả hình chiếu 3D cũng đã chuẩn bị xong? Mà nói đi cũng phải nói lại, các người rớt cuộc là đã làm chuyện này bao nhiêu lần mà lại chuyên nghiệp như vậy? “Top 4 thi đấu đợt đầu, Gia Cát Thần đối Kinh Tự, trận đấu bắt đầu!” Khi Tần hội trưởng vừa thở dài, trận đấu đầu tiên của vòng Top 4 chính thức bắt đầu, sự chú ý của mọi người lập tức bị hút vào.

Là người lãnh đạo tương lai của Võ Hào tập đoàn, Gia Cát Thần tự nhiên thu hút sự chú ý không ít người.

Sự việc Gia Cát Thần vượt qua năm cửa ải và đánh bại nhiều đối thủ đã khiến sự chú ý càng gia tăng.

Tuy nhiên, không có ai nghi ngờ rằng đây là một cuộc thi đấu có màn kịch, vì đã có liên bang và hiệp hội cùng giám sát, nếu Võ Hào tập đoàn mà dám chơi trò gian lận, chắc chắn sẽ tự hủy hoại danh tiếng của mình.

Sự chú ý của mọi người hầu như đều đổ dồn vào Garuru, vũ khí của Gia Cát Thần.

“Các người có biết món vũ kim loại kia là gì không?” “Sao thế, người có thông tin gì à?” “Đương nhiên, không có, chỉ là muốn hỏi các người biết món kia được chế tạo từ đâu, nhìn đẹp quá, lần sau ta cũng muốn làm một cái cho Sương Lang.”

“Thôi đi, ta còn tưởng người biết điều gì, nhưng mà cái áo giáp này quả thực rất đẹp, nhưng mà công kênh như vậy hẳn là sẽ ảnh hưởng đến chiến đấu chứ?” “Người xem bọn họ có bị ảnh hưởng gì không? Ta nghĩ có lẽ đó chỉ là một loại áo giáp nào đó, tăng cường phòng ngự.”

“23333, người nói trang trí trên áo giáp đó, ta đoán chắc đây chính là đội ngũ trang điểm sủng thú của Võ Hào tập đoàn, đến đây để quảng cáo.”

“Thật có lý, quảng cáo cũng rất hiệu quả.”

...

Mọi người xung quanh bàn tán sôi nổi, còn Gia Cát Thần thì căn bản không có tâm trí để quản lý những thứ đó, mà chỉ chăm chú nhìn đối thủ trước mặt. Để chắc chắn tiến vào trận chung kết, Gia Cát Thần đã cố gắng huấn luyện với Garuru trong suốt những ngày vừa qua.

Dù không sử dụng hàn băng vũ trang tăng cường, nhưng hẳn vẫn một cách dễ dàng lọt vào Top 4.

Chỉ có điều, trận đấu tiếp theo không dễ dàng như vậy.

Tổng Thu Đình và Kinh Tự, cả hai đều có cha mẹ là Ngự Thú sư, và mặc dù họ không thể thức tỉnh thiên phú Ngự Thú sư, nhưng từ nhỏ đã dần dần mạnh lên nhờ việc chăm sóc sủng thú

và chiến đấu, nên thực lực đã vượt xa so với người bình thường.

Sau khi Ngự Linh cầu mở cửa, cha mẹ của họ đều đã nhanh chóng tìm cho họ những sủng thú mạnh mẽ trong khả năng của mình, vì vậy việc họ lọt vào Top 4 này gần như là điều dễ dàng.

Mặc dù một số Ngự Thú sư bình dân cảm thấy không phục, nhưng họ chỉ có thể chấp nhận thua cuộc.

Giải đấu Ngự Linh sư không hạn chế cấp bậc của sủng thú tham gia, hơn nữa hầu hết các tuyển thủ tham gia đều không sử dụng hiệp hội phối phát Ngự tam gia, hầu hết đều mang theo những sủng thú hoàn toàn mới.

Bởi vì những sinh vật cấp trung đẳng thực tế chỉ có thể làm sủng vật để chăm sóc, mà muốn chiến đấu thật sự thì có phần kém.

Còn Thang Tề thì thực sự may mắn khi trong lúc bốc thăm của hiệp hội, lại lấy được một con Hỏa Trảo Tước biến dị, thực lực không thể thua kém so với những người khác.

Còn lúc này, Kinh Tụ đang sử dụng một con Kiến Ăn Kim Loại kiên cố cấp cao. ...

Cha mẹ Kinh Tụ đều là Ngự Thú sư cấp ngũ, và con Kiến Ăn Kim Loại này chính là sủng thú của họ, vốn dĩ đã rất quen thuộc với Kinh Tụ, vì vậy ngay khi ký khế ước với Ngự Linh cầu, con thú này gần như không có sự kháng cự nào khi nhận lệnh từ Kinh Tụ.

Chính vì vậy, Kinh Tụ trở thành một trong những ứng cử viên sáng giá cho chức vô địch lần này. “Người không định tấn công sao? Vậy ta sẽ ra tay trước.” Nhìn thấy Gia Cát Thần dường như không có ý định tấn công, Kinh Tụ lười biếng không tiếp tục đợi, lập tức ra lệnh cho Kiến Ăn Kim Loại tấn công Garuru.

Vì đã nuốt chửng một lượng lớn khoáng thạch kim loại, Kiến Ăn Kim Loại bắt đầu chạy và ngay lập tức phát ra âm thanh va chạm, như thể nó không phải là một con kiến, mà là một cỗ máy cơ khí đang lao vào.

“Garuru, né tránh!” Nhìn thấy Kiến Ăn Kim Loại lao về phía Garuru, Gia Cát Thần lập tức chỉ huy Garuru, nhưng tốc độ của Kiến Ăn Kim Loại bỗng nhiên tăng vọt, trong chớp mắt đã tiến đến trước mặt Garuru, vung cặp kìm kim loại lấp lánh hướng Garuru đập xuống.

Với cấp bậc và thân thể của Kiến Ăn Kim Loại, nếu cú đánh này trúng, chắc chắn sẽ gây ra tổn thất không nhỏ cho Garuru.

Ngay khi cặp kìm sắp chạm vào Garuru, Garuru đột nhiên bộc phát tốc độ, kịp thời tránh được cú tấn công, cùng lúc ấy nghiêng người tấn công lại, chụp vào con Kiến Ăn Kim Loại, thực sự đã thành công tập kích trước.

“Đình!” Chỉ nghe thấy một tiếng giòn vang, nhưng Kiến Ăn Kim Loại không những không bị thương, mà còn nhân cơ hội kéo Garuru lại, muốn cùng Garuru giao đấu.

Kiến Ăn Kim Loại là sủng thú thuộc hệ vật lý, tất nhiên sẽ không từ bỏ lợi thế của mình.

Nhưng Gia Cát Thần rất rõ điều này, liền ra lệnh cho Garuru nhanh chóng rút lui.

Garuru lập tức lui về phía sau, như một chiếc tàu lượn, nhanh chóng trượt xa. “Quả nhiên không phải là chỉ là đồ trang trí.” Thấy Garuru làm như vậy, Kinh Tự không hề thấy bất ngờ, Kiến Ăn Kim Loại nhanh chóng đuổi theo, và đã sớm đoán được động tác của Garuru, thực hiện ý đánh lén.

Nhưng với hàn băng vũ trang tăng cường, Garuru rõ ràng nhanh hơn một chút, nhẹ nhàng tránh đi, sau đó lập tức phát động phản công.

Chỉ tiếc rằng, kinh nghiệm chiến đấu của Kiến Ăn Kim Loại rõ ràng mạnh hơn Garuru nhiều, cố tình giả vờ sơ hở để kéo Garuru tới gần, sau đó bỗng nhiên kẹp lấy hai chân Garuru, mở miệng rộng ra cắn vào lớp hàn băng vũ trang của Garuru.

Với việc đã xác định được hiệu quả của lớp bọc thép, Kinh Tự tất nhiên sẽ không giữ lại đối thủ, mà việc thôn phệ kim loại đối với Kiến Ăn Kim Loại thì không còn nghi ngờ gì là rất dễ dàng.

Bất quá Garuru dù sao cũng là Tinh Anh cấp, nhìn thấy thân thể của mình bị kiểm soát, liền lập tức mở miệng phun một

viên hàn băng tiền.

Cảm nhận được khí lạnh bên trong, Kiến Ăn Kim Loại do dự một chút vẫn quyết định từ bỏ mục tiêu vừa cần, không chọn cách cá chết lưới rách.

Dù sao, mặc dù nó có thể cần bề lớp bọc thép, nhưng nó lại phải nhận một đòn tấn công thuộc tính băng, cho dù không nhất định sẽ bị thương, nhưng ảnh hưởng đến hành động là điều chắc chắn.

Tuy nhiên, Kiến Ăn Kim Loại cũng không ngu ngốc tới mức cùng Garuru đánh tâm xa, sau khi tránh được viên hàn băng tiền, Kiến Ăn Kim Loại lập tức lao về phía sau Garuru, hai cặp kìm lóe lên ánh sáng chói mắt, rõ ràng là đang chuẩn bị phát động kỹ năng. “Garuru, sử dụng Cực Hàn Đông Lạnh Khí!” Thấy tình huống này, Gia Cát Thần không giữ tay nữa, lập tức ra hiệu cho Garuru tấn công.

Garuru đã tích tụ năng lượng thành hàn băng tiền lập tức bị hấp thu bởi lớp bọc hàn băng, biến thành một cỗ khí đông đưa Garuru bay lên không trung, tạo khoảng cách với Kiến Ăn Kim Loại.

Cùng lúc đó, hai viên đạn hàn băng ngưng tụ từ dưới hai cánh máy móc của Garuru bay thẳng về phía Kiến Ăn Kim Loại. Đáng thương cho Kiến Ăn Kim Loại, còn chưa kịp đối phó với cơn gió lạnh vừa dập dồn, đã thấy hai viên đạn hàn băng xuất hiện trước mặt nó.

Sau đó, con Kiến Ăn Kim Loại băng diều cứ như vậy ngã xuống sàn thi đấu.

“Tôi tuyên bố, trận đầu tiên của vòng Top 4, Gia Cát Thần giành chiến thắng!” Nhìn thấy Kiến Ăn Kim Loại hoàn toàn mất đi khả năng chiến đấu, Dịch Du lúc này mới bước ra công bố kết quả trận đấu, mà Kinh Tự rõ ràng không nghĩ rằng mình lại thua một cách dễ dàng như vậy, một lúc lâu mới hoàn hồn lại.

“Người đó là cái gì bọc thép?” Gia Cát Thần nhún vai, nói: “Xin lỗi, ta tạm thời không thể tiết lộ.”

Mặc dù cấp trên cho phép hắn mang theo hàn băng bọc thép tham gia thi đấu, thậm chí khuyến khích hắn làm như vậy,

nhưng Gia Cát Thần vẫn muốn xem thử sức mạnh chiến đấu của Garuru, nếu không phải thực tế không phải Kiến Ăn Kim Loại là đối thủ của hắn, có lẽ hắn sẽ không khởi động.

“Tạm thời sao? Vậy ta sẽ chờ.”

Kinh Tự nhẹ gật đầu, sau đó trở về chỗ ngồi của mình, còn cha mẹ Kinh Tự thì lập tức xông tới, bắt đầu an ủi con trai.

Cuối cùng, họa phong chính là hoàn toàn khác biệt.

“Ha ha ha...”

Không hổ là con trai ngoan của ta, đánh đẹp quá!” Gia Cát Tự hài lòng giơ ngón tay cái lên với Gia Cát Thần, nhưng Gia Cát Thần lại lắc đầu bất đắc dĩ, nói: “Nếu không có Bạch Khải tặng cho ta hàn băng bọc thép, giờ có lẽ ta cũng đã thua rồi...”

“Mặc kệ nó, có thể thắng là tốt, hơn nữa đây cũng không phải là thủ đoạn gì mờ ám, Kiến Ăn Kim Loại cũng không phải ai cũng có thể khế ước.”

Gia Cát Tự khoát tay áo, sau đó nghiêm mặt nói: “Nhưng con trai, con vẫn phải cẩn thận đối thủ ở trận quyết chiến, hai người này đều không dễ chọc đâu.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, đang định theo dõi trận đấu tiếp theo, thì bỗng thấy một con sủng thú toàn thân cháy đen bay ngược ra khỏi đấu trường.

“Đây là, đã kết thúc?” Gia Cát Thần có chút mờ mịt nhìn con Hỏa Điều trên lôi đài, rõ ràng không nghĩ rằng người chiến thắng sẽ là Thang Tề.

Loại biến dị cường đại đến vậy sao, không nhìn vào sự chênh lệch về cấp bậc, hắn đột nhiên có thể hiểu rõ lý do tại sao Bạch Khải có thể một mạch vô địch.

Bỗng nhiên cảm thấy, việc Garuru mang theo hàn băng vũ trang cũng chẳng phải là quá đáng rồi.

Người có huyết mạch, ta có khoa học kỹ thuật, ừ, thật công bằng!

Chương 406:

Từ trên trời giáng xuống...

Cước pháp! Nhìn thấy dưới lồi đài đã bị trung độ thiêu đốt bởi thú cung, Tần hội trưởng khẽ vuốt cằm, nói: “Hỏa diễm thuộc tính biến dị với lực công kích và lực bộc phát quả nhiên không phải sủng thú bình thường có thể chống lại, thật đáng tiếc.”

Dù không có chủng loại Thần Thoại hiếm hoi như vậy, nhưng loại biến dị này đối với hầu hết mọi người mà nói, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Thang Tề có thể lĩnh hội được một con sủng thú biến dị thật là vận may của hắn, nhưng nếu Thang Tề không phải là Ngự Linh sư mà là Ngự Thú sư, tương lai thành tựu của hắn có lẽ sẽ còn cao hơn.

“Thiên phú cá nhân có hạn, cũng chẳng có cách nào, mà Thang Tề cũng đã huấn luyện Hỏa Trảo Tước rất tốt rồi.”

La Tường mỉm cười, nói: “Dù sao, sủng thú của Ngự Linh sư cũng không phải không thể tiến bộ, sau này cũng chưa chắc sẽ yếu đi.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, chỉ cần Thang Tề có thể duy trì mối quan hệ tốt với Hỏa Trảo Tước, trên lý thuyết khi Hỏa Trảo Tước thăng cấp vẫn có thể nghe theo Thang Tề ra lệnh.

“Nhưng mà, Gia Cát Thần và Cực Địa Băng Lang dường như ả ý hơn nhiều so với Thang Tề, loại ràng buộc đó không phải chỉ cần thời gian là có thể tích lũy được, Gia Cát Chủ tịch quả thật đã sinh ra một con trai tốt.”

Dịch Du mỉm cười, tán thưởng Gia Cát Thần, trong khi Gia Cát Tự cũng rất vui sướng nhưng ngoài miệng vẫn khiêm tốn, nói: “Dịch bộ trưởng khen quá, thằng bé này cũng không phải hoàn toàn dựa vào hàn băng vũ trang mà giành chiến thắng, không thể so sánh được.”

“Hàn băng vũ trang đã là công cụ hợp pháp được liên bang công nhận, cũng là một phần thực lực, nếu không thể sử dụng cái này thì thiết bị cũng không tham gia được bất kỳ cuộc thi nào.”

“Ha ha ha... Điều này cũng đúng.”

Gia Cát Tự cười lớn, nhưng một bên Tần hội trưởng đang nghe về hàn băng vũ trang thì bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó, sắc mặt trầm xuống, nói: “Gã Bạch Khải này, quả nhiên lại đến trễ, nếu biết trước đã không nên cho hắn cái bí cảnh đó.”

La Tường nghe vậy nhún vai, nói: “Không sao đâu, thực tế mà không được thì dùng hình chiếu 3D của Dịch bộ trưởng cũng được, dù sao hiệu quả cũng giống nhau.”

“Cũng chỉ có thể như vậy.”

Tần hội trưởng thở dài, bước lên đài, nhìn phía dưới đông đúc người, điều chỉnh lại trạng thái, cất cao giọng nói: “Các vị trẻ tuổi Ngự Linh sư, tiếp theo đây sẽ là cuộc thi Ngự Linh sư quyết chiến, hãy mời hai vị tuyển thủ lên sân!” Ngay khi Tần hội trưởng dứt lời, trong đấu trường liền vang lên những tiếng vỗ tay như sấm.

Dù cho những Ngự Linh sư trước đó đã bị loại, họ vẫn không giấu nổi vẻ phấn khởi.

Dẫu có chút tiếc nuối khi thua, nhưng càng có những Ngự Linh sư mạnh hơn ra đời thì điều đó lại càng chỉ ra rằng nghề nghiệp Ngự Linh sư vẫn còn có hy vọng trong tương lai. Đặc biệt là bộ bọc thép trên người Garuru, càng khiến cho nhóm Ngự Linh sư này thêm phần háo hức.

Loại biến dị mà có thể ngộ nhưng không thể cầu, trong khi Garuru lại là một sản phẩm của máy móc, có lẽ có thể phổ cập được chăng? Nếu có thể đánh bại loại biến dị này, chẳng phải tương lai sức chiến đấu của họ cũng chưa chắc sẽ yếu đi sao? Trong ánh mắt mong đợi của mọi người, Gia Cát Thần và Thang Tề lần lượt bước ra sân.

“Gia Cát Thần, Cực Địa Băng Lang, cấp thấp tinh anh.”

“Thang Tề, Hỏa Quyền Điều, cấp thấp tinh anh.”

... ..

Hai người giới thiệu sủng thú của mình, tạo thành sự tiên hóa của thành phố Cổ Túc, thu hút sự chú ý của đông đảo mọi người.

Dù sao, hầu hết mọi người đều có thể theo con đường này, tự nhiên đều muốn xem rốt cuộc hai người sẽ đạt đến cực hạn như thế nào.

Gia Cát Thần và Thang Tề khá lịch sự, trong khi một bằng một hỏa, hai đầu súng thú chưa đánh nhau nhưng đã tạo thành một bầu không khí nghệt thở.

“Hai vị tuyển thủ đã chuẩn bị xong, như vậy, ta tuyên bố, cuộc thi bắt đầu!” Tần hội trưởng cuối cùng liếc nhìn bầu trời không có một gợn mây, tuyên bố cuộc thi chính thức bắt đầu.

Nghe thấy mệnh lệnh từ Tần hội trưởng, hai đầu súng thú lập tức vào trạng thái chiến đấu, nhưng chưa kịp hành động, trên lôi đài đột nhiên xuất hiện một bóng hình to lớn, chưa kịp cho hai người phản ứng, một bóng người từ trên trời giáng xuống, hạ cánh vững vàng ở giữa lôi đài.

“Cái đó là...”

Bạch Khải!” Trong khán phòng, rất nhanh đã có người nhận ra thân phận của vị khách không mời mà đến, đó chính là người phát minh ra Ngự Linh, tuyển thủ đứng đầu liên bang, Bạch Khải.

“Không hổ là đại lão, cách đăng tràng của gã thật phong cách!” “Ta đã nói, đại lão Ngự Linh sư đầu tiên như thế nào lại không đến, hóa ra là muốn cho chúng ta một bất ngờ trong quyết chiến.”

“Nhưng mà đại lão làm sao có thể từ độ cao như vậy nhảy xuống mà không bị thương, thân thể của Ngự Thú sư thật sự mạnh đến mức đó sao?” “Đại lão là ai, đây chính là thiên tài sáng tạo ra nghề nghiệp Ngự Linh sư, không phải là Ngự Thú sư bình thường có thể so sánh.”

“Có lý, là ta ngu ngốc.”

...

Sự xuất hiện của Bạch Khải đã gây ra một cơn sóng to gió lớn, nhóm Ngự Linh sư cũng rất phấn khởi, nhưng Tần hội trưởng thì khóe mắt run rẩy, cảm thấy hoàn toàn bất lực.

Gã gia hỏa này, từ lúc nào bắt đầu thích khoe khoang như vậy?
“Các bạn trẻ bây giờ vẫn biết cách chơi thật.”

La Tường liếc nhìn vật thể màu lục dưới chân Bạch Khải, mỉm cười hiểu ý, trong khi Dịch Du bên cạnh cũng nở nụ cười không khác biệt gì.

“Ta nói, Delta, chẳng phải ngươi đã nhường ta để ta trực tiếp truyền tống xuống mặt đất sao, sao giờ lại ném ta xuống từ trên cao như vậy?” Bạch Khải có chút thở phào nhẹ nhõm, mặc dù với thân thể của hắn, một Ngự Thú sư cấp bốn, từ độ cao này rơi xuống kiểu gì cũng không bị thương, hơn nữa lại có Gamma giảm chấn, nhưng nghĩ lại thì cũng thấy có chút khiếp đảm.

Róc rách rách rách. (có lỗi với chủ nhân, dường như không gian ở đây bị ảnh hưởng, Delta chưa kịp phản hồi âm thanh.) Delta một lần nữa biến thành Thủy Tổ thú rơi xuống bên cạnh Bạch Khải, gương mặt đầy vẻ hổ thẹn.

“Không gian bị ảnh hưởng?” Bạch Khải nghe vậy sững người, rồi nhìn lên trên.

Có thể ảnh hưởng đến không gian, thì chỉ có mạng lưới mà thôi.

“Biết rõ nguyên nhân thì không sao, nhưng có vẻ về sau nên hạn chế loại sự kiện khoe khoang này, không thì sớm muộn cũng chết yểu.”

Bạch Khải hậm hực thu hồi Delta và Gamma, thấy Gia Cát Thần và Thang Tề đang mở to mắt nhìn mình không dám tin.

“Dù ngươi là trọng tài của cuộc quyết chiến, nhưng với cách đăng tràng như vậy có phải là hơi quá phong cách không?” Gia Cát Thần nhìn quanh, thấy rằng Bạch Khải đã hoàn toàn trở thành trung tâm của những người hâm mộ Ngự Linh sư, nhin không được thở dài, nói: “Ta làm sao không biết ngươi có loại thuộc tính kỳ quái này?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Ta nói đây là ngoài ý muốn, ngươi có tin không?” Gia Cát Thần trợn mắt, còn chưa kịp nói gì thì đã bị Tần hội trưởng cắt ngang, nói: “Được rồi, vì ngươi đã đến, quyết chiến này giao lại cho ngươi.”

“Được rồi.”

Nghe thấy Tần hội trưởng lên tiếng, Bạch Khải lúc này chỉ còn cảm thấy có chút hổ thẹn vì đến trễ, khéo léo gật đầu, sau đó đi

đến vị trí trọng tài, nghiêm mặt nói: “Như vậy hai vị tuyển thủ, các ngươi đã chuẩn bị xong chưa?” “Được rồi.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, tay phải vung xuống, nói: “Vậy ta tuyên bố, cuộc thi Ngự Linh sư liên bang lần thứ nhất, cuộc quyết chiến, chính thức bắt đầu!” Lần này, cả hai sủng thú đã sớm bộc phát chiến ý không thể kiềm chế, hướng về đối thủ của mình tấn công mạnh mẽ.

Người dẫn đầu tấn công là Garuru, nhưng lần này Garuru không lựa chọn cận chiến, mà sử dụng kỹ năng hàn băng của Cực Địa Băng Lang, băng tiễn.

Hỏa Quyền Điều rõ ràng rất chuyên về cận chiến, mới đây đối thủ đã bị Hỏa Quyền Điều chỉ trong một loáng bị đánh cho không kịp trở tay, vậy nên Garuru không có chút nào ý định cận chiến.

Tuy nhiên, rõ ràng rằng, khi băng tiễn của Garuru vừa đến trước mặt Hỏa Quyền Điều, nó đã bị Hỏa Quyền Điều dùng quyền đập nát, không gây ra một chút tổn thương nào.

“Ngọn lửa này, nhìn có vẻ khá giống với Bạch Viêm chi lực.”

Nhìn thấy biểu hiện như vậy của Hỏa Quyền Điều, Bạch Khải phát hiện ra vấn đề.

Nói về thuộc tính, công kích hỏa của Hỏa Quyền Điều quả thực có thể triệt tiêu hàn băng tiễn, nhưng một đòn như Hỏa Quyền Điều lại dễ dàng đuổi đi thì thực sự không nhiều.

Dù sao, hai con sủng thú này đều có cấp bậc rất gần nhau, không thể xuất hiện hiệu quả rõ rệt như vậy.

“Chẳng lẽ, con Hỏa Quyền Điều này lại là loại biến dị?” Ngay khi Bạch Khải đang đoán, Hỏa Quyền Điều dường như cũng đã không chịu đựng nổi kiêu phòng thủ phản công như vậy nữa, nhanh chóng tập trung sức mạnh ở quyền, sau đó đột ngột vung tay, một đám lửa lập tức phát nổ, làm nổ tung toàn bộ băng tiễn của Garuru.

Cùng lúc đó, dưới chân Hỏa Quyền Điều bỗng bùng nổ một cỗ hỏa diễm, nhờ vào sự nổ này mang lại sức mạnh cực lớn, Hỏa

Quyền Điều lập tức vượt qua khoảng cách trên lôi đài, như một tên lửa bắn về phía Garuru.

Vừa rồi, Tổng Thu Dĩnh, sủng thú cấp cao cũng đã bị một chiêu này đánh bại ngay lập tức, căn bản không có cơ hội thể hiện thực lực.

Thấy cảnh tượng này, Garuru không có nửa điểm ý định né tránh, sau khi nhận được lệnh từ Gia Cát Thần, trên người bọc thép hàn băng lập tức mở ra vô số lỗ nhỏ, từng luồng khí lạnh từ đó thổi ra, liền như vậy mà tạo thành một cơn bão băng ngay trước mặt Garuru! “Không tệ, tốc độ và uy lực đều tương ứng mong chờ, chỉ là tổn năng lượng lớn một chút.”

Nhìn thấy bão băng cường chế cản lại Hỏa Quyền Điều, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Theo yêu cầu của liên bang, Ngự Linh sư không thể trang bị vũ khí có tính công kích quá mạnh, do đó Bạch Khải đã tiến hành cải tạo cho Garuru với món hàn băng vũ trang, cơn bão băng này chính là một trong số đó.

Theo như Bạch Khải dự đoán, kỹ năng này hẳn là có thể theo kịp kỹ năng cao cấp, giờ xem ra thì không sai biệt lắm.

“Lại là cái món bọc thép đó?” Nhìn thấy Hỏa Quyền Điều vẫn cố gắng đánh vỡ bão băng, Thang Tề không khỏi nhíu mày, siết chặt Ngự Linh cầu trong tay, trong khi Hỏa Quyền Điều trên sân có vẻ như đã cảm ứng được ý nghĩ của Thang Tề, đột nhiên không cố gắng phá băng phong bão nữa, mà thay vào đó lợi dụng sức mạnh của bão băng bay lên trời.

Chưa kịp để mọi người thắc mắc, khi bay đến điểm cao nhất, Hỏa Quyền Điều bỗng hạ xuống, ngọn lửa bùng lên nhanh chóng bao quanh chân phải, giống như một ngôi sao băng thông thường, nhanh chóng lao xuống phía Garuru.

Ta sát, chẳng lẽ đây là cước pháp từ trên trời giáng xuống...? Nhìn thấy thế tấn công mãnh liệt của Hỏa Quyền Điều, Bạch Khải lập tức kinh ngạc.

Ngươi một con Hỏa Quyền Điều, mà lại dám sử dụng cước pháp, thời đại này sủng thú đã được tìm hiểu sâu đến mức nào rồi?

Chương 407:

Tranh tài kết thúc Rõ ràng, một chiêu này chính là Hỏa Quyền Điều ẩn chứa thủ đoạn mạnh mẽ, từ tốc độ và uy thế mà nhìn, lực phá hoại tuyệt đối phải mạnh hơn nhiều so với chiêu Đám Lửa trước đó.

“Garuru, sử dụng chiêu đó!” Nhìn thấy Hỏa Quyền Điều hạ xuống nhanh chóng, tạo ra nhiệt độ cao khiến băng phong bạo dần tiêu tán, sắc mặt Gia Cát trở nên nghiêm trọng, liền ra lệnh cho Garuru.

Ngao ô...

Garuru nhận được lệnh, ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, hàn băng vũ trang trên người lập tức tỏa sáng rực rỡ, một quả cầu băng tinh xảo bắt đầu từ miệng Garuru hình thành.

Ngay lúc Hỏa Quyền Điều sắp đá vào Garuru, một tia sáng màu lam nhạt đột ngột từ quả cầu băng bắn ra, rơi vào Hỏa Quyền Điều.

Chỉ trong thoáng chốc, Hỏa Quyền Điều vốn đang hung hãn ngay lập tức biến thành một khối băng lớn, thậm chí cả ngọn lửa bên ngoài thân thể cũng bị đóng băng.

Nhưng Hỏa Quyền Điều vẫn tiếp tục rơi xuống nhanh chóng.

Có thể tưởng tượng rằng, nếu như sức mạnh lớn lao đó rơi xuống mặt đất, khối băng sẽ vỡ vụn, và Hỏa Quyền Điều chắc chắn sẽ chịu tổn thương nghiêm trọng.

Nhưng vào lúc này, Garuru đã dùng hết chút năng lượng cuối cùng để ngưng tụ thành một đạo băng thành trượt, khéo léo hóa giải sức mạnh rơi của Hỏa Quyền Điều, cuối cùng giúp nó nhẹ nhàng hạ xuống mặt đất.

“Xem ra, kết cục rất rõ ràng rồi.”

Tân hội trưởng và vài người khác nhìn nhau, cười nhẹ, nhận ra Hỏa Quyền Điều biến dị thuộc tính vẫn chưa thể khai phát triệt để.

Tại trước mặt vũ trang phù văn máy móc loại này, rõ ràng nó không thể phát huy được ưu thế gì.

Tuy nhiên, điều này cũng chứng minh rằng cái nhìn của họ về vũ trang phù văn máy móc là chính xác.

Loại vũ trang này chắc chắn sẽ có thể thay đổi tương lai của họ trong cuộc chiến tranh với hung thú bộ lạc! “Hỏa Quyền Điều đã mất năng lực chiến đấu, Gia Cát đã chiến thắng!” Nhìn thấy Hỏa Quyền Điều hoàn toàn bị đông cứng, Bạch Khải tiến lên tiến hành phán đoán tình trạng của đối phương rồi tuyên bố kết quả trận đấu.

Sau đó, anh triệu hồi Gamma để giúp Hỏa Quyền Điều thoát khỏi trạng thái dị thường. Đông nhanh tia sáng là kỹ năng vũ trang mà anh nghiên cứu ra sau này, với khả năng tăng cường đóng băng.

Mặc dù không gây ra tổn thương trực tiếp, nhưng nhiệt độ siêu thấp vẫn đem lại sức sát thương rất đáng sợ.

“Cảm ơn.”

Thang Tề hiển nhiên cũng biết đông nhanh tia sáng sẽ gây ra tổn thương, thấy Hỏa Quyền Điều được Gamma nhanh chóng làm ấm lại, anh bèn cảm ơn Bạch Khải.

“Chỉ là bốn phận mà thôi, không cần khách khí như vậy.”

Bạch Khải phát tay, rồi nhìn Hỏa Quyền Điều có vẻ hơi mệt mỏi, nói: “Người Hỏa Quyền Điều hẳn là biến dị thuộc tính lửa đúng không?” Thang Tề nhẹ gật đầu, đáp: “Đúng vậy, Hỏa Quyền Điều vốn chỉ là Hỏa Trảo Tước, không biết tại sao lại đột nhiên tiến hóa trong quá trình ký khế ước.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, nói: “Người bồi dưỡng nó thật sự rất tốt, kỹ năng cận chiến hệ hỏa rất mạnh.

Tuy nhiên, ta kiến nghị người vẫn nên thiên về phát triển các kỹ năng thuộc hỏa, giai đoạn đầu thu hoạch sẽ lớn hơn.”

Làm một Ngự Thú sư có khế ước với ba đầu biến dị, Bạch Khải rất rõ ràng ưu thế của thuộc tính biến dị ở giai đoạn sau.

Mặc dù Ngự Linh sư trưởng thành có thể chậm hơn một chút so với Ngự Thú sư, nhưng chỉ cần được bồi dưỡng tốt, cũng không phải là không có sức chiến đấu.

“Ta hiểu.”

Thang Tề nghe vậy gật đầu liên tục, vô tình nhìn đối diện Garuru cũng vì năng lượng hao hết mà cảm thấy mệt mỏi.

Khả năng chiến đấu của Garuru tuyệt đối không mạnh như Hỏa Quyền Điều, nếu bị Hỏa Quyền Điều áp sát, kết cục chắc chắn sẽ khác đi.

Nhưng Garuru lại mạnh mẽ nhờ vào kỹ năng Băng hệ, đánh bại Hỏa Quyền Điều một cách dễ dàng.

Dù rằng băng khắc lửa, nhưng cũng giống như lửa có thể khắc băng, nếu như Hỏa Quyền Điều có khả năng hỏa diễm mạnh hơn một chút, có lẽ kết cục cũng không như vậy? Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Thang Tề lóe lên một tia bất đắc dĩ.

Chương 408:

Kết thúc cuộc thi Hấn không phải là kẻ ngu dốt, tự nhiên nhìn ra được thực lực của Garuru đến từ bộ giáp bọc thép kia.

Nếu không có nó, Hỏa Quyền Điều chắc chắn có thể nghiền ép đối thủ.

Nhưng hấn cực kỳ rõ ràng rằng, chính như kỹ năng thiên phú của Ngự Thú sư, trang bị cũng là một phần sức mạnh.

Nó giống như thuộc tính biến dị của Hỏa Quyền Điều, chỉ có thể ngộ, không thể cầu, một cái có thể bổ sung ở giai đoạn muộn.

Thật đáng tiếc, nếu Hỏa Quyền Điều có thể sở hữu một bộ trang bị như vậy thì tốt biết bao.

Sắc mặt Thang Tề biến đổi, tất cả những điều này đều rơi vào mắt Bạch Khải.

Hấn liếc nhìn xung quanh, thấy những Ngự Linh sư cũng đang bàn tán xôn xao về Garuru.

Quả nhiên, việc vũ trang cho thú cưng để đánh bại một con biến dị mang lại hiệu quả mạnh mẽ hơn nhiều so với việc đối kháng thông thường.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải liếc nhìn Tần hội trưởng.

Cả hai đầu hồ ly, một già một trẻ, nhìn nhau và cười.

Sau đó, Bạch Khải dẫn hai người tiến đến giữa lôi đài, đồng thời kêu gọi Kinh Tự ở cấp thứ ba, người đã mất đi sức chiến đấu vì thú cưng của Tổng Thu Dĩnh.

Nhìn về phía Garuru, Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, nói: “Xin chào mọi người, tôi thay mặt cho tập đoàn Thụ Võ Hầu và các hội nghị, công bố phần thưởng cho ba người đạt giải nhất trong cuộc thi Ngự Linh sư lần này.”

Nói xong, Bạch Khải rút ra ba thẻ từ có màu sắc khác nhau, lần lượt trao cho ba người.

“Với tư cách là ba người đầu tiên trong cuộc thi Ngự Linh sư lần này, các người sẽ nhận được cơ hội trang bị vũ trang miễn

phí cho thú cưng đặt riêng từ nhóm nghiên cứu phù văn máy móc vũ trang của tập đoàn Thụ Võ Hâu, cùng với quyền lợi nuôi dưỡng miễn phí trọn đời tại quán chăn nuôi của họ.”

“Phù văn máy móc vũ trang?” Không chỉ Thang Tề và Kinh Tự, mà những người thực sự là Ngự Linh sư, thậm chí cả Ngự Thú sư, đều lắng nghe và chăm chú nhìn về phía Garuru với bộ giáp băng.

“Đúng vậy, tuyến thủ Gia Cát Thần Cự Địa Băng Lang chính là nhờ vào phù văn máy móc vũ trang, ta nghĩ tất cả mọi người đã thấy được hiệu quả của nó.”

“Phù văn máy móc vũ trang có khả năng khuếch đại mức độ lớn nhất sức mạnh của thú cưng, đồng thời còn có thể bảo vệ chúng thêm một lớp. Đây là trang bị mới nhất được tập đoàn Thụ Võ Hâu nghiên cứu dành cho thú cưng chiến đấu.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Vậy thì, tiếp theo, tôi xin giao lại phần này cho Chủ tịch Gia Cát.”

Hắn đã ký cam kết giữ bí mật, hiển nhiên không thể tùy tiện để lộ danh tính của người thiết kế phù văn máy móc vũ trang.

Vì vậy, theo nguyên tắc nói nhiều sẽ nói hớ, Bạch Khải dứt khoát rời khỏi sân khấu của tập đoàn Thụ Võ Hâu.

Trong khi đó, Gia Cát Tự xuất hiện trên lôi đài, thu hút sự chú ý của mọi người về phía mình.

Bạch Khải thì lặng lẽ đi đến hậu đài, nhìn xem cách Võ Hâu đạo quán và chăn nuôi quán Gia Cát Tự từng bước một, không khỏi thở dài.

“Thực tế mà nói, vì lý do giữ bí mật, có phải phần thưởng này không nên để tôi phát không?” Dịch Du nghe vậy cười nói:

“Quả thật là như vậy, tuy nhiên, phù văn máy móc vũ trang và cách bố trí của Bạch Khải ngươi quá giống nhau, nếu ngươi không đến, có thể sẽ khiến mọi người nghi ngờ.

Dù sao cũng không thể để họ do dự.”

“Hơn nữa, lý lịch giả của ngươi do Cục 13 xử lý, không ai có thể tìm ra sơ hở, vậy nên ngươi chỉ cần giả vờ như không biết gì hết là được.”

“Để an toàn, ta sẽ cho ngươi gia nhập vào nhóm nghiên cứu phù văn máy móc vũ trang, đợi đến thời điểm thích hợp, để các ngươi cùng xuất hiện.”

Nghe Dịch Du giải thích, Bạch Khải không kìm được mà giờ ngón cái lên.

Quả là một chuyên môn đặc thù, làm những chuyện này đúng là chuyên nghiệp.

Phanh! Ngay lúc này, Bạch Khải bất ngờ bị một cú đâm mạnh từ phía sau, quay đầu lại, thấy đó chính là Tần hội trưởng.

“Ngươi cái tên nhãi ranh, thậm chí ngay cả chuyện đại sự này mà cũng đến trễ, xem ra, ta phải thu hồi lại cái bí cảnh của ngươi rồi.”

Chương 409:

Tranh tài kết thúc Khải nghe vậy lập tức nắm chặt chiếc nhẫn bí cảnh, nói: “Hội trưởng, ngài như vậy là quá đáng rồi, đây chính là ta mang Song Tử tháp đi trao đổi mà, hơn nữa...”
“Không phải ngài lần trước nói ta tới quá sớm không quen sao ~” Tần hội trưởng: “...”

Hắn không biết phải nói gì, không hiểu nổi tại sao lại phải phó thác mọi việc cho gia hỏa này.

Sẽ bị bán ngang bán dọc mất! Điều đó chắc chắn rồi...

“Ha ha ha...”

Ta càng lúc càng thích ngươi.”

La Tường đưa ngón cái lên với Bạch Khải, nói: “Khó khăn lắm mới tập huấn được vài tháng, mà Trương Sam không bị ngươi tức chết mới lạ.”

Bạch Khải vẻ mặt vô tội nhún vai, trong những lúc tập huấn, hắn cũng chỉ đến lớp đúng giờ, tối đa chỉ là hôm nào không đi mà thôi.

“Được rồi, cuộc thi Ngự Linh sư đã kết thúc, ta cũng nên quay về Cục 13.

Gần đây có không ít việc cần ta xử lý.”

Thấy cuộc thi chuẩn bị kết thúc, Dịch Du đứng dậy, hướng mấy người tạm biệt.

“Lần này cảm ơn Dịch bộ trưởng đã vất vả rồi.”

Tần hội trưởng hướng Dịch Du nhẹ gật đầu, khách sáo vài câu rồi dẫn mấy người đưa Dịch Du đến cổng.

“Mấy vị dừng lại.”

Dịch Du dừng bước, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Mỗi lần gặp mặt ngươi, ta đều có những điều bất ngờ, hy vọng lần sau gặp mặt, chúng ta cũng sẽ có những thu hoạch ngoài ý muốn.”

“Mà trực giác của ta mách bảo rằng sẽ không lâu đâu.”

“Vậy chào tạm biệt.”

Nói xong, một tia sáng từ trên cao chiếu xuống, Dịch Du ngay lập tức biến mất.

“Ách...”

Dùng mạng lưới và Tinh Không chi môn để di chuyển, Cục 13 thật sự là xa xỉ.”

Ngắm nhìn không gian trống rỗng, Bạch Khải không khỏi có chút ghen tị.

Dù Delta đã có khả năng dịch chuyển không gian rất mạnh mẽ, nhưng so với loại mạng lưới khổng lồ này, rõ ràng vẫn còn thiệt thòi.

Không biết bao giờ hắn mới có thể tự do xuyên không gian, như vậy sẽ không phải lo lắng về việc trễ nải nữa...

Dịch Du rời đi, thấy vậy Tần hội trưởng cũng không ở lại lâu, nói: “Được rồi, cuộc thi Ngự Linh sư đã xong, ta cũng nên trở về, hội bên kia cũng còn một số việc cần xử lý.”

Dù là quản lý hay là vũ trang phù văn máy móc, hiệp hội chắc chắn cần có người ra mặt, làm hội trưởng, hắn tự nhiên phải bỏ ra nhiều tâm sức.

Thấy Tần hội trưởng định rời đi, Bạch Khải lập tức nghĩ đến điều gì, ngăn cản Tần hội trưởng, hỏi: “Hội trưởng, người có biết chỗ nào có thể thả sủng thú ra để chiến đấu không?” “Thả ra để chiến đấu? Người không phải có bí cảnh riêng sao?” Tần hội trưởng hơi nghi hoặc nhìn Bạch Khải, còn Bạch Khải thì ngượng ngùng gãi đầu, nói: “Cái đó, không phải mấy con sủng thú rất dễ gây ồn ào sao, sợ làm hỏng bí cảnh, nên nghĩ chuyển sang nơi khác mà chiến đấu.”

“Sợ làm hỏng bí cảnh? Các người bình thường huấn luyện đều là chiến đấu như vậy sao?” Tần hội trưởng nhìn Bạch Khải không hiểu, hỏi: “Vừa khéo, La Tường có thời gian, ta sẽ để La Tường qua hiệp hội để kiểm tra mấy con sủng thú của người, đồng thời cũng để đổi mới đồ giám.”

“Ách, mà đánh nhau tại hiệp hội có phải không ồn lắm không? Vạn nhất làm hỏng đồ thì tính ai?” Khi mà Husky lần đầu lắp ráp Lôi Minh đại pháo, nó đã gây ra không ít thiệt hại, giờ ngay cả Delta chỉ cần va chạm nhẹ cũng có thể hủy hoại

những thứ trong Phi Thúy chi cốc, Bạch Khải rất hoài nghi hiệp hội có thể gánh vác nổi những con gia hỏa này không.

“Yên tâm, không cần ngươi phải bồi thường!” Thấy vẻ mặt của Bạch Khải, Tàn hội trưởng tức giận trợn mắt.

Gia hỏa này, có tiền mà còn keo kiệt như vậy.

Chương 410:

Vô Lượng Thiên Bình Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

Nhờ vào Tần hội trưởng, ba người lặng lẽ trở lại Ngự Thú Sư Hiệp Hội thông qua sủng thú truyền tông kỹ năng.

“Ngươi, Tàn Lụi Long Tước, vốn là một chủng tộc hoàn toàn mới.

Bây giờ đã lên tới Quân Vương cấp, chắc chắn sẽ không xuất hiện trong danh sách, thật phù hợp để cập nhật lại.”

Tần hội trưởng nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Còn ngươi, những con sủng thú khác, ta thấy hình như cũng khác nhau một chút so với trước đây?” “Ày, không có gì quá lớn thay đổi.”

Bạch Khải gãi đầu, theo sau Tần hội trưởng, nói tiếp: “Nhưng mà hội trưởng, chúng ta thật sự không cần phải đấu tranh ở nơi khác.

La giáo quan dù sao cũng là lục giai đại sư, bình thường đối chiến mà chịu đựng hành hạ như thế thì không tốt đâu.”

Tần hội trưởng mỉm cười, không giải thích thêm, chỉ dẫn đường ở phía trước, còn La Tường thì tỏ vẻ hiểu rõ, hiển nhiên là cũng nắm được một vài điều.

“Đám người trưởng thành này, sao lại thích chơi trò chân què lắm vậy...” Nhìn hai người như vậy, Bạch Khải khinh bỉ thâm trong lòng, nhưng chỉ có thể ngoan ngoãn đi theo phía sau họ.

Sau khi băng qua một hành lang dài, Bạch Khải cuối cùng đến được khu vực sâu nhất của hiệp hội, khu đối chiến.

Mặc dù đã gia nhập hiệp hội một thời gian, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên Bạch Khải tới nơi này, không khỏi cảm thấy hiếu kỳ.

So với các khu vực bên ngoài nơi có thể thuê để sử dụng, khu vực này chỉ dành riêng cho nhân viên của hiệp hội, nên khá vắng vẻ, và nơi họ đứng, càng ít dấu tích của người khác.

“Nơi này là khu vực chuyên môn cung cấp cho Ngự Thú Sư từ cấp bốn trở lên sử dụng cho các trận đối chiến.

Bây giờ ngươi đã lên tới cấp bốn, sau này muốn huấn luyện hay đối chiến đều có thể đến đây.”

Tần hội trưởng liếc nhìn Bạch Khải, nói: “Xét thấy có người thường xuyên không liên lạc, cho nên từ giờ trở đi, mọi vấn đề liên quan đến huấn luyện đều phải đến đây, rõ chưa?” Bạch Khải nhún vai, không từ chối. Đã là nơi chuyên cung cấp cho Ngự Thú Sư cấp bốn trở lên, thì cũng không thể dễ dàng hư hại được, mà như vậy, không cần Tần hội trưởng nhắc nhở cũng được, hẳn cũng sẽ chủ động đến.

Nếu không thì, ở lại đây một thời gian cũng không tệ? Ngay khi Bạch Khải nghĩ rằng phương án này khả thi, Tần hội trưởng mở cửa một phòng đối chiến lớn, một cái trận đối chiến cực lớn liền hiện ra trước mắt Bạch Khải.

“Hội trưởng, ngươi xác định nơi này thực sự có thể tiếp nhận chiến đấu cấp bốn trở lên?” Bạch Khải nhìn quanh một hồi nhưng không phát hiện ra điều gì đặc biệt.

Sau khi bước vào trận đối chiến, ngay lập tức cảm giác được một luồng sinh khí khác thường.

“Có nhận ra điều gì khác biệt so với các trận đối chiến bình thường không?” Tần hội trưởng cười nói: “Sủng thú cấp bốn trở lên do năng lượng gia tăng lớn, kỹ năng hiệu quả cũng sẽ thay đổi, vì vậy, trận đối chiến ở đây không chỉ được làm từ vật liệu đặc biệt, mà xung quanh còn được bọc bởi các máy móc không gian của liên bang. Điều này không chỉ bảo đảm rằng công kích bên trong không bị phát tán ra ngoài, mà còn có thể hấp thu và tiêu tán năng lượng, bổ sung lại cho chính nó.”

“Từ một góc độ nào đó mà nói, đây cũng được xem là một loại bí cảnh nhân tạo.

Ngươi cứ yên tâm mà chiến đấu.”

Máy móc không gian? Nghe vậy, mắt Bạch Khải sáng rực, lập tức quan sát xung quanh.

Quả nhiên, trong góc của trận đối chiến, phát hiện một chút máy móc ẩn giấu.

Thực sự có thể tạo ra một không gian bí cảnh như vậy, nếu có cơ hội thì muốn tìm hiểu một chút về mấy cái máy móc này... “Người tốt nhất đừng đụng vào những thứ đó đấy, máy móc tạo thành không gian là cố định.

Chỉ cần động vào một cái, cả khu vực không gian này sẽ hư hại, rất dễ dàng ảnh hưởng đến hiệp hội.”

Tần hội trưởng liếc qua, nhìn thấu ngay tâm tư của Bạch Khải, lúc này mới đưa ra cảnh cáo.

“Vâng ạ...” Nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Tần hội trưởng, Bạch Khải biết đối phương không đùa, không khỏi tiếc nuối chẹp miệng, theo hai người tiến vào trong trận đối chiến.

“Được rồi, Bạch Khải, người đã dự định kiểm tra con nào trước?” La Tường đi vào giữa sân, căng người một cái, nói: “Vừa hay ta cũng lâu rồi không đấu, hôm nay sẽ giúp người một trận.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, rồi gọi Gamma ra.

“Trước tiên để Gamma thử nghiệm, gần đây chủng tộc của Gamma cũng tăng lên, ta muốn xem trước một chút biến hóa như thế nào.”

Trước đây hắn đã muốn cho Husky và Gamma có một trận đấu để xem hiệu quả tăng cường của sủng thú, nhưng do vấn đề sân bãi nên trì hoãn, sau đó càng chìm đắm vào nghiên cứu mà quên bég đi.

Giờ đây nếu là kiểm tra một loại chủng tộc mới, vậy thì để Gamma lên trước.

“Người đã sinh ra biến đổi rồi hả?” La Tường nhìn thấy Gamma không có chút tà năng nào trên người, rõ ràng hơi ngạc nhiên.

Chẳng lẽ là do cánh Thiên sứ mà ra? Nhìn thấy vẻ mặt ngạc nhiên của hai người, Bạch Khải gãi đầu, nói: “Không có cách nào, con này ăn uống vô độ, cứ thế mà không hiểu sao lại tiến hóa.”

Tần hội trưởng: “...

” La Tường: “...

” Thấy Bạch Khải không muốn nói thêm, La Tường bắt đắ dĩ chỉ biết nhún vai, nói: “Được thôi, sủng thú tiến hóa vốn là bí mật của Ngự Thú sư, chúng ta không làm phiền ngươi, bắt đầu đi.”

Nói xong, La Tường liền triển khai phù văn, triệu hồi sủng thú của mình.

“Đây là, Vô Lượng Thiên Bình?! Dohko lão sư?” Nhìn thấy một cái Thiên Bình vàng lớn từ trong phù trận chậm rãi hiện ra, Bạch Khải lập tức cảm thấy kinh ngạc.

“Dohko lão sư? Sao ta chưa từng nghe nói trong Tinh Giới còn có một người như vậy?” Tần hội trưởng cũng ngạc nhiên, không nhớ nổi trong Tinh Giới có người như vậy.

“Khụ khụ, không sao, chỉ là hình dáng này làm ta nhớ đến một nhân vật trong một thế giới khác.”

“Thế thì, ta muốn xem kỹ một chút, biết đâu có thể dẫn dắt được cho ta.”

La Tường nghe nói cười cười, làm cho Bạch Khải cảm thấy da đầu mình tê tái.

Dù hẳn bây giờ có tập luyện huyền công hoán đổi giới tính, thì cũng không triệu hồi nổi người trong Saint Seiya được... “Vậy thì, chúng ta không bắt đầu đi sao.”

Nhìn thấy La Tường lại có hứng thú với Dohko, Bạch Khải lúc này chuyển sang chuyện khác, mà La Tường cũng không dây dưa thêm, lập tức chỉ huy sủng thú ra trận.

“Chính thức giới thiệu, sủng thú của ta, Vô Lượng Thiên Bình, trang bị hệ lực giai Quân Vương cấp.”

La Tường chỉ vào cái Thiên Bình vàng trước mặt mình, giới thiệu.

Trang bị hệ? Cảm giác như từ khi trở thành Ngự Thú Sư đến nay, đây là lần đầu tiên đụng phải đối thủ thuộc trang bị hệ.

Ngô, nhưng những thứ sản xuất hàng loạt trong Thủy Đế bí cảnh thì không tính.

“Nhưng mà La giáo quan, ngươi không phải bảo sủng thú của ngươi đều thuộc Thần Thoại hệ sao?” “Đúng vậy, Vô Lượng

Thiên Bình ở cổ đại nên được xem là vậy.

Giờ đây nó đã sinh ra linh trí, cũng thuộc về một dạng của Thần Thoại hệ.”

Tốt, quấy rầy.

Bạch Khải nhìn đoàn đối chiến trong sân, thăm ao ước có cơ hội, cũng muốn ký khế ước với một con sủng thú trang bị hệ.

“Khụ khụ, tranh thủ thời gian mà bắt đầu đi, đừng để kéo dài quá lâu.”

Nhìn thấy Bạch Khải có vẻ đắn đo, Tàn hội trưởng không nhịn được nhắc nhở, mà Bạch Khải cũng tỉnh táo lại, nói: “Gamma, sử dụng kỹ năng Song Tử Thôn Phệ, cấp Lãnh Chúa.”

“Song Tử Thôn Phệ? Nghe có vẻ thú vị.”

La Tường khẽ vuốt cằm, nói: “Nếu là kiểm tra thì người trước tiên hãy động thủ đi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía Gamma.

“Gamma, cứ tự nhiên tiến công, không cần lo lắng làm hỏng đối thủ.”

Két phốc! (Tốt chủ nhân.) Gamma nhẹ gật đầu, sử dụng hai quang hoàn Hút Máu và Kịch Độc ngay lập tức, bao phủ Vô Lượng Thiên Bình.

Mặc dù là sủng thú thuộc trang bị hệ, nhưng quang hoàn Hút Máu không chỉ có thể hút máu, mà Kịch Độc cũng không chỉ nhắm đến máu thịt sinh vật.

Hấp thụ, ăn mòn, hai năng lực chủ chốt của Gamma đều được dung hợp vào hai quang hoàn, giống như một Thần Khí, Gamma cũng tự tin là có thể hút nát đối thủ thành sắt vụn.

Tuy nhiên, dù có kiềm chế sức mạnh, nhưng lực giai quân vương cũng không phải Gamma có thể tùy tiện làm rung động.

Năng lượng dù đã bị hấp thụ không ít, nhưng Kịch Độc quang hoàn lại không hề có chút tác dụng nào.

Nhìn thấy tình huống này, Gamma không chút do dự thu hồi Kịch Độc quang hoàn, thân thể nhanh chóng kéo dài ra, nhan

sắc cũng biến thành lấp lánh, lập tức biến thành một đầu Thánh Quang Thủy Tinh Thiên Sứ rực rỡ.

“Có thể nuốt cánh Thiên Sứ, gia tộc Borg chắc chắn sẽ phải hối hận.”

Khi nhìn thấy Gamma lại sử dụng thuộc tính Thánh Quang cùng với hình dáng Thiên Sứ, La Tường liền biết Lilith đã quyết định cánh Thiên Sứ kia chắc chắn đã bị Gamma nuốt, không khỏi bật cười.

Trong khi đó, Gamma đã nhanh chóng tiến vào trạng thái chiến đấu, hai tay thủy tinh tạo thành hình tam giác trước ngực, sau đó một ánh sáng trắng chói mắt xuất hiện giữa hai tay, đột nhiên hóa thành một chùm quang bay thẳng tới Vô Lượng Thiên Bình. Đó chính là kỹ năng siêu cấp mà Gamma chưa từng sử dụng, Thần Thánh Trùng Kích.

Như đã mô tả trong kỹ năng, Thần Thánh Trùng Kích tích hợp cả Thánh Quang và lõi đình thuộc tính, không chỉ uy lực kinh người mà tốc độ cũng cực nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt đã xuyên qua trận đối chiến rộng lớn, đi tới trước mặt Vô Lượng Thiên Bình.

Mà nơi mà Thần Thánh Trùng Kích đi qua, lại xuất hiện một loạt dấu vết cháy xém sâu hoắm.

“Tốc độ và công kích đều thuộc loại hàng đầu, đây cũng là kỹ năng siêu cấp hả?” Khi đối diện với Gamma bất ngờ tấn công, La Tường không hề lo lắng mà có chút hứng thú đánh giá kỹ năng của Gamma.

Lục giai quân vương, có thể nói ngoài thất giai truyền kỳ ra, hầu như không có sủng thú nào có thể làm thương tổn bọn họ, La Tường đương nhiên cũng không lo lắng.

Cuối cùng, Thần Thánh Trùng Kích trúng đích vào Vô Lượng Thiên Bình, nhưng Vô Lượng Thiên Bình không rung chuyển chút nào, chỉ là bên trái khay đột nhiên sáng lên, Thần Thánh Trùng Kích của Gamma lại thay đổi hướng, như một con con nhận bay về tổ, rơi xuống trên khay.

Cùng lúc đó, Vô Lượng Thiên Bình đang ở trong trạng thái cân bằng tuyệt đối bỗng bắt đầu nghiêng nhẹ, mãi cho đến khi

Gamma ngừng Thần Thánh Trùng Kích, Vô Lượng Thiên Bình mới ổn định trở lại.

“Không ngờ rằng một sinh vật cấp Lãnh Chúa có thể tạo ra nhiều năng lượng như vậy từ một kỹ năng, Bạch Khải, con sủng thú này của ngươi quả nhiên không tệ ~” La Tường liếc mắt nhìn Vô Lượng Thiên Bình, trên khay có đề một độ, rõ ràng hơi kinh ngạc.

Không sai! Cứ như vậy mà ngay cả việc để sủng thú của ngươi lắc cũng không làm được, đúng là lực giai quân vương quá mức đáng sợ.

Bạch Khải cười ha hả, đang định để Gamma tiếp tục tấn công, lại thấy Vô Lượng Thiên Bình đã phục hồi lại trạng thái cân bằng, mà ở bên phải trên khay, đột nhiên xuất hiện một luồng năng lượng đen tối.

“Vô Lượng Thiên Bình rất coi trọng sự cân bằng, cho nên, thử xem có thể kháng cự được nhiều Âm Ảnh lực như vậy không nhé...”

Chương 411:

Tung bay tung bay ~ (1) “Hấp thu và chuyển hóa năng lượng? Hình như không phải vậy.”

Nhìn Vô Lượng Thiên Bình phía trên đang dần đạt đến sự cân bằng giữa Thánh Quang và Âm Ảnh, Bạch Khải không khỏi cảm thấy ngạc nhiên.

Chưa nói đến việc Vô Lượng Thiên Bình làm thế nào có thể hấp thu hết năng lượng từ Thánh Quang, mà việc năng lượng bóng tối xuất hiện trống rỗng này thật sự khiến hắn nghi ngờ. Điều này hoàn toàn vi phạm định luật bảo toàn năng lượng.

Thiết bị thuộc hệ súng thú đều như vậy thì liệu có nói lý lẽ được không? Bạch Khải hưng phấn chép miệng, trong khi Vô Lượng Thiên Bình đã trở lại trạng thái cân bằng.

Chỉ trong một thoáng, bên phải của Vô Lượng Thiên Bình, một luồng năng lượng bóng tối lập tức hóa thành một đợt sóng xung kích, bay thẳng về phía Gamma, va chạm một cách mạnh mẽ với Thánh Quang. Điểm khác biệt duy nhất chính là thuộc tính của chúng, một là Thánh Quang, một là Âm Ảnh mà thôi.

Gamma nhìn thấy vậy thì không né tránh, hút máu quang hoàn nén lại trong sự khổng chế hóa thành một lớp sáng bao quanh cơ thể Kim Cương của hắn. Âm Ảnh xung kích phát ra từ Vô Lượng Thiên Bình ngay lập tức bị Gamma chia làm hai nửa, rơi xuống hai bên trên vách tường.

Oanh! Oanh! Hai tiếng nổ vang liên tiếp, căn phòng chiến đấu xung quanh lập tức xuất hiện hai đợt gợn sóng, nhưng rất nhanh chúng cũng bình ổn trở lại.

“Đây chính là không gian bích chương à? Thú vị ghê!” Nhìn tình cảnh này, mắt Bạch Khải sáng lên một lần nữa.

Kỹ thuật này, hắn nhất định phải tìm cách chiếm hữu.

Bên kia, nhìn Gamma dễ dàng như vậy chống lại Âm Ảnh xung kích, La Tường không khỏi khẽ vuốt cằm.

“Không tệ, cả công cả thủ đều không yếu, so với trước kia chỉ đơn thuần phòng thủ và phản kích thì linh hoạt hơn nhiều.”

Rõ ràng La Tường biết rõ khả năng phòng ngự của Gamma.

Tuy nhiên, ngay cả như vậy, nếu so với đại sư về phòng thủ như Mạc Quan, sủng thú của hắn cũng không thua kém về khả năng tấn công.

Dù sao, người không thể đảm bảo rằng mỗi lần đều có đồng đội xuất hiện bên cạnh.

“Nhưng cứ như vậy thì vẫn chưa đủ để đánh giá.”

Két phốc két phốc. (chủ nhân, Gamma có thể thử nhìn xem cái kia không?) Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn ra, suy nghĩ một hồi, rồi nói: “Thử một chút xem sao, dù sao hiện tại có ve sầu thoát xác ở đây, cũng không vấn đề.”

Két phốc két phốc! (kia Gamma lên thôi!) Nhận được sự đồng ý của Bạch Khải, Gamma lập tức tinh thần phấn chấn, cơ thể kim cương vốn không thể phá vỡ bỗng bắt đầu kéo dài ra, dần dần hình thành một hình dáng giống người.

Rất nhanh, một bộ Thiên Sư Kim Cương hiện ra phía sau Gamma, trực tiếp rơi xuống, lách qua Âm Ảnh xung kích và tiến thẳng tới Vô Lượng Thiên Bình.

Vô Lượng Thiên Bình hiển nhiên đã nhận ra điều gì đó, cơ thể khổng lồ của nó nghiêng đi, một cây kim hoàng kim lập tức từ trên cái cân mất thăng bằng rơi xuống, hóa thành một thanh kiếm hoàng kim đâm thẳng về phía Gamma.

Ta đêch...

người còn nói người không phải là Dohko! Bạch Khải thấy vậy không khỏi thầm cười khẩy, trong khi Gamma phân thân lúc này cũng đã chạm trán với thanh hoàng kim kiếm.

Dù không có ai điều khiển, nhưng sự tấn công từ thanh hoàng kim kiếm lại rất lợi hại, mỗi một lần công kích đều nhắm vào những điểm yếu của Gamma phân thân.

Tuy nhiên, phân thân này cũng thừa hưởng độ cứng cáp của cơ thể kim cương, mạnh mẽ chịu đựng những đòn tấn công từ thanh kiếm hoàng kim, nhanh chóng tiến tới trước mặt Vô Lượng Thiên Bình.

Thấy vậy, Vô Lượng Thiên Bình lại tiếp tục phân ra vài bộ phận, hình thành ra các loại vũ khí và bắt đầu tấn công

Gamma phân thân.

Chương 412:

Tung bay tung bay ~ Cũng chính vì thế, Vô Lượng Thiên Bình chịu sự tấn công của Âm Ảnh đã ngừng lại, sau đó nhẹ nhàng hạ xuống.

Thân thể Gamma ngay lập tức kích hoạt Thần Thánh bảo vệ cho bản thân phân thân, thuận lợi bảo vệ phân thân khi tiến gần đến Vô Lượng Thiên Bình.

“Một cái tấn công từ xa và một cái cận chiến, ta cùng với bản thân phối hợp thật không tệ.”

La Tường thấy thế thỏa mãn gật đầu, nói: “Nếu có thể mở ra hình thái Ác Ma của người một lần nữa, hiệu quả sẽ tốt hơn.”

Vừa dứt lời, thân thể Gamma phân thân đột nhiên xuất hiện một đạo năng lượng màu xanh lục rực rỡ, trong khi Kim Cương thân thể từ từ bùng cháy lên ngọn lửa Tà Năng.

“Quả nhiên là như vậy.”

La Tường mỉm cười, búng ngón tay một cái, Vô Lượng Thiên Bình bỗng nhiên phân tán ra, hóa thành vô số linh kiện chuẩn bị lắp ráp lại.

Oanh! ! ! Đúng lúc này, Gamma kim cương phân thân đột nhiên nổ tung ra, Thánh Quang cùng Tà Năng hỗn hợp lại, phát huy ra sức phá hoại mạnh mẽ hơn rất nhiều so với ban đầu, một cái bán cầu lớn màu trắng lục lập tức bao trùm toàn bộ chiến trường.

Không chỉ có như thế, vụ nổ khủng khiếp đã kéo theo những mảnh vỡ của kim cương bắn ra bốn phía, trong khi không gian xung quanh trận chiến cũng xuất hiện những làn sóng, một số khu vực thậm chí còn xuất hiện hiện tượng vặn vẹo.

“Tiểu tử ngươi, có phải là cố ý phá hiệp hội không?” Nhìn cảnh tượng quen thuộc trước mặt, Tần hội trưởng không khỏi run rẩy ở khóe mắt, sát ý từ toàn thân tỏa ra, hướng về phía Bạch Khải bên cạnh.

“Khụ khụ, hội trưởng, chuyện này đừng trách ta, ta đã nói không muốn chiến đấu trong hiệp hội rồi mà.”

Bạch Khải tức giận rụt cổ lại, tránh ánh mắt của Tần hội trưởng, nhưng khi thấy sức phá hoại từ Gamma phân thân, vẫn thỏa mãn nhẹ gật đầu.

Mặc dù chỉ là một phân thân, năng lượng tồn trữ không thể so sánh với bản thể, nhưng do Gamma đã điều chỉnh tỷ lệ của hai loại năng lượng, vụ nổ tạo ra sức phá hoại lại không hề kém xa so với lần đầu tiên trong bí cảnh Lục Long. Đáng tiếc, không có triệu hồi Beita ra, cảnh tượng này tuyệt đối phù hợp với thẩm mỹ của Beita.

Nhưng ngay lúc này, một âm thanh vang lên như tiếng kim đồng hồ chuyển động bên tai Bạch Khải, sau đó năng lượng bùng nổ bao trùm toàn trường bỗng nhiên tiêu giảm lại với tốc độ mà mắt thường có thể thấy, cuối cùng tạo thành một cái quả cân lớn màu kim.

“Chắc chắc chắc, thiếu chút nữa đã vượt quá hạn mức hấp thụ của Vô Lượng Thiên Bình Không Thương, chiêu này thật khiến ta bất ngờ.”

La Tường vừa vỗ tay vừa đi đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Trước đó Trương Sam cũng không thể vượt qua hạn mức hấp thụ này.”

“La giáo quan, sủng thú của ngươi thật sự mạnh mẽ đến mức hơi quá đà.”

Nhìn Vô Lượng Thiên Bình không chút tổn hại bay đến sau lưng La Tường, Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài.

Khó trách mà mọi người đều nói La Tường có khả năng kế thừa vị trí của Triệu Phù Đồ trong tương lai, nhìn vào cảnh này, quả thật mạnh mẽ đến mức hơi quá đà.

“Lời này nên để ta nói mới đúng.”

La Tường lắc đầu, nói: “Ta chưa từng thấy một vị lãnh chúa cấp bốn nào có thể khiến Vô Lượng Thiên Bình đạt đến hạn mức hấp thụ này, mà nếu không đoán sai, sủng thú bản thể của ngươi chắc hẳn cũng có thể sử dụng loại nổ tung kỹ năng này, nếu cùng cấp bậc, ta cũng không dám chắc Vô Lượng Thiên Bình có thể chịu đựng được.”

“Ha ha...”

Người đoán xem ta có tin hay không?” Bạch Khải nhếch miệng, biểu hiện không tin.

Mặc dù đây là giới hạn của Không Thương quả cân có phần quá mức, nhưng không phải ai cũng có một cái Thiên Bình với chỉ một quả cân.

Ngay cả khi không nói về số lượng quả cân, từ mức độ tiến hóa trứng đến, Vô Lượng Thiên Bình tuyệt đối cũng là rất quý giá.

Nhìn trứng tiến hóa vẫn đứng ở mức 99%, Bạch Khải lập tức trở thành một cậu bé hiếu kỳ, nhẹ nhàng vỗ trên người Vô Lượng Thiên Bình.

Ong ong ong...

Sau một trận rung động kịch liệt, quả trứng vàng kim lập tức nứt ra, tiến trình cuối cùng cũng đạt đến 100%.

Chương 413:

Tung bay tung bay ~ (3) Tuy nhiên, trứng tiến hóa cuối cùng này nhất định phải dựa vào những sinh vật đặc biệt mới có thể hoàn thiện. “Vậy thì không còn cách nào khác.” La Tường cũng không biết ý nghĩ của Bạch Khải, anh nhún vai, rồi quay đầu nhìn về phía Tần hội trưởng, nói: “Mặc dù không thể thấy được những kỹ năng Ác Ma khác, nhưng Lãnh Chúa cấp cao đẳng chắc chắn sẽ không có vấn đề gì.” Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, mặc dù Gamma cho thấy sức phá hoại rõ ràng vượt xa một đầu sinh vật bình thường cấp bốn, nhưng thực tế huyết mạch của nó vẫn chỉ ở cấp Lãnh Chúa. “Được rồi, một con đã làm xong, vậy tiếp theo người dự định cho con nào đây? Có phải là một đầu vong linh Quân Vương không?” La Tường nhìn Bạch Khải với vẻ hăng hái, rõ ràng rất mong chờ con thú sủng tiếp theo của anh. “Alpha không nóng vội thử nghiệm, trước tiên hãy xem con này một chút.” Bạch Khải vẫy tay, gọi Husky ra.

Ngay khi Tần hội trưởng thấy Husky xuất hiện, ông lập tức có vẻ lo ngại, nói: “Bạch Khải, người thật sự định khiến hiệp hội này sụp đổ sao?” Ông vẫn còn nhớ rằng, khi đó con thú này ở cấp hai đã làm cho cấp sáu Mạc Quan phải chịu thiệt lớn.

Mặc dù có yếu tố Mạc Quan bị áp chế thực lực, nhưng cũng đủ để nói lên một số vấn đề rồi.

Dù sao, giờ đây con thú này cũng đã là cấp bốn. “A ô?” (Beita ngay lập tức cảm nhận được sự ác ý từ Tần hội trưởng, hắn có thể cắn hắn sao?) Beita ngay lập tức phát hiện Tần hội trưởng đang có ác ý đối với hắn, ba con mắt yên lặng liếc nhìn Tần hội trưởng, rõ ràng là đang tìm kiếm vị trí thích hợp nhất để tấn công.

Phanh! “Người thật sự định chơi một trò điên đảo với Gamma sao? Một bên thì nổ tung, một bên thì ăn hàng?” Bạch Khải mạnh tay đâm lên đầu Beita, nhưng Beita lúc này lại chú ý tới hố to trong sân.

Thật bất ngờ, Beita không có phản ứng phấn khởi chút nào. “A ô a ô!” (Chỉ là nổ tung về mặt vật lý, đã không còn thấy được

bản thân ta rồi.) Bạch Khải kinh ngạc, tay vẫn còn định đập lên đầu Beita, sao mà không nóng vậy? Gia hỏa này, chẳng lẽ trên đầu mở ra cái Thiên nhãn khiến cho đầu óc mở hổng rồi? “Tam nhãn? Dịch Du đưa cho ngươi là tài nguyên của tam nhãn văn minh à?” La Tường nhanh chóng chú ý đến con mắt thứ ba của Beita, suy nghĩ một lát rồi đoán ra nguồn gốc ánh mắt của Beita. “Giáo quan La, ngươi cũng biết? Cái này không có vấn đề gì chứ?” Bạch Khải nghe vậy thì trong lòng căng thẳng, lập tức truy vấn. “Đương nhiên không có vấn đề gì, mà loại tài nguyên này ở cấp độ truyền thuyết cũng được coi là tài nguyên thượng phẩm rồi.” La Tường cười, nói: “Ta nhớ lần trước hắn đưa cho ngươi một khối Thủy Tinh Long Cốt, xem ra Dịch Du thực sự rất coi trọng ngươi.” “Vừa nói như vậy, nghe có vẻ đúng thật.” Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Theo lý mà nói, như hắn thuộc về thế lực khác là Ngự Thú sư, dù có giao dịch cũng sẽ nhận được một chút tài nguyên truyền thuyết cấp thấp, nhưng Dịch Du lại cho hắn hai thứ, chất lượng đúng là không tồi.

Hắn là, gia hỏa này muốn đào góc tường của mình? Ngẫm lại, trước kia Triệu Phù Đồ hội trưởng có vẻ đã nói rằng bọn hắn có thể tham gia vào Cục 13, nếu không thì có thể treo cái tên lên, như vậy cũng không khác gì đi ăn máng khác.

Ngay khi Bạch Khải đang suy nghĩ thoáng qua về khả năng này, hắn đột nhiên phát hiện một bên có hai ánh mắt nguy hiểm bay tới.

Lúc này hắn mới nhớ đến bản thân còn ở hiệp hội, liền lúng túng ho khan hai tiếng, nói: “Vậy, chúng ta đi khảo thí năng lực của Shuke Beita đi, mặc dù không có chủng tộc tiến hóa, nhưng hình như giá trị chủng tộc đã tăng lên không ít.” Vừa nghĩ đến việc trong hiệp hội mà lại bàn chuyện của người khác, thật là quá đáng, gần đây đúng là có chút lơ là, cần phải nhanh chóng đọc hai cuốn sách làm sáng suốt lại một chút.

Chương 414:

Tinh thần bạo phá mới là vương đạo! “Chúng tộc giá trị lại tăng lên? Cũng phải, thừa kế tam nhân văn minh sinh vật thiên phú, xem như trực tiếp chúng tộc tiến hóa cũng là điều bình thường.”

La Tường nhẹ gật đầu, thu hồi Vô Lượng Thiên Bình, sau đó triệu hồi ra một đầu sủng thú mới.

“Vừa khéo, con sủng thú thứ sáu của ta, Sköll cũng là sói hệ, đồng tộc chiến đấu với nhau chắc chắn sẽ thú vị hơn một chút.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi nhìn về phía đầu cự lang trong trận đấu chiến, miệng nhếch lên một chút.

“Cái đó, La giáo quan, người sẽ không phải cũng là...?” “Ta từng nói rồi mà, tất cả sủng thú của ta đều là Thần Thoại chủng, Sköll đương nhiên cũng không ngoại lệ.”

...

Shuke vừa lúc báo ra chủng tộc Sköll, Bạch Khải nghe nói đến việc dễ dàng phản bội của Ngự Thú sư càng thấy bội phục.

Ngay cả một loại sủng thú dễ dàng phản bội Ngự Thú sư cũng dám khế ước, đây thật là một đại lão chăng? Dù vậy, việc người đem một đầu Thần Thoại chủng quân vương sinh vật so với đầu lãnh chúa sinh vật, có phải có chút không hợp lý?

“Được rồi, nếu còn muốn tiếp tục, vậy thì bắt đầu thôi, ta tuổi cũng đã cao, không có sức lực hao tổn với các người thanh niên này.”

Tần hội trưởng cắt đứt câu chuyện của hai người, nhìn khu vực chiến đấu đã được giữ gìn, cảnh cáo: “Trước đó đã tuyên bố, hai người các người hãy kiềm chế một chút.”

La Tường nhún vai, nhìn Bạch Khải, nói: “Vậy thì bắt đầu nhé.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trở lại vị trí đối đầu, còn Husky cũng đã vào chỗ của mình.

“Ta sẽ áp chế thực lực Trục Nhật Ma Lang ở tứ giai, như vậy hiệu quả sẽ tốt hơn một chút.”

La Tường khom người, ra hiệu cho Bạch Khải động thủ trước, nhưng không chờ Bạch Khải trả lời, Husky đã hành động.

Chỉ thấy Shuke trên người Aether Lưu Kim cấp tốc lưu động, bao trùm toàn bộ thân thể, sau đó nhanh chóng chuyển đổi thành hai đầu Chiến Lang.

Khác với trước đó, hai đầu Chiến Lang bây giờ rõ ràng có nhiều phù văn kết cấu hơn hẳn.

Ngoài Bạch Khải ra, Shuke đương nhiên sẽ không xem nhẹ một món vũ khí mạnh mẽ, sớm đã thiết kế nhiều bộ phù văn chiến đấu phù hợp với sự khác biệt.

Bây giờ sử dụng bộ này, là để đối kháng với những kẻ địch có hình thể to lớn.

Thấy Husky bỗng dưng trở nên lớn như mình, Trục Nhật Ma Lang cũng cảm thấy tinh thần, không đợi Ngự Thú sư của mình ra lệnh, đã xông thẳng đến Husky.

Nhìn thấy tình hình này, Husky cũng không có ý định né tránh, tương tự đón nhận.

Phanh! Hai đầu cự lang va chạm vào nhau, gần như là bản năng cùng nhau cắn về phía cổ họng đối phương, tuy nhiên Trục Nhật Ma Lang đã có tốc độ vượt qua Husky, dẫn đầu cắn vào yết hầu của Shuke.

Khi răng của Trục Nhật Ma Lang gần chạm vào lớp bảo vệ từ Aether Lưu Kim, hai đầu Chiến Lang lập tức kích hoạt phù trận, một nguồn Lôi Viêm chi lực nhanh chóng bao trùm toàn thân, đồng thời chảy vào cơ thể Trục Nhật Ma Lang.

Ngao...

Cảm nhận được Lôi Viêm chi lực tấn công, Trục Nhật Ma Lang lập tức nhả miệng ra, nhưng không phải để thoát đi, mà là tham lam hút lấy những Lôi Viêm chi lực đó vào trong cơ thể.

“Khá lắm, đây là cho đối phương thêm thức ăn a.”

Thấy Trục Nhật Ma Lang biểu hiện như vậy, Bạch Khải không khỏi tắc lưỡi.

Dù thực lực áp đảo ở cấp bốn, nhưng huyết mạch này vẫn mạnh mẽ.

“Như vậy, năng lượng công kích thông thường sẽ không có tác dụng gì.”

Bạch Khải nhìn Trục Nhật Ma Lang càng ngày càng hăng hái, trong miệng thì thầm, Shuke ngay lập tức đoán ra vấn đề, không còn phóng Lôi Viêm chi lực ra ngoài, mà là điều khiển hai đầu Chiến Lang tấn công Trục Nhật Ma Lang.

Không thể ăn được Lôi Viêm chi lực, Trục Nhật Ma Lang rõ ràng khó chịu, không còn chút nào nuông chiều gì đối với Husky, vượt sới nhanh chóng vung lên, đều hướng về phía Husky mà chớp tới.

Nếu không phải La Tường và Bạch Khải có mối quan hệ tốt, có lẽ khi nhìn thấy Trục Nhật Ma Lang tấn công, mọi người đã nghĩ hai người này có thù.

“Người Trục Nhật Ma Lang đã thức tỉnh Thần Thoại huyết mạch?” Nhìn thấy thể công hung mãnh của Trục Nhật Ma Lang, Tàn hội trưởng không khỏi hỏi.

“Đúng vậy, mấy ngày trước khi khai phát một bí cảnh, vừa khéo có vật liệu thích hợp cho Trục Nhật Ma Lang, nên huyết mạch đã được thức tỉnh.”

La Tường gật đầu, nói: “Nhưng mà tính cách của nó cũng变得 khá phiền phức, vừa khéo có thể đem nó dạy dỗ một bài học.”

“Người khá tự tin vào sủng thú của Bạch Khải nhỉ?” Tàn hội trưởng cảm thấy hơi ngạc nhiên, La Tường thì cười cười, nói: “Nếu chỉ là trước kia thì khả năng không được, nhưng hiện giờ thêm vào tam nhãn văn minh, thì lại khác.”

“Tam nhãn văn minh...”

Tính toán ra, cái này miễn cưỡng cũng có thể xem như Thần Thoại huyết mạch.”

Tàn hội trưởng nhẹ vuốt cằm, hai người cùng nhau nhìn về phía trận đấu. Đối mặt với Trục Nhật Ma Lang hung hãn, nhưng hai đầu Chiến Lang không hề rơi vào thế hạ phong, mỗi

lần đều có thể chuẩn xác tránh khỏi đòn tấn công của Trục Nhật Ma Lang, đồng thời mượn vào những vũ khí khó lường để tấn công vào sơ hở của Trục Nhật Ma Lang. Động Quan Vạn Tượng, một kỹ năng siêu cấp hỗ trợ, giúp Husky trong chiến đấu giữ vững năng lực đến tận đỉnh cao.

Một hồi lâu sau, Trục Nhật Ma Lang bị kích phát hung tính, trên thân bỗng bao phủ bởi một ngọn lửa màu đỏ thẫm, nhìn từ xa như một cái Đại Nhật đang thiêu đốt.

Thấy tình huống này, hai đầu Chiến Lang lập tức kéo dài khoảng cách, đồng thời hai vai lập tức phun ra lửa, hai đạo tia sáng đông lạnh nhanh chóng tạo thành, bắn vào Trục Nhật Ma Lang.

Tuy nhiên, ngọn lửa bên ngoài Trục Nhật Ma Lang hiển nhiên không phải là loại Hỏa Quyền Điều, ngay khi tia sáng va chạm vào hỏa điểm của nó, lập tức bị thiêu đốt thành hư vô.

Trục Nhật Ma Lang, đã dám Trục Nhật, đương nhiên hỏa điểm nhiệt độ của nó không thể thấp được.

A ô a ô... (Beita không thích gia hỏa này.) Có lẽ do Cực Địa Băng Lang huyết mạch còn đang quấy nhiễu, Beita càng thấy khó chịu với Trục Nhật Ma Lang, trán mở ra con mắt thứ ba, ánh sáng băng lam chớp lóe qua Trục Nhật Ma Lang, đồng thời một cỗ tinh thần lực mênh mông theo ánh mắt đồng hướng Trục Nhật Ma Lang mà tấn công.

Lần này, Trục Nhật Ma Lang vốn đang nhạo báng bỗng chốc cảm thấy linh hồn rung động, chưa kịp điều chỉnh thì đã nghe thấy Beita phát ra một tiếng sói tru cao vút, một âm thanh bá đạo lập tức vang vọng vào đầu Trục Nhật Ma Lang.

Hàng Ma Chân Ngôn! Kết hợp linh hồn thì thậm cùng với phá ma chiến rống, Hàng Ma Chân Ngôn gần như trực tiếp tấn công linh hồn, thêm vào việc Beita còn tụng niệm phật kinh, hiệu quả thực sự trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhưng Trục Nhật Ma Lang, mặc dù thực lực bị áp chế, nhưng linh hồn vẫn là Thần Thoại chủng quân vương, cho nên sau khi nhanh chóng thích ứng, nó bắt đầu phản kích.

Nhưng mà, không đợi Trục Nhật Ma Lang phản kích kịp, một cỗ tinh thần lực lớn hơn tràn vào linh hồn nó, lập tức khiến

Trục Nhật Ma Lang ngậy ra một lúc.

“Thì ra là như vậy, chướng mắt những thứ vật lý nổ tung để chơi tinh thần bạo phá sao?” Bạch Khải không khỏi chép miệng, lập tức rõ ràng ý nghĩa mà Beita đã nói trước đó.

“Sách, thậm chí ngay cả Trục Nhật Ma Lang linh hồn cũng bị ảnh hưởng, đây quả là một đầu lãnh chúa sinh vật?” Thấy cảnh này, La Tường thật sự bị kinh ngạc.

Mặc dù Trục Nhật Ma Lang không phải sủng thú của hắn, nhưng thực lực của nó tuyệt đối không kém, giờ lại bị một đầu lãnh chúa sinh vật khiến cho thất thần, việc này thực sự không thể coi thường.

Gào! ! ! Nhưng chính vì như thế, Trục Nhật Ma Lang bị chọc giận, khi lấy lại tinh thần, nó lập tức buông lỏng lực lượng áp chế, một đạo hỏa diễm đỏ thẫm hình thành trong miệng, sau đó hóa thành mưa lửa bay thẳng về phía Husky.

Ngọn lửa này có nhiệt độ cực cao, nếu như bị nó bao trùm, Husky sẽ không tránh khỏi bị nóng chảy thành nước thép. Đối mặt với cường độ tấn công đột ngột của Trục Nhật Ma Lang, Beita cũng không có ý định lùi bước, sắc mặt đột nhiên trở nên lạnh nhạt, thân thể bỗng thu nhỏ, hóa thành kích cỡ bình thường, ngồi xếp bằng.

Khi những ngọn lửa lại gần Beita, dường như chúng có sinh mệnh, lập tức phản xạ qua một bên, không chút tổn hại nào đến Husky.

Trục Nhật Ma Lang thấy vậy lập tức muốn lao lên tấn công mạnh, nhưng thân thể bỗng nhiên cứng đờ, lập tức tê liệt ngã xuống đất.

“Ngay cả tứ giai lãnh chúa mà cũng không đánh lại, trở về thật tốt mà huấn luyện đi.”

La Tường không chút khách khí phê bình sủng thú của mình, sau đó thu hồi Trục Nhật Ma Lang, nhìn vào Husky đang bảo vệ bằng một lớp bích chướng vô hình, nói: “Bạch Khải, sủng thú này của ngươi là tinh thần lực biến dị sao? Cùng với tài nguyên tam nhãn thực sự là một sự kết hợp tuyệt vời.”

Với cái nhìn của La Tường, hắn tự nhiên thấy được Beita đang thu nhỏ hình thể lại, đồng thời còn đang nén tinh thần lực bên

ngoài thân để tạo thành một cường lực tinh thần bích chương.

Dù Trục Nhật Ma Lang có cường lực đến đâu, nhưng lại rất khó gây ra ảnh hưởng đến loại thuần túy tinh thần lực này, càng không cần nói Beita còn đang xoay tròn lớp bích chương tinh thần lực, như một chiếc thoi đẩy lùi đòn tấn công của Trục Nhật Ma Lang.

Dù vậy, tinh thần lực của Beita vẫn hơi quá mức.

Nghe thấy sự khen ngợi từ La Tường, Bạch Khải không khỏi gãi gãi đầu, còn Beita thì lập tức ngồi lại, nhìn những ngọn lửa xung quanh, không khỏi cảm thấy sợ hãi.

A ô a ô... (Hù chết bản uông, bản uông có chút cảm thấy không kiểm soát được...) “Sẽ không, căn cứ vào tính toán của ta, tinh thần lực bích chương dùng loại tốc độ xoay tròn này, trừ phi là bị đâm xuyên bởi công kích mạnh, nếu không thì tỉ lệ lớn sẽ bị chuyển dời sang bên cạnh.”

A ô? (Tỉ lệ lớn? Vậy xác suất nhỏ đâu?) “Xác suất nhỏ mà người bị thiêu chết, ta sẽ chuyển sang thiết bị khác.”

A ô! Beita vô cùng kinh ngạc nhìn vào phần ý thức của mình, hiển nhiên không nghĩ rằng đối phương lại có thể tính toán đến vậy, ngay cả bản thể cũng không ngần ngại.

Họ thực sự sẽ không ai quản lý sao? Beita đau khổ nhìn về phía Ngự Thú sư của mình, trong khi Bạch Khải lại không hề để tâm đến chuyện này.

Hắn rõ ràng biết Beita có thể ngăn cản Trục Nhật Ma Lang tấn công là do đâu, mũ bảo hiểm tâm linh cộng thêm thiết bị tinh thần lực, cùng với sự hỗ trợ của tam nhãn, bây giờ cường độ tinh thần lực của Beita chắc chắn không thua gì sinh vật cấp quân vương. Ít nhất, Alpha đã phản hồi lại điều đó.

“Hiệu quả tốt như vậy, ngược lại có thể bố trí cho trùng thảo một đỉnh, như vậy hiệu ứng mộng cảnh cũng có thể tốt hơn một chút.”

Chương 415:

Thề ước thắng lợi...

Trảo! Mặc dù rất rõ rằng Trục Nhật Ma Lang vẫn chưa thể hiện hết khả năng thực sự của mình, nhưng Bạch Khải vẫn tương đối hài lòng với việc chỉ bằng tinh thần lực của Beita mà đã đạt được mức độ này.

Có thể ảnh hưởng đến sinh vật linh hồn cấp Quân Vương bằng sức mạnh tinh thần, đó đã là một thành tựu đáng kể. Ít nhất, trong cùng cấp bậc, có lẽ chỉ có siêu năng lực mới có thể chống lại được công kích tinh thần của Beita.

Lần này, Beita thật sự đã đứng lên, không phải là điều dễ dàng~ “Dựa theo sức chiến đấu hiện tại của Beita, dòng máu của nó cũng tương đương với cấp lãnh chúa cao cấp.”

La Tường đáp lại, sau đó không khỏi thở dài nói: “Nhưng mà, tiểu tử, hai con sủng thú này của ngươi cơ bản không có khả năng tái sinh, thật sự là để cho người khác phải ghen tị.”

“Không đến mức vậy đâu.”

Bạch Khải gãi đầu, chờ cho hắn nghiên cứu ra kỹ thuật dung hợp cơ thịt, Shuke chắc hẳn có thể phổ biến, còn Alpha...

thì thôi.

“Được rồi, tới lượt Quân Vương cấp vong linh của ngươi rồi nhé?” La Tường trong mắt lóe lên một tia sáng, nói: “Bởi vì trong lúc thi đấu ngươi đã chiến đấu một đánh ba, vậy nên có không ít người rất mong chờ đấy.”

Nghe vậy, Bạch Khải chỉ cười, triệu hồi Alpha ra.

So với những sủng thú khác, Alpha quả thật đã thể hiện rất nổi bật trong trận đấu.

“Vậy thì bắt đầu thôi.”

La Tường búng ngón tay, Bắc Phong Cuồng Ưng Neal liền xuất hiện giữa sân đấu.

“Đều là Quân Vương cấp sinh vật, vậy cũng không cần phải áp chế sức mạnh, hãy để cho một trận chiến thực sự diễn ra.

Mà con sủng thú của người hắc cũng đã đến tứ giai đỉnh phong rồi nhỉ?” La Tường liếc nhìn Alpha, nói.

“Hừm, Alpha đã lên đến tứ giai cấp chín rồi.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, dấu sao trong đôi ngũ đều tập trung vào việc huấn luyện sủng thú, tốc độ thăng cấp của Alpha cũng là nhanh nhất, hiện giờ chủ yếu chỉ chờ hắc lên ngũ giai để phá vỡ hạn chế.

“Vậy là tốt rồi.”

La Tường nhìn về phía Tần hội trưởng, cười nói: “Hội trưởng, phiên người mở công suất phòng ngự ở mức tối đa.”

Tần hội trưởng nghe vậy thở dài, nói: “Cái này đã tương đương với cường độ phòng ngự cấp lục, xem ra cần phải thông báo với liên bang để nâng cấp hệ thống dưới đây.”

Dù thế nào đi nữa, Tần hội trưởng vẫn kích hoạt công suất tối đa cho không gian bảo vệ, và một lớp kết giới không gian lập tức xuất hiện xung quanh sân đấu.

Chẳng cần phải nói đến thực lực của Bắc Phong Cuồng Ưng, bản thân nó cũng không thể dùng lục giai để đánh giá một cách thông thường, Alpha cũng đã có Tử Vong lực trường tương đương như một khả năng đặc biệt.

Nếu không mở tối đa, có thể sẽ bị phá hủy không gian bảo vệ.

Bạch Khải nhìn xung quanh không gian bảo vệ gần như trở thành một thực thể, nhẹ vuốt cằm, rồi nhìn về phía Alpha, nói: “Alpha, chờ một chút nữa toàn lực ứng chiến, thắng thua không quan trọng, hãy xem khả năng cực hạn của người bây giờ ở đâu.”

Ken két ken két. (Chủ nhân, ta sẽ không thua.) Nghe vậy, Bạch Khải hơi sững sờ, nhìn thấy Alpha đang cầm Tử Vong chi kiếm bay lên giữa không trung, không khỏi trầm trồ khen ngợi.

Ngay cả lục giai Thần Thoại quân vương còn không cảm thấy sợ, giờ Alpha tự tin như vậy sao? “Vậy thì, bắt đầu cuộc thi!” Khi thấy hai sủng thú đã vào vị trí, Tần hội trưởng tuyên bố cuộc thi bắt đầu, và Alpha ngay lập tức phát động tấn công. Đối diện với Bắc Phong Cuồng Ưng cấp cao hơn, Alpha

không chọn kỹ xảo gì lờ loẹt, mà trực tiếp vung Tử Vong chi kiếm, kết hợp với tốc độ thuần túy tấn công về phía Bắc Phong Cuồng Ưng.

Nhưng cũng giống như sủng thú của La Tường, Bắc Phong Cuồng Ưng không hề kém, chỉ cần vài cái vỗ cánh đã khéo léo tránh được đòn chém của Alpha, đồng thời một luồng gió lạnh thấu xương thổi tới. Đối mặt với công kích của Bắc Phong Cuồng Ưng, một mặt Âm Ảnh thủy tinh lập tức xuất hiện trước mặt Alpha, một bản sao từ đó bước ra.

Sau đó, bản sao trong gương nhanh chóng bị bao phủ bởi ánh sáng kim loại, rồi cả người bắt đầu xoay tròn nhanh chóng, từng đợt lưỡi kiếm gió cùng kim loại dần dần xuất hiện, quay xung quanh bản sao và tạo thành một lưỡi kiếm gió bão hướng về Bắc Phong Cuồng Ưng.

“Ảnh trong gương + lưỡi kiếm gió bão? Ngô, sử dụng hiệu ứng Bá Thể để bù đắp cho vấn đề phòng ngự của ảnh trong gương, không sai, là một ý tưởng hay.”

Bạch Khải thấy thế thì nhẹ vuốt cằm.

Nguyên bản công năng chính của Hắc Âm kính tượng là chặn thương tổn và đồng thời mê hoặc kẻ thù.

Thế mà khi phối hợp lại như vậy, tăng thêm một sức mạnh chiến đấu.

Dù vậy, Alpha rõ ràng vẫn chưa vừa lòng với điều đó.

Khi nhìn thấy lưỡi kiếm gió bão chỉ miễn cưỡng có thể chống lại luồng gió lạnh, ánh mắt của nó chợt lóe lên, Bất Diệt chi viêm lập tức bám vào lưỡi kiếm gió bão, biến thành một vòi rồng lửa phóng tới Bắc Phong Cuồng Ưng.

Vòi rồng lửa đánh vào luồng gió lạnh, tức thì làm cho tình hình trong đấu trường trở nên đặc biệt, lúc thì lạnh lúc thì nóng, dưới chân đại địa bắt đầu rạn nứt dần.

Tuy nhiên, khi vòi rồng lửa tiến đến một khoảng cách nhất định, lập tức dừng lại, không còn cách nào tiến thêm nữa.

Trong khi đó, Bắc Phong Cuồng Ưng vẫn tỏ ra rất thoải mái.

Lục giai Thần Thoại quân vương, dù cho giá trị năng lượng hoặc cường độ kỹ năng, đều mạnh hơn nhiều so với những

sinh vật cùng giai bình thường.

Nhưng rõ ràng, Alpha không có ý định dựa vào vòi rồng lửa để gây thương tổn cho đối thủ.

Trong lúc hai bên giằng co, Alpha chấn động cánh phía sau, ngay lập tức đột phá luồng gió lạnh và lao tới trước mặt Bắc Phong Cuồng Ứng, vung Tử Vong chi kiếm một nhát thẳng vào cánh của nó. Đối diện với một kỵ sĩ phi hành như này, mục tiêu hàng đầu là phải hủy bỏ khả năng bay lượn của nó.

Bắc Phong Cuồng Ứng rõ ràng cũng ý thức được sự đặc biệt của Tử Vong chi kiếm, ngay lập tức phát ra một tiếng rít, cánh nó lập tức bao trùm một luồng gió lốc, không lùi mà tiến tới, và dùng một cánh để chụp lấy Tử Vong chi kiếm.

Thấy vậy, Alpha không thay đổi hình thức tấn công của mình, mà tăng tốc lần nữa nhằm hạ gục Bắc Phong Cuồng Ứng.

Không ngoài dự đoán, luồng gió lốc bên ngoài Bắc Phong Cuồng Ứng cũng không thể hoàn toàn ngăn cản Tử Vong chi kiếm.

Lớp gió lốc bên ngoài thậm chí còn không thể làm chậm lại Tử Vong chi kiếm, mà bị nó phá hủy ngay lập tức.

Tuy nhiên, quỹ tích của Tử Vong chi kiếm cũng bị luồng gió lốc ảnh hưởng, một cách vô tình, nó đã chệch đi quỹ đạo ban đầu và sượt qua cánh của Bắc Phong Cuồng Ứng mà không gây ra bất kỳ thương tổn nào.

“Tứ lạng bạt thiên cân? Hệ phong còn có thể chơi như vậy sao?” Bạch Khải thấy vậy bỗng cảm thấy con mắt mở rộng.

Gió rất khó nắm bắt, nhưng đại đa số mọi người khi sử dụng kỹ năng hệ phong đều chỉ tập trung vào cắt chém thuộc tính của mình.

Thế mà Bắc Phong Cuồng Ứng lại dùng vô số vòng xoáy nhỏ để chệch đi công kích như vậy, đúng là hiếm thấy.

Còn về phía Alpha, từ khi hắn thu được Tử Vong chi kiếm, đây là lần đầu tiên nó dùng kỹ xảo để tránh đòn từ kẻ thù.

Nhưng biểu cảm ngạc nhiên của Alpha chỉ duy trì trong chốc lát, ngay sau đó lại tấn công.

Lần này, Alpha liền phát huy tốc độ kinh khủng của mình, trong tay Tử Vong chi kiếm trực tiếp phân ra vô số kiếm ảnh, công kích về phía mọi nơi trên cơ thể của Bắc Phong Cuồng Ưng.

Một đợt tấn công không đủ, vậy thì sẽ dùng vô số lần tấn công để bù đắp! “Loại tốc độ này, thực sự không giống nhau khi tự mình trải nghiệm và khi quan sát từ xa.”

Cảm nhận được tín hiệu từ Bắc Phong Cuồng Ưng, La Tường không khỏi tắc lưỡi.

“La giáo quan đúng là giỏi, Bắc Phong Cuồng Ưng rõ ràng còn chưa thực sự nghiêm túc.”

Bạch Khải nhếch miệng, mặc dù nhìn thấy Bắc Phong Cuồng Ưng không thể phản công thì có vẻ rất bất lực, nhưng khi nhìn kỹ lại, mỗi lần Tử Vong chi kiếm chuẩn bị vượt qua phòng ngự gió lốc của Bắc Phong Cuồng Ưng, nó đều khéo léo tránh đi trong những chuyển động nhỏ.

Chỉ có điều, những động tác nhỏ bé này từ xa nhìn lại, lại khiến cho công kích của Alpha trông giống như chỉ tạo ra một ảo ảnh bình thường.

“Xem như thế đi...”

La Tường nhàn nhạt cười, không có phản ứng trực diện.

Ken két ken két. (Chủ nhân, nó thật mạnh!) Đúng lúc này, Alpha đột nhiên truyền đến một tín hiệu cho Bạch Khải.

Mặc dù ngắn gọn, nhưng Bạch Khải vẫn có thể cảm nhận được niềm vui trong lòng Alpha, cùng với cảm xúc phấn khích khi khiêu chiến với những kẻ mạnh.

“Khoảng thời gian này, Alpha quả thực đã chịu đựng lâu lắm rồi.”

Kể từ khi trở lại thành phố Cổ Túc, Alpha mặc dù chưa từng ngừng lại việc rèn luyện, nhưng đều chỉ tập trung vào chi tiết để cải thiện sức mạnh.

Thực sự hành động không có kiêng kị như vậy, quả là rất hiếm.

Có vẻ như, trong thời gian tới, không có chuyện gì làm, vẫn nên tìm thêm nhiệm vụ để khuyến khích các sủng thú hoạt động một chút.

Học lý thuyết cũng cần phải được kết hợp với thực hành.

Khi Bạch Khải đang suy nghĩ thì bỗng có một hình dáng nhảy vọt ra từ vòi rồng lửa, nhảy lên rất cao tới Bắc Phong Cuồng Ứng, tay cầm một thanh kiếm lực hút lớn từ ảnh trong gương không biết đã đến từ lúc nào, chém xuống Bắc Phong Cuồng Ứng. Để ngăn Bắc Phong Cuồng Ứng né tránh, ảnh trong gương ngay khi đến độ cao nhất đã điều tiết trọng lực xung quanh đến mức tối đa, làm giảm tốc độ xuống mức nhanh hơn cả tốc độ tấn công của Alpha, và trong chớp mắt đã đi tới trên không Bắc Phong Cuồng Ứng.

Nếu như bị trọng lực của kiếm đánh trúng, với một áp lực đáng sợ như vậy, thì kể cả Bắc Phong Cuồng Ứng Thần Thoại cũng khó có thể chịu nổi.

Chỉ là ngay khi bảo kiếm của trọng lực gần như sẽ đâm trúng Bắc Phong Cuồng Ứng, nó đột nhiên hóa thành một cơn cuồng phong và tiêu tán, cùng lúc đó một móng vuốt sắc bén từ thân thể Alpha cũng chui ra từ phía sau, tấn công trực tiếp về hướng Alpha.

Thần Thoại quân vương, sao có thể dễ dàng bị đánh lén như vậy.

Dẫu vậy, với tốc độ siêu nhanh của Alpha, khi thấy kẻ thù hóa thành gió tiêu tán, thân thể nó vẫn chưa động đậy, cánh tay tựa như máy móc, nhanh chóng xoay vòng và đâm về phía sau Bắc Phong Cuồng Ứng.

Chiêu này trước đây Alpha chỉ dùng với một đám Khô Lâu binh mà thôi, thao tác cũng khá đơn giản.

Dù cho chiêu thức này khiến Bắc Phong Cuồng Ứng bất ngờ, nhưng trước khi Tử Vong chỉ kiếm chạm vào Bắc Phong Cuồng Ứng, Alpha lại bị gì đó vô hình tấn công, bên ngoài thân nó lập tức bị thủy tinh khô giáp bề mặt nát ra.

“Công kích ẩn thân? Không đúng, là bị luồng gió lạnh làm cho che giấu hình dáng.”

Bạch Khải thấy vậy thì sững sờ, rất nhanh đoán được chiêu thức tấn công của Bắc Phong Cuồng Ưng.

“Thật mong muốn, kiếm Excalibur, nghĩ lại cũng thật ngẫu!”

Chương 416:

Giám định hoàn tất Bạch Khải có chút mong mỏi nhìn chiến công khi đánh lên Alpha Bắc Phong Cuồng Ưng, hắn bắt đầu suy nghĩ xem phải làm thế nào để lấy được linh kiện từ Bắc Phong Cuồng Ưng.

Sau khi quan sát cuộc tấn công vừa rồi, loại tấn công này chắc chắn liên quan đến móng vuốt, nhưng làm sao có thể không thương lượng với La giáo quan mà đi cắt móng tay của Bắc Phong Cuồng Ưng chứ? Bên kia, Bắc Phong Cuồng Ưng đã thực hiện một cuộc tấn công vô hình khiến Alpha không kịp né tránh.

Bộ giáp thủy tinh của Alpha hoàn toàn bị vỡ vụn, trong khi Bắc Phong Cuồng Ưng vẫn không có ý định ngừng lại, móng vuốt của nó vẫn tiếp tục chụp vào Alpha.

Tuy nhiên, khi móng vuốt của Bắc Phong Cuồng Ưng chạm vào Alpha, Alpha bỗng như một tấm gương vỡ vụn ra, và hình ảnh phản chiếu của nó, vốn đang rơi xuống đất do công kích hụt, bỗng nhiên quay lại, lực hút mạnh mẽ tấn công vào thân thể của Bắc Phong Cuồng Ưng.

Ngay từ đầu, chính là bản thể của Alpha đang đè nén.

Bị lực hút đánh trúng, Bắc Phong Cuồng Ưng lập tức trở nên chậm chạp hơn, trong khi Alpha nhân cơ hội không tha, lại lao vào chém vài đòn nữa.

Với sức mạnh của lực hút tăng cường, Bắc Phong Cuồng Ưng dần dần sẽ mất đi ưu thế về tốc độ, và đến lúc đó, Bắc Phong Cuồng Ưng sẽ chỉ có thể tùy ý cho Alpha xé nát.

Tuy nhiên, Bắc Phong Cuồng Ưng rõ ràng đã nhận thức được hiệu quả của lực hút, trong mắt nó lóe lên ánh sáng màu lam, tốc độ bỗng chốc tăng vọt, ép buộc né tránh cú tấn công của Alpha.

Ngược lại, tốc độ tấn công của Alpha lúc đầu nhanh chóng cũng đã bắt đầu giảm bớt.

“La Tường, thật sự là khó tin, lại bị một con tứ cấp quân vương buộc phải kích hoạt lực trường sớm.”

La Tường thấy vậy chỉ biết thở dài, ban đầu ông cũng đã lên kế hoạch để Bắc Phong Cuồng Ứng mở lực trường nhằm đối phó với Alpha Tử Vong lực trường, nhưng không nghĩ rằng lý do lại là như vậy.

Tạm thời quên đi, đó rõ ràng là một sinh vật thuộc hệ xương, sao nó lại có nhiều năng lực kỳ quái như vậy? Bên kia, khi Vĩnh Đông lực trường mở rộng và Alpha dần dần đứng im, Tử Vong lực trường liền bị nó vô tình phá vỡ, trạng thái bất thường trên người Alpha bỗng biến mất.

Nhưng apart từ đó, mọi nơi khác lại trở thành một mảng khu vực băng giá.

Thậm chí, ngay cả vòi rồng lửa trong Bất Diệt chi viêm cũng dần dần có dấu hiệu bị đông cứng.

Bắc Phong Cuồng Ứng, rõ ràng trong tên có chữ “Phòng”, mà lại mạnh nhất là năng lực Băng sao? Bạch Khải khinh thường chép miệng.

Mỗi lần hắn phải vất óc xem làm sao đặt một cái tên giống như năng lực của thú cưng, mà giờ thì xem ra, hắn nghĩ nhiều quá rồi.

Hắn quyết định lần sau Alpha tiến hóa sẽ gọi là Sinh Mệnh quân vương.

Ngay khi Bạch Khải tự hỏi về cái tên mới cho giống loài này, Alpha đã thu hồi lưỡi kiếm gió bão và vòi rồng lửa, thậm chí ngay cả lực hút cũng thu vào, một tay cầm chặt kiếm Tử Vong, chỉ về phía Bắc Phong Cuồng Ứng.

Mặc dù vẫn chưa tung ra, nhưng Alpha đã nhận ra rằng Vĩnh Đông lực trường đồng thời cũng có gió và không khí băng giá, Băng Phong như một lưỡi dao, trong môi trường đông cứng nghiêm trọng này, tấn công của Bắc Phong Cuồng Ứng sẽ vô cùng chí mạng.

Trừ khi Alpha có thể nâng cấp Bất Diệt chi viêm cùng lưỡi kiếm gió bão lên cấp độ siêu phẩm, nếu không trong Vĩnh Đông lực trường này, nó căn bản không thể phát huy sức mạnh của mình. Để có thể chống lại lực trường này, tương tự cũng chỉ có kỹ năng lực trường.

Nghĩ đến đây, Alpha lại một lần nữa mở rộng Tử Vong lực trường, bao trùm khu vực Băng Phong đang tan biến, rõ ràng đã áp đảo Vĩnh Đông lực trường.

“Tử Vong lực trường, thật sự rất phiền phức.”

La Tường thấy vậy sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

Thực tế, việc chống lại các lực trường không hề đơn giản như những kỹ năng khác, ai sở hữu lực trường mạnh hơn sẽ có thể điều khiển và chiếm ưu thế trong khu vực đó.

Chương 417:

Giám định hoàn tất (2) Thường thì những sinh vật bậc cao có sức mạnh áp chế đối với sinh vật cấp thấp, và Bắc Phong Cuồng Ưng, vốn là một Thần Thoại chủng, không thể nào so sánh với những quân vương thông thường.

Alpha đã có thể sử dụng một lực trường tứ giai quân vương để chống đỡ lại lực trường lục giai của Bắc Phong Cuồng Ưng, sự đặc thù của lực trường Tử Vong không cần phải bàn cãi.

Rất nhanh, lực trường Tử Vong và lực trường Vĩnh Đông rơi vào trạng thái giằng co, nhưng những động tác của song sủng thì vẫn không dừng lại.

Với tư cách là lục giai Thần Thoại chủng quân vương, Bắc Phong Cuồng Ưng rõ ràng không thể chấp nhận tình thế này.

Trong mắt nó thoáng hiện ánh sáng màu lam, từng luồng lợi nhận tựa như gió lạnh từ trên không trung xuất hiện và gào thét lao về phía Alpha.

Dưới sự gia trì của lực trường Vĩnh Đông, những lợi nhận này lại không bị lực Tử Vong tẩy chay như những năng lượng bình thường khác, chỉ thoáng chịu sự trì trệ rồi lại tiếp tục lao về phía mục tiêu.

Alpha thấy vậy thì không né tránh, mà tập trung toàn bộ lực lượng vào trong Tử Vong chi kiếm, từng luồng vong hồn đen tối từ trên Tử Vong chi kiếm từ từ tỏa ra.

Trước đó, Alpha đã phát hiện ra những vong hồn của các hung thú khi tiêu diệt chúng.

Những hung thú này, sau khi bị Tử Vong chi kiếm chém giết, đã được chứa đựng bên trong Tử Vong chi kiếm.

Giờ đây, dưới sự triệu hoán của Alpha, chúng lại một lần nữa ngưng tụ hình dáng nhờ vào lực Tử Vong.

Vì có sự gia trì của lực trường Tử Vong, những vong hồn này ngoài màu sắc bên ngoài ra thì hình dáng gần như không khác gì so với trước khi chết, giống như chúng thực sự đã sống lại.

Rống! Sau khi được gọi ra, những hung thú này đều ngửa mặt gào thét, rồi ào ạt chặn lấy những lợi nhận Bắc Phong.

Dù có bị chạm tới thì chúng cũng tan ra, nhưng lại nhanh chóng hồi phục và tiếp tục vây lấy nó. Đây trời lợi nhận băng phong, rõ ràng không thể nào tới gần được Alpha nửa bước.

Dù vậy, Alpha vẫn không hề có ý định buông lỏng.

Linh Hồn chi hỏa vẫn dõi theo Bắc Phong Cuồng Ưng đối diện, đột nhiên một kiếm chém ra không nương tay. Ding! Một tiếng vang giòn vang lên, phong chi kết giới bị phá vỡ, lộ ra một móng vuốt sắc bén, mà móng vuốt này lại thuộc về một tên đại hán hình dạng đầu ưng.

“Hóa hình?” Bạch Khải thấy vậy có phần bất ngờ nhìn về phía La Tường, còn La Tường thì lắc đầu đáp: “Hóa hình là đặc quyền của những sinh vật truyền kỳ, đây chỉ là một hình thái khác của Bắc Phong Cuồng Ưng thôi.”

“Nói chính xác, đây mới là hình thái chiến đấu của Bắc Phong Cuồng Ưng.”

Sau một thời gian dài, cuối cùng đại lão cũng bắt đầu nghiêm túc sao? Bạch Khải chép miệng, trong khi đó, Tàn hội trưởng thì tỏ ra kinh ngạc đến mức mặt mũi đầy vẻ ngạc nhiên.

Là một thiên tài Ngự Thú sư của đội Thần Thoại, La Tường về thực lực của hắn cũng đã biết rõ, ít nhất hắn biết rằng trong số các lục giai Ngự Thú sư, có thể buộc La Tường phải biến hình thể này thì quả là không nhiều.

Năng lực của Tử Vong chi lực thật sự khủng khiếp như vậy sao? Nhìn thấy Bắc Phong Cuồng Ưng đã hóa thành hình dạng cự ưng và biến mất như cuồng phong, Alpha lại quay lại tập trung vào người thân ưng trước mặt.

Những vong hồn trước đó vẫn đang quanh quẩn bên ngoài giờ đã quay trở vào Tử Vong chi kiếm, nhưng không như mọi lần trốn đi, mà tựa như những ngọn hỏa diễm quán quanh thân kiếm.

Phía bên kia, Bắc Phong Cuồng Ưng vừa chuẩn bị phát động một đòn quyết định, lực Vĩnh Đông dần dần tụ lại trên lợi trao của nó, ánh mắt căng thẳng, đến cả suy nghĩ cũng như ngưng tụ lại.

Gần như ngay lúc đó, Bắc Phong Cuồng Ứng vùng trảo chụp vào Alpha, trong khi Alpha cũng một kiếm lao ra, sự giao thoa giữa trảo và kiếm tạo ra một cơn sóng chấn động khủng khiếp bùng nổ ra xung quanh, đánh tan băng phong vốn bám trụ không gian bích chương, thậm chí cả không gian đó cũng hơi xuất hiện gợn sóng. Đây không phải lực giai cường độ, mà đủ để chống lại trạng thái bình thường của một sinh vật truyền kỳ trong huấn luyện không gian bích chương.

Nhưng cuộc chiến giữa hai bên còn chưa kết thúc, và ngay sau đó lại là những đợt giao phong liên tiếp, từng cơn chấn động làm cho toàn bộ chiến trường bị lắc lư kịch liệt.

Chương 418:

Giám định hoàn tất Quá trình giám định đã hoàn tất.

Alpha không chút nghi ngờ, trong cuộc chiến lâu dài với hắn, đột nhiên rút kiếm, tụ lực, một luồng kiếm khí từ Tử Vong chi kiếm bay ra, đánh trúng móng vuốt của Bắc Phong Cuồng Ưng. Ô ô ô...

Theo từng tiếng kêu rên của các vong hồn, kiếm khí tử vong đâm sâu vào móng vuốt của Vĩnh Đông, một dòng máu màu lam nhạt từ Bắc Phong Cuồng Ưng chảy ra.

Dù nhanh chóng bị đông lại và tự chữa lành vết thương, nhưng Bắc Phong Cuồng Ưng vẫn bị Alpha làm cho bị thương nặng.

Thế rồi, Bắc Phong Cuồng Ưng dùng sức bóp chặt, khiến tử vong kiếm khí nổ tung, tỏa ra từng làn sóng tử vong lực.

Chưa kịp để Bắc Phong Cuồng Ưng phản kích, tử vong chi kiếm đã đâm vào chỗ bị thương của nó, khiến máu màu lam phun ra bên ngoài, nhưng ngay sau đó bị tử vong lực ăn mòn thành màu đen, trở về với Tử Vong chi kiếm.

Khi bị Tử Vong chi kiếm gây thương tích như vậy, Bắc Phong Cuồng Ưng lập tức cảm giác cánh tay mình dần mất kiểm soát. Ánh mắt nó trở nên sắc lạnh, một luồng khí tức tưởng chừng không thuộc về thế giới này tỏa ra từ cơ thể Bắc Phong Cuồng Ưng.

Nhận thấy tình hình không ổn, Alpha lập tức rút lui, tạo khoảng cách với Bắc Phong Cuồng Ưng.

Khi Bắc Phong Cuồng Ưng định truy đuổi, nó lại khựng lại, từ từ trở lại hình dạng cự ưng.

La Tường quyết định thu hồi Bắc Phong Cuồng Ưng một cách dứt khoát, đi đến trước mặt Bạch Khải và nói: “A a...”

Giới trẻ bây giờ thật đáng sợ, lại có thể vượt qua hai giai chiến đấu.”

“La Giáo Quan, người nói như vậy thật không sợ bị sét đánh sao? Bắc Phong Cuồng Ưng chỉ có tối đa là ngũ giai lực lượng thôi, vừa rồi hắn là sử dụng năng lực đặc thù của Thần

Thoại?” Bạch Khải chép miệng, vô tình phơi bày kỹ năng diễn xuất vụng về của La Tường.

La Tường cười ha hả, cố gắng chuyển chủ đề, nói: “Đừng nói về cái này, người có phải đã để cho thú sủng của người suy nghĩ kỹ lưỡng trước khi tiến hóa không?” Bạch Khải gật nhẹ đầu, nói: “Hừm, Alpha đã thành công tiến hóa dựa vào Tử Vong chi lực, gọi nó là Tử Vong Kiếm Quân.”

“Ngô, rất chính xác.”

La Tường quay lại nhìn Bạch Khải và Alpha ở phía sau, nghĩ ngợi một chút, rồi tiếp tục: “Tần hội trưởng, huyết mạch đẳng cấp này có thể ghi rõ là cấp thấp quân vương rồi.”

Tần hội trưởng gật đầu, trên mặt toát lên vẻ thấu hiểu.

Có thể chiến đấu ngang ngửa với Bắc Phong Cuồng Ưng, nói cao cấp quân vương cũng đủ, nhưng để tuyệt đối chính xác thì vẫn nên gọi là cấp thấp hơn một chút thì tốt hơn.

La Tường duỗi lưng, nói với Bạch Khải: “Được rồi, hôm nay ta đã xem như đã luyện tập đủ rồi, giờ ta sẽ đi trước.”

“Ai? Kết thúc sớm vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy có chút tiếc nuối, hẳn còn tưởng La Tường sẽ giúp hắn tham gia khảo nghiệm về sức chiến đấu của Delta, vì Delta vẫn chưa trải qua một cuộc chiến đấu nghiêm túc nào kể từ khi hai kỹ năng của nó biến đổi.

“Ta còn một số việc phải làm, sẽ phải rời đi một thời gian.

Bạch Khải, trong mấy ngày tới người không được chạy lung tung, chờ ta trở lại sẽ dẫn người tới một chỗ.”

“Sớm như vậy sao?” Bạch Khải chưa kịp hỏi gì thì thấy Tần hội trưởng đã nhíu mày, nói: “Nơi đó có lẽ quá khó khăn cho một Tứ Giai Ngự Thú Sư.”

La Tường nghe vậy cười khẩy, nói: “Hội trưởng, người chắc chắn rằng thằng nhóc này có thể trở thành Tứ Giai Ngự Thú Sư được sao? Ta nghi ngờ nó ngày mai sẽ lên đến ngũ giai rồi ấy chứ.”

“Ừm...”

Nếu vậy thì cứ như vậy.”

Tần hội trưởng suy nghĩ một lát, nhìn Bạch Khải và nói:
“Trong mấy ngày tới, người hãy sắp xếp một chút công việc của hai bên học viện.

Lần này có lẽ người sẽ phải rời đi khá lâu.”

“Ngạch, ta có thể hỏi một chút là đi đâu không?” Thấy hai vị đại lão nghiêm túc, Bạch Khải theo bản năng cảm thấy một chút e ngại.

Gần đây, mọi công trình nghiên cứu của hắn đều đang tiến triển đến giai đoạn gay cấn, lúc này chạy lung tung thực sự không phải là một ý hay.

Hơn nữa, nhìn thấy hai người như vậy, hắn luôn có cảm giác nơi mà họ đi thật sự rất nguy hiểm.

Chương 419:

Vô hạn từ Inception bắt đầu Nhìn thấy dáng vẻ của Bạch Khải, La Tường không khỏi bật cười: “Yên tâm, Bạch truyền kỳ cũng ở đây, không có nguy hiểm gì đâu.”

Lão sư cũng ở đây sao? Cảm giác lại càng nguy hiểm hơn rồi! Bạch Khải nghi ngờ nhìn hai người, trước đó hắn đã nghe lão sư nói sẽ đi tây bộ, hắn là La Tường đang nói về chuyện này.

Nếu như phong hào truyền kỳ tự mình xuất mã, chắc chắn không phải chuyện đơn giản.

“Nhưng người ở đây thì tốt nhất đừng để lộ ra hình thái Gamma Thánh Quang, nếu bị Borg gia tộc biết, rất có thể sẽ đến tìm người gây chuyện.”

“Borg gia tộc? Nơi này là địa bàn của Borg gia tộc sao?” Nghe La Tường nói như vậy, Bạch Khải bỗng nhiên hai mắt sáng lên, nhìn La Tường với vẻ mong bức nhưng vẫn gật đầu nhẹ: “Đúng vậy, mà không chỉ có Borg gia tộc, tây bộ bên kia hầu như đều là các gia tộc cổ xưa cùng loại Borg gia tộc...”

“Tốt, vậy ta đi!” Chưa đợi La Tường nói xong, Bạch Khải đã quyết định.

Hắn vốn đang nhớ thương hai con thiên sứ khác, giờ có cơ hội xông vào đại bản doanh, sao hắn có thể bỏ lỡ? Thần thoại chủng tài nguyên lấy được kỹ năng, tự nhiên là tốt hơn những tài nguyên bình thường nhiều.

“Được rồi, vậy ta sẽ đến lúc đó đón người.”

Thấy Bạch Khải đột nhiên đồng ý, La Tường như chợt hiểu ra điều gì, nói: “Vừa vặn, người ra ngoài tránh gió, tránh việc bị người nhìn chăm chăm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù Dịch Du đã giúp hắn sắp xếp xong thân phận giả, nhưng không chừng vẫn có người đến dò xét.

Ra ngoài một vòng, đợi nhiệt độ của phù văn máy móc hạ xuống, hắn sẽ tốt hơn.

Hơn nữa, nhìn vẻ mặt mấy người, tây bộ bên kia có lẽ thực sự sẽ khá nguy hiểm, mấy ngày tới hẳn nên cố gắng huấn luyện trùng thảo, không nói trực tiếp lên tới ngũ giai khế ước, có thêm một phần chiến lực cũng là tốt.

Sau khi dặn dò Bạch Khải vài câu, La Tường trực tiếp rời đi, để lại Tần hội trưởng và Bạch Khải hai người.

Tần hội trưởng nhìn tình hình chiến đấu trong sân, nơi Alpha và Bắc Phong Cuồng Ưng giao chiến để lại thương tích, thở dài nói: “Thực lực của người đứng là có thể so sánh với ngũ giai Ngự Thú sư, nhưng người dù sao không có chiến đấu hình thiên phú, nếu như gặp cao giai Ngự Thú sư, vẫn sẽ gặp bất lợi, cho nên lần này đi qua tốt nhất phải cẩn thận một chút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thiên phú Ngự Thú sư ảnh hưởng rất lớn đến chiến đấu, trùng tiến hóa kỳ thật cũng xem như thiên phú của Bạch Khải, nhưng hiệu quả chủ yếu không thể hiện ra trong quá trình chiến đấu, mà là trong thời gian nuôi dưỡng.

Cho nên, để bù đắp khoảng cách đó, hẳn chỉ có thể chuẩn bị thật đầy đủ trước khi chiến đấu.

Bạch Khải nhìn ra ngoài bầu trời đã chuyển tối, nói: “Tôi hiểu rồi, vậy hội trưởng, tôi đi về trước.”

“Đi đi.”

Tần hội trưởng gật đầu nhẹ, nói: “Học viện bên kia tôi sẽ thay người chào hỏi, người cũng không cần quan tâm, trong hai ngày tới cứ yên tâm chuẩn bị là được, La Tường chắc sẽ không bao lâu nữa trở về.”

“Tốt, vậy cảm ơn hội trưởng.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, sau đó triệu hồi Delta thẳng đến nhà A Trà.

Lão sư hẳn, Bạch Hòa Quang hiện tại cũng đang ở tây bộ, không biết A Trà có muốn cùng đi hay không, nhân tiện hỏi một chút. ...

Bạch gia.

“Bạch Khải, người muốn đi tây bộ sao?” Nghe xong Bạch Khải miêu tả, Bạch Thu Trà ngăn người, nói: “Trước đó cha có

nhắc đến chuyện tây bộ, nhưng cha đề ta ở nhà huấn luyện nên ta không đi.”

“Tốt a.”

Bạch Khải nghe thấy vậy chép miệng, Bạch Thu Trà tuyệt đối thuộc về loại ngoan ngoãn, lão sư đã lên tiếng thì Bạch Thu Trà chắc chắn sẽ không vi phạm.

“Đúng rồi, người có biết tây bộ rốt cuộc là tình huống thế nào không?” Bạch Thu Trà nghĩ mức, nói: “Hình như xuất hiện một vài bí cảnh, cụ thể mức độ thế nào thì ta không rõ lắm, nhưng có thể để cha dừng lại lâu như vậy, hẳn là không tầm thường.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, ngẫm lại nếu là những bí cảnh bình thường, La Tường và Tần hội trưởng cũng sẽ không coi chuyện của hắn nghiêm trọng như vậy.

Bí cảnh cấp cao, nói không chừng có thể thu hoạch lớn a.

“Vậy ta đi chuẩn bị một chút, hồi đầu lại cùng người trò chuyện nhé.”

Nói xong, Bạch Khải không chờ Bạch Thu Trà trả lời, liền trực tiếp chui vào bí cảnh trong căn cứ.

“Gia hỏa này, sao mà luôn hùng hổ như vậy.”

Bạch Thu Trà bất đắc dĩ nhún vai, sau đó triệu hồi Bạo Lôi Thử và Cốt Long, bắt đầu một vòng huấn luyện mới.

“Bạo Lôi Thử, dùng sét đánh vào Cốt Long! Cốt Long, người...”

Phòng ngự đi.”

...

Trong bí cảnh căn cứ.

Hôm nay, cuộc chiến mà Alpha chờ đã đem lại lợi ích không nhỏ cho ba sủng thú, mặc dù La Tường rất rõ ràng không có nghiêm túc, nhưng đối với nhóm sủng thú của Bạch Khải mà nói, đây là một cơ hội khó có được để phóng thích toàn lực trong trận chiến.

Nên, khi trở lại căn cứ, ba sủng thú đã nhanh chóng trở về địa bàn của mình để tiêu hóa những gì thu hoạch được hôm nay.

Róc rách rách rách... (chủ nhân...) Nhìn thấy bóng lưng ba sủng thú rời đi, ánh mắt Delta không khỏi lập lánh một tia ao ước.

“Yên tâm, nhìn bộ dạng này, chờ đi tây bộ có các người thì chờ một chút là được.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Delta, nói: “Mà ta nhớ Cửu Lê tập đoàn cũng đang ở tây bộ phải không? Vừa khéo đi tìm phụ mẫu, bổ sung cho người ba loại hình thái còn lại.”

Từ khi tiến hóa chi tâm lên cấp trở thành kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn đã qua rất lâu, Bạch Khải đã làm không ít thử nghiệm, nhưng vẫn không tìm ra được hình thái có thể giữ lại.

Có lẽ, tiến hóa chi tâm này thật sự chỉ có thể lưu trữ các chủng cổ đại mà thôi.

Róc rách rách rách. (Delta hiểu rồi.) Nghe Bạch Khải nói, Delta thỏa mãn nhẹ gật đầu, rồi đi thẳng tới sinh vật lâu.

Mặc dù vẫn đang trong quá trình học tập, nhưng những ngày gần đây Delta cũng đã thực sự học được không ít điều từ sinh vật học, dẫn đến một nhận thức mới đối với bản thân năng lực.

Chờ có cơ hội thích hợp, hẳn nhất định sẽ khiến Ngự Thú sư của mình phải bất ngờ.

Sau khi tiễn bốn sủng thú, Bạch Khải mới quay lại trước trùng thảo, nói: “Hai ngày này cảm giác thế nào? Người đã xem những bộ phim kinh dị đó xong chưa?” mấy ngày qua dù Bạch Khải bận rộn nghiên cứu nhưng vẫn dành thời gian cho trùng thảo tìm việc làm.

Rất đơn giản, đó là xem phim kinh dị.

Phệ Linh trùng năng lực rất đơn giản, đó là ký sinh và thôn phệ linh hồn kẻ địch, nhưng nếu bị cảnh giác thì rất khó để thành công.

Mà năng lực của mộng cảnh dây leo đến từ giấc mơ, một giấc mơ có thể khiến kẻ địch trầm tĩnh lại, tạo cơ hội tấn công tốt hơn, còn ác mộng chính là phương thức công kích chủ yếu của mộng cảnh dây leo.

Vì vậy, để nâng cao khả năng công kích của trùng thảo trong mộng cảnh, Bạch Khải đã đặc biệt để Shuke tìm một loạt phim kinh dị làm tài liệu.

Chỉ là nghe Bạch Khải hỏi thăm, trùng thảo lại bản năng rụt rè, nói: “Khụ khụ...”

Tại hạ đã thật sự thu được không ít lợi ích, nhưng duy trì bên trong một thời gian dài, chắc chắn không cần xem lại.”

“Ồ? Vậy cái nào là kinh khủng nhất thì cho ta thử xem.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức hứng thú, ra hiệu cho trùng thảo dùng chính mình làm mẫu.

“Cái này...”

Không tốt đâu.”

Trùng thảo có chút do dự, hình như không tình nguyện lắm, nhưng không thể từ chối sự thúc giục của Bạch Khải, trên cơ thể bảy màu dây leo lắc một cái, phấn hoa lập tức bay vào mũi Bạch Khải, hần ngay lập tức chìm vào giấc ngủ.

“A? Cái này không phải là ở căn cứ sao?” Bạch Khải dụi dụi mắt, nhìn xung quanh không có chút biến hóa nào, không khỏi nghi hoặc.

“Chẳng lẽ là ta ngủ quá say, nên quên mất không gian mộng cảnh?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, gãi gãi đầu, định đi tìm trùng thảo hỏi cho ra nhẽ, lại đột nhiên nghe thấy ở một góc nào đó của căn cứ vang lên tiếng kêu thảm.

“Đây là Alpha và bọn hần đang giao chiến sao?” Bạch Khải càng thêm hoang mang, theo hướng âm thanh mà nhanh chóng tiến tới, rất nhanh thấy bốn sủng thú của mình đang tụ tập lại, không biết đang thảo luận điều gì, nhưng sắc mặt đều rất kì lạ. Âm trầm, tà ác, khủng bố... Đủ loại hình thái tiêu cực đều có thể được dùng để mô tả trên thân bốn con sủng thú này, thậm chí ngay cả chính Bạch Khải cũng không khỏi cảm thấy chột dạ.

“Khả năng này là trên thế giới duy nhất một loại cộng sinh vật, giao cho ta đi nghiên cứu một chút, chắc chắn sẽ có thu hoạch.”

Róc rách rách rách. (trùng thảo dung hợp thuộc về sinh vật học, vẫn là giao cho ta đến bóc trần một cái đi.) A ô a ô. (không không không, bản uông chỉ đối với nó ý thức sinh ra hình thức có chút hiếu kỳ, vẫn là để bản uông nghiên cứu triệt để rồi hăng giao cho các ngươi.) Két phốc két phốc. (nếu không, vẫn là làm đồ ăn đi~) Nghe bốn sủng thú đối thoại, Bạch Khải lập tức hiểu rõ ai đã bị vây quanh, lao lên trước xem xét, không phải trùng thảo thì còn ai được nữa.

Nhưng bốn sủng thú hình như cũng không chú ý đến sự xuất hiện của Bạch Khải, vẫn tiếp tục tái diễn cuộc đối thoại trong khi trùng thảo ở đó co quắp, run rẩy, không dám mở mắt ra nhìn.

Bạch Khải quan sát qua lại giữa bốn sủng thú và trùng thảo một vài lần, lập tức hiểu rõ, khoe mắt không khỏi co rút một trận.

“Ta nói, cái này không phải là ngươi cảm thấy kinh khủng nhất trong giấc mơ đi...”

Trùng thảo nghe vậy ngẩng đầu lên, nhưng không trả lời, chỉ yên lặng nhẹ gật đầu, hiển nhiên đồng ý với lời của Bạch Khải. Đám gia hỏa này trước đó đã làm gì mà khiến trùng thảo để lại ấn tượng khủng khiếp như vậy, cả những bộ phim kinh dị điên cuồng đó cũng không thể áp chế sao? Bạch Khải thấy vậy bất đắc dĩ thở dài: “Được rồi, việc này mộng cảnh cần giải trừ, vẫn để ta dạy ngươi cách tạo ra ác mộng đi.”

Nghe Bạch Khải lên tiếng, trùng thảo lập tức như trút được gánh nặng, giải tán hình ảnh của bốn sủng thú, ngồi thẳng lên nhìn về phía Bạch Khải.

“Thật ra, để tạo ra một ác mộng hoàn toàn đơn giản, ngươi không cần tạo ra một thế giới quan quá lớn, chỉ cần một ngôi làng nhỏ, thậm chí một ngôi nhà là đủ rồi.”

Bạch Khải nhớ lại những bộ phim kinh dị kinh điển trong kiếp trước, nói: “Tuy nhiên, bất kể là muốn tạo ra bối cảnh gì, đều cần quay quanh một mạch hạt.”

“Tuyệt vọng, bất lực... Đơn thuần chỉ là sự sợ hãi cũng không thể tạo ra hiệu ứng đe dọa tốt, quá độ kích thích có thể khiến kẻ địch quá sớm thức tỉnh.”

“Cũng giống như kẻ địch vừa thoát khỏi một giấc mơ, cho rằng mình đã tỉnh lại, nhưng thực ra chỉ là tiến vào một giấc mơ khác, như vậy không ngừng lặp lại, tạo cảm giác tuyệt vọng cho kẻ địch, chỉ có làm cho kẻ địch tự chủ động từ bỏ giấy dựa, đó mới là một ác mộng hợp lý.”

Nghe Bạch Khải miêu tả, trùng thảo liên tục gật đầu.

Bị mấy con sủng thú có thể cắt đứt hắc bao vây, nhưng lại không thể thoát đi, nghĩ rằng mình sau này sẽ mãi lưu lạc nơi này, đúng là có chút tuyệt vọng.

Thấy trùng thảo nhanh chóng lĩnh hội, Bạch Khải cảm thấy rất hài lòng, nói: “Vậy tiếp theo người bắt đầu kết nối với ý thức của ta, hiện thực hóa những gì ta nghĩ ra, để ta từng chút chỉ đạo người hoàn thiện.”

“Ngô, trước hết từ Inception bắt đầu đi...”

Chương 420:

Ngũ giai Ngự Thú sư “Hô ~ có thể đạt đến trình độ này, cũng coi như tạm chấp nhận.”

Bạch Khải mở mắt, nhìn bậc thầy trùng thảo trước mặt với vẻ mặt sùng bái, rồi nói: “Tuy nhiên, độ chân thực và độ sâu của mộng cảnh vẫn cần phải rèn luyện thêm, cố gắng lên nhé.”

“Anh hùng yên tâm, tại hạ sẽ nỗ lực hết sức.”

Trùng thảo tự tin gật đầu.

Sau vài ngày Bạch Khải huấn luyện một cách đặc biệt, trùng thảo đã có một sự nhận thức hoàn toàn mới về việc tạo ra mộng.

Nhất là sau khi thấy những mộng cảnh kỳ lạ do Bạch Khải tạo ra, y đã bị kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

Khó trách mà hắn có thể huấn luyện được bốn con sủng thú mạnh mẽ như vậy.

Suy nghĩ của hắn cùng với sự hòa hợp trước đây giữa trùng thảo với nhân loại thực sự là một trời một vực.

Quả là anh hùng! Thấy sự tiến bộ của trùng thảo, Bạch Khải rất hài lòng.

Như hắn đã kỳ vọng ngay từ đầu, mộng cảnh của trùng thảo không chỉ giúp hắn tiết kiệm thời gian mà còn gia tăng rất nhiều tinh thần lực của hắn.

So sánh thì, ảo mộng được tề có vẻ nhạt nhòa hơn.

“Sách, hiệu quả tốt như vậy, sao không ai nghĩ ra cách phát huy tốt một lần chứ? Làm một trò chơi thực tế ảo cũng hay, câu nói gì nhỉ, “trưởng thành trong giải trí”, vừa chơi game vừa nâng cao tinh thần lực chẳng phải là một điều tuyệt vời sao?” Cảm nhận được tinh thần lực trong linh hồn mình dồi dào, Bạch Khải mỉm cười, sau đó ngồi xếp bằng tại chỗ, điều động tinh thần lực tiến về phía quả trứng tiến hóa.

Tích lũy hơn một tháng và thêm vài ngày mộng cảnh nhanh chóng từ trùng thảo, cuối cùng hắn cũng có thể bước vào ngũ

giai Ngự Thú sư.

Tương tự, bốn sủng thú đã nhận ra sự thay đổi của Bạch Khải, nhanh chóng dừng huấn luyện và quây quần bên hắn.

Ken kết ken kết! (Lão đại cuối cùng cũng muốn thăng cấp sao!) Là con đầu tiên trong đội ngũ lên đến tứ giai cực hạn sủng thú, Alpha đang hồi hộp chờ đợi sự tiến triển của Bạch Khải.

Giờ có thể tiếp tục tăng cường, dĩ nhiên Alpha rất vui mừng.

Nếu có thể lên đến ngũ giai, chắc hẳn hắn có thể phát huy nhiều sức mạnh hơn nữa cho Bắc Phong Cuồng Ưng phải không? A ô? (Người nhân loại sao có thể tăng trưởng tinh thần lực nhanh như vậy, gần như nhanh bằng mức một phần ngàn hiệu quả của chúng tôi.) “Hắn là nhờ vào hiệu quả của Epsilon mộng cảnh.

Dù sao, mộng cảnh dây leo vốn có thể thúc đẩy tinh thần lực gia tăng, nhưng phương pháp này chắc hẳn không có nhiều Ngự Thú sư có thể chịu đựng nổi.”

Shuke quan sát trùng thảo bên cạnh, căn cứ vào số liệu do liên bang cung cấp, ảo mộng được tề có thể thúc đẩy tinh thần lực của Ngự Thú sư, nhưng thật sự là có không ít tác dụng phụ.

Ngoài việc có thể làm người dùng nghiện, quá nhiều mộng cảnh có thể gây ra gánh nặng lớn cho cơ thể, đặc biệt là não bộ của Ngự Thú sư.

Bạch Khải sử dụng ảo mộng được tề đều là mua trong hiệp hội nội bộ, nếu như mua trên thị trường, chắc chắn sẽ không thể sử dụng như trước, như một loại thuốc ngủ.

Kết phốc kết phốc? (Hội này liệu có quan tâm đến thân thể không nhỉ? Vậy Gamma càng phải học tập chăm chỉ hơn để làm món ăn, bổ sung cho chủ nhân thật tốt.) Róc rách rách rách. (Từ góc độ sinh học mà nói, đúng là như vậy, nhưng thân thể của chủ nhân so với Ngự Thú sư bình thường còn mạnh mẽ hơn nhiều, chắc hẳn không có vấn đề gì.) Trong khi bốn sủng đang thảo luận về tình trạng của Bạch Khải, ý thức của hắn đã lún sâu vào trong không gian ý thức.

Khi Bạch Khải liên tục rót tinh thần lực vào, lớp vỏ trứng màu vàng kim của quả trứng tiến hóa dần dần rơi xuống từng mảnh,

từng điểm một chuyển vào không gian Ngự Thú của hắn.

Nhìn xung quanh, không gian Ngự Thú của hắn tỏa ra ánh sáng rực rỡ, mặc dù hắn không thể chạm tới nhưng vẫn có thể cảm nhận được độ bền bỉ của không gian Ngự Thú.

Theo lời thầy dạy, khi Ngự Thú sư lên đến thất giai, họ cần chế tạo tháp bí cảnh cho riêng mình, để liên kết không gian Ngự Thú với thế giới chủ. Độ khó của việc này không cần phải nói nhiều, một không gian Ngự Thú yếu ớt khó lòng chịu nổi cơn chấn động của Thời Không Phong Bạo.

Mỗi lần quả trứng tiến hóa diễn ra tức là một lần củng cố không gian Ngự Thú của hắn, và khi hắn trở thành truyền kỳ, chắc chắn sẽ không còn phải lo lắng về vấn đề này nữa.

Rất nhanh, lớp vỏ trứng màu kim hoàn toàn rơi xuống, ánh sáng chói lóa bao trùm toàn bộ không gian Ngự Thú.

Khi ánh sáng tỏa ra, không gian Ngự Thú lớn như vậy đột nhiên chuyển thành màu bạch kim, và ở giữa không gian Ngự Thú, hiện ra một quả trứng khổng lồ toàn thân bạch kim.

“Quả nhiên là như vậy...”

Bạch Khải nhẹ nhàng chép miệng, nhìn bề ngoài của quả trứng tiến hóa, hắn không cảm thấy quá bất ngờ. [Tên] : Trứng tiến hóa (bạch kim 0%) [Trạng thái] : Đã kích hoạt ...

“Nhìn cái hình dạng này, thật sự có vẻ như là một quả trứng vương giả, nhưng sao lại cảm thấy cấp bậc Ngự Thú sư của mình không đủ để sử dụng nó.”

Bạch Khải lẩm bẩm một mình, sau đó đi tới bên quả trứng bạch kim.

So với quả trứng vàng kim, quả trứng bạch kim có họa tiết phức tạp hơn rất nhiều, nhìn lại mơ hồ như đang phác họa một hình vẽ nào đó.

Có lẽ, khi hắn trở thành truyền kỳ, sẽ hiểu được bí mật của quả trứng tiến hóa.

“Trước hết hãy xem xem quả trứng tiến hóa có những năng lực gì mới.”

Bạch Khải đưa tay đặt lên quả trứng tiến hóa, một đoạn thông tin ngay lập tức tràn vào đầu hắn, và khi xem hết đoạn thông tin đó, khóe miệng Bạch Khải không thể không nhếch lên.

“Năng lực này, cùng kỹ năng đồ giám quả thực là một sự kết hợp hoàn hảo.”

Bạch Khải buông tay khỏi quả trứng tiến hóa, nhìn thẻ này, hắn cảm thấy rất hài lòng với nhiều năm thao tác.

Dù vương phải bất kỳ khúc mắc nào trong lúc chiến đấu, hắn cũng có thể nghĩ ra các giải pháp để kéo dài sức chiến đấu.

Nghĩ đến những lợi ích trước mắt, điều này chính là lợi ích lớn nhất.

Sau khi xác nhận rằng quả trứng tiến hóa không có việc gì đáng lo ngại, Bạch Khải liền rời khỏi không gian Ngự Thú, trở lại trong cơ thể của mình.

“Ngô, mọi người đã đến rồi sao?” Nhìn thấy bốn sủng thú ngồi vây quanh, Bạch Khải nhàn nhạt mỉm cười, liếc qua tay trái của mình, nơi hiện ra một dấu chú văn thứ năm, hắn không vội khế ước với trùng thảo, mà rút ra một miếng vảy Lục Long từ ngực ra, chậm rãi bắt đầu tụ tập tinh thần lực. [Tên vật liệu] : Miếng vảy Lục Long [Cấp độ vật liệu] : Cấp thần thoại [Giới thiệu vật liệu] : Miếng vảy đến từ truyền kỳ Lục Long, có khả năng hấp thụ năng lượng tự nhiên xung quanh để bổ sung cho bản thân. [Hiệu quả của vật liệu] : Có thể đạt được: 1.

Phỉ Thúy chi lực (kỹ năng siêu cấp -? %), 2.

Vảy rồng (kỹ năng cao cấp -? %), 3.

Tự nhiên thân hòa (thiên phú -? %), 4.

Long huyết (cường hóa -? %) Cảm nhận trong đầu về hiệu quả mà miếng vảy Lục Long có thể mang lại, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Nếu như nói rằng trứng Hoàng Kim cung cấp cho hắn kỹ năng đồ giám giúp hắn không bị rối bời trong quá trình tăng cấp, thì miếng vảy này chính là để Bạch Khải hoàn toàn thoát khỏi sự mạo hiểm của việc đặt cược vào vận mệnh.

Bất kể thu được tài nguyên gì, chỉ cần trước khi sử dụng hãy xem xét một lần nữa bản hiệu quả của tài liệu này, hắn sẽ có

thể đánh giá khả năng thu được kỹ năng, điều này thực sự là một sự ích lợi lớn cho việc bồi dưỡng sủng thú.

Dẫu sao, với sự gia tăng sức mạnh của những con sủng thú, hẳn không thể thao tác bừa bãi như trước, mà cần phải tính toán cẩn thận sự phù hợp của tài liệu và xác suất thu hoạch kỹ năng.

“Nhưng mà tỷ lệ phần trăm này đánh dấu hỏi lại là gì nhỉ?” Bạch Khải có chút nghi ngờ, và đã đặt miếng vảy Lục Long vào tay Alpha, thông tin về vật liệu đồ giám bồng dung biến hóa. [Hiệu quả của vật liệu] : Có thể đạt được: 1.

Phỉ Thúy chi lực (kỹ năng siêu cấp -11%), 2.

Vảy rồng (kỹ năng cao cấp -47%), 3.

Tự nhiên thân hòa (kỹ năng cao cấp -8%), 4.

Long huyết (cường hóa -34%) Có cần phải nhắm đến từng sủng thú cụ thể thì mới có xác suất xuất hiện rõ ràng không? Cũng đúng, nếu như vật liệu này cho các thuộc tính khác nhau của sủng thú mà đều có xác suất giống nhau, thì sẽ có vấn đề.

Bạch Khải lại lần lượt giao vảy Lục Long cho từng sủng thú khác, kết quả cũng tương tự như dự đoán của hắn.

Husky có bốn loại hiệu quả với xác suất đều giống nhau, bởi vì con này không có quá nhiều thuộc tính thiên hướng riêng.

Còn Gamma thì có độ phù hợp cao với tự nhiên thân hòa, còn những kỹ năng khác hầu như chẳng có.

Về phần Delta, hắn thu được 100% Long huyết.

Tuy nhiên, phía sau còn ghi chú thêm: không thể duy trì hiệu quả lâu dài.

“Vậy thì chỉ còn lại người.”

Bạch Khải đặt miếng vảy Lục Long vào tay trùng thảo, và khi xem xong dữ liệu, ánh mắt hắn lập tức sáng lên. [Tên vật liệu] : Miếng vảy Lục Long [Cấp độ vật liệu] : Cấp thần thoại [Giới thiệu vật liệu] : Miếng vảy đến từ truyền kỳ Lục Long, có khả năng hấp thụ năng lượng tự nhiên xung quanh để bổ sung cho bản thân. [Hiệu quả của vật liệu] : Có thể đạt được: 1.

Phi Thúy chi lực (kỹ năng siêu cấp -76%), 2.

Vảy rồng (kỹ năng cao cấp -6%), 3.

Tự nhiên thân hòa (kỹ năng cao cấp -18%), 4.

Long huyết (cường hóa -100%) [Ghi chú] : Đối tượng sử dụng - phệ mộng dây leo, đẳng cấp quá thấp, hiệu quả hấp thụ bị giảm mạnh.

Không giống với bốn sủng thú kia, xác suất thu được Long huyết lại được tính riêng, có nghĩa là, chỉ cần cho trùng thảo sử dụng miếng vảy Lục Long, nhất định sẽ thu hoạch được Long huyết cường hóa.

“Nicolas có vẻ đã đề cập rằng Lục Long sử dụng chính là năng lượng tự nhiên, mà Epsilon thì có một nửa là thực vật hệ, nên sẽ có chút nâng cao thêm hả?” Bạch Khải suy nghĩ một chút, đại khái đoán ra nguyên do, sau đó chú ý đến ghi chú phía sau.

“Quả thật, đẳng cấp quá thấp sẽ ảnh hưởng đến hiệu quả hấp thụ.

Lúc trước để Delta tạm ngưng hấp thụ Không Gian tinh thạch là chính xác.”

Ghi chú này không có khác xa gì so với những gì Bạch Khải đã dự đoán, cấp bậc của sủng thú càng cao thì khả năng hấp thụ tài nguyên sẽ càng mạnh, điều này thật sự không thể chối cãi.

“Vừa vặn, như vậy xem như đã giải quyết xong vấn đề phúc lợi cho Epsilon.”

Bạch Khải mỉm cười, lại một lần nữa thu vào miếng vảy Lục Long, sau đó nghiêm mặt, nói: “Bây giờ ta có thêm một vị trí khế ước, hỏi người lần cuối cùng, người có nguyện ý trở thành sủng thú của ta không?” “Được lòng anh hùng như vậy, tại hạ đương nhiên là nguyện ý.”

Thấy biểu cảm chân thành của Bạch Khải, trùng thảo liên tục gật đầu, thậm chí còn có thể thấy được cả hình ảnh mờ ảo.

Có danh phận, có phúc lợi, và bên cạnh còn có bốn con sủng thú nhìn chăm chăm, hẳn dám nói không nguyện ý sao? Trùng thảo chắc chắn rằng, chỉ cần hắn dám thốt ra một chữ

“Không”, thì ngay lập tức sẽ bị bắt đem đi cắt thành miếng rồi nấu canh.

“Vậy thì tốt, hãy buông lỏng tinh thần và đừng phản kháng khế ước.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu khi nghe vậy, kích hoạt chú văn trên mu bàn tay, hai đạo phù trận tím chợt tỏa sáng, bao bọc trùng thảo lại, rồi truyền tổng vào không gian Ngự Thú.

Cùng lúc đó, Bạch Khải cảm nhận thấy cơ thể và linh hồn mình đồng thời âm áp, tinh thần lực và thể chất lại một lần nữa được cường hóa.

Khế ước, đã thành công!

Chương 421:

Hạ Hiên tới cửa Nhìn thấy trên mu bàn tay hoàn toàn ngưng thực chú văn, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, trong lòng vừa động, trùng thảo ngay lập tức được triệu hồi ra lần nữa.

“Đại ca, nhị ca, tam ca, tứ ca, tiểu đệ chào kính.”

Trùng thảo vừa mới xuất hiện đã vui vẻ xác định vị trí của mình trong đội ngũ.

A ô a ô! (hiểu chuyện, từ nay bản uông sẽ bảo vệ ngươi!) Beita rõ ràng rất thích sự xưng hô của trùng thảo, mặc dù cảm thấy thứ hạng xếp hạng có chút ý nghĩa với mình, nhưng đó chỉ là suy nghĩ.

Hắn cũng không nghĩ rằng mình có thêm hai siêu cấp kỹ năng thì có thể cùng tên Alpha biến thái này đánh nhau.

Ken két ken két. (tất cả đều là sủng thú của chủ nhân, không cần khách khí như vậy.) Alpha nhẹ gật đầu coi như chấp nhận, cử động đó làm trùng thảo cảm thấy nhẹ nhõm.

Nói về người trong đội ngũ hắn sợ nhất, đương nhiên là cái người trước mặt này giống như Tử Thần tái sinh rồi.

Sức mạnh của Tử Vong đối với thực vật là mối đe dọa không hề nhỏ.

Két phốc két phốc? (Gamma mà là tam ca, Gamma thật là vui vẻ.) Tâm tư đơn giản nhất của Gamma khi nghe xưng hô của trùng thảo rõ ràng có chút ngạc nhiên, không chịu nổi hưng phấn đang lan tỏa khắp nơi, trong khi Delta thì đi tới trước mặt trùng thảo, cọ xát như một lời chào.

Róc rách rách rách. (tiếp theo chính là chúng ta một đợt nỗ lực.) Nhìn thấy bốn sủng thú thái độ đối với mình, trùng thảo được sủng ái cảm thấy vui mừng, nỗi bất an trong lòng lập tức tan biến.

Không đánh lại thì gia nhập, quả nhiên có lý do.

Ken két ken két. (bất quá Epsilon ngươi vẫn là hơi yếu một chút, quay lại ta sẽ cho ngươi tiến hành đặc huấn.) “Không, vẫn là trước hết để cho ta nghiên cứu một chút tình huống

dung hợp của trùng thảo, nói không chừng sẽ có ích cho việc dung hợp cơ thịt.”

A ô a ô! (không được, vẫn là để bản uông cùng Epsilon trao đổi một chút kỹ thuật sử dụng tinh thần lực? Bản uông nhớ được, cái này gọi là tri kỷ?) Kết phốc kết phốc. (kia Gamma cũng muốn tìm Epsilon yếu điểm dây leo, Gamma gần đây đang học một cách làm sáng thức ăn, cần mộng cảnh dây leo phân hoa gia vị.) Róc rách rách rách. (ân, vậy chờ người kết thúc, Delta muốn cho Epsilon làm một cái toàn thân kiểm tra, dù sao trùng thảo dung hợp vẫn còn rất hiếm thấy.) Trùng thảo: “...”

Đột nhiên cảm thấy gia nhập vào đây cũng chẳng còn gì để làm, nếu không thì cứ chạy trốn đi.

“Không sai, thấy các người hòa hợp như vậy, ta yên tâm.”

Nhìn thấy năm sủng vui vẻ hòa thuận, Bạch Khải thỏa mãn gật đầu, rồi không thấy ánh mắt cầu cứu của trùng thảo nữa, rồi khỏi bí cảnh căn cứ.

Theo La Tường nói, hắn sẽ đến đón mình đi tây bộ trong mấy ngày tới, để tránh bỏ lỡ lần nữa, vẫn là nên sớm đi ra ngoài đợi xem. ...

Bạch gia.

Quản gia cầm một cái khay đi vào phòng khách, rót trà cho Bạch Thu Trà và Hạ Hiên, cúi người cung kính nói: “Bạch thiếu gia, Hạ thiếu gia, xin hai vị đợi một chút, điểm tâm sắp xong.”

“Phiền toái.”

Hạ Hiên hai tay nhận lấy chén trà, không có chút kiêu căng nào, trong khi Bạch Thu Trà thì nhẹ nhàng mỉm cười nói: “Hạ học trưởng không cần câu nệ như vậy, nhà chúng ta không có quy tắc nhiều như vậy.”

Một nhà truyền kỳ mà lại bảo ta không cần câu nệ? Hạ Hiên trong lòng thầm cáu, nhưng trên mặt vẫn không đổi sắc, nói: “Ta tự ý đến, thật sự có chút xấu hổ.”

Bạch Thu Trà cười nói: “Hạ học trưởng là tới tìm Bạch Khải à? Hắn gần đây vẫn ở trong bí cảnh, nhưng hôm nay hắn là sắp

ra rồi, nếu Hạ học trưởng không vội, có thể đợi một chút ở nhà tôi.”

“Bạch Khải đang ở trong bí cảnh sao? Vậy lần sau ta sẽ đến.”

Nghe nói Bạch Khải không có ở đây, Hạ Hiên như trút được gánh nặng, đứng dậy định rời đi, nhưng trong phòng khách bỗng xuất hiện một bóng dáng, Hạ Hiên không kịp tránh, suýt nữa đụng phải.

“Trời ơi, có người phục kích?” Bạch Khải vừa mới ra khỏi bí cảnh, nhìn một bóng dáng đối diện định đụng vào, không khỏi có chút kinh ngạc.

Mấy năm nay, lại có người dám xông vào nhà truyền kỳ sao? Thật sự cần thiết liều mạng như vậy không? Hít thở một hơi, Bạch Khải dựa vào phản ứng và thể chất cường đại của mình để lách ra.

Khi Bạch Khải kéo dài khoảng cách, hắn mới nhận ra thật ra đối phương là ai.

“Hạ Hiên? Người sao lại ở đây?” Bạch Khải nhìn vẻ mặt kỳ lạ của Hạ Hiên nói: “Chẳng lẽ người đến khiêu chiến A Trà?” “Hạ học trưởng là đến tìm người, cùng ta không có gì quan hệ.”

Bạch Thu Trà nhún vai, nói: “Mới vừa rồi còn muốn đoán khi nào người ra, bây giờ vừa vặn, hai người cứ trò chuyện đi.”

“Tìm ta?” Bạch Khải hơi nghi ngờ nhìn Hạ Hiên, Hạ Hiên thờ phào một cái, nói: “Cũng không phải ta muốn tìm người, là lão ba bảo ta người mãi không đi tiếp nhận cơ võ sở nghiên cứu, nên bảo ta đến nhắc nhở một chút.”

“Cơ võ sở nghiên cứu?” Bạch Khải nghe vậy như tỉnh mộng, suýt quên mất Hạ thị tập đoàn đã giao cho hắn việc này, hai ngày nay chỉ lo xem xét tình hình trùng thảo mà quên mất chuyện này.

“Xin lỗi, gần đây có chút bận rộn, quên mất.”

Bạch Khải ngượng ngừng gãi gãi đầu, nói: “Vừa lúc bây giờ ta có thời gian, nếu không chúng ta cùng đi nhé?” “Ừm.”

Hạ Hiên nhẹ gật đầu, nhìn Bạch Khải thật sâu, đang định nói gì, thì bỗng nhiên nghe thấy bên cạnh Bạch Thu Trà lên tiếng.

“Bạch Khải, ngươi đã lên ngũ giai rồi?” Ngũ giai? Bạch Khải?! Hạ Hiên chấn động trong lòng, vội vàng nhìn vào mu bàn tay trái của Bạch Khải, đúng là thấy năm đạo chú văn phức tạp, tâm trạng ngay lập tức trở nên vô cùng phức tạp.

Rõ ràng trước kia cũng chỉ là cấp hai, hắn vừa mới lên tới tam giai không lâu, mà Bạch Khải đã là ngũ giai Ngự Thú Sư rồi? Gã này rốt cuộc có phải là người không? “Hừm, đột phá tứ giai nhanh một tháng, thêm vào hai ngày này cố gắng huấn luyện một chút, thì đã thăng cấp.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trướng tiến hóa nhanh chóng tăng lên thể năng, trùng thảo mộng cảnh nhanh chóng tăng lên tinh thần lực, hắn cũng coi như tìm thấy phương pháp thăng cấp nhanh chóng rồi.

“Ngươi thực sự chính là...”

Bạch Thu Trà nghe vậy bắt đầu dĩ thử dài, mọi người đều nói hắn là ngự thú sư trẻ nhất ở cấp bốn, nhưng mà so với Bạch Khải, gã thăng cấp như tên lửa này, thật sự không đáng nói đến.

Hắn mơ hồ nhớ rằng Bạch Khải chỉ mới thức tỉnh thiên phú cách đây nửa năm? “Đừng nói cái này nữa, Hạ Hiên, ngươi nhà đó cách nơi này xa không? Ta muốn đi ra ngoài, vậy chúng ta xuất phát sớm một chút nhé?” Khay, không phải ngươi đã quên việc này sao? Sao nghe giống như hắn quên nhắc nhở ngược lại.

Hạ Hiên nhíu mày, nhìn chăm chăm vào năm đạo chú văn trên mu bàn tay của Bạch Khải, hoàn toàn từ bỏ dự định khiêu chiến Bạch Khải.

Tam giai Ngự Thú Sư khiêu chiến ngũ giai Ngự Thú Sư, trừ phi hắn đầu óc hỏng rồi.

“Cùng ta đi đi, nơi này cách sở nghiên cứu hơi xa, cho nên...”

Hạ Hiên còn chưa nói xong, đã thấy một con Thủy Tổ thú cường tráng, có vẻ hơi kỳ lạ được Bạch Khải triệu hồi ra, sau đó hắn một tay nắm lấy Hạ Hiên, đối diện một cái đột nhiên gia tốc xông lên, vậy mà xuyên qua hư không, đi tới trên bầu trời.

“Cho ta biết vị trí đại khái, chúng ta sẽ đi nhanh về nhanh.”

Bạch Khải kéo Hạ Hiên lên lưng Phong Thần Dực Long, sau khi nghe vị trí Hạ Hiên báo ra, Delta đã mở cánh, trực tiếp biến mất tại chỗ.

Hạ Hiên nhìn thấy bên dưới lưng Phong Thần Dực Long không ngừng xuyên qua hư không, bỗng nhiên cảm thấy vui mừng.

Không gian hệ sủng thú, gã này cuối cùng không còn khế ước những con sủng thú kỳ quái nữa sao? Chỉ trong vài phút, Delta đã đến một tòa nhà rất hiện đại, bên trên rõ ràng viết “Hạ Thị Tập Đoàn Phòng Nghiên Cứu”.

“Đây chính là nơi cha ngươi nói đến?” Bạch Khải ngơ ngác nhìn căn nhà trước mặt hoàn toàn có thể làm trụ sở công ty, không khỏi thán phục.

“Không sai, đây là sở nghiên cứu nhỏ nhất thuộc Hạ Thị Tập Đoàn, nhưng bên trong trang bị vũ khí đều là hàng đầu nhất, chỉ là dây chuyền sản xuất hơi ít một chút, chỉ có hai dây chuyền thôi.”

Trang bị vũ khí hàng đầu à, chỉ có hai dây chuyền sản xuất thôi? Chẳng nhẽ như vậy là tặng cho người khác? Có tiền thật tốt! Bạch Khải lau đi khóe miệng nước miếng, sắp xếp lại suy nghĩ rồi đi theo Hạ Hiên vào bên trong sở nghiên cứu.

“Hạ thiếu gia, ngài đã đến.”

Nhìn thấy Hạ Hiên đến, một người đàn ông trung niên mặc áo lab trắng lập tức ra đón, khi nhìn đến Bạch Khải bên cạnh, chỉ ngần người một chút rồi phản ứng lại ngay, nói: “Hoan nghênh Bạch tổ trưởng đến thị sát.”

“Ngươi biết ta?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên nhìn người đàn ông trung niên, mà người này thì không khỏi bật cười, nói: “Bạch tổ trưởng, ngài là người sở hữu độc quyền hạng bốn, lại thêm Hạ tổng đã bảo chúng tôi đi theo tổ trưởng, làm sao chúng tôi lại không biết được chứ?” “Thì ra là thế.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, không nói gì thêm, mà đi theo người đàn ông trung niên bắt đầu tham quan sở nghiên cứu.

Sở nghiên cứu có tổng cộng năm tầng, bốn tầng trên phụ trách thiết kế, lắp ráp, thực nghiệm và tập hợp, trong khi tầng dưới mặt đất thì dành riêng cho hai dây chuyền sản xuất.

Cũng như người đàn ông trung niên đã nói, thiết bị ở đây đúng là hàng đầu, nếu như trước khi Bạch Khải trở thành Ngự Thú Sư, có lẽ hắn đã phải thềm thường đến phát khóc, mà bây giờ lại được tặng tận tay.

“Bạch tổ trưởng, sở nghiên cứu của chúng tôi tuy không lớn, nhưng tất cả ở đây đều là tinh anh, và đều đã học tập cẩn thận lý thuyết về cấu trúc của Bạch tổ trưởng, cho nên nếu Bạch tổ trưởng có gì cần nghiên cứu, đều có thể giao cho chúng tôi làm thay.”

Sau khi dẫn Bạch Khải đi vòng quanh, người đàn ông trung niên nói với Bạch Khải: “Bạch tổ trưởng yên tâm, chúng tôi đã ký hiệp định bảo mật, tuyệt đối sẽ không để bất kỳ ai lộ ra nội dung nghiên cứu cụ thể.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, hắn không nghi ngờ gì về lời nói của người đàn ông trung niên.

Là một Ngự Thú Sư hợp cách, hắn thường xuyên sẽ giúp các cơ giới sư thiết kế vũ khí, và một hội nào đó tự phát lộ ra nội dung thiết kế của Ngự Thú Sư chắc chắn sẽ không ai muốn.

Dẫu vậy, không tiết lộ nội dung cụ thể vẫn không có nghĩa là không thể nói ra mục tiêu nghiên cứu.

Bạch Khải liếc mắt một vòng, nhìn những cơ võ sư theo sau mình khoảng mười người, nói: “Xin lỗi, tôi thích tự mình nghiên cứu, vì vậy các vị không cần ở lại đây.”

“Hạ Hiên, những người này vốn dĩ là các người cơ võ sư à? Làm ơn sắp xếp lại việc của họ một lần nữa.”

Hạ Hiên nghe vậy sững sờ, nhìn cùng người đàn ông trung niên trao đổi ánh mắt, nói: “Một sở nghiên cứu lớn như vậy, người chắc chắn có thể tự quản lý được hết sao?” “Một mình? Ai nói với người ta độc thân?” Bạch Khải kỳ quái nhìn Hạ Hiên, rồi triệu hồi Husky ra, mà khi Shuke nhìn thấy những dụng cụ rực rỡ muôn màu liền nổi lên hứng thú, từ tay Bạch Khải tiếp nhận bí cảnh chiếc nhẫn, bắt đầu thu thập những dụng cụ này vào bí cảnh trong căn cứ.

“Ta đây không phải còn có một đầu máy móc hệ sủng thú sao?”

Chương 422:

Hệ thống Cửu Đỉnh Hạ Hiên và nam tử trung niên trợn mắt ngạc nhiên khi thấy Shuke thuần thục di chuyển cả một tòa nghiên cứu dụng cụ, dây chuyền sản xuất. Đặc biệt khi nhìn thấy Shuke ngay cả những vật liệu mà họ đã chuẩn bị trước đều không bỏ qua, khéo mắt của họ càng co giật.

Kỹ thuật thành thạo như vậy, con chó này trước kia thật không phải là làm sơn tặc sao? “Khụ khụ...”

Bạch tổ trưởng, những dụng cụ này thao tác rất phức tạp, ngay cả máy móc hệ sinh vật cũng chưa chắc có thể thao tác được, ngài chắc chắn không cần chúng tôi hỗ trợ?” Nhìn vào không gian nghiên cứu trống rỗng, nam tử trung niên cuối cùng không nhịn được lên tiếng chất vấn.

“Ừm? Ta chỉ đến để đón thu hoạch từ sở nghiên cứu, các người cũng không cần phải về.

Nếu muốn tiền lương thì hãy tìm Hạ Hiên.”

Thấy nam tử trung niên vẫn không bỏ qua, Bạch Khải lập tức trở nên cảnh giác.

“Bạch tổ trưởng, người hiểu lầm rồi, chúng ta không phải muốn tiền công, chỉ là đơn thuần muốn giúp ngài thôi.”

Nam tử trung niên mặt lộ vẻ xấu hổ.

Họ là những tinh anh trong nhóm nghiên cứu võ học thuộc Hạ Thị, được phái đến đây chính là để nắm bắt động thái nghiên cứu trực tiếp của Bạch Khải. Đương nhiên, nếu có thể hiểu được phương thức tư duy của Bạch Khải, từ đó phát triển kỹ thuật thuộc về Hạ Thị là tốt nhất.

“Không cần, ta không cần hỗ trợ.”

Bạch Khải kiên quyết lắc đầu, hẳn không thích không khí trong sở nghiên cứu này.

Thật sự cần người, hẳn có thể đi tìm Sở giáo sư mượn người, không cần phải phiền toái như vậy.

Hơn nữa, “nhân thủ” của họ cũng chẳng thiếu.

Như vậy, sau khi kiểm tra một lần nữa để xác nhận không còn thiếu sót, Shuke cuối cùng đã trở lại bên người Bạch Khải, trả lại chiếc nhẫn bí cảnh cho Bạch Khải và nhanh chóng rời về căn cứ.

“Hạ Hiên, cảm ơn, ta còn có chút việc bận, sẽ không tiễn người về nhà.”

Bạch Khải vẫy tay từ biệt Hạ Hiên, nói: “Đến tòa nhà này, ta không muốn ở lại, xem như là lễ đáp lễ cho các người.”

Nói xong, Bạch Khải xoay người cười lên Phong Thần Dục Long, không nhìn lại mà thẳng tiến vào trong nhà.

Ta cảm ơn người...

Hạ Hiên khòe mắt co giật, nhìn phía sau đã hoàn toàn trở thành xác không của sở nghiên cứu, nặng nề thở ra vài hơi để kiềm chế cơn xúc động muốn đánh Bạch Khải.

Phải tỉnh táo, hiện giờ người không thể đánh lại hắn, nên chờ lúc hắn đề thăng cấp, lúc đó sẽ đến đánh. Ủ, cứ như vậy.

“Hiên thiếu gia, chúng ta có cần báo cáo với Hạ tổng không?” Nam tử trung niên tiến đến trước mặt Hạ Hiên, khẽ hỏi.

“Không cần, lão ba chắc chắn đoán được Bạch Khải như vậy. Để hắn đi thôi.”

Hạ Hiên lắc đầu, nói: “Đúng rồi, cái máy móc trang bị cho Ngự Thú sư đã tìm được chưa? Có phải là Bạch Khải không?” Nam tử trung niên nói: “Mặc dù thủ pháp có chút tương tự với Ngự Linh cầu, nhưng ta đã điều tra, người phát minh là một Mặc Trúc, nguyên bản thuộc liên bang viện nghiên cứu, mà giờ đã được điều động đến nhóm nghiên cứu máy móc trang bị.”

“Mặc Trúc? Ta làm sao nghe thấy giống tên của Bạch Khải...”

Trực giác mách bảo Hạ Hiên rằng Mặc Trúc và Bạch Khải có mối liên hệ chặt chẽ, nhưng nam tử trung niên lại lắc đầu, nói: “Ta đã xác minh, Mặc Trúc và Bạch Khải hoàn toàn là hai người khác nhau, trước đó không hề có động tĩnh gì, chỉ là từ lý luận máy móc của Bạch Khải nhận được chút dẫn dắt, nên mới có thể gây dấu ấn như vậy.”

“Thì ra là vậy...”

Hạ Hiên gật đầu, cho rằng từ khi lý thuyết máy móc của Bạch Khải được công bố, liên bang thật sự đã xuất hiện không ít nhân tài bị mai một, máy móc dần dần hoàn thiện, Mặc Trúc có thể nghiên cứu ra máy móc trang bị cũng không phải là điều lạ.

“Người tiếp tục liên hệ với Mặc Trúc, xem liệu có thể đào được hãn về Hạ Thị tập đoàn hay không. Ồ...”

Tốt nhất là đào được về dưới danh nghĩa của ta, cái công cụ chiến tranh như máy móc trang bị nhất định phải do Hạ Thị sản xuất!” Trong mắt Hạ Hiên lóe lên một tia sáng, mà nam tử trung niên thì cúi đầu im lặng, không có bất kỳ ý kiến gì. ...

Bí cảnh căn cứ.

Khi vừa về đến nhà, Bạch Khải lập tức vội vã tiến vào bí cảnh căn cứ, tìm ngay những dụng cụ mà Shuke đã chuẩn bị, hỏi: “Thế nào, nhiều dụng cụ như vậy, người đã mở đủ linh chưa?” “Đương nhiên là không đủ.”

Shuke lắc đầu, nói: “Nhưng không cần thiết phải mở toàn bộ, chỉ cần mở một vài không chế trung tâm là được.”

Nói xong, Shuke bắt đầu kết nối các đường dẫn, sau đó tiến tới một bảng điều khiển kích thước lớn.

Cửu Đỉnh, là bộ não cực lớn do Hạ Thị tập đoàn độc quyền nghiên cứu, các thuộc tính đều là đỉnh của liên bang.

Về lý thuyết, một bộ Cửu Đỉnh có thể đáp ứng toàn bộ các yêu cầu tính toán của một sở nghiên cứu lớn.

Dựa vào thông tin phản hồi từ Shuke, Hạ Nghệ đã trang bị cho sở nghiên cứu này một bộ Cửu Đỉnh và toàn bộ chín bàn hệ thống.

“Quả thực là kẻ có tiền, hào phóng thật...”

Bạch Khải chép miệng, từ một góc độ nào đó mà nói, giá trị của toàn bộ hệ thống Cửu Đỉnh đã vượt qua tất cả các dụng cụ khác và hai dây chuyền sản xuất cộng lại.

Khi điện được nối lại, ngọn lửa máy Hỏa chủng liền bùng lên từ người Shuke, sau đó lan tỏa qua các cánh tay máy tới thân Cửu Đỉnh, theo đó độ mạnh mẽ của Hỏa chủng nhanh chóng bao trùm toàn bộ Cửu Đỉnh.

“Cẩn thận chút, cái đồ chơi này không phải có tiền cũng mua được.”

Bạch Khải lo lắng nghĩ đến những món hàng thất bại mà Shuke đã làm trước đó.

“Không được ồn ào.”

“Được rồi.”

Shuke liếc Bạch Khải, sau đó tập trung vào việc mở linh cho Cửu Đỉnh, trong khi Bạch Khải khéo léo ngồi một bên, im lặng chờ đợi Shuke mở linh hoàn thành.

A ô? (Người có lẫn lộn thân phận của mình không? Bản uông cảm thấy như đã đổi chỗ rồi?) Beita nghi hoặc nhìn Bạch Khải, nhưng nhanh chóng bị những biến hóa của Cửu Đỉnh hấp dẫn.

Trong tầm nhìn linh hồn của hắn, ban đầu chỉ là một bộ não lạnh lẽo của Cửu Đỉnh, nhưng nhanh chóng một linh hồn non nớt xuất hiện, sau đó nhờ vào sự bổ sung của Hỏa chủng mà dần dần lớn mạnh, lan tỏa toàn bộ Cửu Đỉnh.

“Hô, cuối cùng cũng thành công rồi.”

Khi lần đầu tiên mở linh cho một máy móc lớn như vậy, Shuke cũng cảm thấy có chút lo lắng, như sinh vật bình thường nhẹ nhàng thở ra.

“Thành công rồi?” Mắt Bạch Khải sáng lên, tò mò đánh giá Cửu Đỉnh trước mặt.

“Phụ thân.”

Một giọng nói thanh niên vang lên từ bên trong Cửu Đỉnh, chỉ có điều việc hắn xưng hô lại làm cho Bạch Khải sửng sốt.

“Hắn linh hồn là ta ban cho, gọi ta là phụ thân cũng không sai.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Hơn nữa, hình như ta có thể kiểm soát sự sống chết của hắn, thậm chí có thể cướp đoạt quyền kiểm soát của hắn bất cứ lúc nào.”

“Còn có thể như vậy?” Bạch Khải nghe vậy sửng sốt, nếu như đối tượng mở linh sẽ bị người mở linh hoàn toàn điều khiển, thì toàn bộ liên bang cơ giới sư có phải đều...

Hắn dường như phát hiện ra mối quan hệ gì đó...

Bạch Khải chép miệng, không tiếp tục nghĩ nhiều về vấn đề này.

“Ngự Thú sư, nếu không người hãy đặt tên cho hắn đi.”

Shuke và Cửu Đỉnh trao đổi một hồi, bỗng nhìn về phía Bạch Khải.

“Đặt tên?” Bạch Khải gãi đầu, việc đặt tên cho hắn thật sự là một thử thách khó khăn.

“Cửu Đỉnh trí não...”

Nếu không, người hãy gọi là Vũ đi.”

“Vũ? Ta thích cái tên này, cảm ơn gia gia!” “Phốc...”

Nghe thấy Cửu Đỉnh xưng hô như vậy với mình, Bạch Khải không khỏi tắc lưỡi, cái này bồi phạt, rốt cuộc tính toán thế nào ra vậy? “Được rồi, gia gia thì gia gia đi, vạn nhất ngày nào ta bị trói, biết đâu còn có người đến cứu ta.”

Bạch Khải chép miệng, lại dẫn Shuke từng bước kích hoạt chín cái bàn hệ thống Cửu Đỉnh.

Cùng lúc đó, Bạch Khải cũng đặt tên cho chín cái bàn hệ thống.

Ký, duyệt, thanh, từ, Dương, Kinh, Dự, Lương, ung.

Vũ cũng đã ra, lại thêm cái Cửu Châu Đỉnh cũng không tính là quá phạt.

“Đến lúc cực hạn rồi, nếu muốn tiếp tục mở linh, nhất định phải chờ cho mấy Hỏa chủng lại mạnh lên một chút.”

Shuke liên tục mở linh cho mười bộ máy móc, trong đó có cả Vũ - một bộ não lớn, rõ ràng đã có chút mệt mỏi.

“Hừm, không cần gấp, trước tiên nghỉ ngơi một chút.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Shuke, sau đó để Shuke thu hồi trứng tiến hóa vào bên trong.

Máy Hỏa chủng hiện giờ xem như là vị trí bản nguyên của Shuke, nếu bị hao tổn do việc mở linh, thì chỉ cần không bùng nổ thì sẽ không tốt.

Nhờ vào sự kích hoạt của Vũ và Cửu Đỉnh, các loại thiết bị trong bí cảnh căn cứ bắt đầu kết nối dần dần, thống nhất chịu sự quản lý của hệ thống Cửu Đỉnh, trong khi các hạng mục nghiên cứu đã bị Shuke tạm thời gác lại cũng sẽ được khởi động lại. Điều này chính là lý do Shuke đã từ bỏ việc mở linh cho máy móc chiến đấu, mà chọn loại trí não lớn như Cửu Đỉnh.

“Tuy nhiên cứ như vậy, bí cảnh này sẽ ngày càng bộc lộ sự thiếu hụt.”

Bạch Khải nhìn xem lại bắt đầu xây dựng thêm căn cứ sáu kiểm thị, lại bắt đầu nhúc nhích.

“Xem ra, vẫn là phải tìm một bí cảnh lớn hơn.”

Nhìn những khoảng đất trống ngày càng ít, Bạch Khải liệt kê điều này vào danh sách công việc cần làm, sau đó rời khỏi bí cảnh. ... Đông đông đông... Đã sẵn sàng, Bạch Khải thu hồi trí não trong tay, mở cửa lớn, thấy La Tường mệt mỏi như vừa đi đường dài, nói: “La giáo quan, có cần nghỉ ngơi một chút không?” “Không cần, trực tiếp xuất phát là được.”

La Tường lắc đầu, ánh mắt quét qua bàn tay Bạch Khải nắm biểu tượng chú văn, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

“Ngươi đã trở thành ngũ giai rồi?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Mới thăng cấp được vài hôm, còn chưa kịp báo với hội trưởng.”

“Không sai, với tư cách là ngũ giai Ngự Thú sư, lẽ ra có thể thu được nhiều hơn trong bí cảnh lần này.”

La Tường cười nói: “Có khi, sẽ vượt ngoài dự kiến của mọi người cũng nên.”

Nghe La Tường nói đến bí cảnh, Bạch Khải cũng cảm thấy hứng thú, hỏi: “La giáo quan, có thể nói cho ta biết lần này bí cảnh rốt cuộc ra sao không?” “Cái này không gấp, chúng ta vừa đi vừa nói.”

La Tường phát tay, chỉ Bạch Khải lên lưng Bắc Phong Cuồng Ưng, nói: “Ngươi hẳn đã khế ước con thú năm sừng thú rồi? Tranh thủ triệu hồi ra cho ta xem một chút.”

“Ngạch...”

Cái này không gấp đâu, La giáo quan, người có thể trước tiên phổ cập cho ta biết tình hình địa phương mà chúng ta sẽ đến không? Ta nhớ các người đã nói qua là rất nguy hiểm mà...”

Bạch Khải bất đắc dĩ nhìn vẻ mặt tò mò của La Tường, bỗng cảm thấy lo lắng cho chuyến hành trình này.

Cảm giác rất không đáng tin cậy...

Chương 423:

Tình thân mù quáng Liên bang Tây Bộ.

Thành phố Trọng Bồng.

Tập đoàn Cửu Lê.

“Xin lỗi, La giáo quan, bọn ta đã đặc biệt lừa gạt đến thành phố Trọng Bồng này.”

Bạch Khải có chút ngưng ngừng nhìn về phía La Tường.

Ban đầu bọn họ dự định sẽ thẳng đến Ni La thành phố để thực hiện nhiệm vụ, nhưng trên đường đi, khi Bạch Khải hỏi La Tường khoảng cách giữa Ni La thành phố và Trọng Bồng ra sao, La Tường ngay lập tức đổi hướng đến thành phố Trọng Bồng.

“Không sao, ta cũng đang muốn tìm một người bạn, có thể hẳn cũng sẽ đi Ni La thành phố, nói không chừng chúng ta lại có thể đi chung.”

La Tường cười nói, “VẬY ta đi trước, khi nào quay lại ta sẽ tìm ngươi.”

Nói xong, La Tường xoay người cười lên Bắc Phong Cuồng Ứng, biến mất khỏi tầm mắt.

“Cái tên này thật đúng là đi là đi luôn á~” Bạch Khải nhìn La Tường rồi đi, rồi phát hiện Bạch Ngôn cùng Lạc Trúc, những người mặc trang phục nghiên cứu, đang từ cửa lớn của Tập đoàn Cửu Lê đi ra.

“Con ngoan, sao con lại tới đây?” Lạc Trúc hiển nhiên rất vui khi thấy Bạch Khải, chưa kịp để Bạch Khải mở miệng đã ôm chầm lấy hắn.

“Con ngoan, sao con lại trông có vẻ tiêu tụy thế này? Có phải ba con sai con ghi chép những tài liệu đó nhiều lắm không? Ta đã nói, để cho con làm trụ cột là ổn rồi, không cần phải chỉnh sửa tất cả như vậy.”

Lạc Trúc trách cứ nhìn Bạch Ngôn, trong khi Bạch Ngôn chỉ biết tỏ ra vô tội.

Trước đây, hình như chính Lạc Trúc đã chê trách Bạch Ngôn chuẩn bị tư liệu quá ít, bắt buộc hẳn phải thêm nhiều kiến thức về sinh vật học, kết quả thì... được rồi, hẳn đã học thuộc!

“Tiều tụy? Không nên thế.”

Thấy Lạc Trúc lo lắng, Bạch Khải bất đắc dĩ gãi gãi đầu.

Khi lên đến ngũ giai, cả thể chất và tinh thần của hắn đều tăng cường rất nhiều. Đặc biệt là bên cạnh hắn có một con sủng thú thuộc loại thiên hướng về tinh thần như khế ước trùng thảo, tinh thần của hắn càng phát triển hơn.

Cho dù không ngủ nhiều ngày đêm, hắn cũng không thấy tiều tụy.

Chẳng lẽ mẹ cảm thấy hắn tiều tụy? “Được rồi, đứng đây không tiện nói chuyện, chúng ta vào trong tập đoàn trước.”

Bạch Ngôn quan sát xung quanh, thấy mọi người hiếu kỳ vây quanh, liền dẫn hai mẹ con tiến vào trong tập đoàn Cửu Lê.

Là một trong những tập đoàn lâu đời và uy tín của liên bang, bên trong Tập đoàn Cửu Lê được trang trí mang hơi hướng cổ điển, nhưng không giống như phong cách thô kệch của Tập đoàn Võ Hào.

Bạch Khải tò mò quan sát xung quanh, đi theo Bạch Ngôn đến một thang máy khá vắng vẻ.

“Nơi này là khu vực nhân viên chuyên môn nên ngoại nhân không được phép lên trên, anh đợi một chút, tôi làm thủ tục đăng ký.”

Bạch Ngôn mở thang máy, rồi bắt đầu trò chuyện với nhân viên quản lý, trong khi Lạc Trúc tỏ ra áy náy, nói: “Nghiên cứu còn chưa hoàn thành, phụ mẫu tạm thời không thể rời khỏi khu vực kiểm soát của Tập đoàn Cửu Lê, nếu không chúng ta sẽ có thể sang nơi khác nói chuyện thoải mái.”

“Không sao, ta cũng chỉ đang trên đường làm nhiệm vụ, ghé qua đây thôi, đợi lát nữa sẽ đi.”

Bạch Khải lắc đầu, giải thích.

“Làm nhiệm vụ?” Lạc Trúc sững sờ khi nghe vậy, lúc này mới chú ý đến năm dấu chú văn trên mu bàn tay của Bạch Khải và không khỏi thốt lên.

“Nhi tử ngươi đã lên ngũ giai rồi sao?” “Ngũ giai?” Lời nói của Lạc Trúc ngay lập tức khiến Bạch Ngôn dừng lại công việc, hần nghiêng đầu lại để xác nhận, ánh mắt không khỏi lóe lên niềm vui.

Trước kia, họ đã tưởng rằng con trai sẽ giống như họ, không có thiên phú nuôi thú, chỉ có thể đi theo con đường nghiên cứu, không ngờ giờ đây đã trở thành ngũ giai Ngự Thú Sư rồi.

“Được rồi, ta đã làm báo cáo xong, chúng ta lên thôi.”

Bạch Ngôn nói, rồi đóng màn hình lại, dẫn đầu bước vào thang máy.

Bạch Khải và Lạc Trúc theo sau, ba người rất nhanh đã lên đến tầng cao của Tập đoàn Cửu Lê.

Khi thang máy mở ra, trước mắt Bạch Khải là vô số dụng cụ sinh vật, dù là loại hình hay số lượng đều phong phú hơn rất nhiều so với những gì hắn thấy.

Tuy nhiên, trong một môi trường nghiên cứu lớn như vậy, không có nổi một nhân viên nghiên cứu nào có mặt.

“Tầng này là khu vực nghiên cứu độc lập của phụ mẫu, ngoài hai chúng ta ra không có ai ở đây cả, con ngồi đây nghỉ một chút đi.”

Có lẽ do phát hiện Bạch Khải thắc mắc, Lạc Trúc liền giải thích.

Bạch Khải lại nhận ra rõ vị trí của phụ mẫu tại Tập đoàn Cửu Lê quan trọng đến mức nào.

Họ đã được cấp hẳn một tầng lầu cho việc nghiên cứu, đãi ngộ như vậy... thật đáng nể! Bạch Khải theo hai người vào một phòng nghỉ rộng rãi, Lạc Trúc cũng bắt đầu hỏi thăm tình hình của Bạch Khải.

“Nhi tử, con vừa nói là muốn làm nhiệm vụ ư? Một mình đi khắp nơi không phải là quá nguy hiểm sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Không phải con đi một mình, còn có La Tường La giáo quan đi cùng, lão sư hẳn cũng đang ở bên đó.”

“Bạch truyền kỳ cũng ở đây, vậy là tốt rồi.”

Lạc Trúc nghe thấy liền nhẹ nhõm, trong khi Bạch Ngôn lại nhận ra điều gì, hỏi: “Bạch truyền kỳ tự thân xuất mã, nhiệm vụ lần này chắc độ khó không nhỏ nhỉ?” “Không rõ ràng, nghe nói là gì Thần Thoại sinh vật Truyền Thừa bí cảnh, đi rồi sẽ biết.”

Bạch Khải vô tình nhún vai, sau đó nói sang chuyện khác: “Đúng rồi, phụ mẫu, các người hiện tại tiến độ nghiên cứu kế hoạch phục sinh cổ đại chúng đến đâu rồi?” “Sơ kỳ phôi thai cũng đã phát triển đến rồi, nhưng mà liệu có thành công hay không còn khó nói.”

Bạch Ngôn lắc đầu, hỏi ngược lại: “Còn con? Những dụng cụ kia có sử dụng được không?” “À... chắc có thể dùng.”

Bạch Khải gãi đầu, về dụng cụ thao tác thì không có vấn đề gì, nhưng thường thì họ đều sử dụng Delta, hiện tại hắn đã thành trợ thủ rồi.

“Vậy thì tốt, đợt lần đầu tiên phôi thai thành công, chúng ta sẽ xin nghỉ dài hạn để về bồi dưỡng thật tốt cho con, đồng thời giúp con học bù kiến thức về sinh vật học.”

Bạch Ngôn vỗ vai Bạch Khải, nói: “À, con còn nhớ Thủy Tổ thú không? Tìm kiếm nguyên nhân tự do tiến hóa thoái hóa ra sao?” “Vẫn chưa, tình trạng của Delta có chút đặc thù, có khả năng không phải hoàn toàn do vấn đề huyết mạch.”

Bạch Khải nói: “Nhưng gần đây Delta đã tăng tiến không ít, nó đã có thể ghi nhớ đến sáu loại hình thái tiến hóa.

Lần này con đến là để xem có thể để Delta ghi nhớ thêm vài loại gene không, nhằm tăng cường thực lực.”

Việc ghi nhớ gene của Delta không hao tổn tài nguyên, do đó Bạch Khải cũng không lo lắng sẽ làm phụ mẫu cảm thấy bất tiện với quy định của Tập đoàn Cửu Lê.

“Điều này không thành vấn đề.

Mẹ đã chuẩn bị sẵn cho con rồi.”

Lạc Trúc nghe vậy lập tức vỗ ngực, rồi chạy tới một cái tủ, lấy ra một chiếc rương kín và đưa cho Bạch Khải.

“Nơi này là những gene cổ đại mà phụ mẫu đã chọn ra, theo ghi chép, đều là những mẫu vật có sức chiến đấu rất mạnh mẽ,

con cứ mang về từ từ nghiên cứu.”

“À, mang đi có đúng là không tốt sao?” Nghe Lạc Trúc nói vậy, Bạch Khải vốn chỉ định mượn một ít gene rồi đi, giờ có chút ngập ngừng.

“Không sao đâu, những vật này phụ mẫu hoàn toàn có quyền xử lý, mà lại với quan hệ giữa Tập đoàn Cửu Lê và hiệp hội, chỉ là một chút gene thôi, không có vấn đề gì.”

Bạch Ngôn mỉm cười, bọn họ đã làm việc tại Tập đoàn Cửu Lê nhiều năm như vậy, đương nhiên sẽ không làm những chuyện trái quy định, mọi thứ họ làm đều đã được sắp xếp chu đáo.

“Vậy thì, ta cũng không khách khí.”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức không còn khách sáo, trực tiếp nhận lấy chiếc rương kín từ tay Lạc Trúc và cất vào trong không gian bí cảnh.

“Nhi tử, lần đầu tiên con đến chỗ làm việc của phụ mẫu, ta sẽ dẫn con đi tham quan một chút nhé~” Có thể gặp lại đứa con của mình, Lạc Trúc rõ ràng rất vui vẻ, kéo tay Bạch Khải và bắt đầu chuyến tham quan trong phòng nghiên cứu.

“Vừa rồi là phòng nghỉ của phụ mẫu, bên này là phòng ăn, muốn ăn gì cứ việc gọi, còn đây là phòng lấy gene...” Lạc Trúc thao thao bất tuyệt, nhanh chóng dẫn theo Bạch Khải đi một vòng, cuối cùng dừng lại trước một gian phòng lớn nhất trong tất cả phòng nghiên cứu.

“Phòng bồi dưỡng? Chẳng lẽ nơi này chính là nơi bồi dưỡng phôi thai cổ đại?” Bạch Khải nhìn vào bảng tên bên cạnh cửa phòng và hỏi.

“Không sai, nhưng cha mẹ ở đây chỉ là một phòng bồi dưỡng nhỏ, chủ yếu để chúng ta theo dõi thu hoạch số liệu, bồi dưỡng lớn vẫn ở dưới lầu, nhưng nơi đó thì không thể đưa con vào.”

Bạch Ngôn nhẹ gật đầu, nói: “Tuy nhiên, nhìn ở đây cũng không khác gì lắm.”

“Có thể xem sao?” Mắt Bạch Khải sáng lên, mặc dù Delta cũng có thể hóa thành cổ đại chủng, nhưng cảm giác vẫn không giống nhau.

“Chỉ là xem thôi, đâu phải chuyện lớn gì.”

Bạch Ngôn mỉm cười, sau đó nhập mã mở cửa vào phòng bồi dưỡng.

Cảnh tượng trước mắt cho thấy mười cái bể bồi dưỡng giống nhau, với mười quả trứng sinh vật cổ đại lớn nhỏ màu sắc khác nhau được trưng bày, bên cạnh đó là một màn hình lớn hiển thị các triệu chứng sinh mạng của những quả trứng đó.

“Thật sự đã bồi dưỡng được rồi...” Bạch Khải nhìn những số liệu ổn định trên màn hình, đối với phụ mẫu càng thêm kính nể.

Nhìn xu hướng này, những sinh vật cổ đại đã từng biến mất trong dòng chảy thời gian, có khả năng sẽ thực sự xuất hiện trở lại thế gian. “A, quả trứng này là chuyện gì xảy ra?” Bạch Khải đảo mắt một vòng, đột nhiên phát hiện trong một góc có một chiếc rương kim loại không được đóng kín, bên trong cũng trưng bày một quả trứng của sinh vật cổ đại.

“Quả này là lấy từ bí cảnh ra, nhưng rất tiếc, đã hoàn toàn mất đi sức sống.”

Lão ba ban đầu định thu hồi để rút gene và bồi dưỡng lại, nhưng nghe nói con đến, nên không kịp cất kỹ.”

Nói xong, Bạch Ngôn đang định đem quả trứng đó cất lại.

“Cái đó, lão ba, quả trứng này có thể cho ta được không?” Nhìn quả trứng tiến hóa đột nhiên bị kích thích, Bạch Khải ngẩn ra một lát, cuối cùng không nhịn được mở miệng hỏi.

“Cho con?” Bạch Ngôn nghe vậy sững sờ, “Con định cho Delta sử dụng sao? Cũng không phải không được, nhưng mà gene tương tự phụ mẫu đã chuẩn bị cho con rồi, lấy về cũng không có ý nghĩa gì cả.”

“Không phải, ta chỉ muốn nghiên cứu xem thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, nghĩ một chút rồi nói: “Mà lại ta có cảm giác, quả trứng này, hình như không mất đi sinh khí?” “Không mất đi sinh khí?” Nghe Bạch Khải nói, Bạch Ngôn và Lạc Trúc không khỏi nhìn nhau.

Họ đã sử dụng thiết bị hiện đại nhất của Tập đoàn Cửu Lê để kiểm tra, quả trứng này đã hoàn toàn hóa thạch, ngoài gene

được rút ra thì không còn giá trị nào nữa, Bạch Khải nói không chết, có lẽ chỉ là phỏng đoán.

Tuy nhiên, sau khi hai người trao đổi ánh mắt, vẫn đồng ý với yêu cầu của Bạch Khải.

“Vậy được, con hãy mang về nghiên cứu đi, biết đâu con sẽ thành công trước mặt phụ mẫu trong việc phục sinh sinh vật cổ đại.”

Lạc Trúc vỗ vai Bạch Khải, nói: “Đến lúc đó, phụ mẫu sẽ nghỉ việc theo con luôn!” “Ta chỉ nói là khả năng thôi, phụ mẫu các người cũng quá kỳ vọng vào ta rồi.”

Bạch Khải khẽ run rẩy khóe mắt, hắn còn chưa học rõ sinh vật học, nói gì đến phục sinh sinh vật cổ đại.

Quả thực, tình thân khiến người ta trở nên mù quáng...

Chương 424:

Bí Cảnh Trùng Hệ Thần Thoại Bạch Khải thu hồi phôi thai và giao cho Delta kiểm tra, sau đó tranh thủ thời gian hỏi phụ mẫu về những vấn đề đã gặp phải trong quá trình học tập sinh vật học trước đó.

Tất nhiên, không phải tất cả vấn đề đều do hấn gặp phải, chủ yếu là do Delta tổng hợp lại.

Nhờ có Shuke trong việc nghiên cứu hình dạng tuyến thủ, những con sủng thú đã ghi chép những vấn đề dự kiến, vì vậy việc Bạch Khải đặt câu hỏi trở nên rất thuận lợi.

Khi Bạch Khải đặt câu hỏi, Bạch Ngôn và những người khác tự nhiên là biết gì thì nói nấy, đồng thời cũng cảm thấy nghi ngờ trước trình độ sinh vật học hiện tại của Bạch Khải.

Mới không bao lâu mà nhà mình đã nghiên cứu sâu đến vậy? Xứng danh là con trai của thiên tài (hoặc mỹ nữ)! “Ngô, thời gian không còn nhiều, ta cũng nên đi.”

Bạch Khải nhìn đồng hồ, chủ động cắt đứt thời gian đoàn tụ hiếm hoi của ba người.

Bạch Ngôn và Lạc Trúc cũng không cố giữ lại.

Nghiên cứu của họ hiện đang ở giai đoạn gay cấn, lần này tiếp Bạch Khải trò chuyện lâu như vậy đã coi như là khó khăn, và họ cũng không muốn trì hoãn sự nghiệp của con trai.

Nhanh như vậy mà lên tới ngũ giai Ngự Thú sư, tài năng của Bạch Khải không cần nói cũng biết, hiệp hội chắc chắn sẽ trọng điểm bồi dưỡng, biết đâu Bạch Khải có thể trở thành Ngự Thú sư trẻ tuổi nhất trong lịch sử liên bang? Làm rạng rỡ tổ tông, đó thực sự là một điều vinh dự! “Nhưng mà con trai, người vẫn phải cẩn thận một chút.

Khu vực phía Tây không giống như liên bang khác, không thân thiết với người ngoài lắm.”

Lạc Trúc vẫn có chút lo lắng, không khỏi nhắc nhở.

“Con đã rõ, nhưng phụ huynh cứ yên tâm đi, con không phải hành động một mình.”

Bạch Khải mỉm cười, dù sao Delta hiện tại có thể biến mất không một tiếng động, đánh không lại thì chỉ cần chạy là được.

“Vậy là tốt rồi.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, đang định đưa Bạch Khải rời đi thì đột nhiên cửa phòng nghiên cứu mở ra, một người đàn ông trung niên khôi ngô từ bên ngoài bước vào.

“Chủ tịch?” Bạch Ngôn sững sờ khi thấy, hơi nghi hoặc hỏi lại: “Ngài sao lại đến đây?” Người đàn ông trung niên mỉm cười, nói: “Chủ nhân trẻ tuổi nhất của bốn hạng độc quyền liên bang, hiệp hội Ngôi Sao Tương Lai tới tập đoàn Cửu Lê chúng ta, sao ta không đến xem một chút cho được?” Bạch Ngôn hiểu ra, liền giới thiệu với Bạch Khải: “Bạch Khải, đây là Chủ tịch tập đoàn Cửu Lê, Triệu Long Tượng.”

“Triệu Long Tượng? Là Triệu Phù Đồ hội trưởng phải không?” Bạch Khải sững sờ, nhìn khuôn mặt quen thuộc của Triệu Long Tượng, nhẹ giọng hỏi Bạch Ngôn.

Bạch Khải nói rất nhẹ, nhưng Triệu Long Tượng vẫn nghe rõ ràng, cười nói: “Đúng vậy, Triệu Phù Đồ là cha tôi.”

Khi nghe Triệu Long Tượng xác nhận, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Không trách hiệp hội lại giao phó phôi thai cổ đại cho tập đoàn Cửu Lê, hẳn còn tưởng rằng giữa họ có mối quan hệ hợp tác gì, nhưng giờ nhìn lại, tập đoàn Cửu Lê chính là nơi mà hiệp hội đã bồi dưỡng ra.

“Chào Triệu tổng.”

Bạch Khải chào Triệu Long Tượng, Triệu Long Tượng lại phẩy tay, nói: “Không cần khách khí như vậy, gọi tôi là Triệu thúc được rồi, cũng không khác gì.

Tôi và cha mẹ ngươi đã quen biết lâu rồi.”

“Ngạch, Triệu thúc.”

Thấy Bạch Khải lễ phép như vậy, Triệu Long Tượng hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi thông minh hơn cha ngươi rất nhiều, không tồi, Triệu thúc rất coi trọng ngươi.”

“Chủ tịch...”

Nghe Triệu Long Tượng đùa giỡn với mình, Bạch Ngôn không khỏi bật cười, nhưng lại không biết phản bác ra sao.

“Khụ khụ, vậy Triệu thúc, nếu không có việc gì, tôi xin phép đi trước, La giáo quan chắc đang chờ tôi.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, định rời đi.

Mới từ nơi của người khác lấy được phôi thai cổ đại, kết quả lại gặp được chính chủ, dù có thể là phôi chết, nhưng Bạch Khải vẫn cảm thấy có chút lo lắng.

“La Tường?” Triệu Long Tượng cười nhạt, nói: “Ta đang thắc mắc tại sao ngươi lại đột nhiên chạy đến tập đoàn Cửu Lê, ngươi có ý định đi khu vực phía Tây sao?” “Phía bên đó gần đây thật sự rất náo nhiệt, không ít Ngự Thú sư đều đang hướng về phía đó.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức tỉnh táo, nói: “Triệu thúc, ngài có biết tình hình cụ thể ở đó không?” Trên đường đi, La Tường cũng đã nói với hắn không ít về nhiệm vụ lần này, nhưng nhìn bộ dạng của Triệu Long Tượng, có thể còn có điều gì nội tình để hỏi thêm.

Dù sao tập đoàn Cửu Lê nằm ở biên giới phía Tây, Triệu Long Tượng lại là con trai của Triệu Phù Đồ, chắc chắn biết rõ.

“Cụ thể La Tường sẽ nói cho ngươi, ta không nói nhiều, nhưng nghe nói đó là một bí cảnh Truyền Thừa của sinh vật Trùng Hệ Thần Thoại.

Nếu như ngươi có sủng thú thuộc trùng hệ, chắc hẳn sẽ có không ít thu hoạch.”

“Trùng hệ sinh vật?” Bạch Khải nghe vậy liền hiểu, Trùng Thảo có một nửa là côn trùng, chắc cũng có thể xem là trùng hệ.

“Ừm? Bạch Khải, ngươi đã lên ngũ giai rồi sao? Vậy thì tốt quá, bên cạnh Triệu thúc có không ít sủng thú trùng hệ, huyết mạch cũng được lắm, nếu không ngươi có thể chọn một con, coi như là quà ra mắt từ Triệu thúc.”

Triệu Long Tượng liếc mắt nhìn mu bàn tay bên trái của Bạch Khải, lập tức hơi ngạc nhiên, nhưng nghĩ đến đánh giá của cha

mình về Bạch Khải, rất nhanh đã thoải mái lại.

“Đa tạ Triệu thúc, nhưng mà tôi đã khế ước rồi.”

Bạch Khải cười cười, từ chối lòng tốt của Triệu Long Tượng.

Làm Chủ tịch tập đoàn Cửu Lê, cái mà Triệu Long Tượng đưa ra chắc chắn không phải hàng tầm thường, nhưng Bạch Khải tin rằng không có con nào có thể so sánh với Trùng Thảo loại này trên toàn liên bang.

“Vây đáng tiếc, Triệu thúc còn định đưa cho người một ấu trùng Thần Thoại chủng Lôì Đình Xén Tóc, mà giờ Bạch Khải người đã khế ước thì không có cách nào.”

Thần Thoại chủng?! Bạch Khải choáng váng, trong lòng suy nghĩ sao giờ lại đổi ý thì có kịp không?! Hắn không biết nên mở miệng như thế nào.

Xúc động, thật sự xúc động a, lần sau nhất định phải giữ lại một đoạn thời gian trước khi khế ước để chọn lựa cẩn thận.

Hắt xì! Tại bí cảnh căn cứ.

Khi Trùng Thảo đang thu thập tài liệu mộng cảnh bỗng cảm nhận được một cỗ ác ý đến từ cõi u minh, đột ngột ngừng đầu tìm kiếm xung quanh, nhưng không phát hiện ra điều gì.

“Hắn là có ai đó đang dự định cắt miếng rồi?” Nghĩ đến những người tiền bối mà từ đầu tới cuối luôn âm thầm tạo mưu đồ, Trùng Thảo không khỏi rùng mình, sau khi xác nhận cửa phòng mình đã khóa kín thì mới an tâm trở lại trước TV.

“Không thể không nói, ninja Thủy Ảnh thật sự rất đẹp mắt, mặc dù không hiểu tại sao con người lại sát hại tộc nhân của mình, nhưng mà cái năng lực này thì không tồi...”

“Chỉ cần trừng mắt là có thể đánh ngã một người trong ba ngày ba đêm, không biết tôi có làm được như vậy hay không.”

...

Triệu Long Tượng đã trò chuyện với Bạch Khải một cách lâu dài, sau đó bắt đầu nói chuyện chính sự với Bạch Ngôn.

Còn Bạch Khải thì không còn ở lại thêm, chào tạm biệt ba người rồi rời khỏi tập đoàn Cửu Lê.

“Bạch Khải, cái này là của bên cạnh.”

Vừa ra khỏi tòa nhà của tập đoàn Cửu Lê, Bạch Khải thấy La Tường đang dựa vào một chiếc xe địa hình to lớn, bên cạnh là một người đàn ông mặc trang phục có phần cổ điển.

Người đàn ông này tuổi có vẻ lớn hơn La Tường, nhìn khí chất là một người đàn ông rất trầm ổn, nhưng lại có chút không hợp với chiếc xe địa hình bên cạnh.

Bạch Khải tiến lại gần trước mặt La Tường, La Tường chỉ chỉ người đàn ông bên cạnh, nói: “Đây là Vu Khôi, đại sư về trùng hệ, lần này chúng ta cùng nhau đến khu vực phía Tây.”

“Đây là Bạch Khải, ngũ giai Ngự Thú sư, còn là người của hệ khác...”

có thể xem như là hệ hỗn hợp.”

“Chào ngươi.”

Vu Khôi nhẹ gật đầu với Bạch Khải như một cách chào hỏi, trong khi Bạch Khải cũng vội vàng đáp lễ, nói: “Sau này xin nhờ vào đại sư Vu.”

“Vu Khôi có nhiều kiến thức về sinh vật trùng hệ, Bạch Khải, năm con sủng của ngươi cũng sẽ có mối quan hệ không nhỏ với trùng hệ, có vấn đề gì có thể hỏi Vu Khôi.”

La Tường vỗ vỗ vai Vu Khôi, nói: “Thằng nhóc này có mấy con sủng thú rất kỳ lạ, ta không dạy được, đành phải nhờ vào ngươi.”

“Ừm.”

Vu Khôi nhẹ gật đầu, sau đó quay người trở lại xe, khởi động chiếc xe địa hình.

“Lên xe.”

Vu Khôi bình thản nói một câu, rồi không nói thêm gì nữa.

Bạch Khải nhìn La Tường với vẻ mặt khó hiểu.

Sao bạn bè của La giáo quan đều có tính cách kiêu này, Trương Sam thì như vậy, Vu Khôi cũng vậy? Có lẽ chỉ có những người này mới chịu được cách nói của La giáo quan? Ừm, chắc chắn là vậy.

“Lên xe, người đang suy nghĩ gì vậy?” La Tường vỗ nhẹ vào Bạch Khải đang im lặng, dẫn đầu ngồi vào ghế sau.

Bạch Khải cũng không chịu thua, nhanh chóng đuổi theo. Được La Tường đánh giá là có nhiều kiến thức về sinh vật trùng hệ, Vu Khôi chắc chắn sẽ có điều gì đó đáng học hỏi.

Gần đây hắn vẫn đang băn khoăn về khả năng phát triển năng lực của Trùng Thảo Phê Linh, gặp được một đại sư về trùng hệ như vậy, sao có thể bỏ lỡ? Trên đường đi, Vu Khôi vẫn giữ im lặng, cho đến khi đến ngoại ô thành phố Trọng Bồng, cuối cùng mới lên tiếng.

“Trời tối rồi, ở đây nghỉ ngơi một đêm.”

Vu Khôi dừng xe ở một chỗ tránh gió, sau đó nhanh chóng lắp đặt bộ thiết bị cắm trại thành thạo, rồi lấy ra một đồng bình lọ, rải xung quanh khu vực cắm trại.

“Đây đều là bột phấn từ Hồ Uy Trùng, có thể hữu hiệu tránh một số độc trùng hoặc hung thú lại gần.”

La Tường nhìn Bạch Khải với vẻ mặt tò mò, nói: “Nếu sau này người muốn đi dã ngoại, những đồ vật này là tốt nhất nên học, sẽ có ích cho người.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù hắn thường quen ở trong căn cứ hoặc bí cảnh, nhưng loại phương pháp này cũng không phải là không an toàn.

Có thể khi hắn vào bí cảnh thì môi trường xung quanh an toàn, nhưng khi hắn ra khỏi bí cảnh, mọi thứ đều không rõ ràng.

Nếu không cẩn thận gặp phải hung thú mạnh mẽ đi ngang qua, hắn có thể sẽ bỏ lỡ thời cơ phản ứng kịp thời.

Rất nhanh, Vu Khôi đã xong xuôi trở lại bên cạnh hai người, sau khi ngồi xuống ghế, Vu Khôi ngay lập tức đi vào chủ đề.

“Đem năm con sủng của người triệu hoán ra cho ta xem một chút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, triệu hoán Trùng Thảo ra.

“Ngô? Thủ lĩnh, ngài triệu hoán tại hạ có việc gì không?” Khi thấy không gian xung quanh biến đổi, Trùng Thảo sửng sốt một chút, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải thì vội vàng hỏi.

“Không có việc gì, chỉ là để Vuu đại sư kiểm tra một chút cơ thể của ngươi.”

“Kiểm tra?” Nghe đến từ “kiểm tra”, thân thể Trùng Thảo không khỏi run rẩy vài lần, nhưng nhìn thấy vẻ nghiêm túc của Bạch Khải, vẫn kiên trì đi tới trước mặt Vuu Khôi.

Hy vọng rằng người này không thích cắt miếng...

Chương 425:

Gia Tộc Aloysius Nhìn Trùng Thảo đang câm lặng trước mặt, Vu Khôi bỗng nhiên lộ ra một thần thái khác biệt.

“Trùng hệ và thực vật hệ dung hợp thể sao?” Vu Khôi liếc mắt đã thấu hiểu mảnh khóc của Trùng Thảo, lập tức tiến lại gần quan sát tỉ mỉ.

“Bên ngoài là mộng cảnh dây leo, còn bên trong, hình dạng giống như là Phệ Linh trùng?” “Mặc dù Phệ Linh trùng chủ yếu ký sinh trên động vật, nhưng nó cũng có thể ký sinh trên thực vật. Đây là lần đầu tiên ta thấy tình trạng cộng sinh như vậy.”

Có lẽ vì gặp được chủ đề mình thích, Vu Khôi không còn giữ bản thân lại, phân tích tình hình của Trùng Thảo mà không để ý đến ai xung quanh.

“Được rồi, Vu Khôi, chuyện phức tạp như vậy hãy nghiên cứu sau.

Người trước tiên hãy chỉ dẫn cho tên tiểu tử này.”

La Tường rõ ràng hiểu rõ tính cách của Vu Khôi, ngay lập tức cắt ngang.

Vu Khôi nhận ra sự thất thố của mình, suy nghĩ một chút rồi nói: “Về phương diện thực vật mà ta không thể đưa ra đề nghị gì hữu ích, còn về Phệ Linh trùng, phương pháp bồi dưỡng chủ yếu chỉ có mấy loại.”

“Một loại là Thực Linh lưu, thông qua việc thôn phệ động vật để cường hóa bản thân.

Quá trình bồi dưỡng giai đoạn đầu tuy khó khăn nhưng có lợi cho tiềm năng.

Nếu như bồi dưỡng thành công thành Quân Vương cấp Kim Tầm Cổ, hẳn sẽ không gặp phải bất kỳ sự phản kháng nào từ hung thú khác. Đây chắc chắn là một mối đe dọa lớn.”

“Một loại khác là ký sinh lưu, người có thể chọn một thân thể của hung thú mạnh mẽ để ký sinh, có thể trực tiếp tạo ra chiến lực. Đến giai đoạn sau, bồi dưỡng thành Quân Vương cấp

Thao Khôi mẩu trùng, loại này có thể đồng thời ký sinh trên nhiều hung thú, mặc dù thực lực cá nhân yếu hơn chút, nhưng bù lại có khả năng không chế tốt, không sợ chiến thuật biến người.”

Vưu Khôi dừng lại một chút rồi nói: “Ngoài ra còn một vài phương pháp khác cũng có sức mạnh, nhưng ta không đề xuất nhiều, cho nên người hãy tập trung chọn giữa hai loại này.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, hai phương án này tương ứng với việc một là tinh anh và một là bạo binh, đều có ưu nhược riêng.

Tuy nhiên, hẳn đều muốn...

Khéo léo chém đầu Kim Tầm Cổ và khéo léo làm quân đoàn chiến Thao Khôi mẩu trùng, nếu có thể kết hợp chúng, liệu có phải là vô địch không? Nhìn thấy nét mặt Bạch Khải lúng túng, Vưu Khôi trầm ngâm một lát rồi nói: “Dù sao thì thú cưng của người không thể coi là sinh vật trùng hệ thuần túy, có lẽ sẽ có một số hướng đi khác, cụ thể phải dựa vào chính người phát triển.”

“Ta hiểu, đa tạ Vưu đại sư.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ. Đúng vậy, Trùng Thảo có thuộc tính và kỹ năng của cả trùng hệ lẫn thực vật hệ, chắc chắn có thể xem xét các phối hợp khác biệt.

Hơn nữa, lần này đi vào bí cảnh là trùng hệ bí cảnh, có thể sẽ có thu hoạch.

Vưu Khôi nhìn sắc trời rồi nói: “Được rồi, ngày mai chúng ta còn phải tiếp tục hành trình, hãy ăn chút gì đó rồi đi nghỉ.”

“Tốt.”

Bạch Khải sờ bụng một cái, vừa rồi không thấy đói, nhưng giờ Vưu Khôi nhắc đến đã bắt đầu thấy đói.

“La giáo quan, Vưu đại sư, đợi một chút, ta sẽ để thú cưng của mình chuẩn bị ăn ngay.”

Nói rồi, Bạch Khải gọi Gamma ra, cùng với một bộ đồ bếp và nguyên liệu nấu ăn.

Kết phốc kết phốc. (Chủ nhân, hôm nay ta nên nấu món gì?)

“Tùy ý một món gì đó để phục hồi sức lực đi.”

Két phức kết phức! (Tốt, Gamma đã rõ.) Nhận lệnh của Bạch Khải, Gamma lập tức bắt tay vào công việc, nhờ vào khả năng nguy trang và kim cương hóa, nó nhanh chóng biến hình thành xúc tu quái, điều khiển các dụng cụ bếp và rất nhanh cho ra một bữa ngon miệng trước mặt ba người.

“Chắc chắc...”

Không ngờ Bạch Khải lại dạy thú cưng mình khéo léo đến vậy?” La Tường nhìn mâm món ăn phong phú không khỏi bật cười.

“Khụ khụ...”

Thú cưng có sở thích riêng của nó, đâu phải do ta dạy.”

Bạch Khải gãi đầu, khen Gamma một phen rồi đưa hai sủng vật vào không gian bí cảnh.

Sau khi có một bữa ăn ngon miệng, ba người phân chia nhiệm vụ trực ban và bắt đầu thay phiên nhau ngủ.

Mặc dù ba người có đẳng cấp cao, nhưng tại vùng ngoại ô gần thành phố này không có hung thú nào đặc biệt lợi hại, nhưng cần phải cẩn thận, nếu không một sai lầm nào đó có thể phải trả giá rất đắt, điều mà họ không muốn gánh chịu. ...

Thành phố Nile.

Thành phố Nile nằm ở biên giới phía Tây của liên bang, cách Thiên Nhai rừng đá theo hai hướng khác nhau.

Dù sao, có một vài điểm tương đồng giữa hai nơi này, đó là đều khô cằn, thậm chí còn có chút cảm giác như sa mạc.

“Ta nhớ rằng hiệp hội phân bộ thành phố Nile không xa lắm, chúng ta hãy tới đó nghỉ ngơi một chút, đồng thời có thể gặp gỡ Bạch Truyền Kỳ.”

La Tường phán đoán một chút vị trí rồi dẫn Bạch Khải đến một tòa kiến trúc có vẻ lạnh lẽo.

“La giáo quan, người chắc chắn nơi này thật sự là hiệp hội phân bộ sao?” Bạch Khải liếc mắt nhìn cánh cửa lớn có lưới bắt chim, một lần nữa xác nhận với bảng số phòng bên cạnh, có vẻ không thể tin nổi.

Là tổ chức Ngự Thú sư lớn đã được liên bang chỉ định, hiệp hội này được biết đến là trải dài trên toàn liên bang và không có nơi nào mà nhiệt độ không cao.

Nhưng hiệp hội ở thành phố Nile lại thực sự rất vắng vẻ, ngay cả Ngự Thú sư tới đây để chiến đấu cũng không nhiều.

“Thường thôi, bên bờ tây này chịu ảnh hưởng không ít từ các gia tộc cổ xưa, so với hiệp hội, nơi này các Ngự Thú sư dường như tin tưởng hơn vào các thế lực gia tộc đó.”

“Nhưng không đến nỗi vắng vẻ như vậy, chắc hẳn họ đã đi vào các bí cảnh xung quanh.”

La Tường nhún vai, rõ ràng không cảm thấy ngạc nhiên.

“Các thế lực gia tộc, là Borg gia tộc sao?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Thực ra, bên cạnh thành phố Nile là căn cứ của gia tộc Aloysius, còn Borg gia tộc thì cách xa ở đây khá nhiều.”

“À...

vậy sao?” Nghe vậy, Bạch Khải có chút thất vọng, còn tưởng rằng lần này có thể thu thập được những Thiên Sứ cánh khác, nhưng giờ xem ra có vẻ không khả thi.

“Tuy nhiên, lần này có một bí cảnh mang tên Thần Thoại sinh vật Truyền Thừa xuất hiện, chắc hẳn gia tộc Borg cũng sẽ đến đây.”

Chưa kịp để Bạch Khải tiếc nuối lâu, lời nói tiếp theo của La Tường lại khiến hắn phấn chấn.

Nếu vậy, kỹ năng của Gamma có thể được phát huy tối đa.

Ba người đi vào đại sảnh hiệp hội thành phố Nile.

Giống như bên ngoài, bên trong cũng khá yên tĩnh.

Ngoài một nhân viên tiếp tân không có việc gì làm đang ngẩn ngơ, thì cuối cùng không thấy ai khác.

“Ôi, mấy vị có muốn nhận nhiệm vụ không?” Nhân viên tiếp tân chú ý thấy ba người tiếp cận, lập tức lấy lại tinh thần, nở nụ cười hỏi thăm, không hề tỏ ra thiếu lễ độ vì việc kinh doanh có vẻ ế ẩm.

“Không cần, chúng ta chỉ muốn hỏi một chút, Bạch Truyền Kỳ có ở trong hiệp hội không?” La Tường lấy ra giấy chứng nhận của bản thân, sắc mặt nhân viên tiếp tân lập tức thay đổi, nói: “Bạch Truyền Kỳ vừa mới rời đi vào buổi sáng, có thể phải đến tối mới trở về.

Nếu La đại sư không gấp rút, tôi có thể sắp xếp một phòng nghỉ cho các vị.”

“Cũng tốt, chúng ta cũng cần nghỉ ngơi một chút.”

La Tường nhẹ gật đầu, theo nhân viên tiếp tân vào bên trong phòng nghỉ hiệp hội, nhận lấy thông tin mà nhân viên đã cung cấp, cẩn thận đọc.

“Ách...

Thần Thoại sinh vật Truyền Thừa bí cảnh xuất hiện, quả thực các loại rắn, côn trùng, chuột, kiến đều xuất hiện cả.”

La Tường bỏ rơi tài liệu trong tay, nhìn Bạch Khải bên cạnh nói: “Bạch Khải, người tốt nhất hãy chuẩn bị tâm lý thật tốt, có thể đến lúc đó người sẽ phải vất vả một chút.”

“Ta?” Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn ra, vội vàng xem qua tài liệu.

Thông tin ghi lại chủ yếu là thời điểm bí cảnh xuất hiện cũng như những Ngự Thú sư và thế lực gần đây trong khu vực thành phố Nile.

Ngoài một số Ngự Thú sư lêu lổng và các tổ chức phái ra, Bạch Khải biết đến chỉ có gia tộc Borg, Cục 13 và tập đoàn Cửu Lê.

Tuy nhiên, điều mà Bạch Khải lưu ý nhất chính là thông tin cuối cùng.

“Giấy chứng nhận quyền tranh đoạt khảo nghiệm? Gia tộc Aloysius?” Nhìn vào thông tin nơi bí cảnh xuất hiện, Bạch Khải nhíu mày.

Vị trí bí cảnh xuất hiện cực kỳ chiến lược, không lạch không chao chính là từ căn cứ của gia tộc Aloysius chui ra, vì vậy gia tộc Aloysius chiếm quyền chủ động tuyệt đối.

Nhưng không biết tại sao, gia tộc Aloysius lại không chiếm độc quyền mà lại tổ chức một cuộc khảo nghiệm để lựa chọn nhân tuyển vào tham gia.

Dường như cảm thấy có chút nghi ngờ về việc bắt người đi làm “cái đích”...

Nhìn vào điều kiện đã được đánh dấu trong tài liệu, Bạch Khải cảm thấy đầy hoài nghi, trong khi đó, La Tường lại cười nói: “Đừng nghĩ nhiều như vậy, gia tộc Aloysius còn không có khả năng can thiệp vào một bí cảnh truyền thuyết, nếu không khu vực tây bộ này đã không chỉ có Borg gia tộc đứng đầu.”

“Việc làm này chỉ là nhằm gây áp lực cho các thế lực bên ngoài, có thể xem như là một cách tuyên bố quyền lực của họ.”

“Nếu gia tộc Aloysius dám làm như vậy, chắc chắn là họ rất tự tin vào Ngự Thú sư của họ, vì thế...”

Người cần phải cố gắng lên.”

La Tường vỗ vỗ vai Bạch Khải, một nụ cười gian manh trên mặt.

“Nếu như thua trong cuộc khảo nghiệm này, Triệu hội trưởng chắc chắn sẽ không bỏ qua cho người.”

“La giáo quan, người coi như là đang đe dọa ta sao?” “Không sai, chính là đe dọa.”

Thấy La Tường không hề che giấu mà thừa nhận, Bạch Khải không khỏi trợn mắt.

Mặc dù hẳn biết mình không thể bỏ lỡ cơ hội vào bí cảnh Truyền Thừa, nhưng vị đại lão này mà đe dọa đệ tử của mình, có phải là sợ làm người khác chạy mất không? Bạch Khải chỉ cảm thấy quái gở, nhún vai nói: “Được rồi, đã như vậy thì độ sức thôi, dù sao thì cũng thế cả.”

“Ha ha ha...”

La Tường bật cười, nói: “Ta đã có cảm giác ngày mai sẽ có một trận chiến đấu đặc sắc.”

Nói xong, La Tường duỗi lưng một cái, nói: “Đuổi đường lâu như vậy, ta hơi mệt một chút, ta đi nghỉ trước đây.

Bạch Khải người phải chuẩn bị tốt cho trận chiến mai nhé, phía sau có thông tin về các Ngự Thú sư mà người có khả năng sẽ đối mặt.”

Bạch Khải lật tới phần cuối của tài liệu, quả nhiên thấy thông tin về các Ngự Thú sư đã đến thành phố Nile, trong đó độ dài lớn nhất chính là thông tin từ gia tộc Aloysius.

“Vậy còn La giáo quan thì sao?” “Ta? Người không thấy trên kia đã nói rõ rằng theo quy định không cho phép các Ngự Thú sư trên lục giai tham gia vào bí cảnh truyền thuyết hay sao? Chuyện này sẽ không có ta.”

“Sao càng ngày cảm thấy như mình đang được chọn làm “vật tế thần” vậy?” Bạch Khải chép miệng, không khỏi cảm thấy buồn cười. Điều kiện ra phải khắc nghiệt như vậy, gia tộc Aloysius đã không muốn để cho hãn vượt mặt cướp đi truyền thừa, cũng nên bỏ công sức ra.

Tuy nhiên, có vẻ như họ cũng rất tin vào vị Ngự Thú sư của họ.

Nói đến cuối cùng đều là các gia tộc cổ đại, không biết gia tộc Aloysius có những sinh vật Thần Thoại nào không nhỉ?

Chương 426:

Khiêu chiến Bạch Hòa Quang! Chạng vạng tối, Bạch Hòa Quang tiến vào thành phố Nile hiệp hội.

Nhìn thấy Bạch Khải đi tới, hắn không khỏi nhú mày.

“Bạch Khải, sao ngươi lại đến đây?” “Lão sư?” Bạch Khải nghe thấy giọng của Bạch Hòa Quang, lập tức nhìn quanh, khi thấy vẻ không vui trên mặt lão sư, hắn lập tức chỉ về phía bên cạnh La Tường.

“Do La giáo quan dẫn ta đến.”

Bạch Hòa Quang quay sang nhìn La Tường, La Tường chỉ biết nhún vai, nói: “Tiểu tử, sao ngươi lại bán đứng ta nhanh như vậy, sau này có chỗ tốt cũng đừng mong có phần.”

“Khụ khụ, huấn luyện viên, ta sai rồi.”

Bạch Khải lập tức cảm thấy sợ hãi, lúc này Bạch Hòa Quang mới chú ý đến sự thay đổi cấp bậc của Bạch Khải, sắc mặt hắn lập tức trở nên dễ chịu hơn, nói: “Ngũ giai Ngự Thú Sư, như vậy là có thể miễn cưỡng vào Thái Dương bí cảnh rồi.”

“Thái Dương bí cảnh?” Bạch Khải nghe thấy thế thì không khỏi gãi gãi đầu, không phải nói là bí cảnh của trùng hệ Thân Thoại sao, sao lại liên quan đến Thái Dương? “Thông qua tình báo điều tra được, bí cảnh này có thể là truyền thừa của Nhật Luân Giáp Trùng, mà Nhật Luân Giáp Trùng trước kia được coi là thần sùng bái của Thái Dương, vì vậy nó có tên gọi là Thái Dương bí cảnh.”

Bạch Hòa Quang kiên nhẫn giải thích: “Ngươi nuôi thú thuộc Vong Linh hệ, nhưng bên trong bí cảnh Thái Dương có thể sẽ tạo áp chế cho nó, cho nên tốt nhất là Bạch Khải ngươi chuẩn bị những thú khác để chiến đấu.”

“Ta hiểu, cảm ơn lão sư đã nhắc nhở.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù năng lực của Alpha Tử Vong có thể triệt tiêu áp chế đến từ năng lượng Thánh Quang, nhưng ít nhiều vẫn bị ảnh hưởng.

Mặc dù vậy, hắn cũng không quá lo lắng, trong năm con thú, chỉ có Trùng Thảo mới ký kết gần đây còn chưa hình thành chiến lược, những con còn lại vẫn có thể chiến đấu tốt.

“Nhân tiện, ta cũng lâu không kiểm tra công phu của ngươi, đi đấu với ta một trận đi, cho ta xem chiến lược của ngươi bây giờ.”

Bạch Hòa Quang quan sát Bạch Khải một hồi, rồi đột nhiên mở miệng, không chờ Bạch Khải trả lời đã dẫn đầu đi về phía trận đấu.

“Cái đó, ta có thể từ chối không...?” Nhìn Bạch Hòa Quang đã đi khá xa, Bạch Khải không nhìn được thở dài.

Truyền kỳ và đại sư chỉ chênh lệch một giai đoạn, nhưng sự chênh lệch giữa các thú nuôi lại là điều rất lớn.

Quân vương và Đế Hoàng, sự chênh lệch giữa tôi tớ và quân vương còn gấp mười lần nữa, đây là sự thật không có gì để tranh luận...

“Haha...”

Tiểu tử, lúc trước ngươi khiêu chiến ta mà không có biểu tình như thế này.”

La Tường nhìn Bạch Khải với vẻ hả hê, nói: “Ngươi cứ thành thật đi thôi, đấu với sinh vật truyền kỳ là có lợi nhiều đấy.”

“Tốt thôi.”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, rồi chậm rãi đi về phía phòng đấu.

Mặc dù có vẻ rất vắng vẻ, nhưng bên trong thành phố Nile hiệp hội vẫn có đầy đủ thiết bị cần thiết.

Bạch Hòa Quang dẫn Bạch Khải vào phòng đấu, chính là căn phòng đã từng dùng để đấu với La Tường trước đó.

Khi Bạch Hòa Quang vào phòng đấu, hắn lập tức tăng cường công suất bích chương lên tối đa rồi triệu hồi sủng thú của mình.

Nhưng không phải là Cửu U Minh Tước thường thấy cùng Bạch Hòa Quang, mà là Huyết Liêm Ác Linh, con thú mà đã từng bảo vệ họ ở Thiên Nhai rừng đá.

“Ngạch, lão sư, sao ngươi lại có súng thú cấp thấp một chút? Ví dụ như cấp Quân Vương?” Hắc đã từng thấy Huyết Liêm Ác Linh ở Thiên Nhai rừng đá nhẹ nhàng thu thập linh hồn hung thú lục giai, giờ thấy Bạch Hòa Quang lấy ra để kiểm tra hắc lại là Huyết Liêm Ác Linh, Bạch Khải không khỏi cảm thấy một hồi lo lắng.

“Ta có Quân Vương cấp, nhưng Tử Vong lực trường thì quá đặc thù, cùng cấp không thể nào khảo thí giá trị cực hạn của súng thú của ngươi.”

Bạch Hòa Quang lạnh nhạt nói: “Hơn nữa, trong bí cảnh Truyền Thừa Thần Thoại không bài trừ khả năng tồn tại của sinh vật truyền kỳ, sớm thích ứng sẽ giúp ngươi cho cuộc thăm dò ngày mai.”

“Thì ra vậy, vậy xin lão sư giúp đỡ.”

Bạch Khải nghe vậy thâm cảm kích, mặc dù nói thông thường không có quá nhiều nguy hiểm trong bí cảnh Truyền Thừa, nhưng đây không phải là Ngự Thú sư truyền thừa, mà là Thần Thoại sinh vật truyền thừa, ai biết những sinh vật truyền thuyết này có gì kỳ quái, có lão sư hỗ trợ thật sự không sai.

“Nhưng Huyết Liêm Ác Linh dù sao cũng là sinh vật truyền kỳ, ngươi hãy cho những súng thú của ngươi cùng lên.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, nói: “Huyết Liêm Ác Linh sẽ không chủ động công kích, nhưng sẽ phóng thích khí thể của sinh vật truyền kỳ, cho ta xem ngươi có thể tới tình trạng nào.”

Có thể quần ẩu sao? Bạch Khải nảy lên tinh thần, mặc dù hắc xác định vẫn không đánh lại, nhưng nhiều đánh một chút thì hiệu quả chắc chắn không giống nhau.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải liền triệu hồi năm súng thú của mình, và bọn chúng ngay lập tức phát hiện ra Huyết Liêm Ác Linh ở phía đối diện.

“Két két két?” (Lão đại, chúng ta có phải muốn đánh với nó không?) Khi trong đội ngũ chiến đấu, Alpha ngay lập tức cảm nhận được bối cảnh xung quanh khác thường, nhưng không sợ hãi mà lại tràn đầy phấn khởi.

“A ô!” (muốn đánh với gia hỏa này à? Bản uông cảm thấy cơ thể hơi khó chịu, có thể cho phép nghỉ không?) Beita nhìn Huyết Liêm Ác Linh, lập tức cảm nhận được sức mạnh của nó đến mức cực kỳ mạnh mẽ, sợ hãi mà muốn chạy trốn.

Thật ra không cần dùng đến tinh thần lực, chỉ cần nhìn hình dáng của Huyết Liêm Ác Linh cũng đủ biết đối phương không dễ chọc, đừng nói Beita đã thấy đối phương ra tay.

“Có thể đừng sợ như thế không?” Bạch Khải không nhìn được đánh Beita một cái, nói: “Hơn nữa đây không phải chỉ có một mình ngươi, làm gì phải vội vàng.”

“A ô...

nhưng bản uông vẫn rất hoảng...”

Kể từ khi lòng tâm nhãn kỹ năng thăng cấp thành Động Quan Vạn Tượng, năng lực nhận thức của Beita được nâng cao mạnh mẽ, vì vậy hắn cảm nhận rõ ràng áp lực từ Huyết Liêm Ác Linh.

Sự áp chế này giống như phân chia giữa chủng tộc cao cấp và thấp cấp, chỉ khác ở chỗ một là từ huyết mạch, một là từ linh hồn.

“Thế nào, vậy được, ngươi không cần phải chiến đấu, Shuke đến tiếp quản thân thể.”

“Vui lòng!” Thấy Bạch Khải cùng Shuke dễ dàng đạt thành hiệp nghị, Beita lập tức tinh thần trở lại.

Chó không thể chết, không thể nhục, để bản uông mất đi quyền khống chế thân thể, thà rằng trực tiếp giết hắn! “Két phốc két phốc.”

(Delta, bọn họ đang nói gì vậy?) Róc rách rách rách. (không biết, chắc là đang chuẩn bị chiến đấu.) Nhìn thấy hai đầu chó trò chuyện như vậy, Gamma một mặt mù mịt, mà Delta trả lời một câu xong thì đưa sự chú ý về phía Huyết Liêm Ác Linh.

Không biết, không biết hắn có thể tiến hóa thành hình thái vong hồn hay không? “Cái đó, tại hạ có cần tham gia vào trận chiến này không?” Trùng Thảo một chút sợ hãi nhìn Huyết Liêm Ác Linh, không khỏi rùng mình.

“Trước hãy quen thuộc một lần, không chừng về sau sẽ hữu dụng.”

Bạch Khải vỗ vỗ Trùng Thảo, rồi nhìn về phía Bạch Hòa Quang, nói: “Lão sư, ta đã chuẩn bị xong.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, trao đổi ánh mắt với Huyết Liêm Ác Linh, nói: “Vậy thì bắt đầu đi.”

Vừa dứt lời, một luồng khí tức màu đỏ sậm liền từ trên người Huyết Liêm Ác Linh tỏa ra, cả trận đấu lập tức chuyển thành Tu La tràng.

Bị luồng khí tức này quấn quanh, Alpha, Shuke và những người khác ngay lập tức cảm nhận được áp lực chưa từng có, bất kể là linh hồn hay thân thể đều không tự chủ run rẩy.

“A ô!!!” Thấy tình cảnh này, Beita thét to một tiếng, Hàng Ma Chân Ngôn hóa thành từng sợi kim sắc lực lượng đổ vào linh hồn của Alpha và những sủng thú khác, áp lực từ Huyết Liêm Ác Linh ngay lập tức giảm bớt.

Cùng lúc đó, Gamma hoán đổi vào trạng thái Thánh Quang, thần thánh trùng kích nhanh chóng triển khai, làm tan biến xung quanh sương máu.

Không còn sự quấy rối của sương máu, năm con sủng thú lập tức hồi phục được bảy tám phần sức mạnh, mà Alpha thì dẫn đầu tiến công về phía Huyết Liêm Ác Linh, trong hốc mắt bùng lên ngọn lửa màu yêu hồng, Huyết Liêm Ác Linh lập tức bị Bất Diệt chi viêm bao vây.

Mặc dù là sinh vật truyền kỳ, nhưng Huyết Liêm Ác Linh dù sao cũng là sinh vật thuộc hệ Vong Linh, ngọn lửa Bất Diệt này đến từ Bất Tử Điều cũng có không ít lực sát thương.

Chỉ có điều Huyết Liêm Ác Linh bên ngoài thân cũng bị sương máu bao phủ, khi Bất Diệt chi viêm rơi xuống trên người nó, phần sương máu kia liền bị đẩy ra, nhưng Huyết Liêm Ác Linh không ném bỏ bóng ma, ngược lại dùng sương máu bao lấy Bất Diệt chi viêm và đưa đến trước mặt mình.

“Bất Tử Điều hỏa diễm? Cảm giác có chút tương tự với Cửu U.”

Huyết Liêm Ác Linh dường như tỏ ra hứng thú với Bất Diệt chi viêm, nhưng chưa kịp quan sát lâu, Alpha đã từ trên trời xuống, sử dụng hỏa diễm đại kiếm bổ về phía Huyết Liêm Ác Linh.

Huyết Liêm Ác Linh đã có sự kiêng kỵ với Bất Diệt chi viêm, cho nên Alpha rất trực tiếp lựa chọn hỏa diễm đại kiếm làm phương thức công kích chủ yếu, trong khi sử dụng Tử Vong chi kiếm làm phụ trợ.

“Đình!” Huyết Liêm Ác Linh nhẹ nhàng nâng lên cự liêm ngăn chặn hỏa diễm đại kiếm, có chút hiếu kỳ nhìn vào Yêu Hồng hỏa diễm trong đó, nói: “Chẳng lẽ ngay cả Bất Tử Điều hỏa diễm cũng có thể hấp thu? Làm sinh vật vong linh như ngươi thật sự là một kỳ hoa.”

Két két két.

Nhìn thấy Huyết Liêm Ác Linh dễ dàng ngăn cản công kích của mình, Alpha lựa chọn lùi lại, sau đó ngay lập tức tiến vào trạng thái ba đầu sáu tay, có khi thì cầm trường kiếm, có khi thì hóa thành cốt nhận, tiếp tục phát động mưa như bão tố tấn công Huyết Liêm Ác Linh.

Mặc dù chưa lên tới ngũ giai, nhưng sau khi Bạch Khải tăng cường, thuộc tính của Alpha đã vượt qua ràng buộc ban đầu, tốc độ đã đạt đến một trình độ khủng khiếp.

Nhưng mặc dù vậy, vẫn không thể nào vượt qua được hàng phòng ngự của Huyết Liêm Ác Linh.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Tốc độ không tồi, nhưng vẫn chưa đủ.”

Huyết Liêm Ác Linh vừa vung cự liêm vừa phát ra tiếng cười âm lãnh, nói: “Chủ nhân, ta thật sự không thể ra tay sao?”

“Không được.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Làm sao, sủng thú của ngươi chỉ có những phương thức này sao?” Bạch Khải nghe vậy, không khỏi trong lòng run lên, mấy con sủng thú lập tức nhận lệnh, cùng nhau gia nhập vào cuộc chiến.

Dẫn đầu tấn công chính là Husky, theo sau Aether Lưu Kim chạy xuôi, Husky ngay lập tức biến thành trạng thái hai đầu sói, nhưng không vội vào tấn công, mà cùng Gamma đã chuẩn bị lâu rồi bao quanh hai đầu sói, sau đó khởi động kim cương thân thể.

Kỹ năng hợp thể, kim cương song sói!

Chương 427:

Thực lực của truyền kỳ phong hào Mặc dù đã thu hút lực lượng từ viên kim cương bên ngoài, nhưng hai người sói vẫn không hề bị ảnh hưởng, ngược lại còn nhanh nhẹn hơn, rất nhanh đã tiến tới bên cạnh Huyết Liêm Ác Linh, với sức mạnh Thánh Quang từ kim cương, chúng hung hãn chụp vào.

So với bất diệt chi hỏa, sức ép do lực lượng Thánh Quang của Lô Đình mà Gamma tạo ra còn lớn hơn, thêm vào sự phán đoán chuẩn xác từ Shuke Beita, Huyết Liêm Ác Linh, vốn đang thư giãn, ngay lập tức đã chuyển sang sắc thái nghiêm trọng, bắt đầu phân tâm để đối phó với kim cương song sói.

Và chính trong lúc phân tâm đó, Alpha đã nắm bắt được cơ hội, tốc độ công kích bất ngờ tăng cao, thanh Tử Vong chỉ kiếm không ngừng dồn ép vào những điểm yếu của Huyết Liêm Ác Linh. Đối với một vong hồn, những vị trí trên cơ thể chịu đựng công kích sẽ ảnh hưởng đến linh hồn của hắn, nhưng chỉ cần không tổn hại đến hạch tâm, hắn vẫn có thể từ phục hồi.

Thế nhưng, Alpha lại dựa vào phán đoán của bản thân, trực tiếp tìm ra được điểm cốt lõi của Huyết Liêm Ác Linh.

“Khó khăn hơn so với tôi tưởng tượng nhiều...”

Bị hai sinh vật cấp thấp đánh như vậy, Huyết Liêm Ác Linh rõ ràng cảm thấy không thoải mái, nhưng nhớ đến mệnh lệnh của chủ nhân, hắn vẫn không chủ động công kích.

Tuy nhiên, khi đón đỡ Alpha và kim cương song sói, sức mạnh của hắn rõ ràng tăng lên không ít; mỗi lần chịu đòn, Alpha và Gamma cứ như bị một gã khổng lồ dẫm lên.

Nhìn thấy việc chỉ dựa vào việc đón đỡ mà khiến cơ thể Alpha và Gamma xuất hiện vết rách, Bạch Khải lần đầu tiên nhận ra sự chênh lệch giữa những sinh vật truyền kỳ và cấp dưới.

Vì vậy, Nicolas cuối cùng đã trở thành một sinh vật truyền kỳ, huyết mạch Cự Long thật sự vượt trội, chỉ cần ngủ hàng trăm năm đã trở thành truyền kỳ.

Nghĩ vậy cũng không đúng lắm, nếu hắn cũng có thể ngủ hàng trăm năm bất tử, có lẽ cũng sẽ thành truyền kỳ. Đối mặt với sức mạnh phản chấn từ Huyết Liêm Ác Linh, Alpha và Gamma không hề lùi bước, vết thương trên cơ thể vừa xuất hiện đã lập tức được chữa trị, tiếp tục công kích, đứt gãy, chữa trị liên tục...

Sau một thời gian như vậy, tần suất xuất hiện vết rách trên hai người giảm dần, thậm chí họ bắt đầu thích nghi với loại phản chấn này và thử nghiệm phát huy khả năng riêng của mình.

“Tốc độ phát triển này không tệ.”

Nhìn vào một đôi thủ dựa vào tốc độ và kỹ thuật, còn một đôi thủ khác lại dựa vào sự linh hoạt, có thể thấy rõ họ đã thích nghi với kiểu chiến đấu này.

“Nhưng vẫn chưa đủ!” Huyết Liêm Ác Linh cười lạnh một tiếng, năng lượng màu đỏ lập tức bao phủ lên cự liêm, ngay cả Bạch Khải đứng bên cạnh cũng cảm nhận được, huyết dịch trong cơ thể hắn bắt đầu chảy ra ngoài một cách mất kiểm soát.

Huyết Liêm Ác Linh, vốn là sinh vật hung ác chuyên thôn phệ linh hồn và máu tươi của kẻ thù! Kết phúc kết phúc! (Mùi vị này, thật tuyệt!) Sau khi Huyết Liêm Ác Linh sử dụng huyết năng, Gamma lại đột nhiên hưng phấn, chủ động thay đổi trạng thái ban đầu, lan ra cự liêm, nhanh chóng bắt đầu thôn phệ huyết năng.

“Hả? Sinh vật nhỏ bé này, thậm chí cũng có thể thôn phệ huyết năng?” Huyết Liêm Ác Linh nhìn thấy cũng có chút kinh ngạc, đang định tóm lấy Gamma, thì một lực lượng tinh thần mạnh mẽ đột nhiên đánh bay về phía linh hồn hắn, đồng thời trong đầu vang lên một đoạn tụng kinh kỳ lạ. Âm thanh tụng kinh này dường như có tác động mạnh mẽ đến linh hồn, khiến cho Huyết Liêm Ác Linh, vốn là vong hồn truyền kỳ, cũng phải trầm trệ một chút.

Và trong giây phút trì trệ đó, Delta, người chưa từng tham gia trận chiến đến giờ, cuối cùng cũng hành động, tích trữ sức mạnh hư vô, cuối cùng phát huy năng lực của mình, từ cơ thể Delta phát ra một cơn sóng không gian mạnh mẽ.

Không chỉ thế, khi sóng không gian tăng lên, Delta tiến hóa thành hình dạng Long Giác Kinh, những chiếc sừng xoắn ốc dẫn dắt sức mạnh không gian bay thẳng về phía Huyết Liêm Ác Linh.

“Đã hoàn thành năng lực không gian sao?” Nhìn cơn sóng không gian vọt tới, Huyết Liêm Ác Linh nhe răng cười, trong tay thanh cự liêm nhanh chóng xoay tròn, đánh bay Alpha cùng những thú cưng khác, đồng thời chủ động hướng về cơn sóng không gian mà nghênh đón.

Vốn là một trong những hệ thống bí ẩn nhất, sức mạnh không gian đối với Huyết Liêm Ác Linh không hề kém cạnh so với sức mạnh Tử Vong, dù cho Delta đẳng cấp thấp hơn hẳn rất nhiều, nhưng dưới sự tích trữ lâu dài, sức mạnh của nó cũng không thua kém gì so với một giai quân vương.

Tuy nhiên, Huyết Liêm Ác Linh vẫn là sinh vật truyền kỳ, chỉ thấy cự liêm múa may một hồi, đã ngăn chặn được cơn sóng không gian, sau đó liêm đao chém mạnh ra, chẻ đôi cơn sóng không gian.

Dù cho Delta đã tích trữ lâu, nhưng sức mạnh không gian vẫn không thể làm tổn thương Huyết Liêm Ác Linh.

Nhìn Delta hiển nhiên bất lực khi phát động một đòn nữa, Huyết Liêm Ác Linh đang định đánh giá tình hình, đột nhiên phát giác điều gì đó, thân thể bỗng nhiên vận vẹo, vừa kịp tránh một thanh trường kiếm màu đen.

Tuy nhiên, thanh trường kiếm màu đen đó quá nhanh, vẫn xé hở cơ thể của Huyết Liêm Ác Linh.

Huyết Liêm Ác Linh nhìn thấy Tử Vong chi lực lan tỏa từ miệng vết thương, lúc này điều khiển huyết năng để đuổi chúng ra ngoài, nhìn về phía nơi Tử Vong chi kiếm vừa phóng tới, hần bất ngờ phát hiện rằng Alpha, vốn nên đã bị đánh bay, lại đứng bên trong trường lực Tử Vong.

“Hẳn lợi dụng sự phân tâm của ta khi đối phó cơn sóng không gian để ẩn nấp trong trường lực Tử Vong? Điều đó cũng hợp lý, bên trong trường lực này, tinh thần lực cũng không có tác dụng.”

Khi thấy vậy, Huyết Liêm Ác Linh lập tức thu hồi cự liêm, bay về phía Bạch Hòa Quang, và Bạch Hòa Quang cũng nở nụ cười hài lòng, nói: “Các sủng thú phân công rõ ràng, phối hợp không có vấn đề gì.

Chỉ cần không gặp phải sinh vật truyền kỳ, người có lẽ sẽ toàn thân trở về.”

“Khụ khụ...”

Thầy, đừng nói những điều như thế, tôi có chút hoang mang.”

Bạch Khải nghe thấy những lời khen hiếm hoi của Bạch Hòa Quang, thì trong lòng cảm thấy hồi hộp.

Những năm gần đây, FLAG thật sự không thể xem thường.

Bạch Hòa Quang không hiểu rõ suy nghĩ của Bạch Khải, nhìn vào chiếc mũ bảo hiểm tâm linh trên đầu Beita, hỏi: “Bạch Khải, sủng thú của người đeo cái đó có thể tăng cường tinh thần lực sao?” Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Cái này gọi là tâm linh mũ bảo hiểm, có thể tăng cường và chứa đựng tinh thần lực, cũng có thể coi như một loại phù văn máy móc.”

Bạch Hòa Quang nghe xong lập tức hiểu ra, hẳn biết rằng Beita là tinh thần lực biến dị, và cũng chú ý đến con mắt dọc trên đầu Beita.

Nhưng chỉ dựa vào những điều đó để ảnh hưởng đến Huyết Liêm Ác Linh thì rõ ràng là vô dụng, nhưng sở hữu cái tâm linh mũ bảo hiểm này vẫn có thể có khả năng.

“Ban đầu ta còn lo lắng người sẽ bị phân tâm quá nhiều mà ảnh hưởng đến sức mạnh bản thân, nhưng giờ xem ra, có lẽ phương pháp này thật sự phù hợp với người nhất.”

Bạch Hòa Quang hiếm khi xuất hiện nụ cười ấm áp, nhưng chưa kịp để Bạch Khải thấy rõ, hẳn đã trực tiếp biến mất.

“Những con sủng thú này của người đều tiềm năng không thấp, thật sự có hy vọng phát triển một sinh vật truyền kỳ.”

“Cảm ơn thầy đã động viên.”

Bạch Khải mỉm cười, nhìn Huyết Liêm Ác Linh đứng sau Bạch Hòa Quang, không thể không hỏi: “Thầy, người có bao nhiêu con sinh vật truyền kỳ?” “Bốn con.”

“Hà?... ”

Tất cả những sinh vật truyền kỳ đều khủng khiếp như vậy sao? Không phải nói nuôi một con sinh vật truyền kỳ đều cần tiêu tốn rất nhiều tài nguyên sao?” Bạch Khải hít một hơi thật sâu, lần đầu tiên nhận thức được thực lực khủng khiếp của thầy mình, không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Đó không phải chuyện của người khác, thông thường mà nói, một Ngự Thú sư truyền kỳ chỉ cần nuôi dưỡng được hai con truyền kỳ là có thể thỉnh cầu khiêu chiến phong hào truyền kỳ.

Hiện tại trong liên bang, cơ bản các phong hào truyền kỳ đều có từ hai đến ba con truyền kỳ.

Có đến bốn con truyền kỳ, ngoài ta ra thì chỉ còn lại mấy móc truyền kỳ Vương Trần thôi.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe xong thì hiểu ra, không nghĩ rằng giữa những Ngự Thú sư truyền kỳ còn có sự phân biệt lớn như vậy, thật không thể trách người ta nói thầy là cường giả tối thượng trong liên bang; chỉ riêng số lượng sinh vật truyền kỳ đã nói lên tất cả.

Tuy nhiên, việc mấy móc truyền kỳ cũng có được bốn con sinh vật truyền kỳ khiến Bạch Khải rất bất ngờ.

Thảo nào thầy lại có thái độ đó với mấy móc truyền kỳ, nguyên nhân chính là vì thực lực.

Vật hợp theo loài, người chia theo nhóm, những người có thể trở thành bạn bè với cường giả, thực sự chỉ có thể là cường giả.

“Được rồi, con đừng trở thành truyền kỳ của người vẫn còn một khoảng thời gian, đừng mơ mộng viễn vông, tập trung vào việc nâng cao thực lực mới là chính đạo.”

Bạch Hòa Quang liếc mắt một vòng, nói: “À, đúng rồi, vừa rồi ta thấy người triệu hồi ra năm con sủng thú, sao lại không thấy con thứ năm có động tĩnh gì?” Bạch Khải nghe nói thì sửng sốt, lúc này mới nhớ rằng còn một con Trùng Thảo đang chờ được triệu hồi, Beita lúc này đã ngậm Trùng Thảo, đem nó đưa đến trước mặt Bạch Khải.

“A ô a ô!” (Epsilon dường như đã ngắt xiu từ đầu.) “Con gia hỏa này...”

Bạch Khải thấy vậy thì khoe mắt co quắp, chưa đánh đã tự mình đã ngắt, thực sự là có chút mất mặt.

“Đây là...”

ký sinh chủng sao?” Bạch Hòa Quang thấy vậy có chút hiếu kỳ, sau khi nghe Bạch Khải miêu tả, cũng không khỏi ngạc nhiên.

“Có loại ăn ký sinh này tuy không phải không có, nhưng loại Hậu Thiên được tạo thành như thể này thì là lần đầu tiên ta nghe nói.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, nói: “Dù sao nếu hắc đồng thời có được thuộc tính của trùng hệ và thực vật hệ, thì người phải đặc biệt chú ý đến kỹ năng phù hợp khi nuôi dưỡng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, điểm này thì hắn đã hiểu, nhưng cụ thể phối hợp như thế nào thì hắn tạm thời chưa nghĩ ra, chỉ chờ hoàn thành nhiệm vụ lần này rồi sẽ nghiên cứu kỹ một chút.

“Người đại khái cũng đã rõ thực lực ta, ngày mai kiểm tra bình thường phát huy là đủ.”

Bạch Hòa Quang thu hồi Huyết Liêm Ác Linh, nói: “Về việc thăm dò tiếp theo, chúng ta lại bàn sau.”

“Tôi hiểu.”

Thần Thoại sinh vật bí cảnh, mặc dù xuất hiện trong nội bộ gia tộc Aloysius, nhưng không thể nào hoàn toàn do gia tộc Aloysius quy định quy tắc; nói không chừng, ngày mai bài kiểm tra cuối cùng chỉ là đi một chuyến ngang qua sân khấu thôi.

“Được rồi, hôm nay nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai các người cùng ta đi.”

Bạch Hòa Quang vỗ vai Bạch Khải, trực tiếp rời đi, để lại Bạch Khải có thời gian xem xét tình hình của Trùng Thảo.

“Ngô? Tại sao tôi lại ngắt đi?” Dưới tác động của Beita, Trùng Thảo cuối cùng cũng tỉnh lại, nhìn những người vây quanh

mình, có vẻ hơi bối rối.

“Thật ra tôi mới là người nên hỏi người chứ?” Bạch Khải mắt co quắp, chưa nói gì về sự phát triển của Trùng Thảo trong tương lai, chỉ riêng cái tính nhát gan này, tương lai của nó cũng gần như bị phế bỏ.

“Tôi chỉ nhớ là đã thấy bản thân mình tái tạo thành một vong hồn, không biết đã ngắt xủ lúc nào.”

Chương 428:

Danh sách chiến đêm trước “Tái tạo Huyết Liêm Ác Linh?”
Khi nghe Trùng Thảo giải thích, Bạch Khải không khỏi ngơ người.

“Không sai, ta cảm thấy hình tượng vong hồn bên kia rất thích hợp để làm một cái ác mộng không thể thoát khỏi, vì vậy đã quyết định tái tạo nó.

Không ngờ...”

Trùng Thảo có chút xấu hổ khi nhìn Bạch Khải, rõ ràng hắn cũng nhận ra rằng mình vừa rồi đã biểu hiện không được tốt.

Vừa mới bị khế ước đã thể hiện như vậy, về sau sợ là bị Ngự Thú sư ghê lạnh rồi.

“Tái tạo một cái ác mộng không thể thoát khỏi?” Nghe Trùng Thảo mô tả, trong đầu Bạch Khải lập tức hiện ra hình ảnh một mảnh áo bào đỏ Tử Thần, không khỏi khiến hắn ánh mắt sáng lên.

Không ngờ rằng Trùng Thảo lại có những ý tưởng như vậy.

“Ý tưởng không tệ, nhưng trình độ của ngươi còn quá thấp, việc tái tạo sinh vật huyền thoại khó khăn rất lớn, ngươi có thể tự thử nghiệm tạo ra một sinh vật tương tự, hiệu quả sẽ không tồi đâu.”

Nghe Bạch Khải không trách mình, Trùng Thảo cảm động đến rơi nước mắt, rồi lập tức bắt đầu suy nghĩ nghiêm túc về đề nghị của hắn.

“Được rồi, mọi người chắc cũng mệt mỏi rồi, hãy tranh thủ thời gian phục hồi lại trạng thái nhé.”

Nhìn xung quanh thấy năm sủng đều có vẻ mệt mỏi, Bạch Khải liền thu họ vào bí cảnh, còn mình thì mặc một cái trứng Bạch Kim, sau đó hướng về phòng mình đi đến. ...

Aloysius gia tộc.

Một tòa obelisk với hoa văn kỳ dị đứng sừng sững giữa một khoảng sân rộng lớn, dưới ánh mặt trời chiếu xuống, nó không

ngừng phản chiếu những ánh kim quang chói mắt.

Gần obelisk, có vô số Ngự Thú sư từ các thế lực khác nhau tụ tập lại.

Vì lý do Thái Dương bí cảnh xuất hiện, rất nhiều Ngự Thú sư đã đổ xô đến gia tộc Aloysius, nguyên nhân không cần nói rõ, chắc chắn là để tham gia vào truyền thừa trong Thái Dương bí cảnh.

Tuy vậy, cho dù là đại diện của liên bang Cục 13, hay hiệp hội, hoặc một số Ngự Thú sư nhân rồi, họ đều rất ấn ý duy trì khoảng cách an toàn với obelisk.

Bí cảnh truyền thừa Thần Thoại mang ý nghĩa rằng liên bang sắp có một dòng giống Thần Thoại mới xuất hiện, đồng thời báo hiệu một gia tộc mới sẽ sớm trỗi dậy.

Có thể đối với những Ngự Thú sư từ các địa phương khác của liên bang mà nói có chút thu hút, nhưng những người lâu năm hoạt động tại tây bộ như Borg gia tộc, Aloysius gia tộc đều hiểu rõ, những thế lực này nhờ vào truyền thừa Thần Thoại mới có thể giữ vững tình thế hùng cứ trong liên bang.

“Xuân lão đại, khi nào thì bắt đầu danh sách chiến đây~”

Phùng Dạ có vẻ chán nản, ngáp liền một cái, cảm nhận được ánh nắng ấm áp phản chiếu từ obelisk, nói: “Các bí cảnh khác đều đã bị loại bỏ, chỉ còn lại cái này, không cần nghĩ cũng biết truyền thừa nằm trong này mà.”

“Nắc...”

Xuân Ngô Thủy ợ rượu, một bên thoải mái lau miệng, nói:

“Gấp cái gì, chính chủ còn chưa tới đủ, làm sao có thể sớm như vậy mà bắt đầu.”

“Chính chủ?” Phùng Dạ nghe vậy giật mình, nhìn qua các thế lực lớn khác cũng đang đợi, nói: “Thế là còn phải chờ các vị chủ sự đến sao.”

“Đương nhiên rồi, không có sự cho phép của những đại lão đó, người cho rằng trận danh sách chiến này có thể tổ chức được sao?” Xuân Ngô Thủy cười to, nói: “Dù sao bí cảnh xuất hiện tại nhà ai sẽ do nhà đó quản, nhưng bí cảnh Thần Thoại thì không thể so với bình thường, không có Cục 13 và hiệp hội lên tiếng, Aloysius gia tộc cũng không dám tùy tiện ra tay.”

“Thật sự là phiền phức.”

Phùng Dạ đuổi lưng một cái, nói: “VẬY ta sẽ đi ngủ một lát, nếu danh sách chiến bắt đầu thì nhớ gọi ta nhé, Xuân lão đại.”

Vừa dứt lời, bỗng nhiên trên đầu có một bóng đen vụt qua, sau đó một con cự tước to lớn toàn thân đen kịt xuất hiện bên cạnh obelisk.

“Đừng ngủ, Bạch truyền kỳ đến rồi.”

Xuân Ngô Thủy đá Phùng Dạ một cái, không để ý đến ánh mắt u oán của hắn, liền bước về phía Bạch Hòa Quang.

“Ôi, Bạch Khải, ngươi cũng tới sao?” Xuân Ngô Thủy đến trước mặt Bạch Hòa Quang, thấy sau lưng hắn có Bạch Khải mấy người đi theo, liền cười nói: “Ta đã bảo chúng ta sớm gặp lại mà, ngươi xuất sắc như vậy giải quyết bí cảnh hạt giống, hiệp hội sao lại để ngươi bỏ lỡ chuyện này chứ~” “A ~ Xuân đại thúc ngươi quả thực là thâm hậu.”

Bạch Khải chép chép miệng, dù rằng hắn cũng đang rất mong chờ bí cảnh Thần Thoại, nhưng nhìn thấy bộ dạng đắc ý của Xuân Ngô Thủy, cũng không khỏi cảm thấy có chút khó chịu.

Bạch Hòa Quang liếc mắt một vòng, hỏi: “Hiện tại tình hình thế nào rồi?” Xuân Ngô Thủy nhún vai, nói: “Chờ thôi, bây giờ Bạch truyền kỳ đã đến, đợi Vương truyền kỳ đến thì có lẽ sắp bắt đầu rồi.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn phía bên kia, một người đàn ông trung niên mặc trang phục cổ đang tiến về phía Bạch Hòa Quang.

“Đã lâu không gặp, Minh Hoàng.”

Người đàn ông trung niên cười cười mở, nói: “Nếu không phải lần này có bí cảnh Thần Thoại, thì có lẽ ta cũng không có cơ hội gặp lại ngươi.”

“Quả là đã lâu.”

Bạch Hòa Quang nhẹ nhàng đáp lời, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Vị này chính là truyền kỳ trùng hệ, “Mộ Thủ” - Mallick - Aloysius, là gia chủ hiện tại của gia tộc Aloysius.”

“Mộ Thủ truyền kỳ, xin chào.”

Bạch Khải nghe vậy, kính cẩn khom mình chào Mallick, còn Mallick thì tò mò đánh giá Bạch Khải, nói: “Nghe nói đây là đệ tử mà người thu nhận?” “Đúng vậy.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Bạch Khải, ta và Mộ Thủ truyền kỳ còn có chút chuyện cần nói, người trước vào chuẩn bị đi.”

“Tốt.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó đi theo Xuân Ngô Thủy cùng bọn họ hướng trụ sở hiệp hội đi tới.

“Bạch Khải, lần này người đại diện hiệp hội tham gia danh sách chiến sao?” Phùng Dạ khi nhìn thấy Bạch Khải cũng khá bất ngờ, nhưng khi nghĩ đến thực lực của hắn, rất nhanh trở lại bình thường.

“Tham gia thì có tham gia, nhưng có tính đại diện cho hiệp hội hay không thì ta không rõ.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Phùng Dạ, người có muốn tham gia không?” “Ta? Thôi đi.”

Phùng Dạ nhún vai, nói: “Ta chỉ đến tham gia náo nhiệt, nếu có cơ hội vào bí cảnh thì thêm tốt, chứ không thì cũng không còn cách nào.”

“Truyền thừa bí cảnh Thần Thoại, đến đều là những yêu nghiệt, ta không thể đánh lại.”

Nhìn thấy bộ dạng của Phùng Dạ như vậy, Bạch Khải cũng không phản đối, không nói đến gia tộc hay thế lực khác phái ai đến, chỉ riêng gia tộc Aloysius đã có nhiều người tài rồi, trận này danh sách chiến chắc chắn không dễ dàng.

“Đúng rồi, gần đây có nghe về Ngự Linh cầu một đợt bạo lửa phù văn máy móc vũ trang không?” Bạch Khải nghe vậy ngẩn người, nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên, người có nghe nói đến hắn lần đầu tiên xuất hiện không phải do ta công bố sao.”

“Vậy người có quen Mặc Trúc không?! Ta muốn mời hắn giúp ta thiết kế một bộ vũ trang Thổ nguyên tố, có thể không cần phải lại cực kỳ năng phát động xác suất nữa nha.”

Phùng Dạ hiện rõ sự mong chờ, hiển nhiên đã xem phù văn máy móc vũ trang như chiếc phao cứu mạng của mình.

“Cái này... Để ta hỏi thử một chút.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, chuyện khác còn dễ nói, nhưng về phần vận may có vẻ vượt ngoài khả năng của phù văn máy móc vũ trang.

Nếu không, tìm lý do để từ chối Phùng Dạ thì sao? “Kỳ thực người không cần tìm Mặc Trúc đâu, Bạch Khải cũng là thành viên của tiểu tổ nghiên cứu phù văn máy móc vũ trang, người hãy yêu cầu hắn giúp người thiết kế cũng được.”

La Tường bất ngờ xuất hiện trước mặt hai người, khi thấy thần sắc bất mãn của Bạch Khải, liền nói: “Tôi biết, Bạch Khải trong thiết kế vũ trang cũng không kém gì Mặc Trúc đâu.”

Đại ca, ta nhưng mà đã ký vào hiệp nghị bảo mật, người nói như vậy ta biết làm sao? Bạch Khải khóe miệng co giật, hận không thể lập tức khâu miệng La Tường lại, nhưng suy nghĩ đến chênh lệch thực lực giữa hai bên, Bạch Khải chỉ có thể nhin xuống.

“Thật sao?” Phùng Dạ đôi mắt lập tức sáng lên, nói: “Cũng đúng, Bạch Khải người là người đầu tiên đưa ra lý thuyết về phù văn máy móc, chắc chắn cũng hữu dụng.”

“Đến, đến, đến, người giúp ta xem, thiết kế vũ trang Thổ nguyên tố nên như thế nào?” “Ta nghĩ rồi, chỉ cần tăng cường chút công kích của Thổ nguyên tố, tăng cường phòng ngự một chút, tăng tốc độ một chút, sau đó gia tăng xác suất phát động kỹ năng một chút là được, như vậy, không khó nha?” Tốt một cái một chút xiu, nếu cho người phát huy một hồi, chẳng phải là muốn hướng tới yếu điểm mà đi sao? Bạch Khải sắc mặt hơi run rẩy, nhưng hắn vẫn nghiêm túc suy nghĩ về kế hoạch thiết kế Thổ nguyên tố.

Mặc dù nói có nguy hiểm bị bại lộ, nhưng có vẻ như việc thần nhiên thể hiện trước mặt người ngoài lại có thể là một phương thức ẩn giấu không tồi, mà như vậy, về sau khi hắn xuất ra thiết kế vũ trang mới, cũng sẽ không bị người hoài nghi.

Xoẹt...

Ngay lúc này, trên bầu trời đột ngột vang lên một tiếng xé rách không khí, Bạch Khải nghe thấy tiếng liên quay lại, thấy một cánh cổng to lớn xuất hiện trên bầu trời, sau đó một bộ giáp không lồ phát ra ánh sáng rực rỡ từ đó bay ra.

Truyền kỳ máy móc, Thần Tinh.

“Tinh Quang truyền kỳ cũng đến rồi, danh sách chiến lập tức phải bắt đầu thôi.”

Nhìn thấy Thần Tinh chậm rãi hạ xuống, La Tường trên mặt bỗng nở một nụ cười, sau đó vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Thiếu niên, cố gắng lên nha~” Bạch Khải thấy vậy khòe miệng giật giật, vẫn chưa đáp lại.

Khi Thần Tinh hạ xuống, Vương Trần từ bên trong bước ra, nhưng không chỉ có mình hắn.

“Dịch Du, Lý Húc Thăng?” Bạch Khải hiểu kỳ nhìn hai người đứng lặng lẽ sau lưng Vương Trần, lập tức hiểu ra.

Xem ra, Cục 13 định phái Lý Húc Thăng ra tham gia trận danh sách chiến này.

“Ta cứ tưởng mình đến sớm, không ngờ lại bị người thắng trước rồi.”

Vương Trần tiến đến trước mặt Bạch Hòa Quang, tỏ ra chán nản.

“Ta đã đến rất nhiều ngày rồi, hơn nữa, lần sau đừng kéo ta vào những trận đấu nhằm chán của người, chúng ta không quen nhau mấy.”

Bạch Hòa Quang lạnh nhạt đáp lại một câu, Vương Trần thì bị đá kích, đầu óc đầy xáo trộn, nói: “Đột nhiên tâm trạng trở nên thật tồi tệ, không muốn xem danh sách chiến, hoãn đến ngày mai đi.”

Vừa nghe Vương Trần nói vậy, đám Ngự Thú sư trước đó đang hứng khởi bỗng nhiên đứng sững, còn chưa kịp phản ứng thì đã bị Mallick - Aloysius trả lời.

“Cũng được, không ít Ngự Thú sư đều vừa mới đến hôm nay, nghỉ ngơi cả đêm, khôi phục trạng thái cũng tốt.”

Nói xong, Mallick - Aloysius liền tránh ra, nói: “Ba người chúng ta đã lâu không có dịp tụ họp, vào trong trước tâm sự một chút nhé?” “Tốt tốt, ta cũng rất lâu không ai bồi ta trò chuyện rồi.”

Nghe nói có cơ hội trò chuyện, Vương Trần lập tức hứng thú, sau đó liền kéo Bạch Hòa Quang hai người đi vào trong gia tộc Aloysius, nhìn bộ dạng, không biết lại tưởng rằng lần này là Vương Trần tổ chức hội nghị.

“Ôi, bây giờ ta đột nhiên hiểu vì sao La giáo quan lại sùng bái Vương truyền kỳ, hai người thật sự rất giống nhau a...”

Nhìn theo bóng lưng của Vương Trần rời đi, Bạch Khải như thấy được phiên bản của La Tường.

“Thật sao? Ta cũng thấy như vậy.”

La Tường nghe vậy nhẹ gật đầu, sau đó kéo Bạch Khải hướng về phía hiệp hội đi tới.

“Đi đi, dù sao không có chuyện gì làm, đi trước thiết kế vũ trang cho Phùng Dạ, biết đâu lại có thể phát huy tác dụng.”

“La giáo quan, ngươi có phải quá để mắt đến ta rồi không?”

“Vội cái gì, Mặc Trúc đều làm được, sao ngươi lại không làm được chứ?” “Ta...”

Chương 429:

Delta bộc phát (1) Ngày thứ hai.

Một nhóm đông đảo Ngự Thú sư đã sớm tập trung quanh bút đá tháp (obelisk), trong khi một số Ngự Thú sư trẻ tuổi tỏ ra hết sức hào hứng, họ hầu như không thể chờ đợi để được bước vào bên trong bút đá tháp.

Truyền thừa Thần Thoại, đây không phải là chuyện có thể xảy ra ngay lập tức.

Tuy nhiên, với ba người phụ trách chưa xuất hiện, họ cũng chỉ có thể chờ đợi thôi.

“Bạch Khải, người có chắc đây thật sự là vũ trang phù văn máy móc không?” Phùng Dạ có chút nghi ngờ nhìn ngắm Bạch Khải, người có thân hình đầy những hoa văn kỳ quái của Thổ nguyên tố, không khỏi nói: “Người nên cho Thổ nguyên tố một bộ kim loại áo giáp đi chứ...”

Bạch Khải liếc Phùng Dạ một cái, đáp: “Phù văn máy móc chủ yếu là bộ phận phù văn hệ thống, không phải là máy móc.

Mà người có chắc một đầu sinh vật nguyên tố mặc máy móc áo giáp thì thật sự phù hợp không?” Phùng Dạ nghe vậy liền im lặng, có lẽ đúng là không quá phù hợp.

“Nhưng mà Bạch Khải, người thật khéo, cả đêm có thể thiết kế ra một bộ phù văn vũ trang.

Nếu không phải vừa có thông tin Mặc Trúc từ mạng lưới của liên bang, ta đã hoài nghi đó là sản phẩm của người rồi.”

“Khụ khụ...”

Ta chỉ có một chút cơ sở lý luận về phù văn máy móc, nên mới có thể nhanh chóng so sánh thôi.

Tiểu hào cái gì, sao có thể như vậy được.”

Bạch Khải có chút chột dạ, rút cổ lại, không biết vì sao mà cảm giác như chủ tịch châu Phi rất nhạy bén, xem ra sau này phải giữ khoảng cách với cái này.

Rầm rầm rầm... Đúng lúc này, một cỗ chấn động mạnh mẽ từ bút đá tháp (obelisk) vọng đến, khoảng cách trăm mét giữa bút đá tháp và các thế lực đóng quân đột nhiên có vẻ xa dần.

“Không gian đang kéo dài à?” Bạch Khải thấy thế ngẩn người, nhưng rất nhanh đã nghĩ ra nguyên nhân của biến hóa này.

Không biết đây có phải là do bút đá tháp tự thân biến hóa hay là do gia tộc Aloysius gây ra.

Chẳng bao lâu, không gian quanh bút đá tháp đã ngưng lại và khoảng cách từ bút đá tháp đến mọi người đã mở rộng lên đến trăm mét.

Sau đó, mặt đất xung quanh bất ngờ nứt ra, một con Thổ Long phá đất mà lên, kéo theo bút đá tháp bay thẳng lên trời.

Khi nó dừng lại, một ngọn núi cao vút hiện ra trước mắt mọi người.

“Chuyện này sẽ không phải là để chúng ta một đường công phá đến đó chứ?” Phùng Dạ nhạt nhẽo nói, nhìn ngọn núi với bút đá tháp đứng sừng sững trên đỉnh, không khỏi cảm thấy khó chịu.

“Ha ha...”

Ban đầu ta còn không nghĩ như vậy, nhưng mà vừa nghe người nói, ta cũng thấy ổn hơn.”

Bạch Khải nhếch mép cười, không biết vì sao, khung cảnh này khiến hắn nhớ lại một kịch bản nào đó có liên quan đến Tiểu Cường.

Sau khi ngọn núi ổn định, Mallick - Aloysius, Bạch Hòa Quang và Vương Trần từ trụ sở của gia tộc Aloysius đi ra.

Khi nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, Mallick mới lên tiếng: “Cảm ơn các vị đã kiên nhẫn chờ đợi.

Theo như thỏa thuận trước đó, tiếp theo sẽ để cho lứa tuổi Ngự Thù sư từ cấp sáu trở xuống tiến vào tranh đoạt danh sách vào Thái Dương bí cảnh.”

“Nhưng để tiết kiệm thời gian, chúng ta gia tộc Aloysius đã chuẩn bị trước mười hai thủ quan.

Chỉ cần đánh bại một trong số họ, các người sẽ có cơ hội nhận được danh sách này.”

“Cuối cùng, mười hai người này sẽ theo thứ tự tiến vào Thái Dương bí cảnh để tiến hành thám hiểm.”

Nghe vậy, đám người khẽ vuốt cằm, hình thức chiến đấu này có phần khác biệt so với những gì họ dự kiến.

Và đúng là, bọn họ đang gặp phải một trường quay không như mong đợi, đây chắc chắn là thử thách mười hai cung bậc...

Khi Mallick tuyên bố xong quy tắc tranh tài, đột nhiên từ trên ngọn núi, mười hai bóng người Ngự Thú sư dần xuất hiện.

Mặc dù không nhìn rõ diện mạo của những Ngự Thú sư đó, nhưng khi thấy một người canh giữ ở cửa ải đầu tiên, không ít Ngự Thú sư đã hoạt động lâu dài ở tây bộ đều phải thốt lên.

Chương 430:

Delta bộc phát “Pháo - Leeds - Aloysius? Đặt người như vậy vào vị trí thứ nhất, chẳng lẽ không định để người khác có cơ hội khiêu chiến sao?” “Mặc dù hai mươi lăm tuổi vẫn coi là trẻ, nhưng mà gia tộc Aloysius có vẻ cũng hơi vánh vờ ở tuổi tác ấy.”

“A, ta lại thấy điều này cũng tốt.”

Người có nghĩ tới, người đứng đầu là pháo Leeds, người cuối cùng sẽ là ai không?” “Chẳng lẽ là huyết nhãn Karl?” “Cũng có thể là độc áo Hughes, độc trùng của hắn thật sự rất phiền phức.”

“Sách, có một màn kịch hay để xem...”

Vương Trần ngó đầu ra nhìn về hướng mười hai Ngự Thú sư của gia tộc Aloysius, không nhìn được mà tán thưởng: “Gia tộc Aloysius quả thật là nhiều nhân tài, so với chúng ta ở Cục 13 thì bọn nhỏ ở đây có phần không nổi bật.”

Mallick bắt đầu cười, nói: “Người thật cần phải tự tin hơn một chút, ai mà không biết đội đặc công 0 của các người đều là yêu nghiệt chứ?” Vương Trần nhún vai, đáp: “Yêu nghiệt cái gì? Bọn họ còn chưa đủ tư cách, ít nhất so với đệ tử lão Bạch thì có vẻ thua xa.”

“Đừng kéo ta vào chuyện này.”

Bạch Hòa Quang bình thản đáp lại, nói: “Hơn nữa, các người tốt nhất nên sớm tổ chức tranh tài, chứ để quá muộn e rằng sẽ xảy ra nhiều biến số.”

Mallick nhẹ gật đầu, nhìn xuống đám Ngự Thú sư đang phấn khích, nói: “Vậy thì, xin mời bắt đầu khiêu chiến.”

Vừa dứt lời, một bóng hình liền xuất hiện, lao đi tới chân núi.

Sau khi nhận ra thân phận của người này, nhiều người đều tỏ ra vẻ mặt kỳ lạ.

Dịch Du mỉm cười nhìn Lý Húc Thăng bên cạnh, nói: “Quả nhiên là Bạch Khải, Húc Thăng, xem ra người không còn cách

nào ăn chắc vị trí thứ nhất để vào Thái Dương bí cảnh rồi.”

“Loại chuyện này, đánh xong mới biết.”

Lý Húc Thăng mặt không biểu cảm, không vì Bạch Khải thi đấu trước đó mà ảnh hưởng đến quyết tâm chiến đấu của mình.

“Nghe cũng có lý.”

Dịch Du nhẹ vuốt cằm, nói: “Dù cho người huyết mạch thiên phú vừa mới thức tỉnh, nhưng như vậy cũng đủ rồi. Đợi Thái Dương bí cảnh lần này kết thúc, người có thể tham gia đội 0 khảo hạch lần nữa.”

“Ừm.”

Lý Húc Thăng nhẹ gạt đầu, sau đó ngồi xếp bằng, bắt đầu thiền định, không theo dõi quá trình khiêu chiến của Bạch Khải. Ở một bên khác, Dean hứng thú nhìn về phía Bạch Khải ở hiệp hội, nói: “Không ngờ Bạch Khải lại là người như thế, ta còn tưởng hắn sẽ quan sát một hồi rồi mới ra tay cơ.”

“Hừ, chỉ cần nhìn cách hắn chiến đấu với thú cưng là đủ biết, hung dữ và bạo lực.”

Lilith hừ lạnh một tiếng, từ sau trận đấu với Bạch Khải, nàng đã bị giam cầm hơn nửa tháng.

Nếu không có lần này Thần Thoại bí cảnh xuất hiện, có lẽ nàng vẫn còn bị giam giữ.

Nhìn Bạch Khải, nàng càng không muốn thấy hắn.

“Nếu có được bốn môn hạch tâm độc quyền mà cũng bị gọi là hung dữ bạo lực, vậy thì người đúng là ngu ngốc!” Nghe Lilith đánh giá Bạch Khải, Dean vẫn giữ nụ cười trên mặt nhưng giọng nói trở nên lạnh lùng.

Mặt Lilith lập tức trắng bệch, rụt cổ lại không dám nói thêm gì.

Dean thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Bạch Khải đang tiến về hướng Leeds - Aloysius, nhẹ nhàng thì thầm: “Để ta xem người đạt đến giới hạn nào.”

Tại chân Bút đá tháp.

Bạch Khải ử dột nhìn La Tường vừa mới đuổi mình ra, muốn phản kháng nhưng lại bất lực.

Ban đầu hắn còn tưởng sẽ có màn kịch hay, vì thầy giáo luôn không thích những hành động nóng vội, ai ngờ La Tường ngược lại tốt, thẳng thừng đuổi hắn đi.

“Đây là bị ép lên đỉnh núi sao...”

Nhìn xung quanh những Ngự Thú sư ngậm miệng mong đợi, Bạch Khải cũng chỉ biết nghiêng răng hướng về Leeds - Aloysius.

“Leeds - Aloysius, Ngũ giai trùng hệ Ngự Thú sư, xin mong nhận chỉ教.”

Là người đầu tiên được gia tộc Aloysius phái ra, Leeds - Aloysius thể hiện phong thái hoàn toàn trái ngược với tên hiệu của hắn.

Khi thấy Bạch Khải đến, hắn lễ phép chủ động tự giới thiệu.

Chương 431:

Delta bộc phát (3) “Khải, ngũ giai Ngự Thú sư, mong được chỉ giáo.” Bạch Khải tự giới thiệu mình, khiến Leeds - Aloysius đang lắng nghe về cấp bậc của Bạch Khải không khỏi sững sờ.

Còn trẻ như vậy mà đã là ngũ giai Ngự Thú sư rồi sao? Việc này không giống như những gì bọn họ đã thu thập thông tin trước đó.

Dù kinh ngạc, nhưng Leeds - Aloysius không nói nhiều lời, mà trực tiếp triệu hồi sủng thú của mình. ...

Giống như cái tên của nó, Dung Nham Pháo Trùng rất to lớn, khi xuất hiện liền che khuất hoàn toàn con đường, từ xa nhìn lại, nó như một ngọn núi nhỏ.

“Đầu năm nay, côn trùng đều lớn như vậy sao...”

Bạch Khải chép miệng, sau đó triệu hồi sủng thú của mình.

“Thủy Tổ thú? Người chắc chắn không triệu hồi nhằm chủ sủng sao?” Khi thấy Bạch Khải triệu hồi một đầu Thủy Tổ thú, tính tình của Leeds - Aloysius trở nên khó chịu, mặt hắn cũng không khỏi biểu lộ sự không thể nhận được. Để tỏ lòng coi trọng Bạch Khải, đồng thời cũng để bảo vệ tốt cái gọi là cửa ải đầu tiên, Leeds - Aloysius triệu hồi Dung Nham Pháo Trùng, nhưng Bạch Khải lại chỉ triệu hồi một phó sủng, hơn nữa còn là con thứ tư. “Người này không tầm thường đâu...” Sắc mặt Leeds - Aloysius dần trở nên khó coi, và nhận thấy sự phẫn nộ từ Dung Nham Pháo Trùng bên cạnh, hắn thấy xung quanh nó bắt đầu phát ra từng dòng lửa đỏ nham thạch, như thể bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát. “Ngạch, có quy định nhất định phải sử dụng chủ sủng để chiến đấu không?” Bạch Khải gãi đầu, hắn đã nghĩ đến việc để Alpha giữ lại chút sức lực, để ứng phó với Thái Dương bí cảnh sau này, nên không triệu hồi Alpha.

Bây giờ xem ra, có lẽ đã khiến đối phương hiểu lầm. “Không phải, chỉ là mỗi người trong một cuộc chiến đấu chỉ có thể triệu hồi một sủng thú mà thôi.

Hy vọng người đừng hối hận.” Leeds - Aloysius lắc đầu, kiên nhẫn giải thích: “Bây giờ còn chưa bắt đầu chiến đấu.

Nếu người muốn, vẫn có thể thay đổi.” “Vậy cũng không cần thay đổi.” Bạch Khải nghe vậy thở phào, hoàn toàn không để ý đến vẻ mặt của Leeds - Aloysius càng trở nên khó chịu. “Tốt, vậy chúng ta bắt đầu thôi!” Leeds - Aloysius hừ một tiếng, Dung Nham Pháo Trùng lập tức tăng cường sức mạnh, một cơn bão năng lượng mãnh liệt từ bụng nó dần tụ lại trong miệng, và cùng với âm thanh ầm ỹ, một dòng nham tương khổng lồ phun về phía Delta.

Nham tương có nhiệt độ cực cao, dưới chân mặt đất lập tức bị thiêu đốt thành tinh thể.

Không chỉ vậy, dòng nham tương ấy di chuyển cực nhanh, gần như trong chớp mắt đã đến trước mặt Delta.

Leeds - Aloysius nổi tiếng với uy lực của pháo, cũng chính vì Dung Nham Pháo Trùng có sức công phá mạnh mẽ như vậy. “Con thủy tổ thú này sợ là sắp bị thương nặng.” Đám người chứng kiến không khỏi thở dài, nhưng chưa kịp tiếp tục lên tiếng, Delta vốn bị bao phủ trong nham tương bỗng bùng nổ, với tốc độ nhanh hơn, nó dễ dàng phá tan lớp nham thạch và lao thẳng vào Dung Nham Pháo Trùng.

Oanh! Không có chút phản kháng nào, Dung Nham Pháo Trùng bị đẩy lùi, cắm vào vách núi, mà trên lớp giáp xác của nó, từng dòng nham tương từ vết thương trên ngực chảy ra, nhưng Dung Nham Pháo Trùng lại không có chút động tĩnh nào.

Một chiêu này khiến Dung Nham Pháo Trùng mất ngay khả năng chiến đấu!

Chương 432:

Một người một cái cảm giác, thật sự sảng khoái! “Ngô, có vẻ như đã ra tay hơi mạnh tay nhỉ?” Nhìn thấy Dung Nham Pháo Trùng đang nằm bất động, Bạch Khải có chút bối rối, gãi đầu nói: “Cái đó, thú cưng của ngươi không sao chứ?” Nghe Bạch Khải hỏi, Leeds - Aloysius mới tỉnh hồn lại, sau khi thử liên lạc với Dung Nham Pháo Trùng nhưng không có kết quả, hần gật gật đầu, nói: “Không sao đâu, Trùng tộc không yếu đuối như vậy đâu.”

“Thế thì tốt.”

Bạch Khải thở phào một hơi, nhìn Dung Nham Pháo Trùng, nói: “Vậy ta đi qua cửa tiếp theo nhé?” “Đi đi.”

Leeds - Aloysius sắc mặt âm trầm, quay mặt đi không muốn tiếp tục nói chuyện với Bạch Khải, còn Bạch Khải thì vô tội đi ngang qua Dung Nham Pháo Trùng, tiến về phía ngọn núi.

“Minh Hoàng, tên đệ tử này của ngươi có thú cưng rất thú vị, Thủy Tổ thú lúc nào thì có không gian thuộc tính nhỉ? Còn loại lực bộc phát và sức mạnh đó, liệu có phải là một dạng truyền kỳ của Cự Long không?” Vương Trần nhìn theo Bạch Khải và Delta, trong mắt ánh lên sự tò mò.

“Không phải, chỉ là một chút đặc thù thôi.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nhìn về phía Mallick - Aloysius, nói: “Mộ Thủ, ngươi cần thay một người canh gác, kiểu này thì không thể chiến đấu được đâu nhỉ?” “Không sao đâu, bút đá tháp chắc chắn không ngồi yên nhìn thú cưng bị thương.”

Mallick - Aloysius vừa dứt lời, từ đỉnh bút đá tháp lập tức phát ra một ánh sáng vàng chiếu sáng Dung Nham Pháo Trùng, vết thương lớn trên ngực Dung Nham Pháo Trùng lập tức được khôi phục với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, thậm chí cả trạng thái cũng được phục hồi đến mức tốt nhất.

“Thật là truyền thuyết bí cảnh sao? Quả nhiên rất mạnh!” Thấy được sức mạnh kỳ diệu đến từ bút đá tháp, mọi người càng cảm thấy tò mò về Thái Dương bí cảnh, nhưng họ rất nhanh đã bị trận chiến thứ hai của Bạch Khải thu hút sự chú ý.

Bởi vì, ngay khi họ còn đang ngạc nhiên trước sức mạnh của bút đá tháp, trận chiến thứ hai của Bạch Khải đã kết thúc.

Theo những vết thương trên đối thủ, rõ ràng là đã bị đánh cho choáng váng...

“Đó là Thủy Tổ thú sao? Tại sao lại cảm giác khác hẳn với những Thủy Tổ thú mà tôi biết?” “Thật sự, con Thủy Tổ thú này cảm giác rất mạnh mẽ!” “Chẳng lẽ đây mới là phương thức nuôi dưỡng Thủy Tổ thú chính xác, đang hướng về cận chiến phát triển sao?” “23333...”

Nhìn mà học không được, nhìn mà học không được.”

...

Tại cửa thứ hai.

Một thiếu niên ngơ ngàng nhìn thú cưng của mình bị đánh bại bằng một chiêu, rõ ràng không thể chấp nhận điều này.

Nếu như Leeds - Aloysius thất bại có thể giải thích rằng do không chuẩn bị, thì hẳn rõ ràng chỉ là không kịp phản ứng, dù đã chuẩn bị phòng ngự cho thú cưng nhưng vẫn bị Delta vượt qua một bước và nhanh chóng phá vỡ phòng ngự.

Loại sức mạnh này, ngay cả tốc độ hình thú cưng cũng khó mà đạt được.

“Vậy cái gì, ta đi cửa ả tiếp theo nhé?” Nhìn thiếu niên vẫn còn đứng đó lăm bằm, Bạch Khải không nhịn được hỏi.

Nhưng thiếu niên dường như đã hoàn toàn chìm đắm trong cảm giác thất bại, căn bản không nghe thấy lời nói của Bạch Khải.

Làm sao những người trong các gia tộc lớn này lại có tâm lý kém thế nhỉ, thật sự giống như chúng tổ chức lớn hỗn độn vậy.

Bạch Khải thầm thở dài, sau đó dưới ánh mắt mong đợi của mọi người, tiến tới cửa thứ ba.

“Tôi đã sớm nói với bọn họ, hành động như vậy chậm chạp, thú cưng của họ trong chiến đấu cá nhân gặp phải tốc độ hình thú cưng chính là một cái bia sống, giờ thì đã ném trái đống.”

Một thanh niên mặc áo bó tự tin nói nhìn về phía Bạch Khải và Delta đang tiến về phía hắn: “Nhưng người đến đây sẽ

dừng lại.”

“Brady - Aloysius, nhớ tên tôi.”

“Ha, tốt.”

Nhìn Brady tràn đầy tự tin, Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn quanh một vòng, nói: “Cậu không cần triệu hồi thú cưng sao?” “Triệu hồi thú cưng? Nó đã ở bên cạnh người rồi.”

Brady cười, một bóng dáng từ phía sau hắn nhanh chóng xuất hiện, ngay lập tức đến trước mặt Delta. ...

“Ngô, nhìn thì giống như Đường Miêu Tập Thiên bộ ngựa vậy.”

Bạch Khải nhìn xuống Liêm Thánh Trùng, hỏi: “Delta, không sao chứ?” Róc rách róc rách. (Không có vấn đề gì.) “Vậy là tốt rồi, cố gắng chiến thắng nhanh chóng.”

Khi nghe Delta trả lời, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, nhưng sắc mặt của Brady lại trở nên có chút khó chịu.

“Thực sự có can đảm nói như vậy.”

Brady hừ lạnh một tiếng, nói: “Bắt đầu thôi!” Vừa dứt lời, Liêm Thánh Trùng liền biến mất trong chớp mắt, chỉ còn lại bụi cát trên đất lắc lư, chứng tỏ nó đang nhanh chóng xoay quanh Delta.

Với tốc độ của Liêm Thánh Trùng, việc trúng đích vào đối thủ là quá dễ dàng.

Nhưng Brady lại muốn dạy cho Bạch Khải một bài học vì thái độ kiêu ngạo của hắn vừa rồi.

Quả nhiên, sau khi nhận được mệnh lệnh của Ngự Thú sư, Liêm Thánh Trùng lập tức nhanh chóng tiếp cận Delta, và chuẩn bị tấn công để phá hủy khả năng hành động của Delta.

Qua hai trận chiến trước đã đủ thấy, Delta có sức bộc phát và sức công phá rất mạnh, nhưng khả năng linh hoạt lại yếu kém, đối với Liêm Thánh Trùng thì thực sự không khác gì một con rùa.

Chỉ là, ngay khi Liêm Thánh Trùng sắp tấn công trúng Delta, thì Delta đột nhiên quay đầu đi, tò mò nhìn Liêm Thánh Trùng, và trong chớp mắt không để Liêm Thánh Trùng kịp

phản ứng, nó đã vung đuôi đánh bay Liêm Thánh Trùng ra ngoài.

Róc rách rách rách? (Chủ nhân, vừa rồi nó định tung ra kỹ năng gì sao?) “Không rõ, nhưng nếu đã tích lũy lâu như vậy, chắc chắn không tệ.”

Bạch Khải chép miệng, nhìn những cánh tay bị đứt gãy của Liêm Thánh Trùng, cũng lười hỏi thêm, tiếp tục tiến lên.

Sau khi thua không muốn quan tâm đến người khác, đây là thói quen mà hắn vừa mới tổng kết về các Ngự Thú sư trong gia tộc Aloysius.

“Nhanh như vậy đã liên tiếp đánh bại ba người? Thực lực của Bạch Khải mạnh lên từ lúc nào vậy...”

Nhìn Bạch Khải dễ dàng vượt qua ba cửa, Phùng Dạ cũng cảm thấy kinh ngạc.

Dù nói lần trước gặp Bạch Khải, hắn cũng khá mạnh, nhưng đó là khi Bạch Khải dùng chủ sủng, còn Delta chỉ là một thú bốn sủng, cũng đã có thể nghiền ép những người khác sao? Quả nhiên, ta là đồ phế vật...

“Không cần có bộ dạng này, Bạch Khải là ví dụ, người vẫn còn thừa sức mà, chỉ cần nỗ lực thêm một chút thôi.”

“Xuân đại ca, về sau đừng cố an ủi ta nữa, ta cảm thấy càng khó chịu hơn.”

...

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Delta như chẻ tre, dễ dàng đánh bại cửa thứ tư và thứ năm, và tất cả đều không ngoại lệ, đều là một chiêu phá địch.

“Minh Hoàng, đệ tử truyền kỳ, thật sự đáng sợ như vậy sao?” Không giống với tâm trạng thích xem náo nhiệt của các Ngự Thú sư khác, nhóm trẻ tuổi trong gia tộc Aloysius lại cảm thấy tâm trạng khá phức tạp.

“Không sao đâu, cửa thứ sáu sẽ do Hughes đảm nhiệm, hắn không dễ dàng như vậy đâu, ừm... ít nhất, hắn chắc chắn không thể dùng con Thủy Tổ thú kia để vượt qua.”

“Điều này chắc chắn, mặc dù con thú kia có tốc độ và sức bộc phát thực sự rất mạnh, nhưng sẽ không thể liên tục đối đầu năm con thú đầu, năng lượng tiêu hao chắc chắn không nhỏ, chắc chắn không địch lại.”

“Ôi, nhưng sao ta cảm giác tinh thần của con Thủy Tổ thú kia vẫn rất tốt nhỉ?” “...”

...

Khi Bạch Khải dẫn Delta đến cửa thứ sáu, nhìn thấy một con Hủ Cốt Sa Giông đứng chắn lối, hắn không khỏi ngần ra.

Liên tục vượt qua năm cửa, gặp phải đều là thú cứng cánh cứng, hắn còn tưởng rằng gia tộc Aloysius chỉ có khế ước thú cánh cứng mà thôi, cuối cùng lại đổi sang một đối thủ khác.

“Người tốt, ta là Hughes - Aloysius, người canh cửa thứ sáu, Khụ khụ khụ...”

Hughes nói được nửa câu thì bất ngờ ho khan, đồng thời cũng không có dấu hiệu dừng lại, nhìn Bạch Khải mà như thể nghi ngờ hắn có thể trực tiếp ho ra cả lá gan luôn.

“Cái đó, hay là người ngừng nghỉ một chút đi?” Thấy bên kia như vậy, Bạch Khải không nhận được khuyên: “Dù sao ta cũng không gấp, chờ người nghỉ ngơi xong lại nói.”

“Khụ khụ khụ...”

Không sao đâu, ta đã quen.”

Hughes vỗ vỗ ngực, cố gắng lấy lại bình tĩnh, nói: “Người đã liên tục chiến đấu năm trận, có phải nên xem xét đổi thú cứng không? Theo quy tắc, có thể thay đổi giữa chừng.”

“Không cần, thú cứng của ta vẫn ổn.”

Bạch Khải lắc đầu, từ khi ăn một viên sinh mệnh khởi nguồn, vấn đề về năng lượng của Delta đã được giải quyết hoàn toàn, với lại, Delta từ đầu đến cuối đều ở trạng thái tiến hóa, năng lượng tiêu hao càng ít.

Hơn nữa, cảm giác của một người một thú, thật sự thoải mái!
“Thế à...”

Hughes nhẹ gật đầu, nói: “Vậy, chúng ta bắt đầu nhé?”
“Được.”

Khi Bạch Khải đồng ý, Hủ Cốt Sa Giông bên cạnh từ từ di chuyển, dưới chân, đất màu tím dần dần bị chất lỏng màu tím bao phủ, và từ từ lan rộng về phía Delta. ...

“Trời ạ, đây là dự định tấn công cả Ngự Thú sư sao?” Nhìn thấy màu tím độc bao trùm cả nền của đấu trường, Bạch Khải hơi kinh ngạc, nhưng khi thấy độc tố dần dần bao vây lấy Hughes, hắn đã hiểu ra.

Lại là một người có thiên phú kết hợp.

“Đối mặt với Hughes mà còn dám không thay đổi thú cưng, chắc chắn Bạch Khải này quá kiêu ngạo rồi!” “Đúng vậy, dù có thể liên tục thông qua năm cửa thật sự là rất mạnh, nhưng như thế cứ tùy tiện như vậy, tương lai chỉ đến thế thôi.”

“Hy vọng Hughes ra tay không quá hung ác, nếu không mà đánh chết thú cưng của hắn, Minh Hoàng sẽ mất mặt lắm.”

“Thì làm sao nào, chúng ta gia tộc Aloysius cũng không thiếu phong hào.....” “Người muốn chết thì đừng kéo ta vào, dám nói xấu cả Minh Hoàng, chắc chắn ngươi đã quên mấy lời đồn gần đây rồi?” “Khụ khụ, ta vừa mới nói gì vậy?” ...

Không giống như Hủ Cốt Sa Giông di chuyển chậm rãi, chất lỏng độc tố lại lan rộng với tốc độ nhanh hơn, rất nhanh đã bao trùm bốn chi của Delta.

Chỉ có điều trạng thái của Delta lại khác xa với những gì gia tộc Aloysius tưởng tượng, tinh thần của Delta thậm chí còn tốt hơn trước.

Thậm chí, xung quanh độc tố cũng đang nhanh chóng bao phủ Delta.

Chương 433:

Tiến Hóa Cục Bộ Thấy Delta đối mặt với Hủ Cốt Sa Giông độc ác mà vẫn tỏ ra bất cần, Hughes không khỏi cười nhạo.

Hắn Hủ Cốt Sa Giông được hấn bồi dưỡng, trong cơ thể chứa đựng độc tố đã không phải là loại thông thường có thể so sánh.

Chưa nói đến việc Delta chỉ là một dã thú bình thường ở giai đoạn tiến hóa trước, kể cả nếu là một thú cưng có thuộc tính độc, thì cũng tuyệt đối không thể tránh khỏi.

Nghĩ tới đây, Hughes tăng tốc độ dung hợp độc tố vào bản thân, màu tím của nọc độc giống như một cái xác xung quanh hắn, nhanh chóng bao phủ lấy Delta.

“Độc áo” chính là danh xưng xuất phát từ sự phối hợp giữa hắn và Hủ Cốt Sa Giông.

Hắn trước tiên lợi dụng kỹ năng của Hủ Cốt Sa Giông bao trùm khắp nơi, sau đó dùng lớp độc áo này tấn công kẻ thù.

Chỉ cần không thể ngay lập tức giải quyết Hủ Cốt Sa Giông, kẻ địch sẽ phải từng chút một bị kịch độc ăn mòn, mất khả năng chiến đấu hoàn toàn. Đối với Hủ Cốt Sa Giông, vật lý công kích hầu như không thể gây ra tổn thương hiệu quả nếu không có những kỹ năng mang tính chất tịnh hóa, thiêu đốt.

Lúc này, khi nhìn thấy tầng nọc độc màu tím đã hoàn toàn bao trùm Delta, Hughes chuẩn bị tấn công thì đột nhiên phát hiện nọc độc dưới chân đang biến dạng, tự động hội tụ lại phía Delta.

“Cái này...”

Làm sao có thể!” Hughes trợn mắt nhìn nọc độc nhanh chóng tụ lại dưới chân Delta rồi từ từ biến mất, rõ ràng hắn không thể chấp nhận được, trong khi Bạch Khải cảm nhận được trạng thái của Delta, không khỏi nở nụ cười.

Cục bộ tiến hóa, quả nhiên có thể thực hiện được! ...

Bạch Diện Giáp Vĩ Tượng là một trong những phương án tiến hóa mà Bạch Khải lựa chọn từ gien và tài liệu của phụ mẫu.

Dù không thể so sánh với Kim Cương Bạo Viên về độ nhanh nhẹn, nhưng khả năng không né tránh độc tố và có thể dùng độc tố để bổ sung sức mạnh khiến Bạch Khải khá hài lòng.

Chính bởi vì khả năng tiêu hóa mạnh mẽ, Bạch Diện Giáp Vĩ Tượng có thân thể và lực lượng vẫn được coi là khủng khiếp trong số các loài cổ đại. Điều đáng chú ý là, khi Delta có thể phát triển kỹ năng tồn tại phù hợp, thì Delta đã có khả năng tiến hóa cục bộ.

Hiện tại, Delta đang biến đổi đuôi của mình thành đuôi Bạch Diện Giáp Vĩ Tượng, vì vậy không chỉ không tốn năng lượng cho tiến hóa mà còn có thể mượn năng lượng từ nọc độc của Hủ Cốt Sa Giông.

“Người sủng thú, thật sự là Thủy Tổ thú sao?” Hughes nhanh chóng phát hiện điều gì đó khác thường và không kìm nổi hỏi.

“Không sai, đó chính là Thủy Tổ thú.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau khi xác định Delta đã hoàn toàn hồi phục, nói: “Delta, lên đi.”

Róc rách rách rách. (Tốt.) Delta nhẹ gật đầu, ánh sáng tiến hóa lóe lên, một con Kim Cương Bạo Viên hình dáng cao lớn bất ngờ xuất hiện, đồng thời một lớp kim quang bao phủ quanh Delta.

“Chủ động tiến hóa?” Hughes thấy thế càng thêm kinh ngạc, nhưng rất nhanh ông ta bật cười lạnh, nói: “Mặc dù ta không biết Thủy Tổ thú có trạng thái gì, nhưng từ bỏ hình thái kháng độc chắc chắn là lựa chọn ngu xuẩn nhất.”

“Hủ Cốt Sa Giông, độc bạo đạn!” Nghe lệnh của Hughes, Hủ Cốt Sa Giông lập tức đứng thẳng lên, từng quả đạn màu tím độc hại phun ra từ cơ thể nó, nhắm thẳng vào Delta với tốc độ nhanh chóng, khác hẳn so với tốc độ chậm chạp trước đó của Hủ Cốt Sa Giông.

Tuy nhiên, Kim Cương Bạo Viên Delta hoàn toàn không bận tâm đến những quả đạn độc, nó linh hoạt né tránh bên trái bên phải và dễ dàng tránh khỏi toàn bộ đợt tấn công của Hủ Cốt Sa Giông.

Thấy Delta gần kề, Hủ Cốt Sa Giông không hề ngạc nhiên, mà tự động tiến tới nghênh đón Delta.

So với việc phun ra nọc độc, cơ thể Hủ Cốt Sa Giông mới là chất độc thực sự, chỉ cần bị hấn cuốn lấy, Delta sẽ nhanh chóng bị ăn mòn thành nọc độc.

Nhưng Delta không chần chừ, nó mạnh mẽ đâm ra một quyền, đánh bật Hủ Cốt Sa Giông thành vô số mảnh vụn.

“Không có tác dụng, Hủ Cốt Sa Giông có khả năng phân liệt, mà vật lý công kích sẽ không thể...”

Hughes nói chưa dứt câu thì thấy trước mặt Delta xuất hiện một vết nứt không gian, sau đó không gian như tấm gương tách ra, thậm chí cả hai người dưới chân bình đài cũng bị ảnh hưởng, bắt đầu nứt ra.

Hủ Cốt Sa Giông chịu đòn ngay lập tức phát nổ, chỉ còn lại những mảnh vụn vô lực rơi xuống đất, không thể động đậy.

“Kỹ năng không gian?! Cái này sao có thể?” Hughes vốn đã tái mét giờ lại càng trở nên không có chút sức sống nào, hấn không thể nào lý giải nổi việc Kim Cương Bạo Viên lại có thể kết hợp với kỹ năng không gian.

Thật không may, Bạch Khải không chút nào giải thích cho Hughes, mà trực tiếp vượt qua Hủ Cốt Sa Giông đã mất sức chiến đấu, nhanh chóng tiến lên tầng thứ bảy.

Sau đó, một cú đâm đã kết thúc trận chiến.

Ngay lập tức, hấn tiến vào tầng thứ tám, tầng thứ chín...

“Rốt cuộc là mấy gia tộc Aloysius quá yếu, hay là Bạch Khải quá mạnh mẽ, chỉ một quyền một cái?” “Vấn đề nằm ở đâu? Ta muốn biết, Thủy Tổ thú kia làm cách nào có thể tiến hóa, và làm sao chỉ tồn tại như ghi chép trong các giống loài cổ đại, Kim Cương Bạo Viên?” “Kim Cương Bạo Viên? Cái đó không phải đã tuyệt chủng sao?!” “Tôi cũng muốn biết.”

“Đừng lặn tẩn về những vấn đề này, Bạch Khải đã đến cánh cửa thứ mười hai rồi.”

Mọi người nghe thấy vậy lập tức dừng lại cuộc thảo luận, nhìn về phía đỉnh núi.

Mặc dù không thể thấy rõ tình huống chiến đấu cụ thể, nhưng Bạch Khải xác thực đã đến được vị trí của cột đá tháp (obelisk).

“Vũ Hồ, quả là một phương thức chiến đấu đơn giản và bạo lực.”

Nhìn Bạch Khải mạnh mẽ như vậy, Vương Trần bỗng nhiên nở nụ cười, sau đó xuất hiện vài hình chiếu 3D trước mặt các đại thế lực, trên đó là hình ảnh tại vị trí cánh cửa thứ mười hai.

“Trận chiến độc đáo như vậy, tất nhiên mọi người nên cùng nhau thưởng thức, đúng không Mallick?” “Ừm.”

Mallick nhẹ gật đầu, vẻ mặt không chút cảm xúc, dường như những người Aloysius gia tộc vừa bị đánh không phải bọn họ.

Có hình chiếu 3D hỗ trợ, tất cả Ngự Thú sư đều thấy rõ ràng Bạch Khải chiến đấu tại cánh cửa thứ mười hai, và họ thảo luận xôn xao.

“Bạch Khải, liệu có phải là đang định dùng một con sủng thú lật đổ cả trận đấu không?” Nhìn Bạch Khải vẫn không có ý định thu hồi Delta, Phùng Dạ không khỏi cảm thán.

“Theo dự tính, dù sao đây cũng không phải lần đầu tiên hắn làm chuyện này.”

La Tường cười nói, trong cuộc thi trước đó, người đó cũng dùng một con sủng thú xuyên qua một đội, giờ chỉ có thể xem như một câu chuyện được lặp lại.

“Nhưng tôi nghe nói huyết nhân Karl từ nhỏ đã được huấn luyện trong hoang dã, nghe nói chủ sủng của hắn vẫn là một con sinh vật cấp quân vương.

Bạch Khải dẫu mạnh mẽ, nhưng liên tiếp chiến đấu mười một trận, liệu có gánh nổi không?” Phùng Dạ vẫn còn chút lo lắng, nhưng lại bị Xuân Ngô Thủy mạnh tay vỗ vào đầu, nói: “Đừng lo lắng, hãy đi và khiêu chiến, nếu không sẽ không còn cơ hội nữa.”

Nghe Xuân Ngô Thủy nói, Phùng Dạ lúc này mới phát hiện Lý Húc Thăng đã ra khỏi đội Cục 13, bắt đầu thử thách của mình.

Theo danh sách quy tắc chiến đấu, bất kỳ Ngự Thú sư nào tại đây cũng đều có thể khiêu chiến người khác, nếu khiêu chiến thành công có thể chọn tiếp tục vượt qua hoặc trở thành thủ lĩnh mới, từ một góc độ nào đó đây cũng được xem là một hình thức thi đấu.

“Được rồi, tôi vẫn muốn xem Bạch Khải chiến đấu.”

Phùng Dạ lắc đầu, dù sao có sự trợ giúp của cột đá tháp (obelisk) trong việc hồi phục tinh thần và thể lực, lúc nào cũng hiệu quả như nhau, hay là trước tiên xem hết trận chiến đặc sắc này đã.

Tại cánh cửa thứ mười hai.

Bạch Khải nhìn Delta đang trỗi dậy mạnh mẽ, hỏi: “Delta, năng lượng còn đủ không?” Róc rách rách rách! (Chủ nhân yên tâm, Delta còn một nửa năng lượng, như vậy là đủ.) Dù việc duy trì hình thái tiến hóa và sử dụng năng lượng từ không gian có tốn kém, nhưng nhờ vào cửa thứ sáu mà Delta được bổ sung từ Hủ Cốt Sa Giông, Delta gần như không tốn năng lượng trong sáu vòng đấu đầu tiên, cộng thêm một vài lượt sau đó, cho nên vẫn có thể duy trì trong giới hạn.

“Vậy là tốt.”

Bạch Khải nghe vậy thỏa mãn nhẹ gật đầu, kỹ năng không gian này đơn giản thô bạo, căn bản không cần phải quan tâm đến vấn đề khắc chế thuộc tính, ngoại trừ những thứ bí ẩn như thời gian.

“Không ngờ lại có người có thể đánh tới đây, những kẻ bên trong nhà kính đó vẫn thật sự không đáng tin.”

Karl, người vẫn nhắm mắt dựa vào vách núi đá, đột nhiên mở mắt ra, lộ ra đôi mắt màu hồng tinh túy, sau đó một bộ trang phục toàn thân bọc màu vàng, mang theo một chiếc bia mộ xác sống xuất hiện bên cạnh Karl. ...

“Quân vương cấp sinh vật?” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, hần thắc mắc rằng một gia tộc lớn như Aloysius mà lại có quá nhiều Ngự Thú sư cấp bậc bốn và năm, và không có một sinh vật cấp quân vương, thật không hợp lý.

Karl được an bài ở cửa ải cuối cùng, cho thấy gia tộc Aloysius hoàn toàn tin tưởng vào hắn.

Bạch Khải nhìn chằm chằm Karl, trứng tiến hóa bất ngờ rung động.

Cái rung động này không phải là nhằm vào Khiên bia huyết thi, mà là do Ngự Thú sư Karl phát ra.

“Chẳng lẽ, gã này cũng là một huyết nhãn?” Hình bóng của Lý Húc Thăng hiện lên trong đầu Bạch Khải, ngoài lý do về việc sở hữu một sinh vật huyền thoại mà hắn còn không thể lý giải về sự khác thường của trứng tiến hóa.

“Huyết mạch truyền kỳ + Sinh vật quân vương, quả là khó đối phó...”

Bạch Khải chép miệng, nhìn vẻ mặt hưng phấn của Delta, vẫn chưa có bất kỳ ý định thay đổi sủng thú nào khác, hắn suy nghĩ một lúc rồi nói: “Delta, không thử xem chiêu đó đi.”

Chương 434:

Hư Không Cộng Minh Róc rách róc rách? (Chủ nhân, người xác định chưa? Delta đến nay mới thành công một lần.) Bạch Khải nhún vai, nói: “Không có cách, với đội hình này, thông thường thủ đoạn đánh không thắng đâu~” Róc rách róc rách. (Delta đã rõ rồi.) Delta nhẹ gật đầu, cảm nhận được khí tức quân vương tỏa ra từ Khiêng Bia Huyết Thi trên người, khiến nàng một lần nữa quay về hình thái Thủy Tổ Thú.

Thậm chí, còn làm cho đối thủ nhắm hai mắt lại.

“Năng lượng đã không đủ sao?” Karl thấy vậy thì không ngạc nhiên lắm, nghiêng đầu hỏi: “Vậy chúng ta có thể bắt đầu không?” Bạch Khải đang muốn trả lời thì Khiêng Bia Huyết Thi đột ngột biến mất tại chỗ, rồi lại hiện ra ngay phía trên đầu Delta, một khối bia đá khổng lồ tỏa ra ánh sáng huyết hồng, ầm ầm rơi xuống phía Delta.

Mặc dù không phải là mục tiêu tấn công của huyết thi, nhưng khi khối bia đá rơi xuống, Bạch Khải cảm thấy máu tươi trong người không thể kiểm soát, cuộn cuộn lên, như thể muốn vỡ ra, hướng về khối bia đá hội tụ.

“Năng lực này, thật sự có chút giống Lý Húc Thăng.”

Bạch Khải cố gắng bình tĩnh lại, đang định xem xét tình huống của Delta, thì đột nhiên ánh mắt hắn chạm phải ánh mắt của Karl, vừa mới dừng lại nhiệt huyết lập tức lại sôi trào.

Người này có thiên phú, là nhờ vào ánh mắt mà phát động sao? Huyết nhãn của Karl, bị ánh mắt của hắn nhìn chăm chú, đều là khí huyết cuộn cuộn, từ từ mất đi lý trí, cho dù là hung thú cũng trở nên như vậy.

Loại năng lực này có lẽ không có năng lực kỳ khác có hiệu quả cường hóa rõ ràng, nhưng trong tình huống này, dù là Ngự Thú Sư hay hung thú, đều rất khó giữ được lý trí.

Thậm chí, Bạch Khải cảm thấy nếu máu tươi chảy nhanh hơn chút nữa, có lẽ đầu hắn đã nổ tung.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải liền đưa ý thức vào Ngự Thú không gian, loại xao động ấy lập tức bị ngăn lại bên ngoài bạch kim

tinh bích, và hấn lại khôi phục được sự tỉnh táo.

Nhưng chỉ trong thời gian ngắn này, huyết thi cự bia đã rơi xuống người Delta.

Oanh! Đá vụn văng tứ phía từ sự va chạm mạnh, khiến Bạch Khải cảm thấy mặt mình đau nhức.

Sau khi làn sương khói tan đi, lộ ra hình ảnh của huyết thi cùng cự bia, nhưng không thấy Delta đâu cả.

“Ta sát, sẽ không trực tiếp bị nện dẹp đi chứ?” Phùng Dạ thấy vậy không khỏi kinh hô, mà La Tường lại lắc đầu nói:

“Không, ở thời điểm bị đánh trúng, Bạch Khải Thủy Tổ Thú đã tránh được.”

“Tránh được? Ta không thấy a.”

Phùng Dạ càng thêm nghi hoặc, ánh mắt hấn từ đầu đến cuối không rời khỏi hình ảnh, rõ ràng khối bia đá đã đập vào Thủy Tổ Thú, và còn ép xuống, kết cục duy nhất có lẽ là bia đá đè vào lòng đất.

Thậm chí, có thể đã bị ép nát rồi.

“Có đôi khi tránh né không nhất thiết phải dựa vào tốc độ.”

La Tường cười bí hiểm, Phùng Dạ hình như nhớ ra điều gì, lần nữa nhìn về phía màn hình.

Karl cũng nhận thấy có điều kỳ lạ, nhú mày, huyết nhãn của hấn liếc nhìn xung quanh, nhưng vẫn không thể phát hiện được tung tích của Delta.

Khi huyết thi rơi xuống đất, hấn đã nhận ra rằng huyết thi không tấn công vào khoảng không, nhưng cách Delta tránh thoát ra sao thì vẫn không rõ.

Giống như là, trực tiếp biến mất vậy.

Hư hóa? Thuần di? Karl có chút nhú mày, rồi không suy nghĩ nhiều nữa, ánh mắt thẳng hướng về phía huyết thi, mà huyết thi lại ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm thét không âm thanh.

Chỉ trong chốc lát, một mảnh huyết hồng ánh sáng từ trên người huyết thi hiện ra, đồng thời nháy mắt bao phủ toàn bộ

võ đài, năng lượng màu đỏ ở trong đó tự do chuyển động, chỉ cần Delta mới hiện thân, sẽ ngay lập tức bị tấn công trí mạng.

Karl không tin tưởng rằng, một đầu lĩnh chúa sinh vật, cho dù có thể tự do tiến hóa lãnh chúa sinh vật, cũng có thể đối kháng với lực trường quân vương.

Quả nhiên, khi lực trường huyết thi triển khai không lâu, không gian phía trên đầu huyết thi đột nhiên nổi lên một cơn sóng, không đợi sinh vật ở trong đó xuất hiện, huyết thi liền đột ngột ngừng đầu, tay cầm cự bia nhẹ nhàng vung lên, tấn công về phía hư không.

Cùng lúc đó, năng lượng màu máu trong lực trường bỗng nhiên hóa thành mũi tên, ào ào bắn về phía sinh vật xuất hiện sau làn sóng.

Chỉ là sinh vật đó dường như không hề biết đến nguy hiểm bên ngoài, vẫn như cũ chui ra từ làn sóng, rõ ràng là Delta đã từng tiến hóa thành Du Thiên Bằng.

Khối bia đá vô tình đập trúng Đại Bằng, nhưng lại như gặp phải lá chắn, giống như xuyên qua vậy, mà những mũi tên đầy trời cũng như thế.

Nhìn thấy những công kích ấy lần lượt xuyên qua thân thể mình, hóa thân Du Thiên Bằng của Delta trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn, nhưng rất nhanh bị vẻ mờ nhạt thay thế, hai cánh mở rộng xoay quanh giữa không trung, rồi hướng về phía huyết thi mà lao tới.

Thấy Delta chủ động phát động tấn công, huyết thi hoàn toàn không hề sợ hãi, bia đá dưới sự gia trì của lực trường huyết sắc hiện ra những hoa văn màu máu kỳ dị, lớp băng vải vàng trên người lại như xà trường vũ, quán quanh về phía Delta.

Dù vậy, những công kích này vẫn như trước, hoàn toàn không trở ngại gì, xuyên qua thân thể Delta, mặc cho lực trường huyết thi thay đổi thế nào, vẫn không thể cảm nhận được sự tồn tại của Delta.

“Không thể bị công kích, đây có phải là huyền thuật hệ kỹ năng không?” Karl nhìn chăm chăm vào Delta, ý đồ nhìn thấu huyền thuật của nàng, nhưng trước khi hắn thấu hiểu điều gì thì thân thể Delta đã chạm vào huyết thi.

Phanh! Không giống như những công kích không có hiệu quả trước đó, khi cánh của Delta tiếp xúc với huyết thi, liền truyền đến một lực lượng khủng khiếp, thân là sinh vật cấp Quân Vương, huyết thi vẫn không thể tự chủ mà lùi lại.

Sau đó, một vết thương sâu xuất hiện trên ngực huyết thi.

Không phải huyền thuật! Karl hai mắt mở lớn, ngay tức khắc kích hoạt huyết mâu thiên phú, nhưng từ trước đến nay trăm phần trăm trúng đích năng lực, lần này lại rơi vào khoảng không, dường như một đòn vừa rồi đánh trúng huyết thi Du Thiên Bằng căn bản không tồn tại.

Huyết thi ngóc trệ tại chỗ, cơ bắp khô cứng không ngừng giật giật, như thể muốn tự lại một lần nữa, nhưng miệng vết thương dường như có một loại năng lực kỳ dị ngăn cản khả năng hồi phục của huyết thi.

Không gian chi lực.

Nhìn thấy Delta thành công cùng hư không sinh ra sự cộng minh, Bạch Khải liền nở một nụ cười hài lòng.

Hư không tiếng vọng, vốn là lợi dụng sự chấn động tự thân gây nên phản hồi hư không, mà khi Delta tấn suất tự thân đạt được sự cộng minh với hư không, sẽ tạm thời hòa làm một thể với hư không.

Nói đơn giản, nghĩa là người đánh ta, thì người tương đương với đánh vào hư không, chỉ có thể hụt hẫng.

Còn ta đánh người, thì tương đương với hư không đang đánh người, người không thể trốn tránh.

Thần uy của ai mà không biết...

Sau một cuộc giao phong ngắn ngủi, Karl liền đoán ra năng lực của Delta, có thể tránh né khi thân thể tương dung với hư không, miễn dịch bất luận kỹ năng nào, thậm chí cả lực trường công kích, nhưng khi tấn công, sẽ từ trong hư không xuất hiện, thậm chí trong công kích vẫn ẩn chứa không gian chi lực.

“Nhưng mà, biết rõ nguyên lý thì vẫn có thể đánh lại...”

Karl cười khẩy, huyết thi thả mạnh bìa đá trên tay, lớp băng vải trên người cũng vỡ nát, lộ ra thân thể khô cứng đáng sợ.

Sau đó, huyết thi biến thành một đạo bóng ma, lao về phía Delta, bàn tay gầy guộc như lưỡi đao không ngừng chop về phía Delta.

“Trừ phi ngươi có thể vĩnh viễn ẩn nấp trong hư không, nếu không chỉ cần ngươi xuất hiện, cũng chỉ bị huyết thi hút khô máu tươi.”

Mặt Karl lộ ra một nụ cười tự tin, như thể đã thấy được ánh sáng của chiến thắng.

“Ê, ai nói cho hần biết đây là ẩn nấp trong hư không?” Bạch Khải gãi đầu, nhìn thấy sự công kích khó nhọc của huyết thi, không nhịn được nói: “Delta, nhanh chóng kết thúc đi.”

Róc rách rách rách! (Đã hiểu!) Delta gầm lên một tiếng, đôi cánh dày rộng kéo theo vô số lưỡi đao từ không hải, lập tức chop về phía huyết thi, như thể muốn xé nát huyết thi, nhưng dưới sự gia trì của lực trường, tốc độ vốn rất nhanh của huyết thi dễ dàng tránh được, đồng thời lao thẳng đến sau lưng Delta, một trao chop vào.

Phanh! Kèm theo một tiếng vang giòn, tay gầy guộc của huyết thi trực tiếp bị đứt thành hai đoạn, nhưng Delta lại không hề chịu thiệt hại gì.

Hư không cộng minh, nghĩa là cùng hư không tương dung.

Nói cách khác, chỉ cần chưa giải trừ trạng thái cộng minh, thì Delta chính là hư không, hư không chính là Delta. Ít nhất, trong vùng hư không cộng minh này của Delta là thế.

Mượn không gian ngoại vi đỡ được công kích từ huyết thi, Delta nhanh chóng thay đổi phương hướng, hai cánh liên tục vỗ, bên trong không gian huyết sắc lập tức nổi lên những gợn sóng, đồng thời như sóng biển càng lúc càng mạnh, đập vào lực trường màu máu không ngừng rung động.

Cũng đã tiến hóa thành Du Thiên Bằng, nhưng trong trạng thái hư không cộng minh, Delta đã ngăn gọn nắm giữ được kỹ năng lực trường.

Mà với kỹ năng lực trường, thuộc tính không gian sẽ áp chế tuyệt đối những thuộc tính khác.

Thấy vậy, Karl hiện định để huyết thi triệt hồi lực trường, bởi vì trong cuộc chiến lực trường đối đầu hết sức thô bạo, một khi một bên bị áp chế, bên còn lại cơ bản chỉ còn lại phải chịu sự chém giết.

Mặc dù có phần kinh ngạc khi huyết thi bị Delta áp chế, nhưng Karl tin rằng, trạng thái này tuyệt đối không thể kéo dài, chỉ cần chịu đựng khoảng thời gian này, chiến thắng vẫn thuộc về họ.

Nhưng rất hiển nhiên, Delta rõ ràng cũng biết lý lẽ này.

Khi lực trường huyết thi nháy mắt bị triệt hồi, tần suất và phương hướng vỗ cánh của Delta đột ngột thay đổi, không gian như những con sóng biển lập tức vặn vẹo, hóa thành một cơn lốc xoáy chính xác lao về phía huyết thi.

Một cỗ lực hút ghê gớm bỗng nhiên bắt đầu lôi kéo huyết thi, như thể ép buộc hắn vào trong vòng xoáy, nhưng thân thể của huyết thi thì lại quá to lớn, một vòng xoáy như vậy hoàn toàn không thể lôi kéo được, chỉ còn lại đứt gãy thân thể của hắn. Đúng lúc này, từ trên bút đá tháp đột nhiên rơi xuống một đạo kim sắc quang mang, ngăn lại không gian xung quanh huyết thi trong vòng xoáy, Mallick xuất hiện giữa hai người.

Mallick chăm chú nhìn Delta, bởi vì năng lượng hao hụt rời khỏi trạng thái cộng minh, quay sang Bạch Khải nói: “Ván này, là người thắng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thật tốt khi Mallick xuất hiện ngăn cản, nếu không Delta có lẽ đã không chịu nổi mà tiếp tục bị vòng xoáy đó cuốn đi, mặc dù huyết thi không đến mức chết, nhưng tổn thương chắc chắn không tránh khỏi.

“Gia chủ, ta...”

Karl muốn nói lại thôi, nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Mallick, cuối cùng chỉ có thể thu huyết thi lại.

Dù có chút không cam lòng, nhưng đối mặt với Delta mới vừa tấn công, huyết thi rõ ràng không có phương cách nào.

Chỉ có điều, lần này thật sự là làm tổn hại mặt mũi gia tộc Aloysius quá nhiều...

Chương 435:

Huyết mạch thiên phú thức tỉnh Danh sách xuất hiện nhanh chóng khiến mọi người bất ngờ.

Nếu không tận mắt chứng kiến, họ có lẽ sẽ nghĩ rằng đây chỉ là tin đồn vô căn cứ.

Dù thế nào, giờ đây họ đã hoàn toàn choáng váng trước thực lực kinh khủng của Bạch Khải.

Một người một thú, vậy mà hắn có thể đánh bại mười hai thủ quan của gia tộc Aloysius. Đáng chú ý hơn nữa là Bạch Khải chỉ sử dụng bốn súng! Mọi người đều hiểu rằng, do tài nguyên có hạn, hầu hết các Ngự Thú sư thường chỉ chú trọng vào việc bồi dưỡng một con súng chủ, còn lại thì lựa chọn và bồi dưỡng theo nhu cầu, nhưng không thể so sánh với súng chủ.

Giờ đây, Bạch Khải, với tư cách là một ngũ giai Ngự Thú sư, lại có thể dùng bốn súng để đánh bại mười hai Ngự Thú sư có súng chủ là điều thật sự kỳ lạ.

“Có thể nào, đây mới là súng chủ của Bạch Khải không?”

“Không thể, ta nghe một người bạn ở Cục 13 nói, súng chủ của Bạch Khải là một con Quân Vương cấp vong linh sinh vật, mà con này còn mạnh hơn, lại có thể đối đầu ba con, trong đó hai con là Thiên sứ của gia tộc Borg.”

“Xuyt...”

Borg gia tộc gần ngay đây, nói nhỏ một chút.”

“Khụ khụ...”

Ta có nói gì đâu mà.”

...

Tại trụ sở gia tộc Borg.

Dean lặng lẽ quan sát Bạch Khải đứng bên dưới bút đá tháp, nét mặt biểu lộ không chút hỉ nộ.

“Dean, chúng ta có nên thách đấu không?” Dean lắc đầu:

“Không cần vội, hãy đợi đến khi nào thời gian gần kết thúc thì hãy hành động.”

“Thời gian kết thúc? Sao ta không thấy có thời gian hạn chế nào cả?” Lilith có chút nghi hoặc, trong khi Elis từ đầu đến giờ vẫn trầm mặc bỗng nhiên vỗ vai Lilith, chỉ vào mặt trời đang dần di chuyển về phía chính giữa, sau đó lại nhìn về phía bút đá tháp.

“Thái Dương? Chẳng lẽ là...”

Lilith lúc này mới nhận ra, khi Thái Dương lên cao, những đường vân kỳ quái trên bút đá tháp cũng dần rõ nét, mơ hồ có thể nhìn ra là hình dạng của một con mắt lớn, nhưng nhìn kỹ lại dường như không phải.

“Bí cảnh Thái Dương có liên hệ mật thiết với Thái Dương trong thần thoại, để mở ra chắc chắn không thể thiếu sự trợ giúp của mặt trời, nếu không, làm sao ba vị phong hào lại để chúng ta chờ thêm một ngày.”

“Vậy trước đó thì sao...”

Lilith nói được nửa chừng rồi ngừng lại, hôm nay gia tộc Aloysius tốn công tốn sức để tạo ra một ngọn núi, e rằng là để mở ra bí cảnh Thái Dương.

“Thật là tốt để quan sát chiến đấu, dù sao một chút nữa chúng ta chính là đối thủ.”

Dean liếc nhìn Bạch Khải trên đỉnh núi rồi chuyển ánh mắt xuống một bóng người mang màu đỏ máu đang lao nhanh theo đường núi.

Ngay khi sự chú ý của mọi người đang tập trung vào Bạch Khải, Lý Húc Thăng cũng với tốc độ chóng mặt đi qua cửa thứ nhất, cửa thứ hai...

Giờ đây, Lý Húc Thăng đã đứng đối mặt với độc áo Hughes vừa mới đánh bại.

“Tứ giai Ngự Thú sư?” Cảm nhận được khí tức từ Lý Húc Thăng, độc áo Hughes thoáng động tâm trí.

Dù nói thất bại trước Bạch Khải khá thảm hại, nhưng Bạch Khải dù sao cũng là ngũ giai Ngự Thú sư, hơn nữa ngay cả Karl cũng thua, điều này khiến tâm trạng của Hughes không mấy tốt.

Nhưng giờ thì hắn vẫn thấy hơi mờ mịt.

Và muốn hoàn toàn xóa nhòa ấn tượng này, cách tốt nhất chắc chắn là hành hạ người mới đến.

Hughes nhìn người trước mặt mặc giáp chiến, nói: “Nói tên của ngươi.”

“Cục 13, Lý Húc Thăng.”

Lý Húc Thăng đáp lại một cách nhàn nhạt, nhìn lên đỉnh núi Bạch Khải, hỏi: “Có thể bắt đầu chưa?” Giời trẻ giờ đây đều càn rỡ như vậy sao? Hughes nhíu mày, nhưng vẫn kiềm chế tính khí, gật đầu, sau đó bên cạnh, Hủ Cốt Sa Giông lập tức phóng một đòn độc bạo đạn, trực tiếp tấn công về phía Lý Húc Thăng.

Có Bạch Khải làm gương, Hughes chắc chắn sẽ không cho đối thủ cơ hội phản công, tấn công mạnh mẽ ngay.

Chỉ là, ngay khi độc bạo đạn chuẩn bị vây quanh Lý Húc Thăng, bốn cái đuôi máu từ sau lưng Lý Húc Thăng bay ra, trực tiếp đánh bay độc bạo đạn.

Hai chân hấn mạnh mẽ đạp xuống, làm nổ tung mặt đất, toàn thân lao tới trước mặt Hủ Cốt Sa Giông.

“Lại tới sao?!” Hughes thấy vậy cảm thấy hơi phát điên, giờ đây Ngự Thú sư chiến đấu lại cứng rắn như thế sao?! Trong lúc Hughes đang hoang mang, Lý Húc Thăng đã tiến tới trước mặt Hủ Cốt Sa Giông, đuôi máu xuyên thủng thân thể của Hủ Cốt Sa Giông, đánh hai chùy khiến nó đập mạnh xuống đất.

“Vô dụng, Hủ Cốt Sa Giông...”

Thấy Lý Húc Thăng không giống như Delta sử dụng kỹ năng đặc biệt nào, Hughes thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị mở miệng, lại thấy Lý Húc Thăng giơ cao hai chùy, bốn cái đuôi máu tụ hợp về một bên, một viên cầu huyết sắc dần dần hình thành ở giữa.

“Đây là...”

ngươi là sinh vật hỗn huyết truyền kỳ!” Trên mặt Hughes hiện rõ sự hoảng sợ, sau đó hấn chứng kiến một đạo huyết lôi rơi xuống, ngay lập tức đập mạnh vào Hủ Cốt Sa Giông.

Hughes thấy những làn khói màu đỏ tím bay ra từ thân Hủ Cốt Sa Giông, sau đó mất đi liên hệ với nó.

Một cú đánh phá địch nữa! “Cảm giác này, xem ra là thức tỉnh tự thân huyết mạch thiên phú.”

La Tường thấy vậy có chút kinh ngạc, huyết mạch thiên phú là phúc lợi chuyên biệt dành cho những sinh vật hậu đại như Lý Húc Thăng, sau khi khai phát huyết mạch đến một trình độ nhất định thì có thể thức tỉnh thiên phú, tương tự như việc thức tỉnh kỹ năng của sủng thú.

“Đội 0 lại có thêm một yêu nghiệt rồi...”

...

Dưới bút đá tháp.

Bạch Khải tò mò quan sát những phù văn đang dần sáng lên trên bút đá tháp.

Có lẽ do xuất phát từ sinh vật Thần Thoại, phù văn trên bút đá tháp có những khác biệt không nhỏ so với phù văn trong bí cảnh Thủy Đế, nhưng những biến đổi dù có bao nhiêu cũng không mất đi bản chất, Bạch Khải vẫn có thể nhận ra không ít phù văn mình đã quen thuộc.

“Chỉ có điều, hình dáng của nó sao lại giống với con mắt trên đầu Beita vậy, chẳng lẽ bí cảnh Thái Dương có liên hệ với tam nhãn văn minh sao?” Bạch Khải chép miệng, chợt nghĩ đến lời Dịch Du đã nói trước khi chia tay, một ý tưởng chợt lóe lên trong đầu hắn.

Dịch Du cho mình Hư Đồng Hồ Phách, có lẽ không phải ngẫu nhiên? “Mộ Thủ truyền kỳ, giờ ta có thể tiến vào bí cảnh được không?” Sự tò mò khiến Bạch Khải dần mất kiên nhẫn, không nhịn được hỏi Mallick bên cạnh.

“Phải đợi danh sách chiến đấu kết thúc trước, bây giờ chưa được.”

Mallick lắc đầu: “Hơn nữa theo quy tắc, người cần phải chuẩn bị sẵn sàng để trở thành thủ quan.”

Nghe vậy, Bạch Khải sững sờ, lúc này mới nhớ ra mình giờ đây đã thay thế vị trí của Karl, trở thành thủ quan mới, cũng phải đối mặt với những người khác thách đấu.

“Quá phiền phức...”

Nóng lòng muốn vào bí cảnh để xác minh mối quan hệ giữa tam nhãn với bí cảnh Thái Dương, Bạch Khải bắt đầu dựa vào Delta, mượn màn hình trên đầu để theo dõi cuộc chiến của những người thách đấu trước mặt.

“Ô, là Lý Húc Thăng? Hắn đã đến cửa thứ mười rồi sao?”
Bạch Khải nhìn trên màn ảnh, thấy hắn tay cầm song chùy, đằng sau đuôi máu tựa như Huyết Thần lướt xuống, Bạch Khải hơi ngạc nhiên.

“Nhìn dáng vẻ này, Lý Húc Thăng mạnh hơn nhiều so với khi thi đấu trước đây.”

Bạch Khải chép miệng, ngay khi hắn quan sát trong chốc lát, Lý Húc Thăng đã một chùy đánh bại đối thủ ở cửa thứ mười, nhanh chân hướng về cửa thứ mười một.

Thủ quan ở cửa này không ai khác chính là Karl, người vừa bị Bạch Khải đánh bại.

Dù vị trí thủ quan của Karl đã bị Bạch Khải chiếm nhưng không có nghĩa là hắn mất quyền thách đấu, nên sau khi Mallick công bố kết quả, Karl đi thẳng đến cửa thứ mười một.

Người thách đấu tiếp theo ở cửa này thực sự là một tên côn đồ muốn kiếm chác, đi đường hoàng quay lại trụ sở gia tộc Aloysius.

Từ Bạch Khải đến Lý Húc Thăng, hắn hiểu rõ thực lực của mình nên không khoe khoang.

Cuối cùng, Lý Húc Thăng đứng trước mặt Karl.

Cả hai có bối cảnh tương tự, thậm chí cả dị năng đều có chút tương đồng, nhưng không hề có nửa điểm tâm đồng, ngược lại còn vô thức toát ra cảm giác chán ghét.

Không có bất kỳ dấu hiệu báo trước nào, hai người gần như đồng thời phát động tấn công.

Khiêng Bia Huyết Thi như một ngọn núi lớn ép về phía Lý Húc Thăng, còn Lý Húc Thăng thì không hề né tránh, ngang nhiên đón đỡ bằng song chùy, thậm chí không hề rơi vào thế yếu.

Không chỉ thế, đuôi máu từ sau lưng Lý Húc Thăng còn tấn công vào Huyết Thi từ những góc độ cực kỳ lợi hại, tiếng xé

gió vang lên rền rĩ.

Một người một thi, đơn giản với phương pháp chiến đấu thô bạo như vậy, nhìn bọn Ngự Thú sư trẻ tuổi vừa rồi đầy nhiệt huyết.

Có tới có lui mới là đối chiến, kiểu như Bạch Khải một đòn hạ gục thật sự không có gì đáng thưởng thức.

Thấy vậy, Karl lập tức sử dụng thiên phú huyết mâu của mình, và mục tiêu rất rõ ràng, chính là Lý Húc Thăng cùng bốn sủng đang dung hợp với hắn.

Mặc dù thiên phú dung hợp không cần điều kiện nào để hòa làm một với sủng thú, nhưng mức độ dung hợp vẫn liên quan đến độ đồng bộ giữa Ngự Thú sư và sủng thú.

Nếu như bị ảnh hưởng bởi huyết mâu của Karl, trạng thái dung hợp của Lý Húc Thăng sẽ rất dễ dàng bị giải trừ.

Chỉ là thiên phú của Karl đã hoàn toàn thất bại trước Lý Húc Thăng, trước đó trăm phát trăm trúng huyết mâu đã rơi xuống Lý Húc Thăng mà thậm chí ngay phản ứng cũng không có, tình trạng bốn sủng trên người Lý Húc Thăng như thể mọi thứ đều có sinh mệnh bình thường, không thêm nhìn Karl chút nào.

“Máu tươi điều khiển, ngươi đúng là hậu đại của vật đó...”

Karl cười nhạt, nói: “Vậy thì thật tốt, huyết thi của ta thích nhất là thôn thê các ngươi.”

Nói xong, Khiêng Bia Huyết Thi một lần nữa phát động Quân Vương lực trường, đuổi máu từ Lý Húc Thăng thậm chí toàn thân đều bị khổng chế bay ra, đồng thời hướng về huyết thi hội tụ.

Cưỡng ép hấp thụ máu tươi trong phạm vi lực trường và biến hóa để bản thân sử dụng, đó mới chính là khả năng thật sự của huyết thi. Đối mặt với khả năng hút máu của huyết thi, Lý Húc Thăng dường như không có đặc biệt cách nào để đối phó, dù cho toàn lực chống cự, nhưng đuổi máu vẫn từng chút một bị hút ra ngoài, tình trạng của Lý Húc Thăng cũng ngày càng yếu đi.

Cuối cùng, khi bốn cái đuôi máu hoàn toàn bị hút sạch, Lý Húc Thăng không thể không quỳ một gối xuống đất.

“Máu tươi người điều khiển, không còn huyết dịch thì chỉ có thể là phế vật.”

Karl ánh mắt lóe lên sự khinh miệt, định thu hồi huyết thi, nhưng đột nhiên phát hiện thân thể huyết thi bắt đầu co giật một cách quái dị.

“Biết rõ ta là máu tươi người điều khiển còn dám hấp thu máu của ta, thật ngu ngốc.”

Lý Húc Thăng chậm chậm đứng dậy, tay phải nắm chặt, vô số móc nhọn từ trong cơ thể huyết thi bay ra, trực tiếp đâm thủng huyết thi, biến nó thành một con nhím.

Sau đó, những chiếc gai này lập tức rời khỏi cơ thể huyết thi, lần nữa trở lại Lý Húc Thăng biến thành đuôi máu.

Trong khi đó, Karl và Khiêng Bia Huyết Thi thì lập tức ngã xuống đất, không thể động đậy.

Karl, liên tiếp thất bại!

Chương 436:

Thái Dương bí cảnh Karl rõ ràng không ngờ rằng mình lại thất bại một lần nữa, nhưng khi cảm nhận được ánh mắt sau lưng, hắn vẫn im lặng chấp nhận kết quả này, rồi tiếp tục tiến xuống một tầng nữa.

Mỗi danh sách chỉ chênh lệch về thời gian vào bí cảnh khoảng mười phút, hiện tại hắn chỉ thua kém hai mươi phút, nên cũng có thể chấp nhận được.

Nghĩ đến đây, Karl nhanh chóng phục hồi tinh thần sau liên tiếp những thất bại.

Hắn vừa dùng bút đá tháp (obelisk) để chữa trị các vết thương do huyết thi gây ra, vừa tiếp tục quan sát tình trạng của Lý Húc Thăng.

Dù hắn đã thu hồi hết huyết dịch, nhưng rõ ràng Lý Húc Thăng cũng hơi mệt mỏi.

Nhìn từ đỉnh cao, Bạch Khải nhìn chăm chú về phía hắn, trong mắt lóe lên một ánh sáng vô hình, sau đó thu hồi thú cung, ngồi xếp bằng và bắt đầu hồi phục sức lực.

Hai người này tự dừng không tiến hành chiến đấu sao? Karl hơi thất vọng, thở dài.

Hắn ban đầu còn tưởng có thể chứng kiến hai người này phân định thắng bại nhưng cuối cùng lại kết thúc bằng cách này.

Nghĩ đến đây, Karl không còn suy nghĩ nhiều, mà chuyên tâm vào việc hồi phục.

“Người ổn không, chúng ta có thể bắt đầu chiến đấu lại không?” Ngay lúc huyết thi dưới sự trợ giúp của bút đá tháp (obelisk) triệt để hồi phục, một thân ảnh trắng xóa bỗng xuất hiện ở cửa sổ mười, Karl nghe thấy liền quay đầu lại, bất ngờ phát hiện Dean đang mỉm cười nhìn hắn, còn sau lưng Dean là hai đôi cánh nhẹ nhàng lơ lửng trên không trung của thiên sứ Thánh Quang.

Karl: “...”

...

Vào lúc giữa trưa.

Mặt trời đã lên đến đỉnh trời, và bút đá tháp (obelisk) cũng đã hoàn toàn được thắp sáng, một con mắt lớn màu vàng xuất hiện trước mặt mọi người.

Cùng lúc đó, tất cả các hình chiếu đồng loạt biến mất, bút đá tháp (obelisk) xung quanh cũng ngưng tụ không gian.

“Danh sách chiến đấu dừng tại đây, mời mười hai người dẫn đầu tiến vào Thái Dương bí cảnh.”

Nói xong, Mallick nhìn về phía Bạch Khải và nói: “Người có thể tiến vào.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, đặt tay lên bút đá tháp (obelisk), lập tức bị bao phủ bởi một ánh kim quang.

Khi ánh sáng tán đi, Bạch Khải đã biến mất tại chỗ.

Vương Trần và Bạch Hòa Quang cùng nhau tiến tới bên Mallick, nhìn lại sự bình tĩnh của bút đá tháp (obelisk), Vương Trần đột ngột cười nói: “Lão Bạch, người nghĩ đệ tử của người lần này có thể mang đến cho chúng ta một bất ngờ nữa không?” “Thần Thoại truyền thừa không dễ dàng như vậy, xem hán có tìm được cửa vào đích thực không.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Còn nữa, đừng gọi ta là lão Bạch, chúng ta không quen.”

“Ai...”

Tìm tới vậy đã quen hơn hai mươi năm, không lẽ người lại nhân tâm như vậy?” Vương Trần tỏ ra mệt mỏi, trong khi Mallick thì lắc đầu bất lực, nói: “Hai người các người, nhiều năm như vậy mà vẫn một kiểu.”

“Điều này cũng không nên trách ta, từ trước đến giờ chỉ có lão Bạch ghét bỏ ta, ta có thể vô tội.”

Vương Trần vô tội nhún vai, trong khi Bạch Hòa Quang không nhìn Vương Trần, đi về một bên bắt đầu thiền định.

“Lại là cái kiểu này, thật không thú vị chút nào...”

Vương Trần không chừa hình tượng nào đuổi lưng một cái, một cái ghế nằm máy móc tự động xuất hiện sau lưng, Vương Trần mang bịt mắt lên rồi nằm xuống ở đó nghỉ ngơi. ...

Thái Dương bí cảnh.

Bạch Khải từ từ mở mắt ra, phát hiện mình đang ở trong một gian thạch thất chật hẹp.

Thạch thất không rộng rãi lắm, được xây dựng hoàn toàn bằng đá, nhờ ánh sáng từ những ngọn đuốc trong thạch thất mà hắn miễn cưỡng nhìn thấy trên vách tường hình như có vẽ gì đó.

Bạch Khải tiến lại gần quan sát, phát hiện trên tường rõ ràng vẽ cảnh cổ nhân cúng bái thần minh, nhận được ban phúc, và thần minh ấy chính là Thái Dương thần.

Tuy nhiên, Bạch Khải không chú ý nhiều đến Thái Dương thần, mà lại rất hứng thú với người được ban cho phúc.

“Tam nhãn...”

Thái Dương thần bí cảnh thật sự có liên quan đến tam nhãn văn minh.”

Nhìn vào bức họa về nhân loại có con mắt thứ ba trên trán, Bạch Khải lập tức gọi tất cả sủng thú ra.

“A ô a ô?” (Nơi này là chỗ nào, sao ta cảm thấy rất nguy hiểm?) Beita mới xuất hiện đã cảm nhận được sự khác thường của nơi này, nhưng rất nhanh đã bị bức tranh về nhân loại có tam nhãn hút hồn.

“A ô!” (Sao nhân loại này lại giống ta quá vậy!) Bạch Khải dừng lại một chút, nói: “Có vẻ như cái gọi là tam nhãn văn minh thật chất không phải bẩm sinh, mà là do những sinh vật Thần Thoại ban cho.”

“A ô...”

(Thì ra mắt ta là hàng tái chế sao, ta hơi thất vọng...) Beita liền cảm thấy hơi buồn bã, trong khi Shuke lại hứng thú, nói: “Nơi này có vẻ rất đặc biệt, không ngoa khi nói đây là một thần miếu hơn là một bí cảnh truyền thừa.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Hy vọng là như vậy, tuyệt đối đừng là một cái mộ.”

Nơi này, cùng một số văn minh ở kiếp trước quả thật có chút tương tự, Bạch Khải tạm thời chưa muốn nảy ra ý định đập vào phần tiếp theo.

Dù sao nhìn vào bối cảnh này, nơi này chắc hẳn là thần miếu của Thái Dương thần, không có lý do nào mà lại ăn nhập với những thứ đó.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta cảm thấy có vong linh khí tức.) Alpha tiến đến công thạch thất, nhìn ra ngoài thạch thất nơi có quảng trường rộng rãi, không tự chủ được mà nắm chặt Tử Vong chi kiếm.

“Ta có thể nói, ta rất hoài nghi mình thật sự không bị xuyên việt đây...”

Nhìn vào bức tranh cùng trang trí bên ngoài thạch thất, Bạch Khải che mặt thở dài.

“Thủ lĩnh, tại hạ hình như đã tạo ra một giấc mộng tương tự, có lẽ thủ lĩnh đã từng đến đây?” Không biết vô tình, Trùng Thảo nhắc nhở Bạch Khải.

Bạch Khải lắc đầu, chỉ có thể đối mặt với hiện thực mà rời khỏi thạch thất.

Chả khác gì lúc hắn ở trong thạch thất, quảng trường này cực kỳ rộng rãi, ngay giữa quảng trường là một bức tượng lớn của Hoàng Kim Giáp Trùng, xung quanh những ngọn đuốc sáng rực phản chiếu ra ánh sáng vàng ươm, mang lại chút ánh sáng cho đại sảnh.

“Beita, ngươi có nhận thấy điều gì không?” Bạch Khải vỗ vỗ đầu Beita, hỏi.

“A ô...”

(Ta chỉ cảm thấy nơi này có sự nguy hiểm, nhưng cụ thể ở đâu ta không thể xác định.) Beita lắc đầu, con mắt tam nhãn trên trán đột nhiên mở ra, ánh sáng màu lam quét quanh vách tường nhưng không phát hiện bất kỳ bất thường gì.

“Thế à...”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn xung quanh cánh cửa ra vào giống hệt như thạch thất hắn đã ra ngoài, rồi lại hướng ánh mắt vào trước mặt bức tượng bọc cánh cứng.

Theo tài liệu nói, bí cảnh này là nơi truyền thừa của Nhật Luân Giáp Trùng, mà bức tượng này là thứ duy nhất liên quan đến

bộ cánh cứng, không có gì bất ngờ, manh mối chắc hẳn ở trên bức tượng này.

“Alpha, hãy đi xem bức tượng này một chút, Gamma, chuẩn bị phòng thủ.”

Bạch Khải lùi lại hai bước, ra hiệu cho Alpha tiến lên thăm dò.

Alpha hình như nhận ra điều gì, rất cảnh giác tiến lên trước bức tượng bộ cánh cứng, thăm dò thật kỹ càng dùng Tử Vong chỉ kiếm chọc chọc vào bức tượng.

Không có một chút biến động nào.

“Quả nhiên, là ta đã nghĩ quá nhiều rồi.”

Bạch Khải tự giễu, nghĩ lại cũng đúng, nơi nào có truyền thừa thì đều bày ở đại sảnh.

“Được rồi, hãy đi tìm một chỗ khác xem sao, khi bút đá tháp (obelisk) đã đưa chúng ta đến đây, chắc chắn rằng truyền thừa cũng phải ở đây.”

Bạch Khải nhìn quanh một vòng, định tùy tiện tìm một chỗ để thăm dò, Beita đột nhiên thấy mắt tam nhãn trên trán chuyển sang màu vàng kim, trong khi những họa tiết quanh cung điện dần dần hiện lên những đường vân màu vàng, chậm rãi hướng lên đỉnh đầu kết hợp lại.

Nhờ những ánh kim quang này, Bạch Khải lúc này mới nhận ra đỉnh đầu đang treo ngược một Kim Tự Tháp làm bằng vàng, mà bên dưới nó chính là bức tượng của Hoàng Kim Giáp Trùng.

“Cần phải có tam nhãn văn minh thì mới có thể kích hoạt, Dịch Du quả thật đã sớm biết thông tin về nơi này.”

Thấy thế, Bạch Khải càng chắc chắn rằng Dịch Du đã có sự chuẩn bị từ trước, và càng thêm cảnh giác.

Hắn cũng không nghĩ rằng, bí cảnh truyền thừa hoàn toàn không có chút nguy hiểm nào, mà chỉ đợi chờ để người đến tiếp thu.

Nếu thực sự là như vậy, gia tộc Aloysius chắc chắn đã lật tung nơi này, đâu đến lượt bọn hắn.

Cuối cùng, khi Kim Tự Tháp lơ lửng ở trên được ánh sáng thấp sáng, một giọt chất lỏng màu vàng từ đỉnh Kim Tự Tháp nhỏ xuống, rơi chính xác vào đỉnh đầu bức tượng Hoàng Kim Giáp Trùng.

Ngay sau khi bình tĩnh lại, bức tượng cứng rắn đột nhiên bị khoét một lỗ hồng, và một vòi chất lỏng màu vàng từ đó phun ra, hướng về phía Bạch Khải bên dưới mà xối xuống.

“Đ*m nó, làm cảnh tượng lớn như vậy, mà lại dùng nguyên thủy cạm bẫy sao!” Bạch Khải thầm mắng, quay người lên Delta, lúc này Delta lóe lên, lập tức trở lại thạch thất ban đầu, trong khi Alpha bắt lấy Gamma và Trùng Thảo, vỗ cánh đuổi theo.

“A ô a ô!” (Đầu xương, người báo thù cá nhân!) Nhìn thấy Alpha là kẻ duy nhất thoát thân, Beita không thể không thốt lên một tiếng mắng chửi, may mà Shuke kịp thời kéo cánh máy móc ra, nhanh chóng theo sau.

Sau khi năm sủng thú rời đi, bức tượng Hoàng Kim Giáp Trùng liền hoàn toàn hóa thành chất lỏng vàng, bao phủ toàn bộ quảng trường.

“Chắc chắc, thật dùng nhiều vàng vô lý như vậy để làm bẫy, chẳng lẽ thần minh thật xa xỉ đến vậy?” Nhìn biển vàng óng dưới chân, Bạch Khải không khỏi tặc lưỡi, rồi nhìn về phía Beita với ánh mắt vàng kim, hỏi: “Beita, bây giờ người cảm thấy thế nào?” “A ô...”

(Ta cũng không nói rõ ràng được, nhưng tựa hồ cảm thấy có thứ khác thường.) Beita nghiêng đầu suy nghĩ một chút, đôi mắt vàng kim quét qua biển vàng óng bên dưới, không chắc chắn trả lời.

“Ồ?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, hỏi: “Ồ đâu?” Beita chỉ về phía dưới biển vàng óng.

“Người nói, ở dưới này sao?” Bạch Khải nghe thấy có chút do dự, đây là chất lỏng vàng đã tan chảy, cho dù là Ngự Thú sư ngũ giai đương nhiên cũng không thể xuống đó mà không gặp khó khăn gì.

“A ô!” (Không sai, mắt ta nói đúng như vậy, nói?) Bạch Khải nghe xong thì im lặng, nhìn về phía Shuke, nói: “Shuke, có thể

phân tích tình huống bên dưới không?” “Không thể xác định năng lượng nhiễu loạn, không thể đo lường tình hình cụ thể.”

Shuke lắc đầu, nói: “Nhưng ta công nhận Beita có lý.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, Beita rõ ràng có liên quan đến tam nhân văn minh, biển vàng kia có thể là do Beita mà hình thành, có lẽ bí mật của thần thoại chính là ở đây.

“Beita, dẫn đường phía trước, Alpha, Gamma, Delta, nhớ bảo vệ tốt cho ta.”

Nói xong, Bạch Khải liền bước một cái xuống biển vàng, sau đó Gamma bao phủ quanh người hắn, cười Delta vọt xuống dưới.

Khi năm sủng thú rơi xuống biển vàng, dung dịch vàng vốn bình tĩnh bỗng nhanh chóng xoay tròn, vòng xoáy trung tâm chính là nhóm Bạch Khải. Đôi khi vòng xoáy tan biến, nhóm Bạch Khải đã hoàn toàn biến mất không còn thấy đâu.

Sau đó, chất lỏng vàng như có sinh mệnh, hướng về vô trung hội tụ lại, một lần nữa hình thành bức tượng Hoàng Kim Giáp Trùng như lúc ban đầu, quảng trường lại một lần nữa rơi vào im lặng, giống như vừa rồi hoàn toàn không có bất kỳ điều gì xảy ra.

Chương 437:

Hắc Bạch song xà Bút đá tháp bên ngoài.

Kim sắc cự nhãn phù văn đột nhiên phát ra ánh sáng chói mắt, khiến cho mọi người đứng dưới chân núi không thể không chao đảo, cảm thấy như sơn phong có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Nhưng cảnh tượng kỳ dị đó chỉ duy trì trong vài giây rồi lại trở về bình thường, chỉ để lại những ánh mắt ngạc nhiên của mọi người.

Vương Trần xúc lại bịt mắt, nhìn về phía bút đá tháp, nơi mà cự nhãn phù văn đã mờ đi, nói: “Có vẻ như, Bạch Khải đã tìm đúng cửa vào.”

Mallick thở dài, nói: “Có lẽ vậy, xem ra phần truyền thừa này có lẽ sẽ rơi vào tay Bạch Khải.”

“Chưa thể nói sớm như vậy, chỉ là tìm đến cửa vào thôi.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Nhưng mà, chúng ta cũng nên chuẩn bị sẵn sàng.”

“Ừm.”

Mallick nghiêm mặt, ánh mắt Vương Trần hiem khi trở nên nghiêm túc, nói: “Yên tâm, mạng lưới đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần chờ đợi là được.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang gật nhẹ đầu, sau đó lại nhắm mắt lại lần nữa.

Ba người đang đối thoại không để ý đến Lý Húc Thăng, nhưng Lý Húc Thăng lại không nghe thấy một chút gì, sau khi thấy Mallick gật đầu, hắn đưa tay đặt lên bút đá tháp.

Cảm giác quen thuộc với ánh sáng kim quang, với thạch thất quen thuộc, và bức tượng Hoàng Kim Giáp Trùng cũng quen thuộc. Điều khác biệt duy nhất chính là khung cảnh xung quanh lúc này đầy những con bọ cánh cứng màu đen. ...

Phanh! Cát vàng bay múa, một người năm sừng từ trong cát vàng chui ra, có chút chật vật.

“Phi phi phi...”

suýt chút nữa đã bị chôn sống, phương thức truyền tống của Thần Thoại bí cảnh quả thực quá tệ.”

Bạch Khải nhổ cát vàng trong miệng ra, bộ mặt đầy vẻ chán ghét.

“A ô...”

Beita hoảng hốt, dù bị cuốn vào vòng xoáy hoàng kim một cách kỳ lạ, nhưng dung dịch hoàng kim lại không gây hại cho họ, ngược lại, còn cho họ một cảm giác ấm áp như ánh nắng.

Chỉ là cảm giác đó không kéo dài được bao lâu, xung quanh dung dịch hoàng kim bất ngờ biến thành cát vàng.

Nếu không nhờ Alpha phản ứng nhanh, kịp thời tìm lối thoát, có lẽ họ đã bị sa mạc này ép thành thịt nát rồi.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta cảm thấy như có vật gì đang chú ý đến chúng ta.) Alpha nắm chặt Tử Vong chi kiếm, đề phòng nhìn xung quanh, trong khi Bạch Khải bỗng cảm thấy một sự hiện diện, theo bản năng nhìn lên phía trên đầu.

Nơi này, có phải chính là Thái Dương bí cảnh không? “Shuke, hãy lục soát xung quanh xem có kết cấu hay sinh vật gì không.”

Shuke nhẹ gật đầu, các loại điều tra ong nhanh chóng bay ra, thu thập dữ liệu xung quanh và nhanh chóng truyền lại cho Shuke.

Rất nhanh, một tấm bản đồ 3D xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Có phải là tháp cao kia không?” Theo dõi bản đồ, Bạch Khải nhìn về phía xa, nơi có một bóng đen kéo dài tới chân trời, lúc này đã xác định hướng đi.

“Chúng tiểu nhân, xuất phát!” Năm sủng đồng loạt gật đầu, nhanh chóng điều chỉnh trạng thái, hướng về phía tháp cao tiến lên.

Nhưng chưa đi được bao xa, một con bọ cạp khổng lồ bất ngờ chui ra từ dưới cát vàng, đuôi nhọn vững vàng nhằm thẳng vào họ, dường như lúc nào cũng có thể phát động tấn công. ...

Bạch Khải đảo mắt một vòng, và nhận thấy xung quanh bọ cạp đất cát đang bò ra từng đàn, đồng thời từ từ hướng về phía mình, rõ ràng là dự định vây bắt họ lại.

“Cứ tưởng rằng sẽ gặp một loại sinh vật đặc biệt nào đó, cuối cùng cũng chỉ là bọ cạp đất cát thôi.”

Nhìn thấy khí thế hung hãn của đàn bọ cạp, Bạch Khải cảm thấy có chút thất vọng.

Dựa vào khả năng điều tra của Shuke và Beita, họ dĩ nhiên đã sớm nhận ra những sinh vật này dưới cát vàng, nhưng vì đây là Thần Thoại bí cảnh, Bạch Khải nghĩ có thể gặp được gì đó hiếm thấy nên không vội giải quyết.

Kết quả, chỉ có bọ cạp đất cát mà thôi, thật sự khiến hắn có chút thất vọng.

“Nhưng mà hình thể của chúng lớn hơn so với bọ cạp thông thường, có thể xem như là một phân lương thực.”

Khi tiến vào nơi này, Bạch Khải đã nhận thấy mình hoàn toàn mất đi liên kết với bí cảnh, Delta biểu thị hắn đã bị áp chế, mối liên hệ với không gian cũng suy yếu đi rất nhiều.

Nghĩ đến việc họ có thể sẽ phải ở đây nghỉ ngơi vài ngày, chuẩn bị một chút lương khô là điều cần thiết.

“Epsilon, giao những con bọ cạp này cho người.”

“Cái gì?!” Bị Bạch Khải gọi tên đột ngột, Trùng Thảo lập tức giật mình, nói: “Nhưng tôi không có năng lực chiến đấu chính diện mà!” “Không sao, loại sinh vật này, luyện một chút là được.”

Bạch Khải nở một nụ cười quái dị, nắm lấy Trùng Thảo rồi hướng về phía bọ cạp đất cát mà lao tới, trong khi bốn người kia thì trực tiếp trốn vào trong phòng kim loại mà Shuke biến hóa.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, Epsilon có thể làm được không?) Do đã nghiên cứu sinh vật và ở gần Trùng Thảo, Delta không khỏi cảm thấy lo lắng.

“Không sao, hai đầu lãnh chúa cao cấp cùng Tri Thức cổ thụ hợp nhất ra cộng sinh thể, không yếu như chúng ta tưởng tượng đâu.”

Bạch Khải dừng lại một chút, nói: “Chỉ có thể xem như trong đội yếu nhất mà thôi.”

Delta nhẹ gật đầu, nhưng vẫn chuẩn bị cách cứu viện.

Tại bên ngoài phòng kim loại, rõ ràng bộ cạp đất cát đã nhận ra cái kim loại này không phải thứ mà chúng có thể công phá, nên đã chuyển mục tiêu sang Trùng Thảo.

Nhìn những con bộ cạp đất cát chậm rãi lao tới, trong lòng Trùng Thảo đầy bi thương, nhưng khi thấy Bạch Khải đã trốn vào phòng kim loại, làm hắn càng thêm tuyệt vọng.

“Tôi đây đang tạo nghiệp gì chứ...”

Trùng Thảo bắt đầu dĩ thử dài, đột nhiên sau lưng phát triển ra một đôi cánh trùng màu sắc rực rỡ, theo sự rung động của cánh, vô số phấn nở ra từ bầu trời.

Những bột phấn này giống như phấn hoa, lại cũng giống như phấn trên cánh bướm, nhẹ nhàng rơi xuống thân bộ cạp đất cát.

Tuy nhiên, những bột phấn này không gây ra bất kỳ tổn thương nào cho bộ cạp, vì vậy chỉ dừng lại trong chốc lát, bộ cạp đất cát liền bắt đầu tấn công.

Nhưng khi Trùng Thảo vừa hạ xuống đất, bộ cạp đất cát lại hoàn toàn phớt lờ hắn, mà đồng loạt dừng lại, nằm rạp trên mặt đất, như thể đang triều bái một vị quân vương.

Thôi miên phấn hoa.

Sau khi kết hợp với bột phấn của trùng hệ, hiệu quả thôi miên phấn hoa cũng tăng lên rõ rệt, ngay cả khi chỉ dính một chút trên người, bộ cạp đất cát vẫn rơi vào trạng thái ngủ say.

Tuy nhiên, trạng thái này rõ ràng không vững chắc, một số bộ cạp đất cát cách xa thỉnh thoảng vẫn lắc lư đuôi, dường như lúc nào cũng có thể tỉnh lại.

Thấy vậy, những dây leo bảy màu trên người Trùng Thảo bỗng nhiên kéo dài, nhanh chóng quấn lấy từng con bộ cạp, những nhánh sắc nhọn xuyên qua xác của chúng, đổ chất độc tê liệt vào trong thân thể bộ cạp.

Dưới hiệu quả song trọng của thôi miên phần hoa và tê liệt, bọ cạp đất cát hoàn toàn mất đi khả năng phản kháng, trong khi Trùng Thảo vẫn không ngừng tấn công, dây leo dài nhọn đâm vào đầu bọ cạp, nhanh chóng ăn sạch phần não của chúng.

“Thật ngạc nhiên, hai loại kỹ năng của sinh vật có thể kết hợp với nhau, cộng sinh chính là thuận lợi.”

Nhìn thấy Trùng Thảo dễ dàng giải quyết những con bọ cạp đất cát, Bạch Khải thỏa mãn nhẹ gật đầu, có thể kết hợp linh hoạt giữa Phệ Linh trùng và mộng cảnh dây leo, Trùng Thảo quả thực có thiên phú chiến đấu không tệ.

Sau khi tiêu diệt hết các bọ cạp đất cát, Trùng Thảo thu hồi dây leo, trở lại hình dạng tiểu trùng bảy màu ban đầu, nhưng tinh thần đã tốt hơn trước rất nhiều.

Phệ Linh trùng có khả năng mượn sức mạnh từ việc thôn phệ kẻ thù, Trùng Thảo cũng thừa hưởng khả năng này.

“Làm tốt lắm.”

Nhìn thấy Trùng Thảo bay trở về, Bạch Khải giơ ngón tay cái lên, Trùng Thảo cũng tỏ ra hài lòng, những nổi bất mãn và bất đắc dĩ trước đó đều tan biến.

“Cảm ơn thủ lĩnh đã khen ngợi, tôi sẽ cố gắng hơn nữa.”

“Tốt, vậy tiếp theo giao cho ngươi.”

Bạch Khải vỗ vỗ vào đầu Trùng Thảo, trong khi Gamma thì kéo những thi thể bọ cạp đất cát tới bên mình, khéo léo gỡ lấy thịt, sau đó bảo quản chúng trong vỏ thủy tinh.

Thịt bọ cạp đất cát tuy có độc, nhưng không nhiều, chỉ cần xử lý một chút là có thể dùng để ăn, cảm giác thịt khá tốt.

Sau đó, Trùng Thảo với vẻ mặt đau khổ, dẫn đầu mở đường, đối mặt với những sinh vật hung dữ cấp cao càng lúc càng nhiều, độ khó trong chiến đấu cũng ngày càng cao, thậm chí khi gặp phải một con đại xà cấp bốn, hắn suýt nữa đã mất mạng.

May mà Trùng Thảo mượn sức mạnh từ Phệ Linh trùng cường đại, đâm thủng cơ thể kẻ thù từ bên trong, và cũng nhanh chóng hồi phục sức khỏe cho mình.

Khi họ đến phía dưới tháp cao, Gamma đã kéo theo một quả cầu kim cương có đường kính khoảng mười mét, trong cầu chứa đựng những xác thịt của những con hung thú mà Trùng Thảo đã săn được.

“So với dự đoán, mọi thứ diễn ra thuận lợi hơn nhiều.

Chắc chắn là Thần Thoại bí cảnh, quả nhiên không quá nguy hiểm.”

Nhìn tháp cao trước mặt, Bạch Khải hài lòng gật đầu và chuẩn bị tìm kiếm lối vào.

“A ô?” (Tại sao bản uông đột nhiên cảm thấy lạnh toát sống lưng nhỉ?) Beita đột nhiên giật mình, Alpha cũng lập tức rơi vào trạng thái cảnh giác, Bạch Khải bỗng cảm thấy có điều gì đó không ổn, dưới chân sa mạc lại đột ngột rung chuyển mạnh, từng mảng tường đất từ trong cát bay lên, chặn đường đi của Bạch Khải và các bạn.

Cùng lúc đó, hai bóng đen khổng lồ từ dưới cát chui ra, khí tức lạnh lẽo khiến Bạch Khải không tự chủ được mà rụt cổ lại.

Cuối cùng, bức tường đất vươn lên cao, Bạch Khải nhìn rõ hai bóng đen lớn kia, rõ ràng là một con đen và một con trắng, hai đầu đại xà.

Hai con đại xà này trông khá giống nhau, chỉ khác màu sắc bên ngoài, khi cảm nhận được khí tức của Bạch Khải và những người khác, Hắc Bạch song xà lập tức bơi nhanh về phía họ.

“Quả nhiên tôi đã nghĩ nhiều quá...”

Bạch Khải không ngừng lẩm bẩm, nhìn thấy Hắc Bạch song xà uốn lượn trên tường đất, hắn nói: “Dù sao, cuối cùng cũng gặp hai con yêu thú hung tàn rồi.”

Việc chúng xuất hiện vào lúc này rõ ràng là vì muốn bảo vệ thông thiên tháp, cấp bậc của chúng chắc chắn không thấp.

Vì lẽ đó, tài liệu mà chúng sở hữu chắc chắn cũng không phải là thấp.

“Chúng tiểu nhân, các ngươi đã đến vòng thứ hai mà cường hóa tài nguyên!”

Chương 438:

Đánh tiêu nhân, đến rồi lão Nghe thấy lệnh của Bạch Khải, Alpha dẫn đầu xông ra ngoài, theo sau là hóa thân Kim Cương Bạo Viên Delta.

Còn Gamma thì đứng bên cạnh Bạch Khải, đề phòng có kẻ thù xuất hiện.

“Shuke, tình hình bây giờ thế nào?” Trong mắt Shuke lóe lên ánh sáng hồng, một bản đồ 3D hoàn toàn mới hiện lên trước mặt Bạch Khải, và hắn cũng nhớ rõ chút ít thiết kế của bức tường cao. Đó là một mê cung cực kỳ lớn.

“Đưa những kẻ xông vào vào mê cung, rồi để Hắc Bạch song xà tiêu diệt chúng sao?” Nhìn thấy Alpha và Delta đang giao chiến với Hắc Bạch song xà, lại nhìn thấy khoảng cách với hắn cùng cái tháp cao, Bạch Khải cảm thấy hiểu rõ hơn.

“Shuke, Beita các người cũng đi hỗ trợ đi, để Gamma và Epsilon ở bên cạnh ta là được.”

A ô! (Beita nghĩ không biết làm sao để đá kích hai cái đầu rắn này!) Beita có vẻ phấn khởi, nhanh chóng không chịu nổi mà xông ra ngoài, trong khi Trùng Thảo thì lặng lẽ thở phào.

Hai đầu đại xà này không dễ chọc, nếu không hắn trước đây đã không thể có hiệu quả gì, mà thực sự chỉ biết như đưa đồ ăn cho chúng. Đối mặt với sự tấn công từ ba súng, Hắc Bạch song xà càng trở nên ngang ngược, mở miệng phun một ngọn lửa hung tợn về phía ba súng.

Ngọn lửa đó mạnh mẽ như một vụ phun trào núi lửa, bao trùm tất cả ba súng, nhưng chỉ nghe một tiếng rít, một đầu Phong Thần Dực Long đã phá vỡ cột lửa bay ra, hai cánh quạt liên tiếp, hai cơn lốc gió xuất hiện trước mặt Hắc Bạch song xà, kéo ngọn lửa về phía nó.

Người ta thường nói gió giúp lửa, nhưng hai cơn lốc này của Delta hoàn toàn không có tác dụng gì với lửa, ngọn lửa bị cuốn vào hai cơn lốc và cứ thế dần dần bị dập tắt. Âm thanh vọng lại trong không gian + sự điều khiển của gió lốc, tuy

không đạt đến trình độ phong bạo không gian, nhưng cũng đủ để dập tắt cột lửa của Hắc Bạch song xà.

Thấy công kích của mình bị hóa giải dễ dàng, Hắc Bạch song xà trở nên điên cuồng, ngẩng cao đầu muốn kéo Delta xuống.

Nhưng Phong Thần Dực Long vốn là sinh vật bay lượn trên không trung, làm sao có thể dễ dàng bị hai đầu đại xà kéo xuống.

Nó chỉ cần vỗ cánh nhẹ nhàng là đã kéo cao khoảng cách.

Cùng lúc đó, khi sự chú ý của song xà bị Delta thu hút, Alpha đã phát động tấn công vào thân thể song xà với khí tức tịch diệt của Tử Vong chi kiếm, xẹt qua thân nó, khiến lớp vảy cứng cáp của song xà trở nên yếu ớt và dễ dàng bị phá hủy.

Nhưng thân thể Hắc Bạch song xà thực sự quá lớn, và phản ứng lại cũng cực kỳ nhanh nhạy, nên ngay lập tức, đầu xà còn lại đã bắt đầu cắn xé vào vết thương bị Tử Vong chi kiếm ăn mòn.

Vết thương gây ra cơn đau kịch liệt khiến bản năng hung hãn của song xà bùng phát, nó gào thét một tiếng rồi lập tức tái sinh và hướng về phía Alpha mà cắn tới.

Thấy vậy, Alpha liền giữ Bất Diệt viêm kiếm trong tay, song kiếm quơ quơ, trực tiếp mở một lỗ lớn trên miệng song xà, ngăn cản máu thịt phục hồi.

Cùng lúc đó, Shuke nâng pháo điện từ lên, luôn luôn tập trung vào điểm mấu chốt ngăn chặn những hành động của Hắc Bạch song xà, khiến chúng trở thành hai mục tiêu lớn.

“Làm người canh cửa, hai đầu rắn này có vẻ hơi yếu một chút...”

Nhìn Hắc Bạch song xà đang bị ba sủng tấn công tới mức chật vật, Bạch Khải nhíu mày nói: “Cẩn thận một chút, có lẽ không đơn giản như vậy.”

Vừa dứt lời, Hắc Bạch song xà đột nhiên bỏ qua ba sủng và kéo dài khoảng cách, rồi phát ra một tiếng gầm thét thê lương.

Ngay lập tức, bầu trời trở nên u ám, không phải ánh sáng mặt trời bị che khuất, mà là hai đầu đại xà khổng lồ chui ra từ mê cung.

“Đây là tiểu nhân lớn, đến rồi lão?” Bạch Khải nhìn hai đầu đại xà khổng lồ, gần như là phiên bản tái tạo của Hắc Bạch song xà, nhưng kích thước lớn hơn rất nhiều, mà thâm cười.

Hắn tự hỏi làm sao mà Thông Thiên tháp thủ hộ lại yếu ớt như vậy, hóa ra chỉ là hai đầu tiểu xà.

“Hít sâu, thở mạnh!” Nghĩ đến những điều này, Bạch Khải không do dự, lập tức quyết định rút lui.

Mặc dù có chút không cam tâm, nhưng hai đầu đại xà mang đến cho hắn cảm giác chẳng khác gì những sinh vật truyền kỳ mà hắn đã thấy trước đây, còn với hắn, với kích thước này, thật sự không xứng đáng, ở lại chỉ có thể nói là tự tìm rắc rối.

Chỉ hy vọng hai đầu đại xà này chỉ chú ý đến hắn và không mấy tích cực tấn công. Đáng tiếc là hắn đã không như mong đợi, hai đầu đại xà cực kỳ khó chịu do con mồi bị thương, không chút do dự vươn mình lên tấn công về phía năm sủng, trong khi năm sủng vừa cố chạy trốn thì trong nháy mắt đã bị đại xà đuổi kịp.

“Đáng ghét, chỉ có thể liều mạng thôi!” Thấy vậy, Bạch Khải cắn răng, quyết liệt đổi hướng, để Alpha, Shuke, Beita và Gamma tiến lên chiến đấu, còn Delta thì toàn lực thả sức cùng họ không để hy vọng chạy thoát khỏi nơi này.

“À? Epsilon đâu?” Bạch Khải nhìn quanh một vòng, bỗng nhận ra đội ngũ đã thiếu bóng dáng của Trùng Thảo, lập tức khá ngạc nhiên.

Chưa nói đến việc hắn có thể tránh khỏi tấn công của hai đầu đại xà, nếu Trùng Thảo đã mất, thì tương lai của hắn có thể coi như đã mất.

Rống! Đúng lúc này, từ phía sau, đại xà khổng lồ bất ngờ phát ra một tiếng gào quen thuộc, khiến cho cả hai đầu đại xà dừng lại và quay đầu lại.

Phát ra tiếng gào đó chính là Hắc Bạch song xà, nhưng không hiểu sao hai con xà lại quần quýt nhau một chỗ, đáng thương cọ lưng vào đuôi của đại xà.

Có lẽ nhận ra sự hồi hộp của Hắc Bạch song xà, hai đầu đại xà quyết định bỏ qua Bạch Khải mà quay lại lòng đất.

“Đây là, con tim phát hiện?” Bạch Khải thấy vậy thì có chút khó hiểu, sau đó nhìn thấy Hắc Bạch song xà quấn lấy nhau và di chuyển về phía trước, khéo léo cúi người xuống, để lộ Epsilon đang nằm trên người Hắc Xà.

“Epsilon? Vừa rồi là ngươi làm? Ngươi đã ký sinh chúng nó sao?” Bạch Khải cảm thấy mờ mịt, nhưng khi thấy Trùng Thảo đang xâm nhập vào cổ của song xà, hắn đã hiểu ra.

“Tôi không có ký sinh, chỉ là mượn mộng cảnh tạm thời ảnh hưởng hành động của chúng thôi.”

Bị Bạch Khải và những thú khác nhìn chăm chú, Trùng Thảo thấy xấu hổ nhưng không thể kìm nén niềm vui trong lòng, nên đã giải thích.

“Mượn mộng cảnh khống chế hành động? Thôi miên?” Trong mắt Bạch Khải lóe lên một tia ngạc nhiên, thậm chí cả đại xà khổng lồ cũng không phát hiện ra điều dị thường, vậy Trùng Thảo khi nào thì lợi hại như vậy? “Hắn là Trùng Thảo còn quá yếu, không ai để ý đến, mà lại mộng cảnh dây leo cũng rất dễ bị người khác coi nhẹ.”

Shuke đánh giá Trùng Thảo và đưa ra một suy luận, Bạch Khải cực kỳ tán thành.

Tam giai Lãnh Chúa cấp Trùng Thảo chưa từng lớn bằng một phần mười lớp vảy của đại xà, bị xem nhẹ cũng là điều bình thường.

Lần này, Bạch Khải cảm thấy may mắn vì không vội giữ súng thú lên cấp.

Nếu như Hứa Thăng đến tứ giai, Trùng Thảo cũng sẽ không làm được như vậy.

Ngay khi Bạch Khải trầm nghĩ đến điều này, Hắc Bạch song xà đột nhiên gãy dựa hai lần nhưng nhanh chóng bị Trùng Thảo thôi miên lần nữa.

“Thủ lĩnh, phải xử lý hai đầu rắn này thế nào? Tôi không thể thôi miên chúng lâu, có cần cưỡng ép ký sinh không?” Cảm nhận được sự kháng cự của song xà, Trùng Thảo gấp gáp xin chỉ thị Bạch Khải.

Bạch Khải suy nghĩ một chút, nghĩ đến đầu kia có thể vẫn chưa đi xa, vẫn quyết định bỏ qua ý nghĩ đen tối này.

“Để chúng nó ngủ say đi, chúng ta tranh thủ thời gian chạy trốn khi đại xà còn chưa kịp phản ứng.”

Khi nghe thấy mệnh lệnh của Bạch Khải, Trùng Thảo lập tức gia tăng phần hoa thôi miên, những động tác nhỏ của song xà lập tức lịm đi và ngã xuống đất, chìm vào giấc ngủ say, còn Bạch Khải cùng năm sủng thì một lần nữa tiến về Thông Thiên tháp.

Lần này, Bạch Khải bình tĩnh đi tới dưới Thông Thiên tháp, nhưng sau khi đi vòng quanh mấy lần, vẫn không thể tìm thấy cửa vào.

“Thật là phiền phức, Thông Thiên bí cảnh này...”

Khi thấy cuối cùng cũng muốn tìm ra lời giải, Bạch Khải cảm thấy rất bất đắc dĩ, nhưng khi nhìn thấy Beita đang tò mò ngửi ngửi xung quanh, đôi mắt hần sáng lên.

“Beita, toàn lực kích hoạt mắt dọc, xem có thể tạo ra hiệu quả không.”

A ô? Beita nghiêng đầu một chút, nhưng vẫn ngoan ngoãn kích hoạt mắt dọc của mình. Ánh sáng kim quang lóe lên, mắt dọc trên trán của Beita chiếu sáng lên Thông Thiên tháp, và trên tháp xuất hiện những ký hiệu giống như con mắt khổng lồ, khiến cả tòa tháp đều rung chuyển.

Quả nhiên là như vậy! Bạch Khải hai mắt sáng lên, nhìn những ký hiệu giống như mắt khổng lồ từ từ mở ra, hưng phấn quơ tay lên.

Rống! Nhưng vào lúc này, hai đầu đại xà vừa mới rời đi đã đột ngột quay trở lại, thấy Bạch Khải và những người dám liều lĩnh làm phiền giấc ngủ của nó, chúng gầm thét và bơi về phía họ.

“Ta đêch, con hàng này quay lại thật nhanh!” Bạch Khải thấy vậy liền vội vàng lao vào cánh cửa đại môn của Thông Thiên tháp, ngay lúc này, năm sủng đã ở bên trong, khi đại xà đến Thông Thiên tháp thì những ký hiệu trên cửa đã đóng lại lần nữa.

Rống! ! ! Đại xà mất dấu con mồi cúi đầu gào thét, nhưng nhanh chóng chú ý đến Hắc Bạch song xà đang trong giấc ngủ, có chút không cam lòng nhìn về phía Thông Thiên tháp, rồi bơi về phía Hắc Bạch song xà. ...

Trong Thông Thiên tháp.

Bạch Khải, người đã thoát khỏi sự truy sát của hai đầu đại xà, nặng nề thở ra mấy hơi, nhưng vẫn không thể giảm bớt nỗi sợ hãi trong lòng.

Bị hai đầu sinh vật truyền kỳ truy đuổi, Bạch Khải dám khẳng định, đây chắc chắn là khoảnh khắc kích thích nhất trong cuộc sống cầm thú của hắn, không chỉ là quá khứ mà còn là cả tương lai.

“Lần sau có bất kỳ bí cảnh Thần Thoại nào, nhất định phải đoán trước thực lực của mình.”

Bạch Khải vẫn còn sợ hãi, vỗ vỗ lên Beita bên cạnh, nếu không nhờ Beita có tam nhãn và mối liên hệ với Thông Thiên tháp thì giờ chắc hắn đã bị lạnh cóng.

“Nhưng không có con mắt này, có lẽ chúng ta đã không tiến vào nơi này.”

Shuke bổ sung một câu, ngay lập tức khiến Bạch Khải chìm vào suy tư.

Có vẻ như, điều này rất có lý? Hơn nữa, có vẻ như trước đây Beita đã nói cảm nhận được nguy hiểm.

“Được rồi, đã đến rồi, hãy tiếp tục xuống dưới thôi.”

Nhìn những bậc thang dường như vô tận phía trên, Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, mở rộng bước chân hướng về đỉnh tháp mà đi.

Hy vọng lần này sẽ an toàn để hắn tìm thấy Thái Dương bí cảnh truyền thừa.

Chương 439:

Nhật Luân Giáp Trùng Thông Thiên tháp như trải rộng vô tận, Bạch Khải sau khi đi một đoạn đường thì phát hiện khoảng cách đến đỉnh tháp vẫn xa tít tắp.

Hắn quyết định tiếp tục leo tháp mà không để tâm đến bản thân.

“Beita, ngươi có cảm nhận được đỉnh tháp ở đâu không?” “A ô a ô.”

(Chủ nhân, ta cảm nhận được ở trên có một sinh vật đặc thù nào đó tồn tại, nhưng ta không muốn lên đó.) Beita nhìn lên, lơ mơ thấy một hào quang màu vàng rực rỡ ở trên cao, trong lòng hắn lại có hai loại cảm giác hoàn toàn trái ngược.

Một là ấm áp, như ánh mặt trời đang chiếu sáng.

Một là lạnh lẽo, như tận thế đang đến gần.

“Vậy nên, có khả năng ở trên đó có một loại nguy hiểm gì đó?” Bạch Khải trầm tư, trong đầu hắn không tự chủ hiện lên hình ảnh của hai con Ma Thiên Đại Xà trước đó.

Chúng sẽ không bơi lên Thông Thiên tháp chứ? Nghĩ đến viễn cảnh nổi bật trước mắt, Bạch Khải không khỏi run rẩy.

“Delta, giữ nguyên trạng thái hư không cộng minh, sẵn sàng chạy ngay.”

Róc rách, rách rách. (Yên tâm, chủ nhân, Delta đã chuẩn bị sẵn sàng.) Delta gật đầu, xung quanh thân thể mơ hồ xuất hiện những gợn sóng không gian, sẵn sàng chuyển vào trạng thái hư không cộng minh.

Cuối cùng, dưới ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, một sinh vật năm sừng cuối cùng cũng tới được đỉnh tháp.

Một luồng năng lượng ấm áp lập tức chiếu xuống Bạch Khải, làm dịu đi cảm giác mệt mỏi toàn thân, tâm trạng vốn dĩ có chút kích động giờ lại dần bình thản trở lại.

Bạch Khải nhìn theo hướng ánh mặt trời, bất ngờ phát hiện một con bọ cánh cứng toàn thân lông lánh như mặt trời, đó

chính là Nhật Luân Giáp Trùng đang ghé vào đỉnh tháp. Ánh nắng cũng phát ra từ nó.

“Đây là, Nhật Luân Giáp Trùng?” Sắc mặt Bạch Khải hiện lên vẻ mừng rỡ, đó là một sinh vật Thần Thoại, trong truyền thuyết đã biến mất hàng ngàn năm, mà giờ hắn lại may mắn gặp được! Tuy nhiên, niềm vui này chỉ thoáng qua, Bạch Khải nhanh chóng nhận ra sự dị thường.

Mặc dù con Hoàng Kim Giáp Trùng trước mắt mang lại cho hắn cảm giác mạnh mẽ hơn nhiều so với những sinh vật truyền thuyết, nhưng không đến mức khiến Bạch Khải phải quỳ lạy.

Hắn gần như cảm thấy con bọ cánh cứng này chẳng khác nào bức tượng vàng trong thánh điện mà hắn gặp trước đó.

“Sẽ không phải là một cánh cửa bí ẩn nào đó nữa chứ...”

Khóe mắt Bạch Khải giật giật, bút đá tháp (obelisk), biển Hoàng Kim, Thông Thiên tháp, hắn đã xuyên qua ba cánh cửa, nếu còn tiếp tục đi vào một bí cảnh nữa, hắn sẽ nghi ngờ rằng mình vẫn còn đang trong giấc mộng mới Trùng Thảo.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải hoài nghi nhìn về phía Trùng Thảo, nhưng thấy Trùng Thảo đang thèm thuồng nhìn con Hoàng Kim Giáp Trùng, thân thể thì không tự chủ được mà hướng về phía nó.

“A ô a ô.”

(Con người, đây chỉ giống như một xác bọ cánh cứng mà thôi.) Beita nhận mạnh phát hiện ra vấn đề trước mặt Nhật Luân Giáp Trùng, trên thân nó có một vết nứt nhỏ.

Bạch Khải có chút thất vọng, cứ nghĩ rằng có thể nhìn thấy sinh vật truyền thuyết, nhưng kết quả lại chỉ là một xác chết.

Tuy nhiên, cũng tốt, nếu đúng là sinh vật truyền thuyết sống, hắn thật sự không biết phải đối phó thế nào.

Bạch Khải tiến lại gần xác Nhật Luân Giáp Trùng, xác nhận không có nguy hiểm gì sau đó tò mò đưa tay chạm vào xác của nó.

“Quả nhiên là như vậy...”

Nhìn tiến độ không có gì thay đổi của trứng tiến hóa, Bạch Khải lại một lần nữa xác nhận cách nhìn của nhóm sủng thú, lập tức trở nên phần chấn.

Mặc dù trứng tiến hóa vừa thu được vật liệu đồ giám không có tác dụng với xác bọ cánh cứng, nhưng những gì bị lột ra từ sinh vật Thần Thoại như xác này, chẳng lẽ lại không tốt hơn tài nguyên cấp truyền thuyết sao? Thậm chí, có thể còn tốt hơn nữa? Nghĩ đến đây, Bạch Khải muốn thu thập lại chứng cứ trong bí cảnh, nhưng rồi nhớ ra nơi đây không cách nào mở ra bí cảnh.

“Được rồi, Alpha, ừm...”

Delta, người đến đi, thu thập xác này trước đã.”

Nhìn xác Nhật Luân Giáp Trùng vẫn không ngừng tỏa ra sức mạnh mặt trời, Bạch Khải ra hiệu cho Delta thu thập, sau đó sẽ nghiên cứu sao sử dụng.

Mặc dù xác này trông như không thể nào nhúc nhích và miễn cưỡng cho tiếp xúc, nhưng ngay khi Delta muốn di chuyển, thì nó lại như bị đè nặng, không cách nào nhúc nhích.

“Gamma, Shuke, Beita, mọi người cùng tiến lên.”

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức kêu gọi các sủng thú, thậm chí Shuke cũng mở siêu công suất để giúp đỡ, nhưng Đích vẫn không thể di chuyển xác Nhật Luân Giáp Trùng được.

“Bực mình quá, bực mình quá...”

Bạch Khải có chút đau đầu, ba sủng thú đồng loạt ra sức mà không nhúc nhích được, kể cả có thật sự đông đủ sức mạnh cũng không thể mang đi chạy trốn, nhưng để họ từ bỏ vẫn thật không cam lòng.

“Chi bằng, trực tiếp dùng sức?” Bạch Khải do dự nhìn về phía Trùng Thảo, là sinh vật duy nhất thuộc hệ trùng trong đội ngũ.

Xác Nhật Luân Giáp Trùng thì ai cũng rõ, nhưng ngay cả miếng vảy của Lục Long loại tài nguyên cấp truyền thuyết này cũng không có hiệu suất hấp thu cao, thì xác Nhật Luân Giáp Trùng, là tổ chức sinh vật Thần Thoại, hấp thu suất chắc chắn còn thấp hơn.

“Mặc kệ, nếu không thử hấp thu, thì chẳng còn gì cả! Gamma, chuẩn bị cho ta.”

Nhìn xác bọ cánh cứng vẫn đang phát ra ánh nắng ấm áp, Bạch Khải quyết định, lập tức nắm lấy Trùng Thảo rồi ném lên, sau đó khởi động trứng tiến hóa.

Phanh! Hầu như trong nháy mắt, Bạch Khải quỳ xuống đất, nhưng chưa kịp mời Gamma hỗ trợ, xác Nhật Luân Giáp Trùng đã phát ra một luồng ánh sáng kim quang ấm áp rơi xuống người Bạch Khải, nhanh chóng giúp hắn khôi phục thể lực.

Dựa vào sự giúp đỡ từ xác Nhật Luân Giáp Trùng, Bạch Khải thành công ngưng tụ ra trứng Bạch Kim, cơ thể không chỉ không còn mệt mỏi mà ngược lại còn trở nên tinh thần hơn.

“Ừa, đây là sao vậy, giúp người khác nuốt bản thân sao?” Bạch Khải hơi nghi hoặc một chút, gãi gãi đầu, nhưng nghĩ đến Trùng Thảo sắp dung hợp huyết mạch sinh vật Thần Thoại, hắn không còn quá nghi ngờ.

Sinh vật Thần Thoại, hắn rốt cuộc cũng sẽ có sao? Oanh! Đúng lúc này, Thông Thiên tháp đột nhiên rung lắc mạnh, ánh sáng vàng rực rỡ tỏa ra từ các bức tường bắt đầu phai nhạt dần, thay vào đó là bóng tối vô tận...

cùng sự chết chóc! Ken két ken két! (Lão đại, là sức mạnh Tử Vong!) Thấy tình hình bên dưới, Bạch Khải không khỏi kinh ngạc. Đã nói Thái Dương bí cảnh đã kết thúc sao? Tại sao giờ lại phát ra sức mạnh Tử Vong! “Shuke, Beita, mang theo Trùng Thảo trứng, Delta, chuẩn bị chạy!” Cảm nhận được khí tức nguy hiểm từ dưới đáy tháp, Bạch Khải quyết định rất nhanh, mang theo trứng Bạch Kim lập tức rút lui.

Oanh! Một tiếng vang lớn, đỉnh Thông Thiên tháp đột ngột bị xô đẩy lên, một viên đầu lâu đen trắng to lớn xuất hiện, khi thấy xác Nhật Luân Giáp Trùng đã biến mất, trong mắt nó hiện lên một tia hung ác.

Rống! ! Con Ma Thiên Đại Xà màu đen gào thét, sau đó tiến vào bên trong Thông Thiên tháp, nhưng mục tiêu của nó không phải là Bạch Khải, mà là thẳng hướng dưới đáy tháp mà

boi đi, trong khi con Đại Xà màu trắng thì như cảm nhận được điều gì, bỗng dừng đổi hướng, boi về khu vực sa mạc.

Nhìn thấy hình dáng của Ma Thiên Đại Xà như vậy, Bạch Khải nhận ra điều gì đó, vội vàng lao ra khỏi đỉnh tháp.

Mặc dù con Đại Xà màu trắng đã boi xa, gần như không nhìn thấy nữa, nhưng hắn vẫn có thể nghe thấy âm thanh gầm rú, tựa hồ đang giao tranh với kẻ thù.

Cùng lúc đó, từ dưới tháp truyền đến tiếng kêu rên, Thông Thiên tháp cũng rung lắc dữ dội, tựa như bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

“Có vẻ như gặp rắc rối rồi nhỉ...”

Bạch Khải nhíu miêng, trong khi Beita cũng như phát hiện ra điều gì đó, trán hắn ánh sáng kim quang tỏa ra mạnh mẽ.

“A ô a ô!” (Người, ta phát hiện cửa vào đã mở!) “Vậy còn chờ gì nữa, khẩn trương rút thôi!” Nghe Beita nói, Bạch Khải không chút do dự tiến về phía cánh cửa.

Dù không biết xác Nhật Luân Giáp Trùng có chính xác là di sản Thần Thoại hay không, nhưng nhìn vào tình hình hiện tại, hắn vẫn phải nhanh chóng bảo toàn tính mạng.

Nhờ vào việc sớm tiến vào trạng thái hư không cộng minh, Delta gần như là trong nháy mắt đã đưa họ quay trở về nơi họ đã tiến vào, nhưng Delta cũng quá sức mệt mỏi, năng lượng ban đầu đủ để tham chiến 12 trận giờ đã tiêu hao gần hết.

Như cảm nhận được Beita đến gần, dưới sa mạc lần nữa biến thành biển Hoàng Kim, và Bạch Khải cùng năm sủng thú không chút do dự chạy về phía biển Hoàng Kim.

Ngay khi họ sắp chìm vào biển Hoàng Kim, Thông Thiên tháp bỗng nổ tung, một làn khói đen như một con xà khổng lồ từ lòng đất trời lên, uốn lượn lao lên bầu trời, trong khi ánh mặt trời dần dần trở nên ảm đạm.

Thông Thiên tháp, là một phong ấn? Khi nhìn thấy làn khói đen Đại Xà xuất hiện, Bạch Khải tim đập nhanh, thấy rõ tác dụng của Thông Thiên tháp, nhưng chưa kịp suy nghĩ thêm, biển Hoàng Kim đã nuốt chửng hắn, sau đó lại trở về thành sa mạc.

Lúc này, làn khói đen Đại Xà như phát hiện ra điều gì, nhanh chóng hướng về phía cánh cửa bơi tới, trong quá trình bay, từ bên trong cơ thể nó rơi xuống một thứ, rõ ràng là một bộ bạch cốt Đại Xà.

Không phải là Ma Thiên Đại Xà màu đen sao! Làn khói đen Đại Xà ở giữa sa mạc không ngừng tìm kiếm, nhưng không thể tìm thấy lối ra, chỉ có thể phát ra một tràng gầm rú không tiếng động, rồi chuyển hướng tìm kiếm con Ma Thiên Đại Xà màu trắng.

Nó quá đói. ...

Tại Hoàng Kim thần miếu.

Lý Húc Thăng sắc mặt đề cao cảnh giác, nhìn những sinh vật như hồn ma đối diện, bên cạnh hắn là Dean và những người khác.

“Không ngờ Thái Dương bí cảnh lại để Thú hồn sư trà trộn vào, có lẽ còn có cửa vào khác nữa?” Là thí sinh thứ mười hai tiến vào, Phùng Dạ chưa kịp nắm rõ tình huống xung quanh đã bị cuốn vào cuộc chiến, không khỏi than vãn.

Hắn khó khăn lắm mới nhờ có Bạch Khải làm một đêm để chế tạo phù văn trụ trọng pháo, thành công lọt vào danh sách, kết quả chưa kịp tìm hiểu tình hình, ngay lập tức đã phải đối mặt với đám Thú hồn sư này, không thể không cảm thấy phiền muộn.

“Cái này cứ để hỏi Karl, ta nghĩ Aloysius gia tộc chắc sẽ không không biết trong bí cảnh có cánh cửa sau hay không đâu?” Dean vừa nói ra, tất cả ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía những người thuộc Aloysius gia tộc, sắc mặt Karl lập tức trở nên khó chịu.

“Sự xuất hiện của bút đá tháp (obelisk) tại Aloysius gia tộc cũng chỉ là trùng hợp, chúng ta cũng không biết Thú hồn sư đã vào như thế nào.”

Carlton đột nhiên lên tiếng: “Việc cấp bách trước mắt là giải quyết hết đám Thú hồn sư này đã.”

Nghe vậy, mọi người gật đầu phối hợp, trong khi đối diện, đám Thú hồn sư cũng đã có động tĩnh. Đại chiến lại diễn ra căng thẳng.

A! ! ! Nhưng vào lúc này, một tiếng hét thảm phát ra từ trên đầu mọi người, cả hai bên đều ngẩng đầu nhìn lại, bất ngờ thấy một người năm sủng, không đúng, hẳn là một người bốn sủng và một trái trứng đang từ trên trời rơi xuống, hướng về đội ngũ Thú hồn sư mà đập xuống.

“Chả nhẽ là Bạch Khải?!”

Chương 440:

Ky Sĩ Tử Vong “Quả thật là cùng một cánh cửa, sao có thể từ trên trời rơi xuống như thế chứ?” Bạch Khải từ dưới đất đứng dậy, vỗ vỗ lưng Gamma, nói: “May mà có Gamma, nếu không có lẽ đã té chết rồi.”

Kết phốc kết phốc. (Cảm ơn chủ nhân đã khích lệ.) Gamma hài lòng cọ cọ vào người Bạch Khải, trong khi Alpha bỗng nhiên chặn trước mặt hắn.

Ken kết ken kết. (Chủ nhân, có Thú hồn sư.) Nghe vậy, Bạch Khải khựng lại, lúc này mới nhận ra mình đang bị một đám Thú hồn sư bao vây, và không xa, Lý Húc Thăng cùng mọi người cũng đang tỏ ra kinh ngạc.

“Ồ, có vẻ như mình rơi sai chỗ rồi?” Bạch Khải gãi gãi đầu, trong khi nhóm Thú hồn sư hiển nhiên không cho hắn tiếp tục ngăn người, bắt đầu thao túng võ hồn để công kích.

“Dù sao không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng với nhiều võ hồn như vậy, đúng là có thể bổ sung cho Tử Vong chi kiếm, Alpha, đối phó bọn hắn đi!” Ken kết ken kết. (Lão đại yên tâm, bọn hắn không thể chạy thoát được.) Alpha trở Tử Vong chi kiếm về phía xa, nơi có một đám võ hồn, Tử Vong lực trường lập tức được triển khai, bao vây lấy đám võ hồn đó.

Sức mạnh tâm linh tập trung vào đám võ hồn hiển nhiên không thể chịu nổi sự hiện diện của Tử Vong lực trường, khiến chúng kêu thảm và chạy tán loạn, trong khi Bạch Khải tranh thủ chạy về phía đội ngũ của đồng minh.

“Bạch Khải, làm sao ngươi lại từ trên trời rơi xuống? Còn có viên trứng này?” Phùng Dạ hỏi với vẻ hiếu kỳ, trong khi Dean thì có vẻ suy tư, nói: “Cái này chẳng lẽ là truyền thừa của Nhật Luân Giáp Trùng?” Nghe đến lời Dean, mọi người đều chú ý, một số ánh mắt thậm chí trở nên nguy hiểm.

Sinh vật huyền thoại con non, nếu quả thật nở ra, chẳng phải là vô địch rồi sao? “Khụ khụ, làm sao có thể, đây là thú cưng của ta, vừa lúc tiến hóa thôi.”

Bạch Khải nghiêm mặt nhìn về phía đối diện, nói: “Đầu tiên hãy đánh bại đám Thú hồn sư này đã.”

Nhìn thấy Bạch Khải như vậy, Phùng Dạ cùng mọi người đều khóe miệng giật giật, cái có gì mà còn có thể giả vờ hơn nữa? Dù vậy, họ cũng không phát hiện ra khí tức giống như Nhật Luân Giáp Trùng, vì vậy rất nhanh lại tập trung vào công việc chính.

Mặc dù bị Alpha đánh phía sau không kịp chuẩn bị, nhưng đám Thú hồn sư vẫn nhanh chóng phản ứng lại, khôi phục đội hình để ra trận.

Tuy nhiên, cho dù như vậy, vẫn bị Alpha công kích khiến chúng cực kỳ kiêng kỵ, thêm vào đó thì thoảng bị tập kích bất ngờ từ Bất Diệt chi viêm, khiến cho bọn Thú hồn sư vẫn vô cùng chật vật.

“Nhanh chóng giải quyết bọn hắn, bên ngoài chắc chắn đang loạn lên rồi.”

Lý Húc Thăng một chùy đánh bay một võ hồn muốn đánh lên họ, chỉ để lại một câu rồi hòa nhập vào đội ngũ Thú hồn sư, Dean và những người khác cũng không chịu thua, cùng nhau ra tay. Đối mặt với mười hai tên thiên chi kiêu tử, mặc dù đám Thú hồn sư có kinh nghiệm chiến đấu cực mạnh, nhưng trước mặt Alpha và Thiên sứ, rất nhanh đã bị đánh bay, bị ép phải tụ lại với nhau.

“Sau đó phải xử lý thế nào với bọn hắn? Hỏi xem còn có cửa vào nào nữa không?” Phùng Dạ quan sát đám Thú hồn sư đã gần như mất hết khả năng chiến đấu, hỏi.

“Đây toàn bộ là các Thú hồn sư được bộ lạc bồi dưỡng, bình thường không thể hỏi ra thông tin gì.”

Dean lắc đầu, nhìn Karl, nói: “Hơn nữa, hiện tại, cũng chưa đến lúc đó.”

Vừa dứt lời, đám Thú hồn sư trên người, hoặc là dây chuyền, hoặc là vòng tay, bỗng sáng lên đủ loại hào quang, và một luồng khí tức mạnh mẽ từ các võ hồn trên thân chúng phát ra.

Võ hồn, vốn dĩ là hình dạng của Thú hồn sư dựa theo hợp đồng với thú cưng của mình mà ngưng tụ, với sự trợ giúp của

Hồn khí, dù cách xa vẫn có thể khiến ý thức của mình kéo dài ra.

Về điểm này, ngoại trừ Lý Húc Thăng, Dean, Karl với những kinh nghiệm phong phú, các Ngự Thú sư bình thường cơ bản không biết đến.

Nhìn thấy khí tức mạnh mẽ từ các võ hồn phát ra, Lý Húc Thăng, Dean cùng nhau liếc nhau, sớm đã chuẩn bị để thú cưng cùng phát huy sức mạnh, dự định tranh đoạt ngay với đám Thú hồn sư này trước khi chúng liên lạc với hung thú.

Nhưng lúc này, một luồng dao động vô hình bỗng dưng quét qua toàn bộ Thú hồn sư.

Các Hồn khí vốn đang tỏa sáng bỗng trở nên ảm đạm, trong khi sắc mặt đám Thú hồn sư cũng trở nên trắng bệch, rõ ràng là bị một cú sốc mạnh mẽ.

Thấy cảnh này, mọi người nhìn nhau, cùng nhau nhìn về phía một cái máy móc kỳ dị ở một bên mà Shuke tạo ra.

“Giải quyết.”

Khi nhìn thấy thiết bị của Shuke có hiệu quả, Bạch Khải gật đầu nhẹ nhõm.

Cái này Hồn khí chỉ là một tín hiệu tăng phúc linh hồn, và thực tế là còn cách xa, chỉ cần vài phút đã làm mất hiệu lực.

“Bạch Khải, người đây là phát minh gì thế?” Nhìn vào đám Thú hồn sư đang mờ nhạt, Phùng Dạ hơi ngạc nhiên nhìn về phía thiết bị của Shuke.

“Không có gì, lần trước gặp một Thú hồn sư, nên ta thiết kế ra cái thiết bị nhiễu sóng này, mà xem ra nó vẫn có tác dụng.”

Nghe Bạch Khải nói, đám người im lặng.

Một thiết bị có thể ngăn chặn được những sinh vật huyền thoại, sao có thể nghe giống như việc lắp điều hòa không khí vậy? Bởi vì triệu hồi thiết bị bị phá hỏng, trạng thái của bọn Thú hồn sư cũng bị ảnh hưởng mạnh, Alpha nhân cơ hội đó, ngay lập tức chém chết hai đầu võ hồn, làm cho Tử Vong lực trường càng trở nên rộng lớn.

Chỉ còn lại vài con vẫn chưa kịp tiêu diệt, Lý Húc Thăng và Dean lập tức ra tay, trực tiếp tiêu diệt hoàn toàn.

Mất đi võ hồn, đám Thú hồn sư một lượt ngã xuống đất, không còn bất kỳ khả năng phản kháng nào.

“Được rồi, giờ ta sẽ xuống hướng dẫn làm thế nào để ra ngoài?” Bạch Khải nhìn về phía Karl, rõ ràng gia tộc Aloysius đã vào trước, cánh cửa này tự nhiên phải dựa vào Karl.

“Xin lỗi, ta thực sự đã đến chỗ này sớm, nhưng đó đều là điều khiển của gia chủ, chúng ta không có cách nào tự ra ngoài.”

Karl lắc đầu, nói: “Hiện tại chỉ có thể đợi gia chủ mang chúng ta ra ngoài.”

Nghe vậy, Bạch Khải nhú mày.

Dù chỉ cách một tầng bí cảnh, nhưng con Đại Xà sương đen kia cũng không phải dễ dàng chọc vào.

Nếu bị nó tìm ra cách đột phá vào nơi này, bọn họ sẽ rất nguy hiểm.

“Bạch Khải, ngươi không phải đã từng vào tầng tiếp theo sao? Có lẽ ngươi có cách nào để chia sẻ dưới đó không?” Dean nhận ra vẻ khác thường của Bạch Khải, liếc mắt nhìn vào Beita trên đầu, nói: “Ta không nhìn nhầm chứ, hai con mắt của thú cưng ngươi có cùng nguồn gốc với Tam Nhân Văn Minh?” Nghe vậy, mọi người lập tức nhìn chăm chú.

Họ đã thấy nội dung trên bích họa trong thạch thất, chỉ là trước đó phải đối mặt với đám Thú hồn sư nên không để ý, giờ nghe Dean nhắc đến mới nhận ra sự dị thường của Beita.

“Ta đã vào tầng tiếp theo, nhưng nếu ta nói ta cũng không biết mở thế nào, các ngươi có tin không?” Phùng Dạ mặt đầy khinh bỉ, rõ ràng không có chút tin tưởng nào.

Bạch Khải chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ.

Nếu hắn nói bên trong còn có một con quái vật có thể nuốt chửng cả sinh vật huyền thoại, có lẽ mọi người này cũng sẽ không tin.

“Được rồi, trước tiên chúng ta hãy cẩn thận thăm dò nơi này một lần. Đã có bút đá tháp (obelisk) có thể đưa chúng ta đến

đây, chắc chắn nơi đây phải có lối ra.”

Dean thấy Bạch Khải không nói gì, liền chuyển chủ đề.

Nhưng không đợi mọi người đáp lại, Lý Húc Thăng bỗng dừng lao về một góc tối không ai.

Cùng lúc đó, Alpha và Beita cũng phát hiện ra điều gì khác, liền đồng loạt công kích về phía góc khuất đó.

“Mục tiêu của ta không phải người, biến đi!” Khi Lý Húc Thăng sắp tấn công xuống đất, một kỵ sĩ mặc giáp bỗng đứng ra, một cú đá đã đẩy Lý Húc Thăng bay đi, sau lưng kỵ sĩ là một người đàn ông có khuôn mặt che dưới một chiếc mặt nạ kỳ lạ chậm rãi bước ra.

“Còn có hậu viện sao?” Bạch Khải nhìn lướt qua Thú hồn sư bên cạnh, có chút nhíu mày.

Ken két ken két. (Lão đại, trên người nó cũng có Tử Vong lực, nhưng có vẻ không giống như vậy.) “Lại là Tử Vong chi lực, lão sư không phải nói cái này rất hiếm sao? Sao giờ lại thấy nhiều như vậy?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên, nhưng kỵ sĩ khôi giáp không cho hắn thời gian phản ứng, một quyền đánh bay Husky, lập tức nhắm thẳng vào Alpha.

Thấy thế, Alpha lập tức chém ra một kiếm, nhưng một con Tử Vong chi kiếm vốn thuận lợi lại chỉ để lại một dấu kiếm nhạt trên kỵ sĩ khôi giáp, không gây ra thương tổn thực sự gì.

“Cẩn thận, gia hỏa này có thể là truyền kỳ!” Lý Húc Thăng cố gắng đứng dậy, máu tươi từ khóe miệng chảy ra, cái đuôi máu đỏ treo lơ lửng, rõ ràng vẫn muốn tiếp tục tấn công.

“Truyền kỳ?” Mọi người nghe vậy không khỏi kinh hãi.

Truyền kỳ, đây không phải là đối thủ mà họ hiện tại có thể xử lý.

Có thêm một truyền kỳ trà trộn vào, thật sự có một cửa vào khác sao? Nhìn vào Alpha đang chật vật chống cự trước cú tấn công của kỵ sĩ khôi giáp, Bạch Khải cắn răng, quyết định: “Dù là truyền kỳ hay gì, chờ chết không phải là cách của ta.”

Nói xong, Bạch Khải ngay lập tức triệu hồi tất cả bốn thú cưng của mình, cùng nhau lao về phía kỵ sĩ khôi giáp.

Dù chỉ là một giả thuyết, nhưng kị sĩ khôì giáp hình như không có hành động thô bạo như với Lý Húc Thăng khi tấn công Alpha, mà dường như muốn bắt sống Alpha.

Nghĩ đến việc kẻ này cũng có năng lượng loại Tử Vong chi, giả thuyết này khá hợp lý.

Một kẻ có nguồn gốc không rõ đang cố gắng cướp đoạt thú cưng của hắn, Bạch Khải tự nhiên không thể ngồi im.

Nhưng rõ ràng, mặc kệ Bạch Khải và các thú cưng của hắn có tuyệt vời đến đâu, vẫn không thể vượt qua sự chênh lệch với truyền kỳ, gần như chỉ cần một lần tiếp xúc đã bị đánh bay.

“Đáng chết, Alpha, ngươi quay lại trước đi.”

Thấy vậy, Bạch Khải vội vã thu hồi Alpha lại.

Kị sĩ khôì giáp thấy thế không lãng phí thời gian, một luồng năng lượng màu đen từ bên trong khôì giáp tỏa ra, hướng về phía Alpha bắt tới.

Gào... Đúng lúc này, một tiếng tru giống như đến từ sâu trong linh hồn vang lên, trong thần miếu bỗng nhiên rung chuyển mãnh liệt, kéo mọi người về phía giữa quảng trường, đồng thời như chất lỏng chậm rãi dâng lên, từ từ hình thành hình người.

Cuối cùng, hình dáng thuần thực hiện ra, một đầu sói có thân người, mặc áo băng gấm, tay cầm quyền trượng kim loại cao lớn xuất hiện trước mắt mọi người.

“Đáng chết, sao thông tin không có đề cập đến thứ này?” Khi nhìn thấy sinh vật kỳ lạ này xuất hiện, tên nam tử lạnh nhạt lúc nãy bỗng biến sắc.

Kị sĩ khôì giáp cũng vừa định bắt lấy Alpha thì bị kéo lại.

“Ta đ*, buông ra...”

Thấy vậy, Bạch Khải tức giận quát lên, định cưỡng ép triệu hồi Alpha, nhưng một cơn gió mạnh thổi qua, đầu sói ngay lập tức tiếp cận kị sĩ khôì giáp, trước khi kị sĩ kịp phản ứng, tay trái đã nắm lấy đầu lâu, cưỡng chế nhập vào lòng đất.

Tuần thú truyền kỳ, mà lại không thể bị đầu sói tay người này đánh bại chỉ với một chiêu!

Chương 441:

Cấp bậc Quân Vương thứ hai “Thật mạnh mẽ!” Nhìn thấy người sói đầu hung mãnh ra đòn, Bạch Khải không khỏi trầm trồ, không thể không liếc nhìn Beita bên cạnh.

Cùng là sói, nhưng sao lại chênh lệch lớn đến vậy! A ô? (Đồ lỗi cho ta sao?) Beita tức giận trợn mắt, mạnh thì không sao, chẳng lẽ không phải hỏi Ngự Thú sư hay sao? “Nhưng mà rốt cuộc thứ này là gì, ngay cả sinh vật huyền thoại cũng bị đánh bại, sao có thể không phải Thần Thoại chứ?” Nhìn người sói Alpha từ từ đứng dậy, Bạch Khải âm thầm triệu hồi Alpha về, đồng thời lặng lẽ kéo dài khoảng cách với người sói.

Người đầu sói thì hẳn chưa rõ, tốt nhất nên giữ an toàn.

“Tử Vong Kỵ Sĩ, trở về!” Khi thấy súng thú của mình bị hạ gục, người đàn ông sốt ruột muốn triệu hồi lại, nhưng có vẻ người sói đầu không muốn bỏ qua dễ dàng như vậy, không đợi Tử Vong Kỵ Sĩ đứng dậy, một cú đá lại giáng xuống.

Tuy nhiên, lần này Tử Vong Kỵ Sĩ rõ ràng đã phòng bị, khi người sói ra đòn, hắn đã dùng tay tự nâng mình lên, rồi lăn sang một bên, kịp thời tránh được. Điều chỉnh lại động tác, Tử Vong Kỵ Sĩ quay lại vị trí của người đàn ông, nhưng lúc này, với lực đánh mạnh của người sói, một số sắc tố trong mặt nạ của hắn bắt đầu tiêu tán, để lộ ra Tử Vong lực đang tỏa ra.

Thấy Tử Vong chi lực, người sói Alpha cũng cảm nhận thấy mối nguy hiểm, chân phải hắn nhẹ nhàng đạp mạnh, nhanh chóng lao tới Tử Vong Kỵ Sĩ và dùng quyền trượng đánh tới.

Tử Vong Kỵ Sĩ thấy vậy rút kiếm bên hông để phản kháng, nhưng vẫn không thể thay đổi được cục diện, rất nhanh bị đánh bại.

“Chết tiệt, chỉ có thể bỏ Tử Vong Kỵ Sĩ thôi.”

Người đàn ông nghiêng rằng, đang định vứt bỏ Tử Vong Kỵ Sĩ để rút lui, nhưng đột nhiên, ngôi đền rung lắc dữ dội, các khe nứt trên đỉnh Kim Tự tháp xuất hiện nhiều, từ đó tỏa ra từng làn hơi đen, như xúc tu tìm kiếm khắp nơi.

Trời ạ.....

Cái thứ đó thật sự đã ra? Nhìn thấy làn hơi quen thuộc, Bạch Khải trong lòng chợt rung động.

Gào...

Người sói bỏ qua việc giết chết Tử Vong Kỵ Sĩ, quyết định lao về phía đỉnh Kim Tụ tháp, tay vung quyền trượng, chém đứt những xúc tu đen đang xông đến, đồng thời một tay đặt lên Kim Tụ tháp, năng lượng ám kim bắt đầu chữa trị Kim Tụ tháp.

Rống! Dường như người sói cảm nhận được sự đe dọa, những làn hơi đen không cam lòng gào lên, muốn công kích người sói, nhưng tất cả bị quyền trượng của hắn đánh bật lại.

Cuối cùng, khe nứt trên Kim Tụ tháp được chữa trị hoàn toàn, những làn hơi đen cũng bị đẩy lùi, nhưng có vẻ người sói đã tiêu hao không ít sức lực, thân thể vốn trắng kiệu giờ cũng trở nên trong suốt hơn.

Người sói hạ xuống mặt đất, ánh mắt hắn trống rỗng, chuyển hướng về phía Alpha.

“Chết tiệt, tên kia lúc nào chạy đi rồi.”

Bạch Khải thầm mắng, từ những gì đã thấy, rõ ràng người sói này nhắm vào Tử Vong chi lực, giờ Tử Vong Kỵ Sĩ và làn hơi đen đều không còn, chắc chắn sẽ chuyển sang mục tiêu duy nhất còn lại là Alpha.

Thấy vậy, Alpha cũng không ngồi chờ chết, triển khai ứng biến, toàn bộ kỹ năng như không cần tiền mà tấn công về phía người sói, nhưng cứ như vậy cũng rất khó để chạm tới hắn.

“Beita, mau tìm lối thoát, chúng ta không phải đối thủ của hắn!” A ô a ô! (Bản uông đang gắng sức tìm đây!) Beita tìm kiếm lối thoát, ánh mắt sáng quắc, trong khi Shuke thì liên tục tấn công điên cuồng về phía người sói, Gamma và Delta cũng quyết tâm ngăn cản người sói.

“Tôi cũng đến giúp!” Phùng Dạ nhìn ra mục tiêu của người sói là Alpha, liền cử Thổ nguyên tố lên hỗ trợ, trong khi Lý Húc Thăng cũng không chịu thua, cố gắng cản lại người sói.

Nhưng người sói dù tình trạng có suy yếu, đối với Alpha và nhóm đang cố gắng ngăn cản cũng vẫn cực kỳ mạnh mẽ, hầu

như không ai có thể vượt qua được sự hiện diện của hắn.

“Dean, chúng ta không giúp sao?” Nhìn thấy Bạch Khải cùng đồng đội rất chật vật, Lilith đột nhiên hỏi.

“Không cần, hay nói chính xác hơn, hỗ trợ cũng không có ý nghĩa gì.”

Dean lắc đầu, “Trong truyền thuyết về Minh Thổ thủ hộ giả, thì cho dù là Thiên sứ cũng cần phải cẩn thận, chúng ta chỉ thêm phiền thôi.”

“Thêm vào đó, mục tiêu của nó chỉ là một số sinh vật đặc biệt thôi.”

Nói xong, Dean nhìn về phía Alpha đang bị áp bức, ánh mắt lóe lên một tia kỳ lạ.

Thật tiếc, người này rõ ràng không thể đến để được thanh tẩy. Âm âm...

Khi Alpha chuẩn bị liêu một phen, ngôi đền lại rung lên, đuốc xung quanh đột nhiên vụt tắt, và người sói vốn trông trong suốt lúc này lại trở nên mờ đi.

A ô? (Bản uông tựa hồ nhìn thấy cái gì đó?) Beita đột nhiên hiểu ra, ánh mắt sáng lên, kim sắc xuyên qua thân thể người sói như thể nhìn thấy điều gì.

Alpha, ngay lúc sủng thú nhận được tin tức từ Beita, cùng nhau lao đến người sói, một tay cố gắng bắt lấy hắn, trong khi Shuke thì triển khai pháo điện từ, khóa lấy trái tim ám kim trong ngực người sói.

Oanh! Pháo điện từ xả ra, Lôi Viêm chi lực xuyên thủng thân thể người sói, nhưng người sói không hề hấn gì, viên ám kim trái tim cũng không bị tổn hại.

Ngược lại, thấy hành động của Alpha cùng sủng thú khiến người sói nổi giận, vốn chỉ nhằm vào Alpha, bây giờ lại không nương tay với Gamma và Delta, quyền trượng vung lên, tất cả đều bị đánh bay.

Chỉ là không đợi người sói giải quyết triệt để lũ tiểu côn trùng này, Beita lại bất ngờ xuất hiện trước mặt người sói, ánh mắt kim quang đưa hắn vào trạng thái tự động dừng lại phản kháng.

A ô! Nhìn thấy vậy, Beita trong mắt lóe lên một tia láu cá, đột nhiên mở miệng cắn vào trái tim ám kim của người sói, trực tiếp nuốt vào.

Gào!!!! Bị mất trái tim, người sói lập tức phát ra một tiếng kêu thê thảm, thân thể lại biến mất dần.

“Cái này đã xong sao?” Bạch Khải tròn mắt nhìn người sói bỗng chốc biến mất, nhanh chóng tới bên Beita, hỏi: “Beita, sao ngươi lại dám nuốt thứ ấy, cảm giác kỳ quái sao?” A ô a ô? (Cảm giác kỳ quái? Bản uông cảm giác rất tốt, chưa bao giờ tốt như vậy!) Nghe vậy, Beita bắt đầu vui chơi quanh ngôi đền, nhìn tinh thần kinh, thậm chí còn tốt hơn trước đó nhiều.

Nhưng chưa kịp cho Bạch Khải thở phào, biểu hiện của Beita bỗng cứng lại, duy trì biểu cảm lưỡi thè ra rồi ngã gục xuống đất.

Quả nhiên không thể ăn bậy bạ! Bạch Khải thấy vậy vội vàng tiến lên, đồng thời kích hoạt trứng tiến hóa chuẩn bị, nhưng Husky lại đột nhiên bò dậy, nhìn Bạch Khải một cách hờ hững.

Chợt thoáng qua, Bạch Khải như thấy người sói trở lại.

“Trời ạ....., sẽ không bị đoạt xá chứ?” Bạch Khải trong lòng chợt run, một hình bóng lạ lùng hiện lên trong đầu hắn.

Giọng nói trầm tĩnh, lạnh nhạt, nhưng không phải thứ coi thường sự sống.

“Không phải đoạt xá, ta vẫn là ta.”

Husky đi đến trước mặt Bạch Khải, nghiêng đầu nhìn Shuke bên cạnh, nói: “Ta giống như Shuke, đều là từ ý thức của Beita phân tách ra, chủ nhân không cần lo lắng.”

Lại phân tách ý thức thêm à? Bạch Khải ngạc nhiên, nhưng vẫn có chút lo lắng, nói: “Có phải vì vừa rồi nuốt viên đó không?” Husky gật đầu nhẹ, nói: “Nói chính xác, đây không phải trái tim, chỉ là chút sức mạnh bí ẩn mà thôi, nhưng ta cũng đúng là được hấn thúc đẩy mà phát triển.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, đang định xem xét trạng thái của Husky, thì một ánh sáng rực rỡ của tiến hóa bất ngờ bao trùm toàn thân Husky. Đây là, tiến hóa sao? Bạch Khải cũng sờ một chút, nhưng rất nhanh đã tràn đầy niềm vui.

Husky đã là một lãnh chúa cao cấp, nếu lần nữa tiến hóa chẳng phải là...

Cấp bậc Quân Vương! !!! “Cảm giác này, phải chăng là Quân Vương cấp?” Nhìn thấy Husky bất ngờ phát triển, sắc mặt Dean và những người khác đều biến sắc.

Bạch Khải đã có một đầu Quân Vương cấp sinh vật, nhưng chỉ qua một thời gian ngắn, đã có thêm con thứ hai sao? Lúc này Bạch Khải không còn để ý đến những suy nghĩ khác, tất cả chú ý đều tập trung vào Husky, trong khi các sủng thú khác lần lượt vây quanh Husky, chờ đợi Husky tiến hóa xong.

Ken két ken két. (Cỗ khí tức này, giống với người đầu sói trước đó quá!) Két phốc két phốc? (Lẽ nào Beita cũng sẽ tiến hóa thành hình dáng này? Hai đầu người sói?) Róc rách róc rách. (Delta cảm thấy, Beita có thể sẽ mọc thêm cái đầu thứ ba, chó ba đầu?) ...

Ba sủng thú bàn luận ầm ĩ, Bạch Khải thì toàn thân chấn động, từng làn sóng tin tức ào ạt ào vào tâm trí hắn. ...

Chỉ định siêu cấp kỹ năng sao? Minh Thổ thủ hộ giả, chẳng lẽ chính là hình dạng người đầu sói trước đó? Chắc chắn, nghĩ lại cũng rất mạnh, Shuke với Beita cũng không cần phải dựa vào máy móc lãnh chúa để mô phỏng hình dáng người sói nữa.

Nghĩ đến Husky sắp có thêm khả năng cận chiến mạnh mẽ, Bạch Khải rất hài lòng, hóa ra Husky thực sự đã trưởng thành, và khả năng ngày càng đầy đủ.

Khi Bạch Khải đang chìm đắm trong hình dạng chiến đấu tương lai của Husky, một thông tin bất ngờ khác tràn vào não hắn. ...

“Kỹ năng này, quá nhắm vào vong linh đi...”

Nhìn mô tả kỹ năng Vong hồn gia trì, Bạch Khải không khỏi trầm trồ.

Gia trì sau đó ngay cả đòn tấn công vật lý cũng có thể làm tổn thương linh hồn, không có lý do gì mà người sói lại có thể làm tổn thương Tử Vong Ky Sĩ đến mức như vậy.

Tử Thần chi tâm cộng với vong hồn gia trì, đây chính là năng lực của Minh Thổ thủ hộ giả à.

Bạch Khải không khỏi cười vui, đầy hi vọng chờ đợi thông điệp cuối cùng đến.

Khi thăng cấp lên Quân Vương, thông tin cuối cùng chính là kỹ năng trường lực.

Chương 442:

Thiện Ác Thảm Phán Giả Cuối cùng, trước mắt Bạch Khải, một thông tin rõ ràng đã xuất hiện, làm hắn vô cùng mong đợi.

...

Quả thật, đúng là khắc tinh của vong hồn.

Không đúng, nói chính xác thì là có thể khắc chế bất kỳ sinh vật nào có linh hồn.

Cuối cùng, khi Bạch Khải chờ mong, những ánh mắt tò mò khác nhìn về phía bên ngoài, ánh sáng tiến hóa quanh thân Husky cuối cùng cũng tan biến, hiện ra trước mặt mọi người là một con sói lớn cao khoảng hai người trưởng thành.

A ô a ô! (Vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy, sao ta đột nhiên mất đi ý thức, chẳng lẽ đã ăn phải thứ gì bẩn?) Beita vừa tỉnh dậy, mặt mũi hoảng hốt, vòng vuốt quờ quạng trong miệng, như thể đang cố gắng nôn ra trái tim ám kim mà nó đã nuốt trước đó.

“Yên lặng!” Đúng lúc này, một giọng nói lạnh lùng vang lên lần nữa, cơ thể Beita lập tức cứng đờ, đôi mắt xanh thẫm cẩn thận từng li từng tí chuyển sang bên trái.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Beita, từ vị trí trống rỗng nơi vai trái bỗng chui ra một linh hồn màu đen, dần dần ngưng tụ thành hình dáng đầu sói. Đầu sói màu đen, có những đường nét ám kim trên mặt phác họa ra những ký hiệu bí ẩn, mơ hồ rất giống với đầu sói trước mặt.

A ô! ! ! (Ta...

gặp quỷ rồi! ! !) Khi Beita thấy vậy lập tức hoảng sợ, lông tơ toàn thân dựng đứng, định chạy trốn nhưng hai chân lại như tê liệt không nghe lời.

“Ta nói, yên lặng!!!” Đầu sói linh hồn thấy vậy lập tức tức giận trừng mắt nhìn Beita, Beita lập tức im lặng, thậm chí không dám động dấy cả đôi mắt.

Sao lại thấy cảnh tượng này có chút tương tự đâu nhỉ? Thấy Beita khóc không ra nước mắt, Bạch Khải không khỏi bật cười, liếc nhìn về phía Shuke, người mà từ đầu đến giờ vẫn im

lặng, hỏi: “Shuke, sao ngươi không nói gì?” “Căn cứ vào phân tích tài liệu, ta có thể áp chế hẳn với xác suất là rất cao, cho nên im lặng sẽ là lựa chọn tốt nhất.”

“Hừm, nhân gian tinh táo.”

Bạch Khải tăng tốc Shuke rồi quay sang nhìn linh hồn đầu sói, hỏi: “Ngươi có chắc đây thật sự là ý thức phân liệt của Beita không? Hay là loại kia... ừm, ngươi hiểu ý ta.”

Linh hồn đầu sói lắc đầu, nói: “Ta chỉ bởi vì phải chịu đựng lực lượng của Minh Thổ thủ hộ giả mà tự phát sinh ra ý thức, không có khái niệm đoạt xác ở đây.”

“Không phải đoạt xác thì tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhõm thở ra, thực ra nhờ vào kế ước, hẳn cũng có thể cảm nhận được mối liên hệ giữa mình và linh hồn đầu sói, nhưng vẫn có chút khó chịu khi không hỏi thêm vài câu.

Nhìn thấy ba cái đầu Husky trong hình hài máy móc, sinh vật, vong hồn trước mặt, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nói: “Vậy theo như quy củ cũ, cho ngươi đặt tên nhé.”

“Ta gọi là Jerry đi.”

“Ngạch, tốt á.”

Thấy Jerry không chút nào chiếm lấy chỗ trống, Bạch Khải không khỏi tiếc nuối.

So với lý trí của Shuke và bản tính ngốc nghếch của Beita, thì ý thức của Jerry thật sự rất mạnh mẽ.

Ngạch, Shuke, Beita, Jerry, hẳn luôn cảm thấy cái tên này không mấy phù hợp với chủng tộc này.

Nhưng thôi, quan trọng là trở nên mạnh mẽ.

Bạch Khải đưa tay đặt lên người Husky, một thông tin hoàn toàn mới lập tức tràn vào đầu hắn. ...

Sáu kỹ năng siêu cấp, cùng với một kỹ năng siêu phạm cấp.

Kỹ năng của Husky có thể nói là vô cùng xa hoa.

“Không sai, như vậy, cuối cùng khuyết điểm cuối cùng của các ngươi cũng đã được bổ sung rồi.”

Bạch Khải thỏa mãn gật đầu, nhìn vào ba loại kỹ năng của Husky, bỗng nhiên suy nghĩ điều gì, sắc mặt hắn đột nhiên trở nên kỳ quái.

Cách phối hợp kỹ năng này, sao mà mở ra như kiểu Jerry, người lương thiện quy y Phật, còn kẻ ác hóa thành vật lý vậy nhỉ? “Quyết định, ngươi sẽ được gọi là Thiện Ác Thẩm Phán Giả!” Quyết định này khiến Bạch Khải không kịp chờ đợi, hắn rất muốn thử nghiệm kỹ năng mới của Jerry, nhưng Jerry bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn về một bên.

Phùng Dạ cùng đồng đội thì ngây người nhìn ngắm Husky với hình dạng mới, sắc mặt họ có phần phức tạp.

Có sự ngưỡng mộ, có sự ghen tị, có niềm vui, nhưng cũng có sự không thoải mái.

“Chúc mừng ngươi, Bạch Khải, nhanh như vậy đã bồi dưỡng được con thứ hai cấp Quân Vương sủng thú.”

Dean tiến tới, chìa tay ra với Bạch Khải, nói: “Sủng thú thứ ba của ngươi hẳn là nhận được sức mạnh từ con sói vừa rồi? Dù chỉ là một phần sức mạnh, nhưng đây lại là truyền thừa từ sinh vật Thần Thoại, cơ hội này thật sự quý giá.

Sau này nếu có thời gian, hãy ghé thăm Borg gia tộc một chút nhé?” “Hừm, xem tình hình đã.”

Bạch Khải bắt tay Dean nhưng không vội vàng đồng ý.

Xem từ thông tin của Husky thì dường như không có khả năng trở thành sinh vật Thần Thoại, mà cho dù nó thực sự là một sinh vật Thần Thoại, Bạch Khải cũng không quá mong muốn sẽ đến Borg gia tộc.

Khác vì hắn đã nuốt một con Thiên sứ và giờ lại chạy đến gặp họ, Bạch Khải thật sự có chút ngượng ngùng.

Nếu thực sự cần phải thỉnh giáo về cách bồi dưỡng sinh vật Thần Thoại, bên cạnh hắn còn có La Tường, một người thật sự có kinh nghiệm bồi dưỡng Thần Thoại, hoàn toàn không cần phải tìm đến Borg gia tộc.

“Tốt, ta chờ mong ngươi đến.”

Dean cười nhẹ, dường như không nhận ra sự từ chối nằm trong lời nói của Bạch Khải, sau đó nhìn lên đầu Kim Tự Tháp, nói:

“Sủng thú của ngươi giờ đây mang trong mình sức mạnh từ con sói thổ dân, có thể tìm ra cách để thoát ra không?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, trong đầu hiện lên cảnh tượng về con Đại Xà màu đen, hẳn lúc này nhìn Jerry, thấy Jerry gật đầu, phát ra âm thanh sói tru du dương, một ánh sáng trắng dài từ trong bóng tối xuất hiện, nhìn xa xa, tựa như ánh sáng của Ma Thần.

“Có thể không chế cửa ra vào, Jerry, ngươi đã nắm giữ bí cảnh này rồi sao?” Jerry lắc đầu, nói: “Ta không phải chủ nhân của bí cảnh này, mở ra cánh cửa đã là cực hạn của ta rồi.”

“Tốt a...”

Bạch Khải vô cùng tiếc nuối cất tiếng, nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh.

Dù không thể nhận được một nơi bí cảnh Thần Thoại, nhưng nơi bí cảnh này quá nguy hiểm, không đi cũng tốt.

Mọi người lục tục tiến vào cánh cửa, còn Bạch Khải thì chuyển Trùng Thảo thành trứng và thu hồi lại, lúc này mới rời khỏi bí cảnh.

Khi Bạch Khải trở lại thế giới bên ngoài, hẳn lập tức bị cảnh tượng trước mắt làm cho rung động.

Thần Tinh, Cửu U Minh Tước cùng với một con hạt khổng lồ, toàn thân lấp lánh ánh vàng đang đứng trong không gian. Đối diện với ba sinh vật truyền kỳ này là ba sinh vật khổng lồ không kém cạnh về khí tức.

Và dưới sáu sinh vật khổng lồ này, từng Thú Hồn Sư cùng các sinh vật khôi giáp tương tự như Tử Vong Kỳ Sĩ đang giao chiến với lực lượng khắp nơi.

“Đây là quy mô xâm lấn của hung thú bộ lạc sao?” Bạch Khải có chút mờ mịt, trong khi Lý Húc Thăng bên cạnh dường như đã sớm biết chuyện gì, trực tiếp rút một cây châm và bơm vào cơ thể, sau đó vọt về phía Bạch Khải, tham gia vào cuộc chiến.

“Lần này thăm dò bí cảnh vốn chỉ là một cái mồi nhử, dùng để dẫn dụ đám chuột này.”

La Tường từ trên không hạ xuống, đi tới cạnh Bạch Khải, nói: “Tuy nhiên, bí cảnh Thần Thoại thì thật sự tồn tại, thế nào,

ngươi có thu hoạch gì không?” Bạch Khải nghe vậy không khỏi trợn mắt, nói: “Có thể nói là ta suýt chút nữa mất mạng không?” La Tường vô tội nhún vai, nói: “Cái này không thể trách ta, hơn nữa các ngươi đã bị bút đá tháp (obelisk) đánh đầu từ trước.

Nếu thực sự gặp nguy hiểm sinh tử, các ngươi sẽ bị trực tiếp truyền tống ra.”

Bạch Khải khòe mắt giật giật, hẳn có nên nói cho La Tường biết, thực ra năng lượng phát ra từ bút đá tháp đã bị Trùng Thảo hấp thụ, nên cái dấu ấn đó giờ không chắc có tác dụng nữa không? Mà lại, trước mặt sinh vật truyền kỳ, cái dấu ấn đó có thực sự có tác dụng không? Bạch Khải kể cho La Tường về tình hình của Tử Vong Kỵ Sĩ, sắc mặt La Tường lập tức biến đổi.

“Không ngờ, lại còn có cửa sau bị đám người Tử Vong bàn tròn nắm giữ, khó trách bọn chúng biết có ba tên truyền kỳ mà vẫn dám tấn công như vậy, nguyên lai là đã có chuẩn bị.”

“Tử Vong bàn tròn?” Hình dáng của Tử Vong Kỵ Sĩ trong đầu Bạch Khải hiện lên, quả thực có phần giống kỵ sĩ thời Trung cổ trong giáp.

“Xem ra chúng ta cần phải xem xét lại thực lực của Tử Vong bàn tròn.”

La Tường sắc mặt nghiêm túc, nói: “Tình hình cụ thể sẽ nói sau, giờ trước tiên hãy giải quyết đám gia hỏa này đã.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng khi nhìn thấy dưới chân mình có nhiều Thú Hồn Sư như vậy, hẳn cũng cảm thấy hơi tê tê da đầu.

“Như nhiều Thú Hồn Sư vậy, chúng ta thật sự đủ sức xử lý không?” La Tường cười nhạt, chỉ chỉ lên đầu, nói: “Dĩ nhiên không thể chỉ dựa vào chúng ta, mà chính là mạng lưới mà ngươi đã bố trí sao?” Vừa dứt lời, xung quanh gia tộc Aloysius bỗng xuất hiện vô số cổng truyền tống, từng bộ giáp Phá Quân trang bị đầy đủ từ đó lần lượt ra ngoài, nhanh chóng bao vây nhóm Thú Hồn Sư.

“Nếu không vì loại bỏ đám chuột dư thừa bên trong liên bang, ngươi cho rằng chúng có thể dễ dàng vào đây sao?” La Tường

vỗ vổ vai Bạch Khải, nói: “Đi thôi, vì tương lai ổn định cuộc sống của con người, cũng đừng quá nhân nhượng.”

Nói xong, La Tường liền quay người cười lên Bắc Phong Cuồng Ưng, hướng về phía nhóm Thú Hồn Sư mà phóng đi.

“Thật là, có chút cầu huyết a...”

Nghĩ đến bản thân chỉ bị kéo vào thăm dò bí cảnh mà lại gặp phải tình huống lớn như này, Bạch Khải không khỏi cảm thấy hoảng hốt.

Thật ra, chỉ là một bí cảnh Thần Thoại, sao lại có thể xác định khả năng hấp dẫn những người này tới như vậy? Trừ khi...

Là do con Đại Xà kia sao? Bạch Khải nghĩ một lát rồi tạm thời gác lại suy nghĩ này, sau đó gọi sủng thú của mình, tham gia vào cuộc chiến.

Vừa đúng lúc, hắn vẫn đang nghĩ không biết thử nghiệm kỹ năng mới của Jerry ở đâu, hiện tại không phải đã có cơ hội miễn phí đến phục vụ hắn sao? Thú Hồn Sư, Võ Hồn. Đúng là những thứ mà Jerry có thể khắc chế mạnh mẽ.

“Đám tiểu nhân, hãy gây náo động một trận đi!”

Chương 443:

Bắt rùa trong hũ Khi nhận được chỉ lệnh từ Bạch Khải, ba con sủng thú đều xông ra ngoài, mà đứng đầu chính là Husky vừa mới thăng cấp lên Quân Vương.

Chỉ thấy một con cự lang to lớn từ trên đỉnh núi nhảy xuống, chưa kịp chạm đất, bên trái của nó hình như có một vong hồn chui ra và bám lên Beita trên đầu, làm cho nó chuyển sang màu đen, đồng thời thân thể cũng nhanh chóng biến đổi thành hình dạng con người.

Cùng lúc đó, bên phải Shuke cũng từ từ hòa tan, hóa thành một bộ giáp kim loại bao phủ thân thể của chúng, và từ tay phải, một cây kim loại quyền trượng xuất hiện.

Nhìn từ xa, chúng không khác gì so với những người bảo vệ trong thần miếu.

“Quả nhiên là nhận được Thần Thoại truyền thừa...”

Dean thấy vậy, khóe miệng giật giật.

Thánh Quang thiên sứ lúc này giương cánh xuống, ở những nơi đi qua, võ hồn như băng tuyết tan rã.

Sự xuất hiện của Thánh Quang thiên sứ lập tức khiến cho bên phía Thú hồn sư dậy sóng, nhưng chưa kịp phản ứng, sự chú ý của họ đã bị một phía khác thu hút.

Một tên cầm quyền trượng, liền hạ một viên màu đen giống như sỏi từ trên trời xuống, chỉ một tiếng sỏi tru đã làm cho nhóm Thú hồn sư cảm thấy võ hồn trở nên bất ổn, như thể bất cứ lúc nào cũng có thể mất đi liên hệ với võ hồn.

Không chỉ như vậy, sau khi Jerry rơi xuống đất, hắn lập tức bắt đầu tấn công như điên, những cú tấn công có vẻ bình thường, nhưng mỗi lần đều tạo ra tổn thương trực quan đối với nhóm võ hồn.

Tử Thần Chi Tâm của Husky cùng với năng lực chiến đấu mạnh mẽ, còn vong hồn gia trì khiến cho Husky có khả năng gây tổn thương tâm hồn rất mạnh.

Sự phối hợp này, thực sự là một cơn ác mộng với Thú hồn sư.

Có thể thấy Husky thể hiện xuất sắc, Alpha cũng cảm thấy hưng phấn, phi kiếm bay quanh và trực tiếp gia nhập vào đội ngũ Tử Vong.

So với võ hồn, bộ giáp kỵ sĩ có liên quan mật thiết đến Tử Vong dường như càng thu hút ánh nhìn của Bạch Khải.

Có tiếng động kinh ngạc? (Gamma đi đâu rồi?) Nhìn xung quanh chiến trường vắng vẻ, Gamma có chút ngớ ngẩn, mãi đến khi trông thấy mấy người đang chống cự lại địch nhân tấn công Ngự Thú sư, lúc này mới hồi tỉnh lại, lập tức trở về với vai trò cũ. (Quả nhiên vẫn là trị liệu và phòng ngự thì hơn, chiến đấu gì đó thật phức tạp, không thích hợp cho Gamma.)

...

Trên bầu trời. Ánh mắt của Bạch Hòa Quang quét qua chiến trường bên dưới, khi nhìn thấy biểu hiện của sủng thú nhà Bạch Khải, trong mắt ông lóe lên một tia vui mừng, nhưng nhanh chóng bị sự lạnh lùng thay thế.

Bạch Hòa Quang ánh mắt băng giá, nhìn một đầu Cửu Vĩ Bạch Hồ trước mặt, nói: “Dám xâm nhập vào nội địa liên bang, bộ tộc các ngươi định khai chiến sao?” Bạch Hồ cúi đầu đáp: “Minh Hoàng hiểu lầm, tôi chỉ nghe nói nơi đây có truyền thừa của tộc tôi, muốn đến xem mà thôi.

Nếu đây là hiểu lầm, tôi sẽ rời đi ngay.”

“Chắc chắc...”

Tiểu thư xinh đẹp, sao không cùng tôi đi uống một chén trà? Khách đến chơi mà không đãi tốt thì thật là trái với lễ nghi của chúng ta.”

Vương Trần nghe vậy thì nở nụ cười âm áp, nói.

“Xin cảm ơn ý tốt của ngài, nhưng tôi còn nhiều việc bận rộn, không muốn làm phiền nữa, xin cáo từ.”

Cửu Vĩ Bạch Hồ lịch sự cúi chào ba người, định rút lui, nhưng phát hiện Cửu U Minh Tước đột nhiên chắn trước mặt nàng.

“Đã đến rồi thì hãy để lại một chút đồ.”

Vừa dứt lời, thế giới lập tức chuyển sang màu xám trắng, hung thú, con người, thậm chí cả mây trời đều trở nên nhạt nhòa, cùng lúc đó, những con thú sói dưới sự dẫn dắt của Bạch Hồ

cảm nhận được năng lượng, thậm chí linh hồn mình đang dần biến mất.

“U Minh lĩnh vực...

Ai...”

Bạch Hồ thở dài, sau lưng xuất hiện một cỗ lĩnh vực màu trắng, nhưng chỉ có thể bảo vệ bản thân cùng hai đồng bạn bên cạnh, không thể kéo dài thêm.

“Quá oan uổng, đã đến rồi thì phải náo loạn một trận!” Một con Thanh Diễm Cự Hồ không chịu được gài lên, tức thì từng đám lửa xanh hiện ra, lao về phía dưới quân đội liên bang cùng Ngự Thú sư.

Nhưng chưa kịp để Thanh Vân rơi xuống đất, một con kim sắc cự hạt đã chặn trước mặt hắn, đuôi châm liên tục đâm, khiến cho những đám lửa này bị đâm rách.

Mallick không đôi sắc, nhìn về cự hồ với vẻ mặt khó chịu nói: “Nơi này là lãnh địa của dòng họ Aloysius, hãy chú ý hành vi của người.”

“Chớ có lập lũng... Đây là các người thất lễ trước, nếu có hậu quả gì, đừng trách tôi.”

Vẫn là nụ cười nằng ăm, nhưng đi kèm với bộ giáp không lồ của Thần Tinh, rõ ràng Vương Trần đang rất nguy hiểm.

“Xem ra hôm nay khó tránh khỏi rắc rối rồi.”

Bạch Hồ thở dài, nhìn về phía một con cự ưng bên cạnh, cự ưng sau khi hiểu ý đã lập tức tạo nên cơn gió lớn, cuốn phăng toàn bộ chiến trường, rồi bay thẳng lên trời.

“Cũng thật là không nhớ lâu nhỉ~” Vương Trần thấy vậy, hai mắt híp lại, một cỗ năng lượng khủng khiếp từ trong Thần Tinh vũ khí nổ ra, lao về phía trời cao.

Chỉ trong phút chốc, một con cự ưng màu đen từ trên không rơi xuống.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Thanh Diễm Cự Hồ nhanh chóng nhận ra sự chênh lệch, vội vàng muốn rút lui, nhưng phát hiện Cửa U Minh Tước bất ngờ chặn trước mặt nó, trong khi Bạch Hồ lại đã biến mất không thấy.

“Khốn nạn! Chờ ta trở về, ta nhất định sẽ xé xác ngươi!”
Thanh Diễm Cự Hồ gầm lên, nhưng âm thanh chưa truyền ra đã biến mất trong lĩnh vực U Minh.

“Thả con Bạch Hồ kia đi thật không? Nàng ấy vốn là hung thú bên kia, khó khăn lắm mới chủ động ra ngoài, không lưu lại có chút đáng tiếc sao?” Mallick nhìn theo hình ảnh Bạch Ngân bay xa, hỏi.

“Không sao, hành động lần này vốn chỉ là dọn dẹp một nhóm chuột mà thôi, tiêu diệt hai con truyền kỳ hung thú đã xem như là một thành công lớn, không cần thiết phải công khai với bộ lạc.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nhìn về phía Tử Vong bàn tròn, nói: “Nhưng mà Tử Vong bàn tròn thì nên thật sự đi điều tra một chút, trong thông tin không có nhiều người như vậy.”

“Để tôi lo, mạng lưới đã bắt đầu phân tích, chắc sẽ sớm có kết quả.”

Vương Trần thu hồi Thần Tinh, nhìn về phía một bên tòa tháp đá đang âm ỉ, nói: “Nhưng mà Thái Dương bí cảnh phải làm gì? Nhìn tình hình này, bên trong có lẽ sẽ ra tay nhanh chóng.”

“Hắn không ra được.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nhìn về phía Mallick, Mallick hiểu ý, cười kim sắc cự hạt đi đến tháp đá, kim sắc đuôi chạm vào phù văn cự nhãn.

Chỉ trong chốc lát, tháp đá tỏa ra hào quang rực rỡ, đám người Bạch Khải chỉ cảm thấy dưới chân chao đảo, tháp đá trở lại mặt đất, không có chút thay đổi so với ban đầu.

Chỉ trừ những mảnh giáp kỵ sĩ tan rã và những Thú hồn sư bị bắt.

Nhìn cảnh tượng bừa bộn xung quanh, Bạch Khải lần đầu tiên thực sự hiểu được thực lực của liên bang.

Quân sự hóa máy móc sủng thú, Tinh Không chi môn truyền tống, mạng lưới giám sát toàn diện.

Trên mảnh đất của liên bang, muốn thực hiện bất kỳ hành động nào cũng cần cân nhắc kỹ lưỡng. Điều khiến Bạch Khải

chú ý nhất là sự thể hiện của thầy mình và Vương Trần. Đến từ bộ tộc truyền kỳ hung thú, vậy mà không thể chạm đến một chiêu của hai sủng thú dưới tay hai người, sự chênh lệch là lớn đến mức nào? Rất nhanh, bụi bặm lắng xuống, tất cả Thú hồn sư đều bị bắt đi, nhưng những người trong Tử Vong bàn tròn lại đồng loạt mất ý thức ngay sau khi thất bại, rõ ràng đã có sự chuẩn bị từ trước.

“Lần đầu tiên tham gia loại hoạt động lớn như này, cảm giác thế nào?” La Tường từ trên không rơi xuống, cười nhìn Bạch Khải.

Bạch Khải nhìn lên đầu ba vị phong hào truyền kỳ như đang thương lượng điều gì, nói: “Cũng được, cảm thấy đội hình có chút hùng mạnh.”

Phong hào truyền kỳ, đó đã là sức mạnh chiến đấu cao nhất của liên bang, bình thường chỉ gặp một người đã là may mắn, giờ đây lại tập hợp được ba người, xem ra thực sự là quá phóng đại.

“Trong dự liệu, dù sao hành động lần này cũng không chỉ đơn thuần là để bộ lạc thấy.”

La Tường cười, ánh mắt liếc qua một bên Borg gia tộc.

Có phải để hù dọa những đại gia tộc phía tây không? Bạch Khải nghe vậy cũng hiểu ra điều đó, nhớ lại những thông tin trước đó liên quan đến các gia tộc phía tây.

Thì ra đây chính là cơ bấp mà thôi.

Nhưng cũng không có gì quá đáng, dù sao Thần Thoại bí cảnh là có thật, ít nhất hẳn cũng thu được nhiều lợi ích.

Nhìn về phần bí cảnh vẫn còn đang ngủ say, Bạch Khải tràn đầy mong đợi.

Thần Thoại sinh vật bị lột vỏ sinh ra thì, liệu cái gì hiệu quả cũng không tệ hơn Jerry chứ? “Được rồi, hôm nay vậy là đủ, người quay về nghỉ ngơi đi, chắc chắn Bạch truyền kỳ và bọn họ sẽ còn tới hỏi người về bí cảnh tình huống.”

“Tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, hẳn thì không sao, nhưng mấy con sủng thú hơi mệt mỏi, cũng nên nghỉ ngơi thật tốt một chút rồi.

...

Thành phố Nile hiệp hội.

“Vất vả hai vị rồi.”

Bạch Khải từ một chiếc Phá Quân nhảy xuống, đối với hai tên lính liên bang hộ tống, hắn vẫy tay như một lời cảm ơn.

Bởi vì lần này tiêu diệt nhóm Thú hồn sư ẩn nấp, toàn bộ thành phố Nile đều bị quân đội tiếp quản, ngay cả Bạch Khải là đệ tử truyền kỳ cũng phải dưới sự giám sát của quân đội mới có thể trở về hiệp hội.

Khó khăn cho Bạch Khải vì thế mà không cảm thấy bận tâm, dù sao vậy cũng là một trải nghiệm miễn phí, chắc chắn không ai chê trách.

Trở lại gian phòng của mình, Bạch Khải liền vào thẳng bí cảnh căn cứ.

Vừa mới tiến hóa lên Quân Vương cấp, Husky dường như vẫn chưa dùng hết sức lực, nó chạy nhảy khắp nơi trong bí cảnh chơi đùa, trong khi Jerry lại lười biếng không muốn ngăn cản, chỉ nhắm chặt mắt để nghỉ ngơi.

Ngược lại là Alpha, đứng yên tại sân huấn luyện của mình, nhìn lên không trung theo đuổi những suy nghĩ về Tử Vong chi kiếm.

“Thế nào rồi Alpha, vừa mới bị thương trong trận đánh sao?” Ken kết ken kết. (Không có, lão đại, ta chỉ đang nghĩ, những thứ giáp trên người họ rốt cuộc là gì, còn có cái đầu sừng đen Đại Xà nữa...) Alpha do dự, nhưng Bạch Khải vẫn cảm nhận rõ ràng tâm trạng của Alpha.

Hiếu kì và chán động.

Nhưng phần lớn, vẫn là nỗi e ngại từ trong huyết mạch.

Loại e ngại này không phải đến từ Vong Linh tộc, mà là từ khả năng nắm giữ Tử Vong chi lực của Alpha.

“Đầu kia sừng đen Đại Xà, có lẽ chính là nguồn gốc của Tử Vong chi lực?” Bạch Khải nhíu mày, nhớ lại Thủy Đế bí cảnh, tiếp theo là truyền thuyết bí cảnh, những cường giả trong

những bí cảnh này đều có bóng dáng của Tử Vong chi lực, có lẽ hẳn nên tìm cơ hội hỏi thầy mình cho rõ ràng.

“Chờ thầy trở về, nhất định phải hỏi cho thật rõ.”

Chương 444:

Trùng Thảo Thần Thoại huyết mạch Khi xác nhận bốn sủng vật không bị thương sau trận chiến, Bạch Khải liền bắt đầu xem xét tình trạng của Trùng Thảo.

So với trứng Hoàng Kim, trứng Bạch Kim có thời gian sinh trưởng dài hơn, vì vậy Bạch Khải lúc này không thể lập tức biết được tình hình của Trùng Thảo.

Tuy nhiên, từ phản hồi của khế ước, có vẻ như tình trạng của Trùng Thảo cũng không tệ lắm.

“Có thể nào trực tiếp đưa Epsilon lên cấp Quân Vương không?” Bạch Khải không khỏi mơ mộng, lúc đầu Trùng Thảo chỉ là một sinh vật lãnh chúa cao cấp, nếu cộng thêm một chút chất xúc tác, việc tăng cấp lên Quân Vương có vẻ không phải là không thể.

“A a...”

Rất muốn đập vỏ trứng để xem bên trong thế nào.”

Bạch Khải chép miệng, đột nhiên nghĩ ra điều gì, liền vội vàng chạy đến nơi sinh vật cao cấp để lấy cổ đại chủng phôi thai.

Cùng với tập đoàn Cửu Lê, bất kể Delta thí nghiệm cái gì với viên trứng này, kết quả đều không có bất kỳ dấu hiệu sinh cơ nào.

Jerry bước tới, hít một hơi trước viên trứng hóa thạch, nói: “Tôi cảm nhận được trong viên trứng này có một linh hồn yếu ớt, nhưng duy trì không được lâu.”

“Vậy đã có linh hồn xuất hiện sao?” Bạch Khải nghe vậy thì ngạc nhiên, không trách hẳn cảm thấy viên trứng có điều gì khác lạ, thì ra là đã có linh hồn tồn tại.

“Nhưng có cách nào để cứu hãn không?” Đối mặt với ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, Jerry lắc đầu, nói: “Tôi chỉ cảm nhận được linh hồn tồn tại, không có cách nào khác.”

“Thật tiếc.”

Bạch Khải thờ dài một cái, suýt nữa quên rằng Jerry chỉ là một phần nhân cách tách ra từ Beita, Beita thì không biết điều này, nên Jerry cũng không rõ.

“Chủ nhân, liệu có thể để tôi thử một chút không?” Delta tiến đến bên một cái rương bảo tồn, lấy ra một bình thuốc màu xanh lục, đi tới trước mặt Bạch Khải.

“Số 5 hóa chất? Đó là cái gì?” Bạch Khải tò mò tiếp nhận bình hóa chất số 5, nhìn xem nhãn hiệu trên đó, hỏi.

“Đây là do cha mẹ của chủ nhân sử dụng huyết dịch Thủy Tổ thú để nghiên cứu ra, xem như một loại chất xúc tác, có thể tăng cường khả năng thích ứng và dung hợp tế bào của sủng thú.”

“Ngô...”

Nói đơn giản hơn đi.”

“Có thể hỗ trợ tiến hóa, gia tăng xác suất tiến hóa cho những sủng thú khác.”

Bạch Khải ngạc nhiên, không ngờ phụ mẫu của hắn thậm chí còn nghiên cứu ra loại đồ vật này, hỗ trợ tiến hóa đúng là có điểm tương tự với trứng hắc.

“Vậy cái này có thể giúp cổ đại chủng phục sinh không?”

“Loại này chất xúc tác có thể giúp cổ đại chủng thích ứng với hoàn cảnh hiện tại, lý thuyết thì có thể.”

Delta nhẹ gật đầu, rồi mở một phần trí não, hiện ra dữ liệu nghiên cứu trước mặt Bạch Khải.

Trình độ chuyên môn của hắn có thể so sánh với các chuyên gia sinh học.

“Nhưng đây là Delta dùng máu của mình chế tạo ra, lại còn có một vài sửa đổi, hiện tại là phiên bản thứ năm, cho nên gọi là hóa chất số 5.”

“Ôi, thảo nào muốn làm chết người nhà Ngự Thú sư.”

Bạch Khải mở to mắt nhìn báo cáo nghiên cứu của Delta, trong báo cáo có một hạch tâm, đó chính là lý do mà Thủy Tổ thú có thể tự do tiến hóa, đáng chú ý là suy đoán của Delta giống như của vợ chồng Bạch Ngôn Lạc.

Ngoài việc duy trì nguyên sinh thái tổ hợp gen bên ngoài, Thủy Tổ thú còn có thể bài tiết một loại vật chất xúc tiến cho chúng và các năng lượng khác dung hợp.

“Viên phôi thai này vẫn còn linh hồn, có thể sử dụng hóa chất số 5 để kích thích sức sống của phôi thai, nhưng Delta chưa tiến hành thí nghiệm, không biết có thành công hay không.”

“Không sao, cam chịu cái chết thành sống.”

Bạch Khải phát tay áo, theo như lời Jerry, linh hồn trong phôi thai này sẽ sớm tiêu tán, bây giờ đánh cược một phen biết đâu lại có cơ hội phục sinh.

“Nhưng liệu có tiêm vào phôi thai hóa thạch được không?” Nhìn tầng ngoài của cổ đại chủng phôi thai là hóa thạch, Bạch Khải không khỏi gãi đầu.

“Nếu không, để ngâm thử xem?” Nghĩ sao làm vậy, Bạch Khải bảo Delta lấy hết hóa chất số 5 còn lại đổ vào rương nuôi dưỡng, rồi cẩn thận từng li từng tí bỏ cổ đại chủng phôi thai vào.

Thuốc màu xanh nhanh chóng thấm vào hóa thạch trứng, tạo ra những bọt khí nhỏ, ngoài ra không còn động tĩnh gì khác.

Trái lại, một bên máy đo sinh mệnh có chút phản ứng.

“Thật sự có khả năng!” Bạch Khải nhìn thấy mắt sáng lên, mặc dù rất yếu ớt, nhưng đúng là có sinh cơ xuất hiện trong hóa thạch trứng.

Nói cách khác, Delta đã nghiên cứu thành công rồi.

“Hóa chất số 5, thật đáng tiếc là Delta người nghiên cứu ra.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Delta, sinh vật sùng thú này của hắn quả thực dẫn đầu xa, năng lực học tập của nó không kém gì so với hắn, một Ngự Thú sư.

“Chờ một chút, Delta người mới vừa nói, hóa chất số 5 có thể hỗ trợ Thủy Tổ thú và năng lượng bên ngoài dung hợp, đúng không?” “Về lý thuyết thì đúng.”

“Vậy liệu có thể xúc tiến cơ thịt dung hợp không?” Delta im lặng, vốn hắn chỉ định nghiên cứu một chút về nguyên lý tiến hóa của Thủy Tổ thú để tìm ra lý do tại sao mình không thể

duy trì hình thái tiến hóa lâu dài, thật sự chưa nghĩ đến phương hướng này.

“Để đó đã, thử nghiệm xem sao.”

Bạch Khải lập tức hứng thú, lúc này liền quyết định thử một lần.

Răng rắc.

Ngay lúc này, tiếng vỡ trứng vỡ truyền đến tai Bạch Khải, Bạch Khải lập tức chạy ngay đến bên cạnh trứng Bạch Kim Trùng Thảo.

Ban đầu hắn nghĩ rằng phải mất một thời gian nữa Trùng Thảo mới có thể thức tỉnh, không ngờ lại nhanh như vậy.

Giờ đây trứng Bạch Kim đã xuất hiện một cái khe, từng tia ánh sáng ảm áp từ trong vết nứt chui ra, ảm hiện như ánh sáng mặt trời sáng sớm.

Thấy vậy, Bạch Khải không khỏi nở nụ cười, cảm giác này, dù không bằng Nhật Luân Giáp Trùng xác nhưng cũng rất giống nhau.

Khe hở ngày càng lớn, ánh sáng càng bùng sáng.

Cuối cùng, trứng Bạch Kim nổ tung, một viên mặt trời cỡ nhỏ xuất hiện trước mặt mọi người, khiến Bạch Khải không thể mở mắt ra.

Chờ ánh kim quang tán đi, một đầu vó thân kim hoàng, trên đầu có hai cái xúc tu màu sắc xuất hiện trước mặt mọi người.

“Epsilon?” Nhìn hình dáng mới lạ của Trùng Thảo, Bạch Khải có chút không chắc chắn hỏi.

Nghe thấy Bạch Khải hỏi, Trùng Thảo như vừa tỉnh mộng, lập tức chạy tới trước mặt Bạch Khải.

“Thủ lĩnh, có gì phân phó cho ta?” Không sai, tư tưởng không có vấn đề gì.

Bạch Khải hài lòng gật đầu nhẹ, nói: “Người hiện tại cảm giác thế nào? Có thu hoạch được gì từ truyền thừa không?”

“Truyền thừa?” Trùng Thảo có chút mơ màng, cố gắng cảm nhận, lúc này mới hơi do dự mà mở miệng, “Hình như có, nhưng lại không có...”

Nghe vậy, khóe mắt Bạch Khải có chút run rẩy, không muốn hỏi thêm, trực tiếp đặt tay lên thân Trùng Thảo.

Kỹ năng siêu phàm! Trước đây Bạch Khải tưởng rằng chỉ có Alpha ở cấp Lãnh Chúa mới thu hoạch được kỹ năng siêu phàm, không ngờ Trùng Thảo cũng nhận được sự đãi ngộ này.

Thần Thoại sinh vật, thật là khủng khiếp.

“Đây chính là kỹ năng do Thần Thoại sinh vật mang lại sao?” Bạch Khải chép miệng, Thái Dương bất diệt, sinh mệnh không ngừng. Điều này không phải là một phiên bản siêu nhân của sâu bọ sao? Nhưng mà, nhảm chán như vậy có thể bị đánh không? Lại một lần nữa, hẳn là quang hợp trong thế giới côn trùng.

Bạch Khải gãi đầu, kỹ năng này mô tả rất đơn giản, nhưng suy nghĩ đến đẳng cấp siêu phàm của hắn, hiệu quả cũng không thể tệ.

“Chỉ cần phơi dưới ánh mặt trời là có thể từ từ cường hóa bản thân, đúng là một chuẩn mực của giấc mơ ban ngày.”

Bạch Khải có chút thêm muốn nhìn Trùng Thảo, đáng tiếc đây là thế giới Ngự Thú, nếu đổi lại ở thế giới khác, năng lực này thật sự thích hợp cho việc sinh tồn.

Bắt đầu tích lũy Thái Dương, ta có thể thăng cấp sao? “Nhưng mà, ngay cả Thần Thoại sinh vật cũng không thể giúp người tiến hóa, ta nên nói người vận khí không tốt, hay là Nhật Luân Giáp Trùng xác không được đây?” Thấy Bạch Khải tỏ vẻ tiếc nuối, Trùng Thảo lập tức giải thích: “Xin lỗi thủ lĩnh, năng lượng của Nhật Luân Giáp Trùng xác thật sự quá mạnh, ta cơ bản không thể thu hút hoàn toàn, những năng lượng đó dường như cũng dùng để cải tạo huyết mạch của ta rồi.”

“Cải tạo huyết mạch?” Bạch Khải ngẩn người, mới chú ý đến trong thuộc tính của Trùng Thảo có thêm một hậu tố Thần Thoại chủng.

“Và lại, ta có cảm giác thêm một chút ký ức, nhưng vẫn chưa kịp tiêu hóa, cho nên...” Trùng Thảo cẩn thận nhìn Bạch Khải, nói: “Nhưng ta sẽ cố gắng tiêu hóa, phần đầu để ứng dụng những ký ức này.”

Cải tạo huyết mạch, ký ức. Điều này không phải là loại huyết mạch truyền thừa của Nicolas sao? “Không sao, dục tốc bất đạt, người từ từ tiêu hóa là được, tránh lãng phí phần truyền thừa này.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Trùng Thảo, dù không thể trực tiếp thăng cấp lên Quân Vương, nhưng có thể tăng cường huyết mạch lên thành Thần Thoại chủng, cường hóa tiềm lực cũng không phải là điều tồi tệ.

Nói đến, việc có được huyết mạch Thần Thoại nhanh hơn nhiều so với hấn dự đoán, và lại đây là sủng vật thứ năm của hấn.

“Nhưng mà, cũng xem như tìm ra được phương pháp thu hoạch huyết mạch Thần Thoại.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, chỉ cần dung hợp tổ chức Thần Thoại sinh vật là có thể thu hoạch huyết mạch Thần Thoại, điều này thật sự đơn giản.

Quay đầu còn phải hỏi La giáo quan nơi nào còn có bí cảnh liên quan đến Thần Thoại sinh vật, nói không chừng còn có thể giúp Alpha tăng cường huyết mạch.

“A a, thu hoạch đầy đủ, thu hoạch đầy đủ.”

Husky tiến hóa lên Quân Vương cấp, Trùng Thảo có được Thần Thoại chủng, lại còn lĩnh hội được một kỹ năng siêu phàm, lần thu hoạch này có thể nói là vô cùng phong phú.

“Đại nhân nghỉ ngơi một chút, chờ ngày mai bụi bặm lắng xuống, lại đi hỏi chuyện của lão sư Tử Vong bàn tròn.”

Bạch Khải vuốt trán, cho năm sủng vật riêng mình nằm trên một quả trứng Bạch Kim, rồi trở về phòng ngủ thật say.

Trong một ngày trải qua nhiều như vậy, cộng thêm việc tiêu hao trứng, hấn cũng có chút không chịu nổi rồi.

Chương 445:

Bàn Tròn Tử Vong Tại hiệp hội thành phố Nile.

Bạch Hòa Quang mệt mỏi bước vào cổng chính.

Mặc dù mọi thứ đều nằm trong kế hoạch, nhưng thu thập thông tin và chuẩn bị đã tốn không ít thời gian.

Là người phụ trách chính trong lần hành động này, Bạch Hòa Quang vẫn phải vất vả đến sáng mới có thể nghỉ ngơi.

“Lão sư, ngài vừa mới trở về sao?” Bạch Khải từ cửa phòng bước ra, trông thấy Bạch Hòa Quang liền ngạc nhiên hỏi.

“Hừm, tôi vừa mới thu thập xong mọi thứ.”

Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ, nói: “Lần này người biểu hiện không tệ, trông có vẻ người đã nhận được truyền thừa từ Thái Dương bí cảnh đúng không?” “Có lẽ không hẳn là truyền thừa từ Thái Dương bí cảnh, nhưng quả thực tôi đã thu được một chút lợi ích.”

Bạch Khải lắc đầu.

Hắn biết rõ Jerry là thần miếu thủ hộ giả, nếu thực sự có thu hoạch từ Thái Dương bí cảnh thì phải là Trùng Thảo mới đúng.

“Thì ra là vậy.”

Bạch Hòa Quang hiểu ra, trầm ngâm một lát rồi nói: “Người theo ta nào.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang dẫn đường, đi về phía trụ sở của mình.

“Người hẳn đã đi sâu vào Thái Dương bí cảnh hơn đúng không?” Bạch Hòa Quang đi thẳng vào vấn đề.

“Đúng vậy, trước đó Cục 13 đã cung cấp một món tài nguyên mang tính truyền thuyết có liên quan đến Thái Dương bí cảnh, tôi không ngờ lại mở ra lối vào tầng tiếp theo.”

Bạch Khải nhanh chóng báo cho Bạch Hòa Quang về những điều đã trải qua trong Thái Dương bí cảnh, và sau khi nghe

xong, Bạch Hòa Quang liền trầm tư.

“Người muốn biết về Tử Vong chi lực và chuyện liên quan đến Bàn Tròn Tử Vong đúng không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Hắn vốn tưởng rằng Tử Vong chi lực rất hiếm, nhưng qua trận chiến ngày hôm qua, dường như có vẻ như nó xuất hiện nhiều hơn.

Bạch Hòa Quang dừng một chút rồi nói: “Người hiện đã là Ngũ Giai Ngự Thú Sư, những chuyện này nói cho người cũng không sao cả.”

“Người đã thấy con Đại Xà sương đen kia trong Thái Dương bí cảnh, nó chính là nguồn gốc của Tử Vong chi lực, nhưng không phải tất cả.”

“Diệt Thế Ma Xà, Ma Tinh, Chư Thần Hoàng Hôn, Susanoo...”

Tất cả những sinh vật huyền bí trong truyền thuyết đều xuất phát từ cùng một nguồn, khi đến thời kỳ liên bang, chúng ta đã thống nhất gọi chúng là.”

“Tử Vong.”

“Tử Vong? Có phải vì Tử Vong chi lực mà có tên này không?” Bạch Khải bừng tỉnh nhận ra, không trách gì mà cả Thủy Đế bí cảnh lẫn Thái Dương bí cảnh, nơi không liên quan gì vẫn có thể gặp được Tử Vong chi lực, không ngờ vị trí của nó lại lớn đến vậy.

Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ: “Tử Vong tồn tại đã lâu, nhưng chúng ta không thể nghiên cứu rõ ràng.

Tuy nhiên, từ những gì chúng ta biết, các sinh vật Thần Thoại, sinh vật cổ đại, thậm chí một vài đại đế trong lịch sử nhân loại đã chết sớm cũng liên quan đến tử vong.”

“Chính vì vậy mà từ xưa đến nay vẫn có những người sùng bái Thần Phá Hủy, dù nhân loại đã có nhiều thời kỳ áp chế, nhưng vẫn không thể trừ tận gốc.”

“Còn Bàn Tròn Tử Vong này thì sao? Nó chẳng lẽ là một tà giáo thời kỳ liên bang?” Bạch Khải hiểu ra, rồi chợt nhớ về điều gì đó, nói: “Lần này Bàn Tròn Tử Vong xâm nhập cùng bộ lạc, có lẽ là vì trong Thái Dương bí cảnh có liên quan đến tử vong?” “Không sai.”

Nói đến đây, Bạch Hòa Quang có chút áy náy, nói: “Thực ra thông tin về tử vong trong Thái Dương bí cảnh mà chúng ta tiết lộ là tin giả, không ngờ bên trong lại thực sự nắm giữ một phân bản nguyên tử vong.

Dù đã có bút đá tháp bảo vệ, nhưng việc đối mặt với tử vong vẫn có chút mạo hiểm.”

“Thì ra là vậy, Thần Thoại bí cảnh này thực sự là một mưu kế để dụ địch xâm nhập cộng thêm để khoe khoang sức mạnh.”

Bạch Khải chép miệng, mơ hồ hiểu vì sao Tần hội trưởng lại lo lắng như vậy, không phải vì nguy hiểm trong Thần Thoại bí cảnh mà vì lý do này.

“Nhưng thực lực của Bàn Tròn Tử Vong quả thực vượt ngoài dự liệu của chúng ta, vậy mà có thể tìm được lối ra khác dưới mắt của Cục 13 và hiệp hội, xác định là đáng để điều tra một chút.”

Bạch Hòa Quang lạnh lùng nói.

Lần này Bàn Tròn Tử Vong kết hợp với bộ lạc tấn công gia tộc Aloysius không phải chỉ là một băng nhóm nhỏ, mà còn phái một tên truyền kỳ lên vào Thái Dương bí cảnh, mục đích thì không cần nói cũng biết.

Bộ lạc đã bị biến thành vũ khí sử dụng...

“Nhưng người thể hiện lần này có phần vượt ngoài mong đợi của ta, hai súng của người đã đạt đến Quân Vương cấp rồi sao?” Bạch Hòa Quang nhìn về phía Husky, sinh vật máy móc và vong linh, tất cả rất kỳ lạ nhưng cực kỳ hài hòa.

“Tam Nhân Văn Minh, Minh Thổ thủ hộ giả...”

Súng thú linh hồn tiềm năng của người không hề thua kém một chút nào so với các chủng Thần Thoại. Đáng để bồi dưỡng tốt.”

Bạch Hòa Quang đã quan sát Husky vài lần, nói: “Nhưng tạm thời người vẫn nên lấy chủ súng của mình làm trọng tâm, với Tử Vong chỉ lực súng thú, Bàn Tròn Tử Vong sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Nhanh chóng nâng cao thực lực mới là con đường đúng đắn.”

Bạch Hòa Quang xoa xoa cằm, rồi lấy ra một chiếc lông chim màu xanh đưa cho Bạch Khải, nói: “Cái này là từ một con cừu ưng truyền kỳ mà có được, ta nhớ ngươi cũng có kỹ năng thuộc tính Phong, có thể dùng cái này để tăng sức mạnh.”

“Cảm ơn lão sư!” Bạch Khải nghe vậy sáng mắt lên.

Tài nguyên từ truyền kỳ hưng thú, thật sự đáng giá.

“Thực lực của Bàn Tròn Tử Vong hiện tại đang trong tình trạng không rõ ràng, vì vậy ngươi cần cẩn thận.

Trở về thành phố Cổ Túc sớm một chút, chờ ta giải quyết xong việc này bên này, ta cũng sẽ tới thành phố Cổ Túc nghỉ ngơi một thời gian.

Chủ sủng của ngươi đối với Tử Vong chi lực vẫn còn non nớt, cần phải được huấn luyện tốt.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Hắn và Alpha cho đến nay ngoài thuộc tính tịch diệt của Tử Vong chi lực, cũng chỉ phát triển ra một kỹ năng có thể nhốt linh hồn của kẻ bị giết vào trong Tử Vong chi kiếm, những thứ khác thì không có gì đặc biệt.

“Được rồi, nếu không còn việc gì, ngươi có thể về trước.

Ta còn vài việc cần xử lý.”

Bạch Hòa Quang ra hiệu cho Bạch Khải rời đi, Bạch Khải cũng không lễ mễ mà lập tức rời đi.

Ban đầu hắn còn định xem có thể tìm được tài nguyên truyền thuyết ở đâu không, giờ thì lão sư đã trực tiếp đưa cho một cái, đương nhiên là phải nhanh chóng tiêu hóa hết. ...

Tại căn cứ bí cảnh.

Bạch Khải triệu hồi năm sủng thú về phía mình, sau đó lấy ra chiếc lông chim màu xanh. ...

Quả đúng là một tài nguyên truyền thuyết.

Bạch Khải thỏa mãn gật đầu, không vội cho Alpha sử dụng mà cất đi, nói: “Theo quy tắc cũ, chuẩn bị cho vòng thứ hai của cuộc tranh đoạt tài nguyên truyền thuyết.”

“Tranh đoạt tài nguyên truyền thuyết?” Thân là tân binh, Trùng Thảo có chút hiếu kỳ hỏi.

“Rất đơn giản, mỗi một súng thú trừ cái tài nguyên cấp truyền thuyết đầu tiên là phúc lợi căn bản, sau này tài nguyên phân phối sẽ phải tiến hành theo quy trình chiến đấu.”

Bạch Khải nói: “Epsilon, người đã nuốt chửng xác trùng Nhật Luân Giáp, vậy phúc lợi căn bản xem như đã hết, còn cái tài nguyên vòng đầu tiên, những cái khác đều đã dùng, cho nên người may mắn không cần tranh đoạt nữa.”

Nghe xong giải thích của Bạch Khải, Trùng Thảo tức khắc thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù hẳn cảm thấy Bạch Khải nói về tài nguyên cấp truyền thuyết như vậy có chút tùy ý, nhưng nếu thật sự để hẳn cùng các súng vật kia giao đấu thì Trùng Thảo vẫn có chút lo sợ.

“Như vậy, ai muốn đăng ký cho vòng thứ hai của cuộc tranh đoạt?” Bạch Khải lắc lắc chiếc trục phong chi linh trong tay, lập tức có hai bóng hình tiến lên một bước.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta tới.) A ô a ô! (Bản Uông hôm nay phải rửa sạch nhục nhã!) Hai con súng cấp Quân Vương đồng thời lên tiếng, khi nhìn đến đối phương, cả hai đều hiện rõ quyết tâm chiến đấu mãnh liệt.

Kết phức kết phức. (Lão Ưng lông vũ ăn không ngon, Gamma thì không thể đi được.) Róc rách rách rách. (Phong hệ năng lực đối Delta không hiệu quả, mà Delta thì không thể đấu lại bọn hắn, vậy không tham gia.) Nhìn thấy Alpha và Husky đột nhiên rút kiếm chuẩn bị chiến đấu, Gamma và Delta cùng nhau chọn cách từ bỏ.

So với việc tranh đoạt tài nguyên với các súng cấp Quân Vương, họ không ngốc đến mức đó.

“Vây vòng hai tranh đoạt tài nguyên, các thí sinh tham gia chính là Alpha và Shuke Beita Jerry... Ừm, về sau cứ gọi người là cầu tử cho dễ.”

Bạch Khải tuyên bố danh sách thí sinh.

Khi nghe đến đây, khí thế từ hai súng lập tức bùng phát.

Họ đang muốn ra tay thì bị Bạch Khải ngăn lại.

“Các người đang định phá hủy nhà của ta sao? Có thể có chút ý thức tự giác cấp Quân Vương chứ?” Bạch Khải không hài lòng trừng hai sủng, trong căn cứ bí cảnh này chứa đựng tài sản mà hắn đã tích góp, nếu bị hai người này phá hỏng, ai mà biết được hắn phải tìm ai để khóc đây.

Nghe vậy, hai sủng im lặng lại, ngoan ngoãn theo Bạch Khải đến hiệp hội thành phố Nile để tham gia trận chiến.

Dù không náo nhiệt như các thành phố khác, nhưng thiết bị của hiệp hội thành phố Nile vẫn rất đầy đủ, rõ ràng là có phòng chiến đấu với không gian bích chương.

Bạch Khải mở công suất tối đa cho không gian bích chương, xác nhận không có vấn đề gì thì mới thả hai sủng ra, nói: “Bây giờ có thể bắt đầu rồi.”

Vừa dứt lời, hai sủng đã chờ đợi từ lâu lập tức phát động tấn công.

Alpha vẫn sử dụng nghề thường dùng là tấn công nhanh, dưới sự gia trì của phong hệ, nó chỉ gào thét một tiếng rồi bay đến trước mặt Husky, Tử Vong chi kiếm ập đến.

“Đình!” Nhưng Jerry cũng không phản ứng chậm, khi Alpha tấn công thì lập tức chấp nhận quyền kiểm soát cơ thể, ngay lập tức chuyển sang trạng thái thủ hộ giả, nhanh chóng dùng quyền trượng chặn lại Tử Vong chi kiếm.

Quyền trượng được tạo ra từ Aether Lưu Kim mặc dù rất chắc chắn, nhưng đối mặt với Tử Vong chi kiếm vẫn có chút không đủ, dù ngăn cản được sự tấn công, nhưng vẫn để lại trên quyền trượng một vết kiếm rõ ràng.

Mà Alpha tấn công không chỉ mỗi một kiếm này.

Sau khi cú tấn công đầu tiên bị chặn lại, Tử Vong chi kiếm liền hoàn toàn mất dấu, Bạch Khải chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy những vệt màu đen tỏa ra.

Nhưng Jerry cũng không kém cạnh bao nhiêu, mặc dù tốc độ không bằng Alpha, nhưng hắn dùng tinh thần lực mạnh mẽ và kỹ năng võ thuật đến từ Tử Thần chi tâm đã cản lại tất cả.

“Có thể đấu tay đôi với Alpha mà không bị đánh bại, cậu tử cũng coi như là có phần tiến bộ.”

Bạch Khải nhìn thấy cảnh này, thể hiện sự hài lòng gật đầu, nhưng ngay sau đó một biến động đã xảy ra trong cuộc chiến.

Quyền trượng bị Tử Vong chi kiếm chém làm hai phần, nhưng Alpha lại không tiếp tục tấn công, mà chủ động lùi lại, kéo dài khoảng cách với Husky.

Beita tinh thần bùng nổ.

Chương 446:

Phá hiệp hội ~ Tại Alpha linh hồn, một đoàn kim quang lóng lánh của tinh thần lực bỗng nhiên xuất hiện trước mặt hắn, rồi ngay lập tức nổ tung ra.

Nếu không phải hắn tránh nhanh, chắc chắn đã bị một đòn này trực tiếp công kích vào linh hồn.

Sau khi tách rời Jerry khỏi linh hồn lưu vong, sự khổng chế tinh thần lực của Husky đã nâng cao lên một tầm cao mới. Ít nhất, lần này hắn có thể lặng lẽ tinh chuẩn mà phát động tinh thần bạo phá, điều mà trước đó hắn chưa làm được.

Tuy nhiên, Alpha lùi lại dường như cũng nằm trong dự liệu của Husky.

Ngay khi Alpha kéo dài khoảng cách, Husky trên vai đột nhiên phát ra hai khẩu pháo điện từ, tấn công Alpha bằng một vòng xạ kích.

Vốn dĩ với tốc độ của Alpha, những phát xạ này vốn không thể trúng, nhưng khi hắn thoải mái tránh đi, Alpha lại chủ động phóng xuất ảnh trong gương, nắm chặt Bất Diệt viêm kiếm, tấn công trở lại về phía Husky. Ảnh trong gương không có linh hồn, nếu bị thương sẽ lập tức vỡ vụn, trừ phi Husky có thể mở cung hai mặt hoặc tự đánh giá được thật giả.

Nếu không, hắn chỉ cần phán đoán sai lầm trong chớp mắt, sẽ lập tức thất bại. Đối mặt với cuộc tấn công từ Alpha, Husky không chút do dự, hai khẩu pháo điện từ nhanh chóng nhắm vào một hướng, trong tay quyền trượng lại được hồi phục, hắn chủ động lựa chọn phát động tấn công. Đã không còn lựa chọn nào, vậy thì cứ tiến tới.

Một dòng chất lỏng linh hồn cấp tốc lan tràn lên quyền trượng, hiệu quả gia trì từ vong hồn trực tiếp do Jerry mang đến, cho dù Alpha chưa tiếp xúc cũng có thể cảm nhận rằng công kích này sẽ trực tiếp đối đầu với linh hồn của hắn.

Cùng lúc đó, Beita ngừng đầu và kim quang lại tỏa sáng, tinh thần lực ngưng tụ lại, khóa chặt một bên khác của ảnh trong gương.

Hai đòn công kích, đều nhằm vào linh hồn và không có sơ hở nào.

Quả nhiên, khi tinh thần bạo phá đánh trúng, ảnh trong gương lập tức vỡ vụn, còn Jerry thì hai tay phát lực, quyền trượng ban đầu màu trắng loáng dưới ảnh hưởng của vong hồn gia trì bỗng nhiên biến thành màu đen, toàn lực đánh vào Tử Vong chi kiếm.

Oanh! Xung kích khủng khiếp từ trận chiến nổi lên một cơn cuồng phong, trong khi thế giới tinh thần mà người bình thường không thấy, một luồng uy lực không hề thua kém cũng tuôn ra hướng về Alpha.

Chỉ trong chớp mắt, trong hốc mắt của Alpha, linh hồn chi hỏa rung động dữ dội, mà trong tay hắn, Tử Vong chi kiếm cũng không khỏi rời khỏi tay, rõ ràng là linh hồn đã bị xung kích. “A ô a ô! (Thật sự muốn đánh bại hắn đến thối xương cốt sao!)” Khi thấy Alpha bị đánh rời khỏi Tử Vong chi kiếm, Beita không khỏi có chút phấn khởi.

Nhưng Jerry ngay lập tức nhíu mày, nói: “Ngậm miệng, còn sớm để ăn mừng.” Đồng thời, đáng lẽ vì thất bại trong việc tổ chức thể công mà Alpha sẽ phải tái tổ chức, nhưng lại bất ngờ như một ảnh trong gương vỡ tan, một cơn đầu lâu thủy tinh từ bóng tối chui ra, cầm Tử Vong chi kiếm lao về phía Husky.

Hai đạo vừa rời đều là ảnh trong gương! “Quả nhiên là như vậy.” Jerry cười lạnh một tiếng, nhảy lên để tránh khỏi sự truy kích của Tử Vong chi kiếm, nhưng trong lòng bỗng dâng lên một cơn bất an mãnh liệt, đột ngột ngừng đầu.

Trên đỉnh đầu hắn, một cơn đầu lâu thủy tinh, tay cầm một thanh đại kiếm với lực hút cực lớn, không phải hai đạo, mà là ba đạo ảnh trong gương! “Ba đạo ảnh trong gương, lại phối hợp với tốc độ của Alpha, thật sự quá khó để nắm bắt.” Nhìn thấy hành vi quỷ dị của Alpha, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Trước tiên không nói đến uy lực của các thanh kiếm của Alpha, chỉ riêng chiêu này đã đủ để không ít đối thủ phải đau đầu.

Dù sao, trên bảng xếp hạng, một đối thủ có hành tung bí ẩn sẽ tạo ra áp lực lớn hơn rất nhiều so với một đối thủ công kích

trực diện.

Chiêu này của Alpha thật sự nằm ngoài dự đoán của Husky, mặc dù kịp thời phòng ngự, nhưng vẫn bị lực hút kiếm đánh trúng, ngay lập tức như tinh vân rơi xuống đất, thẩm thấu vào không gian chường ngại ẩn giấu dưới lòng đất.

Dưới tác động của lực hút không lồ, một đòn này đã làm cho đấu trường kịch liệt rung lắc, thậm chí hiệp hội cũng xảy ra rung động nhẹ. “Ta đêch, động đất sao?” Mới vừa đứng dậy từ giường, vẫn còn buồn ngủ, Phùng Dạ ngay lập tức cảm nhận được sự rung lắc, liền tỉnh táo, vội vàng triệu hồi Thổ nguyên tố để tự bảo vệ.

Nhưng chờ rất lâu, không có bất kỳ động tĩnh nào xuất hiện. “Chẳng lẽ hôm qua quá mệt, sinh ra ảo giác?” Phùng Dạ nghi hoặc gãi đầu, chuẩn bị ra ngoài tìm kiếm thức ăn, thì mặt đất lại một lần nữa rung động, và mức độ rung lắc còn vượt xa trước đó. “Quả thực là chấn động!” Phùng Dạ sắc mặt biến đổi, lập tức để Thổ nguyên tố dẫn dắt đến chỗ trống rãi, nhưng bị Thổ nguyên tố cảnh báo rằng đây không phải là động đất. “Không phải động đất sao, thì là cái gì?” Mang theo sự tò mò dâng trào, Phùng Dạ nhanh chóng bước về nơi phát ra sự chấn động, hướng tới phòng chiến đấu.

Cùng lúc đó, trong phòng chiến đấu.

Nhờ vào lực hút kiếm, Alpha từ từ đứng dậy, nhìn về phía Husky, người mà mới nãy nhờ tên lửa đẩy đã kịp thời tránh khỏi.

Tử Vong chi kiếm lại được nắm chặt trong tay, trong khi lực hút kiếm và Bất Diệt viêm kiếm thì lơ lửng trong không khí, lấp lánh theo từng cơn gió.

Thấy tình cảnh này, Husky dần dần thay đổi.

Ba cái đầu lại trở về vị trí ban đầu, nhưng thân hình vẫn giữ tư thế phòng thủ, một tay cầm quyền trượng, một tay cầm pháo thương, ánh mắt toát lên kim quang, rõ ràng là đang khai thác thể tấn công tam vị nhất thể. “Ta sát, thật - ba đầu sáu tay? À không đúng, không có sáu tay.” Bạch Khải trợn mắt, Alpha mặc dù từng có ba đầu sáu tay, nhưng thực sự có sáu tay, ba đầu chỉ là trang trí.

Kết quả Husky lại trái ngược, làm như ba đầu? Trong trạng thái tam vị nhất thể, khí thể của Husky đã đạt đến đỉnh cao, nhưng Alpha, một trong những thần thú vương cấp đầu tiên trong đội ngũ, cũng không có ý định lùi bước, một luồng khí tức dữ dội bay thẳng về phía Husky.

Hầu như đồng thời, hai thần thú cùng nhau phát động tiến công.

Một người tay cầm thương trường phối hợp với những đòn tấn công vô biên, đôi khi xen kẽ với tinh thần bạo phá; Một người với ba thanh kiếm công kích vô song, đôi khi lại dựa vào những cú đánh quỷ dị.

Hai thần thú đụng độ trong trận chiến, so với việc cùng Thú Hồn Sư ở bàn Tử Vong còn kịch liệt hơn.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, Delta cảm thấy không gian bí bách chướng nơi này sắp không chịu nổi rồi sao?) Nhìn thấy không gian bí bách chướng xung quanh không ngừng rung lắc, Delta nhanh chóng phát hiện ra điều bất thường.

Kết phức kết phức. (Bọn họ năng lượng vẫn đang gia tăng, có vẻ như muốn làm thật rồi.) Khi nghe thấy lời nói của hai thần thú, Bạch Khải trong lòng run lên, đang định khuyên giải để họ dừng lại thì bỗng nhiên Husky lùi lại, một chiếc ám kim Thiên Bình bất ngờ xuất hiện sau lưng hắn, trong trận giao tranh, những sinh vật lập tức cảm thấy như có một thứ gì đó đang tự tra hỏi tâm trí mình, linh hồn đều bị chấn động.

Thảm Phán Thiên Bình, lĩnh vực mở ra! Mặc dù cũng đạt đến cấp Quân Vương, nhưng cấp bậc của Husky vẫn thấp hơn Alpha một chút.

Mới vừa giao chiến tuy có vẻ ngang sức ngang tài, nhưng Husky rất rõ ràng rằng hắn đã bắt đầu rơi vào thế hạ phong.

Bởi vậy, hắn không chút do dự triển khai Thảm Phán Thiên Bình.

Nhìn thấy Husky làm vậy, Alpha không lưỡng lự, cảm nhận được sức mạnh kỳ lạ thẳng tới linh hồn, cũng lập tức triển khai Tử Vong lực trường.

Hai lực trường gặp nhau đã lập tức cuốn lên một cơn bão vô hình trong trận đấu.

Bạch Khải dù chỉ đứng ở quan sát cũng bị ảnh hưởng.

May mắn là Delta và Gamma phản ứng khá nhanh, che chở Bạch Khải, nhờ đó mà không bị tác động. “May mà không để cho chúng nó đánh trong nhà, nếu không thật sự không yên ổn rồi...” Bạch Khải nhìn thấy quanh mình không gian bích chương đang quá tải rung lắc, đây vẻ bất đắc dĩ, cũng không có ý định đi ngăn cản hai thần thú.

Không phải không muốn, mà không còn kịp nữa rồi.

Khi hai lực trường được triển khai, cả hai thần thú lập tức ngừng lại trong chốc lát, sau đó hai hình dáng lại lóe lên, Tử Vong chi kiếm và quyền trượng lại một lần nữa va chạm mạnh vào nhau.

Oanh! Kim đen song sắc chói mắt, một luồng dao động vô hình tỏa ra xung quanh, không gian bích chương như tấm gương bình thường vỡ nát, và xung quanh các bức tường cũng sụp đổ, Bạch Khải cùng bốn thần thú lập tức bị bụi mù bao phủ. “Khụ khụ khụ...”

Tình huống như thế nào?” Nghe thấy âm thanh, Phùng Dạ nhìn thấy khu vực chiến đấu đã hoàn toàn trở thành đồng phế tích, thứ mờ mịt ấy khiến hắn bắt đầu tìm kiếm xem có ai bị thương không.

Bỗng, một con vượn lớn đột nhiên phá đất mà lên, cẩn thận nâng Bạch Khải, người bị lực sắc thạch quả bao bọc từ trong đồng phế tích chui ra. “Bạch Khải, đây là người làm sao?” Phùng Dạ trợn mắt, gia hỏa này, lực phá hoại thật sự ngày càng lớn. “Không có chứng cứ thì đừng có vu khống, rõ ràng chỉ là nơi này thiết bị lâu ngày không tu sửa, vậy thôi mà lại sụp.” Bạch Khải vô tội, chỉ chỉ dẫn đầu từ phế tích bò dậy Alpha cùng với Husky vẫn còn quỳ một chân trên đất, nói: “Người nhìn, đều biến thành dạng gì rồi.” Lý Tùng: “...” Phùng Dạ: “...” “Được rồi, đừng có ồn ào.” Bạch Hòa Quang liếc mắt nhìn không gian bích chương đã hoàn toàn vỡ vụn, nhìn về phía Lý Tùng, nói: “Xin lỗi Lý hội trưởng, tổn thất ở đây tôi sẽ phụ trách.” “Bạch truyền kỳ nói vậy thật quá.” Lý Tùng nghe vậy lắc đầu, từ chối lòng tốt của Bạch Hòa Quang, nhưng bỗng phát hiện xung quanh mọi người đang dùng ánh mắt cổ quái nhìn hắn, lập tức nghĩ tới điều gì, vội vàng chạy

tới kiểm tra không gian bích chương. “Khụ khụ, cái đó, nếu không Lý hội trưởng ngài tính toán tổn thất bao nhiêu, tôi sẽ bồi thường!” Nhìn thấy sắc mặt của Lý Tùng đột biến, Bạch Khải tức giận rứt cổ một cái.

Xem ra từ bây giờ, hãy tìm không gian chiến đấu ngoại vi, không gian bích chương như vậy thực sự không đáng tin cậy...

Chương 447:

Trục Phong Chi Kiếm Do mới trải qua một trận chiến lớn, hiệp hội đối chiến phòng vẫn còn đất bừa bộn, gây ra không ít xôn xao, thậm chí cả truyền kỳ Vương Trần cũng bị thu hút đến.

Vương Trần cười híp mắt, từ trên không bay xuống, nhìn đất đai lộn xộn, hắn nói: “Chắc chắc, ngay cả không gian bích chương cũng bị phá vỡ, lão Bạch, người dạy đồ đệ cũng không cần ác như vậy đâu.”

Bạch Hòa Quang liếc nhìn Vương Trần, cũng không phản đối, nói: “Các người ở Cục 13 nên cải tiến thiết bị vách ngăn không gian đi.”

“Ta cũng không thể làm gì, nếu cường độ tăng lên thì liên quan đến lĩnh vực quân sự, không thể tùy tiện mang ra ngoài.”

Vương Trần nhún vai, rồi quay lại nhìn Bạch Khải, nói: “Thái Dương bí cảnh bên trong có chơi vui không? Nói cho ta nghe một chút đi.”

Bạch Khải há hốc mồm, còn chưa kịp mở miệng thì đã bị Bạch Hòa Quang ngắt lời: “Bạch Khải, người trở về đi.”

“Tốt, lão sư.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, lập tức chạy về căn phòng của mình.

Vương Trần có chút tiếc nuối, nói: “Lão Bạch, người lo lắng ta sẽ nạy vách tường nhà người sao, cần phải khoa trương như vậy không?” “Ta không cổ hủ như vậy, nếu người muốn dạy hắn, ta sẽ không phản đối.”

Bạch Hòa Quang thản nhiên nói: “Nhưng ta cảm thấy tốt nhất là người dành thời gian tìm hiểu chuyện về Tử Vong bàn tròn.”

“Tử Vong bàn tròn?” Nụ cười trên mặt Vương Trần dần dần biến mất, một lực trường vô hình bao quanh hai người, hoàn toàn ngăn cách họ nói chuyện.

“Hai vị phong hào đang nói chuyện gì vậy?” Phùng Dạ tò mò hỏi Xuân Ngô Thủy bên cạnh.

“Tiểu hài tử, sao ngươi quản nhiều như vậy, tranh thủ thời gian dọn dẹp một chút đi, chúng ta lại có nhiệm vụ mới rồi.”

Xuân Ngô Thủy gõ vào đầu Phùng Dạ, nói: “Quay lại mà luyện tập đi, đều là người trẻ, sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ.”

“Đã có nhiệm vụ rồi? Lão đại, tôi có thể xin đôi tổ chức không...” ...

Bí cảnh căn cứ. “Vũ, thiết bị vách ngăn không gian phân tích ra sao rồi?” Bạch Khải chạy đến căn cứ lớn nhất, đầy mong đợi hỏi.

Dù có chút vội vã, nhưng để không gây thêm phiền phức, hắn đã sớm trả lại thiết bị vách ngăn không gian cho Vương Trần, mà không biết Vũ đã phân tích thế nào. “Chính thể kết cấu quét hình đã đạt 100%, hiện tại tiến độ phân tích là 0,001%.” Vũ nhanh chóng đưa ra câu trả lời, sau khi tạm dừng một chút, lại bổ sung thêm: “Nếu như gia gia có thể cung cấp thêm tài liệu kỹ thuật liên quan đến không gian, tiến độ phân tích có thể được tăng tốc.” “Ta đã biết.” Bạch Khải gật nhẹ đầu.

Dù tiến độ giải quyết có hơi chậm nhưng việc quét hình hoàn thành là tốt rồi, chỉ cần tốn một chút thời gian, có thể tạo ra thiết bị vách ngăn không gian. “Giờ thì nên sử dụng tài liệu thôi.” Bạch Khải quay người nhìn một Husky có vẻ khó chịu, nói: “Cách mạng còn chưa thành công, đồng chí còn cần cố gắng nha.” “A ô a ô!” (Còn thiếu một chút xíu, bản nâng cấp lần sau sẽ có thể đánh bại nó ngay!) Beita mặt không cam lòng, đã đẩy Alpha đến trình độ nào, nhưng Thẩm Phán Thiên Bình không thể hiệu quả chống lại Alpha, cũng không thể phóng ra nguyên rủa, nếu không có lẽ hắn đã thắng rồi. “Thua là thua, đừng viện cớ lần sau.” Jerry trừng mắt nhìn Beita, Thẩm Phán Thiên Bình không thể hiệu quả với Alpha, ngoài việc bị Tử Vong lực trường triệt tiêu hơn nửa công dụng, nguyên nhân chính vẫn là ý chí của Alpha quá kiên định.

Chỉ biết chiến đấu mà thôi. Đây chính là cảm xúc mà Jerry từ Alpha nhận thấy, ngoài cái đó ra, Alpha gần như không suy nghĩ gì thêm. “Không sao cả, đối nội chiến vốn là để thúc đẩy nhau, thua thì thua, ra bên ngoài đừng thua là được.” Bạch Khải vỗ vỗ đầu Beita, rồi đưa cho Alpha Trục Phong chỉ linh,

lập tức thông tin hiển thị rõ ràng. “Ngô, nhiều hơn một cái tuyến hạng?” Nhìn thấy Trúc Phong chỉ linh có thêm một phần tuyến hạng, Bạch Khải có chút bất ngờ, nhưng chỉ nhìn thoáng qua rồi không nghĩ nhiều nữa. 1% xác suất, xảy ra xác suất quá thấp, mà trứng tiến hóa còn không có cảnh báo, dù có gặp sẽ không có gì biến đổi không tốt, vô tư thôi.

Trứng Bạch Kim nhanh chóng ngưng kết định hình, Bạch Khải trong chốc lát mơ màng rồi bị Gamma trị liệu hoàn tất. “Nhu vậy, tiếp theo sẽ là Epsilon.” Bạch Khải nhìn về phía Trùng Thảo đầy màu sắc, đang định giúp Trùng Thảo hòa trộn cùng Lục Long vảy, bỗng nghĩ đến miếng vảy này có nguồn gốc, nên bỏ vào. “Cứ từ từ đi, lần sau sẽ hỏi Nicolas rồi tính tiếp.” Dù sao cũng là miếng vảy mẹ của Nicolas để lại, cứ dùng thẳng như vậy có vẻ không đúng lắm, vì sắp về tổng bộ làm tập huấn kết toán, có thời gian hỏi thêm. “Epsilon, người từ từ hấp thu Nhật Luân Giáp Trùng truyền thừa, Lục Long vảy tính sau.” “Tốt, thủ lĩnh.” Trùng Thảo nhẹ gật đầu, một cơn buồn ngủ mãnh liệt ập đến, vậy mà ngủ thiếp đi tại chỗ.

Ngủ say, mới là cách tốt nhất để tìm kiếm ký ức huyết mạch.

Thấy vậy, Bạch Khải không ngạc nhiên, rồi đi theo Delta đến sinh vật lâu.

Do tác dụng của số 5 hóa chất, dấu hiệu hóa thạch phôi thai sinh mệnh càng ngày càng mạnh mẽ, nhưng khoảng cách với mẫu loại có thể sinh ra bán thành phẩm vẫn còn khá xa.

Dù vậy, cuối cùng cũng ổn định sinh cơ rồi. “Delta, thử dung hợp cơ thịt chưa?” Bạch Khải cầm một bình số 5 hóa chất, quan sát một chút, hỏi.

Róc rách rách rách. (Tùng thử cùng Shuke, có thể dung hợp ngắn hạn, nhưng nếu thời gian hạn chế sẽ xảy ra phản ứng bất thường.) Delta mở ra một bên trí não, lôi ra một trang web. (Delta đã từng hỏi vấn đề này trong diễn đàn sinh vật, nguồn khả năng vẫn là do sự khác biệt trong phương thức vận chuyển năng lượng giữa máy móc và sinh vật.) “Diễn đàn sinh vật?” Bạch Khải có chút ngạc nhiên, tiến đến bên cạnh trí não kiểm tra.

Delta mở ra một bài viết liên quan đến chân tay giả và sự dung hợp sâu sắc với sinh vật, người viết là một gã có tên “Sinh vật

newbie Delta”. “Tôi nói, người viết bài này không phải là người chứ?” Róc rách róc rách. (Không sai, đây là Shuke nói cho ta biết, có thể học được rất nhiều thứ ở đây.) Delta cẩn thận nhìn Bạch Khải, dừng lại một chút. (Nếu như chủ nhân không thích, Delta cũng sẽ không tham gia nữa.) “Không cần, như vậy cũng tốt.” Bạch Khải liếc mắt nhìn nội dung bài viết, toàn là những người thể hiện sự khen ngợi và ủng hộ đối với Delta, đồng thời không ít người cũng hỏi về lai lịch của Delta.

Nếu như bọn họ biết người viết bài này lại là một Thủy Tổ thú, chắc chắn sẽ phát điên lên. “À, Shuke có nickname gì?” (Trên trời dưới đất duy ngã độc tôn, Cầu Ngạo Thiên.) “Người xác định rằng tên này không phải do Beita đặt...” (Hẳn không phải, Gamma cũng có một cái nickname, là gì đó liên quan đến thức ăn ngon tù binh.) “...” ...

Tại Bạch Khải cùng Delta thảo luận bên trong, thời gian trôi qua nhanh chóng, vị trí trứng Bạch Kim của Alpha xuất hiện một vết nứt đầu tiên. “Ngô, tiến hóa hoàn thành sao?” Cảm nhận được sự tiến hóa, Bạch Khải nhanh chóng chạy tới bên Alpha.

Hô ~ Vừa tới gần, Bạch Khải đã cảm nhận được một cơn gió nhẹ lướt qua mặt, chạm nhẹ vào, hắn thấy một chút màu đỏ, lập tức lùi ra.

Sau đó, không khí xung quanh đột nhiên cuốn ngược, tràn vào bên trong trứng Bạch Kim, mà trứng Bạch Kim thì từ từ biến mất trong cơn cuồng phong.

Răng rắc! Một tiếng vang giòn, trứng Bạch Kim đột nhiên phân tách thành vô số hạt nhỏ, một bộ xương khô lớn từ từ hiện ra giữa cơn cuồng phong, xung quanh cuồng phong nhanh chóng hội tụ, hình thành một thanh trường kiếm màu xanh, lơ lửng trước mặt bộ xương khô. “Alpha, cảm giác thế nào?” Ken két ken két. (Lão đại, ta đã lên tới ngũ giai rồi.) Alpha nắm chặt thanh trường kiếm màu xanh, lặng lẽ cảm nhận một hồi, rồi hướng một phân kim loại bia ngấm nhẹ nhàng vung lên.

Không bị trở ngại chút nào, phảng phất như tự động tránh khỏi mũi kiếm, kim loại bia lập tức bị chia đôi.

Sắc bén, đơn giản sắc bén.

Bạch Khải ánh mắt sáng lên, lập tức bắt đầu xem xét trạng thái của Alpha. ... “Không phải là Trục Phong chi lực sao?” Bạch Khải ngạc nhiên, nhưng nhanh chóng suy nghĩ lại về phần 1% không biết trước đó. “Vậy có phải là 1% đó có xác suất dung hợp kỹ năng gốc để nâng cấp không?” Nhìn thấy lưỡi kiếm gió bão và Phong chi tổn thương đã biến mất, Bạch Khải chép miệng.

Khó mà có thể tin Alpha lại có kỹ năng sát thương lớn, nhưng hóa ra lại thành một vũ khí, mà không ngờ nó còn là một kỹ năng siêu phàm, có vẻ như vẫn là một thứ kiếm được. “Đáng tiếc Quân Vương sinh vật không thể nắm giữ hai loại lực trường đồng thời, không biết có thể lĩnh ngộ ra Trục Phong lực trường không?” Ken kết ken kết. (Lão đại, ta hình như đã lĩnh ngộ một chút xiu.) Ngay khi Bạch Khải cảm thấy đáng tiếc, Alpha vỗ nhẹ vào vai Bạch Khải, tiện tay nắm lấy Trục Phong chi kiếm, một cơn lốc gió từ từ hiện ra quanh Trục Phong chi kiếm, sau đó ngày càng dày đặc, dần dần bao trùm lưỡi kiếm, thanh trường kiếm màu xanh lập tức biến mất không còn dấu vết. “Ta sát, rốt cuộc đã tạo ra thanh kiếm Excalibur rồi sao?”

Chương 448:

Phù văn tiến hóa - Tiến triển mới Nhìn xem vẫn như cũ duy trì tư thế cầm kiếm, nhưng trong tay lại không có vật gì.

Alpha, Bạch Khải tò mò chạy tới, Alpha lại chủ động kéo dài khoảng cách.

Ken kết ken kết. (Lão đại, cẩn thận một chút, ta vẫn chưa tìm được cách không chế tốt Trục Phong kết giới.) “Trục Phong kết giới?” Bạch Khải liếc nhìn Alpha trong tay, thấy thân hình Trục Phong chỉ nhận hiện ra, một cỗ tin tức lập tức tràn vào Bạch Khải não hải.

“Hóa ra là vậy, mặc dù không hình thành lực trường, nhưng lại có thể phát huy một phần hiệu quả.”

Trục Phong kết giới là lực trường bán thành phẩm.

Trục Phong chỉ kiếm bổ sung năng lực, có thể tạo ra một lớp kết giới xung quanh thân kiếm, không chỉ không ảnh hưởng đến Trục Phong chỉ kiếm tự thân mà ngược lại còn có thể ẩn giấu thân kiếm, gia tăng tầm đánh.

Nói đơn giản, nó tương đương với việc biến lưỡi kiếm gió bão cùng Phong chỉ tổn thương thành Trục Phong chỉ nhận có thuộc tính bị động.

“Đúng vậy, mặc dù không thu hoạch được lực trường thứ hai, nhưng cũng không thể nói là không hiệu quả.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, nhìn Alpha đặt Trục Phong chỉ kiếm sau lưng.

Có lẽ vì bị Bạch Khải ảnh hưởng, Alpha ở phía sau cũng nắm chặt hai tay, lần lượt giữ chặt Tử Vong chỉ kiếm và Trục Phong chỉ kiếm.

Thêm vào đó là lực hút kiếm và bắt diệt kiếm, từ xa nhìn lại, tựa như một vị thiên sứ với bốn cánh kiếm.

“Ngũ giai quân vương, cuối cùng cũng có chút tự vệ.”

Bạch Khải vỗ vỗ vào lưng Alpha, nghĩ lại cái tiểu khô lâu yếu ớt trước đây giờ đã trở nên mạnh mẽ như vậy, thật không thể

tưởng tượng nổi.

Ken kết ken kết.

Alpha dường như cảm nhận được cảm xúc của Bạch Khải, đầu lâu hơi thấp xuống, chủ động truyền đạt một cỗ tình cảm quán quýt.

A ô a ô... (Cảm giác này, bản uông lại bị thối xương cốt kéo dài khoảng cách rồi...) Cảm nhận được Alpha trở nên mạnh mẽ hơn, Beita có chút buồn bã, hai con người xanh thẳm không tự chủ lướt về phía Gamma cùng các linh thú khác.

Nếu không, mình có phải lại hành hạ người mới không? Chỉ là, khi ý nghĩ này vừa hình thành, một đôi mắt sâu thẳm lại nhìn chăm chăm vào hắn.

A ô ~ (Bản uông đang đùa giỡn ~) Beita sợ hãi tránh đi ánh mắt của Jerry, mặc dù bản thân đang phân liệt nhân cách, nhưng mỗi lần nhìn thấy ánh mắt thẳng thắn của Jerry, hắn lại có cảm giác hơi lo lắng. ...

Tại hiệp hội thành phố Nile.

La Tường nhìn lên bầu trời, từng cái máy móc đang di chuyển để sửa chữa, không khỏi đưa ngón tay cái lên với Bạch Khải.

“Chúc mừng người, hoàn thành nhóm Thú hồn sư mà không đạt thành tựu nào, đều trực tiếp phá vào hiệp hội nội bộ đi.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “La giáo quan, người có thể không chơi ta như vậy không?” “Tốt, vậy thì cùng người nói chuyện chính.”

La Tường nhún vai, nói: “Lần này ta sẽ giúp người tính toán giai đoạn thứ ba khảo hạch cho điểm, nhưng đối với bên ngoài chỉ có thể tuyên bố là thăm dò Thần Thoại bí cảnh, hành động bắt chuột sẽ không đề cập.”

“Nhớ kỹ không được nói lỡ miệng, bao gồm những gì người nhìn thấy ở đây trong tầng sâu bí cảnh.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù có chút nghi hoặc về việc liên bang bất ngờ quét dọn như vậy để tìm kiếm Thú hồn sư, nhưng hắn cũng không phải là người lảm miệng, chỉ cần làm tốt việc của mình là được.

“Chuyện bên này đã kéo dài một thời gian, đợi chút nữa người sẽ cùng ta về thành phố Cổ Túc, nếu không đưa người trở về, Tàn hội trưởng sẽ thúc giục ta đấy.”

Bất luận Bạch Khải về việc ngự thú có thiên phú ra sao, chỉ riêng những thứ nghiên cứu của hắn đã liên lụy tới không ít thế lực lợi ích, không nói nóng nảy, mỗi ngày nhắc tới cũng đã là quá đủ.

“Tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lần này thăm dò Thần Thoại bí cảnh, kết quả mà nhóm sủng thú thu được cũng không nhỏ, cần một thời gian dài để tiêu hóa hết, đúng lúc hắn cũng cần một môi trường yên tĩnh để nghiên cứu một chút.

Sau một thời gian nghiên cứu kỹ thuật hợp thể cơ thịt, vì nguyên nhân từ hóa chất số 5, cuối cùng cũng có chút tiến triển, tự nhiên muốn thừa thế tiến lên để nghiên cứu sâu hơn.

...

Thành phố Cổ Túc.

Khi nhìn thấy Bạch Khải từ Bắc Phong Cuồng Ưng đi xuống, Tàn hội trưởng nhíu mày dần dần thư giãn, nhưng nhanh chóng lại chuyển thành cơn tức giận, nói: “Tiểu tử thú, người cuối cùng cũng trở về rồi, một tuần trước đã phát tin tức, vậy mà giờ mới về?” “Có phải dọc đường gặp tập đoàn Cửu Lê, nên thuận tiện đợi một chút không?” Bạch Khải có phần tức giận rụt cổ lại, vốn dĩ hắn định trở về luôn, nhưng vì cùng đường với Vu Khôi nên tiện thể ghé qua tập đoàn Cửu Lĩnh, tìm phụ mẫu giải quyết một vài vấn đề.

Kết quả không hỏi còn tốt, vừa hỏi đã bị lão mục phát hiện mánh khỏe, trực tiếp kéo hắn vào việc nghiên cứu của Delta.

Sau đó, trong mấy ngày tiếp theo Bạch Khải hoàn toàn biến thành quan phiến dịch, phụ trách giúp Delta và phụ mẫu giao tiếp với nhau.

Nếu không phải La Tường không thể chờ được để hắn về, hắn đoán giờ này có lẽ vẫn còn ở tập đoàn Cửu Lê.

Dù sao, hắn cũng không hoàn toàn không có thu hoạch.

“Được rồi, dù sao trở về là được.”

Tần hội trưởng thở dài, nói: “Đúng lúc, bên Vong Linh hệ đã gửi cho người thiếu chương trình học, người cứ việc bổ sung cho kịp.”

Nói xong, Tần hội trưởng đưa cho Bạch Khải một bảng thời khóa biểu, khi Bạch Khải nhìn thấy số lượng trên bảng, vẻ mặt cứng đờ, khi nhìn lại bảng thời khóa biểu của mình, biểu hiện lập tức trở nên bối rối.

Mới đi có bao lâu, vậy mà thiếu hơn ba mươi tiết học, toàn là giảng bài, đây chẳng phải là dự định để hấn chết sớm sao? “À đúng rồi, tiểu tổ nghiên cứu phù văn tiến hóa liên hệ với ta, nói tìm được phương pháp tiến hóa phù văn trên máu thịt sinh vật, hy vọng người đi xem thử.”

“Còn có tiểu tổ vũ trang phù văn máy móc bên kia, nói gặp phải một số vấn đề thiết kế, muốn nghe ý kiến của người.”

“Sau đó...”

Ai, Bạch Khải, người đi đâu?” “Ta đột nhiên nhớ ra quên một số đồ vật tại tập đoàn Cửu Lê, muốn quay lại lấy.”

“Người nghĩ là, người có thể trốn khỏi đó sao...?” “....”

Nhìn Bạch Khải có vẻ khó xử, La Tường đồng tình vỗ vỗ vai hấn, an ủi: “Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, thiếu niên, nghĩ thoáng một chút, về sau kiểu chuyện này sẽ càng nhiều.”

“La giáo quan, lần sau xin đừng an ủi ta nữa, ta sợ ngày nào đó sẽ không nghĩ ra được nữa.”

Bạch Khải vỗ vỗ mặt mình, giữ vững tinh thần, nhìn về phía Tần hội trưởng, nói: “Hội trưởng, người giúp ta liên lạc bên dưới Vong Linh hệ, để họ trực tiếp sắp xếp tất cả các tiết học còn thiếu đi, tiểu tổ nghiên cứu phù văn tiến hóa này ta sẽ tới ngay đây.”

“Không cần quan tâm đến nữa?” “Không cần quan tâm nữa.”

“Tốt.”

Thấy Bạch Khải một vẻ khảng khái, Tần hội trưởng khoe miệng hơi gọi lên, không có ý định ngăn cản. ...

Tại tiểu tổ nghiên cứu chuyên đề phù văn tiến hóa.

Bạch Khải thông suốt đi vào, nhìn từng nghiên cứu viên chăm chú nghiên cứu, hướng thẳng đến văn phòng Đồng giáo sư.

“Bạch Khải, người đã trở lại rồi?” Vừa mới vẽ xong một đạo phù văn, Đồng giáo sư để bút xuống, thấy Bạch Khải có phần mệt mỏi, ông mỉm cười.

“Hừm, hôm nay vừa trở về.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, ánh mắt đảo qua các bảng phù văn cơ bản trước mặt Đồng giáo sư, nói: “Đồng giáo sư, ngài sao lại có hứng thú luyện tập cơ sở phù văn thế?” Thường thì, các phù văn đại sư sẽ đặt mục tiêu vào những cổ đại phù văn, luyện tập cơ sở phù văn là điều chỉ có người mới làm.

“Không phải luyện tập, gần đây do quan hệ với những người trẻ tuổi như các ngươi, có chút cảm ngộ mới, nên đã chỉnh sửa lại hệ thống phù văn hiện tại, dự định ra một môn cơ sở phù văn, giảm bớt độ khó nhập môn.”

“Cơ sở phù văn?” Bạch Khải tiếp nhận bản nháp mà Đồng giáo sư đưa tới, phát hiện trên đó có rất nhiều phù văn cơ sở, mà đều được ghi chú rõ ràng, có chút giống như một cuốn sách dạy trẻ em.

“Đồng giáo sư, ngài dự định phổ cập phù văn từ nhỏ sao?” Bạch Khải đặt bản nháp xuống, có chút ngạc nhiên nhìn Đồng giáo sư.

“Đúng vậy, hiện tại nhiệt độ phù văn đã vượt xa trước đây, mức độ ứng dụng ngày càng mở rộng, chỉ dựa vào bốn năm học đại học là quá lâu, nên ta muốn thử xem, có thể hay không sớm đi bồi dưỡng.”

Đồng giáo sư nhẹ gật đầu, nói: “Mặc dù không thể cam đoan toàn liên bang sẽ có thể phổ cập, nhưng nếu bắt đầu từ nhỏ, chắc chắn hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều.”

“Chắc chắn rồi, đến lúc đó toàn bộ liên bang sẽ cảm tạ Đồng giáo sư.”

Bạch Khải tỏ ra kính nể, thấy bao nhiêu phù văn được chọn và chú thích, lượng công việc này nhiều hơn nhiều so với từ điển phù văn mà Đồng giáo sư đã viết, yêu cầu rất lớn về năng lực chuyên môn cá nhân.

Chính vì vậy, hầu như không có ai愿意 lãng phí thời gian cho công việc này, vì cùng một thời gian đó có thể đi tìm ra nhiều phù văn mới, thu hoạch chắc chắn sẽ lớn hơn một chút.

Nhưng nếu như Đồng giáo sư không hoàn thành, hai mươi năm nữa, không, có lẽ chỉ cần mười năm sau, cả liên bang sẽ xuất hiện một nhóm lớn các nhân tài phù văn.

“Đừng nói ta vĩ đại như vậy, chỉ là làm một số việc ta phải làm mà thôi.”

Đồng giáo sư mỉm cười nhẹ nhàng, nói: “Mà, nếu không phải vì ngươi, có lẽ phù văn vẫn sẽ là lĩnh vực ít được chú ý.”

“Khụ khụ... Đồng giáo sư, nghe ngài nói vậy, ta cảm thấy có chút xấu hổ.”

Bạch Khải giật mình rụt cổ lại, mà Đồng giáo sư không để ý, hỏi: “Đúng rồi, ngươi vội vàng tới đây có phải về vấn đề phù văn tiến hóa trên máu thịt sinh vật không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vừa nghe Tần hội trưởng nhắc đến, ta liền trực tiếp tới đây, cũng tiện tham gia một lần hoạt động của tiểu tổ nghiên cứu.”

“Thực tế vẫn chỉ là một bước đầu ý tưởng, mặc dù đã làm một số thí nghiệm, nhưng chỉ có thành công thì vẫn chưa đủ, tuy nhiên có lẽ sự xuất hiện của ngươi sẽ có chút chuyển biến.”

Nói đến đây, Đồng giáo sư bỗng cười, nói: “Nói đi, ý tưởng này là từ bộ phận vũ trang phù văn máy móc, nên cũng có thể coi là công lao của ngươi.”

“Phù văn máy móc vũ trang?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, tò mò đi theo Đồng giáo sư đến khu thí nghiệm, và khi nhìn thấy một bộ máy với vô số cánh tay đang hoạt động, đang vẽ phù văn lớn lên cơ thể Cực Địa Băng Lang, hắn không khỏi chớp mắt đầy khiếp sợ.

Hình xăm thời đại rốt cuộc lại xuất hiện sao?

Chương 449:

Xăm kín lưng! Đồng giáo sư nhìn biểu cảm kỳ quái của Bạch Khải, nhưng không cảm thấy gì lạ.

Suy nghĩ này đã được tiến hóa tiểu tổ Mặc Trúc đưa ra.

Nói một cách đơn giản, chính là lợi dụng phù văn máy móc, đồng thời tiến hành xăm lên da và xương của thú cưng những phù văn giống nhau, mượn sự dẫn dắt của phù văn máy móc để thúc đẩy quá trình tiến hóa.

Trước đó, khi Mặc Lâm đề xuất thao tác này, Đồng giáo sư cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Nhưng sau khi thấy một trường hợp thành công, ông đã đồng ý với phương án này.

Tuy nhiên, đến tận bây giờ, vấn đề về năng lượng lưu động giữa da và khung xương với hai bộ phù văn vẫn chưa được giải quyết hiệu quả, đó là lý do họ mới nghĩ đến việc để Bạch Khải xem qua, có lẽ có thể tìm ra điều gì ngoài mong đợi.

“Thông qua hai bộ phù văn để giảm bớt ảnh hưởng của năng lượng lưu động trên cơ thể sinh vật?” Nghe Đồng giáo sư mô tả, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Hắn thực sự chưa suy nghĩ theo hướng này.

Về lý thuyết, điều này có thể thực hiện được, nhưng chỉ có khả năng giảm thiểu một chút ảnh hưởng; nếu gặp phải năng lượng thuộc tính quá sinh động, nguy cơ thất bại vẫn rất cao.

Quả nhiên, ngay sau khi một phù văn cuối cùng được khắc trên Cực Địa Băng Lang dưới sự giám sát của thiết bị, ánh sáng tiến hóa chỉ lóe lên một vài lần rồi hoàn toàn biến mất.

“Hay là đã thất bại.”

Mặc Lâm thở dài nặng nề.

Họ đã điều chỉnh mức độ chặt chẽ của thiết bị đến mức tối đa và đặc biệt lựa chọn Cực Địa Băng Lang có tính cách và năng lượng thuộc tính tương đối ổn định, thực hiện quá trình khắc phù văn một cách cẩn thận, không có chút sai sót nào.

Nhưng ngay cả như vậy, cuối cùng vẫn không thể tiến hóa thành công.

“Cần sửa chữa lại cấu trúc của phù văn và độ chính xác của thiết bị.”

Mặc Lâm cẩn thận xem lại số liệu vừa thực nghiệm, vừa suy nghĩ phương pháp giải quyết, rồi bất ngờ phát hiện Bạch Khải đứng ngoài cửa sổ.

“Bạch Khải, sao ngươi lại đến đây?” Mắt Mặc Lâm sáng lên, có lẽ người khác không làm được, nhưng trong lĩnh vực tiến hóa phù văn và trang bị phù văn máy móc này, Bạch Khải có thể thật sự tìm ra giải pháp cho vấn đề này.

“Tôi vừa mới hoàn thành nhiệm vụ và tiện thể đến xem một chút.”

Bạch Khải nhìn những nhân viên công tác đang tỏ ra mệt mỏi vì thất bại trong tiến hóa Cực Địa Băng Lang và hỏi: “Có tìm ra nguyên nhân thất bại chưa?” Mặc Lâm nhẹ gật đầu, nói: “Vẫn là do năng lượng lưu động quá phức tạp, không thể hoàn toàn theo cấu trúc phù văn để định tuyến năng lượng.

Dù chúng ta đã kiểm soát được lượng năng lượng đưa vào, nhưng khi năng lượng tăng vọt vào thời điểm tiến hóa, vẫn sẽ xé rách phù văn, dẫn đến thất bại trong tiến hóa.”

“Thế à...”

Bạch Khải tiếp nhận số liệu từ Mặc Lâm, kết quả cũng đúng như những gì Mặc Lâm đã nói.

“Tôi dự định thu thập thêm số liệu về năng lượng lưu động của Cực Địa Băng Lang, rồi một lần nữa thiết kế phù văn. Đồng thời, nhóm máy móc cũng sẽ điều chỉnh lại thiết bị, như vậy có thể tăng xác suất thành công.”

Mặc Lâm trình bày ý tưởng của mình cho Bạch Khải, rồi đây mong đợi chờ phản hồi từ hắn.

“Ừ, ý tưởng rất tốt, nếu không có gì bất ngờ, xác suất thành công thực sự có thể tăng lên.”

Bạch Khải nói: “Nhưng mà, ngươi không định nghiên cứu từng loại súng thú như vậy chứ?” “Ồ, chẳng lẽ không nên như vậy sao?” Mặc Lâm nhìn Bạch Khải với vẻ nghi hoặc, năng

lượng vận chuyển của Vong Linh hệ tương đối đơn giản, nhưng máu thịt sinh vật, mặc dù là những sủng thú có cùng thuộc tính, thì năng lượng vận chuyển giữa chúng vẫn khác nhau rất nhiều.

Cũng chính vì lẽ đó mà những tài liệu tham khảo cho sủng thú tiến hóa lại trở nên quý giá, vì mọi thứ đều tốn rất nhiều thời gian và tài nguyên để thử nghiệm.

“Đương nhiên không phải, từ xưa tới nay, các tài liệu về sủng thú đã quá nhiều.

Các người làm sao có thể nghiên cứu hết được?” “Điều đó là dĩ nhiên.

Chỉ cần xác minh rằng phương pháp này có thể thực hiện được, công khai ra ngoài, chắc chắn sẽ có người khác tiếp tục nghiên cứu.”

Mặc Lâm lắc đầu, chỉ dựa vào sức của riêng họ hiển nhiên không thể hoàn thành một lĩnh vực lớn như vậy.

Ví dụ như việc nghiên cứu phù văn tiến hóa Vong Linh hệ, hiện tại đã không chỉ có một mình họ, mà còn có hàng chục đơn vị nghiên cứu khác tham gia.

“Như vậy thì phiền phức quá.”

Bạch Khải nhanh chóng lật xem số liệu thử nghiệm của Mặc Lâm, những ý tưởng mới mẻ lần lượt xuất hiện trong đầu hắn.

Khi Bạch Khải khép lại tư liệu, một ý tưởng táo bạo hiện lên trong đầu hắn.

“Bây giờ vấn đề là cấu trúc phù văn trong khi thú cưng tiến hóa lại không thể chính xác dẫn dắt năng lượng lưu động, khiến cấu trúc bị tổn hại phải không? Vậy thì...

không cần phải sửa đổi nữa, để sủng thú tự quyết định.”

Mặc Lâm có chút mờ mịt, hỏi: “Vậy, chúng ta nên làm gì?”

“Đơn giản, xăm kín lưng!” Mặc Lâm vẫn còn mơ hồ, nhưng Đồng giáo sư lại chợt nghĩ ra điều gì, nhìn Bạch Khải đang thao tác bên cạnh thiết bị, ánh mắt lóe lên vẻ cảm khái.

Quả thật, điều này khiến người ta cảm thấy ông đã già rồi.

Rất nhanh, trong ánh mắt ngổ ngàng của đám nghiên cứu viên, Bạch Khải đã lấy ra một bản thiết kế phức tạp hơn mức tưởng tượng.

Tuy nhiên, điều quan trọng nhất là, bên trong bản thiết kế này có rất nhiều đường dẫn lặp lại hoặc dư thừa.

“Bạch Khải, cấu trúc phức tạp như vậy, chắc chắn sẽ rất khó có hiệu quả đúng không?” Mặc Lâm tiếp nhận bản thiết kế của Bạch Khải, xem xét một cách tỉ mỉ, lúc này mới đưa ra chất vấn.

Hắn nhanh chóng nhận ra rằng bản vẽ của Bạch Khải chỉ là sự kết hợp các phương án mà họ đã thiết kế trước đó, sau đó chỉ thêm một chút đường dẫn mà thôi, không có sự cải tiến đáng kể, và rất dễ gặp phải tình huống phù trận mất đi hiệu lực vì sự phức tạp của các đường dẫn.

“Chỉ cần thử một lần là biết.”

Bạch Khải cười cười, giao bản thiết kế cho một kỹ thuật viên bên cạnh, rồi dặn dò vài câu.

Kỹ thuật viên lập tức hiểu ý và một lần nữa khởi động Cực Địa Băng Lang để thao tác.

Mặc Lâm thấy vậy cũng hiếu kỳ tranh thủ xem, vẫn là cánh tay máy khắc họa, sau đó là năng lượng phù văn dẫn đạo, và phương pháp thực hiện không có gì khác với những gì họ từng làm trước đó, thậm chí còn tốn thêm một chút tâm sức để phòng ngừa năng lượng lưu động bị sai lệch.

“Chưa thấy rõ sao?” Nhìn thấy Mặc Lâm có vẻ hoài nghi, Đồng giáo sư tiến lại gần, nói: “Bạch Khải đã nói, vì chúng ta không thể tính toán mọi khía cạnh, vậy thì hãy để sủng thú tự mình lựa chọn.”

“Tự mình lựa chọn?” Mặc Lâm nghe vậy vẫn còn nghi ngờ, đang định hỏi rõ, thì thấy trong phòng đột nhiên phát ra ánh sáng chói mắt. Ánh sáng tiến hóa! Cấu trúc kia, thật sự có thể thực hiện được sao? Không chỉ Bạch Khải, mà các nhân viên nghiên cứu xung quanh đều ngổ ngàng nhìn sự thao tác trong phòng khi Cực Địa Băng Lang bắt đầu tiến hóa.

Khi mà họ đã bối rối với vấn đề này lâu như vậy, thì Bạch Khải chỉ nhìn qua vài lần đã giải quyết được? Thật sự có

người tài giỏi như vậy tồn tại trên thế giới? Rất nhanh, ánh sáng tiến hóa tán đi, một con Cực Địa Băng Lang Vương to lớn xuất hiện trước mặt mọi người, không khác gì so với các Cực Địa Băng Lang Vương thông thường.

“Thật sự thành công rồi? Tại sao, với cấu trúc phù văn như vậy...”

Mặc Lâm kinh ngạc nhìn về phía Bạch Khải, muốn biết điều bí ẩn trong đó, nhưng lại thấy Bạch Khải đã chạy đến nói chuyện với kỹ thuật viên.

“Các người chắc chắn đã ghi lại đầy đủ chứ?” “Chắc chắn.”

Kỹ thuật viên nhẹ gật đầu, sau đó xuất ra một hình chiếu 3D, chính là cấu trúc phù văn mà Bạch Khải đã vẽ.

Nhưng hình chiếu 3D này hiển nhiên được tạo ra từ thử nghiệm vừa rồi, mờ mờ vẫn có thể thấy hình dáng của Cực Địa Băng Lang, sau đó, một làn ánh sáng màu xanh lam bắt đầu từ hình chiếu đó hoạt động. Đây là mô phỏng trong quá trình tiến hóa, năng lượng lưu động, Mặc Lâm và nhóm nghiên cứu trước đó cũng đã sử dụng kỹ thuật này.

Nhưng rất nhanh, họ phát hiện ra sự khác biệt.

Khi năng lượng màu xanh lam cuối cùng tràn ngập vào các đường dẫn chính trong cấu trúc, tốc độ và lượng năng lượng lưu động đột ngột tăng vọt, gây ra sự đột phá trong quỹ đạo ban đầu.

Chính xác là như vậy! Đây chính là nguyên nhân họ thất bại trước đó.

Họ cũng đã phải sửa đổi nhiều phiên bản vì điều này nhưng vẫn gặp phải tình huống tương tự.

Mặc Lâm chăm chú nhìn vào hình chiếu 3D trước mắt, khi thấy những năng lượng đó đột phá các lộ tuyến ban đầu, không phóng túng chảy xuôi, mà lại chảy vào những đường dẫn mà hẳn thấy vô dụng.

“Cái này...”

Cái này có thể được sao?” Nhìn vào vòng tròn kết cấu phù văn lớn lên do năng lượng tăng vọt, cuối cùng Mặc Lâm cũng hiểu ra.

“Đó là đương nhiên, không nên đi lấp kín mà hãy để thông suốt, thay vì tốn thời gian phỏng đoán rằng năng lượng sẽ di chuyển theo hướng nào trong quá trình tiến hóa, tốt hơn là thiết kế cho nó vài lối đi, để năng lượng tự mình lựa chọn.

Chỉ cần giữ cho đường dẫn chính không mắc sai lầm, thì khi năng lượng tăng vọt chỉ cần không xé rách cấu trúc phù vẫn là được.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Tuy nhiên, bây giờ bản thiết kế này thực sự có chút phức tạp.

Nếu thực hiện nhiều lần thí nghiệm, tinh giản một lần nữa cấu trúc, hiệu suất có thể còn cao hơn.”

“Tôi hiểu rồi.”

Mặc Lâm liên tục gật đầu.

Mặc dù giai đoạn tìm tòi trước đó vẫn không ít, nhưng phương pháp này thực sự có thể rút ngắn thời gian dài.

Nếu có đủ các trường hợp thành công, có lẽ họ sẽ tìm ra một bộ thiết kế đơn giản hơn.

“Chúc mừng người, Bạch Khải, lại làm ra một bước đột phá lớn.”

Đồng giáo sư mỉm cười chân thành, khi nghe xong, những nghiên cứu viên xung quanh cũng không có phản đối gì, ngược lại còn thêm phần sùng bái Bạch Khải.

“Không không không, đó không phải công lao của tôi, tôi chỉ là đứng trên vai người khổng lồ mà thôi.”

Bạch Khải nghe thấy vậy liền khoát tay.

Cấu trúc phù vẫn tiến hóa của sinh vật thật rõ ràng phức tạp hơn nhiều so với cấu trúc của xương cốt.

Nếu không nhờ đã có quá nhiều số liệu thí nghiệm và cấu trúc có sẵn, hẳn cũng chẳng thể nghĩ ra phương pháp này dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, hẳn cũng cảm thấy mình như đã nghĩ đến phương pháp hợp nhất cơ thịt.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không còn thời gian để tán gẫu với mọi người nữa mà nhanh chóng rời đi.

“Cậu ơi, Đồng giáo sư, chúng ta bây giờ nên làm gì?” Mặc Lâm ngơ ngác nhìn theo Bạch Khải, hỏi Đồng giáo sư. Đồng giáo sư điều chỉnh lại kính, rồi nói: “Bây giờ sao? Tiếp tục nghiên cứu hình thức tiến hóa phù văn của các sinh vật khác, để sớm tìm ra được phương án tiến hóa phổ biến cho các hệ sinh vật.”

“Ồ, còn sau khi thành công thì sao?” “Sau khi thành công, đương nhiên là xin quyền độc quyền, công khai sau đó, nhớ lấy danh nghĩa tiểu tổ mà xin.”

“Vậy Bạch Khải thì sẽ...”

“Bạch Khải không phải là người của tiểu tổ sao?” “Tôi hiểu rồi!”

Chương 450:

Vũ Trang Tiến Hóa Nhà của Tinh Linh.

Gia Cát Thần hơi lo lắng nhìn Garuru, thân hình phủ đầy các phù văn, hỏi: “Bạch Khải, ngươi chắc chắn rằng cái này thực sự có thể thực hiện chứ?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Yên tâm, nhóm nghiên cứu phù văn tiến hóa đã thử nghiệm rồi.

Bộ phù văn Cực Địa Băng Lang này có thể đảm bảo tiến hóa ổn định.”

“Ta không nói về phù văn tiến hóa, mà là cái này.”

Gia Cát Thần chỉ vào bộ phù văn vũ trang hoàn toàn mới mà Bạch Khải mang đến, hỏi: “Ngươi thật sự xác định có thể cho máy móc hòa quyện với máu thịt?” “Về lý thuyết là có thể.”

Bạch Khải cẩn thận kiểm tra cấu trúc phù văn trên người Garuru, rồi lại tiến hành thiết kế và lắp ráp hàn băng vũ trang cho Garuru. Ánh sáng băng lam lấp lánh, bộ hàn băng vũ trang ngay lập tức kích hoạt, nhưng không có bất kỳ hiện tượng dị thường nào xuất hiện.

“Shuke, độ tương thích thế nào?” “Độ tương thích là 99.8%, nằm trong phạm vi sai sót cho phép.”

“Tốt, vậy Delta, chuẩn bị tiêm vào số 5 hóa chất; Shuke, chú ý đến năng lượng dẫn đạo.”

(Hiểu rồi.) Trong ánh mắt căng thẳng của Gia Cát Thần, lục sắc dược tề được rót vào hàn băng vũ trang tiêm vào miệng, trong khi Shuke kích hoạt nguồn năng lượng bên trong hàn băng vũ trang.

Chỉ một thoáng, một ánh sáng màu lam tiến hóa bao quanh Garuru.

“Cái này, cái này liền tiến hóa rồi?” Gia Cát Thần trông đầy kinh ngạc, rõ ràng không thể hiểu được hành động vừa rồi của Bạch Khải.

“Đừng vội kinh ngạc, chỉ một lát nữa ngươi sẽ không cảm nhận được gì.”

Nhìn Garuru xung quanh được bao phủ bởi ánh sáng tiến hóa, Bạch Khải lộ ra nụ cười tự tin.

Cuối cùng, ánh sáng tiến hóa tỏa ra, hiện ra một hình dáng uy phong lẫm lẫm của Cực Địa Băng Lang Vương trước mặt hai người.

Nói rằng đây là Cực Địa Băng Lang Vương cũng không chính xác, vì so với những đồng loại khác, hình thể của Garuru rõ ràng lớn hơn rất nhiều, bên ngoài khoác lên bộ áo giáp và đôi cánh kim loại làm cho Garuru càng thêm phần mỹ lệ.

“Shuke, tình trạng hòa quyện thế nào?” Thấy Garuru đã tiến hóa thành công, Bạch Khải nhanh chóng hỏi thăm Shuke, và Shuke lập tức phóng thảo hình 3D của Garuru ra.

Shuke chỉ ra nơi mà hàn băng vũ trang tiếp xúc với Garuru, nói: “Hòa quyện hoàn toàn hoàn mỹ, hàn băng vũ trang đã triệt để kết hợp với Garuru, giờ đây không có sự khác biệt nào nữa.”

“Thật sự thành công!” Bạch Khải phấn khởi giơ nắm đấm lên.

Trong mấy ngày này, hắn đã dành toàn bộ thời gian để nghiên cứu về sự hòa quyện máy móc và máu thịt, và cuối cùng cũng đã đạt được thành quả.

Garuru cảm nhận được sự biến hóa của bản thân, thử nghiệm lệnh phát ra từ bộ hàn băng vũ trang, đột nhiên phát hiện rằng, những động tác nhỏ trước đây chỉ có thể điều khiển máy móc giờ đây lại trở thành như cánh tay của mình.

“Máy móc và máu thịt hòa quyện...”

Bạch Khải, người đã làm như thế nào?” Gia Cát Thần đã nhận được phản hồi từ Garuru, nhìn bộ hàn băng vũ trang cùng với bộ lông của Garuru không còn phân biệt nhau, không khỏi khen ngợi.

“Tất cả đều là nhờ vào công lao của tiến hóa, ta chỉ là một người vận chuyển thôi.”

Bạch Khải mỉm cười, giải thích, nhưng Gia Cát Thần càng thêm bối rối.

Nhờ vào nghiên cứu của nhóm tiến hóa, Bạch Khải nghĩ đến việc số 5 hóa chất không thể nào duy trì sự hòa quyện cơ thịt

lâu dài.

Phương pháp rất đơn giản, chỉ cần hai chữ.

Tiến hóa.

Dù là tiến hóa theo cách truyền thống hay tiến hóa nhờ phù văn, thậm chí là trứng tiến hóa của Bạch Khải, đều có thể kết hợp thú cưng với vật liệu, hình thành một loại hình thái sinh mệnh mới.

Mọi người đều biết, khi thú cưng tiến hóa, chúng sẽ sử dụng các vật liệu kỳ lạ như kim loại, thực vật, hay tổ chức khí quan...

Các loại hình thái và thuộc tính vật chất khác nhau đều có thể hòa hợp hoàn hảo trong ánh sáng tiến hóa bao quanh.

Bạch Khải nghĩ đến điểm này và từ thành quả nghiên cứu của tập đoàn phù văn tiến hóa, đã đưa ra một số cải tiến, dùng bộ phù văn hàn băng như phần vỏ bọc bên ngoài để thực hiện, rồi sau đó kết hợp với số 5 hóa chất để thúc đẩy sự hòa quyện máy móc và máu thịt.

Sau đó, chính là dựa vào ánh sáng tiến hóa khi Garuru tiến hóa mà khiến cho bộ hàn băng vũ trang hoàn toàn hòa quyện với Garuru.

Tất nhiên, trước đó, đây cũng chỉ là một giả thuyết của Bạch Khải, vì phương pháp này so với kỹ thuật nghiên cứu phù văn tiến hóa mà hắn đã phát triển thì không hợp lẽ thường.

Nếu không có vụ án thành công hiện tại, thực ra Bạch Khải cũng không có cái nhìn sâu sắc.

“Người thật là khiến người khác bất ngờ.”

Gia Cát Thần có chút xúc động mà nhìn Bạch Khải, sau đó trong mắt lóe lên một tia sáng kỳ lạ. Đó là ánh sáng của một thương nhân khi phát hiện ra cơ hội kinh doanh.

“Bạch Khải, người nhanh đi thỉnh cầu độc quyền đi, đây là một loại phương pháp tiến hóa hoàn toàn mới, ta nghĩ rằng cả nhóm Ngự Thú sư, thậm chí còn có nhóm Ngự Linh sư, chắc chắn sẽ cảm tạ người!” “Ta dám khẳng định, bộ phù văn vũ trang và số 5 hóa chất người vừa mới dùng chắc chắn sẽ trở thành sản phẩm bán chạy trong liên bang!” Nhìn thấy vẻ phấn

khích của Gia Cát Thần, Bạch Khải không khỏi bật cười, nhưng không phủ nhận lời của Gia Cát Thần.

“À đúng rồi, người đã nghĩ đến tên cho loại tiến hóa này chưa?” “Hừm...”

Khi nào vũ trang đi cùng với phù văn tiến hóa thì sẽ gọi là vũ trang tiến hóa.”

...

Cục 13.

Ong ong ong...

Dịch Du lấy điện thoại ra, nhìn vào ghi chú với hai chữ “Bạch Khải”, khóe miệng hơi nhếch lên, nói: “Người tốt, ta là Dịch Du.”

“Dịch bộ trưởng, ta có một ít việc cần nhờ người liên hệ với bên dưới về độc quyền.”

Dịch Du cười đáp: “Người nói là vụ án sinh vật tiến hóa phù văn phải không? Nhóm chuyên đề đã báo lên rồi, dù là dưới danh nghĩa của nhóm nhưng mà người là tổ trưởng, ta nghĩ mọi người sẽ chú ý.”

“Hơ, không phải cái này, mà là ta nghiên cứu ra kỹ thuật máy móc máu thịt hòa quyện, Sở giáo sư bảo ta báo cáo với Cục 13 một lần.”

“Kỹ thuật hòa quyện máu thịt? Như thế确实 cần báo cáo, ta sẽ ngay lập tức xử lý độc quyền.”

“Hừm, còn một chuyện nữa.”

Dịch Du hành động hơi ngừng lại, sau đó tiếp tục hỏi: “Chẳng lẽ người còn có nghiên cứu khác?” “Không phải, chỉ là phương án này đồng thời sử dụng cả phù văn máy móc vũ trang với phù văn tiến hóa.

Sở giáo sư bảo ta hỏi một chút, điều này có nên tính vào hệ phù văn hay tính vào hệ máy móc?” Nghe đến đó, Dịch Du cuối cùng cũng hiểu ra, nói: “Ý người là, khi hòa quyện máu thịt sẽ kéo theo tiến hóa?” “Hê, nghiêm túc mà nói, chỉ nên nói rằng tiến hóa khi thúc đẩy hòa quyện máu thịt, nhưng mà sau

khi tiến hóa thì về cơ bản là nửa máy móc nửa máu thịt, nói như vậy cũng không sai.”

Dịch Du nhẹ gật đầu: “Ta hiểu rồi, người gửi dữ liệu cho ta, ta sẽ xử lý.”

“Tốt, vậy phiền phức Dịch bộ trưởng rồi.”

Bạch Khải cúp điện thoại, còn Sở giáo sư đang tràn đầy hy vọng lại lập tức xông tới, hỏi: “Thế nào, Cục 13 bên đó nói gì? Cuối cùng là tính vào máy móc hay phù văn?” “Hê, không nói.”

Bạch Khải gãi đầu, nói: “Cá nhân ta cảm thấy, chắc chắn đều chiếm một nửa.”

“Cái này sao có thể được!” Thấy diễn biến của Bạch Khải, Sở giáo sư tức giận đến mức râu đều rung lên, nói: “Hạt nhân của kỹ thuật hòa quyện máu thịt chính là cho phép sinh vật sử dụng trang bị hệ máy móc, đương nhiên nên tính vào hệ máy móc độc quyền! Hơn nữa việc về phù văn vũ khí cũng là do máy móc chế tạo a.”

“Khụ khụ...”

Nhưng nếu không dựa vào phù văn tiến hóa, máy móc vũ trang cũng không thể hòa quyện với máu thịt được, mà số 5 hóa chất mà sử dụng cũng phải tính là thành quả của bên sinh vật, chắc chắn cũng nên tính vào ba loại.”

Khi nghe Bạch Khải nói, mắt Sở giáo sư gần như trợn trừng ra ngoài, nhưng cuối cùng cũng đành im lặng, thở dài bất đắc dĩ.

“Thực ra Sở giáo sư, người cũng không cần phải quá căng thẳng, chí ít ta vẫn là sinh viên chuyên ngành máy móc.”

Nhìn thấy Sở giáo sư với dáng vẻ này, Bạch Khải an ủi:

“Ngoài ra, ta thấy gần đây nhóm chuyên đề phù văn tiến hóa và nhóm phù văn máy móc vũ trang đang hợp tác rất chặt chẽ, nếu không thì cứ gộp lại một chỗ, chẳng phải là dễ dàng hơn sao?” “Hợp tác với hệ phù văn? Không thể nào, tuyệt đối không thể! Ta sẽ không cùng Đồng lão thái bà hợp tác đâu.”

Sở giáo sư tức giận trả lời, lý do cũng làm Bạch Khải không khỏi bật cười.

“Vậy nếu hòa quyện máu thịt bị gộp vào hệ thống phù văn tiến hóa, ta cũng không để ý đâu.”

Khi nghe Bạch Khải nói, sắc mặt Sở giáo sư lập tức biến đổi, nói: “Không được, việc này là lợi dụng máy móc vũ trang tạo nên sự tiến hóa, chắc chắn phải gộp vào danh nghĩa hệ máy móc.”

“Không phải cũng là hợp tác sao, vậy ta sẽ đi tìm Đồng lão thái bà, bọn họ có phù văn tiến hóa, mà chúng ta chuyên về máy móc cũng có vũ trang tiến hóa, ai sợ ai!” “Được rồi, vậy ta sẽ thông báo cho Đồng giáo sư.”

Thấy tình hình như vậy, Bạch Khải lúc này lộ ra một nụ cười âm ảm, còn Sở giáo sư cũng mới nhận ra bản thân có thể đã bị Bạch Khải lừa một vỏ, muốn rút lại nhưng phát hiện Bạch Khải đã chạy mất.

“Cái thằng nhóc này, ngày càng ranh ma quỷ quái lên rồi.”

Sở giáo sư lắc đầu, nghĩ tới việc sắp hợp tác với hệ phù văn, không khỏi hiện lên một nét mặt quái dị.

“Đúng rồi Sở giáo sư, nếu việc này được gán cho hệ máy móc, có phải người nên dạy cho ta về vô tận vật liệu học không? A, Sở giáo sư, tại sao mặt người đỏ như vậy, có phải sức khỏe không tốt không?” “Biến đi!” “Được rồi!” ...

Cục 13.

Phòng cục trưởng.

Vương Tiên nhìn vào tài liệu do Dịch Du đưa tới, mặt không khỏi lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

“Vũ trang tiến hóa, thật không hổ danh là thằng nhóc này; tuy duy thật tài giỏi.”

Dịch Du nói: “Ta cũng không nghĩ đến, Bạch Khải vậy mà có thể nghĩ ra phương pháp này để thúc đẩy sự hòa quyện giữa máy móc và máu thịt.”

“Triệu Phù Đồ đúng là có vận khí tốt, mà đã thử nghiệm bộ nghiên cứu này chưa?” “Đã thử nghiệm, có thể thực hiện, về lý thuyết cũng có thể phổ biến toàn diện.”

Vương Tiên nhẹ gật đầu, nói: “VẬY hãy để độc quyền xử lý đăng ký ngay, sau đó thông báo cho Võ Hào tập đoàn, nhanh chóng mở rộng dây chuyền sản xuất đi; ta muốn toàn bộ quân đội của liên bang đều ứng dụng vũ trang tiên hóa.”

“Tốt, nhưng cục trưởng, có cần tạo ra một người thay thế không?” “Không cần, cứ dùng danh nghĩa Bạch Khải là được, nợ nần để hiệp hội họ lo.”

Dịch Du nghe vậy hiểu rõ, sau đó quay người rời đi.

“Phù văn tiên hóa, vũ trang tiên hóa...”

Liên bang thời đại mới thật sự sắp đến rồi.”

Vương Tiên lại giơ tài liệu trong tay lên, hai đầu lông mày khẽ nhướng.

Tương lai của liên bang, cuối cùng có thể giao cho những thế hệ trẻ này rồi. #

Chương 451:

Giết hung thú, đoạt kỹ năng! Bạch gia biệt thự.

“Lôi! ! !” Một con Bạo Lôi Thử toàn thân được bao bọc bởi màu vàng của cơ giáp, đang phấn khởi phóng thích năng lượng trong sân, khắp nơi đều thấy lôi điện lưu lại vết đen.

Người đang bồi luyện cho Bạo Lôi Thử chính là Bạch Thu Trà cùng Cốt Long.

“Bạch Khải, ta thật sự rất tò mò về cách mà đầu óc của ngươi hoạt động, sao có thể phân tâm cùng lúc làm nhiều việc mà không hề bị rối?” Bạch Thu Trà nhìn Bạo Lôi Thử đang chơi đùa thỏa thích, không khỏi cảm thán.

Nếu như trước đây Bạo Lôi Thử đối với hắn chỉ là một thú cưng, thì hiện tại, nó đã trở thành một thú cưng có thực lực rồi. Ít nhất, Bạch Thu Trà không thể chịu đựng nổi sự tấn công của Bạo Lôi Thử nữa.

“Ta đã nói rồi, ta chỉ là lắp ghép lại những gì của người khác thôi, không phải công lao của ta.

Nói đến thành tích, ngươi mới là người quá đáng.”

Bạch Khải nhếch miệng nói.

“Bạch Thu Trà, ngươi là Ngự Thú sư ngũ giai trẻ nhất trong lịch sử liên bang đấy!” “Nếu như bị người khác biết tốc độ thăng cấp của ngươi, ta sợ rằng sẽ không ai chú ý đến ta nữa.”

Bạch Thu Trà cười khỏ, có lẽ hắn đúng là Ngự Thú sư ngũ giai trẻ tuổi nhất trong lịch sử liên bang, nhưng so với sự biến thái của Bạch Khải, hắn vẫn cảm thấy mình không có gì để khoe mẽ.

“Đúng rồi, thầy của chúng ta có nói khi nào về chưa?” Bạch Khải duỗi lưng một cái, hai ngày trước Giáo sư Sở đã đưa cho hắn rất nhiều vật liệu học, mấy ngày nay hắn đều nghiên cứu cùng Shuke về các loại máy móc mới, thật sự không có thời gian nghỉ ngơi.

“Cũng nhanh thôi, buổi sáng ta đã gọi điện cho ba rồi, giữa trưa ông ấy sẽ đến.”

Bạch Thu Trà nói.

“Nghe La đại ca nói người đã nuôi dưỡng thành công con thú hai Quân Vương cấp sinh vật rồi? Khi nào chúng ta sẽ có trận chiến?” “Uh, một thời gian nữa thôi. Đối chiến với Quân Vương cấp sinh vật sẽ ảnh hưởng rất lớn, ta sợ bị hội trưởng Tần dạy dỗ?” Bạch Khải từng là một sinh vật Đế Hoàng, theo đẳng cấp tăng lên của Bạch Thu Trà, Cốt Long cũng ngày càng tỏ ra quá phận.

Gần như vào thời điểm Bạch Thu Trà đạt được ngũ giai, Cốt Long cũng nhảy vọt lên đẳng cấp tối cao.

Những ký ức về sự đả ngộ của đại hào mật mã, tại liên bang này, chỉ một mình A Trà có thể tận hưởng.

Nếu như xét đến việc hai sinh vật cùng đánh nhau, Bạch Khải nghĩ rằng cho dù Alpha có ra toàn lực thì cũng vẫn khó tránh khỏi việc bị hủy diệt một cách thảm hại với Hội trưởng Tần.

Nghe Bạch Khải giải thích, Bạch Thu Trà cảm thấy hơi nghi ngờ nhưng không hỏi thêm, mà khi nhìn ra ngoài cửa sổ thấy bóng đen đang nhanh chóng lao đến, hai mắt hắn lập tức sáng lên.

“Ba đã về rồi!” Vừa dứt lời, Cửu U Minh Tước đã chở Bạch Hòa Quang hạ cánh xuống sân.

Sự có mặt của Cửu U Minh Tước khiến Bạo Lôi Thử, vốn đang chơi vui vẻ, cảm nhận được khí tức khủng bố từ nó, lập tức nhanh chóng trốn vào trong cơ thể Cốt Long, dè dặt đánh giá người và tước bên ngoài.

“Ba.”

“Thầy.”

Bạch Thu Trà và Bạch Khải đồng thanh chào Bạch Hòa Quang.

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, liếc nhìn Cốt Long và nói: “Đã ngũ giai rồi sao? Không tồi, nhưng đừng quên thiên phú Thông Linh sư, nếu không thì dù có lên được truyền kỳ, chỉ dựa vào một con thú cưng thì cũng không đủ sức.”

“Con hiểu.”

Bạch Thu Trà gật đầu, hiển nhiên là thói quen của Bạch Hòa Quang, gặp mặt là chỉ bảo, trong khi đó Bạch Khải thì im lặng thể hiện sự đồng tình.

Cũng không trách gì khi Bạch Thu Trà có thể trở thành Ngự Thú sư ngũ giai trẻ nhất với bầu không khí gia đình như thế này.

“Còn Bạch Khải, thời gian qua huấn luyện Ngự Thú sư của ngươi thế nào rồi?” Chưa kịp để Bạch Khải vui vẻ lâu, Bạch Hòa Quang đã chuyển mục tiêu sang hắn.

“Không ngã xuống.”

Thấy ánh mắt dò xét của Bạch Hòa Quang, Bạch Khải tự giác gọi ra năm con sủng vật của mình.

Gamma và Delta không có nhiều sự thay đổi, nhưng lần này một siêu phàm kỹ Alpha đã lĩnh ngộ lại và dần dần tiêu hóa husky khí tức từ Minh Thổ thủ hộ giả truyền thừa, rõ ràng có chút khác biệt.

Chỉ có điều, để nói về phong cách thì vẫn phải là số Trùng Thảo.

Khi Trùng Thảo xuất hiện, không khí xung quanh lập tức trở nên ấm áp, dưới ánh nắng giữa trưa, Trùng Thảo như một mặt trời nhỏ, không ngừng tỏa ra ánh sáng ấm áp. Đỉnh đầu hai cái xúc tu bảy màu càng được ánh sáng đó tô điểm thêm phần thu hút.

Kỹ năng bị động siêu phàm: Vàng mặt trời.

Là một kỹ năng của Nhật Luân Giáp Trùng, chỉ trừ khi Trùng Thảo chủ động áp chế, nếu không vàng mặt trời khi tiếp xúc với ánh nắng sẽ tự động phát huy hiệu quả, trời nắng chính là hiệu ứng cơ bản nhất.

“Đây là cái ngươi nói về thú cưng đã hấp thu Nhật Luân Giáp Trùng hả?” Bạch Hòa Quang nhìn Trùng Thảo và nói: “Thần thoại chủng sinh vật, thật sự rất đáng bồi dưỡng.”

“Con rõ rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, ai cũng biết ưu thế của thần thoại chủng sinh vật, cũng chính là những con thú cưng của hắn rất đặc biệt, nếu là người khác, có lẽ đã biến Trùng Thảo thành chủ sủng để bồi dưỡng rồi.

“Trong vòng một tháng tới, ta sẽ ở lại thành phố Cổ Túc này, vừa lúc theo dõi các người huấn luyện.”

Bạch Hòa Quang đưa cho Bạch Khải một tấm nhiệm vụ bảng và nói: “Trên này là thông tin về mức độ hung thú trong thành phố Cổ Túc và xung quanh, người căn cứ theo đó từ từ hoàn thành việc tiêu diệt.

Nếu hoàn thành sớm, thì qua tìm ta nhận thêm nhiệm vụ.”

“Tốt, ta chuẩn bị một chút sẽ xuất phát.”

Bạch Khải nhận lấy nhiệm vụ bảng, đang định rời đi, Bạch Hòa Quang lại phát tay ra hiệu cho hắn ở lại.

“Người hãy để Alpha ở lại đây, Cửu U sẽ đặc huấn cho nó, chờ ta trước khi đi sẽ trả lại cho người.”

“Để lại Alpha?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nhớ đến việc Bạch Hòa Quang từng nói về việc muốn bồi dưỡng Alpha để kiểm soát Tử Vong Chi lực, do dự một hồi, hắn vẫn nhẹ gật đầu.

“Vậy thì phiền thầy.”

Dù bỏ lỡ một tháng trứng tiền hóa, giá trị của chủng tộc Alpha có thể sẽ giảm sút một chút, nhưng nếu có thể học cách thuần thực kiểm soát Tử Vong Chi lực, cũng không tính là thiệt thòi.

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu và nói: “Người không cần vội vã xuất phát như vậy, đám hung thú chủ yếu đều ở xa thành phố, môi trường rất phức tạp, nên tốt nhất là tìm hiểu tài liệu trước khi xuất phát.”

“Cảm ơn thầy đã nhắc nhở, con sẽ chú ý.”

Bạch Hòa Quang lại dặn dò Bạch Khải vài câu, lúc này mới quay trở lại trong phòng.

Sau khi Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhìn nhau, không quá rầy thêm.

Mặc dù Bạch Hòa Quang rất kín đáo, nhưng cả hai vẫn nhận thấy Bạch Hòa Quang có vẻ mệt mỏi.

Nếu không thì cũng sẽ không nghỉ ngơi dài như vậy.

“Vậy ta về trước, lần sau lại đến.”

Bạch Khải dặn dò Alpha vài câu, rồi chào Bạch Thu Trà, liền bước ra ngoài.

Vừa lúc hai ngày qua hắn rất chăm chỉ muốn ra ngoài hoạt động một chút, kết quả ngủ gật đã có người đưa gỏi đầu, Bạch Hòa Quang được cho phép chọn lọc hung thú, chắc chắn cũng không yếu, ngoài thân có thể mang theo tư liệu các loại cấp chắc chắn cũng sẽ không thấp.

“Kỹ năng cuối cùng có thể cải tiến một đợt nữa a ~” Bạch Khải hưng phấn, nhanh chóng xem qua sổ liệu trên nhiệm vụ bảng.

Giết hung thú, đoạt kỹ năng! Tại thành phố Lang Gia đã ngoài.

Bạch Khải vừa nằm thoải mái trên ghế, vừa thưởng thức xiên nướng do Gamma đưa tới, đồng thời kiểm tra trạng thái của bốn sủng vật.

Cạnh bên hắn, Gamma đang thuận thực lấy tài nguyên hữu ích từ một con nhện Vô Diện cấp Lãnh Chúa.

“Shuke, hiện tại đã hoàn thành bao nhiêu hung thú rồi?” “Lãnh Chúa hung thú đã hoàn thành 11 con, còn kém 9 con.

Quân Vương hung thú 0 con, còn thiếu 5 con.”

Shuke nhanh chóng báo cáo tiến độ về trước mắt, đồng thời thả xuống một tấm bản đồ, nói: “Mục tiêu kế tiếp, Quân Vương hung thú, Hoang Quỷ Éch Vương, khu sinh hoạt vực, Hắc Yểm đầm lầy, cách đây 57 cây số.”

“Cuối cùng cũng tới Quân Vương cấp sinh vật rồi?” Bạch Khải lập tức tỉnh táo, lộ tuyến Bạch Hòa Quang đã sắp xếp trước cẩn thận, không chỉ tính đến độ khó mà còn khoảng cách, vì vậy Bạch Khải cũng không lười biếng mà đi đường vòng, chủ yếu là một đường tiến lên.

Tuy nhiên, Bạch Hòa Quang hẳn là đã suy nghĩ đến việc Alpha không ở bên, nên phía trước mới gặp phải nhiều lãnh

chúa sinh vật.

Phải hơn nửa thời gian, mới xuất hiện con Quân Vương thứ nhất.

“Đến, cho ta xem thuộc tính của nó.

Nói không chừng có thể thu được một số kỹ năng không tồi.”

Mười một con lãnh chúa trước đó tuy đã tìm được tài liệu không tệ, nhưng ngoài một vài con có thể thăng cấp cho kỹ năng Trùng Thảo ra, thì các kỹ năng bên trong cơ bản không có gì khiến Bạch Khải hài lòng.

Vì thế, hắn dự định quay về đổi lấy một số vật liệu cơ bản tăng cường thuộc tính.

Sủng vật có hạn năng lượng, mặc dù có sự trợ giúp của Trùng Thảo trong việc tăng cường độ thuần thực kỹ năng, nhưng Bạch Khải vẫn không muốn lãng phí năng lượng vào một số kỹ năng bình thường.

Trước kia chỉ có thể làm cược cho chó, giờ có kỹ năng đồ giám và vật liệu đồ giám với hai chức năng định hướng bồi dưỡng, đương nhiên sẽ có chút tham vọng. ...

“Ngô, năng lực thiên hướng về vong hồn sao? Vậy thì rất ổn.”

Bạch Khải nhìn vào phần giới thiệu về Hoang Quỷ Éch Vương mà cười mỉm.

Cùng là cấp thấp Quân Vương, Jerry có thể nói là rất mạnh mẽ trong sự áp chế vong hồn, nên xét cho cùng hưng thú khi đã ngoại chiến đấu sẽ yếu hơn một chút so với những thú cung cao cấp, chỉ tốn công sức mà thôi.

“Chúng tiểu nhân, dọn dẹp một chút, chuẩn bị xuất phát.”

Bạch Khải nắm lấy xiên nướng cuối cùng trong tay và chỉ vào phía trước, nói: “Mục tiêu, Hắc Yểm đầm lầy!” “Thủ lĩnh, tại hạ có thể yêu cầu nghỉ ngơi một chút không gian trong Ngự Thú được không?” Trùng Thảo hơi nhút nhát lay động xúc tu bảy màu và nói: “Liên tục chiến đấu với mười một con Lãnh Chúa hưng thú, tại hạ thực sự có chút mệt mỏi.”

“Mệt mỏi?” Bạch Khải nhìn thấy mặt trời treo cao trên bầu trời, khỏe miệng giật giật.

Nói dối mà cũng không tìm lý do tốt hơn chút nào, khi có mặt trời như thế, thì khả năng bay nhảy của Trùng Thảo ban ngày thực sự không thể bằng Gamma.

Nhìn thấy ánh mắt hoài nghi của Bạch Khải, Trùng Thảo cuối cùng đã nói ra sự thật.

“Thực ra, ta đã từng có chút xung đột với Hoang Quỷ Ếch Vương này...”

“Nói thật.”

“Ta, Phệ Linh Trùng, đã từng bị Hoang Quỷ Ếch Vương ăn hết.”

“Ách... Đúng dịp, chúc mừng ngươi, cơ hội báo thù đã đến rồi.”

Chương 452:

Kho đặc sản Hoang Quỷ Ếch? Nghe lời của Bạch Khải, Trùng Thảo không khỏi run rẩy, nói: “Thủ lĩnh, ta không phải kiểu người mang thù oán, nếu không thì chúng ta thôi đi...”

“Điều đó khó mà làm được, đây là nhiệm vụ mà lão sư đã giao, nhất định phải hoàn thành.”

Bạch Khải nghe vậy thì lắc đầu, nói tiếp: “Hơn nữa, ngươi đã đánh tới đây thì còn sợ gì nữa.”

Dù dọc đường đã gặp không ít lãnh chúa hung thú có cấp bậc không hề thấp, nhưng Husky và Gamma cũng không tỏ ra quá hăng hái, còn Delta, mặc dù đã ứng xử như bình thường, nhưng sau khi tiêu diệt một đầu ngũ giai lãnh chúa thì Bạch Khải cũng không để hấn phải ra tay nữa.

Lão sư gửi hấn tới đây là để rèn luyện sủng thú, nên mỗi lần hấn ra tay đều không có ý nghĩa rèn luyện.

Cũng vì thế mà Bạch Khải giao toàn bộ mười đầu lãnh chúa hung thú cho Trùng Thảo, thành viên có sức chiến đấu yếu nhất trong đội hình hiện tại.

Ban đầu Trùng Thảo vẫn còn có chút khó khăn, nhưng nhờ vào sức phục hồi mạnh mẽ cùng thuộc tính từ vàng mặt trời, Trùng Thảo rất nhanh đã thích ứng với nhịp độ chiến đấu này và còn gia tăng sức mạnh không ít.

Mặc dù phần lớn tài nguyên Bạch Khải không mấy để tâm, nhưng hấn vẫn chọn lựa nâng cấp một vài kỹ năng của Trùng Thảo lên cao cấp, mặc dù chức năng cơ bản không thay đổi, nhưng hiệu quả thì mạnh hơn nhiều.

Tuy nhiên, đối với sinh vật cấp Quân Vương, xác suất thu hoạch tài nguyên truyền thuyết vẫn không nhỏ, bù đắp cho một kỹ năng siêu cấp, nếu không thích thực sự cũng có thể trao đổi ngang giá.

Nhìn thấy Bạch Khải kiên trì như vậy, Trùng Thảo cũng không biết phản bác làm sao.

Dù sao, thủ lĩnh cũng không phải để cho nó đơn độc đối phó với quân vương hung thú, đúng không? Hắc Yểm đầm lầy, nằm ở phía tây thành phố Lang Gia, nổi tiếng vì lâu ngày không thấy ánh sáng mặt trời và có không ít sinh vật vong hồn hoạt động.

Nổi bật nhất trong số đó chính là Hoang Quỷ Éch trải dài khắp các khu vực của đầm lầy.

“Chắc chắc...”

Gamma, người nói Hoang Quỷ Éch này có thể ăn được không?” Bạch Khải cầm một con đã bị Trùng Thảo hạ gục, nhìn chăm chăm vào thân thể to béo của nó, không khỏi hỏi.

Kết phốc kết phốc. (chủ nhân, Gamma đã nghiên cứu qua, Hoang Quỷ Éch tuy xấu xí, nhưng hương vị cũng không tệ lắm, chủ nhân muốn làm gì với nó?) “Ngô ~ vậy thì đến kho đặc sản đi.”

Bạch Khải ném Hoang Quỷ Éch cho Gamma, sau đó nhìn về phía Husky, nói: “Thế nào, tìm ra vị trí của Hoang Quỷ Éch Vương chưa?” A ô a ô! (nhân loại, nơi này quá thối, bản ông không muốn tìm.) Beita có vẻ rất ghét bỏ, trong khi Shuke cũng lắc đầu, nói: “Hoang Quỷ Éch Vương chắc hẳn đang ẩn mình dưới sâu trong đầm lầy, từ trường ở Hắc Yểm đầm lầy có chút đặc thù, tạm thời ta tìm không thấy vị trí cụ thể.”

“Dạng này à ~” Bạch Khải hơi nhíu mày, nơi Hắc Yểm đầm lầy không nhỏ, nếu tiếp tục tìm kiếm như một con ruồi không đầu, không biết khi nào mới có thể hoàn thành nhiệm vụ trước khi lão sư nghỉ ngơi.

“Chó ngốc, tranh thủ thời gian tìm cho ta, nếu không ta sẽ ném ngươi vào trong đầm lầy.”

Bạch Khải kéo Beita, thúc giục nó phải nhanh lên, nhưng Beita lại có vẻ như quyết không nhúc nhích, không muốn hé ra một cái mũi, thậm chí đôi mắt cũng không mở ra.

Quả là nơi này có chút khiến người khó chịu.

“Ta đã tìm thấy vị trí của hắn rồi.”

Lúc này, Jerry bất ngờ lên tiếng, chỉ vào sâu trong đầm lầy, nói: “Ta có thể cảm nhận được ở đó có một linh hồn thể mạnh

mẽ, hẳn chính là Hoang Quỷ Ếch Vương.”

“Không sai, Jerry vẫn đáng tin cậy.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, nói: “Đi thôi, chúng ta xuất phát.”

A ô a ô! (nơi này thúì quá, bản uông cảm thấy tinh thần lực của mình sẽ bị ô nhiễm, đánh chết bản uông cũng không muốn bước vào.) Thấy Bạch Khải thật sự định đi vào, Beita thể hiện sự phản kháng mạnh mẽ, móng vuốt của nó bám chặt vào mặt đất, nhất quyết không chịu buông ra. Đến từ một ý thức, tại sao lại có sự chênh lệch lớn như vậy...

Tuy nhiên, môi trường ở Hắc Yểm đầm lầy quả thật cực kỳ kém.

Bạch Khải quan sát xung quanh, mắt hầu như không thấy gì trong Hắc Yểm đầm lầy, nắm lấy Trùng Thảo có chút sợ hãi, nói: “Bây giờ đến lượt người thể hiện.”

“Tốt a.”

Trùng Thảo có chút miễn cưỡng đáp ứng, vỗ cánh bay lên không trung, phô bày vàng mặt trời trên lưng dưới ánh sáng mặt trời.

Chỉ một chốc lát, vàng mặt trời trên lưng Trùng Thảo phát ra kim quang rực rỡ, thân hình nó như hóa thành một mặt trời thứ hai, xua tan bóng tối trong Hắc Yểm đầm lầy.

Thân là siêu phàm kỹ năng, vàng mặt trời không chỉ có thể tăng cường thuộc tính bên ngoài của Trùng Thảo, mà còn có khả năng tự cải biến thời tiết xung quanh.

Tất nhiên, điều này chỉ xảy ra khi thời tiết không mưa.

Oa! Oa! Oa! Những Hoang Quỷ Ếch thích sống trong bóng tối khi bị ánh sáng chiếu vào, lập tức phát ra tiếng kêu rên rĩ, nháy nhót chạy trốn vào sâu trong đầm lầy, nhưng còn chưa đi xa đã bị Gamma toàn bộ tóm lấy.

Chủ nhân của mình đã nói, muốn ăn kho đặc sản Hoang Quỷ Ếch, không chuẩn bị thêm một ít thì sẽ không đủ.

Dưới ảnh hưởng của hiệu quả tạnh từ Trùng Thảo, Hắc Yểm đầm lầy hiếm có ánh nắng, thậm chí mùi hôi thối cũng giảm bớt đi nhiều.

A ô a ô... (rốt cuộc cũng thoát, bản uông suýt nữa bị thổi chết ở đây...) Beita thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt hiện rõ sự sống sót sau tai nạn, sau đó lại có vẻ khó chịu nhìn Shuke và Jerry.

Kể từ khi lĩnh ngộ Động Quan Vạn Tượng, giác quan của nó đã trở nên mạnh mẽ hơn, ngay cả khi không kích hoạt kỹ năng, khứu giác cũng rất nhạy bén.

Trong môi trường khói đen của đầm lầy này, không biết tồn tại bao lâu, hít thở thôi cũng đã đủ tra tấn.

Tuy nhiên, điều làm Beita khó chịu nhất chính là, rõ ràng đều đến từ một cơ thể, hai đạo phân ý thức này căn bản không cách nào cảm nhận nổi nỗi khổ của nó.

Dù sao, chẳng lẽ bạn có thể trông cậy vào một chiếc máy móc và một con vong linh cùng bạn thảo luận nơi này khó chịu như thế nào sao? “Đã không thôi, vậy thì nhanh chóng tìm ra vị trí cụ thể của Hoang Quỷ Éch Vương.”

A ô? (thế nhưng nó đã đến rồi sao?) Vừa dứt lời, Shuke và Jerry cùng lúc tiến vào trạng thái tập trung, hiển nhiên đã phát hiện điều gì đó, trong khi Gamma và Delta cũng cùng lúc tiến về phía Bạch Khải, bảo vệ hắn.

Oa! Một tiếng “ếch ộp” đình tại nhưc ọc từ lòng đất vang lên, mấy người đứng trên bờ đầm lầy lập tức bị hất văng ra, một con quỷ ếch khổng lồ với vẻ mặt dữ tợn từ đó lao ra.

Tuy nhiên, mục tiêu của Hoang Quỷ Éch Vương không phải Bạch Khải, mà chính là Trùng Thảo đang bay lơ lửng trên không trung, phóng ra ánh sáng mặt trời.

Khá chính xác, mục tiêu thật rõ ràng, đây rốt cuộc là cái gì thù oán đây? Delta nhanh chóng mang Bạch Khải tránh khỏi sự tấn công của Hoang Quỷ Éch Vương, trong khi Gamma biến thành một bức tường kim cương, chắn lại những cú vảy từ đầm lầy.

Còn Jerry, ngay lập tức kiểm soát thân thể mình, muốn nghĩ cách cứu Trùng Thảo.

“Jerry, dừng lại, để Trùng Thảo thử sức một chút.”

Jerry nghe vậy thì sững sờ, nhìn Trùng Thảo đang bị Hoang Quỷ Éch Vương đuổi theo, vẻ mặt hoang mang không biết ra

sao.

Mặc dù Trùng Thảo chỉ là một lãnh chúa cao cấp, nhưng so với Hoang Quỷ Éch Vương cấp thấp kém một bậc, tình hình hiện tại lại cho thấy Hoang Quỷ Éch Vương dường như không thể đuổi kịp Trùng Thảo.

Huyết mạch Thần Thoại quả thật mạnh mẽ! Bạch Khải hài lòng gật đầu, trong khi Trùng Thảo lại bật khóc không ra nước mắt, muốn cầu cứu Bạch Khải, nhưng sau lưng bị Hoang Quỷ Éch Vương liên tục truy sát cũng không cho nó nửa điểm cơ hội, đầu lưỡi đỏ tươi như mũi tên bình thường không ngừng tấn công vào nó.

Nghĩ đến việc mình bị cái lưỡi dài màu hồng kia đánh trúng, Trùng Thảo dồn hết sức lực, văng mặt trời trên lưng nó lập tức tỏa sáng rực rỡ, cuối cùng đã bỏ xa Hoang Quỷ Éch Vương.

“Thủ lĩnh, ngươi sẽ không thật sự định để ta một mình đối phó với quân vương hung thú chứ? Ta chỉ là một lãnh chúa yếu ớt thôi...”

Trùng Thảo với vẻ mặt khổ sở cầu cứu Bạch Khải, còn Bạch Khải chỉ lộ ra một nụ cười tự tin, nói: “Làm sao có thể, tinh thần của chúng ta sẽ luôn bên cạnh ngươi, ngô, Hoang Quỷ Éch Vương đang đuổi theo, ngươi tranh thủ thời gian chạy đi.”

“Thủ lĩnh...”

Trùng Thảo sắc mặt cứng lại, nhìn Bạch Khải và Husky đang âm thầm kéo dài khoảng cách với mình, chỉ có thể bất đắc dĩ vỗ cánh bay lên cao.

Thế nhưng Hoang Quỷ Éch Vương hiển nhiên đã nhìn thấu ý định của Trùng Thảo, ngay khi Trùng Thảo đổi hướng bay, bốn chân mạnh mẽ của nó lập tức phát lực, đuổi tới trước mặt Trùng Thảo và một ngụm tấp tới.

Nhưng vào lúc này, động tác của Hoang Quỷ Éch Vương đột nhiên cứng lại, mặc dù nhanh chóng hồi phục bình thường, nhưng Trùng Thảo đã tận dụng được cơ hội này để trốn thoát, mang theo một ánh sáng cầu vòng bảy màu xẹt qua Hắc Yểm đầm lầy.

Hoang Quỷ Éch Vương đã ăn một lượng ánh sáng bảy màu, rõ ràng bị ảnh hưởng, loạn choạng như một người say, nhưng

chỉ trong chốc lát, nó đã khôi phục lại bình thường.

Giam cầm, Ngủ say.

Hai trạng thái này đối với Hoang Quỷ Ếch Vương, cũng là các kỹ năng mà nó nắm rõ, rất ít tác dụng.

Oa oa! Hoang Quỷ Ếch Vương kêu một tiếng, quanh thân thể nó đột nhiên phát ra từng đợt linh hồn vong linh, lao thẳng tới Trùng Thảo, trong khi hai bên má của Hoang Quỷ Ếch Vương đồng thời nhô cao lên, rõ ràng là đang chuẩn bị một cái gì đó.

Trùng Thảo hình như không ngờ rằng Hoang Quỷ Ếch Vương lại còn có chiêu này, bị linh hồn vong linh dây dưa lên, còn chưa kịp thoát khỏi, thì đã nghe một tiếng nổ lớn từ phía dưới, một trái đạn chứa đầy khí độc từ trong tay Hoang Quỷ Ếch Vương phun ra, đi thẳng tới Trùng Thảo.

Oanh! Khí độc đạn nổ tung, sức mạnh không lồ ngay lập tức tiêu diệt đám vong hồn xung quanh, Trùng Thảo lập tức bị bao phủ trong một trận khói đen.

Oa oa! Thấy một thứ đã từng có ý định ký sinh nó bị chính mình tiêu diệt, Hoang Quỷ Ếch Vương vui vẻ kêu lên mấy tiếng, sau đó nhìn về phía Bạch Khải và những người khác, có ý định tiêu diệt họ.

Nhưng không biết từ lúc nào, Bạch Khải cùng nhóm đã không còn thấy đâu nữa.

Chương 453:

Trùng Thảo ác mộng Oa oa? Hoang Quỷ Ếch Vương ngẩng đầu tò mò nhìn, thì ra trên đầu hắn bùng phát khí độc kịch liệt, và ngay lúc hắn định dừng lại thì một nhân dạng trong bộ hắc bào, tay cầm liêm đao của Tử Thần hiện ra.

Nếu Bạch Hòa Quang có mặt ở đây, nhất định sẽ nhận ra hình dáng Tử Thần này giống hệt như Huyết Liêm Ác Linh của hắn, chỉ có điều Tử Thần này nhỏ hơn một chút, từ xa nhìn lại có vẻ hơi đáng yêu. Ác mộng Tử Thần, là sản phẩm tái tạo từ Trùng Thảo và Huyết Liêm Ác Linh.

Khi nhìn thấy ác mộng Tử Thần xuất hiện, Hoang Quỷ Ếch Vương dường như cảm nhận được điều gì, hắn hút một hơi thật sâu, phun ra một đạo khí độc, nhưng ác mộng Tử Thần dường như không hề e ngại.

Nó để cho khí độc xuyên qua cơ thể, đồng thời vung liêm đao lao về phía Hoang Quỷ Ếch Vương.

Chứng kiến cảnh đó, Hoang Quỷ Ếch Vương lập tức thay đổi chiến thuật, há miệng phun ra một vệt chất nhờn màu đen.

Chưa kịp rơi xuống đất, chất nhờn đã biến thành vô số vong hồn lao về phía ác mộng Tử Thần.

Thế nhưng, ác mộng Tử Thần dường như chỉ là một ảo ảnh, bất kể là khí độc có hại tới vong hồn như thế nào, chúng đều xuyên thấu qua cơ thể của ác mộng Tử Thần.

Hoang Quỷ Ếch Vương chỉ có thể trơ mắt nhìn ác mộng Tử Thần tiến gần đến mình, đưa liêm đao chém thẳng vào hắn.

Oa! Một cơn đau nhói thấu xương lập tức lan tỏa trong đầu Hoang Quỷ Ếch Vương.

Tâm tính vốn mang chút trêu tức của hắn ngay lập tức bộc phát hung tính, bản năng khiến hắn cắn vào ác mộng Tử Thần, nhưng vẫn chỉ là xuyên qua mà thôi.

Dù vậy, Hoang Quỷ Ếch Vương vẫn là một sinh vật cấp Quân Vương.

Hắn há miệng hít sâu, hút các vong hồn trở về.

Nhưng lần này, vong hồn không lưu lại trong hai má như thường mà nhanh chóng bị hấn nuốt xuống.

Sau đó, một tiếng kêu thét trầm xuống từ trong miệng Hoang Quỷ Ếch Vương phát ra, nguyên bản vốn bị tổn thương vì ác mộng Tử Thần thì giờ lập tức bị chấn động mạnh, thậm chí tan rã.

Khi ác mộng Tử Thần biến mất, cảnh vật xung quanh lập tức thay đổi.

Không phải là Hắc Yểm đầm lầy mà Hoang Quỷ Ếch Vương quen thuộc, mà là một bàn giải phẫu trắng toát.

Bên cạnh bàn giải phẫu, một người trong bộ áo trắng, tay cầm dao giải phẫu, với nụ cười quỷ dị tiến về phía hấn.

“Này, hiếm thấy chủng loại, cho ta cắt vài miếng nghiên cứu chút thôi.”

Oa oa! Dù không rõ người có hình dáng như Thủy Tổ thú đang nói gì, nhưng Hoang Quỷ Ếch Vương vẫn cảm nhận được nguy hiểm từ cái dao giải phẫu.

Hấn lại phát ra một tiếng kêu rồi Thủy Tổ thú cùng căn phòng quái dị kia đột nhiên biến mất.

Hoang Quỷ Ếch Vương kêu lên vài tiếng khinh thường, đang định tìm Trùng Thảo để tiêu diệt hoàn toàn, nhưng xung quanh hấn vẫn không phải Hắc Yểm đầm lầy mà là một căn bếp đầy đủ dụng cụ.

Hấn, thì đang bị ngâm trong một nồi nước sôi lớn, bên cạnh nồi, một con quái vật màu trắng đội mũ cao, tay cầm dao nĩa, với cái nhìn đói khát đang nhìn hấn chằm chằm, ánh mắt chẳng khác nào đang nhìn món ăn.

“Nói đi, ngươi nghĩ sẽ bị làm thành món gì?” Oa oa oa! Hoang Quỷ Ếch Vương thấy vậy lại kêu lớn, phá vỡ ảo giác, nhưng lần này, nó không buông lỏng mà cảnh giác đánh giá xung quanh.

Quả nhiên, đây vẫn không phải là sào huyệt của hấn mà là một phòng thí nghiệm kỳ quái, đối diện hấn là một cặp sói hai đầu đang nhìn hấn với vẻ tò mò.

“Người rất có giá trị để nghiên cứu, ngoan ngoãn nằm xuống đi.”

Oa! ! ! Liên tục gặp gỡ ba con thú kỳ quái, Hoang Quỷ Éch Vương nhận ra mình đang bị đùa bỡn, thần lực dôn lên, hấn thao tác để xé rách mộng cảnh.

Qua một khe hở, hấn mơ hồ có thể thấy bên ngoài là Hắc Yểm đầm lầy.

Giống như một vong hồn bị tấn công, mộng cảnh của Trùng Thảo sắp bị phá giải.

Thế nhưng, chưa để Hoang Quỷ Éch Vương vui mừng, một luồng hắc khí bất ngờ từ những vết nứt chui ra, dần dần hội tụ lại, hóa thành một con khô lâu cầm trường kiếm màu đen.

“Chiến, hoặc là chết!” Oa! Mộng cảnh lại một lần nữa vỡ vụn, lần này không tiếp tục xuất hiện sinh vật mới, mà là bộc phát thành ác mộng Tử Thần đã bị đập nát từ đầu đến giờ.

Lần này, ác mộng Tử Thần dường như lớn hơn rất nhiều so với những lần trước.

Mặc dù mệt mỏi nhưng Hoang Quỷ Éch Vương vẫn tiếp tục đánh nát ác mộng Tử Thần.

Ngay sau đó lại là Thủy Tổ thú thích giải phẫu, bếp trưởng quái dị, cặp sói hai đầu nghiên cứu, cùng với khô lâu chiến đấu...

Máy móc liên tục khiến Hoang Quỷ Éch Vương cảm thấy vô cùng mệt mỏi, trong khi ác mộng Tử Thần càng ngày càng lớn, dần dần vượt qua hấn.

“Kiệt kiệt kiệt... Để ta tới thu hoạch linh hồn của người...”

Hóa thân ác mộng Tử Thần nhìn Hoang Quỷ Éch Vương rõ ràng có chút mệt mỏi, sự sợ hãi ban đầu đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là niềm tin vô hạn, và vung liêm đao chém về phía Hoang Quỷ Éch Vương.

Oa! Lần này, Hoang Quỷ Éch Vương không thể đánh nát ác mộng Tử Thần, chỉ có thể trơ mắt chứng kiến ác mộng Tử Thần tạo ra một vết thương sâu trên người hấn, cơn đau kinh khủng khiến hấn không thể không phát ra một tiếng gào thét.

Hắc Yểm đàm lấy.

Bạch Khải cầm trong tay một hạt dưa, nhìn Hoang Quỷ Éch Vương đang say giấc nồng, không ngừng rắc phần ngũ của Trùng Thảo, khẽ vuốt cằm.

“Ngay cả sinh vật cấp Quân Vương cũng có thể trúng chiêu, ta nên nói Trùng Thảo quá mạnh, hay là Hoang Quỷ Éch Vương quá yếu?” Jerry nghe vậy liếc nhìn Trùng Thảo, đang hấp thu năng lượng từ ánh mặt trời, nói: “Dù Nhật Luân Giáp Trùng chưa hoàn toàn thức tỉnh, nhưng nó vẫn là một chủng Thần Thoại, lý do sức mạnh hiệu quả cũng rất khác biệt.”

“Nhưng mà Jerry, ngươi vừa rồi đã giúp đỡ rất nhiều, nếu không Hoang Quỷ Éch Vương đã không dễ dàng như vậy bị thôi miên.”

Bạch Khải mỉm cười nhìn Jerry, và Jerry thì không giấu giếm, chỉ gật đầu.

“Chỉ là việc nhỏ thôi.”

“Như vậy à, nhưng cũng không thể coi nhẹ, ít nhất điều này giúp Epsilon dựng nên lòng tin, chứ không thì một Thần Thoại cộng sinh cứ sợ sệt, thực sự là có chút mất mặt.”

“Nhưng mà, sao cái gia hỏa này chưa ký sinh, nếu như hắn tỉnh lại, nhưng lại không dễ dàng bị thôi thúc?” A ô? (Làm sao có cảm giác, con ếch xanh kia sắp tỉnh lại vậy?) Vừa dứt lời, Hoang Quỷ Éch Vương đột nhiên tỉnh dậy, lập tức phát ra một tiếng gầm thét giận dữ.

Trùng Thảo, đang vui vẻ chơi đùa cũng giật mình, vội vàng lùi xa ra.

Cơn dữ dội từ linh hồn khiến Hoang Quỷ Éch Vương thoát khỏi trạng thái ngủ say, cơn giận kéo căng, một sức mạnh tối tăm lập tức lan tỏa ra, bao trùm lấy Trùng Thảo.

“Thủ lĩnh, cứu mạng!” Trong lòng Trùng Thảo tràn đầy sự hối hận, khi nhận ra cấu trúc mạng cảnh đã hao mòn ý chí của Hoang Quỷ Éch Vương, mà không nắm bắt cơ hội để ký sinh vào cơ thể hắn, giờ đây thì đã muộn rồi, hắn chơi quá trớn.

“Sách, nói gì cũng thật vô nghĩa.”

Bạch Khải thấy vậy lắc đầu bất đắc dĩ, và bên cạnh Jerry đã xông lên, Thảm Phán Thiên Bình ngay lập tức được triển khai, lực trường lập tức thâm nhập vào vùng lực trường của Hoang Quỷ Éch Vương. Đối mặt với Jerry xâm nhập tấn công, Hoang Quỷ Éch Vương vốn đã quá tải lại gần như không có bất kỳ phản kháng nào, bị thảm phán lực xâm nhập sâu vào linh hồn.

Thiên Bình nghiêng, một luồng khí đen từ Thảm Phán Thiên Bình toát ra, lần lượt chui vào cơ thể của Hoang Quỷ Éch Vương.

Trong khi khí thể hùng hồn biến mất, những luồng hắc khí này đã mài mòn Hoang Quỷ Éch Vương, và lực trường của hắn bỗng nhiên sụp đổ, trạng thái trở nên tồi tệ.

Nguyên rủa: Suy yếu.

“Epsilon, phần còn lại giao cho người.”

Nhìn thấy tinh thần và thân thể của Hoang Quỷ Éch Vương rơi vào trạng thái yếu ớt, Jerry không có ý định tấn công một lần nữa, mà chỉ ra hiệu cho Trùng Thảo tiến lên.

“Tôi á?” Trùng Thảo hỏi lại một cách không chắc chắn, khi thấy Jerry gật đầu, nó lập tức hưng phấn, hạ cánh xuống Hoang Quỷ Éch Vương và sắc bén cắn vào lớp da của hắn, thành thạo chui vào bên trong cho tới khi đạt được trung tâm kết cấu.

Oa! ! ! Cơn đau nhói khiến Hoang Quỷ Éch Vương kêu lên, nhưng cơ thể suy yếu của hắn không còn sức để phản kháng, chỉ còn có thể phát ra những tiếng gào thét.

Cuối cùng, Hoang Quỷ Éch Vương kêu im bật, trong khi Trùng Thảo từ bên trong cơ thể hắn chui ra với vẻ thỏa mãn, nhìn về thi thể không lồ của ếch, dường như vẫn còn lưu lại dư vị.

Kết cấu trung tâm của một sinh vật cấp Quân Vương là vô cùng bổ dưỡng đối với nó, và chờ đợi để tiêu hóa hết, có thể trực tiếp thăng cấp.

Bạch Khải tiến đến trước mặt Trùng Thảo và hỏi: “Cảm giác thế nào khi đánh bại kẻ thù?” “Cảm ơn thủ lĩnh, tôi cảm thấy vô cùng thoải mái.”

Trùng Thảo tràn đầy sự biết ơn, nhưng chưa kịp nói thêm, liền bị một cú đâm từ Bạch Khải.

“Sao lúc này không ký sinh sớm hơn, không biết rằng nếu tưởng tượng bị kinh sợ thì sẽ khiến cho tỉnh lại sao?” “Tôi đã sai, tôi nhất định sẽ tiếp thu bài học này, sẽ không tái phạm!” Trước khi Bạch Khải giáo huấn, Trùng Thảo không chút do dự nhận lỗi.

Nếu những ảo ảnh đó được tạo ra để hao mòn ý chí Hoang Quỷ Ếch Vương nhằm tránh hấn tỉnh lại trong lúc ký sinh, thì những thao tác vô tận sau đó chỉ là vì hấn quá vui mừng.

“Ừm.”

Thấy Trùng Thảo nhận sai, Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Thực ra hấn cũng hiểu ý tưởng của Trùng Thảo, dù có Jerry hỗ trợ, cùng với sự gia tăng sức mạnh từ huyết mạch truyền thuyết, thì ngay cả một lãnh chúa cấp cao vẫn rất khó để giữ Quân Vương cấp sinh vật trong mộng cảnh.

Trùng Thảo có thể nhốt được lâu như vậy và khiến Hoang Quỷ Ếch Vương mệt mỏi như vậy đã là rất tốt rồi.

Tuy nhiên, Trùng Thảo cần sử dụng kỹ năng tấn công nhiều hơn, nếu chẳng may gặp phải một kẻ như Husky, thì sợ rằng sẽ không thể phát huy hiệu quả cao nhất.

Chờ đến khi về tổng bộ để hỏi Nicolas về sự biến hóa sẽ ra sao sau khi hợp nhất vảy Lục Long.

“Đúng rồi, rốt cuộc người đã tạo ra mộng cảnh gì? Ta thấy những thứ đó chắc hẳn sẽ không hiệu quả với Hoang Quỷ Ếch Vương loại hung thú hoang dã này chứ?” Bạch Khải tò mò nhìn Trùng Thảo, trong khi Gamma và Delta, vốn đang xử lý thi thể Hoang Quỷ Ếch Vương cũng dừng lại, nhìn về phía Trùng Thảo một cách nghi hoặc.

“Khụ khụ...”

Không có gì, chỉ là tái tạo Huyết Liêm Ác Linh thôi.”

Trùng Thảo có chút chột dạ, nghiêng đầu không dám nhìn thẳng vào những con thú kỳ quái.

Nếu như nói ra, Hoang Quỷ Éch Vương đã trải qua điều đó sẽ không còn là ác mộng nữa, mà sẽ trở thành sự thật.

Mà mục tiêu, đương nhiên chính là nó. Ân, đánh chết cũng không thể nói!

Chương 454:

Kết thúc cuộc trò chuyện “Thật xin lỗi! Xin hãy nhận lời xin lỗi chân thành từ ta.

Ta thề, về sau sẽ không dám mạo muội làm các vị tiền bối gặp phải những giấc mộng như vậy nữa.”

Trùng Thảo chân thành nói với Husky và ba sủng thú đang ở trước mặt, một lời hứa hẹn chắc nịch.

Dù hắn không nói ra, nhưng đứng trước Động Quan Vạn Tượng Beita, ý nghĩ của hắn dễ dàng bị Beita nhìn thấu, rồi sau đó, chính là bộ dạng này.

“A ô, a ô!” (thề mà không đem bản oai hùng của mình thể hiện ra, thật quá mức.) Shuke: “?” Bạch Khải: “Beita, người chú ý vào cái này à?” Nhìn thấy vẻ mặt không phục của Beita, Bạch Khải che mặt thở dài và đồng tình nhìn về phía Trùng Thảo.

Rốt cuộc hắn mang theo bao nhiêu nỗi khổ tâm, mà lại khiến cho mấy Alpha kia bị tạo hình như vậy.

Ngoài Alpha hơi bình thường một chút, những cái còn lại thì đúng là có phần buồn cười.

“Được rồi, không cần sốt ruột như vậy.

Người cái vòng lặp giấc mộng này không tồi, nhưng bầu không khí kinh khủng vẫn chưa đạt yêu cầu.

Quay về, người nên cải thiện từng cá nhân giấc mộng của Alpha bọn họ, hiệu quả có thể sẽ tốt hơn.”

Bạch Khải vỗ vỗ Trùng Thảo, nói: “Chờ đến khi năng lực tạo mộng của người mạnh hơn một chút, cũng có thể thử nghiệm những giấc mộng lớn hơn.”

“Tốt, thủ lĩnh, ta đã hiểu rồi!” Khi thấy Bạch Khải lại còn giúp đỡ mình, Trùng Thảo liên tục gật đầu.

Thủ lĩnh đã ra mệnh lệnh, hắn mà dùng Alpha bọn họ để tạo giấc mộng thì chắc chắn sẽ không bị phạt chứ? Đột nhiên một cảm giác mạnh mẽ nảy sinh trong lòng.

“Được rồi, đã xử lý xong con Quân Vương cấp sinh vật, hãy nhanh chóng thu dọn chiến trường, chúng ta đi đến một nơi khác đi, chỗ quái quỷ này thật sự là quá bẩn thỉu.”

Nơi Hắc Yểm đầm lầy không có gì thay đổi dù cho Hoang Quỷ Éch Vương đã bị xử lý, Bạch Khải cũng không muốn ở lại lâu.

“A ô, a ô?” (phải đi rồi? Bản oai hùng rốt cuộc được cứu.)
Nghe xong, Beita như trút được gánh nặng, trong khi Gamma và Delta nhanh chóng giải phẫu hoàn tất Hoang Quỷ Éch Vương.

Tuy nhiên, rất tiếc là không tìm được tài nguyên cấp truyền thuyết.

“Ồ, khó trách thầy lại đặt Hoang Quỷ Éch Vương ở chỗ này, ngay cả tài nguyên cấp truyền thuyết cũng không có, thật sự là quá nhạt.”

Bạch Khải dần dần kiểm tra từ thân thể Hoang Quỷ Éch Vương lấy xuống vài món tài nguyên, có chút thất vọng.

Mặc dù bên trong cũng có thể thu được những tài nguyên kỹ năng siêu cấp, nhưng với một số thú cưng tương hỗ thì không có nhiều sự liên kết.

Duy nhất có chút đặc biệt là Jerry, vì Hoang Quỷ Éch Vương có chứa vong hồn và đủ để phát động kỹ năng tấn công, khiến hắn khịt mũi coi thường.

Loại này không có chút chất lượng vong hồn, không dùng để mở lực trường, chỉ là một cái Hàng Ma Chân Ngôn của Beita liền có thể đánh tan, chỉ lấy ra cũng chỉ là phân tán thôi.

“Được rồi, trước tiên thu lại, chờ khi về tổng bộ, hỏi xem Dịch Tiểu Úy có thể dùng điểm để đổi lấy cái gì không.”

Bạch Khải ném hết những tài nguyên này cho Delta, Delta lúc này sẽ phân loại bảo tồn, để trong căn cứ bí cảnh.

“Két phốc, két phốc.”

(chủ nhân, vậy còn lại làm sao bây giờ? Có cần làm kho đặc biệt không?) Gamma chỉ vào mảnh thi thể Hoang Quỷ Éch, hỏi.

“Cái này các người ăn đi, máu thịt của Quân Vương cấp sinh vật ta nhưng không tiêu hóa được.

Cho ta một cái nồi để ninh thôi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng trước tiên chuyển sang nơi khác đã.”

Dù Hoang Quỷ Ếch Vương đã bị xử lý, nhưng Hắc Yểm đầm lầy vẫn chưa có thay đổi đáng kể, Bạch Khải cũng không muốn chờ lâu ở đây. ... Ngoại ô thành phố Lang Gia.

Năm người trẻ tuổi Ngự Thú Sư cẩn thận quan sát xung quanh, bên cạnh các sủng thú đều mang nét mặt cảnh giác, như thể lúc nào cũng sẵn sàng đối diện với hung thú.

“Vương Quân, Kim Cương Chuột nói rằng nơi này có thể có Quân Vương cấp sinh vật, mà có vẻ như không chỉ một cái, chúng ta hay là nên quay về đi.”

Một thiếu nữ ôm Kim Cương Chuột có chút lo lắng nhìn về phía rừng cây xa xa, lén lút đề nghị Vương Quân.

Chưa kịp đợi Vương Quân trả lời, một thanh niên mang dạng mẫu thuẫn nhằng đầu lại, lộ ra nụ cười tươi sáng: “Tiểu Thi, người không cần sợ hãi.

Quân Vương cấp sinh vật nào có thể sống hòa bình, mà theo thông tin nhiệm vụ chỉ có một con Lãnh Chúa cấp thực vật hung thú, trước mặt ta Quang Minh Nữ Thần Điệp nó không chịu nổi một kích.”

Lý Sư nghe vậy cảm thấy hơi do dự, trong khi Vương Quân lắc đầu nói: “Dù có hay không Quân Vương cấp sinh vật thì ta cũng không dám khẳng định, nhưng từ khí tức của Lục Nhân Linh Hầu cảm nhận được, chắc chắn không phải thực vật hệ.”

“Yên tâm, nơi này cách thành phố Lang Gia không xa.

Nếu thực sự có Quân Vương cấp sinh vật, từ sớm đã bị liên bang tiêu diệt, sẽ không để lại cho đến bây giờ.”

Ngô Nhất nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Vương Quân, sủng thú của người chỉ mới ở tam giai, cảm nhận không rõ ràng là rất bình thường, yên tâm đi, giao cho ta là được.”

“Đúng đây, Ngô Nhất đã là tứ giai Ngự Thú Sư, đối phó một con Lãnh Chúa cấp hung thú là việc dễ như trở bàn tay.”

Hà Gia nhanh chóng hưởng ứng, còn Ngô Nhất thì rõ ràng rất vui vẻ, nhưng có một thanh niên khác mang dáng vẻ thư sinh hơi lo lắng nhìn xung quanh và nói: “Thế nhưng, ta nhớ trong tài liệu nhiệm vụ đã đề cập rằng, Bạo Châu Hoa sống ở khu vực này sẽ để lại mùi vị cay độc khó mà chịu đựng, mà ta dường như ngửi thấy... mùi thịt nướng?” “Thịt nướng? Lục Trạch, người có phải đói quá rồi không? Hung thú sao có thể có mùi thịt nướng chứ.”

Hà Gia thấy vậy lập tức châm chọc, hắn và Lục Trạch đều là Ngự Thú Sư thành phố Lang Gia, tình cờ gặp nhau khi theo đuổi Lý Sư và Ngô Nhất, nên lên tiếng làm dẫn đường cho cuộc hành trình.

Chỉ là không ngờ, Vương Quân lại tìm Lục Trạch làm dẫn đường.

Dù hắn nhìn Lục Trạch không mấy thoải mái, nhưng Ngô Nhất không nói gì, hắn cũng không dám nói nhiều, nên cả năm người cùng nhau lên đường.

Còn về việc tại sao hắn lại phải cung kính với Ngô Nhất, thì với thân phận người thừa kế của Ngô thị tập đoàn, điểm này là đủ rồi.

“Lục Trạch nói cũng không phải không có lý, có thể là do những Ngự Thú Sư khác đã trải qua.

Chúng ta cứ đi trước xem thử một chút.”

Nhìn thấy Lý Sư vẫn còn do dự, Ngô Nhất lập tức thuận miệng đồng ý với Lục Trạch, trong khi Hà Gia vừa mới châm chọc Lục Trạch giờ đây cảm thấy hơi ngượng, định làm tròn thì không biết phải nói gì.

Năm người tiếp tục tiến lên, cẩn thận tiến vào khu rừng, mà mùi hương mà Lục Trạch nói càng lúc càng nồng nặc, khiến năm người không tự chủ nuốt một ngụm nước bọt.

“Cô~” Lý Sư hơi ngượng ngừng che mặt, cố gắng che giấu sự lo lắng của mình, nhưng mùi hương kỳ lạ trong không khí lại khiến bụng hắn hơi cồn cào, gọi mấy lần mà không kiềm chế nổi.

“Xin lỗi, mùi vị đó thật sự có chút...” “Không sao, vừa lúc ta cũng đang đói bụng, chúng ta đi tìm Ngự Thú Sư trước mặt mua một chút đi.”

Đến nơi này, Ngô Nhất gần như xác định rằng phía trước chắc chắn có Ngự Thú Sư đang dùng bữa.

Thấy Lý Sư dường như có chút hứng thú, Ngô Nhất lập tức cảm thấy tinh thần phấn chấn.

Khó được Lý Sư lại quan tâm đến một thứ gì đó, hẳn đương nhiên không thể bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy.

Còn về việc những người phía trước có mong muốn hay không... À, với thân phận thiếu gia Ngô thị tập đoàn của hắn, chắc chắn không thể thiếu mấy món ăn được.

“Không, không cần đâu, ta chỉ là...” Lý Sư nhú mày vẻ khó xử, muốn chặn lại, nhưng Ngô Nhất đã bước vào rừng cây.

“Được rồi, dù sao cũng là Ngự Thú Sư, vẫn tốt hơn là Quân Vương hung thú rồi.”

Vương Quân thấy vậy lắc đầu, ra hiệu cho Lý Sư đuổi theo.

Trong tình huống nguy hiểm không biết điều gì ngoài tự nhiên, gặp được đồng đội cũng luôn tốt, còn về Ngô Nhất, dù cảm thấy khó chịu với người đến từ hào môn tự phụ ấy, nhưng vẫn không thể phủ nhận tác dụng của hắn trong tình huống này.

Năm người nhanh chóng tiến lên, rất nhanh xuyên qua rừng cây đến một mảnh đất trống. Ở giữa đất trống, một người cùng bốn sủng thú đang vây quanh một cái bàn lớn, đang ăn uống như gió cuốn.

“Hô~ cái Bạo Châu Hoa phần hoa này thật sự cay quá, quay đầu mang một ít cho lão sư ăn thử, vào mùa đông thả vào nồi lẩu nhất định hiệu quả tuyệt đối tốt. Ủa, Beita, người tới cướp ta làm gì, đi ăn của người đi!” “A ô, a ô!” (nhân loại, món ăn này hương vị quá tốt, bản oai hùng muốn thử một chút!) “Két phốc, két phốc.”

(không sót ruột, Gamma chuẩn bị mọi thứ cho tốt.) “Đúng vậy, Bạch Khải?” Vương Quân trợn mắt há hốc mồm nhìn thấy trước mặt một thanh niên đang cướp thức ăn từ một con sói ba đầu với hình dáng kỳ quái, có chút không thể tin nổi.

Bất cứ nhiệm vụ nào cũng có thể gặp gỡ người này, đúng là phúc khí của hắn.

Hơn nữa, món họ đang ăn là cái gì? Nhìn xem cái bìa bị ném sang một bên, sao nó lại dài giống như Hoang Quỷ Éch chứ.

Cái lớn nhất kia không phải là Hoang Quỷ Éch Vương sao...
“Bạch Khải, là ngươi?!” Ngay lúc Vương Quân đang hoài nghi cuộc đời mình, thì Ngô Nhất lại nghiêng răng gọi tên Bạch Khải.

“A? Có người đến rồi sao?” Nghe thấy có người gọi tên mình, Bạch Khải không tự chủ chuyển sự chú ý, mà đúng lúc này bị Beita lợi dụng, đã cướp luôn thức ăn Hoang Quỷ Éch trong tay Bạch Khải và trực tiếp nuốt sạch.

“Khốn nạn Beita, mau trả lại Hoang Quỷ Éch cho ta!” Bạch Khải thấy vậy không kiềm nén được, lập tức kéo Beita lên một trận rít rách, không còn quan tâm đến hàm ý phức tạp của Ngô Nhất bên cạnh.

“Ngươi vẫn như vậy, trong mắt không có ai!” Ngô Nhất vẻ mặt có chút méo mó, trong khi Quang Minh Nữ Thần Điệp đã nhận thấy sự kích động của chủ nhân, lập tức vào trạng thái chiến đấu.

“Ừm?” Nhưng mà, chưa kịp đề Quang Minh Nữ Thần Điệp lên tiếng, Jerry từ buổi sáng nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên mở mắt ra, quay đầu nhìn về phía Ngô Nhất và những người khác, trong khi Gamma, Delta và những sủng thú khác cũng cảm nhận được ý chí thù địch, cùng nhau phóng sức mạnh của mình về phía Ngô Nhất.

Chỉ trong chớp mắt, khí tức kinh khủng bao trùm lấy năm người sủng thú, ngay cả mấy Ngự Thú Sư cũng cảm thấy không thoải mái, không tự chủ muốn lùi lại, nhưng hai chân lại như không nghe theo sự điều khiển.

“Đây là chuyện gì?” Trong lúc kéo Beita, Bạch Khải thấy vậy có chút nghi hoặc, nhìn thấy Ngô Nhất và những người kia bị khí thế của Jerry ép đến không thể nhúc nhích, mà ngay lập tức an ủi bốn sủng thú xuống.

“Ngươi là Ngô Nhất?” Bạch Khải quan sát năm người một lượt, khi nhìn rõ Ngô Nhất liền nhớ ra, bước nhanh đến trước

mặt Ngô Nhất, nắm chặt hai tay đối phương và lắc mạnh.

“Cảm ơn người đã tặng cho ta Thiên tai hệ thống lần trước, đã giúp ta rất nhiều, thật sự là người tốt.”

Chưa kể đến việc hỗ trợ cho bí cảnh căn cứ, toàn bộ tài nguyên từ hệ thống Thiên tai có được, nếu không phải nhờ có Ngô Nhất, Bạch Khải cũng không thể nào có được Gamma, một sủng thú phòng vệ vô địch như vậy.

Ngô Nhất: “...”

Người có thể dừng nói mãi những chuyện không đâu như thế được không!

Chương 455:

Thật là thom ~ Nhớ đến việc mình đã bị ba mắng vì cái hệ thống Thiên tai kia, Ngô Nhất cảm thấy tức giận không biết trút đi đâu, liền bỏ tay Bạch Khải ra, quay đầu đi chỗ khác không muốn quan tâm đến hắn.

Bạch Khải thấy vậy cũng không để tâm, mà nhìn về phía sau Ngô Nhất, khi thấy Vương Quân đang ngồi trên người Lục Nhân Linh Hầu, hắn lập tức nghĩ ra điều gì.

“Ngươi là Thành phố Linh Tê, Vương Quân sao? Sao lại chạy đến thành phố Lang Gia này?” “Ra ngoài thực hiện nhiệm vụ.”

Vương Quân trả lời một cách nhạt nhẽo, rồi nhìn về phía chiếc nồi kim loại lớn mà Bạch Khải đang mang theo, cùng với những mảnh vụn của Bạo Châu Hoa bên cạnh, nói: “Ngươi đang định ăn Bạo Châu Hoa sao?” “Làm sao có thể như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức lắc đầu, Vương Quân cùng với những người khác liền nhẹ nhàng thở ra.

Họ tự nhủ, hung thú cấp Lãnh Chúa như vậy, làm sao có thể tùy tiện bị người ta nấu nướng chứ? Nhưng mà Bạch Khải quả thật rất táo bạo, dám làm như vậy ở bên ngoài mà không sợ bị hung thú tấn công.

“Ta chỉ dùng phần hoa Bạo Châu Hoa làm gia vị thôi, chứ kho đặc mà không có cay thì ăn sẽ không ngon.”

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Bạch Khải chỉ chỉ ra sau, nói: “Thế nào, có muốn đến ăn một chút không? Dù không ngon bằng Hoang Quỷ Éch Vương, nhưng cũng không tệ.”

“Bạch Khải, nồi lớn đó có chứa gì? Không phải là Hoang Quỷ Éch Vương, hung thú cấp Quân Vương chứ?” Khóe miệng Vương Quân co giật hời trong lòng.

“Đúng vậy, nếu không thì sao không mời thú cưng của các người đến ăn thử một chút?” Bạch Khải nhẹ gật đầu thừa nhận.

Vương Quân cùng mọi người sắc mặt đều có chút cứng đờ, rõ ràng không thể nào chấp nhận được.

Giữa năm nay, lại có người dám ăn hung thú cấp Quân Vương ngoài dã ngoại, mà còn là nấu một bữa ăn ra phết? “Hừ! Cái gì mà khoác lác, Hoang Quỷ Éch Vương đó chính là một hung thú sinh sống ở chỗ sâu trong Hắc Yểm đầm lầy, rất nguy hiểm.

Dù có là Ngũ giai Ngự Thú sư, cũng rất khó mà xử lý được hẳn.”

Ngô Nhất nghe vậy lạnh lùng hừ một tiếng, rõ ràng không tin lời của Bạch Khải.

“Người nói không sai, Hoang Quỷ Éch Vương đúng là rất phiền phức, may mắn là ta có chút may mắn, vừa lúc có mỗi nhử để thu hút sự chú ý của hắn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu nói: “Hơn nữa, thật hiếm gặp các người ở đây, mọi người cùng nhau ăn một chút đi, chứ chúng ta không ăn hết.”

Nói xong, Bạch Khải liền mời Lý Sư và những người khác, cho dù họ không có ý định tham gia, nhưng mùi vị thơm phức thực sự quá hấp dẫn, cộng thêm họ cũng thực sự đang đói bụng, nên đành khách khí mà đồng ý xuống.

“Ngô Nhất thiếu gia, giờ chúng ta phải làm sao?” Hà Gia nhìn ba người đang ăn say sưa, không nhìn được nuốt nước bọt, rồi hỏi Ngô Nhất bên cạnh.

“Làm gì? Người rất đói sao?” Ngô Nhất quay đầu sang chỗ khác, không nhìn đến cảnh ăn uống của họ, mà có chút khó chịu chất vấn Hà Gia.

“Không đói, không đói, ta chỉ tùy tiện hỏi một chút thôi...”

Cô ~ Chưa kịp để Hà Gia nói hết lời, bụng cô đã kêu lên một tiếng, tôi thấy cảnh đó mà Lý Sư không khỏi buồn cười.

Ngay lúc này, Gamma bùng một chiếc mâm lớn tiến tới chỗ hai người thú cưng, mùi thịt của hung thú cấp Quân Vương khiến cho cả hai thú cưng không thể không ăn, không chút khách khí nào mà bắt đầu gặm nhấm.

“Thật vô dụng.”

Nhìn thấy vậy, Ngô Nhất lập tức khó chịu, vừa định thu hồi Quang Minh Nữ Thần Điệp, thì một con sói lớn đột nhiên tiến đến trước mặt hắn, đặt trước mặt hai người một đĩa đầy ắp thịt ếch kho, rồi lập tức quay đầu bỏ chạy. Ở khoảng cách gần như vậy, người thấy được mùi kho đặc thơm lừng, bụng Ngô Nhất không tự chủ mà kêu lên, sắc mặt lập tức đỏ bừng lên, thấy Lý Sư cùng mọi người ăn uống khoái chí, hắn cũng cảm lấy một con Hoang Quỷ Ếch gặm.

Nếu không phải không muốn mất mặt trước mặt Lý Sư, hắn đã sớm ăn những món bình dân này rồi. Ôi, thật là thơm.

Rất nhanh, một con Hoang Quỷ Ếch Vương lớn cùng với vô số Hoang Quỷ Ếch con đã vào bụng của họ, dù là Ngự Thụ sư hay thú cưng, mọi người đều mặt mày thỏa mãn, không còn hình tượng gì mà ngả lưng trên đồng cỏ.

Vương Quân nhìn về phía nhiệm vụ bảng mà Bạch Khải đang cầm, hỏi: “Bạch Khải, ta nghe nói ngươi đã trở thành đạo sư Thụ hồn hệ của Tinh giới học viện rồi? Vậy tại sao còn có thời gian chạy đến nơi xa như vậy để thực hiện nhiệm vụ?”
“Không phải nhiệm vụ, mà là lão sư đã sắp xếp công việc tu hành cho ta.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn về phía mấy người, hỏi: “À đúng rồi, các ngươi đến đây, chẳng lẽ là định thảo phạt Bạo Châu Hoa?”
“Đúng vậy, nhưng xem ra, nhiệm vụ này khó mà hoàn thành được.”

Vương Quân gật đầu, rồi tò mò nhìn nhiệm vụ bảng trong tay Bạch Khải, nói: “Có thể cho ta xem một chút không? Ta muốn biết Minh Hoàng truyền kỳ đã sắp xếp công việc tu hành cho đệ tử duy nhất của hắn như thế nào.”

“Có thể.”

Bạch Khải đưa nhiệm vụ bảng cho Vương Quân, những nhiệm vụ này vốn dĩ là hiệp hội phái ra, có một số nhiệm vụ đã tồn đọng từ lâu, chỉ là Bạch Hòa Quang chọn lọc ra để thông báo cho hắn mà thôi.

Vương Quân tiếp nhận nhiệm vụ bảng, khi nhìn đến những mục tiêu kế tiếp, sắc mặt hắn lập tức biến đổi, im lặng trả nhiệm vụ bảng lại cho Bạch Khải.

“Thế nào rồi Vương Quân?” Lý Sư thấy sắc mặt Vương Quân khác thường, tò mò hỏi.

“Không có gì.”

Vương Quân lắc đầu, trên mặt giữ vững bình tĩnh, nhưng nội tâm lại dâng sóng không ngừng. 20 con hung thú cấp Lãnh Chúa, 5 con hung thú cấp Quân Vương.

Thân là đệ tử truyền kỳ, nhiệm vụ tu hành đều kinh khủng như vậy sao? “Đúng rồi, ta nhớ người có thú cưng không phải là một con khô lâu và một con sói hai đầu sao? Sao không thấy chúng?” Vương Quân quan sát bốn con thú cưng của Bạch Khải, lại không thấy hai con mà hắn đã từng thấy, cảm thấy hơi nghi hoặc.

“Alpha đã bị lão sư đưa đi huấn luyện đặc biệt, còn Beita, ừ, không phải là đây sao?” Bạch Khải vỗ vỗ Husky, nói: “Mặc dù thêm một con, nhưng nó không khác gì so với trước kia.”

Người bảo là không có gì khác biệt sao? Khóe mắt Vương Quân có chút run rẩy, nhìn Shuke tràn đầy cảm giác khoa học kỹ thuật và Beita ba mắt trên đầu, thì không thể nào liên tưởng đến con Cực Địa Băng Lang trước kia.

Còn nữa, tại sao Cực Địa Băng Lang lại khiến cho Lục Nhãn Linh Hầu có cảm giác áp bách lớn như vậy, dù sao Vương cũng chỉ là hung thú cấp Lãnh Chúa mà thôi.

Vương Quân đang đợi đề hỏi tiếp, thì trong rừng đột ngột xuất hiện vài bóng người hư ảo, đồng thời tấn công về phía nhóm họ.

“Đây là, võ hồn? Có Thú hồn sư sao?!” Ngô Nhất thấy vậy biến sắc, lập tức triệu hồi Nữ Thần Điệp để phòng ngự, còn Vương Quân cùng những người khác lập tức vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, đồng thời nghĩ cách đối phó.

Mặc dù họ vẫn còn là sinh viên đại học, nhưng đương nhiên đều biết về sự tồn tại của Thú hồn sư, chỉ là không ngờ lại gặp phải gần thành phố như vậy, hôm nay e rằng gặp rắc rối rồi.

“Có thật như lời lão sư nói, nơi này có hoạt động của Thú hồn sư.”

Nhìn về phía những võ hồn tấn công, Bạch Khải cũng không bắt ngờ chút nào.

“Bạch Khải, những Thú hồn sư này cấp bậc không thấp, ít nhất cũng là tứ giai Ngự Thú sư, nhanh chóng ứng chiến đi!”

Vương Quân thấy vậy có chút nhíu mày, mặc dù Bạch Khải là Trạng Nguyên liên thành phố, nhưng đây không phải là trò chơi, mà là ngoài thực địa, là thật sự nguy hiểm đến tính mạng! “Ta biết mà, đây chẳng phải là đã động thủ sao?” Vừa nói dứt lời, Jerry liền lao ra, tay cầm quyền trượng vung lên, trực tiếp đánh bại mấy con võ hồn một cách dễ dàng.

Cùng lúc đó, Beita kêu lên một tiếng, trong rừng lập tức truyền đến nhiều tiếng rên rỉ, không đợi Vương Quân cùng mọi người phản ứng, Shuke không biết đã phái ra những máy móc tạo vật nào mà đã kéo lấy mấy Thú hồn sư.

Những Thú hồn sư này khi vừa tiến vào rừng, Beita đã ngay lập tức cảm giác được, nhưng Bạch Khải muốn xem thử mục đích của những người này, vì thế vẫn không ra tay.

Thế nhưng xem ra, có chút khinh suất? Bạch Khải tiến đến chỗ mấy Thú hồn sư đang bất tỉnh, có chút tò mò đánh giá.

Mặc dù lần đó ở Thái Dương bí cảnh đã bắt được không ít Thú hồn sư ẩn giấu trong liên bang, nhưng theo lời của lão sư, bộ lạc hiện nhiên bị lợi dụng, nên mới có thể xung phong vào Thái Dương bí cảnh như vậy, nếu không thì thường ngày họ ẩn nấp rất tốt.

Hôm nay nhóm Thú hồn sư này lại tự dung bại lộ thân phận và tấn công họ, thật sự có chút lạ thường.

“Jerry, có thể biết họ muốn làm gì không?” Jerry lắc đầu, nói: “Linh hồn của bọn họ đều bị khế ước trói buộc, rất khó mà tra hỏi, nhưng ta đề nghị có thể để Epsilon thử một chút.”

“Epsilon sao?” Khi Bạch Khải nghe vậy thì hiểu, lập tức gọi Trùng Thảo đến để thôi miên mấy Thú hồn sư.

“Bạch Khải, con thú cưng này của ngươi, đã đạt đến cấp Quân Vương rồi sao?” Vương Quân kinh ngạc tiến lên, có chút không chắc mà hỏi.

“Đúng vậy, nếu không thì sao ta có thể tóm được Hoang Quỷ Éch Vương để nấu ăn?” Bạch Khải ngạc nhiên nhìn Vương

Quân, ánh mắt kinh ngạc của hắn khiến Vương Quân không khỏi nổi da gà, hận không thể đánh một trận với Bạch Khải ngay lúc này. Đây là sinh vật cấp Quân Vương, không phải là Caterpie ven đường, sao có thể bình thản như vậy chứ.

Còn nữa, cả hai thú cưng đều là cấp Quân Vương, chủ nhân của chúng có phải cũng là...

Có thể bị Minh Hoàng truyền kỳ đặc huấn, thì làm sao mà không phải là một Lãnh Chúa cấp cao chứ? Cảm giác tương tự cũng xuất hiện trong Ngô Nhất, nhìn Bạch Khải có năm ký hiệu phép thuật trên mu bàn tay, đột nhiên cảm thấy những lời khen ngợi trước đây của người khác đối với hắn thật là châm biếm.

Ngũ giai Ngự Thú sư, cùng với một đồng nghiên cứu phát minh vượt thời gian, nhưng đều là con người, sao lại khác nhau lớn đến vậy.

“Thủ lĩnh, tại hạ đã phát hiện!” Khi Bạch Khải còn đang nói chuyện, bên kia Trùng Thảo rốt cuộc đã có tín hiệu.

“Nói đi, họ đến đây có mục đích gì?” “Thông qua giấc mộng của họ để xem, có vẻ như họ đang... đào mệnh?” Trùng Thảo có chút không chắc mà nói ra kết luận của mình, rồi đưa thông tin đã thu thập được từ giấc mơ của Thú hồn sư cho Bạch Khải xem.

Bạch Khải lắc đầu, cảnh tượng trước mắt bỗng đổi thay, rõ ràng là đi tới một vùng hồ lớn bị tầng băng bao phủ.

“Nơi này là, Thái Trạch hồ?” Thông qua thị giác của Thú hồn sư, Bạch Khải nhanh chóng nhận ra cảnh vật này, không khỏi cảm thấy nghi hoặc.

Thái Trạch hồ chiếm diện tích cực lớn, thành phố Cổ Túc, thành phố Linh Tê, thành phố Lang Gia đều giáp ranh với hồ này, đồng thời vì khí hậu lâu dài đóng băng ở đây, nên thành phố Cổ Túc, một thành phố nằm ở phía nam mới có loại sủng thú Cực Địa Băng Lang sinh sống.

Nhưng mà có thể khiến cho mấy Thú hồn sư này sợ hãi như vậy, thì bên trong Thái Trạch hồ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Chương 456:

Ouroboros Nhóm Thú hồn sư dường như đang tìm kiếm điều gì đó, họ đi dọc theo bờ hồ Thái Trạch, đối mặt với cái lạnh cắt da cắt thịt ở đây.

Rất nhanh, họ đã rời khỏi bờ hồ và tiến vào giữa hồ.

Càng rời xa bờ, nhiệt độ ở hồ Thái Trạch càng giảm xuống.

Một số Thú hồn sư có vẻ không chịu nổi, vì vậy họ lập tức triệu hồi vũ hồn của mình để chống chọi với cái lạnh. Âm âm...

Khi vũ hồn xuất hiện, dường như đã đánh động đến một số hiện tượng bí ẩn.

Mặt băng dưới chân các Thú hồn sư chợt rung chuyển mạnh mẽ, tạo ra những khe nứt giống như mạng nhện.

Qua những khe nứt, có thể mờ ảo thấy một vòng tròn khổng lồ từ đáy mặt băng đang dần dâng lên.

“Phải chăng chúng bị thứ này đuổi theo?” Bạch Khải nhíu mày, cố gắng quan sát vòng tròn ấy, nhưng mộng cảnh bỗng chốc bị cắt đứt, và Bạch Khải lại trở về hiện thực.

“Tại sao lại không có, mộng cảnh tiếp theo đâu?” Bạch Khải nhìn Trùng Thảo với ánh mắt đầy mong đợi.

Nghe nói hồ Thái Trạch không phải lúc nào cũng đầy băng giá như vậy, mà cũng là nơi nuôi dưỡng rất nhiều sinh vật.

Không hiểu sao bây giờ lại trở thành hình dáng này.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, có lẽ hẳn có thể nhờ những Thú hồn sư này phát hiện ra điều gì đó.

“Không còn nữa.”

Trùng Thảo lắc đầu nói: “Có vẻ họ đã bị một sự kinh hoàng rất mạnh mẽ ảnh hưởng, ký ức của họ bị khế ước nô lệ áp chế, nên tôi không thể dò xét thêm.”

“Vậy thì coi như xong.”

Bạch Khải khẽ cầm cầm, vì trước đó vài ngày tại thành phố Nile đã gặp phải tình huống tương tự, nên Bạch Khải đã đặc biệt hỏi La Tường về vấn đề Thú hồn sư.

Những Thú hồn sư này có thể lén lút ẩn thân trong liên bang mà không ai phát hiện, không chỉ nhờ vào kỹ năng nguy trang hoàn hảo mà nô lệ khế ước cũng đóng vai trò rất quan trọng.

Bất kỳ khi nào Thú hồn sư gặp phải tình huống đặc biệt, khế ước sẽ can thiệp để giữ cho họ tỉnh táo và không lộ ra sơ hở.

Nếu cố gắng dò xét, khế ước thậm chí có thể trực tiếp hủy hoại linh hồn của Thú hồn sư.

Nhìn vào tình hình hiện tại, chắc chắn rằng vật gì đó trong hồ Thái Trạch không hề tầm thường.

Nếu không, sẽ không đến mức khiến Thú hồn sư hoảng loạn rồi bỏ nơi ẩn náu.

Bạch Khải đưa tay sờ cầm, rồi lấy ra bảng nhiệm vụ, quét mắt qua đó và phát hiện ra một con hung thú sống gần bờ hồ Thái Trạch.

“Vừa hay có thể tiện đường, mình sẽ đi kiểm tra một chút.”

Bạch Khải thu lại bảng nhiệm vụ, trong khi mấy con thú nuôi của hắn cũng hiểu ý định, nhanh chóng thu dọn đồ đạc rồi chuẩn bị xuất phát.

Sau khi ăn uống no đủ, tất nhiên phải vận động để hỗ trợ tiêu hóa.

“Bạch Khải, người định đi đâu vậy?” Vương Quân thấy Bạch Khải chuẩn bị rời đi, liền tò mò hỏi.

“Không có gì, cứ tiếp tục làm việc mà thầy đã phân công.”

Bạch Khải quay lại, cười Delta và nói: “Nhóm Thú hồn sư này tạm thời chưa tỉnh lại, mong các người đưa họ đến gần hiệp hội, ta đã liên lạc với hiệp hội rồi.”

Nói xong, Bạch Khải không chờ phản ứng từ mọi người đã trực tiếp biến mất.

“Gã này chắc chắn có điều gì đó giấu chúng ta.”

Vương Quân nhìn theo hướng Bạch Khải rời đi, dường như có suy nghĩ.

Hắn muốn đuổi theo nhưng lại thấy nhóm Thú hồn sư bên cạnh, nên đành ngậm ngùi từ bỏ.

Vấn đề Thú hồn sư rất nhạy cảm, họ không thể tùy tiện ở lại nơi này.

Nếu không sớm đưa những người này đến hiệp hội, thì không ai biết họ sẽ gây ra chuyện gì khi tỉnh lại.

“Được rồi, chúng ta trước tiên về thành phố Lang Gia.”

Vương Quân nhanh chóng đưa ra quyết định, mà Lý Sư, người vẫn còn chút hoảng hốt, liên tục gật đầu đồng ý với ý kiến của Vương Quân.

“Đúng vậy, không biết còn có Thú hồn sư nào khác đang hoạt động xung quanh hay không, chúng ta cũng không nên chạy lung tung.”

“Vậy thì tốt, trước tiên chúng ta hãy đưa những người này quay về đã.”

Ngô Nhất thở dài bất đắc dĩ, đồng ý với hai người kia, rồi có chút không cam lòng nhìn về hướng Bạch Khải đã biến mất.

Chương 457:

Ouroboros (Bản dịch) Ngần ấy thời gian, ta thấy rất muốn ngưỡng vọng người này.

Biết đâu lần sau gặp lại, hắn sẽ trở thành một trong những người mạnh nhất của liên bang? Có lẽ ta đã nghĩ quá nhiều...

Ngô Nhất tự nhủ trước khi triệu tập sủng thú đưa những Thú hồn sư này tới nơi cần đến. ...

Thái Trạch hồ.

Băng Kim Cua nằm bất động trên mặt đất, còn Trùng Thảo thì thỏa mãn chui ra từ trong não của nó.

“Thủ lĩnh, Băng Kim Cua này dường như không nhận ra có gì thay đổi, nhưng nó có vẻ đã thấy mấy Thú hồn sư đang chạy vào lãnh địa của nó, chắc là có chút bối rối.”

Bạch Khải gật đầu, trong lòng càng thêm nghi hoặc.

Nếu có thể khiến chúng sợ hãi như vậy, thì chắc chắn chúng đã thấy một điều gì đó không tầm thường.

Nhưng nếu đó thực sự là một quái thú đáng sợ, tại sao lại để cho mấy Thú hồn sư chạy thoát? “Shuke, có điều gì phát hiện từ việc điều tra không?” Shuke lắc đầu, nói: “Đã đến khu vực đó, nhưng tạm thời không thấy gì dị thường.”

“Vậy để ta tự mình xem qua, Beita, giữ vững tinh thần, nếu phát hiện có vấn đề thì chúng ta lập tức chạy.”

“A ô?” (Vậy sao không lập tức đi luôn đi?) Bành! Lời chưa dứt, Bạch Khải đã đâm một cái vào đầu Beita, nói: “Nếu người không ăn thì sẽ đói, vậy sao không dứt khoát dừng ăn?” “A ô...”

(Thực sự có chút sai lầm...) Thấy ánh mắt đầy nguy hiểm của Bạch Khải, Beita lập tức cảm thấy sợ hãi.

Dưới mái hiên, sói không thể không cúi đầu, ăn một chút đồ ăn cho chó còn có thể chấp nhận, nhưng gần đây đồ ăn đã cải thiện rất nhiều, nếu không ăn được thì thật sự thiệt thòi lớn.

Bốn người cộng thêm bốn con sủng thú tiếp tục tiến lên.

Nhiệt độ xung quanh dần dần giảm xuống, nhưng Bạch Khải và những người khác vẫn không bị ảnh hưởng nhiều.

“Không ngờ mặt trời cũng có thể có hiệu ứng như vậy, sau này không cần phải sợ lạnh nữa.”

Bạch Khải ôm Trùng Thảo trong lòng, các luồng gió lạnh quanh đều bị ánh mặt trời xua tan, họ vẫn không bị ảnh hưởng gì.

“Chúng ta đã đến.”

Shuke bỗng dừng lại, Bạch Khải ngẩng đầu nhìn thì bất chợt phát hiện một mạng nhện với những vết rách tinh xảo trên bề mặt băng gần đó.

“A ô?” (Vết rách lớn đến vậy, phải chăng có quái vật lớn nào đó bên dưới?) Beita tò mò tiến tới hít hà nhưng không thấy gì bất thường.

Jerry cũng đang cảm nhận một chút nhưng rồi cũng không phát hiện điều gì.

“Ta không cảm thấy có hoạt động của linh hồn mạnh mẽ trên các vết tích này.

Có lẽ mấy Thú hồn sư đã nhìn lầm, hoặc là bên dưới này đang ẩn chứa một thứ nguy hiểm nào đó.”

Nghe Jerry nói vậy, Bạch Khải nhú mày.

Mấy Thú hồn sư có thể nguy trang mà đến giờ vẫn không bị phát hiện, rõ ràng không hề ngu xuẩn; xác suất nhìn lầm không lớn.

Vậy có lẽ bên dưới thực sự có một sinh mệnh mạnh mẽ nào đó đang hoạt động.

“Shuke, hãy liên hệ với lão sư bên dưới.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút vẫn quyết định không mạo hiểm.

Hiện tại Alpha không có ở bên, dù có Jerry cũng không đủ sức lực, vì thực sự nếu có vật gì đó thực sự có khả năng ẩn nấp trước cảm nhận của Jerry, thì tỉ lệ hẳn là đối thủ của nó rất thấp.

“A ô a ô!” (Cá lớn sắp tới rồi!) Đúng lúc này, Beita đột nhiên hô lên, rồi mặt băng rung chuyển kịch liệt, những vết rách đẹp đẽ đó lại nứt ra, nhanh chóng lan toả ra xung quanh.

“Chạy mau!” Bạch Khải thấy vậy vội vồ vào Delta dưới thân, Delta ngay lập tức biến hình thành Phong Thần Dực Long, mang theo Bạch Khải bay lên.

Sau khi mặt băng vỡ vụn, một luồng gió lạnh từ các vết nứt ào ạt xối vào, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy tư duy mình mờ nhạt. Đợi đến khi tỉnh táo lại, hắn chỉ kịp nhận ra mình đã sắp rơi xuống đất rồi.

Chỉ trong một khoảnh khắc, cả hắn và Delta đều bị cơn gió lạnh này làm cho bối rối? Bạch Khải trong lòng run rẩy, Delta lập tức phản ứng, mặc cho luồng gió lạnh xâm nhập vào cơ thể, nó liền biến thành một con Bạch Hùng khổng lồ, vững vàng tiếp nhận Bạch Khải.

Chương 458:

Ouroboros Âm thanh rạn nứt. “Chủ nhân, người có sao không?” Delta lo lắng nhìn Bạch Khải, nhưng Bạch Khải lại khoát tay, ánh mắt kiên định nhìn chằm chằm vào vết rạn nứt trên mặt băng ở phía xa.

Qua khe hở, ánh sáng từ mặt băng phát ra ngày càng dày.

Bạch Khải lơ mơ có thể thấy một vòng tròn đang từ dưới cùng từ từ nổi lên, cảnh tượng này giống hết những gì hắn đã thấy trong trí nhớ của một Thú hồn sư. “Chuẩn bị chiến đấu đi. Đây có lẽ là kẻ thù mạnh nhất mà chúng ta từng gặp phải.” Sắc mặt Bạch Khải nghiêm túc, hắn bắt đầu liên lạc với Alpha thông qua khế ước, trong khi Gamma cùng các loài thú khác đã sẵn sàng trong trạng thái chiến đấu, cảnh giác nhìn vòng tròn trên mặt băng càng lúc càng rõ.

Cuối cùng, mặt băng vỡ vụn, vòng tròn kia cuối cùng hiện ra hình dáng thật sự. Đó là một con rắn nhỏ màu xám, thân nó bao phủ bởi những vảy dày, dưới ánh mặt trời lấp lánh ánh sáng kỳ lạ.

Nó bay thẳng lên trời, từ xa nhìn lại, đỉnh đầu như đang vờn quanh mặt trời.

Bạch Khải cố gắng lấy lại tinh thần, lúc này mới nhận ra đây không phải là một vòng tròn, mà là một con rắn nhỏ màu xám đang ngậm đuôi.

“Cẩn thận, ta không cảm nhận được linh hồn của nó.”

Jerry với vẻ mặt nghiêm túc đã sẵn sàng cho trận chiến. Đây là lần đầu tiên nó gặp một sinh vật mà không nhìn thấy linh hồn, thậm chí cả khi đối diện với Cửu U Minh Tước hay các sinh vật huyền thoại khác, nó vẫn có thể cảm nhận được sức mạnh linh hồn của đối phương.

Nhưng với con rắn màu xám này, nó không cảm nhận được chút linh hồn nào, nhưng lại cảm nhận được một khí tức đặc biệt, khiến Jerry không thể xem thường con rắn này như một loài rắn bình thường.

Dù sao, những loài rắn bình thường không thể sống sót trong cái lạnh như vậy.

Có lẽ vì phát hiện ra sự tồn tại của Bạch Khải và những người khác, con rắn màu xám dần tỉnh lại, mở miệng, lộ ra cái đuôi nhọn như kim đồng hồ, chậm rãi quay đầu, đôi mắt rắn thâm thúy nhìn về phía Bạch Khải và nhóm của hắn. “Các người chính là những kẻ quấy rầy giấc ngủ của ta?” Khi con rắn nói ra câu đó, Jerry cùng các loài thú khác lập tức cảnh giác, chuẩn bị tấn công bất cứ lúc nào.

Ngoài những sinh vật cơ giới như Shuke hay Trùng Thảo, những sinh vật có thể phát ra âm thanh từ linh hồn thường phải là những sinh vật huyền thoại mới có thể làm được.

Và con rắn nhỏ trước mắt, với cách nói chuyện kiểu này, có thể nó đã tồn tại rất nhiều năm như một lão quái vật. Đối diện với một thực thể như vậy, Jerry rất cẩn trọng và không muốn hành động tùy tiện. “Thái Trạch hồ bên dưới lại cất giấu loại sinh vật này sao!” Bạch Khải cắn răng, lúc này hắn khẩn trương triệu hồi Alpha, đồng thời cầu nguyện cho người thầy của mình mau chóng đến nơi.

Nhìn thấy Bạch Khải và những người khác không hề có ý định lui bước, ánh mắt của Ouroboros lóe lên một tia sáng kỳ lạ, từ từ bơi về phía Bạch Khải, và cảm giác kỳ dị đó càng lúc càng mạnh, làm thần kinh Bạch Khải căng thẳng hơn.

Cuối cùng, Ouroboros bơi tới trước mặt Bạch Khải, ngẩng đầu im lặng nhìn hắn, rồi sau một lúc, mới từ từ mở miệng, như thể muốn nói điều gì. “Nằm xuống!” Đúng lúc này, Beita đột nhiên vung một móng vuốt vào Ouroboros, khiến con rắn không kịp phản ứng và bị đập ngã xuống đất.

Ngay lập tức, cơn gió lạnh ngừng lại, khu vực hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn lại Ouroboros nằm mòng giữa mặt đất cùng với con Husky đầy tò mò.

Chương 459:

Thái Trạch hồ và sự biến đổi kỳ lạ “Ta vừa mới sinh ra ảo giác sao?” Bạch Khải vỗ vỗ trong ngực Trùng Thảo, sau khi cảm nhận được đôi phương có chút nóng, hắn mới nhận ra những gì mình thấy trước đó không phải ảo giác.

“Các người cũng dám coi thường ta, nhìn xem ta...”

Bị Beita tát một cái, Ouroboros tức giận ngồi dậy, định phản kháng nhưng Beita rõ ràng không có ý định nương tay, lại tát thêm một cái khiến Ouroboros ngã ra đất.

“A ô...”

(Thật yếu...) “Đáng ghét! Ta tức giận rồi!” Ouroboros lại ngồi dậy, tỏ vẻ muốn chiến đấu với Beita, nhưng khi thấy Beita duỗi móng vuốt ra, nó lại lặng lẽ lùi lại một chút.

“Jerry, người không phải nói đây là một đối thủ rất khủng khiếp sao?” Jerry: “...”

Khi ta không nói...”

Cái tát của Beita mặc dù vượt ngoài dự kiến của Jerry, nhưng hắn cũng thông qua lần tiếp xúc đó mà nhận biết được tình trạng của Ouroboros.

Năng lượng bị thiếu hụt, nhìn không khác gì một con thỏ bình thường, sử dụng tiêu chuẩn Gamma để đánh giá, ngoài việc làm thức ăn thì hầu như không có tác dụng gì.

Mà sinh vật yếu ớt như vậy rốt cuộc làm sao có thể chống chọi với băng giá ở Thái Trạch hồ được? “Căn cứ vào sức chiến đấu của ta, đây xác thực chỉ là một con rắn bình thường. Ừ, nhưng mà biểu bì có vẻ rất đặc biệt, đáng để nghiên cứu.”

Shuke lặng lẽ quét mắt nhìn Ouroboros, đưa ra kết luận của mình.

Kết phức kết phức. (Chủ nhân, người có muốn ăn canh rắn không?) “Được rồi, mang về nghiên cứu một chút đi.”

Gió lạnh từ dưới lớp băng thổi ra khiến cho cả suy nghĩ của hắn cũng có thể tạm thời ngừng lại, nhưng mà sinh vật này còn

có thể sống động như vậy, dù bất kể rắn có khả năng ngủ đông, thì vẫn có chút phóng đại.

Hơn nữa, vừa rồi Beita đánh nhau với nó mà bàn tay cũng không thu hết lực, nhưng Ouroboros lại không hề bị thương chút nào, chỉ cần suy nghĩ một chút cũng biết con rắn này không tầm thường. Đúng lúc này, Ouroboros đột nhiên bắt lấy Beita, nhân lúc hắn đang thất thần, nó nhanh như cắt bơi đến bên Beita, sau đó linh hoạt tránh đòn của Beita và cắn vào đuôi của hắn.

“A ô!” Beita lập tức giật mình, cơn đau dữ dội khiến hắn không thể kiểm soát mà bắt đầu chạy, ý tưởng vứt bỏ Ouroboros, nhưng rõ ràng Ouroboros rất thù dai, mặc cho Beita chạy trốn thế nào, nó vẫn không buông.

“Vừa rồi các người thấy rõ động tác của Ouroboros không?” Thấy Beita lại bị tấn công bất ngờ, Bạch Khải tỏ ra có chút kinh ngạc, hỏi Gamma, Delta và Trùng Thảo bên cạnh.

“Tôi cũng không thấy rõ, hình như nó đơn giản là di chuyển tức thời qua?” Róc rách róc rách. (Không thể nào, xung quanh không có dấu hiệu dao động nào, chắc chắn chỉ là tốc độ rất nhanh thôi.) Kết phức kết phức. (Thế nhưng Gamma tại sao lại cảm nhận được vậy, Alpha cũng không có tốc độ nhanh như thế?) Nghe ba người trao đổi, Bạch Khải hiểu ra, khóe miệng lập tức hiện lên một nụ cười gian trá.

“Shuke, mang nó về.”

“Rõ rồi.”

Nhận lệnh từ Bạch Khải, Shuke theo sau Beita chạy loạn, bên ngoài thân đồ lam năng lượng lập lòe, cả ba đầu chó và Ouroboros lập tức bị sức mạnh sấm sét bao phủ, Ouroboros lập tức cứng đờ, miệng phun khói đen rồi rơi xuống đất.

“A ô a ô!” (Đã suýt quên, ta còn có chiêu này!) Beita nhìn vào đuôi mình có hai dấu răng, ánh mắt nhìn về phía Ouroboros càng trở nên khó chịu, nhưng Shuke hiển nhiên không cho Beita có cơ hội tiếp tục gây rối, nó nắm lấy Ouroboros và đi đến trước mặt Bạch Khải.

Bạch Khải nhìn vào Ouroboros đang ngậm miệng không động đậy, mồm méo lại, nói: “Được rồi, không cần giả vờ nữa, ta

biết rõ người không bị thương.”

Ouroboros: “...”

“Gamma, ta muốn ăn canh rắn.”

Ouroboros: “Ta chỉ đang đùa một chút với các người, đừng coi là thật.”

Vừa rồi vẫn như một con rắn chết, Ouroboros bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn vào tay Bạch Khải có năm đạo phù chú, nét mặt lại trở nên kiêu ngạo.

“Thì ra người chỉ là một Ngự Thú sư cấp năm, người tốt nhất nên lễ phép với ta, nói không chừng ta sẽ vui vẻ mà chỉ cho người một vài bí mật về việc tiến hóa thú cưng, giúp người nâng cao thực lực.”

“Hồi trước Võ Đế chính là nhờ có ta trợ giúp mới nuôi dưỡng được nhiều sinh vật huyền thoại như vậy.”

Nhìn vẻ mặt khoe khoang của Ouroboros, Bạch Khải tỏ ra thờ ơ, còn Beita như nhận được chỉ lệnh, lại một lần nữa tát ngã Ouroboros xuống đất.

“Nếu như người không muốn trở thành canh rắn, thì tốt nhất hãy chú ý thái độ khi nói chuyện với ta.”

Bạch Khải cầm lấy Ouroboros, nói: “Võ Đế đã chết hai ngàn năm, người định nói cho ta rằng từ lúc đó đến bây giờ người vẫn còn sống?” “Đương nhiên không phải! Ta chỉ là liên tục phục vụ cho Thủy Đế mà thôi...”

Ouroboros định khoác lác một phen, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Bạch Khải, nó lại im lặng.

“Người thích khoác lác như vậy, ta sẽ gọi người là Ngưu Bì Xà, dù sao thì da người cũng dày thật.”

Ngưu Bì Xà nghe vậy sững sờ, đang định phản kháng thì lại thấy Beita một lần nữa vung tay tới, nhanh nhẹn tránh đi, sau đó thuận đường chui lên cổ Beita, cắn vào đuôi và kéo mạnh.

“A ô ! ! !” (Ta không thể chịu đựng được ! ! !) Beita hai mắt sững sờ, lập tức ngã xuống băng, chân trước liên tục gõ lên cổ Ngưu Bì Xà, nhưng làm thế nào cũng không được, mà Ngưu

Bì Xà hình như cũng đã tìm được cách đối phó Beita, quần chặt hơn bao giờ hết.

“Hai con này, gây rối quá đáng rồi.”

Bạch Khải thấy vậy lắc đầu ngao ngán, Shuke lúc này lại ra tay, kéo Ngưu Bì Xà từ cổ Beita xuống, cuối cùng cứu Beita ra khỏi tình thế khó khăn.

“A ô a ô!” (Ta không quen với con rắn này, con người không được kéo ta!) “Đừng nóng, trước tiên ta hỏi nó một vài vấn đề đã.”

Bạch Khải kiềm chế cơn giận của Beita, nhìn vào Ngưu Bì Xà đang bị Shuke giữ chặt, nói: “Ngươi rốt cuộc là cái gì, tại sao lại ở dưới Thái Trạch hồ, còn nữa, những dị dạng ở Thái Trạch hồ rốt cuộc là tình huống như thế nào?” “Ta nói, ta chỉ là... Được rồi, ta chỉ là một con rắn nhỏ bình thường, trong lúc ngủ đông không cẩn thận lọt vào Thái Trạch hồ...”

Còn về dị dạng mà ngươi đề cập, chỉ là do dòng nước lạnh bên dưới phun trào và phá vỡ lớp băng mà thôi.”

Ngưu Bì Xà nhìn Bạch Khải với vẻ vô tội, nói: “Ta đã nói hết mọi thứ rồi, ngươi có thể thả cho cái sinh vật mạnh mẽ này ra không, như vậy thật sự có chút bất nhã.”

“Đừng nóng, chờ ta nghiên cứu ra ngươi là cái gì rồi ta sẽ thả ngươi.”

Bạch Khải mỉm cười, đưa tay đặt lên thân Ngưu Bì Xà, nhìn thấy nó không có bất kỳ phản ứng nào, thậm chí lại không gửi thông tin gì về trứng tiến hóa, nét mặt hắn lại lộ ra một nụ cười thỏa mãn.

Phổ thông, phổ thông nhưng đã có chút không bình thường, con sinh vật này có giá trị nghiên cứu khá cao.

Bạch Khải không để ý đến ánh mắt khao khát của Ngưu Bì Xà, bắt đầu khảo sát tình trạng của Thái Trạch hồ.

Lúc này, Thái Trạch hồ không còn bình yên như trước, xuyên qua cái lỗ mà Ngưu Bì Xà tạo ra, có thể rõ ràng thấy dòng nước xiết phun trào phía dưới, nếu không phải lớp băng này đã tồn tại nhiều năm, có lẽ đã bị dòng nước xiết đó đập vỡ từ lâu rồi.

“Beita, người có cảm nhận được tình huống phía dưới không?”
A ô a ô. (Thực sự quá lạnh, thần lực của ta không thể kéo dài xuống dưới được.) “À thì...”

” Bạch Khải gật đầu, nhìn vào lỗ thủng ngày càng to ra, liền cười lên Delta và bay lên không trung.

“Trước tiên hãy báo cáo với lão sư đã.”

...

Biệt thự Bạch gia.

Cảm nhận được Bạch Khải triệu hồi, Alpha bỗng nhiên có chút ngẩn ngơ, đang định trả lời thì lĩnh vực U Minh lại bỗng nhiên bao trùm, cắt đứt hành động của Alpha.

Hóa thân chim sẻ của Cửu U Minh Tước vững vàng đậu trên lưỡi kiếm của Tử Vong, không thấy thuộc tính hủy diệt khủng khiếp của nó, nói: “Khi chiến đấu mà ngẩn ngơ, đó là sai lầm cấp thấp.”

Alpha nghe vậy im lặng, Tử Vong bỗng nhiên quay đầu, một kiếm chém về phía Cửu U Minh Tước, nhưng nó linh hoạt tránh được.

Mỗi đòn tấn công từ Alpha đều không thể chạm tới Cửu U Minh Tước.

Alpha dường như đã đoán trước điều này, nhắm chặt kiếm, tốc độ càng lúc càng nhanh, những nơi lưỡi kiếm đi qua sẽ vẽ lên không trung một đường hắc tuyến mỏng, chồng chéo lại với nhau, tạo thành một biểu văn đặc biệt.

“Người cầm Tử Vong lực mà vẽ phù văn, có lẽ chỉ có người.”

Cửu U Minh Tước thấy vậy liền nhẹ nhàng vuốt cầm, ngay lập tức vung một chiêu xé nát biểu văn tử vong.

“Nhưng mà loại này không dựa vào năng lượng, không có gì lớn lắm để dùng.”

Alpha im lặng, hồi phục Tử Vong kiếm và không kháng cự nữa, lặng lẽ liên hệ với Bạch Khải.

“Được rồi, hôm nay cứ đến đây thôi, có lẽ người Nhà Ngự Thú sư đang gặp nguy hiểm.”

Cửu U Minh Tước thấy vậy cũng không còn hứng thú, lại trở về bờ vai của Bạch Hòa Quang và ngủ gật.

“Lão ba, có phải Bạch Khải đang gặp nguy hiểm không?”
Thấy Alpha có vẻ khác thường, Bạch Thu Trà không nhịn được hỏi, mà Bạch Hòa Quang thì lắc đầu, nói: “Ta đã phái Huyết Liêm Ác Linh đi cùng, không có vấn đề gì, mà còn có mạng lưới ở trên này đang theo dõi nữa.”

Đối với Liên Bang mà nói, giá trị của Bạch Khải thậm chí còn hơn cả một vài Ngự Thú Sư huyền thoại, vì vậy mỗi khi Bạch Khải rời khỏi thành phố, mạng lưới đều sẽ tiến hành giám sát chặt chẽ nhất đối với hắn, bất kỳ nguy hiểm nào xảy ra, đầu tiên sẽ có phản ứng chính là mạng lưới.

Về điều này, Bạch Hòa Quang đã sớm biết rõ, nhưng vẫn phái Huyết Liêm Ác Linh đến bảo vệ một cách âm thầm.

Cẩn thận một chút, cũng luôn không có vấn đề gì.

Ong ong ong...

Bạch Hòa Quang lấy điện thoại ra, nghe cuộc gọi từ Bạch Khải.

“Nhiệm vụ hoàn thành chưa?” “Chưa, nhưng ta đã phát hiện ra một số tình huống, cần báo cáo với lão sư một chút.”

Nói rồi, trong mắt Shuke lóe lên hồng quang, đưa điện thoại nhìn xuống tổng quan của Thái Trạch hồ.

“Thái Trạch hồ xảy ra sự cố, diện tích băng bị phá hủy lớn, nhiệt độ xung quanh cũng đang giảm nhanh chóng, nếu tiếp tục lan rộng, sợ rằng sẽ ảnh hưởng đến sinh vật xung quanh, lão sư có cần đến xem một chút không?” Bạch Khải nhìn vào lỗ thủng ngày càng lớn bên dưới, ra hiệu cho Delta tăng cao khoảng cách, tránh khỏi hàn khí đang không ngừng tuôn ra.

Nhiệt độ nơi này đang dần dần giảm thấp rồi...

Chương 460:

Phù chú Tử Vong Kiếm Thái Trạch Hồ.

Cửu U Minh Tước từ trên không rơi xuống, bên cạnh có Bạch Khải đã đợi sẵn lâu.

Hắn lập tức chạy đến nói: “Lão sư, người tới rồi.”

Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ, nhìn về phía dưới nơi đang dần mở rộng lỗ thủng, nói: “Nói cho ta biết tình hình cụ thể đi.”

Bạch Khải nghe xong, lập tức kể về việc mình đã gặp phải Thú hồn sư và những phát hiện liên quan đến Ngưu Bì Xà một cách tỉ mỉ cho Bạch Hòa Quang.

“Ouroboros?” Bạch Khải nhìn về phía Ngưu Bì Xà, Cửu U Minh Tước cũng tò mò tiến lên kiểm tra.

“Nhìn gì mà nhìn? Người đây là...?” Ngưu Bì Xà dường như hoàn toàn không nhận ra được thần phận của Cửu U Minh Tước, vẫn giữ bộ mặt kiêu ngạo.

Kết quả, vừa ngẩng đầu lên đã bị Beita dùng một móng vuốt xoa bóp trở lại.

“Trông có vẻ không có gì đặc biệt, từ linh hồn đến máu thịt đều rất bình thường, chỉ có điều có thể mở miệng nói chuyện, thì thú vị thật.”

Cửu U Minh Tước trong mắt lóe lên tia sáng, ngay lập tức nhìn thấu toàn bộ Ngưu Bì Xà.

“Nhưng mà, sự biến hóa tại Thái Trạch Hồ có vẻ không có liên quan gì đến hắn, chắc chắn có lý do khác.”

Bạch Hòa Quang nghe thế đã hiểu, không còn quan tâm đến Ngưu Bì Xà nữa, mà bắt đầu xem xét tình hình trước mắt nơi băng hồ.

Dù là điều hiếm gặp, nhưng với kinh nghiệm phong phú, Bạch Hòa Quang không phải là chưa từng gặp Ngưu Bì Xà loại này, một loại sủng thú có năng lực yếu nhưng có thể nói tiếng người.

So với điều đó, ông lại chú ý đến tình hình của Thái Trạch Hồ nhiều hơn.

“Người tiếp tục tu luyện đi, việc ở đây giao cho ta là ổn rồi.”

Bạch Hòa Quang nhìn sâu vào lỗ thủng dưới dòng nước đen của hồ, nói: “Đợt huấn luyện Alpha tạm thời đã kết thúc, để sau ta quay về sẽ tính tiếp.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang cười lên Cửu U Minh Tước, liền nhảy xuống hồ nước.

“Lão sư vẫn như trước làm việc nhanh chóng quá nhỉ...”

Nhìn thấy Bạch Hòa Quang hoàn toàn biến mất trong hồ nước, Bạch Khải không khỏi lắc đầu, như thể bản thân đã làm lão sư mất đi một kỳ nghỉ quý báu.

Dẫu vậy, lão sư dù sao cũng là truyền thuyết phong hào, sẽ không có chuyện gì đâu nhỉ? Bạch Khải nắm chặt cổ áo, rồi cười Delta trở lại bờ hồ.

Vì bị ảnh hưởng bởi lỗ thủng, nhiệt độ bên bờ Thái Trạch đã giảm đi không ít, nhưng sinh vật trong khu vực này vốn phù hợp với nhiệt độ thấp, nên giờ đây lại càng tỏ ra sống động hơn.

Bạch Khải tìm một chỗ đất trống rồi ngồi xuống, đầy mong đợi kêu gọi Alpha ra.

Sau một tuần được lão sư đặc huấn, không biết giờ này Alpha đã tiến bộ đến mức nào rồi.

Phù văn lấp lánh, thân hình cao lớn của Alpha xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

Vừa mới hiện ra, Bạch Khải đã cảm nhận được một khí tức ác liệt lao tới, không khác gì một thanh kiếm sắc bén.

“Ta sát, nhân kiếm...”

Không đúng, cốt kiếm hợp nhất?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên khi nhìn thấy Alpha, rõ ràng không có nhiều thay đổi về cấp bậc, nhưng khí tức thì hoàn toàn khác biệt.

Hiển nhiên có chút trải nghiệm bất ngờ.

“Alpha, ngươi đã tu luyện cái gì trong khoảng thời gian này?” Ken kết ken kết. (đang chiến đấu.) “Ngạch, sao ta lại cảm thấy Alpha của ngươi dường như trở nên giống như trước đây trầm lắng, không phải bị đánh đến mức tự bế đi chứ?” Bạch Khải lắc đầu bất đắc dĩ, nhìn về phía Shuke, hỏi: “Shuke, nhiệm vụ liên quan đến quân vương hung thú mạnh nhất ở đâu?” Shuke nhanh chóng tìm được thông tin về Kháo Sơn Quy, nói: “Hắn là sống ở Dương Vu Sơn, từ thông tin mà xem, nó đã gần đạt cấp sáu rồi.”

“Vậy thì đi tìm Kháo Sơn Quy luyện tập một chút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, một mình năm sủng thú nhanh chóng hướng đến mục tiêu theo chỉ dẫn trong bản đồ.

“Còn một điều nữa, đừng quên đến ngươi nhé!!” ... Dương Vu Sơn.

Cuối thu Dương Vu Sơn gần như bị màu đỏ của lá phong bao phủ, từ xa nhìn lại giống như một dải màu đỏ trải dài.

Mà ở sâu trong Dương Vu Sơn, một con rùa đen toàn thân màu đen đang thích thú nằm ở dưới chân núi, thỉnh thoảng cử động chút ít, dẫn đến những đợt rung lắc dữ dội trên sườn núi bên cạnh. ...

“Chính là chỗ này.”

Nhìn vào chỗ đá núi đang rung lắc ở xa, Bạch Khải xác định mục tiêu của bọn họ, lúc này tăng tốc chạy đến gần Kháo Sơn Quy.

Lúc này, Kháo Sơn Quy cũng đã nhận ra gần đó có Bạch Khải và những người khác, lập tức thay đổi vẻ mặt hài lòng ban đầu, khí tức hung ác từ thân thể hắn toát ra, bay thẳng về phía Bạch Khải.

Như một sinh vật khó có thể sống đơn độc trong cấp độ quân vương, thực lực của Kháo Sơn Quy không cần nói cũng biết, không chỉ có sức mạnh kinh khủng mà còn cả phòng ngự khiến mọi người tuyệt vọng, đủ để khiến vô số kẻ thù phải khiếp sợ.

A ô... (thật là một con rùa lớn...).

Beita ngây dại nhìn Kháo Sơn Quy giống hệt một ngọn núi nhỏ trước mặt, hàm răng không ngừng mãi không khép lại, trong khi Nguru Bì Xà thì lại khinh thường nói: “Cái này gọi là lớn? Nhớ hôm nào ta bồi tiếp Thủy Đế đi săn bắt con Đại Hoang Quy đó mới gọi là lớn, con này còn không bằng hân con non đâu.”

A ô! (thôi rần, người có thể im miệng không?) Thấy vậy, Beita bỗng tỉnh táo, bản năng nâng móng vuốt lên, nhưng Nguru Bì Xà dường như đã đoán trước được động thái đó, nhanh nhẹn nhắm cái đuôi của Beita, trực tiếp cắn khiến Beita nhảy dựng tại chỗ, chạy quanh cây cối.

“Hai gia hỏa này, thật sự là quá hợp nhau...”

Nhìn hai con quái thú hợp tác kỳ lạ, Bạch Khải bất đắc dĩ cười một tiếng, sau đó cảm thấy mặt đất rung động, Kháo Sơn Quy vốn nằm rạp trên mặt đất đã đứng dậy.

Khi đứng lên, độ cao của Kháo Sơn Quy không tăng lên bao nhiêu, nhưng lại đem đến cho người ta cảm giác áp lực rằng lúc này như có một ngọn núi lớn đang hướng về phía họ đi tới.

“Alpha, giao cho người.”

Bạch Khải vỗ nhẹ vào lưng Alpha, Alpha gật đầu nhẹ, rồi từ phía sau gỡ Tử Vong chi kiếm ra, ngay lập tức biến mất tại chỗ.

“Ta đêch...”

Alpha tốc độ sao lại nhanh đến vậy.”

Nhìn thấy Alpha chỉ trong chớp mắt đã tới ngay đỉnh đầu Kháo Sơn Quy, Bạch Khải kinh ngạc.

“Delta, người có thấy rõ động tác của Alpha không?” Róc rách róc rách. (chỉ nhìn thấy một điểm vết tích, không khí phía trước Alpha có vẻ như bị cắt mở, hoàn toàn không ảnh hưởng đến động tác của Alpha.) Delta lắc đầu, với tư cách là một trong những chiến sĩ duy nhất của đội, Delta tự nhiên cũng không chậm, nhưng ngay cả Delta cũng không thấy rõ được, chắc chắn những đối thủ khác sẽ càng khó khăn hơn.

Rõ ràng Alpha đã vượt qua sự dự đoán của Kháo Sơn Quy, nhưng cũng không biểu hiện quá nhiều.

Tốc độ này, đối với kẻ thù mà nói, thậm chí không biết đã bị ăn bao nhiêu.

Khi kẻ này bị tấn công lần đầu tiên, hắn chỉ còn cách phải để cho Alpha giết thịt hắn.

A! ! ! Kháo Sơn Quy vốn còn chậm chạp vặn vẹo cơ thể bỗng phát ra tiếng rú thảm, lớp giáp chắc chắn của hắn bỗng nhiên xuất hiện một vết rách dài nhỏ.

“Đây là, Trục Phong chi kiếm?” Bạch Khải nhìn kỹ, bất ngờ khi thấy Alpha đang giữ một tay cầm kiếm, lúc này mới hiểu ra.

Giấu dưới bức màn của Trục Phong, Trục Phong chi kiếm đã trở thành một thanh vũ khí vô hình, sắc bén vô song.

Nhìn thấy lớp phòng ngự từng khiến mình kiêu ngạo đang bị Alpha phá tan, Kháo Sơn Quy nghiêm túc, nổi giận gầm lên một tiếng, không thèm nhìn đá núi mà như một viên đạn lao tới Alpha, nhưng còn chưa kịp tới gần đã bị thu nhỏ thành những viên đá vụn, rơi rơi xuống đất.

Cùng lúc đó, Alpha cầm Tử Vong chi kiếm cũng vô tình vung ra, kiếm khí màu đen theo đường vết thương do Trục Phong chi kiếm để lại lặng lẽ xâm nhập vào cơ thể của Kháo Sơn Quy. Âm âm...

Lực Tử Vong thâm nhập vào cơ thể Kháo Sơn Quy, khiến hắn cảm nhận được sự nguy hiểm, trực tiếp rúc vào lớp giáp xác bên trong, đồng thời huấn luyện một trường hợp lực trường màu vàng đất hiện ra, bao trùm cả nơi đó và lập tức cố định mọi thứ, thậm chí cả phách khí tử vong đã xâm nhập vào trong cơ thể Kháo Sơn Quy cũng bị đuổi ra ngoài.

Nhìn thấy tình hình đó, Alpha không chút sợ hãi, thậm chí không hề mở ra Tử Vong lực trường, mà chỉ nhẹ nhàng vung tay Tử Vong chi kiếm, từng đầu sợi dây màu đen xuất hiện trên không trung, từ từ kết hợp lại thành một hình dạng phù chú kỳ lạ.

“Đây là, phù văn cấu trúc? Sao chưa thấy qua bao giờ?” Thấy Alpha thao tác như vậy, Bạch Khải cảm thấy hiếu kỳ, mà phù chú của Alpha đã hình thành, Tử Vong chi kiếm lập tức đâm thẳng vào trung tâm của phù chú.

Chỉ trong giây lát, kiếm khí bùng nổ, vô số khí kiếm màu đen từ trong phù chú bay ra, không cần nhìn sự cổ hóa hiệu quả của lực trường Kháo Sơn Quy, mà rơi xuống những vùng mà tử vong kiếm khí đã tác động lên lớp giáp của nó.

Không có tiếng động âm ỉ nào, nơi mà Kháo Sơn Quy bị khí kiếm tử vong tiếp xúc đều như vôi bột rơi xuống, phơi bày ra bên trong cơ thể Kháo Sơn Quy.

“Ta sát, đây là kiếm phù? Alpha, ngươi tự tay lĩnh ngộ ra sao?” Ken kết ken kết. (không sai.) Alpha nhẹ gật đầu, nhìn thấy Kháo Sơn Quy trước mặt mình vô cùng hoảng sợ, lại một lần nữa đổi lại dùng Trục Phong chi kiếm, lưỡi kiếm vô hình không ngừng cắt xé thân thể của Kháo Sơn Quy, đợi đến khi hấn triệt để rối loạn, lúc này mới đưa ra một kiếm chém đầu.

“Chắc chắc...”

Hiệu suất như vậy, tương đương cũng không tệ.”

Bạch Khải thấy vậy thỏa mãn nhẹ gật đầu, dù Kháo Sơn Quy vẫn là ngũ giai, nhưng dù sao cũng là trung đẳng quân chủ, không ngờ rằng Alpha có thể giải quyết hấn mà không cần mở lực trường, sức chiến đấu này rõ ràng có thể vượt qua đồng giai.

“Nhưng mà, Alpha ngươi cái kiếm phù đó là từ đâu ra vậy?” Ken kết ken kết. (là từ Cửu U Minh Tước bên kia học hỏi mà ra, tuy nhiên Cửu U Minh Tước đã biến hóa thành U Minh chi hỏa, còn ta là hoàn thành vẽ thành phù văn.) Bạch Khải hiểu rõ, lão sư Cửu U Minh Tước đúng là không sử dụng Tử Vong chi lực để chiến đấu trực tiếp như Alpha, so với ông, phương pháp mà Alpha ứng dụng trước đó trong trận đấu đúng là có một chút thô sơ rồi.

Nói đơn giản, trước đó giống như một kẻ mới giàu có cầm tiền đi đánh nhau, giờ lại là đổi những đồng tiền đó thành những thứ khác, còn nện người hiệu quả hơn.

“Rất tốt, coi như không uổng công lao luyện tập của ngươi trước đây.”

Bạch Khải vỗ nhẹ vào Alpha, nhìn xác Kháo Sơn Quy lớn lao trước mặt, nói: “Nhanh chóng thu thập một chút, rồi tiếp tục tìm kiếm mục tiêu tiếp theo.”

Ngay cả một Kháo Sơn Quy mạnh nhất cũng bị giải quyết,
những sủng thú khác chẳng phải đều là món ăn ngon sao?
Nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ, rồi cùng lão sư xem xem
bên Thái Trạch Hồ thực sự đã xảy ra chuyện gì.

Chương 461:

Phù văn máy móc vũ trang quân đoàn Nhìn thấy trước mặt một con quái vật vô lực nằm bất động bên dưới những dây leo màu vàng kim, Bạch Khải hài lòng gật đầu nhẹ.

Theo kế hoạch đã được chuẩn bị tại Shuke, Bạch Khải trong lần này chỉ mất ba ngày đã hoàn thành những nhiệm vụ còn lại, thu hoạch cũng khá phong phú.

Mặc dù chỉ lấy được một nguyên liệu cấp truyền thuyết, nhưng số lượng tài nguyên cấp sử thi vẫn không ít, sau khi trở về tổng bộ, hẳn nhất định sẽ đổi được một loạt nguyên liệu hữu ích.

Khi cấp độ của các hung thú tăng lên, Bạch Khải không còn khắt khe nữa, tất cả đều giao cho Trùng Thảo xử lý, mà hắn chú tâm vào việc để tất cả sủng thú tham gia, mặc dù không gặp phải nguy hiểm nghiêm trọng, nhưng các sủng thú đều đã tăng trưởng và có thêm trải nghiệm.

Cấp bậc, thuộc tính cơ sở, kỹ năng và độ thành thạo.

Các thông số nâng cao nhanh hơn rất nhiều so với quá trình huấn luyện bình thường.

“Hô ~ quả thật thực chiến giúp tăng tiến nhanh chóng, mà việc thường xuyên ra ngoài hoạt động cũng rất cần thiết.”

Bạch Khải thu hồi ánh mắt, nhìn đồng hồ rồi nói: “Hãy đến ven hồ Thái Trạch xem sao, lão sư cũng đã đi ra ngoài rồi.”

Ven hồ Thái Trạch.

Không khí lạnh lẽo trên hồ Thái Trạch càng ngày càng tăng, vùng băng giá đang dần mở rộng ra ngoài, khiến cho tất cả sinh vật sống xung quanh buộc phải di chuyển đi.

Vì vậy, các thành phố như Cổ Túc và Linh Tê đã nhanh chóng điều động quân đội đến các khu vực ven hồ Thái Trạch để ngăn chặn các sinh vật di chuyển và đưa vùng phụ cận vào trạng thái kiểm soát.

“Có vẻ tình hình còn nghiêm trọng hơn so với những gì ta nghĩ.”

Bạch Khải từ trên lưng Ngưu Bì Xà nhảy xuống, nói: “Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì? Ta không tin ngươi không nắm rõ.”

Ngưu Bì Xà mở mắt ra ngái ngủ, mờ mịt nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Phía dưới? Hôm nay có phải ăn mì cho bữa trưa không, khụ khụ, chỉ đùa một chút thôi mà.”

Bị ánh mắt sắc cạnh của Bạch Khải nhìn chăm chăm, Ngưu Bì Xà ngay lập tức thay đổi thái độ, nói: “Ta trước đó chỉ đang ngủ say, thật sự không rõ, nhưng ta nhớ lúc trước Kiếm Đế đã từng chiến đấu với một con nửa bước Thần Thoại ở đây.”

“Nửa bước Thần Thoại? Cấp độ cao nhất không phải mới có truyền kỳ sao?” Bạch Khải lập tức mở to tai lên, tập trung chờ đợi câu chuyện tiếp theo, Ngưu Bì Xà hiển nhiên cũng hài lòng với thái độ của Bạch Khải, giả vờ nung nấu, rồi từ từ mở miệng.

“Cái này nửa bước Thần Thoại nha...”

” “Ừm, ừm.”

“Ta cũng không rõ lắm.”

“Gamma, bữa trưa hãy ăn canh rắn đi.”

“Khụ khụ, ta nhớ, sinh vật truyền kỳ có thể tiến thêm một bước, có thể mang một số khả năng của sinh vật Thần Thoại, nhưng không thể hoàn toàn biến thành sinh vật Thần Thoại, vì vậy được gọi là nửa bước Thần Thoại.”

“Nói như thế rất thoải mái, ngươi không phải đang bịa chuyện chứ?” “Làm sao có thể, đây chính là điều ta nghe được từ nhiều Đế Hoàng bên kia, không thể sai được.”

Ngưu Bì Xà ngồi thẳng dậy, đang định phát huy một hồi thì bị Bạch Khải một phát ném lên lưng Ngưu Bì Xà.

“Nửa bước Thần Thoại, lão sư là một trong những cao thủ mạnh nhất liên bang, thậm chí có thể quét sạch cả những hung thú truyền kỳ, không chừng cũng thuộc dạng nửa bước Thần Thoại?” Bạch Khải nhìn vào hồ Thái Trạch đang bị phong tỏa nghiêm ngặt, lúc này Delta đã hạ cánh.

Một con quái thú cao to mặc giáp trụ màu trắng nhanh chóng tiến đến trước mặt Bạch Khải và đứng vững.

Một người lính trung niên mặc quân phục từ trên lưng quai thú nhảy xuống, nói với Bạch Khải: “Bạch Khải tiên sinh, tôi là Gia Cát Doãn, thuộc đội ngũ phòng ngự thành phố Lang Gia, rất hân hạnh được gặp ngài.”

Chương 462:

Phù văn máy móc vũ trang quân đoàn “Ôn.”

Bạch Khải cùng Gia Cát Doãn nắm tay nhau, nói: “Cái kia, ta có thể hỏi một lần về ngài và Võ Hầu tập đoàn...”

Gia Cát Doãn nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Ta là Gia Cát Thần đại bá, chỉ là ta thường không có dịp trở về, nhưng có không ít điều nghe Bạch Khải tiên sinh người nói qua.”

Nói rồi, Gia Cát Doãn vỗ vỗ Bạch Hùng, con thú trên người máy móc vũ trang, nói: “Nhờ phúc của Bạch Khải tiên sinh, thành phố Cổ Túc Cực Địa Băng Lang quân đoàn cùng thành phố Lang Gia Băng Chương Gấu quân đoàn đều đã được ưu tiên phân phối phù văn máy móc vũ trang và vũ trang tiến hóa, điều này có thể giúp giảm áp lực cho chúng ta.”

“Đã bắt đầu phổ cập trong quân đội sao?” Bạch Khải nghe vậy có hơi kinh ngạc, phù văn máy móc vũ trang thì không nói, nhưng vũ trang tiến hóa mới được báo cáo chưa đầy nửa tháng, mà liên bang đã bắt đầu phổ cập rồi sao? “Đúng rồi.”

Gia Cát Doãn nhẹ gật đầu, nói: “Vũ trang tiến hóa sau khi thử nghiệm với súng thú, bất kể là lực phòng ngự hay thủ đoạn công kích đều gia tăng rõ rệt.

Hiện tại hai thành phố của chúng ta đang ở giai đoạn thử nghiệm, chờ thu thập đủ dữ liệu thực chiến, có lẽ sẽ phổ cập hoàn toàn.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, trước đó đã nghe Sở giáo sư đề cập, liên bang sớm đã nghiên cứu về máy móc cùng việc kết hợp với sinh vật, nhưng phần lớn chỉ thử nghiệm với các loại phù văn máy móc vũ trang bên ngoài, và cũng đã thực hiện thử nghiệm ở những địa điểm khác nhau.

Nhìn tình trạng hiện tại, có vẻ như hãn vũ trang tiến hóa đã chiến thắng.

“Đúng rồi, hồ Thái Trạch bây giờ ra sao?” Gia Cát Thần thở dài, nói: “Lỗ thùng trên hồ Thái Trạch vẫn đang mở rộng, phạm vi ảnh hưởng của hàn khí ngày càng lớn.

Nếu tiếp tục như vậy, có lẽ chúng ta sẽ phải di dời cư dân ở khu vực xung quanh.”

“Nghiêm trọng đến vậy, thầy ta đâu, ông ấy ra sao?” “Bạch truyền kỳ đã ra ngoài một lần, cũng là ông ấy thông báo quân đội đến, nhưng sau đó lại trở về.”

Gia Cát Doãn lại cười lên Băng Chương Gấu, nói: “Ta sẽ dẫn người đến hiện trường xem một chút, tính toán thời gian, Bạch truyền kỳ hẳn cũng sắp ra ngoài rồi.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ nhàng, cười Delta theo Gia Cát Doãn, hai người vừa đi vừa trò chuyện, nhanh chóng trở nên thân quen.

“Ha ha ha...”

Gia Cát Thần có thể quen biết Bạch Khải người, thật là vận mệnh của hắn.

Nhắc đến vấn đề thức tỉnh thiên phú, hắn từng trải qua một thời gian dài buồn bã, nhưng bây giờ thì tốt rồi, Ngự Linh cầu, phù văn máy móc vũ trang, vũ trang tiến hóa, ba loại phát minh này thực sự là được tạo ra dành riêng cho hắn, xem như thực hiện được một giấc mơ của hắn.”

Gia Cát Doãn cười lớn, nói: “Ta là quân nhân, không có thủ đoạn như tiểu Tự, nhưng nếu Bạch Khải người đến thành phố Lang Gia thì cứ tìm ta, ta nhất định sẽ giúp người giải quyết.”

“Vậy thì xin phiền Gia Cát thúc thúc rồi.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, thành phố Cổ Túc và thành phố Lang Gia không quá xa, có Gia Cát Doãn hỗ trợ, về sau việc thu thập thông tin trong chuyến dã ngoại nhất định sẽ không cần lo lắng nữa.

Dù sao, ngay cả như hiệp hội ban bố nhiệm vụ, nhiều thông tin cũng đều là từ bộ đội nơi đây thu thập được.

Chẳng mấy chốc, hai người đã đến được bờ hồ Thái Trạch.

Y như Gia Cát Doãn đã nói, lỗ thủng trên mặt băng ngày càng lớn hơn, hơi lạnh tỏa ra càng lúc càng mạnh mẽ.

Delta chỉ cần có một cơn gió lạnh thổi qua, trên thân nó đã xuất hiện một lớp băng mỏng.

Bạch Khải cũng không khỏi rung mình, lập tức triệu hồi Gamma để bao bọc mình lại.

“Độ này mà người bình thường thật sự không thể chịu đựng được.”

Bạch Khải cố gắng hít một hơi, ngay cả hắn, một Ngũ giai Ngự Thú Sư, cũng cảm thấy khó chịu, người bình thường có lẽ chỉ cần hít một hơi đã bị đông lạnh.

“Đúng vậy, nếu như Bạch truyền kỳ không thể tìm được biện pháp ngăn chặn tình huống như vậy, liên bang có lẽ sẽ phải xem xét việc sử dụng vũ khí hạt nhân.”

Chương 463:

Phù văn máy móc vũ trang quân đoàn Cát Doãn có vẻ bất đắc dĩ.

Dù hạch tâm vũ khí có thể ngăn chặn tình trạng dị biến của hồ Thái Trạch tiếp tục xảy ra, nhưng từ đó về sau, vòng sinh thái của hồ Thái Trạch sẽ hoàn toàn bị phá hủy, những thành phố xung quanh cũng sẽ chịu ảnh hưởng không nhỏ.

Vì vậy, trừ khi thực sự cần thiết, họ không muốn sử dụng biện pháp này.

“Đã đến bước này rồi sao?” Bạch Khải, với ánh mắt ngưng lại, thân là một võ sư cơ khí, hẳn hiểu rõ sức tàn phá của hạch tâm vũ khí. Đó chính là thứ có thể hoàn toàn thay đổi hình dạng một vùng đất, mà giờ đây lại muốn sử dụng nó ở đây.

“Trưởng quan, mặt băng đã dừng lại sự khuếch tán!” Đúng lúc này, một người lính vội vàng chạy đến trước mặt Gia Cát Doãn, lớn tiếng báo cáo.

“Ngừng lại?” Hai mắt Gia Cát Doãn sáng lên.

Hiện tại, tình trạng dị biến của hồ Thái Trạch vẫn nằm trong tầm kiểm soát của bọn hắn.

Việc dừng khuếch tán lúc này là tin tức tốt lành.

Nghe lời báo cáo của người lính, Bạch Khải lập tức đi tới, quả nhiên thấy trên mặt băng, những vết nứt đã dần dần biến mất, không còn tiếp tục lan rộng.

Thậm chí, nơi mà ban đầu bị vỡ ra trên mặt hồ hiện đang dần dần xuất hiện một lớp băng mỏng, đồng thời cũng đang từ từ lan ra về phía trung tâm.

“Không phải dừng khuếch tán, mà là đang khôi phục lại nguyên trạng?” Bạch Khải cảm thấy ngạc nhiên.

Sự tình đột ngột xảy ra này, chẳng lẽ là lão sư đã tìm ra vấn đề cốt lõi? So với sự khuếch tán trước đó, tốc độ tích tụ của lớp băng rõ ràng nhanh hơn nhiều.

Chỉ trong vòng vài phút ngắn ngủi, lớp băng đã khôi phục lại hình dáng mà Bạch Khải rời đi lúc nãy.

Cuối cùng, khi mặt băng sắp hoàn toàn phục hồi, Cửu U Minh Tước bỗng nhiên phá vỡ lớp băng mà bay lên trời, sau đó xoay vòng trên không rồi rơi xuống bên cạnh Bạch Khải.

Bạch Hòa Quang có vẻ hơi mệt mỏi, nhìn Bạch Khải và hỏi: “Người đã hoàn thành nhiệm vụ chưa?” “Hừm, đã tiêu diệt hai mươi con lãnh chúa hung thú và năm con hung thú cấp quân vương.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đáp: “Lão sư, ngài có muốn nghỉ ngơi một chút không?” “Không cần, phong ấn bên dưới hồ Thái Trạch đã bị hư hại, ta cần lập tức liên hệ với tổng bộ và Cục 13.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nhìn về phía Gia Cát Doãn và nói: “Gia Cát đoàn trưởng, làm phiền người thông báo với các đơn vị khác, sẽ lấy nơi này làm hạch tâm, tất cả phạm vi 100km quanh đây đều phải được kiểm soát, tốt nhất là dựng lên một mạng lưới giám sát chặt chẽ, không được để bất kỳ ai không liên quan lại gần.”

“Vâng!” Gia Cát Doãn nghe xong liền đứng thẳng người, chào Bạch Hòa Quang rồi vội vã quay đi.

Những người lính xung quanh ngay lập tức bận rộn, bắt đầu sắp xếp các loại dụng cụ.

“Lão sư, bên dưới hồ Thái Trạch rốt cuộc có thứ gì?” Bạch Khải nhận thấy tình hình nghiêm trọng, không nhịn được hỏi.

“Cụ thể là thứ gì thì ta không rõ, nhưng vật phong ấn bên dưới chắc chắn là nguyên nhân dẫn đến tình trạng hồ Thái Trạch như bây giờ.

Trước khi chưa nắm rõ mọi thứ, không thể tùy ý thả ra.”

Bạch Hòa Quang nhìn xuống lớp băng dưới chân, nói tiếp: “À, trước đây người có nói đến mấy người Thú hồn sư ở đâu?” “Ta đã để một số Ngự Thú sư từ thành phố Lang Gia đưa họ trở về, và cũng đã báo cáo cho hiệp hội chuẩn bị phối hợp.

Hiện giờ chắc hẳn họ đang ở nơi đó.”

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, vỗ vỗ Cử U Minh Tước, Cử U Minh Tước liền bay lên không.

“Người về trước chờ tin, khi ta trở về, sẽ sắp xếp cho người thêm một nhiệm vụ mới.”

Nói xong, Cử U Minh Tước liền đưa Bạch Hòa Quang hướng về thành phố Lang Gia bay đi.

“Mặc dù nói rằng khả năng càng lớn, trách nhiệm càng nặng, nhưng phong hào truyền kỳ của lão sư cũng bận rộn quá mức, nhanh chóng đuổi kịp cả 007 rồi.”

Bạch Khải không nhịn được thở dài, hy vọng mọi chuyện đừng diễn ra thành truyền thừa sư môn, hẳn không có hứng thú với việc bận rộn như vậy.

Chương 464:

Đơn rút không có kỳ tích, mười liên hủy cả đời (Bí cảnh căn cứ) Nhìn lại một lần nữa những hư hại trên thiết bị vách ngăn không gian, Bạch Khải thở dài một hơi bất đắc dĩ.

“Quả nhiên, không có tài liệu liên quan mà muốn dựa vào một thiết bị máy móc để cưỡng ép giải thích vẫn là khá khó khăn.”

Sau quá trình thử nghiệm liên tục với hệ thống Cửu Đỉnh, Bạch Khải cuối cùng đã tạo ra được thiết bị vách ngăn không gian đầu tiên.

Kể cả về bề ngoài và cấu trúc bên trong, nó gần như giống hệt với thiết bị bị hỏng của hiệp hội thành phố Nile, nhưng dù thế nào đi nữa cũng không thể mở ra.

“Được rồi, quay lại thử xem chuyên gia Sở có thể giúp gì không, cho dù chỉ một chút cũng được.”

Bạch Khải rũ bỏ tài liệu trong tay và nói: “Vũ, nhờ cậy người, hãy thử nghiệm lại đi.”

“Gia gia cứ yên tâm, Vũ sẽ cố gắng.”

Một biểu tượng cười xuất hiện trên màn hình trí tuệ nhân tạo và sau đó một số thiết bị máy móc bắt đầu đến gần, tiến hành phân tích, sửa chữa và khôi phục thiết bị vách ngăn không gian một lần nữa.

Là một thiết bị nghiên cứu máy móc, quá trình phân tích này có lợi rất lớn cho sự phát triển của nó, cho nên Vũ và hệ thống Cửu Đỉnh tự nhiên không biết mệt mỏi.

Nhìn cảnh Vũ cùng hệ thống Cửu Đỉnh phối hợp làm việc, Bạch Khải cảm thấy rất hài lòng.

Giờ đây, trụ sở này có lẽ đã không còn thua kém bất kỳ đạo quán bình thường nào, thật đáng tiếc là không thể ở lại đây mãi, còn nếu không thì cuộc sống này chắc chắn sẽ rất hài lòng.

Cho dù sau này có tìm được những bí cảnh tốt hơn, hiện tại địa điểm này hẳn cũng không muốn tùy tiện vứt bỏ. Ánh sáng lóe lên, Bạch Khải xuất hiện trong biệt thự Bạch gia, nhìn ra ngoài

cửa sổ thấy Bạch Thu Trà đang tĩnh tâm ngồi trên đầu Cốt Long, hần lập tức bước ra ngoài.

Thần thông Thông Linh không chỉ giúp Bạch Thu Trà vượt qua những hợp đồng với những sinh vật cấp Đế Hoàng, mà còn cho cô khả năng đồng bộ hóa tưởng tượng với Cốt Long.

Năng lực này có thể giúp Bạch Thu Trà tăng tốc tốc độ nâng cao tinh thần lực của mình.

Theo Bạch Khải, đây chính là ưu thế lớn, giúp Bạch Thu Trà có thể sử dụng tốc độ nhanh hơn để giải phóng sức mạnh của một Thông Linh sư.

Bạch Khải dám khẳng định, Bạch Thu Trà không chỉ là người trẻ tuổi nhất đạt cấp bậc tứ giai, ngũ giai Ngự Thú sư, mà có thể còn trở thành người trẻ tuổi nhất đạt lục giai Ngự Thú sư, thậm chí có thể là truyền kỳ.

“Bạch Khải, sao hôm nay ngươi lại ra ngoài sớm như vậy?”
Bạch Thu Trà nhận ra sự hiện diện của Bạch Khải, dừng lại việc thiền định và nhảy xuống từ trên lưng Cốt Long.

“Trong tay ta không có việc gì cần làm, nên ra ngoài nghỉ ngơi một chút.”

Bạch Khải nhún vai, hiện tại bất kể là Ngự Linh cầu hay là phù văn máy móc vũ trang, thậm chí cả sinh vật tiến hóa, đều đã cơ bản được giao cho những con thú cưng và hệ thống Cửu Đỉnh nghiên cứu.

Bạch Khải gần như không còn gì để làm außer việc thỉnh thoảng kiểm tra tiến độ và giúp những con thú cưng ấp trứng.

“Thảo nào.”

Bạch Thu Trà hiểu ra, nói tiếp: “À đúng rồi, lão ba vừa gọi điện, ông ấy nói ngày mai sẽ về, để người ở đây chờ ông ấy.”

“Được.”

Bạch Khải gật đầu, nhìn Bạo Lôi Thử đang ngủ gà ngủ gật trên lưng Cốt Long vì quá chán, nói: “Bạo Lôi Thử dạo này thế nào? Có xuất hiện phản ứng gì dị thường với phù văn máy móc vũ trang không?” “Yên tâm, nhờ tiến hóa mà Bạo Lôi Thử cùng với máy móc vũ trang hòa hợp một cách hoàn hảo, không có phản ứng dị thường nào cả.”

Bạch Thu Trà trả lời: “Nói về việc này, hôm nay nhà Tinh Linh có vẻ như đang tổ chức một sự kiện, nghe nói có liên quan đến Ngự Linh cầu và phù văn máy móc vũ trang, nếu không hãy cùng nhau đi xem thử?” “Sự kiện à?” Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn người, ngay lập tức thấy hứng thú.

Cả hai ăn ý nhau, lập tức ngồi lên lưng Cốt Long hướng về phía nhà Tinh Linh mà đi. ... Nhờ mối quan hệ của một người nào đó, nhà Tinh Linh đã trải qua nhiều lần xây dựng và mở rộng, trở thành một khu vực có không gian khổng lồ.

Khu vực bán hàng, khu nuôi dưỡng thú cưng, khu nuôi dưỡng Ngự Linh, đạo quán... Tất cả đã tạo thành một khu vực buôn bán độc lập.

Hôm nay, rất nhiều Ngự Thú sư và Ngự Linh sư đang đổ về đây, và mục tiêu chính là khu buôn bán lớn nhất trong khu vực này.

Chợ Võ Hào.

“Quy mô này cũng sắp rival Cửu Đỉnh thương thành rồi.”

Chương 465:

Đơn rút không có kỳ tích, mười liên hủy cả đời Khải đứng trước cao ốc chọc trời, cảm thấy hơi bất ngờ.

Lần trước hẳn đến đây, nơi này chỉ là một khu đất trống.

Giờ đây, chỉ sau hơn một tháng, nó đã hoàn thành rồi sao?
“Thì ra hôm nay là lễ khai trương của Võ Hầu thương thành, không trách mà có nhiều người tụ tập ở đây như vậy.”

Bạch Khải quan sát xung quanh một lượt, và nhìn thấy quảng cáo 3D của Võ Hầu thương thành đang di chuyển trên không.

Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên.

Lễ khai trương cùng các chương trình giảm giá đã thu hút rất nhiều cửa hàng tham gia, thật sự là rất nhộn nhịp.

“Nói về điều này, hình như trước đó Gia Cát Thần có gửi thông tin gì cho ta.”

Thấy cảnh tượng trước mắt, Bạch Khải chợt nhớ ra điều gì, liền lấy điện thoại ra tìm kiếm.

Quả nhiên, hắn tìm thấy thông điệp mời của Gia Cát Thần trong đồng tin nhắn lộn xộn.

“Thật đáng ghét, tại sao lại là thẻ màu trắng!” Một giọng nói đầy sự bất mãn thu hút sự chú ý của Bạch Khải.

Hắn nhìn lại và thấy một cửa hàng chiếm diện tích lớn, bên trong đông nghịt người và liên tục có người đổ vào.

“Trong đó hình như là nơi bán Ngự Linh cầu và vũ khí phù văn.”

Bạch Thu Trà liền bay lên cao, nhìn vào bên trong đang diễn ra hoạt động gì đó, nhưng trong ánh mắt lại tràn đầy nghi ngờ.

“Họ hình như đang rút thẻ?” “Rút thẻ?” Khóe môi Bạch Khải co giật.

Hắn đột nhiên nhớ đến một vài kỷ niệm không hay, nhưng lòng hiếu kỳ mạnh mẽ vẫn thúc đẩy hắn xuyên qua đám đông để đến cửa hàng.

Quả đúng như Bạch Thu Trà nói, họ đang thực hiện việc rút thẻ, hơn nữa còn là loại rút mười lần liên tiếp.

Nội dung rút thẻ không phải là nhân vật anh hùng gì, mà là thẻ liên quan đến vũ khí và phù văn.

Chỉ cần thu thập đủ mảnh ghép nhất định, có thể miễn phí để Võ Hầu tập đoàn làm cho súng thú của mình một vũ khí phù hợp, nếu may mắn, có thể trực tiếp rút được vũ khí hoàn chỉnh.

Còn nếu vận xui, rút đủ số lần thì cũng chỉ ra được những thứ bình thường mà thôi.

“Hoạt động thất đức như vậy, rốt cuộc là ai dám tổ chức.”

Bạch Khải nhíu mày nhìn nhóm người với vẻ mặt đỏ bừng, không khỏi thở dài. Đơn rút không có kỳ tích, mười liên hủy cả đời, thanh niên à, rút thẻ kiểu này thật sự không ổn rồi. Đáng tiếc, những người này dường như không hề biết đến những khó khăn mà Bạch Khải đã trải qua, họ đã hoàn toàn chìm đắm trong sự phấn khích của việc rút thẻ.

“Màu lam hiếm thấy ~” Dưới một tiếng kêu như muốn ăn đòn, một thanh niên không nhịn được, dùng sức đâm bàn rút thẻ và định tiếp tục nạp tiền. “Kiểm tra hệ thống, hôm nay ngài đã tiêu xài hết hạn mức hợp lý, xin hãy ngừng việc tiêu xài.” Giọng hệ thống vang lên, khiến thanh niên đó dần bình tĩnh lại, nhưng nghĩ về những ngày tháng không may mà mình đã trải qua thì vẫn cảm thấy không cam lòng. “Rút thẻ không phải là cách mà các người làm.” Lúc này, một thanh niên ăn mặc sang trọng, với da cừu, từ đám tay chân đi tới, với vẻ tự mãn đẩy thanh niên kia sang một bên.

“Mười rút liên tiếp thì có thể được cái gì? Nếu rút thì phải 100 lần mới được!” Thanh niên đó đầy kiêu ngạo đăng nhập vào tài khoản của mình, rồi không thèm nhìn, trực tiếp nhấn lên nút rút thẻ liên tiếp, và lập tức rất nhiều thẻ bay lên từ máy rút thẻ.

Chương 466:

Đơn rút không có kỳ tích, mười liên hủy cả đời “Đây chính là cái máy rút thẻ đó, không thể đùa giỡn đâu!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi lắc đầu, mọi người xung quanh cũng đồng loạt ném cho hắn ánh mắt hâm mộ.

Máy rút thẻ của Võ Hưu tập đoàn là một loại đặc biệt, mỗi người cần đăng ký một tài khoản riêng.

Người mới chỉ có một lần miễn phí để thực hiện mười lần rút liên tiếp, sau đó thì phải tự nạp tiền vào.

Tuy nhiên, để tránh việc có người không tự chủ tiêu xài hoang phí, tài khoản này được kết nối trực tiếp với mạng lưới.

Bất kỳ hành vi nào vượt qua sức chịu đựng của tài khoản đều sẽ bị đình chỉ ngay lập tức.

Tuy nhiên, loại quy định này đối với một số người có tiền mà nói, cơ bản cũng chỉ là tiếng kêu to của một chiếc thùng rỗng.

Người thanh niên phong thái đế vương kia dường như rất tận hưởng sự đả ngộ này, trầm ngâm nhìn tấm thẻ đang từ từ xoay tròn, đã chuẩn bị sẵn sàng để nghe thấy những tiếng kinh hô.

“Màu trắng phổ thông...”

“Màu trắng phổ thông...”

“Màu trắng phổ thông...”

“Màu lam hi hữu...”

“Màu trắng phổ thông...”

“...”

Tấm thẻ một màu trắng, thỉnh thoảng mới xuất hiện một hoặc hai ánh sáng màu lam, còn lại thì chỉ có những âm thanh kêu vang như những cái tát giáng xuống mặt thanh niên đó.

Thật tuyệt, dưới lớp bề ngoài của hắn lại ẩn chứa một tâm hồn của một tù trưởng châu Phi, thật đáng tiếc Phùng Dạ không có ở đây, không phải rằng hai người này có rất nhiều điểm

chung? Nhìn một trăm tấm thẻ được rút ra, chẳng có tấm nào xuất hiện màu tím sử thi.

Khuôn mặt của thanh niên càng trở nên khó coi, nhưng khi chú ý đến ánh mắt kỳ lạ của mọi người xung quanh, hắn nhanh chóng điều chỉnh lại cảm xúc và cố gắng giữ vẻ bình tĩnh.

“Quả nhiên đúng như ta nghĩ, 100 lần rút mà không có sử thi, bên dưới tấm thẻ cuối cùng nhất định là kim sắc truyền thuyết!” Nói xong, thanh niên dồn hết sức lực, ấn xuống phím rút thẻ, một tấm thẻ khổng lồ lập tức xuất hiện, lưng tấm thẻ dường như đã bắt đầu tỏa ra ánh sáng kim quang.

“Màu trắng phổ thông...”

Không gian trở nên yên tĩnh, thậm chí có thể nghe thấy tiếng hít thở gấp gáp của nam thanh niên.

“Làm sao có thể, lẽ nào ở đây lại không có thứ gì đặc biệt sao!” Hắn khàn cả giọng, cuối cùng dưới sự chỉ dẫn của tiêu đề đã nhìn thấy dấu hiệu “Không giữ gốc” ở góc phải.

“Không giữ gốc ư? Đúng là có chút khó chịu, nhưng tiểu gia ta không thiếu tiền đâu.”

Nói xong, thanh niên liền không ngừng ấn phím rút thẻ mười lần liên tiếp, tốc độ nhanh chóng đến mức Bạch Khải còn thấy được bóng dáng của hắn.

Chỉ tiếc rằng, sau mấy trăm lần rút, thanh niên cuối cùng chỉ thu về được ba tấm thẻ màu tím sử thi, mà còn là những mảnh vỡ của những thiết bị khác nhau.

“Gian thương, chắc chắn là gian thương, ta phải đi tìm người khiêu nại!” Thanh niên lúc này cuối cùng cũng nhận ra hành động nông nổi của mình.

Sau khi chỉ thu được không một chút thu hoạch nào trong mười lần rút liên tiếp, hắn tức giận đập mạnh vào máy rút thẻ, định bỏ đi.

“Đồ vật này trông có vẻ thú vị đây, Cao Trình, người có muốn thử chơi không?” Lúc này, Hàn Vi và Cao Trình len lén chui qua đám đông đến gần.

Thấy không có ai rút thẻ, Hàn Vi trực tiếp đẩy Cao Trình đến thử, nói: “Vừa lúc không có ai, chơi một chút đi.”

Cao Trình là một người nhút nhát, cười cười nói: “Ta không thích loại trò chơi đánh bạc này, thôi để đi.”

“Đây không phải là đánh bạc, đều có mạng lưới giám sát, không sợ gì cả! Hơn nữa, chẳng phải ngươi vẫn muốn làm một vũ khí cho sủng thú của mình sao? Cơ hội tốt như vậy chớ nên bỏ qua.”

Hàn Vi nói vậy khiến Cao Trình hơi do dự.

Còn thanh niên đang định bỏ đi cũng dừng bước lại, nói: “Cái máy này cơ bản không nhận được đồ tốt đâu, thôi quên đi, ta đã định đi khiếu nại rồi.”

“Điều đó nhìn có vẻ không rõ ràng lắm...”

Cao Trình do dự một chút, suy nghĩ rồi nói: “Vậy thử rút một lần xem.”

Nói xong, Cao Trình nhẹ nhàng nhấn nút trên máy, tấm thẻ lớn lại xuất hiện trước mặt mọi người, và sau đó từ từ chuyển động. “Oa! Kim sắc truyền thuyết!”

Chương 467:

Đạo quán khiêu chiến Chói mắt ánh kim quang khiến cho những người xung quanh không thể mở mắt ra, trong khi những âm thanh hệ thống nhắc nhở lặp đi lặp lại càng khiến cho mọi người thêm bối rối.

“Một lần rút ra hồn! Rút ra kỳ tích!” “Có thể rút ra được kim sắc truyền thuyết! Hệ thống này không thể nào có ý nghĩa như vậy được!” “Tĩnh táo lại, khả năng này chỉ là trùng hợp thôi, chúng ta hãy quan sát một chút đã.”

“Đúng vậy.”

Cao Trình kinh ngạc nhìn thẻ màu vàng trước mặt, trên đó là những phù văn máy móc hoàn chỉnh, biểu thị rằng giờ đây hẳn có thể dựa vào tấm thẻ này để tìm Võ Hào tập đoàn làm một cái phù văn máy móc.

“Có đơn giản như vậy không?” Nhìn thấy vẻ kinh ngạc của Cao Trình, Hàn Vi không khỏi bật cười, nói: “Chỉ đơn giản như vậy.”

“Không thể nào! Tuyệt đối không thể nào!” Thấy Cao Trình dễ dàng rút ra được một thẻ kim sắc truyền thuyết, chàng thanh niên không nhìn được, ngay lập tức đẩy Cao Trình sang một bên, tiếp tục điên cuồng rút thẻ mười lần.

“Nhất định là do ta trước đó đệm thẻ cho hắn, chỉ cần rút nhiều lần như vậy, nhất định sẽ có được!” Chàng trai ấy giữ trong lòng một loại hi vọng, lại tiếp tục rút thêm vài trăm lần, nhưng vẫn chỉ nhận được một ít ánh sáng tím le lói, còn lại đều là những tia sáng mờ mịt.

“Tại sao lại vậy...?” Chàng thanh niên mắt nhìn vô thần, hiển nhiên không thể chấp nhận kết quả này.

“Có khó khăn như vậy không...?” Nhìn thấy ánh mắt chàng thanh niên có vẻ sụp đổ, Cao Trình càng cảm thấy nghi hoặc, trong khi Hàn Vi lại lộ ra một nụ cười đầy mờ ám, nói: “Rút thêm mấy lần nữa thì sẽ biết thôi.”

Nói xong, Hàn Vi đã nhanh chóng đẩy Cao Trình đến một máy rút thẻ khác, nhanh chóng đăng nhập tài khoản cho hắn, trong

khi những người đứng xem quanh đó lập tức tinh thần phấn chấn, từ bỏ chàng thanh niên đáng tự hào, vây quanh Bạch Khải.

“Vậy thử xem mười lần liên tục đi?” Bị khá nhiều ánh mắt dõi theo, Cao Trình có chút lúng túng, sau một chút do dự, cuối cùng cũng nhấn nút rút thẻ mười lần.

“Thôi đi, không có người đệm thẻ, làm sao có thể có kết quả tốt, chắc chắn cũng chỉ là nhờ hấn đệm thẻ mà thôi.”

Chàng thanh niên khinh thường cười một tiếng, với tâm trạng đầy oán giận, anh ta xoay người lại, dường như muốn truyền đạt sự không vui của mình cho Cao Trình.

Cuối cùng, trong ánh mắt mong đợi của mọi người, mười tám thẻ mà Cao Trình rút ra từ từ hiện lên, trong đó có một đạo ánh sáng tím.

“Thẻ tím? Ha ha, ta đã nói mà sao lại có thể...?” Chàng thanh niên thấy vậy liền vui vẻ, đang định trào phúng một câu, thì ánh sáng kim quang lại khiến anh ta im bật.

“Oa! Kim sắc truyền thuyết!” Lại là một thẻ vàng kim nữa?! Mọi người xôn xao, nhưng chưa kịp kinh ngạc thì ánh kim quang lại xuất hiện, khiến họ hoàn toàn không thể tin nổi.

“Mười rút trúng hai thẻ kim, còn lại sáu thẻ tím? Quá đổi bất ngờ!” “Đừng cản trở ta, để cho ta nhanh chóng hút ít không khí Âu châu!” “Khắc thọ player, không thể đùa với bọn hấn.”

“...

” Bạch Khải nhìn Cao Trình, người đang như Âu Hoàng nhập thể, không khỏi thần phục.

“Cũng may là Phùng Dạ chưa đến, không chắc sẽ tự mình ghen tị mà tự bế luôn.”

Rút ra thẻ kim, mười lần liên tiếp mà có được hai thẻ kim, có lẽ đây là lúc mà mọi người khác nhận ra điều gì đó.

Thảo nào Gia Cát gia có thể nhanh chóng đuổi kịp những tập đoàn có tiếng lâu năm, ngay cả các thủ đoạn như thế này cũng được đưa ra, bởi vì điều này lợi ích sao mà không gia tăng nguồn tài chính cho họ nhỉ.

“Bạch Khải, bên đó có vẻ thật náo nhiệt, mau mau qua xem đi!” Bạch Thu Trà đối với việc rút thẻ có vẻ không quan tâm lắm, nhìn quanh một vòng thì thấy ở một cửa hàng không xa có một nhóm người đang tụ tập.

So với nhóm thanh niên bên này đang điên cuồng rút thẻ, nhóm bên kia lại tỏ ra tương đối tĩnh lặng, họ đều tụ lại một chỗ, dường như đang quan sát một cái gì đó.

“Đó có phải là cửa hàng Ngự Linh cầu không?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ tiến tới, khi nhìn thấy trên quầy bày biện gọn gàng một cặp rương kim loại hình lập phương, hai bên rương lập tức đầy những đường vân xanh.

Chương 468:

Đạo quán khiêu chiến Tiên là một trò chơi rút thẻ, sau đó là mở hộp mù, Gia Cát gia thật sự nắm giữ tài phú chẳng hạn như thế này...

So với việc rút thẻ nhanh chóng ở bên cạnh, việc mở hộp mù ở đây rõ ràng chậm hơn nhiều.

Những người trẻ tuổi mua Ngự Linh cầu hầu như đều cẩn thận từng li từng tí khi mở ra.

“Ôi, lại là Ngự Linh cầu phổ thông, thật chán.”

“Ha ha ha, ta mở được một cái cầu cao cấp, như vậy cũng không lỗ.”

“Đám cặn bã, ta mở được một cái Băng hệ cầu, ta có thể đi khế ước với sủng thú cao cấp Băng hệ rồi!” “23333...”

Không giống với đám Ngự Thú sư bên cạnh rút thẻ, Ngự Linh sư tiêu hao năng lực có phần ít hơn, tỷ lệ trúng thưởng ở hộp mù này rõ ràng cao hơn một chút.

“Không trách mà không ai đến khiếu nại, Võ Hưu tập đoàn thật sự biết cách kiếm tiền.”

Nhìn đám Ngự Linh sư có vẻ có chút thu hoạch, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Trước đó hắn đã giao bản vẽ chế tạo cầu đặc biệt cho Võ Hưu tập đoàn, nhưng mà tập đoàn này trước giờ vẫn chưa ra mắt, có vẻ như họ cố tình chờ đến lúc này.

“Bạch Khải, ngươi đã trở về từ chuyến lịch luyện sao?” Gia Cát Thần thấy Bạch Khải và Bạch Thu Trà đang lắc lư hộp mù, liền vội vàng chạy tới và nói: “Ta thấy ngươi không có hồi âm, còn tưởng rằng ngươi vẫn đang ở dã ngoại tu luyện.”

“Khụ khụ...”

Mới trở về không lâu.”

Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, hỏi: “Cái trò rút thẻ và hộp mù này là do ngươi nghĩ ra sao?” Gia Cát Thần gật đầu, cười đáp: “Thế nào, hiệu quả có tốt không?” “Cũng được, bắt quả người

không lo có ai đó nóng đầu sinh ra xung đột chứ?” Bạch Khải nhìn về phía đám những người rút thẻ đang ngày càng hung hãn hơn, không khỏi nhắc nhở.

Theo nhịp điệu này, Bạch Khải nghi ngờ có mấy cái máy rút thẻ liệu có thể thu hồi nguyên vẹn hay không.

“Vấn đề này ta đã nghĩ đến, nên ngoài việc rút thẻ trực tiếp, người ta còn có thể dùng thẻ cấp thấp hợp nhất để thăng cấp, như vậy so với việc mua trực tiếp thì tiện lợi hơn nhiều.”

Gia Cát Thần cười nói, “Máy móc vũ trang nhờ phù văn tuy không tệ, nhưng tài liệu sử dụng không hề rẻ, chỉ có chính phủ liên bang mới có khả năng phổ cập trong quân đội, không phải ai cũng có thể sử dụng.”

Bạch Khải vượt cảm, không đề cập đến thiết kế, vì để đảm bảo cho năng lượng phù văn lưu động thuận lợi, vật liệu kim loại mà máy móc vũ trang sử dụng đều khá đặc thù, giá cả cũng không phải dễ chịu.

Nếu là sử dụng cho đối tượng lớn hơn, chi phí càng thêm đắt đỏ.

Tính toán như vậy, quả thật trò rút thẻ này hợp lý hơn nhiều.

“Đúng rồi, ta suýt nữa đã quên còn có việc công cần tìm người.”

Gia Cát Thần vỗ đầu, hỏi: “Hôm nay người có chuyện gì quan trọng không?” “Không có, sao vậy?” Bạch Khải nghi ngờ lắc đầu, nói: “Sẽ không phải lại kêu ta tham gia nghi thức khai mạc gì đó chứ, cái đó thì ta không làm được.”

“Ta biết tính cách của người, nghi thức khai mạc đã sớm kết thúc.”

Ta chỉ muốn mời người giúp Võ Hầu đạo quán tham gia một vài trận đấu tranh tài.”

“Thi đấu?” Gia Cát Thần nói: “Võ Hầu đạo quán là một đạo quán mới, nhưng do sự tiến hóa của phù văn và nguyên nhân đến từ học viện Vong Linh, nên tốc độ phát triển của Võ Hầu đạo quán khá nhanh.

Vì vậy không thể tránh khỏi việc gây ra một số sự chú ý không cần thiết.”

Nói đến đây, Gia Cát Thần dừng lại một chút, rồi nói tiếp:
“Đạo quán và tập đoàn có mối quan hệ với nhau, người hiểu mà.”

Nghe vậy, Bạch Khải hiểu ngay, thì ra đây là muốn chèn ép người mới.

Nghĩ kỹ lại, cũng hợp lý.

Vài năm trước, tốc độ phát triển của Võ Hào tập đoàn cũng rất nhanh, trong nhiều ngành nghề đều không chậm, gần đây còn làm ăn với liên bang, nên việc bị nhắm đến cũng chẳng đáng ngạc nhiên.

“Vậy có nghĩa là, người muốn ta đóng giả thành học viên để đối chiến với các học viên khác của đạo quán đúng không?”

“Học viên? Ta chưa từng thấy đạo quán nào xa xỉ như vậy, lại có người cảm ngộ giai Ngự Thú sư làm học viên.”

Chương 469:

Đạo quán khiêu chiến Cát Thần bất đắc dĩ cười, nói: “Lần này đối chiến chủ yếu nhằm vào chúng ta, các huấn luyện viên của Võ Hào đạo quán.

Nếu huấn luyện viên thua, các học viên tự nhiên sẽ chọn phương khác có thực lực mạnh hơn.”

“Muốn ta ra làm huấn luyện viên? Thôi đi, ta chỉ là ngũ giai, cũng chẳng có kinh nghiệm nào ở đây.”

Bạch Khải nghe vậy đã liên tục từ chối.

Người khác dám khiêu chiến, sao lại muốn phái hai lục giai Ngự Thú sư đến? Một mình hắn, một ngũ giai Ngự Thú sư không cần thiết phải dính dáng vào.

“Người thật sự không am hiểu giá trị thị trường gì cả.”

Thấy Bạch Khải như vậy, Gia Cát Thần không nhịn được phải phở cập một chút kiến thức.

“So với một Ngự Thú sư truyền kỳ, lục giai Ngự Thú sư cũng không phải là ít, nhưng mà chỉ tương đối mà thôi.

Ngoài liên bang và hiệp hội, một đạo quán nếu có khoảng ba lục giai Ngự Thú sư cũng đã được coi là mạnh rồi.

Ví dụ như Võ Hào tập đoàn, cũng chỉ có ba lục giai Ngự Thú sư mà thôi, còn ngũ giai Ngự Thú sư mới là lực lượng chủ chốt của một đạo quán.”

“Thì ra là vậy, ta cũng từng cho rằng ngũ giai Ngự Thú sư là không đáng giá.”

Bạch Khải giật mình, không trách hắn lại như vậy, bởi trong những người hắn quen biết, hầu như không có ai ở đẳng cấp thấp, toàn là mấy người có phong hào truyền kỳ, còn lục giai Ngự Thú sư thì ở tổng bộ có rất nhiều, nên ngũ giai thật sự không có gì đặc biệt.

“Các đạo quán khác của Ngự Thú sư cũng sắp đến rồi, chúng ta nên nhanh chóng đi thôi.”

Gia Cát Thần nhìn đồng hồ, vội thúc giục.

Bạch Khải chỉ nhún vai, một tay kéo theo Bạch Thu Trà, cùng nhau chạy tới Võ Hào đạo quán.

Võ Hào đạo quán là đạo quán Vong Linh, mà Bạch Thu Trà, với tư cách là Cốt Long Thông Linh sư, nhất định không thể bỏ lỡ. ...

Tại Võ Hào đạo quán.

Văn Nhược Thủy quan sát từng học viên tràn đầy khí thế trên lôi đài, nhẹ nhàng vuốt cằm.

“Không ngờ Đoạn đại sư lại có thể huấn luyện được những học sinh có chí hướng như thế, thật sự khiến ta có chút bất ngờ.”

Đoạn Mãnh nghe vậy thì hừ lạnh, nói: “Không thể so sánh được, học viên của Văn viện trưởng đều như vậy, năng lực đều xuất sắc.”

Văn Nhược Thủy chỉ nhàn nhạt mỉm cười, không dây dưa vào vấn đề học viên, mà quay sang nhìn đội ngũ huấn luyện viên phía sau, nói: “Đó đều là huấn luyện viên của Võ Hào đạo quán sao? Một lát nữa hẳn là có một trận ác chiến, Đoạn đại sư không cần phải dành chút thời gian để chỉ điểm cho bọn họ sao?” Đoạn Mãnh lắc đầu, nói: “Luyện tập với người khác là không hiệu quả đâu.

Hơn nữa, bọn họ cũng chưa chắc đã yếu hơn các đạo quán khác.”

“Yếu hay không thì chưa biết, chỉ sợ các đạo quán khác không theo quy củ mà ra tay.”

Văn Nhược Thủy nghiêm túc nói, trong mắt lóe lên một ánh sáng tinh anh.

Hào Lực đạo quán cũng có lực lượng mạnh mẽ đứng sau hỗ trợ, cho nên hẳn hiểu rõ thực lực bên trong.

Dù không nhất thiết phải phái một nhóm lực giai Ngự Thú sư đến, nhưng thực lực cũng sẽ không yếu.

Nếu Võ Hào đạo quán không thể gượng dậy được, sợ rằng sẽ tạo ra ảnh hưởng không nhỏ đến sự phát triển phía sau.

Tuy nhiên, cũng không nên quá lo lắng.

“Đoạn đại sư.”

Đúng lúc này, Gia Cát Thần lôi kéo Bạch Khải và Bạch Thu Trà từ ngoài cửa tiến vào.

Sau khi liếc mắt một vòng phát hiện các đạo quán khác chưa đến, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, vội vàng chạy đến bên cạnh Đoạn Mãnh. Đoạn Mãnh hơi nghi hoặc, nhìn Gia Cát Thần và hai người Bạch Khải, hỏi: “Gia Cát thiếu gia có chuyện gì không?” “Ta muốn để Bạch Khải ra đánh trong trận đối chiến lần này cho Võ Hầu đạo quán, Đoạn đại sư, người cảm thấy thế nào?”

Chương 470:

Bái Nguyệt Mộc Linh “Để Bạch Khải lãnh đạo đội thi đấu?”
Đoạn Mãnh nghe thấy vậy liền ngờ ngẩn, còn chưa kịp lên tiếng thì Văn Nhược Thủy đã điềm đạm nói: “Cái kế này cũng không tồi, dẫu sao Võ Hào đạo quán có thể phát triển mạnh mẽ như vậy, Bạch Khải cũng có công lao không nhỏ, biểu trưng cho Võ Hào đạo quán cũng không thành vấn đề.”

Nghe Văn Nhược Thủy nói vậy, Đoạn Mãnh lần đầu tiên không phản đối, nghĩ một chút rồi gật đầu, nói: “Không thành vấn đề, dù sao lúc ban đầu Bạch Khải cũng là huấn luyện viên của Võ Hào đạo quán, người khác không thể bắt bẻ được.”

“Như vậy là tốt rồi.”

Khi Đoạn Mãnh đồng ý, Gia Cát Thần mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, lần này ngũ giai Ngự Thú sư giao đấu sẽ dựa vào ngươi.”

“Ta sẽ cố gắng hết sức, nếu thua thì đừng trách ta.”

Bạch Khải nhún vai, hắn mới thăng cấp lên ngũ giai được không lâu, cũng không dám khinh suất cho rằng bản thân có thể thắng dễ dàng, đặc biệt là khi phải đối mặt với những ngũ giai Ngự Thú sư có tiếng tăm lâu năm, hắn cũng không chắc chắn sẽ thắng.

“Đúng rồi, để A Trà tham gia đi, dù sao cũng là Vong Linh hệ Ngự Thú sư, không phải là quá đáng chứ?” “Không được.”

Đoạn Mãnh lắc đầu một cách dứt khoát, nói: “Bạch Thu Trà là con trai của Bạch truyền kỳ, không thể tùy tiện gia nhập thế lực khác, nếu không vì ngươi và Gia Cát gia đã hợp tác trước đó, thì việc sử dụng thân phận đệ tử của Bạch truyền kỳ cũng sẽ không thích hợp.”

“Như vậy à.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, khi nhìn thấy Lục Viễn ở phía dưới đang chuẩn bị, bất chợt hắn nảy ra ý tưởng, nói: “Vậy cứ để A Trà ở lại làm học viên đi, ta nhớ là giữa các học viên cũng có thi đấu mà?” “Học viên?” Đoạn Mãnh ngạc nhiên,

nhìn về phía Bạch Thu Trà đang có vẻ bất đắc dĩ, miễn cưỡng gật đầu.

“Học viên thì không vấn đề gì, chỉ là... Được rồi, học viên thì học viên, dù sao trọng tâm của cuộc thi là giữa các huấn luyện viên, có thể là không cần đến người ra sân.”

“Vậy thì quyết định như vậy đi, có hai người các người tham gia, lần này đạo quán chiến hẳn là ổn.”

Gia Cát Thần nở một nụ cười, nói: “Đi, ta sẽ dẫn các người đi lấy trang phục, dù là tạm thời thay thế, nhưng vẫn phải đủ trang bị.”

Nói xong, Gia Cát Thần liền dẫn theo hai người đi về phía hậu trường để thay đồ.

“Ba vị đại sư, xin mời qua đây.”

Bên ngoài Võ Hào đạo quán, Gia Cát Tự dẫn theo hai nam một nữ mặc trang phục khác nhau đến khu vực thi đấu, sau lưng là ba đội thanh niên đồng phục.

“Đến rồi.”

Đoạn Mãnh thấy vậy sắc mặt lập tức thay đổi, bước nhanh lên trước, còn Văn Nhược Thủy cũng theo sát phía sau.

“Tào đại sư, Lưu đại sư, Tôn đại sư, đã lâu không gặp.”

Đoạn Mãnh miễn cưỡng nở nụ cười, bắt tay với mấy người, họ cũng đồng thời đáp lễ.

“Mấy vị đại sư đều đã biết nhau, tôi cũng không cần phải giới thiệu.”

Gia Cát Tự cười nói: “Mấy vị đại sư có muốn nghỉ ngơi một chút hay là tôi dẫn mọi người tham quan trước? Hôm nay là khai trương Võ Hào thương thành, rất nhộn nhịp.”

“Không cần, đi thẳng vào vấn đề đi.”

Một người trung niên với phong thái không giận mà uy lắc đầu, nhìn về phía đám học viên của Võ Hào đạo quán, nói:

“Đây chính là học viên của Võ Hào đạo quán sao?” Đoạn Mãnh nhẹ gật đầu, dẫn ba người vào trong đạo quán, giới thiệu Bạch Khải với họ: “Tôi xin giới thiệu, ba vị này lần lượt là Tào Tấn đại sư của Diễm Hỏa đạo quán, Tôn Diễm đại sư của

Trảm Lôi đạo quán, và Lưu Bội đại sư của Băng Vũ đạo quán.”

“Chào mừng các đại sư.”

Bạch Khải và mọi người lần lượt chào hỏi ba người, và khi ba người nhìn về phía Bạch Khải thì đều dồn ánh mắt vào Bạch Khải và Bạch Thu Trà.

Tào Tấn hơi trầm ngâm, nói: “Người là Bạch Khải?” “Không sai, chính là Bạch Khải, chúng ta là một trong những huấn luyện viên của Võ Hào đạo quán.”

Đoạn Mãnh nhẹ gật đầu, chỉ rõ thân phận của Bạch Khải, khiến ánh mắt của Tào Tấn và ba người lập tức trở nên cổ quái, không khỏi nhìn về hình dạng của Bạch Khải trong trang phục bình thường.

Cái trang phục này, rõ ràng là như thể một người mới đến từ bên ngoài, sao lại có thể không chuyên nghiệp hơn một chút? Tào Tấn có chút im lặng, rồi nhìn về phía Bạch Thu Trà, nói: “Bạch truyền kỳ nhi tử, chẳng lẽ đã gia nhập vào Võ Hào đạo quán?” Khi Tào Tấn vừa nói ra, sắc mặt của mấy người còn lại đều có chút thay đổi, Đoạn Mãnh cảm nhận được, lắc đầu nói: “Cũng không phải.”

“Ừm.”

“Nhưng mà Bạch Thu Trà là học viên của chúng ta ở Võ Hào đạo quán.”

Tào Tấn và những người còn lại nhìn nhau không nói, nhớ tới cách chiến đấu của Đoạn Mãnh hàng ngày, không khỏi dành cho Đoạn Mãnh một cái thumbs up.

“Đoạn đại sư vẫn như vậy... Ừm, không chịu theo một khuôn mẫu nào cả.”

Đoạn Mãnh khẽ mỉm cười, dường như để đáp lại lời nói của Tào Tấn, bầu không khí lập tức trở nên căng thẳng.

“Được rồi, nếu ba vị đại sư đã vội vàng tiến hành đạo quán chiến, vậy không biết chúng ta có thể bắt đầu không?” Gia Cát Tự thấy vậy lập tức tranh thủ hòa giải, sau đó nhìn về phía Văn Nhược Thủy, nói: “Văn viện trưởng, mong ngài làm trọng tài cho trận đấu này được không?” “Rất vui lòng.”

Văn Nhượng Thủy cười, nhìn về ba người, nói: “VẬY không biết ai sẽ đấu trước?” “Chúng tôi Băng Vũ đạo quán là yếu nhất trong ba nhà, để chúng tôi ra trước đi.”

Lưu Bội nhàn nhạt cười, một gã nam tử cao lớn với sắc mặt đỏ lên bước ra, nói: “Băng Vũ đạo quán ngũ giai Ngự Thú sư, Quan Thanh, xin nhờ nhiều chỉ giáo.”

“Quan Thanh?” Đoạn Mãnh nhíu mày, nói: “Lưu đại sư vẫn như thời kỳ trước, thậm chí còn đưa ra Quan Thanh, người có thể lên lục giai bất cứ lúc nào.”

Lưu Bội cười nói: “Dĩ nhiên, đợi đến khi lên lục giai rồi, sẽ không còn cơ hội tham gia đạo quán chiến, tự nhiên phải nắm bắt thật tốt.”

Nhìn thấy nụ cười công thức hóa của Lưu Bội, Đoạn Mãnh lập tức không còn gì để nói.

“Da mặt này, dày hơn cả Văn Nhượng Thủy.”

“A Trà, anh thấy Quan Thanh có lợi hại không? Nhìn sắc mặt Đoạn đại sư có vẻ hơi nghiêm túc.”

Bạch Khải kỳ quái, tiến lại hỏi Bạch Thu Trà.

“Quan Thanh là Băng Vũ đạo quán đệ tử chính thống, chủ sủng là sinh vật quân vương Bái Nguyệt Mộc Linh, được coi là một ngũ giai Ngự Thú sư có uy tín lâu năm, thực lực rất mạnh mẽ.”

Bạch Thu Trà nhìn thoáng qua vài ngũ giai huấn luyện viên của Võ Hào đạo quán rồi nói: “Ngũ giai Ngự Thú sư của Võ Hào đạo quán, thật sự không chắc chắn có người là đối thủ của Quan Thanh.”

“Những người này, rõ ràng đến để phá quán.”

Bạch Khải hiểu ra, Ngự Thú sư mạnh mẽ như vậy ra tay, hiển nhiên không có ý định để Võ Hào đạo quán giữ thể diện.

“Rất bình thường, liên bang mặc dù rất lớn, nhưng yên ổn nhiều năm như vậy, từng lĩnh vực đều đã được phân phối gần như không sai lệch, Võ Hào tập đoàn phát triển mạnh mẽ như thế, những ông chủ đó tự nhiên sẽ không hài lòng.”

Bạch Thu Trà lại không cảm thấy có gì bất ngờ, mặc dù hiệp hội trong nước tương đối yên ổn, nhưng tranh chấp giữa các gia tộc và sư đồ cũng xem như là một truyền thống trong hiệp hội.

“Đúng vậy, chiếc bánh gato lớn như vậy, thiếu một người chia sẽ đương nhiên là tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía đấu trường.

Theo lệnh chỉ của Văn Nhược Thủy, một ngự thú sư của Võ Hào đạo quán và Quan Thanh lần lượt bước vào đấu trường, thiết bị bảo vệ không gian và thiết bị hấp thu năng lượng đều đã được mở ra, và khu vực xung quanh bắt đầu tụ tập đông đảo người dân đến xem cuộc chiến.

“Đây có phải là trận đấu của các đạo quán không?” “Đương nhiên, vừa rồi không thấy ba vị đạo quán trưởng tới sao.”

“Rất đúng, tôi vốn tưởng rằng họ tới đặt hàng cho các trang bị ở đây.”

“Chẳng qua là một loại đại tập đoàn huấn luyện, nếu thật sự cần thì họ cũng không cần phải tự mình đến, mà mục đích chắc chắn là muốn gây chuyện.”

“Chỉ là không biết tại sao bây giờ họ mới đến, Võ Hào đạo quán đã khai trương lâu như vậy mà vẫn không thấy người nào, hôm nay đến có chút nghi vấn.”

“Đúng, rõ ràng là đến để phá hoại, nếu trận này Võ Hào đạo quán thua, ngay cả Võ Hào thương thành hay Võ Hào tập đoàn cũng sẽ bị ảnh hưởng.”

“Đáng tiếc, nếu cho Võ Hào đạo quán thêm một chút thời gian, có lẽ có thể đấu với những đại lão này.”

...

Văn Nhược Thủy nhìn hai thí sinh liếc nhau, nói: “Hai vị tuyên thủ, xin hãy tự giới thiệu qua một chút.”

“Quan Thanh, ngũ giai Ngự Thú sư, chủ sủng Bái Nguyệt Mộc Linh.”

“Lâm Mục, ngũ giai Ngự Thú sư, chủ sủng Âm Dạ Độc Tích.”

Lâm Mục và Quan Thanh lần lượt chào đối thủ, Văn Nhượng Thủy nhẹ nhàng vuốt cằm, cất giọng: “Như vậy, tranh tài bắt đầu!” Vừa dứt lời, hai ánh sáng màu tím dịu trên đấu trường sáng lên, một sinh vật giống người mang hình dạng cây và một sinh vật kiểu hắc ám lập tức hiện ra trước mắt mọi người. ...

...

Cơ hồ khi vừa xuất hiện trên sân, Âm Dạ Độc Tích liền lập tức ẩn nấp thân hình, toàn bộ đấu trường bỗng chốc bị bóng tối bao trùm, hoàn toàn không thể nhìn rõ vị trí của Cự Tích.

“Chọn lựa thật chính xác, trong bóng tối, sức mạnh của Âm Dạ Độc Tích mạnh nhất, thật tiếc là đã chọn nhầm đối thủ.”

Văn Nhượng Thủy thấy vậy lắc đầu bất đắc dĩ, đã có thể thấy được kết quả của trận đấu.

Nhưng bản thân Lâm Mục lại không nhận ra, nhìn xem Âm Dạ Độc Tích không ngừng phóng thích độc tố vây quanh Bái Nguyệt Mộc Linh, hài lòng vô cùng. Âm Dạ Độc Tích sở hữu năng lực cận chiến không yếu, nhưng hẳn lại thích phương pháp này hơn để từ từ tiêu hao đối thủ, chiến thuật này cũng là một trong những phương pháp thường dùng của hệ Vong Linh.

Mặc dù độc tố đối với thực vật hệ sinh vật có hiệu quả giảm bớt không ít, nhưng có Âm Ảnh lực lượng trong đó, thì cũng đủ để Bái Nguyệt Mộc Linh phải chịu thiệt một chút.

Nếu thực sự không khả thi, Âm Dạ Độc Tích cũng có thể tùy lúc di chuyển xung quanh để tiến hành tấn công lên. Đối mặt với kẻ thù mạnh mẽ như Quan Thanh, hẳn cũng không tùy tiện thò đầu ra.

Chỉ là ngay khi độc tố của Âm Dạ Độc Tích sắp tiếp cận Bái Nguyệt Mộc Linh, Bái Nguyệt Mộc Linh đột nhiên giờ cao hai tay lên, như thể đang nghênh tiếp điều gì bình thường, và một đạo ánh sáng trắng trong veo bỗng xuất hiện trong không gian của Võ Hầu đạo quán, chiếu sáng lên trên đấu trường. Ánh trắng nhẹ nhàng, đẩy lùi màng Âm Ảnh, hình thể khổng lồ của Âm Dạ Độc Tích ngay lập tức lộ ra trước mặt Bái Nguyệt Mộc Linh, và những độc tố không ngừng tràn ra từ miệng nó dưới ánh trắng vừa rồi tinh khiết, trong khoảnh khắc đã trở thành hư vô.

Nguyệt Hoa - tịnh hóa.

“Rắc rối rồi, thế mà nắm giữ được năng lực tịnh hóa.”

Lâm Mục sững sờ khi thấy vậy, rõ ràng không nghĩ tới Bái Nguyệt Mộc Linh lại có thể phản ứng nhạy bén đến vậy, ngay lúc này, hắn phải sử dụng Quân Vương lực trường, đồng thời mi tâm chú văn của Âm Dạ Độc Tích lóe lên, tốc độ của nó nhanh chóng bùng nổ, hướng thẳng đến Bái Nguyệt Mộc Linh phóng tới. Đã tiêu hao mà không thành, vậy thì đánh nhanh thắng nhanh! “Người quá chậm.”

Quan Thanh thấy vậy lắc đầu, trán của hắn lóe lên ánh sáng hồng, cánh tay của Bái Nguyệt Mộc Linh đột nhiên trở nên mạnh mẽ, hai cánh tay giống như nhánh cây kéo dài ra, quấn quanh, hóa thành một thanh đại đao chém thẳng về phía trước.

Mà mục tiêu, rõ ràng chính là Âm Dạ Độc Tích không thể kịp né tránh!

Chương 471:

Bụi Gai Thân Thể Oanh! Một cơn gió mạnh từ giữa lôi đài cuốn lên, đập vào không gian bích chương bên trên, tạo ra những đợt dao động liên tiếp.

“Một cú đánh này, rất mạnh.”

Bạch Thu Trà nhìn thấy cảnh đó, đôi mắt cô khẽ nheo lại.

Một nhát đao trông như tùy ý này thực ra đã được tích lũy lực từ lâu, chỉ chờ đợi Âm Dạ Độc Tích chủ động tiến lại gần.

Không có gì bất ngờ xảy ra, trong đó khả năng còn lôi cuốn sức mạnh từ Nguyệt Hoa.

“Lâm Mục hân là sẽ thua.”

Bạch Khải liếc mắt nhìn, vẫn thấy lôi đài bị sương khói bao phủ, thờ dài.

Mặc dù có khói vô hình không phải lúc nào cũng áp dụng, nhưng với cú đánh vừa rồi của Bái Nguyệt Mộc Linh, có vẻ như Âm Dạ Độc Tích đã không còn sức chiến đấu.

Quả nhiên, khi sương khói dần dần tan biến khỏi lôi đài, mọi người bên ngoài đều thấy rõ ràng kết cục của hai Quân Vương sinh vật đang giao chiến.

Là Quân Vương cấp sinh vật, Âm Dạ Độc Tích rõ ràng đã bị một nhát đao của Bái Nguyệt Mộc Linh làm mất sức chiến đấu.

“Ôi ôi ôi, dù Quan Thanh rất lợi hại, nhưng như vậy thì quá đáng rồi, đối diện lại là Quân Vương cấp sinh vật mà!” “Trong dự đoán rồi, người không nhìn thấy hai chân của Âm Dạ Độc Tích đều bị dây leo quấn lấy sao? Bái Nguyệt Mộc Linh đã sớm bố trí cạm bẫy, chỉ chờ đến cú đánh chiến thắng thôi.”

“Nhưng mà, một cú đánh thắng, chỉ làm vậy thôi sao, đối với cao giai có khả năng không?” “Cái khác ta không rõ, nhưng Quan Thanh chắc chắn làm được.”

Thiên phú “Nổi Giận” của hắn có thể khiến sủng thú phát huy sức mạnh gấp năm lần bình thường đấy.”

Đám người bàn tán sôi nổi, trong khi Văn Nhượng Thủy cũng tuyên bố kết quả của trận đấu.

“Trận đầu tiên, Quan Thanh thắng.”

Võ Hầu đạo quán thất bại trong trận đầu, xung quanh những người xem bắt đầu xôn xao, thậm chí ngay cả phía dưới, các học viên cũng có một chút kích động.

Trận đầu thất bại, quả nhiên rất ảnh hưởng đến tinh thần quân đội.

Bạch Khải thấy vậy có chút bất đắc dĩ, đột nhiên nhận ra Đoạn Mãnh và Gia Cát Tự cùng một lúc nhìn chăm chăm vào hắn.

“Bạch Khải, chuẩn bị ra sân đi.”

Đoạn Mãnh đi đến bên Bạch Khải, vỗ vai hắn, nói: “Quan Thanh trở thành ngũ giai Ngự Thú sư lâu hơn người nhiều, cho nên chỉ cần người có thể buộc Quan Thanh sử dụng sủng thú lực trường kỹ năng là coi như hoàn thành nhiệm vụ.”

“Ừ, ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, nhìn Gia Cát Tự mặc dù vẫn giữ nụ cười nhưng trong mắt có vẻ bất đắc dĩ, hắn hiểu rõ vấn đề. Đây là đã sớm bị chèn ép, chuẩn bị sẵn.

Trong khi mọi người tò mò và mong đợi, Bạch Khải chậm rãi bước lên lôi đài, thấy Quan Thanh đối diện có vẻ lạnh nhạt, hỏi: “Này, Quan Thanh tiên bối, người cần nghỉ ngơi một chút hay muốn đối người khác đến không?” “Không cần.”

Quan Thanh liếc nhìn Bạch Khải, nói: “Tốc chiến tốc thắng, ta không thích lãng phí thời gian.”

Hắn vẫn là một người nôn nóng.

“Vậy thì được rồi.”

Bạch Khải nhún vai, dán phù trận, Gamma ngay lập tức xuất hiện trên lôi đài.

“Bạch Khải, ngũ giai Ngự Thú sư, sủng thú lãnh chúa sinh vật Song Tử thôn phệ giả.”

“Lãnh chúa sinh vật?” Đoạn Mãnh thấy vậy có chút nhíu mày, hắn để ý đến Bạch Khải vì nhìn vào Quân Vương cấp Tử Vong

Kiểm Quân, với sức mạnh từ Tử Vong chắc chắn có thể rút ngắn chênh lệch đẳng cấp với Quan Thanh.

Nhưng Bạch Khải lại chủ động từ bỏ những lợi thế đó, ngược lại chọn giao đấu với sủng thú cấp Lãnh Chúa, quả là có chút không sáng suốt.

Hơn nữa, Võ Hầu đạo quán đa phần đều sử dụng Vong Linh hệ, vậy mà người lại mang một đầu dị hình hệ ra ngoài làm gì? “Ừa, vậy không sao sao?” Bạch Khải thấy vậy hơi nghi ngờ, bây giờ còn có người không thể sử dụng lãnh chúa sinh vật để chiến đấu với Quân Vương cấp sao? Chẳng lẽ Bạch Hòa Quang chỉ cho hắn chọn những Quân Vương cấp hung thú quá yếu? Thấy vẻ mặt của Bạch Khải, Văn Nhược Thủy lắc đầu bất đắc dĩ, nói: “Đương nhiên là có thể, người có chắc chắn không?” “Chắc chắn.”

“Vậy thì, bắt đầu tranh tài!” Trận đấu thứ hai lại bắt đầu, nhưng xung quanh người xem lại không có gì hứng thú.

Quân Vương cấp đấu với Lãnh Chúa cấp, kết cục có thể đoán trước.

Kết phức kết phức? (Master, khí tức của nó tương tự như Epsilon, có phải người một nhà không?) “Có vẻ như là vậy, vì Nguyệt Hoa, nhưng không phải là người của mình, mà là đối thủ của người, một lát nữa người phải...”

Kết phức kết phức. (Gamma đã hiểu rõ.) Gamma gật đầu nhẹ, sau đó nhảy lên hướng về Bái Nguyệt Mộc Linh chạy tới.

Mỗi lần rơi xuống, một đạo ánh sáng đỏ tươi từ cơ thể Gamma khuếch tán ra.

“Quang hoàn loại kỹ năng?” Quan Thanh thấy vậy biến sắc, quang hoàn loại kỹ năng là dạng kỹ năng ban đầu của lĩnh vực, có thể nói là đã đưa sủng thú này vượt qua cấp độ Đế Hoàng sinh vật một nửa.

Cũng chính vì vậy, hiệu quả của quang hoàn loại kỹ năng cũng mạnh hơn nhiều so với kỹ năng cùng cấp.

“Bái Nguyệt Mộc Linh, nhanh tấn công.”

Bái Nguyệt Mộc Linh nhận lệnh, lúc này vận dụng tốc độ vượt trội của thực vật hệ để lao về phía Gamma, thanh đao gỗ trong

tay như Yển Nguyệt rơi xuống, chém thẳng về phía Gamma. Đối mặt với địch thủ như vậy, Gamma không chút hoảng loạn, ánh sáng trắng lập tức xua tan sắc xanh, thân hình dạng đá của nó dần dần biến thành hình thái kim cương. Đỉnh! Dao quang văng khắp nơi, Gamma bị thanh đao gỗ chém mạnh xuống đất, phát ra một tiếng vang giòn, nhưng không chịu tổn thương chút nào, ngược lại còn phát động tấn công trở lại Bái Nguyệt Mộc Linh, từ thanh đao gỗ, bắt đầu xuất hiện một chút tổn thương.

“Đây là kỹ năng bắn tung tóe sao?” Quan Thanh nhíu mày, lập tức ra lệnh cho Bái Nguyệt Mộc Linh rút lui, Mộc Linh đỉnh đầu ánh trắng lại xuất hiện, rơi xuống thanh đao gỗ phía trên.

Khi Bái Nguyệt Mộc Linh chém mạnh, một vết ánh đao lại lần nữa hướng về Gamma. Đỉnh! Dao quang vừa chạm vào người Gamma, thì dường như gặp phải mặt kính phản chiếu ánh nắng, lập tức bị phản xạ trở lại.

“Ngay cả năng lượng công kích cũng có thể phản xạ sao?” Nhìn thấy ánh sáng nhỏ bé đó, nhưng đúng là là dao quang vừa phát ra từ Bái Nguyệt Mộc Linh, Quan Thanh càng thêm kinh ngạc.

Két phốc két phốc! (Master, kỹ năng này thật sự rất mạnh!) Thấy bản thân dễ dàng phòng ngự lại đẩy lùi tấn công của Bái Nguyệt Mộc Linh, Gamma có chút hưng phấn.

“Thú vị thật đấy, chỉ là ta không nghĩ tới rằng ngay cả năng lượng công kích cũng có thể phản xạ.”

Bạch Khải nhếch môi cười một tiếng.

Khi nhận được Lưu Kim dây leo đâm ra ngoài, Bạch Khải vốn định tổ chức một trận trong đội, nhưng cái khác bốn sủng thú tập thể đều biểu thị từ bỏ lần này tranh đấu, mà trực tiếp chỉ định Gamma ra sân, Bạch Khải đành lòng liền quyết định cho Gamma sử dụng.

Mặc dù nói việc thao tác ngầm như vậy có chút không vừa ý, nhưng khi nhìn thấy hiệu quả của kỹ năng, Bạch Khải cũng không nói gì nữa.

Chú thích: Chỉ có thể trong hình thái Thánh Quang mà sử dụng. ...

Nguyên lai tưởng rằng Kinh Cức quang hoàn lại bất ngờ được dung hợp với Kim Cương thân thể, tạo thành một kỹ năng mới, không chỉ có thể mang lại siêu cường phòng ngự, mà còn có được khả năng bắn ngược gây tổn thương.

Sự kết hợp này khiến Bạch Khải cảm thấy rất hài lòng.

“Cùng loại với Kinh Cức quang hoàn, nhưng có thể phản xạ cả năng lượng lẫn vật lý công kích a.”

Quan Thanh chăm chú nhìn Gamma không bị tổn thương, trán lại hiện lên những đường vân, Bái Nguyệt Mộc Linh lập tức phình to, dùng tốc độ vượt trội lao về phía Gamma.

Gamma thấy vậy vẫn không né tránh, mở tối đa hiệu quả của Bụi Gai Thân Thể và quang hoàn hút máu, rõ ràng là đã chuẩn bị đối phó với đối phương mà không lo lắng về hao tổn.

Chỉ trong chốc lát, đao quang bắn ra bốn phía, hầu hết các đòn tấn công của Bái Nguyệt Mộc Linh đều bị Gamma phản xạ trở lại, nhưng đều bị Bái Nguyệt Mộc Linh linh hoạt né tránh, đao quang toàn bộ rơi xuống xung quanh không gian bích chương bên trên.

Hai bên cứ như vậy rơi vào tình trạng giằng co.

“Đã sớm nghe nói Bạch truyền kỳ thu được một thiên tài đệ tử, đúng là không sai, ngay cả Lãnh Chúa cấp sinh vật cũng có thể nuôi dưỡng thành như vậy, nếu như hấn đột phá lên Quân Vương cấp, Quan Thanh e rằng cũng không thể chống đỡ nổi.”

“Đáng tiếc, nếu như có thể sớm hơn một chút để bồi dưỡng thành Quân Vương cấp, có lẽ trận chiến này còn có hy vọng, nhưng giờ đây lại chịu thiệt không ít.”

Tôn Diêm thở dài, rõ ràng rất coi trọng Bái Nguyệt Mộc Linh.

“Tôi không nghĩ vậy.”

Tào Tấn lắc đầu, nói: “Chỉ tôi biết, khi Bạch truyền kỳ thu Bạch Khải làm đệ tử, Bạch Khải đã là tam giai Ngự Thú sư, đầu sủng thú này chắc chắn là do chính Bạch Khải lấy được, còn tài nguyên...”

Nếu thực sự có sự hỗ trợ của Bạch truyền kỳ, giờ đây sao mà lại chỉ dừng lại ở Lãnh Chúa cấp đây?” Hai người nghe vậy im

lặng, đúng là, nếu Bạch Hòa Quang xuất hiện, tích lũy ra một đầu Quân Vương sinh vật quả thực khá đơn giản.

Hơn nữa, họ biết, Bạch Hòa Quang cũng không phải là loại người như vậy.

“Hơn nữa, các người không nhận ra đầu lĩnh kia có chút kỳ lạ sao? Năng lượng giá trị có chút bất thường.”

Nghe thấy lời Tào Tấn, hai người mới bừng tỉnh.

Mặc dù nói có quang hoàn hút máu, nhưng Lãnh Chúa cấp sinh vật thì có thể hút đi bao nhiêu năng lượng từ Quân Vương cấp sinh vật, có thể duy trì một hai phút đã xem như thiên phú dị bẩm.

Nhưng hiện tại sinh vật này, đã bị Bái Nguyệt Mộc Linh tấn công lâu như vậy, vậy mà không có bất kỳ dấu hiệu mệt mỏi nào, ngược lại càng tỏ ra sung sức hơn.

“Trận đấu này thật thú vị.”

Tào Tấn khoe miệng mỉm cười, ánh mắt hướng về Bạch Khải càng thêm tò mò. ...

“Thực vật hệ có thể chạy nhanh như vậy sao?” Bạch Khải chép miệng, nhìn Bái Nguyệt Mộc Linh rõ ràng không có bất kỳ động thái gì mà vẫn có thể di chuyển nhẹ nhàng trên mặt đất, đột nhiên nghĩ đến điều gì.

“Gamma, đổi hình thái.”

Kết phốc kết phốc! (Gamma đã hiểu rõ!) Khi nhận lệnh của Bạch Khải, Gamma lần thứ nhất chủ động né tránh đòn tấn công của Bái Nguyệt Mộc Linh, thân thể vốn trắng tuyết bỗng chốc biến thành màu lục tà ác, cùng lúc đó, một luồng khí nóng rực từ khắp nơi khuếch tán ra ngoài, dần dần bao trùm toàn bộ lôi đài.

Cùng lúc đó, Bái Nguyệt Mộc Linh cảm thấy e dè và rút lui khỏi Gamma, nhưng hành động của nó so với trước rõ ràng chậm hơn nhiều, thậm chí lần đầu tiên nó xuất hiện dấu hiệu chạy trốn.

“Quả nhiên, điều này là dựa vào độ ẩm của thực vật để hỗ trợ di chuyển a.”

Trong phạm vi đất khô cằn, rễ thực vật hoàn toàn không thể sinh sống.

Cách di chuyển trước đây của Bái Nguyệt Mộc Linh hiện tại xem như đã bị triệt tiêu.

“Bị đánh lâu như vậy, chúng ta cũng nên chủ động tấn công một chút.”

Nhìn thấy Gamma dần dần biến thành hình thái Ác Ma, Bạch Khải nhếch miệng cười một tiếng, Gamma lập tức hiểu ý, bước những bước nặng nề tiến về phía Bái Nguyệt Mộc Linh, mà Bái Nguyệt Mộc Linh dường như đối với năng lượng tà ác cực kỳ e sợ, thậm chí còn tự động lùi lại một bước.

“Trời ạ...

Lãnh Chúa cấp sinh vật lại có thể bức lui Quân Vương cấp sinh vật? Hay là tôi điên rồi, hoặc là thế giới này đã thay đổi?”

“Người chả nhẽ cũng không mù, không phải ta cũng bị mù rồi?” “Người đến, nhanh đưa cho ta thuốc nhỏ mắt tốt nhất!”

Chương 472:

Phá Lôì Thương Bái Nguyệt Mộc Linh lùi lại không chỉ làm kinh ngạc cả đám đông, mà cả năm tên lục giai Ngự Thú sư cùng với một nhóm ngũ giai Ngự Thú sư cũng không khỏi tỏ ra bất ngờ.

Tôn Diêm nhìn Gamma, người đang bị ngọn lửa Tà Năng bao phủ như một ác ma, hỏi: “Các người đã thấy loại thuộc tính này chưa?” “Hỏa thuộc tính, nhưng tôi chưa gặp loại biến chủng như thế này bao giờ.”

Tào Tấn nhíu mày đáp: “Hình như tôi đã từng thấy một loại năng lực tương tự trong các ghi chép, nhưng không phải là thuộc tính thông thường nào cả.”

“Thì ra là như vậy, thuộc tính biến dị.”

Lưu Bội gật gù, ánh mắt hướng về phía Quan Thanh.

Là người tham gia đầu tiên, Quan Thanh cảm thấy mình cần phải chứng kiến tận mắt tình hình.

Nóng bỏng, hỗn loạn, tà ác.

Tất cả những khí tức đó đều không phải là thứ mà Bái Nguyệt Mộc Linh yêu thích, đây cũng là lý do khiến cô chọn lùi lại.

“Bái Nguyệt Mộc Linh, Nguyệt Hoa lực trường!” Quan Thanh không chút do dự, lập tức triển khai Quân Vương lực trường, một vòng trắng tròn lập tức xuất hiện trên đỉnh đầu, ánh sáng mềm mại của Nguyệt Hoa trút xuống, buộc phải ngăn chặn không gian khô cằn lan tỏa.

Cơ thể Bái Nguyệt Mộc Linh cũng từ từ được tăng cường dưới sự tắm bổ của Nguyệt Hoa.

Là sinh vật mang song thuộc tính nguyệt - mộc cấp Quân Vương, Bái Nguyệt Mộc Linh nhận được sự tăng phúc cực lớn từ Quân Vương lực trường.

Nếu tình huống này kéo dài, cô sẽ có ưu thế hơn một chút.

Sau đó, Bái Nguyệt Mộc Linh bắt đầu vung đao gỗ trong tay, chiêu Nguyệt Hoa như mưa lớn rơi xuống hướng Gamma, tạo

thành những đốm lửa trắng xanh khi va chạm với ngọn lửa Tà Năng.

Két phốc! Két phốc! (Có vẻ như Nguyệt Hoa có chút khắc chế tà năng.) Gamma, bị chiếu xạ bởi Nguyệt Hoa, rõ ràng tỏ ra khó chịu, cơ thể nhúc nhích một lát, lại lần nữa phân liệt thành một đoàn, biến thành hình thái Thánh Quang, hóa thành Thiên sứ kim cương chặn lại Nguyệt Hoa.

Thánh khiết Thiên sứ, ô ố Ác Ma.

Hai loại sinh vật vốn là kẻ thù truyền kiếp giờ lại phối hợp ăn ý hỗ trợ cho nhau.

“Hai loại thuộc tính bài xích nhau sao?” Quan Thanh nhìn thấy Thánh Quang ngăn cản Nguyệt Hoa từ Thiên sứ phân thân, lại thấy Gamma đang tiếp tục tiến gần lại Bái Nguyệt Mộc Linh, nhận ra rằng mình không thể coi Gamma là đối thủ bình thường.

Hai mắt anh khẽ nhấp nháy, mi tâm chú văn lại hiện ra, đỉnh đầu trắng tròn lập tức biến thành Huyết Nguyệt, không khí trong Nguyệt Hoa lực trường bỗng nhiên thay đổi.

Dù là Nguyệt Hoa hay thuộc tính Mộc, hầu hết đều có tính chất phụ trợ, nhưng qua khả năng thiên phú của anh, nó có thể biến thành một sức công kích cực kỳ mạnh mẽ.

Ngâm! ! ! Khi có được sự gia tăng thuộc tính từ Quan Thanh, hai con người của Bái Nguyệt Mộc Linh cũng chuyển sang màu huyết hồng, đỉnh đầu Huyết Nguyệt dường như thu được một cuộc triệu hồi, rơi từ trên không xuống, hòa vào trong đao gỗ. Đao gỗ vung lên, màu đỏ quang gào thét bay ra, nơi nào đi qua, ánh sáng thậm chí còn xuất hiện những vụn vẹo, trực tiếp phá tan phân thân của Thiên sứ, bay thẳng về phía Gamma.

Gamma thấy thế định tránh né, nhưng ánh sáng huyết sắc lại khóa chặt lấy nó, Gamma hoàn toàn không có cách nào tránh được.

Nhận thấy điều này, Gamma đột nhiên nhảy lên thật cao, đồng thời phun ra một phân thân, mà nguyên bản bị Huyết Nhận cắt thành hai đoạn lại lần nữa hợp nhất, chủ động hướng về phía phân thân mới xuất hiện.

“Ý định dùng phân thân ngăn cản Huyết Nhận ư? Thật là ngây thơ.”

Ánh mắt Quan Thanh lóe lên một tia khinh thường.

Mặc dù Gamma là loại sinh vật lãnh chúa có thể buộc Bái Nguyệt Mộc Linh bộc lộ tuyệt chiêu một cách bất ngờ, nhưng chênh lệch cuối cùng vẫn ở đó, đó đã là cực hạn rồi.

Oanh! Âm thanh rung trời từ giữa lôi đài truyền ra, Thánh Quang và tà năng va chạm khiến cho vụ nổ mạnh mẽ, trực tiếp xé toạc Huyết Nhận của Bái Nguyệt Mộc Linh.

Dư âm khiến cho cả Nguyệt Hoa lực trường cũng bị ảnh hưởng, năng lượng tán ra đến mức ngay cả Quan Thanh đứng đối diện cũng cảm thấy rõ ràng.

Nhìn thấy năng lượng bị nổ tung bao trùm lôi đài, Đoạn Mãnh ánh mắt càng trở nên sáng tỏ, trong khi vẻ mặt Tào Tấn và ba người còn lại có chút lúng túng.

“Người trẻ tuổi bây giờ, thật là khủng khiếp.”

Lưu Bội hiếm khi lộ ra một nụ cười khổ, lãnh chúa sinh vật có thể gây ra loại mức độ nổ tung này, hơn nữa còn chỉ là hai phân thân.

Nhìn bộ dạng Gamma bản thể, rõ ràng là còn dư lực.

Nếu sinh vật này thăng cấp tới Quân Vương, liệu chúng có cản được không? Ba người nhìn nhau, không có chút gì nghi ngờ về khả năng Bạch Khải có thể bồi dưỡng Gamma thành Quân Vương sinh vật.

Truyền kỳ đệ tử, hơn nữa còn là phong hào truyền kỳ, chỉ cần Bạch Hòa Quang nhắc đến cung cấp điểm trợ giúp là có thể vượt qua được cửa ải này.

Mặc dù vậy, cho dù Bạch Hòa Quang không giúp đỡ, việc bồi dưỡng sủng thú bằng tài nguyên độc quyền của Bạch Khải cũng không phải là vấn đề gì lớn.

“Đoạn đại sư, trong trận đấu này, chúng ta Băng Vũ Đạo Quán đã thua.”

Lưu Bội nhìn khói bụi tản đi trên lôi đài, chủ động công nhận thất bại.

Dù Bái Nguyệt Mộc Linh vẫn còn đủ sức chiến đấu, nếu là đối mặt với hung thú có lẽ vẫn ổn, nhưng trong một trận chiến như thế này, nếu bị một đầu lãnh chúa sinh vật xé rách Quân Vương lực trường, thì đối với đạo quán mà nói, đã coi như là thua.

Nghe Lưu Bội nói, ánh mắt Gia Cát Tự lóe lên một tia sáng, và Đoạn Mãnh cũng hiếm khi lộ ra nụ cười nhẹ. Đúng là một kết cục ngoài dự đoán.

“Các ngươi chắc chắn?” Văn Nhược Thủy hỏi thêm một câu.

Chủ sủng đối chủ sủng, Quân Vương đối lãnh chúa, nếu không thể hạ sát thì đã xem như thua một nửa, và trận nổ vừa rồi nếu gần Bái Nguyệt Mộc Linh hơn một chút có thể đã có kết cục khác.

“Đánh tiếp cũng chỉ là mất mặt, thôi hãy để cho Diễm Hỏa và Trảm Lôi Đạo Quán đi.”

Lưu Bội cười nhẹ, không quan tâm đến những lời xung quanh, trong khi Quan Thanh dường như cũng không có ý kiến gì, sau khi nghe Lưu Bội tuyên bố thua, thì trực tiếp quay lại đội ngũ.

Văn Nhược Thủy gật đầu nhẹ, nhìn về phía Tôn Diễm và Tào Tấn, nói: “Vậy thì hai vị, ai sẽ ra sân trước đây?” Tào Tấn im lặng, Tôn Diễm thì đứng dậy, nói: “Chúng ta Trảm Lôi Đạo Quán sẽ ra trước, nếu không phải vì lời nói của Lưu đại sư, chúng ta đã ra sân trước rồi.”

“Vậy thật xin lỗi.”

Lưu Bội nở nụ cười áy náy, nhưng Tôn Diễm chỉ thuận miệng nói, rồi nhìn về phía một người đàn ông cao to đứng sau, nói: “Tôn Quân, giao cho ngươi.”

Tôn Quân nhẹ gật đầu, một cây thương dài bỗng xuất hiện trong tay, toàn thân lóe lên điện quang, rồi trực tiếp bước lên võ đài.

“Trảm Lôi Đạo Quán ngũ giai Ngự Thú Sư, Tôn Quân, Quân Vương cấp sủng thú Phá Lôi Thương!” Vừa dứt lời, trên Phá Lôi Thương liền tỏa ra một luồng năng lượng bao bọc Tôn Quân lại, khi lôi quang tan đi, Tôn Quân đã mặc vào một bộ giáp uy nghiêm. ...

“Hệ trang bị súng thú?” Bạch Khải thấy thể chép miệng, thật không thể nào hiểu nổi tại sao đi đâu cũng gặp phải những Ngự Thú sư có thể tự trang bị cho mình, hoặc là hợp nhất, hoặc là phụ thể, dường như đang ép hẳn phải khế ước một con thú có thể phụ thể trang bị vậy.

“Bạch Khải, ngươi có muốn đổi súng thú không?” Thấy Bạch Khải có vẻ hơi thất thần, Văn Nhượng Thủy không khỏi lên tiếng nhắc nhở.

“Thay đổi súng thú? Muốn, đương nhiên muốn!” Bạch Khải như bừng tỉnh từ giấc mộng, lập tức thu hồi Gamma lại.

Dù vụ nổ vừa rồi là từ phân thân, nhưng năng lượng của Gamma lại thực sự được tích trữ trong khế ước.

Hiện tại năng lượng đã tiêu hao bảy tám phần, cuộc chiến tiếp theo sẽ trở nên khó khăn hơn, chỉ trừ khi dẫn đến một vụ bạo nổ từ bản thể.

“Là một cuộc tấn công tốc độ cao.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, liền quyết định chọn súng thú cho trận này.

“Bạch Khải, ngũ giai Ngự Thú sư, Lãnh Chúa cấp súng thú Thủy Tổ thú.”

Giữa ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một con Thủy Tổ thú to lớn từ trong phù trận chậm rãi xuất hiện.

“Thủy Tổ thú? Người đang nhục mạ ta sao!” Tôn Quân thấy vậy, mắt lóe lên một tia lôi quang, một cỗ khí thế bạo phát mạnh mẽ hướng về Bạch Khải.

Nhận thấy điều đó, Delta lập tức đứng thẳng người, biến thành Kim Cương Bạo Viên, găm lên với Tôn Quân, khí thế từ cổ đại giống như không hề thua kém Quân Vương sinh vật, một sức mạnh ngang nhau đang giao tranh.

“Có khả năng tiến hóa ngay tại chỗ? Dù có nghe nói Bạch Khải có kỳ quái súng thú như vậy, nhưng tận mắt thấy vẫn thật sự rất kinh ngạc.”

Văn Nhượng Thủy hiển nhiên biết một chút về sự việc ở thành phố Nile, trong đó tự nhiên không thể thiếu Delta, với những thành tích lỗi lầm của nó.

“Thì ra như vậy, có thể tạm thời tiến hóa, tôi đã đánh giá thấp người.”

Thần sắc Tôn Quân chuyển biến, trường thương vung lên, trên bầu trời lập tức lóe lên một đạo phích lịch.

“Vậy thì, chúng ta bắt đầu nhé!” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Delta, nghiêm túc đối phó, đối thủ này rất khó đối phó.”

Róc rách rách rách. (Cuộc chiến này chủ nhân yên tâm, Delta sẽ cố gắng.) Delta nghiêm túc gật đầu, thân hình Kim Cương mở ra, nện bước lục thân không nhận bộ pháp, lao về phía Tôn Quân. Đối mặt với Kim Cương Bạo Viên to lớn không biết gấp bao nhiêu lần, Tôn Quân không hề tỏ ra khiếp sợ, trái lại trở nên hưng phấn.

Chỉ thấy điện quang lóe lên, anh lập tức lao về phía Kim Cương Bạo Viên, Phá Lôi Thương hóa thành một đạo phích lịch, xé toang không khí trước mặt, đâm thẳng vào ngực Delta.

Một thương này, nhanh, chuẩn, hung ác. Đại bộ phận Ngự Thú sư chỉ cảm thấy hoa mắt, đã thấy Delta gần như sắp bị Phá Lôi Thương đâm trúng, không khỏi kinh hô.

Tôn Quân cho mọi người cảm giác áp bách, quả thực muốn vượt qua Quan Thanh.

Ngay bên lúc Delta sắp bị đâm trúng, thân thể cao lớn đột nhiên nghiêng người nhường lối, tránh được một thương này.

Nhìn như một động tác bình thường, đặt vào cơ thể khổng lồ của Kim Cương Bạo Viên lại trở nên vô cùng không hài hòa.

“Thú vị.”

Tôn Quân nhếch miệng cười, cổ tay rung lên, Phá Lôi Thương đột nhiên thay đổi phương hướng, quét ngang về phía Kim Cương Bạo Viên, nhưng Kim Cương Bạo Viên tựa như đã chuẩn bị sẵn, xoay người nhảy lên không trung.

“Trên không không có nhiều cơ hội để né tránh như vậy đâu.”

Tôn Quân cấm trường thương xuống đất, hai chân giẫm lên thân thương, thả người nhảy lên, lấy tốc độ nhanh hơn bay về phía bầu trời, dự định tấn công Delta trên không.

“Cái này... Đột nhiên cảm thấy có chút ngưng ngững.”

Nhìn thấy Tôn Quân tìm đúng cơ hội vào lúc Delta chuẩn bị rơi xuống đất, Bạch Khải chợt cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng Delta lại không nghĩ nhiều, lập tức hóa thành Phong Thần Dực Long, kéo cao độ cao, tránh được sự tấn công bất ngờ từ Tôn Quân.

“Còn có thể tiến hóa sao?” Tôn Quân không khỏi sùng sờ, nhưng rất nhanh liền bị cơn nhiệt huyết mãnh liệt tràn ngập, Phá Lôi Thương chỉ lên trời, một tia lôi điện lớn từ trên trời giáng xuống, trực tiếp xuyên qua cơ thể của Tôn Quân.

“Lôi đình xâu thủng? Tôn Quân thật nghiêm túc.”

Văn Nhược Thủy, người cũng đang không chế Lôi Đình, thấy vậy khóe miệng giật giật, có chút mong đợi nhìn về phía Bạch Khải. Đối mặt với một đối thủ Quân Vương cấp nghiêm túc, liệu cậu có thể hóa bại thành thắng như những trận trước không?

Chương 473:

Hư Không vs Lôi Đình Lôi đình nhập thể, Tôn Quân ở bên ngoài thân thể, cả điện quang đã trở thành thực chất, tựa như từng đầu rắn điện bên cạnh hắn đang lượn lờ.

Cùng lúc đó, Tôn Quân dừng lại một chút, tiếp đó bước chân mạnh mẽ đạp xuống, trực tiếp lao về phía Phong Thần Dực Long.

“Đây đúng là thực sự tuyệt diệu!” Bạch Khải chép miệng, điều này rõ ràng thể hiện sự đặc biệt, chắc chắn là một kiểu đả ngộ dành cho con trai.

Thấy Tôn Quân cuối cùng cũng đuổi theo, Delta cũng có chút ngạc nhiên, đôi cánh lớn vỗ mạnh, cơn gió dữ dội lập tức hình thành, hướng về phía Tôn Quân tấn công. Âm âm...

Tiếng sấm nổ vang, cơn gió dữ dội không thể ngăn cản Tôn Quân, hắn trực tiếp bị Phá Lôi Thương xuyên thủng, thậm chí không hề tiêu hao một chút hiệu quả nào.

Thấy tình cảnh này, ánh mắt Delta lóe lên chiến ý, khi đó vứt bỏ lợi thế của bản thân, quay đầu nhìn về phía Tôn Quân đang bay tới.

Hành động này rõ ràng là muốn quyết một trận sống còn với Tôn Quân.

“Mặc dù là một sinh vật hệ sủng thú, nhưng một Quân Vương thực sự cơ bản rất khó để theo kịp.

Quyết định này sai lầm rồi.”

Những người xem xung quanh bắt đầu dĩ thờ dài, mặc dù họ rất mong ngóng Bạch Khải một lần nữa thể hiện sự xuất sắc, nhưng đấu tay đôi với một Quân Vương thực sự là có phần ngốc nghếch.

Tuy nhiên, những bậc lục giai đại sư trong nội bộ thành phố Nile lại chăm chú theo dõi cuộc chiến trên không trung.

Răng rắc! Delta và Tôn Quân đã va chạm với nhau trực diện, ánh điện lóe lên, che khuất cả thân thể của Delta và Tôn Quân, tiếng vỡ vụn vang lên không ngừng.

“Người có nghe không? Có vẻ như có cái gì đó đã vỡ ra.”

“Ngạch, có lẽ là xương bị gãy, ôi, sinh vật lãnh chúa thật lợi hại, tiếng động do gãy xương tạo ra chắc hẳn còn lớn hơn chúng ta.”

“Người đã gãy xương lâu chưa? Chắc chắn là có cái gì đó bị chấn động mà xuất hiện vết nứt.”

“Ừm, có lẽ ta biết cái gì đã nứt ra rồi...”

Điện quang tán đi, hiện ra hình bóng của Delta và Tôn Quân, ở giữa Phá Lôi Thương và Delta, từng đường vết rách tựa như muốn xé nát bầu trời. Âm thanh vừa rồi, rõ ràng là phát ra từ nơi này.

“Xé rách không gian, con Thủy Tổ thú này còn có thuộc tính không gian?” Mọi người nhìn nhau, đặc biệt là Tôn Quân và Delta càng cảm thấy vừa mừng vừa sợ.

“Cuộc chiến trở nên thú vị rồi!” Tôn Quân mỉm cười, hoàn toàn quên đi lời cảnh cáo của Tôn Diêm, lại một lần nữa đâm ra một thương, căn bản không chịu ảnh hưởng bởi vết nứt không gian trước mặt.

Về cơ bản mà nói, không gian chỉ là một công cụ của ta! Nhìn thấy vậy, Delta vẫn không chịu thoái lui, lại một lần nữa biến thành hình thái Kim Cương Bạo Viên, trực diện đón nhận công kích từ Phá Lôi Thương.

Sau một khoảnh khắc yên tĩnh, cả hai bên đồng thời phát động một trận bão tố công kích.

Vết nứt, ánh điện, theo từng đợt tấn công từ cả hai bên chế tạo ra những vết sâu trên không trung. Đáng nhẽ trận chiến phải thuộc về một bên nào đó, mà giờ đây lại bước vào giai đoạn giằng co.

“Tôn Quân sao vẫn không mở lực trường kỹ Art, cảm giác bên kia Thủy Tổ thú đang ép hấn.”

Nhìn thấy sức mạnh và tốc độ, các thuộc tính không hề thua kém Tôn Quân, trong khi Delta lại chiếm ưu thế với thuộc tính không gian ngăn chặn Lôi Điện từ Phá Lôi Thương, khán giả xung quanh đã có cảm giác rằng Tôn Quân không muốn dùng lực trường kỹ thì không thể đánh bại Delta.

Sự vật này, thật sự là một Thủy Tổ thú sao? Lưu Bội và mọi người lại nhìn nhau, trong khi Văn Nhược Thủy, một đại sư cận chiến, cũng tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Sức mạnh, tốc độ, phòng ngự, phản ứng, thể chất... Đầu Thủy Tổ thú của Bạch Khải cho thấy các số liệu thân thể đều rất cân bằng, gần như không tìm thấy nhược điểm.

Tuy nhiên, điểm quan trọng nhất là Delta có xu hướng theo kịp các sinh vật Quân Vương, mặc dù vẫn có sự chênh lệch nhưng với việc mượn lực từ thuộc tính không gian, chênh lệch này gần như không đáng kể.

“Tự nhiên là cận chiến kiểu xuất sắc.”

Văn Nhược Thủy hiện lên vẻ tiếc nuối, nếu đây là các học viên của Hào Lực đạo quán thì thật tuyệt vời.

Oanh! Trong khi mọi người ở đây đang ngạc nhiên trước biểu hiện tuyệt vời của Delta, sự biến đổi cuối cùng trong trận chiến giữa Delta và Tôn Quân đã diễn ra.

Hai cánh tay Delta ngăn trước người, đầu thương màu lam trực tiếp đâm xuyên qua lớp phòng ngự Kim Cương, cắm vào lớp giáp trắng bên ngoài cánh tay.

Một thương này của Tôn Quân, rõ ràng đã phá tan lớp bảo vệ Kim Cương.

Tuy nhiên, có vẻ như Tôn Quân cũng không chịu nổi, cánh tay run nhẹ cũng nói lên sức phản chấn mạnh mẽ.

Hầu như ngay lập tức, Delta và Tôn Quân đều lùi ra, và đúng lúc cả hai chuẩn bị tung ra một cú đánh phân thắng bại thì Delta và Tôn Quân lại một lần nữa bùng nổ khí thể mạnh mẽ, lại một lần nữa thi triển cuộc chiến.

So với việc cứng đối cứng lúc trước, Tôn Quân thể hiện ra tài nghệ thương pháp không tầm thường, Phá Lôi Thương trong tay như Lôi Long đang bay lượn, bá đạo, kỳ bí, mỗi một cú đánh đều khiến người ta cảm nhận như thiên uy đang đổ xuống.

Còn Delta bên cạnh cũng tương tự phát huy khả năng biến hóa và thích ứng cực kỳ mạnh mẽ, Bạo Viên thân thể, cánh của

Dực Long, giáp của Bạch Tượng, thậm chí cả làn da của Delta cũng đã tiến hóa thành thuộc tính Lôi Điện.

Tài nghệ thương pháp tinh xảo, sự tiến hóa chói lọi.

Trận chiến giữa Delta và Tôn Quân có thể nói là một cuộc diễm lễ thị giác tuyệt mỹ, thậm chí có người đã quên đi trận chiến này ban đầu dự tính là gì.

“Tôn Quân vẫn luôn thích chiến hai, có phải định không sử dụng lực trường kỹ năng mà muốn cùng đối phương phân ra thắng bại không?” Lưu Bội thấy thế không kìm lòng mà mở miệng, trong khi Tôn Diêm chỉ đành thở dài, nói: “Tôn Quân từ nhỏ đã thế nào cũng không sao, ta cũng không biết phải làm sao, nhưng nhìn hình như, nếu không sử dụng lực trường kỹ, e rằng rất khó để phân thắng bại.”

Tôn Quân, sức chiến đấu của hắn hoàn toàn rõ ràng, việc Tôn Quân bắt đầu sử dụng thương pháp chiến đấu đã cho thấy đối thủ đã có thể ngang hàng với hắn.

Hơn nữa, đối diện với Delta, loại “quái vật” có thể tùy ý biến hóa hình dạng, thuộc tính Lôi Điện của Phá Lôi Thương thật sự không hiệu quả nhiều.

Cuối cùng, Tôn Quân dường như đã giác ngộ trong cuộc chiến cuồng nhiệt, một tia chớp như lưỡi dao bức lui Delta, sau đó nâng thương chỉ lên trời, một đám mây lôi xuất hiện trên đầu Tôn Quân, do lôi đình màu tím tạo thành.

Delta thấy thế liền cảm nhận được không ổn, muốn tiến lên ngăn chặn, nhưng lại bị lôi điện từ đám mây phía trên ngăn lại.

“Ngươi thật sự rất mạnh, ta rất mong chờ một trận chiến ngang hàng với ngươi, nhưng giờ thì xin lỗi.”

Tôn Quân vùng thương, lướt qua trước mặt hàng rào lôi điện, các lực lượng Lôi Điện thuần túy quần quanh trên thân thương, vốn chỉ là lấp lánh ánh lửa của Phá Lôi Thương giờ đây trở thành hình dáng lôi đình, tỏa ra ánh sáng và nhiệt độ kinh người. Đặc điểm lớn nhất của lực trường Quân Vương trang bị hệ sủng thú chính là có thể bám vào bản thể, tối đa hóa việc tăng cường khả năng tự thân.

Trong trạng thái này dưới Phá Lôi Thương, cho dù là sinh vật lực giai cũng không dám tùy tiện đụng chạm.

“Quần lực trường Quân Vương quanh vũ khí, có vẻ như kiếm Trục Phong của Alpha cũng dạng này.”

Bạch Khải thấy vậy nhận ra, trước đó hẳn còn tiếc nuối vì Alpha không thể lĩnh hội hai loại Quân Vương lực trường, giờ nhìn lại thấy cũng không khác nhau quá nhiều.

Tuy nhiên, việc hợp nhất Quân Vương lực trường một cú tất nhiên không tốt như vậy về mặt phòng ngự, có thể một không gian bình chương đơn thuần cũng không thể chống lại một thương như vậy rồi.

“Delta, hãy toàn lực ứng phó đi, điều này mạnh hơn nhiều so với các hung thú kia.”

Róc rắc rắc rắc? (Thật sự không có vấn đề gì sao, chủ nhân?) Delta có chút không chắc chắn hỏi lại, nhưng khi nhìn thấy Tôn Quân sắp hoàn tất tụ tập sức mạnh, cũng không lo nghĩ nhiều, toàn thân năng lượng nhanh chóng vận chuyển, cấp tốc tiến vào trạng thái hư không cộng minh.

“Quá chậm!” Tôn Quân thấy vậy nhếch miệng cười, một điểm băng lạnh thoáng chốc xuất hiện, tiếp theo lôi đình trường thương như một con rồng lớn nhanh chóng lao tới. Đằng sau, là một tiếng nổ như sấm rền.

Thật là một thương nhanh chóng! Tôn Quân một thương này khiến cho đám đông hăng hái bùng nổ, không khỏi nhớ đến danh tự của đạo quán Trảm Lôi.

Nghe nói, người sáng tạo của Trảm Lôi đạo quán nổi tiếng là một đao chặt đứt từ trời giáng xuống lôi đình.

“Xem ra, Võ Hào đạo quán này sẽ chắc chắn thua.”

Kể cả học viên của Võ Hào đạo quán bên trong, tất cả mọi người dường như đều dự đoán được kết cục của trận chiến này.

Oanh! Lôi đình trường thương dễ dàng xuyên qua hình thể lớn lao của Delta, nặng nề đâm vào bức tường không gian đối diện, tạo ra từng vòng sóng lớn, nhưng Tôn Quân không có chút ý nhẹ nhõm nào, trái lại nhíu mày.

Một thương này, hẳn đã đâm vào không khí.

“Không gian hệ né tránh kỹ năng sao? Ta xem xem người có thể duy trì được bao lâu!” Tôn Quân lại một lần nữa hóa thành một tia điện biến mất, Lôi Long màu tím trên lôi đài không ngừng gào thét, không cho Delta dù chỉ một chút thời gian để thở hay cơ hội phản kích.

Cuối cùng, Delta hư không cộng minh như đến giờ đã hết, chủ động tránh khỏi công kích của Tôn Quân, thấy vậy Tôn Quân không khỏi cảm thấy vui mừng, một thương đã đâm về phía Delta.

Cuộc tấn công này lại nhanh, vừa chuẩn, vừa mạnh, đến từ một cú đột kích hoàn toàn bất ngờ, nhắm đúng vào Delta trước khi hắn kịp thoát khỏi trạng thái hư không cộng minh.

Chỉ là, ngay khi thương của Tôn Quân sắp đâm trúng Delta, hắn đột nhiên cảm thấy Delta ở cách mình xa xôi, nhưng quan sát kỹ, hình như hắn lại ở ngay trước mắt.

Gang tấc, chính là Thiên Nhai.

“Kỹ năng không gian, thật sự rất phiền phức.”

Tôn Quân thấy vậy đã muốn mạnh mẽ đột phá tầng rào cản này, nhưng lại bị ánh sáng tiến hóa từ Delta hấp dẫn, một hình thể vô cùng khổng lồ, Long Giác Kinh đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Cái Long Giác Kinh này thật sự rất lớn, nhìn qua thậm chí còn hơn cả diện tích của lôi đài, nhưng không vượt ra ngoài khu vực của lôi đài.

Chỉ thấy miệng của Long Giác Kinh chậm rãi mở ra, không có nửa điểm âm thanh nào được phát ra, nhưng tất cả mọi người đều nghe thấy tiếng sóng biển dồn dập bên tai, định thần nhìn lại, thực sự thấy trước mặt Long Giác Kinh xuất hiện từng làn sóng không gian, đổ về phía Tôn Quân.

Hư không cộng minh - thủy triều! Dưới sự hư không cộng minh, sức mạnh của mạch nước ngầm được phát huy mạnh mẽ hơn nhiều so với những lần trước, sóng không gian thậm chí đã trở thành thực thể, khiến cho những người xung quanh cảm nhận được rõ ràng ảnh hưởng lên không gian bích chương xung quanh.

Thấy vậy, Tôn Quân không hề khiếp đảm, trái lại càng tăng thêm quyết tâm chiến đấu, trực diện đón lấy thủy triều đang xông tới.

Chỉ trong tích tắc, lôi đình xông xuống biển, thủy triều vẫy trời.

Lôi đình trường thương va chạm trực diện với hư không thủy triều, sức mạnh chói mắt bao trùm lấy Delta và Tôn Quân hoàn toàn.

Trong giây lát, không thể nhìn rõ cảnh tượng trên lôi đài.

Chương 474:

Dung Nham Minh Khuyển Cuối cùng, khi điện quang tan biến, gợn sóng không gian dần dần sắp xếp lại, Delta và Tôn Quân cuối cùng đã xuất hiện trước mắt mọi người.

“Thế nào, kết quả ra sao?” Gia Cát Thần tò mò nhìn vào bên trong võ đài, trong khi Gia Cát Tự từ những biểu hiện của mấy vị đại sư bên cạnh đã đoán được phần nào, khóe miệng không khỏi hiện lên một nụ cười nhạt.

“Hô ~ Lúc trước ta còn nghĩ sẽ trở về và chiêm chọc Quan Thanh, kết quả cuối cùng ta lại thua.”

Tôn Quân nhìn mình, thân thể run rẩy không ngừng, ngay cả việc cầm chặt trường thương cũng rất khó khăn.

Hắn thở dài bất đắc dĩ.

Chưa kể đến Delta đã truy sát Quân Vương sinh vật thuộc tính cơ bản, mà trong trạng thái hư không cộng minh, công kích của Delta thật sự khó mà chống cự nổi.

Dù cho hắn trong trạng thái Phá Lôi Thương có thể so với hung thú, hắn vẫn cảm thấy cánh tay cơ bắp sắp bị xé nát.

“Ta đã thua.”

Tôn Quân lắc đầu bất lực, nhìn Delta đang thở hồng hộc phía đối diện, cảm nhận được năng lượng của bản thân đã tiêu hao gần hết, hắn quyết định trực tiếp nhận thua.

Tình hình của hắn với Delta khác hẳn với Quan Thanh và Gamma trước đó – còn có không gian để thoát thân.

Hắn và Delta đã tiêu hao năng lượng gần bảy tám phần.

Nếu tiếp tục đấu tranh với Delta bằng Phá Lôi Thương, có lẽ sẽ không có kết quả tốt đẹp gì.

Là một Ngự Thú sư, hắn sợ rằng sẽ để lại vết thương tâm lý.

“Ta nhường.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ với Tôn Quân, rồi lập tức gọi Delta quay về, trực tiếp ném vào không gian Ngự Thú để bổ sung

một quả trứng Bạch Kim.

Khác với Gamma, có tính bùng nổ trong công kích, Delta thực sự đã mượn sức mạnh của bản thân để ngạnh kháng một đầu Quân Vương sinh vật. Điều duy nhất có thể nói là nó đã nhận được sự tăng cường mạnh mẽ trong trạng thái hư không cộng minh. Ưu thế của hệ không gian vẫn còn rất mạnh mẽ.

“Thế này, các vị đại sư, đã trải qua hai trận chiến, chúng ta có nên nghỉ ngơi một chút không?” Thấy Bạch Khải một lần đánh bại hai vị ngũ giai Ngự Thú sư, hơn nữa còn là lấy yếu thắng mạnh, Gia Cát Tự cảm thấy tâm trạng vô cùng thoải mái.

Mặc dù không phải thắng lợi nhờ vào Võ Hầu đạo quán bằng Vong Linh sinh vật, nhưng thắng lợi đã là đủ tốt.

Chỉ cần vượt qua giai đoạn này, Võ Hầu tập đoàn sẽ có đủ thời gian để chiêu mộ các sinh viên, huấn luyện viên mạnh mẽ để bổ sung vào lớp dưới.

“Không cần vội, chúng ta vẫn chưa khiêu chiến với Viêm Hỏa đạo quán.”

Tào Tấn lắc đầu, nhìn về phía một nam tử phía sau, nói: “Tào Liệt, người đi đi.”

“Được.”

Nam tử tên Tào Liệt gật đầu nhẹ, không nói nhiều, chỉ lặng lẽ triệu hoán sủng thú của mình.

Một con cự khuyển làm từ nham tương xuất hiện.

Khi Dung Nham Minh Khuyển vừa xuất hiện, không khí xung quanh lập tức trở nên khô nóng, dưới chân lôi đài dần dần nứt ra, mơ hồ có thể thấy nham tương chảy chậm rãi phía dưới.

“Lên đó sẽ thay đổi thuộc tính sân bãi, cái này không dễ đổi phỏ đâu.”

Bạch Khải vẻ mặt nghiêm túc, nhìn thấy khí thế hung hãn của Dung Nham Minh Khuyển, sau một chút suy nghĩ, hẳn xác định nên gọi sủng thú nào, Husky liền được triệu hồi.

“Cự Địa Băng Lang? Không đúng, là hình thái vũ trang tiến hóa sao?” Bạch Khải, như một nhà quảng bá cho hình tượng Tinh Linh, cùng với Husky đã sớm được mọi người biết đến,

vì vậy người xem nhanh chóng nhận ra thân phận của Husky, nhưng rất nhanh đã bị những người xung quanh xem thường.

“Đại ca, nhà ngươi vẫn chưa cập nhật thông tin sao? Đây là Bạch Khải đặc hữu Cực Địa Băng Lang hình thái tiến hóa thành Liệt Cốc Giới Lang.”

“Nhưng sao ta nhớ Liệt Cốc Giới Lang có hai đầu, còn đầu kia có vẻ như có ba cái.”

“Nhưng mà sao ta có cảm giác đầu này sói khí tức không thể so với Dung Nham Minh Khuyển mạnh như vậy.”

Nhìn vào hình thể và khí thể của Husky không thua kém Dung Nham Minh Khuyển, khán giả bắt đầu cảm thấy hiếu kỳ, trong khi Đoàn Mãnh thì nhẹ nhàng thở ra.

Tiểu tử này, cuối cùng đã dám triệu hoán Quân Vương sinh vật ra để chiến đấu.

“Tào Liệt, viêm hỏa đạo quán ngũ giai Ngự Thú sư, sủng thú cấp Quân Vương Dung Nham Minh Khuyển.”

“Bạch Khải, Võ Hào đạo quán ngũ giai Ngự Thú sư, sủng thú cấp Quân Vương Thiện Ác thẩm phán giả.”

Ngay khi Bạch Khải dứt lời, mọi người xung quanh lập tức xôn xao.

Thật sự là một sinh vật Quân Vương cấp, Cực Địa Băng Lang vượt trên mong đợi.

Tuy nhiên, sự kinh ngạc của mọi người chỉ kéo dài trong chốc lát, liền thay bởi sự nghi ngờ.

“A ô a ô!” (buông ra bản để bản uông hôm nay muốn cùng đầu kia thôi rần quyết đấu một trận!) Chỉ thấy Husky, trên thân thể nó một con rắn nhỏ màu xám đang linh hoạt quấn quanh, mặc cho Beita như thế nào cắn xé, từ đầu đến cuối đều không thể tách ra.

“Hai cái này thật sự là làm âm ỉ.”

Bạch Khải gân xanh phồng lên trên trán, cố nén không phát điên trước màn thể hiện của hai cái này, trong khi Ngưu Bì Xà đã dần dần phát hiện bất thường, nhanh chóng tránh ra khỏi cú tấn công của Beita, trực tiếp ẩn nấp sau lưng Bạch Khải.

“Các người đây có phải đang chiến đấu không? Thật sự là cách phòng thủ thô kệch, nhớ ngày ấy thời kỳ Pháp Đế, đều dùng phù trận.”

Ngưu Bì Xà đảo mắt một vòng, nhìn vào những bức tường không gian xung quanh, đang định tiếp tục chỉ trích, thì thấy Bạch Khải đang nhìn hắn bằng ánh mắt nguy hiểm, khiến hắn phải rụt cổ lại.

“Khụ khụ...”

Thôi thì, đột nhiên ta nhớ hôm qua không ngủ, ta đi trước đây.”

Nói xong, Ngưu Bì Xà liền định hướng Bạch Khải vẫy tay, ý định trở lại không gian bí mật để tránh gió.

“A ô!” (thối rần chạy đâu, ăn bản uông một cú!) Thấy Ngưu Bì Xà muốn chạy, Beita lập tức lao tới để ngăn cản, nhưng vừa chạy được nửa chừng thì thấy một cú đâm từ đối diện lao tới, chuẩn xác lao vào mũi của hắn.

“A ô ~” (nhân loại người thế mà đánh lén, chắc chắn là bị đầu này thối rần làm hư rồi!) Beita đáng thương che mũi, ánh mắt tràn ngập oán trách, trong khi Ngưu Bì Xà thì ở bên cạnh cười thầm.

“Người, hãy quay lại vẽ ra phù trận, nếu không...”

Bạch Khải nhắm mắt lại, thấy Ngưu Bì Xà không khởi giạt mình, liền tục gặt đầu rồi bị Bạch Khải ném trở lại.

“A ô...”

(đáng ghét, lại bị đầu này thối rần chạy mất...) Beita không cam lòng nhìn Ngưu Bì Xà bị thả đi, ánh mắt xanh đen quay vòng vòng, đã bắt đầu bận tâm sau khi trở về sẽ đối phó với Ngưu Bì Xà như thế nào.

“Ta nói, chúng ta có thể bắt đầu sao.”

Nhìn thấy Beita vẫn còn đang lộn xộn ở bên kia, Tào Liệt nhàn nhạt hỏi.

“Khụ khụ, lập tức sẽ ổn thôi.”

Bạch Khải đầy lòng áy náy phát tay với Tào Liệt, sau đó ôm cổ Beita, nói: “Tranh thủ thời gian đánh nhanh trận này, nếu

thua, ta sẽ giúp ngươi vật lý thanh tịnh, nghe rõ chưa?” “A ô?” (vật lý thanh tịnh?) Beita tò mò nhìn về phía Bạch Khải, nhưng khi thấy ánh mắt Bạch Khải nhìn xuống tay kéo vào chỗ nào đó, chân trước hần phản xạ che chắn chỗ yếu của mình, một vẻ mặt đau khổ nhìn về phía Bạch Khải.

“A ô a ô...”

(nhân loại, sao ngươi có thể đối xử với bản uông như vậy...)
“Tranh thủ thời gian rút đi tài đấu, nếu thua thì ngươi sẽ biết.”

Bạch Khải dùng sức đập một phát vào hông của Beita, lúc này Beita mới bắt đầu ngã lên lồi đài, vừa đặt chân xuống đất thì ngay lập tức cảm nhận được lồi đài đã nóng như nham tương.

“A ô!” (cái này lồi đài thế mà đánh lên bản uông!) Beita cảnh giác nhìn lồi đài trước mặt, trong khi Shuke cũng không kiềm chế được nữa, trực tiếp phun ra mấy làn khí lạnh giá, biến lồi đài thành băng.

“Đây chính là hiệu ứng vũ trang tiến hóa à.”

Văn Nhược Thủy thấy vậy khẽ vuốt cằm, nhìn thấy cuối cùng Husky đứng trên lồi đài, nói: “Hai bên đã vào trận, như vậy trận đấu chính thức bắt đầu!” Theo lời nói của Văn Nhược Thủy, Dung Nham Minh Khuyển dẫn đầu phát động tấn công, từng viên dung nham đạn từ miệng Minh Khuyển phun ra, như núi lửa phun trào, hướng về phía Husky rơi xuống.

“A ô a ô!” (đáng ghét, thế mà đánh lên bản uông!) Beita chột vật né trái né phải, cảm giác như bất cứ lúc nào cũng có thể bị dung nham đạn trúng, nhưng mỗi lần đều chính xác tránh né ra, đôi khi còn kịp thời làm dịu đi nhiệt độ dưới chân một chút.

“Ưu tú dự phán năng lực, nhưng như vậy thì sao?” Tào Liệt lặng lẽ phê bình hành động của Beita, Dung Nham Minh Khuyển không có chút thay đổi nào, nhưng những viên đạn đột nhiên biến đổi hình dạng, hóa thành từng con dung nham khuyển lao về phía Husky.

“Chiến thuật phân thân, đúng lúc.”

Shuke thấy vậy trong mắt lóe lên một đạo hồng quang, từng đầu kim loại cự lang từ trên thân Shuke tách ra, mỗi cái tự tìm một liên hệ với một con dung nham khuyển để công kích.

Cùng lúc đó, máy móc lạnh chúa khởi động, đóng băng tháp xếp thành một hàng, nhắm ngay vào những viên dung nham đạn đang không ngừng rơi xuống, khiến cho những công kích của Dung Nham Minh Khuyển không thể để lại một dấu vết nào trên mặt đất.

“Đây đúng là năng lực vũ trang tiến hóa à? Sao lại cảm giác không giống ta lắm?” “Người ngốc à, người ta là sinh vật cấp Quân Vương, còn ngươi là cái gì? Hơn nữa, nhìn vào những kim loại sỏi đã tách ra, ngay cả nham tương cũng không sợ, xét tới vật liệu đặc thù, ngươi xác định mình có thể mua được?” “Thì ra là ta không xứng.”

Shuke thao tác để mọi người xem đều sáng mắt, trong khi Gia Cát Tự thì cười đến không thể ngậm miệng.

Bất kể trận đấu này kết thúc ra sao, phù văn vũ trang và Cực Địa Băng Lang chắc chắn sẽ rất hot. Đáng tiếc, nhìn bộ dạng của Bạch Khải chủ súng thì có lẽ sẽ không đăng tràng, nếu không hài cốt sinh vật cũng có thể được nhào nặn mạnh mẽ rồi.

Nhìn thấy bản thân công kích không thể gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến Husky, mà ngược lại còn dần dần bị áp chế, từng đợt nham tương trên người Dung Nham Minh Khuyển tỏa ra ánh sáng chói mắt, nhiệt độ xung quanh lại tăng vọt, và những con dung nham khuyển bắt đầu phản công lại kim loại sỏi.

“Nhiệt độ dần dần tiếp cận nham tương thực sự, chuyển hóa hình thức chiến đấu.”

Shuke nhanh chóng quét hình qua xung quanh dung nham khuyển, một lệnh chỉ huy ngay lập tức được phát cho tất cả các máy móc khuyển bên trong.

Màu đỏ chú văn đột nhiên xuất hiện, và chúng bắt đầu chủ động hấp thu nhiệt năng từ dung nham khuyển. Được hỗ trợ bởi vô vàn vật liệu học cùng kiến thức về công trình cực hạn, dù chưa hoàn toàn hiểu rõ, nhưng đủ để Shuke tích hợp các kiến thức đã học vào đồng thời tiến hành một đợt nâng cấp cho bản thân.

Khi nhiệt năng không ngừng chuyển đi, thân thể dung nham sôi càng trở nên cứng rắn, dần dần có dấu hiệu hóa đá, và bắt đầu bị máy móc sỏi đánh thành từng mảnh nhỏ.

Tuy nhiên, Dung Nham Minh Khuyển không hề sốt ruột, vẫn bình tĩnh đứng tại chỗ, chỉ là trên thân nó dần dần cuộn lên từng đợt nham tương, không ngừng tràn vào lòng đất.

Chợt, hai dòng nham tương đột nhiên từ hai bên của Husky phun ra, như một cái miệng lớn muốn nuốt chửng Husky, trong khi xung quanh mặt đất ngay lập tức bị nham tương ăn mòn, rõ ràng không cho Husky bất kỳ chỗ nào để né tránh.

Chương 475:

Khách không mời mà đến Nhưng vào lúc này, toàn bộ Hàn Băng Tháp của lãnh chúa bỗng nhiên nổ tung, khí lạnh bao trùm làm đông cứng nham thạch, thậm chí còn có ý định của Dung Nham Minh Khuyển lan tỏa ra.

“A ô a ô!” (muốn đánh lên ta, ngươi còn kém xa lắm!) Beita nghịch ngợm làm mất quý về phía Dung Nham Minh Khuyển, đang định trêu chọc tiếp thì Dung Nham Minh Khuyển đã bị chọc tức, gầm lên giận dữ, sức nóng mãnh liệt như một cơn gió nóng lao thẳng vào mặt hắn.

Sức mạnh tâm linh cấp quân vương cuốn lấy nham thạch, đối với cả tinh thần lẫn thân thể đều tạo ra một cú sốc cực lớn.

Thông thường sinh vật nếu bị gió nóng này tấn công thì gần như chắc chắn sẽ suy giảm sức chiến đấu.

“A ô?” (gia hỏa này đứng yên như tượng, sao không xông tới? Ta có bẫy thuốc nổ, không biết có nổ không?) Nhìn cơn gió nóng lao tới, Beita thở dài bất đắc dĩ, nhưng khi thấy ánh mắt lạnh lùng của Jerry bên cạnh, hắn nhanh chóng ngừng đầu lên, rồi cảm thấy cần phải hô một tiếng với Minh Khuyển.

Hàng Ma Chân Ngôn đã được thực hiện, cơn bão tinh thần xuyên qua gió nóng, lao về phía Minh Khuyển.

Lúc nhận ra không ổn, Minh Khuyển cuối cùng cũng di chuyển, muốn tránh né cơn bão tinh thần, nhưng khi nhìn thấy nụ cười âm thầm trên mặt Beita, điệu bộ của hắn lại chậm một bước.

Rồng! Cơn bùng nổ tinh thần nổ tung bên cạnh, sức mạnh tinh thần bất ngờ đánh thẳng vào linh hồn nó, Minh Khuyển không nhin nổi phát ra một tiếng rít.

“Chắc chắc, hắn diễn rất tốt nhỉ.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi ngạc nhiên, cơn bùng nổ tinh thần mà Beita đã chuẩn bị từ lâu, nhưng hắn vẫn tỏ ra như không hề quan tâm. Đúng là nếu tính chuyện đánh lên thì trong số năm con thú cưng, không ai có thể sánh bằng hắn.

Tuy nhiên, Dung Nham Minh Khuyển dù sao cũng là sinh vật cấp quân vương.

Dù cho cú bùng nổ tinh thần của Beita làm hắn bị thương không nhỏ, nhưng cũng kích thích cơn giận trong hắn.

Chỉ thấy Dung Nham Minh Khuyển cơ thể bùng nổ, lớp vỏ nham thạch bên ngoài bắt đầu lăn lộn, phun trào ra xung quanh, làm cho đấu trường lớn như bị rơi vào giữa một trận núi lửa, không còn chỗ đứng.

Không chỉ vậy, dưới lớp nham thạch nóng bỏng, những bóng người đen tối chậm rãi hiện ra, khí tức đáng sợ khiến ngay cả các học viên hệ Vong Linh cũng thấy hơi thốn thức.

“Thời điểm này hắn còn có thể triệu hồi vong linh sao?” Mọi người nhìn thấy mà sửng sốt, rõ ràng nhận ra sự tồn tại của Dung Nham Minh Khuyển.

Cuối cùng, những bóng người này hoàn toàn hiện ra trên đấu trường, trong khi xung quanh nham thạch lại quán quăn để nhanh chóng hồi phục những cơ thể chưa hoàn thiện, thể hiện hình dáng trước mặt mọi người.

Chúng thực chất là những hung thú mà Minh Khuyển đã chém giết.

“Ôi, ngay cả Yamamoto lão gia tử Zanka no Tachi Minami Kaka Juuman Okushi Daisoujin cũng được triệu hồi ra, ta rõ ràng còn phải cố gắng nhiều hơn.”

Bạch Khải nhìn những bóng người tối màu giống như Husky, trong mắt không khỏi ánh lên tia ngưỡng mộ.

Nếu không phải Alpha không thể tùy tiện ký khế ước, hắn cũng có thể làm Vong Linh quân chủ...

Không, với một người đàn ông như hắn, sao lại phải ao ước người khác.

“Đây là Dung Nham Minh Khuyển Minh Cốt lực trường, nếu ngươi có cách phá vỡ, cứ việc tới, nếu không chịu được tổn thương, ta chỉ có thể nói xin lỗi.”

Tào Liệt nhìn về phía Bạch Khải, dường như muốn khuyên hắn đầu hàng.

Minh Cốt lực trường triệu hồi những xương khô này không giống với những nham khuyển trước đó, không còn hơi nóng sẽ bị đông cứng.

Sau khi kết hợp nham thạch cùng với chất liệu xương cốt, những xương khô này giờ đây có sức chiến đấu không giảm mà còn tăng lên, mạnh mẽ hơn nhiều so với những xương cốt thông thường.

“Xin lỗi, người hỏi nhầm người, người cần hỏi nó.”

Bạch Khải chỉ về phía Husky trong sân.

Tào Liệt nghe vậy liền nhìn lại, bỗng phát hiện Husky không biết từ lúc nào đã đứng dậy, còn cầm một cây quyền trượng hình thù kỳ lạ.

Máy móc cùng vong linh đầu lâu đã hoàn toàn biến mất, chỉ để lại ở giữa một bộ đầu lâu choáng ngợp với ba con người có màu sắc không giống nhau: bên trái màu đỏ, bên phải màu tối kim, còn giữa là màu vàng chói mắt.

Shuke, Beita, Jerry vốn từ cùng một ý thức, khi kích hoạt Tử Thần chi tâm, ba vị trở thành một thể rất dễ dàng.

“Người chết bên ngoài Tử Vong chi địa cũng nên được nghỉ ngơi.”

Tiếng nói của Jerry vang lên trên đấu trường, thân hình của hắn lại biến mất trong chớp mắt, chỉ có thể cảm nhận được những mảnh vỡ xương khô đang vỡ vụn để chứng minh vị trí của Jerry.

Nhưng trong Minh Cốt lực trường, dường như xương khô vô cùng vô tận, dù có bị rơi xuống bao nhiêu, nham thạch liền tiếp tục sinh ra nhiều xương khô hơn nữa để bù đắp, lớp nham thạch đỏ đen lại tiếp tục phun trào, không ngừng cướp đi không gian hoạt động của Jerry.

Cuối cùng, theo lớp nham thạch càng trở nên dày đặc, Jerry bị buộc vào một góc chết, chỉ còn lại sự lựa chọn đối đầu trực diện.

Rống! Nhìn thấy Husky bị dồn đến bước đường cùng, Dung Nham Minh Khuyển lộ ra nanh vuốt, sức nóng từ lớp nham thạch được nó khống chế biến thành một cái đầu chó hung dữ,

hướng tới vị trí mà Jerry sắp hiện ra định cản. Đúng lúc này, một viên đạn ám kim đột nhiên xuất hiện trên đấu trường, một cơn dao động huyền bí nhanh chóng bao trùm toàn bộ không gian, những xương khô đang di chuyển chậm chậm hướng về phía Jerry bỗng dừng lại.

Không chỉ có vậy, là chủ nhân của Minh Cốt lực trường, Dung Nham Minh Khuyển càng cảm nhận rõ ràng một âm thanh đang chất vấn chính bản thân nó, nguyên bản hung hãn của cái đầu chó được làm từ nham thạch cũng không còn cách nào duy trì, lập tức tiêu tan.

“Tinh thần hệ Quân Vương lực trường? Cực Địa Băng Lang khi nào có thiên phú này?” Văn Nhược Thủy, với tư cách trọng tài, thấy vậy cũng không khỏi ngạc nhiên, liền nhìn về phía Đoạn Mãnh, nhưng Đoạn Mãnh lại không tỏ ra bất ngờ, nói: “Người làm sao gặp phải Cực Địa Băng Lang có ba cái đầu?” Văn Nhược Thủy: “...”

Sức mạnh của thẩm phán chất vấn bên dưới, bất kể là Dung Nham Minh Khuyển hay những xương khô đen tối đều phát ra những cơn chấn động khác nhau.

Một bộ phận dường như đã thoát khỏi sự kiềm chế, những dấu vết đen tối từ trên người bắt đầu giảm bớt, các linh hồn trong suốt dần dần tiêu tan.

Nhưng đại đa số những xương khô lại phát ra từng âm thanh không thể nghe thấy, một luồng khí tức màu đen như làn khói xuất hiện, bọc lấy những xương khô ấy, như muốn kéo chúng vào trong một địa ngục vô tận.

Sức mạnh nguyên rửa của Thẩm Phán Thiên Bình cuối cùng đã có được đất dụng võ trong trận đấu.

Hống hống hống! Tuy nhiên, bị sức mạnh nguyên rửa quán quanh, Dung Nham Minh Khuyển từ trong trạng thái thanh tĩnh bỗng phát ra một tiếng kêu thê lương, không lo lắng cho Minh Cốt lực trường đang thu nhỏ, toàn lực lao về phía Jerry.

Phanh! Đúng lúc này, một viên đạn ám kim xuyên qua cơ thể Dung Nham Minh Khuyển, nó chỉ cảm thấy thân thể và linh hồn đồng thời chấn động, không thể không bay ngược ra ngoài, ngã nhào xuống đất và không thể cử động nữa. Ở phía

đối diện, Jerry từ từ hạ tay xuống, súng bắn tĩa trên tay được thu lại, sức mạnh vong hồn dần dần tán đi, Husky cũng dần dần trở về hình dáng của con cự lang ba đầu ban đầu.

Máy móc súng bắn tĩa, khóa chặt sức mạnh tinh thần, gia trì vong hồn nâng cao.

Sự kết hợp giữa ba loại kỹ năng của Husky trông có vẻ bình thường, nhưng một khi trúng đích, nó thực sự là tổn thương thân thể và linh hồn một lúc.

“Viêm Hỏa đạo quán đối đầu Võ Hào đạo quán, Võ Hào đạo quán thắng lợi!” Văn Nhược Thủy mặt mày nghiêm trọng, nhìn về phía Tào Tấn và hai người còn lại, nói: “Ba vị đại sư, các người còn có huấn luyện viên nào muốn lên sàn không?” “Không cần, một thương kia tại chỗ ngũ giai Ngự Thú sư không ai chống đỡ được.”

Tào Tấn lắc đầu, quay sang nhìn Gia Cát Tự đang cười đến không ngậm miệng được và nói: “Gia Cát chủ tịch, có Bạch Khải tài năng như vậy, tương lai tất nhiên sẽ xuôi chèo mát mái.”

“Ha ha ha...”

Bạch Khải quả thực là phúc tinh của chúng ta tại Võ Hào tập đoàn, nhưng ngôi đền này nhỏ quá, không dám nói độc chiếm Bạch Khải tài năng như vậy.”

Gia Cát Tự cười lớn, nói: “Vậy ba vị quán chủ, chúng ta có thể chuyển sang nơi khác tâm sự không?” “Đương nhiên, Viêm Hỏa tập đoàn cùng Võ Hào tập đoàn có không ít hạng mục có thể hợp tác.”

“Băng Vũ tập đoàn cũng vậy.”

“Ha ha ha, chúng ta Trảm Lôi đạo quán cũng tương tự.”

Nhìn thấy thái độ đối với mình thay đổi của ba người, trong mắt Gia Cát Tự có thêm ánh cười, đồng thời cảm thấy rất may mắn khi trước đó đã thu phục Bạch Khải vào Võ Hào tập đoàn.

Dệt hoa trên gấm không bằng ngày tuyết tặng than, tuy không có Tần hội trường sáng suốt như đuốc, nhưng so với các thế lực khác, rõ ràng đã đủ rồi.

“Người trẻ tuổi bây giờ, thật sự không cho lão nhân đường sống.”

Văn Nhược Thủy thấy vậy không khỏi bật cười, lúc trước hắn từng định kéo Bạch Khải, tiếc là Bạch Khải không có chút hồi đáp nào, hắn cũng không tiếp tục dây dưa.

Hiện tại xem ra, thật sự là một sai lầm lớn.

“Khụ khụ, ba vị quán chủ, trận chiến đã kết thúc, các học viên còn muốn tiếp tục không?” Nhìn thấy Gia Cát Tự hình như có ý định rời đi, Đoạn Mãnh bỗng mở miệng nhắc nhở, mà sắc mặt Tào Tấn và ba người bỗng cứng lại, nhìn Đoạn Mãnh với ánh mắt phẫn uất. Đoạn Mãnh này, vẫn đứng như trước đây am hiểu khoét sâu nỗi đau.

Liên bang trong lịch sử ngũ giai Ngự Thú sư trẻ tuổi nhất, hơn nữa còn là loại thiên tài có thể thăng cấp cùng giai vô địch Thông Linh sư, không chỉ nói học viên, họ nghi ngờ tại đây huấn luyện viên có bao nhiêu người là đối thủ của Bạch Thu Trà.

“Các học viên ngàn dặm xa xôi chạy tới nơi này chắc hẳn cũng mệt mỏi, học viên chiến thì miễn đi.”

Gia Cát Tự thấy tình hình liền lập tức đứng ra, trong khi Gia Cát Thần cũng không chịu yếu thế, quen thuộc dẫn học viên hướng đạo quán đi ra ngoài.

“Xin lỗi, chúng ta đến trễ, không bỏ lỡ bất cứ thứ gì.”

Đúng lúc này, một đội ngũ mặc áo tím Ngự Thú sư đột nhiên từ ngoài đạo quán đi vào, nhìn cảnh tượng đã lắng xuống trên đấu trường, cười nói: “Nhìn vẻ ngoài, Võ Hầu đạo quán có vẻ đã thắng?” “Không ngờ Tư Mã Tịnh chủ tịch lại tự mình đến Võ Hầu đạo quán, thật sự khiến người ngoài ý.”

Gia Cát Tự sắc mặt trầm xuống, nói: “Người từ xa đến là khách, Tư Mã chủ tịch nếu không theo chúng ta xuống dưới nghỉ ngơi một chút?” “Không cần vội, lần này tôi đến, nhưng là muốn học hỏi một phen từ Võ Hầu đạo quán.”

Tư Mã Tịnh lắc đầu, nhìn về phía Bạch Khải vẫn chưa rời đi trên đấu trường, nói: “Người này chắc hẳn chính là Bạch Khải, thiên tài trẻ nhất trong lịch sử liên bang, tôi nghe danh đã lâu.”

“Chúng tôi tại Trủng Hồ tập đoàn cũng có không ít fan hâm mộ của người, không biết Bạch Khải có hay không thời gian chỉ điểm cho họ một chút?”

Chương 476:

Cầm Hận Đồ Tể Tại sao lại xuất hiện một cái đạo quán? Nghe lời nói của Tư Mã Tĩnh, Bạch Khải không khỏi cảm thấy nghi hoặc.

Khi đến đạo quán trên đường, hắn đã nghe Gia Cát Thần giới thiệu sơ lược về đá quán, mặc dù là với thái độ áp lực, nhưng nếu vượt qua được thì có thể nhận thêm nhiều quân đội bạn, còn các tập đoàn khác sau này sẽ không đến nữa. Đây cũng là quy tắc ngầm bên trong tập đoàn.

Bây giờ, nhìn Tư Mã Tĩnh, có vẻ như hắn và Tào Tôn Lưu Tam không phải cùng một nhóm? “Xin lỗi, tôi gần như đã quên chính sự.”

Tư Mã Tĩnh thấy Bạch Khải không trả lời, liền quay đầu nhìn về phía Gia Cát Tự, nói: “Chúng ta đạo quán Trùng Hồ miễn cưỡng bé mọn so với Võ Hào đạo quán nhiều hơn một thời gian, cho nên cũng muốn hướng Võ Hào đạo quán học hỏi chút, Gia Cát chủ tịch sẽ không từ chối chứ?” Gia Cát Tự sắc mặt không khỏi trở nên khó coi, đang muốn trả lời thì Đoạn Mạnh đã mở miệng trước, nói: “Võ Hào đạo quán không sợ bất kỳ khiêu chiến nào, nhưng không biết Tư Mã chủ tịch dự định khiêu chiến thế nào.”

“Đơn giản thôi, một đôi một, Trùng Hồ đạo quán chỉ phái ra một người khiêu chiến Bạch Khải, một trận phân thắng thua.”

Lời của Tư Mã Tĩnh ngắn gọn, nhưng mọi người ở đây đều nghe thấy ý định của hắn nhắm vào Bạch Khải.

“Gã này, sao đột nhiên lại chú ý tới Bạch Khải, không sợ sẽ bị hiệp hội và Bạch truyền kỳ đưa vào danh sách đen chứ?” Gia Cát Tự có phần khó hiểu ý nghĩ của Tư Mã Tĩnh, nhưng giờ thì hắn cũng không tiện từ chối, vì Tư Mã gia tập đoàn thực lực không kém hơn ba người họ, hơn nữa nghe nói Tư Mã tập đoàn gần đây rất thân cận với một số gia tộc lớn ở tây bộ, nhận được nhiều hỗ trợ, cũng không dễ dàng vạch mặt.

“Đã vậy thì, Văn đại sư, nhờ người.”

Gia Cát Tự dám mở đạo quán, tự nhiên đối với các đạo quán trong liên bang rất quen thuộc, hẳn biết rõ thực lực của Trùng Hồ đạo quán, so với ba đạo quán này vẫn còn kém xa, nếu không có gì bất ngờ thì Bạch Khải vẫn có thể đánh lại.

“Không vấn đề gì, trận đấu đặc sắc này, ngày thường không dễ dàng thấy được.”

Văn Nhược Thủy cười nói, nhìn về phía Tư Mã Tịnh, hỏi: “Không biết Trùng Hồ đạo quán muốn phái ai ra để đấu?” Tư Mã Tịnh im lặng, rồi một nam tử tóc đen mắt xanh bước ra từ đội ngũ, đi tới trên lôi đài.

“Ngũ giai Ngự Thú sư của Trùng Hồ đạo quán, Tư Mã Triệu, sủng thú Quân Vương cấp sinh vật Cầm Hận Đồ Tể.”

Tư Mã Triệu trong mắt lóe lên một tia u quang, phù trận màu tím lấp lánh, một đầu sinh vật phảng phất như dùng vô số khối thịt vá lại, toàn thân quấn quanh bởi những chiếc xích sắt, trong tay cầm móc sắt cùng với đao chặt xương lộ ra hình dạng quái dị trước mắt mọi người.

“A ô a ô!” (Cái này đồ vật thối quá, bản uông không chịu nổi!) Ngay khi Cầm Hận Đồ Tể xuất hiện, Beita lập tức bịt miệng, hoảng sợ chạy ngay đến chỗ Bạch Khải, cọ xát vào chiếc nhẫn bí cảnh, lập tức tìm cách tránh ra.

“Oe ~ sao lại có thể có loại Quân Vương sinh vật thể này, thật là khoa học quái thú?!” Sau khi Husky rời đi, Bạch Khải mới cảm giác được mùi hôi thối từ Cầm Hận Đồ Tể, hẳn không khỏi đưa tay bịt mũi, còn chủ nhân Cầm Hận Đồ Tể là Tư Mã Triệu thì lại đứng đó như không có chuyện gì, lẳng lặng nhìn Bạch Khải.

May mà trong Võ Hầu đạo quán có trang bị nguyên bộ, rất nhanh cái mùi này đã bị chặn lại trong võ đài, không còn tỏa ra ngoài.

“Bạch Khải, người nên phái ra sủng thú của mình rồi.”

Văn Nhược Thủy nhìn Bạch Khải vẫn tỏ vẻ ghét bỏ, nói: “Ta cũng rất muốn xem người sủng thú hiện tại trưởng thành ra sao.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ vuốt cằm, nhìn về phía Cầm Hận Đồ Tể vẫn tỏa ra khí tức quái dị, không một chút do dự triệu hồi

Alpha.

Con tạo vật này thật sự quá thối, đối với khứu giác nhạy cảm của Beita mà nói, thực sự là tra tấn, hẳn vẫn không thể làm điều như vậy với một con chó.

Thiện lương như ta vậy.

“Đây chính là Tử Vong Kiếm Quân, quả nhiên cường đại.”

Tư Mã Tịnh ánh mắt phát ra tia sáng kỳ dị, Alpha bỗng cảm nhận được, không tự chủ quay đầu nhìn về phía Tư Mã Tịnh.

“Alpha thế nào rồi?” Ken kết. (Lão đại, ta cảm thấy có một cổ ác ý.) “Ác ý?” Bạch Khải như có điều suy nghĩ, liếc nhìn Tư Mã Tịnh, nói: “Trước khi chiến đấu, tên địch này trông có vẻ khá quái dị.”

Ken kết. (Biết rồi, lão đại.) Alpha nhẹ gật đầu, rơi xuống lôi đài, trong khi Bạch Khải lại tiếp tục giới thiệu sủng thú của mình.

“Ngũ giai Ngự Thú sư Võ Hầu đạo quán, Bạch Khải, sủng thú Quân Vương cấp sinh vật Tử Vong Kiếm Quân.”

Cả hai bên tự giới thiệu xong, Văn Nhược Thủy nhẹ gật đầu, nhưng không lập tức tuyên bố trận đấu bắt đầu, mà nhìn về phía nhân viên công tác, nói: “Mở tối đa công suất cho tất cả dụng cụ.”

“Vâng, được.”

Nhân viên công tác mặc dù không hiểu, nhưng vẫn ngoan ngoãn điều chỉnh mọi thiết bị lên công suất tối đa.

Võ Hầu đạo quán dù sao cũng là mới khánh thành, các hạng thiết bị đều đã được chuẩn bị trước, bây giờ công suất toàn bộ triển khai, phòng ngự cho lục giai Ngự Thú sư chiến đấu là dễ dàng.

“Như vậy, hai vị tuyên thủ, bắt đầu đi!” Văn Nhược Thủy tuyên bố trận đấu bắt đầu, Tư Mã Triệu không có bất kỳ động tĩnh nào, vẫn lặng lẽ nhìn Bạch Khải, trong khi Cầm Hận Đồ Tề nhẹ lắc lư thân thể, từng đợt khí độc màu xanh lục từ cơ thể nó thoát ra, từ từ lan tỏa ra xung quanh.

Những khí độc này nhìn như không có gì đặc biệt, nhưng những nơi đi qua lôi đài lại bị ăn mòn với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cái lôi đài lớn này trong nháy mắt trở thành một vùng đất độc hại.

“Khó trách thôi như vậy, đây là tiêu hóa không tốt.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi lắc đầu, Gamma vẫn có răng tốt, ăn nhiều thứ quái dị như vậy mà không còn gì kỳ quái, dạo gần đây ăn nhiều món ăn ngon, thậm chí còn có chút mùi thơm.

Nhưng nhìn Cẩm Hận Đồ Tể như vậy, tiếp tục như vậy thì cũng có thể làm tăng dưới sự kích độc của Gamma, biết đâu lại có hiệu quả.

Bạch Khải yên lặng tính toán một lần nữa lộ trình phát triển tiếp theo của Gamma, mà trên lôi đài, tình hình chiến đấu đã xảy ra biến chuyển.

Nhìn thấy xung quanh đã bị bao phủ bởi khí độc màu lục, Alpha vẫn không có bất kỳ động tác nào, nhưng những khí độc này lại ào ào tránh ra, chỉ vây quanh Alpha xoay tròn.

Nhưng rõ ràng Alpha không muốn để khí độc lan rộng, trong mắt lửa cháy bùng lên, khí độc bên trong bỗng nhiên bùng cháy, biến thành chất dinh dưỡng cho Alpha, lôi đài lập tức hóa thành một biển lửa.

Thấy Alpha một cách dễ dàng như vậy hóa giải độc khí của mình, Cẩm Hận Đồ Tể cuối cùng có phản ứng, móc sắt trong tay bỗng nhiên vung ra, chính xác hướng đến Alpha.

Alpha thấy thế cũng không gấp gáp, lực hút Kiếm kéo mạnh một cái, chiếc móc sắt nặng nề đâm mạnh xuống lôi đài.

Cùng lúc đó, Alpha cũng vọt nhanh về phía Cẩm Hận Đồ Tể.

Thấy vậy, Cẩm Hận Đồ Tể bỗng nhiên vung tay, tràn đầy rỉ sét cứng cáp lập tức như mãnh xà bổ về phía Alpha. Đòn tấn công mạnh mẽ này, tốc độ cũng rất nhanh, nhưng trước mặt Alpha vẫn có chút chậm chạp, thân thể chợt lóe, chiếc móc sắt lập tức xuyên qua, đánh âm ở một bên đất.

Một vết thương màu xanh thẫm xuất hiện trên mặt đất, nơi bị chiếc móc này đánh trúng còn sản sinh ra từng đợt khí độc

quái dị, ngay cả Bất Diệt chi viêm cũng không thể thiêu đốt.

“Ôn dịch xiềng xích, Trùng Hồ đạo quán lúc nào lại dính vào tây bộ vậy.”

Đoạn Mãnh thấy vậy có chút nhú mày, với ánh mắt của hắn, hiển nhiên có thể nhận ra Cầm Hận Đồ Tể chính là thuộc hệ Vong Linh, vốn dĩ không được người đón nhận và không phổ biến giống xác sống.

Như bọn họ hiện đang thấy, sinh vật thuộc hệ xác sống phần lớn mang theo độc tố, rất dễ dàng lây nhiễm đến Ngự Thú sư hoặc sinh vật khác, hơn nữa lại còn có diện mạo biến dị, phần lớn địa khu trong liên bang không thể nào chấp nhận được.

Nhưng cũng không phải không có ngoại lệ, đó chính là tây bộ.

“Trung bộ Tư Mã gia tộc, tây bộ, nhóm người này thật sự là có thể giày vò.”

Đoạn Mãnh nhìn Tư Mã Tịnh với ánh mắt càng thêm bất thiện, mà Gia Cát Tự, người vốn có không ít mối quan hệ với Tư Mã gia tộc, thì sắc mặt lại càng khó coi.

Tư Mã gia tộc này, chỉ sợ là đại biểu cho các gia tộc lớn ở tây bộ.

Thấy ôn dịch xiềng xích bổ sung thuộc tính, Alpha lần nữa tăng tốc chạy tới, trong khi đó, Cầm Hận Đồ Tể cũng thuận thế kéo tay, nguyên bản bị lực hút kiếm áp chế trên mặt đất máu thịt giờ đây bay ngược lại, lao thẳng về phía Alpha.

Có lẽ vì nguyên nhân trọng lực được tăng cường, nên máu thịt bay về lại với tốc độ nhanh hơn rất nhiều, ngay lập tức đã tới sau lưng Alpha, vẫn như cũ nhuộm đỏ thịt nát và gai sắc nhọn lao về phía cột sống của Alpha.

Chỉ là ngay khi máu thịt sắp trúng đích Alpha chớp mắt, chiếc móc sắt bỗng dừng gãy phẳng, chưa kịp để lưỡi câu rơi xuống đất, chiếc móc như thể bị một thanh kiếm vô hình cắt đứt, hóa thành vô số mảnh vụn.

Không chỉ có vậy, theo Alpha không ngừng tới gần, ôn dịch xiềng xích cũng lần lượt gãy đứt, như thể bất luận công kích nào cũng không thể đến gần Alpha.

Trục Phong chi kiếm, mặc dù không còn vẻ đẹp như trước, nhưng tính cắt chém sắc bén lại càng có sức uy hiếp lớn hơn.

Trong khoảnh khắc, Alpha đã tới trước mặt Cầm Hận Đồ Tể, nhìn xem không lồ núi thịt trước mặt vẫn chưa kịp phản ứng, tay phải Alpha hóa thành tàn ảnh, thanh Tử Vong chi kiếm đen như thác nước, quét qua thân thể Cầm Hận Đồ Tể.

Một khối thịt lớn từ trên người Cầm Hận Đồ Tể rơi xuống, sức mạnh Tử Vong chi đã hấp thụ mọi năng lượng từ khối thịt đã chết này.

“Bạch!” Đúng lúc này một cơn kinh phong đột nhiên từ phía thịt nát phát ra, một thanh đao máu hồng bổ ra từ thịt nát, nhằm xuống Alpha, mà dưới khối thịt nát bị Alpha chém bỏ, một miệng lớn dữ tợn từ thân thể xuất hiện, sức hút to lớn kéo Alpha, như thể muốn thôn phệ hắn.

Cách tạo hình này, đúng là hù dọa đến trẻ nhỏ tuyệt đối sẽ đạt điểm tối đa.

Nhìn thấy mình càng ngày càng gần cái miệng và đao máu, Trục Phong chi kiếm lập tức hiện hình, lưỡi kiếm màu xanh hướng lên vung lên, trực tiếp cắt vào lưỡi đao máu, trong khi tay cầm Tử Vong chi kiếm lại đâm thẳng về phía miệng lớn của Cầm Hận Đồ Tể.

Rống! Tử Vong chi kiếm vừa đâm vào, Cầm Hận Đồ Tể lập tức cảm thấy đau đớn, gào lên giận dữ, nhưng không có ý định lui lại, miệng lớn khép lại, những chiếc răng trắng toả sáng cắn chặt Tử Vong chi kiếm.

Cùng lúc đó, lưỡi đao máu vốn nên bị Trục Phong chi kiếm chém đứt thì bỗng nhiên cũng trở lại hình dạng máu thịt, tựa như lưỡi kiếm muốn xông về phía Alpha.

Nhìn từ xa, Alpha cao ba mét giống như sẽ bị một ngọn núi thịt trực tiếp thôn phệ !

Chương 477:

Triệu Hoán Kỹ - Tử Vong Chi Long “Kia vật đó có thể ngăn cản Tử Vong chi lực sao?” Nhìn thấy Cầm Hận Đồ Tể vẫn có thể hoạt động dưới sức mạnh của Tử Vong chi lực, Bạch Khải không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Kể từ khi Alpha thu nhận được Tử Vong chi lực, ngoài những Tử Vong Kỳ Sĩ hay Cửu U Minh Tước vốn đã có Tử Vong chi lực, đây là lần đầu tiên Bạch Khải thấy một sinh vật chấp nhận Tử Vong chi lực và quyết tâm chiến đấu.

Hơn nữa, có vẻ như nó sắp thành công.

Nếu Alpha bị chôn vùi trong đồng thịt thối đó, chắc chắn sẽ rất khó để thoát ra.

May mắn thay, Alpha vẫn là một chiến binh lão luyện, nhìn thấy Cầm Hận Đồ Tể như vậy, hắn ngay lập tức phát lực, hai tay đồng thời vung Trục Phong chi kiếm và Tử Vong chi kiếm, thoát khỏi những cái thịt thối quần quanh, như một cái máy xay thịt cắt nhỏ tất cả thịt thối đó.

Tuy nhiên, Cầm Hận Đồ Tể như một cỗ máy không biết mệt mỏi, không hề quan tâm đến những phần thịt thối đã bị cắt nát, từ những chỗ máu me đó lại mọc lên những phần thịt mới, và bắt đầu tạo thành một thanh vũ khí hoàn chỉnh.

Không chỉ có vậy, những phần thịt thối vốn đã bị Trục Phong chi kiếm cắt vụn lại một lần nữa mọc ra, theo từng cử động của Cầm Hận Đồ Tể, phát ra từng âm thanh giòn giã.

“Thịt thối tái sinh, thế này thì kỳ quái quá!” Những người xem cảm thấy bất ngờ, đối với cuộc chiến này của Bạch Khải trở nên có phần coi thường.

Dù cho Alpha có tấn công mạnh mẽ đến đâu, nhưng đối diện với loại sinh vật không thể đánh chết này, chắc hẳn cũng không có cách nào.

“Cảm giác này không giống như là tái sinh.”

Bạch Khải nhắm mắt lại, nhìn vào sự hồi phục nhanh chóng của Cầm Hận Đồ Tể, và lần đầu tiên bắt đầu bước chân về

phía Alpha, như có điều suy nghĩ.

“Alpha, hãy thử dùng Bất Diệt chi viêm xem sao.”

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta chuẩn bị xong rồi.) Alpha gật đầu nhẹ nhàng, Trục Phong chỉ kiếm được chuyển thành hỏa kiếm, cả hai thanh kiếm đồng thời vung lên, một lần nữa tấn công vào Cấm Hận Đồ Tể.

Lần này, Cấm Hận Đồ Tể không còn để cho Alpha tự do tấn công, mà bắt đầu phản kích với thanh đồ đao và móc thịt, mỗi một cú đánh đều có sức mạnh to lớn, sóng chấn động của nó chỉ cần đứng từ xa cũng có thể cảm nhận được.

Tuy nhiên, những công kích này vẫn không thể chạm được vào Alpha dù chỉ một lần, Alpha nhảy múa quanh Cấm Hận Đồ Tể, mỗi cú đánh đều có thể mang đi một lượng lớn thịt thối, và những phần thịt thối đó, dưới tác động của Tử Vong chi lực, hoặc bị tiêu diệt hoàn toàn, hoặc là bị Bất Diệt chi viêm thiêu đốt trở thành hư vô.

Chỉ là Cấm Hận Đồ Tể, dường như lại là vô tận, dù cho Alpha có chém bao nhiêu, nó vẫn có thể phục hồi rất nhanh, thậm chí Cấm Hận Đồ Tể còn chủ động cắt bỏ những phần bị Tử Vong chi lực và Bất Diệt chi viêm ăn mòn.

“Bạch Khải đang gặp rắc rối rồi.”

Đoạn Mãnh thấy vậy có chút nhú mày, dù rằng Cấm Hận Đồ Tể không bộc lộ ra sức mạnh quá đặc biệt, nhưng khả năng tái sinh vô hạn này sẽ là một sai lầm lớn đối với đồ tể. Đối với Alpha mà nói, chỉ cần sai lầm một lần, hắn có thể sẽ không còn cách nào thoát khỏi đám thịt đang vây quanh, chỉ còn chịu đựng sức mạnh của Tử Vong ăn mòn mình. Đoạn Mãnh rất rõ, lực lượng ăn mòn đó không chỉ ảnh hưởng đến thân thể, thậm chí linh hồn của Alpha cũng sẽ bị ô nhiễm.

Dựa theo tình hình trước mắt, có lẽ Alpha chỉ có thể mở ra một lực trường để làm dịu tình thế khó khăn này.

Nghĩ đến đây, Đoạn Mãnh không khỏi nhìn về phía Bạch Khải, muốn xem Bạch Khải xử lý như thế nào, nhưng hắn đột nhiên nhận ra, Bạch Khải không có vẻ gì là tuyệt vọng, trái lại, còn lộ ra vẻ thích thú.

“Cứ nghĩ rằng đó thực sự là thịt thối tái sinh.

Hóa ra chỉ là tồn trữ một lượng lớn thịt thối mà thôi.”

Bạch Khải nở một nụ cười, nói: “Alpha, không cần dò xét, hãy phá hủy cái xác xung quanh nó đi.”

Alpha gật đầu nhẹ nhàng, một cỗ kiếm ý sắc bén bùng phát, trường kiếm vờ quanh với tốc độ gia tăng đột ngột, từ trước đến nay đã hoàn toàn biến mất trong tầm mắt mọi người.

“Đây chính là sức mạnh thực sự của Bạch Khải sao...”

Nhìn Cẩm Hận Đồ Tể như một cỗ máy xay thịt không ngừng bị phân giải bởi Alpha, những học viên còn lại miền Lục Viễn đều cảm thấy kinh ngạc.

Nếu như nói trước đó, những con sủng thú khác mang đến cho hắn cảm giác kinh ngạc, thì Alpha đến giờ chỉ có thể được mô tả bằng từ “rung động”.

Khô Lâu binh, thật sự có thể được bồi dưỡng mạnh đến như vậy sao? Không chỉ có Lục Viễn, Tư Mã Triệu, là một người trong cuộc cũng không thể nào lạnh nhạt được, nhìn tốc độ phục hồi của Cẩm Hận Đồ Tể dần dần không theo kịp tốc độ tấn công của Alpha, trong mắt hắn hiện lên ánh sáng xanh, Cẩm Hận Đồ Tể bất ngờ bùng nổ.

Chỉ trong một khoảnh khắc, trời đầy thịt thối và độc tố bắn ra, như thể trên đấu trường dâng lên thành một cơn sóng thịt khổng lồ, sức mạnh khổng lồ còn làm không gian xung quanh chao đảo.

Alpha thấy vậy lập tức lùi lại, trong tay Tử Vong chi kiếm vung lên thành một hình cầu, ngăn chặn thịt thối bên ngoài, nhưng chưa kịp dừng lại thì một cái khô lâu toàn thân tỏa ra khí tức tà ác lớn lao đã xuất hiện trước mặt hắn.

Khung xương trắng nhợt của nó vẫn bám vào những mảnh thịt không biết từ đâu có được, những xiềng xích tinh hồng như mạch máu quấn quanh khung xương, phần cuối của xiềng xích tỏa ra ánh sáng máu, bị giữ chặt trong tay trái.

Mà trong tay phải của khô lâu, là thanh đồ đao khổng lồ đầy máu.

Trên lưỡi đao huyết quang lưu chuyển, mơ hồ có thể nhìn thấy có những mạch máu ẩn dưới lưỡi đao, dường như nó không

phải là một thanh đao, mà là sinh mệnh được làm bằng máu.

Khi Cầm Hận Đồ Tể lộ ra thân phận chân thực, hình dáng trước đó nặng nề đã thay đổi, thanh đao lớn trong tay nó trở nên nhẹ nhàng như không, hóa thành một chiếc bóng chém xuống đầu Alpha.

“Quả nhiên, lại cất giấu một hình thái khác, thực sự quá quý quyết.”

Bạch Khải thâm nghĩ, trong khi đó, Tư Mã Triệu lại bất ngờ lên tiếng: “Tôi Cầm Hận Đồ Tể cùng người sủng thú cũng giống như vậy, đều là từ Khô Lôu binh tiến hóa mà ra, nhưng tôi là Thần Thoại chủng sinh vật khung xương, còn người chỉ là một khô lôu binh thường.”

“Vì vậy, tôi luôn ngưỡng mộ người, mỗi ngày tôi đều muốn tìm được người để nghiên cứu về sủng thú của người.”

Ừa, hóa ra còn là một fan hâm mộ? Bạch Khải có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, đang muốn đáp lại, thì thấy biểu hiện của Tư Mã Triệu đột nhiên trở nên vụn vụn.

“Từ một tên nô lệ đệ tiện đến quân vương, sủng thú của người nhất định rất đáng để giải phẫu, chỉ cần chém nát nó, Cầm Hận Đồ Tể nhất định sẽ tiến thêm một bước!” Tư Mã Triệu lộ ra một nụ cười vụn vụn, Cầm Hận Đồ Tể cũng như nhận được mệnh lệnh của hắn, trong tay đồ đao điên cuồng vung lên, tấn công Alpha bằng một trận chém giết điên cuồng. Đối diện với sự công kích điên cuồng của Cầm Hận Đồ Tể, hai cánh tay khung xương của Alpha cũng trở nên mạnh mẽ, ngăn chặn mỗi đòn đánh của Cầm Hận Đồ Tể.

Cả hai bên như vậy một lúc cũng không thể phân thắng bại, trong khi dưới chân đấu trường, hai con khô lôu không ngừng băng liệt, dần dần lộ ra mặt đất được bảo vệ bởi không gian bí chướng.

“Khô Lôu binh có thể bồi dưỡng được đến mức cao như vậy sao?” Nhìn vào khí thế đáng kinh ngạc của hai khô lôu, dù là các học viên ở Võ Hầu đạo quán hay Tào, tôn, Lưu Tam gia, đều nhìn nhau không nói.

Dù đã biết đến khả năng tiến hóa của vong linh sinh vật, nhưng rất ít người lựa chọn nuôi dưỡng Khô Lôu binh làm

sủng thú.

Nhưng giờ đây, trước mắt họ có đến hai con Khô Lâu binh tiến hóa, đang kịch liệt giao tranh, đủ thấy sức mạnh phá hoại của chúng không hề thua kém bất kỳ sinh vật cấp quân vương nào khác.

Chẳng bao lâu, cục diện hai bên sức mạnh ngang nhau cuối cùng cũng bị phá vỡ.

Khi nhìn thấy Cầm Hận Đồ Tể ngày một điên cuồng, Alpha chớp mắt hoán đổi vũ khí, lực hút kiếm từ một cú đánh mạnh mẽ đã làm bay thanh đồ đao của Cầm Hận Đồ Tể. Đồng thời, Tử Vong chi kiếm trên không trung được vung lên, những đường vân đen trên không trung nhanh chóng tạo ra những ký hiệu phức tạp của Tử Vong kiếm, theo đó, một cơn sóng kiếm mạnh mẽ từ Tử Vong chi kiếm lao ra. Đối mặt với đợt tấn công bất ngờ của Alpha, Cầm Hận Đồ Tể hoàn toàn không thể tránh né, trực tiếp bị cuốn vào trong trường hà của kiếm khí. Đỉnh đỉnh đỉnh...

Không lâu sau, những âm thanh kim loại va chạm liên tiếp vang lên từ mưa kiếm, Cầm Hận Đồ Tể, mặc dù đã bị thương nặng, vẫn khó khăn đứng dậy, những xiềng xích trên cơ thể nó lại chặn lại được cả kiếm khí từ Alpha, bộ phận bị xiềng xích bao phủ cũng không chịu sự tổn thương từ Tử Vong kiếm.

“Đáng ghê khi mà có thể ngăn cản Tử Vong kiếm khí, đây là kim loại gì vậy?” Bạch Khải có chút kinh ngạc nhìn Cầm Hận Đồ Tể cầm trong tay những sợi xiềng xích, mơ hồ cảm thấy nó rất quen thuộc.

“Alpha, hãy mang cho ta một đoạn kim loại xuống.”

Ken két ken két. (Lão đại yên tâm, ta biết rồi.) Alpha nhẹ gạt đầu, trong tay Tử Vong chi kiếm vung lên, kiếm phù đường vân đột ngột biến đổi, đồng thời mở rộng ra, chớp mắt đã trở nên lớn bằng đầu trường.

Sau đó, một cơn Cự Long do Tử Vong chi lực tạo ra, từ trong phù trận chậm rãi chui ra, ập tới Cầm Hận Đồ Tể, vốn đã bị kiếm khí của Alpha chém rách, lập tức lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được mà hủy hoại.

Tử Vong chi kiếm - triệu hoán kỹ - Tử Vong chi Long.

Sau khi trải qua huấn luyện đặc biệt của Cửu U Minh Tước, khả năng điều khiển Tử Vong chi lực của Alpha đã trưởng thành nhanh chóng, ngoài việc kết hợp các ký hiệu để phát triển Tử Vong kiếm phù, Tử Vong chi Long chính là phương pháp sử dụng Tử Vong chi lực tinh khiết nhất.

Kết hợp khả năng chém giết đông đảo vong hồn, Tử Vong chi Long giống như một con rồng chân thật, uy vũ bùng bùng, khiến những người xem xung quanh đều cảm thấy kinh hoàng.

“Thật sự khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.”

Ba người Tào Tấn không thể giấu nổi sự kinh ngạc trong lòng, gần như không thể tưởng tượng đây là một sinh vật ngũ giai có thể có được sức chiến đấu.

Dù chưa từng thử nghiệm, nhưng bản năng mách bảo họ rằng, tuyệt đối không thể coi thường Bạch Khải như một người trẻ tuổi liêu lĩnh, nếu không sẽ gặp phải thiệt thòi lớn.

Biểu cảm của ba người biến đổi hoàn toàn rơi vào mắt Gia Cát Tự, vốn là khuôn mặt phúc hậu giờ phút này tỏa sáng rạng rỡ, nổi bật giữa sự tĩnh mịch của đấu trường.

Nhà của Tinh Linh, không, Võ Hầu tập đoàn sở hữu những sản phẩm liên quan đến hài cốt sinh vật, có lẽ sắp phải lớn bán rồi. Ừm, đợi một chút nữa phải hỏi Bạch Khải, nếu không phiền thì hãy biến video ngày hôm nay thành một sản phẩm của Võ Hầu đạo quán.

Chương 478:

Ta làm viện trưởng? Bị Tử Vong Chi Long bao vây, Cầm Hận Đồ Tể giống như băng dưới lửa, nhanh chóng tan rã.

Nếu không ngăn chặn sức mạnh của Tử Vong, Cầm Hận Đồ Tể sẽ chỉ còn lại một cái xác chết.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức muốn để Alpha thả Cầm Hận Đồ Tể ra, nhưng khi thấy trên người Cầm Hận Đồ Tể có thêm nhiều xiềng xích, hắn không khỏi nhú mày.

“Alpha, để lại tất cả những xiềng xích đó.”

Ken két ken két. (Tốt, lão đại.) Alpha vung Tử Vong Chi Kiếm một cách nhẹ nhàng, Tử Vong Chi Long liền nhả Cầm Hận Đồ Tể ra ngoài, đồng thời mang theo xiềng xích trên người Cầm Hận Đồ Tể về.

Khi những xiềng xích được gỡ bỏ, Tử Vong Chi Lực cũng theo đó biến mất.

Toàn thân Cầm Hận Đồ Tể chỉ có thể cố gắng đứng vững, không thể tiếp tục chiến đấu.

Nhìn thấy Cầm Hận Đồ Tể thua một cách thảm hại như vậy, sắc mặt Tư Mã Triệu trở nên khó coi, nhưng Tư Mã Tịnh vẫn giữ nụ cười trên môi, dường như không hề bận tâm đến thất bại này.

Bịch! Bịch! Bịch!...

Tư Mã Tịnh vừa vỗ tay vừa tiến về phía Bạch Khải, nói: “Không hổ là đệ tử của Bạch truyền kỳ, mọi con sủng thú đều được huấn luyện xuất sắc, lần này chúng ta Trùng Hồ đạo quán phải học hỏi nhiều.”

“Đại sư quá khen.”

Bạch Khải mỉm cười, lặng lẽ thu xiềng xích Alpha vào tay.

Xiềng xích này có khả năng hấp thụ Tử Vong Chi Lực, rõ ràng là không bình thường, hắn nhất định phải đem về nghiên cứu kỹ càng.

Hành động này của Bạch Khải không thể giấu được Tư Mã Triệu, hắn muốn ngăn cản nhưng khi nhìn thấy ánh mắt vô hình của Tư Mã Tĩnh, hắn cắn răng, cuối cùng vẫn im lặng lùi lại.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, hôm nay cuộc chiến đạo quán đến đây là dừng, các vị nghĩ thế nào?” Nhìn thấy Tư Mã Tĩnh không có ý định khiêu chiến tiếp, Văn Nhược Thủy liền đứng dậy.

“Mấy vị đại sư, ý kiến của các người thế nào?” Gia Cát Tự nhìn sang ba người Tào, Tôn, Lưu bên cạnh.

Các vị này đều không có ý kiến gì.

Võ Hầu tập đoàn có quan hệ chặt chẽ với họ, vì vậy lần này họ đến để đại diện cho Tào, Tôn và Lưu để tham gia cuộc chiến đạo quán.

Bây giờ Võ Hầu đạo quán đã chứng minh được thực lực của họ, đồng thời cũng cho thấy giá trị hợp tác đầy hứa hẹn, họ chắc chắn sẽ không tìm cớ gây chuyện.

Còn về Tư Mã gia...

Mọi người đều nhìn về phía Tư Mã Tĩnh.

Trùng Hổ tập đoàn vốn đã tách ra từ Diễm Hỏa tập đoàn, thành lập cùng thời điểm với Võ Hầu tập đoàn, nhưng nhờ quan hệ với phía Tây, Trùng Hổ tập đoàn phát triển rất nhanh, hiện có thể đứng ngang hàng với những tập đoàn lâu đời khác.

Cũng chính vì thế, Trùng Hổ tập đoàn đại diện, cơ bản có thể xem là ý kiến của các đại gia tộc phía Tây.

“Võ Hầu đạo quán nhiều nhân tài, tương lai của họ chắc chắn là điều mà Trùng Hổ đạo quán không thể so sánh được, tôi đương nhiên không có ý kiến gì.”

Tư Mã Tĩnh cười, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Chúng ta Tư Mã gia đối với Bạch Khải tiên sinh luôn hết mực kính nể, nếu Bạch Khải tiên sinh không chê, có thời gian có thể đến Trùng Hổ tập đoàn chơi một chút, tôi nghĩ sẽ có nhiều điều thú vị cho người.”

“Đa tạ, nhưng tôi chỉ là một học sinh, không thể đi lang thang bừa bãi, vì vậy không thể đến được.”

Bạch Khải không chút do dự từ chối lời mời của Tư Mã Tịnh.

Hắn cảm thấy Tư Mã Tịnh rất không thoải mái, vì vậy không muốn có quá nhiều tiếp xúc với người đó.

Hơn nữa, xiềng xích có thể hấp thụ Tử Vong Chi Lực làm hắn rất dễ tâm.

Hắn luôn cảm thấy xiềng xích này có chất liệu tương tự với bộ giáp của Tử Vong Kỵ Sĩ.

“Như vậy thì không còn cách nào.”

Tư Mã Tịnh tiếc nuối lắc đầu, sau đó đi về phía Gia Cát Tự, nói: “Gia Cát chủ tịch, có thể xin phép một chút thời gian để trò chuyện không? Có lẽ hai nhà chúng ta có thể đạt được một chút hợp tác?” “Không cần, Võ Hạo tập đoàn và Trung Hồ tập đoàn có hướng phát triển khác nhau, hợp tác thì cần gì phải.”

Gia Cát Tự khoát tay áo, rồi nhìn về phía ba người còn lại, nói: “Ba vị, mời ngồi vào đây.”

“Mời.”

Bốn người cùng nhau bước đến, Đoàn Mạnh lập tức ra ngoài, thành thạo giúp ba nhà đạo quán Ngự Thú sư sắp xếp chỗ ở và tiếp đãi.

Mặc dù là đến tham quan, nhưng không hề bị cư xử thô lỗ, tự nhiên được tiếp đãi rất tốt.

Còn về Trung Hồ tập đoàn, lại bị đối xử hời hợt và không chú ý.

“Ngạch, Gia Cát Thần, người thật sự không có vấn đề gì chứ?” Thấy Trung Hồ tập đoàn bị đối xử tệ hại như vậy, Bạch Khải cảm thấy kỳ lạ.

Dựa vào hiểu biết của hắn về Gia Cát Tự, rõ ràng đây là một người kinh doanh khôn ngoan, đôi mắt với lợi ích sẽ không hành động theo cảm xúc cá nhân, thật sự là có chút kỳ lạ.

“Cha ta và Tư Mã Tịnh có một số ân oán cá nhân, ừ, thật sự là rất sâu sắc, cho nên mới xảy ra tình huống này. Đối lại những người khác thì cha ta sẽ không như thế.”

“Ân oán cá nhân? Cái này thù hận lớn đến mức nào mới khiến Gia Cát thúc thúc có thái độ như vậy?” “Tư Mã Tịnh từng

muốn cướp mẹ của ta.”

“Ừm...

Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, nhìn quanh khi thấy mọi người dần tản đi, hắn nói: “Tiếp theo có chuyện gì không? Nếu không thì ta xin về trước.”

“Đừng gấp gáp như vậy, cha ta vừa báo tin cho ta, bảo ta dẫn người tới phòng làm việc của ông ấy.”

Gia Cát Thần lắc đầu, nhìn về phía Bạch Thu Trà, nói: “Bạch Thu Trà, cô đi cùng đi.”

“Không cần, ta chỉ cần ngẫu nhiên đi dạo là được, mà lại ta cũng muốn mua sắm một chút cho Bạo Lôi Thử.”

Bạch Thu Trà từ chối một cách lịch sự lời mời của Gia Cát Thần.

Gia Cát Tự mời Bạch Khải hiển nhiên có ý đồ, hắn không muốn tình cờ lọt vào giữa, mà đúng là hắn cũng muốn mua sắm một chút.

Thương thành Võ Hào không chỉ bán Ngự Linh cầu và một số thiết bị phù văn mà còn bày bán rất nhiều đạo cụ huấn luyện, sinh hoạt.

“Vậy thì được rồi.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, rồi dẫn Bạch Khải tiến vào trong phòng làm việc của Tinh Linh.

Nhìn thấy họ lần lượt rời đi, sắc mặt Tư Mã Triệu có chút vặn vẹo.

Hắn tiến lại gần Tư Mã Tịnh, nói: “Đại bá, chúng ta cứ buông xuôi như vậy sao?” “Đâu có? Đưa đồ đến là hoàn thành nhiệm vụ rồi.”

Tư Mã Tịnh nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Mấy ông lão phía Tây không phải rất hứng thú với Bạch Khải hay sao? Việc đó giao cho họ lo là được, không liên quan gì đến chúng ta.”

Nói rồi, Tư Mã Tịnh trực tiếp quay đầu đi ra khỏi đạo quán, Tư Mã Triệu một mặt suy nghĩ, nhìn thật sâu về phía Bạch

Khải rời đi, một lúc sau mới đuổi theo Tư Mã Tịnh.

“Đại bá, vậy chúng ta tiếp theo đi đâu?” “Tùy ý đi dạo, hiếm khi có thời gian nghỉ ngơi, đừng lãng phí.”

...

Nhà của Tinh Linh.

Dưới sự dẫn dắt của Gia Cát Thần, Bạch Khải rất nhanh đã đến cửa phòng làm việc của Gia Cát Tự.

Khi vừa đẩy cửa vào, hắn nghe thấy bên trong có tiếng cười vang rền.

“Thật sự là đã lâu không gặp, ta còn tưởng rằng ai sẽ đến chọn sân bãi, kết quả lại là ba người các người, mà nếu biết vậy, ta không sắp xếp nhiều việc như vậy.”

“Cũng may là chúng ta đến trước, nếu không nếu để người khác vượt lên trước, người cũng sẽ không dễ dàng như vậy đâu.”

Gia Cát Tự giả vờ oán trách, ba người Tào, Tôn, Lưu lại không còn bộ dáng khách sáo, rất quen thuộc trò chuyện với Gia Cát Tự.

“Ngạch, đây là tình huống gì vậy?” Bạch Khải một mặt mò mịt bước vào, khi Gia Cát Tự thấy Bạch Khải đến, liền hết sức nhiệt tình giới thiệu Bạch Khải với ba người, nói: “Để tôi giới thiệu lại, ba người này là bạn tốt của tôi từ thuở thiếu thời, giờ họ đều là quán chủ đạo quán.”

“Vậy có nghĩa là cuộc chiến đạo quán này thực chất chỉ là diễn kịch?” Bạch Khải nghe vậy lập tức hiểu ra, khóe mắt hắn không khỏi co giật, nhìn về phía Gia Cát Thần, trong khi Gia Cát Thần cũng có vẻ mơ hồ như nhau.

“Đừng nhìn Gia Cát Thần, hắn không rõ tình hình cụ thể.”

Gia Cát Tự giải thích: “Ban đầu ta cũng không nghĩ rằng sẽ có ba người họ đến, nên đã cài thêm một số người do Võ Hầu tập đoàn huấn luyện Ngự Thú sư vào bên trong đạo quán.”

Kết quả tình huống lại phức tạp hơn tôi tưởng tượng, cho nên mới thành ra như bây giờ.”

“À, mà ba người này thấy Bạch Khải người cũng ở đây, dường như chẳng ai nhường nhịn gì cả.”

Nói đến đây, Gia Cát Tự không khỏi tức giận liếc nhìn ba người, nói: “Còn may là Bạch Khải tỏ ra đáng tin cậy, nếu không mà thua thật, Võ Hầu đạo quán không đứng vững thì đừng trách ta vì đã vạch trần.”

Tôn Diêm nghe vậy một bộ vô tội nói: “Đâu phải là ý của ta, người đầu tiên ra sân là Lưu Bội, mà còn để Quan Thanh xuất trận, trách hắn đi.”

Lưu Bội thở dài một tiếng, nói: “Đây hoàn toàn là chủ ý của Tào đại ca, đâu phải chuyện liên quan đến ta.”

Tào Tấn: “Ta không có.”

Ba người này, thật sự là đạo quán viện trưởng? Cảm giác thật không đáng tin cậy...

Nhìn ba người trốn tránh trách nhiệm như vậy, ánh mắt Bạch Khải càng ngày càng lộ ra vẻ kỳ quái.

May mà Gia Cát Tự cũng nhớ lại có những việc cần làm, ho cough một vài tiếng để dừng lại những tiếng rộn ràng của mấy người, sau đó mới nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, lần này ta tìm người đến là vì có một việc muốn bàn bạc với người.”

Gia Cát Tự lấy ra một bản văn kiện đưa cho Bạch Khải, nói: “Gần đây nhiệt độ của tiến hóa phù văn và tiến hóa vũ trang ngày càng cao. Đồng giáo sư và Sở giáo sư mặc dù rất chăm chỉ, nhưng hiện giờ rõ ràng họ có chút quá bận rộn, vì vậy ta đã bàn bạc với họ và quyết định xây dựng hai tổ tiến hóa nhỏ thành một viện nghiên cứu lớn.”

“Viện nghiên cứu lớn?” Bạch Khải tiếp nhận văn kiện, có chút tò mò hỏi lại: “Hiện giờ quy mô ta cảm thấy đã rất lớn rồi mà?” Gia Cát Tự và ba người nhìn nhau, không khỏi bật cười, nói: “Nếu so với thành phố Cổ Túc thì dĩ nhiên là khá lớn, nhưng khi phóng ra toàn liên bang, thì lại không đáng chú ý.”

“Ngự Linh cầu, phù văn máy móc vũ trang, phù văn tiến hóa, vũ trang tiến hóa...”

Những thứ này đã bắt đầu từng bước phổ cập trong liên bang, cần tiến hành nghiên cứu rất nhiều, chỉ dựa vào nhân lực hiện tại tuyệt đối không đủ.”

“Ra là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Nếu đã như vậy, thì xây dựng thêm cũng được.”

“Người thực sự không hiểu rõ vị trí của mình bây giờ sao?” Gia Cát Tự thấy vậy bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: “Những thứ này đều là do người nghiên cứu ra, về phù văn tiến hóa và vũ trang tiến hóa, người vẫn là tổ trưởng.

Những thứ này chắc chắn phải xin ý kiến của người mới có thể áp dụng.”

“Hơn nữa, viện nghiên cứu này ngoài Võ Hạo tập đoàn, ba nhà của họ cũng muốn tham gia, vì vậy ta nhất định phải hỏi một chút ý kiến của người.”

“Dù sao, viện trưởng của viện nghiên cứu này cũng phải do người đảm nhiệm.”

Nghe vậy, Bạch Khải mờ mịt nhìn Gia Cát Tự.

“Ta? Làm viện trưởng?”

Chương 479:

Kỳ dị kim loại Nhìn thấy Gia Cát Tự khẳng định nhẹ gật đầu, Bạch Khải không khỏi im lặng.

“Gia Cát thúc thúc, ta chỉ là một học sinh, mà không phải là người phù hợp với vị trí này, tốt hơn nên để Đồng giáo sư và Sở giáo sư đảm nhận công việc này.”

Gia Cát Tự lắc đầu, nói: “Ta đã hỏi qua hai vị giáo sư, họ đồng ý rằng ngươi là người thích hợp nhất.

Dù sao, tính cách của hai vị này ngươi cũng biết, bất kỳ ai lên đều sẽ có người không phục.”

“Hơn nữa, ngươi chỉ cần đảm nhiệm chức viện trưởng là được, chỉ cần ngồi đó kiểm tiền thôi.”

“Thật sự?” “Thật sự.”

Bạch Khải suy nghĩ một lát, cuối cùng vẫn chọn đồng ý.

Không phải vì tiền hay gì khác, mà chỉ là không muốn chứng kiến cảnh Sở giáo sư và Đồng giáo sư cãi nhau.

Khi thấy Bạch Khải đồng ý, Gia Cát Tự trên mặt hiện ra nụ cười, nói: “Vậy viện trưởng đại nhân, quay lại chính đề, ngươi có đồng ý để ba tập đoàn Diễm Hỏa, Băng Vũ và Trảm Lôi gia nhập viện nghiên cứu này không?” Bạch Khải liếc nhìn ba người, nhẹ gật đầu, nói: “Nếu là bạn của Gia Cát thúc thúc, ta đương nhiên không có ý kiến.”

Gia Cát Tự hài lòng cười nói: “Thật tốt, vậy viện nghiên cứu sẽ bắt đầu chuẩn bị, chờ nghiên cứu xong sẽ đến thương lượng với ngươi.

Nhưng trước hết, Bạch Khải, ngươi hãy đặt tên cho viện nghiên cứu nhé.”

“Đặt tên?” Bạch Khải có chút đau đầu, việc đặt tên này đúng là không phải sở trường của hắn.

Nhìn tên các sủng thú của hắn cũng biết rồi, mỗi cái đều lười biếng.

“Không thì gọi là “Siêu thần tiến hóa viện nghiên cứu” được không?” “Siêu thần tiến hóa? Ý nghĩa siêu việt thần thoại, cũng không tồi.”

Gia Cát Tự và ba người liếc nhau, ngay lập tức đồng ý với đề xuất của Bạch Khải.

“Như vậy, viện trưởng viện nghiên cứu siêu thần tiến hóa, Bạch Khải tiên sinh, hãy chờ tin tốt từ chúng ta nhé.”

Gia Cát Tự vỗ nhẹ vào vai Bạch Khải, cười nói: “Lần này trận đạo quán chiến người đã giúp Gia Cát thúc thúc một ân huệ lớn, danh tiếng Võ Hưu đạo quán lần này cũng đã vang dội.

Từ hôm nay trở đi, bất kỳ điều gì người cần, cứ việc nói với Gia Cát Thần, Võ Hưu tập đoàn sẽ giúp người thực hiện, không tính tiền.”

“Được, vậy ta cảm ơn Gia Cát thúc thúc.”

Bạch Khải mỉm cười, trong mắt bỗng nhiên ánh lên một tia sáng làm Gia Cát Tự có chút hồi hận về quyết định vừa rồi.

Dường như, lời nói có chút quá thỏa đáng.

“Khụ khụ, đúng rồi, còn một chuyện nữa, chính là video chiến đấu vừa rồi, thúc thúc định làm thành video của Võ Hưu đạo quán để mở rộng, người có ý kiến gì không?” “Yên tâm, chỉ là một đoạn ngắn thôi, sẽ không lộ ra quá nhiều thực lực của người.”

“Không sao đâu, dù sao cũng không phải chuyện nghiêm trọng, thúc thúc tự mình xử lý là được.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, bất chợt cảm thấy điện thoại trong túi rung lên, mở ra xem thì là tin nhắn từ Bạch Thu Trà.

“Lão ba đã trở về, để chúng ta về trang viên.”

Bạch Khải khép điện thoại lại, nói: “Xin lỗi Gia Cát thúc thúc, sự phụ gọi ta có việc, ta xin phép về trước.”

“Đi đi, việc Bạch truyền kỳ có tính gấp gáp, Gia Cát Thần, người tiễn Bạch Khải nhé.”

Gia Cát Tự mỉm cười, nhìn Bạch Khải rời đi, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

“Chiến đấu vừa rồi các ngươi đều thấy rõ chứ?” Tào Tấn nhẹ gật đầu, nói: “Sản phẩm của Franckenstein gia tộc ở Tây Bộ, đương nhiên là thấy rõ.”

“Tư Mã Tịnh gia hỏa này lại dám chủ động lộ ra thứ ấy, ta cảm thấy thật khả nghi.”

Tôn Diêm có chút nhú mày nói.

“Ta lại cảm thấy, Tư Mã Tịnh cố ý để chúng ta thấy, dường như sợ chúng ta không chú ý đến.”

Lưu Bội bày tỏ ý kiến của mình, Gia Cát Tự gật đầu, nói: “Trung Hồ tập đoàn hai năm nay phát triển nhanh chóng, có vẻ như không muốn sống an phận, họ muốn coi chúng ta như công cụ thôi.”

“Hừ, hẳn đúng là cho rằng mình tài giỏi lắm, Bạch truyền kỳ không phải dễ lừa gạt.”

Gia Cát Tự khinh thường nói: “Death metal đã bị Bạch Khải mang đi, chúng ta cũng không cần bận tâm, chỉ cần chuẩn bị cho mình là được.”

“Đúng vậy.”

Tào Tấn nhẹ gật đầu, nói: “Vậy giờ chúng ta thảo luận cụ thể về tổ chức của viện nghiên cứu siêu thần tiến hóa nhé...”

Bạch gia trang viên.

Bạch Hòa Quang nhìn chiếc xiềng xích Alpha trong tay, có vẻ suy tư.

“Cửu U, có thể xác định được không?” “Không cần nhìn xa, đã ngửi thấy mùi của Tử Vong chi lực rồi.”

Cửu U Minh Tước gãi gãi lông, nói: “Đám gia hỏa trong Tử Vong bàn tròn không biết tại sao lại làm loạn lên như vậy, thật sự là hơi buồn nôn.”

“Lão sư, thật sự là Tử Vong bàn tròn sao?” Bạch Khải có chút nhú mày hỏi.

“Tạm thời chưa thể xác định hoàn toàn, nhưng nhìn vào chất liệu kim loại này, có thể chắc chắn là không thoát khỏi liên quan đến Tử Vong bàn tròn, ngươi từ đâu có được?” Khi nghe

Bạch Khải thuật lại những gì hắn đã gặp ở Võ Hào đạo quán, Bạch Hòa Quang trầm tư.

“Trùng Hồ đạo quán...”

Franckenstein gia tộc sao?” Sau một lúc im lặng, Bạch Hòa Quang lấy ra một đoạn xiềng xích để cất giữ, nói: “Về việc này, ta sẽ tìm người điều tra, người chú ý không nên tùy tiện tiết lộ ra ngoài, còn nữa, bản thân cũng phải thận trọng, Tử Vong bàn tròn có thể sẽ để mắt tới người.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, hỏi: “Đúng rồi lão sư, chuyện tại hồ Thái Trạch thế nào rồi?” Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Những Thú hồn sư biết được không nhiều, họ chỉ phụng mệnh tảo nguyên tội được tề mà thôi.”

“Nguyên tội được tề?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ.

“Gần đây tại liên bang các nơi, hung thú đang xao động, nguồn gốc chính là ở nguyên tội được tề.

Loại thuốc này có tác dụng rất khó lường, chỉ cần bị thu hút, hung thú sẽ phản ứng rất mạnh, mới có thể xảy ra những chuyện trước đó.”

“Về phần bọn gia hỏa đó, họ dường như không biết tình hình dưới hồ Thái Trạch, chưa kịp đi được thì đã gặp người rồi.”

Ngô...

Có thể là bị Ngưu Bì Xà dọa chạy rồi.

Bạch Khải gãi đầu, nói: “Vậy thì chuyện gì xảy ra với phong ấn ở dưới hồ Thái Trạch, không phải bọn họ đã phá hủy sao?” “Cụ thể, ta tạm thời còn chưa điều tra rõ ràng, hiện tại chỉ có thể tạm thời bổ sung phong ấn, trong thời gian ngắn sẽ không có vấn đề gì, chờ Hiệp hội cùng Cục 13 đến tiến hành tiếp sau.”

Bạch Hòa Quang nhấn mạnh vào mi tâm, nói: “Ta đã nắm rõ hành trình của người, hoàn thành cũng không tồi, sau này nhớ tham gia thực chiến nhiều hơn, nhiệm vụ cụ thể ta sẽ không phân công cho người, Tàn hội trưởng sẽ liên hệ với người.”

“Ta cần đi kiểm tra vài việc, không ở lại đây nữa.”

Nghe Bạch Hòa Quang nói, Bạch Khải không khỏi hỏi: “Lão sư, sao người không nghỉ ngơi thêm vài ngày, không phải có người khác đi điều tra sao?” “Không sao, ta đã nghỉ nửa tháng rồi, như vậy là đủ.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, Cửu U Minh Tước dần dần lớn lên, từ từ hiện lên trên lưng Bạch Hòa Quang.

“Còn một tháng nữa là kết thúc chương trình huấn luyện, thời gian còn lại, hai người các người phải thể hiện bản thân thật tốt.”

Nói xong, Cửu U Minh Tước thì biến thành một luồng sáng màu đen, bay biến mất ở chân trời.

“Lão sư thật đúng là tận tụy, những người khác có phong hào truyền kỳ cũng giống như vậy sao?” Bạch Khải chép miệng, hỏi Bạch Thu Trà.

“Không chỉ có phụ thân, những phong hào truyền kỳ khác, truyền kỳ, thậm chí đại sư cũng đều như vậy.

Người không thấy Tần hội trưởng, La đại ca họ cũng không dừng lại sao?” Bạch Thu Trà bất đắc dĩ nhún vai, giải thích.

“Chắc chắn, xem ra cần phải có kế hoạch sớm.”

Bạch Khải hiểu được, lên đến cấp 6 sẽ phải bận rộn như vậy, chờ chương trình huấn luyện kết thúc nếu không việc gì quan trọng thì tốt nhất không nên về tổng bộ, sau đó ở lại thành phố Cổ Túc từ từ nghiên cứu làm người hỗ trợ phía sau màn, không tới phong hào truyền kỳ, không đứng, đến phong hào truyền kỳ thì cũng không dám ra ngoài! 996, 007, hẳn không muốn trong thế giới kỳ lạ này còn phải chịu đả ngộ này.

“Đánh nửa ngày cũng thấy mệt, ta xin phép về trước, hẹn gặp lại sau.”

Bạch Khải và Bạch Thu Trà lại tán gẫu một hồi, rồi cưỡi Delta bay về nhà, còn Bạch Thu Trà thì hăng hái đem vật liệu vừa mua về xây dựng tổ ấm cho Bạo Lôi Thủ.

Cốt Long bí cảnh tuy không gian không nhỏ, nhưng điều kiện bên trong thật sự còn kém, nên đã đến lúc phải cải thiện môi trường sống cho Bạo Lôi Thủ rồi.

Bí cảnh căn cứ.

Bạch Khải mới về đến nhà, liền lập tức chui vào bí cảnh căn cứ, sau đó thẳng đến phòng nghiên cứu.

“Vũ, phân tích một chút căn này xiềng xích thành phần, nhớ cẩn thận không được chạm vào, có thể sẽ gây tổn thương cho người.”

“Tốt gia gia.”

Vũ đáp lại, các loại dụng cụ lập tức khởi động, bắt đầu phân tích xiềng xích trên thân Cầm Hận Đồ Tể.

Ken kết ken kết.

“Người đại ca, đoạn xiềng xích này cho ta cảm giác rất lạ, hình như không giống như kim loại, mà là một loại sinh vật nào đó.”

“Một loại sinh vật sao?” Bạch Khải chợt nhớ đến lúc Cầm Hận Đồ Tể tan mất ngục trang, những xiềng xích đó có vẻ cũng khá giống mạch máu, hiện tại hấp thu Tử Vong chi lực, thật là không thể rõ ràng ra được.

“Có giống lúc trước ở Thái Dương bí cảnh tiếp xúc với những Tử Vong Kỳ Sĩ không?” Alpha lắc đầu.

“Có một chút giống, nhưng không hoàn toàn tương tự, có vẻ càng hỗn loạn hơn, tạp chất cũng nhiều hơn.”

“Hỗn loạn?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, Cửu U Minh Tước và Alpha đánh giá xiềng xích này gần như nhất trí, chắc chắn rằng xiềng xích này được chế tạo từ Tử Vong chi lực không nghi ngờ gì, nhưng người chế tạo đã thêm những gì vào đây thì vẫn rất đáng để cân nhắc.

“Shuke, trong vô tận vật liệu học có những vật tương tự nào không?” Shuke nhìn vào xiềng xích, có chút không xác định nói: “Có thì có, nhưng ngoài Thần Tinh và những sinh vật bên ngoài như Alpha, ta không thấy còn vật gì có thể tiếp xúc với Tử Vong chi lực.”

“Hiện tại thì có.”

Bạch Khải chỉ vào xiềng xích, nói: “Tiếp theo, người hãy tạm thời bỏ công việc khác, thử cùng Vũ phân tích cấu trúc của xiềng xích này, nếu có thể tái tạo ra thì tốt nhất.”

Nếu như hấn đoán không sai, Tử Vong Kỵ Sĩ chính là dùng loại kim loại này chế tạo ra cơ giáp hoặc khôi lỗi đặc thù, mà nếu tái tạo được loại vật liệu này, có lẽ hấn cũng có thể tạo ra một quân đoàn Tử Vong Kỵ Sĩ? Học theo điều mạnh để chế phục người, nghiên cứu cái này để đối phó với Tử Vong bàn tròn, lão sư chắc chắn sẽ không trách cứ đâu nhỉ?

Chương 480:

Hướng bộ lạc tuyên chiến! Bạch Khải cùng Alpha, Shuke bàn luận về tình hình cái chết của những sợi xích rồi rời khỏi phòng nghiên cứu.

Gần đây, do không gặp gỡ những mối tiến hóa lớn hoặc là không có tài liệu cao cấp nào để dung hợp, quá trình tiến hóa của những thú cưng đã tiêu tốn không ít thể xác của Bạch Khải.

Mặc dù hăn ăn uống đều đặn với thức ăn từ hung thú, nhưng tốc độ cảm nhận ngũ giai cực hạn của hăn vẫn chậm đáng kể.

Tuy vậy, Bạch Khải không quá nóng vội, vì chỉ còn một tháng nữa là đến thời điểm kết thúc huấn luyện. Đến lúc đó, hăn sẽ có thể đổi một món tài nguyên cấp truyền thuyết để thải loại những khó khăn này.

“Sách, xem ra cần phải hỏi xem Tần hội trưởng có nhiệm vụ nào giúp tôi tăng điểm tích lũy không, nếu có thì tôi sẽ đổi lấy một món an toàn hơn.”

Bạch Khải nhìn đồng hồ, định rời khỏi căn cứ thì bỗng nhiên thấy một bóng dáng màu xám tro lén lút di chuyển về phía góc khuất.

“Ngư Bì Xà? Người tới thật đúng lúc, người nói về cái phù trận chiều không gian đó, đã làm ra chưa?” Bạch Khải bước nhanh tới, tóm lấy Ngư Bì Xà.

Ngư Bì Xà thì ngượng ngập cười và nói: “Cái gì phù trận không gian, người đừng có nói lung tung.”

“Gamma, ban đêm phải có thêm thức ăn.”

“Khụ khụ...”

Cái con rắn này, đầu óc không nhanh nhạy lắm, đúng là có tồn tại phù văn chiều không gian, nhưng ta thì không biết làm.”

Bạch Khải im lặng, nhìn Ngư Bì Xà có vẻ rụt rè và nói: “Tuy nhiên, ta biết ai đó biết cách làm.”

“Ồ? Là ai?” Bạch Khải nhướn mày, ánh mắt đầy hoài nghi.

“Trợ lý của Pháp Đế.”

“ ...

Gamma, nấu nó đi.”

Két phốc két phốc. (Tốt, chủ nhân.) Khi Bạch Khải vừa dứt lời, Gamma liền xuất hiện từ đâu không biết, dùng những xúc tu lực sắc cầm các loại đồ dùng bếp. Đôi mắt hấn sáng rực thể hiện rõ ý định muốn xử lý Ngưu Bì Xà.

Nhưng Ngưu Bì Xà hình như đã chuẩn bị từ trước, ngay khi Bạch Khải quay đầu, nó đã nhanh chóng chạy thoát như một làn khói.

Két phốc két phốc! (Bữa tối không được chạy!) Gamma thấy vậy lập tức nhảy lên đuổi theo, với thái độ rõ ràng là quyết tâm không tha cho Ngưu Bì Xà.

“Cảnh tượng này...”

Ta cảm thấy rất vui!” Nhìn Gamma đuổi theo Ngưu Bì Xà, Trùng Thảo cảm thấy an tâm hơn bao giờ hết.

Cuối cùng thì không cần lo lắng mình sẽ bị nấu thành nguyên liệu nữa.

“Epsilon, người đi ra ngoài với ta, ánh mặt trời cần phải phơi nắng để đạt hiệu quả tốt, đừng có ở mãi trong căn cứ.”

“Tốt, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo gật đầu nhẹ nhàng, vừa nịnh nọt vừa theo Bạch Khải ra khỏi căn cứ. ...

Ngự Thú sư hiệp hội.

Tần hội trưởng xoa xoa mi tâm, hơi nhúc nhích đầu khi nhìn vào báo cáo của thư ký.

Mặc dù đã biết Nguyên Tội được tề tồn tại từ Bạch Hòa Quang, nhưng họ vẫn chưa có vật thực từ đó, nên không thể làm dịu tình trạng hung thú đang xao động.

Thậm chí, sự việc hung thú tấn công người còn diễn ra thường xuyên hơn.

“Xem ra cần phải yêu cầu cấp trên gửi hỗ trợ, để tăng cường lực lượng Ngự Linh sư xác định nhiệm vụ.”

Tần hội trưởng thở dài, mặc dù số lượng Ngự Thú sư ở thành phố Cổ Túc không ít, nhưng so với hung thú thì thật sự là không đáng kể.

Theo xu thế hiện tại, nếu tiếp tục như vậy, nhóm Ngự Thú sư có lẽ sẽ bị ép chết. Đông đông đông.

Tiếng gõ cửa vang lên, Tần hội trưởng lúc này thư giãn mà nói: “Vào đi.”

“Hội trưởng, đã lâu không gặp.”

Bạch Khải cười tươi từ bên ngoài bước vào, thấy Tần hội trưởng trông tiều tụy, nói: “Hội trưởng, gần đây ngài thế nào mà trông tiều tụy vậy? Có cần ta mang cho ngài chút đồ ăn vặt không?” “Lão già này khác với những người trẻ tuổi như các ngươi, không phải lúc nào cũng cần bổ sung đồ ăn.”

Tần hội trưởng tức giận nhìn Bạch Khải, hỏi: “Hôm nay sao ngươi lại đến được hiệp hội, một số người bình thường vẫn không rời khỏi cửa.”

“Hội trưởng, xin đừng nói xấu ta, chỉ là ta không muốn làm phiền ngài nghỉ ngơi, nếu không phải không tiện, ta đã muốn ở lại hiệp hội rồi.”

Bạch Khải lên vẻ mặt nghiêm túc khiến Tần hội trưởng không nhịn được cười.

“Đừng ba hoa, những gì ngươi đến là hợp thời, gần đây hung thú lại bắt đầu bạo động.

Ngoài một số Ngự Thú sư cần thiết, hầu hết đều phải ra ngoài.

Vừa lúc Bạch truyền kỳ không phải đã nhường ngươi thêm thời gian để đi thực tập sao? Vậy thì giao hết cho ngươi.”

Bạch Khải nhìn theo ánh mắt của Tần hội trưởng và thấy một chồng báo cáo nhiệm vụ cao gần bằng nửa người trên bàn.

Hắn không khỏi che mặt thở dài.

“Nhiều hung thú như vậy, làm sao mà dọn dẹp hết trong nửa năm được?” “Đây mới chỉ là mục lục, còn tư liệu cụ thể thì phải xem trên bảng nhiệm vụ.”

“Hội trưởng, ngài chắc không định hướng bộ lạc khai chiến chứ?” Nhìn thấy số lượng hung thú trên tờ báo cáo nhiệm vụ

đầu tiên, khoe mắt Bạch Khải không nhìn được co giật.

Hiệp hội dự định quét sạch hung thú trong lãnh thổ liên bang? Tần hội trưởng dường như đã nhận ra suy nghĩ của Bạch Khải, nói: “Gần đây, quan hệ giữa liên bang và bộ lạc trở nên nhạy cảm. Để tránh tình hình “hậu viện bốc cháy”, quân đội liên bang và hiệp hội đều đang tăng cường công tác dọn dẹp hung thú trong lãnh thổ.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, các học viện cũng sẽ tổ chức học sinh ra ngoài săn hung thú.

Cho nên, người không thể trốn thoát, vậy hãy ngoan ngoãn nhận nhiệm vụ đi.”

Thật nghiêm trọng đến vậy sao? Bạch Khải nghe vậy có chút bất đắc dĩ, nhìn tình hình này, mong chờ sau khi huấn luyện xong trốn về thành phố Cổ Túc tạm nghỉ liệu có còn cơ hội hay không thì dường như không còn.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải nhẹ thở dài, nói: “Vậy hội trưởng ngài giúp ta tìm một chút nhiệm vụ dọn dẹp hung thú cấp Quân Vương nhé, nếu không được thì cũng được trùng hệ hoặc thực vật hệ lãnh chúa hung thú.”

Năm loại sủng thú hiện tại, ngoài Trùng Thảo ra, đều không đòi hỏi quá cao về tài nguyên.

Những sinh vật lãnh chúa thì tài nguyên trên người đều cần bản không đáng giá với hắn, nên Bạch Khải cũng muốn tấn công vào một chút.

“Người thật ra đang chạy chợ bán thức ăn sao, yêu cầu nhiều như vậy.”

Tần hội trưởng trợn mắt, nhưng vẫn rút một chồng nhiệm vụ từ báo cáo trước mặt đưa cho Bạch Khải, nói: “Nơi đây đều là hung thú cấp Quân Vương, tự người xem tình hình rồi nhận nhiệm vụ thích hợp trên bảng, còn những cái thú thực vật hệ và trùng hệ lãnh chúa, tự mình tìm kiếm đi.”

“Tốt cả.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thu hồi nhiệm vụ từ tay Tần hội trưởng.

Trên mặt bất ngờ hiện ra biểu cảm nịnh nọt, nói: “Vậy cái này, hội trưởng, nếu ta dọn dẹp hung thú có tính tích lũy điểm không vậy?” “Ta còn đang thắc mắc tại sao hôm nay ngươi lại tích cực như vậy, hóa ra là vì điểm tích lũy.”

Tần hội trưởng không khỏi bật cười, nói: “Trong giai đoạn thứ ba, tất cả hành động của các ngươi sẽ được mạng lưới và hệ thống hiệp hội tiến hành chấm điểm.

Tiểu tử, gần đây ngươi năng nổ như vậy, điểm tích lũy không hề ít đâu.”

“Điểm tích lũy thì chắc chắn càng nhiều càng tốt.”

Khi nhận được sự xác nhận từ Tần hội trưởng, Bạch Khải không ngừng nở nụ cười.

Giết hung thú không chỉ thu hoạch được tài nguyên mà còn có thể tích lũy điểm.

Loại thu hoạch gấp đôi này hiện tại không thể bỏ qua.

Sau khi huấn luyện kết thúc, sẽ không còn cơ hội nữa.

Vậy lúc này không tận dụng một đợt đi săn, chẳng phải sẽ ngược đãi bản thân sao? “Điểm tích lũy là tốt, nhưng cũng phải chú ý đến sự an toàn.”

Thấy bộ dạng của Bạch Khải, Tần hội trưởng nghiêm mặt lại, nói: “Thông thường hung thú cấp Quân Vương dù không phải là đối thủ của ngươi, nhưng lúc này thú hồn sư đang dao động, hung thú trong trạng thái cuồng bạo sẽ mang sức tàn phá vượt xa bình thường.

Ngươi cần phải cẩn thận.”

“Rõ ràng rồi, ta sẽ để ý.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, với cảm nhận siêu việt của Beita, ngoài trừ những đối thủ có chênh lệch lớn về thực lực, nếu không có nguy hiểm thì Beita đã có thể cảm nhận được.

Còn nếu như khi Beita không cảm nhận được nguy hiểm...

A~ Thực sự có những kẻ muốn xuống tay với Bạch Khải, mà không chỉ là cảm giác khác nhau bình thường sao? “Rõ ràng là tốt rồi, sức lực của ngươi tăng tiến nhanh chóng.

Tận dụng khoảng thời gian này để lắng đọng một lần, sẽ rất có lợi cho người khi lên đến lục giai.”

Nhìn thấy bộ dạng tự tin của Bạch Khải bây giờ so với nửa năm trước rõ rệt khác biệt, Tần hội trưởng bỗng cảm thấy xúc động.

“Đợi sau khi huấn luyện kết thúc, hiệp hội có thể sẽ không đưa ra nhiều nhiệm vụ khai thác bí cảnh cho người đầu.

Vì vậy hãy trân quý khoảng thời gian này.”

Tê~ thiếu chút nữa đã quên còn có vấn đề này.

Bạch Khải hít một hơi lạnh, trong đầu không khỏi hiện lên hình ảnh bản thân từng mệt mỏi đi khắp nơi để phá giải bí cảnh.

Thật sự không phải lúc nào cũng có điều tốt đẹp như vậy.

Bạch Khải có chút buồn bực, chào Tần hội trưởng rồi rời khỏi văn phòng.

“Đi xem thử có nhiệm vụ lãnh chúa hung thú nào không, nếu tiện thì làm luôn nữa.”

Bạch Khải nhìn ra ngoài, mới giữa trưa, hoàn thành một hai nhiệm vụ thì vẫn còn kịp.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải nhanh chóng tiến về phía sảnh nhiệm vụ.

Như Tần hội trưởng đã nói, khi hung thú trở nên sinh động hơn, sảnh nhiệm vụ cũng trở nên tập nập hơn.

Bạch Khải nhìn xung quanh, khu vực nhiệm vụ đang rất đông đúc, hầu như toàn là Ngự Thú sư đến xác nhận nhiệm vụ.

Gần đây, những phần thưởng cho các nhiệm vụ đều phong phú hơn nhiều so với trước, vì vậy Ngự Thú sư trong việc dọn dẹp hung thú rất hăng hái, chỉ cần có nhiệm vụ, gần như đều lập tức xác nhận.

“Thật khiến người ta hoài niệm~” Nhìn thấy những Ngự Thú sư đang đổ mắt vì tranh giành nhiệm vụ, Bạch Khải không khỏi nhớ lại cảm giác hồi trước của mình, khi cũng từng gò mình chọn một nhiệm vụ đơn giản đến giữ năm.

Giờ đây thì chẳng cần phải thế nữa.

Bạch Khải lách qua đám đông, đi đến một quầy hàng tương đối vắng vẻ.

Khi nhân viên tiếp đón nhìn thấy hắn, lập tức nở nụ cười, nói: “Bạch Khải tiên sinh, ngài đến xác nhận nhiệm vụ dọn dẹp hung thú cấp lãnh chúa sao?” Việc dọn dẹp nhiệm vụ lãnh chúa rất khó, cần nắm rõ thông tin nhiều hơn, vì vậy nhiệm vụ liên quan đến lãnh chúa và những hung thú cấp cao đều do một quầy hàng riêng biệt thông báo.

“Đúng vậy, có thể giúp tôi chọn một số nhiệm vụ về thực vật hệ hoặc trùng hệ lãnh chúa hung thú không?” “Tốt, phiền ngài chờ một chút.”

Nhân viên nữ tiếp đãi mỉm cười, thao tác trên máy vi tính một lúc, nhanh chóng tìm được những nhiệm vụ phù hợp với yêu cầu của Bạch Khải.

“Nhiệm vụ phù hợp đã được chuyển tới bảng nhiệm vụ cá nhân của ngài, ngài có thể tự do lựa chọn.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, mở bảng nhiệm vụ ra để xem.

“Ngân Lam Hoàng, không có gì đặc sắc, bớt đi.”

“Huyết Quỳnh Anh, hút sinh lực, xem ra cũng ổn.”

“Cửu Tâm Hải Đường, hệ tinh thần, đáng để làm một lần, ừ, nhưng đã có người nhận rồi?” Khi Bạch Khải đang định xác nhận một nhiệm vụ, hắn phát hiện đã có người nhận nhiệm vụ đó.

“Thì ra là vậy, là nhiệm vụ đội nhóm sao?” Bạch Khải ấn mở giao diện nhiệm vụ, khi thấy danh sách đội ngũ trên đó thì không khỏi nhướng mày.

“Tại sao lại gặp họ ở đây?”

Chương 481:

Cửu Tâm Hoa Yêu Người đón nhiệm vụ Cửu Tâm Hải Đường không phải ai khác, chính là Bạch Khải, người đã gặp Ngô Nhất và Vương Quân trong một chuyến dã ngoại. “Có phải mấy tên này cùng thực vật hệ hung thú có thù không nhỉ?” Bạch Khải vượt cằm, nhớ lại rằng chính hắn đã làm gia vị cho Bao Châu Hoa nguyên bản, thấy bọn họ chạy đến thành phố Cổ Túc để nhận nhiệm vụ. “Đúng là con cháu nhà giàu, thật sự biết chạy thoát.” Bạch Khải chép miệng, nhìn vào bảng nhiệm vụ và thấy vị trí mấy người đó, rõ ràng họ đã rời khỏi thành phố Cổ Túc. “Gấp gáp như vậy, xem ra ta phải nhanh chóng đuổi theo thôi.” Bạch Khải triệu hồi Delta, xác định phương hướng một lần nữa rồi bay thẳng đi.

Tại thành phố Cổ Túc trong chuyến dã ngoại.

Ngô Nhất đứng ở đội hình phía trước, cảnh giác đánh giá xung quanh.

Quang Minh Nữ Thần Điệp thì lặng lẽ bay lơ lửng ở trên đầu mọi người, rải ra ánh sáng trắng dịu dàng.

Quang Minh Nữ Thần Điệp, với khả năng che giấu khí tức nhân loại và làm suy yếu sự thù địch từ hung thú, thật sự là một bảo bối trong những chuyến dã ngoại như thế này. “Phía trước chắc chắn là Cửu Tâm Hải Đường rồi, tiểu Thi, cẩn thận một chút, đừng để bị ảnh hưởng.” Ngô Nhất quan tâm dặn dò Lý Sư, còn Lý Sư thì gật đầu, nói: “Thật ra thì Ngô Nhất, người không cần phải luôn bồi tiếp ta, ta và Vương Quân là đủ rồi.” “Không sao đâu, dù sao ta thường nhàn rồi, có thêm người thì tốt hơn, đặc biệt là Cửu Tâm Hải Đường là thực vật hệ hiếm có, không dễ đối phó đâu.” Ngô Nhất như không nghe thấy ý trong lời nói của Lý Sư, đầy tự tin vỗ ngực, nói: “Theo tư liệu, Cửu Tâm Hải Đường dù chỉ là lãnh chúa cấp, nhưng vẫn có cấp bốn, đối phó một mình với tiểu Thi các người vẫn rất khó khăn, ta không thể yên tâm để người đi một mình.” “Một người?” Vương Quân mím môi nhìn Ngô Nhất, hắn mặc dù đẳng cấp thấp hơn Ngô Nhất một bậc, nhưng Lục Nhân Linh Hồn là sinh vật siêu năng, lại có thêm Kim Cương Chuột của Lý Sư, đối phó Cửu Tâm Hải Đường thì đủ khả năng.

Nhưng Ngô Nhất cứ như kẹo da trâu, làm sao cũng không buông tha, giờ thì coi như không nhìn thấy.

May mà Hà Gia không ở đây, không thì lại xảy ra một màn hài hước khác, nằng chắc chắn còn khó chịu hơn.

Ba người tiếp tục tiến về phía trước, và rất nhanh họ đã đến một khu vực tràn ngập hoa. Đây là khu vực đẹp nhất xung quanh thành phố Cổ Túc, hoa nở rộ khiến nơi này trở thành điểm đến yêu thích của các thanh niên.

Nhưng chỉ ở vùng ngoại ô.

Bên trong khu vực hoa gần Long Quỳnh Sơn, số lượng hung thú rất đông, nếu không cẩn thận, họ có thể sẽ kinh động bọn nó. Điều quan trọng nhất là, trong khu vực hoa có nhiều độc trùng và thực vật mang tính công kích, mà Cửu Tâm Hải Đường, thực vật mang tính thơ ca, cũng là một phần trong số đó.

Chỉ là Cửu Tâm Hải Đường thích sống ở nơi có nhiệt độ hơi thấp, cho nên chủ yếu tồn tại gần bờ hồ Thái Trạch, nếu không Ngô Nhất cũng không dám mạo hiểm dẫn theo hai người đến đây săn bắn.

Ngay lúc này, Lý Sư cảm thấy Kim Cương Chuột trong lòng bỗng nhiên lộn xộn, nó muốn thoát khỏi vòng tay của Lý Sư, trong khi Lục Nhãn Linh Hầu cũng phát hiện điều gì đó bất thường, cảnh giác nhìn về phía khu vực hoa.

“Có hung thú!” “Biết rồi.” Quang Minh Nữ Thần Điệp đã sớm cảm nhận được địch nhân đang tiếp cận, lập tức vào trạng thái chiến đấu, nguồn sáng trắng vốn nhẹ nhàng giờ đây trở nên gay gắt.

Chỉ trong chớp mắt, một cột sáng trắng lượn ra, một con rắn màu tím từ trong biển hoa lao ra lập tức bị đánh nổ, hơi nóng từ thân nó bốc lên nghi ngút. “Tiểu Thi, đừng lo lắng, loại hung thú nhỏ này không có gì.” Ngô Nhất thỏa mãn nói với Lý Sư, còn Lý Sư chỉ miễn cưỡng cười một cái, rồi bắt đầu an ủi Kim Cương Chuột. “Đây là Tử Ban Xà?” Vương Quân từ xa nhìn qua, nhanh chóng nhận ra nó, nhíu mày. “Tử Ban Xà là sinh vật sống theo bầy, mà lại không thích lạnh lẽo, giờ này chắc hẳn đang ngủ đông, sao lại chạy tới đây được?” “Hình

như có thứ gì khác đến.” Lý Sư chỉ về phía biển hoa, có chút run rẩy.

Rõ ràng nơi này không có gió, nhưng hoa vẫn dập chòn, như sóng biển ập tới.

Và xuyên qua các cánh hoa, mơ hồ có thể nhìn thấy những hình bóng màu tím lướt qua. “Là bầy Tử Ban Xà, mọi người cẩn thận!” Vương Quân nghiêm mặt lại, Lục Nhãn Linh Hầu đột nhiên xuất hiện phía trước, một cú chộp đã xé nát nhiều con Tử Ban Xà.

Nhưng số lượng Tử Ban Xà thật sự quá nhiều, vừa tiêu diệt được mấy con, liền có hàng chục con khác chui ra, và phía sau còn có rất nhiều Tử Ban Xà liên tục lao tới. “Chết tiệt, chẳng lẽ chúng ta vô tình bước vào lãnh địa của Tử Ban Xà sao?” Ngô Nhất cắn răng, mặc dù đẳng cấp của Tử Ban Xà không cao, nhưng số lượng thật sự rất đông, không đến mức làm bị thương họ, nhưng ba người không thể cản nổi.

Nếu không may sủng thú bị đánh phải một con, thì bọn họ sẽ bị thương nặng, thật sự là quá nghiêm trọng. “Chúng ta mau rời khỏi khu vực hoa này, ở đây quá bị động rồi.” Ba người lúc này bị biển hoa vây quanh, căn bản không thể xác định còn bao nhiêu Tử Ban Xà xuất hiện xung quanh, chiến đấu ở đây thật sự không hợp lý.

Ngô Nhất gật đầu, lập tức Quang Minh Nữ Thần Điệp toả ra hào quang rực rỡ, chiếu sáng xung quanh, đánh lui những con Tử Ban Xà cản đường, bảo vệ ba người chạy ra ngoài.

Biển hoa dập chòn, đột nhiên từ đó toát ra một luồng sáng chói mắt, bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy những vòng sáng chín sắc lấp lánh. “Tiến hóa quang? Có hung thú tiến hóa rồi sao?” Vương Quân và Lý Sư nhìn nhau, trong khi Ngô Nhất lập tức nhớ đến điều gì đó, tăng tốc chạy về phía trước. “Hội tình báo thật không đáng tin, lại đưa kẻ sắp tiến hóa Quân Vương cấp này vào nhiệm vụ, ta phải trở về khiêu nại!” Ngô Nhất vừa chửi vừa triệu hồi một con Độc Giác Thú thuần trắng, lập tức xoay người cười lên, trong khi Vương Quân cũng triệu hồi sủng thú của mình, dẫn theo Lý Sư chạy ra ngoài.

Hung thú Quân Vương cấp, nếu như để họ phối hợp đối phó, gần như là tự tìm cái chết, nếu không chạy thì thật sự không còn cơ hội nữa.

Nhưng mà chưa kịp để ba người rời khỏi khu vực biển hoa, đột nhiên trong đó phát ra ánh sáng chín sắc, lập tức bao trùm cả Quang Minh Nữ Thần Điện. “Chết tiệt, đúng là Cửu Tâm Hải Đường.” Ngô Nhất nhìn thấy vậy, trong lòng chửi mắng, trong khi trán hắn nổi lên mồ hôi, sẽ bị ánh sáng chín sắc bao trùm, Quang Minh Nữ Thần Điện quanh thân bất ngờ bùng nổ sức mạnh trắng, và phân thân xuất hiện.

Thiên phú: Phục chế.

Có thể tiêu hao tinh thần năng lực để tạo ra một bộ phân thân tạm thời cho sủng thú, có cùng đẳng cấp và sức mạnh, nhưng sau đó, Ngự Thú sư và sủng thú đều cần bước vào giai đoạn suy yếu kéo dài ba ngày.

Ngô Nhất có thể giữ vững vị trí khảo thí trạng nguyên, thực lực thiên phú tự nhiên không yếu, và tác dụng của thiên phú phục chế này cũng nổi bật.

Mặc dù tác dụng phụ không nhỏ, nhưng nếu dùng đúng thời điểm, hiệu quả thật sự vượt trội.

Có hai con Quang Minh Nữ Thần Điện bảo vệ, ánh sáng thì tạm thời bị đánh lùi, ba người lúc này tăng tốc hướng ra ngoài phóng đi.

Phạm vi bao trùm của ánh sáng chín sắc chỉ ở khu vực biển hoa, chỉ cần rời khỏi khu vực này, tỷ lệ an toàn khá cao.

Chỉ có điều Ngô Nhất vẫn đánh giá thấp sức mạnh của hung thú Quân Vương, đúng lúc ba người sắp thoát ra khỏi vùng biển hoa thì ánh sáng chín sắc bỗng nhiên tụ lại, một bông hoa hải đường ánh sáng chín màu to lớn xuất hiện trước mặt họ.

Nhìn thấy Cửu Tâm Hoa Yêu chậm rãi mở mắt, trong lòng ba người dần dần dâng lên một cảm giác lạnh lẽo.

Cửu Tâm Hải Đường tiến hóa, trở thành Quân Vương cấp sinh vật, Cửu Tâm Hoa Yêu. “Chết tiệt, nếu biết vậy thì đã để Lý thúc đi theo rồi.” Ngô Nhất mặt mày hớn hờ, đâm đầu vào mớ rối rắm, trong khi trước đó có Ngự Thú sư bồi tiếp hắn, nhưng

do e ngại nên mỗi lần ra ngoài hẳn đều cố gắng tránh mặt, kết quả giờ đây, hẳn thật sự gặp nguy hiểm.

Cửu Tâm Hoa Yêu chú ý đến sự tồn tại của ba người, khuôn mặt kỳ dị bỗng nhiên lộ ra một nụ cười, và khi cả ba nhìn thấy nụ cười này, họ không hèn mà cùng quyết định tấn công Cửu Tâm Hoa Yêu.

Trước mặt hung thú Quân Vương cấp, cho dù có chạy trốn cũng là vô ích, còn không bằng đánh cược một lần.

Nhưng ba người dường như đã sớm nằm trong dự đoán của Cửu Tâm Hoa Yêu, ngay khi những sủng thú của họ phát động tấn công, vô số Tử Ban Xà từ dưới đất chui ra, quấn lấy nhau tạo thành một bức tường rắn chắn chặn lại những cú đánh của họ.

Ba sủng thú muốn tấn công lần nữa, nhưng trước mắt họ vụt sáng một hồi, thân thể bắt đầu mất kiểm soát.

Nhờ bị ảnh hưởng bởi Cửu Tâm mê hồn, Quang Minh Nữ Thần Điệp và Kim Cương Chuột đều bị ảnh hưởng không nhỏ, trong khi Lục Nhãn Linh Hầu, với đẳng cấp thấp hơn, lại tỉnh táo hơn, gào lên tấn công Cửu Tâm Hoa Yêu.

Thấy vậy, sắc mặt Cửu Tâm Hoa Yêu đột nhiên trở nên dữ tợn, một dây leo đầy gai nhú lên từ cánh hoa chui ra, đâm thẳng vào bắp đùi Lục Nhãn Linh Hầu, lôi kéo nó đến trước mặt Cửu Tâm Hoa Yêu. “Tiểu Lục!” Vương Quân thấy vậy lo lắng, lập tức triệu hồi sủng thú khác để cứu viện, nhưng lại cảm thấy có bóng đen khổng lồ từ trên trời bổ xuống, mà mục tiêu chính là Cửu Tâm Hoa Yêu.

Oanh! Cú nổ lớn vang dội khắp biển hoa, xung quanh có thể thấy rõ những con Tử Ban Xà bị sức mạnh xé nát, còn những sủng thú bị ảnh hưởng bởi Cửu Tâm mê hồn giờ đã tỉnh lại. “Chẳng lẽ là Lý thúc và họ đến rồi?” Ngô Nhất mở to mắt, đầy mong chờ nhìn về phía bóng người mờ mịt trong sương khói. “Khụ khụ...”

Delta, lần sau xuống đất nhẹ nhàng một chút, đập vỡ hoa cỏ nhiều không tốt.” Bạch Khải phát tay để xua đi bụi mù, nhìn ba người về mặt kinh ngạc, nói: “Mấy người không sao chứ? Còn hung thú Quân Vương đâu?” Vương Quân phút chốc run

rầy, chỉ chỏ vào Cửu Tâm Hải Đường đang bị Phong Thần Dực Long đặt dưới chân, không biết phải đánh giá tình hình thế nào.

Gia hỏa này, ngày càng biến thái hơn.

Chương 482:

Coi thường ~ Nha! ! ! Chưa kịp để Bạch Khải thấy rõ Delta dưới thân sinh vật, Cửu Tâm Hoa Yêu đã phát ra một tiếng kêu thê thảm, mấy cây bụi gai lập tức hướng về phía hắn và Delta, ý định vây chặt bọn họ.

Chỉ có điều, tốc độ phản ứng của Delta không thể so với sinh vật Quân Vương yếu ớt kia, dễ dàng tránh né, và Bạch Khải cuối cùng cũng nhìn rõ kẻ địch trước mặt.

“Cửu Tâm Hoa Yêu? Quả thực đã tiến hóa rồi.”

Bạch Khải chép môi, còn Ngô Nhất bên cạnh ngay lập tức điên tiết, nói: “Ngươi biết? Hiệp hội có đưa thông tin gì không, ta muốn báo cáo!” Nhìn thấy Ngô Nhất tức giận như vậy, Bạch Khải chỉ im lặng nhường mảy, nói: “Mọi người đều không đọc phần giới thiệu nhiệm vụ sao? Ở trên đó có nói xác suất tiến hóa, khuyên nên tổ đội với Ngự Thú sư cao cấp.”

Ngô Nhất sắc mặt cứng đờ, có vẻ như trong nhiệm vụ báo cáo vẫn tất có nói đến một con như vậy, nhưng hắn nghĩ rằng mình là Ngự Thú sư cao cấp, vừa rồi bị cơn tức giận làm quên mất.

Không chỉ có Ngô Nhất, mà Vương Quân và Lý Sư cũng đều có chút lúng túng.

Hai người bọn họ tự nhiên đã thấy thông tin này, chỉ có điều họ không nghĩ rằng tiến hóa đến Quân Vương cấp.

Thấy ba người như vậy, Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai, tràn đầy hứng thú nhìn về phía Cửu Tâm Hoa Yêu đang cảnh giác nhìn bọn họ.

“Đã thăng cấp đến Quân Vương, vậy thì tài liệu các loại cấp cũng sẽ nâng lên chứ.”

Nhìn thấy toàn thân lóng lánh ánh sáng chín màu của Cửu Tâm Hoa Yêu, Bạch Khải càng trở nên mong đợi.

Trong khi đó, Cửu Tâm Hoa Yêu nhận thấy sự ác ý từ Bạch Khải, liền hét lên một tiếng, xung quanh Tử Ban Xà và những loại độc trùng lớn nhỏ ào ào lao về phía bọn họ.

Cùng lúc đó, ánh sáng chín màu xuất hiện, Cửu Tâm mê hồn kỹ năng lại một lần nữa phát động, có vẻ như chuẩn bị lặp lại chiêu cũ để mê hoặc bọn họ.

“Bạch Khải, cẩn thận một chút, đây là Cửu Tâm mê hồn, chỉ trừ khi là sinh vật siêu năng, rất khó để phòng ngừa.”

Vương Quân thấy vậy không khỏi nhắc nhở, nhưng vừa nói ra đã cảm thấy hối hận.

Người khác không nói, nhưng gia hỏa này trước đây đã dễ dàng giải quyết bọn họ, Lục Nhân Linh Hầu, sao phải sợ một dạng này? Quả đúng như vậy, sau khi nghe Vương Quân nói, Bạch Khải liền vỗ nhẹ vai một con bọ cánh cứng kim sắc, nói: “Tĩnh lại, bắt đầu làm việc thôi.”

“Ngô...”

Thủ lĩnh, chúng ta đã đến nơi rồi sao?” Đang chìm ngập trong giấc mơ ban ngày giữa dòng Trùng Thảo, bỗng Trùng Thảo tỉnh dậy, hình dáng của nó dưới ánh mặt trời phản chiếu lấp lánh với sắc vàng hòa quyện với xung quanh ánh sáng chín màu.

“Không sai, đó chính là mục tiêu lần này của ngươi, Cửu Tâm Hải Đường, không đúng, là Cửu Tâm Hoa Yêu.”

Trùng Thảo nhìn theo hướng chỉ tay của Bạch Khải, lập tức thấy Cửu Tâm Hoa Yêu đang cảnh giác nhìn họ, bản năng run rẩy.

“Thủ lĩnh, liệu có phải quá khó khăn khi giao con Quân Vương cấp sinh vật cho ta không?” Bạch Khải trợn mắt, nói: “Mới tiến hóa Quân Vương sinh vật thôi, mạnh tới đâu chứ, hơn nữa lại còn là thực vật, có gì đáng sợ đâu?” Vừa nói ra, sau lưng ba người lập tức im lặng.

Vì vậy, nói rằng vừa tiến hóa Quân Vương cấp sinh vật không đáng để coi trọng, ngay cả loại này mà không đánh lại bọn họ thì thực sự chính là phế vật thôi.

Cửu Tâm Hoa Yêu hiện tại đã thăng cấp Quân Vương tự nhiên nghe hiểu cuộc đối thoại của Bạch Khải và Trùng Thảo, hét lên một tiếng, mấy nhánh dây leo lập tức lao về phía Bạch Khải, cùng lúc đó, nhiều hung thú từ trong biển hoa đổ ra, như một đợt động vật nhỏ.

Tuy nhiên, chưa kịp để Tử Ban Xà nhóm gần đến, hai con lóc xoáy đã chắn trước mặt Bạch Khải, cuốn tất cả các hung thú này lên không trung.

“Hiệp hội lại để loại khả năng này quản lý thú triều sinh vật bên ngoài? Xem ra thật sự không có gì hữu ích.”

Thú triều, một trong những thảm họa nổi tiếng trong lịch sử nhân loại.

Trước khi có mạng lưới, một trong những cơn đau đầu nhất của các thành phố chính là thú triều, bởi vì trong số các hung thú có loại sinh vật có khả năng kiểm soát quần thể, dễ dàng gây ra thú triều.

Tuy nhiên, về sau, dưới sự giám sát của mạng lưới, những hung thú này đều bị đưa vào sổ đen và bị tiêu diệt, không ngờ giờ đây hẳn còn có thể gặp lại một con.

“Cửu Tâm Hải Đường không thể kiểm soát nhiều hung thú như vậy, chắc chắn là đã chiếm được Tử Ban Xà lãnh chúa, không thể điều khiển từ xa.”

Lý Sư giải thích, Bạch Khải lập tức hiểu ra, nói: “Epsilon, thử tìm ra Tử Ban Xà lãnh chúa bị khống chế.”

“Rõ, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, màu sắc rực rỡ của bột phát pho theo cánh bướm truyền ra biển hoa, nguyên bản tại sự khống chế của Cửu Tâm Hoa Yêu bị phản kích, đàn hung thú lập tức ngừng lại, như bị rơi vào giấc mơ.

Kỹ năng ngủ say đối với Hoang Quỷ Éch Vương có thể cản đến Jerry hỗ trợ mới có hiệu lực, nhưng đối với những tinh anh như Tử Ban Xà, gần như là chuyện trong chớp mắt.

Thấy sinh vật của mình bị thôi miên, Cửu Tâm Hoa Yêu lập tức cảm thấy bị khiêu chiến, ánh sáng chín màu lại một lần nữa tỏa ra, cố gắng che khuất ánh sáng mặt trời của Trùng Thảo, đồng thời phát ra tiếng hét.

Tê tê tê...

Cùng với âm thanh rít lên đặc trưng của loài rắn, trong biển hoa hoa tươi liền bị áp đảo xuống đất, một con cự xà màu tím liền từ trong biển hoa chui ra, lao về phía Trùng Thảo.

“Quả nhiên đã không chế lãnh chúa rồi.”

Bạch Khải thấy vậy, khẽ vuốt cằm, nhìn thấy Trùng Thảo bị một nhát nuốt chửng, nhưng không có chút nào hoảng hốt.

“Cái kia, Bạch Khải, ngươi có phải quá bình tĩnh rồi không?”
Vương Quân không khỏi nhú mày, nhắc nhở.

Sủng thú chết, Ngự Thú sư cũng sẽ chịu thương tổn nặng nề và mất đi một khế ước, mặc dù là tu dưỡng đến, cũng rất khó để tiến bộ thêm.

Bạch Khải bất cần như vậy, nàng thực không thể nào hiểu cho được.

“Không sao, chỉ là sinh vật lãnh chúa thôi, chưa chắc đã nuốt được Epsilon.”

Bạch Khải cười, nếu như ở trong Thái Dương bí cảnh trước đó, Bạch Khải chắc chắn sẽ không bất cần như vậy, nhưng từ khi nhận được huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng, Trùng Thảo trở nên cứng cáp như kim thiết.

Bạch Khải từng kiểm tra, bình thường sinh vật lãnh chúa không thể phá hủy được lớp vỏ của hãn.

Hơn nữa, ai nuốt ai còn chưa chắc đâu.

Quả nhiên, sau khi nuốt chửng Trùng Thảo không lâu, Tử Ban Xà lãnh chúa bỗng nhiên ngã nhào ra đất, đau đớn bắt đầu co giật, bất kể Cửu Tâm Hoa Yêu truyền đạt mệnh lệnh như thế nào, cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Tuy nhiên, tình huống này chỉ duy trì một lát, Tử Ban Xà lãnh chúa liền ngừng lại, yên lặng ngồi thẳng lên hướng Bạch Khải bơi tới.

“Đáng ghét, gia hỏa này thật sự không đáng tin cậy.”

Thấy cảnh này, Ngô Nhất không khỏi mắng một tiếng, muốn cho Quang Minh Nữ Thần Điệp phòng ngự, nhưng vừa rồi sử dụng phỏng chế tác dụng phụ lại phát tác lên, khiến Nữ Thần Điệp cùng nhau ngã nhào.

“Làm sao mà đột nhiên lại tiêu hao sức lực như vậy? Người trẻ tuổi phải chú ý điều tiết nhé.”

Nhìn thấy bộ dạng của Ngô Nhất, Bạch Khải nghiêm giọng giáo dục một phen, sau đó triệu hồi Gamma giúp hắn hồi phục sức lực.

Lúc này, Tử Ban Xà lãnh chúa đã tới trước mặt Bạch Khải.

“Bạch Khải, thật sự không sao chứ?” Vương Quân có chút không chắc chắn nhìn trước mặt Tử Ban Xà, còn Bạch Khải chỉ nhếch miệng cười, nói: “Được rồi Epsilon, chỉ là một con lãnh chúa sinh vật, có cần thiết phải ký sinh không?” Vừa dứt lời, một con bọ cánh cứng kim sắc liền từ miếng vảy dưới Tử Ban Xà chui ra, trong miệng còn treo một hạt giống quái dị.

“Báo cáo thủ lĩnh, tôi vừa mới tìm kiếm kẻ không chế Cửu Tâm Hoa Yêu, giờ đã tìm thấy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Cửu Tâm Hải Đường có chút tương tự với dây leo mộng cảnh, không có quá nhiều kỹ năng tấn công trực tiếp, nhưng so với dây leo mộng cảnh chuyên thôi miên và công kích linh hồn, Cửu Tâm Hải Đường thích sử dụng hạt giống ký sinh để kiểm soát sinh vật hỗ trợ bản thân trong chiến đấu.

Mà bản thân, thực chất sức chiến đấu cũng không nhiều. Đây cũng là lý do Bạch Khải sẽ không triệu hoán Quân Vương sinh vật ngay, mà để Trùng Thảo một mình ứng phó.

Nha! ! ! Thấy mình kiểm soát Tử Ban Xà lãnh chúa môi giới bị Trùng Thảo như vậy tìm được, Cửu Tâm Hoa Yêu càng trở nên tức giận, hai cánh tay mảnh khảnh hất lên, những cánh hoa như vảy hoa Cửu Sắc liền bay ra.

Những cánh hoa này nhìn có vẻ mềm mại, nhưng khi xoay tròn phát ra tiếng xé gió lại chứng tỏ chúng có lực cắt chém mạnh mẽ, thậm chí trực tiếp cắt đứt thân thể của Tử Ban Xà, chém về phía Trùng Thảo.

“Đúng là mức độ chiến đấu của Cửu Tâm Hoa Yêu không tệ như vậy sao?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên, cười Delta nhanh chóng tránh né, Trùng Thảo cũng vậy, vỗ cánh linh hoạt né tránh.

Tuy nhiên, Cửu Tâm Hải Đường không chỉ có thế, theo sau là một loạt cánh hoa phi nhận không ngừng, chúng không còn

giống như những khối lỗi mất kiểm soát mà lại vô cùng hung tàn.

“Hình như có chút khó khăn cho Epsilon.”

Nhìn thấy Cửu Tâm Hoa Yêu ngày càng tỏ ra thuần thực, Bạch Khải biết rõ đây là đối phương đang dần thích ứng với năng lực Quân Vương, nếu tiếp tục kéo dài, Trùng Thảo sẽ khó lòng gánh vác nổi.

“Epsilon, sử dụng tuyệt chiêu!” Bạch Khải gào lên, Trùng Thảo lập tức hiểu ý, bất ngờ tăng tốc bay lên không trung.

Cửu Tâm Hoa Yêu thấy vậy vẫn không bỏ qua ý định của đối phương, hai nhánh gai gào thét lao ra, rõ ràng định bắt Trùng Thảo lại.

Chỉ có điều Trùng Thảo tốc độ rất nhanh, nhanh chóng bay lên không trung, từ xa nhìn lại, hình dáng vàng óng của Trùng Thảo như hòa cùng ánh mặt trời.

Chỉ trong chớp mắt, ánh sáng kim quang từ Trùng Thảo tỏa ra mạnh mẽ, xung quanh ánh nắng dường như bị bóp méo, một chút ánh sáng như lửa vàng hướng về Trùng Thảo hội tụ, đã thiêu rụi hoàn toàn bụi gai và cánh hoa.

Khi Trùng Thảo biến thân thành siêu cấp Saiyan, nó cũng thao tác, đôi cánh kim sắc vô nhanh chóng, rải một đường sắc vàng bột phốt pho, Cửu Tâm Hải Đường lập tức cảm thấy bị tấn công, linh hồn và cơ thể không khỏi muốn trôi vào trạng thái ngủ say.

Nhưng Cửu Tâm Hoa Yêu dù sao cũng là sinh vật Quân Vương, hơn nữa còn là hệ tinh thần, sau khi thoát khỏi thất thân đã nhanh chóng tỉnh lại, vội vàng muốn phát động phản kích, nhưng chỉ thấy một tia Kim Hồng lóe qua, Trùng Thảo đã xuất hiện trước mặt nó.

Nha! ! Cùng với tiếng kêu thảm thiết và đau đớn của Cửu Tâm Hoa Yêu, toàn thân Trùng Thảo lấp lánh ánh lửa kim sắc đã trực tiếp cán nát thân thể Cửu Tâm Hoa Yêu, khiến cho một chút Cửu Tâm Hoa Yêu không chế không còn.

“Không biết dưới ánh mặt trời, Superman là vô địch, coi thường a ~ “

Chương 483:

Cổ đại chúng sống lại? Dưới ánh nắng mặt trời, Trùng Thảo dễ dàng phá vỡ phòng thủ của Cửu Tâm Hoa Yêu, vô tình cắn nuốt máu thịt của nó.

Cửu Tâm Hoa Yêu tìm cách triển khai kỹ năng lực trường phản kháng, nhưng nhiệt độ cao phát ra từ côn trùng giống như mặt trời nhỏ làm cho nó không thể vận dụng sức mạnh.

Trùng hệ vốn đã có sự bổ sung khắc chế đối với thực vật hệ, hơn nữa Trùng Thảo còn có huyết mạch Thần Thoại, điều này càng làm cho ưu thế của nó rõ rệt.

Cuối cùng, những xúc tu bảy màu của Trùng Thảo chui ra từ đỉnh đầu Cửu Tâm Hoa Yêu, khiến Cửu Tâm Hoa Yêu không thể giãy giụa, chín cánh hoa dần dần rơi xuống, mất đi sự sống.

“Thủ lĩnh, tại hạ đã làm được rồi!” Đây là lần đầu tiên Trùng Thảo độc lập giết chết một sinh vật cấp Quân Vương, rõ ràng hẳn có chút phấn khởi.

“Mặc dù chỉ là một đầu vừa tiến hóa, nhưng dù sao nó cũng là sinh vật cấp Quân Vương, không tệ.”

Bạch Khải giơ một ngón tay cái lên về phía Trùng Thảo, nhưng trong lòng cũng không cảm thấy bất ngờ.

Dù Cửu Tâm Hoa Yêu là Quân Vương cấp nhưng Trùng Thảo cũng là một loại hiếm có của huyết mạch chủ hỗn hợp, trong đó còn có Nhật Luân Giáp Trùng, sinh vật Thần Thoại.

Thông thường Quân Vương không thể tạo ra quá nhiều chênh lệch.

Thêm vào đó, Cửu Tâm Hoa Yêu không thể phát huy sức mạnh tối đa trước sự tấn công của Trùng Thảo, cho nên Trùng Thảo chiến thắng cũng là điều hợp lý.

Dù sao thì, đây vẫn là chiến đấu vượt cấp, vì vậy khen ngợi vẫn là cần thiết.

“Tìm xem có tài nguyên gì không, Delta, người đi hỗ trợ.”

Bạch Khải vỗ vai Delta, ra hiệu cho nàng ấy đi giúp đỡ, rồi thao tác bảng nhiệm vụ một hồi.

“Nhiệm vụ đã được báo cáo, các người chỉ cần trở về nhận thưởng là được.”

Bạch Khải chỉ vào bảng nhiệm vụ, nói: “Gần đây những hung thú hung dữ nguy hiểm lắm, không có việc gì tốt nhất đừng đến những chỗ nguy hiểm như vậy.”

Vương Quân và Lý Sư nhìn nhau, không tự chủ quay lại nhìn Trùng Thảo và Delta đang xử lý Cử Tâm Hoa Yêu.

Lời này khi phát ra từ miệng hắn nghe thật kỳ lạ.

“Bạch Khải, người không về thành phố Cổ Túc sao?” Lý Sư có chút ngượng ngùng hỏi Bạch Khải.

“Ta còn vài nhiệm vụ phải làm, không gấp trở về.”

Bạch Khải nhìn bảng nhiệm vụ, sau đó triệu hồi Shuke, một người một chó liền cùng nhau xác định lộ trình di chuyển.

“Ồ, Bạch Khải, người lợi hại như vậy, những hung thú kia chắc chắn không đáng kể rồi.”

Lý Sư nghe vậy lập tức gật đầu, sùng bái đứng bên cạnh nhìn Bạch Khải, trong khi Ngô Nhất thấy bộ dạng của Lý Sư thì thần sắc càng có phần khó chịu.

Lại bị cái gia hỏa này cướp mất danh tiếng rồi.

“Quang Minh Nữ Thần Điệp, chúng ta đi...”

Ngô Nhất muốn chứng tỏ bản thân, nhưng phát hiện Quang Minh Nữ Thần Điệp không biết đã chạy tới bên cạnh Trùng Thảo, ân cần quần quít xung quanh hắn.

Như một sinh vật có huyết mạch Thần Thoại, Trùng Thảo tự nhiên có độ thân thiện cao với những sinh vật khác thuộc hệ côn trùng, hơn nữa Quang Minh Nữ Thần Điệp vốn đã thuộc về sinh vật ánh sáng, bây giờ lại tiếp xúc với ánh sáng mặt trời từ Trùng Thảo, với nàng mà nói, giống như một vị thần hạ phàm.

“Quang Minh Nữ Thần Điệp, người có thể không có chút nào tiền đồ!” Ngô Nhất thấy vậy càng tức giận, nhưng khi nhìn

sang bên kia, nơi mà Cửu Tâm Hoa Yêu sắp bị tiêu diệt, hẳn cũng chỉ biết im lặng chịu đựng.

Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thường người trẻ tuổi nghèo khó! Theo tiến độ nghiên cứu sinh vật học, Delta rút ra phương pháp thu hoạch tài nguyên cũng ngày càng thành thạo, nhanh chóng mang về một viên hạt giống phát ra ánh sáng rực rỡ bên cạnh Bạch Khải.

“Cửu Khiếu chi tâm? Đáng tiếc không có thành thực, nếu không chế tạo Minh Khiếu được tề thì có lẽ ngay cả truyền kỳ cũng hữu hiệu rồi.”

Lý Sư nhìn Cửu Khiếu chi tâm trong tay Bạch Khải, có chút tiếc nuối cảm thán.

“Minh Khiếu được tề? Đó là cái gì?” Bạch Khải nghe vậy, có chút nghi ngờ nhìn Lý Sư, trong khi Shuke nhanh chóng tìm được tư liệu, nói: “Minh Khiếu được tề là loại được tề tăng phúc tinh thần, có thể trong thời gian ngắn nâng cao sức mạnh tinh thần của Ngự Thú sư, cường hóa hiệu quả thiên phú.”

“Dạng này à...”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, có thể cường hóa thiên phú là được tề tốt, nhưng đối với hắn không có quá nhiều tác dụng.

Dù sao, những loại được tề tương tự hắn đã thử qua, ngoài việc phục hồi tinh thần lực, cũng không thể tạo ra hiệu quả gì cho việc tiến hóa.

So với vậy, việc lấy ra và cường hóa hiệu quả cho sủng thú vẫn tốt hơn một chút.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải ném Cửu Khiếu chi tâm xuống tay Trùng Thảo, công cụ vật liệu lập tức hiện ra các thông số cụ thể. ...

So với tài nguyên cấp truyền thuyết, tài nguyên cấp sử thi có thể thu được rõ ràng bị thiếu hụt, nhưng mức độ này khiến Bạch Khải cảm thấy rất khó chịu.

“Chết tiệt, ra tay quá nhanh!” Bạch Khải cảm thấy thất vọng, không thành thực đã là tài nguyên cấp sử thi, nếu như chờ nó thành thực, chẳng phải tỷ lệ sẽ tiến gần tới tài nguyên cấp truyền thuyết sao? “Bệnh thiếu máu, bệnh thiếu máu!” Ngô

Nhất nhìn thấy bộ dạng đau lòng của Bạch Khải, mặc dù không hiểu rõ lắm nhưng cũng không biết vì sao mà đột nhiên tâm trạng tốt lên một chút.

Có thể thấy cái tên này phải chịu khổ, cũng xem như là một sự trở lại.

Lý Sư thấy thế cũng không nhịn được bật cười, nói: “Bạch Khải, người có thật sự muốn Cứu Khiếu chi tâm không? Ta có thể giúp người chú ý một chút.”

Bạch Khải nhìn về phía Lý Sư, hơi ngạc nhiên.

“Lý Sư có cha là người thừa kế một gia đình danh tiếng trong liên bang về dược tề, nhà họ có rất nhiều loại thực vật kỳ lạ, nếu Bạch Khải người thật sự muốn Cứu Khiếu chi tâm, thì Lý Sư là người có khả năng nhất.”

Vương Quân lúc này giải thích, khiến Bạch Khải dần hiểu.

Hóa ra lần nào gặp Lý Sư cũng đều đang tìm hung thú thực vật, vậy là để thu thập nguyên liệu dược tề à.

“Cảm ơn, nhưng ta không cần ngay bây giờ, sẽ tìm người sau.”

Bạch Khải thu hồi Cứu Khiếu chi tâm, rồi quay người cười lên Delta, nói: “Ta còn có nhiệm vụ nữa, phải đi trước.”

Nói xong, Delta liền chuyển hình thành Phong Thần Dực Long, biến mất ở đường chân trời.

“Vậy bây giờ chúng ta về trước?” Ngô Nhất nhìn Quang Minh Nữ Thần Điệp có chút không muốn rời đi, nhìn Lý Sư bên cạnh cũng tỏ vẻ thất vọng, hỏi.

“Về trước đi, cấp bậc chúng ta quá thấp, tạm thời không nên đi quá xa thành phố.”

Vương Quân nhẹ gật đầu, nói với Lý Sư: “Tiểu Thi, nơi này cách thành phố Linh Tê gần hơn một chút, nếu không hãy đến nhà ta chơi nhé?” “Vậy thì làm phiền.”

Lý Sư không từ chối, mà Ngô Nhất mặc dù muốn đi cùng nhưng Vương Quân không cho hắn cơ hội, kéo Lý Sư cùng nhau hướng thành phố Linh Tê tiến bước.

“Đáng ghét.”

Ngô Nhất nhìn thấy vậy không nhịn được thầm mắng một tiếng, muốn giữ lại nhưng lại không biết nói thế nào, chỉ biết ừ ừ cúi đầu theo lối đi.

Chiêm chiếp? Quang Minh Nữ Thần Điệp lúc này mới chú ý tới hành vi lạ lùng của Ngự Thú sư nhà mình, càng hiếu kỳ chạy tới, nhưng lại bị Ngô Nhất gõ gõ đầu.

“Trở về với ta để đặc huấn, nếu không không biết lần sau người có thể theo một con côn trùng không biết lai lịch nào chạy đi không nữa.”

...

Tại căn cứ bí cảnh.

Sau khi chia tay Ngô Nhất, Bạch Khải liền trở lại căn cứ bí cảnh, sử dụng Cửu Khiếu chỉ tâm cho Trùng Thảo.

Mặc dù chỉ là tài liệu cấp sử thi, nhưng lại xuất hiện thông tin “Không biết”.

Theo như nghiên cứu của hắn những ngày qua, điều này có nghĩa là Cửu Tâm Hải Đường có xác suất nhất định có thể kết hợp với những kỹ năng Trùng Thảo đã biết để tiến hóa.

Bởi vì hiện tại Trùng Thảo có tất cả là kỹ năng cao cấp, nên chỉ cần có được xác suất không biết, nó chắc chắn sẽ trở thành một kỹ năng siêu cấp.

“Không biết sẽ thu hoạch được kỹ năng gì?” Bạch Khải có chút mong đợi nhìn Trùng Thảo biến thành trứng Bạch Kim, xác định rằng hắn sẽ không thức tỉnh trong thời gian ngắn tới, liền tiến về phòng nghiên cứu để kiểm tra tiến độ nghiên cứu tử vong xiềng xích.

“Vũ, phân tích thế nào rồi?” Vừa dứt lời, một hình ảnh 3D giống như Bạch Khải xuất hiện bên cạnh, nói: “Loại kim loại này không giống bất kỳ loại nào đã được liên bang phát hiện, hẳn là một loại hợp kim đặc biệt, hiện tại phân tích được 0.12%.”

“Mới chỉ có vậy thôi sao.”

Bạch Khải có chút nhú mày, quả nhiên việc có thể tiếp xúc với lực lượng Tử Vong đặc thù không dễ dàng gì để phân tích.

“Hãy xem xét điều này như một dự án dài hạn, tiếp tục nghiên cứu các bộ môn khác.”

“Vâng thưa ngài.”

Vũ nhẹ gật đầu, truyền đạt mệnh lệnh của Bạch Khải tới hệ thống Cửu Đỉnh, khôi phục lại các hạng mục nghiên cứu trước đó đã bị ngưng lại.

“Còn một chuyện nữa, gia gia, cha mẹ của ngài gửi tin nhắn, nói rằng họ sẽ về thành phố Cổ Túc trong vài ngày tới, hãy cẩn thận không được chạy lung tung.”

“Cha mẹ muốn trở về? Chẳng lẽ là cô đại chủng đã thành công sống lại?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, nói: “Vũ, hãy chú ý đến những tin tức gần đây, nếu có thông tin nào liên quan đến cô đại chủng thì phải báo cho ta biết.”

“Được.”

Vũ đáp ứng, còn Bạch Khải thì phân khởi đi tới khu vực sinh vật.

Hắn suýt quên rằng mình còn có một quả cô đại chủng trứng ở đây, đã ủ lâu như vậy trong hóa chất số 5, không biết tiến triển thế nào rồi.

Bạch Khải chạy tới khu sinh vật, gọi Delta đang kiểm tra thông số hóa chất, đồng thời kiểm tra thông số của hóa thạch trứng.

So với trước đây, hóa thạch trứng rõ ràng trở nên xinh đẹp hơn nhiều, cho dù là từ xa cũng có thể cảm nhận được sức sống từ nó, mà thiết bị bên cạnh cũng chứng minh phán đoán của Bạch Khải.

“Delta, viên trứng này có thể phục sinh không?” Róc rách róc rách. (Từ góc độ sinh cơ mà nói, nó hẳn là có khả năng, nhưng hiện tại gặp phải một vấn đề.) “Vấn đề? Là vấn đề gì?” Delta chỉ vào hóa thạch trứng đang ngâm trong hóa chất số 5, mặt có chút bất đắc dĩ. (Viên trứng này không thể rời khỏi hóa chất số 5, nếu không nó sẽ nhanh chóng mất đi sức sống, vì vậy ta nghĩ tạm thời không nên phục sinh vội vã.) “Dạng này à...”

Vậy thì để chờ cha mẹ về rồi sẽ thỉnh giáo thêm.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, mặc dù tập đoàn Cửu Lê có vẻ sẽ sớm phát triển cổ đại chủng, nhưng chưa hoàn tất giữa chừng không phải là thói quen của Bạch Khải, đã đem viên trứng này về thì nhất định phải hoàn thành việc mới được.

“Tuy nhiên, không thể rời khỏi hóa chất số 5, quả thực là có chút phiền phức, cũng không thể lúc nào cũng treo nó đi được.”

Bạch Khải chép miệng, trong đầu đột nhiên lóe lên một ý tưởng.

Treo nó quả thật không ổn, nhưng nếu thay bằng vũ khí cơ giới phù văn thì có thể làm được đúng không?

Chương 484:

Máy Móc Long Tử Thú Bạch Khải nhìn phương án thiết kế vũ trang trước mặt và xác nhận không có vấn đề gì nữa.

Sau đó, hắn mới quay sang Shuke và hỏi: “Shuke, có thể đảm bảo tạo ra vũ trang phù hợp với hình thể ngay khi trứng nở không?” “Chỉ cần không phải ngay lập tức tử vong thì sẽ không có vấn đề gì,” Shuke trả lời.

“Tuy nhiên, ta khuyên nên tiến hành ấp trứng ở bên trong số 5 hóa chất thì sẽ an toàn hơn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, xem xét dụng cụ đo lường, viên hóa thạch trứng bên trong đã chứa phôi thai trưởng thành.

Rủi ro duy nhất chính là lúc phá xác, có thể sẽ gây ra phản ứng dị thường dẫn đến tử vong.

Cho nên, dù Shuke không nói, Bạch Khải cũng đã quyết định sẽ tiến hành giai đoạn này cho đến khi sinh vật trong hóa thạch trứng có thể được trang bị vũ trang riêng.

“Delta, bắt đầu đi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng gật đầu về phía Delta, lúc này Delta khởi động máy ấp trứng với sự hỗ trợ của Cửu Đỉnh hệ thống, liên tục tiếp năng lượng vào hóa thạch trứng.

Cuối cùng, dưới cái nhìn mong đợi của Bạch Khải cùng với những con thú cưng khác, hóa thạch trứng xuất hiện cái thứ nhất khe hở.

Mọi người đều cảm thấy tim mình như nghẹn lại.

Răng rắc! Theo một âm thanh giòn tan, một mảnh vỏ trứng rơi xuống.

Một cái móng vuốt non nớt từ trong trứng chui ra, nhưng lại nhanh chóng thu lại.

Không lâu sau, vỏ trứng dần vỡ vụn, lộ ra một màu xanh lam, một con Long Thú xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Phục sinh thành công!” Bạch Khải nhìn vào thiết bị hiển thị dữ liệu, vui vẻ vung tay lên, Shuke cũng chuẩn bị sẵn sàng.

Ngao ngao? Long Thú hiển nhiên đang bối rối trước tình huống trước mắt, ánh mắt mông lung không thể nhìn rõ môi trường xung quanh.

Nó theo bản năng thò đầu ra khỏi hóa chất và cố gắng hít thở.

Nhưng ngay khi Long Thú vừa thò đầu ra, một bên thiết bị liền phát ra âm thanh cảnh báo bèn nhọn.

Long Thú sinh lực yếu dần, có thể thấy bằng mắt thường.

“Shuke!” “Nhận được.”

Aether Lưu Kim ngay lập tức gắn chặt vào Long Thú, nhanh chóng hình thành một lớp vũ trang kim loại, không ngừng rót năng lượng từ hóa chất số 5 vào bên trong cơ thể Long Thú.

Mặc dù tốc độ sinh lực trôi qua của Long Thú bỗng giảm bớt, nhưng nó vẫn không ngừng yếu đi.

“Bởi vì chưa hoàn toàn hòa hợp, cho nên hiệu quả vẫn kém sao?” Bạch Khải thấy vậy thì cắn răng.

Hắn quyết định sử dụng trứng tiến hóa để giúp Long Thú mạnh mẽ hơn.

Delta nhanh chóng tiêm một ống thuốc vào cơ thể Long Thú.

Chỉ trong chốc lát, một ánh sáng tiến hóa vây quanh Long Thú, dữ liệu trên thiết bị khởi động mạnh mẽ.

“Cái này... đã tiến hóa rồi sao?” Bạch Khải sững sờ nhìn ống thuốc trong tay Delta với vẻ ngạc nhiên.

Chỉ cần tiêm một mũi tiêm đã có thể tiến hóa, liệu Delta có nghiên cứu ra loại hóa chất gì mạnh mẽ đến vậy không? Róc rách rách rách. (Đó là huyết dịch mà Delta chiết xuất ra, vốn định thử nghiệm trên hóa chất mới, nhưng trong tình huống khẩn cấp nên đã tiêm ngay.) “Máu của người sao?” Bạch Khải mắt mở to, “Delta, máu của người có thể thúc đẩy tiến hóa sao?” Róc rách rách rách. (không thể, về lý thuyết mà nói, đây là dịch nguyên chất của hóa chất số 5, có thể chỉ giúp nó thích ứng với môi trường bên ngoài thôi, không nghĩ tới lại ra được như vậy.) “Thì ra là thế, số 5 hóa chất PLUS.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong khi ánh sáng tiến hóa trên người Long Thú dần dần mờ đi, lộ ra hình dáng một con Bạo Long

mặc giáp bạc với làn da xanh lam.

“Linh hồn trạng thái rất ổn định, hẳn là thành công rồi.”

Jerry quan sát Bạo Long vài lần, nhanh chóng xác định tình trạng của nó, đồng thời thiết bị đo lường cũng ổn định lại, bắt đầu kiểm tra trạng thái của Long Thú.

Mọi thứ đều bình thường.

“Hô ~ cuối cùng cũng tự mình sống lại một loài cổ đại.”

Nhìn thấy Long Mã nhìn xung quanh một cách hiếu kỳ, Bạch Khải bật cười.

Dù rằng phôi thai này được tạo ra từ nơi cha mẹ, nhưng việc hẳn làm ra được một tinh thể sinh vật từ trạng thái chết cũng được coi là “phục sinh” theo một nghĩa nào đó.

“A ô?” (tuy nhiên cảm giác này vẫn là công lao của Delta chứ gì?) Beita nhìn Bạch Khải bằng ánh mắt khinh bỉ.

Nhưng Bạch Khải lúc này có vẻ không rảnh để phản ứng với Beita, mà tò mò tiến gần hơn để quan sát Long Thú.

Ngao ngao! Thấy Bạch Khải lại gần, Long Thú theo bản năng rống lên một tiếng như muốn dọa lùi hẳn, nhưng âm thanh phát ra lại như một con cún con, không có chút uy hiếp nào, ngược lại còn rất đáng yêu.

“Con này thực sự là Bạo Long Thú.”

Bạch Khải không khỏi bật cười khi thấy vậy.

Delta tiến hóa đã đến kiểu loại cổ đại hùng mạnh, nhưng mà con Long Thú này lại có vẻ quá đáng yêu. Đúng lúc này, một hình chiếu xuất hiện, nói: “Gia gia, tập đoàn Cửu Lê đã công bố thông cáo về loại cổ đại chúng.”

“Ồ? Để xem nào.”

Bạch Khải nhướng mày, tập đoàn Cửu Lê thực sự hành động rất nhanh.

“Tốt.”

Vũ nhẹ gật đầu, thả một hình tượng xuống trước mặt mọi người.

Trên tấm hình là buổi họp báo của tập đoàn Cửu Lê, nhưng địa điểm không phải là phòng họp nào mà là một khoảng đất trống rộng lớn.

Tại đó, những con quái thú tiền sử tự do thể hiện sức mạnh của mình, cho dù chỉ nhìn từ màn hình cũng có thể cảm nhận được hơi thở hoang vu từ thời viễn cổ.

“Sao mà giống thế, đều là từ phôi thai cổ đại nuôi dưỡng ra.

Tại sao bên ta lại có một con tiểu đậu đình?” Bạch Khải chép miệng, nhìn con Máy Móc Long Thú còn chưa kịp lớn lên trong tay, nói: “Thôi gọi người là Máy Móc Long Tử Thú đi.”

Ngao ngao? Long Tử Thú nghiêng đầu nhìn Bạch Khải, sau đó lần dần chạy về phía màn hình, chăm chú nhìn vào những đồng loại trên đó.

Delta thấy vậy dường như đã cảm nhận được điều gì, tâm niệm vừa động, thân thể bỗng thay đổi, trở thành một con Bạo Long, nhẹ nhàng cọ sát thân thể của Long Tử Thú.

Ngao ngao a! Nhận ra mùi khí tức thuộc về đồng tộc từ Delta, Long Tử Thú lập tức tỉnh táo lại, thân mật cọ sát với Delta.

“Đích thị Delta đang được xem là cha mẹ của nó.”

Bạch Khải lộ một nụ cười, vốn định nghiên cứu thêm một chút về dữ liệu của Long Tử Thú nhưng đã phải kìm lại.

Ngủ say nhiều năm, Long Tử Thú giờ đây chắc hẳn cảm thấy rất bối rối, vẫn nên để nó làm quen một chút đã.

Sau đó, ngay khi Bạch Khải định để Delta dẫn Long Tử Thú đi hoạt động bên ngoài một chút, Long Tử Thú bỗng nhiên phát ra một ánh sáng tiến hóa.

“Cái quái gì...

lại tiến hóa rồi? Những loại cổ đại này sao lại mạnh mẽ như vậy?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, ngay lập tức sử dụng quyền lực bí cảnh điều khiển mọi người di chuyển đến khoảng đất trống, thấy Long Tử Thú ngày càng lớn hơn, cuối cùng thậm chí còn vượt qua Delta, bộ giáp máy phát ra ánh sáng lạnh lẽo, tạo ra một vài uy nghiêm.

Rống!!! Ánh sáng tán đi, Long Tử Thú phát ra một tiếng gầm thét vang trời, sức mạnh bạo ngược tùy ý khuếch tán khiến cho Bạch Khải phải lùi lại phía sau Delta.

“Vừa mới tiến hóa mà đã mạnh mẽ như vậy sao?” Bạch Khải ngạc nhiên nhìn vào Long Tử Thú đang phóng ra sức mạnh, định nhờ Delta giúp nó bình tĩnh lại.

Nhưng đột nhiên thấy Long Tử Thú ngã nặng xuống đất.

Cùng lúc đó, một vệt ánh sáng đỏ thẫm hiện ra trên người Long Tử Thú, cơ thể lớn bỗng thu nhỏ lại, biến trở về hình dáng ban đầu.

“Chết tiệt, đây là thuộc tính thoái hóa từ Delta?” Bạch Khải nheo mắt, không khỏi nhớ lại việc Delta đã tiêm vào Long Tử Thú một ống thuốc.

“A? Con quái vật vừa rồi đâu, ta đã lâu không thấy cái loại ngu ngốc này rồi.”

Đúng lúc này, Nguru Bì Xà không biết từ đâu chui ra, thấy Long Tử Thú ngất trên mặt đất liền xông tới, nói: “Đều trở về hình dáng này sao? Cũng đúng, linh hồn quá yếu ớt thì làm sao có thể gánh chịu được dạng hình thái đó.”

“Nguru Bì Xà, ngươi thấy linh hồn của Long Tử Thú sao?” Bạch Khải hỏi, có chút bất ngờ.

Dù hẳn không quá tin tưởng lời của Nguru Bì Xà, nhưng người này có lý lịch hiếm có, có thể có cái nhìn sắc sảo về vấn đề gì đó.

“Không thấy,” Nguru Bì Xà đáp.

Bạch Khải: “...”

Thấy sắc mặt Bạch Khải có vẻ u ám, Nguru Bì Xà nhanh chóng giải thích.

“Con vật này rõ ràng chỉ là con non phải không? Linh hồn của một con non sao có thể đủ mạnh để phát triển thành cơ thể Bạo Long?” Nguru Bì Xà nhìn Bạch Khải với ánh mắt cổ quái, nói tiếp: “Trừ khi có ai đó cung cấp sức mạnh tinh thần, nếu không nó sẽ không thể gánh nổi.”

“Sức mạnh tinh thần của người khác...”

Bạch Khải nghe vậy ngẫm nghĩ, lúc này hắn quay sang nhìn Husky, và Jerry nhẹ gật đầu rồi tiến tới bên Long Tử Thú, bắt đầu rót sức mạnh tinh thần vào cơ thể của nó.

Ngao ngao... Được Jerry cung cấp sức mạnh tinh thần, Long Tử Thú nhanh chóng tỉnh lại, nhưng dường như hoàn toàn quên đi những chuyện đã xảy ra trước đó.

Nó lại chạy tới trước mặt Delta muốn thể hiện sự thân mật.

Róc rách rách rách. (chủ nhân, Delta giờ phải làm gì?) Delta thấy vậy lập tức rút lại hình dạng Bạo Long, tránh trường hợp Long Tử Thú tiến hóa lần nữa, đồng thời tay chân luống cuống khi thấy nó đã coi hắn như phụ thân hoặc mẫu thân rồi.

“Không có gì, trước mắt cứ dỗ dành nó đi, tiểu gia hỏa này chỉ cần hồi phục trạng thái là được, chắc chắn chỉ là tiêu hao sức mạnh tinh thần quá mức thôi.”

Bạch Khải cười, quay đầu suy nghĩ một chút, nói: “Delta, ngươi thử biến thành Phong Thần Dực Long xem?” Delta nghe vậy có phần không hiểu, nhưng vẫn nghe lời biến hình.

Ngao ngao? Khi thấy Delta đột ngột biến thành một sinh vật khác, Long Tử Thú rõ ràng có chút nghi ngờ, nhưng khi ngửi thấy mùi khí tức quen thuộc từ cơ thể Delta, nó vẫn lao tới.

Một phút, hai phút, ba phút...

Gần mười phút trôi qua, Long Tử Thú không có bất kỳ biến hóa gì, nhưng ngay khi Delta nghe lệnh biến thành Bạo Long, Long Tử Thú lại phát sinh biến hóa.

“Thì ra là thế, chỉ có thể tiến hóa thành trạng thái trưởng thành của đồng tộc sao?” Bạch Khải vuốt cằm, ánh mắt sáng lên, dường như trước mắt không còn là Long Tử Thú mà là một mẫu vật thí nghiệm.

A ô... (Ta đã nói mà, nhân loại lời nói không thể tin.) Beita nhìn Bạch Khải với vẻ khinh bỉ, có chút ngáp dài, nhìn thấy cái đuôi của Ngưu Bì Xà đang lung lay, đôi mắt xanh đen đảo một vòng, bất ngờ tiến tới cắn.

“Ngưu xuân loài chó, ngươi dám đánh lén ta, xem ta hôm nay thu thập ngươi như thế nào!” A ô a ô! (thôi răn cẩn chỗ nào

đâu! Hôm nay ta nhất quyết phải cùng người đấu một trận!)
“Ta là công, không cùng người quyết sống mái.”

...

Chương 485:

Người Nhím Xâm Lấn! Răng rắc.

Theo một tiếng động vỡ vụn vang lên, quả trứng Bạch Kim nổ tung, một con bọ cánh cứng màu vàng từ trong đó chậm rãi bay ra, ánh sáng vàng rực rỡ chiếu sáng không gian, mơ hồ có thể thấy một chút cầu vồng bảy sắc.

“Thủ lĩnh, tại hạ dường như vừa thu được một cái...”

A, thủ lĩnh đâu rồi?” Cảm nhận được lực lượng hoàn toàn mới mà mình lĩnh hội, Trùng Thảo hào hứng muốn chia sẻ với Bạch Khải và đồng bọn, nhưng khi nhìn xung quanh chỉ thấy trống rỗng, căn phòng lớn như vậy cũng chỉ có nó là côn trùng còn lại.

“Xem ra ta đã ngủ quá lâu, thủ lĩnh đã đi trước.”

Trùng Thảo rất nhanh nhận ra nguyên nhân bên trong, dự định đi ra ngoài thử nghiệm kỹ năng mới của bản thân, vừa ra đến cửa phòng, nó nghe thấy một tiếng rống âm ỉ.

“Đây là Delta đang đánh nhau với ai vậy?” Trùng Thảo hai mắt sáng lên, lửa tâm hồn lập tức bùng cháy, vũ cánh bay về phía phát ra âm thanh.

Nhưng chưa kịp đến gần, Trùng Thảo đã nghe thấy giọng của Bạch Khải.

“Sau khi gia nhập thiết bị chứa đựng tinh thần lực, thời gian tiến hóa của Long Tử Thú đã được gia tăng không ít, thật đáng tiếc, Long Tử Thú hơi yếu một chút, tối đa chỉ có thể duy trì ba phút.”

Bạch Khải hơi tiếc nuối nhìn Long Tử Thú đang được Delta dẫn dắt thực hiện các bài thử nghiệm.

“Vấn đề của Long Tử Thú giống như Delta, nếu tăng cấp thì có lẽ sẽ tốt hơn một chút, nhưng có lẽ cũng sẽ không quá lớn.”

Beita đưa ra ý kiến của mình, nói: “Ta đề nghị thử dùng tinh thần lực của con người, có lẽ sẽ có hiệu quả khác cũng không chừng.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, rõ ràng linh hồn của con người có những đặc thù riêng, tinh thần lực tác động đến sủng thú thường vượt xa so với đồng loại, đây cũng là lý do vì sao tốc độ tiến hóa của sủng thú lại vượt trội hơn so với hung thú bình thường.

Thực tế, hung thú thường nuôi dưỡng con người vì muốn nhận được tinh thần lực từ họ.

“Nhưng mà đi đâu tìm Ngự Thú sư trợ giúp đây...?” Bạch Khải chép miệng, nhìn cái máy móc Bạo Long đang từ từ chuyển đổi về hình dạng ấu long của Máy Móc Long Tử Thú, đột nhiên nghĩ ra.

“Shuke, giúp ta lấy ra Ngự Linh cầu, cùng với thông tin về phù văn máy móc trang bị và tiến hóa vũ trang, ta cần.”

“Rõ, cần thiết lập mô hình Long Tử Thú không?” “Cần.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trực tiếp bận rộn tại chỗ, cơ bản không chú ý đến Trùng Thảo đang bay tới từ xa.

“Thủ lĩnh, ta đã tiến hóa thành công rồi.”

“Hừm, rất tốt.”

Bạch Khải không quay đầu lại, chỉ chăm chú vào việc xóa bỏ và sửa chữa phù văn.

“Tại hạ đã lĩnh hội một kỹ năng siêu cấp.”

“Ngô, không sai, lần sau tiếp tục cố gắng...”

Chờ chút, đó là kỹ năng gì?” Nghe Trùng Thảo nói, Bạch Khải mới phản ứng lại, quay đầu nhìn về phía Trùng Thảo.

Trùng Thảo vẫn giữ hình dạng cũ, chỉ là các xúc tu bảy màu trên đỉnh đầu bắt đầu phát ra ánh sáng cầu vồng, khiến người khác có cảm giác hơi buồn ngủ.

Thấy Bạch Khải cuối cùng cũng chú ý đến mình, Trùng Thảo ngay lập tức ngừng đầu, gửi trạng thái 3D của mình cho Bạch Khải. ...

“Giám cầm và ký sinh không còn, thêm vào một kỹ năng Tuyệt Đối Chưởng Không?” Bạch Khải nhướng mày, tâm trí tập trung vào kỹ năng Tuyệt Đối Chưởng Không.

Ghi chú: Ký sinh số lượng (0/7) ...

“Có thể ký sinh từ xa đã không chế sao?” Bạch Khải sáng mắt, mặc dù đã có dự đoán trước, nhưng khả năng thức tỉnh kỹ năng siêu cấp từ xa vẫn khiến hắn tương đối hài lòng.

“Epsilon, người có thể ký sinh đến cấp bậc tối đa là bao nhiêu?” “Bấm vào thủ lĩnh, ta có thể dễ dàng không chế Lãnh Chúa cấp, nhưng Quân Vương cấp thì sẽ hơi khó khăn một chút, bởi vì linh hồn của Quân Vương cấp hiện tại ta vẫn không thể triệt để áp chế.”

Trùng Thảo dừng lại một chút, nói: “Tuy nhiên, nếu có thể khiến hắn mất đi ý thức trước, ta có thể không chế hắn, nhưng chỉ có thể phát huy lực lượng bản thể của hắn, còn những kỹ năng khác thì không thể sử dụng.”

“Trong dự liệu.”

Cửu Tâm Hoa Yêu cũng tương tự, sau khi không chế Tử Ban Xà, chỉ có thể lợi dụng sức mạnh không chế của Tử Ban Xà để chiến đấu, chứ không thể thấy hắn sử dụng năng lực nào khác.

“Nhưng cũng không phải không thể lợi dụng sơ hở, tìm hai con sinh vật cận chiến để ký sinh cũng không tồi.”

Bạch Khải nhếch miệng cười một cái, gần đây các nơi đều có hung thú nhảy nhót, tìm mấy con cận chiến để ký sinh không phải là việc khó.

Hạn chế không chế tối đa là bảy con, hắn có thể dễ dàng lên kế hoạch một chút.

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Trùng Thảo, nói: “Người trước tiên hãy ngưng tụ hạt giống, khi gặp được hung thú phù hợp thì chúng ta sẽ đi ký sinh.”

“Rõ ràng, thủ lĩnh, ta sẽ đi ngay.”

Trùng Thảo nghe vậy lập tức gật đầu.

Mặc dù không phải bản thể trở nên mạnh hơn, nhưng cuối cùng hắn cũng không phải tự đẩy mình vào trận chiến nữa.

Dù là mộng cảnh dây leo hay Phệ Linh trùng, đều không phải dạng đối kháng trực diện, những ngày này luyện tập thực sự đã khiến hắn mệt mỏi.

Sau khi đuổi Trùng Thảo đi, Bạch Khải lại tiếp tục nghiên cứu. Rất nhanh, một cấu trúc phù văn hình chữ thập dần dần hình thành.

“Shuke, tiến hành vận chuyển mô phỏng thí nghiệm, nếu không có vấn đề gì, trước tiên làm một cái máy thí nghiệm ra đi.”

“Không có vấn đề.”

Shuke nhẹ gạt đầu, tiếp nhận bản vẽ của Bạch Khải và bắt đầu nghiên cứu.

Bạch Khải thấy vậy thì khẽ vuốt cằm, giãn người một cái rồi rời khỏi căn cứ bí cảnh.

Trên biển hoa, hoa nở rộ khắp nơi, đã bước vào đêm khuya.

“Sách, đã trở thế này rồi.”

Nhìn bầu trời đầy sao, Bạch Khải mới nhận ra mình đã ở trong căn cứ bí cảnh bao lâu.

“Hay là nên về trước, vừa khéo xem có hung thú nào thích hợp để Epsilon ký sinh.”

Bạch Khải vỗ vỗ Delta, Delta hiểu ý, vỗ cánh bay về hướng thành phố Cổ Túc.

Huu ~ Một mũi nhọn bị xòe ra lao tới Delta, dù Delta đã nỗ lực tránh né, nhưng vẫn bị trầy xước ngoài da, lão đảo trón sang một bên.

Bạch Khải gắt gao bắt lấy vảy trên người Delta, lúc này mới không bị rơi xuống, đồng thời kéo theo tinh thần lực, triệu hồi Alpha xuất hiện.

“Delta, ngươi không sao chứ?” Róc rách rách rách. (Chủ nhân ta không sao, chỉ bị trầy một chút da.) Delta lắc đầu, sau khi đưa Bạch Khải trốn thoát an toàn, lúc này mới hóa đuôi thành Bạch Diện Giáp Vĩ Tượng, hấp thu độc tố trong vết thương.

“Có độc sao?” Bạch Khải có chút nhú mày, nhìn về phía biển hoa một màu đen kịt bên dưới, nói: “Alpha, có thể tìm thấy địch nhân không?” Ken két ken két. (Đã tìm thấy.) Alpha nhẹ gạt đầu, Bất Diệt viêm kiếm bỗng nhiên bay ra, trực tiếp rơi xuống dưới biển hoa.

Chỉ trong chớp mắt, lửa Yêu Hồng đã bao trùm toàn bộ biển hoa, mọi sinh vật như rắn, côn trùng, chuột, kiến đều không kịp thoát thân, lập tức bị thiêu cháy thành tro tàn.

Cùng lúc đó, một bóng người to lớn từ trong đó chui ra, lao thẳng lên không trung về hướng Alpha.

“Hung thú? Không đúng, thú nhân?” Dưới ánh trăng, Bạch Khải cuối cùng cũng nhìn rõ hình dáng của kẻ đánh lén.

Với thân hình cao to không giống con người, đầu giống như đầu con nhím, hàm răng sắc nhọn phản chiếu ánh sáng trắng bệch dưới ánh trăng, gai nhọn trên lưng nhẹ rung động, phát ra điểm điểm ánh sáng lục.

Trước mắt chính là một con người nhím.

“Ta sát, hóa hình yêu thú...”

Không đúng, người nhím! Phải chăng World of Warcraft sắp xâm lấn nơi này?” Mọi người đều biết, chỉ có sinh vật truyền kỳ mới có thể hóa hình, mà lại chỉ là một số ít, bởi vì không có nhiều sinh vật truyền kỳ nguyện ý hóa hình thành những sinh mệnh yếu đuối như con người.

Và kẻ đang đánh lén trước mắt này rõ ràng không thể là sinh vật truyền kỳ, mà là một dạng hiếm thấy.

“Alpha, giữ lại một người sống.”

Nhìn kẻ người nhím bị Alpha một kiếm đánh lùi, Bạch Khải để Delta kéo ra khoảng cách, hoàn toàn giao chiến trường cho Alpha.

Ken kết ken kết. (Ta sẽ thử một chút.) Alpha từ từ hạ xuống đất, rút Bất Diệt viêm kiếm, từ xa chỉ về phía người nhím.

Người nhím dường như nhận ra Alpha rất mạnh, bước chân có chút lùi lại, rõ ràng có ý định rút lui.

Ngâm ~ Đúng lúc này, một tiếng kiếm vang lên, gai nhọn trên lưng người nhím đột nhiên đứt gãy, một thanh trường kiếm màu xanh xuất hiện lướt qua, sau đó nhanh chóng biến mất.

Trục Phong chi kiếm.

Rống! Biết mình không còn đường lui, người nhím bắt đầu phát huy hung tính, đôi mắt đỏ rực, tiếng hít thở trở nên dày

đặc, hai chân mạnh mẽ đột nhiên dồn sức, lao về phía Alpha như một mũi tên.

Người nhím có tốc độ cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt Alpha, với hàm răng sắc nhọn tỏa ra ánh sáng trắng, rõ ràng đang nhắm vào đầu của Alpha.

Nhưng dù tốc độ của người nhím nhanh, nhưng cách thức tấn công thẳng hướng như thế vẫn không có gì đặc biệt, Alpha dễ dàng tránh khỏi, đồng thời vung Trục Phong chỉ nhận cắt sâu vào đuôi người nhím.

Bấp đuôi bị thương, người nhím lập tức mất cân bằng, ngã nhào xuống đất, cắn một mảnh răng nhọn xuống, gây nên một trận kịch liệt nổ tung.

“Quang Nha đột kích? Quả thật là một hung thú.”

Nhìn thấy người nhím sử dụng kỹ năng, Bạch Khải càng thêm tò mò về thân phận của người nhím.

Nhìn bộ phận khác của đối phương cơ bản không khác gì con người, thật sự cần phải nhắc đến sự lạ ở những vòi liềm, trái lại có chút giống Jerry trong trạng thái tử thần.

Nghĩ vậy, Bạch Khải triệu hồi Husky xuất hiện.

“Jerry, có thể biết được lai lịch của người nhím này không?”
Jerry nhẹ gật đầu, ánh sáng ám kim lấp lánh trong đôi mắt, quan sát người nhím một hồi, rồi nói: “Hình như đây là một tên nhân loại.”

“Nhân loại?” Bạch Khải có chút kinh ngạc, vô tình trong đầu xuất hiện hình ảnh của Lý Húc Thăng.

Sẽ không phải, lại là một cái xiên đi, chỉ có điều cái gen thú hệ này mạnh hơn một chút thôi? Chỉ là nhìn vào diện mạo của người nhím này...

Ky sĩ nhím...

E mmm...

Không có khả năng học được!

Chương 486:

Nguyên Tội được tề Phát hiện sau lưng còn có thêm một nguồn khí tức quân vương, khiến người nhím vốn có chút chật vật giờ đây lại càng trở nên lộn xộn, nhưng những đòn công kích lại ngày càng mạnh mẽ, có vẻ có hơi hỗn loạn và giống như đang điên cuồng đánh trả.

Thấy vậy, Alpha không hề nóng nảy.

Kiểm của Trục Phong rất linh hoạt, mỗi lần vung ra là có thể khiến người nhím rơi vào tình trạng tê thảm, cho dù người nhím hồi phục khá nhanh nhưng dần dần lại theo không kịp.

Dấu sao, bên cạnh sắc bén của Trục Phong chi kiếm, mỗi lần công kích đều kèm theo những luồng gió sắc bén, góc độ tấn công lại cực kỳ xảo quyệt, khiến người nhím không thể nào biết được nên phòng thủ ở đâu.

Bạch Khải yêu cầu phải bắt sống, vì thế Alpha không chọn Tử Vong chi kiếm hay Bất Diệt chi viêm, mà chỉ dùng Trục Phong chi kiếm để đánh bại người nhím.

Dường như người nhím cũng biết được ý định của Alpha, nó mạnh mẽ dùng răng nanh chặn một lần tấn công của Alpha, sau đó lùi lại phía sau, ném một cái bình nhỏ vào trong miệng, rồi hô to một tiếng, khiến trăng tròn trên đỉnh đầu nó gầm lên.

“Ôi thôi, con nhím này thật kỳ lạ, không phải là người sói hóa thân thành nhím sao!” Bạch Khải thấy vậy cũng sờ, ánh mắt sáng rực như lửa, ngay sau đó, một đạo Nguyệt Hoa từ trên trời giáng xuống, rơi vào cơ thể người nhím.

Chỉ trong chốc lát, thân hình người nhím bành trướng lên, từng luồng điện màu xanh lá di động trên cơ thể.

Chợt nhìn thấy, sau lưng người nhím xuất hiện một hình dạng cự đại, chính là một con nhím khổng lồ đang gầm lên giận dữ về phía bọn họ.

Phát hiện người nhím biến đổi, trong mắt Alpha bùng lên ngọn lửa chiến đấu mạnh mẽ, một ý chí chiến đấu mãnh liệt phóng thẳng lên bầu trời, và đối quyết với cự hình nhím.

Trong tích tắc, người nhím dẫn đầu phát động công kích, những chiếc gai nhọn sau lưng giống như một cơn mưa tên, ào ạt hướng về phía Alpha bắn tới, trên đó tỏa ra ánh điện màu xanh lá, dù nhìn từ xa cũng có thể cảm nhận được khí tức độc hại mãnh liệt.

Thấy vậy, Alpha nắm chặt Trục Phong chi kiếm, hợp nhất phong hỏa, cùng lúc hướng về cơn mưa gai nhọn phóng tới.

Oanh! Ngọn lửa nhỏ gặp phải gai nhọn đầu tiên, lập tức nổ tung, biến thành một vòi rồng lửa bao quanh toàn bộ gai nhọn.

Trong vòng cuồng phong, mơ hồ còn có những dao gió sắc bén lướt qua, chặt đứt toàn bộ gai nhọn của người nhím, và ngay sau đó bị Bất Diệt chi viêm thiêu rụi trở thành hư vô.

Nhưng đúng lúc này, đầu lâu dữ tợn của người nhím chọt vụt ra từ trong ngọn lửa, Bất Diệt chi viêm thiêu đốt làm nó đau đớn và càng thêm điên cuồng, gầm lên tức giận, hai chiếc răng màu xanh lá lớn lao về phía Alpha.

Alpha nhìn thấy hai mắt bùng bùng lửa giận, ném Bất Diệt viêm kiếm sang một bên, hai tay nắm chặt Trục Phong chi kiếm.

Một nhát kiếm bình thường nhưng không hề tầm thường chém ngang, lưỡi kiếm màu xanh xẹt qua bầu trời.

Răng nanh vỡ vụn, sự hung dữ ban đầu của người nhím đột nhiên không còn tiếng động, rơi xuống mặt đất.

Alpha thu hồi thanh kiếm, chậm rãi bước đến gần người nhím, lúc này Bạch Khải mới tiến tới cẩn trọng khi thấy người nhím đã mất đi chiến lực.

Chỉ là, khi thấy hình dạng chân thật của người nhím, Bạch Khải không khỏi sửng sốt.

“Nhân loại?!” ...

Ngự Thú sư hiệp hội.

Tần hội trưởng với gương mặt nghiêm túc, nhìn về phía người nhím giờ đã trở thành hình dạng của một nhân loại, thở dài.

“Không ngờ bộ lạc Thú hồn sư đã làm đến trình độ như vậy, biến nhân loại thành hình thái bán thú nhân.”

“Bán thú nhân? Việc này có thể thực hiện sao?” Bạch Khải có chút tò mò, ngoài những sinh vật huyền thoại có huyết mạch truyền thừa đến nay, anh chưa nghe thấy những điều này, không ngờ hôm nay lại có thể chứng kiến sự tồn tại như vậy.

“Ta gọi là bán thú nhân không phải là loại huyết mạch hỗn tạp mà các ngươi nghĩ đâu, mà là sản phẩm được tạo ra từ sự hòa hợp giữa Thú hồn sư và võ hồn của chính họ.”

Tần hội trưởng lắc đầu, nói: “Loại hình thái này, Thú hồn sư dù không triệu hồi khế ước của hung thú, cũng có thể phát huy sức mạnh không kém gì Quân Vương cấp sinh vật, tương đương với ngũ giai Ngự Thú sư của chúng ta.”

“Ngũ giai Ngự Thú sư?” Bạch Khải nghe vậy mà ngây ra, nhớ lại cảnh tượng trước đó khi Alpha dễ dàng chế ngự người nhím, rõ ràng cảm thấy không thể tin.

Thấy biểu hiện của Bạch Khải như vậy, Tần hội trưởng không khỏi bật cười, nói: “Tiểu tử, sau này đừng dùng mình mà so sánh với giai cấp người khác, ta vừa mới kiểm tra mạng lưới giám sát, thực lực của người nhím xì ả này tuy chỉ mới đạt đến ngũ giai Ngự Thú sư, nhưng nếu như không hiểu rõ tình hình của địch thì những Ngự Thú sư bình thường thực sự không phải là đối thủ của nó.”

“Là như vậy sao...”

Bạch Khải gãi gãi đầu, rồi đột nhiên nghĩ đến điều gì, nói: “Mạng lưới? Tại sao bên ngoài thành phố lại có giám sát, chẳng lẽ sân hoa bên kia xa xôi lắm sao?” “Khụ khụ khụ...”

Không phải ta lo lắng ngươi gặp chuyện, cho nên đã yêu cầu một mạng lưới theo dõi ngươi một chút thôi.”

Tần hội trưởng có chút lúng túng ho khan hai tiếng, ngay lập tức chuyển chủ đề, sau đó với vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Người phát hiện là rất hữu ích, Thú hồn sư tối cao trước kia chỉ đạt đến tứ giai, bây giờ bị bộ lạc phá vỡ hạn chế, về sau khi chiến đấu với bộ lạc cần chú ý nhiều hơn.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, sau đó lấy từ trong túi ra một lọ dược tề đưa cho Tần hội trưởng, nói: “Trong quá trình chiến đấu với người nhím, ta thấy nó đã ăn lọ dược tề này và sức mạnh đã tăng lên rõ rệt, hội trưởng ngươi đã thấy bao giờ

chưa?” “Được tề?” Tần hội trưởng nghi ngờ tiếp nhận lọ được tề từ tay Bạch Khải.

Lọ được tề toàn thân màu đen, nhìn qua không có gì khác biệt với nước mực, nhưng ngắm nhìn lâu lại khiến tinh thần không thể không bị cuốn hút, giống như linh hồn muốn bị lọ được tề đen tối này đồng hóa.

“Ta không đoán sai, đây chính là Nguyên Tội được tề rồi.”

Tần hội trưởng thu hồi Nguyên Tội được tề, trên mặt lộ ra một nụ cười.

“Nhìn từ hình dáng này, có vẻ gia hỏa đó đã tình cờ tìm được lọ Nguyên Tội được tề, nên mới phát động công kích với người.”

“Gần đây các hung thú cũng rất kích động chính là do loại thuốc này, trước đó chúng ta mặc dù đã thu được một ít, nhưng rõ ràng chúng bị pha trộn, rất khó để chế tạo ra giải được thích hợp, lọ được tề này của người có nồng độ cao, có lẽ sẽ hữu ích.”

“Thế á.”

Bạch Khải gãi gãi cằm, cảm thấy càng thêm tò mò về Nguyên Tội được tề.

Ban đầu anh tưởng rằng Nguyên Tội được tề cũng giống như loại thuốc điên, nhưng nhìn người nhím trước đó, dường như còn có công dụng khác.

Hừm, quay về để cho Shuke và mọi người nghiên cứu một chút, có thể còn thu hoạch được gì.

“Lọ được tề này tới tay ta, ta nghĩ liên bang sẽ rất hứng thú, còn người...”

Tần hội trưởng nhìn về phía Bạch Khải, do dự một chút, nói: “Thực lực của người bây giờ ta rất yên tâm, nhưng đã ngoại sau rốt cũng không giống như ở nhà, người tốt nhất vẫn nên ra ngoài ban ngày.”

“Hả, ta hiểu rồi.”

Bạch Khải ngượng ngùng nhìn về phía Tần hội trưởng đang mặc áo ngủ, sau khi thấy người nhím biến thành nhân loại,

Bạch Khải lập tức dẫn theo người nhím tới Ngự Thú sư hiệp hội tìm Tần hội trưởng.

Không hiểu một cách rõ ràng lý do Tần hội trưởng lo lắng Bạch Khải sẽ gặp chuyện, thậm chí cả áo ngủ cũng không kịp thay, giờ xem ra thực sự không thích hợp cho lắm.

Dẫu vậy, Bạch Khải cũng khá ngạc nhiên vì Tần hội trưởng lại thích mặc đồ ngủ dễ thương như vậy.

Thấy ánh mắt dần trở nên kỳ lạ của Bạch Khải, Tần hội trưởng xấu hổ đỏ mặt, một phát đá Bạch Khải ra ngoài.

“Tiểu tử, lần sau mà lại tới như vậy, lão già ta sẽ trừ hết điểm tích lũy của ngươi!” “Khụ khụ...”

Hội trưởng, người báo thù như vậy cũng không hay lắm, rốt cuộc ngươi cũng không muốn để người khác biết ngươi thích mặc...”

“Đi cho khuất mắt ta!” Bạch Khải nhanh chóng tránh khỏi sách vở mà Tần hội trưởng ném tới, khéo léo chạy ra ngoài Ngự Thú sư hiệp hội.

Bây giờ vẫn là nửa đêm, chỉ có một vài Ngự Thú sư tuần tra và các loại máy móc bên ngoài, không nhìn thấy bóng người nào.

Hung thú động loạn, cho dù trong thành phố cũng chưa chắc an toàn, cho nên sau mười giờ, toàn bộ thiết bị của thành phố Cổ Túc sẽ dừng hoạt động, và cư dân không được phép ở ngoài quá lâu.

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, tinh tú vẫn lấp lánh, nhưng Bạch Khải biết rằng những gì trên đó thực chất chỉ là mạng lưới ngục trang mà thôi.

“Bị mạng lưới theo dõi, không biết có nên vui hay không đây.”

Bạch Khải cảm thán, mặc dù là vì sự an toàn của anh, nhưng cảm giác bị theo dõi như thế thật sự không dễ chịu chút nào.

“Không biết các lão sư có hành động gì không mà lại bị chú ý như vậy.”

...

Ngày hôm sau.

Bạch Khải vuốt vuốt mắt còn ngái ngủ, có chút không tỉnh
nguyên mà bò dậy khỏi giường.

Hôm qua sau khi trở về, hắn đã chạy đến căn cứ bí cảnh, giao
một lọ Nguyên Tội được tề khác cho Vũ để phân tích, rồi đi
thăm Shuke, mãi đến tận rạng sáng 4-5 giờ mới về.

Chỉ là vừa nằm xuống không lâu, hắn đã bị tiếng chuông cửa
dồn dập đánh thức.

“Sớm như vậy, không lẽ hội trưởng lại có chuyện gì tới tìm ta
sao...”

Nghĩ đến việc mình đã quấy rầy giấc ngủ của hội trưởng hôm
qua, Bạch Khải nghi ngờ không biết hôm nay hội trưởng có tới
báo thù hay không.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải bất đắc dĩ mở cửa, muốn xem ai mà
hội trưởng phái đến gọi hắn dậy, nhưng lại thấy một bóng hình
đột ngột lao tới.

“Trời đất, chẳng lẽ là đồng bọn của người nhím tới báo thù rồi
sao?” Bạch Khải trong lòng co rút, nhưng khi nhìn thấy một
guồng mặt quen thuộc đang mỉm cười đứng ở cửa, Bạch Khải
sững sờ tại chỗ.

“Lão ba? Còn kia là lão mụ sao?” Lạc Trúc buông Bạch Khải
ra, mạnh mẽ véo má Bạch Khải, nói: “Thấy lâu rồi không về
nhà với phụ mẫu, sao ngươi lại có cái vẻ mặt này, chẳng lẽ
là...”

ngươi giấu giếm người nào ở nhà sao?” Thấy bộ dạng bát quái
của Lạc Trúc, Bạch Khải đầy vẻ cười khở, nói: “Lão mụ ngươi
không thể nghĩ được gì khác sao?” “Đúng rồi, tập đoàn Cửu
Lê không phải mới công bố cổ đại chủng sao? Phụ mẫu các
ngươi không cần ở đó nhìn chăm chăm sao?” Bạch Ngôn lắc
đầu, nói: “Bị phục sinh cổ đại chủng hiện tại rất ổn định, gần
như thích ứng với hoàn cảnh thế giới hiện tại, tiếp theo chỉ cần
một chút số liệu giám sát thông thường, mà những thứ này có
người khác đảm nhiệm, không cần chúng ta.”

“Thế à...”

Bạch Khải hiểu ra, nói: “Vậy phụ mẫu các ngươi lần này ở nhà
đợi bao lâu?” “Lần này nghiên cứu mất không ít thời gian, cho
nên cấp trên cho chúng ta nghỉ ngơi thêm một chút.”

Bạch Ngôn vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Không có gì bất ngờ xảy ra, ít nhất có thể nghỉ ngơi một tháng.”

“Hở, lão ba người nói mà nghe quen quen.”

Bạch Khải khẽ run khòe mắt, nhớ lại việc nghỉ ngơi mà Bạch Hòa Quang đã từng làm.

Có nên kể cho họ nghe chuyện Long Tử Thú không nhỉ? Hừm, mà còn có Nguyên Tội được tề, hẳn cũng có thể đưa vào dự án sinh hóa kia chứ.

Luôn cảm thấy nếu làm như vậy thì ngày nghỉ của phụ mẫu sẽ sớm kết thúc...

Chương 487:

Số Mã Bạo Long Cơ Tại nhà của Tinh Linh.

Gia Cát Thần có chút hiếu kỳ nhìn Máy Móc Long Tử Thú trước mặt, hỏi: “Đây chính là tập đoàn Cửu Lê phục sinh cổ đại chúng sao?” “Từ một số góc độ nào đó mà nói, thì có thể xem như vậy.”

Bạch Khải nhún vai, nói tiếp: “Máy Móc Long Tử Thú vốn là kết quả của sự bồi dưỡng của họ, tuy nhiên, đúng là thuộc về tập đoàn Cửu Lê.”

“Vậy thứ này lại là cái gì?” Gia Cát Thần lấy ra một cái máy móc hình chữ thập màu trắng, nói: “Người vừa rồi nói cái gì mà...”

Bạo Long Cơ?” “Không sai, chính là Số Mã Bạo Long Cơ.”

Bạch Khải cười đáp, rồi ném cho Gia Cát Thần một quả Ngự Linh cầu đặc chế, nói: “Người hãy dùng Ngự Linh cầu này để khế ước với Long Tử Thú, sau đó rót tinh thần lực vào bên trong Số Mã Bạo Long Cơ.”

Gia Cát Thần có phần mờ mịt, rõ ràng không hiểu rõ mục đích của Bạch Khải, nhưng khi thấy trên mặt hắn tràn đầy mong đợi, Gia Cát Thần vẫn ngoan ngoãn làm theo các bước mà Bạch Khải chỉ dẫn.

“Nhi tử, người đã chắc chắn rằng có thể thực hiện được chứ?” Lạc Trúc lo lắng hỏi.

“Không biết, thử xem thì biết.”

Bạch Khải có chút im lặng nhìn Lạc Trúc, nói: “Nếu người đã tò mò như vậy, sao không tự mình khế ước? Dù sao hai người các người cũng không phải không có thiên phú, trở thành Ngự Linh sư cũng không phải vấn đề gì lớn.”

“Cái đó thì đúng, nhưng xét về cả Ngự Linh sư hay Ngự Thú sư, đều cần phải chiếm dụng rất nhiều thời gian và công sức, điều này không có lợi cho chúng ta trong nghiên cứu.”

Bạch Ngôn lắc đầu nói: “Hơn nữa, nếu có thể thành công, thì đây sẽ là một sự trợ giúp lớn cho Gia Cát Thần.”

“Đúng vậy, Long Tử Thú trong tình huống như vậy thật sự rất khó phục chế.”

Bạch Khải gạt đầu, sau đó tập trung sự chú ý vào Gia Cát Thần. Đối với Gia Cát Thần, Long Tử Thú ban đầu có chút kháng cự, nhưng với kinh nghiệm nuôi dưỡng nhiều năm của Gia Cát Thần cùng với phẩm chất thân thiện của bản thân, nó từ từ buông lỏng cảnh giác, tiến lại gần Gia Cát Thần.

Gia Cát Thần có hiểu biết sâu sắc về hành vi của nó, không vội khế ước mà lấy ra một ít thức ăn để dụ dỗ Long Tử Thú, đồng thời nhẹ nhàng vỗ vỗ lên đầu nó, chờ khi nó không còn kháng cự, mới nhẹ nhàng gõ Ngự Linh cầu lên đầu Long Tử Thú.

Phù văn nhanh chóng thành hình, không chút chậm trễ, giữa Gia Cát Thần và Long Tử Thú đã hình thành một mối liên kết đặc biệt.

Khế ước đã thành công.

“Thật tốt, cổ đại chúng cũng có thể khế ước giống như thú cưng thông thường.”

Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, sau đó tràn đầy mong đợi chờ Gia Cát Thần tiếp tục thao tác.

Ba ngày trước, khi Bạch phụ và Bạch mẫu trở về nhà, Bạch Khải không thể kiềm chế được đã báo cho họ về sự việc liên quan đến Long Tử Thú.

Ban đầu, khi biết rằng Bạch Khải có thể phục sinh viên hóa thạch từ trứng, họ cũng ngạc nhiên, nhưng chỉ một chút thôi, bởi vì những viên hóa thạch này đã yên lặng rất nhiều năm, chuyện gì cũng có thể xảy ra.

Nhưng sau khi biết rằng Long Tử Thú có thể tạm thời tiến hóa, Bạch phụ và Bạch mẫu đã vô cùng hứng thú, kéo Bạch Khải nghiên cứu suốt ba ngày ba đêm, chờ Bạch Khải hoàn thành Sổ Mã Bạo Long Cơ thì bên họ cũng hoàn tất nghiên cứu.

Giờ phút này chính là lúc để kiểm chứng xem sản phẩm mà cả gia đình ba người hợp tác này có thể thành công hay không.

Khi khế ước với Long Tử Thú thành công, Gia Cát Thần mới lấy ra Sổ Mã Bạo Long Cơ, từ từ rót tinh thần lực của mình

vào, màn hình giữa Số Mã Bạo Long Cơ, một loạt phù văn kỳ lạ lập tức phát sáng.

Cùng lúc đó, trên vũ trang của Long Tử Thú cũng xuất hiện những phù trận tương tự, mơ hồ hô ứng với Số Mã Bạo Long Cơ trong tay Gia Cát Thần.

Cuối cùng, khi tinh thần lực của Gia Cát Thần gần tiêu hao hết, phù văn trên Số Mã Bạo Long Cơ được kích hoạt, âm nhạc vui tươi bỗng nhiên vang lên, cùng lúc đó, Long Tử Thú cũng bị bao phủ trong ánh sáng.

Chỉ trong phút chốc, ánh sáng của sự tiến hóa lóe lên, thân thể Long Tử Thú đột nhiên to lớn lên, rõ ràng biến thành một con Bạo Long cao hơn năm mét.

Bao gồm cả bộ giáp máy móc, cùng với những cái vuốt kim loại sắc bén, trông giống như một con cỗ đại chủng Bạo Long đã được vũ trang tiến hóa.

“Cái này...”

Hình như cũng không khác biệt gì mấy so với vũ trang tiến hóa?” Khi nhìn thấy hình dáng Long Tử Thú thay đổi mạnh mẽ, Gia Cát Thần thì kinh ngạc nói, cho đến khi sau đó mới đưa ra những ý kiến khác biệt hơn.

Bạch Khải nghe vậy cười, nhưng không giải thích, mà quay sang Bạch Ngôn, lúc đó Bạch Ngôn đứng dậy giải thích: “Cỗ đại chủng có trình độ đẳng cấp khá cao, ngay cả con non cũng không phải là thứ mà các Ngự Thú sư hoặc Ngự Linh sư cấp thấp có thể tùy tiện khế ước.”

“Như bây giờ, dù chỉ có thể tiến hóa trong thời gian ngắn, nhưng lại có thể giúp người khế ước với cỗ đại chủng mà không gây phản phệ.”

“Thời gian ngắn tiến hóa?” Gia Cát Thần ngạc nhiên, và chưa kịp hiểu xong, thì thấy Long Tử Thú vĩ đại lại trở về hình dạng giống ban đầu của nó.

“Long Tử Thú vừa mới ra đời không lâu, tạm thời không thể gánh chịu một hình thái mạnh mẽ như vậy, nhưng tinh thần lực của người có thể làm dịu phần nào áp lực, đồng thời gia tăng thời gian duy trì.”

Bạch Khải vỗ vai Gia Cát Thần, nói thêm: “Vì vậy, nếu ngươi muốn Long Tử Thú phát huy sức chiến đấu phi phàm như vậy, thì cần phải dành nhiều thời gian rèn luyện hơn nữa.”

“Ta đã cài đặt thiết bị lưu trữ tinh thần lực trong cả Bạo Long Cơ và Long Tử Thú, nếu không muốn tinh thần lực không đủ dẫn đến tiến hóa thất bại, hãy nhớ lưu trữ thường xuyên.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, nắm chặt Số Mã Bạo Long Cơ, đồng thời vỗ vỗ Long Tử Thú đang hơi yếu ớt vì vừa chuyển hóa, nói: “Vậy từ giờ trở đi, xin hãy chỉ giáo cho nhiều hơn.”

Ngao ngao ~ Long Tử Thú nhẹ gật đầu, thân mật cọ cọ vào tay Gia Cát Thần.

“Nếu như ngươi có thể thức tỉnh, thỏa mãn việc giao tiếp tâm linh này.”

Thấy Gia Cát Thần nhanh chóng nhận được cảm tình tốt từ Long Tử Thú, Bạch Khải không khỏi giơ ngón cái lên.

“Ngươi cũng đừng có cảm ơn ta, nếu không phải vì ngươi, có lẽ ta sẽ chẳng bao giờ trải nghiệm được cảm giác có nợ thú.”

Gia Cát Thần cảm kích nhìn Bạch Khải, còn Bạch Khải thì vội vàng tránh ánh mắt đó, nói: “Đừng nhìn ta bằng ánh mắt này, ta không có gì đặc biệt cả.”

Nói rồi, Bạch Khải nhẹ nhàng ấn một cái vào gáy Long Tử Thú, một cái khe hở hình chữ thập hiện ra trước mặt hai người.

“Sau khi ngươi hoàn thành việc bổ sung tinh thần lực cho Số Mã Bạo Long Cơ, hãy duy trì liên hệ với phù trận tại đây, nếu cắt đứt quá lâu, có khả năng sẽ xảy ra tình trạng đứt dây mạng.”

“Đứt dây mạng?” Gia Cát Thần giật mình, nhìn vào Số Mã Bạo Long Cơ trong tay, nói: “Nếu đã như vậy, tại sao không để nó như Ngự Linh cầu, rót luôn tinh thần lực vào mà làm gì?”

“Hừ hừ...”

Cái này gọi là tình cảm, ngươi không hiểu đâu.”

Bạch Khải đưa một ngón tay chỉ lên, nói: “Ngươi không cảm thấy khi ngươi rót tinh thần lực vào Số Mã Bạo Long Cơ, âm nhạc vang lên rất tuyệt sao?” Gia Cát Thần: “...”

Bạch Khải, người khi nào trở nên như vậy rồi...”

“Thôi, thật chán.”

Khi nghe Gia Cát Thần phản hồi như vậy, Bạch Khải nổi giận, sau đó giải thích: “Thực sự có thể rút tinh thần lực ngay từ đầu, nhưng nếu trong một cuộc chiến mà xuất hiện tình trạng thiếu tinh thần lực, thì người có thể dựa vào việc vũ trang Số Mã Báo Long Cơ để tạm thời cung cấp tinh thần lực, mặc dù không chắc có thể cung cấp được bao lâu, nhưng ít ra còn hơn là không có.”

Nghe vậy, Gia Cát Thần cuối cùng cũng hiểu ra.

“Ta hiểu rồi, cảm ơn người về món quà này.”

Gia Cát Thần thu hồi Số Mã Báo Long Cơ, nhìn xuống Long Tử Thú bên chân, đột nhiên hỏi: “À Bạch Khải, cái này Số Mã Báo Long Cơ có thể phổ cập không?” Bạch Khải cùng với việc tiến hóa (sinh vật bên cạnh) và vũ trang tiến hóa thực sự mang đến cho Ngự Linh sư một con đường tăng cường hơn, nhưng sau khi tiến hóa thì độ khó trong việc khống chế thú cũng tăng lên nhiều. Đến hiện tại, đã xảy ra không ít trường hợp tiến hóa của thú cũng dẫn đến việc chúng chủ động phá vỡ khế ước với Ngự Linh sư.

Nhưng bây giờ thì đã khác, nếu không có tinh thần lực của Ngự Linh sư, thú cũng vẫn sẽ ở lại ở mức độ thấp, mà khi cần thiết có thể phát huy sức mạnh không kém gì, điều này thực sự là thiết kế dành riêng cho Ngự Linh sư.

“Chà, cái này tạm thời không được, vì Long Tử Thú bản thân nó đã có chút đặc thù.”

Bạch Khải lắc đầu, sự biến hóa của Long Tử Thú có liên quan đến Delta, Bạch Khải không muốn do đó mà biến thú cưng của mình thành vật thí nghiệm.

“Như vậy à...”

Gia Cát Thần nghe vậy có chút tiếc nuối, nhưng nhanh chóng điều chỉnh tư duy, nói: “Nếu như Bạch thúc thúc và Bạch a di có thời gian rảnh, thì sao không đến nhà ta ăn bữa cơm rau dưa? Cha ta hẳn cũng sắp trở về rồi.”

“Không cần, chúng ta còn có một chút nghiên cứu cần phải hoàn thành.”

Bạch Ngôn nghe vậy liền từ chối ngay, những ngày qua nghiên cứu đã mang lại cho họ một số linh cảm mới, mà những linh cảm ấy cần phải được nắm bắt kịp thời.

“Chà, Bạch thúc thúc các người thật sự là quá liều lĩnh rồi.”

Gia Cát Thần bắt đầu dĩ thử dài, nói: “Bạch Khải chẳng phải nói thúc thúc Bạch a di của người muốn nghỉ ngơi một tháng sao?” “Đó chỉ là một ý nghĩ nhất thời, nhưng tạm thời chúng ta vẫn ở lại đây, Bạch Khải có toàn bộ trang bị ở đây, cũng chẳng khác gì.”

Nói đến đây, Bạch Ngôn liền nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Ta về trước lấy một chút tài liệu, người mau chóng trở về giúp chúng ta đưa vào căn cứ bí cảnh.”

“Vâng, được.”

Bạch Khải gật đầu, khẳng định được, trong khi Bạch Ngôn, Lạc Trúc và Gia Cát Thần chào tạm biệt rồi trực tiếp rời đi.

“Có được sự chăm sóc của cha mẹ, không hiểu làm sao Bạch Khải lại nỗ lực như vậy.”

Gia Cát Thần có chút đồng cảm nhìn về phía Bạch Khải, Bạch Khải lại không thể kiềm chế được mà trợn mắt, nói: “Người khác cũng không lắm lông, ai đó khi buôn bán cũng có kiểu như vậy.”

Hai người nhìn nhau cười, sau một lúc trò chuyện qua lại, Bạch Khải nhìn đồng hồ, nói: “Long Tử Thú đã giao cho người, nhớ mỗi ba ngày qua nhà ta kiểm tra một lần, nếu có gì không đúng, hãy tìm ta sớm, nếu ta không có ở đó, người có thể tìm cha mẹ ta.”

“Người cũng đi đâu vậy?” Gia Cát Thần có chút nghi hoặc hỏi.

“Không đi đâu xa, chỉ là đi quanh đây để loại trừ hung thú thôi.”

Bạch Khải phát tay chào Gia Cát Thần, nói: “Ta đi trước, ba ngày sau lại đến tìm ta nhé.”

Nói xong, Bạch Khải triệu hồi Delta và biến mất ở chân trời.
“Đúng là một gia đình tuyệt vời...”

Chương 488:

Quá tàn bạo rồi! Ngoại ô thành phố Cổ Túc.

Một con cự hùng khổng lồ ngã xuống đất, phía trước nó là Minh Thổ thủ hộ giả trong hình thái Jerry.

“Epsilon, nhanh chóng ký sinh đi.”

Bạch Khải thấy vậy liền phái Trùng Thảo đến.

Trùng Thảo tập trung, một cách tinh chuẩn rơi vào cái ót của cự hùng, nhẹ nhàng cắn mở lớp vỏ cứng cáp của Phách Không Chiến Hùng, bảy chiếc xúc tu màu sắc nhanh chóng dài ra, đưa một viên hạt giống phát ra ánh sáng kỳ lạ vào vết thương. Ánh sáng mặt trời chiếu rọi, viên hạt giống khi vào cơ thể của Phách Không Chiến Hùng lập tức nảy mầm, nhanh chóng chiếm lấy quyền không chế trung tâm, Chiến Hùng bị đau cũng muốn phản kháng, nhưng đã bị Jerry đánh trở về bằng một cú quyền mạnh mẽ.

Phách Không Chiến Hùng là một hung thú cấp quân vương, do Jerry hỗ trợ đã làm thương tổn linh hồn của đối phương.

Nếu không, Trùng Thảo sẽ không dễ dàng như vậy để cấy ghép hạt giống vào bên trong cơ thể nó.

Với sự giúp đỡ của Jerry, Trùng Thảo đã dễ dàng chôn hạt giống vào cơ thể của Phách Không Chiến Hùng, những dây leo nhiều màu như mạch máu trải rộng khắp cơ thể nó, hoàn toàn chiếm đoạt quyền không chế.

“Epsilon, cảm giác thế nào?” Bạch Khải có phần lo lắng khi nhìn Phách Không Chiến Hùng không còn cử động.

“Thủ lĩnh, tôi đã khống chế được Phách Không Chiến Hùng, cảm giác hiện tại cũng không tệ.”

Trùng Thảo vỗ cánh xuống đầu Phách Không Chiến Hùng, nó từ từ đứng lên, nhẹ nhàng phát phát tay, từng tiếng gió vung lên rít qua không khí.

“Không sai, dù nó không thể sử dụng kỹ năng, nhưng với tình trạng thể chất như vậy vẫn có thể phát huy sức chiến đấu không tồi.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, con Phách Không Chiến Hùng này là kết quả sau nhiều lần chọn lựa giữa hắc và hắc con sủng.

Là một sinh vật cấp quân vương, thuộc cận chiến hệ, với thân hình lớn và sức mạnh áp đảo, có khả năng công kích và phòng thủ, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của hắc về việc Trùng Thảo ký sinh.

Nghe vậy, Trùng Thảo càng gật đầu nhiều hơn, với một con đại gia hỏa này, nó cuối cùng cũng có khả năng tấn công trực diện, sau này chỉ cần đặt Phách Không Chiến Hùng ở phía trước, nó có thể yên tâm chế tạo các mạng cảnh.

“Được rồi, tiếp tục đi tìm mục tiêu kế tiếp.”

Bạch Khải mở bảng nhiệm vụ, Shuke đã đánh dấu sáu con hung thú cấp Lãnh Chúa, tất cả đều là những sinh vật cận chiến mạnh mẽ.

Dù Bạch Khải muốn đến bảy con sinh vật cấp quân vương, nhưng Trùng Thảo chỉ là cấp Lãnh Chúa, mặc dù do thể cộng sinh và huyết mạch Thần Thoại mà có sức mạnh tinh thần phi thường, nhưng xét về hiệu quả điều khiển, hắc cũng không muốn quá tham lam.

Dù sao, khi Triệu hồi hoàn toàn kiểm soát một hung thú và nó chết đi, sẽ để lại một danh ngạch trống, hắc hoàn toàn có thể từ từ thay thế khi Trùng Thảo nâng cao thực lực.

Bạch Khải leo lên tay của Phách Không Chiến Hùng, vị trí Trùng Thảo không chế trên vai của Chiến Hùng, rồi sau đó mở rộng bước chân đi vào núi. Đây vốn là lãnh địa của Phách Không Chiến Hùng, sinh vật cấp Lãnh Chúa cơ bản không dám xuất hiện ở gần, nếu muốn săn bắt, họ chỉ có thể đi sâu vào vùng núi.

Phách Không Chiến Hùng tuy nhìn có vẻ vụng về, nhưng tốc độ di chuyển không hề chậm, nhanh chóng nó đã đến mục tiêu đầu tiên của họ, Tích Trần tê giác.

“Epsilon, thử kiểm tra hiệu quả của ký sinh trùng đầu tiên xem sao.”

Bạch Khải từ trên Phách Không Chiến Hùng nhảy xuống, dẫn theo Alpha và vài sủng ở phía xa, trong khi Trùng Thảo nhẹ

gật đầu, từ đỉnh đầu Phách Không Chiến Hùng bay lên, điều khiển nó tiến về phía Tích Trần tê giác.

Rống! Phách Không Chiến Hùng xuất hiện đã thu hút sự chú ý của Tích Trần tê giác, với tư cách là hàng xóm của Chiến Hùng, nó biết rõ sức mạnh đáng sợ, vì vậy bản năng muốn lùi lại.

Nhưng Phách Không Chiến Hùng lại như không biết tha thứ, ngược lại càng tăng tốc độ, động tác ban đầu cứng đờ dần trở nên linh hoạt, cuối cùng trở về bản năng, bốn chân chạm đất, nhanh chóng chạy tới.

Sau đó, va vào một cây đại thụ to lớn mà ba người ôm không xuể.

Cây đại thụ vang lên một tiếng ầm, gãy đổ, trong khi Phách Không Chiến Hùng thì ngã nhào ra đất, một bộ dạng ngơ ngác.

“Tôi nói, đã ký sinh lâu như vậy, sao lại vẫn làm trò trẻ con thế này?” Bạch Khải nhìn Trùng Thảo có chút im lặng, mà Trùng Thảo cũng có chút xấu hổ.

“Xin lỗi thủ lĩnh, cơ thể của sinh vật cấp quân vương có chút phức tạp, tốc độ di chuyển có thể kém một chút, tôi sẽ điều chỉnh lại.”

Trùng Thảo vội vàng khống chế hạt giống ký sinh chỉnh sửa cấu trúc điều khiển, Phách Không Chiến Hùng lại một lần nữa đứng dậy.

Nhưng cũng chính vì vậy, Tích Trần tê giác phát hiện có gì không ổn.

Phách Không Chiến Hùng dường như trở nên yếu đi? Tích Trần tê giác gõ gõ mặt đất, thân thể nặng nề bỗng nhiên gia tốc, lao về phía Phách Không Chiến Hùng, mọi thứ đi qua, kể cả cây cối hay đá cũng bị đâm nát.

Và Phách Không Chiến Hùng có vẻ không kịp phản ứng, khi nó nhận ra tình huống để phòng ngừa thì Tích Trần tê giác đã vọt tới trước mặt, chỉ còn cách chống đỡ bằng hai tay.

Oanh! Kèm theo một tiếng vang lớn, Tích Trần tê giác đâm thẳng vào cơ thể Phách Không Chiến Hùng, sức mạnh mạnh

mẽ khiến Chiến Hùng bị đẩy lùi, và Tích Trần tê giác càng ngày càng hung hăng, lại gia tăng sức mạnh.

Chỉ là Phách Không Chiến Hùng sau khi lùi lại một đoạn thì dừng lại, bàn tay dày và rộng ấn lên thân thể Tích Trần tê giác, dùng sức kéo một cái, Tích Trần tê giác liền bị Chiến Hùng ném ra ngoài.

Dù không thể sử dụng kỹ năng, nhưng sức mạnh đáng kinh ngạc của sinh vật cận chiến vẫn còn đó, ở phương diện này, Tích Trần tê giác tuyệt đối không thể là đối thủ.

“Epsilon, nhẹ tay một chút, đó là mục tiêu ký sinh tiếp theo của người, nếu làm hỏng sẽ rất khó cứu chữa.”

“Tốt, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo nhẹ gạt đầu, lần này một lần nữa chặn lại công kích của Tích Trần tê giác, nhưng lần này không lùi lại, mà vững vàng đứng vững.

Rõng rỗng! Cảm nhận được sức mạnh từ hai tay Phách Không Chiến Hùng, Tích Trần tê giác gầm lên giận dữ, dưới chân địa hình ngay lập tức sụp đổ, khiến Phách Không Chiến Hùng phải lao đảo suýt ngã.

May mắn là Trùng Thảo với khả năng điều khiển vững vàng, rất nhanh ổn định lại được hình dáng, sau đó lại một chương mạnh mẽ đập vào đầu Tích Trần tê giác.

Răng rắc.

Một tiếng vỡ vụn vang lên, Tích Trần tê giác đã tích lũy được một nửa năng lượng kỹ năng bị đánh vỡ, và cơ thể to lớn vô lực ngã xuống đất, không còn chút sinh khí.

“Tôi giết, sao lại mạnh như vậy?” Bạch Khải có phần ngạc nhiên khi nhìn thấy Tích Trần tê giác chết ngay trong một đòn, đối với sức mạnh của Phách Không Chiến Hùng thực sự cảm thấy bất ngờ.

Trước đây còn cho rằng đầu gấu lớn này thực lực cũng bình thường, nhưng giờ xem ra, mạnh mẽ hơn nhiều.

Chỉ là không biết Tích Trần tê giác đang có khả năng sử dụng gì không.

Mà việc bị một cú tát chụp chết khiến hắn cảm thấy hơi châm chọc.

Róc rách rách rách. (chủ nhân yên tâm, chỉ là đại não bị thương, tình trạng tạm thời choáng mà thôi.) Delta tiến lên kiểm tra qua, nhanh chóng đưa ra đánh giá, trong khi Trùng Thảo sau khi nghe Delta kết luận không chờ đợi được nữa đã tiến hành ký sinh vào Tích Trần tê giác.

Rất nhanh, ký sinh trùng thứ hai đã được Trùng Thảo khống chế, khéo léo đứng trước mặt Bạch Khải.

“Không sai, cứ tiếp tục theo tiết tấu này.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, dẫn theo hai con ký sinh thú mới thu phục tiếp tục tiến lên. ...

Ven hồ Thái Trạch.

Một con cá sấu thủy tinh lớn bị sáu con cự thú đè bẹp xuống đất, chỉ có thể trơ mắt nhìn lớp xác ngoài của nó bị một con bộ cánh cứng màu vàng cắn nát, mang viên hạt giống tỏa ra khí tức nguy hiểm vùi sâu vào cơ thể mình.

“Chắc, thật sự là quá tàn bạo rồi.”

Bạch Khải nhìn cảnh tượng xung quanh không khỏi thâm cảm khái.

Hắn đã có thể tưởng tượng cảnh tượng sau này cùng Trùng Thảo đối đầu với những người khác, bị bảy con mãnh thú dồn xuống đất mà hành hạ.

Cảnh tượng đó, hình dung thôi cũng đã rất đẹp.

“Thủ lĩnh, tôi đã hoàn thành ký sinh.”

Rất nhanh, Trùng Thảo từ con cá sấu thủy tinh bay trở về, nhẹ nhàng hạ xuống vai Bạch Khải, trong khi sáu con cự thú khéo léo đứng thành hàng trước mặt hắn.

Một con quân vương, sáu con lãnh chúa.

Mặc dù chỉ phát huy được sức mạnh thân thể, so với trạng thái bình thường chỉ đạt tối đa một phần mười sức mạnh, nhưng cận chiến sinh vật lớn lao này mang lại mối uy hiếp quá đủ để khiến mọi người phải kinh hãi.

Bạch Khải thu bảy con ký sinh thú vào bí cảnh căn cứ, nói:
“Mang chúng về bí cảnh để nâng cấp khả năng không chế và phối hợp dưới đây, cũng coi như là một lực lượng không tồi.”

Để đảm bảo những con hung thú này không bị chết đói hoặc hóa thành nguyên liệu nấu ăn Gamma, Bạch Khải đã đặc biệt chỉ thị cho Vũ vạch ra một khu nuôi dưỡng bên cạnh căn cứ để đặt những hung thú này, và Trùng Thảo thực sự đã có một phần đất thuộc về mình trong bí cảnh căn cứ.

“Nhưng mà bí cảnh này ngày càng không đủ dùng a...”

Bạch Khải kiểm tra một hồi bên trong bí cảnh, thấy không còn nhiều chỗ trống, gãi đầu.

Lần này mới chỉ khế ước năm con, bí cảnh đã có dấu hiệu không đủ dùng, nếu lại khế ước thêm hai con nữa, chẳng phải sẽ chật chội hơn sao? “Xem ra cần phải hỏi hội trưởng xem có thể tìm cho tôi một bí cảnh lớn hơn không.”

Nghĩ tới đây, Bạch Khải nhìn đồng hồ, trực tiếp cười Delta ngay lập tức về thành phố Cổ Túc.

A ô a ô! (Nhân loại, bản thân nó có vẻ như đánh hơi được gì đó, hơi hướm có chút quen thuộc.) Đúng lúc này, Beita bỗng nhiên gào lên về phía xa.

“Có kẻ địch sao?” Bạch Khải nghe vậy lập tức cảnh giác, gần đây hẳn chưa thấy gì lạ, các hung thú cấp Lãnh Chúa và quân vương cơ bản đã bị càn quét hết, giờ đây lại xuất hiện đồng thời với cảnh báo của Beita, chỉ sợ chỉ có Thú hồn sư mà thôi.

“Khảo sát đo lường thấy năng lượng bất thường, xác suất 88% là bí cảnh xuất thế.”

Shuke nhìn về hướng Beita gào lên, lập tức đưa ra phán đoán của mình.

“Bí cảnh xuất thế?” Bạch Khải thấy mắt sáng lên, đây đúng là một cơ hội tốt để có những thứ mình cần.

“Thật may là không phải viết tiểu thuyết, không cần phải cuống cuồng để kiếm ăn.”

Bạch Khải nở một nụ cười, nói: “Thay đổi phương hướng, đi trước thăm dò bí cảnh! Căn cứ có thể xây dựng thêm khả năng hay không thì sẽ phụ thuộc vào lần này!” #

Chương 489:

Hầm ngục cùng mãnh thú Đồi Vong Linh.

Khi Song Tử tháp di chuyển, đồi Vong Linh lại một lần nữa trở về với không khí u ám và vắng lặng, từng đám Khô Lâu binh lại bắt đầu hành động trên mảnh đất hoang vu này.

“Không biết nơi này trước đây từng chôn cất vật gì, mà lại có thể sinh ra nhiều Khô Lâu binh như vậy.” Bạch Khải ở trên không trung nhìn xuống những bạch cốt đang di chuyển chậm rãi, hỏi Beita: “Beita, ngươi có chắc chắn là ở đồi Vong Linh không, chứ không phải là do Song Tử tháp để lại khí tức chứ?” “A ô?” (Nhân loại, ngươi đang nghi ngờ bản uông sao?) Beita nghiêm túc nhìn Bạch Khải, mặc dù trong lòng cuộn trào phản đối. (Ngươi có thể nghi ngờ trí thông minh của thối xương cốt hay thối răn, nhưng tuyệt đối không thể nghi ngờ đến sự chuyên nghiệp của bản uông.

Trong ánh mắt của bản uông, không có bí mật nào cả.) “Dạng này à.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó không chút thương tiếc đá Beita ra khỏi Delta. “A ô a ô!” (Nhân loại, ngươi thật sự tàn nhẫn với ta như vậy!) Beita có vẻ bất ngờ, như thể bị người ta từ bỏ vậy.

Jerry thì không thể chịu nổi, trực tiếp nhận quyền khống chế, hóa thành hình thái thủ hộ giả, vũng vàng hạ cánh xuống đất. “Mảnh đất này dưới lòng đất dường như có một nguồn lực đang dần lớn mạnh, chắc chắn là Âm Ảnh chi lực.” Jerry đảo mắt một vòng, đột nhiên có cảm giác, không khỏi quay sang nhìn Alpha, mà Alpha thì đưa tay đặt lên mặt đất đồi Vong Linh, tĩnh lặng cảm nhận.

Ken kết ken kết...

Alpha xuất hiện lập tức làm cho các Khô Lâu binh rối loạn, Quân Vương cấp vong linh sinh vật với bọn chúng uy hiếp cao hơn các chủng tộc khác, nhất là khi Alpha phóng ra tinh thần lực, chúng càng không thể không quỳ rạp xuống đất, hướng về quân vương bọn chúng mà lễ bái. “A ô a ô!” (Thối xương cốt lại uy phong đến thế! Không được, bản uông không thể chịu đựng hơn nữa rồi!) Thấy vậy, Beita lập tức tỉnh táo lại, lần đầu

tiên chủ động đoạt lại quyền khống chế từ Jerry, với đôi mắt vàng kim tỏa ra hào quang rực rỡ, lần theo nguồn lực kia mà tìm kiếm.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta tìm được rồi.) “A ô a ô!” (Nhân loại, bản uông đã phát hiện!) Cùng lúc đó, Alpha và Beita đồng thời nhận ra, sau khi nhìn nhau, cả hai con sủng thú không hện mà cùng lao về phía sâu trong đồi Vong Linh. “Hai gia hỏa này, đều có thể tự đứng dậy cạnh tranh à.” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, dẫn theo các sủng thú khác nhanh chóng đuổi theo.

Khi Bạch Khải và những người khác liên tục tiến vào, xung quanh bọn họ là vô số vong linh, không chỉ về cấp độ mà còn về chủng loại ngày càng nhiều, nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đều quỳ dưới áp lực uy vũ của Alpha.

Sự áp chế giữa các sinh vật thuộc hệ Vong Linh vốn rất rõ ràng.

Cuối cùng, Alpha và Husky dừng lại trước một ngọn đồi nhỏ, gần như đồng thời, cả hai sủng thú lao vào tấn công ngọn đồi.

Oanh! Gò núi vụ nổ, một năng lượng khổng lồ trực tiếp xé rách những vong linh sinh vật gần đó, một bức tường thành mục nát dần dần hiện ra trước mắt Bạch Khải.

“Đúng là không sai, lần sau không được làm thế nữa.”

Nhìn bức tường thành mà cả hai sủng thú đã tấn công nhưng không hề hấn gì, Bạch Khải không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Dù rằng tháp bí cảnh đều là do sinh vật huyền thoại hoặc huyền thoại Ngự Thú sư tạo ra, chất liệu của nó không tầm thường, một đòn công kích bình thường cũng không thể gây tổn hại cho hẳn.

Nhưng còn phải tính đến việc đã qua nhiều năm như vậy, kết cấu của tháp bí cảnh có thể trở nên yếu ớt.

Cả hai sủng thú đều là cấp Quân Vương, không khéo một cái có thể phá hủy nó. “A ô a ô.” (Bản uông có thể nhẹ tay hơn, nếu không nhân loại người sẽ phải đi tìm thối xương cốt.) Ken kết ken kết. (Lão đại, ta sẽ chú ý hơn lần sau.) Hai sủng thú nối đuôi nhau giải thích, mà Bạch Khải không nói nhiều, tiến tới quan sát bức tường thành.

Bức tường thành đã mục nát, nhưng vẫn duy trì kết cấu cơ bản, lở mờ còn có thể thấy chút dấu tích của các phù trận.

Bạch Khải dọc theo bức tường đi thẳng, nhưng không thu hoạch được nhiều.

Rõ ràng, tường thành chỉ là một góc của tháp bí cảnh mà thôi. “Shuke, hãy lấy nguyên vẹn tháp bí cảnh ra, cẩn thận đừng làm hư hỏng kết cấu.” “Rõ rồi.” Shuke nhẹ gật đầu, ngay lập tức thả ra các máy móc khảo cổ chuyên dụng, nhanh chóng đào bới theo từng mảnh tường thành.

Chẳng lâu sau, một kiến trúc khổng lồ bị chôn vùi dưới lòng đất hiện ra trước mắt Bạch Khải. “Không ngờ, dưới đôi Vong Linh lại cất giấu một Địa cung lớn như vậy.” Bạch Khải chép miệng nói, dù tháp bí cảnh lớn nhỏ cũng không có quan hệ tuyệt đối nhưng một cái sân bóng lớn như tháp bí cảnh, đây vẫn là lần đầu tiên hắn thấy. “Vu Yêu Đại Lăng Tẩm? Ta còn tưởng rằng thế giới này không còn nữa chứ.” Nguru Bì Xà không biết từ đâu chui ra, nhìn vào Địa cung lớn trước mặt, nói: “Lúc trước Thủy Đế đã tạo dựng mình một lăng mộ như vậy, ta đã từng nói hắn không may, nhưng kết quả lại làm cho mình đi luôn.” “Vu Yêu Đại Lăng Tẩm? Nguru Bì Xà, ngươi biết?” Bạch Khải hơi kinh ngạc nhìn Nguru Bì Xà, đối với lai lịch của nó càng thêm hiếu kỳ. “Đúng vậy, ta hành tẩu từ xưa đến nay, sao lại có điều gì ta không biết chứ?” Nguru Bì Xà ngẩng cao đầu, liếc mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Nếu ngươi khiến ta vui vẻ, ta có thể sẵn lòng cho ngươi biết.” “Gamma, chuẩn bị nồi hầm cách thủy.” “Khụ khụ, ta chỉ đùa thôi.” Nguru Bì Xà nghe xong lập tức giật mình, bản năng lên vào trong lòng Bạch Khải, cảnh giác nhìn Gamma, khi xác nhận hắn không có ý định động thủ mới lên tiếng: “Vu Yêu Đại Lăng Tẩm mà các ngươi nói là tháp bí cảnh đó, chỉ có điều cấu trúc của nó là do Đế Hoàng cấp vong linh sinh vật, Vu Yêu.” “Vu Yêu có thuộc tính tương đối đặc thù, chúng có thể lấy hạch tâm sinh mệnh của bản thân ra để cất giữ riêng và thường thì sẽ xây dựng những Đại Lăng Tẩm như vậy để bảo vệ.” “Theo ghi chép, loại trong phân mộ này...” Nguru Bì Xà thao thao bất tuyệt, mà Bạch Khải càng nghe càng kỳ quái, nhất là khi nhìn thấy Shuke trên màn hình thả xuống tư liệu, cái trán càng nổi gân xanh. « Sơn Hải ký - vong linh truyền - Vu Yêu Đại Lăng Tẩm quyền sách » “Con hàng này quả thực không đáng tin

cậy.” Bạch Khải nắm lấy Ngưu Bì Xà và sau đó quăng đi, rồi đi theo Alpha tới lối vào Địa cung.

Như ghi chép trong sách, lối vào Địa cung hiển nhiên thông với lòng đất, nhưng mặc cho Alpha và Beita hành hạ thế nào, Địa cung này vẫn không có một chút động tĩnh nào.

Ken két ken két. (Lão đại, lối vào Địa cung này có vẻ như vẫn chưa đến thời gian xuất thế.) Alpha dùng kiếm gõ gõ cửa vào đại môn, nhưng không có chút động tĩnh nào, nếu không phải cảm nhận được bên trong ẩn nấp sức mạnh Đô Âm Ảnh chi lực, thì không khác gì đá núi bình thường. “Còn chưa đến thời gian à.” Bạch Khải nhíu mày, quả thực, bất luận là tháp bí cảnh nào hần xuất hiện cũng sẽ gây ra rung động lớn.

Mà bây giờ ở đây, nếu không phải Beita dẫn bọn họ tới, có lẽ họ cũng không phát hiện ra.

Dù vậy, không thể vào cửa chính, thì không nói chứ không thể tìm cửa sau hay sao. “Beita, xem xem có cửa sau nào không.” Bạch Khải vỗ vỗ đầu Beita, Beita hiểu ý, Động Quan Vạn Tượng mở ra, hào quang màu vàng óng chiếu rọi lên đồi Vong Linh, những vật ẩn nấp bên dưới lập tức hiện ra trước mắt Bạch Khải. “Năng lực này đúng là hiệu quả cho việc kiểm tra.” Bạch Khải hài lòng cười, rồi tự mình đi nghiên cứu các phù văn trên cửa chính.

Nếu đây thực sự là Vu Yêu Đại Lăng Tâm, thì các phù văn trên đó có lẽ sẽ có ích cho Alpha.

Nhưng ngay khi Bạch Khải vừa chạm tay vào đại môn, thì đột nhiên, bức đại môn vốn không có động tĩnh gì lại bùng sáng, những vết mục nát trên đó lập tức hiện ra các đường nét Âm Ảnh chi lực đậm đặc, không đợi Bạch Khải phản ứng, đã kéo hần vào trong. “Ta đệch...

cái này môn sao lại mở ra ngay lập tức như vậy!” Bị bất ngờ, Bạch Khải không khỏi mắng một câu, để cho sủng thú của mình đều bị thu hồi lại. ...

Ngự Thú sư hiệp hội.

Trong khi phê duyệt một nhóm nhiệm vụ mới, Tần hội trưởng đột nhiên có cảm giác, ngẩng đầu nhìn về phía đồi Vong Linh. “Là đồi Vong Linh sao? Song Tử tháp đã bị dời đi rồi, nơi đó

hắn là không còn gì mới đúng.” Tần hội trưởng nhíu mày, suy nghĩ một chút, lấy điện thoại ra bấm số của Bạch Khải. “Ngài gọi không ở khu phục vụ, xin gọi lại sau...” “Đánh không thông? Tiểu tử này lại chạy đi đâu rồi?” Tần hội trưởng để điện thoại xuống, mở một bên chỉ có hội trưởng mới có quyền truy cập vào trí não, trực tiếp kết nối vào mạng lưới trên thành phố Cổ Túc. “Mạng lưới, tìm kiếm tung tích của Bạch Khải.” “Kiểm tra quyền hạn...”

Cấp bốn quyền hạn, cho phép điều động, tìm kiếm mục tiêu bên trong...” Sau một loạt âm thanh điện tử, một hình ảnh được thả xuống trước mặt Tần hội trưởng, chính là cảnh Bạch Khải vừa mất tích tại Địa cung. “Đây là, Vu Yêu Đại Lăng Tẩm!” Tần hội trưởng dù sao cũng có trải nghiệm phong phú, liếc mắt cũng nhận ra nguồn gốc của Vu Yêu Đại Lăng Tẩm, và khi thấy Bạch Khải vào Đại Lăng Tẩm, lập tức cảm thấy không ổn. “Ta đã biết, tên nhóc này không chịu yên ổn, thường xuyên làm cho ta phải lo lắng.” Tần hội trưởng giận dữ chạy ra khỏi văn phòng, sau khi chỉ đạo vài câu với thư ký, lập tức mở truyền tổng trận biến mất tại chỗ.

Thư ký sau khi hiểu rõ tình huống cũng lập tức bận rộn.

Một toà vong linh bí cảnh lớn xuất thế, tự nhiên sẽ cần tìm người để không chế ngay lập tức. ...

Vu Yêu Đại Lăng Tẩm.

Bạch Khải đứng trước một lối đi mịt mờ âm u, không khỏi rụt cổ lại.

Việc không sợ vong linh sinh vật là một chuyện, nhưng nghĩ đến việc mình đang ở trong một Vu Yêu phần mộ, Bạch Khải vẫn cảm thấy một chút lo lắng. “Alpha, Jerry, các người nhớ bảo vệ tốt cho ta.” Bạch Khải lại gần hai súng thú, hỏi: “Shuke, kết quả điều tra có trở về chưa?” Shuke lắc đầu, nói: “Nơi này Âm Ảnh chi lực quá nồng đậm, điều tra đã mất kết nối, không thể đạt được bản đồ địa thế ở đây.” Bạch Khải hiểu rõ điều đó, chưa kịp khởi hành, liền nghe thấy những âm thanh Cubone phát ra từ sâu trong hành lang. Đại Lăng Tẩm đã bị bụi phủ lâu, Bạch Khải là người sống đứng ở đây như một đóa nến giữa bóng tối, thu hút những linh hồn đến đây. “Xem ra, cũng chỉ còn cách xông vào thôi.” Bạch Khải mím môi, không

chút do dự phóng ra Trùng Thảo vừa mới ký sinh bảy con
hung thú, sau đó vỗ vỗ Trùng Thảo, nói: “Đến lượt ngươi thể
hiện, Epsilon.” “Dungeon cùng đã thú mùa thứ nhất, chính
thức khai mạc!”

Chương 490:

Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm Oanh! Phách Không Chiến Hùng một cái tát đánh bẹp một đội Khô Lâu binh thành bột mịn, hấn nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, xua đi những mảnh xương cốt dính trên da lông, sau đó mới tiếp tục tiến về phía trước.

“Không sai, động tác của ngươi linh hoạt hơn nhiều, bình thường mà giao chiến thì tuyệt đối không vấn đề gì.”

Trong lúc bảy con hung thú đang vờn quanh Bạch Khải, hấn thích thú nhìn vào màn trình diễn trên xe, đồng thời cũng giơ ngón tay cái lên với Trùng Thảo.

“Cảm ơn thủ lĩnh đã khen ngợi, tôi sẽ tiếp tục cố gắng.”

Việc được Bạch Khải công nhận khiến Trùng Thảo thêm phần phấn chấn, ánh nắng chói chang từ đĩa mặt trời phía sau cứ tỏa ra, làm xua tan cái không khí âm u trong Đại Lăng Tẩm.

Trong Đại Lăng Tẩm bốn phía đều thông suốt, đi chưa được bao xa thì đã xuất hiện một phân nhánh đường, nhưng Bạch Khải không có ý định đi lung tung, mà chỉ đi theo một con đường đi đến chỗ tối.

Trước mắt hấn chỉ thấy các loại vong linh thấp kém như Khô Lâu binh và oan hồn, vì vậy Bạch Khải không ngần ngại biến nơi đây thành sân huấn luyện cho Trùng Thảo.

Dù có chút nhàm chán, nhưng vẫn không đến nỗi lãng phí thời gian.

“Nhưng mà, không biết bao giờ thì đến đầu đường nữa.”

Bạch Khải nhìn con đường vắng tĩnh mịch mà không thấy điểm kết thúc, không khỏi thở dài.

A ô a ô... (bản uông cảm thấy, nếu không tìm được lối ra, bản uông sẽ hơi nhàm chán...) Két phốc két phốc. (Gamma cũng nghĩ như thế, đã hai giờ rồi không ăn uống gì, bụng có chút đói.) Nghe vậy, Bạch Khải nhẹ gạt đầu, nhìn về phía Alpha và Husky, nói: “Tăng tốc một chút để khảo sát tiến độ đi.”

Ken két ken két. (Đã hiểu.) A ô a ô! (Đến lúc thể hiện sức mạnh của bản uông rồi!) Hai con sủng thú cùng nhau nhận

lệnh, Beita thậm chí dẫn đầu xông ra, gào lên một tiếng rồi hòa vào trong dòng Khô Lâu binh nơi thông đạo.

Chỉ thấy Beita vung móng vuốt lên, sức mạnh của Lôi Viêm được tung hoành tự do, nơi mà nó đi qua cơ bản không có một đầu Khô Lâu binh nào có thể sống sót.

Ngẫu nhiên có một cái không bị đánh trúng, Beita cũng không quên quay lại bổ sung một vỗ.

Hiệu suất này vượt xa tổng thể của bảy con hung thú trước đó.

“Chắc hẳn có chút ân oán cá nhân ở đây.”

Nhìn Beita chơi đùa trong đội ngũ Khô Lâu binh, Bạch Khải không khỏi cười khở, rồi nhìn về phía Alpha.

Alpha thì không có bộ dạng nóng nảy, mà triệu hồi ra sáu kiếm thị, bắt đầu thăm dò khu vực khác.

Trong Vu Yêu Đại Lăng Tẩm tràn ngập sức mạnh của Âm Ảnh, rất dễ dàng ảnh hưởng đến việc thu thập thông tin, nhưng đối với sáu kiếm thị vốn là vong linh sinh vật thì lại như cá gặp nước, việc khám phá khu vực bỗng nhiên mở rộng. Đến lúc Alpha, vẫn đứng im tại chỗ, không ngừng tiếp thu tin tức từ sáu kiếm thị.

Ken két ken két. (Lão đại, ta tìm thấy đường ra rồi.) “Nhanh vậy sao?” Bạch Khải nhướn mày, rồi nhìn thấy tất cả năm kiếm thị chạy về nhưng không thấy Hỏa Kiếm thị.

“Hỏa Kiếm thị bị hao tổn?” Bạch Khải có chút nhíu mày, mặc dù không rõ sáu kiếm thị bị hao tổn có thể ảnh hưởng đến Alpha hay không, nhưng suy tính về việc Ngự Thú sư mất đi khế ước, có lẽ sẽ có chút ảnh hưởng.

Ken két ken két. (Hỏa Kiếm thị đang cần năng lượng, tạm thời không có vấn đề gì.) “Vậy thì tốt rồi, chúng ta nhanh chóng tiến tới.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, vẫy tay về phía Beita đang vui chơi, dẫn theo những sủng thú khác nhanh chóng tiến về hướng Hỏa Kiếm thị.

A ô? (Bị chơi đuổi quá rồi sao?) Khi Beita vẫn còn chơi đùa thì mới nhận ra tình huống này, nó muốn đuổi theo các con khác, lại bị Jerry cản lại.

“Tiếp tục nhìn về phía trước, nơi đó có vẻ như có thứ gì đó.”

Jerry, với đôi mắt ám kim sắc, lóe lên một tia sáng kỳ lạ, nó bắt đầu dẫn đường về phía sâu trong thông đạo. ...

Dưới sự dẫn dắt của Alpha, Bạch Khải cuối cùng cũng đi ra khỏi con đường dường như vô tận, bước vào một đại sảnh rộng lớn.

Mặc dù được gọi là đại sảnh, nhưng thực chất trông giống như một kho hàng hoang phế, mọi nơi đều vương vãi những vật dụng gia đình rách nát.

Rõ ràng, nơi này đã từng là nơi sinh sống của một sinh vật hình người. Ở giữa đại sảnh, Hỏa Kiếm thị toàn thân bốc cháy đang giao tranh với một đầu Khô Lâu cầm băng kiếm.

“Băng kiếm sĩ? Không đúng, cái này có vẻ mạnh hơn một chút.”

Bạch Khải từ xa nhìn lại, cũng không nhận ra băng khô lâu này xuất phát từ đâu.

Ken kết ken kết. (Lão đại, đây là Lãnh Chúa cấp Cực Hàn võ sĩ.) ...

“Lãnh Chúa cấp à, khó trách Hỏa Giáp kiếm thị lại muốn điều động khả năng của ngươi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sáu kiếm thị còn ở cấp Tinh Anh, muốn đơn độc đối đầu với Lãnh Chúa cấp vẫn còn có chút khó.

Dù sao, sáu kiếm thị không giống như Alpha, có trướng tiến hóa giúp tăng giá trị chủng tộc.

“Nhưng về sau có thể cân nhắc cho sáu kiếm thị quét sạch một lượt để tăng giá trị chủng tộc, dù sao cũng coi như là Alpha đã đạt thành khế ước, có lẽ cũng sẽ giúp ích một chút.”

Nhìn Hỏa Giáp kiếm thị miễn cưỡng đánh ngang tay với Cực Hàn võ sĩ nhờ lực lượng của Alpha, Bạch Khải quyết định tăng cường ý tưởng về sáu kiếm thị.

Trước đây chỉ mong sáu kiếm thị sẽ cùng Alpha tăng cường mà thôi, vì vậy hẳn cũng lười lãng phí tài nguyên.

Nhưng giờ đây, có vẻ như ngoài việc Alpha tiến hóa chủng tộc có thể kéo theo sáu kiếm thị phát triển, trạng thái bình thường hình như không có hiệu ứng quá lớn.

Dù sao chỉ là trang sức, nhưng trang sức mạnh một chút cũng không lỗ đâu.

“Alpha, dẫn sáu kiếm thị cùng tiến lên đi, đánh nhanh thắng nhanh.”

Ken kết ken kết. (Tốt.) Ánh lửa trong mắt Alpha lóe lên, các kiếm thị còn lại cùng nhau lao về phía Cực Hàn võ sĩ.

Khi sáu kiếm thị cùng ra tay, áp lực đối với Cực Hàn võ sĩ lập tức tăng lên, kỹ năng uy hiếp của Lãnh Chúa cấp đối với sáu kiếm thị không có tác dụng, mà chúng lại phối hợp rất nhịp nhàng, qua đó khiến Cực Hàn võ sĩ bắt đầu lúng túng.

Sáu loại thuộc tính phối hợp hợp văn, sáu kiếm thị phát huy thực lực vượt trội, thêm vào đó là sự phối hợp hoàn hảo khiến cho Cực Hàn võ sĩ cuối cùng rơi vào thế bị động.

Răng rắc! Cuối cùng, Cực Hàn võ sĩ bị Thổ Giáp kiếm thị vây chặt, Hỏa Giáp kiếm thị ngay lập tức nắm bắt cơ hội, biến thành hỏa diễm đại kiếm, ngay lập tức chém bay đầu của Cực Hàn võ sĩ.

Khi cái đầu không còn bảo vệ, linh hồn của Cực Hàn võ sĩ liền bộc lộ giữa không khí, lơ lửng trong không trung, như thể có gì đó triệu hồi, nó chủ động hướng Alpha bay tới.

Nhưng hiển nhiên Alpha không để cho linh hồn lửa này gần lại, chỉ cần một cú vung tay nhẹ nhàng, sức mạnh Âm Ảnh liền đánh tan linh hồn đang bốc cháy, rồi chia nó thành sáu phần, rơi xuống trước mặt của sáu kiếm thị.

Sáu kiếm thị không giống như Alpha kháng cự, mà sẵn sàng để linh hồn lửa hòa nhập vào cơ thể, ngọn lửa bên trong đầu lâu của chúng lập tức lớn hơn nhiều.

“Chắc chắn, kẻ thất bại, linh hồn chỉ đáng cho người chiến thắng thôn phệ, không hổ danh là Vu Yêu Đại Lăng Tẩm.”

Nhìn thấy Cực Hàn võ sĩ cuối cùng bị chia thịt, Bạch Khải không khỏi hơi cảm động.

Sinh vật kỳ bí này kiến tạo ra bí cảnh thật sự khác biệt rất nhiều so với bí cảnh do nhân loại xây dựng, bí cảnh của nhân tộc bất kể thế nào cũng đều có sự kế thừa chủ yếu, còn những sinh vật này kiến tạo thì lại chỉ như một lãnh địa cá nhân.

Nhìn vào trước mắt chậm rãi triển khai phù văn, Bạch Khải định tiến vào tầng tiếp theo, nhưng đột nhiên nhận ra Husky không còn chạy theo.

A ô a ô! (Bản uông tìm thấy rồi!) Đúng lúc này, giọng nói của Beita vang lên trong đầu Bạch Khải, hần lập tức sững sờ, rồi mới nhận ra Husky không biết đã đi đâu.

“Gia hỏa này, lại phát hiện thứ gì rồi sao?” Theo tin tức từ Beita truyền lại, Bạch Khải theo con đường cũ đi lên, và rất nhanh đã thấy một phép trận lớn khác, bên trong phép trận, một đầu vong linh toàn thân phát ra hàn khí đang dần trở nên mờ nhạt.

Khi nhìn thấy Bạch Khải và những người khác tới, ánh mắt Jerry thoáng sáng lên, và hàng loạt thông tin tràn vào đầu Bạch Khải.

“Truyền kỳ Vu Yêu hoàng hôn...”

Dưới mặt đất Đại Lăng Tẩm...

Thủ quan người...

Quyền không chế...”

Bạch Khải chậm rãi tiêu hóa thông tin mà Jerry đã truyền đạt, đồng thời hiểu rõ vị trí của bọn họ trong Đại Lăng Tẩm. Để nói một cách đơn giản, cái Đại Lăng Tẩm dưới mặt đất này là do các truyền kỳ Vu Yêu hoàng hôn kiến tạo cách đây mấy ngàn năm, chia thành mười chín tầng, chỉ cần đánh bại mỗi một tầng thủ hộ giả, có thể thu hoạch quyền không chế của tầng này.

Nhưng điều này có một tiền đề, đó là chỉ có vong linh sinh vật mới có thể tiếp quản quyền không chế.

Và sáu kiếm thị đã tiêu diệt Cực Hàn võ sĩ, cùng với Jerry đã xử lý vong hồn hàn băng, đều là thủ hộ giả của tầng này.

Chỉ khi cùng lúc tiêu diệt hai thủ quan này, mới có thể thu được quyền không chế tầng này và mở ra con đường vào tầng

tiếp theo.

Nếu không, thì chỉ có thể thu được quyền hạn để vào tầng tiếp theo mà thôi.

“Cái này thì thu hoạch được một tầng bí cảnh quyền không chế sao?” Bạch Khải có chút không hài lòng nhìn quanh khung cảnh tối tăm, mặc dù nói như thế thì dễ dàng thu được quyền không chế tầng bí cảnh là đúng, nhưng với hoàn cảnh này, hẳn thật sự không có hứng thú gì.

Tuy nhiên, việc huấn luyện sáu kiếm thị cũng không tệ.

“Tầng này hình như chỉ dùng để nuôi dưỡng những vong linh thấp nhất, lực phòng thủ thực sự có chút thấp.”

Jerry nhẹ gạt đầu, sau đó phun ra một khối điêu khắc kỳ dị có ký tự tam giác rồi ném cho Bạch Khải, nói: “Đây là trung tâm không chế tầng này, Ngự Thú sư, người xử lý đi.”

Bạch Khải tiếp nhận viên đá tam giác này, cảm nhận được một luồng hơi lạnh từ tay truyền vào, vội vàng ném cho Alpha, nói: “Alpha, người giữ cẩn thận, để nói sau.”

Đại Lăng Tẩm dưới đất này có khoảng chừng mười chín tầng, dựa theo những thông tin mà bọn họ nắm giữ hiện tại, tương đương với việc có mười chín cái bí cảnh có thể quản lý, có thể tìm hiệp hội đổi vài bí cảnh phù hợp với yêu cầu của hắn.

“Đột nhiên thấy hào hứng à.”

Bạch Khải duỗi lưng một cái, nhìn vào phép trận truyền tống trước mặt đang chậm rãi chuyển động, nói: “Vừa đúng lúc, đến lúc cho một trận chiến lâu rồi trong đội đây.”

“Trong đội chiến?” Các con sủng thú nhìn nhau, rõ ràng không hiểu tại sao Ngự Thú sư của mình lại đột nhiên có tinh thần như vậy.

“Lấy được số lượng xếp hạng của không chế trung ương, sau đó dựa vào xếp hạng để quyết định thứ tự sử dụng tài nguyên truyền thuyết cấp về sau.”

“Vậy thì gọi...”

Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm tranh đoạt chiến!”

Chương 491:

Nghĩ đến Phật hệ? Không thể nào.

Hô ~ Một trận gió lạnh thổi qua khuôn mặt Bạch Khải, mang đi sự hưng phấn của hắn, mà hành động tỏ ra không quan tâm đến hơn thua của năm con sủng thú lại càng làm Bạch Khải mất đi hứng thú.

“Các ngươi có thể dừng tiêu cực như vậy được không? Hơi có chút cạnh tranh ý thức đi!” Bạch Khải cảm thấy đau đầu, muốn giáo dục tốt cho năm sinh vật sủng thú của mình.

A ô a ô... (Người không phải đã thấy vật liệu nào là phù hợp nhất với chúng ta sao, cứ nhìn là được rồi.) Két phốc két phốc. (Gamma trước đã ăn một cái tài nguyên truyền thuyết, vẫn không đi được.) Róc rách rách rách. (Delta ăn tài nguyên nhiều nhất, thì còn không đi.) “Ngạch, các vị tiền bối đều không cần, tại hạ vẫn chưa tính rời đi.”

Thấy mấy con sủng thú đều tỏ ra không hứng thú, mắt Bạch Khải không khỏi co lại một trận. Đám gia hỏa này, thật sự không biết quản lý việc nhà như thế nào, không hiểu quý trọng một chút. Điều kiện tốt như vậy, ngay cả tài nguyên truyền thuyết cũng coi thường sao? “Alpha, ngươi thấy thế nào?” Ken két ken két. (Lão đại, ta nghe ngươi.) Khi nghe Alpha đáp lời, trên mặt Bạch Khải cuối cùng lộ ra một nụ cười vui mừng.

Vẫn là Alpha nhà ta ngoan, dù sao cũng cùng hắn trải qua rất nhiều gian khổ, thật sự là hiểu chuyện.

Ken két ken két. (Thế nhưng, ta cũng không thấy cần thiết phải tham gia vào cuộc thi giành tài nguyên này, bọn họ không thể qua mặt ta.) Bạch Khải: “! ! !” Bạch Khải nhìn Alpha với ánh mắt sững sốt, không thể tin được, chán nản...

Biểu cảm thay đổi nhanh chóng, có thể so với việc lật mặt.

Khi nào thì Alpha lại như thế này? “Được rồi, vậy các ngươi tùy ý đi, ta sẽ chỉ ngồi yên tĩnh.”

A ô... (Đang im lặng là...) Shuke đã ngăn cản hành vi không đúng mực của Beita, trấn an Bạch Khải.

“Ngự Thú sư chỉ cần không chán nản như vậy, ngừng cạnh tranh nội bộ, từ chúng ta mà lên, điều này cũng là để giảm bớt áp lực cho người đứng không.”

Nghe thấy lời của Shuke, Bạch Khải miễn cưỡng mỉm cười, nhìn vào nét mặt Phật hệ của năm con sủng thú, đột nhiên nghĩ ra điều gì, mặt hắn bỗng hiện lên nụ cười quỷ quyết.

“Vậy thì sau này việc ăn uống, nghiên cứu vật liệu, ký sinh chủng gì cũng tùy ý, còn những trận chiến thì càng ít càng tốt, hãy cùng nhau thư giãn một chút.”

Năm con sủng thú lập tức cảm thấy không vui, A ô a ô!
(Người mà dám dùng những thứ này để đe dọa bản sủng thú, nhân tính của người đâu? Lương tri của người đâu!) “Nhân tính? Lương tri?” Bạch Khải nụ cười trên mặt càng trở nên tà ác, nói: “Những món đồ chơi đó thì đáng giá bao nhiêu?” “Tôi bỗng nhiên cảm thấy ý tưởng của người rất hay, cạnh tranh là động lực tiến hóa quan trọng của sinh vật, nên chúng ta đi trước một bước.”

Shuke với vẻ sắc mặt nghiêm túc, không quay đầu lại mà bước vào truyền tống trận, các con sủng thú khác cũng lập tức đuổi theo sau.

Chỉ trong chốc lát, bên trong đại cung rộng lớn này chỉ còn lại Bạch Khải một mình.

“Không quản nổi các người, nghĩ đến Phật hệ, không thể nào.”

Bạch Khải nở nụ cười đắc ý, nhưng đột nhiên phát hiện xung quanh có một đội quân Khô Lâu dần dần tiến lại gần, vội vàng chạy theo.

“Các người là muốn mưu sát Ngự Thú sư sao!” ... Đồi Vong Linh.

Bởi vì sự xuất hiện của hoàng hôn Đại Lăng Tẩm, thành phố Cổ Túc cùng với quân đội và hiệp hội Ngự Thú sư đã vây quanh nơi này kín mít, các loại vũ khí hạng nặng đều đã được chuẩn bị sẵn sàng, mạng lưới giám sát cũng rất nghiêm ngặt theo dõi mọi cử động của sinh vật trong đồi Vong Linh.

Một góc bí cảnh có khả năng ẩn chứa sinh vật vong linh thần thánh, lại còn là nơi từng xảy ra thiên tai về vong linh, cả liên bang lẫn hiệp hội Ngự Thú sư đều không thể xem nhẹ.

“Trong lúc mấu chốt còn xảy ra một toà Vu Yêu Đại Lăng Tâm, thật sự là nhà dột gặp mưa.”

Ánh mắt của Tàn hội trưởng ánh lên vẻ uể oải, gần đây cả liên bang lẫn hiệp hội Ngự Thú sư đều bận rộn vì những cuộc tấn công của hung thú từ các nơi, đoạn thời gian trước hồ Thái Trạch vừa mới bình tĩnh lại, giờ đây lại xuất hiện một cái Vu Yêu Đại Lăng Tâm, thực sự là thời gian ở không thì cũng không có.

“Tàn hội trưởng, tìm được tung tích Bạch Khải chưa?” Đoạn Mãnh đảo mắt một vòng, hỏi.

“Từ hình ảnh trong mạng lưới truyền tới, Bạch Khải hẳn là đã tiến vào nơi này Đại Lăng Tâm rồi.”

Tàn hội trưởng chỉ vào Đại Lăng Tâm, nói: “Đồng giáo sư và bọn họ đã tới chưa?” Đoạn Mãnh gật nhẹ đầu, nói: “Đồng giáo sư đã nhận được thông báo và đến đây, nhưng toà Đại Lăng Tâm này có niên đại khá xa xưa, Phù Văn hệ cần chuẩn bị một số đồ vật.”

“Ừm.”

Tàn hội trưởng nghe vậy thì hiểu rõ, sau đó nhìn về phía Đoạn Mãnh cùng với Tào, Tôn, Lưu và Tư Mã Tịnh bốn người, nói: “Không ngờ bốn vị quán chủ vẫn còn ở đây, thật sự là để lại cho người ta hơi bất ngờ, sao các vị lại không bận bịu việc của mình?” Tào Tấn mỉm cười, nói: “Ba nhà chúng ta vốn đang thảo luận công việc với Võ Hưu tập đoàn, định rời đi nhưng cuối cùng lại gặp phải Đại Lăng Tâm xuất thế, còn Tư Mã quán chủ thì ta cũng không rõ.”

Khi Tào Tấn vừa dứt lời, ánh mắt mọi người ngay lập tức đổ dồn vào Tư Mã Tịnh, nhưng Tư Mã Tịnh vẫn mỉm cười, nói: “Thành phố Cổ Túc là nơi phát nguyên của phù văn tiến hóa, gia tộc chúng ta mặc dù chủ công ở Âm Ảnh hệ, nhưng đối với vong linh sinh vật cũng có chút nghiên cứu, tự nhiên là muốn ở lại để học hỏi một chút.”

“Thì ra là thế.”

Tàn hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Cảm ơn các vị quán chủ đã chú ý đến động thái của thành phố Cổ Túc, nhưng nơi này

đang được hiệp hội quản lý, cũng không cần phiền phức đến các vị.”

Nghe Tần hội trưởng nói vậy, Tào, Tôn, Lưu ba người không có ý kiến gì rõ ràng.

Bọn họ vốn chỉ đến xem một chút náo nhiệt, mặc dù Vu Yêu Đại Lăng Tẩm rất có giá trị nghiên cứu, nhưng lại khác biệt với phương hướng chủ công của ba nhà nên cũng không cần thiết phải tranh chấp với hiệp hội.

Thậm chí, họ còn rất muốn xem Tư Mã Tịnh và hiệp hội có thể tạo nên kịch tính ra sao.

“Nếu vậy thì tôi sẽ không quấy rầy Tần hội trưởng nữa, nếu như Tần hội trưởng cần chúng tôi Trung Hổ đạo quán hỗ trợ, thì cứ thoải mái yêu cầu chúng tôi.”

Khác với dự đoán của Tào Tấn, Tư Mã Tịnh không dây dưa cùng Tần hội trưởng mà rất sáng khoái rời khỏi khu vực tranh đoạt của Vu Yêu Đại Lăng Tẩm.

Tần hội trưởng thấy vậy có chút nhú mày.

Tư Mã gia tộc càng nhiều người thì càng khó kiểm soát, và những người đồng ý lại càng sáng khoái, điều này cho thấy họ càng có ý tưởng riêng.

“Đám gia hỏa này, thật sự là không bớt việc...”

Tần hội trưởng có chút nhức đầu, xoa xoa mi tâm, kéo một Ngự Thú sư sang bên, nói: “Ngay lập tức đến tổng bộ mời Minh Hoàng truyền kỳ!” Toà bí cảnh này có độ phức tạp vượt xa Song Tử tháp, với nhân thủ hiện có thì họ chẳng thể nào nhanh chóng phá giải được cửa vào, nếu là bình thường thì cũng thôi, nhưng giờ đây Bạch Khải bị kẹt ở bên trong, không thể kéo dài thời gian được nữa.

Bỏ qua cá nhân cảm xúc, nếu Bạch Khải xảy ra chuyện gì, dù là về phía liên bang hay hiệp hội, thậm chí cả xã hội loài người, đều sẽ là một tổn thất cực lớn.

“Tai họa ngàn năm, hy vọng tên tiêu tử này đừng có chuyện gì...”

...

Hoàng hôn Đại Lăng Tẩm.

Tầng thứ hai.

Vì bị một số Ngự Thú sư vô lương tâm đe dọa, nhóm sủng thú như phát điên, hầu như thấy vong linh là giết, chỉ có Alpha và Delta còn chút lý trí, canh giữ bên cạnh Bạch Khải để bảo vệ sự an toàn của hắn, nếu không thì có lẽ Bạch Khải đã biến thành một thành viên trong đám vong linh sinh vật đó rồi.

“Tầng thứ hai này so với tầng thứ nhất rõ ràng lớn hơn không ít.”

Bạch Khải nhìn quanh bốn phía, thấy tầng thứ hai có sự biến đổi rõ rệt so với tầng thứ nhất của địa cung.

Tinh không, thảo nguyên, nhiệt độ nóng, Bạch Khải thậm chí có cảm giác như mình đang bước vào một vùng thảo nguyên nhiệt đới.

Ken két ken két. (Lão đại, nơi này vong linh có xu hướng về Hỏa hệ, có chút giống như Song Tử tháp.) Alpha tiếp nhận tin tức từ sáu kiếm thị, thông báo cho Bạch Khải về tình hình hiện tại.

“Hừm, có thể Song Tử tháp được xây dựng ở đây cũng không phải là trùng hợp.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Song Tử tháp và Hắc Bạch tháp rõ ràng đều là bí cảnh của Pháp Đế, nhưng được xây dựng ở những nơi khác nhau, thực sự có chút không hợp lý.

Nếu nói vì hoàng hôn Đại Lăng Tẩm thì lại giải thích được.

Thế nhưng nhìn tình hình này, có vẻ như Pháp Đế cũng không còn tầng tiếp theo? Bằng không mà nói, cũng không đến mức chỉ có thủy và hỏa hai loại thuộc tính trong các bí cảnh.

Hoặc có lẽ, là mấy tầng bên dưới vong linh không đáp ứng yêu cầu của Pháp Đế? Oanh! Khi Bạch Khải đang suy tư thì cách đó không xa phát ra một tiếng nổ lớn, sau đó hắn thấy một cột ánh sáng Thánh Quang phóng lên tận trời nhưng rất nhanh lại yên tĩnh trở lại.

“Thánh Quang? Chắc hẳn là Gamma đã tìm ra trước.”

Bạch Khải thấy vậy mỉm cười, Thánh Quang hệ cực kỳ khắc chế vong linh hệ, cũng chỉ có Alpha với lĩnh ngộ Tử Vong lực trường mới có thể trực diện đối kháng với Thánh Quang của thiên sứ, những vong linh sinh vật thông thường thấy Thánh Quang căn bản chỉ biết chờ chết.

Rất nhanh, Bạch Khải cười Delta tiến tới chỗ xuất hiện Thánh Quang, từ xa đã nhìn thấy một đầu vong linh hỏa diễm đang dần biến mất giữa ánh sáng Thánh Quang, mà bên cạnh, một đầu Hỏa Diễm Khô Lâu chỉ còn lại một nửa thân thể, đang vô lực giãy giụa.

“Chắc chắn, đúng như dự đoán.”

Bạch Khải tiếp cận Gamma, và những con sủng thú khác cũng lần lượt chạy đến theo tiếng động.

A ô a ô! (Đáng ghét, thua thiệt bản uông còn tưởng tìm được thủ lĩnh, kết quả lại chỉ là một đồng khoáng thạch.) “Trong dự đoán, ta đã sớm nói nơi đó có năng lượng dao động đáng ngờ, người phải kiên quyết.”

Shuke vô tình đã nhắc nhở, còn Jerry thì với ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Beita, khiến Beita phải lặng lẽ hành quân.

A ô... (Bản uông là phế vật, sau này sẽ không nói nữa...) “Thật có lỗi thủ lĩnh, tại hạ không tìm thấy gì cả.”

Trùng Thảo cuối cùng chạy tới, bảy con hung thú bận rộn khiến nửa thân xác Hỏa Diễm Khô Lâu bị đẩy bay lên.

“Không sao, lần sau cố gắng hơn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Alpha, nói: “Alpha, hãy để sáu kiếm thị hoàn thành cú đánh cuối cùng đi.”

Alpha nhẹ gật đầu, triệu hồi sáu kiếm thị đến bên người, trực tiếp hóa thành sáu thanh đại kiếm để cho Hỏa Diễm Khô Lâu một cú kết liễu.

Chủ tầng trung đẳng lãnh chúa linh hồn, việc hiệu quả một khi được tăng cường với sáu kiếm thị càng trở nên mạnh mẽ hơn, không thể lãng phí. Âm âm... Đúng lúc này, đất dưới chân bỗng nhiên rung chuyển mạnh mẽ, một cỗ nham thạch từ lòng

đất phun ra, trực tiếp bao phủ nửa bộ khô lâu và vong hồn sắp biến mất.

Sau đó, một trận phù văn màu lửa đỏ xuất hiện từ trong nham thạch, khí tức cuồng ngạo trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ thảo nguyên.

“Ta đã nói, Vu Yêu Đại Lăng Tẩm không thể đơn giản như vậy, tầng thứ nhất cũng thôi, làm sao tầng thứ hai lại có thể đơn giản đến vậy.”

Bạch Khải không có chút bất ngờ, trái lại còn cảm thấy hơi chờ mong.

Cảnh tượng lớn như vậy, phần thưởng chắc chắn không thể thiếu đi!

Chương 492:

Trợ thủ của Pháp Đế Khói bụi dần dần tan biến, lộ ra hình dạng hoàn chỉnh của phù trận, năng lượng màu đỏ từ từ chảy xuôi theo những đường nét thần bí, hắc ám khí tức như sương khói từ trong phù trận phả ra ngoài.

Sau đó, ánh sáng hồng lóe lên, một con quái thú toàn thân bị lớp thi khí nồng đậm quấn quanh từ trong phù trận chậm rãi hiện ra.

Con quái thú này có đầu như sư tử, thân hình như hổ, đuôi bọ cạp, phần bụng bị một lớp giáp xác dày những vết rách bao bọc.

Khi quái thú hít thở, có những giọt nham tương màu đỏ ảm ướt chảy xuống. ... “Mới là cấp thấp quân vương sao?” Bạch Khải lặng lẽ trốn trong phòng an toàn do Shuke tạo ra, bên ngoài có chút thất vọng.

Mới chỉ là cấp thấp quân vương, nghĩ tới cũng không có gì tốt đẹp.

“Các người tùy tiện giải quyết nó nhanh chóng, sau đó chúng ta sẽ vượt qua tầng này.”

Cho đến bây giờ, bọn họ vẫn chưa thu hoạch được gì, Bạch Khải rất nghi ngờ Pháp Đế khi tạo ra Song Tử tháp có cho bọn họ bóc lột hết hay không, mà giờ đây hi vọng duy nhất chính là Pháp Đế sẽ để lại cho họ một chút “canh” để uống.

Ken két, ken két. (Lão đại, để ta tới đi.) Nghe Bạch Khải nói, Alpha liền dẫn đầu đứng dậy.

Thi khí đối với máu thịt sinh vật tổn thương không hề nhỏ, nhưng với hắc, một sinh vật xương cốt, thì gần như không có tác dụng gì, nên hắc là lựa chọn tốt nhất để đối đầu.

Két phốc, két phốc. (Gamma có thể làm được, Gamma Thánh Quang hắc là rất hiệu quả.) A ô... (Bản uông cảm thấy, khả năng không cần chọn...) Beita ngáp một cái, thì ngay lúc đó, Bạch Khải thấy xung quanh Tam Âm Thi Quỷ Thú lại sáng lên bốn đạo phù văn, lại thêm bốn con Tam Âm Thi Quỷ Thú xuất hiện.

Năm con Tam Âm Thi Quỷ Thú đồng thời ra sân, hô hấp giữa chúng, thi độc như mê sương bình thường nhanh chóng khuếch tán, khiến cho cái nguyên bản thanh bình, dễ chịu trở nên mờ đục.

“Khá lắm, có vài cái địch nhân, lại triệu hồi thêm bấy nhiêu đầu thủ quan để đối phó sao? Độ khó đối với tân thủ đã trực tiếp chuyển sang Luyện ngục a...”

Bạch Khải chép miệng, năm con sinh vật cấp quân vương, dù chỉ là cấp thấp quân chủ, cũng đủ để ngăn cản phân đông kẻ xâm nhập. Ít nhất, so với những địch nhân ở tầng thứ nhất và những tầng trước đó, những Tam Âm Thi Quỷ Thú này đều mạnh mẽ hơn một bậc.

“Thế thì, một người một đầu đi.”

Bạch Khải phui tay, năm đầu sủng thú đồng loạt lao ra ngoài, tìm mỗi con Tam Âm Thi Quỷ Thú cho riêng mình.

Tốc độ nhanh nhất tự nhiên là Alpha, đối mặt với thi khí và nhiệt độ của Tam Âm Thi Quỷ Thú, Alpha không có bất kỳ dao động nào, khí kiếm tử vong ập xuống, dễ dàng khiến Tam Âm Thi Quỷ Thú không thể động đậy.

Một bên khác, Beita cũng hoạt động không hề kém, máy móc lãnh chúa nháy mắt hoạt động, vừa bảo vệ Bạch Khải, vừa khiến Tam Âm Thi Quỷ Thú mình phụ trách không ngừng bị đánh lùi.

Cùng là sinh vật cấp quân vương, nhưng Alpha và Husky khi đối phó quân vương cấp như vậy gần như không khác gì giễu cợt kẻ mới.

Gamma tuy rằng đẳng cấp thấp hơn Tam Âm Thi Quỷ Thú một bậc, nhưng không chịu nổi thuộc tính Thánh Quang của Gamma khắc chế đối với quỷ thú khá mạnh, Tam Âm Thi Quỷ Thú hầu như bị Gamma truy đuổi chạy trốn chết.

Còn Delta thì có vẻ phù hợp để tồn tại, Delta cũng không sợ thi độc, bằng vào hư không tiếng vọng và Tam Âm Thi Quỷ Thú chiến đấu một mất một còn.

Tuy nhiên, phải nhắc đến người lãnh đạo chính là Trùng Thảo.

“Số 1 mạnh công, số 2 quấy rối, số 3 tiếp ứng, số 4 đánh lên...”

Trùng Thảo ghé vào vai Bạch Khải, xuyên thấu qua hình dạng bên trong phòng an toàn, không ngừng điều chỉnh chỉ lệnh cho bảy con ký sinh thú, trong khi đã hoàn toàn mất quyền khống chế thân thể ký sinh thú đối với thi độc và hỏa độc, chỉ điên cuồng công kích Tam Âm Thi Quỷ Thú.

“Không thể không nói, việc này Triệu Hoán sư chiến đấu dễ chịu ghê.”

Khi thấy Trùng Thảo vui vẻ như vậy, Bạch Khải không khỏi thở dài, mà Trùng Thảo cũng rõ ràng cảm thấy hài lòng với quyết sách của mình. Đối thủ khủng khiếp như vậy, hẳn đâu có hứng thú để mạo hiểm, dù sao hiện giờ có ký sinh thú, thì đâu còn cần phải tự mình xông lên nữa.

“Nhưng người nhất định phải đảm bảo giữ cho mục tiêu sống sót a, nếu như bị thi độc ăn mòn lâu, thân thể sẽ mất đi sức chiến đấu nhiều lắm.”

!!! Trùng Thảo nghe vậy lập tức giật mình, vội vàng triển khai trùng cánh bay ra ngoài.

“Thủ lĩnh, tại sao không nói sớm hơn cho ta!” “Ô, ta cứ nghĩ là người đã biết.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn Trùng Thảo thì triển ánh sáng mặt trời để đuổi Tam Âm Thi Quỷ Thú, giờ mới thích ý nằm xuống.

Muốn học được cái lười biếng của hắn, vẫn còn kém xa.

Rống! Cuối cùng, theo một tiếng kêu rên vô lực, Tam Âm Thi Quỷ Thú lần lượt ngã xuống đất, dòng nham tương giống như máu tươi chảy xuôi, từ từ hướng về phía phù trận mà tiến tới. “Cái này sẽ không phải lại triệu hồi ra thứ gì khác đây chứ?”

Bạch Khải thấy vậy trong lòng dâng lên một dự cảm không tốt, mà khi nhìn thấy phù văn lần nữa mở rộng, lại tỏa ra ánh sáng, càng khiến hắn thán mắng. Đúng là thực không có ý định để cho người ta qua a, ngay cả thủ quan cũng có thể liên tục triệu hồi.

Dòng nham thạch chảy, phù văn càng phát ra phức tạp, ngay khi Bạch Khải không nhận được muốn trực tiếp phá hủy phù

trận, thì cuối cùng phù trận cũng ngừng biến hóa, toàn bộ năng lượng tụ tập vào giữa, dần dần tạo thành một hình người.

“Alpha, làm nhanh lên!” Bạch Khải thấy vậy không còn kiên nhẫn, trước kia hắn định cho mấy con sủng thú của mình thời gian tự do, nên không có chút vội vàng nào.

Nhưng mà cứ để bọn chúng như vậy tiếp tục, ai mà biết sẽ biến thành tình huống gì.

Lãng phí lãng phí, nhưng lãng phí quá lâu chính là tự tìm cái chết.

Tuy nhiên, hình người từ nham tương dường như nhận ra sự hiện diện của Bạch Khải, nghiêng đầu quan sát bọn họ vài lần, rồi bất ngờ mở miệng hỏi.

“Ngươi là con người? Bây giờ là thời đại gì?” Nghe thấy câu hỏi của hình người ngon nham, Bạch Khải hơi nhú mày, đưa tay ngăn Alpha chuẩn bị động thủ, và đáp lại: “Ta là con người, còn ngươi là ai?” “Ta...

là trợ thủ của Pháp Đế.”

“Trợ thủ của Pháp Đế?!” Bạch Khải nghe vậy thì rất kinh ngạc, lập tức lùi Ngưu Bì Xà ra.

“Nhân loại, tại sao ngươi lại quấy rầy giấc ngủ của ta? Chẳng lẽ ngươi không biết ngủ đông đối với một con rắn là rất quan trọng sao?” Ngưu Bì Xà mở đôi mắt trong cơn buồn ngủ, đôi mắt thâm quầng lộ ra vẻ buồn bã. “Ngươi lần trước nói, trợ thủ của Pháp Đế biết rõ về thứ nguyên phù trận đúng không?”

“Đúng, không sai.” Ngưu Bì Xà dường như ý thức được điều gì, gật đầu một cách miễn cưỡng.

“Ừ, gia hỏa này nói hắn là trợ thủ của Pháp Đế, ngươi hãy hỏi một chút.”

“Trợ thủ của Pháp Đế? Ở đâu?” Ngưu Bì Xà nghe vậy thì sững sờ, nhìn theo hướng ngón tay của Bạch Khải, khi nhìn thấy hình người từ nham tương, lại hiện lên một vẻ mờ mịt.

“Nó là trợ thủ của Pháp Đế sao? Ta làm sao không nhớ rõ là đã từng gặp nó?” “Được rồi, không cần bàn về ngươi.”

Bạch Khải nghe vậy trợn mắt, quả thật không thể trông cậy vào con rắn này.

Nói xong, Bạch Khải thu Ngưu Bì Xà lại, nhìn về phía hình người từ nham tương, nói: “Người nói người là trợ thủ của Pháp Đế, nhưng nơi này lẽ ra là Vu Yêu Đại Lăng Tẩm mới đúng, tại sao người lại xuất hiện ở đây?” Hình người từ nham tương im lặng một lát, dường như đang nhớ lại điều gì, một lúc lâu sau mới mở miệng nói: “Ta là Pháp Đế, để tránh cho người khác làm loạn Đại Lăng Tẩm, đã ở đây canh giữ lối vào tầng thứ ba.”

“Thì ra là thế, là Pháp Đế thủ bút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cũng không nghi ngờ gì về lời của hình người từ nham tương.

Mới vừa rồi hẳn không để ý, giờ đây phù văn ngừng lại, Bạch Khải từ đó nhìn thấy không ít dấu tích của phù văn từ thời Pháp Đế.

Mà thời đại của hoàng hôn trong Đại Lăng Tẩm rõ ràng còn xa xưa hơn so với thời Pháp Đế, hai cấu trúc phù văn không giống nhau, không thể nào là cùng một loại. “Nhân loại, hãy trả lời câu hỏi của ta, bây giờ là thời đại gì?” Hình người từ nham tương dường như sốt ruột muốn biết tình hình hiện tại, liên tục thúc giục. “Bây giờ đã vượt qua ngàn năm kể từ khi Pháp Đế mất, nhân loại đã thành lập liên bang, cùng hưng thú bộ lạc có địa vị ngang nhau, đây có lẽ là một thời kỳ hiếm có hòa bình trong lịch sử nhân loại.” Bạch Khải trả lời một cách ngắn gọn nhưng súc tích về tình hình hiện tại với hình người từ nham tương, và hình người đó khi nghe tin Pháp Đế đã mất cũng không có chút dao động nào, chỉ quan sát Bạch Khải và một vài con sủng thú, nói: “Thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng nếu muốn vào tầng tiếp theo, thì cuối cùng vẫn phải chuẩn bị kỹ lưỡng.”

“Tầng hoàng hôn trong Đại Lăng Tẩm này không đơn giản như ngươi nghĩ, những tầng phía sau sẽ không nhân nhả như vậy đâu.”

“Ở nơi đó, đều là thuần vong linh.”

Nghe được lời cảnh báo từ hình người nham tương, Bạch Khải rơi vào trầm tư.

Có thể để Pháp Đế đặc biệt chuẩn bị sẵn sàng để ngăn người tiến vào, có lẽ độ khó ở tầng thứ ba sẽ vượt quá dự đoán của hắn.

Nhưng mà cái hoàng hôn của Đại Lăng Tẩm này có khoảng mười chín tầng, tại sao chỉ riêng tầng thứ ba đã bị dụ dỗ, rõ ràng có chút xuẩn? Bạch Khải suy nghĩ một lát, đột nhiên ngừng đầu, nói: “Ta vẫn muốn đi xem một chút.”

Hình người từ nham tương nghe vậy khẽ vuốt cằm, dường như không suy nghĩ nhiều về quyết định của Bạch Khải.

“Trẻ tuổi nhân loại, nếu ngươi đã chọn, vậy ta sẽ mở ra lối vào tầng tiếp theo cho ngươi.”

“Hãy nhớ, nếu như gặp phải nguy hiểm không thể ngăn cản, hãy lập tức kích hoạt truyền tống phù thạch để rời đi.”

Hình người từ nham tương đưa cho Bạch Khải một viên tam giác phù thạch màu đỏ, với vết xe đỏ, Bạch Khải không dễ dàng nhận lấy, mà để Shuke thu lại.

Về vấn đề này, hình người nham tương không tỏ rõ ý kiến, biến mất trong dòng nham tương, mà dưới chân phù trận lại sáng lên, lối vào tầng thứ ba lại mở ra.

“Cái này cứ chạy rồi? Ta vẫn muốn hỏi xem có biết gì về thứ nguyên phù trận không.”

Bạch Khải thấy vậy có chút tiếc nuối, mặc dù không rõ Nguu Bì Xà nói thật hay giả, nhưng nếu như hình người từ nham tương thật sự là trợ thủ của Pháp Đế, chắc chắn phải biết không ít về các vấn đề liên quan đến phù trận.

Tiếc là, con dê đã không thể nào kéo lên được.

“Thôi được, được cảnh báo sớm cũng là một điều tốt, nếu không, nếu hai tầng trước cứ theo quán tính như vậy, thì không chừng thật sự sẽ gặp tai họa.”

Bạch Khải nhìn thấy năm con sủng thú có chút tiêu hao, quyết định cho chúng mặc một viên trướng Bạch Kim riêng biệt, sau đó trở về phòng an toàn để thư giãn một chút.

Tầng thứ ba này không biết có nguy hiểm gì, nên để cho sủng thú hoàn toàn phục hồi trạng thái tốt nhất vẫn là đảm bảo an toàn hơn.

Chương 493:

Ác Mộng Kị Sĩ Thời gian trôi qua rất nhanh, năm con sủng vật lần lượt từ trứng Bạch Kim chui ra, hào hứng nhìn về phía cánh cửa vào tầng thứ ba.

Bạch Khải từ phòng an toàn đi ra, vuốt mắt còn nhắm nghiền vì buồn ngủ, nói: “Các người đều khôi phục lại rồi chứ? Vậy thì lên đường thôi.”

Năm con sủng đều gật đầu, rồi cùng Bạch Khải bước vào truyền tống trận, và ngay lập tức biến mất.

Một trận cảm giác nôn nao như trời đất quay cuồng.

Khi tiến vào tầng thứ ba, truyền tống dường như không ổn định lắm.

Bạch Khải cảm thấy mình như bị ném vào một cái máy giặt, mọi thứ trong cơ thể như muốn bị dòn nén ra ngoài.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, có vẻ như thông đạo truyền tống ở đây bị hư hại.) Lúc này, Delta - người có cảm giác không gian cực kỳ nhạy bén - đã phát hiện ra sự bất thường, lập tức triển khai hư không tiếng vọng và đưa Bạch Khải hòa vào trong hư không, cảm giác xóc nảy lúc này mới biến mất.

“Hô ~ giờ ta mới hiểu lý do tại sao người phải ngăn cản ta, truyền tống trận kiểu này, cấp bậc thấp một chút có lẽ Ngự Thú sư còn chưa kịp đến tầng thứ ba đã bị thương nặng rồi?” Bạch Khải thở ra mấy hơi rồi từ từ điều chỉnh trạng thái của mình, cảnh vật xung quanh cũng dần hiện ra.

Tĩnh mịch. Đây là cảm nhận đầu tiên của Bạch Khải khi tiến vào nơi này.

Bầu trời màu vàng sẫm, mặt đất mục nát.

Toàn bộ thế giới như thể đã bước vào cửa tử.

Khí tức tử thần nồng nặc khiến nhóm sinh linh của Bạch Khải cảm thấy khó chịu, nhưng với tư cách là Vong Linh Alpha và Jerry, cùng với sáu kiếm thị bên trong, thì họ lại vô cùng sáng khoái. Âm Ảnh khí lực không ngừng tràn vào cơ thể bọn họ,

một chút cường hóa cho linh hồn và thân thể của họ. Âm Ảnh và tử vong, mới chính là quan điểm chủ yếu của vong linh.

“Nếu như Alpha bọn họ bình thường sống ở nơi này, tốc độ thăng cấp chắc chắn sẽ nhanh hơn nhiều nhỉ?” Bạch Khải nhìn Alpha và Jerry, trong đầu không tự chủ hiện lên hình ảnh Bạch Hòa Quang lần đầu tiên huấn luyện cho hắn và đã nói rằng.

Ngự Thú sư quen với việc bồi dưỡng trong một hệ thống nhất định, ngoài việc có năng lượng và tài nguyên hữu hạn, bí cảnh thuộc tính cũng là một trong những nguyên nhân. Ô ô ~ Một trận âm phong thổi qua, Bạch Khải instinctively rụt cổ lại, đang định ra lệnh cho nhóm sủng thú tiếp tục tiến vào, bỗng một cột trảo màu trắng bệch chui ra từ lòng đất, xé tan bùn đất xung quanh.

Chỉ trong chốc lát, từng cái cột trảo giống như nấm mọc lên lần lượt xuất hiện, nhưng cảnh tượng này chẳng mang lại một chút cảm giác sinh mệnh nào, ngược lại càng khiến lòng hắn lạnh buốt.

“Các người vừa rồi có phát hiện những vật này đang ẩn nấp xung quanh không?” Bạch Khải cảnh giác nhìn dưới chân đất, sau khi suy nghĩ một hồi, vẫn quyết định hỏi Delta.

Ken két ken két. (Lão đại, khí tức của chúng đều hòa hợp với mảnh đất này, rất khó phân biệt.) Alpha lắc đầu, một áp lực khủng khiếp từ Vong Linh quân vương ập xuống, nhanh chóng đè chúng xuống dưới chân.

A ô a ô... (Bản thân cũng không cảm thấy chúng có bất kỳ động tĩnh tinh thần nào...) Beita nhảy lên, nhưng trong cảm giác tinh thần của nó, chỉ thấy có một đoàn Âm Ảnh khí lực.

“Đây chính là những vong linh thuần túy mà người nói sao? Không có linh hồn, chỉ là xác chết bị Âm Ảnh khí lực thúc đẩy di chuyển à?” Bạch Khải rất nhanh nhận ra điểm khác biệt giữa chúng và Alpha.

Mặc dù đều là Khô Lâu binh, nhưng Alpha có Linh Hồn chi hỏa, đây cũng là một lý do mà chúng có thể bị khế ước.

Còn những thứ trước mắt, chỉ đơn giản là xác chết có thể hoạt động.

Ken két ken két...

Khi Bạch Khải và mọi người đang định tiếp tục tiến về phía trước, đám vong linh lần lượt từ lòng đất chui ra, phủ kín những đồi khô lâu, như một đại dương xương trắng, lao về phía Bạch Khải và nhóm của hắn.

“Lý do an toàn, các người không được phân tán, Alpha, người và sáu kiểm thị lên phía trước xung phong, Jerry, chú ý có hay không vong hồn ẩn nấp.”

Bạch Khải nhanh chóng ra lệnh, năm con sủng thú liền nghiêm túc thực hiện, mỗi người quản lý chức trách của mình, đề phòng khả năng có địch nhân xuất hiện.

Vì không có linh hồn, những khô lâu này không hề biết sợ là gì, chỉ là dựa theo bản năng lao vào những sinh linh như Bạch Khải, cho dù bị đánh một mảnh nhỏ vẫn không tỏ ra chùn bước.

Thậm chí, một số đã bị đánh nát xương dưới tác dụng của Âm Ảnh khí lực lại một lần nữa lắp ghép thành hình, tiếp tục gia nhập đội ngũ tấn công.

“Vong linh Thiên tai, chỉ sợ cũng giống như vậy...”

Suy nghĩ đến những gì đọc được trong sách về vong linh Thiên tai, thần sắc Bạch Khải càng trở nên nghiêm trọng.

Không có linh hồn, không có sinh mệnh.

Chỉ cần Âm Ảnh khí lực chưa bị tiêu diệt, những xác chết này sẽ không ngừng đứng dậy, liên tục tấn công sinh linh cho đến khi toàn bộ xác chết đều biến thành đồng bọn của chúng.

“Shuke, Gamma, chuẩn bị Thánh Quang bạo đạn!” “Tốt.”

Kết phốc kết phốc. (Gamma nhận được.) Hai sủng thú đồng thanh trả lời, Shuke nhanh chóng điều khiển Aether Lưu Kim biến hóa, trong khi Gamma phân tách ra một cái tử thể, luân chuyển Song Sinh khế ước, ngay lập tức phần thể này biến thành trạng thái Thánh Quang.

Tuy nhiên, trạng thái Thánh Quang không tự động tấn công, mà nhảy lên leo lên đỉnh cự hình đại pháo của Gamma, rồi trực tiếp chui vào ống pháo.

Thánh Quang bị bắn ra ngoài, khẽ rơi xuống đại dương xương trắng.

Oanh! Một đám mây trắng hình nấm bùng nổ, và ngay lập tức một khoảng lớn trống trải xuất hiện trong biển xương, năng lượng không biết vì sao lại tiếp tục kéo các xác chết từng bước một theo sau.

Thánh Quang và Âm Ảnh, vốn là tương sinh tương khắc.

Dưới sức mạnh thanh tẩy của Thánh Quang, những xác chết này tuyệt đối không thể đứng thêm lên nữa.

Thấy hiệu quả của Thánh Quang bạo đạn thật đáng kinh ngạc, Shuke và Gamma lại lần nữa khởi động thể công, từng đám mây hình nấm không ngừng bùng lên, mang theo vô số hài cốt.

Tuy nhiên, làn sóng xương trắng thì vẫn không chịu thay đổi.

“Nếu có thể kiểm soát hạch tâm vũ khí kỹ thuật, thì tốt rồi.”

Nhìn thấy xung quanh đã có vô số hài cốt, Bạch Khải cũng hơi đau đầu.

Mặc dù năng lượng của năm con sủng thú đều vượt qua cả những con sủng thú đồng giai, năng lực bay liên tục cũng đạt mức tối đa, nhưng liên tục tiêu hao như vậy cũng không chịu nổi.

Ngoài việc chuẩn bị trước vũ khí bên cạnh, gần như không có nhiều cách ứng phó hoàn hảo.

“Alpha, người có thể thử xem có ảnh hưởng gì đến bọn chúng không?” Ken kết ken kết. (Ta thử xem.) Alpha vùng kiếm của mình, chém vỡ một vòng hài cốt, không để cho đám khô lâu hồi phục, nó tiến lên một bước và hấp thu Âm Ảnh khí lực từ những mảnh xương đã gãy.

Khi không còn Âm Ảnh khí lực nâng đỡ, những hài cốt này lập tức rơi xuống, bắt đầu hấp thu sức mạnh từ đất để phục hồi, nhưng lại bị các đồng bọn ngay phía sau dẫm nát thành mảnh vụn.

“Chỉ cần hấp thu hết Âm Ảnh khí lực, tốc độ phục hồi sẽ giảm bớt a, ừm...”

Nói lý do đơn giản như vậy mà ta lại không nghĩ ra trước.”

Thấy tình hình như vậy, Bạch Khải thầm mắng một câu, sau đó thả sáu kiếm thì ra, không làm gì khác, chỉ hướng về phía hấp thu Âm Ảnh khí lực.

Còn Delta và Gamma cũng nhanh chóng phản ứng, một con chủ động hấp thu Âm Ảnh khí lực để tiến hóa, một con thì đột ngột phân thân thành nhiều, bắt đầu hấp thu khí lực Âm Ảnh xung quanh một cách điên cuồng.

Dần dần, hải cốt xung quanh Bạch Khải càng lúc càng thưa thớt, thỉnh thoảng có vài con lọt lưới cũng bị sáu kiếm thì nhẹ nhàng chém chết, trở thành chất dinh dưỡng cho họ.

Những hải cốt này do mảnh đất này nuôi dưỡng nhiều năm mới sinh ra, mỗi tác khung xương đều bị Âm Ảnh khí lực tràn ngập, giờ bị một nhóm sủng thú của Bạch Khải thu hút sạch sẽ như vậy, muốn hồi phục lại thì trong một thời gian ngắn là không thể.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta có vẻ như sắp thăng cấp.) Alpha thu hồi trường kiếm, quay lại bên cạnh Bạch Khải, và ngay lập tức chia sẻ sự biến hóa của mình.

“Cái này là thăng cấp sao?” Bạch Khải hơi kinh ngạc, từ khi lên ngũ giai, tốc độ thăng cấp của Alpha rõ ràng trở nên chậm chạp, ngay cả khi có trứng tiến hóa hỗ trợ, tốc độ vẫn rất chậm.

Kết quả ở đây chỉ chém một đợt, đã thăng cấp ngay? ...

Tính hiệu quả của thuộc tính bí cảnh mạnh mẽ đến vậy sao? Đầu của hắn lúc này như muốn nổ tung! Ngạch, không đúng, giống như thuộc tính sủng thú của hắn cũng không giống nhau, không thể dùng chung được.

“Hí... Ý này là ta sau này có thể cho từng con sủng thú một thuộc tính bí cảnh khác nhau?” Bạch Khải lập tức cảm thấy đau đầu, hình ảnh trong đầu xuất hiện hai tay để đầy bí cảnh chiếc nhẫn, sau đó là một túi tiền trống không.

Lại phải cố gắng kiếm tiền thôi...

“Shuke, đào điểm thổ về, xem xem có thể không nhân công tạo ra một mảnh Âm Ảnh địa cảnh không.”

Nhìn thấy số hài cốt đang dần tiến lên, Bạch Khải đột nhiên nảy ra ý tưởng.

Một phương thủy thổ nuôi dưỡng một phương sinh linh, tạm thời chưa rơi vào thuộc tính bí cảnh, lấy một ít Âm Ảnh địa thổ về nuôi xương cốt cũng không vấn đề gì chứ? Nhận được chỉ lệnh, Shuke lập tức hành động, trong khi Alpha và sáu kiếm thị cũng không lãng phí thời gian, yên lặng hấp thu Âm Ảnh khí lực không ngừng quanh chân.

Mảnh đất này, lại một lần nữa hồi phục sự yên tĩnh.

“Tầng thứ ba chỉ có như vậy sao? Hình như có chút khác biệt so với những gì người từng nói nhỉ?” Bạch Khải nhìn cảnh vật tĩnh lặng trước mắt, mày nhíu lại một chút.

Hắn không cảm thấy rằng những gì dung nham người đã nói là khoa trương.

Vong linh Thiên tai tuy đáng sợ, nhưng không đến mức khiến Pháp Đế như vậy phải tốn nhiều công sức, nơi này chắc chắn còn ẩn giấu những nguy hiểm khác. Ít nhất, không thể so với cảnh vật của người canh giữ ở cửa thứ hai - Tam Âm Thi Quỷ Thú yếu đuối hơn.

Hy vọng đừng quá khoa trương...

Bạch Khải một mình trầm tư, đang chuẩn bị thiến định một hồi để hồi phục lại thể lực thì năm con sủng thú đột ngột trở nên cảnh giác, lập tức vào trạng thái chiến đấu. Ở cách đó không xa trên sườn núi, một đội ngũ cười Ác Mộng Kị Sĩ chậm rãi hiện ra, số lượng vượt xa số lượng của Bạch Khải và nhóm sủng thú. Ác Mộng Kị Sĩ.

Ta sát, cũng thật sự như nghĩ đến điều gì đó, tốt lành thì tốt mà không tốt thì cũng đành vậy thôi!

Chương 494:

Cuộc chiến với Năm con sủng! Nhìn những Ác Mộng kỵ sĩ xếp hàng trên đỉnh núi, Bạch Khải trở nên nghiêm túc hơn. ...

Mười mấy con cấp thấp quân vương, đối phương lại có lợi thế sân nhà, rõ ràng là cuộc đối kháng rất khó khăn.

Tuy vậy, Bạch Khải hoàn toàn có lý do để nghi ngờ rằng, những Ác Mộng kỵ sĩ phía sau còn có những thực thể khác nữa.

“Alpha, Jerry, các người chủ công, Gamma người phụ trách phòng ngự và hỗ trợ, Delta người tự do tấn công, còn Trùng Thảo, người ở lại đây bảo vệ ta.”

Bạch Khải nhanh chóng phân công nhiệm vụ, sau đó anh bỏ lên bờ vai của Phách Không Chiến Hùng, tránh khỏi sáu con kỵ sinh thú trung gian. Đây không phải là thử thách hay bí cảnh nào đó, không ai nói gì về võ đức, nếu bị tấn công bất ngờ, thì Bạch Khải cũng không khóc lóc gì hết.

Phì phò! Dường như cảm nhận được động tác của Bạch Khải, nhóm Ác Mộng bức tức thở ra một hơi, dẫn đầu hướng về phía Bạch Khải.

Dù các Ác Mộng kỵ sĩ đều được cấu thành từ xương trắng, nhưng chúng bắt đầu chạy với tốc độ nhanh chóng, những nơi đi qua lưu lại những đám lửa hồng ám, như đang tạo ra một con đường dẫn thẳng xuống địa ngục.

“Những ngọn lửa này có thể thiêu đốt linh hồn, giống như Bất Diệt chi viêm của người, phải cẩn thận.”

Jerry đột ngột tiến vào trạng thái tam vị nhất thể, ngoài dự đoán của mọi người, đã nhắc nhở Alpha.

Ken két ken két. (Cảm ơn, ta biết rồi.) Alpha nhẹ gật đầu, Từ Vong chỉ kiếm chỉ về phía xa những Ác Mộng kỵ sĩ, bên cạnh sáu kiếm thị ngay lập tức biến thành sáu thanh đại kiếm, xoay quanh sau lưng Alpha.

Chỉ trong giây lát, một loạt tiếng xé gió vang lên, Alpha cùng sáu thanh kiếm biến mất tại chỗ, sau đó một con Ác Mộng kỵ

sĩ đang lao tới đột nhiên ngã xuống, bốn chi và đầu bị một thanh đại kiếm đâm trúng, cố định trên mặt đất.

Nhờ có năng lượng từ Alpha, sáu thanh kiếm đã tạm thời có sự biến đổi, có thể nói chúng gần như tương đương với Bất Diệt viêm kiếm hoặc lực hút kiếm của Alpha.

Dù vậy, Ác Mộng kỵ sĩ dù sao vẫn là cấp quân vương, thấy bản thân bị khống chế, nó liền quay người lại, mở miệng rộng dữ tợn cắn về phía Alpha, đồng thời toàn thân bùng cháy thành ngọn lửa.

Lửa của Ác Mộng kỵ sĩ chính là lửa thiêu đốt linh hồn, bất kỳ sinh vật nào có linh hồn gặp phải đều sẽ bị tổn thương.

Nhưng ngay khi ngọn lửa của Ác Mộng kỵ sĩ bùng phát, lớp hỏa giáp trên thanh kiếm cũng đã bốc cháy một tầng lửa hồng yêu mị.

Bất Diệt chi viêm.

Hỏa giáp kiếm tiếp nhận từ Alpha truyền đến Bất Diệt chi viêm, không hề bị ảnh hưởng bởi ác mộng hỏa thiêu đốt, mà trái lại, chính ác mộng hỏa thiêu đốt đã trở thành nhiên liệu, từ một đốm lửa ban đầu, dần nhanh chóng lan ra toàn thân Ác Mộng kỵ sĩ, và những thanh kiếm còn lại cũng được Bất Diệt chi viêm hồi phục dưới tác dụng này.

Còn con Ác Mộng kỵ sĩ thì vẫn không thể va chạm được với sáu thanh kiếm, đã bị Alpha giáng một kiếm trực tiếp vào đầu.

Alpha đã gây náo loạn đội hình của các Ác Mộng kỵ sĩ, bốn con Ác Mộng kỵ sĩ xung quanh ngay lập tức thay đổi mục tiêu, trực tiếp phát động lực trường bao vây Alpha.

Cùng chung thuộc tính Vong Linh hệ, rõ ràng bọn chúng rất tinh tường sức mạnh của Alpha, vậy nên không chút do dự lựa chọn sử dụng lực trường.

Rõ ràng là hai lực trường khác nhau, nhưng khi va chạm với nhau, chúng lại hòa vào nhau như nước với sữa, sức mạnh tăng lên gấp bội.

Có thể tưởng tượng, nếu như bị lực trường này bao trùm, thì những quân vương bình thường có lẽ không còn cơ hội phản kháng nào.

Thấy tình hình như vậy, Alpha không chút hoảng loạn, Tử Vong chỉ kiếm trực tiếp cắm vào đầu của Ác Mộng kỵ sĩ, tiêu diệt linh hồn và hỏa diễm của nó, đồng thời phát động lực trường đen, dễ dàng chặn đứng lực trường của Ác Mộng xâm nhập.

Thậm chí, hỏa diễm vốn đang cháy trên lực trường của Ác Mộng dần dần bị dập tắt.

Lần giao phong đầu tiên, Alpha một chọi năm, nhưng vẫn giành chiến thắng.

Nhìn thấy đồng bạn bị khó khăn, những Ác Mộng kỵ sĩ khác ngay lập tức muốn tham gia chiến đấu, nhưng ngay khi lực trường của Ác Mộng vừa định triển khai, một cây quyền trượng màu bạc trắng kim loại nặng nề đã đập vào bọn chúng.

“Bị kẹt giữa ranh giới sinh tử, để ta đưa các ngươi về Minh Thổ vắng sinh.”

Jerry lạnh lùng nhìn vào nhóm Ác Mộng kỵ sĩ, một cái Thiên Bình ám kim lặng lẽ lơ lửng sau lưng Jerry, dù không có bất kỳ động tĩnh nào, nhưng lại khiến những Ác Mộng kỵ sĩ trở nên nôn nóng bất an.

Minh Thổ thủ hộ giả có sức mạnh áp chế đối với vong linh, không phải các sinh vật khác có thể tưởng tượng được.

Từ đội ngũ của Bạch Khải, hai quân vương đã xuất trận, lập tức kéo lại hơn phân nửa số Ác Mộng kỵ sĩ, trong khi ba con còn lại lại tỏ ra vô cùng kiêu ngạo, nhanh chóng lách qua Alpha và Jerry, hướng thẳng đến chỗ Bạch Khải.

“Bắt giặc bắt vua”, đó là ký ức mà chúng giữ lại khi còn sống, dù số lượng không nhiều.

Nhưng chưa kịp xông ra bao xa, một cỗ năng lượng làm bọn chúng sinh ra chán ghét xuất hiện trên đỉnh đầu, một vị Thiên sứ với ánh sáng kim cương thánh khiết từ trên trời giáng xuống, hai tay lập tức giơ lên trước ngực, phát ra tiếng đùng chạm thần thánh vang dội.

Gamma toàn lực hành động, lực lượng Thánh Quang lập tức chiếu rọi mảnh bầu trời tăm tối này.

“Lấy ít thắng nhiều, vượt cấp khiêu chiến, có thể nuôi dưỡng được những sủng thú ưu tú như vậy, không hổ là ta.”

Bạch Khải ngồi thẳng trên bờ vai của Phách Không Chiến Hùng, nhìn thấy ba Ác Mộng kỵ sĩ dễ dàng bị ba sủng thú của mình ngăn chặn, không thể không tự mãn khoe khoang.

“Đúng vậy, thủ lĩnh có thiên phú xuất sắc, các vị tiền bối cũng có chất lượng phi thường, chỉ là cấp thấp quân vương mà thôi, búng tay là có thể diệt!” Trùng Thảo nghe vậy lập tức thêm vào một bài ca cầu vòng, đôi mắt lại không ngừng nhìn chăm chăm vào những Ác Mộng kỵ sĩ.

Nếu tạo hình này, nếu ném vào giấc mơ của Alpha, hiệu quả chắc chắn sẽ không tệ.

Rồng! ! ! Đúng lúc này, một tiếng gào thét làm linh hồn người khác cũng phải run rẩy từ Thánh Quang truyền đến, vàng hào quang màu đỏ sậm dần dần ăn mòn ánh sáng thuần trắng Thánh Quang, từng chút một đẩy lùi lại.

Bạch Khải ngược nhìn, ba con Ác Mộng kỵ sĩ cùng nhau triển khai lực trường, những vết hỏa thiêu đốt mà Thánh Quang để lại cũng nhanh chóng được lực trường ám ảnh nồng đậm xung quanh hỗ trợ, mau chóng hồi phục.

“Quả nhiên, muốn vượt cấp đối kháng lực trường kỹ, ngay cả thuộc tính khắc chế cũng khó mà có được ảnh hưởng.”

Nhìn thấy sức chiến đấu của Ác Mộng kỵ sĩ đã khôi phục, Bạch Khải không khỏi thở dài, rồi lập tức nắm lấy cây trường thương bằng xương trắng, nhắm thẳng vào Trùng Thảo đang nhàn nhã.

“Thủ lĩnh, ngươi muốn làm gì!” Trùng Thảo không khỏi kêu to, mà khi nhìn thấy cây trường thương nhắm vào mình, càng khóc không ra nước mắt.

Mò cá mò được đang vui vẻ, sao lại đột nhiên muốn bị ép đến mức này chứ! Cảm xúc đầy kinh ngạc tràn ngập Trùng Thảo, không kiêng nể gì phóng xuất năng lượng của mình, năng lượng mạnh mẽ để lại trên lưng một hình dáng mặt trời một lần nữa xuất hiện, từ xa nhìn lại, thật sự giống như một mặt trời khổng lồ treo giữa không trung.

Xuy xuy...

Cùng là kỹ năng siêu phàm, ánh sáng mặt trời phát ra rực rỡ gặp phải lực trường Ác Mộng, lại không hề lùi bước, ngược lại trên lực trường còn bùng lên từng đám khói đen.

Thấy thế, Gamma lập tức thay đổi chiến thuật, nhảy lên người Trùng Thảo, bao bọc nó lại, cường đại Thánh Quang chi lực liên tục được rót vào trong cơ thể Trùng Thảo, khiến mặt trời trở nên rực rỡ hơn.

Dưới sức tấn công từ cả Đại Nhật và Thánh Quang, Ác Mộng kỵ sĩ dù có ba lớp lực trường bảo vệ, cũng vẫn bị áp chế xuống, nhưng chỉ là không thể hành động, còn Trùng Thảo và Gamma vẫn không thể gây thương tổn cho bọn chúng.

Trái lại, với sự hỗ trợ của lực lượng Âm Ảnh xung quanh, tiếp tục dây dưa như vậy, cuối cùng thắng lợi vẫn sẽ thuộc về bọn chúng.

Oanh! Đúng lúc này, một con Báo Long đột nhiên xuất hiện phía bên, không quan tâm đến lực trường ngăn cản, lao thẳng đến trước mặt Ác Mộng kỵ sĩ, lớp hư không màu xám bạc bên ngoài thân giúp nó ngăn lại những thương tổn từ ngọn lửa, sức mạnh khổng lồ trực tiếp đập vỡ một con Ác Mộng kỵ sĩ.

Sức bộc phát từ Báo Long và lớp hư không thuộc tính cường đại, đối với những Ác Mộng có thân thể không mạnh mẽ như vậy mà nói, quả thực thật sự có chút khó khăn.

Kết phức kết phức. (Epsilon, chúng ta cố lên!) Thiếu một con Ác Mộng kỵ sĩ, Đại Nhật Thánh Quang cùng lực trường Ác Mộng đã cân bằng bị phá vỡ, lực trường đỏ sẫm trước mặt sức mạnh dương cương này cũng chỉ có thể bắt lực bị tiêu diệt.

Nhìn thấy Gamma dẫn đầu giành được chiến quả, Alpha lập tức thả tự do, Tử Vong lực trường toàn diện mở rộng, trực tiếp tiêu diệt lực trường của năm con Ác Mộng kỵ sĩ, khí tức kiếm khí đen nhánh tùy ý tung hoành, từng chút một tước đoạt sức sống cuối cùng của các Ác Mộng kỵ sĩ. Ở bên kia, Husky lại phát động lực trường thẩm phán, kéo lấy Hàng Ma Chân Ngôn vô tình tấn công vào linh hồn của Ác Mộng kỵ sĩ, ngọn lửa Linh Hồn trong mắt của chúng dần dần bị dập tắt.

Chỉ trong chốc lát, mười ba con Ác Mộng kỵ sĩ đã bị năm con sủng của Bạch Khải tiêu diệt hoàn toàn.

“Biểu hiện rất tốt, trở về ta sẽ thưởng thêm đồ ăn!” Bạch Khải triệu hồi toàn bộ năm sủng thú, hài lòng giơ ngón tay cái lên.

Có thể đánh bại mười mấy con sinh vật cấp quân vương trên sân nhà, vậy thì chiến lực này thật sự cao siêu.

Ken kết ken kết. (Lão đại, có thể để cho sáu kiếm thị hấp thụ những linh hồn hỏa diễm kia không?) Alpha giơ tay lên, Tử Vong chi Long từ trong phù trận chui ra, phun ra năm đạo linh hồn hỏa diễm, trong khi Jerry cũng ngậm lấy Delta mang lại linh hồn hỏa diễm từ con Ác Mộng kỵ sĩ cuối cùng tới trước mặt Bạch Khải.

“Chỉ còn lại sáu đóa thôi sao?” Nhìn thấy chỉ còn lại sáu đóa hỏa diễm, Bạch Khải không khỏi cảm thấy đau lòng.

Dù là Hàng Ma Chân Ngôn hay Đại Nhật Thánh Quang, đều gây ra tổn thương không thể kháng cự với Ác Mộng kỵ sĩ, đã hoàn toàn bị tiêu diệt.

“Được rồi, một người một đóa cũng không tệ.”

Bạch Khải thở dài, đồng ý với yêu cầu của Alpha, Alpha nghiêm túc, phân chia sáu đóa hỏa diễm vào cơ thể của sáu kiếm thị.

Ken kết ken kết...

Chỉ trong giây lát, sáu kiếm thị bắt đầu có sự biến hóa, thân thể nguyên bản nhỏ bé dần dần tăng trưởng, từng khung xương từ người chúng dần dần rơi xuống, dần dần hình thành hình dáng như một chiến mã.

“Đây là muốn tiến hóa thành Ác Mộng kỵ sĩ sao?” Bạch Khải vui mừng, nếu có thể tiến hóa thành Ác Mộng kỵ sĩ, thì chiến lực cũng thật là không tầm thường.

Hình như nhận ra suy nghĩ của Bạch Khải, một luồng ánh sáng tiến hóa xuất hiện.

“Ta đetch....., thật sự tiến hóa rồi!”

Chương 495:

Kỵ Sĩ Âm Giáp Khi ánh sáng tiến hóa xuất hiện, xung quanh lực lượng Âm Ảnh hướng về phía sáu kiếm thị tụ hợp lại, dần dần hình thành một đám mây Âm Ảnh, che khuất thân hình của sáu kiếm thị.

“Alpha, hiện tại tình hình của sáu kiếm thị ra sao? Chúng có thuận lợi tiến hóa không?” Bạch Khải cách một khoảng gần Alpha, liên hệ với sáu kiếm thị không mạnh mẽ, cũng không thể rõ ràng cảm nhận được sự biến hóa của chúng, nhưng nhìn khung cảnh lớn như vậy, thì hẳn chắc chắn rằng chúng không thể thất bại.

“Két, két.”

“(Trong quá trình tiến hóa, nhưng...)” Alpha chỉ nói được một nửa câu, ánh sáng tiến hóa bỗng nhiên biến mất, đám mây Âm Ảnh dần tách ra, để lộ sáu bóng hình kiếm thị bên trong.

Không, lúc này đã không còn là kiếm thị.

Các kiếm thị đều đã ngồi trên chiến mã, nhưng ngoài Âm Giáp kiếm thị ra, năm tên kiếm thị còn lại cưỡi những con ngựa trắng bình thường, còn Âm Giáp kiếm thị cưỡi trên một con chiến mã được trang bị bộ giáp nặng màu đen, sau lưng treo một thanh kiếm lớn có dây xích.

Chỉ cần nhìn từ xa, cũng khiến người ta cảm thấy áp lực mạnh mẽ.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Tiến hóa mà có sự khác biệt?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, cuối cùng Alpha cũng hoàn thành câu nói còn lại của mình.

“Két, két.”

“(Lão đại, chỉ có Âm Giáp kiếm thị tiến hóa, còn lại có vẻ như đều dừng lại ở biên giới tiến hóa.)” “Ngừng lại rồi sao? Sủng thú tiến hóa không lẽ cũng có bình cảnh sao?” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy hơi bối rối, đi đến bên cạnh Âm Giáp kiếm thị để cảm nhận tỉ mỉ.

“...Quả nhiên là thăng cấp tới lãnh chúa.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó nhìn sang các kiếm thị còn lại, nhưng chỉ thấy hình thái thay đổi, huyết mạch đẳng cấp thậm chí tên chủng tộc cũng không có thay đổi.

“Phải chăng vì nơi đây không có thuộc tính tương ứng, nên không thể đột phá?” Bạch Khải không khỏi có chút tiếc nuối.

Nếu có thể cùng lúc đột phá, thì thật tốt biết bao, giống như thu hoạch được sáu sinh vật lãnh chúa.

Với việc Alpha là khế ước tùy tùng, sáu kiếm thị có thể phát huy sức chiến đấu cực kỳ vượt trội so với ba con ký sinh thú của Trùng Thảo.

“Nhưng dù sao cũng biết rõ hơn về phương hướng.”

Bạch Khải thở dài, ngắm nhìn hình dạng đại biến của Âm Giáp kiếm thị, hần suy nghĩ một chút rồi nói: “Giờ đã thăng cấp thành ký sĩ, ta quyết định gọi là Âm Giáp kiếm ký.”

Lẹt xẹt, lẹt xẹt...

Nghe thấy Bạch Khải đặt cho mình cái tên mới, Âm Giáp kiếm ký dường như rất vui mừng, cung kính cúi đầu trước Bạch Khải, còn chiến mã Âm Ảnh cũng hưng phấn đá chân không ngừng, thể hiện sự vui sướng trong lòng.

“Được rồi, Ác Mộng ký sĩ đã giải quyết xong, mọi người hãy dành thời gian để hồi phục, đề phòng ngừa khi có kẻ địch xuất hiện.”

Mặc dù trận đấu vừa rồi nhìn có vẻ nhẹ nhàng, nhưng năm con sủng thú đã tiêu tốn không ít năng lượng.

Nếu gặp phải kẻ địch mạnh hơn, đó sẽ là phiền phức.

Dù sao, hiện giờ đã có mười ba con cấp thấp Quân Vương cấp Ác Mộng ký sĩ, tuyệt đối sẽ không để kẻ địch xuất hiện đằng sau...

Khụ khụ, vẫn là đừng nghĩ về điều đó, gần đây có vẻ như mở ra tâm tưởng sự thành bị động, tốt xấu gì cũng rất linh hoạt, đừng để bản thân rơi vào tình huống xấu.

Bạch Khải cắt đứt suy nghĩ của mình, nhìn thấy những con sủng thú có vẻ hơi mệt mỏi, hần nghĩ một chút, quyết định cho Gamma, Delta và Trùng Thảo nằm vào một cái trứng.

Nơi đây có nồng độ Âm Ảnh chi lực rất mạnh, nên tốc độ phục hồi của Alpha, Jerry và sáu kiếm thị rất nhanh, thêm vào việc không có vượt cấp tiêu hao, phục hồi cũng tương đối tốt.

Nếu có bất ngờ xảy ra, vẫn có thể cứu được tình hình.

“Alpha, người canh chừng một chút, ta nghỉ ngơi một lát.”

Liên tiếp đặt nhiều cái trứng tiến hóa, Bạch Khải cảm thấy rõ ràng hơi mệt mỏi, lúc này ngồi xếp bằng, bắt đầu thiền định hồi phục.

Khoảng cách từ ngũ giai đến lục giai khá rõ rệt, vì vậy Bạch Khải cố gắng tận dụng mọi cơ hội để nâng cao tốc độ của mình, hy vọng có thể nhanh chóng bước vào lục giai. Đến lúc đó, hẳn mới có thể tự do chạy loạn khắp nơi. ...

Tại Đồi Vong Linh.

Bạch Hòa Quang cười Cừ U Minh Tước từ không trung chậm rãi hạ xuống, nhìn vào phía trước nơi hoàng hôn Đại Lăng Tầm, sắc mặt nghiêm trọng.

“Bạch Khải đã vào bao lâu rồi?” “Đã hơn một ngày rồi.”

Tần hội trưởng cũng nhíu mày nói: “Đồng giáo sư đang gấp rút giải quyết những vấn đề tự nhập môn, nhưng nhanh nhất cũng phải mất hai ngày nữa.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Tần hội trưởng lại không nhìn được, nói: “Hòa Quang, có thể cưỡng ép giải quyết được không?” “Nếu là bí cảnh khác thì có thể, nhưng Đại Lăng Tầm này không giống bình thường.

Nếu như cưỡng ép đột phá, Bạch Khải sẽ gặp nguy hiểm.”

Bạch Hòa Quang nói: “Đại Lăng Tầm này có niên đại có lẽ còn xa xưa hơn cả Song Tử tháp, nhưng vẫn được bảo tồn rất tốt, có lẽ đã được sửa chữa qua.

Nếu ta không nhìn lầm, rất có thể là do Pháp Đế thời kỳ đã tạo ra.”

Tần hội trưởng nghe thấy giật mình, nói: “Vậy có nghĩa là, Pháp Đế có thể đã từng thăm dò và bên trong có thể có cơ chế

bảo hộ do Pháp Đế để lại?” “Có khả năng lớn là như thế.”

“Như vậy thì tốt rồi.”

Nghे những lời của Bạch Hòa Quang, Tàn hội trưởng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Không cần phải lo lắng như vậy, tiểu tử kia có chủ sủng mang Âm Ảnh chi lực, trừ khi là gặp phải sinh vật Đế Hoàng, còn lại những sinh vật khác không thể uy hiếp hắn.”

Cửu U Minh Tước đột nhiên mở miệng nói: “Hơn nữa, mấy con sủng thú của tiểu tử kia đều không phải dạng bình thường, đừng coi hắn như một đứa trẻ, nếu không thì gia hỏa này sẽ hủy hoại nơi này, các ngươi sẽ phải may mắn.”

“Cái này...”

Có vẻ như có chút lý.”

Nghе những lời của Cửu U Minh Tước, Tàn hội trưởng trong lòng áp lực lập tức giảm bớt đi nhiều.

Nghĩ lại cũng đúng, Bạch Khải cơ hồ đến đâu phá đến đó, La Tường khi đó cũng rất có khả năng phá, nhưng chỉ là phá bí cảnh mà thôi, còn Bạch Khải thì ngược lại, ngay cả hiệp hội của chính mình cũng muốn hủy đi.

Nghĩ đến đây, Tàn hội trưởng trong lòng yên tâm hơn, ngược lại lo lắng cho những sinh vật bên trong hoàng hôn Đại Lăng Tầm.

Cũng không biết khi nào Bạch Khải thăm dò xong, tiếp theo vào Ngự Thú sư có thể thu hoạch được điều gì tốt. Âm âm... Đúng lúc này, hoàng hôn Đại Lăng Tầm đột nhiên rung chuyển mạnh mẽ, ló vào nguyên bản hoàn toàn yên tĩnh bỗng nhiên sáng lên ánh sáng.

“Tiểu tử này, sẽ không phải đang phá bí cảnh thật đấy chứ...”

Tàn hội trưởng thấy vậy không khỏi ngạc nhiên, còn Bạch Hòa Quang thì ngay lập tức nắm lấy cơ hội, cười Cửu U Minh Tước tiến vào đại môn.

Biến động của Đại Lăng Tầm đến cũng nhanh đi cũng nhanh, ngay trong khoảnh khắc Bạch Hòa Quang tiến vào đại môn, đại môn lại trở lại yên tĩnh.

“Chuyện gì xảy ra? Cửa vào này vừa mở lại đóng rồi?” Tần hội trưởng chạy tới cửa vào, hỏi Đồng giáo sư.

“Tôi không rõ, nhưng dường như có thứ gì đó đã kích hoạt lối vào của Đại Lăng Tẩm.”

Đồng giáo sư nhíu mày, giải quyết bí cảnh không phải chuyên môn của nàng, nhưng dựa vào văn tự mà nàng học được, tự nhiên cũng cảm nhận được sự dị thường trong đó.

Hình như, lối vào của Đại Lăng Tẩm đã được mở ra một cách khác. ...

Trong Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm.

Tầng thứ ba.

Sau khi nghỉ ngơi, Bạch Khải cùng năm sủng tiếp tục bước lên lộ trình, nhưng trên đường đi, ngoài một vài bộ hài cốt chui lên từ lòng đất hay những linh hồn không biết từ đâu xuất hiện ra, thì không gặp kẻ địch mạnh nào khác.

“Không phải chứ, chúng đã thấy Ác Mộng kỵ sĩ bị đánh bại, nên trốn đi rồi sao?” Bạch Khải cảm thấy hơi đau đầu, hoàng hôn Đại Lăng Tẩm không phải là bí cảnh do con người như Ngự Thú sư tạo ra để truyền thừa hay kiểm tra, mà là tạo ra để hướng dẫn những kẻ thám hiểm.

Dựa vào diện tích của tầng thứ ba, nếu như một kẻ không đầu như Bạch Khải chạy loạn khắp nơi như vậy, ai biết hắn phải mất bao lâu mới tìm được người canh giữ thực sự.

“A ô a ô...”

“(Nhất định là vì phát giác khí tức của chúng ta quá mạnh, nên đã trốn đi!)” Beita gật đầu, mặt mày tràn đầy kiêu hãnh, nhìn sang bên cạnh Shuke và Jerry không nói gì. Đôi khi, thật sự rất không muốn thừa nhận con gia hỏa này là phần ý thức của bọn hắn.

“Có thể hay không có chút mặt mũi?” Bạch Khải tức giận đâm Beita một quyền, rồi quan sát xung quanh.

Ngoài xương cốt, vẫn chỉ là xương cốt.

“Chỗ chết tiệt này cứ mò mẫm mãi như vậy không phải chuyện tốt, Shuke, điều tra ong vẫn chưa có kết quả sao?”

Shuke lắc đầu, nói: “Nơi này nồng độ Âm Ảnh chi lực quá cao, điều tra ong bay xa quá thì không thể thu thập thông tin, bay lại gần thì cũng không có ý nghĩa gì cả.”

“Sách, thật là phiền phức, nếu như có thể phát xạ vệ tinh thì tốt rồi.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, không thể không nhìn các loại năng lượng ảnh hưởng đến vệ tinh cấp cao, đại diện cho việc trong đó thậm chí còn bao trùm cả mạng lưới không gian của liên bang.

Những ngày này, thông qua việc học hỏi với Sở giáo sư, Bạch Khải cũng biết rằng mạng lưới có thể giám sát lớn như vậy thật sự khiến hắn muốn khóc. ...

Kỹ năng này yêu cầu phải ở cấp Truyền Kỳ, nên Bạch Khải chỉ có thể thêm thường nhìn mà thôi.

“Cái kia thủ lĩnh, nếu không để cho ta ký sinh thú đi, ta có thể không chế xa hơn một chút.”

Thấy Bạch Khải không biết phải làm sao, Trùng Thảo chủ động xin đi, đưa ra đề nghị của mình.

Dù sao, những ký sinh thú này đều do Bạch Khải cung cấp, cho dù chết hay hư hại, hắn cũng sẽ bổ sung lại.

Chưa chắc, Bạch Khải sẽ còn cung cấp những ký sinh trùng tốt hơn.

“Giờ xem ra, chỉ có thể như vậy.”

Bạch Khải thở dài, dự định để Trùng Thảo phái ra ký sinh thú.

Trong lúc này, Alpha đột nhiên dừng lại, ngồi xổm xuống lắng nghe một chút.

“Két, két.”

“(Lão đại, ta cảm thấy nơi này hình như đã xảy ra chiến đấu.)”

“Có người chiến đấu? Người chắc không phải là xung đột giữa vong linh với nhau chứ?” Bạch Khải nghe vậy bất ngờ.

“Két, két.”

“(Dù rất nhạt, nhưng chắc chắn là khí tức của nhân loại.)”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức nhìn về phía Beita, còn Beita thì

ngay lập tức chột dạ quay đầu đi, trong lòng thầm oán trách.

Nơi quái quỷ này có nồng độ Âm Ảnh chi lực quá mạnh, mà nó cũng thật sự không cảm thấy nguy hiểm, ai lại cẩn thận như vậy giống như xương cốt.

“A ô?” Ngay lúc này, trán của Beita sáng lên ánh sáng vàng kim, đột nhiên chú ý đến điều gì đó.

“A ô a ô!” “(Nhân loại, phía trước có một khí tức rất nguy hiểm! Hơn nữa, chúng ta đã từng gặp gỡ qua!)”

Chương 496:

Gặp lại Tử Vong Kỵ Sĩ “Chúng ta đã gặp nhau rồi sao?” Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn ra, không rõ rốt cuộc cái sinh vật nào có thể khiến Beita cảm thấy nguy hiểm.

Hắn đã gặp rất nhiều sinh vật mạnh mẽ, tại sao giờ lại thấy ở bên trong hoàng hôn Đại Lăng Tẩm? “Chúng ta cách nhau bao xa?” Bạch Khải lập tức cảnh giác và hỏi.

“Khoảng cách ngay phía trước...” Mượn Động Quan Vạn Tượng, Beita rõ ràng cảm nhận được một hơi thở cổ xưa kinh khủng không xa, bản năng khiến hắn rụt cổ lại.

Alpha hình như cũng phát hiện ra điều gì, nắm chặt kiếm trường chắn trước mặt Bạch Khải.

Loại hơi thở này chính là của một sinh vật truyền kỳ! Nhìn thấy Alpha cùng những con thú cưng khác đã vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu, Bạch Khải không khỏi thở dài, rồi dẫn đầu cười Delta, nói: “Đã biết không đánh lại, còn ở lại đây làm gì, mau chóng chạy thôi!” Dù hắn không rõ liệu đó là kẻ thù hay bạn, nhưng ở nơi như thế này mà gặp phải, nếu không phải địch nhân cũng muốn thành kẻ địch rồi, tốt hơn hết vẫn nên tránh đi.

“Ôi ôi!” “Nhân loại, ta ủng hộ quyết định của ngươi!” Nghe thấy mệnh lệnh của Bạch Khải, Beita liên tục gật đầu, vung chân và chạy đi theo hướng ngược lại.

Oanh! Ngay lúc này, một cái xác sinh vật khổng lồ từ trên trời giáng xuống, rơi ngay trước mặt Beita, khiến hắn hoảng hốt ngã lăn ra đất.

“Ôi!” “Yêu quái nào dám tấn công ta!” Beita từ dưới đất bò dậy, vừa định xem sinh vật nào đã tấn công hắn, cả người không khỏi run rẩy.

Jerry thì đã trực tiếp chiếm lấy cơ thể, cảnh giác nhìn về phía trước.

Trên xác sinh vật, một kỵ sĩ trong khôi giáp đen tuyền giáng xuống, dẫm lên xác chết, mà xác sinh vật đó dường như không nghe thấy gì, còn nằm im không nhúc nhích.

“Tử Vong Kỵ Sĩ?!” Nhìn thấy khôi giáp quen thuộc trước mặt, lòng tơ trên người Bạch Khải lập tức đứng hết cả lên.

Không chút do dự, hắn rút ra viên đá truyền tống và rót tinh thần lực vào để khởi động.

Hắn đã gặp rất nhiều người như vậy, sao lại gặp phải cái kẻ này chứ? Viên đá truyền tống lập tức hoạt động, một tấm phù trận lớn xuất hiện dưới chân Bạch Khải, bao trọn Bạch Khải cùng với mấy con thú cưng.

Ngay khi Bạch Khải chuẩn bị thở phào thì Tử Vong Kỵ Sĩ đã tiến vào trong phù trận, thanh kiếm to lớn đâm thẳng xuống mặt đất, khiến truyền tống trận vốn đã hình thành này bị hủy hoại.

“Mệnh ta xong rồi!” Thấy vậy, lòng Bạch Khải ngập tràn khổ sở, sau đó hắn quát: “Tất cả, liều mạng với hắn!” Nghe thấy lời Bạch Khải, Tử Vong Kỵ Sĩ có vẻ cũng không ngờ, hắn không lập tức tấn công, dường như muốn quan sát xem Bạch Khải có thể sử dụng thủ đoạn gì.

Thấy vậy, Bạch Khải không do dự nữa, lập tức cười Delta, Alpha đứng bên trái, Husky bên phải, còn Trùng Thảo thì ở trên đầu Bạch Khải, phát ra ánh sáng kim quang.

Sau đó, Bạch Khải sắc mặt nghiêm túc, nắm lấy Gamma, đối mặt với Tử Vong Kỵ Sĩ.

“Không xong, chạy mau!” Bạch Khải vỗ vỗ Delta, nó lập tức hồi ức lại, biến thành Phong Thần Dực Long, cùng Alpha và Husky chui vào hư không, lập tức bỏ chạy rất xa.

Còn Gamma bị bỏ lại, đứng trước mặt Tử Vong Kỵ Sĩ, trực tiếp kích hoạt Song Sinh khế ấn.

Oanh! Một cụm mây dạng nấm khổng lồ bùng nổ lên, tà năng và Thánh Quang va chạm tạo ra sức mạnh khổng lồ bao trùm lấy Tử Vong Kỵ Sĩ, thậm chí Bạch Khải cùng những người khác đã chạy xa hàng trăm mét cũng bị ảnh hưởng bởi sóng xung kích.

“Đến ngũ giai rồi, sức tàn phá của vụ nổ này càng trở nên khủng bố hơn.”

Nhìn thấy Gamma tự bạo phát ra sức mạnh mạnh mẽ, Bạch Khải không khỏi chép miệng, tay trái tụng chú, vừa mới thì triển ve sầu thoát xác, Gamma liền xuất hiện trong tay hắn.

“Két phốc két phốc.”

“Chủ nhân, Gamma hơi mệt, muốn nghỉ ngơi một chút.”

Lúc này Gamma phát ra ánh sáng hoàn toàn không còn, giống như tan chảy trong tay Bạch Khải, nói năng cũng yếu dần. Để đảm bảo sức mạnh tối đa, Gamma gần như chỉ lưu lại sức mạnh của ve sầu thoát xác, những thứ khác đều được rút vào Song Sinh khế ẩn, giờ đây bên trong Gamma gần như không còn chút năng lượng nào.

“Không sao, người nghỉ ngơi đi, lần này làm rất tốt.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ, thu hồi Gamma vào không gian, cùng lúc lại một lần nữa sử dụng viên đá truyền tống để rời khỏi.

Dù Gamma tự bạo rất mạnh, nhưng đây vẫn là sinh vật truyền kỳ, hơn nữa còn có liên quan đến Tử Vong chi lực, ai biết liệu có gây ra hiệu ứng lớn hay không, chỉ có cách trốn sớm thì hơn.

Liệu Tử Vong Kỵ Sĩ có đuổi theo hay không, Bạch Khải không thể nói chắc được.

Trước tiên là Thái Dương bí cảnh, rồi lại đến hoàng hôn Đại Lăng Tẩm, Tử Vong bàn tròn dường như có cách trực tiếp tiến vào bí cảnh? Hay là có một người nào đó sở hữu thiên phú phá không? Lần này chưa kịp để Bạch Khải kích hoạt viên đá truyền tống, một thanh trường kiếm màu đen đã từ nơi xa bay tới.

Thấy vậy, Alpha lập tức vùng kiếm đón đỡ, nhưng thanh kiếm đã bay ngược trở lại, tay của Alpha cũng bị chấn động làm cho xuất hiện nhiều vết rách.

“Chết tiệt, sinh vật truyền kỳ quả nhiên không dễ dàng đánh bại.”

Bạch Khải suy nghĩ nhanh chóng, tìm kế thoát thân, trong khi Alpha và những thú cưng còn lại đã chắn trước mặt hắn, chuẩn bị cho chiến đấu.

Giờ không thể chạy thoát, không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chiến đấu.

Khi mọi người cảnh giác nhìn, Tử Vong Kỵ Sĩ chậm rãi bước ra từ đám bụi do vụ nổ tạo ra.

So với trước, Tử Vong Kỵ Sĩ rõ ràng có chút chật vật.

Sự va chạm giữa Thánh Quang và tà năng tạo ra vụ nổ không thể nào dùng mắt thường để đánh giá.

Dù là một sinh vật truyền kỳ như Tử Vong Kỵ Sĩ, cũng đã chịu thương tổn.

Có thể thấy, nếu chờ Gamma thăng cấp lên quân vương, sức mạnh tự bạo sẽ còn vượt trội hơn nữa.

Nhưng giờ nhìn lại, dường như không có cơ hội.

Mục tiêu rõ ràng của Tử Vong Kỵ Sĩ là Alpha, rút kiếm cắm trên đất lên, mũi kiếm chỉ về phía xa Alpha, mà Alpha rõ ràng đã hiểu điều này, toàn lực chống đỡ trước áp lực từ khí tức khủng bố của Tử Vong Kỵ Sĩ, nhưng vẫn có thể nghe thấy âm thanh cạc cạc từ các khớp nối không chịu nổi gánh nặng.

Dù đã bị Gamma tự bạo đánh lên gây tổn thất nhưng sinh vật truyền kỳ vẫn là sinh vật truyền kỳ, cho dù không mở ra lĩnh vực, áp lực mang lại cũng không phải là sinh vật quân vương có thể ngăn cản.

“Lần này thật sự muốn tiêu đời rồi...”

Bạch Khải sắc mặt khó coi, người Tử Vong bàn tròn rõ ràng không nhằm vào hắn, mà hắn lại gặp phải, đúng là tự chuốc lấy hiểm nguy cho mình.

Muốn thoát khỏi một sinh vật truyền kỳ nghiêm túc, chỉ trừ khi có một thần binh trời giáng xuống cứu hắn.

Ngạch, người ta Lôi Thần không đánh lại địch nhân mà chỉ cần tượng tượng thì đã được, không biết giờ lão sư Bạch Hòa Quang có còn kịp đến không? Đúng lúc này, một bóng đen từ đầu hắn lao vút qua, trong khi Tử Vong Kỵ Sĩ đang tiến lại gần Bạch Khải dường như cảm nhận được mối đe dọa, lập tức nhanh chóng rời đi.

Oanh! Ngay khoảnh khắc Tử Vong Kỵ Sĩ rời đi, một con cự tước từ trên trời đập xuống, móng vuốt đen nhánh đâm vào đất, ngay lập tức, vùng đất vài chục mét xung quanh bị Âm Ảnh chi lực tiêu diệt sạch.

“Cửu U Minh Tước, lão sư?!” Bạch Khải kinh hãi, nghĩ đến bộ mình, không đúng, nghĩ đến lão sư, chiến thuật của ông thật sự có thể thực hiện! “Cách nơi này xa một chút, chiến đấu giữa truyền kỳ không phải người can thiệp.”

Bạch Hòa Quang đứng trên lưng Cửu U Minh Tước, nhìn về phía Tử Vong Kỵ Sĩ cách đó không xa, có chút nhíu mày.

“Lão sư, chào ngài.”

Bạch Khải khéo léo gạt đầu, kéo Alpha và các thú cưng chạy sang một bên, khi nhìn thấy một tảng đá đen bên cạnh thì liền nhặt lên.

Không chế phù thạch tầng thứ ba.

“Hôm nay thật sự là vận may tốt quá!” Nguy cơ sinh tử đã qua, tâm trạng Bạch Khải phấn chấn, tìm một chỗ an toàn, sau đó nâng kính viễn vọng lên quan sát lão sư chiến đấu.

Chiến đấu giữa các sinh vật truyền kỳ không phải lúc nào cũng có thể thấy.

Sau khi xác nhận Bạch Khải đã rời đi, Bạch Hòa Quang liền dẫn đầu tấn công, Cửu U Minh Tước với thân hình khổng lồ như một bóng ma xuất hiện trước mặt Tử Vong Kỵ Sĩ, vươn móng vuốt kim loại bóng loáng bao lấy U Minh chi lực, một móng vuốt chụp xuống Tử Vong Kỵ Sĩ.

Tử Vong Kỵ Sĩ thấy vậy lập tức giơ kiếm lên đón đỡ, nhưng khi tiếp xúc với U Minh chi lực, ngay lập tức hấn chấn động, không ngờ lại bị đánh bay ngược trở lại.

“Ôi, lão sư thật mạnh!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi tán thưởng, cho dù là Jerry lực lượng đến từ Minh Thổ thủ hộ giả cũng chỉ một kích đã đánh bại Tử Vong Kỵ Sĩ, không ngờ lão sư của bản thân lại mạnh đến vậy.

Hắn đã ôm vào một con cá lóc lớn đây! “Hòa Quang, tên gia hỏa này sao lại có vẻ như là hàng thấp kém vậy?” Cửu U Minh

Tước nhìn thấy Tử Vong Kỵ Sĩ không chịu nổi một đòn, lập tức có chút khinh thường.

“Đừng khinh thường, cố gắng bắt sống.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, Liên bang cùng hiệp hội gần đây đều đang điều tra về Tử Vong bàn tròn, nhưng mãi vẫn không có thu hoạch nào lớn, bây giờ gặp được Tử Vong Kỵ Sĩ, Bạch Hòa Quang chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội này.

“Biết rồi.”

Cửu U Minh Tước nhẹ gật đầu, nhìn về phía Tử Vong Kỵ Sĩ đang cố gắng đứng dậy, đôi mắt lóe lên vẻ trêu chọc.

Thông qua cuộc chiến vừa qua, Cửu U Minh Tước đã thăm dò được thực lực của Tử Vong Kỵ Sĩ.

Tử Vong Kỵ Sĩ thực sự nắm giữ Tử Vong chi lực, nhưng nó chỉ là một dạng biến thể của U Minh chi lực.

So sánh mà nói, Tử Vong chi lực lại không tinh khiết bằng lực lượng của Alpha cấp Quân Vương.

Nhìn về phía Cửu U Minh Tước đang nhìn chằm chằm mình, Tử Vong Kỵ Sĩ chậm rãi đứng dậy, trang bị trên người bỗng toát ra từng đường vân đỏ thẫm, giống như mạch máu của con người.

Cùng lúc đó, thân thể Tử Vong Kỵ Sĩ bỗng dựng phình ra, từng làn khói đen từ những khe hở trên khôi giáp bay ra, quỷ dị và khó nói thành lời.

“Quả nhiên là dung hợp với những thứ khác sao?” Trong ánh mắt Cửu U Minh Tước lóe lên một tia hiếu kỳ, U Minh chi hỏa bỗng nhiên hiện ra, hóa thành một con hỏa điều hướng về phía Tử Vong Kỵ Sĩ lao tới.

Tử Vong Kỵ Sĩ thấy vậy cũng không có ý định né tránh, cũng giờ thanh kiếm đỏ thẫm ra đón đỡ, một cách ngạnh kháng đốt cháy của U Minh, thậm chí chém vỡ nó ra làm hai.

Khi mà U Minh chi hỏa bị chém ra, Tử Vong Kỵ Sĩ cũng nhận lấy thương tổn không nhỏ.

Nhưng ngay lúc này, Tử Vong Kỵ Sĩ dường như đã rơi vào điên cuồng, đối với những vết thương trên cơ thể chẳng chút

đề tâm, khói đen trên người càng lúc càng dày, một bước dậm chân, thân thể như tên bắn biến mất tại chỗ, đánh về phía Cửu U Minh Tước.

“Ôi trời, đây là Berserker (cuồng chiến sĩ)?”

Chương 497:

Gửi Hồn Chú Ân “A ô?” (Nhân loại, người lại đang nói cái gì kỳ quái vậy?) Beita tò mò nhìn Bạch Khải, không hiểu rõ lắm những gì Bạch Khải đang nói, nhưng có vẻ như hắn đã biết được nhiều tác phẩm kỳ lạ từ Bạch Khải.

“Không ngờ thủ lĩnh dạy cho ta những thứ này lại đều là thực sự, ngay cả hình thái chiến đấu của những địch nhân này cũng đoán được, thật không hổ là thủ lĩnh!” Trùng Thảo với ánh mắt tràn đầy sùng bái nhìn Bạch Khải, trong đầu không ngừng suy đoán các tác phẩm so sánh.

“Két két.”

(Lão đại, đầu Tử Vong Kỵ Sĩ này hình như cũng có chút khác biệt so với lần trước chúng ta gặp.) Alpha nhìn Tử Vong Kỵ Sĩ đang bị Cửu U Minh Tước trêu chọc, đột nhiên mở miệng.

“Ta cũng đã phát hiện.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trước đó ở Thái Dương bí cảnh hắn đã nhận thấy rằng Tử Vong Kỵ Sĩ kia, mặc dù bị Minh Thổ thủ hộ giả đánh có chút chật vật, nhưng cảm giác áp bách rõ ràng mạnh hơn.

Bất quá, điều quan trọng là, Tử Vong Kỵ Sĩ trong Thái Dương bí cảnh hình như có lực tử vong hơn so với cái trước mắt này.

“Đầu Tử Vong Kỵ Sĩ này dường như không có linh hồn, cảm giác như là một khôi lỗi đang bị ai đó điều khiển từ xa.”

Jerry đưa ra ý kiến của mình, nói: “Tuy nhiên, ta không cảm nhận được sự tồn tại của một linh hồn khác.”

“Khôi lỗi? Là khôi lỗi cấp truyền kỳ à?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, đột nhiên hứng thú với Tử Vong Kỵ Sĩ.

Có thể điều khiển một khôi lỗi cấp truyền kỳ từ xa, cảm giác thật giá trị nghiên cứu.

Phía bên kia, Cửu U Minh Tước rõ ràng cũng phát hiện ra sự khác thường của Tử Vong Kỵ Sĩ, liền không còn đùa nghịch mà triển khai U Minh lĩnh vực.

Chỉ trong thoáng chốc, thiên địa trở nên âm u, Tử Vong Kỵ Sĩ vốn điên cuồng đột nhiên đứng yên, bị Cửu U Minh Tước nhẹ nhàng tóm lấy, lập tức tan rã, mảnh vỡ lăn lóc khắp nơi.

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải lập tức quay lại, nói: “Lão sư, đầu Tử Vong Kỵ Sĩ này...”

“Ta nhìn ra, cái này so với chiêu mà ngươi từng gặp phải có chút khác biệt.”

Bạch Hòa Quang cúi người xuống, quan sát Tử Vong Kỵ Sĩ trước mặt, chợt rơi vào trầm tư.

Bạch Khải thấy vậy cũng không lãng phí thời gian, lập tức kêu gọi Shuke nghiên cứu, cuối cùng phát hiện bên trong giáp ngực của Tử Vong Kỵ Sĩ có một ký hiệu đặc biệt.

“Loại ký hiệu này, chưa thấy qua phải không?” Dù nói thời gian học tập chưa lâu, nhưng Bạch Khải cũng coi là khá hiểu biết về ký hiệu, hiện đại ký hiệu, Pháp Đế ký hiệu, Nguyên Thủy ký hiệu đều có lướt qua.

Nhưng hiện tại trên người Tử Vong Kỵ Sĩ cái này, Bạch Khải lại thực sự chưa thấy qua.

“Đây không phải là ký hiệu, mà là chú ấn.”

Bạch Hòa Quang đến gần Bạch Khải, nói: “Ta không nhìn lầm, cái này hẳn là Gửi Hồn chú ấn, có người đã ký thác tinh thần lực của mình vào trên đó, kích hoạt Tử Vong Kỵ Sĩ này.”

“Gửi Hồn chú ấn?” Bạch Khải ánh mắt lóe lên ánh sáng ham học, trong khi đó Shuke cũng im lặng mở ra hệ thống thu hình, chuẩn bị ghi chép lại từng câu nói của Bạch Hòa Quang.

“Chú ấn thực ra cũng coi là biến thể của ký hiệu, chỉ xuất hiện trong thời kỳ luyện kim thuật thịnh hành của Chân Lý hoàng triều, sau đó dần dần biến mất.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, rồi nói: “Chân Lý hoàng triều tồn tại trong thời gian rất ngắn, đồng thời nội dung liên quan đến nó có phần cấm kỵ, nên liên bang không có lưu truyền trong lịch sử.”

“Chân Lý hoàng triều, luyện kim thuật?” Bạch Khải nghe vậy thì càng tỏ ra hiếu kỳ, nhưng Bạch Hòa Quang dường như cũng không có ý định tiếp tục giải thích cho Bạch Khải, mà

hỏi: “Người làm sao phát hiện ra đại lăng tẩm này?” “Xem như ngoài ý muốn đi.”

Bạch Khải thuật lại chuyện mình ở bên ngoài tìm kiếm ký sinh thú, sau đó phát hiện đại lăng tẩm vào lúc hoàng hôn và báo cho Bạch Hòa Quang.

Tất nhiên, không thể bỏ qua chuyện về dung nham người.

“Hoàng hôn đại lăng tẩm, Pháp Đế...”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Nơi này bí cảnh người tạm thời không nên thăm dò, chờ ta tìm được tất cả cửa ra vào an toàn xong thì hãy nói.”

“Lão sư tốt.”

Bạch Khải gật đầu liên tục, tuy hắn rất muốn ở đây trò chuyện thêm với Alpha và các kiếm thị khác, nhưng ai mà biết liệu có Tử Vong Kỵ Sĩ khác không? Hắn không thể đảm bảo lần sau Bạch Hòa Quang sẽ kịp thời tới.

“Đúng rồi lão sư, các người sao lại đến đây? Không phải đi xử lý mấy chuyện về xiềng xích sao?” Bạch Hòa Quang nói: “Vốn là, Tần hội trưởng báo cho ta rằng người vô tình tiến vào một hoàng hôn đại lăng tẩm, ta mới phải đến đây.”

Nói đến đây, Bạch Hòa Quang không khỏi nhìn về phía Tử Vong Kỵ Sĩ bên cạnh, nói: “Thực ra ta không thể đến sớm như vậy, nhưng mà cửa vào bí cảnh đột nhiên mở ra nên ta mới có thể vào, nếu không lần này người sẽ rất khó thoát thân.”

“Ta đoán có lẽ Tử Vong bàn tròn có cái gì đó không nhìn thấy về bí cảnh phòng ngự, ta sẽ để người điều tra trọng điểm.”

“Lão sư, có thể hay không là đối phương có vài người có khả năng phá hủy thiên phú?” Bạch Khải đưa ra ý kiến của mình.

“Không loại trừ khả năng, nhưng vẫn cần điều tra một lần.”

Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải, nói: “Nhưng như vậy, người đơn độc ra ngoài thì mạo hiểm rất lớn, trong thời gian tới người tạm thời không nên ra ngoài, cứ ở lại thành phố Cổ Túc, chờ khi trở về tổng bộ báo cáo thành quả huấn luyện, ta sẽ giúp người nghĩ ra vài biện pháp.”

“Vậy thì phiền phức lão sư.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ nhàng, thấy Bạch Hòa Quang thu hồi Tử Vong Kỵ Sĩ, đột nhiên nghĩ đến điều gì, liền đưa tầng thứ ba không chế phù thạch mà mình vừa mới nhặt được cho Bạch Hòa Quang, nói: “Lão sư, đây là tầng thứ ba không chế phù văn.”

Bạch Hòa Quang nhận lấy không chế phù văn và nhìn qua một lượt, nói: “Sản phẩm thời kỳ Âm Đế, đại lăng tẩm này có niên đại còn xa xưa hơn ta nghĩ, nếu như khai thác ra, thu hoạch tuyệt đối không nhỏ.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang ném lại không chế phù văn cho Bạch Khải, nói: “Đồ vật này người giữ lại, chờ ta xác định an toàn nơi đây thì người lại tiếp tục thăm dò.”

“Tốt.”

Bạch Khải thu lại phù văn, nói: “Vậy lão sư chúng ta tiếp theo làm gì? Đi thẳng về à?” “Tần hội trưởng họ rất lo lắng cho người, nên tốt nhất hãy rời khỏi đây trước, còn lại ta sẽ xử lý.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang liền cười Cữu U Minh Tước bay xa.

“Lão sư tới lui như gió thật sự là...

không học được!” Bạch Khải lắc đầu, rồi kích hoạt Truyền Tống phù thạch trong tay. ... Đồi Vong Linh.

Tần hội trưởng nhìn hoàng hôn đại lăng tẩm không có động tĩnh gì, lo lắng đi đi lại lại.

Bạch Hòa Quang đã vào được gần nửa ngày, nhưng vẫn không có bất kỳ dấu hiệu gì.

Dù Bạch Hòa Quang có thực lực mạnh mẽ đến đâu, nhưng độ nguy hiểm của Vu Yêu đại lăng tẩm không thể so với bình thường, nếu không kịp thời đến, Bạch Khải thật sự sẽ gặp nguy hiểm.

“Bạch!” Đúng lúc này, một ánh sáng lóe lên, cửa vào phần mộ lại một lần nữa sáng lên, một bóng dáng xuất hiện trước mặt Tần hội trưởng.

“A, Tần hội trưởng, Đồng giáo sư, và mấy vị quán chủ, các người đều ở đây sao?” Bạch Khải vừa mới xuất hiện đã thấy xung quanh đầy người.

“Nói nhảm, tiểu tử, ngươi mỗi ngày đều không biết an phận, chúng ta có thể không tới sao!” Tàn hội trưởng tức giận đâm cho Bạch Khải một cái, nói: “Ngươi dám xông vào Vu Yêu đại lăng tâm, ngươi tưởng mình là truyền kỳ sao?” “Ngạch, không phải không có chuyện gì sao.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, nhìn thấy Đoạn Mạnh và những người khác cũng đang tò mò đánh giá mình, không nói gì về việc của Tử Vong Kỵ Sĩ.

Thấy Bạch Khải như vậy, Tàn hội trưởng hiểu ra điều gì, quan sát Bạch Khải một hồi, xác nhận hẳn không bị thương mới nói: “Ngươi trước về nghỉ ngơi đi, chờ ta sắp xếp xong nơi này, ta sẽ đến tìm ngươi.”

“Được rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù không phải chính diện chiến đấu với Tử Vong Kỵ Sĩ, nhưng ở khoảng cách gần như vậy mà gặp phải áp lực từ sinh vật truyền kỳ, Bạch Khải cũng cảm thấy có chút mệt mỏi.

Hắn nhanh chóng về nhà nghỉ một giấc, sau đó sẽ suy nghĩ các chuyện khác.

Nhìn thấy Bạch Khải rời đi, Tào Tôn Lưu ba nhà cũng không có ý định ở lại thêm nữa, chủ động cáo từ Tàn hội trưởng.

“Tàn hội trưởng, chúng ta về thôi, vừa lúc chúng ta cũng có vài chuyện cần trao đổi với Bạch Khải.”

Tào Tấn nói.

“Tốt, vậy xin phiền phúc ba vị rồi.”

Tàn hội trưởng tự nhiên biết viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần là gì, nên không ngăn cản.

Có sự trợ giúp của ba nhà tập đoàn này, đối với tương lai phát triển của Bạch Khải cũng là điều tốt.

Ba người lần lượt rời đi, còn Tư Mã Tịnh như vừa tỉnh mộng, nhìn ba người đã rời xa, nói: “Vậy Tàn hội trưởng, vẫn bối xin cáo từ trước.”

“Hừm, không tiễn.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, sau đó không còn để ý nữa, Tư Mã Tịnh cũng không thèm để ý, chỉ lặng lẽ triệu hồi sủng thú, hướng theo mấy người đuổi theo. ...

Thành phố Cổ Túc.

Bạch Khải nhìn ba người bồi tiếp hần đứng bên cạnh, nói: “Cảm ơn ba vị quán chủ, bây giờ ta tự về được rồi.”

Tào Tấn ba người gật đầu nhẹ, nói: “Vậy thì tốt, chúng ta không làm phiền người, chờ viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần có được kế hoạch định ra, chúng ta sẽ lại đến liên hệ với người.”

“Tốt, vậy ta trước xin cáo từ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu hướng ba người, sau đó nhanh chóng tiến về nhà. Đã bị vây quanh hoàng hôn đại lãng tằm lâu như vậy, cũng không biết phụ mẫu có gấp không.

Nhìn Bạch Khải rời đi, Tào Tấn ba người im lặng một hồi.

“Tiểu tử này có thể giày vò như vậy, cùng hần kết giao thật sự có thể chứ?” Tôn Diêm chủ động phá tan im lặng, nói: “Trong nhà những lão già ấy không phải luôn chú trọng đến an toàn sao?” Lưu Bội lắc đầu, nói: “Bạch Khải chắc chắn sẽ trở thành truyền kỳ, nhưng hần đáng để chúng ta xem trọng lại chính là khả năng nghiên cứu khoa học của hần, không nhìn thấy Võ Hầu tập đoàn gần đây phát triển nhanh chóng sao?” “Chúng ta hiện tại đã xác định quan hệ hợp tác với Bạch Khải, không cần phải suy nghĩ nhiều, hợp tác tốt là được.”

Tào Tấn nói với giọng nghiêm túc: “Nếu như có thể thông qua đó đạt được mối quan hệ hợp tác tốt với hiệp hội, đối với tương lai ba nhà chúng ta cũng có rất nhiều lợi ích.”

“Về phần Trung Hồ tập đoàn bên kia, thái độ vẫn chưa rõ ràng, chúng ta cần phải cẩn thận với họ.”

Lưu Bội và Tôn Diêm nghe vậy đều nhẹ gật đầu, trao đổi ánh mắt với nhau, rồi hướng về phía nhà của Tinh Linh mà bay đi.

Sự việc viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần vẫn chưa kết thúc, họ cần phải dành thời gian cho nó.

Liên bang gần đây đang không yên ổn, nên những tập đoàn này cũng không thể yên ổn, rời xa đạo quán lâu như vậy không

phải là kế lâu dài.

Chương 498:

Ta thật sự là vô tội! Tại nhà Bạch Khải.

Nhìn thấy Bạch Ngôn cùng Lạc Trúc bận rộn bên bàn, Bạch Khải không khỏi cảm thán.

“Ta đột nhiên muốn ra ngoài một chút...”

A ô ~ (Bản thân cảm thấy, con người người rời nhà trốn tránh thật ra cũng không khác biệt gì lắm.) Beita đứng bên cạnh, đồng tình vỗ vai Bạch Khải, rồi lên lút thêm vào một câu.

“Người hôm nay không được ăn, đợi ta nghĩ thông suốt sẽ mời người bữa khác.”

A ô! (Người ơi, sao người có thể như vậy với mình chó thế chứ!) Nghe vậy, Beita liền đơ người.

Trong lúc Bạch Ngôn và Lạc Trúc đang bận rộn, họ mới nhận ra có Bạch Khải xuất hiện.

“Nhi tử, con về rồi à? Vừa lúc, bên cạnh chúng ta đang cần một ít vật liệu, đây là danh sách, con giúp chúng ta mua một chút nhé.”

Lạc Trúc ném một tờ danh sách cho Bạch Khải, sau đó lại lo lắng quay lại với những nghiên cứu, ánh mắt dán chặt vào bản thiết kế, rõ ràng là đang vẽ về Long Tử Thú.

Hắn thầm cảm thấy may mắn vì đã đưa Long Tử Thú ra ngoài, nếu không chắc chắn sẽ bị phụ mẫu mắng cho một trận? Hơn nữa, hai người này thật sự không nhận ra con trai mình đã mất tích vài ngày rồi sao? “Shuke, đưa cái danh sách này đi mua giúp ta, ta đi ngủ một lát đã.”

Bạch Khải quăng danh sách cho Shuke, sau đó thẳng tiến vào phòng ngủ.

“Rất nhiều, Ngự Thú sư người chắc chắn có thể thả xuống đây chứ?” Shuke nhìn lướt qua các vật liệu trong danh sách, không nhìn được mà chất vấn.

“Người tự xem mà xử lý đi, ta không gánh nổi đâu.”

Bạch Khải ngáp một cái, thể xác và tinh thần đều mệt mỏi, hắn chỉ muốn nằm lên giường ngủ thật ngon, mọi chuyện khác để sau.

Tỉnh dậy rồi nói.

Thấy Bạch Khải như vậy, Shuke cũng không quấy rầy, nhanh chóng kết nối internet, đi mua sắm.

“Nhiều vật vậy, phải tìm một nơi rộng rãi để chứa chứ.”

...

“A...”

Lâu không ngủ mà thoải mái như thế.”

Bạch Khải duỗi lưng, gương mặt tràn đầy sự thỏa mãn.

Một ngày không dùng tâm tưởng, không học tập trong giấc mơ, không làm nghiên cứu, cảm giác này thực sự không tệ.

“Shuke, bây giờ là mấy giờ rồi? Có ai tìm ta không?” Bạch Khải nhìn ra ngoài thấy mặt trời đã lên cao, hỏi Shuke.

“Bây giờ là bảy giờ sáng, tạm thời không ai tìm Ngự Thú sư cả.”

Shuke bước đến gần Bạch Khải, nói: “Còn nữa, Ngự Thú sư, tất cả những gì người để cho ta mua đã được gửi đến trang viên ngoại ô, ta đã cho cha mẹ người biết.”

“Trang viên? Khi nào ta có trang viên vậy?” Bạch Khải ngạc nhiên, trong khi Shuke đã mở nhật ký mua sắm ra cho hắn xem.

“Ngự Thú sư, những tài liệu người mua chiếm diện tích lớn quá, không thể để trong nhà được, vì vậy ta đã giúp người thuê một cái trang viên ở ngoại ô.”

Shuke bình thản giải thích, sau đó không đợi Bạch Khải chất vấn, liền thuật lại cuộc nói chuyện hôm qua giữa họ.

Bạch Khải câm nín, kế hoạch của Shuke khiến hắn không kịp chuẩn bị, mà khi thấy số tiền chi tiêu cho việc thuê trang viên, hắn càng cảm thấy đau lòng.

Mình có thể mua được bao nhiêu vật liệu với số tiền đó chứ...

“Thật là tiêu pha quá đổi...”

Bạch Khải đau đầu, nhưng bây giờ mọi thứ đã được quyết định, không có cách nào khác.

“Được rồi, đã mua thì cứ mua, phải trang trí cho đẹp, sau này có việc gì thì chạy đến căn cứ làm.”

Bạch Khải đứng dậy, hỏi: “Đúng rồi, có tin tức gì từ phía Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm không? Lão sư có trở về không?” Shuke lắc đầu, đáp: “Tần hội trưởng và mọi người vẫn ở đồi Vong Linh, chắc Bạch truyền kỳ chưa đi ra đâu.”

Nghe vậy, Bạch Khải cũng hiểu.

Theo ý lão sư, Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm là sản phẩm từ thời Âm Đế, giờ cách đó đã hơn bốn ngàn năm, chắc chắn không hề dễ dàng để thăm dò.

“Thật đáng tiếc, nếu không phải vì Tử Vong bàn tròn, Alpha chắc chắn có thể tiếp tục tăng cao.”

Tầng thứ ba có nhiều Âm Ảnh chi lực như vậy, nhìn lên mấy tầng tiếp theo, có lẽ chỉ cần ở đó ngủ cũng đã có thể thăng cấp rồi? Nghĩ đến đây, Bạch Khải bỗng nhớ ra điều gì, vội hỏi: “Shuke, cái Gửi Hồn chú ấn trên người Tử Vong Kỵ Sĩ vẫn được bảo quản chứ?” Shuke nhẹ gật đầu, đưa hình chiếu 3D của Gửi Hồn chú ấn ra trước mặt Bạch Khải.

“Luyện kim thuật, nhìn có vẻ rất thú vị, sao lại bị phong ấn nữa nhỉ?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, trong đầu tràn ngập ý tưởng nghiên cứu.

“Đi đi, về căn cứ nghiên cứu một chút, chế tạo ra chú ấn cho sinh vật truyền kỳ, giá trị nghiên cứu không thể xem thường đâu.”

Khi Bạch Khải trở lại căn cứ, Shuke không khỏi thở dài.

Nếu không phải cả gia đình, từng người nghiên cứu đều giống như bị điên vậy.

A ô? (Bản thân cảm thấy, người thật sự giống loại chó này sao? A ô ô...

Shuke, người lại còn sạc điện cho bản thân nữa chứ!) ... Đồi Vong Linh.

Tại tầng thứ nhất của Bạch Khải giữ chỗ, công việc giải mã Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm trở nên thuận lợi hơn, cái Đại Lăng Tẩm đầy bụi bặm này cuối cùng cũng được phơi bày trước mắt nhân loại.

Cùng lúc đó, Bạch Hòa Quang từ bên trong Đại Lăng Tẩm bước ra.

“Hòa Quang, sao vẫn ở bên trong lâu vậy?” Tàn hội trưởng hỏi.

“Kiểm tra một số tầng trước, sửa chữa vài chỗ, nên trì hoãn một chút thời gian.”

Bạch Hòa Quang tìm cách tránh nặng tìm nhẹ giải thích, Tàn hội trưởng gật đầu, nói: “Cần phái người đến thăm dò thêm không?” Bạch Hòa Quang dừng một chút, nói: “Hai tầng trước có thể mở ra cho những Ngự Thú sư trẻ thuộc Vong Linh hệ, đối với việc trưởng thành của sủng thú rất có lợi, còn những hệ khác thì cũng giúp ích cho việc huấn luyện thực chiến.”

Tàn hội trưởng nghe vậy gật đầu nói: “Hiểu rồi, ta sẽ sắp xếp người đi thăm dò, sau đó sẽ thực hiện các bước tiếp theo.”

Bạch Hòa Quang hiểu ý, nói: “Ta về trước một chuyến, việc ở đây giao cho hội trưởng.”

“Tốt, người nhớ nghỉ ngơi một chút, gần đây chuyện có vẻ rất nhiều.”

Tàn hội trưởng nhìn Bạch Hòa Quang vài lần, ánh mắt thoáng hiện sự bất đắc dĩ.

Là một trong những chiến lực hàng đầu của liên bang, trách nhiệm của Bạch Hòa Quang rất nặng nề, đặc biệt trong thời buổi rối ren này.

Không riêng gì Bạch Hòa Quang, ngay cả các truyền kỳ khác hay những bậc đại sư lục giai cũng đang gấp rút.

Sau khi tiễn Bạch Hòa Quang, Tàn hội trưởng quay đầu nhìn về phía Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm, ánh mắt lóe lên tia sáng.

Một ngôi Đại Lăng Tẩm Vu Yêu, đằng sau nó có giá trị không thể so sánh với Tháp Song Tử đâu.

Không, nếu có thể toàn bộ phát triển, đó chính là một truyền kỳ sinh vật Vong Linh! ...

Căn cứ bí cảnh.

Bạch Khải hơi đau đầu nhìn những bản vẽ nằm trước mặt, dùng sức nhéo nhéo trán của mình.

Chú ấn này nhìn có vẻ giống như phù văn, nhưng cấu trúc bên trong hoàn toàn khác biệt.

Nhìn như đơn giản Gửi Hồn chú ấn, nhưng bên trong chứa đựng thông tin phong phú hơn nhiều so với các loại phù văn thông thường.

“Lần sau về tổng bộ, phải vào Tháp Tri Thức xem có tài liệu về luyện kim thuật không.”

Bạch Khải thu lại bản vẽ, tạm thời bỏ qua chuyện về Gửi Hồn chú ấn.

“Chờ lâu như vậy, lão sư hẳn cũng muốn trở về rồi, ra ngoài xem một chút thôi.”

Bạch Khải bước ra khỏi phòng nghiên cứu thì thấy Alpha đang dẫn theo sáu kiếm thị, không đúng, là năm kiếm thị cùng Âm Giáp kiếm kỵ đang huấn luyện trên một mảnh đất hắc thổ, Âm Ảnh chi lực đang dần dần bị họ hấp thụ.

Nói về thành quả lớn nhất từ lần thu hoạch tại Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm, ngoài việc Alpha thu được sáu món đồ trang sức, thì chính là nơi này đất đã bị Âm Ảnh chi lực thẩm thấu rồi.

Nhìn Alpha và những người khác, Bạch Khải không dừng lại, rời khỏi căn cứ bí cảnh.

Vì Bạch phụ Bạch mẫu đã đến trang viên làm nghiên cứu, ngôi nhà của Bạch Khải lại trở nên yên tĩnh như xưa.

Nhưng khi hắn vừa bước ra sân, đã thấy một bóng người đứng đó. Đó không phải Bạch Hòa Quang thì là ai.

“Người đang nghiên cứu Gửi Hồn chú ấn đúng không?” Thấy Bạch Khải từ bí cảnh đi ra, Bạch Hòa Quang lập tức hiểu, nói: “Người có thiên phú hiếm có trong lịch sử liên bang, ở mỗi lĩnh vực nào cũng có thể thể hiện, nhưng tốt hơn hết là nên tập trung vào một lĩnh vực, đừng phân tán quá nhiều.”

“Ngạch, ta biết lão sư.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, nhận thấy việc nghiên cứu chú ẩn tốn quá nhiều công sức, hai ngày này hầu như hắn không làm gì khác ngoài việc nghiên cứu cái này mà thu hoạch lại quá ít. Ừ, chờ sau khi có được tài liệu cơ bản về luyện kim thuật lại nghiên cứu tiếp.

Nhìn thấy vẻ mặt Bạch Khải như vậy, trong mắt Bạch Hòa Quang lóe lên sự bất đắc dĩ, nhưng cũng không nói thêm gì.

“Ta đã sửa chữa xong sáu lỗ thủng ở trước của Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm, Tử Vong bàn tròn khó có thể vào nữa, nhưng vẫn nên an toàn, ngoài ba tầng trước, phía sau các tầng ngươi tạm thời không nên mạo hiểm.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, hành tung của Tử Vong bàn tròn thật sự khó mà nắm bắt, cho dù Bạch Hòa Quang không nhắc, hắn cũng chẳng dám tùy tiện mạo hiểm.

Nhìn tình hình bây giờ, vẫn là nên ở nhà tập luyện cho vững chắc đã.

“Đúng rồi, ta nghe nói Võ Hào Tập Đoàn cùng ba nhà trong trung bộ định liên minh thành lập viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần?” “Ngạch, đúng vậy, Gia Cát thúc thúc nói rằng quy mô nhóm nghiên cứu về phù văn tiến hóa và vũ trang tiến hóa hiện nay quá nhỏ, hạn chế quá lớn, nên quyết định mở rộng thành một viện nghiên cứu.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, nói: “Ban đầu ta định từ chối, nhưng mà...”

“Không cần từ chối.”

Bạch Hòa Quang khoát tay, nói: “Liên bang có vô số tập đoàn, nhưng xếp hàng đầu chỉ có mười cái, Tào, Tôn, Lưu ba nhà nằm trong số đó.

Có thể hợp tác với họ thì phát triển của ngươi sau này sẽ rất có lợi.”

“Để trở thành một Ngự Thú sư truyền kỳ, chỉ dựa vào bản thân thì không thể nào đâu.”

Bạch Khải suy tư, quả thật, khi Alpha lên đến cấp bậc Quân Vương, hắn cũng cảm thấy tốc độ tăng trưởng của Alpha ngày

càng chậm lại; để trở thành một sinh vật truyền kỳ, tài nguyên cần thiết thật sự rất đáng kinh ngạc.

Hơn nữa, hấn muốn bồi dưỡng không chỉ một mình Alpha thôi.

“Còn một điều, cũng coi như là kiến nghị cá nhân của ta, người có thể kéo tập đoàn Cửu Lê vào, với quan hệ của cha mẹ người, hấn không thành vấn đề đâu.”

Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải bằng ánh mắt sâu thẳm, nói: “Quan hệ của tập đoàn Cửu Lê với hội sẽ rất hữu ích cho viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.”

Khi Bạch Khải nghe xong cũng hiểu rõ, việc này có ý nghĩa rằng hội cần phải hoàn toàn kết nối với “chiến xa.”

“Tốt, vậy ta sẽ liên lạc với bố mẹ ngay.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Khoảng thời gian này ta sẽ ở thành phố Cổ Túc, chú ý đến việc ở Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm, cũng tiện cho việc tiếp tục huấn luyện cho người.

Kế tiếp, người hãy đến nhà ta đi, tiết kiệm thời gian hơn.”

“Ngạch, lão sư, hai ngày trước ta vừa mua một cái trang viên gần nhà người, nếu không bây giờ ta sẽ chuyển đến ngay.”

Bạch Hòa Quang im lặng một lúc lâu mới nhẹ gật đầu, nói: “Hừm, vậy thì cứ chuyển qua đi.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang cười Cửu U Minh Tước, từ từ bay lên.

“Ta đi trước một bước, nhớ ngày mai đúng giờ đến nhà ta báo tin nhé.”

“Còn nữa, người trẻ tuổi, không nên quá ham hưởng thụ, không tốt cho tương lai của người đâu.”

Bạch Khải cứng đờ trước lời nói đó, trong mắt tràn đầy vẻ vô tội.

Ta muốn nói cái là mua sủng thú cho nhà ta, lão sư người có tin không?

Chương 499:

Quay Về Tổng Bộ Hoàng hôn tại Đại Lăng Tẩm. Ở tầng thứ hai.

Nhìn vào việc các Tam Âm Thi Quỷ Thú đang được chia ăn, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

“Được rồi, hôm nay huấn luyện đến đây thôi.”

Ken kết ken kết. (Tốt lão đại.) Ở một bên, Alpha nhẹ gật đầu, triệu hồi sáu kiếm thị tới bên cạnh.

So với trước, hiện tại sáu kiếm thị đã lớn hơn nhiều, khí tức cũng mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Hoàng hôn tại Đại Lăng Tẩm thật sự là nơi lý tưởng để sinh vật thuộc hệ Vong Linh thăng cấp.

“Đáng tiếc không thể tiếp tục thăm dò sâu hơn, nếu không thu hoạch chắc chắn sẽ không nhỏ.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối nói, rồi lấy ra Truyền Tống phù thạch, rời khỏi Hoàng hôn Đại Lăng Tẩm.

“Bạch Khải, ngươi đã ra rồi à? Ta còn tưởng ngươi sẽ ở thêm một chút.”

Nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, Bạch Thu Trà tỏ vẻ ngạc nhiên.

“A Trà? Người sao lại ở đây, có chuyện gì vậy?” Bạch Khải hơi nghi ngờ, còn Bạch Thu Trà thì bất đắc dĩ trả lời: “Tổng bộ đã phát thông báo cho chúng ta quay về để tiến hành tập huấn và đánh giá cuối cùng, ngươi quên rồi sao?” “Ta ở trong Hoàng hôn Đại Lăng Tẩm, không hề nhận được thông báo.”

Bạch Khải lấy điện thoại di động ra, lúc này mới nhận ra có thông báo như vậy, lập tức rất tỉnh táo.

“Vậy còn chờ gì nữa, mau lên đi!” Cuối cùng cũng có thể hồi đoái tài nguyên, ít nhất cũng là một tài nguyên cấp truyền thuyết, chỉ nghĩ đến đã khiến người ta mong đợi.

“Ta đã biết ngươi sẽ như vậy.”

Bạch Thu Trà không ngạc nhiên, chỉ chỉ phi hành khí bên cạnh, nói: “Tần hội trưởng đã sắp xếp phi hành khí cho chúng ta xong, chỉ chờ người ra thôi.”

“Đi thôi, ta đã đói khát không chịu nổi rồi!” Bạch Khải hân hoan, kéo Bạch Thu Trà đi về phía phi hành khí, lại thấy xung quanh có một số Ngự Thú Sư đang nhìn nhau đầy khó hiểu.

“Kia có phải là Bạch Khải và Bạch Thu Trà không? Họ đang lôi kéo cái gì vậy?” “Haizz, sao người không nghe nói gì? Bạch Khải đang lấy lòng nhà bên cạnh, nghe nói hai người họ...”

” “Khụ khụ! Không cần nói như vậy mờ ám!” “Người nghĩ gì vậy, ta chỉ nói là hai người gần đây đang tham gia Bạch truyền kỳ đặc huấn, ở gần nhau như vậy, chắc chắn là ngày càng quen thuộc.”

“Ta...”

” Trên phi hành khí.

Nhìn khung cảnh bên ngoài thay đổi không ngừng, Bạch Khải bắt đầu suy tư về các chuyện cần xử lý tại tổng bộ. Đầu tiên là về Lục Long Vây, sau khi hỏi ý kiến của Nicolas, nếu có thể, hẳn muốn cho Trùng Thảo dung hợp.

Thứ hai là vấn đề về hồi đoái điểm tích lũy, mặc dù tổng bộ chưa công bố, nhưng Bạch Khải tin chắc ít nhất cũng đủ để đổi lấy một tài nguyên cấp truyền thuyết, còn hai cái thì hơi khó nói.

Ngoài ra, việc tìm ra tài nguyên này sẽ dành cho ai cũng là một vấn đề đau đầu.

Còn có việc liên quan đến luyện kim thuật, không biết Lam Tháp Chủ có đồng ý cho hắn mở quyền truy cập hay không, bởi vì theo ý của Bạch Hòa Quang, luyện kim thuật hình như là một điều cấm kỵ, quả thật không cần thiết phải có được.

Và không thể quên nữa, đó là việc về Ngưu Bì Xà.

Mặc dù nó có vẻ hài hước, nhưng nó thực sự không giống các sinh vật bình thường, cần phải hỏi thêm một chút về Phạm bà bà, xem bà có thể biết gì về Ngưu Bì Xà hay không.

“Đúng rồi A Trà, lão sư đâu? Chẳng lẽ đã qua trước rồi?”
“Hừm, lão ba nói ông ấy phải đi sắp xếp một ít chuyện, nên đi trước một bước.”

Bạch Thu Trà gật đầu, nhìn bộ dạng suy tư của Bạch Khải, nói: “Đúng rồi Bạch Khải, người nghĩ có gia nhập tòa tháp nào không?” “Gia nhập tòa tháp? Ta vẫn chưa nghĩ đến.”

Bạch Khải nhún vai, hắn đã hỏi qua Bạch Hòa Quang về vấn đề này, nhưng Bạch Hòa Quang lại bảo hắn tự lựa chọn, nên hắn cảm thấy khá đau đầu.

Tri Thức Chi Tháp có tài liệu đầy đủ, bất kể là nghiên cứu hay bồi dưỡng sủng thú đều rất có lợi.

Thánh Vật Chi Tháp lại phong phú về tài nguyên, kết hợp các nguyên liệu tiến hóa và kỹ năng, có lẽ chỉ cần vài phút là có thể quét sạch kỹ năng của sủng thú lên siêu phẩm.

Cạnh Kỹ Chi Tháp thực chiến vô địch, Bạch Khải tự tin sủng thú của mình có thể dễ dàng vượt qua cấp bậc, thậm chí còn có khả năng vượt cấp chiến.

Còn Bụi Gai Chi Tháp và Nguyệt Dạ Chi Tháp, một cai quản hình phạt, một cai quản trị liệu, thật ra Bạch Khải lại không hứng thú lắm.

Còn Phán Quyết Chi Tháp, nơi đó đã là trung tâm quyền lợi của hiệp hội, Bạch Khải cũng không nghĩ mình có đủ năng lực để thực hiện ở đó, càng không cần phải suy nghĩ.

“A Trà, người định đi đâu?” Bạch Khải hỏi lại Bạch Thu Trà.
“Ta? Nếu có thể thì tạm thời ta không có ý định gia nhập tòa tháp nào cả.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Ta tu luyện theo một cách khác biệt, chỉ cần từng bước đi lên là được, gia nhập tòa tháp sẽ chiếm dụng thời gian của ta, không có nghĩa là có lợi.”

Ta sát, thiếu chút nữa quên mất cô ấy chỉ cần nhớ lại mã acc chính là được rồi.

Bạch Khải chép miệng, nếu không thì cứ không gia nhập chẳng? Dù sao cũng chỉ là nhiệm vụ được phái đi, ở lại thành phố Cổ Túc để Tàn hội trưởng phái đi, chắc chắn sẽ thoải mái hơn ở trong sáu tòa tháp. Ừm, quyết định như vậy.

“Ngô, chúng ta hình như sắp đến rồi.”

Bạch Thu Trà nhìn ra ngoài cửa sổ, các tòa tháp dần hiện rõ, nói.

“Nhanh ghê.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong mắt ánh lên sự mong đợi.

Tài nguyên, ta đến rồi! Tại tổng bộ Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

Trong đại sảnh tập kết.

Sau vài tháng, hôm nay đại sảnh lại náo nhiệt, các Ngự Thú Sư được phái đi các nơi trở về để thực hiện giai đoạn huấn luyện thứ ba.

So với những người trẻ tuổi bỗng bột trước đây, sau một thời gian huấn luyện, nhóm Ngự Thú Sư đã trở nên chín chắn và ổn trọng hơn nhiều.

Trong vài tháng qua, họ có lẽ đã học hỏi và tăng cường kỹ năng tại nhiều vị trí khác nhau, cũng đã chịu đựng được một lần “đòn đau” của xã hội, nên họ không còn kiêu ngạo như trước nữa.

Tuy nhiên, vẫn có vài trường hợp ngoại lệ.

“Cổ Sơn, sao ngươi lại không tiếp điện thoại ta liên tục mấy tháng nay, có phải là ngứa da không vậy!” Chu Diễm tỏ vẻ khó chịu, nắm chặt cổ Cổ Sơn, đột nhiên phát lực, làm Cổ Sơn không kịp trở tay, hai mắt trắng dã, suýt chút nữa thì ngất.

“Ta nói Chu Diễm, nếu ngươi không buông tay, Cổ Sơn có thể sẽ không sống nổi.”

Tiêu Nguyên thấy vậy thì bất đắc dĩ nói, “Đại gia lâu như vậy không gặp, sao ngươi lại dùng sức mạnh như thế.”

“Thì ai bảo tên này lại không trả lời tin nhắn của ta.”

Chu Diễm hừ lạnh một tiếng, nhưng vẫn buông tay khiến Cổ Sơn thở phào nhẹ nhõm.

“Diễm tử, ngươi càng ngày càng bạo lực, chắc chắn Cổ Sơn thời gian tới sẽ rất khổ sở.”

Bạch Vũ Hiểu từ bên ngoài đi vào, thấy sắc mặt Cổ Sơn trắng bệch không khỏi trêu chọc, nói: “Cổ Sơn mấy tháng này chắc

chấn mãi mê huấn luyện, đã thăng cấp lên tứ giai Ngự Thù Sư, còn điện thoại di động thì cha hắn đã tịch thu.”

Khi nghe vậy, sắc mặt Chu Diễm lập tức bớt căng thẳng hơn.

“Cổ Sơn, ngươi đã lên cấp bốn sao? Tốc độ này không chậm nhỉ.”

Tiêu Nguyên nghe vậy cũng nhìn có chút kinh ngạc, tứ giai Ngự Thù Sư, song thiên phú, tám đầu sủng thú, Cổ Sơn vậy là đã bắt đầu quật khởi rồi.

“Bạch Tháp Chủ đối xử với ta rất tốt, cho nên tốc độ thăng cấp nhanh hơn trước nhiều.”

Bị mọi người nhìn chằm chằm như thế, Cổ Sơn cũng cảm thấy ngại ngùng.

“Từ lý thuyết mà nói, cần có thời gian để tăng cấp song thiên phú khó khăn gấp đôi đơn thiên phú, không cần tự coi thường mình như vậy.”

“Ta sát, Tình nhi khi nào thì ra vậy, sao im lìm thế.”

Đột nhiên tiếng nói này khiến Chu Diễm giật mình, khi nhìn thấy Lục Tình bước vào, không thể không phản nản.

“Ta đã vào một lúc rồi, chỉ là ngươi không chú ý đến mà thôi.”

Lục Tình đẩy kính, liếc nhìn bàn tay Chu Diễm với năm nét chú văn, nói: “Làm ngũ giai Ngự Thù Sư, ngươi cần phải đề cao cảnh giác hơn.”

“Tình nhi...”

Chu Diễm nghe vậy che mặt thở dài, sau đó nhận ra Lục Tình cũng đang ở ngũ giai, không khỏi kêu lên: “Tình nhi, ngươi cũng đã lên ngũ giai rồi? Ngươi không phải lúc nào cũng chỉ mãi mê đọc sách ở Tri Thức Chi Tháp sao?” “Đọc sách có liên quan gì với việc thăng cấp?” Lục Tình lắc lắc quyển sách trong tay, nói: “Nếu cố gắng đọc thêm hai bộ sách, sẽ có lợi cho sự phát triển trong tương lai của ngươi.”

“Không, ta không thể nhìn nổi loại đồ chơi đó.”

Chu Diễm nghe vậy lập tức khoát tay, nói: “Nếu muốn đọc sách thì tìm Lý Mộ đi, hắn chắc chắn sẽ vui lòng đọc cùng ngươi.”

Lục Tình nghe vậy im lặng, trong khi Tiêu Nguyên thì nhìn quanh và hỏi: “Đúng rồi, các người có thấy A Trà và Bạch Khải không?” “Không thấy, nhưng hai người này đều quay về thành phố Cổ Túc, hẳn là sẽ cùng nhau đến đây.”

Chu Diễm lắc đầu, sau đó ánh mắt lóe lên một ý chí chiến đấu.

“Bây giờ ta đã lên ngũ giai, vừa lúc tìm hai người đó luyện tập một chút, còn điểm tích lũy tranh đấu vẫn có hiệu lực chứ?”

“Người thực sự là...”

Tiêu Nguyên cười bất đắc dĩ, trong khi Lý Mộ đột ngột lên tiếng: “Bọn họ đến rồi.”

Nghe vậy, mọi người đều nhìn lại, thấy Bạch Khải và Bạch Thu Trà đang cười Cốt Long từ trên không hạ xuống.

“Các vị, rất lâu không gặp... Ủa, Chu học tử, tại sao ngươi lại đập ta vậy!” Bạch Khải từ lưng Cốt Long nhảy xuống, chào hỏi mấy người, vừa định khoát tay áo thì nhìn thấy Chu Diễm đột nhiên lao tới định đá mình, vội vàng nghiêng người tránh.

“Không có gì, chỉ là muốn xem ngươi có lười biếng hay không.”

Chu Diễm liền thoáng, chỉ vào Bạch Khải, nói lớn: “Bạch Khải, ta muốn khiêu chiến với ngươi, báo thù cho điểm tích lũy đã mất trước đây!” Nghe vậy, sắc mặt Bạch Khải lập tức tối sầm lại, người này vẫn quá hiếu chiến, chẳng lẽ không biết trận tranh điểm tích lũy đã kết thúc rồi sao? “Diễm tử, cuộc chiến tranh đoạt điểm tích lũy đã kết thúc rồi, cho dù ngươi có thắng cũng không thể lấy lại được, mà lại...”

” Bạch Thu Trà muốn nói nhưng lại ngậm ngừng, sau đó thay đổi lý do: “Mà lại sắp tới sẽ kết thúc tổng kết, ngươi giờ khiêu chiến liệu có sợ giáo quan Lãnh không?” “Khụ khụ khụ...”

Người nói như vậy cũng đúng.”

Khi nghe đến tên Lãnh Phi Phi, Chu Diễm lập tức rung mình một cái, sau đó hung hãn trừng Bạch Khải, nói: “Vây chờ kết thúc nghị sẽ tìm ngươi khiêu chiến, Bạch Khải, ngươi đừng chạy nhé!” “Ngạch, được rồi.”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, mặc dù hẳn không muốn đánh nhau, nhưng theo tính cách của người này, không đồng ý cũng

không còn cách nào.

Chương 500:

Tám màn đen! Tuyệt đối là một tám màn đen! Khi thấy Bạch Khải đồng ý thách thức của mình, Chu Diễm không muốn dây dưa nữa, liền quay sang Bạch Thu Trà và hỏi: “A Trà, gần đây có sơ suất trong huấn luyện không? Nghe lão sư nói, hình như người chỉ học tập ở trường thôi à?” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, đáp: “Bởi vì ta chỉ là học sinh, không ở trường học thì làm gì?” “Vậy thì, A Trà, câu nói này của người làm ta thấy rất xấu hổ.”

Nghe Bạch Thu Trà nói vậy, Bạch Khải có chút lúng túng, gãi gãi đầu.

Là học sinh của học viện Tinh Giới, từ khi hấn trở thành Ngự Thú sư, gần như không có trải qua nhiều khóa học, kể cả lần này về nhà, hấn cũng chỉ chạy khắp nơi, cố gắng học hỏi thêm thôi.

“Bạch Khải, người cũng không thể xử lý như một học sinh bình thường được.

Dù sao, đây là lần đầu tiên ta nghe có người cùng lúc đảm nhiệm hai vai trò là lão sư và học sinh.”

Tiên Nguyên cười nói, “Người gần đây lại trở thành nhân vật nổi bật của liên bang đấy, Ngự Linh cầu, phù văn nhị đoạn tiến hóa, vũ trang tiến hóa, ngay cả phục sinh cổ đại cũng không thể làm lu mờ danh tiếng của người đâu.”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ: “Vận may tốt thôi, không đến mức phải phóng đại như vậy.”

“Đúng rồi, nói đến cổ đại chúng, có ai trong các người đã ký khế ước chưa? Ta nghe nói tập đoàn Cửu Lê đã mở cửa cho việc ký khế ước?” Khi nhắc đến cổ đại chúng, sự chú ý của mọi người lập tức chuyển hướng, liên tục hỏi nhau.

“Ta đã ký khế ước với một con, đó là Quân Vương cấp Hóa Thạch Cực Long.”

Lý Mộ giờ tay phải lên, nói.

“Lý Mộ? Người ký khế ước hồi nào mà sao không nói cho ta biết! Ta cũng muốn một con...”

Chu Diễm nghe vậy mặt đầy kinh ngạc, nắm chặt cổ áo của Lý Mộ, hỏi.

“Hôm qua, mà lại Chu Diễm, người có khế ước được con thứ năm chưa?” Lý Mộ trả lời nhẹ nhàng, sau đó ánh mắt lại không tự chủ được nhìn về phía Bạch Khải.

Quân Vương cấp cổ đại chúng, không biết có thể có cơ hội giao chiến với Bạch Khải không? “Ai, tất cả đều là do tập đoàn Cửu Lê, họ công bố cổ đại chúng phục sinh lúc ta đã khế ước được rồi, đáng ghét.”

Chu Diễm phân nộ nắm tay lại, Lục Tình chỉnh kính, nói: “Hiện tại công bố phần lớn cổ đại chúng đều thuộc Quân Vương cấp, hạn chót cũng không thấp, tuy nhiên phương thức tiến hóa của cổ đại chúng hiện tại vẫn chưa rõ ràng, ký khế ước với chúng nó sẽ phải chịu nhiều rủi ro, không cần phải tiếc nuối như vậy.”

Nghe Lục Tình nói, Chu Diễm mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

“Bạch Khải, khi hội nghị kết thúc, người có thể giao chiến với ta một trận không?” Cô Sơn yên lặng nhìn Bạch Khải, do dự một chút rồi quyết định khiêu chiến.

“Lại khiêu chiến?” Bạch Khải gãi gãi đầu, Cô Sơn này thật sự ở lâu trong Cạnh Kỹ chi tháp, sao giống như Chu Diễm cũng muốn giao chiến vậy.

Nếu không thể tích điểm từ các trận chiến tranh đoạt, chẳng phải rất vô nghĩa sao.

“Đúng vậy, ta muốn xem khoảng cách giữa ta và người bây giờ là bao xa.”

Cô Sơn gật đầu nhẹ. Để theo kịp Bạch Khải, hắn đã tập luyện rất nghiêm túc trong ba tháng qua và đã thành công trở thành tứ giai Ngự Thú sư, mặc dù vẫn chậm hơn Bạch Khải một bước, nhưng hắn vẫn muốn thử một lần.

“Nếu vậy, ta cũng muốn khiêu chiến.”

Lý Mộ nghe thấy điều này cũng khẳng định sẽ khiêu chiến với Bạch Khải, rõ ràng là đã suy nghĩ rất lâu rồi.

“Các người thật là...”

Nhìn hai người đều có ý chí chiến đấu mạnh mẽ, Bạch Vũ Hiểu không khỏi chép miệng.

Người có ý chí chiến đấu kiểu này, đừng nói hấn hiện tại chỉ là tứ giai, ngay cả khi cùng cấp với Bạch Khải, hấn cũng không dám khiêu chiến.

Lần trước bị đánh thảm như vậy, hấn đã không còn hứng thú để thử sức thêm lần nữa.

“Được rồi, các huấn luyện viên chắc hấn đã đông đủ, chúng ta đi tập hợp ở đại sảnh chờ đợi đã, sau này sẽ không còn nhiều cơ hội như hôm nay để tụ họp đâu.”

Tiêu Nguyên thấy vậy liền hòa giải, Cổ Sơn cùng vài người lúc này mới không truy hỏi thêm, Bạch Khải thì cuối cùng cũng nhẹ nhàng thở ra.

“Cảm ơn.”

Bạch Khải cảm kích nhìn Tiêu Nguyên, chỉ thấy trên mặt Tiêu Nguyên hiện lên một nụ cười quái quái, nói: “Nhưng mà khi hội nghị kết thúc, khiêu chiến nhớ thêm ta một suất nhé.”

Đám người này, thật ra đều muốn báo thù mà...

Bạch Khải che mặt thở dài, không khỏi cảm thấy đau đầu.

Còn nghĩ họp xong sớm một chút đi tìm Nicolas hỏi thăm về sự tình Lục Long vậy, nhìn tình hình này là không thoát thân được rồi.

“Lũ tiểu gia hỏa, tụ tập nhanh lên!” Đúng lúc này, âm thanh gầm gừ của Lãnh Phi Phi đột nhiên từ đại sảnh tập hợp truyền đến, những người tưởng nhắc nhở Bạch Khải một tiếng liền giật mình, bản năng chạy về phía đại sảnh.

Thấy vậy, Bạch Khải như trút được gánh nặng, vội vàng chạy vào đại sảnh tập hợp, sợ mấy người lại đuổi theo.

Những người này có khí tức nặng nề như vậy, ngày nào cũng phải để Beita và họ nghiên cứu thảo luận Phật pháp rồi.

Mọi người lần lượt tiến vào đại sảnh tập hợp, mà bên trong, Lãnh Phi Phi, Trương Sam, La Tường và các huấn luyện viên đã ngồi đầy đủ.

Nhưng điều khiến học viên chú ý nhất, chính là sáu vị Thập chủ xuất hiện ngay trong buổi khai mạc huấn luyện.

Hôm nay chính là cơ hội cuối cùng để họ gia nhập sáu thập.

Rất nhanh, tất cả học viên đến từ các nơi của liên bang tham gia huấn luyện đã có mặt đầy đủ, Lãnh Phi Phi từ vị trí của mình đứng lên, ánh mắt quét qua một lượt các học viên bên dưới.

“Trước tiên, chúc mừng các ngươi, đã hoàn thành giai đoạn thứ ba của huấn luyện, ta nghĩ mọi người chắc hẳn đã thu hoạch không ít.”

Vừa nói ra, đám học viên dưới sân liền ồ ạt gật đầu.

Mặc dù giai đoạn thứ ba này không mang lại cho họ những lý luận cụ thể hay bài học thực chiến như hai giai đoạn trước, nhưng họ đều được lựa chọn dựa trên năng lực và đặc điểm của bản thân, nên thu hoạch cũng không ít.

Không có gì bất ngờ xảy ra, họ đều sẽ dựa vào giai đoạn thứ ba để chọn hướng phát triển tiếp theo.

Thấy họ vui vẻ như vậy, Lãnh Phi Phi hài lòng gật đầu rồi tiếp tục nói: “Từ hôm nay trở đi, các ngươi sẽ chính thức bước vào xã hội với danh phận là học viên tốt nghiệp của hiệp hội Ngự Thú sư, vì vậy, lũ tiểu gia hỏa, nhớ phải thể hiện tốt nhé.”

“Nhưng trước đó, ta cần công bố mười học viên xuất sắc nhất lần này.”

Nói xong, Lãnh Phi Phi ấn nút trong tay, màn hình lớn từ trên cao hạ xuống, hiện ra một bảng trống rỗng, bên dưới có thứ tự 1~10, nhưng vẫn còn trống.

Rất nhanh, vị trí hạng mười liền xuất hiện một cái tên.

“Lý Hiểu? Hắn chỉ có hạng mười sao?” Cùng nhóm Tiêu Nguyên, Lý Hiểu khi tham gia huấn luyện đã là tứ giai Ngự Thú sư, mặc dù không nổi bật như Bạch Khải nhưng thành tích các phương diện cũng khá tốt, không ngờ chỉ đứng hạng mười.

“Xong, ngay cả Lý Hiểu cũng chỉ hạng mười, ta chẳng phải thành cái đích bị đánh sao!” Bạch Vũ Hiểu thấy vậy không khỏi mặt mày tối sầm, Bạch Đồng Trần giao nhiệm vụ cho hắn, ngoài việc tốt nghiệp còn muốn lọt vào top mười.

Ngay sau đó, danh sách hạng chín và hạng tám lần lượt xuất hiện, là hai người từng là tam giai Ngự Thú sư, Nhiệm Húc và Kiều Lại.

“Cái đó, Vũ Hiểu, ngươi cũng không cần hoang mang, biết đâu hạng của ngươi còn cao hơn họ.”

Chu Diễm an ủi một câu, nhưng Bạch Vũ Hiểu lại không quan tâm, chỉ khi nhìn đến cái tên hạng bảy xuất hiện trên màn hình, sự tuyệt vọng của hắn ngay lập tức được thay thế bằng ánh sáng không ngừng.

“Ta đệch...”

ta lại đứng hạng bảy!” “Đối với học viên phía dưới, chú ý yên tĩnh!” Âm thanh của Bạch Vũ Hiểu không hề được kiềm chế, tất cả học viên đều quay đầu nhìn về phía hắn, trong khi Bạch Đồng Trần ngồi trên cao lúc này mở miệng phê bình nhưng khóe miệng lại không ngừng nhếch lên.

“Đồng Trần, đừng quá khắc nghiệt với búp bê của mình, tiểu tử Vũ Hiểu này tâm tư cũng không thích hợp quản thúc quá nhiều đâu.”

Triệu Phù Đồ thấy vậy cười nói, không nhin được khuyên.

“Hội trưởng, ngươi cũng không biết tiểu tử này, tâm tính như hầu tử, nếu không thường xuyên gõ một cái, thì chỉ có trời mới biết hiện tại bay đến nơi nào.”

Bạch Đồng Trần vung tay, nói: “Mới hạng bảy, xem ra còn phải thêm luyện tập thôi.”

Triệu Phù Đồ mỉm cười, tiếp tục nhìn về phía màn hình.

“Hạng sáu, Cổ Sơn.”

Nhìn thấy tên trên màn hình lại lần nữa xuất hiện, bên trong đại sảnh lập tức sôi nổi, ngược lại một số học viên từ tổng bộ thì lại không có biểu hiện gì bất ngờ.

Cổ Sơn gia nhập Cảnh Kỹ chi tháp sau, những nỗ lực của hắn đều nằm trong tầm mắt họ, Ngự Thú không gian cường hóa và nguyên tố cộng minh của Cổ Sơn, theo cấp bậc tăng lên, bắt đầu hiện rõ sức mạnh.

Dù không kể điều đó, hắn là một trong hai tên nhị giai Ngự Thú sư tham gia huấn luyện trước đó, tốc độ tiến bộ của Cổ Sơn chắc chắn không phải chậm.

“Chắc chắc...”

Quả thật song thiên phú chỉ cần có người bồi dưỡng, tốc độ tiến bộ sẽ không chậm!” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, thấy Cổ Sơn với song thiên phú, khi cấp bậc của hắn tăng lên, lợi thế cũng sẽ càng lớn.

Bất kể là số lượng sủng thú hay sức mạnh công kích mà nguyên tố cộng minh mang lại, đều không phải bình thường Ngự Thú sư có thể sánh bằng.

Chỉ có điều với nhiều sủng thú như vậy, tài nguyên mà Cổ Sơn cần tiêu hao cũng phải nhiều lắm.

Bỗng dưng hắn cảm thấy có chút thương hại cho Cổ Sơn.

Bạch Khải chép miệng, tiếp tục nhìn về phía danh sách trước mặt.

“Hạng năm, Lý Mộ.”

“Thứ tư, Lục Tinh.”

“Thứ ba, Tiêu Nguyên.”

“Thứ hai, Bạch Thu Trà.”

“Thứ nhất...”

Lãnh Phi Phi dừng lại một chút, nhìn về phía Bạch Khải, tiếp tục nói: “Bạch Khải!” “Sao có thể! Ta thể mà không có tên trong bảng! Tấm màn đen, tuyệt đối là một tấm màn đen!” Nhìn Lãnh Phi Phi công bố danh sách, biểu cảm của Chu Diễm không thể tin nổi, không chú ý đến ánh mắt kinh hoàng của Lãnh Phi Phi.

“Rất bình thường, muốn vào top mười, lý luận của khóa học ít nhất phải đạt tiêu chuẩn, chỉ mình ta biết, hình như ngươi đã thất bại ở nhiều môn học.”

Lục Tình đẩy kính, nói: “Hơn nữa, danh sách này có vẻ là do Lãnh giáo quan sắp xếp.”

“Lão sư sắp xếp?” Chu Diễm bất ngờ giật mình, cảm nhận được sát ý đáng sợ tỏa ra từ một bên, vội vàng nuốt nước bọt.

Cảm giác, chắc chắn là chết rồi...

“Bảng danh sách này không chỉ đơn thuần nhìn vào cấp bậc, các người trưởng thành, thường thể hiện tốt những điều nhỏ nhặt bên trong, nếu có gì dị nghị, sau này đều có thể đến tìm ta tư vấn.”

Lãnh Phi Phi thu hồi ánh mắt, nghiêng người nhìn Triệu Phù Đồ, lúc này Triệu Phù Đồ mới từ từ đứng dậy, đi ra trước sân khấu, nói: “Thực ra mọi người không cần quá căng thẳng về bảng danh sách này, muốn phán xét một Ngự Thú sư, thành tựu cuối cùng vẫn là thứ quan trọng nhất, ta nghĩ ở đây, những người chắc chắn trong tương lai sẽ trưởng thành là trụ cột vững vàng của hiệp hội, thậm chí của liên bang.”

Nghe Triệu Phù Đồ nói, tâm trạng của hàng triệu học viên bên trên lập tức tốt hơn nhiều.

Quả thực, có thể tham gia và còn trở thành học viên tốt nghiệp đã cho thấy họ là những thiên tài trong đám đông, còn những người như Bạch Khải, thật sự không cần phải so sánh.

Lùi một vạn bước mà nói, ngay cả Chu Diễm cũng không thể vào bảng, họ không vào cũng rất bình thường.

Chương 501:

Loại chuyện này, sao có thể dùng sức mạnh mà giải quyết được chứ! Triệu Phù Đồ nói rất lớn để trấn an một nhóm học viên đang có cảm xúc dao động, trong đại sảnh ngay lập tức trở nên nhẹ nhàng hơn, hầu hết mọi người cũng bắt đầu có những dự tính về tương lai.

“Nhưng mà chúng ta đã liệt kê ra mười tên đứng đầu trong danh sách, tự nhiên cũng không thể tùy tiện gác lại như vậy.”

Triệu Phù Đồ thay đổi sắc mặt, nói: “Để cho mọi người có cơ hội phát triển tốt hơn, mười người đứng đầu trước đây có một lần tự do lựa chọn gia nhập sáu tháp, chúng ta sáu vị Tháp chủ cũng sẽ không từ chối.”

Vừa dứt lời, trong đại sảnh lập tức rộ lên tiếng xôn xao, các học viên đều nhìn về mười người đó với ánh mắt đầy ngưỡng mộ.

Dù đã sớm đoán trước, nhưng khi nghe Triệu Phù Đồ nói ra, trong lòng họ vẫn có chút ghen tỵ.

“Quả nhiên, những người vào trước mười sẽ có quyền lựa chọn!” Nhiễm Húc và Kiều Lại liếc nhìn nhau, đều có thể thấy niềm vui trong ánh mắt của nhau.

Gia nhập sáu tháp, tương lai của họ chắc chắn sẽ rạng rỡ vô cùng.

“Vậy thì, bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu từ người đứng hạng mười, Lý Hiểu.”

Triệu Phù Đồ nhìn về phía Lý Hiểu, trong khi Lý Hiểu dường như đã có sự chuẩn bị trước, lặng lẽ bước tới khu vực Bụi Gai Chi Tháp.

“Không ngờ lại chọn Bụi Gai Chi Tháp? Ừa, chẳng lẽ Bụi Gai Chi Tháp cũng giống như Trương Sam là không có gì đặc biệt?” Bạch Khải thấy vậy cũng cảm thấy bất ngờ, sau đó nhìn thấy Nhiễm Húc và Kiều Lại cùng nhau tiến tới Thánh Vật Chi Tháp.

Tình hình của họ bình thường, gia nhập Thánh Vật Chi Tháp sẽ giải quyết được vấn đề tài nguyên bồi dưỡng không đủ, rõ ràng là một lựa chọn chính xác.

Còn với người đứng thứ sáu, Cổ Sơn, do đã sớm nhận lời mời từ Bạch Đồng Trần, nên cũng cùng Bạch Vũ Hiểu tiến tới khu vực Cảnh Kỹ Chi Tháp.

Còn Lý Mộ thì nhanh chóng đi tới vị trí của Tri Thức Chi Tháp.

Lý Mộ có thiên phú phá không, sau này chắc chắn sẽ cần đi giải quyết các bí cảnh, nên Tri Thức Chi Tháp đương nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Còn nếu có lý do gì khác, người sáng suốt đều nhìn thấy rõ.

“Tình nhi, nếu không thì ngươi hãy đáp ứng Lý Mộ đi, nam hài như vậy si tình hiện tại không dễ gặp đâu.”

Chu Diễm thấy vậy lập tức cười một cách xấu xa, nhẹ nhàng đưa cùi chỏ đụng nhẹ vào Lục Tình, cười nói.

“Ngươi hãy lo cho Cổ Sơn nhà ngươi đi.”

Lục Tình không chớp mắt, khoanh tay đứng yên trong thư viện mà tiến vào Tri Thức Chi Tháp.

“Trời ạ...”

Ai nói Cổ Sơn là của ta, ngươi đừng có nói bậy bạ như vậy!”

Chu Diễm mặt đỏ lên, liên tục giải thích, nhìn Tiêu Nguyên một hồi rồi bật cười, bất đắc dĩ lắc đầu.

Mặc dù mọi người có thể thấy rõ mối quan hệ giữa Chu Diễm và Cổ Sơn, nhưng họ thực sự đều hiểu rõ.

“Bạch Khải, ngươi đã nghĩ kỹ sẽ gia nhập đâu chưa?” Tiêu Nguyên từ từ đứng dậy, nói với Bạch Khải bên cạnh: “Nếu chưa nghĩ ra, có thể suy nghĩ một chút về Nguyệt Dạ Chi Tháp nhé.”

“Ừ, ta sẽ cân nhắc.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn các Tháp chủ trên đài, như đang suy tư điều gì.

Thấy Bạch Khải như vậy, Tiêu Nguyên cũng không nói thêm gì nữa, hợp tác đi tới vị trí của Nguyệt Dạ Chi Tháp. Đến lúc này, trong sáu tháp, chỉ còn lại Quyết Sách Chi Tháp là chưa có ai lựa chọn.

“Chỉ còn hai người, Bạch Thu Trà và Bạch Khải, không biết họ sẽ chọn gì.”

“Haizz, còn phải suy nghĩ à, với thiên phú của Bạch Khải và Bạch Thu Trà, gia nhập bất kỳ tháp nào cũng đều không thích hợp, chỉ có gia nhập Quyết Sách Chi Tháp thì mới có thể làm cho các Tháp chủ khác chấp nhận.”

“Có lý, nhưng vậy cũng tốt, nếu không với thiên phú của hai người này, gia nhập bất kỳ tháp nào cũng đều là một sự hỗ trợ lớn cả.”

Mọi người nhắm mắt nhìn về Bạch Thu Trà và Bạch Khải, đầy mong chờ xem hai người sẽ làm ra quyết định gì.

Chỉ là chờ đã lâu, dù là Bạch Thu Trà hay Bạch Khải, cũng không có bất kỳ động thái nào.

“Bạch Thu Trà, Bạch Khải, mời các người đưa ra quyết định của mình.”

Lãnh Phi Phi thấy vậy cũng hiểu, nhưng vẫn hỏi một câu.

“Xin lỗi, ta quyết định từ chối.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, từ chối gia nhập sáu tháp, mà sáu vị Tháp chủ dường như đã sớm đoán trước, trên mặt cũng không có chút kinh ngạc nào.

Tài nguyên, kinh nghiệm, dẫn dắt...

Các thứ này với Bạch Thu Trà không có tác dụng quá lớn, hiện tại điều mà Bạch Thu Trà cần làm là nhanh chóng tăng cường sự ăn ý với Hải Cốt Cự Long, sớm thành lập truyền kỳ, gia nhập sáu tháp thực sự không có ý nghĩa lớn.

Dù sao, gia tộc Bạch gia chính là một hiệp hội có danh tiếng lâu đời, việc không gia nhập cũng không ảnh hưởng đến danh tiếng của Bạch Thu Trà.

Tuy nhiên, những người khác thì không dễ dàng chấp nhận như vậy.

“Trời ơi....., Bạch Thu Trà lại từ chối, có phải cái truyền kỳ cha cô ấy là dựa vào cái này mà tự phụ sao?!” “Người có phải không biết, Bạch gia vốn đã là hiệp hội, còn nghĩ rằng là giống chúng ta sao?” “Ta biết rõ, chỉ là hơi tiếc nuôi mà thôi.”

“Chắc chắc, không biết danh sách này có thể trì hoãn không nhỉ?” Mọi người bàn tán xôn xao, nhưng khi nghe Bạch Khải nói, bầu không khí trong đại sảnh ngay lập tức nóng lên.

“Xin lỗi, ta cũng từ bỏ.”

Bạch Khải có chút đau lòng đứng dậy, nói ra quyết định của mình.

Nếu có thể, hẳn chắc chắn sẽ gia nhập cả sáu tháp để tận hưởng đủ mọi phúc lợi, chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy rất hấp dẫn.

Nhưng loại chuyện như vậy, không nói hẳn có làm hay không, thì sáu Tháp chủ có lẽ sẽ chop cho hẳn một nhát.

“Bạch Khải, ngươi xác định không?” Lãnh Phi Phi nhìn sâu vào mắt Bạch Khải, nói: “Nếu bỏ lỡ lần này, sau này sẽ chẳng còn cơ hội nào khác đâu.”

Nghe xong lời của Lãnh Phi Phi, Bạch Khải do dự một chút, vẫn nhẹ gật đầu: “Đúng vậy, ta quyết định...”

Chưa nói xong, Bạch Khải chợt cảm giác không khí xung quanh trở nên cực kỳ nặng nề, căn bản không thể phát ra nổi một âm thanh nào.

Không, âm thanh của hắn căn bản không thể truyền ra ngoài.

Hồngбет, hội trưởng đang thảo luận với ai mà như vậy? Lúc này, Bạch Khải nhận thấy Triệu Phù Đồ nhìn hắn với một nụ cười rất kỳ quái, ngay sau đó tuyên bố.

“Trong lần tập huấn này, sau khi thảo luận, cuối cùng chúng ta đã quyết định Bạch Khải gia nhập Quyết Sách Chi Tháp.”

“Bạch Khải, ngươi có đồng ý không?” Mọi người nghe vậy ngay lập tức nhìn về phía Bạch Khải, vừa mới từ chối gia nhập bất kỳ một tháp nào, giờ Triệu Phù Đồ lại tuyên bố ngay Bạch Khải gia nhập Quyết Sách Chi Tháp, tình huống thật sự rất nhanh chóng, không biết Bạch Khải sẽ phản ứng như thế nào.

Nghe xong lời của Triệu Phù Đồ, khóe mắt Bạch Khải đột nhiên co giật, hấn muốn nói nhưng không thể phát thành lời, chỉ có thể vung tay múa chân, biểu đạt ý của mình.

Loại chuyện này, sao có thể dùng sức mạnh đâu! Cái gì mà dụ dỗ thành công một lần chứ! “Được rồi, mọi người đều đã đưa ra quyết định, vậy hôm nay hội nghị tổng kết đến đây là hết.”

Thấy Bạch Khải như vậy, Triệu Phù Đồ nhàn nhạt mỉm cười, trực tiếp kết thúc buổi tổng kết, nói: “Các vị điểm tích lũy của chúng ta đều đã chuyển vào huy chương của các người, các người có thể tùy theo nhu cầu của mình mà giao đổi tài nguyên mong muốn.”

“Không chỉ riêng Thánh Vật Chi Tháp, mà các tháp khác cũng có thể sử dụng.”

Nghe xong, mọi người lập tức hai mắt sáng lên, ào ào mở huy chương ra xem xét, không hề để ý tới việc Triệu Phù Đồ và Bạch Khải đã lặng lẽ biến mất trong đại sảnh.

“Chúng ta đi thôi.”

Bạch Đồng Trần cầm tay Cổ Sơn và Bạch Vũ Hiểu, trực tiếp quay lưng rời đi, trong khi các Tháp chủ khác cũng đưa những thành viên mới của mình rời khỏi trong yên lặng.

Buổi tổng kết hội nghị đã kết thúc, nhưng sáu tháp vẫn có những nghi thức gia nhập riêng biệt. ...

Quyết Sách Chi Tháp.

Bạch Khải bị cưỡng chế chuyển tới, lắc đầu nhìn Triệu Phù Đồ đang nở nụ cười tươi tắn, thở dài bất đắc dĩ.

“Ta nói hội trưởng, đừng vội vàng như vậy, ta không phải mạnh mẽ như người nghĩ đâu.”

“Thật sao? Ta lại thấy không như thế.”

Triệu Phù Đồ lắc đầu, vẻ mặt hiện ra nét trêu chọc không phù hợp với tuổi tác và thân phận của mình.

“Có thể đưa viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần vào Quyết Sách Chi Tháp, ta cảm thấy rất tự hào.”

“Hội trưởng, ngài đừng có nói đùa...”

Bạch Khải có phần dăm chiêu, đối với người viện trưởng này có thể rất xuất sắc, nhưng trước mặt Triệu Phù Đồ, chỉ giống như một người qua đường mà thôi.

“Không có nói đùa, ta thực sự rất coi trọng viện nghiên cứu của ngươi.”

Triệu Phù Đồ nghiêm túc nói: “Tập đoàn Cửu Lê đã liên lạc với ta, ta đã đồng ý hợp tác, họ sẽ lập tức phái người gia nhập viện nghiên cứu của ngươi.”

“Có năm tập đoàn cùng giúp sức, thêm Cục 13 và hiệp hội của chúng ta hỗ trợ, viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần sẽ trở thành một trong những địa điểm lớn của liên bang cũng như bộ lạc.”

“Nếu nói việc ngươi gia nhập Quyết Sách Chi Tháp, không chỉ là ý kiến của riêng ta đâu.”

Nói rồi, Triệu Phù Đồ tức khắc chép miệng, Bạch Khải thuận tay quay đầu lại, bất ngờ nhìn thấy Bạch Hòa Quang dựa vào tường, yên lặng nhìn hắn.

“Lão sư?” Bạch Khải kinh ngạc, với tính cách của lão sư, không phải nên để hắn yên tâm mà tu luyện sao, sao đột nhiên lại ném hắn vào Quyết Sách Chi Tháp? “Việc để ngươi gia nhập Quyết Sách Chi Tháp do hội trưởng quyết định, ban đầu ta dự định từ chối, nhưng vì những gì gần đây ngươi đã gặp phải, ta quyết định đồng ý.”

Bạch Hòa Quang tiến lại gần Bạch Khải, nói: “Đường đi của Tử Vong bàn tròn tạm thời chúng ta không thể theo dõi, ta không thể luôn ở bên cạnh ngươi đảm bảo cho ngươi an toàn, vì vậy ta đã thay ngươi yêu cầu hội trưởng cử một bảo tiêu truyền kỳ.”

“Truyền kỳ? Bảo tiêu? Lão sư chắc chắn không đùa đấy chứ?” Bạch Khải mở to mắt, rõ ràng là không thể chấp nhận nổi. Để một người truyền kỳ làm bảo tiêu, hiệp hội đã viễn không đến mức như vậy sao? “Ha ha... Đừng có ngạc nhiên như vậy, với những gì mà ngươi đã làm cho liên bang lúc này, nếu ở Cục 13, chỉ sợ sớm đã có một đám người quản lý ngươi rồi.”

Triệu Phù Đồ cười lớn, nói: “Mặc dù hiệp hội không làm như vậy để hạn chế sự tự do của người khác, nhưng Tử Vong bàn

tròn đúng là có chút đặc thù, cho nên ta đã đồng ý yêu cầu của Hòa Quang.”

“Còn việc gia nhập Quyết Sách Chi Tháp, cũng coi như là sắp xếp cho người một lý do hợp lý để có bảo tiêu.”

“Dù sao, theo quy định của hiệp hội, thành viên của Quyết Sách Chi Tháp có quyền tự bảo vệ mình, nếu ra ngoài thì phải được sắp xếp bảo tiêu.”

Nghe xong lời giải thích của Triệu Phù Đồ, Bạch Khải mới hiểu được.

Tử Vong bàn tròn, những người này thực sự rất bí ẩn, cực kỳ nguy hiểm, việc có một bảo tiêu truyền kỳ đi cùng không chỉ để chiến đấu, mà còn để bảo vệ là điều cần thiết.

Tuy nhiên, việc có một người xa lạ bên cạnh mình, Bạch Khải vẫn cảm thấy có chút không thoải mái.

“Vậy thì, hội trưởng, lão sư, ta có một ý tưởng, không biết các người có thấy được không?”

Chương 502:

Cấp độ Quân Vương thứ ba “Đề Long ta làm người bảo vệ?” Nicolas ánh mắt sáng lên, nói: “Nếu là làm nhiệm vụ bảo vệ cho Bạch Khải, ta nhất định sẽ rất vui lòng!” “Như vậy, tốt nhất là vậy.”

Triệu Phù Đồ hài lòng gật đầu, rồi nhìn về phía Bạch Khải nói: “Ban đầu ta còn đau đầu vì không biết nên phái ai đến bảo vệ ngươi, Bạch Khải, ngươi đã giúp ta giải quyết được một vấn đề rồi.”

Bạch Khải nghe xong gãi gãi đầu, thật ra cũng không còn cách nào khác, dù sao cũng cần có một truyền kỳ bên cạnh thì tốt hơn là để Nicolas đến thôi.

“Vấn đề bảo vệ đã giải quyết, Hòa Quang, ngươi còn có việc gì cần dặn dò Bạch Khải không?” Bạch Hòa Quang lắc đầu.

Mặc dù Nicolas không phải là một truyền kỳ có uy tín lâu năm, nhưng vẫn là truyền kỳ Cự Long, trừ khi Tử Vong Bàn Tròn cử hai truyền kỳ đến, nếu không thì chẳng có cách nào làm tổn thương Bạch Khải.

“Vậy thì, chúng ta về trước nhé, lâu rồi chưa gặp, ta nghĩ Bạch Khải và Nicolas chắc chắn có rất nhiều chuyện để nói.”

Triệu Phù Đồ kính cẩn chào và quay đi.

“Ngươi giờ đã gia nhập Quyết Sách Chi Tháp, một số việc trong hiệp hội cũng cần ngươi gánh vác.

Khi nào xong chuyện bên cạnh, nhớ quay lại Quyết Sách Chi Tháp một chuyến.”

Bạch Hòa Quang dặn dò Bạch Khải một câu, mặc dù Bạch Khải có chút không muốn, nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng gật đầu.

Sau khi hai người rời đi, Nicolas nhẹ nhõm thở phào, sau đó nhìn Bạch Khải với vẻ ngao ngán.

“Bạch Khải, không phải ngươi đã hứa sẽ thường xuyên về thăm ta sao? Ba tháng rồi, ngươi chưa trở lại lần nào.”

“Khụ khụ...”

Thời gian thì có hạn, ta không thể bỏ học được.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, ba tháng với Cự Long mà nói cũng chẳng khác gì chớp mắt.

Có vẻ như Nicolas đã chạy chỗ Phạm bà bà không ít lần trong thời gian này.

“Đúng rồi, có một chuyện ta muốn hỏi ý kiến người.”

Bạch Khải lấy ra Lục Long vậy, nói: “Ta muốn sử dụng Lục Long vậy này để hòa hợp với súng thú của mình.

Tuy nhiên, đây cũng là vật của mẫu thân người, cho nên...”

“Thì ra là vì chuyện này.”

Nicolas nghe nói mắt sáng lên, nói: “Ta đã nói rồi mà, đây là quà mà ta tặng cho người, người có thể tùy ý sử dụng.”

Nghe Nicolas nói vậy, Bạch Khải nở một nụ cười.

“Nhưng mà Bạch Khải định cho ai dùng? Là Delta sao? Hắc đã ổn định tiến hóa chưa?” Nicolas tò mò tiến lại gần Bạch Khải, ánh mắt hiện lên nét mong đợi.

“Không phải Delta, mà là một con khác.”

Nói xong, Bạch Khải liền triệu hồi Trùng Thảo ra.

“Đây là một con côn trùng? Không đúng, sao ta lại có cảm giác như nó giống một cái cây? Không đúng, hình như lại giống Thái Dương nhỉ?” Trùng Thảo vừa xuất hiện đã thu hút sự chú ý của Nicolas, người tiến lại quan sát.

“Đây là Epsilon, súng thú thứ năm của ta.

Còn về việc người thấy nó giống Thái Dương hay cây cối, có lẽ là vì nó có huyết mạch song sinh.”

Bạch Khải giải thích qua loa. Đang định giới thiệu Trùng Thảo cho Nicolas, thì thấy Trùng Thảo đang run rẩy.

“Thủ, thủ, thủ lĩnh, ta không phải đang nằm mơ chứ? Có một con Cự Long đang nhìn ta sao?” Vừa triệu hồi xong, Trùng Thảo vẫn chưa hiểu chuyện gì diễn ra xung quanh, thì phát hiện một đôi mắt lớn màu xanh lục đang chăm chăm vào mình.

Dù Nicolas cố gắng kiềm chế Long uy, Trùng Thảo vẫn có thể cảm nhận rất rõ.

“Đúng đây, Nicolas chính là truyền kỳ Lục Long.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù mới ba tháng không gặp, nhưng Nicolas đã cao lớn hơn nhiều, sức mạnh từ cơ thể cũng mạnh mẽ hơn rất nhiều.

“Là Lục Long thật sự...”

Trùng Thảo run rẩy, sức mạnh của Cự Long khiến nó tự nhiên cảm thấy kính sợ, nhưng rất nhanh đã bị áp đảo bởi huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng.

Cảm giác mâu thuẫn này làm cho Trùng Thảo thực sự khó chịu.

May mà Nicolas nhanh chóng nhận ra điều khác thường của Trùng Thảo, ngay lập tức thu lại khí thế, chỉ vào Trùng Thảo nói: “Bạch Khải, người định dùng Lục Long vậy để thử trên nó sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu: “Lục Long vậy có tính tương thích cao với Trùng Thảo, có thể thu được sức mạnh to lớn, thậm chí còn có thể kế thừa huyết mạch Lục Long nữa.”

Theo như tài liệu mà Bạch Khải đã nghiên cứu, khi sử dụng Lục Long vậy, có khả năng thu được huyết mạch Lục Long nhất định, nhưng không biết có xảy ra xung đột gì với huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng không.

“Lục Long huyết mạch? Vậy còn chần chừ gì nữa, mau cho nó dùng đi!” Khi nghe Bạch Khải nói như vậy, Nicolas lập tức tỉnh táo lại, ngay lập tức thúc giục Bạch Khải tiến hành.

Sau đó lại suy nghĩ thêm một chút: “Một miếng vậy có đủ không? Nếu không đủ, ta có nhiều lắm, thực sự không cần, ta có thể cho một ít máu của mình...”

“Khụ khụ, vậy thì không cần, nhưng Long huyết thì có thể nghĩ đến một chút.”

Bạch Khải bất giác bật cười.

Lục Long vậy không phải cái gì cũng có thể dùng, nếu không thì Nicolas với thân hình lớn như vậy, chỉ cần đào hai miếng là có thể bán được giá cao rồi.

Nhưng Long huyết, có khả năng vẫn rất hữu dụng.

Huyết mạch cần “máu” để duy trì.

Nghĩ vậy, Bạch Khải lập tức dùng dây leo của Trùng Thảo tạo ra một cái bồn tắm xung quanh nó, rồi ném Lục Long vảy vào đó.

Sau đó, hắn nhìn sang Nicolas, người cũng không chần chừ, trực tiếp cắn đứt ngón tay, nhỏ một giọt máu xanh lục vào.

Dù chỉ có một giọt, nhưng cũng đã tràn đầy trong cái bồn tắm nhỏ bé của Trùng Thảo.

“Bạch Khải à, cái bồn này nhỏ quá, đổi sang cái lớn hơn đi, ta còn có nhiều máu mà.”

Nhìn máu của mình tràn đầy ra, Nicolas có chút bất mãn.

Bạch Khải vừa bắt lực vừa buồn cười, nói: “Đủ đủ rồi, nhiều hơn nữa thì Trùng Thảo sẽ bị chết đuối đấy.”

Nói xong, Bạch Khải liền tiến hành kích hoạt trứng tiến hóa.

Phù phù.

Gần như ngay lúc đó, Bạch Khải cảm thấy thân thể mềm nhũn quỳ xuống đất, và Nicolas một bên thì nhanh chóng kết nối sinh mệnh lực cho Bạch Khải.

Bạch Khải lắng đọng sức mạnh của mình vào trứng tiến hóa, cho đến khi quả trứng màu bạch kim khổng lồ hoàn toàn thành hình, lúc này mới dừng lại.

Lần này tiêu hao nhiều sức lực như vậy, chắc chắn sự thay đổi sẽ không nhỏ, ít nhất là một kỹ năng siêu phàm.

Thậm chí, có khả năng sẽ thăng cấp đến mức Quân Vương! “Thế nào rồi, Bạch Khải, thành công chưa?” Nhìn thấy quả trứng màu bạch kim đã thành hình, Nicolas lập tức hưng phấn, liên tục hỏi.

“Tiến hóa chắc chắn thành công, nhưng có nhận được Lục Long huyết mạch hay không thì phải xem duyên phận.”

Bạch Khải nhún vai, trực tiếp ngồi xuống bắt đầu thiền định.

Quả trứng tiến hóa lâu rồi chưa tiêu hao nhiều sức lực của hắn như lần này, cho nên đây có lẽ là thời điểm tốt để tăng cường

thể chất và tinh thần lực, nhanh chóng đạt tới lục giai Ngự Thú Sư.

Nếu chưa lên tới lục giai, hẳn luôn cảm thấy mình rất yếu đuối.

“Tốt quá.”

Thấy Bạch Khải chỉ tập trung vào việc của mình, Nicolas bắt đầu dể thờ dài, rồi quay lại ngồi cạnh quả trứng bạch kim của Trùng Thảo, cẩn thận đợi chờ.

Lần tiến hóa này của Trùng Thảo kéo dài thời gian khá lâu, đến khi trời tối mà Bạch Khải vẫn không thấy quả trứng bạch kim có động tĩnh gì.

“Có phải vì nó là loại song sinh, nên tiêu hao thời gian dài hơn không?” Bạch Khải cảm thấy có chút nhú mảy.

Alpha trước đây tiến hóa lên Quân Vương cấp cũng chỉ mất bốn, năm tiếng, còn Husky càng nhanh hơn nữa, tại chỗ mà tiến hóa, Trùng Thảo lần này đã qua mười mấy tiếng mà vẫn chưa thành công, làm hắn có chút lo lắng.

“Liệu có phải do vật liệu nhiều quá, khó tiêu hóa không?”

“Khó tiêu hóa ư? Vậy ta sẽ khiến nó phải nôn ra ngay!” Nghe thấy Bạch Khải lắm bảm, Nicolas lập tức cuống cuống, giờ ngay móng rồng lên, định phá quả trứng bạch kim để lấy Trùng Thảo ra.

“Đừng!” Bạch Khải thấy vậy vội vàng ngăn lại, nhưng lại thấy trên quả trứng bạch kim chợt xuất hiện một vết nứt.

“Không phải do ta làm, ta vẫn còn chưa chạm vào nó mà.”

Nicolas thấy vậy lập tức giơ hai tay lên, mặt tỏ vẻ vô tội nhìn Bạch Khải, nhưng Bạch Khải lại không có chút trách cứ nào, mà chỉ mong đợi nhìn về phía quả trứng bạch kim của Trùng Thảo.

Long uy.

Dù chỉ là một lỗ nhỏ bị vỡ, nhưng Bạch Khải vẫn cảm nhận rõ ràng nguồn năng lượng giống hệt với Nicolas, và thông tin không ngừng tràn vào đầu hắn như một chứng minh cho điều này.

“Hay quá, từ thôi miên biến thành cưỡng chế ngủ thì đúng là thích hợp với ta!” Bạch Khải mỉm cười, Cự Long vốn thích ngủ, mà Nicolas lại còn hơn thế nữa.

Không ngờ Trùng Thảo có thể biến loại năng lực này thành một kỹ năng, khiến hắn rất ngạc nhiên.

Chẳng cần nghĩ, chắc chắn là tiến hóa từ khả năng ngủ say.

Ngay sau đó, thêm một thông tin nữa tràn vào tâm trí Bạch Khải.

“Siêu phàm kỹ năng, thêm một siêu phàm kỹ năng nữa!” Bạch Khải hăng hái vung tay lên, đúng là truyền kỳ Cự Long miến vẫy, quả nhiên có thể trao cho Trùng Thảo một kỹ năng siêu phàm cấp.

Nhìn tình hình này, có lẽ Trùng Thảo có thể tạo ra hiệu ứng đối với nhiều mục tiêu trong giấc mơ? Nghĩ như vậy, trong đầu Bạch Khải không khỏi hiện lên hình ảnh Trùng Thảo kéo theo đám kẻ thù vào mộng, sau đó trong giấc mơ điên cuồng tấn công họ.

“Chắc chắn, tưởng tượng thôi cũng thấy thú vị!” Nhìn thấy Bạch Khải cười vui vẻ như vậy, Nicolas cuối cùng không thể kiềm chế được hỏi: “Bạch Khải, sủng thú của ngươi đã tiến hóa thành công rồi sao?” “Chắc chắn là tiến hóa thành công, nhưng tạm thời vẫn chưa xong.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, yên lặng chờ đợi tin tức tiếp theo.

Kỹ năng dệt mộng cảnh mặc dù là siêu phàm, nhưng rõ ràng vẫn chưa hình thành ra lực trường.

Vì thế, nếu tiếp tục, có lẽ sẽ đến lượt kỹ năng lực trường của Trùng Thảo.

Ngay cả Lục Long vẫy cũng không thể tạo ra kỹ năng, chẳng cần nghĩ cũng biết điều gì sẽ phát sinh.

Mặt trời.

Kỹ năng đến từ huyết mạch của sinh vật Thần Thoại, không biết so với các kỹ năng lực trường thông thường sẽ có gì khác biệt.

Chương 503:

Đại Nhật Long Thiên Trứng Bạch Kim dần dần nứt ra, một cỗ quang minh chính đại cùng với khí tức như mộng như huyền từ vỏ trứng tràn ra.

Bạch Khải cuối cùng cũng tiếp nhận được đoạn tin tức cuối cùng từ Trùng Thảo.

Ghi chú: Trong điều kiện năng, hiệu quả cường hóa! ...

“Quả nhiên là biến vàng mặt trời thành lực trường kỹ, nhưng mà đoạn sau ghi chú về Thần Thoại này có ý nghĩa gì nhỉ?” Bạch Khải có chút nghi hoặc nhìn vào phần đẳng cấp Thần Thoại ghi trên Đại Nhật lực trường, chỉ xem giới thiệu của kỹ năng, cảm thấy cũng không thấy có điểm gì đặc biệt.

Còn phải chờ Trùng Thảo ra ngoài thí nghiệm mới được.

Rắc rắc! Cuối cùng, trứng Bạch Kim hoàn toàn vỡ vụn, một bóng hình thanh kim sắc từ trong làn sương khói chui ra, vù một tiếng liền rơi xuống vai Bạch Khải.

“Thủ lĩnh, tại hạ có vẻ như đã tiến hóa rồi!” Trùng Thảo phấn khởi chia sẻ tâm tình vui mừng với Bạch Khải, còn Bạch Khải thì nghiêng đầu sang chỗ khác, từ từ quan sát.

So với hình dạng kim sắc côn trùng trước kia, Trùng Thảo sau khi tiến hóa có hình thể nhỏ hơn một chút, lại có vẻ giống như ve.

Giáp xác đã trở thành thanh kim sắc, với nhiều kiểu dáng khác biệt hơn, đồng thời có nhiều vẩy vết tích, hình dạng tương đối giống với vẩy rồng của Nicolas.

Không chỉ vậy, phần đầu của Trùng Thảo cũng bắt đầu chuyển biến theo hình dạng đầu rồng, với hai xúc tu đủ màu sắc nhẹ nhàng lay động bên miệng.

Nhìn từ xa, tựa như một con rồng nhỏ.

“Quả thật có thể từ Nhật Luân Giáp Trùng, một sinh vật Thần Thoại, áp chế lại và xuất hiện huyết mạch Long tộc đặc thù, nên mới nói không hổ là Long tộc.”

Bạch Khải chép miệng, đưa tay chạm vào thân Trùng Thảo. ...

Quả thật, với sự trợ giúp của Lục Long vẫy và Long huyết, Trùng Thảo đã thu được thuộc tính Long.

Tuy nhiên, thuộc tính thực vật lại mất đi.

Lục Long đại diện cho sức mạnh tự nhiên, nên chắc chắn đã hòa quyện vào? Bạch Khải vuốt cằm, lo lắng về khả năng này, trong khi Nicolas không thể kiên nhẫn được nữa, liền từ vai Bạch Khải bắt Trùng Thảo lên, quan sát tỉ mỉ một lượt rồi ánh mắt bỗng đổi khác.

“Quả thật là chúng ta có Lục Long khí tức!” Nicolas nhẹ nhàng cọ cọ vào người Trùng Thảo, vẫy rồng cùng giáp xác thanh kim cọ xát phát ra từng đốm lửa, khiến Bạch Khải tê cả người.

Xem bộ giáp này, phòng ngự vật lý chắc chắn sẽ không yếu đi.

“Được rồi, Nicolas chờ một chút, để ta thử kỹ năng của Epsilon trước đã.”

Epsilon đã biến hóa không nhỏ, nhập mộng cùng tạo mộng kết hợp thành kỹ năng đan dệt mộng cảnh, ngủ cùng thành Long Miên, nếu thêm cả thân Long tộc huyết mạch, thì hoàn toàn được gọi là thay máu, tự nhiên phải nghiên cứu thật kỹ.

“Nghiên cứu kỹ năng? Vừa khéo, cầm bản Long đến thử thử đi!” Nghe thấy Bạch Khải nói, Nicolas lập tức xung phong nhận việc, còn Bạch Khải liền trợn mắt, gọi Alpha và một số sủng thú khác ra.

Cầm một con dần dần làm quen với sức mạnh thần kỳ của bản thân làm bia ngắm, hẳn cũng chưa chán như vậy.

A ô? (côn trùng khí tức thay đổi thế nào?) Beita vừa xuất hiện đã từ trên người Trùng Thảo đánh hơi được một loại khí tức khác, mà Alpha cũng bản năng nắm chặt trường kiếm.

Dù là Thái Dương khí lực hay Lục Long huyết mạch, cả hai đều là sự xung đột với hắn, đó cũng là bản năng phản ứng.

“Các vị đại ca, tại hạ đã thăng cấp tới Quân Vương cấp rồi!” Nhìn thấy Alpha cùng những sủng thú xuất hiện, Trùng Thảo kiêu ngạo ngẩng cao đầu, phô bày khí tức của mình.

Cuối cùng, trong đội ngũ không phải yếu nhất.

Két phốc két phốc... (Epsilon khí tức, thơm quá, thật muốn ăn...) Cảm nhận được khí tức từ Trùng Thảo tỏa ra, Gamma đột nhiên ngưng lại, bụng đói cồn cào khiến hắn không quan tâm đến uy áp Quân Vương, tự động nhảy về phía Trùng Thảo.

“Tam ca, ngươi phải tỉnh táo nhé!” Nhìn cảnh Gamma đói dãi như thức ăn, một chút ký ức chôn sâu trong tâm trí lại hiện lên, Trùng Thảo lập tức không còn kiêu ngạo, không chút do dự lựa chọn xin lỗi.

“Bởi vì Đại Nhật lực trường cùng sức mạnh tự nhiên, năng lượng máu thịt trở nên nhiều hơn sao? Đây chính là sủng thú bản Đường Tăng à.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, nói: “Được rồi, chúng ta thử nghiệm kỹ năng của Epsilon trước đã.”

Nghe thấy lệnh Bạch Khải, Gamma lúc này mới có chút tiếc nuối bỏ qua Trùng Thảo, còn Trùng Thảo thì bay trở về vai Bạch Khải.

Quả thật, vẫn cần nhận thức rõ vị trí trong đội ngũ, nếu không sẽ rất nguy hiểm.

“Epsilon, thử một chút Long Miên cùng người đan dệt mộng cảnh nhé?” Bạch Khải nhìn về phía Trùng Thảo, Trùng Thảo lập tức hiểu ý, tìm một tư thế thoải mái nằm xuống, ngoẹo đầu, thể rồi ngay lập tức ngủ say.

“Gia hỏa này, sao mà ngủ nhanh như vậy?” Bạch Khải cảm thấy buồn cười, sau đó phát hiện xung quanh không có biến chuyển, chỉ còn lại một mình hắn.

“Đã bị kéo vào mộng cảnh rồi?” Bạch Khải đảo mắt nhìn lên bầu trời, nói: “Epsilon, có thể xuống được.”

Trong Lục Long bí cảnh, lại không có Thái Dương.

“Thủ lĩnh ngài thật lợi hại, tại hạ còn tưởng rằng ngài sẽ không chú ý tới đâu.”

Trùng Thảo từ không trung chậm rãi rơi xuống, thân thể thanh kim sắc không ngừng phát ra ánh sáng âm áp, nuôi dưỡng linh hồn Bạch Khải.

Chỉ trong mộng cảnh, hiệu quả này vẫn hữu hiệu, là do Nhật Luân Giáp Trùng vốn có, hay là vì Lục Long mộng cảnh chỉ lực hiệu quả nhỉ? Bạch Khải vừa hưởng thụ, trong mộng cảnh lại xuất hiện nhiều hình ảnh.

Róc rách rách rách. (nơi này thật sự là mộng cảnh sao? Cảm giác giác quan thân thể phản hồi không khác gì thực tế.) Delta tỉ mỉ quan sát xung quanh, đưa ra cái nhìn của mình.

Kết phốc kết phốc. (Gamma ngủi thấy thức ăn, có thể ăn được ở đây sao? Có thể nhét đầy cái bụng không?) Gamma tò mò khắp nơi lắc lắc, dường như muốn tìm kiếm thức ăn.

A ô a ô? (đây là đưa bản uông mộng kéo qua sao? Bản uông hình như không ở trong giấc mộng của mình rồi.) Ken kết ken kết. (đây là chính Epsilon mộng cảnh, chỉ là cùng chúng ta mộng cảnh liên tục mà thôi.) Alpha cùng Beita cuối cùng mới tiến vào, rất nhanh phân tích ra người đan dệt mộng cảnh vận hành và thao tác khác nhau.

“Bất quá, quần thể mộng cảnh hiệu quả thực chiến chắc chắn tốt hơn nhiều so với mộng cảnh độc lập, thao tác tốt, đúng là không chế đoàn thể thần kỳ!” Bạch Khải hài lòng vỗ vỗ Trùng Thảo, ép ngủ Long Miên, quần thể mộng cảnh người đan dệt mộng, trừ phi là những tinh thần lực như Alpha và Beita vượt qua Trùng Thảo, nếu không chỉ có thể bị Trùng Thảo trêu đùa mà thôi.

Kara Kara. Đúng lúc này, trong mộng cảnh Trùng Thảo đột ngột truyền đến một tiếng rạn nứt chói tai, sức mạnh xanh biếc dần dần xé toạc bầu trời, cảm tưởng như mộng cảnh có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

“Ta đêch...”

Epsilon, ngươi làm sao vậy?” Bạch Khải hoảng hốt nhìn lên bầu trời đang biến đổi, muốn hỏi Trùng Thảo, nhưng lại thấy chính Trùng Thảo cũng mờ mịt.

“Tại hạ không có thiết kế loại hình tượng này mà?” Cuối cùng, giữa năm súng thú với vẻ mặt cảnh giác, một cặp cự trảo xé nát bầu trời, tiết lộ ra một bóng hình khủng bố sau bức màn màu xanh.

“Hóa ra ngoài Lục Long, còn có sinh vật khác cũng có thể tạo nên mộng cảnh sao?” Nicolas từ vết rách bên trong lọ dầu ra, tò mò quan sát mộng cảnh do Trùng Thảo tạo ra, và khi nhận ra do mình mà mộng cảnh trở nên hơi không ổn định, lực lượng Phi Thúy lập tức khuếch tán ra để ổn định lại mộng cảnh.

“Cái này Phi Thúy chi lực quả thật không giống bình thường, đáng tiếc Epsilon không thể lĩnh ngộ.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối nhìn Trùng Thảo, nhưng lại thấy Trùng Thảo như đang suy nghĩ điều gì, ngơ ngác nằm đó không nhúc nhích.

Cuối cùng, mộng cảnh thế giới triệt để ổn định lại, và Nicolas, hình thể khổng lồ cuối cùng xâm nhập vào mộng cảnh.

So với thế giới bên ngoài, Nicolas trong giấc mộng lớn hơn một chút, điều này phù hợp với sức mạnh linh hồn mạnh mẽ của hắn.

Tuy nhiên, có thể vào mộng cảnh của Trùng Thảo, đơn giản chỉ là nhờ vào thiên phú huyết mạch Lục Long.

Nicolas rõ ràng cũng rất quan tâm đến mộng cảnh mà Trùng Thảo đan dệt, nói: “Thật tốt, sau này thì bản Long dù có nằm mơ cũng có thể chơi cùng mọi người.”

“Cùng nhau chơi đùa?” Nghe nói liền cảm thấy không thoải mái, nhưng chưa đợi Bạch Khải suy nghĩ kỹ, cảm giác như trời đất lại một lần nữa quay cuồng, liền trở về hiện thực.

“Thật xin lỗi thủ lĩnh, tại hạ vừa rồi đang suy nghĩ chuyện, quên duy trì mộng cảnh rồi.”

Trùng Thảo ngượng ngùng nhìn về phía Bạch Khải, còn Bạch Khải thì không để ý, nói: “Không có gì, chúng ta thử xem kỹ năng của ngươi với lực trường đã.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, chấn động trùng cánh bay lên không trung.

Chỉ trong chốc lát, ánh kim rực rỡ, Trùng Thảo trực tiếp hóa thành một mặt trời nhỏ, chiếu sáng cả Lục Long bí cảnh.

Trong bí cảnh, thực vật nhận được ánh mặt trời chiếu rọi đều bắt đầu sinh trưởng chậm rãi, thậm chí Bạch Khải và những

sủng thú khác cũng cảm thấy cơ thể trở nên tràn đầy sinh lực. Ân, trừ Alpha và Jerry.

“Chỗ này dùng để trợ giúp không sai, đây cũng coi như một loại buff lớn, nhưng không biết tính công kích thì sao.”

Nhìn ánh nắng chói mắt trên đỉnh đầu, Bạch Khải dần dần nhận ra một chút nhiệt ý, trong khi Nicolas lại là người đầu tiên phát hiện dị thường, kéo Bạch Khải cùng bốn sủng thú với Trùng Thảo lùi lại một khoảng cách.

Không biết từ lúc nào, từng đốm đen xuất hiện quanh Trùng Thảo. Địa hình nứt vỡ, thực vật héo tàn.

Vốn dĩ một mảnh sinh cơ bùng bùng nhanh chóng bị sức nóng thay thế bằng tĩnh mịch.

Thái Dương, có thể mang lại sinh cơ, nhưng cũng có thể thiêu đốt mọi thứ thành hư vô.

“Chắc chắn, đây chính là AOE chân chính, nếu có thể tác động đến năng lượng thể với hiệu quả này thì thật tốt.”

Bạch Khải chắc chắn tán thưởng, nhìn ánh nắng từ trên không trung dần dần rơi xuống Trùng Thảo, một chút suy nghĩ, nói: “Tương lai có cả Thái Dương, Long, siêu năng thuộc tính, sau này ta sẽ gọi là Đại Nhật Long Thiên.”

Chương 504:

Lựa chọn hệ Thời Gian? “Đại Nhật Long Thiên? Nghe cũng đẹp trai ghê!” Đôi mắt Trùng Thảo lóe lên ánh sáng thỏa mãn, trong khi mấy con sủng thú khác đang nghe thấy thì lập tức xông tới.

A ô a ô! (Nhân loại, sao lại có cái tên quái dị như vậy chứ, còn trùng mà lại khí khái như thế, ta không phục!) Ken kết ken kết. (Lão đại, ta ủng hộ con chó ngốc này.) Két phốc két phốc. (Ai, Gamma cảm thấy cũng tạm.) Róc rách rách rách. (Không, đây là lần đầu tiên chủ nhân đặt tên như vậy, vô cùng chuẩn xác.) Nghe nhóm sủng thú phản nản, Bạch Khải mặt mày u ám lại.

Hóa ra việc tự đặt tên cho năng lực của mình lại gây ra sự oán hận sâu sắc như vậy, hẳn cũng không còn thấy Đại Nhật Long Thiên hay ho bao nhiêu.

“Khụ khụ...”

Tên chỉ là một danh hiệu, không cần để bụng thế, chỉ cần người đủ mạnh, gọi là cậu tử cũng chẳng sao cả.”

Thấy mấy con sủng thú có nhiều ý kiến về vấn đề đặt tên, Bạch Khải quyết định ngừng chủ đề này.

Mấy con sủng thú cũng chịu tiếp nhận lý thuyết của Bạch Khải và không dây dưa về tên gọi nữa.

“Nhưng mà thật sự không nghĩ tới, Epsilon lại là sinh vật thứ ba đạt tới Quân Vương cấp, thật sự là điều bất ngờ.”

Shuke nhìn Trùng Thảo đang linh hoạt nói: “Theo lý thuyết, Thần Thoại chủng huyết mạch lẽ ra phải càng khó để thăng cấp.”

“Có lẽ là do Lục Long huyết mạch thăng bằng Nhật Luân Giáp Trùng huyết mạch nên mới đột phá được.”

Bạch Khải đưa ra phỏng đoán của bản thân, sau đó nhìn về phía Gamma và Delta, hai con sủng thú nhỏ này.

Delta có tình huống đặc biệt, có thể tiến hóa hay không vẫn là hai chuyện khác nhau, nhưng Gamma là một trong ba sủng thú

mà Bạch Khải đã nuôi dưỡng, lại bị Trùng Thảo, con thứ năm, đoạt vị trí trước, thật sự làm hỏng đội hình.

Xem ra, vẫn nên tìm người Borg gia tộc để “thương lượng” một lần.

Xoẹt ~ Một không gian nhỏ đột nhiên xé toạc trên đỉnh đầu Bạch Khải và nhóm của hắn, một bóng người nhẹ nhàng từ trên trời rơi xuống trước mặt họ.

“Đại tỷ đầu, đã đến giờ ăn sao?” Thấy Phạm bà bà bất ngờ xuất hiện, Nicolas lập tức nhận ra điều gì, liên tục muốn chạy về Phi Thúy chi cốc chuẩn bị đồ ăn.

“Không cần, chờ người nhớ tới lão nương thì đã sớm chết đói rồi.”

Phạm bà bà kéo Nicolas lại, sau đó đi tới trước mặt Trùng Thảo, cẩn thận quan sát.

“Hỏi thử Thần Thoại, Bạch Khải, người từ đâu có được vậy?” Bạch Khải ngượng ngùng cười và đơn giản kể cho Phạm bà bà về sự việc tại Thái Dương bí cảnh.

“Thì ra là vậy, là Nhật Luân Giáp Trùng sao?” Phạm bà bà gật đầu, nói: “Đây là một trong những sinh vật đứng đầu trong Thần Thoại, người tiểu tử vận khí thật không tệ, nhưng mà con nhỏ này tại sao lại có một cỗ Lục Long khí tức?” “Epsilon là một loại đồng sinh, nó có hai loại huyết mạch, vừa rồi đúng lúc dung hợp Lục Long vậy cùng Lục Long chi huyết, vì vậy thăng cấp.”

Bạch Khải dừng một chút, nhìn sắc mặt Phạm bà bà, cẩn trọng hỏi: “Bà bà, bà kiến thức rộng rãi thế, không lẽ bà từ Thần Thoại thời đại...”

Bạch Khải đang nói dở câu thì thấy Phạm bà bà bỗng nhiên hắc hóa, hắn chật vật nuốt nước bọt.

“Nhớ kỹ, tuyệt đối không được hỏi một người phụ nữ về tuổi tác, nếu không, bạn sẽ phải hối hận đấy.”

Phạm bà bà tóc không gió mà bay, lời nói bình thản nhưng chứa đựng khí thế mà không ai có thể kháng cự, tất cả những sinh vật nam tính tại chỗ, bao gồm cả Nicolas, đều không tự chủ nhẹ gật đầu.

Thực lực như vậy, thật sự chỉ là một sinh vật truyền kỳ sao? Trong lòng Bạch Khải tự nhủ một dấu hỏi to lớn, nhưng ngay sau đó nhìn thấy khí thế hùng bố từ Phạm bà bà toát ra, hấn vội vàng thu liễm suy nghĩ lại.

Thực lực quá yếu, hấn không dám nói gì, chỉ có thể ngoan ngoãn ngậm miệng.

May mà Phạm bà bà cũng cảm nhận được sự thất thố của mình, thu liễm khí tức nói: “Chúng ta Long tộc đều có huyết mạch truyền thừa, ta sống lâu hơn Nicolas một chút, do đó biết nhiều hơn một chút.”

“Ồ, rõ ràng rồi.”

Bạch Khải gật đầu liên tục, rồi đột nhiên nghĩ ra điều gì đó, hấn lấy Ngưu Bì Xà từ trong căn cứ ra.

“Nhân loại, tại sao người luôn thích phá giấc ngủ của ta, bây giờ là mùa đông, không thể tôn trọng ta một lần sao?” Ngưu Bì Xà hiển nhiên chưa tỉnh ngủ, liền càu nhàu với Bạch Khải, nhưng bị Bạch Khải không thèm để mắt đến.

“Bà bà, đây là sinh vật mà ta tình cờ phát hiện tại gần hồ Thái Trạch, ta không rõ nguồn gốc của nó, bà xem có nhìn thấy bao giờ không?” Bạch Khải mang Ngưu Bì Xà đến trước mặt Phạm bà bà.

“Đây không phải là một con rắn nước bình thường sao? Ừm, chờ một chút, linh hồn của nó đi đâu rồi?” Phạm bà bà ban đầu không để tâm, chỉ qua loa liếc nhìn, nhưng bỗng nhận ra Ngưu Bì Xà có gì đó khác biệt, lúc này bà liền quan sát kỹ càng vài lần.

“Cứ cảm thấy khá quen...”

Phạm bà bà nhìn Ngưu Bì Xà một hồi, đột nhiên nhận ra điều gì, lập tức né ra khỏi Bạch Khải.

Thật là một sinh vật đáng sợ.

“Phạm bà bà, bà đã từng thấy con này chưa?” Nghe Phạm bà bà tự lẩm bẩm, Bạch Khải liền tỉnh táo hỏi trở lại.

Phạm bà bà có tuổi tác thật sự khó đoán, nhưng từ hiệp hội lịch sử mà nói, ít nhất bà cũng đã sống hơn ngàn năm.

Nếu thật sự Phạm bà bà nhận biết Nguru Bì Xà, có lẽ lai lịch của nó không bình thường rồi.

“Không biết.”

Phạm bà bà lắc đầu, nói: “Ta đã thấy không ít rắn, nhưng có chút không rõ lắm, nhưng mà linh hồn của sinh vật này dường như không ở trong cơ thể của nó, thật thú vị.

Thế nào, định giữ nó chơi đùa với bà bà?” Nghe Phạm bà bà nói, Bạch Khải còn chưa phục hồi, Nguru Bì Xà đã toàn thân lắc lư một cái, sau đó chạy về phía xa, nhưng chạy đi một lúc thì lại đột nhiên nhận ra nó đã quay lại bên cạnh Phạm bà bà.

Phạm bà bà có không gian năng lực, không phải Delta có thể sánh ngang.

“Ta không có ý kiến gì, chỉ cần bà bà thích là được.”

Bạch Khải nhìn sinh vật liên tục chao đảo mà không thể rời khỏi Phạm bà bà quá một mét, không khỏi bỗng thấy buồn cười và không chút do dự đồng ý yêu cầu của bà.

Dù Nguru Bì Xà nhìn có vẻ không bình thường, nhưng nó không hề mở miệng phát biểu ý kiến, cũng không thể nói có lợi ích gì, ngoài việc coi như nguyên liệu nấu ăn ra, cũng không có gì tốt hơn so với sáu kiếm thị hoặc Cửu Đỉnh hệ thống. À, giờ lại thêm một tác dụng nữa, đó là tăng thiện cảm của Phạm bà bà. Đột nhiên cảm thấy mình thật có giá trị.

“Nhân loại, sao người có thể tệ bạc như vậy, ta thế nhưng là...”

Nguru Bì Xà vừa nói được nửa câu, đã cảm nhận được một lực mạnh mẽ đưa nó từ mặt đất lên cao, cơn gió mạnh đến mức phát ra tiếng xé gió, nặng nề rơi xuống cách đó không xa trên ngọn núi, tạo ra tiếng nổ vang.

“Ôi, như vậy mà chịu đánh, thật đáng tiếc, không phải để làm đồ chơi sao.”

Phạm bà bà nhìn từ xa, rồi quay đầu nhìn về phía Bạch Khải và mấy con sủng thú bên cạnh, bỗng nhiên cảm thán không ngớt: “Lần này mới chỉ mấy tháng không gặp, tiểu tử người, sủng thú của người ngày càng kỳ lạ hơn.”

“Chết chóc, cổ đại vong hồn, Thiên sứ, Ác Ma, còn có Nhật Luân Giáp Trùng, nhìn tới nhìn lui, chỉ riêng chúng ta nhà Delta là không có gì tiến bộ.”

Nói rồi, Phạm bà bà bỗng kéo lấy cổ áo Bạch Khải, nói: “Tiểu tử, nói thật, có đúng hay không bạc đãi Delta rồi?” “Khụ khụ...”

Bà bà, thật oan uổng, tình hình của Delta ngài cũng không phải không biết, trừ cổ đại chủng ra, Delta bất luận một loại hình thái nào cũng không thể duy trì lâu dài, ta cũng không có biện pháp gì.”

Bạch Khải tỏ vẻ vô tội, trong khi Delta ở một bên giải thích cho hắn.

Róc rách rách rách. (Bà bà, đừng oan uổng chủ nhân, chủ nhân đối xử với Delta khá tốt mà.) Lời này không phải là khoa trương, mặc dù cũng có lý do là Bạch Khải đã cải thiện điều kiện, nhưng Delta thật sự từ khi bị Bạch Khải khế ước đã được cấp một đồng vật liệu cấp bậc sử thi như cơm ăn, nếu không sẽ không thể so với sinh vật Quân Vương rồi.

“Hừm, tuy không tệ lắm.”

Phạm bà bà nhìn Delta vài lần, lúc này mới buông cổ áo của Bạch Khải ra.

“Tình huống của Delta ta cũng nghĩ qua, nếu chỉ có thể duy trì hình thái cổ đại, điều đó chắc hẳn không liên quan đến việc đẳng cấp huyết mạch, có thể có liên quan đến niên đại.”

Phạm bà bà dừng lại một chút, nói: “Có cơ hội, ta khuyên ngươi nên thử xem có thể thu hoạch được tài liệu thuộc hệ Thời Gian hay không, có lẽ sẽ có thể xúc tiến Delta tiến hóa.”

“Hệ Thời Gian?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, hắn đã nghĩ đến việc để Delta an tâm tích lũy cơ sở số liệu, và sau đó tích lũy đến một mức độ nhất định thì có thể dựa vào trứng tiến hóa để cưỡng chế tiến hóa.

Với trứng tiến hóa, Bạch Khải vẫn có lòng tin tuyệt đối.

Nhưng bây giờ nghe Phạm bà bà nói, có vẻ như năng lực hệ Thời Gian cũng có thể như vậy? Phạm bà bà nhẹ gật đầu, nói: “Ta đã nghĩ kỹ, ngươi cho Delta sử dụng gene hóa thạch cổ đại

đều là kinh nghiệm thời gian lưu lại bảo tồn, còn không gian cũng là thứ có thể tương đồng với thời gian, nếu hai thứ này đã có thể khiến Delta hấp thụ, thì hệ Thời Gian cũng không có lý do gì mà không thành công.”

“Thì ra như vậy, ta sẽ lưu ý.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, vừa lúc hắn cũng đang định đi đổi tài nguyên, hỏi một chút xem Hạng tháp chủ bên kia có phần tài nguyên thuộc hệ Thời Gian nào có thể đổi hay không.

“A~ chưa ăn no, bụng đói rồi, bà bà đi ngủ trước.”

Phạm bà bà ngáp một cái, rồi quay người đi về hướng khe hở.

“Đúng rồi, Nicolas sau này muốn đi theo người, nơi này bí cảnh tốt nhất mang đi, nhưng trước khi đi nhớ dọn dẹp sạch sẽ bên trong, nếu để xảy ra vấn đề, ta cũng không thêm quan tâm.”

Đi một nửa, Phạm bà bà đột nhiên dừng lại, trong lời nói có ý riêng.

“Phạm bà bà đã biết Nicolas muốn đi theo ta ra ngoài sao? À, có thể là do Triệu hội trưởng đã nói, nhưng mà cái dọn dẹp dọn dẹp này, chẳng lẽ là muốn thanh lý nơi này độc tố?” Bạch Khải nhìn về phía xa, Nicolas có vẻ lười biếng, vì thế không khí độc trong Lục Long bí cảnh vẫn như cũ nồng đậm, muốn dọn sạch sẽ là một hạng mục lớn.

“Được rồi, ta sẽ đi trước một chuyến đến Quyết Sách chi tháp, sau đó lại đến Thánh Vật chi tháp để đổi tài nguyên, trước khi đi chúng ta lại nói về chuyện Lục Long bí cảnh.”

Sau khi suy nghĩ một chút, Bạch Khải vẫn quyết định không đi thanh lý ngay mà cùng Nicolas chào tạm biệt rồi rời khỏi bí cảnh. Đi đổi điểm tích lũy, đây chính là điều hắn đã mong đợi từ lâu.

Chương 505:

Cổ Sơn siêu tiến hóa! Quyết Sách chi tháp.

Sau khi rời khỏi Lục Long bí cảnh, Bạch Khải còn chưa kịp phản ứng thì đã bị truyền tống đến Quyết Sách chi tháp.

Không gian liên tục biến hóa khiến cho hắn, một Ngự Thú sư ngũ giai, cũng cảm thấy khó chịu.

“Ta nói, hội trưởng, lần sau có thể chào hỏi trước được không? Như vậy rất không tốt cho sức khỏe.”

Bạch Khải lắc đầu, không biết có phải ảo giác không, nhưng luôn cảm thấy Triệu Phù Đồ ngày càng không khéo léo trong việc di chuyển tay của mình.

Lần trước không có choáng váng như vậy.

“Sao, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ở đó bị người ta khiêu chiến sao?” Triệu Phù Đồ cười, hiện ra hình ảnh lối ra từ Lục Long bí cảnh trước mắt Bạch Khải.

“Chu Diễm, Cổ Sơn? Máy người này có phải muốn khiêu chiến ta không...”

Bạch Khải nhăn mặt lại, không hiểu tại sao những người này lại có ác cảm với hắn, bình bình đạm đạm thì tốt hơn.

“Cháu trai, ngươi quả thật giống La Tường.”

Triệu Phù Đồ thấy vậy chỉ biết lắc đầu, nói: “Quả thật, việc kéo người vào Quyết Sách chi tháp là đúng đắn.”

“Khụ khụ...”

Hội trưởng, ngươi có thể đừng nói như thể đang giam giữ một yếu tố không ổn định được không?” Khóe mắt Bạch Khải hơi run rẩy, trong khi Triệu Phù Đồ lại tỏ ra nghiêm túc: “Không sai, bây giờ ngươi chính là một yếu tố không ổn định.”

Nói xong, Triệu Phù Đồ đứng dậy, và nói: “Nếu như ngươi chỉ là một Ngự Thú sư thiên tư trác tuyệt, thì có thể cũng không có ai để ý đến ngươi.”

Tương tự như Bạch Thu Trà, dù cô ta rất tài giỏi nhưng còn có Hòa Quang vị lão nhân thiên tài bên cạnh, vì thế không ai dám có ý đồ gì xấu.”

“Về phần ngươi, ngươi có nhận ra không, toàn bộ liên bang ấn tượng lớn nhất về ngươi không phải là tốc độ tăng trưởng cấp độ Ngự Thú, mà chính là thành tựu nghiên cứu quá xuất sắc của ngươi.”

Triệu Phù Đồ mỉm cười, nói: “Mặc dù vũ khí trang bị phù vẫn bị ném cho Mặc Trúc, nhưng những người hiểu biết đều rõ ràng rằng đây chính là tác phẩm của ngươi.”

“Đối với những tập đoàn hoặc các gia hỏa có ý đồ xấu, sức sáng tạo của ngươi mới là điều họ muốn nhất.”

Nghe được lời Triệu Phù Đồ, Bạch Khải không khỏi gãi đầu:

“Vậy tiếp theo ta nên giảm bớt sự nổi bật của mình sao?”

“Điều này đã không thể nào. Đợi viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần thành lập, nếu ngươi không muốn người khác chú ý thì cũng khó mà làm được.

Còn không bằng dứt khoát mà càn rỡ một chút, chuyển hướng sự chú ý của họ ra ngoài.”

“Chuyển hướng sự chú ý?” Bạch Khải có vẻ hiểu ra, Triệu Phù Đồ cũng không tiếp tục dây dưa, mà nói: “Ngươi càng nghiên cứu sáng chói, thì họ sẽ càng coi nhẹ sức chiến đấu của ngươi.

Có thể khi những gã đó không chịu đựng được thì thực lực của ngươi đã đủ để tự vệ.”

“Hội trưởng, tại sao ta lại cảm thấy theo cách mà ngươi nói, ta có khả năng không chịu đựng nổi?” Bạch Khải nhìn Triệu Phù Đồ, nhưng Triệu Phù Đồ lại nở một nụ cười quái lạ: “Ngươi nghĩ rằng chúng ta, hiệp hội Ngự Thú sư, và Quyết Sách chi tháp chỉ là một bài trí sao?” “Hiệp hội Ngự Thú sư có lịch sử kéo dài hơn cả lịch sử liên bang.

Các thành viên của Quyết Sách chi tháp sẽ là tầng quản lý trong tương lai của hiệp hội.

Ngươi nghĩ rằng sẽ có ai dám mạo hiểm ra tay với ngươi sao?” Ta định..., thật là bá khí! Bạch Khải trong lòng yên lặng giong ngón cái lên với Triệu Phù Đồ.

Nếu như lời này do người khác nói ra, hẳn có thể không tin, nhưng từ miệng của Triệu Phù Đồ thì không có chút cảm giác nào không hòa hợp.

Dưới bóng cây lớn vẫn là nơi mát mẻ.

“Không nói chuyện này, vẫn nên suy xét một chút về những kẻ điên không để ý đến hậu quả. Đây cũng là lý do vì sao chúng ta phải chuẩn bị cho người truyền kỳ bảo tiêu.”

Triệu Phù Đồ nhìn sâu vào mắt Bạch Khải, nói: “Nicolas có tiềm lực rất mạnh, trong phạm vi liên bang cũng có thể đảm bảo an toàn cho người, nhưng nhờ vào ngoại lực không phải là kể lâu dài.

Do đó, người tốt nhất nên nhanh chóng nâng cao thực lực của bản thân.”

“Không vấn đề gì.”

Bạch Khải gật đầu, cam kết một cách mạnh mẽ, sau đó đôi mắt xoay chuyển, đột nhiên đổi sang một bộ mặt nịnh nọt: “Vây hội trưởng, người có thể cho ta một chút tài nguyên cấp truyền thuyết không? Không cần nhiều, tùy tiện từ bốn đến tám cái là được, coi như là quyền lợi khi gia nhập Quyết Sách chi tháp.”

“Cháu thật sự nghĩ hay đấy.”

Triệu Phù Đồ không nhin được mà cười nói: “Tài nguyên thì không thể dễ dàng như vậy đâu, chỉ có trong quá trình huấn luyện mới có thể tích lũy điểm đầy đủ, còn lại đều phải hoàn thành nhiệm vụ khó khăn mới có quyền lấy, với thực lực hiện tại của người thì không cần phải suy nghĩ.”

“Người gia nhập Quyết Sách chi tháp sau này quyền hạn trong hiệp hội của người cũng sẽ tăng lên, không chỉ có thể tìm đọc những thông tin chưa từng thấy, mà khả năng nhận nhiệm vụ cũng sẽ tăng lên nhiều.”

“Ai, chỉ có vậy thôi sao? Sao mà keo kiệt vậy?” Bạch Khải chép miệng, đột nhiên có chút thất vọng.

“Nếu không, ta sẽ đi làm một lúc ở Cục 13, trước đó không phải nói có thể giúp ta đặc sản sao?” “Người thật kỳ quái, nếu không có một chút lợi ích thực tế thì sẽ không ngừng lòng ham muốn của người.”

Triệu Phù Đồ thở dài, lấy ra một chiếc nhẫn ném cho Bạch Khải, nói: “Tài nguyên cấp truyền thuyết có quy định hồi đoái rõ ràng, mặc dù ta là hội trưởng, nhưng cũng không thể tùy ý thay đổi.

Ta nhớ ngươi bây giờ vẫn đang dùng một cái bí cảnh nhỏ, nên cho ngươi mượn cái lớn hơn một chút.”

“Bí cảnh trang sức? Nó có thuộc tính gì?” Bạch Khải nhận chiếc nhẫn, bắt đầu nghiên cứu.

“Còn chọn thuộc tính nữa sao? Ngươi có thú cưng nào cố định đâu, thuộc tính của nó có ý nghĩa gì?” Triệu Phù Đồ mỉm cười, lắc đầu, “Mau rút đi, ta cuối cùng đã hiểu tại sao Tần Giang lại đối xử với ngươi như vậy, ở cùng ngươi thật sự sẽ bị bức mình.”

“Ta biết mà, lão Tần đang ở phía sau làm khó ta.”

Bạch Khải tức giận mắng, nhưng lại cảm thấy thua thiệt, không thể nghĩ ra Tần hội trưởng còn có gì đặc sản để mang về.

“Vậy ta đi trước, cảm ơn hội trưởng.”

Bạch Khải thu chiếc nhẫn lại, rời khỏi Quyết Sách chi tháp dưới ánh mắt ghét bỏ của Triệu Phù Đồ.

Dù không thể nhận được một ít tài nguyên cấp truyền thuyết, nhưng một chiếc bí cảnh là cũng không tồi.

Không biết nó lớn cỡ nào, nhưng lúc về nhà hắn có thể nghiên cứu kỹ càng một chút.

“Tiếp theo nên làm gì nhỉ? Nếu không thì đi đổi tài nguyên trước, rồi trở lại Lục Long bí cảnh?” Bạch Khải nghiêng đầu, đột nhiên nhớ ra điều gì đó, tại bí cảnh tìm kiếm một hồi rồi tìm được huy chương tập huấn của mình.

“Cũng không biết mình có bao nhiêu điểm, nếu có thể đổi được hai món tài nguyên cấp truyền thuyết thì cũng hay đấy.”

Mang theo một chút kỳ vọng, Bạch Khải mở huy chương ra, nhưng vừa nhìn thấy điểm tích lũy, hắn không kìm nén được cơn giận trong lòng. Điểm tích lũy tuy không ít, gấp đôi so với trước khi đi, nhưng cái số này lại khá hoàn mỹ. [Tên: Bạch Khải] [Điểm tích lũy: 19W9K] ...

Mỗi tài nguyên cấp truyền thuyết cần 99999 điểm, hai món cần gần 200000, vậy mà bây giờ vẫn thiếu một nghìn, làm sao Bạch Khải không cảm thấy chán nản cho được.

“Bây giờ về làm thêm một chút nhiệm vụ có kịp không nhỉ...”

Bạch Khải dùng sức nắm tóc, theo quy định của hiệp hội, điểm tích lũy sẽ được công khai ở cuối giai đoạn, Tần hội trưởng không thể thông báo cụ thể điểm tích lũy của học viên giai đoạn ba, mặc dù không lo bị gian lận, nhưng gặp phải tình huống này cũng rất khó chịu.

“A ha, Bạch Khải, tìm thấy cậu rồi!” Ngay lúc Bạch Khải nhúc đầu, một tiếng gầm từ phía sau vang lên, cắt đứt dòng suy nghĩ của hắn.

Giọng nói này thật quen thuộc...

Bạch Khải cứng người, quay đầu nhìn, thấy Chu Diễm, Tiêu Nguyên cùng một vài người đang tràn đầy hưng phấn, liền nhanh chóng chạy về phía Thánh Vật chi tháp.

Những người này thật sự không chịu yên ả, không phải vừa mới ở bên Lục Long bí cảnh sao.

“Này! Bọn tặc nhân chạy đâu!” Chu Diễm thấy thế liền triệu hồi Tướng hồn ra, lập tức chắn trước mặt Bạch Khải, dùng trường thương chỉ tay, nói: “Thấy bản trại chủ còn dám chạy, nhị đương gia người có phải muốn phạm thượng không?”
“Học tử, thả ta ra, ta còn phải đi đổi tài nguyên trước.”

“Hối đoái tài nguyên? Vậy càng không thể rồi, sao có thể cho người cơ hội cường hóa nữa, mau mau đi theo ta đi Cảnh Kỹ chi tháp để đấu!” Lúc này, Chu Diễm có thể nói là người tỉnh táo nhất trong nhóm, không chút do dự từ chối yêu cầu của Bạch Khải, một tay kéo hắn đi thẳng đến Cảnh Kỹ chi tháp.

Sau lưng, Tiêu Nguyên và những người khác không nhìn được mà cười.

“Quả thật, chỉ có Chu Diễm đối phó với Bạch Khải là ổn nhất.”

Tiêu Nguyên cười nói, “Ta thực sự mong chờ trận chiến này từ rất lâu rồi.”

“Ta cũng vậy.”

Lý Mộ gật đầu, một cỗ sinh vật cấp vương nổi tiếng có lẽ sẽ đủ sức san bằng sự chênh lệch trong đội quân sủng thú? ...

Cạnh Kỹ chỉ tháp.

Trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Bạch Khải bị Chu Diễm kéo vào phòng đấu, sau đó mọi người xếp thành hàng, nói: “Ừ, đừng nói bản trại chủ không chiếu cố ngươi, bốn người bên cạnh, ngươi tùy ý chọn đánh.”

“Cảm ơn rồi.”

Bạch Khải chép miệng, hẳn không có ý kiến gì về việc này, nhưng không biết có thể giảm bớt tình hình một chút không.

Dù sao, một khi đã đánh thì không thể tránh khỏi.

Nghĩ vậy, Bạch Khải đứng dậy, phủi bụi trên người, nói: “VẬY trước tiên ta sẽ đánh với Cổ Sơn.”

Dù sao cũng là đánh, thì cứ mạnh mẽ mà đánh, để hiểu rõ thực lực đối phương.

Mà đáng nói hơn, hẳn cũng rất tò mò về thực lực của Cổ Sơn.

Ngự Thú sư cấp bốn, sở hữu đến tám thú cưng, lại còn có thiên phú cộng minh nguyên tố.

Nếu mà đánh lên chắc chắn sẽ náo nhiệt lắm đây.

Cũng không biết Cổ Sơn có thể điều khiển nổi không khi phải cùng lúc điều khiển tám đầu sủng thú, như vậy thì tỷ lệ lớn sẽ bị phân tâm đấy.

Cổ Sơn siêu tiến hóa, Yamata no Orochi? “Ai, đánh trước Cổ Sơn thôi...”

Nhìn thấy Bạch Khải không chọn đối thủ mạnh nhất, Chu Diễm cảm thấy hơi tiếc nuối, nhưng rất nhanh cũng lấy lại tinh thần, ôm Cổ Sơn và hung dữ nói.

“Cổ Sơn, hãy tốt giáo huấn gia hỏa này, tuyệt đối không thể để người này vượt qua thiên phú chiến đấu của ngươi.”

“Ừm.”

Cổ Sơn thở phào, nhẹ gật đầu, rồi dẫn đầu đi vào đấu trường, khẽ vung tay, tám đạo phù trận dần dần hiện ra.

“Cổ Sơn, Ngự Thú sư cấp bốn, thú cung, các sinh vật cấp lãnh chúa như Bích Đằng Mãng, Lưu Kim Miêu, Đại Bộc Quy, Hỏa Sơn Tước, Vây Giáp Thú, Viêm Sí Xà, Dương Chúc Linh, Âm U Linh, xin nhiều chỉ giáo.”

Vừa dứt lời, tám đầu sủng thú ngay lập tức 被 triệu hồi ra, vờn quanh Cổ Sơn, giống như đang bảo vệ vị vương giả của bản thân.

“Chậc chậc...”

Mặc dù biết rằng không có khả năng, nhưng khi nhìn thấy triệu hồi ra nhiều sủng thú như vậy thì vẫn cảm thấy rất ao ước.”

Bạch Khải chép miệng, cũng bước vào.

Chương 506:

Quá mức! Một đạo phù trận màu tím lóe lên, một con bọ cánh cứng màu vàng kim xuất hiện trên đầu trường.

“Chỉ có một con sủng thú?” Tiêu Nguyên thấy vậy có chút nhíu mày; mặc dù hắn công nhận thực lực của Bạch Khải, nhưng hiện tại Cổ Sơn không thể dùng ánh mắt như ba tháng trước để đối đãi được.

Bích Đằng Mãng, Lưu Kim Miêu, Đại Bộc Quy, Hỏa Sơn Tước, Vây Giáp Thú, Viêm Sí Xà, Dương Chúc Linh, Âm U Linh.

Dưới sự bồi dưỡng mạnh mẽ của Bạch Đồng Trần, bốn con sủng thú cấp thấp ban đầu mà Cổ Sơn khế ước cũng đã được bồi dưỡng thành Lãnh Chúa cấp.

Mặc dù chỉ là Lãnh Chúa cấp thấp, nhưng phối hợp với Cổ Sơn, hắn đã có đến tứ giai và khế ước thêm hai con cao đẳng. Lãnh Chúa là Dương Chúc Linh và Âm U Linh.

Tổng cộng có tám con Lãnh Chúa cấp, mặc dù đẳng cấp không phải quá cao, nhưng số lượng này đủ để Cổ Sơn tung hoành trong cùng bậc.

Nếu tính đến nguyên tố cộng minh, ngay cả một Ngự Thú sư ngũ giai cũng chưa chắc dám nói mình có thể chiến thắng những con này.

Trừ khi, xuất trận chính là một Quân Vương cấp? Tiêu Nguyên không tự chủ nhìn quanh Trùng Thảo, chưa từng thấy sủng thú này, chắc chắn là của Bạch Khải.

Mặc dù nói khế ước Quân Vương cấp sủng thú là chuyện bình thường đối với một Ngự Thú sư ngũ giai, nhưng hắn biết Bạch Khải đã có hai con Quân Vương cấp, nếu khế ước thêm một con nữa, có lẽ thực tế không lớn.

Hắn vẫn thường nhắc nhở Bạch Khải.

Nghĩ đến đây, Tiêu Nguyên định nhắc nhở Bạch Khải không nên bất cẩn, nhưng đã nghe Bạch Khải bắt đầu giới thiệu sủng thú của mình, làm hắn ngây người tại chỗ.

“Bạch Khải, ngũ giai Ngự Thú sư, xin chỉ giáo, sủng thú, Quân Vương cấp Đại Nhật Long Thiên.”

Khi nghe Bạch Khải nói, sắc mặt vốn tự tin của Cổ Sơn lập tức cứng đờ, còn đám người xung quanh cũng không khỏi ngạc nhiên.

“Bạch Khải, ngươi lại khế ước một con Quân Vương cấp?! Ngươi không sợ không bồi dưỡng nổi sao?” Chu Diễm cao giọng hỏi, mặc dù mọi người đều hiểu rõ lợi ích của huyết mạch cao đẳng, nhưng đại bộ phận Ngự Thú sư đều chọn sủng thú theo cấp bậc của mình.

Ví dụ như Lý Mộ khi lên tới ngũ giai đã chọn khế ước Quân Vương cấp cổ đại Hóa Thạch Cức Long.

Nhưng giống như Bạch Khải đã có hai con Quân Vương cấp sủng thú rồi, lại chọn một con Quân Vương sinh vật, cho dù có đầy đủ tài nguyên, cũng rất dễ dàng dẫn đến sự phân tán chiến lực.

“Cá nhân tôi khuyên bạn, đừng dùng suy nghĩ của người bình thường để đánh giá người này, một người có thể biến cấp thấp sủng thú thành Quân Vương sinh vật, ngươi xác định ngươi muốn lo lắng hắn có thể hay không bồi dưỡng tới?” Lục Tình đẩy kính mắt, ánh mắt nhìn chằm chằm Trùng Thảo và nói: “Bốn cái hạch tâm độc quyền, đừng nói ba đầu, Bạch Khải hiện tại mà đem sủng thú của mình đều bồi dưỡng thành Quân Vương cấp thì tôi cũng không cảm thấy kỳ quái.”

“Ngạch, Tình Nhi có ai đã nói qua ngươi bây giờ rất giống một fan hâm mộ không?” Chu Diễm gãi đầu, bất chợt nói.

“Fan hâm mộ? Miễn cưỡng cũng có thể coi như vậy.”

Lục Tình liếc mắt nhìn Chu Diễm, kỳ lạ mà không phản bác, mà còn thừa nhận lập luận của Chu Diễm.

“Bịch!” “Diễm tử, sao ngươi đánh ta!” Bạch Vũ Hiếu mặt mũi đầy kinh ngạc, phần nộ chất vấn Chu Diễm.

“Đau không? Xem ra không phải là đang nằm mơ.”

Chu Diễm vẻ mặt hoảng hốt, hiển nhiên vẫn chưa kịp phản ứng với cái mà Lục Tình vừa nói, trong khi đó bên trận đấu cũng đã có động tĩnh.

Cổ Sơn nhìn con sủng thú nhỏ bé bằng móng tay kia, hấn vẫn không thể liên hệ nó với Quân Vương cấp sinh vật.

“Cái kia, chúng ta có thể bắt đầu không? Ta còn phải đi lấy một chuyến Thánh Vật chi tháp nữa.”

Bạch Khải nhìn Cổ Sơn vẫn còn đang ngẩn người, không nhận được lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của hấn.

“Hừm, bắt đầu đi.”

Cổ Sơn như mới tỉnh khỏi giấc mộng, nhẹ gật đầu.

Tranh tài, bắt đầu.

Sau khi được hai người đồng ý, bầu không khí trên đấu trường bỗng nhiên thay đổi, trực tiếp biến thành một cánh đồng thảo nguyên rộng lớn, thậm chí sức mạnh tự nhiên không ngừng tràn vào trong cơ thể Trùng Thảo, làm cho nó trở nên phần chân hơn.

“Thủ lĩnh, nơi này thật thoải mái, tại hạ như trở về trong lòng mẹ.”

Bạch Khải mỉm cười nói: “Ngươi bây giờ đã hợp nhất Lục Long huyết mạch, với sức mạnh tự nhiên cũng trở nên thân thuộc hơn.”

Sức mạnh của Đại Nhật cùng với sức mạnh tự nhiên như thể Trùng Thảo có thể tự mình quang hợp.

Oanh! Ngay lúc Bạch Khải và Trùng Thảo thảo luận về sự thay đổi hiện tại, một cột lửa đột nhiên lao tới, Trùng Thảo lúc này mới nhớ ra tình huống của mình, đánh giá hoàn cảnh đối diện.

Bốn con sủng thú của Cổ Sơn lúc này đã triển khai trận hình, Vây Giáp Thú đứng giữa, còn Bích Đằng Mãng, Lưu Kim Miêu, Đại Bộc Quy, Hỏa Sơn Tước chiếm giữ bốn phương vị, đỉnh đầu là Viêm Sí Xà xoay quanh.

Hai con Dương Chúc Linh và Âm U Linh thì phân bố hai bên, không ngừng du đãng. Đối diện với Quân Vương cấp sinh vật, Cổ Sơn không hề chủ quan, lập tức cho tám con sủng thú chuẩn bị tiến hành nguyên tổ cộng minh.

Tuy nhiên, để chứng minh sức mạnh của mình, Cổ Sơn không chọn đánh lén mà là đi đầu nhắc nhở Trùng Thảo.

“Tại Cạnh Kỹ chi tháp đợi lâu như vậy, sao vẫn cứng nhắc như vậy?” Bạch Khải thấy vậy chép miệng, nhưng vẫn không cho Trùng Thảo dẫn đầu tấn công.

Ngược lại, khi thấy Trùng Thảo không có động tĩnh, Cổ Sơn không chờ đợi thêm, phát động tấn công.

Chỉ trong chốc lát, tám thú cùng vang lên.

Con Dương Chúc Linh cao đẳng lãnh chúa không vội vã tấn công, mà bắt đầu thả ra từng đạo ánh nến rơi vào các sủng thú khác, khí thế của tám con sủng bỗng nhiên dâng cao.

Còn chưa kịp chờ Dương Chúc Linh thi triển xong kỹ năng, Âm U Linh cũng bắt đầu có động thái, từng đạo năng lượng màu tối như lụa mỏng bao trùm lên người đồng bạn, mềm mại nhưng lại cho người ta cảm giác khó mà đột phá.

“Công kích cường hóa, cường hóa phòng ngự, không chỉ đơn giản lựa chọn tấn công cho sủng thú, xem ra đây cũng là đề nghị của Bạch tháp chủ?” Tiêu Nguyên thấy vậy khẽ vuốt cằm và nói.

“Hừm, lão ba nói dù Cổ Sơn có những con sủng thú đẳng cấp thấp, nhưng thuộc tính lại không tệ, thêm một chút hỗ trợ từ các sủng thú khác, hiệu quả chỉ có thể tốt hơn.”

Bạch Vũ Hiểu gật đầu và nói: “Từ khi Cổ Sơn khế ước hai con sủng thú này, trong các trận chiến cùng cấp, tôi chưa thấy hấn thua bao giờ.”

“Ngự Thú không gian cường hóa thiên phú cùng với sự đại đoàn chiến của Ngự Thú sư vốn đã chiếm một lợi thế rất lớn, đừng quên Cổ Sơn còn có thiên phú nguyên tố cộng minh.”

Chu Diễm khẽ mỉm cười, rõ ràng rất hài lòng với màn biểu diễn của Cổ Sơn.

“Không biết Bạch Khải sẽ ứng phó thế nào nhỉ? Đại Nhật Long Thiên, có vẻ như trong sách không có loại sinh vật này.”

Tiêu Nguyên lâm bâm, lại nhìn sang Bạch Khải.

Sau khi hai con Dương Chúc Linh và Âm U Linh được khế ước và cường hóa, tám con sủng thú khí tức lại dâng cao, năng lượng mạnh mẽ bao trùm, thậm chí cả thảo nguyên cũng chịu ảnh hưởng.

Oanh! Bất chấp triệu chứng báo trước, Viêm Sí Xà đã chủ động tấn công Trùng Thảo.

Một cột lửa, nhưng khác với những lần trước, đây hoàn toàn là một cuộc tấn công quyết liệt.

Như một núi lửa phun trào, cột lửa không hề trực tiếp xé toạc thảo nguyên, bất ngờ bộc phát ra tốc độ khủng khiếp, chặn đứng mọi cơ hội tránh né của Trùng Thảo.

Tuy nhiên, Cổ Sơn không vì sự thành công mà buông lỏng cảnh giác.

Bích Đằng Mãng, Lưu Kim Miêu, Đại Bộc Quy, Hỏa Sơn Tước cùng lúc phóng ra năng lượng của mình, một quả cầu năng lượng khổng lồ với màu sắc không ngừng biến đổi đã bắt đầu hình thành dưới sự dẫn dắt của Vây Giáp Thú.

Nguyên tố mẫn diệt đạn.

Sau khi dung hợp năm con sủng thú thuộc nhiều nguyên tố khác nhau, nhờ vào hiệu ứng nghịch thiên của nguyên tố cộng mình, Cổ Sơn đã tạo ra một chiêu đủ sức mạnh để hẳn không phải quan tâm đến phần lớn các thuộc tính công kích, kể cả Quân Vương cấp sinh vật.

Dù sao, hẳn đã ném trái qua rồi.

Nhìn thấy cột lửa vẫn chưa rời khỏi vùng tấn công của Trùng Thảo, trong mắt Cổ Sơn lóe lên ánh sáng, hẳn lại ra lệnh cho Viêm Sí Xà tăng cường lực tấn công, trong khi Dương Chúc Linh và Âm U Linh, hai sinh vật thuộc tính hoàn toàn đối lập, cũng tham gia vào cuộc chiến, hai năng lượng đã hòa quyện dưới sự điều khiển của Cổ Sơn, tràn vào cột lửa của Viêm Sí Xà.

Bản chất của cột lửa thuộc tính đang dần xảy ra biến đổi.

Một nửa giống như ánh sáng mặt trời thiêu đốt mọi vật xung quanh.

Một nửa như ánh trăng ngăn cản tất cả bóng tối.

Hai hiệu ứng hoàn toàn khác biệt, nhưng lại cùng nhau thiêu đốt với nhiệt độ cao như nhau, ngay cả Quân Vương cấp sinh vật cũng không thể dễ dàng chống lại.

Cột lửa thiêu đốt rực rỡ, tưởng chừng như sẽ không bao giờ tắt, nhưng sau một hồi, không thấy Trùng Thảo thoát khỏi, làm cho sự tự tin vốn có của Cổ Sơn xuất hiện một chút dao động.

Nhưng đúng lúc này, nguyên tố mẫn diệt đạn đã hoàn toàn hình thành.

Những năng lượng trước đó lẫn lộn không có thuộc tính giờ đây trở thành một màu đen đáng sợ, khiến mọi ánh nhìn dường như muốn bị nuốt chửng.

Trận chiến này, thành công! Nhìn thấy chiêu thức sát thương của mình đã thành hình, gương mặt vốn không cảm xúc của Cổ Sơn bỗng lộ ra nụ cười.

Nếu có thể vượt cấp đánh bại Bạch Khải, cũng đồng nghĩa là khắc phục được những thống khổ mà trước đó hắn phải chịu đựng từ Bạch Khải! “Viêm Sí Xà, Dương Chúc Linh, Âm U Linh, tản ra!” Cổ Sơn thận trọng điều khiển nguyên tố mẫn diệt đạn, triệu hồi toàn bộ sủng thú quần lấy Trùng Thảo về.

Cột lửa tản đi, hiện ra một thân ảnh màu vàng kim, rõ ràng là Trùng Thảo không bị thương chút nào.

“Quả nhiên, Quân Vương cấp sinh vật, dù đối mặt với thuộc tính khắc chế cũng có thể lông tóc không thương sao?” Cổ Sơn thì thào, nhưng hắn không hề lo lắng, nhẹ nhàng vung tay, Dương Chúc Linh và Âm U Linh liền đẩy nhẹ viên nguyên tố mẫn diệt đạn, viên cầu năng lượng bỗng như muốn tiêu diệt hoàn toàn.

Nhanh như chớp, tìm lên, thoáng như lại lùi về.

Hành động kỳ dị như vậy khiến Trùng Thảo hoàn toàn không thể tránh né, và như vậy bị viên nguyên tố mẫn diệt đạn chính diện đánh trúng, thậm chí ngay cả một tiếng hét thảm cũng không có, liền biến mất vào trong viên cầu năng lượng.

“Cái này...”

Bên ngoài đấu trường, Tiêu Nguyên và mọi người nhìn nhau, hiển nhiên không thể tin vào những gì vừa xảy ra trên đấu

trường.

“Cổ Sơn liệu có chút quá đáng không?” “Tôi cũng cảm thấy, mặc dù trước đó hắn đã thua Bạch Khải, nhưng không thể như vậy được.”

“Ai, xem ra Bạch Khải đã tạo ra một bóng ma tâm lý quá lớn cho Cổ Sơn.”

“Có lẽ, quay về bảo lão ba tìm bác sĩ tâm lý cho Cổ Sơn, tình trạng này không thể tiếp tục nữa, không thể ở thời khắc đối chiến mà lại đi ngủ như vậy được!”

Chương 507:

Tử Dực Thương Hùng Long Trên màn hình, Cổ Sơn vẫn đứng thẳng tại chỗ, nhưng hai mắt nhắm chặt, bên tai phát ra tiếng ngáy nhẹ, cho thấy trạng thái hiện tại của hắn.

Hắn đang ngủ say.

“Thật không thể tin, lúc đang đối chiến lại ngủ được, xem ra ta không có mặt ở đây một thời gian, Cổ Sơn thật lười biếng.”

Chu Diễm hiện rõ vẻ mặt đau lòng, hiển nhiên là không hài lòng với hành động của Cổ Sơn, trong khi Lục Tình lại có vẻ hiểu ra một điều gì đó.

“Ta nghĩ, có lẽ Cổ Sơn bị sủng thú của Bạch Khải ảnh hưởng.”

“Sủng thú?” Mọi người nghe thấy liền quay lại nhìn, đúng như dự đoán, Cổ Sơn đang say giấc cùng với tám đầu sủng thú nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích. Đối diện với hắn, sủng thú của Bạch Khải đang phát ra ánh sáng rực rỡ như cầu vồng.

“Đây là kỹ năng thôi miên à? Nhưng Cổ Sơn đang trong cuộc chiến mà, sao lại bị thôi miên?” Chu Diễm càng thêm nghi hoặc, nhìn Cổ Sơn, người đang mơ màng cười ngáy ngô trong khi ngủ say, thật không thể hiểu nổi.

“Chờ Bạch Khải ra ngoài, chúng ta sẽ biết thôi.”

Tiêu Nguyên nhìn Bạch Khải với ánh mắt sâu xa, lòng tràn đầy chiến ý.

“Epsilon, sao ngươi lại có thể thôi miên cả Cổ Sơn?” Bạch Khải cũng chú ý tới Cổ Sơn đang say giấc, không khỏi hỏi.

“Thủ lĩnh, có gì không được sao? Tại hạ chỉ là khi thôi miên những sủng thú khác thì cảm nhận được tinh thần lực của hắn, nên đã vô tình thôi miên Cổ Sơn.

Nếu chủ nhân không thích, tại hạ sẽ đánh thức hắn.”

Trùng Thảo, mặc dù trong trạng thái Long Miên nhưng tinh thần vẫn còn tỉnh táo, nghe Bạch Khải hỏi thì có chút lo lắng.

“Không cần, để hắn ngủ thế này cũng tốt.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Nhưng mà giờ Cổ Sơn đang mơ thấy chuyện gì mà lại cười vui vẻ như vậy?” Trùng Thảo nghe vậy liền trầm mặc, do dự một hồi, rồi nói: “Thủ lĩnh, ngươi vẫn nên tự xem đi...”

Vừa dứt lời, Bạch Khải liền cảm nhận được cảnh vật xung quanh thay đổi, Cổ Sơn đang ngủ say bỗng nhiên hiện ra một trận chiến trong mơ, sủng thú của hắn đang phát ra năng lượng mạnh mẽ, trong khi “Trùng Thảo” thì đầy thương tích.

“Chắc chắn, hiệu quả này, thật sự tốt hơn trước nhiều.”

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Bạch Khải không khỏi thán phục Trùng Thảo.

Mặc dù hắn từng thử qua, nhưng lần này với nhiều cảnh chiến đấu như vậy vẫn là lần đầu tiên, từ những gì trước mắt cũng thấy hiệu quả không tệ.

Thật tiếc là kiếp trước hắn không nghiên cứu về thực tế ảo trong trò chơi online, nên không thể so sánh được.

Cổ Sơn dường như không phát hiện ra sự hiện diện của Bạch Khải, trong giấc mơ của hắn, chỉ thấy Bạch Khải với gương mặt đầy đau thương.

“Không sao, tòa tháp cạnh kỹ sẽ truyền tổng sủng thú ra ngoài trước khi bị thương nặng, trị liệu thể này cũng coi như hoàn hảo.”

Thấy “Trùng Thảo” đã không còn sức chiến đấu, Cổ Sơn cũng giảm sự công kích của sủng thú lại, đồng thời an ủi Bạch Khải.

Chỉ là Bạch Khải dường như vẫn chìm đắm trong sự thất bại, bỗng dưng gằm lên với Cổ Sơn, trong khi Cổ Sơn thì kiên nhẫn trấn an hắn, trông như một vị tướng quân chính trực.

“Ta nói... cần thiết làm ta chịu đựng thất bại lớn thế này không?” Bạch Khải run rẩy khòe mắt, liếc nhìn Cổ Sơn, ánh mắt đầy nguy hiểm.

“Khụ khụ... Thủ lĩnh, xin hãy nghe ta giải thích.”

Trùng Thảo thấy vậy không ngừng lắc đầu, nói: “Những giấc mơ mà ta đan dệt là nhằm kết hợp với mơ ước riêng của từng người, để không phát hiện ra, nên ta không can thiệp vào giấc mơ của bọn họ.”

“Vậy có nghĩa đây là mộng cảnh của chính Cổ Sơn?” “Đúng vậy.”

Nghe đến đây, Bạch Khải bật cười, ánh mắt nhìn Cổ Sơn trở nên kỳ lạ.

Không nghĩ rằng Cổ Sơn lại có một tâm hồn tĩnh lặng như vậy.

“Mặc dù biết là mộng cảnh, nhưng mà chỉ như này nhìn cũng thấy rất khó chịu, hãy nhanh chóng kết thúc chiến đấu đi.”

Bạch Khải gãi đầu, Trùng Thảo lập tức hiểu ý, liền sử dụng sức mạnh, toàn bộ mộng cảnh bỗng thay đổi.

“Trùng Thảo” đột nhiên bị chuyển đến một nơi tăm tối như một lỗ đen, nuốt chửng mọi thứ, trong khi tám đầu sủng thú mặc dù cố gắng né tránh vẫn rất nhanh bị bóng tối nuốt chửng.

Chỉ trong chốc lát, tám sủng thú như bị lạc vào không gian vũ trụ, mà ở một nơi sâu trong đó, một ngôi sao mặt trời lớn, tỏa ra ánh sáng và nhiệt.

“Đây là... lực trường kỹ sao?” Cổ Sơn nhíu mày, đột nhiên nghe thấy một tiếng rống vang lên, nhìn lại thì bị cảnh tượng trước mắt làm cho choáng váng.

Trong cái bóng tối vô tận, khi mặt trời dần gần lại, xung quanh bóng tối cũng từ từ bị xua tan, một con rồng khổng lồ từ vũ trụ từ từ hiện ra trước mặt tám sủng thú.

Mắt xanh biếc lạnh lùng nhìn vào tám sủng thú, bộ râu dài của nó như dòng sông dài, đang bay quanh chúng.

So với nó, tám sủng thú chẳng khác nào những con cá nhỏ trong dòng nước.

“Đại tộc Rồng lớn như vậy, sao có thể chứ!” Cổ Sơn khó mà tin vào mắt mình, trong khi tám đầu sủng thú đã bắt đầu phản kháng, nhưng dường như không bằng sức mạnh của con rồng khổng lồ.

Ngâm! Dẫu vậy, con rồng dường như đã bị những con sâu bé nhỏ chọc tức, từ từ há miệng, phát ra một tiếng rống long trời lở đất.

Hô... Hô... Hô... Âm thanh đó vang dội bên tai Cổ Sơn, khiến hắn bừng tỉnh, thở hổn hển, rồi bắt đầu nhìn xung

quanh.

Không có vũ trụ, không có mặt trời, càng không có con rồng khổng lồ kia, chỉ có tám sủng thú cùng Trùng Thảo đứng đối diện, lông tóc không bị tổn hại.

“Vừa rồi, chỉ là ảo giác sao?” Cổ Sơn như có điều suy nghĩ, khi nhìn thấy nụ cười của Bạch Khải, hắn lập tức cảm thấy chút thất vọng.

Hắn thậm chí không biết mình bị sủng thú của Bạch Khải thôi miên lúc nào, trong lòng lại cảm thấy khinh thường.

Tuy nhiên, để hắn phải thừa nhận thua cuộc lại là một điều khó khăn.

Cổ Sơn vỗ vỗ mặt mình, cố gắng tập trung tinh thần để tổ chức lại sủng thú, nhưng phát hiện tám đầu sủng thú vẫn không trở về đúng chỗ, ngược lại còn phát ra cảm xúc hoảng sợ.

“Chẳng lẽ, đã làm cho chúng sợ hãi như vậy sao...” Nhìn thấy tám đầu sủng thú run rẩy, giống như vừa trải qua một cơn ác mộng, Bạch Khải không khỏi thở dài bất đắc dĩ.

Mặc dù con rồng kia do Trùng Thảo tưởng tượng ra, nhưng uy lực của nó là thật sự, thêm vào khí thế của một vị Vương, khiến tám sủng thú không thể chống đỡ nổi.

Hy vọng chúng không để lại bóng ma tâm lý.

Bạch Khải nhìn về phía Cổ Sơn, nói: “Ta nghĩ, có lẽ không cần phải so tài nữa rồi chứ?” Nghe thấy tiếng Bạch Khải, Cổ Sơn ngẩn người, con mắt mỗi từ sâu trong linh hồn ủa về.

Mặc dù không đối diện trực tiếp nhưng Cổ Sơn vẫn bị ảnh hưởng trong mộng cảnh, nên không thể không cảm thấy mệt mỏi, giờ bị Bạch Khải nói như vậy, thực sự là không chịu nổi.

“Ta thua...” Cổ Sơn ảm đạm nói ra lời nhận thua, trong khi những người quan sát bên ngoài cũng lâm vào im lặng.

Hồi lâu sau, rốt cuộc Tiêu Nguyên chủ động phá vỡ sự im lặng.

“Trận tiếp theo, để ta thử xem sao.”

Mặc dù có chút mơ hồ, nhưng họ cũng đoán được phần nào thuộc tính của Trùng Thảo: Tinh thần hệ.

Cùng với... Long hệ.

“Ôi, chẳng lẽ không phải đến lượt ta sao? Ta còn muốn giúp Cổ Sơn báo thù đó!” Chu Diễm lập tức có chút không hài lòng, nói: “Tướng hồn của ta đã tăng lên tới Quân Vương cấp, Bạch Khải lẽ nào lại không gặp khó khăn gì với ta sao?” “Ta biết, nhưng lần này để ta thử.”

Tiêu Nguyên nhìn sâu vào mắt của Chu Diễm, và khi phát hiện sự kiên quyết của hắn, Chu Diễm cũng không tự chủ gật đầu. Đây là lần đầu tiên hắn thấy Tiêu Nguyên tràn đầy chiến ý như vậy... “Cảm ơn.”

Thấy Chu Diễm đồng ý, Tiêu Nguyên cười, rồi nhẹ nhàng gật đầu với những người khác, đi về phía phòng đối chiến.

Sau khi thất bại, Cổ Sơn vẫn đắm chìm trong cảm giác thất bại khó hiểu, suýt nữa đụng vào Tiêu Nguyên.

“Người đã tiêu hao không ít tinh thần lực, hãy ra ngoài nghỉ ngơi một chút đi.”

Tiêu Nguyên vỗ vai Cổ Sơn, nói: “Bây giờ hãy để ta lo.”

Cổ Sơn nhẹ gật đầu, yên lặng trở lại phòng quan sát, ngồi xuống, nhìn chăm chăm vào màn hình không nhúc nhích.

Thấy vậy, Chu Diễm và những người khác cũng không quấy rầy, lặng lẽ theo dõi cuộc chiến giữa Tiêu Nguyên và Bạch Khải.

Trong phòng đối chiến.

Tiêu Nguyên đến vị trí của mình, nhìn Trùng Thảo vẫn như cũ tựa như viên ngọc, hỏi: “Đại Nhật Long Thiên, Bạch Khải, đây cũng là sủng thú hoàn toàn mới mà ngươi bồi dưỡng ra sao?” “Xem như vậy đi.”

Bạch Khải nhún vai, Trùng Thảo là một loại sinh vật cộng sinh, huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng và Lục Long, trên lý thuyết mà nói, Trùng Thảo chính là sủng thú hoàn toàn mới.

“Đại Nhật Long Thiên, là sự kết hợp giữa huyết mạch trùng và huyết mạch rồng.

Sau này ngươi có thể cho ta xem một lần thật kĩ, nhưng bây giờ chúng ta vẫn nên chiến đấu trước đã.”

Đôi mắt Tiêu Nguyên lóe sáng, một con vật giống như gấu nhưng lại có hình dáng của rồng, trên lưng có đôi cánh khổng lồ màu đen từ phù trận bay ra, khí thế mạnh mẽ áp đảo Trùng Thảo.

“Tiêu Nguyên, ngũ giai Ngự Thú sư, sủng thú Quân Vương cấp Tử Dục Thương Hùng Long!” “Tử Dục Thương Hùng Long? Tiêu Nguyên đã tiến hóa từ Thủy Hùng Chập Long rồi sao?” Nghe lời này của Tiêu Nguyên, Chu Diễm không khỏi kinh ngạc.

“Hừm, nửa tháng trước đã tiến hóa.”

Lý Mộ gật đầu, nói: “Nghe nói lúc tiến hóa, còn suýt chút nữa thất bại, nếu không có Tiêu tháp chủ, có thể Thủy Hùng Chập Long đã bị thoái hóa.”

Chu Diễm nhíu mày, trong khi Bạch Thu Trà đúng lúc giải thích: “Thủy Hùng Chập Long có sức sống rất mạnh, hầu như không thể bị giết chết trực tiếp, nhưng trong quá trình tiến hóa lại bị sức sống mãnh liệt kìm hãm, thiếu chút nữa thì chết.”

“Nghiêm trọng như vậy sao?” “Không sai, nhưng sau khi tiến hóa thì không còn như vậy, Tử Dục Thương Hùng Long không chỉ có sức sống dồi dào mà còn có năng lực tấn công mạnh mẽ hơn cả Thủy Hùng Chập Long.”

Bạch Thu Trà dừng lại một chút, rồi nói: “Tuy nhiên, tính cách cũng sẽ trở nên bạo ngược hơn.”

“Bạo ngược? Hình như điều này không tương thích với phong cách chiến đấu của Tiêu Nguyên.”

Bạch Vũ Hiểu chép miệng, nói: “Phong cách chiến đấu của Tiêu Nguyên chủ yếu là tấn công từ từ, nếu một ngày nào đó hấn bỗng dưng chủ động tấn công, thì chắc chắn sẽ có một đợt tấn công cuồng bạo, bọn hấn lại không quen.”

“Xem trước trận đấu đi, rất nhanh sẽ biết kết quả.”

Lục Tình đẩy kính mắt, cắt đứt cuộc trò chuyện, mọi người lập tức chăm chú nhìn vào màn hình.

Chương 508:

Luận đánh lâu dài “Tử Dực Thương Hùng Long?” Nhìn những cuộc chiến đấu diễn ra trên trận địa nơi mà những sinh vật khổng lồ tỏa ra sức mạnh tà ác, Bạch Khải không khỏi cảm thấy ghen tị.

Rõ ràng, Tử Dực Thương Hùng Long là sản phẩm lai giữa Long và Trùng, nhưng Trùng Thảo lại là một loài hiếm thấy có thể cộng sinh, nhìn chung vị thế thấp hơn so với Tử Dực Thương Hùng Long.

Ngoài việc sở hữu vẻ đẹp quý giá, trên thực tế, sức mạnh thực sự thì lại không có gì đáng kể.

“Quả nhiên, huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng thực sự mạnh mẽ, sau này nếu không phần nào cân bằng được với huyết mạch Long hệ cường lớn hơn, có lẽ sẽ tiến hóa thành một sinh vật thấp hơn.”

Bạch Khải thở dài, đột nhiên cảm thấy đau đầu. Để có thể đối kháng với huyết mạch Thần Thoại, chắc chắn đó cũng phải là một huyết mạch Thần Thoại; hấn chẳng biết đi đâu mà tìm huyết mạch Long Thần Thoại.

“Chúng ta có thể bắt đầu không?” Tiêu Nguyên nhìn về phía Bạch Khải, nở một nụ cười, nói: “Dù sao cũng hơi lạ lẫm, nhưng nếu người không ra tay, ta sẽ bắt đầu trước?” Nói xong, không đợi Bạch Khải đáp lại, Tử Dực Thương Hùng Long lập tức vỗ cánh bay lên, những chiếc cánh đầy lỗ đều có thể tạo ra tốc độ bay rất ấn tượng, đồng thời phát ra một âm thanh quái dị khiến người nghe cảm thấy rùng mình.

“Thủ lĩnh, sinh vật này có vẻ khó đánh, ta có thể...”

Nhìn thấy Tử Dực Thương Hùng Long đang lao về phía mình, Trùng Thảo cảm thấy hơi lo sợ, nhưng chưa nói hết câu đã bị ánh mắt Bạch Khải chặn đứng.

Có sợ hãi, cũng phải nấu chín! Đó là điều Trùng Thảo đã lĩnh hội được.

“Khụ khụ...”

Ta muốn nói là, ta có thể dùng toàn lực sao?” Nghĩ đến sự khác biệt với ý kiến của Gamma trong đội, Trùng Thảo lúc này điều chỉnh lại câu nói của mình.

“Hừm, cái này thì tạm chấp nhận.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, nói: “Nhưng tốt nhất ngươi hãy cẩn thận một chút, Thương Hùng Long đã đến.”

Vừa dứt lời, Tử Dực Thương Hùng Long đã vồ lấy Trùng Thảo, dùng chân trước khổng lồ chụp xuống, Trùng Thảo không kịp né tránh, trực tiếp bị hạ xuống đất.

Trận chiến mở đầu đầy kịch tính, nhưng Tử Dực Thương Hùng Long không có ý định dừng lại, nó ngay lập tức phun ra một luồng khí đen từ miệng, chính là nơi mà Trùng Thảo rơi xuống, và hai cánh của nó càng phóng thích ra hàng loạt cầu năng lượng màu đen, liên tục rơi xuống như mưa.

“Lần đầu tiên thấy, Tiêu ca có phong cách chiến đấu tàn bạo như vậy...”

Bạch Vũ Hiệu chép miệng, gương mặt tràn đầy kinh ngạc.

Bởi vì gia gia của Tiêu Nguyên là Tháp Chủ Tháp Nguyệt Dạ, nên thú cố định mà Tiêu Nguyên khế ước đều có huyết mạch cường đại, cộng thêm sở thích cá nhân của hắn, hầu như đều là loại Trùng và Long.

Cũng chính vì những sinh vật này có sức mạnh sinh mạng khổng lồ, cùng với phương châm huấn luyện nhất quán của Nguyệt Dạ, phương thức chiến đấu của Tiêu Nguyên chủ yếu là gây tiêu hao.

Hiện tại, Tử Dực Thương Hùng Long đang ra sức công kích liên tục, nên không khó hiểu khi Bạch Vũ Hiệu cảm thấy kinh ngạc.

“Như đã dự đoán trước, khi Tiêu Nguyên khế ước Thủy Hùng Chập Long, ta đã đoán được, vì sinh vật này cấp Lãnh Chúa chỉ là giai đoạn ẩn giấu thôi, còn cấp Quân Vương mới là khởi đầu.”

Lục Tình đẩy kính mắt, nói: “Muốn đánh bại Tử Dực Thương Hùng Long, chỉ có khả năng là thú nuôi của Bạch Khải mạnh hơn về sức mạnh tấn công, hoặc phải đủ sức chống đỡ đến lúc

Tử Dực Thương Hùng Long cạn kiệt sức lực, thì mới có hy vọng chiến thắng.”

Nghe được sự giải thích của Lục Tình, mọi người không khỏi xôn xao.

Cạnh tranh về thể chất với Tiêu Nguyên, gần như là một điều không thể, trừ phi sủng thú của Bạch Khải mang đến sức mạnh tấn công không như người ta dự đoán.

Tử Dực Thương Hùng Long tấn công liên tục, những viên năng lượng không ngừng va chạm xuống mặt đất, thảo nguyên nhanh chóng xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ, khói đen nghi ngút không ngừng bốc lên, như thể đang thông báo kết quả của cuộc chiến.

“Có khói mà vô thương, không cần hoảng hốt.”

Bạch Khải thấy vậy chỉ cười nhạt, sau đó liền nhìn thấy một cái bóng người nhỏ nhắn màu vàng nhạt xuyên qua làn khói bay ra, tiến đến trước mặt Tử Dực Thương Hùng Long.

“Hừ chết ta, ta còn tưởng rằng lần này mình chết chắc rồi.”

Trùng Thảo cẩn thận kiểm tra thân thể mình, xác nhận không hề hấn gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Thật không tổn hao một sợi lông nào?” Tiêu Nguyên thấy vậy mắt sáng lên, dù đã biết lúc Trùng Thảo được gọi là Đại Nhật Long Thiên thì không thể xem là một sinh vật nhỏ bé dễ bị tiêu diệt, nhưng lại không ngờ rằng lại không bị thương.

“Chắc chắn, huyết mạch này thật sự không giống, vật kháng ma kháng cự cũng mạnh hơn nhiều.”

Bạch Khải hài lòng với trạng thái của Trùng Thảo, nói:

“Không biết sức công kích thì sao nhỉ?” Nghĩ tới đây, Bạch Khải lập tức phát lệnh chỉ huy, Trùng Thảo vốn đang kiểm tra trạng thái của mình lập tức dừng lại, vẽ ra trên không một tia sáng màu vàng, ngay lập tức bay tới trước mặt Tử Dực Thương Hùng Long.

Rống! Thấy con côn trùng nhỏ này lại hung hăng lao tới, Tử Dực Thương Hùng Long tức thì gầm lên một tiếng giận dữ, dùng móng vuốt chộp về phía Trùng Thảo.

Thế nhưng lần này, Trùng Thảo đã đề phòng, lần chớp của Tử Dục Thương Hùng Long lại không thể chạm đến hắn, mà Trùng Thảo nhẹ nhàng tránh khỏi.

“Phi phi phi...”

Thật là khó chịu.”

Trùng Thảo nhả ra một miếng thịt thối, cảm thấy ghê tởm, trong khi Tử Dục Thương Hùng Long lúc này mới phát hiện móng vuốt của nó bị một vết thương nhỏ sâu.

Rõ ràng lớp vảy rồng dày ở trước mặt Trùng Thảo lại không chịu nổi một kích.

“Chặc chặc...”

Cuối cùng cũng là sinh vật ký sinh, bộ răng lợi này quả thật rất tốt.”

Bạch Khải thấy vậy nhẹ vuốt cằm, trong khi đối diện Tiêu Nguyên cũng bất ngờ, ngoài thân Tử Dục Thương Hùng Long lập tức tỏa ra một làn khói đen, bảo vệ thân hình khổng lồ của nó.

Sau khi bị làn khói đen bao trùm, vết thương trên móng vuốt Tử Dục Thương Hùng Long nhanh chóng được chữa trị, và rất nhanh nó đã hồi phục như ban đầu.

“Bạch Khải thú nuôi này có vẻ có sức công kích vật lý hơi yếu, mặc dù thể chất mạnh hơn nhiều so với dự đoán của ta, nhưng nếu đánh lâu dài vẫn có chút bất lợi,” Chu Diễm đưa ra phán đoán của mình, những người còn lại cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

“Tử Dục Thương Hùng Long không chỉ có sức sống mãnh liệt, mà khả năng phá hoại cũng cực kỳ đáng sợ, Long hệ và Trùng hệ hỗn hợp, chỉ cần được nuôi dưỡng đúng cách, cũng không thua sút huyết mạch Long thuần chủng.”

“Ha ha ha...”

Cuối cùng Bạch Khải cũng có thể ăn quả đắng, nhiều nửa năm huấn luyện, nếu để Bạch Khải một đường toàn thắng, truyền ra thật sự quá mất mặt.”

“Ừm.”

“Nhưng ta cảm thấy Tiêu ca không chắc sẽ thua Bạch Khải.”

Đúng lúc này, đang im lặng từ đầu đến cuối, Cổ Sơn đột nhiên lên tiếng: “Bạch Khải có kỹ năng kéo người vào mộng, nếu Tiêu Nguyên không cẩn thận bị nhập mộng, khả năng sẽ thua Bạch Khải.”

“Nhập mộng? Giống như loại dây leo mộng cảnh sao?” Lục Tình có chút nghi ngờ, còn Bạch Thu Trà cũng đã tiết lộ thân phận thực sự của Trùng Thảo.

“Phệ Linh trùng cùng mộng cảnh dây leo cộng sinh? Kiểu sinh vật này thật sự tồn tại sao?” Mọi người nhìn nhau, hiển nhiên không thể liên hệ giữa con côn trùng nhỏ màu vàng đang quanh quẩn bên Tử Dục Thương Hùng Long với những sinh vật này.

“Ta không rõ lắm, nhưng mà con sủng thú này trông có vẻ khác biệt so với trước kia ta đã thấy, rất có thể... đã tiến hóa rồi?” Bạch Thu Trà có chút không chắc chắn nói ra suy nghĩ của mình, khiến tất cả mọi người lại rơi vào im lặng.

“Vậy có nghĩa là, Bạch Khải khi đấu với chúng ta trước đó còn dành thời gian để cho sủng thú của mình tiến hóa?”

“Ừm...”

Hình như đúng là như vậy.”

Mọi người đồng loạt im lặng, không biết nên đánh giá Bạch Khải như thế nào.

“Tiêu Nguyên Tử Dục Thương Hùng Long lực tinh thần cũng không yếu nhỉ?” “Hừm, lý thuyết mà nói, không tệ.”

“Vậy thì tốt rồi, hòa hoãn với Bạch Khải sẽ không thành vấn đề.”

Chỉ mới vài phút sau, mọi người đã có cái nhìn khác về cục diện chiến đấu.

Không thể dưới cái thể chất mạnh mẽ của Tử Dục Thương Hùng Long, vừa đủ để dễ dàng xé rách vảy rồng phòng thủ, trong khi đồng thời cũng có khả năng thôi miên tám đầu Lãnh Chúa và thậm chí cả Ngự Thú Sư, thực sự có khả năng gây ra tình trạng thôi miên mạnh mẽ.

Bỗng nhiên, họ cảm thấy Tiêu Nguyên không đơn giản như vậy.

Một bên khác, Tiêu Nguyên nhận ra vấn đề.

Do kích cỡ của Tử Dực Thương Hùng Long, Trùng Thảo rất nhanh đã chiếm ưu thế, liên tục để lại những vết thương trên người Tử Dực Thương Hùng Long.

Mặc dù không biết tên, nhưng Tử Dực Thương Hùng Long cũng nhanh chóng phục hồi lại, nhưng cũng không thể làm gì được Trùng Thảo. Đối với những công kích vật lý hầu như không thể chạm đến Trùng Thảo, và nó cũng có sức kháng cự rất tốt với hơi thở Rồng và năng lượng tấn công, vì vậy tạo ra rất ít tổn thương hiệu quả.

Tuy nhiên, điều quan trọng là, khả năng bay của Trùng Thảo dường như không thể vượt qua Tử Dực Thương Hùng Long.

“Không ngờ ta lại bị người khác ngăn chặn tiết tấu như vậy.”

Tiêu Nguyên nhìn thấy thế chỉ biết cười khỏ, ra lệnh cho Tử Dực Thương Hùng Long một chỉ thị mới, khiến Tử Dực Thương Hùng Long ngay lập tức chủ động kéo dài khoảng cách với Trùng Thảo, mặc sức bay nhưng bắt đầu hấp thụ không khí xung quanh.

Chỉ trong nháy mắt, một vùng không gian chân không xung quanh Tử Dực Thương Hùng Long xuất hiện, nhưng sức hấp thụ không hề giảm sút, ngay sau đó lại là trong không khí năng lượng, cùng với sinh cơ...

“A! Thân phệ sinh cơ? Còn có thể có khả năng như vậy sao?!”

Bạch Khải lau đi nước miếng, không thể kiểm soát ánh mắt đang chiếu về phía cánh của Tử Dực Thương Hùng Long.

Nếu để Gamma ăn những chiếc cánh này, có lẽ cũng có thể thu được khả năng tương tự? Có lẽ, còn có thể kết hợp với khả năng hút máu để tạo thành một kỹ năng mạnh mẽ hơn? Cuối cùng, một khối cầu không gian màu đen xuất hiện, mặc dù trong không gian đó tất cả vật chất gần như bị hút khô sức sống, nhưng sức hấp dẫn của Tử Dực Thương Hùng Long vẫn không giảm, mà sinh cơ lại dần tiêu tán.

“Đây chính là kỹ năng lực trường của Tiêu ca, trông có vẻ rất mạnh mẽ nhỉ!” Bạch Vũ Hiểu thấy vậy bỗng tràn đầy niềm tin

vào Tiêu Nguyên, có thể cướp đoạt năng lượng sinh cơ trở về cho mình, thêm vào sức mạnh sự sống khủng bố của Tử Dục Thương Hùng Long, thực sự có ai có thể đánh bại nó không? “Nhưng sao ta cảm thấy hình như kỹ năng này Bạch Khải đã từng chơi qua rồi...”

Lý Mộ thâm phê bình một câu, khiến mọi người liên tưởng đến những sinh vật không chết trước đây đã từng đánh bại, mà còn có thể hút năng lượng của đối thủ, thậm chí có thể biến thành những sinh vật quái dị chất lỏng.

“Nhưng mà, kỹ năng lực trường không giống hiệu ứng quang hoàn nhi?” Bạch Vũ Hiểu lại cảm thấy không chắc chắn.

“Ừm...”

Nhưng mà sủng thú của Bạch Khải chắc chắn cũng có kỹ năng lực trường đâu?” “...

Ta ngủ một chút, đánh xong thì gọi ta.”

Chương 509:

Quá đả kích người! Trong trận đấu.

Khi lực trường của Tử Dực Thương Hùng Long được triển khai, hình dáng của nó trở nên bí hiểm hơn, uy lực của Long như mệnh mông tự do phóng thích, tựa như đang khiêu chiến Trùng Thảo ở dưới.

“Thủ lĩnh, tại sao ta cảm thấy lực trường này giống với lực trường của đại ca Tử Vong?” Trùng Thảo nhìn thấy hình cầu đen kịt trước mặt, bản năng có chút e ngại.

“Chỉ là tương tự thôi, người có thể coi như đây là phiên bản Gamma hút máu của lực trường.”

Bạch Khải thấy vậy thì lắc đầu.

Tuy lực trường của Tử Dực Thương Hùng Long có vẻ giống với lực trường của Tử Vong, nhưng bản chất lại hoàn toàn khác nhau.

Một cái phá hoại sinh mạng, còn cái kia thì lại là tiêu diệt; sự khác biệt giữa chúng thật là to lớn.

“Gamma?” Khi nghe Bạch Khải nói vậy, Trùng Thảo không có cảm giác nhẹ nhõm, ngược lại áp lực lại càng tăng.

“Ngạch, có vẻ như ta đã đưa ra ví dụ không đúng rồi.”

Bạch Khải gãi đầu, nói: “Đừng lo, nếu mà thua, chỉ có thể làm nguyên liệu nấu ăn thôi.”

Vừa dứt lời, Trùng Thảo, vốn không tự giác lùi lại, bỗng dừng lại.

Toàn thân hần bộc phát ra một cỗ khí thế kinh khủng, lập tức bay lên không trung.

“Đây là, chuyện gì vậy?” Tiêu Nguyên có chút không hiểu, nhưng cũng không bỏ mặc Trùng Thảo, lập tức không chế Tử Dực Thương Hùng Long bay lên trời.

Với lực trường hỗ trợ, tốc độ bay của Tử Dực Thương Hùng Long bỗng chốc tăng vọt, nhanh chóng chặn đường đi của Trùng Thảo, lực trường màu đen bao phủ lấy cơ thể hần.

Sương khói tràn ngập, năng lượng, thể lực thậm chí cả sinh mạng lực của Trùng Thảo cũng bắt đầu chậm rãi bị hút về phía Tử Dục Thương Hùng Long.

Nhưng Trùng Thảo lại không có chút phản kháng nào, cứ như vậy mà ngủ thiếp đi.

Chỉ trong chốc lát, những thanh âm như long ngâm, lại như côn trùng kêu vang rền vang lên, khiến người ta không kềm chế được mà cảm thấy buồn ngủ.

“Đã đến!” Cổ Sơn thấy vậy, đôi mắt run lên.

Dù không ồn ào như lúc này, nhưng hắn đã từng nghe qua âm thanh này.

“Muốn thôi miên Tử Dục Thương Hùng Long sao? Nếu như sớm một chút thì còn có hy vọng, nhưng giờ thì không xong rồi.”

Chu Diễm không nhịn được cảm thán.

Bạch Thu Trà lại nghĩ tới điều gì, nói: “Chắc hẳn Bạch Khải cũng đang muốn kích hoạt kỹ năng lực trường.”

Chỉ vừa dứt câu, ánh sáng từ cơ thể Trùng Thảo bỗng nhiên phát ra. Ánh sáng này như ánh mặt trời mới mọc, dần dần xua tan những lớp khói đen xung quanh.

Một lúc sau, ánh sáng càng trở nên chói mắt, như mặt trời tỏa sáng rực rỡ giữa bầu trời, chiếu sáng cả lực trường đen kịt của Tử Dục Thương Hùng Long.

Từ xa nhìn lại, như một vòng mặt trời đột nhiên xuất hiện giữa đêm tối, vừa kỳ dị vừa hài hòa.

“Đại Nhật Long Thiên, vẫn rất chính xác.”

Tiêu Nguyên thấy vậy mà không hề hoảng sợ, trán hiện lên văn chú, Tử Dục Thương Hùng Long trên thân cũng phát ra một ánh sáng nhạt, cố gắng ổn định lực trường đang bị ánh sáng dần dần xua tan.

Thậm chí, cả Tử Dục Thương Hùng Long còn đang hấp thu sinh mệnh lực từ Trùng Thảo. Ánh sáng mặt trời đại biểu cho sự sống, mà Tử Dục Thương Hùng Long lại cực kỳ am hiểu trong việc hấp thu sinh mệnh.

Nhưng dần dần, Tiêu Nguyên nhận ra vấn đề. Ánh sáng trên người Trùng Thảo ngày càng chói mắt, khiến cả căn phòng chỉ huy hắt cũng phải đau đầu.

Cùng lúc đó, nguyên bản xanh tươi tốt cỏ cây quanh đó, giờ phút này lại như đang bước vào mùa khô hạn. Đất đai nứt nẻ, thực vật héo rũ.

Thậm chí ngay cả ánh sáng cũng bắt đầu vẩn vèo.

Càng rõ ràng hơn, đó chính là sự đối kháng hiện tại giữa Đại Nhật lực trường và lực trường Tử Dục Thương Hùng Long.

Lúc này, Tử Dục Thương Hùng Long vẫn bị lực trường bao trùm, nhưng diện tích lại rất nhỏ, miễn cưỡng lắm mới tự bao bọc được mình, xung quanh đã bị ánh nắng đốt cháy.

Thỉnh thoảng, lực trường Tử Dục Thương Hùng Long nhẹ nhàng lay động, để một vài tia sáng lọt vào, lập tức cơ thể nó bốc lên khói đen, như thể bị lửa thiêu đốt.

Thế cục bỗng chốc đảo ngược.

Năng lượng mặt trời đủ khả năng cung cấp sự sống, nhưng cũng có thể cướp đoạt.

Cuối cùng, tiếng long ngâm dần dần ngừng lại, Trùng Thảo tỉnh lại, nhìn thấy Tử Dục Thương Hùng Long đang toàn lực chống cự với Đại Nhật lực trường, nhẹ nhàng vỗ cánh một cái.

“Bùm!” Một tiếng, Kim Hồng xuyên thủng Tử Dục Thương Hùng Long, vảy rồng và cơ thể cũng không thể ngăn cản nổi Trùng Thảo.

Rống! Vài giây sau, Tử Dục Thương Hùng Long đột ngột phát ra một tiếng kêu đau đớn, cuối cùng không còn khả năng duy trì lực trường, nặng nề rơi xuống đất.

Mới vừa rồi, nó cảm giác cơ thể mình như thể bị ánh mặt trời xẹt qua.

Nóng bỏng, nóng đến nỗi khó mà chịu đựng, như thể muốn thiêu đốt toàn bộ thân thể vậy.

“Cái này, A Trà, ngươi có thấy rõ cách di chuyển của Đại Nhật Long Thiên không?” Chu Diễm sắc mặt ngưng trọng, nhìn Bạch Thu Trà.

Bạch Thu Trà lắc đầu, trong mắt ánh sáng lập loè rồi biến mất, nói: “Có thể thấy một chút dấu vết mờ nhạt, nhưng có thể né tránh hay không thì còn khó mà nói.”

“Ta đột nhiên không muốn khiêu chiến với Bạch Khải nữa rồi...”

Chu Diễm lập tức cảm thấy nản chí.

Tốc độ nhanh như vậy, cộng thêm thuộc tính Đại Nhật, thực sự là khắc chế nàng gắt gao, còn gì để mà đánh nữa.

“Ta cũng vậy, không muốn.”

Lý Mộ do dự một chút, cũng chọn cách từ bỏ.

Hắn và Tiêu Nguyên đã từng giao đấu với Tử Dực Thương Hùng Long, nhưng kết quả đều không ngoại lệ là thất bại, hiện tại Bạch Khải và Trùng Thảo lại dễ dàng áp chế Tử Dực Thương Hùng Long, hắn Hóa Thạch Cức Long chắc chắn cũng không khá hơn là bao.

“Năm con thú cung đều mạnh như vậy, Bạch Khải đúng là ngày càng biến thái.”

Bạch Vũ Hiểu không khỏi chép miệng, đột nhiên cảm thấy bản thân không tham gia thử thách là sáng suốt. Đây không phải là khiêu chiến, rõ ràng là đi tìm cái chết.

“Chắc chắn, đây chính là cảm giác bị ánh sáng đá giáng mạnh sao?” Nhìn thấy vẻ mặt đau đớn của Tử Dực Thương Hùng Long, Bạch Khải bỗng nhiên hiểu rõ nhiều điều.

Trùng Thảo lại càng cảm thấy mình thật sự đã có thành tựu chiến tích tuyệt vời trước một kẻ địch khủng bố như vậy, có phải hắn đang chuẩn bị bay cao hơn không? Nghĩ đến đây, Trùng Thảo vốn quen cảm giác thu mình lại, giờ phút này trở nên thẳng tắp, như thể đã hóa thân thành một con rồng thánh vàng, nhìn xuống muôn loài.

“Con hàng này, thật đáng bay!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, nhìn về phía Tiêu Nguyên, nói: “Vậy xem như đã phân ra thắng bại đi?” Vừa rồi một kích ấy nhìn như tùy ý, nhưng thực tế là Trùng Thảo đã ép lực trường đến cực hạn mới tạo nên, quả thực như thể một viên mặt trời nhỏ va chạm cũng không đủ.

“Là ta thua.”

Tiêu Nguyên bắt đắc dĩ cười, dù Tử Dục Thương Hùng Long còn có một ít sức lực, nhưng thuộc tính Đại Nhật của Trùng Thảo lại đã gây ra tổn thương không nhỏ cho nó.

Nếu tiếp tục đánh xuống, kết cục cuối cùng là chắc chắn.

“Còn tưởng rằng lên tới ngũ giai có thể rút ngắn khoảng cách với người, không ngờ lại càng lúc càng lớn.”

Tiêu Nguyên thu hồi Tử Dục Thương Hùng Long, đi về phía Bạch Khải, nhìn thấy năm đạo văn chú đang ngưng tụ trên mu bàn tay Bạch Khải, nói: “Người cũng sắp lên cấp sáu rồi chứ?” “Không có nhanh như vậy, chắc còn cần 1-2 tuần nữa mới có thể.”

Bạch Khải lắc đầu, mặt có chút bất đắc dĩ.

Thừa dịp Trùng Thảo tiến hóa Quân Vương cấp, Bạch Khải đã tăng cường cơ thể mình đáng kể, nhưng vẫn chưa tới cực hạn. Đối với tinh thần lực thì lần này lại chênh lệch không nhiều lắm, nhưng tiến độ tiến hóa trứng lại đã kẹt lại.

Trước đây khi tham gia tập luyện ngoài trời, Bạch Khải đã đẩy tiến độ lên đến 99%, nhưng cái 1% cuối cùng, bằng cách nào cũng không thể vượt qua.

Vì vậy, Bạch Khải đã đặc biệt sử dụng danh hiệu đề triệu hồi một sinh vật huyền thoại đến làm tăng tiến độ, nhưng vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.

“Cái trứng tiến hóa này ngày càng kén chọn rồi...”

Trứng tiến hóa mang đến cho hắn rất nhiều lợi ích, hoặc có thể nói nhờ nó mà hắn có thể tăng tiến nhanh chóng.

Tuy nhiên, nếu không đạt yêu cầu của trứng tiến hóa, cấp bậc của hắn cũng sẽ bị kẹt lại chỗ này.

Thật sự bức bối...

“Gã trai này, nhanh chóng lên tới cấp sáu mà sao vẫn cứ than phiền?” Thấy Bạch Khải trong bộ dạng như vậy, Tiêu Nguyên vốn đang cảm thấy kinh ngạc vì Bạch Khải sắp đạt tới lục giai cũng không khỏi cảm thấy khó chịu.

Quả thực không thể nào quá tự mãn được...

Hai người cùng nhau trở lại phòng quan sát, nhìn thấy Bạch Khải bỗng dung trở nên ủ rũ, mấy người không khỏi cảm thấy ngạc nhiên.

Gã này thắng trận mà còn như vậy không vui, thật khó hiểu.

“Đúng rồi Bạch Khải, ngươi định làm gì tiếp theo? Chờ ở tổng bộ mấy ngày, hay là tiếp tục về?” Tiêu Nguyên thấy vậy cũng lười giải thích, hỏi.

“Tiếp theo? Chắc hẳn là muốn nghỉ ngơi mấy ngày, ta còn muốn đi Tri Thức chi tháp kiểm số liệu.”

Bạch Khải nghe vậy thì lúc này mới tỉnh táo lại, quay sang Liễu Tình, hỏi: “Liễu Tình, điểm tích lũy có thể ở Tri Thức chi tháp mà quy đổi tư liệu không?” “Có thể, nhưng còn phải xem quyền hạn của ngươi có đủ không.”

Liễu Tình đẩy kính mắt, nói: “Ngươi gia nhập Quyết Sách chi tháp, đáng lẽ có thể xem được phần lớn tư liệu.”

“Thật sao?” Bạch Khải nghe vậy thì hai mắt sáng lên, lập tức không còn tiếp tục để tâm đến việc khác, khoát tay với mọi người, rồi chạy thẳng ra khỏi Cảnh Kỹ chi tháp.

“Gã này, nơi đó không phải Tri Thức chi tháp đâu.”

Bạch Vũ Hiểu thấy vậy không khỏi bật cười, còn Bạch Thu Trà thì ngay lập tức đoán ra ý nghĩ của Bạch Khải.

“Bạch Khải chắc hẳn sẽ đi trước Thánh Vật chi tháp để quy đổi tài nguyên truyền thuyết, rồi sau đó mới dùng số điểm tích lũy còn lại để đi Tri Thức chi tháp tìm tư liệu.”

“Đi trước quy đổi tài nguyên truyền thuyết rồi mới đi đổi tư liệu? Gã Bạch Khải này rốt cuộc có bao nhiêu điểm tích lũy vậy?” Bạch Vũ Hiểu cảm thấy rất ngạc nhiên.

Sau đó, hắn nắm lấy Bạch Thu Trà, nói: “A Trà, ngươi là người thứ hai, ngươi có bao nhiêu điểm tích lũy?” “Khụ khụ, cũng chỉ có mười lăm vạn.”

“Trời ơi!” Bạch Vũ Hiểu không khỏi tỏ rõ vẻ mặt đau khổ.

Hắn còn cảm thấy mình có hơn tám vạn điểm tích lũy đã rất tự hào, giờ mới biết mình còn kém một nửa so với đám này.

Không, nếu là Bạch Khải, khả năng hắn thậm chí không có đến một nửa.

“Nghe này, bỗng dưng ta nhớ ra, Bạch Khải có phải đã đổi qua một số tài nguyên truyền thuyết rồi không?” Chu Diễm gãi đầu, hỏi.

“Hừm, phần thưởng đầu tiên hai cái, điểm tích lũy quy đổi một cái, tính thêm cái này, chắc hắn là bốn cái rồi.”

Tiêu Nguyên nhẹ gật đầu, những chuyện này đều không phải là bí mật, hắn dĩ nhiên nhớ rõ.

“Bốn món tài nguyên truyền thuyết, bỗng dưng ta cảm thấy rất cân bằng...”

Chu Diễm có vẻ bưng tỉnh, không còn tiếp tục lo lắng về sự tiến bộ thần tốc của Bạch Khải.

Còn Cổ Sơn và mấy người khác sau khi nghe giải thích của Chu Diễm, cũng chú ý tới điều tương tự.

Thực sự không phải bọn họ muốn tìm cớ cho thất bại của mình, mà thực sự là tên khốn này quá đả kích người khác...

Chương 510:

Giếng Nguyên Tố Thánh Vật chi tháp.

Dịch Tiểu Úy nhìn vào bàn vật liệu chất đầy trước mặt, nói: “Tài liệu thu thập và bảo tồn đều rất đầy đủ, có thể hồi đoái ngang cấp vật liệu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, hỏi: “Có thể hồi đoái tài nguyên cấp truyền thuyết không?” Mặc dù tài nguyên cấp sử thi không phải là loại vật liệu tầm thường, nhưng vẫn có xác suất thu hoạch được siêu cấp kỹ năng, tuy nhiên không thể so với tài nguyên cấp truyền thuyết được.

“Xin lỗi, tài nguyên hiếm mà tôi có lại thực sự có thể giúp người hồi đoái thành tài nguyên cấp sử thi, nhưng tài nguyên cấp truyền thuyết thì không thể đổi được như vậy.”

Dịch Tiểu Úy mang theo chút áy náy nhìn Bạch Khải, nói tiếp: “Tài nguyên cấp truyền thuyết không thể so với bình thường, trừ những người như các người đã tập huấn có thể dùng điểm tích lũy hồi đoái bên ngoài, thì gần như chỉ có thể lấy vật đổi vật.”

“Lấy vật đổi vật?” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy bất ngờ, không hiểu sao Thánh Vật chi tháp lại bảo tồn nhiều tài nguyên cấp truyền thuyết như vậy.

Lấy vật đổi vật có nghĩa là Ngự Thú sư có thể đổi những tài nguyên mà họ không sử dụng thành tài nguyên mà mình cần, hiệp hội sẽ không có bất kỳ tổn thất nào, cả hai bên đều có lợi.

Tuy nhiên, nếu nghĩ kỹ, phần lợi ích từ việc tập huấn quả thật không nhỏ, khó trách Tần hội trưởng lại nói ngay cả Hi Nhật đại sư cũng sẽ thêm muốn bọn họ.

“Vậy thì giúp ta hồi đoái thành tài nguyên cấp sử thi đi.”

Dịch Tiểu Úy nhẹ gật đầu, hỏi: “Người muốn hồi đoái thuộc tính gì, có giống như trước không?” “Các thứ khác không thay đổi, chỉ cần cho ta mấy loại kim, mộc, thủy, hỏa, thổ thuộc tính vật liệu.”

Hiện tại, trong sáu kiếm thị chỉ có Âm Kiếm thị đã tiến hóa, năm loại còn lại vẫn đang dừng lại ở biên giới tiến hóa.

Nếu bây giờ hỏi đoái thuộc tính vật liệu, có lẽ sẽ có chút trợ giúp.

“Tốt, ta sẽ làm ngay.”

Dịch Tiểu Úy đã hiểu rõ, sau đó bắt đầu thao tác trên máy vi tính.

“Còn nữa, ta muốn dùng điểm tích lũy để hỏi đoái một tài nguyên cấp truyền thuyết, trong Thánh Vật chi tháp có tài nguyên hệ Thời Gian không?” “Tài nguyên hệ Thời Gian?” Dịch Tiểu Úy ngạc nhiên, nói: “Người khi nào thì có khế ước với súng thú hệ Thời Gian?” “Chưa, chỉ là muốn thử cho súng thú của ta xem thôi.”

Phạm bà bà chắc hẳn có kiến thức hơn hẳn, nếu như bà ấy nói tài nguyên hệ Thời Gian có thể sử dụng, Bạch Khải tự nhiên muốn thử một lần.

“Tôi sẽ giúp người kiểm tra thêm.

Tài nguyên hệ Thời Gian so với các loại tài nguyên khác khá hiếm, không chắc sẽ có trong danh mục hỏi đoái với điểm tích lũy.”

Dịch Tiểu Úy tạm dừng một chút rồi nói tiếp: “Nhưng nếu người thực sự cần, có thể hỏi Tháp chủ một chút, hiện tại ông ấy dường như đang nghiên cứu gì đó, chắc sẽ ra giữa trưa.”

“Không sao, nếu có thông tin tốt thì tốt, nếu không cũng chỉ có thể như vậy.”

Bạch Khải đứng bên cạnh chờ đợi, một lúc sau, Dịch Tiểu Úy bắt đầu gõ phím.

“Thật sự không có tài nguyên hệ Thời Gian, xin lỗi.”

“Không sao, chuyện này nằm trong dự đoán.”

Bạch Khải chép miệng, kết quả này thực sự đã nằm trong dự đoán của hắn từ trước, vì sao tài nguyên hệ Thời Gian lại có thể có giá không giống như các loại tài nguyên khác, và cũng không thích hợp để đưa cho học viên sử dụng.

Có vẻ như hắn phải nghĩ cách khác.

“Hừm, vậy ngươi còn muốn hỏi đỏi tài nguyên hệ khác không? Ngoài tài nguyên hệ Thời Gian và không gian ra, hầu hết các loại tài nguyên thuộc tính đều có.”

Dịch Tiểu Úy mở danh sách tài nguyên ra, một dãy dài số liệu xuất hiện trước mắt hai người.

“Đây là toàn bộ các mục có thể hỏi đỏi bằng điểm tích lũy, số lượng tương đối nhiều, ngươi có phương hướng cụ thể nào không? Ta có thể giúp ngươi chọn lựa.”

“Để ta suy nghĩ một chút...”

Bạch Khải suy nghĩ một hồi rồi nói: “Giúp ta chọn một chút tài nguyên thuộc Thánh Quang hệ hoặc tài nguyên cường hóa thuộc tính cơ sở đi.”

Đối với năm đầu sủng thú của mình, ba con đã là quân vương, chỉ còn lại Gamma và Delta.

Còn Delta thì cần tài nguyên hệ Thời Gian, mà hiện tại không có, vậy chỉ còn lại việc cường hóa thuộc tính cơ sở của các loại sinh mạng khởi nguồn này, hoặc là sử dụng tài nguyên hệ Thánh Quang cho Gamma.

Chương 511:

Giếng Nguyên Tố Quang hệ và cường hóa hệ tài nguyên có liên quan sao? Cái này thì ngược lại là có.

Dịch Tiểu Úy thao tác trên máy vi tính một hồi, rất nhanh đã giúp Bạch Khải chọn ra được những tài nguyên phù hợp với yêu cầu.

Cái này...

Tất cả đều muốn! Bạch Khải lau miệng sau khi uống nước, chỉ hận không thể ngay lập tức đi tìm Hạng Lê thương lượng để cùng nhau tìm cách thu thập Thánh Vật trong Thánh Vật chi tháp.

Trừ Tà Thánh Ngân, ai cũng có thể đoán rằng ít nhất sẽ thu được một kỹ năng trừ bỏ debuff.

Dù Gamma có sức hút máu quang có thể hấp thu phần lớn các loại độc tố và năng lượng gây tổn thương, nhưng nếu gặp các chứng ngại do nguyên rửa, vẫn không thể làm gì được. Ở Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm, hắn chỉ thăm dò được ba tầng.

Có thể phía sau sẽ gặp phải những hung thú có kỹ năng nguyên rửa, nên chọn Trừ Tà Thánh Ngân có thể mang lại hiệu quả kỳ diệu.

Trần Ngục Ma Tượng, hắn đã từng nghe nói, là sinh vật khủng khiếp sống ở vùng biên giới miền nam, hàng ngày cần ăn uống vô số.

Bất kể hung thú hay nhân loại, đều bị nó xem như thức ăn.

Tuy nhiên, sinh vật này thường sống đơn độc và số lượng không nhiều, nếu không thì nếu có một Đế Hoàng xuất hiện trong tộc, thế giới này có thể sẽ xảy ra một cuộc thảm họa diệt chủng.

Nguyên nhân Trần Ngục Ma Tượng có thể hoành hành như vậy là do thể chất siêu phàm và sức mạnh khổng lồ của nó.

Nếu như Delta có thể thành công hấp thu Trần Ngục Ma Tượng, liệu có thể thu được kỹ năng tuyệt vời không? Chắc chắn rằng sẽ gia tăng sức mạnh của hắn một cách đáng kể.

Hiện tại Delta mặc dù có thể chiến đấu nhờ vào thuộc tính hư không do tiếng vọng mang lại, nhưng việc kích hoạt hư không tiếng vọng lại dựa vào thể chất của chính mình.

Chỉ có sức mạnh, tốc độ và thể chất đủ mạnh mới có thể phát huy được sức mạnh hư không tiếng vọng.

Mặc dù Bạch Khải luôn hướng Delta sang chiều hướng hình lục giác chiến sĩ để phát triển, nhưng nếu có thể tăng cường ở một số mặt nhất định, cũng đã là không tệ.

Còn về Bất Hoại Trùng Kén và Trần Ngục Ma Tượng, một cái là tăng cường sức mạnh, một cái là tăng cường phòng ngự, đối với một chiến sĩ cận chiến như Delta mà nói, cả hai đều là sự lựa chọn tuyệt vời.

Tuy nhiên, điều khiến Bạch Khải chú ý nhất chính là cái cuối cùng: Quang Tinh Linh chi tâm.

Quang Tinh Linh, khi trước hắn đã thấy Tàn hội trưởng triệu hoán Quang Tinh Linh và đã rất khao khát.

Nếu không phải Gamma sau này bất ngờ thu được thuộc tính Thánh Quang, thì có lẽ Bạch Khải rất khó có thể đảm bảo rằng mình không có những suy nghĩ khác.

Chương 512:

Giếng Nguyên Tố (3) Tâm thức của Quang Tinh Linh này có vẻ như còn có khả năng phục sinh? Mặc dù thuộc tính của nó và Gamma có chút tương đồng, nhưng một khế ước với Tinh Linh thuần phụ trợ xem ra cũng không tệ? “Người đang muốn phục sinh Quang Tinh Linh này phải không?” Nhìn thấy dáng vẻ của Bạch Khải như vậy, Dịch Tiểu Úy đã đoán ra.

“Chắc, ta thể hiện rõ ràng như vậy sao?” Bạch Khải gãi gãi đầu, sau đó với ánh mắt đầy mong đợi nhìn về phía Dịch Tiểu Úy, nói: “Người biết phương pháp phục sinh sao?” “Biết, hơn nữa còn rất hoàn chỉnh, nhưng...

không dùng là được.”

Dịch Tiểu Úy vô tình làm tan vỡ ảo tưởng của Bạch Khải, nói tiếp: “Nguyên tố Tinh Linh trước đây từng là một đại chủng tộc trong thế giới này, so với Long tộc thì cũng không kém bao nhiêu.

Tuy nhiên, về sau, do dựa vào Giếng Nguyên Tố để sinh tồn, nên chúng đã dần dần biến mất, và đã thiếu hụt khả năng phục sinh cũng như sinh sản tộc nhân, từ đó mà giảm bớt số lượng.”

“Dù sao, hạch tâm của nguyên tố Tinh Linh...

thật sự là một loại vật liệu quý giá.”

Dịch Tiểu Úy nhún vai, Bạch Khải lập tức hiểu rõ, nét mặt anh hiện lên vẻ tiếc nuối.

“Vậy có nghĩa là, không có Giếng Nguyên Tố, cái này chỉ có thể dùng để cải tiến thành vật liệu thôi sao?” “Đúng vậy.”

“Tốt quá.”

Bạch Khải thở dài, nhìn vào màn hình với bốn món tài liệu, trong lòng càng thêm khó chịu.

Làm sao lại thiếu đúng một ngàn điểm chứ, cảm giác như chỉ cần giết thêm hai con hung thú nữa là được rồi.

“Đáng ghét, từ giờ trở đi, ta và hung thú không đội trời chung!” Bạch Khải thầm cắn răng thề, sau đó lại cẩn thận nhìn

vào từng món tài nguyên, suy nghĩ một lát rồi nói: “Ta chọn Quang Tinh Linh chi tâm.”

Cả bốn món tài nguyên đều rất tốt, nhưng cân nhắc đến khả năng tiến hóa cấp Quân Vương của Trùng Thảo, việc chọn Thánh Quang hệ để cân bằng sức mạnh Thánh Quang của Gamma với sức mạnh Tà Năng có thể giúp Gamma tiến hóa thành sinh vật cấp Quân Vương.

Mà trong hai món tài nguyên còn lại, rõ ràng chúng đủ để thay thế một Quang Tinh Linh mới, Quang Tinh Linh chi tâm còn có giá trị hơn nữa.

Mặc dù có thể sẽ bỏ lỡ một kỹ năng siêu cấp trừ tà, nhưng xét đến màn thể hiện của Quang Tinh Linh trước đó của Chủ tịch Tàn, có thể cũng có khả năng thu được kỹ năng tương tự từ Quang Tinh Linh chi tâm.

“Đáng tiếc không thể lựa chọn ngay trước mắt, không thì đâu cần phải phiền phức như vậy.”

Bạch Khải chép miệng, có chút tiếc nuối, Dịch Tiểu Úy thì nhanh chóng hoàn tất thao tác.

“Được rồi, đã chọn xong, chúng ta đi lấy Quang Tinh Linh chi tâm, khi nào muốn tài nguyên cấp sử thi thì nhất định cũng đã sẵn sàng rồi.”

Dịch Tiểu Úy đóng máy tính lại, chuẩn bị dẫn Bạch Khải ra ngoài để nhận tài nguyên.

“Khoan đã, ta có một thứ không biết làm bằng kim loại gì, muốn hỏi ý kiến người một chút.”

Bạch Khải gọi Dịch Tiểu Úy lại, sau đó lấy ra cây tử vong xiềng xích.

“Xiềng xích?” Khi nhìn thấy tử vong xiềng xích, ánh mắt Dịch Tiểu Úy lập tức lóe lên một tia sáng kỳ lạ, nhanh chóng điều chỉnh lại công cụ, trực tiếp lấy xiềng xích từ tay Bạch Khải, rồi chạy sang một bên nghiên cứu.

“Chắc, đột nhiên có chút hối hận vì không đi đổi tài nguyên trước.”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, nhưng vẫn tự giác không quấy rầy Dịch Tiểu Úy, tự tìm cho mình một góc nhỏ yên tĩnh để

thiên định. ...

“Tìm được rồi!” Cuối cùng, ngay khi Bạch Khải sắp không chịu nổi, Dịch Tiểu Úy cũng có phát hiện, trực tiếp ôm một quyển sách dày chạy đến trước mặt Bạch Khải.

“Loại kim loại này không phải là kim loại tự nhiên, mà là một loại hợp kim, cụ thể thành phần ta vẫn chưa hoàn toàn phân tích ra được, nhưng chủ yếu ta đã tìm ra.”

Nói xong, Dịch Tiểu Úy chỉ vào một hình ảnh trong sách.

“Minh Linh Kim? Chỉ tồn tại ở sa mạc U Hồn ở miền Tây?”
Lại là miền Tây sao?

Chương 513:

Học Hải Vô Nhai...

Nhìn phần trên liên quan đến Minh Linh Kim, trong mắt Bạch Khải bất chợt lóe lên sự ngạc nhiên.

Tử vong xiềng xích đến từ Trùng Hồ đạo quán, mà Trùng Hồ đạo quán lại được một số gia tộc ở tây bộ nâng đỡ.

Và cái gọi là Minh Linh Kim cũng được coi là đặc sản của tây bộ, xuất phát từ nơi có Tử vong xiềng xích, không cần bàn cãi nhiều.

Tuy nhiên, điều này đã rõ ràng về thế lực đứng sau Tử Vong bàn tròn.

“Rõ ràng là nhân loại, lại cùng hung thú hòa trộn vào nhau, không trách được lão sư bọn họ lại trông mệt mỏi như vậy.”

Bạch Khải thở dài.

Hắn có thể nhận ra mối liên hệ trong việc này, chắc chắn lão sư bọn họ cũng nhận ra, nhưng đến giờ vẫn không có động tĩnh, có lẽ vẫn chưa xác định được mục tiêu cụ thể.

“Thế nào rồi? Xiềng xích này có vấn đề gì không?” Dịch Tiểu Úy nhìn thấy vẻ mặt của hắn thì có chút hiếu kỳ, kim loại làm nên xiềng xích này rất thú vị, dù là kim loại nhưng lại giống như có sự sống, tự căn nuốt xung quanh để tự chữa trị và trưởng thành.

Loại kim loại này, cho dù Dịch Tiểu Úy đã chờ đợi trong Thánh Vật chi tháp từ nhỏ cũng chưa từng gặp qua.

Bất quá nhìn vẻ mặt của Bạch Khải, dường như kim loại này có lai lịch đặc biệt? “Tạm thời chưa rõ liệu có vấn đề không, nhưng chắc chắn đây là những thứ đáng nghiên cứu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Hắn thấy rằng tử vong xiềng xích rõ ràng là thứ đặc biệt mà Trùng Hồ tập đoàn gửi đến, hành động chu đáo như thế khiến người ta khó mà không nghi ngờ về ý nghĩa sâu xa trong đó.

Chỉ cần có thể tái tạo được loại kim loại này, khi gặp lại Tử Vong Ky Sĩ, có lẽ có thể tạo ra một số hiệu quả bất ngờ.

Với vô vàn vật liệu nghiên cứu, việc tìm ra những phương án nhắm đến là hoàn toàn có thể.

Tuy nhiên, đến lúc đó có thể Cục 13 đã nghiên cứu ra trước rồi.

“Thì ra là như vậy...”

Dịch Tiểu Úy nhìn chằm chằm vào khối kim loại chết, do dự nói: “Bạch Khải, loại kim loại này người có thể giữ lại cho ta một ít không? Ta nghĩ nghiên cứu một chút.”

“Không thành vấn đề, nhưng món này có chút nguy hiểm, người hãy cẩn thận.”

Bạch Khải suy nghĩ một lát, vẫn đồng ý yêu cầu của Dịch Tiểu Úy.

Dù gì Death metal cũng chỉ có cường độ gần với sức mạnh của Tử Vong, thậm chí có thể hấp thụ sức mạnh của Tử Vong để tự tiến hóa, nhưng cấp độ đe dọa của nó cũng không khủng khiếp như Tử Vong, nếu không Bạch Hòa Quang đã không để Bạch Khải giữ lại một phần.

Tuy nhiên, xét đến việc món đồ này có khả năng liên quan đến Tử Vong bàn tròn, Bạch Khải vẫn nhắc nhở một câu.

“Yên tâm, tôi là người chuyên nghiệp về mặt này.”

Dịch Tiểu Úy nhếch miệng cười rồi vội vã dẫn Bạch Khải đi nhận Quang Tinh Linh chi tâm cùng những vật liệu huyền bí, sau đó lập tức quay trở về phòng nghiên cứu.

Khi nghe Dịch Tiểu Úy đáp lại, trong đầu Bạch Khải không khỏi nhớ đến hình ảnh lần đầu quen biết nàng.

“Đột nhiên có chút lo lắng.

Gia hòa này chắc sẽ không làm những thí nghiệm nguy hiểm chứ?” Do dự một chút, Bạch Khải cuối cùng vẫn không ngăn cản Dịch Tiểu Úy.

Nếu ở nơi khác cũng không sao, nhưng nơi này là Thánh Vật chi tháp, có rất nhiều người lạ lòng, mà nghe Dịch Tiểu Úy

miêu tả, Hạng Lê bây giờ có thể cũng đang nghiên cứu Death metal ở đây.

“Được rồi, ta đi trước đến Tri Thức chi tháp.”

Bạch Khải lại một lần nữa nhìn Dịch Tiểu Úy đang sâu đắm vào nghiên cứu về Death metal, rồi hướng Tri Thức chi tháp mà đi.

So với Death metal, Bạch Khải lại có hứng thú hơn với Gửi Hồn chú ấn.

Loại kim loại đặc thù này có thể chịu được sức mạnh từ Tử Vong, cũng có thể chứa đựng tinh thần lực và linh hồn qua luyện kim thuật chú ấn, nếu có thể nghiên cứu ra đồng thời, có lẽ hẳn có thể tái tạo được Tử Vong Kỵ Sĩ.

Nghĩ đến đây thật thú vị quá đi.

Càng nghĩ Bạch Khải càng bước nhanh hơn, rất nhanh đã đến trước Tri Thức chi tháp.

Lúc này, trước Tri Thức chi tháp đã đông nghịt học viên, ai cũng ao ước phát huy điểm tích lũy không đủ để đổi lấy tài nguyên cấp huyền thoại, gần như bỏ qua tài nguyên cấp sử thi và đồng loạt kéo đến Tri Thức chi tháp để tiêu phí điểm tích lũy của họ.

So với việc lấy tài nguyên cấp sử thi sau này, việc thu hoạch tài liệu sử thi, tiến hóa phối phương, sách gia thú cùng một số tài liệu khó thu được khác còn có giá trị hơn rất nhiều.

“Nhìn như không được rồi...”

Nhìn về phía học viên bên trong đang khổ sở chọn lựa tiến hóa phối phương, Bạch Khải nhú mày, cảm thấy không tài nào hiểu nổi, khéo léo tránh dòng người tấp nập, đi đến phòng tài liệu.

“Cho ta xem với, có tài liệu luyện kim thuật không?” Bạch Khải tiến vào phòng tài liệu, thành thạo thao tác trên tấm bia đá, rất nhanh tìm được thứ mình mong muốn.

“Quả thật có!” Bạch Khải cười tươi, đang định truyền tống thì phát hiện khu vực tài liệu luyện kim thuật lại tối mịt, căn bản không thể truyền tống.

“Quyền hạn không đủ?” Bạch Khải thấy vậy chợt cảm thấy đau đầu, dù đã có dự đoán từ trước, nhưng không ngờ rằng hãn gia nhập Quyết Sách chi tháp mà vẫn không thể xem tài liệu luyện kim thuật, những người trong Chân Lý hoàng triều rất cuộc đã làm gì mà khiến người ta oán trách như vậy.

Bùng! Ngay lúc này, một bóng người đột ngột xuất hiện trước mặt Bạch Khải làm hãn giật mình.

“Lục Tình? Người từ đâu xuất hiện vậy?” Bạch Khải liếc nhìn nhận ra người đến, không khỏi ngao ngán thầm trong lòng.

Có phải vì đã chính thức gia nhập sáu tháp mà Lục Tình nhìn thấy thích bay tới bay lui như vậy không? “Lão sư nhờ ta đưa cho người miếng lệnh bài thân phận của Quyết Sách chi tháp.”

“Miếng lệnh bài thân phận?” Bạch Khải từ tay Lục Tình nhận lấy một miếng lệnh bài được khắc hình sáu tháp ám kim, tò mò hỏi: “Ta không phải đã gia nhập Quyết Sách chi tháp sao, sao lại là do Lam tháp chủ cho ta?” “Miếng lệnh bài thân phận của sáu tháp đều do Tri Thức chi tháp phụ trách phát ra, vừa rồi ở Cảnh Kỹ chi tháp ta đã định đưa cho người, nhưng người đã chạy mất.”

Lục Tình đẩy gọng kính, nói: “Sau này ra vào sáu tháp chỉ cần quyền hạn đầy đủ của người, đều có thể truyền tông thẳng vào, đa phần tài liệu trong phòng tài liệu cũng sẽ mở cửa cho người.”

Nói xong, Lục Tình không chờ Bạch Khải hồi phục đã một lần nữa biến mất.

“Thì ra là vậy, lúc này không có thấy người của sáu tháp đi lại thì ra là truyền tông.”

Bạch Khải mỉm cười hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó liền đặt lệnh bài thân phận lên tấm bia đá.

Chỉ trong chốc lát, các khu vực tối mờ dần dần được thấp sáng, tất nhiên bao gồm cả khu vực luyện kim thuật.

“Đột nhiên cảm thấy, bị ép gia nhập Quyết Sách chi tháp cũng không phải điều xấu.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, sau đó lập tức truyền tông tới kệ sách luyện kim thuật, lấy ra một bản tài liệu hướng dẫn ngắn

gọn về luyện kim thuật rồi lật xem. ...

“Chuyển hóa vật chất thuộc tính... Đồng giá trao đổi...”

Lý giải...

Phân giải...

Rồi cấu thành...

Hóa ra là vậy.”

Bạch Khải khép lại thư tịch, trong mắt hần tràn ngập sự khen ngợi. Để nói về luyện kim thuật, thực chất nó chính là việc sử dụng các chú ấn luyện kim đặc thù để tổ chức lại các nguyên tố vật chất, từ đó chế tạo ra một loại vật chất khác.

Tuy nhiên, luyện kim thuật không phải là thứ mà có thể tự do tùy ý chuyển hóa, mà nhất định phải tuân theo nguyên tắc đồng giá trao đổi vốn có, mà cũng có những hạn chế nhất định, thậm chí cần con người phải trả giá tương ứng.

Tuy thế, không thể phủ nhận rằng, cũng như các phù văn, luyện kim thuật thực sự có những điểm độc đáo riêng.

“Thật không hiểu vì sao kỹ thuật mạnh mẽ như vậy lại bị phong tỏa.”

Bạch Khải cất kỹ tài liệu luyện kim thuật rồi tìm đi tìm lại, cuối cùng tìm thấy một bản tài liệu liên quan đến lịch sử của Chân Lý hoàng triều.

Chân Lý hoàng triều tồn tại không lâu, nhưng đã mở rộng vùng lãnh thổ nhân loại lên gấp đôi, dựa vào chính là những luyện kim sư này.

Nhưng ngay trong thời kỳ hưng thịnh của Chân Lý hoàng triều lại bộc phát ra một bê bối lớn, trực tiếp hủy diệt Chân Lý hoàng triều.

“Biến nhân loại và hung thú thành một đồng? Điều này chắc không phải là một ý tưởng điên rồ trong vòng mười năm đâu.”

Bạch Khải xem nội dung phía trên ghi chép, cảm thấy im lặng và khinh bỉ.

Theo nguyên tắc đồng giá trao đổi, việc biến nhân loại và hung thú thành một đồng có thể tạo ra một kết quả mang tính hợp

nhất giữa các giống loài.

Nhưng so với sức mạnh và linh hồn của hung thú cường đại, nhân loại chắc chắn không thể làm được, còn nghĩ đến việc để nhân loại thu hoạch sức mạnh từ hung thú thì hoàn toàn là vô nghĩa.

Chân Lý hoàng triều, suy vong là điều không oan.

Bạch Khải cất kỹ tài liệu, nhìn về phía kệ sách ngay ngắn trưng bày trước mặt, nở một nụ cười đầy ý nghĩa.

“Đúng là một công trình vĩ đại...”

...

Một tuần sau.

Bạch Thu Trà mặt mũi tràn đầy vẻ mệt mỏi, nhìn vào hai cái mắt quầng thâm, đang copy tài liệu của Bạch Khải, không nhịn được khuyên nhủ: “Kỳ thật, Bạch Khải, người không cần phải khảo cứu nhiều tư liệu như vậy, thành phố Cổ Túc cũng chỉ cách chút ít ngày thôi.”

“Không sao, chỉ vài bản này thôi.”

Bạch Khải ném mấy quyển sách vào tay Shuke để sao chép, rồi rót hai ngum nước ép được làm từ Thiên Thần trái cây, lúc này mới chậm rãi lại.

Do đã gia nhập Quyết Sách chi tháp, Tri Thức chi tháp đã mở cửa cho hắn hơn phân nửa, và Bạch Khải không muốn lãng phí thời gian, ngoài các tài liệu luyện kim, các thứ khác mà hắn cho là dùng được, gần như đều được ghi chép lại.

Ví dụ như “Trên đầu lưỡi hung thú”, hay như “Bữa sáng cuối cùng”...

Ngoài những gì hắn muốn, năm cuốn sách mà hắn cho là thú vị về các thú sủng đều được sao chép nhiều lần, và việc này khiến hắn, một Ngự Thú sư cấp năm, cũng phải mệt mỏi.

Dẫu sao, việc leo một đoạn đường nay đổi với liên bang công nghệ sẽ không là vấn đề, nhưng vẫn tốt hơn là ở trong nhà đọc sách cho thoải mái.

“Tốt thôi.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Như vậy đã xong rồi, người định cùng ta về thành phố Cổ Túc sao?” “Về thành phố Cổ Túc ư? Nếu muốn thì cũng được, nhưng ta phải hỏi xem Nicolas đã chuẩn bị xong chưa.”

Bạch Khải dụi mắt, Nicolas muốn cùng hắn về, nhưng Lục Long bí cảnh không thể bỏ lỡ ở đây, nhưng như Phạm bà bà nói, Nicolas vẫn chưa thể hoàn toàn kiểm soát Lục Long bí cảnh, nên Bạch Khải cũng không chắc chắn thời điểm nào mới có thể về.

“Thì ra là vậy...”

Bạch Thu Trà nghe vậy hiểu ra, nói: “Vậy ta có thể cần đi trước một bước, sắp tới sẽ có kỳ thi cuối kỳ, học viện bên đó hi vọng ta đại diện cho Vong Linh hệ phát biểu.”

“Ừ, vậy người về trước đi, ta có thể cần một chút thời gian nữa.”

Bạch Khải duỗi lưng, Nicolas chưa đến tìm hắn, chắc chắn vẫn còn vấn đề chưa được giải quyết, hắn có thể phải đợi đến khi Nicolas hoàn tất các vấn đề thì mới có thể trở về thành phố Cổ Túc.

Dù sao thì cũng tốt, vừa lúc có thể yên tĩnh đọc sách mà không phải lo bị Tần hội trưởng hoặc Đoạn Mãnh kéo đi làm việc.

“Tốt.”

Bạch Thu Trà nhẹ nhàng gật đầu, quay người rời đi, trong khi Bạch Khải lại quay trở về phòng tài liệu, dự định xem lại có thứ gì mình đã bỏ lỡ không.

Tri Thức chi tháp đã tồn tại hàng ngàn năm, Bạch Khải đã bỏ ra một tuần lễ, chỉ tìm ra vài quyển sách mà hắn cảm thấy thú vị, nhưng vẫn còn rất nhiều tài liệu mà hắn chưa từng xem qua.

Biển học rộng lớn thật không bờ bến...

Chương 514:

Thanh lý bí cảnh Lục Long bí cảnh.

“Bạch Khải, gần đây ngươi trải qua huấn luyện khắc nghiệt gì vậy? Ta cảm thấy ngươi có vẻ yếu ớt hơn trước.”

Nicolas tò mò nhìn Bạch Khải, người dường như lúc nào cũng có thể thiếp đi, lập tức phóng thích Phi Thủy chỉ lực để giúp hắn hồi phục.

“Cảm ơn, Nicolas, sau này ta chỉ cần ngủ một giấc là đủ.”

Bạch Khải ngáp dài, sau khi nói lời tạm biệt với Bạch Thu Trà, hắn đã ở trong phòng tài liệu chờ ba ngày, cuối cùng cũng bị Lục Tình kéo ra khỏi đồng thư tịch để thay đổi.

Khi kiểm tra có sơ suất nào trong việc ghi chép hay không, hắn lại ngoài ý muốn tìm thấy một số tài liệu liên quan tới luyện kim thuật.

Kết quả, khi đọc xong, hắn hoàn toàn bị cuốn hút vào đó và đã phạm một số sai lầm chỉ có thể do những người mới học phù văn mới mắc phải.

Các loại phù văn khó khăn đều tiêu hao tinh thần lực một cách đáng kể.

“Ồ, chuyện này là như vậy sao...”

Nicolas gãi đầu, nói: “À đúng rồi, bản Long ban đầu cũng định tìm ngươi, nhưng có lẽ ta cần thêm chút thời gian trước khi cùng ngươi rời đi.”

“Ừm? Có phải gặp vấn đề trong việc thanh lý bí cảnh không?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ hỏi.

“Thực ra không hoàn toàn là vấn đề thanh lý, mà là bản Long...”

“Vấn đề là do lòng nhát gan của bản Long, bị mấy con độc xà dọa cho sợ, nếu như vào thời kỳ của Long Đế, ngươi chắc chắn sẽ bị Long Đế ném vào Long mộ.”

Nicolas vừa nói được một nửa, thì một con rắn nhỏ màu xám từ trên đầu hắn bò ra, làm gián đoạn lời nói của hắn.

“Nguru Bì Xà? Ngươi vẫn còn sống à?” Bạch Khải nhìn con Nguru Bì Xà với vẻ mặt kiêu ngạo và không khỏi hơi ngạc nhiên.

Một cú đá hồi trước của Phạm bà bà thật sự không nhẹ, mà tên này lại không chết? Hừm, có lẽ sau này có thể để tên này đi thăm dò một số nơi nguy hiểm.

“Nhân loại, ngươi đang làm gì với rắn đây...”

Uy uy uy, nhãi ranh, ngươi làm gì ở đây!” Nguru Bì Xà tựa như nhận thấy danger, định chắt vắn Bạch Khải, nhưng đột nhiên cảm thấy cơ thể mất cân bằng và liền bị Nicolas đè xuống đất.

“Ngạch, thế là ngất đi luôn à?” Nhìn con Nguru Bì Xà đã bất tỉnh, lại còn bị Nicolas đè lên đuôi, Bạch Khải không khỏi thở dài.

Tên này, vẫn sợ rắn như vậy. ...

“Vậy nên, Nicolas, ngươi không thể thanh lý bí cảnh cũng vì những con độc xà này sao?” Bạch Khải cau có nhìn những con độc xà đang vui vẻ di chuyển trong rừng rậm, không nhận được mà phê bình Nicolas.

“À, thực ra cũng không phải nghiêm trọng như Bạch Khải nói đâu, bản Long chỉ không ngờ là nơi này lại có nhiều độc xà như thế, cho nên bị dọa một phen.”

Nicolas lập tức giải thích, nhưng ánh mắt chột dạ của hắn đã bán đứng bản thân.

“Quả nhiên, mấy trăm năm hình thành nỗi sợ hãi không phải dễ gỡ bỏ.”

Bạch Khải vỗ vỗ Nicolas, rồi hướng dẫn tất cả năm con sủng thú của mình ra ngoài.

“Gamma, ngươi phụ trách hút sương độc, Beita, các ngươi tìm nguồn độc tố, Alpha, Delta, các ngươi xử lý đám độc xà này, còn Epsilon, ngươi phụ trách khôi phục môi trường nơi đây.”

Két phốc két phốc! (Tốt ghê! Chủ nhân, nếu không tối nay đừng có mà để ăn canh rắn nhé!) Nguru Bì Xà: “Rắn làm gì cho ngươi, tại sao cả ngày chỉ nghĩ đến ăn canh rắn!” A ô a ô... (Nơi này thối quá, bản uông không muốn nghe, để Shuke

tới đi...) “Cần đợi ta hỗ trợ tịnh hóa sao? Ta có Đại Nhật lực trường có khả năng tiêu độc tốt.”

Sau khi đánh bại hai đối thủ, Trùng Thảo tự tin hơn nhiều và chuẩn bị vận dụng Đại Nhật lực trường.

“Không cần, giao cho Gamma là được, đừng có phí phạm nhiều độc tố.”

Bạch Khải ngăn cản động tác của Trùng Thảo, rồi trực tiếp ném Gamma xuống.

Tê tê tê...

Gamma đột nhiên xuất hiện đã nhanh chóng thu hút sự chú ý của rất nhiều độc xà xung quanh, và chúng thi nhau bơi về phía Gamma.

Nhưng Gamma không hề để ý, mà là toàn lực sử dụng khả năng hút máu, hấp thu hết lượng độc tố xung quanh.

“Ách...

Phạm vi này, sắp tới hơn trăm mét rồi?” Nhìn vòng tròn huyết sắc bên dưới, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi nhìn bốn con sủng thú còn lại, nói: “Được rồi, cùng đi thôi.”

Ken két ken két. (Rõ rồi.) Alpha dẫn đầu đáp lại, bất ngờ nhảy xuống rừng rậm.

Khi vừa xuất hiện, sáu kiếm thị trang bị đầy đủ cũng đồng loạt nhảy xuống theo.

Trong môi trường rừng rậm này, hình thái kỵ binh rõ ràng rất bất tiện, vì vậy năm kiếm thị nhanh chóng xô đổ chiến mã, cầm kiếm trên tay và bắt đầu khảo sát những con độc xà.

Còn Âm Giáp kiếm kỵ không bị ảnh hưởng chút nào, cười trên một con bạch cốt chiến mã, linh hoạt đưa mình qua những bóng cây trong rừng, mỗi lần xuất hiện đều mang theo một đoàn độc xà ra đi.

“Cho dù đã tiến hóa thành hình thái kỵ sĩ, cách chiến đấu vẫn giống hệt như trước.”

Bạch Khải mỉm cười nhàn nhã, cách tấn công của Âm Kiếm thị vốn dĩ là lợi dụng Âm Ảnh để tiến hành đánh lén, giờ đây

tuy đã tiến hóa lên Lãnh Chúa cấp, nhưng vẫn không thay đổi cách thức này.

Tuy nhiên, thực sự thì sinh vật ở cấp Lãnh Chúa cũng thể hiện khả năng điều khiển ám ảnh ở một mức độ rất khác biệt.

Nhìn những gì đã thu được rõ ràng vượt xa so với những đồng đội Ám Giáp kiếm ky, Bạch Khải càng tỏ ra hài lòng, rồi chuyển ánh mắt sang Mộc Giáp kiếm thị.

Mộc Giáp kiếm thị chủ yếu dựa vào công kích thuộc tính độc, không biết liệu những sương độc này có thể thúc đẩy nó tiến hóa hay không.

Alpha cùng sáu kiếm thị dẫn đầu xuất kích, Delta không chịu thua kém, liền biến hình và xông vào trong làn khói độc.

Bạch Diện Giáp Vĩ Tượng đuôi, Phong Thần Dực Long cánh, Long Giác Kinh độc giác, Bạo Long Thú móng vuốt, Kim Cương Bạo Viên cánh tay, Titan Cự Mãng thân thể.

Nhìn từ xa, Delta thực sự có chút giống như Ứng Long trong truyền thuyết.

“Ôi, Delta đã tiến hóa đến mức này rồi sao?” Nhìn Delta xông tới, hiệu suất không thể so sánh được với Alpha, sinh vật ở cấp Quân Vương, Bạch Khải không khỏi tán thưởng.

“Ngự Thú sư, rốt cuộc ngươi có nhận ra bản thân lười biếng tới mức nào, ngay cả sự tiến hóa của sủng thú mình cũng không biết mà.”

Shuke không khách khí mà phê phán hành vi của Bạch Khải, trong khi Beita cũng gật đầu đồng ý.

Mấy hôm nay, nhân loại gần đây cũng không cho bản uông nhập kinh văn mới, thật sự quá lười biếng.

“Khụ khụ...”

Ta sẽ gọi cho các ngươi một không gian trưởng thành đầy đủ, tùy theo tài năng mà dạy mới là vương đạo.”

Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, rồi nhìn về phía vẫn đang sôi nổi của Husky, sắc mặt nghiêm túc nói: “Được rồi, đến lượt ngươi ra sân, mau tìm nguồn độc tố cho ta ra!” “Còn Epsilon, nhanh chóng khôi phục khu vực đã bị xử lý, nếu không độc tố lại

muốn tấn công rồi!” A ô a ô... (Bản uông không muốn đi, nơi này còn thối hơn Hắc Yểm đầm lầy...) “À ha, ta bất chợt nhớ là Gamma hình như biết một số phương pháp nấu nướng thức ăn cho sói...”

“Nấu ăn cho sói! Ta muốn ăn!” Chưa đề Husky phản ứng, Nguru Bì Xà đã hứng thú lao tới, đầy phần khích nhìn Husky, rõ ràng đã bắt đầu suy tính xem lát nữa nên ăn miếng nào trước! A ô a ô! (Thôi rấn, tin hay không bản uông trước tiên ăn người!) “Đến đây, đến đây, hôm nay ta sẽ cùng người so tài, ai sẽ trở thành món ăn đầu tiên!” Một rấn một sói lập tức lao vào nhau, nhìn thấy Bạch Khải trán nổi gân xanh, hấn vồ vồ Nicolas, và Nicolas lập tức hiểu ý, trực tiếp ném hai con này ra ngoài.

“Hai người các người, một đợt hãy đi tìm nguồn độc tố, nếu không tìm thấy...”

Tối nay ta sẽ ăn sói rấn yên ~” A ô... (Nhân loại, người đang thay đổi...) “Đáng ghét, ta sẽ quay lại!” Husky và Nguru Bì Xà dần dần đi xa, Trùng Thảo ấy rất biết điều đi theo đoàn đội giúp đỡ chữa trị rừng rậm, bộ dáng nghiêm túc, thật sự là một nhân viên gương mẫu.

Nếu lười biếng thì sẽ bị xem là gia vị để nấu ăn...

Chắc chắn sẽ vậy...

Cảm thấy mình và Husky, Nguru Bì Xà lại bị ném vào nồi nấu, Trùng Thảo không khỏi rung mình, sức mạnh của ánh sáng mặt trời và sức mạnh tự nhiên đổ xuống một cách mạnh mẽ, khôi phục những gì bị Alpha và đồng gang tàn phá.

“Đa tạ người, Bạch Khải, thật ra những điều này nên do bản Long làm.”

Nhìn những sủng thú bên dưới đang bận rộn, Nicolas có chút ngại ngùng, nói: “Nếu không bản Long sẽ thực hiện nhé?” “Ồ tốt, vậy thì hãy tìm cho ta một địa điểm an toàn để hạ xuống.”

Nicolas lập tức cứng người, nhìn cái dưới còn đang bò xung quanh độc xà, ngượng ngùng rút cổ lại, nói: “Hay là chờ Alpha bọn chúng mệt rồi hãy nói.”

“Người không phải đã xử lý mục tiêu của chúng sao, sao còn sợ...”

Bạch Khải trợn mắt, thật sự không có cách nào với Nicolas. Đột nhiên cảm giác để người này bảo vệ mình có chút không đáng tin, nếu gặp Hắc Thủy bộ lạc những con rắn hung ác, người này chắc chắn không hữu dụng bằng Trùng Thảo.

“Bản Long cũng không biết...”

Nicolas lúng túng đâm vào móng vuốt của mình, nói: “Lần trước quét sạch Phi Thúy chi cốc, bản Long đã cảm thấy khắc phục, nhưng hai hôm trước lại cảm thấy sợ hãi.”

“Thì ra là vậy...”

Có vẻ như người tâm lý chương ngại còn có thời hạn?” Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, nhìn Nicolas rồi lại nhìn những gì đang âm ỉ bên dưới, bên cạnh Ngưu Bì Xà đang tìm nơi phát độc.

“Ta có một phương pháp có thể giúp người vượt qua nỗi sợ này, người có muốn thử không?” “Thật sự sao!” Nicolas đôi mắt sáng lên, tràn đầy kỳ vọng nhìn Bạch Khải.

“Chỉ cần có thể khắc phục nỗi sợ này, bản Long nguyện ý làm mọi việc!” “Được, đó chính là lời người nói.”

Bạch Khải cười một cái, nụ cười quái dị khiến Nicolas đột nhiên có chút hối hận, lúc này muốn từ chối cũng đã muộn.

Chỉ là, vẫn chậm một bước.

Bạch Khải vẫy tay, một cái tay dài nhỏ đã bắt được Ngưu Bì Xà kéo trở lại bầu trời, rồi rơi xuống tay Bạch Khải.

“A a a, người không phải sợ rắn sao? Từ nay về sau, hãy sống cùng Ngưu Bì Xà đi, chờ đến khi người không còn sợ rắn thì hãy tách ra.”

“Cái này cái này cái này...”

Bản Long, bản Long...”

Nicolas hoảng hốt nhìn Ngưu Bì Xà càng lúc càng gần mình, đầu không tự chủ lùi lại, mà Ngưu Bì Xà dường như rất hài lòng với sự an bài của Bạch Khải, tự động bơi tới đầu Nicolas, rồi thiếp đi.

Khí tức của Lục Long, quả thực rất thích hợp để ngủ...

Chương 515:

Lại là Ác Ma hệ? Không giống với bí cảnh Bạch Khải căn cứ, bí cảnh Lục Long có diện tích lớn hơn một chút, Gamma, Alpha và mấy sủng thú đã dọn dẹp suốt nửa ngày, nhưng vẫn chưa thanh lý hết, vẫn còn rất nhiều thứ cần làm.

Hơn nữa, những khu vực đã được thanh lý thì lại dần dần bị sương mù độc phủ lên.

“Xem ra vẫn phải tìm tới nguồn gốc, Nicolas, người không thể dùng quyền hạn bí cảnh để tìm kiếm nguồn gốc sao?” Bạch Khải nhíu mày, thanh lý theo cách này thực sự quá kém hiệu quả.

Nếu cứ tiếp tục như thế, chỉ có trời mới biết khi nào mới có thể dọn dẹp xong.

“Bản Long đã thử qua, nhưng những khu vực bị sương mù bao phủ thì không biết vì sao không thể dò xét được.”

Nicolas có chút xấu hổ, bí cảnh của hắn thực sự có những nơi mà hắn không thể kiểm soát, thật sự khiến hắn cảm thấy khó chịu.

“Bị sương mù bao phủ sao, vấn đề vẫn là quay lại gốc rễ thôi.”

Bạch Khải thở dài, theo xu hướng này, hắn thực sự chỉ có thể dọn dẹp từng chút một.

Tựa hồ bị tiếng thảo luận của Bạch Khải và Nicolas làm quấy rầy, Ngưu Bì Xà từ từ ngồi thẳng dậy, nói: “Nói thật, các người vì sao nhất định phải mang bí cảnh này đi? Tại sao không tùy tiện tìm một bí cảnh khác để an trí Lục Long?”
Bạch Khải: “...”

Nicolas: “...”

Cả hai nhìn nhau, có vẻ như thực sự có thể làm như vậy.

“Triệu hội trưởng lần này cho ta một cái bí cảnh mới, lẽ ra có thể đủ để an trí người.”

Nếu không thì Nicolas, người hãy đem nó tới bên kia đi?”
Bạch Khải lấy ra viên nhãn bí cảnh mà Triệu Phù Đồ đã cho

hắn.

Những ngày gần đây, hắn bận rộn sao chép tài liệu, vẫn chưa kịp xem bí cảnh này là như thế nào, nhưng hắn nghĩ cũng không thể nhỏ hơn bí cảnh căn cứ.

“Bản Long thì không có vấn đề gì, nhưng những thực vật ở Phi Thúy Chi Cốc thì có lẽ cần phải tốn chút thời gian để di chuyển.”

Nicolas nhẹ gật đầu, đã bắt đầu suy nghĩ về việc dọn nhà.

A ô a ô! (Đã tìm thấy!) Ngay lúc này, một giọng nói của Beita vang lên trong đầu Bạch Khải, sau đó là một âm thanh vang rền, nơi rừng sâu bỗng nhiên phát ra một tiếng nổ lớn.

Sau đó, một con rắn độc màu xanh lá, toàn thân phủ nọc độc từ trong rừng chậm rãi nhô ra.

“Tìm thấy nguồn rồi!” Mắt Bạch Khải sáng rực lên, đang cân nhắc việc từ bỏ việc thanh lý để Nicolas dọn nhà, thì kết quả bên này lại tìm được nguồn, có vẻ như Nicolas không cần phải đau đầu với việc dọn nhà.

“Nicolas, tranh thủ thời gian xử lý con này, sau đó... Nicolas?” Nhìn về phía con độc mãng khí thể kinh người, Bạch Khải định bảo Nicolas giải quyết kẻ địch, bỗng phát hiện khoảng cách giữa hắn và độc mãng càng lúc càng lớn.

“Cái đó, bản Long đột nhiên cảm thấy cơ thể khó chịu, hay là chúng ta thôi hôm khác quay lại?” Nicolas hơi khiếp sợ nhìn xa xa con độc mãng, không có chút nào chiến đấu ý chí.

“Xem ra một con rắn không đủ sức mạnh.”

Bạch Khải chép miệng, đúng là dự đoán bắt đầu, chờ lần này trở về, tốt nhất là chuẩn bị cho Nicolas một loại rắn yếm, cho hắn ăn liên tục trong một tháng, thì có lẽ sẽ có hiệu quả. Ân, tốt nhất là để Trùng Thảo thu thập một chút mòng cảnh liên quan đến rắn, như Anaconda, cự mãng, Bạch nương tử... Tóm lại, hãy cho hắn quanh đây toàn là rắn, để hắn làm quen.

“Nhưng như vậy, chỉ có thể dựa vào Alpha và những người khác xử lý kẻ này.”

Bạch Khải nhìn sâu vào con độc mãng phun khói độc khắp nơi, tâm trí lập tức kết nối với năm đầu sủng thú, hình ảnh

năm đầu sủng thú đang chiến đấu hiện ra trước mắt hắn.

Nhìn từ xa không thấy gì, nhưng hiện giờ gần lại, con độc mãng này lớn hơn rất nhiều so với con đã từng chiếm giữ Phi Thúy Chi Cốc, cũng không kém gì hai con Hắc Bạch song xà ở bí cảnh Thái Dương.

“Beita, có thể đánh giá địch nhân khoảng bao nhiêu cấp không?” A ô a ô... (Khí tức rất mạnh, nhưng Beita lại cảm thấy nó giống như rất yếu...) “Rất mạnh nhưng lại rất yếu? Có phải là trò mèo không?” Bạch Khải nâng mày, Jerry bỗng nhiên lên tiếng: “Gia hỏa này linh hồn yếu, nhưng bị một lực lượng mạnh hơn bao bọc nó, cho nên Beita mới có cảm giác như vậy.”

Kết phốc kett phốc. (Gamma cảm thấy thế nào, khí tức con rắn này giống như với tảng đá mà Gamma đã ăn trước đó).

“Tảng đá? Tà Năng hạch tâm? Con rắn này là sinh vật Ác Ma?” Bạch Khải sáng mắt lên, mặc dù Gamma bây giờ có thuộc tính Ác Ma lệch mạnh, hắn vẫn thay đổi Quang Tinh Linh chi tâm để cân bằng hai loại năng lượng.

Nhưng tài nguyên thuộc tính Thánh Quang hắn vẫn có thể thu hoạch, còn tà năng thuộc tính thì hắn không biết bắt đầu từ đâu, khi nào tìm được một ít Tà Năng hạch tâm bị Thánh Quang áp chế, hắn lại phải đau đầu tìm tà năng thôi.

Kết quả, hắn lại phát hiện được một sinh vật Ác Ma hư hư thực thực trong bí cảnh Lục Long, đây quả là một sự đả ngộ không tồi.

“Alpha, có xử lý được nó không?” Ken kết ken kết. (Không có vấn đề gì.) Alpha nhận lệnh, lập tức ngừng lại, một luồng khí thể bén nhọn xông thẳng lên trời, đến cả sương độc xung quanh cũng bị thổi bay sang bên.

A ô a ô! (Không được, bản uông cũng phải lên!) Nhìn Alpha nghiêm túc, Beita cũng cảm thấy thú vị, ngay lập tức muốn cùng nhau gia nhập chiến cuộc.

“Không cần gấp, chúng ta ở bên cạnh xem một hồi đã.”

Jerry ngăn cản hoạt động của Beita, trong khi Shuke dường như nhận ra điều gì, triển khai hệ thống tìm kiếm khắp nơi.

Tê tê tê...

Chịu đựng dưới khí thế cường đại của Alpha, độc mãng lập tức chuyển hướng chú ý, không nói nhiều mà phun ra một ngụm nọc độc.

Khác với sương độc trước đó, lần này nọc độc sền sệt vô cùng, phát ra màu xanh lá thường, vừa nhìn đã biết nếu dính vào sẽ không có kết quả tốt.

Alpha rõ ràng nhận thức được điều này, cũng không chọn cách chống lại, mà linh hoạt né tránh.

Nọc độc rơi xuống đất, vang lên tiếng xuy xuy, nơi bị nọc độc bao phủ từ cây cối, mặt đất, tới những con độc xà cũng ngay lập tức bị ăn mòn sạch sẽ, không khí lập tức tràn ngập khí độc.

Kết phốc kết phốc. (Thật mạnh độc tố, so với Gamma ăn qua bất kì độc tố nào cũng đều mạnh hơn.) Là tuyển thủ có răng lợi tốt nhất trong đội, Gamma lập tức đưa ra nhận định, thân thể màu xanh lá không ngừng nhúc nhích, không chút nào che giấu khát vọng đối với hắn.

Thật muốn ăn...

Thật sự muốn đem con rắn độc này ăn cho hết! Một cơn dục vọng mãnh liệt dâng lên trong lòng Gamma, thúc đẩy hắn không tự chủ tiến lại gần độc mãng, nhưng Jerry là người đầu tiên nhận ra sự khác thường của Gamma, lập tức hú lên như sói để khiến Gamma tỉnh lại.

“Alpha Tử Vong lực trường không phân biệt địch ta, chúng ta tốt nhất không nên tiến lên quấy rầy.”

Jerry nhìn xung quanh càng phát ra nồng nặc khí độc, rồi nhìn về phía Trùng Thảo, nói: “Epsilon, trước tiên hãy xua tan độc khí ở đây, không thể để đối phương mở rộng ưu thế của mình.”

“Tốt, tại hạ rõ rồi.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, ngay lập tức triển khai Thái Dương lực trường, còn Gamma dường như mới tỉnh lại từ giấc mộng, hoán đổi thành trạng thái Thánh Quang bắt đầu tịnh hóa xung quanh độc tố, nhưng lực chú ý vẫn từ đầu đến cuối hướng về con độc mãng.

Vẫn thật muốn ăn a...

Nhìn thấy Gamma không tiến lên quấy rầy, Alpha lập tức bắt đầu hành động, nhanh nhẹn né tránh những ngụm nọc độc mà độc mãng phun ra, ngay lập tức tiến đến trước mặt độc mãng.

Mà độc mãng dường như cơ bản không nhận thức được sự hiện diện của Alpha, mở miệng lớn định cắn Alpha.

Chỉ trong một khoảnh khắc, cuồng phong nổi dậy, những lưỡi dao vô hình lập tức xẹt qua độc mãng, từng đường vết rách tinh tế xuất hiện trên thân thể độc mãng, con độc mãng lớn như vậy đã bị Trục Phong chia tách.

Tê tê tê! Chỉ mới bị thương nặng, độc mãng dường như không chút nào quan tâm đến tổn thương của mình, bỗng lướt qua một cái liềm khôi phục nguyên dạng, lại tiếp tục tấn công Alpha.

Nhìn thấy thế, Alpha không chỉ không lùi lại mà còn tiến tới, quơ Tử Vong chi kiếm chủ động xông vào miệng độc mãng, không đợi độc mãng thôn phệ hẳn, mà trực tiếp từ một nơi khác phóng ra, và trên thân độc mãng xuất hiện một cái hố lớn màu đen.

Do Tử Vong chi lực ăn mòn, lần này vết thương của độc mãng không thể nào nhanh chóng hồi phục như trước, nhưng nó vẫn không từ bỏ ý chí tấn công, một lần nữa cắn về phía Alpha.

“Không thể nào là không có thực thể sao?” Bạch Khải thấy thế giật mình, sau đó bản năng nghĩ đến điều gì, lập tức muốn nhắc nhở Alpha.

Oanh! Nhưng vào lúc này, một con độc mãng khác từ phía sau Alpha chui ra, nhanh chóng hướng về phía Alpha mà cắn.

Con độc mãng này, không chỉ một con! Đối mặt với cuộc tấn công bất ngờ của độc mãng, Alpha vẫn giữ được sự bình tĩnh, Tử Vong chi Long lập tức xuất hiện, gắt gao cắn chặt con độc mãng trước mặt, đồng thời quay đầu lại, ngọn lửa yêu hồng bỗng nhiên bao phủ độc mãng ở phía sau.

Róc rách rách rách. (Alpha quả nhiên mạnh mẽ.) Nhìn Alpha nhẹ nhàng ứng phó với hai con độc mãng, Delta bên cạnh không khỏi cảm thấy kính nể, nhưng rất nhanh điều trở nên kiên quyết.

Một khi không thể lâu dài tiến hóa hẳn, con đường phía trước còn rất dài.

“Đừng khinh thường, vẫn chưa kết thúc đâu.”

Đúng lúc này, từ đầu đến cuối chỉ đứng xem mà không làm gì, Jerry bỗng dưng có động tĩnh, hình thái tam vị nhất thể lần nữa được triển khai, khẩu súng điện từ được dựng lên, ngay lập tức khóa chặt vào không trung hướng Alpha.

Róc rách rách rách? (Jerry các người đang làm cái gì, sao lại khóa chặt Alpha?) Delta hơi kinh ngạc, đang định ngăn cản Jerry, thì dưới chân đất bỗng vỡ vụn, một con độc mãng lớn hơn từ lòng đất chui ra, mục tiêu chính xác nhắm vào Alpha. Đây mới là bản thể của độc mãng! Ken kết ken kết. (Đã chờ người rất lâu rồi.) Nhìn con độc mãng bỗng nhiên xuất hiện, Alpha không có chút nào kinh ngạc, Tử Vong chi Long lập tức bay về, quần quanh trên Tử Vong chi kiếm, theo Alpha nhẹ nhàng vung lên, một luồng kiếm khí ngưng thực cực kỳ gào thét bay tới con độc mãng.

Cùng lúc đó, Jerry cũng bóp cò, ba thú lực kết hợp, viên đạn ám kim bay thẳng tới đầu độc mãng khi nó đang định núp vào Alpha.

Chỉ trong phút chốc, độc mãng cứng đờ giữa không trung, trước đó còn múa may hai con độc mãng giờ đây trở thành nọc độc rơi xuống.

Ngay từ đầu, hai con độc mãng này chỉ là do độc mãng bản thể tạo ra từ nọc độc, cho nên Beita và những người khác mới có cảm giác kỳ quái như vậy.

“Như vậy, đã đánh thắng?” Nicolas, vốn định tiến lên chi viện, nhìn thấy cảnh này đã dừng lại giữa không trung không khỏi sửng sò, rõ ràng không ngờ Alpha và Jerry lại dự đoán được kẻ địch đến gần và đồng thời đưa ra phản kháng.

Dù sao, ngay cả hẳn cũng không phát hiện ra sự tồn tại của con độc mãng này!

Chương 516:

Tà Năng Xà điêu khắc Nicolas nói ra những suy nghĩ mà Bạch Khải đang ấp ủ trong lòng.

Khi nhìn thấy hai đầu súng thú của mình bình yên vô sự, hắn hỏi: “Alpha, Jerry, các người cảm nhận được con Đại Xà bản thể này như thế nào?” Ken kết ken kết. (Trực giác.) Jerry: “Đoán thôi.”

Bạch Khải: “...

Có thể nghiêm túc một chút không?” Ken kết ken kết. (Lão đại, thật sự là trực giác, mặc dù đầu Đại Xà này ẩn nấp rất tốt, nhưng ta chắc chắn rằng sát khí không phải từ hai đầu độc xà này truyền tới.) Jerry gật đầu, nói: “Hai đầu độc xà kia có độ chênh lệch lớn về linh hồn và sức mạnh, xét thấy có vấn đề lớn, nên ta chỉ mạnh dạn đoán mà thôi.”

“Ra là vậy.”

Bạch Khải hiểu ra, liền ra hiệu cho Nicolas tiến lên, nhìn vào thân rắn khổng lồ trước mặt, hỏi: “Gia hỏa này bây giờ đã chết rồi sao?” Ken kết ken kết. (Ta đã phá hủy não và trái tim của hắn, nên hắn là chết rồi.) A ô a ô! (Thối xương cốt, rõ ràng là bản uông đã đầu tiên giết chết linh hồn của hắn!) Hai súng thú nhìn nhau, rồi đồng thời nghiêng đầu sang chỗ khác, không buồn để ý tới đối phương nữa.

“Được rồi, Alpha có thể thả lỏng ứng phó với ba cái độc mãng tấn công, biểu hiện rất tốt.

Cầu tử các người cũng có thể kịp thời phát hiện động tĩnh của Đại Xà và ám sát, rất tốt, lần này coi như thế hoà nhau.”

Nhìn thấy hai súng thú như vậy, Bạch Khải tiến lên an ủi, chỉ là khi nghe đến từ “hoà nhau” trong miệng hắn, Beita ngay lập tức xù lông.

A ô a ô! (Thế hoà? Bản uông không muốn cùng thối xương cốt làm hoà!) Ken kết ken kết... (A...) Alpha thì không thấy Husky, trong khi Husky lại càng phát điên, không chú ý một chút nào đến Bạch Khải đang cười trộm.

“Nhân loại, người cố tình như vậy sao?” Ngưu Bì Xà trợn mắt nhìn, còn Bạch Khải thì ra vẻ mờ mịt, nói: “Cố tình? Cái gì cố tình? Ta không hiểu.”

Mấy gia hỏa này đã theo hẩn lâu như vậy, rất khó có cơ hội để bọn chúng thể hiện một chút động lực, Bạch Khải làm sao có thể bỏ lỡ.

Ai, giống như hẩn thế này chăm chú vào tâm lý của sủng thú, quả thật không thấy nhiều.

Kết phốc kết phốc! (Chủ nhân, Gamma bây giờ có thể ăn hẩn không?) Gamma vây quanh Đại Xà, nhảy nhót, hận không thể lập tức nuốt chửng con rắn đó.

“Cái đầu rắn lớn như vậy, ăn thật lãng phí, vẫn nên xem một chút có gì đáng giá để xử lý trước đã.”

Bạch Khải lắc đầu, Gamma vừa mới cảm nhận được cùng loại tà năng khí tức trên độc mãng, nên đầu này Đại Xà có xác suất rất lớn tìm thấy tài nguyên liên quan.

Nếu cứ như vậy mà ăn, đúng là lãng phí.

A ô a ô! (Rõ ràng con rắn này đã chết, làm sao xung quanh còn thối như vậy? Không, bản uông cảm giác thối hơn!) “Thối hơn?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nhìn quanh, quả nhiên phát hiện sương độc xung quanh không chỉ không tiêu tán mà còn càng trở nên nồng nặc hơn.

“Vậy sao, đầu Đại Xà này không phải là nguồn khí độc sao?” Bạch Khải hai mắt run lên, nhìn về nơi Đại Xà xuất hiện, nói: “Delta, giao cho người rồi.”

Róc rách rách rách. (Tốt, chủ nhân.) Delta gật đầu, trực tiếp chuyển sang hình thái Bạo Long Thú, dùng sức dẫm mạnh, đất đai ngay lập tức vỡ vụn. ...

“Dù không sử dụng hư không tiếng vọng, nhưng lực phá hoại vẫn rất mạnh, đúng là không sai.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, trong đầu hiện lên trạng thái của Delta. ...

Xem xét tính đặc thù của hư không tiếng vọng, ngoài ba hình thái Hải Lục Không hiện có, Delta tiếp theo sẽ chọn hình thái có thể phát huy hiệu quả của hư không tiếng vọng.

“Đáng tiếc là chưa tìm được phương pháp tiến hóa thành Quân Vương cấp, nếu không Delta có lẽ sẽ là sủng thú mạnh nhất trong số tất cả.”

Bạch Khải thoáng có chút tiếc nuối, sau đó sự chú ý bị sự biến đổi trước mắt thu hút.

Khi mặt đất bị Delta đá văng, càng nhiều sương độc từ dưới bốc lên, nơi nó đi qua, bất luận là độc xà hay cây cối, đều bị ăn mòn với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được.

Sau đó, tử vong.

“Quả thật phía dưới chính là nguồn độc tố.”

Bạch Khải mỉm cười, làm cho Gamma - một thành viên trong đội giải độc chuyên nghiệp lập tức tiến lên, triển khai kỹ năng hút máu, độc sức hấp thu, trong khi Delta đã hoá đổi thành hình thái Bạch Diện Giáp Vĩ Tượng để hỗ trợ.

Năng lực của bọn họ đều có thể coi độc tố như lương thực của bản thân, thực sự chỉ là đang hồi phục sức lực mà thôi.

Tình cảnh mặt đất sụp đổ so với dự đoán của Bạch Khải còn lớn hơn rất nhiều, đợt bụi bặm lắng xuống, trước mắt xuất hiện một cái hồ lớn khoảng trăm mét đường kính.

Hồ rất sâu, bên trong, bên cạnh con Đại Xà, mờ mờ có thể nhìn thấy một chút vỏ trứng bị đá vụn đập nát.

Rất hiển nhiên, những độc xà trong Lục Long bí cảnh đều từ đây ấp trứng ra.

Còn ở giữa hồ là một cái ao độc màu lục khổng lồ. Độc ao giống như nham tương không ngừng bốc lên những bọt khí màu lục, chỉ cần nhìn cũng biết rất nguy hiểm, nhưng sự chú ý của Bạch Khải và đồng đội đều bị khối lục sắc hình rắn điều khắc ở giữa thu hút.

Tà năng! Bạch Khải hai mắt sáng lên, còn Gamma thì không thể kiềm chế nội tâm khát vọng, hướng thẳng đến hình rắn đá.

“Gamma, chờ xác định tình huống đã, rồi ăn!” Bạch Khải thấy thế liền đưa tay ngăn cản, trong khi Alpha thì nhanh chóng lách mình, linh hoạt bắt lấy Gamma, muốn mang hấn lại.

Két phốc két phốc! (Gamma đói quá, Gamma muốn ăn đồ vật!) Thấy đồ ăn ở ngay trước mắt lại bị Alpha quấy rầy, Gamma ngay lập tức nổi khùng, toàn thân bỗng nhiên bốc lên một ngọn lửa Tà Năng, thân hình dần dần lớn lên, tựa như muốn thoát khỏi Alpha.

Cùng lúc đó, bên dưới hình rắn điều khắc cũng xuất hiện sự biến đổi, dần dần sáng lên ánh sáng màu lục không rõ, cùng Gamma tương ứng lẫn nhau.

“Đáng chết, là chịu ảnh hưởng từ tà năng sao?” Bạch Khải một tay che đầu, cảm nhận được từ Gamma truyền đến cảm xúc hỗn loạn, hấn lớn tiếng gọi Nicolas: “Nicolas, dùng lĩnh vực ngăn chặn cái đó đi!” “Tốt!” Nicolas gật đầu, ngay lập tức khai triển lĩnh vực Phỉ Thúy, bao phủ toàn bộ hồ lớn.

Dưới sức mạnh sinh cơ cường đại từ lĩnh vực Phỉ Thúy, độc ao bắt đầu thu nhỏ với tốc độ mà mắt thường có thể thấy, khối hình rắn điều khắc dần dần tắt ánh sáng, nhưng vẫn còn không ngừng lay động, dường như đang chống lại Nicolas.

“Quả thật là tà năng, mà nó có thể giăng co cùng lĩnh vực như vậy.”

Bạch Khải cắn răng, nhìn Gamma vẫn đang phát cuồng, hấn nói: “Nicolas, có thể phá hủy cái đó không?” “Bản Long sẽ thử xem.”

Nicolas nhẹ gật đầu, gia tăng lực lượng của lĩnh vực.

Phanh.

Hình rắn điều khắc âm vang vỡ vụn, khí tức tà dị kia tức thì tiêu tán, Gamma cũng lập tức tỉnh lại.

Két phốc két phốc? (Alpha người bắt Gamma làm gì vậy?) Gamma nghi hoặc nhìn Alpha, khi chú ý đến những vết tích màu lục trên người Alpha, liền đột nhiên hiểu ra.

Két phốc két phốc? (Đây là tà năng? Gamma vừa rồi tấn công Alpha rồi sao?) Nghĩ đến khả năng đánh đồng bạn của mình, Gamma lập tức có chút sợ hãi, liền vội vàng triển khai quang hoàn, hấp thu sạch tà năng trên người Alpha.

Ken két ken két. (Ta không sao, không cần khẩn trương.) Alpha nhẹ nhàng vung tay, tà năng trên thân hoàn toàn bị tróc

hết, Thủy Tinh Cốt trên người thậm chí không chịu nửa điểm tổn thương nào.

Thủy Tinh Cốt Long vốn đã miễn dịch với các trạng thái dị thường, Alpha là sinh vật cấp Quân Vương, cho dù tà năng có chút đặc thù, nhưng tạm thời cũng không thể uy hiếp được hắn.

“Tốt rồi, như vậy là tốt, nhưng mà cái này tà năng xem ra tạm thời không thể tiếp xúc.”

Bạch Khải kiên cường nhìn xác rắn đã vỡ vụn rơi xuống ao độc, hắn thầm nghĩ phải chuẩn bị nhiều vật liệu tà năng hơn cho Gamma, kết quả còn chưa kịp hấp thu, Gamma đã bị ảnh hưởng rồi.

Sắp tới, hắn cảm thấy cần phải nâng cao thuộc tính Thánh Quang trước đã, nếu không lần sau gặp lại, không biết có thể ngăn chặn được hay không.

Có lẽ là do Tà Năng Xà bị vỡ vụn, nguồn độc tổ từ độc ao không còn động tĩnh, thậm chí xung quanh thổ địa cũng dưới sự ảnh hưởng của lĩnh vực Phi Thụý mà hồi phục chút ít sinh cơ.

“Nicolas, người bây giờ khôi phục quyền khống chế đối với bí cảnh chưa?” Bạch Khải quan sát bốn phía hỏi.

“Ngô, phần lớn đã khôi phục, nhưng vẫn chưa thể hoàn toàn khống chế.”

Nicolas cảm ứng một lượt, ánh mắt liền hướng về phía độc ao.

“Chỉ có độc ao không thể khống chế sao? Chẳng lẽ là muốn thanh trừ hết nọc độc mới được?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn còn lại ít ỏi độc ao, nói: “Vậy thì để Mộc Giáp kiểm thị đi hấp thu một chút xem sao, có lẽ có thể tiến thêm một bước cũng nên.”

“Không có vấn đề.”

Nicolas nhẹ gật đầu, không phản đối.

Nghĩ đến Lục Long bí cảnh đã không còn những độc xà đáng sợ này, tâm trạng của Nicolas rất tốt, đừng nói hấp thu độc tổ, mà đem Lục Long bí cảnh cùng Bạch Khải chia sẻ cũng là rất tốt.

Róc rách rách rách... Đúng lúc này, trong độc ao đột nhiên bốc lên những bọt khí, Alpha và năm sủng thú lập tức vào trạng thái cảnh giác, Nicolas cũng chuẩn bị lần nữa khai triển lĩnh vực Phỉ Thúy.

Sau đó, một con rắn nhỏ màu xám từ trong độc ao chui ra.

“Ngô? Tại sao các người lại nhìn ta như vậy? Ngô ở bên dưới tìm được, khụ khụ...”

Nguru Bì Xà nghi hoặc nhìn bạch Khải và các đồng đội bắt đầu khó chịu, hoàn toàn không nhận ra chuyện gì đang xảy ra, nó định chia sẻ kiến thức của mình nhưng đột nhiên ho dữ dội, một viên đá vụn màu lục từ miệng phun ra, trực tiếp rơi xuống người Gamma.

Két phốc? Gamma hoang mang nhìn viên đá lục sắc từ từ dung nhập vào cơ thể mình, còn chưa kịp phản ứng thì một ngọn lửa màu xanh lục bỗng nhiên bùng phát.

Tà năng chi hỏa!

Chương 517:

Lại tiến hóa rồi! “Nguru Bì Xà, ngươi vừa rồi đã nôn ra cái gì vậy?” Thấy Gamma đột nhiên mất kiểm soát, Bạch Khải không khỏi tức giận mắng, trong khi Nguru Bì Xà cũng biết mình đã gặp rắc rối, yên lặng rút về phía độc ao.

“Ngô không biết, chỉ là phát hiện những viên đá này có chút khác thường, nên mang ra ngoài.”

“Cục đá? Mảnh vỡ tà năng?” Bạch Khải khẽ run mắt, nhìn thấy khe ước Song Sinh bên trong Gamma đang từ từ bị tà năng ăn mòn, tâm trí hắn chợt chuyển động, lập tức lấy viên Quang Tinh Linh chi tâm mà trước đó đã đổi ra, hướng Gamma ném mạnh tới.

Dù không rõ tại sao mảnh vỡ tà năng này lại có ảnh hưởng lớn đến Gamma như vậy, nhưng nếu để cho tà năng hoàn toàn ăn mòn khe ước Song Sinh, thì không ai biết Gamma sẽ biến thành thứ gì.

Nhất định phải cân bằng lực lượng trong khe ước Song Sinh.

Kết phóc! Giống như nhận thấy sức mạnh Thánh Quang, Gamma vốn đang say mê lửa tà năng bỗng nhiên nghiêng đầu sang, nhìn về phía Quang Tinh Linh chi tâm gần ngay trước mắt, không chút do dự mở miệng nuốt vào.

Tà năng xâm lấn, Gamma dục vọng tăng cao đến cực hạn, dù là thuộc tính tương khắc với Thánh Quang cũng không chịu buông tha.

Tuy nhiên, điều này cũng chính là điều Bạch Khải mong muốn.

“Nicolas, giúp ta khôi phục!” Bạch Khải hô lớn, sau đó không màng đến ngọn lửa tà năng thiêu đốt, vội vàng chạy đến trước mặt Gamma, trực tiếp kích hoạt trứng tiến hóa.

Chỉ trong nháy mắt, một cỗ tà dị khí tức bao trùm lấy Bạch Khải, khiến cả thân thể lẫn linh hồn hắn đều bị khí tức này ảnh hưởng, run rẩy không ngừng.

Trong tích tắc, Bạch Khải tựa hồ thấy một đầu Ác Ma khổng lồ đứng giữa hư không, xung quanh nó là vô số tinh cầu bị tàn phá.

Những tinh cầu này như thể đã bị một lực lượng kinh khủng nào đó đánh nát, chỉ còn lại những mảnh vụn lẻ tẻ bay lơ lửng trong vũ trụ.

Dưới những tinh cầu ấy là một vùng biển lửa màu lục.

Gần như bản năng, Bạch Khải muốn nhìn rõ tình huống cụ thể của vùng biển lửa màu lục kia, bỗng có một trận chao đảo, ý thức của hắn lại trở về trong thân thể.

“Bạch Khải, ngươi không sao chứ? Vừa rồi trạng thái của ngươi thật kỳ quái.”

Nicolas lo lắng nhìn Bạch Khải, đồng thời không ngừng rót Phỉ Thúy chi lực vào trong hắn, bổ sung cho Bạch Khải dần bị lấn át thể lực.

“Không có gì, chỉ là hơi choáng đầu thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn vào Gamma đang biến hóa quang mang trắng lục, tiếp tục gia tăng tinh thần lực vào.

Không biết có phải vì đồng thời dung hợp hai loại thuộc tính xung khắc hay không, lần này trúng tiến hóa cần tiêu hao một lượng khổng lồ, thậm chí còn lớn hơn so với khi Trùng Thảo thăng cấp thành Quân Vương.

“Hy vọng có thể trực tiếp tiến hóa thành Quân Vương cấp đi...”

Bạch Khải thầm cầu nguyện, nhìn thấy trúng tiến hóa dần dần bao phủ Gamma, cho đến khi hoàn toàn hình thành mới thở phào nhẹ nhõm, không còn sức lực mà ngã xuống đất.

Ken kết ken kết. (Lão đại, Gamma không sao chứ?) Là loài thú gần gũi nhất với Gamma, Alpha cảm nhận rõ ràng tình huống Ác Ma khí tức từ Gamma.

Dù rất ngắn, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được sự hỗn loạn, cuồng bạo của tinh thần lực Gamma.

Cảm giác này, còn mãnh liệt hơn cả khi tiếp xúc với Hắc Thiên cơ giáp.

“Trúng tiến hóa đã thành công hình thành, hẳn không có vấn đề gì.”

Bạch Khải xoa xoa giữa trán, nhìn về phía Alpha mà nói: “Alpha, người thế nào? Vừa rồi bị tà năng lửa tấn công, có chuyện gì không?” Ken kết ken kết. (Không có gì đáng ngại, ta kịp thời dùng Tử Vong lực trường để phòng ngự.) Alpha vung tay, lực lượng Tử Vong màu đen đang từ từ trở về trong Tử Vong chi kiếm, mơ hồ có thể thấy Thủy Tinh Cốt có một chút vết cháy.

“Không có việc gì là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng ánh mắt lại trở nên nghiêm trọng.

Có thể buộc Alpha sử dụng Tử Vong chi lực phòng ngự, đồng thời gây tổn thương cho hắn, xem ra Bạch Khải vẫn hơi quá coi thường tà năng.

Nếu có cơ hội gặp lại Hắc Bạch, nhất định phải hỏi kỹ về vấn đề Ác Ma này.

A ô a ô! (Gamma vừa rồi thật kinh khủng, bản uông tựa hồ cảm giác được một linh hồn rất mạnh đang giáng lâm trên thân Gamma.) “Ta cũng có cảm giác như vậy, nhưng không biết tại sao chỉ xuất hiện trong một cái chớp mắt rồi biến mất.”

“Linh hồn mạnh mẽ? Có phải là ta nhìn thấy đó là Ác Ma không?” Bạch Khải nhíu mày, hẳn không thể tự dung thấy loại cảnh tượng này, nghe Beita cùng Jerry nói, có lẽ cảnh tượng đó là thật? Là một cái nào đó đầu ác ma cường đại để lại ký ức? Nghĩ đến những cảnh tượng bị tàn phá dữ dội trong ký ức, Bạch Khải không khỏi rung mình. Ác Ma, cảm giác còn đáng sợ hơn cả thú dữ...

“Bạch Khải, người thật sự không có chuyện gì sao? Bản Long cảm thấy người tinh thần rất kém, có muốn nghỉ một chút không?” Nhìn thấy sắc mặt Bạch Khải đột nhiên trở nên u ám, Nicolas lộ rõ vẻ hồ thẹn.

Rõ ràng là chuyện của chính hắn, lại vì một lý do buồn cười mà kéo Bạch Khải vào, suýt nữa khiến Bạch Khải và thú nuôi của hắn bị tổn thương, hẳn thật sự có chút xấu hổ.

“Không có việc gì, ta chỉ đang nghĩ đến một số chuyện mà thôi.”

Bạch Khải cũng nhận thấy sự hồ thẹn của Nicolas, vỗ vỗ vào vai hắn, sau đó đột nhiên quay đầu nhìn vào Nguru Bì Xà đang hài lòng ngâm mình trong độc ao.

“Ngươi, nhân loại, ngươi muốn làm gì với ta?!” Nguru Bì Xà bản năng cảm thấy không ổn, lùi lại sau, nhưng Beita đã sớm chặn trước mặt hắn, không có gì tốt nhìn chăm chăm vào Nguru Bì Xà. Ánh mắt Bạch Khải lóe lên sự nguy hiểm, nếu không phải con rắn này, bọn hắn cũng sẽ không rơi vào tình huống chật vật đến như vậy.

Dù Gamma không có chuyện gì, cũng không thể dễ dàng bỏ qua.

“Delta, Beita, hãy kêu gọi Nguru Bì Xà cho ta, phải khiến nó khắc sâu trong ký ức, cả đời không quên nổi, hiểu không?” A ô a ô! (Giao cho bản uông, bản uông nhất định sẽ không dễ dàng cho qua con rắn thối này!) Róc rách rách rách. (Bị loại kịch độc này ngâm tẩm đều không bị ảnh hưởng, ngươi thực sự có giá trị nghiên cứu mạnh mẽ đấy!) “Ngươi, các ngươi, các ngươi muốn làm gì với ta?! Ngô thế nhưng là...”

Giọng nói của Nguru Bì Xà dần dần bị âm thanh gầm gừ của Beita bao phủ, cảnh tượng hỗn loạn khiến Nicolas cảm thấy có chút không đành lòng.

Tuy nhiên, có phải nó thực sự cảm thấy rất thoải mái? Nicolas nhẹ nhàng vỗ cánh, xua tan sương độc còn sót lại xung quanh, rồi nhìn vào độc ao còn lại không nhiều lắm mà nói: “Bạch Khải, những độc tố này ngươi muốn xử lý ngay bây giờ sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, dù sao hiện tại cũng không có việc gì, tăng cường cho Mộc Giáp kiểm thị cũng không tồi.

“Alpha, chú ý trạng thái của Mộc Giáp kiểm thị, nơi này độc tố có thể sẽ vượt qua khả năng tiếp nhận của Mộc Giáp kiểm thị.”

Ken két ken két. (Rõ rồi.) Alpha nhẹ gật đầu, sau đó trực tiếp ném Mộc Giáp kiểm thị vào trong độc ao.

Mặc dù độc ao đã bị Nicolas làm loãng hơn phân nửa, nhưng vẫn còn không ít, dễ dàng khiến Mộc Giáp kiểm thị bị ngâm

tầm hoàn toàn.

Tuy nhiên, tình huống này chỉ kéo dài trong nháy mắt, độc tố nhanh chóng suy giảm, dần dần lộ ra hình dáng của Mộc Giáp kiếm thị.

Những độc tố này hiển nhiên đã vượt quá khả năng hấp thụ của Mộc Giáp kiếm thị, xương cốt toàn thân bị độc tố ăn mòn đến rách nát, nhưng Mộc Giáp kiếm thị lại không có chút nào dừng lại, mà vẫn liên tục chuyển đổi độc tố vào trong trường kiếm trong tay.

“Chuyển độc tố vào trường kiếm để làm giảm áp lực? Là bất chước cách mà Alpha hấp thu Bất Diệt chi viêm đấy à.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi gãi gãi cằm, không cần nghĩ, đây chắc chắn là Alpha học được để sử dụng rồi.

Cuối cùng, độc ao hoàn toàn sạch sẽ, thậm chí ngay cả sương độc còn sót lại cũng được hấp thu sạch sẽ, gọn gàng.

Chỉ tiếc, vẫn chưa tiến hóa.

“Điều này vẫn không đủ sao?” Bạch Khải có chút đau đầu, nếu biết trước thì đã để Nicolas thu thập sớm, bằng không thì cũng không cần phải gặp phải chuyện rắc rối như thế.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, người xem một chút những thứ này có thể sử dụng không?) Đúng lúc này, Delta đột nhiên mang theo hai cái túi độc lớn chạy tới, và phía sau hắn là đầu Đại Xà đã bị tách rời.

“Sách, làm rất tốt.”

Bạch Khải mỉm cười, thật sự đã quên còn có Đại Xà như một nguồn độc di chuyển, thực sự là có chút thất trách rồi.

Theo mệnh lệnh của Bạch Khải, Delta ném hai túi độc trước mặt Mộc Giáp kiếm thị, Mộc Giáp kiếm thị ngay lập tức nghiêm túc dùng kiếm gõ đâm vào túi độc bên trong, toàn lực hấp thu.

Sau đó, ánh sáng tiến hóa bỗng nhiên bùng lên.

“Thành công!” Bạch Khải hai mắt sáng lên, đầy mong chờ nhìn vào Mộc Giáp kiếm thị đang được bao phủ bởi ánh sáng tiến hóa.

Quả thật, tại hoàng hôn trong Đại Lăng Tẩm, sáu kiếm thị linh hồn đều nhận được cường hóa nguyên vẹn, nhưng vì thuộc tính năng lượng không đủ nên mới bị kẹt lại.

Như vậy, mấy con kiếm thị kia chỉ cần tìm một hoàn cảnh phù hợp hoặc đầy đủ tài nguyên là được rồi.

Cuối cùng, khi ánh sáng tiên hóa tán đi, một kỵ sĩ bạch cốt toàn thân được bao bọc trong áo giáp màu xanh lục xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

Sau khi tiên hóa, hình dáng của Mộc Giáp kiếm thị giống như Âm Giáp kiếm kỵ, chỉ là áo giáp của nó đổi thành chất lỏng màu xanh lục, và điểm khác biệt lớn nhất là trong tay nắm chặt chuôi của lưỡi dao Song Đầu Xà.

“Là vì hấp thu độc từ túi độc xà, nên mới như vậy sao?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, hắn đã thấy xà mâu, nhưng Song Đầu Xà mâu thì đúng là lần đầu tiên gặp.

Giống như nhận ra suy nghĩ của Bạch Khải, Mộc Giáp kiếm thị bỗng nhiên vung xà mâu trong tay, sau đó kéo mạnh, xà mâu bỗng chốc tách ra, hóa thành hai thanh đoản kiếm hình rắn bị nắm trong tay.

“Ồ? Còn có thể thay đổi hình thái sao? Cái này cũng không tệ.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó bắt đầu xem xét trạng thái của Mộc Giáp kiếm thị.

“Quả nhiên cũng là cấp thấp lãnh chúa.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đã tiên hóa, cũng cho ngươi đổi tên chủng tộc, cứ gọi là Mộc Giáp kiếm kỵ đi.”

Việc đặt tên phức tạp như vậy Bạch Khải dĩ nhiên không muốn tốn công sức suy nghĩ, mà chỉ cần chỉnh sửa cho đẹp mắt.

“Tiếp theo là chờ Gamma thôi.”

Sau khi đã xác nhận Mộc Giáp kiếm kỵ đã trong trạng thái tốt, Bạch Khải trở về bên cạnh Gamma, kiên nhẫn đợi chờ.

Nhìn vào trạng thái vừa tiêu hao sức lực, tỷ lệ lớn Gamma có thể tiên hóa thành Quân Vương cấp, không biết sẽ thu được kỹ

năng gì nữa? Nếu không thì trước tiên ghi nhớ lại tên đi, Quân Vương cấp mà cũng cần đổi một cái tên khác.

E mmm... Đột nhiên hắn có chút đau đầu, vẫn là chờ tiến hóa xong rồi nghĩ tiếp.

Chương 518:

Ôn Dịch đồ đằng Lục Long bí cảnh.

Husky thì thầm một cách thoải mái, trước mặt Bạch Khải, Nguru Bì Xà đã không còn vẻ bốc đồng nữa.

“A ô, a ô.”

(Người này, hẳn nói đã nhận thức được sai lầm, nhưng ta cảm thấy có thể dạy dỗ thêm chút nữa.) Nghe được lời của Beita, Nguru Bì Xà lập tức giật mình, vội vàng từ trong miệng Beita co rúm lại, đi tới trước mặt Bạch Khải.

“Tôn quý Bạch Khải, ta đã sâu sắc nhận biết hành vi sai lầm và thiếu suy nghĩ vừa rồi.

Từ nay về sau, ta sẽ thận trọng lời nói và việc làm, không còn bốc đồng nữa...”

Nguru Bì Xà với vẻ mặt chân thành, trông như một kẻ ăn năn hối lỗi.

“Chắc chắn, có thể chịu đựng đến mức này mà vẫn không có vấn đề gì, người thật sự rất đáng để nghiên cứu!” Bạch Khải quan sát Nguru Bì Xà vài lần.

Trước đó bị Phạm bà bà dạy dỗ thậm tệ như vậy, giờ lại bị Husky và Delta dạy dỗ, trên người Nguru Bì Xà thậm chí chẳng có lấy một vết thương nào.

Quả thật, có thể ngủ đông ở ven hồ Thái Trạch, sao có thể là sinh vật bình thường.

“Ngạch, ta chỉ là da dày một chút thôi, Bạch Khải, xin ngài đừng hiểu lầm.”

Phát hiện ánh mắt của Bạch Khải càng lúc càng nguy hiểm, Nguru Bì Xà ngay lập tức cảm thấy hồi hộp, lén lút lùi lại một bước.

Răng rắc.

Ngay lúc này, một âm thanh vỡ vỏ trứng thu hút sự chú ý của Bạch Khải và năm con thú cưng, trong khi Nguru Bì Xà lập tức chạy về phía đầu của Nicolas.

Quả nhiên, vẫn nên đợi ở chỗ này, bên cạnh Lục Long thì sẽ an toàn hơn.

Nghe thấy tiếng vỡ trứng, Bạch Khải không chú ý đến việc Ngưu Bì Xà đã leo lên đầu Nicolas, mà trực tiếp chạy đến trứng Bạch Kim trước mặt, đầy lòng mong đợi.

Cuối cùng có thể tiến hóa thành Quân Vương cấp không? Đáng ghét, tên gọi vẫn chưa kịp nghĩ ra.

Răng rắc! Răng rắc! Vỡ trứng âm âm vỡ vụn, một ánh sáng xanh biếc từ bên trong trứng phát ra, khiến Bạch Khải không thể mở mắt ra nổi. Đây, có phải là ánh sáng tiến hóa không? Sao mà màu sắc kỳ lạ như vậy? Cuối cùng, vỡ trứng hoàn toàn vỡ tan, lộ ra hình ảnh của Gamma.

Vẫn như một hình khối đá, nhưng màu sắc dường như trở nên tinh khiết hơn một chút, và dần dần chuyển hướng màu xanh đậm. Đó là màu sắc của tà năng.

“Đây là, đã tiến hóa rồi?” Bạch Khải tò mò tiến lại gần, nhưng không thể thấy biến hóa quá lớn trên người Gamma.

Kết phốc kết phốc? (Tiến hóa? Gamma có vẻ như đã tiến hóa, nhưng lại giống như không tiến hóa?) “Tiến hóa mà lại không tiến hóa? Đây là cái gì?” Bạch Khải gãi đầu, đưa tay sờ lên người Gamma.

Tà năng: Đất khô cằn (siêu cấp - tinh thông), Mệnh Năng chuyển hóa (siêu cấp - tinh thông), Ôn Dịch đồ đằng (siêu cấp - thuần thực), Năng lượng phân lưu (cao cấp - tinh thông); Thông dụng: Song Sinh khế ấn (siêu cấp - thuần thực), Nguyên tố kháng tính (cao cấp - hoàn mỹ), Vật lý kháng tính (cao cấp - tinh thông), Hút máu quang hoàn (cao cấp - hoàn mỹ), Ve sào thoát xác (siêu cấp - nhập môn), Phân liệt (trung cấp - hoàn mỹ); ...

“Huyết mạch đẳng cấp không biết? Đây là tình huống kỳ quái gì?” Bạch Khải không khỏi sửng sò, tên gọi chủng tộc thì hắn đã thấy nhiều, nhưng huyết mạch đẳng cấp không biết là lần đầu tiên thấy.

Rốt cuộc đây là tiến hóa thành công hay không? “Gamma, giờ ngươi cảm thấy thế nào?” Bạch Khải vỗ vỗ Gamma, và Gamma dường như cũng có chút mờ mịt.

Kết phức kết phức. (Chủ nhân, Gamma vừa rồi giống như muốn tiến hóa, nhưng không biết vì lý do gì lại đột nhiên dừng lại.) “Tiến hóa gián đoạn?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, không khỏi nhìn về phía Delta bên cạnh.

Tiến hóa sau đó bị thôi lui là điều thường thấy, nhưng từ trước đến giờ chưa từng thấy tình huống đẳng cấp không biết, nên nói không phải là tiến hóa thất bại mà là trong quá trình tiến hóa đã bị tạm dừng lại? Loại tình huống này có thể phát sinh sao? Chỉ một khoảnh khắc, Bạch Khải trong đầu bỗng hiện ra một ý nghĩ, ý thức lập tức chìm vào Ngự Thú không gian.

Vì sủng thú lâu dài đợi ở trong bí cảnh, Ngự Thú không gian của Bạch Khải gần như hoàn toàn bỏ trống, và chức năng trợ giúp phát triển trong Ngự Thú không gian cũng bị trứng tiến hóa thay thế, vì vậy Bạch Khải đã quá lâu chưa xét kỹ không gian này rồi.

“Bất tri bất giác, hóa ra đã trở nên tương đối lớn rồi?” Bạch Khải đảo mắt một vòng, đột nhiên phát hiện Ngự Thú không gian của mình giờ đã không thể so sánh với quy mô bí cảnh.

“Chắc là vì trứng tiến hóa đã mạnh mẽ hơn?” Bạch Khải nhìn về hướng quả trứng đang lơ lửng giữa Ngự Thú không gian, vỏ trứng màu bạch kim bên ngoài đã xuất hiện nhiều vết rạn, mờ mờ nhìn thấy ánh sáng chói mắt từ bên dưới tỏa ra, như thể có thể vỡ bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên, Bạch Khải rất rõ ràng rằng, khi trứng Bạch Kim đạt đến 100%, với thể chất cùng tinh thần lực của hắn đủ mạnh trước đó, trứng tiến hóa nhất định sẽ không bị vỡ.

Bạch Khải tiến lên trước trứng tiến hóa, từ từ phóng xuất tinh thần lực kết nối vào trứng.

Cũng như trước, trứng tiến hóa không có phản ứng gì với Bạch Khải.

Nhưng sau đó, Bạch Khải từ bên trong trứng tiến hóa cảm nhận được một sự yên tĩnh.

“Quả nhiên, là trứng tiến hóa gây ra can thiệp sao?” Bạch Khải không khỏi nảy ra ý tưởng như vậy trong đầu.

Sự bùng nổ tà năng của Gamma vừa rồi rõ ràng không đem lại lợi ích gì cho Gamma, hoặc nói đúng hơn là đã vi phạm dự

kiến của Bạch Khải.

Dù sau này có dùng Quang Tinh Linh để cân bằng lại, nhưng rõ ràng vẫn chưa đủ.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải liền hướng ánh mắt về phía các kỹ năng của Gamma.

Hai kỹ năng mới xuất hiện: Thánh Quang và tà năng, nhưng tà năng lại thiếu một kỹ năng độc quang hoàn.

“Phải chăng là tiến hóa thành Ôn Dịch đồ đằng?” Bạch Khải dồn tâm tư vào kỹ năng Ôn Dịch đồ đằng, ngay lập tức một thông tin đầy đủ hiện ra.

Ghi chú: Chỉ có thể được sử dụng dưới trạng thái tà năng. ...

“Có vẻ mô tả này khá mơ hồ...”

Bạch Khải nhíu mày, nói: “Gamma, hãy sử dụng Ôn Dịch đồ đằng, ừ, hãy phóng xa một chút.”

Két phốc két phốc. (Gamma sẽ thử xem sao.) Gamma nhảy đến một góc khuất, dừng lại một lát rồi đột nhiên từ trong miệng phun ra một khối phân thể độc được.

Khối phân thể này di chuyển với tốc độ cực nhanh, ngay lập tức bay ra rất xa, sau đó đột nhiên rơi xuống đất, uốn lượn rồi biến thành một hình ảnh giống như rắn độc.

Nhìn từ xa, nó giống như khối rắn độc mà tà năng trước đó đã điêu khắc.

“Trước là phân liệt, sau đó lại kim cương hóa sao?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi nhìn thấy một vòng sáng lục lớn lan tỏa từ hình tượng rắn độc, nhanh chóng bao trùm xung quanh, đồng thời ngay lập tức đã đến dưới chân của bọn họ.

Nicolas vội triển khai lĩnh vực để ngăn chặn, nhưng ánh sáng màu xanh lục đó vẫn không có ý định dừng lại, thậm chí sau khi bao trùm toàn bộ khu vực, vẫn như cũ tiếp tục lan rộng ra ngoài.

“Kịch độc quang hoàn? Không, phạm vi này không khối cũng quá lớn rồi?” Nhìn thấy phạm vi rộng lớn của ánh sáng màu xanh lục, Bạch Khải không khỏi cảm thán.

Mặc dù nhìn qua có chút tương đồng với phương pháp khai quang vòng của Gamma trước đó, nhưng phạm vi lớn như vậy, chắc chắn là có chút quá mức.

“Khụ khụ khụ...”

Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên ho dữ dội, cảm thấy cả người bỗng nhiên mệt mỏi không nói nên lời.

“Là vừa nãy bị ảnh hưởng gần đây sao?” Nicolas thấy vậy thì lập tức rút vào Phỉ Thúy lục đề tài liệu cho Bạch Khải, đồng thời bắt đầu chú ý đến kỹ năng mới của Gamma.

Chỉ trong vài giây, tất cả những con rắn độc ẩn náu trong xo xinh vì sợ hãi khí tức của bọn họ đã chết hết, mặc dù đều là những sinh vật cấp thấp, nhưng khả năng phá hoại này, nhìn thế nào cũng không giống như một kỹ năng bình thường.

“Được rồi, Gamma, đủ rồi.”

Bạch Khải cũng nhận ra hiệu quả khủng khiếp của Ôn Dịch đồ đẳng, lập tức ra hiệu cho Gamma dừng lại.

Quả thật, bất kể là hiển tế quang hoàn tiến hóa thành Đất khô cằn, hay là kịch độc quang hoàn tiến hóa thành Ôn Dịch đồ đẳng, kỹ năng ác ma không thể dùng cái nhìn bình thường để phán đoán.

Chính sự không phân biệt giữa địch và ta này cũng có chút phiền phức.

Két phốc két phốc? (Chủ nhân, kỹ năng mới của Gamma thế nào?) “Coi như không tệ, nhưng lần sau khi đánh nhớ đem đồ đẳng ném xa xa một chút.”

Bạch Khải vỗ vỗ Gamma, theo dõi hành động của Ôn Dịch đồ đẳng từ vừa rồi, cho dù là Alpha hay những kẻ có Quân Vương lực trường như thế này, hoặc là những kẻ giống Delta, nếu bị ảnh hưởng bởi ánh sáng của Ôn Dịch đồ đẳng, đều sẽ ít nhiều phải nhận một chút tác động.

Tuy nhiên, dùng để thanh quân cũng không tệ, nếu về sau gặp phải một đám hung thú tụ tập, Ôn Dịch đồ đẳng có thể sẽ hữu dụng.

Két phốc két phốc! (Gamma đã hiểu rồi! Nhưng nếu thế, Gamma có khả năng chỉ có thể duy trì quyền không chế đối

với một đồ đẳng thôi.) “Một đồ đẳng?” Bạch Khải nhướn mày, dường như hiểu ra điều gì, liền thấy Gamma lập tức triệu hoán ra một Ôn Dịch đồ đẳng nữa.

Két phức kết phức. (Ôn Dịch đồ đẳng, có thể triệu hoán thành hai cái sao?) A ô a ô... (Loại kỹ năng này vẫn là siêu cấp kỹ năng? Ta không phục...) Beita nhìn Gamma với vẻ mặt bất mãn, không hề chú ý đến ánh mắt bất đắc dĩ của Shuke.

Kỹ năng của người cũng thật khác thường.

“Chắc chắc...”

Hai cái Ôn Dịch đồ đẳng, Gamma, người hình như chỉ thích hợp cho đơn đấu thôi.”

Bạch Khải thở dài bất lực, hai Ôn Dịch đồ đẳng cùng lúc triển khai, với phạm vi rộng như vậy, thật sự là khó mà không ảnh hưởng đến quân đội bạn được.

Alpha còn tốt, nhưng bản thân hắn chỉ là một con người bình thường thôi. Đột nhiên cảm thấy, có thể hắn sẽ chết dưới kỹ năng của chính thú cưng mình.

Bạch Khải ần ần ngực, cảm giác bệnh tật lúc nãy vẫn còn in sâu trong trí nhớ.

“Được rồi, lần sau để Delta đưa ta đi tham gia chiến đấu trên không.”

Bạch Khải vuốt ve đầu Gamma, nói: “Bây giờ hãy xem một kỹ năng khác đi.”

Ghi chú: Chỉ có thể sử dụng dưới trạng thái Thánh Quang. ...

Rất tốt, mô tả của kỹ năng này càng ngày càng mơ hồ...

Chương 519:

Chỉ là truyền thuyết cấp tài nguyên Nhìn về không rõ ràng của kỹ năng mô tả, Bạch Khải cảm thấy trong lòng có chút bất đắc dĩ, nói: “Gamma, thử xem sao.”

Kết phức kết phức. (Tốt, chủ nhân.) Gamma nhảy lên, vươn dài thân thể chụp lấy Bạch Khải cùng với một đám sủng thú vào trong cơ thể mình như một cái chén ngược.

Sau đó, bản thể của Gamma từ trong cái chén đó rơi xuống, và cái chén đó nhanh chóng hóa thành kim cương, phát ra hào quang màu trắng dịu dàng.

“Đây là kỹ năng phòng ngự quần thể sao?” Bạch Khải nhìn vào lớp lông kim cương bao bọc họ, tò mò đưa tay sờ vào.

Khi chạm vào, anh cảm nhận được sự mềm mại và hơi ấm, thậm chí hẳn cảm thấy linh hồn và thể xác của mình đều được thư giãn, trạng thái phục hồi một cách rõ rệt.

Quay đầu nhìn những con sủng thú bên cạnh, ngoại trừ Vong Linh hệ Alpha và Jerry, cùng với sinh vật truyền thuyết Nicolas không có phản ứng, những con khác thì trạng thái đã rõ ràng được gia tăng.

“Có thể phục hồi thể lực cho đồng đội trong phạm vi này à?” Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, Gamma hiện tại có nhiều kỹ năng hỗ trợ, có khả năng bổ sung năng lượng, hấp thụ debuff và quang hoàn hút máu, mặc dù có thiên hướng tiên công nhưng cũng có thể hỗ trợ đồng đội Thần Thánh trùng kích.

Nhưng xét kỹ, những kỹ năng này không thể tính là thuần túy kỹ năng phục hồi, chỉ ít so với Thần Thánh phù hộ thì có phần kém cỏi hơn.

“Không biết lực phòng ngự thì sao nhỉ?” Bạch Khải nhẹ nhàng đẩy tay, cánh tay đã xuyên qua lớp lông kim cương, lộ ra ngoài.

“Thế này...”

Gamma, người chắc chắn kỹ năng này gọi là Thần Thánh phù hộ, không phải Thần Thánh rung lắc chứ?” Bạch Khải cảm

thấy khó hiểu, trong khi đó Alpha dường như đã nhận thấy điều gì, chủ động xuyên qua lớp lồng kim cương ra ngoài, sau đó cầm lấy lực hút kiếm chém xuống lớp lồng kim cương.

Oanh! Một cơn chấn động lan tỏa ra xung quanh, thổi tan những khu vực bị Ôn Dịch đồ đằng ăn mòn độc xà, và người nhận sự hỗ trợ từ Thần Thánh phù hộ vẫn không hề hấn gì, thậm chí không để lại dấu vết gì.

“Cấu trúc bên trong khác biệt sao?” “Alpha, vừa rồi người dùng bao nhiêu sức lực?” Ken kết ken kết. (Một nửa.) Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, mặc dù chỉ mới với một nửa sức lực, nhưng với những chỉ số và sức mạnh của Alpha, một đòn như vậy không phải sinh vật nào cũng có thể chống đỡ nổi.

Xem ra, phòng ngự vật lý thì không thành vấn đề.

“Alpha, thử lại xem với năng lượng công kích.”

Alpha nhẹ gạt đầu, lại thay đổi thành Bất Diệt viêm kiếm, một đòn chém xuống, ngọn lửa yêu hồng sắc bùng cháy bao phủ toàn bộ lớp bảo hộ kim cương.

Ngọn lửa thiêu đốt, biến lớp bảo hộ kim cương thành màu đỏ rực, khiến mặt đất bên ngoài dần dần bị nứt nẻ do nhiệt độ cao.

Nhưng bên trong biển lửa, Bạch Khải cùng các sủng thú không hề cảm thấy có chút biến đổi nào.

“Rất tốt, hỏa diễm cũng không vấn đề gì.”

Bạch Khải hài lòng gạt đầu, đột nhiên nhìn thấy ánh kiếm lóe lên, lớp bảo hộ kim cương bỗng xuất hiện một vết rách dài.

“Ngạch, là Trục Phong chi nhận sao?” Nhìn Alpha đang ở trong tư thế chém nhưng tay phải lại trống rỗng, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Dùng kỹ năng phòng ngự siêu phàm, lại còn là thứ sắc bén như Trục Phong chi kiếm, quả thật có chút miễn cưỡng.

“Không sai, có thể ngăn cản đại đa số năng lượng và công kích vật lý từ bên ngoài, nhưng vẫn có thể khôi phục trạng thái cho đồng đội bên trong, tương đối hữu dụng.”

Bạch Khải nhìn lớp bảo hộ kim cương đang từ từ phục hồi vết rách, hài lòng gạt đầu.

Mặc dù không phải là kỹ năng chuyển hóa quang hoàn như Bụi Gai thân thể, nhưng phòng ngự cộng với điều trị cũng đã là một điều rất tốt.

Cho dù không thể di động, nhưng có kỹ năng này, sau này khi đã ngoại luyện tập, hẳn cũng không cần phải lo lắng về vấn đề an toàn của mình, có thể thỏa sức thực hiện những kỹ năng hộ chủ thân.

Hộ chủ thân kỹ? Bạch Khải bỗng sáng mắt, đột nhiên nghĩ ra một điều.

“Gamma, có thể đồng thời phóng thích Ôn Dịch đồ đằng không?” Két phốc két phốc. (Không thể đồng thời, nhưng có thể tách ra phóng thích.) Gamma phun ra hai đạo Ôn Dịch đồ đằng, ánh sáng xanh đậm lập tức bao phủ toàn bộ khu vực, nhưng khi tiếp xúc với Thần Thánh phù hộ thì lập tức lách qua.

Trong mảng ánh sáng xanh lục lớn đó, bất ngờ xuất hiện một lớp bảo hộ kim cương lớn lấp lánh với Thánh Quang.

“Chắc chắc, Ôn Dịch đồ đằng cộng với Thần Thánh phù hộ, thật đúng là một sự phối hợp có tính khắc chế tốt.”

Bạch Khải cười, cảm giác như sau này dù có gặp phải một chút dã thú nhỏ cũng không cần phải lo lắng.

Ngô...

chỉ là không biết phối hợp này có hiệu quả tốt không, trừ Alpha, những con khác có lẽ cũng bị ảnh hưởng ít nhiều.

Két phốc két phốc... (Thế nhưng Gamma vẫn chưa tiến hóa...) Khác với Bạch Khải, Gamma bị kẹt giữa chừng trong tiến hóa có vẻ rất mất mát.

Gần một chút nữa là có thể trở nên mạnh hơn rồi.

“Không sao, ta đã có chút suy luận.”

Bạch Khải ôm lấy Gamma, an ủi.

Hiện tại số lượng kỹ năng Thánh Quang và tà năng siêu cấp vẫn được duy trì cân bằng, nhưng rõ ràng, sức mạnh của tà năng hệ đang vượt trội hơn Thánh Quang hệ.

Hắn không hề đoán sai, phương pháp tiến hóa của Gamma chính là cái hắn đã suy đoán từ trước, phải cân bằng hai loại năng lượng trong cơ thể Gamma.

“Quả thật, tốc độ thu thập tài nguyên Thánh Quang được tăng cường rồi.”

Nhìn xem khu vực hỗn loạn bị Ôn Dịch đồ đảng làm cho rối ren, Bạch Khải từ từ đứng dậy, hỏi Nicolas: “Nicolas, giờ ngươi có thể hoàn toàn khống chế Lục Long bí cảnh chưa?” Nicolas nhắm mắt lại cảm thụ một hồi, rồi nói: “Có thể, để ta làm quen một lần nữa thì sẽ được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vậy ta sẽ ra ngoài đợi ngươi, vừa vặn cáo biệt với hội trưởng Triệu một chút.”

Nicolas nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu tiếp nhận quyền khống chế Lục Long bí cảnh, còn Bạch Khải thì quen thuộc rời khỏi Lục Long bí cảnh.

“Ta nhớ rõ Lục Tình đã nói cái huy chương này dùng như thế nào?” Bạch Khải rút ra thân phận lệnh bài, làm theo cách mà Lục Tình đã chỉ bảo để rót tinh thần lực vào, và cảnh tượng xung quanh lập tức chuyển biến, đưa hắn vào trong Quyết Sách chi tháp.

“Thật là tiện lợi.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, sau đó nhanh chóng tiến về văn phòng của Triệu Phù Đồ.

“Bạch Khải, sao ngươi lại đến đây?” Thấy Bạch Khải bước vào, Triệu Phù Đồ đặt nhẹ tài liệu xuống, cười nói: “Có phải đang định về thành phố Cổ Túc không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta đã ở tổng bộ không ít thời gian, cũng nên về rồi.”

“Cũng đúng, giờ ngươi dù sao vẫn là giảng sư của Tinh giới học viện, không thể mãi ở bên ngoài được.”

Triệu Phù Đồ cười nói thêm: “Hơn nữa, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần chắc chắn cũng có không ít việc cần ngươi quan tâm.”

“À, cái này chắc không cần đến tôi đâu.”

Bạch Khải khẽ nhếch môi, nhà Gia Cát, Tào, Tôn, Lưu cùng tập đoàn Cửu Lê đang chế tạo, sao có thể cần hấn động nào được chứ.

“Ha ha ha, tốt nhất đừng lạc quan như vậy nhé.”

Triệu Phù Đồ cười vang lên, đang muốn nói thêm gì, thì bỗng có một cuộc gọi thông tin tới làm gián đoạn.

“Ôi? Làm sao vậy, hiểu rồi...”

Cá nhân tôi không có ý kiến, được, sẽ liên hệ lại sau.”

Triệu Phù Đồ cúp điện thoại, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Bạch Khải với ánh mắt tràn đầy ý cười, dường như có điều gì đó đang động lòng.

Cảm giác như sắp có chuyện gì xảy ra...

“Bạch Khải, có một nhiệm vụ, định nhờ người đi, người có willing không?” “Không willing.”

Bạch Khải không chút do dự cự tuyệt yêu cầu của Triệu Phù Đồ, thứ nụ cười này, hắn đã thấy rất nhiều lần rồi.

Chắc chắn có vấn đề! Triệu Phù Đồ dường như cũng không có chút bất ngờ nào, nói: “Được, vậy tôi sẽ trở lại tuyệt, đáng tiếc thù lao là một cái truyền thuyết cấp tài nguyên thôi.”

Chờ một chút, truyền thuyết cấp tài nguyên? Bạch Khải ho khẽ hai tiếng, trong nháy mắt thay đổi thành một bộ mặt nịnh nọt, nói: “Khụ khụ, hội trưởng, ta đột nhiên cảm thấy trả lời vừa rồi có chút qua loa, sao không nói chuyện kỹ càng một chút nhỉ?” “Người xác định không? Mặc dù chỉ là nhiệm vụ mang tên, nhưng người không cần phải miễn cưỡng.”

Triệu Phù Đồ ý cười lại càng đậm, nói: “Dù có hơi xin lỗi đối với người thông báo nhiệm vụ, nhưng tôi nghĩ hẳn chắc cũng sẽ hiểu.”

“Không miễn cưỡng, thân là thành viên của Quyết Sách chi tháp, tôi càng nên làm gương tốt, sao có thể từ chối những người khác ủy thác được chứ.”

Bạch Khải tạo vẻ mặt nghiêm túc, với bộ dạng sẵn sàng vì hiệp hội xông pha khói lửa.

Một cái truyền thuyết cấp tài nguyên, sau khi tập huấn kết thúc, nếu muốn dựa vào chính mình đi săn bên ngoài thật sự là quá khó, hiện tại có cơ hội như vậy làm sao có thể tùy tiện bỏ lỡ.

“Quả thật, người điếm này mạnh hơn Hòa Quang nhiều lắm.”

Triệu Phù Đồ hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Thông báo nhiệm vụ là từ Cục 13, Vương Tiên Vương cục trưởng, chi tiết nhiệm vụ thông tin sẽ báo với người sau khi người nhận nhiệm vụ, tôi cũng sẽ không nói nhiều nữa.”

“Vương Tiên cục trưởng? Là Cục 13 ủy thác nhiệm vụ sao?”
Bạch Khải nghe vậy thì ngần ra, hỏi: “Cục 13 có cái gì bí cảnh cần phá giải sao? Sao không tìm La giáo quan?” “Không phải bí cảnh nhiệm vụ, tính là một nhiệm vụ xã giao.”

Triệu Phù Đồ đột nhiên hiện ra một nụ cười mập mờ, nói: “Thực ra loại chuyện này thường là do Cục 13 nội bộ thực hiện, lần này sẽ mời người như một trường hợp đặc biệt, nhớ phải thật tốt nắm bắt cơ hội này nhé.”

“À, bỗng nhiên tôi cảm thấy không thích đi.”

Nhìn thấy bộ dạng này của Triệu Phù Đồ, Bạch Khải bản năng cảm thấy có điều gì không ổn, nhiệm vụ thù lao là truyền thuyết cấp tài nguyên hình như không đơn giản như vậy.

Rốt cuộc cái nhiệm vụ xã giao này là gì, mà lại muốn đưa thù lao là một cái truyền thuyết cấp tài nguyên, khi nghĩ lại có chút không hợp lý.

“Xin lỗi, không còn kịp nữa, tôi đã giúp người đáp ứng rồi.”

Triệu Phù Đồ mặt nghiêm nghị, nói: “Hơn nữa người như những người trẻ tuổi này vẫn nên đi ra ngoài nhiều một chút, cả ngày núp ở trong trường học sẽ không có lợi cho sự phát triển tương lai của người.”

“Hội trưởng, vừa rồi giống như là người nói chạy loạn khắp nơi không quá thỏa đáng...”

Còn nữa, người khi nào thì đồng ý, sao tôi không thấy được?”
Bạch Khải khóe mắt gật gật, không nhìn được mà bật thốt lên, lại bị Triệu Phù Đồ không thèm nhìn đến, nói: “Hai ngày

nữa Cục 13 sẽ phái người tới đón người, người tạm thời cũng đừng có chạy loạn, còn nữa...”

Triệu Phù Đồ dừng một chút, ánh mắt của hắn bỗng trở nên lạnh lẽo, nói: “Người vừa vặn giúp ta điều tra một số chuyện.”

“Hội trưởng, có thể hay không đừng bày ra loại sắc thái âm u này, giờ tôi thật sự không muốn đi.”

Chương 520:

Nhiệm vụ cấp SSS! Tại Quyết Sách Chi Tháp.

Bạch Khải bước ra khỏi văn phòng của Triệu Phù Đồ, trên mặt tràn đầy vẻ khó xử.

“Luôn cảm thấy như bị cuốn vào một chuyện kỳ quái nào đó.”

Quay đầu nhìn lại Triệu Phù Đồ đang tiếp tục làm việc, Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ.

“Thôi, dù sao cũng có một chút tài nguyên cấp truyền thuyết làm thù lao, cứ đi từng bước một vậy.”

Mặc dù sinh vật cấp Quân Vương cũng có khả năng sản sinh tài nguyên cấp truyền thuyết, nhưng xác suất không cao, chỉ có sinh vật cấp Đế Hoàng mới có thể ổn định sản xuất.

Do đó, trong khi hãn còn có thể độc lập đối phó với sinh vật cấp Đế Hoàng, cơ hội này vẫn là không nên bỏ lỡ. Đương nhiên, quan trọng hơn cả, Cục 13 cung cấp tài nguyên cấp truyền thuyết có chất lượng vượt trội.

“Cục 13 còn hai ngày nữa mới tới, giờ phải làm gì đây?” Nhìn thấy quảng trường trống rỗng trước mắt, Bạch Khải giơ tay lên, nhìn về chiếc nhẫn màu đen, khi tâm niệm vừa động, cả người lập tức biến mất tại chỗ.

Khi mở mắt ra, Bạch Khải đã đến một thế giới lạ lẫm.

Bí cảnh này cũng là một bình nguyên, nhưng rõ ràng lớn hơn nhiều so với bí cảnh tại trụ sở.

Theo quyền kiểm soát của bí cảnh, Bạch Khải đoán có lẽ lớn hơn gấp mười lần.

“Cuối cùng cũng không cần lo lắng vấn đề không đủ diện tích.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, Triệu Phù Đồ không hổ là tổng hội trưởng, hành động của ông thật xa xỉ, đã trực tiếp giải quyết vấn đề diện tích bí cảnh cho hãn.

“Shuke, chờ chút nữa để Vũ và Cửu Đỉnh cùng sắp xếp việc di chuyển và tái kiến tạo căn cứ, chúng ta có thể dọn nhà.”

“Rõ rồi.”

Shuke gạt đầu, sau đó phóng ra các loại máy móc dò xét bắt đầu đo đạc địa hình, thiết kế phương án cải tạo sơ bộ.

“Không cần quá gấp, đây vẫn chỉ là tầng đầu tiên thôi.”

Nhìn thấy Shuke làm việc hiệu quả như vậy, Bạch Khải nhẹ gạt đầu, lại kết nối tinh thần lực vào chiếc nhãn bí cảnh, một lần nữa biến mất.

Nóng bức. Đó là cảm giác duy nhất của Bạch Khải lúc này.

“Tầng thứ hai có phải là khí hậu nhiệt đới không?” Bạch Khải xoa trán vì mồ hôi, bắt đầu cởi bỏ trang phục mùa đông, lúc này mới cảm thấy thoải mái hơn một chút.

Triệu Phù Đồ nói với hắn rằng bí cảnh này tổng cộng có ba tầng, nghe nói đó là một bí cảnh truyền kỳ do Ngự Thú Sư để lại, cũng là một nơi để nuôi dưỡng, nhưng đã bị hiệp hội khai thác hoàn toàn và bỏ hoang.

Dù sao, có Thánh Vật Chi Tháp ở đó, hiệp hội chắc chắn không để mất tới loại bí cảnh này.

Bạch Khải nhìn xung quanh, thấy Trùng Thảo vui vẻ khắp nơi, nói: “Không gian tầng thứ hai cũng không khác tầng thứ nhất là mấy, có thể cân nhắc xây dựng một phần căn cứ ở đây.”

“Không vấn đề, khí hậu nơi này rất thích hợp để trồng trọt và nuôi dưỡng, Gamma chắc chắn sẽ thích nơi này.”

Shuke nhẹ gạt đầu nêu ý kiến, bên cạnh Gamma ngay khi nghe đến lập tức lộ vẻ vui mừng.

Kết phốc kết phốc.

“Gieo trồng và nuôi dưỡng? Gamma thích nơi này!” A ô a ô...

“Bản Uông không thích nơi này, ở lâu sẽ khiến lông tóc khô cạn...”

“Có thể, vậy chúng ta đi xem tầng thứ ba.”

Bạch Khải phui tay lên chiếc nhãn, hướng về tầng thứ ba.

Hắt xì! Gió lạnh thổi qua, Bạch Khải không kịp thay lại trang phục mùa đông vì nóng bức, liền phải mặc lại càng sớm hơn.

“Quả thật là một bí cảnh được sắp đặt như thế, người chủ bí cảnh này thật không tốt chút nào.”

Bạch Khải vuốt mũi, quan sát xung quanh bằng nguyên lạnh lẽo, định thương nghị với Shuke về kế hoạch cải tạo nơi này, thì bất ngờ thấy Beita đang vui chơi trên băng nguyên, mặt mày cau có.

A ô a ô! “Bản Uông quyết định, nơi này sẽ là địa bàn của bản Uông!” “Gia hỏa này, không nghi ngờ gì nữa là Cực Địa Băng Lang huyết mạch.”

Bạch Khải thấy vậy cũng không bất ngờ, để Husky ở lại đây thật sự là hợp lý, kiếp trước hắn đã nghiên cứu khá nhiều về việc xây dựng căn cứ tại Nam Cực. Đúng là hệ thống nguồn năng lượng còn thiếu một số thiết bị.

“Vừa khéo muốn đi Cực 13, không biết có thể mua được không.”

Nhìn Beita vẫn đang chạy nhảy, Bạch Khải quay sang Alpha và Delta, nói: “Alpha, Delta, các người có muốn ở tầng này không?” Ken kết ken kết.

“Tôi theo ông là được.”

Róc rách rách rách. (Delta cũng vậy.) “Vậy thì các người ở lại bình nguyên tầng này đi, tầng nhiệt đới để Gamma và Epsilon, còn băng nguyên...

thì để cho con husky này ở lại.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, nhanh chóng phân phối xong ba tầng bí cảnh, Shuke lập tức hóa thành điện, hôn mê Beita để bắt đầu âm thầm quy hoạch công việc di chuyển căn cứ. ...

Ba ngày sau.

Một chiếc Cú Diên nhẹ nhàng hạ cánh tại quảng trường, cửa khoang từ từ mở ra, và hai bóng hình bước xuống.

Dịch Du có vẻ có lỗi, nhìn về phía Triệu Phù Đồ và Bạch Khải, nói: “Xin lỗi Triệu Hội Trưởng, trên đường có một vài chuyện xảy ra, nên đến trễ một ngày.”

“Không sao, có thể gặp được Cực 13 Bất Tường chi Nha tuy muộn, cũng là đáng giá.”

Triệu Phù Đồ mỉm cười, vỗ vỗ Bạch Khải cạnh bên, nói: “Vây Bạch Khải phải trông chừng họ.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Triệu Hội Trưởng đừng nói như vậy, đó là công việc của chúng tôi thôi.”

Sau đó, Dịch Du nhìn Bạch Khải, nói: “Đã lâu không gặp, Bạch Khải.”

“Dịch Bộ Trưởng, đã lâu không gặp.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn sang Lý Húc Thăng, người đang đứng bên cạnh Dịch Du, nói: “Đã lâu không gặp.”

“Ừm.”

Lý Húc Thăng chỉ ậm ừ một tiếng rồi không nói thêm gì, Bạch Khải cũng không thấy lạ, liền hỏi Dịch Du: “Dịch Bộ Trưởng, có thể cho tôi biết nhiệm vụ lần này có nội dung cụ thể không?” “Đương nhiên có thể, dù sao cũng là nhiệm vụ cấp SSS.”

Dịch Du nói, “Nhưng mà vì thời gian, chúng ta hãy lên máy bay rồi nói.”

“Nhiệm vụ cấp SSS?!” Nghe vậy, Bạch Khải sửng sò, hiệp hội chia cấp nhiệm vụ dựa trên độ khó, thấp nhất là cấp F, gần như chỉ là một chút nhiệm vụ nhỏ nhặt, trong khi săn bắn Lãnh Chúa hay Quân Vương mà hắn đã làm trước đó thì thuộc cấp A hoặc S.

Nhưng nhiệm vụ cấp SSS, hắn trước giờ chưa từng thấy.

Mới suy nghĩ thôi đã cảm thấy không ổn, nhiệm vụ này liệu có phải đi đối đầu với truyền kỳ hung thú không? Hội trưởng, sao lại hại ta như vậy! Bạch Khải im lặng nhìn Triệu Phù Đồ, lại nhận ra cảnh vật xung quanh chuyển động, ngay lập tức bị đưa đến khoang hành khách của chiếc Cú Diên.

“Nhiệm vụ gấp, ta sẽ không giữ lại thêm đâu, nhớ chắc an toàn trở về.”

Triệu Phù Đồ vẫy tay về phía Bạch Khải, rồi biến mất tại chỗ.

“Giống như lên một chiếc thuyền cướp vậy...”

Bạch Khải che mặt thở dài, trong khi Dịch Du nụ cười nhẹ giải thích: “Yên tâm, mặc dù là nhiệm vụ cấp SSS, nhưng mức độ

nguy hiểm không quá cao, chỉ vì địa điểm thực hiện nhiệm vụ hơi đặc thù.”

“Địa điểm thực hiện nhiệm vụ đặc thù?” Ngay lập tức, hình ảnh trong đầu Bạch Khải hiện lên: vực sâu Vô Tận, Trích Tinh vách núi hay hoang vu sa mạc? Đường như những nơi này cũng không cần đến nhiệm vụ cấp SSS đâu nhỉ? “Không sai, nhưng nơi này người bình thường không biết.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nhìn về phía xa xôi, nói: “Đó là nơi mà những người bảo vệ liên bang đang trú ẩn.”

“Vườn Địa Đàng.”

...

Thành phố Thiên Nguyên.

Cú Diên từ từ hạ cánh, nhìn ra ngoài cửa sổ với cánh cửa Tinh Không cao ngất, Bạch Khải mới thở phào nhẹ nhõm, bỏ sách vở về luyện kim thuật trong tay xuống.

Theo như Dịch Du nói, vị trí của Vườn Địa Đàng rất đặc thù, không thể đến bằng Cú Diên, mà cần phải mượn sức mạnh của Tinh Không Chi Môn.

“Chúng ta đã đến, xuống nghỉ một chút đi, khi mọi người đến đông đủ có thể lên đường.”

Dịch Du gõ cửa, sau khi nhận được sự đồng ý của Bạch Khải mới bước vào, rồi nói: “Bộ phận hậu cần của Cục 13 ở đây cũng có những điểm bán buôn, Bạch Khải nếu cảm thấy hứng thú có thể đi xem.”

“Rất tốt, cảm ơn.”

Mắt Bạch Khải sáng lên, trước đây hắn còn đang phân vân không biết có nên tìm Vương Hoài hay Hạ Diễm để xem họ có thể giúp hắn lựa chọn nguồn năng lượng mới hay không, quả thật Dịch Du đã chủ động đề nghị.

“Tôi còn có một số việc phải giải quyết, để Húc Thăng dẫn người đi.”

Dịch Du nhìn về phía Lý Húc Thăng, Lý Húc Thăng nhẹ vuốt cằm, đi đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Đi theo tôi.”

“Cảm ơn người.”

Nhờ có sự dẫn dắt của Lý Húc Thăng, Bạch Khải đi qua một loạt trạm kiểm soát, đến một quảng trường rộng lớn.

Quảng trường hình vòng tròn, đầy rẫy các loại cửa hàng, tất cả các cửa tiệm đều bày bán máy móc và các loại tài liệu liên quan.

Trước mỗi cửa hàng, từng người mặc đủ loại trang phục đang kịch liệt bàn luận cùng với nhân viên của cửa hàng.

“Thật không ngờ, nơi này đông đúc hơn tôi nghĩ rất nhiều...”

Bạch Khải chép miệng, căn bản không thể liên tưởng nơi này với căn cứ Cục 13 nghiêm ngặt.

“Bộ phận hậu cần là một trong những bộ phận tương đối đặc thù của Cục 13, ngoài việc cung cấp vật tư cho Cục 13, nó còn là điểm bán buôn lớn nhất của liên bang, nhiều thành quả nghiên cứu phát minh đều được bán ra từ đây.”

Lý Húc Thăng hiềm khi chủ động giải thích cho Bạch Khải nghe, định mang Bạch Khải vào trong xem, nhưng đã thấy Bạch Khải bước vào quảng trường trước.

“Quá trêu ngươi, nơi này sao lại bán hàng nghìn kim giả kim cương Goethe hợp kim, mà cả những mô hình cơ võ trợ thủ mới nhất cũng đã trở thành hàng cũ?” Mắt Bạch Khải sáng lên, tâm hồn cơ võ sư bị áp chế bấy lâu nay hoàn toàn bùng phát, giống như đứa trẻ bước vào công viên giải trí, hưng phấn chạy nhảy khắp nơi.

Gia hỏa này, có phải là những nhà nghiên cứu độc quyền hàng đầu? Nhìn vào đều khác với những thành viên nghiên cứu kia.

Lý Húc Thăng hơi ngạc nhiên, thấy Bạch Khải đã chạy đi xa, nên hắn cũng nhanh chóng đuổi theo.

“Nguồn năng lượng hệ thống, nguồn năng lượng hệ thống, ồ, tìm được!” Bạch Khải tìm kiếm trong quảng trường, cuối cùng ở một góc khuất vắng vẻ tìm thấy một cửa hàng nguồn năng lượng hệ thống.

Nguồn năng lượng hệ thống không thể so sánh với món khác, không giống như hàng tiêu dùng nhanh, vì vậy tương đối yên tĩnh.

Nhưng vẫn có không ít người đang chăm chú lựa chọn ở đó.

“Bạch Khải? Sao ngươi lại ở đây?” Bạch Khải vừa bước vào cửa hàng đã bị một người đàn ông gọi lại.

“Lý Giáo Sư? Ngài sao lại ở đây?” Bạch Khải quay lại nhìn, thấy người đàn ông, không khỏi sửng sốt.

“Cũng không ngoài lý do ngươi.

Nhiều người trong giới cơ võ cũng bắt đầu nghiên cứu vũ trang phù văn máy móc, phòng thí nghiệm về năng lượng trong Tinh giới hơi thiếu, vì vậy Sở giáo sư đã gửi tôi đến mua một số thiết bị.”

Lý Giáo Sư nhìn Bạch Khải, nói: “Còn ngươi? Tôi nhớ ngươi không phải đang ở tổng bộ Ngự Thú Sư Hiệp Hội sao?” Bạch Khải gãi đầu, nói: “Không phải vừa vặn đang làm nhiệm vụ thôi, nên ghé qua đây tìm mua một số đồ vật.”

Lý Giáo Sư gật đầu nhẹ, nói: “Nhưng ở đây đều là nguồn năng lượng hệ thống loại lớn, cỡ vừa và nhỏ ở bên đối diện.”

“Cảm ơn, nhưng tôi chỉ cần mua nguồn năng lượng hệ thống loại lớn.”

Bạch Khải tiến vào trong tiệm, trực tiếp lật danh sách ra, thấy xong liền quyết định ngay.

“Tinh Hạch Nguồn Năng Lượng Hệ Thống Tối Cao Phối Trí, ba cái.”

“Tiền đặt cọc, hiện có thể lấy.”

Chương 521:

Đội Đặc Công Số 0 Nhìn Bạch Khải thao tác trên bảng điện tử, Lý giáo sư thoáng chốc bối rối, nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Bốn viên tinh hạch độc quyền, phát ngôn viên của Tập Đoàn Võ Hào, viện trưởng viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần trong tương lai; bên trong đám tân sinh, hẳn là một tài năng nổi bật.

Việc mua ba viên tinh hạch cấp nguồn năng lượng hệ thống không có gì đáng ngạc nhiên.

Tuy nhiên, đứa bé này cũng thật sự không hiểu quy tắc, vì tinh hạch cấp nguồn năng lượng hệ thống là thứ chỉ có Cục 13 mới đủ điều kiện để bán ra.

Các trường đại học cũng chỉ có thể chọn mua cấp năng lượng hệ thống cao hơn một bậc, chỉ thấp hơn mạng lưới sử dụng nguồn năng lượng cấp hành tinh mà thôi.

Coi như danh tiếng hiện tại của Bạch Khải rất lớn, nhưng không phải ai cũng có thể tùy ý mua được.

Thôi thì, cũng chỉ là học trò yêu thích của giáo sư Sở, sau này cứ lấy danh nghĩa Học viện Tinh Giới để hỗ trợ mua là được.

Ngay sau khi Bạch Khải đặt hàng không lâu, một nhân viên cửa hàng đi tới và hỏi: “Xin hỏi, Bạch Khải tiên sinh, ngài có muốn mang hàng về ngay không?” Bạch Khải nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn đã hoàn tất phương án cải tạo bí cảnh cùng Vũ, và hiện tại chỉ đang chờ nguồn năng lượng hệ thống và vật liệu được đưa đến. “Ngài mua hàng có chút lớn, xin mời theo tôi.” Nhân viên cửa hàng nghiêng người, ra hiệu để Bạch Khải đi theo, trong khi Lý giáo sư đứng sau cảm thấy hơi bối rối.

Có phải thông tin của hắn đã lạc hậu? Thật sự tinh hạch cấp nguồn năng lượng hệ thống này có thể tùy ý mua bán sao? “Xin lỗi, tôi muốn đổi nguồn năng lượng hệ thống mà tôi vừa rồi mua thành tinh hạch hệ thống, có được không?” Thấy vậy, Lý giáo sư lập tức đuổi theo nhân viên cửa hàng, muốn sửa đổi

đơn đặt hàng. “Xin lỗi Lý giáo sư, quyền hạn mua tinh hạch hệ thống tương đối cao, ngài tạm thời không thể mua.” Nhân viên cửa hàng cười ngại ngùng với Lý giáo sư, tiếp tục dẫn Bạch Khải đến kho hàng. “Quyền hạn của tôi không đủ sao?” Lý giáo sư bỗng dừng sững sờ, nhìn Bạch Khải vừa mới mua ba viên đã có thể nhận hàng, lập tức cảm thấy một trận uất ức. Đột nhiên hắn cảm thấy, liệu mình có nên xin nghỉ hưu sớm không? Như nhân viên cửa hàng đã nói, tinh hạch cấp nguồn năng lượng hệ thống thực sự có kích thước khá lớn, so với viên năng lượng cấp thiên tai mà Bạch Khải trước đó sử dụng thì lớn hơn nhiều. “Quả nhiên, Cục 13 mới là tập đoàn máy móc lớn nhất liên bang.” Bạch Khải có chút thêm muốn, đi theo nhân viên cửa hàng đến một viên tinh hạch cấp nguồn năng lượng hệ thống. “Bạch Khải tiên sinh, viên tinh hạch này đã qua kiểm tra chất lượng, ngài có thể yên tâm sử dụng.

Tuy nhiên cái hệ thống này chiếm diện tích lớn, chúng tôi có thể phái chuyên gia giúp ngài vận chuyển và lắp đặt được không?” Nhân viên cửa hàng rất kính cẩn, thể hiện khách hàng là thượng đế. “Không cần, tôi tự mang đi là được.” Bạch Khải tiến gần đến viên tinh hạch, đưa bàn tay phải của mình lên tay đeo nhẫn, viên tinh hạch ngay lập tức biến mất.

Nhân viên cửa hàng lúc đầu sững sờ, nhưng rất nhanh hiểu ra và tiếp tục thu dọn hai viên hệ thống còn lại cho Bạch Khải. “Bạch Khải tiên sinh, Vương cục trưởng đã đặc biệt dặn dò, ngài có quyền hạn mua bán tại bộ hậu cần với thành viên đặc công tổ.

Nếu có gì cần, ngài có thể trực tiếp nói với tôi, tôi có thể giúp ngài đặt hàng.” “Ngô? Còn có thể như vậy sao?” Bạch Khải nhận lấy bảng điện tử từ tay nhân viên cửa hàng, nhìn thấy trên đó toàn bộ hình ảnh các loại vật liệu, hai mắt sáng lên. “Thật sự đều có thể mua sao?” “Có thể.” Nhân viên cửa hàng nhẹ nhàng gật đầu, đang định giới thiệu một chút về các loại vật liệu thì thấy Bạch Khải đã điên cuồng thao tác trên bảng điện tử, dường như có ý định quét sạch toàn bộ. “Cái đó Bạch Khải tiên sinh, tuy đặc công tổ thành viên có quyền hạn vay tại bộ hậu cần, nhưng ngài đã mua ba viên tinh hạch cấp nguồn năng lượng hệ thống, nếu tiếp tục mua như vậy thì...” Nhân viên cửa hàng nói được nửa câu thì bất ngờ thấy thông tin đơn đặt hàng đã trả tiền liền ngẩn người, hóa ra cũng là Bạch Khải.

“Cái này...” Nhìn đơn đặt hàng đã trả tiền cùng với thông tin ghi trên đó, dù nhân viên cửa hàng đã thấy nhiều cảnh tượng hoành tráng tại bộ hậu cần, vẫn không khỏi kinh ngạc. Đây chính là bốn viên hạch đại diện cho tài sản sao! “Đúng là không tồi.” Bạch Khải lấy danh sách so sánh mà Shuke đã mô phỏng từ trước ra để xác nhận, sau đó trả bảng cho nhân viên cửa hàng, nói: “Vậy, chúng ta có thể đi lấy hàng không?” Nhân viên cửa hàng im lặng một lúc, nhìn nội dung trên bảng điện tử, cuối cùng mới trả lời: “Xin lỗi, Bạch Khải tiên sinh, ngài mua số lượng hàng hóa hơi nhiều, tôi có thể cần một chút thời gian để chuẩn bị, phiền ngài đợi một lát, khi nào chuẩn bị xong sẽ liên hệ với ngài.” “Ừm, không vấn đề.” Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Hắn biết số lượng hàng hóa mình mua là kinh khủng đến mức nào.

Chẳng cần phải nói, số dư trong thẻ liên bang của hắn giảm xuống cũng chứng minh điều đó.

Không trả tiền nha, kiếm được chính là hoa, không phải cũng chỉ là một số lượng mà thôi.

Trong đầu Bạch Khải đột nhiên hiện lên một vài câu danh ngôn của BB, khiến hắn cảm thấy điều này cũng có lý. “Người đã mua xong chưa?” Ngay lúc này, Lý Húc Thăng cũng đến khu nhận hàng, nhìn Bạch Khải đang đắm chìm trong công việc, ánh mắt có chút kỳ lạ.

Thật không cam lòng khi bị đánh bại bởi loại người này. “Mua xong, nhưng đang chờ nhận hàng.” Bạch Khải nhìn về phía Lý Húc Thăng, nói: “Sao, người định xuất phát à?” Lý Húc Thăng lắc đầu: “Tạm thời chưa, mấy người kia rất ít khi đúng giờ.” “Mấy người kia, là những người cùng đi Vườn Địa Đàng sao?” Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, đột nhiên thấy hứng thú.

Vườn Địa Đàng, nơi sinh sống của những người bảo vệ cuộc sống trong liên bang, phần lớn là những Ngự Thú sư sau khi chết vẫn muốn bảo vệ những sinh vật kỳ diệu của liên bang, là điểm tựa lớn nhất để chống lại những bộ tộc khác.

Mà nhiệm vụ lần này của Bạch Khải là tham gia vào một cuộc thịnh hội tại Vườn Địa Đàng do chủ nhân Vườn Địa Đàng mời.

Theo như Dịch Du nói, có thể tham gia lần thịnh hội này, từ trước đến nay chỉ có Cục 13 và một số gia tộc ở tây bộ, mặc dù các hiệp hội có lịch sử lâu dài nhưng chưa từng nhận được lời mời.

Hắn lần này có thể coi như là một trường hợp đặc biệt. “Ừm.” Lý Húc Thăng nhẹ gạt đầu, đột nhiên thần sắc của hắn có chút khác thường, bỗng nhiên một cái đá chân gọi vang lên mặt đất, Bạch Khải nhận ra điều gì liền lập tức né sang bên. “A a ~ nhỏ Húc Thăng người phản ứng vẫn nhanh, nhưng lại thất bại thì phải.” Trong ánh mắt ngạc nhiên của Bạch Khải, một em bé mặt đầy vẻ ngộ nghĩnh từ dưới đất chui lên, nhìn Lý Húc Thăng bị bỏ lại phía sau, không kiềm chế được mà cười khúc khích. “Tôi và người đâu có quen đến mức đó, xin đừng gọi tôi như vậy, Vương Xuyên tiền bối.” Lý Húc Thăng hừ một tiếng, quay đầu không thèm quan tâm đến Vương Xuyên.

Vương Xuyên dường như đã quen với chuyện này, nụ cười trên gương mặt hắn vẫn không thay đổi và tiếp tục chui từ dưới đất lên.

Vừa ra ngoài, hắn đã thấy Bạch Khải đang nhìn mình với ánh mắt ngại ngùng. “Khụ khụ, xin lỗi, trang phục của người bị rơi.” Bạch Khải chỉ chỉ những mảnh quần áo vương vãi dưới chân Vương Xuyên, nhẹ nhàng nhắc nhở. “A a ~ lại không không chế tốt.” Vương Xuyên thấy vậy liền hoảng hốt, tay chân luống cuống mặc quần áo gọn gàng, sau đó nhìn Bạch Khải với vẻ cảm kích. “Xin lỗi, tôi có năng lực xuyên thấu, có thể xuyên qua bất kỳ vật chất hữu hình nào, nhưng không không chế tốt, dẫn đến quần áo trên người dễ bị xuyên thấu.

Thực sự xin lỗi.” Năng lực xuyên thấu? Liệu có tương tự như Bạch Vũ Hiểu hay không? Vậy nên, tên này vừa rồi đột nhiên chui từ dưới đất ra là nhờ vào năng lực xuyên thấu sao? Thực sự là một kỹ năng chiến đấu kỳ diệu.

Nhìn Vương Xuyên đang cười hả hê, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy phúc lợi của Gamma Thần Thánh không còn hấp dẫn như trước nữa. “Vương Xuyên, đừng cãi vã bên ngoài, rất ồn ào.” Đúng lúc này, bốn bóng người từ xa đi tới, trên người họ mặc trang phục giống như Vương Xuyên. Đây là đội Đặc Công số 0 sao? Bị ảnh hưởng bởi tính cách xốc nổi của Vương Xuyên,

Bạch Khải trong một lúc đã không nhận ra những người này cũng đều là thành viên của đội Đặc Công số 0.

Dù sao, hắn đã thấy đội Đặc Công 1234, nhưng có vẻ như chưa thấy những người này.

Khi Bạch Khải đang ngạc nhiên, bốn người đã đến trước mặt họ. “Vương Xuyên, nếu người lại tùy tiện nhắc đến năng lực của mình như vậy, ta sẽ xem xét xem có nên đề nghị bộ trưởng loại người khỏi đội 0 không.” Một thanh niên với sắc thái âm trầm hung tợn nhìn Vương Xuyên, sau đó quay đầu về phía Bạch Khải nói: “Xin lỗi, đây chính là tính cách xốc nổi của Vương Xuyên, nếu có điều gì bất lịch sự, tôi đại diện hắn xin lỗi ngài.” “Khách khí.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, càng thấy tò mò về thân phận của những người này.

Cuối cùng, Lý Húc Thăng nhớ ra chức trách của mình, chỉ vào năm người trước mặt và nói: “Họ là năm thành viên của đội Đặc Công số 0, cũng là những người sẽ cùng chúng ta thực hiện nhiệm vụ tại Vườn Địa Đàng lần này.” Còn có đội số 0? Quả thật, trong bốn Vị Thiên Vương cũng có thể có năm cái, rất hợp lý khi đội Đặc Công cũng có bộ phận thứ không. “Người chính là Bạch Khải à? Dù có nghe thấy nhiều thông tin về người, nhưng đây là lần đầu tiên tôi gặp thực tế.” Người đàn ông có nét mặt âm trầm đưa tay phải ra, nói: “Tôi tự giới thiệu, đội trưởng đội số 0, Đàm Lang.

Cái người vừa mới từ dưới đất chui ra là thành viên của đội chúng tôi, Vương Xuyên.” “Xin chào.” Bạch Khải nắm lấy tay hắn, nhẹ nhàng lắc, ba người khác tự giới thiệu lần lượt. “Đội 0, Mục Ngưu.” “Đội 0, Diệp Qua.” “Đội 0, Giang Nhạc Nhạc.” Không giống Vương Xuyên, những người còn lại không tỏ ra hứng thú quá lớn với Bạch Khải, chỉ đơn thuần là giới thiệu tên rồi không nói thêm gì.

Bạch Khải cũng thở phào, không cần phải ứng phó quá nhiều.

Hắn chỉ đến đây để thực hiện nhiệm vụ mà thôi.

Nếu như bọn họ không muốn chú ý đến hắn, hắn cũng không cần phải nhiệt tình đến mức bị phớt lờ.

Hơn nữa, vừa rồi khi bắt tay với Đàm Lang, hình như hắn cảm nhận thấy một chút tiến hóa nào đó? Đàm Lang thấy ánh mắt

của Bạch Khải, nhúu mày giải thích: “Bọn họ bình thường không thích giao tiếp với người, cho nên...” Bạch Khải nhún vai, ban đầu còn không quen, nhưng chuyện này cũng không có gì đáng ngại. Đàm Lang xem đồng hồ rồi nói: “Vừa rồi Dịch bộ trưởng đã thông báo cho tôi, để chúng ta gặp nhau rồi cùng đi Tinh Không Chi Môn chờ hấn, nếu không có chuyện gì thì chúng ta xuất phát thôi.” “Xin lỗi, tôi còn đang chờ một số hàng hóa chưa có hóa đơn nhận hàng, có lẽ sẽ phải chậm lại một chút.” Bạch Khải nói. Đàm Lang lắc đầu: “Chỉ là nhắc nhở thôi, tôi cần dẫn ngài đến nhà kho không?” “Không cần, bọn họ đang chuẩn bị xong đây.” Bạch Khải chỉ vào nhân viên cửa hàng đang chạy tới nơi đó, từ chối lòng tốt của Đàm Lang.

Người này tuy nói chuyện rất khách khí, nhưng khiến người khác cảm thấy thật sự như một con rôi, rất giả tạo và sáo rỗng.

Rõ ràng, sự khách sáo này chỉ là giả vờ mà thôi.

So với hấn, Lý Húc Thăng dễ mến hơn nhiều.

Chương 522:

Tiến về Vườn Địa Đàng “Được rồi, mọi người đều đã đến đông đủ, chúng ta đi trước Tinh Không Chi Môn bên kia chờ Dịch bộ trưởng.” Đàm Lang nhìn đồng hồ, chuẩn bị dẫn đội rời đi. “Xin lỗi, ta còn mua một số đồ vật và đang đợi bọn họ chuẩn bị xong, các người cứ đi trước đi.” Bạch Khải nói. “Có cần ta dẫn người đến nhà kho không? Ở đây không có quyền hạn mà người có thể sẽ gặp khá nhiều phiền phức.” Đàm Lang vừa nói đã định dẫn đường, nhưng bị Lý Húc Thăng ngăn lại, “Không cần, Bạch Khải cũng có quyền hạn giống như chúng ta.” “Vây... Ta đi trước một bước.” Đàm Lang nhàn nhạt cười, rồi dẫn Vương Xuyên và bốn người khác thẳng rời đi.

Thấy mấy người rời đi, cuối cùng Bạch Khải không nhìn được, hỏi: “Lý Húc Thăng, đội trưởng của Đội 0 thì có phải cũng là truyền kỳ sinh vật hậu đại không?” Lý Húc Thăng nhẹ gật đầu, “Đúng, không chỉ Đàm Lang, bốn thành viên khác của Đội 0 cũng đều là truyền kỳ sinh vật huyết mạch.” Quái dị thật đó... Nghe vậy, Bạch Khải hiểu ra, nhìn Lý Húc Thăng, nhưng không hỏi thêm nữa.

Mấy người này, dù đều là hồn huyết giống như Lý Húc Thăng, nhưng hẳn luôn có cảm giác về họ thật không giống, đặc biệt là Vương Xuyên.

Dù có vẻ rất nhiệt tình, nhưng lại làm người khác cảm giác như không giống đồng lứa, mà có phần giống như... đang nhìn thú trong vườn thú? Dẫu sao, chỉ đến chấp hành nhiệm vụ thôi. “Bạch Khải tiên sinh, tài nguyên mà ngài cần chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng, phiền ngài đi cùng ta đến lấy hàng.” “Tốt, cảm ơn.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đi theo nhân viên cửa hàng đến các nhà kho khác nhau để thu thập vật liệu, xác nhận mọi thứ không sai sau đó mới theo Lý Húc Thăng tiến về Tinh Không Chi Môn.

Chẳng biết có phải trùng hợp hay không, khi Bạch Khải và Lý Húc Thăng đến Tinh Không Chi Môn, Dịch Du cũng vừa xuất hiện ở bên dưới.

Dịch Du nhìn Bạch Khải, nói: “Nhìn vẻ mặt ngươi, hình như thu hoạch không nhỏ phải không?” “Cũng không tệ lắm, cảm ơn Dịch bộ trưởng.” Bạch Khải gật đầu, nếu không có Dịch Du để Lý Húc Thăng dẫn hắn đi thu mua hậu cần, có lẽ Bạch Khải đã phải tốn không ít thời gian mới mua sắm đủ số tài liệu như vậy.

Giờ thì quả nhiên đã làm đúng. “Vậy là tốt rồi, nhưng ta cảm thấy ngươi sẽ thu hoạch lớn hơn một chút tại Vườn Địa Đàng.” Dịch Du nhàn nhạt cười, không đợi Bạch Khải hỏi lại, liền đi trước đến Tinh Không Chi Môn, thực hiện một số thao tác đơn giản rồi dẫn đầu xuyên qua. “Chúng ta cũng đuổi theo đi, tiến về Vườn Địa Đàng thì Tinh Không Chi Môn sẽ tiêu hao không nhỏ, không muốn lãng phí thời gian.” Đàm Lang thấy vậy lập tức dẫn năm thành viên đuổi theo, không có chút nào chờ đợi ý kiến từ Bạch Khải. “Chúng ta đi thôi, nếu Tinh Không Chi Môn đóng cửa, nhiệm vụ coi như thất bại.” Lý Húc Thăng chạy nhanh qua bên cạnh Bạch Khải, tức thì Bạch Khải nghe thấy vậy lập tức bước chân nhanh hơn.

Nhiệm vụ thất bại? Điều này sao có thể, đây chính là một cơ hội để thu thập tài nguyên trên cấp truyền thuyết! ...

Không giống với trước đây khi tiến về Thủy Đế bí cảnh, xuyên qua cánh cổng là đến nơi ngay lập tức.

Khi bước vào thông đạo đến Vườn Địa Đàng, Bạch Khải cảm thấy như đang lạc vào một đường hầm dài vô tận.

Tuy nhiên, cái này đường hầm có vẻ như tự động di động, mang theo Bạch Khải không ngừng tiến vào một không gian khác. “Không gian kỹ thuật, thật muốn học....” Ngắm nhìn xung quanh không gian hỗn độn, Bạch Khải càng thêm ao ước.

Thiết bị vách ngăn không gian của Cửu Đỉnh hệ thống đã nghiên cứu rất lâu, mặc dù có thể hình thành được không gian chướng ngại, nhưng cơ bản là không thể nào tạo thành một không gian hoàn toàn khép kín như ban đầu.

Chỉ là Sở giáo sư cũng nói, không gian kỹ thuật là môn duy nhất mà Cục 13, hay nói đúng hơn là liên bang có được, không được truyền ra ngoài hạch tâm tri thức.

Vậy nên Bạch Khải cơ bản đã từ bỏ ý định học hỏi.

Quay đầu lại, có lẽ nên để Delta nghiên cứu thêm, xem có thể nắm bắt được kỹ năng truyền tống không.

Cuối cùng, khi quanh hẩn cảm giác như hành lang vô tận dần dần biến mất, Bạch Khải cuối cùng bước ra khỏi lớp sương mờ, đến đích đến của chuyến hành trình.

Vườn Địa Đàng.

So với hình dung của Bạch Khải về một nơi hòa bình và tươi đẹp, nơi đây có vẻ quá hùng vĩ và mộc mạc.

Vị trí của họ là một tảng đá khoảng hơn một trăm mét vuông, và xung quanh tảng đá là một mảnh hư không.

Bạch Khải tiến đến bờ đảo đang lơ lửng, nhìn thấy dưới đây có bốn khối đảo lơ lửng lớn tụ lại với nhau, dòng sông dài chia thành bốn nhánh vờn quanh toàn bộ Eden, phía trên mơ hồ có thể thấy một số kiến trúc.

Ngoài những thứ đó ra, nơi đây gần như không khác gì so với núi rừng bình thường. “Thế nào, có ngạc nhiên không?” Dịch Du tiến gần đến Bạch Khải, cười nói: “Những thủ hộ giả trẻ tuổi nhất đã sống năm sáu trăm năm, người già nhất thậm chí đã hơn ngàn năm.

Trong mắt họ, những thứ lờ lợc có thể chưa từng gây được sự chú ý.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, Nicolas đúng là vậy, khi gặp hẩn lúc trước, ngoài việc ngủ, thực ra cũng không làm việc gì khác. “Nhưng mà, nhìn tình hình này, các thủ hộ giả có vẻ thích sự yên tĩnh, sao lại tổ chức hoạt động quy mô lớn như thế này?” Bạch Khải cảm thấy nghi hoặc, còn Dịch Du lại lắc đầu, nói: “Dù không có hứng thú với sự tận hưởng, nhưng những thủ hộ giả này cũng sẽ cảm thấy nhàm chán.” Hả? Vậy nhiệm vụ cấp SSS này có đến tăng cường quan hệ với các thủ hộ giả không nhỉ? Nghĩ đến đây, trong đầu Bạch Khải hiện lên hình ảnh một nhóm truyền kỳ sinh vật nhảy múa theo kiểu vui nhộn.

Hắn không khỏi run rẩy khoe mắt, thậm chí cảm thấy hối hận vì đã đồng ý tham gia nhiệm vụ lần này. “Yên tâm, không phải như ngươi nghĩ đâu, nhiệm vụ Vườn Địa Đàng này từ một góc độ nào đó mà nói cũng coi như là một quyền lợi.” Dịch Du vỗ

vỗ vai Bạch Khải, đi lên một bậc, hướng về các đảo lơ lửng bay tới.

Hy vọng là vậy... Bạch Khải thở dài, đi theo Dịch Du bước theo. “Ồi, Dịch bộ trưởng lại đối xử khách sáo với người như vậy hay sao? Ta có phải nhìn lầm không?” Thấy Dịch Du và Bạch Khải trò chuyện vui vẻ, Vương Xuyên bên cạnh hiện ra vẻ mặt kinh ngạc, hỏi Đàm Lang. “Chuyện của Dịch bộ trưởng không cần chúng ta bàn luận nhiều, chỉ cần làm tốt việc của mình là được.” Đàm Lang sắc bén liếc Vương Xuyên, rồi cũng nhảy lên một khối Phù Thạch mà hướng về Vườn Địa Đàng. “Ai... nhỏ Húc Thăng, ngươi có biết tại sao không?” “Không thể trả lời.” Lý Húc Thăng nhàn nhạt đáp lại, sau đó nhảy lên, trực tiếp đáp xuống Phù Thạch bên cạnh Bạch Khải. “Nhỏ Húc Thăng đừng lạnh lùng với ta như thế, bây giờ cũng đã nhanh chóng trở thành đồng đội rồi.” Vương Xuyên cảm thấy chán nản, muốn tìm sự an ủi từ đồng đội, nhưng lại phát hiện mọi người đã đi xa, chẳng ai quan tâm đến hắn. “Ê ê ê, các ngươi đợi một chút cho ta với.” ...

Tốc độ của đảo lơ lửng không nhanh, Bạch Khải nhưng tranh thủ cơ hội quan sát xung quanh một cách tốt nhất.

Ngoài họ vừa từ Tinh Không Chi Môn đi ra, xung quanh Vườn Địa Đàng còn thiết lập không ít đường vào, mơ hồ có thể thấy từng khối Phù Thạch đang đưa một số người đến gần Vườn Địa Đàng. “Dịch bộ trưởng, trước ngươi đã nói có một số gia tộc ở phương Tây cũng đến tham gia, đúng không?” “Đúng, nhưng chỉ một số ít, hầu hết đều là từ những gia tộc lớn như Borg hay Aloysius mới có đủ điều kiện tới đây.” Dịch Du gật đầu, nói thêm: “À đúng rồi, lần này ngươi có thể sẽ gặp lại Dean bọn hắn.” Borg gia tộc cũng đến sao... Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, trong mắt lộ ra vẻ cổ quái.

Nếu không, có nên tìm cơ để bàn luận với Elis một lần nữa không? Cuối cùng, đảo lơ lửng hạ xuống Vườn Địa Đàng, một con sói đỏ to lớn đi đến gần họ. “Dịch Du tiên sinh, BOSS đang đợi các ngươi bên trong.” “Phiền ngươi, Dạ Thập Cửu.” Dịch Du gật đầu nhẹ, nhẹ nhàng nhảy lên lưng con Huyết Lang. “Tôi tự đi là được rồi, Bạch Khải ngươi đi đi.” Lần này, Lý Húc Thăng không theo đuôi mà ra hiệu cho Bạch Khải đi lên.

Bạch Khải thấy vậy có chút nghi hoặc, từ khi tiến vào Vườn Địa Đàng, gia hỏa này đã có chút không bình thường, đặc biệt là khi nhìn thấy con Huyết Lang, hắn gần như muốn thể hiện sự kháng cự ra mặt.

Chờ một chút, Huyết Lang, khổng chế máu tươi? Sẽ không phải, con Huyết Lang này chính là người thân của Lý Húc Thăng chứ? “Húc Thăng, đừng khách khí với Thập Cửu gia gia như vậy, lên đây đi.” Ngay lúc Bạch Khải đang nghĩ ngợi lung tung, Dạ Thập Cửu đột nhiên mở miệng, nghe thấy lời nói của ông, Bạch Khải càng cảm thấy không thể nhịn cười.

Thập Cửu gia gia, thật sự là một người thân thiết.

Nghe thấy Dạ Thập Cửu, sắc mặt Lý Húc Thăng chợt trở nên khó coi, đang định từ chối một lần nữa thì hai cánh tay máu tươi của Dạ Thập Cửu đột nhiên xuất hiện, nắm chặt Lý Húc Thăng và Bạch Khải, ném họ lên lưng mình.

Khổng chế máu tươi, không nghi ngờ gì nữa là người thân.

Chắc chắn khi đảm bảo mọi người đều đứng vững sau đó, Dạ Thập Cửu không bỏ đi máu tươi, mà biến thành ba cái ghế, sắp xếp công phu cho ba người, sau đó bắt đầu bước nhanh về phía trung tâm của Vườn Địa Đàng.

Tốc độ của Huyết Lang rất nhanh, chỉ trong chốc lát đã đến đích. “Ta còn phải đi tiếp những người khác, các vị hãy tự mình vào đi, đã có không ít người đến rồi.” Dạ Thập Cửu nói với Dịch Du, đồng thời khẽ vuốt cằm, rồi lại biến mất tại chỗ. “Cảm ơn.” Dịch Du nhẹ gật đầu, nhìn thấy kiến trúc lớn trước mặt, nói: “Bạch Khải, Húc Thăng, chúng ta đi thôi.” “Được.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, như một người tò mò về kiến trúc lớn, chăm chú quan sát xung quanh.

Cùng là truyền kỳ sinh vật, nhưng Nicolas, dù là cái động ban đầu hay khu Phỉ Thúy, cũng không thể so với Vườn Địa Đàng này.

Ngược lại, Lý Húc Thăng dường như không muốn đến đây, từ đầu đến cuối đều lặng lẽ đi theo sau hai người, không nói một lời.

Ba người tiến lên, xuyên qua các loại điêu khắc sinh vật, tiến vào tòa kiến trúc khổng lồ như của các Titan.

Bên trong kiến trúc không gian hoàn toàn khác biệt, rất rộng lớn, từng sinh vật có hình thể khác nhau đi qua trong đó, nhìn chung bọn họ có vẻ hơi không hòa nhập. “Còn chưa tới giờ tiệc tối, chúng ta đi nghỉ ngơi trước đi, chuẩn bị tinh thần tốt hơn.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù không rõ những thủ hộ giả này có ý đồ gì, nhưng vẫn là lo an toàn một chút. “Húc Thăng? Sao ngươi về mà không đến xem một trăm linh bảy nãi nãi?” Đúng lúc này, một Huyết Miêu bay từ trên cao xuống, khuôn mặt không vui.

Một trăm linh bảy nãi nãi? Lý Húc Thăng nhà này rốt cuộc có bao nhiêu thân thích? Còn nữa, mới vừa rồi là sói, sao bây giờ bên cạnh lại là mèo?

Chương 523:

Mười Hai Thủ Hộ Giả Bạch Khải tò mò nhìn Lý Húc Thăng đang bị Huyết Miêu quở trách, không khỏi cảm thấy hiếu kỳ.

“Dịch bộ trưởng, ta có thể hỏi về Lý Húc Thăng huyết mạch của hắn từ đâu ra không?” Dịch Du mỉm cười đáp: “Đương nhiên có thể, dù sao đây cũng không phải là chuyện gì bí mật.”

Nói rồi, Dịch Du chỉ vào mười hai bức tượng đang vây quanh đại điện, nói: “Những bức tượng này khắc họa mười hai vị thủ hộ giả cổ xưa nhất, họ bắt đầu bảo vệ nhân loại từ ngàn năm trước, cho đến khi liên bang được thiết lập vẫn không rời bỏ.

Húc Thăng huyết mạch của hắn chính là một trong những người đó.”

“Mười hai thủ hộ giả huyết mạch sao?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, nhìn về phía Lý Húc Thăng, người đang bắt đầu đi bị Huyết Miêu châm chọc.

Khó trách Lý Húc Thăng có thể đồng thời dung hợp bốn đầu sủng thú, huyết mạch mạnh mẽ như vậy mới có thể cho hắn loại thể chất đặc biệt này.

“Vậy cụ thể là vị nào?” Bạch Khải càng thêm hiếu kỳ, mười hai bức tượng thủ hộ giả đại diện cho các sinh vật kỳ quái, xét cho cùng Dạ Thập Cửu và Dạ 107 đều là những sinh vật khác nhau, nên Bạch Khải cảm thấy khó mà đoán được.

Dịch Du thấy thế cười nói: “Chính là vị kia, Huyết Chi Thủ Hộ Giả, Vĩnh Dạ Huyết Đế.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế? Nghe cái tên này làm Bạch Khải cảm thấy có chút giống Huyết tộc.

Hắn nhìn theo hướng mà Dịch Du chỉ, thấy một tượng hình người bị áo choàng bao phủ...

Một con mèo cam? “Dịch bộ trưởng, người xác định vị này chính là Vĩnh Dạ Huyết Đế không?” Dịch Du khẽ gật đầu, cười nói: “Không cần kinh ngạc như vậy, máu tươi chừng không không phải là một chủng tộc độc quyền, đúng không?” “Thì cũng đúng.”

Bạch Khải hiểu ra, trong đầu thoáng hiện lên hình ảnh một người mặc áo choàng, hành tẩu giữa đêm tối, khắp nơi hấp thụ máu tươi giống như mèo cam.

Hắn lắc đầu, xua đi hình ảnh kỳ lạ đó.

Bên kia, Dạ 107 đã tạm thời dừng lại việc giáo huấn Lý Húc Thăng, nói: “Xin lỗi, vừa nhắc tới thì quên mất thời gian, mấy vị xin theo ta.”

“Tốt.”

Dịch Du khẽ gật đầu đi theo, còn Bạch Khải thì tiến tới bên cạnh Lý Húc Thăng, thấp giọng hỏi: “Tiện thể hỏi một chút, người có bao nhiêu ông bà nội vậy?” “Không biết.”

Lý Húc Thăng hừ lạnh một tiếng, trực tiếp bỏ qua Bạch Khải, khiến cho hắn ngạc nhiên không thôi.

Khi ba người theo Huyết Miêu rất nhanh tới chỗ của riêng mình.

“Nơi này là dành cho Cục 13, các người tùy tiện ở đây, dù sao đội 0 mấy đứa nhóc kia chắc chắn sớm về nhà rồi.”

Huyết Miêu liếm liếm móng vuốt, nhảy lên người Lý Húc Thăng rồi nói: “Tiểu Húc Thăng, người cùng ta đi xem ông bà của người đi.”

“Ta muốn tu luyện, không đi.”

Lý Húc Thăng đẩy Huyết Miêu ra rồi quay người đi vào phòng của mình.

“Tiểu gia hỏa này, vẫn khó chịu như vậy.”

Huyết Miêu ngáp một cái, cũng không ép buộc nữa, biến thành huyết quang rồi biến mất.

“Dịch bộ trưởng, thủ hộ giả gia tộc đều như vậy à, thú đỉnh có phát triển không?” Bạch Khải nhìn theo Huyết Miêu rồi không nhìn được mà hỏi.

Dịch Du lắc đầu, nói: “Không phải như vậy, chỉ có Vĩnh Dạ Huyết Đế là thích mà thôi, các thủ hộ giả khác thì lại khá hiếm.”

“Thảo nào...”

Bạch Khải nghe xong cảm thấy hợp lý, chỉ là đang nghĩ đến Dạ Thập Cửu và Dạ 107, vẫn không ngăn được một trận tán thưởng.

Quả thật là một trong mười hai thủ hộ giả cổ xưa nhất, chẳng thềm quan tâm đến việc sinh sản, đúng là nhanh chóng bám sát sự phát triển của đông phương Long tộc.

“Ồ? Không ngờ có thể gặp Bạch Khải ở đây, thật là một niềm vui ngoài ý muốn.”

Ngay lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên từ một bên, Bạch Khải nghe thấy liền nhìn lại, thấy một chàng trai tóc vàng, mắt xanh đang chậm rãi tiến về phía hắn.

Phía sau hắn là một nam một nữ.

“Dean - Borg?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, quả nhiên, gia tộc Borg cũng tới tham gia.

Chẳng lẽ thật sự muốn thử thách một phen? Hắn không nhin được một chút lo lắng, nhưng mà lại muốn xem Gamma đánh một con Cánh Thiên Sứ.

Sắc mặt Bạch Khải hiện lên chút rồi rầm, còn Dịch Du thì để lộ ra một nụ cười bí hiểm, nói: “Ta không làm phiền các người trẻ tuổi trò chuyện, đi trước một bước.”

Dean nhẹ gật đầu, lại nhìn Bạch Khải, nói: “Lần trước ở Thái Dương bí cảnh không kịp nói chuyện với người, lần này rất cuộc có cơ hội.”

“Giao lưu? Không vấn đề!” Bạch Khải gật đầu liên tục, hận không thể đòi ngay bọn họ tìm một trận đánh nhau.

“Hahaha...”

Vậy thì tốt, chờ tới bữa tiệc tối, chúng ta có thể có cơ hội.”

Tiệc tối? Nghe được ý này, bữa ăn tối tối nay không đơn giản như vậy đâu.

“Chúng ta còn cần gặp một lần thủ hộ giả, quay lại rồi trò chuyện.”

Dean lại khách sáo mấy câu với Bạch Khải rồi chuẩn bị rời đi, Bạch Khải cũng không ngăn cản.

Hắn cùng gia tộc Dean vốn không quen thuộc lắm, nếu không phải vì nghĩ đến đối phương có Cánh Thiên Sứ, hắn có lẽ đã không cùng bọn họ nói chuyện nhiều như vậy.

Dean dẫn đầu rời đi, Lilith và Elis theo sát phía sau, nhưng khi đi ngang qua Bạch Khải, Lilith đột nhiên quay đầu lại, nhìn Bạch Khải với ánh mắt hung tợn.

“Ta sẽ đánh bại ngươi!” Bạch Khải nhìn ra được lời nói từ khẩu hình của Lilith, nhún vai, quyết định không đi tìm lý do với cô.

Nhìn ba người rời đi, Bạch Khải quay về phòng của mình.

“Hô ~ cuối cùng cũng có thể an tâm nghỉ ngơi một chút.”

Bạch Khải nằm lên giường, nhắm mắt lại và cảm nhận sự mềm mại của chăn, cố gắng để tâm trí bình tĩnh lại, nhưng ý nghĩ lại bắt đầu lộn xộn.

Trứng Bạch Kim hiện đang ở mức 99%, ngay lúc này ở Vườn Địa Đàng rất thích hợp để hoàn thành.

Nhưng hắn cần tranh thủ một cơ hội để lại gần thủ hộ giả, dù sao hắn không rõ lần này có thể giống như lần trước gặp Cửu U Minh Tước, chỉ phụ thuộc vào khí tức để kéo dài hay không.

Hơn nữa, nơi này có rất nhiều súng thú, không biết có tài nguyên gì có thể thu được không, nếu được, có thể thu thập một đợt.

Mang theo sự mong đợi, Bạch Khải từ từ bước vào trạng thái minh tưởng, từng chút một thôi động tinh thần lực tiến về phía ngũ giai Ngự Thú Sư cực hạn. ... Đông đông đông! Một tràng tiếng gõ cửa cắt đứt trạng thái minh tưởng của Bạch Khải.

Hắn đứng dậy đi ra cửa, mở ra thì thấy Lý Húc Thăng đang đứng ở cổng.

“Bữa tiệc tối sắp bắt đầu rồi, bộ trưởng để chúng ta qua đó.”

Nói rồi, Lý Húc Thăng trực tiếp tiến lên phía trước.

Sao hắn cảm thấy tên gia hỏa này lại trở nên thay đổi sau khi đến Vườn Địa Đàng nhỉ, rõ ràng lần trước gặp mặt còn có thể giao tiếp được.

Bạch Khải lắc đầu, vội vàng đuổi theo, đi vào đại sảnh.

Lúc này trong đại sảnh đã đông kín các loại sinh vật, nhưng mọi người đều ngồi đúng chỗ, bên cạnh Dean là một nhóm nhân loại hết sức dễ thấy.

Bạch Khải đi theo Lý Húc Thăng đến chỗ Cục 13, Dịch Du cùng với đội 0 năm người đã ở đây chờ đợi.

“Tiêu Húc Thăng sao ngươi đến muộn như vậy, các thủ hộ giả sắp tới rồi.”

Vương Xuyên nói và khoát tay áo với Lý Húc Thăng: “Chẳng lẽ là ngủ quên?” “Xem như thế đi.”

Lý Húc Thăng không phản ứng với Vương Xuyên, tìm chỗ ngồi của mình rồi không nói gì nữa.

Vương Xuyên không ngạc nhiên, trực tiếp chuyển sang Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, ngươi mới vừa rồi là đang nghỉ ngơi à? Đáng tiếc, ta vốn còn nghĩ đem ngươi đi khắp nơi dạo chơi ở Vườn Địa Đàng này.”

“Đa tạ, lần sau đi.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, Vương Xuyên vẫn rất hào hứng, nói: “Một lát nữa có thể nhìn thấy mười hai thủ hộ giả của liên bang, thật kích động! Ê, Bạch Khải, ngươi...”

“Ừm.”

Bạch Khải không khỏi nhếch miệng, nhìn vẻ mặt hưng phấn của Vương Xuyên và hiểu rõ được lý do mà Lý Húc Thăng luôn không phản ứng với Vương Xuyên.

“Được rồi Vương Xuyên, ngậm miệng đi, các thủ hộ giả sẽ đến rồi.”

Cuối cùng, Đàm Lang ngăn Vương Xuyên lại, chuyển sự chú ý của mọi người tới mười hai chiếc ghế lớn đặt ngay ngắn ở phía trước.

Không biết từ lúc nào, chỗ ngồi vốn trống rỗng đã xuất hiện mười hai bóng người có chiều cao không đồng nhất, nhưng tất cả đều bị ẩn dấu trong sương mù, hiện ẩn hiện hiện, căn bản không thể thấy rõ thân phận sau mê vụ.

Trong đó, một bóng dáng mà Bạch Khải chỉ cần nhìn qua đã nhận ra.

Người mặc áo choàng, ẩn giấu trong sương mù huyết sắc.

Không ai khác chính là Vĩnh Dạ Huyết Đế.

“Đây chính là nhân loại mà chúng ta dựa vào sinh tồn sao.”

Cảm nhận được khí tức cường bạo từ mười hai thủ hộ giả, trong đầu Bạch Khải chợt vang lên một tiếng vỡ vụn như trứng, tiến độ tiến hóa của trứng cuối cùng đã đến 100%.

Cuối cùng, trứng tiến hóa này đã hoàn thành.

Bạch Khải hai mắt sáng lên, hắn rất rõ ràng cảm thấy tinh thần lực của mình đã gần chạm đến ranh giới, giờ chỉ còn thiếu thể chất.

Nếu như Gamma có thể thuận lợi ở đây tiến hóa thành sinh vật Quân Vương, mang đến thể lực tiêu hao và hồi phục, có lẽ có thể giúp hắn đạt đến cấp sáu.

Càng ngày hắn càng cảm thấy mong đợi.

Khi mười hai vị thủ hộ giả xuất hiện, trong đại sảnh, đám sinh vật và nhân loại dần dần lặng im, ánh mắt tất cả đều tập trung vào mười hai tấm ghế.

Sau một chút yên tĩnh, một bóng dáng ngồi ở vị trí trung tâm từ từ đứng dậy, thân hình bao phủ trong sương mù từ từ hiện ra. Đó lại là một cô gái cao gầy trong bộ trang phục đỏ.

“Nữ tử này khí tức, thật mạnh!” Khi nhìn thấy cô gái nháy mắt, Bạch Khải lập tức cảm nhận được một loại áp lực vô hình, cơ thể không tự chủ được cứng lại, như thể bị một sinh vật khủng khiếp nào đó nhìn chăm chú.

Lần gần đây nhất hắn cảm nhận được loại khí thể này, hình như là lúc thấy bà Phạm.

Cô gái mặc áo đỏ này, chắc chắn cũng là một tồn tại ở cấp độ giống như bà Phạm! “Các vị, hoan nghênh các người tới tham gia tiệc tối năm mới Vườn Địa Đàng hàng năm.

Nói nhiều thì ta không thích, trước tiên hãy ăn mừng đi!”

Hồng hồng hồng...

Chỉ trong chốc lát, trong đại sảnh vang lên tiếng reo hò, vô số thân ảnh màu đen trong đại sảnh lấp lóe, bữa ăn trên bàn vốn trống rỗng ngay lập tức xuất hiện từng món ăn tuyệt mỹ.

“Ngạch, vậy mà bắt đầu ăn luôn rồi ư? Không phải nói có hoạt động gì sao?” Bạch Khải chật vật nhìn xung quanh, những người khác đã bắt đầu ăn uống như gió cuốn, một chút bối rối.

Vừa mới nói xong nhiệm vụ cấp SSS, vừa mới nói xong chuẩn bị tinh thần đón tiếp tiệc tối mà? Kết quả chỉ có ăn cơm thôi sao? Cái này còn chưa đến tết cơ mà!

Chương 524:

Âm no nghĩ... Đánh nhau? Thấy Bạch Khải có vẻ như vậy, Vương Xuyên cười nói: “Ăn nhiều vào, nguyên liệu nấu ăn trong Vườn Địa Đàng đều là thứ bên ngoài không có đâu.”

Bạch Khải nghe vậy thì giật mình, nhìn những món ăn chất đống trước mặt, không thể kiềm chế mà lấy một viên giống như nho hoa quả cho vào miệng.

Một làn sóng năng lượng nồng nặc lập tức lan tỏa khắp cơ thể Bạch Khải, không chỉ xua tan cảm giác mệt mỏi mà còn khiến cơ thể hắn cảm thấy mạnh mẽ hơn một chút.

“Thế nào, hương vị ra sao?” Nhìn thấy Bạch Khải ngây ra ở đó, nụ cười của Vương Xuyên càng rạng rỡ, giống như đang hưởng thụ sự đau khổ của người khác.

“Cũng được, chỉ có điều hơi ngọt một chút, có phần ngán.”

Bạch Khải gật đầu hài lòng, lại cầm lấy một cái đùi gà nướng chảy mỡ, cắn thật mạnh.

“Người thật sự cảm thấy vậy sao?” Thấy Bạch Khải ăn uống như vậy, không chỉ có Vương Xuyên mà ngay cả Đàm Lang cùng nhóm người cũng ngạc nhiên nhìn hắn. Đồ ăn trong Vườn Địa Đàng hầu như đều là thực phẩm bổ dưỡng, nhưng nhiều cái là dành cho thú cưng, con người bình thường thì khó mà tiêu hoá nổi.

Cách ăn của Bạch Khải như vậy, tỉ lệ lớn sẽ khiến cho cơ thể gặp tổn thương.

“Nhưng mà, Bạch Khải, nếu không ăn chậm một chút, thì sẽ không tiêu hoá được đâu.”

Vương Xuyên thấy vậy cũng không còn trêu chọc nữa, muốn ngăn cản Bạch Khải.

“Tôi không biết tiêu hóa không tốt thì sao?” Bạch Khải nuốt miếng thịt trong miệng xuống, rồi lại tiện tay quăng vào trong bụng một viên trứng tiến hóa, cảm giác nó căng lập tức biến mất.

Dựa theo kinh nghiệm từ trước của Bạch Khải trong việc học hỏi về thực phẩm từ hung thú, những nguyên liệu nấu ăn này ít nhất cũng là tinh hoa hoặc lãnh chúa, nhân loại bình thường thật sự không thể tiêu hóa nổi.

Nhưng giờ đây hẳn là ngũ giai Ngự Thú Sư, thể chất đã vượt xa người bình thường, lại thêm trúng tiến hóa giúp hắn tăng cường thể lực, vì vậy Bạch Khải chỉ cần ném thử hương vị, những món ăn đó liền được trúng tiến hóa hấp thu hoàn toàn.

“Người chắc chắn chứ?” Nhìn Bạch Khải ăn sạch sẽ những món ăn chất đồng trước mặt, nụ cười của Vương Xuyên không khỏi trở nên gượng gạo.

Hành động của Bạch Khải đã thu hút sự chú ý của không ít người cùng thú cung, thậm chí một số sinh vật lãnh chúa cũng có chút áp lực khi nhìn cách Bạch Khải ăn uống.

“Không nhìn ra, Bạch Khải, người lại có khẩu vị tốt như vậy.”

Dịch Du thấy vậy thì cười nói: “Người cũng có thể triệu hồi thú cung của mình ra đây cùng ăn, dù sao nếu nhìn từ một góc độ nào đó thì bữa tiệc tối này cũng như là để chiêu đãi các thú cung.”

“Vậy sao?” Bạch Khải uống một ngụm nước trái cây đã thấm cổ họng, nhìn sang Đàm Lang cùng nhóm người đang ăn uống, ánh mắt sáng lên, lập tức triệu hồi năm con thú cung của mình ra.

“A ô a ô?” (Thơm quá! Nhân loại, sao người lại giấu diếm đồ ăn ngon như vậy?) “Ken két ken két?” (Lão đại, ta cảm nhận được sức mạnh, có cần phải đề phòng không?) “Két phốc két phốc!” (Đồ ăn, Gamma muốn ăn!) “Gamma, hãy buông ta ra, ta không phải đồ ăn!” “Róc rách rách rách?” (Tốt quá nhiều sinh vật chưa thấy, Delta có thể lấy chút tài liệu không?) Năm con thú cung vừa xuất hiện đã lập tức náo loạn, trở thành tâm điểm chú ý trong sân, ngay cả mười hai vị thủ hộ giả ngồi bên cạnh cũng không khỏi nhìn sang hướng Bạch Khải.

“Tử Vong chi lực, cổ xưa vong hồn, tà năng, Thái Dương thuộc tính Thần Thoại huyết mạch, cùng với con thú cổ quái kia, Aletta, người đang nói đến Bạch Khải đó?” Vĩnh Dạ Huyết Đế, người luôn tự bao bọc mình trong áo choàng, tò mò

nhìn xung quanh nơi Bạch Khải và năm con thú, hỏi nữ tử áo đỏ bên cạnh.

“Hắn là vậy.”

Aletta nhẹ gật đầu, ánh mắt một lượt lướt qua Alpha, Husky, Gamma, Delta, cuối cùng dừng lại ở Trùng Thảo.

“Lục Long huyết mạch...”

mà Vương Tiên trước đó không đề cập tới điều này.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế nhìn Trùng Thảo, cảm nhận một lúc, mới nhận ra ở Trùng Thảo có gì đó khác thường.

“Không chỉ là Nhật Luân Giáp Trùng huyết mạch, mà còn có các người có Ngũ Sắc Long huyết mạch sao? Thật hiếm thấy.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế liếm môi, không nhìn được thì thăm.

“Thật muốn nếm thử máu của hắn thì sẽ có hương vị gì nhỉ...”

“Vĩnh Dạ, ta đã nói với ngươi rồi, không được động đến huyết mạch Long tộc.”

Vừa dứt lời, Vĩnh Dạ Huyết Đế cảm nhận được một áp lực kinh khủng đè lên đầu mình, đến từ Aletta.

“Vâng, vâng, vâng, đại tỷ, ngươi yên tâm, mà lại gia hỏa này nhìn giống như một con côn trùng, chắc không có huyết dịch cho ta hút.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế giơ tay lên thể hiện sự đầu hàng, mặc dù mười hai thủ hộ giả danh tiếng nhưng rõ ràng nếu phải tìm một người lãnh đạo, thì không ai khác ngoài Aletta.

“Ta thấy tiểu tử này thú cưng đều đặc biệt, có muốn không hỏi một chút về chúng không?” Nghe cuộc đối thoại của hai người, một tên thủ hộ giả đầu trâu thân hổ ồm ồm hỏi.

“Nếu tiểu tử này có vấn đề, sớm đã bị Cửu U nha đầu kia dọn dẹp sạch sẽ, đâu cần chúng ta phải can thiệp.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế lắc đầu, dường như nghĩ tới điều gì đó, không thể kiềm chế mà giật mình, nói: “Hơn nữa, cho dù có vấn đề, cũng không cần phải đi nhiều vòng, để Joe Jim đi, ta không muốn bị cái bà điên đó đánh cho một trận.”

Nghe vậy, Joe Jim liền trầm mặc, không tự chủ mà liếc Aletta.

“Cố gắng theo đúng quy trình là được, không cần phải vì vị trí cá nhân mà sửa đổi quy tắc của chúng ta.”

Aletta nhìn sâu vào mắt Bạch Khải, rồi cùng với những thủ hộ giả khác, lại một lần nữa biến mất trong sương mù.

Những sinh vật trong đại sảnh rõ ràng không phải lần đầu đến nơi này, mặc dù mười hai thủ hộ giả đứng ở một bên, nhưng họ vẫn rất vui vẻ ăn uống, trong khi nhóm Ngự Thú Sư sau một khoảng thời gian ngắn thích ứng, cũng ào ào triệu hồi thú cưng ra, tìm kiếm thức ăn phù hợp để thưởng thức.

“Nắc ~” Bạch Khải ợ một cái, nhìn vào năm con thú vẫn còn đang ăn uống như điên, nói: “À, chú ý chút hình tượng đi, Gamma, người xấu xí quá đấy.”

“Két phốc két phốc.”

(Chủ nhân, xương cốt không thể ăn sao?) Gamma vừa ăn một miếng lớn thịt nướng, vừa đuôi xúc tua kéo qua một con dê nướng nguyên con và nuốt chửng, tò mò nhìn Bạch Khải.

“Được rồi, ăn thì cứ ăn đi.”

Thấy vậy, Bạch Khải không nhịn được cười, không biết có phải do lần trước tiến hóa hay không mà gần đây Gamma càng ngày càng ham ăn, 24 giờ mỗi ngày, mười hai giờ thì ăn uống, còn lại thì là nấu nướng.

Nghĩ đến Gamma gần đây chịu ảnh hưởng bởi tác động của Tà Năng Xà mà thể hiện, Bạch Khải không ngừng đưa ra những phỏng đoán.

Hy vọng lần này có thể khiến Gamma tiến hóa thuận lợi.

“Bạch Khải, người ăn xong chưa? Còn một chút thời gian trước khi hoạt động tiếp theo, người có thể ăn thêm một chút nữa.”

Ngay từ đầu không có động tay Dịch Du thấy Bạch Khải dừng lại, liền hỏi.

“Cũng đến lúc rồi, nếu ăn nữa thì có khi sẽ hỏng bụng.”

Bạch Khải lắc đầu, hắn đã ăn gần một tháng trứng Bạch Kim, nếu còn ăn thêm nữa thì chắc chắn sẽ không cần ra ngoài nữa.

Vừa nói xong câu đó, Vương Xuyên và nhóm người lập tức không biết nói gì, trong khi Lilith ở khá xa thì còn khinh bỉ nhìn Bạch Khải.

“Quả nhiên là một kẻ bình dân, không chút giáo dưỡng nào.”

“Lilith, ta đã nói với ngươi rồi, đừng đem gia thế đi đối đãi người khác, nhất là với kẻ đã từng đánh bại ngươi.”

Dean lạnh nhạt nhìn Lilith, khiến nàng lập tức im bật, không dám nói thêm gì.

“Năm nay tiệc tối ta đã xác nhận Định Quang thủ hộ giả cũng là ban phúc cho ngươi, nên ngay sau đây đợt thẩm tuyển không thể sai sót, đã hiểu chưa?” “Ta hiểu.”

Lilith liên tục gật đầu, trong mắt ẩn hiện vẻ mong đợi.

Nàng biết mặc dù Thiên sứ đã phục hồi không ít, nhưng do Thần tính bị tổn thương, vẫn kém xa so với trước kia, nhưng nếu như có thể đạt được ban phúc của Quang chi thủ hộ giả, thì có thể bổ khuyết một phần Thần tính thiếu hụt.

Lilith không hề nghi ngờ Quang chi thủ hộ giả có thể làm được chuyện này, vì mười hai người họ không thể dùng sinh vật truyền kỳ để đối phó đâu.

Cuối cùng, các Ngự Thú Sư cùng thú cưng trong đại sảnh đều dừng ăn, thỏa mãn dựa vào chỗ ngồi, cảm nhận sức mạnh tràn ngập khắp cơ thể.

Mặc dù Ngự Thú Sư chủ yếu dựa vào tinh thần lực, nhưng thể chất quyết định khả năng sử dụng số lần, họ tự nhiên không bỏ lỡ cơ hội tăng cường thể chất này.

Tuy nhiên, mười hai thủ hộ giả rõ ràng không có ý định để họ nghỉ ngơi, khi thấy mọi người đã ăn xong, Aletta lại một lần nữa xuất hiện, tất cả mọi người trong đại sảnh đồng thời dừng lại, hướng về phía Aletta mà mong đợi.

“Các vị chắc hẳn đều đã ăn no, theo quy tắc cũ, tiếp theo sẽ tiến vào hoạt động vòng tiếp theo.”

Aletta vung tay, mọi người cùng bắt đầu di chuyển, chỉ để lại một khối bình đài to lớn ở giữa.

“Này nhìn như một cái sân thi đấu?” Bạch Khải quan sát xung quanh, không nhìn được mà thốt lên.

“Chính xác, đó chính là sân thi đấu.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Theo lệ cũ của Vườn Địa Đàng, sau khi ăn no sẽ để thế hệ trẻ tiến hành đối chiến, ai đứng cuối cùng sẽ nhận được một phần ban phúc từ thủ hộ giả, coi như là quyền lợi cuối năm.”

“Ban phúc?” Bạch Khải sắc mặt bỗng trở nên cổ quái, người khác thì nghiêm túc ăn uống, còn ở đây lạ lùng là Vườn Địa Đàng lại bắt đầu đánh nhau? Lại còn ban phúc, tâm trí hắn hiện lên hình ảnh cười trộm một cách khó hiểu.

“A ô?” (Nhân loại, người vừa rồi không phải đang chửi bới bản ông đấy chứ?) Sau khi ăn uống no nê nằm dưới đất, Beita đột nhiên dựng tai lên, đề phòng nhìn Bạch Khải, nhưng bị hắn trực tiếp xoa đầu một cái.

“Đừng nghĩ nhiều, không liên quan gì đến người.”

Bạch Khải nhìn xung quanh nhóm Ngự Thú Sư hưng phấn, một chút suy nghĩ, nói: “Nhiệm vụ của ta, chắc chắn cũng liên quan đến việc này đúng không?” “Không sai, ta cần người giúp Húc Thăng tranh đoạt Huyết chi thủ hộ giả ban phúc, dĩ nhiên, nếu Húc Thăng tự cướp được, thì chúng ta vẫn sẽ đánh giá người hoàn thành nhiệm vụ.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Tất nhiên, ngoài Huyết chi thủ hộ giả, những ban phúc khác người có thể tự do tranh đoạt, ta sẽ không can thiệp.”

“Quả nhiên, tài nguyên cấp truyền thuyết không dễ dàng nắm giữ như vậy.”

Bạch Khải nhếch miệng, nếu đánh nhau thì cứ đánh, nói không chừng có thể gặp được ba người Borg nữa.

Chương 525:

Nếu không, vẫn là không đáng làm người đi...

Rất nhanh, đại sảnh ngừng biến hóa, và trong mười hai thủ hộ giả, bốn người đã đứng dậy.

Huyết chi thủ hộ giả - Vĩnh Dạ Huyết Đế - Dạ Hư.

Quang chi thủ hộ giả - Cực Quang cự nhân - Fresnel.

Chiến chi thủ hộ giả - Phục Ma Tôn Thần - Võ.

Hỏa chi thủ hộ giả - Hồng Liên Mị Ma - Liên Hoa.

Khi bốn thủ hộ giả xuất hiện, trong đại sảnh, những sinh vật siêu phàm cùng nhóm Ngự Thú sư lập tức trở nên phấn khởi, trong khi những người có thuộc tính không giống thì cảm thấy hơi thất vọng.

Mười hai thủ hộ giả ban phúc cho Khả Khả không phải tài nguyên bình thường có thể so sánh, không thể gặp gỡ thuộc tính giống nhau với mình, tổn thất này thật sự là khá lớn.

“Cái ban phúc này thật sự tốt đến vậy sao?” Nhìn thấy mọi người có biểu cảm như vậy, Bạch Khải cũng cảm thấy hứng thú với ban phúc này.

“Kia là đương nhiên.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Mười hai thủ hộ giả đã tồn tại hơn ngàn năm, không thể dùng những sinh vật truyền kỳ bình thường để so sánh, hiệu quả ban phúc của họ thậm chí còn vượt xa tài nguyên cấp truyền thuyết.”

“Vượt xa tài nguyên cấp truyền thuyết?!” Bạch Khải hai mắt sáng lên, sau đó đột nhiên nghĩ đến một điều, nghi ngờ nhìn Dịch Du.

“Dịch bộ trưởng, ngươi đã hứa với ta tài nguyên cấp truyền thuyết, sẽ không phải là cái ban phúc này chứ?” Dịch Du lắc đầu, cười nói: “Yên tâm, Cục 13 không đến mức vì một cái tài nguyên cấp truyền thuyết mà quỵ nọ, ngươi chỉ cần giúp Húc Thăng cướp lấy ban phúc từ Huyết chi thủ hộ giả là được.”

“Ban phúc thì ta sẽ tự mình cướp lấy, không cần dựa vào người khác.”

Nghे thấy cuộc đối thoại của hai người, Lý Húc Thăng đột nhiên lên tiếng, Dịch Du cũng không thấy kỳ lạ, cười nói: “Chỉ là thêm một chút bảo hiểm thôi, dù sao ngươi cũng không ít đối thủ để tranh giành.”

Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nhìn về phía đám huyết sắc sinh vật phía bên.

“Không biết lũ siêu phàm sinh vật này có muốn hạ tràng không nhỉ?” Dịch Du gật đầu nhẹ, nói: “Đương nhiên, ở đây đều là thuộc hạ của các thủ hộ giả, loại phúc lợi này sao có thể quên bọn họ.”

“Hơn nữa, những siêu phàm sinh vật này do huyết mạch quyết định, trí tuệ của chúng mạnh hơn rất nhiều so với sinh vật bình thường, không thể coi thường.”

“Năm trước, phúc lợi hầu hết đều bị những siêu phàm sinh vật này lấy được, dù cho có một ít Ngự Thú sư nhân loại tới thì cũng không thể phỏng đoán được, nhưng thực lực vẫn là thực tế ở đó.”

Nói đến đó, Dịch Du bất chợt lộ ra một nụ cười, nói: “Tuy nhiên, ta nghĩ tình hình năm nay có thể sẽ có thay đổi.”

Bạch Khải nhún vai, trước tiên giúp Lý Húc Thăng hoàn thành nhiệm vụ rồi nói, những thứ khác a, tùy duyên mà thôi, dù sao có một cái tài nguyên cấp truyền thuyết để giữ gốc rồi.

Nhìn đám siêu phàm sinh vật phấn khởi, Aletta mỉm cười, tiếp tục nói: “Lần này tiệc tối, ngoài bốn vị thủ hộ giả bên cạnh ta, Sinh Mệnh chi thủ hộ giả - Long chi Nữ Hoàng - Aletta cũng sẽ dành ban phúc.”

Chỉ trong chốc lát, toàn trường im lặng, ngay sau đó, một tiếng kinh hô chấn động vang lên.

“Long chi Nữ Hoàng lại tham gia ban phúc rồi? Ta không nghe lầm chứ?” “Không biết, chắc là ảo giác, ta nhớ Aletta đã mấy trăm năm không ban phúc cho ai rồi.”

“Đáng ghét, ban phúc sinh mệnh, chắc chắn có rất nhiều người sẽ lao vào giành giật!” “Nói nhảm, đây chính là toàn thuộc

tính thông dụng mà.”

...

Những sinh vật siêu phàm xông xáo bàn tán, còn những Ngự Thú sư nhân loại được mời tham dự yến hội cũng cảm thấy bất ngờ.

“Ban phúc từ sinh mệnh thủ hộ giả...”

lần này đúng là chuẩn rồi.”

Dean bên cạnh hiềm hơi lộ ra vẻ mặt khao khát, hai người Lilith và Elis cũng đồng tình như vậy.

“Ban phúc từ sinh mệnh thủ hộ giả, có phải là cường hóa sinh mệnh bản nguyên không?” Bạch Khải tự lẩm bẩm, bất chợt nhớ lại Delta đã từng sử dụng sinh mệnh khởi nguồn.

Theo như Hạng Lê đã nói, trừ những tài nguyên thuộc thời không, phương pháp tốt nhất để Delta phát triển chính là cường hóa sinh mệnh bản nguyên, chỉ cần bản nguyên sinh mệnh của Delta mạnh mẽ đủ, thì tiến hóa chỉ còn là chuyện sớm hay muộn.

“Xem ra không thể bỏ qua đâu.”

Bạch Khải chép miệng, đã bắt đầu suy tính các động tác tiếp theo.

Aletta rõ ràng rất hài lòng với phản ứng của mọi người, nàng nhẹ nhàng đưa tay lên chống lại, ra hiệu mọi người yên lặng, sau đó nhìn về phía Vĩnh Dạ Huyết Đế, nói: “Dạ Hư, người lên trước đi.”

Dạ Hư nhẹ gật đầu, từ ghế ngồi của mình đứng lên, nhẹ nhàng vung tay, một vòng xoáy màu đỏ xuất hiện trên lôi đài, và dần dần mở rộng, cuối cùng bao phủ toàn bộ đại sảnh.

“Quy tắc của ta rất đơn giản, tất cả mọi người, cùng nhau tiến vào lôi đài, hỗn chiến, người nào chống đỡ đến cuối cùng thì sẽ nhận được ban phúc của ta.”

Dạ Hư ngáp một cái, rồi lại ngồi xuống ghế của mình.

“Hỗn chiến, quy tắc này còn lười biếng hơn nữa a.”

Bạch Khải im lặng, quan sát vòng xoáy màu đỏ phía dưới không ngừng quay cuồng, đang định hỏi Lý Húc Thăng có kế hoạch phối hợp như thế nào, lại nhận ra Lý Húc Thăng không biết từ lúc nào đã đi xuống.

“Gã gia hỏa này, thật là lôi lệ phong hành a.”

Bạch Khải lắc đầu, suy nghĩ một chút, rồi nói: “Alpha, trận này người đi trước đi, nhớ bảo vệ Lý Húc Thăng ở vị trí đầu tiên.”

Cuộc tranh đoạt ban phúc của Vĩnh Dạ Huyết Đế, không cần nghĩ cũng biết sẽ có một đồng sinh vật máu tươi dâng lên, người thích hợp nhất thì chắc chắn là Alpha rồi.

Nếu như có thể vắt ra máu từ Alpha, hẳn cũng nhận.

Ken kết ken kết. (Giao cho ta đi, lão đại.) Alpha nhẹ gạt đầu, bay lên và rơi xuống lôi đài.

Cùng lúc đó, không ít siêu phàm sinh vật cũng đã tiến vào bên trong, trong đó phần lớn là hậu duệ của Vĩnh Dạ Huyết Đế.

“Tiểu Húc Thăng, đợi chút nữa đừng trách lão 29 ra tay độc ác nhé, lão cha ban phúc khó lắm mới có được.”

“Lão 29, tiểu Húc Thăng khó có dịp quay về, có thể đừng hung hăng như vậy không? Tiểu Húc Thăng yên tâm, Lục nãi nãi sẽ giúp ngươi một phen.”

“Lục tỷ, sao ngươi cũng tới vậy, ngươi vừa mới lập được truyền kỳ, sao còn đến đây tranh giành với chúng ta?” “Xéo đi, tin hay không lão nương đánh ngươi một trận!” Đám huyết thú rối rắm, nhìn những người khác trên lôi đài không còn gì để nói. Đây không phải là đến võ đài, rõ ràng chính là họp mặt gia đình mà.

Oanh! Cuối cùng, một người không nhận được, dẫn đầu phát động tấn công, một tảng đá lớn bị vung lên, trực tiếp đánh bay một số sinh vật vẫn là Lãnh Chúa cấp.

“Khiêng Bia Huyết Thi?” Nhìn về phía bên dưới gã Khiêng Bia Huyết Thi điên cuồng công kích, Bạch Khải nhíu mày, trong khán đài lướt qua một vòng, và quả nhiên thấy được bóng người của Karl - Aloysius.

“Aloysius gia tộc cũng đến rồi, mà cũng đúng, thiên phú của Karl có vẻ cũng là máu tươi loại.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, quan sát thấy Lý Húc Thăng đang linh hoạt né tránh những công kích khác của Alpha, hẳn khẽ vuốt cằm.

Loại hình thức thi đấu này đúng thật là sống chịu đòn, mà từ đó xem Alpha hồi phục, dưới chân bọn họ một cái vòng xoáy máu tươi sẽ không ngừng thu hút huyết dịch từ xung quanh, để đợi đến cuối cùng, không dễ dàng gì.

“Ngô, đã bắt đầu rồi sao, vậy ta xuống dưới chơi một chút.”

Đúng lúc này, Vương Xuyên dường như mới phản ứng được, nhìn về phía dưới đã bắt đầu hỗn chiến lôi đài, hẳn liền trực tiếp nhảy xuống, theo sau là con sủng thú của hắn, Vân Yên Sứ. ...

“Ngự Thú sư yêu cầu như vậy để hạ tràng sao?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi hỏi Dịch Du, Lý Húc Thăng loại Ngự Thú sư dung hợp thiên phú này cũng thôi, Vương Xuyên sao lại liều lĩnh xuống hẳn, chẳng lẽ hắn cũng là song thiên phú? “Cái này thực sự không có yêu cầu cứng nhắc, nhưng không cấm Ngự Thú sư hạ tràng, nhưng Vĩnh Dạ Huyết Đế thí luyện, bình thường Ngự Thú sư e là không gánh vác nổi.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Vậy, Bạch Khải, ngươi có hứng thú không?” Bạch Khải nghe vậy lắc đầu liên tục, hẳn mấy lạng thịt này, xuống dưới có lẽ sẽ bị hút thành người di động mất.

Sự gia nhập của Vương Xuyên không gây quá nhiều chú ý, tất cả sinh vật Quân Vương cấp không hẹn mà cùng thanh lý những đối thủ cấp thấp.

Rất nhanh, trên lôi đài lớn như vậy chỉ còn hơn mười sinh vật, và trong số đó, thu hút sự chú ý nhất lại không phải là đám ông bà nội của Lý Húc Thăng, mà là Vương Xuyên.

“Máu tươi dị năng thật thú vị, mà không cần dùng bản thân để chiến đấu, không trách được Dịch bộ trưởng luôn thích mang Húc Thăng đi khắp nơi.”

Vương Xuyên hăng hái nhìn Lý Húc Thăng, đang vung bốn cái đuôi máu phía sau, dường như có chút ghen tỵ, bên cạnh

hắn, Vân Yên Sứ cũng như đang hưởng ứng, bay lượn trên đầu hắn, phun ra từng làn sương mù mê hoặc.

“Người này thiên phú, thậm chí ngay cả những sinh vật truyền kỳ cũng có thể miễn dịch sao?” Bạch Khải tò mò nhìn Vương Xuyên đưa chân trên lôi đài, mặc cho vòng xoáy màu đỏ hay những sinh vật khác công kích vào mình, nhưng vẫn không bị thương chút nào, không khỏi khen ngợi một câu.

Trước đó đã được chứng kiến Vương Xuyên từ lòng đất chui ra, nhưng hắn chỉ phân loại nó thành thiên phú hư hóa của Bạch Vũ Hiểu, hiện giờ xem ra, thiên phú này rõ ràng có phần hơi quá mức.

Thời gian dài trong trạng thái xuyên thấu, không biết có cần phải quá sức không? “Vương Xuyên có huyết mạch truyền kỳ là Phiêu Miểu Sứ, so với thiên phú người bình thường mạnh mẽ hơn một chút, nên không cần thiết phải so sánh.”

Dịch Du không ngại giải thích từ bên cạnh, nói: “Vương Xuyên chủ sung Vân Yên Sứ cũng là cùng huyết mạch của hắn, có thể tính là người thân nhất, sự ràng buộc lẫn nhau tự nhiên sẽ mạnh hơn một chút, có hắn ở cạnh, xác suất Húc Thăng có được ban phúc sẽ cao hơn một chút.”

Bạch Khải: „...” Quả thực là lời khuyên dành cho hắn không cần so sánh, làm sao nghe giống như khoe khoang đội ngũ đặc thù chứ.

Thiên phú mạnh hơn, sự ràng buộc cũng mạnh hơn.

Nếu không, vẫn là không đáng làm người đi, biết đâu trứng tiền hóa có thể mang đến hiệu quả tốt cho mình.

Trong mắt Bạch Khải lóe lên một tia khao khát, và dưới đài, cuộc chiến cuối cùng cũng diễn ra thay đổi.

Sau khi dọn dẹp một số tiểu nhân không biết trời cao đất rộng, nhóm sinh vật siêu phàm cuối cùng cũng thể hiện ra thực lực của mình, mà người đầu tiên động thủ chính là Lý Húc Thăng.

Chỉ thấy Lý Húc Thăng cầm song chùy trong tay vung lên, huyết sắc lôi điện tự do tung hoành, phối hợp với bốn cái đuôi máu phía sau, thể công rất mãnh liệt, dồn ép một đầu sinh vật Quân Vương cấp.

Còn về phía bên kia, Karl - Aloysius đang tìm kiếm đối thủ của mình.

Alpha.

“Lần trước bại bởi con Thủy Tổ thú kỳ quái, lần này ta sẽ không thua nữa!” Karl hung tợn trừng Bạch Khải một cái, trên lời dài, gã Khiêng Bia Huyết Thi cũng giơ cao tảng đá, lao tới Alpha.

Róc rách rách rách. (Tái sinh cho ta đi, chủ nhân, có nên nói cho hần biết Alpha có thể đánh thắng ta không?) “Không cần, ta lần này đến đây là để giúp đoạt danh hiệu quán quân, điều thấp một chút đi.”

“Dù sao hần đánh không lại Alpha...”

Chương 526:

Ta nói đây là một ngoài ý muốn, ngươi tin không? Đối mặt với thân là trung đẳng quân vương Alpha, Khiêng Bia Huyết Thi không hề khiếp sợ, vải liệm quanh người đón gió bay múa, chủ động hấp thụ năng lượng từ vòng xoáy màu máu xung quanh trở về cơ thể mình.

Karl có khả năng làm rung chuyển máu của kẻ thù, còn Khiêng Bia Huyết Thi thì có thể hấp thụ huyết dịch, trận thí luyện này đối với bọn hắn mà nói giống như là địa bàn của riêng mình.

“Loại năng lực này, là của lão 98 sao? Sao ta chưa từng thấy qua?” Dạ 29 tò mò nhìn về phía Karl, chỉ một cái liếc mắt liền nhận ra nguồn gốc sức mạnh của Karl.

“Thường thôi, lão 98 cũng giống như lão cha, ai mà biết có bao nhiêu hậu đại bên ngoài, đoán chừng lại là một chi nào đó mà hắn đã quên.”

Dạ 6 nhún vai, một cước đá bay một con sủng thú không biết trời cao đất rộng, nhìn về phía Lý Húc Thăng đang chiến đấu với một đầu Quân Vương sinh vật, nói: “Chỉ mới một thời gian ngắn không gặp, tiểu Húc Thăng đã thành Ngũ Giai Ngự Thú Sư rồi, nhân loại quả thực không giống bình thường.”

“Thế nào, lão tử ngươi cũng muốn tìm Ngự Thú Sư để ký kết khế ước?” Dạ 29 tiến lại bên cạnh Dạ 6, giọng điệu nghiêm túc nói: “Mặc dù lão tử ngươi chưa đạt đến Đế Hoàng cấp, nhưng chúng ta vẫn đang ở Vườn Địa Đàng này, mạnh hay yếu cũng không quan trọng, có lão cha ở đây mà.”

“Ngu xuẩn, không thấy Aletta đại nhân đều ra tay ban phúc sao, ta hoài nghi sống yên ổn cũng không được bao lâu.”

Dạ 6 phẫn khích vỗ vỗ đầu Dạ 29, nhìn những Ngự Thú Sư còn lại trên đài, nói: “Xem thử những Ngự Thú Sư này có bao nhiêu thực lực, nếu không đủ thì không cần thiết.”

Hai con Huyết Thú nói chuyện cũng không thu hút nhiều sự chú ý, chẳng hạn như Karl.

Nhìn thấy Alpha chỉ đứng im đó, Karl không muốn chờ đợi thêm nữa, vải liệm màu vàng sẫm giống như mạng nhện bao phủ về phía Alpha, trong những góc khuất tối tăm, từng sợi năng lượng màu đỏ cũng đang âm thầm hướng về phía Alpha mà di chuyển. Đôi mắt với đợt tấn công dày đặc từ Khiêng Bia Huyết Thi, Alpha bình tĩnh rút Trục Phong Chi Kiếm, cánh tay nhanh chóng múa lên, với tốc độ cực nhanh tạo thành một bức tường gió vô hình.

Khiêng Bia Huyết Thi vừa đến gần đã bị cắt thành vô số mảnh vụn.

“Vô dụng, Khiêng Bia Huyết Thi không chỉ là vải vóc thông thường, chỉ cần có máu tươi bổ sung, nó sẽ tự động hồi phục!” Karl nhếch miệng cười, trong đôi mắt đỏ như máu lấp lánh ánh sáng, liên tục hỗ trợ Khiêng Bia Huyết Thi từ vòng xoáy xung quanh hấp thụ năng lượng, những mảnh vải bị cắt nát lập tức như có sinh khí, một lần nữa tụ lại.

Chỉ là không hiểu vì sao, những mảnh vụn này khi sắp tập hợp lại lại giống như bị cái gì đó cản trở, không thể phục hồi hoàn toàn.

“Trục Phong Chi Kiếm sắc bén, không dễ dàng gì để hồi phục đâu.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Trục Phong Chi Kiếm không chỉ sắc bén và có hiệu ứng ẩn nấp từ Trục Phong kết giới, gần như không có khả năng khác.”

Nhưng chính vì vậy, những vết thương do Trục Phong Chi Kiếm tạo ra cũng không thể hồi phục dễ dàng.

“Đáng ghét, tên này không có một con sủng thú nào bình thường sao?” Karl thầm mắng một câu, sau đó không do dự mở ra lực trường kỹ năng, huyết sắc lực trường lập tức lan ra xung quanh, không ngừng hấp thụ huyết dịch từ các nguồn xung quanh, khiến Khiêng Bia Huyết Thi dần trở nên đầy đặn.

Khi Khiêng Bia Huyết Thi biến đổi, đã cao khoảng năm mét, mạnh mẽ biến Alpha thành một cái tiêu khô lâu.

“Trong trạng thái này, chẳng ai có thể là đối thủ của Khiêng Bia Huyết Thi cả!” Sau thất bại lần trước, Karl tăng cường Khiêng Bia Huyết Thi, không chỉ có thể ảnh hưởng năng

lượng xung quanh mà còn có khả năng cường hóa sức mạnh các loại thuộc tính lên mức tối đa.

Giờ đây, Khiêng Bia Huyết Thi hoàn toàn có thể một quyền đập nát bất kỳ kẻ thù nào.

“Thật sự là tự tin...”

” Bạch Khải chép miệng, nhìn xung quanh lôi đài ngày càng vắng vẻ quân địch, nói: “Alpha, gần như đã đến lúc kết thúc công việc rồi, đợi chút nữa còn có vài trận thí luyện nữa.”

Ken kết ken kết. (Tốt, lão đại, vậy ta động thủ.) Nhận được lệnh từ Bạch Khải, hai chân Alpha cuối cùng rời khỏi chỗ đứng, nhưng Khiêng Bia Huyết Thi chỉ thấy Alpha giơ chân lên, lập tức hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt. Đây là tốc độ gì vậy! Tốc độ của Alpha ngay lập tức thu hút sự chú ý của không ít siêu phàm sinh vật, trong số đó có nhiều quân vương cao cấp, nhưng không ai có thể thấy rõ quỹ tích di chuyển của Alpha.

Một số sinh vật Đế Hoàng mặc dù thấy rõ động tác của Alpha, nhưng cũng không khỏi ngạc nhiên.

Là tốc độ một sinh vật sao? “Tốc độ nhanh thôi, nhưng động tác tấn công của người thực sự rất dễ bị đoán!” Khi thấy Alpha biến mất ngay tại chỗ, Karl tức giận gầm lên, Khiêng Bia Huyết Thi lúc này quơ bia đá tấn công về phía sau, xung quanh gió mạnh cuộn lên, hiển nhiên là dùng toàn lực.

Với tốc độ nhanh như vậy để tấn công, đương nhiên sẽ chọn sau lưng làm điểm tấn công, loại điều này đơn giản dự đoán có thể không làm khó được đôi mắt huyết mâu của Karl.

Bia đá nặng nề rơi xuống, sức mạnh không lồ làm lắc lư cả lôi đài.

Nhưng, không có đánh trúng Alpha.

Phốc! Sau đó, một âm thanh sắc nhọn vang lên, Khiêng Bia Huyết Thi cúi đầu nhìn, bất ngờ phát hiện lồng ngực của mình không biết từ lúc nào đã xuất hiện một vết thương dài nhỏ, ngay sau đó là vô số dòng tấn công từ các lưỡi gió đang tàn phá bên trong cơ thể.

“Chặc chặc...”

Biết chắc sẽ bị tấn công từ đằng sau mà vẫn quay lại, đây là đang giúp Alpha bớt việc à.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, Alpha nhanh chóng rút lại lực hút kiếm, một kiếm chém ngang, trực tiếp đánh Khiêng Bia Huyết Thi bay ra ngoài.

Chỉ là một con quân vương cấp thấp, vẫn chưa đủ để Alpha đối phó.

“Ai, đây chính là quân vương tiến hóa khô lâu mới trên đầu, Tử Vong Kiếm Quân sao? Quả nhiên rất đẹp trai!” Ngay lúc Alpha gợn gàng giải quyết Khiêng Bia Huyết Thi, Vương Xuyên đột nhiên từ một bên xông ra, tò mò quan sát Alpha từ trên xuống dưới, rồi đột ngột tung một quyền về phía Alpha.

Ken két ken két? (Lão đại, cái này người có thể động thủ không?) “Tùy ý, ngoại trừ Lý Húc Thăng, những người khác đều có thể đánh.”

Ken két ken két. (Rõ ràng rồi.) Alpha nhẹ gật đầu, nghiêng đầu tránh khỏi cú đâm của Vương Xuyên, đang định phản kích thì bỗng phát hiện điều gì đó, thân thể bản năng nhanh chóng trở về.

Hưu ~ Một xúc tu vô hình lướt qua bên cạnh Alpha, xuyên thẳng xuống mặt đất, sau đó, từng tiếng điện mờ mờ xuất hiện và hướng về phía Alpha lan tỏa.

“Vân Yên Sứ, lại còn có kỹ năng Lôi hệ sao?” Bạch Khải nhìn thấy có chút bất ngờ, trong khi Dịch Du giải thích: “Vân Yên Sứ bình thường sống ở vùng biển, nhưng khi bão tố đến sẽ tắm mình trong lôi điện trên bầu trời, nhưng chỉ có số ít mới có thể thu nhận thuộc tính Lôi Điện.

Vương Xuyên đã tốn không ít công sức để phát triển điều này.”

“Thì ra là thế, thuộc tính Thủy và Lôi, cũng coi là một sự kết hợp kinh điển.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, như thể cơ thể như mây kết hợp với lôi điện tấn công, những đòn tấn công vật lý thông thường từ sủng thú hầu như chỉ có thể bị đánh trúng.

Quả nhiên, sau khi thất bại ở đợt tấn công đầu tiên, Vân Yên Sứ không từ bỏ mà tiếp tục tấn công, những xúc tu vô hình cuốn theo lôi điện tấn công Alpha một cách điên cuồng, không hề cho thấy chút sức lực nào vì Bạch Khải là đồng minh.

Không chỉ vậy, toàn thân bị vân khí bao bọc, Vương Xuyên cũng mở ra kỹ năng chiến đấu tương tự, một quyền vung ra cũng mang theo lôi điện.

“Dịch bộ trưởng, Vương Xuyên cũng là người song thiên phú sao?” Dịch Du lắc đầu, nói: “Cũng không phải, chỉ là vì Vương Xuyên và Vân Yên Sứ có chung một huyết mạch, cộng thêm tính chất đặc trưng của Vân Yên Sứ, mới có thể phát huy ra hiệu quả này.”

Rõ ràng lại không đáng để cho người ta cảm thấy ưu thế.

Bạch Khải chép miệng, lại nhìn về phía lôi đài. Đối mặt với một người một súng phối hợp hoàn hảo, Alpha rõ ràng cảm nhận được chút áp lực, nhưng vẫn duy trì sự bình tĩnh, linh hoạt di chuyển trên lôi đài, lợi dụng lực của Vân Yên Sứ và Vương Xuyên để gián tiếp loại bỏ một số kẻ khiêu chiến.

Số lượng nhân sự còn lại trên lôi đài tiếp tục giảm sút.

“Tiểu Húc Thăng, hai đồng bạn của ngươi rất lợi hại.”

Dạ 6 nhìn thấy cảnh Alpha và Vương Xuyên đang truy đuổi nhau, không nhịn được nói.

“Không liên quan gì đến ta, ta sẽ dựa vào thực lực của mình để thu hoạch phúc lợi.”

Lý Húc Thăng quơ quơ song chùy, sau lưng đột nhiên xuất hiện một cái phù trận lấp lánh, một con muỗi toàn thân màu đen từ đó chậm rãi hiện ra, và không chờ mọi người phản ứng, nó lập tức bám vào Lý Húc Thăng.

“Minh Hà Muỗi? Ngươi thực sự chọn một con súng thú đỉnh cao.”

Dạ 6 thấy thế hơi ngạc nhiên, sắc mặt bình tĩnh dần thu hồi. ...

Dạ 6 bản thể là một con báo, hoàn toàn kế thừa sự nhạy bén và cảm giác nguy hiểm từ phụ thân là Vĩnh Dạ Huyết Đế thuộc họ mèo.

Và ngay sau khi Lý Húc Thăng kết hợp với Minh Hà Muỗi, Dạ 6 cảm giác sự nguy hiểm mạnh mẽ.

Bởi vì là nhân loại, sao tốc độ tăng trưởng nhanh như vậy? Ánh mắt Dạ 6 trở nên nghiêm trọng hơn, rồi biến thành một bóng mờ hướng về phía Lý Húc Thăng lao tới.

Ong ong ong... Âm thanh vỗ cánh của muỗi vang lên, Lý Húc Thăng lập tức có những động tác quỷ dị để né tránh đòn tấn công của Dạ 6, đồng thời vung một chùy, đánh bay Dạ 6 đang nhào tới.

Nhưng Dạ 6 cũng không hề thua kém, nhảy lên không trung, rồi trong không gian cường chế thay đổi hướng, lại hướng về phía Lý Húc Thăng lao tới.

“Lục tỷ, máu tươi điều khiển vẫn tinh tế như vậy.”

Dạ 29 không khỏi tán thưởng, đang chuẩn bị thưởng thức một chút cuộc chiến giữa hai người, đột nhiên nhìn thấy một cái đại chùy bất ngờ lao tới mình.

“Tên tiểu Húc Thăng này, lại còn làm đánh lén!” Vội vàng không kịp chuẩn bị, Dạ 29 đành phải giơ cao hai tay lên ngăn cản, nhưng chưa kịp phản kích, liền thấy Lý Húc Thăng lại đánh một chùy trúng vào Dạ 6.

“Lục tỷ, ngươi không sao chứ?” Dạ 29 nhanh chóng đỡ lấy Dạ 6, nhưng Lý Húc Thăng đã đến trước mặt bọn họ, hai cánh hùng hồn với uy lực bùng nổ rõ ràng là trong ý định loại bỏ cả hai.

Oanh! Nhưng đúng lúc này, một cột lửa bất ngờ từ bên cạnh lao tới, làm sức chú ý của Lý Húc Thăng bị phân tán, khiến cho Dạ 6 và Dạ 29 một lần sáng tạo cơ hội.

Lý Húc Thăng thấy thế lập tức thu hồi song chùy, nhìn về phía Bạch Khải đang cầm Bất Diệt Viêm Kiếm, bỗng ngừng đầu nhìn về phía Bạch Khải.

“Cái này, ta nói đây là một ngoài ý muốn, ngươi tin không?”

Chương 527:

Một kích quyết thắng thua! Bạch Khải im lặng gãi đầu, sau đó nhìn chằm chằm về phía Vương Xuyên với ánh mắt hung tợn.

Vừa rồi, Alpha và Vương Xuyên đã phối hợp rất ăn ý để tiêu diệt những đối thủ khác, vì vậy Alpha không còn giấu giếm sức mạnh.

Hắn quyết định sử dụng Bất Diệt viêm kiếm, chuẩn bị một đòn đánh bại Vương Xuyên ngay lập tức.

Nhưng kinh nghiệm thực chiến của Vương Xuyên hiển nhiên phong phú hơn nhiều so với Bạch Khải.

Ngay khi Alpha sử dụng Bất Diệt viêm kiếm, Vương Xuyên đã lợi dụng Vân Yên Sứ và thuộc tính nước, tạo ra một quỹ tích thiêu đốt, không chỉ gia tăng sức mạnh cho Alpha mà còn tấn công lên Dạ 6 và Dạ 29.

Về phần Vân Yên Sứ, hắn vẫn như cũ không bị thương.

“Thật không thoải mái khi bị người khác lợi dụng ngược lại...”

Bạch Khải cảm thấy khó chịu khi nhìn Vương Xuyên vẫn vui vẻ như ánh mặt trời.

Cuối cùng, hắn cũng hiểu tại sao trong tiểu thuyết, anime, hay màn ảnh, những nhân vật phản diện lại không thích những nhân vật chính vui vẻ.

Thực sự khiến người ta muốn đâm một cái.

Không chỉ Bạch Khải, mà cả Alpha cũng cảm thấy tâm trạng mình bị ảnh hưởng sau khi bị Vương Xuyên lừa.

Một cảm giác mãnh liệt dâng lên, thậm chí khiến cho mười hai thủ hộ giả cũng bị thu hút.

“Chiến ý mạnh mẽ, tiểu gia hỏa này rõ ràng là sinh ra để chiến đấu!” Thủ hộ giả Phục Ma Tôn Thần có phần thích thú với Alpha và tiếc nuối nói.

“Đáng tiếc, sức mạnh của ta không thích hợp với hắn.”

“Thật hiếm, võ công của người lại có thể coi trọng một sinh vật Quân Vương như vậy, có vẻ như ta có nguy cơ bị cướp mất rồi.”

Vĩnh Dạ Đế Quân đắc ý cười, năng lực bẩm sinh của Phục Ma Tôn Thần khắc chế vong linh, nếu giao Alpha cho hắn, chắc chắn sẽ có kết cục bi thảm.

Ngược lại, hắn cảm thấy sức mạnh của mình sẽ lợi hại hơn nhiều.

“Vong linh mà lại có thể điều khiển Bất Tử Điều hỏa diễm, phải chăng ta đã ngủ quá lâu rồi?” Quang chỉ thủ hộ giả - Cực Quang cự nhân - Fresnel bất ngờ lên tiếng, tỏ ra kinh ngạc với khả năng của Alpha.

“Cái này có gì lạ đâu, có thể nào là một con Bất Tử Điều hỏa sinh ra từ một vong linh?” Vĩnh Dạ Đế Quân không mấy quan tâm đến chuyện này, từ trước đến nay hắn đã không để tâm đến việc sinh sản loại này, chỉ cho rằng thiên phú của nó kém một chút mà thôi.

“Rồi rồi, nghiêm túc xem so tài đi, trận này sắp bước vào giai đoạn quyết chiến.”

Aletta chống tay lên cằm, nhìn ba người còn lại trên lôi đài với một nụ cười mỉa.

“Ui ui ui, chỉ là một trò chơi thôi mà, không cần thiết phải nghiêm túc thế chứ?” Vương Xuyên vẫn cười, nhưng mồ hôi đã lượn lướt trên trán, cho thấy trong lòng hắn không bình tĩnh chút nào.

Dù có nhìn thấy sức mạnh của Bạch Khải và thú sủng hắn, nhưng mục đích chính của Vương Xuyên vẫn là giúp Lý Húc Thăng đánh bại đối thủ.

Nhưng nhìn vẻ mặt của Alpha, hắn có lẽ đã sai lầm rồi? Ken kén ken kén. (Chiến đấu, chưa bao giờ là nói chơi.) “Đúng là đã đùa quá trớn rồi...”

Nụ cười của Vương Xuyên dần tắt, Vân Yên Sứ cũng quay trở lại trên đầu hắn, không ngừng rải mây che phủ.

Quả nhiên, trong tích tắc Vương Xuyên bị mây khói che đậy, hắn đã bất ngờ xuất hiện ngay sau lưng Alpha, kết hợp với

quyền sét từ mây để tấn công.

Thấy vậy, Alpha không quay người lại, hấn lập tức đưa một cánh tay để đỡ, nhưng sau khi tiếp xúc với thân thể của Vương Xuyên, hấn lại biến thành mây khói tiêu tán.

Sau đó, Vương Xuyên lại từ dưới chân Alpha chui ra, lần nữa phát động tấn công.

Không chỉ có vậy, khi mây mù lan rộng, xung quanh Alpha bắt đầu xuất hiện hình ảnh của Vân Yên Sứ và Vương Xuyên.

Nhờ vào khả năng xuyên thấu của Vương Xuyên, rất khó để phân biệt bản thể và phân thân của hấn. Đây là chiến thuật mà Vương Xuyên thường sử dụng, lợi dụng mây khói để ẩn mình rồi phối hợp với xuyên thấu để tấn công kẻ thù.

Trừ khi có thể giải quyết hấn ngay lập tức, nếu không hấn chỉ có thể bị đánh lén đến chết.

Trong mắt Alpha, ngọn lửa màu đỏ Hồng yêu chập chờn, tay hấn cầm Bất Diệt viêm kiếm vẫn đang bùng bùng cháy.

Nhiệt độ kinh khủng ấy khiến cả vùng không gian xung quanh cũng bị thiêu đốt, thậm chí làm màu máu gần đó biến thành làn sương mù.

Chưa kịp để ngọn lửa tàn đi, nhiều thứ đã bị thiêu khô.

Lửa, đối với sức mạnh máu tươi cũng có thể xem là khắc chế.

Mà Vân Yên Sứ cũng gặp nguy hiểm.

Theo nhiệt độ của Bất Diệt viêm kiếm ngày càng tăng, những phân thân của Vân Yên Sứ dần dần biến mất.

Vương Xuyên bỏ qua việc tấn công Alpha, âm thầm kéo ra khoảng cách.

Mặc dù hấn có thể duy trì trạng thái xuyên thấu để không bị tổn thương, nhưng muốn tấn công thì phải giải trừ thiên phú.

Căn cứ vào nhiệt độ xung quanh cơ thể Alpha, ngay cả khi hấn có một nửa huyết mạch sinh vật truyền kỳ, chắc chắn cũng không thể chịu nổi.

Hơn nữa, Alpha cũng đang gia tăng nhiệt độ của ngọn lửa, rõ ràng không có ý định cho Vân Yên Sứ cơ hội lật ngược tình

thế.

Cuối cùng, khi Alpha chuẩn bị xong, trong tay hắn Bất Diệt viêm kiếm đã hoàn toàn biến thành một thanh đại kiếm ngọn lửa, nhẹ nhàng vung lên, không gian xung quanh như sắp bị bóp méo.

Bất Diệt viêm, nhiệt độ vốn đã cao đáng sợ, nhưng trước đó Alpha lo lắng sẽ ngộ thương nên không thể không kiềm chế.

Giờ đây với sự có mặt của mười hai thủ hộ giả bên cạnh, hắn cuối cùng cũng có thể toàn lực thi triển kỹ năng này.

“Ta đầu hàng!” Nhìn Alpha cầm Bất Diệt viêm kiếm đang bốc cháy, Vương Xuyên thở dài, sau đó ôm Vân Yên Sứ chỉ còn lại một ít tro tàn, không chút do dự nhảy xuống lôi đài.

Nói đùa, nếu biết ngọn lửa của hắn cao đến vậy, thì dù có chết cũng không dám khiêu khích Alpha nữa.

Dù hắn đã từng đánh thắng những loài Quân Vương hỏa diễm, nhưng cũng không nhìn thấy con thú này lại có một thanh kiếm không nhúc nhích như vậy.

Tử Vong chi kiếm, đây mới là thực lực của hắn.

Khi thấy Vương Xuyên đầu hàng, ánh lửa trong mắt Alpha lóe lên, rõ ràng có chút không hài lòng, nhưng khi nhìn thấy Lý Húc Thăng đang lăn lộn sang bên kia, hắn lập tức chuyển mục tiêu.

Alpha đối đầu với Lý Húc Thăng.

“Chắc chắc chắc, thú sủng mạnh mẽ như vậy, các người nghĩ tiểu Húc Thăng có thể chiến thắng không?” Vương Xuyên đột ngột chui ra từ lòng đất, trên mặt lại hiện lên nụ cười tự tin như ánh mặt trời, hào hứng nhìn xuống nơi hai đối thủ đang giằng co, Alpha và Lý Húc Thăng.

“Đừng lùi bước trong chiến đấu, người có nghĩ là mình còn rảnh đi quản người khác sao?” Đàm Lang cau mày, xuất hiện lén lút sau lưng Vương Xuyên, bỗng nhiên đâm một quyền vào đầu hắn, sau đó kéo về vị trí của bọn họ. Đây có phải là Vương Xuyên với khả năng xuyên thấu không? Bạch Khải nâng mày, rất tò mò về khả năng của Đàm Lang, nhưng đột nhiên nhớ điều gì đó, lại nhìn về phía lôi đài.

Trận luyện tập này chủ yếu là để giúp Lý Húc Thăng nhận Huyết chi ban phúc, hiện tại chỉ còn lại Alpha và Lý Húc Thăng, về một khía cạnh nào đó, nhiệm vụ đã được hoàn thành.

Nhưng khi cảm nhận được chiến ý mãnh liệt từ Alpha, Bạch Khải do dự một hồi, vẫn không muốn để Alpha từ bỏ.

“Khụ khụ, Dịch bộ trưởng, nếu không để Alpha và Lý Húc Thăng đánh trước một trận rồi nhận thua, có phải sẽ tốt hơn không?” Không phải hấn nghi ngờ sức mạnh của Lý Húc Thăng, từ đầu trận đấu đến giờ, Lý Húc Thăng đã một mình đánh bại ba Quân Vương sinh vật, hơn nữa còn không dùng đến thú triệu hồi thứ năm.

Giờ đây hấn đang hợp nhất năm thú sủng, sức mạnh chắc chắn không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng Bạch Khải vẫn không cho rằng Alpha sẽ thua.

“Không sao cả, nếu như người để Alpha thua, Húc Thăng cũng sẽ không nhận Huyết chi ban phúc đâu.”

Dịch Du lắc đầu, có vẻ như hấn cũng không lo lắng về việc Alpha và Lý Húc Thăng chiến đấu.

“Thật sao? Nếu như thắng thì sẽ không bị coi là thất bại nhiệm vụ sao?” Bạch Khải nhìn Dịch Du với vẻ nghi ngờ, khi thấy hấn gật đầu, lập tức liên lạc với Alpha.

“Alpha, nghiêm túc đánh đi, không cần quan tâm đến nhiệm vụ.”

Khi nghe Bạch Khải nói vậy, tay Alpha cầm Bất Diệt viêm kiếm hơi run lên, sau đó bỗng nhiên biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, Lý Húc Thăng cũng có phản ứng, cả hai cùng lúc xuất thủ, huyết lôi song chùy và Bất Diệt viêm kiếm đã va chạm với nhau, tạo ra một cơn bão lôi và hỏa lớn, thậm chí lan đến cả những người xem ở dưới.

Tiếp theo, chưa kịp để mọi người bất ngờ, hai người lại biến mất, trên lôi đài chỉ còn lại những âm thanh va chạm ồn ã.

Hồng hồng hồng! Nhìn thấy hai người chiến đấu kịch liệt như vậy, các sinh vật siêu phàm đều riu rít phấn khởi, Hội Địa Đàng ngay lập tức ngập tràn âm thanh gầm rú sắc bén.

Sau một thời gian dài sống an nhàn ở Vườn Địa Đàng, họ đã trở nên lười biếng hơn.

Giờ đây, khi Alpha và Lý Húc Thăng chiến đấu, điều này một lần nữa đánh thức bản năng hoang dã trong họ.

“Có vẻ như trận tiệc tối năm nay được tổ chức đúng lúc.”

Aletta nhìn thấy vậy lộ ra một nụ cười hài lòng, đồng thời trong đầu nàng bắt đầu suy nghĩ liệu có nên bàn luận với những lão gia hỏa kia về việc tổ chức một hoạt động xây dựng đội ngũ không? Cuối cùng, sau một trận chiến nhường mắt chóng mặt, Alpha và Lý Húc Thăng cùng xuất hiện giữa lôi đài, kiếm và chùy va nhau, tạo ra sóng xung kích khổng lồ khiến không gian xung quanh biến dạng.

Thấy vậy, Vĩnh Dạ Huyết Đế liền quyết định thu hồi vòng xoáy bao quanh lôi đài.

Vòng xoáy này vốn là để tạo ra chút khó khăn cho những người này, xem liệu có thể đánh bại kẻ thù trong tình huống bị máu tươi không ngừng xói mòn.

Giờ đây, một người có thiên phú máu tươi Lý Húc Thăng, một người không có máu tươi như Alpha, vòng xoáy này đã không còn nhiều ý nghĩa.

Hắn cũng muốn xem xem, cuối cùng máu mạch của bản thân có mạnh mẽ hơn hay sinh vật xương cốt này mạnh mẽ hơn.

Sau một khoảng thời gian giằng co ngắn ngủi, Alpha và Lý Húc Thăng đồng thời kéo dài khoảng cách.

Mặc dù không sử dụng lực trường, nhưng cường độ chiến đấu cao như vậy cũng khiến cả hai hao tổn không nhỏ.

Alpha nhìn những vết rách trên cánh tay mình, ngẩng đầu nhìn Lý Húc Thăng cũng thở hồng hộc đối diện, ánh lửa trong mắt hắn sáng rực lên, trong khi mắt Lý Húc Thăng cũng sáng long lanh.

Chiến đấu như thế này, chính là điều họ mong muốn! Không hẹn mà gặp, Alpha nắm trong tay bốn thanh trường kiếm, trong khi Lý Húc Thăng với năm đầu đuôi máu cũng nhanh chóng quán quanh song chùy.

Cả hai như thể đang biến thành thực chất của chiến ý, bám lấy vũ khí của riêng mình.

Rõ ràng, cả Alpha và Lý Húc Thăng đều quyết định dồn hết sức lực vào một cú đánh cuối cùng!

Chương 528:

Thí luyện Hỏa chi Oanh! Một cỗ khí lẫm bất chợt quét qua toàn trường, theo sau là một tiếng nổ vang chói tai.

Alpha và Lý Húc Thăng giao đấu, sinh ra sóng xung kích đã vượt qua vận tốc âm thanh! “Tiểu Húc Thăng lúc nào lại trở nên lợi hại như vậy?!” Nhìn vào cuộc chiến với dư âm ảnh hưởng quanh đó, Vương Xuyên vô cùng kinh ngạc, các thành viên còn lại trong đội 0 cũng không khỏi bất ngờ.

“Người nghĩ rằng người sở hữu song thiên phú chỉ đơn giản là hơn một cái thiên phú thôi sao? Húc Thăng vốn tiềm lực mạnh hơn chúng ta, chỉ là bình thường không thể hiện ra ngoài mà thôi.”

Đàm Lang nhìn xuống đấu trường bị ngọn lửa và điện chớp che phủ, nói: “Húc Thăng đồng thời hợp nhất năm đầu sủng thú, lại cộng thêm điều khiển bằng máu tươi, giờ đây chiến lực của hắn đã đạt đến trình độ vô địch cùng giai.”

“Ngạc, vậy còn gia hỏa bên Bạch Khải thì tính là gì?” Vương Xuyên bất chợt chỉ về phía Bạch Khải, nếu nói Lý Húc Thăng hiện tại là vô địch cùng giai, vậy thì người đang đối đầu với Húc Thăng này tính là cái gì? Đàm Lang im lặng, trong lúc này ánh mắt mọi người đều bị cảnh tượng trên đấu đài thu hút.

Lúc này, đấu đài đã trở nên tan nát, ở trung tâm đấu đài, một bộ thủy tinh khô lâu kiêu hãnh đứng trên đó, tay cầm bốn thanh trường kiếm chỉ về phía xa.

Mũi kiếm chỉ về Lý Húc Thăng, đã bị đánh bay ra ngoài phạm vi đấu đài.

Lý Húc Thăng quỳ một gối trên mặt đất, năm đầu sủng thú máu của hắn đã hoàn toàn biến mất, bên cạnh là năm đầu sủng thú trong trạng thái không tốt.

“Là ta thua.”

Lý Húc Thăng nhìn năm đầu sủng thú của mình, đứng dậy, bình thản thừa nhận thất bại.

Cuộc chiến vừa rồi, cả hai bên đều không mở lực trường, chỉ là cứng đối cứng mà thôi.

Lý Húc Thăng nhận thấy được bản thân lực lượng có phần nhỉnh hơn Alpha, nhưng ở những phương diện khác thì lại kém xa.

Sau khi năm đầu sủng thú của hắn bị Alpha chém đứt, hắn biết rằng mình đã bại.

Bởi vì năm đầu sủng thú của hắn là do máu tươi của hắn tạo ra, mặc dù có thể giúp hắn tăng cường chiến lực, nhưng nếu như máu tươi bị tổn hại nặng nề, năm đầu sủng thú cũng sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ.

Thua là thua, Lý Húc Thăng cũng không tìm cách biện minh cho bản thân.

Thấy hai người như vậy, Vĩnh Dạ Huyết Đế đứng dậy từ chỗ của mình và nhảy xuống đấu đài.

“Nếu như ngươi thắng, vậy thì hãy buông lỏng tâm trạng, chuẩn bị tiếp nhận ân huệ của ta.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế không cảm thấy tiếc nuối về việc huyết mạch của mình bị tiêu diệt, trực tiếp ngưng tụ một quả cầu máu và định ném về phía Alpha.

Nhưng khi Vĩnh Dạ Huyết Đế có động tác, Alpha lại lùi về phía sau một bước, sau đó nhảy lên và trực tiếp trở về bên Bạch Khải.

“Thế nào, ngươi muốn từ bỏ ân huệ sao?” Vĩnh Dạ Huyết Đế thấy vậy mỉm cười nhạt, như thể đã đoán trước hành động của Alpha.

Bạch Khải gật nhẹ đầu, nói: “Không sai, chúng ta từ bỏ ân huệ, theo quy định, đúng không?” Dù cho Alpha đã đánh bại Lý Húc Thăng, nhưng theo quy định, nếu từ bỏ ân huệ thì có thể chuyển nhượng lại cho người đứng thứ hai, như vậy không làm khó Alpha, cũng sẽ hoàn thành ủy thác của Cục 13.

Cả hai đều có lợi! “Bình thường mà nói là như vậy, không chỉ vậy, ngươi còn có thể chuyển nhượng cho người không tham gia thi.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế mỉm cười tà ác, nói: “Nhưng ta thì không muốn...”

Nghe lời nói của Vĩnh Dạ Huyết Đế, Bạch Khải trên mặt cứng đờ, nhưng còn chưa kịp thương lượng với Dịch Du, Vĩnh Dạ Huyết Đế đã bất ngờ ném quả cầu máu vào cơ thể Lý Húc Thăng.

“Mới là lạ chứ.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế nhẹ nhàng nhảy lên, trở lại chỗ của mình, và khi Lý Húc Thăng hấp thụ quả cầu máu, máu tuôn trào như thác đổ, bao trùm hẳn và năm đầu sủng thú.

Ken két ken két. (Lão đại, ta cảm thấy mấy con sủng thú cấp bậc đều đang tăng lên nhanh chóng, mà mối liên hệ với Lý Húc Thăng lại càng ngày càng sâu.) “Trực tiếp tăng cấp?” Bạch Khải nhíu mày, nhìn Lý Húc Thăng bên dưới khí tức ngày càng mạnh, đột nhiên cảm thấy có chút hối hận.

Cảm giác quá thiệt thòi.

“Yên tâm, Cục 13 sẽ không để cho người thua thiệt.”

Dịch Du như có cảm giác đọc được suy nghĩ của Bạch Khải, mỉm cười đảm bảo với Bạch Khải, sau đó nhảy lên, tiến về phía Lý Húc Thăng, nhẹ nhàng vỗ vai hắn, Lý Húc Thăng lập tức biến mất tại chỗ.

“Ta sẽ đưa Húc Thăng đi nghỉ ngơi, thù lao ta sẽ tìm người thương lượng về sau.”

Nói xong, Dịch Du nhanh nhẹn xuyên qua đám thú, hướng phía Cục 13 chạy đi.

Trận đầu thí luyện Huyết chi, cứ như vậy mà kết thúc trong hình thức kịch hóa, các siêu phàm sinh vật tuy không hiểu vì sao Alpha lại từ bỏ ân huệ Huyết chi, nhưng nhớ đến cuộc chiến đặc sắc vừa rồi cũng nhanh chóng quên đi.

Ngược lại, một vài Ngự Thú sư có phần không vui với hành động của Bạch Khải.

Nhưng họ chỉ có thể âm thầm bất mãn.

Cục 13, hiệp hội, không ai có thể đối đầu với bọn họ, ngoài việc bất mãn, họ có thể làm gì? Huyết chi thí luyện đã qua,

ánh mắt họ hướng tới trận tiếp theo sắp diễn ra.

“Trận tiếp theo, để ta phụ trách.”

Hỏa chi thủ hộ giả - Hồng Liên Mị Ma đứng dậy, toàn thân bị hỏa diễm đỏ rực bao phủ, nhìn xuống đấu đài đã bị phá hỏng, hai tay nhanh chóng tạo thành hình chiếc Hồng Liên và thả xuống mặt đất.

Chỉ trong chốc lát, Hồng Liên nở rộ, đồng thời ngày càng lớn, nhanh chóng chiếm cứ vị trí trên đấu đài.

“Thí luyện Hỏa chi của ta rất đơn giản, các người chỉ cần bước vào bên trong cánh hoa của Hồng Liên, ai trở về vị trí đài sen đầu tiên sẽ thu được ân huệ của ta.”

Thí luyện của Hồng Liên Mị Ma so với Vĩnh Dạ Huyết Đế rõ ràng phức tạp hơn nhiều, nhìn số lượng cánh hoa, tổng cộng là ba mươi sáu cánh.

Nói cách khác, trong giây phút đó, Hồng Liên Mị Ma đã tạo ra ba mươi sáu tiểu thế giới? “Mười hai thủ hộ giả, thật không phải chỉ là lời nói suông.”

Bạch Khải nhìn hình bóng của Hồng Liên Mị Ma bị cánh hoa hỏa hồng bao trùm, sau đó một tay cầm lấy bên cạnh Trùng Thảo, trực tiếp ném xuống, nhanh chóng chiếm lấy một mảnh Hồng Liên.

Nhìn thấy hành động của Bạch Khải, các Ngự Thú sư và siêu phàm sinh vật khác cuối cùng cũng hồi phục sự nhận biết, tranh nhau nhảy vào Hồng Liên, chiếm giữ các cánh hoa còn lại.

Không lâu sau, ba mươi sáu cánh hoa đều đã được chiếm giữ, còn động tác chậm chân hơn một nhịp của siêu phàm sinh vật bị một lực lượng vô hình đẩy lùi lại.

Ba mươi sáu cánh hoa trình bày cho ba mươi sáu suất tham gia thí luyện.

Khi Hồng Liên Mị Ma thông báo quy tắc, thí luyện Hỏa chi đã chính thức bắt đầu! “Bạch Khải không chỉ không phải ra con sinh vật xương bên kia mà còn phái một con sủng thú thuộc hệ côn trùng? Đây là tự phụ quá mức, điên rồi?” Lilith nhìn thấy lại bất giác trào phúng, rõ ràng Alpha mời ra năng lực hỏa hệ

mạnh mẽ như vậy, kết quả Bạch Khải lại phái ra một con bị khắc chế bởi hỏa hệ, thật sự có chút điên khùng.

“Lilith, ta đã nói nhiều lần, đừng khinh thường một đối thủ đã đánh bại ngươi.

Nếu ngươi còn không nhớ, ta sẽ xem xét để xin tộc trưởng thu hồi danh hiệu Thiên sứ Thần tính của ngươi.”

Dean nhẹ nhàng liếc nhìn Lilith, khiến gương mặt nàng lập tức biến sắc, không dám nói thêm một câu nào.

Nàng rất rõ ràng Dean sẽ thực hiện câu nói này, nàng cũng nín nhịn, chỉ là khi thấy Bạch Khải xuất hiện, nàng không thể không chế được mình.

Có lẽ, chính là vì trước đây Gamma xé phán quyết Thiên sứ trước mắt nàng đã tạo ra kích thích quá lớn.

“Nhìn kĩ đối thủ của ngươi, sẽ rất có lợi cho sự phát triển tương lai của ngươi, đặc biệt khi Elis giao thủ với hắn...”

Dean nhìn về phía một người cũng đang chiếm lĩnh cánh hoa tương tự, chính là thẩm phán Thiên sứ, “Thủ lĩnh, ngươi thật sự chắc chắn muốn để ta tham gia trận này sao? Ta chỉ là một con côn trùng cùng thực vật thôi...”

Dù cho là côn trùng hay thực vật, đều có một chút bài xích với hỏa diễm, càng không nói đến quanh đây đều là những sinh vật tỏa ra nhiệt độ cao.

So với việc điều khiển bằng máu tươi, hỏa hệ rõ ràng là một sức mạnh chủ đạo, tương ứng những sinh vật siêu phàm cũng không nhiều. Đó cũng là lý do mà đứng ở đây, những sinh vật hỏa hệ quanh đây gần như đều thuộc cấp Quân Vương.

“Còn có Long...”

ngươi dù sao cũng có huyết mạch Thần Thoại cùng huyết mạch truyền kỳ, đừng quá sợ hãi.”

Thấy Trùng Thảo như vậy, Bạch Khải không khỏi thở dài, nói: “Kể cả ngươi có là côn trùng, ngươi còn có thể được xem là cái gì côn trùng? Thừa kế huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng, ngươi thực sự còn sợ lửa?” “Giống như, là đạo lý này?” Trùng Thảo nghe vậy có chút giật mình, lại tìm lại tự tin.

“Nghiem túc một chút, nếu như Hỏa chi huyết mạch không còn, Gamma cũng sẽ làm gì với ngươi, ta cũng không chịu trách nhiệm.”

Bạch Khải nói xong, Trùng Thảo lập tức run lên, toàn thân bùng nổ một cỗ chiến ý chưa từng có.

Không thể để Gamma bắt được mà nấu canh, phải cố gắng!
“Bạch Khải ngươi và sủng thú của ngươi đang nói chuyện gì vậy? Sao đột nhiên nghiêm túc như vậy?” Vương Xuyên bắt ngờ từ bên cạnh xông ra, nhìn thấy Trùng Thảo đang hưng phấn, nói: “Thật đáng chờ mong khi hấn và Diệp Qua đối mặt, không biết sẽ xảy ra chuyện gì.”

“Diệp Qua cũng là Hỏa hệ Ngự Thú sư sao? Epsilon nhất định không có hy vọng rồi.”

Bạch Khải thuận miệng khen lên một câu, nhưng sắc thái đó thật sự khiến người khác rất khó tin.

“Ha ha ha...”

Bạch Khải, ngươi thật là, nhưng ngươi cũng cần chú ý rằng không phải Diệp Qua đâu.”

Vương Xuyên nhếch mép, ánh mắt rơi xuống một thâm phán Thiên sứ bên cạnh.

“Gia hỏa này, thế nhưng đã áp đảo Diệp Qua nhiều năm liền.”

“Vương Xuyên, ngươi lại muốn cùng ta luyện tập sao?” Vừa dứt lời, Bạch Khải cảm nhận được cái nhìn lạnh lẽo từ bên cạnh quét qua, xung quanh nhiệt độ không khí giảm xuống nhanh chóng, hô hấp lập tức ngưng tụ thành sương băng. Đây là...

thiên phú băng hệ? Bạch Khải hơi kinh ngạc, thiên phú băng hệ lại có thể khế ước sinh vật hỏa hệ? Đây là sợ hãi nên tìm cách dập lửa sao? “A ha ~ Diệp Qua, ngươi thực sự rất nhiệt huyết, nếu như bộ trưởng thấy được, chắc chắn sẽ khen ta!”
Vương Xuyên xem ra không hề nhận ra Diệp Qua đang khó chịu, vẫn thao thao bất tuyệt nói về quá khứ của Diệp Qua và Elis, cho đến khi Đàm Lang lên tiếng mới ngừng lại một cách bất đắc dĩ.

“Rất đáng xem, bộ trưởng đã giao cho chúng ta nhiệm vụ, là phải tranh thủ thu hoạch toàn bộ ân huệ, cho nên hãy nghiêm túc lên nhé!”

Chương 529:

Thái Dương và lửa Cục 13 thật sự là rất tự tin, định tận dụng toàn bộ năng lực ban phúc sao? Nghe vậy, Bạch Khải nhướn mày nhưng không bận tâm lắm.

Dù chưa rõ hiệu quả cụ thể của ban phúc là gì, nhưng từ tình trạng của Lý Húc Thăng lúc trước, có vẻ như không tệ, nên việc Cục 13 nghĩ đến điều này cũng là điều bình thường. Đúng lúc đó, Hồng Liên bỗng nhiên bùng lên ngọn lửa rực rỡ, trên mặt cánh hoa ba mươi sáu con sủng thú lập tức tan biến.

“Chúng bị truyền tống vào trong cánh hoa à?” Bạch Khải thấy vậy, tinh thần đôi chút tỉnh táo lại.

Hắn nhận ra trên cánh hoa rõ ràng có hình ảnh của sủng thú và sinh vật siêu phàm.

Lúc này Trùng Thảo đã ở trong một vùng trời Hỏa Diễm, đối diện là một con Hỏa Diễm hùng sư đang dần hình thành.

“Phải chăng đây là cách để tấn cấp thông qua việc đánh bại sinh vật lửa?” Bạch Khải nhẹ nhàng xoa cằm, sau đó ra lệnh cho Trùng Thảo.

Trùng Thảo nghiêm túc, trập cánh một cái, hóa thân thành một mũi tên Kim Hồng xuyên thủng con hỏa sư.

Hỏa sư vừa nổ tung, nhưng ngay sau đó lại chia ra thành hai con hỏa sư giống hệt, lập tức chắn trước mặt Trùng Thảo.

“Vô hạn phân tách? Đó là một cuộc so tài về sức chịu đựng của sủng thú sao?” Bạch Khải lại xoa cằm, cảm thấy tình hình này hoàn toàn trong tầm kiểm soát.

Những người khác cũng nhanh chóng nhận ra cách thức kiểm tra của Hỏa chi thí luyện, bắt đầu điều chỉnh phương thức chiến đấu của riêng mình, chủ yếu là chọn cách tiết kiệm năng lượng.

Việc phân phối năng lượng hợp lý là một trong những khả năng quan trọng mà một sinh vật mạnh mẽ cần nắm giữ.

Tuy nhiên, tình huống này cũng chỉ kéo dài một thời gian ngắn, người khiêu chiến bên dưới Hồng Liên nhanh chóng

nhận ra điều kỳ lạ.

“Thủ lĩnh, tôi cảm thấy vừa rồi có một phần năng lượng tự dung biến mất.”

Trùng Thảo đã bao vây mười sáu con hùng sư, đang định thừa cơ tấn công để đánh bại những con Hỏa Diễm hùng sư chưa kịp hình thành, nhưng bất ngờ phát hiện một phần năng lượng của mình đã biến mất.

“Năng lượng biến mất?” Bạch Khải nghe vậy nhướng mày, như thể nghĩ ra điều gì, hắn cẩn thận xem xét ba mươi sáu cánh hoa có chứa sủng thú, cuối cùng tìm thấy mục tiêu của mình trên cánh hoa ở mặt đối diện Trùng Thảo.

Một con Hỏa Diễm hùng sư.

Con hùng sư này có tất cả lông tóc đều bị lửa thay thế, bốn chi thì đang dẫm trên lửa, quả thật rất uy phong nhưng lại có phần mệt mỏi.

“Hóa ra không phải là hỗn chiến, mà lại chỉ định đối thủ để chiến đấu sao?” Bạch Khải nhìn hùng sư đối diện, cũng do lửa ngưng tụ ra mà thành, lập tức hiểu rõ phương pháp thí luyện của Hỏa chi.

Hai vị trí đối diện sẽ hấp thụ giá trị năng lượng riêng của nhau từ phân thân lửa, cho đến khi một bên không còn năng lượng mới thôi.

Theo phản hồi của Trùng Thảo, có vẻ chỉ khi tiêu diệt phân thân lửa thì mới có thể rút năng lượng từ bản thể, và rõ ràng, càng về sau, lượng tiêu hao càng lớn.

Bạch Khải chép miệng, nói: “Epsilon, hãy tăng tốc độ tấn công lên, đừng cho đối phương có cơ hội tiêu hao năng lượng của ngươi.”

Dù đều là chọn cách không hao tổn năng lượng, nhưng theo quy tắc của Hỏa Liên, nếu đánh càng giữ vững, sẽ bị đối thủ tiêu hao sạch năng lượng sớm hơn.

Hùng sư đối diện Trùng Thảo cũng quá cẩn thận, bị Trùng Thảo liên tục tiêu hao lớn năng lượng, vì vậy đến giờ mới tiêu diệt được một phân thân.

Nói đơn giản rằng, đây chủ yếu là một cuộc chiến tiêu hao với tốc độ chiến đấu! “Hiểu rồi, thủ lĩnh!” Từ khi Bạch Khải nhận thức ra chân tướng của Hỏa chi thí luyện, Trùng Thảo nhanh chóng hiểu ngay, Thái Dương chi lực đậm đặc bao quanh cơ thể, dễ dàng xuyên thủng con hỏa sư vừa mới sinh ra.

Ngay sau đó, là sáu mươi bốn con...

Rống! Khi con hỏa sư bị tiêu diệt hết năng lượng, nó gầm lên một tiếng đầy frustration, rồi ngay lập tức bị truyền tống ra ngoài.

Thấy vậy, những sinh vật siêu phàm khác trong Hỏa Liên cũng nhanh chóng nhận ra vấn đề, thay đổi cách thức chiến đấu trước đó, bắt đầu tăng tốc độ tấn công đối thủ của mình.

Nhưng dù đã nhận ra quy tắc chiến đấu, ba mươi sáu con sủng thú trên võ đài vẫn nhanh chóng xuất hiện sự chênh lệch.

Bản thân phân thân mạnh yếu quyết định bởi tổng giá trị năng lượng của bản thể, việc đánh bại đối thủ và tốc độ tiêu diệt phân thân phụ thuộc vào cường độ tấn công của bản thân.

Chỉ có khi cả hai điều kiện đều đủ, mới có hy vọng chiến thắng Hỏa chi thí luyện.

Lửa, vốn là sự hài hòa giữa sự ôn hòa và sự bùng nổ.

“Cuối cùng cũng nhận ra chân tướng của Hỏa chi thí luyện.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế cười nhếch mép, nhìn về phía Hồng Liên Mị Ma, nói: “Hồng Liên, người đúng là đã lâu không ra ngoài, đám tiểu tử này không biết tính nóng nảy của người nữa.”

“Có thể vậy...”

Hồng Liên Mị Ma che miệng, cười nhẹ, nói: “Nhưng giờ mới chỉ là tầng thứ nhất, còn chưa thể hiểu rõ Hỏa chi thí luyện đâu.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế nhún vai, cười: “Chỉ có các người nghĩ ra những bài thí nghiệm phiền phức như vậy, một cuộc chiến đấu lại làm giảm bớt công việc.”

“Nhưng nhìn cái tình hình này, ta cảm thấy tên tiểu tử Bạch Khải kia có khả năng sẽ thắng.”

“Nhưng nói như vậy không phải dễ đâu, Borg gia tộc đúng là khá mạnh, còn có cả hậu duệ của con người.”

Chiến chi thủ hộ giả lắc đầu, nói: “Hơn nữa, Hồng Liên, đứa nhỏ, Đế Tâm Liên cũng đã vào sân.”

“Ai, thật sự là thêm thường các ngươi, nào giống ta, dòng dõi không nhiều, triển vọng thì lại chẳng có bao nhiêu.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế có chút ghen tỵ nhìn về phía Hồng Liên Mị Ma, nhưng Hồng Liên Mị Ma chỉ nhàn nhạt liếc nhìn hắn, nói: “Chỉ cần ngươi có trách nhiệm một chút, thì những hậu duệ của ngươi sẽ không đến nỗi tệ như vậy.”

“Trách nhiệm? Không thể nào.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế không mấy bận tâm khoát tay, với dáng vẻ định vinh danh cái gọi là mạnh nhất trong giới sủng thú, rồi bỗng nghĩ đến điều gì, hỏi Aletta.

“Đại tỷ, ngươi thấy ai tốt không?” “Tôi sao?” Aletta nghiêng đầu nhìn những sinh vật siêu phàm còn lại trên sàn đấu, nói: “Nếu buộc phải chọn, tôi đồng ý với Fresnel.”

“Có thể là Bạch Khải không?” Vĩnh Dạ Huyết Đế nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Có vẻ như tối nay tên tiểu tử này chắc chắn sẽ trở thành người nổi bật nhất trong Vườn Địa Đàng.”

“Sáng nhất? Đúng là một hình dung rất chính xác.”

“Finnier, hắn là bắt đầu ra ngoài một chút rồi.”

Trên Hồng Liên.

Theo Bạch Khải tìm ra phương thức thí luyện của Hỏa chi, một nửa siêu phàm sinh vật đã nhanh chóng bị loại ra ngoài, và những người chiến thắng liên tục xuất hiện đối thủ mới.

Cùng với một cây nến lơ lửng trên đầu họ.

“Thủ lĩnh, tôi cảm thấy cây nến này hình như liên kết với sinh mệnh lực của tôi.”

Trùng Thảo, là người đầu tiên đánh bại một sinh vật siêu phàm, ngay lập tức nhận ra cây nến kỳ lạ trên đầu mình, lập tức báo cáo với Bạch Khải.

“Cây nền có liên hệ với sinh mệnh lực? Hồng Liên Mị Ma cũng chơi đùa với sinh mệnh nền này à?” Bạch Khải không thể không cười lên, vừa rồi thiêu đốt là năng lượng giá trị, giờ lại thiêu đốt sinh mệnh lực, nếu cứ tiếp tục thì chẳng phải là tới lượt thiêu đốt tinh thần lực sao? “Vẫn nên chọn tốc chiến tốc thắng thôi, thiêu đốt sinh mệnh lực càng không thể kéo dài tiết tấu.”

Bạch Khải ra lệnh cho Trùng Thảo, lúc này Trùng Thảo lập tức tuân theo, nhìn vào con hỏa điều khổng lồ trước mặt, hai xúc tu bảy màu bất ngờ kéo dài ra, xuyên thủng thân thể con hỏa điều.

Dù năng lực dây leo của Trùng Thảo bị Lục Long Tự Nhiên chi lực phong tỏa, nhưng khả năng điều khiển thực vật của Trùng Thảo không có chút nào bị yếu đi, ngược lại nhờ nhiều Long thuộc tính mà lực công kích còn mạnh hơn một chút.

Hỏa điều bị thương, nhưng không tiêu tán như lần trước, chỉ là cây nền sinh mệnh trên đầu nó thiêu đốt nhanh hơn, ước chừng một phần năm cây nền đã trực tiếp biến mất.

Phát hiện sinh mệnh của mình đang bị uy hiếp, con hỏa điều tức thì gia tăng cường độ tấn công, phân thân đồng bộ phản ứng, gầm lên một tiếng, vô số hỏa cầu xuất hiện, tạo thành một cơn mưa lửa, bay thẳng về phía Trùng Thảo.

Thấy vậy, Trùng Thảo không thu hồi dây leo của mình, lắc đầu một cái, hai cây dây leo bảy màu như hai cây roi dài, múa lượn không ngừng, đánh tan từng viên hỏa cầu trên không trung.

Với Long thuộc tính và Thái Dương chi lực cùng lúc gia trì, hai cây dây leo của Trùng Thảo gần như miễn nhiễm với thiệt hại từ Hỏa hệ.

Như thể bị tấn công thất bại ảnh hưởng, hỏa điều càng thêm nổi giận, toàn thân lửa bùng cháy, dường như bỏ qua việc tấn công từ xa, chủ động tiến về phía Trùng Thảo.

Rõ ràng là định làm thức ăn cho côn trùng, mà giờ lại bị dồn đến mức này, thật sự là không thể tin vào mắt mình.

Nhìn thấy hỏa điều sắp cận chiến, Trùng Thảo lập tức thu hồi hai cây dây leo bảy màu, toàn thân phát ra ánh sáng vàng rực, Thái Dương chi lực được vận chuyển tới đa.

Thời gian như bị treo lại, không chỉ là với hỏa điều trên tuyến đối diện Trùng Thảo, ngay cả những người xem bên ngoài cũng cảm thấy lạnh gáy khi thấy một vòng mặt trời chậm rãi dâng lên, sau đó dần dần trở nên nóng rực.

“Thật đáng ghét...”

con gia hỏa này thừa hưởng huyết mạch Thần Thoại thật là quá thuần khiết.”

Cảm nhận được Thái Dương chi lực ngày càng mạnh mẽ từ phía dưới, Vĩnh Dạ Huyết Đế siết chặt áo choàng, che ánh nắng rực rỡ bên ngoài.

Dù không đến mức bị khắc chế, nhưng Vĩnh Dạ Huyết Đế lại thực sự thích đêm tối hơn.

Một bên khác, hỏa điều nhận ra sự bất thường, khi đến gần Trùng Thảo, nó cảm nhận rõ hơn sự nóng bỏng phát ra từ cơ thể Trùng Thảo.

Nó có thể sẽ bị thiêu chết sao? Hỏa điều tự cảm thấy suy nghĩ này thật buồn cười.

Hỏa hệ sinh vật bị thiêu chết, truyền ra ngoài không phải làm trò cười cho thiên hạ sao? Nghĩ đến đây, hỏa điều lại bùng nổ sức mạnh, không quan tâm đến việc chiến đấu bên mình, mà ngược lại chủ động chuyển năng lượng của mình sang phân thân bên cạnh.

Chỉ trong nháy mắt, hỏa điều bùng bùng ngọn lửa càng nóng, vốn dĩ đỏ rực bùng bùng giờ đã dần trở thành màu trắng. Ở phía bên kia, ánh sáng vàng trên cơ thể Trùng Thảo cũng phát ra lấp lánh, gần như không còn thấy rõ hình dáng của Trùng Thảo.

Cuối cùng, lúc Thái Dương và lửa chạm nhau, không có một cuộc nổ lớn như những người bên ngoài tưởng tượng, mà giống như sự hòa trộn giữa nước và sữa, ngọn lửa trắng bỗng nhiên biến mất trong ánh sáng kim sắc, không thể tạo ra một gợn sóng nào.

Nhật Luân Giáp Trùng đã được nhân loại cổ xưa tôn thờ như Thái Dương, còn những ngọn lửa bình thường thì sao có thể so sánh.

Quả nhiên, khi ánh sáng vàng giảm đi, Trùng Thảo hiện ra một cách hoàn hảo, không chút tổn hại, trạng thái còn tốt hơn trước.

Trong khi đó, toàn bộ năng lượng tập hợp từ phân thân hỏa điều đã không còn hình bóng.

Con hỏa điều như thiêu thân lao đầu vào lửa, giờ đây lại bị coi là nhiên liệu rồi.

Chương 530:

Học để mà dùng Trùng Thảo sinh ra nhiệt độ cao đã làm động lòng một số sinh vật siêu phàm khác trong Hồng Liên thế giới, khiến chúng bắt đầu lo lắng.

Một số khác thì lại bắt đầu dùng toàn lực.

“Đáng ghét, hỏa diễm của người này thật sự là lừa ư?” Một con Dung Nham Tích Dịch hung hăng thối lui ra khỏi Hồng Liên thế giới, thân thể đầy vết tích bị thiêu đốt.

Thế nhưng mà, vậy giáp bên dưới dường như lại bị đóng băng, tỏa ra những tia ý lạnh. Đối thủ của hắn chính là Sương Hỏa Kính, sủng thú của đội 0 Diệp Qua. ...

“Lại là Băng Diễm sao?” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm.

Việc có thể đồng thời gây ra tổn thương với cả băng và lửa đối với kẻ địch thì không phải ai cũng có thể chịu đựng.

Ngay sau khi Sương Hỏa Kính đánh bại đối thủ, Elis, thậm chí phân Thiên sứ, và Đế Tâm Liên cũng gần như đồng thời đánh bại các đối thủ của mình.

Sau đó, cùng với Trùng Thảo, bốn con sủng thú này tiếp tục phát động tấn công.

Cuộc thi nghiệm về lửa này chính là một cuộc đua tốc độ, ai đến được đài sen trước thì sẽ giành chiến thắng.

Chờ đợi chắc chắn là một hành động ngu ngốc.

Sau khi tiến vào vòng chiến đấu thứ ba, cho dù đã đánh bại đối thủ ở vòng hai hay không, tất cả các sinh vật siêu phàm đều có biểu hiện biến hóa, chuyển mình thành những ngọn nến song sắc và đồng thời theo hỏa diễm thiêu đốt, tinh thần lực cũng không ngừng tiêu hao.

“Quả nhiên, đây là một cuộc thi đua tốc độ đích thực, chậm một bước thì vạn bước chậm.”

Bạch Khải nhận thấy điều đó và hiểu ra.

Dựa theo xu thế hiện tại, có thể cạnh tranh với Trùng Thảo để giành phúc lợi cuối cùng, chỉ có ba sinh vật siêu phàm đó mà

thôi.

“Trùng Thảo, tăng tốc độ, dọn dẹp chiến trường.”

“Đã sớm chuẩn bị xong.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, nhìn vào trước mặt, kẻ địch vì đỉnh đầu ngọn nến song sắc đang thiêu đốt mà có chút nôn nóng, thậm chí đã ngủ thiếp đi.

Long Miên.

Một lượng lớn tinh thần lực từ Trùng Thảo tỏa ra, dễ dàng xâm nhập vào linh hồn kẻ địch, kéo hẳn vào giấc mộng.

Nhưng chưa dừng lại ở đó, sau khi đã thôi miên được một kẻ địch, Trùng Thảo mượn sức mạnh từ ngọn nến song sắc, bắt đầu ăn mòn các sinh vật siêu phàm khác trong Hồng Liên thế giới.

Một số sinh vật vốn đã tiêu hao nghiêm trọng năng lượng, sinh mệnh lực và tinh thần lực do chiến đấu kịch liệt, khi đối mặt Trùng Thảo lại bị lôi cuốn bởi Long uy và lực khí tức từ Thần Thoại, linh hồn phòng ngự của chúng gần như bị tan vỡ, bị ép buộc kéo vào giấc mộng do Trùng Thảo dặt nên.

Sau đó, những sinh vật siêu phàm trong giấc mộng bắt đầu ra tay đánh nhau, đỉnh đầu ngọn nến song sắc cũng nhanh chóng tan rã.

Cảnh tượng bên trong giấc mộng, do Trùng Thảo thao túng, càng trở nên tinh thần hơn.

Người dặt giấc mộng, hiển nhiên không thể chỉ đơn giản dặt giấc mộng.

Bởi vì sự can thiệp của Trùng Thảo, tiết tấu của cuộc thi lửa lại một lần nữa thay đổi, chỉ còn lại bốn sủng thú.

“Gia hỏa này, thật có thể nuôi dưỡng mỗi sủng thú mạnh mẽ như vậy sao!” Lilith, đã tỉnh táo lại, nhìn thấy tất cả mọi thứ đều bắt nguồn từ hành động kỳ quái của Bạch Khải, nhưng suy nghĩ Trùng Thảo có thể đồng thời ảnh hưởng đến nhiều sinh vật quân vương như vậy, cho dù ở trạng thái không tốt thì cũng thật sự đáng kinh ngạc.

“Có lẽ, đó chính là thiên phú của Bạch Khải.”

Dean như có điều suy nghĩ, nhìn vào Hồng Liên thế giới nơi mà Trùng Thảo đang đối mặt với Diệp Qua, nói: “Hãy để đội 0 giúp chúng ta xem Bạch Khải cuối cùng đạt đến mức nào.”

“Không ngờ lại nhanh chóng va chạm với đội 0 như vậy.”

Bạch Khải chép miệng, mặc dù biết rằng việc tranh đoạt phúc lợi chỉ là sớm muộn, nhưng so với điều đó, hắn muốn gặp thăm phán Thiên sứ hơn.

So với việc không biết phúc lợi có hiệu quả hay không, Bạch Khải muốn tin tưởng vào sức mạnh của cánh Thiên sứ, mặc dù không phải là một đôi, nhưng cũng tốt hơn là không có.

“Hy vọng Elis có thể giống như trong tiểu thuyết, là người không nhiều lời ác độc, tuyệt đối đừng bị loại sớm.”

Bạch Khải trong lòng âm thầm cầu nguyện, còn Diệp Qua dường như cũng không muốn lãng phí thời gian nói chuyện, trực tiếp chỉ huy Sương Hỏa Kính phát động tấn công.

Chỉ thấy Sương Hỏa Kính treo lơ lửng trên không trung, nhẹ nhàng rung động, một tia ánh sáng thủy tinh màu xanh lam đột nhiên quét về phía Trùng Thảo.

Răng rắc.

Chỉ trong chốc lát, Trùng Thảo đã bị bao phủ bởi một lớp băng sương dày, chưa kịp tránh thoát, một cơn nhiệt độ cao đã tràn vào bên trong cơ thể Trùng Thảo.

“Quả thật dùng ánh sáng để phát động kỹ năng ư? Thật sự là quá khó.”

Bạch Khải thấy thế không khỏi thầm chửi, rõ ràng là Băng Diễm, mà lại dùng ánh sáng để phát động kỹ năng, tránh né quả thực có chút quá khó khăn.

Nhưng vì vừa qua mộng cảnh được bổ sung mà không gì sánh được, Trùng Thảo tinh thần lực ngay lập tức đầy ắp, trong một khoảnh khắc bị đóng băng đã trực tiếp thiêu đốt Thái Dương Chi lực để hóa giải lớp băng, rồi trùng cánh mở ra, lập tức đến trước mặt Sương Hỏa Kính.

Tuy nhiên, Sương Hỏa Kính dường như đã có chuẩn bị từ trước, không chút do dự lùi lại, để lại vô số lớp băng sương kính trên đường đi của Trùng Thảo.

Có thể tưởng tượng, chỉ cần Trùng Thảo va chạm vào những lớp băng sương kính đó, chắc chắn sẽ bị Băng Diễm tổn thương.

Không chỉ vậy, Sương Hỏa Kính khi kéo dài khoảng cách với Trùng Thảo còn một lần nữa bắn ra từng tia ánh sáng, nhưng không nhắm vào Trùng Thảo mà bắn về phía những lớp băng sương kính ở phía trước. Ánh sáng chỉ được phản xạ qua lại giữa vô số lớp băng sương, hoàn toàn không thể đoán được vị trí có thể phát động công kích của ánh sáng, mà quỹ tích này càng khiến cho Sương Hỏa Kính không ngừng tạo ra thêm lớp băng sương kính càng thêm khó nắm bắt.

Thấy vậy, Trùng Thảo quyết định ngừng lại, lơ lửng trên không trung, dường như muốn bỏ qua việc giãy dụa.

Nhưng Diệp Qua lại trở nên cảnh giác, nhanh chóng gia tăng tần suất tấn công của Sương Hỏa Kính.

Ong ong ong... Âm thanh chấn động từ đôi cánh chuyển từ xa, thỉnh thoảng cao thỉnh thoảng thấp, thậm chí khiến cho một số sinh vật quân vương cảm thấy khó chịu, còn thấp thì nhẹ nhàng như muỗi bay lượn, không gây tiếng động.

“Gia hỏa này, không phải là dự định...”

Diệp Qua đại khái hiểu ra, vừa định khiến Sương Hỏa Kính cảnh giác, thì lớp băng sương kính quanh Trùng Thảo bắt đầu vỡ vụn dần dần, và tốc độ vỡ vụn càng lúc càng nhanh, thậm chí còn nhanh hơn cả tốc độ mà Sương Hỏa Kính tạo ra.

“Học tốt Toán Lý Hóa, đi khắp thiên hạ không sợ hãi, xem ra những ngày này Trùng Thảo không phải chỉ tạo mộng cảnh vô ích, đều đã học được cách dùng cộng hưởng.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng khẽ gật đầu.

Việc cưỡng ép đột phá không thông minh như vậy, mà có thể dùng cách này chính là phương pháp tốt nhất.

Là một con sủng thú thành thực, Trùng Thảo nên hiểu được chiến thuật của bản thân mà không phụ thuộc vào chỉ lệnh của Ngự Thú sư.

Trùng Thảo phát động tấn công.

Sau khi lớp băng sương kính vỡ vụn, Trùng Thảo đã tiến hành tấn công của mình, ngay trước khi Sương Hỏa Kính kịp phản ứng, đã trực tiếp phá qua đến trước mặt đối phương, bảy cái xúc tu cũng trước một bước quất vào mặt kính.

Răng rắc...

Mặt kính vỡ vụn, nhưng Sương Hỏa Kính lại không có ý định lùi bước, mà ngược lại còn mượn sức mạnh từ bảy cái xúc tu để quay người một cái, lộ phần lưng của mình ra trước mặt Trùng Thảo.

Chỉ trong chốc lát, ánh lửa lóe lên, Sương Hỏa Kính vốn tràn ngập khí tức băng sương bỗng nhiên thay đổi hoàn toàn, quanh thân lập tức bốc cháy lên ngọn lửa kim sắc.

Nhìn qua, dường như giống với Thái Dương Chi lực của Trùng Thảo.

“Đa tạ người, Sương Hỏa Kính lần đầu tiên có được hỏa diễm mạnh mẽ như vậy.”

Diệp Qua hiếm khi chủ động mở miệng cảm ơn Bạch Khải, nhưng vẻ ngoài này lại không nhìn thấy một chút ý tứ cảm ơn nào.

“Lại có thể phục chế hỏa diễm thuộc tính của đối thủ? Trang bị hệ sủng thú cũng thật sự là quá mức bá đạo.”

Bạch Khải chép miệng, một bên có thể đồng thời đóng băng và thiêu đốt, một bên lại có thể phục chế hỏa diễm thuộc tính của đối thủ.

Trình độ chiến lực của Diệp Qua lúc này so với Vương Xuyên còn cao hơn nhiều.

Tuy nhiên, việc phục chế Thái Dương Chi lực thì chắc chắn không dễ dàng như vậy...

Khi thấy Sương Hỏa Kính lại có thể phục chế Thái Dương Chi lực của bản thân, Trùng Thảo cũng có chút bất ngờ, đang định tiếp tục tấn công, thì Sương Hỏa Kính đã nhanh chân trước, trực tiếp bắn ra một tia xạ tuyến kim sắc.

Thái Dương chi lực + kính quang, sự hợp nhất của hai loại thuộc tính đã tạo ra một tia xạ tuyến kim sắc có sức xuyên

thấu mạnh mẽ, làm vỡ ra một cái hố trên nền Hồng Liên thế giới.

Trùng Thảo thấy vậy không khỏi giật mình, định kéo dài khoảng cách thì lại bất ngờ nhớ đến những gì Bạch Khải đã chỉ cho mấy con sủng thú tạo nên những hình tượng trong mộng cảnh.

“Đối mặt với công kích từ xa của kẻ địch, hẳn là phải rút ngắn khoảng cách?” Trùng Thảo có chút hoang mang, bản năng lại lần nữa rút ngắn khoảng cách giữa mình và Sương Hỏa Kính, vừa kịp tránh được tia xạ tuyến thứ hai của Sương Hỏa Kính.

Chỉ có điều, cũng chính bởi vậy mà động tác của Sương Hỏa Kính đã hoàn toàn bại lộ trước mắt Trùng Thảo.

“Thủ đoạn chiến đấu của lão đại thật sự có hiệu quả!” Trùng Thảo linh hoạt tránh đi những tia xạ tuyến kim sắc, dòng Thái Dương chi lực bám chặt vào bảy cái dây leo, một mạch trói chặt Sương Hỏa Kính, buộc hắn phải đổi hướng, sau đó Thái Dương chi lực toàn lực bộc phát, rõ ràng là có ý định một kích tiêu diệt Sương Hỏa Kính.

“Vô dụng, nếu như ngươi làm vậy chỉ khiến Sương Hỏa Kính trở nên càng mạnh mà thôi.”

Diệp Qua thấy thế lắc đầu, hiển nhiên đã định ngăn cản hành động của Bạch Khải, nhưng rất nhanh đã nhận được một cổ tin tức đau đớn từ Sương Hỏa Kính.

Nóng! Thật nóng! Đây là lần đầu tiên Diệp Qua nghe thấy Sương Hỏa Kính phản kháng lại hỏa diễm mà hắn phục chế, và cổ kháng cự này đã sắp đến mức khó kiểm soát.

“Phục chế Thái Dương, thật sự khiến ngươi không thể nào tưởng tượng nổi.”

Bạch Khải nở một nụ cười đầy tự mãn, búng nhẹ ngón tay, Trùng Thảo tích sức xong Thái Dương chi lực ngay lập tức phun ra từ miệng, biến thành một sợi kim tuyến trực tiếp xuyên thủng lớp kính của Sương Hỏa Kính.

Lần này, Sương Hỏa Kính không thể tiếp tục như trước mà chỉ biết xoay chuyển mặt kính, đầu ngọn nến song sắc đã thiêu đốt sạch sẽ, bị ép buộc truyền tống ra ngoài.

Học để mà dùng, sự áp dụng Thái Dương chỉ lực thực sự hiệu quả hơn rất nhiều so với cách dùng bạo lực như trước.

Quả nhiên, tri thức mới là sức mạnh sản xuất số một.

Khi nhìn thấy khoảng cách đến đài sen ngày càng gần, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó trong lòng đầy mong đợi nhìn về phía thẩm phán Thiên sứ và Đế Tâm Liên đang chiến đấu.

Thẩm phán Thiên sứ là một sinh vật Thần Thoại, mà Elis trong lần chiến đấu trước đã che giấu thực lực, không biết lần này sẽ phát huy ra sao.

Tuy nhiên, mặc dù những bất ngờ không ngờ được gọi là như vậy, nhưng vẫn là điều khó nắm bắt.

Thẩm phán Thiên sứ, đã thua.

Chương 531:

Kiểm từ Nghiệp Hỏa Bạch Khải hơi ngạc nhiên khi thấy cảnh tượng này, trong khi Lilith lại thể hiện rõ sự khó tin.

“Elis thật sự thua sao?” Dù bọn hắn vẫn đang bình luận về trận đấu, nhưng Lilith biết rõ thực lực của Elis vượt xa hắn rất nhiều.

Giờ đây, Elis lại bại dưới tay một con sinh vật siêu phàm mà vẫn chưa được kể ước, điều này thực sự nằm ngoài sự chấp nhận của nàng.

“Đầu kia, Đế Tâm Liên, có lẽ là đã kế thừa huyết mạch Hồng Liên Mị Ma.”

Dean nhìn sâu vào Đế Tâm Liên, lúc này nó vừa nuốt lấy hỏa diễm từ thâm phán thiên sứ, không những không bị thương tổn mà còn như được ăn thuốc bổ, sức mạnh tăng lên rõ rệt. ...

“Bọn thực vật này mà lại lấy lửa làm thức ăn, đây có phải là thụ vệ giả ở hậu kỳ hay không?” Bạch Khải tự lẩm bẩm, không ngờ thâm phán thiên sứ lại gặp phải bất lợi.

Không biết tại sao, hắn bỗng cảm thấy có chút ghét bỏ cánh thiên sứ.

“Ôi, người Hồng Liên mà thắng cả những con chim kia, thật đáng ghen tị!” Vĩnh Dạ Huyết Đế lộ vẻ tham lam, tiếc nuối không thể ngay lập tức đoạt Đế Tâm Liên làm cho mình.

“Chỉ là thuộc tính khắc chế thôi.”

Hồng Liên Mị Ma chỉ nhàn nhạt cười nói, “Nhưng việc nuốt lửa từ thâm phán thiên sứ cũng là một sự tăng trưởng không nhỏ cho Đế Tâm Liên.”

“Ôi...”

Nếu Hồng Liên mà hành động như vậy trong lời nói của con người thì đúng là quá phàm!” Vĩnh Dạ Huyết Đế nhếch miệng, bắt đầu quan tâm đến những thực vật còn lại trong Vườn Địa Đàng, không biết có thể nuôi dưỡng được Đế Tâm Liên như vậy hay không.

“Chắc không có, cái thiên phú này có vẻ như đã biến mất từ lâu rồi.”

“Bất quá, ta vẫn cảm thấy đầu côn trùng kia sẽ thắng.”

Quang chi thụ vệ giả lên tiếng lần nữa, lời nói mang theo thiện cảm đối với Trùng Thảo, một con cự nhân Cực Quang, Fresnel luôn có một thiên hướng tốt với Trùng Thảo, sức mạnh từ mặt trời, hẳn nghĩ rằng sẽ không thua.

“Nhưng mà, nếu Đế Tâm Liên nuốt được sức mạnh từ mặt trời, thì đầu côn trùng kia chắc chắn không còn cách nào để thắng.”

Chiến chi thụ vệ giả lắc đầu, mặc dù Trùng Thảo có năng lực mạnh mẽ, nhưng chỉ cần sử dụng kỹ năng thuộc tính lửa, thì không thể tránh khỏi bị Đế Tâm Liên nuốt chửng.

Khi đó, kết quả đã rõ ràng.

“Có thể vậy, hãy đợi xem kết quả thi đấu.”

Hồng Liên Mị Ma cười cười, dường như không mấy để tâm đến kết quả của cuộc chiến.

Cùng lúc đó, Đế Tâm Liên và Trùng Thảo cuối cùng đã đối đầu.

Sau khi nuốt lấy hỏa diễm từ thâm phán, bên trong Đế Tâm Liên cũng nhiều thêm một chút công kích linh hồn, trước đây chỉ âm thầm phát động mộng cảnh thì giờ đã hoàn toàn khác.

Trùng Thảo có chút nóng lòng, thấy Đế Tâm Liên càng lúc càng mạnh mẽ, hẳn quyết định ra tay trước.

“Sách, nóng lòng quá.”

Bạch Khải nhú mày, chiếm ưu thế trước tiên là điều tốt, nhưng Đế Tâm Liên không phải loại đối thủ có thể thành công chỉ bằng sự lén lút.

Quả nhiên, khi thấy Trùng Thảo lao tới, Đế Tâm Liên đột nhiên phun ra một lớp nham tương nóng rực từ cánh hoa, chắn ngang trước mặt Trùng Thảo như một thác nước.

Trùng Thảo không thể tránh, nhưng nhờ có sức mạnh từ mặt trời bảo vệ, hẳn vẫn vượt qua được lớp nham tương.

Tuy nhiên, chỉ vì điều này mà Đế Tâm Liên đã tạo ra một khoảng cách giữa hai bên, liên tục ném lửa về phía Trùng Thảo. Điểm mạnh nhất của Đế Tâm Liên không chỉ ở khả năng nuốt chửng các loại hỏa diễm để tăng sức mạnh mà còn có thể tái hiện lại những hỏa diễm mà nó từng hấp thu.

Có thể nói, nếu một ngự thú sư khế ước được Đế Tâm Liên, nghĩa là họ đã có một con thú cưng với toàn bộ khả năng kỹ năng từ các loại hỏa diễm khác nhau.

Lúc này, nhiều ngự thú sư đã bắt đầu chú ý đến Đế Tâm Liên.

Nhìn thấy Đế Tâm Liên không ngừng phun ra hỏa diễm, Trùng Thảo càng thêm nản lòng, hần lập lại chiêu trước, một lần nữa sử dụng Thái Dương xạ tuyến vừa mới học được.

Màu sắc đậm đặc của Thái Dương xạ tuyến cắt đứt vài cánh hoa của Đế Tâm Liên, nhưng không gây được thương tổn nghiêm trọng, chỉ để lại một vết thương lửa vàng.

Sau đó, những ngọn lửa này liền bị Đế Tâm Liên hấp thu ngay lập tức.

“Thái Dương chi lực đã bị hấp thu, lần này Bạch Khải chắc thua.”

Dean thấy thế lắc đầu, thực tế Đế Tâm Liên với sinh vật thuộc hỏa hệ cực mạnh, giờ thêm cả thuộc tính tinh thần từ phẩm phán thiên sứ, khiến Trùng Thảo gần như không thể thắng.

Quả thật, sau khi hấp thu hỏa diễm đó, Đế Tâm Liên ngay lập tức tấn công mạnh mẽ, đám hỏa diễm màu vàng kim trên Đế Tâm Liên trong tay đang điều khiển như những đoá sen đang từ từ bay xuống, nhiệt độ cao đến mức khiến Trùng Thảo cũng có chút e ngại.

“Đáng ghét, ta không muốn bị nấu chín đâu!” Trùng Thảo âm thầm cắn răng, nhìn thấy trên không trung có càng nhiều Kim Liên, hần đột nhiên như mất kiểm soát, vội vã xông về phía Đế Tâm Liên.

“Quá kích động rồi.”

Đàm Lang cũng lắc đầu, đã có thể đưa ra đánh giá.

Hần quá rõ ràng cái bẫy này, nhưng lại chủ động lao vào như vậy, trận này thua chắc rồi.

Không cần chờ lâu, ngay khi Trùng Thảo vừa chạm vào Đế Tâm Liên, một đóa Hồng Liên từ dưới đất đột nhiên xuất hiện, nuốt chửng Trùng Thảo, rồi bay lên khỏi người Đế Tâm Liên, khiến năng lượng trên người Trùng Thảo bị ép xuống.

“Hồng Liên, cái Đế Tâm Liên này không phải là người và cỏ bắt ruồi gieo trồng sao?” Vĩnh Dạ Huyết Đế nhìn Bạch Khải với chút đồng cảm, nhưng phát hiện trên mặt Bạch Khải không có chút thất vọng nào, ngược lại còn hiện lên một nụ cười gian xảo.

“Quả nhiên đã bị lừa rồi, lại để cho một con côn trùng như thế tiến gần đến mình, vai trò thợ săn và con mồi chưa chắc đã rõ ràng.”

Bạch Khải nhếch miệng cười một cái, đúng lúc đang điên cuồng bức Trùng Thảo vào Đế Tâm Liên thì đột nhiên Đế Tâm Liên cứng đờ, có chút đau đớn bị kẹt.

Khả năng của Trùng Thảo không chỉ có Đại Nhật và mộng cảnh.

“Gia hỏa này, thật sự rất xảo trá.”

Aletta tỏ ra thích thú, nhìn Đế Tâm Liên trên người không ngừng phun ra côn trùng, Hồng Liên Mị Ma cảm nhận được điều không ổn, lập tức đứng lên.

“Đế Tâm Liên nhận thua, cuộc tranh tài có thể kết thúc.”

Hồng Liên Mị Ma nhẹ nhàng vung tay, Trùng Thảo ngay lập tức xuất hiện ở giữa đài sen, trong miệng còn ngậm một viên tâm sen chưa kịp nuốt xong.

“Thủ lĩnh, đã vậy mà kết thúc rồi sao?” Trùng Thảo tiếc nuối, hắn còn chưa kịp ăn được Đế Tâm Liên cơ mà, sao mà lại kết thúc nhanh như vậy.

“Không phải đâu, người còn đánh để ăn sao?” Bạch Khải trợn mắt, mặc dù Trùng Thảo chưa thực sự giỏi lắm nhưng Đế Tâm Liên vẫn là sinh vật siêu phàm đã sống lâu ở Vườn Địa Đàng, căn bản không thể nhìn ra được.

Tiếc là, nếu điều này xảy ra ở bên ngoài, Trùng Thảo còn có thể được bổ sung thêm.

“Hỏa chi thí luyện, là người thắng, chờ tiếp nhận ân phúc từ ta.”

Hồng Liên Mị Ma đơn giản kiểm tra thương tích của Đế Tâm Liên, rồi chuẩn bị ban phúc cho Trùng Thảo, nhưng Trùng Thảo sớm đã chuẩn bị, ngay lập tức né tránh.

“Xin lỗi, ân phúc không phải là của ta.”

Trùng Thảo bay về phía Bạch Khải, sau đó một mặt miễn cưỡng bị Bạch Khải đẩy xuống.

Ken kết ken kết. (Lão đại, đây là Epsilon thắng được, hãy để hắn đi.) “Đừng khách khí như vậy, dù sao các người cũng không định tham gia tranh đoạt tài nguyên, vậy thì cứ nghe theo sự phân phối của ta thôi.”

Bạch Khải vẫy tay về phía Hồng Liên Mị Ma, nói: “Hỏa chi thụ vệ giả, làm phiền ngài ban phúc cho hắn.”

Hồng Liên Mị Ma thấy vậy có phần nhú mày, nhưng không nói thêm gì nhiều, chỉ vẫy tay, lửa trên đài lập tức được thu hồi, sau đó nhanh chóng hòa vào trong cơ thể của Alpha.

Chỉ trong chốc lát, ngọn lửa màu đỏ sậm bắt đầu cháy rực, bao trùm cả cơ thể Alpha, Thủy Tinh Cốt thậm chí xuất hiện một chút gần tan chảy.

Người chắc chắn đây là ân phúc chứ không phải là sự trả thù ác ý chứ? Thấy vậy, Bạch Khải không khỏi giật mình, đang định thu hồi Alpha vào không gian ngự thú để giúp đỡ tiến hóa thì thấy Alpha đột nhiên rút ra Bất Diệt viêm kiếm, bắt đầu có ý thức dẫn dắt hỏa diễm từ Hồng Liên về phía Bất Diệt viêm kiếm.

Dần dần, ngọn lửa trên người Alpha đều tụ lại đến Bất Diệt viêm kiếm, hỏa diễm Yêu Hồng và đỏ sậm quán lẫn vào nhau, dường như cố gắng nuốt lẫn nhau nhưng lại không ai làm gì được đối phương.

Thấy vậy, khí tức màu đen trên người Alpha bỗng nhiên bộc phát, sức mạnh của Tử Vong chi lực được Alpha điều khiển bao bọc hai loại hỏa diễm từ Bất Diệt viêm kiếm vào trong.

Cuối cùng, hỏa diễm trên Bất Diệt viêm kiếm hoàn toàn biến mất, thay vào đó là một thanh trường kiếm màu đỏ sậm.

Hấp thu thành công rồi sao? Nhìn Alpha trong tay đang cầm thanh kiếm hoàn toàn mới, đôi mắt Bạch Khải sáng lên, sau đó hắn cảm thấy trong đầu tràn vào một cỗ thông tin hoàn toàn mới. ...

Lại là một kỹ năng kiếm cấp siêu phàm! Bạch Khải mỉm cười, mặc dù chưa thử nghiệm hiệu quả của Kiếm từ Nghiệp Hỏa, nhưng dựa vào Trục Phong chỉ kiếm, suy tính cũng không đến nỗi yếu đi.

Ba cái siêu phàm kỹ năng, cảm giác Alpha đang đứng giữa các giai cấp, thực sự không thể thua.

“Gia hỏa này, vậy mà dùng phương pháp bạo lực như vậy để tiêu hóa ân phúc của ta?” Nhìn thấy Alpha làm như vậy, Hồng Liên Mị Ma vốn không vui vì Trùng Thảo làm tổn thương Đế Tâm Liên, không khỏi bật cười, ngược lại có phần thưởng thức.

“Tiểu tử này, sẽ không phải định tạo nên bốn thanh kiếm từ thú cưng của hắn chứ, điều này thật sự không có lợi cho việc tôi luyện sau này.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế có chút nhú mày, mặc dù thấy Alpha chiếm ưu thế với Tử Vong chỉ kiếm, nhưng các thanh kiếm khác cũng không yếu.

Tham lam thường dẫn đến thất bại, lý do này ở đâu cũng đúng.

“Vĩnh Dạ, ngươi lo lắng quá rồi, nếu có vấn đề, ngươi cho rằng tên kia sẽ ngồi yên mặc kệ sao?” Aletta cười, nhìn Alpha với sức mạnh mới mẻ cùng một Bạch Khải đầy đắc ý, nói:

“Tiếp theo, ai trong số các ngươi sẽ thi đấu? Nếu lại bị tiểu tử này đoạt đi ân phúc, mặt mũi của Vườn Địa Đàng cũng sẽ không giữ được.”

Chương 532:

Ngừng chiến để lấy chiến “Ta sẽ ra tay.”

Phục Ma Tôn Thần đứng dậy, cởi bỏ cây kiếm vàng khổng lồ đang gác sau lưng, và liền ném mạnh xuống lôi đài.

Oanh! Cây kiếm rơi xuống đất, phát ra một tiếng nổ lớn, khiến mặt đất xung quanh nứt vỡ như mạng nhện, ngay cả Vườn Địa Đàng cũng rung chuyển dữ dội.

“Rốt cuộc thanh kiếm này nặng bao nhiêu vậy...”

Nhìn thấy Phục Ma Tôn Thần chỉ đơn giản dùng sức mà đã gây ra sự tàn phá như thế, bất kỳ sinh vật siêu phàm hay Ngự Thú sư trong Vườn Địa Đàng cũng đều ngẩn ra, không nói nên lời.

Bọn họ thấy rõ ràng, Phục Ma Tôn Thần vừa rồi không hề dùng sức, tức là sự tàn phá hoàn toàn do trọng lượng của cây kiếm gây nên.

Có ai có thể ngăn cản một cú đánh từ cây kiếm khổng lồ này của Phục Ma Tôn Thần không? Phục Ma Tôn Thần đưa tay vỗ ra, một đạo chưởng ấn màu vàng kim rơi xuống cây kiếm, lập tức khiến cây kiếm phát ra hào quang rực rỡ, nhanh chóng tạo thành một cánh cửa lớn màu vàng trên không trung.

“Nội dung thí luyện rất đơn giản, chỉ cần sống sót ra ngoài là được.”

Khi Phục Ma Tôn Thần nói ra những lời này, nhóm sinh vật siêu phàm vốn đang hưng phấn ngay lập tức trở nên do dự.

Chức danh Chiến Chi Thủ Hộ Giả của Phục Ma Tôn Thần không phải tự nhiên có được, mà là nhờ công trạng trên chiến trường mà có.

Với cách nói như vậy, thí luyện này rõ ràng sẽ là một mối đe dọa đến tính mạng của họ.

Dẫu vậy, sự do dự ấy chỉ kéo dài trong chớp mắt, trong đại sảnh, nhóm sinh vật siêu phàm lập tức không hèn mà cùng xông vào cánh cửa lớn màu vàng.

So với hai cuộc thí luyện trước, mặc dù có nguy cơ sống chết, nhưng số lượng sinh vật siêu phàm chọn tham gia thí luyện Chiến Chi đã gia tăng đáng kể.

Truyền thừa Chiến Chi không có nhiều hạn chế về thuộc tính như thế.

“Thí luyện Chiến Chi...”

Bạch Khải thấy vậy suy tư một lát, rồi vỗ vỗ Beita, nói:
“Beita, trận này giao cho ngươi.”

A ô a ô? (Giao cho bản uông? Nhưng bản uông vẫn chưa tiêu hóa xong.) Beita nằm lười biếng trên mặt đất, xoa bụng tròn vo, tỏ ra vẻ mệt mỏi.

“Ngươi chắc chắn không?” Bạch Khải bỗng lộ ra nụ cười rạng rỡ, nhắm mắt lại hướng về phía Beita hết lượt ngắm nhìn.

A ô! (Bản uông đột nhiên muốn bỏ chạy!) Cảm nhận được tình hình không ổn, Beita lập tức từ mặt đất bò dậy, không nghĩ ngợi mà xông vào cánh cửa lớn màu vàng.

“Gia hỏa này, càng lúc càng lười biếng.”

Bạch Khải cười mắng một câu, rồi tinh thần lực vô tình kết nối với thị giác của Beita.

Vừa xuyên qua cánh cửa lớn màu vàng, Husky đã xuất hiện trên tường thành bị tàn phá, xung quanh có nhiều binh sĩ mặc giáp sắt và những thú cưng đang sẵn sàng chiến đấu.

Nhìn theo ánh mắt của Beita, Bạch Khải tò mò quan sát xung quanh và nhận ra gương mặt của những binh sĩ đều mờ ảo, căn bản không tài nào thấy rõ được diện mạo, thậm chí cả hình dáng cũng có phần nhòe nhoẹt.

“Đây là tái hiện lại cảnh tượng cổ đại nào đó sao?” Bạch Khải chợt hiểu ra, nhưng chưa kịp tìm hiểu thêm thì bên ngoài tường thành đã vang lên một hồi thú hống.

Hắn liếc mắt nhìn lại, thì thấy ở xa trên đường chân trời, một dãy thú dữ màu đen đang từ xa xuất hiện, đồng thời tiến gần hơn. Đó chính là, thú triều? Nhìn đám thú triều đen nghịt phía xa, Bạch Khải cảm thấy một luồng khí thế khủng khiếp đè nén tâm hồn, tựa như đang đứng giữa cảnh tượng quỷ dị.

Quy mô này, chắc hẳn là một loại thú triều cực lớn! Nhìn đám thú dữ không ngừng tiến về phía thành trì của mình, Bạch Khải bắt đầu lục lại trí nhớ về những cuộc chiến trong lịch sử nhân loại.

Những đợt thú triều cực lớn như thế, ngay cả trong lịch sử liên bang cũng từng là một vấn đề cực kỳ phiền phức, trong quá khứ còn tồi tệ hơn, chắc chắn sẽ có ghi chép tỉ mỉ.

“Nhìn kiểu này, hẳn là thời kỳ hỗn loạn của các quốc gia trong cuộc chiến thành Thiên Kinh.”

Shuke nhanh chóng tìm kiếm tư liệu có khả năng nhất, nhưng khi Bạch Khải nghe tiếp, lại không khỏi chau mày.

Cuộc chiến thành Thiên Kinh, là một bước ngoặt quan trọng khi nhân loại từ hỗn loạn của các quốc gia lại đoàn kết với nhau.

Nguyên nhân chính là vì trong cuộc chiến này, thành phố lớn nhất của nhân loại - Thiên Kinh, đã bị thú triều khổng lồ chà đạp, dẫn đến hơn trăm vạn nhân loại tử vong trong cuộc chiến này.

“Thảo nào mà nói, chỉ cần còn sống thoát ra ngoài là được, đây rõ ràng chính là độ khó của Luyện ngục.”

Nhìn số binh sĩ bắt đầu chỉ huy thú cưng thi triển kỹ năng tầm xa, tâm trạng của Bạch Khải có chút nặng nề.

Dù nói đây là sự thực đã được định sẵn, nhưng nghĩ đến việc những người này sẽ phải chết dưới ác thú, Bạch Khải vẫn không khỏi cảm thấy đau lòng.

“Nhìn kiểu này, Phục Ma Tôn Thần cũng chỉ tồn tại ở thời đại này mà thôi.”

Bạch Khải nhìn vào những sinh vật hung tợn ngày càng đến gần, rồi nói: “Shuke, tiếp sau đây giao cho ngươi.”

“Đương nhiên rồi.”

Shuke nhẹ gạt đầu, máy móc chủ yếu nhanh chóng vận hành, từng khẩu pháo kim loại lạnh lẽo trong chớp mắt được triển khai, bao trùm cả những phần tường thành bị tàn phá.

Nói đến việc đối kháng lại thú triều, chẳng có gì hợp lý hơn là máy móc.

Rầm rầm rầm! Tiếng pháo vang lên, từng viên đạn tràn ngập sức mạnh của Lôi Viêm như mưa rơi xuống đợt thú triều, những đám mây đỏ xanh nổ tung.

Huyết nhục văng tung tóe, tiếng kêu rên vang khắp nơi.

Khí thế như hồng của thú triều vốn mạnh mẽ bị đợt pháo kích của Shuke làm rối loạn, những con hung thú may mắn còn sống sót cũng nhanh chóng bị đồng loại đâm đến văng xác thành thịt vụn.

A ô...

Thấy cảnh đó, Shuke liên tục tấn công, Beita thì réo lên như sói, Hàng Ma Chân Ngôn vang lên, để cho những binh sĩ và thú cưng bên trong linh hồn không còn cảm giác nặng nề do cú sốc của đợt thú triều khổng lồ, đều bị cuốn đi.

Chỉ trong phút chốc, không chỉ Shuke, mà các binh sĩ thủ thành khác cũng tăng tốc độ tấn công và sức sát thương, khiến cho đợt thú triều vốn không kịp phản ứng đã bị ngăn cản lại ngay tại chỗ. Đợt tấn công đầu tiên của thú triều như vậy đã bị chặn lại.

“Đánh được không tề.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, nhưng Shuke vẫn không hề ngừng lại, máy móc lại một lần nữa triển khai một hàng pháo đài hoàn toàn mới, nhưng lần này không nhằm phía dưới mà là nhắm vào bầu trời.

Dưới những đám mây nặng nề, mơ hồ có thể nhìn thấy những bóng dáng đen đang lướt qua, nhưng bởi dưới đó là đợt thú triều quy mô khổng lồ, nên không ai chú ý đến điều này.

“Mặc dù chưa có bằng chứng cụ thể, nhưng truyền thuyết cho rằng thành Thiên Kinh nhanh chóng bị diệt vong chính là do những máy bay này tấn công bất ngờ.”

Trong mắt Shuke lóe lên vẻ thông minh, những khẩu pháo bắn ra như điên, trực tiếp đánh vào bộ đội tấn công trên không của thú triều.

Hồng hồng hồng! Những xác cự điều rơi xuống từ trên cao, mùi máu tươi nồng nặc kích thích da thịt của những con thú dữ, khiến chúng trở nên điên cuồng hơn, không còn quan tâm đến đội hình, cứ vậy lao lên.

Cuộc tấn công thứ hai đã bắt đầu.

Không còn bị hạn chế bởi đội hình, những con thú dữ do chạy không kịp mà bị đè bẹp nằm la liệt, nhưng những con hung thú hoang dã lại bị kích thích trở nên càng dữ dằn hơn, dùng tốc độ nhanh hơn lao về hướng tường thành.

Nhìn thấy cảnh đó, những binh sĩ trên tường thành lúc này cũng nhanh chóng tăng tốc độ tấn công, cố gắng ngăn cản đợt thú triều đang tiếp cận, nhưng Shuke dường như không có ý định thay đổi góc độ tấn công, chỉ lặng lẽ ở lại dọn dẹp những con thú dữ phía sau. Âm âm... Đột nhiên, một tiếng nổ vang lên.

Những quả địa lôi nổ tung, cường độ sóng xung kích trực tiếp xé nát mặt đất, tạo thành một khe nứt dài, chắn đường đi của đợt thú triều.

Khe nứt này rất rộng, sâu không thấy đáy, nhưng vẫn không thể ngăn cản được những con thú dữ tàn bạo này, chúng chỉ cần nhẹ nhàng nhảy lên là có thể vượt qua khe nứt.

Loại chiến thuật này muốn tạo hiệu quả trên thú dữ, tối thiểu cũng phải đào cần đến trăm mét.

A ô a ô ~ Ngay khi những con thú dữ sắp vượt qua khe nứt, một cỗ tinh thần lực mạnh mẽ quét qua linh hồn chúng, lập tức khiến chúng mất đi ý thức trong chớp mắt.

Trong khe nứt, nhô lên những mảnh gai nhọn như lưỡi dao.

Những con thú dữ một khi rơi vào trong đó liền bị tách ra ngay lập tức, thi thoảng có con có thể mang thân thể cứng chắc, nhưng cũng nhanh chóng bị những con phía sau tông vào đáy khe rãnh, bị hàng loạt gai nhọn đâm thủng.

Với sức mạnh của Tinh Thần gió bão, Beita đã đạt đến cấp Quân Vương, uy lực tự nhiên tăng trưởng theo cấp số nhân. Đợt tấn công thứ hai của thú triều lại một lần nữa bị Shuke ngăn chặn.

“Tiểu tử Bạch Khải này có chút quá đáng, làm sao mỗi một con thú cưng đều được bồi dưỡng mạnh mẽ như vậy?” Trong Vườn Địa Đàng, Vĩnh Dạ Huyết Đế đầy kinh ngạc nhìn trước mắt Phục Ma Tôn Thần đang hiện ra, càng cảm thấy khó lòng thấu hiểu về Bạch Khải.

Mặc dù nói cũng có lý do từ máy móc, nhưng để một con Husky có thể một mình ngăn chặn được hai đợt tấn công của thú triều cực lớn như vậy vẫn thật sự là điều kỳ diệu.

“Thật là rất mạnh, nhưng nếu chỉ có vậy, thì chỉ có thể ngăn cản được những con thú triều hạng bét mà thôi, quân chủ lực còn chưa đến.”

Phục Ma Tôn Thần nhìn thấy hình ảnh những con thú dữ bắt đầu chia làm hai hướng vòng qua khe nứt, lắc đầu.

Trong lịch sử, nhân loại cũng đã từng thử qua chiến thuật tương tự, nhưng kết cục vẫn đã được định sẵn.

Chẳng có tầng sức chiến đấu cao nhất ở đây, với số lượng vượt trội, những đợt thú triều cực lớn căn bản không thể ngăn cản bằng cách như vậy.

Oanh! Oanh! Oanh! Đúng lúc này, hình ảnh của Husky lại tiếp tục phát ra tiếng nổ, những khe nứt tiếp tục mở ra trên chốn đất thổ thành trước mặt, thậm chí còn lan xa hơn, có xu thế trải rộng đến đợt thú triều.

“Võ, có vẻ như phán đoán của ngươi không chính xác.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế nhìn những con thú dữ buộc phải quay đi quay lại trước hàng rào do những khe nứt tạo ra, mỉm cười.

Rõ ràng, Beita không thể duy trì trạng thái Tinh Thần gió bão mãi mãi, nhưng những con ác thú có trí tuệ thấp hèn như chỉ theo bản năng tránh xa những khe nứt nguy hiểm này mà thôi.

Bởi thế, với xác thịt của những con thú dữ tràn ngập ở trước chiến hào này, rất khó để chúng tổ chức lại đội hình tấn công.

“Ngăn cản kỵ binh xung kích tốt nhất đương nhiên chính là chiến hào, nếu chỉ một khe nứt không đủ, vậy ta sẽ cho thêm một cái nữa!” Nhìn thấy đợt thú triều đang hành động theo đúng kế hoạch của họ, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, mặc dù Beita có phần mệt mỏi do đã sử dụng Tinh Thần gió bão liên

tục, nhưng khi thấy cảnh tượng tàn phá mà đạn pháo gây ra, vẫn không khỏi có chút say mê.

A ô a ô! (Quả nhiên, nổ tung là nghệ thuật vĩ đại nhất trên thế giới!) “Nếu như đặt trên chiến trường, thì đúng là như vậy!” Bạch Khải lần này không phản bác lại ý kiến của Beita, lấy chiến ngừng chiến, thực sự là hiệu quả tối ưu.

Chương 533:

Chiến Chi Ban Phúc Theo sự xáo trộn của đợt thú triều, đội hình phòng thủ của Shuke bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Trên tường thành, áp lực đối với các binh lính phòng thủ bỗng dưng giảm xuống, loạt cổ đại binh khí bắt đầu phát huy tác dụng, phối hợp cùng với nhóm súng thú, họ tập trung tấn công, tìm cách vượt qua đợt tấn công của thú triều.

Tuy nhiên, tình huống này chỉ duy trì được một lúc.

Một đợt thú triều khổng lồ, làm sao có thể ngăn cản bởi một sinh vật Quân Vương cấp? Liên tục phát ra sự cuồng bạo, mặc dù đã ngăn chặn được một lượng lớn hung thú, nhưng năng lượng của Shuke cũng tiêu hao khoảng bảy tám phần.

“Trong chiến tranh, việc phân bổ năng lượng hợp lý cũng rất quan trọng, thật đáng tiếc...”

Nhìn thấy sức tấn công của Shuke dần yếu bớt do thiếu năng lượng, Phục Ma Tôn Thần không khỏi lắc đầu, sau đó nhìn về phía hình tượng khác. Để đảm bảo sự công bằng, gần như mỗi đầu siêu phàm sinh vật đều được ném vào một ảo cảnh độc lập, với cảnh tượng giống nhau, đó là trận chiến ở Thiên Kinh Thành.

Tuy nhiên, sự chênh lệch rõ ràng là rất lớn. Đối mặt với khí thế đáng sợ của đợt thú triều khổng lồ, một số siêu phàm sinh vật dũng mãnh, không sợ hãi, dẫn đầu xông vào thú triều, điên cuồng giết chóc.

Một số khác thì bày mưu nghĩ kế, được sự giúp đỡ của Ngự Thú sư chỉ huy, cố gắng phòng thủ hợp lý.

Nhưng bất kể là phương pháp nào, hiệu quả đều rất nhỏ, và nhanh chóng bị thú triều xông vào thành phố, bị vô số hung thú đâm đạp.

Tuy nhiên, vẫn có một số ít siêu phàm sinh vật phát huy hết sức mạnh của mình, như Husky bình thường đã thành công ngăn lại nhiều đợt tấn công từ thú triều.

Nhìn cảnh tượng không chút khó khăn, trừ khi trong thú triều xuất hiện sinh vật truyền kỳ, thì có lẽ họ còn có thể cầm cự thêm một thời gian nữa.

Không có gì bất ngờ, người thắng trận trong trận chiến thử thách Chiến Chi sẽ phải từ đây đi ra.

“Chắc chắc, ta thấy Bạch Khải sủng thú lại sắp gây chuyện.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế vỗ vỗ vai Phục Ma Tôn Thần, Phục Ma Tôn Thần quay đầu lại, không khỏi sửng sò tại chỗ. ...

“Lôi Minh đại pháo phiên bản 4.1 đã sẵn sàng khởi động, phóng thích năng lượng kết nối.”

Nhìn thấy dưới tường thành ngày càng nhiều thi thể hung thú, ánh mắt Shuke lóe lên, hình dáng máy móc lãnh chúa lần nữa thay đổi, tất cả đều hướng về trung tâm hội tụ, dần dần ngưng tụ lại thành một khẩu pháo kỳ diệu đầy phù văn.

Không chỉ vậy, phần đuôi của khẩu đại pháo cũng bắt đầu kết nối với từng cây đặc thù, từ từ kết hợp với nhóm sủng thú trên tường thành.

Sau đó, từng luồng năng lượng với màu sắc khác nhau liên tục được truyền vào trong Lôi Minh đại pháo, sức mạnh bạo liệt của Lôi Viêm dần dần trở nên sáng rực trên khẩu pháo, cuối cùng tụ lại tại họng pháo. Âm ầm...

Tiếng sấm vang lên, một đầu Lôi Viêm Cự Long bỗng nhiên xuất hiện, lao vào giữa đợt thú triều.

Những nơi nó đi qua, bất kể là hung thú hay đất đai, đều bị Lôi Viêm Cự Long bóc hơi ngay lập tức.

Chỉ trong chớp mắt, trong đợt thú triều đen nghịt xuất hiện một vùng chân không dài, kéo dài tới chân trời.

“Hấp thu năng lượng đồng đội để thực hiện một đòn cuối cùng, tên gia hỏa này thực sự dám làm.”

Hồng Liên Mị Ma thấy cảnh đó không khỏi bật cười, nói: “Ta rất muốn biết hắn sẽ dẫn dắt những binh sĩ không có chút chiến lược này vượt qua đợt thú triều này như thế nào?” “Vượt qua? Người thấy bộ dáng kia là muốn cho người ta đi qua sao? Nếu ta không đoán sai, hắn là dùng thời gian phòng thủ dài để tiến hành tiêu hao.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế lắc đầu, nói: “Loại thú triều khổng lồ này, nếu dễ dàng vượt qua, thì con người những năm qua cũng sẽ không gặp nhiều khó khăn như vậy.”

“Hừm, quả thật là như vậy.”

Phục Ma Tôn Thần nhẹ gật đầu, nhưng khi thấy Lôi Viêm Cự Long xé rách thú triều, trong mắt lại lóe lên một ánh sáng khác.

Kỳ thật, trận chiến này vẫn có hy vọng vượt qua. ...

“Nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, ta đi nghỉ trước.”

Sau đợt công kích siêu trọng, sức mạnh của Shuke rõ ràng đã giảm sút, và khi thu hồi Lôi Minh đại pháo, hắn lập tức rơi vào trạng thái ngủ đông.

Trong khi đó, việc dẫn dắt năng lượng của Beita cũng có chút mệt mỏi.

A ô a ô... (Beita cảm thấy, vừa rồi ăn ngon như vậy giờ lại không lấy lại được năng lượng...) Beita thở dài, mặc dù hắn đã thu lưu tinh thần lực vào tâm linh mũ bảo hiểm, nhưng hôm nay sử dụng Tinh Thần gió bão với cường độ và tần suất cao rõ ràng khiến hắn tiêu hao quá nhiều, thậm chí ngay cả trong bụng vừa ăn cũng bị tiêu hao hết sạch.

“Tiếp theo giao cho ta.”

Jerry, người từ đầu đến giờ luôn giữ im lặng, cuối cùng đã mở mắt, tiến vào hình thái Minh Thổ thủ hộ giả, ánh mắt ám kim sắc quét tới chiến trường trước mặt, nơi mà những sinh vật bình thường không thể thấy được, Hắc Vân đang trôi nổi trên không. Đó là những mảnh vỡ của hung thú đã chết trong cuộc chiến vừa rồi, trước khi cuộc chiến này kết thúc, chúng đều sẽ giống như bây giờ, lún quẩn tại chiến trường trên không.

Dù vậy, đây chính là điều Jeremy mong muốn.

A ô... Âm thanh tiếng sói tru lại vang vọng khắp chiến trường, trên đầu Hắc Vân dường như bị dẫn lối, hướng về phía Jerry tụ tập lại, hình thành một lớp áo giáp ám kim sắc bao bọc quanh Jerry.

Vong linh gia trì, không chỉ có thể gia tăng năng lượng của bản thân, mà còn có thể dẫn dắt sức mạnh của những vong hồn vô

chủ này.

Với sức mạnh vong linh khổng lồ này gia trì, khí tức của Jerry lập tức gia tăng đáng kể, rất nhanh vượt qua giới hạn ban đầu, tiến lên một thứ nguyên cao hơn.

Rống! Khi Jerry hấp thu sức mạnh vong linh để tăng cường bản thân, trong đột thú triều vang lên một tiếng gầm thét điếc tai, một đầu Long Thú với hai cánh khổng lồ từ giữa đột thú triều bay lên, lao thẳng về phía tường thành.

Sinh vật truyền kỳ.

Nhìn thấy Long Thú xuất hiện, Jerry đã chờ đợi từ lâu lập tức lao vọt khỏi mặt đất, cũng hướng về phía Long Thú mà đón lấy.

Dù có một chút siêu phụ tải, nhưng với nhiều sức mạnh vong linh như vậy, Jerry đã có đủ năng lực để giao chiến với sinh vật truyền kỳ. Ít nhất, việc ngăn cản một lát là đủ rồi.

Sinh vật truyền kỳ Long Thú rõ ràng tự tin vào thực lực của mình, thấy Jerry như vậy mà không tự lượng sức, hai cánh chấn động, gia tốc lao về phía Jerry.

Oanh! Long trảo và quyền trượng va chạm trực diện, sức mạnh vong linh màu đen cùng Long chi lực bá đạo phát ra sức mạnh khủng khiếp, trực tiếp xé nát vô số hung thú bên dưới.

Tuy nhiên, sức mạnh của Long Thú vẫn vượt quá dự đoán của Jerry, sau nhiều lần giao chiến trực diện, Jerry bất ngờ bị Long Thú đánh bay ra xa bởi một cái vung đuôi.

“Lực lượng, vẫn còn chưa đủ.”

Jerry mượn quyền trượng để đứng vững, từ sau lưng hắn xuất hiện một chiếc Thiên Bình ám kim, một cỗ thẩm phán lực trường khổng lồ bao phủ quanh những hung thú đang cố gắng vây hãm Jerry, sau đó không ngừng hấp thu sức mạnh từ những hung thú trong vòng này.

Chỉ trong chớp mắt, khí tức của Jerry lại một lần nữa tăng vọt, một cỗ khí tức cổ xưa từ cơ thể Jerry chậm chậm lan tỏa ra.

Giữa sự chà sát của cỗ sức mạnh vong linh mạnh mẽ này, lực lượng thuộc về Minh Thổ thủ hộ giả trong linh hồn của Jerry cũng từng chút được kích hoạt.

Phát hiện ra sự biến đổi trong khí tức của Jerry, Long Thú không còn để mặc cho Jerry tiếp tục lớn mạnh, mà lướt thẳng vào trong tầm phán lực trường, một hơi thở của Rồng phun ra đối diện.

Thấy vậy, Jerry lập tức dẫm chân, nhanh nhẹn nhiều hơn hơi thở của Rồng, một trượng vung lên, Long Thú lập tức cảm thấy linh hồn bị đập mạnh, thậm chí hơi thở của Rồng cũng bị đánh gãy.

Loại công kích trực tiếp vào linh hồn này thật sự khiến cho sinh vật truyền kỳ Long Thú cường đại không thể phát huy được bất kỳ ưu thế nào.

Tuy nhiên, Long Thú cũng nhận ra điểm yếu của Jerry, bất chấp những kỹ năng lòn lẹt, trực tiếp lao vào gần, cố nén cơn đau nhói khủng khiếp trong linh hồn, huy động Long trảo tấn công Jerry như cơn mưa bão.

Jerry thấy vậy lập tức triển khai tư thế, quơ quyền trượng để ngăn chặn.

Tuy nhiên, sinh vật truyền kỳ Long Thú với thân thể mạnh mẽ vốn là điều mà sức mạnh tạm thời của Jerry không thể so bì, những đợt tấn công loạn xạ khiến cho kỹ năng của hắn khó thể phát huy được.

Nếu như không nhờ vào tầm phán lực trường không ngừng hấp thu sức mạnh bổ sung từ xung quanh, Jerry có lẽ đã sớm bại trận.

“Không chịu nổi.”

Nhìn xem Long Thú càng ngày càng cuồng bạo, Jerry quyết định nhanh chóng, chủ động rút xa khỏi Long Thú, trong tay quyền trượng bỗng nhiên biến hóa, trở thành hình dáng của một khẩu súng bắn tia điện từ.

Sau đó, toàn bộ sức mạnh vong linh cùng với năng lượng còn sót lại từ Shuke, Beita đều được rót vào trong đó, một viên đạn năng lượng hội tụ tất cả sức mạnh của bọn họ dần dần hình thành.

Phanh! Một tiếng súng vang lên, viên đạn rời nòng.

Nhìn thấy viên đạn vẽ ra một vết đen trong không trung, Jerry không còn đủ sức mạnh để duy trì hình thái thủ hộ giả, biến về lại hình thái chó ba đầu, cái đầu lâu vong linh tối tăm dường như có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Có thắng hay không, tất cả đều phụ thuộc vào viên đạn này. Đáng tiếc, ngay khi viên đạn sắp trúng Long Thú, bỗng nhiên một không gian đặc biệt xuất hiện xung quanh Long Thú, viên đạn đã hội tụ sức mạnh của Husky bỗng dưng bị đánh tan.

Lĩnh vực truyền kỳ, từ trước đến nay chỉ có sinh vật truyền kỳ mới có thể phá hủy.

Nhìn thấy thế, Jerry không hề cảm thấy thất vọng, ngược lại, hắn hiện lên một nụ cười thích thú.

Tại một nơi khác của Thiên Kinh Thành, một số sinh vật khổng lồ đang nhanh chóng lao đến.

Dù cách xa nhau rất xa, nhưng vẫn có thể cảm nhận được sức mạnh mạnh mẽ từ trên người bọn họ.

Trong số đó, Jerry còn mơ hồ phát hiện ra một luồng khí tức quen thuộc.

Truyền kỳ thủ hộ giả.

“Võ, đó có phải là người không?” Vĩnh Dạ Huyết Đế chỉ chỉ về một sinh vật khổng lồ cầm thanh kiếm lớn màu vàng óng, không khỏi tò mò hỏi.

“Không sai, chính là ta, nhưng khi đó Thiên Kinh Thành không thể chờ đến lúc chúng ta đi tiếp viện.”

Phục Ma Tôn Thần nhẹ vuốt cằm, vẫy tay một cái, thanh kiếm cự bạo hoàng kim liền trở lại trong tay hắn, những sinh vật đã “bị giết” trước đó hoặc còn đang chiến đấu, tất cả đều tập trung lại trên lôi đài.

A ô a ô? (Beita dường như ngửi thấy mùi thức ăn thơm phức?)
) Cảm nhận được trong Vườn Địa Đàng mùi thơm quen thuộc của thức ăn, Beita không kiềm chế được bụng kêu lên từng đợt, đang định đi bù đắp cho bản thân một chút, thì bỗng thấy từng luồng chưởng ấn màu vàng từ trên trời giáng xuống, hướng về họ.

“Biểu hiện của các người rất tốt, không có tình huống lâm chiến bỏ chạy, cho nên, mỗi người đều có ban phúc.”

Phục Ma Tôn Thần vừa nói ra, tất cả mọi người tại đây lập tức chấn động, nhưng ánh mắt vẫn có thể nhận ra những chương án kia có sự khác biệt.

Dựa vào màu sắc từ sâu đến cạn, hiệu quả ban phúc mà những siêu phàm sinh vật nhận được rõ ràng là khác biệt.

Hơn nữa, sự chênh lệch này là rất lớn! Người hỏi vì sao? Không thấy được đầu cổ quái chó ba đầu kia, ban phúc gần như đã nhanh chóng ngưng tụ thành hiện thực sao?

Chương 534:

Sức mạnh Kim Cương Những ấn chương màu vàng kim lần lượt tràn vào người tham gia thử thách Chiến chi, không chỉ giúp họ phục hồi sức lực đã tiêu hao trong trận chiến trước, mà còn nâng cao sức mạnh cho họ nữa.

Chỉ cần tham gia là sẽ có được sự cường hóa, đãi ngộ này khiến cho những siêu phàm sinh vật vốn do dự phải cảm thấy hối hận.

“Không ngờ Chiến chi thử hộ giả lại hào phóng đến vậy.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, ngay lúc này bên cạnh hắn bỗng nhiên vang lên giọng nói của Dịch Du.

“Hào phóng thì đúng, nhưng nếu những siêu phàm sinh vật này thấy tình hình không ổn mà bỏ chạy, chắc chắn sẽ hiểu rõ danh hiệu Chiến chi thử hộ giả đáng sợ như thế nào.”

Dịch Du tiến đến bên Bạch Khải, nhìn vào cái ấn chương màu vàng kim trên đầu Husky, nói: “Dựa vào tình hình này, Bạch Khải, ngươi đã giành được một trận thử thách.”

“Có thể coi như vậy.”

Bạch Khải nhún vai, thừa nhận.

Thực ra hắn cũng không nghĩ Chiến chi thử hộ giả lại tổ chức thử thách kiểu này, nhưng mà cún cưng nhà hắn đã mang quân đội đến, có thể coi là đã phá cục rồi.

“Có vẻ như phương thức huấn luyện của hiệp hội vẫn vượt trội hơn chúng ta đôi chút.

Cục 13 thậm chí còn không giành được một ván nào.”

Dịch Du mỉm cười, ánh mắt lướt qua đội 0.

Ngay lập tức, vẻ mặt năm người trong đội 0 trở nên cứng đờ, ngay cả vị Vương Xuyên thường ngày vui vẻ cũng lộ vẻ e ngại.

Hóa ra Dịch Du còn là một giáo quan của Ma Quỷ? Nhìn thấy vẻ mặt không giống như giả vờ sợ hãi của mấy người kia,

Bạch Khải không khỏi chép miệng, rồi bị tiếng động từ phía Husky thu hút sự chú ý.

Tại chỗ có người đều đã hấp thụ xong phúc lợi của Chiến chi, thành tích tốt nhất trong số họ lúc này mới bắt đầu thu nạp phúc lợi.

Và người gây ra tiếng động lớn nhất, ngoài đội 0 của Mục Ngu, chính là Husky, kẻ đã chống đỡ đến khi có viện quân.

Khi những ấn chương vàng kim nhập thể, Husky lập tức phát ra một luồng ánh sáng kim quang chói mắt, và trong luồng ánh sáng ấy, mơ hồ có thể thấy từng dòng năng lượng đỏ lam đang hoạt động bên trong, nhưng rất nhanh bị ánh sáng kim hoàn toàn bao phủ.

Cuối cùng, khi ánh sáng kim bên trong không còn tạp sắc nào khác, sự biến đổi trên người Husky cuối cùng đã ngừng lại, và trong đầu Bạch Khải hiện ra một vài thông tin mới mẻ.

Hóa ra đã trực tiếp nâng cấp thành siêu phàm kỹ thuật từ Lôi Viêm Chi Lực rồi sao? Bạch Khải sáng mắt lên, với vô vàn tài liệu học hỏi và những kiến thức cực kỳ cao siêu, Shuke cùng với Máy Móc Lãnh Chúa đều được phát triển hiệu quả mạnh hơn.

Nhưng dù vậy, điều đó vẫn chỉ tăng cường sức chiến đấu của Shuke ở mức hạn định, và quyết định sức tấn công của hắn vẫn là Lôi Viêm Chi Lực.

Dù có chưa rõ ràng về hiệu quả cụ thể của Kim Cương Chi Lực, nhưng nếu nó có thể thăng cấp từ Lôi Viêm Chi Lực, hơn nữa còn là siêu phàm cấp, thì chắc chắn sức mạnh không thể nào yếu đi được. Đáng ghét, rất muốn thử ngay bây giờ.

Còn có Alpha Nghiệp Hỏa Chi Kiếm, không biết mạnh cỡ nào nữa.

A ô a ô! (bản thân cảm thấy tràn đầy sức mạnh!) Cảm nhận được trong cơ thể ngập tràn thứ năng lượng mới mẻ, Beita tạm thời quên mệt mỏi, nâng móng vuốt lên, nhìn vào ánh sáng kim quang đứng trên mình, không khỏi lộ vẻ tự hào.

Bản thân thật là, càng ngày càng mạnh! “Chắc chắc, không ngờ người đã phát triển được Kim Cương Chi Lực.

Gần như lãng phí hết mọi tiềm năng rồi.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế thấy vậy không khỏi ấn tượng, Phục Ma Tôn Thần thuộc về hình thức gần chiến, gần như không có kỹ năng màu mè nào, nhưng sức chiến đấu của họ vẫn đứng vững ở top ba trong số này.

Ngoài sức mạnh và thể chất biến thái của Phục Ma Tôn Thần, còn có Kim Cương Chi Lực nữa.

“Dù không có Kim Cương Chi Lực, nó vẫn có thể thức tỉnh ra sức mạnh tương đương.

Ta chỉ đang giúp hấn đẩy nhanh quá trình này mà thôi.”

Phục Ma Tôn Thần lắc đầu, nói: “Hơn nữa so với ta, hấn trên chiến trường hấn là sẽ phát huy hiệu quả của Kim Cương Chi Lực tốt hơn.”

“Điều đó thì đúng.

Chắc chắn, hệ máy móc thật sự rất biến thái.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế nghe vậy liên tục gật đầu, chỉ cần tài nguyên được cung cấp đúng chỗ, hệ máy móc có thể phát huy sức mạnh vượt cấp.

Chỉ là chi phí rất tốn kém.

Trừ khi có thể như Shuke, người có thể kết hợp Aether Lưu Kim cùng với Máy Móc Lãnh Chúa để tạo ra vũ khí và đạn dược vi di, còn không thì việc chiến đấu bằng thú cưng hệ máy móc hoàn toàn tốn kém. Đại pháo vừa vang lên, hoàng kim vạn lượng.

Theo kiểu tấn công của Shuke vừa rồi, nếu như căn cứ theo số lượng tiền, nhất định phải tính bằng hàng triệu đến hàng tỷ.

“Được rồi, tiếp theo nên đến ai?” Vĩnh Dạ Huyết Đế nhìn về phía Fresnel và Aletta, nói: “Đại tỷ, có lẽ người nên lên trước không?” “Hay là ta đi trước luôn.”

Cực Quang Cực Nhân từ trên thân một mảnh ánh sáng thủy tinh, ném vào trong võ đài.

Sau đó mảnh thủy tinh ấy giống như tế bào phân liệt, nhanh chóng mở rộng, lấp đầy những vết nứt trên sàn đấu do Phục Ma Tôn Thần ném ra.

Và sau khi sửa chữa xong, thủy tinh vẫn không dừng lại, mà tiếp tục kéo dài, tạo thành một tòa cung điện cao lớn trên sàn đấu.

“Ta đã để lại phúc lợi bên trong, có tìm được hay không thì tùy thuộc vào chính các ngươi.”

Cực Quang Cự Nhân nói xong một câu rồi im lặng, trong khi Lilith đã chuẩn bị sẵn từ lâu, ngay lập tức triệu hồi Phán Quyết Thiên Sứ, dẫn đầu xông vào trong Cung Điện Thủy Tinh.

“Dean, ngươi không có định đi vào sao?” Lilith nhìn Dean bên cạnh vẫn không có động tĩnh gì, không khỏi lên tiếng hỏi.

“Ta nắm giữ là Thánh Quang thuần khiết nhất, không cần bất kỳ tạp chất nào hòa trộn vào.”

Dean lắc đầu, ánh nhìn bình thản vô cùng, nhưng Lilith vẫn có thể cảm nhận được sự khinh thường mạnh mẽ từ hắn. Đó là ánh nhìn của kẻ đứng trên cao nhìn xuống.

Không ngạc nhiên khi Dean có thể khiến cho Thánh Quang Thiên Sứ mấy trăm năm không thức tỉnh truyền lại cho hắn sức mạnh, tâm tính này thật sự giống như trong truyền thuyết về Thiên Sứ.

Có Lilith dẫn đầu, những siêu phàm sinh vật khác cũng lần lượt hành động, tranh nhau chen lấn từ cánh cửa đại môn của Cung Điện Thủy Tinh bước vào.

Chỉ có điều so với ba trận thí luyện trước, số lượng người tham gia thí luyện Quang rõ ràng ít đi rất nhiều.

Về nhóm sinh vật thuộc họ Quang, tổng thể mà nói số lượng vẫn khá thưa thớt.

“Bạch Khải, lần này ngươi định cử con thú nào để tham gia?” Dịch Du nhìn Bạch Khải đang ngó ra, không khỏi hỏi.

“Ngô? Đã bắt đầu rồi sao?” Bạch Khải như bừng tỉnh, lập tức dừng lại việc nghiên cứu các kỹ năng mới của hai con thú, nhìn về phía Cung Điện Thủy Tinh, nói: “Thí luyện Quang thì giao cho Gamma ngươi đi.”

“Nhớ nhé, đừng quên đồ ăn mà ngươi yêu thích nhất!” Két phốc két phốc! (cánh gà nướng! Gamma biết rồi!) Gamma

nghe vậy lập tức trở nên phần chấn, nhảy thẳng vào trong Cung Điện Thủy Tinh.

“Cho một con lãnh chúa tham gia thí luyện Quang sao?”
Vương Xuyên thấy vậy không khỏi kinh ngạc, trong khi Giang Nhạc Nhạc cũng nhú mày.

Có phải là do liên tục thắng ba trận nên bắt đầu bốc đồng rồi? Hay là bởi vì một phần do thân phận của Dịch bộ trưởng mà cố ý giả vờ thương xót? Chắc chắn là trận này, nàng không thể để thua thêm nữa! Giang Nhạc Nhạc lén lút liếc nhìn nụ cười vẫn treo trên mặt Dịch Du, trong đầu lóe qua những chiêu thức mà Dịch Du đã sử dụng với kẻ thất bại, trong mắt lại lóe lên một tia sợ hãi.

“Minh Quang Thú, toàn lực lục soát, nhất định phải tìm ra Quang chi ban phúc đầu tiên!” ...

Thí luyện Quang.

Cung Điện Thủy Tinh.

Gamma nhảy nhót tiến vào Cung Điện Thủy Tinh, ngay lập tức bị cảnh tượng trước mắt làm cho choáng ngợp.

Chỉ thấy trong cung điện đầy những mặt kính sáng bóng làm từ thủy tinh, Gamma vừa mới bước vào, trên mặt kính lập tức phản chiếu lại vô số bóng hình, hoàn toàn không phân rõ được bản thể ở đâu.

Bạch Khải mượn ánh nhìn của Gamma quét xung quanh một lượt, hoàn toàn không thể xác định vị trí cụ thể của Gamma, mà những siêu phàm sinh vật khác cũng tương tự, không thấy tăm hơi đâu.

“Có vẻ giống như mê cung, mà nhìn vào không gian bên trong hình như lớn hơn bên ngoài rất nhiều?” Két phốc két phốc. (chủ nhân, Gamma giờ phải làm gì?) Gamma nhảy nhót xung quanh, cảm thấy hứng thú với hoàn cảnh này.

“Nếu đã ở trong mê cung thì phải dùng cách trải thảm mà tìm kiếm.”

Bạch Khải nói.

Két phốc két phốc. (Gamma đã rõ.) Gamma nhẹ gật đầu, toàn thân run lên một cái, vô số phân thể bắt đầu nhảy nhót theo

những hướng khác nhau mà tiến về phía trước.

Cấu trúc của cung điện này thật sự rất kỳ diệu, bất kể Gamma đi lên, đi xuống, đi trái hay đi phải, hoặc là hành động lung tung, trước mặt sẽ luôn xuất hiện những con đường mới, cứ như là không có điểm dừng vậy.

Dần dần, Gamma thả ra các phân thể theo những hướng khác nhau, và tất cả bắt đầu hội tụ lại, nhưng Gamma không hề nản lòng, sau khi cảm nhận một chút, liền nhắm về một phương hướng nhất định mà tiến lên.

Cái hướng ấy đã cắt đứt liên hệ với các phân thể.

“Người trước trồng cây, người sau hái quả. Đi vào trong mê cung cũng không phải cứ vào trước là có lợi thế.”

Bạch Khải mỉm cười, nhìn thấy Gamma đã thành công tìm thấy những siêu phàm sinh vật khác, nói: “Để bọn họ tiếp tục giúp chúng ta mở đường.”

Gamma nhẹ gật đầu, không nhanh không chậm đi theo sau quân tiên phong, lợi dụng ưu thế của phân thể, từ từ tìm kiếm con đường có khả năng nhất.

Chỉ là mức độ phức tạp của mê cung Quang rõ ràng vượt xa những gì mọi người dự đoán, nhóm siêu phàm sinh vật tìm kiếm một hồi lâu, dần dần đều tụ tập lại trên một cái quảng trường.

“Thật ghê gớm, điều này thực sự để chúng ta tìm ra sao?” Một con mèo có đôi mắt bùng cháy như ngọn lửa trắng cảm thấy bức bối khi nhìn xung quanh, nhưng vẫn không thể nhìn ra được những con đường khác nhau.

“Thủ hộ giả chỉ đơn giản ném phúc lợi ra, sao lại dễ dàng để chúng ta tìm thấy như vậy.”

Một siêu phàm sinh vật khác cảm thán một câu, rồi sắp sửa tiếp tục tìm kiếm, lại cảm nhận được hai nguồn Thánh Quang cường đại từ nơi không xa truyền đến.

“Đây là... có người đang chiến đấu sao? Không phải bọn họ đã tìm thấy rồi chứ?” Các siêu phàm sinh vật nhìn nhau, sau đó không hẹn mà cùng hướng về cái hướng đó mà lao đi.

Chương 535:

Thí luyện Quang Chi Cảnh chiến đấu bên cạnh đã thu hút sự chú ý của những sinh vật siêu phàm, nhưng chưa kịp chạy xa, họ đã thấy Thiên Sứ và Minh Quang Thú đang đánh nhau, đồng thời bay về phía họ.

Trên đầu họ, một viên thủy tinh lấp lánh, phát ra ánh sáng kỳ lạ đang từ trên không trung rơi xuống.

Quang Chi ban phúc! Những sinh vật siêu phàm thấy vậy không thể chần chừ thêm, lập tức lao về phía Quang Chi ban phúc.

Két nha... Âm thanh kính vỡ vụn vang lên, Quang Chi ban phúc hoàn toàn vỡ nát, và cả Thiên Sứ và Minh Quang Thú đang tranh giành cũng theo đó mà tan vỡ.

Không chỉ vậy, những sinh vật siêu phàm vốn đang tụ tập nhìn gần bỗng nhận ra, hóa ra đối thủ mà họ cho là gần trong gang tấc chỉ là một ảo ảnh mà thôi.

“Ảo giác? Hay chỉ là ánh sáng phản chiếu?” Khó khăn trong lòng những sinh vật siêu phàm đồng loạt dấy lên những nghi vấn, trong khi một trong số họ, giữ vai trò bảo vệ, hiện ra nụ cười thỏa mãn.

Nếu như vì vẻ ngoài của Cực Quang Cự Nhân mà xem là thứ ngốc nghếch, thì những sinh vật kia chỉ còn lại một kết cục là bị trêu chọc cho đến chết.

Sau khi nhận thất bại, những sinh vật siêu phàm mới nhận ra tình hình có phần khác lạ, mọi thứ xung quanh vốn dĩ rõ ràng giờ đây đều mang đậm dấu hiệu đáng nghi.

Thời điểm này, sự thật không nhất định là đúng.

Không lâu sau, một sinh vật siêu phàm không thể kiềm chế nữa, ngay trước mặt một hình ảnh, thẳng thắn phun ra một ngọn lửa màu trắng.

Ngọn lửa thánh khiết, lấp lánh ánh sáng trắng, nhưng khi nó chuẩn bị chạm đến mục tiêu, lập tức bị phản chiếu sang một hướng khác.

Ngọn lửa không ngừng chiếu xạ trên mặt kính, cho đến khi một sinh vật vô tội bị thương nằm dưới đất thì ngọn lửa mới dừng lại.

Rống! Vị sinh vật vô tội bị thương lập tức khởi động phản kích, nhưng cũng không đánh trúng được mục tiêu của mình, lại vô tình làm bị thương một bên sừng thú.

Cuộc tranh chấp bỗng nhiên bùng nổ không dấu hiệu trước, những sinh vật siêu phàm vốn hợp tác ăn ý, cẩn thận tìm kiếm Quang Chi ban phúc giờ đây bị lôi kéo vào chiến đấu một cách bất ngờ.

Két phốc két phốc? (Chuyện gì đang xảy ra vậy?) Vốn dĩ im lặng theo sau họ, Gamma now cảm thấy nghi ngờ khi thấy đám sinh vật siêu phàm bắt đầu đánh nhau ồn ào, nó lặng lẽ lùi vào một góc.

Khả năng là một sinh vật cấp Lãnh Chúa, mặc dù Gamma từng có kinh nghiệm đánh bại sinh vật cấp Quân Vương, nhưng giờ đây đối mặt với những sinh vật Quân Vương thuần túy, nó không ngóc đến mức xông vào tìm rắc rối.

May thay, những sinh vật Quân Vương không hề chú ý đến Gamma, họ chỉ tập trung vào việc đánh trả và tìm kiếm Quang Chi ban phúc.

“A a a...”

Nhạc Nhạc, các người định đánh nhau đến bao giờ đây?” Vương Xuyên nhìn xuống Thủy Tinh cung điện, nơi ánh sáng chói mắt thỉnh thoảng phát ra, không khỏi ngáp một cái và hỏi Giang Nhạc Nhạc bên cạnh.

“Thủy Tinh cung điện có cấu trúc hơi phức tạp, vị trí của Quang Chi ban phúc thực sự khó nắm bắt,” Giang Nhạc Nhạc vẻ mặt nghiêm trọng, ánh mắt không tự chủ nhìn về hướng Lilith.

Thực tế, nhiều lần hắn cảm thấy mình sắp bắt được Quang Chi ban phúc, nhưng mỗi lần đều bị Lilith quấy rối dẫn đến thất bại.

Và giờ đây, người duy nhất có thể uy hiếp nàng chỉ còn lại Thiên Sứ mà thôi.

Còn Bạch Khải, đã sớm bị nàng ném ra phía sau.

“Nhanh lên một chút, nếu kéo dài thời gian nữa, sinh mệnh thủ hộ giả không muốn ban phúc, có thể chúng ta sẽ gặp phải rắc rối lớn,” Vương Xuyên chán nản dựa vào khán đài, không tự chủ quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, nhưng không thấy anh ta có vẻ sốt ruột chút nào.

Thậm chí, hẳn ta thậm chí còn có thể thưởng thức món ăn nhẹ.

“Đây là kế hoạch xấu nhất sao?” Vương Xuyên hơi nghi ngờ, trong khi Bạch Khải vẫn đang ăn uống, anh ta đã phần nào bắt đầu nghĩ đến việc theo dõi tình trạng của Gamma.

“Gamma, năng lượng thu thập thế nào rồi?” Kết phốc kết phốc. (Chủ nhân, Gamma phân thể đã hút đầy năng lượng, nếu tiếp tục hấp thu, có lẽ sẽ bị phát hiện.) “Vậy thì bắt đầu đi.”

Bạch Khải dừng lại món ăn, ra lệnh cho Gamma.

Oanh! Oanh! Oanh! Liên tiếp tiếng nổ vang lên từ mê cung thủy tinh, vốn dĩ những sinh vật siêu phàm đang mệt mỏi vì chiến đấu giờ bị những tiếng nổ này làm cho giật mình không kịp chuẩn bị.

Những tiếng nổ này không có sức mạnh lớn, nếu như sức mạnh của chúng ở thời kỳ đỉnh cao, thì hoàn toàn không thể gây ảnh hưởng.

Vốn dĩ họ giờ đây đang chật vật, nhưng vẫn phần nào chịu đựng được một số tổn thương. Đáng tiếc vì bị ảnh hưởng bởi những chiếc kính thủy tinh, họ hoàn toàn không thể xác định rốt cuộc ai là người tấn công họ.

“Chậc chậc...”

Cũng thật kiên cố.”

Khi thấy Gamma phân thể tự bạo nhưng không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho chiếc gương, Bạch Khải không khỏi tán thưởng, nhưng không thấy bất ngờ.

Nếu như dễ dàng bị nổ tan tành, Cực Quang Cự Nhân cũng không còn khả năng đứng trong hàng ngũ mười hai thủ hộ giả.

Thế nhưng, điều này cũng đã đủ rồi.

Bạch Khải nhắm mắt lại, truyền đạt lại thông tin từ Gamma về tình trạng nỗ ban đầu, xếp lại, từ từ vẽ ra cấu trúc mê cung thủy tinh trong đầu. Điều này rõ ràng không phải một loại siêu năng lực, mà là khả năng khóa, mô hình cơ cấu mà mỗi võ sư đều phải có.

Dĩ nhiên, với khả năng tinh thần của Bạch Khải ở ngũ giai và nghiên cứu lâu dài về phù văn, hiệu quả chắc chắn tốt hơn rất nhiều.

Cuối cùng, sau khi toàn bộ Gamma phân thể nổ tung, Bạch Khải đã trong đầu dựng ra một mô hình đơn giản của mê cung.

“Quả nhiên, mặc dù có vài gương gây cản trở, nhưng bên trong mê cung vẫn lớn hơn bên ngoài nhiều.”

Bạch Khải cẩn thận kiểm tra độ chính xác của mô hình, rồi mới bắt đầu chỉ huy Gamma tiến lên.

Quả nhiên, mặc dù vẫn còn có một số sai số, nhưng dưới sự trợ giúp của Bạch Khải, Gamma đã rất thuận lợi mà di chuyển về phía tầng cao nhất của mê cung thủy tinh, nhanh chóng vượt qua các sinh vật Quân Vương khác.

Tại đây, Gamma cũng nhìn thấy Thiên Sứ và Minh Quang Thú đang chiến đấu lẫn nhau.

Có thể do hai sinh vật siêu phàm đang đấu tranh, Minh Quang Thú không hề có ý định lùi bước trước Thiên Sứ thần thoại, mà chỉ đơn giản là miễn cưỡng chống cự ngang hàng.

Kết phức kết phức! (Chủ nhân, Gamma đã tìm thấy Quang Chi ban phúc rồi!) Gamma lén lút tránh khỏi khu vực chiến đấu của hai sủng thú, quan sát xung quanh một lượt và cuối cùng tìm được viên thủy tinh phát sáng Quang Chi trên đỉnh đầu.

“Cảm giác có vẻ dễ dàng quá.”

Bạch Khải cảm thấy nhú mào, và khi thấy Gamma lao lên nhằm cướp đoạt Quang Chi ban phúc, cả Thiên Sứ và Minh Quang Thú đều không có hành động gì, khiến hắn cảm thấy càng nghi ngờ hơn.

Ba! Một rào cản vô hình ngăn cản con đường đi của Gamma, và viên Quang Chi ban phúc vốn gần trong gang tấc bỗng nhiên biến mất, lại xuất hiện ở một nơi khác.

“Hừ! Nếu dễ dàng như vậy, ta còn muốn chờ các ngươi đến làm gì?” Lilith hừ lạnh, trong khi Giang Nhạc Nhạc bên cạnh cũng có vẻ khinh thường.

Viên Quang Chi ban phúc không phải là cố định, hay nói cách khác, thân xác chính thức từ trước đến giờ chưa từng xuất hiện, hai người họ cạnh tranh như vậy chỉ ngại không để đối thủ có cơ hội bắt giữ về thân xác mà thôi.

Quả nhiên không dễ như vậy...

Bạch Khải trầm lặng lắm lắm, tâm niệm vừa động, Gamma lập tức biến hình thành Thánh Quang, rồi lại một lần nữa nhắm đến Quang Chi ban phúc.

Nhưng lần này, vẫn thất bại.

“Rõ ràng là Quang Chi ban phúc, sao lại không cho sinh vật thuộc tính Quang lại gần chứ.”

Thấy viên Quang Chi ban phúc càng ngày càng xa trên đường chiết xạ ánh sáng Thánh Quang, trong lòng Bạch Khải chợt thấy buồn bực.

Theo xu hướng hiện tại, để có được viên Quang Chi ban phúc này, một cách là tìm cách khiến nó lộ diện, cách khác là trực tiếp loại bỏ hết đối thủ xung quanh.

Chỉ có điều, cho dù là cách nào thì độ khó cũng không hề nhỏ.

“Trong khi chưa tìm thấy thân thể Quang Chi ban phúc, chỉ còn cách thứ hai thôi.”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, nhìn về phía Thiên Sứ và Minh Quang Thú đang đánh nhau quyết liệt, nói: “Gamma, trước tiên giải quyết hai gia hỏa này đi.”

Két phốc két phốc. (Gamma đã hiểu.) Gamma nhẹ gật đầu, thân thể màu xanh lục nhanh chóng kéo dài ra, ngọn lửa ma quái màu xanh từ cơ thể Gamma bùng cháy lên, năng lượng bốc lên từ dưới chân Gamma lan rộng ra trong mê cung thủy tinh, khiến mọi sinh vật đều bị hấp dẫn bởi bầu không khí từ vực sâu.

Tà năng - Đất khô cạn.

Khi lĩnh vực đất khô cần được triển khai, Thiên Sứ lập tức nhớ lại một số ký ức không tốt, ngay lập tức bỏ qua đối thủ trước mắt và bắt đầu tấn công Gamma, nhưng Gamma lúc này hoàn toàn không chút lo lắng, dùng tay nhận lấy trường thương của Thiên Sứ.

“Không thể nào!” Lilith thấy vậy lập tức thốt lên, mặc dù sức mạnh thần tính của Thiên Sứ đã suy yếu, nhưng vẫn được hồi phục khoảng bảy tám phần, cấp độ bây giờ rõ ràng còn chắc chắn mạnh hơn trước, mà giờ sinh vật lãnh chúa này lại dễ dàng tiếp nhận công kích từ Thiên Sứ? Hơn nữa, dường như lực lượng tà ác còn đang ăn mòn trường thương của Thiên Sứ? Thiên Sứ lập tức rút thương lui lại, nhưng Gamma không để ý đến ý định của đối thủ, gót chân Ma vương đạp mạnh, chủ động đuổi theo Thiên Sứ.

Dù cho đã bị gián đoạn tiến hóa, nhưng Gamma trong một ý nghĩa nào đó đã có thể coi như là sinh vật Quân Vương, chỉ là vẫn chưa lĩnh hội được kỹ năng thuộc về chính mình mà thôi. Ít nhất, việc đánh nhau với Thiên Sứ là đủ rồi.

Tuy nhiên, có lẽ vì bản năng chán ghét tà năng từ những sinh vật ánh sáng, hoặc không muốn cho Bạch Khải chiến thắng thêm lần nữa, Minh Quang Thú đã từ bỏ cuộc tranh giành ban đầu và lao đến hỗ trợ Thiên Sứ.

Thấy thế, Gamma vẫn không chút hoảng loạn, há mồm phun ra, hai đầu trường xà màu lục được phun ra, rơi xuống đất cuộn lại thành một hình điêu khắc, hai vòng sáng xanh thẫm ngay lập tức tràn ngập tầng cao nhất Thủy Tinh cung điện.

Tà năng - Ôn Dịch đồ đằng. Ôn Dịch đồ đằng bắt ngờ xuất hiện khiến cả hai sinh vật ánh sáng đều cảm nhận được nguy hiểm cực lớn, sức mạnh ánh sáng trong cơ thể họ theo bản năng bắt đầu đấu tranh để chống lại sự ăn mòn từ năng lượng ôn dịch, làm cho cường độ công kích của họ với Gamma bỗng giảm sút.

Tất nhiên, Gamma sẽ không bỏ qua một cơ hội như vậy, với đất khô cần cùng Ôn Dịch đồ đằng được triển khai, ngọn lửa nóng và ôn dịch va chạm vào nhau, ngay lập tức hóa thành một làn sương độc màu lục, tràn ra xung quanh.

Tiếp theo, làn sương độc bắt đầu lan đến dưới mấy tầng. Đối với phương thức tấn công như vậy, những chiếc gương trong mê cung thủy tinh hoàn toàn không có tác dụng, chỉ có thể mặc cho làn sương độc màu lục lan tỏa khắp nơi trong mê cung, nếu không nhờ Fresnel tức thời đóng cửa lối vào mê cung thủy tinh, có lẽ ngay cả Vườn Địa Đàng bên trong cũng sẽ bị sương độc ăn mòn.

Chương 536:

Đắm chìm trong Thánh Quang dưới sự áp chế của Ác Ma
“Thật không ngờ ngươi lại sử dụng loại lực lượng thuộc tính này trong mê cung, ta thích tiểu gia hỏa này.”

Nhìn thấy dần dần bị sương độc tẩm nhiễm thành lục sắc thủy tinh mê cung, Vĩnh Dạ Huyết Đế đột nhiên tỏ ra hứng thú với Gamma.

“Ta không nhìn lầm, dường như tiểu gia hỏa này vừa mới sử dụng máu tươi để tạo ra một vầng sáng?” “Đúng vậy, hơn nữa còn có thể hấp thu năng lượng.”

Cực Quang cự nhân nhẹ gật đầu, trên thân thỉnh thoảng phát ra ánh sáng trắng dịu dàng, nói: “Dùng biện pháp này để đẩy ta truyền thừa ra, tiểu gia hỏa này đúng là rất thông minh.”

“Thế nhưng, như vậy rất dễ dàng trở thành mục tiêu bị mọi người chỉ trích.”

Phục Ma Tôn Thần nhìn về phía đám Thánh Quang sinh vật đang tạm thời ngừng chiến đấu vì chống lại sương độc, nói: “Dù cho con quái vật bùn nhão này rất mạnh, nhưng đối mặt với nhiều Quân Vương sinh vật như thế, độ khó vẫn là khá lớn.”

“Ta không nghĩ vậy.”

Hồng Liên Mị Ma lắc đầu, nói: “Fresnel khảo hạch không yêu cầu phải đánh bại tất cả, chỉ cần cướp được ban phúc trước là được.

Nhìn vào tình thế hiện nay, khả năng con bùn nhão quái này cướp được không hề thấp.”

“Vậy chỉ còn xem hắn có thể sống sót qua sự áp chế thuộc tính hay không.”

Các thủ hộ giả lại lần nữa tập trung nhìn vào trong mê cung, lúc này mê cung đã trở nên náo nhiệt chưa từng có. Đất khô cằn cùng Ôn Dịch đồ đằng tầng lớp áp chế, ngay cả không ở trong phạm vi ảnh hưởng của đồ đằng, nhưng vẫn có thể gây ra thương tổn không nhỏ cho đám Quân Vương sinh vật này.

Tuy nhiên, những Quân Vương sinh vật này đều thuộc hệ Thánh Quang, rất nhanh đã phản ứng lại và tiến hành tịnh hóa độc tố trong cơ thể, đồng thời theo hướng nguồn gốc khói độc mà tiến lên phía trên cao.

Tất cả những điều này, Gamma ở đỉnh cao nhất cũng không hề hay biết.

Hắn nắm chặt Phán Quyết Thiên Sứ trường thương, cánh tay còn lại thì nặng nề đánh về phía đối phương, hiển nhiên muốn đánh đối phương nằm trên mặt đất.

Chỉ là hiện tại Phán Quyết Thiên Sứ đã vượt qua cấp độ Quân Vương, thực lực hoàn toàn khác biệt, lập tức đã hóa thành một đạo thiểm điện vọt tới, đồng thời hai tay giơ lên, tạo thành tư thế bắn tên.

Phán Quyết thần tiễn.

Một mũi tên ánh sáng cuộn cuộn với lõi đình từ tay Phán Quyết Thiên Sứ từ từ hình thành, đồng thời liên tục khóa chặt vào Gamma.

Không chỉ có vậy, Minh Quang thú cũng ở đây tụ tập một viên cầu ánh sáng cực kỳ nồng đậm, nhẹ nhàng thổi, viên cầu ánh sáng ấy liền bay về phía Gamma.

Phanh! Một mũi tên và một viên cầu gần như đồng thời xuất hiện trước mặt Gamma, sấm chớp và Thánh Quang hòa quyện lại, dường như muốn hoàn toàn tịnh hóa Gamma cái thứ bản thủ này.

Kết phốc! Nhìn thấy cảnh tượng này, Gamma không hề sợ hãi, cũng không có ý định né tránh, thân thể xanh thẫm phỉ thúy lại lần nữa vươn cao, bàn tay to lớn dùng sức đập vào mũi tên và viên cầu.

Răng rắc.

“Không thể nào!” Lilith không khỏi thốt lên kinh hãi, Giang Nhạc Nhạc cũng ngạc nhiên không thể tin.

Mũi tên lõi đình và viên cầu ánh sáng tưởng như yếu ớt như thủy tinh trong tay Gamma, bị hắn trực tiếp nắm chặt lại, tan vỡ thành mảnh vụn, mà đáng lẽ phải bị thuộc tính áp chế, bàn tay Gamma chỉ xuất hiện một vết cháy mờ nhạt.

Bạch Khải nhìn thấy vậy hài lòng gật đầu, sau khi Gamma hấp thu khối Tà Năng hạch tâm rồi mặc dù không thể tiến hóa thành Quân Vương cấp, nhưng tà năng thuộc tính đã được cải tạo mạnh mẽ.

Tương khắc thuộc tính vốn là một mối quan hệ tương hỗ.

Nhìn thấy kỹ năng thất bại, Phán Quyết Thiên Sứ và Minh Quang thú đồng thời sững sờ, ngay lập tức lại xuất phát một loạt công kích mạnh mẽ, và sau đó, đám Quân Vương sinh vật lập tức táo bạo xuất thủ, chọn lựa đối kháng Gamma, sinh vật xem ra rất tà ác. Đối mặt với ngày càng nhiều cuộc tấn công, thân thể tà năng của Gamma không ngừng bị đánh vỡ, tái tạo, lại bị vỡ vụn, nhưng hắn vẫn không có dấu hiệu tan tác.

Ngược lại, những Quân Vương sinh vật xung quanh, do bước vào phạm vi Ôn Dịch đồ đằng, cơ thể bắt đầu xuất hiện một số triệu chứng kỳ quái.

Nhưng điều quan trọng nhất là, năng lượng của họ đang giảm đi với tốc độ mà mắt thường có thể thấy.

“Tiểu gia hỏa này, thật sự đồng thời mở ra ba cái quang hoàn kỹ, không trách được có thể dùng lãnh chúa thân phận đối kháng quân vương rồi.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế liếc nhìn Gamma, đang hút máu dưới Ôn Dịch đồ đằng cùng đất khô cằn, rồi nói: “Xem ra, có vẻ như còn có quang nguyên tố kháng tính?” “Hắn là toàn bộ nguyên tố kháng tính.”

Aletta liếc nhìn Bạch Khải với vẻ sâu xa, nói: “Những con thú sủng này đều rất mạnh, dường như đã bị cái gì đó cường hóa.”

“Cường hóa sinh mệnh? Không phải là khả năng của vị tỷ tỷ người hay sao?” Vĩnh Dạ Huyết Đế nghe vậy thì rất ngạc nhiên, còn những người không tham gia cuộc thi này thì cũng tỏ ra ngạc nhiên nhìn Aletta.

“Chúng ta, Hồng Long nhất tộc chỉ là những thủ hộ giả sinh mệnh, chính vì vậy mới có thể kiểm soát năng lực sinh mệnh.

Không thể nói đó là khả năng của ta, có lẽ là tiểu tử này có thiên phú.”

Aletta ngồi thẳng lưng, không còn nhìn vào cuộc thi của Gamma nữa, mà tập trung toàn bộ sự chú ý vào Bạch Khải.

“Hừm...”

Chuyện gì xảy ra, sao bỗng nhiên lại cảm thấy lạnh?” Bạch Khải vuốt mũi, tò mò nhìn xung quanh, nhưng không thấy có gì khác lạ, tiếp tục quan sát tình trạng của Gamma.

Mặc dù thời gian trôi qua, thủy tinh trong mê cung ngày càng trở nên nồng nặc, nhưng Gamma cũng dần dần đến gần cực hạn.

Nếu không nhờ vào năng lực biến thái của Gamma cùng với việc có sẵn sức mạnh của Song Sinh khế ấn, thêm vào việc liên tục hút máu hào quang, Gamma đã sớm tiêu hao hết năng lượng.

“Cuối cùng cũng tìm thấy Quang chi ban phúc.”

Bạch Khải nhìn thấy Quang chi ban phúc trong mê cung ngày càng hiện rõ, mỉm cười, và Gamma, vốn trong trạng thái phòng thủ, lập tức thay đổi phong cách, đất khô cần toàn lực triển khai, nguyên bản nóng bỏng của Quang chi mê cung ngay lập tức bị ngọn lửa tà dị màu xanh lục tràn ngập.

Chỉ trong chốc lát, những Quân Vương sinh vật vây quanh Gamma đều bị ngọn lửa tà ác bức lui, mà Thánh Quang, dù luôn kiêu ngạo, giờ đây hoàn toàn không thể tịnh hóa sạch sẽ lục sắc tà năng này.

Thấy vậy, Gamma lập tức thay đổi phương hướng để cướp đoạt Quang chi ban phúc.

“Quang chi ban phúc là của ta!” Lilith kêu lên, Phán Quyết Thiên Sứ lập tức hóa thành sấm chớp hướng về viên quang bạch quang thủy tinh trên không trung phóng tới, lạ thay lại tới trước Gamma, vượt lên trước một bước để đến trước Quang chi ban phúc.

“Két phốc! Két phốc!” (Đó là đồ ăn của Gamma!) Khi thấy Quang chi ban phúc sắp bị Phán Quyết Thiên Sứ nuốt chửng, Gamma đột nhiên phát ra một tiếng rít lên, cánh tay khác thường như cự mãng tức thì kéo dài, kéo Phán Quyết Thiên Sứ lại.

Ngay sau đó, trong ánh mắt hoảng sợ của Lilith, Phán Quyết Thiên Sứ bị Gamma mạnh mẽ kéo lại, rồi đột ngột bị xé rách.

Lần này, không chỉ cánh của Phán Quyết Thiên Sứ bị xé, thậm chí cả thân thể của Phán Quyết Thiên Sứ cũng bị Gamma xé thành hai nửa, lộ ra bộ dạng thật sự của Thiên Đường Điều, hoảng hốt nhìn Gamma.

Không chỉ có vậy, Gamma dường như nhớ tới cảm giác khi từng nuốt cánh của Thiên Sứ, sau khi kéo xuống cánh của Phán Quyết Thiên Sứ, Gamma không chút khách khí mà nuốt xuống, chỉ để lại một nửa vẫn trả lại cho Thiên Đường Điều.

“Gia hỏa này, thật sự không sợ bị Borg gia tộc báo thù sao?” Vương Xuyên cảm giật giật, không phải họ chưa từng quen biết với những người trẻ tuổi của Borg gia tộc, tuy rằng họ có thể dễ dàng nghiền ép nhưng cũng phải có chút mặt mũi.

Biểu hiện hung tàn nghiền ép như Gamma quả thực là đập lên mặt mũi Borg.

“Ăn tượng? Người nghĩ Borg gia tộc có thể làm gì sao?” Đàm Lang nhướn mày, nói: “Ba đầu Quân Vương cấp trước kia cũng không có gì, mà bây giờ lại dùng một con Lãnh Chúa cấp sinh vật để ngăn chặn nhiều Quân Vương sinh vật như vậy, so với chúng ta, Bạch Khải thật sự xứng đáng danh hiệu yêu nghiệt.”

Vương Xuyên lắc đầu, nhìn vào mê cung ở tầng cao nhất nơi Gamma như ma vương đang khủng bố chấn nhiếp đám Quân Vương sinh vật, nói: “Không, ta cảm thấy đây gọi là biến thái.”

Một đám người đồng loạt gật đầu, còn Giang Nhạc Nhạc sau một hồi do dự, rốt cuộc không chọn cách tiến lên cứng rắn với Gamma.

Gặp khó khăn một cách dửng dưng, không biết tự lượng sức mình chính là hành động ngu ngốc.

Minh Quang thú không giống như Phán Quyết Thiên Sứ, tuy bị xé nát nhưng vẫn có thể hồi phục lại.

Thế nhưng, trở về sau khi bị huấn luyện quý không thể trốn thoát.

Khi nhìn thấy không sinh vật nào cùng mình cướp đoạt Quang chi ban phúc, khí thể khổng khiếp của Gamma cũng dần dần giảm đi, hấn duỗi hai tay về phía Quang chi ban phúc.

Xuy...

Nhưng, Quang chi ban phúc dường như hoàn toàn bài xích tà năng của Gamma, khi Gamma tiếp xúc với thủy tinh, hai tay hấn ngay lập tức bị Thánh Quang thiêu đốt thành từng đám lục sắc sương khói.

“Hừ! Dị đoan mà cũng muốn đụng vào Quang chi ban phúc, không biết tự lượng sức mình.”

Lilith thấy vậy hừ lạnh một tiếng, trán lóe lên, trạng thái bị thương của Phán Quyết Thiên Sứ lại lần nữa đứng dậy, có ý đồ giành lại Quang chi ban phúc từ tay Gamma.

Thần tính của Phán Quyết Thiên Sứ đã bị hao tổn, nếu như nàng không thể lấy lại Quang chi ban phúc lần này, thì tại Borg gia tộc sẽ không còn chút hy vọng nào.

Ngồi chờ chết còn không bằng ra tay hành động.

Nhưng mà, ngay khi Phán Quyết Thiên Sứ sắp chạm vào Quang chi ban phúc thì lục sắc từ Gamma chậm chậm thối lui, lại hóa thành màu trắng thanh khiết.

Từ xa nhìn lại, dường như một Ác Ma đang tắm rửa dưới ánh Thánh Quang để tẩy đi tà ác trong mình.

“Bị tịnh hóa rồi? Không đúng, đây là chuyển hóa hình thái?” Lilith lập tức nhớ lại lúc trước Cục 13 và hiệp hội liên hợp khi kiểm tra học kỳ, Gamma đã từng chia tách ra các phân thân thuộc tính Thánh Quang, lập tức hiểu ra.

Tà năng sẽ bị Quang chi ban phúc bài xích, nhưng Thánh Quang thuộc tính thì không.

Chỉ là, nghĩ ngợi thông suốt lại có phần muộn màng.

Khi Gamma chuyển hóa thành hình thái Thánh Quang thì lại không bị Quang chi ban phúc bài xích, mà lại tự nhiên dung nhập vào trong hai tay của Gamma.

Cũng đồng thời, cánh của Phán Quyết Thiên Sứ trước đó bị Gamma nuốt cũng xảy ra phản ứng, hóa thành các sợi tơ dần

dẫn dung nhập vào đôi cánh ở sau lưng Gamma.

Khi Quang chi ban phúc và cánh Thiên Sứ đều dung nhập vào trong cơ thể Gamma, tà năng vốn bị áp chế đến giờ đột nhiên lại xuất hiện, và đây đưa với Thánh Quang.

Cuối cùng, Thánh Quang và tà năng dường như tìm được một điểm thăng bằng, dưới sự cân bằng của Song Sinh khế ấn, đan xen chiếm hữu một nửa trong thân thể Gamma.

Bên trái là hình thái kim cương Thánh Quang, sau lưng cánh Thiên Sứ ánh sáng chói lọi; Bên phải là hình thái phỉ thúy tà năng, sau lưng cánh Ác Ma, tà ác hỏa diễm đang thiêu đốt. Đây là lần đầu tiên Gamma đồng thời xuất hiện hai loại năng lượng hình thái trên cơ thể, lại kỳ lạ không tạo ra xung đột.

“Đây là, hoàn toàn thăng bằng?” Bạch Khải trong lòng đột nhiên trở nên phấn khích, sau đó hắn thấy Gamma trên người lại lần nữa lấp lánh lên ánh sáng quen thuộc.

Tiến hóa chi quang!

Chương 537:

Ai dùng không đều như thế ~ “Đây là đã tiến hóa rồi sao?”
Nhìn Gamma đang được ánh sáng tiến hóa bao trùm, mọi người có mặt đều cảm thấy bất ngờ.

Các thủ hộ giả ban phúc mặc dù biết rằng sức mạnh của người nhận phúc được tăng cường rất lớn, nhưng việc như Gamma trực tiếp tiến hóa thì đây là lần đầu tiên họ chứng kiến.

Dù sao, bất kể là loại sinh vật nào, muốn tiến hóa, trừ khi vận may gặp gỡ, còn không thì cần phải chuẩn bị rất nhiều tài liệu.

“Quả nhiên, việc tiến hóa của vô số Ngự Thú sư đối với Bạch Khải thật sự nhẹ nhàng như ăn uống vậy.”

Dịch Du nhìn Bạch Khải với vẻ sâu sắc, Bạch Khải mỉm cười ngưng ngưng, sau đó bắt đầu tập trung cảm nhận trạng thái của Gamma.

Lần này, Gamma tiến hóa rất thuận lợi, quá trình tạm dừng trước đó lại được mở ra, và không ngừng tiến tới cấp cao hơn. Đối với Bạch Khải, với tư cách là Ngự Thú sư, hẳn cũng có thể cảm nhận được một sức mạnh mạnh mẽ thông qua khế ước được phản hồi.

Gamma bản thân đã có thể chất biến dị, giờ đây tiến hóa lên cấp Quân Vương, vì thế sự cường hóa đối với Bạch Khải cũng là rất lớn.

Tuy nhiên, sự chú ý của Bạch Khải lại chậm rãi bị một thông tin khác thu hút.

Ghi chú: Kỹ năng thuộc tính Thánh Quang. ...

“Bởi vì bị Quang chi ban phúc, nên người đã giác ngộ được Quang thuộc tính lực trường rồi sao?” Khi nhìn vào kỹ năng lực trường hoàn toàn mới của Gamma, trong lòng Bạch Khải có chút tiếc nuối, nhưng nhìn chung là khá hài lòng.

Gamma vốn là mạnh về phòng thủ phản kích, hệ Thánh Quang thực sự rất phù hợp với Gamma, kết hợp với Bụi Gai, hiệu quả chắc chắn sẽ không tồi.

Hơn nữa, nhìn vào miêu tả, có vẻ như đây là một kỹ năng AOE, rất phù hợp với phong cách chiến đấu của Gamma.

Chỉ là, sau khi Bạch Khải tiếp nhận một thông tin khác, trên mặt hắn không khỏi lộ ra sự kinh ngạc.

Ghi chú: Kỹ năng thuộc tính tà năng. ...

“Không phải nói một đầu quân vương chỉ có thể lĩnh ngộ một kỹ năng lực trường sao? Sao Gamma lại có hai cái?” Bạch Khải lắc đầu, kiểm tra lại lần nữa, phát hiện Gamma thực sự đã lĩnh ngộ hai kỹ năng thuộc tính hoàn toàn ngược lại.

“Rõ ràng hấp thu là Quang chi ban phúc, lại còn lĩnh ngộ một kỹ năng tà năng.

Có lẽ là nhờ đạt tới sự cân bằng, cho nên hai loại năng lượng đều có thể chuyển hóa.”

Bạch Khải nghĩ một lát, miễn cưỡng đưa ra lý do, và Gamma cuối cùng cũng hoàn thành tiến hóa.

Vẫn là thân hình tròn trịa, chỉ là sau lưng thêm một đôi cánh xinh đẹp.

Cánh bên trái và bên phải không đồng nhất, bên trái giống như cánh Thiên sứ, toàn thân làm bằng những viên kim cương lấp lánh.

Còn bên phải, thì làm từ ngọn lửa phỉ thúy.

Từ xa nhìn lại, gần như Gamma đã thu nhỏ lại hình dáng trước khi tiến hóa.

“Thật không thể tin, sao lại giống như Koromon vậy.”

Nhìn vào hình dáng hoàn toàn mới của Gamma, Bạch Khải không khỏi chép miệng, rồi triệu hồi Gamma trở về.

Tà năng: Tận thế (siêu phàm cấp - tinh thông), Mệnh Năng chuyển hóa (siêu cấp - tinh thông), Ôn Dịch đồ đằng (siêu cấp - thuần thực), năng lượng phân lưu (cao cấp - tinh thông); Thông dụng: Song Sinh khế ấn (siêu cấp - thuần thực), nguyên tố kháng tính (cao cấp - hoàn mỹ), vật lý kháng tính (cao cấp - tinh thông), hút máu quang hoàn (cao cấp - hoàn mỹ), ve sầu thoát xác (siêu cấp - nhập môn), phân liệt (trung cấp - hoàn mỹ); ...

“Vậy mà trực tiếp tiến hóa thành trung đẳng quân vương sao? Thánh Ma thủ hộ giả, không tồi chút nào.”

Bạch Khải tỉ mỉ xem xét số liệu hiện tại của Gamma, trong lòng càng thêm hài lòng.

Như vậy, hẳn có đến bốn đầu sinh vật cấp Quân Vương, và trong số đó, hai đầu là trung đẳng quân vương.

Nói không ngoa, tốc độ bồi dưỡng của hắn, còn ai sánh bằng! “Bạch Khải, chúc mừng ngươi, đã thành công thăng cấp lục giai đại sư.”

Nhìn thấy Bạch Khải vui vẻ, Dịch Du cũng chúc mừng hắn.

“Cảm ơn Dịch bộ trưởng, cuối cùng cũng thăng cấp lên lục...

Chờ chút, lục giai đại sư?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, nhìn thấy vẻ mặt khiếp sợ của Đàm Lang và một vài người khác, lúc này mới nhận ra điều gì, không khỏi nhìn về tay phía sau của mình.

Ngay lúc Bạch Khải mải mê trong việc Gamma tiến hóa thành sinh vật Quân Vương, trên mu bàn tay hắn không biết từ lúc nào đã có thêm một chữ chú, cùng với năm chữ chú trước đó tạo thành một vẽ đẹp khá phức tạp.

“Quả thật, việc tiến hóa trực tiếp thành trung đẳng quân vương phản hồi là rất mạnh mẽ.”

Bạch Khải nở một nụ cười hài lòng, nhìn vào sáu chữ chú trên mu bàn tay của mình.

Lục giai Ngự Thú sư, cuối cùng cũng có chút sức tự vệ.

“Xem ra lần này mời ngươi đến tham gia Vườn Địa Đàng hợp thường niên là đúng, nếu ta không nhầm, Bạch Khải hẳn là lục giai Ngự Thú sư trẻ nhất liên bang hiện tại rồi.”

Dịch Du tiến đến trước mặt Bạch Khải, mỉm cười nói: “Đáng tiếc Tần hội trưởng hành động quá nhanh, nếu không Bạch Khải ngươi đã là nhân tài của Cục 13 rồi.”

“Dịch bộ trưởng quá khen, trẻ tuổi nhất lục giai Ngự Thú sư chắc vẫn là A Trà, mà đội 0 các vị cũng không lớn hơn ta nhiều.”

Bạch Khải nghe vậy thì nhún vai, không tỏ rõ ý kiến.

Hắn quả thực tiến cấp rất nhanh, nhưng để nói trẻ tuổi nhất, còn phải xem A Trà thể hiện như thế nào.

Thế nhưng đây không phải vấn đề gì lớn, không bằng chuyên tâm thu thập tài nguyên hiện có.

“Chúc mừng ngươi, Bạch Khải.”

Đúng lúc này, Lý Húc Thăng, người trước đó bị Dịch Du mang đi nghỉ ngơi, bỗng nhiên xuất hiện, nhìn vào chữ chú trên mu bàn tay Bạch Khải, chủ động đưa tay ra để chúc mừng.

“Cảm ơn, nhưng mà ngươi sao rồi?” Bạch Khải nắm nhẹ tay hắn, tò mò nhìn Lý Húc Thăng từ trên xuống dưới, hỏi:

“Huyết chi ban phúc của ngươi đã hấp thu xong chưa?” Nhìn thấy Lý Húc Thăng là nhân loại duy nhất đã hấp thu ban phúc, Bạch Khải rất tò mò về trạng thái hiện tại của hắn.

Nếu nó có thể khiến Alpha bọn họ thu được kỹ năng siêu phàm, thậm chí làm cho Gamma trực tiếp tiến hóa thành sinh vật Quân Vương, thì không biết khi dùng trên một người như Lý Húc Thăng sẽ xảy ra chuyện gì.

“Xem như vậy đi.”

Lý Húc Thăng gật đầu nhẹ, nói: “Lần này cảm ơn ngươi, nếu không ta cũng không có tư cách để nhận được ban phúc này.”

“Không cần khách khí, đó là nhiệm vụ mà, mà ta cũng thu được không ít.”

Bạch Khải mỉm cười, cảm giác tinh thần lực của mình đã chìm vào không gian Ngự Thú.

Trứng tiến hóa hình như luôn chờ đợi Bạch Khải nhận thức, dù đã gần đến lúc vỡ vụn, nhưng vẫn liên tục đánh liền, từ đầu đến cuối chưa từng vỡ vụn.

Và khi Bạch Khải lâm vào trạng thái ý thức, vỏ trứng bạch kim mới vỡ vụn, như thể sữa hòa lẫn với nhau, dung nhập vào không gian Ngự Thú.

Khi trứng tiến hóa vỡ vụn, một ánh sáng chói mắt phát ra. Ánh sáng này không có bất kỳ màu sắc nào, nhưng lại mang đến cho Bạch Khải một cảm giác vô cùng quen thuộc. Ánh sáng tiến hóa? Trứng tiến hóa đang chứa ánh sáng tiến hóa sao? Tuy

nhiên, rất nhanh, Bạch Khải nhận ra hình dạng thật của trứng tiến hóa, rõ ràng đó là một quả trứng khổng lồ trong suốt, và bên trong trứng có một quả cầu ánh sáng có thể nhìn rõ. ...

“Quả thật là trứng Kim Cương a ~” Bạch Khải lăm lăm trong lòng, tiến lại gần trứng Kim Cương để tỉ mỉ xem xét, cho dù thế nào cũng không thể thấy rõ bên trong chùm sáng là vật gì.

“Xem xét tình hình này, có lẽ phải chờ đến khi ta trở thành truyền kỳ thì mới có thể khám phá bí mật của trứng tiến hóa.”

Bạch Khải gõ nhẹ vào trứng Kim Cương, thấy bên trong không có động tĩnh gì liền từ bỏ, chuyển sang tiêu hóa các thông tin về trứng Kim Cương tiến hóa.

“Ta xem một chút a, không gian Ngự Thú...”

Dung hợp... Đây là ý gì?” Cảm nhận được thông tin từ trứng tiến hóa, Bạch Khải hơi nghi hoặc gãi gãi đầu, nhưng chưa kịp tiếp tục nghiên cứu thì giọng Aletta đã kéo hắn trở lại thực tại.

“Tôi nay thí luyện vô cùng đặc sắc, xem ra ta lần này quyết định tham gia là chính xác.”

Aletta trong bộ áo đỏ, giống như một Nữ Hoàng, quét mắt mọi người trong phòng, khi nhìn thấy Bạch Khải thì đột nhiên ngừng lại, nói: “Như vậy tiếp theo, đến phiên ta rồi.”

Nói xong, Aletta lật tay, một mảnh như vảy rồng màu hồng hiện ra trong tay.

Ngay cùng lúc đó, tất cả sinh vật đều cảm nhận được một sức mạnh sinh mệnh mạnh mẽ từ tay Aletta truyền tới.

Không cần nói, đây chính là ban phúc sinh mệnh của Aletta.

“Cái thí luyện của ta cũng rất đơn giản, chỉ cần trải nghiệm một lần sinh mệnh là được, ai trải nghiệm càng sâu, khoảng cách đến ban phúc của ta sẽ càng gần hơn.”

Aletta ném miếng vảy lên trời, rồi phun ra một ngụm hơi thở Rồng, bao bọc nó lại, miếng vảy bỗng chốc hòa tan, hóa thành một đoàn mây đỏ phiêu đảng trong đại sảnh Vườn Địa Đàng.

“Muốn tham gia thí luyện, thì vào trong đám mây này, những ai đã tham gia trước cũng có thể tham gia.”

Aletta ngồi lại vị trí của mình, trong khi trong Vườn Địa Đàng đã dấy lên một làn sóng lớn.

Theo quy định bất thành văn đã nhiều năm qua, những ai đã tham gia ban phúc thí luyện của một thủ hộ giả siêu phàm thì không thể tham gia vào những thí luyện khác, đó cũng là lý do làm cho một số sinh vật cho đến nay không có hoạt động.

Kết quả bây giờ, Aletta lại phá vỡ quy định này, sao có thể không làm cho họ hưng phấn.

“Đã tham gia đều có thể tham gia a, vậy ta yên tâm.”

Bạch Khải nghe vậy cười tươi, ban đầu hẳn còn lo lắng rằng cuộc thi sinh mệnh cuối cùng sẽ đối mặt với áp lực quá lớn, Delta sẽ gặp khó khăn, nhưng giờ đây tất cả sủng thú đều có thể tham gia, thì điều đó cũng ổn thôi.

Còn có thể kiểm tra đo lường một chút các kỹ năng mới của những con sủng thú dưới đây.

“Alpha, Beita, Gamma, Delta, Epsilon, chờ lát nữa các người vào chung một lượt, nhất định phải giành được ban phúc sinh mệnh.”

Bạch Khải nhìn năm sủng thú trước mặt, dặn dò nghiêm túc: “Các người Ngự Thú sư ta không thể lãng phí thời gian, hãy tích cực tham gia trong vòng này.”

A ô a ô? (Nhân loại người muốn chết?) Phanh! “Tin tưởng ta, dù có chết thì cũng tuyệt đối là do ăn thịt chó nòi lâu mà bị ghen chết!” Bạch Khải trừng mắt nhìn Beita với vẻ vô tội, ban phúc sinh mệnh, cuối cùng ai cũng có thể dùng, thì để hẳn dùng chẳng phải cũng là một dạng sao? Việc kéo sinh mệnh lực về cùng cảnh giới với sủng thú, sau này sẽ không phải lo lắng việc sử dụng trứng tiến hóa dẫn đến tử vong nữa sao?

Chương 538:

Thí luyện sinh mệnh Ken kết ken kết. (Lão đại, người yên tâm, ta nhất định sẽ giúp người đoạt lấy sinh mệnh ban phúc.) Cảm nhận được ý nghĩ của Bạch Khải, trong mắt Alpha lóe lên vẻ quyết tâm.

Là thú cưng đầu tiên của Bạch Khải, Alpha có kinh nghiệm đối với việc bị ép buộc nâng cao thể lực trong quá trình trứng tiến hóa.

Hiện tại có cơ hội để cường hóa thể chất cho Bạch Khải, Alpha tự nhiên sẽ tận sức tranh thủ.

“Alpha thật biết chuyện.”

Bạch Khải thấy vậy gật đầu hài lòng vỗ vỗ Alpha, cuối cùng cũng có ai đó đồng hành cùng mình.

“Nhân loại, người muốn hấp thu sinh mệnh ban phúc?” Đúng lúc này, Ngưu Bì Xà bất ngờ lộ đầu ra, vừa lúc nghe được lời nói của Alpha.

“Thế nào, có vấn đề gì sao?” Bạch Khải nhìn Ngưu Bì Xà rồi nói: “Người sao lại ra đây, ta không có thả người ra mà.”

“Ngô, làm sao ta biết được, chính người đã vớt ta ra ngoài từ bí cảnh.”

Ngưu Bì Xà tỏ ra vô tội, tiếp tục nói: “Nếu người dự định hấp thu cái vảy rồng vừa rồi, ta khuyên người nên đi tìm một viên đậu hũ mà tự đâm chết thì hơn.”

“Một nhân loại lại muốn hấp thu sinh mệnh lực lớn như vậy, người sẽ bị ăn bể bụng đó.”

“Ăn bể bụng?” Bạch Khải nghe vậy thì thấy kinh ngạc, nắm lấy Ngưu Bì Xà, âm thanh lạnh lùng nói: “Người chắc chắn không đùa ta chứ?” Ngưu Bì Xà ngẩng đầu lên, nói: “Bản xà chưa bao giờ nói dối.”

“Người lúc nào mới nói thật thì có.”

Bạch Khải trợn mắt, rồi ném Ngưu Bì Xà sang một bên, nhìn đỉnh đầu sương đỏ, nói: “Được rồi, các người trước tiên đi

cướp đoạt ban phúc, những chuyện khác để sau hãy nói.”

Mặc dù Ngưu Bì Xà nói có lý, nhưng con gia hỏa này thực sự không đáng tin, an toàn vẫn nên hỏi Aletta sau khi cướp được.

A ô a ô. (Đã nhân loại người thành khẩn như vậy, vậy thì bản uông sẽ giúp người một lần.) Thấy được dáng vẻ của Bạch Khải, Beita ngẩng đầu lên dần dần bay vào sương đỏ, chỉ là Alpha tốc độ lại nhanh hơn, đến sau mà lại vượt lên vào trước.

Két phốc két phốc. (Chủ nhân, Gamma cũng sẽ nỗ lực.) Gamma chớp cánh nhỏ, lắc lắc bay về phía sương đỏ, trong khi đó Trùng Thảo vốn có thể bay thì không biết từ lúc nào đã bay lên rồi.

Với sức sống mãnh liệt như vậy, bất kể là trùng hệ hay thực vật hệ, đều là mối nguy hiểm đến tính mạng, chưa kể Trùng Thảo còn có cùng máu huyết Ngũ Sắc Long như Aletta.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, ta cũng đi.) Delta biến hình thành Phong thần Dực Long, mở cánh bay vào.

“Hừm, nhớ cẩn thận, đối thủ lần này đông hơn nhiều.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, rồi đưa mắt nhìn quanh nhắc nhở.

So với ban phúc chiến đấu, ban phúc sinh mệnh mang lại nguy cơ lớn hơn, hầu như mọi sinh vật đều có thể vào bên trong Vườn Địa Đàng, trong khi đó, nếu là Nhân loại Ngự Thú sư như Bạch Khải thì có thể phái thêm vài con nữa. Để nói đơn giản, trận này sẽ là cuộc chiến khốc liệt nhất trong mọi thí luyện.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân yên tâm, Delta sẽ cố gắng.) Delta nhẹ gật đầu, rồi theo sát Alpha mà đi.

“Cũng không biết thử thách lần này sẽ có hình thức như thế nào, hy vọng không giống Hỏa chi thí luyện.”

Nhìn năm sủng thú lần lượt xông vào sương đỏ, Bạch Khải bắt đầu thử thả lỏng tâm trạng.

“Yên tâm, sinh mệnh thủ hộ giả là những thủ hộ giả công bằng nhất, cuối cùng thu hoạch được ban phúc là những kẻ mạnh nhất nơi này.”

Dịch Du mỉm cười nói: “Bạch Khải, người đã thắng bốn trận thí luyện, nếu trận này cũng thắng, sẽ là tạo ra lịch sử.”

“Dịch bộ trưởng quá khen rồi, chỉ là thử nhìn một chút thôi.”

Bạch Khải nhún vai, đang định nói thêm vài câu để xoa dịu, thì bên cạnh Lý Húc Thăng đột nhiên lên tiếng: “Huyết chi ban phúc, ta nợ người một ân tình, lần luyện tập này đòi ta đến giúp người.”

Nói xong, Lý Húc Thăng không đợi Bạch Khải phản ứng, liền nhảy lên, cũng tiến vào sương đỏ.

“Cái này... Đây là nhiệm vụ.”

Bạch Khải thấy vậy bất đắc dĩ lắc đầu, Dịch Du không có cảm thấy kinh ngạc, nói: “Húc Thăng có lòng tự trọng rất cao, dù giữa chúng ta có giao dịch, nhưng hắn vẫn còn nợ người một ân tình, để hắn đi là được rồi.”

“Tốt.”

Bạch Khải hiểu rõ, đã là người ta không để ý, thì hắn cũng không cần lo lắng.

Dù sao, có thêm người giúp đỡ vẫn tốt hơn là có thêm kẻ thù.

“Bộ trưởng, vậy chúng ta cũng vào.”

Đàm Lang tiến lên trước mặt Dịch Du, xin chỉ thị một phen rồi cũng tiến vào sương đỏ.

Giống bọn họ, những huyết duệ huyền thoại, bản thân cũng là một chiến lực không nhỏ, tự nhiên muốn có một lượt cướp đoạt sinh mệnh ban phúc.

Có lẽ những người bình thường như Bạch Khải không thể hấp thu sinh mệnh ban phúc, nhưng bọn họ thì tuyệt đối có thể, thậm chí còn có thể tiến thêm một bước nữa.

Rất nhanh, Vườn Địa Đàng trở nên vắng lặng, Bạch Khải lúc này mới có thời gian tĩnh lặng tâm trí, bắt đầu cảm nhận tình trạng của năm sủng thú.

Thí luyện sinh mệnh bí cảnh.

Alpha dẫn đầu tiến vào, vừa xuống đến đất liền cảm nhận một tia kháng cự, cùng lúc đó, Tử Vong chi kiếm phía sau cũng

không ngừng rung động, như thể muốn chặt đứt sức sống mạnh mẽ xung quanh.

Tuy nhiên, trạng thái của các sủng thú khác hoàn toàn khác nhau.

A ô a ô... (Bản uông cảm thấy nơi này thật thoải mái, bản uông không muốn ra ngoài nữa...) Két phốc két phốc! (Gamma ngửi thấy một mùi hương rất thơm, Gamma muốn ăn!) Róc rách rách rách. (Delta cũng vậy, nơi này khí tức giống như là nguồn gốc sinh mệnh mà Delta đã ăn.) “Tại hạ cảm nhận được, đó là một nguồn sinh mệnh lực cực kỳ mạnh mẽ!” Trùng Thảo phấn khởi, nhìn quanh nhưng từ đầu đến cuối vẫn không thể xác định vị trí cụ thể của nguồn sinh mệnh lực.

Ken két ken két. (Cẩn thận, đại gia, có những sinh vật khác tiến vào.) Alpha tiếp cận các sủng thú, cảnh giác nhìn về phía trước, trong khi những sủng thú khác đã ý thức được điều gì, ào ào bắt đầu tiến vào trạng thái cảnh giác.

Aletta không giống như Phục Ma Tôn Thần, không truyền tống tất cả mọi người đến các bí cảnh khác nhau, mà thả họ vào một bí cảnh chung.

Kết quả chính là, nguyên bản thảo nguyên rộng lớn giờ đã bị vô số Quân Vương sinh vật chiếm lĩnh. Điều khiến Alpha chú ý nhất, ngoài mấy thủ hộ giả huyết mạch thuộc Vườn Địa Đàng, chính là gia tộc Borg cùng đội 0.

Còn về những người trong gia tộc Aloysius, ngoài Karl ra, những người khác rõ ràng chỉ đến để góp đủ số lượng, không thấy ai khác lạ.

Mấy người chú ý đến Alpha cùng năm sủng, lần lượt quăng ánh mắt về phía họ, trong khi những sủng thú khác cũng không thể kiểm soát mà tập trung ánh nhìn vào họ.

Mặc dù đã trải qua bốn trận thí luyện, nhưng nếu nói các sinh vật kia không cảnh giác với Alpha, thì rõ ràng là có vấn đề.

Rống! Đúng lúc này, từ trên bầu trời vọng xuống một tiếng gầm lớn.

Chỉ trong chớp mắt, mây mù lưu chuyển, từ từ tụ lại thành một con màu đỏ Cự Long.

“Ta đến tuyên bố quy tắc cụ thể của thí luyện.”

Giọng Aletta vang lên, một đám siêu phàm sinh vật lập tức tỉnh táo, sợ bỏ lỡ điều gì đó.

“Quy tắc rất đơn giản, cũng giống như ta đã nói với các người trước đây, chỉ cần trải nghiệm một lần cái gì là sinh mệnh, nhưng để công bằng, sức mạnh của các người sẽ được điều chỉnh về cùng một cấp độ.”

Ken kết ken kết? (Cùng một cấp độ, có phải là cùng loại Cảnh Kỹ chi tháp không?) Alpha nghe vậy có chút nghi hoặc, sau đó cảm nhận được một cỗ sức mạnh vĩ đại áp chế xuống cơ thể mình, khiến bản nguyên sinh mệnh của mình bị đè nén, thậm chí ngay cả năng lượng dao động cũng bị hạn chế.

A ô a ô! (Bản uông vừa mới có được sức mạnh, sao giờ lại không thể động được!) Beita cảm nhận sự biến đổi của bản thân, lập tức cảm thấy hoảng sợ.

“Giống như là đem sức mạnh của chúng ta áp chế xuống Lãnh Chúa cấp rồi.”

Jerry cẩn thận cảm nhận một chút, nhìn xung quanh những sinh vật Quân Vương cấp đang cảm thấy hoảng hốt, nói: “Có phải đây là cách để khảo nghiệm sức chiến đấu ngang cấp của chúng ta không?” “Cái này...”

Tại hạ cũng không rõ lắm.”

Trùng Thảo cảm thấy có chút bối rối, nhưng khi nghĩ đến một phần huyết mạch Thần Thoại và Long chủng kết hợp, liền nhanh chóng bình tĩnh lại. Ưu thế của huyết mạch mạnh mẽ, ở mỗi giai đoạn đều sẽ được áp dụng.

Róc rách rách rách. (Delta thì lại không có thay đổi gì.) Delta nhúc nhích cơ thể, phát hiện bản thân cũng không có bất kỳ thay đổi nào, thậm chí còn mạnh hơn trước. Để đảm bảo công bằng, Aletta trực tiếp áp chế tất cả họ xuống cao đẳng Lãnh Chúa đỉnh phong, điều này ngược lại là một sự cường hóa đối với Delta.

Ken kết ken kết. (Lãnh chúa thì cứ là Lãnh chúa, dù sao cũng không khác gì nhiều.) Alpha nắm chặt Tử Vong chi kiếm trong tay, tay còn lại cầm Nghiệp Hỏa chi kiếm, Trục Phong chi kiếm lặng lẽ xoay quanh, trong mắt ngập tràn chiến ý.

Việc bị áp chế xuống Lãnh Chúa cấp có nghĩa là không thể sử dụng siêu phạm kỹ, nhưng siêu phạm kỹ của Alpha đều thể hiện qua hình thức của trường kiếm, không thể sử dụng sức trường mà thôi, ảnh hưởng cũng không lớn.

A ô a ô! (Đáng ghét, lại bị áp chế như vậy sao!) Husky thấy thế cũng không chịu lạc hậu, Máy Móc Lãnh Chúa lập tức triển khai, một bức tường chiến tranh nặng nề xuất hiện trên thảo nguyên, luôn trong trạng thái chuẩn bị cho những kẻ không mời mà đến.

Có hai sủng dẫn đầu, những sinh vật siêu phạm khác cũng lập tức dựng lên tư thế, cảnh giác nhìn quanh tìm kẻ thù.

Ken kết ken kết? (Cái này liền muốn đánh lên rồi?) Lập tức bị hạn chế hai sức kỹ thuật Gamma có chút mờ mịt nhìn xung quanh, trong khi Delta thì không chút do dự tiến vào hình thái Ưng Long, chuẩn bị sẵn sàng cho bất kỳ lúc nào xuất chiến.

“Nếu biết sẽ là hỗn chiến, tại hạ nên đem ký sinh trùng mang theo.”

Trùng Thảo cảm thấy hơi hạn nhìn quanh, mặc dù không thể phát huy toàn lực nhưng có lẽ có thể giảm thiểu số lượng thua thiệt.

Ken kết ken kết. (Không sao, đại gia đi đi!) Nói xong, Alpha liền huy động trường kiếm dẫn đầu xông ra ngoài, mục tiêu không ai khác mà chính là Thánh Quang thiên sứ gần nhất.

Cùng lúc đó, Delta cũng bay ra ngoài, thân thể cường tráng đột phá vòng vây, mỗi đòn tấn công đều mang theo sức mạnh hư không to lớn, khiến đám sinh vật không ngừng kêu la.

Tại Lãnh Chúa cấp mà có thể điều khiển hư không, Delta thực sự chiếm ưu thế.

Tuy nhiên, hành động lần này cũng khiến Alpha bọn họ trở thành mục tiêu chính cho mọi người, như thế không hên mà cùng, những sinh vật siêu phạm đều dừng lại cảnh giác, rồi ào ào quay đầu tấn công về phía năm sủng của Alpha. Ưu tiên loại bỏ kẻ địch mạnh nhất, sau đó mới có cơ hội!

Chương 539:

Chúng sinh...

Bình đẳng? “A ô a ô!” Nhìn thấy nhóm của hắn trở thành mục tiêu chỉ trích của mọi người, Beita không hề bối rối chút nào.

Hắn đoạt lấy quyền kiểm soát lũy tháp từ Shuke, nhanh chóng khóa chặt tất cả kẻ thù, mệnh mệnh năng lượng màu vàng óng bắt đầu hội tụ vào họng pháo.

Nhận thấy điều đó, các siêu phàm sinh vật khác lập tức trở nên cảnh giác, có người kéo dài khoảng cách, có người chuẩn bị phòng thủ.

Năng lực của cỗ máy Husky mạnh mẽ chủ yếu là những gì họ đã thấy trong quá trình thử luyện.

Dù không bị đánh bại ngay lập tức, nhưng việc kháng cự một cách đơn giản không phải là lựa chọn tối ưu.

Phốc! Trước ánh mắt bất đắc dĩ của Alpha, tháp pháo trong lũy bỗng dung toát ra từng đợt khói xanh, nhưng không có chút năng lượng nào bắn ra.

Ken kết ken kết. (“Người không thể sử dụng sức mạnh Kim Cương thuộc về cấp siêu phàm.”)

) Thấy vậy, Alpha chỉ còn biết thở dài, vung ba thanh kiếm và xông vào đội ngũ kẻ thù, mạnh mẽ dùng kỹ năng kiếm thuật của bản thân để nghiền ép một đám siêu phàm sinh vật.

“A ô a ô!” (“Đáng ghét, bản uông không phục!”) Beita cảm thấy khó chịu.

Hiện tại siêu phàm kỹ thuật bị hạn chế, sức mạnh Kim Cương căn bản không thể phát huy.

Hắn cũng bị hạn chế hơn phân nửa khả năng tấn công tầm xa.

“Để ta làm đi.”

Jerry thấy vậy bất đắc dĩ nhận lấy quyền kiểm soát cơ thể, vung quyền trượng và phát động tấn công vào nhóm siêu phàm xung quanh.

Kinh nghiệm chiến đấu của những kẻ được sủng ái đều rất phong phú, kỹ năng cũng cực kỳ tinh tế, cộng thêm khả năng thích ứng nhanh với năng lượng yếu đi, nên hắn đã đánh bại không ít kẻ thù chưa kịp phản ứng.

Nhưng nổi bật nhất vẫn là Delta, một trong những sinh vật lãnh chúa cuối cùng của đội.

Khi Delta tiếp tục nghiên cứu sinh vật học, hắn càng trở nên thuần thục trong việc tiến hóa cục bộ.

Dưới trạng thái Ứng Long, hắn phát huy sáu loại lợi thế của các chủng tộc cổ đại.

Sức mạnh, tốc độ, phòng ngự, ở Delta gần như không thể tìm ra bất kỳ thiếu sót nào.

Mỗi một thuộc tính đều đạt đến giới hạn tối đa trong khả năng hiện tại.

“Két phốc két phốc.”

(“Delta thật lợi hại...”

) Hắn mở ra hình dạng Bụi Gai và ánh sáng hút máu, bên cạnh Gamma nhìn Delta với ánh mắt sùng bái.

“Két phốc két phốc.”

(“Nếu Delta đạt đến cấp Quân Vương, chắc chắn sẽ là người mạnh nhất trong chúng ta.”

) “Có thể vậy, nhưng ta vẫn cảm thấy Alpha lão đại có lẽ là mạnh nhất.”

Trùng Thảo không tự chủ nhìn về phía Alpha, linh hoạt tránh một đòn tấn công từ siêu phàm sinh vật, nói: “Nhưng rốt cuộc chúng ta có phải thực sự đối mặt với nhiều kẻ thù như vậy không?” “Két phốc két phốc.”

(“Giống như vậy, nhưng Gamma cảm thấy rất tốt.”

) Gamma bấm môi nuốt một siêu phàm sinh vật, nhanh chóng hấp thụ năng lượng của đối phương, sau đó tham lam nhìn về mục tiêu tiếp theo.

“Quả nhiên không có cái nào là bình thường.”

Trùng Thảo thở dài bất đắc dĩ, nhìn thấy một sinh vật to lớn mạnh mẽ, hẳn chủ động đón nhận, trực tiếp cắn nát biểu bì và cưỡng ép giành quyền kiểm soát.

Nhiều kẻ thù như vậy tự mình đánh nhau thật sự quá nguy hiểm, nào thể nào có thể dễ dàng mà đạt được như Gundam.

...

“Đối mặt với một chống lại nhiều mà vẫn dễ dàng như vậy, quả nhiên thiên phú của Bạch Khải quá tốt.”

Lilith quan sát rõ ràng là đồng cấp, nhưng Alpha và nhóm sủng thú vẫn chiếm ưu thế.

Trong mắt nàng lóe lên ánh sáng khó tin và không cam lòng.

Dù sao, cũng không còn kiêu ngạo như trước, chỉ còn lại lòng kính trọng đối với cường giả.

“Không chỉ đơn thuần là thiên phú, có lẽ có những nơi khác mà chúng ta không thấy được, họ vẫn đang chăm chỉ tu luyện.”

Dean nhàn nhạt mỉm cười, dùng tầm nhìn của Thánh Quang thiên sứ liếc nhìn xung quanh, nhưng không có ý định tham gia vào cuộc chiến, chỉ đứng yên lặng tại chỗ.

“Dean, sao chúng ta không hành động? Hay ngươi định ngồi chờ thu lợi từ người khác?” Lilith hơi nghi hoặc một chút, biết rằng việc Dean không sử dụng Quang chi ban phúc là để chờ đợi cơ hội sinh mệnh.

Mặc dù không mong Aletta sẽ phá vỡ quy tắc bình thường, cho phép các tuyển thủ có thể tham gia lần nữa, nhưng không nghi ngờ gì, Dean nhất định muốn có được sự ban phúc của sinh mệnh này.

“Ngồi chờ thu lợi? Không cần thiết, sinh mệnh thủ hộ giả của khảo nghiệm vốn không phải chỉ để vượt qua sức chiến đấu của chúng ta.”

Dean gõ gõ đầu mình, nói: “Suy nghĩ kỹ những gì sinh mệnh thủ hộ giả đã nói, không phải trước bất kỳ thí luyện nào cũng phải dựa vào sức chiến đấu.”

“Thủ hộ giả đã nói?” Lilith không hiểu rõ, nhưng đã học cách ngừng lại theo phong cách của Dean.

Ngược lại, những sinh vật siêu phàm khác dần dần nhận thức được vấn đề.

Cấp bậc của chúng, đã bị áp chế xuống rồi.

“A ô a ô!” (“Bản uông càng ngày càng ít kỹ năng để sử dụng, làm sao mà đánh?”) Beita cảm nhận rõ rệt cơ thể ngày càng yếu đi, hẳn càng cảm thấy khó chịu.

Trong khi đó, Trùng Thảo dần dần cảm thấy độ khó của ký sinh trùng đang kiểm soát, quyết định nhanh chóng chạy ra.

“Các vị đại ca, hiện tại chúng ta nên làm gì?” Ken kết ken kết. (“Các người tiết kiệm năng lượng, còn lại cứ giao cho ta.”)

) Alpha cảm nhận thấy sự thay đổi năng lượng trong cơ thể, cắt lười kiểm Tử Vong và Trục Phong, chỉ để lại một thanh Nghiệp Hỏa trong tay, không hề có chút nào sợ hãi.

Dù không rõ mục đích của Aletta trong thử luyện này, nhưng chỉ cần đánh bại tất cả kẻ thù, thử luyện chắc chắn sẽ qua.

Tuy nhiên, những sinh vật siêu phàm khác cũng đã nhận thức được sự thay đổi trạng thái của bản thân, lần lượt ngừng lại động tác và bắt đầu có ý thức đoàn kết lại để sưởi ấm.

Nếu dựa theo trạng thái hiện tại tiếp tục, năng lượng của họ sẽ càng lúc càng ít, khi đó số lượng cũng trở nên rất quan trọng.

“Alpha, người tạm thời nghỉ ngơi đi.

Thí luyện này có lẽ không phải chỉ dựa vào sức chiến đấu để giành chiến thắng.”

Shuke cũng nhìn ra được manh mối trong thí luyện này, lập tức gọi Alpha trở về, đơn giản chia sẻ một số quan điểm của mình.

“Shuke, ý người là sinh mệnh thủ hộ giả để chúng ta cảm nhận sự tiến hóa của sinh mệnh?” Trùng Thảo mơ mơ màng màng nghe xong lời giải thích của Shuke, cùng với biểu hiện đó còn có Alpha, Beita và Gamma.

“A ô a ô...”

(“Shuke, có thể nói một cách dễ hiểu không?”) Nhìn những kẻ bên cạnh có vẻ ngốc nghếch, Shuke bắt đầu dĩ thử dài, nói:

“Sinh mệnh thủ hộ giả đã nói rõ, chỉ cần chúng ta trải nghiệm

sự sống dưới đây là được, nếu là trải nghiệm, thì có lẽ sẽ không chỉ dựa vào chiến đấu mà trải nghiệm thôi.”

Róc rách rách rách. (“Delta cũng nghĩ như vậy.”

) Nghe xong lời giải thích của Shuke, Delta liền gật đầu liên tục, trong khi Aletta dường như cũng bắt đầu gia tăng cường độ thí luyện, giữa không trung một ánh sáng đỏ lóe lên, tất cả siêu phàm sinh vật lập tức cảm thấy năng lượng, thể chất thậm chí tinh thần của mình đều bị áp chế đến cực hạn.

Tôi tớ, không, thậm chí ngay cả tôi tớ cũng không bằng, chỉ là một con thú hoang cấp bậc.

“Lập tức đem nhiều siêu phàm sinh vật áp chế thành thú hoang, sinh mệnh thủ hộ giả thật sự mạnh mẽ như vậy sao?” Bạch Khải, bởi vì sức mạnh tinh thần bị áp chế mà bị cắt đứt liên lạc với các sủng thú, lần đầu tiên trên thực tế nhận ra sức mạnh của Aletta.

“Aletta là đại thủ hộ giả mạnh nhất tồn tại trong liên bang hiện tại, mà thiên phú Hồng Long vốn đã là sinh mệnh chương khổng, không chỉ áp chế thành thú hoang, mà còn có thể áp chế thành tế bào.”

Dịch Du mỉm cười giải thích, nói: “Aletta chú trọng nhất đến công bằng, vì vậy, tất cả sinh vật đều xem như trở về hàng bắt đầu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sự áp chế toàn diện này, quả thực là khiến chúng trở lại hàng bắt đầu thật sự.

Không biết những con sủng thú của hắn có thể vượt qua được hay không. ...

Trong bí cảnh thí luyện sinh mệnh.

Khi bị áp chế thành cấp bậc thú hoang, những siêu phàm sinh vật từng ở cấp Quân Vương rõ ràng cảm thấy khó chịu, trong khi nhóm như Alpha đang từ tầng thấp nhất thẳng cấp chớp nhoáng vẫn không bị ảnh hưởng, lại có chút hoài niệm.

Nhưng rất nhanh, bài kiểm tra lại đến.

Khi các sinh vật nghi ngờ mục đích của lần luyện tập này, dưới chân họ, thảo nguyên đột nhiên bắt đầu héo đi với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, đất đai dần dần chuyển

sang màu sa mạc, chỉ trong chốc lát hóa thành một vùng hoang vu.

Không chỉ vậy, nóng bức và bão cát cũng theo đó ập đến, khiến cho các siêu phàm sinh vật ngay lập tức bị bụi đất phủ kín toàn bộ.

Róc rách rách rách. (“Mọi người mau tránh sang chỗ ta.”)

) Delta thấy vậy liền lập tức tỏa sáng, biến thành một con lạc đà khổng lồ, chặn lại cơn bão cát, trong khi Alpha và những người khác nghiêm túc, vội vã trốn ra phía sau.

Két phốc két phốc. (“Delta, ngươi có thể tiến hóa sao? Thật là lợi hại, Gamma cũng đến giúp đỡ.”)

) Gamma nhìn Delta với ánh mắt sùng bái, cũng mở rộng cơ thể để bảo vệ Alpha và những người khác.

Róc rách rách rách. (“Tiến hóa là bản năng của Delta, không thể giấu được.”)

) Delta cười đáp, sau đó nhắm mắt lại và tập trung ngăn cản cơn kích từ cơn bão cát.

“Lão đại, thí luyện sinh mệnh này cuối cùng có ý nghĩa gì?”
Mượn khả năng xuyên thấu không nhìn thấy bão cát, Vương Xuyên đầy hứng thú nhìn xung quanh những sinh vật siêu phàm đang chống chọi và không hiểu tình hình.

“Ai mà biết, chỉ cần kiên trì đến cùng là được.”

Đàm Lang khước môi nhếch lên, trên cơ thể hắn cũng hiện ra một hình dạng lông dài giống như lạc đà, đắp lên cơ thể mình.

“Chắc chắc...”

Có thể tái hiện thức ăn trên người mình, lão đại, thiên phú của ngươi thật khiến người ta ước ao.”

Vương Xuyên thấy vậy, bày tỏ sự mong ước, những người khác cũng vậy.

“Đừng nói nhảm nữa, có lẽ sắp có biến hóa rồi.”

Đàm Lang trừng mắt nhìn Vương Xuyên một cái, nhưng hoàn cảnh xung quanh đúng là đã xảy ra biến hóa như hắn đã nói.

Sau cơn nóng, chính là cơn đại hàn.

“A ngô a ô!” (“Bản uông lại trở lại rồi!”) Nhiệt độ lạnh buốt khiến Beita cảm thấy dòng máu của mình trở nên sôi sục, Thế giới xung quanh khiến Trùng Thảo cảm thấy không thoải mái, ốm yếu tìm một lần nữa tiến hóa để sưởi ấm bên trong cơ thể Delta.

“Cái thời tiết chết tiệt này, cuối cùng sẽ có nhiều biến hóa như vậy.”

Ken kết ken kết. (“Nhìn tình hình này, có lẽ đó chính là mục đích của cuộc khảo nghiệm.”

) Alpha nhìn xung quanh, thấy rõ ràng có một số sinh vật siêu phàm đang giảm đi, bắt đầu hiểu ra. Đi vào tình huống ngang hàng nhưng trong các hoàn cảnh cực đoan khác nhau, chính là khảo nghiệm của sinh mệnh thử hộ giả sao? Chúng sinh bình đẳng? Hình như để chứng minh suy nghĩ của Alpha, sau cơn lạnh, ngay lập tức lại là cuồng phong, động đất, đại dương...

Tất cả các loại hoàn cảnh cực đoan lần lượt thay phiên nhau, nhưng Aletta vẫn không có dấu hiệu dừng lại, khiến tất cả lại rối loạn và tiếp tục như thế nhiều vòng.

Khi môi trường xung quanh lại một lần nữa biến thành thảo nguyên, chỉ còn lại hai mươi siêu phàm sinh vật.

Chương 540:

Đoạt đầu người cái gì...

Bản uông mới không có làm đâu! A ô a ô... (Bản uông cảm thấy sắp chết rồi...) Mặc dù có Delta lẫn Gamma cùng nhau phòng ngự, nhưng những biến đổi mạnh mẽ xung quanh vẫn tác động không nhỏ đến Beita và Trùng Thảo.

Phóng tầm mắt ra xa, ngoài đội 0, gia tộc Borg và vài con thuần huyết sinh vật từ Vườn Địa Đàng, những sinh vật khác đều không có trạng thái tốt.

Ken két ken két. (Đừng nằm ra đó, hãy chiến đấu thật sự, lập tức phải bắt đầu.) Alpha đá đá Beita đang nằm trên mặt đất, cảm nhận được sức mạnh trong cơ thể bắt đầu chảy lại, lập tức phát ra nhắc nhở.

A ô a ô? (Bản uông đã phục hồi sức mạnh rồi?) Beita mắt sáng lên, lúc này bò dậy từ mặt đất, ngay lập tức phát hiện một sinh vật siêu phàm đang âm thầm tấn công từ lòng đất.

Chưa kịp xuất đầu, hắn đã bị một luồng tinh thần tấn công.

Rống...

Một tiếng kêu nhỏ không thể nhận ra từ dưới đất phát ra, những sinh vật siêu phàm khác lập tức nhận ra, ào ào lựa chọn đối thủ của riêng mình.

Tuy nhiên, phần lớn người vẫn quyết định vây công Alpha và năm con sủng vật của hắn.

Ken két ken két. (Vì lão đại, hãy tạo ra một trận náo loạn!) Alpha thấy thế không hề sợ hãi, ngược lại, sự phấn khích trong lòng càng tăng lên, những con sủng khác cũng phục hồi sức mạnh tương tự.

Hầu như đồng thời, năm con sủng đồng loạt tiến công về phía đối thủ của mình.

Người dẫn đầu trong cuộc tấn công chính là Thánh Quang thiên sứ và Alpha.

“Lần trước không thể giao thủ thật sự, lần này cuối cùng cũng có thể.”

Dean nhìn chăm chăm vào Alpha, không hề sợ hãi, Thánh Quang trường kiếm trong tay lập tức ngưng tụ khí thế, chủ động tấn công Alpha.

Cái Thánh Quang này không mạnh mẽ, nhưng tất cả những gì nó đi qua, từ không khí đến năng lượng, tất cả đều biến mất, chỉ còn lại một vầng ánh sáng trắng nồng nặc, như thể nó mãi mãi sẽ không tiêu tan.

Thánh Quang thiên sứ, là sinh vật gần gũi nhất với Thánh Quang trong tất cả các thiên sứ, cũng là sinh vật mạnh mẽ nhất.

Những kẻ đứng đối diện với Thánh Quang thiên sứ cuối cùng đều phải đối mặt với sức mạnh thuần khiết của Thánh Quang.

Sự chết chóc cũng không phải là ngoại lệ. Đỉnh! Cuối cùng, hai kiếm va chạm lại, phát ra một tiếng vang trong trẻo, lưỡi kiếm thanh khiết vỡ vụn, chưa kịp rơi xuống đất, đã hóa thành một làn khói mờ dần dần tiêu tán.

Thánh Quang thiên sứ thấy vậy lập tức lùi lại, nhìn chăm chăm vào Alpha, người đang nắm chặt một chuôi kiếm trông như cây gậy khô, cảm thấy có chút khó hiểu.

Rõ ràng không có chút hỏa diễm nào, nhưng tại thời điểm hai thanh kiếm va chạm, lại khiến hắn cảm nhận được như đang ở giữa một ngọn lửa địa ngục, và sức mạnh Thánh Quang chứng tỏ rằng hắn không cảm nhận sai.

Chuôi kiếm đó, nhiệt độ đã vượt xa khả năng phán đoán bằng mắt thường.

“Lilith, Elis, cùng tiến lên.”

Dean sau một chút suy nghĩ, ra lệnh cho Lilith và Elis.

Phán Quyết Thiên Sứ cùng Thẩm Phán Thiên Sứ không có chút do dự, ngay lập tức xông vào tấn công Alpha.

Nhìn thấy vậy, Alpha vẫn không dùng đến kỹ năng trường kiếm khác, Nghiệp Hỏa chi kiếm bắt đầu múa lên, nơi nào kiếm đi qua, không gian cũng xuất hiện những biến dạng.

Nghiệp Hỏa chi kiếm đã nén toàn bộ nhiệt độ vào trong thân kiếm, chỉ có chạm vào mũi kiếm, mới cảm nhận được sức nóng đáng sợ bên trong.

Mà loại nhiệt độ này, tuyệt đối không phải là những sinh vật bình thường có thể ngăn cản.

Dù vậy, chỉ những ai tiếp xúc mới biết rõ.

Lệnh của Dean vừa ra, Phán Quyết Thiên Sứ cùng Thẩm Phán Thiên Sứ đồng thời vung thương và kiếm tấn công về phía Alpha. Đối diện với chuôi kiếm mỏng manh trên tay Alpha, hai Thiên sứ không dám khinh suất, mà hết sức cẩn trọng lẫn tránh, lần lượt tấn công về phía Alpha.

Chỉ là chuôi kiếm của Alpha dường như mang theo một luồng lực hút kỳ lạ, tự động kéo vũ khí của họ sát lại gần. Đinh đinh đình đình...

Liên tiếp những tiếng kim loại chạm nhau vang lên, Alpha và hai Thiên sứ ngay lập tức trao đổi hơn mười chiêu, trong khi thương và kiếm của Thiên sứ bên trên, không hện mà cùng xuất hiện từng cái lỗ thủng đỏ bưng.

“Đáng ghét, đây là chuyện gì!” Lilith cảm thấy không hiểu, trong khi Elis dường như đã nghĩ ra điều gì, cự kiếm trong tay lập tức bùng cháy ngọn lửa chói mắt, lại lần nữa tấn công về phía Alpha.

Lần này, luồng lực hút đó rõ ràng yếu đi không ít, nhưng Thẩm Phán Thiên Sứ vẫn rất khó kiểm soát đòn tấn công của mình, vẫn bị Alpha dẫn dắt.

“Thì ra là như vậy, nhiệt độ cao thiêu đốt xung quanh năng lượng, tạo thành một khoảng chênh lệch.”

Dean nhận ra ngay, lại lần nữa gia nhập vào cuộc chiến, mỗi một đòn tấn công đều là một lần bộc phát Thánh Quang năng lượng trên diện rộng.

Chiến thuật như vậy trở nên tốn kém, nhưng lại triệt tiêu sức lôi kéo khủng khiếp từ Nghiệp Hỏa chi kiếm.

Ken kết ken kết.

Alpha thấy vậy không tự chủ nhẹ gật đầu, ứng phó đã thích ứng với ba Thiên sứ, đồng thời cũng gia tăng chút ít sức mạnh

cho bản thân.

A ô a ô... (Thối xương cốt thức ăn ngon, xem ra cần phải để bản uông hồ trợ.) Thấy Alpha quay vào trạng thái chiến đấu, Beita lập tức hứng thú, một luồng năng lượng màu vàng óng dần dần từ người hắn tỏa ra, bao bọc hắn lại.

A ô! (Bản uông như thế này thật đẹp trai!) Nhìn cơ thể của Alpha điều khiển như chiến thần, Beita trong mắt lóe lên một tia mê mẩn, nhìn qua Shuke đang có vẻ bất đắc dĩ, lập tức ngưng tụ ra một thanh súng bắn tia, nhắm vào Elis.

Ken két ken két! (Bọn hắn là đối thủ của ta, đừng can thiệp!) Alpha nhận ra có gì đó không ổn, chắn giữa Shuke và đường bắn, trong khi thế công của hắn biến đổi, một luồng nhiệt lượng đáng sợ tỏa ra từ cơ thể.

Không, chính xác mà nói, là nhiệt lượng do Nghiệp Hỏa chi kiếm bắt đầu phát ra.

Thấy vậy, Elis không chút do dự phóng thích năng lực của mình, cùng với ngọn lửa đỏ rực của Thiên sứ nhanh chóng xuất hiện, lập tức bao vây Alpha lại.

Thảm Phán chi hỏa.

Thiên sứ sẽ tiến hành xét xử những kẻ ác, và ngọn lửa Thảm Phán chính là một trong những thủ đoạn của họ.

Chỉ cần đặt mình vào trong đó, ngọn lửa sẽ thiêu đốt cả linh hồn lẫn thân xác, phơi bày mọi tội ác.

Nhưng rất rõ ràng, Alpha không nằm trong đó.

Ngọn lửa đỏ đen dường như có thể thiêu đốt tất cả nhưng lại không thể tiến tới gần Alpha, như thể bên cạnh hắn có một bức tường vô hình, ngay cả Phán Quyết Thiên Sứ ở gần đó cũng cảm thấy không gian quanh mình bắt đầu vặn vẹo.

Thấy vậy, Dean ngay lập tức nhận ra có gì đó không ổn, cùng ba người trao đổi một ánh mắt, Phán Quyết Thiên Sứ và Thảm Phán Thiên Sứ hiểu ý, một người hóa thành hỏa diễm trường kiếm, một người hóa thành lôi đình cự thuẫn trong tay Thánh Quang thiên sứ, lại lần nữa tấn công Alpha.

Chỉ là lúc này Alpha lại thu thập sức mạnh, chém một kiếm về phía Thánh Quang thiên sứ.

Chỉ trong khoảnh khắc, một cỗ sóng lửa mạnh mẽ từ Nghiệp Hỏa chi kiếm tỏa ra, giống như một đóa hồng liên bao trùm Thánh Quang thiên sứ trong nhiều lớp lớp ánh lửa, rồi dần dần hợp lại, bao phủ hoàn toàn.

“Thật là một ngọn lửa khủng khiếp.”

Là hậu duệ trực tiếp của Hồng Liên Mị Ma, Đế Tâm Liên ngay lập tức nhận ra sự đáng sợ của Nghiệp Hỏa.

Nói chính xác, những gì họ đang thấy không phải là Alpha chủ động ngưng tụ ra lửa, mà chỉ đơn thuần là Nghiệp Hỏa chi kiếm đang nhanh chóng thiêu đốt nguồn năng lượng xung quanh, hình thành một ảo ảnh mà thôi.

Nhưng chính vì vậy, càng khiến cho sức mạnh của Nghiệp Hỏa chi kiếm trở nên rõ ràng hơn.

Trong khoảng không bao phủ bởi Hồng Liên này, tất cả mọi thứ đều trở thành nhiên liệu cho Nghiệp Hỏa chi kiếm!

“Không biết mình có thể ngăn nổi không.”

Đế Tâm Liên trầm ngâm một lúc, nhưng vẫn bỏ qua suy nghĩ thử nghiệm.

Không có gì bất ngờ xảy ra, trận thí luyện này hóa ra lại là một cuộc chạy trốn.

Rất nhanh, ngọn lửa Hồng Liên tan đi, để lộ ra ba thân hình của các Thiên sứ.

Lúc này, Phán Quyết Thiên Sứ và Thẩm Phán Thiên Sứ có thể nói là vô cùng chật vật, cơ thể Thẩm Phán Thiên Sứ toàn thân phủ đen, cánh lông đã cháy sạch, vẫn còn bốc lên mùi thơm nóng hổi, thậm chí còn thu hút sự chú ý của Gamma.

Tuy nhiên, thảm hại nhất là Phán Quyết Thiên Sứ, đang mang trên mình những vết thương rõ rệt: một vết thương sâu từ đòn tấn công của Gamma xé rách xuyên qua cơ thể và nội tạng.

Nghiệp Hỏa chi kiếm đã chặt đứt thần tính bên ngoài và tổn thương đến bản thể.

Nhìn thấy thế, Alpha hài lòng nhẹ gật đầu, nhưng cũng không có ý định thu hồi Nghiệp Hỏa chi kiếm, vẫn như cũ nhìn chăm chăm vào Thánh Quang thiên sứ đang được hai đại thiên sứ bảo vệ.

Lúc này, Thánh Quang thiên sứ đang bao bọc mình trong một lớp ánh sáng đầy vết rách, nhìn qua giống như đang ở trong sự bảo vệ của Gamma Thần Thánh.

Răng rắc...

Lớp ánh sáng vỡ vụn, Thánh Quang thiên sứ đứng dậy, đột nhiên một kiếm đâm về phía Alpha, trong khi Alpha cũng đã sẵn sàng, ngay lập tức đáp trả bằng một kiếm, muốn triệt để hiểu rõ tên địch nhân này.

Phanh! Đúng lúc này, một viên đạn vàng kim đột nhiên xuyên thấu đầu của Thánh Quang thiên sứ, với tốc độ nhanh đến mức Thánh Quang thiên sứ không kịp phản ứng, cứ vậy ngã xuống một cách không cam lòng.

Alpha thấy thế, tức giận nhìn về phía Beita, Beita lập tức quay đầu nhìn sang một bên, đồng thời lên lút đưa súng bắn tia vào một bên khác.

Ken két ken két. (Ta đã nói, đây là đối thủ của ta!) A ô a ô? (Người nói gì ở đây? Bản uông như con chó đến đây, không hiểu đầu.) Beita vừa hát vừa quay mặt sang hướng khác, cương quyết không thừa nhận việc mình đã đoạt đầu người.

Két phốc két phốc. (Đại gia không muốn cãi nhau, chỉ cần đánh thắng là được nha.) Gamma vừa khiêng một khối lượng lớn năng lượng xung kích, vừa chắn giữa Alpha và Husky, nhìn Alpha dần dần bình tĩnh lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Két phốc két phốc. (Gamma hôm nay ăn hơi nhiều, Gamma cần hoạt động một chút rồi.) Nói xong, Gamma rà soát xung quanh, rồi vỗ cánh bay đến nơi có nhiều sinh vật siêu phàm nhất.

Tiếp đó, một cơn gió thánh từ lôi đình bùng nổ ra, lấy Gamma làm tâm điểm, gào thét ra xung quanh.

Thánh Quang: Gió thánh.

A ô a ô... (Gamma khi nào mạnh như vậy...) Beita nhìn thấy cơn gió thánh đang khiến nhóm sinh vật siêu phàm chạy tán loạn, không khỏi phải tặc lưỡi.

“Chuyện này đã dự đoán trước, Gamma chính là nguồn năng lượng lớn nhất của chúng ta, và với khả năng hấp thụ và dự trữ, càng nhiều hơn, không cần nói đến việc phóng thích kỹ năng, chỉ cần nện một cái là đủ để đập chết người rồi.”

Shuke vừa thống kê giá trị năng lượng của cơn gió thánh Gamma, vừa giải thích.

“Cẩn thận một chút, Gamma sắp hoán đổi thuộc tính.”

Vừa dứt lời, cơn lốc điện của lôi đình bỗng nhiên tan biến, thay vào đó là một không gian tĩnh mịch đầy tuyệt vọng.

Tà năng: Tận thế.

Chương 541:

Hoa rơi vào nhà nào Vừa mới thích ứng với Gamma Thần Thánh, cơn bão xung kích siêu phàm, nhóm sinh vật lập tức cảm nhận thấy dưới chân khí tức đã biến đổi, nguyên bản sinh khí bùng bùng của thảo nguyên nháy mắt hóa thành vực sâu.

Nóng rực, tà ác, nguy hiểm. Đây là cảm giác của những sinh vật siêu phàm bị Gamma lực trường bao trùm.

“Gia hỏa này vừa mới dùng ra hai loại lực trường sao?”

Vương Xuyên hơi ngạc nhiên nhìn thấy sự thay đổi đột ngột của lực trường Gamma, quay đầu nhìn về phía Diệp Qua, nói: “Diệp Qua, ngươi ổn không?” Diệp Qua lắc đầu, nói: “Sương Họa Kính lực trường chỉ là một loại thuộc tính, không thể nào làm được dạng này.”

“Hai loại lực trường, thú vị.”

Nhìn đến Gamma tiến hóa trước đó cho thấy thuộc tính khác nhau, Đàm Lang cũng cảm thấy thú vị, vỗ vỗ bên cạnh một sinh vật giống như cao su, đầu kia liền hiểu ý, lập tức bắt đầu thay đổi hình thể về hướng Gamma.

Khi Nika thú bắt đầu tiến gần đến Gamma, mặt đất dưới chân nó dần xảy ra biến đổi, rõ ràng là đang học hỏi từ tận thế trong quá khứ.

Phục chế mọi thứ, chính là phương thức chiến đấu mà Đàm Lang, đội trưởng của đội 0 thường sử dụng.

Chỉ là không đợi Đàm Lang ra lệnh cho Nika thú, nó đã bắt đầu biến hình, thân thể không bị kiểm soát mà phình ra, lung tung công kích vào đồng đội quanh mình.

“Khó mà kiểm soát đến vậy sao?” Thấy thế, Đàm Lang lập tức ra lệnh cho Nika thú trở lại trạng thái bình thường.

Hắn cảm nhận được rằng Nika thú vẫn còn chút hỗn loạn trong suy nghĩ, trở nên kiêng kỵ trước Gamma.

Mở ra tận thế, Gamma sao giống như thật sự hóa thân thành Ác Ma bình thường, nửa thân thể bị Tà Năng hỏa diễm bao

trùm, mỗi bước tiến đều như đạp lên trái tim kẻ thù, rất nặng nề.

Chỉ là không đợi một đám đối thủ thích ứng, nửa bên Gamma lại phát sáng, vô số lôi đình thánh khiết lại lần nữa hạ xuống, bắt đầu rửa sạch tà ác đầy đất.

Tuần hoàn qua lại.

“Đáng ghét, lại có thể tự do hoán đổi giữa hai loại thuộc tính hoàn toàn ngược lại!” Một siêu phàm sinh vật bị Thần Thánh gió bão và tận thế tra tấn nhìn thấy Gamma có thể tự do hoán đổi giữa hai lực trường, lập tức cảm thấy bất lực, cũng triển khai lực trường để phòng ngự. Ở đây gần như toàn bộ đều là Quân Vương sinh vật, không đến mức để cho mình bị đè bẹp mà không làm gì cả.

Nhưng loại phòng ngự này chỉ kéo dài trong chốc lát, liền bị Gamma liên tục hoán đổi qua lại giữa hai lực trường đánh tan.

“Gamma lực trường thật là khủng khiếp, đúng là sức mạnh đè bẹp!” Trùng Thảo trợn mắt nhìn thấy cảnh tượng bạo lực phá hủy lực trường của đối thủ Gamma, không tự giác rụt cổ lại.

“Thánh Quang và tà năng đều được coi là thuộc tính cực đoan, hai loại thuộc tính hoán đổi như vậy, kiểm soát năng lượng hình thái của lực trường chắc chắn không thể gánh nổi sự hành hạ của Gamma.”

Jerry giải thích thêm: “Nếu có thể triệu hồi hai loại lực trường cùng lúc, hiệu quả sẽ còn khủng khiếp hơn rất nhiều.”

Một số sủng thú nghe thấy vậy đều gật đầu, nếu Gamma có thể triệu hồi hai loại lực trường cùng một lúc, có lẽ ngay cả bọn hắc cũng không thể tiếp nhận nổi.

“A ô a ô!” (bản thân không phục với sức mạnh của Kim Cương!) Nghe thấy những lời nghị luận của mấy sủng thú, Beita lập tức tỏ ra không đồng ý, đồng thời thân hình hắc bị một cỗ kim quang bao trùm.

Kim Cương chi lực.

Từ phục hưng Chiến Thần hắc kế thừa không chỉ mang lại cho Husky khả năng sát thương mạnh mẽ, mà cũng tạo cho hắc sức mạnh phòng ngự siêu cường, đây cũng là một trong những

lý do Beita dám khiêu chiến với lực trường song trọng của Gamma.

Tuy nhiên, không đợi Beita lao ra, hắn đã bị Jerry dùng ánh mắt đuổi về.

“Có chút khí lực này, nhanh chóng xử lý mấy con còn lại đi.”

Jerry nhìn về phía đối diện, không còn Borg gia tộc, đội 0 bắt đầu triển khai mạnh mẽ, với năm người phối hợp ăn ý, nhanh chóng đào thải những siêu phàm sinh vật khác.

Nói cách khác, bây giờ chỉ còn lại Bạch Khải năm con sủng thú cùng với đội 0 mà thôi.

Và, một mình Lý Húc Thăng vẫn đang chiến đấu. Điều mà đội 0 cũng nhận ra điều này, họ im lặng nhìn Lý Húc Thăng.

Bên đội 0, ngoài đội trưởng Đàm Lang, những người còn lại đã bị Bạch Khải và đội ngũ sủng thú đánh cho một trận.

Dù rằng bọn họ cũng chưa chắc đã dùng toàn lực, nhưng ai dám nói Alpha của họ không nghiêm túc chứ? Càng không nói đến việc ba cái còn lại cũng được nhận phúc, năng lực chiến đấu lại tăng lên thêm rồi.

Chính vì vậy, hiện tại, điều ảnh hưởng đến chiến cuộc của họ chỉ còn là thái độ lấp lửng của Lý Húc Thăng.

“Ta đến để giúp Bạch Khải, các ngươi không cần để ý đến ta.”

Lý Húc Thăng dẫn theo hai thanh đao tiến đến gần Alpha và đám sủng thú bên cạnh mà không cần nói nhiều.

“Xong, rét vì tuyết lại lạnh vì sương, đánh cái quái gì đây.”

Thấy thế, Vương Xuyên lập tức lộ ra một vẻ mặt bất đắc dĩ, đang muốn thúc giục Đàm Lang từ bỏ, thì bí cảnh lại xảy ra biến hóa lần nữa.

Lần này, Aletta không phong cấm năng lực của họ, nhưng lại thả họ vào một hoàn cảnh hoàn toàn khác biệt đầy ác liệt.

Và những hoàn cảnh này, đều không ngoại lệ đều là nhằm vào bọn họ mà thiết lập.

“Đáng ghét, ta sắp không chống đỡ nổi nữa.”

Nhìn thấy cơn gió xoáy đao sắc xoay tròn xung quanh, Vương Xuyên mồ hôi lạnh chảy ròng, những người khác cũng cùng tình trạng như vậy.

“Sinh mệnh thủ hộ giả đang làm thật rồi.”

Đàm Lang cố gắng cải biến cấu trúc cơ thể mình để thích ứng với hoàn cảnh khắc nghiệt bên ngoài, nhưng hẳn không thể nào thay đổi tốc độ nhanh như thực tế, chỉ có thể bị động tiếp nhận tổn thương từ môi trường bên ngoài.

“Đại tỷ đầu, cái thí luyện này cuối cùng đang khảo hạch cái gì?” Vĩnh Dạ Huyết Đế nhìn thấy đám siêu phàm sinh vật không thể chiến đấu như bình thường, vẻ mặt hoang mang.

“Khảo hạch cái gì? Chỉ đơn giản là xem ai có thể sống lâu hơn mà thôi.”

Aletta cười nói: “Chiến đấu dĩ nhiên là nhân tố quan trọng để đánh giá sức mạnh của sinh vật, nhưng năng lực sinh tồn cũng vậy.”

“Chỉ có tồn tại trong những hoàn cảnh ác liệt, mới có tư cách nói về việc trở nên mạnh mẽ.”

Nói rồi, Aletta nhìn về phía bí cảnh, nói: “Nhưng giờ thì xem ra, những tiểu gia hỏa này còn rất thích ứng với hoàn cảnh.”

“Sinh tồn năng lực sao?” Vĩnh Dạ Huyết Đế nghe vậy giật mình, đúng là như vậy, làm liên bang thủ hộ giả, trước đây có rất nhiều sinh vật mạnh mẽ hơn bọn hắn, nhưng chỉ có bọn họ sống sót đến bây giờ.

“Nhưng khảo hạch như thế này, chỉ có trời mới biết khi nào mới có thể kết thúc.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế nhìn thấy đám siêu phàm sinh vật vẫn ngoan cố chống cự đến cùng, thậm chí còn rút hết thời gian ra để đánh với đội 0 và Alpha, có chút chán nản ngáp một cái.

“Tiếp tục như thế này, ta sẽ ngủ thiếp đi mất.”

Aletta nghe vậy cười cười, nói: “Yên tâm, sẽ sớm kết thúc thôi.”

Vừa dứt lời, Aletta đột nhiên dùng sức nắm chặt tay, toàn bộ bí cảnh bỗng nhiên xuất hiện dấu hiệu vỡ vụn.

Bí cảnh, bị phá hủy rồi! “Chơi lớn như vậy sao?” Nhìn thấy bí cảnh như tận thế, Vương Xuyên há hốc mồm, mà Đàm Lang sau khi phân tích trong chốc lát, lập tức đưa ra quyết định.

“Toàn viên từ bỏ nhiệm vụ.”

“Ừm?” Nghe vậy, mọi người đều sửng sốt, nhưng vẫn chọn tuân thủ mệnh lệnh, còn riêng Lý Húc Thăng thấy đội 0 đều bị truyền tống ra ngoài, lúc này mới chọn từ bỏ.

Trong bí cảnh lớn như vậy, đột nhiên chỉ còn lại vài con sủng của Alpha.

“A ô a ô?” (hy vọng vậy, có tính là chúng ta thắng không?)

Ken kết ken kết. (khó mà nói, chúng ta không cần phải vội vã rời đi.) Kết phốc kết phốc. (Gamma cũng cảm thấy như vậy.)

“Mấy vị đại lão, các người có cần chơi lớn như vậy không?”

Nghe thấy ba sủng thú nói, Trùng Thảo bất ngờ, rõ ràng là cảm thấy kinh ngạc với sự khủng khiếp của mấy vị này.

Dù rằng không bằng Beita, nhưng khả năng nhận biết của Trùng Thảo cũng không yếu, tương tự có thể nhận ra rõ ràng sự biến hóa của bí cảnh xung quanh.

Nếu cứ ở lại đây, kết cục cũng chỉ có tử vong mà thôi.

Chỉ là, chưa kịp thuyết phục bọn hắn, bí cảnh cuối cùng hoàn toàn vỡ vụn, một cỗ năng lượng khủng khiếp bay thẳng vào bọn họ.

Nhưng vào lúc này, Alpha liền lập tức chống ra Tử Vong lực trường, đỡ được đợt tấn công đầu tiên, đồng thời bắt đầu rút ra Tử Vong chi lực duy trì lực trường sau khi bí cảnh bị vỡ vụn.

Husky và Gamma cũng không nhàn rồi, một người triển khai Thần Thánh phù hộ, một người sử dụng Kim Cương chi lực, bảo vệ những chuyện đã xảy ra.

Bí cảnh vỡ vụn mà lực xung kích, lại như thế bị bọn sủng cản lại.

Nhưng, cũng chỉ là trong chốc lát.

Một bí cảnh hoàn hảo chủ động vỡ vụn đem đến lực xung kích không phải những sinh vật Quân Vương như họ có thể ngăn cản, sau khi ngăn chặn mấy đường xung kích, lực trường Alpha Tử Vong đã hiện ra dấu hiệu vỡ nát.

Thấy vậy, Bạch Khải ngay lập tức muốn thúc ép gọi mấy sủng trở về, lại nhìn thấy Delta đột nhiên chủ động chui ra khỏi phòng ngự, hóa thành một đầu Long Giác Kinh to lớn, nuốt gọn Alpha và bọn hắn.

Sau đó, bí cảnh nứt vỡ, các loại năng lượng như tuyết lở bình thường bao trùm Delta, toàn bộ thế giới nhanh chóng bị chôn vùi, Bạch Khải cũng mất đi liên hệ với các sủng thú.

Vào lúc này, thí luyện chủ nhân Aletta cũng lộ ra nụ cười.

“Kết quả đã đến rồi...”

Rất nhanh, dưới ánh mắt tò mò của mọi người, hình dáng lập tức khôi phục, năng lượng mãnh liệt trong bí cảnh cũng từ từ được gỡ bỏ, đồng thời một thân thể cao lớn cũng lộ diện.

Không phải Delta thì là ai? “Có thể thích ứng với các loại hoàn cảnh và tiến hóa, cùng với không bị tổn thương từ hư không chi lực, Bạch Khải, Thủy Tổ thú của người tiềm lực khá lớn đây.”

Dịch Du nhìn thấy vậy mỉm cười nói với Bạch Khải: “Chúc mừng ngươi, liên tiếp giành chiến thắng trong năm trận thí luyện.”

“Cảm ơn.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, nhìn Delta đang nhẹ nhàng trôi nổi trước mặt với vảy rồng màu đỏ, lập tức triệu hồi tất cả năm sủng trở về.

“A ô a ô!” (hù chết bản thân, suýt chút nữa đã tính là phải chết!) Ken két ken két. (lần này, nhờ có Delta rồi.) Nghe thấy Alpha khen ngợi, Delta có chút ngượng ngùng gãi đầu.

“Làm cũng không tệ, trở về thêm đồ ăn nhé!” Nhìn thấy năm sủng thú trước mặt, Bạch Khải hài lòng gật đầu, thỏa thuận một cách hào phóng.

“A ô a ô?” (thêm đồ ăn? Giữa lúc này mà tự phục vụ ăn uống?) Bạch Khải không để ý đến sự chất vấn của Beita, sau đó chuyển sự chú ý sang vảy rồng màu đỏ.

Sinh mệnh ban phúc, không biết có thể cho nhân loại sử dụng không?

Chương 542:

Bí cảnh dung hợp? Nhìn sinh mệnh ban phúc lơ lửng trước mặt Bạch Khải, sắc mặt của Dean càng trở nên u ám.

Rõ ràng hắn chưa xuất hiện thực lực chân thật nhưng đã bị Beita đánh lén loại bỏ, khiến hắn không thể không tức giận.

Nhưng bây giờ, mọi chuyện đã định hình.

“Bạch Khải, sao ngươi vẫn chưa phân phối sinh mệnh ban phúc? Cách lâu rồi hiệu quả sẽ yếu bớt đấy.”

Aletta thấy Bạch Khải có vẻ đang suy nghĩ điều gì, liền tiến tới hỏi.

“Aletta, ta muốn hỏi một chút, nhân loại có thể sử dụng sinh mệnh ban phúc này không?” Bạch Khải lưỡng lự một chút, vẫn quyết định hỏi về vấn đề của mình.

“Đương nhiên là có thể.”

Aletta nhẹ gật đầu, nhìn thấy ánh mắt Bạch Khải bỗng sáng rực, liền bổ sung thêm: “Nhưng ít nhất cũng phải là một Ngự Thú sư truyền kỳ thì mới được.”

Quả là chán ghét, đúng là như vậy.

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, sau đó quay đầu nhìn về phía năm con sủng thú, một chút suy nghĩ rồi quyết định giao cho Delta.

Sinh mệnh ban phúc và sinh mệnh khởi nguồn gần như không có thuộc tính không hợp, chỉ có Alpha có thể có chút vấn đề, còn mấy con kia đều không vấn đề gì.

Tuy nhiên, xét đến tình trạng hiện tại của năm con sủng thú và công hiệu tối đa mà vấn đề mang lại, Bạch Khải vẫn quyết định cho Delta.

So với Phạm bà bà nâng cấp hệ thời gian, việc cường hóa bản chất sinh mệnh cho Delta có hiệu quả rõ rệt hơn, mà đây chính là sinh mệnh thủ hộ giả ban phúc, hiệu quả thì hơn hẳn so với sinh mệnh khởi nguồn.

Biết đâu, sau khi Delta hấp thu sinh mệnh khởi nguồn này sẽ tiến hóa ngay lập tức? “Người muốn cho hấn sao? Vậy ta cũng tới giúp nhanh lên một chút.”

Aletta thấy Bạch Khải đã quyết định, tựa hồ không lấy làm ngạc nhiên, liền búng tay, một mảnh vảy Hồng Long lập tức hòa tan ra, giống như một dòng máu tươi chậm rãi thẩm thấu vào cơ thể Delta.

“Mặc dù sủng thú của người mạnh hơn bình thường, nhưng lãnh chúa chính là lãnh chúa, nếu hấp thu ban phúc của ta ngay lập tức sẽ bị thương tổn.”

Aletta vỗ vỗ đầu Delta, nói: “Tiểu gia hỏa này sẽ từ từ hấp thu ban phúc của ta trong vòng một tháng, người hãy chú ý thời gian nhé.”

“Chú ý thời gian?” Bạch Khải nghe vậy có chút mơ hồ, nhưng Aletta dường như không có ý định giải thích, quay lại chỗ ngồi của mình.

“Tối nay thí luyện đến đây là kết thúc, các vị có thể tiếp tục tiệc tùng, cũng có thể trở về phòng nghỉ ngơi, việc tiếp theo thì ngày mai sẽ nói.”

Aletta qua loa tuyên bố kết thúc, rồi đầu tiên biến mất trong làn sương mù, những thủ hộ giả khác cũng theo sau rời đi.

“Có phải chỉ kết thúc như vậy không?” Khi thấy Aletta rời đi, Bạch Khải cảm thấy có chút đột ngột, hấn chỉ muốn ăn một bữa bổ sung để phục hồi thể lực mà lại phát hiện ánh mắt mọi người đều đổ dồn vào mình.

“Ôi ôi....”

(Nếu nhân loại không rút lui thì Động Quan Vạn Tượng bảo rằng ở đây không nên ở lâu....) “Có lý, không ổn rồi, nhanh chạy thôi!” Bạch Khải thấy vậy lập tức không do dự rời đi, tranh thủ lúc đám siêu phẩm sinh vật còn vây quanh, lập tức trở về phòng của mình.

“Xem ra Bạch Khải trong vài ngày tới sẽ bận rộn đây.”

Dịch Du thấy vậy thì nhàn nhạt mỉm cười, một nhân loại Ngự Thú sư đầy tiềm lực, mà vừa hay đang nắm một khế ước vị,

cũng dễ hiểu vì sao những siêu phàm sinh vật sống ở Vườn Địa Đàng từ nhỏ lại quan tâm như vậy.

“Bộ trưởng, vậy chúng ta tiếp theo làm gì? Có cản trở về không?” Lý Húc Thăng hỏi.

“Không cần gấp, còn vài ngày nữa Vườn Địa Đàn hội kết thúc, cho dù có khó được nghỉ thì cũng tận dụng một chút.”

Dịch Du duỗi lưng một cái, tựa hồ như đang nói điều bình thường, hướng về gian phòng đi tới.

Lý Húc Thăng thấy vậy không khỏi im lặng, khi nhìn thấy nhóm ông bà nội cũng hướng về phía hắn, hắn không khỏi rùng mình, cùng đám người đi theo Bạch Khải. ...

“Hô....

Những siêu phàm sinh vật này thật sự quá điên cuồng.”

Bạch Khải toàn lực đóng cửa chính, ngăn chặn sự ồn ào bên ngoài, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ôi ôi....”

(Đáng ghét, ta đang định ăn một bữa thật ngon mà....) Két phốc két phốc! (Gamma cũng kìa, hai cái lực trường tiêu hao quá nhiều năng lượng, Gamma lại đói bụng rồi!) “Không nóng vội, quay lại ăn đi, sao có thể chỉ cho ăn một bữa ít ỏi như vậy chứ.”

Bạch Khải trấn an hai con sủng thú, rồi nhìn Delta, hỏi:

“Delta, bây giờ ngươi cảm thấy thế nào?” “Dễ chịu ấm áp, cảm giác như lúc hấp thu sinh mệnh khởi nguồn.”

“Xem ra sinh mệnh thủ hộ giả quả thật không lừa ta, một tháng...

sau một tháng có thể hấp thu hoàn tất sao.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, suy nghĩ về lời Aletta đã nói trước khi đi, trong lòng có chút hiểu ra, tạm thời bỏ qua một bên, bắt đầu nghiên cứu đến trứng Kim Cương.

Vừa rồi bị sinh mệnh thí luyện làm gián đoạn, không kịp nghiên cứu kỹ cái trứng Kim Cương này, giờ cuối cùng cũng đã có thời gian.

Bạch Khải nắm lấy căn cứ bí cảnh, thả tinh thần lực vào đó, ý thức hướng thẳng đến không gian Ngự Thú.

Cùng với lúc trước, không gian Ngự Thú bây giờ đã biến thành hình dạng kim cương, có thể mơ hồ nhìn thấy bên ngoài cảnh vật hỗn độn.

Những hỗn độn này có đậm nhạt khác nhau, nhưng vẫn có thể thấy rõ ràng.

Bạch Khải tiến đến một khối tinh bích trước, nhìn kỹ, bất ngờ phát hiện bên kia lại chính là trụ sở của căn cứ bí cảnh mình.

“Bí cảnh dung hợp? Có phải là nối liền bí cảnh với không gian Ngự Thú không?” Bạch Khải thấy vậy cảm thấy kỳ lạ, tiếp tục không chể ý thức tiến vào căn cứ bí cảnh, sau đó toàn thân liền hiện diện trong căn cứ.

Lúc này, căn cứ bí cảnh đã vắng vẻ hơn nhiều, bao gồm cả Cửu Đỉnh hệ thống, hầu hết thiết bị đều đã được chuyển đến bí cảnh mới, nơi này về cơ bản chỉ dùng để nuôi dưỡng Nguo Bì Xà cùng sáu kiếm thị.

Tuy nhiên, so với lần trước khi đi, căn cứ trong bí cảnh hiện giờ nhiều ánh sáng từ kim cương tạo thành pháp trận, nhờ vào sự liên hệ với tinh thần lực, Bạch Khải chắc chắn rằng, pháp trận này thông hướng chính là không gian Ngự Thú của mình.

Xuất phát từ sự tò mò, Bạch Khải bước lên kim cương phù trận, đem tinh thần lực mình rót vào trong đó.

Chỉ trong chốc lát, Bạch Khải ý thức lần nữa trở về không gian Ngự Thú.

“Quả nhiên, nếu chưa đạt đến truyền kỳ, nếu không chế tạo bí cảnh thì nhục thể không thể tiến vào không gian Ngự Thú.”

Bạch Khải hiểu ra, rồi tìm kiếm một hồi, quả nhiên bên kia tìm được Triệu Phù Đồ cho hắn cái bí cảnh ba tầng đó.

Có thể do cấu trúc khác nhau, tầng ba bí cảnh này cũng bị phân biệt bám lên tinh bích bên trên, hình như còn có thể căn cứ vào ý thức của Bạch Khải để tự do thay đổi vị trí.

“Ôi ôi!” (Người nhân loại đã làm gì vậy, ta vậy mà từ bí cảnh trực tiếp vào không gian Ngự Thú rồi!) Husky tò mò nhìn không gian Ngự Thú quen thuộc nhưng cũng xa lạ, sau khi bay

xung quanh một hồi, hắn bắt đầu khám phá trong hai thế giới, giống như tìm thấy một món đồ chơi mới lạ.

“Chỉ là trứng tiến hóa năng lực mà thôi.”

Bạch Khải kéo dài thời gian ở bốn tầng bí cảnh đến khi cảm thấy mệt mỏi ngừng lại, nhìn các sủng thú cũng tò mò không ngừng chạy tới chạy lui giữa bí cảnh và không gian Ngự Thú, đột nhiên nghĩ ra điều gì.

“Quả thực có thể dụ dỗ ta thu thập bí cảnh.”

Do bí cảnh liên kết với không gian Ngự Thú, Bạch Khải đồng thời cũng có quyền khống chế những bí cảnh này, vậy nên không còn cần phải mượn nhẫn bí cảnh làm công vào nữa.

Dễ dàng như vậy, thậm chí còn có chút BUG trong năng lực, nếu bảo hắn muốn thu thập khoảng trăm cái bí cảnh, chính Bạch Khải cũng cảm thấy bản thân có vấn đề.

Cái gì nhà kho dùng bí cảnh, tắm rửa dùng bí cảnh, ăn uống dùng bí cảnh, chiến đấu cũng dùng bí cảnh, học tập cũng vậy...

Cả đồng bí cảnh hỗn độn kỳ quái đều được sắp xếp ở đó. Đến lúc đó đi đến Chư Thiên Vạn Giới, chẳng phải hắn có thể tự xưng là chủ thần hoặc vạn giới chi chủ sao? Ngẫm tới đã thấy kích thích.

Ong ong ong...

Có lẽ cảm nhận được ý nghĩ của Bạch Khải, trứng Kim Cương đột nhiên rung chuyển mạnh, căn cứ bí cảnh và thảo nguyên bí cảnh không bị khống chế mà đồng loạt đi về cùng một hướng, sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của Bạch Khải, đụng vào nhau.

Không nổ tung, không tổn hại.

Hai cái bí cảnh như nước với sữa hòa vào nhau một cách hòa thuận, hoàn toàn không nhìn ra dấu hiệu dung hợp, phẳng phất như vốn dĩ là một thể duy nhất, mà những đồ vật vốn được đặt trong hai bí cảnh cũng không hề chịu tổn thất.

Cùng lúc đó, Bạch Khải tiếp nhận tin tức từ trứng Kim Cương, khóe mắt có chút giật giật.

Có bao nhiêu khế ước vị thì có thể liên kết bấy nhiêu bí cảnh, điều này trực tiếp hủy hoại giấc mơ chế tạo Chư Thiên Vạn Giới của hắn.

“Nhưng mà nhìn ý này, là muốn ta chế tạo một bí cảnh thích hợp cho mỗi con sủng thú sao?” Thấy hai bí cảnh đã hoàn toàn dung hợp, Bạch Khải trong lòng có chút hiểu biết, đã bắt đầu lên kế hoạch cho các hoạt động về sau.

Ban đầu còn nghĩ trở về sẽ bày biện một hội, giờ nhìn kiểu này, giống như cần tìm hội trưởng để thảo luận thêm một chút về bí cảnh thăm dò nhiệm vụ.

Nếu có thể phân phối cho mấy con sủng thú những bí cảnh phù hợp với thuộc tính của chúng, sẽ rất có lợi cho bọn chúng trưởng thành.

“A...

Về nhà thì phải tăng tốc thăm dò hoàng hôn Đại Lăng Tẩm, ngay tại cửa nhà của vong linh bí cảnh, không thể lãng phí thời gian.”

Vừa đúng lúc đạt cấp sáu, chỉ cần lại đi khế ước một sủng thú phù hợp, hắn là đủ để thăm dò hoàng hôn Đại Lăng Tẩm rồi.

Tốt nhất là kéo Alpha cấp bậc của bọn chúng lên một chút, vì cao nhất chỉ mới là cấp năm, thật sự khá thấp.

“Hô ~ xem ra sắp tới lại có bận rộn.”

Nhìn các sủng thú vẫn còn tò mò khám phá những biến hóa mới của không gian Ngự Thú, Bạch Khải đuổi lưng một cái, rồi nằm lăn ra giường ngủ say.

Ngô, hình như có quên cái gì không mang về? Được rồi, ngủ gấp đã, có chuyện gì thì ngày mai lại nói. ...

Vườn Địa Đàng đại sảnh.

Ngư Bì Xà thất thần nhìn chăm chăm vào Vườn Địa Đàng bên trong, nơi có đường đi và phòng giống hệt nhau, bỗng cảm thấy buồn bã.

“Đi cũng không nói một tiếng, không sợ ta bị xem là đồ ăn sao...?” Nhìn những siêu phàm sinh vật vẫn đang cuồng hoan,

Ngưu Bì Xà cẩn thận tránh xa một con thú lớn uống rượu,
bước dài tìm đường về nhà.

Chương 543:

Vườn Địa Đàng thứ một trăm lẻ tám giới giao hữu đại hội
Ngày thứ hai.

Bạch Khải thức dậy, tâm trạng phấn chấn từ trên giường bò dậy, nhìn vào mu bàn tay có sáu đạo chú văn, hài lòng gật đầu.

Nguyên tưởng rằng nhiệm vụ cấp SSS sẽ là một nhiệm vụ cực kỳ nguy hiểm, không ngờ lại thu hoạch to lớn như vậy.

Lần này ra ngoài, hắn thực sự kiếm được rất nhiều.

Hắn hoạt động một chút, sau đó liền đưa tinh thần lực vào Ngự Thú không gian bên trong.

Sau một đêm, Ngự Thú không gian đã hòa quyện với thảo nguyên, hoang mạc và băng nguyên, rõ ràng hơn rất nhiều, có thể dễ dàng nhìn thấy trong bí cảnh của mình các sủng thú đang hoạt động.

“Chờ khi nào nhiệm vụ hoàn thành, ta sẽ bắt đầu khai thác bí cảnh thôi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đã bắt đầu suy nghĩ có nên liên hệ với La Tường để tìm bí cảnh phù hợp không.

“À đúng rồi, suýt chút nữa quên mất Nicolas.”

Nghĩ đến bí cảnh, Bạch Khải mới nhớ đến việc quên một thứ, vội vàng tiến vào Lục Long bí cảnh tìm kiếm Nicolas.

Hôm qua đã vào xem thí luyện, nhưng lại quên gọi Nicolas, nếu để hắn biết chắc chắn sẽ bị quở trách cho mà xem.

Chỉ có điều, Bạch Khải đã đánh giá thấp sự phớt đời của Long tộc.

“Ừm? Bạch Khải, sao ngươi lại tới đây? Chúng ta đã đến rồi?”
Nicolas dụi dụi mắt, nhìn vẻ mặt bất đắc dĩ của Bạch Khải đứng trước mặt hắn, hỏi.

“Xem như đã đến, ta gọi ngươi dậy để ăn điểm tâm.”

Bạch Khải lắc lắc mắt, may mà không gặp phải nguy cơ gì, nếu cứ dựa vào phản ứng của Nicolas, chắc chắn mười đầu

truyền kỳ cũng không thể bảo vệ được hẳn.

“Điểm tâm? Không cần, khó có được yên tĩnh như vậy, bản Long muốn đi ngủ.”

Nicolas ngáp một cái, hiển nhiên không có hứng thú với điểm tâm.

“Như vậy à...”

Vậy ta tự đi ăn cũng được.”

Thấy thần sắc của Nicolas như vậy, Bạch Khải cũng không cưỡng cầu, dù sao bây giờ họ còn ở Vườn Địa Đàng, lý thuyết là an toàn.

Tiện thể, hẳn cũng muốn thử nghiệm hiệu quả của trứng Kim Cương.

Rời khỏi Lục Long bí cảnh, sau khi thu dọn một chút, Bạch Khải bước ra khỏi phòng của mình, vừa mới bước ra cửa đã cảm thấy dưới chân có gì đó lạ lạ, sau đó nghe thấy một tiếng kêu khò.

“Nhân loại, xin vui lòng dời chân của ngươi ra...”

Ngưu Bì Xà chật vật bò từ dưới chân Bạch Khải ra, khuôn mặt nó mang vẻ tang thương, nhìn Bạch Khải với vẻ mặt mong mỏi.

“Ngưu Bì Xà, ngươi nằm ở đây làm gì?” Bạch Khải nhắc chân lên, nhấc Ngưu Bì Xà lên, lắc lắc, xác nhận rằng nó vẫn sống sau đó tò mò hỏi.

“Ôi, còn muốn hỏi ngươi đây, sao lại để ta nằm ở đây...”

Ngưu Bì Xà chật vật ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt vui vẻ của Bạch Khải, hiển nhiên nó đã ngủ rất say.

“Chẳng lẽ ngươi không nhận ra rằng mình bị bỏ quên ở đây sao?” “Làm sao có thể, ta từ trước đến nay dân trí cao, việc quan trọng ta đều không bao giờ quên.”

Bạch Khải chắc chắn phủ nhận lời Ngưu Bì Xà, nói: “Nhìn ngươi mệt mỏi như vậy, tối qua dường như ngủ không ngon, đi tìm Nicolas ngủ một giấc cho khỏe đi.”

Nói xong, Bạch Khải không đợi Nguru Bì Xà trả lời, liền ném nó vào Lục Long bí cảnh.

Sau đó, một bóng dáng màu xanh lục xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Bạch Khải, mau giúp ta đuổi con rắn thúi này ra!” Lúc này Nicolas không tỏ vẻ gì mờ mịt, chỉ vào Nguru Bì Xà đang treo trên cổ hắn, ra vẻ đáng thương.

“Ôi, Nicolas, ngươi tỉnh rồi à? Tuyệt quá, cùng nhau đi ăn điểm tâm thôi.”

Bạch Khải thấy vậy chỉ nhún vai, gọi năm chú sủng thú cùng đi về phía nhà ăn.

“Nhà ăn ở đâu?” Có Beita trong đây, tìm một chỗ ăn ngon chắc chắn không thành vấn đề. ...

“Bạch Khải, ngươi dậy rồi à? Không cần nghỉ thêm một chút sao?” Trên đường đi, Bạch Khải gặp Dịch Du và Lý Húc Thăng từ bên ngoài trở về, nhưng không thấy đội 0 ở đâu, có lẽ họ đã trở về nơi riêng của mình rồi.

“Đói bụng rồi, đi tìm ăn thôi.”

Bạch Khải nói.

“Vừa hay, đi một chuyến cùng nhau, ăn xong ta sẽ dẫn ngươi đi thăm thú Vườn Địa Đàng.”

Dịch Du mỉm cười, nói: “Cái này hẳn là sinh vật truyền kỳ được hiệp hội phái tới để bảo vệ an toàn cho ngươi đúng không?” Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Đúng vậy, tôi qua bận rộn thí luyện, không thể để hắn ra ngoài.”

Dịch Du hiểu ngay, nói: “Cũng tốt, có vị này ở đây, ngươi cũng có thể giảm đi nhiều phiền phức, dù sao hiện giờ Vườn Địa Đàng có không ít sinh vật siêu phàm đang chú ý đến ngươi.”

Bạch Khải nghe vậy thoáng sửng sốt, hình ảnh tối qua sau khi kết thúc thí luyện lập tức hiện lên trong đầu hắn.

“Dịch bộ trưởng, cái này Vườn Địa Đàng sẽ không chèn ép người mới chứ, nếu không, ta sẽ rút lui trước?” “Yên tâm đi,

Vườn Địa Đàng không hẹp hòi như vậy, mà đây cũng có thể coi là chuyện tốt cho người.”

Dịch Du lắc đầu, nói: “Đi ăn điểm tâm trước đi, tôi qua liên tục năm trận chiến đấu, ta nghĩ người chắc hẳn đã tiêu hao không ít.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đi theo Dịch Du tới nhà ăn.

“Trận thí luyện cuối cùng ta không giúp được người, nên ta còn nợ người một ân tình.”

Nghe thấy Lý Húc Thăng bỗng nhiên lên tiếng, Bạch Khải không khỏi ngẩn ra, định từ chối thì nhìn thấy mấy con Huyết thú bất ngờ lao tới, kéo Lý Húc Thăng đi.

“Cuối cùng tìm được người nhóc Húc Thăng, sao không đến thăm ông bà nội chứ, lâu như vậy không về, đều gây đi, đi, nãi nãi làm cho người món ăn người thích nhất...”

“Bà già, đừng ngày nào chỉ biết ăn, cũng không biết quan tâm đến đời sống tình cảm của Húc Thăng.”

Húc Thăng a, đã kết hôn chưa? Con có bé nào không, tên gì vậy...?” “...”

Nhìn hình ảnh Lý Húc Thăng bị cả đám Huyết thú lôi đi, Bạch Khải không thể không chép miệng.

Quả nhiên là một hồi cảm giác quen thuộc (déjà vu)...

Bạch Khải chút đồng cảm nhìn theo Lý Húc Thăng rời đi, rồi tiếp tục đi cùng Dịch Du đến nhà ăn.

So với cảnh hỗn loạn tối qua, bữa sáng ở đây rõ ràng có trật tự hơn nhiều, nhìn quanh, hầu hết là mời các gia tộc lớn đến Ngự Thú sư cùng với các sủng thú của họ.

Chỉ có điều, số người ở đây có vẻ đông hơn nhiều so với tối qua.

“Hôm qua bữa tối chỉ là hoạt động khai mạc Vườn Địa Đàng, nên chỉ mời Cục 13 và một vài gia tộc lớn, hôm nay mới có thể đến nhiều người hơn.”

Dịch Du giải thích rằng: “Điểm tâm ở đây cũng rất phong phú, cứ thoải mái mà hưởng thụ.”

“Vậy ta sẽ không khách sáo.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thuận tiện tìm một chỗ ngồi, ăn uống như gió lướt, còn Husky thì rất quen thuộc tìm một đồng môn ăn bắt đầu thưởng thức.

“Bạch Khải, ở đây đều có thể ăn không?” Nicolas rõ ràng chưa thích ứng được với khung cảnh đông người như vậy, có chút miễn cưỡng.

“Tùy tiện ăn, người có thể học một vài món để về làm cho Phạm bà bà ăn.”

“Học nấu ăn cho đại tỷ ăn?” Nicolas nghe vậy lập tức ánh mắt sáng lên, hần quen mất sự hiện diện của con người xung quanh, thậm chí cả Ngưu Bì Xà trên cổ mình cũng quen, nghiêm túc bắt đầu thưởng thức các món ăn nơi đây.

An ủi sau khi ăn xong, Nicolas trực tiếp cầm một quyển sổ nhỏ, chạy vào bếp để hỏi thăm.

“Thật sự là nhiệt tình...”

Nhìn thấy dáng vẻ của Nicolas như vậy, Bạch Khải không khỏi giơ ngón cái lên, tiếp tục thưởng thức bữa sáng, mãi cho đến khi no bụng thì mới ngừng lại.

“Alpha, lấy cái này ra thử xem.”

Ken két ken két. (Không có vấn đề, lão đại.) Vốn không cần ăn uống nhưng Alpha gật đầu nhẹ, dẫn đầu trở lại Ngự Thú không gian bên trong, còn Bạch Khải thì ngay lập tức kích hoạt quả trứng tiến hóa.

Chỉ trong chốc lát, một viên trứng Kim Cương hiện ra, bao bọc lấy Alpha, trong khi đó thân thể Alpha cũng phát ra một ánh sáng dịu dàng, che phủ kín mít, khó mà nhìn rõ được tình trạng bên trong trứng Kim Cương.

“Có một chút ánh sáng tương đồng với tiến hóa, xem ra trứng tiến hóa này chắc chắn liên quan đến ánh sáng tiến hóa.”

Bạch Khải nhìn trứng Kim Cương mà suy tư, sau đó cảm thấy trước mắt chao đảo, lập tức lấy ra một bình dược để bổ sung tinh thần lực.

So với trứng Bạch Kim, trứng Kim Cương hình như tiêu hao tinh thần lực của Bạch Khải nhiều hơn.

Chỉ có điều như vậy cũng ổn, tinh thần lực tiêu hao cũng có lợi cho sự phát triển tinh thần lực, từ đó hẳn có thể tăng tốc độ thăng cấp một cách nhanh chóng.

Chỉ có điểm tiêu hao lớn hơn một chút.

Bạch Khải xoa bụng một lần nữa, rồi dờn một đồng thức ăn tới, chờ bụng no thì lại cho một sủng thú sử dụng trứng tiến hóa, cứ như vậy tuần hoàn.

“Gia hỏa này, chẳng lẽ không biết nơi này là chỗ nào sao, lại còn làm càn như vậy.”

Lilith một mặt khinh bỉ nhìn Bạch Khải không có hình tượng gì, nhẹ giọng trào phúng.

Sau khi không ít lần bị Bạch Khải đánh bại, Lilith cuối cùng đã nhận thức được sự chênh lệch giữa bản thân và Bạch Khải, mặc dù vẫn không ưa Bạch Khải, nhưng giờ chỉ dám lén lút giấu cọt sau lưng.

“Dùng phương ngữ Đông phương mà nói, thì đây chính là sự thăng thẩn.”

Dean mỉm cười, nhìn Bạch Khải với ánh mắt rất hòa nhã, căn bản không thể nhận ra rằng hôm qua hắn đã thảm bại dưới tay Bạch Khải.

“Đi thôi, chính sự gấp rút.”

Dean nhìn Bạch Khải một cái sâu sắc rồi hướng về một phương hướng khác mà đi.

“Nắc...”

Cuối cùng cũng no bụng.”

Bạch Khải xoa bụng tròn vo, nhìn thấy bên trong Ngự Thú không gian tất cả các sủng thú đang say sưa ngủ bên trong trứng Kim Cương, hắn không nhịn được mà ợ một cái thật hạnh phúc.

Liên tục dùng trứng Kim Cương cho năm đầu sủng thú, dù có thể dùng thuốc trợ giúp tái tạo, nhưng Bạch Khải cảm thấy có chút không chịu nổi, nên tự giác không cho sáu kiếm thú nữa.

Dù sao, chỉ riêng tối qua hẳn đã cho sáu kiếm thủ áp trúng Bạch Kim, đã đủ để chúng bị “hành hạ” một hồi.

“Bạch Khải, người ăn xong chưa? Chúng ta đi nào, khế ước đại hội cũng sắp bắt đầu rồi?” Thấy Bạch Khải như đã no, Dịch Du cũng đồng thời để chén xuống, nói.

“Khế ước đại hội?” Bạch Khải nghe vậy không khỏi cảm thấy hiếu kỳ.

“Đúng vậy, hoặc có thể nói, khế ước đại hội chính là lý do Vườn Địa Đàng tổ chức hoạt động hàng năm.”

Dịch Du gật đầu nhẹ, nói: “Là khu vực với những tay bảo hộ mạnh nhất trong liên bang, Vườn Địa Đàng tập trung toàn bộ huyết mạch mạnh mẽ nhất của liên bang, cho dù là cùng một chủng loại, các thế hệ kế tiếp của bảo hộ cũng sẽ mạnh hơn sinh vật bình thường rất nhiều, vì vậy hàng năm sẽ có nhiều thế lực đến nơi này tìm kiếm những sủng thú mạnh mẽ để thực hiện khế ước.”

“Tính toán thời gian, đây cũng là lần thứ một trăm lẻ tám khế ước đại hội ở Vườn Địa Đàng, Bạch Khải nếu có hứng thú thì có thể suy nghĩ một chút.”

Chương 544:

Gặp lại Tư Mã “Ra là vậy.”

Bạch Khải nghe xong thì hiểu ra.

Mặc dù không lớn lao như thế, nhưng từ một khía cạnh nào đó, Vườn Địa Đàng giống như Phạm bà bà, đều là dành cho thế hệ trẻ tuổi cung cấp những sủng thú khế ước xuất sắc.

Nói cách khác, nếu muốn như vậy, hẳn hiểu hơn tại sao hội không tham gia vào hoạt động của Vườn Địa Đàng.

Nhà hắn cũng đã có, đương nhiên không cần phải đi vay ân huệ của người khác.

“Ta sẽ chờ xem tình hình, không nhất định có thể gặp được sủng thú mình thích.”

Bạch Khải không vội vã đáp ứng chuyện Vu Dịch đề xuất, sau đó hỏi vấn đề chính.

“Dịch bộ trưởng, nhiệm vụ của ta đến giờ có thể coi là đã hoàn thành chứ? Vậy phần thưởng nhiệm vụ của ta thì sao?” Dịch Du nghe vậy khẽ vuốt cằm, nói: “Tự nhiên là đã hoàn thành, không biết Bạch Khải ngươi muốn thuộc tính gì?” “Có vật liệu liên quan đến Thời gian không?” Bạch Khải ngay lập tức nói ra ý định của mình, vì điểm tích lũy không thể đổi được vật liệu liên quan đến Thời gian, có lẽ bên Cục 13 có thể giúp đỡ.

“Xin lỗi, vật liệu liên quan đến Thời gian rất hiếm, ta cũng không dám đảm bảo chắc chắn có thể tìm được.

Nhưng mà, vật liệu không gian thì lại có thể.”

Dịch Du thoáng bày tỏ sự áy náy.

“Vậy thì chọn vật liệu không gian đi.”

Bạch Khải nghe vậy thì thở dài tiếc nuối.

Vật liệu liên quan đến Thời gian hiếm có đến mức thật sự vượt quá tưởng tượng của hắn, ngay cả Cục 13 còn khó khăn như vậy, thì e là ý tưởng của Phạm bà bà cũng khó mà thực hiện được.

“Vậy tốt, ta sẽ giúp người tìm kiếm, không có gì bất ngờ xảy ra, sẽ mang đến tay người trong vòng ba tuần.”

“Tốt.”

Bạch Khải gật nhẹ đầu, không nói thêm gì nữa.

Dịch Du hiểu rõ tính cách Bạch Khải, cũng không để tâm, dẫn hắn đến trước một hang động.

“Nơi này chính là địa điểm tổ chức khế ước đại hội.

Những ai có ý định ký kết khế ước với sủng thú đều sẽ đến đây chờ đợi Ngự Thú sư của mình.

Hiện tại thời gian còn sớm, chắc hẳn còn nhiều sủng thú mạnh đang ở trong đó, vào xem nhé?” Dịch Du chỉ vào trước mặt sơn động, hỏi.

“Có thể, vậy phiền phức Dịch bộ trưởng dẫn đường rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cùng Dịch Du tiến vào.

Trong hang động, cảnh vật trông có phần phức tạp hơn bên ngoài, các lối đi thông suốt dẫn tới từng gian thạch thất lớn nhỏ không đều.

Trong những thạch thất đó, đầy rẫy các loại sinh vật siêu phàm mà bên ngoài không thấy.

“Vận khí không tệ, vừa kịp thời điểm.”

Bạch Khải nhếch miệng cười một cái, hầu như vừa nhìn thấy sủng thú đã chạy tới, sờ thử hai lần.

Tiến độ của trứng Kim Cương lập tức tăng vọt nhanh chóng, dễ dàng nhận thấy bằng mắt thường.

Không biết liệu có thể trực tiếp làm đầy tiến độ trứng Kim Cương hay không, thực tế thì không thể được, nên sẽ mượn có gặp thủ hộ giả chăng? Bạch Khải chẳng màng thú vui, không hề chú ý đến ánh mắt của Dịch Du dần trở nên kỳ quái.

“Bạch Khải? Không nghĩ tới lại có thể gặp được người ở đây.”

Lời nói từ một nam tử cao gầy cắt đứt hành trình lột thú của Bạch Khải.

Nghe thấy tiếng, Bạch Khải quay lại, không khỏi đứng sững tại chỗ.

“Tur Mã chủ tịch? Người cũng ở đây sao?” Không ai khác, chính là Tur Mã Tĩnh, người mà trước đó hắn gặp trong cuộc thi đấu tại Võ Hào đạo quán.

Tur Mã Tĩnh cười cười, đi đến trước mặt Bạch Khải.

Lần đầu tiên, hắn chú ý đến sáu đạo chú văn trên mu bàn tay Bạch Khải, đôi mắt không khỏi híp lại.

“Không nghĩ đến mới gần gũi như vậy không gặp, Bạch Khải, người đã là lục giai đại sư rồi, vừa rồi là ta thất lễ.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Tur Mã chủ tịch quá khiêm tốn, ta còn nhiều điều muốn học hỏi từ các tiền bối.”

“Ha ha... Đúng rồi, Bạch Khải, người chắc chắn sẽ xuất hiện ở đây, vậy hắn là để chọn lựa súng thú mà mình ưng ý đúng không?” Tur Mã Tĩnh nhìn sang Bạch Khải, khi nhìn thấy Dịch Du sắc mặt biến đổi một chút, nói: “Nguyên lai Dịch bộ trưởng cũng ở đây, thật không dám, nếu đã có Dịch bộ trưởng ở đây, ta sẽ không quấy rầy.”

Dịch Du chỉ nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Tur Mã đại sư quá khen, ta chỉ là kiến thức nông cạn, làm sao dám quấy rầy Bạch Khải.”

“Cũng đúng, Bạch Khải, súng thú của người dường như đã được bồi dưỡng mạnh mẽ như vậy rồi, chắc chắn người sẽ có nhiều điều đặc sắc để lựa chọn súng thú, ngược lại là ta tự đa tình.”

Tur Mã Tĩnh cười lớn, nhìn về phía Bạch Khải, tiếp tục hỏi: “Bạch Khải, người đã nghĩ kỹ kế ước với súng thú nào chưa?” “Tạm thời chưa, ta chỉ định xem trước một chút.”

Đây là lần đầu tiên Bạch Khải không nói trước khi kế ước súng thú đã chuẩn bị tốt, khiến cho hiện tại hắn rơi vào tình trạng khó khăn trong việc lựa chọn.

Alpha là cường công chủ yếu, Husky có thể xem như một tuyến thủ tổng hợp, Gamma là phụ trợ và phòng ngự, Delta là Hải Lục Không toàn năng tọa kỵ, còn Trùng Thảo chỉ tạm có thể được cho là không chế.

Về chiến pháp, Bạch Khải đã chuẩn bị đầy đủ, nên không hề nghĩ ra được điều gì đặc biệt muốn ký kết với súng thú.

Nếu phải nói, Bạch Khải lại có chút muốn khế ước một đầu có tính chất trang bị hơn.

Dù sao, ai mà không có chút mơ ước đi kiếm tìm điều đó trong cõi Tiên? “Như vậy, Bạch Khải, nếu người cảm thấy hứng thú, có thể đến Trùng Hồ đạo quán của chúng ta xem thử.

Tập đoàn Trùng Hồ chúng ta thật ra có không ít sủng thú hiếm thấy ở ngoài kia.”

Tư Mã Tịnh vừa nói ra, Bạch Khải lập tức nhớ lại cuộc chiến trước đó với Alpha, Cầm Hận Đồ Tể.

Không, nói chính xác hơn, là tên Cầm Hận Đồ Tể có cây xiềng xích tử vong.

Suýt chút nữa đã quên rằng hội trưởng đã cho hẳn cơ hội đề Cục 13 chú ý tới việc này.

Giờ Tư Mã Tịnh tự mình đưa ra ý tưởng, tránh được việc hẳn phải tốn nhiều tâm sức.

“Có như vậy thì tốt, ta nhớ rằng lần trước đấu với Alpha có một vị tên là Tư Mã Triệu, không phải là đối thủ có thể ngăn cản Tử Vong chi kiếm à?” Nghe Bạch Khải nói, Dịch Du quả nhiên hứng thú, nhưng chỉ nhìn Tư Mã Tịnh một cái, không nói thêm gì.

Có vẻ như vẫn chưa đủ để thành công.

Bạch Khải thấy vậy thì có chút bất đắc dĩ.

Suy nghĩ một hồi, nói: “Đúng rồi, Tư Mã hội trưởng, gần đây ta đang nghiên cứu vật liệu học, cần một chút Minh Linh Kim, nhưng đồ này thật sự khó tìm, không biết Tư Mã chủ tịch có thể giúp ta mua sắm một chút không?” “Minh Linh Kim? Chắc chắn có thể, vừa lúc Britta gia tộc cũng có người đến, tây bộ có 80% mỏ Minh Linh Kim đều thuộc về họ, thậm chí tập đoàn Trùng Hồ cũng mua sắm từ nơi của họ.”

Tại sao lại kéo Britta gia tộc vào chuyện này? À đúng rồi, trước đó hình như hẳn đã nghe ai đó nhắc đến.

Tư Mã gia tộc chính là dựa vào mối quan hệ với vài gia tộc lớn ở tây bộ mới có thể phát triển, như vậy xem ra, có lẽ sẽ là Britta gia tộc.

Nhưng mà như vậy, sự việc càng trở nên phức tạp hơn.

Hội trưởng rõ ràng khá thân quen với Vương Tiên, nói một tiếng là được, sao phải làm phiền phức như vậy? Bạch Khải nhần mặt, nhìn Dịch Du bên cạnh mãi mỉm cười, vẫn kiên nhẫn nói: “Vậy thì phiền phức Tư Mã chủ tịch rồi.”

Nhả rãnh về nhả rãnh, nhưng Bạch Khải vẫn nhận ra sự băn khoăn của hội trưởng.

Dù cho tập đoàn Trung Hồ hay là Hiệp hội Ngự Thú, thậm chí Tử Vong bàn tròn, đều chỉ là tổ chức dân gian đối với liên bang.

Dù mối quan hệ giữa liên bang và hội rất mật thiết, cũng không thể dò la quan hệ giữa Tư Mã tập đoàn và Tử Vong bàn tròn khi không có chứng cứ.

Còn về việc tìm kiếm chứng cứ... điều này chắc chắn phải giao cho cơ quan chính thức xử lý, họ không cần phải lo lắng gì cả.

Nghĩ vậy, Bạch Khải lập tức bắt đầu tự hỏi quy trình các bước. “Vừa lúc họ đã đến.”

Lúc này, Tư Mã Tịnh vẫy tay về phía không xa, hai thanh niên tóc vàng mắt xanh tiến đến.

“Ta muốn giới thiệu, đây là Charles - Britta, người thừa kế thứ ba của Britta gia tộc, còn vị này là em trai của hắn, Alulu - Britta, người thừa kế thứ sáu của Britta gia tộc.”

Tư Mã Tịnh chỉ vào hai người, giới thiệu với Bạch Khải: “Đây chính là hai vị mà ta đã từng提到 Bạch Khải đại sư.”

“Bạch Khải đại sư?” Charles hiển nhiên hơi ngạc nhiên về cách xưng hô của Tư Mã Tịnh, nhưng khi nhìn thấy sáu chú văn trên mu bàn tay Bạch Khải, ánh mắt của hắn lập tức trở nên kỳ quái.

“Không ngờ Bạch Khải đại sư lại còn trẻ như vậy, đúng là ta vẫn lười biếng một chút.”

Charles hướng về Bạch Khải cúi chào, và Alulu cũng làm theo, hai người có động tác giống hệt nhau, chuẩn xác không sai.

“Các đại gia tộc này hẳn đều là người máy tiến hóa hả? Động tác này không khỏi quá quy chuẩn rồi...”

Bạch Khải thấy vậy trong lòng thầm nghĩ, nhưng vẫn chấp nhận lễ phép, nói: “Charles các hạ quá khen, ta chỉ là vận khí tốt một chút thôi.”

“Ha ha ha...”

Bạch Khải đại sư vẫn khiêm tốn như vậy, nhưng ta nghĩ Bạch Khải đại sư chắc còn vội tìm sủng thú phù hợp, chúng ta cũng không mất thời gian của đại sư.”

Tư Mã Tịnh dừng lại một chút, bày tỏ ý kiến của mình với Charles.

“Về Minh Linh Kim, dĩ nhiên là được.

Nếu Bạch Khải đại sư cần, quay đầu ta sẽ nhờ người đưa một ít đến cho người.”

Charles nghe vậy đáp ứng ngay lập tức, nói: “Minh Linh Kim mặc dù được xem là độc nhất ở tây bộ, nhưng cũng không phải vật hiếm lạ.”

Thật thoải mái như vậy? Chẳng nhẽ không phải của họ? Bạch Khải thấy vậy thì ngạc nhiên, còn phía Tư Mã Tịnh lúc này giải thích: “Được Charles điện hạ đồng ý thì tốt, dù sao ngoài bạn bè của Brittan gia tộc ra, người bình thường cũng không thể mua được.”

Lời nói của Tư Mã Tịnh khiến Bạch Khải vừa mới xóa đi nghi ngờ lại một lần nữa hiện lên, đồng thời ánh mắt cũng trở nên kỳ quái, không tự chủ nhìn Tư Mã Tịnh vài lần.

Gã này, sao có cảm giác như sợ rằng bản thân hẳn không hoài nghi Brittan gia tộc vậy.

Có vấn đề.

“Vậy thì cảm ơn Charles các hạ rồi.”

Bạch Khải trong lúc hai người qua lại quét mắt một chút, rồi biểu lộ lòng cảm kích với Charles, lúc này Charles hình như có sự việc khác phải làm, chỉ trao đổi câu khách sáo với Bạch Khải trước khi gấp rút rời đi.

Sau khi một đám người rời đi, Dịch Du mới hướng Bạch Khải hỏi: “Ta nhớ rằng Cục 13 cũng có một chút Minh Linh Kim, Bạch Khải, ngươi có cần ta giúp ngươi mua không?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Dù sao đã có được rồi, cũng không cần phiền phức Dịch bộ trưởng.

Ta chỉ thấy Minh Linh Kim hình như có khả năng chịu đựng lực của Tử Vong, nên muốn nghiên cứu một chút thôi.”

“Như vậy à...”

Dịch Du nhẹ gật đầu, trong mắt bỗng xuất hiện một tia sáng kỳ lạ, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường.

“Phía trước là nguyên tố khu, Bạch Khải, ngươi có muốn qua đó xem thử không?” “Nguyên tố khu? Có thể.”

Chương 545:

Nguyên Tố Giới Dưới sự dẫn dắt của Dịch Du, Bạch Khải tiến vào một động quật ở bên kia.

Có lẽ do sự phân chia địa vực, nơi đây hoàn toàn tràn ngập các loại nguyên tố sinh vật, năng lượng dao động ở đây rõ ràng mạnh mẽ hơn rất nhiều.

“Tiềm năng của nguyên tố hệ không thua gì tộc Long, nếu Bạch Khải người không có điều gì đặc biệt mong muốn từ một tộc khác, thì nguyên tố hệ cũng là một lựa chọn tốt.”

Dịch Du chỉ vào các loại sinh vật nguyên tố đa dạng trước mặt, nói.

“Nguyên tố hệ? Cũng không phải là không thể.”

Bạch Khải nghiêng đầu suy nghĩ một chút, từ trước đến nay, hắn chưa bao giờ ký khế ước với một sinh vật nguyên tố, xem ra đây đúng thực là một lựa chọn khả thi.

Thế thì hãy tìm hiểu xem sao.

Suy nghĩ như vậy, Bạch Khải bắt đầu tìm kiếm trong số các loại sinh vật nguyên tố.

Nguyên tố sinh vật hoàn toàn được hình thành từ sự ngưng tụ của một loại năng lượng nguyên tố nào đó, vì bản thân chúng thuần túy là năng lượng, nên khả năng khống chế và hòa hợp năng lượng của chúng mạnh mẽ hơn nhiều so với những sinh vật bình thường khác.

Chẳng hạn như nguyên tố Đất, so với những sinh vật khác, chúng tự nhiên có khả năng khống chế thuộc tính Đất vượt trội, và khả năng sử dụng kỹ năng tương tự trong tay cũng tăng lực mạnh mẽ.

“Nhưng mà, thực sự không có gì đáng giá để chọn cả.”

Bạch Khải trong động quật tìm kiếm một vòng, nhưng cho đến giờ vẫn chưa thể tìm thấy sinh vật nguyên tố nào phù hợp với yêu cầu của mình.

Không nói đến các loại biến dị như Alpha, Husky hay Gamma, hay việc không thể xác định chính xác tùy thuộc vào các giống loài bình thường như Delta, chỉ riêng việc có huyết mạch Thần Thoại kết hợp với huyết mạch Long tộc đã làm cho yêu cầu của Bạch Khải trở nên cao hơn rất nhiều.

Bạch Khải rất hiếm khi chủ động tìm kiếm sủng thú sau khi thăng cấp, và hắn sẽ không dễ dãi ký khế ước.

Yêu cầu của hắn cũng không quá cao, chỉ cần là một loại biến dị hay Thần Thoại tộc là được.

Thật đáng tiếc, không nói đến Thần Thoại tộc, mà ngay cả các loại biến dị nguyên tố cũng thực sự quá hiếm gặp, Bạch Khải đã lân la ở đây suốt một thời gian mà vẫn chưa gặp được.

“Có vẻ như không có hy vọng gì để giải quyết vấn đề sủng thú thứ sáu ở đây.”

Bạch Khải thở dài, trong khi Dịch Du thấy vậy bỗng nhiên cười, nói: “Quả nhiên, với cái nhìn của Bạch Khải, sủng thú ở đây rất khó để phù hợp yêu cầu của ngươi.”

“Ha ha...”

Thật xin lỗi đã chiếm dụng nhiều thời gian của Dịch bộ trưởng, nếu ngài có việc gì hãy đi trước.

Tôi sẽ tự mình đi dạo.”

Động quật này có diện tích cực lớn, Bạch Khải hiện tại cũng chỉ mới đi dạo một phần nhỏ, dù sao bọn họ không vội vã, từ từ tìm là được.

“Cũng được, vậy tôi đi xử lý việc khác.”

Dịch Du không từ chối, quay người rời đi, và Bạch Khải thì thông thả tiếp tục cuộc dạo chơi.

Dù không nhất định tìm được sủng thú mà mình yêu thích trong lòng, nhưng việc tiến bộ cũng là điều tốt. ...

Như vậy, nửa ngày trôi qua nhanh chóng, Bạch Khải đã đi dạo khoảng bảy tám phần nguyên tố khu vực, nhưng vẫn chưa tìm được sủng thú thứ sáu phù hợp.

“Quên hỏi xem ở dưới này có trang bị sủng thú hay không, chọn một con trang bị sủng thú cũng không tồi.”

Bạch Khải gãi đầu, đang định tìm người hỏi một chút về vị trí của trang bị sủng thú, thì thấy nhóm 0 năm người bước ra từ một bên hang đá.

“Bạch Khải, sao ngươi lại ở đây một mình, Dịch bộ trưởng đâu?” Vương Xuyên nhìn quanh một hồi, sau khi xác định không thấy bóng dáng Dịch Du, liền nhẹ nhàng thở phào.

“Dịch bộ trưởng có việc đi trước, mình ở đây đi dạo thôi.”

Bạch Khải nhàn nhạt mỉm cười giải thích.

“Vậy thì tốt rồi, còn có thể đi dạo một hồi nữa.”

Vương Xuyên gật đầu, rồi hỏi: “Bạch Khải, ngươi đến để ký khế ước sủng thú thứ sáu sao?” “Vương Xuyên, chú ý đến cách xưng hô của ngươi.”

Bạch Khải chưa kịp trả lời thì đã bị Đàm Lang đá một cú, Vương Xuyên lúc này mới nhớ ra điều gì đó, vẻ mặt đau khổ xin lỗi Bạch Khải, nói: “Thật xin lỗi, Bạch Khải đại sư.”

Nghe Vương Xuyên xưng hô như vậy, Bạch Khải không khỏi lắc đầu, nói: “Đừng chú ý như thế, vẫn gọi ta là Bạch Khải thôi.”

Đàm Lang lắc đầu, nói: “Không, đây là sự tôn trọng dành cho lục giai Hi Nhật đại sư.”

“Vậy cũng được, các ngươi cứ thoải mái.”

Bạch Khải nhún vai, liên bang có nhiều truyền kỳ, tuy số lượng không ít, nhưng dù sao vẫn là phượng mao lân giác, vì vậy, dưới quyền lực của truyền kỳ, lục giai đại sư có địa vị không khác.

Cũng giống như Tần hội trưởng, mặc dù có thể trong đời này không trở thành truyền kỳ, nhưng vẫn được người khác tôn trọng.

“Bạch Khải đại sư, ngươi muốn ký khế ước sinh vật nguyên tố sao?” Đàm Lang hỏi: “Nếu vậy thì Diệp Qua có lẽ có thể giúp ngươi một chút.”

“Ồ?” Bạch Khải nghe vậy mắt sáng lên, Diệp Qua có thiên phú băng, loại nguyên tố hệ tấn công này cực kỳ hiếm thấy, theo lời của Đàm Lang, chắc hẳn Diệp Qua có huyết mạch

truyền kỳ đồng thời còn là một sinh vật nguyên tố? Khá khó khăn trong việc kết hợp năng lượng và sức sống thực thể...

Dường như nhận ra ánh mắt khó hiểu của Bạch Khải, Diệp Qua hơi khó chịu nghiêng đầu đi, nhưng không để ý đến sự mặt mũi của đội trưởng mình, lạnh lùng nói: “Đi theo ta.”

Nói xong, Diệp Qua dẫn đầu đi về phía cửa hang động.

Lúc này đã gần giữa trưa, trong động quật không có chút tĩnh lặng nào, ngược lại càng trở nên nhộn nhịp hơn.

“Vườn Địa Đàng hàng năm đều có số lượng lớn sủng thú được khế ước ra ngoài, mà có thể đến nơi này, hầu như đều là những gia tộc lớn trong liên bang và các tập đoàn lớn. Đến buổi chiều, số người sẽ còn đông hơn.”

Đàm Lang giải thích: “Tuy nhiên, hiệp hội cũng không cần phải khiến mọi thứ phức tạp như vậy, khu bồi dưỡng sáu tháp thực sự không thể so với nơi này.”

“Người chắc chắn chúng ta đang nói về cùng một chỗ không?” Bạch Khải nghe vậy có chút kinh ngạc, khu bồi dưỡng mà hắn từng qua lại rõ ràng nhỏ bé hơn rất nhiều so với nơi này.

Trừ khi là Phạm bà bà đã giấu đi điều gì? Bạch Khải chợt hiểu ra, trong khi Đàm Lang cũng đang nhớ lại điều gì đó, nói:

“Nghe nói trước đây có một số tiền bối trong hiệp hội cùng tham gia vào sự thành lập Vườn Địa Đàng, nhưng sau đó không biết vì lý do gì mà hai bên mâu thuẫn, hiệp hội từ đó không còn lui tới.”

“Lần này Vương cục trưởng mời Bạch Khải đại sư tham gia buổi lễ Vườn Địa Đàng, chúng ta cũng rất ngạc nhiên, nhưng bây giờ xem ra, thực sự là một quyết định rất chính xác.”

“Mâu thuẫn?” Trong mắt Bạch Khải lóe lên ánh sáng kỳ lạ, có thể khiến hai thế lực lớn trở mặt nhưng lại không ảnh hưởng đến mối quan hệ bình thường giữa họ, rõ ràng đây không phải là vấn đề quốc sách lớn nào. Điều này có nghĩa là, chắc chắn là do một số nguyên nhân cá nhân, xét về thời gian, có lẽ liên quan đến một người nào đó trong giới bảo vệ? Dựa theo tình hình mà hắn hiểu biết, không lẽ là Vĩnh Dạ Huyết Đế quá nhiều tình cảm, từ bỏ một sinh vật truyền kỳ nào đó trong hiệp hội? Càng nghĩ càng có khả năng.

“Cụ thể thì tôi không rõ lắm, nhưng từ khi mời Bạch Khải đại sư đến, các thủ hộ giả cũng không còn ý kiến gì, nên việc hai bên khôi phục mối quan hệ bình thường chắc chắn cũng không còn xa.”

Đàm Lang cười nói, việc mời Bạch Khải đến rõ ràng không chỉ là tham gia bữa tiệc tối, mà rõ ràng đây là một tín hiệu, một dấu hiệu hòa giải giữa hai bên thủ hộ giả.

Nếu là như vậy, với thái độ mà họ thường đối đãi với con người, chắc chắn họ không thể chủ động giao thiệp với Bạch Khải như vậy.

Sáu người rời khỏi động quật, theo Diệp Qua hướng tới biên giới của Vườn Địa Đàng, rất nhanh đã đến một khu vực băng nguyên rộng lớn.

Băng nguyên này rất rộng lớn, Bạch Khải trước đó đã chú ý đến nơi này khi hắn từ đảo phù xuống, nhưng bây giờ tận mắt chứng kiến, rõ ràng cảm giác còn choáng ngợp hơn nhiều.

“Chúng ta đã đến.”

Diệp Qua dừng lại, nói với một đầu Băng Phiêu Linh đang bay lượn xung quanh vài câu, Băng Phiêu Linh lập tức bay vào sâu trong khu vực băng nguyên.

Không lâu sau, một sinh vật khổng lồ mặc giáp băng xuất hiện từ bên trong. Đó là Băng chi thủ hộ giả - Vương Nguyên Tổ - Aquiles.

Và bên cạnh Aquiles, lại xuất hiện người mà trước đây đã rời đi cùng với Dịch Du.

“Các người đã đến.”

Khi thấy Bạch Khải và nhóm người tiến đến, Dịch Du tựa như đã đoán trước, không hề ngạc nhiên, mà nhìn về phía Aquiles một bên, nói: “Băng chi thủ hộ giả, xin mời ngài.”

“Không có gì, lúc đầu đến Dị Giới cũng là thời gian một chút.”

Aquiles lắc đầu, cúi người chào một cái.

Mặt băng âm vang vỡ vụn, lộ ra một cánh cửa lớn được tạo thành từ nhiều loại khoáng thạch khác nhau.

Và khi Aquiles tiếp tục rót năng lượng vào đó, cánh cửa này bắt đầu phát sáng lấp lánh, chiếu sáng cả bầu trời của Vườn Địa Đàng.

“Nguyên Tố giới? Đó là cái gì?” Nhìn thấy ánh sáng chói mắt phát ra từ cánh cửa, Bạch Khải không khỏi thắc mắc.

“Nguyên Tố giới, nghe nói là được tạo ra bởi các vị thần nguyên tố vào thời kỳ Thần Thoại, với mục đích là tạo ra một nơi an toàn và ổn định cho các sinh vật nguyên tố.”

Đàm Lang tạm dừng một chút, nói: “Rất đáng tiếc, kể từ khi thời kỳ Thần Thoại kết thúc, lối vào Nguyên Tố giới cũng đã biến mất, dẫn đến số lượng sinh vật nguyên tố bên ngoài đột ngột giảm mạnh, cho đến khi gần đây Băng chi thủ hộ giả tìm thấy một cửa vào Nguyên Tố giới, nhân loại mới có thể vào đây để tìm kiếm những sinh vật nguyên tố mạnh mẽ để ký khế ước.”

“Tôi hiểu.”

Bạch Khải gãi gãi cằm, từ Vườn Địa Đàng sang Nguyên Tố giới, liên bang này thực sự có rất nhiều bảo bối, không trách gì bộ lạc nhiều năm như vậy cũng không dám hoạt động lớn.

Thực sự là không thể trêu chọc.

Cuối cùng, cánh cửa Nguyên Tố giới hoàn toàn hóa thành một hình thể năng lượng, đứng trên băng nguyên, thu hút không ít người phát hiện ra dị tượng hoặc đã nghe nói trước đó về các Ngự Thú sư.

“Hôm nay Nguyên Tố giới lại mở ra, tất cả các Ngự Thú sư đều có cơ hội giao tiếp với Nguyên Tố giới, bất luận triệu hồi ra gì, chỉ cần sinh vật nguyên tố đó đồng ý, đều có thể mang đi.”

Aquiles nhặt nhẻo tuyên bố quy tắc, ngay lập tức có một số Ngự Thú sư không kịp chờ đợi xông tới, bắt đầu thử giao lưu với Nguyên Tố giới.

Chỉ tiếc rằng những gì triệu hồi ra đều chỉ là những sinh vật nguyên tố bình thường nhất, còn không bằng những sinh vật chất lượng hơn đang chờ khế ước trong động quật.

“Bạch Khải, ngươi cũng thử xem sao?” Dịch Du nhìn Bạch Khải hỏi.

“Tôi nhìn sơ qua đã, không vội.”

Bạch Khải nhún vai, dù Nguyên Tố giới nghe có vẻ ấn tượng, nhưng hiện tại toàn bộ sinh vật triệu hồi ra đều rất phổ thông, ai mà biết liệu có hay không giống như những thẻ bài trong trò chơi, bên trong có thể chỉ toàn là phế phẩm, nên vẫn chờ đợi người khác rút được một sinh vật huyết mạch cao cấp rồi hãy nói.

“Vậy thì được, Diệp Qua, ngươi đi trước đi.”

Diệp Qua gật đầu, bước nhanh đến phía cổng chính của Nguyên Tố giới, đặt tay lên đó.

Chỉ trong chốc lát, ánh lửa lấp lánh, một đầu hỏa diễm cự đầu xuất hiện ngay trên đầu Diệp Qua.

“Cao đẳng quân vương, Viêm Lăng Điều?”

Chương 546:

Nguyên Tố Chi Môn Bạo Động Khi thấy Diệp Qua triệu hồi thành công một đầu cao cấp quân vương, ý nghĩ xem náo nhiệt của Bạch Khải và những người khác lập tức bùng nổ.

“Ở đây thật sự có thể triệu hồi ra cao cấp nguyên tố quân vương?” “Nguyên Tố giới, hóa ra lão ba không phải lừa ta, kiếm được, thật may là ta không gấp rút khế ước sủng thú, cái này coi như phát đạt!” “Thôi đi, đừng có hi vọng quá nhiều, chỉ cần ngươi có thể triệu hồi được một cái quân vương nào đó là tốt rồi, đừng triệu hồi ra một cái yếu đuối như ngọn lửa nhỏ.”

“Ngươi đừng nghe mấy tên thủ hộ giả mà không có chút cơ sở gì, họ chỉ nói có thể tùy ý triệu hồi, chứ không nói là nhất định phải mang đi khế ước.”

“23333...”

Là ta ngu ngốc.”

...

Diệp Qua rõ ràng cũng bất ngờ khi có thể triệu hồi ra cao cấp quân vương, nhưng vì hắn là đội trưởng của đội 0 tinh anh nên rất nhanh đã lấy lại tinh thần và cùng Viêm Lăng Điều ký kết khế ước.

“Diệp Qua, hóa ra ngươi vẫn chưa có khế ước thú sao?” Bạch Khải nhìn thấy liền ngạc nhiên, Đàm Lang khẽ vuốt cằm nói: “Không sai, không chỉ Diệp Qua, bọn ta cũng đều giữ lại khế ước để chờ đến cơ hội ở Vườn Địa Đàng.”

“Có thể như vậy ư...”

Bạch Khải nghe vậy thì giật mình, trừ cái khế ước Alpha trước đó có chút lộn xộn, hầu hết các sủng thú đều đã chuẩn bị sẵn rồi, hắn cứ tưởng ai cũng như vậy.

“Ngự Thú sư cấp càng cao thì có thể tiếp nhận sủng thú huyết mạch càng mạnh, nên việc lựa chọn đương nhiên phải cẩn thận một chút.”

Đàm Lang giải thích: “Hình như lần này liên hệ đến Hỏa nguyên tố giới, Bạch Khải, ngươi có muốn thử không?” “Hỏa nguyên tố à...”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, Hỏa nguyên tố là một loại yếu tố cơ bản, thực sự là một lựa chọn tốt, có thể giúp đội ngũ gia tăng sức mạnh.

Chỉ có điều phương pháp lựa chọn ngẫu nhiên này có chút quá lớn, Bạch Khải không muốn liều lĩnh thử nghiệm bản thân.

Trong lúc Bạch Khải còn đang do dự, không ít người khác cũng đã liên hệ với Hỏa nguyên tố giới và triệu hồi ra nhiều sinh vật hỏa nguyên tố.

Không thể không nói, Nguyên Tố giới quả thật xứng đáng với danh tiếng của nó, tất cả sinh vật được triệu hồi ra ít nhất cũng là cao cấp lãnh chúa, nhưng giống như Viêm Lăng Điều cao cấp quân vương, vẫn chưa xuất hiện.

“Dịch bộ trưởng, nếu triệu hồi ra sinh vật nguyên tố không đúng ý, vậy ta không nhất định phải khế ước đúng không?” Bạch Khải vừa hỏi xong, các Ngự Thú sư khác cũng đều quay lại nhìn hắn bằng ánh mắt khinh thường.

“Thời này mà còn có Ngự Thú sư như ngươi sao?” “Đương nhiên không vấn đề, đây là một lựa chọn song phương, sinh vật nguyên tố có quyền từ chối khế ước của Ngự Thú sư, còn Ngự Thú sư cũng có thể chọn từ chối.”

Dịch Du nhẹ gật đầu nói: “Nhưng thông thường mà nói, sinh vật nguyên tố mà ngươi triệu hồi chắc chắn sẽ phù hợp với yêu cầu của ngươi, cho nên ngươi có thể đạt được mong muốn.”

“Như vậy thì ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nghe xong thật sự cảm thấy yên tâm, liền đi đến lối vào Nguyên Tố giới, kết nối với những người khác, đồng thời truyền tinh thần lực vào trong đó.

“Đội trưởng, ngươi nghĩ Bạch Khải có thể triệu hồi được dạng gì Hỏa nguyên tố đây?” Vương Xuyên có chút hiếu kỳ nhìn Bạch Khải và không nhịn được hỏi Đàm Lang bên cạnh.

“Ai mà biết, nhưng mà với cấp lực Ngự Thú sư như Bạch Khải thì có khả năng cũng chỉ có một đầu cao cấp quân vương

thôi.”

Đàm Lang nghĩ một chút rồi đưa ra phỏng đoán.

“Cao cấp quân vương? Diệp Qua có được như vậy là vì hắn có nguyên tố huyết mạch, còn Bạch Khải thì sao?” Vương Xuyên có chút không tin, Đàm Lang liền nhíu mày nói: “Bạch Khải có thể đánh bại sinh vật quân vương, còn người thì không?” “Được rồi, ta không nói nữa.”

Diệp Qua sắc mặt cứng đờ, lần này đã nhận ra vấn đề không nên làm ngây ngô trước mặt Bạch Khải.

Hắn thực sự đã nghĩ Bạch Khải như một người bình thường, mà không hề nhận ra rằng như vậy là tự làm nhục bản thân.

Bất quá, người này triệu hồi thời gian không khỏi hơi dài, có phải Nguyên Tố giới cự tuyệt liên hệ với hắn không? So với những người khác, quá trình triệu hồi của Bạch Khải thực sự có chút không bình thường, đại đa số mọi người truyền tinh thần lực xong là có thể triệu hồi ra ngay, chỉ có Bạch Khải vẫn còn lằng nhằng ở đó, miệng thì làm bầm cái gì đó.

“Cấp thấp quân vương phích lịch hỏa? Xấu đến mức không chịu nổi, không chọn.”

“Cao đẳng lãnh chúa Hỏa Phù Du? Đẳng cấp quá thấp, không chọn.”

“Cao đẳng quân vương Liệt Hỏa Bạo Quân? Tính tình quá kém, nhưng miễn cưỡng cũng được.”

...

“Làm sao vẫn không có một đầu ưu tú nguyên tố nào vậy, thật đáng ghét.”

Sau khi truyền tinh thần lực vào, Bạch Khải lập tức cảm nhận được sự tồn tại của Hỏa nguyên tố giới, đồng thời hấp dẫn rất nhiều sinh vật hỏa nguyên tố đến đây.

Chỉ có điều, mặc dù số lượng sinh vật hỏa nguyên tố rất nhiều, nhưng chất lượng lại lẫn lộn.

“Chọn lựa hiệu suất thật sự là quá thấp, nếu có thể liên hệ với nguyên tố giới khác thì tốt rồi.”

Bạch Khải đã chọn lâu, nhưng vẫn không tìm ra được sủng thú phù hợp với yêu cầu của bản thân, bất đắc dĩ thở dài: “Thôi được rồi, nếu không thì Liệt Hỏa Bạo Quân cũng dùng tạm đi, dù sao cũng là một đầu cao cấp quân vương rồi.”

...

Liệt Hỏa Bạo Quân phát ra chắc chắn không có vấn đề gì, nhưng tính cách của nó có chút yếu kém, Bạch Khải có thể sẽ phải tốn không ít thời gian để dạy dỗ lại.

“Bạch Khải, đến cùng chọn được cái gì không đây...”

Một bên khác, Vương Xuyên đã không thể chờ đợi được nữa, định khuyên Bạch Khải từ bỏ, thì bỗng nhiên lối vào Nguyên Tổ giới sáng lên ánh sáng chói mắt.

“Trời ạ....., ánh sáng chói mắt như vậy, Bạch Khải sẽ không phải là triệu hồi ra Đế Hoàng nguyên tố đi chứ?” Vương Xuyên ngạc nhiên, trong khi những người khác cũng đều đứng hình tại chỗ, rõ ràng không ngờ đến Bạch Khải có thể tạo ra động tĩnh lớn như vậy.

“Tiểu tử này, thật sự có khả năng giày vò, ta có chút hối hận vì không tham dự lần ban phúc này.”

Aquiles nhìn Bạch Khải được bao phủ bởi ánh sáng hồng quang và nói.

“Chỉ cần Vườn Địa Đàng cùng hội có thể khôi phục hợp tác, thủ hộ giả muốn ban phúc cũng không phải chuyện đơn giản.”

Dịch Du cũng cười nói, đang chuẩn bị thừa thắng xông lên thì Aquiles đột nhiên biến sắc, thổi ra một luồng gió lạnh về phía Bạch Khải.

Không biết từ lúc nào, cánh cửa Nguyên Tổ giới lấp lánh ánh sáng hồng lại bỗng sáng lên màu sắc thứ hai, rồi tiếp theo là thứ ba, thứ tư...

Chỉ trong chốc lát, vẫn như cũ còn ở đó mà giao tiếp với Nguyên Tổ giới, Bạch Khải hoàn toàn bị bao phủ bởi đủ loại ánh sáng.

Dịch Du thấy thế có chút nhú mày, vừa định đưa tay ngăn cản thì một đạo dị quang chọt lóe lên trong mắt, cứ thế hấn đứng

sững lại tại chỗ, khi tỉnh táo lại thì cánh cửa Nguyên Tố giới đã hoàn toàn bị băng đóng lại.

Chỉ là cánh cửa ấy lại không thấy bóng dáng Bạch Khải đâu.

“Vừa rồi, xảy ra chuyện gì? Ta như có cảm giác thấy Bạch Khải bị Nguyên Tố giới nuốt mất?” “Không thể nào, ta cảm thấy có lẽ Bạch Khải quá bận rộn, bị Băng chi thủ hộ giả xóa đi rồi?” “Hài tử tỉnh, Bạch Khải bây giờ đang là nhân tài, thủ hộ giả không thể không làm gì làm sao lại xóa bỏ hắn được?” “Nhưng mà không thể nào Bạch Khải bị sinh vật nguyên tố triệu hoán đi qua được.”

“e mmm...”

Viên phương, người nghĩ sao?” ...

“Bộ trưởng, Bạch Khải hẳn...”

Thấy Bạch Khải biến mất, nhóm Đàm Lang bỗng cảm thấy ngỡ ngàng, vội vàng hỏi Dịch Du, nhưng mà không chờ Dịch Du trả lời, một bóng đỏ đã xuất hiện ở trước lối vào Nguyên Tố giới.

“Aquiles, đây là có chuyện gì?” Aletta nhìn cánh cửa Nguyên Tố giới đã hoàn toàn đóng băng và nhú mảy.

“Vừa rồi Nguyên Tố giới xảy ra bạo động, ta liền áp chế đóng cửa.”

Aquiles đáp: “Trước khi bạo động, người gọi Bạch Khải đó đã triệu hồi sinh vật nguyên tố, cũng bị Nguyên Tố giới nuốt mất rồi.”

“Bị Nguyên Tố giới nuốt mất rồi?” Sắc mặt Aletta lập tức trở nên khó coi.

Một nhân tài như vậy mà bị mất đi, hiệp hội của bà ta lần này sẽ không từ bỏ dễ dàng.

Không được, phải nhanh chóng tìm đưa tiểu tử đó về, không thì Vườn Địa Đàng cùng hiệp hội thật sự sẽ không còn cơ hội hoà hảo nữa.

“Aletta, xin yên tâm, Bạch Khải sẽ không có việc gì.”

Khi Aletta suy nghĩ có nên xông vào Nguyên Tố giới để tìm kiếm Bạch Khải hay không thì Dịch Du đột nhiên lên tiếng,

lúc này trên vai hắn không biết từ khi nào đã có một con quạ đen.

“Dịch Du, người đã xem bói rồi sao?” Aletta nhìn Dịch Du, hỏi: “Ngay cả sự tình trong Nguyên Tố giới người cũng có thể xem bói được, người muốn thăng cấp thành truyền kỳ sao?” “Còn thiếu một chút, nhưng mà chờ sự tình lần này qua đi, hắn sẽ nhanh thôi.”

Dịch Du ánh sáng trên trán sáng lên một ký tự, quạ đen Tarot lập tức phun ra một đạo hào quang màu tím và từ từ ngưng tụ thành ba tấm thẻ bài trên không.

Dịch Du nhắm mắt một lát để suy tư, sau đó liền chọn một tấm lật ra, thẻ bài Tarot vừa xuất hiện liền hiện lên một hình ảnh mơ hồ. Đó là một thế giới được bao phủ bởi ngọn lửa, xuyên qua lửa, mờ mờ có thể thấy được bóng dáng Bạch Khải, xung quanh hắn là năm đầu sủng thú của hắn.

Năm sinh vật hình như phát hiện ra điều gì không ổn, ngần ngơ nhìn về phía trước, chỉ có điều hình ảnh đó thật sự có chút mơ hồ, cơ bản không thể nhìn rõ.

“Cứ yên tâm đi, Bạch Khải không có việc gì.”

Duy trì hình thức bài Tarot này khiến Dịch Du tiêu tốn không ít sức lực, sau khi xác nhận Bạch Khải còn sống, hắn liền tán đi bài Tarot, sau đó thả mình ngã xuống đất, thở hồng hộc.

Thấy vậy, Đàm Lang và những người khác không tiến lên mà còn giữ khoảng cách với Dịch Du, thậm chí cả Aquiles và Aletta cũng yên lặng lùi về bên cạnh một bước.

Cách xem bói này khẳng định không phải không có giá trị, giờ đây Dịch Du chính xác đã trở nên là một nơi tập hợp xui xẻo rồi.

“Dù người có khả năng xem bói khá chính xác, nhưng vẫn phải cẩn thận.

Ta cần vào Hỏa nguyên tố giới tìm ít thông tin, còn về hội bên kia...

thì nhờ người.”

Aletta trầm ngâm một lát, vẫn quyết định xông vào Nguyên Tố giới để cứu viện, Dịch Du nghe vậy cũng không phản đối mà

khẽ gật đầu hiểu ý, sau đó nhìn Đàm Lang.

“Đàm Lang, giúp ta chuẩn bị phòng thẩm vấn.”

“Vâng!” Đàm Lang lập tức lĩnh mệnh, không chậm trễ mà chạy về phía Tinh Không Chi Môn.

Sắp có người gặp xui xẻo rồi...

Chương 547:

Ngộ Nhập Nguyên Tố Giới Hỏa nguyên tố giới.

Nhiệt độ nóng bỏng của lửa khiến Bạch Khải nhanh chóng phản ứng lại, anh liền cưỡng ép cắt đứt kết nối với Alpha bọn họ, trực tiếp triệu hồi nó đến bên cạnh mình.

“A ô a ô!” (Bong chét bản Uông, nhân loại người chạy thế nào lại vào núi lửa thế này!) Thế là, khi Beita vừa đáp xuống mặt đất, nó ngay lập tức bị nhiệt độ cao dưới chân làm cho nhảy dựng lên.

Bạch Khải cũng lười giải thích với Beita, lập tức lôi Gamma đến bên người, biến thành một bộ trang phục bảo hộ bao bọc lấy mình, lúc này mới ngăn chặn được sự nóng bỏng bên ngoài.

“Két két két.”

(Lão đại, nơi này là nơi nào? Là cái thí luyện gì sao?) Alpha nhìn quanh một lượt, thấy nơi này hoàn toàn được hình thành từ lửa, lập tức nắm chặt kiếm Nghiệp Hỏa trong tay.

“Không phải thí luyện, không có gì bất ngờ xảy ra, nơi này hẳn chính là Hỏa nguyên tố giới.”

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, anh chỉ oán trách một câu về việc chọn địa điểm bên ngoài quá phiền phức, không ngờ cái nguyên tố chi môn lại thật sự ném anh vào đây.

Cái cánh cửa mang tính nhân tính hóa như thế quả thực khiến anh cảm thấy... Đau đầu.

Bạch Khải nhìn quanh một lần nữa nhưng không thể tìm thấy vị trí ra vào, rõ ràng, anh đã bị ném đến một nơi nào đó trong Nguyên Tố giới.

“Beita, người thử xem có thể tìm được lối ra không?” “A ô a ô...”

(Nơi này nóng quá, bản Uông không muốn hoạt động...) Beita nhăn mặt, muốn tìm một chỗ để nằm xuống, nhưng không thể chịu nổi cái nóng, chỉ đến khi Shuke dùng Aether Lưu Kim bao bọc lại mới đỡ hơn một chút.

“Thủ lĩnh, có cần ta đi khám phá một chút không?” Có ánh nắng bảo hộ, Trùng Thảo lại rất thích ứng với hoàn cảnh của Hỏa nguyên tố giới, chủ động xin phép đi điều tra tình huống.

“Đừng vội ra ngoài, ai biết nơi này có những thứ kỳ quái gì.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Vẫn là để Nicolas thử xem có tìm ra lỗi ra không, ờ...”

Nicolas đâu rồi?” “Róc rách rách rách.”

(Chắc còn ở nhà ăn thôi.) Bạch Khải: “...”

Vì vậy, anh tự hỏi tại sao lại cần tìm Nicolas, cái bảo tiêu ở bên mình này rốt cuộc là để làm gì, chẳng lẽ lại không tìm được Long khi cần sao? “Đáng tiếc, Nguru Bì Xà không ở đây, không thì có thể để Nguru Bì Xà đi dò thám đường.”

Bạch Khải thở dài, xem ra lần sau anh phải ném Nicolas vào bí cảnh của mình, nếu không còn không bằng mời một bảo tiêu truyền kỳ đi cùng có ích hơn.

Oanh! Đúng lúc này, không xa từ vị trí của Bạch Khải, một đám lửa bùng lên, từ dưới đất chui ra một sinh vật như là ngọn lửa có kích thước khá lớn.

Không giống như những con thú cưng đa dạng bên ngoài, phương thức nhận định sức mạnh của sinh vật nguyên tố cực kỳ đơn giản và thô bạo, chỉ có hai chữ: kích thước.

Vì là sự tụ hợp của năng lượng, sinh vật nguyên tố càng mạnh, hình thể sẽ càng lớn, ngược lại, sức chiến đấu càng thấp thì hình thể càng nhỏ.

Giống như ngọn lửa nhỏ trước mặt Bạch Khải, nó cơ bản chỉ ở cấp bậc sơ sinh, có thể nói là không có chút nào khả năng săn bắt.

“Tụ tập lại, vậy thì cứ thông thả mà khám phá đi.”

Bạch Khải duỗi lưng một cái, xác nhận Gamma đã tạo trang phục bảo hộ ổn thỏa rồi, xoay người cười lên Delta, tùy ý chọn một phương hướng, bắt đầu hành trình thăm dò trong Hỏa nguyên tố giới. ...

Sáu tháp.

“Tốt, tôi biết rồi.”

Triệu Phù Đồ sắc mặt âm trầm, chậm rãi đặt điện thoại xuống.

“Hội trưởng, có chuyện gì xảy ra vậy?” La Tường nghi hoặc nhìn Triệu Phù Đồ, hỏi.

“Bạch Khải đang ở Vườn Địa Đàng, ngộ nhập Nguyên Tố giới, không rõ sống chết.”

“Ngộ nhập Nguyên Tố giới? Gia hỏa này thật luôn giới gây rối.”

La Tường nghe vậy không khỏi bật cười, nói: “Ta có chút lo lắng cho Vườn Địa Đàng, lối vào Nguyên Tố giới có thể là nơi đó, đừng để Bạch Khải khiến chuyện trở thành một mớ hỗn độn.”

“Người thật sự tin tưởng Bạch Khải đến thế.”

Nhìn thấy La Tường như vậy, Triệu Phù Đồ có chút bất đắc dĩ, nói: “Chỗ như Nguyên Tố giới, cho dù là truyền kỳ cũng chưa chắc đảm bảo an toàn ra ngoài, người tự tin ở đâu vậy?” “Ta không phải tự tin, chỉ là tin tưởng Cục 13 không đến mức ngu ngốc thôi.”

La Tường nhún vai, nói: “Dù sao không thích Dịch Du, nhưng người này thiên phú thực sự rất hiếm thấy, nếu xảy ra chuyện với Bạch Khải, hội trưởng có nghĩ rằng hắn sẽ không có phản ứng gì sao?” Triệu Phù Đồ im lặng, hồi lâu mới mở miệng nói: “Dịch Du có thiên phú rất đặc biệt, nhưng năng lực tiên đoán của hắn cũng có sai sót, nếu có bất trắc xảy ra, thiệt hại này sẽ lớn lắm.”

“Yên tâm đi hội trưởng, tai nạn diệt vong ngàn năm, người đã thấy ai có thiên phú phá không mà chết trong bí cảnh chưa?”

La Tường không thêm đề ý khoát tay, nói: “Mà hội trưởng không phải đã cho Bạch Khải một bảo tiêu truyền kỳ Cự Long sao, chỉ cần có nó thì sẽ không xảy ra chuyện.”

“Nếu xảy ra chuyện, bên kia Lục Long cũng không hề ở bên cạnh Bạch Khải.”

La Tường: “...”

Triệu Phù Đồ nhấn mạnh mi tâm, nói: “Aletta đã tiến vào Nguyên Tố giới để tìm Bạch Khải, chúng ta bên này không thể ngồi chờ chết, chỉ có thể phiền phức Phạm bà bà thôi.”

“Khụ khụ...”

Cái này ta thật sự không đồng ý hội trưởng làm như vậy, để Phạm bà bà gặp Aletta, Bạch Khải càng có nguy cơ chết yếu hơn.”

La Tường lắc đầu, nói: “Vì lý do thời gian, ta sẽ đi trước một chuyến.”

Triệu Phù Đồ nghe vậy im lặng, hồi lâu mới mở miệng nói: “Chỉ có thể như vậy, nhưng người vừa mới thăng cấp truyền kỳ, vẫn phải cẩn thận một chút.”

“Yên tâm, đã thích ứng nửa tháng, như vậy là đủ rồi.”

La Tường hướng Triệu Phù Đồ vẫy tay, trên mu bàn tay bảy đạo chú văn đã quán chặt lấy nhau, liên tiếp, tạo thành một phù chú phức tạp.

Truyền kỳ Ngự Thú Sư.

“Vậy không có việc gì nữa, ta sẽ lên đường trước, hội trưởng nhớ thông báo một tiếng cho Bạch Khải bên kia nhé.”

La Tường triệu hồi Bắc Phong Cuồng Ưng, không đợi Triệu Phù Đồ trả lời, lập tức bay lên bầu trời.

“Hai gia hỏa này, thật là một khuôn đúc ra, cả hai đều như vậy thích gây rối.”

Triệu Phù Đồ thở dài, do dự một chút, vẫn bấm gọi điện thoại cho Bạch Hòa Quang. ...

Hỏa nguyên tố giới.

Bạch Khải thoải mái ngồi trong vòng ánh sáng được Thần Thánh bảo hộ, vừa ăn những món ăn trong bí cảnh, vừa chăm chú xem các con sủng thú chiến đấu.

Hỏa nguyên tố giới lớn hơn Bạch Khải dự đoán rất nhiều, nhiệt độ kinh khủng đã trực tiếp làm Shuke không thể sử dụng máy bay do thám, thậm chí cả Beita Động Quan Vạn Tượng cũng không thể điều tra quá xa.

Tuy nhiên, tài nguyên phong phú trong Hỏa nguyên tố giới lại khiến Bạch Khải rất hài lòng, chỉ cần thấy được những khoáng thạch chất lượng không tệ, anh đều không chút do dự mà đi đào lấy. Đã đến đây, chắc chắn phải mang về một ít đặc sản.

“Beita, ngươi vẫn chưa tìm được lối ra sao?” Bạch Khải vỗ vỗ vào mặt Beita đang nhăn nhó bên cạnh, hỏi.

“A ô a ô...”

(Nơi này quá nóng, bản Uông không thể đánh nổi tinh thần được...) Beita xê dịch thân thể, tạo khoảng cách gần hơn với gió lạnh mà Shuke tạo ra, trong mắt đột nhiên lóe lên một tia hoài niệm.

“A ô a ô.”

(Bản Uông chợt hoài niệm về lúc nắm giữ Băng hệ năng lực trước đây...) “Khó được nghe người nói lời hữu ích.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu liên tục, từ khi sức mạnh Tàn Lụi biến thành Tử Vong, Alpha đã mất đi Băng hệ năng lực.

Nếu muốn nói, Tử Vong chi lực cũng có tác dụng làm lạnh, nhưng Bạch Khải tạm thời còn chưa có ý định sử dụng nó, cũng không muốn chạm vào.

“Sao lại không ném ta vào Thủy nguyên tố giới đâu, nếu không thì cũng tốt ở Phong nguyên tố giới.”

Bạch Khải lại khởi động gió lạnh, nhưng vẫn không thể ngăn được mồ hôi không ngừng chảy xuống thân.

“Đổi chỗ đi, nơi này không thể nữa.”

Bạch Khải lau mồ hôi trên mặt, ra hiệu cho các sủng thú đổi chỗ.

Oanh! Nhưng ngay lúc này, mặt đất phía dưới Bạch Khải đột nhiên nổ tan tành, Gamma phản ứng nhanh chóng, lập tức bao bọc Bạch Khải lại, lúc này mới bảo đảm Bạch Khải không bị thương.

“Két két két.”

(Lão đại, ngươi đứng xa một chút, có đại gia hỏa rồi.) Alpha nháy mắt xuất hiện trước mặt Bạch Khải, nhìn cái sinh vật lửa không lồ chậm rãi chui ra từ lòng đất, trong mắt bốc cháy lên ý chiến đấu mãnh liệt.

Sinh vật lửa tấn công Bạch Khải bọn họ không ai khác chính là Liệt Hỏa bạo quân.

Chỉ có điều Bạch Khải qua nguyên tố chi môn tiếp xúc được vẫn là một con non, trong khi đầu này trước mắt đã tồn tại lâu rồi.

“Căn cứ vào năng lượng ba động, có thể phán đoán rằng đầu này Liệt Hỏa bạo quân phải có cấp sáu.”

Shuke nhanh chóng đoán được đẳng cấp của Liệt Hỏa bạo quân, không chút do dự dựng lên máy móc lãnh chúa, định tính toán chính xác tất cả, bao gồm cả Liệt Hỏa bạo quân tiến ra khỏi Hỏa nguyên tố.

“Ngự Thú sư, tôi đề nghị người nhanh chóng rời đi, tựa hồ có một lượng lớn Hỏa nguyên tố đang tập trung về nơi này.”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ gật đầu, Hỏa nguyên tố giới không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, với loại quân vương cao cấp như Liệt Hỏa bạo quân, triệu hồi một số Hỏa nguyên tố tiêu đề ra ngoài, thật sự là chuyện quá dễ dàng.

Rồng! Liệt Hỏa bạo quân quả thực xứng đáng với tên của mình, còn chưa hoàn toàn chui ra khỏi mặt đất, đã một bước phát động tấn công vào Bạch Khải, như dã thú giơ móng lên, một viên hỏa cầu khổng lồ giống như thiên thạch bỗng nhiên hình thành trên không trung, bay thẳng về phía Bạch Khải.

Thấy vậy, Alpha lập tức xuất hiện trước mặt hỏa cầu, Nghiệp Hỏa chi kiếm nhẹ nhàng vung lên, trực tiếp chém hỏa cầu thành hai nửa.

Liệt Hỏa bạo quân thấy vậy lại nổi giận, hai bàn tay vung lên, một bầu trời hỏa cầu bỗng nhiên hình thành và hướng về Bạch Khải, như mưa sao băng đang rơi xuống dưới Hỏa nguyên tố giới.

Tại Hỏa nguyên tố giới, năng lượng của Liệt Hỏa bạo quân gần như là vô tận, tốc độ sử dụng kỹ năng cũng không nơi nào có thể sánh bằng, Alpha mặc dù tốc độ rất nhanh, nhưng cũng không thể đánh tan tất cả.

“Két phốc két phốc!” (Gamma cũng đến hỗ trợ!) Nhìn hỏa cầu đang đến gần, Gamma lập tức phân ra một phân thân bảo vệ Bạch Khải, sau đó vỗ cánh nhỏ bay lên, trên người Thánh Quang và tà năng đồng thời lấp lánh, thân thể dần dài ra, biến thành hình thái Thánh Ma.

Sau đó, Gamma lại phân tách, một nửa thành hình thái Thiên sứ, nửa kia là hình thái Ác Ma, đồng thời triển khai thuộc về riêng mình lực trường, chính diện đón nhận hỏa cầu đầy trời.

Bị hai loại thuộc tính đối kháng giáp công, mấy hỏa cầu lập tức bị đánh tan, biến thành nguyên tố năng lượng Hỏa thuần khiết, chưa kịp tản ra, đã bị Gamma hấp thu trực tiếp bằng máu quang. Đối với Gamma, có thể hấp thu các loại năng lượng, nơi đây Hỏa nguyên tố giới thực sự chính là thiên đường!

Chương 548:

Gamma, nhanh phun ra! “Nói đến thì, Gamma đã quen với nguyên tố kháng tính khá lâu rồi, bây giờ vừa lúc có thể thử nghiệm một lần.”

Nhìn thấy Liệt Hỏa bạo quân bị hấn nhẹ nhàng ngăn cản, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, liền gọi Alpha và Gamma để trao đổi nhiệm vụ.

Ken kết ken kết? (Lão đại, chúng ta không rút lui sao?) “Nhìn dáng vẻ của Gamma, tạm thời là không cần.”

Bạch Khải chỉ vào nhóm Hỏa nguyên tố đang trở nên uể oải vì bị hút máu quang, lòng hấn lập tức an tâm, rồi thấy Gamma phân liệt thể nằm trên ghế, một vẻ thoải mái nhìn cảnh hỗn loạn xung quanh.

Alpha tuy thấu hiểu ưu thế của Gamma trong việc đối phó với những sinh mệnh nguyên tố mạnh mẽ, nhưng vẫn đứng bên cạnh Bạch Khải, cảnh giác quan sát xung quanh.

Dù sao đây không phải là địa bàn của mình, nên cẩn thận vẫn là tốt.

Một bên khác, Liệt Hỏa bạo quân phát hiện Gamma là mối đe dọa, liền đột ngột từ dưới đất chui lên, hai tay vung ra, hai cột lửa từ lòng đất bùng lên, tức thì bao phủ Gamma.

Là một nguyên tố quân vương cấp cao, Liệt Hỏa bạo quân có khả năng kiểm soát lửa không phải sinh vật nào cũng sánh kịp, lực lượng lớn của cột lửa gần như xuất hiện trong chớp mắt, chẳng cho Gamma cơ hội né tránh nào.

Kết phốc kết phốc ~ (Thật là âm áp ~ chủ nhân, ngươi có muốn khế ước nó không?) “Bày đặt khế ước với một con quân vương cấp lục, ta sẽ nổ tung đó.”

Bạch Khải phẩy tay áo, nói: “Mà con gia hỏa này tính tình tệ hại, thôi bỏ đi, dù sao cũng đến Nguyên Tố giới, từ từ chọn lựa.”

A ô a ô! (Nhân loại, ngươi cuối cùng cũng có 1% trí tuệ rồi!) Beita nghe vậy liên tục gật đầu, nếu đã khế ước một con đại

gia hỏa như vậy, thì sau này hấn cũng không bị nó làm nóng chết nữa, từ chối thôi! Két phốc két phốc. (Thì Gamma có thể ăn hấn không?) “Gamma, ngươi học từ đâu mà có cái tính háu ăn này thế...?” Nhìn Gamma không chút che giấu dục vọng đối với Liệt Hỏa bạo quân, Bạch Khải không khỏi che mặt thở dài, thấy sự chênh lệch thân hình giữa Liệt Hỏa bạo quân và Gamma giống hệt như một con voi lớn và một con kiến, không khỏi hỏi.

“Gamma, ngươi chắc chắn là sẽ ăn sao?” Két phốc két phốc! (Gamma cảm thấy thật đói, chắc chắn là sẽ ăn đó.) Nói xong, Gamma như để chứng minh mình không nói xạo, ngay lập tức phóng ra Thiên sứ và Ác Ma thân mình, một ngụm nuốt gọn một cột lửa.

“Làm sao mà cảm giác vẫn bị ảnh hưởng bởi Tà Năng Xà vậy?” Nhìn thấy hành động của Gamma như vậy, Bạch Khải không khỏi gãi đầu, có chút lo lắng.

Ban đầu Gamma tuy có thể ăn, nhưng vẫn là ba bữa một ngày bình thường, giờ lại muốn nuốt một con quân vương cấp lục, luôn cảm thấy không thể nuôi nổi...

Rống! Khi thấy Gamma liêu lĩnh khiêu khích, Liệt Hỏa bạo quân lại một lần nữa nổi giận, hình thể phình to, nhìn Gamma với ánh mắt khinh miệt như nhìn một con sâu.

Nhưng Gamma lúc này hoàn toàn bị nguồn năng lượng mạnh mẽ từ Liệt Hỏa bạo quân thu hút, chẳng biết sợ hãi là gì, Thiên sứ phân thân cùng Ác Ma phân thân đồng loạt vỗ cánh, tiến về phía Liệt Hỏa bạo quân.

Nhờ nuốt năng lượng từ Phán Quyết Thiên Sứ, Thiên sứ phân thân như sấm sét, tốc độ vượt trội so với Ác Ma phân thân, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt Liệt Hỏa bạo quân.

Két phốc két phốc. (Gamma muốn ra tay rồi.) Gamma nhìn thấy năng lượng thể trước mặt đang ngưng tụ mạnh mẽ, không còn kiềm chế dục vọng của mình nữa, tay cầm lôi đình lóe lên, tức thì nhắm vào Liệt Hỏa bạo quân mà hạ đòn, sau đó một ngụm nuốt vào.

Năng lượng lửa nồng nặc va chạm trong thân thể Thiên sứ phân thân, khiến thân thể kim cương của nó nóng lên đỏ rực,

nhưng mãi vẫn không thể xuyên thủng được thân thể Gamma, cuối cùng bị Thánh Quang bảo vệ.

Nhưng Liệt Hỏa bạo quân đã nhận ra Gamma đang tiêu hóa lúc dừng lại, liền chụp mạnh một tay về phía Gamma, rõ ràng là định trực tiếp bắt chết Gamma.

Thấy vậy, Gamma vẫn không có ý định tránh né, trái lại còn chủ động chào đón.

Chương 549:

Gamma, nhanh phun ra! Tiếng vang giòn, Thiên sứ phân thân bị Liệt Hỏa bạo quân đánh trúng một cách chính diện.

Liệt Hỏa bạo quân bỗng nhiên lộ ra nụ cười nham hiểm, định chuyển mục tiêu nhưng bất chợt nhận ra điều gì không ổn, vội vàng nhìn xuống hai bàn tay của mình.

Chỉ thấy trên hai bàn tay như dung nham ấy xuất hiện rất nhiều cái hố, xuyên qua những cái hố đó, mờ mờ có thể thấy từng tia Thánh Quang bắn ra. Đồng thời, vô số sấm sét cùng ngọn lửa lớn đang uốn lượn hướng đến cơ thể của Liệt Hỏa bạo quân.

Bụi Gai có khả năng phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ, lại cộng với nguyên tố kháng tính và vật lý kháng tính tăng cường, chiếc tát vừa rồi hầu như không gây tổn hại đáng kể cho Gamma.

Ngược lại, Liệt Hỏa bạo quân lại bị tổn thương không nhỏ do khả năng phản xạ của Bụi Gai, tự mình bị thương nhiều hơn. Đả thương địch thủ 100, tự tổn thương 8000.

Chiêu này của Liệt Hỏa bạo quân có thể xem như là một chiêu Thất Thương quyền đúng nghĩa.

Tuy nhiên, Liệt Hỏa bạo quân hiển nhiên hiểu điều này, hấn hít sâu một hơi, đám lửa xung quanh lập tức cuốn ngược lại, lấp đầy những cái hố trên cánh tay mình.

Nhưng Liệt Hỏa bạo quân không liều lĩnh tấn công nữa, mà ném Gamma lên không trung, đồng thời há miệng phun ra một viên hỏa cầu đặc quánh, nhắm thẳng vào Thiên sứ phân thân.

Nguyên tố sinh mệnh chỉ cần hạch tâm không bị hao tổn, có thể nhanh chóng hấp thụ năng lượng từ môi trường xung quanh để tu bổ bản thân. Ở trong vùng Hỏa nguyên tố này, Liệt Hỏa bạo quân không hề sợ bị hao tổn năng lượng.

Nhưng đúng lúc này, cơ thể của Liệt Hỏa bạo quân bỗng dưng bị rung lắc mạnh, hỏa cầu cũng bay lệch, làm trượt qua gamma đang bay lên trời.

Người tấn công không ai khác chính là Ác Ma phân thân, chậm một bước so với Thiên sứ phân thân.

Giờ phút này, toàn thân Ác Ma phân thân đều được đốt cháy bởi lửa tà năng màu xanh lục, bỏ ngoài tai những ngọn lửa khủng khiếp từ Liệt Hỏa bạo quân, thậm chí nó còn ăn mòn luôn cả Liệt Hỏa bạo quân.

So với tốc độ như sấm sét của Thiên sứ phân thân, rõ ràng sức mạnh của Ác Ma phân thân là vượt trội hơn, quy quyền đơn giản nhưng đầy sức mạnh, đã khiến Liệt Hỏa bạo quân phải lay động.

Nhưng điều khiến Liệt Hỏa bạo quân phần nộ nhất, là Ác Ma phân thân như một con thú hoang, trực tiếp cắn một khối năng lượng trên người hắn, ngay lập tức nuốt chửng. Đối với loại sinh vật có nguyên tố như Liệt Hỏa bạo quân, kích thích cơ thể ảnh hưởng trực tiếp đến lượng năng lượng mà chúng có, liên tiếp bị tổn thương đã khiến cho cơn giận của Liệt Hỏa bạo quân đạt đến đỉnh điểm.

Chỉ trong khoảnh khắc, một trận lửa bụi cuộn cuộn bùng lên từ cơ thể Liệt Hỏa bạo quân, một ký hiệu Hỏa Diễm phức tạp xuất hiện dưới chân Ác Ma phân thân, sau đó một luồng năng lượng bạo liệt nổ tung, nuốt chửng Ác Ma phân thân.

Không chỉ có vậy, trên bầu trời cũng xuất hiện những ký hiệu tương tự, không ngừng đuổi theo Thiên sứ phân thân. ... “Thật không ngờ, cái con cá ngu ngốc này lại có thể dùng kỹ năng tinh vi như vậy.”

Nhìn thấy Liệt Hỏa bạo quân không chế Dung Nham Ma Diễm truy đuổi Thiên sứ phân thân, Bạch Khải không khỏi cảm thấy bất ngờ.

“Shuke, có ghi lại cái ký hiệu ấy không? Điều tra xem có thể tái tạo lại được không.”

“Đã bắt đầu ghi chép, nhưng cần một chút thời gian.”

Shuke nhanh chóng bắc khung để ghi lại, dồn toàn lực vào việc truy lùng cái ký tự vừa chớp mắt rồi biến mất, trong khi trên màn hình, một chút dần được khôi phục lại từ Dung Nham Ma Diễm.

Là một trong những chuyên gia nghiên cứu trong đội, Shuke chắc chắn sẽ không bỏ lỡ bất kỳ kiến thức nào có thể hữu ích.

“Thủ lĩnh, Gamma có sao không?” Trùng Thảo nhìn thấy Thiên sứ phân thân đang bị Dung Nham Ma Diễn truy đuổi khá chật vật cùng Ác Ma phân thân đứng yên tại chỗ bị Dung Nham Ma Diễn pháo công, có chút lo lắng.

Chương 550:

Gamma, nhanh phun ra! “Thật đáng sợ, dù sao cũng chỉ là phân thân mà thôi.”

Bạch Khải vỗ vỗ dưới thân ghế lục sắc, ngay lập tức một đôi mắt lấp lóe xông ra, chính là Gamma.

Mặc dù Gamma rất tự tin vào năng lực chiến đấu của mình, nhưng vẫn để bản thể ở bên cạnh Bạch Khải, với 99% năng lượng đã phân phối cho Thiên sứ và Ác Ma phân thân để đảm bảo sức mạnh.

Kết phốc kết phốc.

“Chủ nhân, Gamma rất thích nơi này, khắp nơi đều có năng lượng không thể tiêu hao.”

Gamma toàn lực hấp thu năng lượng từ các nguyên tố lửa để bổ sung cho bản thể, trong mắt tràn đầy sự vui mừng.

“Đừng chỉ lo ăn, trước tiên hãy giải quyết cái đại gia hỏa kia đi.”

Bạch Khải vỗ vai Gamma, lúc này Gamma đã hiểu ý, ở xa hai phân thân cũng bắt đầu hành động.

Rống! ! Chỉ nghe thấy một tiếng gầm giận dữ từ Ác Ma phân thân vọng lại, ngọn lửa tà ác bùng nổ, trực tiếp làm cho mặt đất ôm lấy lửa lửa ấy trở thành màu xanh lục, không thể nào ngưng tụ ra được Liệt Hỏa bạo quân Dung Nham Ma Điện.

Khi ngọn lửa tỏa đi, hiện lên hình dáng cao lớn của Ác Ma phân thân, tuy rằng trên người đầy vết rách, nhưng tốc độ phục hồi lại nhanh chóng đến mức có thể thấy bằng mắt.

Thấy Ác Ma phân thân lại có thể chống đỡ được Dung Nham Ma Điện của mình, Liệt Hỏa bạo quân cảm thấy khó hiểu, lần nữa vung móng vuốt đánh vào Ác Ma phân thân.

Dù có đánh lại thế nào, hắn cũng chỉ như một con giun dế, căn bản không thể là đối thủ của hắn.

Phanh! Một tiếng nổ vang lên, cặp móng vuốt khổng lồ của Liệt Hỏa bạo quân đột ngột chìm sâu vào đất, nhưng lại đứng

im lìm giữa không trung, không hề nhúc nhích một chút nào. Ác Ma phân thân, vậy mà cường ép đỡ được đòn tấn công của Liệt Hỏa bạo quân.

Sau khi đã ngăn cản được Liệt Hỏa bạo quân, Ác Ma phân thân lập tức xông lên, thân thể vốn không nhỏ giờ trở nên lớn hơn, mạnh mẽ đẩy Liệt Hỏa bạo quân lùi lại.

Nhìn thấy vậy, Liệt Hỏa bạo quân lần đầu tiên cảm thấy nguy hiểm, muốn phản kích, nhưng lại bị Ác Ma phân thân nắm được hai cánh tay.

Trời lửa đỏ rực, hai kẻ khổng lồ, một đỏ một xanh, cứ như vậy bắt đầu cuộc đấu sức.

Tuy nhiên, Gamma rất rõ ràng không có ý định giằng co với Liệt Hỏa bạo quân, ngay lúc Ác Ma phân thân và Liệt Hỏa bạo quân đang vật lộn, Thiên sứ phân thân bắt đầu triển khai tấn công.

Do Liệt Hỏa bạo quân bị phân tâm, Thiên sứ phân thân đã có thời gian chuẩn bị tấn công, ánh sáng Thánh Quang mạnh mẽ dần tụ tập ở trên đầu. Âm ầm! Theo một tiếng nổ vang, ánh sáng Thánh Quang trên không trung xuất hiện, chiếu sáng nửa bầu trời, đồng thời từng tia sét màu trắng từ trên trời giáng xuống, rơi xuống người Liệt Hỏa bạo quân.

Con gió thần thánh toàn lực phát động, như thể cùng lời đình giam cầm, hoàn toàn bao trùm Liệt Hỏa bạo quân.

Không chỉ như vậy, Ác Ma phân thân còn triệt để ăn mòn hàng trăm mét xung quanh Liệt Hỏa bạo quân, làm cho nguồn năng lượng liên tục bổ sung bị cắt đứt từ gốc rễ.

Hai lực trường lúc lên lúc xuống, hoàn toàn ngắt đứt liên hệ giữa Liệt Hỏa bạo quân và Hỏa nguyên tố giới, nhưng một kẻ mạnh cấp lực lại bị hai lực trường tiêu hao dần.

Cuối cùng, lửa bên ngoài Liệt Hỏa bạo quân hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại một viên đá phát sáng màu hồng lơ lửng giữa không trung.

“Đúng rồi, nguyên tố hạch tâm?” Bạch Khải thấy vậy, hai mắt lập tức sáng rực, đang định ngăn cản Gamma, nhưng hành động của Gamma hiển nhiên nhanh hơn một chút, một ngụm đã nuốt nguyên tố hạch tâm vào.

“Gamma, nhanh lên phun ra! Đồ chơi đó có thể đổi lấy cho người 100 bữa ăn đấy!”

Chương 551:

Nguyên Tố Giới Chạy Nạn Két phốc, két phốc? (Chủ nhân, người không phải đã đồng ý để Gamma ăn hẳn sao?) Nghe thấy lời của Bạch Khải, Gamma lập tức trông có vẻ ủy khuất, đôi mắt to của nó làm bộ đáng thương nhìn Bạch Khải, khiến trong lòng Bạch Khải dâng lên một cảm giác tội lỗi mạnh mẽ.

“Khụ khụ, cái đó, Gamma à, bây giờ người ăn chỉ có thể ăn no một bữa thôi, nhưng nếu đem cái này bán đi, thì có thể ăn được nhiều bữa hơn, mỗi bữa đều no căng bụng, người hiểu không?” Két phốc, két phốc. (Không phải rất rõ ràng sao?) Gamma lắc đầu, vẫn có chút không nỡ, nhưng vẫn ngoan ngoãn phun ra Liệt Hỏa bạo quân nguyên tố hạch tâm.

Răng rắc.

Sau đó, ngay khi nguyên tố hạch tâm rơi xuống đất, nó lập tức vỡ nát ra, một cỗ năng lượng màu đỏ từ đó chui ra, lan ra mặt đất rồi biến mất, chỉ còn lại một đồng đá vụn vẫn nằm tại chỗ.

Két phốc, két phốc! (Chủ nhân, Gamma không phải cố ý!) Thấy mình làm hư nguyên tố hạch tâm, Gamma lập tức hoảng hốt.

“Không sao đâu, không phải lỗi của người.”

Bạch Khải nhặt một mảnh đá vụn lên, trong đầu xuất hiện thông tin về nó. ...

“Đáng tiếc, nếu không bị hỏng, nói không chừng đã là cấp truyền thuyết rồi.”

Bạch Khải thở dài tiếc nuối, khi Shuke quét qua mảnh vỡ của hạch tâm, liền nhắc nhở: “Khối hạch tâm này vẫn còn tiếp tục bị xói mòn, tranh thủ thời gian mà sử dụng.”

“Còn bị xói mòn?” Bạch Khải nghe vậy bỗng sững sờ, định ném cho Gamma ăn nốt, nhưng đột nhiên nghĩ ra điều gì, liền cắt đứt Hỏa Giáp kiếm thị áp và bộ trứng, gọi ra, rồi đem mảnh vỡ của Hỏa nguyên tố hạch tâm vào.

“Suýt chút nữa đã quên, Hỏa nguyên tố quân vương hạch tâm, dù chỉ là vỡ vụn, cũng đủ dùng để tiến hóa thành lãnh chúa.”

Hỏa Giáp kiểm thị tiếp nhận mảnh vỡ hạch tâm, Bạch Khải liền trực tiếp kích hoạt rồi bọc lại nó bằng trứng Kim Cương.

Kết phốc, kết phốc... (Kia là đồ ăn của Gamma...) “Yên tâm đi, Hỏa nguyên tố giới này còn có thể thiếu nguyên tố hạch tâm sao, tìm lại cũng được.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Gamma, ban đầu hắn còn lo lắng mình sẽ rất khó sống ở đây, nhưng không ngờ Gamma lại có thể dễ dàng đánh bại lục giai cao cấp quân vương, tình hình này lập tức thay đổi.

Hỏa nguyên tố giới này, rõ ràng chính là một trận tinh luyện nguyên tố hạch tâm khổng lồ! Phát triển phát triển, nửa đời sau của hắn sẽ không lo thiếu vật liệu nữa.

“Ngự Thú sư, ta khuyên ngươi tốt nhất nên cảnh giác một chút.”

Nhìn thấy Bạch Khải tỏ ra hưng phấn như vậy, Jerry vô tình phá vỡ giấc mộng của hắn.

“Nếu ta không nhầm, ở đây những linh hồn Hỏa nguyên tố đã chết sẽ quay về Hỏa nguyên tố giới, nguyên tố hạch tâm cũng sẽ giống như vừa rồi mà vỡ vụn.”

Jerry quan sát xung quanh một lượt, nói: “Mà này, ta khuyên ngươi nên mau chóng chạy trốn đi.”

“Chạy trốn?” Bạch Khải ngạc nhiên nghe vậy, vừa lúc đó, từ xa mặt đất bỗng rung chuyển mạnh mẽ, một móng vuốt khổng lồ như Bạo Long Thú từ dưới đất vươn lên, nặng nề đập xuống mặt đất.

“Ta đêch..., không xong, chạy mau!” Thấy móng vuốt khổng lồ từ lòng đất chui ra, trong đầu Bạch Khải lập tức hiện lên hình ảnh lúc trước ở Thái Dương bí cảnh khi gặp Ma Thiên Đại Xà.

Tại sao lại làm phiền hắn, dẫn đến cái kết cục xấu như vậy, các ngươi không sợ sao...

Bất kể thế nào, Bạch Khải vẫn nhanh chóng thu hồi trứng Kim Cương, sau đó cười lên Delta, Delta ngay lập tức chuẩn bị kỹ càng, mở ra hư không để nhảy vọt.

Oanh! Ngay khi Gamma sắp tiến vào hư không, một cự trảo khác đột ngột chộp lấy, một cỗ làn sóng nhiệt kinh khủng đánh tới, mang theo một trận gợn sóng không gian, cắt đứt Delta và hư không.

“Ta sát, chọc phải quái vật to rồi.”

Bạch Khải thấy vậy bỗng cảm thấy lạnh người, nhìn sinh vật khủng khiếp từ lòng đất chui ra, cắn răng, dứt khoát thu hết các sủng thú còn lại về Ngự Thú không gian, chỉ để lại Delta và Gamma bên ngoài.

Mang theo quá nhiều sinh vật, Delta cộng minh sẽ khó khăn hơn, nên hiện giờ số lượng càng ít càng tốt.

“Gamma, người lo cho chúng ta, Delta, tập trung tinh thần chuẩn bị nhảy vọt.”

Két phốc, két phốc! (Giao cho Gamma thôi!) Róc rách, rách rách! (Không có vấn đề!) Hai sủng thú liên tục gật đầu, Gamma hóa thành một lớp chiến giáp mỏng bao bọc Bạch Khải và Delta vào bên trong, còn Delta thì mở rộng bước chân, nhanh chóng chạy về phía xa, đồng thời bắt đầu tăng tốc để chuẩn bị cộng minh với hư không.

Tuy nhiên, rất hiển nhiên, Bạch Khải đã làm phiền lửa quái thú này, dù nó vẫn chưa hoàn toàn chui ra, nhưng vẫn không ngừng tấn công Bạch Khải, mỗi lần đánh ra đều tạo thành những đợt sóng mạnh.

May mà Gamma đã toàn lực phòng ngự ở dưới, nên đợt sóng xung kích này không thể làm hại Delta, ngược lại còn như nâng đỡ, giúp Delta bay xa hơn.

Thấy vậy, hỏa diễm quái thú cũng bị chọc giận, cưỡng ép chui ra khỏi lòng đất, lộ ra một cái đầu giống như ngọn núi không lồ, đồng thời một cỗ khí thế khủng khiếp bay thẳng đến linh hồn Bạch Khải.

Chỉ trong thoáng chốc, Bạch Khải cảm thấy như mình bị đưa vào trong biển lửa, nhiệt độ kinh khủng như muốn thiêu rụi linh hồn hắn, khiến tư duy gần như đình chỉ.

Ong ong ong... Đúng lúc này, trứng tiến hóa bất ngờ kịch liệt đung đưa, lập tức làm tỉnh lại Bạch Khải cùng mấy con sủng

thú, và Delta liền ngay lập tức tiến vào trạng thái cộng minh với hư không.

Sru~ Chỉ thấy không gian vẩn vèo, ba súng thú liền lập tức biến mất tại chỗ.

Sau đó, đầu khổng lồ hỏa diễm quái thú mới từ lòng đất chui ra, nhìn về hướng Bạch Khải biến mất, ngửa mặt lên trời gào thét.

Hỏa nguyên tố giới bắt đầu sôi trào. ... Ở một nơi nào đó trong Hỏa nguyên tố giới.

Một làn sóng tách ra, ngọn lửa rực rỡ bùng lên, một con Thủy Tổ thú toàn thân được bao bọc trong một quả cầu đá lục sắc từ bên trong rơi ra, nằm rạp trên mặt đất khó nhọc hô hấp.

“Gamma, Delta, các người có sao không?” Bạch Khải đau lòng nhìn hai súng thú, vội vàng hỏi.

Kết phốc, kết phốc. (Gamma không sao, nơi này năng lượng quá phong phú, Gamma có thể rất nhanh phục hồi như cũ.) Gamma lắc đầu, rồi thông qua một xúc tu rơi xuống người Delta, bắt đầu bổ sung năng lượng cho nó. Để đảm bảo an toàn, Delta đã dùng gần như toàn lực, nhảy vọt tới mức có thể cảm nhận được cực hạn của mình, dù đã thành công kéo được khoảng cách với con quái vật kia, nhưng vẫn dẫn đến Delta tiêu hao hết gần bảy tám phần năng lượng.

“May mà có Gamma như cái sạc dự phòng này, không thì đã phế rồi.”

Nhìn thấy Gamma giúp đỡ, Delta dần dần phục hồi, Bạch Khải tràn ngập sự may mắn.

“Nhưng con quái vật kia mạnh mẽ quá mức rồi, làm sao mà cảm giác cường đại hơn cả mấy con thủ hộ giả chứ!” Bạch Khải còn sợ hãi nhìn về hướng những ngọn lửa đang bùng lên xa xa, cuối cùng cũng không còn chút hào hứng nào về việc tìm kiếm Hỏa nguyên tố giới nữa. Đây chẳng phải là nghi phép đâu, rõ ràng chính là đến gặp nạn mà.

“Vì an toàn, thôi thì chạy xa một chút đã.”

Bạch Khải xác nhận tình trạng của Delta, lại cười lên chuẩn bị rút lui.

Rầm rầm rầm! Vừa lúc đó, mặt đất trước mặt Bạch Khải bỗng nổ tung, hàng chục con Hỏa nguyên tố dữ tợn từ lòng đất chui ra, không nói hai lời, liền lập tức tấn công Bạch Khải.

“Ta đêch, đã đuổi theo đến nơi rồi sao?” Bạch Khải thấy vậy khóe mắt co rút, lúc này thúc giục Delta tiếp tục nhảy vọt.

Chỉ có điều, ngay khi Delta vừa chui ra khỏi hư không, lại có một vài con Hỏa nguyên tố lao ra, tấn công bọn họ.

“Có chút thiệt thòi khi làm khách như thế này...”

Bạch Khải không thể không cười khổ, nhìn thấy trong khi Gamma vẫn cung cấp năng lượng mà Delta đã có chút mệt mỏi, liền quyết định gọi Alpha và một vài sủng thú khác ra.

“Alpha, người đi phía trước mở đường, Beita, người phụ trách tìm đường thoát, Gamma, người bảo vệ ta, Trùng Thảo người chú ý bổ lậu, còn Delta, người nghỉ ngơi một chút, chuẩn bị sẵn sàng cho nhảy vọt.”

(Rõ rồi!) Các sủng thú không nói nhiều, lập tức đi đến vị trí của mình, nhanh chóng tiến về phương xa.

Hỏa nguyên tố giới đại đào vong, chính thức bắt đầu! ...

Vườn Địa Đàng.

Aletta sắc mặt khó coi, từ cánh cổng nguyên tố chui ra, trên bộ váy đỏ lòm có thể nhìn thấy vài vết cháy.

“Aletta, đã tìm thấy tiểu tử kia chưa?” Vĩnh Dạ Huyết Đế có ấn tượng tốt với Bạch Khải, lúc này tiến lên hỏi.

“Không tìm thấy, vừa mới vào đã gặp một đầu Bán Thần Viêm Ma, đánh một trận, nhưng phải ra ngoài trước.”

Aletta lắc đầu, nói: “Hỏa nguyên tố giới đã bùng nổ, Bạch Khải sợ rằng khó sống sót.”

Nghe Aletta nói vậy, sắc mặt Vĩnh Dạ Huyết Đế cũng trở nên khó coi.

“Như vậy chẳng phải lại muốn bị đánh sao?” “Bạch Khải có vấn đề rồi? Con rồng kia cũng muốn cùng đi!” Nghe hai người đối thoại, Nicolas lập tức muốn xông vào cánh cổng nguyên tố.

Hắn ban đầu đến để bảo vệ Bạch Khải, kết quả lại để Bạch Khải một mình vào Hỏa nguyên tố giới, sinh tử không rõ, tâm trạng của hắn thực sự rất khó chịu.

“Không nên nóng vội, nhân loại kia sẽ không chết đâu.”

Ngưu Bì Xà không để ý nói, tự tin gõ gõ cái đuôi.

“Ồ? Người biết tình trạng của Bạch Khải sao?” Khi nghe Ngưu Bì Xà nói, Nicolas lập tức sáng mắt lên, quên luôn dáng vẻ của Ngưu Bì Xà, trực tiếp lao tới.

Ngưu Bì Xà ngáp một cái, nói: “Ngô đoán mà thôi.”

“Bây giờ không phải là thời điểm đùa giỡn đâu sao?!” Nicolas nghe thấy nổi cáu, trán nổi gân xanh, một tay túm lấy Ngưu Bì Xà định mang theo nó vào Nguyên Tố Giới.

“Chư vị, điện thoại từ hiệp hội gọi tới.”

Ngay lúc này, Dịch Du đột ngột chạy tới, cầm một cuộc điện thoại trong tay, vẫy về phía Nicolas và những người khác.

“Hiệp hội? Có phải hỏi về tình hình ở Vườn Địa Đàng không?” Aletta nhú mày, đã bắt đầu suy nghĩ về việc giải quyết hậu quả.

“Không phải, hiệp hội đã tìm tới Bạch Khải, Bạch Khải an toàn.”

“Thật sự, người không lừa bản Long chứ? Hắn ở đâu, hiện tại ở đâu?” Nicolas nghe vậy lập tức nhẹ nhõm, liên tục hỏi Dịch Du.

Thấy Nicolas lo lắng như vậy, Dịch Du nhẹ gật đầu, nói: “Đây là Tần hội trưởng tự mình liên hệ với ta, Bạch Khải hiện tại rất an toàn, còn vị trí hiện tại của hắn...”

“Hắn bây giờ đang ở thành phố Cổ Túc.”

Chương 552:

Người xác định cái đồ chơi này là Thần Thoại chủng? Trong Hỏa nguyên tố giới.

Dưới sự vây công của năm con sủng thú, cuối cùng, những con quái vật nóng bỏng này đã giảm bớt sức tấn công.

“Hô...”

Kém chút là muốn chết ở đây.”

Bạch Khải lau mồ hôi trên trán, nhìn năm con sủng thú cũng có vẻ mệt mỏi, nói: “Beita, thật sự không tìm thấy đường thoát sao?” A ô a ô! (Không được ồn ào, bản Uông đang toàn lực tìm kiếm!) Beita ánh mắt lóe lên ánh kim, không chút khách khí trách mắng Bạch Khải một câu, sau đó tiếp tục chăm chú tìm kiếm đường ra.

Trong tình huống sinh tử nguy cấp, Beita cũng không còn tâm trí mà hồ nháo nữa.

“Ôi, cứ tiếp tục như thế này, coi như không chết đói cũng sẽ bị nóng chết.”

Nhìn xung quanh như một thế giới vô tận, Bạch Khải không khỏi thở dài.

Hỏa nguyên tố giới确实 sống đúng với tên gọi của nó, từ những phản hồi của các sủng thú, nơi này gần như không tìm thấy gì ngoài năng lượng thuộc Hỏa.

Nếu không phải Bạch Khải hiện tại đã đạt đến cấp độ lục giai, thân thể mạnh mẽ, lại có Gamma bảo hộ, thì chắc hẳn đã bị nướng chín từ lâu.

“Thật là đáng ghét, rõ ràng là Băng chi thủ hộ giả, sao lại mở ra Hỏa nguyên tố giới chứ.”

Trong lòng Bạch Khải đầy oán hận, nhìn những cơn gió lạnh trong Băng nguyên bí cảnh, đột nhiên có chút ao ước.

Như Đàm Lang đã nói, Hỏa nguyên tố giới chỉ là những bí cảnh khổng lồ do sinh vật Thần Thoại tạo ra, vì vậy Bạch Khải

chỉ có thể lấy một chút đồ vật từ bí cảnh ra, hoặc để sủng thú vào trong.

Còn như một chủ nhân bí cảnh của hắn, căn bản là không có cách nào ra vào bí cảnh này.

“Chờ lần này trở về, nhất định phải đi Băng nguyên bí cảnh nghỉ ngơi vài ngày!” A ô a ô! (Bản Uông đồng ý!) Beita thè lưỡi, lần nữa tăng cường sức mạnh gió lạnh, nhưng vẫn không thể nào xua tan được luồng nhiệt nóng bức xung quanh.

Hỏa nguyên tố giới, thật sự quá nóng...

Hô~ Đúng lúc này, Beita đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc thổi qua, nguyên bản đang cúi đầu bỗng đứng ngẩng lên, sau khi tra xét bốn phía thì háo hức nằm rạp xuống mặt đất để ngửi.

“Thế nào rồi? Có địch nhân sao?” Bạch Khải thấy vậy, hai mắt sáng lên, Alpha cùng các sủng thú khác cũng đã chuẩn bị sẵn sàng để chiến đấu.

Họ không rõ về phương thức liên hệ của Hỏa nguyên tố, không biết khi nào sẽ có những con Hỏa nguyên tố tấn công, dù bây giờ tạm thời an toàn, nhưng biết đâu nơi nào sẽ xuất hiện vài con quái vật Hỏa nguyên tố.

A ô a ô! (Bản Uông vừa rồi hình như cảm giác có một luồng gió lạnh thổi qua!) “Gió lạnh? Người bị nóng choáng váng rồi sao, tự sinh ảo giác?” Bạch Khải liếc nhìn cảnh gió lạnh nhỏ trong tay, lắc đầu, rồi lập tức vút xuống đất.

Không biết có phải do họ xâm nhập vào Hỏa nguyên tố giới hay không, mà luồng gió lạnh này rõ ràng là rất không đáng chú ý, cho dù có thổi ra gió lạnh, nhưng khi rơi xuống Bạch Khải, nó cũng đã trở thành gió nóng rồi.

“Được rồi, lòng yên tĩnh tự nhiên lạnh, lại kiên trì thêm một chút... Đột..., thật sự có gió lạnh!” Bạch Khải đang định tự an ủi một chút, thì bỗng cảm thấy hơi lạnh nhẹ nhàng trên mặt.

Ken két ken két. (Lão đại, phía trước hình như thật sự có gió lạnh thổi qua.) Alpha cẩn thận cảm nhận một chút, cũng phát hiện ra sự tồn tại của gió lạnh, còn Beita càng thêm mở rộng bước chân, tiến về phía trước.

“Delta, mau cùng lên!” Bạch Khải hai mắt sáng lên, lập tức cười lên Delta để đi theo.

Có thể là do ảo giác, sau khi chạy một đoạn đường, Bạch Khải cảm giác nhiệt độ xung quanh dường như đã giảm nhiều, mặc dù vẫn chưa đạt tới mức người bình thường có thể chịu đựng, nhưng rõ ràng tốt hơn nhiều.

“Ta nhớ rằng bốn đại Nguyên Tố giới đều có liên thông, phải chăng nơi này là biên giới của Hỏa nguyên tố giới rồi?” Nhìn xung quanh có vẻ như bớt nóng hơn, Bạch Khải trong lòng mơ hồ có chút suy đoán, sau đó nhìn thấy Beita chạy về phía trước với cái gì trong miệng.

A ô a ô! (Nhân loại, bản Uông tìm thấy một cái kem, chúng ta ăn nó đi!) “Kem?” Bạch Khải nghe vậy có chút ngạc nhiên, liền nhìn theo phương hướng Beita chỉ.

Thân hình tròn trịa không ngừng tỏa ra hơi lạnh, gương mặt trắng như tuyết, đôi mắt tròn xoe đang tò mò nhìn về phía Bạch Khải và các súng thú, gương mặt bên hai bên băng hoa nhẹ nhàng rung rinh theo hô hấp.

“Đây là Tuyết oa oa?!” Bạch Khải không giấu nổi sự kinh ngạc, có chút hoài nghi nói.

“Từ ngoại hình mà xem, có 99% khả năng đây là Tinh Anh cấp nguyên tố sinh vật Tuyết oa oa.”

Shuke nhìn Tuyết oa oa một hồi, nhanh chóng đưa ra phán đoán của mình.

“Ta biết đây là Tuyết oa oa, nhưng có thể nào cho ta giải thích tại sao Hỏa nguyên tố giới lại có một con Tuyết oa oa đang lẩn lư ở đây không?” Bạch Khải gõ gõ đầu, lại dụi dụi mắt, xác nhận mình không bị ảo giác, rồi thận trọng tiến lại gần.

Sột soạt sột soạt? Tuyết oa oa dường như cũng rất tò mò về Bạch Khải, mở to hai mắt quan sát, nhưng chưa kịp đứng lên, một cái miệng rộng đã cắn lấy đầu hắn.

Chính là Beita đã gần như điên nóng.

Sột soạt sột soạt! Beita bất ngờ làm Tuyết oa oa hoảng sợ, nó phát ra một tiếng kêu sợ hãi, càng nhìn Bạch Khải lại càng thấy thương cảm.

“Beita, ngươi làm gì vậy, mau thả ra!” A ô a ô... (Bản Uông không thể nhanh được, bản Uông muốn ăn kem...) Beita tròn mắt, dù có chết cũng không chịu nhả ra, trái lại cứ ngậm Tuyết oa oa rồi cùng Bạch Khải đánh nhau, mà Tuyết oa oa dường như cũng hoảng sợ, bắt đầu gào khóc lên.

Chính bởi vậy, hơi lạnh từ trên thân Tuyết oa oa bắt đầu tỏa ra mạnh mẽ, làm nhiệt độ xung quanh giảm đi đáng kể.

“Như vậy có vẻ không tệ...”

Cảm nhận được cơn gió lạnh mang lại sự dễ chịu, Bạch Khải bỗng cảm thấy tâm tình thư thái, không còn ngăn cản Beita nữa, mà để cho nó tự do chơi đùa.

Quả nhiên, cần phải có một con sủng thú nắm giữ kỹ năng Băng thuộc tính...

Chỉ là dần dần, Bạch Khải lại cảm thấy không đúng. Ất xì hơi...! Bạch Khải vuốt mũi, không tự chủ nắm thật chặt y phục.

Hắn vừa rồi là cảm giác được lạnh? Nghĩ đến đây, Bạch Khải ngẩng đầu nhìn qua phía xa vẫn đang cháy hừng hực, có chút khó tin nhìn Beita trong miệng Tuyết oa oa.

“Beita, thả cái con Tuyết oa oa ra.”

Beita dường như cũng ý thức được điều gì, không phản kháng lệnh của Bạch Khải, lập tức thả ra miệng định thả Tuyết oa oa xuống.

A ô a ô! (Bản Uông miệng, giống như đông cứng rồi!) Beita hoảng sợ nhìn miệng mình, không biết từ lúc nào, miệng hắn đã bị lớp băng đông che phủ, gắn chặt với Tuyết oa oa. Điều đáng nói hơn, theo tiếng khóc của Tuyết oa oa, lớp băng này còn tiếp tục lan rộng thêm.

“Con Tuyết oa oa này có vẻ không bình thường...”

Bạch Khải thấy vậy nhắm mắt lại, tiến đến chỗ Tuyết oa oa vẫn còn đang khóc lóc, đeo găng tay Gamma chuyên dụng cho đóng băng, nhẹ nhàng vỗ nhẹ lên đầu Tuyết oa oa.

Ong ong ong...

Quả trứng bắt đầu rung lắc kịch liệt, quá trình tiến hóa của Kim Cương còn gia tăng mật độ lên tới 20%.

Khá lắm, khó trách có thể sinh tồn trong Hỏa nguyên tố giới, hẳn đã gặp một giống loài hiếm có! Bạch Khải hai mắt sáng lên, từ từ an ủi độ cảm xúc của Tuyết oa oa, đồng thời dùng tinh thần lực từ từ bao bọc lấy Tuyết oa oa.

Rất nhanh, một thông tin liên tràn vào đầu Bạch Khải. ...

“Đạch...”

Quân Vương cấp Tuyết oa oa? Thêm nữa là Thần Thoại chủng?!” Nhìn xem thông tin phản hồi từ quả trứng, Bạch Khải không nhin nổi mà thốt ra lời thề, làm Tuyết oa oa vừa bình tĩnh bỗng dưng lại khóc lóc.

“Ngạch, thật xin lỗi, ta có chút kích động.”

Nhìn Tuyết oa oa bị đông cứng bởi găng tay Gamma, Bạch Khải liên tục xin lỗi, lấy hết sức bình sinh an ủi Tuyết oa oa.

“Ngự Thú sư, người xác định đây là Thần Thoại chủng? Hơn nữa còn là Quân Vương cấp Tuyết oa oa?” Shuke tò mò đánh giá Tuyết oa oa, ánh mắt lóe lên sự kỳ lạ, như thể muốn lập tức mang Tuyết oa oa về phòng thí nghiệm nghiên cứu.

“Nói thật, ta cũng không chắc lắm.”

Bạch Khải chép miệng, hẳn không phải chưa từng thấy Tuyết oa oa, bởi vì hình dạng đáng yêu cùng với việc là sinh vật nguyên tố, nên rất được các cô gái yêu thích.

Nhưng Tuyết oa oa chỉ là một con sinh vật tinh anh mà thôi, mặc dù có thể tạo ra gió lạnh, nhưng chủ yếu cũng chỉ là tác dụng của một chiếc máy điều hòa không khí sống. Đến lúc chiến đấu, Tuyết oa oa trời sinh nhút nhát, nếu so với hẳn thì có khi còn chẳng thả ra được một cú đấm, mà chỉ có thể làm sủng vật.

Tuy nhiên, sự tiến hóa tiếp theo của Tuyết oa oa lại là thứ rất mạnh, Quân Vương cấp Băng Tuyết Yêu Cơ trong cùng cấp độ cũng được coi là một trong hai tồn tại hàng đầu.

Nhưng, Bạch Khải chưa bao giờ nghe nói về việc có Quân Vương cấp Tuyết oa oa cả.

“Không phải là do cái Thần Thoại huyết mạch này mà kéo cao cấp bậc huyết mạch của Tuyết oa oa sao?” Bạch Khải gãi đầu, đã nghĩ lâu mà không nghĩ ra nguyên nhân.

Ken kết ken kết.

“Lão đại, người qua đây nhìn cái này.”

Đúng lúc này, Alpha dường như phát hiện điều gì cả, gọi Bạch Khải và mọi người lại gần xem.

Bạch Khải nghe gọi đi tới, lại phát hiện dưới một tảng đá lớn, có một cái động sâu không thấy đáy, từng đợt hơi lạnh đang từ trong động thổi ra.

“Thì ra là thế, cho nên tiểu gia hỏa này mới có thể sống ở nơi này sao?” Bạch Khải thấy vậy hiểu rõ nguyên nhân vì sao Tuyết oa oa có thể tồn tại trong Hỏa nguyên tố giới.

Sột soạt sột soạt ~ Dường như do trở về nơi quen thuộc, tâm trạng của Tuyết oa oa lập tức tốt hơn nhiều, chủ động từ miệng Beita nhảy xuống, nhảy nhót hướng về phía cái động.

A ô a ô... (Được cứu...) Cuối cùng thoát khỏi Tuyết oa oa, Beita dùng sức cắn nát lớp băng trong miệng, rồi lại ném mục tiêu về phía Tuyết oa oa.

“Không được có ý đồ với Tuyết oa oa, nghe rõ chưa.”

Bạch Khải thấy vậy nghiêm mặt đăm Beita một quyền, nhìn Tuyết oa oa đang vui vẻ chơi đùa trong cái động, trong mắt lóe lên một tia sáng kỳ lạ.

Thần Thoại chủng huyết mạch a, không biết có khế ước hay không...

A ô a ô... (Nhân loại, ánh mắt của người rất kỳ lạ...) Beita liếc nhìn Bạch Khải với vẻ khinh bỉ, đang định mĩa mai một câu, thì bỗng nhiên hai lỗ tai động đập, đột ngột nhìn về phía xa.

Giữa trời lửa đốt, một con Hỏa Diễm cự nhân đang nhanh chóng lao tới, mà hướng đi, chính là bọn họ! Hỏa Diễm cự nhân, đang đuổi theo đến đây!

Chương 553:

Chạy thoát A ô a ô! (Hỏa nhân đuổi theo tới!) “Ta chết tiệt, sao đột nhiên lại nhô ra!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi thầm mắng một câu, đang định chạy trốn thì thấy bên kia Tuyết oa oa nhảy nhót và chui vào trong động quật.

Sột soạt sột soạt ~ Khi chui vào động quật, Tuyết oa oa đột nhiên lộ đầu ra và phát phát tay với Bạch Khải.

“Người gọi ta đi vào sao?” Bạch Khải thấy vậy sửng sò, nhìn thấy Hỏa Diễm cự nhân ở phía sau càng ngày càng gần, cũng không lo được gì khác, liền vội vã đi theo Tuyết oa oa chui vào.

Thấy vậy, năm súng thú còn lại cũng lần lượt đuổi theo, chờ Hỏa Diễm cự nhân đến nơi, năm súng đều đã chui vào.

Rồng! Nhìn thấy Bạch Khải lần nữa từ dưới mí mắt chạy trốn, Hỏa Diễm cự nhân càng phần nộ, một quyền đánh tới hướng động quật.

“Ta chết tiệt, lần này xem như tự trói mình vào cái cây!” Bạch Khải thấy vậy trong lòng chợt lạnh, lập tức kéo Delta chuẩn bị nhảy lên, thì lúc này trong động quật bỗng nhiên sáng lên một đạo lam quang, sau đó Bạch Khải nhìn thấy một đạo phù trận màu xanh lam dưới đáy động quật hiện ra, rồi nhanh chóng chong chóng lại, phong bế lối vào động quật.

Oanh! Hỏa Diễm cự nhân một quyền đập xuống phù trận màu xanh lam, tạo ra một trận lửa bay tứ tung, động quật thì chao đảo kịch liệt, đá vụn từ trên đầu Bạch Khải rơi xuống không ngừng.

Tuy nhiên, Hỏa Diễm cự nhân công kích vẫn bị ngăn lại.

“Đây cũng an toàn sao?” Bạch Khải thấy vậy nhẹ nhõm thở phào, sau đó bắt đầu xem xét tình hình trong động quật. Động quật không lớn, chỉ cần liếc mắt là có thể thấy được cuối cùng, bên trong đầy băng sương, cùng bên ngoài Hỏa nguyên tố giới lửa cháy ngập trời quả thực như là hai thế giới.

“Hỏa nguyên tố giới bên trong vốn không thể xuất hiện nơi này, trừ khi nơi này liên thông với Thủy nguyên tố giới?”

Bạch Khải chút suy nghĩ, liền chú ý đến trên phù trận màu xanh lam.

Bởi vì phải ngăn cản Hỏa Diễm cự nhân công kích, phù trận màu xanh lam lóe lên lợi hại, Bạch Khải hoàn toàn không thấy rõ hình dạng cụ thể của nó, ngược lại cảm thấy trong phù trận tỏa ra hàn khí khiến hắn run lẩy bẩy.

Sột soạt sột soạt? Thấy Bạch Khải như vậy, Tuyết oa oa rõ ràng có chút không hiểu, nghiêng đầu quan sát Bạch Khải vài lần, rồi tiến đến một cái hồ tuyết nằm xuống.

“Nhìn không ra, gia hỏa này gan thật lớn.”

Bạch Khải nhìn thấy Hỏa Diễm cự nhân vẫn còn tiếp tục công kích, lại nhìn Tuyết oa oa như sắp ngủ, không khỏi bật cười.

Rõ ràng nghe thấy âm thanh của mình lớn như vậy mà vẫn không nhúc nhích chút nào, thật không biết đánh giá người này thế nào.

“Có lẽ, đây chính là lực lượng Thần Thoại?” Nghĩ đến thông tin vừa rồi từ trên người Tuyết oa oa, Bạch Khải lại hiện lên ý nghĩ trước đó, đi đến trước mặt Tuyết oa oa, hưng phấn quan sát.

Từ khí tức năng lượng mà xem, Tuyết oa oa ít nhất cũng là cấp ba, nhưng bất kể là trung đẳng quân vương hay là Thần Thoại, đều là những sinh vật đáng giá để khế ước. Điều quan trọng nhất, gia hỏa này không phải là nguyên tố sinh vật bình thường.

“Sách, có thể làm cho trứng Kim Cương lập tức tăng 20% tiền độ, nếu bỏ lỡ thì thật là đáng tiếc.”

Bạch Khải vượt cằm, rất nhanh quyết định, đang định nghĩ cách để Tuyết oa oa trở thành sủng thú của mình, thì bên ngoài hang động bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

“Chẳng lẽ hắn bỏ qua?” Bạch Khải kinh ngạc, đang định đi kiểm tra tình hình, Shuke bỗng nhiên kích hoạt Máy Móc lãnh chúa chặn lại cửa hang, Alpha ngay lập tức đứng trước mặt Bạch Khải, chống ra Tử Vong lực trường. Ầm ầm...

Một tiếng nổ lớn vang lên, một con quyền của Hỏa Diễm cự nhân trực tiếp phá vỡ phù trận màu xanh lam, nặng nề đập vào

bức tường của Máy Móc lãnh chúa, trong khi Aether Luru Kim, một vật liệu đủ để chịu được lực lượng truyền kỳ, lại bị quyền lực phá nát trong khoảnh khắc.

Sau khi Aether vách tường bị phá, quyền lực hỏa diễm vẫn không hề giảm sút, không chút thương tiếc rơi vào Tử Vong lực trường.

Khác với Aether vách tường, Tử Vong lực trường không trực tiếp vỡ vụn, nhưng ở chính giữa, xương cốt toàn thân Alpha bỗng nhiên hiện ra đầy vết rạn, chỉ cần va chạm nhẹ một cái, có thể sẽ lập tức vỡ vụn.

“Đáng ghét, đây rốt cuộc là mức độ sinh vật gì!” Bạch Khải cảm thấy hai mắt run lên, lập tức ra lệnh cho Gamma hỗ trợ mở rộng lực trường, đồng thời bắt đầu tìm kiếm đường thoát.

A ô a ô! (bọn ta tìm đến lối ra!) Đúng lúc này, Beita gầm lên điên cuồng vào trong động, Bạch Khải nhìn lại, thỉnh linh phát hiện phù trận màu xanh lam bên dưới hóa ra là một Nguyên Tổ chi môn.

“Quả thật, nơi này là giao điểm của các Nguyên Tổ giới.”

Bạch Khải hai mắt sáng lên, lập tức chạy đến Nguyên Tổ chi môn, rót tinh thần lực vào, nguyên bản bị Hỏa Diễm cự nhân phá vỡ phù trận lại được mở ra lần nữa, và tâm Nguyên Tổ chi môn mở ra dần dần.

“Đồng bọn, mau rút lui!” Nhìn thấy Nguyên Tổ chi môn mở, Bạch Khải lập tức gọi những sủng thú khác rời đi, mấy con sủng thú không một chút do dự, vừa chống lại hỏa diễm cự quyền, vừa tiến gần tới Nguyên Tổ chi môn.

Sột soạt sột soạt? Thấy cả nhóm muốn rời khỏi, Tuyết oa oa như vừa tỉnh mộng, lung lay bước tới Nguyên Tổ chi môn, dường như cũng muốn chui vào.

“Tiểu gia hỏa, cùng ta đi nào?” Nhìn thấy hỏa diễm cự quyền càng ngày càng gần, Bạch Khải mau chóng phát ra lời mời, mà Tuyết oa oa dường như rất thích mình, lập tức gật đầu, chủ động nhảy vào Nguyên Tổ chi môn.

Phanh! Tuy nhiên, điều bất ngờ cho Bạch Khải là, Tuyết oa oa lại đụng đầu vào trên Nguyên Tổ chi môn, giống như mở ra cánh cửa chỉ là một ảo ảnh.

“Trời à, mở ra mà không thể thông qua, đây là muốn giết chết ta sao!” Bạch Khải thầm mắng, đang định dẫn dắt sủng thú của mình liều mạng với Hỏa Diễm cự nhân, Shuke lại nhảy vào.

“Không có vấn đề gì? Vậy sao người vào không được?” Bạch Khải nghi ngờ nhìn Tuyết oa oa, mà Tuyết oa oa cũng ở đó ngơ ngác, rõ ràng không hiểu lý do.

Ken két ken két! (lão đại, ta sắp không chịu được nữa rồi!) Đúng lúc này, Alpha phát ra cảnh cáo với Bạch Khải, cùng lúc Gamma và Trùng Thảo cũng như vậy.

Rõ ràng đều là Hỏa Diễm cự nhân, nhưng đầu này như Liệt Hỏa bạo quân thực sự cách biệt một trời, nếu không có cái phù trận giảm xóc, bọn họ thậm chí hoài nghi có thể kháng cự được đợt công kích đầu tiên không.

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, thấy Tuyết oa oa bất kể thế nào cũng không thể xuyên qua Nguyên Tổ chi môn, liền trực tiếp kích hoạt chú văn trên mu bàn tay.

“Đừng phản kháng, ta sẽ mang người rời khỏi đây!” Tuyết oa oa nghe thấy vậy sững sờ, bản năng muốn kháng cự, nhưng khi thấy Hỏa Diễm cự nhân gần kề trên đầu, cuối cùng lại từ bỏ phản kháng.

Quá trình ký khế ước diễn ra thuận lợi một cách kỳ lạ, Tuyết oa oa rất nhanh xuất hiện trong không gian Ngự Thú của Bạch Khải, cùng lúc đó Bạch Khải cảm nhận được một cỗ lực lượng kỳ diệu tràn vào linh hồn mình. Đó là phản hồi mà khế ước Tuyết oa oa mang lại.

Tuy nhiên, lúc này Bạch Khải không có thời gian cảm nhận sự thay đổi từ Tuyết oa oa, lập tức chui vào trong Nguyên Tổ chi môn.

Khi Bạch Khải rời đi, Gamma lập tức mở rộng thân hình, bảo vệ Alpha cùng Delta, đồng thời phát ra bản thể, bám vào người Alpha, cùng nhau xông vào trong Nguyên Tổ chi môn.

Nhìn thấy Bạch Khải và những người đã thoát khỏi trước mặt mình, Hỏa Diễm cự nhân phần nộ đến cực điểm, muốn cưỡng ép phá vỡ Nguyên Tổ chi môn, nhưng Gamma lại chủ động xông về Hỏa Diễm cự nhân, chưa kịp đợi hấn phản kích đã nổ tung ra.

Sự phân thân năng lượng của Gamma nổ tung, ngay lập tức tạo ra một cơn sóng xung kích khủng khiếp, nhưng vẫn chỉ khiến Hỏa Diễm cự nhân đình trệ được một nửa.

Bất quá chỉ là như thế, Nguyên Tổ chỉ môn lập tức đóng lại, ngay cả Hỏa Diễm cự nhân cũng không thể xuất hiện chút biến dị nào.

Cửa ra liên thông giữa các Nguyên Tổ giới, sao có thể dễ dàng như vậy mà bị phá vỡ. ... Trên một mảnh băng hồ.

Ba viên đầu chó đột nhiên nổi lên mặt nước, tiếp theo là một đầu ôm một thanh niên thủy tinh khô lâu, sau đó lại là mấy con sủng thú từ mặt băng xông ra.

“Hô ~ thiếu chút nữa coi là sẽ chết cồng trong hồ rồi.”

Bạch Khải từ trên người Alpha nhảy xuống, một tay ôm Trùng Thảo khiến nó rất hiểu chuyện, nhẹ nhàng phát ra nhiệt lượng, xua tan hàn khí trên người Bạch Khải.

A ô a ô? (chúng ta bây giờ cũng đã trốn thoát được rồi sao?) Shuke vẫn còn sợ hãi đánh giá xung quanh, khi xác nhận không còn ở trong Hỏa nguyên tổ giới, mới thở phào nhẹ nhõm.

“Hắn là không sao rồi, nếu không thì giờ này chúng ta đã phải nghĩ ăn rồi.”

Nhớ đến sức mạnh chiến đấu khủng khiếp của Hỏa Diễm cự nhân, Bạch Khải không khỏi cảm thấy sợ hãi, sau đó bắt đầu xem xét tình trạng của các sủng thú.

Người chịu đả kích đầu tiên chính là Shuke, nhưng Shuke rất thông minh, sau khi xây dựng Aether vách tường liền giải trừ liên hệ, cho nên cũng không bị thương nhiều.

Còn Alpha, như một hàng phòng tuyến thứ hai, thực sự đã chống đỡ được công kích của Hỏa Diễm cự nhân, xương cốt toàn thân toàn bộ bể nát, Bạch Khải rất hoài nghi, giờ Alpha chỉ cần động tác hơi lớn một chút, khả năng sẽ hoàn toàn vỡ vụn.

“May mà có người ở đây, Alpha.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vỗ vai Alpha, rồi thu hoạch trong không gian Ngự Thú ra một cái trứng Kim Cương.

Có trứng Kim Cương ở đây, chỉ cần không bị thương nặng, Bạch Khải có lòng tin Alpha có thể khôi phục lại trạng thái tốt nhất, nói không chừng còn có thể tiến bộ.

Dù sao, việc huấn luyện Alpha lúc cấp thấp thực sự là nhiều lắm.

Kiểm tra xong Alpha, Bạch Khải tiếp tục xem xét tình trạng của những sủng thú còn lại.

May mắn, nhờ có Alpha, hầu hết mọi người đều không chịu tổn thương gì, chỉ là có chút mệt mỏi.

“Mặc dù quá trình có chút nguy hiểm, nhưng cuối cùng cũng đã chạy thoát.”

Bạch Khải trên mặt lộ ra nụ cười, giờ mới bắt đầu xem xét môi trường xung quanh.

“Ừm? Nơi này sao trông quen quen nhỉ? Chẳng lẽ không phải Thủy nguyên tổ giới?” “Khi kiểm tra, nơi này hẳn là hồ Thái Trạch, mà chúng ta vừa mới đến chính là phát hiện Ngưu Bì Xà.”

Shuke đã sớm phát hiện điều lạ gọi một tấm bản đồ hình chiếu đưa tới trước mặt Bạch Khải, trên bản đồ xác định vị trí, họ thành linh đang ở trên hồ Thái Trạch.

“Chúng ta, bị trực tiếp truyền tống về hồ Thái Trạch rồi sao?”

Chương 554:

Súng vật Jetta Thành phố Cổ Túc.

Ngự Thú sư hội.

Tần hội trưởng lo lắng đi qua đi lại trong phòng làm việc, thỉnh thoảng nhìn vào điện thoại trên bàn, như thể đang chờ đợi một tin tức nào đó.

Ong ong ong... Điện thoại vang lên, Tần hội trưởng lập tức lao tới, kết nối và nghe thấy một giọng nói hỏi thăm.

“La Tường, người đã tìm được Bạch Khải chưa? Tiểu tử kia hiện giờ thế nào? Gì chứ, người vừa mới đến Vườn Địa Đàng? Tốt, nếu có tin tức thì lập tức cho ta biết.”

Tần hội trưởng bất đắc dĩ cúp điện thoại, nhìn vào danh bạ số điện thoại của Bạch Ngôn và Lạc Trúc, do dự một hồi, nhưng vẫn không gọi cho họ.

Bạch Khải đã mất tích hơn mười ngày, nhưng đến giờ vẫn chưa có tin tức gì.

Vì không muốn để Bạch Ngôn và Lạc Trúc lo lắng, Tần hội trưởng cũng không lập tức thông báo cho hai người về tình huống, chỉ là nhìn tình hình hiện tại, có lẽ không thể không nói ra rồi.

“Tiểu tử này, sao không thể sống yên ổn được chút nào.”

Tần hội trưởng thở dài, nhân gọi đến điện thoại của Bạch Hòa Quang.

“Hòa Quang, bên chỗ Bạch Khải vẫn không có tin gì sao?”

“Tạm thời vẫn chưa, ta chuẩn bị lại sẽ tiến vào Nguyên Tổ giới để kiểm tra.”

Giọng nói của Bạch Hòa Quang từ trong điện thoại truyền ra, vẫn bình tĩnh như thường lệ, nhưng Tần hội trưởng vẫn nghe ra được sự sốt ruột trong đó.

“Hy vọng tiểu tử này không xảy ra chuyện gì...”

Tần hội trưởng thở dài, vừa định nói tiếp điều gì, thì đột nhiên cửa văn phòng bị mở ra, thư ký của hắn cầm điện thoại vội

vàng xông vào.

“Hội trưởng, bên hồ Thái Trạch có tin tức về Bạch Khải, nói là đã tìm thấy rồi!” “Bạch Khải? Hồ Thái Trạch?” Tàn hội trưởng ngạc nhiên, lập tức cúp điện thoại với Bạch Hòa Quang.

“Người xác định Bạch Khải thật sự ở hồ Thái Trạch không?” Thư ký nhẹ gật đầu, nói: “Tôi đã xác nhận, quân đội phát hiện hấn đóng tại hồ Thái Trạch, không rõ vì sao mà hấn đã vượt qua tuyến phong tỏa của quân đội và xuất hiện ở trung tâm hồ Thái Trạch.”

Tàn hội trưởng nghe vậy thì hiểu ra, thở phào nhẹ nhõm, nói: “Vậy Bạch Khải đâu?” “Quân đội đã phái người đưa hấn về, có lẽ sắp đến rồi.”

Chưa dứt lời, một bóng dáng từ ngoài cửa bước vào, không ai khác chính là Bạch Khải.

“Hội trưởng, đã lâu không gặp.”

Bạch Khải vẫy tay chào Tàn hội trưởng, đang định nói điều gì thì đã bị một cú đánh từ tay Tàn hội trưởng chào đón.

“Hội trưởng, người định ám sát ta đấy à!” Bạch Khải nhanh chóng tránh ra, thấy Tàn hội trưởng nổi giận, hấn nhe răng ra với vẻ mặt vô tội nói: “Hội trưởng, dù sao ta cũng chỉ là tìm đường sống trong chỗ chết, sao người không thể quan tâm một chút được sao?” “Quan tâm? Tiểu tử người có biết người đã gây ra bao nhiêu rắc rối không?!” Tàn hội trưởng tức giận trừng mắt nhìn Bạch Khải, đánh giá hấn một lượt, rồi thở dài nói: “Được rồi, trở về là tốt rồi, ta sẽ báo bình an cho mọi người, người về nghỉ ngơi đi.”

“Tiểu tử người biến mất hơn mười ngày, nhưng đã gây ra không ít chuyện.”

“Hơn mười ngày?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nói: “Tại Hỏa Nguyên Tổ giới, tôi đa ta chỉ ở đó hai ba ngày thôi mà?” “Đó phải là do tốc độ thời gian trôi qua không giống nhau, dù sao thì Nguyên Tổ giới là địa phương khác biệt, ai biết nó khác với thế giới này ở chỗ nào.”

Tàn hội trưởng dừng lại một chút, nhìn vào sáu đạo chú văn trên mu bàn tay Bạch Khải, nói: “Tiểu tử, người đã đến cấp

sáu rồi, chẳng mấy chốc sẽ tiếp xúc đến những thứ này.”

“Tốt.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “À hội trưởng, ta nghỉ ngơi dưới hồ Thái Trạch có khả năng có lối vào Nguyên Tố giới, người tốt nhất phái người đi điều tra một lần.”

“Nguyên Tố giới lối vào? Ủ, giờ thì đã hiểu sao ngươi lại đột nhiên xuất hiện ở đó.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Ta sẽ lập tức liên lạc với bên đó để nghiên cứu, ngươi trước về nghỉ ngơi đi.”

“Được rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, không nói thêm gì, quay người rời đi. Ở Hỏa Nguyên Tố giới mệt mỏi như vậy, hẳn không chỉ mệt mỏi mà còn nhiều sủng thú nữa, cần tranh thủ thời gian nghỉ ngơi, hồi phục lại sức lực.

Ngoài ra, hẳn cũng đã thực sự nghiên cứu một chút về sủng thú cấp sáu của mình rồi. ...

Vì năm con sủng thú đều đang nghỉ ngơi, Bạch Khải quyết định đi bộ về khu nhà mới ở ngoại ô bằng xe quân đội.

Kể từ khi Shuke tự ý mua lại tòa trang viên này, Bạch Khải đây là lần đầu tiên tới thăm.

So với ngôi nhà cổ kính của Bạch Thu Trà, trang viên của Bạch Khải lại mang phong cách hiện đại, từ cổng lớn công nghệ cao cho đến những thiết bị quản gia tự động, đều tượng trưng cho sự tiên tiến của liên bang.

“Quả nhiên là do Shuke đứng sau, tiện lợi thật, thiết bị hiện đại này đúng là dễ chịu hơn.”

Bạch Khải theo người quản gia máy móc đi vào khu biệt thự, nơi đây cũng đã qua cải tạo, ngoài tòa nhà trung tâm giữ lại làm khu sinh hoạt hàng ngày, các phòng khác đều đã được cải tạo thành phòng nghiên cứu, và có thể thấy nhiều máy móc không ngừng vận chuyển vật liệu từ kho vào.

“Nhìn bộ dạng này, phụ mẫu hẳn là không biết ta đã mất tích hơn mười ngày a~” Bạch Khải thấy vậy thì thở dài bất đắc dĩ, thật thua thiệt cho hẳn vì mình là người xuyên không, tự mình

vận dụng năng lực còn tạm ổn, nếu là một người dân trong thế giới này, gặp phải cặp nghiên cứu cuồng như vậy, thì chắc chắn sẽ có kết cục “thiên hạ đồn đại”.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải cũng không quấy rầy Bạch Ngôn và Lạc Trúc, thẳng trở về phòng của mình, đơn giản sắp xếp một chút rồi tiến vào băng nguyên bí cảnh. Để tránh cho Tuyết oa oa cảm thấy căng thẳng trong môi trường mới, Bạch Khải đã thả Tuyết oa oa vào băng nguyên bí cảnh mà không để ý, và tiểu gia hỏa này dường như rất thích nơi này, nằm thoải mái ngủ trên lớp băng.

“Thế nào, còn nhớ rõ hoàn cảnh nơi này không?” Bạch Khải đi đến trước mặt Tuyết oa oa, ngồi xổm xuống nhẹ nhàng nhéo nhéo gương mặt tròn trịa của nó, Tuyết oa oa bị động tác của Bạch Khải làm cho bừng tỉnh, lập tức phun ra một luồng hơi lạnh.

Chỉ trong chớp mắt, bàn tay của Bạch Khải đã bị băng phủ kín.

Khá lắm, vừa mới khế ước đã muốn ám sát Ngự Thú sư rồi.

Bạch Khải cười khổ, triệu hồi Trùng Thảo đến bên cạnh để giải băng cho mình, trong khi Tuyết oa oa dường như cũng nhận ra mình đã làm sai, trong hốc mắt không tự chủ mà rơi nước mắt.

“Được rồi, ta không sao đâu, đừng sợ.”

Bạch Khải thấy vậy thì bế Tuyết oa oa lên, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu nó, lúc này Tuyết oa oa mới ổn định lại cảm xúc.

Thấy vậy, Bạch Khải không khỏi mỉm cười, vừa tiếp tục an ủi Tuyết oa oa vừa xem xét tình trạng của nó.

Hai kỹ năng siêu phàm, hai kỹ năng siêu cấp.

Danh sách kỹ năng của Tuyết oa oa không hề xứng với thân phận Thần Thoại của nó, thậm chí còn vượt trội hơn nhiều so với Trùng Thảo, một Thần Thoại khác.

Chỉ có điều, cái kỹ năng siêu phàm cuối cùng “Viêm chi phách”, Bạch Khải cảm thấy có chút khó hiểu.

“Tại sao một sinh vật có thuộc tính Băng lại sở hữu một kỹ năng thuộc tính Hỏa như vậy, mà lại còn là một kỹ năng siêu

phàm? Phải chăng đây chính là lý do Tuyết oa oa có thể sống sót ở Hỏa Nguyên Tổ giới?” Bạch Khải vuốt cằm, quay Tuyết oa oa về phía mình, nói: “Người có thể nói cho ta biết tại sao lại ở Hỏa Nguyên Tổ giới không? Có phải là không cẩn thận lạc từ Thủy Nguyên Tổ giới qua đây không?” Sột soạt sột soạt? (Hỏa Nguyên Tổ giới? Không biết, chợt nhận thức thì đã ở nơi đó rồi.) Tuyết oa oa lắc đầu, rõ ràng là nó không biết gì về nguồn gốc của mình.

“Sinh ra ở Hỏa Nguyên Tổ giới Tuyết oa oa sao? Lại giống như những kịch bản gốc nghiệt kia a~” Bạch Khải chép miệng, trong đầu tự động dựng lên một kịch bản về nguồn gốc của Tuyết oa oa.

“Đúng rồi, nếu người đã sống ở đó lâu như vậy, thì không mở ra Nguyên Tổ chi môn sao?” Thấy vẻ mặt ngây thơ của Tuyết oa oa, Bạch Khải bỗng nhớ lại cảnh trước đó khi Tuyết oa oa bị Nguyên Tổ chi môn từ chối, liền hỏi.

Sột soạt sột soạt. (Tôi chủ yếu chỉ ngủ ở đây, không mở ra, không biết vì sao.) Tốt, hỏi gì cũng không biết, xem ra là không có hi vọng hiểu rõ nguồn gốc của tiểu gia hỏa này rồi.

Nhưng cũng không sao, nếu quả thực là một sinh vật truyền thuyết hay thậm chí Thần Thoại trong hình hài con non, hẳn cũng cần phải đau đầu để xử lý mối quan hệ này.

Không hỏi xin ý kiến của phụ huynh mà đã khế ước, hành động này rất dễ đắc tội với người khác; hiện tại Tuyết oa oa không rõ lai lịch, như vậy đã là cách tốt nhất để xử lý.

“Quá khứ xảy ra chuyện gì không quan trọng, giờ người đã trở thành sủng thú của ta, trước tiên ta sẽ cho người một cái tên.”

Bạch Khải nhéo nhéo mặt Tuyết oa oa, nói: “Theo trình tự, tên của người sẽ là Jetta.”

Sột soạt sột soạt? (Tên? Đó là cái gì?) Tuyết oa oa nghiêng đầu ngạc nhiên, rõ ràng không hiểu ý nghĩa của cái tên.

“Thật là, chẳng hiểu điều gì a~” Thấy vẻ mặt của Tuyết oa oa như vậy, Bạch Khải không khỏi thở dài, nghĩ một chút, rồi gọi Shuke lại.

“Tiểu gia hỏa này có chút gốc gác kém, Shuke, người hãy dành hai ngày này dạy cho nó một chút hiểu biết về cuộc sống,

ít nhất cho nó biết tên là để làm gì.”

Shuke nghe vậy thì hơi sững sờ, rõ ràng không hiểu mệnh lệnh của Bạch Khải.

Khi nào thì bắt đầu, hắn còn muốn chịu trách nhiệm nuôi dạy AI...

A ô a ô! (Nhân loại, người đem nó mang ra ngoài!) Không giống với sự bối rối của Shuke, Beita lại vô cùng phấn khích khi thấy Tuyết oa oa, gần như bản năng đã cắn một cái vào đầu của Tuyết oa oa.

A Phúc a Phúc ~ (Thật mát và nhanh!) “Chao ôi, chó ngốc, đây không phải kem, nhanh chóng nhả ra cho ta!” Thấy Tuyết oa oa bị Beita làm cho sợ hãi và khóc lớn, Bạch Khải vội vàng muốn ngăn cản, nhưng đã quá muộn, Tuyết oa oa đã khóc ròng lên.

Sau đó, một cơn bão tuyết.

Từ tâm điểm của Tuyết oa oa, trong vòng trăm mét xung quanh mọi vật đều bị đóng băng.

Chương 555:

Nhân loại con non trên con đường trưởng thành Tuyết oa oa đã phóng ra kỹ năng tốc độ, điều này nằm ngoài dự đoán của Beita, gần như không có sự phản kháng nào đã bị đóng băng lại.

Tuy nhiên, do Tuyết oa oa cấp bậc vẫn còn thấp, Shuke chỉ cần kích hoạt Máy Móc lãnh chúa đã làm vỡ nát lớp băng trên người nó, đồng thời cũng phóng ra Bạch Khải.

“Xem ra, cái này sau này cần mang theo Gamma đi chơi với Jetta, không thì chẳng sớm muộn gì sẽ chết cồng.”

Nhìn thấy Tuyết oa oa vẫn khóc lóc thảm thiết, Bạch Khải không khỏi cảm thấy hơi đau đầu.

Dù Tuyết oa oa về mặt huyết mạch và kỹ năng đều rất tốt, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của hắn, nhưng tính cách của tiểu hài tử này thật sự khiến hắn cảm thấy đau đầu.

“Xem ra cần phải tìm người chuyên môn chăm sóc bé con này.”

Bạch Khải gãi đầu, đột nhiên quay sang nhìn Beita, nói: “Chó ngốc, chính ngươi là người tạo ra vấn đề, ngươi phải nghĩ cách giải quyết!” “A ô?!” Beita nhìn hắn với vẻ vô tội, nhưng khi thấy ánh mắt của Bạch Khải như muốn giết người, hắn khó khăn lắm mới miễn cưỡng gượng gạo cười để dỗ dành Tuyết oa oa.

Thế nhưng, nguyên bản chỉ hơi ngừng lại khóc lóc, Tuyết oa oa khi nhìn thấy Beita làm mặt như vậy lại bắt đầu gào khóc một lần nữa.

Lần này không chỉ là băng phong, mà lớp băng lớn bên trên cũng bắt đầu nổi lên bão tuyết.

“Lá gan này, so với Epsilon còn nhỏ hơn!” Thấy vết xe đổ, Bạch Khải lập tức phản ứng kịp thời, để Trùng Thảo phóng ra nhiệt lượng để tránh khỏi lớp băng phong.

“Thủ lĩnh, không phải để ngài ra mặt giúp trấn an một chút sao?” Trùng Thảo nhìn Tuyết oa oa khóc càng lúc càng to,

không nhìn được đề nghị.

“Hừm, xem ra chỉ còn cách đó.”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, con chó ngốc này, vừa đến đã để lại ấn tượng xấu cho Tuyết oa oa, hẳn dự định để Tuyết oa oa và Husky ở lại băng nguyên.

Xem ra, chỉ còn cách mang theo bên người.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải ôm Trùng Thảo đứng chắn bão tuyết, đi đến trước mặt Tuyết oa oa, đang định dỗ dành tiểu gia hỏa này thì phát hiện trên hai bên tai của Tuyết oa oa đã không biết khi nào có hai bông hoa băng tan chảy, cơ thể nó bắt đầu xuất hiện dấu hiệu hòa tan.

“Ôi, sao lại khóc đến mức tự hòa tan như thế này?” Trong mắt Bạch Khải, Tuyết oa oa cứ như vậy bắt đầu hòa tan, dần dần biến thành hình dạng của một thủy nhân.

Khi biến thành thủy nhân, Tuyết oa oa dường như đã bình tĩnh lại, nhìn sang mặt mũi tràn đầy nghi ngờ của Husky, bỗng nhiên vỗ mạnh xuống đất, một cột nước từ mặt đất phun lên, trực tiếp đẩy Husky bay ra ngoài.

“Đây là, kỹ năng cũng thay đổi?” Bạch Khải càng lúc càng cảm thấy mù mờ, hẳn cũng đã thấy qua nhiều điều, bất kể là hình thái năng lượng kép của Gamma, hay là hình thái tiến hóa của Delta, đều có thể hiểu được.

Dù sao, tất cả đều là những thông số có thể hiện rõ ràng trên bảng thuộc tính.

Nhưng giống như Tuyết oa oa này, đột nhiên biến đổi hình dạng, và còn sử dụng kỹ năng không ghi trong bảng, thật sự có chút kỳ quái.

Nghĩ tới đây, trong đầu Bạch Khải đột nhiên nảy ra một ý tưởng mới lạ, sau khi xác nhận rằng Tuyết oa oa không còn khóc nữa, hẳn lần nữa đưa tay xoa đầu nó.

So với một đầu thú cưng, bảng thuộc tính hoàn toàn khác biệt.

Nếu không phải tên trên bảng chính là tên mà hẳn vừa đặt cho Tuyết oa oa, và kỹ năng Viêm chi phách duy nhất không thay đổi, Bạch Khải chắc hẳn sẽ nghi ngờ có phải đại lão nào đã lén đổi thú cưng của hắn thành con khác hay không.

“Jetta dường như đã có chút thay đổi về linh hồn, nhưng bản chất vẫn không thay đổi, có lẽ liên quan tới kỹ năng Viêm chi phách của nó?” Jerry rời khỏi người Beita, đi đến trước mặt Jetta, quan sát tỉ mỉ nhưng không thể nhìn ra nguyên nhân cụ thể, chỉ có thể đoán.

“Viêm chi phách sao? Có khả năng đấy.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, dù Tuyết oa oa đã biến thành Thủy Linh Đồng, nhưng Viêm chi phách vẫn còn, và từ mô tả kỹ năng Viêm chi phách, dường như nó cũng liên quan tới cảm xúc, nói không chừng thật sự là nguyên nhân vấn đề chính.

Nhưng nếu như vậy, nếu Jetta cảm xúc lại biến động, có phải vẫn sẽ xảy ra biến hóa mới? Sột soạt sột soạt? (Chủ nhân, người nhìn như vậy làm gì?) Jetta sau khi biến thành Thủy Linh Đồng dường như gan dạ hơn không ít, chủ động chạy đến nắm lấy tay Bạch Khải.

Sột soạt sột soạt! (Chủ nhân, người có thể chơi với ngẫu được không!) “Hừm, ta đột nhiên nhớ ra có việc, trước tiên để Beita chơi với người đi.”

Khi thấy Beita bị thủy khiêu sóng đánh thành chó dính mưa, Bạch Khải không chút do dự từ chối, cũng không đợi Beita phản ứng, liền ôm Trùng Thảo biến mất tại chỗ.

Cảm xúc khó lường, hình thái còn nhiều biến hóa, Bạch Khải cảm thấy mình cũng hơi không chịu nổi, dù sao Beita bình thường vẫn nhàn rồi, hẳn giao cho người đó chăm sóc bé con thì tạm được.

Sau này nói sau Jetta còn có hình thái khác hay không.

Bạch Khải bây giờ chỉ nghĩ đến một điều lớn nhất. Đi ngủ. ...

“Bạch Khải! Bạch Khải! Mau dậy đi, thầy giáo đến rồi.”

Một tiếng gọi vang lên khiến Bạch Khải từ cơn mơ tỉnh dậy, hẳn có chút mờ mịt đứng dậy từ giường, mãi lâu sau mới phản ứng lại.

Kinh nghiệm từ Hỏa nguyên tố giới khiến cho thần kinh hẳn luôn căng thẳng, trước đó còn không cảm thấy gì, hiện tại mới hoàn toàn trầm tĩnh lại, bỗng dưng cảm thấy mệt mỏi.

Nhưng bây giờ, chỉ còn cách rời giường.

Bạch Khải mở cửa phòng, nhìn thấy Bạch Ngôn và Bạch Hòa Quang đứng ở cửa, bây giờ tỉnh táo lại, hắn nói: “Lão ba, thầy giáo, sao hai người lại đến rồi?” “Nghe nói người từ Nguyên Tổ giới trở về, liền đến xem.”

Bạch Hòa Quang bình thản đáp, ánh mắt nhanh chóng rà qua quanh người Bạch Khải, xác nhận hắn không có thương tích rõ ràng, trong mắt hiện lên chút may mắn khó thấy.

“Người lần này vận khí không tệ, vậy mà từ Hỏa nguyên tổ giới trốn ra được, nhưng về sau vẫn là để đầu kia Lục Long đi theo người để an toàn hơn.”

“Được rồi, lần sau nhất định.”

Bạch Khải gãi đầu, có thể khiến cho Bạch Hòa Quang người thích nuôi thả như thế nói ra cần phải có bảo tiêu an toàn, điều này rõ ràng chứng tỏ mức độ nguy hiểm trong Nguyên Tổ giới thực sự đã vượt quá khả năng chịu đựng của hắn.

Nghĩ đến đây, trong đầu Bạch Khải hiện lên hình dáng của đầu Hỏa Diễm cự nhân, không nhận được rung mình một cái.

Sau đó một đám suýt nữa đã khiến hắn bị diệt. Ít nhất cũng phải là một đầu truyền kỳ.

Không, từ khi tức có thể phán đoán, có khả năng còn mạnh hơn nữa.

“Hỏa nguyên tổ giới? An toàn? Gần đây Bạch Khải người lại gặp rắc rối ở đâu rồi?” Nghe hai người trò chuyện, Bạch Ngôn nhận ra điều gì, liên tục hỏi.

“Lão ba, trong lòng người nghĩ ta là loại người hay gặp rắc rối sao?” Nghe vậy, Bạch Khải không nhận được trở mắt, lão ba này càng ngày càng không đáng tin. Đối mặt với sự chất vấn của Bạch Khải, Bạch Ngôn lại bị nghẹn lời, không đợi hắn nghĩ ra cách giáo huấn Bạch Khải, Tần hội trưởng đột nhiên đi tới, hung hăng liếc Bạch Khải.

“Nếu người không phải loại người hay gặp rắc rối, có lẽ toàn liên bang này cũng sẽ không gặp rắc rối.”

Tần hội trưởng đi đến trước mặt mọi người và nhanh chóng báo cho Bạch Ngôn về những trải nghiệm mà Bạch Khải đã

gặp phải trong những ngày qua, nghe xong sắc mặt Bạch Ngôn lập tức thay đổi.

“Hỏa nguyên tố giới? Nơi đó nguyên tố sinh vật cùng ngoại giới nguyên tố một dạng sao? Đáng tiếc, nếu như có thể vào đó, có lẽ sẽ khám phá ra phương thức sinh sản của nguyên tố sinh vật...”

Nhìn thấy Bạch Ngôn vừa phối hợp vừa lẩm bẩm, khóe mắt Tần hội trưởng không khỏi co giật, ngay cả sắc mặt Bạch Hòa Quang cũng trở nên quái lạ.

“Bạch Khải, ngươi rốt cuộc là làm sao lớn lên được vậy?”

“Hội trưởng, tôi kiến nghị ngài nên xem qua “Nhân loại con non trên con đường trưởng thành”, chắc hẳn sẽ hiểu.”

“Rốt cuộc tôi đã hiểu.”

Không biết đã trôi qua bao lâu, cuối cùng Bạch Ngôn cũng nhận thức được sự bất thường của mình, ho nhẹ hai tiếng, sau khi kiểm tra Bạch Khải một phen, xác nhận hẳn không bị thương mới thở phào nhẹ nhõm.

“Còn tốt không có xảy ra chuyện gì, về sau đừng đi tới những chỗ nguy hiểm như vậy.”

Đó có phải là tôi muốn đi không, thực sự chỉ là bị Nguyên Tố chi môn hãm hại mà thôi ~ Bạch Khải bất đắc dĩ gật đầu, nói: “Về phần lão mục bên đó, tạm thời không cần nói, để bà ấy lo lắng... Ừ, có lẽ bà ấy cũng sẽ không chú ý tới chuyện này.”

“Tiểu tử, nói cái gì đó?” Bạch Ngôn gõ đầu Bạch Khải, nói:

“Bạch truyền kỳ đến tìm ngươi chắc hẳn còn có chút chuyện khác, Bạch Khải, ngươi trước hết hãy tiếp đãi một chút đã, ta về trước đi thu dọn một chút, lát nữa dẫn ngươi đến viện nghiên cứu một chuyến.”

“Viện nghiên cứu?” Bạch Khải nhẹ gật đầu một cách mờ mịt, sau đó dẫn Bạch Hòa Quang cùng Tần hội trưởng đi về phía phòng tiếp khách.

“Lão sư, Tần hội trưởng, chuyện lần này làm phiền các người rồi.”

Bạch Khải thành khẩn gửi lời xin lỗi đến hai người, dù còn chưa rõ ràng lắm về tình hình cụ thể, nhưng rõ ràng Bạch Hòa

Quang và Tần hội trưởng không ít vì hấn sẽ mất tích mà lo lắng, về tình về lý đều nên nói một tiếng.

“Ngươi là đệ tử của ta, nếu có vấn đề gì xảy ra thì ta cũng có trách nhiệm, không cần khách khí như vậy.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Bên Vườn Địa Đàng chúng ta cũng đã thông báo, họ đối với việc ngươi gặp phải lần này rất xin lỗi, biểu thị sẽ đền bù cho ngươi một chút.”

“Đền bù?” Nghe vậy, hai mắt Bạch Khải sáng lên, không ngờ lần này không cẩn thận tiến vào một chuyến Nguyên Tố giới, không chỉ thu hoạch một đầu Thần Thoại chủng sủng thú, mà giờ lại có thể nhận được một chút đền bù, thật là kiếm lời lớn rồi! Ân, xem ra sau này cần thường xuyên đến những thế lực lớn này chạy một chút, cảm giác kiếm được nhanh hơn nhiều so với việc làm nghiên cứu.

Chương 556:

Trộm được kiếp phù du nửa ngày nhàn Nhìn thấy bộ dạng của Bạch Khải, Tần hội trưởng tức giận trợn mắt quát: “Tiểu tử, ngươi còn có tâm trạng để cười? Nguyên Tổ giới là nơi có thể tùy tiện chạy lung tung sao? Một lần không cẩn thận, sẽ không còn mạng đâu!” “Ta đâu vẫn còn sống mà ~” Bạch Khải gãi gãi đầu, thấy Bạch Hòa Quang có vẻ cũng không vui, hắn mới ngừng phóng khoáng lại.

“Nếu vậy thì nói cho ta biết, ngươi ở Nguyên Tổ giới có những trải nghiệm gì.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, tường thuật lại những điều hắn trải qua ở Nguyên Tổ giới một cách chi tiết.

“Hỏa Diễm cự nhân? Chắc đó là Viêm Ma, ngươi vận may không tệ, lại có thể tìm được một lối thoát, nếu không lần này ngươi thật sự gặp nguy hiểm lớn.”

Nghe vậy, Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm nói: “Ở Hỏa nguyên tổ giới, ngay cả ta và Cửu U cũng không chắc có thể đánh thắng được nó, mà ngươi có thể trốn được, đúng là may mắn.”

Ngay cả lão sư cũng không đánh thắng sao? Hóa ra Viêm Ma mạnh đến thế.

Bạch Khải chợt thấy sợ hãi khi nghĩ về việc mặc dù có Nguyên Tổ chi môn ngăn cản, nhưng Viêm Ma vẫn có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự của họ.

Nghe Bạch Hòa Quang phân tích, hắn càng cảm thấy mồ hôi toát ra.

“Nhưng mà ngươi nói sau khi xuyên qua Nguyên Tổ chi môn, lại trực tiếp xuất hiện ở hồ Thái Trạch, hơn nữa là một nơi không giống lần trước, ngươi có chắc không?” Bạch Hòa Quang nhìn hắn với vẻ nghiêm túc, trịnh trọng hỏi.

“Không sai, đúng là nơi đó.

Thế nhưng sau đó ta lại chạy đi nghiên cứu thêm một lần, mà không tìm thấy Nguyên Tổ chi môn.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối thở dài, nghĩ rằng nếu hồ Thái Trạch này thực sự ẩn giấu thông lối đến Thủy nguyên tố giới Nguyên Tố chi môn thì sự tình lại thú vị rồi.

Nếu có thể khai thác được, chắc chắn sẽ là một thành quả lớn.

“Nguyên Tố chi môn chỉ có thể phát hiện nếu biết rõ phương pháp nhất định, nếu không rất khó phát hiện.

Nhưng theo sự thay đổi gần đây ở đây, có lẽ nó sẽ sớm xuất hiện.”

Bạch Hòa Quang thấu hiểu nên nói: “Người vừa mới thăng cấp lên lục giai, không cần phải chạy lăng xăng, hãy ở lại thành phố Cổ Túc tu luyện cho tốt.”

“Lão sư, tốt ạ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, dù Bạch Hòa Quang không nói, hẳn cũng tạm thời không có ý định đi nơi khác.

Ngoài việc chờ tăng cấp cho sáu con thú cưng, hẳn còn có thời gian ổn định tâm trí để nghiên cứu một chút về luyện kim thuật.

“Được rồi, nếu không có việc gì, ta sẽ không ở lại thêm.

Người hãy nghỉ ngơi cho tốt.”

Bạch Hòa Quang lại dặn dò Bạch Khải vài câu rồi đứng dậy chuẩn bị rời đi.

“Lão sư, người không định nghỉ ngơi hai ngày sao?” Thấy Bạch Hòa Quang định ra về, Bạch Khải không nhịn được hỏi.

“Có một số việc ta cần phải bàn bạc, tạm thời không có thời gian nghỉ ngơi.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nhìn Bạch Khải với một nụ cười hiếm hoi, nói: “Không có gì bất ngờ xảy ra, người cũng sẽ rất nhanh không có thời gian nghỉ ngơi đâu.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang cùng Tần hội trưởng khẽ vuốt cằm rồi rời đi.

“Ta cũng sẽ không có thời gian nghỉ ngơi? Điều đó có nghĩa là gì?” Bạch Khải ngơ ngác gãi đầu, hoàn toàn không hiểu ý tứ

của Bạch Hòa Quang, trong khi Tần hội trưởng lại không nhịn được cười.

“Người đúng là không có gì để lo lắng hết, Bạch viện trưởng.”

“Bạch viện trưởng? Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần?”

Nghe vậy, Bạch Khải sững người, rồi lập tức phản ứng lại.

Hình như vừa rồi lão ba cũng đã đề cập đến viện nghiên cứu, chẳng lẽ viện nghiên cứu đã được xây dựng rồi? “Đúng vậy, năm nhà tập đoàn cùng nhau tạo dựng, hiệu suất đương nhiên rất cao.”

Tần hội trưởng cười nói: “Tiện thể nhắc tới, do tập đoàn Cửu Lê gia nhập, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần lại thêm một phân nhánh nghiên cứu, chủ công nghiên cứu sinh vật tiến hóa, mà người phụ trách này người cũng rất quen thuộc.”

“Ta rất quen? Không phải là...”

Bạch Khải chợt có một cảm giác không ổn, nhìn về phía phòng nghiên cứu nhà mình.

“Đúng vậy, chính là phụ mẫu của người.”

Tần hội trưởng vuốt râu, nói: “Tập đoàn Cửu Lê xem xét gia đình các người lâu dài không thể tránh khỏi, nên nhân dịp lần này thành lập viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, đã điều chỉnh cha mẹ người lại, sao, có vui không?” “Cũng tạm.”

Bạch Khải khẽ giật giật khóe miệng.

Việc đoàn tụ với cha mẹ là điều đáng mừng, nhưng đến nơi nào cũng chẳng khác nhau lắm.

Hắn rất chắc chắn rằng, cha mẹ mình sẽ chọn công việc nghiên cứu chứ không phải lúc nào cũng quan tâm đến hắn.

“Được rồi, ta còn có việc phải làm, không thể nói dài dòng với người, tự người lo tu dưỡng cho tốt.”

Tần hội trưởng đứng dậy, một mặt vẻ mặt không hài lòng nhìn Bạch Khải, nói: “Cũng vì cái tiểu tử người mà khiến ta tích tụ nhiều công việc không giải quyết được, đợi khi nào người rảnh rồi thì tới đây giúp ta thanh lý nhiệm vụ.”

“Được rồi!” Bạch Khải nghe xong, lập tức nở một nụ cười nịnh nọt, nói: “Hội trưởng, có cần ta tiễn ngài về không?”

“Tạm biệt, ta sợ ngươi sẽ đưa ta đi thật.”

Tần hội trưởng lắc đầu, nói: “Cha ngươi chắc đang chờ ngươi, nhanh lên xem một chút về viện nghiên cứu, cũng tiện cho ngươi báo bình an với vài người bạn.”

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, tiễn Tần hội trưởng ra cửa rồi trở về phòng nghiên cứu tìm Bạch Ngôn.

Trong phòng nghiên cứu lúc này chỉ có Bạch Ngôn, không thấy được bóng dáng của Lạc Trúc.

Nếu không đoán sai thì Lạc Trúc hiện giờ chắc đang ở bên viện nghiên cứu.

“Thầy ngươi và Tần hội trưởng đã đi rồi sao?” Bạch Ngôn ngưng công việc trong tay lại, hỏi.

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Lão ba, ngươi đã được điều tới viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần rồi sao?” Nghe vậy, Bạch Ngôn hiện lên nụ cười, nói: “Đúng vậy, sau này tiền công của phụ mẫu phải nhờ vào ngươi phát lương rồi.”

“Lão ba, tư tưởng này của ngươi có vấn đề quá nhỉ, đầu địa chủ mà lại đánh trên lưng con trai mình?” Bạch Khải vừa nghe không nhịn được cười mà nói.

“Yên tâm đi, ngũ đại tập đoàn sẽ giúp đỡ, ngươi còn sợ không có lương sao?” Bạch Ngôn vỗ vai Bạch Khải, mặt lộ rõ nụ cười vui vẻ, nói: “Không ngờ con trai ta mới đại nhị mà đã có thành tựu vượt xa cả hai chúng ta, thật khiến ta cảm thấy có chút hổ thẹn.”

“Lão ba, sao mà ngươi lại không nổi nóng? Từ bao giờ mà lại cảm xúc như vậy?” Bạch Khải ngơ ngác nhìn Bạch Ngôn, không nhịn được mà bật cười.

Phanh! Nghe Bạch Khải nói vậy, Bạch Ngôn trán nổi gân xanh, trực tiếp đập một phát vào đầu Bạch Khải.

“Tiểu tử, ngựa ngựa đúng không? Hôm nay mẹ ngươi không có ở đây, xem ta làm thế nào để thu thập ngươi!” “Ta không đúng, lão mục cứu mạng!” ...

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

Lạc Trúc nhìn hai tay Bạch Ngôn sưng tấy, lại nhìn Bạch Khải mặt mũi đầy lúg túng, không nhin được hỏi.

“Phụ tử các người không phải vừa đánh nhau đó chứ?” Bạch Khải nhún vai, vẻ mặt vô tội nói: “Làm sao mà ta dám, là lão ba đánh ta, kết quả...”

Hiện tại hẳn đã là lục giai Ngự Thú sư, thêm cả trướng tiên hóa nữa, sức mạnh cơ thể mạnh mẽ hơn nhiều so với những lục giai bình thường.

Trong khi đó, Bạch Ngôn chỉ là một người bình thường lâu ngày làm nghiên cứu.

Mà kết quả lại là Bạch Khải bị đánh còn Bạch Ngôn thì bị thương.

“Tiểu tử, ngươi chờ ta.”

Bạch Ngôn tức giận trợn mắt nhìn Bạch Khải, không hề nhắc đến chuyện vừa rồi.

“Đánh nhi tử? Bạch Ngôn, ngươi dám đánh con trai bảo bối của ta sao?!” Lạc Trúc nghe vậy, nhú mày lại, hung hăng véo bên hông Bạch Ngôn, sau đó đau lòng nhìn Bạch Khải.

“Nhi tử bảo bối, con không sao chứ? Có bị thương ở đâu không? Con không phải đi tới hội tổng bộ để báo cáo sao? Sao lại bị thương như thế?” “Không sao đâu, mẹ.”

Bạch Khải nhún vai, vẫn không nói cho bà biết về chuyện xuyên qua Nguyên Tổ giới, nhìn quanh khu kiến trúc rộng lớn, hẳn không nhin được mà khen ngợi.

Quả thực là tiền bạc đúng chỗ, việc gì cũng hoàn thành.

Khu kiến trúc to lớn như vậy mà lại có thể hoàn thành trong thời gian ngắn như vậy, hơn nữa nhìn có vẻ đã bắt đầu hoạt động bình thường.

“Vừa lúc con tới, mẹ sẽ dẫn con đi tham quan, đồng thời xem văn phòng của con luôn.”

Lạc Trúc kéo Bạch Khải, chỉ vào tòa lầu cao nhất ở phía trước, nói: “Đây là văn phòng lớn nhất, ngay cả chủ tịch tập đoàn Cửu Lê cũng không xa xỉ như vậy.”

“Văn phòng không cần phải hoành tráng như vậy chứ, con chỉ là học sinh thôi.”

Bạch Khải gãi đầu, cảm tưởng nếu như làm âm ỉ như vậy thì cũng phiền phức lắm, hắn không muốn mỗi ngày như Tần hội trưởng ngồi trong phòng làm việc xử lý giấy tờ.

“Con còn nhớ mình chỉ là học sinh à? Sau này mà còn chạy lung tung như thế, xem mẹ thu thập con thế nào.”

Lạc Trúc tức giận trợn mắt, sau đó dẫn Bạch Khải bắt đầu tham quan viện nghiên cứu. Đây là tòa nhà chính, cũng là nơi tập hợp dữ liệu và kết quả nghiên cứu của từng bộ môn, có ba nhóm nghiên cứu chính là phù văn, vũ trang và sinh vật tiến hóa, hôm nay tạm thời cũng đã sắp xếp ở đây.

Còn văn phòng của Bạch Khải thì được bố trí ở tầng cao nhất.

Lạc Trúc dẫn Bạch Khải đi qua khu làm việc, chỉ vào các loại dụng cụ bên trong khu nghiên cứu, nói: “Tầng này là dành riêng cho con, ngoài văn phòng phía trước, tất cả những gì phía sau là khu vực nghiên cứu, những thiết bị đều đã được trang bị đầy đủ, con có thể nghiên cứu bất cứ lúc nào.”

Bạch Khải liên tục gãi đầu.

Vừa lúc bên bí cảnh căn cứ còn đang xây dựng, hắn tạm thời không có chỗ để làm nghiên cứu, đây đúng là điều hắn cần.

“Được rồi, mẹ còn có một hạng mục đang nghiên cứu, giờ con cứ tự do đi dạo, vì hiện tại cũng không có chuyện gì của con cả.”

Lạc Trúc nhìn đồng hồ, sau đó vội vàng rời đi, Bạch Ngôn cũng đi theo.

Là người phụ trách nhóm nghiên cứu sinh vật tiến hóa, bọn họ bận rộn hơn nhiều so với trước, việc dẫn Bạch Khải tham quan lâu như vậy coi như đã giúp ích cho hắn. Đưa hai người đi, cuối cùng Bạch Khải cũng có thời gian ổn định lại tâm trí để tham quan khu nghiên cứu hoàn toàn mới của mình.

Như Lạc Trúc đã nói, trong khu nghiên cứu này thiết bị gì cũng có, thậm chí ngay cả những cỗ máy sản xuất trang bị nhỏ cũng đã được bố trí sẵn.

“Shuke trang viên mới mua sớm thật là...”

Bạch Khải chép miệng, đột nhiên cảm thấy một chút đau lòng cho những gì mình đã tiêu xài trước đây.

Với những thiết bị đầy đủ như vậy, Bạch Khải cảm thấy có lẽ trong một thời gian ngắn nữa hẳn sẽ không về nhà, mà có lẽ cũng phải để trang viên kia tiến đến giống như biệt thự trước kia rồi.

“Được rồi, coi như đó là một khoản đầu tư.”

Bạch Khải thở dài, rút điện thoại ra để báo bình an cho Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà, rồi đâm đầu thẳng vào trong phòng thí nghiệm.

Tại Tri Thức chi thác với vô số tài liệu, cuối cùng hẳn cũng có thời gian tốt để nghiên cứu một chút.

Chương 557:

Thông linh Cốt Long Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Tầng cao nhất.

“Không sai, không chỉ là trạng thái khôi phục, mà khung xương cũng mạnh hơn nhiều so với trước đây.”

Bạch Khải quan sát số liệu trên thiết bị, hài lòng nhẹ gật đầu. Để giám sát tốt hơn quá trình tiến hóa của sủng thú, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần đã trang bị đầy đủ thiết bị, bao gồm cả các công cụ kiểm tra.

Ken két ken két. (Lão đại, hài cốt điều khiển có vẻ như đã thức tỉnh rồi.) Alpha, sau khi hoàn toàn khôi phục, lặng lẽ nhận ra điều gì đó và nói.

“Hài cốt điều khiển đã thức tỉnh?” Bạch Khải ngạc nhiên, lập tức bắt đầu kiểm tra trạng thái của Alpha. ...

“Phá rồi lại lập, trong tiểu thuyết vẫn không có gạt người a.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, từ khi Alpha thăng cấp thành quân vương, trước đây các phương pháp tu luyện gần như không sử dụng được, không ngờ lần này bị Viêm Ma đánh nát lại còn gặp may.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải tập trung nhìn về phía hài cốt điều khiển.

Phương pháp thức tỉnh: Dung hợp với hài cốt hệ sinh vật cao cấp hơn. ...

Hài cốt chương không, hài cốt điều khiển, chỉ thiếu một chữ, ý nghĩa lại hoàn toàn khác biệt.

“Hài cốt chương không, phát động vong linh Thiên tai trong số kỹ năng, không ngờ cũng từ hài cốt điều khiển thăng cấp lên.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, từ khi trứng tiến hóa lên kim cương cấp, thông tin về kỹ năng này cũng nhiều hơn, ngay cả kế hoạch thức tỉnh cho kỹ năng cao cấp cũng đã rõ ràng hơn.

“Cao cấp hài cốt hệ sinh vật xương, điều kiện tiến hóa thật sự đơn giản.”

Bạch Khải mỉm cười trong lòng, đã có kế hoạch.

“Đúng rồi Alpha, Hỏa Giáp kiểm kị hiện tại thế nào rồi?” Do chạy trốn mà Bạch Khải chưa xen vào sự tình của Hỏa Giáp kiểm kị, chỉ sau này mới nghe Alpha nhắc đến, nói là đã tiến hóa thành công rồi.

Ken két ken két. (Trạng thái không tệ, khả năng điều khiển hỏa diễm rất mạnh.) Alpha triệu hồi Hỏa Giáp kiểm kị ra, nhiệt độ trong nghiên cứu khu lập tức tăng lên mấy phần, nhưng Hỏa Giáp kiểm kị nhanh chóng thu hỏa diễm lại, nhiệt độ lại lập tức hạ xuống trở về.

“Thật không tệ.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, Hỏa Giáp kiểm kị thăng cấp cũng coi như là một trong những thu hoạch của chuyến hành trình nguyên tố Hỏa. Đáng tiếc, không thể vào Thủy nguyên tố giới, không thì biết đâu sẽ giúp Thủy Giáp kiểm kị cũng tăng lên một bậc.

“Hồi đầu lại đi mua một số vật liệu thuộc tính, xem có thể nâng cấp thêm ba đầu đẳng cấp còn lại không.”

Bạch Khải ra lệnh cho Alpha thu hồi Hỏa Giáp kiểm kị, đi đến cửa sổ nhìn về phía đồi Vong Linh, suy nghĩ miên man.

“Được rồi, hay là đi tìm A Trà nhỉ.”

...

“Người nói người muốn bắt một ít Cốt Long xương cốt?”

Bạch Thu Trà ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, rõ ràng không ngờ hắn lại đưa ra yêu cầu như vậy.

“Không sai, ta muốn thử xem có thể tăng cường kỹ năng hài cốt điều khiển hay không.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, biết rằng để thức tỉnh hài cốt điều khiển thành hài cốt chương không thì cần dung hợp với hài cốt của sinh vật cao cấp hơn, thành phố Cổ Túc hiện tại có sẵn một địa điểm thu thập như vậy, nhưng quá phiền phức, vẫn là nên tìm Bạch Thu Trà để thuận tiện hơn.

“À, ra là dùng làm vật liệu.”

Bạch Thu Trà hiểu ra, nói: “Tuy nhiên, nếu cứ như vậy để chính Cốt Long gõ xương cốt xuống, ta sợ nó sẽ tức giận.”

Bạch Khải nhìn thấy bộ dạng đó của Bạch Thu Trà, không khỏi lưỡng lự, nói: “Có vẻ như cũng đúng...”

Cốt Long vốn đã mang huyết mạch Đế Hoàng, dù giờ đây nhờ vào đẳng cấp của Bạch Thu Trà mà chỉ còn lại là cao đẳng quân vương, nhưng linh hồn vẫn không thay đổi, cứ như vậy mà yêu cầu cho nó gõ xương cốt quả thật không lịch sự.

“Vậy đi, ngươi để Alpha cùng ta đánh một trận với Cốt Long, nếu ta thắng, nó sẽ không để ý đến việc đó.”

Bạch Thu Trà chỉ vào một khu vực đối kháng, mỉm cười.

“Kết quả vẫn phải động thủ sao?” Bạch Khải thở dài, vốn định tiết kiệm thời gian mà tìm điểm yếu của A Trà, không ngờ cuối cùng vẫn quay lại.

“Được rồi, đánh thì đánh, so với đánh với hoàng hôn Đại Lăng Tẩm cũng ít việc hơn mà.”

Hai người tiến vào khu vực đối kháng, không ngờ Cốt Long lập tức xuất hiện, uy lực Long uy tạo thành không khí dồn dập, thậm chí lan đến cả đỉnh núi trắng Vân Đô.

Nhìn vào ký ức của đại hào mật mã, Cốt Long hiện tại có huyết mạch cấp bậc thỏa mãn cao đẳng quân vương đỉnh phong, nếu không có gì bất ngờ, khi A Trà lên đến lục giai Ngự Thú sư, huyết mạch cấp bậc của Cốt Long sẽ nhanh chóng tăng lên đến Đế Hoàng đỉnh phong.

“Nhưng như vậy, xác suất để hài cốt tăng lên cũng lớn hơn một chút.”

Bạch Khải mỉm cười, kêu gọi Alpha ra, trực diện đối mặt với uy áp của Cốt Long.

Cả hai đều phát ra Long uy, A Trà Cốt Long phát ra Long uy rất thuần khiết, mệnh mệnh, mạnh mẽ và bí hiểm.

Ngược lại, Alpha do kỹ năng kiếm thuật nên Long uy của nó có phần sắc bén hơn, khi cả hai gặp nhau, như thể một thanh kiếm sắc bén phát qua uy áp của Cốt Long.

“Nghe nói Bạch Khải người đã đến cấp sáu? Tuy nhiên đừng vì vậy mà nương tay, ta muốn xem giờ đây ta có bao nhiêu chênh lệch với người.”

Bạch Thu Trà trong mắt lóe lên chiến ý, sau đó không chờ Bạch Khải đáp lại, liền dẫn đầu tấn công.

“Đánh lén? A Trà, người học xấu rồi.”

Bạch Khải thấy một luồng hơi thở của Cốt Long tiến đến, không khỏi lắc đầu.

Dù vậy, tốc độ biến dị của Alpha theo cấp bậc tăng lên rõ rệt, nó nhanh chóng đoạt lấy thể chủ động, xuất hiện trước mặt Cốt Long, dùng Tử Vong chi kiếm đâm về phía cột sống của Cốt Long.

Rống! Cốt Long gầm nhẹ một tiếng, đuôi to lớn đột ngột quật qua, tạo ra một cơn sóng dữ dội.

Tuy nhiên, Alpha lại không hề né tránh, mà lợi dụng Long uy gia tăng tốc độ đâm thẳng vào cột sống của Cốt Long. Đỉnh! Tử Vong chi kiếm chính xác trúng cột sống, nhưng lại bị một lớp vảy rồng màu xanh lam cản lại, chỉ xuất hiện một vết lõm rất nhỏ.

Ngược lại, Alpha ngay lập tức bị đâm vỡ vụn.

“Triệu hoán linh hồn như là một lớp áo giáp, người rất tài giỏi.”

Bạch Khải nhận ra, quay sang nhìn Bạch Thu Trà, quả nhiên thấy trên trán Bạch Thu Trà xuất hiện hoa văn kỳ bí. Đó chính là thiên phú của Thông Linh sư.

“Tử Vong chi lực quá nguy hiểm, ngay cả Cốt Long cũng không thể tùy tiện đụng vào.”

Bạch Thu Trà cười mỉm, bất ngờ lộn một cái, trong tay xuất hiện một bộ cung tên linh hồn.

“Ta mà bắn, người đừng nói đây cũng là thiên phú của Thông Linh sư?” Bạch Khải thấy cảnh đó ngạc nhiên, hẳn biết rằng Bạch Thu Trà đã trang bị cho Cốt Long, dù không phải là thiên phú dung hợp, nhưng cũng có thể thực hiện trang bị dung hợp với Cốt Long, hiệu quả so với thiên phú dung hợp bình thường không hề kém.

Thế nhưng giờ phút này, Bạch Thu Trà lại đột nhiên triệu hoán ra một bộ vũ trang linh hồn, thật khiến Bạch Khải bất ngờ.

“Ta chỉ có một súng thú, vậy nên thiên phú năng lực cũng nhiều thêm một chút.”

Bạch Thu Trà nhún vai, bắn một mũi tên về phía khoảng không bên cạnh Cốt Long. Đỉnh! Một thanh trường kiếm màu đen từ trong bóng tối lộ ra, chặt đứt mũi tên linh hồn, theo đó Alpha cũng từ trong bóng tối chui ra.

“Alpha có khả năng ẩn nấp ngày càng mạnh, tiếc là linh hồn không thể che giấu.”

Ánh mắt Bạch Thu Trà lóe lên ngọn lửa màu xanh lam, tập trung theo dõi vị trí của Alpha.

“Linh hồn vũ trang, còn có khôi phục linh hồn cùng trang bị hài cốt, A Trà, đừng nói cho ta biết, mỗi lần ngươi thăng cấp một giai, đều thu hoạch được một khả năng nhé.”

Bạch Khải không khỏi cảm thấy ghen tị, khi thấy Bạch Thu Trà gật đầu, hẳn lại càng thêm nghiêng rằng.

Một thiên phú mà mang theo nhiều khả năng như vậy, thực sự là tồn tại sao? Đợi chút, dường như trứng tiền hóa cũng làm như vậy.

Bạch Khải nhanh chóng điều chỉnh suy nghĩ, quan sát Alpha đang cùng A Trà ứng phó với Cốt Long, nói: “Alpha, nó rất chịu đánh, không cần khách khí.”

Ken két ken két. (Yên tâm đi, lão đại, tôi biết rõ.) Alpha né tránh một mũi tên linh hồn từ Bạch Thu Trà, sau đó cầm Trục Phong chi nhận, chém thẳng về phía đuôi phải của Cốt Long.

Cốt Long có kích thước khổng lồ, dù có sức phá hoại kinh người, nhưng trước một đối thủ nhanh và nhỏ như Alpha, chỉ cần đánh tan khả năng di chuyển của nó, gần như chỉ bị đánh mà thôi.

Tuy nhiên, Cốt Long hiển nhiên cũng nhận thức được điều này, ngay khoảnh khắc Trục Phong chi nhận chuẩn bị đâm vào, linh hồn áo giáp lại xuất hiện một lần nữa nhằm ngăn cản.

Nhưng ngay khi Trục Phong chi nhận chuẩn bị chạm vào linh hồn áo giáp, một thanh trường kiếm có hình dạng như than củi

bất ngờ xuất hiện, không chút trở ngại nào phá tan linh hồn áo giáp của Cốt Long rồi vung xuống.

Trục Phong chỉ nhận không gì không thể chém, nhưng vẫn không thể chém linh hồn, tuy nhiên đối với Nghiệp Hỏa chỉ kiếm mà nói, chỉ coi là nhiên liệu mà thôi.

“Có thể thiêu đốt linh hồn lưỡi kiếm? Bạch Khải, người thực sự ngày càng mạnh mẽ.”

Bạch Thu Trà hai mắt sáng lên khi thấy vậy, nhìn Alpha đang bức ép Cốt Long, đột nhiên, trán của Cốt Long bùng phát hào quang rực rỡ, không lồ hào quang đó cứ như vậy hóa thành vô số linh kiện bay về phía Bạch Thu Trà.

Chỉ trong chớp mắt, một bộ áo giáp uy phong lẫm lẫm xuất hiện trên người Bạch Thu Trà, hai tay nàng giang ra, một thanh trong suốt, bạch cốt chỉ nhận cùng linh hồn chỉ nhận, hai thanh trường kiếm lập tức xuất hiện trong tay nàng.

“Đây chính là trạng thái mạnh nhất của ta, chúng ta lại bắt đầu thôi!”

Chương 558:

Lung tựa hai ngọn núi lớn, cảm giác thật tuyệt ~ “Hài cốt vũ trang và linh hồn vũ trang có thể cùng lúc sử dụng sao?” Bạch Khải không giấu giếm sự thèm khát, điều này thực sự có nhiều loại năng lực.

Hầu hết các quá trình tiến hóa của hắn đều xoay quanh sủng thú, mà tất cả những năng lực đó đều là phụ trợ.

Loại Thông Linh sư như thế này, thiên phú chiến đấu thuần khiết, làm sao có thể không khiến người ta ao ước được chứ.

“Đúng vậy, đây là năng lực mà ta mới nắm giữ gần đây.

Nếu với khả năng này mà vẫn không thể đánh bại ngươi, ta thật sự không biết nên làm thế nào.”

Bạch Thu Trà nhẹ gạt đầu, cầm kiếm chỉ về phía xa Alpha.

Alpha cảm nhận được ý chiến đấu từ Bạch Thu Trà, toàn thân căng cứng, đồng thời nắm chặt bốn thanh trường kiếm.

Trong chớp mắt, Alpha và Bạch Thu Trà đều biến mất tại chỗ.

Trận chiến lớn như vậy chỉ nghe thấy âm thanh của kim loại va chạm, căn bản không thể nhìn rõ động thái của hai người.

Một bên là tốc độ dị thường, một bên là Cốt Long Thông Linh sư.

Căn bản thuộc tính của cả hai đã vượt qua những sinh vật Quân Vương thông thường, ngay cả Bạch Khải, một lục giai Ngự Thú sư, cũng rất khó có thể nắm bắt được chi tiết.

“Không trách gì mọi người đều thích xem những trận đấu năng lượng hệ, vẫn là cảnh tượng hùng vĩ đẹp mắt.”

Bạch Khải hơi buồn chán nhìn những ngọn lửa bùng lên từ trận chiến phía trước, không nhìn được ngáp một cái.

Dựa vào tình huống hiện tại của cả hai, thực sự không dễ để phân thắng bại.

Quả nhiên, sau hơn mười chiêu trao đổi, Alpha và Bạch Thu Trà đều tự ý rút lui, kéo dài khoảng cách với đối phương.

Cuộc giao tranh đầu tiên, cả hai đều chấm dứt trong hòa bình.

“Bạch Khải, không được phép kiềm chế Alpha, ba người lúc trước cũng không phải như vậy mà huấn luyện.”

Bạch Thu Trà trong mắt bùng lên ngọn lửa màu xanh lam, hít một hơi thật sâu.

Hai tay nàng hợp lại, hài cốt với linh hồn chi kiếm hòa hợp lại với nhau, trên người Cốt Long trong bộ giáp cũng đồng thời bùng cháy ngọn lửa linh hồn.

Từ xa nhìn lại, giống như có một con Cự Long cổ đại đang gầm thét đối diện với Alpha.

“Khí thế đó, quả thực cũng không khác gì Lý Húc Thăng với năm sủng thú dung hợp.”

Bạch Khải thấy vậy gãi đầu, nói: “Alpha, thăng cấp đi.”

Ken két ken két. (Tốt, lão đại.) Alpha nhẹ gật đầu, thu hồi Trục Phong chi kiếm và Nghiệp Hỏa chi kiếm, một tay nắm chặt Tử Vong chi kiếm, rồi nhẹ nhàng lắc một cái, một đạo phù trận hiện ra trước mặt.

Thấy vậy, Bạch Thu Trà nở một nụ cười, lập tức biến thành một vệt sáng, bay về phía Alpha.

Chỉ đúng lúc này, một con Cự Long màu đen từ trong phù trận xuất hiện, chủ động đón lấy Bạch Thu Trà, còn chưa đến gần, Tử Vong chi Long đã biến thành một thanh cự kiếm màu đen, đối diện tiếp nhận công kích của Bạch Thu Trà.

Răng rắc! Theo một tiếng vang giòn, trường kiếm trong tay Bạch Thu Trà hòa hợp giữa hài cốt và linh hồn tạo ra một lực lượng âm vang, làm áo giáp của Cốt Long tan biến, hóa thành Cốt Long chắn trước Tử Vong chi Long thành trường kiếm. Đối diện với sức mạnh của Tử Vong, cho dù là Cốt Long cũng khó mà chống lại được.

May mắn là Alpha có khả năng khống chế rất mạnh, thấy Bạch Thu Trà bị đánh vỡ trạng thái vũ trang, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng lắc một cái, lại một lần nữa hóa thành Tử Vong chi Long, linh hoạt tránh khỏi Cốt Long, lao thẳng lên bầu trời.

“Xin lỗi A Trà, đây chính là người muốn Alpha thật sự nghiêm túc.”

Bạch Khải đi tới trước mặt Bạch Thu Trà, nhặt lên một khối xương đang cháy bỏng ngọn lửa linh hồn, nói: “Theo như đã hứa, khối xương này ta sẽ mang đi.”

“Ta thua rồi.”

Bạch Thu Trà miễn cưỡng đứng dậy, tán lộc thiên phú, mỉm cười nhìn Bạch Khải, nói: “Mới bao lâu không gặp, ngươi đã trở nên mạnh vậy sao?” “Có sao, ta không thấy sự khác biệt nào cả.”

Ngoài tham gia vào năm trận ban phúc thì hẳn dường như không làm gì khác, nếu nói có điều gì không giống, có lẽ chỉ là sự tiến hóa mà thôi.

Mặc dù không có sự tiến hóa thấp nhưng sức mạnh, phòng thủ, tốc độ và năng lượng vẫn tăng lên toàn diện.

Mà sự gia tăng này, không thể chỉ nhìn từ cấp bậc mà thấy ra được.

“Ngươi thật là... không ai muốn nói lời nào.”

Bạch Thu Trà vỗ vỗ bên cạnh Cốt Long, trấn an cảm xúc của Cốt Long, rồi quay sang Bạch Khải hỏi: “Vừa rồi Alpha đã dùng bao nhiêu sức mạnh?” “À? Chắc có khoảng chín phần?” Bạch Khải chép miệng, nói ra số liệu mà chính mình cũng không tin.

Nói thì nói nghiêm túc một chút, nhưng mà Alpha vẫn chính xác đã khổng chế sức mạnh, ngay cả khi đánh tan trạng thái vũ trang của Bạch Thu Trà, cũng đã bắt đầu thu lại sức mạnh rồi.

Dù sao, chỉ là trận đấu, thắng thua không quan trọng.

“Đừng quá xoắn xuýt, dù sao ta bây giờ cũng là lục giai Ngự Thú sư đúng không, nếu bị thua thì mới là điều không bình thường.”

Bạch Khải khoát tay áo, việc hành hạ người khác như thế này mà xảy ra với người xuyên không cũng sẽ bị cho là rất mất mặt.

Mặc dù Bạch Thu Trà cũng không đến nỗi quá kém.

“Lục giai Ngự Thú sư mà không đánh lại A Trà, tiểu tử ngươi giờ càng ngày càng biết nói khoác.”

Đúng lúc này, một âm thanh quen thuộc từ trên trời vang xuống, lời nói tràn đầy châm chọc.

“Hy sinh khế ước để có được các loại thuộc tính tăng cường, lại còn về huyết mạch vẫn còn vượt qua Alpha một cấp, bình thường lục giai Ngự Thú sư gặp phải tỉ lệ lớn cũng bị đánh toi tã.”

“La giáo quan, cần phải nói như vậy với ta sao?” Bạch Khải nghe vậy khó chịu khi thấy La giáo quan nói chuyện, ông ta thực sự ngày càng châm biếm rồi.

“Không phải châm biếm, đây thực sự là khen ngợi người.”

La Tường từ trên lưng Bắc Phong Cuồng Ưng nhảy xuống, nói: “Thực ra ta còn lo lắng người có thể bị thương khi ở Nguyên Tổ giới, nhìn tinh thần này thì ở Nguyên Tổ giới người cũng không tệ lắm.”

“Cũng không tệ lắm, nhưng mà ta suýt chút nữa đã chết tại Hỏa nguyên tổ giới.”

Bạch Khải thở dài, sau đó thấy La Tường trên mu bàn tay có một cái phù trận rất phức tạp, lập tức ngạc nhiên, nói: “La giáo quan, người đây là... trở thành truyền kỳ rồi?!” “Hừm, không phải vận may tốt, mà là mới đột nhiên thăng cấp.”

La Tường không có hình tượng gì, dựa vào Bắc Phong Cuồng Ưng, nói: “Nile trước đây gặp phải một loại vật liệu cực kỳ thích hợp, thành công thăng cấp huyết mạch tới Đế Hoàng cấp, ta cũng vì thế mà đột phá.”

“Bắc Phong Cuồng Ưng?” Bạch Khải nhìn về phía Bắc Phong Cuồng Ưng, quả thật cảm nhận được trên người nó có một khí tức hoàn toàn khác biệt so với trước.

Truyền kỳ sinh vật.

“Chúc mừng người, La đại ca.”

Nghe La Tường nói, Bạch Thu Trà cũng tỏ ra vui mừng.

“Không cần khách khí như vậy, ta đã nghi ngờ nếu không đột phá, thì hai người các người sắp đuổi kịp, đến lúc đó có thể xấu mặt.”

La Tường nhún vai, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Tiểu tử, phải cố gắng giữ vững nhé, đợi A Trà đột phá lên lục giai, không chừng ngày nào đó sẽ thăng cấp thành truyền kỳ.”

“Ngạch, truyền kỳ có dễ dàng thế không?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, mặc dù hắn đã gặp không ít truyền kỳ, thậm chí ba người đã có phong hào truyền kỳ, nhưng điều đó không có nghĩa là trở thành truyền kỳ thật dễ dàng.

Nhìn toàn liên bang, giống như Tần hội trưởng bị kẹt ở lục giai Ngự Thú sư cũng không phải là hiếm, nếu không thì Ngự Thú sư truyền kỳ đã chẳng phải là lực lượng chiến đấu đứng đầu liên bang rồi.

“Đương nhiên không dễ dàng.”

La Tường lắc đầu, nói: “Để thăng cấp lên truyền kỳ, cần cả hai cấp bậc đều đạt tiêu chuẩn, yêu cầu về cấp độ trưởng thành đơn giản hơn một chút, chỉ cần đạt lục giai mười cấp là được, phiền phức hơn là về cấp bậc huyết mạch, cần thăng cấp lên Đế Hoàng cấp.”

“Để trở thành một đầu sủng thú đồng thời thỏa mãn cả huyết mạch Đế Hoàng cấp và lục giai max cấp, mới có tư cách xem xét việc thăng cấp thành truyền kỳ.”

“Song đẳng cấp đạt tiêu chuẩn sao?” Bạch Khải nghe vậy giật mình, quay đầu nhìn về phía Bạch Thu Trà.

Theo như La Tường nói, Bạch Thu Trà thực sự là kiểu thăng cấp lục giai sẽ ngay lập tức thăng cấp thành truyền kỳ.

Dù sao, Cốt Long không cần phải gặp phiền phức như vậy để tăng lên cấp bậc huyết mạch, chờ Bạch Thu Trà đạt đến lục giai, sẽ tự động giải phong huyết mạch Đế Hoàng.

Còn về cấp độ trưởng thành, đương nhiên cũng là một sự giải phong.

“Ai, người so với người, tức chết người.”

Bạch Khải thở dài, nhìn về phía Alpha bên cạnh.

Là một sủng thú, Alpha chỉ có trung đẳng quân vương, để trở thành Đế Hoàng còn nhiều đường lắm.

“Được rồi, người mới tiến cấp lên lục giai Ngự Thú sư, đừng nghĩ nhiều về những chuyện này.”

La Tường thu hồi Bắc Phong Cuồng Ưng, nói: “Ta lần này đến, tiện thể mang Vườn Địa Đàng đến để bồi thường cho người.”

“Bồi thường? Nhanh như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng lên.

Vườn Địa Đàng, nơi sinh tồn của thủ hộ giả liên bang, cái này bồi thường chắc chắn không tệ rồi? Khi thấy ánh mắt mong chờ của Bạch Khải, La Tường lấy ra một khối lệnh bài bằng đá cổ xưa và trực tiếp ném cho hắn.

“Đây là cái gì? Vật liệu cấp truyền thuyết sao?” Bạch Khải tiếp nhận lệnh bài, tò mò quan sát một phen, nhưng trứng tiến hóa không có mấy may động tĩnh.

“Đây là lệnh bài do Aletta, thủ hộ giả Vườn Địa Đàng tự mình phát xuống.

Sử dụng lệnh bài này, người có thể tự do ra vào Vườn Địa Đàng, sẽ không gặp bất kỳ trở ngại nào, và cũng có thể thu hoạch được sự trợ giúp từ Vườn Địa Đàng.”

La Tường hào hứng giải thích tác dụng của lệnh bài này, nhưng thấy Bạch Khải lại có vẻ mặt khó chịu.

Hắn còn tưởng rằng sẽ có rất nhiều vật liệu quý hiếm đâu, kết quả chỉ là một tấm lệnh bài? Còn có thể cho hắn một ít tài nguyên cấp truyền thuyết, như vậy thực tế lại quá ít.

“Tiểu tử, nên nói người ngốc hay thông minh đây.”

La Tường thấy vậy bất đắc dĩ thở dài, nói: “Ta cứ thế cho người biết, ngoài những người cao cấp trong liên bang, gần như không ai nhận được loại lệnh bài này, huống hồ là do thủ hộ giả sinh mệnh tự mình ký phát, có thể nói, giờ đây người ngoài việc được hiệp hội bảo vệ bên ngoài, thì Vườn Địa Đàng cũng gia nhập vào trong tay người.”

“Còn có thể như vậy sao?” Nghe vậy, Bạch Khải lập tức hai mắt sáng lên, được hai thể lực lớn của liên bang bảo vệ, vậy hắn trong liên bang có phải có thể thoải mái làm bất cứ điều gì không? Cảm giác lưng tựa hai ngọn núi lớn thật tốt ~ Cái này

có thể có chứ! Hơn nữa, cầm khối lệnh bài này, hẳn còn có thể tự do ra vào Vườn Địa Đàng, chẳng phải có nghĩa là sau này trong những buổi họp ban phúc ở đó, dù không được mời cũng có thể tham gia, những thủ hộ giả ban phúc cũng có thể tranh giành trở lại? Mặc dù không phải là vật liệu có sẵn, nhưng với những tài nguyên thường niên, hẳn sẽ có thể tham gia hàng năm. Đệch... cái này bồi thường, kiếm lời quá đi! Nhìn thấy Bạch Khải cuối cùng đã hiểu ra điều gì, mặt La Tường lộ ra một nụ cười.

Rất hiếm khi Vườn Địa Đàng cúi đầu, xem ra những lão gia hỏa đó đã ý thức được vấn đề gần đây rồi.

“Biết rồi thì mau chóng cất kỹ cái này, thứ này không thể để cho người tùy ý tiêu dùng.”

La Tường vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “À đúng rồi, ta nghe nói viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sắp khai mạc, vừa lúc ta không có nơi nào để đi, mang ta đi dạo chơi một chút nhé.”

Chương 559:

Luận về độ khả thi tái tạo Song Thiên cơ giáp “Chắc chắc...

Viện nghiên cứu quy mô lớn như vậy, chắc có lẽ toàn bộ liên bang cũng chỉ có một hai cái thôi.”

La Tường nhìn ngắm viện nghiên cứu khổng lồ, không khỏi tán thưởng nói.

“Ta nói Bạch viện trưởng, viện nghiên cứu lớn như thế, chắc hẳn là còn nhiều vị trí nhàn rỗi, đúng không? Hãy an bài cho ta một cái, ta đến đây dưỡng lão.”

Bạch Khải nghe xong không khỏi trợn mắt, nói: “La giáo quan, người đừng có nói đùa.”

Mặc dù không tính là tuổi tác quá lớn, nhưng La Tường vẫn được coi là truyền kỳ, lại thêm Triệu Phù Đồ có thái độ đặc biệt với hắn, điều này không có gì lạ khi La Tường đã trở thành người thừa kế của Phán Quyết chi tháp.

Nói cách khác, khi nào Triệu Phù Đồ thoái vị, La Tường sẽ trở thành người lãnh đạo hiệp hội khổng lồ.

Chỉ cần không đề cập đến những điều này, nhìn Bạch Hòa Quang cũng đủ biết rằng những người như họ thường bận rộn không ngơi tay ngơi chân, càng đừng nói La Tường lại là chuyên gia trong lĩnh vực giải giáp.

Muốn dưỡng lão, với nhân lực nào có thể làm ra chuyện đó.

“Ta không nói đùa.”

La Tường cười, nói: “Tiểu tử, người ở hồ Thái Trạch nhưng đã gây ra không ít chuyện, đúng không? Ta vừa mới từ Vườn Địa Đàng trở về, Triệu lão đầu đã ném ta đến đây, nếu không có việc đó, chắc ta cũng chỉ có thể ở đây thôi.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe đến hiểu rõ, sau đó đột nhiên nhớ ra điều gì, hỏi: “À đúng rồi, La giáo quan, người hiểu rõ về luyện kim thuật không?” “Luyện kim thuật? Người học cái món đồ đó làm gì?” La Tường nhú mày, nói: “Người làm sao mà ngày

càng học nhiều thứ linh tinh vậy?” Bạch Khải đáp: “Đâu có tình cờ gặp, chỉ là muốn nghiên cứu một chút thôi mà.”

Sau đó, Bạch Khải kể cho La Tường về việc gặp Tử Vong Kỵ Sĩ ở Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm, và phát hiện Gửi Hồn chú ấn cùng với cái cây tử vong xiềng xích trên người Tử Vong Kỵ Sĩ.

“Cho nên người định tái tạo Tử Vong Kỵ Sĩ?” La Tường ngay lập tức đoán được ý định của Bạch Khải, mà Bạch Khải cũng gật đầu nhẹ, nói: “Tái tạo thì chắc không làm được, nhưng nghiên cứu thì chắc chắn không tồi.”

Trước đó, bộ lạc ở Thái Dương bí cảnh cùng Tử Vong bàn tròn cùng nhau xung kích, những Tử Vong Kỵ Sĩ cơ bản đó đã gây rắc rối không nhỏ cho liên bang.

Nếu có thể nghiên cứu ra phương pháp chế tạo của chúng, chắc chắn sẽ kiếm được cách đối phó.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Câu này áp dụng cho mọi nơi.

“Điều đó cũng đúng.”

La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng ta không nghiên cứu nhiều về luyện kim thuật lắm, tôi đa có thể giúp người một ít kiến thức cơ bản.”

“Vậy thì phiền phức La giáo quan.”

Bạch Khải nở nụ cười, sau đó dẫn La Tường đến tầng cao nhất của khu nghiên cứu, còn Bạch Thu Trà thì đi theo sau mà không được chú ý.

“Đột nhiên cảm thấy rõ ràng tại sao lão ba lại không thích cùng Tinh Quang truyền kỳ làm việc.”

Bạch Thu Trà bất đắc dĩ thở dài, néo néo con Bạo Lôi Thử, quan sát xung quanh một lượt, rồi đi về hướng khu vực nghiên cứu vũ trang tiên hóa.

Bạo Lôi Thử trên người máy móc vũ trang đã cũ, mặc dù độ tương thích không thấp, nhưng không chịu nổi sự cạnh tranh của các thiết bị mới xuất hiện hàng ngày trên thị trường.

Nhân tiện lần này đến đại bản doanh, Bạo Lôi Thủ sẽ được cập nhật một lần. ...

Tầng cao nhất khu nghiên cứu.

La Tường nhìn vào Gửi Hồn chú ấn mà Shuke thả xuống, ánh mắt lóe lên những tia sáng kỳ lạ.

“Chú ấn này phức tạp hơn ta tưởng, hơn nữa chẳng giống như là hoàn chỉnh.”

La Tường cẩn thận xem xét từng chi tiết của Gửi Hồn chú ấn, nói: “Gửi Hồn chú ấn nguyên bản là để cố định linh hồn bị bóc ra, mà chú ấn này có vẻ khác biệt, có một số kết cấu bổ sung.”

“Không hoàn chỉnh sao?” Bạch Khải nghe vậy ngạc nhiên, không trách được khi hắn thử nghiệm với cách bày bố năng lượng mà không thành công, hóa ra chú ấn này đã không hoàn thiện thật sao? “Nếu ta không đoán sai, chú ấn này chính là từ Tử Vong bàn tròn mà ra, không hoàn chỉnh và đã tự phục hồi, cộng thêm một số chức năng khác, có thể khiến linh hồn liên kết với một vị trí khác, từ đó khống chế Tử Vong Kỵ Sĩ hoạt động, giống như là điều khiển máy móc từ xa vậy.”

“Chuyển di linh hồn... Điều khiển từ xa...”

Cái này nghe quen quen.”

Bạch Khải vuốt cằm, trong đầu chợt lóe lên một ý tưởng.

Di chuyển linh hồn đến một vật thể khác, điều đó chẳng phải là nói đến Song Thiên cơ giáp sao? Khó trách mọi người không thể nghiên cứu ra cách mà Song Thiên cơ giáp di chuyển linh hồn hung thú lên cơ giáp, vì phương pháp đó cơ bản là không tồn tại bên trong cơ giáp.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải cảm thấy ý tưởng của mình bị kích thích ngay lập tức.

Nếu có thể phục hồi Gửi Hồn chú ấn này, thì hắn không phải là cũng có thể tái tạo cả Song Thiên cơ giáp sao? Bạch Khải báo cho La Tường về ý tưởng của mình, định hướng dẫn thêm kiến thức liên quan, nhưng La Tường ngay lập tức dội một gáo nước lạnh lên đầu Bạch Khải.

“Không cần nghĩ nhiều, phương pháp di chuyển linh hồn đã mất đi từ lâu, nếu không thì Lam tháp chủ và bọn họ cũng

không tốn công tốn sức tìm kiếm trong Song Thiên cơ giáp.

Hơn nữa, nhìn vào Gửi Hồn chú ấn này, bên Tử Vong bàn tròn có lẽ cũng sẽ như vậy.”

La Tường chỉ vào Gửi Hồn chú ấn, nói: “Tuy nhiên Gửi Hồn chú ấn này đúng là rất đáng để nghiên cứu, thanh niên, hãy cố gắng lên.”

“La giáo quan, người không tham gia sao?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, La Tường trong lĩnh vực phù văn còn tài giỏi hơn cả Đồng giáo sư, đối với luyện kim thuật cũng rất am hiểu.

Nếu có La Tường hỗ trợ, việc này sẽ nhanh chóng hơn nhiều.

La Tường vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Cái đồ chơi này rõ ràng là một bộ phận, phục hồi nó quá tốn thời gian, giờ thì ta không bằng đi nghiên cứu Nguyên Tố chi môn còn hơn.”

“Được thôi.”

Bạch Khải thở dài, mở trí não ra, từ trước đến nay đã học về luyện kim thuật mà gặp phải vấn đề thì dần dần hướng La Tường thỉnh giáo.

Gửi Hồn chú ấn mà La Tường không giúp được gì, nhưng những vấn đề cơ bản này nhất định không thể bỏ lỡ. ...

La Tường đúng là một chuyên gia về phù văn, chỉ mất nửa ngày đã giúp Bạch Khải giải thích rõ ràng những vấn đề đã bỏ lỡ trong nhiều ngày, Bạch Khải cũng thành công liên kết được luyện kim thuật với phù văn.

“Ta chỉ có thể giúp người đến đây thôi, còn lại phải dựa vào bản thân người.”

La Tường duỗi lưng, nói: “Nhớ để lại một chỗ ngủ cho ta, giờ ta không có chỗ về nhà cả.”

“Không vấn đề gì, dù sao chỗ này còn nhiều phòng trống lắm.”

Bạch Khải không ngẩng đầu lên, vẫn như cũ đắm chìm trong nghiên cứu về luyện kim thuật chú ấn.

Gửi Hồn chú ấn không thể thực hiện việc bóc tách và chuyển di linh hồn, nhưng hiệu quả điều khiển từ xa đối với sủng thú vẫn đáng nghiên cứu.

Nếu như có thể làm được như Tử Vong bàn tròn, tiến hành điều khiển trong bí cảnh, thì sau này khi thăm dò bí cảnh, thậm chí có thể dùng phương pháp tương tự để đối phó với hung thú không? Cần biết rằng, ngay cả khi là hệ máy móc sùng thú, cũng không thể để Ngự Thú sư chỉ huy từ bí cảnh.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải càng thêm hăng hái. Đối với sự việc này, La Tường không hề cảm thấy bất ngờ, vì vậy không đi quấy rầy Bạch Khải nữa, anh tự giác tìm một căn phòng để nghỉ ngơi trong khu viện nghiên cứu.

Phía hiệp hội ngược lại có cung cấp phòng ở, tuy nhiên quá ồn ào, hắn cũng không muốn bị Tần hội trưởng vặn hỏi về cảm nhận khi trở thành truyền kỳ sau này.

“Ngự Thú sư, người có vẻ đã quên một số việc.”

Khi La Tường rời đi, Shuke cuối cùng cũng không nhịn được mở miệng nhắc nhở.

“Quên điều gì?” Bạch Khải vẫn còn mải mê trong nghiên cứu luyện kim thuật, ngẩng đầu lên với vẻ mơ hồ, khi thấy Shuke đang ngậm một mảnh xương trong miệng, hắn mới nhớ ra.

“Chuyện thăng cấp kỹ năng cho Alpha suýt chút nữa đã quên!” Bạch Khải vỗ trán, bị La Tường làm cho phân tâm, bây giờ mới nhớ ra điều đó.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức lấy mảnh xương ra giao cho Alpha, sau đó mặc vào quả trứng tiến hóa, mong chờ kết quả.

“Nói xem, A Trà đã đi đâu?” Bị Shuke cắt ngang luồng suy nghĩ, Bạch Khải cuối cùng cũng nhớ đến Bạch Thu Trà đã đi tham quan viện nghiên cứu cùng mình.

“Bạch Thu Trà hắn là đến khu vực vũ trang tiến hóa rồi.”

Shuke ánh mắt hiện lên ánh sáng đỏ, sau đó từ viện nghiên cứu dò theo vị trí của Bạch Thu Trà.

“Vũ trang tiến hóa? Có phải Bạo Lôi Thử máy móc gặp sự cố gì không?” Bạch Khải nghe vậy sững lại, để Shuke tiếp tục nghiên cứu trong tay, rồi tiến thẳng đến khu vực vũ trang tiến hóa.

Khu vực vũ trang tiến hóa ngay tại tầng tám của viện nghiên cứu, vừa mới bước vào, Bạch Khải đã cảm nhận được một mùi

kim loại quen thuộc.

Dù cho vũ trang tiến hóa vẫn cần phải dùng đến phù văn, nhưng về cơ bản vẫn dựa vào máy móc, nên bầu không khí ở đây chẳng khác gì so với môi trường của các cơ võ.

“Bạch Khải, ta đang định tìm người đây, đến thật đúng lúc, mau nói cho ta biết người đã rắc rối ra cái gì vậy?” Bạch Khải vừa vào, ngay lập tức thu hút sự chú ý của nhiều nhà nghiên cứu, người đứng mũi chịu sào chính là Sở giáo sư, người phụ trách nhóm nghiên cứu vũ trang tiến hóa.

“Rắc rối cái gì? Gần đây ta không có nghiên cứu gì cả.”

Bạch Khải nghi hoặc gãi đầu, gần đây chỉ tập trung vào việc nâng cao chiến lực cho súng thú, nghiên cứu về các vấn đề cũng chỉ mới bắt đầu vài ngày gần đây.

Không phải sao, vừa mới chuẩn bị nghiên cứu luyện kim thuật đã bị ngắt quãng.

“Không nghiên cứu? Vậy Gia Cát Thân mà người tạo ra là chuyện gì xảy ra vậy?” Thấy biểu cảm trên mặt Bạch Khải không giống như đang giả vờ, Sở giáo sư cảm thấy nghi ngờ.

“Gia Cát Thân...”

Sở giáo sư, ngài nói đến Máy Móc Long Tử Thú? Có xảy ra vấn đề gì không?” Bạch Khải nghe vậy tim đập thình thịch, Máy Móc Long Tử Thú không giống như các chủng loại cổ đại khác, nó thuộc dạng chỉ có thể thích ứng với môi trường bên ngoài thông qua máy móc, nếu Sở giáo sư nói ý nghĩa như vậy, không phải Máy Móc Long Tử Thú đã gặp vấn đề rồi sao? “Vấn đề thì không có, nhưng người hãy chắc chắn rằng loại năng lực tạm thời tiến hóa của Máy Móc Long Tử Thú không phải do người nghiên cứu ra nhé.”

Nghe Sở giáo sư nói vậy, Bạch Khải mới phản ứng lại, cười nói: “Điều đó do ta và cha mẹ cùng nhau nghiên cứu, chỉ là thích hợp cho Máy Móc Long Tử Thú thôi.”

“À...”

Thật sự là đáng tiếc, nếu có thể ứng dụng Ngự Linh sư tinh thần lực kích thích tiến hóa, mặc dù tính chất chỉ là ngắn hạn,

nhưng nếu có thể phổ cập ra ngoài, không chừng Ngự Linh sư có thể trở thành một lực lượng chiến đấu không tồi.”

Sở giáo sư tiếc nuối thở dài, rồi nói: “Bây giờ vừa lúc ngươi đến đây, Bạch Thu Trà đã giao cho ngươi cái Bạo Lôi Thử máy móc vũ trang mới đổi, ngươi thực sự... đã lâu thế mà không giúp họ cải tiến lần nào, ừm, Bạch Khải, ở đây hãy nghe ta một chút nhé.”

“À ~ ta đang nghe, đang nghe.”

Bạch Khải đáp lại một cách qua loa, nhưng trong đầu lại điên cuồng suy nghĩ.

Máy Móc Long Tử Thú...

Tinh thần lực kích thích...

Tạm thời tiến hóa...

Gửi Hồn chú ấn...

Có vẻ như, nếu không phổ cập thì không còn gì cả?

Chương 560:

Nhảy Vọt Tiến Hóa Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần, tại tầng cao nhất.

Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần lần lượt ôm Bạo Lôi Thử và Máy Móc Long Tử Thú, nhìn nhau với nét mặt có chút bất đắc dĩ.

“Bạch Khải đã tự giam mình trong đó một tuần, sao còn chưa có ý định ra ngoài?” Gia Cát Thần vừa nói vừa gãi đầu, trông có vẻ khó xử: “Chỉ còn hai tuần nữa viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sẽ chính thức khai mạc, lão ba cũng đã bảo ta đi tìm Bạch Khải để bàn bạc chuyện này.”

“Ta thì đã quen rồi.

Trước khi về thành phố Cổ Túc, Bạch Khải cũng đã phải chờ đợi một tuần bên trong Tháp Tri Thức để sao chép dữ liệu mà.”

Bạch Thu Trà mỉm cười nhạt, nhìn về phía Gia Cát Thần đang ôm Máy Móc Long Tử Thú, hỏi: “Nhưng Bạch Khải có khả năng tiến hóa Máy Móc Long Tử Thú và giới thiệu nó cho các loại sủng thú khác không?” “Khó mà nói, dù sao những thứ Bạch Khải phát minh ra, đâu có phải chúng ta dễ dàng nghĩ ra?” Gia Cát Thần vỗ vỗ vào Máy Móc Long Tử Thú, nói: “Nếu như thật sự có thể phổ cập cách tiến hóa này, thì người là Ngự Linh sư sẽ có cơ hội bước vào thời kỳ mới đây.”

Là chủ nhân của Máy Móc Long Tử Thú, Gia Cát Thần hiểu rõ sức mạnh của sự tiến hóa.

Ban đầu, nó có hình dạng yếu ớt và không thể tạo ra quá nhiều áp lực lên Ngự Linh sư, nhưng khi cần thiết, nó có thể tiến hóa bất cứ lúc nào để thu được chiến lực mạnh mẽ.

Thậm chí, do quá trình tiến hóa này, sức mạnh tinh thần của Ngự Linh sư cũng gia tăng một chút.

Nếu điều này thực sự có thể phổ cập, thì sẽ mang lại ý nghĩa rất lớn.

“Bạch Khải vẫn chưa ra sao?” Đúng lúc đó, giáo sư Đồng từ thang máy bước ra, phía sau là giáo sư Sở đang có vẻ không vui.

Thấy vậy, Gia Cát Thần lập tức cung kính hỏi: “Giáo sư Đồng, giáo sư Sở, hai vị sao lại tới đây?” “Hừ, không phải là lão thái bà này lo lắng Bạch Khải dùng quá sức não bộ sao.

Người trẻ tuổi, ngủ không đủ mấy ngày mấy đêm cũng đâu phải chuyện lạ.”

Giáo sư Sở phần nộ nói, còn giáo sư Đồng thì vẫn giữ nụ cười trên mặt: “Vậy người không phải cũng đã đến đây rồi sao?” “Khụ khụ... Đây chẳng phải là xem Bạch Khải nghiên cứu ra cái gì mà.”

Giáo sư Sở hơi đỏ mặt, sau đó nhìn về phía Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần đang chờ ở cửa, hỏi: “Bạch Khải gần đây có động tĩnh gì không?” Gia Cát Thần lắc đầu, đáp: “Ta đã đi tìm Bạch Khải mấy lần nhưng hắn không trả lời, chắc vẫn đang bận nghiên cứu. Đã từng tham gia vào một lần Thiên La truyền kỳ, nhưng sẽ nhanh chóng ra thôi.”

“Vấn đề ở chỗ đó sao? Xem ra Bạch Khải tiến triển không tồi, chúng ta cũng không cần quá lo lắng nữa.”

Giáo sư Đồng thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Chờ viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần được khai mạc, Bạch Khải chắc chắn sẽ mang đến thành quả gây chấn động cả liên bang.”

Vừa dứt lời, cửa phòng nghiên cứu đột nhiên mở ra, lộ ra một cái đầu tóc bù xù như tổ chim, chính là Bạch Khải.

“Bạch Khải, người...”

Gia Cát Thần đang định hỏi thì Bạch Khải đã nhảy qua hắn, tiến đến trước mặt Bạch Thu Trà và ôm Bạo Lôi Thử vào.

“A Trà, cho ta mượn Bạo Lôi Thử một chút.”

Nói xong, Bạch Khải liền đóng cửa lại.

“Bạch Khải, hắn định làm gì vậy?” Bạch Thu Trà cảm thấy hơi bối rối khi nhìn vào cánh cửa vừa đóng lại, vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì.

“Có thể là đang muốn nghiên cứu Bạo Lôi Thử? Ta nhớ lần trước Bạch Khải cũng đã làm gì đó tương tự với Beita.”

Gia Cát Thần suy nghĩ một chút và nhớ ra không chỉ Beita mà cả Alpha trước đây đều từng bị Bạch Khải cải tiến.

“Ta đột nhiên cảm thấy hơi lo lắng...”

Bạch Thu Trà không kịp được chạy đến trước cửa chính, cảm giác như những lo lắng về Bạo Lôi Thử đang hiện rõ trên mặt.

Lôi! ! ! Ngay khi Bạch Thu Trà tiến đến gần cửa, bên trong phòng bỗng vang lên một tiếng nổ như sấm, sau đó là nhiều âm thanh rung động liên tiếp.

“Bạch Khải không phải đang làm gì nguy hiểm với Bạo Lôi Thử chứ?” Sắc mặt Bạch Thu Trà biến đổi, trong đầu không khỏi hiện lên khung cảnh Bạch Khải mặc áo khoác trắng, tay cầm dao giải phẫu đang tiến đến gần Bạo Lôi Thử.

“Không được, ta vẫn không nên chuyển sang thiết bị vũ trang!” Hấn và Gia Cát Thần đang đợi tin tức từ Bạch Khải không chỉ vì tò mò, mà còn vì Bạch Khải đã từng nói có khả năng nghiên cứu ra một bộ vũ khí hoàn toàn mới.

Nhưng giờ đây, Bạch Khải đang nghiên cứu trông có vẻ nguy hiểm quá. Đúng lúc đó, khi Bạch Thu Trà dự định đẩy cửa vào, cánh cửa lại mở ra lần nữa, một con chó ba đầu khổng lồ đang giữ một con Bạo Lôi Thử bị giam trong lồng vàng bước ra từ bên trong.

“Được rồi, cuối cùng cũng đã hoàn thành.”

Trước ánh mắt tò mò của Bạch Thu Trà và những người khác, Bạch Khải bước ra từ trong phòng, và một cái kim sắc có hình thập tự bay về phía Bạch Thu Trà.

“Ừ, đây là Số Mã Bạo Long Cơ của ngươi, con Bạo Lôi Thử của ngươi rất khó tính, rất kháng cự với sức mạnh tinh thần của ta.

Kết quả cuối cùng cũng phải giao cho ngươi thôi.”

“Số Mã Bạo Long Cơ?” Bạch Thu Trà sững sờ khi nghe nói, lúc này nhìn về phía Gia Cát Thần.

Ngày đó tại buổi thí nghiệm tiến hóa, Bạch Thu Trà đã từng thấy Gia Cát Thần có Số Mã Bạo Long Cơ, và trong hai ngày qua, chính hắn cũng đã tự chứng kiến được sức mạnh sau khi Máy Móc Long Tử Thú tiến hóa.

Mặc dù so với Ngự Thú sư thì kém hơn nhiều, nhưng chiến lực này đủ để Gia Cát Thần dã ngoại an toàn ở khoảng cách gần thành phố.

Tuy nhiên Số Mã Bạo Long Cơ chỉ làm vật chứa đựng sức mạnh tinh thần, hắn là không có tác dụng gì với Bạo Lôi Thủ, trừ khi...

Liệu Bạch Khải đã thực sự nghiên cứu ra điều gì? “Tự dung đứng ngơ ngẩn làm gì vậy, mau xem thử hiệu quả của ta rồi đi ngủ.”

Khi thấy Bạch Thu Trà đứng thẫn thờ, Bạch Khải không kìm được đập vào Bạch Thu Trà, rồi lại lớn tiếng ngáp một cái.

Trong suốt một tuần, hắn gần như không ngừng nghiên cứu kĩ hiệu Gửi Hồn và phương pháp dung hợp tiến hóa vũ trang, thậm chí chưa nghỉ ngơi lấy một giây, dù giờ đây hắn là lực giai Ngự Thú sư, nhưng sức mạnh tinh thần vẫn khiến hắn cảm thấy kiệt sức.

“Ồ... Được.”

Bạch Thu Trà gật đầu nhẹ, rồi nhìn khu vực làm việc sau cánh cửa có chút chấy đen, nói: “Hay là chúng ta chuyển sang nơi khác?” “Trong viện nghiên cứu có khu vực thử nghiệm chuyên dụng, các người theo ta.”

Giáo sư Đồng nhìn Số Mã Bạo Long Cơ trong tay Bạch Thu Trà và chiếc Bạo Lôi Thủ được cải tiến hoàn toàn, trên mặt lộ rõ nụ cười vui mừng, quay người dẫn đường ra ngoài.

“Thằng nhóc, người thực sự đã nghiên cứu ra sao?” Giáo sư Sở bước đến trước mặt Bạch Khải, tò mò hỏi.

“Miễn cưỡng coi như là vậy, vẫn chỉ là một hình thức ban đầu, không biết khả năng thành công thế nào.”

Khi Bạch Khải vừa nói, kế hoạch đầy phần khởi để thử nghiệm với Bạch Thu Trà đã khiến sắc mặt hắn cứng lại, “Bạch Khải, cái này...

không có nguy hiểm gì chứ?” “Yên tâm, tôi đa chỉ là thất bại trong tiến hóa, không có nguy hiểm gì đến tính mạng.”

Bạch Khải ngáp một cái, rồi ném một cái Số Mã Bạo Long Cơ màu xanh lam cho Gia Cát Thần, nói: “Người mới Số Mã Bạo Long Cơ cũng đã xong, từ giờ trở đi, cường độ tiến hóa cùng thời gian duy trì của Máy Móc Long Tử Thú có thể sẽ tăng lên một chút, nhưng tốt nhất là lần này thử kỹ.”

Gia Cát Thần gật đầu nhẹ, thu lấy và đánh giá Bạch Khải vài lần, nói: “Người chắc chắn rằng thực sự không cần ngủ trước một lát sao?” “Không sao đâu, không chết được.”

Bạch Khải lắc đầu, đi nhanh vào thang máy.

Khu thử nghiệm ở giữa viện nghiên cứu, năm người nhanh chóng đến nơi.

So với những tầng khác, kiến trúc khu thử nghiệm rõ ràng nặng nề hơn nhiều, năm người cùng nhau đi vào, thấy hầu hết đều là các thiết bị phòng ngự khác nhau, mạnh hơn nhiều so với khu vực chiến đấu của Võ Hào đạo quán.

“Tiến hóa vũ trang hiện tại thiên về các hệ thống vũ khí máy móc, các loại khảo nghiệm không thể thiếu, nên nơi này được đặc biệt cường hóa.”

Giáo sư Sở vuốt râu, mở một phòng thử nghiệm đang bỏ trống, nói: “Nhanh lên, cho ta xem thử thành quả nghiên cứu của Bạch Khải cuối cùng là cái gì.”

Khi thấy giáo sư Sở trông như một đứa trẻ vui sướng khi có được món đồ chơi, Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần không khỏi cười khở, nhưng vẫn ngoan ngoãn đi vào.

“Phương pháp rất đơn giản, A Trà, người chỉ cần rót sức mạnh tinh thần vào Số Mã Bạo Long Cơ là được, phương pháp không khác gì so với khi người giao tiếp với Cốt Long.”

Bạch Khải đơn giản giải thích phương pháp sử dụng, trong khi Gia Cát Thần tỏ ra nghi ngờ.

“Không cần phải chứa đựng sức mạnh tinh thần vào bên trong vũ trang sao?” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Chứa đựng thì cũng được, nhưng giờ đã có thể chuyển tiếp từ xa rồi.”

“Hơn nữa, việc chứa đựng sức mạnh tinh thần chỉ vì giới hạn sức mạnh tinh thần của Ngự Linh sư thôi.

A Trà là ngũ giai Ngự Thú sư, không cần phải lo lắng điều này.”

Nghe thế, Gia Cát Thần không khỏi cười khở, suýt nữa quên rằng Bạch Thu Trà vốn là Ngự Thú sư, nên căn bản không cần lo lắng về sức mạnh tinh thần.

Nhưng nếu có thể chuyển tiếp sức mạnh tinh thần từ xa, có vẻ như cũng không khác biệt quá lớn so với trước đây.

“Vậy ta bắt đầu nhé.”

Nghe Bạch Khải giải thích xong, Bạch Thu Trà nắm chặt Sổ Mã Bạo Long Cơ trong tay, nhìn Bạo Lôi Thử trong sân với ánh mắt vừa hiếu kỳ vừa khấn trương, từ từ rút sức mạnh tinh thần vào.

Chỉ trong chớp mắt, Bạch Thu Trà cảm thấy như mình đang bị kéo vào một không gian kỳ dị, ở giữa không gian ấy, một con chuột linh hồn nhỏ xinh đang lơ lửng, tò mò đánh giá hắn.

“Bạo Lôi Thử?” Bạch Thu Trà nhướng mày, nhanh chóng nhận ra đây là không gian linh hồn của Bạo Lôi Thử, nhưng chưa kịp làm rõ tình hình, linh hồn của Bạo Lôi Thử đã chủ động bay tới gần hắn, đồng thời bắt đầu hòa hợp. Ầm ầm...

Một tiếng nổ vang như sấm, trong phòng thử nghiệm bỗng phát ra một tiếng vang lớn khiến mọi người giật mình, còn Bạo Lôi Thử trên người tỏa sáng với ánh sáng tiến hóa chói lọi.

“Tiến hóa vũ trang? Không đúng, không có phù văn điều khiển, không giống lắm.”

Giáo sư Sở nhíu mày, một thời gian không thể đánh giá được trạng thái hiện tại của Bạo Lôi Thử.

“Cảm giác này giống với lúc Máy Móc Long Tử Thú tiến hóa tạm thời, Bạch Khải, phải chăng người thực sự đã nghiên cứu thành công rồi?” Gia Cát Thần chăm chú quan sát một chút, sắc mặt có vẻ khó tin.

Mới chỉ một tuần mà Bạch Khải đã thực sự nghiên cứu ra thành quả? “Xem ra đã thành công rồi.”

Nhìn hình dáng của Bạo Lôi Thử một lần nữa biến hóa, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, nói: “Đây là phương thức tiến hóa mà ta nghĩ ra gần đây, và tên gọi...

sẽ gọi là Nhảy Vọt Tiến Hóa!”

Chương 561:

Lại xông vào hoàng hôn Đại Lăng Tẩm “Nhảy vọt tiến hóa?” Gia Cát Thần tự lẩm bẩm, trực tiếp nhảy qua giai đoạn trưởng thành để tiến hóa đến hình thái trưởng thành, có phải gọi là nhảy vọt tiến hóa không? “Tiểu tử thú, lão già ta thật phục người.”

Giáo sư Sở nhìn Bạo Lôi Thử đã tiến hóa hoàn tất, đột nhiên cảm giác mình thật sự đã già.

“Đây chỉ là lần đầu xuất bản, dù là nhằm vào Bạo Lôi Thử, vẫn còn khá nhiều lỗ hổng. Để hoàn thiện ngôn ngữ, lượng công việc có lẽ còn lớn hơn cả tiến hóa phù văn lần vũ trang tiến hóa.”

Nói đến đây, Bạch Khải có chút ngượng ngùng nhìn về phía giáo sư Sở và giáo sư Đồng, nói: “Đến lúc đó có lẽ cần hai vị giúp đỡ rồi.”

“Không có gì, đó vốn là trách nhiệm của chúng ta.”

Giáo sư Đồng lắc đầu, nói: “Nhưng trước hết, chúng ta hãy xem thành quả nghiên cứu cụ thể của người trước đã.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạo Lôi Thử đã tiến hóa thành công trong phòng thí nghiệm.

Không, phải nói là Lôi hệ cấp thấp quân vương, Bá Đình Thử.
...

“Bạo Lôi Thử? À không, Bá Đình Thử, người thật sự đã tiến hóa rồi?” Bạch Thu Trà hơi kinh ngạc nhìn Bá Đình Thử trước mặt, mãi đến khi cảm nhận được mối liên hệ chặt chẽ giữa hai bên, lúc này mới xác định trước mắt chính là Bá Đình Thử của mình.

“Đình?” Bá Đình Thử cũng cảm thấy hiếu kỳ về bản thân mình, khi nhìn thấy Bạch Thu Trà tiến lại gần, lại không tự chủ mà phóng ra một tia chớp.

“Hô~ Cảm giác thật quen thuộc, xem ra đúng là vậy.”

Bạch Thu Trà bị điện đánh cháy đen, phun ra một ngụm khói đen, nhưng trên mặt lại tràn đầy vui sướng.

Bạo Lôi Thử, thật sự đã tiến hóa như vậy.

“Xem ra đúng là rất thành công, nhưng tốt nhất vẫn nên tìm một Ngự Linh sư thử nghiệm trước, dù sao Ngự Thú sư tinh thần lực vẫn mạnh hơn nhiều so với Ngự Linh sư.”

Bạch Khải nhìn Shuke ghi chép số liệu, hài lòng nhẹ gật đầu.

“Hay dùng Garuru thử đi, ta nghĩ không ai ở cách Ngự Linh sư này quen thuộc với nó hơn ta đâu.”

Gia Cát Thần nghe vậy chủ động xin, trong mắt ẩn hiện chút chờ mong.

Máy Móc Long Tử Thú mặc dù là hấn sau khi ký khế ước, nhưng sau khi tiến hóa sức chiến đấu đã vượt qua Garuru, nếu như có thể tăng sức mạnh cho Garuru thêm một bậc, thì tốt nhất.

“Nhưng mà người cũng đừng hồi hận, ta bây giờ vẫn chưa hoàn toàn hiểu rõ phương án tiến hóa này đâu.”

Bạch Khải nhún vai, không phải hấn khiêm tốn, mà thực sự là Gửi Hồn Chú ấn có trình độ phức tạp khá cao.

Hấn mặc dù định dùng võ trang tiến hóa để bù đắp thiếu sót của Gửi Hồn Chú ấn, nhưng hiện tại vẫn chỉ là liên kết linh hồn của Ngự Thú sư với linh hồn thú của họ, từ đó kích thích hiệu quả tiến hóa thôi.

Nếu không có La Tường đến giúp đỡ, cung cấp chút mạch suy nghĩ khác, Bạch Khải đoán rằng ít nhất hấn còn tốn thêm ba bốn ngày nữa mới hoàn thành vấn đề hiện tại.

Còn như để hoàn toàn hiểu rõ Gửi Hồn Chú ấn, cần tốn rất nhiều thời gian.

“Hồi hận cũng không đến mức, nếu thành công, ta nghĩ Ngự Linh sư sẽ cảm ơn người.”

Gia Cát Thần vừa nói, giáo sư Đông và giáo sư Sở cũng không kìm được khẽ gật đầu đồng ý.

Ngự Linh cầu, vũ trang tiến hóa, rồi lại là nhảy vọt tiến hóa.

Nếu ba loại nghiên cứu này thực sự được mở rộng ra toàn liên bang, đến lúc đó, chính là thực sự có ý nghĩa toàn dân ngự thú.

Ngay khi mọi người đang thảo luận, bất ngờ một ánh sáng đỏ sẫm từ trên người Bá Đình Thử phát ra, rồi lại thoái hóa trở về hình dáng Bạo Lôi Thử.

“Thời gian 1 phút 38 giây, đây là lần đầu tiên biểu hiện tiến hóa, cũng không tệ lắm.”

Bạch Khải liếc nhìn Shuke ghi chép thời gian, nói: “Ý nghĩa của nhảy vọt tiến hóa là độ tương thích giữa con người và thú cưng, nói một cách đơn giản, A Trà ngươi và Bạo Lôi Thử có tình cảm càng tốt, ràng buộc càng sâu, thì trạng thái sau khi tiến hóa và thời gian duy trì sẽ càng dài.”

“Ngô, nếu không gọi là ràng buộc tiến hóa thì sao?” “Ràng buộc sao?” Bạch Thu Trà nghe vậy giật mình, ôm Bạo Lôi Thử đang hơi mệt mỏi vào lòng, trong mắt lóe ra một thứ ánh sáng trước kia chưa từng có.

Vốn chỉ muốn trải nghiệm cảm giác khế ước đa mặt với thú cưng, hiện giờ xem ra, Bạo Lôi Thử dường như cũng có thể cùng hắn kê vai chiến đấu.

“Ngươi là Ngự Thú sư, tinh thần lực tương đối mạnh, nên thời gian duy trì sau khi tiến hóa sẽ lâu hơn.

Nhưng để an toàn, ngươi cũng có thể sớm nạp tinh thần lực vào Bạo Lôi Thử, coi như là sạc pin.”

Bạch Khải chỉ vào Bạo Lôi Thử đã hoàn toàn được bọc thép, nói: “Giáp của nó ta đã từng cải tiến rồi, lẽ ra có thể chống đỡ một thời gian, còn về sau ai đối mới cũng không cần ta đến.”

Nói đến đây, Bạch Khải không kìm được ngáp một cái, nói: “Ta không thể chịu nổi nữa, lần này phải ngủ thật ngon một giấc, không muốn thật sự chết mất.”

“Đừng gấp, Garuru còn chưa giúp ta thiết kế vũ trang nhảy vọt tiến hóa đâu.”

Gia Cát Thần nghe vậy vội vàng ngăn cản Bạch Khải, nói: “Còn có vấn đề tinh thần lực này, chúng ta Ngự Linh sư tinh thần lực coi như trước đó đã tích trữ, mà cái máy móc vũ trang cũng có giới hạn tích trữ cao nhất.”

“Vậy thì làm hai loại thiết bị tích trữ tinh thần lực đơn giản là được rồi, sạc dự phòng mà ngươi chưa từng dùng qua sao?”

Bạch Khải thở dài, xoa xoa trán, chỉ chỉ về phía Shuke, nói:
“Shuke, cứ giao cho người, ta rút lui trước.”

Nói xong, Bạch Khải thân hình lóe lên, trực tiếp tiến vào bí cảnh bên trong.

Muốn ngủ ngon, chắc chắn là trong bí cảnh thoải mái nhất.

“Bây giờ Ngự Thú sư thật khó chiều chuộng.”

Shuke thấy vậy thở dài, nhìn sắc mặt không vui của Beita, lại thở dài.

Không chỉ riêng Ngự Thú sư, ngay cả bản thân cũng rất khó chiều chuộng.

Không phải chỉ là Tuyết oa oa không chịu băng sao ~ ...

Sau một ngày.

Bạch Khải hài lòng bò dậy từ trên giường, nhìn thời gian, không khỏi bật cười.

“Chẳng lẽ ngủ một mạch một ngày một đêm sao? Cái này luyện kim thuật thực không hợp lý cho lắm.”

Bạch Khải chép miệng, đây là có Trùng Thảo giúp tăng cường chất lượng giấc ngủ, nếu không hẳn đoán rằng ngủ một ngày một đêm cũng không thể khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

“Cũng không biết Shuke giúp Gia Cát Thần thiết kế thế nào rồi, hạch tâm phương án cũng không phải khó mà sửa chữa.”

Bạch Khải nhanh chóng chuẩn bị một chút rồi rời khỏi bí cảnh.

Vừa ra khỏi bí cảnh, hắn cảm nhận được một luồng gió lạnh thổi tới, như muốn đông cứng hắn. Ông...

Cùng lúc đó, một luồng kim quang từ trên trời giáng xuống, chặn lại cơn gió lạnh.

Kim Cương chi lực.

“Cảm ơn, Beita.”

Bạch Khải vẫy tay cảm ơn Beita bên cạnh, nhưng Beita lại không thèm nhìn, trở lại nằm xuống.

Thấy vậy, Bạch Khải chỉ biết nhún vai.

Kể từ khi hấn giao Tuyết oa oa cho Beita hai ngày trước, con vật này vẫn cứ nằm bẹp một chỗ.

Theo lời giải thích của Shuke, con thú này đã làm Beita phát chán, khi gặp tình trạng khác của Tuyết oa oa, thì như vậy.

Thấy Bạch Khải như vậy, Beita lại quay đầu đi, vẻ mặt thê thảm như bị chó cái bỏ rơi vậy.

“A ô a ô...”

(Bản uông kem...) “Bạch Khải, sao đột nhiên mày xuất hiện vậy?” Khi thấy Bạch Khải đột nhiên xuất hiện, Gia Cát Thần lúc này thu hồi Garuru, chạy tới trước mặt Bạch Khải, cũng như Bạch Thu Trà cũng vậy.

“Ta hôm qua ở đây rồi đi, hiện tại đương nhiên từ nơi này xuất hiện rồi.”

Bạch Khải bắt đầu nhìn hai người, nói: “Gia Cát Thần không biết, A Trà ngươi cũng không biết à?” “Ta tưởng ngươi còn phải ngủ thêm một hồi, không nghĩ nhiều, xin lỗi.”

Bạch Thu Trà hướng Bạch Khải áy náy cười, nói: “Ngươi nghỉ ngơi tốt rồi chứ?” “Không sai biệt lắm, nếu tiếp tục ngủ thì sẽ ngáo đay.”

Bạch Khải nhún vai, rồi nhìn Garuru với vẻ mặt không tốt, nói: “Garuru nhảy vọt tiến hóa xong chưa?” Gia Cát Thần nói: “Đúng rồi, Shuke giúp Garuru thiết kế tốt xong, giáo sư Đồng và giáo sư Sở cũng đã cung cấp ý kiến, vừa rồi chúng ta đang kiểm tra chiến lược sau khi tiến hóa.”

“Vậy thì tốt rồi, xem ra sau này cũng không cần ta phải quản.”

Bạch Khải đuổi người một cái, vỗ vào đầu Shuke, rồi thu dọn không gian Ngự Thú để nghỉ ngơi, sau đó nhìn về phía hai người, nói: “Khoảng thời gian này ta cứ buồn chán ở đây, ta định đi hoàng hôn Đại Lăng Tầm xông vào một lần, các ngươi có muốn đi không?” “Ta không vấn đề gì, vừa lúc khảo nghiệm chiến lược Bạo Lôi Thử.”

Bạch Thu Trà nghe vậy lập tức đồng ý, hấn và Bạo Lôi Thử hiện tại cơ bản đã quen thuộc với nhảy vọt tiến hóa, hiện tại chỉ còn kém thực chiến diễn luyện.

“Xin lỗi, ta có lẽ không đi được.”

Gia Cát Thần trong mắt lóe lên một nét tiếc nuối, nói: “Sự kiện nhảy vọt tiến hóa mà giáo sư Đồng và giáo sư Sở chuẩn bị cho lễ khai mạc nên ta hiện tại cũng có khá nhiều việc cần hỗ trợ.”

“Vậy thì thôi, lần sau đi.”

Bạch Khải nghe vậy có chút đồng tình vỗ vỗ bả vai Gia Cát Thần, may mà trước đó cùng Gia Cát Thần đã nói bản thân không quản sự, không thì có lẽ hẳn cũng giống như Gia Cát Thần, bị đủ thứ chuyện lôi kéo lại.

Chào tạm biệt Gia Cát Thần, Bạch Khải cùng Bạch Thu Trà cười Cốt Long thẳng tới hoàng hôn Đại Lăng Tẩm. Đi qua thời gian lâu như vậy, hoàng hôn Đại Lăng Tẩm tầng thứ nhất đã hoàn toàn mở cửa cho thành phố Cổ Túc, nơi từng bị coi là cấm địa cho tân thủ giờ đây tràn ngập sinh khí, khắp nơi đều có thể thấy những người trẻ tuổi Ngự Thú sư đến rèn luyện.

“Xem ra, thành phố Cổ Túc sau này sẽ xuất hiện không ít Ngự Thú sư ưu tú.”

Nhìn những ánh mắt kiên quyết của các Ngự Thú sư trẻ tuổi bên dưới, Bạch Khải đột nhiên thấy xúc động.

Vốn dĩ hơn nửa năm trước, hắn cũng từng như vậy, dũng mãnh tiến lên để thách thức Tháp Song Tử.

“Chúng ta kế tiếp sẽ khiêu chiến từ tầng thứ nhất sao?” Bạch Thu Trà không chế Cốt Long từ từ hạ cánh, quay đầu hỏi Bạch Khải.

“Chúng ta hãy đi thẳng lên tầng thứ ba, hai tầng đầu không có ý nghĩa lắm.”

Jetta ở cấp độ trưởng thành quá thấp, hơn nữa tâm trạng cũng có chút không ổn định, nhiều hoạt động thực chiến sẽ tốt cho việc huấn luyện.

Mà hiệu quả tốt nhất, tất nhiên là ở tầng thứ ba với vô số Khô Lâu binh rồi.

“Bạch Khải, chờ một chút đã!” Khi Bạch Khải và Bạch Thu Trà dự định tiến vào hoàng hôn Đại Lăng Tẩm, một bóng hình màu xanh lục từ xa bay đến như tên bắn, nặng nề rơi trước mặt

Bạch Khải, lực kinh mạnh mẽ khiến các Ngự Thú sư và sủng thú xung quanh phải ngã trái ngã phải.

“Nicolas? Các người đã trở lại rồi sao?”

Chương 562:

Cuộc Chiến Tuyết Oa Oa Bắt Đầu Trước đó, Bạch Khải đã hỏi thăm tình trạng của Nicolas và Ngưu Bì Xà.

La Tường cho biết Aletta hình như rất xem trọng Nicolas, để hẳn ở lại Vườn Địa Đàng một thời gian.

Không ngờ lần này hẳn lại trở về sớm như vậy.

“Aletta đại tỷ nói không có gì tốt dạy ta, nên để bản Long trở về.”

Nicolas nhẹ gật đầu nói.

“Không có gì tốt dạy sao? Hì hì, đó chính là biểu hiện của việc đã học xong ra ngoài.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức gợn ngón tay cái, trong tiểu thuyết võ hiệp, không có gì tốt dạy nghĩa là đã tinh thông mọi thứ.

“Người suy nghĩ nhiều rồi, con rồng ngốc nghếch này bị đuổi ra ngoài.”

Ngưu Bì Xà từ phía sau Nicolas lộ đầu ra, không chút do dự mà đâm chém vào hẳn.

“Ngô, ở thời điểm theo Long Đế, những con ấu long ở đó đều mạnh hơn con rồng ngốc nghếch này.”

“Thật sự là như vậy?” Bạch Khải nghi ngờ nhìn Nicolas, thấy đối phương có chút bối rối, bất đắc dĩ thở dài.

Còn tưởng rằng Nicolas lần này ôm được Aletta bấp đùi, không ngờ lại bị trục xuất sư môn.

“Được rồi, thực lực của Aletta thật sự rất mạnh, ghét bỏ cũng là điều bình thường, dù như thế nào đi nữa vẫn là một truyền kỳ.”

Bạch Khải vỗ vai Nicolas, nói: “Vừa lúc chúng ta đang định xông vào một lần vào Hoàng Hôn Đại Lăng Tâm, có người bảo hộ, ta yên tâm thăm dò hơn.”

Ban đầu hẳn chỉ muốn một lần xông vào Bạch Hòa Quang đã xác nhận lần bốn tầng, dù sao trải nghiệm ở Nguyên Tổ giới

nghe lại vẫn khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

Nhưng bây giờ Nicolas đã trở lại, hẳn có thể yên tâm lắng phí một phen.

“Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm?” Nicolas nghe vậy đầu tiên sững sờ, sau đó liền ngẩng đầu lên, cao giọng nói: “Chỉ cần có bản Long ở đây, dù gặp phải kẻ thù nào, bản Long cũng sẽ bảo vệ ngươi thật tốt!” Bạch Khải hài lòng gật đầu, nếu có Nicolas ở bên, hẳn không cần phải vất vả như vậy.

Còn nữa, Nicolas trông như sẽ đánh không lại con Viêm Ma đó.

Hai người, một rồng một rắn, lần lượt bước vào Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm.

Lúc này, những người trẻ tuổi Ngự Thú Sư xung quanh thì cứ hai mắt nhìn nhau, hồi lâu mới phản ứng lại.

“Vừa rồi... hình như ta thấy một con Cự Long?” “Không phải chỉ một, mà là hai, không thấy còn có một con Cốt Long nữa sao?” “Cốt Long? Chẳng lẽ là Minh Hoàng truyền kỳ con trai Bạch Thu Trà? Như vậy, bên cạnh hẳn, không phải là Bạch Khải đó sao?” “Bạch Khải? Ngươi đừng nói cho ta con Cự Long kia là Bạch Khải...” “Mang theo Cự Long làm phụ tá, vậy mà toàn là Ngự Thú Sư, sự chênh lệch có phải lớn quá không?” “Đừng có mà ghen tị, dù sao ước mơ cũng vô dụng...” ... Tầng thứ ba của Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm.

Nơi này vẫn âm u như lần trước Bạch Khải đến, nồng nặc khí lực Âm Ảnh không ngừng chảy về phía bọn họ, tựa như muốn kéo họ vào trong cái Bạch Cốt thảo nguyên này. Ầm ầm... Ầm ầm... Hình như cảm nhận được hơi thở của người sống, từng đợt Khô Lôu Binh từ dưới mặt đất chui ra, chênh choạng tiến về phía Bạch Khải và những người khác.

“Chỉ là một đám tạp binh thôi sao? Bản Long thổi một hơi cũng có thể tiêu diệt.”

Nicolas thấy vậy lập tức có chút thất vọng, còn tưởng rằng hẳn sẽ có cơ hội thể hiện thực lực nhưng lại gặp phải một đồng Khô Lôu Binh sao? “Ta tới để rèn luyện sủng thú, không phải để cho ngươi dễ dàng mở đường, ngươi thu liễm một chút.”

Nhìn Nicolas phô trương sức mạnh khiến Khô Lâu Binh văng ra tứ tung, Bạch Khải không nhìn được trọn mắt.

“Tốt...” Nicolas có chút uất ức, tự chọc chọc ngón tay, quyết định biến thành hình người, lặng lẽ theo sát Bạch Khải và Bạch Thu Trà.

Không có sự ảnh hưởng từ Nicolás, đám Khô Lâu Binh lại đứng dậy, dồn dập hướng hai người đi tới.

“Tôi sẽ thử nghiệm sức chiến đấu của Bạo Lôi Thử một chút.”

Bạch Thu Trà thấy hào hứng, dẫn đầu triệu hồi Bạo Lôi Thử, cầm Sổ Mã Bạo Long Cơ trong tay, hai mắt ngưng tụ, cất cao giọng: “Bạo Lôi Thử, nhảy vọt tiến hóa!” Lôi! Bạo Lôi Thử kêu lên, theo đó những âm thanh cuộn sóng vang lên, ánh sáng tiến hóa rực rỡ bao trùm toàn thân, thân hình lại một lần nữa thay đổi.

Rất nhanh, ánh sáng tản đi, Bá Đình Thử với điện kim sắc từ trên trời giáng xuống, sau đó không đợi Bạch Thu Trà ra lệnh, liền hóa thành một đạo sét, trực tiếp lao vào biển Khô Lâu.

Mặc dù cấp bậc trưởng thành không cao, nhưng với huyết mạch Cự Vương tăng cường thuộc tính Lôi Điện, hoàn toàn có thể đối phó với đám Khô Lâu Binh thấp kém này, dễ dàng tiêu diệt một đám lớn.

“Mặc dù thời gian kéo dài chỉ có hai phút, nhưng trong khoảng thời gian này sức chiến đấu không hề yếu, nhảy vọt tiến hóa, thật là một phúc lợi cho Ngự Linh Sư.”

Nhìn thấy Bá Đình Thử đang tùy ý tàn sát đám Khô Lâu Binh, trên mặt Bạch Thu Trà không khỏi lộ ra nụ cười, thậm chí còn vui vẻ hơn khi thấy Cốt Long đang giết chóc sinh vật Quân Vương.

Khi Bạch Thu Trà nhìn về phía Bạch Khải, lại phát hiện hắn đang mỉm cười thâm.

“Sao vậy, có phải Bá Đình Thử có vấn đề gì không?” Bạch Thu Trà thấy vậy lộ vẻ nghi hoặc.

Bạch Khải nhận ra sự thất thố của mình, sắc mặt nghiêm lại, nói: “Không có gì, chỉ cảm thấy vừa rồi ngươi hô nhảy vọt tiến hóa thật sự khá ngẫu.”

Nghe Bạch Khải nói, Bạch Thu Trà lúc này mới phản ứng lại, hơi đỏ mặt.

Vừa rồi còn không cảm thấy, bây giờ nhớ lại, tựa hồ có chút giống Chuunibyou.

Rất nhanh, thời gian tiến hóa của Bá Đình Thử kết thúc, Bạch Thu Trà cũng lập tức thu hồi Lục Diệp cầu.

“Hai phút mười ba giây, thời gian tiến hóa lại kéo dài thêm.”

Bạch Thu Trà nhìn trên di động thống kê thời gian, cẩn thận thu Lục Diệp cầu lại.

“Thu hoạch được sức chiến đấu trên quá mức tuyệt vời, nhưng chỉ cần độ thuần thực tăng lên, thời gian sẽ còn dài hơn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó triệu hồi Tuyết Oa Oa ra.

Sột soạt sột soạt? (chủ nhân, nơi này là nơi nào? Những thứ đồ vật này thật kỳ quái.) Từ nhỏ sống ở Hỏa Nguyên Tổ giới, Tuyết Oa Oa vô cùng tò mò về thế giới mới mẻ này, mà hình dáng và những sinh vật nguyên tố khác hẳn đám Khô Lâu Binh lại càng khiến Tuyết Oa Oa cảm thấy hiếu kỳ.

“Những thứ kia là địch nhân, nhiệm vụ của ngươi là đi tiêu diệt chúng, hiểu chưa?” Sột soạt sột soạt... (ngẫu giống như đã hiểu rồi...) Jetta gật đầu, nhưng chưa kịp tiêu hóa hoàn toàn, đã bị Bạch Khải ném vào trong đám Khô Lâu Binh.

Sột soạt sột soạt! Bạch Khải hành động đột ngột khiến Tuyết Oa Oa kêu lên một tiếng, nhưng không đợi nó kịp phản ứng, đã bị vô số Khô Lâu Binh vây quanh.

“Đó sẽ là sáu súng của ngươi? Nguyên tố sinh vật, sao không phải là trong Nguyên Tố giới khế ước?” Bạch Thu Trà tò mò nhìn hình ảnh Tuyết Oa Oa đang né tránh trong đám Khô Lâu Binh, nói: “Sao mà nhìn, có chút nhát gan?” “A ô a ô?” (nhát gan? Nhân loại, ngươi còn quá trẻ tuổi.) Nghe Bạch Thu Trà nói, Beita vốn đang đứng bên xem cũng đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Thu Trà với ánh mắt đầy khinh thường.

“Chính vì nhát gan nên mới đến đây để luyện gan.”

Bạch Khải nhún vai, thực ra luyện gan chỉ là một mục tiêu, mặt khác hẳn cũng muốn xem Tuyết Oa Oa có thể phát triển thêm hình dạng nào khác.

Bạch! Đúng lúc này, một cơn gió lạnh thổi qua thảo nguyên, trực tiếp đóng băng phạm vi trăm mét bên trong đám Khô Lâu Bình, mà nguồn gốc của cơn gió lạnh chính là Tuyết Oa Oa đang có chút kinh hoàng.

“Ách...

Thậm chí còn không thay đổi hình thái, cái này Khô Lâu Bình quả thực không có sức uy hiếp.”

Nhìn Tuyết Oa Oa dần dần tỉnh táo lại, Bạch Khải không khỏi tặc lưỡi, sau đó không nhìn được nhìn Beita vài lần.

“A ô a ô!” (nhân loại, người vừa rồi ánh mắt kia là ý gì!)

“Không có gì, chỉ là cảm thấy người trở nên dễ nhìn hơn.”

Bạch Khải nói khẽ, sợ chó cũng không sợ Khô Lâu, chẳng lẽ Tuyết Oa Oa trước đây từng bị chó cắn? Trong Hỏa Nguyên Tổ giới cũng đâu có Cực Địa Băng Lang.

Ngay khi Bạch Khải đang nghi ngờ thì Tuyết Oa Oa đã gặp phải nhóm Khô Lâu Bình thứ hai, nhưng rõ ràng Tuyết Oa Oa đã thích ứng với tình huống hiện tại. Đối với đám Khô Lâu Bình, nó bất ngờ thổi ra một cơn bão tuyết, ngay lập tức khiến đám Khô Lâu Bình đông lạnh thành băng.

“Nguyên tố sinh vật đúng là thiên phú dị bẩm a, rõ ràng đẳng cấp tương đương với Bạo Lôi Thủ, lại có thể phát ra sức mạnh lớn như vậy!” Bạch Thu Trà thấy vậy không khỏi cảm thán.

Bạch Khải cũng gật đầu đồng ý.

Mặc dù có huyết mạch Quân Vương tăng cường, nhưng với ba giai cấp lại có thể phát ra sức mạnh như vậy, nguyên tố loại quả thật là nghề nghiệp pháp sư trời sinh.

Chỉ là, hắn không muốn chỉ dừng lại ở đây.

Bạch Khải vượt cạm, quan sát xung quanh một lát, cuối cùng phát hiện trên sườn núi cách đó không xa có vài bóng người của Ác Mộng Kỵ Sĩ.

Cuối cùng thì cũng tới đại gia hỏa rồi ~ “Jetta, đi xem thử có thể đánh bại những tên đó không.”

Sột soạt sột soạt? Tuyết Oa Oa tò mò nhìn về phía Ác Mộng Kỵ Sĩ, nhưng khi cảm nhận được khí tức mạnh mẽ từ những

kẻ đó, nó lập tức không tự chủ được mà chạy về phía Bạch Khải.

Gặp phải kẻ không đánh lại liền muốn chạy, đây là điều hẳn học được duy nhất từ Hỏa Nguyên Tổ giới.

Nhưng rõ ràng Ác Mộng Kỵ Sĩ sẽ không bỏ qua mục tiêu dễ dàng như Tuyết Oa Oa, gần như trong nháy mắt đã lao tới trước mặt Tuyết Oa Oa, đâm ngọn thương bạch cốt, cháy bùng lên ngọn lửa ác mộng về phía nó.

Sột soạt sột soạt! (không muốn khi dễ ngẫu a!) Tuyết Oa Oa thấy vậy hét lên một tiếng, nguyên bản đôi mắt màu lam băng bỗng chuyển sang màu hồng lửa.

Tuyết Oa Oa thân hình nhất thời tan chảy, biến thành một đoàn nước trong, linh hoạt tránh khỏi đòn công kích của Ác Mộng Kỵ Sĩ.

Không chỉ thế, những Khô Lâu Binh đã đông lạnh cũng tan chảy, biến thành một đợt sóng biển lao về phía Ác Mộng Kỵ Sĩ.

“Quả nhiên, chỉ cần căng thẳng liền sẽ biến hình a.”

Nhìn thấy Jetta biến thành Thủy Linh Đồng, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Bên cạnh, Bạch Thu Trà thì ngạc nhiên nói: “Bạch Khải, sủng vật của ngươi không phải là Tuyết Oa Oa sao, sao lại biến thành Thủy Linh Đồng rồi?” “Jetta có tình huống đặc thù, dù có hình dáng Tuyết Oa Oa, nhưng là Thần Thoại chủng Quân Vương sinh vật.”

Bạch Khải nhún vai, giải thích về tình huống của Tuyết Oa Oa cho Bạch Thu Trà.

“Thần Thoại chủng Quân Vương cấp, Tuyết Oa Oa?” Bạch Thu Trà nghe vậy càng thêm mờ mịt, nguyên tố loại không phải càng mạnh thể tích càng lớn sao, sao bên Bạch Khải lại không giống như vậy.

Còn nữa, dù là Thần Thoại chủng, biến đổi hình dạng cũng được, sao lại ngay cả chủng tộc cũng thay đổi? Quả thực, sủng thú mà Bạch Khải khế ước, thật sự không có một con nào bình thường...

Chương 563:

Đây là sự thực tàn bạo...

May mà Bạch Thu Trà đã thấy Bạch Khải từng bước tiến lên, rất nhanh thì thích ứng với tình huống, nhưng đối với Tuyết Oa Oa, nàng vẫn không giảm bớt sự hứng thú.

So với Tuyết Oa Oa dưới dạng mạnh mẽ với khả năng băng phong, Thủy Linh Đồng dưới trạng thái Jetta rõ ràng có khả năng công kích mạnh mẽ hơn nhiều.

Những con khô lâu chiến binh vừa mới từ trạng thái băng phong hồi phục vẫn chưa kịp phản ứng đã bị thủy khiêu sóng cuốn lên và đập nát như vụn, thậm chí cả Linh Hồn Chi Hỏa cũng bị đập tắt ngay lập tức.

Còn những Ác Mộng Kỵ Sĩ cũng tương tự bị thủy khiêu sóng hất bay ra xa.

“Tam giai mà đã có loại chiến lực này, Thần Thoại chúng quả thật không bình thường.”

Bạch Khải thấy vậy liên tục gật đầu, Trùng Thảo mặc dù cũng là Thần Thoại chúng, nhưng ngoài việc mang lại sức mạnh từ vàng mặt trời, giờ Đại Nhật lực trường mang lại không làm nổi bật được sức chiến đấu.

Còn Tuyết Oa Oa thì rõ ràng hơn nhiều, bất kể là bão tuyết hay thủy khiêu sóng, hiệu quả đều có thể gọi là kinh diễm.

“Mặc dù không phải dạng bạo lực của nguyên tố lửa, nhưng khả năng kiểm soát và phát ra đa dạng như vậy thì có vẻ cũng không tệ.”

Nhìn những Ác Mộng Kỵ Sĩ bị thủy khiêu sóng đánh bay hàng chục mét mới dừng lại, Bạch Khải nhếch miệng cười, sau đó nhìn về phía Shuke, hỏi: “Shuke, ngươi có chắc Tuyết Oa Oa có thể đối phó với những Ác Mộng Kỵ Sĩ này không?” “Nếu như dựa theo số liệu ta đã thu thập trước đó thì không có vấn đề gì.”

Shuke nhẹ gật đầu, nhưng đôi mắt vẫn chăm chú nhìn chằm chằm vào những Ác Mộng Kỵ Sĩ, trên lưng điện từ súng bắn

tia cũng đang chờ lệnh, trong khi Alpha bên cạnh cũng hành động tương tự.

“A ô a ô...”

Nhìn Jetta đang điên cuồng đánh nhau với đám vong linh, trong mắt Beita lóe lên một tia u oán.

Khỏe mạnh như kem, tại sao lại biến thành thế này...

“Không nhìn ra, Beita, người tin tưởng Jetta rất nhiều nhỉ?”
Bạch Khải thấy vậy càng thêm tò mò, nhẫn nại tính cách tiếp tục quan sát cuộc chiến.

Jetta đột nhiên thay đổi đã khiến những Ác Mộng Kỵ Sĩ không kịp trở tay, nhưng dù sao bọn chúng cũng có đẳng cấp cao hơn Tuyết Oa Oa, nhanh chóng chống đỡ được thủy khiêu sóng và vọt tới Jetta từ nhiều hướng khác nhau.

Không chỉ có vậy, dưới mặt đất còn có một vài sinh vật hài cốt trung cao giai lần lượt xuất hiện, chậm rãi bao vây Jetta lại.

Sột soạt sột soạt! “Các người không nên lại gần ta!” Nhìn thấy hàng ngàn hài cốt hướng về phía mình, Jetta từ từ cảm thấy hoảng loạn và bắt đầu gào khóc lên.

“Ta chết rồi, thật kinh khủng.”

Bạch Khải thấy vậy thì ngăn người, rèn luyện tinh thần cũng không thể để lão Lục nhà mình bị dọa sợ như vậy.

“Alpha, chuẩn bị cứu người.”

Ken kết ken kết.

“Rõ rồi.”

Alpha nhẹ gật đầu, vừa định ra tay thì nhìn thấy một cảnh tượng trước mắt mà không khỏi ngăn người.

Khi Jetta bắt đầu thút thít, thì từ Bạch Cốt Thảo Nguyên trên không bắt mình tự động mưa xuống, dường như những giọt mưa này có sinh mệnh bình thường, tất cả đều hội tụ quanh Jetta, hình thành một bức tường nước bao quanh Jetta.

Bức tường nước dày đặc như Thiên Hà rơi xuống, đập vỡ những hài cốt đang tấn công, và những Ác Mộng Kỵ Sĩ cũng bị chặn lại bên ngoài.

“Cầu mưa và Thủy Mạc Thiên Hoa?” Bạch Khải thấy vậy thì ngẩn người, tưởng rằng Jetta đã mất kiểm soát mà mất đi năng lực chiến đấu, nhưng xem ra thực chất còn mạnh hơn rất nhiều.

Ngay khi Bạch Khải đang kinh ngạc, Thủy Mạc Thiên Hoa đột nhiên bắt đầu chuyển động, bốn bức tường nước hóa thành những chiếc máy ủi đất, trực tiếp xông về phía trước, nơi đi qua thậm chí cả mặt đất cũng bị lật lên, khiến cho vô số hài cốt không kịp phản ứng đều bị nghiền nát.

“Bạch Khải, ngươi thật là... Ừ, khá lợi hại đấy.”

Bạch Thu Trà thấy vậy khẽ nhếch miệng, mãi sau mới nói được một câu như vậy.

“Cảm ơn lời động viên.”

Nhờ có mối liên hệ thông qua khế ước, Bạch Khải có thể cảm nhận rõ ràng rằng năng lượng của Jetta lúc này đã gần như cạn kiệt, lần tấn công vừa rồi đã tiêu hao sức mạnh toàn bộ.

Dẫu vậy, hiệu quả cũng thật kinh diễm.

Nguyên bản là bạch cốt bao phủ, nhưng giờ đây đã trở thành một cảnh sắc hoang tàn, vô số xương vỡ theo dòng nước trôi nổi, và những Ác Mộng Kỵ Sĩ cũng đầy thương tích.

Tuy nhiên, cũng chính vì vậy, những Ác Mộng Kỵ Sĩ đều mở ra Ác Mộng lực trường, ngọn lửa nóng bỏng trực tiếp đốt phá một lỗ lớn trên Thủy Mạc Thiên Hoa, hướng thẳng tới Jetta.

“Bản Long sao cảm thấy nhiệt độ lại tăng lên vậy nhỉ?”

Nguyên bản đang chán nản gần như muốn ngủ, Nicolas đột nhiên ngừng đầu, tò mò nhìn về phía chiến trường.

Có vẻ như do nguyên nhân ngọn lửa thiêu đốt từ lĩnh vực Ác Mộng, mà nước từ Jetta triệu hồi ra dần dần bị thiêu đốt thành khói nước, thậm chí trên thân Jetta cũng bắt đầu toát ra từng sợi khí lạnh.

Khi những Ác Mộng Kỵ Sĩ lần nữa xông tới trước mặt Jetta, Jetta đã hoàn toàn hóa thành khí nước bay lên trời.

Bạch Khải nhìn theo dòng khí lên trời, thì thấy một hình người mờ mờ trong không trung đang du đãng, và dần dần hòa hợp với những khối nước khác.

“Đây chính là hình thái thứ ba của Jetta? Nhưng năng lượng của Jetta không phải đã tiêu hao hết sao?”

“Thực sự đã tiêu hao hết, nhưng Jetta có thể hấp thu năng lượng từ quanh nước, và bên trong thân thể hình như còn ẩn chứa một lượng năng lượng khác.”

Shuke nhẹ gật đầu nói.

“Một lượng năng lượng khác, có phải là Viêm chi phách không?” “Trạng thái cố định Tuyết Oa Oa, thể lỏng Thủy Linh Đồng, trạng thái khí Vân Đồng Tử, Jetta đúng là có lý thuyết rất hay.”

Bạch Khải gật gù, nhìn đám mây ngày càng dày đặc trên đầu, không khỏi hỏi: “Beita bị Jetta trạng thái này đánh cho tự bể sao?” Shuke nhẹ gật đầu: “Cũng không hẳn là bị đánh tự bể, mà là Jetta đang ở trong miệng Beita biến đổi hình dạng mà thôi.”

“Ây, ta giống như đã hiểu.”

Bạch Khải nghe vậy rồi nhìn Beita với ánh mắt đồng tình, tưởng tượng ra hình ảnh một đám lôi vân ngậm trong miệng, thấy cũng thật kích thích.

“Chỉ là một chút lôi đình, mà đã sợ hãi như vậy rồi, quả nhiên là một con chó ngốc.”

Nghe được cuộc đối thoại giữa Shuke và Bạch Khải, Nguu Bì Xà không nhịn được mà châm chọc.

“A ô a ô!” (Đồ rắn bản, người tin hay không sẽ bị ta nấu chín ngay bây giờ?!) Nghe Nguu Bì Xà nói, Beita lập tức tỉnh táo, cắn một cái về hướng Nguu Bì Xà, nhưng Nguu Bì Xà đã sớm chuẩn bị, nhanh chóng tránh né, vòng quanh Nicolas và chơi trò trốn tìm.

“Hai gia hỏa này, sao lại bắt đầu nhau vậy?” Cuối cùng cũng được tận hưởng khoảng thời gian yên bình, Bạch Khải nhìn Beita và Nguu Bì Xà lại âm ỉ lên, không khỏi thở dài.

Cảm giác như trạng thái ủ rũ của Beita cũng không tệ lắm?
Âm ỉ...

Ngay lúc Beita và Nguu Bì Xà đang đánh lộn, một tiếng sấm vang dậy thảo nguyên, những sinh vật hài cốt vẫn đang chậm

rãi giầy dựa cũng hơi ngừng lại, trong hốc mắt Linh Hồn Chi Hỏa kịch liệt lấp lư, có vẻ như bất cứ lúc nào cũng có thể tắt.

Sau đó, vô số lôi đình từ trên trời giáng xuống, bao phủ toàn bộ vùng sinh vật vong linh trong vòng lôi vân.

Chỉ trong chốc lát, ánh lửa lóa lên, xương trắng bay tán loạn.

Chỉ cần vừa chịu một cú đánh từ lôi đình này, Ác Mộng Kỵ Sĩ đã bị đánh tan nát, Ác Mộng lực trường lập tức vỡ tung, để lộ ra cả đám vong linh ở dưới, khiến bọn chúng ngã gục không kịp phản kháng.

“Tất cả đều là lôi điện hệ, chênh lệch này thật là quá lớn...”

Bạch Thu Trà trợn mắt nhìn cảnh tượng Jetta dùng lôi điện rửa sạch, không tự chủ mà sờ tay vào Lục Diệp cầu.

Cũng may là Bạo Lôi Thủ đang nghỉ ngơi, nếu không mà thấy cảnh này, chắc cũng sẽ tự bể mình mất.

“Ừm...”

Alpha, người lúc tam giai cũng tàn bạo như vậy sao...”

Ken kết ken kết. (Lão đại, lúc tam giai ta cũng không phải tinh anh gì đâu.) “Cũng đúng nhỉ, thật sự không thể so sánh.”

Bạch Khải nghe vậy rất ngạc nhiên, đúng là, mặc dù Jetta mới chỉ là tam giai, nhưng vẫn là Thần Thoại chủng Quân Vương cấp, kỹ năng ít nhất đều là siêu cấp, thực sự không có gì đáng so sánh.

“Tuy nhiên, loại công kích một mạch như thế này lại rất khó phối hợp.”

Nhìn dần dần thu nhỏ lại của vùng công kích từ Lôi Vân, Bạch Khải vuốt cằm, sâu trong suy nghĩ.

Cuối cùng, khi đầu tiên và cuối cùng của những Ác Mộng Kỵ Sĩ ngã xuống thì vùng Lôi Vân cũng tiêu hao hết, hóa thành từng hạt Băng Tinh rơi xuống từ không trung, dần dần tụ lại thành hình dạng Tuyết Oa Oa.

Thấy vậy, Alpha dẫn đầu vọt ra ngoài, vũng vàng tiếp nhận Tuyết Oa Oa và ôm trở về, trong khi Gamma kích hoạt hoàn toàn chức năng sạc dự phòng cho Jetta.

Vừa rồi một đợt phát ra đúng là rất mạnh, có thể gọi là địa đồ pháo, nhưng so với Shuke Máy Móc lãnh chúa tinh chuẩn định vị, công kích của Jetta có chút không hợp lý, gần như đã tiêu hao toàn bộ năng lượng.

Chỉ là dùng trên loại vong linh đông đảo như vậy, nếu không sẽ rất lãng phí năng lượng.

Sột soạt sột soạt. (Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì vậy, ta sao cảm thấy thật mệt mỏi.) Năng lượng từ từ hồi phục, Jetta như tỉnh dậy từ giấc mộng, cảm thấy có chút nghi ngờ nhìn xung quanh.

Két phốc két phốc. (Không có gì, này người có muốn ăn không?) Sột soạt sột soạt! (Cảm ơn, ta thích ăn cái này!) Gamma lấy ra một đồng kem đưa trước mặt Jetta, và Jetta không có ý khách khí, cầm lấy một cái và vui vẻ bắt đầu ăn, khuôn mặt tràn đầy hạnh phúc, như quên đi những gì vừa trải qua.

Nhìn thấy sự hòa nhã giữa Gamma và Jetta, khóe miệng Bạch Khải không khỏi khẽ cười.

Có vẻ như, việc phối hợp cũng không phải là không thể mà ~

Chương 564:

Vong linh Thiên tai chân tướng Jetta vừa rồi đã gây ra một đợt bộc phát, làm sạch phạm vi vài trăm mét trên Bạch cốt thảo nguyên.

Dù rằng hiệu ứng thị giác đạt mức tối đa, nhưng nó cũng khiến cho những con sủng thú khác có chút không biết làm gì. “Dựa theo xu thế hiện tại, tầng thứ ba này có vẻ không còn gì đáng để chờ đợi.

Không thì chúng ta cứ trực tiếp đi tầng thứ tư luôn nhé?” Bạch Thu Trà đánh giá xung quanh, nhận thấy mảnh đất xung quanh bị lôi điện năng lượng tàn phá khiến các sinh vật đã biến mất, liền đưa ra đề xuất của mình. “Có lý, thủ quan ở đây chắc chắn là một con hài cốt sinh vật, cấp bậc không thấp đâu.” Khi hắn vừa hoàn thành trận chiến với Ác Mộng kỵ sĩ, Tử Vong Kỵ Sĩ đã xuất hiện, và ngay sau đó lại đến một con hài cốt sinh vật khổng lồ.

Nếu hắn đoán không sai, chính là thủ quan mà họ đang nói đến.

Nếu không phải vì nghĩ đến việc truy tìm Cốt Long sẽ dễ hơn, Bạch Khải đã chạy đến đây ngay từ đầu để lấy thêm tài liệu nâng cấp kỹ năng Alpha rồi. “Hài cốt sinh vật sao? Vậy thì để Cốt Long xử lý.” Bạch Thu Trà nghe vậy, lập tức kêu gọi Cốt Long ra, sau khi trao đổi ngắn gọn, Cốt Long đã vỗ cánh bay lên không trung, bắt đầu tìm kiếm xung quanh.

Rất nhanh, Cốt Long đã tìm thấy mục tiêu của họ.

Một con giống như mãnh hổ, nhưng toàn thân lại bao phủ bởi những chiếc gai xương khổng lồ. ... “Chẳng cần nói gì khác, con này có kích thước thật lớn.” Khi nhìn thấy Cức Thứ Bạo Quân lớn hơn cả Cốt Long, Bạch Khải cũng không khỏi thốt lên.

Trước kia bị Tử Vong Kỵ Sĩ đè dưới chân mà không thấy sợ, giờ đối mặt trực diện, cảm giác áp bức lại tăng lên.

Hơn nữa, Cức Thứ Bạo Quân lại xuất hiện đến hai con. “Từ năng lượng phán đoán, hai con Cức Thứ Bạo Quân này chắc

chấn ở cấp sáu.

Chúng ta hãy nhanh chóng xử lý.” Bạch Thu Trà nghiêm mặt nói, kẻ thù này là lục giai trung đẳng quân vương, lại còn là hai con, nếu bị kéo dài thời gian, họ sẽ chịu thiệt lớn.

Dù sao, những loại hung thú này tạo ra bí cảnh sẽ không bàn chuyện lý lẽ đơn đầu với người, chỉ cần họ hơi lơ là, các hài cốt sinh vật khác sẽ lập tức tấn công, bao vây họ lại. “Mới chỉ có hai con thôi sao? Cái này Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm lúc nào lại có lương tri rồi nhỉ?” Khác với sự cẩn trọng của Bạch Thu Trà, Bạch Khải có phần ngạc nhiên.

Hai tầng trước, thủ quan chính là đã cho hắn thấy số lượng sủng thú của mình tính toán với số lượng kẻ địch bên trong, đến cả triệu hồi nhiều con nữa.

Kết quả lần này, họ lại chỉ triệu hồi được hai con Cúc Thứ Bạo Quân? “Lão sư trước đó nói việc trị liệu bí cảnh sẽ không phải là như vậy chứ, bây giờ là chỉ căn cứ vào số lượng Ngự Thú sư?” Bạch Khải thể hiện vẻ mặt châm chọc, khiến Bạch Thu Trà không khỏi khổ sở mỉm cười.

Hắn đương nhiên tin tưởng Bạch Khải có thể xử lý được hai kẻ thù này, nhưng có lẽ có phần nhẹ nhõm hơi quá.

Phanh! Hình như nhận ra sự khinh thường của hai người, Cúc Thứ Bạo Quân đầu tiên động thủ, những chiếc gai xương lớn vung lên tấn công về phía hai người, nhưng đã bị Cốt Long ngăn lại. “Mỗi người một đầu, giải quyết nhanh chóng, rồi sớm đi tầng thứ tư thăm dò.” Bạch Thu Trà điều khiển Cốt Long kéo một con Cúc Thứ Bạo Quân sang bên, nói với Bạch Khải. “Không vấn đề.” Bạch Khải gạt đầu nhẹ, ánh mắt quét qua sáu đầu sủng thú, cuối cùng dừng lại trên Alpha. “Alpha, hãy thử sức mấy kỹ năng mới đi.” Ken két ken két. (Không vấn đề, lão đại.) Alpha bước ra khỏi đội ngũ, nhìn về phía Cúc Thứ Bạo Quân đang lao thẳng tới, vẫy tay, những chiếc xương trắng đã được chôn dưới nền đất lập tức trỗi dậy, cùng nhau quần lại, hình thành một cái lồng giam khổng lồ, ngăn chặn Cúc Thứ Bạo Quân lại.

Kỹ năng kiểm soát hài cốt có thể dễ dàng điều khiển những sinh vật hài cốt trong phạm vi cảm giác của nó. “Hành động

này, có chút giống với Vong Linh pháp sư.” Bạch Khải thấy vậy, không khỏi mỉm cười.

Còn Bạch Thu Trà, người đang chiến đấu với Cức Thứ Bạo Quân thì cũng ngạc nhiên.

Nhiều hài cốt sinh vật có khả năng khổng chế, nhưng kiểu khổng chế quy mô lớn như thế này thì không nhiều.

Tuy nhiên, chỉ cần nắm giữ kỹ năng này, hầu hết những ai có lịch sử liên quan đến nhân loại đều để lại dấu ấn sâu đậm.

Vong linh thiên tai. “Bạch Khải, ngươi và ta không phải đã kỳ vọng vào Cốt Long sao? Hóa ra chính là để phát triển kỹ năng này.” Bạch Thu Trà nhanh chóng tư duy và liên kết với những biến chuyển của Alpha. “Đúng vậy, nhưng ta cũng không ngờ hiệu quả lại tốt đến vậy.” Bạch Khải gật đầu nhẹ, vốn chỉ nghĩ rằng chỉ có thể ảnh hưởng một phạm vi nhỏ trong số sinh vật hài cốt, không ngờ Alpha lại có thể làm được như vậy. Đây chắc chắn là niềm vui thứ hai trong hôm nay, bên cạnh Jetta. “Ngươi nên chú ý, đừng để người khác xem như vong linh thiên tai.” Bạch Thu Trà thiện ý nhắc nhở, vì vong linh thiên tai tạo ra nhiều thiệt hại cho nhân loại, nếu không kiểm soát cẩn thận, thật sự có thể gây ra những tổn thất nhất định. “Yên tâm đi, chưa đến mức đó đâu.” Bạch Khải nghe vậy rất hiểu, tập trung tinh thần lực lên kỹ năng khổng chế hài cốt.

Phương án thăng cấp: Hài cốt chương khổng (siêu cấp - hoàn hảo) - cấp bậc chưa đủ + linh hồn tỉnh lại (siêu cấp - hoàn hảo) - thiếu thôn = hài cốt chúa tể Vong linh chúa tể -: Có quyền khổng chế tuyệt đối những vong linh trong phạm vi cảm giác, thậm chí có thể tạo ra vong linh từ xác chết để sử dụng.

Phương án thăng cấp: Hài cốt chương khổng (siêu cấp - hoàn hảo) - cấp bậc chưa đủ + linh hồn tỉnh lại (siêu cấp - hoàn hảo) - thiếu thôn + xác sống chương khổng (cao cấp - hoàn hảo) - thiếu thôn + vong hồn chương khổng (siêu cấp - hoàn hảo) - thiếu thôn = vong linh chúa tể. ...

Sau khi Alpha có được kỹ năng Hài cốt chương khổng, Bạch Khải thử nghiệm kiểm tra một chút, thuận lợi tìm ra phương án thăng cấp cho kỹ năng.

Hài cốt chúa tể, vong linh chúa tể.

Khi nhìn thấy hai nhánh tiến hóa này, Bạch Khải hiểu ra chân tướng về vong linh thiên tai.

Bất kể là Hải cốt chúa tể hay vong linh chúa tể, chỉ cần nắm giữ một trong những kỹ năng đó, sẽ có thể tạo ra sự sợ hãi cho sinh vật có sự sống trước vong linh thiên tai.

Bởi vì giờ đây, Hải cốt chương không chỉ có thể kiểm soát những hải cốt vốn đã tồn tại, còn khả năng sáng tạo thì vẫn chưa có.

Nhưng, như thế là đủ.

Phanh! Phanh! Phanh! Alpha dùng Hải cốt chương không tạo ra lồng giam bằng xương trắng có độ cứng rắn vượt xa dự đoán của Cức Thứ Bạo Quân, liên tiếp giãy dụa hồi lâu vẫn không thể thoát ra, mặc dù có bị thương, nhưng sẽ nhanh chóng được bổ sung từ xương hải cốt mới.

Tại nơi này, Bạch cốt thảo nguyên, hải cốt gần như vô tận.

Tuy nhiên, Cức Thứ Bạo Quân cũng là một quân vương lục giai, khi nhận thấy không thể thoát khỏi đòn tấn công bình thường của Alpha, lập tức gầm lên giận dữ, toàn thân gai xương bắn ra, trong nháy mắt phá vỡ lồng giam, đồng thời lao ra bốn phía.

Bất gặp tình hình đó, Alpha lập tức tạo ra một bức tường xương trắng trước mặt Bạch Khải để làm phòng ngự, trong khi bản thân thì huy động Tử Vong chi kiếm, chủ động tấn công về phía Cức Thứ Bạo Quân.

Tấn công chủ động là cách chiến đấu mà Alpha am hiểu nhất.

Nhìn thấy Alpha vẫn còn dám tiến lên, Cức Thứ Bạo Quân không bỏ lỡ cơ hội, trên người lại phun ra vô số gai xương, như những nhánh cây dài ra không ngừng, thỉnh thoảng còn phóng ra vài chiếc gai xương nhằm đánh lén, không cho Alpha bất kỳ cơ hội nào tiếp cận.

Cức Thứ Bạo Quân thường dùng phương thức chiến đấu như vậy, chính là có thể tái tạo vô hạn gai xương, kỹ năng cận chiến và viễn trình đều rất mạnh.

Nhưng với cuộc tấn công từ Cức Thứ Bạo Quân, Alpha không hề khiếp sợ, vừa linh hoạt tránh khỏi những chiếc gai xương

bay tới từ Cức Thứ Bạo Quân, vừa vung kiếm chém về phía nó. Đỉnh! Một tiếng vang giòn vang lên, gai nhọn bên ngoài của Cức Thứ Bạo Quân lập tức bị Tử Vong chi kiếm ăn mòn, trở thành tro bụi bay tán ra, lực lượng Tử Vong đã vô tình lan tỏa từ hải cốt tới Cức Thứ Bạo Quân.

Sự xuất hiện của lực lượng Tử Vong khiến Cức Thứ Bạo Quân nhận thấy sự đe dọa, không chút do dự mà bỏ lại bộ phận thân xác, ông ta bao vây Alpha bằng những cánh tay to lớn được bao bọc trong Âm Ảnh chi lực.

Với sức mạnh của Cức Thứ Bạo Quân, nếu Alpha bị tấn công lần này, chắc chắn sẽ bị kéo dài khoảng cách và đến lúc đó, việc Alpha tiến lại gần cũng sẽ khó khăn.

Ngay tại thời điểm Cức Thứ Bạo Quân sắp tấn công trúng Alpha, một bức tường xương trắng đột nhiên từ dưới đất chui lên, chặn ngang đòn tấn công của Cức Thứ Bạo Quân.

Ngay sau đó, tiếp tục có vài bức tường xương trắng từ dưới đất hiện ra, nhanh chóng phong tỏa toàn bộ hành động của Cức Thứ Bạo Quân. Đồng thời, Alpha tận dụng sức mạnh từ những bức tường xương để bay lên, hóa thành một bóng trắng đã lao tới đầu lâu của Cức Thứ Bạo Quân, Tử Vong chi kiếm khóa chặt vào ngọn lửa linh hồn của nó.

Thấy vậy, Cức Thứ Bạo Quân lập tức kéo dài những chiếc gai xương trên người, bao bọc toàn bộ đầu lâu lại, đồng thời bám vào Âm Ảnh chi lực, mạnh mẽ tăng cường độ cứng của gai xương.

Hô...

Chỉ nghe tiếng gió gào thét, Trục Phong chi kiếm lướt qua, những chiếc gai xương rậm rạp nháy mắt bị cắt thành vô số mảnh vụn, rơi xuống đất.

Chưa đợi Cức Thứ Bạo Quân cấu tạo lại phòng ngự để phản đòn, Tử Vong chi kiếm đã xuyên qua đầu lâu của nó, vô tình đâm vào ngọn lửa linh hồn.

Chỉ trong chốc lát, ngọn lửa tắt lịm, con hải cốt cự thú khổng lồ âm ỉ sụp đổ, hoàn toàn không còn dấu hiệu sinh mệnh. “Alpha lão đại thật tuyệt vời!” Nhìn thấy Alpha dễ dàng giải quyết Cức Thứ Bạo Quân, Trùng Thảo lập tức phấn khởi vỗ

tay, những con sủng thú khác cũng bị cách chiến đấu gọn gàng của Alpha làm cho kinh ngạc.

Quả nhiên, lúc trước đã quyết định đồng đội chiến đấu không hề sai.

Chiến lược khủng khiếp như vậy, không phải chỉ là một cá nhân trong đội chiến, mà rõ ràng chính là một lực lượng không thể xem thường. “Quả thực, Bạch Khải, lúc ngươi chiến đấu với Cốt Long vẫn chưa dùng hết thực lực, đúng không?” Bạch Thu Trà nhìn thấy như vậy, không khỏi cười khỏ, mặc dù Trục Phong chỉ kiếm và Nghiệp Hỏa chỉ kiếm cũng rất mạnh, nhưng hắn rõ ràng biết rằng Tử Vong chỉ kiếm mới là kỹ năng mạnh nhất của Alpha.

Hắn đã từng thua trước do bị Thông Linh sư lợi dụng năng lực, giờ nhìn lại thì có vẻ hắn đã hơi kiêu ngạo quá sớm.

Chương 565:

Beita chỉ ngôn, có thể so với Đường Tăng Bị kích thích từ Alpha, Bạch Thu Trà và Cốt Long bỗng nhiên bộc phát ra sức mạnh siêu việt như trước, thiên phú của Thông Linh sư lập tức bộc lộ, nhanh chóng giải quyết được Cức Thứ Bạo Quân bên kia.

Cùng lúc đó, tầng thứ tư của truyền tông phù trận cũng xuất hiện.

“A Trà, cần khôi phục một chút không?” Bạch Khải nhìn về phía Bạch Thu Trà mà hỏi.

“Không cần, Cốt Long ở đây phục hồi rất nhanh, còn có thể bổ sung tinh thần lực cho ta.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, chỉ vào mi tâm của mình, nói: “Dù không nhiều, nhưng tinh thần lực của Cốt Long có thể trực tiếp hồi phục cho ta.”

“Chắc chắc...”

Khó trách mọi người đều nói Thông Linh sư là thiên phú hiếm thấy nhất trong lịch sử liên bang, lời này không có chút nào là quá.”

Nghe vậy, Bạch Khải không khỏi tặc lưỡi, rồi truy vấn:

“Người trước đó nói người mỗi lần thăng lên một cấp là có thể thu hoạch một năng lực mới, nói cho ta biết những năng lực đó là gì?” Bạch Khải tự nhiên là có chút hiếu kỳ vì cũng có nhiều năng lực.

“Không có gì đặc biệt cả, cũng không phải điều gì không thể nói.”

Bạch Thu Trà đáp: “Theo thứ tự là linh hồn cường hóa, thể chất cường hóa, hài cốt vũ trang, linh hồn khôi phục và linh hồn vũ trang, người cơ bản đã thấy hết rồi.”

“Đúng là toàn năng lực liên quan đến chiến đấu.”

Bạch Khải không giấu diếm sự mong mỏi của mình, nhưng nghĩ đến việc bản thân phải tiến hóa trướng thành năng lực, thì điều này mới miễn cưỡng làm vui đi.

Chuyện hấn có bao nhiêu sức mạnh, hấn sớm đã không ngừng tăng cường, thiếu cái gì thì bổ sung cái đó.

“Đúng vậy, ta không mong ước.”

“Người đừng nhìn ta như vậy, ta còn mong ước người ấy.”

Bạch Thu Trà nhìn vào thuộc tính của Bạch Khải, với sáu đầu sủng thú khác nhau, ánh mắt nàng cũng lộ rõ chút ghen tỵ.

Có thể tiếp xúc với nhiều loại sủng thú, đó chính là giấc mơ từ nhỏ của hấn.

Rống...

Có vẻ như cảm nhận được tâm tư của Bạch Thu Trà, Cốt Long đột nhiên gầm lên một tiếng, nhẹ nhàng cọ xát vào người Bạch Thu Trà.

“Được rồi được rồi, chỉ là suy nghĩ một chút thôi mà.”

Thấy Cốt Long ghen tỵ, Bạch Thu Trà nhanh chóng trấn an.

Hâm mộ thì hâm mộ, nhưng nàng cũng coi như từ nhỏ cùng Cốt Long lớn lên, tình cảm giữa họ không phải loại sủng thú bình thường có thể so sánh.

“Đi thôi, cùng nhau xem thử cái tầng thứ tư này có cảnh tượng gì.”

Nhìn thấy bộ dạng của Bạch Thu Trà và Cốt Long có chút nhàm chán, Bạch Khải nhún vai, dẫn theo sáu sủng thú tiến vào truyền tống phù trận.

Hào quang lóe sáng, Bạch Cốt Thảo Nguyên dần dần biến mất, thay vào đó là một khu vực tối tăm, mơ hồ có thể nghe thấy một chút âm thanh nhỏ, nhưng thanh âm đó quanh quẩn khắp nơi, căn bản không thể tìm ra nguồn gốc.

“Epsilon, chiếu sáng một chút.”

“Được rồi, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo khẽ gạt đầu, bay lên trên đầu mọi người, ánh nắng ấm áp lập tức chiếu sáng xung quanh.

“Đây là một cái hang động sao?” Bạch Khải nhìn lên, thấy những cây thạch nhũ giống như cái dùi, nói.

“Bạch Khải, bản Long cảm nhận được chỗ này Âm Ảnh chi lực càng nồng nặc, hơn nữa có một tồn tại rất mạnh, cần bản Long đi trước giải quyết không?” Nicolas quét mắt qua động quật, con đường quanh co khúc khuỷu làm hắn không thể ngăn chặn cảm giác của mình, trực tiếp tìm ra đối tượng.

“Đừng vội, ta đến đây để trải nghiệm, không phải để mạo hiểm sinh tử, ngươi không cần phải ra tay.”

Bạch Khải vỗ vỗ Nicolas, nhìn chăm chăm vào Ngưu Bì Xà quần trên cổ hắn, hỏi: “Nicolas, ngươi không sợ rắn sao?”

“Rắn? Aletta nói hắn không phải là rắn!” Nicolas kéo Ngưu Bì Xà xuống, nói: “Mặc dù Aletta cũng không nhận ra chủng tộc của hắn, nhưng chắc chắn không phải rắn.”

“Vậy nên, ngươi sẽ không sợ rồi?” Nghe vậy, Bạch Khải không khỏi bật cười, rồi tò mò đánh giá Ngưu Bì Xà.

Dù đã sớm biết thấy sinh vật này không phải thứ gì bình thường, nhưng ngay cả Phạm bà bà hay Aletta, hai sinh vật đỉnh phong trong liên bang cũng không nhận ra, lại làm cho Ngưu Bì Xà mang chút thần bí.

Nếu không, kéo một chút vảy hay da rắn, thịt rắn gì đó xuống để dùng vào việc tiến hóa thì sao nhỉ? “Nhân loại, ngươi nhìn ta như thế làm gì?” Bị Bạch Khải nhìn chăm chăm, Ngưu Bì Xà lập tức tỉnh táo, cảnh giác nhìn hắn.

“Không có gì, ta chỉ thấy ngươi ngủ rất ngon, sợ ngươi lạnh.”

Bạch Khải quay mặt đi, không nói gì thêm, nhưng Ngưu Bì Xà cảm thấy nguy cơ ngày càng mạnh.

“Sợ ngươi lạnh?” Nó biết rõ, gia hỏa này cũng giống như con chó ngốc kia, cũng muốn đem nó nấu chín! A ô a ô? (Chẳng lẽ có ai đang nói xấu ta?) Beita ngẩng đầu quan sát xung quanh, cuối cùng mục tiêu của nó khóa chặt vào Ngưu Bì Xà.

Nhìn tới nhìn lui, gia hỏa này có vẻ khả nghi nhất...

Rất nhanh, truyền tống trận lại sáng lên, Bạch Thu Trà cùng Cốt Long đều được truyền tống đến.

“Lần này cảnh tượng là một động quật sao?” Bạch Thu Trà nhìn xung quanh, nói: “Kiểu cảnh này với chúng ta rất bất lợi.”

“Không sao cả, có Epsilon ở đây, cũng không khác nhau lắm.”

Bạch Khải nhún vai nhìn bóng người đang di động trong bóng tối ở xa, nói: “Cứ như vậy mà đến, đám gia hỏa này cũng không dám ra ngoài.”

Trùng Thảo thuộc tính Thái Dương tuy không giống như Jetta, chỉ biết dùng sức mạnh, nhưng đối với Âm Ảnh chi lực là vô cùng mạnh mẽ, trừ khi những sinh vật đó cấp cao hơn Trùng Thảo, chắc họ cũng không dám lại gần Bạch Khải bọn họ.

“Cũng đúng.”

Bạch Thu Trà cảm nhận được từ Cốt Long bên kia truyền tới cảm giác khó chịu, nói: “Vậy ta sẽ đi trước mở đường, tăng tốc độ một chút.”

Nói xong, Bạch Thu Trà liền lập tức tiến vào trạng thái vũ trang, vỗ cánh bay vào trong hang động tối tăm.

“Rất tốt, không cần lo lắng mình sẽ bị thương.”

Bạch Khải chép miệng, hai khả năng linh hồn vũ trang và hài cốt vũ trang tương đương với Ngự Thú sư hợp nhất với sủng thú, với hai khả năng này, Bạch Thu Trà không cần lo lắng sẽ bị thương bởi quân địch.

“Gamma, nhớ bảo vệ tốt ta.”

Bạch Khải ôm Gamma vào lòng, cười lên Delta, sau khi nghỉ một chút, lại phân công Alpha và Husky sang hai bên, lúc này mới thông thả theo phía Bạch Thu Trà.

Hẳn dù sao cũng không có dung hợp thiên phú, nếu như bị tập kích, có lẽ sẽ trực tiếp chết, vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Sau khi xuyên qua một đoạn hành lang ngắn, động quật mở ra đầy ánh sáng, cho dù là Trùng Thảo toàn lực chiếu sáng, cũng gần như không nhìn thấy đỉnh của động quật.

“Cái địa hình này ai thiết kế vậy, nếu không biết bay thì rất dễ bị ngã chết.”

Bạch Khải nhìn con đường hẹp phía trước cùng với hai bên là những cái hố sâu không thấy đáy nói.

“Tôi đã thấy, phía trước có vẻ cũng có địa hình như vậy, nhưng rất kỳ lạ, vừa nãy thấy được những sinh vật kia dường như cũng trốn đi.”

Bạch Thu Trà từ xa bay trở về, nói.

“Có thể, có lẽ họ đang chuẩn bị đánh lên chúng ta.”

Bạch Khải nhìn bốn phía, vỗ vỗ Husky, hỏi: “Thế nào, có tìm ra cái gì không?” “Chúng ta xung quanh đang ẩn núp rất nhiều linh hồn thể, nhưng đều trốn trong Âm Ảnh, không rõ lắm.”

Jerry có ánh mắt màu kim quét qua vực sâu, nói: “Có cần ta đi bắt bọn họ không?” “Từng con một sẽ rất phiền phức, để Beita tới đi.”

Bạch Khải chỉ vào Beita, nói: “Những việc này giao cho ngươi, chỉ cần đuổi ra là được.”

A ô a ô! (Bao tại bản uông trên thân!) Beita ngẩng đầu lên, mặt mũi tràn đầy tự tin đi ra ngoài, sau đó dọn dẹp cuống hòng, đột nhiên thét lên một tiếng dài.

A ô ~ Tiếng sói tru du dương vọng vào hang động, nhưng trong chôn sâu thẳm lại không có động tĩnh gì.

“Bạch Khải, ngươi chắc chắn Beita thật sự có thể làm được?”
Bạch Thu Trà thấy thế có chút nghi hoặc, rồi quyết định thúc giục Cốt Long.

“Không cần vội, về quấy rối thì Beita là chuyên gia.”

Bạch Khải nhếch miệng cười một tiếng, lấy ra một chiếc mũ bảo hiểm kim loại đưa cho A Trà, nói: “Nếu không, đợi lát nữa có thể sẽ rất ồn ào.”

“Không cần, ta có mũ bảo hiểm từ Cốt Long.”

Bạch Thu Trà gõ gõ lên đầu mình, từ chối lòng tốt của Bạch Khải.

“Vậy thì được.”

Bạch Khải nghe vậy nhún vai, đem mũ bảo hiểm đội lên đầu mình.

Ngay khi lời nói vừa dứt, Beita cuối cùng bắt đầu biểu diễn, Hàng Ma Chân Ngôn theo tiếng sói tru trầm bổng, vang vọng

khắp toàn bộ hang động.

Sau đó, từng sinh vật với hình thể khác nhau từ bóng tối chui ra, tru lên lao về phía Beita, nhưng Beita vẫn lơ đi, tiếp tục niệm tụng bài kinh mà Bạch Khải đã dạy.

Ngay khi những sinh vật bóng tối sắp đụng phải Beita thì một luồng kim quang đột nhiên xuất hiện trên người Beita, đám sinh vật bóng tối không kịp đề phòng, lập tức ngã quỵ.

Kim Cương chi lực.

Là năng lực đỉnh cao của Phục Ma Tôn Thần, năng lực phòng ngự Kim Cương chi lực chính là hàng đầu trong liên bang, nhưng năng lực tấn công của nó cũng không kém cạnh.

Ngay khi tiếp xúc với Kim Cương chi lực, những sinh vật bóng tối đỏ giống như băng tuyết tan chảy, chỉ trong chớp mắt đã biến mất.

Dù vậy, những sinh vật bóng tối vẫn không ngừng tiến lên, dường như có ý định lấy số lượng đông đảo áp đảo Beita niệm tụng.

So với Kim Cương chi lực, sự kết hợp với phật kinh Hàng Ma Chân Ngôn càng khiến chúng cảm thấy đau đớn.

“Bạch Khải, vẫn là cho ta một chiếc mũ bảo hiểm đi.”

Nhìn Beita giống như Phật Đà bình thường thanh tịnh hóa vô số sinh vật bóng tối xung quanh, Bạch Thu Trà lại hướng Bạch Khải đòi mũ bảo hiểm để những ý niệm của mình không bị ảnh hưởng.

Hàng Ma Chân Ngôn này tuy hay, nhưng cũng có ảnh hưởng với cả quân đội bạn.

Rắc rối quá...

“Ừ, cái này thì người giữ đi, dù sao ta còn nhiều.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, hẳn cũng đã sớm trải nghiệm được hiệu quả đáng sợ khi Beita này niệm tụng phật kinh.

Quả thật có thể so với Đường Tăng! Âm âm! (Lão đại, tên gia hỏa đó đến rồi!) Đúng lúc này, Alpha đột ngột trở nên căng thẳng, ánh mắt chăm chú nhìn vào nơi tối tăm giữa không gian.

Bạch Khải nghe thấy và nhìn lại, lập tức thấy từng sinh vật như phù du từ bóng tối chui ra, chậm chậm tiến về phía Husky. Đằng sau những phù du này, một hình dạng cũng bị Âm Ảnh chi lực bao phủ, nhưng hình dáng lại giống như một sinh vật nhân loại từ từ bay tới.

“Đây chính là gia hỏa mà bản Long cảm nhận được, Bạch Khải, ngươi chắc chắn các ngươi không gặp vấn đề gì chứ?” Nicolas ngẩng đầu hỏi lần nữa.

“Không cần vội, xem trước rồi hẵng nói.”

Bạch Khải lắc đầu, nhanh chóng tìm kiếm hình dáng sinh vật này trong trí nhớ của mình xem có sự tương đồng nào không.

Ngay lúc này, Ngưu Bì Xà đột nhiên ngẩng đầu lên, hơi nghi hoặc nhìn về phía trước.

“Ám duệ Triệu Hoán sư? Loại sinh vật này còn chưa bị tiêu diệt sao?”

Chương 566:

Triệu Hoán Sư Am Hiểu Cận Chiến Là Thường Thức À ~
“Ám Duệ Triệu Hoán Sư?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, lập tức vận dụng trí não để tìm kiếm thông tin, cuối cùng tìm thấy một ghi chép liên quan đến loài sủng thú đã bị diệt trong thư tịch. ...

“Có thể triệu hoán sinh vật ư? Thật sự là rất hiếm gặp.”

Bạch Khải lên tiếng, hai mắt sáng lên.

Dù cho lãnh chúa và các sinh vật cấp lãnh chúa có thể không chế hành vi của chủng tộc, nhưng đó chỉ là dùng huyết mạch để áp chế một cách cưỡng ép, vẫn có sự khác biệt rất lớn với triệu hoán.

Theo Ám Duệ Triệu Hoán Sư xuất hiện, số lượng Ám Duệ phù du dần dần tăng lên, trong khi những sinh vật bóng tối ban đầu một chạm là tan nát cũng nhận được sự tăng cường, thời gian chịu đựng Kim Cương chi lực cũng dần được kéo dài.

“Cường hóa triệu hoán thú, quả thật là cách mà Triệu Hoán Sư phối trí.”

Bạch Khải thở dài, nhẹ nhàng vuốt cằm: “Shuke Jerry, mục tiêu đã xuất hiện, đến lúc hành động rồi.”

“Đã chuẩn bị xong từ lâu.”

Shuke gật đầu, máy móc lãnh chúa hoạt động, chuyển hóa nhanh chóng thành một pháo đài máy móc, năng lượng pháo từ Kim Cương chi lực bắn thẳng vào sinh vật bóng tối.

Kim Cương chi lực chuyển hóa thành công, ngay lập tức phát huy bản chất phục ma của hắn, thêm vào đó là sự hỗ trợ từ máy móc, cùng với Ám Duệ phù du bên trong, tất cả đều bị sự công kích dữ dội của Shuke đánh nát.

Nhìn thấy triệu hoán thú của mình dễ dàng bị tiêu diệt, Ám Duệ Triệu Hoán Sư vẫn lạnh nhạt như thường, từng đợt vòng xoáy Ám Ảnh xuất hiện sau lưng, từ đó lại chui ra vài con Ám Duệ Ma có hình thể khổng lồ.

Dù cho Âm Duệ phù du tiến hóa thành hình, nhưng Âm Duệ Ma về cả hình thể lẫn sức chiến đấu đều mạnh hơn nhiều so với phù du, sau khi khéo léo tránh được vài đợt pháo kích, chúng lao về phía Shuke từ nhiều phương hướng khác nhau.

Thấy vậy, Shuke lập tức điều chỉnh chiến thuật, vài con máy móc cự lang tách ra, mỗi con nhắm lấy một đầu Âm Duệ Ma mà lao tới.

Những máy móc cự lang cũng mang theo Kim Cương chi lực, mặc dù Âm Duệ Ma có kích thước khổng lồ, nhưng gặp phải sự khắc chế thuộc tính vẫn bị chúng áp chế không thể nhúc nhích.

Khi những triệu hoán thú liên tiếp bị áp đảo, sau lưng Âm Duệ Triệu Hoán Sư lại có thêm nhiều vòng xoáy Âm Ảnh xuất hiện, trong lòng đất giống như có một loại triệu hoán nào đó, liên tục hội tụ về phía này.

“Triệu Hoán Sư thật sự phiền phức quá.”

Nhìn thấy xung quanh có vô vàn vong hồn, Bạch Thu Trà lập tức giải trừ vũ trang, để Cốt Long tham gia vào chiến cuộc.

Cũng là cao đẳng quân vương, Cốt Long tạo ra áp lực không nhỏ cho Âm Duệ Triệu Hoán Sư, còn mấy vong hồn và Âm Duệ phù du trước hơi thở của Rồng từ Cốt Long cũng không chịu nổi một đòn.

Dù vậy, Husky và Cốt Long vẫn không có cách nào tiếp cận Âm Duệ Triệu Hoán Sư.

“Số lượng này khai thác vô tận, tiếp theo hãy để ta xử lý.”

Nhìn thấy số lượng Âm Duệ Ma ngày càng nhiều, Jerry mở mắt ra, thu nạp vô số sức mạnh từ vong hồn, Tử Thần chỉ tâm lập tức phản hồi lại sức mạnh này cho Husky.

Máy móc lãnh chúa và hình thái Minh Thổ thủ hộ đã hoán đổi nhanh chóng, hoạt động như nước chảy mây trôi, không hề trì trệ.

Không có hỏa lực áp chế từ máy móc lãnh chúa, nhóm Âm Duệ Ma cuối cùng cũng không chịu nổi, la hét lao về phía Husky; Âm Duệ Triệu Hoán Sư cũng như nhìn thấy cơ hội,

dưới chân đột nhiên ngưng tụ ra một vòng ánh sáng, bao trùm trong bán kính trăm mét.

Vòng ánh sáng này làm cho tốc độ và công kích của Âm Duệ Ma rõ ràng tăng cường, thậm chí ngay cả tốc độ triệu hoán cũng nhanh hơn. ...

“Triệu Hoán Sư phối hợp quang hoàn thật sự rất mạnh.”

Bạch Khải thấy tình hình như vậy lại vuốt cằm, sờ sờ trong ngực Gamma.

Gamma có rất nhiều kỹ năng ánh sáng, ngoài việc đã lột xác thành lực trường Thần Thánh gió bão và thuộc tính tận thế, Bụi Gai thân thể thuộc về kỹ năng phản tồn thương, kích độc quang hoàn và hút máu quang hoàn cũng được coi là debuff.

So với những Triệu Hoán Sư như Âm Duệ có khả năng cường hóa quang hoàn theo nhóm thì thật sự không có ai tương tự.

“Tiếp theo có thể chú ý xem có loại kỹ năng quang hoàn nào tương tự hay không, tốt nhất là loại thông dụng theo nhóm.”

Hắn nghĩ về chủng tộc của sủng thú, thuộc tính không giống nhau, nếu chỉ có một loại thuộc tính ánh sáng thì hiệu quả cũng không lớn, nếu có được loại quang hoàn thông dụng cho cả nhóm, hiệu quả trong chiến đấu thật sự sẽ rất lớn.

Tuy nhiên, đối mặt với nhóm Âm Duệ Ma đang lao về phía mình, Jerry lại không hề lo lắng, Thẩm Phán Thiên Bình bỗng nhiên xuất hiện sau lưng, tất cả Âm Duệ Ma đều đứng yên tại chỗ, không thể nhúc nhích.

Dù là vong hồn có linh trí thấp hay những Âm Duệ Ma có thể thi hành mệnh lệnh phức tạp đều có sự tồn tại của linh hồn.

Mua chỉ cần có linh hồn, đối mặt với khảo vấn từ Thẩm Phán Thiên Bình, chỉ trừ khi ngang bằng hoặc mạnh hơn về tinh thần lực mới có thể chống cự, nếu không sẽ rất khó để thoát ra.

Thế là, Jerry dễ dàng đã đột phá đến gần Âm Duệ Triệu Hoán Sư, cây quyền trượng kim quang thẳng tắp đánh vào đầu của Âm Duệ Triệu Hoán Sư.

Oanh! Một tiếng vang lớn, Jerry bỗng chốc bị văng ra ngoài, trong khi Âm Duệ Triệu Hoán Sư đáng lẽ phải bị thương nặng lại hoàn toàn không bị tổn hại gì, từ từ rơi xuống đất.

Thấy cơ thể mình không bị ảnh hưởng mà lại ổn định thêm để tiếp tục tấn công, Âm Duệ Triệu Hoán Sư há miệng, những Âm Duệ Ma xung quanh lập tức bị cuốn lại, tất cả như một là chui vào miệng của Âm Duệ Triệu Hoán Sư.

Cùng lúc đó, cơ thể của Âm Duệ Triệu Hoán Sư dần dần phình to, những đầu bóng màu đen bên ngoài dần dần dung hợp vào cơ thể khổng lồ của Âm Duệ Triệu Hoán Sư.

Trong nháy mắt, một Triệu Hoán Sư gầy yếu đã biến thành một chiến sĩ mạnh mẽ.

“Quả nhiên, Triệu Hoán Sư am hiểu cận chiến là điều hiển nhiên.”

Bạch Khải thấy vậy thở dài bất lực, khó trách ngay cả Nicolas cũng phải chú ý tới Âm Duệ Triệu Hoán Sư này, rõ ràng không phải là một nhân vật bình thường.

“Bạch Khải, chúng ta có cần đi hỗ trợ không?” Bạch Thu Trà nhíu mày khi phát hiện khí tức khổng lồ từ Âm Duệ Triệu Hoán Sư, ngay lập tức định tiến lên hỗ trợ.

Mặc dù mục đích chính chuyến đi này là để rèn luyện sủng thú, nhưng điều quan trọng nhất vẫn là giữ an toàn cho bản thân.

Nếu nóng vội muốn đạt được thắng lợi mà gây thiệt hại, thật sự sẽ là một tổn thất lớn.

“Đừng vội, Jerry còn sức lực.”

Bạch Khải trầm ngâm một lúc, từ chối sự giúp đỡ của Bạch Thu Trà.

Dù Jerry đã thất bại trong lần giao thủ đầu tiên, nhưng nguyên nhân chính là do khinh địch, với việc thu thập nhiều sức mạnh vong hồn đến vậy, Jerry không chỉ đơn giản như vậy.

Hơn nữa, Âm Duệ Triệu Hoán Sư lúc này đang phạm phải một sai lầm ngu ngốc.

Nhìn thấy Âm Duệ Triệu Hoán Sư càng lúc càng to lớn, trong ánh mắt Jerry lóe lên vẻ khinh bỉ, năng lượng màu vàng sậm từ từ bao phủ lên cây quyền trượng, hiện ra một phù văn kỳ lạ.

Nhìn từ xa, nó giống như có phần tương tự với Thẩm Phán Thiên Bình đứng phía sau Jerry.

Róng! Âm Duệ Triệu Hoán Sư thấy vậy không còn do dự, lập tức bước nhanh, biến thành một bóng đen lao về phía Jerry, những cú đâm lớn liên tục không ngừng chùy hướng Jerry, tốc độ nhanh chóng, lực lớn khiến Jerry chỉ có thể dùng quyền trượng để phòng ngự.

Lực giai cao đẳng quân vương, mọi thuộc tính ưu thế đều rất lớn.

Nhưng dần dần, động tác của Âm Duệ Triệu Hoán Sư trở nên chậm lại, lực lưỡng bắt đầu yếu dần, tiết tấu cũng dần dần nằm trong tay Jerry.

“Đây là sự cường hóa theo thời gian trôi qua?” Bạch Thu Trà nhíu mày, lại đeo mũ bảo hiểm cho Cốt Long, không ngờ phát hiện Âm Duệ Triệu Hoán Sư trên cơ thể không biết từ lúc nào đã quấn quanh các sợi khí tức màu đen, đồng thời theo những cú công kích từ Jerry, các khí tức màu đen đó còn không ngừng tăng thêm.

“Ám Ảnh chi lực? Không đúng, nhìn có vẻ như có chút khác biệt.”

“Kia là sức mạnh nguyên rửa.”

Bạch Khải giải thích.

Những sinh vật va chạm với công kích từ Thẩm Phán Thiên Bình sẽ nhận phải sức mạnh nguyên rửa ăn mòn, nhưng Âm Duệ Triệu Hoán Sư có tinh thần lực vượt xa Jerry, Thẩm Phán Thiên Bình chỉ có thể ảnh hưởng đến động tác của hắn mà thôi.

Tuy nhiên, sau khi Âm Duệ Triệu Hoán Sư nuốt lấy những Âm Duệ Ma, tình hình đã hoàn toàn thay đổi.

Bạch Khải không rõ ràng trạng thái của những Âm Duệ Ma trong cơ thể Âm Duệ Triệu Hoán Sư, nhưng như Jerry đã nói, linh hồn của Âm Duệ Ma hiện tại vẫn còn tồn tại trong cơ thể hắn.

Vì vậy, sức mạnh nguyên rửa thực chất không phải là từ Âm Duệ Triệu Hoán Sư, mà là từ những Âm Duệ Ma trong cơ thể

hắn.

Dù vậy, cũng không sao cả.

Khi sức mạnh nguyên rửa không ngừng tích lũy, tình trạng của Âm Duệ Triệu Hoán Sư càng lúc càng kém, tinh thần lực và năng lượng giá trị cũng nhanh chóng yếu đi, trở thành mục tiêu cho Jerry.

Rất nhanh, Âm Duệ Triệu Hoán Sư nhận ra vấn đề, hé miệng định phun ra những Âm Duệ Ma ở bên trong.

Nhưng Jerry đã sớm chờ đợi, thấy Âm Duệ Ma sắp phun ra, trong tay quyền trượng liền đâm chuần xác vào, Kim Cương chi lực mãnh liệt phả vào, xuyên thủng đầu của Âm Duệ Triệu Hoán Sư.

Linh hồn hạch tâm bị phá, cơ thể Âm Duệ Triệu Hoán Sư lập tức hóa thành các Âm Ảnh chi lực tản ra, khiến cho những sinh vật bóng tối xung quanh tranh nhau đoạt lấy.

Lực giai cao đẳng quân vương, đối với những sinh vật bóng tối trí tuệ thấp này, đó là một phần đại bổ.

Nhưng tương tự, đối với Jerry cũng vậy.

Thấy Jerry hút mạnh một hơi, toàn bộ những Âm Ảnh chi lực bị hắn nuốt chửng, kéo theo cả những vong hồn ở gần đó cũng bị hấp thụ vào.

Sau khi hấp thụ các Âm Ảnh chi lực tán loạn từ Âm Duệ Triệu Hoán Sư, Jerry dù đã gần kiệt sức vẫn được bổ sung năng lượng, hắn không vội vàng trở lại bên Bạch Khải, mà thu hồi quyền trượng, cẩn thận lấy ra một viên tinh thể.

Thông qua Kim Cương chi lực tôi luyện, viên tinh thể này chính là linh hồn kết tinh do Âm Duệ Triệu Hoán Sư tạo ra.

“A ô a ô!” (thơm quá, bản ông muốn ăn!) Beita lập tức cảm nhận được sự khác biệt của linh hồn kết tinh này, cùng với Vong Linh hệ Alpha và Cốt Long, mọi người không khỏi cảm thấy chút xao động.

Jerry không để ý đến ba sủng thú đang hồi hộp, cầm lấy kết tinh rồi trực tiếp nuốt vào.

“A ô a ô...”

(bản uông linh hồn kết tinh...) “Chúng ta vốn là một thể, ai khác biệt ở đâu chứ?” Jerry nhìn Beita, nói.

“A ô ~” (thế nhưng là bản uông không được nếm hương vị ~)

Chương 567:

Jerry muốn phân chia? Nhìn thấy vẻ mặt u sầu của Beita, Jerry vô tình nghiêng đầu đi, chuyên tâm tiêu hóa viên linh hồn kết tinh.

“Các người đang đòi cái gì?” Bạch Khải tiến đến trước mặt Husky, nhìn viên đá trong đầu lâu của Jerry từ từ nhỏ lại, không nhìn được hỏi.

“Linh hồn kết tinh, là đồ vật được rèn luyện từ bài hồn của vong linh sinh vật, có khả năng tăng cường linh hồn trên phạm vi lớn.”

Shuke nhàn nhạt giải thích, ngay lập tức nghe Bạch Khải hỏi với ánh mắt xanh lét.

“Tăng cường linh hồn trên diện rộng? Jerry, người đừng có xí xốn nữa!” Jerry nghe vậy liền quay đầu lại nhìn Bạch Khải và nói: “Trong đồ vật này toàn bộ đều là lực Âm Ảnh, trừ vong linh, những sinh vật khác không thể dùng được.”

“Đến như nhân loại, thì càng không nên nghĩ đến.”

Bạch Khải chép miệng, có chút buồn rầu thở dài.

Sao mà toàn bộ đồ tốt đều không thể cho nhân loại dùng, có vẻ như nhân loại thật sự không làm nổi.

“Nhưng mà đồ vật này có thể cho vong linh ăn, chúng ta có thể không ở đây thu thập một phen sao?” Bỏ qua suy nghĩ bản thân dùng linh hồn kết tinh, Bạch Khải lại để tâm đến Alpha.

Alpha là vong linh thuần túy, linh hồn càng mạnh thì sức chiến đấu càng cao.

Nếu có thể dò xét dùng linh hồn kết tinh, không phải là có thể nhanh chóng nâng cao chiến lực sao? “Theo lý thuyết là vậy, nhưng không thực tế.”

Jerry lắc đầu và trả lời: “Linh hồn kết tinh có xác suất rất thấp, đối với mục tiêu linh hồn cường độ cũng có yêu cầu rất lớn, cho dù là một Âm Duệ triệu hoán sư cũng không chắc có thể tạo ra.”

“Nghe có vẻ như...”

Nghe Jerry giải thích, Bạch Khải không khỏi cảm thấy buồn bực.

Ngẫm lại cũng đúng, nếu như đồ vật này rất phổ biến, chắc chắn trong số hàng ngàn vong linh vừa bị tiêu diệt, cũng không thấy xuất hiện một viên linh hồn kết tinh nào, muốn có số lượng nhiều là rất khó.

Ngay khi Bạch Khải tiếc nuối, Jerry đã hoàn toàn tiêu hóa viên linh hồn kết tinh, đầu lâu vong linh cũng trở nên ngưng thực hơn, từ xa nhìn lại, đó chính là một cái đầu Hồ Lang màu đen, hoàn toàn không thể nhận ra là vong hồn.

Nhưng mà sự biến hóa của Jerry không chỉ dừng ở đó.

Khi đầu lâu của Jerry dần dần ngưng thực, hắt lại từ trên thân Husky tách ra chút ít, xung quanh lực Âm Ảnh cũng dần dần hội tụ về phía Jerry, hòa nhập vào hồn thể của hắn, từ từ tạo thành một thân thể hình người màu đen. “A ô a ô?” (Beita: ý thức rời khỏi bản thể?) Beita mơ màng nhìn Jerry tách ra, cái đầu chó không hiểu nổi.

Từ khi nào mà chó có thể tách ra khỏi thân thể vậy? “Jerry, ngươi không sao chứ?” Bạch Khải thấy vậy cũng có chút lo lắng, so với việc tâm linh chi tuyến tạo ra ý thức như Shuke, mối quan hệ của Jerry với cái Minh Thổ thủ hộ giả thần bí lúc này tách ra, thật khó không khiến Bạch Khải suy nghĩ nhiều.

Nếu như đây là phân chia tách biệt...

“Ta không sao, chỉ là Tử Thần chi tâm đã đạt đến mức hoàn mỹ mà thôi.”

Jerry nhìn thân thể mới này của mình, sau đó bỗng nhiên biến mất ngay tại chỗ, trong nháy mắt thu hoạch mấy con sinh vật bóng tối, lúc này mới hài lòng quay trở lại thành đầu Hồ Lang, trở về trên thân Husky.

“Tử Thần chi tâm viên mãn có thể thoát ly bản thể hoạt động à? Vậy ngươi và bản thể của ngươi ở giữa...”

Bạch Khải thấy vậy lập tức hiểu ra, sau đó đặt câu hỏi trong lòng.

“Yên tâm, ba chúng ta vẫn là một thể, không có gì thay đổi, ta chỉ có thể đơn độc thoát ly bản thể chiến đấu một lúc thôi.”

Tâm trạng của Jerry dường như rất tốt, hắn kiên nhẫn giải thích: “Ban đầu ta cứ nghĩ sẽ phải mất một thời gian rất dài mới làm được điều này, không ngờ ở đây lại luyện ra được một viên linh hồn kết tinh, như vậy đã giảm bớt không ít việc.”

Nghe xong giải thích của Jerry, Bạch Khải lúc này mới yên lòng, gạt đầu hài lòng.

Mặc dù ba người là một thể sức chiến đấu rất mạnh, nhưng việc Jerry có thể tách ra để chiến đấu một cách độc lập, cho dù chỉ một thời gian ngắn, cũng rất có lợi.

Một khế ước vị, hai đơn vị chiến đấu, quả thực là một đòn bẩy lớn! À mà, nhưng nếu Jerry có thể tách ra, thì Shuke không phải cũng có thể sao... Ánh mắt của Bạch Khải không tự chủ được nhìn về phía Shuke, nếu như Shuke cũng có thể tách ra, vậy thì ba ý thức của Husky sẽ trở thành, một cái cận chiến kéo dài, một cái trung gian di động, và một cái tầm xa tấn công.

Cái gia hỏa này một mình cũng có thể đánh ra đội hình cả đấy! “Không cần nhìn ta, bây giờ ta vẫn chưa thể thoát ly bản thể, cho nên Ngự Thú sư của ngươi nên cố gắng nhiều hơn.”

Shuke thấy được ý nghĩ của Bạch Khải, lập tức phản bác lại.

“Ngạch, chuyện này liên quan gì đến ta.”

Bạch Khải gãi đầu, mặt tỏ vẻ vô tội, nhưng trong lòng đã thấu hiểu. Đại đa số các cơ giới hệ sủng thú đến cuối cùng thật sự có khả năng điều khiển từ xa, nhưng để cho cơ giới tự do di chuyển, nhất định phải nắm giữ kiến thức về « lượng tử tư duy ma trận ».

Kiến thức này trước đây Cục 13 cũng đã đề cập, nhưng Bạch Khải đã chọn giải pháp thiết thực hơn là cơ giới hỏa chủng, không ngờ bây giờ lại cần đến kiến thức này.

“Quay đầu hỏi Sở giáo sư, có cách nào dạy thêm chút kiến thức này hay không.”

Bạch Khải âm thầm ghi nhớ chuyện này, nhìn về phía vùng chết của Âm Duệ triệu hoán sư, chờ đợi một hồi, nhưng triệu hồi phù trận vẫn không xuất hiện.

“Âm Duệ triệu hoán sư lại không phải là người thủ quan sao?” Bạch Khải có chút nhú mày, mặc dù chỉ cần phái Husky là đã xử lý xong Âm Duệ triệu hoán sư, nhưng thực lực của Âm Duệ triệu hoán sư tuyệt đối không yếu, chỉ là một chút không gặp may mà thôi.

Vua cao cấp cấp bậc lục giai không phải là thủ quan, vậy người thật sự làm thủ quan không phải là Đế Hoàng rồi sao? “Không biết Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm này ở giữa các tầng có khoảng cách lớn như vậy sao?” Bạch Thu Trà phát hiện điều gì đó dị thường, trước hai tầng thì thôi, nhưng tầng thứ ba thủ quan lại là quân vương trung đẳng, mà Âm Duệ triệu hoán sư lại là lục giai cao cấp quân vương, khoảng cách thực tế không nhỏ.

Dù sao Hoàng Hôn Đại Lăng Tẩm nghe nói có rông rãi mười chín tầng, hiện tại ngay cả cao đẳng quân vương cũng không xứng làm thủ quan cho tầng thứ tư, vậy mấy tầng phía sau sẽ khủng khiếp đến mức nào đây? “Nicolas, người chắc chắn Âm Duệ triệu hoán sư đã là sinh vật mạnh nhất nơi này rồi?” Bạch Khải nhìn về phía Nicolas, dò hỏi.

“Không sai, những thứ khác đều rất yếu.”

Nicolas nhẹ gật đầu và nói: “Nhưng mà cái bí cảnh này kỳ quái, bản Long không chắc có hoặc không có sinh vật nào trốn.”

Có thể trốn được khí thức của Cự Long, không lẽ còn có gì trốn đi sao? Bạch Khải khóe miệng giật giật, không nghĩ nhiều nữa, nói: “Có lẽ cơ chế mở cửa của tầng thứ tư có chút đặc thù, bây giờ chúng ta nên luyện tập ở tầng thứ tư một hồi.”

“Cũng được, độ khó của tầng thứ năm có lẽ còn lớn hơn, vẫn cứ nên vững vàng ở đây một chút.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, không phản bác.

Dù Âm Duệ triệu hoán sư có phải là thủ quan hay không, thì con quái vật ở tầng tiếp theo thực lực tuyệt đối cũng mạnh hơn

tầng này, lý do an toàn, vẫn tốt hơn là nên cố gắng ở tầng này trước.

Dù sao, nơi này nồng độ lực Âm Ảnh có thể so với tầng thứ ba còn cao hơn nhiều, điều này tuyệt đối là nơi tốt để Cốt Long phát triển.

Chỉ là Bạch Khải thì có chút lo lắng cho các sủng thú còn lại.

“Chúng tiểu nhân, để tiết kiệm thời gian, tiếp theo tự do hoạt động, đi dọn dẹp đi.”

Bạch Khải nhìn vào sáu sủng thú trước mặt và nói: “Chỉ cần vẫn còn trong phạm vi kế ước, thì làm gì tùy ý.”

A ô a ô! (tự do hoạt động? Vậy bản uông đi thôi!) Nghe Bạch Khải nói, Husky liền dẫn đầu chạy ra ngoài, nhanh như chớp không còn thấy bóng dáng.

Ken két ken két. (lão đại, nếu không ta vẫn ở đây bảo hộ ngươi.) “Không cần, không phải đã có Nicolas ở đây sao, ngươi vừa vặn dẫn theo sáu kiếm đi hoạt động chút, nói không chừng ba kiếm còn lại không dùng đến mà hấp thu thuộc tính năng lượng thì cũng có thể thăng cấp.”

Bạch Khải vẫy tay và nói, những quái vật còn lại đều có cấp bậc thấp hơn Âm Duệ triệu hoán sư, hai cái sáu sủng coi như là đang hành hạ người mới, cứ mãi tập hợp ở một chỗ thì thật không có ý nghĩa gì, chỉ bằng phân tán ra để tối đa hóa hiệu quả huấn luyện.

Ken két ken két. (tốt à.) Alpha khéo léo gạt đầu, sau đó gọi sáu kiếm ra, tùy ý lựa chọn một hướng mà đi.

Bạch Khải tiếp tục nhìn về phía Gamma và Jetta, suy nghĩ một chút nói: “Gamma, Jetta cấp bậc quá thấp, hai ngươi thì hãy cùng nhau hành động.”

Két phốc két phốc. (chủ nhân yên tâm, Gamma sẽ bảo vệ tốt Jetta.) Gamma ở trên không trung lơ lửng, coi như gạt đầu, mà Jetta thì vẫn ngây ngô, hiển nhiên không biết họ định làm gì.

Két phốc két phốc. (chủ nhân cho chúng ta đi huấn luyện, trở về sẽ có đồ ăn ngon.) Sột soạt sột soạt! (đồ ăn ngon! Ngẫu muốn ăn kem!) Mang theo sự mong đợi đối với đồ ăn ngon, hai kẻ lớn nhỏ đều nhảy nhót rời đi.

Chỉ có điều, Bạch Khải lại cảm thấy rất hài lòng.

Một là ngu ngốc lẫn lộn, một là vô địch phòng thủ, sự kết hợp của họ, không cần lo lắng về việc làm tổn thương đồng đội hoặc kiệt sức.

Róc rách rách rách. (vậy chủ nhân, Delta cũng đi nhé.) Nhìn thấy bốn sủng thú lần lượt rời đi, Delta tự giác lựa chọn một phương hướng rồi lên đường.

Có ý thức mới có thể tồn tại, hẳn có lẽ là trong đội ngũ ngoài vòng linh hệ, là sủng thú nhanh chóng thích ứng với hoàn cảnh nơi này, cho dù bây giờ huyết mạch cấp bậc thấp nhất, thì điều đó cũng không ảnh hưởng tới việc hắn tự do hoạt động.

“Thủ lĩnh, tại hạ không đi thì sao, không phải sẽ không có ai chiếu sáng cho ngươi sao?” Trùng Thảo nhìn vào nơi tối tăm, rõ ràng có chút không muốn.

Khu vực này khí lực Âm Ảnh nồng đậm đến mức gần như hóa thực, bất luận là Nhật Luân Giáp Trùng hay Lục Long, hoặc là mộng cảnh dây leo huyết mạch, đều không thực sự thích ứng với hoàn cảnh này.

“Không cần, ta có cách giải quyết.”

Bạch Khải quen thuộc lấy ra một thiết bị chiếu sáng từ trong bí cảnh, sau đó lấy ra hai bộ ghế nằm và ném tới bên cạnh Nicolas, nằm tựa lưng vào.

“Nhanh đi đi, nơi này có thể giúp ngươi nắm giữ Đại Nhật chi lực.”

Bạch Khải khoát tay với Trùng Thảo, nói: “Ghi nhớ, đừng tùy tiện tìm một chỗ để ngủ.”

“Tại hạ đã hiểu.”

Nhìn thấy bộ dáng của Bạch Khải như thế, Trùng Thảo bắt đầu dĩ thử dài, mặt mày ủ rũ bay về phía xa.

“Bạch Khải, ngươi thực sự để cho sủng thú đi một mình ra ngoài, sẽ không sợ xảy ra chút ngoài ý muốn sao?” Thấy Bạch Khải như vậy trong việc huấn luyện, Bạch Thu Trà rõ ràng có chút không quen, nhin không được nhắc nhở: “Thủ quan còn chưa tìm thấy, mà nếu gặp phải kẻ mạnh hơn chắc chắn sẽ rất nguy hiểm, nếu không thì nên hành động tập thể.”

“Bình tĩnh, một con sủng thú hợp cách phải học cách tự chủ hành động, tất cả đều dựa vào Ngự Thú sư mà thôi.”

“Ngạch, là vậy sao...”

Bạch Thu Trà gãi đầu, nhìn Cốt Long đang yên lặng ngồi xổm bên cạnh, do dự hồi lâu, nhưng vẫn không thể để Cốt Long đơn độc hành động.

Nếu hắn cứ để sủng thú này một mình, mà lỡ như nó lạc mất thì sẽ không còn chỗ nào để khóc.

Chương 568:

Cái này căn bản không có ý định để cho ta đi tới một tầng a
Cảnh vật tại tầng thứ tư so với tầng thứ ba rõ ràng phức tạp rất
nhiều.

Một màu đen tối, những con đường chằng chịt, cùng với vực
sâu không thấy đáy dưới chân, tất cả đều làm cho việc thăm dò
càng thêm khó khăn.

Tuy nhiên, điều này hoàn toàn không ảnh hưởng đến Bạch
Khải.

“Nhân loại, người cái tư thế lười biếng này sắp đuổi kịp Võ Đế
rồi.”

Ngưu Bì Xà khinh bỉ nhìn Bạch Khải đang nhàn nhã nằm trên
ghế, nói: “Người như vậy sa đọa, thật khó mà trở thành người
mạnh nhất.”

Nghe thấy Ngưu Bì Xà nói vậy, Bạch Khải không khỏi liếc
mắt nhìn hắn, nói: “Làm phiền người lần sau khi nói câu này
hãy đứng dậy khỏi ghế, rồi nhổ hết đồ ăn trong miệng ra.”

“Ngô, đó chính là thiện ý nhắc nhở người.”

Ngưu Bì Xà ngóc cổ lên, sau đó cắn một miếng điểm tâm
Bạch Khải lấy ra, tiếp tục châm chọc: “Võ Đế có thể nhẹ
nhàng như vậy, là vì hắn có mối quan hệ với một đám sinh vật
truyền kỳ, còn người thì bây giờ kém xa lắm.”

“Truyền kỳ sinh vật...”

Chuyện sớm hay muộn thôi.”

Bạch Khải nhún vai, không quan tâm cho lắm.

Khi đã có trứng tiến hóa, trừ phi hắn gặp phải trắc trở...

Không, không được, phải nghĩ tích cực, rõ ràng việc trở thành
truyền kỳ sinh vật là điều chắc chắn rồi.

Mặc dù để cả bảy con sủng thú đều trở thành truyền kỳ sinh
vật có chút khó khăn, ngay cả những người thầy mạnh mẽ
cũng chỉ làm được bốn con, chỉ cần nghĩ đến việc truyền kỳ
cần tiêu tốn bao nhiêu tài nguyên là đủ biết.

“Nghĩ như vậy, cảm giác hiện tại tiền kiếm được vẫn chưa đủ dùng a.”

Bạch Khải ngồi dậy khỏi ghế, bắt đầu suy nghĩ về cách kiếm tiền hiện tại.

Ngoài những người phát ngôn của Võ Hầu ra, chỉ còn lại những đoạn văn phù tiến hóa, Ngự Linh cầu, và các trang bị phù văn cùng vũ trang đã tiến hóa. À, khi đã hoàn thiện việc nhảy vọt tiến hóa thì cũng có thể đi thỉnh cầu độc quyền, không biết là hạch tâm độc quyền hay sẽ gom vào mục vũ trang để tiến hóa, nhưng chắc chắn cũng có thể kiếm được không ít tiền.

Dù sao, chỉ riêng việc Tàn hội trưởng cho hắn xem số liệu, số lượng Ngự Linh sư trong liên bang ngày càng nhiều, thì lợi nhuận từ sản nghiệp liên quan cũng tăng theo.

Chỉ là, để nuôi dưỡng một truyền kỳ Ngự Thú sư, vẫn còn thiếu một chút.

Hắn biết rằng một nhóm truyền kỳ Ngự Thú sư hầu hết đều có ít nhất một tập đoàn hỗ trợ nuôi dưỡng, thậm chí cả liên bang lẫn hiệp hội Ngự Thú sư đều có các sản nghiệp bên ngoài giúp đỡ một phần.

Ví dụ như tập đoàn Cửu Lê chính là do gia tộc Triệu Phù Đồ nâng đỡ.

Nói cách khác, nếu như hắn muốn nuôi dưỡng bảy con sủng thú thành truyền kỳ sủng thú hoàn toàn, thì cần phải tìm ra một phương pháp kiếm tiền hiệu quả hơn.

“Nếu không, có làm một lần kẻ chép văn? Hoặc là chơi trò gì đó? Kiếp trước hai thứ này hình như đều rất kiếm tiền.”

Bạch Khải gãi đầu, trong phút chốc cũng không nghĩ ra được phương án nào khả quan, chỉ có thể tạm thời bỏ qua.

“Bạch Khải, người nhóm sủng thú vẫn chưa trở lại sao?” Đúng lúc này, Bạch Thu Trà dẫn theo Cốt Long trở về, thấy Bạch Khải vẫn còn đơn độc, liền hỏi.

“Cũng sắp thôi.”

Bạch Khải nghe thấy âm thanh phát ra từ động quật, thông qua khe ước cảm nhận một chút, rồi nói: “Người bên đó có phát

hiện gì không?” Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Chỉ gặp một con trung đẳng Quân Vương sinh vật, chiến lực không cao, tuy nhiên sau khi ta đánh bại nó thì có thu được cái này.”

Nói rồi, Bạch Thu Trà lấy ra một mảnh đá hình quạt đưa cho Bạch Khải, nói: “Cái này hình như là Truyền Tống phù thạch mảnh vỡ, ta nghĩ chúng ta cần thu thập đủ hết mới có thể tiến vào tầng tiếp theo.”

“Vậy à, không ngờ cái này Hoàng Hôn đại lãng tâm chủ nhân lại có thể chơi đùa kiểu này.”

Khác với bí cảnh của nhân loại, Hoàng Hôn đại lãng tâm là một cái cứ điểm do Vu Yêu tự chế tạo, việc gia tăng độ khó cho người xâm nhập bằng cách này cũng là một phương pháp rất hay.

Hy vọng Alpha và những người khác có thể thu hoạch được.

Cuối cùng, theo tiếng vó ngựa dồn dập, Alpha dẫn đầu cùng với sáu con kiếm trở về, đồng thời mang về một mảnh phù thạch.

Ngay sau đó là Husky, Gamma Jetta, Trùng Thảo, ngoài Delta, tất cả đều trở về, mang theo phù thạch mảnh vỡ.

Bạch Khải đặt sáu khối phù thạch lại gần nhau, rất nhanh đã ghép thành một cái phù văn hình tròn thiếu một góc.

“Nơi này còn thiếu một khối, chờ Delta về.”

Bạch Khải nhìn về hướng Delta đã đi, với năng lực không gian của Delta, việc di chuyển như vậy chắc chắn không có vấn đề, nhưng giờ vẫn chưa về, có lẽ đang gặp chút rắc rối trong trận chiến.

“Nhớ lại, trong sáu con sủng thú, chỉ có Delta chưa đột phá thành Quân Vương cấp.”

Vì tình trạng đặc biệt của Delta, vật liệu tiêu tốn trên người Delta là nhiều nhất, thậm chí có thể đuổi kịp tình trạng của sinh vật Quân Vương, kết hợp với thuộc tính hư không, việc vượt cấp khiêu chiến một sinh vật Quân Vương cũng không phải vấn đề.

Chỉ là việc vượt cấp đó vẫn không thể quá mức áp chế được.

“Hy vọng Cục 13 có không gian vật liệu hiệu quả đủ mạnh, tốt nhất có thể giúp Delta hấp thu được hiệu quả ban phúc sinh mệnh.”

Róc rách rách rách. (Lão đại, ta đã trở về.) Đúng lúc này, không gian bên cạnh Bạch Khải đột nhiên dao động, rồi nhìn thấy Delta ngậm một mảnh phù thạch cuối cùng chui ra từ không gian.

“Đúng rồi, như vậy Truyền Tống phù thạch đã được gộp đủ.”

Bạch Khải tiếp nhận mảnh phù văn và bỏ vào chỗ trống của phù thạch, rồi tập trung tinh thần chờ đợi.

Nhưng không có động tĩnh gì cả.

“Sao không có phản ứng gì, chẳng lẽ hỏng rồi?” Bạch Khải tò mò quan sát bảy khối phù thạch, xác nhận bản thân không sai lầm trong việc ghép lại, nhưng lắp ráp thêm lần nữa cũng không có bất kỳ động tĩnh nào.

“Nếu không, thêm chút keo dính nhựa?” Trong lúc Bạch Khải bối rối không biết làm sao, Bạch Thu Trà cũng như vậy, căn bản không tìm ra cách nào giải quyết.

“Có khả năng hay không, khối Truyền Tống phù thạch này vẫn còn thiếu mảnh vỡ khác?” Bạch Thu Trà đưa ra một ý kiến, nhưng chưa đợi Bạch Khải phản ứng, trong động quật đột nhiên sáng lên một ánh lửa.

“Còn có địch nhân?” Bạch Thu Trà và sáu con sủng thú lập tức vào trạng thái chiến đấu, trong khi Bạch Khải nhìn thấy ánh lửa trong động, lập tức sắc mặt vui mừng.

“Pháp Đế trợ thủ! Người thật sự còn ở đây!” Trước đó khi Bạch Khải muốn tiến vào tầng thứ ba, Pháp Đế trợ thủ đã xuất hiện để ngăn cản, hẳn cứ ngỡ rằng gã sẽ không xuất hiện nữa, không ngờ giờ lại gặp lại.

“Ta cũng rất ngạc nhiên, không ngờ người có thể đến được đây.”

Hỏa nhân nhìn Bạch Khải trong tay cầm bảy mảnh phù văn, nói: “Pháp Đế đã thiết lập quy tắc, chỉ có chờ đến khi có người thu thập đủ bảy mảnh phù văn ta mới có thể xuất hiện.”

Nói rồi, hỏa nhân nhìn quanh, như thể đang tìm kiếm thứ gì.

“Người đang tìm cái gì?” Bạch Khải thấy gã như vậy nên hỏi, có lẽ Pháp Đế đã bố trí hỏa nhân ở đây canh giữ, hẳn có thể biết rõ cách vào tầng tiếp theo.

“Sau khi thu thập đủ bảy mảnh phù thạch, Âm Duệ thủ hộ giả sẽ xuất hiện để cướp đoạt, người nhất định phải chờ Âm Duệ thủ hộ giả gộp lại bảy mảnh phù thạch, đánh bại nó, sau đó mới có thể mở ra cánh cửa vào tầng tiếp theo.”

Bạch Khải: “...

” Nghe xong lời của hỏa nhân, tất cả nhìn nhau, trong chốc lát không biết nên nói gì.

Khó trách Âm Duệ thủ hộ giả mạnh mẽ như vậy, sau khi bọn họ đánh bại lại không thể mở cánh cửa vào tầng tiếp theo, thậm chí còn không thể thu thập đủ phù văn, hóa ra là bọn họ làm sai trình tự.

“Điều này làm ta có cảm giác như trong World of Warcraft phó bản vậy.”

Bạch Khải có chút đau đầu nhìn vào tay mình cầm mảnh phù thạch, Âm Duệ thủ hộ giả đã bị Jerry ăn thủng, trừ phi lại xuất hiện một cái, nếu không hẳn sẽ vĩnh viễn không thể tiến vào tầng tiếp theo. Đã phức tạp như vậy, chủ nhân của Hoàng Hôn đại lăng tâm can bản không có ý định để hẳn vào tầng tiếp theo.

“Đúng rồi, người đã ở đây lâu vậy, trước đó có đúng là một truyền kỳ Ngự Thú sư cười đại điều tới không?” Bạch Khải đột nhiên ngẩng đầu hỏi.

“Cười đại điều cường giả? Đúng là đã có, nhưng khi đó hẳn không thu thập phù văn, không kích hoạt cơ chế mà Pháp Đế lưu lại, vì thế ta cũng không xuất hiện.”

Hỏa nhân nhớ lại, nhanh chóng cho ra câu trả lời.

“Không thu thập phù thạch? Vậy chẳng phải nói còn có những phương pháp khác để vào tầng tiếp theo sao?” Bạch Khải sáng mắt lên, hẳn rõ ràng nhớ rằng Bạch Hòa Quang đã nói với hắn, trước sáu tầng đều đã được chữa trị, vì thế Bạch Hòa Quang nhất định là đã xuống từng tầng một.

“Không, thông thường mà nói, để vào tầng tiếp theo chỉ có cách này.”

Hỏa nhân lắc đầu, không chút thương xót mà dập tắt hy vọng của Bạch Khải.

“Vậy hắn làm sao đi xuống?” Bạch Khải có chút ngạc nhiên.

“Trực tiếp xé rách không gian để đi xuống.”

Trực tiếp xé rách không gian? Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhìn nhau, trong đầu không khỏi hiện ra cảnh Bạch Hòa Quang dẫn theo mọi người đứng phải nơi cái bí cảnh sắp diệt vong.

Quả thật là phong cách của lão sư...

“Nói cách khác, bây giờ chúng ta chỉ có thể quay lại và thử thách một lần nữa?” Bạch Khải thở dài hỏi.

“Đúng vậy, hơn nữa trong tay ngươi phù thạch đã vô dụng, phải chờ ba ngày sau, phù thạch mới được ngưng tụ lại thì mới có thể tiếp tục.”

“Tốt a.”

Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai, không có cách nào như Bạch Hòa Quang bạo lực mà giải thích bí cảnh, hắn chỉ có thể ngoan ngoãn theo cơ chế của Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

“Vậy thì ta chúc ngươi may mắn.”

Nhìn thấy Bạch Khải đã hiểu rõ, hỏa nhân chuẩn bị rời đi, nhưng Bạch Khải làm sao có thể bỏ lỡ một cơ hội thỉnh giáo như vậy, liền vội vàng ngăn cản.

“Tôi có một vấn đề muốn hỏi ngươi, khi Pháp Đế chế tạo Song Thiên cơ giáp, có đúng là đã sử dụng luyện kim thuật không?” Nghe vậy, hỏa nhân lắc đầu, nói: “Xin lỗi, chuyện cơ giáp không phải là việc của ta, nếu như ngươi có cơ hội gặp Hắc Bạch, hắn có thể giúp đỡ cho ngươi một phần.”

“Hắc Bạch? Tôi đi đâu tìm hắn đây.”

Bạch Khải nghe vậy có chút đau đầu, từ khi Hắc Bạch dẫn theo Song Tử tháp chạy mất đã hơn mấy tháng, hắn vốn không có thông tin gì rõ ràng, giờ muốn tìm kiếm càng khó khăn.

“Vậy thì chờ mong người lần sau đến.”

Hỏa nhân cũng không đợi Bạch Khải đáp lại, giống như mọi khi, lặng lẽ biến mất.

“Bạch Khải, bây giờ chúng ta tiếp theo phải làm gì? Có cần phải thử mạnh mà phá giải không?” Nhìn thấy Bạch Khải đang do dự, Nicolas đưa ra một đề nghị.

“Ừm...”

Cũng được thôi, thầy vừa mới sửa xong, đừng có làm hỏng nữa, đem Tử Vong Kỵ Sĩ vào rồi.”

Bạch Khải ghét bỏ bỏ mảnh phù thạch trong tay xuống, nhìn về phía ám duệ triệu hoán sư tử vong, cắn răng.

Có gì mà phải sợ phó bản? Trước đây từng làm phó bản cùng đội ngũ của lão lưu manh, còn sợ cái này sao? “Đi, về chuẩn bị ba ngày, ba ngày sau lại đến!”

Chương 569:

Phân Tích Gửi Hồn Chú Ân Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Khu khảo thí.

Bạch Thu Trà thu hồi hài cốt vũ trang, nhìn về phía Alpha, người có bộ lông không bị tổn hại, thở dài một hơi, nói: “Chúng ta lại đến rồi!” Bởi vì cần ba ngày để tiếp tục khám phá Hoàng Hôn đại lăng tẩm, nên Bạch Thu Trà quyết định cùng Bạch Khải đến viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Mỗi ngày, nàng đều kéo Alpha vào luyện tập thực chiến.

Kết quả là, bại hoàn toàn.

Tuy nhiên, rõ ràng Bạch Thu Trà rất thích phương thức huấn luyện này, không cảm thấy mệt mỏi mà ngược lại càng đánh càng hăng hái.

Thông Linh sư thiên phú, vốn dĩ đứng đầu thiên phú.

Ken két ken két. (Được rồi.) Đối với sự khiêu chiến của Bạch Thu Trà, Alpha cũng không từ chối.

Mặc dù khả năng cận chiến của Bạch Thu Trà không mạnh bằng Lý Húc Thăng, nhưng nhờ hài cốt vũ trang và linh hồn vũ trang, sức mạnh chiến đấu của nàng cũng được tăng cường, vì thế Alpha sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

Sau ba ngày huấn luyện, cả Bạch Thu Trà lẫn Alpha đều thu được nhiều thành quả. “A Trà, người vẫn còn đang huấn luyện hả? Chắc chắn, người khổ cực như vậy, ta cũng cảm thấy có chút áp lực đó.” Lúc một người một thú định tiếp tục luyện tập, cửa lớn phòng đối kháng đột nhiên mở ra, người bước vào chính là La Tường. “La đại ca, sao người lại đến đây?” Thấy La Tường đến, Bạch Thu Trà lập tức hạ thấp hình thái chiến đấu, trong khi Alpha đứng sang một bên và bắt đầu huấn luyện một mình.

La Tường thấy vậy khẽ vuốt cằm, rồi nhìn Bạch Thu Trà, nói: “Ta đã chờ bên hồ Thái Trạch mấy ngày, giờ về nghỉ ngơi một chút.” Nghe vậy, Bạch Thu Trà hiểu ý, không hỏi thêm gì.

Thực ra, hắn cũng biết đến sự việc liên quan đến Nguyên Tố chi môn, nhưng đây không phải chuyện để tùy tiện nói, La Tường không nói gì, hắn cũng không chủ động hỏi. “Đúng rồi, Bạch Khải đâu? Gia hỏa này không đến cùng người huấn luyện à?” La Tường nhìn xung quanh, không thấy bóng dáng Bạch Khải. “Bạch Khải chắc là ở lâu chót, hắn nói là đang hoàn thiện lại nhảy vọt tiến hóa.” Bạch Thu Trà đáp. “Nhảy vọt tiến hóa? Hắn thật sự chơi đùa với cái đó à?” La Tường nghe vậy có chút ngạc nhiên, về mặt nghiên cứu phù văn thì hắn hoàn toàn vượt trội hơn Bạch Khải, nhưng hắn tinh thông về phá giải bí cảnh, còn chơi những đồ vật đó, Bạch Khải mạnh hơn hắn không chỉ có một chút.

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, triệu hồi Bạo Lôi Thử ra, biểu diễn cho La Tường thấy. “Có thể tạm thời tiến hóa sang hình thái tương lai, từ đó thu được một chút chiến lực? Nhảy vọt tiến hóa, tên này thật không sai.” La Tường tò mò quan sát Bạo Lôi Thử một hồi, rồi nói: “Ta không đoán sai, cái này cũng để dành cho Ngự Linh sư à?” “Đúng là như vậy, nhưng nghe nói sáng nay Tần hội trưởng cũng đã đến tìm Bạch Khải, chắc hắn cũng là vì việc này.” “Tần hội trưởng? Nói cách khác, cái này đối với Ngự Thú sư cũng có tác dụng?” La Tường nghe vậy lập tức hào hứng, nói: “Vậy A Trà, người tiếp tục huấn luyện đi, ta đi tìm Bạch Khải nói chuyện.” “Ừm.” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, rồi tiếp tục huấn luyện với Alpha.

Qua nhiều lần thử nghiệm, hắn đã cho ra một kết luận rõ ràng. Về mặt phù văn, hắn thật sự không có thiên phú. ...

Viện nghiên cứu tầng cao nhất.

Bạch Khải đã đưa cho Tần hội trưởng một cái máy có màu trắng bạc mang tên Số Mã Bạo Long Cơ, nói: “Đây là Cương Khôi Tê Số Mã Bạo Long Cơ, hội trưởng, người hãy nhớ cất kỹ nó.” Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nhìn cái máy nhỏ xinh trong tay, nói: “Cái nhỏ như vậy, thật sự có thể dễ dàng thú tạm thời tiến hóa sao?” “Về lý thuyết là có thể, nhưng bây giờ chỉ là phiên bản đầu tiên, sau này chắc chắn sẽ còn điều chỉnh thêm.” Bạch Khải nhún vai, hắn hiện tại chỉ đơn giản là hợp nhất một bộ phận cấu trúc Gửi Hồn chú ấn với cấu trúc vũ trang của Long Tử Thú, muốn hoàn thiện nó, hắn cần phải xem có thể tìm thấy nhiều vật liệu hơn từ Gửi Hồn chú ấn

không. “Vậy tốt rồi.” Tần hội trưởng vui mừng gật đầu, nói: “Ban đầu cầm cái Ngự Linh cầu chỉ là để bù đắp một chút tiếc nuối, không ngờ bây giờ ngự linh cũng có thể tham gia chiến đấu thật sự.” “Hội trưởng, người lớn tuổi rồi, sao còn nghĩ đến chuyện giết chóc? Dưỡng lão không tốt hơn sao?” Bạch Khải nghi ngờ nhìn Tần hội trưởng, nếu là trước đây, hẳn chắc chắn rằng ước mơ lớn nhất của mình là tìm một góc khuất an phận làm một con cá ướp muối. “Nghĩ dưỡng lão? Người lại cho ta cơ hội dưỡng lão à?” Tần hội trưởng trợn mắt liếc Bạch Khải, mặc dù Bạch Khải đã mang lại không ít ánh hào quang cho thành phố Cổ Túc, nhưng cũng tương ứng khiến ông phải làm nhiều việc hơn.

Chưa cần kể những vấn đề khác, chỉ riêng việc đăng ký và quản lý Ngự Linh sư đã khiến công việc của ông tăng lên gấp bội. “Ngạch, trách ta sao?” Bạch Khải tỏ ra vô tội, sau đó hắn nghe thấy một tràng tiếng gõ cửa vọng đến, như thể cứu tinh chạy đến mở cửa. “La giáo quan, người trở lại rồi?” Thấy La giáo quan đứng ở cửa, Bạch Khải không khỏi hỏi. “Hừm, hội trưởng, người cũng ở đây.” La Tường nhẹ gật đầu, chào Tần hội trưởng. “Tìm tiểu tử này làm cho ta một bộ Cương Khôi Tê nhảy vọt tiến hóa vũ trang.” Tần hội trưởng nhìn La Tường có vẻ phong trần mệt mỏi, hỏi: “Hồ Thái Trạch bên kia có thu hoạch gì không?” “Có thể coi như có.” La Tường nói: “Hôm qua, khi ta giải trừ phong ấn thì Nguyên Tổ chi môn đã xuất hiện một lần, nhưng chỉ duy trì được một nháy mắt rồi biến mất, muốn giữ nó ổn định thì có chút khó khăn.” “Trong dự liệu rồi.” Tần hội trưởng thở dài, Nguyên Tổ chi môn trong lịch sử xuất hiện không nhiều, ngoài Vườn Địa Đàng ra, gần như các Nguyên Tổ chi môn khác chỉ là phù dung sớm nở tối tàn.

Nếu như La Tường có thể lập tức nắm giữ Nguyên Tổ chi môn này, thì hẳn mới cảm thấy ngạc nhiên. “Được rồi, hiệp hội còn nhiều việc phải xử lý, ta về trước đây.” Tần hội trưởng nhìn Bạch Khải, nói: “Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sắp khai mạc, Bạch Khải, người nên chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc đó có nhiều người sẽ đến.” “Ta hiểu, cảm ơn hội trưởng đã nhắc nhở.” Bạch Khải gật đầu, rõ ràng là mặc dù đã tập hợp lực lượng của năm nhà tập đoàn, thậm chí còn có sự trợ giúp của

hiệp hội, nhưng nghi thức khai mạc ngày đó chắc chắn sẽ không thiếu chuyện phiền phức.

Dù sao, đã có binh, có tướng thì đất cũng chặn lại, đến thì đến thôi.

Bạch Khải tiễn Tần hội trưởng ra ngoài văn phòng, sau đó lập tức quay về khu nghiên cứu, mang những vấn đề gặp phải trong hai ngày này ra thỉnh giáo La Tường. “Mới có mấy ngày, mà tiểu tử ngươi đã nắm giữ đến trình độ này sao?” La Tường nhìn số vấn đề mà Bạch Khải đưa ra, cảm thấy hơi bất ngờ. “Tạm được, thời gian học cũng không ngắn.” Bạch Khải gỡ gãi đầu, để tiết kiệm thời gian, hắn đã khởi động lại phương pháp học tập trong mộng cảnh, liên tục học trong mộng cảnh Trùng Thảo.

Do việc dung hợp với huyết mạch Long hệ, tốc độ thời gian trôi qua trong mộng cảnh Trùng Thảo lớn hơn nhiều so với bên ngoài.

Mặc dù bên ngoài chỉ mới qua ba ngày, nhưng trong mộng cảnh đã qua gần một tuần.

Nghe Bạch Khải trả lời, La Tường nhún vai.

Giới trẻ hiện nay thật sự có chút nhanh nhẹn.

Nếu như lời này được những chuyên gia nghiên cứu cả đời nghe thấy, có lẽ họ sẽ ngay lập tức nghỉ chơi.

Dù vậy, La Tường vẫn kiên nhẫn trả lời Bạch Khải các vấn đề, đồng thời cùng hắn nghiên cứu lên.

Như Bạch Khải đã nói, nếu có thể đảo ngược cấu trúc của Gửi Hồn chú ấn, sẽ có thể giúp đỡ rất nhiều về sau, đặc biệt là với Tử Vong bàn tròn.

Dù độ khó rất cao, nhưng hắn sẽ giúp nếu có khả năng.

Có La Tường - một bậc thầy phù văn trợ giúp, tốc độ phân tích của Bạch Khải nhanh chóng gia tăng, nguyên bản sự việc tối nghĩa và khó hiểu về Gửi Hồn chú ấn giờ đã trở nên rõ ràng. “Cuối cùng có vẻ đã hiểu rõ cấu trúc rồi.” Bạch Khải vượt vượt mắt hơi ê ẩm, nói: “Dùng máy móc để so sánh, thì Gửi Hồn chú ấn tương đương với một cảng tiếp nhận tín hiệu, còn ở Tử Vong bàn tròn bên kia có một cảng phát tín hiệu, sự khác

nhau nằm ở chỗ, tín hiệu của Gửi Hồn chú ấn mạnh hơn nhiều so với hệ thống truyền cảm của máy móc.” Có thể nơi bí cảnh điều khiển, kỹ thuật của Tử Vong Kỵ Sĩ không phải bình thường. “Cũng giống như vậy, tuy nhiên phương pháp chuyển di linh hồn có lẽ không thể từ Gửi Hồn chú ấn mà suy ra, trừ khi có thể nhận được chú ấn từ Tử Vong bàn tròn.” La Tường nhẹ gật đầu, đuổi người một cái, nói: “Còn lại thì tự người từ từ nghiên cứu đi, ta phải đi thư giãn một chút, nếu Nguyên Tổ chi môn thật sự mở ra, ta sẽ có việc phải làm.” “Nguyên Tổ chi môn thật sự có thể mở sao?” Bạch Khải nghe vậy, đôi mắt sáng lên.

Mặc dù có xảy ra chút ngoài ý muốn, nhưng Nguyên Tổ chi môn ở Vườn Địa Đàng đã triệu hồi không ít nguyên tố sinh vật, nếu bên hồ Thái Trạch cũng tìm thấy một cái, thì số lượng Ngự Thú sư trong liên bang có lẽ sẽ tăng vọt. “Tạm thời vẫn chưa dám nói, nhưng nếu có thể xuất hiện thêm vài lần, có lẽ ta sẽ có biện pháp cố định nó.” La Tường ngáp một cái, nói: “Nếu tiểu tử người rảnh, thì hãy đến hỗ trợ một chút.

Rõ ràng là người là người làm ra chuyện này, kết quả cuối cùng chịu khổ lại là ta, ta thật sự thiệt thòi lớn.” “Khụ khụ...

Người tài giỏi thì luôn nhiều việc phải làm, người tài giỏi thì luôn nhiều việc phải làm.” Bạch Khải gãi gãi đầu, bất kể là dị biến bên hồ Thái Trạch hay sự việc lần này, đều là do hấn phát hiện, mà La Tường lần này thực sự giống như gánh vác cái nồi vậy. “Được rồi, không nói chuyện với người nữa.

Ta đi trước, có vấn đề gì thì lần sau lại đến giúp người.” La Tường vẫy tay áo về phía Bạch Khải, đi thẳng ra ngoài. “Ai...

Càng nghiên cứu, thì càng không biết đồ vật.” Nhìn những chú ấn phức tạp trước mặt, Bạch Khải cảm thấy khá bất đắc dĩ thở dài.

Thực sự tiếp thu kiến thức thì dễ giải quyết, nhưng để hiểu được đầu phát thực sự rất khó khăn, bởi lẽ hấn chỉ mới học phù văn hơn nửa năm, muốn đảo ngược một phức tạp như vậy, thật sự là quá sức.

Còn nữa, loại hợp kim đặc thù mà Tử Vong Kỵ Sĩ sử dụng có thể cũng có ảnh hưởng, chờ Minh Linh Kim đến rồi sẽ phải

làm một số thử nghiệm. “Được rồi, quay lại xem có biện pháp thay thế nào để phát ra linh hồn...

Sách, thật phiền phức.” Bạch Khải gãi gãi đầu, đóng cửa hình chiếu 3D, không suy nghĩ thêm về chuyện này. “Có lẽ nên đi tới Hoàng Hôn đại lãng tằm, lần này bất luận thế nào cũng phải thông quan thứ tư này.”

Chương 570:

Mơ thấy Lục Long: Điềm đại hung Hoàng Hôn đại lãng.

Tầng thứ tư.

“Shuke Beita Jerry, các người chịu trách nhiệm kháng cự Âm Duệ triệu hoán sư, ngăn chặn số lượng Âm Duệ Ma.”

“Epsilon, người hãy thanh trừ những sinh vật bóng tối xung quanh, để cho bảy con ký sinh thú có thể hoạt động.”

“Alpha, người hãy dẫn theo sáu kiếm thu thập các phù văn bị vỡ.”

“Gamma, người hỗ trợ Jetta, cùng với Alpha từ hai phương hướng tìm kiếm các phù văn bị vỡ.”

“Delta, vì người nhanh, hãy thỉnh thoảng đi lại, mang toàn bộ các phù văn mảnh vỡ về đây ngay lập tức!” Bạch Khải đứng trên lưng Nicolas, đưa ra các chỉ thị, phân công nhiệm vụ rõ ràng cho sáu con sủng, cảm giác như trở lại kiếp trước khi chỉ huy đánh phó bản.

Thật là người ta hoài niệm, tiếc là ở đây không thể chơi những trò chơi kiểu World of Warcraft.

Dù cho trình độ khoa học kỹ thuật của thế giới này vượt xa kiếp trước, nhưng loại trò chơi này không hề hiếm, thậm chí thực tế ảo cũng được phát triển.

Tuy nhiên, trò chơi vẫn chỉ là trò chơi, so với việc tự mình ngự thú thì vẫn kém xa, nhất là khi Bạch Khải đã trở thành một Ngự Linh sư, nghề nghiệp này sau này càng trở nên khó khăn hơn.

Dù vậy, việc xoát bí cảnh và đánh phó bản cũng không khác là bao.

“Vậy ta cũng đi thu thập phù văn đây.”

Thấy Bạch Khải phân công nhiệm vụ cho sáu con sủng một cách thuần thục, Bạch Thu Trà hồi lâu mới tìm được vị trí của mình.

“Đúng rồi, nhanh lên, Triệu Hoán sư phơi ở đây lâu rồi không biết có chuyện gì không.”

Bạch Khải gạt đầu, sau đó tập trung tinh thần, thông qua khế ước mà điều khiển sáu con sủng thú hành động.

Theo như những gì hỏa nhân nói, bảy khối phù văn cần phải giao cho Âm Duệ triệu hoán sư hợp nhất mới có thể phát huy tác dụng, nếu trì hoãn quá lâu thì không ai biết Âm Duệ triệu hoán sư sẽ làm ra chuyện gì.

Dù sao, để cho một Triệu Hoán sư tự do triệu hoán là một việc rất nguy hiểm.

May mà đây là lần thứ hai đánh phó bản, hiệu suất của nhóm sủng thú rõ ràng cao hơn nhiều, vẫn kịp thời thu gom được bảy khối phù văn trước khi Âm Duệ triệu hoán sư gây rối.

“Vậy tiếp theo nên làm như thế nào, trực tiếp ném qua thôi?” Bạch Khải nhìn vào bảy khối phù văn trong tay, nói.

“Có lẽ, chúng ta có thể thử một chút?” Bạch Thu Trà nghiêng đầu suy nghĩ một chút, đồng ý với ý kiến của Bạch Khải.

“Vậy thì thử một chút nhé, quá ba ngày sau sẽ lại thử, coi như là luyện cấp rồi.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ, đưa bảy khối phù văn cho Alpha.

Alpha nâng lên, hất mạnh một cái, bảy khối phù văn ngay lập tức bay tới trước mặt Âm Duệ triệu hoán sư.

Khi bảy khối phù văn xuất hiện, hành động của Âm Duệ triệu hoán sư lập tức thay đổi, một ngum nuốt trọn bảy khối phù văn, sau đó dưới thân nó xuất hiện một cái phù trận khổng lồ.

Sau khi phù trận xuất hiện, cơ thể Âm Duệ triệu hoán sư bắt đầu từ từ hòa tan, kéo theo những Âm Duệ Ma và sinh vật bóng tối xung quanh cũng bị nuốt vào.

“Lại đến một bộ sao? Thôn phệ tiến hóa?” Bạch Thu Trà nhìn cảnh này nói.

“Nó không giống, sao ta lại cảm thấy như là nó đang triệu hoán cái gì đó? Hiến tế?” Róc rách róc rách. (thưa chủ nhân, có vẻ giống như khoảng phù trận này là một cái truyền tống trận, có cái gì đó đang bị đưa tới.) Delta đã phát hiện ra điều đi

thường nhờ vào cảm ứng hư không, Bạch Khải nhướng mày, lập tức nói với sáu con sủng: “Đừng để nó triệu hoán thành công, trực tiếp làm nó ngay bây giờ!” Sáu sủng nghe vậy lập tức thi hành mệnh lệnh, cùng nhau đánh về phía Âm Duệ triệu hoán sư.

Nhưng cái phù trận này thật sự rất quái dị, mặc kệ sáu con sủng tấn công thế nào, cũng không thể làm tổn thương đến nó.

Cuối cùng, Âm Duệ triệu hoán sư bị phù trận hoàn toàn hấp thu, một cây liềm đao màu đen đã xuất hiện từ trong phù trận.

“Ta chết tiệt, Huyết Liêm Ác Linh?” Bạch Khải trong lòng bất chợt nhảy lên, tên hỏa nhân này thật sự là quá đáng, ít ra cũng phải cho một tiếng cảnh tỉnh, hắn sẽ không mạo hiểm như vậy.

“Không phải Huyết Liêm Ác Linh, đây là hình thái tiên hóa đã được bố trí trước của Huyết Liêm Ác Linh, đó là Ác Mộng Tử Đồ.”

Bạch Thu Trà lắc đầu nói: “Ác Mộng Tử Đồ thích nhất là lợi dụng ác mộng để tấn công linh hồn kẻ thù, nếu tinh thần lực không đủ mạnh, rất dễ dàng sẽ bị hòa tan trong mộng cảnh, phải cẩn thận.”

Nói xong, Bạch Thu Trà liền vào trạng thái chiến đấu, toàn lực đề phòng sự công kích của Ác Mộng Tử Đồ.

“Công kích mộng cảnh?” Bạch Khải nghe vậy ngây người, không tự chủ mà nhìn về phía Trùng Thảo, ngay sau đó cảm giác linh hồn chấn động, mọi thứ xung quanh đột nhiên biến mất, chỉ còn lại Ác Mộng Tử Đồ đang chậm rãi bay tới.

“Rõ ràng, cái này là mộng cảnh rồi.”

Bạch Khải nhìn thấy thế chép miệng, việc này lặng lẽ kéo hắn vào trong mộng cảnh, điều này làm cho hiệu suất tỉ lệ lên Trùng Thảo cao hơn rất nhiều, e rằng Ác Mộng Tử Đồ này là một sinh vật Đế Hoàng.

Nhưng mà, ở thời điểm này sử dụng mộng cảnh, thật sự là hơi quá...

Tự chui đầu vào lưới a ~ Khi Ác Mộng Tử Đồ gần đến trước mặt Bạch Khải, một con côn trùng màu vàng kim đột nhiên

ngăn ở trước mặt, ánh sáng chói mắt thậm chí làm Ác Mộng Tử Đồ không tự chủ mà lùi về phía sau hai bước.

Nhưng không để nó kịp phản ứng, một con quái thú có bốn thanh trường kiếm thủy tinh đột nhiên xuất hiện, tấn công nó.

Ngay sau đó là một con sói ba đầu quái dị, có cánh bunn nhảo, một con Thủy Tổ thú to lớn cùng một con khóc lóc xuất hiện trong mộng cảnh.

“Các ngươi, sao lại vào trong giấc mộng của ta!” Sáu sủng xuất hiện khiến Ác Mộng Tử Đồ trở tay không kịp, nó chất vấn bằng âm thanh trầm thấp.

“Quả nhiên là sinh vật Đế Hoàng, ngay cả biết nói cũng có thể!” Bạch Khải thấy thế chỉ cười một tiếng, nếu chỉ là những thức tấn công khác thì cũng thôi, mộng cảnh, đây thật sự là chủ động vào nhà Trùng Thảo.

Người dệt mộng cảnh cũng không phải là đùa giỡn với ngươi.

“Epsilon, thật tốt chiêu đãi, không đúng, tạm thời là khách mời, vậy hãy khách khí một chút, chỉ làm cho hấn sợ sẽ được rồi.”

“Yên tâm đi thủ lĩnh, ta nhất định sẽ làm cho hấn không thể quên được cả đời.”

Trong giấc mộng, Trùng Thảo biểu hiện như một kẻ mạnh mà đạn pháo không tiến lùi, cơ thể tựa hồ lớn hơn một chút.

Dù Ác Mộng Tử Đồ không phải do hấn sáng tạo ra, nhưng chỉ cần bị người dệt mộng cảnh nối kết, Trùng Thảo cũng có thể điều động một phần năng lực để tăng cường bản thân.

Không chỉ có vậy, Alpha và những người khác cũng cảm thấy mình nhận được một lượng nhất định sức mạnh gia tăng, đặc biệt là tinh thần lực biến dị của Husky, càng trở nên như một con ma quái.

Ngược lại, kẻ dẫn đầu tấn công Ác Mộng Tử Đồ lại là có kích thước nhỏ nhất.

“Các ngươi, các ngươi không được đến đây!” Sau đó, khi thấy ánh mắt hoảng sợ của Ác Mộng Tử Đồ, sáu con sủng cùng lúc tiến lên, bắt đầu công kích Ác Mộng Tử Đồ.

Ngoài mộng cảnh.

Bạch Thu Trà đã được trang bị đầy đủ, cố gắng chống lại sự xung kích của tinh thần Ác Mộng Tử Đồ, đang định nhắc nhở Bạch Khải nên cẩn thận, thì nhận ra Bạch Khải cứ đứng yên một chỗ, không nhúc nhích.

“Thật đáng ghét, chậm quá sao?” Bạch Thu Trà thấy thế âm thầm mắng, mặc dù tinh thần lực của Bạch Khải mạnh hơn hẳn nhưng so với súng thú vẫn yếu hơn rất nhiều.

Mà Ác Mộng Tử Đồ, điều mà nó thích nhất là dựa vào tinh thần lực mạnh yếu mà từ yếu đến mạnh dần dần giết chết.

“Phải nghĩ cách đánh thức Bạch Khải.”

Bạch Thu Trà suy nghĩ một chút, ngay lập tức nhắm vào Nicolas bên cạnh.

Mang theo một sinh vật truyền kỳ, mục đích không phải để phòng ngừa tình huống như vậy sao? Chỉ là, ngay lúc Bạch Thu Trà định tìm kiếm sự hỗ trợ thì đột nhiên phát hiện điều dị thường.

Ngoài Bạch Khải, Alpha cùng sáu súng cũng đều đã ngủ say, cũng làm phe tấn công Ác Mộng Tử Đồ.

“Hình như, Bạch Khải Đại Nhật Long Thiên cũng có kỹ năng mộng cảnh vậy?” Thấy vậy, Bạch Thu Trà từ từ bình tĩnh lại, khi nhìn thấy không biết từ lúc nào Nicolas đã ngủ say thì càng thêm yên tâm.

“Quả nhiên, vận khí cũng là một phần của sức mạnh.”

...

Trở lại trong mộng cảnh.

Sau một hồi hoảng sợ, Ác Mộng Tử Đồ cuối cùng nhớ ra rằng mình là sinh vật cấp Đế Hoàng, gầm lên giận dữ, cưỡng ép đánh bay sáu súng ra ngoài, đồng thời không chế mộng cảnh của mình để phản công Trùng Thảo.

Cùng là kỹ năng mộng cảnh, việc tranh đấu chính là ai có thể bao trùm đối phương trong mộng cảnh.

Mà sức mạnh của mộng cảnh hoàn toàn được quyết định bởi độ mạnh yếu của tinh thần lực.

Quả nhiên, khi Ác Mộng Tử Đồ kịp phản ứng, công kích của sáu sủng sẽ rất khó để làm tổn thương nó, chỉ có thể bị ép trở lại gần Bạch Khải, 集中 toàn bộ tinh thần lực cùng nhau chống lại.

Nhóm sáu sủng thú và Bạch Khải, tinh thần lực hoàn hảo hòa quyện lại với nhau, thật sự đứng vững trước sự ăn mòn của Ác Mộng Tử Đồ.

“Chết tiệt nhân loại, ngươi đã thành công kích thích cơn giận của ta, ta sẽ để ngươi vĩnh viễn lưu vong trong những cơn ác mộng vô tận!” Nhìn thấy bản thân không thể bắt được mấy con sinh vật Quân Vương, Ác Mộng Tử Đồ lập tức giận dữ, bầu trời lập tức bị một đám mây đỏ sậm bao phủ, đồng thời một ít vết ăn mòn về phía Bạch Khải.

Cấp Đế Hoàng, là cấp sinh vật cao nhất trong thế giới này, bất kể là về linh hồn hay thân thể, đều có ưu thế tuyệt đối.

Loại ưu thế này, rất khó để san bằng bằng số lượng.

Nhưng Bạch Khải bên này vẫn không chút lo lắng, trái lại còn lộ ra một nụ cười đầy đồng tình.

“Dù nói một BOSS nói như vậy cũng chẳng có ý nghĩa gì, nhưng lần sau cần phải chú ý xung quanh có ẩn nấp đại lão hay không.”

“Thời nay, đại lão cũng thích câu cá mà.”

Răng rắc...

Ngay khi Ác Mộng Tử Đồ sắp hoàn toàn cướp đoạt quyền không chế mộng cảnh, bên trong mộng cảnh đột nhiên vọng tới âm thanh vỡ vụn, và sau đó từ trên bầu trời xuất hiện một loại màu phi thủy, dần dần đẩy lui đám mây đỏ sậm.

Tiếp theo, một chiếc đầu lâu Lục Long khổng lồ từ làn khói phi thủy chui ra, đôi mắt rồng màu xanh biếc quan sát bốn phía một lượt, rồi bỗng nhiên rơi xuống cạnh Bạch Khải.

“Bạch Khải, các ngươi sao lại đột nhiên chạy vào trong mộng cảnh, sao không gọi bản Long một tiếng?” Nicolas có chút nghi ngờ hỏi.

“Ta cũng không muốn, cả bọn đều bị cưỡng ép kéo vào.”

Bạch Khải nhún vai, chỉ chỉ về phía Ác Mộng Tử Đồ đang run rẩy ở đối diện, nói: “Ừ, chính là tên này, vừa rồi còn nghĩ sẽ lưu đây ta vào những cơn ác mộng vô tận.”

“Lưu vong ngươi?” Nicolas nghe vậy lập tức giận giữ, hung tợn nhìn về phía Ác Mộng Tử Đồ, nói: “Cũng dám uy hiếp bạn của bản Long, xem ai sẽ phải lưu vong!” Nghe thấy lời của Nicolas, Ác Mộng Tử Đồ lập tức giật mình, không chút do dự mà chạy trốn.

Nó thậm chí đã quên rằng mình đang ở trong giấc mộng, việc chạy trốn cũng không có chút ý nghĩa nào.

Bạch Khải chép miệng, mơ mộng đến Lục Long, đúng là một điềm đại hung a ~

Chương 571:

Tiến vào Phỉ Thúy mộng cảnh Là người bảo vệ Phỉ Thúy mộng cảnh, Lục Long gần như trở thành vô địch trong giấc mơ của mình. Ác Mộng Tử Đồ tuy đã đạt đến Đế Hoàng cấp, nhưng vẫn chưa bước vào cấp bậc truyền kỳ, vì vậy toàn bộ mộng cảnh nhanh chóng bị sức mạnh của Phỉ Thúy đồng hóa.

Ngắm nhìn xung quanh cái thế giới phỉ thúy bát ngát, Ác Mộng Tử Đồ bỗng cảm thấy tuyệt vọng.

Hắn muốn phản kháng, nhưng trước sự áp chế tuyệt đối của mộng cảnh, thậm chí việc điều động tinh thần lực cũng trở nên vô cùng khó khăn.

“Bạch Khải, có muốn bản Long tiêu diệt nó ngay bây giờ không?” Nicolas kiên quyết ngăn cản Ác Mộng Tử Đồ, sau đó quay đầu hỏi Bạch Khải.

“Chưa vội, để Jerry thử xem có thể cô đọng nó thành linh hồn kết tinh hay không.”

Bạch Khải lắc đầu, rồi lập tức mang theo Husky rời khỏi mộng cảnh.

Do vẫn đang ở trong mộng cảnh, thân thể của Ác Mộng Tử Đồ đứng yên như trước, Jerry nhẹ nhõm dùng sức mạnh Kim Cương bao bọc lấy hắn và bắt đầu thử nghiệm rèn luyện.

Nhưng như Jerry đã nói trước đó, xác suất sinh ra linh hồn kết tinh cực kỳ thấp, thậm chí sau khi biến Ác Mộng Tử Đồ thành tro tàn cũng không thấy linh hồn kết tinh xuất hiện.

“Đế Hoàng cấp mà không thể luyện ra linh hồn kết tinh, thật là kém quá.”

Bạch Khải khinh bỉ nhìn đồng tro tàn của Ác Mộng Tử Đồ, rồi quay lại tiến vào trong mộng cảnh.

Tại nơi mộng cảnh, trong khi Ác Mộng Tử Đồ biến thành tro bụi, lại không có cách nào chối bỏ việc tạo ra mộng cảnh do bị sức mạnh Phỉ Thúy đồng hóa.

“Thủ lĩnh, tôi có thể ăn mộng cảnh này không?” Trùng Thảo bay tới trước mặt Bạch Khải, không giấu diếm sự thèm thuồng

với mộng cảnh của Ác Mộng Tử Đồ.

“Ăn mộng cảnh? Người khi nào thành ra như Gamma vậy?” Bạch Khải bắt đầu nhìn Trùng Thảo, vốn Gamma ăn được, Jetta cũng là một “tiêu ăn hàng,” bây giờ Trùng Thảo cũng bị bệnh lây.

“Mộng cảnh bản thân có thể tự hấp thu sức mạnh, Ngự Thú sư người nên ôn tập lại súng thú đồ giám cho kỹ.”

Shuke nhìn Bạch Khải với ánh mắt châm biếm, nhưng Bạch Khải không để tâm.

“Đâu cần phải chịu trách nhiệm cho tất cả, các người chẳng thấy bất thành tựu à?” Shuke bắt lực phản bác, rồi Trùng Thảo nhận được sự cho phép của Bạch Khải liền phấn khởi chạy vào bên trong mộng cảnh của Ác Mộng Tử Đồ, liên tục gặm ăn.

Kết phốc kết phốc... (Nhìn xem ăn ngon ghê, Gamma cũng muốn ăn...) Sột soạt sột soạt? (Ăn ngon? Như kem đúng không?) Thấy Trùng Thảo ăn ngon lành, Gamma và Jetta cũng tới muốn ăn, nhưng thật đáng tiếc, tại miệng Trùng Thảo, mộng cảnh giống như bánh kẹo, bọn họ ngay cả dụng cụ cũng không thể.

“Được rồi, mọi người ra ngoài trước đi, đừng để Epsilon làm bị thương đó.”

Nhìn Trùng Thảo ăn ngày càng nhanh, Bạch Khải định chỉ huy các súng thú khác rời đi, thì Nicolas mở ra một cái vòng xoáy màu xanh lục chuẩn bị rời đi.

“Nicolas, nơi đó là đâu? Giác mơ của người phải không?” Qua vòng xoáy màu xanh lục, Bạch Khải thấy một thế giới khác, lập tức cảm thấy hứng thú, tiến lên quan sát.

“Người nói cái này? Đây chính là Phỉ Thúy mộng cảnh.”

Nicolas dừng lại một chút rồi nói: “Nói thật, Epsilon lần này có thể chịu đựng được lối vào Phỉ Thúy mộng cảnh ư?” “Có lẽ liên quan đến việc Epsilon tăng cấp.”

Bạch Khải nhún vai, lúc Trùng Thảo vừa tiến hóa cũng đã lợi dụng người tạo ra mộng cảnh để kéo tất cả vào, nhưng khi Nicolas tiến vào thì mộng cảnh luôn có khả năng sụp đổ.

Giờ đây, không chỉ chịu đựng được Nicolas, mà thậm chí cả Phi Thúy mộng cảnh đều có thể chịu đựng, thật sự không dễ dàng.

“Đúng rồi, hiện tại mấy mộng cảnh này đều đã liên hệ với nhau, có phải nói rằng chúng ta cũng có thể vào Phi Thúy mộng cảnh được không?” Ngắm nhìn vòng xoáy tạo ra một thế giới như ảo mộng, Bạch Khải cũng cảm thấy hiếu kỳ.

Bộ dạng của Lục Long trấn giữ thế giới ấy ra sao nhỉ? “Đương nhiên có thể, nhưng mà ta không biết các người vào đó có thể tự do hành động hay không, trước đó những sinh vật vào Phi Thúy mộng cảnh đều bị cưỡng chế ngủ.”

Nicolas gật đầu, ổn định thông điệp tới Phi Thúy mộng cảnh, nói: “Các người vào trước đi, nếu có vấn đề gì, bản Long sẽ giúp các người thêm nhóm ra.”

Bạch Khải gật đầu, dẫn đầu tiến vào, còn Alpha và các sủng thú khác lần lượt theo sau.

Yên tĩnh.

An nhiên. Đây là cảm giác đầu tiên của Bạch Khải khi tiến vào Phi Thúy mộng cảnh, như thể mọi phiền não bên ngoài đều bị rửa trôi.

Những ngọn đồi, rừng rậm dày đặc và những cánh đồng cỏ bát ngát, ngay cả những ngọn núi cũng bao bọc lấy những loại thực vật tươi tốt. Đây là một vùng đất thanh tịnh không từng bị ngoại lực nào xâm nhập.

“Các người không có ngủ sao?” Nicolas cuối cùng cũng tiến vào, nhìn thấy Bạch Khải và những người khác không bị cưỡng chế ngủ, trên mặt không tự chủ lộ rõ niềm vui.

Cuối cùng, hắn không đơn độc ở lại nơi mộng cảnh Phi Thúy này nữa.

“Xem ra linh hồn thể chắc là không bị cưỡng chế ngủ.”

Bạch Khải dám đoán, nhìn quanh một lượt, còn tìm thấy một con Bạo Lôi Thử đang ngủ say ở một góc.

“Đây có phải là A Trà không?” Bạch Khải đến bên Bạo Lôi Thử, thận trọng vỗ vỗ hắn nhưng lại xuyên thấu qua.

“Mặc dù là bản thể vào, nhưng vẫn trong trạng thái hư ảo, như vậy thật sự rất an toàn.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, dù Nicolas nói trong Phi Thúy mộng cảnh không có bất kỳ sinh vật nào khác, nhưng một thế giới chưa biết vẫn có chút nguy hiểm, như vậy càng an toàn hơn.

“Nhưng nơi này thật sự rất dễ chịu, cảm giác dòng suy nghĩ cũng được làm rõ hơn.”

Bạch Khải dang rộng hai tay, tận hưởng sự bình yên của thế giới này, những vấn đề mà hắn từng không nghĩ ra bỗng dung được giải thoát.

“Không sai, Aletta đại tỷ trước đây cũng đã nói qua với bản Long, bảo bản Long không có việc gì thì nên ngủ, đợi Lục Long trưởng thành trong Phi Thúy mộng cảnh sẽ có lợi ích lớn.”

Nicolas bước đến bên Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, nếu người thích, về sau có thể đến đây thường xuyên chơi, dù sao nơi này trừ bản Long ra không có ai khác.”

“Không có ai khác...”

Nghe Nicolas nói vậy, trong đầu Bạch Khải bỗng lóe lên một ý tưởng, một vấn đề hắn rất bối rối bỗng mờ nhạt hơn.

“Nicolas, người có muốn nhiều người hơn vào Phi Thúy mộng cảnh không?” “Nhiều người hơn? Bản Long không có vấn đề, nhưng trừ phương pháp hôm nay, bản Long không có cách nào kéo người khác vào mà không để họ ngủ.”

Nicolas hơi nghi hoặc, trước đó hắn đã nghĩ đến việc các sinh vật này có thể đồng hành với hắn khi giúp Bạch Khải tạo ra Lục Diệp cầu, nhưng Bạo Lôi Thủ vừa vào đã ngủ say, nên hắn cũng bỏ qua.

“Không ngại là tốt rồi, chờ ta trở về suy nghĩ một chút, rồi sẽ nói cho người cụ thể phương pháp.”

Đôi mắt Bạch Khải lóe lên một tia sáng, miệng không ngừng lầm bầm điều gì, như thể hắn không thể kiềm chế những ý tưởng cuộn cuộn trong đầu.

Rắc rắc! Ngay lúc này, một âm thanh giòn vang cắt đứt mạch suy nghĩ của Bạch Khải, mọi người đồng loạt nhìn về phía

phát ra âm thanh, bỗng nhiên phát hiện Trùng Thảo đang gặm
ăn Phi Thúy mộng cảnh.

“Trời ơi, Epsilon, người sao lại bắt đầu ăn cả Phi Thúy mộng
cảnh rồi.”

Bạch Khải thấy vậy liền tiến lên, xách Trùng Thảo lên, rồi
nhìn ra lối vào Phi Thúy mộng cảnh, chỉ thấy một mảnh đen
kịt.

Gã này, sao lại nhanh chóng ăn hết toàn bộ mộng cảnh như
vậy? Bạch Khải lắc đầu, có vẻ như Trùng Thảo đã ăn đến phát
sốt, nhưng Trùng Thảo vẫn đắm chìm trong thế giới của mình,
muốn tránh khỏi sự kiểm soát của Bạch Khải để tiếp tục gặm
ăn.

Trong khi đó, Nicolas nhận ra sự bất thường của Trùng Thảo,
lập tức dùng Long uy để ép tỉnh lại.

“Ngô ~ thủ lĩnh, sao người lại nhìn tôi như vậy?” Trùng Thảo
ngẩng đầu nhìn Bạch Khải với vẻ ngây thơ, nhưng khi thấy
phía sau Bạch Khải là Phi Thúy mộng cảnh, không khỏi muốn
lao tới.

“Đó là vì ăn mộng cảnh của Ác Mộng Tử Đồ nên đầu óc
người bị rối à?” Thấy vậy, Bạch Khải khẽ nhíu mày, rồi tập
trung tinh thần để cảm nhận tình trạng của Trùng Thảo.

“Thực Linh biến thành Thực Mộng giả sao?” Bạch Khải
không khỏi giương mày, rõ ràng không nghĩ đến Trùng Thảo
lại xảy ra biến hóa như vậy.

Có thể trực tiếp thôn phệ mộng cảnh, điều này có thể so với
việc tạo ra mộng cảnh để đe dọa kẻ thù, sau đó thu hoạch sức
mạnh từ những cảm xúc biến đổi; giờ đây sức chiến đấu của
Trùng Thảo trong giấc mộng cũng tăng lên đáng kể.

Có vẻ như Ác Mộng Tử Đồ cũng có năng lực tương tự, rõ ràng
là sau khi ăn hết mộng cảnh của Ác Mộng Tử Đồ thì đã xuất
hiện biến đổi.

Tuy nhiên, điều khiến Bạch Khải kinh ngạc hơn cả vẫn là kỹ
năng mới nhận được, Phi Thúy ấn ký. ...

Trước đây, Trùng Thảo đã hấp thu vảy của Lục Long cùng với
huyết dịch, nhưng khi tiến hóa lại không thu được bất kỳ kỹ

năng nào của Lục Long, Bạch Khải còn có chút tiếc nuối, giờ bỗng nhiên nhận được như vậy? “Phi Thúy ấn ký? Có lẽ là vì Epsilon vừa gặm ăn Phi Thúy mộng cảnh mà có được?” Khi biết tình trạng của Trùng Thảo, Nicolas cũng cảm thấy nghi hoặc.

“Hẳn là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, rồi ôm Trùng Thảo lên, nói: “Epsilon, ngươi thử xem có thể ngưng tụ ra một viên Phi Thúy ấn ký không.”

“Tôi sẽ thử.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, trải qua một hồi suy nghĩ, rốt cuộc cũng thử nghiệm sử dụng Phi Thúy ấn ký.

Sau một vài lần trải nghiệm thất bại, cuối cùng Trùng Thảo cũng ngưng tụ được một viên Phi Thúy ấn ký, sau đó ấn ký này từ từ hình thành một cái vòng xoáy.

Cái này giống với vòng xoáy mà Nicolas đã mở, nhưng kích thước thì hoàn toàn khác biệt.

Dù vậy, khi xuyên thấu qua Phi Thúy ấn ký, Bạch Khải vẫn thấy rõ ràng cảnh tượng ở tầng thứ tư của Hoàng Hôn đại lăng tẩm, thậm chí còn chứng kiến vẻ mặt kinh ngạc của Bạch Thu Trà.

“Cái này Hoàng Hôn đại lăng tẩm thật đúng là chốn phúc địa a, hình như có sóng kiếm tấn công...”

Chương 572:

Lòng hấp thế giới Nhìn vào Trùng Thảo Phi Thúy ấn ký bên ngoài không gian, dù là Nicolas hay Bạch Khải, trong mắt họ đều chứa đựng niềm vui mừng.

Tuy nhiên, Nicolas có vẻ kích động hơn một chút.

Khi Trùng Thảo dung hợp với Lục Long huyết mạch, Nicolas cảm nhận được một sự gắn kết vô hình với Trùng Thảo.

Hiện tại khi Trùng Thảo lĩnh ngộ Phi Thúy ấn ký, trong mắt Nicolas, dù ngoại hình không giống, nhưng nó đã trở thành Lục Long bản thể.

“Đúng rồi, chúng ta là linh hồn thể tiến vào nơi này, nếu bây giờ ra ngoài thì sẽ không thể trở về thân thể sao?” Sau khi cơn hứng khởi lắng xuống, Bạch Khải bắt đầu nghi ngờ.

“Sẽ không.

Bản Long hiện tại cũng chỉ là linh hồn thể, rời khỏi mộng cảnh thì chỉ đơn giản là tỉnh mộng.”

Nicolas lắc đầu, mở ra một cái cửa và chui ra ngoài.

Ngay lúc đó, Bạch Khải nhìn thấy một cái đầu rồng lớn hiện ra trước Trùng Thảo, kêu gọi họ ra ngoài.

Khi thấy tình hình này, Bạch Khải mới yên tâm rời khỏi mộng cảnh Phi Thúy, trở về thân thể.

“Bạch Khải, vừa rồi các ngươi đã làm gì vậy? Lúc thì tỉnh táo, lúc thì ngủ, còn cả cái nơi vừa rồi nữa...”

Bạch Thu Trà thấy Bạch Khải và những người khác cuối cùng cũng tỉnh lại, không nhịn được hỏi.

“Nói chính xác thì, hẳn là chỉ một giấc mộng mà thôi.”

Bạch Khải đơn giản kể lại kinh nghiệm vừa qua cho Bạch Thu Trà, làm cho nàng hiểu ra và bỗng cảm thấy tiếc nuối.

“Sớm biết vậy, ta đã không chống cự, nếu không cũng có thể đi xem Phi Thúy mộng cảnh trong truyền thuyết rồi.”

“Không có gì, sẽ sớm có cơ hội tiến vào.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, trong đầu dần hình thành những suy nghĩ mới mẻ.

“Đúng rồi, trận truyền tông vẫn còn đó chứ?” “Vẫn còn.”

Bạch Thu Trà gật đầu nhẹ, rồi nói: “Nhưng Bạch Khải, có phải ngươi nên nghỉ ngơi một chút rồi hãy vào không?” Người canh gác tại tầng thứ tư đã là Đế Hoàng cấp, có thể tưởng tượng rằng ở tầng thứ năm, tỷ lệ cao cũng sẽ có Đế Hoàng cấp sinh vật tồn tại.

Mặc dù có thể dựa vào Nicolas để giải quyết địch nhân, nhưng như vậy sẽ hoàn toàn mất đi ý nghĩa huấn luyện, hơn nữa còn có khả năng kích hoạt cơ chế phòng ngừa của Hoàng Hôn đại lãng tâm.

“Không sao, chỉ đi xem một chút thôi.”

Bạch Khải nhặt lên Truyền Tông phù thạch trên mặt đất, cẩn thận cảm ứng một phen, rồi dẫn theo bảy sủng thú hướng về trận truyền tông.

Sau khi vất vả tập hợp đủ Truyền Tông phù văn, mở ra trận truyền tông, Bạch Khải thực sự không cam lòng chỉ nhìn mà không trải nghiệm.

Dù sao có Truyền Tông phù thạch ở đó, quá yếu đuối thì cũng có thể chạy trốn.

Thấy hành động của Bạch Khải, Bạch Thu Trà cũng không khỏi bất đắc dĩ, chỉ có thể đi theo.

“Ôi không thể không đi à, nơi này thật quá nhàm chán.”

Vừa mới tỉnh dậy, Nguu Bì Xà thấy hành động của Bạch Khải và những người khác thì có chút bất đắc dĩ ngắc đầu.

“Quên mất ngươi.”

Bạch Khải nghe vậy mới nhớ ra, lập tức chạy đến trước mặt Nguu Bì Xà, bắt đầu đánh giá thật lòng.

“Vừa rồi ngươi rõ ràng cũng ở đây ngủ, sao không thấy ngươi vào mộng cảnh?” “Mộng cảnh? Ôi, ta chưa từng nằm mơ.”

Nguu Bì Xà vô tội nhìn Bạch Khải, làm cho hắn nhớ lại những gì Phạm bà bà từng nói về Nguu Bì Xà.

“Thật sự có sinh vật nào có thể không ngủ mà vẫn sống sao?” Do Phi Thúy mộng cảnh gia tăng sức mạnh, Bạch Khải muốn khám phá điều này, nhưng nghĩ đến hoàn cảnh hiện tại, hắn vẫn quyết định tạm thời kiềm chế lại.

Dù sao con hàng này cũng không đi đâu được, chờ có thời gian rồi nói sau.

Bạch Khải quăng Nguru Bì Xà trở lại cho Nicolas, xoay người bước vào trận truyền tống.

Khi bị truyền tống ra, Bạch Khải cảm nhận được một cơn nóng tức thì ập đến, làm cho hắn suýt chút nữa ngất đi.

May mắn là Gamma ngay lập tức bảo vệ Bạch Khải, và Bạch Thu Trà cũng lập tức vào trạng thái chiến đấu.

“Cái tầng thứ năm này, thật là không phải người sống chớ gần đâu.”

Cảm nhận được xung quanh có độ nhiệt cao tương đương với hỏa nguyên tố, Bạch Khải không khỏi nhớ đến những kỷ niệm không tốt.

“Nơi này nhiệt độ cao như vậy, địch nhân có lẽ là một loại vong linh thuộc hỏa?” Bạch Thu Trà đảo mắt một vòng, nhưng không tìm thấy địch nhân.

“Nếu ta không đoán sai, những vong linh thuộc hỏa trong Băng Hỏa song tử tháp có thể cũng đều từ nơi này bắt đi.”

Nhìn xung quanh có khí nóng không ngừng bốc hơi, Bạch Khải nhanh chóng liên tưởng đến Song Tử tháp.

Với Pháp Đế đã có sự sắp đặt ở tầng thứ tư, thì chắc chắn cũng đã vào đây để quét sạch tầng thứ năm, nói không chừng còn thu thập được một số tài liệu từ nơi này.

Dù vậy, nơi này rõ ràng không có chút hỏa diễm nào, nhưng nhiệt độ lại cao đến mức đáng sợ, thực sự giống như một cái lồng hấp, cực kỳ kỳ lạ.

“Jetta, hãy làm cho xung quanh bớt ấm đi, cái nhiệt độ này quá ảnh hưởng đến sức chiến đấu.”

Bạch Khải nhìn thấy Husky đang trốn trong Aether hộ giáp, quay đầu nhìn về phía Jetta.

Sột soạt sột soạt ~ (Được rồi rồi ~) Jetta khéo léo gật đầu nhẹ, thổi nhẹ vào xung quanh.

Một cơn bão tuyết lập tức nổi lên tại tầng thứ năm, nhanh chóng đóng băng cả vùng xung quanh Bạch Khải trong một phạm vi vài chục mét.

“Quả nhiên, thỏa thuận với Jetta là quyết định đúng đắn.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, cho dù không xét đến huyết mạch Thần Thoại của Jetta, khả năng thuộc Băng này thực sự rất tiện lợi. Ít nhất, trong hoàn cảnh như thế này, nó có thể phát huy tác dụng rất lớn.

Chỉ là, chưa kịp để Bạch Khải và những người khác hành động, băng tuyết mà Jetta tạo ra đã nhanh chóng bị hòa tan với tốc độ mà mắt thường có thể thấy, sau đó bốc hơi, suýt chút nữa đã khiến họ bị bỏng.

“Nhiệt độ cao đến mức nào vậy?” Bạch Khải nhíu mày, mặc dù Jetta càng về sau sức chiến đấu càng mạnh, nhưng điều đó không có nghĩa là Jetta yếu đi.

Bất kể là kỹ năng bị động Băng chỉ khế ước hay kỹ năng chủ động bão tuyết, đều là siêu cấp kỹ năng, làm sao có thể dễ dàng như vậy để bị bốc hơi? “Nhiệt độ ở đây có chút bất thường, ta khuyên mọi người không nên ở lâu.”

Shuke cẩn thận kiểm tra một lần hoàn cảnh xung quanh, rất nghiêm túc đưa ra ý kiến.

“Trong môi trường này tác chiến lâu dài, chúng ta rất dễ rơi vào thế bị động.”

Nghe thấy lời Shuke, Bạch Khải không khỏi trầm mặc.

Quả thật, ngay cả Jetta cũng không thể giảm nhiệt độ xung quanh, nếu như những thủ quan người ở tầng thứ năm nhanh chóng xuất hiện, thì không nói làm gì, nhưng nếu kéo dài lâu, cả sủng thú lẫn họ đều sẽ không chịu nổi.

“Trước tiên dò xét xung quanh một chút, đại khái hiểu rõ tình hình rồi quay về, A Trà, người thấy sao?” Bạch Khải suy nghĩ một chút rồi đưa ra đề nghị.

“Được, thu thập một số thông tin, chờ sau đó lần sau đến cũng không bị động như vậy.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, như thế này mà tiến vào lúc này chỉ làm cho lần sau thăm dò không có chút nào hỗ trợ, chẳng bằng trước thu thập thông tin có ích, lần sau sẽ biết chuẩn bị.

Hai người thống nhất ý kiến, rồi tiếp tục xuất phát.

Nicolas hóa thành hình người, đi theo phía sau hai người.

Nhiệt độ như thế này cơ bản không ảnh hưởng đến hắn, muốn giúp Bạch Khải cũng dễ như trở bàn tay.

Nhưng Bạch Khải đã nói trừ phi gặp nguy cơ sinh tử, nếu không đừng có xuất thủ.

Chỉ cần không phải như Ác Mộng Tử Đồ chủ động tìm đến cái chết thì hắn sẽ không tùy tiện ra tay.

So với con đường cong queo u ám ở tầng thứ tư, tầng thứ năm gần như như một đồng bằng, không có chút địa hình chập trùng nào.

Tuy nhiên, Bạch Khải và những người vẫn không thể nhìn thấy dù chỉ là một bóng dáng quái vật.

Chỉ duy nhất có điều, đó là cái nóng.

Giống như một cái lồng hấp bình thường.

“Trên mặt đất không có dấu hiệu gì, chẳng lẽ mọi thứ đều ở dưới đất?” Bạch Khải đi một hồi lâu vẫn không tìm thấy quái vật, đành vỗ vỗ Delta.

Delta liền lập tức biến thân thành Bạo Long Thú, khiến đất đai rung chuyển, xé rách mặt đất xung quanh, từng cơn khí nóng mạnh mẽ từ các vết nứt phả ra, khiến Bạch Khải và mọi người một phen hoảng loạn.

Nhưng cho dù như vậy, cũng vẫn không có địch nhân xuất hiện.

“Cái tầng thứ năm này sẽ không phải là một khu vực không người sao?” Bạch Khải trong lòng băn khoăn, trong quá trình tập huấn đã từng đề cập đến tình huống này, một số bí cảnh do trải qua quá nhiều thời gian, nếu kết cấu ban đầu quá phức tạp thì đôi khi sẽ rơi vào tình trạng không có người quản lý.

Nếu là những bí cảnh thử thách, gặp phải tình huống này đối với người tham gia thử thách mà nói quả thực rất khó khăn,

nhưng nếu chỉ là loại thăm dò, thì đó là cơ hội.

Xét tới việc Pháp Đế đã từng đến nơi này và với vô số vong linh thuộc Thủy Hỏa bên trong Song Tử tháp, Bạch Khải hoàn toàn có lý do nghi ngờ nơi này đã bị Pháp Đế quét sạch.

“Người trước trồng cây, người sau hái quả, dù không có thủ thách, nhưng vẫn có thể trực tiếp tiến vào tầng tiếp theo cũng không tệ.”

Bạch Khải mỉm cười, nếu không có thủ quan, chỉ cần tìm đến trận truyền tống là có thể trực tiếp đi vào tầng tiếp theo thôi.

“A ô, a ô! (Con người, phía trước có cái gì đó!) Đúng lúc này, Beita đột nhiên cảnh báo, mọi người lập tức vào trạng thái chiến đấu, đề phòng xem xung quanh.

Chờ lâu mà vẫn không thấy địch nhân nào xuất hiện.

“Có lẽ là kẻ ẩn thân hoặc đào đất à?” Bạch Khải không nghi ngờ về khả năng nhận thức của Beita, mà Alpha sau khi dừng lại một chút liền vung Tử Vong chi kiếm, từng làn sóng kiếm khí tử vong bay ra ngoài. Đỉnh! Đỉnh! Đỉnh! Theo tiếng vang giòn giã, chiều dài của kiếm khí tử vong bị một cái gì đó chặn lại, sau đó Bạch Khải nhìn thấy “Đại địa” trước mặt tự dung đứng lên, với đôi mắt lửa đỏ nhìn chằm chằm vào họ.

“Đây là thủ quan?” Bạch Khải sửng sò, không đợi hấn kịp nhận ra địch nhân cấp nào, Nicolas liền dẫn đầu ngăn cản trước mặt hấn, nói: “Gia hỏa này là một sinh vật truyền kỳ!”

“Truyền kỳ sinh vật? Chẳng lẽ không cho phép người chơi sao?” Bạch Khải ngay lập tức trợn tròn mắt, không trách được thầy dạy bảo hấn chỉ nên chơi 3 tầng đầu mà không cần đi sâu vào những tầng tiếp theo. Đó không phải là mạo hiểm, rõ ràng chính là tự tìm đường chết! “Lần này có cần ta ra tay không?” Thấy Bạch Khải đang bức bối, Nicolas chủ động xin giúp, muốn thể hiện bản thân một chút.

Sau khi huấn luyện ở Aletta lâu như vậy, hấn cũng muốn thể hiện tốt.

“Được rồi, coi như là đánh bại tầng này, nhưng có lẽ tầng tiếp theo vẫn phải dựa vào người ra tay, không có ý gì.”

Bạch Khải lắc đầu, liếc nhìn Bạch Thu Trà, định rời đi.

“Nhân loại thiếu niên, đừng vội rời đi.”

Đúng lúc này, một hỏa nhân đột ngột xuất hiện trên đầu của một con Hỏa Hồ lớn, chặn đường Bạch Khải.

“Pháp Đế trợ thủ, ngươi làm sao lại ở đây? Hơn nữa, sao lại đứng trên thân thể của sinh vật truyền kỳ?” Bạch Khải thấy vậy thì sửng sờ, sau đó trong đầu nảy ra một ý nghĩ táo bạo. Chẳng lẽ, nơi này đã hoàn toàn nằm trong tay của Pháp Đế?

Chương 573:

Pháp Đế chuẩn bị ở phía sau Khi nghe Bạch Khải hỏi thăm, hỏa nhân ngay lập tức tiến đến trước mặt Bạch Khải, chỉ tay vào cự hồ phía sau mình và nói: “Nói một cách nghiêm túc, đây mới thực sự là bản thể của ta.”

“Ngươi là sinh vật truyền kỳ?” Bạch Khải nghe vậy thì giật mình tỉnh táo lại, hắn nhận ra rằng Pháp Đế đã sắp xếp tại nơi bí cảnh khác để chuẩn bị trong suốt nhiều năm qua, hóa ra lại là một sinh vật truyền kỳ.

Thực không thể trách được.

Hỏa nhân khẽ gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta là một trong hai đội sủng thú mà Pháp Đế bồi dưỡng, Hỏa Nham Ma Hồ.”

Hai đội sủng thú đều là truyền kỳ, Pháp Đế muốn như thế nào thì tùy ý thật đúng là khá tùy hứng.

Bạch Khải nghe vậy cảm thấy rung động trong lòng, không thể nào che giấu nỗi sự ao ước của bản thân.

Hắn còn đang đau đầu không biết phải kiếm tiền làm sao để nâng cấp AI và những người khác lên cấp độ truyền kỳ, thì hóa ra Pháp Đế đã có hai đội toàn bộ đều là truyền kỳ, đúng là có chút quá đáng.

“Đừng lấy làm ngạc nhiên, khi Pháp Đế để ta ở đây, ta còn chưa phải là truyền kỳ, chỉ là sau nhiều năm như vậy, sức lực đã bị tiêu hao đi rồi.”

Hỏa nhân nhìn Bạch Khải và Bạch Thu Trà, nói: “Ban đầu ta nghĩ các ngươi chắc chắn không thể vượt qua tầng thứ ba, không ngờ giờ các ngươi đã tới tầng thứ năm rồi, người đời sau quả nhiên mạnh mẽ hơn nhiều so với trước đây.”

“Về lý thuyết là vậy.”

Bạch Khải khẽ gật đầu, nói: “Đã Pháp Đế an bài ngươi ở đây, tình trạng của tầng tiếp theo có phải khác một chút so với các tầng trước hay không?” “Ngươi rất thông minh, ta chỉ có thể xuất hiện ở trước năm tầng, từ tầng thứ sáu trở đi ta không thể can dự được nữa.

Pháp Đế cũng không thay đổi quy tắc của bí cảnh sau đó, cho nên thực lực chưa đủ của Ngự Thú sư, ta sẽ không để cho qua.”

Hỏa nhân khen ngợi nhìn Bạch Khải và nói.

“Như vậy có nghĩa là, ngươi chính là thủ quan của tầng này ư?” Bạch Khải hỏi.

“Đừng nói với ta rằng chúng ta cần phải trở thành truyền kỳ mới có thể vượt qua nhé?” “Thì cũng không đến nỗi như vậy, ta sẽ không sử dụng toàn lực để chiến đấu với các ngươi, nhưng yêu cầu cũng không thấp, chí ít hiện tại chiến lực của các ngươi vẫn chưa đủ.”

Hỏa nhân lắc đầu và giải thích.

“Hóa ra là thế, Pháp Đế đã biến tầng thứ năm thành một thí luyện hình bí cảnh sao.”

Bạch Khải nghe vậy thì cảm thấy giật mình, đột nhiên nhớ ra điều gì đó và nói: “Vậy thầy của ta đâu? Hắn cũng đã khiêu chiến ngươi sao?” Nghe Bạch Khải hỏi, hỏa nhân không khỏi cảm thấy hơi ngại ngùng.

“Cái đó, có lẽ không phải là khiêu chiến nữa.”

“Khiêu chiến không phải sao?” Bạch Khải trông rất nghi hoặc, nhưng thấy hỏa nhân có vẻ không muốn nói thêm, hắn cũng không hỏi nhiều nữa.

“Ngươi đã là thủ quan, vậy hãy để chúng ta khiêu chiến một lần đi.”

Hỏa nhân là Pháp Đế an bài chuẩn bị ở sau, vậy thì không cần phải lo lắng vấn đề an toàn. Đã như vậy, Bạch Khải đương nhiên là muốn can đảm hơn chút, thử một phen.

“Xin lỗi, nhưng sủng thú của ngươi vẫn chưa đến cấp độ có thể khiêu chiến ta.”

Hỏa nhân lắc đầu, nói: “Theo yêu cầu của Pháp Đế, chỉ có sủng thú cấp 6 mới có thể tham gia thí luyện.”

“Cấp 6 à...”

Bạch Khải nghe vậy thở dài bất đắc dĩ.

Thật ra khi hắn nhìn thấy thủ quan ở cửa thứ tư là sinh vật Đế Hoàng, hắn đã chuẩn bị tâm lý, nhưng khi nghe hỏa nhân nói ra bằng chính miệng mình thì vẫn có chút tiếc nuối.

Dù vậy, đã có yêu cầu rõ ràng từ Pháp Đế như vậy, thì độ khó của tầng thứ sáu thật đúng là không thấp, chỉ có thể quay lại và nâng cấp trước đã.

Không thể tiếp tục tiến lên, mấy người họ liền rời đi tầng thứ năm, nhưng Alpha và Bạch Thu Trà vẫn không có ý định rời khỏi Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

“Các ngươi định ở lại đây huấn luyện sao?” “Đúng vậy, Hỏa Nham Ma Hồ đã nói rồi, chí ít phải là cấp 6 mới có thể khiêu chiến hắn, đương nhiên phải nắm bắt thời gian.”

Bạch Thu Trà khẽ gật đầu, còn Alpha cũng có cái nhìn tương tự.

Nghe Alpha và Bạch Thu Trà nói như vậy, Bạch Khải suy nghĩ một chút, liền đồng ý ý kiến của hai người.

Trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm, Âm Ảnh Chi Lực rất nồng đậm, đối với Alpha và Cốt Long, những sinh vật đã qua đời, đây chắc chắn là nơi tăng cường tốt nhất.

“Vậy thì quyết định làm một cuộc huấn luyện lớn đi.”

Bạch Khải nhìn sáu sủng thú, suy nghĩ một lúc rồi nói:

“Alpha, ngươi đưa sáu kiếm và A Trà đi huấn luyện trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

Gamma, ngươi phụ trách đưa Jetta đi huấn luyện ven hồ Thái Trạch.

Delta, ngươi và Epsilon hãy đi tìm kiếm các ký sinh thú mới.”

Trùng Thảo tăng lên đến cấp Quân Vương rồi, các trị số đều tăng lên đáng kể, chất lượng của ký sinh thú chắc chắn cũng sẽ được cải thiện.

Năm sủng thú đồng thanh lĩnh mệnh, đây là lần đầu tiên Bạch Khải thả họ ra, hơn hay kém đều có chút hưng phấn. À ô à ô? (Nhân loại, vậy còn ta thì sao?) Nhìn thấy năm sủng thú đều có kế hoạch, Beita lập tức hỏi, ánh mắt tràn đầy 期待.

“Ngươi, hãy theo ta một lần để làm nghiên cứu.”

À ô à ô! (Nhân loại sao nguoi lại thiên vị như vậy!) “Ai bảo Shuke nhất định phải đi cùng nguoi chứ?” Nói rồi, Bạch Khải lại lấy ra bốn nhiệm vụ bằng ném cho mấy con sủng thú, nói: “Nhớ kỹ xem trên đó có nhiệm vụ nào không, thuận tay làm luôn, đừng lãng phí.”

“Nhất là Gamma, đừng để ta ăn xong rồi mới nghe được nhé?” Két phốc két phốc ~ (Tốt quá ~) “Bạch Khải, nguoi như vậy...

có phải hơi quá khoa trương không?” Thấy Bạch Khải như vậy, Bạch Thu Trà không khỏi bật cười.

Cô chưa bao giờ thấy Ngự Thú sư dẫn theo sủng thú làm nhiệm vụ, lại để cho sủng thú tự mình nhận nhiệm vụ, đây là lần đầu tiên gặp phải.

“Nhà nghèo nên đứa trẻ phải sớm biết cách quản lý công việc nhà.

Phẩm chất độc lập này được bồi dưỡng từ nhỏ.”

Bạch Khải khoát tay, không đồng ý với cách nhìn của Bạch Thu Trà.

Bồi dưỡng sinh vật truyền kỳ thực sự là một hang không đáy, nếu toàn bộ cứ tự mình gánh vác thì quá mệt mỏi, đương nhiên phải để cho nhóm sủng thú cũng chia sẻ một ít.

“Được rồi, ta về trước, nếu không có chuyện gì thì đừng liên lạc với ta, ta cần thời gian để nghiên cứu.”

Bạch Khải mỉm cười, rồi xoay người cười lên lưng Nicolas, nói: “Mọi người cẩn thận, tuyệt đối đừng quá lấn lướt.”

Ken két ken két. (Lão đại yên tâm, ta sẽ nhanh chóng lên tới cấp 6.) Két phốc két phốc. (Chủ nhân, Gamma sẽ nghe lời mà.) Sột soạt sột soạt? (Nghe lời? Jetta cũng sẽ nghe lời.) “Thủ lĩnh không cần lo lắng, ta sẽ bảo vệ tốt Delta.”

Róc rách rách rách. (Delta cũng thế.) Năm sủng thú đồng thanh đáp lại, rồi không chờ đợi nữa đã chạy về hướng mục tiêu của mình, chỉ để lại Beita một mặt ngưỡng mộ đứng đợi ở chỗ cũ. À ô à ô... (Chó nhỏ thật không dễ chịu...) “Chó ngốc, nguoi đúng là yếu quá, mày giờ thế nhưng là...

Uy, chó ngốc! Nguoi lại dám cắn ta!” Nguu Bì Xà thấy vậy không nhịn được châm chọc, nhưng chưa dứt câu, Beita đã

nhanh chóng cắn lại một cái.

“Hai gia hỏa này, quả thật là oan gia.”

Nhìn hai người đang xô đẩy trên mặt đất, Bạch Khải bắt đầu thở dài, để Nicolas trực tiếp bắt giữ cả hai và quay trở về thành phố Cổ Túc. ...

Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Tầng cao nhất.

Sở giáo sư cẩn thận cầm chiếc mũ bảo hiểm kim loại trước mặt, so sánh với mô hình 3D bên cạnh, sau mới đưa cho Bạch Khải.

“Cấu trúc máy móc chắc chắn không có vấn đề gì, bên người về phần phù văn cấu trúc thế nào?” Bạch Khải khẽ gật đầu, nói: “Phù văn cấu trúc hoạt động rất tốt, hiện tại chỉ còn thiếu một lệnh điều khiển cuối cùng.”

“Vậy còn chờ gì nữa, nhanh lên đi!” Sở giáo sư sốt ruột thúc giục, bộ dạng nóng lòng chờ đợi giống hệt như những thí sinh đang đợi rút thẻ.

Bạch Khải thấy vậy thì mỉm cười, không chỉ riêng gì Sở giáo sư, thậm chí bản thân hắn cũng rất mong đợi.

“Nicolas, giao cho người, ở vị trí này thêm vào một dấu ấn Phi Thụ là được.”

Bạch Khải đưa mũ bảo hiểm cho Nicolas, chỉ vào chỗ trống giữa cái nón bảo hiểm.

“Được.”

Nicolas nhẹ gật đầu, cẩn thận tạo ra một viên dấu ấn Phi Thụ đặt lên chiếc mũ bảo hiểm.

Trong chớp mắt, nguồn năng lượng màu xanh lục từ dấu ấn Phi Thụ phát ra, chiếu sáng cả chiếc mũ bảo hiểm.

“Xong rồi!” Bạch Khải thấy vậy, đôi mắt sáng lên, kéo Sở giáo sư chuyển hơn một tuần lễ, cuối cùng cũng hoàn thành được cái thiết bị này.

“Chưa có thí nghiệm đâu, đừng nói quá sớm.”

Sở giáo sư nghiêm túc nhìn Bạch Khải, nói: “Là một hợp cách cơ võ sư, người phải nhớ kỹ, nhất định thực tiễn mới có thể có được kết luận.”

“Khoa học, phải rất nghiêm khắc!” Nghe Sở giáo sư nói vậy, Bạch Khải nghiêm mặt, đang định nói gì đó, lại thấy Sở giáo sư không biết đã làm gì mà trực tiếp lấy mũ bảo hiểm khỏi tay hắn, sau đó đeo lên đầu.

“Lão già ta sẽ làm cho người một bài thử nghiệm trước, nhớ kỹ học hỏi cho tốt.”

“Ngạch, vậy thì vất vả Sở giáo sư rồi.”

Bạch Khải khòe miệng hơi run rẩy, rõ ràng là muốn thử nghiệm trước, mà nói như vậy thật sự có chút xấu hổ.

“May mà ta làm thêm một chiếc.”

Nhìn nhìn Sở giáo sư đang ngủ gục trên ghế sofa, Bạch Khải lại lấy ra một chiếc mũ bảo hiểm khác, đưa cho Nicolas nhìn cách khắc lên dấu ấn Phi Thúy, tương tự cũng đeo lên.

Sau đó, năng lượng từ dấu ấn Phi Thúy bắt đầu lưu chuyển, Bạch Khải cảm thấy một cơn mệt mỏi ập tới, chỉ vậy thôi mà đã ngủ thiếp đi.

Khi Bạch Khải mở mắt lần nữa, hắn lại trở về trong Phi Thúy mộng cảnh.

“Rất tốt, thiết kế tương đối thành công!” Bạch Khải thấy vậy hài lòng nhẹ gật đầu.

Kết hợp giữa Gửi Hồn chú ấn và dấu ấn Phi Thúy cuối cùng cũng tạo ra được cách ra vào Phi Thúy mộng cảnh tự do rồi.

Bạch Khải giang hai tay, lẳng lặng cảm nhận sự tĩnh lặng nơi này, còn Sở giáo sư, người đã bước vào trước, vẫn đang tò mò ngắm nhìn Phi Thúy mộng cảnh.

“Hóa ra Phi Thúy mộng cảnh thật sự tồn tại? Nơi này quả là thiên đường!” Sở giáo sư không giấu nổi sự kinh ngạc, cảm giác trở lại thời niên thiếu khiến ông hoàn toàn quên đi những phiền muộn hàng ngày, cả người buông lỏng.

“Thiên đường là do Thiên Sứ tạo ra, nơi này là lãnh địa của Lục Long, Sở giáo sư, người như người chắc chắn sẽ bị đuổi

ra ngoài.”

Bạch Khải cười tiến lại bên cạnh Sở giáo sư, chỉ vào Nicolas phía sau đang theo dõi, không nhìn được nhắc nhở.

“Chỉ là hình ảnh thôi mà, không cần phải tích cực như thế.”

Sở giáo sư lúc này mới nhận ra sai lầm trong lời nói của mình, định gạt đi, lại thấy Bạch Khải bên cạnh lộ ra một nụ cười kỳ lạ.

“Sở giáo sư, khoa học, nhưng lại rất nghiêm túc ~” “Được rồi được rồi, lão già ta nói sai rồi được thôi, người trẻ bây giờ sao lại thù dai như vậy.”

Sở giáo sư tức giận trừng mắt nhìn Bạch Khải, rồi lại quay sang ngắm nhìn thế giới kỳ ảo như mơ, nói: “Dù sao, người thật sự có dự định công khai việc này sao?” Bạch Khải nghe vậy thì nhìn sang Nicolas, sau khi thấy đối phương gật đầu liền nói: “Nicolas rất ủng hộ ý tưởng này của ta, ở một mình với một con rồng trong thế giới này thật sự rất tẻ nhạt.”

“Vậy thì tốt.”

Sở giáo sư nhẹ gật đầu, hỏi: “Vậy người dự định mở rộng như thế nào?” “Cái này đơn giản, ta đã nghĩ kỹ từ đầu rồi.”

“Chơi game.”

Chương 574:

Đập phá quán? Người nghĩ nhiều quá rồi Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

So với tình trạng bị phong tỏa trước đó, hôm nay viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần thật sự nhộn nhịp, mỗi tầng của tòa đại lâu đều được trang trí lộng lẫy, người ra vào tấp nập không dứt.

Hôm nay, chính là ngày khai mạc chính thức của viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần do ngũ đại tập đoàn hợp tác chế tạo.

“Nhìn kìa, người đến hôm nay so với lúc khai mạc Hệ Vong Linh của Tinh Giới Học Viện còn đông hơn rất nhiều.”

Bạch Khải đứng bên cửa sổ của tầng cao nhất, nhìn xuống cảnh tượng nhộn nhịp bên dưới, không khỏi cảm khái.

“Điều này là đương nhiên, Hệ Vong Linh mặc dù có sự tham gia của Minh Hoàng truyền kỳ và phù văn tiên hóa, thu hút đông đảo người đến, nhưng đó chỉ là một lĩnh vực.”

Đồng giáo sư nhẹ nhàng mỉm cười, nói: “Hôm nay là tổ hợp của nhiều lĩnh vực như phù văn, máy móc, sinh vật và các chuyên gia nghiên cứu khác, thêm vào đó là những đại diện tập đoàn tới tham dự lễ, quy mô nghi thức khai mạc này trong lịch sử liên bang cũng đã đứng hàng đầu rồi.”

“Quá phóng đại rồi...”

Hay là đợi lát nữa ngài đại diện ta phát biểu luôn đi.”

Nghe Đồng giáo sư nói, Bạch Khải cảm thấy tâm trạng mình bỗng trở nên nặng nề.

Có nhiều người như vậy, chắc chắn có không ít kẻ chỉ trích, đứng trước mặt nhiều người thế này mà đấu khẩu với nhau, chỉ nghĩ đến đã thấy phiền phức.

“Người không thể được, mọi người đều biết viện trưởng viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần là người, nơi này có không ít người tới là vì người, nếu người không xuất hiện, thì điều đó không tốt cho tương lai của viện nghiên cứu.”

Đồng giáo sư cười cười, nói: “Yên tâm đi, người chỉ cần xuất hiện một lần trong hội giao lưu học thuật là đủ, những việc khác sẽ có người sắp xếp.”

“Không sai, cha ta lần này là khó có được một lần ra trận, đã sắp xếp mọi thứ sẵn sàng, Bạch Khải người không cần lo lắng.”

Gia Cát Thần đứng bên cạnh an ủi, nói: “Chỉ có điều đến lúc đó hội giao lưu học thuật sẽ chỉ dựa vào người, ta lo lắng sẽ hỗn loạn, người nhớ phải kiểm soát tình hình nhé.”

“Điều này...

ta cũng không chắc.”

Bạch Khải thở dài bất lực, nhớ lại hai ngày trước, quyết định dường như có phần hơi hấp tấp.

“Nhi tử, hãy thể hiện khí thế của một lục giai Ngự Thú sư trẻ tuổi nhất đi, đừng lo.”

Khi Lạc Trúc từ ngoài bước vào và nhìn thấy dáng vẻ của Bạch Khải như vậy, bà lập tức an ủi hắn.

“Lão mù, đây là hội giao lưu học thuật, không phải là cuộc chiến giữa các Ngự Thú sư, đẳng cấp không có ý nghĩa gì cả.”

Bạch Khải chép miệng, nhìn thấy đám người bên dưới càng lúc càng đông, nói: “Được rồi, đến đâu thì đến, dù sao bị chỉ trích cũng không phải là ta.”

“Đúng rồi, đã ngồi ở vị trí này rồi thì cũng phải lớn mật lên, mà viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần không phải chỉ có mình người.”

Bạch Ngôn vỗ vai Bạch Khải, nói: “Dù không thể bằng người lần át, nhưng ba chúng ta trong thời gian qua vẫn khám phá ra một số thứ.”

Nghe Bạch Ngôn nói, Đồng giáo sư và Sở giáo sư đều nhẹ vuốt cằm.

Phù văn tiến hóa và vũ khí tiến hóa tuy là do Bạch Khải khởi xướng, nhưng họ cũng không phải là vô dụng, qua lâu như vậy, họ vẫn tạo ra một số sản phẩm nhất định.

“Vậy ta yên tâm.”

Chỉ cần không phải một mình hấn đứng lên là được, đã đủ khiến hấn lo lắng rồi. ...

Tại đại sảnh của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Gia Cát Tự mặt mày rạng rỡ, nâng chén rượu nhẹ nhàng nói chuyện cùng một đám tân khách, không hề có dáng dấp của một tổng giám đốc tập đoàn nào cả.

Không phải hấn không muốn thể hiện, mà là hôm nay những người có mặt tại đại sảnh này, một nửa thân phận cũng không thể so sánh với hấn.

“Xin lỗi Gia Cát, tôi đến trễ chút.”

Ngay lúc Gia Cát Tự đang trò chuyện cùng một nam tử, Tào Tấn, Tôn Diêm và Lưu Bội ba người cùng lúc đến.

“Ba người các ngươi không thấy xấu hổ sao? Rõ ràng là liên minh năm nhà, mà chỉ mình ta bận rộn.”

Nhìn thấy bộ dạng bọn họ, Gia Cát Tự lập tức cảm thấy tức giận.

“Điều này cũng không thể trách chúng ta, ai bảo viện nghiên cứu thành lập trên địa bàn của ngươi? Nếu ngươi thấy phiền phức, có thể mang nó về chỗ của ta.”

Tào Tấn cười nói.

“Thì không làm phiền các ngươi, ta đã chuẩn bị xong mọi thứ rồi chuyển giao cho các ngươi, ta không phải là người thừa thãi sao.”

Gia Cát Tự lập tức đổi giọng, ba người cũng nhìn nhau cười.

Dù là năm nhà hợp tác, thậm chí trong tương lai còn dự định thành lập phân viện, nhưng chủ viện đặt tại thành phố Cổ Túc, tập đoàn Võ Hưu đương nhiên sẽ được hưởng lợi ích lớn nhất, Gia Cát Tự không dễ gì bỏ tay ra.

“À đúng rồi, tập đoàn Cửu Lê có đến không?” Lưu Bội nhìn xung quanh hỏi.

“Tập đoàn Cửu Lê xa xôi, chắc chắn vẫn chưa đến.”

Gia Cát Tự lắc đầu nói: “Các ngươi từng người một như thế này, sao mà thoải mái qua được, quay đầu cố gắng thêm chút

trong việc cung cấp tài chính, người không đến tiền cũng phải đúng chỗ.”

“Ha ha ha...”

Ta đã mang đến những nghiên cứu viên xuất sắc nhất của tập đoàn rồi, Gia Cát Tự người nói như vậy có lẽ cũng hơi quá khoan dung.”

Triệu Long Tượng bước vào từ ngoài, vỗ nhẹ vai Gia Cát Tự, nói: “Lâu rồi không gặp, thân hình người càng ngày càng yếu rồi.”

“Cạnh tranh với người, có mấy ai thân hình là tốt.”

Gia Cát Tự vuốt vuốt bả vai, nhìn quanh nói: “Người đến cũng gần đủ rồi, mọi người cũng nên ngồi xuống, hội giao lưu sớm sẽ bắt đầu.”

Tào, Tôn, Lưu ba người nhẹ gật đầu, trong khi Triệu Long Tượng lại sắc mặt nghiêm túc, nói: “Không nên vội vã, còn nhiều người muốn qua nữa.”

Vừa dứt lời, ngoài cửa lại có thêm nhiều nhóm người vào.

“Borg gia tộc, Aloysius gia tộc, Britta gia tộc...”

ba gia tộc lớn ở Tây Bộ đến rồi, còn tập đoàn Trùng Hồ cũng tới.”

Gia Cát Tự nhắm mắt lại, mặc dù hắn đã phát đi lời mời đến các đại gia tộc và tập đoàn, nhưng có một số thế lực hắn căn bản không nghĩ rằng họ sẽ đến.

Trong đó, bao gồm cả các gia tộc Tây Bộ.

Gia Cát Tự cũng không nghĩ những người này thực sự đến chúc mừng, nhưng bên ngoài hắn vẫn nở nụ cười.

“Thật tiếc, không nghĩ các vị lại đặc biệt đến đây, thật là thất lễ.”

“Gia Cát chủ tịch không cần khách khí như vậy, là chúng tôi đến chậm.”

Một người đàn ông trung niên trầm tính, có bộ dạng khá giống Dean, nhưng rõ ràng ôn trọng hơn, hơi cúi người nói: “Borg gia tộc của chúng tôi luôn nỗ lực nghiên cứu tiến hóa cho sủng

thú, khó có dịp tốt như vậy, tất nhiên là muốn chia sẻ cùng với mọi người.”

“John tiên sinh quả nhiên là đã chuẩn bị rất kỹ.”

Gia Cát Tự trong mắt ánh lên vẻ sáng, sau đó nhìn về phía gia tộc Aloysius và gia tộc Britta, nói: “Mấy vị cũng như vậy?”

“Chúng tôi gia tộc Britta chỉ đến để bàn về việc hợp tác với Bạch Khải đại sư, ban đầu tại Vườn Địa Đàng, Bạch Khải đại sư dường như rất hứng thú với Minh Linh Kim của chúng tôi, chỉ tiếc không có cơ hội nói chuyện, Bạch Khải đại sư đã rời đi, do đó chỉ có thể thông qua tập đoàn Trùng Hồ đạt được giao dịch nhỏ, lần này mượn cơ hội này để bàn thêm một chút.”

Charles - Britta sau khi chào hỏi Gia Cát Tự theo cách tiêu chuẩn, nói: “Không biết hiện giờ Bạch Khải đại sư đang ở đâu?” “Bạch Khải hiện đang chuẩn bị cho hội giao lưu, mấy vị có thể ngồi xuống trước không?” “Được.”

Những người kia nhẹ gật đầu, Gia Cát Tự dẫn dắt từng người ngồi xuống, ở giữa không một ai nói gì, chỉ im lặng chờ đợi.

“Kể đến không thiện đâu, Gia Cát, người chắc chắn Bạch Khải có thể chống đỡ được không?” Nhìn những người ngồi ở hàng đầu, Tào Tấn có chút nhíu mày hỏi.

“Cái này tuyệt đối không vấn đề, trừ phi những kẻ đó có thể nuôi dưỡng được sinh vật Thần Thoại, thì không thể nào vượt qua danh tiếng của Bạch Khải.”

Gia Cát Tự tự tin gật đầu, lại khiến cho những người khác càng thêm tò mò.

“Nếu như khiến cho Gia Cát người nói như vậy, ta ngược lại càng thêm mong đợi.”

Triệu Long Tượng mỉm cười, sau đó cùng với Tào Tấn và các người cùng ngồi xuống, đồng thời thảo luận sôi nổi.

Do ảnh hưởng của viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần, bốn người coi như đã trở thành bạn bè, hiện tại khó có dịp gặp mặt, đương nhiên phải thảo luận thật tốt về việc hợp tác.

Rất nhanh, mọi tân khách đều đã đến đủ, Gia Cát Tự trong ánh mắt mong chờ của mọi người tiến lên gian hàng.

“Trước tiên, tôi xin cảm ơn các vị khách quý đã đến, Gia Cát Tự trân trọng vô cùng.”

Gia Cát Tự trên mặt mang nụ cười, ánh mắt lướt qua mọi người dưới đài, nói: “Hôm nay là nghi thức khai mạc chính thức của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, đồng thời cũng là một hội giao lưu học thuật, trong buôn bán tôi sẽ không nói nhiều nữa, đi thẳng vào vấn đề thôi.”

Nói xong, Gia Cát Tự nhường chỗ, nghiêng người dẫn đường, Sở giáo sư và Đồng giáo sư cùng lúc bước ra.

Khi hai người này xuất hiện, những nhân viên nghiên cứu vốn ngồi yên lập tức đứng dậy, cúi người biểu thị tôn kính. Đồng giáo sư, bậc thầy về phù văn ở giới Thái Sơn Bắc Đẩu.

Sở giáo sư, bậc thầy về máy móc ở giới Thái Sơn Bắc Đẩu.

Gia Cát Tự mở đầu đã lôi ra hai người này, rõ ràng không định cho họ cơ hội đập phá quán. Đây không phải hội giao lưu học thuật, mà rõ ràng là một cuộc triển lãm học thuật! “Chư vị không cần khách khí như vậy, lão thái bà không gánh nổi lễ lớn như vậy.”

Đồng giáo sư giơ hai tay lên ngăn cản, nói: “Nguyên bản lão thái bà không định xuất hiện, dù sao bây giờ là thời đại của người trẻ, nhưng lão thái bà hiện tại là người phụ trách thiết kế phù văn tiến hóa tại viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, thực sự không thể từ chối.”

Nghe lời của Đồng giáo sư, mọi người đều gật đầu, trước đó khi phù văn tiến hóa vừa ra mắt, đều do Đồng giáo sư chịu trách nhiệm, bây giờ gia nhập viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, Đồng giáo sư tiếp tục chủ trì cũng là điều hợp tình.

“Nói thật thì, lão thái bà nghiên cứu lâu như vậy, cũng không có bao nhiêu thành tích đáng nói, nhưng cũng nhân dịp hội giao lưu lần này để nhận được những ý kiến phê bình, cũng coi như là tung gạch nhử ngọc.”

Nói rồi, Đồng giáo sư nhìn về phía sau, lúc này màn che sau lưng mở ra, lộ ra một thiết bị lớn, bên trong đó, một con Hỏa Tấn Hồ con non đang mờ mịt gục trên bàn điều khiển.

“Đây là một con Hỏa Tấn Hồ con cấp thấp, hiện tại có số lượng khế ước lớn nhất trong liên bang, hiện tại đã hiểu biết

tới sự tiến hóa cao nhất là Quân Vương cấp Hỏa Quan Hồ Vương.”

Đồng giáo sư tiến đến thiết bị, nhấn một nút, thiết bị lập tức hoạt động, nhanh chóng khắc một phù văn lên trán Hỏa Tấn Hồ.

Sau đó, ánh sáng tiến hóa bùng lên, Hỏa Tấn Hồ thành công tiến hóa, biến thành Lãnh Chúa cấp Hỏa Nha Mãnh Hồ.

Một đoạn phù văn tiến hóa diễn ra. Đám người có chút nhú mày, vì đoạn phù văn này nguyên bản chỉ có thể dùng cho tinh anh, nhìn về mặt Đồng giáo sư, dường như đã nâng cao mức sử dụng lên.

Cái này quả thực là một bước tiến lớn, nhưng muốn nói được áp dụng trong tình huống này, vẫn còn có phần không nổi bật lắm.

“Gia Cát Tự, người chắc chắn không có vấn đề gì chứ?” Tào Tấn thấy vậy có chút nhú mày, qua radio nhỏ giọng hỏi.

“Yên tâm đi, trình độ của Đồng giáo sư mà người còn không tin sao?” Gia Cát Tự mỉm cười, đập phá quán chuyện gì, bọn họ đã suy nghĩ quá nhiều.

Chương 575:

Người quản cái này gọi là tung gạch nhử ngọc? Quả nhiên, mọi người ở đây đang nghi ngờ về thời điểm phương pháp tiến hóa của phù văn, nhưng không có ai dám ngăn cản.

Hỏa Nha Mạnh Hồ lại nhanh chóng tiến vào quá trình phát triển mới, vẽ ra một bộ phù văn cực kỳ phức tạp.

Phù văn tiến hóa hai đoạn.

Khi cấu trúc phù văn vừa hoàn thành, Hỏa Nha Mạnh Hồ lại một lần nữa tiến hóa, biến thành Hỏa Quan Hồ Vương cấp Quân Vương! “Cái này...

Phù văn hai đoạn tiến hóa đã có thể phát triển ra Quân Vương cấp sao?” Dưới sự xô xao của đám đông, ai cũng biết rõ rằng bình thường, phù văn hai đoạn tiến hóa chỉ có thể đưa vật nuôi tiến hóa lên đến cấp tinh anh, sau đó từ cấp đó mới có thể trở thành lãnh chúa.

Thế nhưng bây giờ, liệu một phù văn tiến hóa có thể trực tiếp lên tới cấp Quân Vương sao? “Đồng giáo sư quả nhiên lợi hại, lại có thể mang phù văn tiến hóa phát triển đến mức này sao?” Một người từng tham gia vào lĩnh vực chế tạo cơ giáp cũng phải kính nể, dù chỉ là một cấp bậc nâng lên nhưng ai cũng hiểu việc đưa một loại lãnh chúa thành Quân Vương là khó khăn đến nhường nào.

Và bây giờ, ngay trước mắt họ, chỉ trong khoảng hơn mười phút, nhờ vào một chiếc máy móc mà hoàn thành tiến hóa cho hai chủng tộc lớn? Mặc dù không phải cùng một loại, nhưng nếu kỹ thuật này được phổ biến, thì có lẽ sẽ gây ra một cơn bão lớn hơn cả những gì chúng tôi đã thấy trước đó.

“Có thể sản xuất hàng loạt sinh vật cấp Quân Vương, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần chắc chắn sẽ trở thành đầu tàu trong nghiên cứu khoa học của liên bang.”

Trong một góc của đại sảnh, Vương Tiên lộ ra một nụ cười vui vẻ.

“Ha ha ha... Điều này là trong dự đoán của tôi, dù sao đội ngũ xa xỉ như vậy, liên bang thật khó tìm được mấy người.”

Triệu Phù Đồ nhẹ gật đầu, thể hiện sự đồng ý với Vương Tiên.

“Nhưng tăng tốc độ như vậy cũng sẽ tạo ra gánh nặng lớn cho linh hồn và thân thể của thú cưng phải không?” Ở phía sau hai người, một người đàn ông đeo kính đưa ra ý kiến phản đối với giọng nói rất trầm.

“Ồ? Trương bộ trưởng có ý kiến gì không?” Triệu Phù Đồ quay đầu nhìn về phía người đàn ông, mặt đầy sự tò mò.

Trương Ý, Bộ trưởng Cục 13, cũng là một trong những chuyên gia nghiên cứu hàng đầu của liên bang.

“Tiến hóa của sủng thú không chỉ đơn thuần là nâng cao đẳng cấp huyết mạch, mà giai đoạn trưởng thành cũng cực kỳ quan trọng.

Một khi huyết mạch tiến hóa quá nhanh thì linh hồn và cơ thể khó mà theo kịp.”

Trương Ý ánh mắt rực lên một tia hiếu kỳ, nhìn về phía Hỏa Quan Hồ Vương tuyệt đẹp ở bên dưới, nói: “Nhưng giờ đây nhìn vào Hỏa Quan Hồ Vương, có vẻ như không có vấn đề gì, chẳng lẽ Đồng giáo sư đã tìm ra phương pháp giải quyết rồi?” “Được rồi, tiểu Trương, từ từ xem đi, buổi giao lưu này mới chỉ bắt đầu thôi.”

Vương Tiên cắt ngang câu nói của Trương Ý, hai mắt như không nhìn thấy sự phấn khích nào, giống như không mấy hứng thú với thành quả này. Đối với điều đó, Triệu Phù Đồ không khỏi cười mỉm trong lòng.

Lão hồ ly này, tâm tư giấu kín ngày càng sâu rồi. ...

Trên sân khấu, Đồng giáo sư kiềm chế sự phấn khích của khán giả, đại sảnh lúc này mới dần dần yên tĩnh trở lại.

“Tôi biết rõ các vị đang ngạc nhiên cái gì.

Quả thật, sự đột phá nhanh chóng này thật sự mang lại gánh nặng không nhỏ cho sủng thú.

Chỉ riêng từ phương diện phù văn, chúng ta không thể tìm ra phương án giải quyết hiệu quả.”

Những lời này của Đồng giáo sư khiến mọi người dần bình tĩnh lại.

Thật ra, việc phải gánh vác đều có nghĩa là sản xuất hàng loạt Quân Vương cấp bị hạn chế vô hạn.

Vì vậy, mức độ kỹ thuật không lồ này lại không còn đáng kể nữa.

“Tuy nhiên, thiếu sót về phù văn không có nghĩa là các lĩnh vực khác cũng không thể giải quyết.”

Đồng giáo sư mỉm cười nhạt, từ phía sau các phù văn tiến hóa chưa dừng lại xuất hiện hai người, chính là Bạch Ngôn và Lạc Trúc.

“Hai vị này chắc hẳn các vị đều đã biết, nhưng vẫn muốn giới thiệu một chút, họ chính là những người phụ trách đội nghiên cứu tiến hóa Siêu Thần, Bạch Ngôn và Lạc Trúc.

Các vị sẽ được nghe tiếp từ họ.”

Đồng giáo sư lùi lại một bước, Bạch Ngôn và Lạc Trúc khẽ gạt đầu với Đồng giáo sư rồi tiến lên phía trước, cầm một bình thuốc và nói.

“Tôi nghĩ các vị cũng đã đoán được. Đúng vậy, hỗ trợ Hỏa Tấn Hồ tiến hóa chính là loại thuốc trong tay tôi, Siêu Thần Tiến Hóa type I.”

Bạch Ngôn lắc lư bình thuốc trong tay, nói: “Loại thuốc này không chỉ cung cấp năng lượng cần thiết để tiến hóa mà còn hỗ trợ sủng thú hấp thụ các vật liệu thuộc tính khác, ổn định hình thái sau khi tiến hóa.”

Sau khi nghe Bạch Ngôn giới thiệu, mọi người mới hiểu ra.

Nếu như có một loại chất xúc tác như vậy, thì thật sự có thể tin được.

Nhưng chỉ với điều đó, có vẻ vẫn không đủ để so sánh với Đồng giáo sư và chiếc máy bên cạnh.

Nghe thấy cuộc trò chuyện bên dưới, Bạch Ngôn không để tâm mà chỉ huy nhân viên lại một lần nữa thay đổi bốn đầu Hỏa Tấn Hồ, đưa chúng vào máy phù văn tiến hóa.

Sau đó, bốn đầu Hỏa Tấn Hồ thuộc về từng loại thuộc tính đã được đặt trên màn hình lớn phía sau.

“Bốn đầu Hỏa Tấn Hồ này đều được chọn lọc kỹ càng, bất kể là thể chất, tốc độ, lực lượng, hay giá trị năng lượng đều gần như đồng đều.”

Lạc Trúc chỉ chỉ vào bốn đầu Hỏa Tấn Hồ nói: “Vậy các vị có thể đánh giá được rằng chúng sẽ tiến hóa theo hướng nào không?” Đám đông nghe vậy cảm thấy bối rối và không hiểu ý của Lạc Trúc.

Nhận thấy vậy, Lạc Trúc nở một nụ cười, rồi chăm chú thực hiện thao tác trên máy tính, chỉ trong một chốc, đầu tiên Hỏa Tấn Hồ liền xảy ra hiện tượng tiến hóa.

Vẫn là Hỏa Nha Mãnh Hồ, nhưng không có chút khác biệt nào so với màn trình diễn ban đầu của Đồng giáo sư, nhưng Lạc Trúc lại không ngừng tiếp tục tiến hóa ba đầu Hỏa Tấn Hồ còn lại.

“Đây là cách thể hiện được độ ổn định của phù văn tiến hóa phải không?” Tôn Diêm có chút hiếu kỳ, rõ ràng không hiểu mục đích của hành động lần này của Lạc Trúc.

“Nhìn kỹ vào màn hình thì người sẽ hiểu.”

Là ông chủ của Bạch Ngôn và Lạc Trúc, Triệu Long Tượng lập tức nhận ra mảnh khoe của việc này và hiểu rõ xuất xứ của loại thuốc Siêu Thần Tiến Hóa type I. Đây chính là phiên bản thăng cấp của hóa chất số 5.

Nghe được lời nói của Triệu Long Tượng, Tôn Diêm lúc này mới nhìn về phía màn hình, khi nhìn thấy dữ liệu của bốn đầu Hỏa Nha Mãnh Hồ, giờ mới hiểu ra.

Lực lượng, tốc độ, thể chất, giá trị năng lượng.

Bốn đầu Hỏa Nha Mãnh Hồ này vậy mà đều xuất hiện những con số khá cao.

“Chẳng lẽ Siêu Thần Tiến Hóa type I có thể kiểm soát thuộc tính của sự tiến hóa đối với sủng thú?” Ánh mắt Tôn Diêm lóe lên sự ngạc nhiên, xung quanh các chuyên gia cũng không ngừng bàn tán.

Mọi người đều biết, chỉ cần có phương pháp phối hợp và đầy đủ vật liệu, sủng thú có thể tiến hóa thành bất kỳ chủng tộc

nào mà Ngự Thú sư mong muốn, nhưng việc can thiệp vào thuộc tính cụ thể là không thể, họ phải phó thác cho số phận.

Nhưng khi nhìn thấy hành động của Lạc Trúc như vậy, họ bắt đầu cảm thấy có khả năng tinh chuẩn được xu hướng tiến hóa của sủng thú.

“Tôi nghĩ các vị đều thấy được, Siêu Thần Tiến Hóa type I không chỉ có thể giúp giảm bớt gánh nặng của quá trình tiến hóa cực nhanh, mà còn có thể phối hợp với phù văn để cải thiện sủng thú theo những chiều hướng khác nhau.”

Khi Lạc Trúc vừa nói xong, bên dưới lại bùng lên sự xôn xao. Định hướng trong việc bồi dưỡng, đây chính là ý nghĩa mà Siêu Thần Tiến Hóa type I đại diện, không thể so sánh với loại phù văn tiến hóa kém được! Nói đến, Bạch Ngôn và Lạc Trúc có một sự tương đồng nào đó, không phải cả ba đều là một gia đình chứ? Thật sự là một giống giên nổi bật! Đám người nhìn nhau, thế hệ trước bắt đầu hồi tưởng trong gia tộc có nữ nhân nào phù hợp.

“Nhưng Siêu Thần Tiến Hóa type I cũng không phải là hoàn hảo, cấp bậc huyết mạch càng cao thì hiệu quả có thể ảnh hưởng càng ít, đương nhiên, điều này cũng đúng với phù văn tiến hóa.”

Nhận thấy mọi người có vẻ đang mơ mộng, Bạch Ngôn nghiêm túc bổ sung thêm một câu, Đồng giáo sư cũng đứng dậy, nói: “Phù văn tiến hóa cũng tương tự, mặc dù có thể tiết kiệm thời gian, nhưng chi phí vật liệu cũng không giảm bớt, có lẽ cần sự giúp đỡ từ các bạn dưới đây.”

Thật đáng tiếc, những lời khiêm tốn của Đồng giáo sư và Bạch Ngôn không thể làm cho những nhà nghiên cứu này lấy lại sự tỉnh táo, ngược lại họ càng phấn khởi hơn.

Có thể nhanh chóng tiến hóa với phù văn tiến hóa, và định hướng bồi dưỡng bằng Siêu Thần Tiến Hóa type I.

Coi như không thể giảm bớt nguyên vật liệu, thậm chí chi phí có thể còn nhiều hơn cho phù văn tiến hóa và Siêu Thần Tiến Hóa type I, nhưng hai kỹ thuật này kết hợp lại có thể tiết kiệm thời gian bồi dưỡng của Ngự Thú sư và giảm thiểu rủi ro trong

quá trình tiến hóa. Đối với bất kỳ Ngự Thú sư nào mà nói, đây đều là tin vui.

Sau một hồi huyền não, không đợi Gia Cát Tự xuất hiện để duy trì trật tự, cả đồng các chuyên gia đã tự nguyện nhìn về phía Sở giáo sư.

Giống như Đồng giáo sư, Sở giáo sư được công nhận là người đứng đầu trong lĩnh vực nghiên cứu tiến hóa vũ trang, hiện tại cho dù là nhóm phù văn tiến hóa hay nhóm sinh vật tiến hóa, họ đều mang đến những thành quả không tầm thường, và dĩ nhiên họ cũng rất mong chờ vào nghiên cứu của Sở giáo sư.

“Tôi vốn tính tình thẳng thắn, không muốn nói nhiều, nên tôi sẽ đi thẳng vào vấn đề.

Chúng tôi ở nhóm nghiên cứu vũ trang tiến hóa ngoài việc nghiên cứu ra một lô vũ khí hoàn chỉnh, cũng chưa có nhiều thành tựu điển hình.”

Nghe đến lời Sở giáo sư, mọi người không khỏi ngạc nhiên, nhưng sau khi suy nghĩ một chút, họ vẫn chấp nhận vấn đề này.

Dù cho vũ trang tiến hóa cũng rất hấp dẫn, nhưng nếu nói công bằng thì thực chất vẫn là sản phẩm biến đổi từ phương pháp phù văn tiến hóa, chỉ là việc giải quyết sự hòa quyện giữa cơ khí và máu thịt, cộng thêm sự xuất hiện của Ngự Linh sư đúng lúc, nên mới gây ra sự chấn động như vậy.

Hơn nữa, thành tích nghiên cứu trước đó thật sự rất ấn tượng, muốn vượt qua thật sự rất khó khăn. Đúng lúc này, một chiếc kỵ sĩ máy móc đột nhiên xuất hiện ở cửa đại sảnh, nhảy lên và rơi xuống gian hàng. Ở giữa mọi ánh mắt nghi hoặc và kinh ngạc, bộ giáp của kỵ sĩ máy móc từ từ được tháo ra, lộ ra hình ảnh của Gia Cát Thần và Garuru.

“Nói thật thì, tôi rất xấu hổ, mặc dù tôi chuyển đổi lâu như vậy, nhưng cũng chỉ nghiên cứu ra được một bộ vũ trang có thể để Ngự Linh sư và sủng thú cùng nhau tác chiến và chạy trốn mà thôi.”

Sở giáo sư tỏ vẻ xấu hổ khi giới thiệu bộ vũ trang mới của Garuru, nhưng trên màn hình vẫn đầy các chức năng khiến người hoa mắt.

Tuy nhiên, những người dưới đài đã không còn rảnh rỗi để chú ý đến điều này.

Chỉ cần ném ra hai thành tựu nghiên cứu như vậy, đâu còn để họ biểu diễn ở trên sân khấu nữa.

Vừa rồi Đồng giáo sư bảo họ là tung gạch nhử ngọc sao? Cái này ném đi đâu chẳng phải là viên gạch, mà rõ ràng là ném cả một ngọn núi xuống sao! Thấy tình cảnh như vậy, Gia Cát Tự ở một bên không khỏi nở nụ cười hài lòng.

Ngũ Đại Tập Đoàn Liên Hợp Viện Nghiên Cứu, hẳn làm sao có thể để cho nghi thức khai mạc hôm nay bị phai mờ chứ!

Chương 576:

Song hạch oanh tạc (1) “Không ngờ ông Sở ở tuổi này vẫn chưa từ bỏ ý tưởng về vũ trang hạng nhẹ cho nhân loại sao?” Nhìn thấy giáo sư Sở thiết kế ra bọc thép, trong mắt Vương Tiên lóe lên một tia sáng thú vị.

“Chẳng lẽ giáo sư Sở đã khắc phục được vấn đề kháng xung kích của cơ thể con người?” Trương Ý hơi nhú mày, thời điểm mà hệ thống máy móc vừa mới xuất hiện, đã có người nghĩ đến việc nghiên cứu vũ trang hạng nhẹ cho nhân loại.

Chỉ có điều, loại vũ trang này không thể ngăn cản những cú xung kích mạnh mẽ, đồng thời cũng không đảm bảo được nguồn năng lượng đủ dồi dào, vì vậy rất nhanh đã bị những loại máy móc hạng nặng của Phá Quân thay thế.

Nhưng dù vậy, vẫn có không ít người không từ bỏ việc nghiên cứu vũ trang hạng nhẹ.

Dẫu sao, so với những loại máy móc hạng nặng phù hợp trên chiến trường, vũ trang hạng nhẹ lại linh hoạt và thực dụng hơn một chút.

Nhưng hiện tại thì khác, vấn đề nguồn năng lượng đã được giải quyết, nhưng vấn đề kháng xung kích vẫn tồn tại.

Dù sao, cơ giáp có thể chịu được xung kích từ bên ngoài, còn con người thì không thể.

“Xem ra, có lẽ phải mượn từ con sủng thú phía dưới.”

Triệu Phù Đồ liếc nhìn Gia Cát Thần bên cạnh Garuru, bộ hạng nhẹ vừa rồi chính là từ trên người Garuru phát triển ra, có lẽ đây chính là cách giải quyết vấn đề này.

“Mượn sủng thú? Như vậy là một cách giải quyết hay đó.”

Đôi mắt Trương Ý sáng lên, lập tức mở bản thân trí não ra gõ gõ.

So với hệ thống phù văn mà hắn không quen thuộc lắm, hệ thống máy móc của giáo sư Sở mới là mảng mà hắn chuyên sâu, giờ thấy giáo sư Sở thể hiện chức năng, tự nhiên hắn cảm hứng dâng trào.

Trong khi đó, giáo sư Sở bắt đầu thể hiện thành quả nghiên cứu của mình.

“Bộ Ngự Linh vũ trang này là sự bổ sung và tăng cường cho cơ giáp trên cơ sở tiến hóa, bình thường sẽ ẩn giấu trong người sủng thú, khi cần có thể kích hoạt triển khai, bám vào người Ngự Thú sư.”

Giáo sư Sở để Gia Cát Thần cùng Garuru biểu diễn một lần nữa, một người một sói cứ như vậy trực tiếp hòa làm một, hơn nữa không để lại dấu vết của bất kỳ phụ kiện nào.

“Còn về năng lượng, ngoài một nguồn năng lượng nhỏ bên ngoài, phần lớn đều có thể do sủng thú cung cấp, dưới trạng thái này, Ngự Thú sư cũng có thể tận dụng vũ khí trên vũ trang để tiến hành chiến đấu.”

Nói rồi, giáo sư Sở dừng lại một chút, tiếp tục: “Tuy nhiên, xét đến vấn đề tiêu hao năng lượng, cá nhân tôi khuyên nên chỉ dùng nó để chạy trốn.”

Lời nói của giáo sư Sở khiến cả phòng cười vang, nhưng nụ cười này rõ ràng mang ý tốt.

Trong chiến đấu ngoài trời, an toàn luôn là một vấn đề lớn đối với Ngự Thú sư, đây cũng là lý do mà hầu hết các Ngự Thú sư đều hợp đồng với một con sủng thú có khả năng chạy trốn.

Nếu không đánh lại, thì chạy thôi.

Nhưng ngay cả trong quá trình chạy trốn, cũng không thể tránh khỏi một vài rắc rối không ngờ.

Có một vụ án điển hình, một Ngự Thú sư đã ký hợp đồng với một con Phong Ma Lang, nhưng khi gặp phải tấn công từ những hung thú trong dã ngoại, hắn lập tức chọn chạy trốn và thành công thoát khỏi vòng vây.

Chỉ có điều, do Phong Ma Lang chạy quá nhanh, vô tình đã va phải một con côn trùng bay, khiến Ngự Thú sư này bị nổ tung đầu.

Các sủng thú cấp quân vương cơ bản không có khả năng tạo ra lực trường bao quanh, sự việc tương tự vẫn xảy ra rất nhiều.

Tuy nhiên, bộ Ngự Linh vũ trang của giáo sư Sở, không cần phải bàn, chỉ riêng khả năng bảo vệ của nó đã đủ rồi.

“A ~ đây chính là cái gọi là chuyên gia ở liên bang.”

Nhìn mọi người xung quanh đều tập trung vào khả năng bảo vệ của Ngự Linh vũ trang, ánh mắt John - Borg thoáng hiện sự khinh thường.

Mặc dù không biểu hiện ra ngoài, nhưng từ ánh mắt của hắn có thể thấy, hệ thống vũ khí trên bộ Ngự Linh vũ trang của giáo sư Sở mới thực sự là điểm tinh túy.

Chương 577:

Cuộc tấn công của Song Hạch Vĩ gia nhập tổ chức Vũ Trang Tiến Hóa, nên hắn đã quên rằng Sở giáo sư từng là một trong những đại sư cơ võ hàng đầu của liên bang.

Nếu như hắn không đoán sai, chỉ cần súng thú có thể cung cấp đầy đủ năng lượng, bộ khinh trang cơ võ này chắc chắn cũng có thể phát huy sức mạnh đáng gờm không kém gì súng thú.

“Các vị, đây chính là thành quả gần đây của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, vậy nên bây giờ, tôi xin mời viện trưởng Bạch Khải đại sư lên đây để chia sẻ một số bí mật về hai hạng hạch tâm độc quyền mới nhất mà hắn vừa đạt được!” Nhìn thấy bầu không khí lên cao trào, Gia Cát Tự không cho bọn họ cơ hội hít thở, hắn trực tiếp ném ra một quả bom lớn.

“Gia Cát thật không có ý định để ai khác được lên sân khấu a...”

Lưu Bội nhìn thấy vậy, bất đắc dĩ lắc đầu, còn Tào Tấn thì không hề thấy bất ngờ, nói: “Ngươi vẫn chưa rõ hắn sao? Chỉ cần có ưu thế, Gia Cát Tự nhất định sẽ đem ngươi đè bẹp, không cho ngươi bất kỳ cơ hội nào để phản công.”

“Khi phát triển một tập đoàn lớn như vậy dưới áp lực của nhiều đối thủ, không phải ai cũng làm được đâu.”

Tôn Diêm khẽ vuốt cằm, biểu hiện đồng ý, Triệu Long Tượng cũng có vẻ đồng tình.

Tập đoàn Cửu Lê thực chất cũng được coi là một tân tập đoàn, khác biệt ở chỗ sau lưng hắn còn có một hiệp hội Ngự Thú sư.

Gia Cát Tự có thể phát triển Võ Hài thành công lớn như bây giờ, đúng là có chút thành tích, và với tình hình hiện tại, tương lai có lẽ sẽ càng mạnh mẽ hơn.

Nhưng chắc chắn những đại gia tộc ở tây bộ sẽ không vui vẻ về điều đó.

“John, các người trong Borg gia tộc không phải đến để giao lưu thành quả sao? Sao không lên sân khấu?” Charles hỏi với nụ cười như có ý mỉa mai.

“Chỉ là lời xã giao thôi, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần xuất sắc như vậy, tôi lên đó chỉ tổ mất mặt.”

John đáp, khuôn mặt vẫn tươi cười, không hề bị ảnh hưởng bởi lời trêu chọc của Charles, ngược lại, hắn nhìn về phía Lohr - Aloysius, nói: “Lohr, các người trong gia tộc Aloysius cũng không yếu kém trong nghiên cứu khoa học, sao không lên đây chia sẻ một chút?” Lohr - Aloysius lắc đầu, nói: “Tôi chỉ được phái đến đây để xem lễ, thuận tiện thể hiện thái độ thân thiện của gia tộc Aloysius mà thôi.”

Ba người nhìn nhau và cười, còn Tư Mã Tịnh ngồi bên cạnh, nhìn bộ dạng của họ với nụ cười vẫn trên môi, nhưng ánh mắt lại lóe lên sự khinh thường khó phát hiện.

Vẫn còn đó sự yếu thế trước sức mạnh, có vẻ như tương lai chẳng thể trông cậy vào bọn họ. Ở một bên khác, giữa sự chấn kinh và ánh mắt mong đợi, Bạch Khải từ tốn đi lên, trong khi Đồng giáo sư, Sở giáo sư và vợ của Bạch Ngôn thì lặng lẽ lùi sang một bên, để sân khấu công bố thành quả cho Bạch Khải.

“Vừa rồi Gia Cát Tự nói, Bạch Khải đại sư? Mới gặp lại có chút lâu mà Bạch Khải đã trở thành lục giai đại sư rồi sao?” Một trong những đại sư từng tham gia phân tích phù văn cơ giáp Song Thiên cảm thấy kinh ngạc khi nhìn thấy Bạch Khải, cho đến khi thấy những chú văn Lục Đạo trên mu bàn tay hắn mới tin tưởng.

“Người cũng tụt hậu quá rồi, bảng Hot Search liên bang đã sớm nổi lên tên tuổi hắn, hắn chính là Ngự Thú sư trẻ tuổi nhất trong lịch sử liên bang đạt lục giai.”

“Bảng Hot Search? Đó là cái gì?” “Người sống trong cái khu nhà cũ này, nên đi xem thế giới bên ngoài một chút đi.”

“Thôi đừng rối rắm về cái bảng Hot Search, có nghe thấy Gia Cát Tự vừa nói gì không, muốn Bạch Khải biểu diễn hai hạng hạch tâm độc quyền, các người không nghĩ là trước hai hạng đó đã được rồi chứ?” “Ý người là Bạch Khải lại đạt được hai hạng hạch tâm độc quyền mới? Sao có thể như vậy!” “Không phải đâu, nhiều đoạn tiến hóa đã chứng minh rồi, lần này hắn dùng máu thịt sinh vật để tiến hóa, vũ trang tiến hóa lại thể hiện một điều không thể chấp nhận, một cây Ngự Linh cầu mà hắn cũng có thể tạo ra nhiều thứ cơ chứ?” “Hình như đúng là

lý do này, nhưng mà điều này thật sự quá nghi ngờ, Bạch Khải mới bao nhiêu tuổi chứ.”

Chương 578:

Cuộc tấn công của Song Hạch (3) “Mọi người cho rằng, Bạch Khải sau khi nghiên cứu vài loại hạch tâm độc quyền, cảm thấy có lớn đến mức nào?” “...” Khi nhìn thấy ánh mắt tò mò của mọi người, Bạch Khải tiến lên sân khấu, lặng im một lát, sau đó mới lên tiếng: “Nói thật là, với vài vị châu ngọc phía trước, trong lòng Bạch Khải cũng không chắc chắn lắm, vì vậy ta sẽ đi thẳng vào vấn đề.”

Bạch Khải búng tay, Gia Cát Thần lập tức dẫn Máy Móc Long Tử Thú cùng Garuru đi vào giữa sân khấu, bên cạnh còn có cả Bạo Lôi Thủ Bạch Thu Trà.

“Vận may đã đến, ta bất ngờ nghiên cứu ra một phương thức tiến hóa mới, và giờ đây ta sẽ thu thập số liệu xem thử, phương thức này có phù hợp với các Ngự Linh sư và Ngự Thú sư không, cũng như hiệu quả của nó, mọi người hãy cùng nhau xem thử.”

Vừa dứt lời, sân khấu ngay lập tức dậy sóng, nhiệt tình còn hơn cả những lần trước.

“Phương thức tiến hóa mới?” Ánh mắt mọi người tràn ngập nghi hoặc, nhưng sự chú ý nhanh chóng bị cuốn hút bởi âm nhạc sôi động cùng ánh sáng tiến hóa rực rỡ phát ra từ sân khấu.

“Họ vừa mới làm gì mà hai con sủng thú đó lại đột nhiên tiến hóa như vậy?” “Con kia, hình như là Bạch truyền kỳ, con Bạch Thu Trà đó, không phải hẳn chỉ là Thông Linh sư thiên phú, chỉ có thể kế ước một con sủng thú sao? Chẳng lẽ hẳn còn kiêm chức Ngự Linh sư nữa?” “Đừng đoán mò, cứ chờ xem thực sự là tình huống gì đã.”

Cuối cùng, khi ánh sáng tiến hóa tắt dần, ba con sủng thú trên sân cũng đã được cải biến một cách cực kỳ lớn.

“Bá Đình Thủ? Tuyết Nguyệt người sói? Còn con kia, là một dạng Cửu Lê Bạo Long Thú à? Nhìn có vẻ không giống lắm.”

“Ôi trời, kiểu này không cần cái gì cả, cứ thế mà tiến hóa thành Quân Vương sinh vật, cái này còn đáng sợ hơn cả phù

văn tiến hóa nữa.”

Mọi người bàn tán ầm ĩ, ngay cả Tào Tấn và một vài người khác cũng ngạc nhiên không biết phải làm gì.

“Ngươi, Gia Cát Tự, loại chuyện này mà ngay cả chúng ta cũng không biết sao?” Tào Tấn hướng Gia Cát Tự phê phán, nhưng Gia Cát Tự chỉ cười xấu xa mà nói: “Nếu không phải như vậy, làm sao có thể khiến các ngươi bất ngờ như thế?” Bốn người im lặng, vừa rồi còn nói về thủ đoạn của hắn, giờ thì đã lộ ra rồi.

Loại ác thú này, khác gì so với sự ngây thơ của trẻ con? “Bạch Khải đại sư, ta có thể hỏi một câu, ngài khai thác loại phương thức tiến hóa này, có điều kiện gì không? Chỉ như vậy mà tiến thẳng lên Quân Vương cấp sao?” Cuối cùng, một chuyên gia sinh vật học đứng dậy hỏi những điều mà mọi người đang thắc mắc.

“Chắc chắn là có điều kiện.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Để thành công tiến hóa, nhất định phải có Ngự Linh sư hoặc Ngự Thú sư rót tinh thần lực vào trong máy móc Số Mã Bạo Long Cơ, đồng thời kích thích chất Siêu Thần Tiến Hóa Type I đã được cài đặt trong máy móc vũ trang, vậy mới có thể tiến thẳng lên.”

“Cứ có mỗi vậy thôi sao?” “Đúng, chỉ cần vậy thôi.”

Mọi người im lặng, bỗng nhiên hiểu tại sao Gia Cát Tự lại để Bạch Khải đứng ở phía sau.

Chỉ với một điểm điều kiện như vậy, họ đã đổi lấy được một đầu khả năng chiến đấu cấp Quân Vương, kiếm được một vố rất lớn.

“Nhưng mà, trạng thái tiến hóa này không phải là vĩnh cửu.”

Thấy thế, Bạch Khải bất ngờ thả cho họ một gáo nước lạnh.

“Phương thức tiến hóa này có thể giúp sủng thú tiến hóa lên giai đoạn cao hơn trong thời gian ngắn, thu được sức mạnh chiến đấu sau giai đoạn tiến hóa trong khoảng thời gian nhất định, nhưng khi thời gian kết thúc, chúng sẽ quay về trạng thái ban đầu.”

“Cho nên, ta gọi phương thức này là nhảy vọt tiến hóa.”

Nghe Bạch Khải giải thích xong, mọi người xôn xao, mặc dù không phải là tiến hóa vĩnh viễn, nhưng việc tiến hóa trong thời gian ngắn vẫn cực kỳ ấn tượng.

Hơn nữa, vừa nghe Bạch Khải nói, phương thức nhảy vọt tiến hóa lại thích hợp với Ngự Linh sư? Điều đó có nghĩa là, không lâu nữa, Ngự Linh sư cũng có thể tham gia vào chiến đấu chính thức?

Chương 579:

Giắc Mộng Phi Thúy “Bạch Khải đại sư, tôi muốn xác nhận một điều, việc nhảy vọt tiến hóa có thật sự phù hợp với cả Ngự Linh sư và Ngự Thú sư cùng một lúc không?” Cuối cùng, có một người đặt ra vấn đề quan trọng nhất.

“Trên sân khấu chẳng phải có một Ngự Linh sư và một Ngự Thú sư sao? Con trai của Chủ tịch Gia Cát và tôi - học trò của Minh Hoàng, chắc chắn mọi người đều biết đúng không?” Bạch Khải mỉm cười, nói: “Kỹ thuật nhảy vọt tiến hóa này hiện tại vẫn chưa thành thực lắm, cho nên thời gian tiến hóa cơ bản chỉ chênh lệch nhau khoảng hai phút.”

“Hai phút?” Dưới sân khấu, mọi người xôn xao, vì tốc độ tiến hóa tạm thời không rõ ràng, nhưng thời gian duy trì có vẻ quá ngắn.

Tuy nhiên, rất nhanh có người nhận ra điều khác thường.

Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà cùng ba con thú cưng của họ, sau khi nhảy vọt tiến hóa, thời gian duy trì đã vượt quá hai phút, nhưng vẫn nhảy múa vui vẻ, không hề có dấu hiệu thoái lui.

Hình như, lời nói của Bạch Khải chỉ nói đến thời gian duy trì cơ bản? Nói cách khác, liệu còn có khả năng tăng cường thời gian duy trì này? Quả thật, sau khi dừng lại một chút, Bạch Khải liền tiếp tục giải thích.

“Nhưng mà, nhảy vọt tiến hóa cũng có thể sử dụng những phương pháp khác để kéo dài thời gian.”

Bạch Khải chỉ Gia Cát Thần mang theo Huyết Nguyệt người sói đến bên cạnh, lấy ra một cái hộp kim loại nhét vào máy móc vũ trang bên trong, nói: “Loại thiết bị tinh thần lực đơn giản này mặc dù không thể bổ sung tinh thần lực cho Ngự Thú sư hoặc Ngự Linh sư, nhưng có thể kéo dài thời gian nhảy vọt tiến hóa.”

“Nhưng mà, yếu tố chính của nhảy vọt tiến hóa vẫn là cần tăng cường mối liên kết giữa con người và thú cưng, liên kết càng

mạnh, sức mạnh và thời gian duy trì sau khi nhảy vọt tiến hóa cũng sẽ càng dài.”

Nghe xong lời giảng của Bạch Khải, mọi người như bưng tỉnh, cũng có nhiều người bắt đầu thử nghiệm ý tưởng nhảy vọt tiến hóa.

Chỉ có điều, Bạch Khải rõ ràng không có ý định để họ thử độc, tiếp tục nói: “Dù sao thì cả Ngự Thú sư lẫn Ngự Linh sư không phải lúc nào cũng có thời gian như vậy để bồi dưỡng thú cưng, vì vậy tôi xin giới thiệu một sản phẩm khác.”

Vừa dứt lời, giữa sân khấu từ từ vươn lên, một chiếc ghế công nghệ cùng với một cái mũ bảo hiểm kim loại được đưa lên.

“Siêu thần viện nghiên cứu độc sức chế tạo, một trò chơi giải stress trực tuyến, Phi Thúy Chi Mộng!” “Phi Thúy Chi Mộng? Game online? Chẳng lẽ đây là một sản phẩm độc quyền khác của Bạch Khải?” “Chỉ là một trò chơi mà trở thành một sản phẩm độc quyền hạch tâm sao? Giờ đây yêu cầu để trở thành độc quyền thấp như vậy à?” “Đừng vội, nếu đã đến cuối cùng công bố, chắc chắn sẽ phức tạp hơn nhiều so với chúng ta nghĩ.”

Nhìn thấy đám đông bàn tán nhốn nháo, Bạch Khải cười một cái, hàng chục chiếc máy bay không người lái lập tức mang theo một nhóm mũ bảo hiểm kim loại hạ xuống trước mặt các khách mời.

“Để cho các vị có thể trải nghiệm Phi Thúy Chi Mộng một cách trực quan, tôi sẽ miễn phí cung cấp cho các vị một cái mũ bảo hiểm.

Các vị chỉ cần đeo lên là được.”

“Nhưng nhớ điều chỉnh tư thế ngồi cho tốt, tốt nhất là nằm sấp hoặc nằm xuống.”

Bạch Khải ngồi lên ghế, đội mũ bảo hiểm vào, quay xuống nhìn đám đông nói: “Như vậy các vị, tôi sẽ ở trong một thế giới khác chờ các người.”

Nói xong, Bạch Khải ngửa mặt lên, tựa như ngủ thiếp đi.

“Có phải hạch tâm độc quyền chỉ là một chiếc mũ bảo hiểm không vậy?” Mọi người trong lòng nghi hoặc, vẫn không thể

liên hệ thứ này với hạch tâm độc quyền, chỉ là thấy Bạch Khải đã dẫn đầu, cũng lần lượt bắt đầu đưa mũ bảo hiểm lên.

“Vương lão? Không thử xem sao?” Triệu Phù Đồ giơ tay chỉ vào chiếc mũ bên cạnh, nói với Vương Tiên.

“Cũng được, tôi đã sống nhiều năm như vậy, thật sự chưa thử những thứ mà giới trẻ này chơi bao giờ, coi như mở mang tầm mắt đi.”

Vương Tiên cười cười, đeo chiếc mũ bảo hiểm vào, sau đó giống như những người trong đại sảnh, ngủ say.

Chỉ trong chốc lát, không khí náo nhiệt của đại sảnh bỗng vang lên những tiếng ngáy.

“Hòa Quang, ngươi không thử xem sao?” Ở một góc đại sảnh, Mộ Thủ truyền kỳ nhìn cảnh tượng kỳ quái trước mắt, không khỏi nói với Bạch Hòa Quang.

“Không cần, tôi đã thử rồi.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Nhưng thật sự rất thư giãn, nếu ngươi cảm thấy mệt mỏi, có thể thử một lần.”

“Ồ? Hòa Quang ngươi nói vậy, thì tôi thật sự muốn thử xem.”

Mộ Thủ truyền kỳ nhún mày, tỏ ra càng tò mò về Phi Thúy Chi Mộng.

Nhưng điều kỳ lạ hơn là những người đã đeo mũ bảo hiểm, tiến vào giấc mộng Phi Thúy.

“Cái này...”

Thật là game online? Game giả lập giờ đã chân thực đến vậy sao?” “Ngươi bị ngốc à? Đã chân thực đến mức này, chắc hẳn là một bí cảnh nào đó rồi.”

“Bí cảnh? Ngươi đã từng thấy bí cảnh nào mà lại được truyền tống như vậy chưa?” “Chắc, tôi vào muộn hơn, có vẻ như sau khi đeo chiếc mũ bảo hiểm là ngủ thiếp đi.”

“Vậy có nghĩa là, chúng ta đang nằm mơ sao?” Nghe mọi người bàn tán, Bạch Khải đứng trên đầu Nicolas từ trên trời rơi xuống, nói: “Không sai, chúng ta thực sự đang nằm mơ, chỉ là chúng ta đang ở cùng một giấc mơ thôi.”

“Mộng cảnh...

Lục Long... Đây chắc hẳn chính là trong truyền thuyết Phỉ Thúy mộng cảnh?!” Một chuyên gia có chút nghiên cứu về lịch sử của Long tộc cuối cùng nhận ra nơi này, trong khi những người khác cũng mơ hồ nhớ lại một số tài liệu liên quan.

“Xin lỗi, chúng tôi chưa từng tìm thấy Phỉ Thúy mộng cảnh chân thực, đây chỉ là một giấc mộng được cải tạo đặc biệt từ một sinh vật tinh thần lưu lại trong bí cảnh thôi.”

“Như vậy, đầu Lục Long này chỉ là phỏng theo thiết kế của Lục Long thôi.”

Bạch Khải nghe vậy thì khoát tay, nói: “Tất nhiên, chúng tôi sẽ cố gắng xây dựng nơi này giống như trong truyền thuyết về Phỉ Thúy mộng cảnh, trở thành một nơi để tâm linh của chúng ta được yên tĩnh, đó là lý do tại sao tôi lại gọi trò chơi này là Phỉ Thúy Chi Mộng.”

“Phỉ Thúy Chi Mộng, một giấc mơ để tạo ra Phỉ Thúy mộng cảnh thuộc về nhân loại sao? Tên thật hay!” “Người thật sự không nói thì không ai biết, ở đây tâm trạng của ta thoải mái hơn nhiều, dường như đã tạm thời quên đi một số phiền não.”

“Đây chính là địa điểm mà Bạch Khải nói để làm cho tâm linh được an tĩnh.”

“Tôi bỗng dưng hiểu vì sao độc quyền lại đồng ý định giá Phỉ Thúy Chi Mộng là hạch tâm độc quyền, không muốn ra ngoài nữa rồi.”

...

Nghe mọi người nghị luận, Bạch Khải rất hài lòng, trong khi Nicolas lặng lẽ hỏi Bạch Khải.

“Bạch Khải, nơi này thật sự là Phỉ Thúy mộng cảnh sao, tại sao lại phải lừa dối họ?” “Tôi biết rõ mà, dù sao họ cũng không còn tin tưởng nhiều, chỉ là nói như vậy mà thôi.”

Bạch Khải nhún vai, lại làm cho Nicolas càng thêm nghi hoặc.

“Phỉ Thúy mộng cảnh dù sao cũng là thứ trong truyền thuyết, không cần phải lộ rõ trước mặt nhiều người như vậy, họ tin thì tốt, không tin thì tôi giả vờ như không biết.”

“Người không muốn bị người ta chú ý, rồi bị bắt làm Lục Long sashimi đấy chứ?” “Sashimi? Ta không muốn đâu!” Nicolas liên tục gật đầu, chân thành đóng vai một GM.

“Địa điểm này, thật sự khiến lòng người vui vẻ.”

Vương Tiên và Triệu Phù Đồ đứng ở khắp mọi nơi, nhìn thấy trước mắt thế giới như mộng ảo này, hai người lãnh đạo lớn nhất của tổ chức Ngự Thú sư liên bang, vậy mà không hện mà cùng buông lỏng đề phòng.

Chỉ có điều, trạng thái này chỉ duy trì trong chốc lát, hai người nhanh chóng trở lại với vẻ mặt bình thường.

“Triệu hội trưởng, đây thực sự là một trò chơi sao?” Vương Tiên nhìn Triệu Phù Đồ với ánh mắt sâu sắc, còn Triệu Phù Đồ lại nhún vai, nói: “Tôi không hiểu những thứ cao cấp như vậy, Bạch Khải nói thì chắc chắn không sai.”

“Cũng đúng, ha ha ha...”

Hai người hiểu ý cười một tiếng, không tiếp tục truy vấn thêm, mà Bạch Khải thì tiếp tục giới thiệu chức năng của Phi Thúy Chi Mộng.

“Phi Thúy Chi Mộng chỉ nhằm giúp các vị hoàn toàn thư giãn, vì vậy trong Phi Thúy Chi Mộng không có bất cứ việc thăng cấp, đánh quái hay nhiệm vụ nào cả, chúng ta chỉ có thể khám phá thế giới này.”

“Đương nhiên, nếu các vị cảm thấy việc khám phá một mình không thú vị, có thể gọi bạn bè để cùng nhau phiêu lưu.”

Bạch Khải dừng lại một chút, từ trên đầu Nicolas nhảy xuống, đi đến một rừng cây trước, chỉ vào nơi có Garuru, Long Tử Thú và Bạo Lôi Thủ đang ngủ say, nói: “Có thể, các người cũng có thể mang theo thú cưng của mình để cùng nhau khám phá.”

“Mang theo thú cưng?” Mọi người nghe vậy đều sững sờ, sự xuất hiện của thú cưng khiến họ rất bất ngờ, và khi thấy Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần lần lượt tỉnh dậy cùng thú cưng của họ, lập tức xôn xao.

“Thú cưng cũng có thể vào giấc mộng cảnh này sao?” “Đúng vậy, nhưng chúng ta hiện tại chưa có giới thiệu thiết bị trò chơi

cho thú cưng, muốn thú cưng cùng vào Phỉ Thúy Chi Mộng, phải mua Ngự Linh cầu - Lục Diệp bản, mới có thể cho chúng vào đây.”

Bạch Khải cười mỉm, phát hiện rằng thực sự đây là một điều bất ngờ, khi Gia Cát Thần tiến vào Phỉ Thúy mộng cảnh thông qua mũ bảo hiểm, đã chạm vào Garuru và vô tình đánh thức nó.

Tuy nhiên, cũng chính nhờ phát hiện này, đã giúp Bạch Khải hoàn toàn liên kết Phỉ Thúy Chi Mộng với nhảy vọt tiến hóa.

Nhìn mọi người như điên cuồng vây xem, Bạch Khải búng tay, Nicolas lập tức phóng thích sức mạnh của Phỉ Thúy Chi, đuổi tất cả mọi người ra khỏi Phỉ Thúy mộng cảnh.

Hắn dù không phải là chủ nhân của Phỉ Thúy mộng cảnh, nhưng việc đuổi những sinh vật bên ngoài Lục Long ra khỏi nơi này thì vẫn có thể làm được.

Trong đại sảnh, những người đã đeo mũ bảo hiểm lần lượt tỉnh dậy, nhìn xung quanh, trong một lúc lại cảm thấy không rõ hiện thực và mộng cảnh.

“Các vị, cảm giác hành trình vừa rồi trong mộng cảnh như thế nào?” Bạch Khải mỉm cười nhìn mọi người, nói: “Như tôi đã nói từ đầu, mục đích của Phỉ Thúy Chi Mộng là giúp con người thư giãn, ngoài ra, còn có khả năng tăng cường mối liên kết giữa con người và thú cưng.”

“Nếu như người cảm thấy tương tác với thú cưng quá ít, có thể dựa vào Phỉ Thúy Chi Mộng để giải quyết vấn đề này.”

Nói đến đây, Bạch Khải lại rơi vào trầm mặc, còn mọi người dưới đài lại không tự chủ bắt đầu liên tưởng.

Nhảy vọt tiến hóa cần tăng cường ràng buộc giữa con người và thú cưng, trong khi Phỉ Thúy Chi Mộng lại có thể gia tăng sự ràng buộc này sau khi thư giãn.

Nếu như nói Bạch Khải không có chủ ý gì, thì những người trở về sẽ được tôn vinh là những chuyên gia.

Nhìn thấy mọi người rõ ràng hiểu ý của mình, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, suy nghĩ một chút lại bổ sung thêm một câu.

“Phỉ Thúy mũ bảo hiểm không cần sạc điện, chỉ cần đặt ở những nơi có cây xanh tươi tốt dưới ánh nắng mặt trời là được, nên nếu muốn vào tay Phỉ Thúy Chi Mộng, hãy nhớ mang nhiều cây xanh về nhé.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, mọi người im lặng, đây giống như là một tổ chức xanh hóa tài trợ, quảng cáo cây ghép có phần quá cứng nhắc...

Chương 580:

Trò Chơi và Hiện Thực Sau khi Bạch Khải giới thiệu xong, Gia Cát Tự mới đứng lên sân khấu, vẫn như cũ mặt mũi đầy kiêu ngạo nhìn Bạch Khải, hai hạng độc quyền bên trong đám người, cười nói: “Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần gần đây đã có những thành quả nghiên cứu đáng kể, hôm nay có chuyên gia nào chịu lên nói cho chúng ta nghe một vài điều không?” Lời vừa nói ra, dưới khán đài lại một lần nữa rơi vào im lặng. Đây đã không biết là lần thứ mấy họ không nói được lời nào, có tâm nhưng lại bất lực.

Khởi bàn, một bên là những lão tiền bối đã nổi tiếng nhiều năm trong giới học thuật, bên còn lại là những nhân tài mới nổi trong lĩnh vực sinh hóa hiện nay.

Mà còn lại là bọn hắn.

Hahaha ~ sáu loại hạch tâm quái dị, người đi ra mà nói đi.

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần này, bây giờ đang hơn hẳn cả ba thế hệ.

Thấy tình hình phát triển như ý mình, Gia Cát Tự hài lòng gật đầu, rồi sau đó tiến hành giải quyết. “Chư vị từ xa đến đây, hẳn cũng đã rất mệt mỏi, giao lưu học thuật hôm nay tạm dừng tại đây, ta đã sắp xếp phòng khách và nơi nghỉ ngơi cho các vị, mọi người có thể nghỉ ngơi thoải mái, những chuyện khác, chúng ta hãy để mai nói tiếp.” Nghe đến lời Gia Cát Tự nói, mọi người đồng loạt gật đầu, lần lượt rời khỏi vị trí, và những đại gia tộc, tập đoàn lớn đang chăm chú nhìn về phía Bạch Khải, cũng lần lượt lánh mặt.

Có điều gì thì mai hãy nói. “Hô...”

Cuối cùng cũng kết thúc.” Nhìn thấy mọi người rời đi, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

Dù rằng chỉ là một buổi lễ khai mạc nhỏ, nhưng bị rất nhiều người chăm chú theo dõi thật sự là giống như Alexander vậy. “Nhi tử, biểu hiện rất tuyệt vời!” Lạc Trúc vỗ tay tán thưởng Bạch Khải, nói, “Không đến một tháng mà liên tiếp có hai hạng hạch tâm độc quyền, con làm thế nào?” “Thật ra không

phải một mình ta làm đâu, La giáo sư, Sở giáo sư và bọn họ đã giúp ta rất nhiều.” Bạch Khải trong lòng thầm bổ sung một câu, bất kể là về nhảy vọt tiến hóa hay Phỉ Thúy chi mộng, hầu như đều dựa vào Gửi Hồn chú ấn, và kết hợp một chút thành quả nghiên cứu trước đây.

Tuy nhiên, với cương vị là một tên công nhân tri thức hợp cách, Bạch Khải không ngại giúp Tử Vong bàn tròn mở rộng những kiến thức cao cấp này ra. Ừm, ta thật là người thiện lương.

Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó nhìn thấy vài bóng người quen thuộc từ lầu hai đi xuống. “Triệu hội trưởng, Vương cục trưởng?” Bạch Khải ngạc nhiên, chỉ là một buổi lễ khai mạc thôi, sao lại khiến hai người đại lão này phải đến? “Sao, thật bất ngờ sao? Dù sao ngươi cũng là thành viên của Quyết Sách Chi Tháp, ta với tư cách là Tháp chủ tới tham gia nghi thức khai mạc viện nghiên cứu của ngươi cũng không phải chuyện thường sao?” Triệu Phù Đồ mỉm cười nhân nhật nói. “Hội trưởng, ta chỉ là trên danh nghĩa viện trưởng thôi, viện nghiên cứu này cũng không phải của ta.” Bạch Khải cười khỏ, vị Triệu hội trưởng này rõ ràng có ý muốn đẩy hấn vào hố lửa, nếu thừa nhận thì sau này cả đời hấn cũng sẽ bị trói buộc ở đây.

Hấn thà chết cũng không chịu. “Ha ha ha...”

Giới trẻ bây giờ thật là khiêm tốn.” Vương Tiên không nhịn được cười lớn, “Ta nhớ lần trước người nào đó còn tuyên bố dưới sáu tháp muốn thống trị cả sáu tháp cơ mà?” “Lão Vương, ngươi nói nhiều quá rồi.” Trong mắt Triệu Phù Đồ lóe lên ánh sáng nguy hiểm, nhanh chóng quét qua đám người đang cười thầm Bạch Khải, vài người lúc này lập tức hiểu ý, nghiêng đầu làm bộ như không nghe thấy gì. “Đúng rồi Bạch Khải, ta có thể hỏi một chút, như lời ngươi nói về Phỉ Thúy chi mộng và nhảy vọt tiến hóa, liệu có thể nhanh chóng phổ cập không?” Sau một vài câu đùa, Vương Tiên đi thẳng vào vấn đề. “Nhảy vọt tiến hóa có thể, nhưng Phỉ Thúy chi mộng hiện tại chưa được.” Bạch Khải lắc đầu, muốn vào Phỉ Thúy mộng cảnh nhất định phải có Phỉ Thúy ấn ký; muốn mở rộng quy mô phải biết rằng Nicolas có khả năng sẽ trở thành người đầu tiên đột tử trong dây chuyền sản xuất Lục Long trong lịch sử. “Thì

ra là vậy.” Vương Tiên khẽ vuốt cằm, đằng sau Trương Ý đột nhiên chen vào, nói: “Bạch Khải, người làm thế nào mà có thể để nhiều người đồng thời tiến vào một giấc mơ? Kiểu kỹ thuật này dùng trong trò chơi thì thật lãng phí, ta muốn cải tạo nó thành quân đội tập hợp ý thức viển vông điều khiển kỹ thuật...” Nhìn Trương Ý thao thao bất tuyệt chia sẻ suy nghĩ của mình, khóe mắt Bạch Khải run rẩy.

Gã này, sao nghe như là đang nói đến một kết quả không tưởng? Ngay cả cải tạo người khác cũng bàn luận một cách thoải mái như vậy làm gì? “Trương Ý, Bạch Khải không phải thành viên nghiên cứu, người chú ý chút thái độ của mình.” Vương Tiên nhàn nhạt quét mắt về phía Trương Ý, Trương Ý vốn định tiếp tục chia sẻ nhưng ngay lập tức phải ngừng lại, mồ hôi lạnh chảy ròng, ngoan ngoãn lui về sau lưng Vương Tiên. “Xin lỗi, Trương Ý không quá am hiểu cách giao tiếp, Bạch Khải đừng trách.” “Không có gì.” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, hần tự tin mà phóng thích Phi Thúy chi mộng, tự nhiên sẽ có người muốn phá giải và cải tạo nó, nhưng mà món đồ này hạch tâm chính là Phi Thúy ấn ký, nếu muốn tái sản xuất, chỉ có thể bắt một con Lục Long mới.

Dù sao, Trương Ý nói đến quân đội tập hợp ý thức điều khiển kỹ thuật cũng có chút thú vị, cảm giác có nét tương đồng với Tử Vong Kỵ Sĩ, nếu quay lại nghiên cứu một chút thì có thể khám phá thêm. “Mới vừa rồi ta cũng thử nghiệm qua một lần Phi Thúy chi mộng, đúng như lời người nói, mười phần giải tỏa áp lực.

Nếu có thể, ta nghĩ Bạch Khải có thể ưu tiên cung cấp một số cho Cục 13.” Vương Tiên cười nói, “Người rõ ràng Mỹ, Cục 13 bọn đặc công áp lực cũng không nhỏ, nếu có thể thông qua đó để thư giãn, đối với bọn họ tương lai sẽ có ích lợi.” “Đương nhiên có thể, trừ hôm nay tham gia nghi thức khai mạc, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sẽ cung cấp một nhóm đầu tiên mũ bảo hiểm, ta có thể ưu tiên cung cấp 100 cái mũ bảo hiểm cho Cục 13, còn lại thì phải đợi tiếp theo.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đồng ý yêu cầu của Vương Tiên.

Hắn về sau không thể thiếu liên hệ với Cục 13, dù sao bán cho ai cũng như nhau, giúp đỡ là không tệ. “Vậy thì cảm ơn nhiều.” Vương Tiên khẽ vuốt cằm, nói: “Đúng rồi, Dịch Du sẽ

tìm người, có thể Bạch Khải sẽ phải đợi ở đây hai ngày nữa.” “Dịch Du?” Bạch Khải nghe thấy lập tức sáng mắt, Dịch Du đến chắc là để bàn về chất liệu không gian mà trước đây hắn đã đồng ý.

Không biết có thể hay không tìm cách để Delta lên Quân Vương cấp, nếu không được thì chắc chắn phải tìm kiếm tài liệu liên quan đến Thời Gian. “Ta còn muốn đi chỗ khác tham quan một chút, không quấy rầy các người nữa.” Vương Tiên vẫy tay chào mọi người, rồi quay người rời đi, Triệu Phù Đồ cũng đi theo, nói: “Đi, chúng ta cùng xem một chút, nhiều năm không ra ngoài, cũng là lúc phải mở mang tầm mắt.” Hai người rời đi, nhưng Bạch Khải vẫn chú ý thấy Triệu Phù Đồ giơ tay phải lên, kết hợp với hai ngón tay. Đã rõ, Cục 13 100, hiệp hội muốn gấp đôi rồi. Được rồi, đại lão của mình đã mở miệng, sao có thể không đáp ứng. “Chúng ta cũng nên đi chủ trì một lần công việc tham quan các khu vực khác, trước tiên rời đi.” Sau khi các tân khách lần lượt rời đi, Đồng giáo sư và Sở giáo sư cũng lần lượt rời khỏi, Bạch Ngôn và Lạc Trúc vợ chồng sau khi khen ngợi Bạch Khải một lúc thì cũng vội vàng đi.

Không giống như Bạch Khải thư thả, bọn họ thật sự rất bận rộn. “Bạch Khải, ta dám đảm bảo, buổi sáng ngày mai, không, thời gian dài sắp tới sẽ đều nói về người.” Gia Cát Tự vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Nhưng cá nhân ta khuyên, người nên thay đổi một chút phong cách để xuất hiện, không phải ta sợ người khó giữ được tự do hành động.” Bạch Khải nghe vậy nhún vai, nói: “Đừng chỉ nói về ta, hôm nay người cũng tài năng xuất chúng, người nghĩ bọn họ không tìm được ta thì sẽ tìm ai?” “Dù sao, người chính là người đầu tiên thử nghiệm nhảy vọt tiến hóa và Phỉ Thúy chi mộng.” Gia Cát Tự cười nhẹ, nói: “Không đáng lo, dù sao ta bình thường cũng không ra khỏi cửa.” “Hơn nữa, khi Phỉ Thúy chi mộng phổ cập, ta nghĩ khả năng ta sẽ càng không ra ngoài hơn.” “Ta cũng nghĩ vậy, ta rất nghi ngờ có ai trầm mê trong Phỉ Thúy chi mộng mà không muốn ra ngoài.” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, trong mộng cảnh Phỉ Thúy cảm giác thoải mái tuyệt vời thật sự rất mãnh liệt, nếu không phải hắn có ý chí kiên định, chỉ sợ cũng không muốn rời đi nơi đó. “Yên tâm, cái này ta đã sớm nghĩ đến, mũ giáp Phỉ Thúy có hệ thống phòng ngừa trầm mê, người trưởng

thành chỉ có thể ở trong mộng cảnh đó tối đa tám giờ một ngày, dù với thời gian ngủ bình thường, còn trẻ vị thành niên sẽ càng ít hơn.” Phi Thúy chỉ mộng của hấn được coi như trò chơi, mà một trò chơi muốn tồn tại lâu dài, nhất định không thể bỏ qua vấn đề phòng ngừa trầm mê.

So với việc chờ vấn đề xảy ra rồi mới giải quyết, không bằng nên chủ động phòng ngừa.

Dù sao, hấn đang hy vọng kiếm tiền từ Phi Thúy chỉ mộng nhanh chóng. “Người thật sự là suy nghĩ đến mọi thứ.” Bạch Thu Trà nghe vậy không khỏi thở dài, rõ ràng chỉ lớn hơn một tuổi, nhưng làm bất cứ chuyện gì cũng đều tính toán kỹ càng, không trách mà lão ba sẽ đặc biệt thu nhận hấn.

Lúc này, hai bóng hình đột nhiên xuất hiện trên khán đài, khiến Gia Cát Tự giật mình, theo phản xạ định dùng nhảy vọt tiến hóa, nhưng Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhanh chóng nhận ra một trong hai bóng hình đó là khí tức quen thuộc. “Lão sư.” “Lão ba.” Người đến chính là Bạch Hòa Quang, một người còn lại là Mộ Thủ truyền kỳ, một người giữ chức vụ chủ bộc của gia tộc Aloysius. “Ừm.” Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Gần đây bài tập có bị sa sút không?” “Yên tâm đi, lão sư, tuyệt đối không có sa sút.” Bạch Khải nghe thấy liền gật đầu liên tục, sau đó triệu tập hết sáu sủng ra. “Không sai, tiến bộ đều rất lớn.” Ánh mắt Bạch Hòa Quang lướt qua sáu sủng, sắc mặt lập tức dịu lại nhiều, Bạch Khải thầm thở phào.

May mà trước đó hấn đã cho Alpha và mọi người ra ngoài tự tu luyện, nếu không nếu Bạch Hòa Quang đột nhiên kiểm tra, có lẽ hấn sẽ bị mắng cho một trận.

Dù sao, so với những nghiên cứu độc quyền khác, Bạch Hòa Quang chú trọng hơn đến việc tăng cường thực lực. “Những nghiên cứu này ta đã thấy qua, rất tốt, dù là Ngự Thú sư hay Ngự Linh sư, tăng cường chiến lực so với trước kia dễ dàng hơn nhiều.” Bạch Hòa Quang ngừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Nhưng cá nhân ta hy vọng người có thể hạn chế việc sử dụng những thể tiến hóa này.” “Nếu không có trải nghiệm bản thân con đường khó khăn, thì việc có được lực lượng một cách dễ dàng sẽ khiến họ mất đi cảm giác thực sự.” “Khi không trải qua đau đớn mà thu được mọi thứ, họ thậm chí không thể xem

như Ngự Thú sư, chỉ là một chút người chơi mà thôi.” “Và điều này, có thể sẽ trở thành nhược điểm trí mạng của họ!”

Chương 581:

Nước mắt Hư Không Sau khi nghe Bạch Hòa Quang nói, không chỉ Bạch Khải mà Gia Cát Thần cùng Bạch Thu Trà cũng rơi vào trầm tư.

Thực tế, bất kể là những đoạn phù văn tiến hóa hay trang bị tiến hóa, đều có khả năng rất lớn để giảm bớt độ khó trong việc nuôi dưỡng sủng thú.

Nhưng tương ứng, việc giảm bớt nguyên liệu và quá trình rèn luyện để thu thập nguyên liệu sẽ khiến tâm tính của những người này hoàn toàn khác với tâm tính của những Ngự Thú sư nguyên bản.

Một bên là người chơi tiến bộ nhanh chóng, một bên là những Ngự Thú sư phải nỗ lực gian khổ.

Với sự chênh lệch về tâm lý như vậy, thực lực mà cả hai có thể phát huy trong thực chiến chắc chắn cũng sẽ khác nhau một trời một vực.

Dù cho hấn, mặc dù tốc độ lên cấp cũng rất nhanh, nhưng so với những Ngự Thú sư khác còn có không ít những trải nghiệm trung gian.

Cảm giác bị ép buộc khi tiến hóa trứng vẫn là rất đau đớn.

“Ta hiểu lão sư, ta sẽ đi thương thảo với Đồng giáo sư cùng những người khác.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong đầu đã bắt đầu suy nghĩ về các hạn chế.

“Hừ, người rõ ràng là tốt rồi.”

Bạch Hòa Quang hài lòng gật đầu, nói: “Những phát minh mà người đưa ra đối với nhân loại chắc chắn là vượt thời đại, thậm chí có thể thay đổi cục diện giữa liên bang và bộ lạc.

Nhưng ta không muốn có người nào lại vì những phát minh này mà đánh giá sai thực lực của mình.”

“Dù sao, có những sai lầm thì không thể sửa chữa.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu rõ, mà Gia Cát Thần, một Ngự Linh sư thuần túy còn đang cảm thấy nghi hoặc.

Có vẻ như, có thể tạo ra một Ngự Linh sư chuyên môn huấn luyện cơ cấu sao? “Minh Hoàng, người đòi hỏi đệ tử quá nghiêm khắc.”

Thấy bầu không khí như vậy, Mộ Thủ truyền kỳ không thể nhịn nổi mà lên tiếng, nói: “Đẳng cấp Ngự thú, nghiên cứu khoa học, Bạch Khải cũng không hề kém, sao người lại có nhiều yêu cầu như vậy?” “Đưa ra yêu cầu hiện tại, chắc chắn là sai lầm để lại đền bù cho phải tốt hơn.”

Bạch Hòa Quang nghiêm mặt, nhưng Mộ Thủ truyền kỳ lại lắc đầu, nói: “Tự bản thân trải nghiệm sai lầm so với lời cảnh cáo từ miệng còn có hiệu quả tốt hơn nhiều, người từng gặp phải sai lầm đâu có ít?” “Vì vậy, ta mới muốn tránh cho Bạch Khải đi vào những con đường này.”

Bạch Hòa Quang hừ lạnh một tiếng, không giấu diếm suy nghĩ của mình.

“Vậy, lão sư, Mộ Thủ truyền kỳ, ta đi trước tìm Đồng giáo sư để nghiên cứu vấn đề hạn chế này, xin phép đi trước?” Thấy hai người dường như đang có một cuộc tranh luận về phương châm giáo dục, Bạch Khải không thể không tạm rút lui, Gia Cát Thần cùng Bạch Thu Trà cũng nhanh chóng đi theo, tránh trở thành đề tài tranh luận của hai vị đại lão.

“A Trà, Minh Hoàng có phải thường xuyên như vậy không?” Ra khỏi đại sảnh, Gia Cát Thần không nhịn được hỏi Bạch Thu Trà.

“Không phải, ba ta thường ít nói, ngoài vấn đề liên quan đến chiến đấu của ta, rất ít khi nói chuyện, hôm nay nói đến cũng coi như nhiều.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Có thể, ba ta đang học cách trở thành một người thầy hợp lý?” “Ừ... có thể lắm.”

Gia Cát Thần đồng tình.

Với một đệ tử xuất sắc như Bạch Khải, không nghi ngờ gì Bạch Hòa Quang cũng sẽ gặp áp lực lớn.

Có thể lý giải.

“Đúng rồi Bạch Khải, người dự định tiếp theo sẽ làm gì, có tiếp tục hoàn thiện nghiên cứu không?” Gia Cát Thần hỏi.

“Tạm thời không, tiếp theo ta dự định chuyên tâm nâng cao cấp bậc của sủng thú, sau đó sẽ đi thách thức Hoàng Hôn đại lãng tử.”

Bạch Khải lắc đầu, nằm ở tầng năm hỏa nhân là di tích của Pháp Đế, không có tính mạng nguy hiểm, hẳn có thể giải quyết Phỉ Thúy chi mộng phát hành nhóm đầu tiên mũ bảo hiểm.

Về những sắp xếp sau này, hẳn tạm thời cũng chưa nghĩ ra.

Dù sao, chỉ vài ngày nữa là đến Tết rồi, coi như nghỉ.

Bạch Khải đuổi lưng, theo Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà rời khỏi đại sảnh, định tiến vào các khu vực nghiên cứu.

Dù sao cũng là viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần khai mạc, không thể không xem thật kỹ một chút, mà bên ngoài ba nhóm nghiên cứu vừa rời cũng rất cuốn hút sự tò mò của Bạch Khải. Đặc biệt là phụ huynh định hướng bồi dưỡng, đều có liên quan đến động thái tiến hóa của trứng.

Nhưng vừa tới cửa, Bạch Khải liền thấy một hình bóng quen thuộc từ cổng đi tới, chính là Dịch Du.

“Xin lỗi, có lẽ ta không thể qua thăm.”

Bạch Khải vẫy tay chào Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà, sau đó chạy về phía Dịch Du.

“Bạch Khải, lâu không gặp.”

Khi nhìn thấy Bạch Khải tới, mặt Dịch Du lập tức nở một nụ cười, nói: “Thật tiếc, do công việc khác mà ta không thể tham gia hội nghị học thuật mà người tổ chức.”

“Dịch bộ trưởng không cần quá khách khí, vậy chẳng mấy chốc sẽ có thông cáo chính thức.”

Bạch Khải cười, ánh mắt không tự chủ đi về phía bàn tay Dịch Du, bất chợt phát hiện trên mu bàn tay có một phù văn phức tạp.

“Đây là...”

Dịch bộ trưởng, người đã đạt đến truyền kỳ sao?” Bạch Khải ngạc nhiên nhìn Dịch Du, nhưng rất nhanh đã nghĩ tới việc so sánh với La Tường, liền tiếp nhận được.

Hai người này, vốn cũng là những thiên tài ngang cấp.

Dịch Du khẽ vuốt cằm, nói: “Buổi sáng hôm nay mới vừa đột phá, phải cảm ơn người nhiều lắm.”

“Cảm ơn ta?” Bạch Khải một mặt mờ mịt, hoàn toàn không hiểu ý của Dịch Du.

Thấy vậy, Dịch Du không ngoài ý muốn, trên mu bàn tay của mình lóe lên, một con quạ đen bay đến vai của hắn.

“Con quạ đen Tarot của ta là sủng thú hệ tiên đoán, phương pháp duy nhất để tăng lên cấp bậc chính là không ngừng xem bói, nếu tính sai sẽ bị phản tác dụng.”

Dịch Du chỉ vào Bạch Khải, nói: “Rất may mắn, mỗi một điều ta tiên đoán trên người người đều đã thành hiện thực.”

“Thật sao? Dịch bộ trưởng lại tin tưởng ta như vậy?” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy có chút ngại ngùng, trước đây hắn còn có chút đề phòng với Dịch Du, không ngờ Dịch Du lại tin tưởng hắn đến vậy.

“Không, ta không hề tin tưởng người tham gia vào bất kỳ việc gì, nhưng sau khi thất bại lần thứ nhất, ta lại đoán mọi việc đều phản tác dụng.”

Nghe vậy, nụ cười trên mặt Bạch Khải lập tức cứng lại. Đây chính là trong truyền thuyết phản diện của tiên đoán, biệt thự ven biển? Nhưng nhân vật chính bản thân cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Chờ đã, sủng thú hệ tiên đoán, tức là có kỹ năng Thời Gian, hắn không phải có thể, điểm yếu của quạ đen là gì nhỉ? Nghĩ tới đây, Bạch Khải nhìn về phía Tarot quạ đen, ánh mắt trở nên quỷ dị, nếu không phải không thể đánh lại, Bạch Khải thậm chí muốn cho Tarot quạ đen rụng lông.

“Đúng rồi, đây là thù lao cho nhiệm vụ của người, theo yêu cầu người, là vật liệu hệ không gian cấp truyền thuyết.”

Thấy sắc mặt của Bạch Khải trở nên kỳ lạ như vậy, Dịch Du dường như cảm nhận được, lặng lẽ thu hồi Tarot quạ đen, sau

đó lấy ra một cái hộp đưa cho Bạch Khải.

“Lần trước về chuyện Nguyên Tố giới, ta thật sự rất xin lỗi, để người gặp nguy hiểm ngoài dự tính, tuy nhiên, lần này nhờ người mà ta thành công đột phá truyền kỳ, nên coi như ta thiếu người một ân tình, nếu người cần, ta có thể trong phạm vi năng lực giúp người thực hiện một việc.”

Nghe lời Dịch Du, mắt Bạch Khải lập tức sáng lên.

Không ngờ ngoài bên Vườn Địa Đàng ra, bên cạnh Dịch Du cũng có sự đền bù, chuyển đi Nguyên Tố giới này thật sự kiếm được không ít.

Tuy nhiên, phần phạm vi năng lực trong tay cũng cần suy nghĩ một chút.

“Không cần phải gấp, lời hứa của ta sẽ mãi mãi có hiệu lực.”

Dịch Du mỉm cười, ném hộp vào tay Bạch Khải, Bạch Khải lập tức đưa ra một quyết định bất ngờ.

“Ta muốn trao đổi một môn kỹ thuật máy móc thất giai, lượng tử tư duy trận.”

“Lượng tử tư duy trận, cái này xác thực nằm trong quyền hạn trao đổi của ta, nhưng người có thật sự không muốn giữ lại không?” Dịch Du mỉm cười nhìn Bạch Khải nói.

“Không cần, kéo dài không phải tính cách của ta.”

Bạch Khải lắc đầu, dù nói trao cho một truyền thuyết Ngự Thú sư không có ân tình cũng không sai, nhưng Bạch Khải vẫn muốn đổi lấy đồ vật thực tế.

Dù sao, nếu thực sự có việc cần dùng đến thực lực truyền kỳ, chẳng phải vẫn còn có lão sư Minh Hoàng Bạch Hòa Quang sao? Nhìn khắp liên bang, không, còn tính cả bên bộ lạc nữa, có ai mạnh hơn lão sư hần? Lùi một bước mà nói, cho dù Bạch Hòa Quang không rảnh, chẳng phải vẫn còn có La Tường sao.

So với Dịch Du thần bí, thực lực của La Tường, vị chủng thần thoại toàn viên lại thật rõ ràng.

“Như vậy cũng tốt.”

Dịch Du cười cười, nói: “Lần này ta không có chuẩn bị trước, chờ ta trở về, sẽ để người đem tới cho người.”

“Tốt, như vậy thì phiền toái.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nói: “Đúng rồi, Vương cục trưởng bọn họ có đi thăm viện nghiên cứu không, Dịch bộ trưởng, người có muốn cùng đi không?” “Hừm, ta đã liên lạc qua, người đi giúp người là tốt rồi.”

Dịch Du có vẻ hiểu ý Bạch Khải, lên tiếng chào rồi trực tiếp đi về phía viện nghiên cứu, còn Bạch Khải thì không kịp chờ đợi trở lại phòng nghiên cứu tầng cao nhất của mình, mở hộp ra xem xét.

Hộp bên trong giống như lần trước chứa Hư Đồng Hồ Phách, nhưng lần này bên trong lại có một cái bình tỏa ra ánh sáng lung linh, xuyên thấu qua thân bình, mờ mờ có thể nhìn thấy bên trong có một giọt nước.

“Nước mắt Hư Không?” Bạch Khải nhìn nhãn hiệu trên hộp, liền lập tức tiến vào thảo nguyên bí cảnh.

Sau nhiều ngày xây dựng, ba cái bí cảnh là hoang nguyên, thảo nguyên, băng nguyên đều đã hoàn tất, dĩ nhiên, thảo nguyên bí cảnh là có quy mô lớn nhất.

Róc rách rách rách? (chủ nhân, người mang theo đồ vật gì vào sao?) Delta là người đầu tiên nhận ra sự hiện diện của nước mắt Hư Không, lập tức hiện ra trước mặt Bạch Khải, nhìn nước mắt Hư Không với ánh mắt tràn đầy mong đợi.

“Người có nguyên liệu hệ không gian đến, nói không chừng có thể tiến hóa nha.”

Róc rách rách rách! (có thật không chủ nhân!) Nghe lời Bạch Khải nói, Delta vui sướng nhảy cẫng lên, sức mạnh khổng lồ khiến cả căn cứ cũng rung chuyển.

“Được rồi được rồi, tỉnh táo!” Thấy Delta dường như muốn nhào vào lòng mình, Bạch Khải vội vàng ngăn lại.

Sau một thời gian dài, Delta cuối cùng cũng đã tiêu hóa bảy tám phần lời ban phước, hình thể ngày càng lớn, đã trở thành một trong những nhân vật có hình thể đứng đầu trong đội ngũ.

Cùng với đó, sức mạnh thuộc tính các loại của nó cũng là mạnh nhất trong đội ngũ.

Theo như lời Alpha nói, nếu không sử dụng kỹ năng, Delta có lẽ là mạnh nhất trong bọn họ.

“Nếu như có thể tiến hóa đến cấp Quân Vương, có lẽ kỹ năng cũng là mạnh nhất.”

Mang theo mong đợi chờ đợi, Bạch Khải đem nước mắt Hư Không đặt vào tay Delta.

“Cho ta xem nào, có thể thu hoạch được năng lực gì đây.”

Chương 582:

Cái này đều không được? ...

“Hư không đạo bước và hư không vỡ vụn?” Bạch Khải nhíu mày, tuy chưa thấy hai kỹ năng này có hiệu quả cụ thể, nhưng từ tên gọi, hẳn có thể cảm nhận được phần nào hiệu quả của chúng.

Hai kỹ năng này có tính chất hướng dẫn rõ rệt, một cái là về di động, còn cái kia lại thiên về công kích.

Dù cả hai đều là kỹ năng siêu phàm, nhưng Bạch Khải vẫn thiên về hư không tiếng vọng, đặc biệt là khả năng toàn diện của nó hơn.

“Nhưng nếu có thể nhờ vào đây thăng cấp lên Quân Vương, chắc chắn sẽ thu hoạch thêm năng lực khác.”

Nhìn các số liệu trên bảng vật liệu, Bạch Khải do dự một hồi rồi vẫn quyết định.

Mục tiêu hiện tại chính là giúp Delta vượt qua hạn chế Quân Vương, những kỹ năng thì có trụng tiến hóa và bảng vật liệu, hẳn có thể giải quyết sau.

“Delta, chuẩn bị tiến hóa nào.”

Róc rách rách rách! (Tốt, chủ nhân!) Delta nhẹ gật đầu, còn Bạch Khải triệu hồi năm sủng khác đến, khi Gamma vào chỗ, Delta bắt đầu cầm lấy bình thủy tinh, nuốt nước mắt Hư Không.

Cũng vào lúc này, Bạch Khải kích hoạt trụng Kim Cương, trong lòng tràn đầy mong đợi chờ đợi sự biến hóa.

Như mong đợi, khi trụng Kim Cương ngưng tụ một chút chớp mắt, sức lực của Bạch Khải nhanh chóng bị tiêu hao, cho dù Gamma cố gắng cung cấp, hẳn vẫn cảm thấy một chút yếu ớt.

Tiêu hao sức lực lớn như thế, thật không ổn! Nhìn thấy trụng Kim Cương hình thành thuận lợi, trên mặt Bạch Khải nở một nụ cười hài lòng, sau đó nhẹ nhàng ngã xuống trên người Gamma.

Bởi vì như vậy, chính là toàn quân Quân Vương, tiếp theo nên nghĩ đến việc thăng cấp lên Đế Hoàng.

Sột soạt sột soạt ~ (Chủ nhân, ta cũng muốn vào!) Khi thấy Delta được đưa vào trứng Kim Cương, Jetta nhảy tới bên Bạch Khải, đôi mắt to chăm chăm nhìn hắn.

Do trước đây đã cùng Gamma ra ngoài huấn luyện thực chiến, số lần Jetta được tiến hóa có thể đếm trên đầu ngón tay.

Dù sao, trứng tiến hóa chủ yếu nâng cao là giá trị chủng tộc, với Jetta đã là Thần Thoại trung đẳng Quân Vương, việc cấp bách là nâng cao cấp độ trưởng thành, vì vậy Bạch Khải sẽ không cho Jetta tiến hóa lúc này.

“Hơi đợi một chút, để ta khôi phục sức lực đã.”

Bạch Khải vỗ đầu Jetta, tiềm năng của nó chắc chắn nằm trong top ba trong đội, trước đây vì mải mê trong giấc mơ Phi Thúy mà hắn đã hơi xem nhẹ Jetta.

“Quay về phía tìm kiếm thêm sinh vật Thủy hệ và Băng hệ cho Jetta, ven hồ Thái Trạch cấp độ hung thú vẫn còn hơi thấp.”

Mặc dù không rõ Jetta Thần Thoại chủng tộc huyết mạch cuối cùng là gì, Viêm chi phách năng lực cũng cần nghiên cứu thêm, nhưng từ ba hình thái Jetta hiện đang có, vẫn thiên về Thủy hệ.

“Thủy hệ... Ở gần đây ngoài hồ Thái Trạch, còn chỗ nào thích hợp để tìm vật liệu không?” Bạch Khải gãi đầu, cái này địa lý đúng là học vấn khó nhằn.

Một lúc lâu chờ đợi, trứng Kim Cương trên Delta cuối cùng xuất hiện vết rách đầu tiên, ngay lập tức không gian xung quanh cũng vỡ vụn.

“Tuyệt vời, khí tức mạnh như vậy, nhìn thế nào cũng là tiến hóa!” Bạch Khải cười ra tiếng, bắt đầu mong đợi hình thái hoàn toàn mới của Delta.

Răng rắc răng rắc.

Vỏ trứng vỡ nhanh chóng hơn hắn suy nghĩ của Bạch Khải, chỉ cần xuất hiện vết rách đầu tiên, toàn bộ trứng Kim Cương liền vỡ vụn, một sinh vật thân hình thon dài từ đó chậm rãi chui ra.

Hình dáng cao dong dỏng, bốn chi cường tráng, lớp vảy màu xám bạc phản chiếu ánh sáng kỳ dị, nhìn kỹ thì như mỗi phiến vảy đều ghép nối với một thế giới khác nhau.

“Uh? Tại sao không có thông tin phản hồi?” Nhìn bộ dạng đã biến đổi của Delta, Bạch Khải không khỏi nhú mày.

Theo kinh nghiệm thông thường, khi súng thú tiến hóa, sẽ có rất nhiều thông tin phản hồi, nhưng Delta lại có sự tiến hóa lớn như vậy mà không có lấy một tiếng động, thật sự có chút kỳ quái.

Nghĩ lại, hẳn cũng nhận ra dường như không thấy ánh sáng tiến hóa phát ra.

Suy nghĩ này khiến Bạch Khải không quan tâm đến việc hỏi Delta cảm nhận mà trực tiếp tiến lại xem tình trạng của Delta.

...

“Vẫn là Thủy Tổ thú?” Nhìn tên chủng tộc và huyết mạch đẳng cấp của Delta, Bạch Khải không khỏi giật mình, còn Delta thì rõ ràng cũng hơi thất vọng.

Rõ ràng cảm giác mình đang lột xác, sao vẫn không thể tiến hóa nhỉ? “Uh? Thuộc tính đã chuyển sang Không gian hệ?” Bạch Khải thật lòng kiểm tra lại bảng thuộc tính của Delta, cuối cùng phát hiện ra vấn đề.

“Vì đã cải tạo huyết mạch nên mới tiêu hao sức lực lớn đến vậy?” Bạch Khải ngạc nhiên, cảm thấy đầu mình đau nhức.

Sinh mệnh ban phúc, nước mắt Hư Không, như vậy cũng không thể khiến Delta vượt qua giới hạn bản thân, phải chăng hẳn thật sự phải đi tìm con quạ đen để xin một ít lông? “Lần này tiến hóa có chút lệch lạc, quả nhiên lời của thầy là đúng, việc bồi dưỡng súng thú không dễ dàng như vậy.”

Bạch Khải thở dài, sau đó bắt đầu kiểm tra những kỹ năng mới của Delta. ... Ân, phần giới thiệu nghe có vẻ khá ngắn gọn.

Bạch Khải im lặng thu hồi tinh thần lực, nhìn về phía Delta, nói: “Delta, cảm giác của ngươi thế nào?” Róc rách róc rách. (Mọi thứ đều tốt, cũng cảm giác việc điều khiển không gian thuận hơn nhiều.) Delta nhẹ nhàng quơ quơ móng vuốt, không gian trước mặt lập tức xuất hiện ba vết trảo màu đen, ngay sau đó Delta liền biến mất tại chỗ, xuất hiện ở một góc khuất khác.

“Không cần tiếng vọng cũng có thể trực tiếp điều khiển lực lượng không gian sao?” Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, lòng cảm thấy tiếc nuối giảm bớt đi phần nào.

Dù Hư không tiếng vọng rất toàn diện, nhưng khi khởi động vẫn cần một chút thời gian, nhìn bây giờ thì có vẻ như đã rút ngắn quá trình này, lực lượng chắc chắn mạnh hơn nhiều.

“Được rồi, không thể tiến hóa thì không thể, sau này sẽ tìm vật liệu Thời Gian để thử tiếp, nếu vẫn không được, chúng ta sẽ quyết tâm theo con đường hình lục giác chiến sĩ, dù sao có trùng tiến hóa tại, sớm muộn gì cũng có ngày ta nuôi nấng người thành một sinh vật huyền thoại!” Róc rách róc rách! (Ủm! Delta sẽ nỗ lực hướng tới mục tiêu này!) Nhìn thấy Delta không vì vậy mà chán nản, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao cũng không có việc gì, chúng ta cứ đi thực chiến một lần xem hiệu quả thế nào, ta nhớ Epsilon ký sinh thú vẫn chưa hoàn toàn thay thế phải không nhỉ?” “Không sai, thú linh, hiện tại chỉ ký sinh sáu đầu Quân Vương sinh vật, còn một đầu nữa vẫn chưa tìm được.”

Trùng Thảo ngay lập tức bay tới, nói: “Gần đây tinh thần lực của ta tăng trưởng rất nhanh, việc khế ước một đầu Quân Vương sinh vật cũng không thành vấn đề.”

Kể từ khi lĩnh ngộ Thực Mộng giả, Trùng Thảo tinh thần lực của mình tăng trưởng nhanh như vũ bão, thậm chí còn khiến cả Bạch Khải là Ngự Thú Sư phải ngạc nhiên.

Với huyết mạch Thần Thoại và Lục Long bên người, Trùng Thảo thật sự có nhiều ưu thế. Ít nhất nó còn mạnh hơn nhiều so với Alpha.

“Trong hiệp hội nhiệm vụ có một đầu Quân Vương cấp Châm Vĩ Lôi Yển, chủ yếu chiến đấu bằng cận chiến, nhưng tốc độ rất nhanh, có muốn lựa chọn cái này không?” Shuke nhanh chóng tìm được mục tiêu thỏa mãn yêu cầu, trực tiếp đưa nhiệm vụ ra trước mặt Bạch Khải.

“Chọn cái này.”

Bạch Khải sơ qua liếc mắt, liền quyết định.

Chỉ cần là sinh vật Quân Vương cấp thì được, dù sao hãn mục tiêu chủ yếu chính là để Delta có một trận chiến thật tốt, đừng

vì không tiến hóa mà để lại bóng ma tâm lý.

Dù ngày thường không biểu lộ ra ngoài, nhưng Delta chắc chắn là người có nội tâm nhẫn nại nhất trong đội, nếu bởi vì chuyện này mà tâm trạng bị ảnh hưởng, thì thật không thể bù đắp nổi.

Một nhóm sáu sủng cùng nhau rời khỏi bí cảnh, rồi không đợi Bạch Khải lên tiếng, Delta đột nhiên há miệng, một ngụm nuốt cả Bạch Khải và năm sủng còn lại vào.

A ô a ô?! (Vừa mới xảy ra chuyện gì? Bản uông bị nuốt mất rồi?!) Beita ngạc nhiên nhìn quanh thế giới hỗn độn, không biết phải làm sao.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân không cần lo, đây là không gian độc lập do Delta trong cơ thể tạo ra, thuận tiện cho Delta mang theo các người xuyên qua hư không.) “Thế nội không gian? Đây cũng là sức mạnh của Hư Không môn đồ sao?” Bạch Khải hài lòng gật đầu, không nói gì khác, Hư Không môn đồ quả thật là phiên bản gia cường của hư không tiếng vọng, ngay cả thể nội không gian cũng tạo ra được.

Nếu bàn về sức mạnh của kỳ đà, chắc chắn Delta là đứng đầu.

Chẳng mấy chốc, Bạch Khải cảm thấy trước mắt lại lóe sáng, ngay sau đó xuất hiện trong một khu rừng.

“Rừng Vũ Quý? Chúng ta đến đây rồi sao?” Bạch Khải nhìn về phía thành phố Cổ Túc, hẳn nhớ không nhầm, rừng Vũ Quý cách thành phố Cổ Túc cũng phải vài trăm cây số, mà mới đi được chưa đến một phút, bọn họ đã tới.

“Ta thu hồi những lời nói vừa rồi, lần này tiến hóa quả thực khá thành công.”

Không chỉ nói về sức chiến đấu, chỉ riêng thể nội không gian cùng khả năng truyền tống dễ dàng này đã đảm bảo cho hắn có thể nhanh chóng thoát khỏi nơi cực kỳ nguy hiểm.

Mạng sống là mấu chốt, lúc đó mới có thể nghĩ đến những thứ khác.

Chương 583:

Gia Tộc Tây Bộ Mời Giống như Bạch Khải, Delta cũng cảm thấy rất hài lòng với năng lực của mình.

Trước đó, vì không thể tiến hóa khỏi mù, hắn đã bị ảnh hưởng không ít.

A ô a ô! (Bản Uông tìm đến mục tiêu!) Beita ngửi ngửi cái mũi, rất nhanh đã tìm thấy mục tiêu.

Trong rừng Vũ Quý rộng lớn, lờ mờ có thể nhìn thấy một bóng đen nhỏ xíu lóe qua, vây quanh Bạch Khải và mọi người, chúng không ngừng di chuyển nhưng lại không dám lại gần.

Dù cho cả sáu súng thú đều ẩn nấp khí tức, nhưng Châm Vĩ Lôi Yến vẫn phát hiện ra điều khác thường.

Dù sao, có bao nhiêu súng thú có thể đứng lơ lửng trên không trung.

“Delta, việc này giao cho ngươi, nếu có thể bắt sống thì tốt nhất.”

Bạch Khải vỗ vỗ Delta, ra hiệu cho hắn ra tay.

Róc rách rách rách. (Tốt, Delta đi xem thử một chút.) Delta nhẹ gật đầu, vừa bước ra thì liền xuất hiện ngay trước mặt Châm Vĩ Lôi Yến. Đột ngột với sự tập kích bất ngờ của Delta, Châm Vĩ Lôi Yến rõ ràng có chút bất ngờ, nhưng vẫn linh hoạt vòng qua Delta, chủ động hạ thấp độ cao, bay sâu vào trong rừng cây.

Trong liên bang, trước mắt công khai đồ giám, Châm Vĩ Lôi Yến có hình thể nhỏ nhất trong nhóm, nên có thể linh hoạt di chuyển trong rừng.

Kết hợp với tốc độ nhanh chóng và mỏ dài sắc bén của nó, đây chắc chắn là kẻ đánh lén đáng sợ nhất trong rừng cây.

“Tốc độ này thật nhanh, Epsilon các ngươi trước đây không thử bắt sao?” Nhìn Châm Vĩ Lôi Yến linh hoạt di chuyển trong rừng, Bạch Khải không khỏi hỏi Trùng Thảo.

“Báo cáo thủ lĩnh, ta và Delta đã thử qua, nhưng Châm Vĩ Lôi Yến thực sự quá nhanh, và cảm giác rất linh hoạt, hoàn toàn không cho ta cơ hội để phát động Long Miên, vì vậy ta phải từ bỏ.”

Trùng Thảo hơi cúi đầu, có chút ngượng ngùng.

Tốc độ của hắn hiện tại cũng không chậm, nhưng trong hoàn cảnh phức tạp như vậy, hắn vẫn rất khó để đuổi kịp Châm Vĩ Lôi Yến, càng đừng nói đến việc để cho Châm Vĩ Lôi Yến rơi vào giấc mộng.

Ken kết ken kết. (Châm Vĩ Lôi Yến tốc độ đúng là rất nhanh, không bắt được cũng rất bình thường.) Là thành viên nhanh nhất trong nhóm, Alpha cũng đã đưa ra kết luận của mình sau khi quan sát một hồi.

“Ồ, vậy Alpha người có đuổi kịp không?” Ken kết ken kết. (Có thể bất cứ lúc nào.) Nghe thấy lời nói của Alpha, Bạch Khải nhoẻn miệng cười.

Rốt cuộc là tuyển thủ vương bài trong đội, lời nói chính là khác biệt.

Dù vậy, Bạch Khải vẫn tin rằng Alpha đã nói đến là tuyệt đối có thể làm được.

Nhưng bây giờ, vẫn là muốn xem Delta đang chiến đấu như thế nào đã.

Châm Vĩ Lôi Yến rõ ràng đang có chủ trương trốn khỏi Delta, chỉ là Delta không gian khiêu được đã nhanh hơn hắn một chút.

Dù cho hắn có di chuyển thế nào, Delta từ đầu đến cuối vẫn theo sát phía sau, chỉ cách xa một bước.

Thấy vậy, Châm Vĩ Lôi Yến cuối cùng cũng bỏ qua ý định chạy trốn, cả người điện quang lóe lên, đột ngột thay đổi góc độ, sắc bén mở dài đâm về phía mắt của Delta. Đối với phần lớn sinh vật, mắt luôn là phần yếu ớt nhất, và qua mắt, có thể dễ dàng đánh trúng đầu đối phương. Đây cũng là cách chiến đấu mà Châm Vĩ Lôi Yến thường dùng.

Tuy nhiên, ngay khi mở dài của Châm Vĩ Lôi Yến sắp đâm trúng Delta, Delta lại một lần nữa biến mất tại chỗ, xuất hiện

ngay sau lưng Châm Vĩ Lôi Yển.

Châm Vĩ Lôi Yển phản ứng cực nhanh, khi hắn thấy mục tiêu biến mất, ngay lập tức thay đổi phương hướng và tiếp tục tấn công về phía Delta, trong khi Delta cũng nhanh chóng tránh né.

Như vậy, Delta và Châm Vĩ Lôi Yển trong rừng cây triển khai một cuộc chiến công phòng lần thứ hai, chỉ là cả hai đã thay đổi vai trò công thủ.

Sột soạt sột soạt! (Delta đang chơi trò trốn tìm với hắn, ta cũng muốn chơi!) “Delta đang chiến đấu, không phải đang chơi.”

Bạch Khải ôm Jetta vào lòng, nắm nắm gương mặt lạnh giá, nói: “Hơn nữa, chiến đấu cũng sắp kết thúc.”

Sột soạt sột soạt? (Sắp kết thúc rồi sao?) Jetta nghi ngờ nhìn về phía rừng cây, trong khi những con sủng thú khác thì đã hiểu.

Tốc độ thoáng hiện và khoảng cách của Delta đã được kiểm soát ngày càng tốt hơn.

Hư Không môn đồ là kỹ năng hư không tiếng vọng, tất cả các phương diện đều vượt qua hư không tiếng vọng, không chế sẽ càng khó hơn một chút.

Nhưng dù sao, đây cũng là một sự kế thừa về mức độ thuần thục, dưới sự kích thích của nhịp độ chiến đấu vừa rồi, Delta rất nhanh đã tìm lại nhịp điệu.

Còn về phía Châm Vĩ Lôi Yển, đối mặt với Delta dường như không biết mệt mỏi trong trận chiến, nhịp độ của nó đã từ từ xuất hiện vấn đề.

Cuối cùng, khi Châm Vĩ Lôi Yển thay đổi phương hướng, vì thể lực kiệt quệ nên xuất hiện một chút trì trệ.

Chỉ cần một khoảnh khắc như vậy, Delta lập tức nắm bắt cơ hội, một cú vung ra, ba đạo vết nứt không gian bay về hướng Châm Vĩ Lôi Yển.

Thấy vậy, một trường lôi điện cỡ nhỏ ngay lập tức xuất hiện xung quanh Châm Vĩ Lôi Yển, giống như một chiếc áo choàng bình thường bao bọc lấy thân hình của nó, và tốc độ của Châm

Vĩ Lôi Yên bỗng nhiên tăng vọt, trực tiếp thoát khỏi tầm mắt của Delta, bay đi về phía xa.

Chỉ là sau khi Châm Vĩ Lôi Yên bay một hồi, lại phát hiện Delta vẫn như cũ ở sau lưng hắn, thậm chí cả Bạch Khải và những người khác mà lẽ ra phải ở xa đã cùng nhau nhìn hắn với ánh mắt đồng tình.

Không gian lưu vong.

Trước khi khởi hành, Shuke đã cung cấp cho Châm Vĩ Lôi Yên bảng thuộc tính hoàn chỉnh, trong đó bao gồm cả cách thức chiến đấu của Châm Vĩ Lôi Yên.

Chạy trước, đánh nhau, xác định không thể thắng thì mở lực trường để chạy trốn! Loại quấy rối thình thoảng này, nếu không bắt được hắn, thì chính là một trong những kẻ hung thú mà các Ngự Thú sư ghét nhất trong những chuyến dã ngoại, vì vậy họ đã xuất hiện trên bảng săn bắn của hiệp hội quân vương.

Cũng chính vì vậy, Delta cố tình dùng vết nứt không gian phong tỏa ba mặt vị trí của Châm Vĩ Lôi Yên, sau đó tạo ra một khu vực lưu vong ở một chỗ khác.

Vây ba thiếu một, Bạch Khải cũng không ít lần sử dụng phương thức mộng cảnh để truyền thụ cho bọn họ một số chiến thuật kỳ lạ, mà bây giờ, lại bị đem ra áp dụng.

Róc rách rách rách. (Lão đại, Delta đã bắt sống hắn rồi.) Delta mang theo khu vực lưu vong tiến đến trước mặt Bạch Khải, trong mắt hiện đầy niềm vui sướng.

“Rất tốt, tiếp theo có thể phát triển thêm một chút hình thức công kích ứng dụng, sức chiến đấu hắn là còn có thể tăng lên một chút.”

Bạch Khải vỗ vỗ Delta, cơ thể hắn mạnh mẽ không kém gì sinh vật Quân Vương, sức mạnh hủy diệt của hư không, nếu thực sự không thể tiến hóa thành cấp Quân Vương cũng không phải là điều bất hợp lý.

Nếu nói đến, nếu Delta tiến hóa sau không còn khả năng tồn tại phù hợp với tên biến thái này, có lẽ Bạch Khải sẽ còn không quen.

“Epsilon, việc này giao cho người.”

Bạch Khải ném Châm Vĩ Lô Yển cho Trùng Thảo, nhìn về phía mặt trời đang dần lặn về phía tây, nói: “Ra ngoài đã lâu, chúng ta nên về trước, còn có chút việc phải xử lý.”

Róc rách rách rách! (Cái này giao cho Delta, tuyệt đối sẽ không đến trễ!) Nói xong, Delta lại một lần nữa nuốt lấy Bạch Khải và mọi người, một cái thoáng hiện liền biến mất tại chỗ. ...

Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Gần hoàng hôn, nghi thức khai mạc gần như đã kết thúc.

Một số khách mời chỉ đến để xem lễ đã lần lượt rời đi, trong khi những học giả muốn gia nhập viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần thì đang nóng lòng chờ đợi kết quả ở cửa ra vào.

Số khác thì lại có những ý nghĩ khác nhau.

“Còn tưởng đám này sẽ đến gây chuyện, nào ngờ lại im lặng kỳ lạ.”

Gia Cát Tự nhìn từ cửa sổ ra ngoài quảng trường nơi vẫn còn đang nói chuyện với mấy gia tộc lớn, nói.

“Ai bảo người mới lên đã oanh tạc liên tục, người bình thường cũng sẽ không ở thời điểm này lên đài tự rước lấy nhục.”

Tôn Diễm nhún vai, không thấy có điều gì kỳ lạ.

“Aloysius gia tộc và Britta gia tộc có thể thông cảm được, nhưng Borg gia tộc thì chắc chắn quá yên lặng.”

Gia Cát Tự lắc đầu, không đồng ý với cách nhìn của Tôn Diễm.

Thật vậy, hắn đã sắp xếp như vậy với mục đích là để áp chế những kẻ có ý đồ quấy rối học giả, nhưng nếu họ không dám lên đài, thì hắn tuyệt đối không tin.

“Tôi thì lại ủng hộ cách nhìn của Gia Cát.”

Tào Tấn hiển nhiên biết không ít, nói: “Chỉ cần tôi biết, đội nghiên cứu dưới trướng Borg gia tộc đã phát triển thành công kỹ thuật cấy ghép Thần Thoại huyết mạch.

Mặc dù tỷ lệ thành công cực thấp, nhưng quả thực đã có các trường hợp thành công, tôi vốn nghĩ họ sẽ công khai thông báo

ở lần họp này, bây giờ lại không có bất kỳ động tĩnh nào, thật sự có chút khả nghi.”

“Tôi ngược lại thì có thêm một phát hiện mới.”

Lưu Bội nhắm mắt lại, phát ra một đoạn video, là hình ảnh của John - Borg.

“Khi John nhìn thấy thành quả nghiên cứu, hắn luôn rất bình tĩnh, cho đến khi cầm lấy chiếc mũ bảo hiểm phỉ thúy, ánh mắt hắn rõ ràng có sự biến hóa, có thể là hắn đã phát hiện ra điều gì trong Phỉ Thúy chi mộng.”

“Phỉ Thúy chi mộng?” Gia Cát Tự có chút nhú mày.

Dù tạm thời chưa thể sản xuất hàng loạt, nhưng Phỉ Thúy chi mộng chắc chắn sẽ là một trong những hạng mục chủ lực trong tương lai của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Nếu Borg gia tộc muốn cản trở từ đó, thì sẽ gặp một chút phiền phức.

“Cẩn thận thì hơn.

Chờ Triệu Long Tượng trở về, hỏi hắn ý kiến.”

Gia Cát Tự nhìn xuống lầu, đột nhiên nhìn thấy một con Thủy Tổ thú màu bạc từ không gian chui ra, dừng lại ngay trước cửa viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

“Đúng vậy, Bạch Khải?” “Thằng bé này, mọi chuyện đều đã kết thúc thì đã trở lại, không thấy sao, không giống như là đệ tử của Bạch truyền kỳ sao.”

Tôn Diêm thấy vậy không khỏi bật cười, trong khi Gia Cát Tự thì chỉ nhún vai, nói: “Đề hắn đi thôi, Bạch Khải không phải loại người sẽ bị quy tắc ràng buộc.

Nếu ngăn cản hắn, biết đâu sẽ không thể cho ra nhiều thành quả nghiên cứu như vậy.”

Tào, Tôn, Lưu ba người nghe vậy đều gật đầu.

Quả thật, những người có thiên phú dị bẩm như thế thì không thích sự bảo thủ, bất biến; tự do hành động mới là phương pháp tốt nhất để phát triển.

“Cả ba đại gia tộc dường như đang cùng Bạch Khải trò chuyện, có cần đi nghe họ đang thương thảo gì không?”
“Không cần, có Triệu Long Tượng tại đây, Bạch Khải sẽ không gặp vấn đề gì.

Hiệp hội bên kia còn cần Bạch Khải hơn chúng ta.”

Gia Cát Tự cười nói: “Hơn nữa, thằng bé này có vẻ rất ghê gớm, sẽ không dễ bị lừa đâu.”

Tại dưới lầu.

Bạch Khải hơi kinh ngạc khi nhìn ba đại diện của các gia tộc trước mặt, nói: “Các người đều muốn mời ta đến Tây Bộ sao?”
“Không sai, trước đây Dean đã mời Bạch Khải đại sư hai lần nhưng không thành công, vì vậy lần này ta tự mình đến để mời Bạch Khải đại sư tới Borg gia tộc làm khách.”

John - Borg nhẹ gật đầu, cười nói.

“Aloysius gia tộc cũng vậy, Bạch Khải, người ở Thái Dương bí cảnh thể hiện thật sự khiến bọn họ kinh ngạc, bọn họ đều muốn lại cùng người lĩnh giáo thêm một chút.”

“Cả hai đại gia tộc đều mời, chúng ta Britta gia tộc dĩ nhiên cũng không thể thất lễ.

Không chỉ vậy, Britta gia tộc chúng ta cũng rất hứng thú với việc giao dịch cùng Bạch Khải đại sư.”

Chương 584:

Tranh thủ lúc rảnh rồi Ba người với ánh mắt chân thành nhìn Bạch Khải, khiến hắn có chút đau đầu.

Minh Linh Kim thật sự là thứ hắn muốn mua, vì tương lai mũ bảo hiểm phi thủy cũng không thể thiếu Minh Linh Kim, một chuyến đến gia tộc Britta cũng không thể trách nhiều.

Tuy nhiên, hai cái gia tộc này, hắn thật sự không muốn đến thăm.

Một là do hắn đã xé toang hai cánh Thiên sứ của gia tộc Borg, một là hắn đã đánh bại mười hai thanh niên tuần tú của gia tộc Aloysius.

Cảm giác của hắn là đi đâu cũng chỉ có gặp dữ không lành.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không khỏi hướng Triệu Long Tượng ném ánh mắt cầu cứu.

Triệu Long Tượng cũng không từ chối, cười nói: “Ba vị không cần ép Bạch Khải quá.

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần mới được khai trương, Bạch Khải viện trưởng không thể nhàn nhã chạy lung tung khắp nơi.”

“Đúng vậy, việc nhảy vọt tiên hóa và mơ ước phi thủy còn cần tôi hoàn thiện nhiều, nên các vị hãy hiểu cho Bạch Khải.”

Bạch Khải nghe vậy liên tục gật đầu, rồi lại nhìn về phía Charles và nói: “Về vấn đề hợp tác, ở đây chúng ta có thể thảo luận.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Charles liền không còn ép buộc, còn gia tộc Aloysius cũng tương tự.

Chỉ có gia tộc Borg là ngoại lệ.

“Nếu vậy, Bạch Khải đại sư có thể đến vào một thời điểm khác, cửa lớn gia tộc Borg luôn mở rộng chào đón người.”

John Borg kính cẩn khom người chào Bạch Khải, rồi nói: “Thời gian đã không còn sớm, tôi xin phép đi trước, các vị cứ tự nhiên.”

Nói xong, John Borg lập tức quay người rời đi.

“Chúng ta cũng sẽ rời khỏi, mong đợi Bạch Khải đại sư sớm đến.”

Nhóm người gia tộc Aloysius cũng hướng Bạch Khải từ biệt, chỉ còn lại Charles - Britta cùng Triệu Long Tượng vẫn còn đứng tại chỗ.

“Nếu cần thảo luận công việc, vẫn là nên đi đến văn phòng của người, Bạch Khải, người thấy thế nào?” “Tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, với những thứ đồ vật liên quan đến thương mại này hẳn thực sự không hiểu gì, nhất định phải tìm Gia Cát Tự và họ xử lý, ngay lúc này hẳn cũng muốn bàn bạc với họ về thời hạn tiến hóa.

Ba người cùng nhau đi lên tầng cao nhất văn phòng, mà Gia Cát Tự cũng đã sớm chờ đợi nơi đây.

Giao dịch Minh Linh Kim của Bạch Khải đã được Gia Cát Tự thông báo từ sớm, nhìn thấy Charles với Bạch Khải cùng nhau lên, họ tự nhiên hiểu rõ ràng điều gì sẽ diễn ra.

Nhìn văn phòng bên trong, Gia Cát Tự và năm người lặng lẽ đứng sau lưng Bạch Khải, Charles khẽ vuốt cằm, nói: “Có thể cùng năm đại tập đoàn đồng thời thực hiện giao dịch, gia tộc Britta thật là một vinh hạnh lớn.”

“Charles tiên sinh khách khí, bình thường chúng ta là tập đoàn Võ Hào cũng rất khó khăn để có cơ hội đứng chung với gia tộc Britta.”

Gia Cát Tự tươi cười đáp, lúc trước khi hắn khởi nghiệp với tập đoàn Võ Hào, thì những gia tộc phía Tây cũng không thiếu lần ép buộc.

Tuy nhiên, vì lợi ích từ việc sản xuất mũ bảo hiểm phi thủy của Minh Linh Kim, những xung đột nhỏ này có thể tạm thời gác lại.

Kiểm tiền, thật không có gì đáng ngại.

Charles nhìn về phía Bạch Khải, nói: “VẬY, Bạch Khải đại sư, người muốn mua bao nhiêu Minh Linh Kim? Dù sao gia tộc Britta thường xuyên sản xuất Minh Linh Kim đều có người

mua cố định, nếu số lượng lớn, chúng ta có thể cần thương thảo một lần nữa.”

Nghe đến đây, trong đầu Bạch Khải không tự chủ hiện ra câu hỏi liệu trong đó có bàn tròn Tử Vong hay không.

Bạch Khải phút chốc đắm chìm vào suy nghĩ, nhưng khi nhận ra ánh mắt mọi người đều tập trung vào mình, hắn lập tức tỉnh táo lại, nói: “Nếu có thể, càng nhiều càng tốt.”

“Càng nhiều càng tốt?” Charles nhướn mày, cười nói: “Bạch Khải đại sư, có vẻ khẩu vị của ngươi khá lớn, nhưng nếu đúng vậy, chúng ta thực sự cần phải thảo luận tốt một chút.”

Bạch Khải cảm nhận được ánh mắt sắc bén của Charles, ngay lập tức hắn cảm thấy một sức ép vô hình, thậm chí còn cảm thấy nặng nề hơn cả khi đối mặt với sinh vật truyền kỳ. Đó không phải là áp lực đến từ một Ngự Thú sư cấp cao, mà là từ một ông trùm thương mại đang gây áp lực lên một tân binh trong ngành.

“Thực sự nên thảo luận kỹ càng, Gia Cát thúc thúc, xin nhờ ngươi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lập tức giao cho Gia Cát Tự xử lý.

Hắn không muốn tự mình tham gia vào những cuộc thương lượng phức tạp với những con cáo già đã chìm đắm trong giới kinh doanh hàng chục năm.

“Nghề có chuyên môn, chuyện chuyên môn thì nên để người chuyên môn làm.”

Thời gian thảo luận giữa Gia Cát Tự và Charles kéo dài hơn dự đoán của Bạch Khải, ngay cả khi Bạch Khải cảm thấy chán nản đến mức muốn ngủ, cuối cùng Gia Cát Tự và Charles cũng đã hoàn tất cuộc trò chuyện.

“Vậy, cứ theo những gì chúng ta đã thảo luận mà tiến hành.”

Charles đứng dậy, bắt tay với Gia Cát Tự, mà Gia Cát Tự cũng nở nụ cười, nói: “Tốt, vậy xin cảm ơn Charles tiên sinh.”

“Không có gì, có thể cùng viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần thực hiện một giao dịch lớn như vậy, là vinh hạnh của gia tộc Britta.”

“Charles tiên sinh quá khách khí.”

Gia Cát Tự khẽ vuốt cằm, vỗ vỗ Bạch Khải, người đã sắp ngủ gục, lúc này Bạch Khải mới tỉnh táo hẳn.

“Có kết quả rồi sao?” Bạch Khải có chút mù mờ, nhìn thấy Gia Cát Tự không biết lúc nào đã ký biên bản hợp tác, có chút ngượng ngừng gãi gãi đầu.

Quả nhiên, những lĩnh vực khác nhau thật ra như cảnh núi cách nhau, cuộc thương lượng của hai người này khiến hắn cảm thấy mờ mịt.

“Không sai biệt lắm, chỉ chờ người ký tên thôi.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, làm theo chỉ dẫn của Gia Cát Tự ký tên của mình.

“Như vậy giao dịch coi như thành lập.”

Charles cũng ký tên của mình, cười nhìn trời bên ngoài đã chuyển sang tối, nói: “Thời gian không còn sớm, tôi xin phép rời trước, nhóm đầu tiên Minh Linh Kim tôi sẽ cử người nhanh chóng đưa tới.”

“Đa tạ.”

Gia Cát Tự nhẹ gật đầu, đưa Charles ra đến cửa rồi mới trở vào.

“Vậy có nghĩa là, trong thời gian ngắn sẽ không có việc gì.”

Bạch Khải duỗi lưng hỏi.

“Người là không có việc gì, chúng ta thì sẽ bận rộn.”

Gia Cát Tự cười, bất kể là ba đại nghiên cứu hợp thành hay hai hạch oanh tạc của Bạch Khải, đều định sẵn viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sẽ trở thành một trong những điểm nóng hàng đầu của liên bang trong thời gian dài tới.

Vì vậy, các tập đoàn lớn của họ sắp tới đều sẽ gặp không ít khó khăn.

“Vất vả cho mấy vị thúc thúc.”

Bạch Khải gãi đầu, chuyện buôn bán hắn thật sự không giúp được gì nhiều, chỉ có thể dựa vào Gia Cát Tự và họ.

“Đúng rồi, liên quan đến phù văn tiến hóa, vũ trang tiến hóa và nhảy vọt tiến hóa, thầy đã nhắc nhở tôi, tôi cảm thấy cần thiết để thảo luận một lần với các vị.”

Bạch Khải báo cho mấy người về thái độ của Bạch Hòa Quang, bất kể là Gia Cát Tự không có thiên phú, hay Triệu Long Tượng vốn là Ngự Thú sư, cả hai đều rơi vào trầm tư.

Quả thực, việc dễ dàng nhận được sức mạnh mạnh mẽ như vậy không hẳn là điều tốt.

“Cái này thực ra cũng là điều phụ thân tôi đã từng trò chuyện với tôi, ngay lúc Ngự Linh sư mới xuất hiện.”

Triệu Long Tượng dừng một chút rồi nói: “Theo quan điểm của phụ thân tôi, có thể thiết lập một cơ chế kiểm tra tương tự cho Ngự Linh sư, chỉ có đạt được khảo hạch mới có thể tăng cường huyết mạch sủng thú.”

“Cứ như vậy, cũng có thể tránh được tình trạng Ngự Linh sư có cái nhìn sai lầm về sức chiến đấu của bản thân.”

Nghe xong lời Triệu Long Tượng, Bạch Khải và mọi người đều ngạc nhiên.

Chỉ cần thiết lập một cơ chế kiểm tra cho Ngự Linh sư và đưa vào hệ thống khảo hạch chính thức, vấn đề này sẽ đơn giản giải quyết.

“Vậy thì cứ theo ý kiến của Hội trưởng Triệu mà xử lý.”

Bạch Khải cùng Gia Cát Tự trao đổi ánh mắt, toàn bộ đều đồng ý thông qua phương án này.

Có thể sẽ ảnh hưởng đến lợi ích ngắn hạn, nhưng về lâu dài mà nói, một hệ thống quy hoạch hợp lý mới có thể tiến xa.

“Đúng Bạch Khải, người tiếp theo dự định làm gì? Tiếp tục nghiên cứu sao?” Gia Cát Tự nhìn Bạch Khải, ẩn chứa chút chờ mong.

“Tạm thời không được, trong vài ngày tới ta dự định chuyên tâm nâng cao cấp độ sủng thú, hiện tại vẫn còn cách xa.”

Bạch Khải lắc đầu, hắn đã có một thời gian lên cấp lục giai Ngự Thú sư, nhưng sáu đầu sủng thú của hắn không có một đầu nào đạt tới cấp sáu, ngay cả Alpha, đầu cấp cao nhất, chỉ

mới lên được ngũ giai cấp chín và vẫn chưa đột phá được lục giai.

Vì vậy, hẳn thật sự cần nắm bắt thời gian để thăng cấp.

Gia Cát Tự nghe vậy khẽ vuốt cằm, nói: “Đúng vậy, với tư cách là đệ tử của Bạch truyền kỳ, cấp độ Ngự Thú sư của ngươi không thể tụt lại.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, dù không nói ra, nhưng hẳn đoán rằng khi gặp lại lần tới, lão sư chắc chắn sẽ kiểm tra tiến độ học tập của hắn.

Còn nói về thời gian, chỉ còn vài ngày nữa là đến Tết... “Vậy chúng ta đi trước, chuyện viện nghiên cứu bên này Gia Cát thúc thúc có thể xử lý ổn thỏa, ngươi cứ yên tâm luyện tập là được.”

Gia Cát Tự đứng dậy nói.

“Tốt, vậy cảm ơn mấy vị thúc thúc.”

Bạch Khải nhẹ nhàng mỉm cười, tiễn năm người ra ngoài, rồi sau đó đi vào bí cảnh bên trong.

“Thơm quá!” Vừa bước vào bí cảnh, Bạch Khải đã ngửi thấy một mùi thơm nồng nặc, theo hướng phát ra mùi thơm, hắn phát hiện sáu sủng thú đang tụ tập quanh một cái nồi lẩu lớn.

“Có ăn ngon mà không gọi ta, quá đáng thật!” A ô a ô! (nhân loại, ngươi và bản thân sủng thú mà cướp ăn của ngươi, có thấy áy náy không!) Beita cắn một miếng thịt lớn, nhai không nhai đã nuốt luôn.

Kết phúc kết phúc. (chủ nhân, nồi lẩu kia ta ở một bên, cái này nồi ngươi không ăn được.) Gamma vung cái xúc tu, từ một bên chuyển ra một cái nồi lẩu nhỏ đưa đến trước mặt Bạch Khải.

“Ừm, vẫn là Gamma có chút lương tâm.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, thuận thực cầm chén đưa lên để bắt đầu thưởng thức.

“Gamma, tay nghề của ngươi ngày càng tốt, nếu mở tiệm cơm chắc chắn sẽ đắt khách.”

Bạch Khải giơ ngón tay cái lên với Gamma, sau đó nhìn thấy Alpha đang bung một cái chấu, hướng trong miệng rớt cái gì đó.

“Alpha, ngươi đang uống gì vậy?” Âm âm dạt a. (Gamma bảo lấy hình bồ hình, cho ta uống chút canh xương hầm bổ canxi, không chừng sẽ tăng tốc tăng lên cấp độ.) Bạch Khải: “...!” Khô lâu uống canh xương hầm bổ canxi để tăng cấp độ? Quả thực không có ai làm vậy! Hơn nữa, khô lâu có thể ăn đồ vật sao? Sột soạt sột soạt. (chủ nhân, nồi lẩu ăn ngon không? Ngẫu vẫn rất thích ăn kem.) Róc rách róc rách. (Jetta, trẻ con không được kén ăn nha!) “Delta, ta thấy, nguyên tố hệ có lẽ cũng không thể ăn những thứ khác đâu?” Nhìn sáu sủng thú đang ăn, Bạch Khải trên mặt lộ ra một nụ cười vui vẻ.

“Mời mọi người ăn đi, sau khi ăn xong tất cả sẽ tiến hành luyện trứng tiến hóa, tranh thủ sớm dàng lên lục giai rồi đi khiêu chiến Hỏa Nham Ma Hồ!”

Chương 585:

Khiêu chiến Hỏa Nham Ma Hồ Thảo nguyên bí cảnh.

Bạch Khải cùng năm thú cưng ngạc nhiên nhìn Alpha trước mặt bỗng trở nên lớn hơn vài phân, trong mắt họ tràn đầy sự mờ mịt.

“Vậy có nghĩa là, phương pháp bồi dưỡng ta đã theo đuổi bấy lâu nay đều là sai sao? Hải cốt hệ sinh vật thì cần uống nhiều canh xương bổ canxi?” Bạch Khải nhìn về phía chén canh chưa dọn dẹp bên cạnh, cảm thấy bất lực.

“Chắc là Alpha đã hấp thụ đầy đủ Âm Ảnh chi lực trong thời gian này tại Hoàng Hôn đại lăng tẩm, nhờ vào việc tiến hóa từ trứng mà đạt đến cấp sáu.”

Jerry quan sát Alpha từ trên xuống dưới vài lần, trong mắt hiện lên một tia ao ước.

Hoàng Hôn đại lăng tẩm là nơi rất có lợi cho sự trưởng thành của các sinh vật vong linh.

Thật đáng tiếc, mặc dù hắn có thể rời khỏi bản thể một thời gian ngắn để chiến đấu, nhưng không thể giống Alpha ở đó liên tục hơn mười ngày.

“Mặc dù có chút bất ngờ, nhưng việc Alpha đạt tới lục giai tại nơi này thật sự khiến người ta kinh ngạc.”

Bạch Khải vỗ vỗ Alpha, trong đầu liên hiện ra số liệu mới của Alpha. ...

“Lục giai trở đi, năng lượng giá trị thật sự kinh người.”

Nhìn thấy giá trị năng lượng của Alpha, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Theo biểu tham chiếu giá trị năng lượng của liên bang, giá trị này của Alpha đã đuổi kịp lục giai Đế Hoàng cấp.

Nói cách khác, nếu không tính đến kỹ năng lĩnh vực của Đế Hoàng cấp sinh vật, Alpha hiện tại đã có thể cạnh tranh trực tiếp với bọn họ.

“Rất tốt, hãy trực tiếp đến Hoàng Hôn đại lăng tẩm khiêu chiến Hỏa Nham Ma Hồ!” Ken két ken két! (Tốt, lão đại!) ...

Tại Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

Bạch Thu Trà ngơ ngác nhìn Alpha, nói: “Tôi nhớ hôm trước khi chúng ta trở về Alpha chỉ mới ngũ giai cấp chín, sao giờ lại đột nhiên lên cấp sáu?” “Tôi cũng không rõ, có thể là do uống một chậu canh xương hầm không?” Bạch Khải nhún vai nói.

“Canh xương hầm?” Bạch Thu Trà ngạc nhiên, không tự chủ được mà nhìn về phía Cốt Long bên cạnh.

Cũng may Cốt Long nhà mình không cần dùng cách này để lên cấp, không thì không biết cần phải dùng bao nhiêu nước mới đủ.

“Vậy Bạch Khải, hôm nay ngươi đã quyết định đi khiêu chiến Hỏa Nham Ma Hồ rồi sao?” “Đương nhiên, mặc dù không biết có thể thắng hay không, nhưng thử một lần cũng chẳng mất gì, loại cơ hội luyện tập miễn phí này không phải lúc nào cũng có.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, hắn đã nghĩ kỹ, nếu có thể thông qua thì tốt, nếu không thì cũng coi như là có một buổi huấn luyện miễn phí với một huấn luyện viên huyền thoại.

Pháp Đế thời kỳ truyền kỳ sinh vật, kinh nghiệm chiến đấu của chúng thực sự rất phong phú, dù sao thì cũng không có nguy hiểm đến tính mạng, tạm thời coi như là để Alpha thích nghi với chiến đấu cấp cao.

“Cũng đúng, lên tới lục giai, tầng thứ tư Âm Ảnh chi lực nồng độ đối với Alpha cũng không còn mạnh mẽ như lúc trước.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, Hoàng Hôn đại lăng tẩm có khoảng mười chín tầng, càng xuống thấp thì nồng độ Âm Ảnh chi lực càng cao. Để nhanh chóng tăng cường chiến lực, tự nhiên càng xuống sâu càng tốt.

Hai người triệu hồi thú cưng của riêng mình, sau khi chuẩn bị xong liền tiến vào tầng thứ năm.

Vẫn là cái lòng hút quen thuộc, nhưng lần này Bạch Khải đã có chuẩn bị.

Khi vừa vào tầng thứ năm, Jetta lập tức triển khai kỹ năng không gian, đồng thời bao trùm khu vực xung quanh mình trong phạm vi năm mét, bao trọn mọi người vào bên trong.

A ô a ô... (Bạn đã kém chút thành hotdog rồi...) Beita thì thích thú nằm trên mặt băng, tỏ ra hết sức thoải mái.

Sau mười ngày huấn luyện, Jetta cuối cùng cũng có thể phân nào kiểm soát được phạm vi kỹ năng của mình.

Dù còn chút thô ráp, nhưng đảm bảo rằng Bạch Khải và mọi người sẽ không bị nướng chín là đủ rồi.

“Các người lại đến nữa rồi?” Khi nhóm của họ đến, Hỏa Nham Ma Hồ rõ ràng không thể bị họ đánh lừa, nó tiến đến bên Bạch Khải, và khi nhìn thấy Alpha thì không khỏi hơi ngạc nhiên.

“Đã lên cấp sáu rồi sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu nói: “Tôi hiện tại có thể khiêu chiến người được không?” “Đương nhiên có thể, theo quy định của Pháp Đế, ta sẽ áp chế lực lượng ở lục giai Đế Hoàng cấp.

Nếu người có thể đánh bại ta, ta sẽ cho người vào tầng thứ sáu.”

Hỏa Nham Ma Hồ nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Ta tuyên bố trước, ta thí luyện theo đuổi thực chiến hiệu quả, cho nên sẽ không tận lực lưu thủ.

Nếu người thất bại, ta chỉ có thể đảm bảo bảo vệ tính mạng cho thú cưng của người thôi.

Vì thế, người phải suy nghĩ thật kỹ.”

Nghe Hỏa Nham Ma Hồ nói, Bạch Khải và Alpha nhìn nhau một cái, nhanh chóng đưa ra quyết định.

“Tôi vẫn muốn khiêu chiến.”

Hỏa Nham Ma Hồ nhẹ gật đầu, ngọn lửa nho nhỏ xung quanh cơ thể đột nhiên trở nên yếu ớt một chút.

Sau đó, không có bất cứ dấu hiệu nào, Hỏa Nham Ma Hồ lập tức phát động tấn công vào Alpha.

Mẹ nó, ngay cả chào hỏi cũng không có, trực tiếp lao vào chiến đấu, đúng là thực chiến.

Bạch Khải dẫn theo Bạch Thu Trà và năm thú cung nhanh chóng kéo dài khoảng cách, đảm bảo không bị ảnh hưởng bởi cuộc chiến mới dừng lại được.

Không có nhóm của Bạch Khải quấy rối, Alpha cũng đã có thể thoải mái hoạt động, đối mặt với cú tấn công mạnh mẽ từ Hỏa Nham Ma Hồ, Alpha bắt đầu né tránh và sau đó thử nghiệm phản công.

Chỉ là bộ giáp nham thạch ngoài thân Hỏa Nham Ma Hồ thật sự quá cứng cáp, Alpha vung kiếm mà không thể để lại dấu vết nào trên người Hỏa Nham Ma Hồ.

“Phòng ngự mạnh mẽ như vậy, đúng là không hổ là Pháp Đế thú.”

Bạch Thu Trà thấy thế, khẽ vuốt cằm, sau đó có chút lo lắng nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Alpha thật sự có thể đánh bại đối phương sao?” “Tôi cũng không biết, cứ tiếp tục quan sát đi.”

Bạch Khải lắc đầu, tập trung tinh thần vào trạng thái của Alpha.

Hai đường kiếm vừa rồi của Alpha chỉ là để thăm dò, vì vậy hẳn chỉ đơn giản sử dụng Trục Phong chi kiếm để tấn công.

Nhưng bất chấp như vậy, Trục Phong chi kiếm vẫn giữ được sắc bén, mà Hỏa Nham Ma Hồ dường như xem nó như không thấy.

Phòng ngự như vậy không khỏi khiến người ta cảm thấy quá khoa trương.

“Ngẫm lại cũng đúng, đây chính là Pháp Đế sủng thú mà.”

Bạch Khải chép miệng, đồng thời truyền một chút tinh thần lực vào chú ấn, bên kia Alpha cũng lập tức chấn động, thay đổi toàn bộ phong cách du đấu, linh hoạt tránh né cú tát từ Hỏa Nham Ma Hồ, vung Trục Phong chi kiếm lao thẳng về phía mắt của Hỏa Nham Ma Hồ. Đối diện với loại cường địch này, thăm dò thật sự không có chút ý nghĩa nào, chỉ cần toàn lực chiến đấu là được rồi.

Quả nhiên, khi thấy Alpha đột ngột thay đổi phong cách chiến đấu, Hỏa Nham Ma Hồ cũng có chút bất ngờ.

Khi thấy Alpha chỉ trong chớp mắt đã lao tới trước mặt mình, Hỏa Nham Ma Hồ gần như instinct nhắm mắt lại.

Cùng với nơi khác liếc mắt, mí mắt của Hỏa Nham Ma Hồ cũng rất dày, bằng nham thạch bao phủ, trực tiếp chặn lại Trục Phong chi kiếm đâm thẳng.

Nhưng lần này, Trục Phong chi kiếm lại không bị giáp nham cản lại mà dễ dàng đâm vào.

“Cắt chém? Không đúng, Phong thuộc tính năng lượng gần như không tràn ra ngoài, chỉ đơn thuần là sắc bén sao?” Trong lòng Hỏa Nham Ma Hồ giật mình, hồ trảo vô tình đánh trúng người Alpha, Alpha lập tức vỡ vụn, nhưng Hỏa Nham Ma Hồ lại không tỏ ra vui vẻ, hồ trảo vẫn đi không giảm, thẳng tay vung ra ba đạo hỏa nhận hướng về phía sau lưng bay đi.

Tại phần lưng được bọc nham giáp, Alpha chính là lạng lẽ chui ra, tay cầm một thanh như là cháy mộc trường kiếm.

Nhìn thấy hỏa nhận sắp đến trước mặt mình, Alpha lập tức huy động Nghiệp Hỏa chi kiếm để đón đỡ. Đến ngay cả linh hồn cũng có thể cùng nhau thiêu đốt, Nghiệp Hỏa chi kiếm gặp hỏa nhận, ngay lập tức sẽ tan rã, thế nhưng năng lượng bên trong thuộc về Hỏa Nham Ma Hồ thì bị dẫn dắt, hỏa nhận bỗng nhiên tan rã, nhưng Alpha cũng bị sức mạnh hỏa nhận quét bay ra ngoài.

“Ám Ảnh di động loại kỹ năng, trước đây trong đội ngũ của Pháp Đế cũng có một gia hỏa như vậy.”

Như nhớ lại một số ký ức, tâm trạng của Hỏa Nham Ma Hồ tốt lên, ngựa mặt lên trời gào thét, một cơn gió nóng phảng phất như muốn thiêu đốt tất cả hướng về Alpha phóng đi.

Thấy vậy, Alpha lập tức huy động Nghiệp Hỏa chi kiếm để tạo thành một vòng lửa bảo vệ quanh thân, chặn lại cơn gió nóng bên ngoài.

“Vô dụng, ta viêm gió không chỉ có nhiệt độ cao mà còn có thể dẫn đi nhiệt độ trên cơ thể mục tiêu.

Người chuôi này hỏa diễm kiếm, không thể làm tắt.”

Hỏa Nham Ma Hồ cười cười, dường như đã thấy Alpha bị gió nóng cuốn đi trong tình huống thảm hại.

Xoẹt! Đúng lúc này, Hỏa Nham Ma Hồ đột nhiên cảm thấy một cơn đau đớn đã lâu không xuất hiện.

Trục Phong chỉ kiếm lúc trước lẽ ra phải rơi xuống đất giờ không biết đã bị đôi tay nước trong suốt nào nắm giữ, đồng thời đâm sâu vào vết của hắn.

“Đa trọng ảnh trong gương?” Hỏa Nham Ma Hồ giật mình, đang định di chuyển mục tiêu sang phía người sử dụng Trục Phong chỉ kiếm, thì phía sau hắn cảm nhận được sức nóng.

Không sai, đây chính là sức nóng mà nó, một sinh vật thuộc tính lửa, cảm nhận được.

Hỏa Nham Ma Hồ quay đầu lại, chỉ thấy Alpha, vốn được gió nóng cuốn đi, lại không hề tổn thương gì, mà ngược lại, chính hắn vừa rồi dùng gió nóng lại bị Alpha hoàn toàn tránh được.

Nguyên nhân không phải gì khác, mà là vì trên tay của Alpha đang lóe lên ánh sáng như thiêu đốt từ thanh mộc kiếm.

“Hy sinh để phóng thích năng lực, đổi lấy chính là nhiệt độ cao tuyệt đối sao? Thật sự là một phương pháp cực đoan.”

Thấy Alpha tấn công mình theo hai hướng, Hỏa Nham Ma Hồ nhếch miệng cười một tiếng, không hề có ý tứ né tránh. Đỉnh! Oanh! Hai thanh kiếm đồng thời rơi vào trên người Hỏa Nham Ma Hồ, phát ra một tiếng nổ vang, nhưng Hỏa Nham Ma Hồ không bị thương một chút nào, mà ngược lại, phát động tấn công đánh vỡ Alpha.

“Đây là Kinh Cức quang hoàn? Không đúng, ngay cả Kinh Cức quang hoàn cũng không thể khoa trương như vậy.”

Bạch Khải sửng sờ nhìn về tình hình trước mắt.

Thân hình của Gamma Bụi Gai tuy cũng có thể phản xạ tổn thương, nhưng chỉ là phản xạ mà thôi, còn bản thân vẫn phải chịu tổn thương.

Nhưng Hỏa Nham Ma Hồ vừa rồi, dường như không hề chịu tổn thương gì.

“Rốt cuộc là truyền kỳ sinh vật a, cho dù đã bị áp chế cấp bậc, cũng không dễ dàng như vậy để đánh bại.”

Bạch Khải thờ dài, từ trước đến nay, hẳn thường là người thao tác những người khác đến điên cuồng, không ngờ lần này lại đến lượt mình.

Nhân quả báo ứng, tuần hoàn khó chịu.

Năm nay Tết có lẽ cần tìm một chút thần minh đến cầu nguyện mới được?

Chương 586:

Tứ Cực Kiếm Trận Theo Alpha, hai bóng hình từ gương vỡ vụn, Trục Phong Kiếm và Nghiệp Hỏa Kiếm theo không trung rơi xuống.

Nhưng khi rơi đến giữa chừng, hai thanh kiếm tựa như bị một thứ gì đó triệu hồi, gào thét bay trở lại giữa không trung.

Hỏa Nham Ma Hồ nhìn về phía Alpha, người đứng sừng sững giữa không trung, trên đầu bỗng xuất hiện hỏa nhân, nói: “Cách thức chiến đấu của ngươi, ta biết rõ, đại đa số vong linh cũng không khác gì, nhưng lời nói đó vẫn không thể giúp ngươi tiến vào tầng thứ sáu.”

Ken két ken két. (Ta biết rõ) Alpha nhẹ gật đầu, tháo xuống Tứ Vong Kiếm cầm trong tay, còn Trục Phong Kiếm và Nghiệp Hỏa Kiếm thì đang bay múa xung quanh Alpha.

Sau đó, Alpha vung kiếm lên, Trục Phong Kiếm và Nghiệp Hỏa Kiếm như những mũi tên, từ hai hướng khác nhau bay thẳng về phía Hỏa Nham Ma Hồ.

Hỏa Nham Ma Hồ có khả năng phản tổn thương, sẽ chuyển [phản dame] lại cho người sử dụng, vậy thì cứ việc ngự kiếm mà công kích.

Thấy Alpha thực hiện cách chiến đấu này, Hỏa Nham Ma Hồ chỉ nhếch miệng cười, không hề để tâm.

Nếu có thể phá hủy tổn thương phản lại của hắn, thì hắn đã bị đối thủ từ xa đánh bại rồi.

Quả nhiên, Nghiệp Hỏa Kiếm và Trục Phong Kiếm vừa rơi xuống bỗng nhiên bay ngược trở lại, mục tiêu lại chính là Alpha.

Nhưng với tư cách là vong linh có phù văn tiến hóa cấp độ đầu tiên, hệ thống chiến đấu phù văn mà Alpha sở hữu đã hoàn thiện rất nhiều lần, đặc biệt là Ngự Kiếm Thuật, càng trở nên tinh chuẩn hơn.

Ngay tại lúc song kiếm sắp chém trúng Alpha, chúng bỗng dừng lại giữa không trung, rồi vòng lại một lần nữa bay về

phía Hỏa Nham Ma Hồ.

Dù cho Hỏa Nham Ma Hồ có bắn ngược chúng như thế nào, song kiếm vẫn không ngừng công kích hắn. Đồng thời, song kiếm bắt đầu gây tổn thương cho Hỏa Nham Ma Hồ.

Thấy thế, Alpha lập tức huy động Tử Vong Kiếm tiến lên, rõ ràng không có ý định để Hỏa Nham Ma Hồ phát huy lợi thế hình thế.

Cảm nhận được khí thế của Tử Vong, Hỏa Nham Ma Hồ cuối cùng cũng không còn giữ được vẻ bình tĩnh, thân hình cao lớn của hắn bắt đầu có những động tác kỳ quặc để tránh né Tử Vong Kiếm, trong khi những song trảo của hắn liên tiếp vỗ mạnh khiến mặt đất vỡ vụn, những viên đá lửa đỏ bắn về phía Alpha như đạn pháo.

Những viên đá này di chuyển cực nhanh, cái nào cũng dày, không cho Alpha chút không gian né tránh nào.

Alpha cũng phải quyết đoán, bỏ qua những động tác vô nghĩa, vừa tiến lên vừa thi triển kiếm thuật tinh chuẩn, đánh nát những viên đá vụn đang lao đến.

Nhưng điều này lại nằm trong mong muốn của Hỏa Nham Ma Hồ.

Ngay khi Alpha xông vào giữa đám đá vụn, bầu trời đột nhiên xuất hiện vô số thiên thạch, cuốn theo sức mạnh hủy diệt đổ về phía vị trí của Alpha.

Siêu phàm kỹ, Vãn Thạch Thiên Hàng.

“Đây là sự thực, không cho một điểm thả lỏng nào cả.”

Bạch Thu Trà thấy cảnh tượng ấy không khỏi chếp miệng, Vãn Thạch Thiên Hàng, trong những kỹ năng thuộc Hỏa hệ thì tuyệt đối có mặt trong top ba.

Kỹ năng này có lực phá hoại mạnh mẽ và diện tích bao phủ lớn, thường được sử dụng trong các trận chiến quy mô lớn.

Mà bây giờ, Hỏa Nham Ma Hồ lại dùng nó để tấn công Alpha, rõ ràng là không có ý định để Alpha trốn thoát. Đại pháo đánh con ruồi, đúng là xa xỉ.

Quả nhiên, bởi vì sự gia nhập của Văn Thạch Thiên Hàng, áp lực của Alpha bỗng tăng vọt, một cú né tránh không kịp, hắn đã bị một viên thiên thạch đánh trúng, trực tiếp vỡ vụn.

Vẫn là hình ảnh trong gương.

Thấy mình đánh bại chỉ là hình ảnh trong gương, Hỏa Nham Ma Hồ không những không giận mà còn cười to, lại một lần nữa phóng đại phạm vi của Văn Thạch Thiên Hàng, khiến cho từng mét xung quanh bản thân đều bị bao phủ. Đối mặt với kiểu công kích toàn diện của Hỏa Nham Ma Hồ, Alpha dựa vào tốc độ phi thường và Hắc Ám kính tượng linh hoạt tránh né giữa vô số thiên thạch, mặc cho sức mạnh của Văn Thạch Thiên Hàng kinh người, nhưng chẳng ai đã thương được bản thể của Alpha.

Ngược lại, chính Hỏa Nham Ma Hồ lại bị tổn thương không nhỏ do Tử Vong Kiếm của Alpha tạo ra.

“Nhìn kiểu này, có vẻ như có hy vọng?” Bạch Thu Trà thấy vậy, đôi mắt sáng rực, như thấy được hy vọng.

“Không, Hỏa Nham Ma Hồ vẫn chưa phát huy hết sức mạnh Đế Hoàng cấp ở lục giai đâu.”

Bạch Khải nghe vậy lắc đầu, mặc dù Hỏa Nham Ma Hồ hiện đang sử dụng kỹ năng rất mạnh, nhưng so với sức mạnh Đế Hoàng cấp lục giai, vẫn còn kém nhiều.

Hắn nhớ lại lần đầu đối mặt với người thủ vệ ở tầng thứ tư, là Ác Mộng Tử Đồ, khi ấy sáu linh thú tinh thần lực của hắn đã bị áp chế hoàn toàn.

Dĩ nhiên, Alpha bây giờ đã đạt đến lục giai, tình trạng hiện tại khác xa trước kia.

Nhưng những khả năng chuyên môn Đế Hoàng vẫn chưa xuất hiện.

Cuối cùng, Hỏa Nham Ma Hồ có vẻ đã từ bỏ ý định dùng Văn Thạch Thiên Hàng để đánh bại Alpha, chủ động thu hồi kỹ năng, trực tiếp để lộ bản thân trước mặt Alpha. Được như vậy, với cơ hội tấn công tốt như vậy, Alpha cũng không tấn công mà rút lui, Tử Vong Kiếm vung lên, khí tức chết chóc và Tử Vong Long đồng thời bay ra, tấn công về phía Hỏa Nham Ma Hồ.

“Chiến đấu rất mạnh, đáng tiếc vẫn chưa đủ!” Hỏa Nham Ma Hồ cười cười, trên xác thân nặng nề của hắn đột nhiên phát sinh biến hóa, các khớp nối trên người kéo dài ra những cái gai ngược, từ khe hở của bộ nham giáp, những ngọn lửa đỏ rực lóe lên.

Hắn được gọi là Ma Hồ chính là vì cách thức chiến đấu điên cuồng của hắn.

Khi Alpha vừa chớp mắt lùi lại, Hỏa Nham Ma Hồ bỗng nhiên hiện ra tốc độ chưa từng có, một trảo đập tan khí tức chết chóc và Tử Vong Long, chỉ trong nháy mắt đã đến trước mặt Alpha, đôi mắt lửa đỏ rực nhìn chằm chằm vào Alpha như muốn săn mồi.

Alpha thấy thế instinctively giơ kiếm lên đón đỡ, nhưng lại bị Hỏa Nham Ma Hồ một trảo nhanh như chớp đánh bật ra.

Sau đó, không đợi Alpha rơi xuống đất, Hỏa Nham Ma Hồ liền lần nữa lao tới sau lưng Alpha, một trảo đỡ lấy Tử Vong Kiếm của Alpha, trong khi một trảo khác tấn công mạnh vào Alpha.

Khi chuyển sang trạng thái điên cuồng, Hỏa Nham Ma Hồ bất kể là với tốc độ hay lực lượng đều đạt được sự gia tăng, bất kể Alpha có ngăn cản ra sao, Hỏa Nham Ma Hồ vẫn có thể công phá mạnh mẽ, khiến Alpha bị đánh lui.

Từ xa nhìn lại, có vẻ như một con mèo lớn đang đùa giỡn với một viên bóng da.

Cuối cùng, Hỏa Nham Ma Hồ dường như đã chán, một trảo chụp về phía không trung, đồng thời há mồm phun ra một đoàn lửa nặng, giống như núi lửa phun trào, chớp mắt đã nuốt chửng Alpha.

Lực lượng của ngọn lửa này cực kỳ mạnh mẽ, Alpha hoàn toàn không chịu nổi, đã trực tiếp bị phá hủy, hóa thành vô số mảnh vụn rơi xuống.

“Alpha đã chết?” Bạch Thu Trà thấy vậy trong lòng căng thẳng, lập tức muốn lên tiếng ngăn cản, nhưng đột nhiên phát hiện Beita đang khinh bỉ nhìn hắn.

A ô a ô... (Cái cây thối kia làm sao lại chết...) “Bạch Khải, Beita đang nói cái gì?” “Hắn nói, người nghĩ nhiều lắm.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn ba thanh trường kiếm rơi xuống đất vì mất đi quyền kiểm soát, bỗng nhiên nở một nụ cười.

Alpha, thường khi im lặng, cũng đã học được đến trình độ này rồi.

Cuối cùng, ánh lửa tán đi, trên bầu trời lại không nhìn thấy bóng dáng Alpha, nhưng Hỏa Nham Ma Hồ lại vô hình cảm nhận được một cảm giác nguy cơ, một luồng năng lượng nóng bỏng từ cơ thể hắn tỏa ra, dần dần khuếch tán xung quanh.

Lĩnh vực.

Ngay khi đó, từng cây bạch cốt bỗng nhiên từ lòng đất nổi lên, tạo thành một cái lồng giam bao quanh Hỏa Nham Ma Hồ, và giữa những thanh xương trắng chính là Tử Vong Kiếm, Trục Phong Kiếm và Nghiệp Hỏa Kiếm.

Thấy vậy, Hỏa Nham Ma Hồ ngay lập tức ý thức được điều gì đó không đúng, lúc này muốn rời khỏi khu vực lồng giam xương trắng, thì lực hút từ thanh kiếm đột nhiên từ trên trời giáng xuống, chuẩn xác rơi vào vị trí bên trên.

Trong khi Hỏa Nham Ma Hồ bị lực hút do thanh kiếm gây ra áp lực mạnh mẽ và giữ lại tại chỗ, hắn không thể kịp thoát ra khỏi khu vực lồng giam.

Cùng lúc đó, Alpha vốn nên bị đánh tan đã từ trong lồng giam xương trắng thoát ra, cầm chặt Tử Vong Kiếm, và phát động sức mạnh chết chóc.

Chỉ trong chớp mắt, lực lượng màu đen lan tỏa khắp toàn bộ lồng giam xương trắng, tạo thành một phù trận phức tạp vô cùng.

Không chỉ vậy, khi phù văn vừa hình thành, Trục Phong Kiếm, Nghiệp Hỏa Kiếm cũng như lực hút kiếm lần lượt bay lên, hoàn hảo quy tụ vào bên trong phù trận. Đen, đỏ, xanh, vàng, bốn sắc năng lượng dần dần lấp đầy phù trận, từ một phù trận vốn khô khan đã biến thành rực rỡ nhiều màu, khiến Hỏa Nham Ma Hồ trong lòng cảm thấy nguy cơ dâng lên đến đỉnh điểm.

Những quá trình này nhìn có vẻ phức tạp, nhưng tốc độ lại nhanh hơn nhiều so với tốc độ mà Hỏa Nham Ma Hồ khuếch tán ra lực lượng.

Ngay tại thời khắc lĩnh vực sắp hóa rã, bốn thanh trường kiếm trên không bỗng nhiên phát ra vô số kiếm khí, bay thẳng về phía Hỏa Nham Ma Hồ. Đây là bốn sắc kiếm khí thuộc tính khác nhau, nhưng lại hỗ trợ lẫn nhau, dòng năng lượng truyền giữa chúng không chỉ không có xu hướng suy yếu, mà ngược lại còn càng đánh càng mạnh, bao phủ toàn bộ Hỏa Nham Ma Hồ trong đại dương kiếm khí.

“Bạch Khải, đây là kỹ năng gì? Sao từ trước đến giờ ta chưa từng thấy khi chiến đấu mà Alpha dùng đến.”

Bạch Thu Trà cảm thấy khó hiểu, hắn đã cùng Alpha huấn luyện mười ngày qua, nhưng vẫn chưa thấy Alpha sử dụng kỹ năng như thế, tâm trạng thực sự bị tổn thương.

“Ta cũng không rõ ràng, có lẽ là kỹ năng do Alpha tự nghiên cứu ra.”

Bạch Khải nhún vai, trong khi Bạch Thu Trà thể hiện một vẻ mặt không tin.

Việc thú cưng tự phát triển kỹ năng như vậy so với việc thú nhà hắn, Cốt Long yêu, tham gia Bạo Lôi Thử còn hiếm hoi hơn.

A ô a ô? (Tại sao con người lại ngạc nhiên như vậy?) “Tôi nghĩ, có thể là do kiến thức vẫn còn quá hẹp.”

Két phốc két phốc. (Gamma lại không cảm thấy, thực sự rất lợi hại đó.) Róc rách róc rách. (Có thể là hơi không cam lòng.) Sột soạt sột soạt? (Không cam lòng? Không rõ ràng.) “Được rồi, được rồi, thú cưng không cần tự mình phát triển kỹ năng, nhưng mọi người lại ở đây tự đắc.”

Nghe thấy năm con thú bàn luận, Bạch Khải không nhịn được mà phì cười.

Nếu như hắn cũng giống như Bạch Thu Trà chỉ cần hồi tưởng đến mật mã vĩ đại thì có lẽ hắn cũng sẽ như vậy mà bối rối, không đến nỗi phải bàn về việc phát triển kỹ năng độc lập.

Những việc như thế không thể cưỡng cầu, đối với Ngự Thú Sư, ai bảo hắn chính là loại người này cơ chứ.

Nước chảy đá mòn, nước chảy đá mòn.

Một bên khác, Tứ Cực Kiếm Trận tấn công không ngừng nghỉ, không cho Hỏa Nham Ma Hồ một chút cơ hội thở dốc, ngay cả Alpha cũng ở trong trạng thái ngày càng tốt hơn, trong khi đó, hắn đang sửa chữa phù văn Tứ Cực Kiếm Trận.

Sau khi học tập phù văn với Bạch Khải lâu như vậy, mặc dù Alpha không có được thành công lớn như những thú cưng khác, nhưng nền tảng của hắn lại rất vững chắc.

Sau khi trải qua huấn luyện đặc biệt của Bạch Hòa Quang, hắn càng bắt đầu thử nghiệm dung nhập phù văn vào hệ thống chiến đấu của bản thân.

Giờ đây, đó là thành quả thực sự khi hắn đem phù văn và bốn thanh kiếm hòa làm một thể.

Tứ Cực Kiếm Trận!

Chương 587:

Tiến về tầng thứ sáu Rống! Một tiếng gầm thét vang lên từ Tứ Cực trong kiếm trận, khí thế khủng khiếp đã thổi bay toàn bộ kiếm trận, đồng thời đẩy lùi luôn cả Alpha, nguồn năng lượng cung cấp cho kiếm trận.

“Cái này cũng không được sao?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi lắc đầu.

Lần này chiến đấu Alpha đã sử dụng toàn bộ khả năng, nếu cái này mà cũng không qua được khảo nghiệm, thì chỉ còn cách quay về rèn luyện tiếp.

Sau khi dễ dàng thổi tan Tứ Cực kiếm trận, Hỏa Nham Ma Hồ lại xuất hiện trước mặt mọi người, nhưng không tiếp tục tấn công.

Nó từ từ tiến lại gần Alpha.

“Mặc dù còn thiếu một chút, nhưng cũng có chút hình thái lĩnh vực ban đầu rồi.”

Hỏa nhân bất ngờ xuất hiện bên cạnh Alpha, kéo Alpha dậy từ mặt đất.

Kết quả là Alpha, trước đó bị tổn thương do cú va chạm của Hỏa Nham Ma Hồ, giờ đã hồi phục với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được.

“Đầu tiên là dùng một bộ hình ảnh trong gương để mê hoặc ta, sau đó dùng một bộ phân thân để làm cho bản thể an tâm bố trí kiếm trận.

Nếu ngươi đã là Đế Hoàng cấp, thì ta trước đây chắc chắn đã bị đánh bại một cách dễ dàng.”

Hỏa Nham Ma Hồ không giấu giếm sự khen ngợi đối với Alpha, sau đó nhìn về phía Bạch Khải đang tiến lại, nói: “Lần thi đấu đầu tiên đã qua, có lẽ ngươi nuôi dưỡng sủng thú có khả năng cao hơn cả Pháp Đế.”

“Cảm ơn!” Nghe lời khen ngợi từ Hỏa Nham Ma Hồ, Bạch Khải có phần xấu hổ gãi đầu.

Bị đem so với một đời Đế Hoàng, mà lại còn là sủng thú của Pháp Đế, Bạch Khải trong lòng vui mừng nhưng cũng cảm thấy hơi chột dạ.

Mong rằng Hỏa Nham Ma Hồ không phải lại đổi ý.

May mà Hỏa Nham Ma Hồ không nói gì thêm sau khi khen ngợi Bạch Khải.

“Đúng rồi, vừa rồi Alpha công kích không phá được phòng ngự của ngươi, vậy chúng ta có phải đã quá lo lắng không?” Bạch Khải nhẹ nhõm thở ra, sau đó hỏi nghi ngờ của mình.

“Nếu như ta duy trì nguyên bản lực lượng, thì đã phá được rồi.”

Hỏa Nham Ma Hồ mỉm cười, nói: “Ban đầu ta định chống lại lĩnh vực, nhưng vì phân tâm áp chế lực lượng, nên tốc độ đã chậm lại.

Trong khoảng thời gian này, sủng thú của ngươi đã hoàn thành kiểm trận và phát động tấn công vào ta.”

“Mặc dù nói kiểm trận này vẫn chưa hoàn thiện, và còn có rất nhiều thiếu sót, nhưng có Tử Vong chi lực cung cấp nguồn năng lượng.

Nếu không phải ta kịp thời buông lỏng hạn chế, có lẽ giờ ta đã bị thương rồi.”

Nói xong, Hỏa Nham Ma Hồ nhìn Alpha cầm Tử Vong chi kiếm với vẻ kiêng kỵ, nói: “Cho ngươi một lời khuyên, nếu như có người khác thảo luận, nhớ kỹ đừng sử dụng Tử Vong chi kiếm.”

“Ta biết rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Trước đây, cũng không có vấn đề gì đâu, nhưng theo sức mạnh ngày càng tăng của Alpha, trong thời gian chiến đấu, một mình Alpha cũng sẽ có ý thức để kiểm soát việc sử dụng Tử Vong chi kiếm.

Dù sao, bị Tử Vong chi lực thương tổn sinh vật, là rất khó để hồi phục hoàn toàn.

“Được rồi, người đã thông qua khảo nghiệm, theo quy định, ta cần giữ lại một món đồ của Pháp Đế cho người.”

Hỏa Nham Ma Hồ há miệng phun ra, một viên cầu ánh sáng màu đỏ liền chậm rãi trôi đến tay Bạch Khải.

Bạch Khải cẩn thận tiếp nhận quang cầu, nhẹ nhàng ấn xuống, quả cầu ánh sáng lập tức vỡ vụn, và một chiếc chìa khóa màu đen rơi xuống lòng bàn tay hắn.

Lại là chìa khóa?! Bạch Khải cảm thấy khó chịu ở khóe mắt.

Dù hắn không thăm dò nhiều bí cảnh, nhưng giống như Pháp Đế, chỉ cần động một cái là lại ném ra một cái chìa khóa, đúng là độc nhất vô nhị.

“Cái chìa khóa này là Pháp Đế giao cho ta nhiệm vụ.

Hiện tại nhiệm vụ đã hoàn thành, ta cũng nên đi.”

Sau khi giao ra chìa khóa, Hỏa Nham Ma Hồ rõ ràng thở phào nhẹ nhõm.

“Đi? Người muốn rời khỏi Hoàng Hôn đại lăng tẩm?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, liếc nhìn Bạch Thu Trà, rõ ràng không nghĩ tới kết quả lại như vậy.

“Đúng vậy, ta ở đây lâu như vậy, chính là để tìm một người thích hợp giao cho cái chìa khóa này.

Lần trước khi một nhân loại đến, ta đã định giao ra, nhưng hắn chạy quá nhanh, ta không có cơ hội.”

Hỏa Nham Ma Hồ lắc đầu, tựa hồ như đang nhớ lại một chút hồi ức không vui.

Thật không vui khi không cho thời gian nói chuyện.

“Vậy người tính đi đâu?” Nhìn thấy Hỏa Nham Ma Hồ đã quyết định rời đi, Bạch Khải ánh mắt chuyển động, nói: “Nếu người không có nơi nào muốn đi, ta có thể giúp người gợi ý vài địa điểm.”

“Bên ngoài bây giờ khác xa so với thời kỳ của Pháp Đế, người cứ ra ngoài như vậy sợ rằng sẽ không thích ứng được.”

“Người nói cũng có lý.”

Hỏa Nham Ma Hồ nhẹ gạt đầu, đột nhiên lộ vẻ do dự.

Giống như hần loại vô chủ truyền kỳ sinh vật này, nếu tùy tiện ra ngoài, rất có thể sẽ bị xem như xâm lấn hung thú.

Nếu như những kẻ Ngự Thú sư bên ngoài giống như tên biến thái lần trước, thì ra ngoài sẽ thật sự rất nguy hiểm.

“Vậy thì không ra ngoài, ít nhất ở đây vẫn có thể ngủ được thoải mái hơn một chút.”

Hỏa Nham Ma Hồ đuổi lưng, trực tiếp nằm xuống mặt đất, định ngủ tiếp.

“Đừng có nóng vội ngủ.”

Thấy vậy, Bạch Khải đánh thức Hỏa Nham Ma Hồ, nói: “Có thể nói về chuyện Pháp Đế không? Biết bao nhiêu thì nói bấy nhiêu, ta đều muốn nghe.”

Trước đó hỏa nhân dù có hỏi gì cũng không rõ ràng, có lẽ là vì chưa quen nên không muốn nói.

Bây giờ Alpha đã qua được khảo nghiệm của Hỏa Nham Ma Hồ, có thể sẽ hỏi ra được nhiều thông tin hơn.

Mặc dù là hai đội, nhưng làm sao cũng là sủng thú của Pháp Đế, biết đến chắc chắn không ít.

“Chuyện của Pháp Đế?” Hỏa Nham Ma Hồ nghe vậy thì im lặng, như thể đang nhớ lại điều gì, một lúc lâu sau mới mở miệng lần nữa.

“Ta đã quên.”

“Quên thật sao?” “Không sai, quên thật.”

Hỏa Nham Ma Hồ nhẹ gật đầu, nói: “Theo lời người nói, Pháp Đế đã chết hơn ngàn năm, mà khi ta tiến vào đây vẫn chỉ là một sinh vật cấp Quân Vương, người nghĩ ta còn có thể ghi nhớ bao nhiêu sự việc?” “Nghe có vẻ hợp lý.”

Bạch Khải thở dài, còn hy vọng sẽ tìm được thông tin hữu ích từ Hỏa Nham Ma Hồ, nhưng có vẻ như không được.

“Được rồi, ta đã mở truyền tống trận tầng thứ sáu cho người, tự mình xuống đi.”

Hỏa Nham Ma Hồ vỗ vỗ mặt đất, một cái truyền tống phù trận hình thành do lửa hiện ra trên mặt đất một cách nhanh chóng.

“Đừng nói ta không nhắc nhở các ngươi, tầng thứ sáu nguy hiểm hơn nhiều so với các tầng trước, chưa tới lục giai không nên đi xuống.”

Nghe Hỏa Nham Ma Hồ nói vậy, Bạch Thu Trà lập tức nhăn mặt.

Trên thực tế, ngay từ lúc Hỏa Nham Ma Hồ đã cho ra quy định phải đạt lục giai mới đủ tư cách khiêu chiến, Bạch Thu Trà đã chuẩn bị tâm lý từ sớm.

Nhưng mà khi nghe chính miệng Hỏa Nham Ma Hồ nói ra, Bạch Thu Trà vẫn cảm thấy không dễ chịu chút nào. Đây cũng là lần đầu tiên hắn vì cấp bậc không đủ mà bị từ chối đứng ngoài cửa.

“Như vậy đi, A Trà, ngươi về trước đi, ta xuống xem thế nào.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Bạch Thu Trà, sau đó nhặt chiếc phù truyền tống lên, tiến về tầng thứ sáu.

Nhìn Bạch Khải rời đi, ánh mắt Bạch Thu Trà liền trở nên kiên định, nói: “Hỏa Nham Ma Hồ tiền bối, có thể làm phiền ngài cho chúng ta tiến hành đặc huấn được không?” Hắt xì! Bạch Khải run rẩy chà mũi, cố gắng lấy trang phục mùa đông từ trong bí cảnh ra mặc vào, lại ôm Trùng Thảo vào lòng để nó phóng ra ánh nắng xua đi cái lạnh, lúc này mới cảm thấy hơi thở trở lại bình thường.

“Thế giới phía sau lồng hấp chính là thế giới băng tuyết, Song Tử tháp, ta nên nghĩ ra điều này sớm rồi.”

Vì lý do tầng thứ năm quá nóng bức, nên Bạch Khải đã sớm bỏ đi trang phục mùa đông.

Không ngờ tầng thứ sáu này lại khác biệt với tầng thứ năm, từ cực nhiệt chuyển sang cực hàn.

Nếu không phải thể chất của hắn tốt, có thể hắn đã bị đông lạnh rồi.

“Nhưng không thể không nói, điều kiện nơi này tầng thứ sáu tốt hơn nhiều so với tầng thứ năm.”

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lên, thấy trước mắt là một cảnh tượng băng tuyết thanh khiết.

Mặt đất lấp lánh ánh sáng, những cây băng như thủy tinh, lấp lánh trong ánh cực quang, thật như một cảnh tiên.

Sột soạt sột soạt ~ (Chỗ này thật thích, còn thích hơn ở nhà nữa ~) Là một sinh vật thuộc nguyên tố Băng, Jetta vừa tiến vào nơi này liền bị thu hút mãnh liệt, vui vẻ nhảy múa trên mặt băng.

Còn Beita, ở bên kia, lại quanh quẩn bên những cây băng mà điên cuồng chạy nhảy, sau khi hồi phục được một chút sức lực.

Tuy nhiên, một cảnh tượng tĩnh lặng xinh đẹp này khiến Bạch Khải cảm thấy càng cảnh giác hơn.

“Có thể làm cho Pháp Đế thiết lập một kiểm tra độ khó cao như vậy, thì hẳn là nguy cơ đều đang ẩn giấu bên dưới những cảnh đẹp này.”

Ngay khi Bạch Khải định đi khám phá một chút, một bóng người dài nhỏ đột nhiên rơi xuống từ trên không trung.

Bạch Khải thấy vậy thì trong lòng chấn động, Alpha càng rút Tử Vong chi kiếm ra, trực tiếp đâm về phía bóng người kia.

Nhưng mũi kiếm chỉ chạm tới giữa chừng thì dừng lại.

“Ngô sao tự dừng mình lại buồn ngủ như vậy, hóa ra là chuyển chỗ, ngô, ngươi cầm kiếm chỉ vào ngô làm gì?!” Nguu Bì Xà ngáp một cái, mơ màng nhìn xung quanh thế giới băng tuyết, nhưng khi thấy Tử Vong chi kiếm thì lập tức tỉnh táo lại.

“Nguu Bì Xà? Sao ngươi lại chạy ra ngoài từ trong bí cảnh?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên khi cầm lấy Nguu Bì Xà.

Ký ức về Vườn Địa Đàng lần trước hiện về, con gia hỏa này đã hai lần tự nhiên chạy ra từ bí cảnh.

Trước đó, do trứng Kim Cương thu được năng lực dung hợp bí cảnh bắt đầu tự chủ dung hợp bí cảnh, nên Bạch Khải không để ý nhiều.

Nhưng bây giờ, mọi thứ không hề thay đổi, mà nó lại chạy lên, thật sự khiến người khác phải chú ý.

“Ngô, rõ ràng không biết, lúc đó muốn ngủ một giấc, không biết sao lại chạy tới đây rồi.”

Nguu Bì Xà tỏ vẻ vô tội, lắc lắc đầu.

“Nơi này thật thoải mái, ngô, ta ngủ thêm một chút nữa.”

“Xem ra lần sau phải giám sát trong bí cảnh.”

Bạch Khải vuốt cằm, nhìn Ngưu Bì Xà từ trên xuống dưới vài lần, rồi mới buông nó xuống.

Con gia hỏa này, sớm muộn gì cũng phải tìm ra bí mật.

“Beita, Jetta mau trở về, nơi này không an toàn như vậy, cẩn thận một chút.”

Nhìn thấy thế giới băng tuyết vẫn tĩnh lặng như cũ, Bạch Khải gọi cho Beita và Jetta trở về bên mình, lúc này mới thận trọng bắt đầu thăm dò.

Tuy nhiên, chưa đi xa bao nhiêu, Beita đã dựng tai lên, còn Bạch Khải thì nghe thấy tiếng mài răng kỳ quái vang lên. Âm thanh này rất nhẹ, nhưng từ bốn phương tám hướng đều có thể nghe thấy, số lượng nghe có vẻ không ít.

Chắc chắn rồi, họ bị bao vây.

“Beita, ép chúng nó ra ngoài.”

Bạch Khải với vẻ mặt nghiêm túc vỗ vai Beita, Beita không có do dự, ngay lập tức phát ra một tiếng tru của sói, Hàng Ma Chân Ngôn lan rộng ra.

Chịu ảnh hưởng từ Hàng Ma Chân Ngôn, những sinh vật phát ra tiếng mài răng cuối cùng cũng lộ đầu ra.

Chúng có bộ lông màu xanh lam, đôi mắt màu đỏ và vàng trăn đen, cúi thấp tai, một đôi răng cửa không ngừng phát ra âm thanh mài răng kỳ dị.

“Đây là, con thỏ?”

Chương 588:

Thỏ thỏ đáng yêu như vậy! Nhìn quanh cảnh vật bao la với những con thỏ màu lam đáng yêu, Bạch Khải trong lòng không khỏi nảy sinh sự kháng cự.

Thỏ thỏ đáng yêu như vậy, làm sao chúng có thể lớn lên thành hình dáng này chứ! “Shuke, có thông tin gì về những con thỏ này không?” Bạch Khải suy tư một chút, không tìm thấy bất kỳ thông số nào về chúng trong tập tài liệu mà hắn quen thuộc.

“Thỏ lông Xanh, độ tương hợp 34%; Bầy Tai Thỏ, độ tương hợp 47%; Bầy Khiết Thỏ, độ tương hợp 89%.”

Shuke nhanh chóng đưa ra kết luận: “Theo kết quả quan sát, những con thỏ này có khả năng là biến chủng của Bầy Khiết Thỏ.”

“Loại biến dị sao?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhưng sự hoài nghi trong lòng hắn lại ngày càng lớn.

Bầy Khiết Thỏ là một sinh vật tinh anh thuộc bậc cao, sở hữu thuộc tính bầy thiên phú, nhưng tính cách của chúng ôn hòa và không thích chiến đấu, do đó chúng thường là sự lựa chọn hàng đầu của nhiều thiếu nữ.

Thế nhưng những con thỏ trước mắt lại hoàn toàn không phù hợp với hình ảnh ôn hòa đó, chúng chỉ như một bầy sói đói đang rình mò. Đây rõ ràng không phải là Bầy Khiết Thỏ, mà đúng hơn là Bầy Kiếp Yêu Thỏ! “Có phải trong tầng thứ sáu có vật gì đặc biệt khiến chúng biến dị không?” Bạch Khải nhíu mày, nói: “Alpha, bắt một con thỏ lại đây để xem.”

Ken két ken két. (Lão đại, khả năng không cần thiết.) Alpha lắc đầu, ngăn cản Bạch Khải lại.

Trong khi Bạch Khải đang bận tâm về nguyên nhân biến dị của những con thỏ này, chúng đã dần dần lao tới, tiếng mài răng kêu chói tai vang lên, vòng quanh bên tai Bạch Khải, và trong tay bọn chúng là những quả cầu băng.

“Cũng đúng, đây không phải là nơi nghiên cứu.”

Bạch Khải thấy thế nhún vai.

Hỏa Nham Ma Hồ đã muốn nhấn mạnh sự nguy hiểm của tầng thứ sáu, rõ ràng không thể liên hệ được với những Băng Kiếp Yêu Thỏ này.

Việc cấp bách là phải xử lý những Băng Kiếp Yêu Thỏ này trước đây.

“Số lượng không ít, Alpha, Shuke, Jetta, các người phụ trách nhanh chóng tiêu diệt.

Gamma, Delta, Epsilon, các người ở lại bên cạnh ta, chuẩn bị ứng phó với tình huống đột xuất.”

Bạch Khải nhanh chóng chỉ huy sáu con thú, rồi ôm Trùng Thảo lùi lại phía sau.

Nhận lệnh từ Bạch Khải, Alpha lập tức xông ra ngoài, sử dụng Nghiệp Hỏa chi kiếm vạch một đường đỏ thẫm trên mặt băng, tất cả Băng Kiếp Yêu Thỏ đi qua đều bị chém ngang lưng, không thể đứng dậy.

Bất kể những con Băng Khiết Thỏ này đã biến dị ra sao, chúng vẫn mang thuộc tính băng, hoàn toàn không thể ngăn cản được Nghiệp Hỏa chi kiếm với nhiệt độ đủ để thiêu đốt linh hồn.

Trong khi đó, Shuke điều khiển Máy Móc lãnh chúa, cùng với Kim Cương chi lực tạo thành đạn pháo, bao vây toàn bộ Băng Kiếp Yêu Thỏ xung quanh.

Dưới các đợt tấn công của Alpha và Shuke, số lượng Băng Kiếp Yêu Thỏ giảm bớt nhanh chóng, khiến Jetta đang chuẩn bị phóng kỹ năng cảm thấy không biết phải làm sao.

Sột soạt sột soạt? (Ngẫu như hành động chậm chạp quá nhỉ?) Jetta có chút mờ mịt gãi đầu, đang định hướng về phía Bạch Khải xin chỉ thị mới, thì thấy những Băng Kiếp Yêu Thỏ mới lại từ mặt băng dưới đất chui ra.

Sột soạt sột soạt! (Lại có thỏ thỏ rồi!) Khi thấy vậy, Jetta lập tức hào hứng, hít một hơi mạnh, làm mặt mình phồng lên, rồi lại thở ra ngoài.

Bão tuyết gào thét đi qua, nhanh chóng đóng băng những Băng Kiếp Yêu Thỏ, hiệu quả không thua gì Alpha và Shuke.

Sột soạt sột soạt? (Chủ nhân, ngẫu mới vừa thể hiện thế nào?) “Rất tốt, quay đầu thì ta thưởng cho người ăn kem cả ngày.”

Bạch Khải không chút keo kiệt trong việc khen ngợi, giờ ngón tay cái lên với Jetta.

Có lẽ vì tâm lý còn nhỏ, hoặc vì tính cách yếu ớt của Jetta, nên giờ đây Jetta đã trở thành một thành viên đáng tin cậy trong đội.

Dù sao, ai cũng không muốn bị vô duyên vô cớ tấn công.

Nghe lời hứa hẹn của Bạch Khải, khuôn mặt Jetta rạng rỡ, định tiếp tục chiến đấu thì phát hiện những Băng Khiết Thỏ mà hấn đông lạnh bỗng không biết tự lúc nào đã phục hồi hành động, đồng thời hình thể của chúng cũng thay đổi một chút.

“Cái này sẽ không phải là hấp thụ từ bão tuyết của Jetta mà trở nên lớn hơn chứ?” Bạch Khải thấy vậy sững sờ, Băng Khiết Thỏ vốn không có loại năng lực này, xem ra là vì biến dị mà sinh ra năng lực mới sao? Thấy vậy, Bạch Khải định thay đổi Jetta, để có Đại Nhật chi lực Trùng Thảo hỗ trợ, nhưng lại thấy Jetta với đôi mắt tròn xoe bên cạnh đang rơi một giọt nước mắt ủy khuất.

Sột soạt sột soạt... (ngẫu, ngẫu không còn kem...) A ô a ô. (Nhân loại, bản uông có một loại dự cảm không tốt.) “Ngạch, ta cũng vậy.”

Bạch Khải khòe mắt hơi giật giật, yên lặng kéo Gamma đến bên mình.

Quả nhiên, sau một lúc tích tụ, Jetta đột nhiên gào khóc lên, khuôn mặt đầy băng hoa dần tan ra, hóa thành nước tụ lại trên thân Jetta, khiến Jetta chuyển sang hình thái Thủy Linh Đồng.

Tuy nhiên, Jetta vẫn không dừng lại, ngược lại khóc càng lớn, thậm chí trên đỉnh đầu bắt đầu bốc lên từng làn khí nước.

“Đây là muốn trực tiếp biến thành hình thái Vân Đồng Tử sao?” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, sau đó dẫn dắt một số thú cưng lùi lại, kéo dài khoảng cách với Jetta.

Dưới hình thái Vân Đồng Tử, Jetta hoàn toàn không thể giao tiếp được.

Quả nhiên, trong sự quan sát đầy nghi hoặc của đám Băng Khiết Yêu Thỏ, Jetta biến thành hình thái Vân Đồng Tử, hòa

vào những đám mây dày nặng trên đầu, với đôi mắt to tràn đầy phần nộ gầm thét về phía Băng Kiếp Yêu Thỏ bên dưới.

Sột soạt sột soạt! (Các người đã bôi ngấu kem!) Tiếng sấm nổ vang, hàng loạt tia chớp từ trên trời đổ xuống, trực tiếp đánh bại tất cả Băng Kiếp Yêu Thỏ bên dưới, thậm chí ngay cả một số con trốn ở dưới băng cũng bị tiêu diệt.

“Chắc chắc...”

Có vẻ từ bây giờ chỉ cần ném kem cho Jetta vào địch nhân, mọi chuyện khác không cần phải lo.”

Nhìn Jetta phóng ra sức mạnh tàn phá, Bạch Khải cảm thấy thật kỳ lạ. Đã cùng Jetta ký kết khế ước lâu như vậy, Bạch Khải vẫn chưa tìm ra được ba hình thái của Jetta, chỉ biết đến kỹ năng Viêm Chi Phách kỳ lạ.

Dù nó không thể hiện ra sức mạnh cụ thể, nhưng rất rõ ràng, Viêm Chi Phách sẽ tạo ra hiệu ứng dựa trên cảm xúc của Jetta, từ đó biến đổi hình thái của Jetta.

Vấn đề là không biết nếu Jetta càng trở nên phần nộ hơn nữa, liệu có sinh ra hình thái khác không.

“Nếu không, thử hủy bỏ kem của Jetta trong một tháng xem sao?” Bạch Khải nghiêng đầu một chút, thấy Beita đang nhìn hắn với ánh mắt hoảng sợ.

A ô a ô! (Nhân loại, sao đột nhiên ngươi lại nghĩ như vậy không ra!) Bạch Khải nhún vai, nhìn xung quanh những tia chớp vẫn không ngừng, nói: “Yên tâm, chỉ là nói chơi thôi mà.”

Một ngày kem cứ như vậy, một tháng kem Jetta dự đoán chắc chắn sẽ phá hủy cả bí cảnh của hắn.

May mắn là năng lượng của Jetta ở tam giai vẫn không thể khiến hắn phải lo lắng quá lâu, rất nhanh Jetta đã phục hồi hình dạng Tuyết Oa Oa và rơi xuống từ trên không.

Sột soạt sột soạt... (ngấu kem...) Nhìn Jetta vì tiêu hao quá nhiều năng lượng mà ngất đi, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Quả nhiên là Gamma mang ra ngoài tiểu đệ, cũng như ăn hên.

Ken kết ken kết. (Lão đại, bọn chúng lại tới nữa rồi!) Đúng lúc này, Alpha bỗng phủ nhận đi vào trạng thái giới hạn lần nữa, mà Bạch Khải cũng nhận ra xung quanh có điều bất thường.

Chỉ thấy những con Băng Kiếp Yêu Thỏ lại lần nữa từ mặt băng chui ra, nhưng lần này chúng không vội vàng tấn công, mà chỉ xúm lại ôm nhau. Ôm nhau? Bạch Khải thấy vậy hơi nghi ngờ, sau đó nhìn thấy những Băng Kiếp Yêu Thỏ cứ như vậy kết hợp lại, từ những con thỏ bình thường nhỏ bé, dần dần biến thành một con thỏ to cao hơn.

“Rõ ràng, cảm giác như thể có một loại déjà vu (cảm giác đã thấy), giống như trong những câu chuyện cười lạnh.”

Bạch Khải khòe miệng giật giật, nói: “Nhanh chóng tiêu diệt chúng đi, ngăn ngừa việc chúng tiếp tục dung hợp.

Epsilon, người cũng đi hỗ trợ.”

Ba con thú gập đầu, xông vào tiêu diệt những Băng Kiếp Yêu Thỏ, từng cái từng cái đều bị chém ngã.

Nhưng lần này, bất kể bị Nghiệp Hỏa chi kiếm thiêu đốt, hay Kim Cương chi lực áp chế, thậm chí Đại Nhật chi lực thiêu đốt, những Băng Kiếp Yêu Thỏ chết đi cũng vẫn không hoàn toàn tan biến, mà hóa thành những đốm sáng màu lam lơ lửng giữa không trung.

Thấy vậy, Alpha ngay lập tức phát huy sức mạnh, không chờ cho Bạch Khải chỉ lệnh, đã đổi lại Tử Vong chi kiếm và tấn công vào những điểm sáng đó.

Nhưng những điểm sáng này rõ ràng có sinh mệnh, chúng nhanh chóng bay lên không trung.

Alpha muốn truy đuổi, nhưng bị vô số Băng Kiếp Yêu Thỏ chặn lại trước mặt.

“Quả nhiên là có thể tiếp tục dung hợp.”

Bạch Khải thấy vậy nhíu mày, vồ vồ dưới thân Delta, Delta lập tức hiểu ý, ngay lập tức đổi thành trạng thái Ứng Long, xuyên qua hư không, tiến gần những điểm sáng màu lam.

Những điểm sáng này rất linh hoạt, khi thấy Delta xuất hiện, lập tức lách đi né tránh.

Nhưng Delta rõ ràng sẽ không để chúng thoát, sử dụng Hư Không môn đồ để trực tiếp vận vẹo hư không, kéo những điểm sáng trở về.

Phát hiện Delta đang uy hiếp, những Băng Kiếp Yêu Thỏ đang ẩn nấp dưới vòng quanh Alpha tức thì di chuyển, trong tay xoa nắn ra một quả cầu tuyết lớn, hướng về phía Delta.

Tuy nhiên, những cầu tuyết này khi tiếp cận Delta lập tức bị kéo vào trong hư không, mà những điểm sáng màu lam dưới sự kiểm soát của Delta dần dần bị gom lại trong chiếc túi không gian.

“Làm tốt lắm.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, mặc dù Delta chưa tiến hóa đến cấp Quân Vương, nhưng với kỹ năng Hư Không môn đồ đặc hữu, sức chiến đấu của nó không hề thua kém so với cấp Quân Vương.

Mạnh nhất ở ngay trong tầm tay! Nhưng ngay lúc này, những Băng Kiếp Yêu Thỏ bên dưới bỗng nhiên tự động vỡ vụn, chủ động hóa thành những điểm sáng màu lam hướng về phía túi không gian trong tay Delta tụ hợp lại, tốc độ nhanh chóng, thậm chí Alpha cũng không thể đuổi kịp.

“Delta, phá hủy túi không gian!” Bạch Khải thấy vậy hạ lệnh, từ lúc này hẳn chưa bao giờ cảm nhận được nguy hiểm lớn như vậy, sự phòng vệ của Hỏa Nham Ma Hồ đang cẩn thận lại đúng là phải do ở đây những điểm sáng màu lam này.

Nếu chúng thành công dung hợp, e rằng sẽ có sự xuất hiện của một thứ gì đó không thể đoán chắc.

Róc rách rách rách. (Tốt chủ nhân.) Delta nhẹ gật đầu, móng vuốt dùng sức bóp, túi không gian bỗng nhiên xuất hiện dấu hiệu vỡ vụn.

Mặc dù không sở hữu kỹ năng cụ thể, nhưng nhờ vào sự hỗ trợ của Hư Không môn đồ, Delta vẫn có thể đạt được hiệu quả tương tự như việc làm vỡ không gian.

Tạch tach tach... Đúng lúc này, dấu hiệu vỡ vụn của túi không gian đột nhiên ngừng lại, như thể bị vật gì đó chặn lại, mà những điểm sáng màu lam thuận thế tiến vào túi không gian, từ từ dung hợp vào nhau.

Chỉ trong chốc lát, ánh sáng màu lam lấp lánh, túi không gian
hầu như không có khả năng chống cự, ngay lập tức vỡ vụn.

Chương 589:

Dòng sông thời gian “Vẫn là để bọn hấn dung hợp được sao?” Cảm nhận được hơi thở mạnh mẽ từ trên bầu trời truyền tới, sắc mặt Bạch Khải hết sức khó coi.

Mặc dù huyết mạch của Delta có cấp bậc thấp hơn một chút, nhưng không gian trong túi của nó lại thực sự rất lớn.

Kết quả vừa rồi lại bị nứt vỡ như vậy, thật sự có chút khoa trương. “Không cần lưu thủ, toàn lực công kích cái quang cầu kia!” Ngoài Jetta vẫn đang mê man, năm con thú nuôi đều cảm nhận được khí tức cường đại ẩn chứa bên trong quả cầu ánh sáng, sau khi nghe lệnh của Bạch Khải, không hẹn mà cùng sử dụng toàn bộ sức mạnh của mình để tấn công.

Tứ Cực kiếm trận, tam vị nhất thể, Thánh Ma lực trường, Hư Không môn đồ, Đại Nhật lực trường. Đây là lần đầu tiên, toàn bộ thú nuôi trong đội ngũ Bạch Khải đồng loạt công kích một kẻ thù, sức mạnh mạnh mẽ đến nỗi gần như xé rách không gian, như thể muốn phá hủy thế giới này.

Ngay sau đó, khi năm con thú nuôi chuẩn bị công kích vào quang cầu, chúng lại đột nhiên dừng lại, chỉ có Delta vẫn kiên cường tiến về phía quang cầu.

Răng rắc! Quang cầu vỡ vụn, một con thỏ màu lam từ bên trong lộ ra, đôi mắt tinh hồng nhìn xung quanh, có vẻ hơi hiếu kỳ. “Vẫn là Băng Kiếp Yêu Thỏ à?” Nhìn thấy con thỏ màu lam từ trong quang cầu chui ra, Bạch Khải không khỏi nhíu mày.

Hắn tưởng rằng nó đã biến thành một cái gì đó siêu cấp hơn, nhưng kết quả xem ra không khác gì với ban đầu.

Tuy nhiên, từ việc Alpha và những người khác dừng lại công kích cho đến giờ, con Băng Kiếp Yêu Thỏ này chắc chắn không chỉ đơn giản như vậy.

Tạch tach tach...

Băng Kiếp Yêu Thỏ quan sát bốn phía một lượt, cuối cùng nhìn thấy Bạch Khải ở phía sau, ba cái miệng của nó đột nhiên

lộ ra một nụ cười quái dị, nhảy lên và hướng về phía Bạch Khải chạy tới.

Ken két ken két! “Ngăn hẳn lại!” Alpha thấy vậy lập tức vung Tử Vong chi kiếm hướng tới Băng Kiếp Yêu Thỏ, Jerry cũng ngưng tụ ra quyền trượng bám theo, một trái một phải từ hai bên tấn công.

Thấy vậy, Băng Kiếp Yêu Thỏ vẫn giữ nụ cười trên mặt, nhẹ nhàng thổi ra một hơi, một cơn gió lạnh liền thổi tới hai con thú nuôi, để lại một ít băng sương.

Tuy nhiên, ý thức chiến đấu của Alpha và Jerry đều rất mạnh, ngay khi băng sương xuất hiện, họ liền nhanh chóng sử dụng Nghiệp Hỏa chi kiếm và Kim Cương chi lực để hòa tan những băng sương đó, rồi lập tức lao vào công kích Băng Kiếp Yêu Thỏ một lần nữa.

Nhưng lúc này, Băng Kiếp Yêu Thỏ đã biến mất ngay trước mắt bọn họ.

Tốc độ thật kinh khủng! Alpha và Jerry liếc nhau, đều cảm nhận được sự chấn động từ đối phương, quay đầu lại, thấy Băng Kiếp Yêu Thỏ đã đến trước mặt Bạch Khải.

Không chỉ bọn họ, mà Gamma cũng bị cơn thỏ màu lam này vượt qua. “Cảm giác thật kỳ quái...” Nhìn thấy Băng Kiếp Yêu Thỏ ngày càng gần, trong mắt Bạch Khải hiện lên một tia nghi hoặc.

Tốc độ của Băng Kiếp Yêu Thỏ không nhanh, thậm chí có phần giống như đang đi bộ.

Nhưng trong khoảnh khắc năm con thú nuôi bị cơn gió lạnh bao trùm, động tác của chúng như bị tạm dừng, đứng im tại chỗ, mặc cho Băng Kiếp Yêu Thỏ nhảy qua bên cạnh. Đó có phải là một loại kỹ năng khống chế nào đó không? Bạch Khải không khỏi nhíu mày, trực tiếp triệu hồi năm con thú nuôi về phía trước, đồng thời, vì lý do an toàn, ôm chặt Jetta vào lòng.

Con thỏ màu lam này thật sự quá quái dị, tốt nhất nên thận trọng một chút.

Chỉ có điều, đối mặt với năm con thú ngăn cản, Băng Kiếp Yêu Thỏ không có chút nào nóng nảy, nhẹ nhàng thổi một hơi, những công kích của Alpha và Jerry đều bị dừng lại, nó vẫn

nhảy nhót hướng về phía Bạch Khải. “Để Delta làm chủ, những người khác hỗ trợ.” Trong đầu Bạch Khải hiện lên cảnh Delta tấn công vào quả cầu ánh sáng màu xanh lam, lập tức thay đổi đội hình chiến đấu.

Róc rách rách rách! “Tốt.” Delta gật đầu, găm lên với Băng Kiếp Yêu Thỏ, không gian trước mặt lập tức xuất hiện từng đợt sóng, tựa như thủy triều ào ạt lao về phía Băng Kiếp Yêu Thỏ.

Khi thấy vậy, Băng Kiếp Yêu Thỏ lần đầu tiên dừng bước, dùng sức thôi một hơi.

Tốc độ của thủy triều không gian lập tức chậm lại, nhưng vẫn từ từ tiến lên, Bạch Khải lập tức thấy được hi vọng, lập tức chỉ huy năm con thú nuôi lấy Gamma làm trung chuyển, chuyển giao tất cả năng lượng cho Delta.

Rống! Những nguồn năng lượng mệnh mông điên cuồng tràn vào, ngay cả thân thể mạnh mẽ của Delta cũng cảm thấy một trận đau đớn, nổi giận gầm lên một tiếng, không chút do dự rút vào trong không gian.

Chỉ trong tức thì, sóng không gian lập tức biến thành một con thủy triều không gian, gào thét đánh về phía Băng Kiếp Yêu Thỏ.

Tạch tach tach...

Nhìn thấy sóng không gian như vũ bão ập tới, Băng Kiếp Yêu Thỏ phát ra một âm thanh quái dị, thân hình nhỏ bé ngay lập tức phình to, biến thành một con thỏ khổng lồ.

Con thỏ khổng lồ đó có vẻ mặt hung dữ, đôi mắt tinh hồng lấp lánh vẻ kỳ lạ, toàn thân tỏa ra khí tức lạnh lẽo.

Và khi con thỏ khổng lồ xuất hiện, bao gồm cả Bạch Khải, tất cả mọi người đều cảm thấy tư duy của mình dường như trở nên chậm chạp hơn, ngay cả khí thể mạnh mẽ của sóng không gian cũng trở nên trì trệ.

Loại khí tức này, chính là sinh vật truyền kỳ! Bạch Khải biến sắc, đột nhiên cảm thấy hối hận vì đã đưa Nicolas vào viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Hắn vốn chỉ muốn Hỏa Nham Ma Hồ bị hạn chế ở cấp bậc lục giai, mà con dị thú này hắn là cũng tầm đó, không ngờ lại là một sinh vật truyền kỳ! Hắn thật sự xui xẻo không ai sánh kịp.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không chút do dự lấy ra Truyền Tống phù thạch, không giữ lại chút nào, liền rút tinh thần lực vào bên trong.

Nếu như chỉ là Hỏa Nham Ma Hồ thì cũng thôi, nhưng với tư cách là thú cưng của Pháp Đế, qua ngàn năm vẫn có thể thực hiện mệnh lệnh của Pháp Đế, đánh như thế nào đều an toàn.

Nhưng đối mặt với loại sinh vật truyền kỳ này, không cần phải nghĩ cũng biết nên xử lý như thế nào.

Tam thập lục kế, tẩu vi thượng! Ngay lúc đó, con thỏ không lộ đường như phát hiện ý nghĩ của Bạch Khải, há miệng và phun ra một luồng gió lạnh, thổi qua, một đợt Hàn Sương lập tức xuất hiện trên người Bạch Khải và sáu con thú nuôi. Đợt Hàn Sương này không lạnh, nhưng Bạch Khải lại cảm thấy tư duy và tinh thần lực của mình như bị đóng băng, ngay cả Truyền Tống phù văn đã được kích hoạt cũng không còn phản ứng.

“Ngô? Đây là Băng Thời chi sương sao?” Vừa lúc đó, Nguu Bì Xà đột nhiên tỉnh lại, nhìn thấy Bạch Khải và sáu con thú nuôi trên người dần dần xuất hiện băng sương, không khỏi lẩm bẩm một câu. “Băng Thời chi sương?” Khi nghe thấy lời của Nguu Bì Xà, mắt Bạch Khải lóe lên một tia kỳ vọng, nhưng con thỏ lại một lần nữa thổi ra một luồng hàn phong, tư duy của Bạch Khải lập tức ngừng lại hoàn toàn.

Ken két ken két! Thấy hiện trạng của Bạch Khải như vậy, Alpha đột nhiên tỏa ra một khí thế mạnh mẽ, toàn bộ Tử Vong chi lực màu đen mạnh mẽ bùng phát, ngay lập tức phá vỡ sự giam cầm do băng sương tạo ra, nhắm thẳng vào con thỏ mà đâm tới.

Tử vong, không gì có thể cản trở! Tạch tạch tạch? Thấy Alpha đột ngột phá vỡ sự giam cầm, trên mặt con thỏ hiện lên một nụ cười dữ tợn, một luồng khí tức băng lam bao trùm toàn bộ không gian.

Truyền kỳ lĩnh vực.

Chỉ trong chốc lát, cả Bạch Khải, sáu con thú, và một con rắn đều bị đóng băng, chỉ còn lại con thỏ khổng lồ chậm rãi tiến về phía Bạch Khải, ánh mắt da dạn của nó tràn đầy tham lam. Đúng lúc này, Nguru Bì Xà đột nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía con thỏ, mắt dọc bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy một dòng sông dài chảy qua. “Rất quen thuộc hương vị.” Nguru Bì Xà thềm thường hít hà xung quanh băng sương, có vẻ như bị Gamma phụ thể trên người, tràn đầy sự tham lam. Đối mặt với lực lượng mới xuất hiện của Nguru Bì Xà, cuối cùng con thỏ khổng lồ lộ ra vẻ hoảng sợ, điên cuồng thối ra Băng Thời chỉ sương, nhưng không hề ảnh hưởng đến Nguru Bì Xà, ngược lại còn thu hút sự chú ý của nó. “Ngô cần càng nhiều lực lượng...” Nguru Bì Xà dương đầu lên, một đôi mắt dọc không ngừng nhìn chăm chăm vào con thỏ, phía sau dần dần hiện lên hư ảnh của dòng sông dài.

Cổ xưa, giống như tuyên cổ vĩnh tồn.

Kéo dài, dường như không có bắt đầu cũng không có kết thúc.

Mà trên dòng sông dài ấy, một hình bóng đang ngược dòng chảy, hướng về phía bọn họ bay tới.

Tạch tach tach! Cuối cùng, con thỏ khổng lồ ý thức được điều gì đó không đúng, nhanh chóng thay đổi phương hướng và chạy đi, giống như bị một sinh vật khổng lồ khủng khiếp theo đuổi.

Tuy nhiên, hiển nhiên Nguru Bì Xà không muốn bỏ qua đối phương dễ dàng như vậy, vèo một tiếng đuổi kịp con thỏ, lại gặm nhấm vào lĩnh vực màu lam, và hư ảnh phía sau dòng sông dài dần dần hiện thực hóa.

Thấy vậy, con thỏ rõ ràng bỏ qua lĩnh vực của nó, dùng sức nhảy lên không trung, đồng thời trên bầu trời xuất hiện một cơn truyền tống phù trận khổng lồ.

Con thỏ khổng lồ này, rõ ràng định trôn vào tầng tiếp theo của bí cảnh! Nhưng ngay lúc này, hình bóng ở trong dòng sông dài cuối cùng xuất hiện trên không của Nguru Bì Xà.

Thân hình màu thanh đồng như được đúc từ ánh kim sa, đôi cánh rồng vẫy nhẹ, làm cho dòng sông dài phía dưới dậy sóng mãnh liệt, nhưng phần đuôi giống như đuôi rồng nhẹ nhàng lắc

lư, dòng sông dài lại trở nên bình tĩnh. Đó rõ ràng là một đạo Cự Long hư ảnh! Ngưu Bì Xà ngẩng đầu, nhìn lên con Thanh Đồng Cự Long ở trên cao, trong mắt lập tức lóe lên một tia ánh sáng vô hình, chủ động tiến về phía hình bóng Cự Long.

Chỉ trong chốc lát, mọi thứ đột nhiên ngừng lại, ngay cả con thỏ cũng cảm nhận được cảm giác bị đóng băng, đứng im trong không trung không thể động đậy.

Nhưng trạng thái này cũng không duy trì lâu, con thỏ liền lấy lại động lực, không quay đầu lại lao vào trong truyền tông phù trận.

Chỉ khi con thỏ sắp biến mất vào bên trong truyền tông phù trận, nó đột nhiên bị phun ra khỏi truyền tông phù trận.

Tạch tach tach? Con thỏ cảm thấy nghi hoặc, sau đó cảm nhận được một cỗ khí tức khủng khiếp từ phía sau, quay đầu nhìn lại, không ngờ phát hiện một cái Thanh Đồng Long trào hướng về phía mình vô tới.

Hóa ra hư ảnh Cự Long, đã thành hình thật! “Vật dơ bản, dám nhúng chàm thời gian.” Thanh Đồng Cự Long đẩy con thỏ đến gần, ánh mắt sâu thẳm tỏa ra một tia chán ghét, sau đó nuốt một ngụm xuống.

Truyền kỳ hưng thú, cứ như vậy biến thành đồ ăn cho Thanh Đồng Cự Long.

Sau khi nuốt con thỏ xuống, thân hình Thanh Đồng Cự Long càng trở nên ngưng thực, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Bạch Khải và sáu con thú, phân đuôi kim đồng hồ nhẹ nhàng vẩy một cái, tất cả mọi người đều khôi phục về trạng thái tốt nhất.

Tuy nhiên, họ vẫn chưa tỉnh lại.

Thanh Đồng Cự Long tiến tới trước mặt Bạch Khải và sáu con thú, như thể muốn dò xét họ một cách cẩn thận, nhưng bỗng nhiên dòng sông dài trên đầu dậy sóng mãnh liệt, linh hồn của Thanh Đồng Long đột nhiên rời đi, mà con Cự Long kia cũng biến trở lại thành Ngưu Bì Xà, rơi xuống đất và ngủ mê.

Cùng lúc đó, một con thỏ trắng như tuyết, toàn thân tỏa ra khí tức dịu dàng cũng rớt xuống đất. “Chiều cố tốt bọn hân, ta rất nhanh sẽ đuổi kịp...” Lời còn chưa dứt, linh hồn Thanh Đồng

Long đã biến mất trong dòng sông, chỉ còn lại một con Thỏ
Ngọc không biết làm sao nhìn xuống đất nơi có một người và
bầy thú.

Chương 590:

Lắc Lư Truyền Kỳ Sinh Vật (1) Tại Hoàng Hôn đại lăng tẩm, tầng thứ sáu.

Bạch Khải từ trong giấc ngủ mê tỉnh lại, cảm thấy cơ thể mình khỏe mạnh chưa từng có, còn sáu con sủng vật cũng lần lượt tỉnh lại, cùng Bạch Khải chia sẻ cảm giác ấy.

“Ta vẫn còn sống? Còn con yêu thỏ kia đâu?” Bạch Khải gãi gãi đầu, nhìn xung quanh, bỗng thấy một con thỏ có bộ lông trắng như tuyết đang tò mò nhìn mình.

“Trời ạ...

yêu thỏ còn ở đây!” Bạch Khải bỗng dừng lại, bắt đầu tìm kiếm Truyền Tống phù thạch, trong khi đó Alpha và đồng đội đã trong trạng thái sẵn sàng chiến đấu.

“Không cần lo lắng, ta không có ác ý với các ngươi.”

Nhìn thấy hành động sợ hãi của Bạch Khải và nhóm, con thỏ liền lắc đầu, nói: “Nói chính xác thì trước đây ta bị ô nhiễm và đã phải chiến đấu với các ngươi, giờ ta đã hồi phục bình thường.”

“Bị ô nhiễm?” Bạch Khải nghe vậy thì có chút ngỡ ngàng, anh quan sát con thỏ cẩn thận và nhận ra con thỏ này thật khác với con yêu thỏ màu lam trước đó.

Nó có dấu hiệu tương đồng hơn với hình ảnh những con thỏ mà hắn từng thấy.

“Kiểm tra cho thấy, đây có lẽ là Băng Linh Ngọc Thỏ trong hình thái truyền kỳ.”

Shuke âm thầm quét hình qua Băng Linh Ngọc Thỏ và rất nhanh tìm được thông tin ứng với nó. ...

“Băng Linh Ngọc Thỏ...

tĩnh hóa ô uế...

Nói như vậy, ngươi đã không thể tĩnh hóa ô uế mà lại bị ô nhiễm?” Bạch Khải nhìn vào thông tin mà Shuke tìm được,

nhánh chóng suy đoán ra nguyên nhân khiến Băng Linh Ngọc Thở biến thành Băng Kiếp Yêu Thở.

“Đúng vậy, ban đầu ta được gửi đến đây để tịnh hóa ô nhiễm, nhưng những thứ tà ác nơi đây thật sự quá quái dị, ta dần bị ảnh hưởng.”

Băng Linh Ngọc Thở có chút áy náy nhìn Bạch Khải, học theo con người mà khom người bày tỏ sự kính trọng, nói: “Ta rất xin lỗi về hành động của mình trước đây.”

“À, dù sao ta cũng không sao, không cần khách sáo như vậy.”

Thấy Băng Linh Ngọc Thở cung kính như vậy, Bạch Khải càng thêm nghi ngờ.

Trước đây các sinh vật truyền kỳ đều lễ phép như vậy sao? Cảm giác như con thỏ này có gì đó khác biệt với hần.

Có lẽ vì hần quá điển trai? Bạch Khải cúi đầu dùng mặt băng quan sát một chút, trịnh trọng gật đầu.

Xem ra đúng là như vậy.

A ô a ô... (Người, người ngày càng không biết xấu hổ rồi...) Beita khinh bỉ liếc nhìn Bạch Khải, đột nhiên phát hiện một mùi hương kỳ lạ, nó tìm kiếm một hồi và tình cờ đụng phải Ngưu Bì Xà vừa mới tỉnh dậy.

“Chó ngọc, người làm gì ở gần ta như vậy?” Khi nhìn thấy Beita ngay trước mặt, Ngưu Bì Xà theo bản năng rút hết răng ra, nhưng thấy Beita lại trực tiếp há miệng, định cắn nó.

“Đáng ghét, hôm nay nhất định phải có kết thúc với người!” A ô a ô! (Thối rần, người tin hay không ta sẽ nuốt sống người ngay bây giờ!) Beita nghe vậy cũng không khách khí, hai con vật lại lao vào nhau đấu đá.

“Hai cái gia hỏa này, sao trước đó khi đánh nhau lại không hăng say như bây giờ?” Bạch Khải che mặt thở dài, bỗng nhận ra Băng Linh Ngọc Thở đang tự nhiên kéo dài khoảng cách với họ.

Nói tiếp, hần vẫn chưa hỏi Băng Linh Ngọc Thở về việc làm sao mà nó lại thức tỉnh, bởi vì hần đã mất ý thức trước đó, và nhóm sủng vật của hần dường như cũng đã mất khả năng chiến đấu, không thể nào làm được việc này.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta đã mất ý thức trước đó, nhưng cảm nhận được một nguồn khí tức mạnh mẽ.) Alpha báo cáo với Bạch Khải về tình trạng mất ý thức của mình, khiến Bạch Khải rơi vào trầm tư.

“Vậy có nghĩa là có sinh vật nào đã đến để tịnh hóa Băng Linh Ngọc Thỏ? Có lẽ là Hỏa Nham Ma Hồ?” Bạch Khải nhìn về phía Băng Linh Ngọc Thỏ, nghĩ đến hình dáng của Hỏa Nham Ma Hồ và ngay lập tức bác bỏ ý kiến đó.

Không thể để một sinh vật mang ma đi tịnh hóa ở đây, Bạch Khải lập tức không thể chấp nhận.

“Băng Linh Ngọc Thỏ, có thể hỏi người đã cứu chúng ta là ai không?” Bạch Khải nhìn về phía Băng Linh Ngọc Thỏ, thấy nó như vừa tỉnh dậy từ giấc mơ, ánh mắt nó từ Ngưu Bì Xà và Beita quay về phía Bạch Khải, do dự một chút rồi nói: “Ta cũng không rõ, vì trước đó tâm trí ta thật sự rất hỗn loạn.”

Câu nói này dĩ nhiên là giả. Ấn tượng về Thanh Đồng Cự Long mà nó để lại trong lòng Băng Linh Ngọc Thỏ là quá sâu đậm, mặc dù không rõ sao lại biến thành con xà yếu ớt như giờ, nhưng nếu không nói, nó cũng không dám đi quá giới hạn.

Ai mà biết được nó có thể bị nuốt chửng, thì thật sự sẽ không còn lối thoát.

“Người không biết sao?” Bạch Khải nghe vậy có chút tiếc nuối thở dài, một tồn tại mạnh mẽ như vậy mà còn cứu hắn, thật sự quá tiếc nếu không thêm cơ hội để tạo thiện cảm.

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn tự dưng nhớ đến việc trước khi mất ý thức, Ngưu Bì Xà hình như đã nhận ra kỹ năng của yêu thỏ kia.

Chương 591:

Lắc lư truyền kỳ sinh vật “Bì Xà, sao người biết đầu bên kia yêu thử sử dụng kỹ năng gì? Hình như là gọi cái gì Băng Thời chi sương?” Bạch Khải từ bên miệng Beita kéo ra một sợi dây, nghiêm túc hỏi Nguru Bì Xà. “Băng Thời chi sương? Đó là cái gì? Ta sao mà biết được?” Nguru Bì Xà ngẩng đầu, trên đầu lộ ra ba dấu chấm hỏi, xem ra thật sự không biết gì cả. “Gamma, đêm nay làm giúp ta một nồi canh rắn.” Két phốc két phốc. (Không có vấn đề, chủ nhân.) “Đáng ghét, người đừng có mà chờ ta!” Nguru Bì Xà nghe vậy liền giãy giụa, mà bên cạnh đó Băng Linh Ngọc Thỏ đã hoàn toàn đứng hình.

Lại muốn nấu loại sinh vật này, giờ nhân loại đã khủng bố đến vậy sao? “Ta tìm ra thông tin kỹ năng Băng Thời chi sương rồi.” Cuối cùng, Shuke đã chấm dứt cuộc náo loạn này, trực tiếp đưa thông tin về Băng Thời chi sương cho Bạch Khải. ... “Đây là kỹ năng thuộc hệ Thời Gian?!” Hai mắt Bạch Khải tròn vo, không trách Alpha bọn họ không thể gây tổn thương cho Băng Kiếp Yêu Thỏ, thậm chí còn không thể lại gần, hóa ra là bị đông cứng thời gian.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải nhìn về phía Băng Linh Ngọc Thỏ với ánh mắt đột nhiên thay đổi.

Băng Kiếp Yêu Thỏ là hình thái bị ô nhiễm của Băng Linh Ngọc Thỏ, nhưng kỹ năng hẳn là không chênh lệch nhau nhiều, nói cách khác, hẳn có thể thu hoạch được vật liệu thuộc hệ Thời Gian từ Băng Linh Ngọc Thỏ? Đột nhiên hẳn muốn liên lạc với Nicolas nhờ hỗ trợ, nhưng không, phải để lão sư đến giúp đỡ cho chắc. “Xin lỗi, Băng Thời chi sương không phải là kỹ năng của ta.” Nhận ra sự thay đổi trên người Bạch Khải, Băng Linh Ngọc Thỏ vội vàng giải thích. “Mặc dù cũng là thuộc tính Băng, nhưng ta không có loại kỹ năng đó, hẳn là do những hung thú trong bí cảnh này có được.” Nghe Băng Linh Ngọc Thỏ giải thích, Bạch Khải vẫn có chút nghi ngờ, nhưng nghĩ đến biểu hiện của Shuke lúc nãy, hẳn cũng miễn cưỡng bỏ qua.

Cứ nghĩ có thể trực tiếp tìm được vật liệu thuộc hệ Thời Gian để giúp Delta tiến hóa, thật ra vẫn quá suy nghĩ.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, Delta dường như có chút không ổn.) Đúng lúc này, Delta đột nhiên nhẹ nhàng cọ sát vào Bạch Khải. “Không ổn? Chẳng lẽ là bị thương trước đó?” Bạch Khải nghe vậy lo lắng, trước đây vì đối phó với Băng Kiếp Yêu Thỏ, hắn đã tập trung toàn bộ năng lượng của năm sủng vật vào Delta để kích hoạt hư không chi lực, chẳng lẽ đã gây tổn thương cho Delta? Róc rách rách rách. (Không phải bị thương, nhưng kỹ năng kẻ phù hợp mới có thể tồn tại có vẻ như rất không thích hợp.) Delta nâng móng vuốt, dường như không thể duy trì ổn định giữa các hình thái khác nhau.

Có chứa các hình thái cổ xưa, cũng có hình thái đã từng tiến hóa, nhưng đều không thể ổn định. “Kỹ năng mất kiểm soát?” Bạch Khải nhíu mày, Delta bây giờ mạnh nhất tuy là Hư Không Môn Đồ, nhưng kỹ năng kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn vẫn là chiến lược chủ yếu của Delta, nếu có vấn đề thì thật sự khiến Bạch Khải phải khóc thét.

Nghĩ như vậy, Bạch Khải lập tức đưa tay lên thân Delta, bắt đầu kiểm tra trạng thái của nó. ...

“Kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn đã thức tỉnh rồi?” Bạch Khải thấy vậy thở phào nhẹ nhõm, mặc dù không rõ lý do thức tỉnh lại dẫn đến Delta tiến hóa mất kiểm soát, nhưng đã thức tỉnh thì vấn đề sẽ dễ giải quyết hơn.

Nói rồi, Bạch Khải lại tập trung tinh thần vào kỹ năng kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, một phương án hoàn chỉnh để thức tỉnh hiện lên trong tâm trí hắn.

Chương 592:

Lắc lư truyền kỳ sinh vật (3) Chú thích: Còn thừa chứa đựng số: 0.

Thức tỉnh phương án: Dung hợp Thời Gian hệ vật liệu. ...

Nhìn xem kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn phía dưới đánh thức tỉnh phương án, Bạch Khải đã hoàn toàn hiểu rõ.

Bởi vì Băng Thời chỉ sương nên ngoài ý muốn thức tỉnh rồi sao, mà lại còn là thời gian thuộc tính.

Vì vậy, thật sự cần phải thu thập Thời Gian hệ tài liệu.

“Không cần lo lắng, ta có biện pháp giải quyết rồi.”

Bạch Khải vỗ đầu Delta, ra hiệu hấn bớt lo, sau đó nhìn về phía Băng Linh Ngọc Thỏ, nói: “Giờ ta đã qua cửa thứ sáu khảo hạch chưa?” “Được rồi.”

Băng Linh Ngọc Thỏ nhẹ gật đầu, đưa cho Bạch Khải một khối Truyền Tống phù thạch, nói: “Nhưng ta không đề nghị ngươi xuống dưới ngay, mặc dù ký ức khá mơ hồ, nhưng tầng thứ bảy có quái vật, hấn không phải thứ mà ngươi hiện tại có thể đối phó.”

Nếu như bên kia có kẻ xuất thủ bất ngờ.

“Hừm, cảm ơn.”

Bạch Khải thu hồi Truyền Tống phù thạch, nhẹ gật đầu.

Cho dù Băng Linh Ngọc Thỏ không nói, hấn cũng sẽ không xuống đó để thăm dò ngay lập tức.

Hấn chỉ muốn lấy được Truyền Tống phù thạch tầng thứ sáu.

Thầy chỉ dọn dẹp trước sáu tầng, đằng sau còn mấy tầng trời biết sẽ có thứ gì kinh khủng, mạng sống đang gặp nguy hiểm.

“Cũng không biết đã ngủ bao lâu, A Trà chưa về.”

Bạch Khải thu hồi phù thạch, định tiến về tầng thứ năm tìm kiếm Bạch Thu Trà.

“Ngươi định rời khỏi sao? Vậy mau đi đi.”

Băng Linh Ngọc Thỏ gọi lại Bạch Khải, nói.

“Người thì sao? Không tiếp tục trấn thủ tầng thứ sáu à?” Bạch Khải nghi hoặc hỏi.

“Ta đến để thanh lý ô nhiễm tầng thứ sáu, giờ ô nhiễm đã giải trừ, đương nhiên phải rời đi.”

Ở lại thì chỉ có trời mới biết khi nào có thể lại bị nấu chín.

Băng Linh Ngọc Thỏ liếc nhìn Beita đang ồn ào với Ngưu Bì Xà, trong lòng thầm nói thêm một câu.

“Vậy thì cũng tốt.”

Bạch Khải suy nghĩ, nói: “Nếu không, ta giới thiệu cho người một nơi tốt? Nơi đó đối với truyền kỳ sinh vật chắc chắn rất hoan nghênh.”

Hỏa Nham Ma Hồ không đến nỗi nào, còn Băng Linh Ngọc Thỏ không thể bỏ lỡ cơ hội này.

“Thật sự sao?” Băng Linh Ngọc Thỏ nghi ngờ nhìn Bạch Khải, hỏi.

“Người không phải muốn đi theo ta đấy chứ?” Đi theo ta có vấn đề gì sao? Bạch Khải nghĩ thầm, đáp: “Yên tâm, là liên bang... À người không biết liên bang, là một trong những thế lực lớn nhất hiện tại của nhân loại, đó là Hiệp hội Ngự Thú Sư, nơi đó có rất nhiều sinh vật giống như người.”

“Vậy thì tốt rồi.”

Băng Linh Ngọc Thỏ nhẹ gật đầu, nói: “Vậy ta nguyện đi theo người.”

“Được rồi, ta sẽ đi tìm một người bạn, rồi trở về ngay!” Bạch Khải nhún miệng cười, định mang một đầu truyền kỳ sinh vật về cho Hiệp hội, Triệu hội trưởng chắc chắn sẽ rất vui.

Trực tiếp đến Thời Gian hệ vật liệu? ...

Thành phố Cổ Túc.

Do hôm nay là đêm giao thừa, bao gồm cả Bạch Ngôn và Lạc Trúc ở trong, toàn bộ nhân viên nghiên cứu của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần đều đã hoàn thành công việc sớm, chuẩn bị thu thập đồ đạc về nhà.

Sau nửa năm bận rộn, bất kể có thành quả hay không, họ đương nhiên phải về sớm để đón năm mới.

“Nếu con trai còn chưa về, trời sắp tối rồi, không biết có chuyện gì không?” Lạc Trúc lo lắng nhìn về phía Tây, nơi mặt trời đang từ từ lặn xuống.

“Sẽ không có chuyện gì đâu, Bạch Khải đâu phải lần đầu tiên đi Hoàng Hôn đại lãng tử.”

Bạch Ngôn kéo Lạc Trúc, cười nói: “Con trai chúng ta không yếu đuối như người nghĩ.”

Bạch Ngôn đã biết về chuyện Bạch Khải tham gia vào Nguyên Tổ giới, mặc dù trong lòng có chút lo sợ, nhưng ông không vì vậy mà hạn chế hành động của Bạch Khải.

Mặc dù liên bang đã bình yên hơn hai mươi năm, nhưng những bộ lạc hung thú vẫn tồn tại, bảo vệ Bạch Khải tương lai không có gì tốt đẹp.

“Ừm.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, nghĩ đến thân phận Ngự Thú sư cấp sáu của Bạch Khải, cũng từ từ yên tâm hơn.

“Oa, có tuyết rồi?” Bạch Ngôn đi đến bên cửa sổ, lúc này trời trên thành phố Cổ Túc bỗng nhiên rơi xuống tuyết như bông ngỗng, nhanh chóng phủ trắng cả thế giới.

“Trận tuyết này đến thật đúng lúc, xem ra năm nay sẽ là một năm tốt.”

Lạc Trúc tựa vào người Bạch Ngôn, mở cửa sổ ra để tiếp nhận một bông tuyết, đột nhiên cảm thấy tâm trạng vui vẻ.

“Ừm.”

Bạch Ngôn nhàn nhạt mỉm cười, nhìn tuyết ngoài trời càng ngày càng rơi nhiều, đột nhiên cảm nhận được một sự nhẹ nhõm sau thời gian dài.

Quả thật là lâu lắm rồi mới cảm thấy thoải mái như năm nay.

“Lão công, người xem trên trời kia, có phải rất giống một con thỏ không?” “Hừm, còn giống như đang bay về phía chúng ta.”

Chương 593:

Đêm giao thừa (1) Nhà Bạch Khải.

Bạch Ngôn và Lạc Trúc yên lặng quan sát Băng Linh Ngọc Thỏ ở trước mặt, rồi lại nhìn sang Bạch Khải và Bạch Thu Trà, hỏi: “Con trai, con chắc chắn đây là sinh vật truyền kỳ, và còn là con thỏ được con mang ra từ Hoàng Hôn đại lăng tẩm sao?” “Không sai, đây chính là sinh vật truyền kỳ Băng Linh Ngọc Thỏ, sao lại trông không giống chứ?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Ngoài kia tuyệt chính là dưới con thỏ này.”

“Thế à.”

Bạch Ngôn và Lạc Trúc trao đổi ánh mắt, miễn cưỡng chấp nhận sự thật này.

Con trai của bọn hắn, thực lực ngày càng lớn, thậm chí có thể mang sinh vật truyền kỳ về nhà.

Nói đến, có vẻ như đầu kia sinh vật truyền kỳ Lục Long cũng đã từng xuất hiện như vậy? Biết được mối quan hệ giữa Bạch Khải và Băng Linh Ngọc Thỏ, Bạch Ngôn cùng Lạc Trúc không còn đi thắc mắc về nguồn gốc của Băng Linh Ngọc Thỏ nữa, mà tiến đến gần để quan sát kỹ càng.

“Lông nó xộp, có lớp da bền dẻo, nhìn có vẻ khả năng kháng cự rất mạnh.”

“Thân thể hiện ra rất nhỏ nguyên tố hóa, khác với Băng Khiết Thỏ, chúng ta nên thu thập mẫu để điều tra.”

“...”

“Bạch Khải, cha mẹ con vẫn luôn như vậy sao?” Thấy cha mẹ đang bàn luận tích cực và có ý định nghiên cứu Băng Linh Ngọc Thỏ, Bạch Thu Trà không khỏi bật cười.

“Cũng không khác là mấy, nếu không phải không đánh lại Băng Linh Ngọc Thỏ, thì có lẽ bọn họ đã bắt đầu nghiên cứu từ lâu rồi.”

Bạch Khải nhún vai, định khuyên cha mẹ dừng lại trước khi hành động thêm.

Khó khăn lắm mới mang được một đầu sinh vật truyền kỳ về, đừng để cha mẹ sợ hãi mà bỏ chạy. Đúng lúc này, Bạch Khải bỗng cảm nhận được một hơi thở quen thuộc mạnh mẽ xuất hiện ở ngoài cửa, và Bạch Thu Trà cũng có cảm giác tương tự, cô bước tới mở cửa và phát hiện Bạch Hòa Quang đang đứng bên ngoài.

“Lão sư, ngài đã trở lại rồi?” Bạch Khải hỏi.

“Hôm nay là đêm giao thừa, tôi về nhà.

Thấy A Trà không có ở nhà, tôi nghĩ có lẽ sẽ tìm ở chỗ của người.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu rồi nói: “Thế nhưng tại sao trong nhà người lại có một hơi thở kỳ lạ như vậy?” “Ừm...

Nếu lão sư không ngại thì vào trong ngồi một lát, tôi sẽ từ từ giải thích cho ngài.”

Bạch Khải mời Bạch Hòa Quang vào trong phòng, sau khi trò chuyện đôi ba câu, Bạch Khải liền kể cho Bạch Hòa Quang về nguồn gốc của Băng Linh Ngọc Thỏ.

“Một sinh vật mạnh mẽ mà mình không biết?” Bạch Hòa Quang có chút nhú mày, tầng thứ sáu hắn đã từng đi qua, nhưng Băng Kiếp Yêu Thỏ không có tấn công hắn, nên hắn cũng không chú ý và đã rời khỏi sau khi sửa chữa xong bí cảnh.

Chỉ là nghe ý của Bạch Khải, dường như trong đó còn ẩn chứa một sinh vật mạnh mẽ hơn? “Tôi sẽ đi kiểm tra một lượt.”

Bạch Hòa Quang suy nghĩ một chút, quyết định sẽ đến Hoàng Hôn đại lăng tẩm để kiểm tra.

Bạch Khải gọi lại, nói: “Lão sư không cần phải vậy, Băng Linh Ngọc Thỏ nói con sinh vật kia đã rời đi rồi.”

“Thế à...”

Bạch Hòa Quang dừng bước lại, nhìn Băng Linh Ngọc Thỏ và nói: “Tôi đại diện cho Hiệp hội Ngự Thú sư, hoan nghênh người đến đây.”

“Cảm ơn.”

Băng Linh Ngọc Thỏ có chút bền lեն gặt đầu, mặc dù không mạnh mẽ như Thanh Đồng Cự Long, nhưng Bạch Hòa Quang lại mang đến cho hắn cảm giác áp lực rất rõ ràng và chân thực.

Và nghe ý của Bạch Khải, có vẻ như người này sẽ là lãnh đạo tương lai của hắn? “Tôi sẽ báo cáo về Băng Linh Ngọc Thỏ cho Triệu hội trưởng, Bạch Khải, lần này ngươi thật sự đã làm được một việc lớn.”

Bạch Hòa Quang khen ngợi Bạch Khải, nói: “Có thể thông qua cuộc thử thách với đầu Hỏa Nham Ma Hồ, thực lực ngươi tiến bộ không nhỏ.”

“À, cũng bình thường thôi.”

Bạch Khải nghe vậy, sắc mặt hơi cứng lại, kiêu đỏi thoại này khiến hắn có cảm giác như lão sư sắp bắt đầu kiểm tra.

“Yên tâm, hôm nay là đêm giao thừa, sẽ không kiểm tra kiến thức của ngươi.”

Bạch Hòa Quang mỉm cười nhẹ nhàng, nói: “Được rồi, tôi sẽ không quấy rầy các ngươi ăn Tết nữa, ngày mai tôi sẽ tới tìm ngươi.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang định rời đi cùng Bạch Thu Trà.

“Bạch truyền kỳ, khó khăn lắm mới có cơ hội tụ họp thế này, không bằng ở lại nhà ta đón giao thừa đi, chúng tôi cũng muốn cảm ơn ngươi vì đã chăm sóc cho Bạch Khải.”

Chương 594:

Đêm giao thừa Ngôn thấy thế, lập tức mời Bạch Hòa Quang ở lại.

Bạch Hòa Quang nghe vậy, suy nghĩ một lúc về những đêm giao thừa đơn độc cùng với Bạch Thu Trà trong những năm qua, cuối cùng gật đầu nhẹ: “Vậy thì xin làm phiền.”

Thấy Bạch Hòa Quang đồng ý, Bạch Khải và Bạch Thu Trà đều có phần ngạc nhiên.

“Đã thế, bữa tối tối nay sẽ giao cho Gamma.

Tài nấu nướng của hắn khá tốt.”

Bạch Khải liền gọi Gamma ra, sau khi giao cho vài câu lệnh đơn giản, Gamma nhanh chóng từ trong bí cảnh chuyển ra một bộ dụng cụ nấu ăn chuyên nghiệp cùng với một đồng nguyên liệu.

Là một đầu bếp có kinh nghiệm, Gamma làm việc rất nhanh nhẹn, món ăn đủ sắc hương vị đều lần lượt xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Bọn hắn làm sao mà dạy dỗ thú cưng giỏi thế... Ừm... Đúng là đa tài đa nghệ.”

Bạch Ngôn nhìn Gamma, nhớ lại lúc trước hắn biết chế tác phù văn, hỗ trợ thiết kế máy móc cho Cục Địa Băng Lang, rồi đến sinh vật học thiên phú của Thủy Tổ thú, giờ lại thấy hắn biết nấu ăn.

Bạch Ngôn và Bạch Khải mặc dù không phải Ngự Thú sư, nhưng cũng đã chứng kiến nhiều Ngự Thú sư và sủng thú.

Sự phát triển như Bạch Khải thực sự là lần đầu tiên họ thấy.

“Đó là bọn hắn tự phát triển sở thích cá nhân, không liên quan gì đến ta.”

Bạch Khải nhún vai, nói thêm về Alpha: “Phù văn cơ bản là tự học, Shuke nghiên cứu hiệu suất còn cao hơn cả ta, Gamma cũng tự rèn luyện nấu ăn, Delta thì trực tiếp dùng bản thân làm thí nghiệm.”

Và Trùng Thảo, ban đầu chỉ là một trong những máy chế tạo trong đội, giờ đây theo sự phát triển của Phỉ Thúy, Trùng Thảo đã trở thành GM, bắt đầu giám sát và lén lút lấy đồ ăn từ mộng cảnh của sủng thú.

Loại mộng cảnh này, chỉ cần không bị phá hư, ngủ một giấc là có thể phục hồi.

Nói chung, hiện tại, trừ Jetta, năm con sủng thú còn lại đều đã tìm được một nghề phụ phù hợp với sở thích của bản thân.

“Đúng vậy, việc phát triển tính tự lập cho sủng thú rất có lợi cho việc chiến đấu độc lập trong tương lai.”

Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm và nói: “Nhưng đừng quên phát triển sức mạnh của sủng thú.”

“Con hiểu, lão sư.”

Bạch Khải gật đầu, hẩn rõ điều này.

Tuy nhiên, năm con sủng thú kia cách chiến đấu đều đồng điệu với hẩn, Bạch Khải cũng không can thiệp quá nhiều.

“Phát triển khả năng độc lập, hả...”

Nghe cuộc đối thoại của hai người, trong đầu Bạch Thu Trà hiện ra hình ảnh Cốt Long mặc đủ loại trang phục làm công.

Nghĩ lại cũng thấy không khả thi.

Bạch Thu Trà lắc đầu, xua đuổi những hình ảnh kỳ quái đó ra ngoài, rồi bắt đầu thưởng thức món ăn của Gamma.

Sau một thời gian dài huấn luyện ở Hoàng Hôn đại lãng tằm, hẩn cảm thấy hơi mệt, giờ có cơ hội cùng mọi người tụ họp, đương nhiên hẩn muốn thư giãn một chút.

Leng keng! Ngay lúc này, một bên máy móc quản gia đột nhiên phát ra âm thanh, và Gia Cát Thần cùng gia đình ba người xuất hiện trước cửa.

“Bọn họ sao lại đến đây?” Bạch Khải có chút thắc mắc, liền đứng dậy cùng với Bạch Ngôn và Lạc Trúc ra mở cửa.

“Gia Cát thúc thúc, Phó a di, các ngài đến đây làm gì vậy?” Bạch Khải mở toan cánh cửa, thấy ba người ướt sũng vì tuyết, hỏi.

“Cha ta nói, khó khăn lắm năm nay Bạch thúc thúc và Lạc a di đều ở đây, nên quyết định đến nhà người chúc tết.”

Gia Cát Thần cười, nói: “Người không phải không chào đón chúng ta đấy chứ?” “Không thể nào, đương nhiên hoan nghênh!” Bạch Khải quay người định dẫn ba người trở vào trong, nhưng bất chợt thấy một con đại ưng bay xuống, không ai khác chính là La Tường.

“La giáo quan, người cũng không có nơi nào để chúc tết sao?” Bạch Khải cười khổ, bình thường khu vực này không gặp nổi một người, hôm nay lại gặp cả đám.

“La Tường trêu chọc: “Sao? Không chào đón à?” Hắn khoác tay lên vai Bạch Khải, làm vẻ mặt đáng thương: “Ta vừa tỉnh dậy, nhưng lại phát hiện viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần không một bóng người, thật sự chán quá, nên chạy đến nhà người ăn ké thôi.”

Chương 595:

Đêm giao thừa La Tường chỉ chỉ sau lưng, lập tức nhìn thấy một đạo phù trận màu vàng óng thoáng hiện, sau đó Tần hội trưởng xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Náo nhiệt như vậy? Có vẻ như ta đến đúng lúc rồi.”

Bạch Khải thở dài, ông nói: “Tần hội trưởng, La giáo quan thì cũng tạm, nhưng một mình người không ở nhà trông sóc, sao lại chạy đến đây?” “Nhà ta có bà lão đi du lịch cùng con trai con dâu, chưa về, một mình ở nhà chờ giao thừa buồn quá, người sẽ không nở để ta, cái lão nhân cô đơn này, ở lại một mình chứ?” Tần hội trưởng giả bộ tỏ ra đáng thương nhìn Bạch Khải, ý tứ thì ai cũng rõ.

“Hội trưởng, người nói như vậy là không chính xác...”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Được rồi, náo nhiệt một chút cũng tốt, vừa vặn ta còn có việc muốn báo cáo với hội trưởng và La giáo quan.”

“Có việc gì?” Tần hội trưởng nghe vậy sắc mặt liền biến đổi, hỏi: “Tiểu tử, người không phải lại gây ra rắc rối gì chứ?”

“Không có, chỉ là mang về một đầu truyền kỳ sinh vật.”

“Vậy thì tốt, chỉ có mang về một đầu...”

Chờ chút, người vừa nói là mang cái gì về?” Thấy Tần hội trưởng vẻ mặt khiếp sợ, Bạch Khải liền mời mọi người vào nhà.

“Hòa Quang, người cũng ở đây sao?” Nhìn thấy Bạch Hòa Quang cũng có mặt, Tần hội trưởng không khỏi ngạc nhiên.

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang chỉ khẽ vuốt cằm như chào hỏi mọi người, rồi lại không nói gì thêm.

“Được rồi, mọi người ăn cơm trước đi, có gì nói sau.”

Bạch Ngôn đã quản gia nhanh tay dọn bàn ăn lớn và bộ đồ ăn, chiêu đãi mọi người ngồi xuống, Gamma cũng nhanh chóng bưng ra nhiều món ăn.

Dưới sự kích thích của thức ăn ngon, không khí bữa tối trở nên vô cùng hòa hợp, đến sau cùng bọn hắn liền kêu riêng thú cưng của mình ra, cùng nhau thưởng thức các món ngon.

Sau khi ăn no nê, Gamma lại đem trà ra cho mọi người, lúc này mới chạy về phía thú cưng của mình tiếp tục thưởng thức đồ ăn.

Là bếp trưởng tối nay, Gamma cũng rất bận rộn, để đến cuối cùng mới có một chút thời gian rảnh, dĩ nhiên phải tranh thủ ăn uống thỏa thích.

“Đúng rồi Bạch Khải, ngươi có dự định gì không?” Gia Cát Tự nâng chung trà lên nhấp một ngụm, hỏi.

“Dự định?” Bạch Khải nghe thấy thế thì dừng một chút, rồi nói: “Ta dự định đi đến khu vực biển gần đây để rèn luyện.”

So với những khu vực nội địa của liên bang, hải vực có rất nhiều sinh vật siêu phàm, cả về chủng loại lẫn số lượng đều có vượt trội, ở đó có thể thu thập đầy đủ tài nguyên để cường hóa Jetta.

Thuận tiện, Bạch Khải cũng muốn mở mang kiến thức về các loại sủng thú khác.

“Đi hải vực? Ở đó liên bang kiểm soát không chặt lắm, con trai ngươi không nghĩ ngợi gì sao?” Lạc Trúc nghe thấy vậy lập tức có chút lo lắng.

“Không sao đâu, ta sẽ dẫn Nicolas theo.”

Bạch Khải khoát tay, rồi đột nhiên nhớ ra cái gì đó.

Nói đến, vừa rồi lúc vào Lục Long bí cảnh thì không thấy Nicolas đâu, không biết gia hỏa này đã chạy đi đâu rồi.

“Ngươi giờ đã là lục giai Ngự Thú sư, chắc chắn nên đi ra ngoài trải nghiệm, tích lũy một chút kinh nghiệm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, hoàn toàn đồng ý với ý kiến của Bạch Khải.

“Nhưng mà ngươi dù sao cũng là lần đầu ra ngoài xa như vậy, ta kiến nghị không nên đi quá xa.”

Tân hội trưởng nghĩ một lát rồi nói: “Nếu không thì ngươi cứ đến Mạc Quan bảo vệ bờ biển Nam Uyên, có người quen dẫn

đường sẽ dễ dàng hơn.”

“Mạc Quan đại sư? Cũng được, dù sao ta cũng chưa có mục tiêu cụ thể.”

Bạch Khải nhún vai, đồng ý với ý kiến của Tần hội trưởng.

“Chắc chắc...”

Ban đầu còn định kéo người cùng phân tích Nguyên Tố chi môn, xem ra không có cơ hội rồi.”

La Tường có chút tiếc nuối nhún vai, định nói gì đó thì lại nghe bên ngoài có tiếng chuông ngân nga.

“Là chuông của Cô Sơn tự sao? Đã đến đêm giao thừa rồi sao?” Gia Cát Tự nhìn đồng hồ, cười nói: “Đúng thật là đông người, năm nay đêm giao thừa trôi qua nhanh quá.”

“Đúng vậy.”

Mọi người đồng loạt gật đầu, còn Bạch Khải thì đã bắt đầu tưởng tượng về trải nghiệm ở hải vực.

Hải vực, thật sự là điều khiến người ta mong chờ! Không biết có bất ngờ gì đang chờ đón nữa không? Cạc cạc cạc!

Chương 596:

Hành trình mới Sáng sớm.

Bạch Khải nhanh chóng rửa mặt xong và đi xuống lầu.

Do hôm qua là ngày lễ, nên nhóm sủng thú phần lớn vẫn còn đang ngủ, chỉ có Alpha và Delta đã dậy sớm để bắt đầu huấn luyện trong sân.

“Bạch Khải, sao lại dậy sớm vậy? Ngày Tết đầu năm ngủ không nhiều một chút à?” Nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, La Tường đang ăn điểm tâm không khỏi cười nói.

“Ngài La giáo quan cũng vậy mà.”

Bạch Khải đến trước bàn, hỏi: “La giáo quan, người có định đi hồ Thái Trạch không?” “Hôm nay tạm thời không đi, ta đặt hàng một ít vật liệu, phải đi tiếp nhận trước.”

La Tường lắc đầu trả lời.

“Tiếp nhận vật liệu, là để bồi dưỡng sủng thú sao?” Bạch Khải nghe nói có chút hiếu kỳ, La Tường là toàn viên Thần Thoại chủng đội hình, Bạch Khải cũng muốn xem La Tường thường dùng tài liệu gì để bồi dưỡng.

“Không phải, là để chế tạo tháp bí cảnh.”

La Tường nói: “Trước đó chuẩn bị vật liệu chỉ đủ chế tạo một cái cơ sở, vì vậy ta lại đặt hàng thêm một ít, dự định hoàn thiện một lần nữa.”

“Tháp bí cảnh? Có thể cho ta xem một chút không?” Bạch Khải nghe vậy thì hai mắt sáng lên, trở thành Ngự Thú sư lâu như vậy, hẳn chưa từng thấy tháp bí cảnh sống.

Quả thật, với tư cách là Ngự Thú sư, hiện tại có cơ hội tốt như vậy, dĩ nhiên không thể bỏ qua.

“Không có vấn đề gì, nhưng tháp bí cảnh của ta hiện tại vẫn chưa hoàn toàn ổn định, tạm thời không thể cho người ngoài ra vào.”

“Không sao, chỉ cần cho ta thưởng thức một chút là được.”

Bạch Khải vội vã khoát tay, tháp bí cảnh là một phần quan trọng của một Ngự Thú sư huyền thoại, cho dù La Tường cho hắn xem, Bạch Khải cũng cảm thấy ngượng ngùng.

“Vậy được, chúng ta đi ra ngoài sân xem.”

La Tường để bát đĩa xuống, đi cùng Bạch Khải vào sân.

Trên mu bàn tay hắn, một ký hiệu phức tạp phát sáng, một tháp cao xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

Toà tháp cao có hình dạng không phức tạp, từ xa nhìn lại thì giống như một đài quan tinh, trên thân tháp mờ ảo có thể thấy các loại hoa văn điêu khắc của những sủng thú khác nhau.

“Đây chính là Tuần Tinh tháp của ta, nhưng nhiều thứ còn chưa thực sự hoàn chỉnh, tạm thời không thể lấy ra để hỗ trợ chiến đấu.”

La Tường vỗ vỗ vào Tuần Tinh tháp, nói.

“Tháp bí cảnh còn có thể dùng để chiến đấu sao?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, nhận ra một lĩnh vực mới không biết.

“Đương nhiên, mặc dù truyền kỳ có thể trở thành lực lượng chủ lực trong cuộc chiến lớn, ngoài những truyền kỳ sủng thú, tháp bí cảnh cũng là một trong những yếu tố chính.”

La Tường nói với vẻ nghiêm túc: “Đơn giản mà nói, tháp bí cảnh giống như một thành lũy trong chiến tranh, có thể phát huy bao nhiêu sức mạnh chiến đấu, đều phụ thuộc vào sủng thú của người và tháp bí cảnh.”

“Thành lũy trong chiến tranh à...”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, trước đó Bạch Hòa Quang có nhắc đến tháp bí cảnh, nhưng trong ấn tượng của Bạch Khải, tháp bí cảnh chủ yếu là để cố định một vùng đất trong thế giới tinh tú.

Nhưng giờ đây xem ra, tháp bí cảnh có nhiều công năng hơn nhiều.

“Người mặc dù mới lên tới lục giai, nhưng vì người có tốc độ thăng cấp nhất quán, ta khuyên người nên chuẩn bị lên sớm đi, vì sau này có thể chậm rãi bổ sung, nhưng cơ sở kết cấu thì không thể sửa chữa hay thay đổi.”

La Tường đưa cho Bạch Khải một quyển sách, nói: “Đây là tâm đắc về cấu tạo tháp bí cảnh của ta, vẫn là do Bạch huyền thoại truyền cho ta, hiện tại có thể coi là vật quy nguyên chủ.”

“Lão sư tâm đắc à?” Bạch Khải tiếp nhận sách, nhanh chóng lật xem, trong đầu dần dần hình dung rõ hơn về tháp bí cảnh.

Tháp bí cảnh, tiêu chí của các Ngự Thú sư huyền thoại và là điểm then chốt giúp sủng thú có thể đột phá truyền kỳ.

“Đột nhiên cảm thấy, tiền lại không đủ tiêu rồi...”

Bạch Khải có chút nhức đầu gãi đầu, giờ mới hiểu tại sao các Ngự Thú sư huyền thoại lại ít đến như vậy, chi phí thực sự là rất khủng khiếp.

“Ngươi còn lo không đủ tiền à? Người khác không rõ, nhưng ta biết, Bạch 7 hạch tiên sinh.”

La Tường vỗ vai Bạch Khải, nói: “Ta đi trước, có dịp lại cùng ngươi nói chuyện.”

“À, đúng rồi, Tần hội trưởng trước khi đi có dặn ta chuyển lời với ngươi, tỉnh lại nhớ đi hiệp hội tìm hấn, có vẻ như là có việc tìm ngươi.”

Nghe vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, chắc chắn Tần hội trưởng tìm hấn là vì chuyện bên bờ Nam Uyên.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải cũng không còn dạo quanh ăn điểm tâm, trực tiếp triệu hoán sáu sủng bên người, cưỡi lên Delta thẳng đến hiệp hội. ...

Tại Ngự Thú sư hiệp hội.

Có sự xuất hiện của Hư Không môn đồ, Bạch Khải cũng đã trải nghiệm phúc lợi mà Tần hội trưởng tùy ý truyền tống, chỉ trong nháy mắt đã đến cổng hiệp hội.

Lúc này, hiệp hội vẫn đông đúc, không chỉ có Ngự Thú sư mà số lượng Ngự Linh sư cũng không kém bao nhiêu.

Theo quy định mới nhất từ liên bang về “Ngự Thú sư/Ngự Linh sư quản lý điều lệ”, Ngự Thú sư/Ngự Linh sư cần hoàn thành nhiệm vụ do Ngự Thú sư hiệp hội ban hành và đạt tiêu chuẩn nhất định mới được nhận khảo hạch.

Người tham gia khảo hạch có thể thu hoạch được phúc văn một và hai đoạn tiến hóa.

Về việc nhảy vọt tiến hóa, hiện tại chỉ được dành cho Ngự Linh sư, cần Ngự Linh sư và sủng thú trải qua một tháng ràng buộc độ điều tra mới có thể thu hoạch được tư cách.

Quy định này không nghi ngờ gì đã hạn chế tốc độ tăng trưởng của Ngự Thú sư và Ngự Linh sư, nhưng mọi người thì vẫn cảm thấy rất hào hứng, không có ý kiến gì.

Vì hiệp hội đã thông báo sẽ rút ra 200 người có thành tích tốt nhất trong số những người tham gia khảo hạch để tặng cho một chiếc thẻ game online “Phỉ Thúy chi mộng” trong giai đoạn Closed Beta.

Cái gì, người không biết “Phỉ Thúy chi mộng”? Bây giờ hãy đi mạng internet mà tìm hiểu đi nhé.

Sau khi buổi lễ khai mạc của Viện Nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần diễn ra, “Phỉ Thúy chi mộng” cùng với nhảy vọt tiến hóa đã chiếm lĩnh bảng tìm kiếm nóng, thậm chí trước hai mươi nội dung tìm kiếm nóng đều có liên quan đến Bạch Khải và viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Mà trong số đó, cái mà mọi người mong chờ nhất chính là “Phỉ Thúy chi mộng”.

Theo thông báo từ Viện Nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, “Phỉ Thúy chi mộng” sẽ tiến hành Closed Beta đầu tiên, chỉ có 1000 số lượng.

Và vì lý do địa lý của thành phố Cổ Túc, nên trong số này hai trăm cái sẽ được giao cho hiệp hội Ngự Thú sư thành phố Cổ Túc phân phối.

Cũng chính vì vậy, quy định “Ngự Thú sư/Ngự Linh sư quản lý điều lệ” một khi được công bố, những Ngự Thú sư và Ngự Linh sư này không những không tranh cãi mà ngược lại còn rất phấn khởi.

Thậm chí, nhiều Ngự Thú sư và Ngự Linh sư từ các thành phố khác đã bắt đầu lên kế hoạch chuyển khẩu đến thành phố Cổ Túc.

Không thể không nói, việc đặt hai chuyện này cùng nhau thông báo quả thật là một quyết định rất thông minh.

“Bây giờ mọi người thật sự rất hào hứng.”

Bạch Khải ẩn náu trong hư không, nhìn những thanh niên cuồng nhiệt bên dưới, không khỏi mỉm cười.

Càng cuồng nhiệt thì khoản tiền nhỏ của hắn sẽ càng nhiều.

Nhìn đám đông như nước chảy hướng về phía hiệp hội, Bạch Khải vỗ Delta, một cái nhảy lên, liền xuất hiện trong văn phòng của Tần hội trưởng.

“Khụ khụ khụ...”

Cậu, cái tiểu hồn đản, không biết gõ cửa sao!” Tần hội trưởng đang uống nước bị Bạch Khải đột ngột xuất hiện làm giật mình, ho khan kịch liệt, khó khăn lắm mới thở được một hơi, liền mắng mỏ.

“Không phải hội trưởng người bảo ta tỉnh lại thì đến sao?”

Bạch Khải tỏ ra vô tội, nói: “Hơn nữa bên ngoài đông người như vậy, ta cũng chỉ muốn tránh rắc rối thôi.”

Nghe Bạch Khải nói, sắc mặt Tần hội trưởng lập tức dễ chịu hơn.

“Được rồi, lần sau không thể làm như vậy nữa.”

Tần hội trưởng khoát tay, nhìn về phía Delta, nói: “Bất quá, sủng thú này của ngươi có năng lực truyền tống không gian ngày càng thuần thực, thật đáng tiếc là không thể tiến hóa đến Quân Vương cấp.”

“Delta khá đặc biệt, vì vậy ta mới nhờ hội trưởng giúp ta hỏi xem bên hiệp hội có tài nguyên Thời Gian nào để hỏi đoái không.”

Bạch Khải nhún vai, nói.

“Ngươi là thành viên Quyết Sách chi tháp, sao không tự đi hỏi?” Tần hội trưởng tức giận trừng mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Buổi sáng Hòa Quang đã mang theo Băng Linh Ngọc Thỏ đến hiệp hội tổng bộ, với công lao của ngươi, yêu cầu một tài nguyên Thời Gian cũng không quá đáng, Triệu lão đại chắc chắn sẽ đồng ý.”

“Thật vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy thì mắt sáng lên, không uống công hấn bỏ nhiều tâm tư ra để giúp Băng Linh Ngọc Thỏ, cuối cùng cũng có hồi báo.

“Nhưng tài nguyên Thời Gian thật sự rất khan hiếm, nên có thể sẽ mất một thời gian, ngươi có chờ được không?” “Không sao, chỉ cần có là được.”

Bạch Khải khoát tay, hấn biết tài nguyên Thời Gian khan hiếm đến mức nào, chỉ cần có là tốt rồi.

Vừa lúc, trong thời gian này, hấn có thể thoải mái đi bờ bên Nam Uyên mà không lo gì.

“Vậy thì tốt, ta đã chào hỏi với Mạc Quan ở bờ Nam Uyên, ngươi khi nào đi cũng được, hấn sẽ giúp ngươi sắp xếp hành trình.

Còn những thứ khác...”

Tần hội trưởng dừng lại, từ trong ngăn kéo lấy ra một thẻ kim loại, đưa cho Bạch Khải, nói: “Đây là thẻ tư liệu mà Cục 13 gửi tới, bên trong có những thứ ngươi cần, tự bảo quản nhé.”

Thẻ tư liệu của Cục 13? Chẳng lẽ là lượng tử tư duy trần? Bạch Khải hai mắt sáng lên, lập tức cắm thẻ tư liệu vào trí não bên người, kiểm tra lên.

“Quả thật, cái này Dịch Du thật cao hiệu suất.”

Bạch Khải mỉm cười, trực tiếp ném thẻ vào trong tháp bí cảnh Shuke.

“Tiểu tử ngươi, chú ý cách xưng hô của bản thân, Dịch Du đã là huyền thoại, phải gọi là Huyền Thoại.”

Tần hội trưởng khoát tay, nói: “Không có việc gì thì biến đi, ta còn rất nhiều việc phải xử lý.”

“Được rồi ~” Bạch Khải cười một tiếng, lập tức cười Delta rời khỏi hiệp hội.

Những phiền phức này tuyệt đối đừng để Tần hội trưởng bắt lấy làm lao động tay chân.

“Tiếp theo phải nói lời tạm biệt với phụ mẫu, kêu Nicolas cùng đi.”

Bạch Khải đứng trên không trung của hiệp hội, nhìn thành phố đang trở nên náo nhiệt, lập tức bay thẳng đến Viện Nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần. ...

“Nhi tử, ngươi thật sự phải đi sao?” Lạc Trúc hơi ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, rõ ràng không nghĩ rằng hắn lại gấp gáp như vậy.

“Hừm, đi sớm về sớm, ta cần nhanh chóng nâng cấp sủng thú.”

Bạch Khải nói: “Nếu không có việc gì bất ngờ xảy ra, tôi đa chỉ 1-2 tuần, ta còn có thể đuổi kịp khai giảng.”

“Cái này...”

Tốt a.”

Lạc Trúc thở dài, không cản trở nữa, nhưng Bạch Ngôn lại đột nhiên nghĩ đến điều gì, nói: “Bờ bên Nam Uyên nguy hiểm không nhỏ, nếu không ngươi đợi thêm một thời gian, mang theo Lục Long bằng hữu cùng đi thử xem?” “Ừm? Nicolas sao vậy, hiện tại không thể đi sao?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nhóm Britta đã sớm đưa Minh Linh Kim đến, Nicolas hẳn là đã hoàn thành chế tác mũ bảo hiểm phi thúy, chẳng lẽ có chuyện gì? “Cái này, vẫn là ngươi tự đi xem sao.”

Bạch Ngôn bất đắc dĩ thở dài, tỏ ra không biết giải thích thế nào.

Chương 597:

Mạnh nhất trong lịch sử làm công Long! Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần cấp năm sản xuất khu.

Bạch Khải mờ mịt nhìn Nicolas, người đang đẩy phần khởi gõ lên một cái mũ bảo hiểm phỉ thúy để làm Phỉ Thúy ấn ký.

Hắn lại nhìn những mũ bảo hiểm đang sản xuất không ngừng bên cạnh, không khỏi hỏi: “Không phải đã nói rằng nhóm đầu tiên chỉ có 1000 cái sao? Tại sao lại có nhiều như vậy?”

Nicolas lắc đầu, nói: “Bản Long không rõ lắm, sáng nay bọn họ đã đưa nhóm kim loại thứ hai tới, nói là để bản Long hoàn thành.”

“Nhóm thứ hai cũng đã tới sao?” Bạch Khải hơi kinh ngạc, gia tộc Britta có vẻ hiệu suất cao thật, hai ngày trước mới gửi tới nhóm đầu tiên, hôm nay đã có nhóm thứ hai? “Vậy nhóm thứ hai này cần làm bao nhiêu cái mũ bảo hiểm?” Nicolas nghiêng đầu, trả lời: “Hình như là có 100.000 cái?” Bạch Khải: “...”

100.000 cái, hắn không có ý định để Nicolas rời đi rồi.

Khi Bạch Khải đang thờ dài, một nghiên cứu viên ôm một cái rương kim loại tiến đến trước mặt Nicolas, mở nắp ra lộ ra bên trong là hàng loạt được tề được sắp xếp chỉnh tề.

“Nicolas, có thể phiền ngài bổ sung những được tề này vào dưới sinh cơ không?” “Giao cho bản Long.”

Nicolas nhẹ gật đầu, phun một hơi phỉ thúy vào trong rương, không để một chút nào thoát ra ngoài.

Chưa kịp cho Bạch Khải hỏi thêm, lại có một nhóm người đẩy một xe Ngự Linh cầu tới để Nicolas thực hiện Phỉ Thúy ấn ký.

Bạch Khải thấy vậy, bỗng cảm thấy bất lực, hắn tự nhủ không trách mình sao đêm giao thừa tìm mãi mà không thấy Nicolas, hóa ra là đang làm thêm giờ ở đây.

Xí nghiệp gia thì đúng là xí nghiệp gia, ngay cả truyền kỳ Lục Long cũng dám bóc lột họ, thật quá độc ác.

“Ta sắp đi bờ biển Nam Uyên, Nicolas, ngươi có muốn đi cùng không?” Bạch Khải nói rõ với Nicolas về kế hoạch của mình,

nhưng Nicolas vẫn bận rộn, cả đầu cũng không nhắc lên, nói: “Bờ biển Nam Uyên? Bản Long có lẽ không rảnh đi ngay lúc này, Bạch Khải, nếu người có việc, hãy để Epsilon từ Phi Thúy mộng cảnh tìm bản Long, bản Long lúc nào cũng có thể tới.”

“Có thể như vậy sao?” Bạch Khải ngay lập tức sáng mắt, đúng là Nicolas có thể trực tiếp tiến vào Phi Thúy mộng cảnh, chỉ cần Epsilon dùng Phi Thúy ấn ký mở ra Phi Thúy mộng cảnh, Nicolas sẽ có thể truyền tới ngay.

“Đương nhiên, bản Long bây giờ có một phần ý thức lưu lại trong Phi Thúy mộng cảnh, Bạch Khải, người có thể tìm tới ta bất cứ lúc nào.”

Nicolas nhẹ gật đầu, nói: “Bản Long còn phải bận rộn, không cùng người nói nhiều.”

Nói xong, Nicolas quay lại bên dây chuyền sản xuất, nhanh chóng lấy một cái mũ bảo hiểm phi thúy đánh dấu bằng Phi Thúy ấn ký, rồi tiếp tục với cái tiếp theo. Động tác này rất thành thạo, hiệu suất rất cao, tiếc là không đi đánh đinh vít.

“Nếu như Aletta biết ta đã biến một Lục Long thành làm công Long, chắc chắn sẽ không nói gì...”

A?” Ngắm nhìn Nicolas đang có triển vọng trở thành mạnh nhất trong lịch sử làm công Long, Bạch Khải không khỏi bật cười, vội quay đi về văn phòng của mình.

Dù lần này mục tiêu lịch luyện ở hải vực chủ yếu là thu thập vật liệu nâng cấp Jetta, đồng thời tăng trưởng điểm lịch duyệt, nhưng nghiên cứu và học tập vẫn không thể bỏ qua.

Nhân thấy trong bí cảnh có những dụng cụ cấp thấp, Bạch Khải quyết định mang tạm những dụng cụ trong khu nghiên cứu cao nhất của viện trưởng tới bí cảnh. Đúng vậy, chỉ là tạm thời.

Có không ít dụng cụ nghiên cứu, nhưng dưới sự đồng tâm hiệp lực của sáu súng, vẫn nhanh chóng chuyển chúng vào bí cảnh và sắp xếp về vị trí đã chuẩn bị trước.

“Vũ, hãy nắm chặt việc chỉnh lý các số liệu bên trong, sau đó tiếp tục thực hiện các hạng mục chưa xong.”

Do Husky thường ở trong bí cảnh băng nguyên, Bạch Khải giao Vũ vào thảo nguyên bí cảnh để thuận tiện cho việc nghiên cứu.

“Tốt lắm, Vũ sẽ làm ngay.”

Vũ rất ngoan ngoãn, lập tức không chế robot tiến hành kiểm tra các dụng cụ.

“Ngự Thú sư, ta cần tập trung phân tích lượng tử tư duy trận, gần đây không có việc gì cũng không cần quấy rầy ta nữa.”

Nhìn thấy căn cứ dần ổn định, Shuke thu hồi tư liệu thẻ trận lượng tử, trực tiếp trở về bí cảnh băng nguyên.

“Thật sự là, một việc làm khó khăn quá!” Bạch Khải nhún vai, sau khi xác nhận không có gì thiếu sót, rời khỏi bí cảnh, cười Delta đi về hướng nam.

Bờ biển Nam Uyên.

Là khu vực biên giới lớn nhất giữa liên bang và hải vực, bờ biển Nam Uyên có nền kinh tế rất phát triển.

Nơi đây là điểm giao nhau của dòng khách du lịch và tài nguyên phong phú của hải vực, khiến nơi này trở thành một trong những khu vực sôi động nhất trong liên bang.

“Mặc dù đã nghe nói trước, nhưng tận mắt thấy vẫn khác hẳn.”

Nhìn dòng người không ngừng qua lại bên dưới, Bạch Khải bất chợt nhớ đến những cảnh đẹp ở kiếp trước.

Cũng là chỗ đông đúc.

Khi Bạch Khải đang quan sát với sự hiếu kỳ, một Ngự Thú sư cười một con đại điều màu trắng từ xa bay tới.

“Ngài, đây là khu vực cấm bay, xin ngài hạ cánh ngay lập tức.”

“Cấm bay khu vực?” Bạch Khải ngẩn ra, hầu hết các Ngự Thú sư đều thích khế ước một con sủng thú phi hành, vì vậy liên bang gần như không có khu vực cấm bay, ít nhất ở thành phố Cổ Túc là như vậy.

Nghĩ vậy, Bạch Khải ngẩng đầu nhìn xa, quả nhiên phát hiện ngoài khu vực này, những nơi khác đều xây những bức tường

cao, đồng thời vũ khí và các Ngự Thú sư tuần tra đầy trời.

Bầu không khí ở bờ biển Nam Uyên quả nhiên khác hẳn so với nội địa.

“Xin lỗi, đây là lần đầu tiên tôi đến, không rõ tình hình nơi này.”

Bạch Khải cười ngại ngùng với Ngự Thú sư, hỏi: “Cho tôi hỏi Ngự Thú sư hiệp hội ở đâu?” “Ngự Thú sư hiệp hội?” Ngự Thú sư tuần tra ngỡ ra, hỏi: “Cho tôi xem giấy chứng nhận của ngài được không?” “Còn cần giấy chứng nhận sao?” Bạch Khải lấy giấy phép của mình ra, đưa cho Ngự Thú sư tuần tra.

Có vẻ như khu vực Nam Uyên hải vực không bình tĩnh như bề ngoài.

Ngự Thú sư tuần tra cầm giấy phép, khi nhìn tới tên và cấp bậc, lập tức đứng sững lại tại chỗ.

“Lục giai Ngự Thú sư, Bạch Khải...”

Ngài là Bạch Khải đại sư?!” “Ừm, đúng, ta là Bạch Khải, có vấn đề gì không?” Bạch Khải thu hồi giấy phép, nhìn thần sắc đột nhiên trở nên cuồng nhiệt của Ngự Thú sư tuần tra, thậm chí không ổn.

Hình như hắn đang gặp một fan cuồng...

“Không có vấn đề gì, đương nhiên không có vấn đề!” Ngự Thú sư tuần tra lắc đầu liên tục, nói: “Tôi là hiệp hội Nam Uyên phân hội tuần tra viên, tứ giai Ngự Thú sư Giang Quan.”

“Xin chào.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm thăm hỏi, nói: “Có thể phiền ngài dẫn tôi đến Ngự Thú sư hiệp hội không? Tôi đã hẹn với Mạc Quan đại sư.”

“Được, tôi sẽ dẫn ngài qua ngay!” Giang Quan nhẹ gật đầu, đang định dẫn Bạch Khải đi, nhưng bỗng nhớ ra điều gì đó, ngưng ngưng quay đầu lại nói: “Xin lỗi Bạch Khải đại sư, theo quy định ở đây, ngoài tuần tra viên, những người khác không thể phi hành trong khu vực cấm bay nếu không có giấy phép, vì vậy có lẽ ngài cần cưới Tín Thiên Hải Ông của tôi.”

“Không sao, dù sao cũng thế thôi.”

Bạch Khải nhún vai, thu hồi Delta và trực tiếp hạ xuống Tín Thiên Hải Ông.

Tín Thiên Hải Ông có cánh rất lớn, trên lưng có một chỗ ngồi cho hai người, rõ ràng là để đối phó với tình huống như này.

“Bạch Khải đại sư, bộ này Trấn Thiên vũ trang là viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần, không đúng, khi đó vẫn là vũ trang tiên hóa nghiên cứu tổ, đây chính là một ân huệ lớn cho những tuần tra viên như chúng ta...”

Khác với vẻ lạnh lùng ban đầu, Giang Quan rất nhiệt tình trò chuyện, mãi cho đến khi đến hiệp hội, Giang Quan vẫn không có ý dừng lại.

Bạch Khải còn khá nổi bật trong lĩnh vực dạy học ở Vong Linh hệ nhưng cũng không thể chen vào một câu.

Tuy nhiên, cũng không phải không có ích, ít nhất Bạch Khải đã hiểu rõ tình hình ở hải vực Nam Uyên.

Bờ biển Nam Uyên mặc dù có khu vực du lịch, nhưng khu vực khác hầu như đều được kiểm soát.

Mặc dù chỉ là bờ biển nhưng số lượng hung thú trong hải vực thật sự quá nhiều, gần như mỗi ngày đều có hung thú lên bờ tấn công nhân loại.

Cũng chính vì vậy, quân đội và Ngự Thú sư hiệp hội ở bờ biển Nam Uyên đã hợp thành một bộ phận, để dễ dàng quản lý những khu vực này hơn.

Nói đơn giản, ở đây họ chủ yếu làm một phần việc, nhưng lĩnh hai phần tiền công.

“Thực sự là một công việc mà ai cũng ao ước.”

Bạch Khải chép miệng khi Giang Quan dẫn hắn vào trong hiệp hội.

Giống như ở thành phố Cổ Túc, nơi đây hiệp hội cũng rất đông đúc, khắp nơi đều là Ngự Thú sư đang giao tiếp nhiệm vụ.

Tuy nhiên, so với Ngự Thú sư ở thành phố Cổ Túc, Ngự Thú sư ở đây rõ ràng có nhiều tốp quân hơn, mà càng thiên về quân đội hơn.

“Bạch Khải, tại sao ngươi lại ở đây?” Đúng lúc này, một thanh niên mang kính chắn gió chặn trước mặt Bạch Khải.

“Ngươi là ai?” Bạch Khải ngắm nghía hồi lâu mà vẫn không nhận ra thân phận của đối phương, cho đến khi đối phương gỡ kính chắn gió xuống thì hắn mới miễn cưỡng nhớ ra.

“Có vẻ như mình chưa để lại ấn tượng đủ sâu với ngươi, Trương Khải, thành phố Linh Tế Trương Khải!” Trương Khải thở dài bất đắc dĩ, thẳng thắn công bố thân phận của mình, Bạch Khải cuối cùng đã nhớ ra.

“Trương Khải? Ngươi không phải ở Cục 13 sao, sao lại tới đây?” “Tôi vẫn ở Cục 13, chỉ là đến bờ biển Nam Uyên để thực hiện nhiệm vụ trấn thủ thôi.”

Trương Khải nói: “Ngược lại là ngươi, sao hiệp hội thành phố Cổ Túc lại đưa được ngươi tới đây?” “Tôi đến đây để lịch luyện.”

Bạch Khải đáp: “Đúng rồi, Mạc Quan đại sư có ở bên trong không?” “Có, tôi vừa mới báo cáo xong nhiệm vụ với Mạc Quan đại sư.”

Trương Khải nhẹ gật đầu, nhìn đồng hồ, nói: “Tôi còn có nhiệm vụ, đi trước đây.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, trong khi Giang Quan thì tò mò tiến tới hỏi: “Trương Khải dù cũng là tứ giai Ngự Thú sư như ta, nhưng sức chiến đấu không hề thua kém bất kỳ ngũ giai Ngự Thú sư nào, thiên phú thực sự rất mạnh mẽ.

Bạch Khải đại sư, ngài và Trương Khải quen biết sao?” “Hừm, trước đây từng gặp nhau khi hai thành phố liên kiểm tra, ta đã đánh bại hắn một lần.”

Giang Quan im lặng, vốn định ca ngợi ngay lập tức, nhưng lại nuốt trở vào.

Thiếu chút nữa quên mất rằng người trước mặt này chính là lục giai ngự thú đại sư trẻ tuổi nhất trong lịch sử của liên bang, việc ca ngợi những người cùng lứa trước mặt hắn, thực sự có vẻ không hợp lắm.

“Vậy, tôi sẽ dẫn Bạch Khải đại sư đi gặp Mạc Quan đại sư!”

“Tốt, vậy thì phiền toái.”

Chương 598:

Mới nhìn qua hải vực Tại Giang Quan dẫn dắt, Bạch Khải cuối cùng đã gặp được Mạc Quan, mà Mạc Quan thì có chút kinh ngạc khi thấy Bạch Khải.

“Bạch Khải? Hai ngày trước lão Tần vừa nói với ta rằng người chuẩn bị đến đây, sao mà nhanh vậy?” “Sợ chậm trễ khai giảng, trên đường ta đã tranh thủ đi chuyển một chút.”

Bạch Khải cười nói.

Thành phố Cổ Túc tuy không phải thành phố ven biển, nhưng cũng nằm trong liên bang Nam Bộ.

Bằng khả năng xuyên không, hắn chỉ mất hai ngày để đến nơi.

“Đúng vậy, hiện giờ ngươi vẫn là học sinh.”

Mạc Quan vuốt râu, đột nhiên cảm khái nói: “Thật sự khó mà tưởng tượng, nửa năm trước ngươi vừa mới có giấy phép Ngự Thù sư, giờ đã trở thành lục giai đại sư rồi, ta đã già, thật sự đã già mà ~.”

“Mạc Quan đại sư, ngài nói đùa, ta còn rất nhiều điều muốn học nơi ngài.”

Bạch Khải đáp.

Dù chỉ mới tiếp xúc với Mạc Quan qua việc giám sát tài liệu khảo hạch, nhưng danh tiếng của Mạc Quan thì Bạch Khải đã nghe nhiều.

“Một người đã đủ mạnh mẽ, vạn người cũng không thể vượt qua.”

Khen ngợi này không phải do Mạc Quan tự phong, mà là thật sự có thực lực để nói lên.

“Có Bạch truyền kỳ ở đây, việc học hỏi quả thật không cần thiết, ta chỉ có thể dạy cho ngươi một chút kinh nghiệm chiến đấu thôi.”

Mạc Quan đứng dậy, nói: “Vừa vặn ta đang muốn đi tuần tra ven biển, ngươi có muốn đi cùng không?” “Cầu còn không được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, dù Giang Quan đã nói nhiều điều với hắn, nhưng đó chỉ là những thông tin tổng quát về bờ biển Nam Uyên, cụ thể vẫn phải từ Mạc Quan mà rõ hơn.

Hai người cùng nhau ra khỏi văn phòng, nhưng Mạc Quan không đi ra ngoài, mà đưa Bạch Khải vào một phòng đại sảnh bên trong. Đại sảnh rộng lớn, ngoài một cái máy móc ở giữa cửa chính, không có vật gì khác. Điều này khiến Bạch Khải ngay lập tức nhận ra tấm máy móc có cánh cửa không giống như bình thường.

“Tinh Không Chi Môn?” Bạch Khải nhìn về phía Mạc Quan.

“Đúng vậy, bờ biển Nam Uyên bên này thường xuyên xảy ra tình trạng đột kích, để đảm bảo có thể kịp thời chi viện, liên bang đã đặc biệt bố trí một Tinh Không Chi Môn ở đây.”

Mạc Quan nhẹ gật đầu, đang kiểm tra thân phận của mình thì cánh cửa Tinh Không mở ra.

“Đi thôi, ta sẽ dẫn ngươi đi xem cảnh biển.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, theo Mạc Quan bước vào Tinh Không Chi Môn.

Sau khi xuyên qua cánh cửa Tinh Không, Bạch Khải ngay lập tức cảm nhận được một mùi tanh đặc trưng của biển cả, nhìn quanh một lượt, hắn phát hiện mình đã đến gần bức tường cao mà hắn đã thấy trước đó.

“Nơi này chính là bờ biển Nam Uyên, phòng tuyến đầu tiên, Giới Đoạn Tường.”

Mạc Quan vỗ nhẹ vào bức tường cạnh bên, nói: “Nếu không nhờ có bức tường này, nơi đây đã sớm bị một số loài hải thú lưỡng cư chiếm giữ.”

“Hải thú xâm lược mạnh đến vậy sao?” Bạch Khải có chút nhíu mày, hắn luôn nghe nói rằng bộ lạc hung thú bên kia thường xuyên tiến vào lãnh thổ liên bang để gây rối, không ngờ hải vực cũng tương tự.

“Mặc dù chưa có khảo sát cụ thể, nhưng ngay cả khi nhìn bề ngoài, hải vực có diện tích gấp ba bốn lần đại lục, liên bang cũng gấp hơn mười lần, ngươi nghĩ trong đó ẩn chứa bao nhiêu sinh vật mạnh mẽ?” Mạc Quan cười nói: “Cạnh tranh

trong hải vực rất khốc liệt, một số loài lưỡng cư sẽ lên bờ kiếm ăn, mặc dù cấp bậc không cao lắm, nhưng vẫn có thể tạo ra đe dọa cho người bình thường.”

“Vậy nên mới xây dựng bức tường thành này?” “Dĩ nhiên không phải.”

Mạc Quan nghiêm mặt đáp: “Hải vực rộng lớn đến nỗi không ai có thể biết khi nào hải thú sẽ xuất hiện trên bờ.

Nếu không chuẩn bị trước, khi có tình huống khẩn cấp phát sinh, chúng ta sẽ không kịp ứng phó.”

Thì ra là vậy, là để phòng ngừa rắc rối có thể xảy ra.

Tuy nhiên, chỉ với ngàn ấy người, nếu thực sự có một số lượng hải thú mạnh mẽ xuất hiện, có vẻ như cũng không đủ sức ứng phó.

Ngay lúc này, một con hải thú với lớp vỏ cứng, vẩy hai cái càng khổng lồ từ trên mặt biển lao thẳng về phía Giới Đoạn Tường.

Chương 599:

Mới nhìn qua hải vực (2) Khí tức này, chính là truyền kỳ sinh vật sao? Ta đúng là...

mới tới hải vực đã gặp được truyền kỳ hải thú, vận may có phải tốt đến vậy không?! Bên cạnh đó, Mạc Quan đại sư có phải hơi quá bình tĩnh không nhỉ? “Không cần lo lắng, đây chính là Định Hải truyền kỳ, không phải hải thú xâm lấn.”

Mạc Quan cười, lúc này Bạch Khải chú ý đến một con tôm không lồ đang đứng trên đỉnh đầu một nhân loại.

“Đó chính là Thủy hệ phong hào truyền kỳ, “Định Hải” Tiêu Mục sao?” Bạch Khải có chút bất ngờ nói.

“Đúng vậy, Tiêu truyền kỳ lẫn lộn lâu năm ở hải vực, thậm chí không mấy khi trở về liên bang nội địa, mà luôn ở lại nơi này để trấn áp hải thú quấy rối.

Nếu không, chỉ dựa vào chúng ta thì không thể nào kiểm soát nổi cái hải vực to lớn này.”

Mạc Quan vẫn cười, trong khi Tiêu Mục đã tiến lại gần Giới Đoạn tường, khí tức mạnh mẽ dâng lên, khiến cho các trùng tiến hóa lâu nay không có dấu hiệu chuyển động bỗng bắt đầu dao động.

Quả nhiên, phong hào truyền kỳ sủng thú, khác biệt hẳn so với những truyền kỳ bình thường khác.

“Mạc đại sư, con sủng thú của Tiêu truyền kỳ này là sinh vật gì vậy, sao trong tài liệu không thấy ghi chép?” Bạch Khải hơi hiếu kỳ hỏi Mạc Quan.

“Tài liệu sủng thú có lẽ sẽ không ghi chép về truyền kỳ sinh vật, cho nên người không biết cũng là điều bình thường.”

Mạc Quan nói: “Đây là sủng thú độc nhất của Tiêu truyền kỳ, Phúc Hải Tôm Hùm, là một loại sinh vật mang huyết Long, sức chiến đấu ở hải vực này rất mạnh, khó mà có đối thủ.”

“Phúc Hải...

Tôm hùm?” Bạch Khải không khỏi giật mình, cái tên Phúc Hải này cũng thật là mạnh mẽ, còn huyết Long cũng không tệ, tôm hùm thì không có vấn đề gì.

Nhưng mà tôm hùm này... Ân, đột nhiên thấy hơi đói bụng.

“Mạc Quan đại sư, hải vực xung quanh ta đã kiểm tra rồi, tạm thời không thấy loại hải thú lớn nào lại gần, những thứ khác sẽ giao cho các người.”

Tiêu Mục từ trên con tôm biển lớn nhảy xuống, rơi xuống Giới Đoạn tường, nói với Mạc Quan.

“Tiêu truyền kỳ khách khí, đây vốn là nhiệm vụ của ta.”

Mạc Quan nhẹ gật đầu, sau đó chỉ vào Bạch Khải bên cạnh, nói: “Để ta giới thiệu với người, vị này là Bạch Khải, đến Nam Uyên hải vực để lịch luyện.”

“Minh Hoàng đệ tử, là lục giai Ngự Thú sư trẻ tuổi nhất, con của Ngự Linh sư, thiên tài phát minh của liên bang.

Trong số những người trẻ tuổi tài giỏi, ta có nghe qua.”

Tiêu Mục nở một nụ cười ôn hòa, nói: “Đáng tiếc, một tài năng xuất sắc như vậy mà lại bị Minh Hoàng vượt mặt, xem ra ta thật sự nên đi vòng quanh một chút.”

“Tiêu truyền kỳ quá khen, Bạch Khải vẫn cần được các tiền bối chỉ dẫn thêm.”

Bạch Khải hơi cúi người, thể hiện sự tôn kính với Tiêu Mục.

Nguyện ý dài lâu trấn áp hải thú ở đây, bất kể Tiêu Mục có phong hào truyền kỳ hay không, thì cũng đáng để tôn kính.

“Hùm, ta về nghỉ một chút, sau này lại cùng người nói chuyện tỉ mỉ hơn.”

Tiêu Mục có vẻ khá mệt mỏi, sau khi nói chuyện với Mạc Quan vài câu thì nhanh chóng rời đi cùng với con tôm biển to lớn.

“Phong hào truyền kỳ thật sự không dễ làm.”

Bạch Khải không khỏi nhớ đến thầy của mình, Bạch Hòa Quang, mặc dù mới quen hơn nửa năm, nhưng hầu như không thấy Bạch Hòa Quang có thời gian nghỉ ngơi.

Có lẽ, chính vì vậy thế hệ họ mới có thể trưởng thành vững vàng.

“Đều là như vậy cả, người từ từ quen thôi.”

Mạc Quan nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Đi thôi, ta dẫn người đi dạo quanh hải vực.”

“Được.”

Hai người đi xuống Giới Đoạn tường, Mạc Quan triệu hồi sủng thú của mình ra, nhưng không phải là Kim Giáp Cự Linh, mà là một con ốc sên khổng lồ mang giáp thép.

Chương 600:

Mới nhìn qua hải vực ... Đây là lần đầu tiên Bạch Khải thấy một sinh vật như vậy, trứng tiến hóa cũng tỏ ra rất thích thú, thúc giục Bạch Khải tiến lên tiếp xúc.

“Ủm? Đây là máy móc vũ trang sao?” Vòng quanh thân hình khổng lồ, Bạch Khải nhìn thấy Ốc Sên Lưng Thép Bụng Sắt, với những bộ phận cơ khí được treo hai bên vó.

“Đúng vậy, đây là quân đội thiết kế Định Hải vũ trang, chuyên cung cấp cho binh sĩ và Ngự Thú sư ở khu vực Nam Uyên.”

“Định Hải? Có phải được đặt tên theo truyền kỳ danh hiệu Định Hải không?” Nghe vậy, Bạch Khải hiểu rõ, trong đầu hiện lên hình ảnh bộ vũ trang của Giang Quan.

Trần thiên định hải, ý nghĩa này không thể nào rõ ràng hơn.

Mạc Quan kích hoạt Trần Hải vũ trang, một lớp máy móc bọc thép nặng nề ngay lập tức bao trùm lên Ốc Sên Lưng Thép Bụng Sắt.

“Lên đây đi.”

Mạc Quan dẫn đầu leo lên chỗ ngồi bên trong bọc thép, ra hiệu cho Bạch Khải theo sau.

Ngay sau đó, Ốc Sên Lưng Thép Bụng Sắt tiến vào hải vực. Ốc Sên Lưng Thép Bụng Sắt di chuyển trên mặt đất rất chậm, nhưng khi xuống biển lại nhanh chóng, nhanh chóng rời khỏi bãi biển, lặn sâu vào lòng đại dương.

“Hải thú đúng là có kích thước lớn hơn so với các hung thú trên đất liền.”

Bạch Khải nhìn qua cửa sổ tàu, thấy từng con cá lớn bơi lội, không khỏi cảm thán.

“Những con này còn không được xem là lớn, khi tiến vào vùng biển sâu thì người sẽ hiểu.”

Mạc Quan nói: “Trong vùng biển tài nguyên phong phú, không có kẻ thù nào, vì vậy hải thú thường to lớn hơn nhiều so

với các con ở đất liền, và tình trạng này càng nghiêm trọng khi đi vào biển sâu.”

Nói đến đây, Mạc Quan lộ vẻ vui mừng.

“May mắn thay, đại đa số hải thú không có khả năng lên bờ và cũng không nghĩ đến việc làm vậy; nếu không, mối đe dọa đối với con người chắc hẳn sẽ vượt xa cả bầy hung thú.”

Nghe vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đúng là vậy, chỉ riêng kích thích và số lượng của hải thú đã đủ để gây ra mối lo ngại.

Khi Ốc Sơn Lung Thép Bụng Sắt tiếp tục tiến lên, ánh sáng xung quanh ngày càng mờ dần.

Bên trong Trấn Hải vũ trang, các thiết bị trinh sát được kích hoạt, theo dõi mọi thứ xung quanh.

“Chúng ta đã đến.”

Mạc Quan dừng lại Ốc Sơn Lung Thép Bụng Sắt, chỉ vào những khối kim loại lớn sắp xếp ngay gần đó, nói: “Đến đây là hết, đây là vùng an toàn của khu vực Nam Uyên.

Những cột mốc biên giới này sẽ phát ra tần số đặc biệt để xua đuổi hải thú lớn lại gần, đồng thời cũng sẽ thường xuyên báo cáo tình hình xung quanh cho chúng ta.”

“Vậy còn vị trí phía trước thì sao?” Bạch Khải tò mò hỏi về thế giới bên ngoài cột mốc biên giới.

“Phía trước, ngoài truyền kỳ ra, bất kỳ ai cũng không thể đảm bảo an toàn khi vào khu vực nguy hiểm.”

Mạc Quan nghiêm mặt nói: “Khi người tham gia lịch luyện, nhớ không được rời khỏi cột mốc biên giới.

Nếu không may va phải hải thú lớn, lập tức phải bỏ chạy, tuyệt đối không được tham chiến!” “Trong môi trường biển, hải thú có lợi thế tuyệt đối, không thể có suy nghĩ may mắn được, rõ chưa?” “Một số người trước đây đã vì bị thu hút bởi tài nguyên phong phú ngoài cột mốc biên giới mà mạo hiểm ra ngoài, nhưng không nhiều người trở về được.”

Nghe vậy, Bạch Khải ngay lập tức bần chồn.

“Cột mốc biên giới bên ngoài có tài nguyên phong phú thật sao?” Mạc Quan gật đầu nhẹ, nói: “Những hải thú sống tại khu

vực đó đều có thể xem như một kho tài nguyên di động.”

Nói rồi, Mạc Quan đột nhiên nhận ra điều gì, nói: “Lão Tàn đã dặn đi dặn lại về việc này, lần này ngươi đến đây chủ yếu để tăng trưởng kinh nghiệm, tuyệt đối không được ra ngoài cột mốc biên giới, hiểu chưa?” “Ừm, ta chắc chắn sẽ không đi.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, trên khuôn mặt lộ rõ vẻ ngoan ngoãn.

Chương 601:

Đến một trận dạy học cục? Thấy Bạch Khải đã hiểu ý mình, Mạc Quan lúc này mới yên lòng, không chế chiếc Ốc Sên Lung Thép Bụng Sắt từ từ nổi lên mặt nước.

Dưới đáy biển cũng giống như vậy, trên mặt biển được phân chia thành từng khu vực sử dụng phao, nhưng so với sự tĩnh lặng của đáy biển, trên mặt biển còn có nhiều trạm gác di động, từng Ngự Thú sư đang chăm chú quan sát phía xa.

“Đáy biển nguy hiểm hơn nhiều so với mặt biển, nên chúng ta, những Ngự Thú sư bình thường phần lớn đều tuần tra trên mặt biển.

Bạch Khải, sau này nếu người muốn đi săn hải thú, có thể nhờ đội tuần tra dẫn đường.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải gật nhẹ đầu, dù Mạc Quan không nói, hẳn cũng sẽ không đi lung tung. Ít nhất, hẳn muốn chờ để hiểu rõ khả năng chiến đấu của hải thú một chút trước đã.

“Được rồi, ta còn phải đi nơi khác xem xét, để đội tuần tra dẫn người tham quan.”

Mạc Quan dẫn Bạch Khải đến một trạm gác đang hoạt động nhẹ, dặn dò một người đàn ông trung niên mặc quân phục vài câu rồi đi xa.

Mạc Ly hướng Bạch Khải chào quân lễ, nói: “Bạch Khải đại sư, ta là tổ trưởng đội tuần tra 14, Mạc Ly, rất vui được dẫn ngài tham quan bờ biển Nam Uyên.”

Bạch Khải thấy vậy lập tức đáp lễ, nói: “Đã làm phiền người rồi, ảnh hưởng đến việc tuần tra của các người.”

Mạc Ly cười nói: “Bạch Khải đại sư khách sáo quá, ngài thực hiện vũ trang tiến hóa đã giúp chúng ta quân đội rất nhiều, về tình về lý ta đều nên cảm ơn ngài.”

Nghe vậy, Bạch Khải có chút ngạc nhiên, nhưng khi nhìn thấy bên trong trạm gác có nhiều thú cưng đang sử dụng máy móc tay chân giả, hẳn lập tức hiểu ra.

Máy móc tay chân giả được tạo ra chính là để giúp những thú cưng bị tàn tật một lần nữa có thể hành động cơ bản, nhưng sức chiến đấu lại giảm đi nhiều.

Còn khi mà Bạch Khải thực hiện vũ trang tiến hóa, những thú cưng bị tàn tật không chỉ phục hồi khả năng vận động, mà thậm chí còn mạnh hơn trước.

Cũng chính vì vậy, quân đội đối với Bạch Khải, người sáng tạo ra vũ trang tiến hóa này, có thể nói là vô cùng cảm kích.

“Mạc Ly đội trưởng, người họ Mạc, chẳng lẽ là...”

Bạch Khải tò mò nhìn Mạc Ly, Mạc Ly nhẹ gật đầu, nói:
“Đúng vậy, Mạc Quan là cha của ta.”

“Quả nhiên.”

Bạch Khải hiểu ra, hai cha con cùng công tác trong một khu vực, xem như đáp lại câu chuyện về phận tử binh.

“Mạc đội trưởng, chúng ta đã tuần tra xung quanh, không phát hiện vấn đề, có thể đi đến điểm tiếp theo rồi.”

Lúc này, một giọng nói quen thuộc từ trạm gác truyền tới, chính là Trương Khải.

“Bạch Khải? Sao ngươi lại đến đây?” Trương Khải nhìn thấy Bạch Khải, có chút ngạc nhiên.

Hôm nay đúng là kỳ lạ, sao đi đâu cũng gặp Bạch Khải.

“Trương Khải, chú ý thái độ của ngươi.”

Mạc Ly nghe vậy có chút nhăn mày, rõ ràng không vui, Trương Khải thấy vẻ mặt này của Mạc Ly liền đứng thẳng dậy, nói: “Xin lỗi, Bạch Khải đại sư!” “Hừm, không sao, đều là người một nhà, không cần khách khí như vậy.”

Nhìn ánh mắt u oán của Trương Khải, Bạch Khải thỏa mãn gật đầu.

Dù là thế giới thực, sự thân thiện này vẫn rất có giá trị.

“Nơi đây đã tuần tra xong, chúng ta đi đến địa phương kế tiếp.”

Mạc Ly nhận báo cáo nhiệm vụ từ Trương Khải, xác nhận một lượt rồi đưa ra mệnh lệnh mới, trạm gác di động lại khởi động,

hướng về một phương hướng khác di chuyển.

So với Ốc Sên Lung Thép Bụng Sắt, tốc độ di động của trạm gác rõ ràng chậm hơn một chút, nhưng Bạch Khải cũng có thời gian để từ từ thưởng thức cảnh biển.

“Bạch Khải đại sư, lần này ngài tới đây là có nhiệm vụ gì không? Hay là muốn tiến hành nghiên cứu thí nghiệm gì?” Sau khi sắp xếp xong việc bảo vệ, Mạc Ly tiến đến bên cạnh Bạch Khải hỏi.

“Không có nhiệm vụ gì, chỉ là đến đây rèn luyện cho thú cưng thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Mạc Ly đội trưởng, người có thể gọi ta là Bạch Khải, đừng gọi đại sư sao.”

Mạc Quan và Tần hội trưởng cùng thế hệ, Mạc Ly là con trai của Mạc Quan, nếu xét về bối phận thì đây thật sự là chú của hắn.

Bị một người chú gọi bằng kiêu tôn xưng này, Bạch Khải cảm thấy có chút khó chịu.

Hơn nữa, gọi như vậy thật sự khiến hắn cảm thấy mình già đi.

Mạc Ly do dự một chút, không còn cố chấp, nói: “Vậy được rồi, ta gọi người là Bạch Khải được rồi.”

Hai người trò chuyện thoải mái một hồi, dần dần quen thuộc, Trương Khải cuối cùng cũng tìm được cơ hội để hỏi: “Bạch Khải, Cổ Sơn đạo này thế nào rồi?” “Cổ Sơn, ta đã lâu không gặp hắn, nhưng lần trước gặp mặt hắn cũng đã là tứ giai Ngự Thú sư rồi.”

Bạch Khải suy nghĩ rồi trả lời.

“Cũng đã là cấp bốn.”

Trương Khải khẽ vuốt cằm, trong mắt hiện lên một làn sóng chiến ý mãnh liệt.

Thấy vẻ mặt như vậy của Trương Khải, Mạc Ly cũng gật đầu, nói: “Thành phố Cổ Túc và thành phố Linh Tế, hai thành phố liên tục tổ chức các trận đấu, ta đã xem qua video, quả thực rất đặc sắc, tám tuyển thủ mạnh nhất khi đó, có lẽ đều là vô địch.”

“Đội trưởng, sao ngươi lại chê bai như vậy?” Nghe câu nói của Mạc Ly, Trương Khải lập tức có chút bất đắc dĩ.

“Ha ha ha...”

Bị Bạch Khải đánh bại cũng không phải điều đáng xấu hổ, ngươi ở tuổi này đã có thể lên được đến tứ giai, cũng là rất tốt, đừng có áp lực lớn như vậy.”

Mạc Ly cười ha ha, sau đó đột nhiên nhớ ra điều gì, nói: “Đúng rồi Bạch Khải, nếu không ngươi và Trương Khải đấu một trận, coi như là dạy học, chúng ta cũng có thể mở mang tầm mắt.”

Vừa nghe Mạc Ly nói vậy, những thành viên trong tổ tuần tra lúc này đều nhanh chóng chú ý, dựng tai lên lắng nghe.

Trong tổ này tổng cộng có năm người, ngoài đội trưởng Mạc Ly là ngũ giai, những người khác đều là tứ giai, trong đó Trương Khải có sức chiến đấu mạnh nhất.

Không thể không nói, Trương Khải đúng là một mối đe dọa quá lớn đối với họ, và họ cũng đã bị Trương Khải học hỏi nhiều lần.

Và không chỉ họ, chính Trương Khải cũng tỏ ra rất hứng thú.

Dù không phải là đối thủ, nhưng hắn vẫn muốn cho Bạch Khải thấy được sự tiến bộ của mình.

Nghe thấy được có một buổi dạy học, bọn họ đương nhiên rất hứng thú.

“Dạy học cục?” Bạch Khải nghe thấy thì ngây người, đánh người mới gì đó hắn không phản đối, nhưng ở trong khu vực của người khác mà làm như vậy có vẻ không được tốt cho lắm.

Oanh! Ngay lúc Bạch Khải đang suy nghĩ làm cách nào để từ chối, một tiếng nổ lớn phát ra từ mặt biển, một con cá lớn với những chiếc gai nhọn khổng lồ từ dưới nước lao lên, hướng về phía trạm gác di động.

Con cá lớn này dài khoảng mười mét, với những chiếc gai chiếm một nửa chiều dài, nếu nó đâm trúng trạm gác, chắc chắn sẽ gây thương tích cho những người bên trong đó.

“Tất cả mọi người chú ý cảnh giác, Lý Tổ, khởi động hệ thống phòng thủ, Trương Khải liên lạc với Giới Đoạn tường, Ngô Ân, Phiền Thắng chuẩn bị chiến đấu!” Thấy con cá lớn đánh lén, Mạc Ly lập tức thu lại nụ cười, ra lệnh nhanh chóng cho các thành viên trong đội, còn bản thân thì điều khiển trạm gác tránh khỏi cú tấn công.

“Bạch Khải, người hãy ngồi vững, chúng ta sẽ tăng tốc, con Tiễn Vũ Phi Ngư này từ trước đến giờ đều...”

Mạc Ly quay người nhìn về phía Bạch Khải, đang định nhắc nhở hắn cẩn thận, thì thấy Bạch Khải đã chạy ra ngoài hàng rào của trạm gác, trước mặt hắn, một con Thủy Tổ thú lớn màu xám bạc đang lơ lửng giữa không trung.

“Delta, người hãy đi thăm dò sâu cạn, cố gắng bắt sống nó để nghiên cứu.”

Róc rách. (Được rồi, chủ nhân.) Delta nhẹ gật đầu, rồi không biến hình, ngay lập tức lao đi về phía con Tiễn Vũ Phi Ngư.

Con Tiễn Vũ Phi Ngư dường như đã phát hiện ra kẻ địch phía trên, tạm thời bỏ qua trạm gác, bất ngờ lao ra từ dưới nước, giống như một mũi tên mà phóng thẳng về phía Delta.

“Bạch Khải cẩn thận! Đuôi Tiễn Vũ Phi Ngư có thể xuyên thủng hầu hết giáp, không thể kháng cự!” Thấy thế, Mạc Ly lớn giọng nhắc nhở, trong khi Bạch Khải thì nhún vai, nhẹ nhàng thì thầm: “Vậy cũng phải để nó đánh trúng mới được.”

Vừa dứt lời, đuôi Tiễn Vũ Phi Ngư đã chạm đến Delta, thậm chí người bên trong trạm gác cũng thấy rõ cái đuôi xuyên qua lớp vảy của Delta.

Nhưng dù vậy, Delta vẫn không có ý định né tránh, mà là để cho Tiễn Vũ Phi Ngư xuyên qua cơ thể của mình.

“Làm sao có thể? Thật sự không có việc gì sao?” Mọi người không khỏi ngạc nhiên, không nhìn thấy công kích, không phải là kỹ năng hư hóa sao? “Không, hắn là kỹ năng không gian.”

Vì là thành viên quân đội và là con trai của Mạc Quan, Mạc Ly đối với những vấn đề của Thái Dương bí cảnh cũng có chút hiểu biết, trong đó có cả việc Bạch Khải sử dụng Delta xuyên qua mười hai.

“Kỹ năng không gian sao?” Trương Khải gãi gãi cằm, rồi lại nhìn về phía trên mặt biển đang chiến đấu.

Sau khi thất bại lần đầu, Tiễn Vũ Phi Ngư không hề nhụt chí, lần nữa tiến công về phía Delta, nhưng vẫn xuyên thủng mà qua.

Có Hư Không môn đồ, Delta hầu như có thể lúc nào cũng ở trong trạng thái hư không, vì vậy Tiễn Vũ Phi Ngư gần như không thể chạm vào hắn.

Tuy nhiên, Delta rõ ràng không có ý định để cho Tiễn Vũ Phi Ngư tiếp tục hoạt động, và khi Tiễn Vũ Phi Ngư vừa xuyên qua cơ thể của hắn, Delta bỗng nhiên phản công, chộp chặt cái đuôi của Tiễn Vũ Phi Ngư.

Sau đó, giống như một chiếc búa khổng lồ, Delta xoay mạnh Tiễn Vũ Phi Ngư vài vòng trên không trung, rồi đột nhiên đập xuống.

Phanh! Tiễn Vũ Phi Ngư trên không trung bất ngờ dừng lại, càng phát ra âm thanh trầm đục khi va vào một vật thể cứng.

Rào cản không gian. Để đảm bảo giữ lại sự sống, Delta đã khống chế được mức độ mạnh mẽ, chỉ đánh cho Tiễn Vũ Phi Ngư choáng váng mà không làm tổn thương ở bất kỳ đâu.

“Tiễn Vũ Phi Ngư yếu đuối vậy sao?” Thấy Bạch Khải dễ dàng đánh bại một con Tiễn Vũ Phi Ngư, ngoài Trương Khải ra, những thành viên đội tuần tra đều cảm thấy khó hiểu.

“Đừng có can nhần, bầy Tiễn Vũ Phi Ngư sẽ đến ngay thôi!” Mạc Ly liếc nhìn vài người rồi sau đó hô to về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, Tiễn Vũ Phi Ngư là sinh vật sống theo bầy, nơi này có một con thì chắc chắn sẽ có cả bầy cá theo sau, chúng ta nên nhanh chóng rời đi.”

Một con Tiễn Vũ Phi Ngư đơn lẻ không phải là mối đe dọa lớn, bất kỳ ai trong họ cũng có thể dễ dàng đối phó, nhưng bầy Tiễn Vũ Phi Ngư thì lại vô cùng đáng sợ. Đừng nói chỉ là một đội tuần tra nhỏ, ngay cả một chiến hạm nếu gặp phải bầy Tiễn Vũ Phi Ngư thì cũng khó tránh khỏi thiệt hại nặng nề.

“Bầy cá?” Bạch Khải nghe vậy quay lại nhìn, quả nhiên ở xa thấy từng con Tiễn Vũ Phi Ngư nhảy lên mặt nước, hắn không tự chủ được mà mỉm cười.

Thấy bộ dạng của Bạch Khải như vậy, Delta lập tức hiểu được ý nghĩ của hắn.

Một đôi cánh to lớn của Dực Long xuất hiện ở sau lưng Delta, nhẹ nhàng vẫy một cái, một cơn lốc xoáy liền xuất hiện trên mặt biển.

Cơn lốc này nổi liền biển trời, xoáy tròn lại, khiến cho không gian xung quanh cũng bắt đầu biến dạng.

Những Tiễn Vũ Phi Ngư vốn hung dữ ngay lập tức không có chút sức phản kháng nào đã bị cuốn vào, biến mất không thấy đâu.

Chỉ trong chốc lát, bầy Tiễn Vũ Phi Ngư đã biến mất mà không để lại dấu tích nào trên mặt biển.

“Nhiều cá như vậy, Gamma sẽ vui vẻ đến chết mất.”

Chương 602:

Ta Vội Vã Thấy Bạch Khải chỉ mô tả qua loa và nhanh chóng giải quyết xong bầy Tiễn Vũ Phi Ngư, cho dù là Mạc Ly cũng không khỏi sợ hãi đến ngơ ngác.

Dù cho Thủy Tổ thú mà Bạch Khải triệu hồi có chút kỳ quái, nhưng vẫn không thể thoát khỏi bản chất của một sinh vật lãnh chúa.

Nhưng vừa rồi Delta đã phát huy sức chiến đấu, thậm chí còn vượt qua cả những sinh vật Quân Vương cùng cấp. Đây có phải là sự chênh lệch giữa yêu nghiệt và bọn họ không? “Rất tốt, quay về, ngươi và Gamma nghiên cứu thêm một chút, xem thử hải thú và hung thú lớn có sự khác biệt như thế nào.”

“Rõ ràng, chủ nhân.”

Delta nhẹ gật đầu, đang định quay về trong bí cảnh, thì đột nhiên đôi cánh thịt của Dực Long ở phía sau hần biến thành cánh chim, trong khi những bộ phận khác của Delta cũng xảy ra biến hóa.

“Lại mất kiểm soát rồi?” Bạch Khải thấy vậy liền nhíu mày, trong khi Delta lập tức phản ứng lại, dừng lại trạng thái không phù hợp một cách nhanh chóng, và dị dạng trên người hần cũng lập tức biến mất.

“Xem ra khi cầm nắm tài nguyên Thời Gian, việc thức tỉnh trước đó, trạng thái không phù hợp tạm thời vẫn không nên sử dụng.”

Mặc dù không rõ nguyên nhân tại sao Delta lại mất kiểm soát sau khi thức tỉnh, nhưng phòng ngừa vẫn là điều tốt hơn.

Bạch Khải thu hồi Delta vào bí cảnh, rồi quay trở lại trạm gác.

Khi nhìn thấy ánh mắt khiếp sợ của mọi người, hần không khỏi gãi gãi đầu.

“Xin lỗi, có phải ta đã làm sai điều gì không?” Mạc Ly nghe thấy vậy mới tỉnh táo lại, lắc đầu nói: “Không, ngươi không có phạm sai lầm, thậm chí còn giúp chúng ta hóa giải một nguy cơ lớn.”

Trước đó, bầy Tiễn Vũ Phi Ngư có quy mô trung bình, ngay cả bọn họ, những Ngư Thú sư cấp sáu, cũng cần phải phối hợp với chiến hạm mới có thể ứng phó.

Kết quả bây giờ lại chẳng phải tốt hơn sao, Bạch Khải chỉ cần một con sủng thú đơn giản cũng đã xử lý được, làm sao không khiến họ khiếp sợ cho được.

“Vây là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhõm thở phào, rồi hỏi.

“Mạc đại ca, giống như bầy cá vừa rồi, các người thường xuyên gặp phải sao?” Mạc Ly lắc đầu, nói: “Tiễn Vũ Phi Ngư thường sống ở ngoài biển, thì thoảng mới có một số xâm nhập vào nội hải, số lượng cũng không nhiều, hôm nay quy mô như vậy ta cũng chưa từng thấy qua mấy lần.”

“Dù sao, với đại đa số hải thú mà nói, chỉ có những kẻ yếu mới tụ tập thành bầy, còn những cường giả hầu như đều đơn độc, mà Tiễn Vũ Phi Ngư coi như là một trong số những hải thú mạnh mẽ trong bầy.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, đã phần nào hiểu được hành động của hải thú.

“Đúng rồi Mạc Ly đại ca, các người có tài liệu về hải thú không? Ta nghĩ khi một mình tiến vào hải vực sẽ thuận tiện hơn.”

Mạc Ly nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên có rồi, tài liệu về hải thú ở nội lục không phổ biến lắm, nhưng ở bờ biển Nam Uyên, gần như ai cũng có một phần.”

Nói rồi, Mạc Ly lấy ra thiết bị cá nhân, sao chép một phần tài liệu về hải thú cho Bạch Khải.

“Cảm ơn.”

Khi nhìn thấy bản sao rục rờ với đủ loại hải thú, Bạch Khải hài lòng gật đầu và bắt đầu tìm kiếm mục tiêu phù hợp.

“Làm ơn hỏi đội trưởng, có cần tiếp tục huấn luyện nữa không?” Vừa lúc lúc này, một thành viên trong đội bất ngờ tiếp cận bên cạnh Mạc Ly và nhỏ giọng hỏi.

“Đánh cái gì, không bằng chúng ta luyện một chút!” Trương Khải nghe vậy liền hung hăng đập vào đối phương một phát, rồi quay đầu chạy đến vị trí của mình, không đề cập gì đến chuyện huấn luyện nữa. Đây không phải huấn luyện, rõ ràng là tìm họa! Trừ khi hắn bị ngốc, nếu không hắn sẽ không làm những chuyện ngu ngốc như vậy.

Sau khi giải quyết xong bày Tiễn Vũ Phi Ngư, công việc tuần tra tiếp theo diễn ra thuận lợi hơn nhiều.

Mạc Ly có ý để Bạch Khải nhanh chóng hiểu rõ tình hình bờ biển Nam Uyên, đặc biệt dẫn hắn đi khắp những khu vực quan trọng, đến khi hoàng hôn mới quay trở về.

“Đại khái tình hình chính là như vậy, còn có một điểm quan trọng là ban đêm tuyệt đối không được đi lung tung trong hải vực, điểm này vô cùng quan trọng!” Nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc của Mạc Ly, Bạch Khải ghi nhớ điều này chắc chắn.

“Yên tâm đi Mạc đại ca, ta không có thói quen ra ngoài vào ban đêm.”

Hắn ban đêm chủ yếu đều dành để nghiên cứu, Mạc Ly không nói hắn cũng sẽ không đi ra ngoài.

“Vậy là tốt rồi.”

Mạc Ly nghe vậy khẽ vuốt cằm, sau đó điều khiển trạm gác di động bắt đầu quay về địa điểm xuất phát.

Trên biển hôm qua rất nhanh, chờ Bạch Khải và mọi người trở về Giới Đoạn tường, trời đã hoàn toàn tối đen, toàn bộ trạm gác tự động lần lượt xuất phát, thay thế vị trí của mọi người.

Như Mạc Ly đã nói, hải vực vào ban đêm vô cùng nguy hiểm, do đó, các đội tuần tra ban đêm đều sẽ quay về Giới Đoạn tường, chuyển sang sử dụng trạm gác tự động để tuần tra.

“Vậy, Mạc đại ca, ta xin phép về trước.”

Mạc Ly dẫn Bạch Khải đến chỗ ở tạm thời của hiệp hội, trò chuyện vài câu, Bạch Khải liền vẫy tay từ biệt mọi người và nhanh chóng quay trở lại trong bí cảnh.

Kết phúc kết phúc! “Chủ nhân mau đến, những con cá lớn này ăn rất ngon!” Khi nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, Gamma -

đầu bếp trưởng mặc áo khoác lập tức kêu gọi Bạch Khải nhập toạ, sau đó từ một bên mang sang vài cái chậu.

“Cá nướng, cá hấp, cá kho, sashimi...”

Bạch Khải cảm thấy khó chịu, hắn nói: “Ta bảo các người nghiên cứu sự khác biệt giữa hải thú và hung thú chứ không phải để các người nghiên cứu các phương pháp chế biến khác nhau...”

“Khác nhau sao? Những con cá lớn này thịt rất mềm mà!”

Gamma có chút nghi hoặc, nét mặt vô tội khiến Bạch Khải không biết nói gì, hắn chỉ có thể thở dài thể hiện sự bất đắc dĩ.

“Chủ nhân, Delta đã nghiên cứu qua, những con Tiễn Vũ Phi Ngư này thực ra cũng không phải là cấp cao, nhưng thể chất và năng lượng dường như cao hơn nhiều so với hung thú ở nội lục.”

“Vậy sao?”

Bạch Khải tiếp nhận báo cáo giám sát về Tiễn Vũ Phi Ngư từ Delta, nhanh chóng xem qua một lần.

“Bởi vì tài nguyên hải vực phong phú nên thể chất chúng mới mạnh như vậy sao?” Bạch Khải đề văn kiện xuống, đã phần nào hiểu rõ nguyên nhân thể tích lớn hơn của hải thú.

“Vậy từ những con hải thú này, lấy được vật liệu chất lượng tốt hơn sao?” Bạch Khải nhìn về phía bên cạnh, nơi đó chất đống chính là những chiếc gai nhọn mà Gamma đã cắt từ thân Tiễn Vũ Phi Ngư, được gói chặt lại từng bó mười cái.

“Gia gia, Vũ đã kiểm tra thông số, những chiếc gai nhọn này đúng là cấp hiếm, so với vật liệu của loài cá sủng thú cùng cấp thì cao hơn rất nhiều.”

Vũ nhanh chóng hồi báo về những chiếc gai nhọn.

Cấp hiếm, mặc dù giá cả chênh lệch rất lớn so với cấp sử thi, nhưng với số lượng lớn như vậy, chênh lệch kia gần như được bù đắp lại hoàn toàn.

“Thật không ngờ muộn như vậy mới nghĩ tới chuyện vào hải vực, thật sự là một mất mát lớn.”

Bạch Khải cảm thấy tiếc nuối vỗ ngực, còn Jetta bên cạnh thì hơi bối rối.

“Chủ nhân đây là sao vậy?” “Không sao cả, chủ nhân thường xuyên như vậy, quen thì sẽ tốt thôi.”

“Nghe ra cũng quen rồi.”

Những con Tiễn Vũ Phi Ngư này ẩn chứa năng lượng rất cao, thịt rất tươi ngon, vì vậy dù là Alpha trong năm con sủng thú đều ăn rất vui vẻ. Đối với Bạch Khải, do năng lượng giá trị quá cao, chỉ có thể bắt đặc dĩ từ bỏ.

Dẫu vậy, Bạch Khải cũng không quá để tâm.

Lúc này, hắn đã hoàn toàn đắm chìm trong những ngày sắp tới.

“Da cá, mực Lưu Ly, Bức Ma Ngư...”

Những thứ này đều là món ăn vặt thôi.”

Ngày hôm sau.

Trương Khải dậy rất sớm, lập tức chạy đến chỗ ở tạm thời của Bạch Khải.

Dù cho hai người không thuộc về cùng một thành phố, thậm chí còn thảm bại khi đối đầu trong cuộc kiểm tra liên thành phố, nhưng xét cho cùng, họ cũng coi như là quen biết, hắn mặc dù làm một nửa địa chủ, nhưng vẫn là một địa chủ thân thiện.

“Ồ? Trương Khải, ngươi sao lại ở đây?” Giang Quan thấy vẻ mặt xoắn xuýt của Trương Khải đứng trước cửa nhà Bạch Khải, tò mò hỏi.

“Giang Quan? Ta đến tìm Bạch Khải, định dẫn hắn đi dạo quanh khu vực gần đây.”

Trương Khải đáp.

“Ngươi tìm Bạch Khải? Hắn đã đi ra ngoài từ rất sớm rồi, xem ra là ra biển để săn bắt, hiện giờ cũng sắp trở về rồi.”

Giang Quan chỉ vào phía hải vực, trong mắt lóe lên sự ngưỡng mộ.

“Quả thật có thiên phú mạnh như vậy lại còn siêng năng, không ngạc nhiên khi có được nhiều thành tựu như vậy.”

“Đã đi hải vực để săn bắt rồi à?” Trương Khải nhướn mày, đang định hỏi Giang Quan về nơi Bạch Khải đến, thì thấy Bạch Khải từ xa đang thông thả đi về.

“Trương Khải, Giang Quan, các người sao lại ở đây?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, hỏi lại.

“Không có gì, chỉ muốn dẫn người đi dạo quanh thôi.”

Trương Khải đáp: “Người đã trở về từ việc săn bắt hải vực à? Thu hoạch thế nào?” “Bình thường, thu hoạch không nhiều, quay lại ta còn muốn hỏi Mạc đại ca về phương pháp tìm kiếm bầy hải thú dưới biển.”

Bạch Khải nhớ lại những con cự kìm cua chất đầy trong bí cảnh, lắc đầu.

Gần đây vì cường độ huấn luyện tăng lên, khẩu vị của Gamma và những người kia cũng lớn hơn, cộng thêm việc còn phải nuôi mấy con ký sinh thú Trùng Thảo, nên những con cự kìm cua này còn chưa đủ cho họ ăn một bữa.

“Người lần đầu tiên đến hải vực, tình huống như vậy cũng rất bình thường, từ từ quen thôi.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Trương Khải không khỏi đứng thẳng lên, “Nếu như không có việc gì, ta có thể trước tiên nói cho người nghe một chút kinh nghiệm của ta không?” Chuyên môn có chuyên môn riêng, có thể Bạch Khải thực sự rất mạnh, nhưng trong lĩnh vực hải thú, hẳn vẫn tự tin.

“Cũng được, vậy phiền người.”

Bạch Khải gật đầu, có một người quen thuộc dẫn đường sẽ dễ dàng hơn nhiều, mặc dù hẳn cũng có thể tìm Mạc Quan hoặc Mạc Ly, nhưng hai người đó đều có địa vị cao, tìm những người nhàn rỗi sẽ tốt hơn.

“Người chờ một chút, ta đi trước giao nộp vật liệu, để nó chiếm chỗ rồi.”

“Tốt, ta không gấp.”

Trương Khải gật đầu nhẹ, ngày hôm qua thu hoạch lớn từ Tiễn Vũ Phi Ngư, cho dù có tính đến hao tổn, số lượng cũng không ít, dọn dẹp một chút cũng rất bình thường.

Ba người đi đến hiệp hội vật liệu, chỉ vì thời gian còn sớm nên nơi này chỉ có một vài người, Bạch Khải gần như không cần xếp hàng đã tới lượt mình.

“Xin chào Bạch Khải đại sư, ngài muốn nộp vật liệu sao?” Nữ nhân viên tiếp tân vẻ mặt tươi cười như hoa hỏi.

“Đúng vậy, chỉ cần chuyển đổi thành đồng liên bang là được.”

Bạch Khải gật đầu, “Nhưng số lượng hơi nhiều, nếu không tìm thêm hai người đến hỗ trợ có được không?” “Không cần, chúng tôi đều là chuyên nghiệp, hiệu suất rất cao.”

“Vậy thì tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó từ trong bí cảnh đổ ra một đồng lớn Tiền Vũ Phi Ngư.

“Quả thật như vậy.”

Trương Khải thấy vậy liền khẽ vuốt cằm, thật sự gặp nhiều Tiền Vũ Phi Ngư như vậy đúng là hiếm có, xem ra Bạch Khải cũng có chút vận khí.

Chỉ có điều, chưa kịp đề Trương Khải kêu lên Bạch Khải rời đi, bỗng chốc hấn lại từ trong bí cảnh đổ ra một đồng cự kim vỏ cua, chất đầy toàn bộ đại sảnh.

“Tạm thời chỉ có chút này, phiền giúp ta kiểm tra một chút, ta rất vội.”

Bạch Khải phui phui nữ nhân viên tiếp tân đã bất ngờ ngây người, trong đầu đã bắt đầu suy nghĩ về mục tiêu sẵn bắt tiếp theo.

Tài nguyên ở hải vực thực sự rất phong phú, không thể lãng phí thời gian được...

Chương 603:

Câu cá cái gì, đương nhiên là người nguyện mắc câu Bờ biển Nam Uyên, văn phòng hiệp hội.

Mạc Quan đề từ trình của Mạc Ly xuống, nhú mày hỏi: “Gần đây những con hải thú cự hình lại bắt đầu hoạt động sao?”

“Hừm, mặc dù những năm qua cũng vào thời điểm này bắt đầu, nhưng năm nay quy mô bạo động lớn nhất, ta kiến nghị tăng cường tuần tra và nhân lực, tốt nhất là cần điều động một ít Ngự Thú sư cấp cao tới.”

Mạc Ly nhẹ gật đầu, nói.

“Tôi biết rồi, để lát nữa tôi đi tìm Tiêu Truyền Kỳ bàn bạc một chút.”

Mạc Quan đặt văn kiện xuống, hỏi: “Đúng rồi, Bạch Khải dạo này thế nào? Lần này bận quá, không có cách nào quan tâm đến hắn, nếu để lão Tàn biết, chắc chắn lại nói tôi.”

“Bạch Khải?” Nghe Mạc Quan hỏi thăm, Mạc Ly có vẻ hơi ngập ngừng.

“Hắn sống cũng không tệ, ừm, có thể nói là khá thích ứng với cuộc sống ở đây.”

“Ồ?” Mạc Quan có chút ngạc nhiên, nhưng Mạc Ly không giải thích thêm, chỉ trực tiếp gửi cho Mạc Quan thông tin về việc Bạch Khải trong một tuần qua đã thu thập hải thú.

“Gia hỏa này, đang tính quét sạch hải vực sao?!” ...

Bờ biển Nam Uyên.

Bạch Khải đang nằm trên trạm gác mái vòm, hỏi bên cạnh:

“Shuke, như ngươi vậy rời khỏi bản thể thật sự không có vấn đề gì chứ?” Shuke lắc đầu, nói: “Nói đúng ra, ta cũng không có rời bỏ bản thể, chỉ là sử dụng ý thức để đồng hóa với cái trí não này mà thôi.”

“Đã hiểu.”

Bạch Khải gật đầu, như vậy tương đương với việc luyện tập phân thân rồi.

Trước đây hắn còn lo lắng về tình huống đặc thù của Shuke, lượng tử tư duy trận có khả năng không phát huy được hiệu quả vốn có, nhưng hiện tại xem ra, hắn đã nghĩ quá nhiều.

“Đúng rồi, Beita đang làm gì? Giờ không cần đi theo người chạy khắp nơi, hắn là hắn rất vui vẻ đúng không?” Bạch Khải hỏi.

“Beita? Hắn đang ngủ.”

“Đi ngủ?” Bạch Khải nhíu mày, hắn cũng vì thấy Beita bị Shuke ép chặt, tại một lần lại một lần theo hắn nghiên cứu có chút tội nghiệp, lại thêm sau đó phải chịu sự dẫn dắt của Jerry mới có ý tưởng dùng lượng tử tư duy trận để phóng thích Shuke.

Kết quả con gia hỏa này lại đang ngủ?! “Nói đúng ra, hắn là đã ngủ mê man rồi.”

Shuke bật màn hình di động trên trạm gác, trực tiếp truyền tải hình ảnh bản thể của hắn.

Trên băng nguyên bí cảnh, một đám mây sấm sét đang điên cuồng oanh tạc, hàng loạt tia chớp bị nghiền nát, dẫn đạo năng lượng cung cấp cho băng nguyên căn cứ.

Còn ở một bên khác, một con Husky toàn thân cháy đen đang nằm im, lè lưỡi ra.

“Gia hỏa này, lại đi trêu chọc Jetta à?” Bạch Khải thấy thế không khỏi thở dài, trêu chọc thì trêu chọc, mà không biết mở phòng ngự Kim Cương hay sao? “Được rồi, để hắn đi thôi.”

Bạch Khải quyết định không quan tâm đến trạng thái của Beita, quay đầu nhìn về phía trạm gác bên ngoài.

Sau một tuần, Bạch Khải đã hoàn toàn thích ứng với cuộc sống ở hải vực, đồng thời đặc biệt nhờ Mạc Ly lắp đặt một trạm gác di động để thuận tiện cho hắn hoạt động trong hải vực.

Hơn nữa, hắn cũng tìm ra được phương pháp săn bắn riêng cho mình.

Alpha dựa vào mạn thuyền, cánh tay thủy tinh bỗng hóa thành một cái cần câu dài, thả xuống biển xa. Ở đầu cần câu, Trùng

Thảo được quần chặt và thả xuống một sợi dây leo bảy màu, đâm vào nước biển.

Ban đầu Bạch Khải còn để những thú cưng của hắn xuống biển sâu để săn bắt, nhưng vì chủng tộc và cách thức hành động mà hiệu suất săn bắt quá thấp, nên Bạch Khải rất nhanh đã bỏ qua phương thức này.

Sau đó, hắn tìm ra một phương pháp nhẹ nhàng hơn và nhanh chóng hơn. Đúng vậy, chính là câu cá.

Lấy Alpha làm người câu, cần câu từ Trùng Thảo, cứ như gặp phải một số hải thú cỡ trung đại thì không có mối nguy hiểm nào quá lớn.

Còn về mối câu...

Có gì thích hợp hơn Gamma sao? Két phốc két phốc! (Đoàn cá đến rồi!) Đúng lúc này, khi bảy màu dây leo quần chặt quanh Gamma bỗng nhiên phát ra tín hiệu, Trùng Thảo vốn đang buồn ngủ lập tức tỉnh lại, những bông chồi non trên dây leo chộp chộp trước gió.

Cuối cùng, một mảnh bóng đen xuất hiện dưới mặt biển, mục tiêu không ai khác chính là Gamma đang tùy ý phóng thích năng lượng của mình.

Ken két ken két! (Thu cần!) Nhìn thấy thời cơ đã đến, Alpha lập tức phát lệnh, Gamma đang trôi lênh bênh trong nước bỗng nhiên kéo dài, biến thành một bức tường thạch ngăn cản bầy cá.

Bầy cá thấy vậy lập tức muốn quay đầu rời đi, nhưng lại bị hàng loạt dây leo bảy màu chặn lại.

Chỉ thấy dây leo và thạch quả quần chặt vào nhau, tạo thành một tấm lưới không kẽ hở bao vây bầy cá lại, và Alpha đã sớm chuẩn bị, kéo một phát liền tạo ra một cái lưới đánh cá từ mặt nước.

“Nha, Cá Đồi Vây Xương? Đây chính là món ngon đây.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, bắt đầu tính toán đến bữa trưa nhưng Cá Đồi Vây Xương hiển nhiên không muốn trở thành món ăn của kẻ khác, điên cuồng giãy dụa trong lưới.

Thấy vậy, Trùng Thảo nhẹ nhàng vỗ cánh, một cổ dao động kỳ dị bao phủ lên bầy cá, bầy cá dần dần lặng yên lại.

Ngủ lấy cá, thì mới là cá ngon.

Bầy Cá Đồi Vây Xương rơi vào trạng thái mê man không còn kháng cự, nhưng Alpha vẫn không kéo chúng về trạm gác mà nhẹ nhàng lắc lư, từng con cá con rơi xuống không trung, trở về biển.

Tuyệt hậu sự tình, bọn hãn vẫn không làm được.

Sau đó, Alpha nhẹ nhàng hát lên, một chiếc không gian đen kịt lập tức xuất hiện trên không trung, chuẩn xác thu giữ lưới đánh cá.

Róc rách rách rách. (Đã bắt được thành công.) Delta từ trong không gian hiện ra, dẫn theo bốn thú cưng khác quay trở về trạm gác.

Hải thú đa dạng vô cùng, gần như mỗi loại đều được con người khai thác ứng dụng riêng, mà Cá Đồi Vây Xương thì là một trong những món ăn được ưa chuộng nhất tại bờ biển Nam Uyên.

“Tốc độ kiếm tiền của cái này, so với trước kia giao cho nhà Tinh Linh còn nhanh hơn nhiều.”

Bạch Khải nhìn số tài nguyên và tài chính mà hãn thu được gần đây từ việc săn bắt hải thú, hài lòng gật đầu.

Mặc dù không gặp những hải thú đặc biệt mạnh mẽ, nhưng số lượng thu hoạch phần lớn ở mức sử thi trở xuống, nhưng nhìn vào con số lớn thì lợi nhuận vẫn đáng kể.

“Làm không tồi, câu thêm vòng nữa là có thể trở về nộp vật liệu.”

“Kinh kiểm tra đo lường, mật độ hải thú trong khu vực này đã giảm xuống mức bình thường, kiến nghị chuyển đến nơi khác để săn bắt.”

Shuke nghe vậy lập tức đưa ra phản hồi, đồng thời đưa cho Bạch Khải một tấm bản đồ phân bố mật độ hải thú.

“Ngạch, quanh đây không có khu vực nào mật độ cao sao?” Nhìn lên trên bản đồ thấy một vùng lớn màu xanh lục, Bạch

Khải gãi gãi đầu.

“Được rồi, buổi sáng trước tiên đến nơi này đi, Cá Đối Vảy Xương mới tươi ngon giá trị cao hơn một chút.”

Bạch Khải nhìn ánh mặt trời dần dần trôi về phía giữa, quyết định quay về điểm xuất phát.

Ken két ken két! (Lão đại, có kẻ thù đến!) “Kẻ thù?” Bạch Khải nghe vậy sửng sò, rồi nhìn ra xa, nơi mặt biển bình tĩnh bỗng nhiên gió nổi mây phun, lò mờ có thể thấy một bóng đen lớn đang từ từ bơi về phía bọn họ.

“Căn cứ vào giá trị năng lượng mà phán đoán, 87% khả năng đây là hải thú cự hình.”

Shuke nói.

“Cự hình loại?” Bạch Khải sáng mắt lên, Mạc Quan và Mạc Ly đã dẫn đi dẫn lại hắn không được rời khỏi nội hải đến khu vực hoạt động của hải thú cự hình, nhưng giờ cự hình hải thú lại đến cửa, hắn có thể không lại thích thú sao? Câu cá cái gì, đương nhiên sẽ có người nguyện mắc câu.

“Alpha chuẩn bị đối phó, Delta người ở lại chỗ này hỗ trợ.”

Bạch Khải yêu cầu Shuke điều khiển trạm gác di chuyển ra xa khu vực chiến đấu, còn Alpha và Delta thì ở lại.

Mặc dù trong thời gian này hắn cũng có thể coi là tung hoành nội hải, nhưng những hải thú mà hắn gặp đa phần chỉ là cỡ vừa và nhỏ, ngay cả những hải thú lớn cũng không gặp được.

Giờ lần đầu tiên đụng phải hải thú cự hình, với thái độ của Mạc Quan bọn họ trước đó, vẫn nên cẩn thận một chút.

Cuối cùng, khi Bạch Khải đã thoát khỏi khu vực an toàn, hải thú cự hình cũng lộ ra diện mạo.

Cao khoảng năm mươi mét, bụng trắng tuyết phối hợp với phần lưng đen nhánh tạo nên một vẻ hài hòa, nhìn từ xa lại còn có chút đáng yêu.

Tuy nhiên, khi Shuke báo cáo thông tin về sinh vật này, Bạch Khải không dễ dàng nghĩ như vậy. ...

“Trung đẳng quân vương, cự hình, lại còn là quần cư?” Bạch Khải chép miệng, xem ra việc câu được gia hỏa này không dễ

dàng.

“Shuke, có kiểm tra được tín hiệu hoạt động của bầy Hồ Thú Ma Kinh không?” “Tạm thời chưa có, mặc dù Hồ Thú Ma Kinh là loài quần cư, nhưng phạm vi hoạt động của chúng rất rộng, đầu này hẳn là ngẫu nhiên phát hiện khí tức của Gamma mà ra ngoài.”

“Hừm, tôi hiểu.”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Mặc dù vậy, tôi nhớ rằng loài Hồ Thú Ma Kinh đối với con người vẫn rất “thân thiện” đúng không?” “Đúng vậy, nhưng tôi cho rằng hiện tại nó chắc chắn coi chúng ta là món ăn, Ngự Thú sư người sẽ có tình huống tốt với món ăn sao?” “Ừm...”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi rung mình, nói: “Alpha, Delta, nhanh chóng kết thúc, tránh đêm dài lắm mộng.”

Ken kết ken kết. (Lão đại, giao cho ta!) Róc rách róc rách. (Tốt, chủ nhân.) Hai thú cưng cùng nhau nhận lệnh, Alpha lập tức xông ra, vùng kiếm Trục Phong bay thẳng về phía Hồ Thú Ma Kinh.

Hải thú máu thịt cơ bản đều là món ngon, nên khi tìm thấy nhược điểm trí mạng trước, Alpha sẽ không tùy tiện dùng Tử Vong chi kiếm.

Dù sao, nếu bị ăn mòn lực Tử Vong thì thịt không cách nào sử dụng nữa.

Nhìn thấy Alpha một con cá nhỏ lại dám chủ động lao về phía mình, Hồ Thú Ma Kinh mở miệng gầm thét, muốn nuốt chửng Alpha trong một hơi.

Khi Alpha đâm kiếm Trục Phong vào thân Hồ Thú Ma Kinh, âm thanh của nó ngay lập tức thay đổi.

Kêu rên! Một âm thanh mà tai người không thể nghe thấy vang lên bốn phía, ngay cả Bạch Khải mặc giáp Gamma cũng cảm nhận được một trận chóng mặt. Âm thanh của Hồ Thú Ma Kinh có tần suất rất cao, đây thực sự là một gánh nặng không nhỏ đối với cơ thể con người.

Tuy nhiên, hải cốt của Alpha thì lại không bị ảnh hưởng, mạnh mẽ vùng lên, kiếm Trục Phong đã để lại một vết thương sâu và

dài trên cơ thể Hồ Thú Ma Kinh.

Mặc dù không thể phát động kiếm khí như khi sử dụng Tứ Cực kiếm trận, nhưng việc sử dụng Trục Phong kết giới kéo dài lưỡi kiếm vẫn là có thể làm được một cách dễ dàng.

Chương 604:

Ta hỏi người có tin là ta câu được cá lớn không? Trong trận đầu tiên, Alpha đã chiếm được lợi thế, nhưng hắn không có ý định để cho Hồ Thú Ma Kinh nghỉ ngơi, lập tức huy động Trục Phong chi kiếm, quyết định mở rộng chiến thắng.

Hồ Thú Ma Kinh có kích thích thực sự quá lớn, mặc dù hắn vừa rồi đã dùng toàn lực để tấn công, nhưng vẫn không thể gây thương tổn cho những điểm yếu của Hồ Thú Ma Kinh. Điểm thu hoạch duy nhất chính là đã chọc tức con quái vật khổng lồ này.

Chỉ thấy cá mập hổ ngẩng đầu lên trong nước, cái vây lưng màu đen to lớn tỏa ra ánh sáng rợn người, xung quanh sóng biển nhanh chóng cuộn lên, tụ lại thành một cột nước khổng lồ, lao thẳng về phía Alpha.

Nhìn thấy tình hình đó, Alpha không định né tránh, hắn rút kiếm chém ra một nhát, cột nước liền bị chia làm hai.

Tuy nhiên, khi cột nước vượt qua Alpha, nó lại nhanh chóng hợp nhất lại, nhắm thẳng đến vị trí mà hắn vừa rời đi.

Thấy vậy, Alpha lập tức muốn quay về cứu viện, nhưng không biết Hồ Thú Ma Kinh đã đuổi tới trước mặt hắn.

Alpha vội vàng vùng kiếm đón đỡ, nhưng vẫn bị sức mạnh kinh khủng của Hồ Thú Ma Kinh đánh bay ra ngoài.

Là một sinh vật khổng lồ cấp Quân Vương, sức mạnh của Hồ Thú Ma Kinh tuyệt đối không thể chỉ dựa vào kinh nghiệm thông thường để đánh giá.

Ngay lúc này, một con Cự Kinh có sừng rồng chui lên từ mặt nước, khẽ lắc lư thân thể, một cột sóng lớn liền biến thành một bức tường nước, chặn lại cột nước đang lao tới. Đó là loài cổ đại - Long Giác Kinh.

Kể từ khi thu được gien Long Giác Kinh đến nay, Delta gần như lần đầu tiên ở trong môi trường Thủy hệ thể hiện ra trạng thái Long Giác Kinh hoàn chỉnh.

Trông có vẻ, hiệu quả thật sự rất rõ ràng.

“Delta, người có dùng được kỹ năng ‘kẻ phù hợp’ này không?” Nhìn thấy Delta lại một lần nữa sử dụng kỹ năng ‘kẻ phù hợp’ để sống sót, Bạch Khải cảm thấy hơi lo lắng.

“Chủ nhân yên tâm, trong thời gian ngắn không có vấn đề.”

Delta nhanh chóng đáp lại, sau đó chủ động lao vào tấn công Hồ Thú Ma Kinh.

Mà Hồ Thú Ma Kinh cũng không có ý định nhượng bộ, vết thương trên người cộng thêm sự xuất hiện đột ngột của kẻ địch khổng lồ đã hoàn toàn kích thích bản năng hung dữ trong nó, một luồng khí tức điên cuồng từ trên người Hồ Thú Ma Kinh tỏa ra.

Hồ Thú Ma Kinh được gọi là hồ bởi vì nó săn mồi như những con hồ trong rừng núi, rất dũng mãnh và hung dữ.

Tuy nhiên, trước khí thế cuồng bạo của Hồ Thú Ma Kinh, Delta cũng không hề nhượng bộ, khí tức cổ xưa của Long Giác Kinh tự do lan tỏa, thậm chí không kém cạnh lắm so với Hồ Thú Ma Kinh.

“Hấp thu sinh mệnh và được ban phúc, hình thái tiến hóa của Delta hình như càng giống với những loài cổ đại hơn.”

Nhìn hình thể và khí thế của Delta không khác gì với tập đoàn Cửu Lê cổ đại, thậm chí còn mạnh mẽ hơn một chút, Bạch Khải gật đầu hài lòng.

Quả thật, việc tăng cường sinh mệnh nguyên thủy là một phương án tăng cường khá an toàn.

Ngay cả khi kỹ năng và hình thái là như nhau, nhưng nếu sinh mệnh nguyên thủy tăng lên, hiệu quả cũng sẽ theo đó mà gia tăng.

Sau này, nếu có cơ hội, tốt nhất là tìm một ít tài nguyên tăng cường sinh mệnh nguyên thủy cho vài con thú cưng của hắn.

Oanh! Ngay lúc Bạch Khải đang suy nghĩ, hai con quái thú va vào nhau, lực lượng khổng lồ lập tức tạo ra một cơn sóng lớn trên mặt biển.

Tuy nhiên, trong lần giao phong đầu tiên, Delta lại bị rơi vào thế yếu, bị Hồ Thú Ma Kinh đung lui về sau vài bước.

“Lão đại, ta có nên đi hỗ trợ không?” “Chờ một chút, trước hết người hãy chú ý Hồ Thú Ma Kinh xem có đợt nào tới gần không, chờ Delta gặp nguy hiểm thì nói.”

Bạch Khải lắc đầu, thông qua ký kết, hắn có thể cảm nhận rõ ràng tình trạng hiện tại của Delta.

Dù rất nhỏ bé, nhưng từ khi Delta tiến vào hải vực, các thuộc tính của nó dường như đã bắt đầu tăng lên.

Mà Delta có vẻ cũng muốn thử thách một lần.

Quả thực, ngay sau khi thất bại lần đầu, Delta nhanh chóng ổn định thân hình, kỹ năng thiên phú của Long Giác Kinh giúp hắn hóa giải cú va chạm của Hồ Thú Ma Kinh.

Nhưng Hồ Thú Ma Kinh rõ ràng không có ý định để cho Delta thở dốc, theo sát phía sau, nó mở miệng rộng và lao tới cắn Delta.

Chiếc miệng với những chiếc răng sắc nhọn, không cần phải nghĩ cũng biết, nếu bị cắn trúng, chắc chắn sẽ gây ra tổn thương vô cùng lớn.

Tuy nhiên, Delta lại không tránh né, mà chủ động đưa thân thể mình ra, đồng thời sừng nhọn trên đầu bỗng nhiên đâm về hướng Hồ Thú Ma Kinh. Ý nghĩa của động thái này rất rõ ràng, chính là dùng thương đổi thương.

Cạch! Cạch! Cạch! Cuối cùng Hồ Thú Ma Kinh đã cắn được vào Delta, nhưng không thể cắn vào thịt, mà bị một lớp lá chắn vô hình ngăn lại, ngược lại là sừng của Delta đã đâm vào trong cơ thể Hồ Thú Ma Kinh.

Hồ Thú Ma Kinh đau đớn, phát ra tiếng kêu thê thảm, miệng đột ngột dùng sức, mà lại cắn nát được lớp bích chắn của Delta, răng nanh trực tiếp đâm vào thân thể Delta.

Sức mạnh của loài khổng lồ thật là khủng khiếp! Thấy vậy, Alpha định tiến lên hỗ trợ, nhưng lại bị Delta ngăn lại.

“Delta có thể làm được.”

Nhìn thấy Delta đang cắn chặt vào Hồ Thú Ma Kinh, Delta lập tức tiến vào trạng thái hư không, tránh khỏi Hồ Thú Ma Kinh, đồng thời lại hung hăng cắn vào cơ thể của Hồ Thú Ma Kinh, kéo xuống một mảng thịt.

Long Giác Kinh trong kỷ nguyên nguyên thủy cũng là sinh vật bành trướng dưới biển, lực cắn của nó chắc chắn mạnh hơn Hồ Thú Ma Kinh.

Khi tấn công không thành mà bản thân bị thương, Hồ Thú Ma Kinh không còn lo nghĩ đến kỹ năng nữa, mà giống như một con thú hoang dã điên cuồng cắn về phía Delta, Delta cũng trải qua một cuộc chiến không khoan nhượng với nó.

Nhưng sau khi nuốt vào mảnh thịt đó, có vẻ như Delta cũng tỉnh lại một ít ký ức trong huyết mạch Long Giác Kinh, hai mắt đột nhiên trở nên đỏ rực, thân thể cao lớn bỗng dung đột phá, dần dần vượt qua Hồ Thú Ma Kinh.

Việc chênh lệch về thể hình khiến Hồ Thú Ma Kinh bản năng phải dừng lại một chút, và Delta đã nắm bắt được cơ hội này, trực tiếp kéo xuống một mảng thịt lớn từ cơ thể Hồ Thú Ma Kinh.

Máu tươi nhuộm đỏ bãi biển, thu hút những mùi hương nhạy bén của con thú săn mồi, khiến cho không gian yên tĩnh bỗng nhiên náo nhiệt.

Tuy nhiên, chiến đấu giữa Delta và Hồ Thú Ma Kinh vẫn chưa có dấu hiệu kết thúc.

Delta liên tiếp kéo xuống hai mảng thịt lớn, trạng thái của Hồ Thú Ma Kinh bắt đầu biểu hiện rõ ràng là đang suy yếu, trong khi Delta vẫn không có ý định dừng lại, vẫn tiếp tục từng ngụm cắn xé Hồ Thú Ma Kinh.

Có lẽ vì nuốt chửng một lượng lớn thịt, thể chất của Delta từ đó không ngừng gia tăng, phong cách chiến đấu ngày càng trở nên hung hãn, cuối cùng thậm chí cả năng lực hư không cũng không còn tiếp tục sử dụng, mà chỉ dựa vào bản năng chiến đấu thuần túy.

Và như vậy, Hồ Thú Ma Kinh, một con khổng lồ đang bị Delta, Long Giác Kinh từng bước xâm chiếm, chỉ còn lại những mảnh thi thể đang trôi nổi trên mặt biển.

“Không ngờ, Delta lại có thể tàn bạo như vậy...”

Khi lần đầu tiên chứng kiến Delta dùng cách thức tàn nhẫn như thế để chiến đấu, Bạch Khải cũng cảm thấy kinh ngạc.

“Có lẽ, như vậy càng có thể khai thác ra những năng lực cổ đại bên trong cơ thể Delta.”

Shuke đưa ra một hình chiếu 3D, im lặng ngắm nhìn cơ thể Delta, giờ đã lớn gấp mấy lần so với trước, nói: “Theo cách này, tốc độ tăng cường thể chất của Delta có thể còn nhanh hơn.”

Nghe vậy, Bạch Khải cảm thấy bất ngờ, vì Delta đang trong quá trình tiến hóa, sẽ giữ lại những thuộc tính đã tăng cường cho bản thể.

Hiện tại loài Long Giác Kinh này rõ ràng là một đơn vị phá trần, thì chắc chắn Delta cũng có thể tăng cường không ít sức mạnh.

Tuy nhiên, đó đều là chuyện của sau này.

Bạch Khải vòng qua cơ thể lớn của Long Giác Kinh, bỗng nhận ra ngoài biển đã tụ tập không ít hải thú.

Không cần phải nói, chúng tự nhiên đều bị mùi máu tươi dẫn dụ tới. Điều quan trọng nhất là, Bạch Khải còn phát hiện vài sinh vật lớn hơn cả Hồ Thú Ma Kinh.

“Có vẻ như, ta đã gặp rắc rối rồi?” Bạch Khải cảm thấy hơi lúng túng gãi đầu, dưới đáy biển, những cột mốc biên giới thường phát ra các làn sóng đặc biệt để xua đuổi hải thú, thêm vào đó là sự tồn tại kỳ diệu của Định Hải, những sinh vật lớn này cũng sẽ không tùy tiện tới gần khu vực này.

Mặc dù vậy, có vẻ như hành vi câu cá và trận chiến vừa rồi đã hấp dẫn những sinh vật khổng lồ này.

Nếu những hải thú này tấn công vào trong hải vực của hội, chắc chắn sẽ gây ra thiệt hại nghiêm trọng cho tuyến phòng vệ.

“Được rồi, tự bản thân đào hố, chỉ có thể tự mình lấp lại thôi.”

Bạch Khải bẻ cổ, từ trận chiến vừa rồi với Hồ Thú Ma Kinh, hắn đã đại khái nắm rõ sức mạnh chiến đấu của loài khổng lồ này.

Sức mạnh rất mạnh, thể chất biến thái, nhưng độ uy hiếp thì không đến mức như hắn đã tưởng tượng. Ít nhất, Bạch Khải chưa bao giờ thấy bất kỳ sinh vật nào còn sống sót sau khi bị tấn công mà không chịu nổi lực trường Quân Vương.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải gọi tất cả sáu con sủng ra, nói: “Tới đi, thả sức tiên hành một trận chiến lớn nào!” Khi nghe Bạch Khải nói vậy, cả Alpha và những con khác đều tỉnh táo lại.

Dù hành vi của cá này rất thú vị, nhưng họ vẫn còn chút e dè, giờ có thể thả sức làm lớn, hiển nhiên là một điều tốt.

Gầm! Ngay lúc này, Delta dường như vẫn chưa tỉnh táo từ cuộc chiến vừa rồi, thấy xung quanh bao vây bọn họ là những hải thú, nó ngay lập tức gầm lên giận dữ.

Sau đó, một luồng sức mạnh từ đáy nước ào ạt hướng về phía bầy hải thú, nơi đi qua, bất kể là hải thú cỡ trung hay cỡ lớn, tất cả đều bị sức mạnh khủng khiếp xé toạc, thậm chí cả những sinh vật khổng lồ cũng bị ép lùi lại.

Sự hòa quyện hoàn hảo giữa lực hư không và sức mạnh này khiến cho lực công kích trở nên mạnh mẽ hơn! “Delta đúng là mãnh liệt.”

Dùng sức một mình đánh lui nhiều như vậy hải thú, rõ ràng thực lực của Delta không thể chỉ đơn thuần xem là một Quân Vương cấp.

“Hẳn là Hồ Thú Ma Kinh đã bắt đầu tiêu hóa máu thịt, nếu không dựa vào lượng năng lượng tiêu hao từ kỹ năng vừa rồi, Delta chắc chắn không thể chịu đựng được.”

Shuke nhìn vào những dữ liệu không ngừng nhấp nháy trong mắt, không ngừng phân tích trạng thái của Delta lúc này.

“Chắc là như vậy.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nhìn về hướng bầy hải thú đang chuẩn bị tiến gần, nói: “Alpha, chuẩn bị đi tiếp ứng Delta.”

Đòn tấn công vừa rồi của Delta thật sự khủng khiếp, nhưng đa số những sinh vật đó đều thuộc cấp Quân Vương, nên kỳ vọng Delta có thể đương đầu với nhiều trong số đó thì có chút quá mức.

Cứ đúng lúc này, từ xa một con tàu quân sự nhanh chóng tiến đến, chớp mắt trước khi đến gần, một bóng người đã lao xuống từ trên tàu, hỏi liên tục.

“Bạch Khải, chuyện gì xảy ra? Tại sao nơi này lại tụ tập nhiều hải thú như vậy? Còn có con kia...”

“Con Long Giác Kinh đó là thú cưng của ta, còn những hải thú này...”

Bạch Khải gãi đầu, có chút ngượng ngùng nói: “Ta hỏi người có tin là ta câu được con cá lớn không?”

Chương 605:

Hải Thú Đại Di Dời “Câu cá sao?” Mạc Ly nhìn những hải thú bị đánh bẹp dưới mặt biển, lại khóe mắt co giật một hồi.

Không có gì ngạc nhiên khi lão ba thường bảo hấn chú ý đến những gia hỏa này, ban đầu hấn còn tưởng rằng lão lo lắng cho sự an toàn của Bạch Khải, bây giờ thì hấn đã hiểu.

“Đội sau này cụ thể hãy hỏi người, trước hết hãy đối phó với những cự hinh hải thú này đã.”

Mạc Ly lấy máy truyền tin Ra lệnh cho người trên chiến hạm, lập tức, chiến hạm bên phải mở ra một lối đi, thu Bạch Khải vào trạm gác, mấy người thuận theo đó đi lên quân hạm.

“Mạc đội trưởng, cự hinh hải thú đã tiến gần tới đường phân cách, cần phải tiến công không?” Một tên lính hỏi Mạc Ly xin chỉ thị.

“Trước tiên hãy phóng thích khu trục sóng ngắn, chiến đấu với nhiều cự hinh hải thú như thế, chúng ta không có ưu thế.”

Mạc Ly lắc đầu, bọn họ hiện tại là một cỡ nhỏ khu trục hạm, tuy tổng hợp năng lực không yếu, nhưng để đối phó với nhiều như vậy thì vẫn chưa đủ.

“Vâng!” Tên lính lĩnh mệnh rời đi, lập tức kích hoạt khu trục khí, một loại sóng ngắn đặc biệt truyền vào tai những hải thú, khiến chúng tạm thời đứng lại.

Nhưng chưa kịp để mọi người thở phào, thì những cự hinh hải thú lại một lần nữa bơi vào nội hải.

“Đáng ghét! Xem ra chỉ còn cách khai chiến!” Mạc Ly nắm chặt máy truyền tin trong tay, nói: “Tất cả vũ khí vào vị trí, chuẩn bị chiến đấu!” Theo lệnh của Mạc Ly, bầu không khí trên chiến hạm ngay lập tức trở nên căng thẳng, mọi loại vũ khí ở trạng thái sẵn sàng.

Trên chiến hạm, các Ngự Thú sư triệu hồi sủng thú của mình, chuẩn bị ứng phó với đợt tấn công đầu tiên của cự hinh hải thú. Đội quân tiếp viện sẽ sớm tới, họ chỉ cần kiên trì qua đợt này là không có vấn đề gì.

“Việc này là do ta gây ra, để ta xử lý.”

Thấy mọi người lo lắng như sắp xảy ra đại chiến, Bạch Khải có phần ngượng ngùng gãi đầu, triệu hồi hết sáu sủng thú ra.

“Bạch Khải đại sư, ta hiểu thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng hải thú có sức sống và sức mạnh vượt trội hơn cả hung thú, mà số lượng này...”

” Mạc Ly thấy vậy lập tức muốn ngăn cản, nhưng phát hiện mặt hình trên quân hạm bỗng dưng bị một hình ảnh lạ thay thế, khiến quân hạm mất kiểm soát rút lui.

“Bạch Khải, ngươi đã làm gì?” Mạc Ly bản năng nhìn về phía Bạch Khải cạnh Shuke, mà Shuke cũng không hề che giấu ý định, điều khiển quân hạm tăng tốc.

“Bạch Khải, chúng ta là đợt đầu phòng tuyến, nhất định không thể liều lĩnh!” “Ta biết, chỉ là khoảng cách lúc này không thuận lợi cho chiến đấu thôi.”

Bạch Khải mỉm cười, Mạc Ly cùng những người khác thấy Shuke thân thể đột nhiên hóa thành chất lỏng, màu bạc kim loại từ từ bao trùm cả chiếc quân hạm.

Oanh! Oanh! Oanh! ...

Tiếng nổ vang lên, từng viên đạn pháo có màu kim sắc rơi từ trên xuống, rơi vào vùng ngoại hải bên ngoài, nổ mạnh và vô tình bao trùm cả đám cự hinh hải thú.

Hệ thống vũ khí trên quân hạm đã được bổ sung từ những cải tiến của Ma Quái lãnh chúa nhỏ, cộng thêm sức mạnh từ Máy móc Chi Tâm và Diamond đã phát huy công suất vượt trội.

“Thế lực không có đủ khả năng, nhưng sức hủy diệt của đạn thật sự rất cao.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, nhìn Alpha, thấy Alpha hiểu ý, rút ra Tử Vong Chi Kiếm rồi lao vào giữa đám nổ. Đám người thấy từng sát khí đen tỏa ra từ trong màn khói, khu vực trước mắt dần dần yên tĩnh lại.

Khi khói tan đi, ngoại hải đầy rẫy xác của những cự hinh hải thú.

“Cái này...”

Mọi người trở mắt nhìn, một lúc lâu cũng không thể tiếp nhận kết quả này. Đây tính ra đã là một trận cơn bão hải thú nhỏ, họ dù có thể ngăn chặn, nhưng ít nhất cũng cần năm chiếc khu trục hạm hoặc chiến hạm quy mô lớn hơn.

Mà Bạch Khải, chỉ với một mình và sáu sủng thú, dễ dàng làm được chuyện này? “Bạch Khải, người xác định mình chỉ là lục giai Ngự Thú sư thôi sao?” Mạc Ly nghi ngờ nhìn về phía Bạch Khải, hỏi lên nghi vấn cho tất cả mọi người.

“Đương nhiên, không thể nào là cấp cao hơn được?” Bạch Khải lắc lắc tay trái, chuẩn bị nói thêm gì đó, nhưng đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức mạnh mẽ, lập tức biến sắc, nhìn về phía biển.

Lúc này Alpha cũng cảm nhận được kẻ thù ẩn giấu dưới biển, hai tay cầm kiếm nhìn chăm chăm về phía trước.

Chỉ thấy một lượng lớn nước biển bị một sinh vật khổng lồ đẩy lên, nước biển rơi xuống tạo thành từng thác nước, qua những khe hở, mờ mờ có thể nhìn thấy thân thể đầy vết thương màu đen.

“Đó là...”

Hồ Thú Ma Kinh Vương!” Mạc Ly co rút con ngươi lại, không chút do dự nhấn vào còi báo động màu đỏ.

Sau đó, toàn bộ Giới Đoạn tường cùng khu vực nội hải vang lên tiếng cảnh báo inh ỏi.

“Bạch Khải, để sủng thú của ngươi trở về, chúng ta lui về Giới Đoạn tường phòng thủ.”

Mạc Ly vỗ vai Bạch Khải nói: “Hồ Thú Ma Kinh Vương ít nhất cũng là lục giai Đế Hoàng cấp, nhìn bộ dạng này, e rằng đã đạt đến cấp Truyền Kỳ rồi.”

“Truyền kỳ hải thú?” Bạch Khải nghe vậy nghiêm sắc mặt, câu cá lại gặp phải truyền kỳ hải thú thì lần này to chuyện thật.

“Epsilon, chuẩn bị triệu hoán Nicolas.”

Nghĩ đến việc đầu Truyền Kỳ Hồ Thú Ma Kinh Vương có thể gây ra thiệt hại lớn, Bạch Khải lập tức bảo Trùng Thảo liên lạc với Nicolas.

Chỉ là chưa đợi Trùng Thảo mở Phi Thúy mộng cảnh, một con tôm hùm khổng lồ từ một vùng khác của bọt biển chui lên, chặn đứng Hồ Thú Ma Kinh Vương.

“Định Hải Truyền Kỳ?! Lần này chắc đã cứu rồi!” Thấy Phúc Hải Tôm Hùm xuất hiện, Mạc Ly cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, và Bạch Khải thì cắt đứt việc liên hệ với Trùng Thảo.

Có phong hào truyền kỳ ở đó, cũng không cần Nicolas ra tay.

Phía bên kia, Tiêu Mục đứng trên đầu Phúc Hải Tôm Hùm, nhìn về phía sinh vật khổng lồ trước mặt, không hề chút khiếp đảm nào, ngược lại còn cao giọng chất vấn.

“Nơi này là lãnh thổ nhân loại, tại sao lại vô cớ đến gần như vậy?” Sau một khoảng im lặng, một giọng nói nặng nề từ Hồ Thú Ma Kinh Vương vang lên.

“Nhân loại, rõ ràng các ngươi đã tổn thương tộc nhân của ta trước đây, ta mới là người cần hỏi các ngươi muốn làm gì!” Tiêu Mục thả tay sau lưng, nói tiếp: “Nơi này là nội hải, là lãnh thổ của liên bang, chúng ta chưa từng săn bắt các hải thú bên ngoài nội hải, nhưng bây giờ, các ngươi đã tiến vào nội hải rồi.”

Hồ Thú Ma Kinh Vương nghe vậy cúi đầu nhìn, quả thật, ngoài hấn ra, những hải thú khác đều đã xâm nhập vào nội hải.

Dù không có, cũng bị hấn dẫn dắt mà trôi theo làn sóng lớn vào trong.

Hồ Thú Ma Kinh Vương lập tức im lặng, còn Tiêu Mục thì tiếp tục nói: “Ngươi hiện tại vẫn chưa tiến vào nội hải, nếu như bây giờ quay về, ta có thể coi như mọi chuyện không xảy ra, nhưng nếu như ngươi khẳng khẳng muốn tiến vào, thì hãy tự gánh chịu hậu quả.”

Nghe Tiêu Mục nói, Hồ Thú Ma Kinh Vương cuối cùng có động tác, nhưng không phải tấn công, mà là yên lặng lùi lại một chút.

Mặc dù không lớn, nhưng thái độ thì không cần nói cũng biết.

Thấy vậy, sắc mặt Tiêu Mục cũng trở nên hòa hoãn, nói: “Tộc đàn của ngươi bình thường cũng sẽ không qua lại vùng biển này, lần này vì sao lại tùy tiện đến gần?” Hồ Thú Ma Kinh

Vương im lặng một hồi lâu mới đáp: “Trong biển sâu xuất hiện một số biến động, nên chúng ta mới phải di chuyển cả tộc.”

“Biến động?” Tiêu Mục biến sắc, hình như nghĩ tới điều gì, tiếp tục nói chuyện với Hồ Thú Ma Kinh Vương, chỉ là nội dung cuộc trò chuyện thì Bạch Khải và mọi người không thể nghe được.

“Mấy câu đã khiến truyền kỳ hải thú lui lại? Quả nhiên phong hào truyền kỳ chính là bá khí!” Bạch Khải không nhịn được giơ ngón tay cái lên, thật ra nếu không phải hấn dùng Gamma làm mồi câu thì có lẽ Hồ Thú Ma Kinh Vương ban đầu cũng sẽ không đến gần nơi này.

Kết quả, Tiêu Mục chỉ trong vài câu đã đẩy trách nhiệm về phía Hồ Thú Ma Kinh Vương, điều này thực sự là rất tuyệt.

Không chỉ mình Bạch Khải, mà những người khác trên chiến hạm cũng đều mang vẻ mặt ngưỡng mộ.

Tại bờ biển Nam Uyên, Ngự Thú sư không ít, nhưng nếu không có ai như Tiêu Mục - một phong hào truyền kỳ đứng ra, thì không ai có thể chống chịu nổi.

Người có thể nhiều Ngự Thú sư, nhưng cũng không thể nhiều hơn hải thú.

Rất nhanh, Tiêu Mục và Hồ Thú Ma Kinh Vương đã nói xong, sau khi nhìn Hồ Thú Ma Kinh Vương rời đi, Tiêu Mục mới quay trở lại chiến hạm.

“Tiêu truyền kỳ, thật là đã làm phiền ngươi.”

Mạc Ly bước đến trước Tiêu Mục, trang trọng bày tỏ lòng biết ơn.

“Không cần như vậy, chỉ là công việc thôi.”

Tiêu Mục lắc đầu, nói: “Nhưng từ nay sẽ rất lâu sau, chỉ sợ sẽ có một số lượng lớn hải thú đến gần nơi này.”

“Số lượng lớn hải thú?” Mọi người nghe vậy biến sắc, không lẽ vừa rồi Tiêu Mục và Hồ Thú Ma Kinh Vương đã đồng ý gì đó và chuẩn bị khai chiến? “Cũng không cần lo lắng đến vậy, không phải là thú triều, chỉ là trong hải vực xảy ra một số

chuyện, hải thú đang tiến hành đại di dời, cho nên có thể sẽ có không ít hải thú đi qua nơi này.”

“Hải thú đại di dời sao?” Mạc Ly nghe vậy kinh ngạc, trong khi Tiêu Mục tiếp tục nói: “Nguyên nhân cụ thể các ngươi không cần quan tâm nhiều, chỉ cần bọn hắn không tiến vào vùng biển trong, chúng ta sẽ không có gì cần lo lắng, nhưng một khi tiến vào...”

“Giết chết bất luận tội!” “Vâng!” Một luồng khí tức sát phạt từ người Tiêu Mục tỏa ra, Mạc Ly và những người khác nghe vậy lập tức đứng thẳng người, chào theo kiểu quân đội.

“Được rồi, các ngươi quét dọn nơi này một chút, ta sẽ đi thương lượng với Mạc đại sư một lần.”

Tiêu Mục vỗ vai Mạc Ly, nói: “Bạch Khải, ngươi cùng ta đi một lượt.”

“Ta?” Bạch Khải nghe vậy đứng sững, thấy Tiêu Mục đã đi xa, hắn vội vàng đuổi theo, nhưng khi đi ngang qua Mạc Ly lại không nhìn được dấn dò thêm một câu.

“Mạc đại ca, những hải thú này đều là ta đánh chết, nhớ đăng ký cho ta một điểm nhé.”

“Yên tâm đi, sẽ không quên đâu.”

Mạc Ly nghe vậy không khỏi bật cười, một mình chém giết nhiều hải thú như vậy, dù họ không biết cũng không dám giảm nhẹ công lao của Bạch Khải.

Bạch Khải thu hồi sáu sủng, đi theo Tiêu Mục cười lên Phúc Hải Tôm Hùm, sau đó Phúc Hải Tôm Hùm còn lại xuất hiện một đám nước, kéo lấy họ hướng vào hiệp hội bay đi.

“Phúc Hải Tôm Hùm, còn có thể bay sao?” Bạch Khải thấy vậy liền có chút hiếu kỳ, không nhìn được hỏi.

“Đương nhiên, không chỉ mình Phúc Hải Tôm Hùm, mà cả những hải thú truyền kỳ như Hồ Thú Ma Kinh Vương cũng đều có thể bay.”

Tiêu Mục cười nói: “Sao, Minh Hoàng không dạy ngươi về điều này sao?” “Cái đó, thầy thường khá bận rộn, cho nên...”

Bạch Khải gãi gãi đầu, Bạch Hòa Quang chủ yếu chú trọng vào năng lực thực chiến của hắn, những điều này thật ra không được bàn luận nhiều.

“Người giờ đã là lục giai Ngự Thú sư, chắc cũng không lâu nữa Minh Hoàng sẽ dạy người, ta không can thiệp nữa.”

Tiêu Mục nhàn nhạt mỉm cười, rồi cười Phúc Hải Tôm Hùm đáp xuống quảng trường của hiệp hội.

“Đi trước tìm Mạc Quan đại sư, chuyện hải vực thực sự cần thương thảo cho tốt.”

Chương 606:

Di tích biển sâu “Hải thú số lượng lớn đang di chuyển? Tình huống này trong lịch sử rất hiếm thấy.”

Nghe xong lời Tiêu Mục, Mạc Quan nhú mày, nói: “Tiêu truyền kỳ, người có biết nguyên nhân cụ thể không?” Tiêu Mục gật đầu nhẹ, đáp: “Nếu như Hồ Thú Ma Kinh Vương không lừa ta, thì hẳn là dưới lòng đại dương có một di tích xuất hiện.”

“Di tích? Có thể khiến hải thú di chuyển đến di tích đó?” Mạc Quan nâng cao lông mày, nói: “Chẳng lẽ là do sinh vật thần thoại để lại?” “Có thể, nhưng không loại trừ khả năng hải vực sắp xảy ra một tai nạn lớn.”

Tiêu Mục lắc đầu, bày tỏ quan điểm của mình.

Mạc Quan suy nghĩ một chút, nói: “Ta hiểu rồi, ta sẽ liên hệ với Cục 13 và tổ chức để họ chuẩn bị sẵn sàng.”

“Hừm, ta sẽ đi tìm hiểu thêm về tình hình dưới biển.

Nếu có phát hiện gì, ta sẽ liên lạc với các người.”

Nói xong, Tiêu Mục lấy ra một cái vỏ sò đặt lên bàn của Mạc Quan, nói: “Cái này là tử mẫu sò, ta sẽ để lại ở đây.

Nếu có tình huống khẩn cấp và ta không thể thoát thân, ta sẽ dùng cái này để liên lạc.”

“Ta hiểu.”

Mạc Quan nhẹ gật đầu, nghiêm túc thu nhận nó.

Hắn không lo lắng cho sự an toàn của Tiêu Mục; với tư cách là một truyền kỳ thuộc hệ Thủy, Tiêu Mục có thể không phải là đối thủ của Bạch Hòa Quang, nhưng hắn vẫn có thể an toàn thoát khỏi hải vực.

Hơn nữa, tốc độ truyền tin của tử mẫu sò dưới hải vực này vượt xa các mạng lưới thông thường, do đó hắn sẽ không bỏ lỡ cơ hội.

“Tử mẫu sò? Đó là cái gì?” Thấy thái độ của hai người như vậy, Bạch Khải lập tức cảm thấy hứng thú.

“Tử mẫu sò là sinh vật đặc hữu ở hải vực.

Chỉ cần nói chuyện qua sò mẹ, thì âm thanh sẽ được truyền tới sò con như một cách bí mật.”

Tiêu Mục mỉm cười, nói: “Hải vực có rất nhiều điều kỳ diệu, người sẽ từ từ khám phá ra.”

“Nhưng bây giờ, chúng ta cần tranh thủ thời gian lên đường.”

“Chúng ta?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sò, không hiểu chỉ vào mũi mình.

“Đúng vậy, chính là chúng ta.”

Tiêu Mục cười, nói: “Hai ngày trước, Minh Hoàng đã liên hệ với ta, muốn ta dẫn người đi xem một số việc, nhưng người mới đến, ta sẽ không giải thích ngay.”

“Nhưng nhìn biểu hiện của người hôm nay, ta có lẽ đã đánh giá thấp người.”

Thấy biểu cảm giữa chừng của Tiêu Mục, Bạch Khải cũng có phần ngại ngùng.

Hắn chỉ muốn câu cá thôi, ai mà ngờ lại câu được một truyền kỳ hải thú.

“Đi thôi, người cùng ta đi điều tra nguyên nhân lần di chuyển hải thú này, đồng thời mở mang kiến thức về hải vực thực sự.”

Nói xong, Tiêu Mục không chờ Bạch Khải đồng ý, liền một tay xách hắn lên, đưa về phía hiệp hội.

“Xem ra Tiêu truyền kỳ rất đánh giá cao Bạch Khải...”

Mạc Quan thấy thế khẽ vuốt cằm, mặc dù Tiêu Mục tính tình ôn hòa, nhưng giống như nhiều truyền kỳ khác, hắn cũng thích hành động một mình, mang theo một người trẻ cùng đi thường rất hiếm gặp.

Mà lần này ngay cả việc nghiên cứu nguyên nhân di chuyển của hải thú cũng mang theo Bạch Khải, đúng là điều hiếm hoi.

“Tương lai của liên bang, sớm muộn gì cũng sẽ giao cho những người trẻ tuổi này.”

Mạc Quan vui vẻ cười một tiếng, sau đó nhìn thấy thông tin từ Mạc Ly gửi đến, lập tức mở ra xem.

Chỉ là không xem thì còn tốt, vừa xem xong, sắc mặt Mạc Quan liền trở nên khó coi.

Mạc Ly gửi cho Mạc Quan là báo cáo ngắn gọn về cuộc xâm lấn của hải thú lần này, và ở cuối báo cáo còn nhấn mạnh một lần nữa nguyên nhân.

“Tương lai của liên bang, thật sự có thể giao cho bọn họ không?” ...

Trên không hải vực.

Bạch Khải đứng trên lưng Phúc Hải Tôm Hùm, nhìn Tiêu Mục đang đứng im phía trước, suy nghĩ một hồi, vẫn không nhận được hỏi.

“Tiêu truyền kỳ, sao ngài lại mang ta đi? Nhiệm vụ như vậy, chắc chắn càng ít người càng tốt?” Tiêu Mục quay người lại, cười hòa nhã với Bạch Khải, nói: “Ta không phải đã nói rồi sao? Ta chỉ thực hiện yêu cầu của Minh Hoàng, dẫn người đi xem một số việc mà thôi.”

Xem một số việc? Địa điểm bọn họ muốn đến không thể chỉ qua một câu “xem việc đời” mà dễ dàng gia nhập được.

Di tích đáy biển xuất hiện, các hải thú xung quanh cũng bắt đầu hướng về đó di chuyển.

Dù nói phần lớn là hải thú Nam Hải, nhưng Bạch Khải đoán chừng số lượng truyền kỳ hải thú trình diện không thể nào bằng một Vườn Địa Đàng nhỏ.

“Yên tâm đi, ta cũng không muốn đời còn lại phải sống trong sự truy đuổi của Minh Hoàng, mà di tích dưới đáy biển này cũng có thể mang lại cho ta một số thứ tốt.”

Tiêu Mục cười, rồi không nói thêm gì nữa, Bạch Khải thấy vậy cũng chỉ có thể từ bỏ phản kháng, ngồi khoanh chân lại bắt đầu xem xét trạng thái của Delta.

Mới vừa rồi sau trận chiến với Hồ Thú Ma Kinh, Delta tuy không bị thương, nhưng cảnh tượng Long Giác Kinh cuồng bạo làm Bạch Khải có chút lo lắng.

“Delta, ngươi cảm thấy thế nào?” Róc rách, (Chủ nhân, Delta không sao, thậm chí còn cảm thấy tốt hơn một chút so với

trước.) Delta lắc đầu, cảm nhận được sức mạnh cường đại đang phun trào bên trong, hiển nhiên cũng rất bất ngờ.

“Tốt hơn?” Bạch Khải nghe vậy nhẹ nhõm thở ra, sau đó bắt đầu xem xét thuộc tính của Delta. ...

“Ừm? Long Giác Kinh không còn hình thái nữa sao?” Bạch Khải thấy vậy sững sờ, sau đó tập trung tinh thần vào phần “kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn”, đột nhiên phát hiện số lượng hình thái mà kẻ phù hợp có thể lưu trữ đã trở thành năm.

“Chẳng lẽ Delta đã hoàn toàn tiêu hóa gene của Long Giác Kinh? Hay là do bộc phát quá mức mà hao tổn vĩnh viễn?” Bạch Khải vuốt cằm, trong chốc lát không thể đưa ra phán đoán chính xác.

“Được rồi, dù sao chờ kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn thức tỉnh, có lẽ cũng không cần nhiều hình thái như vậy.”

Kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn thật sự cung cấp cho Delta khả năng tồn tại trong nhiều hoàn cảnh và khả năng chiến đấu, thậm chí có thể nói, trước đây Bạch Khải khế ước với Delta cũng là vì năng lực này.

Nhưng bây giờ với Hư Không môn đồ, kết hợp với thuộc tính cơ bản biến thái của Delta, chỉ cần có thể thuận lợi tiến hóa thành Quân Vương cấp, sức chiến đấu của Delta chắc chắn sẽ tăng vọt. Đến lúc đó, chẳng cần phải lo lắng về thuộc tính, chỉ cần ra tay là được.

Hiện tại chỉ hy vọng tổng bộ có thể cung cấp thêm chút sức, thật sự có thể cho hắn một số tài nguyên về Thời Gian.

Bạch Khải thu hồi tinh thần, không còn suy nghĩ nhiều, bắt đầu nghiên cứu xung quanh hải vực.

Mặc dù Phúc Hải Tôm Hùm có thể bay, nhưng với tư cách là sinh vật biển, nó vẫn di chuyển nhanh hơn khi ở trong nước.

Thậm chí Bạch Khải còn không nhìn rõ những hải thú xung quanh.

Tuy nhiên, tình huống này cũng không kéo dài lâu, tốc độ của Phúc Hải Tôm Hùm dần chậm lại.

“Xem ra, chúng ta cũng sắp đến nơi.”

Tiêu Mục nhìn quanh một vòng, sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

Chỉ thấy xung quanh Phúc Hải Tôm Hùm, khắp nơi đều là những cự hình hải thú lớn hơn cả núi.

Có loại đi theo bầy đàn, nhưng cũng có loại chỉ đơn độc.

Nhưng bất kể là ai, mục tiêu của các sinh vật này đều thống nhất.

Phía trước là một di tích khổng lồ nằm ở bên cạnh một khe đáy biển.

“Quả nhiên là hải vực, ngay cả di tích cũng lớn như vậy...”

Bạch Khải nhìn di tích ngày càng gần, không nhìn được cảm thán, chỉ là không hiểu vì sao, di tích này có vẻ hơi quen mắt.

Hắn không có tiếp xúc với khảo cổ học, nhưng cảm giác di tích này ở đâu đó rất quen thuộc.

“Cảm thấy quen mắt sao? Quen mắt là đúng rồi.”

Tiêu Mục thấy vậy nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Chúng ta đều đã học qua câu chuyện về Nhân tộc Đại Đế.”

“Nhân loại Đại Đế?” Bạch Khải nghe vậy sửng sốt, cuối cùng hiểu vì sao mình lại cảm thấy những di tích này quen thuộc.

“Cái này di tích là bí cảnh của Long Đế?” Trong lịch sử loài người, đã xuất hiện không ít Đại Đế, trong đó nổi bật là Thủy Đế - người sáng lập đế quốc đầu tiên của nhân loại, và Pháp Đế - Đại Đế cuối cùng.

Ngoài ra là các vị không phải Ngự Thú sư như Võ Đế, cùng với Long Đế, một Ngự Thú sư thuần chất và Âm Đế huyền bí cũng là những nhân vật nổi tiếng.

Mà dưới chân bọn họ, di tích này mặc dù bị nước biển bào mòn không còn hình dạng, nhưng vẫn có thể mơ hồ phân biệt được yếu tố văn hóa đặc trưng của thời kỳ Long Đế.

“Có đúng không? Khó nói rõ, nhưng tuyệt đối có quan hệ với Long Đế.”

Tiêu Mục cười cười, nói: “Bây giờ ngươi đã hiểu, tại sao ta lại muốn mang ngươi tới đây rồi chứ?” “Tiêu truyền kỳ, ngươi đã biết nơi này có di tích Long Đế từ sớm?” Bạch Khải nghe vậy

hơi ngạc nhiên, từ trước đến giờ, trong cuộc trò chuyện với Hồ Thú Ma Kinh Vương, rõ ràng Tiêu Mục không biết về việc di chuyển của hải thú và sự tồn tại của di tích dưới đáy biển.

Nhưng nhìn thái độ của hắn bây giờ, Tiêu Mục rất quen thuộc với di tích của Long Đế.

Không thể hiểu nổi.

“Ta đã ở hải vực nhiều năm, ngoài việc trấn thủ bờ biển Nam Uyên, cũng đang tìm kiếm di tích Long Đế.

Lần này nghe Hồ Thú Ma Kinh Vương nhắc đến, hắn cũng có thể đoán ra.”

Tiêu Mục cười nói: “Tất nhiên, ta có chút may mắn, và thật may mắn thành công.”

“Tốt a.”

Bạch Khải nghe vậy thở dài, chỉ vì một khả năng mà Tiêu Mục dám vào lãnh thổ hải thú, vậy nên nói phong hào truyền kỳ đúng là đã có chút điên cuồng.

Cuối cùng, Phúc Hải Tôm Hùm ngừng lại, Bạch Khải nhìn lại, phát hiện bọn họ đã dừng lại trên một bệ đá lớn.

Bệ đá này rất lớn, mơ hồ có thể thấy được nó được lát bằng một loại đá nào đó, lại rất kiên cố, Phúc Hải Tôm Hùm rơi xuống mà không bị tổn hại gì.

Hơn nữa, bệ đá này hình như được bảo vệ bởi một loại lực lượng đặc thù, mà không có một giọt nước biển nào lọt vào.

Sau khi Phúc Hải Tôm Hùm hạ cánh, rất nhanh có vài con hải thú khác cũng hạ xuống, khoảng chừng mười ba con.

Nhìn vào khí tức thì rõ ràng đều là sinh vật truyền kỳ.

Bọn họ đã đến.

“Đợi chút nữa người không cần nói gì, tất cả giao cho ta là được rồi.”

Tiêu Mục dặn Bạch Khải mấy câu, rồi trực tiếp bước lên đầu của Phúc Hải Tôm Hùm, còn Bạch Khải chỉ khéo léo nhẹ gạt đầu.

Nhiều truyền kỳ như vậy, tốc độ tiến hóa căn bản không ngừng lại. Đáng tiếc, hần vừa mới tấn cấp lên lục giai, khoảng cách đến thất giai còn xa, nếu không có lẽ có thể trực tiếp lấp đầy tiến độ giai tầng tiếp theo.

Lãng phí, thật sự là lãng phí.

Chương 607:

Di tích Long Môn Ngay lúc Bạch Khải lặng lẽ cảm nhận xung quanh về sự hiện diện của các hải thú truyền kỳ, cùng với việc tiến hóa trứng gia tăng tiến độ, tình hình bên trong di tích Long Đế bắt đầu có biến hóa.

“Nhân loại, nơi này là hải vực, không phải đất liền, mau chóng rút đi cho ta!” Một con cá mập khổng lồ với thân hình bao phủ bởi xương trắng, ánh mắt lạnh lẽo, chăm chú nhìn vào Tiêu Mục và những người khác.

Tu La Sa Vương, hải thú truyền kỳ.

“Chỉ cho ta lăn đi? Người còn chưa xứng đâu!” Tiêu Mục khẽ liếc nhìn Tu La Sa Vương, nói: “Nơi này là di tích của nhân loại, do Đế Hoàng Long Đế để lại, nói thật, những kẻ nên rút đi là các ngươi!” Vừa nghe Tiêu Mục nói, khóe miệng Bạch Khải lập tức co giật.

Dù lời nói có vẻ bá đạo, nhưng thực tế bây giờ bọn họ đang bị mười ba con hải thú bao vây, sao không nên hạ giọng xuống cơ chứ? Quả đúng như vậy, vừa nghe xong lời của Tiêu Mục, một số hải thú truyền kỳ đã tỏ ra bất mãn, và Tu La Sa Vương thậm chí bay thẳng đến hướng Tiêu Mục.

Nhưng chưa kịp để Tu La Sa Vương tấn công Tiêu Mục, một chiếc càng khổng lồ của Phúc Hải Tôm Hùm bất ngờ phồng to lên, trực tiếp kẹp chặt Tu La Sa Vương lại, khiến hắn rơi xuống đất.

Hóa ra, một con hải thú truyền kỳ mà không thể chống lại được Phúc Hải Tôm Hùm.

Thấy vậy, những hải thú khác định tiến lên hỗ trợ, nhưng khi nhìn thấy một con Giao Long hai đầu với cái đuôi có hai cái càng ở phía trên đầu, họ lại yên tĩnh chịu đựng.

Minh Hải Lôi Giao, một bá chủ được Nam Hải công nhận.

“Nhân loại, ngươi nghĩ sao?” Dưới ánh nhìn chăm chú của cả đàn hải thú, Minh Hải Lôi Giao tiến tới trước mặt Tiêu Mục, hỏi.

“Không có gì, chỉ là muốn hợp tác với các người khai thác Long Đế di tích mà thôi.”

Tiêu Mục khẽ mỉm cười nói: “Long Đế chính là Đế Hoàng của chúng ta, nhưng ông ấy đã ký khế ước với rất nhiều sinh vật thuộc Long tộc, trong đó không ít là sống ở hải vực.

Di tích này đã xuất hiện ở đây, chúng ta chắc chắn không muốn độc chiếm, nhưng nói bỏ qua một cách dễ dàng thì cũng không thể nào.”

Nghe vậy, Minh Hải Lô Giao gãi cằm, rồi nói: “Có thể, người có tư cách hợp tác với chúng ta khai phát chôn này.”

Nghe Minh Hải Lô Giao đồng ý, Tiêu Mục chỉ chỉ sau lưng nói: “Đằng sau ta là nhân loại trẻ tuổi nhất và là thiên tài về phù văn, ta nghĩ rằng cậu ta sẽ có ích cho các người trong việc khai thác bí cảnh.”

Tiêu Mục vừa dứt lời, Minh Hải Lô Giao nhíu mày lại, quan sát Bạch Khải một lát, rồi mới mở miệng nói: “Được.”

Minh Hải Lô Giao đương nhiên không hoàn toàn tin lời Tiêu Mục, nhưng suy lại thực lực của Tiêu Mục, hẳn cũng không muốn vì lý do này mà phá hủy mối quan hệ tốt đẹp trước mắt.

Dù sao, chỉ là một nhân loại chưa bao giờ đạt được truyền kỳ mà thôi, cũng không ảnh hưởng đến toàn cục.

“Vậy thì cảm ơn nhiều.”

Tiêu Mục cười cười, rồi ra hiệu cho Phúc Hải Tô Hùm buông Tu La Sa Vương ra, đồng thời cũng xử lý cho hắn một chút vết thương.

“Việc này coi như đã xong?” Nhìn thấy Tiêu Mục chỉ vài câu đã thành công thu phục mười ba con hải thú, dễ dàng gia nhập vào việc khai thác Long Đế di tích, Bạch Khải không lưu được sự tán thưởng.

Quả thật là một người giỏi, sau đó còn khiến đối phương phải khúm núm.

Nên rồi, mọi người đều đã sẵn sàng, bắt đầu nào.

Minh Hải Lô Giao liếc nhìn xung quanh, rồi tiến vào giữa cái bệ, sau đó quay đầu cắn vào chính mình, một vết thương màu

vàng nhạt xuất hiện, máu của hắn chảy ra và rơi xuống bề.

Chỉ trong chốc lát, bề bắt đầu phát sáng với những ký hiệu màu vàng, nhưng ngay sau đó lại phai nhạt đi.

Nhìn thấy vậy, Minh Hải Lôi Giao nhú mào, lại tiếp tục nhỏ thêm vài giọt máu, ký hiệu trên bề lúc này dần dần bắt đầu phát sáng, nhưng vẫn không ổn định được lâu.

“Ta cũng tới hỗ trợ.”

Tiêu Mục thấy thế, liền cười lên Phúc Hải Tôm Hùm, vùng chiếc càng lớn trên người mình, làm ra một vết thương, cũng cho ra một giọt máu.

Máu của hắn cũng có màu vàng nhạt, nhưng so với Minh Hải Lôi Giao thì rõ ràng đậm hơn một chút. Đây chính là Long huyết sao? Bạch Khải cảm nhận được điều này, khi nhìn thấy giọt Long huyết rơi xuống đất, ký hiệu vốn không ổn định ngay lập tức trở nên vững chắc, từ từ hiện ra hình ảnh một con Rồng Lớn phương Đông.

Quả thật là Long huyết! Nơi này là Long Đế di tích, mà Long Đế đã ký khế ước với tất cả các sinh vật thuộc Long tộc, và nghe nói con rồng mà ông yêu thích nhất chính là một con Rồng Lớn phương Đông, việc kích hoạt bằng Long huyết cũng rất hợp lý.

Thấy Long Đế bí cảnh được kích hoạt thuận lợi, những hải thú truyền kỳ cũng có chút kích động, nếu không phải nhờ Minh Hải Lôi Giao uy áp nhiều năm, có lẽ họ đã xông lên kiểm tra.

Khi hình ảnh con Rồng Lớn ngoài khơi được hình thành thuận lợi, di tích khổng lồ dưới đáy biển bắt đầu rung chuyển mãnh liệt.

Nhất là dưới chân bọn họ, cái bề dường như di chuyển giống như ghép hình, như thể đang cấu tạo lại một thứ gì đó.

Cuối cùng, khi ánh sáng vàng tản ra, giữa cái bề xuất hiện một cánh cửa nước liên tục chuyển động.

“Đúng là di tích của Long Đế!” Tiêu Mục thấy vậy hai mắt sáng lên, Minh Hải Lôi Giao cũng có chút kích động, lập tức muốn lao vào cánh cửa nước.

Chỉ là cánh cửa nước mặc dù có vẻ yếu ớt nhưng Minh Hải Lô Giao lại đung đầu vào không thể tiến vào.

“Xem ra, không cho phép truyền kỳ tiến vào.”

Tiêu Mục cười cười, từ trên Phúc Hải Tôm Hùm nhảy xuống, rồi vòng quanh cánh cửa được khắc ký hiệu xung quanh, nói: “Thật đáng tiếc, ở đây Long Môn hoàn toàn mở ra trước, bất kỳ sinh vật truyền kỳ nào cũng không thể vào bên trong.”

Nghe Tiêu Mục nói, cả đàn hải thú liền rục rịch.

Họ vốn dĩ đã tốn công từ lãnh địa của mình đến đây, chính là vì cái di tích truyền thuyết có thể tăng cường huyết mạch của họ.

Thế nhưng bây giờ, họ lại không thể tiến vào, sao không thể không kích động được chứ? “Nhưng mà, không phải truyền kỳ thì vẫn có cách để vào.”

Nhìn thấy vẻ mặt hải thú như vậy, khóe miệng Tiêu Mục khẽ nhếch lên, quay đầu nhìn về phía Bạch Khải.

“Ta đi sao?” Bạch Khải sững sờ khi nghe thấy, và khi nhìn vào biểu hiện của Tiêu Mục, hắn càng nghi ngờ Tiêu Mục chắc chắn đã biết điều gì trước, nên mới dẫn hắn tới đây.

“Đương nhiên, nơi này có ai khác là truyền kỳ đâu.”

Tiêu Mục gật đầu nhẹ, đẩy Bạch Khải lên trước Long Môn.

“Được rồi, nếu đã như vậy, thì đi lên thôi.”

Bạch Khải nhún vai, sau đó tiến về phía cánh cổng, cẩn thận nghiên cứu.

Di tích của Long Đế, không biết bên trong sẽ có thứ gì đây? Nhìn vào cánh cửa nước liên tục chuyển động trước mặt, Bạch Khải hít sâu một hơi, sau đó trực tiếp nhảy vào.

Không gặp bất kỳ trở ngại nào, Bạch Khải rất nhẹ nhõm mà xuyên qua cánh cửa, trực tiếp chìm vào bên trong.

“Có thật chỉ có thể để không có truyền kỳ đi vào sao?” Minh Hải Lô Giao khẽ gãi cằm, nhìn về phía sau, một con Đại Xà đang bơi tới, cũng có ý định tiến vào bên trong.

Chỉ là lần này, Long Môn lại không chấp nhận Đại Xà, mà lại đẩy hẳn ra bên ngoài.

“Đây là chuyện gì vậy?” Minh Hải Lô Giao nhìn về phía Tiêu Mục, ánh mắt dần lạnh lẽo.

“A, xin lỗi, ta quên nói, theo mô tả trên các ký hiệu của Long Môn, mỗi lần tiến vào đều phải gián cách nửa giờ trở lên.”

Tiêu Mục vô tội nhún vai, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt giết người của Minh Hải Lô Giao cùng với những hải thú truyền kỳ khác.

Con người chết tiệt này, lại chơi đùa bọn họ như vậy! “Nhân loại, ta sẽ nhớ chuyện này.”

Minh Hải Lô Giao nhìn sâu vào mắt Tiêu Mục, sau đó nhắm mắt lại trong khi chờ đợi, những hải thú truyền kỳ khác cũng chỉ có thể nhắm mắt chấp nhận, tức tốc chọn lọc những nhân tuyển phù hợp trong dòng tộc của mình.

Tại di tích Long Đế.

Khi đã xuyên qua Long Môn, Bạch Khải cảm giác như mình đang rơi vào một mảnh thủy vực.

Thủy vực màu đen, chẳng nhìn thấy hướng nào, giống như cứ như vậy chìm mãi xuống đáy.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải triệu hồi sủng thú để giúp đỡ, hắn chợt cảm nhận cơ thể mình nhẹ bẫng, cảm giác dòng nước bao quanh đột ngột biến mất.

Bạch Khải mở to mắt, quan sát xung quanh một lượt, bỗng phát hiện ra mình đang bay lơ lửng trên không trung, và bên dưới là một mảnh đất hoang vu! “Ôi trời, đây là mưu sát a!” Bạch Khải thấy vậy tức giận mắg, vội vàng triệu hồi Delta để ngăn cản bản thân, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Bị bí cảnh truyền tống đến không trung không phải lần đầu tiên của Bạch Khải, nhưng bay ở độ cao như vậy thì đúng là lần đầu tiên.

Nếu như không có một con sủng thú bay được, chắc hẳn đã trực tiếp ngã chết rồi.

“Không biết mấy con hải thú kia có biết bay không nhỉ, nếu không thì xem ra hơi khó cho họ.”

Bạch Khải nhìn lên bầu trời thay thế bằng dòng nước, thầm cầu nguyện cho những người phía sau, rồi bắt đầu khám phá xung quanh.

Bên trong Long Môn là một mảnh đất hoang vu, trải dài không biết bao nhiêu dặm. Ít nhất, hiện tại Bạch Khải chưa thấy điểm dừng lại.

“Delta, trước hãy hạ cánh xuống chỗ kia xem sao.”

Bạch Khải quan sát một lượt, rồi chỉ huy Delta bay đến một mỏm đá lớn nhô lên, sau đó triệu hồi các sủng thú còn lại ra.

A ô a ô? (Nhân loại người lại chạy đến cái nơi kỳ quái gì đây? Bản Ôn cảm thấy như có rất nhiều ánh mắt đang theo dõi bản Ôn?) “Rất nhiều ánh mắt?” Bạch Khải sững sờ khi nghe, Beita cảm thấy không thể sai được, nghĩa là bên trong di tích này vẫn còn sinh mệnh mạnh mẽ nào đó? Thời kỳ của Long Đế đến giờ đã ít nhất hai ba ngàn năm rồi, liệu sinh vật truyền kỳ có thể sống lâu như vậy sao? “Beita, có thể chỉ cho ta biết những ánh mắt kia đang ở vị trí nào không?” A ô a ô... (Khắp nơi đều là, bản Ôn không tìm thấy...) Beita lắc đầu, rồi cẩn thận cảm nhận một hồi lâu, cuối cùng chỉ chỉ về phía đông.

“Ở phương đông sao?” Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, rồi chỉ huy sáu sủng thú đi về phía đông.

Mảnh đại lục này dường như đã trải qua một trận xâm lấn nào đó, Bạch Khải cùng nhau đi tới, ngoài đá tảng ra không còn thấy gì khác, thậm chí ngay cả một gốc cây cũng không thấy.

Nhưng rất nhanh, Bạch Khải nhận ra một điểm khác.

Hài cốt rải rác khắp nơi.

“Nhiều hài cốt như vậy, chẳng lẽ là kẻ thù đã xâm lấn vào di tích của Long Đế sao?” Bạch Khải nhìn Alpha, Alpha lúc này hiểu ý, tiến lên kiểm tra.

Nhưng những hài cốt này dường như đã tồn tại rất nhiều năm, khi Alpha nhẹ nhàng chạm vào một cái, nó lập tức trở thành tro bụi và bay đi.

Ken két ken két. (Lão đại, những hài cốt này có niên đại quá xa xưa, không thể xác định được là sinh vật gì.) “Xem ra di tích này thực sự có tuổi đời rất lâu.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi mang theo sáu sủng thú tiếp tục đi về phía trước.

Di tích Long Đế, hy vọng không giống như bí cảnh Thủy Đế, xuất hiện những thứ kỳ quái.

Chương 608:

Lăng mộ của Long Đế Khi Bạch Khải tiến bước không ngừng, xung quanh những bộ hài cốt có hình thể ngày càng lớn, phía sau thậm chí hiện ra những khối giống như từng tòa núi nhỏ, chặn trước mặt Bạch Khải.

“Cái này hình thể, sao lại có chút giống hải thú thể?” Bạch Khải quan sát xung quanh một lượt, cảm thấy những bộ hài cốt này có cấu trúc trông quen quen.

“Từ cấu trúc của hài cốt mà xem, chắc chắn phải là.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Hơn nữa nhìn động tác của bọn chúng, tựa hồ đang triều bái cái gì đó.”

“Triều bái?” Bạch Khải quay đầu nhìn theo hướng đầu của những bộ hài cốt, mơ hồ nhận ra điều gì đó.

“Nhanh lên chút, những hải thú khác chắc cũng sắp tới đây thôi.”

Bạch Khải quay đầu lại, vừa nhìn thấy khu vực hắc đang đứng, mờ mịt thấy một con Đại Xà đang từ bên trong nhô đầu ra.

Sáu sủng cùng nhau gật đầu, tất cả đều bò lên người Delta, còn Delta thì nhảy lên, chui vào không gian.

Di tích Long Đế này rõ ràng có chút khác biệt so với thể giới bên ngoài, ngay cả khi Delta có Hư Không môn đồ, cũng không thể xuyên qua giống như ở bên ngoài, nhưng vẫn tiết kiệm được rất nhiều thời gian, họ đã đến một vùng có nhiều bia đá lớn.

A ô a ô! (Chính là chỗ này, ánh mắt thăm dò chính là từ nơi này truyền tới!) Vừa tới bia đá, Beita đã kích động kêu lên.

“Ngươi chắc chắn là nơi này không?” Bạch Khải không tự chủ rút cổ lại, lâu như vậy sống sót, sẽ không phải là bị cái gì Cự Long quỷ hồn chứ? “Ta không cảm nhận được có linh hồn tồn tại, có lẽ những tồn tại còn sót lại ý chí ở đây.”

Jerry từ trên lưng Husky nhảy xuống, tùy ý chọn một bia đá tí mĩ cảm ứng, rồi nói: “Những ý chí này không có ác ý, nhưng

tốt nhất chúng ta vẫn nên cư xử một chút.”

“Đã hiểu.”

Bạch Khải nhanh chóng gặt đầu.

Di tích Long Đế, Long Môn, mộ bia.

Ba yếu tố này kết hợp lại ở một chỗ, thân phận rõ ràng của mảnh đại lục này.

Lăng mộ của Thần Long.

“Sách giáo khoa lịch sử cấp ba đã nói, Long Đế là người duy nhất trong tuổi già chủ động thoái vị, sau đó dẫn theo Long Thú rời khỏi đế quốc, trông tình hình này, chắc là đã tìm đến vùng biển ẩn cư.”

Bạch Khải cẩn thận nhìn từng bia đá, bỗng nhận ra điều gì đó bất thường.

“Tám khối bia đá? Long Đế thiên phú không phải là Long hệ huyết mạch sao?” Bạch Khải nghi hoặc nhìn tám khối bia đá trước mặt, không hiểu lắm.

Kể từ khi Thủy Đế bắt đầu thời kỳ Ngự Thú sư, nhân loại đạt tới cực hạn chỉ có thể là truyền kỳ, trừ những Ngự Thú như Cổ Sơn có khả năng khế ước nhiều thú hơn, còn thì tối đa chỉ có thể khế ước bảy con.

Nhưng tại nơi này của Long Đế lại có một bia đá nữa, khiến Bạch Khải có chút bất ngờ.

“Có lẽ, bia đá thêm vào này thật sự là Long Đế đang được chôn cất?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, mặc dù liên bang đã ghi chép tỉ mỉ từng Đại Đế từ khi xuất sinh đến lúc thống nhất đế quốc, nhưng sau khi chết và vị trí thi thể vẫn rất mơ hồ.

Giống như Thủy Đế bí cảnh, Cục 13 và hiệp hội đã tốn công tốn sức khai thác, nhưng cuối cùng chỉ tìm ra một Vô Địch Hầu bí cảnh, còn vị trí thực sự của Thủy Đế vẫn không ai biết.

Nhưng bây giờ, có lẽ hẳn có thể trở thành người thứ nhất phát hiện ra lăng mộ Đại Đế? Nghĩ vậy, Bạch Khải lập tức chú ý, nói: “Shuke, nhanh chóng chuẩn bị một bộ dụng cụ khảo cổ ra.”

“Không vấn đề.”

Shuke ánh mắt sáng lên, nhanh chóng chế tạo ra một bộ dụng cụ khảo cổ hoàn chỉnh, tự mình bắt đầu phân tích.

Ken kết ken kết. (Lão đại, bên đó Hải Xà đã đến.) Đúng lúc này, Alpha đột nhiên đứng lên, nhìn về phía xa.

“Trên mặt đất chạy nhanh như vậy? Không trách gì Mạc đại sư bọn họ lại coi trọng hải vực như vậy.”

Bạch Khải định thần nhìn lại, liền thấy một con hải thú, một con ma quái cá và một con sứa đang lao về phía bọn họ, trong lúc đó thỉnh thoảng tấn công đối thủ bên cạnh.

“Được rồi, giải quyết hết đám gia hỏa này trước đã, Shuke, người tiếp tục nghiên cứu.”

“Rõ.”

Shuke nhẹ gạt đầu, lập tức từ trên người Beita nhảy xuống, tương tự Jerry cũng vậy, biến thành Minh Thổ thủ hộ giả, cùng Alpha và Gamma cùng nhau lao về phía ba con hải thú kia.

A ô a ô? ! (Bản uông đây là bị bản thân từ bỏ? !) Nhìn thấy Shuke và Jerry đều rời khỏi bản thể, Beita immediately lộ ra vẻ mặt như muốn khóc.

“Nhanh lên cho ta, Jerry không thể rời người quá lâu!” Bạch Khải thấy vậy, trán đã nổi gân xanh, một cước đá vào mông Beita.

Không giống như việc chỉ liều mạng suy nghĩ phân thân như Shuke, Jerry thực sự đã rời khỏi thân thể của Beita, thời gian ngắn không có vấn đề gì, nhưng thời gian kéo dài, năng lượng sẽ cạn kiệt, trời mới biết sẽ xảy ra chuyện gì.

A ô a ô... (Người, đều là người chó, như thế thiên vị thật sự không được...) Beita oán nhìn Bạch Khải, mà không chờ Bạch Khải trả lời, một con rắn nhỏ đột nhiên chui ra, vẻ mặt nghi hoặc nhìn quanh.

“Có cảm giác nơi này hơi quen thuộc?” “Ngu Bì Xà, sao người lại ra đây?” Bạch Khải thấy vậy sững sờ, gần đây con hàng này thường xuyên tự chạy ra bí cảnh, không biết còn tưởng rằng gia hỏa này có cái gì không gian thiên phú đâu.

“Ta đang ngủ, đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc, nên chui ra xem.”

Nguru Bì Xà không hề hay biết gì về hành động của mình, chỉ lững thững bơi đến mấy khối bia đá trước nhìn một chút.

“Trần Sơn Hoàng Long? Bất Tử Thanh Long? Liệt Địa Hắc Long? Du Du Bạch Long? Bạo Không Xích Long? Hãn Hải Ứng Long? Mê Thận Vân Long? Tại sao tất cả bọn này đều chết hết?” Nguru Bì Xà nhanh chóng nhận ra lai lịch bảy khối bia đá, vẻ mặt quen thuộc làm Bạch Khải không khỏi sửng sò.

Gia hỏa này, không lẽ thật sự biết Long Đế sao? “Từ văn tự cổ trên bia đá mà xem, đúng là những thứ này.”

Shuke nhẹ gạt đầu, giải thích cho Nguru Bì Xà.

“Thú vị, con hàng này lại thật sự là một đầu ngàn năm lão yêu quái?” Bạch Khải mắt sáng lên, nắm lấy Nguru Bì Xà mà quan sát, nhưng dù nhìn thế nào, thấy vẫn chỉ là một đầu rắn nhỏ bình thường.

“Giờ thì biết, ngươi đừng có khoác lác nhé, những Đại Đế là dựa vào ta, nếu không làm sao có nhiều thành tựu như vậy?”

Nguru Bì Xà kiêu ngạo ngẩng cao đầu, như thể đang nói “các ngươi mới biết”.

“Chắc chắc...”

Vậy cuối cùng bia mộ cuối cùng viết cái gì?” Bạch Khải lắc đầu, chỉ vào bia đá cuối cùng, hỏi.

“Ngạch, cái này ta cũng không rõ, dù sao khi ta tỉnh lại, Long Đế đã chết rồi.”

Nguru Bì Xà có chút xấu hổ ngoảnh đầu đi chỗ khác, trong khi Bạch Khải vẫn không bỏ qua ý tứ đó, tiếp tục hỏi dồn.

“Long Đế là từ đâu khế ước nhiều Long Thú như vậy? Có phải hắn phát hiện ra Long quật không?” “Ta quên rồi.”

“Ta nhớ ngươi đã nói Long Đế có khu nuôi rồng, có phải Long Đế có bí phương thuần Long không?” “Ngạch, ta không rõ ràng.”

“Long Đế khi già mới rời khỏi đế quốc, mà lúc nào xây dựng một cái lăng mộ lớn như vậy? Có phải thần tử làm không?”

“Ta không biết.”

...

Liên tiếp những câu hỏi, Ngưu Bì Xà đầu đã nằm xuống trên mặt đất, trong khi Beita càng nhìn càng thấy châm chọc.

A ô a ô ~ (Quả nhiên thói rắn vẫn đang nói phét ~) “Chó ngốc, ngươi có thể chê bai Ngự Thú sư của ngươi, nhưng tuyệt đối không được chê ta!” A ô a ô! (Bản uông trí lực như vậy, ngươi gọi ai là chó ngốc!) Một rắn một chó lại tiếp tục đánh vào nhau, nhưng Bạch Khải không để tâm, chỉ suy nghĩ nhìn Ngưu Bì Xà.

Ngưu Bì Xà lai lịch vẫn là bí ẩn, ngày bình thường mặc dù hay nói những điều không đầu không đuôi, nhưng cũng có điểm đáng nghi. Điều quan trọng nhất là, từ những cuộc trò chuyện của hắn và Băng Linh Ngọc Thỏ, Bạch Khải đã phát hiện một số dấu vết để lại.

Gia hỏa này...

Rất muốn giải phẫu ra xem thử xem.

Oanh! Khi Bạch Khải và mọi người nghiên cứu bia đá, Alpha, Jerry và Gamma cũng gặp đối thủ ba con sủng thú đối diện.

“Nhân loại chó săn, nơi này thuộc về chúng ta, hải thú, nếu không muốn chết thì rút ra ngoài!” Con Hải Xà mở đầu chính là kẻ khả nghi, vì sau khi gặp Bạch Khải đã có ấn tượng không tốt với hắn.

Két phốc két phốc? (Chó săn? Jerry, hắn đang nói ngươi sao?) Gamma hơi nghi hoặc nhìn về phía Jerry, song song đi cùng viêm khí, với Jerry đúng là một cặp ăn ý.

Jerry vô vọng nhìn Gamma, không giải thích, còn Alpha thì trực tiếp rút Tử Vong chi kiếm, chỉ vào ba con sủng thú kia.

Ken két ken két. (Đừng nói nhảm, trực tiếp giải quyết bọn chúng đi.) “Trên lục địa sâu rộng sóng, ta sẽ để các ngươi phải hối hận!” Hải Xà thấy vậy lập tức nổi giận, mặc dù không mạnh mẽ như phụ thân của mình, nhưng huyết thống của Minh Hải Xà cũng thuộc hàng số một số hai ở hải vực, chưa kể đến việc con khô lâu này dám xem thường họ.

Thấy Minh Hải Xà hơi có tính chiếm ưu thế, Sứ Tua Độc chột lắc đầu, nói: “Trước tiên dọn sạch bọn chúng, rồi hãy thăm dò di tích.”

“Ta đồng ý.”

Cá Đuối Khát Máu nhẹ gật đầu, đuôi dài kéo mạnh, ngay lập tức lao thẳng vào Alpha và những người còn lại.

Nhưng mới bay một nửa, đã bị Jerry chặn lại.

“Đánh lén? Linh hồn ngươi quá dơ bẩn, chỉ có thể xuống Địa Ngục thôi.”

Jerry lắc đầu, trong tay hình thành một cây ám kim quyền trượng, hai chân dồn sức, lao về phía dơi hút máu, nện trượng xuống đất.

Mà về phía bên kia, Gamma cũng không kém, phân thân Thiên Sứ cùng Ác Ma cùng nhau tiến công, xô đổ Sứ Tua Độc bay lên không trung.

Chỉ trong nháy mắt, chỉ còn lại Alpha và Minh Hải Xà đứng đối diện nhau.

“Cũng dám đấu một đôi một với ta, chủ nhân của ngươi chắc chắn sẽ làm ngươi phải hối hận!” Minh Hải Xà hừ lạnh, mở ra lĩnh vực cấp Đế Hoàng của mình, một cơn sóng đen lớn tràn đến, nơi đi qua, đá và núi đều biến mất.

“Dám lấy quân vương thân đến khiêu chiến với Đế Hoàng, dũng khí của ngươi thật đáng khen, nhưng ngươi chỉ có thể...”

Minh Hải Xà nói chưa hết câu, đột nhiên thấy một vết kiếm quang đen lóe lên, lĩnh vực mà hắn tự hào ngay lập tức vỡ vụn, cơ thể xuất hiện một vết thương sâu hoắm.

Lần này, Tử Vong chỉ kiếm lại chém xuyên Minh Hải Xà mà không hề dừng tới lĩnh vực của hắn! Ken két ken két. (Ôi, lĩnh vực của ngươi, quá yếu.)

Chương 609:

Chủ Động Truyền Thừa Bạch Khải chăm chú nhìn Shuke nghiên cứu mấy khối mộ bia, đột nhiên thấy Alpha – ba sủng thú của hắn – kéo về một con hải thú, không khỏi hơi nghi ngờ. “Đã đánh xong rồi sao?” Ken kết ken kết. (Lão đại, bọn chúng quá yếu, không chịu nổi trận đánh.) Alpha thả Minh Hải Xà xuống đất, không hề có dấu hiệu của một cuộc chiến, trong khi Jerry bên cạnh cũng nhẹ nhõm, điều này chẳng khác nào làm chứng cho lời Alpha nói. “Chẳng nhẽ con hải thú này chỉ là một cái thùng rỗng?” Bạch Khải chép miệng, Hồ Thú Ma Kinh cũng như vậy, ba tên này đều là mấy con khổng lồ, nhưng không thua gì những con hung thú nhỏ khác.

Chợt, hắn hiểu rõ vì sao Tiêu truyền kỳ lại dám can rờ như vậy.

Nghe thấy Bạch Khải nói vậy, Minh Hải Xà cùng các thú khác cảm thấy bị sỉ nhục, muốn phản kháng nhưng khi nhớ đến sức mạnh biến thái của Alpha, chúng ngoan ngoãn nằm xuống, chỉ dùng ánh mắt căm ghét nhìn chằm chằm Bạch Khải.

Ngay cả Minh Hải Xà – một sinh vật cấp Đế Hoàng – mà còn không là đối thủ, bọn họ làm sao có thể đấu lại! Khi chúng trở về, nhất định phải bảo phụ thân ăn bọn chúng! Kết phốc kết phốc. (Chủ nhân, Gamma có thể ăn bọn chúng không?) Sau một tuần ăn hải thú, Gamma đã nghiền ngẫm những năng lượng phong phú và thịt tươi ngon của chúng.

Nếu không phải vì ba bí cảnh này không đủ điều kiện để Gamma có thể quay về, hắn đã định bắt mấy con để nuôi. “Ăn bọn chúng?” Bạch Khải vuốt cằm, dùng ánh mắt dò xét nhìn về phía ba con hải thú.

Minh Hải Xà và đồng bọn ngay lập tức thay đổi sắc mặt, chuyển sang bộ dạng cầu xin. Đây rốt cuộc là cái gì kỳ lạ của nhân loại, sao vừa mới tới đã muốn ăn chúng! “Được rồi, những con hải thú này cũng chỉ là truyền kỳ hậu đại, tạm thời chưa nên ăn.” Gamma thờ dãi tiếc nuối, Bạch Khải lắc đầu.

Hắn không thể tiêu diệt chúng bởi chúng đang tạm thời hợp tác.

Hắn đánh bại tổ tiên của chúng còn chưa tính, nếu giết chúng, mặc dù chúng sẽ không để tâm, nhưng cũng vẫn có một chút mạo hiểm.

Két phốc két phốc... (Tốt đấy...) Gamma thất vọng ngã lăn ra đất, cái thân hình tròn vuông giờ đã phẳng ra, nhưng đôi mắt vẫn không tự chủ lướt qua Minh Hải Xà.

Chắc chắn vẫn muốn cắt chút thịt rồi chữa trị lại? Chủ nhân chắc phải không phát hiện ra chứ? ... “Shuke, có thể không?” Bạch Khải ngáp, sốt ruột thúc giục Shuke.

Gần đó, mười mấy con hải thú đang nằm duỗi ở trên đất. “Được rồi.” Shuke gạt đầu, cẩn thận ấn một hoa văn trên mộ bia, ngay lập tức một cơn lốc xoáy xuất hiện trên tấm bia đá. “Đúng là Truyền Thừa bí cảnh?” Những con Minh Hải Xà nằm giả chết lập tức ngẩng đầu nhìn theo, nhưng rất nhanh bị một thanh trường kiếm màu đen đánh ép trở lại.

Ken két ken két! (Nằm yên đó, nếu không, ta sẽ giết!) Alpha cầm kiếm quét mắt qua những con hải thú, mấy con có ý định động đây lập tức nằm yên trở lại.

Chúng tin rằng nếu chúng lộn xộn thì tên khô lâu này nhất định sẽ ra tay! Thấy Alpha một mình có thể áp chế mười mấy con hải thú, Bạch Khải hài lòng gạt đầu, sau đó tập trung vào vòng xoáy.

Truyền Thừa bí cảnh chuyên dùng để bồi dưỡng hậu bối.

Mà nơi này không cần phải nghĩ, tất nhiên thuộc về Long hệ.

Có lẽ còn là di sản của Đông Phương Long đã biến mất nhiều năm qua trên đại lục. “Ta thử xem sao.” Bạch Khải được Delta hỗ trợ tiến tới vòng xoáy đầu tiên, liền nhảy vào trong.

Theo dự đoán, không có không gian truyền tống xảy ra, vòng xoáy như một ảo ảnh thông thường, khi Bạch Khải xuyên qua, nếu không phải Delta phản ứng nhanh chóng tiếp nhận, hắn đã có thể ngã lăn ra đất. “Không có cách nào qua sao?” Bạch Khải nghi hoặc nhìn vòng xoáy, suy nghĩ hồi lâu, rồi để các sủng thú lần lượt thử nghiệm.

Nhưng không có ngoại lệ, đều thất bại. “Chẳng lẽ là có yêu cầu gì?” “Nói nhảm, Long Đế để lại truyền thừa, chắc chắn phải có đông phương Long hệ huyết mạch.” Ngưu Bì Xà

khinh bỉ liếc nhìn Bạch Khải, cuối cùng từ thái độ thất bại vừa rồi mà chậm lại. “Đông phương Long hệ huyết mạch?” Bạch Khải giật mình, khó trách ngay cả Alpha lẫn Trùng Thảo cũng không được, Thủy Tinh Long và Lục Long đều được xem là tây phương Long, mặc dù đều gọi là Long, nhưng từ huyết mạch mà nói, chúng là hai sinh vật hoàn toàn khác nhau.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải bỗng nhiên cảm Ngưu Bì Xà ném tới vòng xoáy.

Phanh! Ngưu Bì Xà đổ ầm xuống đất, vẫn không thể qua vòng xoáy. “Không có Long hệ huyết mạch à...” Bạch Khải chép miệng, trực tiếp xóa đi một số suy nghĩ trong đầu, rồi chuyển sự chú ý về phía Minh Hải Xà. “Ngươi, thử xem.” “Ta?” Minh Hải Xà há hốc miệng, hạnh phúc đến bất ngờ, không kịp phản ứng, mãi cho đến khi Alpha thúc giục, lúc này nhìn ánh mắt hâm mộ từ những hải thú khác, cả người miễn cưỡng cử động, bay thẳng về phía vòng xoáy.

Lần này, Minh Hải Xà không giống như Bạch Khải, mà trực tiếp lặn vào vòng xoáy.

Sau đó, chưa đợi Bạch Khải kinh ngạc, Minh Hải Xà đã ló đầu ra lần nữa, cơ thể lớn hơn một chút, trên đầu lại nhiều hơn hai cái sừng nhỏ. “Ha ha ha...”

Quả thật nơi này là truyền thừa của Long tộc!” Huyết mạch tăng lên, Minh Hải Xà trở nên thẳng thắn táo bạo, ngẩng đầu gào thét, đang định mời Bạch Khải tính sổ, thì bỗng cảm thấy gáy lạnh toát, một cảm giác quen thuộc truyền vào não hải.

Ken két ken két. (Mây quá ồn ào rồi.) “Ta sai rồi!” Minh Hải Xà giật mình, lập tức nằm xuống. “Nói đi, bên trong Truyền Thừa bí cảnh có cái gì?” Bạch Khải đến gần trước mặt Minh Hải Xà, hỏi.

Minh Hải Xà chỉ vào bên trong đã có biến đổi lớn như vậy, nên tự nhiên hẳn rất tò mò. “Ta không rõ lắm, chỉ cảm thấy mình bơi trong một con sông, không ngừng hướng thượng du, bơi mãi bơi mãi, đột nhiên thì ra.” Minh Hải Xà nhớ lại một chút, phác thảo lại trải nghiệm của mình. “Bơi trong sông? Cá vượt Long Môn?” Bạch Khải chép miệng, tự suy diễn ra một chút logic hợp lý nhất, bên cạnh, Shuke đã mở hết vòng xoáy còn lại, chỉ còn một khối bia đá thứ tám vẫn im lìm.

Theo thói quen, Bạch Khải cho các sủng thú còn lại thử nghiệm một lần nữa, nhưng cũng không thu hoạch gì. “Đáng ghét, biết sớm nên hỏi Phạm bà bà để chút Long huyết.” Bạch Khải nhìn vào bảy tòa bia đá trước mặt, cảm thấy đau lòng. Đây chính là bảy tòa Truyền Thừa bí cảnh, bỏ qua một cách dễ dàng thật rất đáng tiếc. “Alpha, các người thử xem có thể khiêng về không, mang về bán cho hiệp hội, đổi lấy điểm tài nguyên cũng tốt.” Bạch Khải cắn răng, kiên quyết không bỏ qua.

Dù sao Shuke đã kiểm tra, bên dưới các bia đá này không có gì, đơn giản mà nói, những bia đá này chỉ là lối vào của Truyền Thừa bí cảnh mà thôi.

Ken két ken két. (Rõ ràng!) Alpha nhẹ gật đầu, dẫn đầu bắt đầu di chuyển, mấy con sủng thú khác thấy vậy cũng lần lượt tiếp sức. “Không thể nào, những bia đá này gắn chặt với bí cảnh, chỉ có thể di chuyển toàn bộ bí cảnh...”

Cái gì! Mộ bia động rồi?!” Minh Hải Xà thấy vậy lúc này xông lên định giảng giải cho Bạch Khải điều gì, lại phát hiện Alpha thật sự đang xoay chuyển mấy khối mộ bia.

Tuy nhiên, không phải là kéo lên, mà là hướng theo các phương hướng khác nhau để di chuyển. “Thật sự còn có thể di chuyển?” Bạch Khải nâng cao lông mày, tiếp tục chỉ huy sáu sủng thú mang bảy tòa mộ bia về một vị trí mới.

Tạch tach tach...

Một loạt tiếng vang cực lớn, bảy tòa bia đá đột nhiên mạnh mẽ đứng đưa, sau đó theo một thứ quy tắc nào đó bắt đầu di chuyển, mãi đến khi ngừng lại.

Cùng lúc đó, tám bia đá ban đầu không có động tĩnh cũng có biến đổi, trở nên đứng đưa mạnh mẽ, lộ ra màu đỏ rực. “Thì ra là vậy, những mộ bia khác chỉ là chìa khóa, cái này mới là hạch tâm.” Bạch Khải khẽ cười một tiếng, nhanh chóng chạy tới phía tám bia đỏ.

So với những bia đá khác, hoa văn trên tám bia đỏ rõ ràng hơn nhiều, có thể thấy rất rõ một con Cự Long đỏ rực đang treo lơ lửng trên không.

Con rồng này một bên sáng ngời, bên kia lại là âm u khắp nơi.

Nhìn lên, đầu lâu của con rồng này hình như bị thiếu đi, nhẹ không rõ. “Nguru Bì Xà, biết đây là con rồng gì không?” Bạch Khải kéo Nguru Bì Xà lại gần tấm bia đá, hỏi. “Ôi không biết, chưa từng thấy Long Đế có khế ước như vậy.” Nguru Bì Xà lắc đầu, có chút chán nản cúi đầu.

Cuối cùng thì cũng có cơ hội chứng minh mình không phải khoác lác, nhưng hỏi gì cũng không biết, chính hắn cũng nhanh không tin nổi. “Được rồi, quả thật không thể trông chờ vào người.” Bạch Khải tiện tay ném Nguru Bì Xà sang một bên, đặt tay lên tấm bia, cảm nhận kỹ càng.

Nếu khối này cũng là Truyền Thừa bí cảnh, thì cái thiên phú mà hắn không biết từ đâu ra chắc chắn có thể có hiệu lực, biết đâu lần này sẽ đến lượt hắn.

Chỉ đáng tiếc, bất kể Bạch Khải rót bao nhiêu tinh thần lực vào, tấm bia đỏ vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào. “Được rồi, hãy tìm xung quanh đất một lượt, rồi trở về từ từ nghiên cứu.” Bạch Khải thở dài, không còn cách nào khác. “Giao cho ta đi.” Delta nghe vậy, lắc mình hóa thành Bạo Long Thú, dùng sức thúc mạnh, ngay tức khắc đất xung quanh bia đá bị xé ra. “Ngay cả mặt đất cũng muốn quét đi?” Minh Hải Xà nghe vậy biến sắc, khó trách phụ thân luôn nói loài người thật tham lam, lời này hoàn toàn không sai.

Chỉ tiếc, Minh Hải Xà có tâm ngăn cản, nhưng nghĩ đến sức mạnh biến thái của Alpha, chỉ có thể im lặng nuốt lại sự bất mãn.

Nhưng ngay khi Delta hóa thành Kim Cương Bạo Viên đang dự định nâng bức đất trống này lên, thì tấm bia đỏ bỗng nhiên xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ. “Ôi, đột nhiên kích hoạt rồi?” Bạch Khải thấy vậy, hai mắt sáng lên, chuẩn bị tiến lên thử nghiệm lại, nhưng phát hiện Delta không tự chủ phóng về phía vòng xoáy, rồi lao vào bí cảnh bên trong. “Đây là, chủ động truyền thừa?” Minh Hải Xà nghe vậy có chút giật mình, từ trước đến giờ những con thú sủng của Bạch Khải đều không có Long hệ huyết mạch, đừng nói chủ động truyền thừa, ngay cả cơ hội để vào Truyền Thừa bí cảnh cũng không có.

Kết quả hiện tại, khối bia đá bí ẩn kia lại phản ứng chủ động với Delta, đây quả là điều kỳ lạ! Chẳng lẽ, khối bia đá này

không phải là truyền thừa của Long hệ?

Chương 610:

Kim Lân há lại vật trong ao, mới gặp Phong Vân liền hóa rồng! Nhìn thấy Delta bị hút vào vũng nước đỏ thẫm trên bia mộ, Bạch Khải ngay lập tức đuổi theo.

Tuy nhiên, giống như trước đó, dù Bạch Khải hay các sủng thú khác đều không thể tiến vào vòng xoáy.

“Chẳng lẽ lần này vòng xoáy yêu cầu thuộc tính không giống nhau?” Bạch Khải gãi gãi đầu, nhìn về phía vòng xoáy đã trở lại yên tĩnh, cảm thấy hơi nghi hoặc.

Không phải thuộc tính Long, chẳng lẽ là thuộc tính không gian? Trong lúc Bạch Khải đang suy đoán, Delta đột nhiên vọt ra từ vòng xoáy, nhưng không biến hóa như Minh Hải Long thường thấy.

Chỉ thấy Delta trong miệng có vẻ như đang ngậm một vật gì đó.

Róc rách rách rách. (Lão đại, ta tìm được cái này bên trong.) Delta ném vật trong miệng tới trước mặt Bạch Khải, nhưng trong mắt lại toát lên sự khát vọng không thể che giấu.

“Ở bên trong tìm được?” Bạch Khải cầm lấy viên vật giống như thủy tinh, hỏi: “Kể cho ta biết bên trong cảnh tượng giống như Minh Hải Xà không?” Róc rách rách rách. (Không giống, nơi đó không có gì, chỉ có hắc ám và quang minh không ngừng hoán đổi qua lại, cái này hay là ta vô tình phát hiện.) Bạch Khải nghe vậy thì hiểu, sau đó tập trung tinh thần lực vào viên cầu trong tay. ...

“Vị Tri chi mâu? Sao mà có nhiều dấu chấm hỏi thế?” Bạch Khải gãi đầu, ngoại trừ tên khó hiểu và phần mô tả mơ hồ, những thông tin khác đều là dấu chấm hỏi.

Loại tình huống này, đây là lần đầu tiên Bạch Khải gặp phải trong việc thu hoạch vật liệu từ trùng tiến hóa.

“Cấp bậc không biết, vậy có nghĩa là vật liệu này cao cấp hơn mức truyền thuyết?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, bị Long Đế giấu kín như vậy, lại còn giữ nhiều năm như vậy, nếu nghĩ kỹ thì chắc chắn không chỉ là vật liệu cấp truyền thuyết.

“Delta, muốn ăn nó không?” Bạch Khải đưa Vị Tri chi mâu cho Delta, hỏi.

Róc rách rách rách. (Ân.) “Vậy thì ăn đi.”

Bạch Khải cười, trực tiếp ném Vị Tri chi mâu vào miệng Delta, chuẩn bị sử dụng trướng tiến hóa, nhưng lúc này Delta lại phát sinh thay đổi đầu tiên.

Chỉ thấy Delta nhắm chặt mắt, thân thể không kìm được biến thành hình dáng Long Giác Kinh, chưa kịp để Bạch Khải phản ứng, lập tức lại biến thành Titan Cự Mãng, sau đó tiếp tục biến hóa.

Cứ như vậy, Delta không ngừng giữa nhiều loại hình thái hoán đổi qua lại, thậm chí không ít hình thái đã từng tiến hóa cũng dần dần hiện ra.

Dần dần, một phần hình thái biến hóa bị giữ lại, thân thể Delta dần dần kéo dài, hướng Bạch Khải dần dần gần lại một thực thể nào đó mà hắn có ấn tượng.

Cuối cùng, sự biến hóa của Delta từ từ dừng lại, một ánh sáng chói mắt của tiến hóa bao phủ toàn thân Delta, chỉ cho Bạch Khải thấy mờ mờ một hình dáng cao gầy. Đây là... đã tiến hóa rồi? Mặc dù không có lý do gì, nhưng Bạch Khải trực giác thông báo cho hắn biết, lần này Delta thật sự đã tiến hóa! Rất nhanh, ánh sáng tiến hóa biến mất, hình thái hoàn toàn mới của Delta lộ ra trước mắt Bạch Khải. Đầu giống như lạc đà, mắt như quỷ, tai như trâu, sừng như hươu, cổ như rắn, vảy như cá chép, móng vuốt như ưng, bàn tay như hổ. Đúng là một hình dáng Long phương Đông hoàn hảo! “Thủy Tổ thú đã tiến hóa thành Long phương Đông, chắc chắn, nếu Phạm bà bà biết, chắc chắn sẽ rất ngạc nhiên.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy, khuôn mặt nở nụ cười, định gọi Delta trở về để xem xét, nhưng phát hiện vảy màu bạc của Delta không biết tại sao đã biến thành màu đỏ thẫm.

“Đỏ thẫm...

chẳng lẽ vì viên Vị Tri chi mâu này?” Bạch Khải nhìn về phía bìa mộ đỏ thẫm, trong lòng suy nghĩ, nhưng trên thân Delta lại xảy ra biến hóa khác.

Chỉ thấy màu đỏ thẫm trên vảy, đột nhiên xuất hiện những màu sắc khác, tuy vẫn là màu đỏ, nhưng lại không hòa hợp với màu đỏ thẫm ban đầu.

“Đây là chuyện gì vậy?” Bạch Khải nhíu mày, muốn thông qua khe ước liên hệ với Delta, nhưng lại bị hai cỗ ý thức mạnh mẽ đánh bật trở về.

Sau đó, một lần nữa ánh sáng phát ra từ thân Delta, trong vầng hào quang, hai đầu cự thú lớn bỗng nhiên xuất hiện.

Một đầu toàn thân đỏ thẫm, giống như một Long phương Đông, nhưng đầu lại có nét giống con người, giống như hình tượng trên bia mộ đỏ.

Bên kia có toàn thân đỏ đậm, trên lưng có cánh, lại là hình dạng tiêu chuẩn của Hồng Long.

“Hồng Long? Chẳng lẽ là Aletta? Còn một cái khác sao mà nhìn giống như Chúc Long vậy?” Bạch Khải nhanh chóng phản ứng lại, nhìn thấy Delta đang bị cuốn vào hai đầu cự thú, trong lòng cảm thấy rất phiền não.

Không ngờ rằng phúc lợi sinh mệnh từ Aletta lại mang đến rắc rối cho Delta trong khi tiến hóa, thật sự là làm sống lại câu nói nào đó từ kiếp trước.

Phúc họa đi đôi.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải tiến gần Alpha, chỉ cần có điều gì không ổn xảy ra với Delta, hắn sẽ sử dụng trứng tiến hóa ngay lập tức.

Không phải chỉ là xung đột lực lượng hay sao? Trứng tiến hóa thậm chí có thể dung hòa cả Thánh Quang và tà năng, thì không thể nào lại không hòa hợp giữa Long phương Đông và Long phương Tây.

Hai đầu Cự Long xung đột một hồi lâu vẫn không thể phân thắng bại, vảy của Delta liên tục chuyển đổi giữa hai màu sắc, thậm chí đôi khi còn lộ ra một chút màu xám bạc.

Ngâm ~ Hình như bị ảnh hưởng bởi hai cỗ lực lượng chiến đấu, Delta cuối cùng không thể kìm nén phát ra một tiếng ngâm đau đớn, cắn thẳng vào hai đầu cự thú trong quang ảnh.

Chỉ một khoảnh khắc, quang ảnh tiêu tan, màu sắc vấy của Delta ngưng lại.

Nhưng không phải trở về một màu đỏ đơn giản, mà chỉ là một chút trở thành màu đen.

“Đây là...

phản phác quy chân, trở về sắc thái ban đầu của Thủy Tổ thú rồi?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, không ngờ rằng Delta lại có gien mạnh mẽ như vậy, thậm chí cả gien của Chúc Long và Hồng Long cũng không thể bao trùm lên! Rất nhanh, toàn bộ vấy trên người Delta hoàn toàn biến thành màu đen, những hiện tượng dị thường đó hoàn toàn biến mất, Delta tiến lại gần Bạch Khải.

Róc rách rách rách! (Chủ nhân, Delta đã tiến hóa rồi!) “Hừm, chúc mừng ngươi.”

Cảm nhận được sự hưng phấn trong lòng Delta, Bạch Khải cũng mỉm cười, theo thói quen định vỗ đầu Delta, nhưng phát hiện Delta giờ đã trở nên quá lớn.

Tuy nhiên, Delta lại cảm nhận được sự ngưng ngùn của Bạch Khải, thân hình mười mấy mét bỗng nhiên thu nhỏ lại, trở về kích cỡ bình thường như trước.

“Còn có thể biến hóa lớn nhỏ?” Bạch Khải nhướn mày, nhìn Delta có đôi mắt phát sáng như ánh nến, sau đó đưa tay đặt lên thân Delta. ...

“Cao đẳng quân vương! Còn lại còn lên thẳng cấp sáu?” Bạch Khải không khỏi la lên, rõ ràng không ngờ rằng Delta sau khi tiến hóa lại mạnh mẽ như vậy.

Kim Lâm há lại vật trong ao, mới gặp Phong Vân liền hóa rồng.

Câu nói này từ kiếp trước hiện ra trong đầu Bạch Khải, hóa ra con gia hỏa nhỏ kia mà có thể cả đời chỉ là Lãnh Chúa cấp, giờ đây một lần hành động siêu việt đã giúp nó thăng cấp lên cao đẳng quân vương.

Tăng cường tiến hóa này có thể gọi là biến thái! Nhưng điều khiến Bạch Khải để ý nhất, vẫn là Delta đã có nhiều thuộc tính hơn trước rất nhiều.

“Vì kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn mà biến mất, cho nên những tài liệu cổ đại lưu trữ trước đây có lẽ không sao?” Bạch Khải suy nghĩ một chút, rất nhanh đã hiểu ra nguyên nhân, sau đó bắt đầu xem xét kỹ năng mới xuất hiện của Delta. ...

“Kỹ năng thuộc hệ thời gian...

lại là kỹ năng có thể sinh tồn nhờ vào kẻ phù hợp sao?” Chúc Long là thần quản lý thời gian, mà kẻ phù hợp chỉ có thể sinh tồn khi thức tỉnh, điều này cho thấy cần có tài nguyên từ hệ thời gian.

Ban đầu đã nghĩ chờ hiệp hội bên kia tìm cho mình một món, không ngờ lần này lại vô tình tìm thấy.

Kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, tiến hóa thành người lữ hành Thời Gian, có thể hiểu được.

Dù sao, sinh vật tiến hóa cũng coi như là một phần của thời gian.

“Delta, người bây giờ có thể không chế thời gian không?” Róc rách rách. (Có thể, nhưng tạm thời chỉ có thể sử dụng cho chính mình thôi.) Delta nhẹ gật đầu, bay đến bên Alpha, chủ động cạo vào Trục Phong chỉ kiểm, lập tức trên vảy xuất hiện một vết thương nhẹ.

Sau đó, trong đôi mắt của Delta phát ra một ánh sáng như ánh nến, một cỗ lực lượng kì dị lập tức bao vây lấy vết thương, làm cho nó khép lại ngay lập tức, gần như không còn dấu hiệu bị thương.

“Đây là thời gian quay lại?” Bạch Khải thấy vậy hài lòng nhẹ gật đầu, mặc dù không thể sử dụng vào nơi khác, nhưng khi quay lại trong thời gian, Delta gần như có thể duy trì trạng thái mạnh khỏe mãi mãi.

Nếu một ngày nào đó, năng lực của Delta tiếp tục khai phát, có thể áp dụng lên những người khác, thực sự sẽ là một thần kỹ lật bàn! “Còn những khả năng khác thì sao? Ví như tạm dừng thời gian, gia tốc thời gian, dự báo tương lai?” Nghe thấy lời Bạch Khải, Delta nhắm mắt lại thử một hồi, nhưng bất đắc dĩ lắc đầu.

Róc rách rách... (Thật xin lỗi chủ nhân, Delta không làm được...) “Vẫn là chưa đủ thuần thực.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ gật gật đầu, vỗ vỗ đầu Delta, ra hiệu không cần đề ý, hỏi: “Nếu đã là kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn thức tỉnh thành người lữ hành Thời Gian, vậy thì có phải không thể biến thành hình thái khác nữa không?” Róc rách róc rách. (Không sai, nhưng Delta cảm thấy dường như chúng cũng nằm trong thân thể Delta.) Bạch Khải nghe vậy giật mình, nghĩ tới sự biến hóa kỳ lạ của Delta trước khi tiến hóa.

Chẳng lẽ đi vào trạng thái triệt để hòa nhập với bản thể sao? “Không sai, không sai, như vậy cuối cùng cũng thoát khỏi khổ rồi.”

Bạch Khải mỉm cười, nhìn Delta giờ đã biến thành Long hoàn toàn, nói: “Cùng lúc nắm giữ cả năng lực thời gian và không gian, ta sẽ gọi ngươi là Trụ Không chi Long!” Róc rách róc rách! (Trụ Không chi Long! Delta từ nay sẽ được gọi là Trụ Không chi Long!) Thành công đột phá giới hạn bản thân, Delta vui mừng với cái tên mới của mình, lập tức hiện hình phóng lên trời, với dáng vẻ uy vũ khiến cho Minh Hải Xà và các loại hải thú khác không tự chủ cúi thấp đầu. Điều này không liên quan đến sức mạnh, mà là đến từ sự áp chế tuyệt đối trong huyết mạch!

Chương 611:

Nhiều người khi dễ người ít? Long Đế di tích.

Khoảng thời gian hai đến ba giờ trôi qua kể từ khi một con hải thú cuối cùng tiến vào Long Môn, nhưng vẫn không có bất cứ động tĩnh nào. Điều này khiến một số hải thú có tính cách táo bạo bắt đầu cảm thấy bất an.

“Mặc kệ, ta muốn vào tìm con trai của mình, không rảnh bồi các ngươi chơi!” Cuối cùng, Tu La Sa Vương không nhịn được nữa, quyết định xông vào Long Môn, những hải thú khác cũng bắt đầu động đậy.

“Xem ra không thể kéo dài thêm nữa rồi.”

Tiêu Mục thấy vậy thở dài bất đắc dĩ, âm thầm lấy tử mẫu sờ ra nói vài câu, rồi chuẩn bị ngăn cản Tu La Sa Vương. Âm ỉm... Ngay lúc này, Long Đế di tích đột nhiên rung chuyển mạnh mẽ, Long Môn vốn bình tĩnh cũng chuyển động, một chút vật thể nhỏ từ mặt đất bay lên.

“À, Long Môn đã hoàn toàn được kích hoạt rồi?” Tiêu Mục thấy thế mắt sáng lên, lập tức hiểu ra, và tiếp theo hắn nhìn thấy một con Hải Xà với hai cái bọc nhỏ trên đầu chui ra từ Long Môn. Đó chính là Minh Hải Xà.

“Đây là, Long hóa!” Minh Hải Lôi Giao thấy thế mắt sáng bừng lên, ngay lập tức hiểu được sự biến hóa của Minh Hải Xà, nhưng không đợi hắn hỏi han, đã có một con hải thú khác từ Long Môn nhô đầu ra.

Sứa Tua Độc, Cá Đuối Khát Máu... Trước đó đã tiến vào, những hải thú truyền kỳ đời sau ào ào chui ra từ Long Môn, và không ai ngoại lệ, trên thân đều xuất hiện một chút đặc trưng của Long tộc, nhiều hay ít.

“Này, các ngươi đều thu hoạch được Long tộc truyền thừa?” Là tồn tại trong Nam Hải có huyết mạch Long tộc phát triển sâu nhất, Minh Hải Lôi Giao rất nhanh đã có phán đoán, tiến lên hỏi, nhưng Minh Hải Xà lại không chú ý đến lão ba của mình, mà đứng cung kính bên cạnh Long Môn.

Không chỉ Minh Hải Xà, mà những con hải thú khác cũng như vậy, tất cả đều đứng ngay ngắn thành hàng hai bên, như thể đang đón tiếp một tồn tại quan trọng nào đó.

“Uy uy uy, sẽ không lại là thằng nhóc kia làm ra chuyện gì chứ?” Tiêu Mục thấy vậy không khỏi nghĩ thầm, nét mặt thoáng hiện sự bất ngờ.

Ngâm ~ Cuối cùng, theo một tiếng long ngâm vang lên, một con rồng to lớn từ Long Môn chui ra, tiếp đó là thân hình dài mạnh mẽ của nó.

Rất nhanh, một con tứ trảo chân long xuất hiện trước mặt tất cả hải thú.

“Thuần huyết Long tộc?” Minh Hải Lôi Giao ngơ ngác nhìn con Cự Long màu đen ở trên đầu mình, trong huyết mạch không ngừng phát ra mệnh lệnh thần phục, nhưng hắn đã dùng sức mạnh tinh thần lớn mạnh của mình để kiềm chế.

Huyết mạch thật sự rất mạnh, nhưng rõ ràng sự chênh lệch là quá lớn, loại áp chế này cũng có thể bị triệt tiêu.

“Ngự Long phi thăng, cuối cùng ta đã hiểu vì sao những lão đại trong truyền thuyết lại thích cười rùng rợn ra ngoài.”

Bạch Khải đứng trên đầu Delta, nắm chặt sừng rồng của Delta và nhìn xuống đám hải thú đang kinh ngạc, tâm trạng cực kỳ tốt.

Ban đầu, hắn bị Tiêu Mục kéo qua tìm cái gọi là di tích biển sâu nên có chút kháng cự, nhưng bây giờ lại gặp Long Đế di tích, và còn thuận lợi nhận được một cái Chúc Long mắt là vật liệu cấp cao Bất Hủ, giúp Delta đột phá bình cảnh, tiến hóa thành Chân Long.

Nói thêm một câu, Chúc Long mắt cùng kỹ năng của kẻ lữ hành Thời Gian đều được coi là vật liệu và kỹ năng cấp Bất Hủ, từ truyền kỳ thu được và đã tồn tại nhiều năm như vậy, nếu dùng cấp Bất Hủ để miêu tả thì chắc hẳn không có vấn đề gì.

Ngược lại là nhân vật chính trong chuyến hành trình trong hải vực lần này, Jetta thì không có sự nâng cấp nào quá lớn.

“Cung nghênh lão đại! Cung nghênh đại ca đại!” Đúng lúc này, Minh Hải Xà đột ngột hô lên, và những con hải thú truyền kỳ khác cũng theo sau.

Hắn mang vẻ mặt chân thành, hoàn toàn không còn chút giả dối nào.

“Thằng nhóc này, quả nhiên giống như trong truyền thuyết, rất có khả năng gây chuyện.”

Tiêu Mục thấy vậy không khỏi bật cười, trong khi Bạch Khải đang ở giữa đám hải thú truyền kỳ thỉnh cầu chào mừng.

A ô a ô! (hình thức này quá đẹp trai, ta cũng muốn!) Thấy Delta như vậy, Beita ngay lập tức cảm thấy ghen tị, nhưng lại bị Jerry bên cạnh châm chọc.

“Có thời gian tị nạnh như thế, không bằng chăm chỉ tu luyện hơn.”

Beita nghe vậy có phần ủy khuất cúi đầu, muốn tìm Shuke để nhận an ủi, nhưng phát hiện Shuke chỉ nhìn như người mộng du, trong mắt tràn đầy dòng dữ liệu.

A ô a ô! (thôi rần, ta muốn cùng người quyết một trận sống còn!) Không tìm được an ủi, Beita chỉ có thể không cam tâm trút giận lên Ngưu Bì Xà, nhưng lại thấy Ngưu Bì Xà cũng trong trạng thái mộng du, yên tĩnh cuộn tròn trên sừng rồng của Delta không nhúc nhích.

A ô a ô... (cái chuyện gì đang xảy ra vậy...) Beita có chút chán nản ngáp một cái, quyết định bắt chước Ngưu Bì Xà nằm sấp lên người Delta ngủ thiếp đi.

Ken két ken két. (Delta bây giờ thật mạnh, sau này ta có thể khiêu chiến với hắn không?) Cảm nhận được khí tức cường đại từ Delta, Alpha cũng bị lôi cuốn theo, nếu không phải là tình huống không thích hợp, có lẽ đã bắt đầu khiêu chiến với Delta rồi.

“Tất nhiên là có thể.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, trước đó bởi vì Alpha quá mạnh, khiến những hải thú kia đều chọn cách nhụt chí, thẳng cấp lên lút.

Bây giờ, Delta mới xuất hiện sức mạnh, để Alpha cảm thấy áp lực, có thể khiến những con khác lười biếng khôi phục lại ý chí chiến đấu.

Trong đội ngũ, cuối cùng đã phục sinh! “Nhân loại, thú cưng của người có phải là đã nhận được Chân Long huyết mạch không?” Minh Hải Lôi Giao tiến tới trước mặt Bạch Khải, nhìn vào hình thể Delta hoàn mỹ hơn hẳn không biết bao nhiêu, trong mắt lóe lên một tia ao ước.

“Chắc có thể tính là như vậy.”

Bạch Khải nhún vai, Delta đã mang hình dạng này từ trước khi tiến hóa, và nói về huyết mạch, chắc sẽ được xem là Chân Long huyết mạch sau khi hấp thu Chúc Long mắt.

“Thì ra là như vậy.”

Minh Hải Lôi Giao nghe vậy khẽ vuốt cằm, trong mắt đột nhiên lóe qua một tia dự vọng khó mà che giấu, mà những hải thú truyền kỳ khác cũng có phản ứng tương tự.

Chân Long huyết mạch, nếu như nuốt vào, có lẽ bọn hắn cũng có thể tiến thêm một bước? Dù sao, Chân Long phương Đông đã không xuất hiện trên đời bao nhiêu năm rồi.

Thấy vậy, Tiêu Mục định tiến lên hòa hoãn bầu không khí, nhưng không ngờ Minh Hải Xà cùng những con hải thú khác lại vượt lên trước, bảo vệ Bạch Khải và Delta ở giữa.

“Phụ thân, người định làm gì với lão đại của con?” Minh Hải Xà nghiêm túc nhìn phụ thân mình, khuôn mặt tràn ngập lo lắng.

“Nếu không phải lão đại và đại ca, chúng ta có lẽ sẽ không thể đạt được Long tộc truyền thừa, phụ thân định qua sông đoạn cầu sao?” “Nếu như lão ba muốn động thủ, thì đừng trách chúng ta biển sâu Thập Tam Thái Bảo không nể tình!” Khi Minh Hải Xà vừa nói ra, những hải thú khác lập tức lộ rõ thần tình tương tự, nhìn vào đám truyền kỳ hải thú, khiến cho bọn họ không khỏi cảm thấy kỳ lạ.

Mới vào chưa lâu, sao đám tiểu tử này lại trở thành tay sai cho nhân loại vậy? Đó không phải là kỹ năng thuộc linh hồn sao? Biển sâu Thập Tam Thái Bảo, là món đồ quái quỷ gì vậy? “Bạch Khải, thằng nhóc người rớt cuộc đã làm gì?” Thấy tình

huống này, Tiêu Mục không nhìn được muốn tiến lên bên cạnh Bạch Khải, nhỏ giọng hỏi.

“Ồm, ta cũng không rõ, có lẽ là hội chứng Stockholm?” Bạch Khải nhún vai, sau khi Delta nhận được huyết mạch Chúc Long, Bạch Khải dự định sẽ rời đi, nhưng nghĩ tới bên ngoài đang có mười ba con truyền kỳ hải thú theo dõi, hắn có chút lo lắng, nên đã tự nguyện đem những hải thú này thả vào truyền thừa của Long tộc.

Ban đầu, hắn chỉ muốn ăn thịt mình thôi, cho người khác một chút nước canh uống, vậy nên hắn mang đi truyền thừa mà cũng nói là một điểm.

Ai mà biết rằng những con hải thú này lại cảm động đến rơi lệ, chủ động nhận Delta làm đại ca, còn hắn thì chỉ là đại ca của đại ca.

Mà những con truyền kỳ này thì càng nôn nóng muốn được Bạch Khải ném vào truyền thừa, xác định địa vị, nhận đại ca, nhị ca cho đến lão mười ba, và được gọi là biên sâu Thập Tam Thái Bảo! “Xem ra lần này mang người đến thật là quyết định đúng đắn.”

Tiêu Mục thấy vậy nhàn nhạt mỉm cười, sau đó tiến đến trước mặt Minh Hải Lôi Giao, nói: “Các vị, Long Môn đã mở ra, các dòng dõi cũng đã nhận được Long tộc truyền thừa, cũng coi như tất cả đều vui vẻ. Đừng có nghiêm túc như vậy, hãy vui vẻ một chút.”

Nghe nói của Tiêu Mục, Minh Hải Lôi Giao có chút do dự.

Chân Long huyết mạch, đâu phải là muốn gặp thì gặp được.

Nếu bỏ lỡ lần này, lần sau gặp lại, họ cũng không còn là đối thủ.

“Tất cả đều vui vẻ? Chỉ cần giết người, thì Long Môn này vẫn là của chúng ta, đó mới gọi là tất cả đều vui vẻ!” Nhìn thấy bộ dáng của Minh Hải Lôi Giao, trong mắt Tu La Sa Vương hiện lên sát ý, và hắn bắt đầu tìm kiếm những hải thú truyền kỳ khác để đối phó với Tiêu Mục.

“Các vị, Long Môn đã hoàn toàn mở ra, chúng ta cũng có thể tiến vào để nhận truyền thừa, đến lúc đó thực lực Hải tộc của

chúng ta nhất định sẽ tăng lên nhiều, căn bản không cần phải nhìn sắc mặt của gã này.”

“Vì vậy, giết hắn, chia sẻ Long Môn mới là lựa chọn chính xác nhất!” “Giết ta? Người không đủ tư cách.”

Tiêu Mục cười nhạt một tiếng, từ vị trí phong hào truyền kỳ thả ra khí thế cường đại, cùng với Phúc Hải Tô Hùm mạnh mẽ va chạm xung quanh.

Nhìn thấy hành động của Tiêu Mục, đám truyền kỳ hải thú liền chuyển sang trạng thái chiến đấu, chỉ cần Tiêu Mục dám động thủ, họ sẽ dùng sấm sét một phát để giết chết Tiêu Mục.

“Trời ạ... làm sao mà vừa mới yên tĩnh đã muốn đánh nhau rồi!” Bạch Khải thấy vậy biến sắc, lập tức ký hiệu cho tất cả sủng thú vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, đồng thời chuẩn bị triệu hồi Nicolas.

Mặc dù biết chắc rằng không thể là đối thủ, nhưng làm sao có thể để Tiêu Mục bị kéo xuống.

“Dừng tay!” Ngay lúc này, Minh Hải Lô Giao đột ngột quát lớn, ngăn chặn động tác của đông đảo truyền kỳ hải thú. Đám truyền kỳ hải thú có chút không hiểu, đang chờ hỏi thăm, bỗng nhiên nhận ra điều gì và nhìn về phía sau Tiêu Mục.

Chỉ thấy trong vùng nước đen, từng chiếc tàu khổng lồ lớn từ từ tiến đến, cảm giác áp bách bộc lộ khiến bọn họ không thể không nhún nhường lùi lại về một bên.

“Nhân loại hải quân!” Minh Hải Lô Giao tức giận, hắn biết rõ Tiêu Mục đã chuẩn bị từ lâu, nhưng chưa kịp hỏi Tiêu Mục thì đã thấy vài cánh cửa không gian đột nhiên xuất hiện, từng người Ngự Thú sư khí tức mạnh mẽ từ một cô gái tóc bạc và một nam tử cười chim dần dần bước ra.

“Phạm bà bà? Lão sư?” Bạch Khải thấy vậy có chút kinh ngạc, còn Tiêu Mục thì lộ ra nụ cười hài lòng, quay đầu nhìn về phía Minh Hải Lô Giao và những hải thú, nói: “Các vị, bây giờ còn muốn giết chúng ta sao?”

Chương 612:

Biển Sâu Đại Liên Minh Nghe Tiêu Mục nói, một đám hải thú truyền kỳ đều rơi vào trạng thái im lặng, nhưng họ không có ý định lùi bước, mà tập trung lại bên nhau, chuẩn bị cho cuộc chiến sắp tới.

Phạm bà bà quét ánh mắt qua mười ba con hải thú, không kiên nhẫn nhìn về phía sau, nói: “Mau ra đây làm việc, bà bà ta còn muốn về sớm ngủ một chút!” “Đã biết rồi, bà bà, chúng ta sẽ giải quyết ngay.”

Một giọng nói vang dội từ trong tàu ngầm vọng ra, rồi sau đó thấy một cổ giáp khổng lồ xé không gian chui ra, cùng với Cửu U Minh Tước tiến tới bên cạnh Phạm bà bà.

“Lão sư, Phạm bà bà, Vương truyền kỳ? Sao các người cũng tới đây?” Bạch Khải nhìn thấy ba người đứng chung một chỗ, cảm thấy bất ngờ.

Vì cứu hấn, quân đội và hiệp hội đều đồng loạt xuất động, lại còn kêu gọi hai phong hào truyền kỳ.

Không đúng, tính theo lời Phạm bà bà, có thể xem như đã có ba phong hào truyền kỳ rồi! Kết hợp lại, đội hình này có chút ấn tượng.

“Hải thú tập trung quy mô lớn, chúng ta đương nhiên phải tới xem một chút.”

Bạch Hòa Quang đi tới bên cạnh Bạch Khải, nhìn thấy Bạch Khải có vẻ chật vật, ông nhú mày lại, quay đầu nhìn về phía Minh Hải Lôi Giao gần đó, hỏi: “Là người làm tổn thương đệ tử ta có phải không?” Vừa dứt lời, một cổ khí lạnh lập tức bộc phát từ Bạch Hòa Quang, bên dưới Cửu U Minh Tước cũng triển khai U Minh lĩnh vực, khiến xung quanh ngay lập tức trở nên âm u. Đối diện với uy thế khủng khiếp của Bạch Hòa Quang, sắc mặt của đám hải thú truyền kỳ đồng loạt thay đổi, và họ cũng triển khai lĩnh vực để phản kháng, bầu không khí trở lại căng thẳng, như sắp sửa động thủ.

“Ta nói, các người nhân loại rốt cuộc muốn làm gì! Đánh nhau thì đánh, không đánh thì rút đi, rườm rà quá...”

Ngay khi Phạm bà bà dành câu hỏi cho Delta gần đó, Tu La Sa Vương không nhin được liền lớn tiếng, nhưng nói được một nửa thì đột nhiên không thể phát ra âm thanh, ngay cả động cũng không động đậy được.

“Chính là ngươi?” Bạch Hòa Quang lạnh lùng nhìn Tu La Sa Vương, và Cửu U Minh Tước lập tức hiểu ra ý, hóa thành một đạo bóng đen chớp mắt, Tu La Sa Vương liền nổ tung ra, máu tươi chảy ra tự do, từ đó khơi dậy hung tính của bảy Tu La, tất cả đều cùng nhau tiến lên để chia sẻ.

Quy tắc sinh tồn của hải thú, kẻ mạnh chết, kẻ yếu tiêu thụ, cứ như thế không ngừng.

“Hừ, quả nhiên vẫn là những loài dã thú hèn mọn.”

Phạm bà bà khinh thường làm bầm, đi tới bên Bạch Khải, đảo mắt tìm kiếm nhưng không thấy bóng dáng Nicolas.

“Ngạch, Nicolas bị ta giữ lại ở thành phố Cổ Túc, bà bà ngài cần ta triệu hồi hần tới không?” “Được rồi, hôm nào ta sẽ đi giáo huấn hần.”

Phạm bà bà lắc đầu, sau đó nhìn về phía Delta, trong mắt lóe lên ánh sáng khác lạ.

“Ngươi là Delta?” Róc rách, rách rách! (Bà bà, đã lâu không gặp!) Nghe thấy âm thanh của Delta, mặt Phạm bà bà lập tức rạng rỡ, nói: “Ta còn lo lắng không biết Bạch Khải sẽ giải quyết vấn đề của ngươi ra sao, ai ngờ ngươi lại tiến hóa thành Đông Phương Long rồi.”

Róc rách, rách rách. (Đều nhờ chủ nhân đã thu thập vật liệu cho Delta.) Delta thu nhỏ hình thể, như lúc trước bay vào lòng Phạm bà bà.

“Không sai, huyết mạch Đông Phương Long rất thuần khiết, không ngờ bà bà người vẫn còn có thể gặp được một con như thế.”

Phạm bà bà cười hạnh phúc, ôm Delta và vuốt ve nó, nhưng đột nhiên bà nhận ra điều gì và hỏi: “Bạch Khải, sao lại có mùi Hồng Long trên người Delta vậy?” “Hồng Long? Phạm bà bà ngài nói Aletta sao? Ngạch, trước đây Chủ tịch Triệu bảo ta thực hiện nhiệm vụ của Cục 13, đi đến Vườn Địa Đàng, không ngờ đã nhận được ban phúc sinh mệnh, có thể lúc đó đã dính

vào mũi này?” Thấy sắc mặt Phạm bà bà có vẻ khó coi, Bạch Khải nói cẩn thận hơn: “Thế nào, bà bà thấy ban phúc này có vấn đề sao?” “Không có vấn đề gì, ban phúc sinh mệnh đối với Delta rất tốt, chỉ là bà bà không mấy thích mà thôi.”

Phạm bà bà vỗ vỗ đầu Delta, nghĩ một hồi, rồi đột nhiên cắn nát ngón tay của mình, cho một giọt máu bạc nhỏ xuống người Delta.

Sau đó, giọt máu này như dòng nước nhẹ nhàng hòa vào trong cơ thể Delta, mắt phải của Delta lập tức chuyển từ màu đỏ sang màu bạc.

Chỉ trong một chốc, mắt Delta đã trở thành một đỏ một trắng, dị thường.

“Delta có lực lượng quá mạnh, sẽ ảnh hưởng đến khả năng sử dụng hư không, giọt máu này của bà bà có thể giúp hấn cân bằng, coi như là quà tiến hóa của bà bà cho Delta.”

Làm xong những chuyện này, Phạm bà bà mới ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Khải, hỏi: “Nhưng như vậy, Delta cũng xem như có huyết mạch của ta, ta dự định nhận hấn làm con nuôi, có vấn đề gì không?” “Đương nhiên là không có vấn đề gì!” Bạch Khải nghe vậy liền gật đầu liên tục, đùa rằng, cơ hội như thế này biết bao nhiêu, làm sao hấn có thể bỏ qua được.

Hơn nữa thấy Phạm bà bà như vậy, làm sao mà có thể giống như đang tuyên bố quyền sở hữu gì đó.

Nhưng mà sau này, bối phận giữa hấn và Delta có vẻ như sẽ hơi rắc rối.

Delta gọi Phạm bà bà là mẹ, hấn gọi Phạm bà bà là bà bà, vậy có phải hấn được quản gọi Delta là thúc, sau đó Delta lại gọi hấn là chủ nhân sao? Thực sự rất đau đầu.

Khi hai con rông mà không ai coi ai ra gì nói chuyện thì bầu không khí ở đây càng lúc càng căng thẳng.

Sau khi Bạch Hòa Quang đánh chết Tu La Sa Vương, hai bên càng trở nên khấn trương hơn.

“Được rồi, lão Bạch, người bình tĩnh một chút, hôm nay chúng ta không phải tới để khai chiến.”

Vào lúc này, Vương Trần đột nhiên xuất hiện bên cạnh Bạch Hòa Quang, quan sát Bạch Khải rồi nói: “Nhìn tiểu tử này sinh long hoạt hổ, đừng nói có vấn đề, có thể còn thu được không ít lợi ích.”

“Khụ khụ...”

Vương truyền kỳ đang đùa.”

Bạch Khải gãi đầu, vô tình nhìn về phía túi không gian của Long tộc mà Delta đã đưa vào.

Vương Trần thật sự rất sắc bén, chuyển đi tới Long Đế lăng mộ, hẳn thật sự thu được rất nhiều thứ.

“Minh Hoàng, hãy tỉnh táo lại.”

Thấy Minh Hoàng như vậy, Tiêu Mục cũng không nhịn được phải cười khở, Bạch Hòa Quang lúc này mới trở lại bình tĩnh, nhưng vẫn rất cảnh giác với đám hải thú truyền kỳ.

Chưa nói đến đám kim loại quái vật và Ngự Thú sư ở bên, chỉ riêng bốn người này, đã tạo ra cho họ cảm giác uy hiếp mạnh mẽ hơn tất cả kẻ thù mà họ từng thấy.

Chỉ cần một chút sơ xuất, có thể lần này họ sẽ đều gặp nguy hiểm.

Tiêu Mục tiến tới trước mặt Minh Hải Lôi Giao, nói: “Thế nào, chúng ta có thể ngồi xuống nói chuyện một cách tốt đẹp không?” Minh Hải Lôi Giao trầm mặc hồi lâu, sau khi đánh giá tình hình bên dưới, gật đầu nhẹ, trả lời: “Có thể.”

Có Minh Hải Lôi Giao mở lời, đám hải thú truyền kỳ khác cũng chậm chậm bình tĩnh lại, đứng sau lưng Minh Hải Lôi Giao chờ Tiêu Mục nói tiếp.

“Nhiều như vậy tốt, ta đã sớm nói, ta đến đây để bàn chuyện hợp tác.”

Tiêu Mục cười hài lòng, lấy ra một phần văn kiện đưa cho Minh Hải Lôi Giao, nói: “Những gì ta muốn nói đều đã viết ở đây, ta nghĩ người chắc nhận biết chút chữ viết của nhân loại chứ?” “Biết một chút.”

Minh Hải Lôi Giao gật đầu nhẹ, rồi hóa thành hình người nhận lấy văn kiện từ Tiêu Mục.

Chỉ có điều, khi nhìn thấy hàng chữ đầu tiên trên văn kiện, ánh mắt hắn cũng không khỏi mở lớn.

Không chỉ có như vậy, khi Minh Hải Lô Giao đưa văn kiện này cho những hải thú khác, sắc mặt của bọn họ cũng giống y hệt.

“Lão sư, ta có thể hỏi Tiêu truyền kỳ trong văn kiện nói gì không?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ tiến lại gần Bạch Hòa Quang, thấp giọng hỏi.

“Hợp tác.”

“Hợp tác?” Bạch Khải càng thêm mơ hồ, trong khi Vương Trần thì đi thẳng vào vấn đề, nói: “Cùng với đệ tử của mình mà còn phải giấu giếm, nếu không thì ngươi nhường tên đồ đệ này cho ta đi.”

“Thực ra vấn đề rất đơn giản, chỉ là Tiêu Mục dự định nhân cơ hội này, cùng những hải thú này đạt thành quan hệ hợp tác thôi, nếu không cũng sẽ không muốn ta và lão Bạch ra mặt.”

“Cùng hải thú hợp tác?” Bạch Khải nghe vậy không khỏi nhìn về nhóm tàu ngầm khổng lồ và đội ngũ Ngự Thú sư phía sau, khóe mắt giật giật một chút.

Mở quân đội ra để đàm phán hợp tác sao? Không biết còn tưởng sắp sửa khai chiến thì đúng hơn.

“Tiểu tử, ngươi còn quá trẻ.”

Phạm bà bà thấy vậy không nhịn được mở miệng, nói: “Hợp tác vĩnh viễn cần hai bên có sức mạnh tương đồng mới có thể thành lập, chẳng lẽ ngươi trông cậy vào kẻ yếu có thể trở thành đồng minh của cường giả sao?” “Ngạch, điều đó ta rõ ràng, nhưng hiện tại...”

Bạch Khải liếc về phía hải thú, không tính những cái bị Bạch Hòa Quang đánh chết, còn lại mười hai con hải thú truyền kỳ, Bạch Khải cảm thấy khả năng còn chưa đủ để đối phó với một mình Phạm bà bà.

Trong tình huống này, rõ ràng không thể coi như tương đương sức mạnh được.

“Hừ? Ngươi sẽ nhanh chóng biết ngay thôi.”

Phạm bà bà ôm Delta đi tới bên Tiêu Mục, trực tiếp nói với Minh Hải Lôi Giao: “Người không thể quyết định, gọi mấy lão gia hỏa phía sau ra đây đi!” Nghe thấy lời của Phạm bà bà, sắc mặt Minh Hải Lôi Giao lập tức thay đổi, ngay lúc do dự, năm bóng hình đột nhiên xuất hiện.

“Chủ nhân đến rồi.”

Nhìn thấy năm bóng hình xuất hiện, cuối cùng Vương Trần cũng thu lại nụ cười, thay vào đó là vẻ quyết tâm chưa từng có, Bạch Hòa Quang cũng vậy.

“Các hạ là ai? Vì sao có thể phát hiện sự tồn tại của chúng ta?” Vừa mới xuất hiện năm bóng hình, tất cả hải thú đều cúi đầu, thậm chí ngay cả sủng thú bên Bạch Khải cũng cảm thấy không tự chủ ngã xuống.

Không phải do huyết mạch áp chế, mà là sự chênh lệch tuyệt đối về thực lực.

“Ta là ai?” Phạm bà bà cười, thân thể bỗng nhiên kéo dài, ngay lập tức biến thành hình dạng Chân Long, nhưng so với hình dáng Bạch Khải thấy ở sáu tháp lần đầu, lúc này lớn hơn nhiều.

“Cái này...”

Ngài vẫn còn sống!” Thấy Phạm bà bà hiện ra chân thân, mấy người vừa mạnh mẽ ngạo nghễ trước đó lập tức quỳ xuống đất, hoàn toàn thần phục trước mặt Phạm bà bà.

“Được rồi, còn những trò lòe loẹt này nữa hay sao?” Phạm bà bà biến trở về hình người, không kiên nhẫn vẫy tay, nói: “Hiện tại, nhân loại liên bang dự định cùng các người ký kết minh ước, thành lập liên bang đại liên minh, các người có ý kiến gì không?” “Biên bang đại liên minh?” Năm người nhìn nhau, Minh Hải Lôi Giao thấy vậy liền đưa văn kiện mà Tiêu Mục mang tới, sau đó giải thích cặn kẽ.

“Thành lập cái này liên minh, đối với chúng ta hải thú có lợi ích gì?” Năm người nhìn nhau, do dự một lát, vẫn quyết định hỏi câu này.

“Lợi ích?” Phạm bà bà nghe vậy lông mày nhướn lên, tức giận như muốn bùng nổ, nhưng thấy Tiêu Mục bước lên trước, nói: “Chỗ tốt đương nhiên có, liên bang sẽ giúp các vị từng bước

thống nhất hải vực, trong khi các vị chỉ cần cam đoan không làm tổn hại đến con người duyên hải, đồng thời đạt thành một số hợp tác thương mại với liên bang là được.”

“Liên bang cùng hải vực đạt thành chiến tuyến thống nhất, đây chắc chắn là một cục diện đôi bên cùng có lợi, các người cảm thấy thế nào?” Nghe xong Tiêu Mục giải thích, năm người trầm mặc hồi lâu, cuối cùng có quyết định.

“Vậy thì, hợp tác vui vẻ!”

Chương 613:

Nhật ký khám phá hải vực Khi năm người đồng ý, cuối cùng Tiêu Mục cũng lộ ra nụ cười, còn Bạch Hòa Quang và Vương Trần thì giải trừ trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

“Đã các vị đồng ý, vậy ta sẽ cùng mấy vị thương lượng một chút về chi tiết liên minh.”

Tiêu Mục lắc lắc văn kiện trong tay, nói: “Để cho việc thương thảo dự luật được thuận lợi, chúng ta đề xuất thành lập một nghị hội.

Mỗi bên sẽ cử người đảm nhiệm nghị viên, sau đó bầu ra một nghị trưởng để điều phối chung toàn cục, các người thấy thế nào?” Năm người đều suy nghĩ một lát, trong số họ có một người đứng dậy và hỏi: “Vậy số lượng nghị viên phân chia như thế nào?” Tiêu Mục cười, nói: “Năm vị là những tồn tại cổ xưa nhất trong hải vực, từ trước đến nay đều đồng hành cùng nhau, nên tất nhiên sẽ tham gia cùng nhau, vậy bên hải thú có thể gia nhập năm người.”

“Còn chúng ta, phe nhân loại, để công bằng, chúng ta cũng sẽ gia nhập năm người.”

“Năm người?” Ngũ lão ngẩng người, ánh mắt không tự chủ trôi hướng về phía Bạch Khải.

“Ta dèch....., không lẽ muốn ta gia nhập sao?” Bạch Khải nghe vậy liền biến sắc, vừa định từ chối thì đã bị Cửu U Minh Tước trêu chọc.

“Người nghĩ gì vậy, ngoài ba phong hào truyền kỳ, thì chỉ có bản tiêu thư cùng cái to con kia có tư cách gia nhập.”

Cửu U Minh Tước và Thần Tinh? Cũng đúng, đối diện đều là hải thú, việc phái thú cưng gia nhập bên này có vẻ cũng không còn vấn đề gì.

“Có thể.”

Ngũ lão nhẹ gật đầu, nói: “Vậy còn nghị trưởng thì sao?” Tiêu Mục nghe vậy thì nhún vai, nhìn về phía Phạm bà bà đang trò chuyện vui vẻ.

“Để bà bà ta làm nghị trưởng? Xin lỗi, ta không hứng thú.”

Phạm bà bà lập tức từ chối mà không do dự, bà chỉ muốn ở đó mỗi ngày nhìn đám tiểu gia hỏa, chứ không có thời gian rảnh rỗi để quản lý cái gì nghị hội.

“Phạm bà bà, việc thành lập liên minh biển sâu này đều dựa vào uy tín của ngài, nếu ngài không đảm nhận nghị trưởng, những hải thú kia sẽ không thực lòng tin phục.”

Thấy vậy, Tiêu Mục tiến lên thuyết phục, nhưng Phạm bà bà vẫn lắc đầu liên tục, không có hứng thú chút nào.

“Bà bà yên tâm, chức vụ nghị trưởng này thường ngày sẽ không có việc gì lớn, chỉ vào thời điểm chúng ta phát sinh mâu thuẫn mới cần mời ngài ra mặt.”

“Và, ngài không muốn Delta sau này hoạt động trong hải vực mà bị đám hải thú kia để ý sao?” Nghe Tiêu Mục nói vậy, Phạm bà bà lập tức trầm ngâm, nhìn Delta trong ngực, nói: “Được rồi, bà bà ta nhận làm nghị trưởng cũng được!” “Nhu vậy là tốt nhất!” Nghe vậy, Tiêu Mục hài lòng nhẹ gạt đầu, lần nữa nhìn về phía Ngũ lão, nói: “Vậy thì tốt, biển sâu đại liên minh mười một người nghị hội coi như thành lập.”

“Hừm, hy vọng trong tương lai, chúng ta hải thú và nhân loại có thể hợp tác vui vẻ.”

Ngũ lão cùng Tiêu Mục bắt tay, coi như đạt thành hợp tác, sau đó mới nhìn về phía Minh Hải Lôi Giao, nói: “Chúng ta năm cái không thích quản lý những chuyện phức tạp, cho nên việc hợp tác chi tiết tiếp theo, sẽ giao cho ngươi.”

“Vâng!” Minh Hải Lôi Giao nhẹ gạt đầu, sau đó có chút khó khăn nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Nhưng mà, trước khi chính thức trao đổi, có thể hay không mời vị này, ừm, Bạch Khải đại sư, trước tiên đem di sản Long tộc truyền thừa giao lại?” Nhân cơ hội vừa rồi hải thú tụ tập, Minh Hải Lôi Giao đã nghe Minh Hải Xà nói về những chuyện diễn ra trong lăng mộ Long Đế.

Trong đó, đương nhiên bao gồm cả việc Bạch Khải đã mang theo tám tòa mộ bia.

“Ừm? Cái gì Long tộc truyền thừa, ta không hiểu lắm?” Khi thấy ánh mắt mọi người đổ dồn về phía mình, Bạch Khải lập tức lộ vẻ ngây thơ, như thể mình không biết gì.

“Bạch Khải, hãy giao ra đi, việc liên minh biển sâu này là cực kỳ quan trọng, không thể làm hỏng.”

Bạch Hòa Quang thấy vậy lắc đầu, nói: “Dù ngươi mang về, Long tộc truyền thừa vẫn sẽ được chúng ta mười một người nghị hội cộng đồng quản lý, để lại đây sẽ tốt hơn.”

“Vậy cũng được...”

Nghe Bạch Hòa Quang nói vậy, Bạch Khải lúc này mới miễn cưỡng đồng ý để Delta lấy Long tộc truyền thừa ra, bộ dạng lưu luyến như thể bị cướp đi món đồ chơi của trẻ con.

“Tiêu tử ngươi, khi biển sâu đại liên minh thành lập, lấy được tài nguyên sẽ không thua kém gì Long tộc truyền thừa, hãy suy nghĩ lâu dài một chút.”

Tiêu Mục thấy vậy không khỏi bật cười, nói: “Nói đến, ngươi cũng coi như là một trong những công thần của lần hành động này, có hứng thú không đến biển sâu đại liên minh kiêm luôn cái chức vụ này?” “Kiêm chức? Có lợi ích gì không?” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng lên, như thể thấy được điều gì đó hấp dẫn.

“Lợi ích à? Cho phép ngươi đảm nhiệm bộ phận kỹ thuật của đại liên minh thì sao? Điều này hoàn toàn phù hợp với sở trường của ngươi.”

Tiêu Mục tiến lại gần bên tai Bạch Khải, nói: “Bộ phận kỹ thuật sẽ phụ trách việc xây dựng tổng bộ biển sâu đại liên minh, ngươi có thể nhường cho viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thân tham dự vào, quả thực rất phong phú~” “Ta làm!” Sau khi biển sâu đại liên minh tuyên bố thành lập đã qua một tuần, mười một người nghị hội vẫn như cũ đang thương thảo các chi tiết liên minh.

Vì việc hợp tác giữa hải thú và nhân loại lần đầu tiên, hiển nhiên phải sớm nói rõ để tránh những khúc mắc sau này.

Bất quá những người khác cũng không nhàn rồi, mười hai truyền kỳ hải thú cùng với liên bang, hiệp hội Ngự Thú sư đã bắt đầu quay quanh việc xây dựng tổng bộ biển sâu đại liên minh.

Và cũng vì lý do đó, Bạch Khải đã thực sự nhận thức được sức mạnh của liên bang.

“Trước kia chưa từng nghe nói liên bang có một chi hải quân lớn như vậy...”

” Bạch Khải nằm trên người Delta, nhìn đám máy móc và các hải thú bận rộn phía trước, thì thầm.

Dù là ngày đó chấn động toàn trường với bảy tàu ngầm đáng sợ, hay bây giờ là đội ngũ xây dựng ở đáy biển, muốn nói liên bang không phải đã sớm chuẩn bị, Bạch Khải hoàn toàn không tin điều đó.

“Ta cũng vậy, trước kia chưa từng nghe phụ thân nhắc tới, còn có sự tồn tại của Ngũ lão.”

Minh Hải Xà nghe vậy gật gù, rõ ràng cũng chưa kịp hiểu hết mọi chuyện vừa diễn ra.

“Đúng rồi, Minh Điện, sao ngươi không về phụ thân ngươi hỗ trợ, cả ngày cứ đi theo ta làm gì?” Minh Điện, tên của Minh Hải Xà.

Nghe Bạch Khải hỏi, trên mặt Minh Điện lập tức lộ ra vẻ nịnh nọt, nói: “Phụ thân nói, nhất định phải mời đại ca và tứ ca chiêu đãi, cho nên không cho chúng ta phân công nhiệm vụ.”

Tứ ca, chính là Delta.

Vì lý do nhận Delta làm đại ca, các thú cưng khác như Alpha tự động thăng cấp làm ngang nhau địa vị, theo thứ tự là đại ca, nhị ca, tam ca...

Bất quá, cách gọi giữa Alpha và Delta trùng nhau, nên dưới sự yêu cầu mạnh mẽ của Delta, gọi bọn họ thành tứ ca.

Ngược lại, Alpha thì không cảm thấy gì, dù sao đều bị đánh hàng, Trùng Thảo lại vô cùng hài lòng.

Làm lâu như vậy đệ đệ, giờ lại có lão Lục, còn trực tiếp thăng hạng thành đoàn sủng, địa vị của hắn vẫn như cũ ở hạng chót, hiện tại có mười ba cái tiểu đệ, đương nhiên rất vui vẻ.

“Không sai không sai.”

Vừa nghe Minh Điện nói, các hải thú đằng sau cũng liên tục gật đầu như Minh Điện, đều giống như vẻ nịnh nọt.

Trước không nói đến việc Bạch Khải đem Long tộc truyền thừa thu hoạch, chỉ riêng bối cảnh của Delta và Bạch Khải

cũng đã đủ để bọn họ dùng thái độ này đối đãi.

Delta là con nuôi của nghị trưởng tương lai biển sâu đại liên minh, ngoài ra còn là hải thú hướng tới huyết mạch Chân Long.

Còn Bạch Khải, cũng chính là nghị viên trong nghị hội biển sâu, hơn nữa còn là một người đã dám vẫy thật nhiều ngon roi.

Nếu dám chọc hai người này tức giận, thì họ sẽ không còn những quả ngon để ăn.

“Tốt a...”

Nghe vậy, Bạch Khải nhún vai, nhìn ngấm trụ sở liên minh đã dần dần hiện ra, duỗi lưng một cái để giảm bớt mọi mệt, nói: “Ta đi tìm chút chỗ câu cá trước, các người đi không?” Thập Tam Thái Bảo nghe vậy thì nhìn nhau, ngay trước một đám hải thú mặt nói muốn đi câu cá, đoán chừng cũng chỉ có Bạch Khải rồi.

“Đại ca, ngài định đi hải vực thu thập vật liệu để cường hóa Lục ca đúng không?” Minh Điện xoa xoa đôi bàn tay, nói: “Nếu vậy, ta biết một chỗ có rất nhiều nước, Băng hệ tài nguyên, ngài cứ từ từ câu cá.”

“Ồ? Còn có nơi này sao?” Bạch Khải nghe vậy lập tức hứng thú, hải thú mặc dù rất nhiều dinh dưỡng, có thể cường hóa thể chất là rất tốt, nhưng việc sản xuất tài liệu cao cấp tỉ lệ lại không cao.

Theo như lời Minh Điện, hải thú vì sống sót trong hải vực rộng lớn, hầu hết đều ưu tiên phát triển kích thước cơ thể.

Vì vậy, việc xác định thực lực mạnh yếu phần lớn là dựa vào hình thể.

Tuy nhiên, cũng vì lý do đó, hải thú trên thân hiểm khi có năng lượng cao độ đậm đặc.

Bất quá Gamma lại thích nơi này.

Thấy Bạch Khải hứng thú, Minh Điện lén thở phào nhẹ nhõm, nói: “Đương nhiên có, tính toán thời gian, tài nguyên Băng hệ ở đó có thể còn nhiều hơn một chút, rất có lợi cho Lục ca.”

“Vậy thì tốt, tranh thủ thời gian xuất phát, chúng ta mau chóng trở về thôi.”

Bạch Khải vỗ vỗ Delta, Delta lập tức hiểu ý, hiện ra hơn mười mét thân hình Chân Long, trong khi Minh Điện và các hải thú khác cũng hiện ra chân thân, bước vào hải vực sâu.

Mặc dù không được phân loại thành sinh vật Thủy hệ, nhưng với thân hình Chân Long của Delta đã có khả năng tự do hoạt động dưới biển, những nơi đi qua, hải thú đều cúi đầu biểu thị thần phục.

Chân Long đối với hải thú có sự áp chế huyết mạch mà gần như không thể cản trở.

“Tứ ca, đại ca, chúng ta đã đến.”

Không biết bơi ra bao xa, Minh Điện dẫn đầu rốt cục cũng dừng lại, trong khi Bạch Khải phát hiện mình đã đến một khu vực rừng băng rộng lớn.

“Nơi này có lẽ còn nằm ở Nam Hải à? Tại sao có thể có một mảnh băng như thế?” Bạch Khải tò mò nhìn xung quanh.

“Chúng ta cũng không rõ nguyên nhân cụ thể, nghe phụ thân nói nơi này từ rất sớm đã như vậy, rừng băng Tử Vong khi đến xuân hạ hai mùa sẽ ngưng kết ra loại băng này, còn hạ thu hai mùa sẽ biến thành vòi rồng nước.”

Minh Điện lắc đầu, nói: “Tuy nhiên nơi này tài nguyên rất phong phú, nếu không phải khí hậu nơi này khó lường, đại đa số hải thú khó thích ứng, chắc hẳn sẽ không bình tĩnh như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, cười Delta đi tới một cây băng trụ.

Cây băng này giống như từ mặt biển kéo dài xuống, lan ra đến đáy biển, xung quanh lại đóng băng, lơ lơ còn có thể thấy một vài con tôm nhỏ chưa kịp thoát khỏi bị đóng băng.

Và những cây băng trụ như vậy, Bạch Khải thấy còn vô số, nhìn từ xa thật sự như một cánh rừng băng.

“Nghe nói rừng băng Tử Vong phía dưới đã từng xảy ra chiến đấu, và nơi này vòi rồng nước sẽ cuốn chúng ra, sau đó bị băng trụ Tử Vong đóng băng lại.”

Nói rồi, Minh Điện lại đi đến một cây băng trụ khác, dùng đuôi hất mạnh, cây băng trụ lập tức vỡ vụn, đồng thời một viên hàn khí trên châu liền từ bên trong rớt xuống.

“Đáng ghét, chỉ là một viên Hàn Quang trên châu.”

Minh Điện có chút ghét bỏ ném viên trên châu sang một bên và tiếp tục gõ lên, trong khi mấy con hải thú khác cũng làm như vậy.

Nhìn bộ dạng của họ, có vẻ như đây không phải là thứ hiếm lạ gì.

“Chết tiệt, cái này không phải chính là hải vực bản hộp mù sao? Đây là đang khiêu chiến Âu khí của ta à~”

Chương 614:

Ta bị nguyên rửa rồi? Róc rách rách rách? (Chủ nhân, chúng ta cũng muốn đi sao?) Nhìn quanh rừng băng Tử Vong, Delta quay đầu hỏi.

“Đi, đương nhiên phải đi.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, gần đây bữa ăn đã cải thiện không ít, nhưng mong muốn tìm nguyên liệu lại chẳng có gì.

Giờ có một nơi như vậy, đương nhiên không thể bỏ qua.

Nói rồi, Bạch Khải liền chạy đến một hàng băng trụ phía trước, cẩn thận kiểm tra.

Hắn chỉ vào một cây băng trụ, kiên quyết nói: “Delta, đánh gãy cái này, nhất định có hàng tốt!” Róc rách rách rách! (Tốt, chủ nhân!) Delta nhẹ gạt đầu, mắt phải phát ra ánh sáng ngân sắc, một cỗ hư không lực liền hóa thành quyền cước chuẩn xác rơi xuống, đánh vào cây băng trụ mà Bạch Khải chỉ.

Chỉ trong chốc lát, băng trụ vỡ vụn, một miếng vảy giống như Băng Tinh liền rơi xuống.

“Đây là vảy của Băng Khí Ngư, phẩm chất khá cao!” Minh Điện nhanh nhẹn tiếp nhận miếng vảy đưa đến trước mặt Bạch Khải.

“Ừm, không sai, cuối cùng cũng thu hoạch được một cái tài liệu cấp sử thi, nơi này xuất hàng suất không thấp a.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gạt đầu, sau đó tiếp tục chọn một cây băng trụ, nhưng không để Delta trực tiếp đánh nát, mà chỉ đánh cho một vết nứt, để hắn tự bỏ sung sau đó.

Khí tức phong phú như thế, đương nhiên phải nắm chắc cơ hội! Răng rắc.

Băng trụ vỡ vụn, một viên đá bình thường rơi vào tay Bạch Khải.

“Ngạch, đại ca đại, đây cũng chỉ là một viên đá vụn không có giá trị gì.”

Minh Điện nhìn thấy viên đá trong tay Bạch Khải mà do dự sẽ báo cho hắn.

“Cục đá?” Bạch Khải nghe vậy thì lập tức ghét bỏ mà ném xuống, tiếp tục chọn một cây băng trụ khác.

Sau khi đập nát mấy chục cây băng trụ, Bạch Khải lại hoàn toàn bỏ cuộc.

“Xem ra những cây băng trụ này không có gì tốt, Delta, ngươi tùy ý đánh thử đi.”

Bạch Khải tự an ủi bản thân, nói.

Róc rách rách rách. (Tốt, chủ nhân.) Delta nhẹ gật đầu, cái đuôi liền vung lên, gõ bẹp một cây băng trụ.

Chỉ trong chốc lát, một cỗ hàn khí lạnh lẽo tỏa ra, thậm chí cả nước biển chung quanh cũng bị đóng băng.

“Thiên Sương san hô? Nhìn phẩm chất này, gần như có thể tấn cấp Truyền Kỳ rồi.”

Minh Điện thấy thế liền thốt lên, cẩn thận lấy Thiên Sương san hô đóng băng trong nước biển đưa ra và đặt trước mặt Bạch Khải.

“Lại có hàng tốt nữa?” Bạch Khải có chút kinh ngạc, cảm giác lượt này đến thật nhanh.

“Delta, ngươi thử đánh thêm một cây nữa xem?” Delta nhẹ gật đầu, tiện tay đập vỡ một cây băng trụ khác, lại là một vật liệu cấp sử thi xuất hiện.

“Trời ạ, ta chắc chắn bị nhầm đến rồi?” Bạch Khải không thể tin, đi đập vỡ một cây băng trụ và lại xác nhận ý nghĩ của hắn.

“Chả lẽ mình có thể như vậy? Bình thường vận khí cũng không tệ a ~” Bạch Khải có chút thất thần, còn đang loay hoay quanh Delta thì một con Ngưu Bì Xà đột nhiên ngẩng đầu lên, nói: “Sao ta có cảm giác vận khí tốt lại đến từ ngươi chứ không phải là ngươi?” “Ngươi không nói thì không ai coi ngươi là cam.”

Bạch Khải tức giận trợn mắt, ngẫm nghĩ đôi chút rồi gọi toàn bộ sủng thú ra, nói: “Đến đây, có nhiệm vụ rồi.”

A ô a ô! (Bản uông thích nơi này!) Nhìn thấy những băng trụ dày đặc trước mặt, Beita lập tức hứng thú, nhanh chóng vọt ra khỏi Delta.

Hắn suýt nữa thì bị chìm trong nước biển.

“Cái con chó ngốc này.”

Bạch Khải thấy vậy che mặt thở dài, nhìn sang những sủng thú khác, nói: “Nơi này có nhiều tài nguyên Băng hệ, vừa vặn để tăng cường cho Jetta, vậy nên mọi người cố gắng gõ băng trụ nhé.”

“Nhưng nhớ là một cây một cây nhé! Và sau mỗi lần thu hoạch, nhất định phải báo cho ta biết phẩm chất, rõ chưa?!” Nghe yêu cầu của Bạch Khải, các sủng thú đều ngơ ngẩn, không hiểu sao Ngự Thú sư lại có yêu cầu này, nhưng vẫn ngoan ngoãn làm theo.

“Cái kia, thủ lĩnh, tại hạ là côn trùng tới, nơi này không phải là không thích hợp với tại hạ sao?” Trùng Thảo nhìn quanh hoàn cảnh, lúc này thỉnh cầu được rời đi.

Alpha thì là hài cốt, không cần hô hấp.

Husky có trang bị lặn, không sợ bị chìm.

Gamma thì có sức kháng cự mạnh mẽ, ở đâu cũng sống được.

Delta là Chân Long, rồng về biển lớn.

Jetta, con nhỏ này thì đã trèo lên băng trụ rồi.

Nhìn kỹ một chút, hắn có vẻ không hợp với hoàn cảnh nơi đây.

“Không, nhất định phải đi.”

Bạch Khải có vẻ nghiêm túc, nói: “Đây là một việc rất nghiêm túc, hiểu chưa?” “Tại hạ rõ rồi.”

Nhìn ánh mắt của Bạch Khải, Trùng Thảo liên tục gật đầu và lập tức mở lực trường chui vào trong nước biển.

Sáu sủng thú nhanh chóng trở lại, lần lượt mang về thu hoạch của mình bên cạnh Bạch Khải.

Thấy phẩm chất của vật liệu từ sáu sủng thú đưa lên, toàn thân Bạch Khải bỗng trở nên u ám.

Nói thật, trước đó trứng tiến hóa cũng chỉ nhờ Alpha, những thứ độc quyền cũng đều là do hắc mạnh dạn thực hiện, còn lại có vẻ như là do Alpha họ thu hoạch lúc ấy.

Quả nhiên, hắc là cái tù trưởng châu Phi duy nhất.

A a a... Đột nhiên rất muốn biến thành một con côn trùng giày a ~ A ô a ô? (Nhân loại này là sao vậy?) “Không có gì, chỉ là lòng tự tin gặp phải khó khăn thôi.”

Ngưu Bì Xà lắc đầu, trên người Delta tìm một tư thế thoải mái rồi lại ngủ thiếp đi.

Kể từ khi Delta tiến hóa, khí tức trên người hắc càng ngày càng dễ ngủ.

“Có muốn an ủi một chút không, đại ca đại?” Nhìn thấy Bạch Khải như vậy, Thập Tam Thái Bảo không kìm được hỏi Minh Điện.

“Hừm, thử xem sao.”

Minh Điện nhẹ gật đầu, hắc đưa Bạch Khải đến rừng băng Tử Vong, thứ nhất là để giúp Bạch Khải, thứ hai là không muốn để hắc đi câu cá.

Họ đã sớm từ Thập Tam Thái Bảo, Hồ Thú Ma Kinh Vương dòng dõi nào biết Bạch Khải đã câu cá như thế nào.

Mấy con cự hình chủng, mười mấy đầu loại cỡ lớn, cỡ vừa và nhỏ hải thú vô số.

Nếu vì ở đây gặp phải khó khăn làm cho Bạch Khải chán nản câu cá, trời mới biết chờ biển sâu xong việc, xung quanh hải thú còn lại bao nhiêu.

Chỉ là, chưa kịp để Minh Điện lên tiếng thuyết phục, Bạch Khải đột nhiên hồi phục tinh thần, trạng thái thậm chí còn tốt hơn trước.

Tù trưởng châu Phi có chuyện gì vậy, lão phu toàn thân là lá gan, không thể nào mà lá gan không tốt ở rừng băng Tử Vong này được! “Các tiểu nhân, hôm nay mục tiêu, phải vững chãi tại đây!” ...

Răng rắc! Một cây băng trụ lại bị đập bẹp, Bạch Khải vững vàng tiếp được khối thủy tinh Cực Quang, ngựa mặt lên trời

thét dài! “Ai nói lá gan không thay đổi, không thay đổi, ta ở đây không phải là nhằm vào lá gan sao!” Thấy Bạch Khải hưng phấn như vậy, Thập Tam Thái Bảo ngưng ngưng không thể không cười. Ước chừng, Bạch Khải vừa rồi tự tay đập nát băng trụ không biết bao nhiêu mà kể, nhưng lại thu được một cái vật phẩm cấp sử thi, vận khí này thật không ai sánh bằng.

A ô a ô? (Nhân loại này điên rồi sao? Có nên để hấn niệm một đoạn kinh siêu độ không?) Beita nhìn Bạch Khải với con mắt đầy đồng tình, lại bị Jerry hưng hấn đập một quyền.

“Ngậm miệng, hình như Ngự Thú sư có chút không đúng.”

Jerry nhìn Bạch Khải, Thẩm Phán Thiên Bình lặng lẽ xuất hiện, bao trùm lấy Bạch Khải, sau đó một cỗ hắc khí liền xuất hiện quanh Bạch Khải.

Ken két ken két? (Đây có phải là nguyên rủa không?) Alpha thấy vậy lập tức đứng lên, một cỗ lạng liệt kiếm ý sống động.

“Có vẻ giống cái gì đó, nhưng cũng giống như là xui xẻo.”

Jerry lắc đầu, sau lưng Thiên Bình nhẹ nhàng khẽ động, những hắc khí kia liền bị kéo ra ngoài, mà Bạch Khải cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, nghi ngờ nhìn Jerry.

“Jerry? Các người đang làm gì vậy?” Jerry vừa mới phát hiện báo cho Bạch Khải, nghe vậy Bạch Khải giật mình, lập tức tràn đầy tự tin.

Hấn nhắc lại, một người như hấn, thiên tuyển chi tử, sao lại phải đau khổ cùng tù trưởng châu Phi? “Nhưng mà, tại sao trên người ta lại bỗng nhiên có loại đen đui khí này? Chẳng lẽ là bị nguyên rủa?” Jerry nghe vậy lắc đầu, nói: “Nếu có người bị nguyên rủa thì ta chắc chắn là phát hiện được, trừ khi, đó là may thật sự sắp xui xẻo.”

“Xui xẻo?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, sau đó đột nhiên vung cái chùy sắt, đập bẹp một cây băng trụ bị vỡ nữa.

Một viên trân châu Băng thuộc tính cấp sử thi liền xuất hiện, dưới sự dẫn dắt của Delta từ từ rơi vào tay Bạch Khải. Đừng nói là ngã xuống nắm móc, mà là thực sự muốn cắt cánh a! Oanh! Khi Bạch Khải còn đang nghi ngờ thì phía sâu rừng băng Tử Vong bất ngờ truyền đến một tiếng nổ mạnh, như thể có một vật gì đó khổng lồ đang mạnh mẽ đâm tới.

“Minh Điện, khu vực bên này có gia nhập biển sâu đại liên minh truyền kỳ hải thú không?” Cảm nhận khí tức mạnh mẽ từ xa, Bạch Khải không khỏi nghiêng đầu hỏi Minh Điện.

“Nam Hải truyền kỳ hung thú, ngoại trừ bị nghị trường đánh chết Tu La Sa Vương, những thứ khác đều gia nhập đại liên minh rồi.”

Minh Điện lắc đầu, nghĩ đến một khả năng, nói: “Biển băng Tử Vong mặc dù đại bộ phận đều thuộc khu vực Nam Hải, nhưng cũng có một phần lan tràn đến biển băng.

Có thể bọn hải thú cấp truyền kỳ ở Tây hải đang hứng thú tới đây, cho dòng dõi của mình thu thập tài nguyên?” “Không, hẳn hẳn là đang hướng về phía chúng ta.”

Shuke nhanh chóng mô phỏng đường đi của hải thú không rõ, nghiêm túc nói: “Ngự Thú sư, ta khuyên tốt nhất nên nhanh chóng rút lui.”

“Được.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, trực tiếp thu hồi tất cả sủng thú khác, đồng thời gọi Thập Tam Thái Bảo thu nhỏ lại, cười lên người Delta, chuẩn bị rời đi.

Chỉ là, chưa kịp để Delta trốn vào hư không, một con mực khổng lồ đột nhiên phá vỡ rừng băng Tử Vong, xuất hiện trước mặt Bạch Khải và mọi người.

“Tây hải truyền kỳ hải thú, Lưu Ly con mực!” Minh Điện thấy vậy lập tức nhẹ nhõm, Lưu Ly con mực là một loại sinh vật vô cùng ôn hòa, mặc dù có vẻ vẻ hung ác, nhưng lại nổi tiếng là đại sứ của tình yêu trong hải vực.

Dù là ở Tây Hải hay Nam Hải, nếu như bạn bị thương và gặp phải hắn, Lưu Ly con mực đều sẽ rất vui vẻ giúp đỡ bạn chữa trị.

Vì vậy, dù là một con Lưu Ly con mực cấp truyền kỳ hoặc là hình dạng tiến hóa khác của nó, nhóm hải thú sẽ không công kích bọn hắn.

“Lưu Ly con mực có vẻ không đúng lắm, không giống như đang tấn công, mà có vẻ đang...”

Giấy dựa?” Bạch Khải thấy tình hình như vậy thì hơi nhú
mày, mà Alpha lại đột ngột phát hiện ra gì đó, không tự chủ
nhìn về phía xúc tu của Lưu Ly con mực. Ở cuối xúc tu, dường
như có cái gì đó màu đen đang bám lấy.

Chương 615:

Diệt thể hải quái Ken kết ken kết. (Lão đại, người lùi lại một chút.) Đúng lúc này, Alpha đột nhiên chặn Bạch Khải trước người, tay cầm Tử Vong chi kiếm, vẻ mặt tràn đầy nghiêm trọng.

“Ừm?” Nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Alpha, Bạch Khải dường như nhớ ra điều gì, hắn nhìn vào Lưu Ly con mực có xúc tu đang nhiễm chất màu đen.

“Cái đó...

chẳng lẽ là Tử Vong chi lực?” Ngoài Alpha và Cửu U Minh Tước, hắn không gặp Tử Vong chi lực nhiều lần.

Lần đầu tiên là trong bí cảnh Vô Định Hồn, nơi có Tử Vong chi huyết, cũng là lúc Alpha đạt được Tử Vong chi lực.

Lần thứ hai là trong bí cảnh Thái Dương, khi gặp phải Đại Xà trong sương đen, mặc dù không tiếp xúc gần, nhưng cũng suýt mất mạng.

Hai lần sau là gặp Tử Vong Kị Sĩ, cũng có chút mạo hiểm.

Mà bây giờ, hắn lại thấy Tử Vong chi lực ở đây trong hải vực, hơn nữa nhìn có vẻ thuần khiết hơn so với trên người Tử Vong Kị Sĩ.

Hắn đúng là đã gặp chính chủ...

Nghĩ đến đây, sắc mặt Bạch Khải biến đổi, hắn nói: “Delta, tranh thủ thời gian rút lui!” Nếu thực sự là Tử Vong như truyền thuyết, thì ở đây, mỗi giây ở lại đều có thể nguy hiểm đến tính mạng.

Róc rách rách rách! (Tốt!) Delta gật đầu nhẹ, mắt phải hư không ánh nến nhanh chóng lóe lên, không gian trước mắt lập tức bắt đầu vặn vẹo, tạo lập liên hệ với một nơi nào đó xa xôi.

Sau khi hấp thu máu của Phạm bà bà, Delta, người hư không, mặc dù không thay đổi nhiều, nhưng tốc độ phát động và hiệu quả rõ ràng mạnh lên rất nhiều.

Chỉ là, ngay khi Delta dự định xuyên qua cổng không gian để trốn đi, phần băng tử vong bên dưới bỗng nhiên rạn nứt, một làn khói đen nồng nặc từ dưới đáy ủa lên, thỉnh thoảng còn nhìn thấy những đám lửa.

Chỉ trong chốc lát, rừng băng Tử Vong liền vỡ nát, từng khối vật liệu băng từ đó rơi xuống, và vào trong vết rách biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, Lưu Ly con mực vốn đang phát cuồng đột nhiên trở nên im lặng, tự mình cắn đứt xúc tu của mình, rồi thần trí khôi phục lại sự tỉnh táo.

“Nam Hải, nhanh trốn đi, thứ dưới kia không phải các người có thể đối phó!” Lưu Ly con mực liếc mắt nhận ra thân phận của bọn họ, chắn trước mặt nhưng khi thấy Delta thì vẫn không khỏi lộ ra chút kinh ngạc.

“Thật sự khôi phục thần trí rồi?” Bạch Khải nhìn thấy vậy hơi kinh ngạc, nhưng cũng không lỡ chạy trốn, không chút do dự để Delta mở cổng truyền tống, vội vã chui vào.

Ken két ken két. (Lão đại, dưới kia có liên quan đến Tử Vong chi lực.) Alpha xuyên qua không gian thông đạo chưa hoàn toàn đóng lại, nói.

“Ta biết, cho nên nhất định phải nhanh chóng thông tri lão sư và Phạm bà bà bọn họ.”

Tử Vong chi lực liên quan trọng đại, điểm này lão sư đã đặc biệt nhấn mạnh với hắn.

Hiện tại mà phát hiện Tử Vong chi lực ở hải vực, mức độ nguy hiểm so với việc bị vây ở bí cảnh Thái Dương còn cao hơn. Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên ngửi thấy một cỗ nhiệt khí nhức mũi, hắn quay đầu nhìn lại, phát hiện ra rằng lỗ hồng không gian lúc đầu đã đóng lại, lại để lại một cái nhỏ xíu, một làn khói đen từ đó xuất hiện.

Ta địch....., nhanh như vậy đã đuổi tới? Bạch Khải trong lòng mắng thầm, đồng thời ra sức để Delta nắm lấy cơ hội thoát đi, nhanh chóng xuyên qua cổng truyền tống.

“Ừm? Tại sao không phải Long Đế lảng mộ?” Nhìn thấy cảnh vật xung quanh lạ lẫm, Bạch Khải không khỏi có chút nghi hoặc.

Róc rách rách rách. (Xin lỗi chủ nhân, Delta bị con quái thú kia ảnh hưởng, định vị xảy ra lệch lạc.) Delta hơi hối lỗi cúi đầu, nhưng Bạch Khải cũng không có ý trách mắng, hấn vỗ vỗ đầu Delta định an ủi thì bỗng phát hiện sau lưng, trong không gian lại lần nữa toát ra khói đen.

Sau đó, không gian bỗng nhiên vỡ vụn, một con cự thú lớn xuất hiện trước mặt Bạch Khải và những người khác.

Con quái vật có hình thể khổng lồ, giống như Cự Kinh, toàn thân bị vẩy màu đen bao phủ, diện mạo dữ tợn, trong miệng còn phun ra ngọn lửa đỏ sậm, thỉnh thoảng từ lỗ mũi cũng toát ra khói đen làm người ta khó chịu.

“Đúng thế, trong truyền thuyết, đây chính là diệt thể hải quái!” Khi nhìn thấy con quái vật, nhóm Minh Điện lập tức bị dọa đến run rẩy, và khi nhìn thấy cái miệng của quái vật và Lưu Ly xúc tu, họ càng hoảng sợ hơn.

“Diệt thể hải quái?” Bạch Khải nghe vậy có chút nghi hoặc, nhưng lúc này không phải thời điểm để hỏi.

Hắn chỉ muốn thoát đi nhanh chóng.

Nhưng đúng lúc này, Alpha lại đột nhiên đứng dậy, trực tiếp triệu hồi Tử Vong chi Long lao về phía hải quái.

Rắc rắc! Nhìn thấy hành động của Alpha, hải quái không chút né tránh, mà mở ra cái miệng to lớn, một ngụm nuốt Tử Vong chi Long xuống, sau đó liền chủ động bơi về phía Alpha.

Mục tiêu của nó chính là Alpha! Bạch Khải lập tức hiểu ra, trước đó Tử Vong bàn tròn cũng đã biến Alpha thành mục tiêu, hải quái này đảm bảo cũng không ngoại lệ.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải đã muốn thu Alpha vào không gian ngự thú, nhưng thì ra lại gặp phải sự kháng cự mãnh liệt từ Alpha.

Ken két ken két. (Lão đại, ta muốn xem thử một chút.) “Xem thử? Cùng con gia hỏa này? Người có muốn thử với nó thì chỉ có cách chết thôi!” Bạch Khải nghe vậy vội vàng muốn khuyên can, nhưng Alpha đã vọt lên trước.

“A ô! Đây thật là hơi quá đáng, người muốn chết sao!” Beita thấy vậy cũng kinh hãi và ngửa mặt lên trời thét dài, Hàng Ma

Chân Ngôn lập tức buff cho tất cả sủng thú trên người, sau đó liền vào nhập trạng thái tam vị nhất thể, theo sát phía sau.

Có hai sủng dẫn đầu, Gamma và những người khác cũng không chịu yếu thế, liền ném Bạch Khải cho Thập Tam Thái Bảo rồi lập tức xông tới.

Nhìn thấy sáu sủng thú đồng lòng như vậy, Bạch Khải không biết nên khóc hay nên cười. Đây là con quái vật có thể nuốt lấy các hải thú truyền kỳ, trong khi lão sư còn kiêng kỵ loại sinh vật này, sao các người lại có thể liều lĩnh như vậy! Chỉ là sáu sủng thú dường như quyết tâm phải chiến đấu với hải quái, nhanh chóng tìm được vị trí của riêng mình.

Là người sở hữu Tử Vong chi lực, Alpha dường như không có chút e ngại nào với hải quái, trực tiếp vùng Tử Vong chi kiếm, điên cuồng tấn công.

Theo sau, Husky cũng nhanh chóng xác định vị trí của mình, dung hợp Kim Cương chi lực cùng đạn vong hồn, lần lượt bắn về phía hải quái.

Còn Gamma và Delta thì phát huy ưu thế của mình, một bên phân thân sử dụng Thánh Quang và tà năng để tấn công.

Bên còn lại thì lợi dụng hư không chi lực, vừa linh hoạt cải biến vị trí đồng đội để phòng ngự, vừa tạo ra những lần đạn không gian, nhằm vào vị trí mà Alpha tấn công.

Tuyệt oa oa cũng toàn lực kết tụ nước biển xung quanh, ý đồ hạn chế hành động của hải quái.

Tuy nhiên, nổi bật nhất lại chính là Trùng Thảo.

Chỉ thấy Trùng Thảo Đại Nhật lực trường toàn lực triển khai, vậy mà trong cái đáy biển đen tối này dâng lên một vòng mặt trời, mà khí thế hung tàn của hải quái khi bị Đại Nhật chi lực chiếu rọi dần dần tiêu tán.

Nhìn thấy sáu sủng thú của mình lại có thể thực sự làm chậm lại con hải quái mạnh mẽ này, và đã có chút hiệu quả, Bạch Khải không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

“Đại Nhật chi lực... Đúng rồi, trước kia Đại Xà sương đen chính là bị Nhật Luân Giáp Trùng không chế, bị trấn áp dưới lòng đất.”

Bạch Khải gật gật đầu, mặc dù nói muốn giống Nhật Luân Giáp Trùng như thế để trấn áp không thực tế, nhưng như vậy, ngoài Alpha ra, lại có thêm một điểm tấn công hiệu quả nữa.

Biết đâu, có thể an toàn chờ đến khi lão sư và những người khác chạy tới.

Tuy nhiên, ý nghĩ đẹp đẽ này lại bị hiện thực tàn khốc bác bỏ.

Hải quái dường như bị sáu súng thú công kích điên cuồng khiến cho hoảng sợ, nhưng sau khi dừng lại vài giây, hải quái lại mở to miệng, phun ra một làn khói đen nồng nặc.

Chỉ trong chốc lát, bất kể là Husky với đạn Kim Cương, hay là Tuyết oa oa với độ không tuyệt đối, thậm chí là Gamma Thánh Quang, tất cả đều bị làn khói đen đó nuốt chửng.

Trên chiến trường chỉ còn lại Alpha với Tử Vong chi kiếm, Gamma với tà năng phân thân và Trùng Thảo với Đại Nhật chi lực mà thôi.

Tuy nhiên, không biết vì lý do gì, sau khi hải quái phun ra khói đen lại ngừng lại, dường như đang tự hỏi điều gì.

“Có thể, chỉ ít còn có ba loại năng lực có thể đối kháng!” Bạch Khải thấy vậy nhẹ vuốt cằm, có phần bình tĩnh lại.

“Alpha, người từ chính diện cường công, sử dụng Tử Vong lực trường để bảo vệ bản thân cho tốt.”

“Epsilon, người từ bên trái cường công, toàn lực phóng thích Đại Nhật chi lực! Thuận tiện kiểm tra mối liên hệ với Nicolas.”

“Gamma, trực tiếp biến hình tà năng, nếu như cần thiết, trực tiếp tự bạo!” “Delta, người phụ trách hỗ trợ, tùy thời giúp họ tránh khỏi các đòn sát thương trí mạng.”

“Beita, người phụ trách buff cho họ, nếu có cơ hội, thử ám sát.”

“Còn Jetta, hãy tạo cho Alpha bọn họ một điểm dừng chân, để thuận tiện hành động.”

Khi có Bạch Khải chỉ huy, sáu súng thú điều chỉnh lại nhịp độ chiến đấu, trên thân hải quái dần dần xuất hiện một số vết thương.

“Minh Điện, đại ca, bọn họ có thể ngăn cản hải quái rồi sao?”
Cá Đuối Khát Máu nhìn không chớp mắt vào trận chiến trước mặt, hỏi.

“Ta nhìn thấy, không cần ngươi phải nhấn mạnh.”

Minh Điện cũng có vẻ mặt đầy kinh ngạc. Đây chính là một con quái vật truyền kỳ có thể nuốt chửng hải thú tồn tại, ngay cả Lưu Ly con mực dù không giỏi chiến đấu cũng không thể đến nỗi bị tiêu sát.

Nhưng hiện tại, bọn họ lại bị sáu đầu Quân Vương sinh vật cản lại rồi.

“Ngự Thú sư, con hải quái này có vẻ có vấn đề.”

Jerry rời khỏi Beita, đi tới bên Bạch Khải, nói.

“Hừm, ta cũng thấy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc kệ Alpha và những người khác ra sao có thể vượt cấp chiến đấu, Tử Vong chi lực, tà năng, Đại Nhật chi lực làm sao đặc biệt đến đâu, vẫn không thể nào là đối thủ của diệt thế hải quái.

Mà hiện tại, mặc dù hải quái vẫn có động tĩnh, nhưng mục tiêu của nó thậm chí không còn là Alpha, chỉ đứng ở một chỗ, rung đùi đắc ý.

Cảm giác này, giống như là...

Tiêu hóa không tốt? Hình như để chứng thực ý nghĩ của Bạch Khải, hải quái trong miệng đột nhiên toát ra một ánh sáng thuần khiết, một viên cầu phát sáng Lưu Ly từ miệng hải quái bay ra, kéo theo một đợt Tử Vong chi lực từ trên người hải quái ra.

“Cái đó chẳng lẽ là Lưu Ly con mực?” Bạch Khải thấy vậy hai mắt sáng lên, cũng không bỏ qua cơ hội tốt này, liền chỉ huy sáu sủng toàn lực tiến công vào hải quái.

Mặc dù không biết vì sao Lưu Ly con mực có thể ảnh hưởng đến hải quái có Tử Vong chi lực, nhưng bây giờ không phải là thời điểm quan tâm.

Một sự việc phức tạp như vậy, dĩ nhiên là phải bảo vệ mạng sống trước rồi mới tính tiếp.

Chương 616:

Lại là Tử Vong bàn tròn? Alpha và đồng đội tấn công khiến cho hải quái phần nộ, nó mở to miệng muốn cắn nát viên Lưu Ly.

Lúc này, Alpha đã nắm được cơ hội, triệu hoán kiếm khí đầy trời tràn vào miệng hải quái.

Kiếm của Tử Vong vô tình cắt vào nội tạng của hải quái, khiến nó đau đớn.

Cuối cùng, Lưu Ly viên châu kéo hải quái ra khỏi lớp khói đen, lớp vảy đen trên người hải quái từ từ chuyển sang màu xanh.

“Phai màu rồi?” Bạch Khải thấy vậy cũng sờ.

Hải quái này chứa đựng Tử Vong chi lực rất thuần khiết, nhưng từ lần giao chiến ban đầu nhìn lại, có vẻ như nó không hoàn toàn giống với sương đen của Đại Xà.

“Mặc kệ, nhân lúc nó đang yếu, hãy đòi mạng nó!” Bạch Khải cắn răng, lập tức ra lệnh cho sáu sủng của mình.

Ken két ken két! (Tất cả mọi người, nghe ta chỉ huy!) Alpha lập tức khoảng cách với hải quái, Tứ Cực kiếm trận nhanh chóng được triển khai, bốn thanh trường kiếm lần lượt vào vị trí riêng của mình.

Tuy nhiên, lần này không chỉ có Alpha tham gia, mà còn có mấy con sủng thú khác cũng gia nhập.

Cầm Tử Vong chi kiếm là Alpha.

Cầm Trục Phong chi kiếm là Delta.

Cầm Nghiệp Hỏa chi kiếm là Epsilon.

Cầm lực hút chi kiếm là Gamma.

Gần như đồng thời, bốn đầu sủng thú rót năng lượng của chúng vào trường kiếm trong tay.

Toàn lực phát ra Tử Vong chi kiếm, dung hợp với hư không để tạo ra Trục Phong chi kiếm, kết hợp ánh vàng và ngọn lửa đỏ

từ Nghiệp Hỏa chi kiếm và lực hút màu xanh lá từ lực hút chi kiếm.

Bốn loại thuộc tính năng lượng đổ vào Tứ Cực kiếm trận, rõ ràng Alpha đã hơi bị “no” khi nhận quá nhiều năng lượng.

Nhận thấy thế, Husky bỗng nhiên xông vào trung tâm trận pháp, kéo dài Aether Lưu Kim để hòa hợp với Tứ Cực kiếm trận.

Là người mạnh nhất trong nhóm về tinh thần lực, Husky không chỉ hấp thụ năng lượng từ Jetta phát ra mà còn điều chỉnh năng lượng từ những súng thú khác để ổn định trận pháp mới.

Cuối cùng, sau khi kiếm trận đạt đến sự hoàn hảo nhất, Beita hét lên một tiếng, bốn loại kiếm khí với thuộc tính khác nhau vươn cao lên trời, dần dần hòa hợp lại thành một thanh trường kiếm bảy màu, bay về phía hải quái.

Sử dụng toàn bộ sức mạnh của sáu con súng, thanh trường kiếm bảy màu đầy khí thế, đã đâm thủng đầu hải quái, chui vào cơ thể nó, và hải quái ngay lập tức trở nên yên lặng.

Sáu súng hợp nhất trong Tứ Cực kiếm trận, đã đánh bại một đầu truyền kỳ hải thú! “Không đúng, có vấn đề!” Sáu súng mạnh mẽ như vậy, nhưng là chủ nhân Bạch Khải lại không một chút vui vẻ, mà chỉ cau mày nhìn về phía hải quái.

Chỉ thấy bảy màu trường kiếm đâm qua miệng và không hề chảy ra một giọt máu nào, mà lại toả ra từng sợi khói đen, luồn ra khỏi cơ thể hải quái, hướng Lưu Ly viên cầu dừng mảnh lao tới.

Trong khi đó, nguyên bản đang kéo Lưu Ly viên cầu lại có vẻ đang kháng cự, muốn thoát khỏi sự quấn quýt của khói đen.

Nhưng dường như khói đen cũng không muốn bỏ qua Lưu Ly viên cầu, mà chủ động tích tụ lại, trực tiếp biến thành một viên cầu màu đen.

Trong khi đó, cơ thể hải quái mất đi khói đen lại từ từ co rút lại, dần dần hình thành một con người khoác giáp thanh.

“Phong Bạo Kinh? Nó lại là hải quái?” Minh Điện thấy thế không khỏi hơi kinh ngạc.

Phong Bạo Kinh, sinh vật truyền kỳ, có thể dễ dàng gây ra sóng thần, thực lực cực kỳ mạnh.

Chỉ là từ trước đến nay, chưa từng nghe nói rằng sinh vật này có liên quan gì đến truyền thuyết về diệt thế hải quái.

“Bị bóc ra khỏi Tử Vong chi lực, sau đó biến thành hình dạng thật... Sao mà cảm thấy như đã gặp ở đâu rồi?” Bạch Khải thấy vậy nhú mày, nhưng rất nhanh bị sự biến đổi của Lưu Ly viên cầu thu hút.

Không, phải gọi là viên cầu Tử Vong.

Lúc này, viên Lưu Ly đã hoàn toàn bị Tử Vong chi lực tràn ngập, và như là hải quái trước đó, đang từ từ hình thành một hình dáng mới từ làn khói.

Từ xa nhìn lại, phảng phất như có một con bạch tuộc tà ác đang dần dần hiện ra.

“Làm sao còn tới, chẳng phải xong rồi sao?” Bạch Khải thấy vậy chỉ biết cười khổ, vừa rồi sát thương từ cú đánh của sáu con sủng đó thực sự rất mạnh, nhưng cũng đã tiêu hao khoảng bảy tám phần sức lực của chúng.

Hiện tại bọn họ căn bản là đã chuẩn bị chờ để làm thịt cừu non.

“Bảo hộ đại ca, bảo hộ đại ca!” Đúng lúc này, biển sâu Thập Tam Thái Bảo đột nhiên chặn ở trước mặt Bạch Khải, không chút do dự phóng ra kỹ năng của mình, cố gắng ngăn cản sự biến hình của viên Lưu Ly.

Nhìn thấy bộ dạng của Thập Tam Thái Bảo, đôi mắt Bạch Khải lóe lên một tia vô hình, đang định nói gì thì Trùng Thảo bỗng chạy đến trước mặt hắn, nói: “Thủ lĩnh, ta đã liên lạc với Nicolas!” “Có liên lạc?” Nghe Trùng Thảo nói vậy, Bạch Khải bỗng cảm thấy may mắn.

Khi nhìn thấy Trùng Thảo mở ra Phi Thúy mộng cảnh, hắn càng cảm thấy hy vọng.

Cuối cùng, trong ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, một viên đầu lâu Lục Long đã lâu không gặp xuất hiện trước mặt hắn.

“Ừng ục ~ Bạch Khải, các người sao lại ở nơi này?” Nicolas vừa mới xuất hiện, liền bị xung quanh hải thú gây sốc, lúc này

khí thể đã dần dần khôi phục.

“Đừng lo chuyện đó, hãy tận dụng thời gian để giải quyết cái kia đi!” Bạch Khải chỉ chỉ bạch tuộc đang dần lớn lên trên đỉnh đầu, nói.

“Loại khí tức này, sao mà giống Alpha vậy.”

Nicolas nhìn về phía bạch tuộc hải quái, một khí thể Long uy mạnh mẽ tỏa ra, hắt há miệng phun một làn khí Phỉ Thúy bao trọn bạch tuộc hải quái.

“Là thật trở nên mạnh mẽ...” Nhìn thấy khí thể khác biệt so với trước, Bạch Khải lặng lẽ thở phào, thu hồi sáu súng vào Ngự Thú không gian để phục hồi.

Có Nicolas ở đây, không cần thiết phải nhờ đến Alpha, mà nên vào trạng thái phục hồi và tránh được bất kỳ tổn thương nào.

Dù sao, Tử Vong chi lực bên kia, nếu không cẩn thận dính vào, vẫn rất nguy hiểm.

Sự xuất hiện của Nicolas thật sự đã thay đổi cuộc chiến theo hướng có lợi, vật lộn bạch tuộc hải quái vẫn chưa hoàn toàn hình thành đã buộc phải rút lui vào Lưu Ly viên cầu.

Thấy vậy, mắt rồng của Nicolas bỗng nhiên sáng lên với ánh sáng lục chói mắt, lĩnh vực Phỉ Thúy từ từ được triển khai, sức mạnh lớn lao từ mọi hướng đè xuống viên cầu, khiến viên cầu trong nháy mắt xuất hiện vài vết nứt.

“Để ta cho người xem bản Long mạnh mẽ như thế nào!”

Nicolas thấy vậy càng hăng hái, định trấn áp Tử Vong chi lực lần nữa thì một cơn cự biến bất ngờ xuất hiện, phun ra một ngụm nuốt viên cầu xuống.

“Ngu xuẩn, lại dám dùng lĩnh vực nhiễm Tử Vong chi lực, người muốn chết sao?” Cửu U Minh Tước nuốt viên cầu, mặt đầy vẻ mãn nguyện, sau đó nhìn chằm chọc về phía Nicolas.

“Cửu U Minh Tước? Lão sư?” Bạch Khải thấy thế hai mắt sáng lên, nhìn thấy bóng người đứng phía trên, bỗng cảm thấy nhẹ nhõm.

Lão sư đã đến, vậy thì an toàn rồi.

“Người sao lại chạy tới đây, và tình huống ở đây như thế nào?” Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, sau đó bắt đầu hỏi thăm Bạch Khải về tình trạng nơi đây, nhưng chưa đợi Bạch Khải mở miệng, Phạm bà bà đã xé rách không gian chui ra.

“Con nuôi của ta đâu, Bạch Khải, nếu con nuôi của ta có chút vấn đề gì, ta sẽ không tha cho người!” Phạm bà bà chỉ tay vào Bạch Khải, liên tục chất vấn, và khi nhìn thấy Nicolas thì lập tức chuyển mục tiêu.

“Thật đúng lúc, bà bà, ta đang định tìm người để tính sổ đây.”

“Ta đếch... được cứu.”

Bạch Khải thở dài, sau đó nói rõ tình hình với Bạch Hòa Quang.

“Rừng băng Tử Vong... Diệt thể hải quái... Tử Vong chi lực...” Bạch Hòa Quang tiến tới trước mặt Phong Bạo Kinh, triệu hồi Huyết Liêm Ác Linh, chỉ thấy liêm đao vung lên, Phong Bạo Kinh nhanh chóng bị tách ra.

Chỉ thấy bên trong thân thể khổng lồ của Phong Bạo Kinh, tất cả đều bị ăn mòn sạch sẽ, chỉ còn lại lớp vỏ ngoài cùng và khung xương gần như nguyên vẹn.

“Quả nhiên, bị Tử Vong chi lực ký sinh.”

Bạch Hòa Quang nghe vậy hiểu rõ, sau đó nhìn sang Phạm bà bà, nói: “Bà bà, có thể đưa chúng ta đến rừng băng Tử Vong được không?” “Cái này đơn giản.”

Phạm bà bà nhẹ gật đầu, dựa theo cảm nhận mà Bạch Khải đã miêu tả, trực tiếp xé không gian dẫn đầu đi vào. Đám người thấy vậy lập tức đuổi theo, lại một lần nữa trở lại rừng băng Tử Vong.

“Nha, các người nhanh như vậy đã tới rồi?” Khi nhìn thấy nhóm người xuất hiện, Vương Trần từ trên người Thần Tinh nhảy xuống, cười nói với Bạch Khải: “Bạch Khải, người vẫn có thể quấy phá nha, biển sâu đại liên minh còn chưa kịp dàn xếp, rốt cuộc lại chọc vào loại quái vật này.”

“Ngạch, thật ra ta cũng không muốn.”

Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai, biển sâu đại liên minh có những điều tốt, nhưng lại bị truyền kỳ hải thú và cả Tử Vong

chi lực truy sát.

Kinh nghiệm kiểu này vẫn nên ít thì hơn.

“Đừng làm rộn, trước tiên hãy xử lý chính sự.”

Bạch Hòa Quang đi đến bên rừng băng Tử Vong, nhìn vết rách vẫn đang tỏa khói đen và ánh lửa, nói: “Cửu U, cảm giác như thế nào?” “Không có bất ngờ nào xảy ra, vừa rồi Tử Vong chi lực chính là từ nơi này tiêu tan ra.

Nhưng có vẻ như đã được nuôi dưỡng một cách đặc biệt, có rất nhiều dấu tích nhân công.”

Cửu U Minh Tước phun viên cầu ra, trên đó không thấy dấu vết của Tử Vong chi lực nữa, hiển nhiên đã bị Cửu U Minh Tước hấp thu.

“Dấu tích nhân công? Vậy thì ta rõ rồi.”

Bạch Hòa Quang nghe vậy, rồi một bên Vương Trần cũng có vẻ bình thường.

“Lại là Tử Vong bàn tròn sao?” “Phương pháp này nuôi dưỡng và cấy ghép Tử Vong chi lực, xem ra đúng rồi.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, lại nhìn xuống mặt đất, nói: “Tuy nhiên, dưới đây chắc chắn có một phần tử vong, cần được phong ấn sớm.”

“Cái này giao cho ta là được.”

Vương Trần gật đầu nhẹ nhàng, sau lưng Thần Tinh bắt đầu phóng ra một sức mạnh Tinh Thần mạnh mẽ, bắt đầu che lấp những khe nứt đó.

“Lão sư, ngài vừa nói đây là Tử Vong bàn tròn sao?” Nghe được cuộc trò chuyện của hai người, Bạch Khải tiến lên hỏi.

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Mặc dù không rõ mục đích của chúng là gì, nhưng may mà chúng ta gặp phải, nếu không nếu như chờ vật phía dưới chui ra, hải vực và cả nhân loại đều sẽ gặp nguy.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, lại cảm thấy cảnh giác hơn với tổ chức Tử Vong bàn tròn này. Đầu tiên là Tử Vong Kỵ Sĩ, ngay sau đó lại đến Diệt Thế hải thú.

Dùng Tử Vong chi lực khai phá ra nhiều loại hoa văn như vậy, đây không phải thứ mà các tổ chức tà giáo mới thành lập có thể làm được.

“Lão sư, ta vừa rồi có một số phát hiện, không biết có hữu ích hay không.”

Chương 617:

Thủy độn tiến hóa ~ hải độn! “Ta hiểu rồi.”

Nghe xong lời giảng của Bạch Khải, Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ, báo cáo tình huống cho Vương Trần rồi sau đó chạy tới chỗ Tiêu Mục.

“Năng lượng phụ thể kỹ thuật quả đúng là sở trường của gia tộc họ, nhưng mà chứng cứ này vẫn chưa đủ.”

Tiêu Mục suy nghĩ một chút rồi nói: “Đề nghị của ta là nên điều tra thêm, có đầy đủ chứng cứ rồi hãy hành động.”

“Cái này giao cho Cục 13 đi, chúng ta vốn đã bắt đầu chú ý rồi.”

Vương Trần cười nói: “Dù sao, việc này không chỉ liên quan đến một gia tộc kỹ thuật.”

“Hừm, nhưng có manh mối như vậy cũng nhanh hơn.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu đáp.

“Các người nhân loại thật phiền phức, như vậy mà không thể trực tiếp phá hủy nhà của họ sao?” Phạm bà bà, đang giáo huấn Nicolas, nghe thấy cuộc đối thoại của họ không khỏi lên tiếng phê phán.

“Bà bà, bộ lạc bên kia không yên ổn, liên bang tạm thời không thể rối loạn.”

Tiêu Mục nghe vậy đành phải giải thích, nhưng Phạm bà bà hiển nhiên không muốn quan tâm đến những chuyện phức tạp đó, tiếp tục giáo huấn Nicolas. Đúng lúc này, các thành viên khác của đại liên minh biển sâu cũng đến, nhìn thấy khung cảnh tràn ngập Tử Vong chi lực và thi thể Phong Bạo Kinh bị Phạm bà bà kéo tới không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

“Loại khí tức này...”

Không phải là trong truyền thuyết về Diệt Thế hải quái sao? Một trong năm lão nhận ra ngay lập tức, sắc mặt liền thay đổi.

“Không có gì bất ngờ xảy ra, ở chỗ này còn có một cái khe hở.”

Vương Trần cười nói, Thần Tinh toàn lực bộc phát, hoàn toàn bắt đầu chôn giấu một khe hở cuối cùng.

“Chỗ này vốn đã có phong ấn, nhưng vì một số nguyên nhân mà lộ ra một khe hở, không ngờ lại bị Phong Bạo Kinh hấp thu, mới dẫn đến tình hình bây giờ.”

Vương Trần nhìn về phía Ngũ lão, nói: “Tuy nhiên, các vị ở biển sâu phải chú ý nơi này, nếu thực sự có gì chạy ra ngoài thì sẽ rất phiền phức.”

“Còn có thể chạy ra ngoài sao?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, chỉ cần một con hàng nhái hung tợn như vậy mà ra ngoài chẳng phải giống như con rắn đen lớn kia sao? Vương Trần nhún vai, nói: “Đương nhiên, phong ấn cũng có chất lượng riêng.”

“Tốt vậy, còn có thể chống đỡ bao lâu?” Vương Trần suy nghĩ một chút rồi nói: “Nếu không có ai quấy rối thì tối đa cũng chỉ một hai trăm năm thôi.”

Bạch Khải: “...”

Bỗng dưng có chút hiểu lý do vì sao lão sư không muốn tốn thời gian nói chuyện với Vương Trần, cái kiểu nói chuyện của hắn chắc chắn sẽ khiến người khác phát cáu.

Ngũ lão nghe vậy nhẹ nhàng thở ra, nói: “Chỗ này nằm ở biên giới Nam Hải và Tây Hải, thực tế thì các người nhân loại không dễ dàng hành động, mà chúng ta hải thú nhất tộc sẽ phụ trách giám sát.”

“Thế thì phiền phức chur vị rồi.”

Tiêu Mục nghe vậy nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Nếu không có chuyện gì thì chúng ta sẽ trở về tiếp tục thảo luận nhé?”
“Được.”

Ngũ lão nhẹ gật đầu, nhưng Phạm bà bà lại tỏ ra hơi không kiên nhẫn.

“Chuyện đó phiền phức quá, bà bà không muốn tham gia, các người thảo luận đi, chỉ cần nói với ta một tiếng là được.”

Phạm bà bà khoát tay nói: “Bà bà đang đói, đi tìm chút đồ ăn đã.”

Nói xong, Phạm bà bà kéo Nicolas dự định hướng Tây Hải đi.

“Tốt, bà bà tự nhiên.”

Tiêu Mục thấy vậy không ngăn cản, họ kéo Phạm bà bà thay vì để người bảo vệ Vườn Địa Đàng đảm nhiệm vai trò nghị trưởng của đại liên minh biển sâu, không chỉ vì thực lực của bà mà còn vì huyết mạch Đông phương rất quan trọng.

Chỉ cần bà bà đứng về phía nhân loại, Ngũ lão cùng với mười hai truyền kỳ hải thú thành viên của đại liên minh biển sâu sẽ không có chuyện vạch mặt với nhân loại.

Nói đơn giản, thái độ của Phạm bà bà với tư cách nghị trưởng có ảnh hưởng lớn hơn nhiều, chỉ tạo được một bậc thang cho cả hai bên, có quân hay không việc cũng không ảnh hưởng gì đến cả hai.

Tuy nhiên, thể hệ trẻ của đại liên minh biển sâu cũng gần như bị Bạch Khải lừa đảo, lý thuyết cũng sẽ không cãi nhau đến mức tan vỡ là được.

Thấy Phạm bà bà cứ như vậy rời đi, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Với tính cách của Phạm bà bà, đã khiến họ kéo dài cuộc họp một tuần lễ thì Bạch Khải đã rất bất ngờ, giờ đây tình huống này mới là bình thường.

Nhưng vừa nghĩ đến việc ăn, Cửu U Minh Tước hình như đã phun ra viên ngọc của Lưu Ly con mực không biết đồ chơi đó còn có tác dụng gì hay không.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức quan sát xung quanh, cuối cùng tại chân Cửu U Minh Tước tìm thấy viên hạt châu đó. ...

“Không phải Lưu Ly con mực, mà là Phong Bạo Kinh hạt châu?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, bên cạnh Cửu U Minh Tước liền giải thích: “Người nói về Lưu Ly con mực hẳn là chỉ đến việc tịnh hóa năng lực trong viên châu này.”

“Đúng rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, năng lực của Lưu Ly con mực là trị liệu và tịnh hóa, cho nên mới được hải thú phổ biến hoan nghênh.

“Hắn chắc đã trốn trong viên Phong Bạo Kinh châu này, cộng thêm thuộc tính đặc biệt của bản thân, cho nên mới có thể chống đỡ lâu như vậy.”

Nói rồi, trên mặt Cửu U Minh Tước bỗng hiện lên một vẻ tiếc nuối, nói: “Thật đáng tiếc, ngoài việc tự mình thích ứng với Tử Vong chi lực và tồn tại bên ngoài, hầu như không có lực lượng nào có thể tịnh hóa hắn.”

“Là như vậy sao...”

Bạch Khải nghiêng đầu, đột nhiên nhớ lại trận chiến trước đó với sáu con hải quái.

Ngoài Alpha cũng có Tử Vong chi lực, cùng với Đại Nhật chi lực của Trùng Thảo, chỉ có Gamma tà năng gây tổn thương cho hải quái.

“Thật sự tà năng này có nguồn gốc không tầm thường.”

Nghĩ về việc Gamma đã tiến hóa gián đoạn gặp chiếc Đại Ác Ma trong Lục Long bí cảnh trước đó, lòng hiếu kỳ của Bạch Khải đối với tà năng lại một lần nữa dấy lên.

Có lẽ, Pháp Đế sẽ sử dụng tà năng làm hạch tâm cho Song Thiên cơ giáp, có thể cũng bởi vì nguyên nhân này? “Bạch Khải, hãy cất kỹ viên Phong Bạo Kinh châu này, bên trong Tử Vong chi lực đã bị Cửu U hấp thu hết, người có thể yên tâm sử dụng.”

Bạch Hòa Quang gợi ý cho Bạch Khải thu hồi viên châu, nói: “Hắn là có lợi cho sáu sủng của ngươi.”

“Cảm ơn lão sư.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lập tức thu viên Phong Bạo Kinh châu lại, đang định nói thêm gì nữa thì đột nhiên trước mặt xuất hiện một vết nứt không gian, kéo tới một cây kéo.

“Bạch Khải, ta mượn cái đó một chút, hải sản của Nicolas làm quá khó ăn!” Nghe thấy lời của Phạm bà bà, không chỉ Ngũ lão mà cả ba tên phong hào truyền kỳ cũng không khỏi thở dài.

Rõ ràng là một sinh vật sống tồn tại hàng triệu năm, mà vẫn thẳng thắn như vậy, thế mà nói ăn hải sản ngay trước mặt hải thú.

Hả? Phải đi Tây Hải ăn sao? Vậy thì không sao cả. ...

Tây hải hải vực.

Bạch Khải nhìn vào đồng hải thú chồng chất như núi trước mặt, lại nhìn Nicolas đang ủy khuất bên cạnh, không khỏi thở dài bất đắc dĩ.

Nguyên bản Nicolas cũng chỉ biết làm đồ chay, gần đây nhà máy chế biến ốc... À không, là chế biến mũ bảo hiểm quá nhiều, nên tay nghề cũng giảm xuống không ít, hải sản khó khăn thật là có chút đáng ngại.

“Được rồi, dù sao ta cũng đói bụng.”

Bạch Khải gọi sáu sủng Gamma ra, giải thích tình huống sơ qua, ngay sau đó Gamma liền hóa thân thành bếp trưởng, bắt đầu điên cuồng vào công việc nấu nướng.

Ken két ken két. (lão đại, tình hình hải quái bên kia hiện tại thế nào rồi?) Alpha vẫn như cũ có chút lo lắng hỏi về tình huống của hải quái kia.

“Bản thể vẫn còn, nhưng đã bị phong ấn, còn lén lút chạy ra ngoài cũng đã bị Cửu U Minh Tước hấp thu.”

Bạch Khải xuất ra viên Phong Bạo Kinh châu, nhìn về phía Tuyết oa oa, cười nói: “Mặc dù rất nguy hiểm, nhưng cuối cùng cũng đã tìm được vật liệu để thăng cấp cho ngươi, Jetta ~” Sột soạt sột soạt? (cái này muốn cho ngấu ăn sao?) Tuyết oa oa vòng quanh viên Phong Bạo Kinh châu, tò mò nhìn một vòng, sau đó có chút không chắc chắn nhìn về phía Bạch Khải.

“Đương nhiên rồi.”

Bạch Khải cười tươi, lén lút đưa viên Phong Bạo Kinh châu cho Jetta, cũng không e ngại Phạm bà bà, trực tiếp dùng cho trúng tiến hóa.

Từ rất lâu trước đó, Phạm bà bà đã chú ý đến trúng tiến hóa, nhưng kiến thức rộng rãi của nàng không bị bất kỳ điều gì ảnh hưởng.

Con người với thiên phú triệu hồi thú, nàng đã thấy qua không biết bao nhiêu, chứ có gì khiến nàng phải ngạc nhiên.

Rất nhanh, trứng Kim Cương hình thành, bao bọc Tuyết oa oa cùng với viên Phong Bạo Kinh châu lại, nhưng chưa kịp cho Bạch Khải nghỉ ngơi một chút đã cảm thấy xung quanh nước biển đột ngột kịch liệt đung đưa.

“Đây là, biến đổi sao?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, Shuke thì ào ào đưa ra một tấm bản đồ, nói: “Căn cứ vào hiện trạng lúc này, có vẻ như sẽ phát sinh sóng thần.”

“Sóng thần?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, điều này không có núi lửa phun trào hay dấu hiệu của động đất ở đáy biển, sao đột nhiên lại có sóng thần? Răng rắc.

Ngay lúc này, trứng Kim Cương mà Tuyết oa oa vừa mới hình thành bỗng nhiên vỡ ra.

Chân thật quá, chẳng lẽ là bị sóng thần này ảnh hưởng, cắt đứt tiến hóa của Tuyết oa oa sao? Nhưng điều này không nên xảy ra a, hắn đã sớm thử qua, trứng tiến hóa cường độ cho dù là Alpha cũng không thể phá hủy được.

Nhưng khi nhìn thấy dòng nước chui ra từ Jetta, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Theo Jetta đi lại, xung quanh nước biển lắc lư càng lúc càng mạnh, rõ ràng rằng sóng thần chính là do Jetta gây ra.

Không phải tiến hóa thất bại, mà là đã bị hấp thu một cách triệt để.

Vì là nguyên tố loại, nên có lẽ năng lực tiêu hóa rất tốt sao? Sốt soạt sốt soạt? (đây là thế nào?) Jetta có chút sợ hãi nhìn xem hoàn cảnh xung quanh, hiển nhiên không hề nhận thức đầy đủ về việc tất cả đều do hắn tạo thành.

“Không sao đâu, Jetta, hãy thu liễm một chút sức mạnh của mình lại.”

Bạch Khải tiến đến bên cạnh Jetta, nhẹ nhàng vỗ như để trấn an, đồng thời bắt đầu kiểm tra trạng thái của Jetta.

“Bởi vì hấp thu viên Phong Bạo Kinh, cho nên thủy khiêu sóng đã thăng cấp thành sóng thần rồi? Thủy độn biến thành hải độn rồi?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, mặc dù chưa có thực chiến, nhưng nhìn điều kiện xung quanh, tuyệt đối là đã lên cấp rồi!

Chương 618:

Trở về thành phố Cổ Túc Sóng thần mà Jetta tạo ra từ kỹ năng thu hoạch khiến cho danh sách kỹ năng của nàng vốn đã hoa lệ càng thêm xa xỉ.

Ba kỹ năng siêu phàm kết hợp với một kỹ năng siêu cấp quả thật được xem là tuyệt đỉnh vô song.

Tuy nhiên, dường như điều này đã vượt ra khỏi tầm kiểm soát của Jetta.

Xung quanh sóng thần không chỉ không yếu đi mà còn mạnh mẽ hơn.

“Jetta, không cần gấp gáp, hãy chậm rãi lấy lại sức mạnh của ngươi.”

Bạch Khải thấy vậy liền vội vàng an ủi, nhưng Jetta chỉ khẽ gật đầu, và nước biển quanh nàng lại trở nên mạnh mẽ hơn.

Sốt soát sốt soát! (Chủ nhân, ta không thể dừng lại được!) Jetta rõ ràng cảm thấy hoảng sợ với trạng thái hiện tại của mình. Đôi mắt nàng tràn đầy nước mắt, khiến sóng thần càng mạnh mẽ hơn.

Viêm chi phách, lúc này bắt đầu phát huy tác dụng.

“A? Tiểu gia hỏa này có chút đặc biệt.”

Sự biến đổi của Jetta nhanh chóng thu hút sự chú ý của Phạm bà bà, bà tò mò tiến tới quan sát nàng.

Phạm bà bà nghiêm túc quan sát Jetta một chút rồi nói: “Rõ ràng linh hồn là Hỏa nguyên tố, nhưng lại có nội hạch Thủy nguyên tố? Hiếm lạ, hiếm lạ.”

“Hỏa nguyên tố linh hồn, Thủy nguyên tố nội hạch?” Bạch Khải nghe vậy thì suy nghĩ một chút, nhưng lúc này Jetta đã bắt đầu dần dần biến hình, xung quanh sóng thần cũng trở nên cuồng bạo hơn.

Thấy vậy, Bạch Khải định thu hồi kỹ năng, nhưng lại bị Phạm bà bà ngăn lại, thậm chí bà còn trực tiếp đưa họ lên mặt biển.

So với đáy biển cuộn cuộn sóng ngầm, mặt biển lại càng mãnh liệt hơn, trên bầu trời mây mưa dày đặc, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra một trận cuồng phong.

Jetta dường như cảm nhận được điều gì đó, thân thể tức thì hóa thành khí, chủ động hòa vào trong những đám mây mưa.

Chỉ một thoáng, sấm chớp nổ vang, cuồng phong gào thét, sóng biển vỗ trời, như thể tận thế sắp giáng lâm.

“Tiểu gia hỏa này thật sự quá yếu ớt, không thể không chế sức mạnh bản thân, phóng xuất như vậy có thể sẽ có lợi cho nó.”

Phạm bà bà thấy Jetta tự do phóng thích sức mạnh ở trên cao, nói: “Ta vừa rồi nghe Nicolas nói rằng, tiểu gia hỏa này là người tìm thấy ở thế giới Hỏa nguyên tố, còn là một chú Tuyết oa oa phải không?” “Không sai.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, mà Jetta lại thay đổi hình dạng do cảm xúc của mình.”

“Vậy được rồi.”

Phạm bà bà nói: “Ta có một đề nghị cho ngươi, tiếp theo hãy chăm sóc nó thật tốt để phát triển năng lực Băng hệ, sẽ có lợi cho nó.”

“Băng hệ?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, nhưng khi nhìn thấy Gamma bên cạnh, hắn lập tức hiểu ra.

“Vẫn là băng hỏa không cân bằng à~” Cuối cùng, giá trị năng lượng của Jetta dần dần tiêu hao hết, bầu trời và đại dương cũng dần dần lắng xuống.

Jetta một lần nữa phục hồi hình thái Tuyết oa oa và rơi xuống.

Sột soạt sột soạt~ (Chủ nhân, ta thật sự mệt mỏi ~) Lần này Jetta không hề giống trước mà chỉ mang vẻ mệt mỏi nhìn về phía Bạch Khải.

“Không sao, nghỉ ngơi một chút đi.”

Bạch Khải mỉm cười, mặc dù vừa rồi có nhờ vào điều kiện khí hậu biển cả, nhưng Jetta có phản phóng thích sức mạnh thật sự khiến hắn kinh ngạc.

“Ăn chút gì đó để hồi phục năng lượng đi.”

Bạch Khải lấy ra một viên nguyên liệu Băng hệ, đang định sử dụng trứng tiến hóa để giúp nàng hấp thụ, lại không ngờ Jetta đột nhiên tỉnh táo, cầm lấy viên đó từ tay Bạch Khải, nhẹ nhàng cắn xuống một miếng rồi nuốt chửng.

“Ăn sống tài nguyên, quả nhiên là do Gamma mang ra ngoài...”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, nhưng nghĩ đến những gì Phạm bà bà vừa nói, hắn không chú ý nữa, quyết định lấy một viên nguyên liệu Băng hệ khác ném cho Jetta làm điểm tâm ngọt.

Dù sao trước đó ở trong rừng băng Tử Vong đã tìm được không ít tài nguyên, tạm thời vẫn có thể ăn một lát. Đến điều về sau, rồi lại tính sau.

“Không sai, tiểu gia hỏa này có lẽ chỉ có người chăm sóc được, nhưng sau này cần chú ý đến sự cân bằng, chỉ có Thủy Hỏa có lẽ chưa đủ.”

Phạm bà bà thấy vậy khẽ vuốt cằm, nói.

“Thủy Hỏa không đủ, sẽ không phải còn muốn thêm Địa Thủy Phong Hỏa chứ?” Bạch Khải có chút đau đầu, vừa vất vả hoàn thành thuộc tính Delta, giờ đây lại phải chú ý đến bốn thuộc tính cho Jetta.

Thật sự là hơi khó mà nuôi được...

Vừa lúc này, các thành viên trong biển sâu cũng xuất hiện trở lại, nhìn thấy Nicolas vô tội trên mặt biển, lại nhìn Phạm bà bà đang trêu đùa Tuyết oa oa, sau đó ánh mắt rơi xuống Bạch Khải.

“Cái đó, ta nói không có quan hệ gì với ta, các người có tin không?” ... Thành phố Cổ Túc.

Hiệp hội Ngự Thú.

“Mạc Quan nói, tiểu tử người ở Tây Hải đã kích hoạt sóng thần, suýt nữa đã khiến lính hải quân tuần tra ở gần đó bị cuốn đi?” Tần hội trưởng có chút im lặng khi đóng tập tài liệu do Mạc Quan gửi tới, nhìn Bạch Khải trước mặt với vẻ mỉa mai mà nói: “Sau đó, người đã bị đưa về phải không?” “Cái đó, hội

trưởng, sóng thần thật sự không phải do ta gây ra, mà vốn dĩ là muốn xảy ra, chỉ là vừa khéo...”

Bạch Khải vô tội nói, nhưng nói được một nửa thì bị Tần hội trưởng cắt ngang: “Vừa khéo bị sủng thú của ngươi gặp phải đúng không?” “Đúng, đúng, đúng, đúng là như vậy.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, câu này không phải hấn bịa ra.

Sau đó, Bạch Khải cũng đã thử lại, nhưng không thể tái hiện lại cảnh tượng trước đây, mãi sau này mới từ miệng Ngũ lão biết rằng loại kỹ năng thay đổi thời tiết này lại bị các vật xung quanh tác động, làm tăng cường hoặc yếu đi hiệu quả.

Nói về chuyện này thật kỳ lạ, khi Jetta thức tỉnh kỹ năng sóng thần, trên mặt biển lại vừa tạo thành một trận cuồng phong, kết hợp lại đã trở thành như vậy.

“Tiểu tử, ngươi thật là không khiến người ta an tâm.”

Tần hội trưởng bắt đầu dĩ thử dài, nhưng nghĩ đến cảnh Mạc Quan vì Bạch Khải mà đau đầu, tâm tình vô hình lại tốt hơn một chút.

Nếu không, lại đem tiểu tử này ném đi cho đám lão già kia dạo chơi? Để hấn triệt để gây phiền phức cho thành phố Cổ Túc.

“Được rồi, trở về cũng tốt, sau một tuần Tinh Giới học viện sẽ khai giảng, khóa học chắc chắn là sẽ không thiếu.”

May mà Tần hội trưởng đã chú ý, vẫn chưa quyết định làm ra những quyết định điên rồ như vậy.

“Khóa? Khóa Vong Linh đã được lập rồi?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ; hiệu suất này cao thật sự không chịu nổi.

“Không chỉ có riêng là Vong Linh hệ đâu.”

Tần hội trưởng mỉm cười nói: “Máy móc hệ, Phù Văn hệ, thậm chí Sinh vật hệ, và cả Ngự thú thực chiến hệ, đều đã được sắp xếp cho ngươi chương trình học.”

“Năm cái hệ?!” Bạch Khải kinh ngạc, một người mà cùng lúc học năm cái hệ, có phải là như nhô lông dê không? “Thế nhưng, ta vẫn chỉ là học sinh, cái này lên lớp máy móc có phải không quá phù hợp không?” “Học sinh? Ngươi đã sớm không phải rồi.”

Tân hội trưởng từ trong ngăn kéo lấy ra hai tờ tài liệu đưa cho Bạch Khải, nói: “Một phần là chứng nhận tốt nghiệp sớm của Tỉnh Giới học viện và giấy chứng nhận học vị của ngươi, một phần là mời ngươi đảm nhận chức giảng viên của Tỉnh Giới học viện.”

“Chuyện này đã được ta và cha mẹ ngươi thương lượng, cảm thấy không tệ, liền giúp ngươi đồng ý.”

“Nói cách khác, giờ ngươi đã là giảng viên chính thức của Tỉnh Giới học viện rồi.”

“Đừng cảm ơn ta, đây cũng là vì lợi ích của ngươi.”

Bạch Khải nhìn vào chứng nhận trong tay mà bỗng cảm thấy đau đầu.

Có công việc ổn định thì không sai, hẳn thực sự không quan tâm đến mấy phần tiền nhuận bút, nhưng năm cái khóa học đồng thời, không phải là muốn chiếm dụng thời gian của hắn sao? Hắn còn làm sao suy nghĩ đến phương pháp kiếm tiền.

Hơn nữa, hắn cũng chỉ hiểu một chút về máy móc, phù văn, vong linh, thực chiến và sinh vật...

mà thôi, hắn đâu có tư cách dạy người khác.

“Các khóa học cụ thể sẽ có người báo cho ngươi, yên tâm, trong một học kỳ cũng không có bao nhiêu tiết học đâu, ngươi không cần phải lo lắng.”

Tân hội trưởng vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Ngươi trước tiên hãy trở về nghỉ ngơi tốt, sau đó xử lý các chuyện liên quan đến viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, rồi chuẩn bị khai giảng đi.”

“Khóa không nhiều? Vậy tốt rồi.”

Bạch Khải nghe vậy thở phào một hơi, nói: “Vậy hội trưởng, ta trở về trước.”

Nói xong, Bạch Khải triệu hồi Delta, chui vào hư không về nhà.

“Chào mừng trở về.”

Đầu tiên chào mừng Bạch Khải không ai khác ngoài quản gia máy móc, dù sao thì bình thường nơi này đều không có ai,

nhưng quản gia máy móc vẫn như cũ quản lý nơi này gọn gàng.

“Cảm ơn người.”

Biệt thự này cũng đã đầu tư một khoản lớn để xây dựng, cha mẹ cũng đã quay về rồi, nhưng cuối cùng vẫn còn bỏ trống.

Nếu không phải quản gia máy móc không có những tình cảm phức tạp như con người, chắc chắn đã từ lâu chán chê mà chết rồi.

Bạch Khải gõ gõ lên đầu kim loại của quản gia máy móc, sau đó quay về phòng của mình, nằm trên giường tìm một tư thế thoải mái mà ngủ thiếp đi. Điều kiện ở hải vực bên kia tuy không tệ, nhưng vẫn không bằng ở nhà ngủ được thoải mái.

Ngủ một giấc. ... Bạch Khải tỉnh dậy, đã là nửa đêm.

“Ôi, tại sao bỗng nhiên có nhiều tin tức như vậy?” Bạch Khải dụi mắt, mở điện thoại di động và xem các tin nhắn, Gia Cát Thần, phụ mẫu, Đồng giáo sư, Sở giáo sư đều gửi tin cho hắn.

Mà nội dung tin nhắn đều liên quan đến Nicolas và Phạm bà bà.

Sau khi Bạch Khải “được khuyên” trở về thành phố Cổ Túc, Phạm bà bà bỗng dưng hưng phấn, muốn đi cùng xem thử, vì thế Bạch Khải liền quyết định để Nicolas làm người dẫn đường, đưa bà đến viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Nhưng rõ ràng, sự xuất hiện của một sinh vật cấp bậc truyền kỳ như Phạm bà bà lại gây ra không ít động tĩnh cho viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

“Tuy nhiên họ chắc chắn có thể xử lý được.”

Bạch Khải nghiêng đầu nghĩ một chút, sau đó giải thích rõ ràng tình huống với phụ mẫu, rồi lại sao chép tin tức một vài lần, thông báo cho những người khác, sau đó thẳng tiến đến Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

Lần này hắn không phải muốn vượt quan, mà là muốn làm một việc mà hắn đã lâu chưa thực hiện. Đã lâu rồi không tham gia thi đấu! Với lực lượng mới của Delta xuất hiện, Alpha dường như cũng đã lâu không có ý nghĩa chiến đấu với đồng

bạn, Bạch Khải dĩ nhiên không thể bỏ lỡ cơ hội này, hai tay chấp lại hân hoan.

Gần đây đám gia hỏa này thực sự quá nhàn rồi, không có chút tính cạnh tranh nào, hy vọng lần này có thể khiến Alpha và họ đều được khơi dậy.

Nhưng xét đến thực lực của song sủng hiện tại, dễ dàng phá hoại đồ đạc trong bí cảnh nhà mình, Bạch Khải quyết định chọn Hoàng Hôn đại lăng tẩm làm địa điểm để thi đấu.

Về vị trí, dĩ nhiên chính là tầng thứ sáu.

Băng Linh Ngọc Thỏ đã rời đi, tầng thứ sáu giờ hoàn toàn bỏ trống, có thể nói là chỗ cho Bạch Khải và các sủng thú thoải mái hoạt động, tìm kiếm nơi tốt hơn để thi đấu còn đỡ hơn.

Nếu không được, đi đến nơi có Hỏa Nham Ma Hồ cũng được.

“Delta, xuất phát đến Hoàng Hôn đại lăng tẩm!”

Chương 619:

Mới trong đội lão đại Hoàng Hôn đại lẳng tằm.

Tầng thứ sáu.

Kể từ lần trước khiêu chiến với Băng Linh Ngọc Thỏ đã qua vài tuần, nhưng tình hình ở đây vẫn không có gì thay đổi.

Chỉ có điều, đã có nhiều linh hồn thuộc tính băng hơn một chút.

“Không trách được trước đây Băng Linh Ngọc Thỏ cần phải chia thân thể thành nhiều như vậy, tốc độ hồi phục linh hồn quả thật rất nhanh.”

Nhìn quanh đám vong linh trên tầng thứ sáu, Bạch Khải nhún vai, quay sang sáu con thú cưng của mình, nói: “Trước tiên dọn dẹp chỗ này sạch sẽ rồi hãy đối chiến.”

Tầng thứ năm trong lòng hấp thế giới cũng không cần thanh lý, nhưng nơi đó thật sự quá nóng, vẫn là ở đây có hai bộ trang phục là thích hợp nhất.

Ken kết ken kết. (Lão đại, những vong linh này cấp bậc không cao, để sáu kiếm xử lý đi.) Nghe Bạch Khải nói, Alpha chủ động xin đi, gọi sáu kiếm ra.

So với cách đây không lâu, sáu kiếm lúc này đã có sự chênh lệch rõ rệt.

Ngoài trước đây tiên hóa thành Âm, Mộc, Hỏa ba giáp, Thủy Giáp cũng đã thành công tiên hóa, bốn giáp kiếm khí hiện đang đè nén khí thể lên kim giáp và thổ giáp.

“Trở về mua chút tài nguyên, giúp kim giáp và thổ giáp tiến hóa một lần nữa, nhìn cho gọn gàng ngăn nắp.”

Bạch Khải vuốt cằm, ra hiệu cho Alpha và các thành viên khác bắt tay vào công việc.

Ken kết ken kết.

Alpha gật đầu, nhìn sáu kiếm, sáu kiếm lúc này nhận lệnh, thúc đẩy dưới hông con ngựa chiến, liền lao ra ngoài.

Với việc tiến hóa lên cấp Lãnh Chúa, phong cách chiến đấu của sáu kiếm cũng dần dần phát sinh khác biệt. Âm Giáp kiếm kỵ, cầm trong tay một thanh cự hình dây xích kiếm, giống như một con rắn khổng lồ, thích ẩn nấp trong bóng tối, trong khoảnh khắc cuộn lấy đối thủ.

Mộc Giáp kiếm kỵ, cầm một thanh Song Đầu Xà mâu, có thể tùy ý hoán đổi giữa hai thanh xà trường kiếm, như một con rắn độc ác, từng chút đem kẻ thù đưa vào tử đạo.

Hỏa Giáp kiếm kỵ, cầm thanh nham tương cự kiếm, mỗi một kiếm chém ra đều tạo ra tiếng nổ lớn, nơi đi qua đều hằn sâu những vết tích.

Thủy Giáp kiếm kỵ, cầm thanh âm thoa trường kiếm, trường kiếm vung lên, sóng nước cuộn cuộn, thậm chí tạo ra tiếng gầm giống như biển cả, làm cho không ai có thể tập trung.

Bốn giáp kiếm kỵ đều có đặc điểm riêng, lại cùng với thuộc tính tương ứng của bản thân, sức chiến đấu của chúng tăng lên không hề nhỏ.

Dù là cưỡi trên một con bạch cốt mã, nhưng kim giáp kiếm kỵ và thổ giáp kiếm kỵ rõ ràng cảm thấy có chút chênh lệch.

Nếu không nhờ Alpha cung cấp sức mạnh, thì thật sự rất khó để đuổi kịp những kiếm kỵ khác.

Tuy nhiên, dưới sự phát động toàn lực của sáu kiếm, rất nhanh chóng đã dọn dẹp sạch sẽ một khu vực lớn xung quanh.

Ngoài ra, chúng còn thu hoạch được một chút vật liệu thuộc tính băng, trực tiếp bị Jetta gói lại, ăn như đồ ăn vặt.

“Được rồi, chắc có lẽ đến lúc bắt đầu rồi chứ?” Bạch Khải nhìn Alpha và Delta, hỏi.

Ken két ken két. (Lão đại, ta đã sớm chuẩn bị xong.) Alpha tràn đầy chiến ý, khí thế mạnh mẽ đến nỗi làm cho những tầng băng xung quanh cũng xuất hiện vết kiếm, hiển nhiên là rất mong chờ cho trận chiến này.

Róc rách rách rách. (Ta cũng đã chuẩn bị xong.) Delta nhẹ gật đầu, mặc dù không có chiến ý mạnh mẽ như Alpha, nhưng trong đôi mắt đỏ và trắng của nàng, cũng có thể thấy được một cỗ kiên cường không chịu thua.

Bọn họ vốn là hai con thú cưng khổ luyện nhất trong đội.

“Đã chuẩn bị xong, vậy thì bắt đầu thôi!” Thấy hai con thú cưng gật đầu, Bạch Khải tuyên bố trận đấu bắt đầu, sau đó cả hai con thú cưng lập tức biến mất tại chỗ.

Một là tốc độ dị biến.

Một là môn đồ của hư không.

Cả hai thú cưng đều sử dụng cách thức riêng của mình để đạt tới tốc độ cực hạn, tức tốc lao tới vị trí của đối phương.

Biết rằng Delta hiện tại có cường độ thân thể, Alpha lập tức sử dụng Tử Vong chi kiếm, mà Delta cũng không chủ quan, hư không lực bao phủ lên móng vuốt, lao tới mạnh mẽ.

Và rồi, hai vũ khí va chạm.

Sức mạnh Tử Vong chi lực cùng với hư không chi lực tỏa ra bốn phía, tạo thành một vòng xoáy song sắc, dòng khí mạnh mẽ cuốn đi những cây băng xung quanh, làm cho cả Bạch Khải và đồng đội phải lùi lại.

A ô a ô! (Đáng ghét, xương cốt lại mạnh như vậy sao, bản thân còn có thể vượt qua hử không?) “Dựa vào sự nỗ lực huấn luyện của người hiện tại, xác suất vượt qua là 0%.”

Shuke vô tình châm chọc Beita, trong khi đó Jerry vẫn nhìn chăm chú, dường như cũng muốn tham gia chiến đấu.

Dẫu vậy, suy nghĩ đó rất nhanh chóng đã bị áp chế.

Sức mạnh thực sự của thú cưng khác biệt càng lúc càng lớn, bọn họ gặp các sinh vật cấp cao khác có thể chiến thắng, nhưng bên trong đội thì thật sự rất khó.

Khi đến cấp cao, nhất định phải tìm Alpha để chiến đấu một trận cho ra trò.

Nhìn thú cưng phản ứng, Bạch Khải hài lòng, chỉ là khi nhìn thấy ba gia hỏa kia sau đó, không nhịn được mà trán lại nổi lên gân xanh.

Kết phúc kết phúc. (Đánh mạnh như vậy, nhất định sẽ rất đói, Gamma có muốn chuẩn bị chút đồ ăn không?) Sột soạt sột soạt? (Ăn? Có kem không?) “Đại ca và Tứ ca đều mạnh như vậy, vậy sau này chẳng phải không ai có thể khi dễ ta sao.”

Nhìn ba con thú cưng nhàn rỗi như vậy, Bạch Khải chỉ biết cắn răng tiếc rẻ, âm thầm lên kế hoạch học tập mới cho chúng.

Hiển nhiên, một người làm Ngự Thú sư như hắn mà lại có mấy con thú cưng lười biếng như vậy, tình huống này thật sự không thể chấp nhận nổi! Trong khi đó, Alpha và Delta sau lần giao phong đầu tiên, đều đã hiểu rõ sức mạnh của đối phương, không hện mà cùng lựa chọn tách ra, tiến hành công kích mới.

Delta, với tư cách là chiến sĩ duy nhất hình lục giác trong đội, không có bất kỳ điểm yếu nào, mà sau khi tiến hóa thành Chân Long, càng thực sự xứng đáng với danh hiệu toàn năng.

Chính vì vậy, sau lần giao phong đầu tiên, Delta lại chiếm ưu thế và phát động công kích trước.

Chỉ thấy móng vuốt của Delta vung lên, mấy lưỡi đao không gian bay thẳng đến Alpha, Alpha thấy vậy liền muốn phòng ngự, nhưng Delta lại chớp mắt, Alpha lập tức dừng lại tại chỗ.

Người lữ hành Thời Gian - thời gian tạm dừng.

Tuy nhiên, khả năng kiểm soát thời gian của Delta rõ ràng vẫn chưa đủ cao, chỉ dừng Alpha lại được khoảng một giây.

Nhưng chính trong giây phút ấy, lưỡi đao không gian đã bay tới trước mặt Alpha, không để cho hắn một cơ hội né tránh.

Nhận thấy tình hình, Alpha lập tức tập trung năng lượng vào hai cánh tay, huy động Trục Phong chi kiếm và Nghiệp Hỏa chi kiếm chắn ngang trước người, dùng sức ngăn cản lưỡi đao từ không gian, sau đó vung Tử Vong chi kiếm, vô số kiếm khí Tử Vong bay thẳng về phía Delta.

Có qua có lại.

Delta không hề hoảng sợ, cầm nắm móng vuốt thành quyền, mạnh mẽ vung ra, không gian trước mặt lập tức vỡ vụn, mà những lưỡi kiếm Tử Vong cũng dần dần lấp vào trong những mảnh nứt không gian.

Mặt khác, công kích từ Delta vào Alpha cũng bị Trục Phong chi kiếm cùng Nghiệp Hỏa chi kiếm cắt chém thành từng mảnh.

Lần giao phong thứ hai, hai con thú cưng vẫn như cũ hòa nhau.

“Thời gian thuộc tính cùng Chân Long huyết mạch quả thật rất mạnh, vậy mà có thể tương kháng với Alpha.”

Bạch Khải không khỏi thán phục, và các con thú cung khác cũng đồng loạt gật đầu.

Tất cả bọn họ đều hiểu rõ sức mạnh chiến đấu biến thái của Alpha, khi lên cấp lục giai, trừ khi gặp truyền kỳ sinh vật, ngay cả những sinh vật đế vương như Minh Điện cũng không phải là đối thủ của Alpha.

Nhưng giờ đây, Delta vậy mà có thể ngang sức ngang tài với Alpha, điều này thật sự là một bước tiến lớn.

Tuy nhiên, điều này dường như đã khơi dậy tâm huyết chiến đấu của hai con thú, sắc bén như dao, uy lực của Thủy Tinh Long cùng Hãn Hải như biển Đông phát ra tự do, thôi thúc cả hai thú cung hướng về cấp bậc cao hơn mà tiến lên.

Sau một thời gian ngắn dừng lại, hai con thú lại một lần nữa phát động tấn công, nhưng không hện mà cùng từ bỏ công kích xa, chuyển sang cận chiến.

Alpha tay cầm ba kiếm, ra đòn liên tiếp không ngừng, chém, thiêu đốt, tích diệt ba loại thuộc tính tầng tầng lớp lớp, bất kể bị trúng đích ai thì cũng không phải là trải nghiệm dễ chịu.

Delta cũng vùng móng vuốt như điện, Hư Không môn đồ xuyên qua như một bóng ma, người lữ hành Thời Gian bị ngăn cản khó lòng phòng bị, ngay cả những chiêu thức đơn giản nhất cũng khiến cho người ta cảm thấy áp lực.

Khi hai con thú cùng phát động thế công cận chiến, xung quanh băng nguyên dần dần bị rạn nứt, khiến cho Bạch Khải và đồng đội phải lùi lại.

Thậm chí, Bạch Khải còn lặng lẽ lấy ra Truyền Tống phù thạch, nhằm tránh nguy hiểm.

“Các ngươi nghĩ, nếu Alpha và Delta bây giờ mạnh mẽ như vậy, nếu một ngày nào đó tiến cấp truyền kỳ, chúng ta có phải sẽ trở thành vô địch không?” Nhìn thấy hai con thú cùng giao đấu kịch liệt, Bạch Khải không khỏi nghĩ ngợi, nhưng lại bị Beita liếc mắt khinh bỉ.

Mới chỉ lên lục giai chưa lâu, đã nghĩ đến thất giai, nhân loại quả thật tham lam.

Oanh! Đúng lúc này, giữa hai con thú, cuối cùng cũng đã có chênh lệch xuất hiện, một bóng hình nặng nề rơi xuống đất. Đó không phải là Delta, mà là Alpha - lão đại trong đội.

“Cái này... Đại ca thua sao?” Trùng Thảo thấy vậy không khỏi thốt lên, mặc dù biết rằng khi phát triển đến giai đoạn sau sẽ rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này.

“Delta quả thật rất mạnh, nhưng Alpha vẫn chưa thua.”

Jerry lắc đầu, nhìn Alpha rơi xuống nơi bóng đen, nói.

Dù tốc độ biến dị của Alpha bị Delta đánh bại trong lực lượng giao phong, nhưng không đến mức bị đánh bại ngay lập tức, kịp thời đã thông qua Hắc Ám kính tượng chuyển dời thân thể của mình.

Dẫu vậy, kỹ năng ngắn hạn này lại không có tác dụng trước Delta, vì vậy khi Alpha biến mất, Delta đã ngay lập tức nắm lấy không gian bên cạnh.

Với tư cách là toàn năng chiến sĩ, Delta dù không thể không có điểm yếu nào về sức mạnh, tốc độ, thể chất, hay phản ứng, nhưng việc đánh lén lúc này thực sự không khôn ngoan.

Răng rắc.

Chỉ trong chốc lát, không gian vỡ vụn, Alpha còn chưa kịp phản công đã bị kéo ra ngoài.

Tuy nhiên, theo đó cũng xuất hiện một trận kiếm lớn.

Tứ Cực kiếm trận.

Rất rõ ràng, Alpha trong lúc sử dụng Hắc Ám kính tượng đã nhận thức rõ rằng không thể lừa dối Delta, vì vậy đã trực tiếp khởi động chiêu sát của mình trong thế giới Ảo Ảnh.

So với trước đó, Tứ Cực kiếm trận được triển khai nhanh hơn một chút, bốn loại kiếm khí trong kiếm trận nhanh chóng lưu chuyển, cường hóa, vô cùng sống động.

Khi Delta nhìn thấy vậy, lập tức kéo dài khoảng cách, mắt phải lấp lánh, không gian triều tịch lập tức hình thành.

Chỉ trong chớp mắt, Tứ Cực kiếm trện va chạm trực diện với không gian triều tịch, năng lượng bùng nổ đến mức làm cho cả tầng thứ sáu của bí cảnh này cũng phải rung chuyển.

Thậm chí, cả hai con thú Alpha và Delta, thì cũng đều bị bao phủ trong sóng năng lượng, không nhìn thấy rõ ràng.

Bạch Khải và mấy con thú cưng khác thấy vậy liền đổ xô lại xem, trong lòng tràn đầy hiếu kì.

Trong đội lão đại của bọn họ, không biết cuối cùng ai sẽ chiến thắng.

Chương 620:

Giấc mộng Phi Thúy, bên trong có NPC? Cuối cùng, năng lượng tán đi, hiện ra trước mắt là bóng dáng của Alpha và Delta, cả hai đứng sừng sững tại chỗ, không thể phân định thắng bại.

“A ô! (Thế nào thế nào, có phải thời xương cốt thua không!)” Beita trên mặt tràn đầy hưng phấn, trong đầu thậm chí đã tưởng tượng ra cảnh Alpha như vậy ngã trên đất.

“Delta mạnh như vậy, hẳn phải là Delta thắng chứ?” “Két phốc, két phốc. (Nhưng Gamma cảm thấy năng lượng của Delta có vẻ bất ổn hơn một chút.)” “Sột soạt, sột soạt! (Răng rắc! Cái kem này thật ngon!)” “Đừng ồn ào, hãy xem kết quả đi.”

Tại Bạch Khải cùng bốn sủng thú ánh mắt đầy mong đợi, Alpha và Delta cuối cùng cũng phân chia được thắng bại.

“Róc rách, rách rách. (Quả nhiên vẫn là không đánh lại người, Alpha.)” Delta nhìn vết thương màu đen trên cánh tay mình, ánh mắt trái trong chốc lát lóe lên, vết thương bắt đầu hồi phục, chỉ là so với trước đây, rõ ràng chậm hơn rất nhiều.

Quả nhiên, Tử Vong chỉ lực thực sự có đặc thù, nếu không phải Alpha cuối cùng đã chuyển mũi kiếm đi, hẳn đoán có lẽ ngay cả cơ hội khôi phục cũng không có.

“Ken két, ken két. (Chờ người tăng lên cấp độ lữ hành Thời Gian, ta sẽ không phải là đối thủ.)” Alpha lắc đầu, tiến đến trước mặt Delta, chủ động hút đi Tử Vong chỉ lực còn lưu lại trong vết thương, Delta vì vậy mà thương tích nhanh chóng hồi phục.

Nhìn thấy hình dáng của cả hai sủng thú, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

Trong đội thi đấu ban đầu dự tính nhằm nâng cao ý thức cạnh tranh của sủng thú, nhưng nếu làm tổn hại tình cảm giữa nhau, vậy cũng không đáng.

Dù vậy, giờ đây xem ra, hiệu quả cũng không tệ.

“Xem ra, kết quả này không cần ta nói nhiều nhỉ?” Delta nhẹ gật đầu, những sủng thú khác cũng biểu lộ bình thường, chỉ có Beita là không vui.

“A ô, a ô! (Đáng ghét, lại bị thối xương cốt thẳng!)” “Nếu không phục thì lần sau tự mình đi đánh thẳng, phản nản cũng không có tác dụng.”

Jerry nhìn Alpha, đang tỏa ra khí tức cường đại, trong mắt cũng trở nên kiên định hơn.

Càng nhiều, hẳn cần càng nhiều sức mạnh...

“Được rồi, về sau cố gắng nhiều hơn là tốt rồi.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Nếu không, về sau chúng ta lại tổ chức thi đấu đi, thỉnh thoảng đánh một trận cũng có thể giúp các người xác định rõ ràng thực lực của mình, thế nào?” “A ô, a ô? (Tổ chức lại thi đấu đội? Ta từ chối!)” “Két phốc, két phốc... (Chủ nhân, trong thi đấu đội quá mệt mỏi, lại dễ đối...)” “Sột soạt, sột soạt? (Đối? Trong thi đấu đội không thể ăn sao?)” “Thủ lĩnh, tôi vẫn luôn là yếu nhất, cũng không cần phải thi đấu nữa à?” Nhìn thấy bộ dạng chán nản của bốn sủng thú, Bạch Khải tức thì gân xanh trên trán nổi lên, nói: “Được rồi, vậy không cần thi đấu đội nữa.”

“Vậy chuyển sang đấu vòng loại đi, ai chậm nhất lên tới lục giai thì sẽ bị tước đoạt sở thích một tháng, không, vẫn là ba tháng đi.”

“A ô, a ô! (Nhân loại, người làm vậy không sợ người khác tố cáo ngược đãi thú cưng sao!)” “Người là sói, không phải chó~” “Thủ lĩnh, nếu không chúng ta rút ngắn chút thời gian phạt đi?” “Tốt, vậy cũng được, năm tháng nhé.”

“Thủ lĩnh, vậy tôi sai rồi.”

“Sột soạt, sột soạt? (Tước đoạt sở thích? Là không được cho người ăn kem sao?)” “Không sai, sao, nếu không thử một chút?” “Sột soạt, sột soạt! (Nhưng ta là người mới, không có ai chăm sóc mà!)” “Có chứ, cho người giảm bớt một tháng phạt, đúng rồi Gamma, người đi làm gì?” “Két phốc, két phốc. (Gamma đi trước lấy đồ ăn ba tháng ăn mất rồi.)” Nhìn thấy mấy sủng thú như vậy, Bạch Khải cũng có chút bất đắc dĩ.

Nuôi dạy lâu như vậy, đều lười biếng, nhưng chỉ cần để cho mấy lần trong thi đấu đội là được rồi. Ít nhất, những gia hỏa này nói chuyện hành động cũng có chút không đồng nhất.

Bạch Khải nhìn một bên phàn nàn, một bên lặng lẽ rèn luyện sủng thú nhóm, cười cười, nói: “Nghỉ ngơi một chút, chúng ta về viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.”

...

Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Bạch Khải nhìn Nicolas bận rộn, cánh tay đến mức xuất hiện tàn ảnh, có chút mơ hồ.

“Gia Cát Thần, Phỉ Thúy chi mộng cần lỗ hồng lớn như vậy sao?” Gia Cát Thần nhún vai, nói: “Ngươi đi rồi, Phỉ Thúy chi mộng bắt đầu Open Beta lần đầu, hiệu ứng bùng nổ, sau đó cha ta bọn họ thương lượng một chút, mỗi tuần lại bắt đầu Open Beta, rồi thì thành ra như vậy.”

“Tốt a...”

Bạch Khải nghe vậy thở dài, không trách được lúc trước Trùng Thảo bỏ ra nhiều thời gian như vậy mới liên hệ với Nicolas, hóa ra con hàng này đang tăng ca.

“Đúng rồi, Phạm bà bà đâu?” Bạch Khải quan sát một vòng, cũng không thấy bóng dáng của Phạm bà bà.

“Phạm bà bà ở bên ngoài thí nghiệm khu, đang thử nghiệm một máy chơi game hoàn toàn mới, nhưng ta khuyên ngươi không nên quấy rầy tốt.”

Gia Cát Thần cười gượng, dựa theo lời của Bạch Khải, Phạm bà bà đã sống bao nhiêu năm rồi, lý thuyết mà nói hẳn có thể khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc sống ảo huyền, mà kết quả lại còn là một người nghiện net nặng.

Trước đó có nhân viên muốn thay đổi linh kiện máy chơi game, đánh thức Phạm bà bà, bị Long uy dọa đến nỗi chạy mất.

“Tốt a.”

Bạch Khải nói: “Đúng rồi, cái máy chơi game đó là tình hình gì thế?” “Phỉ Thúy chi mộng sau khi bùng nổ, đã thu hút rất

nhiều đội trò chơi chuyên nghiệp vào, do đó đưa ra không ít kiến nghị, một trong số đó chính là cái máy chơi game này.”

Gia Cát Thần giải thích: “Phi Thúy chi mộng là thông qua nhập mộng để truyền tống, nhưng mơ luôn có độ sâu cạn, trò chơi này chính là để hỗ trợ giấc ngủ và thư giãn cơ thể.”

“Tôi đã thử qua, máy chơi game thực sự hiệu quả hơn trò chơi mũ bảo hiểm một chút.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, lúc trước hắn chỉ nghĩ làm sao thông qua giấc ngủ để truyền tải ý thức nhân loại vào trong Phi Thúy mộng cảnh, nhưng lại không xem xét điểm này.

Quả nhiên, giai đoạn này vẫn cần các đội ngũ chuyên nghiệp mới có thể hoàn thành.

“Đúng rồi, máy chơi game giá cả không phải rất đắt sao?”

“Không sai, so với phi thúy mũ bảo hiểm, giá máy chơi game đắt gấp mười mấy lần, vẫn chỉ là cơ sở module, chủ yếu nhắm vào nhóm trung cao giai.”

“Đắt như vậy?” Bạch Khải ngạc nhiên, giá cao như thế sẽ không ảnh hưởng đến việc tiêu thụ sao? Gia Cát Thần trên mặt đột nhiên hiện ra một nụ cười gian xảo, nói: “Phi thúy mũ bảo hiểm người bình thường đều có thể dùng, bọn họ cũng không có nhiều thời gian để theo đuổi độ sâu cạn của giấc ngủ, những người có tư tưởng này đều là những người không thiếu tiền, giá quá thấp thì họ còn cảm thấy chất lượng không tốt.”

“Chờ khi kỹ thuật máy chơi game hoàn thiện, chúng ta sẽ tiếp tục phát động các loại module kèm theo, không ngừng nâng cấp, dù sao bọn họ cũng không thiếu tiền, người nói đúng không?” Thấy Gia Cát Thần như vậy, Bạch Khải lặng lẽ giong ngón tay cái.

Về nghiên cứu, Gia Cát Thần không bằng hắn.

Về kiếm tiền, hắn không thể bằng Gia Cát Thần! “Bất quá chỉ là tốc độ tiêu hao Minh Linh Kim cũng nhanh chóng hơn, trước đó đã nói lượng giao dịch có thể không đủ.”

Gia Cát Thần thở dài, nói: “Sở giáo sư bọn họ đã bắt đầu nghiên cứu kim loại thay thế, nhưng trong thời gian ngắn khó

có thể xuất hiện thành quả.”

“Thế giới này, đúng là một vấn đề.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, Minh Linh Kim đối với tinh thần lực truyền tải hiệu quả không thể thay thế, ngay cả Aether Lưu Kim cũng không thể so sánh được.

Muốn thay thế Minh Linh Kim, nguyên tố kim loại rất khó, chỉ có thể chế tạo hợp kim.

“Nói đến, Hạ thị tập đoàn thật sự lợi hại, sao không thử thử bên đó một chút?” “Lão ba đã đi nói chuyện, Hạ thị tập đoàn vậy nguyên ý cung cấp sản phẩm cho họ, nhưng hiệu quả kiểm nghiệm không tốt, vì vậy vẫn phải dựa vào chính mình.”

Gia Cát Thần nhún vai, cười nói: “Nhưng Hạ thị tập đoàn tựa hồ đã thấy được lợi nhuận không nhỏ, nghe nói đã đầu tư rất nhiều nhân lực vật lực để khai thác loại hợp kim này.”

“Quả nhiên, khứu giác của thương nhân không hề kém.”

Bạch Khải cười cười, từ khi tiếp nhận quyền sản xuất Ngự Linh cầu, dù cho có giao cho bọn họ, Hạ thị tập đoàn đã kiếm được rất nhiều rồi.

Nếu thực sự để bọn họ nghiên cứu ra hợp kim thay thế Minh Linh Kim, đồng thời đưa vào kế hoạch Phi Thúy chi mộng, thì bất kể giá thành trước đó có cao bao nhiêu đều có thể thu hồi lại.

Kế hoạch này, Hạ thị tập đoàn đã tính toán rất đúng.

“Nhưng đó đều là chuyện sau này, hiện tại vẫn phải dựa vào Britta gia tộc cung cấp Minh Linh Kim, lão ba đã hẹn xong với Britta gia tộc, rồi đi ký một bản bỏ sung hiệp ước.”

Nói xong, Gia Cát Thần nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Vừa hay người cũng quay về rồi, người cũng có thể cùng đi, dù sao không có chữ ký của người, hiệp ước này cũng không thể có hiệu lực hoàn toàn.”

“Tôi cũng có thể đi? Nhưng mà tôi chỉ còn vài ngày nữa là phải đi Tinh giới học viện để học.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, có chút không tình nguyện.

“Yên tâm đi, lão ba buổi chiều xuất phát, thuận lợi thì chiều hôm đó có thể tới, ký xong chữ sẽ về ngay, người còn có cơ hội nghỉ ngơi hai ngày chuẩn bị bài vở.”

Gia Cát Thần vỗ vai Bạch Khải, cười nói.

“Tại sao tôi có cảm giác người và Gia Cát thúc thúc đã sớm tính toán kỹ càng vậy?” Bạch Khải nghi ngờ nhìn Gia Cát Thần, nhưng chỉ có thể im lặng đồng ý.

Hắn còn muốn dựa vào Phỉ Thúy chi mộng để kiếm chút tiền, mặc dù có chút phiền phức, nhưng chỉ có thể đi.

“Đúng rồi, còn có cái máy chơi game kia, tôi cũng muốn trải nghiệm một lần.”

Bạch Khải xoa xoa đôi bàn tay, hiển nhiên có chút hiếu kỳ.

Kiếp trước hắn đã mong đợi lúc nào mới có loại trò chơi kho chỉ tồn tại trong Animes và phim ảnh, giờ có cơ hội, tất nhiên phải thử một chút.

“Thí nghiệm khu còn có không ít, ta dẫn người đi.”

Gia Cát Thần dẫn Bạch Khải đến thí nghiệm khu, sau đó mở ra một máy chơi game, nói: “Máy chơi game này hoàn toàn tự động, người chỉ cần nằm vào là được.”

“Rõ ràng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, rồi nằm vào máy chơi game, nhanh chóng ngủ say.

Sau một khắc, Bạch Khải đã đến trong giấc mơ của Phỉ Thúy cảnh.

“Ôi, thật náo nhiệt a.”

Bạch Khải vừa mới vào đã bị đám người xung quanh làm cho nháy dưng.

So với thế giới yên tĩnh trước đây, giờ đây giấc mộng Phỉ Thúy không nghi ngờ gì là náo nhiệt hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, cũng không xảy ra cảnh hỗn loạn như trong tưởng tượng của Bạch Khải.

Hắn nhìn lại, một nhóm rõ ràng là tổ chức các game thủ đang tổ chức cuộc thám hiểm, hắn là văn phòng làm việc mà Gia

Cát Thần đã nói.

Mặt khác, điều làm Bạch Khải tò mò là từng người trong số họ đều mặc trang phục kim sắc và có khuôn mặt hoàn toàn giống nhau, đang kiên nhẫn giảng giải quy tắc của Phỉ Thúy chi mộng, đồng thời đề xuất các khu vực đáng để khám phá.

“NPC hướng dẫn tân thủ? Ngay cả thứ này cũng nghiên cứu ra được rồi sao?” Bạch Khải kinh ngạc, rõ ràng trước tiến độ nghiên cứu của Đồng giáo sư khiến hắn rất bất ngờ.

Dù cho nói với thế giới bên ngoài rằng Phỉ Thúy chi mộng chỉ là một trò chơi, nhưng Bạch Khải rất rõ ràng, đây thực chất là một sản phẩm của công nghệ cao, kết quả nhóm người này lại thực sự sáng tạo ra NPC?

Chương 621:

Tiến về gia tộc Britta “Thủ lĩnh? Ngài làm sao đến đây được?” Ngay lúc này, một NPC đột nhiên bước tới bên Bạch Khải và hỏi.

“Thủ lĩnh? Người là Epsilon?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, và nhìn thấy NPC kia dần dần hiện ra hình dáng của Epsilon.

“Không sai.”

Epsilon nhẹ gật đầu, nói: “Gần đây Nicolas các hạ bận việc chế tác phẩm thủy mẫu bảo hiểm, vì vậy đã ủy thác tôi đến giúp đỡ quản lý một lần.”

“Hỗ trợ quản lý sao?” Bạch Khải nghe vậy không khỏi nhìn quanh những NPC rõ ràng là do tái tạo, và hỏi: “Vậy những NPC này là chuyện gì xảy ra? Có phải là người thật đóng vai không?” “Không phải, đây đều là nhân vật ảo do tôi tạo ra, tuy rằng còn khá đơn giản, chỉ có thể lặp lại trả lời một chút vấn đề cơ bản.”

Epsilon nhẹ gật đầu và lại ngưng tụ ra một NPC khác.

Bạch Khải thấy thế nên đã hỏi thăm một vài vấn đề, NPC lập tức lưu loát trả lời.

Mặc dù cảm nhận được có chút máy móc, nhưng đã có trí năng đơn giản rồi.

“Nếu tiếp tục như vậy, cái này chẳng phải sẽ biến thành giả lập linh hồn sao?” Bạch Khải tự nhiên phân biệt ra được rằng cái này NPC khác với những vai diễn trong giấc mơ của Epsilon trước đó.

Những vai diễn trong giấc mơ của Epsilon trước kia tuy rất sống động, nhưng chỉ là một ảo tưởng thôi.

Mà hiện tại cái này, mặc dù hành động có phần cứng nhắc, lại là sự tồn tại rõ ràng. Ít nhất, ở nơi này giấc mơ là đúng như thế.

“Giả lập linh hồn? Tôi thật chưa từng nghĩ nhiều về điều đó.”

Epsilon nghe vậy liền sững sờ, nói: “Tôi chỉ cảm thấy việc quản lý một người là khá phiền phức, vì vậy thử lợi dụng sức mạnh của phẩm thú để tạo ra một số trợ thủ mà thôi.”

Bạch Khải nghe vậy hơi ngạc nhiên, nói: “Thì ra là như vậy, nhưng mà như thế là một phương hướng phát triển rất tốt.

Nếu có thể ngưng tụ ra được những sinh vật trong giấc mơ có sức chiến đấu, giấc mơ của Epsilon cũng có thể có sức chiến đấu không kém rồi.”

“Giống như vậy, thật sự có thể thực hiện được!” Epsilon nghe vậy lập tức hai mắt sáng rực lên.

Nếu thật sự có thể ngưng tụ ra, chẳng phải có thể giống như Ác Mộng Tử Đồ, có sức chiến đấu trực tiếp trong giấc mơ rồi sao? “Thủ lĩnh, tôi có một số ý tưởng, trước không chiêu đãi ngài.”

Nói xong, Epsilon ngay lập tức biến mất không còn thấy gì nữa, thậm chí cả NPC ban đầu cũng từ từ tan biến.

Rõ ràng, Epsilon đây là đang tập trung toàn bộ lực chú ý để nghiên cứu ý tưởng mới.

“A? NPC sao lại không thấy?” Ngay tại lúc những người chơi thấy NPC đột nhiên biến mất, họ cảm thấy nghi hoặc, trong khi một số game thủ cũ thì lại không thấy ngạc nhiên, nói: “Bình thường thôi, những NPC này vốn là do những người chơi phản hồi mà lâm thời xuất hiện, đó là điều rất bình thường.”

“Cái này...

chẳng phải nói rằng trò chơi này vẫn chưa hoàn thiện sao?”

“Nói nhảm, người ta đánh ra cờ hiệu chính là tạo ra một thế giới nguyên thủy, cho người thưởng thức những sinh vật tự nhiên tinh khiết nhất, bất kỳ hành động nào có ý đồ cải tạo thế giới này đều bị cấm, có một số NPC cho người đã là rất tốt rồi.”

“Thì ra là vậy, vậy nếu là tân thủ không biết đi đâu chơi thì nên làm gì?” “Cái này đơn giản, tại hạ bất tài, là nhóm đầu tiên Open Beta player, có thể dẫn người đi một chuyến, nhưng mà cái này có chút thù lao đó nha.”

“Dễ nói, dễ nói.”

“Vậy được, lão bản, chúng ta xuất phát nào!” Không giống như hình tượng của họ ở những nơi khác, Bạch Khải thấy vậy cũng không có ý định ngăn cản.

Việc hướng dẫn du lịch cùng cảnh điểm vốn là không thể tách rời.

Nếu không có những hướng dẫn du lịch như vậy, chỉ xem phong cảnh, không có người giải thích, dù cảnh vật có đẹp đến đâu, nhìn lâu cũng sẽ cảm thấy nhàm chán.

Giống như bây giờ, lại còn có thể thu hút sự hứng thú của những người chơi mới, gia tăng sự gắn bó, sao lại không làm được chứ.

Bạch Khải mỉm cười, sau đó chủ động rút lui ra khỏi giấc mơ phi thúy. ...

Tây bộ.

Trụ sở gia tộc Britta.

So với gia tộc Aloysius, kiến trúc của gia tộc Britta toát lên vẻ bề thế hơn nhiều, văn hóa cổ điển kết hợp hoàn hảo với kỹ thuật hiện đại, làm cho toàn bộ khu kiến trúc tràn đầy khí chất mạnh mẽ.

“Gia Cát chủ tịch, đại sư Bạch Khải, cuối cùng cũng đến được với các vị.”

Charles - người Britta cười tươi, nhìn thấy Bạch Khải và Gia Cát Tự cùng cha con Gia Cát Thần từ máy bay bước xuống, tiến lên chào đón.

“Người này chính là công tử của ngài à?” “Không sai, khó có được cơ hội này, tôi muốn giới thiệu một chút về những việc trong đời.”

Charles bắt tay với Gia Cát Tự, và sau đó quay sang Bạch Khải, nói: “Không ngờ đại sư Bạch Khải lại đến cùng, thật là vinh hạnh cho gia tộc Britta chúng tôi.”

“Không dám.”

Bạch Khải cười cười, ánh mắt lại không tự giác trôi về một tòa nhà trong xa, nơi có một nhóm người. Đó là Dean - Borg? Chú

ý tới ánh mắt của Bạch Khải, Charles liếc nhìn theo và cười nói: “Nói đến cũng thật khéo, gia tộc Borg cũng đến để bàn về việc mua sắm Minh Linh Kim, chỉ bằng các vị cùng một chuyến đi?” “Đúng là khéo thật.”

Gia Cát Tự cười cười, trong mắt lại lóe lên một tia khinh thường.

Vẫn như kiêu cũ trước đây.

Charles dẫn ba người họ vào phòng khách, trong khi những người nhà Borg đang chờ đợi ở đó.

Một người trong số đó có diện mạo tương tự với Charles, nhưng là một người đàn ông trung niên lớn tuổi hơn.

“Các vị trong gia tộc Borg đều đã gặp, vậy tôi không cần phải giới thiệu nữa.

Vị này chính là anh trai của tôi, cũng là trưởng gia tộc Britta, Welles - Britta.”

Charles giới thiệu về thân phận của anh trai mình, Welles cũng rất lịch sự mời Bạch Khải và mọi người ngồi xuống.

“Đại sư Bạch Khải, không ngờ chúng ta đã gặp nhau nhanh như vậy.”

John - Borg mỉm cười nhìn Bạch Khải, đứng dậy bên cạnh Dean cũng có vẻ hòa nhã và mang tính hình thức.

“Tôi cũng không nghĩ lại nhanh như vậy.”

Bạch Khải bất đắc dĩ cười một tiếng.

Trước đó khi viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần mở cửa, hắn đã từ chối lời mời của họ, giờ đây lại tự dưng tiến đến như thế, thật sự có chút khó xử.

“Nhưng mà đã gặp rồi, chờ buổi thảo luận ở đây kết thúc, không bằng chúng ta cùng đi dạo ở gia tộc Borg nhé?” John dường như rất muốn mời Bạch Khải đến gia tộc của họ, một lần nữa phát ra lời mời này.

Bạch Khải đang chuẩn bị từ chối, lại không ngờ Gia Cát Tự lại ngăn cản hắn.

“Vậy thì quấy rầy một chút.”

Gia Cát Tự cười cười, trong ánh mắt kinh ngạc của Bạch Khải, nhận lời mời của John, sau đó nhìn về phía Welles, nói:

“Nhưng mà trước hết chúng ta vẫn nên thảo luận về việc Minh Linh Kim trước đã.”

“Đúng vậy.”

Welles cười cười, nói: “Hai vị đều là những tay chơi lớn trong giới kinh doanh, tôi sẽ không lan man vô nghĩa nữa. Đây là số lượng Minh Linh Kim mà gia tộc Britta chúng tôi có thể cung cấp cho bên ngoài hàng năm, chúng tôi có thể đảm bảo rằng trong hai mươi năm tới sẽ ổn định theo những số liệu này, vì vậy hai vị không cần lo lắng vấn đề cung cấp.”

“Trong quá khứ, gia tộc Borg và Trùng Hồ tập đoàn chiếm giữ những lượng này, năm nay do nguyên nhân viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, gia tộc Britta chúng tôi đã dừng hợp tác với những bên khác, nhưng hiện tại xem ra, dường như vẫn còn có chút không đủ.”

Nói xong, Charles đẩy tài liệu lên trước mặt hai người, nói:

“Bên Trùng Hồ tập đoàn đã tuyên bố rằng họ chỉ cần một phần là đủ, vì vậy còn lại chín phần chính là cung cấp cho hai vị.”

“Còn như phân chia như thế nào, hôm nay hai vị đều có mặt ở đây, vậy thì hãy thương lượng thẳng thắn trước mặt nhau, gia tộc Britta chúng tôi sẽ không lẩn tránh về việc làm chủ.”

Quả nhiên là một lão hồ ly, liệu có đang dàn xếp mọi thứ không? Bạch Khải thấy vậy âm thầm ngưỡng mộ, một bên là đối tác đã hợp tác lâu năm, một bên là nhân tài mới nổi.

Dù bực đãi bên nào thì gia tộc Britta đều không dám làm người xấu.

Giống như bây giờ, chuyện đã dàn xếp cho họ, dù kết quả như thế nào, lợi ích của gia tộc Britta cũng sẽ không mất đi, mà còn không làm mất lòng ai.

Thật sự là quá tinh tế.

“Chín phần sao?” Gia Cát Tự khẽ vuốt cằm, trong mắt lóe lên một tia sáng, đang chuẩn bị mở miệng thương lượng với John, lại bị John cướp lời trước.

“Vậy nếu bên Trùng Hồ tập đoàn đã nhường số lượng của họ, thì điều này rất đơn giản.”

John - Borg mỉm cười, nói: “Chúng ta gia tộc Borg ban đầu chiếm năm phần, chúng ta nguyện ý nhường một phần ra, tính cả còn lại bốn phần sẽ giao cho viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Không biết các người cảm thấy thế nào?” “Ừm?” Gia Cát Tự nghe vậy mắt sáng lên, nhưng rất nhanh đã bị nụ cười thay thế, nói: “Haha... Đã John tiên sinh thoải mái như vậy, tôi khá đây đưa nữa thì có vẻ không tốt, chúng ta sẽ theo cách này, tôi năm phần các người bốn.”

“Được.”

Hai người nhìn nhau cười, bắt tay như đặt thành hiệp nghị, tốc độ nhanh đến mức khiến Welles và Charles đứng bên cạnh đều có chút ngỡ ngàng.

Tuy nhiên, với tư cách là chủ nhà, họ sẽ không can thiệp vào quyết định của hai người, mà rất quen thuộc từ một bên lấy ra hợp đồng, đưa cho hai người xác nhận và ký tên.

“Bạch Khải, ở đây ký tên đi.”

Gia Cát Tự vỗ vỗ nhẹ vào người Bạch Khải, nói.

“Cái này đã kết thúc rồi sao?” Bạch Khải có chút mơ hồ, cảm giác như một con rối dưới sự dẫn dắt của Gia Cát Tự ký xong hiệp ước.

Còn tưởng rằng sẽ là một cuộc tranh luận kịch liệt, kết quả chỉ trong vài câu kết thúc, hẳn là đây chính là trong truyền thuyết phản phác quy chân? “Đã đại gia nói thông suốt như vậy, không bằng tại gia tộc Britta dùng một bữa tối, tôi đã nhường chuẩn bị tiệc tối, tối nay mọi người có thể nghỉ ngơi ở đây một chút, ngày mai bàn lại những chuyện khác, thế nào?” Welles đứng dậy, mở lời mời mọi người.

“Cũng được, hôm nay ở đây nghỉ ngơi một đêm, ngày mai đại sư Bạch Khải cùng chủ tịch Gia Cát vừa vặn theo chúng tôi đến gia tộc Borg.”

John khẽ vuốt cằm, cười nói: “Từ khi bị đại sư Bạch Khải đánh bại trước đây, Dean đạo này rất cố gắng.”

“Đúng vậy, nếu có cơ hội, tôi cũng rất muốn để đại sư Bạch Khải chỉ điểm thêm.”

Dean với Bạch Khải có chút cúi đầu, trên người toát ra khí chất quý tộc ngạo mạn.

“Ngạch, dễ nói, dễ nói.”

Bạch Khải khẽ mỉm cười, hẳn phiền nhất là phải tiếp xúc với những người như vậy, nhưng giờ đây Gia Cát Tự đã thay hẳn đồng ý, hẳn cũng không còn cách nào khác.

“Đã như vậy, các vị hãy theo tôi.”

Welles thấy thế cười cười, dẫn mọi người ra ngoài, còn Bạch Khải thì cuối cùng đã nắm lấy cơ hội, tiến lại gần Gia Cát Tự và hỏi.

“Gia Cát thúc, chúng ta không phải còn muốn quay trở về sao? Tại sao ngài lại đột nhiên đồng ý đi đến gia tộc Borg?” Gia Cát Tự nghe vậy quay đầu lại, trên mặt lộ ra dáng vẻ bí ẩn, nói: “Đương nhiên là có lý do khác, chờ người đi rồi sẽ biết.”

Lại làm trò bí ẩn? Không thể nói thẳng ra sao? Bạch Khải thấy vậy thở dài, càng thêm kiên định về sau sẽ không giao lưu với thương nhân.

Thật sự là quá mệt mỏi, vẫn là làm nghiên cứu đơn giản vẫn hơn.

Chương 622:

Lần đầu nghe thấy Thánh Quang tể Gia tộc Britta, một đại gia tộc có truyền thống lâu đời, rất chú trọng vào các bữa tiệc.

Mỗi món ăn đều được chế biến tinh tế và đẹp mắt.

Dù vậy, lượng thức ăn lại có phần ít ỏi, chưa đủ khiến Bạch Khải no bụng.

Thôi được, về nhà kêu Gamma nấu thêm một bữa vậy.

Nhìn xung quanh, thấy nhóm Gia Cát Tự đang từ từ thưởng thức món ngon, Bạch Khải im lặng đặt dao nĩa xuống, tò mò quan sát.

“Bạch Khải đại sư, nghe nói ngài sẽ cùng lúc giảng dạy ở năm học viện của Tinh giới học viện?” Charles - người của gia tộc Britta nhận thấy Bạch Khải có vẻ nhàm chán, liền chủ động hỏi.

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thông báo của Tinh giới học viện đã sớm được công bố trên trang web chính thức, cũng không phải bí mật gì.

“Đáng tiếc, viện khoa học Hoàng Gia Luân của chúng ta không thể chiêu mộ được một giảng viên xuất sắc như Bạch Khải đại sư, sợ rằng sau này không thể cạnh tranh với Tinh giới học viện.”

Viện khoa học Hoàng Gia Luân, cũng như mười học viện lớn, có thứ hạng gần gũi với Tinh giới học viện.

“Charles tiên sinh quá khiêm tốn, tôi chỉ là một giảng viên thôi.”

Bạch Khải nhún vai, sau đó nhìn lên bức tường bên kia, nơi có một bộ giáp kỵ sĩ được trưng bày, hỏi: “Charles tiên sinh, bộ giáp đó có phải là tác phẩm nghệ thuật không?” Charles nhìn lại, mỉm cười đáp: “Bộ giáp đó từng được sử dụng bởi gia chủ đời thứ mười ba của gia tộc Britta, không phải là tác phẩm nghệ thuật.”

“Ồ, thế thì đây là một cổ vật rồi.”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Nhìn bộ giáp này, tổ tiên của gia tộc Britta chắc chắn phải là những kỵ sĩ cực kỳ hùng mạnh, chắc chắn đã có một đội kỵ sĩ theo sau.”

“Điều này đương nhiên.”

Welles, nghe vậy, ngay lập tức tham gia nói chuyện, khuôn mặt toát lên vẻ tự hào: “Tộc trưởng đời đầu của gia tộc Britta đã thành lập một đội kỵ sĩ, dẫn theo mười hai kỵ sĩ khác, chiến đấu từ nam ra bắc, lập nên một đế quốc.”

“Đáng tiếc, vì nhiều nguyên nhân khác nhau, đế quốc không thể kéo dài.”

“Thực sự đáng tiếc.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, nhưng ánh mắt nhìn bộ giáp lại càng trở nên kỳ lạ.

Minh Linh Kim, kỵ sĩ bàn tròn, liệu hắn có phải từng đến hang ổ của Tử Vong bàn tròn không? “Nhắc đến kỵ sĩ, tôi nhớ rằng gia tộc Borg cũng đã từng thành lập một đội kỵ sĩ Thần Thánh, cũng là một thế lực rất mạnh.”

Charles mỉm cười, nhìn về phía John và nói: “Trong lịch sử của nhân loại, rất nhiều lần thảm họa vong linh được giải quyết nhờ đội kỵ sĩ Thần Thánh.”

“Đó chỉ là tổ tiên dùng để bảo vệ gia tộc mà thôi, không thể so sánh với kỵ sĩ bàn tròn của gia tộc Britta.”

John lắc đầu, nói tiếp: “Bữa tối cũng gần xong rồi, tôi nghĩ tôi sẽ về nghỉ sớm, xin lỗi.”

John cúi chào mọi người rồi quay người rời đi, Dean cũng theo sau.

“Vậy thì chúng ta cũng nên về nghỉ ngơi.”

Gia Cát Tự thấy vậy, liền đưa ra ý định rời đi, Welles và Charles không cảm thấy lạ, liền dẫn mọi người trở về trụ sở của họ.

“Gia Cát thúc thúc, có thể nói cho ta biết mục đích của chuyến đi này là gì không?” Trở về trụ sở, Bạch Khải cuối cùng không nhịn được phải hỏi về nghi ngờ trong lòng.

“Mục đích?” Gia Cát Tự nghe vậy, vẻ mặt đầy nghi hoặc, nhún vai nói: “Chỉ là nói chuyện làm ăn thôi, đồng thời cũng để người quen biết một chút về tình hình kinh doanh.”

“Thật sao?” “Gia Cát thúc thúc lúc nào lừa người? Mau ngủ đi, ngày mai sẽ đến gia tộc Borg tham quan tốt hơn.”

Nói xong, Gia Cát Thần dẫn đầu trở về phòng của mình.

“Chỉ là chuyện làm ăn thôi...?” Nhìn Gia Cát Thần rời đi, Bạch Khải tỏ vẻ không tin, nhưng có vẻ cũng không thể moi thêm thông tin từ Gia Cát Tự, Gia Cát Thần cũng rõ ràng là mờ mịt, vì vậy Bạch Khải chỉ có thể ngoan ngoãn đi nghỉ ngơi.

Gia tộc Britta, Borg gia tộc, thực sự là một miền đất nguy hiểm. ...

Ngày hôm sau.

Bạch Khải với hai quần áo thâm đen đi ra khỏi phòng, thấy Gia Cát Tự và Gia Cát Thần đang tươi tỉnh, hấn đành thở dài.

Nghĩ đến thái độ của bàn tròn Tử Vong đối với Alpha, cộng thêm suy nghĩ về gia tộc Britta, khiến hấn cả đêm không ngủ ngon.

Tuy vậy, cuối cùng một đêm đã qua.

“Bạch Khải đại sư, sao ngài dậy sớm vậy?” Ngay lúc Charles đang tập luyện buổi sáng thấy Bạch Khải cùng Gia Cát Tự, Gia Cát Thần từ trụ sở đi ra, liền dừng lại, lau mồ hôi và đi tới.

“Quen dậy sớm thôi.”

Gia Cát Tự mỉm cười đáp: “Còn mấy vị Borg đâu? Chưa dậy sao?” “Họ cũng dậy sớm hơn ta một chút, hình như đi chuẩn bị các thứ cho trở về Borg gia tộc.”

Charles cười, nói: “Thực tế ra, chúng ta, gia tộc Britta nên tốt hơn để đãi họ, mà lại bị Borg gia tộc qua mặt, thật sự là có chút thất lễ.”

“Không sao đâu, sau này còn nhiều cơ hội.”

Hai người cười hiểu ý, ánh mắt liếc nhìn Bạch Khải, không khỏi giật mình.

Hai người đàn ông dùng ánh mắt ấy nhìn nhau, thực sự là kỳ quái...

Sau một lúc trò chuyện, Charles dẫn ba người tới phòng ăn.

“Đúng rồi, tôi nhớ rằng sắp tới là Thánh Quang tế của gia tộc Borg, gia tộc Britta không tham gia sao?” Gia Cát Tự nhìn Charles hỏi.

“Không trách Gia Cát chủ tịch sẽ đồng ý mời John, hóa ra là để tham dự Thánh Quang tế của Borg gia tộc.”

Charles nghe vậy, bất ngờ nhìn Bạch Khải và nói: “Nếu như Bạch Khải đại sư xuất hiện, xác thực sẽ có khả năng lớn để chiếm đoạt Thần tính.”

“Thần tính?” Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn người hỏi: “Chẳng lẽ gia tộc Borg thật sự có thần?” Gia Cát Tự cười nói: “Thần tính chỉ là một khái niệm, nghe nói gia tộc Borg lợi dụng bí pháp bắt chước Thần Thoại chủng Thiên sứ để tạo ra một loại vật liệu đặc thù, có thể vô điều kiện cường hóa linh hồn và thân thể của Ngự Thú sư.”

“Còn có loại vật phẩm tốt như vậy?” Bạch Khải nghe vậy thì lập tức cảm thấy hứng thú, nếu có thể cường hóa thể chất và linh hồn, chẳng phải giúp hắn giảm bớt thời gian tấn thăng lên thất giai sao? Đến lúc đó trở thành thần thoại, hắn sẽ không cần lo lắng về việc gặp phải các sinh vật huyền thoại khó khăn nữa sao? Với Thần tính này, hắn phải lấy cho bằng được!

“Đương nhiên, thúc thúc lúc nào lừa người?” Gia Cát Tự cười nói: “Khi Thánh Quang tế được tổ chức, gia tộc Borg sẽ quy tụ tất cả những nhân tài xuất sắc từ khắp liên bang, trong đó không thiếu lục giai Ngự Thú sư, vì vậy độ khó không nhỏ, Bạch Khải phải chuẩn bị tâm lý tốt.”

“Rõ rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đột nhiên nhớ ra điều gì, hỏi: “Gia Cát thúc thúc, cái Thần tính này có thể cho những người không có thiên phú sử dụng không?” Gia Cát Tự trả lời: “Có thể, có khả năng giúp họ thức tỉnh thiên phú, nhưng tỷ lệ không cao lắm.”

Bạch Khải nghe vậy thì ngạc nhiên, còn Gia Cát Thần thì có chút hào hứng.

Hóa ra lão ba muốn đưa hấn đến đây, còn tự ý đồng ý tham gia mời của gia tộc Borg, chắc chắn là vì điều này.

Nhóm người dùng bữa sáng trong phòng ăn, nghỉ ngơi một lát, Dean liền xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Bạch Khải đại sư, cha tôi đã về trước để sắp xếp công việc khác, nên đã nhờ tôi ở lại cùng đại sư tới gia tộc Borg.”

Dean vui vẻ mỉm cười, tư thế lễ phép khá khiêm tốn, khác hẳn với lúc trước.

“Vậy thì phiền toái.”

Bạch Khải tò mò nhìn Dean, sau đó cùng Charles nói lời từ biệt, theo Dean lên một chiếc xe hơi sang trọng.

Mặc dù cùng ở tây bộ, nhưng khoảng cách giữa gia tộc Borg và gia tộc Britta không hề gần, vì vậy sau một đoạn đường, họ đã phải chuyển sang máy bay và bắt đầu tiến về gia tộc Borg.

“Dean, nghe nói gia tộc Borg muốn tổ chức Thánh Quang tế?” Trên máy bay, Bạch Khải không kìm chế được sự tò mò trong lòng, hỏi.

“Đúng vậy, nếu không có Bạch Khải đại sư thì chúng tôi cũng đã định mời ngài, hiện giờ cũng xem như là duyên phận.”

Dean gật đầu nhẹ, nói: “Mỗi lần gia tộc Borg tổ chức Thánh Quang tế đều mời một số nhân tài có thiên phú đến tham dự, như Bạch Khải đại sư, chúng tôi đương nhiên sẽ không bỏ lỡ.”

“Thì ra là vậy...”

Bạch Khải gật đầu, sau đó nghĩ rằng có lẽ đám người này mời hấn đến gia tộc Borg là muốn khám phá cái Thần tính này để chiêu mộ một số thiên tài.

Dù vậy, hấn đã gia nhập hiệp hội, việc này dường như không có ý nghĩa gì.

Nhìn thấy Bạch Khải vẻ nghi hoặc, Dean không cố gắng giải thích thêm, mà cũng bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi như Gia Cát Tự đang ngồi bên cạnh.

Sau một thời gian bay, máy bay cuối cùng cũng hạ cánh.

Hành trình chật chội khiến Bạch Khải đã cảm nhận được sự khác biệt về văn hóa giữa hai đại gia tộc tây bộ, nhưng không hiểu sao, khi nhìn thấy kiến trúc của gia tộc Borg, Bạch Khải có chút cảm giác lạ lẫm.

Mặc dù cũng hòa trộn giữa cổ điển và hiện đại, nhưng gia tộc Britta vẫn mang phong cách riêng, còn gia tộc Borg thì có vẻ hơi lộn xộn.

Nói dễ hiểu, kiến trúc ở đây có nhiều yếu tố văn hóa khác nhau nhưng lại không hòa quyện một cách tự nhiên, có vẻ như là món thập cẩm.

Tuy nhiên, bức tượng thiên sứ không lồ với sáu cánh thì lại là một ngoại lệ.

“Bạch Khải đại sư, đi theo tôi.”

Dean đến bên Bạch Khải, nói: “Thánh Quang tế sẽ bắt đầu vào ngày mai, tôi sẽ dẫn hai vị đi đến nơi nghỉ ngơi.”

“Vậy thì phiền toái.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, rồi cùng Dean đi về phía trước, đồng thời nhìn quanh đánh giá bốn phía.

Ngoài họ ra, khu vực này còn có nhiều người khác đi lên dưới sự dẫn dắt của gia tộc Borg.

Có những người rõ ràng phụ thuộc vào thế lực khác, có thể cũng giống như họ.

Tuy nhiên, còn nhiều người khác thì rõ ràng chưa thuộc về ai cả.

“Xem ra lời Dean nói không sai, gia tộc Borg này quả thật rất chịu khó.”

Dù Liên bang rất rộng lớn, nhưng hầu hết Ngự Thú sư tài năng đều bị hiệp hội và liên bang quản lý, số còn lại thường bị các tập đoàn chia chác.

Borg gia tộc có thể quy tụ được nhiều người như vậy quả là điều hiếm có.

“Bạch Khải?!” Đúng lúc này, một giọng nói quen thuộc từ phía sau Bạch Khải vang lên.

Nghe thấy tiếng, Bạch Khải quay lại và bất ngờ nhận ra đó là Vương Quân và Lý Sư.

“Các người sao cũng đến?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ hỏi.

“Gia tộc Lý Sư có một số hợp tác với gia tộc Borg, nên cũng được mời tham gia Thánh Quang tế, còn ta chỉ đến để chơi cho vui.”

Vương Quân nhún vai, nói.

“Hóa ra là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, rồi nhìn về phía sau hai người, hỏi:

“Vậy hẳn cũng đi cùng các người à?” “Hẳn à? Hẳn tự mình chạy tới.”

Vương Quân thở dài, còn Lý Sư cũng tỏ vẻ ngượng ngùng. Đi theo sau hai người không ai khác chính là Ngô Nhất.

Chương 623:

Khai mạc Thánh Quang tể Nhìn thấy Bạch Khải chú ý đến mình, Ngô Nhất có chút không phục, ngẩng đầu lên nói: “Chúng ta Ngô gia cũng có cổ phần trong tập đoàn Borg, nên ta đương nhiên có thể đến tham gia Thánh Quang tể.”

“Bằng vậy sao...”

Bạch Khải nghe vậy mà hiểu ra, Ngô gia này thật sự có mối quan hệ rộng rãi, không chỉ ở Hạ Thị tập đoàn mà còn có cả Borg gia tộc sao? “Ngô thị tập đoàn chủ yếu hoạt động trong lĩnh vực đầu tư, gần như mỗi tập đoàn đều có ít nhiều gắn bó với họ, cũng không có gì lạ cả.”

Gia Cát Thần giải thích cho Bạch Khải, hẳn cũng cảm thấy muốn tham gia.

Có vẻ như Ngô Nhất nuôi dưỡng một con sủng thú chính là Quang Minh Nữ Thần Điệp, vốn không hay xuất hiện ở những nơi khác, có lẽ là từ Borg gia tộc mà có được.

“Ngô Nhất, đã lâu không gặp.”

Quả nhiên, khi nhìn thấy Ngô Nhất xuất hiện, Dean liền chủ động tiến tới chào hỏi.

Tuy nhiên, Ngô Nhất có vẻ hơi e dè, đáp lại một tiếng rồi không tự chủ rút lại cổ.

“Nếu vậy thì tất cả các vị biết nhau.

Vậy đi cùng ta nào.”

Dean gật đầu với một thành viên Borg phụ trách dẫn đường, sau đó dẫn mọi người tiếp tục đi.

“Không ngờ lại gặp được người ở đây, từ khi Phi Thúy Chi Mộng được công bố, nhóm chó săn cứ điên cuồng tìm kiếm người.”

Vương Quân mỉm cười nhìn Bạch Khải, nói: “Nếu như mà bọn họ biết ta có thể gần gũi nhìn thấy người, chắc chắn sẽ ghen tị chết đi.”

“Không đến mức như vậy đâu...”

Bạch Khải gãi đầu, hắn cực kỳ sợ gặp phải tình huống như thế này, dù sao nơi này cũng là trụ sở của Borg gia tộc, không lẽ lại có đội chó săn ở đây sao? “Đúng rồi, tiểu Thi cũng từng muốn tìm người, giờ gặp được rồi, chúng ta có thể nói chuyện một chút.”

Vương Quân kéo tay Lý Sư, cô nàng như vừa tỉnh dậy từ mộng, lúc nhìn thấy Bạch Khải và mọi người thì khuôn mặt lập tức đỏ bừng.

“Đáng ghét! Đáng ghét! Đáng ghét!!!” Thấy Lý Sư như vậy, Ngô Nhất hận đến nghiến răng, nhưng nghĩ đến thực lực và địa vị hiện tại của Bạch Khải, hắn vẫn không thể làm gì.

Cũng chỉ bởi vì Bạch Khải mà Hạ Thị tập đoàn đã cắt đứt hợp tác với Ngô gia, nguyên do một phần cũng là vì mâu thuẫn trước đây giữa hắn và Bạch Khải.

Mà giờ đây, nữ thần mà hắn khó khăn theo đuổi lại thể hiện thái độ giống như cô bé trước Bạch Khải, hoài nghi làm sao hắn không đồ kị.

“Ngạch, có chuyện gì vậy?” Bạch Khải thấy vậy có chút mờ mịt, không hiểu vì sao Lý Sư lại như vậy.

May mắn, Lý Sư vẫn nhớ đến chuyện chính, nói: “Chúng ta Lý gia muốn quan tâm tới viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, rất hứng thú với dược tề Siêu Thần Tiến Hóa loại I của các người, muốn hợp tác với viện.”

“Bố mẹ tôi?” Bạch Khải giật mình, đã muốn liên lạc với mẹ hắn thì lại cảm thấy vận may có lẽ không còn.

“Cái này tôi cũng nghe nói, nhưng giao lại cho sinh vật tổ, tôi cũng không can thiệp thêm.”

Gia Cát Tự nghe vậy cũng hỏi thêm, một chút suy nghĩ, nói với Bạch Khải: “Tuy Lý gia không lớn, nhưng toàn các tinh anh trong ngành dược tề, nếu có thể hợp tác thì tốt cho chúng ta nhiều.”

“Vậy sao...” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, dược tề thực sự giúp ích cho Ngự Thú sư, hắn trước đây đã từng dùng rất nhiều, chỉ là sau khi có Gamma thì dần dần bỏ qua.

Nếu có thể phát triển ra loại dược tề Siêu Thần Tiến Hóa loại I, chắc chắn sẽ giúp ích lớn cho viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

“Chuyện hợp tác tôi không vấn đề gì.

Nhưng cụ thể thì hãy tìm Gia Cát thúc thúc.”

Bạch Khải chỉ chỉ Gia Cát Tự, mà Lý Sư nghe vậy thì thờ phào nhẹ nhõm, không nói thêm gì nữa.

Cô không rành về chuyện giao dịch kiểu này, nên chẳng cần phải nhắc đến, may mắn là đã có thể hoàn thành chuyện này.

Mọi người im lặng một lúc, nhanh chóng đến gian phòng của họ.

“Các vị ở đây nghỉ ngơi một đêm, ngày mai Thánh Quang tế sẽ khai mạc, tôi sẽ đến đón các vị.”

Dean kính cẩn cúi người một cái với mọi người, rồi quay đi.

Bạch Khải và mọi người cũng không đi dạo, chỉ chào hỏi rồi trở về phòng nghỉ ngơi.

“Thánh Quang tế...”

Thần tính...”

Bạch Khải nằm trên giường, tự hỏi về ngày mai Thánh Quang tế.

Mặc dù không rõ Thần tính rốt cuộc là cái gì, nhưng Gia Cát Tự đã nói, nhất định là có hữu ích.

Không biết Thần tính này có bao nhiêu, nếu chỉ là một thì không bằng để Gia Cát Thần giữ. Đối với hắn mà nói, Thần tính chỉ là gia tốc, nhưng nếu có thể giúp Gia Cát Thần thức tỉnh thiên phú, thì đó chắc chắn là điều tuyệt vời.

“Không biết Thánh Quang tế sẽ diễn ra như thế nào, có lẽ...”

Gamma có thể thu hoạch thêm vài đôi cánh Thiên sứ?” Bạch Khải nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy bức tượng Thiên sứ to lớn, không tự chủ mà nghĩ như vậy, nhưng nhanh chóng bỏ qua.

“Thôi thì, ở đất của người khác, nên khiêm tốn một chút, chỉ cần lấy được Thần tính là được.”

“Borg gia tộc này không phải là nơi tốt đẹp gì...”

Ngày hôm sau.

Bạch Khải dậy thật sớm, lại thấy Dean và Gia Cát Thần đã đứng đợi dưới lầu.

“Sớm vậy sao?” Bạch Khải nhìn ra bên ngoài trời vẫn còn chưa sáng.

Hóa ra hắn dậy sớm mà vẫn còn chậm.

“Thánh Quang tế cần bắt đầu khi ánh bình minh vừa ló dạng, nên phải dậy sớm hơn.

Tôi đã quên không nhắc cho Bạch Khải đại sư, ảnh hưởng đến thời gian nghỉ ngơi của đại sư, tôi thật xin lỗi.”

Dean có chút áy náy gật đầu với Bạch Khải, mà ngược lại Bạch Khải lại có phần ngượng ngùng.

Có vẻ như hôm qua đã nghe họ nhắc đến, nhưng hắn quay lại là quên ngay.

“Rốt cuộc là tôi đã sai.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Vậy bây giờ còn kịp không?” Dean nhìn ra ngoài cửa sổ, nhẹ gật đầu: “Bây giờ đi vẫn kịp, thời gian vừa đủ.”

“Vậy nhanh lên nào.”

Bạch Khải lập tức quay người xuống lầu, nhìn Gia Cát Thần và Gia Cát Tự, cả hai đều có vẻ bất đắc dĩ.

Gia đình này toàn có tính cách như thế, đều rất lo lắng.

Bởi vì Thánh Quang tế sắp khai mạc, nên dọc đường này không gặp phải ai nhiều, bầu trời cũng dần dần xuất hiện chút sáng.

Khi Bạch Khải đến quảng trường, ánh nắng sớm đầu tiên đã rơi xuống phần trán của bức tượng Thiên sứ.

Chỉ trong khoảnh khắc, bức tượng Thiên sứ to lớn kia liền phát sáng lên, một luồng Thánh Quang ấm áp từ thân thể sáu cánh Thiên sứ phát ra, rơi xuống nơi có người. Ánh sáng của Thánh Quang rất ấm áp, khi chiếu đến Bạch Khải, hắn lập tức cảm thấy như trở lại thời kỳ thai nhi, ấm áp, buông lỏng và thanh thản...

Ong ong ong... Đúng lúc này, trứng tiến hóa của hắn bỗng dựng rung động mạnh mẽ, Bạch Khải lập tức thoát khỏi trạng thái buông lỏng, nhìn sang bức tượng Thiên sứ phía sau với tâm trạng đầy kiên ky.

Ngay vừa rồi, hắn đột nhiên sinh ra một ý nghĩ muốn hòa nhập vào Thánh Quang, thậm chí cả phần kiên ky đối với Borg gia tộc cũng dần dần biến mất.

“Cái gì mà Thánh Quang tể này, sao giống như một hình thức tẩy não vậy.”

Bạch Khải trong lòng càng cảnh giác hơn, lúc này nhìn về hướng Gia Cát Thần và Gia Cát Tự bên cạnh, lại phát hiện sắc mặt Gia Cát Thần cũng có vẻ hồn nhiên, nhưng ánh mắt Gia Cát Tự lại rất rõ ràng, không bị ảnh hưởng chút nào.

“Người phát hiện rồi sao?” Thấy Bạch Khải tỉnh lại, Gia Cát Tự trong mắt lóe lên một tia tán dương, nói: “Borg gia tộc từ trước đã thích làm những chuyện này, nhưng chỉ cần ý chí kiên định thì sẽ không bị ảnh hưởng.”

Nói xong, Gia Cát Tự xoay cổ: “Mà hiệu ứng của Thánh Quang chiếu rọi còn tốt hơn nhiều so với liệu pháp của bác sĩ, làm cho cái bệnh xương cổ của ta đều lành lại.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, không bàn đến lực lượng đồng hóa ý thức, chỉ riêng việc bị Thánh Quang chiếu sẽ khiến trạng thái cơ thể đạt đến một cực kỳ tốt.

Khi ánh nắng sớm đầu tiên chiếu rọi, mặt trời dần chui ra khỏi đám mây, và bức tượng Thiên sứ cũng được làm sáng hoàn toàn.

Cùng lúc đó, một cánh cửa quang trắng xuất hiện trước mặt mọi người.

“Thánh Quang chi môn!” Mọi người trong quảng trường Borg gia tộc đều lộ vẻ mặt vui sướng, mà một số người hiểu chuyện cũng có chút kinh ngạc.

Borg gia tộc hàng năm đều tổ chức Thánh Quang tể vào đầu mùa xuân, nhưng số lần mở ra của Thánh Quang chi môn rất ít, mà mỗi lần xuất hiện, Borg gia tộc đều sẽ có ít nhất một Thiên sứ Ngự Thú sư xuất hiện.

Lần mở ra gần nhất là mười năm trước, chính là một lần đó, Borg gia tộc có thêm Dean, Lilith, Elis ba Thiên sứ Ngự Thú sư.

Mà lần này, sẽ có một Thiên sứ bị khế ước! “Xem ra chúng ta lần này thật sự vận khí không tệ, năm nay Thánh Quang tế có lẽ sẽ đặc biệt náo nhiệt.”

Gia Cát Tự khẽ vuốt cằm, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, người nói không chừng sẽ có cơ hội khế ước một Thiên sứ đấy.”

“Thiên sứ?” Bạch Khải chỉ nhếch môi, không hiện ra sự hứng thú lớn.

Hắn đã tận mắt thấy Gamma xé rách Phán Quyết Thiên Sứ để lộ ra thân phận Thiên Đường Điều, để nói đơn giản, Thiên sứ thì mạnh đấy, nhưng cũng chỉ là một sinh vật tồn tại đặc thù ký sinh trên người khác mà thôi.

Coi như thực sự gặp Thiên sứ, Bạch Khải đoán rằng hắn chắc sẽ cũng chỉ ném cho Gamma hấp thụ mà thôi.

Cái gì Thiên sứ cơ chứ, hắn còn không thiếu, còn có cả Ác Ma đâu! Khi Thánh Quang chi môn mở ra, một nam tử tóc vàng từ phía trên, dưới sự trợ giúp của sáu cánh Thiên sứ, từ trên trời giáng xuống, và khi người Borg gia tộc nhìn thấy nam tử này, họ đều cúi đầu thấp xuống.

Tựa như đang chào mừng nam tử, nhưng cũng giống như đang cúi chào sáu cánh Thiên sứ.

“Chào mừng các vị đến tham gia Thánh Quang tế của Borg gia tộc, tấm lòng hướng về Thánh Quang của các vị, ta cũng cảm nhận được rất rõ ràng.

Sự xuất hiện của Thánh Quang chi môn chính là chứng minh tốt nhất.”

Nam tử dừng lại một chút, nói: “Tuy nhiên, vì sự xuất hiện của Thánh Quang chi môn, nội dung của Thánh Quang tế khả năng sẽ cần phải có chút thay đổi.”

Nam tử đi đến trước Thánh Quang chi môn, nói: “Ta, Michael - Borg, xin thông báo, lần này địa điểm khảo hạch của Thánh

Quang tế, sẽ được đổi đến bên trong Thánh Quang chi môn này.”

Vừa nghe Michael nói ra, dưới đài lập tức xôn xao.

Tiến vào Thánh Quang chi môn, đó là điều chỉ có thành viên trong Borg gia tộc mới có tư cách, mà lần này lại mở ra cho người ngoài?

Chương 624:

Tâm tư đơn thuần? Ân, đó chính là ta.

Michael đã nói ra những điều gây chấn động lớn, nhưng các thành viên của Borg gia tộc lại không có dấu hiệu nào phản kháng vì lợi ích bản thân bị chia sẻ.

“Đổi chỗ đi, còn có Thần tính ban thưởng không?” Bạch Khải thấy vậy liền hỏi.

Thánh Quang chỉ môn rõ ràng là một cánh cửa bí cảnh, mà với dòng truyền thừa Thần Thoại của Borg gia tộc, hẳn là liên quan đến điều này.

“Thần tính tự nhiên vẫn có, chỉ là người đảm nhiệm trọng tài đã biến thành Thánh Quang mà thôi.”

Dean với vẻ mặt tràn đầy thành kính nói, “Ta cần phải đi trước chuẩn bị một chút.”

Nói xong, Dean liền dẫn đầu rời đi.

“Ta cũng nên chuẩn bị một chút.”

Bạch Khải cảm thấy hứng thú với bí cảnh Thần Thoại.

Bí cảnh Truyền Thừa Thánh Quang, Gamma nhất định sẽ vui mừng khôn xiết.

Bạch Khải mỉm cười, chào hỏi Gia Cát Thần phụ tử, rồi cũng theo yêu cầu của Michael lần lượt tiến vào Thánh Quang chi môn.

Thánh Quang chi môn được cấu tạo có chút giống với Long Môn ở hải vực, chỉ có điều khi xuyên qua Thánh Quang chi môn không phải là nước biển, mà là cảm nhận được sự ấm áp của Thánh Quang từ tận đáy lòng.

Tuy nhiên, khi Thánh Quang tản đi, Bạch Khải phát hiện số người xung quanh giảm đi rất nhiều so với lúc trước.

Chờ đợi một hồi lâu, chỉ có vài người rải rác tiến đến.

Nói thật là khá thú vị, Ngô Nhất cũng ở trong số đó.

Cuối cùng, Michael từ hướng Thánh Quang chi môn đi tới, nhìn quanh hơn hai mươi người, cười nói: “Có vẻ như lần này chỉ có chư vị ở đây mới có tư cách tham gia Thánh Quang tế.”

“Michael tộc trưởng, có thể hiểu rằng việc xuyên qua Thánh Quang chi môn này là đợt khảo hạch đầu tiên sao?” Một thanh niên thân hình cường tráng hỏi với giọng to.

“Người nên là do Elis đề cử tới Tư Không Phá đúng không? Đúng vậy, khảo hạch đã bắt đầu, chỉ có những người có tín ngưỡng Thánh Quang và tâm tư đơn thuần mới có thể thông qua Thánh Quang chi môn.

Nếu không thể đi vào, thật đáng tiếc, sẽ không có tư cách tham gia vào các nội dung tiếp theo.”

Michael với vẻ tiếc nuối, trong khi các thành viên đã vượt qua khảo hạch thì vô cùng vui mừng, chỉ có Bạch Khải vẫn đang nghi hoặc nhìn Michael.

Tín ngưỡng Thánh Quang? A phi, hấn kiếp trước rất chán ghét Thánh Quang.

Tâm tư đơn thuần? Ân, điều này thật hợp lý, hấn từ trước đến nay chỉ đơn giản là muốn kiếm tiền mà thôi.

Theo như điều này, Thánh Quang chi môn thực sự có tiêu chuẩn không nhỏ, không thể loại trừ khả năng có sự thao túng ngầm.

“Vậy thì, ta sẽ tuyên bố phương thức khảo hạch Thánh Quang tế.”

Michael đi tới trước mặt mọi người, chỉ về nơi xa đang được Thánh Quang che phủ, nói: “Nơi đây ẩn chứa dòng máu của Thiên Sứ tộc, người nào dẫn đầu tìm đến và đạt được truyền thừa của Thiên Sứ, chính là người chiến thắng trong lần Thánh Quang tế này.”

“Về phần phần thưởng của Thánh Quang tế, cũng sẽ dựa vào thứ tự phát cho mọi người.

Vì vậy, hãy nỗ lực nhé.”

Nói xong, Michael kích hoạt sáu cánh Thiên Sứ đằng sau, một luồng Thánh Quang tỏa ra về phía cung điện xa xa, và Bạch

Khải cùng đám người cũng bị Thánh Quang bao phủ, biến mất tại chỗ.

“Hy vọng lần này có thể tụ tập đủ bảy Đại Thiên Sứ đi.”

Trong mắt Michael ánh lên hy vọng, rồi hắn quay người rời khỏi bí cảnh.

Trong bí cảnh Thiên Sứ.

Một luồng Thánh Quang từ trên trời giáng xuống, hiện ra thân hình Bạch Khải, và bên cạnh hắn, cũng có một luồng Thánh Quang khác xuất hiện, không ai khác chính là Ngô Nhất.

Gia hỏa này, tín ngưỡng Thánh Quang không phải vấn đề, tâm tư thật sự rất đơn thuần... Ân, thật sự là rất đơn thuần, người bình thường không thể bằng hắn tốt như vậy.

“Hừ! Không ngờ lại cùng ngươi trong một tổ.”

Nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện đối diện, Ngô Nhất có vẻ không vui.

“Một tổ? Không nghe nói đây là tổ đội phải vượt qua thử thách sao.”

Bạch Khải nghe vậy nhíu mày, nói, “Hắn là người có thông tin gì đó?” “Thông tin? Đương nhiên là có...”

Khụ khụ, không có.”

Ngô Nhất ho nhẹ hai tiếng, muốn lấp liếm.

“Không có thông tin đúng không, vậy được, ta sẽ theo như quy tắc loại trừ trước tiên đưa ngươi tiễn đi.”

Chương 625:

Tâm tư đơn thuần? Ừ, chính là ta.

Khải thấy vậy lộ ra một tia nguy hiểm trên khuôn mặt, tay hắn bắt đầu phát sáng, đã chuẩn bị triệu hồi sủng thú.

“Đừng, đừng làm vậy, ta còn chưa nói xong.”

Ngô Nhất thấy thế liền sợ hãi, không chỉ vì Bạch Khải đã là lục giai Ngự Thú sư, mà ngay cả khi là ngũ giai, hắn cũng không đủ sức đối đầu.

Khó có được vận khí tốt như vậy khi vào Thiên sứ bí cảnh, nếu cứ như vậy mà bị loại, hắn đoán chừng sẽ không còn cơ hội kế thừa Ngô thị tập đoàn.

“Phương thức khảo hạch trong Thiên sứ bí cảnh cụ thể như thế nào thì ta không rõ lắm, nhưng ta biết rằng, có rất nhiều nơi sẽ yêu cầu người đưa ra quyết định.

Vì vậy, chúng ta vẫn nên tổ đội hai người.”

“Đương nhiên, chỉ có một người có thể kế thừa Thần tính mà thôi.”

Bạch Khải nghe vậy thì giật mình, nhìn quanh như lạc giữa thế giới thần thánh, nói: “Vậy còn chờ gì nữa, chúng ta đi nhanh thôi.”

Ngô Nhất nhẹ gật đầu, lập tức triệu hồi Quang Minh Nữ Thần Điệp.

Chim Quang Minh Nữ Thần Điệp hiển nhiên rất thích nơi này, bay lượn khắp nơi, thậm chí còn đậu cả lên người của Thánh Quang.

Thấy vậy, Bạch Khải cũng triệu hồi Gamma, rồi lại nghĩ nghĩ, quyết định đem Delta triệu hồi ra.

Trong số hơn hai mươi người đã vào nơi này, có vài người là lục giai Ngự Thú sư, chỉ dựa vào Gamma thì có chút quá mạo hiểm, nên hắn vẫn giữ Delta bên mình để an toàn hơn.

Như Alpha, hắn nghĩ rằng vẫn ổn.

Dù cho Alpha Thủy Tinh Long Cốt có thể khắc chế Vong Linh hệ đối với Thánh Quang ở mức thấp nhất nhưng dù sao nó vẫn là vong linh, nếu như xung quanh Thiên sứ bí cảnh không ngừng chạy nhảy thì đối với Bạch Khải cũng cảm thấy hơi lo lắng.

“Đây là, đông phương Long? Bạch Khải, khi nào thì người khế ước được một đầu đông phương Long như vậy?” Ngô Nhất trông thấy hình dáng của Delta hoàn toàn mới thì không khỏi ngơ ngác, không thể nào liên hệ được với Delta.

“Đừng có hỏi nhiều, mau dẫn đường đi.

Nếu mà bỏ lỡ truyền thừa thì ta cũng không để tâm.”

Bạch Khải cười lên Delta, ôm Gamma và ra hiệu cho Ngô Nhất dẫn đường.

“Tốt.”

Ngô Nhất thấy vậy cũng không có cách nào phản đối, liền định cười lên Delta nhưng lại bị Delta dùng đuôi quét ra ngoài.

Thân hình của Chân Long đầu phải ai cũng có thể ngồi lên được.

Ngô Nhất bị ngã, bất đắc dĩ thở dài, chỉ có thể mệt mỏi đi phía trước dẫn đường, miệng còn tự lẩm bẩm điều gì đó.

Cũng chỉ là đông phương Long mà thôi, chờ hẩn thu hoạch được Thiên sứ truyền thừa rồi xem hẩn làm gì với Chân Long! Thiên sứ bí cảnh vô cùng rộng lớn, hai người đi mãi mà vẫn chưa nhìn thấy bất kỳ thứ gì liên quan đến truyền thừa.

Kết phốc kết phốc.

“Chủ nhân, Gamma phát hiện ở phía trước hình như có gì đó giống như đồ ăn, giống như chân gà.”

Đúng lúc này, Gamma bỗng nhiên phát hiện điều gì đó, vỗ cánh bay tới phía trước.

“Chân gà? Là cánh Thiên sứ sao?” Bạch Khải nghe vậy lập tức hai mắt sáng lên, lúc này thúc giục Delta đuổi theo, Ngô Nhất thì ngẩn ngơ theo sau.

Rất nhanh, một bức tượng Thiên sứ khổng lồ với sáu cánh xuất hiện trước mắt họ.

“Cái này... Đây chính là Thiên sứ truyền thừa?” Ngô Nhất tâm trạng vô cùng kích động, không tự chủ được mà nghĩ tới chỗ quan trọng của Thiên sứ truyền thừa, nhưng đã bị Bạch Khải ngăn lại.

“Đừng có gấp gáp, còn có hai cái nữa.”

Bạch Khải chỉ vào một bên của pho tượng Thiên sứ, lúc này Ngô Nhất mới nhận ra rằng đối diện có hai người, và một trong số đó chính là Tư Không Phá, người trước đó đã chủ động hỏi Michael về truyền thừa.

Về người còn lại, Bạch Khải không biết, nhưng nhận thấy có vẻ giống Dean, có lẽ là huynh đệ của Dean.

“Trước đây ta rất tò mò không biết trong truyền thuyết liên bang, lục giai Ngự Thú sư trẻ nhất sẽ ra sao, không ngờ ngay lập tức gặp được người ở đây.”

Tư Không Phá cũng để ý tới sự tồn tại của Bạch Khải, một cổ chiến ý dâng trào khiến cho pho tượng Thiên sứ bên cạnh xảy ra một trận biến động.

“Tư Không Phá, người quả thực là người thích hợp nhất với Chiến Đấu thiên sứ.”

Chương 626:

Tâm tư đơn thuần? Ủ, nói chính là ta. (3) Rất giống Dean, thanh niên với nụ cười rạng rỡ nói: “Ta tin rằng trong tương lai, chúng ta sẽ cùng nhau phát triển tốt trong gia tộc Borg.”

“Sam, người nói sớm quá, chí ít cũng phải chờ ta đánh bại những người này đã rồi hãy nói.”

Tư Không Phá lắc đầu, sau đó triệu hồi súng thú của mình, bước về phía Bạch Khải.

“Lục giai Ngự Thú sư, Tư Không Phá, ta thách thức ngươi!” Âm thanh của Tư Không Phá vang lên rất lớn, khiến tai Bạch Khải đau nhức.

Thách đấu thì thách đấu, nhưng có thể không cần phải lớn tiếng như vậy không? “Lục giai Ngự Thú sư, Bạch Khải.”

Dù ghét bỏ như thế, Bạch Khải vẫn phải báo cáo cấp bậc của mình theo quy tắc đối chiến Ngự Thú sư.

Vừa dứt lời, Chiến Đấu Thiên Sư trên cơ thể đột nhiên phát ra một luồng Thánh Quang, bao phủ khu vực xung quanh, dần dần ngưng tụ thành một đấu trường.

“Chiến Đấu Thiên Sư, theo đuổi lực lượng thuần túy nhất, chúc mừng hai vị nhận được quyền tham gia Thần tính tranh đoạt.”

Sam cười nói.

“Cứ như vậy mở ra? Đã thông qua quyết định chưa?” Bạch Khải nghe vậy có chút im lặng nhìn về phía Ngô Nhất, hẳn còn tưởng rằng mình sẽ phải trải qua một cuộc khảo nghiệm lương tâm, kết quả lại chỉ là đánh nhau? “Chiến đấu vốn dĩ là một trong những hình thức quyết định.”

Tư Không Phá cười, trước mặt xuất hiện một đầu nhân mã tay cầm trường thương. ...

“Nhân mã? Ta nhớ rằng đây là súng thú đặc hữu của liên bang Bắc Bộ, gia tộc Borg đúng là bỏ tiền không tiếc.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bối phục, sau đó vỗ vỗ Delta, ra hiệu cho nó chuẩn bị.

Sủng thú của Tư Không Phá nhìn có vẻ mạnh mẽ, hẳn cũng phải cẩn thận một chút.

Khi thấy Bạch Khải phái ra một đầu Đông Phương Long, Tư Không Phá cũng có chút cảnh giác, nhưng rất nhanh đã bị một cổ chiến ý dâng trào lấp đầy.

Dù đối thủ là ai, hẳn chỉ cần dũng cảm tiến lên là được.

Sau đó, mà không cần ai tuyên bố, Phá Trận Nhân Mã đã nhanh chóng lao tới, tuy chỉ là một sủng thú nhưng lại tạo ra cảm giác như một đội quân hùng mạnh.

Phá Trận Nhân Mã, dù chỉ còn một mình, vẫn có thể khiến đối thủ phải đau đớn.

Nó có được sự tự tin đó nhờ vào khí thế không thể cản nổi và cây trường thương vững chắc trong tay.

Trong cùng một giai cấp, cho dù là sủng thú phòng ngự có cấp bậc tương tự, cũng không thể ngăn cản được Phá Trận Nhân Mã lao lên.

Khi đó, Delta cũng trở nên nghiêm túc, ánh mắt chăm chú nhưng không quá vội vàng.

“Thằng nhóc Bạch Khải này, thật sự là quá kiêu ngạo.”

Nhìn thấy Bạch Khải có thái độ như vậy, Ngô Nhất khinh thường méo miệng.

Hắn đã nghe danh Tư Không Phá, từ nhỏ sống trên thảo nguyên, không sợ hãi bất cứ thứ gì, đối mặt với cả bầy sói cũng chẳng lo lắng gì.

Bạch Khải liều lĩnh như thế, cơ bản là muốn tự mình rước lấy thất bại.

Phanh! Quả nhiên, Phá Trận Nhân Mã lao đến trước mặt Delta phát ra một tiếng động vang dội, sức mạnh khổng lồ đã thổi bay Quang Minh Nữ Thần Điệp.

“Lực lượng thật đáng sợ, Bạch Khải chắc chắn sẽ thua!” Nhìn thấy tình huống này, trong lòng Ngô Nhất không khỏi đắc chí, vội vàng nhìn về phía đấu trường.

Chỉ có điều, cảnh tượng trên đấu trường khiến hắn cảm thấy hơi hoang mang.

Chỉ thấy Phá Trận Nhân Mã vẫn đứng tại chỗ, cánh tay duỗi thẳng, nhưng cây thương trong tay đã hoàn toàn vỡ vụn, cánh tay cầm thương thậm chí còn đầy máu.

Ngược lại, Delta không chút tổn hại, trên mặt còn treo vẻ nghi ngờ.

Thực lực chiến đấu ở đây sao lại khác biệt đến vậy...

Chương 627:

Đánh không lại thì gia nhập Thấy Phá Trận Nhân Mã trong tình trạng như vậy, Tư Không Phá bên ngoài ngay lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn đã sớm biết thân thể Long tộc rất mạnh, nhưng ấn tượng của hắn về sức tấn công và xuyên thấu của Phá Trận Nhân Mã cũng rất tốt, nên hắn khá tự tin.

Nhưng bây giờ, trường thương của Phá Trận Nhân Mã lại ngừng lại cách Delta chỉ khoảng một tấc.

“Năng lượng phòng ngự sao?” Tư Không Phá khẽ vuốt cằm, một hình chú văn liền hiện ra trên trán hắn, và một tia sáng vàng rực rỡ lập tức bao phủ lấy Phá Trận Nhân Mã.

Nhất là quy đầu trường thương trong tay Phá Trận Nhân Mã, ánh sáng kim quang càng như được ngưng tụ lại thành hiện thực, dường như có thể xuyên thủng mọi thứ.

Thiên phú - phá giáp! Có được sự trợ giúp từ thiên phú của Tư Không Phá, Phá Trận Nhân Mã lại một lần nữa chinh lại đội ngũ, đầy tự tin tấn công về phía Delta.

Mới vừa rồi, phản đòn vừa rồi đã gây cho hắn tổn thương không nhỏ, còn mục tiêu trước mắt này, tốt hơn hết là phá vỡ sự phòng ngự kỳ lạ của đối phương.

Phanh! Chỉ trong chớp mắt, Phá Trận Nhân Mã vốn đang mạnh mẽ bỗng nhiên dưới chân bị lão đảo, lập tức ngã xuống đất, còn cây trường thương kia thì tựa như không gặp trở ngại gì mà cắm xuống lòng đất.

“Đâm xuyên bị cường hóa sao? Quả thực rất mạnh.”

Bạch Khải thấy thế, khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn về phía Delta, có chút bất đắc dĩ hỏi: “Vừa rồi, chuyện gì đã xảy ra?” Róc rách... (Chủ nhân, thời gian đình trệ của Delta chưa thành thực, phóng thích bị sai lệch, đánh trúng chân hắn rồi.) Delta có chút xấu hổ, mà phía đối diện Tư Không Phá thì có chút nóng nảy.

Nếu như nói trận đánh trước Phá Trận Nhân Mã tấn công không hề thay đổi là Bạch Khải tự tin, thì bây giờ đột thao tác này lại có chút coi thường người khác.

“Không hổ là người trẻ tuổi nhất trong số lục giai Ngự Thú sư, quả nhiên kiêu ngạo, xem ra ta không thể khinh địch!” Từ Không Phá mặt mũi nghiêm trọng, trên trán lại hiện ra một chú văn hình dạng khác lạ, khiến cho dưới chân Phá Trận Nhân Mã xuất hiện mấy cơn lốc gió, nâng cao tốc độ của hắn, linh hoạt bò dậy từ mặt đất, nhanh chóng kéo dài khoảng cách với Delta.

Thiên phú - gió đi.

“Hai thiên phú? Hơn nữa đều là thiên phú cường hóa?” Ngô Nhất đang ăn dưa thấy cảnh này, không khỏi thốt lên, Phá Trận Nhân Mã đã rất mạnh mẽ với khả năng bắn vọt, giờ lại thêm gió đi, sức bộc phát và tốc độ sẽ đạt tới một tình trạng kinh khủng.

Nếu lại có cả phá giáp, e rằng không ai có thể cản nổi Phá Trận Nhân Mã tấn công sâu vào.

Thảo nào Borg gia tộc lại đặc biệt mời hắn tới, đúng là có lý do.

Quả thật, sau khi sử dụng hai thiên phú, lòng tự tin của Phá Trận Nhân Mã lại tăng lên đáng kể, tức thì kéo dài khoảng cách giữa hắn và Delta, ra sức bước tới.

Lần này, động tác của Phá Trận Nhân Mã không còn là một đường thẳng đơn giản, mà trái phải không ngừng hoán đổi, cơ bản là không có cách nào đoán được hắn sẽ tấn công từ đâu.

Cuối cùng, Phá Trận Nhân Mã lao tới trước mặt Delta, trường thương trong tay với sức mạnh không thể ngăn cản đâm thẳng vào Delta, chỉ cần sơ qua một chút sức mạnh là có thể xuyên thủng.

Nhưng động tác của Phá Trận Nhân Mã lại đột nhiên dừng lại, trường thương không tự chủ được rơi xuống đất, thân hình to lớn ngay lập tức âm âm ngã xuống.

“Chuyện gì xảy ra vậy...”

Ngô Nhất ngơ ngác nhìn về phía lôi đài, thấy một cái Long trảo to lớn đang từ từ lùi lại trong không gian.

Róc rích... (Chủ nhân, có thể là do thuộc tính không tương hợp.) “Bạch Khải, có điều này có thể không?” “Được, cường độ không chế rất tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Phá Trận Nhân Mã kết hợp với hai thiên phú cường hóa đúng thực rất mạnh, nhưng nếu như đắm vào chương ngại không gian của Delta, tỷ lệ lớn sẽ bị đập đầu chết rồi.

Tư Không Phá và hãn vốn không quen biết, mặc dù mang chút hoang mang, nhưng cũng không cần thiết biến thành kẻ thù sống chết, đánh ngất xỉu cũng không phải vấn đề lớn.

Một phía khác, Tư Không Phá cũng nhanh chóng từ cú sốc thảm bại hồi phục lại, đồng thời rất nhanh hiểu rõ, nói: “Là ta thua, cảm ơn.”

Dù sao không thể giải quyết Chiến Đấu thiên sứ truyền thừa, nhưng khoảng cách vẫn ở đó, Tư Không Phá cũng không muốn dẫn vật mình, chỉ cần từ từ đuổi theo là được.

Dù vậy, tuổi trẻ như vậy đã có thực lực này, có phải gia nhập vào các thế lực lớn Ngự Thú sư trưởng thành đều trở nên khác thường như vậy không? Có lẽ, hãn trước đây tự phụ từ chối lời mời hiệp hội là sai lầm...

“Gã này, đã trở thành biến thái như vậy rồi sao?” Thấy Bạch Khải nhẹ nhàng như gió giải quyết Tư Không Phá, Ngô Nhất cảm thấy mất hết can đảm.

Cùng gã này một nhóm, hãn biết làm sao mà tranh giành Chiến Đấu thiên sứ truyền thừa đây.

Bỗng nhiên, một tiếng vỗ tay thu hút sự chú ý của mọi người.

Sam với vẻ mặt đầy sự sùng bái nói: “Không trách gì anh ta lại không mấy để tâm về chuyện thua người, Bạch Khải đại sư, quả thật rất lợi hại.”

“Hy vọng có một ngày, chúng ta đều có thể cùng nhau hành động dưới ánh Thánh Quang.”

Nói xong, Sam liền quay đi, thậm chí không thèm nhìn Tư Không Phá đang trò chuyện vui vẻ.

“Xi~ đúng là giống như trong truyền thuyết, chẳng thương xót đối thủ thất bại chút nào.”

Tư Không Phá thấy vậy khinh thường lắc đầu, nhìn Bạch Khải đang chăm chú nghiên cứu bức tượng Chiến Đấu thiên sứ, nghĩ nghĩ rồi nói: “Bạch Khải, có thể hỏi một vấn đề không?”
“Vấn đề? Tùy người.”

Bạch Khải đang mải mê với bức tượng thiên sứ, rất qua loa đáp lại.

“Tôi muốn hỏi bên dưới, hiệp hội đó có còn tuyển người không?” “Có tuyển, đương nhiên...”

Hả? Người muốn gia nhập hiệp hội?” Bạch Khải đột nhiên phản ứng lại, ánh mắt có chút tò mò nhìn về phía Tư Không Phá.

“Không sai, lúc trước hiệp hội và liên bang đều đã mời ta, nhưng ta đều từ chối.”

Giờ suy nghĩ lại thì có lẽ ta đã quá tự mãn, nên muốn xem xét một chút, gia nhập hiệp hội có thể giúp ích cho ta sao.”

Tư Không Phá nhẹ gật đầu, nhìn thấy vẻ mặt Bạch Khải mơ hồ như không hiểu liền không khỏi bật cười: “Một kẻ thất bại đưa ra loại yêu cầu này có chút quá đáng, nếu không được cũng không cần phải miễn cưỡng.”

“Đó không phải, chỉ là ta không kịp phản ứng thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, “Đánh không lại thì gia nhập, đúng là Tư Không Phá đánh tay tính toán rất hay.”

Dù vậy, người có hai thiên phú quả thật ít thấy, mặc dù tuổi Tư Không Phá còn trẻ, nhưng hội trưởng chắc chắn sẽ không từ chối tiếp nhận hẳn.

“Nếu như người thật sự muốn gia nhập, quay lại ta có thể dẫn người đến hiệp hội một chuyến, nhưng cụ thể xem họ có tiếp nhận hay không thì ta không tiện nói, dù sao ta cũng chỉ là một học sinh.”

“Ừm, mấy ngày nữa cũng được.”

“Học sinh...”

Tư Không Phá im lặng nhìn Bạch Khải với vẻ mặt nghiêm túc không giống một người giả tạo, nhẹ gật đầu: “Được thôi, dù sao ta giờ cũng không vội.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, ngay sau đó lại tiếp tục nghiên cứu bức tượng Chiến Đấu thiên sứ.

Nói cho cùng, hắn cũng đã giành được bức tượng này thông qua khảo hạch, nhưng bức tượng Chiến Đấu thiên sứ thì vẫn không có chút phản ứng nào, dường như khảo hạch vừa rồi chỉ là một trò giả dối.

“Chẳng lẽ thiên sứ truyền thừa này còn có vòng phỏng vấn thứ hai? Cả ta và Delta hình tượng đều đã thông qua mà?” Bạch Khải lầm bầm một câu, không tự chủ mà nhìn sang Tư Không Phá, có vẻ càng ngày càng nghi hoặc.

“Sao vậy, có vấn đề gì không?” Tư Không Phá bị Bạch Khải nhìn chằm chằm có chút ngạc nhiên, nhưng vẫn kiên nhẫn hỏi.

Dù Bạch Khải trẻ tuổi hơn hắn, nhưng từ thiên phú của đôi phương mà xem, việc trở thành một nhân vật cao tầng trong hiệp hội sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra.

Hắn đã chọn gia nhập hiệp hội, tự nhiên không nên quá tự phụ.

“Tượng Chiến Đấu thiên sứ này có quy tắc cụ thể gì không?” Bạch Khải chỉ chỉ bức tượng Chiến Đấu thiên sứ, hỏi.

“Cái này ta biết, thiên sứ truyền thừa ngoài việc khảo hạch các nhằm thần danh bên ngoài, còn phải kiểm tra mức độ phù hợp.

Vừa rồi Chiến Đấu thiên sứ đối với Tư Không Phá chắc hẳn rất hài lòng, nhưng tiếc là, thua trong trận đấu nên không còn hy vọng.”

Ngô Nhất thấy vậy liền đứng ra giải thích, Tư Không Phá không khỏi lộ ra một chút tiếc nuối.

Nếu không có Bạch Khải, hắn nhận được thiên sứ truyền thừa này chắc chắn thực lực sẽ cao hơn một bậc nữa.

“Nói cách khác, thiên sứ này có chủ quan năng lực phán đoán?” Bạch Khải vừa nghe liền ngạc nhiên, đột nhiên ném Gamma trên vai ra. Đã nhẹ không được, vậy chỉ có thể dùng

cách cứng rắn, không phải là chưa ăn qua cánh thiên sứ bao giờ. Đã rất lâu Gamma chờ lệnh từ Bạch Khải, liền mở thân thể bao lấy bức tượng Chiến Đấu thiên sứ, đồng thời hấp thu quang lực toàn bộ, muốn hấp thu tượng thiên sứ.

Nhưng bức tượng Chiến Đấu thiên sứ dường như không hợp với Gamma, vẫn không có phản ứng gì, thậm chí không một tia Thánh Quang nào bị hấp thu ra ngoài.

“Gamma, thử đổi sang hình thái Thánh Quang xem.”

Két phức kết phức! (Rõ rồi!) Gamma nghe vậy liền hiểu, ngay lập tức chuyển sang trạng thái Thánh Quang.

Lần này, bức tượng Chiến Đấu thiên sứ cuối cùng có phản ứng, trên thân bắt đầu tỏa ra ánh sáng Thánh Quang chói lọi, nhưng lại không hòa nhập vào thân thể Gamma, mà trực tiếp dư ra ngoài.

“Đây là tình huống thế nào?” Bạch Khải có chút khó chịu nhìn lại bức tượng thiên sứ vừa trở về sự bình tĩnh, trong lòng hần bồng nhiên dấy lên chút ý nghĩ khác.

“Nếu không, chi bằng mang về rồi nói vậy?” Nghĩ vậy, Bạch Khải liền liếc mắt nhìn Delta, Delta lúc này đã hiểu ý, lập tức quán vào bức tượng Chiến Đấu thiên sứ, cố rướn lên kéo một cách mạnh mẽ.

“Người đây là...”

Hành động của Bạch Khải khiến hai người sợ ngây người, Ngô Nhất không cũng không kìm được mà chế nhạo: “Đây chính là thiên sứ truyền thừa, sao mà lại có thể như vậy mà bị rút lên được.”

“Tốt rồi.”

Bạch Khải nghe vậy thở dài tiếc nuối, lũ người chim này thật sự là quá keo kiệt, những truyền thừa ở Long Đế bí cảnh sao không dễ như vậy mà lấy được.

Róc rích... (Chủ nhân, ta cảm thấy có thể là do thuộc tính không tương hợp.) Delta buông ra bức tượng Chiến Đấu thiên sứ, nói.

“Thuộc tính không hợp?” Bạch Khải nghe vậy bất ngờ, nhớ lại rằng truyền thừa ở Long tộc bí cảnh cũng chỉ có thể được nhận

lấy sau khi Delta biến hóa thành hình thái rồng, vậy thiên sứ truyền thừa này liệu có cũng vậy? Dầu vậy, vừa rồi tại sao Gamma lại kháng cự như vậy nhỉ.

“Ngô Nhất, người có biết vị trí của Phán Quyết Thiên Sứ tượng thần không?” Bạch Khải nhìn về phía Ngô Nhất hỏi.

“Người có phải quá để mắt đến ta rồi không...”

Ngô Nhất khẽ hốt hoảng, vì gia tộc hắn chính là một trong những kim chủ lớn của Borg gia tộc, và cái này cũng không liên quan đến hắn, nên hắn biết rõ một chút nội tình đã là cực hạn.

Còn như vị trí bí cảnh thiên sứ, hắn không chắc biết chính xác.

“Cái này ta có lẽ biết một chút.”

Tư Không Phá nói: “Trước đó Sam cùng ta đã nói không ít, trong số đó có vài vị trí bị thiên sứ truyền thừa kế thừa.”

“Thật không?” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng lên, nói: “Mau dẫn ta đến đó, đừng để bị người khác vượt lên trước!”

Chương 628:

Điều này cũng quá xé! Thiên sứ bí cảnh.

Tại Tư Không Phá dẫn đường, Bạch Khải và hai người nữa tiến về phía vị trí của Phán Quyết Thiên Sứ, đồng thời từ miệng Tư Không Phá cũng học được không ít sự tình liên quan đến Thánh Quang tể.

“Người nói rằng sau Thánh Quang tể, việc loại bỏ mười hạng đầu tộc nhân Borg gia tộc đều có thể thu hoạch được Thần tính? Đồ vật này không phải rất hiếm sao, bọn họ thật sự có thể bỏ qua à?” Bạch Khải nghi ngờ hỏi.

“Cụ thể thì ta cũng không rõ, Borg gia tộc từ trước tới nay vẫn như vậy, dù sao những người đó cuối cùng đều chọn gia nhập Borg gia tộc, cho nên cũng không có cái gọi là gì cả.”

Tư Không Phá nhún vai, rõ ràng không nắm rõ nội tình.

“Như vậy à...”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, Borg gia tộc nổi tiếng bằng tôn giáo lịch sử, việc đung đưa người là chuyên môn của họ, điều này hẳn ngược lại không thấy bất ngờ.

Nhưng việc tất cả đều gia nhập thì cũng có phần kinh khủng.

“Chẳng lẽ trong Thần tính họ hạ được?” Bạch Khải vuốt cằm, trong lòng cảm thấy có chút nghi ngờ.

Két phốc két phốc! (Diễn viên chính, Gamma đã cảm nhận được mùi hương quen thuộc rồi!) Đúng lúc này, Gamma đột nhiên lao lên, vỗ cánh nhỏ bay về phía trước, Bạch Khải thấy thế cũng lập tức thúc giục Delta đuổi theo.

Rất nhanh, một pho tượng thiên sứ tay cầm lôi đình trường thương với sáu cánh xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Cái này hình như là Phán Quyết Thiên Sứ không thể nghi ngờ.”

Bạch Khải thấy vậy mắt sáng lên, trong khi đó Gamma không chần chừ mà trực tiếp lao tới, nhưng vừa bay tới một nửa, một cây Thánh Quang tiến đột nhiên bay ra, thẳng về phía Gamma.

Đinh! Delta thấy vậy hai mắt loé sáng, và ngay lập tức, Thánh Quang tiến lại rơi xuống đất.

Bạch Khải liếc nhìn qua, bỗng nhận ra một vài thanh niên mặc phục sức của Borg gia tộc đang nhìn chăm chăm hẳn với ánh mắt hung dữ.

Cây Thánh Quang tiến chính là do một người trong số đó phóng ra.

“Cạnh tranh Phán Quyết Thiên Sứ bất ngờ kịch liệt ghê.”

Bạch Khải nghĩ thầm, trong khi đối diện mấy người nhanh chóng bước đến trước mặt hẳn, nói: “Ta nghe nói ngươi đã khi dễ cô tiểu thư Lilith?” “Ừm? Ngươi anh em, làm phiền nói rõ hơn một chút, như vậy rất dễ gây ra hiểu lầm.”

Bạch Khải nghe vậy mặt nghiêm lại.

Borg gia tộc rốt cuộc là kiêu gì, mà lại vu oan hãm hại không chút ngượng ngùng như vậy.

“Cái gì gọi là khi dễ chứ, đó chỉ là đối kháng bình thường thôi.”

“Hừ! Nếu không phải như vậy, cô tiểu thư Lilith đã không bị tộc trưởng trách mắng. Đụng phải ngươi ở đây, thì đừng trách chúng ta.”

Người dẫn đầu lạnh lùng hừ một tiếng, nói: “Bạch Khải, ta muốn phát động khiêu chiến với ngươi!” Người thanh niên vừa nói ra, sau lưng những người đồng bọn lập tức lộ ra ánh mắt tán thưởng.

Jess - Borg, thế hệ thiên tài của họ, dù bỏ lỡ lần Thiên Đường chỉ môn trước, nhưng lần này có vẻ sẽ ổn, đánh bại một Bạch Khải chẳng phải dễ dàng.

Mà lại, nếu hẳn có thể báo thù vì Lilith cô tiểu thư mà mình theo đuổi, nói không chừng còn có thể ôm mỹ nhân về.

Nhìn mấy người này đều nắm chắc phần thắng, vừa lúc phải đối diện với Tư Không Phá, hẳn không nhịn được mà hỏi Ngô Nhất: “Borg gia tộc, bình thường họ có dũng cảm như vậy không?” Ngô Nhất mỉm cười, quét qua: “Có lẽ, mấy người này bình thường không ra ngoài lắm, mà ngươi cũng không phải như vậy sao?” “Được, coi như ta không hỏi.”

Tư Không Phá tự chuốc nhục nhã, ngoan ngoãn ngậm miệng, rồi nhìn về phía Bạch Khải, lúc này bỗng nhận thấy trận chiến đã kết thúc.

Một đám Ngũ giai Ngự Thú sư thôi, khiêu chiến Bạch Khải cơ bản chỉ là tìm cái chết.

“Đáng ghét, chúng ta sẽ trở lại!” Jess - Borg thu hồi sủng thú đã bị đánh bất tỉnh, hung tợn trừng mắt nhìn Bạch Khải.

“Ân ân, tùy tiện tới.”

Bạch Khải nhún vai, rồi ra hiệu Gamma hạ cánh xuống pho tượng Phán Quyết Thiên Sư.

Lần này, Phán Quyết Thiên Sư không kháng cự Gamma như trước đó Tiên Đẩu thiên sư, mà từ từ phóng ra một cỗ lôi điện mang về Thánh Quang, dần dần hòa nhập vào cơ thể Gamma.

“Quả nhiên, vì hấp thụ cánh của Phán Quyết Thiên Sư, cho nên chỉ có thể hấp thu thuộc tính tương ứng sao?” Bạch Khải thấy vậy cười cười, mặc dù nói việc sử dụng trứng tiến hóa có thể cưỡng ép dung hợp, nhưng món này là di sản càng không giống những vật liệu vô thức, hẳn bất kỳ liều lĩnh như vậy.

Nó sẽ xảy ra phản chế cơ chế gì đó, mà bị trực tiếp đá ra ngoài, thì sẽ rất khó mà bù đắp.

Như giờ đây, thế này là rất tốt.

Nhưng có vẻ Phán Quyết Thiên Sư hình như phát hiện Gamma là người giả mạo, không lâu sau lập tức ngưng năng lượng truyền dẫn, nhưng cũng không giống như Tiên Đẩu thiên sư trực tiếp bài xích.

Kết phốc kết phốc. (Diễn viên chính, Gamma không hấp thu được năng lượng.) Bởi vì hấp thu lượng lớn Thánh Quang từ Phán Quyết, dấu ấn Song Sinh trên người Gamma rõ ràng trở nên sáng hơn, đường vân cũng trở nên phức tạp hơn.

Tuy nhiên, tà năng bên kia cũng nhanh chóng sáng lên, dấu ấn Song Sinh lại một lần nữa hướng tới cân bằng.

Gamma trong cơ thể vẫn có thể cất giấu tà năng sao? Bạch Khải thấy vậy hiểu rõ, nhìn Gamma đang cố gắng ép lại mà không thu được chút gì, nói: “Gamma, thử xem có thể mang theo cái này không?” Kết phốc kết phốc! (Mang đi? Vậy

Gamma sẽ thử thử xem!) Nghe Bạch Khải nói, Gamma lập tức hồi phục tinh thần, không chút do dự từ thân thể của Phán Quyết Thiên Sứ thu xuống, biến thành kim cương Thiên sứ hình thái, bắt đầu nhỏ lên.

“Đây vẫn chưa hết hy vọng a...”

Tư Không Phá thấy vậy không còn lời nào để nói, pho tượng thiên sứ rõ ràng là một phần của thiên sứ bí cảnh, có thể kéo xuống thực sự có chút quái lạ.

Carrara... Đúng lúc này, pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ bỗng lắc lư một cái, nhìn mấy người đang sững sờ, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh.

“Có hy vọng!” Bạch Khải thấy vậy ánh mắt sáng lên, quả nhiên, sau khi nhận được di sản thì có thể kéo động thiên sứ bí cảnh, Gamma mặc dù chỉ là thu được một đôi cánh từ Phán Quyết Thiên Sứ, nhưng cũng xem như có tư cách, phù hợp yêu cầu.

“Gamma, cố lên một chút, một bữa no bụng vẫn là bữa bữa no bụng, liền nhìn cái này một đợt nữa!” Két phốc két phốc. (Gamma rõ ràng.) Gamma gạt đầu một cách mạnh mẽ, kim cương Thiên sứ hình thái lại một lần nữa phình to, pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ lại một lần nữa rung động.

Nhưng bất kể Gamma nỗ lực như thế nào, pho tượng thiên sứ cũng chỉ lắc lư ở đó, không có chút đợt biến nào từ mặt đất mọc lên.

Két phốc két phốc! (Đáng ghét, Gamma, hãy nhanh chóng lấy được đồng thức ăn cho ta!) Thấy thế, Gamma lập tức cảm thấy hơi phiền não, không tự chủ mà phân ra một phần Ác Ma, đi đến đây hỗ trợ.

Ong ong ong...

Vừa mới Ác Ma xuất hiện xong, pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ đột nhiên kịch liệt đung đưa, những sợi lôi điện trên người không ngừng lưu động, khiến cho phân thân Ác Ma bị ép lùi lại.

Nhưng Thiên sứ phân thân lại nắm bắt được cơ hội này, không chút do dự hấp thu những tia lôi điện phán quyết, lúc này phân thân Ác Ma mới có thể tiến lên.

Cứ như vậy, bên cạnh pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ không ngừng phóng thích năng lượng nhằm trục xuất Ác Ma, còn bên kia Thiên sứ phân thân không ngừng hấp thu năng lượng cường hóa bản thân, ba bên tiến vào một trạng thái cân bằng ngắn ngủi.

Nhưng rất nhanh, Phán Quyết Thiên Sứ dường như nhận ra kiểu này không thể triệt để đánh bật được Ác Ma phân thân, mà chủ động hướng Gamma kéo lại gần, Gamma thừa dịp một phát lực thật sự rút ra pho tượng phán quyết.

“Ta đêch....., thật sự có thể dọn đi?!” Ngô Nhất thấy vậy cuối cùng không nhịn được mà thốt ra một câu chửi thề, trong khi Tư Không Phá lại cảm thấy kinh ngạc trước hành động của Bạch Khải.

Khó trách có thể trở thành cấp sáu trẻ tuổi nhất, kiểu thao tác này người bình thường chắc chắn không làm được, cũng không dám nghĩ tới.

Nhưng mà, chưa kịp để hai người đánh giá thêm hành động của Bạch Khải, bỗng nhiên cảm thấy cơ thể mệt mỏi, rồi cả hai đã ngủ mê man.

“Vào xem lấy pho tượng, mà đã quên còn hai gia hỏa này ở đây.”

Khi Gamma thuận lợi mang theo pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ đi, Bạch Khải cuối cùng mới nhớ tới còn hai “người chứng kiến”, không chút do dự ra lệnh cho Trùng Thảo thôi miên họ.

“Thủ lĩnh, có cần diệt khẩu không?” Trùng Thảo cố gắng tạo ra một vẻ mặt hung ác, nói.

“Đừng cứ nghĩ tới việc chém giết, chỉ cần cho bọn họ trải qua một giấc mộng thật, thay thế đi ký ức là được.”

Bạch Khải phẩy tay áo, sau đó chạy đến chỗ Gamma, thử nghiệm thu nhận từ bí cảnh bên trong.

Khác với truyền thừa Long tộc, pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ lập tức kháng cự sau khi nhận thấy hành động của Bạch Khải, nguyên bản ngăn cách với Thiên sứ bí cảnh lại một lần nữa phục hồi như cũ.

Ong ong ong...

Lúc này, trứng tiến hóa đột ngột lắc lư kịch liệt, nguyên bản còn đang kháng cự với pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ, bỗng chốc hóa thành một vệt sáng lao vào hải não của Bạch Khải.

“Cái này...”

Trứng tiến hóa còn có năng lực này sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, lúc này hắn thả ý thức vào không gian Ngự Thú.

“Đây là...”

Biến thành bí cảnh rồi?” Nhìn Ngự Thú không gian với bầu trời tinh bích phụ thuộc vào màu trắng bí cảnh, Bạch Khải không khỏi trầm trồ, điều khiển ý thức tiến vào màu trắng bí cảnh đó. Đây là một thế giới mà thiên địa đều bị Thánh Quang bao phủ, cơ bản không phân rõ trên dưới, thậm chí có những tia lõi đình màu trắng đang lưu động trong thiên địa.

“Thì ra là như vậy, giống như Long tộc truyền thừa, những pho tượng thiên sứ thực ra chính là một cái Truyền Thừa bí cảnh tháp bí cảnh a.”

Bạch Khải thấy vậy đã hiểu, sau đó bỗng nhớ đến bí cảnh trước đây của Chúc Long, cảm thấy thật đau lòng.

Có thể là vì trước đó tại Delta chế tạo ra không gian miệng túi mà tồn trữ, trứng tiến hóa không có động tĩnh, lần này dưới tình thế cấp bách hướng bản thân bí cảnh nhét vào, lại còn có hiệu quả này.

Không được, lần sau có cơ hội nhất định phải thử một chút, như vậy Delta chuyên môn bí cảnh nhất định phải làm cho ra.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải di chuyển ý thức ra khỏi không gian Ngự Thú, giải thích đơn giản với Gamma một vài điều, rồi ném Gamma vào.

Bởi vì sử dụng tà năng nên trạng thái của Thiên sứ bí cảnh có vẻ không ổn lắm, để tránh gây rắc rối, hắn quyết định nhanh chóng thu Gamma lại.

Quả nhiên, ngay khi Gamma biến mất, Thiên sứ bí cảnh liền trở lại bình thường, trong khi Tư Không Phá và Ngô Nhất cũng chậm rãi tỉnh lại.

“Ta vừa rồi ngủ thiếp đi? Tại sao mệt mỏi như vậy?” Ngô Nhất có chút mơ màng dụi dụi mắt, khi nhìn sang Bạch Khải cũng đang có vẻ như tỉnh ngủ, không khỏi kinh hô: “Bạch Khải, người, người vừa rồi không phải đã làm một pho tượng Thiên sứ sao...”

“Pho tượng thiên sứ? Chúng ta không phải đã thử qua pho tượng Chiến Đấu thiên sứ rồi sao, không dùng được mà?” Bạch Khải ra vẻ nghi ngờ nhìn Ngô Nhất, trong khi Ngô Nhất trong đầu hiện ra một đoạn ký ức nửa thật nửa giả.

“Trong quá trình chúng ta tìm kiếm pho tượng Phán Quyết Thiên Sứ, đã ngủ thiếp đi?” Ngô Nhất mặt mũi đầy vẻ nghi hoặc, mặc dù hẳn không nhận thấy trí nhớ của mình sẽ sai lầm, nhưng nằm ngủ trong Thiên sứ bí cảnh thực sự có chút lồi cuồn.

“Ừm, chính là vậy.”

Bạch Khải nghe vậy liên tục gật đầu, nhưng lại ghét bỏ nhìn về phía Trùng Thảo.

Khi nằm ngủ trong Thần Thoại Truyền Thừa bí cảnh, liệu có kéo theo hậu quả gì không!

Chương 629:

Đọa Lạc Thiên Sứ? Tuy nhiên, trong những giấc mộng vô hạn bên trong Trùng Thảo, Tư Không Phá và Ngô Nhất vẫn bị ảnh hưởng bởi ký ức, ngược lại lại khiến cho Bạch Khải được rút lên như Thiên Sứ trong một giấc mộng.

Thực ra cũng không có gì lạ lắm, pho tượng Thiên Sứ truyền thừa sao có thể bị người rút lên như vậy? Điều này chỉ càng khiến mọi thứ thêm kỳ lạ.

Ba người tiếp tục tiến bước, không ngừng tìm kiếm bức tượng Thiên Sứ đã sớm trở thành Gamma, một bí cảnh chuyên môn Phán Quyết.

Trong khi cùng lúc đó, bên trong bí cảnh Thiên Sứ, những người khác lại không có được cảnh thư thái như vậy.

Một người giống như Tư Không Phá, bị gia tộc Borg từ nơi khác kéo đến, với tư cách là lục giai Ngự Thú sư, đang kiên kỳ nhìn Sam, lạnh lùng nói: “Các người, gia tộc Borg, đối đãi khách nhân như vậy sao?” Sam mỉm cười lãnh đạm, đáp: “Rất xin lỗi, gia tộc Borg không khai thu kẻ yếu, người quá yếu.”

“Người nghĩ mình là ai?!” Lục giai Ngự Thú sư gầm lên, nhưng lại bị một cỗ uy áp khủng khiếp ép xuống đất, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy một bộ Thiên Sứ với bốn cánh màu đen lơ lửng phía sau Sam. Đó là Đọa Lạc Thiên Sứ! Thực lực như vậy, tuyệt đối nằm trên đỉnh của lục giai Ngự Thú sư, mà tuổi tác của Sam nhìn qua cũng không chênh lệch với Bạch Khải bao nhiêu.

“Giờ đây, người trẻ tuổi đã khủng khiếp như vậy sao?” Lục giai Ngự Thú sư cảm thấy bất lực trong lòng, không còn sức chống cự, buông mình nằm sấp xuống đất.

Mà Sam dường như cũng không hứng thú với cái gọi là kẻ thất bại, đi đến trước Đọa Lạc Thiên Sứ, nhẹ nhàng vuốt ve đôi cánh của nó, ngay lập tức bốn cánh Đọa Lạc Thiên Sứ lại trở về màu trắng tinh khiết.

“Đi thôi, bọn họ chắc hẳn đang sốt ruột chờ đợi rồi.”

...

Bên ngoài bí cảnh Thiên Sứ.

Gia Cát Thần nhìn về phía cánh cổng Thánh Quang không một động tĩnh nào, hỏi Gia Cát Tự: “Lão ba, đã qua hơn ba giờ rồi, sao vẫn chưa có ai ra ngoài?” Gia Cát Tự trả lời: “Truyền thừa bí cảnh, thăm dò hơi khó khăn một chút là bình thường, nhưng Bạch Khải hẳn là không gặp vấn đề gì.”

“Ta lại không cảm thấy như vậy.”

Gia Cát Thần lắc đầu, nếu như là trận chiến trên đấu trường mà Gia Cát Tự nói trước đó, Gia Cát Thần cũng khá tin tưởng vào Bạch Khải.

Nhưng bây giờ Michael lại nói, đó là dựa vào tốc độ thu được Thiên Sứ truyền thừa để phân hạng, điều này khiến cho hắn cảm thấy có chút lo lắng.

Mặc dù Bạch Khải có năng lực xuất chúng, nhưng Gia Cát Thần vẫn không thể liên hệ anh với các Thiên Sứ.

“Không cần nóng vội, từ từ xem thôi, có thể sẽ có thu hoạch khác cũng không chừng.”

Gia Cát Tự mỉm cười một cách bí ẩn, nhìn về mặt nghi hoặc của Gia Cát Thần. Đúng lúc này, một vệt sáng đột nhiên từ bên trong cánh cổng Thánh Quang phóng ra, thu hút sự chú ý của mọi người.

“Có người đã thu hoạch được Thiên Sứ truyền thừa?” Mọi người đồng loạt ngẩng đầu nhìn, khi thấy Sam đang ôm bức tượng Thiên Sứ, không khí chợt trở nên im lặng.

Sam, con trai của trưởng lão John - Borg gia tộc, có tài năng hơn cả người anh Dean - Borg, giờ đây nhận được Thiên Sứ truyền thừa, càng khiến cho mọi thứ trở nên kỳ lạ.

“Chúc mừng đệ đệ của ngươi.”

Dean lập tức triệu hồi Thiên Sứ Thánh Quang bay lên, trong mắt hiếm khi lộ ra sự chân thành, còn Sam đã thu hồi nét mặt dối trá, lộ ra nụ cười rạng rỡ.

Có lẽ khi ra ngoài, cả hai sẽ che giấu nội tâm của mình, nhưng trước mặt anh em, họ lại không hẹn mà cùng bộc lộ tâm tư.

“Năng sớm Thiên Sứ, Sam, tư chất của ngươi thật sự cao hơn ta.”

Dean nhìn về phía Sam với bốn cánh Thiên Sứ, dù ánh sáng không chói lòa như Thiên Sứ Thánh Quang của anh, nhưng lại tràn đầy khả năng vô hạn như ánh nắng ban mai.

“Không có gì lớn lao, dù sao có ca ca ở đây.”

Sam mỉm cười, dường như không bận tâm, còn Dean thì nhìn về phía Lilith cùng Elis ở dưới đài.

Bạch! Thiên Sứ Phán Quyết bùng cháy với ngọn lửa Thánh màu trắng bay lên, lơ lửng bên cạnh Thiên Sứ Thánh Quang, cùng nhau tỏa sáng rực rỡ. Đây là dự án mà gia tộc Borg đã chuẩn bị từ trước, chỉ có điều nay cánh cổng Thánh Quang đột nhiên mở ra, nên mới bị chậm lại.

Dẫu vậy, nhiều hơn một vị Thiên Sứ vẫn tốt hơn.

“Chuyện gì xảy ra, sao Thiên Sứ Phán Quyết của ta không triệu hồi ra được?” Nhìn ba Đại Thiên Sứ uy phong lẫm lẫm bên trên, Lilith cảm thấy áp lực, dù nàng cố gắng thế nào, triệu hồi ra chỉ là một con Thiên Đường Điều.

“Rõ ràng buổi sáng còn triệu hồi ra được, sao giờ lại không được chứ?” Giọng nói của Lilith bắt đầu nghẹn lại, khi nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Dean, nàng càng cảm thấy bất lực, ngã gục trên mặt đất.

Ngay lúc này, nếu không thể triệu hồi được Thiên Sứ Phán Quyết, tương lai của nàng chắc chắn sẽ rất u ám.

“Rốt cuộc vì sao?” ...

Hắt hơi một cái... Ở một bên, một kẻ cầm đầu đột nhiên hắt hơi, nghi ngờ quan sát xung quanh, sau đó tiếp tục đi theo Tư Không Phá.

Sau khi tìm kiếm một hồi mà không thấy Thiên Sứ Phán Quyết, ba người liền từ bỏ mục tiêu, chuyển sang tìm kiếm Thiên Sứ khác.

“Cái bí cảnh Thiên Sứ này thật khó tìm, kéo dài như vậy sao tìm được đây?” Tư Không Phá có chút khó chịu mà phàn nàn, trong khi Ngô Nhất thì có vẻ mệt mỏi.

Là người có đẳng cấp thấp nhất, thể chất của hắn vốn kém hơn Tư Không Phá và Bạch Khải, cộng thêm sinh hoạt tương đối phong phú, giờ càng không chịu nổi.

“Thật vậy, mà xung quanh Thánh Quang dường như cũng nồng độ quá mức.”

Bạch Khải nhìn xung quanh, nhận thấy ánh sáng Thánh Quang trở nên chói mắt, cảm thấy có điều không ổn.

Trước đó nơi đây tuy chỉ toàn Thánh Quang, nhưng cũng chỉ hòa nhã, giờ đây lại bắt đầu trở nên quá đậm đặc, khiến cho mắt hắn khó mở ra.

“Tôi cũng cảm thấy như vậy, trong hoàn cảnh này, chắc hẳn các sinh vật khác ngoài Thánh Quang rất khó sinh tồn.”

Tư Không Phá nhẹ gạt đầu.

“Đúng là.”

Ngô Nhất nhẹ gạt đầu, nhìn về phía Quang Minh Nữ Thần Điệp đang vui vẻ, nói: “Có khi tôi Quang Minh Nữ Thần Điệp cũng có thể tiến thêm một bước.”

“Tiến thêm một bước? Sinh vật thuộc Thánh Quang có thể tiến hóa như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy mày nhướn lên, hắn biết, tạo ra phù văn tiến hóa là một chuyện khá phức tạp, các loại phương pháp kỳ lạ và vật liệu quý hiếm cần rất nhiều công sức từ Ngự Thú sư.

Ngô Nhất lại nói có vẻ như chỉ cần ở đây trong bầu không khí này là được? “Đương nhiên không phải, nhưng Quang Minh Nữ Thần Điệp là nhờ kỹ thuật cấy ghép năng lượng của gia tộc Borg kết hợp với tính chất ánh sáng, nên trong môi trường Thánh Quang có thể tăng tốc quá trình dung hợp thôi.”

Ngô Nhất lắc đầu.

“Kỹ thuật cấy ghép năng lượng...”

Bạch Khải nghe vậy thì nụ cười trên mặt dần tắt, không khỏi hồi tưởng lại con quái vật hải dương mà hắn đã gặp phải trong lòng đại dương.

Mặc dù khó có thể liên hệ gia tộc Borg với bàn tròn Tử Vong, nhưng con quái vật Phong Bạo Kinh nào đó thật sự rất giống

với hình dạng Thiên Sứ Phán Quyết biến thành Thiên Đường Điều.

Hy vọng không phải đâu... Đúng lúc này, một bức tượng lại xuất hiện trước mặt mọi người, và dưới bức tượng đó, một lục giai Ngự Thú sư đang nằm bất lực trên đất.

“Mã Tuyền đại ca? Người ở đây làm gì?” Tư Không Phá nhìn thấy vị trí của Mã Tuyền, Mã Tuyền ngồi dậy và nói: “Tư Không Phá, sao ngươi lại ở đây?” “Không có gì, tranh đoạt truyền thừa thất bại, nên đi theo Bạch Khải hành động.”

Tư Không Phá chỉ về phía sau lưng Bạch Khải, kể với Mã Tuyền về việc hắn bị Bạch Khải đánh bại và muốn gia nhập hội.

“Quả nhiên, người trẻ tuổi bây giờ, một người so một người biến thái.”

Lời nói của Tư Không Phá vô tình chạm đến nỗi đau của Mã Tuyền, khiến hắn nhớ lại những gì đã qua.

“Sam? Hắn đã thu hoạch được Thiên Sứ truyền thừa?” Tư Không Phá nhìn về phía bức tượng Thiên Sứ nắng sớm, trong mắt lóe lên sự kinh ngạc.

Khó trách hắn lại kiêu ngạo như vậy, hóa ra là có một phần tự tin này ở đó.

“Đã bị mang đi truyền thừa sao?” Bạch Khải nghe vậy chép miệng, mặc dù đã bị Thiên Sứ Chiến Đấu bài xích một lần, nhưng không chừng các Thiên Sứ khác sẽ không đâu; chỉ có điều, giờ bị người khác thu được truyền thừa chắc chắn không còn cơ hội nữa.

“Hừm, nhưng mà không biết tại sao, có vẻ như hắn là một Thiên Sứ màu đen.”

“Màu đen? Đọa Lạc Thiên Sứ?” Bạch Khải nghe vậy thì nhíu mày, tò mò nhìn về phía bức tượng Thiên Sứ nắng sớm.

Mặc dù ánh sáng không chói mắt như vậy, nhưng là một Thánh Quang thuần khiết, và rõ ràng không có bất kỳ liên quan nào đến sa đọa.

Nhưng mà Thiên Sứ màu đen này lại làm hắn không khỏi nghĩ tới nhiều thứ.

Hắn là không thể trùng hợp như vậy chứ? Bạch Khải gãi đầu, muốn ngăn mình không nghĩ đến điều đó, nhưng vẫn không kiềm chế được mà triệu hồi ra Alpha.

Xuy xuy...

Vừa mới xuất hiện, Alpha đã bị thần quang thiêu đốt phát ra tiếng xèo xèo, phải triển khai Tử Vong lực trường mới có thể dễ chịu hơn một chút.

Ken két ken két? (Lão đại, đây là nơi nào?) Alpha hơi nghi hoặc nhìn xung quanh, nhưng khi thấy bức tượng Thiên Sứ nằng nẫm, trong tay hắn cầm thanh kiếm Tử Vong cũng không tự chủ dao động.

Cùng lúc đó, ánh sáng hòa nhã của Thiên Sứ nằng nẫm bắt đầu từ từ xuất hiện sợi màu đen, nhanh chóng lan ra đến sáu cánh.

Cùng với đó, cơ thể của Thiên Sứ nằng nẫm dần tan biến, lộ ra một bộ khung xương được tạo thành từ Thánh Quang.

Màu trắng của bộ xương, màu đen của sáu cánh, một Thiên Sứ quỷ dị với bộ xương trắng cứ như vậy xuất hiện trước mặt mọi người.

“Cái này... Đây là tình huống như thế nào?!” Khi thấy Thiên Sứ nằng nẫm biến hóa như vậy, Ngô Nhất không nhìn được liên tưởng đến những giấc mơ kỳ lạ mà hắn đã trải qua trước đó.

Liệu đây có phải cũng là một giấc mơ không? Giống như để chứng minh ý nghĩ của bản thân, Ngô Nhất cảm thấy buồn ngủ kéo đến, một lần nữa lâm vào giấc ngủ.

Trong chốc lát, tự như thấy một con chim màu đen lớn từ không trung bay ra, đang chiến đấu với Thiên Sứ quỷ dị có bộ xương trắng.

Tại sau lưng con chim lớn đó, hình như hắn còn thấy được truyền kỳ của Minh Hoàng Bạch Hòa Quang. À, chắc chắn lại là một giấc mơ, làm sao phong hào Vong Linh lại chạy đến bí cảnh Thần Thoại của Thánh Quang được.

Có vẻ như sau khi trở về, hắn cần điều trị lại sức khỏe thật tốt.

Nhìn thấy Ngô Nhất bỗng dưng hôn mê, Bạch Khải không tìm được mà nhìn về phía người đàn ông quen thuộc phía trước,

thốt lên: “Lão sư, sao ngài lại ở đây?”

Chương 630:

Một tổ bung Bạch Hòa Quang quay người lại, nhìn về mặt mờ màng của Bạch Khải, nói: “Kể từ khi ngươi lên đường hướng tây bộ, ta vẫn luôn ở gần bên ngươi, chỉ là ngươi không hề nhận ra thôi.”

Bạch Khải: “? ? ?” Bạch Khải hơi nghi hoặc một chút, nhưng khi nhìn thấy cái bạch cốt Thiên sứ quái dị, rất nhanh hẳn đã hiểu ra.

“Borg gia tộc chính là Tử Vong bàn tròn?!” Trước đó ở hải vực, hẳn đã thông báo cho Bạch Hòa Quang về vụ việc Minh Linh Kim và Thiên Đường Điều, vì thế mà Bạch Hòa Quang đã sơ bộ xác định được hai thế lực.

Gia tộc Britta và Borg gia tộc.

Chính vì vậy, trước khi tới Britta gia tộc, Bạch Khải mới có thể thận trọng như thế, chỉ là sau này bình an vô sự, mới dần dần bình tĩnh lại.

Tuy nhiên, nhìn tình hình này, có lẽ vấn đề lại nằm ở Borg gia tộc.

Thánh Quang và tử vong, người bình thường cũng sẽ không liên tưởng tới, cách thao tác này thật sự vô cùng mạnh mẽ.

“Vẫn chưa chắc chắn, nhưng có thể khẳng định Borg gia tộc tuyệt đối có mối liên hệ sâu sắc với Tử Vong bàn tròn.”

Bạch Hòa Quang nói: “Thiên sứ năng sớm này, có lẽ đã bị Tử Vong chi lực ăn mòn, nhưng vẫn còn được trưng bày ở đây, nếu như nói Borg gia tộc không biết, thì thật là khó mà tin.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, mở miệng hỏi: “Lão sư, ngài không phải đang ở hải vực sao? Sao đột nhiên lại trở về?” “Khi ngươi về lại thành phố Cổ Túc hôm đó, ta và Vương Trần đã đồng thời quay về, chỉ là đối với bên ngoài chúng ta vẫn nói là đang ở hải vực.”

Bạch Hòa Quang từ trong ngực lấy ra một chiếc cúc áo với công nghệ không gian, nói: “Đây là không gian ẩn giấu của

Vương Trần, ta dựa vào món đồ này để giấu mình trong không gian, liên tục theo sát ngươi.”

“Có cả loại đồ vật này sao?” Bạch Khải vừa nghe lập tức mắt sáng lên, tiếp nhận cục áo và muốn nghiên cứu ngay tại chỗ. Đây rõ ràng là một công nghệ truyền kỳ, nếu có thể phân tích ra, chắc chắn sẽ rất có lợi cho hắn trong việc kiểm soát kỹ thuật không gian.

Nhưng không bao lâu Bạch Khải nhớ ra tình cảnh hiện tại, liền hỏi: “Lão sư, ngài nói Vương Trần cũng đã tới, chẳng lẽ cũng ở đây?” “Không, Vương Trần phụ trách chuyện bên ngoài, không có ở đây.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Kế hoạch trước đây được Gia Cát Tự phối hợp tiến về Borg gia tộc để bố trí thiết bị truyền tống, chúng ta thì luôn theo dõi sẵn sàng hành động.”

“Về phần ngươi, thật ra ban đầu không nằm trong kế hoạch, nhưng Vương Trần đã đề nghị rằng như vậy có thể giảm bớt sự cảnh giác của Borg gia tộc, vì vậy mới điều chỉnh kế hoạch.”

Nói đến đây, trên khuôn mặt Bạch Hòa Quang hiện lên một chút áy náy, nói: “Xin lỗi, vì đây là chuyện trọng đại, trừ ta và Vương Trần ra, chỉ có Gia Cát Tự biết kế hoạch cụ thể nên không nói với ngươi.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, có lẽ không chỉ mình hắn, mà Gia Cát Thần cũng bị kéo vào kế hoạch nhằm giảm bớt sự cảnh giác của Borg gia tộc.

Nhưng mà, với quy mô lớn như vậy, lão sư vẫn theo sát hắn, hẳn là lo lắng hắn sẽ gặp nguy hiểm.

Dù sao, lần trước trong Thái Dương bí cảnh, hiệp hội và Cục 13 cũng đã như vậy để câu cá, hắn suýt nữa đã bị sương đen Đại Xà nuốt chửng.

“Ta hiểu, thật phiền lão sư phải lo lắng cho ta.”

Bạch Khải muốn lắc đầu, nói: “Nhưng mà lão sư cùng các ngươi không phải vẫn chưa nắm rõ toàn bộ chứng cứ sao? Sao lại hành động nhanh như vậy?” “Ta nguyên bản cũng không nghĩ đến, nhưng Cục 13 Dịch Du phát hiện một số tình tiết

mới, cho nên chúng ta mới có thể nhanh chóng khoanh vùng mục tiêu.”

“Dịch Du?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, không tự chủ nghĩ tới đối phương có thể là người xem bói Tarot, quạ đen.

Cái này không lẽ là đoán mệnh ư? “Hắn từ Trùng Hồ tập đoàn vụ bên thu được chứng cứ quan trọng, đủ để chứng minh Borg gia tộc chính là thành viên của Tử Vong bàn tròn.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về hướng Cửu U Minh Tước, nói: “Chuyện cụ thể chờ trở về rồi nói tiếp, trước tiên hãy giải quyết nơi này đã.”

“Trùng Hồ tập đoàn? Bọn họ có liên quan đến Borg gia tộc sao?” Bạch Khải vừa nghe, bất ngờ nghĩ đến đối phương trong trận chiến ở đạo quán có vẻ rõ ràng về điều gì đó.

Trùng Hồ tập đoàn, rất có thể liên quan đến việc này.

Một bên khác, Cửu U Minh Tước và bạch cốt Thiên sứ đang giao chiến, đã tiến vào giai đoạn quyết định.

Chỉ thấy Cửu U Minh Tước thân hình chớp lóe, lặng lẽ tiếp cận phía sau bạch cốt Thiên sứ, dùng cả hai tay nắm lấy một đôi cánh màu đen và dùng sức xé ra, bạch cốt Thiên sứ động tác tức thì trở nên chậm chạp.

Thấy vậy, Cửu U Minh Tước liền tăng tốc độ, kéo hai đôi cánh còn lại xuống, khiến bạch cốt Thiên sứ dừng lại ngay tại chỗ, không nhúc nhích.

“Đem lực lượng hạch tâm từ cánh bày ra, lũ người chim này thật giống như ghi chép trong truyện.”

Cửu U Minh Tước khinh thường cắn một cái cánh định ăn hết, nhưng những cánh màu đen lại như có linh tính, thoát khỏi miệng Cửu U Minh Tước và hòa vào vùng Thánh Quang xung quanh.

Sau đó, những pho tượng Thiên sứ ban đầu phân tán khắp nơi bỗng nhiên bay thẳng lên, cùng nhau bay đến trên đầu Bạch Hòa Quang, định hỗ trợ bạch cốt Thiên sứ hồi phục lại.

“Còn có thể phục sinh sao?” Bạch Khải thấy vậy sững sờ, sau đó đột nhiên nhớ ra điều gì, hắn đem Gamma đội ở phía trên đầu, chạy tới gần bạch cốt Thiên sứ, trực tiếp thu phục nó vào

bí cảnh. Đáng tiếc, bạch cốt Thiên sứ khung xương không giống như Phán Quyết Thiên Sứ mà có thể tiến hóa thành bí cảnh, mà là lặng lẽ nằm im trong thảo nguyên bí cảnh.

“Quả nhiên lực lượng hạch tâm nằm ở cánh.”

Bạch Khải nhìn lên bầu trời, trước đó trốn vào Thánh Quang cánh màu đen lại xuất hiện, dưới sự trợ giúp của năm tòa Thiên sứ pho tượng, lại lần nữa ngưng tụ ra thân thể Thiên sứ.

Nhưng thân thể này lại giống như cánh màu đen bình thường.

“Nồng nàn như vậy Tử Vong chi lực, xem ra Borg gia tộc có địa vị không thấp trong Tử Vong bàn tròn.”

Bạch Hòa Quang nhìn thấy hừ lạnh một tiếng, lúc này Cửu U Minh Tước đã hiểu ý, triển khai U Minh lĩnh vực, dự định thu phục.

Nhưng ngay khi Đọa Lạc Thiên Sứ xuất hiện, Thánh Quang xung quanh như bị một cái gì đó dẫn dắt, ào ào trôi vào trong thân thể của Đọa Lạc Thiên Sứ, thậm chí cả năm pho tượng Thiên sứ còn lại cũng lần lượt hòa nhập vào đó.

Chỉ trong giây lát, nguyên bản cực kỳ thánh khiết của bí cảnh Thiên sứ đã biến thành một mảnh thể giới màu đen, thiên đường trở thành địa ngục.

“Muốn chuyển di bí cảnh? Đã bị phát hiện sao?” Bạch Hòa Quang thấy vậy sắc mặt lập tức sa sầm lại, hẳn muốn ngăn cản Đọa Lạc Thiên Sứ, nhưng Đọa Lạc Thiên Sứ đã nhanh chóng biến mất vào bóng tối.

Cùng lúc đó, từng nhóm kỵ sĩ màu đen từ dưới chân bỗng nhiên xuất hiện, tiến về phía Bạch Khải và Bạch Hòa Quang.

“Tử Vong Kỵ Sĩ! Lần này xem như chứng cứ cực kỳ xác thực phải không?!” Bạch Khải thấy vậy hai mắt sáng lên, ở bên trong bí cảnh Thánh Quang phát hiện ra Tử Vong Kỵ Sĩ, riêng cái này đã là đủ để hiệp hội và Cục 13 đối xử với Borg gia tộc.

“Như vậy là đủ rồi.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, Cửu U Minh Tước không chút do dự mở ra U Minh lĩnh vực, những nơi hắn đi qua, tất cả Tử Vong Kỵ Sĩ đều ngã xuống đất, rốt cuộc không thể cử động.

Chẳng phải là Tử Vong Kỳ Sĩ cấp Truyền Kỳ sao? Bạch Khải thấy vậy hiểu rõ, đột nhiên thấy nền móng mà bạch cốt Thiên sứ đã bày ra dường như loé sáng, liền chạy tới.

Nền móng vuông vức, trên đó mơ hồ nhìn thấy một cái phức tạp hình tròn phù trận, giữa trung tâm trống rỗng, dường như thiếu một cái gì đó.

“Đây là phần còn lại của Gửi Hồn chú ấn sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, lập tức triệu hồi Shuke ra để so sánh, rất nhanh xác định rằng phù trận trên nền móng này chính là bản đầy đủ của Gửi Hồn chú ấn.

“Lần này kiếm bội rồi!” Bạch Khải mỉm cười, lập tức thu lấy nền móng này vào trong bí cảnh, trong khi đó, nhóm Tử Vong Kỳ Sĩ đột nhiên ngừng lại, nhưng cách đó không xa, Tử Vong Kỳ Sĩ vẫn tiếp tục tiến tới gần.

Thấy vậy, Bạch Hòa Quang đã hiểu ra, lại là ba đạo phù trận xuất hiện, ba đầu truyền kỳ sinh vật đồng thời xuất hiện, hướng về các phương hướng khác nhau phóng đi.

“Huyết Liêm Ác Linh, Trắng Xám Kỳ Sĩ, Thiên Trảm Dao Đồ...”

Lão sư quả thật là kỳ tài trong lĩnh vực Vong Linh, vong linh, hải cốt, xác sống, ba loại truyền kỳ sinh vật đều đủ cả.”

Bạch Khải thấy vậy mắt sáng lên, ba đầu truyền kỳ sinh vật này đều là đỉnh phong trong hệ Vong Linh, nếu phóng tới thân khác trong hệ Vong Linh cũng tuyệt đối là chủ sủng.

Tuy nhiên, ở bên cạnh Bạch Hòa Quang, cũng chỉ có thể làm phó sủng mà thôi.

“Không biết khi nào ta cũng có thể bồi dưỡng một đầu truyền kỳ sinh vật.”

Bạch Khải trong lòng tràn đầy mong ước, Bạch Hòa Quang thì cười nói: “Với thiên phú của ngươi và các tài nguyên bây giờ, sẽ không lâu.”

Nói rồi, ba đầu truyền kỳ vong linh tự mình mang theo hai nền móng trở về, còn Bạch Khải thì không chút khách khí thu về.

Với những nền móng này, Gửi Hồn chú ấn sẽ hoàn chỉnh, chỉ cần nuôi dưỡng những món này, tiến hóa nhảy vọt với Phi

Thúy chi mộng, có thể còn có thể tăng cường hơn nữa.

Thậm chí, hẳn có thể khai phát ra cách thức liên lạc bí cảnh? Khi Bạch Khải thu hồi toàn bộ bảy cái nền móng thì nhóm Tử Vong Kỵ Sĩ đồng loạt đổ sụp xuống đất, trong khi Bạch Hòa Quang thu hồi một số sinh vật truyền kỳ.

“Chúng ta ra ngoài thôi, bên ngoài đã hỗn loạn rồi.”

Bạch Hòa Quang quan sát xung quanh, phát hiện vấn đề.

Tại đây số lượng Tử Vong Kỵ Sĩ đã quá ngàn, nhưng không có một đầu nào đạt cấp độ truyền kỳ.

Chẳng phải điều này có nghĩa là Borg gia tộc đã biết rõ chuyện gì đang xảy ra và chuẩn bị rời đi ư? “Tốt.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, hẳn tự nhiên nhìn ra những vấn đề này, ra lệnh cho Delta mang theo Ngô Nhất ba người, rồi theo Bạch Hòa Quang rời khỏi bí cảnh này.

“Lão Bạch, thu hoạch bên trong thế nào?” Vừa chui ra khỏi Thánh Quang chi môn, hai người đã nghe thấy giọng nói của Vương Trần.

“Đã xác định đây là nơi sản sinh Tử Vong Kỵ Sĩ, nhưng hạch tâm lực lượng đều không còn, có lẽ đã được dời đi.”

Bạch Hòa Quang nhìn quanh rậm rạp bộ đội liên bang, hơi nhíu mày, nói: “Borg gia tộc đâu?” Vương Trần nghe vậy nhún vai, nói: “Tử Vong bàn tròn có năng lực tinh báo mạnh hơn chúng ta nghĩ, ngay khi tôi vừa ra ngoài, toàn bộ thành viên Borg gia tộc đã bị một cỗ sương đen bao phủ và biến mất.”

“Sương đen?” Bạch Khải nghe vậy cũng lập tức nhớ lại Đọa Lạc Thiên Sứ trước đó, có vẻ cũng biến mất theo cách tương tự.

“Không sai, hẳn là không gian sinh vật bên phía Tử Vong bàn tròn.”

Vương Trần có chút khó chịu thở dài, nói: “Thật là đáng tiếc, ta còn đặc biệt chọn thời gian động thủ ở Thánh Quang, định bắt sống tất cả họ, cuối cùng vẫn là tính sai.”

Quá thật, không trách được có chứng cứ vẫn muốn làm phức tạp như vậy, vì cái này có thể coi là một tổ bung.

“Đúng rồi, vậy cái gì Thần tính đâu? Cũng đều mang đi rồi sao?” Bạch Khải đột nhiên nghĩ đến điều gì, hỏi.

Chương 631:

Phân Tích Death Metal “Thần tính? Đồ vật ấy không phải thứ gì hay ho.”

Vương Trần cười và từ một bên đưa cho Bạch Khải một hộp tạo hình khảo cứu, nói: “Borg gia tộc đã đóng gói hết những món đồ giá trị của họ rồi, cái này là còn lại, ngươi chắc chắn là muốn món này?” “Vương truyền kỳ, Thần tính này không phải có thể cường hóa thể chất và linh hồn sao?” Gia Cát Tự, một tuyên thủ, ngạc nhiên bước tới.

“Đúng, Thần tính có thể cường hóa thể chất và linh hồn, nhưng nó cũng sẽ dần dần thay đổi tư duy của người sử dụng, khiến họ trở nên trung thành với Borg gia tộc.”

Bạch Hòa Quang lấy ra một viên đá nhỏ màu trắng, nói: “Tôi nghĩ đây chính là lý do Borg gia tộc thu hút được nhiều người ngoài, nhưng chưa bao giờ có phản đề.”

“Còn có năng lực này nữa sao?” Bạch Khải nghe vậy ngạc nhiên, chợt hiểu tại sao Borg gia tộc lại mời hắn đến làm khách.

Theo hình dung của hắn, nếu hắn đồng ý trước đây, có khả năng Borg gia tộc cũng sẽ cho hắn Thần tính, để họ dễ dàng kiểm soát hắn.

“Đúng vậy, chính là như thế.”

Vương Trần nhẹ gật đầu, nói: “Nếu không phải như vậy, Cục 13 cũng không cần phải phí sức bồi dưỡng Trung Hồ tập đoàn tại tây bộ và thu thập tình báo.”

“Đó là sự thật.”

Bạch Khải đồng tình mà tán thưởng.

Nhìn bộ dạng này, có lẽ nếu không gặp được Diệt Thế hải quái, liên bang đã có kế hoạch động thủ với Borg gia tộc.

Chỉ đáng tiếc là Thần tính, ban đầu hắn định cho Gia Cát Thần một phần Thần tính để kích thích thiên phú, nhưng giờ xem ra không thể đùa được.

Bạch Khải liếc nhìn Gia Cát Thần, quả đúng như hần nghĩ, trong mắt Gia Cát Thần có chút tiếc nuối, nhưng nhanh chóng trở lại bình thường.

Chỉ cần không trở thành Ngự Thú sư thì Ngự Linh sư cũng không tồi, không cần phải ao ước quá nhiều.

“Nhưng mà Borg gia tộc đúng là gan dạ, rõ ràng đã biết tin tức, nhưng vẫn dám làm Thánh Quang tế.”

Vương Trần nhìn một chút về phía các binh lính liên bang đang tiếp đón khách khứa, nhắm mắt lại.

So với số người bọn họ nắm giữ, số khách khứa rõ ràng ít hơn rất nhiều, trong đó không ít Ngự Thú sư bị danh tiếng của Borg gia tộc hấp dẫn.

Dường như họ muốn làm một trận “nhỏ lông dê” trước khi rời đi.

“Dù sao cũng rất khó khăn nếu muốn bắt Borg gia tộc vào lúc này.”

Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải và ba người Ngô Nhất, nói: “Ba người này có chút liên hệ với Borg gia tộc, có thể xem họ là một điểm đột phá.”

“Minh Hoàng truyền kỳ, chúng tôi thật sự không biết gì cả!” Ngô Nhất, vừa trở lại từ Thiên sứ bí cảnh, ngay lập tức cầu xin tha thứ.

“Có biết hay không, người nói không tính.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, Huyết Liêm Ác Linh nhanh chóng xuất hiện, cười gằn đi về phía Ngô Nhất.

Chỉ là khảo vấn ký ức mà thôi, với hần mà nói cực kỳ nhẹ nhàng.

Có thể là vì bị khí tức của Huyết Liêm Ác Linh tác động, hoặc có thể họ không còn muốn giả vờ, Tư Không Phá và Mã Tuyên cùng lúc tỉnh táo, một mặt nhìn Bạch Hòa Quang vô tội.

“Minh Hoàng truyền kỳ, chúng ta thật sự không biết gì cả, nếu không thì đã chẳng bị bỏ lại.”

“Buông tay chống cự, nếu các người thật sự không tham gia, sẽ không có chuyện gì xảy ra.”

Bạch Hòa Quang lãnh đạm nói.

Thấy vậy ba người chỉ có thể bất đắc dĩ, ngoan ngoãn để Huyết Liêm Ác Linh hành động, và lần nữa rơi vào giấc ngủ say.

“Ba người đó thực sự không biết rõ tình hình.”

Rất nhanh, Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Để đảm bảo an toàn, tôi đã che kín phần ký ức mà họ vừa nghe.”

“Còn lại những người khác thì giao cho Cục 13.”

Vương Trần nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Bạch Khải và Gia Cát Thần, nói: “Hai vị, trí nhớ của các người tôi sẽ không động đến, nhưng nhớ giữ bí mật.”

“Rõ ràng.”

Bạch Khải nhanh chóng gật đầu.

Hắn đoán chắc nếu không có Bạch Hòa Quang ở đây, bọn họ cũng sẽ không được bảo vệ trí nhớ đến như vậy.

“Được rồi, Cục 13 còn phải thu thập một chút tàn cuộc nữa, không làm phiền các vị nữa.”

Vương Trần khua tay bóng, sau đó bắt đầu chỉ huy bộ đội xử lý những chuyện còn lại.

“Hừm, tôi đi trước một bước.”

Bạch Hòa Quang nhẹ vuốt cằm, nói với Bạch Khải: “Trước cùng tôi trở về tổng bộ, hội trưởng có chuyện cần tìm người.”

“Được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nghĩ nghĩ rồi nói: “Lão sư, Tư Không Phá có cần mang đi không?” “Vương Trần sẽ xử lý tốt, chúng ta không cần bận tâm.”

Bạch Hòa Quang dẫn đường đi về phía Cửu U Minh Tước, Bạch Khải thấy vậy cũng không nói nhiều, cùng Gia Cát Thần chào hỏi rồi nhanh chóng rời đi.

“Lão sư, Tử Vong bàn tròn có còn trở lại không?” Nhìn bức tượng Thiên sứ dần dần biến mất phía dưới, Bạch Khải không khỏi hỏi.

“Hắn là sẽ yên tĩnh một thời gian.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng không thể loại trừ khả năng cũng có thành viên khác ra làm loạn, nếu như người ra ngoài một mình, vẫn phải cẩn thận một chút.”

Borg gia tộc trong những năm gần đây luôn thu nạp nhân tài từ khắp nơi trong liên bang, Ngự Thú sư, nghiên cứu khoa học đều không bỏ qua.

Người như Bạch Khải, lại còn có Tử Vong chi lực sủng thú, Tử Vong bàn tròn chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua.

“Tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, dù sao sau này hắn cũng muốn khóa lại năm cái thất, tạm thời không có thời gian ra ngoài phóng dăng nữa. ...

Sáu tháp.

Cửu U Minh Tước từ từ hạ cánh, mà Triệu Phù Đồ dường như đã cảm nhận được sự xuất hiện của hai người, đột ngột hiện ra trước mặt họ.

“Nhìn kiểu này, dường như không thu hoạch được gì?” Triệu Phù Đồ nhìn Bạch Hòa Quang hỏi.

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Hừm, bị họ chạy mất rồi.”

“Điều đó nằm trong dự đoán.”

Triệu Phù Đồ cười nói: “Dù có chút phiền phức khi phải chuyển xuống chỗ tối, nhưng với sự che chở của Borg gia tộc, họ sẽ không hành động dễ dàng.”

“Cục 13 đã trọn vẹn để mắt đến họ, trong một thời gian dài sẽ không có động tĩnh gì.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, trong khi Triệu Phù Đồ lại nhìn về phía Bạch Khải, hỏi: “Bạch Khải, nghe nói người đã trải qua không ít sự kiện trong hải vực?” “Làm sao có thể, nhất định có người vu hãm ta.”

Bạch Khải tức giận nói, nhưng khi thấy ánh mắt như cười mà không cười của Triệu Phù Đồ và gương mặt lạnh lùng của Bạch Hòa Quang, hắn lập tức im lặng.

“Lão sư, đừng mang đồ đệ bản thủ của mình vào.”

“Tôi chỉ đang nói sự thật.”

Bạch Hòa Quang nhàn nhạt đáp.

“Hội trưởng, không phải ngài có việc tìm Bạch Khải sao?”

“Đúng vậy, trước tiên xử lý chuyện chính.”

Triệu Phù Đồ nhẹ gật đầu, sau đó Bạch Khải cảm thấy xung quanh bỗng chốc thay đổi, họ đã đến bên trong Thánh Vật chi tháp.

Dường như Tháp chủ Hạng Lê đã biết mấy người trở về, chuẩn bị sẵn sàng.

“Đến đúng lúc, chúng ta vừa lúc đang thử nghiệm Death metal hàng nhái, các người đến xem.”

Hạng Lê dẫn theo vài người vào khu thí nghiệm của Thánh Vật chi tháp, Bạch Khải thấy Dịch Tiểu Úy đang cẩn thận ném một khối kim loại đen vào một thỏi đồng thau.

So với thỏi đồng thau, khối kim loại đen rất nhỏ, nhưng khi rơi lên thỏi đồng thau, nó lại giống như một loại ký sinh trùng, nhanh chóng ăn mòn đồng thau.

Chỉ một thời gian ngắn, thỏi đồng thau đã bị khối kim loại đen ăn sạch sẽ, và nó cũng trở thành một khối lớn bằng ngón tay.

“Có thể nuốt các kim loại khác để trở về trạng thái ban đầu không?” Bạch Khải thấy vậy thì kinh ngạc, nói: “Thật sự tái tạo lại được kim loại tử vong à?” Hạng Lê lắc đầu, nói: “Còn chưa được, chỉ mới phân tích ra một phần vật liệu, để tiêu diệt hoàn toàn còn cần thời gian.”

“Nhưng mà Dịch Tiểu Úy dựa vào số liệu hiện tại lại tạo ra một số hàng nhái.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, mà không thể kiềm chế sự tò mò trong lòng, chạy đến bên Dịch Tiểu Úy cùng nhau nghiên cứu.

“Cái này kim loại có thể tự chủ nuốt kim loại để trưởng thành được sao?” “Có một chút khả năng tự chủ, nhưng có giới hạn, lớn nhất chỉ bằng nắm tay một khối, sau đó sẽ rơi vào kỳ một mới, không còn phản ứng.”

Dịch Tiểu Úy lắc đầu, đột nhiên nhìn thấy Bạch Khải, bất ngờ hỏi: “Bạch Khải, sao ngươi lại đến đây?” Bạch Khải nhún vai,

nói: “Cùng lão sư trở về, sau đó bị hội trưởng kéo tới đây.”

“Thì ra là thế.”

Dịch Tiểu Úy nhẹ gật đầu, rồi phấn khích nói: “Kỳ trước người đưa cho tôi kim loại thật sự đặc biệt, ngoài việc làm tài liệu chủ yếu của Minh Linh Kim, còn dung nhập rất nhiều vật chất khác.”

“Mặc dù tôi chỉ phân tích được một phần, nhưng đã dẫn dắt tôi rất nhiều.”

Nói rồi, Dịch Tiểu Úy đưa một phần tài liệu cho Bạch Khải, nói: “Tôi và lão sư đã bỏ ra rất nhiều thời gian phân tích, và trong đó đã tìm thấy một số tế bào sinh vật.”

“Nói cách khác, Death metal này có thể thực sự trở thành một loại kim loại sinh mệnh.”

“Kim loại sinh mệnh?” Bạch Khải nghe vậy kinh ngạc, nhanh chóng xem qua tài liệu, mắt mở to dần.

Kim loại sinh mệnh không phải là một dạng sinh mệnh máy móc như súng thú.

Mặc dù loại máy móc hệ súng thú đó có linh hồn độc lập và có thể tự do điều khiển cơ thể máy móc để hoạt động, nhưng thân thể vẫn chỉ là kim loại đơn thuần.

Theo tài liệu từ Thánh Vật chi tháp, Death metal đồng thời có cả kim loại và tế bào sinh vật đặc thù.

Nói một cách đơn giản, Death metal, thực sự là sống.

“Nhưng để tái tạo hoàn toàn còn rất khó khăn, cần một khoảng thời gian, giống như món hàng nhái của tôi, ngoài việc nuốt kim loại để trưởng thành và chữa trị bên ngoài, thì nó không thể thừa nhận thêm gì khác, không nói đến Tử Vong chi lực.”

Dịch Tiểu Úy hơi tiếc nuối, mà Bạch Khải lại nghĩ đến điều gì đó, nhìn về phía Triệu Phù Đồ, hỏi: “Triệu hội trưởng, ngài tìm tôi là để viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần cùng nghiên cứu phải không?” “Đúng vậy, kim loại này ngoại trừ việc Thánh Vật chi tháp đang nghiên cứu, tôi cũng đã yêu cầu tập đoàn Cửu Lê tiến hành nghiên cứu, nhưng thu hoạch không nhiều, vì vậy tôi muốn để các người nghiên cứu thử xem, có thể sẽ có thu hoạch khác.”

Triệu Phù Đồ nhẹ gật đầu, nói: “Nếu có thể nắm giữ được loại kỹ thuật này, tái tạo ra loại Tử Vong Kỵ sản phẩm, thì sau này dù là đối đầu với Tử Vong bàn tròn, hay là chống cự với bộ lạc sẽ rất có lợi.”

“Tôi hiểu.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, thực ra Triệu Phù Đồ không nói, hắn cũng đã suy nghĩ về vấn đề này, chỉ có điều hắn nghiên cứu là Gửi Hồn chú ấn, trong khi Death metal lại không có thu hoạch gì.

Bây giờ với tài liệu từ Thánh Vật chi tháp, cùng với bản đầy đủ Gửi Hồn chú ấn mà hắn lấy được từ Borg gia tộc, chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi.

Hạng Lê lấy ra một chiếc rương được đặc chế, bỏ khối kim loại không động đậy vào trong đó và trao cho Bạch Khải, nói: “Để tiết kiệm thời gian, tài liệu nghiên cứu từ Thánh Vật chi tháp và mẫu vật của Tiểu Úy đều có thể mang đi, hy vọng sẽ giúp các người.”

“Tôi hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thu hồi hộp, rồi nhìn về phía Triệu Phù Đồ, hỏi: “Đúng rồi, hội trưởng, gần đây Băng Linh Ngọc Thỏ thế nào rồi?”

Chương 632:

Chuyên môn bí cảnh “Tiểu tử, ngươi thật sự không thể quên được chuyện này.”

Triệu Phù Đồ nghe vậy cười cười, nói: “Yên tâm đi, một con sinh vật huyền bí hỗ trợ hệ giá trị cũng không thấp, hiệp hội sẽ không bạc đãi ngươi đâu.”

“Hội trưởng, ngài hiểu lắm rồi, ta chỉ lo lắng không biết Băng Linh Ngọc Thỏ có thích ứng với cuộc sống bên ngoài hay không thôi, chứ không có ý gì khác.”

Bạch Khải nghiêm mặt nói, nhưng rất nhanh lại đổi giọng, nói: “Tất nhiên hiệp hội nếu cho ta một món đồ tốt, ta cũng không tiện từ chối.”

Triệu Phù Đồ thấy vậy không khỏi bật cười, ngay cả Bạch Hòa Quang ở bên cạnh cũng hiếm khi nở một nụ cười.

Mặc dù Bạch Khải có tính cách không như mong đợi của hắn dành cho đệ tử, nhưng xét từ nhiều khía cạnh, như vậy cũng không phải là tệ.

Triệu Phù Đồ lấy ra một chiếc mặt dây chuyền giống như đồng hồ vỡ vụn, đưa cho Bạch Khải, nói: “Theo yêu cầu của ngươi, ban đầu ta chuẩn bị cho ngươi một tài nguyên hệ Thời Gian, nhưng nghe Hòa Quang nói ngươi đã thu được tài nguyên hệ Thời Gian trong hải vực và thành công tiến hóa sủng thú, ta tự ý đổi thành cái này cho ngươi.”

“Bí cảnh?” Bạch Khải nghe vậy nhú mày, cái này còn chẳng bằng tài nguyên hệ Thời Gian.

“Đây là thứ mà hội trưởng phải mất ba ngày mới lấy được, nếu Bạch Khải ngươi không muốn, thì trả lại cho ta đi.”

Thấy Bạch Khải ghét bỏ như vậy, Hạng Lê bèn muốn đòi lại, còn Bạch Khải thì định nép ra sau lưng Bạch Hòa Quang.

“Trưởng bối ban thưởng, không thể từ chối, nếu trả lại sẽ không còn mặt mũi cho hội trưởng đâu.”

Bạch Khải nhìn về phía Triệu Phù Đồ, hỏi: “Hội trưởng, cái bí cảnh này có gì đặc biệt không?” Triệu Phù Đồ cười, nói:

“Nghe nói đây là nơi do Ngũ Sắc Long trong dòng sông thời gian Thanh Đồng Long bảo vệ để lại, có thể tự do xuyên qua thời gian bên trong.”

“Ta...”

Khụ khụ, hội trưởng, quý giá như vậy mà lại cho ta?” Bạch Khải nghe vậy thì biến sắc, cầm mặt dây chuyền trong tay bỗng nhiên run rẩy.

“Đương nhiên là không thể.”

Triệu Phù Đồ cười nói: “Cái này chỉ là mảnh vỡ, không có khả năng xuyên qua thời gian.”

“Chỉ là mảnh vỡ thôi...”

Bạch Khải nhú mày, rồi dứt vào túi.

“Nhưng mà, bên trong bí cảnh này, tốc độ thời gian trôi qua không giống bên ngoài, đại khái bên ngoài trôi qua 24 giờ, bên trong lại gần 30 giờ.”

Bạch Khải: “...”

Hội trưởng, lần sau hãy nói hết mọi thứ đi, treo lòng người như vậy thật không thoải mái.”

“Ha ha ha...”

Triệu Phù Đồ cười lớn, nói: “Nếu không phải vì tiểu tử ngươi đã nuôi dưỡng một con sủng thú hệ thời không song hệ, còn mang về hiệp hội một con sinh vật hỗ trợ huyền bí, ta chắc có thể không nở cho ngươi đâu.”

“Vậy thì cảm ơn hội trưởng.”

Bạch Khải nở một nụ cười, không hiểu sao lại so với người khác mà tốn thêm nửa ngày thời gian, cái này chẳng phải là có thể làm nghiên cứu thoải mái sao? “Nhưng ta cá nhân khuyên ngươi nên để sủng thú chờ bên trong là tốt nhất, ngươi đừng vào đó quá lâu.”

Triệu Phù Đồ nghiêm mặt, nói: “Mặc dù bí cảnh này có thể giúp ngươi tiết kiệm không ít thời gian, nhưng tuổi thọ của ngươi sẽ không được kéo dài, ngươi cũng đừng ở bên trong mãi, ra ngoài sẽ giống như lão già ta vậy.”

“Được rồi...”

Bạch Khải sắc mặt có chút khó xử, lại quên mất điều này, xem ra chỉ có thể để cho súng thú vào trong sử dụng trừ khi gặp tình huống đặc biệt.

Cũng được, Alpha mặc dù trưởng thành rất nhanh, nhưng từ trước đến giờ, Alpha dài nhất cũng không quá tám, chín tháng, lợi dụng bí cảnh này cũng có thể giúp bù đắp phần thời gian chênh lệch. Ít nhất, làm chắc chắn được cái nền tảng là tốt.

Hơn nữa, bí cảnh thời gian, với những người sử dụng kỹ năng du hành thời gian như Delta hẳn sẽ có hỗ trợ rất lớn.

“Được rồi, Bạch Khải, người có vẻ cũng đã mệt mỏi, đi nghỉ trước đi, ngày mai ta sẽ đưa người về thành phố Cổ Túc lên lớp.”

Bạch Hòa Quang vỗ tay Bạch Khải.

“Lão sư tốt.”

Bạch Khải lúc này tâm tư hoàn toàn tập trung vào bí cảnh thời gian, căn bản không để ý đến câu nói sau của Bạch Hòa Quang, xe nhẹ nhàng xuất trình lệnh bài của mình rồi trực tiếp truyền tống về ký túc xá học viên.

Vì tăng cường lòng cảm mến của học viên, tổng bộ quyết định để họ ở lại ký túc xá.

Tất nhiên, không có ai quay về cả.

Sau khi Bạch Khải rời đi, bộ ba Triệu Phù Đồ mới từ từ ngừng cười, Dịch Tiểu Úy thấy ba người có vẻ nghiêm túc liền tự giác rời đi.

“Thời gian ngày càng khan hiếm, bộ lạc bên kia đang muốn động, Tử Vong bàn tròn cũng không yên ổn, không biết thời gian hòa bình của liên bang này còn kéo dài bao lâu.”

Triệu Phù Đồ, một người sống sót từ thế hệ trước của liên bang mới thành lập, không khỏi thở dài.

“Hội trưởng, ngài quá lo lắng rồi, hiệp hội ngày càng mạnh, liên bang thì mạnh hơn rất nhiều so với những thời đại trước đây, hơn nữa những người trẻ tuổi hiện nay cũng đã trưởng thành, không có gì đáng lo cả.”

Hạng Lê nghe vậy bèn an ủi.

“Không, vẫn còn chậm.”

Triệu Phù Đồ lắc đầu, nói: “Bạch Khải và bọn họ có thiên phú vượt xa thế hệ trước, nếu như từ từ trưởng thành, nhân loại sẽ đón nhận một thời kỳ hưng thịnh chưa từng có trước kia, nhưng bây giờ, thời gian thực sự không đủ.”

“Vậy hội trưởng đưa bí cảnh thời gian cho Bạch Khải, chính là để giúp hắn nhanh chóng trưởng thành?” Bạch Hòa Quang nhìn về Triệu Phù Đồ, hỏi.

“Bạch Khải có thiên phú mà ta từng thấy ở những Ngự Thú sư tốt nhất, đáng tiếc thời gian trưởng thành vẫn còn ít, không có thời gian tích lũy, gặp phải vấn đề vẫn kém.”

Triệu Phù Đồ gật đầu, nói: “Mặc dù bí cảnh này chỉ là một mảnh vỡ, nhưng dù sao cũng có thể bổ sung phần thời gian thiếu hụt trong quá trình bồi dưỡng của hắn, có thể giúp hắn thăng tiến truyền kỳ dễ dàng hơn.”

Bạch Hòa Quang nghe vậy thì im lặng, đúng là cho dù chiến lực mạnh hơn, một số thứ vẫn cần thời gian để tích lũy.

“Về sau ta sẽ còn đi cùng hắn để nhấn mạnh điều này.”

“Không cần, ta nghĩ hắn sẽ hiểu, nói nhiều thì ngược lại không tốt.”

Triệu Phù Đồ khoát tay, sau đó cười nói: “Hòa Quang, người làm lão sư vẫn còn thiếu kinh nghiệm, quay đầu có thể học hỏi từ lão Tàn rồi.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ nhàng vuốt cằm, trong mắt lóe lên một tia sáng vô hình.

Dường như, thật sự là hắn không thể trở thành một lão sư. ...

Ký túc xá hiệp hội.

Bạch Khải vừa về đến ký túc xá, lập tức kích hoạt trứng tiến hóa, còn chiếc mặt dây chuyền kia thì không bất ngờ gì khi được gắn vào không gian Ngự Thú.

Bạch Khải hài lòng gật đầu, tâm niệm vừa động, liền bước vào trong bí cảnh thời gian.

Khác với bí cảnh Thánh Quang huy hoàng, thời gian trong bí cảnh này có chút đơn điệu, toàn bộ thế giới tối tăm mờ mịt, hoàn toàn tĩnh lặng.

“Loại hoàn cảnh này, kể cả thời gian trôi qua giống nhau cũng dễ khiến người ta phát điên.”

Bạch Khải chép miệng, rồi triệu hồi Delta tới bên cạnh mình, hỏi: “Delta, ở đây cảm thấy thế nào?” Róc rách, roc rách. (Tốc độ thời gian trôi qua có vẻ nhanh hơn bên ngoài, nhưng Delta cảm thấy thật thoải mái.) Delta rất vui vẻ di chuyển trong bí cảnh thời gian, ánh mắt trái đỏ của nó dường như cũng trở nên sáng chói hơn.

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, bí cảnh thời gian chắc chắn là thứ khó kiếm nhất, không ngờ lại có thể sớm như vậy thu hoạch được, tốc độ phát triển của Delta sợ rằng sẽ tăng lên rất nhiều.

Tuy nhiên bí cảnh này vẫn chỉ là một mảnh vỡ, không biết sau này có cơ hội nào để nói lại đầy đủ, chắc chắn hiệu quả sẽ càng tốt hơn. Đúng lúc này, Ngưu Bì Xà đột nhiên chạy lại gần, nhìn thấy trước mặt là thế giới tối tăm mờ mịt, nó bỗng nhiên ngăn người ngay tại chỗ.

“Ngưu Bì Xà, ngươi làm sao vậy?” Bạch Khải cảm thấy kỳ lạ, theo tính tình của nó, đáng ra phải châm biếm lần này của hắn và cái gì đó ở đâu đó, hôm nay lại đổi tính, thật hiếm gặp.

“Không có gì, ta chỉ muốn ngủ ở đây thôi, không vấn đề gì cả chứ?” Ngưu Bì Xà lắc đầu, hiếm khi biểu lộ vẻ nghiêm túc một chút.

“Ta thì không vấn đề gì, nhưng nơi này tốc độ thời gian trôi qua có khác biệt, nếu ngươi chết ở đây thì ta cũng không quản đâu.”

Bạch Khải tốt bụng khuyên nhủ, nhưng Ngưu Bì Xà dường như không nghe thấy, cứ thế cuộn tròn lại và ngủ thiếp đi.

“Gia hỏa này, hôm nay sao vậy?” Sau khi cảm nhận một chút về bí cảnh thời gian, Bạch Khải chuyển sang bí cảnh Thánh

Quang.

Bên trong bí cảnh Thánh Quang vẫn giống như lần trước, lời đình không ngừng, nhưng Gamma thì lại thích thú, nằm dài trên mặt đất, tùy ý để lời đình oanh kích, thật sự thoải mái.

“Không biết nơi này có phải là thật sự có truyền thừa hoàn chỉnh của Phán Quyết Thiên Sứ hay không, hy vọng Gamma có thể phát hiện ra.”

Bạch Khải nhìn quanh, cũng không tìm thấy điều gì đặc biệt, chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào vận mệnh của Gamma.

“Bởi vì như vậy, thuộc tính Thánh Quang của Gamma không cần lo lắng, nhưng cái tà năng thì có chút phiền phức.”

Nghĩ đến tà năng chưa được bổ sung, Bạch Khải bỗng có cảm giác đau đầu.

Dù sao từ trước đến giờ xem ra, tà năng bên trong Gamma vẫn chưa hoàn toàn phát triển, nhưng hiện tại có bí cảnh Thánh Quang, thời gian sử dụng thuộc tính Thánh Quang không thành vấn đề, nhưng sợ rằng về sau sẽ phải lo lắng cho tà năng rồi.

“Đợi trở về, ta phải hỏi Hỏa Nham Ma Hồ xem có biết gì về tà năng không.”

Nhìn thêm Gamma đang ngủ say, Bạch Khải quay trở lại bí cảnh thảo nguyên.

“Bí cảnh Thánh Quang, bí cảnh thời gian, bí cảnh thảo nguyên, bí cảnh hoang nguyên, bí cảnh băng nguyên, đã có năm cái bí cảnh rồi.”

Đứng nhìn không gian Ngự Thú xanh biếc treo năm bí cảnh, Bạch Khải mỉm cười, đồng thời âm thầm tự nhắc nhở mình.

Hiện tại chỉ còn một vị trí trống, lần sau khi hợp nhất bí cảnh phải cẩn thận, ít nhất cũng phải phù hợp với thuộc tính của nhóm sủng thú.

Dù sao, bí cảnh hiện tại có thể hợp nhất, nhưng không biết có thể hợp nhất bao nhiêu lần, vẫn nên thận trọng thì hơn.

“Nhưng mà, chỉ trong thời gian ngắn đã hoàn thành hai bí cảnh sủng thú chuyên môn, gần đây mọi chuyện đều thuận

lợi.”

Bạch Khải cười hài lòng, bí cảnh thời gian và bí cảnh Thánh Quang hẳn là khá khó kiếm, hiện tại đã nhanh chóng hoàn thành hai cái khó, những thuộc tính khác sẽ dễ hơn nhiều.

“Hừm, các người đang nghiên cứu cái gì thế?” Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện Alpha và Shuke đang tò mò vây quanh nghiên cứu cái gì, lúc này đi tới.

Chỉ vừa lại gần, Bạch Khải thấy trước đó bị hất ném đi Thiên sứ khô lâu 竟 nhiên hồi sinh, hơn nữa còn quỳ xuống trước mặt Alpha một cách rất thành kính.

“Alpha, chuyện gì vậy?” Ken kết ken kết. (Boss, ta cũng không rõ lắm, ta chỉ muốn chuyển hất đến chỗ khác, kết quả va chạm một cái rồi hất lại tỉnh lại, còn cứ quần lầy ta không chịu đi.) Alpha lắc đầu, giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ.

Chương 633:

Ky Sĩ Quang Giáp “Bị người chạm vào một cái liền sống lại sao?” Bạch Khải nghe vậy, lông mày nhướn lên, nhìn thấy Alpha vẫn như cũ quỳ gối trước Thiên sứ khô lâu, chỉ cảm thấy kỳ quái không thể diễn tả bằng lời.

Mặc dù là khô lâu vô tri, nhưng so với lúc ở Thiên sứ bí cảnh, nơi có sáu cánh mọc ra sau lưng thì kém hơn nhiều, nhưng năng lượng Thánh Quang trên người hắn vẫn rất dồi dào.

Nhưng khô lâu Thiên sứ trong mắt Linh Hồn hỏa và hình dạng của hắn lại rõ ràng cho thấy hắn hiện tại chính là một cái vong linh.

Thánh Quang vong linh, nếu như hắn nói cho lão sư, có lẽ lão sư sẽ cho rằng hắn điên rồi? A ô a ô! (Theo bản Uông, khô lâu này chắc chắn là bị phục sinh từ xương cốt thối rữa.) Beita cũng hiển nhiên cảm thấy chấn động trước hiện tượng kỳ lạ này, hiếm khi đứng ra làm chứng cho Alpha.

“Jerry, người nghĩ sao?” Bạch Khải nhìn về phía Jerry, là sinh vật vong linh duy nhất trong đội hình, chuyên môn của Jerry rõ ràng cao hơn hắn.

“Cái Thiên sứ khô lâu này vốn không có linh hồn tồn tại, nhưng khi Alpha chạm vào, lại bất ngờ bị Linh Hồn hỏa thiêu đốt, có lẽ là trên người Alpha có điều gì đặc thù.”

Jerry từ trên thân Beita tách ra, tò mò quan sát, hiển nhiên cũng cảm thấy tình huống này rất lạ lẫm.

Alpha không sở hữu kỹ năng phục sinh linh hồn, không có khả năng hồi sinh vong linh để tự mình chiến đấu, nhưng giờ lại sống lại thành một khô lâu, đúng là hiếm có.

“Điều kiện...”

” Bạch Khải nghe vậy, nhắm mắt lại, liếc nhìn Alpha cầm Tử Vong chi kiếm, đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, nói: “Alpha, người hãy rút Tử Vong chi kiếm ra xem.”

Alpha nhẹ gật đầu, nắm lấy Tử Vong chi kiếm, ngay lập tức, Thiên sứ khô lâu quay ánh mắt sang kiếm, dường như có chút

lo ngại nhưng cũng mang theo khát vọng.

“Quả thật, bởi vì từng là một phần của Đọa Lạc Thiên Sứ, nên nó mới sống lại khi gặp phải Tử Vong chi lực.”

Bạch Khải thấy vậy, trong lòng chấn động, có lẽ đã hiểu nguyên nhân phục sinh của Thiên sứ khô lâu.

Ken kết ken kết. (Lão đại, hình như hắn đang muốn giao tiếp với ta.) Alpha nhìn về phía Bạch Khải, chờ đợi nghe ý kiến của hắn.

“Có thể giao tiếp được? Thì nhanh lên, nói không chừng có thể khai thác được một ít thông tin từ bàn tròn Tử Vong.”

Bạch Khải lập tức tràn đầy hứng thú, Borg gia tộc rõ ràng dựa vào Đọa Lạc Thiên Sứ mà tồn tại, và khô lâu này chính là một phần tách ra từ hắn, có lẽ biết được điều gì.

Nhìn thấy Bạch Khải đồng ý, Alpha đặt tay lên trán Thiên sứ khô lâu, bắt đầu cảm ứng ý thức của nó.

Nhưng ngay lúc đó, trong mắt Thiên sứ khô lâu bỗng dưng nở ra một ngọn lửa, nó trôi dạt tới lòng bàn tay của Alpha, sau đó trực tiếp hóa thành một dấu ấn chú rơi vào trán của Thiên sứ khô lâu.

“Đây là, khế ước?” Bạch Khải thấy vậy, trong lòng co rút lại.

Bạch Hòa Quang trước đó đã nói, nếu Alpha tiếp tục lập khế ước với vong linh, rất có khả năng sẽ bị chiếm giữ vị trí khế ước, như vậy hắn sẽ biến thành một Vong Linh quân chủ trong mộng tưởng của người đàn ông ấy.

Kết quả bây giờ, khô lâu quái dị này lại chủ động lập khế ước với Alpha, điều này rõ ràng là muốn giết chết hắn! Bạch Khải thấy lòng đầy lo lắng, lại xem xét văn chú trên tay trái, lại tiếp tục xem xét không gian Ngự Thú, sợ rằng sẽ làm mất đi con đường trưởng thành của mình.

Nhưng ngay lúc này, từ bên trong Thủy Tinh Cốt của Alpha bỗng phát ra một luồng Thánh Quang, nháy mắt tràn ngập cơ thể Alpha.

Mà dòng Thánh Quang này xâm nhập vào cơ thể Alpha, lại không hề khiến hắn cảm thấy sự khó chịu, mà xương khớp trở

nên vững chãi hơn, thậm chí cấu trúc cơ thể cũng trở nên hợp lý hơn.

Không chỉ thế, Bạch Khải cũng cảm nhận được trong cơ thể xuất hiện một dòng nước ấm, quét sạch mọi mệt mỏi, đồng thời còn giúp hắn tăng cường thể chất thêm lần nữa.

“Phản hồi mạnh như vậy?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, còn Alpha cùng Thiên sứ khô lâu cũng chính thức lập kế ước.

“Xem ra, khô lâu này thuộc tính khá ổn.”

Bạch Khải bước đến trước Thiên sứ khô lâu, tò mò bắt đầu xem xét trạng thái của nó. ...

“Trời ạ, Thần Thoại chủng?!” Bạch Khải không nhìn được mà thốt lên.

Huyết mạch đẳng cấp mặc dù có chút thấp, nhưng xét về sức mạnh cốt lõi của Đọa Lạc Thiên Sứ đã bị tách ra, hắn xem như có thể chấp nhận.

Dù sao, theo lời lão sư, khô lâu Thiên sứ này không phải là thi hài Thiên sứ chân chính, mà chỉ là một dạng ký thác của cánh Thiên sứ mà thôi.

Không ngờ, khô lâu này lại có Thần Thoại huyết mạch, thật khó mà tưởng tượng nổi.

Dẫu vậy, niềm kinh hỷ của Bạch Khải cũng chỉ tồn tại thoáng chốc, lại chợt trở nên trầm trở.

Thần Thoại chủng thì có ý nghĩa gì, chiếm cứ một vị trí kế ước, cũng không thể thăng cấp truyền kỳ, chứ đừng nói đến Thần Thoại chủng, ngay cả Thần Thoại sinh vật còn non đối với hắn cũng không còn giá trị gì.

“Ngự Thú sư, người suy nghĩ quá nhiều rồi.”

Thấy Bạch Khải có vẻ lo lắng, Jerry cuối cùng không nhịn được lên tiếng: “Nếu như vị trí kế ước bị chiếm cứ, thì người nghĩ trùng tiến hóa sẽ không hề có phản ứng gì sao?” “Giống như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn ra, đúng là, ngón tay vàng của hắn vẫn không có động tĩnh gì, sao hắn lại sốt ruột như vậy.

“Hơn nữa, việc họ ký kết không phải khế ước, mà là vong linh hạ cấp hiến dâng nguyên linh hồn của mình cho vong linh thượng cấp để chứng minh thôi.”

“Thật không?” Nghe Jerry nói vậy, Bạch Khải lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Người có nghĩ rằng Vong Linh quân chủ có thể điều khiển nhiều vong linh như vậy hay không? Tất cả đều nhờ triệu hồi tạm thời, mà năng lượng mà có lại không đủ.”

Jerry bắt đầu dĩ thử dài, rõ ràng là một nghiên cứu khoa học hình tuyến thủ, nhưng lại không hiểu rõ những chuyện cơ bản như vậy, xem ra Shuke sinh ra thật sự khiến Ngự Thú sư trở nên lười biếng không ít.

“Chỉ cần không chiếm dụng vị trí khế ước là được.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu, nhìn về phía Thiên sứ khô lâu ngay lập tức cảm thấy dễ chịu hơn nhiều.

Chủ động hiến dâng nguyên linh hồn, khô lâu này cũng xem như biết điều.

Ken kết ken kết. (Lão đại, hẳn thật sự chỉ là một bên khế ước, không ảnh hưởng đến ta.) “Hừm, vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đột nhiên nhớ ra điều gì, liền bảo Alpha triệu hồi sáu kiếm còn lại.

“Quang ám Ngũ Hành, không nghĩ tới vong linh hệ cũng có thể tích đủ bảy thuộc tính.”

Nhìn thấy trước mặt sắp xếp chỉnh tề bảy con khô lâu, không khỏi tắc lưỡi kinh ngạc.

“Đúng vậy, Thánh Quang vong linh, tỷ lệ hai thuộc tính này chắc chắn là 0.”

Shuke nhẹ gật đầu, trong mắt tràn đầy tham lam, nói: “Nếu có thể nghiên cứu ra, có lẽ cũng có thể chế tạo ra một loại tồn tại tương tự.”

“Cái này thì thôi, Thần Thoại chúng làm tài liệu thí nghiệm quá xa xỉ.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức từ chối, khô lâu Thiên sứ sinh ra vốn đã là một sự trùng hợp, nếu như bị Shuke đè nén làm

hông, có thể sẽ thua thiệt lớn.

“Tốt vậy.”

Shuke có chút tiếc nuối cúi đầu xuống, nhưng lập tức chuyển sự chú ý sang một bức tượng ở phía bên.

Nhìn thấy dáng vẻ của Shuke, Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai.

Gần đây Shuke càng ngày càng tò mò, đặc biệt là sau khi nắm giữ lượng tử tư duy trận, tình hình lại càng như vậy.

Hy vọng đừng biến thành con mọt sách, Shuke hệ máy móc cũng là một mảnh phát triển đáng kể của hắn. Đúng lúc này, Thiên sứ khô lâu như thể nhận ra sự khác biệt giữa mình và đồng bạn, thân hình bỗng thay đổi, trở thành hình thái kỵ sĩ, trong tay xuất hiện một thanh kiếm dài trong suốt.

“Chắc chắc...”

Thần Thoại chủng quả thật không giống, còn có thể tự mình biến đổi hình dạng.”

Bạch Khải thấy vậy không nhịn được giơ ngón tay cái lên, nói: “Vây từ hôm nay trở đi, ngươi sẽ được gọi là Quang Giáp kiếm kỵ, quang ám Ngũ Hành, hãy sắp xếp cho ngăn nắp.”

Ken két ken két. (Lão đại, hắn thông báo rằng hắn rất thích cái tên này.) Alpha nhìn về phía Bạch Khải, truyền tải ý nghĩ của Quang Giáp kiếm kỵ.

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó không tự chủ nhìn về phía sáu kiếm còn lại.

Hai kiếm kim và thổ vẫn chưa tiến hóa, bốn kiếm còn lại về trí thông minh so với Quang Giáp kiếm kỵ còn kém quá nhiều, rõ ràng ưu thế của Thần Thoại chủng rất lớn.

Sau này nếu như có thể, Thất Kiếm có thể thật sự được chế tạo lại, đây cũng là một sự giúp đỡ không nhỏ cho Alpha.

Nói đến, Dịch Tiểu Úy hàng nhái tuy không thể so sánh với Death metal, nhưng khả năng tự chủ được kim loại để tự sửa chữa thì không tệ, có lẽ có thể dùng để 强化 một lần Kim Giáp kiếm.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lúc này mang theo khối hàng nhái mà Hạng Lê đã cho.

Có lẽ là do hấp thụ đồng thau thôi, khối hàng nhái kim loại này trên thân dần dần hiện ra màu đồng thau, lằng lằng nằm trong hộp không nhúc nhích.

“Alpha, hãy chia nó thành hai nửa.”

Alpha nhẹ gật đầu, Trục Phong chi kiếm vung lên, kim loại lập tức bị cắt thành hai nửa đều nhau.

Cùng lúc đó, khối kim loại đã nằm trong tình trạng mệt mỏi sau khi bị chia thành hai nửa, lại một lần nữa sống động hơn.

“Cá thể tồn tại mức cao nhất, nhưng cắt chém xong còn có thể tiếp tục trưởng thành sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút nghi ngờ, tiện tay lấy một khối thỏi kim loại cho một nửa còn lại ăn no, rồi ra hiệu cho Kim Giáp kiếm tiến lên, nói: “Thử dùng năng lượng kim thuộc tính của ngươi để nuôi nó xem.”

Kim Giáp kiếm nhận mệnh lệnh, lập tức đưa nửa khối còn lại lên, đồng thời phóng thích năng lượng kim thuộc tính của mình.

Giống như Dịch Tiểu Úy đã nói, khối hàng nhái này chỉ có thể hấp thụ kim loại, dù là năng lượng kim thuộc tính cũng không thể hấp thụ, mặc kệ Kim Giáp kiếm phóng thích năng lượng như thế nào, khối hàng nhái cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

“Được rồi, vẫn là trực tiếp hiện hình đi.”

Bạch Khải thấy vậy lắc đầu, ra lệnh cho Kim Giáp kiếm thay đổi phương pháp.

Răng rắc! Răng rắc!...

Quả nhiên, lần này khối hàng nhái kim loại lập tức trở nên sống động, trực tiếp cắn đứt áo giáp của Kim Giáp kiếm, sau đó còn thuận theo đó mà gặm ăn tới.

Nhưng rất nhanh, khối hàng nhái kim loại cũng đạt đến giai đoạn sinh trưởng đỉnh phong, trở thành một khối nhỏ không thể động đậy nữa.

“Nuốt kim năng lực không tồi, nhưng hạn mức cao nhất vẫn quá thấp, tuy vậy, như vậy cũng đủ rồi.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ nuốt cảm, để Kim Giáp kiểm nắm chặt khối kim loại, sau đó bắt đầu dùng nó để tiến hóa.

Chỉ trong chốc lát, trứng Kim Cương đã bao quanh Kim Giáp kiểm, Bạch Khải cũng không có chậm trễ, lập tức bảo Alpha khiêng trứng kim cương chạy vào thời gian bí cảnh.

Hội trưởng chỉ nói rằng tốt nhất hẳn đừng ở bên trong quá lâu, cũng không hề nói sủng thú không được.

Cũng giống như tình huống bây giờ, việc mang ra và gia tốc trứng tiến hóa sẽ thấy vô cùng hợp lý.

Chắc chắn, như vậy, sau này hẳn không cần phải lo lắng về việc trứng tiến hóa và việc huấn luyện của sủng thú xảy ra mâu thuẫn.

Chương 634:

Thất Kiếm lâm sáu tháp Đối với những tinh anh của Kim Giáp kiếm, sinh vật này tự nhiên là một loại kẻ mạnh.

Khi thời gian trong bí cảnh tăng tốc, Bạch Khải đã đợi bên ngoài một lúc và thấy Alpha dẫn theo một con hải cốt màu vàng mới toanh từ trong bí cảnh đi ra.

“Tiến hóa thành công rồi?” Bạch Khải nhướn mày hỏi Alpha.

“Đúng rồi, thành công rồi.”

Alpha quay lại nhìn, lúc này Kim Giáp kiếm hiểu ý, liền điều khiển chiến mã tiến thẳng về phía Bạch Khải.

Giống như các kiếm kị khác, sau khi tiến hóa, Kim Giáp kiếm đã xảy ra nhiều biến đổi.

Thân kiếm mang giáp vàng, gánh chịu một thanh cự kiếm, trên thân kiếm còn có một răng cưa lớn, giống như miệng quái vật đang há rộng, chực nuốt chửng người.

“Tạo hình không tồi, đúng là cấp bậc thần thoại.”

Bạch Khải thấy vậy liền mỉm cười hài lòng, đưa tay đặt lên thân Kim Giáp kiếm.

“Không tồi, đúng là trung đẳng lãnh chúa.”

Bạch Khải nhếch môi cười, nhìn Kim Giáp kiếm kị cầm trong tay cự kiếm nói: “Hãy thử xem hiệu quả của Phệ Xỉ kiếm đi.”

Nghe Bạch Khải ra lệnh, Kim Giáp kiếm kị nặng nề vung cự kiếm, một cơn gió kiếm màu vàng óng gào thét bay ra, chặt đứt bia ngấm ở xa.

Rồi ngay lúc Bạch Khải định lên tiếng, Kim Giáp kiếm kị bất ngờ kéo thẳng hai tay, Phệ Xỉ kiếm lập tức tách thành hai thanh, một bên có lưỡi kiếm vuông vức, một bên như chiếc răng cá mập, chỉ cần nhìn thôi đã cảm thấy rất kỳ quái.

Khi chuyển thành song kiếm, động tác của Kim Giáp kiếm kị rõ ràng trở nên nhanh nhẹn hơn một chút, song kiếm vung vẩy chém nát bia ngấm kim loại thành những mảnh nhỏ.

“Lực công kích không tồi.”

Bạch Khải khẽ múa tay, nhìn về phía Alpha.

Lúc này Alpha hiểu ý, vùng Trục Phong chi kiếm ra, Phệ Xi kiếm cũng vỡ thành nhiều mảnh.

Tuy nhiên, Kim Giáp kiếm kỵ dường như không để tâm, tiến đến chỗ những mảnh vụn của bìa ngấm, dùng răng cưa của kiếm để cấn xé kim loại.

Cùng lúc đó, phần chuôi kiếm phần còn lại của Phệ Xi kiếm cũng bắt đầu từ từ sinh trưởng, dần dần phục hồi về hình dáng nguyên gốc.

“Quả nhiên có thể, chỉ cần thôn phệ kim loại là có thể khôi phục thân kiếm, lại kết hợp với khả năng bắt tử của Vong Linh hệ, đúng là rất thích hợp để công thành.”

Bạch Khải vỗ vỗ Kim Giáp kiếm kỵ, nhìn về phía sáu kiếm kỵ khác.

“Nếu Thổ Giáp kiếm cũng nâng cấp một lần nữa, thì bảy Kiếm kỵ sẽ hoàn thiện.”

Nghĩ đến đây, Bạch Khải đột nhiên nảy ra một ý tưởng, dẫn Alpha và Thất Kiếm ra khỏi bí cảnh, hướng đến Cạnh Kỹ chi tháp.

Dù sao, hẳn cũng chỉ muốn ngày mai về thành phố Cổ Túc, tiện thể mượn Cạnh Kỹ chi tháp để kiểm tra sức chiến đấu của Thất Kiếm hiện tại. ...

Cạnh Kỹ chi tháp.

Khi Alpha và Thất Kiếm xuất hiện, ngay lập tức thu hút không ít sự chú ý.

Mặc dù việc mang theo thú cưng vào Cạnh Kỹ chi tháp là rất bình thường, nhưng mang theo nhiều như vậy và đã hoàn thiện chế độ thì rất hiếm thấy.

“Để mình xem, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, âm... Ủa, sao còn có một con Thánh Quang hệ khô lâu thế này?!” “Mày ngu thế hả, Thánh Quang hệ khô lâu, sao mày không nói có Băng hệ hỏa cầu nữa, đúng là... Ủa, thật sự có!” “Các người nhìn con đầu tiên kia, trông giống Bạch Khải đại sư quá, con hài cốt bên

cạnh chẳng lẽ là súng vật Tử Vong Kiếm Quân của hần?”

“Đừng nói, đúng là vậy, giải thích cũng hợp lý.”

“Ừm, có lẽ lại là sản phẩm tiếp theo của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, đáng để mong đợi đấy.”

Nhìn Bạch Khải dẫn theo một đoàn người, quần chúng từ kinh ngạc chuyển sang lạnh nhạt rồi lại chuyển từ lạnh nhạt sang kỳ vọng, tâm trạng thay đổi nhanh chóng như một kịch bản tình cảm trắc trở.

“Lại đến một ngày ồn ào như thế này sao? Tổng bộ Ngự Thú sư cứ náo nhiệt như vậy.”

Bạch Khải thấy vậy nhẹ gật đầu hài lòng, như vậy hần cũng không cần lo lắng gì về đối thủ.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải tiến đến sân thi đấu tự do, lấy bảng danh tính ra, Cạnh Kỹ chỉ tháp bắt đầu cho hần ngẫu nhiên tìm đối thủ.

Cạnh Kỹ chỉ tháp mỗi ngày có lượng người đông đảo, ngoài việc tự tổ đội, việc tổ đội ngẫu nhiên cũng là một trong những cách chủ yếu.

Rất nhanh, Bạch Khải đã thành công tìm được đối thủ, nhưng chưa kịp nhìn rõ đối thủ là ai thì đối phương đã nhận thua.

“Hệ thống có vấn đề sao? Cũng đúng thôi, hiệp hội không có môn cơ giới, gặp chút vấn đề cũng bình thường.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy hơi nhú mày, tiếp tục tìm kiếm đối thủ.

Tìm kiếm thành công! Đối phương nhận thua, người đã đạt được chiến thắng! Tìm kiếm thành công! Đối phương nhận thua, người đã đạt được chiến thắng! ...

Liên tục năm lần đối phương nhận thua khiến Bạch Khải nổi gân xanh trên trán, nhìn xung quanh thấy đám Ngự Thú sư đang tự do tìm kiếm đã lặng lẽ rời khỏi khu vực này. Đùa à, đấu với lũ người này, dù Cạnh Kỹ chỉ tháp có cân bằng năng lực đi chăng nữa, bọn họ cũng không thấy mình là đối thủ của Bạch Khải.

Dù sao, nhiều người trong bọn họ đều là cùng Bạch Khải tập huấn một đợt, chứng kiến Bạch Khải vượt cấp khiêu chiến, rèn

luyện bản thân.

“Bạch Khải, hôm nay sao lại quay về tổng bộ?” Cùng lúc đó, một giọng nói quen thuộc vang lên bên cạnh.

“Cổ Sơn? Người đến đúng lúc!” Thấy diện mạo của người đến, Bạch Khải ngay lập tức sáng mắt, nói: “Đi cùng ta chiến đấu một trận đi!” “Chiến đấu?” Cổ Sơn nghe vậy sững sờ, còn chưa kịp phản ứng đã bị Bạch Khải lôi kéo vào trong sân đấu.

“Sao tự nhiên lại nghĩ đến tìm ta chiến đấu thế?” Sau nhiều cuộc sống khổ luyện, Cổ Sơn giờ đây đã trở nên hoạt ngôn hơn một chút, chủ động hỏi thăm.

“Không phải đặc biệt tìm người, ai bảo mấy người kia đều thích đấu hàng chứ.”

Bạch Khải nhún vai nói.

Còn không phải vì người quá mạnh mẽ rồi sao.

Cổ Sơn trong lòng thở dài, nói: “Chiến đấu thì không có vấn đề gì, nhưng giờ người đã cấp sáu, vẫn nên dùng trang bị cân bằng trước đã.”

“Không cần, lần này ta không dùng sủng thú của mình.”

“Không dùng sủng thú của mình?” Cổ Sơn nghe vậy sững sờ, không tự chủ nhìn về phía Thất Kiếm đứng sau Bạch Khải.

“Người nói là bọn họ?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Bọn họ xem như Alfa... thuộc hạ của ta, hôm nay vừa về tổng bộ, ta chỉ muốn tìm người thử xem sức chiến đấu của chúng.”

“Hóa ra là vậy.”

Cổ Sơn khẽ vuốt cằm, quan sát Thất Kiếm vài lần, bất chợt nhận ra ngoài Thổ Giáp kiếm thì những con còn lại đều là cấp lãnh chúa. Đến cả thú cưng của thuộc hạ cũng đều là cấp lãnh chúa, sự chênh lệch giữa họ đã lớn như vậy sao? “Vậy thì, so tài thế nào, một người một người hay đấu đội?” Bạch Khải hơi nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói: “Từ đầu ta định khiêu chiến đơn độc, gặp được người thì thôi, đấu đội đi.”

Cổ Sơn giỏi nhất chính là đấu đội, mà Thất Kiếm cũng thường hành động theo nhóm, vậy thì thử nghiệm hiệu quả trong đấu đội chắc chắn tốt hơn một chút.

“Vậy thì tốt, đến lúc thi đấu thì tìm địa hình ngẫu nhiên.”

Cổ Sơn nhẹ gật đầu, lấy bảng danh tính ra thao tác, không gian bên ngoài lập tức biến hóa, cuối cùng dừng lại ở quang cảnh sa mạc.

Sau đó, Cổ Sơn triệu hồi ra sủng thú của mình, nhưng không phải tất cả tám con, mà thiếu một con Viêm Sí Xà.

“Để công bằng, chúng ta bảy đấu bảy.”

“Được, không có vấn đề gì.”

Nhìn thấy ánh mắt kiên định của Cổ Sơn, Bạch Khải hơi nghi hoặc một chút gãi gãi đầu, vẫn đồng ý với yêu cầu của Cổ Sơn.

Bảy Kiếm kỵ mặc dù không phải là mạnh nhất, nhưng so với Cổ Sơn thì vẫn có chút chênh lệch, số lượng ngang bằng sẽ tốt hơn một chút.

Dưới sự điều khiển của Alpha, Thất Kiếm lần lượt ra trận, và cảnh tượng chiến đấu giữa hai người cũng được truyền về văn phòng của Bạch Đồng Trần ở đỉnh tháp Cảnh Kỹ.

“Cổ Sơn lại đang đấu với ai vậy?” Bạch Đồng Trần nhìn thấy hạt giống, mỗi cuộc chiến đấu của Cổ Sơn đều được phản hồi thời gian thực đến phía hắn, như vậy cũng thuận tiện cho Cổ Sơn thực hiện chỉ điểm chính xác.

Dù sao, một Ngự Thú sư phối hợp hoàn hảo như vậy, nếu có thể nuôi dưỡng thành truyền kỳ, gần như có thể đỉnh hơn hai truyền kỳ.

Tuy vậy, khi nhìn thấy đối thủ của Cổ Sơn, Bạch Đồng Trần không khỏi ngạc nhiên.

“Bạch Khải, tiểu tử này lúc nào có nhiều sủng thú vậy?” Bạch Đồng Trần đầu tiên là sững sờ, sau đó nhớ lại hình như Bạch Hòa Quang đã nhắc đến chuyện này với hắn.

“Sủng thú đã ký khế ước rồi, mà đa số đều là lãnh chúa, điều này thực sự đang chế nhạo Cổ Sơn về thiên phú tăng cường không gian Ngự Thú.”

Bạch Đồng Trần thấy vậy không khỏi bật cười, khiến bên cạnh Bạch Vũ Hiểu đang im lặng cũng chú ý.

“Bạch Khải? Lão ba, Bạch Khải trở về rồi?” “Cút về chỗ mày đi, nhìn xem Bạch Khải nhân tài, thời điểm vừa lên cấp ba, giờ đã cấp sáu rồi, còn mày, vẫn đang ở cấp bốn.”

Nhìn thấy Bạch Vũ Hiểu tiến tới, Bạch Đồng Trần nổi giận không chỗ phát tiết, trực tiếp một cái đạp lên người hắn.

“Bạch Khải kiêu này có ai sánh bằng...?” Bạch Vũ Hiểu tỏ vẻ ủy khuất, đừng nói hắn, ngay cả A Trà thiên phú suất sắc cũng không đuổi kịp, những người khác làm sao có thể.

“Tiểu tử thôi, chút tiền đồ cũng không có, lãng phí U Linh Long của mày.”

Bạch Đồng Trần tiếc rên sắt không thành thép, nhưng suy nghĩ lại quyết định để Bạch Vũ Hiểu quan sát một chút.

“Cái gì đây, Bạch Khải sủng thú không phải là Alpha sao, vậy này chia ra sao?” Bạch Vũ Hiểu hơi nghi hoặc hỏi.

“Đừng quan tâm nhiều như vậy, những thứ này cũng tính là sủng thú của Bạch Khải, chỉ là không có kế ước mà thôi.”

Bạch Đồng Trần tùy ý lừa gạt, không tiết lộ chuyện kế ước sủng thú.

“Không có kế ước, thì là Ngự Linh sư sao.”

Bạch Vũ Hiểu nào bỏ kích bản, rồi hỏi: “Mà Bạch Khải liệu có quá tự tin không, Cổ Sơn giờ chiến lực cũng không thấp mà.”

“Không nóng, từ từ xem đi, có lẽ Bạch Khải có thể cho chúng ta đôi chút kinh hỷ.”

Bạch Đồng Trần cười cười, nhìn về phía màn hình.

Trong sân đấu.

“Có thể bắt đầu chưa?” Cổ Sơn nhìn về phía Bạch Khải, chủ động hỏi thăm.

“Ừ, không thành vấn đề.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, sau đó tìm một chỗ ngồi xuống.

Thất Kiếm thường được Alpha chỉ huy, giờ tự nhiên cũng không ngoại lệ, hắn chỉ cần ngồi nhìn, đôi khi cũng muốn làm khán giả.

Hơn nữa, Bạch Khải vẫn rất mong chờ kết quả của trận chiến này với Thất Kiếm.

Hy vọng có thể giành chiến thắng.

Chương 635:

Alpha, người đây là dự định tu tiên sao? Nghe Bạch Khải trả lời, Cổ Sơn liền ra tay trước người.

Vảy Giáp Thú dẫn đầu phát động tường đất để phòng ngự, trong khi Dương Chúc Linh và Âm U Linh cùng lúc tăng cường sức mạnh cho hấn từ những sủng thú của họ, một màn phối hợp như nước chảy mây trôi.

“Đúng vậy, đúng vậy, trong những trận chiến trước, trước tiên cần phải cường hóa bản thân, mới có thể chiếm ưu thế trong những lần chiến đấu tiếp theo.”

Bạch Đồng Trần hài lòng gật đầu, rồi nhìn về phía Bạch Khải, nhưng lại phát hiện Thất Kiếm đã xếp hàng chồm về phía Cổ Sơn.

“Đi lên là xông trận ngay sao? Đáng tiếc tốc độ quá chậm.”

Loại kỵ sĩ này trong đội hình thực sự mạnh mẽ, giống như quân đội ở liên bang Bắc Bộ. Đội quân này, một khi bị nó tấn công, chắc chắn sẽ bị nghiền nát không thương tiếc, nhưng giờ đây, buff của Cổ Sơn đã kết thúc, thời cơ tấn công tốt nhất đã qua.

Tuy nhiên, rất nhanh Bạch Đồng Trần nhận ra điều bất thường.

Sức mạnh của Thất Kiếm bộc phát vượt xa dự đoán của hấn, gần như ngay lập tức đã đến được tường đất, dẫn đầu trong cuộc tấn công là Hỏa Giáp kiếm kỵ cầm nham tương cự kiếm.

Chỉ thấy Hỏa Giáp kiếm kỵ vung một nhát kiếm xuống, mũi kiếm lập tức phát nổ mạnh mẽ, khiến cho tường đất của Vảy Giáp Thú xuất hiện những vết nứt.

Hỏa Giáp kiếm kỵ - bạo phá kiếm.

Hấp thụ nguyên tố hạch tâm của Liệt Hỏa bạo quân, Hỏa Giáp kiếm kỵ tấn công cũng mạnh mẽ như một Liệt Hỏa bạo quân bình thường, đầy sức mạnh và nổ tung.

Tuy nhiên, Vảy Giáp Thú không dễ dàng bị đánh bại như vậy, chỉ kêu lên một tiếng, rồi tường đất lập tức khôi phục lại.

Nhưng ngay lúc này, Thủy Giáp kiếm ky đột ngột xông lên, âm thoa trường kiếm xuyên qua những lỗ hồng trên tường đất, tạo ra một cơn sóng biển lao vào.

Kara Kara.

Vừa mới bị tấn công bởi bạo phá kiếm, nhiệt độ trên tường đất đột nhiên giảm xuống do tác động của cái lạnh tê buốt từ nước biển, khiến tường đất lập tức nứt ra.

Và Thủy Giáp kiếm ky liền thừa thắng xông lên, tại chỗ chuôi kiếm âm thoa vừa gõ, một cơn sóng âm liền lan ra từ tường đất.

Chỉ trong giây lát, tường đất đã vỡ vụn.

Nhưng đối mặt với bảy Kiếm ky không phải là Vảy Giáp Thú, mà là cuốn hút vào thực lực hoàn chỉnh của tứ linh thú.

Cổ Sơn là người đầu tiên khế ước với sủng thú, tứ linh thú có thuộc tính của Địa, Thủy, Phong, Hỏa, được kết hợp với tốc độ nhanh nhất.

Trong khoảng cách này, Thất Kiếm chỉ có thể kịp kháng cự mà không còn lựa chọn nào khác.

Nhưng ngay lúc này, bảy Kiếm ky liền bất ngờ điều chỉnh đội hình, đông đảo Quang Giáp kiếm ky được đặt ở phía trước nhất.

Quang Giáp kiếm ky đối diện với tứ linh thú đang hợp lực tấn công, không có một chút nào e ngại, lập tức vung kiếm chuẩn bị chống lại sự xung kích của tứ linh thú.

“Đúng vậy, Thánh Quang hệ vong linh sao?” Bạch Vũ Hiểu lúc này mới phát hiện trong đội ngũ của Bạch Khải lại có một con Thánh Quang hệ vong linh, không khỏi kêu lên, và bên cạnh Bạch Đồng Trần cũng hơi ngạc nhiên.

“Quả nhiên là lão ca đệ tử, Bạch Khải sao lại chọn vong linh mà làm sủng thú đến thế.”

Một bên khác, Quang Giáp kiếm ky đã vào rồi, đâm kiếm và tứ linh thú giao tranh trực diện, nhưng không có gì như dự đoán trước đó, mà lại đẩy lùi nguyên tố xung kích, giống như ánh sáng bình thường bị khúc xạ.

Quang Giáp kiếm kị - Quang Lăng kiếm.

Là sinh vật thần thoại duy nhất trong Thất Kiếm, Quang Giáp kiếm kị dù là mới tham gia nhưng sức chiến đấu không có gì bàn cãi là mạnh nhất.

Và như một sức mạnh thiên sứ ban đầu chịu đựng ánh sáng đậm thủng không gian, Quang Giáp kiếm kị thừa hưởng sức mạnh đó.

Thấy tứ linh thú bị bảy Kiếm kị như vậy hóa giải, Cổ Sơn cũng cảm thấy bất ngờ, nhưng không như trước đây hoảng loạn, tiếp tục bình tĩnh phát lệnh.

Nếu năng lượng xung kích không được, vậy thì chuyển sang tấn công vật lý.

Trong nháy mắt, vị trí chiến đấu của tứ linh thú đã thay đổi, Lưu Kim Miêu bất ngờ đi về phía trước nhất trong đội ngũ, và ba linh thú còn lại đã tiếp năng lượng vào trong cơ thể của Lưu Kim Miêu.

Chỉ trong khoảnh khắc, cơ thể xinh xắn của Lưu Kim Miêu đột nhiên phình to, biến thành hình dạng mãnh hổ, vung móng vuốt sắc bén lao về phía Quang Giáp kiếm kị.

Nhưng Thất Kiếm cũng không thể ngồi yên, vừa mới nâng cấp từ Quang Giáp kiếm kị trở về Kim Giáp kiếm kị, hai tay cầm Phệ Xỉ kiếm ngay lập tức chặn lại Lưu Kim Miêu đang công kích.

Tuy nhiên, sức mạnh tấn công từ Lưu Kim Miêu rõ ràng lớn hơn sức của Phệ Xỉ kiếm, dễ dàng để lại vết trảo trên đó, nhưng Kim Giáp kiếm kị không nhúc nhích, vẫn tiếp tục huy kiếm công kích điên cuồng.

“Hảo tiểu tử, lại có thể hấp thụ kim loại từ Lưu Kim Miêu để chữa trị bản thân sao?” Bạch Đồng Trần sững sờ khi thấy cảnh này, còn Bạch Vũ Hiểu thì như gặp ma.

“Tôi đã biết, sủng thú của Bạch Khải không có một con nào là bình thường.”

“Đừng nói nhảm, sao lại không nghĩ một chút về sủng thú của người tại sao lại yếu đến thế?” Bạch Đồng Trần nổi giận, đánh Bạch Vũ Hiểu một cái, tiếp tục xem cuộc chiến.

Cổ Sơn nhận ra vấn đề và quyết định thay đổi chiến thuật, nhưng đã phát hiện Mộc Giáp kiếm kỵ không biết từ lúc nào đã thoát khỏi đội ngũ, thả ra vô số sương độc màu xanh lá cây xung quanh.

“Hạ độc? Người đã tìm nhầm đối thủ rồi!” Cổ Sơn hai mắt chớp lại, đỉnh đầu Dương Chúc Linh bắt đầu thả ra một ánh sáng chói mắt, bắt đầu xua tan sương độc.

Tuy nhiên, tốc độ lại rất chậm.

Mộc Giáp kiếm kỵ - Độc Ma kiếm.

Vì hấp thụ độc tố từ Tà Năng Xà, độc tố mà Mộc Giáp kiếm kỵ phát ra cũng mang theo một chút tà năng, khiến cho việc dùng phương pháp thanh tẩy thông thường không dễ dàng gì.

Thấy vậy, Cổ Sơn tức giận, tứ linh vị trí lại một lần nữa thay đổi, năng lượng chuyển sang Bích Đằng Mãng, những dây leo màu xanh lá nhanh chóng sinh trưởng, toàn lực hấp thụ độc tố.

Nhưng ngay lúc này, một bóng người bất ngờ từ Bích Đằng Mãng sau lưng lao ra, với tốc độ nhanh như chớp, quần lấy Bích Đằng Mãng, và những vết thương liền hiện ra. Âm Giáp kiếm kỵ - Quỷ Triền kiếm. Âm Giáp kiếm kỵ đột ngột xuất hiện bất ngờ trước mắt Cổ Sơn, nhưng vẫn ổn định đội hình, ngay lập tức rút lại năng lượng của Bích Đằng Mãng và chuyển sang Hỏa Sơn Tước.

Chỉ trong thoáng chốc, ánh lửa bùng lên, ngọn lửa bao phủ mấy chục mét đất xung quanh, trong khi Âm Giáp kiếm kỵ ẩn mình bên trong bóng tối.

Hiệp một, Thất Kiếm không bị tổn thương, trong khi Cổ Sơn lại có vẻ chật vật hơn.

“Lão ba, phải chăng Cổ Sơn đang phát huy thất thường?” Khi nhìn thấy diện mạo của Cổ Sơn, Bạch Vũ Hiệu không khỏi hỏi.

“Cổ Sơn không có phát huy thất thường, thậm chí có thể nói rằng ứng phó rất chính xác, chỉ là bảy con kỵ sĩ của Bạch Khải phối hợp tốt hơn thôi.”

Bạch Đồng Trần lắc đầu, trừ con Tinh Anh cấp Thổ hệ vong linh ra, sáu con kiếm kỵ còn lại phối hợp khá hoàn hảo, hầu

nếu đều chọn phương thức chiến đấu chính xác nhất.

Nếu Cổ Sơn cứ tiếp tục như vậy, có lẽ thực sự sẽ thua.

Một bên khác, Cổ Sơn nhận ra vấn đề, triệu hồi sủng thú để tái sắp xếp đội hình.

Nhưng lần này, Thất Kiếm không cho hắn thêm một cơ hội nào nữa để tấn công.

Chủ động tấn công mới là phương thức chiến đấu mà Alpha am hiểu nhất.

Chỉ thấy cây Quang Giáp kiếm kỳ nhanh nhất dẫn đầu, trong tay Quang Lăng kiếm tỏa ra ánh sáng chói mắt, hóa thành một cơn mưa sáng ngập tràn những sủng thú của Cổ Sơn. Âm Giáp kiếm kỳ thì núp dưới ánh sáng của Quang Lăng kiếm, như quái vật xuyên qua bóng tối, chuôi kiếm nhọn như rắn độc khiến sủng thú phải đề phòng.

Và về phía bên kia, Kim Giáp kiếm kỳ, Hỏa Giáp kiếm kỳ và Thủy Giáp kiếm kỳ đã tạo thành một đội hình tam giác hướng tới Cổ Sơn, ba kiếm tấn công mà không thể so với tứ linh dung hợp.

Về phần Mộc Giáp kiếm kỳ, hết sức cẩn thận giấu kín trong đội hình Thổ Giáp kiếm kỳ, thỉnh thoảng phóng thích độc tố của riêng mình.

Thấy cảnh này, Cổ Sơn nghiêng rằng, đánh mất lòng tự trọng dũng cảm, lập tức triệu hồi cả Viêm Sí Xà.

Khi bảy sủng thú đều có mặt, năng lực công kích của Cổ Sơn ngay lập tức tăng vọt, chủ động tỏa ra đội hình, tự tìm kiếm đối thủ của mình.

Vảy Giáp Thú, Hỏa Sơn Tước, Đại Bộc Quy cùng nhau tìm kiếm lửa, kim, nước tam giác kiếm kỳ. Âm U Linh đối đầu với Âm Giáp kiếm kỳ, Dương Chúc Linh tìm Quang Giáp kiếm kỳ.

Còn Viêm Sí Xà, Bích Đằng Mãng, Lưu Kim Miêu thì cùng nhau tìm kiếm Thổ Giáp kiếm kỳ và Mộc Giáp kiếm kỳ.

Sự khắc chế thuộc tính, tính toán tấn công, đây là điều Cổ Sơn giỏi nhất.

Quả nhiên, khi phải đối mặt với những đối thủ có thuộc tính khắc chế lại còn có nguyên tố hòa hợp như Thất Kiếm, rõ ràng không còn thuận lợi như trước.

Mà về số lượng yếu hơn, thêm vào việc đẳng cấp của Thổ Giáp kiếm thì thấp, đã bộc lộ nhược điểm của Thất Kiếm.

“Vẫn phải nhanh chóng nâng Thổ Giáp lên mới được.”

Bạch Khải lẩm bẩm suy nghĩ, nếu không thì nên tìm Dịch Tiểu Úy mua một số vật liệu có thuộc tính đặc biệt của Thổ nguyên tố, để cuộc chiến có thể thay đổi. Đối mặt với Cổ Sơn nắm giữ nhịp điệu ngày càng rõ ràng, Alpha cuối cùng cũng đưa ra chỉ thị của mình, và bảy Kiếm kỵ liền thay đổi cách hành động, nhanh chóng tập hợp lại thành một đội hình đặc biệt để đứng vững.

Sau đó, ngoại trừ Quang Giáp kiếm kỵ ở phía sau, sáu kiếm còn lại trên người đồng loạt phát ra phù văn, năng lượng mạnh mẽ chảy vào mặt đất, từ từ tạo thành một phù trận.

“Cái này...

sẽ không phải là kiếm trận chứ...?” Bạch Khải không khỏi bật cười, và Thất Kiếm thay đổi đúng như hắn đã suy đoán.

Khi phù trận hình thành, sáu kiếm cùng nhau bộc phát năng lượng, thấp sáng phù trận, hình thể vốn to lớn lại nhanh chóng biến đổi, ngay lập tức biến thành sáu thanh kiếm trường hình dạng khác nhau, vây quanh Quang Kiếm kiếm kỵ.

Sau đó, Quang Kiếm kiếm kỵ trong tay vung kiếm lên, ánh sáng quang kiếm từ trên trời rơi xuống, sáu kiếm hỗn hợp trong đó, bảo vệ Quang Giáp kiếm kỵ hướng về phía Cổ Sơn mà phóng đi. Đối mặt với một kích toàn lực của Thất Kiếm, Cổ Sơn không hề do dự, tám súng thú lần lượt trở lại bát phương vị, tự phóng xuất năng lượng của mình, dưới sự dẫn dắt của Cổ Sơn, hội tụ thành một đoàn năng lượng hỗn độn.

Tuy nhiên, chưa kịp để Cổ Sơn tập trung toàn bộ năng lượng, Thất Kiếm lại biến hóa, sắc màu không đồng nhất của sáu kiếm dưới ánh sáng của Quang Giáp kiếm kỵ dần dần hòa hợp thành một thanh kiếm bảy màu, xuyên thẳng qua công kích hỗn độn của Cổ Sơn.

“Ta thật sự không, Alpha ngươi lại dùng phù trận, không đúng, đây quả là kiếm trận, sao lại càng ngày càng nhiều vậy.”

Bạch Khải thấy vậy liên tục tán thưởng, hỏi: “Nhưng mà Quang Giáp kiếm kỵ mới gia nhập, ngươi sao lại có thể nhanh như vậy để thiết lập kiếm trận?” “Ken kết ken kết.”

(Bạch Khải, ban đầu vị trí Quang Giáp kiếm kỵ là của ta.)
Bạch Khải im lặng, trước là Tứ Cực kiếm trận, rồi lại đến Lục Hợp kiếm trận, Alpha, phải chăng ngươi đang muốn tu tiên đây sao?

Chương 636:

Bạn học này, nghỉ đông có làm bài tập không? “Ta lại thua rồi.”

Nhìn mấy sủng thú đang hoảng loạn, Cổ Sơn chỉ im lặng một lát rồi thừa nhận mình đã thất bại.

Dù có thể nói rằng ngay cả Bạch Khải, người không chính thức nuôi sủng thú cũng không thể đánh bại hắn, điều này làm tổn thương lòng tự trọng của hắn.

Nhưng nhờ vào Bạch Đồng Trần dạy bảo, hắn học được việc biết hổ thẹn và tiếp tục phấn đấu.

Thua không sao, cứ cố gắng, dù nỗ lực không chắc sẽ thắng, nhưng không cố gắng thì chắc chắn sẽ không thắng.

Mặc dù câu nói này nghe có vẻ châm chọc, nhưng theo lời Bạch Đồng Trần, hắn chính là nhờ câu nói này mà từ nhỏ đã vượt qua áp lực từ Bạch Hòa Quang để trở thành một Ngự Thú sư huyền thoại.

“Xin lỗi vì đã chiếm dụng thời gian của người lâu thế này.”

Thấy vẻ mặt của Cổ Sơn, Bạch Khải cảm thấy có chút áy náy.

Ban đầu chỉ định kiểm tra một chút sức chiến đấu của Thất Kiếm, không ngờ lại đánh bại đối phương một cách dễ dàng như vậy.

Xét từ một góc độ nào đó, hành vi của hắn có phần không ổn.

“Không sao, thất bại chính là động lực tiến bộ của con người, ta nên cảm ơn người mới đúng.”

“À, được thôi.”

Thấy Cổ Sơn lại thốt ra những lời như châm chọc, Bạch Khải cảm thấy có phần không quen, nhưng vẫn cúi đầu nhẹ gật đầu.

“Thắng không kiêu, thua không nản, rất tốt.”

Lúc này, Bạch Đồng Trần và Bạch Vũ Hiểu đột nhiên xuất hiện bên cạnh hai người, ánh mắt tràn ngập sự khen ngợi.

Hắn là đã nhận ra những lời châm chọc của Cổ Sơn là học được từ đâu đó.

Bạch Khải liếc mắt, nhưng vẫn lễ phép chào Bạch Đồng Trần.

“Bạch Khải bái kiến Bạch truyền kỳ.”

“Ừm.”

Bạch Đồng Trần nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạch Khải bên Thất Kiếm và hỏi: “Tiểu tử, người có biết thầy của người đang phát ra những năng lượng kỳ quái này không?” “À, về lý thuyết thì biết.”

Bạch Khải gãi đầu, lúc trước trong khoảng thời gian Lục Giáp Thi, Bạch Hòa Quang đã biết, nhưng giờ mọi thứ đã biến đổi rất nhiều, hơn nữa còn có thêm một đầu Quang Giáp kiếm ky, không biết thầy sẽ nói gì nếu thấy được.

“Biết là tốt rồi.”

Bạch Đồng Trần gầy cằm, nhìn về phía Quang Giáp kiếm ky, hỏi: “Tiểu tử, làm thế nào mà người tạo ra Thánh Quang hệ vong linh, còn cái phù trận vừa rồi, phù văn có thể vận hành như vậy sao?” Là Thập chủ của Cảnh Kỹ chi tháp, Bạch Đồng Trần có niềm khao khát mãnh liệt với chiến đấu, chỉ cần là phương pháp chiến đấu hiệu quả, hắn đều rất hứng thú.

“Quang Giáp kiếm ky là một tai nạn, không liên quan gì đến ta, còn cái phù trận, chỉ là một sự tổ hợp chiến đấu phù văn mà thôi.”

Bạch Khải nhún vai, không giống như hắn và Shuke, Alpha luôn chú trọng vào các chiến đấu phù văn, đặc biệt là sau khi qua đào tạo đặc biệt của Cửu U Minh Tước, càng phát triển các chiến đấu phù văn thành chiến đấu phù trận. Điều này, ngay cả hắn, một Ngự Thú sư cũng cảm thấy ngạc nhiên.

“Chiến đấu phù văn sao?” Bạch Đồng Trần nghe vậy thì có vẻ hiểu, nhưng Bạch Vũ Hiểu lại biết rằng Bạch Đồng Trần chắc chắn đã đặt các chiến đấu phù văn vào danh sách học tập của các thành viên Cảnh Kỹ chi tháp.

Quả nhiên, gia hỏa Bạch Khải này có lẽ không có chuyện tốt.

Bạch Vũ Hiểu nhìn chăm chăm vào Bạch Khải, còn Cổ Sơn sau khi trầm ngâm một lát đột nhiên nói với Bạch Đồng Trần:

“Thầy, tôi muốn học chuyên ngành Phù Văn tại Học viện Tinh Giới, có được không?” “Học viện Tinh Giới Phù Văn?” Khi nghe yêu cầu của Cổ Sơn, Bạch Đồng Trần liền nở một nụ cười và nói: “Cũng được, hiện tại ngươi vẫn còn trong độ tuổi học tập, ở lại Cảnh Kỹ chỉ thấp thật sự không tốt, học thêm chút kiến thức sẽ có lợi ích.”

“Cảm ơn thầy!” Cổ Sơn nghe vậy, hai mắt sáng lên, đầy mong đợi nhìn về phía Bạch Khải.

Bạch Khải có bảy Kiếm kỵ tương ứng với quang âm Ngũ Hành, còn hắn có tám sủng tương ứng với bát phương, nhưng vừa đánh nhau trong trận vừa rồi, nguyên tố cộng minh của hắn lại bị thất bại bởi chiến đấu phù trận của Bạch Khải.

Nếu như mình cũng có thể nắm giữ các phù trận thích hợp, để tám sủng vận dụng, kết hợp với nguyên tố cộng minh, có lẽ hắn có thể phát huy sức chiến đấu mạnh mẽ hơn? “A? Lão ba, tôi cũng muốn đi Học viện Tinh Giới học tập! Tôi cảm thấy mình cần phải nắm giữ kiến thức nhiều hơn để phát triển bản thân!” Nhìn thấy cha mình ủng hộ Cổ Sơn trở về học tập, Bạch Vũ Hiểu lập tức hưng phấn, nhưng đã bị Bạch Đồng Trần đá một phát quay trở lại.

“Đừng có dùng cái này với ta, từ nhỏ đến lớn ngươi có môn văn hóa nào đạt tiêu chuẩn không? Còn học phù văn? Quay về huấn luyện cho thật tốt, đến khi nào thành ngũ giai, ta mới cho ngươi ra ngoài!” Bạch Đồng Trần tức giận nhìn Bạch Vũ Hiểu, sau đó nhìn về một góc khuất và nói: “Lão ca, Cổ Sơn nhập học, ngươi giúp ta sắp xếp một chút nhé?” “Được.”

Giọng nói của Bạch Hòa Quang từ góc truyền ra, từ từ hiện ra hình dáng.

“Thầy? Ngài đến đây lúc nào?” Bạch Khải thắc mắc hỏi.

“Không tìm được người ở ký túc xá, nghe nói người đến Cảnh Kỹ chỉ thấp, nên đến xem.”

Bạch Hòa Quang đáp nhẹ nhàng.

Khi nhìn thấy Quang Giáp kiếm kỵ, hắn không che giấu được sự ngạc nhiên.

“Có vẻ, nó đã kết nối lâu dài với Thiên Sứ bí cảnh và Tử Vong bí cảnh, cộng thêm nguyên nhân từ Đạo Lạc Thiên Sứ, cơ thể

đã bị sức mạnh Tử Vong biến đổi, vì vậy mới xuất hiện tình huống như vậy.”

Là một truyền kỳ của hệ Vong Linh, Bạch Hòa Quang nhanh chóng đưa ra một lý do hợp lý.

“Tuy nhiên, với tình huống như vậy, có lẽ cũng rất khó tái tạo.”

Khi nói, Bạch Hòa Quang trên mặt lộ ra một chút tiếc nuối.

Vong linh sinh vật Thánh Quang, điều này có nghĩa là nhược điểm lớn nhất của vong linh sinh vật đã bị Quang Giáp kiểm ký khắc phục, nếu như sau này cấp bậc tăng lên, chắc chắn sẽ trở thành một kẻ thù khó chịu nhất.

“Vậy tôi thấy là đúng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, song nụ cười trên mặt lại càng thêm nồng ấm.

Không xuất bản nữa những súng thú! Mặc dù không phải là hợp đồng của mình, nhưng Alpha hợp đồng với nó cũng không khác gì.

Mọi người đều biết, súng thú chính là Ngự Thú sư, không có tiếng tăm.

“Ôi ôi ô? (Nhân loại, người ngay cả chó cũng không tha sao?)

“Lão ca, gần đây người thực sự thay đổi không ít, so với trước kia, người ghét nhất những chuyện như vậy.”

Bạch Đồng Trần không khỏi cười nói.

“Đã quen.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, đôi mày nhíu lại một chút, có chút bất đắc dĩ.

Có được một đệ tử như vậy, không quen cũng không được.

“Cũng đúng, nhưng vậy cũng tốt, không chừng còn có thể thay đổi ấn tượng của mọi người về hệ Vong Linh.”

Bạch Đồng Trần cười cười nói: “Lão ca, những súng thú âm u của người, không biết fan hâm mộ của người làm sao lại thích người.”

“Không đáng kể, thực lực mới là điều cốt lõi.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nhìn về phía Bạch Vũ Hiểu đang làm bộ đáng thương, có chút nhíu mày: “Cấp bậc của Vũ Hiểu hơi thấp.”

“Nói đến là nổi giận, quay đầu ta phải bắt đầu cho hắn luyện tập đặc biệt rồi.”

Bạch Đồng Trần nắm chặt tay, nhìn Bạch Vũ Hiểu một trận kinh hồn táng đảm, hắn vội vàng bỏ nhào vào bên cạnh Bạch Hòa Quang, ôm chặt lấy bắp đùi của Bạch Hòa Quang, khóc lóc: “Đại bá, nếu không ngài mang tôi đến Học viện Tinh Giới hệ Vong Linh đi, lần này tôi chắc chắn học tập cho giỏi!” “Thật sự không?” Bạch Hòa Quang nhướn mày hỏi.

“Thật sự!” “Vậy tốt, hai người cùng ta về nào.”

Bạch Hòa Quang thỏa mãn đồng ý, còn Bạch Đồng Trần thì định nói gì đó nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải thì lại chỉ lộ ra nụ cười quỷ dị, không nói gì thêm.

“Được rồi, không có chuyện gì thì chúng ta đi thôi, ngày mai phải đi học rồi, Bạch Khải ngươi tốt nhất về sớm chuẩn bị bài vở.”

Bạch Hòa Quang nhìn về phía Bạch Khải, nhắc nhở.

“Chuẩn bị bài vở?” Bạch Khải nghe nói có chút ngẩn ra, một hồi lâu mới phản ứng lại.

“Ôi, thiếu chút nữa quên mất chuyện này rồi!” Chuyển đi ngẩn ngui đến tây bộ đã mang lại cho hắn không ít thu hoạch, mà hắn lại quên chuẩn bị bài vở, hắn không chuẩn bị cho bất kỳ tiết học nào cả.

“Chuẩn bị bài vở? Bạch Khải ngươi không phải đã đảm nhận một học kỳ giáo sư hệ Vong Linh sao? Sao vẫn còn khần trương thế?” Bạch Vũ Hiểu nhìn Bạch Khải với vẻ kỳ quái.

“Ngươi nghĩ ai cũng giống như ngươi thần kinh vững vàng sao? Bạch Khải hiện tại đã là giáo sư được Học viện Tinh Giới mời đặc biệt, cùng lúc giảng dạy năm khóa học.”

Bạch Đồng Trần lại đâm Bạch Vũ Hiểu một quyền, nói: “Cho nên, hai người này sau này trong lớp học chắc chắn sẽ có Bạch Khải.”

“Lão ba, bỗng dưng con không muốn đi nữa.”

Bạch Vũ Hiểu mặt mũi đầy vẻ kháng cự, còn Bạch Khải thì đột nhiên lộ ra một nụ cười xấu xa, ho khan hai tiếng, nói: “Bạn học này, nghỉ đông đã hoàn thành bài tập chưa?” ...

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

Giáo sư Sở chăm chú nhìn vào những mảnh kim loại nhúc nhích bên trong, đồng thời hỏi Bạch Khải.

“Ta nói tiêu tử, hôm nay không phải ngươi có mấy lớp học sao, sao vẫn còn ở đây.”

Bạch Khải nhún vai, trả lời: “Mới sáng nay đến, không kịp chuẩn bị, để Shuke và bọn họ lên hỗ trợ một hồi.”

“Shuke? Con sói ba đầu đó?” “À, đừng có nhắc lại.”

Bạch Khải có chút ngại ngùng gãi đầu, trong lòng nghĩ đến vị trí của mấy con sủng thú hiện tại.

Hệ máy móc, Shuke dẫn chúng rất phong phú, thể hiện một dòng suy nghĩ hoàn toàn mới cho các cơ võ sư.

Hệ Vong Linh, Jerry lý thực kết hợp, nêu rõ tầm quan trọng của linh hồn đối với các vong linh sinh vật.

Hệ Phù Văn, Alpha chỉ dẫn cách không đi vào lối tắt, dạy bảo nhóm phù văn sư tổ hợp chiến đấu phù văn thành trận pháp.

Hệ Sinh Vật, Delta sử dụng mình làm ví dụ, giảng giải nguyên lý tiến hóa của sinh vật.

Nói đơn giản, ngoài Gamma và Jetta lười biếng, ngay cả Phi Thúy chi mộng đảm nhận vai trò GM Trùng Thảo, và không ai dám quấy rối ý thức của Beita, nhóm sủng thú của Bạch Khải đều lớn lên rồi.

“Để cho sủng thú của mình lên lớp, chắc cũng chỉ có ngươi làm được.”

Giáo sư Sở không khỏi lắc đầu, dù cho bọn họ là những kỹ sư cơ khí, họ cũng chỉ có thể để máy móc sủng thú làm việc trợ giúp.

Còn như Bạch Khải hoàn toàn ủy thác như vậy thì khó có ai thứ hai làm được.

“Chỉ tạm thời như vậy thôi, sau này ta sẽ đi.”

Bạch Khải cười ngại ngùng, không còn cách nào khác, hắn chỉ có thể để sủng thú của mình lên nói.

Dù sao kiến thức lý thuyết của hắn về sủng thú hoàn toàn vượt qua phép thử, ít nhất dạy cho những sinh viên này là đủ rồi.

“Vậy là tốt rồi, nếu như ngươi đã đảm nhận vị trí giáo sư, thì phải tuyệt đối không thể bỏ rơi nhiệm vụ của mình, nếu không cho dù ngươi có tài năng thiên bẩm đến đâu, đối với liên bang cũng chỉ là một loại côn trùng có hại mà thôi.”

Giáo sư Sở nghiêm mặt, dạy dỗ.

“Ta hiểu rồi, giáo sư.”

Nhìn thấy vẻ mặt của Giáo sư Sở như vậy, Bạch Khải liên tục gật đầu, thu hồi vẻ mặt vui vẻ, nghiêm túc đáp lại.

Hắn đương nhiên hiểu tầm quan trọng của giáo dục, nếu không hắn cũng sẽ không tìm cách sắp xếp như vậy.

Chương 637:

Lão Đại Hạ Thị Nhìn thấy bộ dạng như vậy của Bạch Khải, sắc mặt Sở giáo sư dần dần trở nên hòa hoãn.

Thấy vậy, Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, sau đó nhìn về phía thử nghiệm trong khoang thuyền từ Death metal, nói: “Sở giáo sư, ngài nghĩ rằng loại Death metal này có thể tái tạo ra không?” Sở giáo sư im lặng, nói: “Về phần thành phần trong kim loại, cho tôi một chút thời gian thì cũng không có vấn đề, còn phần cấu trúc sinh vật thì cha mẹ người cũng hẳn là có thể làm được.

Tuy nhiên, khó khăn lớn nhất chính là làm sao để kết hợp hai phần này lại với nhau.”

“Nói đến, việc kết hợp giữa máy móc vũ trang tiến hóa với máu thịt cũng có chút tương tự với trạng thái của Death metal này. Đáng tiếc là chúng ta chỉ mượn ánh sáng tiến hóa để thực hiện, mà kỹ thuật bản thân vẫn chưa có đột phá.”

Sở giáo sư thở dài, cho biết rằng việc phổ biến máy móc vũ trang sinh vật trước đây không thể thực hiện được cũng do họ không thể vượt qua rào cản này.

Dù cho vũ trang tiến hóa đã giải quyết được vấn đề đó, nhưng vẫn chưa có đột phá về kỹ thuật bản thân.

Bạch Khải thấy vậy cũng chỉ có thể tỏ ra bình thường, đồng thời càng cảm thấy tò mò về bối cảnh của Tử Vong Bàn Tròn.

Trước đó, hắn đã hiểu từ Cục 13 rằng Tư Mã Tịnh ném ra Death metal thực chất là để truyền tải tin tức trong bóng tối.

Mà kỹ thuật Death metal hiện tại chỉ có Tử Vong Bàn Tròn nắm giữ, không thể mượn vào Trùng Hồ Tập Đoàn, vì vậy manh mối đến đây đã hoàn toàn bị cắt đứt.

Xem ra, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Bạch Khải thở dài, sau khi cùng Sở giáo sư nghiên cứu thêm một thời gian nữa, liền quay trở về căn cứ thảo nguyên.

Dù có Thánh Vật Chi Tháp cung cấp tư liệu, nhưng Sở giáo sư và phụ mẫu phân tích cấu trúc Death metal cũng chắc chắn sẽ

mất không ít thời gian.

Hắn không rành về vật liệu học, vì vậy không thể tham thê, mà chỉ có thể tiếp tục nghiên cứu những gì mình quen thuộc.

Gửi Hồn chú ấn bản đầy đủ, nhưng có nhiều điều hắn cần suy nghĩ. ...

“Hô, bản đầy đủ quả nhiên rất phức tạp.”

Không biết đã qua bao lâu, Bạch Khải cuối cùng ngẩng đầu, nhìn vào những hình chiếu 3D phức tạp trước mặt, dụi dụi mắt.

Giống như hắn dự đoán, những chú ấn từ pho tượng Thiên Sứ chủ yếu là để truyền lại linh hồn đến Tử Vong Kỵ Sĩ thông qua Gửi Hồn chú ấn, từ đó điều khiển Tử Vong Kỵ Sĩ chiến đấu. Để tiện phân chia, Bạch Khải đã biến phần này thành truyền hồn chú ấn.

So với Gửi Hồn chú ấn, truyền hồn chú ấn có cấu trúc phức tạp hơn, các chức năng khác nhau đan xen lẫn nhau, thật sự rất khó để phân tích rõ ràng.

“Vũ, giúp ta lưu lại tiến độ hiện tại, sau đó phục chế một hồ sơ mới để tiếp tục phân tích.”

“Tốt, gia gia.”

Bạch Khải bên cạnh đột nhiên có một thanh niên xuất hiện, khéo léo nhẹ gập đầu, rồi theo yêu cầu của Bạch Khải mà tiếp tục làm việc.

Sau khi Shuke mở linh hồn cho Hỏa chủng, Vũ cùng hệ thống Cửu Đỉnh đã phát triển trí năng, thậm chí còn tự thiết kế cho mình một hình tượng bên ngoài.

Kỳ thực Vũ ban đầu muốn phỏng theo hình tượng của Shuke, nhưng vì thấy cái tên này không hợp với Bạch Khải, nên hắn mới đổi sang hình dáng khác.

“Mặc dù trí não không khác gì trẻ con, nhưng khả năng tính toán của Cửu Đỉnh hệ thống thật sự rất mạnh, chỉ dùng để làm nghiên cứu thì quả thật có chút lãng phí.”

Nhìn vẻ mặt thư giãn vui vẻ của Vũ, Bạch Khải không tự chủ bắt đầu suy nghĩ xem còn chuyện gì cần Vũ xử lý nữa không.

Đúng lúc này, Beita đột nhiên từ băng nguyên thế giới chạy về, bên cạnh hắn có Shuke và Jerry cũng lần lượt trở về.

“Ôi trời...”

Beita mặt mày khó chịu, vốn không chịu đựng được hai cái ý thức quấy rối kia, ngủ có chút hụt hẫng, mà giờ vừa mới ngủ không lâu, Shuke cùng Jerry đã trực tiếp quay lại rồi.

“Shuke, Jerry, các người xong tiết học rồi?” Bạch Khải thấy vậy liền hỏi.

“Bên trên đã xong.”

Jerry nhẹ vuốt cằm, sau đó hai mắt nhắm lại bắt đầu khôi phục lại tinh thần.

So với loại tư duy chuyển di của Shuke, hắn phải tách hết linh hồn ra ngoài, khi tìm thấy một ký thác thích hợp, rời đi quá lâu cũng là gánh nặng không nhỏ đối với hắn.

Nếu có thể, hắn cần tìm một ký thác vật liệu mới.

“Delta cũng sắp về rồi, còn Alpha thì phải đi ngự thú thực chiến, có lẽ sẽ muộn một chút.”

Shuke nhìn Bạch Khải, đưa một phần dữ liệu cho Bạch Khải, nói: “Ta muốn mua sắm một số vật liệu, Ngự Thú sư người xác nhận một chút.”

“Vật liệu? Người tự mình mua không phải tốt hơn sao, cần gì phải hỏi...”

Ta đi, sao người mua nhiều như vậy? Có ý định xây một cái máy móc thành lũy sao?” Thấy danh sách vật liệu khủng khiếp từ Shuke truyền tới, Bạch Khải lập tức giật mình.

“Không ít đâu.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Đơn thuần dựa vào Máy Móc lãnh chúa giờ đã không còn đủ, ta cần gia tăng một số sức mạnh hoàn toàn mới.”

“Sức mạnh hoàn toàn mới, cần hỗ trợ không?” “Không cần, người không thể giúp.”

Bạch Khải: “...”

Hắn là viện trưởng viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, lại bị thú cưng của mình chê, truyền đi thế này, hắn còn có thể làm Ngự Thú sư như thế nào! “À đúng rồi, chúng ta trong lúc học ở Vong Linh đã gặp những Ngự Thú sư bằng hữu của ngươi, bọn họ có vẻ đang tìm ngươi.”

Ngay khi Bạch Khải định giáo dục Shuke một phen, thì Shuke đột nhiên từ trong phòng nghiên cứu ló đầu ra, nói.

“Bằng hữu, là Cổ Sơn phải không?” Bạch Khải nghe vậy hơi sững sờ, mà Delta cũng xác nhận thông tin này.

“Thôi được, hay là chúng ta đi xem bọn họ một chút.”

Bạch Khải thở dài, rồi cười Delta, rồi khởi bí cảnh, trực tiếp hướng tới Tinh Giới Học Viện. ...

Tinh Giới Học Viện.

“Trà ca, các ngươi bình thường đều vậy mà lên lớp sao?” Bạch Vũ Hiểu ngáp một cái, mặt nhăn lại đi theo Bạch Thu Trà, hỏi.

Sau khi Bạch Hòa Quang đưa hắn cùng Cổ Sơn đến thành phố Cổ Túc, nhanh chóng giúp hắn làm thủ tục nhập học, còn sắp xếp vào lớp của Bạch Thu Trà, khiến hắn lập tức bước vào cuộc sống học tập.

Không phải hắn không chịu được, mà Bạch Hòa Quang đã ra lệnh nghiêm khắc rằng nếu có bất kỳ một giáo viên nào nói hắn, liền lập tức đưa về Cảnh Kỹ Chi Tháp, vì thế hắn phải học rất nghiêm túc.

Chỉ có điều, khi nhìn thấy hai tiết học của giáo viên đều là thú cưng của Bạch Khải, Bạch Vũ Hiểu liền không khỏi nhin được.

“Không phải vậy, trước đây Bạch Khải đều tự mình dạy lớp Vong Linh, hôm nay có thể là quá bận rộn, nên không thể đến.”

Bạch Thu Trà nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Hơn nữa, tôi cảm thấy Jerry giảng dạy rất tốt, hôm nay đã tăng thêm không ít hiểu biết.”

“Ta cũng cảm thấy như vậy.”

Cổ Sơn nhẹ gật đầu, nói.

Về phần khóa phù văn mà hần học là của Alpha, mặc dù không phải khóa căn bản, nhưng Alpha rất thấu hiểu về chiến đấu phù văn, nên Cổ Sơn đã học được rất nhiều.

“Hai người các người, không tránh khỏi quá nghiêm túc rồi.”

Bạch Vũ Hiểu thở dài bất đắc dĩ, đang định nói tiếp thì hai người đột nhiên dừng lại.

Ngự Thú Thực Chiến Hệ.

Ngự Thú Thực Chiến Hệ là một trong những hệ học mà mỗi học viện đều có, đồng thời cũng là một hệ rất đặc biệt.

Học sinh trong hệ này mỗi ngày chỉ học một nhiệm vụ, đó là chiến đấu, mọi hình thức chiến đấu, ngay cả lý thuyết cũng đều liên quan đến chiến đấu.

Sau khi thức tỉnh thiên phú Ngự Thú sư, con người có thể trở thành Ngự Thú sư, điều khiển ngự thú chiến đấu, nhưng điều này không có nghĩa là ở những lĩnh vực khác cũng có thiên phú tương đương.

Vì vậy, trong hệ Ngự Thú Thực Chiến, tuyệt đại bộ phận đều không quan tâm lý thuyết, chỉ chuyên tâm vào thực chiến.

Tất nhiên, trong hệ này cũng không phải không có người tài giỏi toàn diện, sinh viên hệ ngự thú thực chiến là duy nhất có thể lựa chọn môn học từ hệ khác, và học sinh từ hệ khác cũng có thể lựa chọn học hệ Ngự Thú Thực Chiến tự do.

Và ba người Bạch Thu Trà cũng ở trong số đó.

“Ta nhớ rằng Bạch Khải dạy năm cái hệ bên trong cũng có ngự thú thực chiến hệ? Sẽ không phải lại là Bạch Khải lên lớp chứ?” Nhìn vào dòng người qua lại trong ngự thú thực chiến hệ, Bạch Vũ Hiểu không khỏi cảm thấy lo lắng.

“Chúc mừng người đã trả lời đúng.”

Giọng nói của Bạch Khải đột ngột từ phía sau Bạch Vũ Hiểu vang lên khiến hần giật mình.

“Trời ạ, Bạch Khải, người có thể dùng dọa người như vậy không?!” Bạch Vũ Hiểu bị giật mình nhảy dựng lên, thậm chí đã sử dụng thiên phú để hóa thân thành vật thể hư vô.

“Người gan nhỏ quá, nếu trong thực chiến thì rất nguy hiểm.”

Cười Delta từ hư không xuất hiện, Bạch Khải lập tức chuyển sang một tư thế khác, chăm chọc Bạch Vũ Hiều.

“Bạch Khải, người bận rộn xong rồi à?” Nhìn thấy sự xuất hiện của Bạch Khải, Bạch Thu Trà không thể không hỏi.

“À, xem như đã xong.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, nói: “Các người định đi lên lớp thực chiến sao?” “Đúng vậy, hệ thực chiến của Tinh Giới Học Viện trong mười đại hệ học viện mặc dù không nổi bật nhưng cũng có một số đặc sắc riêng, nên bố tôi đã giúp chúng ta đăng ký.”

Bạch Thu Trà gật gật đầu, cười nói: “Nhưng nếu Bạch Khải người tới thì có lẽ sẽ khác hơn.”

“Có lẽ vậy.”

Bạch Khải nhún vai, hẳn vốn dĩ sẽ không kịp nhìn vào nội dung giảng dạy của các hệ khác, tất cả đều do Shuke sắp xếp, và một lát nữa có lẽ cũng chỉ xem Alpha thể hiện.

Bốn người cùng nhau đi đến hệ Ngự Thú Thực Chiến, hành trình trong liên hệ với Alpha, bước vào một chiến trường rất lớn.

Mà xung quanh chiến trường, đã ngồi đầy Ngự Thú sư, đồng thời còn có Ngự Thú sư từ những hệ khác không ngừng chạy đến.

Người trẻ tuổi trẻ nhất trong lịch sử Liên Bang, lục giai Ngự Thú sư đến đây dạy học, hơn nữa còn là bạn học cùng trường của họ, điều này khiến lũ học sinh Ngự Thú sư rất hào hứng.

Chỉ có điều, khi nhìn thấy trận chiến giữa Alpha, sinh viên từ bốn hệ Vong Linh, Máy Móc, Phù Văn, Sinh Vật không thể không cảm thấy mình có chút bối rối.

Những lý thuyết kiến thức để thú cưng đi lên lớp thật sự quá mệt mỏi, dù nói lên lớp có hiệu quả nhưng mà ngự thú thực chiến đều không thể hiện ra.

“Tam ca, đợt này không giống như ý Bạch Khải kia đâu, có vẻ thú vị hơn.”

Một thanh niên cao gầy ngồi bên cạnh Hạ Hiên, khuôn mặt đầy nụ cười.

“Đại ca, ta không phải bảo ngươi đừng đến trường học sao.”

Hạ Hiên một mặt không vui nhìn nam tử bên cạnh.

“Ta chỉ thay cha và viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần thảo luận một vòng hợp tác mới, tình cờ gặp được người khai giảng, đến đây nhìn một chút.”

Hạ Á cười nói: “Nhưng đáng tiếc, ta còn định xem Bạch Khải rốt cuộc là nhân vật như thế nào, tiện đường cũng thuận lợi hơn.”

“Ta đã biết...”

Hạ Hiên trợn mắt, là trưởng tử trong nhà, Hạ Á đã lâu không làm chuyện gì vô nghĩa, sao có thể vô cớ chạy đến xem hắc lên lớp được.

Dù sao, hôm nay Bạch Khải có đến, hắc cảm giác người đại ca này có lẽ sẽ không thu hoạch được gì cả.

Tên kia, căn bản không thể đánh giá bằng con mắt của người bình thường.

Chương 638:

Thực chiến khóa chẳng lẽ không phải như thế sao? Cuối cùng, cuộc đối kháng tại sân Alpha đột nhiên sôi động, nhưng không phải như những người dự đoán, mà là có một số người lùi lại một bước, yên lặng cúi thấp đầu.

Cùng lúc đó, phía trước không gian Alpha đột ngột xuất hiện một đạo gợn sóng, sau đó từ trong gợn sóng đó chui ra một con Cự Long toàn thân đen nhánh, dài khoảng hơn mười mét.

Trên đầu con cự long đó, có Bạch Khải đứng.

“Ôi trời ơi..., ra sân mà đẹp trai đến vậy sao?” “Đông phương Long? Giờ này vẫn còn có đông phương Long để triệu hồi sao?” “Thật rác rưởi, vừa rồi chính là ở đây đã tự sản sinh ra sinh vật khóa mà.”

“2333...”

Ngưỡng mộ bọn người sinh vật hệ.”

...

Mọi người xôn xao bàn tán, trong khi Bạch Khải thì bất đắc dĩ gãi đầu, nói: “Hệ thực chiến này cũng quá kỳ quái, ngay cả cánh cửa cũng không tìm thấy.”

“Người đã quen rồi.”

Bạch Thu Trà cười nói, từ trên lưng Delta nhảy xuống, nhìn quanh thấy đám đông rậm rạp, có chút bất đắc dĩ nói: “Chúng ta hình như đến muộn rồi.”

Hệ thực chiến của Ngự Thú luôn có nhiệt độ rất cao, vì vậy chiếm diện tích cũng là lớn nhất trong học viện Tinh giới, nhưng dường như vẫn không đủ.

“Không sao, các người cứ làm trợ thủ cho ta.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, hắn vốn định tìm một vài học sinh lên để Alpha đánh cho một trận toi bời, cho họ biết ngoại giới hiểm ác, giờ thì đã có sẵn, đương nhiên không thể bỏ qua.

“Ta đã biết, cùng Bạch Khải đến đây chắc chắn không có chuyện tốt.”

Bạch Vũ Hiểu thở dài bất đắc dĩ, trong khi Bạch Thu Trà thì lại điềm tĩnh, không có chút gì bất ngờ.

Dù sao, ngay cả khi không phải Bạch Khải lên lớp, hẳn cũng thường xuyên bị các loại giáo viên gọi lên làm trợ thủ, không có gì lạ.

“Bạch Khải, chúng ta có thể giúp người thế nào?” Bạch Thu Trà nhìn về phía Bạch Khải, hỏi.

“Không cần làm gì nhiều, chỉ cần tự vệ là được.”

Bạch Khải khẽ cười, Alpha và Delta lập tức hiểu ý và có động tác.

Chỉ thấy Alpha bỗng rút ra Tử Vong chi kiếm, một cỗ khí tức tinh mịch bỗng bùng phát ra, bao trùm toàn bộ sân đấu của Ngự Thú sư.

“Đây là muốn làm gì vậy?” Các Ngự Thú sư xung quanh cảm thấy nghi hoặc, trong khi Bạch Thu Trà và những người khác, cùng với một số Ngự Thú sư thường xuyên thực hiện nhiệm vụ bên ngoài như đã nhận ra điều gì, bản năng triệu hồi sủng thú để phòng thủ.

Quả nhiên, theo động tác của Alpha, bảy Kiếm kỵ bỗng xuất hiện, và rồi lao vào những người xung quanh! “Ồi trời ơi..., Bạch Khải bị điên rồi!” “Khốn kiếp, đây không phải là giả mạo, mà là bọn Thú hồn sư bên kia đến!” “Còn nói nữa làm gì, mau chóng chạy thôi!” Nhiều người bắt đầu chạy tán loạn, nhất là những người gần cổng, càng ra sức chạy về phía cổng, định phá cửa mà chạy.

Có lẽ đây là lần đầu tiên họ cảm thấy may mắn vì đến muộn.

Khi họ vừa đặt tay lên chốt cửa, không gian xung quanh bỗng chấn động, sau đó cánh cổng bị một bức tường vô hình chặn lại.

Không chỉ có vậy, cánh cửa, cửa sổ, thậm chí các bức tường của căn phòng đối kháng đều bị một bức màn chắn không gian bao phủ, phong bế toàn bộ đường ra của mọi người.

“Khốn kiếp, cái gia hỏa này rốt cuộc muốn làm gì?” Đám người ào ào giận dữ, trong khi một số Ngự Thú sư nóng đầu

còn trực tiếp triệu hồi sủng thú để tấn công vào nhóm Thất Kiếm.

Chỉ có điều, phần lớn Ngự Thú sư ở đây đều là nhị tam giai, căn bản không phải là đối thủ của Thất Kiếm, dễ dàng bị đánh ngã, không rõ sống chết.

“Bạch Khải, ngươi bị điên rồi?” Nhìn thấy cảnh tượng thảm khốc xung quanh, Bạch Vũ Hiểu không khỏi sửng sò, đang định hỏi Bạch Khải thì thấy Alpha lại cầm Tử Vong chi kiếm hướng về phía họ mà tấn công.

“Ôi không, Bạch Khải, ngươi thật sự điên rồi!” Bạch Vũ Hiểu lập tức kích hoạt thiên phú phòng ngự, đồng thời triệu hồi U Linh Ấu Long để chống cự, nhưng Alpha lại không tiếp tục tấn công mình, mà quay đầu hướng về phía Cổ Sơn và những người bên cạnh.

“Cái này là...”

Tình huống như thế nào?” Bạch Vũ Hiểu thấy vậy hơi nghi hoặc, nhưng khi thấy động tác của Thất Kiếm sau đó, lập tức hiểu ra.

Dù là Thất Kiếm hay là Alpha, họ chỉ phát động một lần tấn công mà thôi, dù kết quả ra sao cũng sẽ không tiếp tục công kích.

Mục đích mà Bạch Khải đưa ra cũng rất rõ ràng, đó là mô phỏng thực chiến khóa.

“Nhưng mà, ngay cả là mô phỏng khóa, làm như vậy không phải quá nghiêm trọng sao?” Bạch Vũ Hiểu nhìn quanh, thấy cả đất đầy những Ngự Thú sư và sủng thú bị thương nằm la liệt, ai biết là đang lên lớp, không nhìn sẽ tưởng rằng là một thảm họa vong linh xảy ra.

“Thú vị, khó trách lão ba nhắc nhở ta và Bạch Khải đừng có quá lo lắng ngạo.”

Trốn ở sau lưng Hạ Á, Hạ Hiên cười nói: “Lão tam, ngươi thua cho hắn cũng không oan.”

“Không cần ngươi nhắc, ta biết.”

Hạ Hiên tức giận trừng mắt, ai cũng biết thua vì Bạch Khải tên biến thái này không oan, cần gì phải nhấn mạnh như vậy.

Rất nhanh, Thất Kiếm trong đám Ngự Thú sư bắt đầu hoạt động qua lại, lại một lần nữa tập hợp bên cạnh Bạch Khải, mà đám học sinh tham gia lớp học tại đây xuất hiện rõ ràng sự phân hóa.

Hầu hết các Ngự Thú sư ngay cả sủng thú cũng không kịp triệu hồi đã bị Thất Kiếm tấn công ngã xuống, hoặc bị trúng độc, hoặc bị thiêu đốt bị thương, đều nằm đó kêu gào thống khổ.

Còn lại một bộ phận, khi ý thức được rằng họ không trốn thoát được, lúc này mới triệu hồi sủng thú để đối phó, nhưng tốc độ phản ứng vẫn là chậm chạp, ngay lập tức sủng thú cũng bị thương.

Chỉ có một số ít, ngay khi Alpha toả ra áp lực, lập tức triệu hồi sủng thú vào trạng thái chiến đấu, và những Ngự Thú sư này cũng ít bị tổn thất nhất.

Bạch Khải đảo mắt một vòng, nhìn những người đang tức giận nhìn mình, nói: “Các vị, hãy suy nghĩ một câu hỏi, nếu như ta là gián điệp của bộ lạc, các người cảm thấy hôm nay kết cục sẽ thế nào?” Nghe Bạch Khải nói ra, những Ngự Thú sư trước đó còn tức giận đến nghiến răng, lập tức đứng sững ra, mà những người kịp thời phòng ngự thì lộ ra biểu hiện thú vị, mơ hồ còn có chút hào hứng. Đây mới chính là khóa học thực chiến! “Các người hình như vì ta là giáo viên nên cho rằng ta sẽ không đối xử nghiêm khắc với các người đúng không?” Bạch Khải ngừng lại, tiếp tục nói: “Đúng vậy, ta sẽ không đối xử với các người như thế, nhưng với tình trạng thương tích hiện tại của các người, một khi không ai cứu viện, kết cục vẫn là một chữ “chết”.”

Những lời này của Bạch Khải không phải đùa, Thất Kiếm mặc dù có nương tay, nhưng vẫn kiểm soát được mức độ thương tích của mọi người.

Trong thời gian ngắn sẽ không gây tử vong, nhưng chắc chắn rất đau, đau đến mức suốt đời nhớ không quên.

“Nếu như các người hành động nhanh chân hơn, bây giờ tranh thủ thời gian chữa trị thì còn kịp, nhưng nếu như ta thật sự là kẻ thù, còn có cơ hội nào cho các người không?” “Có điều, chúng ta hầu như đều là nhị tam giai Ngự Thú sư, sao lại gặp

tình huống này!” Một học sinh bị thương nặng kêu lên, trên mặt đầy vẻ uất ức nhìn về phía Bạch Khải.

Hắn mặc dù không phải thiên tài gì, nhưng từ trước tới giờ luôn thể hiện rất tốt, các giáo viên ở thực chiến hệ cũng rất khen ngợi hắn, nhưng lần này Bạch Khải hành động quá nhanh, hắn căn bản không kịp phản ứng, bị Thất Kiếm một kiếm đâm trúng.

Nghe vậy, Bạch Khải sắc mặt lạnh lùng, sau lưng Alpha cũng phối hợp toả ra sát khí lạnh lẽo, làm cho học sinh kia mặt trắng bệch, suýt nữa ngất xỉu.

“Cái gì khiến các người, kẻ thù sẽ không tấn công nhị tam giai Ngự Thú sư?” Bạch Khải nhíu mày, đảo mắt một vòng, nói:

“Ta có thể cho các người biết, nếu như ta là gián điệp của bộ lạc, ta sẽ ngay lập tức sau khi bắt đầu chiến tranh, cử người lên vào giết chết các người nhị tam giai Ngự Thú sư.”

“Có thể các người không có tác dụng lớn ở chính diện chiến trường, nhưng chỉ cần giải quyết các người, nhân loại tương lai sẽ hoàn toàn chấm dứt.”

“Và nếu như thật sự xảy ra chiến tranh, đừng nói là các người nhị tam giai Ngự Thú sư, ngay cả các thực tập Ngự Thú sư cũng không thể chạy thoát khỏi vận mệnh trên chiến trường.”

Nghe vậy, những Ngự Thú sư nguyên bản còn phần nộ lập tức bình tĩnh lại, bắt đầu suy nghĩ lại hành động của mình, và một số có hiểu biết tương đối cao đã triệu hồi sủng thú của mình, bắt đầu hỗ trợ xung quanh chữa trị thương tích.

“Ta cũng là lớn lên ở thời kỳ bình yên như các người, nhưng có một điều mà ta biết rất rõ ràng, trước mặt cái chết, tất cả đều bình đẳng, sẽ không vì thực lực, tuổi tác hay gia thế mà có sự khác biệt.”

“Vì vậy, nếu không muốn chết ở nơi hoang dã, có thể không biết khi nào chiến tranh lại xảy ra, tốt nhất luôn giữ cảnh giác, rõ chưa?” Nói xong, Bạch Khải vỗ vỗ bên cạnh Delta, Delta lập tức hiểu ý, đem toàn bộ Ngự Thú sư vừa ở đây có phản ứng xuất sắc truyền tống trở lại bên cạnh mình.

“Những người này là những người đã có phản ứng chính xác trong khóa học này, có thể cấp bậc không phải cao nhất, nhưng

ta dám đảm bảo, họ chắc chắn sẽ sống lâu hơn phần lớn các người.”

Bạch Khải quay người nhìn về phía mấy người, nói: “Nhớ kỹ phản ứng của hôm nay, tương lai sẽ có lúc các người cần dùng đến.”

“Cảm ơn Bạch Khải đại sư!” Khi nghe thấy Bạch Khải khen ngợi, mấy người lộ rõ vẻ kích động, quên cả việc Bạch Khải cũng là bạn đồng lứa với họ, trong khi những người ngồi phía dưới hết sức ghen tị.

“Nhưng mà Bạch Khải, những người còn lại có khả năng thật sự sắp chết rồi, người chắc chắn không quan tâm sao?” Lúc này, Bạch Vũ Hiểu không thể không chọc chọc vào vai Bạch Khải, nói: “Cho dù là thực chiến khóa, người có thật sự quá tàn nhẫn hay không?” “Ồ, quá tàn nhẫn sao? Thực chiến khóa chẳng lẽ không phải như vậy sao?” Thấy vậy, Bạch Khải có chút sững sờ, sau đó liền gọi Gamma ra, và Gamma lập tức phát ra vô số tử thể, rơi xuống từng người để giúp họ chữa trị thương tích.

Rất nhanh, những Ngự Thú sư bị thương đều hết thấy đau lành lại, giống như trước đây không có chút khác biệt nào. Điểm quan trọng của lên lớp là không thể để lại thương tích thực sự cho họ, nếu không quay trở lại sẽ bị gia trưởng tố cáo, điều đó sẽ rất phiền phức.

“Được rồi, ta nghĩ mọi người đều đã hiểu rõ ý tứ của ta.”

Thấy mọi người yên lặng trở lại vị trí ngồi, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Ta trước đó đã tuyên bố, trong các khóa học sau này, ta có thể sẽ làm khó dễ bất cứ lúc nào, và cơn thịnh nộ của ta sẽ chỉ càng nặng hơn hôm nay, vậy nên nếu muốn tiếp tục nghe bài giảng, mọi người hãy chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

“Vậy có ai muốn rời đi không?”

Chương 639:

Khả thi của hệ thống mô phỏng chiến đấu trong giấc mơ Bạch Khải rõ ràng nói vào tai mỗi người, nhưng sau một hồi lâu, không ai đứng dậy rời đi.

Những người có thể thi vào Tinh Giới Học Viện chắc chắn không phải là người ngu ngốc.

Dù rằng bọn họ không thực sự tin rằng chiến tranh sẽ xảy ra, nhưng những kiến thức này cũng áp dụng cho việc thực hành ngoài trời.

“Rất tốt, vậy ta sẽ bắt đầu chính thức lên lớp.”

Thấy vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi kéo Bạch Vũ Hiểu đến trước mặt, nói: “Hôm nay chúng ta sẽ nói về vấn đề bảo vệ bản thân trong chiến đấu của Ngự Thú Sư, lấy vị Bạch Vũ Hiểu đồng học làm ví dụ...”

...

Cuối cùng, buổi học thực chiến nhanh chóng kết thúc.

Trong nhóm Ngự Thú sư, vẫn có người chưa thỏa mãn, thậm chí có người còn định đi đến Ngự Thú Sư Hiệp hội để kiểm thêm nhiệm vụ, thử thách bản thân một lần nữa.

“Không ngờ, Bạch Khải, người rất thích ứng với vai trò lão sư này.”

Bạch Vũ Hiểu giơ ngón cái về phía Bạch Khải, nhưng nhanh chóng lại than phiền: “Nhưng lần sau có thể đừng lấy ta làm ví dụ dạy học được không, thật bẽ mặt.”

“Ừ, lần sau ta sẽ chú ý.”

Bạch Khải gạt đầu qua loa, thấy Bạch Vũ Hiểu không còn gì để nói.

Với thái độ này, nếu hắn có thể tin tưởng thì đúng là không thể nào.

“Nhưng mà Bạch Khải, người không sợ sau này không ai đến lớp của người sao? Ta thấy có vài người thật sự bị shock rồi đấy.”

Bạch Thu Trà có chút lo lắng hỏi.

“Nếu thực sự không ai đến thì cũng tốt.” Bạch Khải nhún vai, hắn làm như vậy hôm nay cũng có lý do riêng, nếu những người này có thể nhận thức được cảm giác nguy hiểm thì thật tốt.

Nếu không, thì chẳng thản không đến, hắn cũng có thể tiết kiệm được chút công sức.

Dù sao, việc lên lớp hắn thấy cũng mệt mỏi chẳng khác gì một người nghiên cứu.

“Ta thấy, như vậy lên lớp rất tốt, trường Linh Tế cũng làm như vậy, chỉ là không khắc nghiệt như vậy thôi.”

Cổ Sơn rõ ràng đồng ý với phương pháp giáo dục của Bạch Khải, thấy Bạch Vũ Hiểu không còn gì để nói.

Không trách được lão ba sẽ không ngừng khen ngợi hắn, quả thật từ nhỏ đã được dạy dỗ đầy đủ.

Ba ba ba...

Ngay lúc này, một tràng tiếng vỗ tay vang lên.

Bạch Khải nghe tiếng nhìn lại, thấy một người đàn ông mặc vest dẫn theo Hạ Hiên đi về phía bọn họ.

“Thật sự không ngờ, giờ học của đại sư Bạch Khải thật sự khiến ta mở rộng tầm mắt, ta nghĩ nhóm Ngự Thú Sư trẻ tuổi này sau này chắc chắn sẽ cảm ơn đại sư Bạch Khải vì những gì ngài đã dạy hôm nay.”

Hạ Á tiến lại, tươi cười chào: “Xin chào, tôi là Hạ Á, anh trai của Hạ Hiên.”

“Hạ Hiên anh trai?” Bạch Khải hiểu ra ngay, trước đó hắn đã chú ý đến người đàn ông kỳ lạ bên cạnh Hạ Hiên, giờ nhìn lại, quả thực hai người rất giống nhau.

Nhưng so với Hạ Hiên, Hạ Á rõ ràng chừng chạc hơn, có phần nghiêm túc hơn người em Hạ Diễm.

Hạ Á, trưởng gia Hạ Gia, có vị trí trong tập đoàn Hạ Thị, hiện tại ngang hàng với Hạ Nghệ; có thể nói, Hạ Á chính là người thừa kế tương lai của Hạ Thị.

“Xin chào.”

Bạch Khải bắt tay với Hạ Á, liếc nhìn ký hiệu trên mu bàn tay của Hạ Á, hỏi: “Hạ Á đại sư, ngài đến đây có việc gì không?” “Đương nhiên, tập đoàn Hạ Thị chúng tôi có một số dự án muốn hợp tác với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, không biết đại sư Bạch Khải có thể cho một cơ hội không?” Hạ Á cười, thể hiện thái độ rất khiêm tốn.

“Hợp tác?” Bạch Khải im lặng một hồi, rồi nói: “Những việc này ta bình thường không quản lắm, Hạ Á đại sư hoàn toàn có thể tìm Gia Cát thúc thúc của ta mà nói.”

“Không không không, dự án này hiện tại vẫn chỉ đang ở giai đoạn chuẩn bị, cho nên tốt nhất vẫn là tìm Bạch Khải đại sư để thương lượng thì hơn.”

Hạ Á lắc đầu nói: “Nơi này không phải là chỗ để bàn chuyện, sao chúng ta không chuyển sang chỗ khác tiếp tục thảo luận?” “Cũng được.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, cùng Bạch Thu Trà và những người khác chào tạm biệt, rồi để Delta đưa họ trực tiếp đến văn phòng trên tầng cao nhất của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

“Được rồi, Hạ Á đại sư, ngài có thể trình bày.”

Bạch Khải gửi một tin nhắn cho Gia Cát Tự, sau đó hỏi Hạ Á.

“Vậy ta vào thẳng vấn đề.”

Hạ Á lấy ra một tài liệu, đưa cho Bạch Khải, nói: “Bạch Khải đại sư, trò chơi Phỉ Thúy Chi Mộng mà ngài phát triển, ta cũng đã chơi qua, nó thực sự là một thế giới hoàn hảo.”

“Tuy nhiên, cá nhân ta nghĩ rằng, nếu như có thể sử dụng loại kỹ thuật này để tiến hành mô phỏng thực chiến, liệu có mang lại hiệu quả mạnh mẽ hơn không?” “Mô phỏng thực chiến trong giấc mơ?” Bạch Khải nhíu mày, nói: “Ta nhớ rằng tập đoàn Hạ Thị đã sớm phát triển hệ thống chiếu hình không thực trận rồi, sao đột nhiên lại nghĩ đến việc phát triển mô phỏng thực chiến trong giấc mơ thế?” “Hệ thống chiếu hình không thực trận tuy không tệ, nhưng dù sao cũng chỉ là hư cấu, ngoài độ nhanh nhẹn ra, hiệu quả huấn luyện thực chiến cũng không cao lắm.”

Hạ Á lắc đầu, nói: “Nhưng Bạch Khải đại sư, giấc mơ Phi Thúy khác biệt, loại giấc mơ đó nếu kết hợp với hệ thống chiến đấu, chắc chắn sẽ để lại ấn tượng sâu sắc cho người dùng.”

“Xin lỗi, ta đã nói ngay từ đầu, Phi Thúy Chi Mộng là một trò chơi giải trí, ta sẽ không đồng ý làm điều này.”

Khi nghe Hạ Á có ý định đổi với Phi Thúy Chi Mộng, Bạch Khải ngay lập tức từ chối.

Không nói đến việc hấn vốn không có khả năng thay đổi Phi Thúy Chi Mộng, cho dù có thể, hấn cũng sẽ không làm vậy.

Trước đó, lão sư đã nhấn mạnh rằng, việc tiến hóa phù văn rất dễ dàng khiến cho Ngự Linh Sư và Ngự Thú Sư mất đi cảm giác nuôi dưỡng thú cưng thật sự.

Nếu điều này lại đến mô phỏng thực chiến trong giấc mơ, thì có lẽ những người chưa trải qua thực chiến sẽ khó mà phân biệt rõ ràng giữa thực tế và giấc mơ.

Nếu thực sự đến lúc hấn nuôi dưỡng được một nhóm player như vậy, không biết lão sư sẽ có phản ứng gì.

“Ta hiểu rõ sự lo lắng của Bạch Khải đại sư, nhưng những nghiên cứu này không phải nhằm vào những Ngự Thú Sư thông thường, mà là để cung cấp cho quân đội.”

Hạ Á cười, nói ra mục đích thật sự của mình.

“Liên bang đã hòa bình hơn hai mươi năm.

Mặc dù những dã thú hoang dã và bộ lạc biên giới đã cho quân đội nhiều cơ hội chiến đấu, nhưng vẫn thiếu thôn cho những cuộc chiến quy mô lớn.”

“Vì vậy, ta muốn sử dụng hệ thống này để thay thế các cuộc diễn tập quy mô lớn, đạt được hiệu quả tốt hơn.”

Nói rồi, Hạ Á nhìn Bạch Khải, nói: “Với tư cách là người đã phục vụ lâu dài trong quân đội, ta nghĩ Bạch Khải đại sư không cần phải lo lắng về việc họ sẽ không phân biệt được giữa thực tế và giấc mơ.”

Nghe thế, Bạch Khải dần trầm ngâm, và Hạ Á trên mặt cũng hiện lên một nụ cười đầy tự mãn.

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần lưng tựa vào năm tập đoàn lớn, hẳn đã để lại thị trường bình dân, vì vậy hẳn không chút do dự chọn cách hợp tác mật thiết hơn với quân đội. Đối với viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần, chỉ cần cung cấp một vài công nghệ hỗ trợ, họ có thể cùng quân đội thiết lập quan hệ, không có lý do gì để từ chối.

“Xin lỗi, ta từ chối!” Nghe được Bạch Khải nói vậy, sắc mặt Hạ Á lập tức cứng đờ, hẳn khó tin nhìn về phía Bạch Khải, còn Hạ Hiên đứng bên cạnh từ đầu đến giờ vẫn giữ im lặng cũng lộ ra biểu cảm cười trên nỗi đau khổ của người khác.

Người anh cả còn tưởng rằng Bạch Khải sẽ như những người khác mà dễ dàng chịu thua, ngay cả lão ba cũng không thuyết phục được hẳn, thế mà người anh cả lại nghĩ quá đơn giản.

Dẫu sao Hạ Á cũng là người lăn lộn nhiều năm ở thương trường, rất nhanh hồi phục lại nụ cười, hỏi: “Có thể cho ta biết lý do không?” Bạch Khải dừng lại một chút, nói: “Đích thực, ngài nói hệ thống mô phỏng thực chiến này có thể có lợi cho quân đội, nhưng ta cho rằng loại hệ thống này có thể gây tổn thương đến linh hồn, tai họa ngầm quá lớn, cá nhân ta không ủng hộ.”

“Tổn thương linh hồn?” Hạ Á nghe vậy trong lòng nhếch môi cười nhạt, nhưng trên mặt vẫn tỏ ra suy tư, nói: “Chỉ là thay thế cho các cuộc diễn tập quân sự, không phải là một thiết bị huấn luyện thông thường, chắc hẳn sẽ không gây tổn thương linh hồn chứ?” “Nếu là hệ thống chiếu hình không thực, có lẽ sẽ không, nhưng hệ thống giấc mơ, chắc chắn sẽ có!” Bạch Khải lắc đầu, hẳn coi Phỉ Thúy Chi Mộng là một trò chơi giải trí, ngoài việc hẳn hoàn toàn không thể thay đổi nội dung của Phỉ Thúy Mộng, còn vì giấc mơ có liên quan trực tiếp đến linh hồn.

Mọi người đều biết rằng, việc nằm mơ thực chất chỉ là quá trình các tế bào não trong trạng thái ngủ, mà bên trong cũng có một phần vẫn ở trạng thái hưng phấn tạo ra giấc mơ.

Nói cách khác, việc nằm mơ sẽ gây một gánh nặng cho não bộ, chỉ có những gánh nặng này mới được giải tỏa nhờ vào sức mạnh đặc thù của Phỉ Thúy Mộng.

Nếu như hẳn thật sự giống như Hạ Á nói, phát triển một cuộc chiến tranh qua hệ thống giấc mơ mô phỏng, điều này thực sự không phải là chuyện tốt cho lính sĩ mệt mỏi.

Nếu có thể, Bạch Khải thậm chí muốn mở rộng Phỉ Thúy Chi Mộng cho họ, ít nhất trong giấc mơ, bọn họ có thể hoàn toàn thư giãn.

“Thế thì thật đáng tiếc...”

Thấy Bạch Khải kiên định như vậy, ánh mắt Hạ Á dần lạnh đi, nhưng vẫn giữ nụ cười giả tạo trên mặt, nói: “Vây có vẻ như tập đoàn Hạ Thị chỉ có thể tìm kiếm một dự án hợp tác mới.”

“Điều đó chưa chắc.”

Đúng lúc này, Gia Cát Tự đột nhiên đi vào từ bên ngoài, cười nói: “Xin lỗi, tôi nghe hai người nói chuyện nghiêm túc như vậy, không có ý tốt nào để quấy rầy.”

“Gia Cát chủ tịch, lâu không gặp.”

Hạ Á cười đáp, nói: “Không biết Gia Cát chủ tịch đối với vấn đề này có quan điểm gì khác không?” “Quan điểm? Về vấn đề này, ta và Bạch Khải đều nhất trí, những người lính phục vụ trong quân đội đã rất mệt mỏi, nếu ngay cả giấc ngủ cũng không thể ngon lành, thì thật là khổ sở quá rồi.”

Gia Cát Tự cười, mà sắc mặt Hạ Á dần trở nên khó coi.

“Gia Cát chủ tịch, chẳng lẽ ngài định vui mừng với ta sao?”

“Đâu có thể như vậy, ta chỉ là thấy rằng các người thảo luận về hệ thống giấc mơ mô phỏng này có thể dùng làm bài kiểm tra cho Ngự Linh Sư và Ngự Thú Sư thôi.”

“Kiểm tra cho Ngự Thú Sư và Ngự Linh Sư?” Bạch Khải nghe vậy sửng sò, sau đó nhanh chóng hiểu ra.

“Đúng vậy, chính là kiểm tra.”

Gia Cát Tự gật đầu nhẹ, nói: “Theo phân tầng trưởng của Ngự Linh Sư, số lượng nhân viên cần tham gia kiểm tra đã tăng mạnh, thậm chí hiệp hội cũng không thể chịu nổi gánh nặng nữa.”

“Nếu như có thể sử dụng hệ thống giấc mơ mô phỏng này cho bài kiểm tra đầu tiên, chắc chắn có thể chọn lọc ra phần lớn

những người không phù hợp, như vậy sẽ là một sự hỗ trợ lớn cho việc phụ trách kiểm tra Ngự Thù Sư.”

“Về các ảnh hưởng phụ khác, chỉ cần quản lý nghiêm ngặt, không để chúng rơi vào thị trường là được, các người thấy sao?” Trên mặt Gia Cát Tự vẫn giữ nụ cười, âm thầm quan sát hai người đang chìm vào trầm tư.

Chương 640:

Tuyết Oa Oa Mới Đồ Ăn Nghe lời Gia Cát Tự, Hạ Á lập tức rơi vào trầm tư. Đúng là một phương án hợp lý, nhưng nếu so với việc giao dịch cùng quân đội, phương án của Gia Cát Tự chắc chắn sẽ làm giảm đáng kể lượng giao dịch. Điều quan trọng nhất là, nếu hợp tác với hiệp hội, nhân vật chính trong giao dịch này sẽ từ Hạ Thị Tập Đoàn chuyển sang Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Nhưng nếu hấn từ chối, với tiến độ của đội ngũ nghiên cứu Hạ Thị Tập Đoàn hiện tại, cho dù có nghiên cứu ra được, để đạt tới trình độ như trong Phỉ Thúy Chi Mộng, e rằng vẫn cần rất nhiều thời gian.

Một bên khác, Gia Cát Tự lại vô cùng bình tĩnh sau khi đưa ra phương án.

Thật ra, ý tưởng này Hạ Á cũng đã nghĩ tới, chỉ là hấn lo lắng rằng người chơi sẽ làm lẫn lộn giữa thực tế và trò chơi, vì thế mới không đưa ra.

Tuy nhiên, nếu không xem xét như là trang bị huấn luyện thông thường, mà là một trang bị khảo hạch, vấn đề sẽ được giải quyết dễ dàng hơn.

Với như vậy, quyền chủ động trong dự án này sẽ hoàn toàn nằm trong tay bọn họ.

Hiện giờ có ai không biết, Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần cùng hiệp hội trên thực chất là có quan hệ vô cùng mật thiết.

Bạch Khải cũng nghĩ thông điều này, nhưng ánh mắt dường như càng cau lại hơn. Để thực hiện động tác này, hấn nhất định phải phát triển thêm một cái có khả năng để người ta tiến hành giao dịch mộng cảnh bên ngoài Phỉ Thúy.

Mà loại kỹ thuật này, tiền đề là hấn trước tiên cần phải tạo ra một server tương ứng - một cái không thua gì Phỉ Thúy mộng cảnh.

“Thú vị ghê.”

Bạch Khải có chút nhức đầu mà nắm tóc, nhưng đã bắt đầu có phương án giải quyết, trong khi đó, Hạ Á đã có quyết định.

“Vậy thì, ta đại diện Hạ Thị Tập Đoàn đồng ý phương án này.”

Hạ Á thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt thành thật nhìn về phía Gia Cát Tự, nói: “Chúng ta Hạ Thị Tập Đoàn sẽ chịu trách nhiệm toàn bộ chi phí nghiên cứu, nhưng quyền sở hữu thành quả nghiên cứu cần phải trao cho Hạ Thị Tập Đoàn.”

“Không được, chi phí nghiên cứu chúng ta Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần có thể tự chịu, thành quả nghiên cứu chỉ có thể thuộc về Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần.”

“Vậy Hạ Thị Tập Đoàn có thể chịu 50% chi phí, đồng thời chúng ta sẽ thanh toán phí độc quyền tương ứng, nhưng chúng ta cần quyền sản xuất và quyền kinh doanh riêng.”

“Có thể, nhưng toàn bộ dữ liệu thành quả cần phải được Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần giám sát, nếu làm trái điều đã thỏa thuận trước, chúng ta có quyền thu hồi hai quyền lực này.”

“Như vậy, thỏa thuận thành công!” Hai người cùng chặt tay, giao dịch ngay lập tức được hoàn thành, sau đó họ đồng loạt nhìn về phía Bạch Khải.

“Vậy, hiện tại vấn đề chính là khi nào Bạch Khải đại sư có thể hoàn thành kỹ thuật này?” Hạ Á nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Có Phí Thúy Chi Mộng ở đây, ta nghĩ việc nghiên cứu cũng không khó khăn gì.”

“Xin lỗi, việc này khó mà nói chính xác, dù sao hệ thống chiến đấu và hệ thống thư giãn khác xa nhau, ta không dám chắc khi nào có thể hoàn thành.”

“Hơn nữa, ta cũng không muốn làm thay đổi gì đối với Phí Thúy Chi Mộng, vì vậy có thể sẽ phải bắt đầu từ số không.”

Bạch Khải lắc đầu, không tùy tiện đưa ra hứa hẹn.

“À, ra vậy.”

Hạ Á nghe vậy thì khẽ vuốt cằm, Phí Thúy Chi Mộng chủ yếu dựa vào việc thư giãn và hòa giải, cũng chính vì vậy mà được những người công dân liên bang yêu thích. Để Bạch Khải vì Hạ Thị Tập Đoàn mà làm điều khác, thực sự là không khả thi.

“Đã như vậy, thì xin nhờ Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần vậy.”

Hạ Á nói: “Tạm thời như vậy, nội dung cụ thể của hiệp ước Hạ Thị Tập Đoàn sẽ được gửi đến sau.”

Hạ Á nhẹ gật đầu, sau đó nhìn sang Hạ Hiên bên cạnh, nói: “Còn có một chuyện, xem như việc riêng, đệ đệ ta Hạ Hiên rất đam mê với thiết bị vũ trang của Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần, không biết có cơ hội nào để đi theo Sở Giáo Sư học tập không?” “Đi theo Sở Giáo Sư học tập?” Bạch Khải tò mò nhìn về phía Hạ Hiên, nhưng Hạ Hiên thì đang cảm thấy cực kỳ khó xử, quay mặt đi chỗ khác.

Chạy đến nơi đã từng bị nhân vật của mình đánh bại để làm việc, việc này càng khiến hắn xấu hổ hơn.

“Việc này ta không thể quyết định, nhưng ta có thể giúp người hỏi thử.”

Bạch Khải nghĩ một chút, cũng không cự tuyệt.

Hạ Á chỉ nói là đi theo Sở Giáo Sư học tập, lại không nói gia nhập Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần, dù sao nội dung cốt lõi vẫn luôn được giao cho nhóm tâm phúc nghiên cứu, việc đưa Hạ Hiên vào ngoại bộ đội ngũ là ổn.

Tặng không công sức, sao lại không thích chứ.

“Vậy thì cảm ơn.”

Hạ Á cười, đứng dậy nói: “Vậy ta không làm phiền nữa, Bạch Khải đại sư về sau có thời gian nhớ ghé thăm Hạ Thị Tập Đoàn.”

“Được, có thời gian nhất định sẽ đến.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, tiễn Hạ Á và Hạ Hiên ra ngoài, sau đó trở lại văn phòng.

“Bạch Khải, vừa rồi có vẻ như người có một chút lúng túng, là kỹ thuật có vấn đề sao?” Gia Cát Tự thành thật nhìn về phía Bạch Khải.

Hắn đồng ý thoải mái như vậy, thậm chí nhường lại quyền sở hữu độc quyền, cũng là vì Phỉ Thúy Chi Mộng đã giúp Bạch Khải có được loại kỹ thuật hạch tâm này.

Cho dù giao quyền cho Hạ Thị Tập Đoàn, bọn họ vẫn phải ngậm ngùi chia sẻ một phần lợi nhuận cho Bạch Khải, cộng với lợi nhuận từ dịch vụ sau bán hàng, cũng đủ để xem như cắt một miếng thịt lớn từ Hạ Thị Tập Đoàn.

Hơn nữa, đối phương đã đồng ý rằng nếu nghiên cứu thất bại thì không cần Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần chịu tổn thất, tương đương với việc bọn họ nghiên cứu mà không mất tiền, làm sao cũng không thiệt thòi.

Nhưng nếu có thể, Gia Cát Tự vẫn hy vọng Bạch Khải có thể nghiên cứu được.

Trong giới kinh doanh, không có kẻ thù vĩnh viễn, mà Hạ Thị Tập Đoàn vốn là có hợp tác với họ, hơn nữa mối liên hệ sâu sắc hơn thì cũng không khó khăn gì.

“Có một chút.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Nhập mộng trạng bị lại khá dễ giải quyết, chỉ cần cải tạo hệ thống Phi Thúy một lần là được, giờ mấu chốt là tìm ra một cái Server tương tự như Phi Thúy Mộng Cảnh.”

“Ừm...”

Nói một chút cho ta hiểu được.”

“Đơn giản mà nói, trước tiên người cần tìm một nơi là mộng cảnh bí cảnh, chúng ta mới có thể tiếp tục làm những việc tiếp theo.”

“Đã hiểu, ta sẽ cho người thu thập.”

Gia Cát Tự nhẹ gật đầu, nhìn Bạch Khải đang cau mày suy tư phương pháp giải quyết, nói: “Bạch Khải, người không cần gấp, dù sao cho dù không thành công cũng không cần chúng ta chịu tổn thất.”

“Nhưng tốt nhất vẫn là có thể hoàn thành.

Chỉ cần mở ra cái miệng này, chúng ta Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần sau này có thể có thêm nhiều nghiệp vụ, điều này thực sự có lợi cho sự phát triển trong tương lai của chúng ta.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng vẫn không ngừng suy nghĩ về vấn đề của mình.

Nếu không, để Trùng Thảo vào lúc này cài đặt cái server thì sao? Có người dệt nên mộng cảnh, thì vấn đề mộng cảnh trao đổi có thể được giải quyết một cách nhẹ nhàng, nhưng chỗ này vừa đến đã không thể áp dụng ở nơi khác rồi.

Thật là phiền phức.

Bạch Khải gãi gãi đầu, tạm thời để chuyện này qua một bên.

Dù sao, hiệp ước chính thức còn chưa ký, Hạ Thị Tập Đoàn cũng không yêu cầu gì về thời gian hoàn thành, từ từ rồi sẽ đến.

“Đúng rồi, Gia Cát thúc thúc, Phạm bà bà còn ở bên này không?” Bạch Khải nhìn Gia Cát Tự, hỏi.

“Ngươi đến một ngày trước đã đi rồi, nói là bên hải vực cần nàng đi một chuyến, nhân tiện còn mang đi một bộ máy chơi game.”

Gia Cát Tự cười, nói: “Bạch Khải, rốt cuộc là làm cách nào mà ngươi lại thu hút được nhiều sinh vật truyền kỳ như vậy, hành động này cũng có thể so với Võ Đế rồi.”

“Có thể, có thể do ta đẹp trai?”

Chương 641:

Cánh cửa Nguyên Tố mới Róc rách róc rách. (Ta còn nhớ hôm đó đến Sinh Vật Tổ thỉnh giáo chuyện gì, tình cờ thấy bọn họ đang sản xuất cái này.

Delta sẽ phải mang về cho Jetta.) “Sản xuất được tề? Là Lý Sư bọn họ sao?” Bạch Khải nghe vậy thì giật mình, có vẻ như trước đó tại gia tộc Borg thực sự đã có một trận chiến thắng trong hợp tác với gia tộc Lý, Gia Cát Tự cũng biết, vì thế Bạch Khải không dám hỏi thêm, hiện tại lại càng quên bống đi.

“Jetta, được tề này hương vị thế nào?” Bạch Khải tiến lại gần Jetta, hỏi.

“Sột soạt sột soạt?” (Hương vị rất tốt, ta rất thích.

Chủ nhân, người có muốn không?) Bạch Khải nhận lấy được tề từ tay Jetta, chỉ cần đưa đến gần mũi hít hà, ngay lập tức trên chóp mũi hiện ra một lớp sương băng mỏng mảnh.

Có thể tưởng tượng, được tề này quả thật có nhiệt độ rất thấp.

“Được rồi, món này ta không tiêu thụ nổi.”

Bạch Khải cười khở trả lại được tề, trong khi Jetta thì rất thoải mái uống cạn sạch, sau đó đưa tay về phía Bạch Khải.

“Sột soạt sột soạt.”

(Chủ nhân, ta đã ăn xong rồi.) “Ăn xong rồi?” Bạch Khải nhìn đồng được tề chất đồng bên cạnh, nói: “Jetta, người rất thích món được tề này sao?” “Sột soạt sột soạt!” (Ừ! Mặc dù món này không có gì để nhai, nhưng uống xong Jetta cảm thấy rất thoải mái!) “Thế à...”

Được tề được chế tạo bằng cách phối trộn nhiều loại tài nguyên, hiệu quả sẽ tốt hơn một chút so với nguyên liệu ban đầu.

Như Bạch Khải đã từng sử dụng ảo mộng được tề, đều được chế ra bằng cách như vậy.

“Xem ra chọn hợp tác với gia tộc Lý này là đúng đắn.”

Bạch Khải thỏa mãn nhẹ gật đầu, rồi đột nhiên nghĩ đến điều gì, tiến lại gần Jetta, nói: “Jetta, ngươi có muốn về sau mỗi nơi đều có được tề để uống không?” “Sột soạt sột soạt!” (Ta muốn!) “Vậy thì tự mình đi làm đi! Chỉ cần ngươi học xong cách chế tác được tề, bất cứ lúc nào muốn ăn thì đều có thể ăn.”

“Sột soạt sột soạt...”

(Nhưng ta sẽ không...) Tuyết oa oa có chút buồn bã, hai bên trên bông tuyết dưới đang lặn lộn, như thể đang muốn khóc.

“Ngươi không thể học được sao? Ngươi xem Gamma, trước kia chỉ biết nuốt chửng, giờ xem lại, làm ra nhiều món ăn ngon.”

“Sột soạt sột soạt!” (Không sai, Gamma làm cũng rất ngon!) Nhìn thấy Tuyết oa oa tỏ ra hứng thú, nụ cười trên mặt Bạch Khải ngày càng rạng rỡ, nói: “Vậy nên ngươi cũng có thể bắt đầu từ đầu và từ từ học, học xong thì tốt, học không được cũng không sao.”

“Sột soạt sột soạt?” (Vậy bây giờ ta nên làm gì?) “Hừm, trước tiên hãy bắt đầu từ đảo được đi.”

Bạch Khải cười mỉm, chạy ra ngoài bí cảnh nhanh chóng tìm một tài liệu hướng dẫn cơ bản về chế biến được tề ném cho Jetta, nói: “Cố gắng lên, tự mình làm ra món ăn mới là ngon nhất!” “Sột soạt sột soạt!” (Ta đã hiểu rồi!) Tuyết oa oa nghiêm túc gật đầu, sau đó nhờ có Delta giúp đỡ, bắt đầu học tập việc đảo được.

A ô a ô... (Nhân loại, ngươi làm vậy không sợ bị báo cáo vì sử dụng lao động trẻ em sao?) Nguyên bản đang trong giấc mộng, Beita bỗng nhiên thức tỉnh, một mặt khinh bỉ nhìn Bạch Khải.

“Đừng nói nhảm, ta chỉ đang bồi dưỡng Jetta thôi, ngươi chưa nghe nói yêu thích cần phải từ búp bê mà nắm bắt sao?” Bạch Khải khoát tay, thấy Beita mặt mày vắn vẹo.

A ô a ô! (Nhân loại, ngươi chắc chắn hợp hơn với giống chó cái này đây!) Bạch Khải nhún vai, quan sát một hồi quá trình học tập của Jetta rồi cảm thấy yên tâm mà rời đi.

Như vậy, sáu con sủng thú đều có sở thích riêng, cũng không cần lo lắng Jetta đột nhiên chạy tới xin ăn.

Tự mình làm việc, cơm no áo ấm.

Gien di truyền tốt đẹp từ tổ tiên phải được lưu truyền. ...

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần tầng cao nhất.

Bạch Khải vừa ra khỏi bí cảnh, điện thoại di động lập tức rung bần bật.

“Tần hội trưởng, trời ơi, hơn hai mươi cuộc chưa bắt máy, có vấn đề gì rồi không?” Bạch Khải thấy vậy thì sửng sốt, bấm điện thoại, nghe thấy giọng gầm gừ của Tần hội trưởng: “Cái thằng nhóc nguoi sao lại không thể tìm thấy người thế này!” “Ặc, không phải là đang gấp làm đơn đặt hàng cho tập đoàn Hạ thị sao.”

Bạch Khải ngại ngùng cười, câu này không phải nói nhảm, Phi Thúy chi mộng ban đầu là từ Gửi Hồn chú ấn mà lấy được hỗ trợ, có lẽ nghiên cứu sinh động chú ấn cũng có chút trợ giúp.

“Được rồi, dù sao ta cũng đã quen rồi, nguoi bây giờ tranh thủ thời gian đến hồ Thái Trạch một chuyến.”

“Hồ Thái Trạch?” “Hừm, La Tường đã cố định tám Nguyên Tổ chi môn.”

...

Hồ Thái Trạch.

Bạch Khải cười Delta xuất hiện từ không gian, nhìn phía dưới đã bị bảo vệ nghiêm ngặt hồ Thái Trạch, từ từ hạ xuống.

Phụ trách bảo vệ bên ngoài vẫn là quân đội, nhưng bên trong cũng đã thuộc sự quản lý của hiệp hội.

Nguyên Tổ chi môn bên dưới hồ Thái Trạch từ lúc xảy ra dị trạng cho đến giờ vẫn chưa được xác định, hiện tại đã cố định, đều do hiệp hội phụ trách, theo quy định ngầm của liên bang thì khu Nguyên Tổ chi môn này thuộc về hiệp hội.

“Bạch Khải, nguoi đến rồi.”

Thấy Bạch Khải xuất hiện, Tần hội trưởng trực tiếp truyền tổng đến trước mặt Bạch Khải, nói: “La Tường còn đang ở phía dưới, có một số vấn đề cần giải quyết.”

“Còn có vấn đề? Không phải đã cố định rồi sao?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, có phần không hiểu.

“La Tường nói, phía chúng ta đã cố định, nhưng bên phía Nguyên Tổ giới vẫn chưa cố định, chúng ta vào được, nhưng nguyên tố sinh vật không thể ra, cố định cũng vô dụng.”

Tần hội trưởng thở dài, nói: “Khó trách Cục 13 lần này lại tỏ ra bình tĩnh như vậy, thì ra bên trong còn có vấn đề như thế.”

“Phức tạp như vậy sao?” Bạch Khải có chút nhú mày, sau đó đột nhiên nghĩ đến điều gì, nói: “Hội trưởng, các người tìm ta, chắc không phải là dự định để ta đi cố định cánh cửa Nguyên Tổ giới đó chứ?” “Cái này ta không rõ, người phải đi hỏi La Tường một chút.”

Tần hội trưởng nhún vai, nói: “Người đi hỏi xem sao, nếu thực sự muốn đi, lần này cũng sẽ không để người đi một mình.”

Bạch Khải nghe vậy thì giật mình, đúng là như vậy, dù không biết Nguyên Tổ giới khác ra sao, nhưng đoán chừng cũng không dễ dàng hơn Hỏa nguyên tố giới, với sức chiến đấu của hắn mà đi một mình thì đúng là tìm chết.

Delta để lộ không gian bích chương, mang theo Bạch Khải chui vào hồ Thái Trạch bên dưới, chỉ trong nháy mắt đã thấy một cánh cửa lớn lơ lửng giữa hồ, không khác gì hắn đã thấy ở Vườn Địa Đàng.

Nguyên Tổ chi môn.

Mà bên dưới Nguyên Tổ chi môn, một con Cự Côn đang nâng cánh cửa Nguyên Tổ, không cho nó chìm xuống.

Cự Côn ngay lập tức phát hiện ra Delta xuất hiện, không tự chủ được mà lung lay, trong khi đứng trên đầu Cự Côn, La Tường cũng nhận ra Bạch Khải.

“Bạch Khải, người đến rồi.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “La giáo quan, ta nghe Tần hội trưởng nói, có cần phải đi cố định Nguyên Tổ giới một lần nữa không?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Cánh cửa Nguyên Tổ này đã yên lặng quá lâu, liên hệ với Nguyên Tổ giới trở nên

yếu kém, nếu không cố định chỗ khác, cánh cửa này vẫn sẽ biến mất.”

Bạch Khải hiểu ra, sau đó nhìn về phía La Tường, trong mắt tràn ngập đề phòng, nói: “Vậy La giáo quan, người kêu ta đến sẽ không phải muốn ta đi vào sao?” “Không sai, nhưng không chỉ có người, ta cũng muốn đi.”

La Tường cười, nói: “Thật ra mà nói, ta đã vào một lần, nhưng mà bên này không có người trông giữ, ta rất dễ mắc kẹt, vì vậy ta cần một người đi cùng để tăng tốc tiến độ.”

“Nhưng để an toàn, ta còn tìm một cá nhân giúp ta để ý bên cạnh này.”

La Tường nói với Bạch Khải, Bạch Khải quay đầu nhìn lại, liền thấy một con cự tước màu đen từ đằng xa nhanh chóng tiếp cận.

“Lão sư?” Bạch Hòa Quang gấp gấp chạy tới hai người, nhìn về phía La Tường, nói: “Người xác định không cần ta đi Nguyên Tổ giới sao?” La Tường lắc đầu, nói: “Cố định Nguyên Tổ chi môn phù văn kết cấu cực kỳ phức tạp, Bạch truyền kỳ, người không giúp được gì cả, người chỉ cần giúp ta canh chừng cánh cửa này, đừng để nó bị di chuyển là được.”

“Thậm chí, nếu chúng ta gặp nguy hiểm, cánh cửa Nguyên Tổ chi môn cũng sẽ xuất hiện dị trạng, Bạch truyền kỳ, người có thể đến cứu chúng ta.”

“Tốt.”

Bạch Hòa Quang gật đầu nhẹ, Cửu U Minh Tước phình lớn cơ thể, từ trên lưng Cự Côn nhận lấy Nguyên Tổ chi môn.

La Tường nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Vậy chúng ta hãy nhanh chóng lên đường.”

“Ngay bây giờ sao?” Bạch Khải thấy vậy thì ngạc nhiên.

“Không phải sao? Cánh cửa Nguyên Tổ ở đối diện sẽ không chờ được ta, nếu lại lần nữa di chuyển vị trí, tọa độ mà ta đã thiết lập có thể sẽ biến mất.”

La Tường nhún vai, nói: “Yên tâm, ta đã vào, Thủy nguyên tổ giới không nguy hiểm như Hỏa nguyên tổ giới đâu.”

“Thế à...”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, nghĩ đến việc Thủy nguyên tố giới có thể có rất nhiều tài nguyên, lập tức cảm thấy hứng thú.

Jetta có nhu cầu rất lớn đối với tài nguyên băng và Thủy, mặc dù hắn vừa mới để Jetta đi tự học chế được tề, nhưng tạm thời cũng không biết có tác dụng hay không.

Nếu như có thể ổn định tiến vào Thủy nguyên tố giới thông đạo, về sau có thể đảm bảo nguồn cung cấp tài nguyên cho Jetta, lúc đó có thể dùng ít sức mà nhiều hiệu quả.

Nghĩ đến đó, Bạch Khải liền đồng ý yêu cầu La Tường, rồi nghĩ một hồi lại bảo Trùng Thảo mang Nicolas từ đây chuyển sản xuất qua.

Mặc dù La Tường đã cam đoan không có vấn đề, mà La Tường bản thân cũng là một truyền kỳ Ngự Thú sư, nhưng Thủy nguyên tố giới đầu sao cũng không phải bình thường, vẫn nên cẩn thận hơn.

“Thế nào rồi Bạch Khải, gặp phải kẻ thù sao?” Nicolas cảnh giác nhìn xung quanh, chỉ khi nhìn thấy Bạch Hòa Quang và La Tường, hắn mới cảm thấy có chút nghi hoặc.

“Không có gì, chỉ là nhờ người theo ta đi một chuyến đến Thủy nguyên tố giới thôi.”

“Thủy nguyên tố giới? Không vấn đề gì.”

Nicolas gật đầu nhẹ, gương mặt tràn đầy phấn khởi.

Trước đó hắn đã quần lấy bếp trưởng Vườn Địa Đàng để hỏi thực đơn, vì thế mà Bạch Khải đi một mình vào Hỏa nguyên tố giới, suýt chút nữa mất mạng, nên hắn luôn cảm thấy áy náy.

Giờ Bạch Khải chủ động mời hắn đi, hắn tự nhiên muốn thể hiện thật tốt.

“Vậy chúng ta xuất phát nào.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu với La Tường, sau đó theo kiểu của La Tường, đưa tay ấn vào Nguyên Tố chi môn, truyền tinh thần lực vào.

Chỉ trong chốc lát, ánh sáng lập lòe, một luồng sáng màu lam bao phủ Bạch Khải cùng mọi người, đợi ánh sáng tan đi,

Nguyên Tố chi môn trước mặt cũng đã trống rỗng.

“Cửu U, chú ý cho kỹ động tĩnh của Nguyên Tố chi môn, nếu có dị thường lập tức đến cứu Bạch Khải.”

“Yên tâm đi, ta sẽ không để đồ đệ tốt của ngươi chết trong Nguyên Tố giới.”

Nhìn thấy Bạch Hòa Quang như vậy, Cửu U Minh Tước tức giận trợn mắt nói.

Từ khi biết Bạch Khải, Bạch Hòa Quang cũng đã trở nên càng ngày càng lo lắng.

Chương 642:

Thủy nguyên tố giới Thủy nguyên tố giới.

Ba bóng người, hai lớn một nhỏ, đột nhiên xuất hiện.

Không chờ họ nhìn rõ trước mắt, họ đã trực tiếp chìm vào trong nước.

“Ôi, Thủy nguyên tố giới sao mà cảm giác nguy hiểm hơn cả Hỏa nguyên tố giới vậy?” Bạch Khải bị Nicolas nâng lên, trong khi La Tường triệu hồi Bắc Phong Cuồng Ưng, quyết định đập băng dưới chân tạo thành một lớp băng cứng, rồi hạ xuống một cách vững vàng.

“Xem ra, cuộc hành trình lần này đến Thủy nguyên tố giới không được thuận lợi cho lắm.”

La Tường nhìn xung quanh một lượt, nói.

“Hả?” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy ngạc nhiên, quay đầu nhìn quanh nhưng không thấy một cánh cửa Nguyên Tố nào khác, không khỏi cảm thấy khó hiểu.

“La giáo quan, người đừng bảo ta là cái cánh cửa Nguyên Tố đó đã biến mất nhé?” La Tường lắc đầu, đáp: “Cánh cửa Nguyên Tố hẳn là không mất, nhưng vị trí chúng ta truyền tống đến có thể đã thay đổi.”

“Tôi đã biết mà...”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, tự nhủ việc giải quyết vấn đề không thể dễ dàng như vậy, cánh cửa Nguyên Tố như vậy quá hiếm có.

“Vậy hiện tại có phải là chúng ta phải tìm cánh cửa Nguyên Tố trước mới có thể quay về không?” “Đúng vậy.”

La Tường nhẹ gật đầu, tiếp tục quan sát xung quanh, rồi nói: “Nếu tôi không cảm nhận sai, cánh cửa Nguyên Tố chắc ở hướng đó.”

Thiết bị định vị tôi để lại vẫn còn hoạt động.”

“Vậy còn chờ gì nữa, nhanh lên đường thôi.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức bò lên lưng Nicolas, sau đó gọi Tuyết oa oa ra.

Sột soạt sột soạt ~ (chủ nhân, đây là nơi nào vậy? Tôi cảm giác thật thoải mái ~) Tuyết oa oa rõ ràng rất thích nơi này, không chờ Cổ Bạch ngăn cản đã liền nhảy xuống dưới nước, thỏa thích bơi lội.

“Đây là chủng loại Thần Thoại? Nhóc, ngươi gặp may rồi.”

La Tường nhìn cảnh tượng này với đôi mắt sáng bừng, nói: “Nguyên tố này chắc mới hình thành không lâu, có tiềm năng phát triển rất lớn, đừng lãng phí.”

“Ừm, tôi biết.”

Trước sự lớn hơn của sủng thú, ưu điểm của chủng loại Thần Thoại là rất rõ ràng.

Tuyết oa oa vừa được khế ước đã cho thấy sức chiến đấu không hề kém các sủng thú khác, tiềm năng còn rất đáng để mong chờ.

“Đúng rồi, La giáo quan, tôi nhớ ngươi cũng chỉ nuôi sủng thú Thần Thoại, có phải ngươi đã tìm kiếm rất lâu không?” “Coi như vậy đi.”

La Tường cười cười đáp: “Thật ra Neal lúc đầu cũng không phải là Thần Thoại chủng, chỉ là sau một lần vô tình, nó đã thức tỉnh huyết mạch, từ đó đã cảm nhận được Thần Thoại sinh vật, tôi bắt đầu lưu ý đến nó.”

“Có năng lực như vậy sao?” Bạch Khải nhướng mày, năng lực đó thực sự như là một quả trứng sống tiến hóa, cách thức khởi đầu này thật giống như một nhân vật chính trong tiểu thuyết.

“Nhưng mà mặc dù Thần Thoại chủng lợi hại, nhưng chi phí để nuôi dưỡng chúng cũng cao hơn rất nhiều so với sủng thú bình thường, cũng xem như có cái lợi cái hại.”

La Tường cười nhìn Bạch Khải, nói: “Tôi nghĩ, điểm này ngươi cũng phải rõ ràng.”

“Không sai.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, không nhắc tới Trùng Thảo - thú mà chế tạo Thần Thoại chủng, hành vi của Tuyết oa oa ăn món

ngọt từ vật liệu khiến hấn khá nhức đầu.

Bây giờ điều kiện là tốt, nếu khi đó hấn vừa trở thành Ngự Thù sư mà gặp Tuyết oa oa, có lẽ đã không dễ dàng như vậy.

La Tường nhìn Bạch Khải, nói: “Ngươi giờ đây đã lên cấp tới lục giai, sủng thú đều đã là Quân Vương cấp, đúng không?”
“Đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, hiện tại sáu sủng thú đều đã là quân vương, điều hấn suy nghĩ là làm sao để tiến lên Đế Hoàng.

“Tôi nghĩ rằng, ngươi nên tập trung tài nguyên, ưu tiên nuôi dưỡng một sinh vật Đế Hoàng.”

La Tường vỗ vai Bạch Khải, nói: “Tôi đã gặp qua sủng thú của ngươi, tiềm năng chúng đều rất mạnh, thậm chí không thua gì Thần Thoại chủng của tôi, nhưng chi phí tài nguyên sẽ tăng cao gấp bội, cho nên tranh thủ thời gian nuôi dưỡng một sinh vật Đế Hoàng, chuẩn bị tấn thăng truyền kỳ cũng có thể hiệu quả hơn.”

“La giáo quan, tại sao tôi cảm thấy ngươi đang khóc vậy?”

“Nói vòng vo, hồi trước khi xem khóa khế ước Thần Thoại chủng, ai mà biết tấn thăng Đế Hoàng và truyền kỳ lại cần nhiều tài liệu đến vậy, vốn liếng cũng bị tiêu hao sạch rồi.”

La Tường có vẻ đau lòng, nói: “Khi nào Nguyên Tổ chi môn ổn định, tôi sẽ tận dụng cơ hội ở đây thu gom một phen, nếu không thì khó mà xây dựng tháp bí cảnh.”

“Khủng khiếp như vậy sao?” Bạch Khải nghe xong sắc mặt biến đổi, ngay cả La Tường - người mà một năm phá giải hàng trăm bí cảnh còn thấy nuôi không nổi, vậy mà hấn chỉ vì bảy cái hạch tâm độc quyền mà đã bắt đầu tự mãn? Không thể được, hấn còn phải nghĩ cách khác để thu hoạch tài nguyên, nếu không thì mơ ước về truyền kỳ sẽ rất khó thực hiện.

“Nhưng mà ngươi mới lên tới lục giai, còn đủ thời gian chuẩn bị, hiện tại chỉ là nhắc nhở ngươi một chút thôi.”

La Tường cười nói, còn Bạch Khải thì đột nhiên nhớ đến một điều gì đó, nói: “La giáo quan, tại sao tôi cảm thấy lời nói của ngươi có ý nghĩa khác?” Trước kia khi ở tháp bí cảnh, còn bây giờ nuôi dưỡng sủng thú, hấn luôn cảm thấy La giáo quan đang ám chỉ điều gì đó về bản thân.

“Không có gì, chỉ cảm thấy người trong thời gian ngắn như vậy mà đạt được thành tựu như thế thì thật đáng khâm phục.

Dù sao ngay cả tôi và Dịch Du trong đời này cũng mất không ít thời gian để tích lũy tài nguyên, mà những cái khác thì để Tiêu Nguyên và một số thành viên gia tộc thu thập.”

La Tường đưa ngón tay cái lên với Bạch Khải, nói: “Người có thể tự lực cánh sinh rất tốt, nhớ giữ phong độ nhé.”

Nói xong, La Tường không đợi Bạch Khải hồi đáp, lập tức cười Bắc Phong Cuồng Ưng bay đi xa.

“La giáo quan này, nói vòng vo mãi chẳng thấy rõ ràng, đột nhiên thấy Trương Sam huấn luyện viên còn dễ nghe hơn, lời ít ý nhiều.”

Bạch Khải gãi đầu, để Nicolas đưa Tuyết oa oa lên, nhanh chóng đuổi theo.

So với Hỏa nguyên tố giới nóng bỏng, Thủy nguyên tố giới dễ chịu hơn rất nhiều.

Tuy vậy, khi họ tiếp tục tiến lên, nhiệt độ xung quanh chậm chậm hạ xuống, dưới chân họ, nước biển dần dần bị băng sương thay thế.

Sột soạt sột soạt! (nơi này gió và nước giống như ở trước cửa nhà vậy!) Khi bị gió lạnh thổi vào, Tuyết oa oa lập tức vui vẻ, và Bạch Khải dường như nhận ra điều gì, nói: “La giáo quan, người tìm thấy cánh cửa Nguyên Tố chưa, có phải ngay chỗ này không?” “Đúng vậy, sao thế?” La Tường hơi ngạc nhiên hỏi.

“Chà, tôi nghi ngờ rằng nó có thể không chỉ thông hướng đến hồ Thái Trạch.”

Bạch Khải chia sẻ về trải nghiệm của mình qua cánh cửa Nguyên Tố trong Hỏa nguyên tố giới, lại ngạc nhiên khi phát hiện ra hồ Thái Trạch, La Tường bèn trầm ngâm suy nghĩ.

“Nếu đúng là như vậy, có lẽ chúng ta không thể tùy tiện đâu.”

La Tường nghĩ một lát, nói: “Chúng ta hãy tìm kiếm cánh cửa Nguyên Tố đầu tiên, rồi sẽ tính tiếp.”

Nói xong, cả hai tiếp tục đi, rất nhanh họ đã thấy được cánh cửa Nguyên Tổ đang đứng lặng trên mặt băng.

“Đến rồi.”

La Tường cười Bắc Phong Cuồng Ưng định hạ xuống, nhưng Nicolas bỗng nhiên quay đầu nhìn về một bên, không chút do dự phun ra một ngụm hơi thở của Rồng.

Cùng lúc đó, một cơn Băng Phong trống rỗng xuất hiện, trùng hợp bị hơi thở của Phi Thúy Long cản lại.

“Là ai, dám đánh lên bản Long!” Nicolas tức giận, phát ra Long uy kinh hoàng về phía không trung, một bóng hình trong suốt dần dần xuất hiện.

“Đúng rồi, Băng Hoàn hình bóng?” La Tường nhanh chóng nhận ra thân phận của đối phương, đồng thời cũng phát hiện xung quanh có nhiều vô số Băng nguyên tố từ bốn phía lộ đầu ra.

Sột soạt sột soạt? (chủ nhân, tại sao bọn họ trông lại giống nhau đến vậy?) Tuyết oa oa đa sầu đa cảm nhìn xung quanh, đây là lần đầu tiên nó gặp đồng tộc, bản năng dấy lên một cảm giác thân thuộc.

“Nói chính xác thì, ngươi và bọn họ cùng một giống loài.”

Bạch Khải vỗ nhẹ lên đầu Tuyết oa oa, thâm bổ sung thêm một câu trong lòng.

Chẳng tính Viêm chi phách.

“Ngươi là ngoại tộc, sao lại tự động tiến vào Thủy nguyên tố giới? Rời đi ngay, ta không truy cứu các ngươi.”

Băng Hoàn hình bóng bay đến trước mặt họ, nói: “Cánh cửa kia đằng sau không tốt cho các ngươi, đừng tùy ý đụng vào.”

Nói rồi, Băng Hoàn hình bóng nhìn về phía La Tường, nói: “Nhân loại, chúng ta đã từng cảnh cáo ngươi, không muốn ngươi tái xuất hiện lần nữa.”

“Thì ra như vậy, tôi thắc mắc sao cánh cửa Nguyên Tổ lại đột ngột bị ngắt quãng như vậy.”

La Tường hiểu ra, nhìn cánh cửa Nguyên Tổ đã bị Băng nguyên tố bao vây dưới chân, nói: “Các ngươi thực sự lo lắng

tôi không cần thận mở ra cái cổng đến Hỏa nguyên tổ giới đúng không?” Bằng Hoàn hình bóng im lặng, định nói gì đó nhưng lại nhận thấy một bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn bỗng nhiên chạy tới phía hắn, bản năng muốn công kích, nhưng khi cảm nhận được khí tức trên người Tuyết oa oa thì đã ngừng lại.

Sột soạt sột soạt? (trên người người thơm quá, ngửi có thể cắn một cái không?) Tuyết oa oa quan sát Bằng Hoàn hình bóng từ trên xuống dưới, hỏi một câu khiến Bạch Khải đỏ mặt hời hợt.

Hắn nhóc này, sao lại học được Gamma bộ đó, ngay cả khi đối mặt với sinh vật truyền kỳ cũng muốn gặm? Muốn gặm thì hãy chờ người khác lạc đàn chứ, sao lại có thể làm thế trên lãnh địa của người khác chứ ~ Có vẻ phát hiện ra Bạch Khải lo lắng, Nicolas càng nghiêm mặt, chuẩn bị sẵn sàng để công kích.

Nhưng Bằng Hoàn hình bóng dường như đối với Tuyết oa oa không có địch ý, ngược lại còn rất hiền hòa.

“Không ngờ rằng tôi lại có thể gặp được một đồng bạn mới.”

Bằng Hoàn hình bóng cẩn thận bế Tuyết oa oa lên, rồi nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Nhân loại, ngươi đã ký kết khế ước với nó rồi sao?” “Đúng vậy, tên gọi của nó là Jetta.”

Thấy Bằng Hoàn hình bóng không có ý định làm hại Tuyết oa oa, Bạch Khải lúc này mới gọi Tuyết oa oa trở về, ngược lại hỏi: “Tôi vừa nghe ngươi nói, hình như các ngươi đã lâu không có đồng bạn mới ra đời?” Khi Bạch Khải vừa dứt lời, Bằng Hoàn hình bóng lập tức lặng im, Bạch Khải nhân cơ hội đó tiếp tục chất vấn, “Nguyên tố sinh vật sau khi chết, linh hồn không phải sẽ trở về Nguyên Tố giới sao? Tại sao lại xuất hiện tình trạng này?” “Ngươi là Ngự Thú sư của nó, tôi cũng sẽ không giấu diếm ngươi, hy vọng ngươi có thể bảo vệ tốt cho nó, nếu không nó chết rồi sẽ không thể sống lại nữa.”

Bằng Hoàn hình bóng thở dài, nói: “Thật sự, linh hồn của chúng ta sau khi chết thì sẽ quay về Nguyên Tố giới, đợi lần sau tái sinh.”

“Nhưng không biết từ khi nào, linh hồn của chúng ta sau khi trở về Nguyên Tố giới, thì sẽ không còn có cơ hội tái sinh

nũa.”

Chương 643:

Bí mật từ Nguyên Tổ giới “Không còn khả năng phục sinh?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sờ, còn Băng Hoàn thì đứng bên cạnh, gật đầu nhẹ, nói: “Không sai, người không để ý thấy rằng các sinh vật trong Nguyên Tổ giới đang thiếu hụt một cách đặc biệt sao?” “Thật sự như vậy...”

Bạch Khải kinh ngạc, khi mà họ đi qua đây, đúng là không thấy bao nhiêu sinh vật Thủy nguyên tố, và dường như cảnh tượng trong Hỏa nguyên tố giới cũng tương tự.

Nếu như vậy, có lẽ việc hấn giết chết Liệt Hỏa bạo quân rồi bị Bán Thần Viêm Ma truy sát lúc trước cũng là do nguyên nhân này sao? Dù đã hiểu một phần, nhưng Bạch Khải cũng không cảm thấy quá hối hận.

Hắn không phải Thánh Mẫu, có ai yếu thì mạnh, ăn thịt chính là nguyên tội, trong cái thế giới này chẳng có ai nhiều điều thiện cả.

“Chúng ta tạm thời không tìm ra nguyên nhân, nên đừng làm xáo trộn tình hình hiện tại.

Nếu như các người không có việc gì, thì hãy rời đi.

Chúng ta không muốn mạo hiểm tính mạng.”

Băng Hoàn nói với giọng điệu ôn hòa: “Chỉ cần các người đi theo lối cũ trở về là được, sẽ không có ai ngăn cản các người.”

Nghe vậy, Bạch Khải im lặng.

Lời nói của Băng Hoàn có khả năng đúng, vì theo số liệu của liên bang công bố, số lượng sủng thú thuộc hệ nguyên tố đúng là đang có xu hướng giảm.

Nói cách khác, trong Nguyên Tổ giới, thì đúng là nơi an toàn nhất cho họ.

Nhưng nếu cứ rời đi như vậy, hắn lại có cảm giác tiếc nuối.

“Nếu như ta có thể giúp các người giải quyết vấn đề này, có phải có thể cho ta tiếp tục duy trì Nguyên Tổ chi môn không?” Đúng lúc này, La Tường đứng lên, nói.

“Giải quyết vấn đề?” Bằng Hoàn thở dài bất đắc dĩ: “Nhân loại, không phải ta nghi ngờ năng lực của ngươi, mà ngay cả Bán Thần của tộc ta cũng không thể giải quyết, thì ngươi làm sao mà làm được?” “Vậy nhưng chưa hẳn.”

La Tường nở một nụ cười, nói: “Mỗi người có chuyên môn riêng, và ta đã tìm ra nguyên nhân của vấn đề rồi.”

Nói xong, La Tường chỉ vào Nguyên Tổ chi môn dưới chân.

“Nguyên Tổ chi môn?” Bằng Hoàn sửng sò trước câu hỏi, chưa kịp hỏi thêm thì một âm thanh trầm đục từ dưới nước vọng lên.

“Nhân loại, hãy nói cho ta nghe chút gì?” Lập tức, trước sự kinh ngạc của Bạch Khải và mọi người, một sinh vật khổng lồ thuộc Thủy nguyên tổ xuất hiện từ dưới nước.

Bạch Khải ước chừng kích thước của nó còn lớn hơn cả Bán Thần Viêm Ma.

Chắc chắn đây là Bán Thần Thủy linh mà Bằng Hoàn đã đề cập đến? “Bạch Khải, trước đây ngươi có gặp phải sinh vật dạng này không?” Cảm nhận được khí tức của sinh vật khiến Nicolas hốt hoảng, tưởng tượng không thể kiềm chế đã phải thu mình lại.

“Không sai, đây chính là một Bán Thần Viêm Ma.”

“Thật à? Bản Long có thể không bảo vệ được ngươi.”

Nicolas nhấp nháy mắt, nói: “Nhưng Bạch Khải ngươi yên tâm, nếu thật sự gặp nguy hiểm, bản Long sẽ ném ngươi vào Phỉ Thúy mộng cảnh, chắc chắn là không chết được.”

“Ngươi yên tâm, có vẻ như tạm thời không có việc gì.”

Bạch Khải nhìn sang La Tường, cảm thấy một cảm giác an toàn chưa từng có.

Khó trách mọi người nói rằng vị trí hội trưởng của hiệp hội tương lai rất có khả năng rơi vào tay La Tường, quả thật có lý do.

Khi thấy Bán Thần Thủy linh xuất hiện, La Tường hoàn toàn bình tĩnh, không hề tỏ ra lo lắng, thậm chí còn trở nên điềm tĩnh hơn.

“Thật kỳ diệu, nếu không phải người bên cạnh ta vừa qua Hỏa nguyên tố giới không lâu, chắc chắn ta cũng không nghĩ ra điều này.”

La Tường lại chỉ vào Nguyên Tố chi môn, nói: “Nếu ghi chép không sai, tứ đại Nguyên Tố giới vốn nên độc lập với nhau phải không?” “Vĩ đại Nguyên Tố Chi Linh lúc tạo ra Nguyên Tố giới cũng đã ở cùng nhau, nhưng khi Nguyên Tố Chi Linh biến mất, Nguyên Tố giới đã bị chia thành bốn thể giới độc lập, và chúng ta chỉ còn lại Nguyên Tố chi môn để liên lạc với nhau.”

Bán Thần Thủy linh gật đầu, nói: “Những năm qua, khi Nguyên Tố chi môn giảm bớt, tứ đại Nguyên Tố giới đã gần như không còn liên lạc với thể giới bên ngoài.”

“Vấn đề nằm trên Nguyên Tố chi môn.”

La Tường mỉm cười, và Bạch Khải lập tức hiểu ra, nói: “Ý của La giáo quan là, Nguyên Tố chi môn này đồng thời liên kết Hỏa nguyên tố giới và Thủy nguyên tố giới, cho nên mới dẫn đến tình hình như bây giờ?” “Ta hiểu là như vậy.”

La Tường gật đầu, nói: “Nếu ta không đoán sai, thì có lẽ hai thể giới Nguyên Tố chi môn đã vô tình hòa trộn vào nhau, dẫn đến việc hai thể giới vốn độc lập nay lại nối lại với nhau.”

“Sự xung khắc giữa nước và lửa, hai thuộc tính hoàn toàn đối lập đã liên kết với nhau, chính là nguyên nhân khiến các người không thể sinh ra tộc nhân mới.”

Thủy linh trầm mặc một hồi mới lên tiếng: “Có chứng cứ không?” “Chứng cứ ngay ở đây.”

La Tường từ tay Bạch Khải bế Tuyết oa oa lên, nói: “Ta nghĩ với thực lực của ngài, chắc hẳn sẽ không không nhận ra đặc điểm của tiểu gia hỏa này phải không?” Thủy linh nghe vậy sửng sốt, nhìn thật sâu vào mắt Tuyết oa oa, quả nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Hắn là...”

“Đúng vậy, tiểu gia hỏa này đã được sinh ra khi hai thể giới hòa trộn, và đã sống nhiều năm mới xuất hiện.

Nếu không thực lực của nó bây giờ chắc cũng không thể thua kém ngài.”

La Tường gật đầu, trong khi Bạch Khải thì cảm thấy chấn động đến mức không thể tin nổi về lai lịch của Tuyết oa oa.

Bản thân nó, nguồn gốc, Quang Giáp kiểm kị đã không còn đủ thực để bức ra.

“Dù vậy, điều này cũng không thay đổi tình hình của chúng ta trước mắt.”

Thủy linh nhìn về phía La Tường, nói: “Nguyên Tổ chi môn này ta không phải là không chú ý tới, nhưng ta chưa từng phát hiện bất kỳ biện pháp nào để mở nó.”

“Cho nên ta nói, mỗi người có chuyên môn mà.”

La Tường cười nói: “Nếu như các ngươi không ngại, ta muốn thử một lần, không chừng có thể giúp các ngươi giải quyết vấn đề không có tộc nhân mới sinh ra.”

“Đương nhiên, việc này có nguy hiểm, nên nếu các ngươi không muốn, bây giờ chúng ta sẽ rời đi.”

Thật lòng, trước tiên là nói về những điểm tốt rồi mới thể hiện bộ mặt lo lắng, La giáo quan này quả thật khéo léo.

Không sai, đúng là khéo léo.

Quả nhiên, sau khi nghe La Tường nói, Thủy linh rơi vào trầm mặc, nhìn xung quanh các thừa thớt tộc nhân, sau một thời gian mới mở miệng nói.

“Ta có thể nhường ngươi thử nghiệm, và ta cũng biết khả năng trợ giúp của mình có hạn.

Nếu như ngươi có thể làm được, các ngươi chính là bạn bè của Thủy nguyên tổ giới.”

“Yên tâm, nếu thất bại ta cũng sẽ không trách các ngươi.

Dù sao mà tiếp tục như vậy, Thủy nguyên tổ giới chắc chắn sẽ không tránh khỏi kết cục diệt vong.”

Nghe Thủy linh đưa ra lời hứa hẹn, cuối cùng nụ cười hài lòng xuất hiện trên khuôn mặt La Tường. Ông vỗ nhẹ Bạch Khải,

nói: “Đừng có đứng im đó, hãy nhanh chóng bắt tay vào công việc đi.”

“Được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó đi theo La Tường đến trước Nguyên Tổ chi môn.

Lúc này, trên Nguyên Tổ chi môn đã được vẽ không ít phù văn, hẳn là La Tường dùng để cố định tọa độ của Nguyên Tổ chi môn.

Nhưng khi La Tường đến trước Nguyên Tổ chi môn, không chút do dự xóa sạch toàn bộ phù văn, rồi bắt đầu phác họa một cấu trúc phù văn mới.

“Đây là không gian Truyền Tống phù văn mà ta thiết kế, ngươi hãy theo một bên khác, chiếu vào vùng họa.”

La Tường ném một quyển sách cho Bạch Khải, hạ chỉ lệnh, Bạch Khải cũng rất nhiệt tình, sau khi đại khái lật xem, lập tức bắt đầu phác họa.

Ban đầu, tốc độ của Bạch Khải có chút chậm, thỉnh thoảng La Tường còn đưa ra một vài vấn đề.

Nhưng dần dần, tốc độ của Bạch Khải càng lúc càng nhanh, thậm chí dần dần vượt qua cả La Tường.

“Tiểu tử này, thiên phú về phù văn đúng là mạnh mẽ.”

Thấy thế, La Tường khẽ vuốt cằm, hai người cùng nhau vẽ, nhanh chóng hoàn thành cấu trúc phù trận.

Sau đó, La Tường lại sửa sửa một số chỗ trên hai bên phù trận, Bạch Khải tự nhiên không bỏ lỡ cơ hội học tập quý giá, chú tâm học theo.

“Thủy thuộc phù văn và Hỏa thuộc phù văn, La giáo quan, ngươi đang tính sử dụng hai loại năng lượng va chạm nhau để tách biệt Nguyên Tổ chi môn này sao?” “Không sai, chính là như vậy.”

La Tường nhẹ gật đầu, nhìn về phía Thủy linh, nói: “Chúng ta sẽ hướng mặt Hỏa thuộc đưa vào năng lượng, phiên ngài phối hợp với chúng ta, đưa vào bình quân năng lượng, có được không?” “Chuyện dễ như trở bàn tay.”

Thủy linh gật đầu nhẹ, sau đó xua đuổi các sinh vật Thủy nguyên tố đang tò mò xung quanh, nói: “Chúng ta khi nào thì bắt đầu?” “Chờ một lát thôi.”

La Tường triệu hồi Vô Lượng Thiên Bình cùng Trục Nhật Ma Lang, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, lúc này Bạch Khải đã hiểu ý, liền gọi Alpha và Trùng Thảo ra. Để xé mở Nguyên Tố chi môn, rõ ràng cần rất nhiều năng lượng, nên cần triệu hồi những sủng thú có kỹ năng thuộc Hỏa nguyên tố ra.

“Dựa theo thiết kế của ta, hướng các điểm trên phóng thích năng lượng Hỏa thuộc tính, nhớ kỹ, không nên gấp gáp.”

La Tường chăm chú nhìn Bạch Khải, sau đó dẫn đầu phóng thích năng lượng, trong khi Thủy linh lập tức cũng phóng thích một lượng Thủy thuộc tính năng lượng đồng đều.

Chỉ trong chớp mắt, các phù văn đã sáng bừng lên, Bạch Khải cũng hạ quyết tâm, ra lệnh cho các sủng thú phát huy sức mạnh.

Có sự phối hợp của các sủng thú, các phù trận trở nên rực rỡ hơn, trong khi Thủy linh gia tăng thêm năng lượng.

Nhưng mặc dù vậy, Nguyên Tố chi môn vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.

“Hình như vẫn chưa đủ năng lượng.”

La Tường thở dài bất lực, nói: “Thủy linh các hạ, phiền ngài từ từ gia tăng lực lượng, nếu vượt qua chúng ta thì cũng không sao, ta sẽ nghĩ biện pháp điều tiết.”

“Được.”

Thủy linh nhẹ gật đầu, từ từ gia tăng sức mạnh, còn Vô Lượng Thiên Bình liền bay lên trên đầu Nguyên Tố chi môn, bắt đầu điều chỉnh năng lượng ở hai bên.

Lần này, Nguyên Tố chi môn cuối cùng đã bắt đầu có động tĩnh, khoảng không giữa Nguyên Tố chi môn vốn không có kẽ hở giờ xuất hiện một cái khe.

“Thật sự có thể!” Thấy Nguyên Tố chi môn thật sự đã như La Tường dự đoán, rõ ràng là hai cánh cửa đã hòa trộn hoàn toàn với nhau.

Rống! Nhưng ngay lúc này, từ bên trong Nguyên Tổ chi môn vang lên một tiếng gầm đầy phần nộ, năng lượng hỏa diễm mạnh mẽ trực tiếp tách rời ba sủng thú đang nỗ lực rút năng lượng, thậm chí cả ba sủng thú đều bị đánh bay ra ngoài.

Sau đó, chưa kịp để Bạch Khải phản ứng lại, một cánh tay lửa bất ngờ từ Nguyên Tổ chi môn vươn ra, chộp thẳng vào Bạch Khải.

“Viêm Ma!” Thủy linh thấy vậy thì lập tức dồn lực, các cột nước xông ra với ý định cản đường Viêm Ma.

Nhưng rõ ràng Viêm Ma đã gần tiếp cận Bạch Khải một bước, vọt lên trước và chộp tới trước mặt Bạch Khải.

“Không được tổn thương bạn bè của bản Long!” Sột soạt sột soạt! (Đừng tổn thương chủ nhân của ta!) Nicolas, vốn đứng bên cạnh Bạch Khải, lập tức phát huy Phi Thúy lĩnh vực để ngăn cản, nhưng trước mặt Viêm Ma lại như một đứa trẻ, kéo theo cả Bạch Khải và Tuyết oa oa, cùng nhau bị chộp lấy.

“Ta địch....., vượt qua thế giới để truy sát, cái Viêm Ma này có phải muốn mang thù không thế!”

Chương 644:

Cuộc chiến giữa tộc nhân! Giới Hỏa nguyên tố.

Viêm Ma thu hồi cánh tay từ Nguyên Tố chi môn, nhìn vào viên cầu lục sắc khổng lồ ở giữa, hắn muốn bóp nát nó nhưng thấy rằng trong thời gian ngắn cũng không thể làm được.

Mặc dù thực lực của hắn mạnh mẽ hơn nhiều so với Nicolas, một truyền thuyết cấp thấp, nhưng Nicolas, rốt cuộc, là Lục Long, không phải dễ dàng gì để không chế.

Tuy nhiên, Viêm Ma hiển nhiên không có ý định từ bỏ, hắn lấy một cái búa lửa từ trong nham thạch ra, bỗng dựng vung lên, quyết định đập mạnh vào lĩnh vực của Nicolas.

“Bạch Khải, lần này bản Long có lẽ không sống nổi, người chuẩn bị sẵn sàng đi, bản Long sẽ mang người chạy vào Phi Thúy mộng cảnh!” Cảm nhận được sức mạnh khủng khiếp từ Viêm Ma, Nicolas lúc này kích hoạt Phi Thúy ấn ký, định mang Bạch Khải đi trước.

Nhưng dưới ảnh hưởng của năng lượng Viêm Ma, Phi Thúy ấn ký vẫn không thể hình thành, trong khi búa lửa của Viêm Ma đã sắp rơi xuống đầu bọn họ.

Thấy thế, Bạch Khải suy nghĩ điên cuồng, chợt nhớ ra điều gì và hô lớn.

“Ta có thể giúp người giải quyết vấn đề tộc nhân mới sinh ra trong Hỏa nguyên tố giới!” Oanh! Một tiếng nổ vang dội, búa lửa của Viêm Ma đập nát nơi từng là trụ sở của Tuyết oa oa, mảnh vụn dung nham văng tung tóe.

“Ừm? Bản Long không chết?” Nicolas từ từ mở mắt, hơi nghi ngờ, trong khi Bạch Khải thì ngã xuống đất, không còn sức lực để nói.

Sống sót sau tai nạn, Bạch Khải tranh thủ thời gian thở hắt ra, biết rằng chờ không lâu nữa hắn sẽ không chịu nổi.

“Nhân loại, sao người biết vấn đề của Hỏa nguyên tố giới?” Viêm Ma thu lại búa lửa, đôi mắt hắn bùng lên ngọn lửa, nhìn chăm chăm vào Bạch Khải.

“Bởi vì ngay bên cạnh, Thủy nguyên tố giới cũng gặp vấn đề tương tự.”

Bạch Khải điều chỉnh hơi thở, báo cho Viêm Ma về hiện trạng của Thủy nguyên tố giới và những suy đoán của La Tường.

“Chỉ là một suy đoán? Ta không thể tin tưởng ngươi.”

Khác với thủy linh, Viêm Ma không chút do dự từ chối đề xuất của Bạch Khải.

Làm sao mà tâm trí của Hỏa hệ lại tàn nhẫn như vậy, còn thủy hệ lại thật thoải mái, liệu hai thể giới dung hợp rồi thì cả cách thức tư duy cũng đã thay đổi? Dù vậy, Bạch Khải vẫn nhanh chóng bế Tuyết oa oa lên, nói: “Đây là thú cưng của ta, cũng là giống loài mới xuất hiện khi Thủy Hỏa nguyên tố giới dung hợp, ta tin ngươi sẽ nhận ra điều này đúng không?” Viêm Ma nghe vậy thì sững sờ, sau đó mới nhận ra Tuyết oa oa nóng bỏng đó chính là linh hồn.

“Ngươi là tộc nhân của chúng ta, tại sao lại bị ảnh hưởng bởi Thủy nguyên tố?” Viêm Ma hơi khó chịu, định sẽ hòa tan băng tuyết trên người Tuyết oa oa, khiến nàng sợ hãi ôm chặt lấy Bạch Khải, không dám thò đầu ra.

“Viêm Ma, Jetta bây giờ đã là một sinh mạng hoàn chỉnh, nếu như ra khỏi Thủy nguyên tố, e rằng nó sẽ chết.”

Bạch Khải ý nhị nói: “Ngươi không muốn tộc nhân của ngươi lại lần nữa giảm bớt chứ?” Viêm Ma suy nghĩ một chút, nói: “Coi như ngươi nói thật, vậy ngươi làm thế nào để đảm bảo rằng sau này Thủy Hỏa nguyên tố giới cũng có thể tách biệt?” “Ta không thể đảm bảo.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Nhưng nếu thành công, ta nghĩ điều đó sẽ mang lại lợi ích lớn cho các ngươi.”

Viêm Ma trầm mặc, nói: “Vậy thì được, ta tạm thời sẽ tin tưởng ngươi, nhưng nếu thất bại, ta sẽ để ngươi mãi mãi ở lại Hỏa nguyên tố giới!” Khi đó, chắc chắn bên kia cũng đã nghĩ ra cách giải quyết.

Bạch Khải liên tục gật đầu, nếu như Viêm Ma có thể thông qua Nguyên Tố chi môn để bắt hấn, thì thủy linh cũng có thể làm điều tương tự, chỉ cần đến gần Nguyên Tố chi môn một chút là có khả năng thành công.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải dẫn Nicolas đến Nguyên Tổ chi môn, rồi theo trí nhớ phác họa các phù văn lên trên.

“Đợi một chút, ngươi hãy rót năng lượng vào đây, nhớ là phải chậm lại, cần phải phối hợp với bên đối diện.”

Bạch Khải giảng giải phương pháp cho Viêm Ma, sau đó chạy đến bên kia, muốn rót năng lượng Thủy nguyên tố vào.

“Ngươi đừng có động, đợi ta mở ra đã.”

Thấy vậy, Viêm Ma đột nhiên phóng ra một vòng lửa, bao vây Bạch Khải cùng Nicolas lại, sau đó mới bắt đầu dựa theo phương pháp mà Bạch Khải đã chỉ dẫn.

“Năm nay, Viêm Ma cẩn thận như vậy, còn có hay không một con đường sống nào.”

Nhìn quanh chỉ thấy mình bị giam giữ trong vòng lửa mà không hề bị thương, Bạch Khải không khỏi lẩm bẩm trong lòng, đồng thời thầm cầu nguyện cho kế hoạch của La Tường nhất định phải thành công.

Nếu không thành công, hắn sẽ thành xiên nướng mất! So với thủy linh làm việc hòa nhã, động tác của Viêm Ma có phần thô bạo, gần như trong nháy mắt đã hoàn thành toàn bộ cấu trúc phù văn, Nguyên Tổ chi môn vậy kịch liệt đung đưa như thể sắp sụp đổ.

May mắn thay, ngay trong khoảnh khắc mà năng lượng của Viêm Ma sắp làm nứt vỡ cấu trúc phù văn, một làn sóng nhẹ nhàng của năng lượng Thủy nguyên tố từ bên kia hiện ra, kéo Nguyên Tổ chi môn tách rời ra hai hướng.

Thấy vậy, ngọn lửa trên người Viêm Ma lại một lần nữa bùng lên, hắn gia tăng năng lượng phát ra, và bên kia cũng tăng cường năng lượng theo.

Dần dần, Nguyên Tổ chi môn thực sự bắt đầu tách ra, dần biến thành hai cánh cửa độc lập.

“Quả nhiên đúng như La Tường đã dự đoán!” Bạch Khải thấy thế thì mắt sáng lên, chỉ cần tách được hai Nguyên Tổ chi môn, hắn sẽ được cứu thôi! “Bạch Khải, Bạch Khải!” Đúng lúc này, Nicolas nhẹ nhàng chạm vào Bạch Khải, nói.

“Sao vậy?” “Nếu không, bản Long sẽ mang người chạy trốn đi, cánh cửa này có lẽ không dễ dàng để tách ra.”

Nicolas chỉ vào Nguyên Tổ chi môn, mặc dù đã tách ra nhưng vẫn còn dựa vào nhau, nói: “Thừa dịp Viêm Ma chưa kịp phản ứng, chúng ta hãy chạy nhanh.”

“Chạy?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, mới nhận ra Nicolas không biết từ lúc nào đã mở ra Phi Thúy ấn ký.

“Đẹp quá!” Bạch Khải đưa ngón tay cái lên khen Nicolas, nhưng không vội vàng chạy trốn mà tiến đến chỗ Phi Thúy ấn ký, tĩnh lặng chờ đợi. Đường lui đã có, vậy thì có thể yên tâm chờ đợi kết cục.

Như Nicolas đã lo lắng, Viêm Ma và thủy linh đều đã dùng sức mạnh thực sự của mình, Nguyên Tổ chi môn dù đã tách ra nhưng vẫn chưa thể triệt để tách biệt. Điều quan trọng nhất là cấu trúc phù văn không gian mà La Tường thiết kế cũng đã sắp không chịu nổi.

“Được rồi, vẫn là chạy trốn đi.”

Bạch Khải liếc mắt thấy tất cả sự chú ý đều tập trung vào Nguyên Tổ chi môn của Viêm Ma, ra hiệu cho Nicolas rút lui khỏi hiện trường.

“Hừm, Jetta đâu?” Bỗng nhiên, Bạch Khải nhận ra Tuyết oa oa đã không thấy từ lúc nào, nhìn xung quanh một lượt thì bất ngờ phát hiện nhỏ gia hỏa này đã bay qua hỏa hoàn, chạy tới Nguyên Tổ chi môn.

Sột soạt sột soạt! (Đừng có phá hủy nơi đây!) Tuyết oa oa tràn đầy khó chịu, bò lên Nguyên Tổ chi môn, rống to về phía Viêm Ma, nhưng dáng vẻ ngốc nghếch của nó thật sự không có tác dụng.

“Nhóc này ngày càng mạnh mẽ thật.”

Bạch Khải thấy vậy thì đột nhiên thấy đau đầu, cùng Nicolas liếc nhau, Nicolas hiểu ý ngay lập tức, dùng sức mạnh của Phi Thúy đẩy lùi hỏa hoàn, bay thẳng tới Tuyết oa oa.

Nhưng còn chưa kịp đến gần, băng tuyết trên người Tuyết oa oa đã nhanh chóng hòa tan, bốc hơi, trực tiếp biến thành Vân Đồng Tử.

Tuy nhiên, sự biến hóa vẫn chưa dừng lại.

Khi Vân Đồng Tử xuất hiện, thân thể Jetta vẫn tiếp tục ấm lên, nguyên bản nặng nề của mây mù lại một lần nữa được làm nóng lên, đồng thời chuyển thành màu hồng của lửa.

Chỉ trong giây lát, Hỏa Vân cuộn cuộn, lại biến thành hình dáng của một đứa bé, dáng vẻ tương tự như Tuyết oa oa, nhưng khuôn mặt thì tràn đầy kiêu ngạo, cùng với hai bông tuyết bên má chuyển thành hai ngọn lửa.

“Quả nhiên còn có hình thái mới...”

Bạch Khải thấy cảnh tượng trước mắt mà cảm thán, đồng thời trong đầu ghi lại số liệu mới của Jetta. ...

“Hỏa Ác Đồng? Tên nghe có vẻ phản nghịch ghê...”

Bạch Khải chép miệng, nhìn Jetta đang đứng trên Nguyên Tổ chi môn, phát động công kích về phía Viêm Ma, không khỏi cảm thán.

Khó trách Phạm bà bà muốn hẳn nâng cao năng lực Băng hệ cho Jetta, nếu không không thể làm gì để Jetta trở lại tỉnh táo. Đòn tấn công của Jetta dĩ nhiên không thể đe dọa được Viêm Ma, ngược lại khiến ánh mắt của Viêm Ma trở nên dịu dàng hơn.

Quá bướng bỉnh, không hổ là tộc nhân Hỏa nguyên tố của họ! Tuy nhiên, đúng lúc Jetta đang điên cuồng công kích Viêm Ma, Nguyên Tổ chi môn đột nhiên tách ra hoàn toàn, lộ ra một khu vực hư vô.

Mà bên ngoài khu vực hư vô ấy lại là một mảnh không gian bất tận! “Ta điên rồi, Nicolas mau cứu người.”

Nhìn thấy Jetta không chút phòng bị lao vào hư không, Bạch Khải mạnh tay vỗ Nicolas, Nicolas lập tức tiến đến Nguyên Tổ chi môn, phóng ra Long trảo để tiếp nhận Jetta, nhưng một sức mạnh vô hình đã chặn lại.

Sột soạt sột soạt? (Đáng ghét, đây là nơi nào vậy?) Jetta cũng cảm thấy khó chịu trước sức mạnh vô hình, nhìn xung quanh, rồi bất ngờ vung một quả cầu lửa định phá vỡ lớp bình phong này.

Chỉ tiếc rằng, lớp bình phong này không phải là thứ mà Jetta có thể phá vỡ, thậm chí nó còn không thể làm rung chuyển.

“Xem ra, chúng ta đã thành công.”

Nhưng ngay lúc này, một Nguyên Tố chi môn đột nhiên mở ra, hiện ra hình dáng của thủy linh cùng La Tường, đồng thời phía bên Viêm Ma cũng mở ra cánh cửa lớn của Hỏa nguyên tố giới.

Hai trên đời đều là Bán Thần ngó nhìn nhau, sau đó đồng thời cung cấp năng lượng vào Nguyên Tố chi môn của riêng mình, hai cánh cửa lớn ở giữa khu vực hư vô ngay lập tức được thủy hỏa năng lượng bổ sung, tạo thành một thực thể cực kỳ đặc biệt.

“Chắc chắn, ta còn tưởng chúng ta sẽ hoàn toàn tách rời, nhưng lại xuất hiện một thông đạo riêng biệt sao?” La Tường đi qua Nguyên Tố chi môn, tiến vào khu vực nguyên tố.

Nhờ có năng lượng bổ sung của thủy linh và Viêm Ma, thông đạo nguyên tố không còn phơi bày giữa hư không, mà dần dần ổn định.

Tuy nhiên, Jetta lại càng trở nên bạo lực hơn, thấy La Tường xuất hiện, hắn liền muốn phát động công kích về phía hắn.

“Bị ngọn lửa bạo ngược ăn mòn linh hồn sao?” Thủy linh thấy vậy thở dài, tiện tay bắn ra một viên băng cầu chui vào trong cơ thể Jetta, lập tức ngọn lửa trên người Jetta dần dần tắt ngúm, trở lại hình dạng của Tuyết oa oa.

“Tại sao ngươi lại muốn chạm vào tộc nhân của ta?” Viêm Ma thấy cảnh tượng này thì lập tức rút lên, sau đó vươn tay định cướp Jetta trở lại, thủy linh cũng không chịu thua, vươn tay ngăn cản.

Hai Bán Thần, vì Jetta cái sinh vật đặc biệt này, bắt đầu đánh nhau!

Chương 645:

Đại sứ hòa bình của Nguyên Tố giới - Jetta! “Dừng lại!” Đúng lúc này, một bóng hình bỗng xuất hiện bên cạnh Jetta, khiến Viêm Ma và Thủy Linh đều dừng tay lại, ánh mắt cùng hướng về phía Bạch Khải. “Nhân loại, ngươi muốn chết sao?!” Khi nhìn thấy Bạch Khải cười Delta bất ngờ xuất hiện, Viêm Ma không nhìn được mà quát lên. “Ngươi quá kích động rồi.” Thủy Linh cũng lắc đầu bất đắc dĩ. “Không phải là hai vị quá kích động hay sao?” Bạch Khải ôm Tuyết Oa Oa đã ngủ say vào lòng, nói: “Đừng quên, mục đích của hai vị lần này là gì.” Nghe Bạch Khải nói, Viêm Ma và Thủy Linh mới nhận ra tình hình, bắt đầu xem xét lại hoàn cảnh xung quanh.

Nơi đây vẫn giống như cảnh tượng trước kia, nhưng bất kể là Hỏa Nguyên Tố hay Thủy Nguyên Tố, đều ẩn hiện một chút sinh khí.

Thế giới của họ, lại một lần nữa bắt đầu thai nghén những tộc nhân mới.

Niềm vui sướng mãnh liệt tràn vào tâm trí của hai Bán Thần, sau đó họ không hẹn mà cùng nhau hướng về Nguyên Tố Chi Môn. “Ta đếch... Đây là định làm gì?” Bạch Khải cảm thấy lo lắng, dựa theo những gì Delta nói, bọn họ hiện tại đang ở trong một khu vực đặc biệt hình thành ngoài ý muốn của hai Nguyên Tố Chi Môn; nếu như sập đổ, họ sẽ rơi vào khoảng không vô tận.

May mắn thay, Nguyên Tố Chi Môn vững chắc hơn Bạch Khải nghĩ.

Khi hai Bán Thần tiến vào, Nguyên Tố Chi Môn cũng mở rộng, tự động thích ứng với hình thể của hai Bán Thần. Đến giữa hai cánh cửa, tự nhiên cũng diễn ra như vậy. “Nhân loại, cảm tạ ngươi, đã cứu vớt Thủy Nguyên Tố giới của chúng ta.” Giọng Thủy Linh dịu dàng, cúi đầu chào La Tường và Bạch Khải, thể hiện sự trân trọng cảm tạ. “Hừ, lại còn quỳ xuống trước nhân loại, làm nhục chúng ta nguyên tố! Dù sao, xem ngươi giúp ta phân chia, ta sẽ không giết ngươi.” Viêm Ma lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó nhìn về Jetta, nói: “Nhưng mà

tiểu gia hỏa này nhất định phải giao cho chúng ta Hỏa Nguyên Tổ giới, ta cảm nhận trong linh hồn hắc có sức mạnh hỏa diễm rất mạnh mẽ.” “Ta từ chối, nội hạch của hắc thực sự là Thủy Nguyên Tổ hạch tâm, mà ở Hỏa Nguyên Tổ giới sẽ không tốt cho sự trưởng thành của hắc.” Giọng Thủy Linh ôn hòa, nhưng thái độ lại vô cùng cứng rắn. “Khụ khụ...”

Thực ra, vấn đề không phức tạp như vậy.” Nhìn thấy hai Bán Thần có ý định, Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, thu hút sự chú ý của cả hai.

Bạch Khải ôm Tuyết Oa Oa, nói: “Jetta được sinh ra tại nơi hai thế giới giao thoa, chỉ dùng một loại nguyên tố để định nghĩa thực sự có phần nhỏ hẹp.” “Thủy và Hỏa Nguyên Tổ giới đã khôi phục khả năng sinh ra tân sinh mệnh, hai vị cũng không cần phải tranh chấp Jetta như vậy.

Các người nói có đúng không?” Thủy Linh im lặng, nhưng Viêm Ma vẫn có chút khó chịu, nói: “Điều này không thể được, trước hết người đã giết của ta một tộc nhân, nhất định phải bồi thường lại cho ta một tộc nhân!” “Bồi thường? Vậy ta bồi thường người như thế nào?” Đúng lúc này, một luồng sáng màu đen bỗng xuất hiện từ bên Thủy Nguyên Tổ giới, chắn trước mặt Bạch Khải. “Lão sư?” Bạch Khải thấy vậy ánh mắt sáng lên, gần đây lão sư đến trợ giúp ngày càng nhanh chóng, có thể nói đúng là như cơn mưa đúng lúc! “Vừa rồi Nguyên Tổ Chi Môn dao động mạnh, ta liền theo sự chỉ dẫn của Thủy Nguyên Tổ mà đến.” Bạch Hòa Quang nhìn Viêm Ma, khí thế dần dần tăng lên, và cứng rắn đẩy lùi áp lực của Viêm Ma. “Là người?” Khi thấy vậy, Viêm Ma bỗng nhiên há miệng, lại một lần nữa rút ra một cây búa dung nham, nói: “Lần trước không đánh lên, chúng ta tiếp tục.” “Vui lòng phụng bồi!” Bạch Hòa Quang không sợ chút nào, nhưng lại bị Bạch Khải ngăn lại. “Lão sư, không cần nóng vội.” Bạch Khải đi đến trước mặt Bạch Hòa Quang, nhìn hai Bán Thần, nói: “Hai vị cũng thấy đó, dù Thủy Hỏa Nguyên Tổ giới tách ra, nhưng vẫn còn một thông đạo nối liền, thêm vào đó là Jetta xuất hiện.

Các người không có thấy điều gì đáng chú ý sao?” Hai Bán Thần sững sờ, Thủy Linh là người đầu tiên phản ứng, nói: “Ý người là, đây là cơ hội để tứ đại Nguyên Tổ giới một lần nữa dung hợp sao?” “Đúng vậy!” Bạch Khải phất tay, nói: “Thủy

Linh các hạ vừa rồi đã nói, Nguyên Tố giới vốn là hòa hợp với nhau, chỉ sau khi Nguyên Tố Chi Linh biến mất mới tách rời.” “Mà bây giờ, Thủy Hỏa Nguyên Tố giới nối liền mà không liên quan đến nhau, điều này không phải là dấu hiệu tốt nhất sao?” Nghe Bạch Khải nói, hai Bán Thần lại lần nữa trầm mặc, dường như cảm nhận được điều gì.

Thấy vậy, Bạch Khải tiếp tục nói: “Nếu đã như vậy, thực ra các ngươi cũng không cần nghiêm khắc định nghĩa Jetta thuộc về tộc nào, dù sao thì đều là nguyên tố mà.” “Dù vậy, nếu các ngươi nhất định phải định nghĩa một tộc, chỉ bằng để Jetta làm đại sứ hòa bình cho hai Nguyên Tố giới?” “Đại sứ hòa bình?” Viêm Ma nghe xong sững sờ, nhìn sang Thủy Linh cũng có vẻ nghi hoặc, hỏi: “Đây là ý gì?” Bạch Khải mỉm cười, nói: “Là được tự do qua lại giữa hai Nguyên Tố giới, truyền đạt thông điệp hòa bình giữa hai bên.” “Dù sao, Thủy Hỏa Nguyên Tố giới đều có thể liên hệ, nếu ngày nào đó hai thế giới khác cũng nối liền, đến lúc đó Jetta sẽ có thể hỗ trợ.” “Nói không chừng, tứ đại Nguyên Tố giới có thể một lần nữa dung hợp, Nguyên Tố Chi Linh cũng sẽ có thể trở về đâu?” Khi Bạch Khải vừa nói ra, dù Thủy Linh và Viêm Ma đã sống bao nhiêu năm tháng cũng cảm thấy bị Bạch Khải vẽ ra viễn cảnh lấp lánh đó. “Ta nói Bạch Khải, ngươi mơ mộng kiểu gì vậy?” La Tường tiến đến bên Bạch Khải, cố nén nụ cười, nói. “Không quản, cứ nói tiếp trước đã.” Bạch Khải nhún vai, nhìn Bạch Hòa Quang bên cạnh, nói: “Dù sao giờ đây lão sư cũng đã ở đây, không lo chạy trốn được rồi.” “Tiểu tử ngươi, có chỗ dựa rồi đúng là khác.” La Tường không khỏi bật cười, đúng vậy, có Bạch Hòa Quang ở đây, họ có thể thỏa thuận với hai Bán Thần này, cùng với Nicolas và Bắc Phong Cuồng Ứng, ai thắng ai thua thật sự khó mà đoán trước.

Ngay lúc này, hai cánh cửa Nguyên Tố Chi Môn bỗng nhiên dao động mạnh, và Thủy Linh và Viêm Ma dường như nhận được lệnh gì, đồng loạt nhìn về phía Bạch Khải. “Chúng ta đồng ý.” Cả Viêm Ma và Thủy Linh đồng thời lên tiếng, sau đó trên Nguyên Tố Chi Môn tỏa ra một ánh sáng đỏ và xanh, rơi vào mi tâm của Jetta, biến thành hai ký hiệu đối xứng.

Ngay lúc đó, với tư cách là Ngự Thú sư, Bạch Khải cảm thấy cơ thể mình có chút biến đổi, nhưng tinh tế cảm nhận thì dường như không khác gì so với trước. “Từ hôm nay trở đi,

ngươi và Jetta sẽ có thể tự do ra vào Thủy Hỏa nguyên tố giới, tộc nhân của chúng ta cũng sẽ coi các ngươi là đồng loại, Thủy Hỏa nguyên tố cũng sẽ không còn gây tổn hại cho các ngươi nữa.” Nhìn thấy vẻ mặt nghi ngờ của Bạch Khải, Thủy Linh kiên nhẫn giải thích. “Vậy có nghĩa là, từ hôm nay trở đi, Thủy Hỏa sẽ không xâm phạm ta nữa sao?” Bạch Khải ánh mắt sáng lên, nhưng Bạch Hòa Quang rất nhanh đã dội cho hắn một chậu nước lạnh, nói: “Đừng nghĩ quá nhiều, chỉ là Thủy Hỏa nguyên tố đã công nhận ngươi và con thú cưng của ngươi mà thôi, ngoài hai nơi đó, ấn ký này không có hiệu lực.” “Thế à...” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy tiếc nuối, đã chuẩn bị nổi hứng, kết quả vẫn là nghĩ quá nhiều. “Nhưng mà hai ấn ký này hẳn là sẽ có thể giúp Jetta và Thủy Hỏa nguyên tố tương tác tốt hơn, cũng coi là một điều tốt.” La Tường tiến lên xem xét một phen, nói. “Không sai, hai ấn ký này là sự ban phúc của ý thức Nguyên Tố giới, rất có lợi cho sự trưởng thành của Jetta.” Thủy Linh nhẹ gật đầu, nói: “Hy vọng trong tương lai, Nguyên Tố giới có thể tỏa sáng rực rỡ dưới tay hắn.” “Thế giới ban phúc? Còn có điều tốt này sao?” Bạch Khải nghe thấy câu đó thì sững sờ, sau đó bắt đầu xem xét tình trạng của Tuyết Oa Oa. ... Ngoại trừ bão tuyết đã biến thành tuyết lở, Bạch Khải không nhìn thấy sự khác biệt nào, mà bên Hỏa Ác Đồng cũng không có biến đổi gì.

Bạch Khải im lặng rút lại tinh thần lực, hắn không cho rằng Thủy Linh lừa gạt bọn họ, dù sao hắn cũng thực sự cảm nhận được một chút biến hóa. “Thế giới ý chí ban phúc... Còn tồn tại sao?” Kem theo câu hỏi đó, Bạch Khải nhớ rằng hắn đã sớm biết đến thế giới ý chí, bởi lẽ con người có tài năng Ngự Thú sư, chính là dựa vào sự ban phúc của chủ thế giới.

Thế nhưng nhiều năm như vậy, chủ thế giới không còn xuất hiện, mà Nguyên Tố giới lại có động tĩnh.

Hắn luôn cảm thấy có gì đó sắp xảy ra? “Được rồi, đã làm xong chuyện của Thủy Hỏa Nguyên Tố giới, vậy ta có thể tiếp tục nhiệm vụ của mình không?” Thấy Bạch Khải đã thành công thuyết phục hai Bán Thần của Thủy Hỏa, La Tường lại đứng dậy, nói: “Nếu như hai vị không có vấn đề gì, ta muốn kết nối hai cánh cửa xuất khẩu với chủ thế giới có được không?” “Ta không có vấn đề.” Thủy Linh nhẹ gật đầu, nói: “Mấy tộc nhân mới đã bắt đầu thai nghén, các tộc nhân khác

cũng có thể an tâm đi ra ngoài.” “Ta cũng thế, dù sao vốn đã có một cánh cửa đối ngoại mở rồi.” Viêm Ma lắc đầu không đáng kể, nói: “Ta về trước xem mới oắt con, gặp lại.” Viêm Ma vào Hỏa Nguyên Tổ giới, lập tức lao vào trong biển mắt không thấy gì nữa. “Lần này thật sự cảm ơn các ngươi, Thủy Nguyên Tổ giới sẽ mãi mãi là bằng hữu của các ngươi.” Thủy Linh cảm kích nhẹ gật đầu với mọi người, sau đó quay về Thủy Nguyên Tổ giới. “Được rồi, ta cũng nên bắt đầu công việc, trước tiên cố định cánh cửa này lại.” Sau khi Thủy Linh và Viêm Ma biến mất, La Tường bắt đầu làm việc một cách hối hả. “Sột soạt sột soạt?” (Tuyết Oa Oa thế nào rồi?) Tuyết Oa Oa từ từ tỉnh lại, có chút nghi hoặc nhìn La Tường đang bận rộn trước Nguyên Tổ Chi Môn, nghi ngờ nghiêng đầu. “Không có gì, chỉ là ngươi đang xem như bảo vệ thôi.” Bạch Khải vỗ vỗ đầu Tuyết Oa Oa, cảm nhận một chút ám áp từ băng sương, nhưng rất nhanh lại bị cái lạnh bao phủ.

Bị như thế giày vò, lực lượng Thủy Hỏa của Tuyết Oa Oa dường như càng thêm hòa hợp. “Sột soạt sột soạt?” (Có nhà à? Ở đâu?) Bạch Khải cười cười, nói: “Không cần lo lắng, giờ đây hai bên đều...” Khi đã nhận được sự chấp thuận từ cả Thủy và Hỏa Nguyên Tổ giới, tương lai Tuyết Oa Oa sẽ không phải lo âu gì nữa~

Chương 646:

Ngô mộng đẹp bên trong giết người ~ Nhìn thấy Bạch Khải đắc ý như vậy, Bạch Hòa Quang tự nhiên muốn lên tiếng nhưng lại nghĩ tới lời của Triệu Phù Đồ trước đó, nên lời nói của hắn liền chuyển thành khác. “Năng lực ứng biến rất tốt, nhưng lần sau không nên mạo hiểm như vậy.” “Lão sư tốt.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong khi đó Nicolas bỗng nhiên lên tiếng, hướng về Bạch Hòa Quang nói: “Người có thể giúp ta nâng cao năng lực thực chiến không?” Khi nghe Nicolas nói vậy, Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên, nhưng nghĩ lại những chuyện gần đây xảy ra, dường như rõ ràng hơn một chút.

Nicolas rời khỏi tổng bộ chủ yếu để bảo vệ an toàn cho hắn.

Lần đầu tiên hắn gia nhập Hỏa nguyên tố giới, Nicolas không có bên cạnh.

Lần thứ hai khi gặp nạn ở hải vực, thì Nicolas cũng chỉ đến khi Bạch Khải đã thoát hiểm.

Lần này cùng nhau tiến vào Hỏa nguyên tố giới, Nicolas đã bị Viêm Ma tấn công.

Suy nghĩ kỹ lại, điều này thực sự đang chà đạp lên tự tôn của Nicolas - một cự long huyền thoại. “Không thành vấn đề.” Nhìn thấy ánh mắt chân thành của Nicolas, Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu.

Hắn biết rõ, thực lực của Nicolas không hề yếu, thậm chí có thể nói là rất mạnh, nhưng tâm lý của hắn lại không hề mạnh mẽ bằng Alpha.

Không có tâm thái của một cường giả, cho dù có sức mạnh lớn đến đâu, cũng chỉ là một cái thùng rỗng mà thôi.

Chỉ cần có thể cải biến tâm thái của hắn, Bạch Khải có thể yên tâm hơn về sự an toàn của Nicolas trong tương lai.

Khi nghe Bạch Hòa Quang đồng ý, Nicolas lập tức vui mừng, nhìn về phía Bạch Khải nói: “Bản Long muốn đi tu luyện, chuỗi dây chuyền phi thúy sẽ giao cho Epsilon.” “Không có vấn đề.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, Trùng Thảo cũng nắm giữ Phi Thúy ấn ký, nên chắc chắn có thể xử lý.

Khi không có nguyên tố giới quấy nhiễu, La Tường cố định Nguyên Tố chỉ môn rõ ràng nhanh hơn nhiều, rất nhanh đã cố định được cổng vào Hỏa nguyên tố giới.

Sau đó, cả nhóm quay trở về Thủy nguyên tố giới, sau khi xem mèo vẽ hồ đã cố định xong, lúc này mới trở lại hồ Thái Trạch.

Lúc này, dưới hồ Thái Trạch, hai cái cổng Nguyên Tố nhẹ nhàng nổi lên trong nước, giữa chúng là dòng năng lượng chảy, tạo thành một loại cân bằng đặc biệt. “Ban đầu chỉ muốn ổn định một cái Nguyên Tố chỉ môn, không ngờ lại thu được thành quả gấp đôi.” La Tường xoay cổ, cảm thấy phần cổ hơi đau, nói: “Nhưng như vậy, Cục 13 có thể không còn vững vàng nữa.” “Hắn sẽ không, dù sao cổng Hỏa nguyên tố bọn họ vốn đã có, lại muốn thêm một cái không có ý nghĩa nào, mà hiện tại hai bên đã thông liền, chỉ cần chúng ta giữ được cổng Thủy nguyên tố là ổn rồi.” Bạch Hòa Quang nhìn về phía La Tường và Bạch Khải, nói: “Nơi này giao cho ta là tốt, các người đi về nghỉ ngơi trước đi.” “Lão sư tốt.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Nicolas, nói: “Nicolas, ta có thể về trước được không?” “Hừm, bản Long sẽ cố gắng trở thành một cự long mạnh mẽ để bảo vệ người, sau đó sẽ quay trở về!” Nicolas nói một cách kiên quyết, ánh mắt trước đó chưa từng có sự kiên định như thế. “Tốt.” Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, rồi cười lên Delta trực tiếp trở về viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần. “Đúng rồi La giáo quan, vừa vặn người đang rảnh, ta có mấy vấn đề muốn hỏi người.” Bạch Khải vừa hạ xuống đất, liền ngay lập tức nhảy ra khỏi phòng làm việc của mình, và bắt đầu đặt câu hỏi về vấn đề trong nghiên cứu truyền hồn chú ấn. “Không xong rồi, ta đã nhiều ngày không ngủ, để cho ta ngủ một lát trước đã.” La Tường thấy vậy liền vội vã ra hiệu tay, không chút do dự mà lao ra khỏi văn phòng của Bạch Khải.

Hắn biết rõ Bạch Khải thường nghiên cứu đến phát điên, mà nhìn vào độ dài của vấn đề, có lẽ sẽ không thể chấm dứt trong hai ngày, chắc chắn không thể chạy được đâu. “Tốt a.” Bạch Khải nghe vậy chỉ có thể nhún vai, tạm thời kiềm chế sự tò mò trong lòng, ngược lại hướng đến chuỗi dây chuyền sản xuất mũ bảo hiểm phi thúy.

Vì Nicolas đã rời đi, chuỗi dây chuyền sản xuất mũ bảo hiểm phỉ thúy đã dừng lại ở giai đoạn cuối, một cái mũ bảo hiểm lớn như núi bị chất đống cạnh nơi làm việc của Nicolas. “Hy vọng Nicolas trở về sớm một chút, không thì chuỗi dây chuyền sản xuất này sớm muộn cũng sẽ sụp đổ.” Bạch Khải thấy vậy thở dài bất lực, sau đó gọi Trùng Thảo ra. “Ngô, thủ lĩnh, ngài cần tại hạ giúp ngài làm gì không?” Trùng Thảo từ trong giấc ngủ say bị đánh thức có chút mơ màng nhìn về phía Bạch Khải, dò hỏi. “Nicolas tạm thời không có ở đây, nên cần người giúp hắn thực hiện ấn ký Phỉ Thúy cho mũ bảo hiểm và máy chơi game, người có vấn đề gì không?” Bạch Khải chỉ về phía những cái mũ bảo hiểm chất đống, giải thích qua loa tình hình hiện tại. “Rất vui lòng.” Trùng Thảo thấy vậy nhanh chóng đồng ý, yên bình bay lên vị trí làm việc, sau đó liền ngủ thiếp đi.

Nhưng sau đó, những xúc tu trên người Trùng Thảo đột nhiên nhanh chóng kéo dài ra, phân nhánh thành nhiều dây leo nắm lấy mũ bảo hiểm, thực hiện ấn ký Phỉ Thúy, sau đó bắt đầu trình bày sản phẩm hoàn thành.

Mặc dù tốc độ thực hiện ấn ký Phỉ Thúy không nhanh bằng Nicolas, nhưng do số lượng dây leo nhiều, nên tốc độ tổng thể vẫn không thể so với Nicolas chậm. “Đang ngủ nhưng vẫn có thể tự do hành động, có phải là nhờ bản năng của tứ chi không? Giống như cũng không phải vậy.” Bạch Khải không khỏi có chút hiếu kỳ, so với Alpha và những người khác, hắn gần đây quan tâm đến Trùng Thảo có vẻ khá thấp, thậm chí còn không bằng cả Tuyết Oa Oa mới tới. “Đột nhiên cảm thấy có chút hồ thẹn a ~” Bạch Khải gãi gãi đầu, sau đó cầm lấy một cái mũ bảo hiểm phỉ thúy, tiến vào trong Phỉ Thúy chi mộng. “Thủ lĩnh, ngài sao lại đến đây?” Khi Trùng Thảo đang bận rộn dẫn dắt người chơi mới khám phá Phỉ Thúy mộng cảnh, thấy Bạch Khải đến, liền tiến lên chào đón. “Không có gì, chỉ vào xem người làm việc thôi.” Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ta vừa rời thấy người ngủ nhưng cơ thể vẫn có thể hành động, điều này là sao?” Trùng Thảo nghe vậy ngạc nhiên, cười nói: “Tại hạ vốn định nói với thủ lĩnh đây là nhờ công lao của ngài.” “Công lao của ta...” Bạch Khải cảm thấy mơ màng, hoàn toàn không hiểu mình đã làm gì. “Thủ lĩnh, ngài không phải đã nói rằng có thể thử ngưng tụ giả lập linh hồn hay sao, tại hạ đã thử một lần.” Trùng Thảo mặt mày tràn đầy hưng

phần, nói: “Mặc dù hiện tại tại hạ vẫn chưa có manh mối gì về giả lập linh hồn, nhưng lại bất ngờ phát hiện rằng, có thể ghi lại những NPC này vào trong thân thể của mình, truyền lệnh cho chúng, cho dù tại hạ ngủ thiếp đi, chúng cũng có thể hành động bình thường.” “Nói cách khác, những dây leo vừa rồi chính là người đã truyền lệnh cho chúng, và chúng liên tục hành động?” Trùng Thảo nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy.” Khi nghe xong lời của Trùng Thảo, Bạch Khải bừng tỉnh đại ngộ, trực tiếp rút ra hai từ: “Mộng du.” Bạch Khải nghe vậy không kìm được mà phải tặc lưỡi, sau đó đột nhiên nghĩ đến một điều, nói: “Epsilon, người có thể trong khi ngủ vẫn để cơ thể tự do chiến đấu không?” Trùng Thảo mặc dù hiếm có tình trạng cộng sinh, có đến hai cơ thể khác nhau, nhưng tư duy lại chung một.

Vì vậy, khi Trùng Thảo dựa vào cơ thể mạnh mẽ để chiến đấu, thì các kỹ năng thuộc hệ mộng cảnh cơ bản là không cần thiết.

Mà khi hắn sử dụng kỹ năng thuộc hệ mộng cảnh thì cơ thể cũng sẽ đứng bất động.

Cho đến bây giờ, Trùng Thảo chỉ cố gắng sử dụng hai loại kỹ năng khác nhau theo thời gian để chiến đấu, chưa từng kết hợp cùng lúc hai thể loại kỹ năng.

Nếu Trùng Thảo có thể trong khi ngủ vẫn sử dụng kỹ năng thuộc hệ mộng cảnh, một bên dùng cơ thể để chiến đấu, thì sức mạnh chiến đấu sẽ gia tăng, chắc chắn là một cộng một lớn hơn hai.

Trong giấc mơ giết người, chắc chắn là trí mạng! “Để cho cơ thể tự do chiến đấu? Điều này tạm thời tại hạ chưa làm được, hiện tại chỉ có thể để dây leo thực hiện những động tác đơn giản, như chiến đấu phức tạp thì có chút khó khăn.” Trùng Thảo dừng lại một chút, nói: “Nhưng gần đây tại hạ cũng đang thử nghiệm để cho nhóm ký sinh thú truyền lệnh tương tự, nếu như thành công, có lẽ sẽ được.” Khá lắm, bản thân mộng du chưa đủ, còn muốn đưa cả ký sinh thú vào nữa.

Bạch Khải nghe vậy giật mình, Trùng Thảo đối với phương thức chiến đấu của bản thân lý giải hết sức chính xác, thật sự đã bắt đầu nghĩ đến những chiến thuật này rồi. “Nhưng mà việc này có lẽ rất khó làm được, vì chiến đấu lệnh quá nhiều,

chỉ dựa vào bản thân tại hạ chỉnh sửa thực sự là quá rắc rối, tại hạ có lẽ cần nhiều việc sử dụng một chút hình mộng cảnh chiến đấu.” “Hình mộng cảnh chiến đấu?” Bạch Khải nghe vậy nhướn mày, trên mặt đột nhiên lộ ra một nụ cười tà ác. “Thì ra đây là cơ hội!~” Hạ thị tập đoàn thành phố Cổ Túc phân bộ.

Nhìn thấy Bạch Khải đột ngột đến thăm, Hạ Á trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng ngoài mặt vẫn phải hiện vẻ ngạc nhiên, cười nói: “Ta trước đó còn nghĩ để Hạ Hiên mời Bạch Khải đại sư đến làm khách, không ngờ ngài lại chủ động đến đây.” “Xin lỗi, chúng ta trước đó thảo luận một việc đột nhiên có một chút tiến triển, nên muốn tìm Hạ Á đại sư kiểm tra một chút.” Bạch Khải từ bí cảnh lấy ra một cái gương lớn, đặt trước mặt Hạ Á. “Đã có tiến triển?” Hạ Á nhướn mày, hiển nhiên cảm thấy ngạc nhiên với hiệu suất công việc của Bạch Khải. “Có thể xem như vậy, nhưng không phải cái hệ thống mộng cảnh cỡ lớn mà chúng ta đã nói trước đó, tạm thời chỉ có thể thực hiện 1 vs 1.” Bạch Khải nhún vai, nói. “1 vs 1?” Trong mắt Hạ Á lóe lên một tia không vui, khó trách nhanh như vậy đã có tiến triển, một đối một thì còn không bằng lập tức so tài.

Phát hiện ánh mắt của Hạ Á có chút thay đổi, Bạch Khải không cảm thấy lạ, tiếp tục bổ sung: “Thực ra mục đích của thành quả này cũng là phục vụ cho hệ thống mộng cảnh cỡ lớn sau này, vì chiến đấu không thể so với việc thư giãn, chúng ta cần phải thu thập đủ nhiều số liệu chiến đấu để giúp hoàn thiện hệ thống.” “Thì ra là thế.” Hạ Á nghe vậy gật gù, xác nhận rằng, ngay cả trò chơi cũng cần thu thập một lượng lớn dữ liệu thực tế để có thể thiết lập hiệu quả tốt, hành động của Bạch Khải như vậy thật sự không có vấn đề gì. “Vậy chúng ta ở Hạ thị có thể giúp gì cho ngài?” Bạch Khải mỉm cười, mở gương ra, bên trong lộ ra hai chiếc mũ bảo hiểm, hai chiếc vòng cổ cùng một thiết bị chuyên đổi, nói: “Đây là các mẫu vật mà ta chế tạo, có thể cho Ngự Thú sư và sủng thú cùng lúc truyền vào cùng một mộng cảnh.” “Ban đầu ta định tìm người ở Võ Hào đạo quán đến hỗ trợ thử nghiệm, nhưng dù sao đây cũng là ủy thác của Hạ thị, nên giữ bí mật theo quy định, tốt hơn hết là để Hạ Á đại sư chọn lựa nhân viên thử nghiệm.” “Thì ra là thế.” Hạ Á nghe vậy có chút ngạc nhiên, đồng thời đối với hành động phúc hậu của Bạch Khải cảm thấy kinh ngạc.

Hình như, khác với những gì đã nói với cha và các anh.

Dù vậy, điều này không thể phủ nhận rằng Bạch Khải có thể có mục đích nào đó. “Vậy ta nghĩ trước tiên sẽ tìm người thử nghiệm cái dụng cụ này, có được không?” Bạch Khải nghe vậy liên tục gật đầu, nói: “Tất nhiên có thể, chính vì như vậy mà ta mới mang mẫu vật đến.” “Được.” Hạ Á nhẹ gật đầu, sau đó đi sắp xếp nhân viên thử nghiệm, còn Bạch Khải thì mượn kẻ ước âm thầm liên lạc với Trùng Thảo. “Epsilon, không có vấn đề gì chứ?” “Yên tâm đi, chủ nhân, tuyệt đối không có vấn đề!”

Chương 647:

Chia thành tốp nhỏ không phải là một ý tưởng tồi ~ Hạ Á làm việc rất hiệu quả, nhanh chóng có hai Ngự Thú sư với khuôn mặt lạnh lùng tiến vào văn phòng của Hạ Á, sau đó theo sự hướng dẫn của Bạch Khải, họ đeo lên mũ bảo hiểm.

Chẳng mấy chốc, cả hai Ngự Thú sư cùng với sủng thú của họ đều lao vào giấc mơ.

“Chúng ta hãy đứng ngoài quan sát một chút đi.”

Bạch Khải lấy ra hai chiếc kính đặc biệt, đưa cho Hạ Á.

“Đây là gì?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Cái này gọi là kính nhập mộng, chỉ để quan sát từ bên ngoài.”

Mặc dù có thể giao lưu, nhưng không thể can thiệp vào hành động của họ, xem như là dụng cụ dành cho người xem.”

“Người xem?” Hạ Á nghe vậy thì hai mắt sáng lên, kỹ thuật này có vẻ đơn giản, nhưng có thể giúp tận thủ quan sát, quả thực là một dụng cụ giảng dạy cao cấp.

Hai người đeo kính vào và ngay lập tức xuất hiện trong thế giới mộng của hai người đang kiểm tra.

Hai kiểm tra viên này vẫn đang làm quen với môi trường xung quanh, và khi nhìn thấy Bạch Khải cùng Hạ Á xuất hiện, họ gật đầu chào hỏi.

“Không cần phải để ý đến ta, các ngươi chỉ cần nghe theo sự chỉ huy của Bạch Khải đại sư là được.”

Hạ Á chỉ chỉ về phía Bạch Khải rồi lùi sang một bên.

Bạch Khải cũng không vòng vo, chỉ thị cho hai người thực hiện một bài khảo nghiệm đơn giản.

Sau khi xác định không có vấn đề gì, ông đã để cho họ bắt đầu chiến đấu.

Có vẻ như hai người này là quân nhân, hành động của họ rất hiệu quả.

Sau khi nhận được chỉ lệnh từ Bạch Khải, họ lập tức chuyển vào trạng thái chiến đấu.

Sau đó, cả hai chỉ huy súng thú bắt đầu từ những động tác chiến đấu cơ bản, rồi dần dần sử dụng kỹ năng, từ từ nâng cao thành thực chiến.

“Các động tác cận chiến cơ bản không có vấn đề gì, nhưng khi sử dụng kỹ năng, biểu hiện trong mộng cảnh dường như vẫn còn một số sai lệch.”

Bạch Khải thấy vậy thì nhíu mày.

Dù đây là sản phẩm được làm ra trong thời gian ngắn, nhưng việc thiết kế vẫn còn nhiều vấn đề.

Tuy nhiên, Hạ Á lại rất hài lòng.

Mặc dù hắn chỉ có thể đứng ngoài quan sát, nhưng hắn cảm nhận được rõ ràng cảm giác chiến đấu thực sự của hai người.

Dù rằng còn một số vấn đề, nhưng với giao dịch mà Bạch Khải đưa ra mới chỉ cách đây hai tuần, mà bây giờ đã đạt được hiệu quả này, cũng là điều không thể tưởng tượng nổi.

“Bạch Khải đại sư, ta rất mong đợi vào thành quả nghiên cứu của người trong tương lai.”

Hạ Á tạm dừng hai người đang chiến đấu, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Vậy tiếp theo chúng ta Hạ thị tập đoàn cần làm gì?” Khi thấy nhà tài trợ không có ý kiến, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, nói: “Hạ thị tập đoàn cần phái một số Ngự Thú sư tham gia vào công tác thu thập số liệu, tốt nhất từng cấp độ, từng loại Ngự Thú sư đều phải được phái một vài người, như vậy số liệu cũng sẽ toàn diện hơn.”

“Đương nhiên, theo quy tắc giữ bí mật, các số liệu thí nghiệm này sau này đều sẽ cung cấp cho Hạ thị tập đoàn.”

Hạ Á gật đầu, nói: “Được, ta sẽ lập tức sắp xếp, muộn nhất là ngày mai sẽ có thể đến đúng chỗ.”

Bạch Khải cười cười, dẫn đầu rời khỏi mộng cảnh, nhìn thấy một số người còn đang nửa tỉnh nửa mê, nói: “Tốt, vậy ta sẽ trở về chuẩn bị phòng thu thập số liệu.”

“Vậy thì phiền toái.”

Bạch Khải cười cười, cất kỹ những mẫu phẩm, nói: “Là ta phải cảm ơn Hạ thị tập đoàn mới đúng.”

Việc thu thập nhân viên trong mộng cảnh miễn phí, lời cảm ơn này hoàn toàn là từ đáy lòng của hắn.

“Như vậy, ta sẽ không quấy rầy, hẹn gặp lại ngày mai.”

Bạch Khải vẫy tay với Hạ Á, sau đó vội vàng rời đi.

Nhìn thấy Bạch Khải như vậy, Hạ Á lại một lần nữa có ấn tượng tốt về hắn.

Có thể hắn có chút kỳ quái, nhưng thực sự là một nhà nghiên cứu tốt bụng. ...

Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Bạch Khải lấy lại cái rương, sau đó thả một con Trùng Thảo đang trú ẩn trong một thiết bị trao đổi, hỏi: “Thế nào, làm xong chưa?” Trùng Thảo nhẹ gật đầu, nói: “Vừa rồi trong thế giới chiến đấu mộng cảnh, ta đã ăn hết rồi, sau đó truyền dẫn một phần cho bọn họ, chắc chắn sẽ không bị phát hiện.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì thử nghiệm một chút, xem hiệu quả ra sao?” “Tốt, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo gật đầu, đơn giản thực hiện một lần nữa, rồi tiến vào trong giấc mơ.

“Có vẻ như không có gì khác biệt.”

Thấy Trùng Thảo không có bất kỳ động tĩnh nào, Bạch Khải chờ một hồi lâu, không nhìn được cầm một cái chén nước ném xuống Trùng Thảo.

Bạch! Một tia sáng kim quang vụt qua, chén nước trên không trung lập tức bị xuyên thủng, sau đó Bạch Khải thấy Trùng Thảo dừng lại trước mặt mình, những chiếc răng sắc bén của nó cách hắn chỉ một bước.

May mà Trùng Thảo kịp thời tỉnh lại, thấy Bạch Khải ngơ ngác đứng đó, liền vội vàng nói xin lỗi.

“Thủ lĩnh, ta không có ý đó!” Nghe Trùng Thảo xin lỗi, Bạch Khải lúc này mới tỉnh lại, trên mặt lập tức lộ ra vẻ ngạc nhiên.

“Không cần xin lỗi, ta không sao.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Có vẻ như, ý tưởng của chúng ta là đúng đắn.”

“Đúng vậy, vừa rồi ta đã tiến vào thế giới Phỉ Thúy trong mộng, nhưng cơ thể vẫn còn có khả năng phản ứng nhất định.”

Trùng Thảo liên tục gật đầu, nói: “Tuy nhiên, hiện tại ta chỉ có thể cảm nhận được nguy cơ rồi phản ứng đơn giản, muốn tiến hành chiến đấu chính thức, còn phải cố gắng nhiều lắm.”

“Không cần vội, vẫn còn nhiều tài nguyên chưa thu thập.”

Bạch Khải cười, chờ Hạ thị tập đoàn gửi kinh nghiệm đến, lúc đó Trùng Thảo sẽ có đủ số liệu để hỗ trợ, đến lúc đó, công tác chiến thuật của Trùng Thảo trong mộng cũng không còn chỉ là một giấc mơ.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức hành động, vừa chuẩn bị cho nhân viên thu thập số liệu, vừa bố trí cho Trùng Thảo một thiết bị trao đổi lớn.

Hiện tại hắn vẫn chưa giải quyết được vấn đề máy chủ, chỉ có thể để Trùng Thảo tạm thời dùng làm nhân vật, tiện thể giúp Trùng Thảo thu thập số lượng trong mộng cảnh.

Nhân viên tại Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần làm việc rất hiệu quả, chỉ sau nửa ngày đã hoàn thành tất cả công việc, và Trùng Thảo lại lần nữa bước vào dự án Phỉ Thúy trong công việc.

“Một bên làm GM trong mộng, một bên cơ thể vẫn còn đang làm công việc thật, có lẽ không có mấy ai mà làm việc vượt qua Epsilon như vậy.”

Thấy Trùng Thảo làm việc một lần nữa, Bạch Khải không khỏi tặc lưỡi, rồi trở lại phòng nghiên cứu tiếp tục nghiên cứu của mình.

Ban đầu hắn dự định sẽ gửi đơn đặt hàng cho Hạ thị trước, nhưng khi phải liên quan đến việc nâng cao của Trùng Thảo, hắn vẫn quyết định tiến hành nghiên cứu cho thật tốt. ...

Bí cảnh căn cứ.

Bạch Khải giữ vững tiến độ nghiên cứu, dặn dò Vũ tiếp tục phác thảo về sau, liền bắt đầu tìm kiếm một vài con sủng thú.

Việc nghiên cứu sinh động chú ấn đã lọt vào một cái bể tắc, ngoài việc mài giũa một ít nước trong lòng bàn tay chú ấn, hiện tại không có cách nào tốt hơn.

Dù vậy, theo việc Bạch Khải nghiên cứu chú ấn sinh động, yêu cầu của Hạ thị về hệ thống mô phỏng thực chiến trong mộng lại tiến triển rất nhanh, thậm chí cả hệ Phi Thúy còn có nhiều cải tiến đáng kể.

Dù sao, chiếc mũ bảo hiểm Phi Thúy vốn chỉ dựa vào kỹ thuật chú ấn gửi hồn, nhưng với sự hiểu biết của Bạch Khải trong việc luyện chế, giờ đây có cả bản truyền hồn chú ấn, cấu trúc tự nhiên càng thêm hoàn chỉnh.

Hiện tại thiếu thốn chỉ là một cái đủ để chịu đựng một lượng lớn nhân viên cùng hợp tác trong một mộng cảnh.

“Nhưng mà, đi đâu mà tìm cái thứ hai Phi Thúy trong mộng cảnh đây.”

Bạch Khải thở dài không biết làm cách nào, tạm thời không muốn nghĩ nhiều nữa, xem xét tình trạng của một số con sủng thú.

Alpha vẫn như cũ vững vàng, còn Husky thì có vẻ bí ẩn, không biết đang làm gì.

Gamma, nếu không ở trong bếp, chắc chắn cũng đang ở trong Thánh Quang bí cảnh.

Còn Delta, không có gì bất ngờ, chắc chắn cũng đang ở đây trong bí cảnh, giám sát Jetta học tập nghiên cứu dược tề.

“Sao mà tự dưng lại có cảm giác cô đơn, như lão nhân ảo giác vậy.”

Nhìn thấy cả nhóm đều đang bận rộn với công việc của mình, không ai phản ứng đến hắn, Bạch Khải lập tức cảm thấy buồn bã.

“Nếu không, đi tìm A Trà và những người khác để chơi một chút?” Bạch Khải nghĩ một hồi, vẫn từ bỏ ý định đó.

Gần đây thực chiến quá khắc nghiệt, nhóm người này đối với hần đã có oán niệm sâu sắc, tốt nhất không nên tự chuốc lấy nhục nhã nữa.

“Đi xem một chút Gamma ở Thánh Quang bí cảnh có thu hoạch gì không.”

Bạch Khải nhanh chóng dịch chuyển đến Thánh Quang bí cảnh, nhìn thấy Gamma phân thân ra vô số thể, đang hấp thu Thánh Quang lõi đình, và khi các thể này đạt đến giới hạn chịu đựng, Gamma lại đem chúng phân chia ra.

“Gamma, ngươi đang làm gì vậy?” Bạch Khải thấy vậy có chút hiếu kỳ, mặc dù Gamma có thể nhờ vào Song Sinh khế ấn để chứa đựng nhiều lần năng lượng, nhưng vẫn có một giới hạn cao nhất.

Dù rằng các thể cũng có thể hấp thu năng lượng, nhưng việc làm này dường như không có tác dụng gì trong thực chiến, giờ hấp thu có vẻ vô nghĩa.

Kết phốc kết phốc ~ (“Chủ nhân, Gamma không tìm thấy người nói về truyền thừa, vì vậy đã tìm kiếm những cái phân liệt.”

) “À, hóa ra là thế, chia thành tốp nhỏ.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, mặc dù nói loại truyền thừa này không phụ thuộc vào số lượng, nhưng đề phòng vẫn hơn. À, chia thành tốp nhỏ? Bạch Khải đột nhiên hai mắt sáng lên, nắm lấy Gamma và vuốt ve, nói: “Làm đẹp lắm Gamma, quay đầu lại ta sẽ cho ngươi thêm đồ ăn!” Nói xong, Bạch Khải liền lập tức biến mất trong bí cảnh, thẳng hướng đến hiệp hội.

Kết phốc kết phốc? (“Chủ nhân, chuyện gì vậy?”) Gamma nghi ngờ gãi gãi đầu, nhưng nhanh chóng bỏ qua, tiếp tục đón lấy những đòn lõi đình.

Truyền thừa cái gì hần vẫn chưa tìm thấy, nhưng Thánh Quang năng lượng thân hòa độ lại tăng cao hơn nữa. ...

Thành phố Cổ Túc, hiệp hội Ngự Thú sư.

“Ý ngươi là trước tiên tìm một số bí cảnh mộng cảnh nhỏ hoặc bí cảnh tinh thần để thay thế?” Tần hội trưởng nghe xong Bạch Khải góp ý, khẽ vuốt cằm.

“Đúng vậy, thế giới mộng cảnh Phi Thúy như vậy có thể ngộ nhưng không thể cầu, dù sao việc hợp tác với Hạ thị tập đoàn để tiến hành khảo nghiệm, chúng ta cơ bản không cần thiết phải tìm bí cảnh lớn.”

Bạch Khải dừng lại một chút, nói: “Chỉ cần liên quan đến hệ thống, khi đó chia thành tốp nhỏ, sau đó chú trọng đến một lần trao đổi tư liệu, hiệu quả thực ra cũng khá.”

“Quả thực là một phương pháp khả thi.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Vì vậy, bên La Tường cũng sẽ từ chối.”

“Ừm?” Bạch Khải nhíu mày, sau đó thấy Tần hội trưởng phát ra một thông tin, không lâu sau, La Tường xuất hiện trong văn phòng.

“Chà, thật không ngờ người đã nghĩ ra được phương pháp chia thành tốp nhỏ, thật đáng tiếc ta đã tìm kiếm bí cảnh lớn.”

La Tường vỗ vỗ vào vai Bạch Khải, nói: “Ta cũng đang lo nơi đó quá xa, giờ đây vừa vặn không cần đi.”

Nghे lời nói của La Tường, Bạch Khải dường như hiểu ra điều gì, nói: “La giáo quan, ngài không phải đã tìm thấy chứ?”
“Đúng vậy.”

La Tường gật đầu, nói: “Trước đây, khi ta đang thu thập tài nguyên từ các tháp bí cảnh, đã phát hiện một vài ghi chép, tìm thấy một ít thông tin.”

“Nếu như ghi chép không có sai sót, có lẽ nơi đó tồn tại một bí cảnh được để lại bởi Mộng Ma Thú.”

Nói rồi, La Tường đột nhiên khoát tay áo, nói: “Nhưng mà chỗ đó quá xa, phương pháp chia thành tốp nhỏ của người thực sự rất tốt, giảm bớt đi việc di chuyển rồi.”

“Đừng mà, nếu có thể có bí cảnh lớn, chắc chắn cũng sẽ rất tốt.”

Bạch Khải lắc đầu không ngừng, chia thành tốp nhỏ tốt đấy, nhưng đây đủ cũng chẳng tệ hơn. Ít nhất là có thể thu được phí bảo trì cho một cái Server nữa ~

Chương 648:

Ai nói cho người đây là trò chơi? Nhìn thấy Bạch Khải kiên quyết như vậy, La Tường không khỏi tỏ ra bất ngờ, nói: “Chỉ có điều, địa điểm của Mộng Ma Thú có chút khó xử, cho nên tạm thời chúng ta không thể qua đó.”

“Khó xử?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ.

Có vẻ như không nhiều địa điểm có thể khiến La Tường nói là khó xử, lại càng đặc biệt xa xôi nữa...

“Chẳng lẽ địa điểm của Mộng Ma Thú nằm trong bộ lạc?” La Tường nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, mà còn nằm ở trung tâm bộ lạc.”

“Bộ lạc trung bộ?” Bạch Khải nhíu mày.

Bộ lạc có diện tích rất lớn, bọn họ muốn tìm được bí cảnh Mộng Ma Thú chắc chắn phải thâm nhập vào bộ lạc.

“Cái bí cảnh này nghe nói là di sản do một truyền thuyết về Mộng Ma Thú để lại.

Sau khi nó chết, bộ lạc tương ứng cũng bị hàng xóm từng bước xâm chiếm, nhưng bí cảnh vẫn chưa xuất hiện.”

La Tường nói: “Tuy nhiên, ta đã tìm được một manh mối trong một bí cảnh khác, có thể tìm đến đó.”

“Bộ lạc trung bộ?” Tàn hội trưởng nghe vậy lắc đầu liên tục, nói: “Bộ lạc trung bộ quá nguy hiểm, với thực lực của Bạch Khải hiện tại, nếu qua đó chỉ có chịu chết, ta không ủng hộ.”

“Ta cũng không định để Bạch Khải qua đó.”

La Tường nhún vai, nói: “Ta chỉ cần tìm một số vật liệu bên phía bộ lạc, dự định chỉ là đi qua xem một chút, nhưng giờ xem ra là không cần thiết.”

“Vậy là tốt rồi.”

Tàn hội trưởng nghe vậy thở phào, trong khi Bạch Khải lại tỏ ra tiếc nuối.

Thật sự là nằm trong bộ lạc trung bộ, nếu không thì nếu có thể tìm thấy, bí cảnh chuyên môn về Trùng Thảo và mộng cảnh thực chiến sẽ đều có thể hoàn thành.

“Được rồi, Bạch Khải người nghĩ ra biện pháp thì ta sẽ không ở đây thêm nữa, ta phải đi giải quyết những vật liệu của mình.”

La Tường vỗ tay với Bạch Khải và Tần hội trưởng rồi vội vã rời đi.

“Sao sau khi lên truyền kỳ lại bận rộn như vậy...”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi chép miệng nói.

“Rất bình thường, và muốn nói bận rộn, người chắc chắn không có tư cách nói người khác.”

Tần hội trưởng tức giận nhìn Bạch Khải, nói: “Hiện giờ muốn tìm kiếm người, độ khó đều nhanh chóng đuổi kịp tìm một món ăn gấp gờ truyền kỳ hung thú.”

“Vậy hội trưởng còn tìm cho ta năm cái hệ kiêm chức...”

Bạch Khải nghe vậy không nhịn được lầm bầm một câu, khi nhìn thấy Tần hội trưởng có vẻ muốn nổ tung, hấn lập tức trốn chạy.

“Thôi được rồi, hội trưởng, ta đi trước đây, chuyện bí cảnh sẽ làm phiền ngài nhé ~” “Tiểu tử thú, chạy nhanh như vậy, ta còn muốn nhờ người giúp ta giải quyết hai nhiệm vụ!” Tần hội trưởng không khỏi giận mắng, nhưng sau khi Bạch Khải đi, trên mặt lại hiện lên một nụ cười vui vẻ.

“Tiểu tử này, nhanh trưởng thành quá...”

...

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

Bạch Vũ Hiểu tò mò quan sát xung quanh, trầm trồ: “Trời ạ, Bạch Khải giờ chính là viện trưởng của một viện nghiên cứu lớn như vậy sao?” “Đúng vậy, nhưng người không xem Hot search sao, chắc chắn cũng đã có tin tức rồi.”

Bạch Thu Trà nhìn Bạch Vũ Hiểu, cười nói.

Bạch Vũ Hiểu sắc mặt có phần khỗ sở, nói: “Ta thực ra thật sự muốn, cha ta trước đây đã ra lệnh nghiêm rằng không lên ngũ giai thì không được đụng đến điện thoại di động hay các trò chơi điện tử.

Nếu không phải hôm nay chạy đến, giờ ta cũng chẳng khác gì người nguyên thủy.”

“Vậy thì người không lo tu luyện cho tốt sao? U Linh Ấu Long của người mặc dù lớn lên không bằng Cốt Long của ta, nhưng hạn mức tối đa hẳn phải cao hơn mới phải.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói.

“Hạn mức tối đa cao thì cần ta đến mức đó mới được.”

Bạch Vũ Hiểu triệu hồi U Linh Ấu Long, nói: “Theo tiến độ của ta hiện giờ, có lẽ đợi tiểu gia hỏa này trở thành truyền kỳ, ta cũng sẽ hóa thân thành đồng loại của nó rồi.”

“Ai...”

Nhìn thấy bộ dạng của Bạch Vũ Hiểu, Bạch Thu Trà cũng không biết an ủi như thế nào.

Thực tế, tốc độ lên cấp của Bạch Vũ Hiểu không phải yếu đi, Tiêu Nguyên và những người khác trong độ tuổi này cũng chưa từng thăng cấp lên tứ giai.

Hơn nữa, bởi vì có Bạch Khải một kỳ sĩ tuyệt trần ở phía trước, có Cổ Sơn thì càn vững bước theo sau, muốn nói Bạch Vũ Hiểu không cảm thấy bức bối thì không thực tế chút nào.

“Này, cha ta gần đây tự tay dạy Nicolas, người có muốn tham gia cùng không?” Bạch Thu Trà suy nghĩ một chút rồi nói.

“Bạch Nicolas? Vậy ta còn không bằng quay về chịu trận trước cha ta.”

Bạch Vũ Hiểu liên tục gật đầu, nói.

Bạch Hòa Quang mặc dù không bạo lực như Bạch Đồng Trăn, nhưng thứ không tức giận cũng có khí chất thật sự quá đáng sợ, nhìn thấy mọi người đều hoảng hốt.

“Vậy thì được rồi.”

Bạch Thu Trà nhún vai, sau khi xác nhận thân phận với gác công, nói: “Chúng ta đã đến, đi tìm Bạch Khải trước.”

“Được.”

Ba người cùng nhau tiến vào cao ốc, sau đó theo thông báo của Bạch Khải, đi đến phòng nghiên cứu hệ thống mô phỏng thực chiến mạng cảnh.

“Các người đã đến rồi, vừa khéo, thiết bị lắp ráp cũng đang gần hoàn tất.”

Bạch Khải ngay lúc điều chỉnh thử nghiệm thiết bị thì thấy ba người xuất hiện, lập tức gọi họ lại.

“Bạch Khải, cái này là cái gì?” Bạch Vũ Hiểu tò mò đánh giá thiết bị trước mặt giống như máy chơi game, nói.

“Chờ chút người sẽ biết.”

Bạch Khải cười, sau đó quay sang giới thiệu Hạ Hiên và Hàn Vi đang ngồi chuẩn bị bên cạnh, nói: “Cho các người biết, đây là Bạch Vũ Hiểu, tứ giai Ngự Thú sư, còn Cổ Sơn, các người đã quen biết.”

“Hừ!” Hạ Hiên nghe vậy quay đầu đi chỗ khác, hiển nhiên còn nhớ rõ hai lần kiểm tra của mình đã từng bị Cổ Sơn đánh bại.

“Hàn Vi, tứ giai Ngự Thú sư.”

Hàn Vi nhanh nhẹn bò ra khỏi máy móc, chủ động giới thiệu với Bạch Vũ Hiểu, nói: “Người tên Bạch Vũ Hiểu? Người và Bạch Thu Trà có phải là người thân không?” “Hừm, Trà ca là đường ca của ta.”

Bạch Vũ Hiểu nhẹ gật đầu, nói.

“Thì ra là vậy, khó trách thấy các người rất giống nhau.”

Hàn Vi nghe xong gật đầu, sau đó quay sang trò chuyện thân mật với Bạch Vũ Hiểu, hai người rất nhanh chóng trở nên quen biết.

“Bạch Khải, vậy chúng ta sắp làm gì?” Bạch Thu Trà nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Có phải dùng cái máy này để kiểm tra không?” “Đúng vậy, đây là hệ thống mô phỏng thực chiến mạng cảnh do viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần được Hạ Thị tập đoàn ủy thác thiết kế, cái này là nguyên mẫu.”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Nếu lần này kiểm tra không có vấn đề gì, ta có thể báo cáo kết quả nhiệm vụ rồi.”

“Nguyên lai là làm chuột bạch à ~” Bạch Vũ Hiệu nghe vậy cảm thấy thú vị, nói: “Nhưng nếu là thực chiến, sao lại phải dùng mộng cảnh, không phải tốt hơn là đối mặt trực tiếp sao?” “Vậy sau này nếu muốn khai chiến với bộ lạc, người không phải trước hết phải chạy đi bộ lạc luyện tập một chút?” Bạch Khải bắt đầu dãn thở dài, nói: “Được rồi, các người đợi chút nữa sẽ nghiệm thử rồi sẽ biết.”

Nói xong, Bạch Khải đi đến một bộ máy bên cạnh, khởi động chúng, chỉ vào một lớn một nhỏ hai cái bục, nói: “Đợi chút nữa các người cùng súng thú của mình sẽ đứng lên những bục này, thiết bị sẽ tự động quét dữ liệu của các người, rồi chỉ cần đeo mũ bảo hiểm vào là được.”

Nghe xong Bạch Khải giải thích, Hàn Vi ba người đều sững sờ, trong khi Hạ Hiên đã biết thực hiện thủ tục, triệu hồi ra Bạo Long Thú để bắt đầu quét dữ liệu, sau đó dẫn đầu tiến vào mộng cảnh.

Là tam thiếu gia của Hạ Thị tập đoàn, lại thêm thân phận võ sư, Hạ Hiên gia nhập vào hệ thống mô phỏng thực chiến này là hoàn toàn hợp lý, cho nên những thao tác này đều đã quen thuộc.

Nhìn thấy vậy, ba người cũng học theo, triệu hồi ra súng thú của mình để đăng nhập vào hệ thống.

“Bạch Khải, còn ta thì sao?” Nhìn thấy bốn người lần lượt tiến vào, Bạch Thu Trà không khỏi cảm thấy mơ hồ.

Bạch Khải đặc biệt gọi hân đến, nhưng ở đây chỉ có bốn cái máy, nên hân vẫn thừa ra một cái.

“Người, máy của người ở bên kia.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, chỉ vào một bục lớn bên cạnh.

“BOSS sao có thể dùng nhỏ như vậy để kiểm tra được.”

...

Trong hệ thống mô phỏng thực chiến.

Bốn người bước vào mộng cảnh tò mò đánh giá xung quanh, và sau khi nhìn thấy sủng thú của mình tiến vào, càng hiểu kỳ hơn.

Hàn Vi vỗ vào thân thể của Phong Ma Lang, lúc này Phong Ma Lang hiểu ý, phun ra một cơn gió kiếm, chém nát một khối đá xa xa.

Chỉ trong chớp mắt, đá vụn bay tứ tung, trên mặt đất thậm chí có thể cảm nhận được cơn đau.

“Ngũ giác đều thật chân thực, ta thậm chí có thể cảm nhận nhiệt độ cơ thể của Phong Ma Lang, thật sự như đang mơ vậy!” Hạ Hiên nghe vậy hừ lạnh nói: “Nói nhảm, sao lại còn có thể là truyền tống nữa?” Hàn Vi nhún vai, nhìn thấy Bạch Vũ Hiểu và Cổ Sơn cũng đang chăm chú quan sát sủng thú của mình.

“Tinh thần lực và trạng thái bình thường giống nhau, nhưng số liệu thân thể dường như có chút khác biệt?” Là chủ nhân của tám con sủng thú, Cổ Sơn ngay lập tức phát hiện ra bất thường.

“Đúng vậy, đây chỉ là căn cứ vào kết quả quét hình vừa rồi, cùng Big Data tương ứng mà tạo ra thân thể thôi, vẫn còn có chút khác biệt với hiện thực.”

Bạch Khải từ bên cạnh ló mặt ra, nói: “Bất quá điều này chỉ ảnh hưởng đến trạng thái cực hạn dưới chiến lực biến hóa, ảnh hưởng toàn bộ không lớn lắm.”

“Ngạch, Bạch Khải, người có thể nói dễ hiểu hơn không?” Bạch Vũ Hiểu một mặt mông lung, gãi đầu.

“Để nói đơn giản, giống như việc tạo ra một nhân vật trong trò chơi, chỉ là sử dụng dữ liệu của người mà thôi.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Mặc dù vẫn cần cải tiến về không gian, nhưng dùng để tiến hành chiến lực khảo hạch thì không hề có vấn đề, các người cứ yên tâm chiến đấu là được.”

“Nói vậy ta đã hiểu.”

Bạch Vũ Hiểu cuối cùng cũng sáng tỏ, rồi hào hứng nhìn về phía những người khác, nói: “Vậy ta sẽ đấu với ai, bọn họ sao?” “Làm sao có thể.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Ta không phải đã nói rồi sao, hệ thống mô phỏng thực chiến dùng để khảo hạch, đối thủ đương nhiên phải mạnh hơn các ngươi rồi.”

“Sẽ không phải là...”

Bạch Vũ Hiểu nghe vậy sững sờ, sau đó liền nghe thấy một tiếng gầm lớn vang lên ở phía trước, quay đầu lại, một con Cốt Long khổng lồ đang bay lượn trên bầu trời, lạnh lùng nhìn xuống bọn họ.

“Đây chắc chắn là Cốt Long của Bạch Thu Trà, xem ra so với dự đoán của ta là lớn hơn nhiều.”

Hàn Vi thấy vậy không khỏi tắc lưỡi, sau đó nhìn về phía Hạ Hiên, nói: “Con Bạo Long Thú của ngươi là đối thủ sao?”

“Nói nhảm!” Hạ Hiên hừ lạnh, trang bị trên Bạo Long Thú lập tức triển khai, đạn và năng lượng pháo cùng lúc nổ vang, bay về phía Cốt Long.

“Trời ạ, nếu trò chơi nào có hiệu ứng này, chắc chắn sẽ vô địch rồi.”

Bạch Vũ Hiểu thấy vậy lắc đầu, sau đó chỉ đạo U Linh Long nhằm tiến công.

“Chơi game...”

Ta yêu chết cái hệ thống này, lần này cha sẽ không ngăn cản ta nữa chứ?” Bạch Vũ Hiểu nhếch miệng cười, đang định thể hiện chút thao tác của mình thì đã thấy một hơi thở màu u lam từ trên trời giáng xuống, không chỉ phá hủy cả Bạo Long Thú lẫn công kích của U Linh Ấu Long, mà U Linh Ấu Long còn không kịp tránh né, bị hơi thở ấy thiêu đốt và phát ra tiếng đau đớn.

“Ai nói cho ngươi đây là trò chơi...”

Nhìn vẻ mặt đầy kinh ngạc của Bạch Vũ Hiểu, Bạch Khải nhún vai, nói: “Mặc dù đây là mộng cảnh, nhưng những gì các ngươi và sủng thú bị thương đều sẽ phản hồi đến linh hồn của ngươi.

Mặc dù không có di chứng như khi làm ác mộng, nhưng đau đớn thì lúc này lại là rất thật.”

Chương 649:

Học thành trở về Lục Long “Ta đã biết, làm sao có chuyện tốt như vậy.”

Bạch Vũ Hiểu bất đắc dĩ thở dài, sau đó nhìn về bầu trời mà nói: “Dù sao, để Trà ca làm BOSS cũng không phải vấn đề gì cả?” “Đương nhiên là không vấn đề gì, cứ việc đánh thoải mái, không cần phải giữ mặt mũi cho ta!” Bạch Khải liên tục gật đầu, trong khi Hàn Vi và Cổ Sơn cũng hăng hái, nhanh chóng điều khiển súng thú của mình tấn công.

Tuy nhiên, Hạ Hiên từ trước đến nay vốn là người xông lên đầu tiên giờ lại im lặng kéo dài khoảng cách, chỉ sử dụng vũ khí tầm xa để tấn công.

Là một trong những trắc nghiệm viên của hệ thống Mộng Chiến, hẳn hiểu rõ một số thứ.

Mặc dù hệ thống Mộng Chiến sẽ quét và đối chiếu số liệu của Ngự Thú sư và súng thú với thân thể trong mộng cảnh, nhưng nếu linh hồn quá mạnh bị quét hình, vẫn sẽ xuất hiện mộng cảnh với thực lực vượt qua số liệu bình thường.

Và từ hình dạng đầu Cốt Long này mà xem, hiển nhiên là vượt qua cấp bậc năm nên có số liệu mạnh như vậy.

Xông lên tấn công, chẳng phải là tìm cái họa thêm sao.

Quả nhiên, cho dù bốn người có cố gắng như thế nào cũng không thể làm Cốt Long bị thương chút nào, ngược lại, Cốt Long chỉ nhẹ nhàng vung vẩy Long trảo, bốn súng thú bị đánh bại như những món đồ chơi cũ nát, đồng thời bị cưỡng ép đẩy lùi khỏi hệ thống Mộng Chiến.

Mặc dù chỉ là một giấc mơ, nhưng cảm giác đau đớn trong mộng cảnh cũng rất chân thực. Để bảo đảm không gây tổn thương cho người sử dụng, hệ thống sẽ kiểm tra và đá người sử dụng ra nếu họ gặp phải cơn đau vượt quá giới hạn. Đây cũng là một biện pháp bảo vệ.

“Hô ~ lại bị tiêu diệt rồi.”

Bạch Vũ Hiểu không vui mà nhìn chăm chăm về phía Bạch Thu Trà, trong khi Bạch Thu Trà chỉ vô tội nhún vai.

“Đánh cấp năm với cấp bốn, bị tiêu diệt là điều bình thường.”

Bạch Khải ngồi trước màn hình máy tính, nhanh chóng xem số liệu vừa thu thập được, nói: “Một số số liệu vẫn nằm ngoài dự đoán, cần phải điều chỉnh và tăng cường việc thu thập.”

Nói xong, Bạch Khải nhẹ nhàng lấy số liệu trên máy ra, đưa cho Hạ Hiên, nói: “Phiên người một lần, đưa cho nhóm Mộng Chiến để họ sửa chữa theo những gì ta đã đánh dấu, đặc biệt là những khu vực tiếp giáp với bí cảnh, cần phải chú ý hơn.”

“Ta biết rồi.”

Trong ánh mắt ngạc nhiên của Hàn Vi, Hạ Hiên lại thực hiện lệnh nhận lấy tài liệu từ Bạch Khải và chạy ra ngoài.

“Ta có phải hoa mắt không, mà Hạ Hiên giờ lại trở nên hiền lành như vậy sao?” Bạch Vũ Hiểu hơi ngạc nhiên, mặc dù không có nhiều giao tiếp với Hạ Hiên nhưng cũng nghe thấy một vài chuyện về hắn.

Tuy nhiên, tuyệt đối không phải là hình ảnh hiện tại.

Hàn Vi biểu hiện rất bình tĩnh, nói: “Thường thì, ai bị đả kích nhiều cũng sẽ trở nên hiền lành hơn một chút.”

“Ngạch, ta đột nhiên hiểu ra rồi.”

Bạch Vũ Hiểu liếc mắt nhìn Bạch Khải đang nghiên cứu hệ thống Mộng Chiến, bất chợt hiểu ra.

Mặc dù Hạ Hiên không nói gì, nhưng Bạch Vũ Hiểu đã biết về quá khứ của Hạ Hiên.

“Nhưng mà, Bạch Khải, người không sợ Hạ Hiên đến để học trộm sao?” Hàn Vi nhìn về phía Bạch Khải với nụ cười rõ ràng không phải cười.

“Ta không nghĩ Hạ thị tập đoàn lại ngu muội đến mức đó.”

Bạch Khải nhếch miệng, viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thân được sự hỗ trợ của năm đại tập đoàn, thêm vào đó là hiệp hội đứng sau, Hạ thị không khéo lại học trộm điều này.

Thật ra, món đồ chơi này cũng không thể tùy tiện học trộm.

Bạch Khải dừng lại, nhìn về phía các người khác, nói: “Được rồi, ta sẽ điều chỉnh một lần nữa, các người có muốn thử lại không?” “Đương nhiên!” Bạch Vũ Hiểu là người đầu tiên đáp ứng, trong khi Cổ Sơn im lặng triệu hồi tám sủng thú của mình và cùng nhau tiến vào. Đánh nhau theo nhóm quen rồi, bỗng dưng chỉ một mình cũng thật sự không an toàn. ...

“Quả nhiên, phải có đầy đủ số liệu theo tài năng để hoàn thiện hệ thống Mộng Chiến.”

Thấy hệ thống Mộng Chiến ngày càng ổn định nhờ vào việc thu thập dữ liệu nhiều hơn, Bạch Khải gật đầu hài lòng, sau đó trên bàn phím thao tác một hồi, một chiếc hộp đen giống như Rubik bỗng xuất hiện.

Bạch Khải nhận lấy hộp đen, mười ngón tay như bướm bay lượn nhanh chóng xoay tròn chiếc hộp, và khi Bạch Khải dừng lại, một chiếc nhãn bảy màu bùng nổ từ trong hộp đen.

Chiếc hộp đen này chính là tâm điểm của toàn bộ hệ thống Mộng Chiến, dùng để chứa chiếc nhãn bí cảnh cho người sử dụng, nên Bạch Khải đã tốn nhiều công sức để mã hóa nó.

Mã hóa bên ngoài là do Shuke tạo ra, khác xa với tính toán thường thấy ở liên bang, người bình thường hoàn toàn không thể phá giải.

Bên trong hộp đen, mã hóa là sự kết hợp của phù văn, chú ấn và kiến thức mà Bạch Khải nắm giữ.

Nếu thao tác không đúng, hộp đen sẽ tự nổ.

Tất nhiên có thể bị phá giải, nhưng nếu như vậy thì bí cảnh của chiếc nhãn cũng sẽ tan tành.

Hệ thống Mộng Chiến này không giống như mộng Phỉ Thúy, không có dấu ấn Phỉ Thúy thì sẽ chỉ là một đồng sắt vụn, và nếu ai đó phá giải và sử dụng cho mục đích khác, sẽ gây ra rất nhiều phiền toái.

“Epsilon, hấp thu mộng cảnh ở đây đi.”

Bạch Khải triệu hồi Trùng Thảo và đưa chiếc nhãn mộng cảnh cho hắn, hỏi: “Dạo gần đây triển thế nào?” “Báo cáo thủ trưởng, tôi hiện tại sau khi ngủ dậy, cơ thể đã có thể tự thực

hiện một số động tác chiến đấu phức tạp, nhưng vẫn không thể phát động kỹ năng.”

Trùng Thảo có chút xấu hổ, Bạch Khải đã từng cho hắn thu thập đủ mộng cảnh chiến đấu, có thể nói là rất vất vả, nhưng hắn vẫn chưa thể đạt được mong đợi của Bạch Khải, thực sự là cảm thấy khó xử.

“Không sao, như vậy đã rất tốt.”

Bạch Khải cười cười, chỉ cần có thể mộng cảnh và nhục thể đồng thời tiến công, thì đó cũng là sức mạnh không nhỏ.

Hơn nữa, ngày mai sẽ còn dài, chờ hệ thống Mộng Chiến dần phổ biến và thu thập ngày càng nhiều dữ liệu, chắc chắn sẽ còn được nâng cao hơn.

“Tốt, tôi sẽ tiếp tục cố gắng!” Trùng Thảo nghe vậy phấn chấn gật đầu, sau đó ôm chiếc nhẫn mộng cảnh, tham lam hấp thu những gì có trong đó.

Dựa theo cách Bạch Khải chỉ dạy, hắn có thể cảm nhận rõ ràng bản thân đang dần dần mạnh lên.

Ngoài ra, hắn thậm chí đã bắt đầu thử nghiệm chế tạo linh hồn giả lập để các sủng thú của mình có thể có năng lực chiến đấu tương ứng.

“Nói thật, khi nào Nicolas trở về, nếu không nhanh thì Trùng Thảo cũng sẽ bận rộn đến chết mất.”

Bạch Khải đang suy nghĩ thì nói: “Epsilon, tăng tốc độ lên, chúng ta đi xem Nicolas huấn luyện thế nào rồi.”

“Rõ ràng, thủ lĩnh.”

...

Hồ Thái Trạch.

Một con Phi Thúy Cự Long từ trong hồ bay ra, giống như một tia chớp màu xanh lá, hướng thẳng lên bầu trời.

Sau lưng nó, một bóng đen đi theo, tốc độ rõ ràng nhanh hơn.

“Đừng chạy, tốc độ của ngươi không theo kịp bản tiêu thư đâu.”

Cửu U Minh Tước mắt đầy sự trêu chọc, đột ngột tăng tốc, móng vuốt sắc bén chộp tới cánh của Nicolas.

Nicolas không kịp tránh, bị chộp trúng cánh, nhưng hấn lại không chút do dự quay ngược lại, kéo xuống khối thịt của đôi phương và vùng đuôi đánh về phía Cửu U Minh Tước.

“Cứ tới đây đi nào, ta không sợ đâu.”

Cửu U Minh Tước thấy vậy cười nhạo, đang định né sang bên cạnh, thì phát hiện một cơn gió Phỉ Thúy tràn ngập che kín đường lui của nàng.

“Hơi thở của Rồng càng lúc càng nhanh.”

Cửu U Minh Tước hài lòng gật đầu, thân hình chóp lên, tránh khỏi hơi thở Phỉ Thúy.

Hơi thở của Rồng trực diện trúng vào một ngọn đồi nhỏ, nơi vốn dĩ đầy sức sống bỗng nhiên trở nên cằn cỗi, trong khi vết thương của Nicolas lại lành lại trong tích tắc.

Sau đó, đôi cánh của Nicolas mở ra, Long trảo sắc bén bất ngờ quật về phía sau, bao phủ Cửu U Minh Tước đang xuất hiện ở đó.

Cửu U Minh Tước thấy vậy lập tức né tránh, nhưng Long trảo của Nicolas bỗng xuất hiện một dấu ấn Phỉ Thúy, làm cho Long trảo đột nhiên biến mất và lại từ một bên khác lao tới.

Cửu U Minh Tước không kịp tránh, bị cào trúng một vết thương, động tác lập tức chậm lại, và Nicolas nhân cơ hội mở ra Phỉ Thúy lĩnh vực, định bắt giữ nàng lại.

“Không tồi, tốc độ triển khai lĩnh vực cũng đã nhanh hơn nhiều.”

Cửu U Minh Tước có chút tán thưởng, mà với việc cùng triển khai U Minh lĩnh vực, thế giới không màu liền ăn mòn Phỉ Thúy lĩnh vực.

Tuy nhiên, khi đã ăn mòn được một nửa, nàng lại không thể tiến thêm nữa.

Bất chợt, Cửu U Minh Tước tan biến lĩnh vực, bay nhẹ nhàng đến vai Bạch Hòa Quang, nói: “Gia hỏa này ra ngoài, trừ khi gặp được Bán Thần, thì cũng có thể đánh một trận.”

Nghe thấy lời Cửu U Minh Tước, Nicolas lập tức tỉnh lại từ trạng thái chăm chú trước đó, nói: “Tam tỷ đầu, người nói thật sao?!” “Cái gì tam tỷ đầu, Bạch Khải bình thường dạy người thế nào?” Cửu U Minh Tước rõ ràng có chút khó chịu với cách xưng hô này, nói: “Phải gọi là đại tỷ đầu!” Nicolas nghe vậy lập tức cảm thấy khó xử, nói: “Thế nhưng đại tỷ đầu đã có người rồi.”

“Ai?! Ta sẽ đi đánh nàng một trận!” Cửu U Minh Tước vỗ cánh, rõ ràng muốn động thủ ngay bây giờ.

“Phạm bà bà.”

“Khi ta không nói...”

Cửu U Minh Tước im lặng, sau một lúc lâu mới hỏi: “Vậy nhị tỷ đầu là ai?” “Aletta các hạ.”

“Đáng ghét, lại để bản tiểu thư một đoạn thời gian, chắc chắn sẽ vượt qua họ!” Cửu U Minh Tước khó chịu quay đầu đi, làm cho Nicolas không biết phải nói gì.

“Được rồi, Cửu U, Phạm bà bà và Aletta các hạ đều là những người bảo hộ nhân loại, đừng có oán thán như vậy.”

Bạch Hòa Quang vỗ nhẹ lên cánh của Cửu U Minh Tước, rồi nhìn về phía Nicolas, nói: “Người đã đánh bại chúng ta ba con sủng thú truyền kỳ khác, cũng có thể miễn cưỡng đánh ngang sức với Cửu U, những hung thú truyền kỳ thông thường hẳn là sẽ không thể uy hiếp được người.”

“Cảm ơn tam tỷ đầu, cảm ơn lão sư!” Nghe Bạch Hòa Quang công nhận, Nicolas xúc động, nhìn bản thân mặc dù không có chút thay đổi nào nhưng lại mạnh hơn trong sức mạnh của Long, lòng tràn đầy vui sướng.

Như vậy, hẳn có thể bảo vệ Bạch Khải.

Chờ chút trở về, nhất định phải cho Bạch Khải một bất ngờ! Đúng lúc này, Nicolas dường như nhận thấy điều gì, khí thế trên người bỗng nhiên thay đổi, bất ngờ vung một móng về hướng sau lưng.

Mới từ trong hư không xuất hiện ở gần Bạch Khải nhìn thấy Long trảo, mồ hôi lạnh chảy ra, may mắn là Delta phản ứng nhanh, ngay lập tức né sang một bên.

“Ta đêch, Nicolas, người muốn mưu sát ta sao?!”
Nhìn thấy Long trảo của chủ nhân, Bạch Khải hốt hoảng, trong khi Nicolas nhận ra mình đã phản ứng thái quá, lập tức có chút uất ức dậm lên ngón tay.

“Xin lỗi Bạch Khải, bản Long không cố ý.”

Còn tưởng sẽ cho Bạch Khải một bất ngờ, kết quả lại thành ra khiến hắn hoảng sợ.

“Người đạo gần đây tần suất chiến đấu quá cao, về nhà thì nên chỉnh đốn lại một lần, thì sẽ không xuất hiện tình huống này nữa.”

Bạch Hòa Quang thấy vậy nhàn nhạt cười, quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, sao người lại tới đây? Là đến xem tiến độ huấn luyện của Nicolas sao?” “Hô, Nicolas trở về vít chặt óc vít...”

Bạch Khải gãi đầu, thấy Bạch Hòa Quang có chút co giật khóe mắt, lập tức đổi giọng, nói: “Khụ khụ...”

Chủ yếu là đến xem Nicolas huấn luyện như thế nào.”

Hắn không ngờ lại ở trước mặt lão sư mà lại nói như vậy, xem ra gần đây thật là bận rộn nên đầu óc cũng mụ mị đi nhiều.

Chương 650:

Long tộc lục sắc chớp lóe Thấy Bạch Khải như vậy, ánh mắt Bạch Hòa Quang hiện lên một tia bất đắc dĩ, nói: “Được rồi, trước mắt Nicolas cần phải làm công việc này... Ừ, việc huấn luyện hẳn nắm giữ Phi Thúy mộng cảnh cũng rất có ích, nhưng vẫn phải chú ý về thời gian, đừng lãng phí Cự Long huyết mạch.”

Thực tế, Aletta đã giúp Nicolas cường hóa huyết mạch của hắn, nhưng tâm lý Nicolas cứ không điều chỉnh đúng mức.

Nếu như lại bị những chuyện khác làm phân tâm, thì quả thật sẽ lãng phí thời gian thực chiến đặc huấn mà họ đã dành cho hắn.

“Ừm, ta hiểu rồi.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, quay lại nhìn Nicolas.

Dù cho hình dáng không có gì thay đổi, thậm chí Nicolas cũng không phóng ra Long uy, nhưng lại khiến Bạch Khải cảm thấy khiếp sợ, như thể quay lại khoảnh khắc đầu tiên gặp Nicolas trong hoàn cảnh đó.

Chỉ có điều, lần này, Nicolas không phải là con rồng nhát gan, sợ hãi đến mức ngã quỵ trước con người, mà đã trở thành một Cự Long thực sự trong ý nghĩa chân chính.

Quả thật, những gì ẩn sâu trong huyết mạch, dù có gian khổ cách mấy cũng không thể bị tiêu diệt.

“À đúng rồi, mấy ngày nữa tổng bộ bên kia sẽ có người đến hỗ trợ thành phố Cổ Túc quản lý Nguyên Tố chi môn, có thể sẽ cần người thảo luận một lần.”

Bạch Hòa Quang nói: “Hiện giờ ngươi đã thu được sự thừa nhận từ Thủy và Hỏa nguyên tố giới, có lẽ sẽ giúp hiệp hội gia tăng một nhóm nguyên tố hệ sủng thú.”

“Không vấn đề gì.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, hiện tại Thủy và Hỏa nguyên tố giới đã khôi phục bình thường, hai phiên Nguyên Tố chi

môn cũng dần ổn định, đoán chừng rất nhanh sẽ có thể ổn định cung cấp nguyên tố sùng thú.

Chắc chắn, bỗng dưng phát hiện thành phố Cổ Túc sẽ có thêm nhiều sinh vật thú vị.

Bạch Hòa Quang nhìn trời một chút, nói: “Ta còn phải đi một chuyến đến tây bộ, phải đi trước đây.”

“Tây bộ? Là Tử Vong bàn tròn sao?” Bạch Khải nghe vậy tức thì hứng thú lên tiếng.

Bạch Hòa Quang lắc đầu nói: “Borg gia tộc đã biến mất, tây bộ, năm gia tộc lớn giờ chỉ còn lại tứ đại gia tộc, có phần hỗn loạn.

Nếu như bộ lạc nhân cơ hội xông vào, sẽ có chút phiền phức.”

“À vậy à.”

Bạch Khải nghe vậy hơi bất ngờ.

Dù Tử Vong bàn tròn rất phức tạp, nhưng quan trọng vẫn là vấn đề của con người.

Hiện tại, mối nguy lớn nhất của liên bang vẫn là từ bộ lạc.

Bạch Hòa Quang lại dặn dò Bạch Khải vài câu, sau đó liền cười lên Cửu U Minh Tước, biến mất ở chân trời.

“Bạch Khải, một ngày nào đó, thật sự sẽ có một ngày ta trở nên mạnh mẽ, không để người gặp nguy hiểm nữa!” Nhìn Bạch Hòa Quang rời đi, Nicolas cũng lập tức mất đi uy thế, lại trở về vẻ ngoài ban đầu, tựa như muốn nói với Bạch Khải.

“Vậy từ bây giờ sẽ dựa vào người~” Bạch Khải giờ ngón cái lên, bỗng nghĩ ra một điều.

Nếu không, dẫn Nicolas đến bộ lạc vui chơi? Ong ong ong...

Ngay lúc này, điện thoại của Bạch Khải đột nhiên rung lên, Bạch Khải mở ra nhìn, phát hiện là Gia Cát Thần gấp gấp liên hệ.

“Phi Thúy hệ liệt dây chuyền sản xuất đã bắt đầu trầm tích, mau chóng trở về xử lý!” “Được rồi, xem ra trong thời gian ngắn sẽ không có gì hy vọng.”

Bạch Khải thở dài, hiện giờ Phi Thúy chỉ mòng đang bán chạy, dây chuyền sản xuất sản phẩm liên quan đến Phi Thúy hầu như không có ngừng nghỉ, nhìn tình hình hiện tại, Nicolas khó lòng rời khỏi thành phố Cổ Túc trong thời gian này.

“Đó là tin tức từ Gia Cát Thần?” Nicolas tiến lại gần Bạch Khải nhìn một cái, rồi cười nói: “Vừa lúc, cho người xem chút thành quả tu hành của ta.”

Nói rồi, Nicolas vung nhẹ Long trảo, một cái Phi Thúy ấn ký lập tức xuất hiện bên dưới Bạch Khải, khiến hắn không kịp phản ứng đã bị kéo vào, và khi hắn kịp hoàn hồn thì đã trở lại viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

“Nicolas, người có không gian hệ kỹ năng sao?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên nhìn Nicolas.

“Dĩ nhiên không phải, ta chỉ đơn giản là mượn lực của Phi Thúy mòng cảnh, từ một cái ấn ký xuyên qua đến một cái khác mà thôi.”

Nicolas lắc đầu, nói: “Trước đó Epsilon không phải cũng dùng phương pháp này triệu hồi ta sao?” “Nhưng mà có nhanh như vậy sao?” Bạch Khải nhìn thời gian trên điện thoại, thấy thời gian giữa tin nhắn từ Gia Cát Thần và bây giờ không đến mười giây, mà cả hai đã trở lại.

“Ta chỉ đơn giản kết nối hai cái ấn ký lại với nhau thôi, tự nhiên là nhanh.”

Nicolas chỉ vào phía trước, một cái Phi Thúy ấn ký lập tức xuất hiện, Long trảo đâm vào trong đó, rồi lại xuất hiện tại một chỗ khác.

“Tam tỷ đầu nói ta thực lực cơ thể rất mạnh, nhưng kinh nghiệm thực chiến quá ít, vì thế chiến đấu chủ yếu là dùng sức mạnh đột phá, nếu như lực chiến thắng, ta không muốn dùng chiêu thức loè loẹt.”

Nicolas linh hoạt di chuyển giữa các Phi Thúy ấn ký, vừa giải thích vừa nói: “Sức mạnh của ta không phải là đối thủ của tam tỷ đầu, bởi vậy đã phải chọn biện pháp này, dùng tốc độ để chiến thắng.”

Nicolas mô tả có phần ngắn gọn, nhưng Bạch Khải lại thấy trầm trồ.

“Ôi trời, biểu diễn kỹ thuật chớp lóe vàng....

không đúng, là lục sắc chớp lóe sao?” Mặc dù không phải là truyền tông trực tiếp, nhưng nhìn hiệu ứng xảy ra cũng không khác gì nhiều, nếu như lại để Nicolas khoác lên người cái áo choàng, bộ dáng sẽ thành ra vị thế nào.

“Nicolas, khả năng tối đa của người trong thao tác này là bao xa?” “Cực hạn khoảng cách? Chỉ cần ta cảm ứng được, thì có thể xuyên từ bất kỳ Phi Thúy ấn ký nào mà xuất hiện.”

Nicolas nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói.

“Khuếch đại như vậy? Chẳng lẽ nói, chỉ cần có Phi Thúy ở nơi đó, người có thể đi qua?” Nicolas nhẹ gật đầu, nói: “Cách xa quá cũng sẽ không được, chờ ta lớn hơn một chút có thể sẽ tốt hơn.”

“Cụ thể là bao xa thì?” Nicolas ngẫm nghĩ một chút, nói: “Có thể đi khoảng ba cái thành phố Cổ Túc.”

“Đây là sức mạnh phi thường a~” Bạch Khải thấy vậy không kìm nổi tặc lưỡi, còn Delta và Trùng Thảo thì vẻ mặt trầm tư, bắt đầu xem xét lại độ khả thi của việc này.

Delta có không gian thuộc tính, Trùng Thảo có Phi Thúy ấn ký, lý thuyết mà nói, họ cũng có thể làm như vậy.

“Delta, người có thể làm như vậy sao?” “Làm được, nhưng tạm thời ta không có khả năng để lưu lại loại ấn ký đó.”

“Các người có thể làm được, nhưng hiện tại chỉ có thể mở một cánh cửa ra, đừng nói là đưa hai cái cửa vào liên tiếp.”

“Vậy thì, trở về cùng nhau nghiên cứu lại đi?” “Được!” “Bạch Khải, cuối cùng các người cũng trở lại rồi.”

Trong lúc hai sủng thú thảo luận sôi nổi, Gia Cát Thần bất ngờ chạy vào, chỉ vào đồng bán thành phẩm chất đồng như núi phía trước, nói: “Những gì cần làm, nhanh chóng xử lý đi, lập tức sẽ có một nhóm Phi Thúy cầu cần chuyển giao.”

Phi Thúy cầu, chính là nguyên bản gọi là Lục Diệp cầu, chỉ là bây giờ đã lấy tên khác sau khi chiếc cầu kết hợp với Phi Thúy chi mệnh.

Dù sao, tên cũ thật sự quá tầm thường rồi.

“Biết rồi~” Bạch Khải bất đắc dĩ nhìn Nicolas, còn Nicolas thì không có chút nào lo lắng, bốn trảo tụ lại, tạo ra một cái Phi Thúy ấn ký lớn xuất hiện bên dưới đồng bán thành phẩm.

Sau đó, Nicolas vung trảo lên, cái ấn ký lớn đó dần dần bay lên, trong khi các mũ bảo hiểm biến mất, và rồi xuất hiện trên một kệ để đồ bên cạnh.

“Ta không thể tin, lực sắc chớp lóe không đủ, còn cộng thêm một Cự Long kỳ dị nữa?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, sau đó từ một bên cầm lên một chiếc mũ bảo hiểm, phát hiện phía trên đã in dấu Phi Thúy ấn ký, và những chiếc mũ bảo hiểm khác cũng tương tự.

“Chẳng lẽ chỉ là bị sư phụ kéo đi huấn luyện thực chiến, mà năng suất công việc đều tăng lên rồi sao?” Bạch Khải đưa ngón cái lên Nicolas, nói: “Cách làm này của ngươi, ta nguyện xưng ngươi là nhanh nhất!” “Thế nào, còn có thể tiếp tục đi nữa~” Nghe Bạch Khải khen ngợi, Nicolas kiêu ngạo ngẩng cao đầu lên, chỉ có điều cái đuôi rồng không ngừng lắc lư làm Gia Cát Thần có phần im lặng.

Bộ dạng này, không khác gì một con chó do nhà Tinh Linh nuôi.

Hình như để thể hiện tốt hơn, Nicolas lại giống như con mèo cố vẽ ra hình hổ, khiến Phi Thúy cầu mang theo ấn ký Phi Thúy, vốn cần mấy ngày mới hoàn thành, đã giải quyết trong vài phút.

“Tam tỷ đầu nói rằng, muốn phát huy tốt hơn thực lực của mình, thì cần phải tăng cường khả năng điều khiển sức mạnh, vì vậy đây cũng được coi là thành quả tu hành của bản Long trong thời gian này.”

Nicolas cười cười, nói: “Nếu không phải nhờ lần huấn luyện của sư phụ, có lẽ ta cũng không biết Phi Thúy ấn ký còn có thể dùng như vậy!” “Nói thật, ta cũng chẳng biết.”

Bạch Khải không khỏi bật cười, rõ ràng chỉ là kỹ năng mở cửa thôi, mà lại bị Nicolas kêu gào ra nhiều thứ đến vậy. Ủ, quả thật là chờ đợi một thời gian dài, mới thấm thía ra được.

“Nhưng mà như vậy, Nicolas ngươi cũng không cần phải ở lại đây nữa sao?” Nghĩ đến khả năng mà Nicolas vừa thể hiện,

khỏe môi Bạch Khải không khỏi nhếch lên.

Cảm giác như thể có thể mang Nicolas đi khắp nơi thoải mái~
“Gia Cát Thần, nếu không xin người Gia Cát thúc thúc cho thêm hai dây chuyền sản xuất, cảm giác này đối với Nicolas vẫn chưa đủ.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Gia Cát Thần nói.

“Nhìn tình hình hiện tại, đúng là rất cần thiết.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, ánh mắt đầy ý cười.

Hiện tại Phi Thúy chi mộng cung không đủ cầu, nhưng vẫn phải hạn chế số lượng sản xuất bên ngoài, đây cũng được coi là chiến thuật hunger marketing.

Nhưng giờ thì, có thể cho nhóm người bên ngoài này ăn no rồi.

“À đúng rồi, gần đây ta đã sửa chữa lại việc nhảy vọt tiến hóa, có hứng thú làm chuột bạch không?” Bạch Khải nhìn về phía Gia Cát Thần nói.

“Rất vui lòng.”

Gia Cát Thần cười nói: “Dù sao hiện tại người cũng chỉ có thể tìm ta làm chuột bạch mà thôi.”

Từ một góc độ nào đó, Bạch Khải quen thuộc Ngự Linh sư, có hai cái, một là hấn, cái nữa là A Trà, và mãi mãi không thể quên được cái nữa là Tần hội trưởng.

Tần hội trưởng bận rộn, không thể phối hợp với Bạch Khải làm thí nghiệm, mà Bạch Thu Trà cũng bị Bạch Vũ Hiểu và các người bạn khác kéo đi khảo thí Mộng Chiến hệ thống, cho nên chỉ có hấn không phối hợp thí nghiệm với Bạch Khải, cũng chỉ có hấn mà thôi.

“Yên tâm, ta còn chưa đến mức làm giải phẫu người đâu.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, cùng Nicolas chào hỏi một tiếng, rồi dẫn Gia Cát Thần truyền tống vào thảo nguyên bí cảnh bên trong.

“Dù sao cũng đã đến đây, nhưng mỗi lần nhìn thấy bí cảnh của Bạch Khải, ta đều thấy bị rung động.”

Gia Cát Thần nhìn vào bên trong thảo nguyên bí cảnh với quy mô lớn của công nghệ, không khỏi cảm thán.

“Không có gì, ta thuận tiện làm nghiên cứu thôi.”

Bạch Khải cười nói: “Nhanh lên, triệu hồi Máy Móc Long Tử Thú ra đây, ta đã lâu chưa thấy hắc rồi.”

Mặc dù không phải sủng thú của mình, nhưng Máy Móc Long Tử Thú cũng coi như là hắc đã ấp trứng ra, ít nhiều cũng có chút nhớ thương.

Chương 651:

Thế Giới Ý Chí Thức Tỉnh Ngao ngao a! Máy Móc Long Tử Thú vừa mới xuất hiện, lập tức hưng phấn kêu lên, sau đó mở rộng bước chân trên thảo nguyên bí cảnh, nhanh chóng chạy băng băng.

Là một loài thú nguyên thủy thời đại bá chủ, Long Tử Thú thiên tính vẫn là được tự do rong ruổi trên mặt đất, chứ không phải bị nhốt lại để ngủ.

Ngược lại với Garuru, sau khi xuất hiện chỉ nằm lì trên mặt đất nghỉ ngơi.

“Hai gia hỏa này tính cách thật sự hoàn toàn trái ngược.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười.

Dường như bất kể ở đâu, chắc chắn sẽ có kiểu tương phản tính cách này xuất hiện.

Rất nhanh, Máy Móc Long Tử Thú chạy trở lại, tò mò quan sát Delta, hình dạng hoàn toàn khác biệt, như thể đang cố gắng nhớ lại cái gì đó.

Róc rách, rách rách. (chủ nhân, hẳn giống như không biết Delta?) “Nhận ra cái mới, người bây giờ trông thật sự khác hẳn rồi.”

Bạch Khải cười cười, từ Thủy Tổ thú biến thành Long, Bạo Long Thú gien cũng đã hoàn toàn dung hợp, việc Long Tử Thú nhận ra được là không đúng chút nào.

Ngao ngao ngao ~ Bạch Khải đánh giá thấp mối liên hệ trong huyết mạch, sau khi Long Tử Thú quan sát xong, lại chủ động nhào tới Delta, làm nũng.

“Tốt a, xem ra Delta cái này Long cha là làm chủ rồi.”

Nhìn cảnh tượng hoàn toàn khác biệt, nhưng lại thân mật như cha con giữa Delta và Máy Móc Long Tử Thú, Bạch Khải không khỏi nhún vai, sau đó nhìn qua Garuru.

“Vậy thì, bắt đầu từ Garuru trước.”

“Cũng được, Garuru tính cách ôn trọng hơn.”

Gia Cát Thần gật đầu, sau đó giao Garuru, Số Mã Bạo Long Cơ cùng Phỉ Thúy cầu cho Bạch Khải.

“Chờ một chút, ta sẽ rất nhanh xong.”

Bạch Khải phát tay với Gia Cát Thần, rồi dẫn Garuru vào một bên phòng cải tạo. Được Vũ giúp đỡ, việc cải tạo Garuru diễn ra nhanh chóng, rất nhanh Garuru đã được trang bị một bộ hoàn toàn mới, còn Số Mã Bạo Long Cơ và Phỉ Thúy cầu chỉ thay đổi một chút cấu trúc.

“Thử xem sao, lần này có lẽ hiệu quả tiến hóa sẽ tốt hơn.”

Bạch Khải trả Số Mã Bạo Long Cơ lại cho Gia Cát Thần, nói.

Dựa vào việc phân tích từng bước gần đây từ truyền hồn chú ấn, Bạch Khải không chỉ tối ưu hóa Phỉ Thúy chỉ mộng và Mộng Chiến hệ thống, mà còn có những cải tiến không nhỏ cho việc tiến hóa.

“Tốt, để ta thử xem.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, nắm chặt Số Mã Bạo Long Cơ, tập trung tinh thần nhanh chóng kích hoạt.

Chỉ trong chốc lát, Gia Cát Thần cảm thấy linh hồn mình như rơi vào một thế giới lạnh lẽo, xung quanh chỉ có bóng tối, không thấy rõ gì cả.

Tuy nhiên, Gia Cát Thần lại như có một thứ gì đó dẫn dắt, kiên định hướng đến một phương hướng nào đó.

Dần dần, một bóng hình màu lam xuất hiện trước mặt hắn, đó chính là Garuru.

Một người một sói đôi mắt thật lâu, sau đó đồng thời bước về phía nhau.

Chỉ trong chốc lát, ý nghĩ của cả hai đã hoàn toàn bộc lộ ra trước mặt nhau, một sức mạnh ràng buộc mãnh liệt cuốn lấy tinh thần của họ, từ từ hình thành một chú văn màu lam kỳ dị.

“Đây chính là tiến hóa mới, thật sự có thể cảm nhận rõ ràng ý nghĩ của Garuru.”

Gia Cát Thần liên tục tán thưởng, sau đó đắm chìm vào đó, một người một sói dưới cái chú văn màu lam đó ngày càng rõ ràng.

Nhưng ngoài thế giới tinh thần, Bạch Khải - người khởi xướng - chỉ biết đứng nhìn Gia Cát Thần và Garuru.

Tại nơi đó, cũng xuất hiện một chú văn màu lam! “Tại sao ta không nhớ rõ, ta đã thiết kế một đoạn như vậy sao?” Bạch Khải lúng túng gãi đầu, nhưng thấy Garuru tỏa ra quang mang tiến hóa, hẳn không hề ngăn cản.

Quang mang tiến hóa xuất hiện, điều đó có nghĩa là kết cấu không có vấn đề, còn cái chú văn màu lam kỳ lạ kia, sau này rồi hãy kiểm tra.

Nhưng ngay lúc này, chú văn màu lam cuối cùng hoàn thành, thì bỗng nhiên không gian bí cảnh chao đảo, tinh bích trên đầu đột ngột vỡ vụn, một tia sáng kỳ dị từ trên trời chiếu xuống, bao bọc lấy chú văn đó.

Khi bị tia sáng này bao bọc, chú văn màu lam dần dần vật chất hóa, rồi từ từ biến thành to bằng móng tay, sau đó chủ động bay vào Số Mã Bạo Long Cơ trong tay Gia Cát Thần.

Cùng lúc đó, quang mang tiến hóa trên người Garuru cũng chuyển sang màu lam, một cảm giác lạnh lẽo lập tức lan tràn vào lòng Bạch Khải.

“Đây không phải là kịch bản ta thiết kế sao ~” Bạch Khải cảm thấy càng thêm mơ hồ, các sủng thú khác cũng bị thu hút, khuôn mặt đầy vẻ nghi hoặc.

A ô a ô? (nhân loại, người đang điên rồi, sao lại bắt đầu phá nhà của mình?) Ken két ken két. (ngậm miệng, cái này rõ ràng là từ bên ngoài đến, chắc chắn là kẻ thù.) Róc rách rách rách. (hẳn không phải đâu, Delta cảm giác được bí cảnh tinh bích dường như chủ động vỡ ra.) Két phốc két phốc? (sẽ không phải là vì ta đã chiếm đoạt Thiên Sứ Bí Cảnh trước đây, bọn họ đến để trả thù sao?) Sột soạt sột soạt... (các người đang nói cái gì, tại sao ta lại không hiểu?) “Ta nói, chúng ta cần phải chú ý đến cái tia sáng kỳ quái tiến hóa chi quang kia không?”

...

Một số sủng thú đang nghị luận âm ỉ, thì bỗng dưng quang mang tiến hóa xung quanh Garuru đột ngột biến mất, một con sói cự đại với đôi cánh băng lam xuất hiện trước mặt mọi người.

“Làm sao mà ngay cả hình thái tiến hóa cũng thay đổi?” Bạch Khải thấy vậy càng thêm nghi hoặc, trước đó Garuru tiến hóa thành hình người sói, mà giờ lại trở về hình thái sói. Đôi cánh kia, giống như bằng băng, hay như máy móc, dường như mọi thứ trên người đã có sự thay đổi hoàn toàn.

“Ràng buộc chú ần...”

Đúng lúc này, Gia Cát Thần đột nhiên mở mắt, miệng lẩm bẩm.

“Gia Cát Thần, ngươi không sao chứ?” Nhìn thấy Gia Cát Thần như vậy, Bạch Khải nhanh chóng hỏi.

“Ta không sao...”

Không, phải nói rằng chưa bao giờ cảm thấy tốt như thế này!” Gia Cát Thần ánh mắt lóe lên, cầm lấy Sổ Mã Bạo Long Cơ và quan sát.

Lúc này, hình thái của Sổ Mã Bạo Long Cơ cũng có chút thay đổi, dường như trở nên tự nhiên hơn, thiếu đi những dấu hiệu làm tốt bằng tay.

Nhưng điều khiến mọi người chú ý nhất chính là chú ần màu lam xuất hiện trên màn hình.

“Bạch Khải, ta giống như thức tỉnh thiên phú, không, phải nói là Sổ Mã Bạo Long Cơ của ta thức tỉnh thiên phú!” “Thức tỉnh thiên phú? Sổ Mã Bạo Long Cơ?” Bạch Khải càng thêm khó hiểu, vẫn không thể liên kết hai chuyện này với nhau.

Hệ thống Ngự Linh sư vốn ra đời để bù đắp cho những người không có thiên phú, mà Sổ Mã Bạo Long Cơ cũng xuất hiện để tăng cường sức chiến đấu của Ngự Linh sư.

Kết quả bây giờ, Gia Cát Thần lại nói Sổ Mã Bạo Long Cơ thức tỉnh thiên phú? “Gia Cát Thần, hay là chúng ta ra ngoài kiểm tra một chút?” “Không cần, ta thật sự không sao.”

Gia Cát Thần lắc đầu, sau đó cứ tiếp tục báo cho Bạch Khải về cảm nhận mới của mình.

“Ràng buộc chú ần? Ngươi có ý là giữa ngươi và Garuru đã hình thành một cái chú ần ràng buộc mạnh mẽ, đồng thời qua cái chú ần này, ngươi cũng có thể nâng cao tinh thần lực của chính mình?” Bạch Khải đầy kinh ngạc, nhìn lên tinh bích

đang dần khép lại, rồi lập tức dẫn Gia Cát Thần và Garuru chạy ra ngoài.

Khi vừa ra khỏi bí cảnh, Bạch Khải cảm thấy đầu óc mình choáng váng, một cỗ thông tin vô hình tràn vào trong đầu hắn, Gia Cát Thần cũng có vẻ như vậy.

Hồi lâu sau, Bạch Khải cuối cùng hồi phục lại tinh thần, trong mắt tràn đầy sự không thể tưởng tượng nổi.

“Thế giới ý chí Gaia công nhận...”

Cảm nhận được đất dưới chân không ngừng rung chuyển, Bạch Khải tiến đến bên cửa sổ, nhìn lên bầu trời đang không ngừng lưu động ánh sáng thất sắc, suy nghĩ trở nên mông lung.

“Gia Cát Thần, hình như ta đã tạo ra một chuyện khó lường.”

“Ta cũng cảm thấy.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, nhìn ra ngoài, cũng thấy mọi người xung quanh đang ngạc nhiên nhìn lên bầu trời, nói: “Người nói, giờ ta đi bán chữ ký của người, có phải sẽ kiếm được bộn không?” “Có lẽ vậy.”

...

Tại Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Bạch Hòa Quang và La Tường vốn dĩ đang xử lý việc riêng cũng lặng lẽ nhìn Bạch Khải, và bên cạnh đó, Tần hội trưởng cùng vợ chồng Bạch Ngôn cũng có phản ứng tương tự.

“Ý chí Gaia đã yên tĩnh hàng ngàn năm, không ngờ lại thức tỉnh vào lúc này.”

Cuối cùng, Bạch Hòa Quang dẫn đầu phá tan sự yên lặng, hỏi: “Bạch Khải, người xác định thế giới ý chí thật sự là do chú ấn này gây nên?” “Nếu không phải là đầu tinh thần sinh vật nào đó đang đùa giỡn với ta, thì chắc chắn là như vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đem thông tin từ Gaia phản hồi cho mọi người.

“Ta cũng nhận được thông tin tương tự, cái ràng buộc chú ấn này chính là chứng minh.”

Gia Cát Thần giờ lên chú ấn trong tay, nói: “Mặc dù đều sử dụng Sổ Mã Bạo Long Cơ tiến hóa, nhưng ta có thể cảm nhận rõ ràng, mỗi lần tiến hóa sau, tinh thần lực của ta đều có thể tăng cường rất nhiều.”

“Xem ra, đúng là sự thật.”

La Tường vuốt cằm, nói: “Dù sao, có thể làm được điều này, có vẻ chắc chắn chỉ có Gaia thôi.”

“Tiểu tử nhà ngươi, lại tạo ra một sự tình khó lường.”

Tần hội trưởng mặt mũi đầy cảm khái, nói: “Theo ghi chép, Gaia đã ban cho nhân loại ngự thú thiên phú vào thời kỳ Bạch Đế, nhưng sau đó không có xuất hiện thêm lần nào, không ngờ giờ đây lại tái xuất hiện nhờ vào ngươi, trong lịch sử nhân loại, chắc chắn sẽ có một chương mục cho ngươi.”

“Hội trưởng, ngài khen như vậy, ta sẽ bay bổng mất.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, thực ra đến giờ hắn vẫn còn đang mơ màng.

Dù sao, hệ thống Ngự Linh sư đã ra đời từ lâu, những gì hắn làm bây giờ chỉ là gia nhập vào kết cấu chú ấn, nâng cao mức độ giao tiếp giữa nhân loại và sủng thú mà thôi.

“Bay bổng thì bay bổng, con trai, ngươi giờ có tư cách bay rồi.”

Lạc Trúc hài lòng nhìn con trai mình, cảm giác ở đâu cũng đều hoàn hảo, trong khi Bạch Ngôn từ trước đến nay vẫn chủ trương ỷ trọng lại hiếm khi không lên tiếng.

Thế giới ý chí đã công nhận con của mình, hắn còn gì không thể thừa nhận chứ.

“Nhưng theo lời Gia Cát Thần, hình như ngươi đã tiến vào không gian linh hồn của Garuru?” La Tường nhìn về phía Gia Cát Thần, hỏi.

“Hừm, sau này ta đã xác nhận với Garuru, đúng là như vậy.”

“Thì ra là thế, Ngự Thú sư dùng không gian linh hồn của nhân loại làm chủ thể để tiến hành kế ước, từ đó sinh ra không gian Ngự Thú, mà Ngự Linh sư lại dùng không gian linh hồn của sủng thú làm chủ thể, mượn ràng buộc chú ấn để tiến hóa

sao?” Bạch Hòa Quang nghe vậy thì hiểu rõ, sau đó lông mày nhíu lại.

“Sao vậy, lão sư?” Bạch Khải tò mò hỏi, trong khi Tần hội trưởng lập tức phản ứng.

“Hòa Quang, ngươi lo lắng cho bộ lạc bên kia sao?” “Hừm, hình thức này có chút giống với bộ lạc Thú Hồn Sư, không biết rằng buộc chú ấn xuất hiện có ảnh hưởng gì đến bộ lạc hay không.”

Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, nói: “Nếu đúng như vậy, thì sẽ rất phiền phức.”

Môi trường trong văn phòng bỗng trở nên nghiêm trọng, trong khi Gia Cát Thần lại đột nhiên giơ tay lên, nói: “Cái đó, ta nghĩ hẳn là sẽ không.”

Chương 652:

Những Thiếu Niên Được Tuyển Chọn ~ Nghe vậy, mọi người đồng loạt nhìn về phía Gia Cát Thần.

Nhưng Gia Cát Thần không hề lúng túng, mà nói: “Chú ấn này chắc chắn không dễ dàng xuất hiện, phải thỏa mãn một điều kiện nào đó mới có thể.”

Nói rồi, Gia Cát Thần vỗ vỗ đầu Garuru và nói: “Trước đây ta còn không cảm nhận gì, nhưng giờ ta có thể rõ ràng cảm nhận được chú ấn này thể hiện sự ràng buộc mãnh liệt giữa ta và Garuru.”

“Hữu nghị, đúng vậy, xúc tiến sự hình thành chú ấn giữa ta và Garuru chính là hữu nghị.”

“Hữu nghị? Ta đang xuyên qua các thế giới mà?” Nghe Gia Cát Thần nói vậy, Bạch Khải suýt nữa bị sặc nước miếng, có biểu cảm như gặp quỷ nhìn vào chú ấn màu lam trên tay Gia Cát Thần.

Ban đầu, hắn chỉ đùa giỡn tạo ra Số Mã Bạo Long Cơ, vậy mà cuối cùng lại thành sự thật trước ý chí của thế giới.

Hữu nghị chú ấn, vậy liệu có dũng khí chú ấn hay ái tâm chú ấn nữa không? Không như Bạch Khải hoảng loạn, những người khác lại rất nghiêm túc hỏi: “Vậy ý của ngươi là, trừ khi có ràng buộc mạnh mẽ với sủng thú, nếu không thì không thể khởi động chú ấn này?” “Nhìn từ thông tin ta nhận được, chắc chắn là như vậy.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, gọi Long Tử Thú ra, rồi nói: “Hơn nữa, hình như các sủng thú khác cần phải có các ràng buộc chú ấn khác nhau, ta đã thử rồi, hữu nghị chú ấn thì không thể áp dụng cho Long Tử Thú.”

“Thì ra là như vậy, vậy ngươi có thể khởi động chú ấn mới không?” La Tường hỏi.

“Không thể, ta đã thử rồi, chỉ có thể nhảy vọt tiến hóa bình thường.”

Nghe vậy, mọi người đều hiểu ra, sau đó Bạch Hòa Quang nhìn về phía Tần hội trưởng và nói: “Hội trưởng, phiền ngài điều tra một lần, có bao nhiêu người thức tỉnh được ràng buộc chú ấn, nếu có thể, tốt nhất hãy nhanh chóng nắm giữ thông tin này trong hiệp hội.”

Dù Gia Cát Thần chỉ có thể phát động loại tình huống này vì Bạch Khải đã sử dụng một cấu trúc hoàn toàn mới để nhảy vọt tiến hóa, nhưng đã có dấu hiệu động chạm đến ý chí thế giới, vẫn có khả năng cao xuất hiện những trường hợp tự chủ thức tỉnh.

Sức chiến đấu của Garuru sau khi ràng buộc tiến hóa đã được kiểm nghiệm, mặc dù chỉ kéo dài vài phút nhưng sức mạnh tăng lên rõ rệt so với trước.

Nói cách khác, trong thế giới ý chí, sau khi Gaia nhận được ràng buộc tiến hóa, địa vị của Ngự Linh sư đã thực sự tương đương với Ngự Thú sư.

“Yên tâm, ta đã nhờ người đi điều tra, ta sẽ thông báo cho tổng bộ, nhưng Cục 13 thì có mạng lưới hỗ trợ, sợ rằng sẽ nhanh hơn chúng ta một chút.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu nói.

“Không sao, chỉ cần không bị lạc hậu là tốt, ta không sai khi đoán rằng ràng buộc chú ấn sẽ rất nhanh phổ biến, tương tự như thiên phú của Ngự Thú sư.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, không chút lo lắng.

Ngự Thú sư cũng không xuất hiện ngay lần đầu, Ngự Linh sư cũng không ngoại lệ, nhưng họ rất cần phải nhanh chóng nắm bắt thông tin cụ thể về ràng buộc chú ấn.

“Bạch Khải, người tiếp tục không được chạy lung tung, hãy nghiên cứu cùng Gia Cát Thần một chút về cách phát động chú ấn này.”

Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải nói: “Nếu có thể, tốt hơn hết là trước khi công bố một cách hoàn toàn mới về cấu trúc tiến hóa thì tạm thời giữ kín.”

“Ta hiểu rồi.”

Ràng buộc tiến hóa là do hẳn thiết kế phát động, mặc dù có khả năng tự chủ thức tỉnh nhưng chắc chắn là số ít.

Nếu ràng buộc tiến hóa được phổ biến, chú ần sẽ trở nên phổ biến một cách nhanh chóng.

Việc công khai trước khi đã hiểu rõ tình hình ràng buộc sẽ tự chuốc lấy phiền phức.

“Ta sẽ đi trước đến khu vực bộ lạc phía Tây quan sát tình hình, nếu có gì dị thường, ta sẽ ngay lập tức liên lạc với các người.”

Bạch Hòa Quang đứng dậy nói.

“Ta cũng sẽ đi một bên quan sát, mặc dù việc ràng buộc cần phải đầy đủ mới có thể sinh ra, nhưng những Thú hồn sư kia cũng có thể thỏa mãn được điều kiện.”

La Tường nhún vai, nhìn mọi người cũng có phần trầm tư.

Chính xác, Thú hồn sư ra đời từ bên trong nội tâm nhận thức được hung thú, mà nếu xét theo góc độ nào đó thì cũng có thể xem như đã có ràng buộc.

“Vậy thì nhờ các người rồi.”

Tần hội trưởng nhẹ gật đầu, sau khi tiễn hai người, quay lại bên Bạch Khải và nói: “Bạch Khải, người cần phải nắm bắt thời gian, nếu có thể tìm ra phương pháp ổn định phát động chú ần, có lẽ nhân loại sẽ có cơ hội một lần hành động để đánh bại bộ lạc!” Sự tăng cường từ nhảy vọt tiến hóa và ràng buộc tiến hóa, hiện tại Ngự Linh sư chỉ cần được bồi dưỡng tốt, rất nhanh sẽ bù đắp lại số lượng Ngự Thú sư của nhân loại, khi đó ưu thế của bộ lạc sẽ dần dần biến mất. Đến lúc đó, có lẽ nhân loại sẽ không cần lo lắng như hiện tại.

“Ta đã biết.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó dẫn Gia Cát Thần quay trở lại thảo nguyên bí cảnh.

Tần hội trưởng nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi bảy màu Vân Hà vẫn đang chảy, không khỏi cảm thán.

“Từ hôm nay trở đi, tình hình Liên bang sẽ xảy ra biến chuyển lớn rồi.”

Cục 13.

Dịch Du đưa một phần báo cáo đến trước mặt Vương Tiên, nói: “Cục trưởng, đã xác định rằng buộc chú ấn đầu nguồn của thế giới ý chí là viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, còn nguyên nhân cụ thể, ta suy đoán có thể liên quan đến một số Ngự Linh sư thức tỉnh với những chú ấn kỳ quái.”

“Ngự Linh sư thức tỉnh sao? Lịch sử luôn có những tình huống tương tự.”

Vương Tiên nhẹ vuốt cằm và nói: “Có động tĩnh gì từ hiệp hội không?” “Mạng lưới kiểm tra cảm nhận được hiệp hội đã bắt đầu tìm kiếm những Ngự Linh sư thức tỉnh với chú ấn này, mặc dù tôi đã kịp thời an bài nhưng phần lớn Ngự Linh sư vẫn bị hiệp hội tìm thấy.”

Dịch Du dừng một chút và nói: “Cục trưởng, liệu có khả năng nào liên quan đến những dự đoán mà tôi đã trình bày trước đó không?” “Hẳn là vậy, có thể là Bạch Khải đã được tuyển chọn.”

Vương Tiên cười và nói: “Hãy lập tức thảo luận với hiệp hội và viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, nếu mất đi quyền chủ động, chúng ta không thể bỏ lỡ cơ hội.”

“Vâng!” Thế giới ý chí thức tỉnh đã gây ra sóng gió trong liên bang.

Tận thế, bảo vật xuất hiện, Thần thú thức tỉnh...

Nhiều tin tức kỳ quái lạ lùng lan truyền trên mạng, nhưng không ai liên tưởng đến Ngự Linh sư.

Mạng internet, từ đầu đến cuối đều được kiểm soát trong tay một số tổ chức.

Còn phần khác, những người biết chuyện lại hướng ánh mắt về thành phố Cổ Túc, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần. Đó chính là nơi đầu tiên xuất hiện bất thường.

“Gia Cát lão đệ, ngươi có phải đang giấu giếm chúng ta quá mức rồi không?” Lưu Bội tỏ vẻ không kiên nhẫn, hỏi.

“Đừng nói ngươi, ngay cả Bạch Khải cũng không rõ ràng như vậy.”

Gia Cát Tự cười khỏ nói: “Nói thật, nếu các ngươi đến trễ hơn một chút, có lẽ ta cũng không thể nói cho các ngươi biết.”

“Cục 13 có tin tức gì không?” Tào Tấn lập tức phản ứng lại và hỏi.

“Ngay sau khi ta và các người nói chuyện xong, Cục 13 đã gọi điện, không bất ngờ gì cả, họ rất muốn đến nơi này.”

Gia Cát Tự nhún vai, nói: “Vì vậy tốt nhất hãy dừng lại cuộc trò chuyện này tại đây, chờ Cục 13, hiệp hội và viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần thảo luận xong rồi hãy nói tiếp.”

“Rõ ràng rồi.”

Tào Tấn nhẹ gật đầu, rồi hỏi: “Còn Bạch Khải đâu?” “Bạch Khải? Đang cùng Gia Cát Thần nghiên cứu, có lẽ sẽ không ra ngoài ngay.”

Gia Cát Tự lắc đầu nói: “Nhưng cũng tốt, coi như tránh được tai bay vạ gió, cậu ta gần đây nổi tiếng quá.”

“Cũng đúng, nhưng ta cũng rất muốn nhanh chóng gặp lại hần, chú ẩn ràng buộc thật sự khiến người ta mong chờ.”

Trong thảo nguyên bí cảnh.

Gia Cát Thần hào hứng nhìn Số Mã Bạo Long Cơ trên màn hình, bên trên xuất hiện một chú ẩn màu đỏ khác, nói: “Bạch Khải, sao người biết Long Tử Thú sẽ là dũng khí chú ẩn?” “Ha ha, sao lại không biết được? Màu sắc rõ ràng như vậy.”

Bạch Khải cười lớn, màu đỏ dũng khí, màu xanh trí tuệ, cái đồ chơi này nhanh chóng trở thành thông dụng ngay.

“Thì ra là thế, là thế giới ý chí đã nói cho người biết sao?” Gia Cát Thần ngạc nhiên hỏi: “Mà chú ẩn này thật kỳ diệu, nó còn có thể di chuyển giữa các Số Mã Bạo Long Cơ khác nhau.”

“Điều này nằm trong dự đoán, rốt cuộc ràng buộc chú ẩn là do người và sủng thú sinh ra, Số Mã Bạo Long Cơ chỉ là một vật dẫn mà thôi.”

Bạch Khải nhún vai và nói: “Nhưng điều này cũng tốt, không cần phải lo ngại về việc Số Mã Bạo Long Cơ bị đánh cắp, ràng buộc chú ẩn vẫn giữ nguyên thì rất an toàn, không cần mang một đồng Số Mã Bạo Long Cơ chạy khắp nơi.”

“Ừm.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, thấy thế giới ý chí giúp mình giữ an toàn là điều rất tốt.

Bạch Khải mở trí não, xem báo cáo về những Ngự Linh sư thức tỉnh với ràng buộc chú ấn, nói: “Xem ra, khả năng tự chủ thức tỉnh ràng buộc chú ấn là rất thấp, có lẽ bên cạnh ràng buộc giữa Ngự Linh sư và sủng thú, năng lực tự thân cũng rất quan trọng.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, mặc dù hẳn là Ngự Linh sư đầu tiên thức tỉnh ràng buộc chú ấn, nhưng dựa vào cấu trúc mới của Bạch Khải.

Những người có khả năng tự chủ thức tỉnh sau này có thể trở thành nhân tài xuất sắc trong giới Ngự Linh sư? “À đúng rồi, trước đó thi đấu với Ngự Linh sư, Thang Tề cũng đã được hiệp hội tìm thấy, đối phương có vẻ như đã đồng ý gia nhập hiệp hội để cùng nghiên cứu.”

Bạch Khải mở danh sách, bắt chợt nhướn mày lên và nói.

“Thang Tề? Đó là loại biến dị Hỏa Quyền Điều?” Gia Cát Thần nhớ lại, hẳn vẫn còn nhớ rõ lần đầu tiên đối đầu với Thang Tề, nếu không nhờ vào phù văn vũ trang, hẳn chắc chắn không phải là đối thủ của Thang Tề.

“Đúng vậy, hẳn đã tự chủ thức tỉnh ràng buộc chú ấn, và theo miêu tả, dường như cũng là dừng khí chú ấn.”

Bạch Khải cười và nói: “Thế nào, có hứng thú không tham gia một cuộc chiến với hắn, có thể sẽ giúp ích cho người đấy.”

“Đương nhiên là có!” Gia Cát Thần gật đầu liên tục, ràng buộc chú ấn thức tỉnh như là một bước tiến lớn trong quá trình hoàn thiện bản thân, giờ đây hẳn chỉ mong muốn có một trận đấu thú vị.

Dĩ nhiên Bạch Khải cũng có thể tham gia, nhưng hẳn không còn mấy hứng thú nếu như chỉ bị đánh bại.

“Vậy đi thôi, ta sẽ liên lạc với hội trưởng, sắp xếp một chút và kiểm tra sức chiến đấu của Ngự Linh sư.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

“Nói đến, không biết A Trà hiện giờ thế nào, ràng buộc chú ấn Ngự Linh sư và thiên phú Ngự Thú sư hẳn là hai hệ thống

khác nhau, không biết có xung đột gì không?” Tại Bạch gia trang viên.

Bạch Thu Trà trong trạng thái mơ màng, nhìn lên chú ấn màu lam trên Số Mã Bạo Long Cơ, rồi lại nhìn xuống bắp đùi bên cạnh Bạo Lô Thử đang âu yếm mình, có phần không hiểu.

“Cái này chẳng lẽ là chú ấn ràng buộc mà Bạch Khải bọn hắn nói? Sao ta cũng biết được nhỉ?”

Chương 653:

Hay là đi tránh đầu gió đi ~ “A Trà, người đúng là có thiên phú dị bẩm, đã có một Thông Linh sư thiên phú vượt trội, thì ngay cả ràng buộc chú ấn cũng so với những người bình thường mạnh hơn nhiều.”

Bạch Khải nhìn Alpha phóng thích ra hữu nghị chú ấn, không khỏi mỉm cười nói.

“Ta cũng rất bất ngờ, nhưng nhìn tình hình này, không biết có phải Ngự Linh sư có thể cùng tồn tại với Ngự Thú sư không?” Bạch Thu Trà cười cười, nói: “Ngay cả ta cũng có thể, thì những Ngự Thú sư khác chắc cũng được chứ.”

“Chúng ta đã nghiên cứu qua, mà không thành công.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ràng buộc chú ấn và chú văn của Ngự Thú sư đều tương tự, chỉ là chủ thể chuyển đổi từ linh hồn không gian của con người sang linh hồn không gian của sủng thú mà thôi, một khi ký kết ràng buộc khế ước, khả năng lớn sẽ tổn thất một phần khế ước.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì những truyền kỳ Ngự Thú sư, như Tần hội trưởng, có phải đã tổn thất một khế ước vị không? Tình huống của họ phải giống ta rồi?” “Tần hội trưởng đã thử qua, thật sự là ông ấy có thể làm được, nhưng những Ngự Thú sư truyền kỳ khác...,” Bạch Khải nhún vai, nói: “Ta cho rằng họ không cần thiết.”

“Đúng vậy.”

Bạch Thu Trà nghe vậy, hơi ngạc nhiên, hẳn biết rõ cha mình đã tốn bao nhiêu tài nguyên để bồi dưỡng bốn đầu sinh vật truyền kỳ, cùng việc lãng phí tài nguyên bồi dưỡng một đầu ngự linh thú, không bằng tập trung bồi dưỡng ra một đầu sinh vật truyền kỳ mới.

“Thật là tức giận, ban đầu ta còn muốn xem xem mình có thể thức tỉnh được cái gì ràng buộc chú ấn, mà giờ đây lại không thể!” Bạch Vũ Hiểu mặt mũi đầy tiếc nuối, nếu không sợ bị

Bạch Đồng Trần đánh cho thì hẳn thật sự rất muốn thử nghiệm một chút.

“Sủng thú đông đảo sẽ rất dễ dàng phân tâm, cho dù có thể ta cũng không khuyên người đi thử.”

Cổ Sơn đột ngột lên tiếng, với vẻ điềm tĩnh của người đã từng trải.

“Có những người khác nói như vậy cũng được, chỉ có người phát biểu ý kiến thì ta không thể chấp nhận.”

Bạch Vũ Hiểu tức giận trợn mắt, một cái khế ước vị gấp đôi trong thảo luận về số lượng sủng thú với hẳn, hoàn toàn không có sức thuyết phục.

“Nhưng mà những gì Cổ Sơn nói cũng không sai, số lượng sủng thú quá nhiều áp lực cũng tăng lên gấp bội, nên những Ngự Thú sư các người chỉ cần thành thật bồi dưỡng sủng thú của mình là được.”

Bạch Khải cười nói, không chỉ Bạch Vũ Hiểu mà thực ra hẳn cũng có một chút ý nghĩ nhỏ trong lòng, nhưng nghĩ đến việc bản thân còn chưa có đủ tài nguyên để nâng cấp sáu đầu sủng thú thành Đế Hoàng, mà truyền kỳ sinh vật thì đến bóng dáng cũng không thấy, hẳn cũng liền bỏ qua.

Thật ra hẳn còn có thêm gia đình và mọi người.

Bạch Khải nhìn về phía Alpha cùng Thất Kiếm ở bên kia đang huấn luyện, thở dài thườn thượt.

Chắc là nên chăm sóc tốt cho những thứ trong nhà đã rồi hãy tính tiếp.

“Đúng rồi, Bạch Khải, người không ở viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sao? Tại sao lại chạy đến đây?” Bạch Vũ Hiểu nhìn về phía Bạch Khải hỏi.

Bạch Vũ Hiểu rất rõ tiến độ của hẳn trong giai đoạn khảo thí cuối cùng của Mộng Chiến hệ thống.

Dù sao, khả năng này là một trong những cuộc chơi game thú vị, cũng sẽ không bị cha hẳn đánh tội tởm.

“Về lý thuyết là như vậy, nhưng Tàn hội trưởng khuyên ta ra đây tránh đầu gió.”

Bạch Khải vẻ mặt nghiêm trọng thu cổ lại, giống như thấy nguy hiểm bên ngoài, nói: “Ta rất nghi ngờ, ở đây ta cũng không thể ở lại lâu.”

“Chẳng nhẽ là sự tình công bố ràng buộc chú ấn?” Bạch Thu Trà đã phản ứng đầu tiên, nói.

“Không sai.”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, nói: “Mặc dù hiệp hội cùng Cục 13 sắp phong tỏa tin tức, và kiểm soát mạng internet, nhưng ngày đó động tĩnh thực sự là quá lớn, cho nên sau ba phương trao đổi, đành phải công bố.”

“Nhìn vẻ mặt ngươi, sẽ không phải bị bán đi chứ?” Bạch Vũ Hiểu bật cười trộm, nói.

“Không có ai bán ta, nhưng mọi người tự động khóa mục tiêu vào người ta.”

Bạch Khải che mặt, nói: “Hiện tại viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần và hiệp hội Ngự Thú sư đều đã bị bao vây, mọi người đều muốn thu thập thông tin trực tiếp từ ta.”

“Đừng nói Bạch Khải, ta cũng bị theo dõi, cái này chẳng phải cũng giống như cùng nhau chạy ra ngoài sao?” Gia Cát Thần cũng có nét mặt không vui, làm người đầu tiên thức tỉnh ràng buộc chú ấn Ngự Linh sư, hắn cũng trở thành nhân vật nổi bật, nếu không nhạy bén thì có thể đã bị Bạch Khải nhét vào vị trí đó rồi.

“Chà tốt, ta thật sự cảm thấy đồng cảm.”

Bạch Vũ Hiểu và những người khác đều đồng ý, nhưng chưa kịp nói gì thêm, Bạch Khải đột nhiên nhảy lên, nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Đám chó săn này phản ứng có nhanh không vậy! Lần sau cùng với bộ lạc khai chiến, ta phải kiến nghị quân đội ném họ đi điều tra đội!” Bạch Khải hung hăng nói, sau đó triệu hoán Delta ra, nói: “Các vị, ta phải chạy trước một bước.”

“Chờ chút, mang ta đi cùng!” Gia Cát Thần thấy thế vội vàng đuổi theo, nhưng chưa kịp chờ Bạch Khải trả lời, Bạch Vũ Hiểu đột ngột nói: “Hiệp hội dưới đáy Nguyên Tố chi môn có căn cứ không sai biệt lắm, nếu không chúng ta tránh sang đó

đi?” “Ừm? Ý kiến hay!” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng lên, căn cứ dưới nước nằm ở hồ Thái Trạch, nhiệt độ cực thấp, bình thường đám chó săn căn bản không thể đuổi kịp, có gặp sói diệt thì tự nhiên cũng không phải lo lắng.

“Vậy thì cùng đi thôi.”

Bạch Thu Trà cùng mọi người nhìn nhau cười một tiếng, cùng nhau lên Delta, hướng về phía căn cứ hồ Thái Trạch bay đi.

Căn cứ hồ Thái Trạch.

Trương Sam với khuôn mặt lạnh lùng, nhìn về phía Bạch Khải mấy người vì đột ngột xuất hiện, và phát động hồ Thái Trạch cảnh giới thiết bị, cũng không nói gì.

“Tại sao không ai nói cho ta biết, người phụ trách căn cứ hồ Thái Trạch là Trương Sam huấn luyện viên!” Bạch Khải mặt đầy bất đắc dĩ, nhìn về phía Bạch Vũ Hiểu, và cũng nhìn thấy Bạch Vũ Hiểu vẻ mặt giống mình, rõ ràng cũng không biết.

“Căn cứ hồ Thái Trạch còn đang trong quá trình xây dựng, chỉ có nhân viên chỉ định mới được đến gần, mấy người cũng không phải không biết.”

Căn cứ hồ Thái Trạch vẫn là một bí mật tạm thời, nhưng mấy người thành viên của tháp sáu vẫn biết, đặc biệt là những người xung quanh đã sớm nhận được thông tin.

Nhưng mà trùng hợp là, ở đây mấy người này đều vì nhiều lý do mà không nhìn thấy thông tin này.

“Được rồi Trương Sam, mấy tiểu tử này đều biết Nguyên Tổ chi môn tồn tại, không cần thiết phải nghiêm khắc như vậy.”

Đúng lúc này, một âm thanh từ bên cạnh truyền tới, nói:

“Được rồi, cái này không phải là Thủy Hỏa nguyên tố giới đại sứ hòa bình sao, để hắn tới là được.”

“Xuân đại thúc, ngươi sao lại ở chỗ này?” Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lại, bỗng phát hiện người kia chính là Xuân Ngộ Thủy đã lâu không gặp.

“Nguyên Tổ chi môn có giá trị nghiên cứu rất cao, ta đương nhiên không thể bỏ lỡ, đồng thời cũng để cho tiểu tử này tới thăm dò một chút.”

Xuân Ngô Thủy vừa nói, Phùng Dạ từ bên cạnh đi ra, nói:
“Lâu không gặp Bạch Khải.”

“Phùng Dạ? Thật sự đã lâu không gặp.”

Nghĩ đến trước đó ở hiệp hội vận chuyển cổ đại chúng phôi thai, hai người cũng đã hơn mấy tháng không gặp.

“Còn chưa đến lượt các người chào hỏi.”

Ngay khi Phùng Dạ định nói gì thì Trương Sam chợt mở miệng, ánh mắt lần lượt lướt qua một lượt, nói: “Tình hình lần này đặc biệt, ta sẽ không cùng các người so đo.”

“Tốt a ~” Bạch Vũ Hiểu nghe vậy vui mừng, lên tiếng kêu lên.

“Nhưng mà, sau đó mỗi người cho ta giao một phần vận chữ báo cáo.”

Đám người ngậm miệng, nhưng nghĩ đến việc sắp được nhìn thấy Nguyên Tổ chi môn huyền bí, mấy người họ đều cảm thấy vô cùng phấn khởi.

“Phùng Dạ, người hiện giờ đã là ngũ giai Ngự Thú sư rồi?” Bạch Khải liếc mắt về phía chú văn trên mu bàn tay Phùng Dạ, hỏi.

“Đúng vậy, vừa mới thăng cấp, đúng lúc Xuân đại thúc nói hiệp hội có Nguyên Tổ chi môn, ta liền muốn đến thử vận may.”

Phùng Dạ nhẹ gật đầu, nói: “Bốn đầu sủng thú trước của ta đều là Thổ nguyên tố, lần này muốn thay đổi một chút.”

“Đều là Thổ nguyên tố? Người đây giống như chiếm đoạt Thổ nguyên tố giới?” Bạch Khải nghe xong sững sờ, lúc này hỏi: “Người biết Thổ nguyên tố giới ở đâu không?” “Thổ nguyên tố giới? Làm sao có thể!” Phùng Dạ lắc đầu, nói: “Ta chỉ vô tình phát hiện một vài con Thổ nguyên tố trong một lần thăm dò bí cảnh, sau đó thấy hợp ý, nên chúng ở lại bên cạnh ta, thăng cấp thì khế ước một đầu.”

“Ta bất ngờ hiểu vì sao người lại kém như vậy...”

Hết hạn vận khí rồi.”

Bạch Khải nghe nói mà tắc lưỡi, sau đó đi theo Trương Sam vào sâu trong căn cứ.

“Xuân đại thúc, người để Phùng Dạ thử lấy đi.”

Trương Sam mở phong bế cửa sắt của Nguyên Tổ chi môn, nói.

“Cảm ơn.”

Xuân đại thúc nhẹ gạt đầu, rồi liền một cú đá Phùng Dạ đến cửa.

“Tiểu tử, nhanh lên, đợi người làm xong ta còn phải đi uống rượu!” “Biết rồi biết rồi, người cái lão tửu quỷ.”

Phùng Dạ vừa nói vừa ghét bỏ vồ vồ lên môn mình, sau đó trong lúc chần chừ giữa Thủy Hỏa nguyên tổ môn, hắn vẫn quyết định chọn Hỏa nguyên tổ chi môn.

Có bốn đầu Thổ nguyên tổ bên cạnh, phòng ngự của hắn cũng không thành vấn đề, công kích...

Nhìn hiệu suất thì có vẻ khế ước thêm một đầu Hỏa nguyên tổ vẫn tốt hơn. Ít nhất có thể khơi lửa trong khi đã ngoại để thấp sáng.

Phùng Dạ đặt tay lên cửa Nguyên Tổ chi môn, rót vào mình tinh thần lực, cửa Hỏa nguyên tổ môn lập tức sáng lên, một cái phù trận kỳ dị bắt đầu từ từ hình thành.

“Như vậy có thể triệu hồi sinh vật nguyên tố không?” Bạch Vũ Hiểu cảm thấy hơi hào hứng, dù sao cũng là một trong những sinh vật nguyên tố hiếm thấy trên thế giới, muốn nhìn thêm một chút.

“Đúng rồi, Nguyên Tổ chi môn sẽ dựa vào tinh thần lực của người để chọn nguyên tố sinh vật, nếu cả hai bên đồng ý, thì sẽ đưa ra từ Nguyên Tổ giới.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, nói: “Nhưng món đồ này cũng xem vận may, nếu không may có thể chỉ triệu hồi ra một ngọn lửa nhỏ cũng không chừng.”

Vừa dứt lời, Hỏa nguyên tố chi môn đột nhiên phát ra một luồng hỏa quang, Phùng Dạ lập tức ngã xuống đất, chỉ thấy trên mặt hắn có một đầu hỏa nhân xinh xắn đang nằm sấp.

Quả nhiên, thật sự có quan hệ với vận khí! Hầu như đồng thời, những người ở bên ngoài hiệp hội cùng Gia Cát Tự cũng lóe lên một suy nghĩ giống nhau, còn Xuân Ngô Thủy cũng chỉ biết lắc đầu bất đắc dĩ.

Tiểu tử vận khí này, thật kém a~ “Nhanh tranh thủ thời gian đi tìm, kiểu như cái ngọn lửa nhỏ này thì người nên bỏ qua.”

Xuân Ngô Thủy nhặt lên tiểu hỏa nhân, dự định tìm cách đưa hấn về Hỏa nguyên tố giới, không ngờ tiểu hỏa nhân này lại há miệng phun ra một đạo lửa mạnh mẽ, làm hủy biến hấn thành than đen.

“Tiểu gia hỏa này, thật mạnh mẽ!” Phùng Dạ thấy vậy không khỏi bật cười, nói: “Được rồi, ta muốn hấn rồi!” Tính tình như vậy dám đốt cả Xuân đại thúc, thật sự không thể nào thả về được!

Chương 654:

Âu ăn mâu! (1) Khi thấy Phùng Dạ hành động tùy hứng như vậy, mọi người không khỏi bật cười.

Bạch Khải dường như nhận ra điều gì, vội chạy đến trước mặt người lửa nhỏ để quan sát.

“Không biết tại sao mà tiểu gia hỏa này có vẻ quen quen?”
Bạch Khải xoa cằm, sau đó liền phóng ra tinh thần lực để kiểm tra. ...

“Thú vị thật, không trách mà thấy quen mắt.”

Bạch Khải méo miệng cười.

Dù xác suất này thực sự hơi thấp, nhưng từ phần giới thiệu mà xem, có lẽ chính là Liệt Hỏa Bạo Quân mà hắn đã chạm trán lúc mới vào thế giới nguyên tố lửa.

Nghĩ vậy, Bạch Khải không nhịn được muốn trêu chọc người lửa nhỏ, nhưng người lửa nhỏ có vẻ càng không vui, trực tiếp phun ra một quả cầu lửa lớn nhắm vào Bạch Khải.

May mắn thay, Bạch Khải nhanh trí, lập tức triệu hồi Tuyết Oa Oa để chặn lại, nhờ vậy mà không gặp phải cảnh chạt vật như Xuân Ngộ Thủy.

“Rất tốt, tiểu gia hỏa, ta càng ngày càng thích ngươi rồi.”

Thấy thái độ của Bạch Khải như vậy, Phùng Dạ càng cảm thấy hài lòng với người lửa nhỏ, trong khi Trương Sam nhận ra điều gì đó, liền lên tiếng: “Đây dường như cũng là một con non cao đẳng nguyên tố quân vương, ngươi thật may mắn.”

“Cao đẳng quân vương con non? Nguyên tố sinh vật không phải đều từ cấp thấp nhất thăng cấp lên sao? Sao còn lại có con non tồn tại?” Bạch Vũ Hiểu nghe vậy sững sờ, rồi đột nhiên nhận ra Trương Sam đang nhìn mình bằng ánh mắt dò xét.

“Đây là kiến thức cơ bản mà ta đã học trong khóa huấn luyện, xem ra ta có lý do hợp lý để nghi ngờ kết quả của lần huấn luyện này.”

Trương Sam nghiêm mặt, nhìn Bạch Vũ Hiểu đang đỏ mặt hộc lạnh, định kéo cả hai vào chuyện này, thì nghe Cổ Sơn ở một bên giải thích.

“Đại đa số nguyên tố sinh vật bắt đầu từ cấp độ tương tự nhau, sau khi chết thì sẽ bắt đầu lại từ đầu.

Nhưng một khi đã thăng cấp lên Quân Vương, linh hồn sẽ được bảo tồn, cho dù là tái sinh cũng sẽ mang hình thái của con non trước đó.”

Nói xong, Cổ Sơn nhìn về phía Bạch Vũ Hiểu, nói tiếp: “Đây là nội dung của giai đoạn sơ kỳ trong chương trình học.”

“Tốt, tốt...”

Ta hiểu rồi, nơi này chỉ có mỗi mình ta học đấy.”

Bạch Vũ Hiểu tức giận lườm Cổ Sơn, rồi ánh mắt lại có chút hâm mộ nhìn về phía Phùng Dạ: “Chắc chắc...”

Một con non cao đẳng quân vương, lại còn thuộc nguyên tố, thật đáng ao ước.”

“Ha ha ha...”

Ta đã nói vận khí của ta rất tốt mà.”

Phùng Dạ cười rạng rỡ, đang định khoe khoang thêm, thì bỗng bị Xuân Ngô Thủy đá bay.

“Tiểu tử, lại dám chỉ huy thú cưng tấn công lên ta, phạt ngươi phải sao chép phù văn phá giải một trăm lần!” “Lão đại, tôi sai rồi!” Cuộc đối thoại hài hước giữa hai người dở hơi khiến mọi người cười ồ lên, ngay cả Trương Sam cũng không nhịn được mà mỉm cười, nhưng rất nhanh khôi phục lại bộ dạng nghiêm túc.

“Được rồi, Phùng Dạ đã thu phục được thú cưng, vậy thì mọi người nên rời đi trước, ta muốn phong bế lại.”

Trương Sam nhìn Phùng Dạ nói.

“Đừng vội, hãy để cho những tiểu tử này thử nghiệm một chút đi.”

Xuân Ngô Thủy cười, nói: “Ngoại trừ A Trà, ta thấy hai tiểu tử này cũng sắp lên cấp rồi? Nếu quan tâm, có lẽ nên chuẩn bị

sẵn một con nguyên tố cho họ cũng không tệ.”

Nghe thấy lời của Xuân Ngô Thủy, mọi người lập tức sáng mắt lên.

Nguyên tố, đây chính là thiên phú có thể so sánh với Long tộc, nếu như vận may tốt, giống Phùng Dạ mà cũng có thể thu phục một con quân vương non, vậy thì họ thực sự sẽ lãi lớn.

Nghe thấy lời của Phùng Dạ, Trương Sam suy nghĩ một chút, vẫn quyết định gật đầu.

“Có thể, nhưng chỉ giới hạn trong số người ở đây.”

Chương 655:

Âu ăn mâu! Theo yêu cầu từ tổng bộ, tại hồ Thái Trạch, căn cứ đã hoàn thành xong trước đó.

Tạm thời nơi này không có ý định mở cửa đối ngoại, nhưng những điều này đều thuộc về sáu tháp tương lai cơ trụ, sớm muộn gì cũng sẽ có kế ước.

“Vậy thì ta đi trước!” Khi Trương Sam đồng ý, Bạch Vũ Hiểu là người đầu tiên đứng dậy, không chút do dự lao đến trước cửa Hỏa nguyên tố.

Khi nàng đang chuẩn bị đặt tay lên đó, bỗng dưng Bạch Khải gọi lại.

“Dù không biết có tác dụng không, nhưng trước hết hãy để Jetta thử xem sao.”

Trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Bạch Khải ôm Tuyết oa oa tới Nguyên Tố chi môn, dẫn dò vài điều.

Tuyết oa oa liền khéo léo gạt đầu, sau đó trực tiếp chui vào.

“Oa thảo, Bạch Khải, ngươi có thể cho thú cưng của mình tự do ra vào Nguyên Tố chi môn à?” Bạch Vũ Hiểu ngạc nhiên nhìn chăm chăm, trong khi Bạch Khải thì lười biếng giải thích: “Nhanh chóng phát tán tinh thần lực để kết nối đi.

Nếu nó chạy thì ta cũng kệ.”

“Ồ nha!” Nghe vậy, Bạch Vũ Hiểu lập tức đưa tay tập trung tinh thần lực vào, rất nhanh cảm nhận được những nguyên tố sinh vật lớn nhỏ đang hiện ra trước mắt.

Chỉ là chưa kịp quan sát kỹ, nàng đã thấy Tuyết oa oa đang đuổi những Hỏa nguyên tố sang một bên.

“Bạch Khải, ngươi xác định không phải để nó đến quấy rối chứ?” Bạch Vũ Hiểu hơi im lặng nhìn Bạch Khải, nhưng trước khi Bạch Khải kịp trả lời, nàng bỗng cảm nhận có một lượng lớn tinh thần lực mạnh mẽ chủ động kết nối với mình.

Bản năng dẫn dắt, một con Hỏa nguyên tố hình dạng giống rồng từ Nguyên Tố chi môn chui ra. ...

“Long Hỏa nguyên tố, trung đẳng quân vương, cũng không tệ lắm.”

Thấy vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn Tuyết oa oa bên cạnh Long Hỏa nguyên tố, giơ ngón cái lên, rồi thuận thực lấy ra một bình thuốc đưa cho Tuyết oa oa.

Bạch Vũ Hiểu tò mò nhìn về phía Tuyết oa oa, nói: “Bạch Khải, liệu Long Hỏa nguyên tố này có phải là do Tuyết oa oa của ngươi tìm đến không?” “Xem như vậy đi, dù sao Jetta hiện tại cũng là đại sứ hòa bình của Thủy Hỏa nguyên tố, mấy chuyện này vẫn có thể làm được.”

Bạch Khải gật đầu, nhìn thấy vẻ lúng túng của Bạch Vũ Hiểu, nói: “Sao ngươi không muốn? Vậy ta để Jetta đưa hấn trở về.”

“Đừng, cái này thật tốt.”

Bạch Vũ Hiểu nghe xong vội từ chối, vì do ảnh hưởng của U Linh Ấu Long, hấn có lòng mến thích với các sinh vật hình rồng.

Long Hỏa nguyên tố này rõ ràng rất hợp gu của hấn, làm sao có thể trả lại.

Chỉ là huyết mạch đẳng cấp của nó thấp hơn Phùng Dạ Liệt Hỏa bạo quân một chút khiến hấn có chút không thoải mái.

“Cổ Sơn, đến lượt ngươi.”

Bạch Khải nhìn về phía Cổ Sơn, nói.

“Ừm.”

Cổ Sơn gật đầu nhẹ, nhưng khi đến trước hai cánh cửa lớn, hấn lại bắt đầu do dự.

“Cổ Sơn, ngươi có thiên phú đặc biệt, ta khuyên ngươi có thể lựa chọn một trong hai.”

Thấy vậy, Trương Sam đột nhiên lên tiếng, nhưng rất nhanh lại ngậm miệng.

“Đúng vậy, Cổ Sơn, dù sao Nguyên Tố chi môn này là hiệp hội, không cần khách sáo.”

Bạch Vũ Hiểu sau khi có được nguyên tố sinh vật, rõ ràng tỏ ra đắc ý, mãi đến khi bị Trương Sam nhìn lướt qua mới ngậm

miệng lại.

“Không sai, thực ra thiên phú của Cổ Sơn có thể làm cho hiệu quả khế ước với nguyên tố mạnh mẽ hơn.”

Nguyên tố cộng minh, có thể kết hợp những năng lượng nguyên tố khác nhau để phát huy sức mạnh lớn hơn.

Do đó, lý thuyết mà nói, nếu kết hợp với nguyên tố cùng loại, có thể khiến nguyên tố sinh vật được hòa hợp.

“Hừm, ta thử xem sao.”

Cổ Sơn nhẹ gật đầu, dẫn đầu tiến về phía Thủy nguyên tố chi môn, còn Tuyết oa oa thì nhanh chóng chui vào, bắt đầu giữ cửa cho Cổ Sơn.

Chương 656:

Âu ăn mâu! Một đầu băng xà với âm khí lạnh lẽo từ cửa Thủy nguyên tố chui ra, toàn thân tỏa ra hơi lạnh. ...

“Băng Ảnh Xà, trung đẳng quân vương, cũng không tệ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó dẫn Cổ Sơn chạy đến một bên khác, giống như mèo vẽ hổ, rồi triệu hoán ra một đầu sinh vật rất giống với vương miện thuộc Hỏa nguyên tố. ...

“Nguyên tố sinh vật tạo hình thật sự rất tùy hứng a ~” Thấy trước mặt có bốn đầu sinh vật thuộc các nguyên tố hoàn toàn khác nhau, Gia Cát Thần không khỏi thán phục, bỗng nhiên thấy Bạch Khải vẫy tay với hắn.

“Thế nào rồi?” Bạch Khải cười nói: “Đến đều tới, người không thử xem sao? Giờ người cũng coi như là thức tỉnh thiên phú, chắc chắn có thể triệu hoán nguyên tố sinh vật mới đúng.”

“Ta?” Gia Cát Thần nghe vậy có chút do dự, cảm thấy ở đây có mấy người, không phải lệ thuộc vào hiệp hội, mà nghĩ vậy có chút không thích hợp.

Nghĩ tới đây, Gia Cát Thần không khỏi nhìn về phía người phụ trách Trương Sam, phát hiện Trương Sam không biết từ lúc nào đã quay đầu đi, căn bản không nhìn bọn họ nữa.

“Nhanh lên, cơ hội này không nhiều.”

Bạch Khải thấy vậy liền cười, đẩy Gia Cát Thần đến gần Hỏa nguyên tố trước cửa, nói: “Garuru là Băng hệ, vậy thử Hỏa nguyên tố xem sao.”

“Tốt.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, theo chỉ dẫn của Bạch Khải, đưa tay đặt lên Hỏa nguyên tố chi môn, từ từ rót tinh thần lực vào.

Tuy nhiên, chưa kịp để Tuyết oa oa giúp hắn chọn lựa, Nguyên Tố chi môn lập tức không còn động tĩnh, một ngọn lửa xuất hiện trong tay Gia Cát Thần.

“Nhanh vậy?” Bạch Khải sửng sò, nhìn thấy trong tay Gia Cát Thần có một sinh vật hỏa điều rõ ràng có chút yếu ớt, nhất thời không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Sột soạt sột soạt! (chủ nhân, ngẫu chưa kịp ngăn hãm lại.)
Tuyết oa oa làm bộ đáng thương nhìn Bạch Khải, không thể hoàn thành nhiệm vụ của Bạch Khải, liền cảm thấy rất khó chịu.

“Ta hiểu rồi, không sao cả.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, lại lấy ra một bình thuốc đưa cho Tuyết oa oa, quan sát tỉ mỉ tình hình.

Nguyên Tổ chi môn sẽ thu hút những sinh vật nguyên tố khác nhau đến tiếp xúc với tinh thần lực của bọn họ, nhưng khi hai bên đồng ý mới có thể được triệu hồi.

Tuy nhiên, với sự giám sát của Tuyết oa oa, một số huyết mạch đẳng cấp hơi thấp sẽ bị đuổi đi ngay lập tức.

Chỉ là vừa rồi, hỏa điều này dường như không để ý đến sự giám sát của Tuyết oa oa, lập tức lao vào lòng Gia Cát Thần.

“Chắc là vì tinh thần lực quá yếu?” Bạch Khải nhíu mày, định để Gia Cát Thần lựa chọn lại, nhưng Gia Cát Thần đã phản đối.

“Không cần, tiểu gia hỏa này sống trong Nguyên Tổ giới chắc cũng cực khổ lắm, đã gặp được, cứ để ta giữ lấy.”

Gia Cát Thần cười nói: “Nếu cho ta một đầu sinh vật cao cấp, ta sẽ không chịu nổi đâu.”

“Cũng được.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, nhìn hỏa điều trong tay Gia Cát Thần thấy thậm chí còn chẳng đứng vững, liền thả một chút tinh thần lực vào để kiểm tra trạng thái. ...

“Cao đẳng quân vương Thần Thoại chúng... Âu ăn mâu!”

Chương 657:

Thế giới nguyên tố nước với nhiều phiền phức mới Bạch Khải không hề giấu diếm khát vọng của mình, vừa rồi hắn đã đắm chìm trong niềm vui sướng khi thu được những sủng thú mạnh mẽ.

Phùng Dạ cùng những người khác cũng kinh ngạc há hốc miệng.

“Cao cấp quân vương? Còn có sinh vật Thần Thoại?” Phùng Dạ khó mà tin được, tiến về phía Garuda Cánh Đỏ trước mặt.

Hắn nhìn thấy dáng vẻ gầy gò của đối phương, đồng thời nhìn lại Liệt Hỏa Bạo Quân trong lồng ngực mình, năng lượng mạnh mẽ tỏa ra bốn phía, không thể nào liên hệ hai thứ lại với nhau.

“Chắc chắc...”

Gần đây, Thần Thoại chủng xuất hiện ngày càng nhiều, thậm chí ngay cả những thứ này cũng xuất hiện.”

Xuân Ngô Thủy tán thưởng, nói: “Nhưng mà Garuda Cánh Đỏ ấu sinh kỳ rất yếu ớt, người phải cẩn thận đấy.”

“Hừm, ta hiểu.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu.

Ban đầu hắn chỉ cảm thấy Garuda Cánh Đỏ trông có chút đáng thương, không ngờ lại có được thu hoạch này, thực sự là một niềm vui bất ngờ.

Chiêm chiếp? Có vẻ như Garuda Cánh Đỏ nhận ra mình trở thành tâm điểm chú ý của mọi người, nó run rẩy tiến lại gần Gia Cát Thần.

Gia Cát Thần cũng nhận ra Garuda Cánh Đỏ không thích ứng, bèn lấy ra một viên Phi Thúy cầu, cùng Garuda Cánh Đỏ ký kết một khế ước, đưa nó vào trong giấc mộng của Phi Thúy để nghỉ ngơi.

Nếu nói về an toàn, hiện tại không nơi nào an toàn hơn Phi Thúy mộng cảnh.

“Đúng rồi A Trà, ngươi không thử xem sao?” Gia Cát Thần nhìn về phía Bạch Thu Trà, sau đó nói.

“Ta thì thôi.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Mặc dù không có cơ sở gì, nhưng hình như ta cũng chỉ có thể ràng buộc với một loại như vậy.”

Thực ra, mặc kệ hệ thống nào, cũng chỉ có thể trung thành một cách trọn vẹn, thật không biết có phải thảm hại hay không.

Mọi người cùng nhau thở dài, trong khi Trương Sam cuối cùng cũng bắt đầu đuổi mọi người đi, nói: “Ta muốn đóng cửa, lập tức rời khỏi đây.”

“Tốt.”

Mọi người nhẹ gật đầu, đang chuẩn bị rời đi thì đột nhiên dấu ấn màu lam trên trán Tuyết Oa Oa lóe lên.

Sột soạt sột soạt ~ (Chủ nhân, có người đang tìm ngươi ~) “Có người tìm ngươi?” Bạch Khải sững sờ, nhìn dấu ấn màu lam đó không ngừng lóe lên trên trán Tuyết Oa Oa, lúc này đã hiểu ra.

“Huấn luyện viên Trương, hình như ta phải đi một chuyến đến Thủy nguyên tổ giới.”

“Thủy nguyên tổ giới? Không được, trừ khi có lệnh từ Chủ tịch Triệu hoặc Trưởng hội Tần, ta không thể cho phép ngươi đi vào.”

Trương Sam có chút nhú mày.

Mặc dù trước đó hắn chỉ ở tổng bộ, nhưng hắn cũng nghe thấy câu chuyện xảy ra với Bạch Khải, nhất là gần đây, chỗ nào cũng có thể phát sinh không nhỏ động tĩnh.

Cũng chính vì lý do đó, trước khi đi, hắn đã bị nhiều người nhắc nhở, tuyệt đối không thể để Bạch Khải một mình tiến vào Nguyên Tổ Chi Môn.

“Nhưng mà ta thật sự có việc.”

Nhìn thấy dấu ấn màu lam trên đầu Tuyết Oa Oa càng lúc càng phát sáng, Bạch Khải không khỏi cười khổ, sau đó chợt nhớ ra điều gì, lập tức triệu hồi Epsilon liên hệ với Nicolas.

“Bạch Khải, người tìm ta có chuyện gì?” Nicolas nhanh chóng phản ứng, khi Epsilon mở ra dấu ấn Phỉ Thúy thì ngay lập tức đã xuất hiện trước mặt mọi người, thân hình cao lớn gần như chạm trần nhà, sau đó chuyển thành hình người.

“Huấn luyện viên Trương, vậy thì ta có thể đến Thủy nguyên tổ giới không? Thực lực của Nicolas giờ đây đã được thầy xác nhận.”

Bạch Khải nở một nụ cười, nhìn về phía Trương Sam.

Sau một hồi trầm mặc, Trương Sam mới lên tiếng: “Ta cần phải gọi điện.”

Nói xong, Trương Sam quay người đi ra ngoài, sau một lát mới trở về, nói: “Chủ tịch đồng ý, nhưng người nhất định phải đảm bảo rằng Nicolas phải luôn ở bên cạnh người, và phạm vi hoạt động chỉ có thể là Thủy nguyên tổ giới.”

“Yên tâm đi, có lẽ chỉ là Thủy Linh muốn gặp Jetta một lần thôi.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, sau đó nhìn về phía Bạch Thu Trà và những người khác, nói: “Xin lỗi mọi người, ta phải đi trước một chuyến đến Thủy nguyên tổ giới.”

Sau khi nói xong, Bạch Khải ôm lấy Tuyết Oa Oa, nhảy vào cánh cửa Thủy nguyên tổ, Nicolas cũng theo sau.

“Điều đó có nghĩa là, vừa rồi Bạch Khải đã vào Nguyên Tổ giới?” Bạch Vũ Hiểu trầm mặc một hồi, có chút mơ hồ hỏi.

Hắn biết rằng, cách duy nhất để con người liên hệ với Nguyên Tổ giới không phải như cách mà bọn họ vừa làm, dùng tinh thần lực liên hệ sao? “Thông thường, chỉ cần có kỹ năng hủy diệt thiên phú hoặc thực lực truyền kỳ là đủ.”

Phùng Dạ nhún vai, nói: “Hơn nữa, Bạch Khải làm việc này cũng không phải là hiếm thấy.”

“Ừm.”

Mấy người còn lại gật đầu liên tục, hoàn toàn đồng ý với câu nói của Phùng Dạ.

Chưa nói đến việc Bạch Khải chỉ đơn giản bước vào Thủy nguyên tổ giới, e rằng đến khi chính hắn biến thành nguyên tổ

nước, họ cũng có thể chấp nhận được.

“Được rồi, quen thuộc với nó thì tốt.”

Bạch Thu Trà cười nói: “Bây giờ Bạch Khải đã đi rồi, nếu không thì chúng ta trở về nhà của ta đi, những đội chó săn đó e rằng cũng đã rút lui.”

“Có thể.”

Thủy nguyên tố giới.

Khi Bạch Khải ôm Tuyết Oa Oa cùng Nicolas xuyên qua Nguyên Tố Chi Môn, họ đã xuất hiện trong Thủy nguyên tố giới.

Và Băng Hoàn, người đã đợi rất lâu, lúc này tiến lên chào đón, nói: “Bạch Khải, cuối cùng ngài đã đến.”

Vì Tuyết Oa Oa đã nhận được sự công nhận của Thủy Hỏa nguyên tố giới, nên Bạch Khải cũng được nhận sự chào đón của nơi này, mức độ thân thiện gần như đạt cực hạn.

“Gọi ta là Bạch Khải được rồi.”

Bạch Khải tạm thời vẫn chưa quen với việc bị một sinh vật nguyên tố huyền thoại gọi như vậy, nói.

“Tốt, Bạch Khải.”

Băng Hoàn nhẹ gật đầu, sau đó nhìn Nicolas, nói: “Ngài này có lẽ cũng là sủng thú của Bạch Khải?” “Làm sao có thể, ta mới chỉ là cấp lục thôi, không thể khế ước với sủng thú mạnh mẽ như vậy.”

Bạch Khải cười đáp, nói: “Nicolas là bạn của ta, chỉ vì thầy ta lo lắng ta sẽ gặp phải nguy hiểm, nên mỗi khi ra ngoài đều để hắn bên cạnh.”

“Vậy ra là thế.”

Băng Hoàn hiểu ra, tiếp tục: “Nhưng mà Bạch Khải, hiện giờ ngài đã là bạn của Thủy Hỏa nguyên tố giới, chắc chắn sẽ không gặp nguy hiểm đâu.”

Nói xong, Băng Hoàn lại nhìn Tuyết Oa Oa, nói: “Có vẻ như Jetta đã phát triển rất nhanh, đến giờ đã là ngũ giai rồi?” Có nhanh đâu, đều đã đem nguyên liệu cấp sử thi thành đồ ăn vặt,

thuốc Bãng được thành đồ uống, mà tốc độ phát triển nếu chậm thì chắc chắn có vấn đề.

Khỏe miệng Bạch Khải giật giật, nhìn xung quanh thế giới đầy băng giá.

Xem ra, chờ một chút phải bàn bạc với Thủy Linh xem có thể gửi Tuyết Oa Oa lại đây một thời gian hay không.

Trước đó đã cướp ăn hăng say với Viêm Ma như vậy, nếu nhắc đến điểm cung cấp bữa ăn thì hẳn không phải vấn đề gì lớn.

“Đúng rồi, các người gọi chúng ta gấp gáp như vậy, có chuyện gì sao?” Bạch Khải hỏi.

“Thật sự có một chuyện cần nhờ Bạch Khải giúp đỡ.”

Bãng Hoàn nhẹ gật đầu, rồi nói: “Sau khi thông đạo nguồn nước Nguyên Tố giới xuất hiện, hai thế giới của chúng ta đã khôi phục lại bình thường.

Các tộc nhân bắt đầu không ngừng thụ thai, nhưng xuất hiện một vấn đề mới.”

“Vấn đề mới? Có phải thông đạo không ổn định không?” Bạch Khải nghe vậy nhíu mày.

Thủy Hỏa Nguyên Tố giới thông đạo tuy liên kết hai thế giới với nhau, nhưng nếu thông đạo đó sụp đổ thì sẽ gặp nguy hiểm.

Ngoài điều đó ra, Bạch Khải cũng không nghĩ ra vấn đề nào khác.

“Không, thông đạo rất ổn định.”

Bãng Hoàn lắc đầu, nói: “Chúng ta trong Thủy nguyên tố giới lại phát hiện một Nguyên Tố Chi Môn khác.”

“Nguyên Tố Chi Môn khác? Liên thông nơi nào? Chủ thế giới sao?” Bạch Khải nghe xong thì hai mắt sáng lên.

Dù nói thông đạo hiện tại đã đủ, nhưng không ai chê nhiều cửa vào cả.

“Tạm thời không thể phán đoán được vị trí bên kia.

Nhưng Nguyên Tố Chi Môn này có vẻ đã bị tổn hại, năng lượng của chúng ta trong Thủy nguyên tố giới đang dần dần

tiêu tán ra ngoài.”

Băng Hoàn thở dài, nói: “Vì không làm ảnh hưởng đến sự trưởng thành của tân sinh tộc nhân, Thủy Linh đã tiêu hao năng lượng của mình để ổn định năng lượng Thủy nguyên tố giới, nhưng vẫn không có biện pháp nào.”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức hiểu ra, nói: “Vậy nên, người tìm chúng ta là muốn chúng ta giúp chữa trị Nguyên Tố Chi Môn phải không?” Băng Hoàn gật đầu liên tục, nói: “Đúng vậy, hôm đó vị Thần Thoại ngự thú sư cùng Bạch Khải đều thể hiện nghệ thuật phù văn cường đại, có thể tách ra hai cánh cửa dung hợp lẫn nhau, vì vậy Thủy Linh mong rằng các ngài có thể giúp đỡ chúng ta.”

“Dù sao, chúng ta, những sinh vật nguyên tố, đối với chuyện này cơ bản không hiểu gì cả.”

Bạch Khải giật mình, sau đó có chút nhúc nhích đầu nói: “Nhưng mà La giáo quan hiện tại không có ở nơi này, trong thời gian ngắn sợ rằng rất khó liên lạc với ông ấy.”

Sau khi xác nhận về nguyên nhân thế giới ý thức thức tỉnh, La Tường cùng thầy đã đi trước bộ lạc để dò xét tình huống.

Tính thời gian, họ đã ở bên trong phạm vi lãnh thổ của bộ lạc, nên liên lạc là khá khó khăn.

“Thế này à...”

Băng Hoàn thở dài bất đắc dĩ, nhưng vẫn không bỏ cuộc, nói: “Vậy thì Bạch Khải, ngài có thể giúp chúng ta xem một chút được không? Có lẽ sẽ tìm ra vấn đề.”

“Ừm... Được rồi.”

Bạch Khải suy nghĩ một lát rồi vẫn đồng ý.

La Tường lần trước cho hắn cấu trúc phù văn không gian, hắn sau này đã nghiên cứu một chút, miễn cưỡng xem như có chút hiểu biết.

Dù không giải quyết được vấn đề cũng không sao, trước tiên hiểu rõ tình huống là không có vấn đề gì.

“Vậy thì làm phiền ngài.”

Băng Hoàn nhẹ gật đầu tỏ vẻ cảm kích, sau đó sợ rằng Bạch Khải đổi ý, nhanh chóng đưa cho hắn một khối ngọc thạch có ánh sáng màu lam.

Sột soạt sột soạt! (Ngẫu muốn ăn cái này!) Nhìn thấy ngọc thạch ánh lên, Tuyết Oa Oa lập tức hứng thú, muốn lao tới nhưng bị Bạch Khải ngăn lại.

“Đây là một chút tâm lòng của chúng ta từ Thủy nguyên tố giới, Bạch Khải tiên sinh xin nhận lấy.”

Ôi, người ta nói rằng sinh vật nguyên tố có tâm tư thuần phác, đây đâu có phải là chuyện khó ~ Nhìn viên ngọc thạch trong tay màu lam, Bạch Khải không khỏi tặc lưỡi, sau đó kích hoạt trạng thái xem xét trứng tiến hóa.

Cuối cùng cũng về nhà ngoại, Jetta được đãi ngộ hơn hẳn nhiều con sủng thú khác, thực sự đã được đối đãi quá nhiều, đều tự mang nguyên liệu đến tận cửa.

“Quá khách khí, ta không dám chắc rằng mình có thể xử lý vấn đề này.”

Bạch Khải có chút khách khí đáp lại, nhưng hai tay lại quen thuộc thu Băng Sơn Chi Tâm vào, đưa qua cho Nicolas, người cũng có chút kinh ngạc.

“Chuyện này không nên chậm trễ, trước tiên hãy dẫn chúng ta đi xem thử Nguyên Tố Chi Môn bị tổn hại đó, không thể để nó ảnh hưởng đến sự trưởng thành của tân sinh nguyên tố.”

Sau khi thu lại thù lao, Bạch Khải lập tức nghiêm túc nói.

Mặc dù hắn cho dù thất bại thì vẫn không định trả lại Băng Sơn Chi Tâm, nhưng nếu có thể giải quyết rắc rối của Thủy nguyên tố giới, thì dĩ nhiên là tốt hơn.

Dù sao độ thân thiện với những thứ như vậy, chắc hắn sẽ không bị đánh giá thấp.

Chương 658:

Độ thiện cảm không phải chỉ đơn giản là như vậy Dưới sự dẫn dắt của Băng Hoàn, Nicolas cùng Bạch Khải tiến vào một vùng đất mới.

Trên con đường này, Bạch Khải đã được chiêm ngưỡng cảnh tượng hoàn toàn mới mẻ của Thủy nguyên tố.

Trước đây, nơi này là một vùng băng hoang vắng, nhưng giờ đây, từng cái đầu băng, từng luồng Thủy nguyên tố đang dần lộ diện, tò mò quan sát nhóm của Bạch Khải.

“Nhìn có vẻ không có vấn đề gì nhỉ?” Bạch Khải thắc mắc nhìn vào cảnh tượng sống động bên dưới, không kìm nổi phải hỏi.

“Cách xa Nguyên Tố chi môn, nơi này không bị ảnh hưởng nhiều lắm.

Gần bên đó thì phụ thuộc vào sức mạnh của thủy linh để duy trì.

Nếu không, tình trạng tộc nhân sẽ yếu đi rất nhiều.”

Băng Hoàn thở dài, nói: “Thực ra, có thể xuất hiện tộc nhân mới đã là điều khiến chúng ta hài lòng, nhưng chúng ta vẫn lo lắng về những tình huống như trước đây, vì vậy đã muốn giải quyết sớm.”

“Rõ rồi.”

Thủy nguyên tố giới đã yên tĩnh nhiều năm, giờ đây cuối cùng cũng bắt đầu khôi phục bình thường, dĩ nhiên không thể để mọi thứ lại trở nên hỗn loạn.

Giống như nói từ nghèo thành giàu, khó khăn trong việc đổi từ xa xỉ thành giản dị ở bất kỳ đâu đều có thể áp dụng.

Sau khi bay qua một ngọn núi băng lớn, cuối cùng nhóm của họ đã đến một cái hầm băng, nơi có một đầu Băng nguyên tố khổng lồ không ngừng dày lên quanh khu vực.

“Đó là bạn đồng hành của ta, Băng phách Tinh linh, người đang phụ trách giảm tốc độ năng lượng thoát ra.”

Băng Hoàn dẫn Bạch Khải xuống, giới thiệu.

“Lại một đầu nguyên tố truyền kỳ...”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, khi Băng phách Tinh linh thấy bọn họ tới thì dừng lại, nói: “Chính là bọn họ sao?” “Ừm.”

Băng Hoàn nhẹ gật đầu, nói: “Người này là Jetta, một Ngự Thú sư.

Bạch Khải, tại thế giới loài người, anh cũng là một thiên tài phù văn sư, có thể giúp chúng ta giải quyết vấn đề.”

“Tôi biết rồi.”

Băng phách Tinh linh dừng lại, chỉ vào cái hàm băng, nói: “Bên trong chính là Nguyên Tố chi môn.

Vì nó thỉnh thoảng phát ra năng lượng mạnh mẽ, nên tôi không thể phong bế hoàn toàn.

Các người cần cẩn thận với năng lượng xung kích từ Nguyên Tố chi môn.”

“Cảm ơn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía Nicolas.

Nicolas hiểu ý, ôm Bạch Khải và Tuyết oa oa vào lòng, rồi tiến vào bên trong động quật. Động quật rất lớn, với những bức tường băng được đeo gọt vuông vức, như thể được gia công tỉ mỉ.

Bạch Khải và nhóm đi cẩn thận một lúc lâu mà không gặp bất kỳ dị dạng nào.

“Có vẻ như vận may của chúng ta không tệ.”

Bạch Khải ngẩng đầu lên và nhanh chóng nhìn thấy một Nguyên Tố chi môn đứng vững trên mặt băng, nhưng so với những cái mà Bạch Khải đã thấy trước đó, thì cái này rõ ràng có vẻ ảm đạm hơn một chút.

“Quả nhiên có chút vấn đề.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, định bảo Nicolas tăng tốc, thì Nguyên Tố chi môn đột nhiên rung lên nhẹ, một luồng năng lượng nồng nặc đột ngột trào ra từ bên trong, lao về phía họ.

“Ôi thật! Có thật sự không?” Bạch Khải kinh ngạc, còn Nicolas lập tức phản ứng, dưới chân bỗng xuất hiện một cái Phỉ Thúy ấn ký, rồi một người một rồng ngay lập tức nhảy vào.

Sau đó, họ từ một cái Phỉ Thúy ấn ký khác ở bên ngoài hang mà chui ra.

“Quả thật có chút nguy hiểm đấy.”

Bạch Khải vượt cằm, nhìn về phía Băng phách Tinh linh, hỏi: “Tần suất năng lượng xung kích thế nào? Có quy luật nào không?” “Hoàn toàn không có quy luật, chỉ phụ thuộc vào vận may.”

Băng phách Tinh linh lắc đầu, nói: “Thế nhưng có thể lợi dụng năng lượng của mình để ép chế, có thể duy trì một thời gian, nhưng không thể quá lâu, nếu không sẽ tạo ra xung kích mạnh hơn.”

“Tôi hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, cùng Nicolas lại lần nữa xuất hiện trong hầm băng.

Như Băng phách Tinh linh đã nói, việc này thật sự phụ thuộc vào vận may.

Vừa mới xuất hiện, Nguyên Tổ chi môn lại phát ra một cơn sóng năng lượng, như thể muốn ngăn cản Bạch Khải và nhóm lại gần.

Tuy nhiên lần này, Nicolas đã chuẩn bị kỹ càng, nhân lúc năng lượng xung kích chưa đến gần, đã tạo ra một cái Phỉ Thúy ấn ký phía trước, rồi nhanh chóng truyền tống.

Cứ như vậy, sau nhiều cố gắng, Nicolas cuối cùng cũng đứng trước Nguyên Tổ chi môn, năng lượng cường đại từ Phỉ Thúy ấn ký được đổ vào Nguyên Tổ chi môn, tạm thời phong bế năng lượng xung kích.

“Làm tốt lắm, Nicolas!” Bạch Khải giơ ngón cái lên với Nicolas, sau đó triệu hồi Husky, chạy tới trước Nguyên Tổ chi môn, vừa xem xét vừa ghi chép lại mọi ký hiệu phù văn trên đó.

“Quả thực có chút hư hại.”

Rất nhanh, Bạch Khải phát hiện ra vấn đề.

Nguyên Tổ chi môn này dường như đã từng chịu phải một cơn xung kích mạnh mẽ, bên trong đã xuất hiện vô số vết nứt nhỏ.

Chính những vết nứt này đã khiến cấu trúc năng lượng của Nguyên Tổ chi môn bị tổn hại, từ đó dẫn đến những tình huống xảy ra.

“Thế nhưng vẫn có khả năng năng lượng xung kích tiếp tục hình thành, cho thấy mật độ năng lượng bên kia không thấp, sao lại vẫn có tình trạng năng lượng bị rò rỉ?” Bạch Khải vuốt cằm, suy nghĩ một cách nghiêm túc, trong khi Băng Hoàn và Băng phách Tinh linh thì im lặng đứng chờ bên cạnh, sợ làm phiền Bạch Khải.

“Sột soạt sột soạt ~” (chủ nhân, liệu tôi có thể ăn khối Băng Sơn chi tâm không, tôi đói quá rồi ~) Tuyết oa oa với đôi mắt long lanh nhìn chăm chăm vào Bạch Khải, với vẻ mặt đáng thương như một đứa trẻ đói bụng cần ăn.

“Đợi một chút đi, để tôi xử lý chuyện nơi này trước đã.”

Bạch Khải vỗ nhẹ vào đầu Tuyết oa oa, tiện tay lấy một bình thuốc đưa cho nàng, rồi lại bắt đầu suy tư tiếp.

“Sột soạt sột soạt...”

(Tốt, tôi sẽ chờ chút rồi ăn...) Tuyết oa oa với vẻ thất vọng nhận lấy bình thuốc, uống cạn rồi có vẻ nhàm chán ghé vào một bên trên mặt băng, thò tay ra mức nước, đổ sạch rồi lại mức nước... “Đây là...”

Tôi hiểu rồi!” Nhìn động tác của Tuyết oa oa, Bạch Khải đột nhiên sáng mắt lên, ôm Tuyết oa oa và hôn một cái, sau đó kéo Shuke đến nghiên cứu phương án chữa trị cho Nguyên Tổ chi môn.

“Bạch Khải, ngài đã nghĩ ra phương pháp giải quyết chưa?” Băng Hoàn với vẻ hiếu kỳ tiến lên hỏi.

“Xem như vậy đi.”

Bạch Khải vẫn tiếp tục động tay động chân, nói: “Nếu như tôi đoán không sai, Nguyên Tổ chi môn đằng sau hẳn là một khu vực phong bế, đồng thời mật độ năng lượng cực thấp, do đó

mới khiến cho năng lượng của Thủy nguyên tố bị dẫn ra ngoài.”

“Nhưng khi mật độ năng lượng trong không gian này tích tụ đến một mức độ nhất định, nó sẽ phun ra năng lượng để đảm bảo sự ổn định của không gian.”

“Bên cạnh đó không thể loại trừ khả năng nó giống như Thủy Hỏa nguyên tố giới, đối diện chính là một thế giới khác, có vấn đề tương tự với Thủy nguyên tố giới.”

Nghe Bạch Khải giải thích, Băng Hoàn và Băng phách Tinh linh nhìn nhau, không còn nghi vấn gì nữa.

Con người, quả thực là một chủng tộc kỳ diệu.

Với kinh nghiệm trước đó, Bạch Khải nhanh chóng vạch ra phương án chữa trị.

“Được rồi, như vậy là có thể rồi.”

Bạch Khải ngẩng đầu, nhìn về phía Băng Hoàn và Băng phách Tinh linh, nói: “Nguyên Tố chi môn đã xuất hiện tổn hại thì tôi không thể giải quyết, nhưng trước tiên chúng ta có thể tiến hành tu bổ lại cấu trúc năng lượng, để tránh càng nhiều năng lượng xung kích có thể xảy ra.

Nếu để thời gian lâu dài, Nguyên Tố chi môn sẽ tự động chữa trị.”

Theo như lý thuyết của hắn, Nguyên Tố chi môn này giống như những nơi bí ẩn của Ngự Thú sư, chỉ cần cấu trúc năng lượng tổng thể không có vấn đề gì, thì ở một mức độ nào đó nó có thể tự chữa trị.

Nếu không phải như vậy, hắn không biết làm gì hơn nữa.

Xét cho cùng, đây là do Nguyên Tố Chi Linh thiết lập, và hắn chỉ là một Ngự Thú sư cấp thấp.

“Tôi hiểu, chúng ta cần làm gì?” Băng Hoàn nhẹ vuốt cằm, ánh mắt lấp lánh sự phấn khích.

Một khi giải quyết được vấn đề này, Thủy nguyên tố giới có thể thực sự khôi phục lại vinh quang như trước.

“Nếu có thể, tôi nghĩ tốt nhất vẫn là mời Thủy Linh đi ra, dù sao Nguyên Tố chi môn kiểu này tốt nhất vẫn nên có sự ổn

định.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút rồi đưa ra quan điểm của mình.

“Không vấn đề.”

Chưa kịp để Băng Hoàn và nhóm hồi phục, thủy linh đã chui lên từ dưới mặt nước và nói: “Tôi cần làm gì?” “Rất đơn giản, dựa theo kế hoạch của tôi, hãy tái vận chuyển lại cấu trúc năng lượng.”

Bạch Khải để Shuke đưa bản vẽ trình bày cho Thủy Linh xem, và thủy linh rất phối hợp, liên tục xác nhận.

“Vậy thì tốt, chờ một chút, Băng Hoàn và Băng phách Tinh linh hãy phong bế năng lượng xung quanh để giảm bớt số lần phụ thuộc vào xung kích, tôi sẽ phong bế Nguyên Tố chi môn.

Giờ đây, Thủy Linh hãy nhanh chóng chữa trị cấu trúc năng lượng, có vấn đề gì không?” Bạch Khải lướt qua ánh mắt của những sinh vật truyền kỳ, và khi nhìn thấy mỗi người đều gật đầu, lúc này mới bắt đầu hành động.

Như Bạch Khải đã phỏng đoán, sau nhiều lần phát ra năng lượng xung kích, Nguyên Tố chi môn dần trở nên yên tĩnh, và Nicolas đã nhanh chóng phong bế Nguyên Tố chi môn, chờ đợi thủy linh chữa trị.

Thủy linh, một sinh vật bán thần, khi thể hiện sức mạnh cường đại cũng đồng nghĩa với việc cho thấy khả năng kiểm soát mạnh mẽ.

Rất nhanh, theo yêu cầu của Bạch Khải, nó đã hoàn thành việc chữa trị, Nguyên Tố chi môn vốn trông ảm đạm nay cuối cùng đã khôi phục ánh sáng.

“Xem ra, có vẻ như không có vấn đề.”

Thủy Linh nghiêm túc cảm nhận một hồi, khi xác định năng lượng không còn rò rỉ bên ngoài, nhìn về phía Bạch Khải và nói: “Bạch Khải, ngài đã một lần nữa giúp đỡ Thủy nguyên tố giới, tôi không biết nên báo đáp ngài như thế nào.”

Không cần báo đáp, có thể cho tôi một vài trăm tám mươi món tài nguyên truyền thuyết là đủ.

Bạch Khải khẽ chép miệng, nhưng vẫn giữ vẻ lịch sự, nói:
“Không cần khách khí như vậy, chỉ cần Thủy Linh sau này nhìn thấy tôi dẫn theo Jetta mà không ghét bỏ là được.”

“Chắc chắn có thể.”

Thủy Linh mỉm cười, giọng điệu rất chân thành.

“Vậy thì tốt rồi, tôi sẽ thường xuyên đến quấy rầy hơn.”

Bạch Khải nở nụ cười, từ khi thu được Thánh Quang bí cảnh và thời gian bí cảnh, Bạch Khải nhận thấy bản thân đã trưởng thành nhiều hơn cho những sinh vật thần kỳ.

Tuyệt oa oa mặc dù đã có băng nguyên bí cảnh, nhưng so với hai bí cảnh kia, hiệu quả đúng là có phần kém hơn.

Thế nhưng, một khi Thủy Linh không phản đối Tuyệt oa oa đến Thủy nguyên tổ giới, thì không còn gì tuyệt hơn nữa.

Còn có bí cảnh nào tốt hơn cho nguyên tố tăng cường hơn Nguyên Tố giới sao? Giờ đây, Thủy Linh chủ động mời, dĩ nhiên là tốt nhất. Độ thiện cảm là vậy, không phải đều là sử dụng như thế sao.

Chương 659:

Hối hận? Tuyệt đối không có khả năng! “Được rồi, ta sẽ kiểm tra một chút, nếu không có vấn đề gì thì chỉ cần định kỳ bảo trì là được.”

Bạch Khải tiến đến Nguyên Tổ Chi Môn, cẩn thận quan sát, đồng thời nói: “Dù sao cũng không cần phải quá lo lắng, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, hiện tại cửa Nguyên Tổ Chi Môn đã bị phong bế hoàn toàn, chỉ có thể chờ đến khi hấn tự mình chữa trị xong mới có thể khôi phục khả năng thông hành.”

“Như vậy cũng không đáng sợ, chúng ta chỉ cần giữ cho sự sống ổn định, không cần phải quá bận tâm về việc ra vào.”

Thủy Linh gật đầu nhẹ, định nói thêm thì thấy Nguyên Tổ Chi Môn bỗng nhiên tỏa sáng rực rỡ, và Bạch Khải đã bị nuốt vào trong khoảnh khắc đó.

“Đáng ghét, lại dám cướp người trước mặt bản Long!” Nicolas thấy vậy lập tức định kéo Bạch Khải về, nhưng không ngờ lại bị sức hút mạnh mẽ kéo vào theo.

Thủy Linh thấy vậy cũng muốn hỗ trợ, nhưng do trước đó đã tiêu tốn rất nhiều năng lượng để giúp các tân sinh tộc nhân, giờ hấn cũng chậm chạp không kịp.

Chỉ một khoảnh khắc sau, Nguyên Tổ Chi Môn lại một lần nữa trở về yên tĩnh, bất kể Thủy Linh có hành động thế nào cũng không thể mở ra.

“Nghĩ cách liên lạc với nhân giới đi, hy vọng có thể sớm tìm được họ.

Nếu không, Thủy Nguyên Tổ Giới và nhân loại có lẽ sẽ trở thành kẻ địch.”

Thủy Linh thử nhiều lần nhưng không thành công, hấn thở dài bất lực, trong khi Băng Hoàn và Băng Phách Tinh Linh nhận thấy vấn đề nghiêm trọng lúc này lập tức hành động. Để nhiều người như vậy quanh mình mà nếu thật sự chết ở Thủy Nguyên Tổ Giới, nhân loại chắc chắn sẽ không bỏ qua. Điều này cũng đúng với bọn họ, những sinh vật nguyên tố. ...

“Ây, chúng ta đang ở đâu thế này?” Bạch Khải cố gắng đứng dậy, nhìn xung quanh thấy toàn là băng tuyết và cảm thấy rất nghi ngờ.

“Băng tuyết? Chẳng lẽ chúng ta đang ở Thủy Nguyên Tổ Giới? Nhưng mà tuyết ở đây thật kỳ lạ, lại còn ẩm áp nữa.”

Bạch Khải chạm tay vào tuyết, cảm thấy một cơn ẩm áp lan tỏa.

“A ô a ô...”

(Vì nhân loại người đang ngồi trên lưng ta...) Giọng nói u uất của Beita truyền từ phía dưới lên, và ngay sau đó, một con cự lang ngồi thẳng dậy, làm Bạch Khải rơi xuống tuyết.

Khi Bạch Khải nhìn rõ hoàn cảnh xung quanh thì nhận ra ngoài họ ra, xung quanh chỉ có cây cối xanh tươi và xa xa là những dãy núi liên tiếp.

Rõ ràng, họ đã không còn ở Thủy Nguyên Tổ Giới nữa.

“Thật ngoài sức tưởng tượng, không có gì có thể làm ta kinh ngạc.”

Bạch Khải thở dài, nói: “Shuke, có thể xác định hiện tại chúng ta đang ở đâu không?” “Ta đã quét hình xong, nhưng môi trường ở đây không giống bất kỳ địa điểm nào trên bản đồ liên bang.

Thiết bị thông tin thì đang trong trạng thái không có tín hiệu.”

Shuke thả ra một tấm bản đồ, giữa nó có vài điểm đỏ rực sáng, hiển nhiên là vị trí của họ.

Mà ở những nơi khác trên bản đồ, lại đầy những dấu đầu lâu lớn nhỏ không đồng đều. Đây là dấu hiệu để đại diện cho những hung thú.

“Nếu dựa vào độ dày của hung thú xung quanh, rất có thể chúng ta đang ở trong vùng bộ lạc.”

“Người chắc chứ?” Bạch Khải nghe vậy có chút hoài nghi.

“Rất chắc chắn.”

Shuke gật đầu, nói: “Nhưng những hung thú kia có vẻ rất bài xích với khu vực này, hiện tại chưa phát hiện hung thú nào đến

gần, tạm thời chúng ta vẫn an toàn.”

“Được, chỉ tạm thời thôi.”

Bạch Khải thở dài, rồi đột nhiên nghĩ đến điều gì, tìm kiếm xung quanh.

“Đúng rồi, Nicolas đâu?” Hắn nhớ mình gặp Nicolas, nhưng giờ không thấy đâu.

“A ô a ô!” (bản uông tìm được!) Ngay lúc này, Beita bỗng nhiên kêu lên, lao nhanh về phía một ngọn núi, Bạch Khải liền triệu hồi Delta đuổi theo, và đúng là tại đỉnh núi tìm thấy Nicolas.

Nhưng lúc đó, Nicolas có vẻ bị thương, đang trong trạng thái hôn mê, không thể tỉnh lại.

Bạch Khải nhanh chóng triệu hồi Gamma, bắt đầu chữa trị cho Nicolas, mãi lâu sau hắn mới tỉnh lại.

“Ngô? Bản Long đã xảy ra chuyện gì vậy?” Nicolas cố gắng ngẩng đầu, sau đó bỗng nhớ ra điều gì, vội vàng nhìn quanh, nói: “Bạch Khải! Bạch Khải ngươi ở đâu, ngươi không sao chứ?” “Ta ở đây, không có việc gì, nhưng nếu ngươi kêu như vậy thêm mấy lần nữa, ta sẽ gặp chuyện đó.”

Bạch Khải che tai, thấy Nicolas ngậm miệng mới thở phào, rồi nói: “Nicolas, ngươi còn cảm nhận được ấn ký liên bang Phi Thúy không?” “Bản Long thử xem.”

Nicolas gật đầu, nhắm mắt lại cố gắng liên hệ, mãi lâu sau mới mở mắt ra với vẻ mặt không vui.

“Không cảm nhận được chút nào, bên cạnh có rất nhiều khí tức mạnh mẽ, ảnh hưởng đến cảm giác của bản Long.”

“A ô a ô!” (bản uông phát hiện cái gì!) Ngay lúc này, Beita đột nhiên phát hiện ra điều gì đó trong tuyết, kéo Bạch Khải đến.

“Đây là...

mảnh vỡ Nguyên Tố Chi Môn?” Bạch Khải liếc mắt nhận ra mảnh vụn, và khi Nicolas đứng dậy, hắn càng lộ rõ toàn bộ mảnh vỡ.

“Đây có phải do bản Long bẻ gãy không?” Nicolas có chút xấu hổ, nếu Nguyên Tố Chi Môn còn nguyên vẹn, có lẽ họ đã

có thể đi thẳng về, giờ thì chuyện đó không thể nghĩ đến.

“Hắn là không phải, nhìn mảnh vụn này không giống như của Thủy Nguyên Tổ Giới.”

Bạch Khải quan sát kỹ, lắc đầu nói: “Không có gì bất ngờ xảy ra, cửa này có lẽ dẫn đến một dị dạng nào đó trong Thủy Nguyên Tổ Giới, chỉ là trong khoảnh khắc truyền tống đã vỡ nát.”

“Được.”

Nicolas thở dài, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, mở ra một cái ấn ký Phỉ Thúy, tiến vào mộng cảnh Phỉ Thúy để tra xét vài thứ, rồi nhanh chóng bay trở về.

“Mộng cảnh Phỉ Thúy bên trong cũng không phải là thế giới mà bản Long từng đi qua, ta đoán muốn trở lại cổng thành phố Cổ Túc, chắc sẽ mất một thời gian dài.”

“Đúng, chúng ta có thể bay trở về từ mộng cảnh Phỉ Thúy.”

Bạch Khải sáng lên mắt, nói: “Có thể mất bao lâu, nếu mất vài tháng thì rất phiền phức, lão sư và mọi người sẽ rất lo lắng.”

Trước đó, khi hắn vào Hỏa Nguyên Tổ Giới, đã khiến Vườn Địa Đàng và Hiệp Hội náo loạn, giờ lại mất tích ở Thủy Nguyên Tổ Giới, nếu như có thể trở về bình thường sau mười ngày thì không sao, lâu hơn nữa chắc chắn sẽ gặp vấn đề.

“À, dựa theo kinh nghiệm bản Long đã từng ngủ, có lẽ ít nhất phải mất một trăm năm...”

“Một trăm năm! Nếu trở về thì ta sẽ lạnh tê tái...”

Bạch Khải khòe mắt giật giật, hắn không nghi ngờ lời nói của Nicolas, vì bản Long đã từng một mình trải qua mấy trăm năm trong Lục Long Bí Cảnh, lúc đó Nicolas chủ yếu ngủ để thăm dò mộng cảnh Phỉ Thúy.

Bạch Khải đứng dậy, nhìn về phía xa những dãy núi hùng vĩ, im lặng hồi lâu, rồi nói: “Vậy có nghĩa là, cách duy nhất của chúng ta là xuyên qua bộ lạc, đi bộ trở về liên bang sao?”

“Xem ra đúng vậy.”

Jerry gật đầu nhẹ, nói: “Ta cảm thấy chúng ta cần phải thu thập thông tin trước, phòng khi không cẩn thận gặp phải địa

bàn của hung thú mạnh mẽ, thì sẽ rất bất lợi cho chúng ta.”

Nghe thấy lời của Jerry, Bạch Khải không tự chủ được mà nhìn về phía Nicolas.

Sau khi tỉnh lại, vết thương của Nicolas bắt đầu từ từ hồi phục, nhưng tốc độ rõ ràng không nhanh.

Nếu Bạch Khải không đoán sai, Nicolas chắc hẳn đã dùng năng lượng của mình để chống đỡ khi Nguyên Tố Chi Môn vỡ vụn, mới biến thành như vậy.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải triệu hồi sáu sủng vật của mình, bao quanh bên cạnh.

“Beita, Jerry, các người đi trước xem xét tình hình xung quanh một chút, Shuke, người cũng đừng phóng ra ong thăm dò, dễ dàng để lộ thân phận.

Còn Epsilon, người thử xem có thể từ mộng cảnh bên cạnh hung thú tìm ra thông tin gì hữu ích không.”

Bạch Khải đưa ra mệnh lệnh cho hai sủng vật kiểm tra, rồi nhìn về phía những sủng vật còn lại, nói: “Còn các người, ở lại đây bảo vệ Nicolas, cho đến khi hắn hồi phục.”

Bên trong Thảo Nguyên Bí Cảnh, họ tích trữ một lượng lớn đồ ăn, vì vậy không cần lo lắng vấn đề cung cấp.

Nhưng để ra khỏi lãnh địa bộ lạc, Nicolas là chiến lực không thể thiếu.

Vì vậy, vấn đề cấp bách hiện tại là làm sao để Nicolas hồi phục vết thương.

“Nếu vậy, bản Long sẽ về mộng cảnh Phỉ Thúy nghỉ ngơi, nơi đó sẽ giúp ta hồi phục nhanh hơn.

Nếu có chuyện gì, hãy để Epsilon liên lạc với ta.”

Nicolas thấy vậy không cậy mạnh, im lặng quay về mộng cảnh Phỉ Thúy, còn Bạch Khải và sáu sủng vật thì bắt đầu tìm tòi xung quanh. ...

Chạng vạng tối.

Thảo Nguyên Bí Cảnh.

Vì lo lắng khí tức bại lộ, gây phiền toái không đáng có, sau khi các súng thú thu thập thông tin, Bạch Khải quyết định tạm thời rời khỏi khu vực thảo nguyên bí cảnh.

Dù không thể trở lại liên bang, nhưng vẫn an toàn hơn trong một thế giới xa lạ.

“Nói đi, các người tìm ra được gì?” Bạch Khải gấp một miếng thịt nướng, hỏi.

“Tại hạ sẽ nói trước.”

Epsilon đứng dậy trước tiên, nói: “Căn cứ vào mộng cảnh mà tại hạ đã thấy, thỉnh thoảng xuất hiện những luồng năng lượng mạnh mẽ và hàn khí, không thích hợp cho sinh vật tồn tại, nên vùng núi tuyết này bình thường sẽ không có thú tới gần.”

“Nhưng ở phía nam của núi tuyết có một bộ lạc, là do một con truyền kỳ Lang Thú xây dựng.”

“Truyền kỳ Lang Thú sao?” Bạch Khải nghe nói thì giật mình, trong khi Jerry gật đầu nhẹ nói: “Cùng với những gì ta đã thu thập được, nhưng có tin tốt là, vì có bộ lạc tồn tại, nên vẫn có 不少 Thú Hồn Sư hoạt động xung quanh.

Người chỉ cần nguyện trang thành Thú Hồn Sư, thì có thể hòa nhập vào đó.”

“Đúng, suýt nữa ta đã quên mất sự tồn tại của Thú Hồn Sư.”

Bạch Khải buông đầu xuống, nhìn về phía Husky, nói: “Nếu là Lang Thú bộ lạc, vậy ta chỉ cần mang theo một con Lang Thú, lại nguyện trang một chút, chắc chắn sẽ không bị phát hiện.”

“Theo lý thuyết là như vậy.”

Shuke nhẹ gật đầu, rồi nhìn Bạch Khải bằng ánh mắt cổ quái.

“Nhưng ta cá nhân khuyên người, một Ngự Thú Sư như người nên tìm hiểu thêm, nếu không có thể sẽ hối hận.”

Bạch Khải khoát tay, nói: “Ta đã phán đoán, từ địa hình mà xem, hiện tại chúng ta chắc hẳn là ở vùng phía bắc của liên bang, vì vậy chỉ cần đi về phía nam, biết đâu có thể trở về liên bang.”

“Hối hận? Tuyệt đối không có khả năng!”

Chương 660:

Ta Hối Hận “Ta hối hận rồi...” Bạch Khải chăm chú nhìn về phía sau, đôi mắt khẽ run rẩy.

Lúc này, Husky đang nằm thoải mái trên đỉnh xe sang trọng, trong khi Alpha và những hộ vệ khác, bao gồm cả một số Thất Kiếm, đang chịu trách nhiệm kéo xe.

Còn Bạch Khải, giờ đây vinh dự trở thành một phu xe.

“Vì sao người không nói cho ta biết nơi này con người lại làm kẻ hầu?” Bạch Khải không giấu được sự khó chịu, nhìn về phía Husky và hỏi.

“Ta đã nhắc nhở Ngự Thú sư rồi, đó là điều người cần phải chú ý.”

Husky cười cười, trong khi Beita thì đang thư giãn, vươn lưng một cái, nhả xương cốt trong miệng ra, há miệng lớn.

A ô a ô! (Con sói này đói bụng, nhân loại hãy mau cho ta ăn!)
“Người chắc chắn rằng, người thật sự muốn ta cho ăn?” Bạch Khải cười hỏi, tiến tới trước mặt Beita, lúc này Alpha cũng không tự chủ đưa tay về phía sau lưng.

Ken két, ken két? (Lão đại, cần ta động thủ không?) Beita ngay lập tức phát động kỹ năng cảnh giác, cảm giác nguy cơ mạnh mẽ khiến nó lao về phía Bạch Khải.

A ô a ô~ (Con uông này đang đùa giỡn với nhân loại đó ~)
“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó nhìn về phía những con người mà hắn đã đánh ngất xỉu trên mặt đất, nói: “Thật ra thì, vị trí của con người trong bộ lạc này thật khá thấp.”

Bọn họ hiện đang chiếm chiếc xe ngựa này từ tay vài con người, ngoài việc kéo xe cho bọn vong linh, thì những con người này chỉ đóng vai trò là phu xe và người hầu.

Còn về việc họ phục vụ con thú đầu đàn kia... Bạch Khải liếc nhìn Beita đang đứng bên cạnh, khóe miệng không khỏi giật giật.

Chỉ là một con tinh anh cấp bốn mà thôi, mà lại có tình trạng lớn như vậy, bộ lạc thú vẫn rất biết hưởng thụ.

“Jerry, người có biết đôi thú đã nhận thức điều gì không?”
Bạch Khải hỏi Jerry.

“Gia hỏa này bị hoảng sợ, ký ức có chút hỗn loạn, nhưng nhìn chung là cũng hiểu được một số tình huống.”

Jerry gật đầu, nói tiếp: “Bộ lạc này gọi là U Lang bộ lạc, thủ lĩnh của họ là một con U Linh Lang huyền thoại, có khả năng điều khiển vong linh.”

“Điều kỳ lạ là, con U Linh Lang huyền thoại đó lại biết cách có được thân thể, và còn có thể sinh sản.”

“Mà chúng ta trước đó đã ăn thịt con thú đó thuộc dòng dõi U Lang bộ lạc, thiên phú bình thường, không được coi trọng.”

Bạch Khải nghe vậy mà sững sờ, nói: “U Linh Lang còn có thân thể, vậy đây là đoạt xá sao?” “Có lẽ vậy.”

Jerry lắc đầu, ánh mắt bên trong lóe lên một tia khao khát.

Nếu có thể nắm giữ phương pháp này, có lẽ hẳn có thể lâu dài rời khỏi hình hài thực tại để hành động.

“Nhưng con U Linh Lang huyền thoại đã thiết lập bộ lạc không lâu, bên trong bộ lạc có rất nhiều gương mặt lạ, sẽ rất có lợi cho hành động của chúng ta.”

Jerry dừng lại một chút, nhìn Bạch Khải và nói: “Đến lúc đó, chúng ta chỉ cần để Alpha và bảy Kiếm kỵ hóa trang thành người hầu, Beita đóng giả là con thú của bộ lạc này, còn ta sẽ hóa trang thành người, như vậy có thể thuận lợi đi qua nơi này rồi.”

“Không thể lén lút đi vòng qua sao? Bị phát hiện quá nguy hiểm đấy?” “Bằng vào quan sát của chúng ta, nơi này trung bình mỗi một trăm mét lại có một con thú hung ác, Ngự Thú sư người xác định sao?” “Được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói tiếp: “Còn những nhân loại này...”
“Thủ lĩnh yên tâm, ta đã cho bọn họ tẩy não, họ sẽ chỉ nhớ rằng mình bị chủ nhân bỏ rơi, không biết thêm bất kỳ điều gì khác.”

Trùng Thảo bay tới, nói: “Tôi đã kiểm tra giấc mơ của họ, việc bị thú bỏ rơi là chuyện khá bình thường trong bộ lạc, sẽ không khiến người nghi ngờ.”

“Thật tốt, các người làm rất xuất sắc.”

Thấy những thú cưng của mình có thể làm được như vậy, Bạch Khải cảm thấy rất hài lòng.

Những nỗ lực đào tạo của hắn cuối cùng cũng có thu hoạch.

“Thực ra chúng ta cũng không cần phải gấp gáp như vậy, bộ lạc có thể thay đổi rất nhanh, thường xuyên có những con thú khác đến đây, những con thú này không quá để ý đến việc có thú khác gia nhập, chỉ là địa vị sẽ thấp hơn một chút thôi.”

“Dù không gia nhập, vẫn có không ít thú hồn sư qua lại.”

Jerry nhìn Bạch Khải, nói: “Tuy nhiên Ngự Thú sư người cần phải lưu ý giấu kín thân phận của mình, nếu bị phát hiện thân phận Ngự Thú sư, sẽ rất phiền phức.”

“Ta biết rồi.”

Bạch Khải gật nhẹ đầu, vận chuyển bí pháp chú ấn lên lưng, rồi tiếp nhận một chiếc mặt nạ nhựa từ tay Shuke, dán lên mặt mình.

Tiếp theo, bộ dạng của Bạch Khải bắt đầu biến đổi nhanh chóng, mắt, mũi, tai lần lượt thay đổi, rất nhanh trở thành một khuôn mặt hoàn toàn khác.

Nhìn thấy vậy, Jerry bay ra từ hình thể của mình, quần quanh Bạch Khải, nhìn qua chẳng khác nào một Thú hồn sư bình thường.

“Có Shuke nghiên cứu và mặt nạ nguy trang cùng Jerry phối hợp, hắn sẽ không vấn đề gì.”

Bạch Khải tháo mặt nạ xuống, hài lòng gật đầu, sau đó nói: “Nhưng Nicolas tạm thời vẫn chưa hồi phục hết, chúng ta nên quay về núi tuyết chờ một thời gian.”

“Tiện thể, cải thiện sức chiến đấu hiện tại của chúng ta.”

... Đỉnh núi tuyết.

Trong ánh mắt khao khát của Tuyết oa oa, Bạch Khải đưa Băng Sơn chi tâm cho nó, nó lập tức hai mắt sáng lên, một ngụm cắn đi.

“Đừng! Đây chính là tài nguyên cấp truyền thuyết, ăn vật nó thật lãng phí!” Bạch Khải thấy vậy lập tức ngăn cản, Tuyết oa oa nhìn thấy thức ăn mất đi, ngay lập tức trở nên rung rung nước mắt, thân thể thì bắt đầu dần dần hóa khí.

A ô a ô! (Nhân loại người mau ngăn cản nó!) Beita thấy vậy liền hoảng sợ, ký ức về thời điểm yếu ớt của nó khiến giờ đây trở nên mạnh mẽ cũng không thể xóa nhòa, càng đừng mong Vân Đồng Tử đáng sợ đó.

“Jetta, đừng quá sốt ruột, không phải là không được ăn, chỉ là thay đổi cách ăn thôi...” Bạch Khải nhẹ nhàng an ủi, Tuyết oa oa lúc này mới tạm thời trở lại bình tĩnh.

Sột soạt sột soạt? (Thật sự không?) “Đương nhiên là thật.”

Bạch Khải gật đầu, Tuyết oa oa mặc dù không ít lần dùng trứng để tiến hóa, nhưng lần này có nguyên liệu vẫn là lần đầu tiên.

Dù sao thì, phương pháp hấp thu năng lượng của nó quá đơn giản thô bạo, căn bản không cần đến trứng tiến hóa.

Tuy nhiên, Băng Sơn chi tâm này vẫn là tài nguyên cấp truyền thuyết, vẫn rất đặc biệt.

Nghe xong lời giải thích của Bạch Khải, Tuyết oa oa bắt đầu trở nên háo hức, cẩn thận giữ Băng Sơn chi tâm trong tay, ngồi đợi Bạch Khải sử dụng nó.

Bạch Khải thấy vậy thì thở phào nhẹ nhõm, sau đó lập tức kích hoạt trứng tiến hóa.

Nhưng vừa ra trứng kim cương, Bạch Khải đã cảm nhận được cơ thể suy yếu đến mức không thể đứng vững, suýt nữa ngã nhào.

“Tiêu hao nhiều thể lực như vậy, không lẽ là tiến hóa sao? Không đúng, Đế Hoàng cấp hẳn là không dễ như vậy, xem ra là huyết mạch đã tăng lên.”

Bạch Khải ngã xuống ngồi trên chiếc ghế sofa mềm mại của Gamma, âm thầm tiếp nhận năng lượng từ Gamma để khôi

phục thể lực, đồng thời nhìn chăm chăm về phía trướng kim cương.

Tuyết oa oa tiềm lực lý thuyết là mạnh nhất, trước đó đã được hai lần Ý chí nguyên tố công nhận, nếu được bồi dưỡng lên, thì vị trí mạnh nhất trong đội có lẽ sẽ chuyển từ tay Alpha sang tay Tuyết oa oa.

“Thật đáng mong chờ ~” Vị trí địa lý của núi tuyết rất tốt, trong lúc Tuyết oa oa tiến hóa, Shuke đã sử dụng kính viễn vọng từ xa để hoàn thành bản đồ xung quanh.

Dù rằng tạm thời kế hoạch xuyên qua U Lang bộ lạc để về liên bang, nhưng tình hình bộ lạc đặc thù vẫn cần ghi chép lại nhiều hơn.

Răng rắc... Một âm thanh thanh thúy phá vỡ tĩnh mịch thu hút sự chú ý của Bạch Khải, hắn lập tức đứng dậy khỏi thân Gamma và nhanh chóng chạy tới.

Mặc dù chỉ lộ ra một cái khe, nhưng Bạch Khải vẫn cảm nhận được sự lạnh lẽo thấu xương, thậm chí xung quanh băng tuyết lại dày thêm.

Nhưng nhanh chóng, vỏ trướng lại lần nữa rạn nứt, tỏa ra hơi nóng làm người ta không dám lại gần, xung quanh băng tuyết lập tức tan chảy, hóa thành một dòng suối nhỏ chảy xuống dưới núi.

Cảnh tượng này lặp đi lặp lại, băng tuyết xung quanh thì đóng băng một lúc, lại tan chảy một lúc, nhiệt độ thay đổi nhanh chóng khiến Bạch Khải không thể không giữ khoảng cách với trướng kim cương.

“Cái này không phải là xảy ra vấn đề gì chứ?” Bà mẹ đã từng nhấn mạnh rằng hắn cần phải tăng cường năng lực Băng hệ của Tuyết oa oa, lý do Bạch Khải rất rõ ràng, đó chính là để cân bằng với Viêm chi pháp.

Nhưng hiện tại, có vẻ như Tuyết oa oa đang mất cân bằng? A ô a ô... (Nhưng mà uông này cảm giác, như thể Jetta đang chơi đùa trong trướng...) Bạch Khải nghe vậy mà sửng sốt, nghiêng tai lắng nghe, quả nhiên nghe thấy những tiếng cười vui vẻ.

Tốt, thật sự đang chơi đùa.

“Jetta, mau ra đây!” Bạch Khải lắc đầu, lớn tiếng gọi, Tuyết oa oa nghe thấy tiếng gọi của hắn, lập tức phá đi trướng kim cương, bay về phía Bạch Khải.

Vẫn là bộ dạng giống như Tuyết oa oa cũ, nhưng hai má bông tuyết có một bên biến thành lửa, thậm chí cả tóc và mắt cũng có nửa bên biến thành hồng.

“Bởi vì năng lực Băng hệ mạnh lên, nên năng lực Lửa hệ bắt đầu hiển hiện sao?” Bạch Khải thấy mắt sáng lên, từ khi đột phá Nguyên Tổ chi môn, Tuyết oa oa lần đầu tiên thể hiện hình thái Hỏa hệ, nhưng từ đó về sau, hắn không thể một lần nào giúp Tuyết oa oa chuyển hóa trở về.

Nhưng nhìn vào bộ dạng bây giờ, có lẽ nó đã có thể tự hoán đổi rồi.

Hơn nữa, có vẻ nó còn có năng lực bay nữa? Mang theo sự tò mò, Bạch Khải đưa tay đặt lên đầu Jetta. [tên] : Thủy Hỏa Đồng Tử [thuộc tính] : Nước (Thần Thoại) lửa (Thần Thoại) [mức huyết mạch] : Cao đẳng quân vương [mức trưởng thành] : Ngũ giai cấp ba [kỹ năng] : Băng chi hồn (siêu phạm cấp - tinh thông), Viêm chi phách (siêu phạm cấp - tinh thông) [giá trị năng lượng] : 22E12 100000 [trạng thái] : Có thể tiến hóa ... “Thủy Hỏa Đồng Tử? Quả nhiên đã vào trạng thái cân bằng? Nhưng kỹ năng ban đầu đã hòa hợp thành Băng Chi Hồn?” Bạch Khải nhìn bảng kỹ năng của Thủy Hỏa và có chút hiếu kỳ. [tên kỹ năng] : Băng Chi Hồn [cấp độ kỹ năng] : Siêu phạm cấp [mô tả kỹ năng] : Ẩn tàng trong sâu thẳm linh hồn hàn băng phách, tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi. ... “Ừm... Mô tả kỹ năng thật sự vẫn chỉ qua loa như trước.”

Bạch Khải hoàn toàn bỏ qua mô tả kỹ năng để hiểu rõ về trạng thái của Jetta bây giờ, trực tiếp hỏi: “Jetta, các kỹ năng và hình thái trước đây của ngươi vẫn còn chứ? Hay là không thấy nữa?” Sột soạt sột soạt? (Nghĩ lại kỹ năng và hình thái đi nhé?)

Chương 661:

Bộ lạc...

Bạn học cũ? Nhìn thấy Jetta trầm ngâm, Bạch Khải cùng những người khác cũng chăm chú theo dõi, chờ đợi phản ứng của Jetta. Đặc biệt là Alpha và Delta, nếu không vì Jetta còn kém một chút về cấp độ trưởng thành, có lẽ họ đã muốn khiêu chiến với Jetta rồi.

Trong đội quân cao cấp thứ hai này vẫn là nguyên tố thần thoại chung, nghĩ lại cũng không thể yếu đi.

Cuối cùng, giữa bao ánh mắt chăm chú, Jetta cuối cùng cũng mở miệng.

Sột soạt sột soạt! (Quên đi!) Phanh! Nhóm người im lặng ngã xuống đất, nhưng nhìn biểu cảm ngây thơ trên mặt Jetta sau đó, họ không thể không cười.

“Được rồi, chỉ còn cách ra tuyệt chiêu.”

Bạch Khải đứng dậy, thở dài, rồi nhìn về phía Beita và nói: “Beita, mở miệng ra.”

A ô a ô? (Nhân loại, người định làm gì? Ngô, thật ngon để uống.) Beita ngơ ngác mở miệng, chỉ thấy Bạch Khải đổ một chất lỏng lạnh buốt vào miệng hắn, lạnh lẽo nhưng hương vị cũng khá ngon.

Tuy nhiên, rất nhanh Beita đã nhận ra, cổ hắn cứng đờ quay về hướng Jetta, quả nhiên thấy trong hốc mắt Jetta bắt đầu chảy nước mắt.

Sột soạt sột soạt! (Đừng uống đồ của ta!) Jetta rít lên, ngọn lửa ẩn ký lập tức bùng cháy, ngay lập tức hắn chuyển đổi sang hình thái Hỏa Ác Đồng, hai tay đập mạnh xuống đất, vô số trụ lửa lập tức vươn lên trời, bao vây Beita bên trong.

Hỏa Ác Đồng - Lưu Hỏa Viêm Ngục! “Tính sai, động tĩnh lớn như vậy, không phải sẽ thu hút sự chú ý không cần thiết sao?” Bạch Khải thấy vậy, khóe miệng cong lên nói. Đây chính là lãnh thổ của bộ lạc, nếu bị đám hung thú phát hiện thì bọn hắn cũng chỉ còn cách trốn vào bí cảnh.

“Yên tâm đi, thủ lĩnh.

Tôi đã điều tra, phía dưới chúng ta là một ngọn núi lửa, ban đầu phun trào rất tích cực, nhưng sau này vì năng lượng xung kích và khí lạnh, mới dần dần biến thành núi tuyết.”

Trùng Thảo nghe vậy, lắc đầu nói: “Hơn nữa, tại Nguyên Tổ môn khi không phải thời kỳ phun trào, cũng sẽ có lúc xuất hiện một số tình huống năng lượng hỏa thuộc tính hỗn loạn, cho nên sẽ không có ai chú ý tới.”

“Vậy thì tốt.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, trong khi Beita, người bị bao vây trong Lưu Hỏa Viêm Ngục, đang mang vẻ mặt khổ sở cầu cứu.

A ô a ô! (Mau đưa bản uống ra, Jetta thật sự muốn giết ta rồi!) Beita vận dụng Kim Cương lực, cố gắng ngăn cản Lưu Hỏa Viêm Ngục bên ngoài, nhưng nhiệt độ cao vẫn làm hắn khó chịu. Điều quan trọng nhất là, Jetta trong hai tay đã ngưng tụ hai hỏa diễm bảo luân, đang định ném về phía hắn.

“Được rồi Jetta, giúp hắn hạ nhiệt chút đi.”

Nhìn thấy Beita đáng thương, Bạch Khải không nhìn được mở mồm khuyên nhủ, trong khi Jetta, dù đang giận dữ, nhưng vẫn hoàn toàn tuân theo mệnh lệnh của Bạch Khải.

Cái trán màu lam của hắn lóe lên, trên thân dần dần tỏa ra một làn hơi nước, dập tắt ngọn lửa.

Sau đó, Jetta biến thành Vân Đồng Tử, nhìn Beita đang run rẩy.

May là Jetta không tiếp tục tấn công Beita, mà bắt đầu mưa.

“Không tồi, xem ra có thể tự do không chế hình thái biến đổi.”

Bạch Khải thấy thế, khẽ vuốt cằm, tự hỏi liệu những trạng thái kia có thể tự do không chế hiệu quả giữa ngày và đêm khác biệt hay không. Ít nhất như bây giờ dùng để dập lửa là tương đối hợp lý.

Tuy nhiên, nhiệt độ thật sự của Lưu Hỏa Viêm Ngục quá cao, mưa bình thường căn bản không cách nào dập tắt được, Jetta đã khéo léo thay đổi phương pháp.

Sau đó, một cơn gió lạnh thoảng qua, từng viên đá mưa lớn từ trên trời rơi xuống, thẳng hướng Beita.

A ô a ô! (Nhân loại, Jetta thật sự muốn sát hại ta!) Nhìn thấy đầy trời đá mưa to, Beita không thể không luyến tiếc, trong khi Shuke, vốn đang xem trò vui, cuối cùng cũng không thể nhịn được, định ra tay.

Chơi thì chơi, đừng thật sự giết mình.

Sột soạt sột soạt ~ (Không hay, ta không kiểm soát được, mọi chuyện đã đi quá xa rồi ~) Jetta hơi ngưng ngừng thò đầu ra từ những đám mây, ánh lửa lóe lên, các viên đá mưa đã lập tức hóa thành khí, sau đó trên trời bắt đầu bay lên bông tuyết.

“Đây chính là cách dập nhiệt độ rõ ràng rồi.”

Bạch Khải thấy thế rất hài lòng, mặc dù không mạnh mẽ như sấm sét, nhưng sức tấn công của những viên đá mưa vẫn không hề yếu.

Chỉ là năng lực khống chế của Jetta cần thời gian để luyện tập, không phải Bạch Khải hoài nghi rằng ngày nào đó hắn cũng có thể chết vì thời tiết cực đoan không rõ nguyên nhân.

Dường như để chứng minh suy nghĩ của Bạch Khải, dưới chân họ một ngọn núi tuyết đột nhiên rung chuyển mạnh, những tảng băng dày dặn bất ngờ bắt đầu phun trào, lao về phía Bạch Khải cùng nhóm người.

“Trời đất ơi..., tuyết lở!” Bạch Khải thấy thế, hai mắt trước tiên trừng lớn, vội vàng lui vào bí cảnh, mà Beita cùng các sủng thú khác cũng phản ứng rất nhanh, chạy theo Bạch Khải.

Hồi lâu sau, Bạch Khải từ bí cảnh thò đầu ra, nhìn phía dưới đã trở thành một mảnh hỗn độn vì tuyết lở, khoe mắt có chút run rẩy.

“Xem ra không thể tìm thời gian, nhất định phải lập tức huấn luyện Jetta khả năng khống chế!” Sột soạt sột soạt... (Master, ta biết sai rồi...) Nhận ra sai lầm, Thủy Hỏa Đồng Tử bay đến bên cạnh Bạch Khải, gương mặt đầy vẻ đáng yêu.

“Biết sai rồi thì mau tìm thời gian để luyện tập.”

Bạch Khải vỗ đầu Thủy Hỏa Đồng Tử, rồi hỏi: “À này, trong trạng thái Thủy Hỏa Đồng Tử, ngươi có thể làm gì không?”

Sột soạt sột soạt. (Có thể thao túng năng lượng thủy và hỏa, nhưng nếu điều khiển quá nhiều thì sẽ biến hình.) “Ta hiểu.”

Bạch Khải gật đầu, sau một hồi suy nghĩ, nói: “VẬt từ hôm nay trở đi, Jetta, nhiệm vụ huấn luyện của ngươi sẽ trở thành điều này.”

Nói xong, Bạch Khải từ trong bí cảnh lấy ra một đồng vật liệu, nói: “Ngoài việc học về Dược tề trước kia, về sau ngươi cũng phải làm bình dược tề cho ta, sử dụng thủy và hỏa năng lực để điều khiển, không được sử dụng công cụ, rõ chưa?” Sột soạt sột soạt ~ (Đã rõ rồi ~) Nghe thấy Bạch Khải giao nhiệm vụ là việc mình yêu thích nhất, Thủy Hỏa Đồng Tử lập tức reo vui.

“Nhưng mà, lần này động tĩnh lớn như vậy, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của đám hung thú, chúng ta vẫn nên chuyển chỗ khác thì hơn.”

Bạch Khải nhìn một chút phía dưới ngọn núi, ngay lập tức bảo Trùng Thảo liên lạc với Nicolas.

“Thế nào rồi Bạch Khải, có gặp nguy hiểm không?” Sau vài ngày hồi phục, Nicolas đã hoàn toàn hồi phục và trong mắt lại hiện lên sự tự tin mãnh liệt.

“Không có, chỉ là muốn chuyển chỗ khác thôi.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn hình dáng to lớn của Nicolas, nói: “Giữa những chỗ an toàn, ngươi vẫn nên biến thành hình người đi.”

“Không vấn đề.”

Nicolas nhẹ gật đầu, nhanh chóng biến thành hình người.

“VẬt chúng ta sẽ đi đâu tiếp theo?” “Đương nhiên là đến bộ lạc U Lang.”

Bạch Khải nở nụ cười, trước đó vì bộ lạc quá nguy hiểm nên không dám tiến lên, bây giờ vì bất ngờ đến bộ lạc, làm sao không nên đến thăm một chút.

Nếu gặp nguy hiểm quá lớn thì Nicolas sẽ mang bọn họ chạy đến Phỉ Thúy mộng cảnh. ...

Bộ lạc U Lang.

Sự biến động của núi tuyết thực sự đã thu hút không ít hung thú cùng Thú hồn sư chú ý, nhưng sau khi phát hiện nguyên nhân, họ rất nhanh đã ném sự việc này ra sau đầu.

Nếu không phải vì ngọn núi này thỉnh thoảng có sự biến động, ảnh hưởng đến bộ lạc Hỏa Báo ở đây, thì bộ lạc U Lang chắc chắn không thể chiếm được khu đất này.

Chỉ là một đợt tuyết lở mà thôi, việc nhỏ thôi.

“Đám Thú hồn sư này quả thật to gan a ~” Ngụy trang thành một thầy tứ lang thú, Bạch Khải chỉ huy cỗ xe tiến lên, đồng thời quan sát xung quanh.

So với liên bang hiện đại hóa, rõ ràng bộ lạc có trình độ sản xuất kém hơn nhiều, nhưng lại không đến mức giống như những gì Bạch Khải tưởng tượng về một xã hội nguyên thủy.

Từ lối kiến trúc mà nhìn, nó gần giống như các cấu trúc đá đất của nhân loại vào thế kỷ trước.

Hơn nữa, Bạch Khải còn nhận thấy không ít đồ vật hiếm thấy của liên bang.

Bảo cụ.

Không, có lẽ cũng không thể gọi là bảo cụ mạnh mẽ như vậy, có thể gọi là Bảo khí thì đúng hơn.

Bảo cụ (khí) là những vật phẩm được chế tác từ kim loại đặc biệt, với những ký tự huyền bí, phong ấn sức mạnh vĩnh viễn bên trên, từ đó mới hình thành nên Bảo cụ (khí).

Trong lịch sử của nhân loại cũng có không ít bảo cụ truyền thừa, nhưng cùng với sự thay đổi của lịch sử, chúng ngày càng giảm dần, đến hiện đại thì càng trở thành vật hiếm có, hiệp hội cũng sẽ không tùy tiện xuất ra bảo cụ cho thế hệ sau.

Vì vậy, nhân loại cực kỳ trân quý bảo cụ, nhưng trong bộ lạc vậy mà có thể thấy khắp nơi, thậm chí một số lang thú chưa có linh trí cũng thấy những Bảo khí đơn giản.

“Khó trách liên bang hiện tại mạnh mẽ như vậy, nhưng vẫn cảnh giác với bộ lạc, quả thật không thể xem thường bộ lạc a ~” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn về phía hai con lang thú to lớn, khẽ cúi đầu.

Trong bộ lạc, việc làm chủ là các hung thú có thể thay đổi bất cứ lúc nào, và địa vị giữa các chủng tộc hung thú cũng chớp mắt thay đổi, nhưng có một số điều thì từ đầu đến cuối vẫn không thay đổi. Đó chính là địa vị của nhân loại.

Bạch Khải đi tới, đừng nói là quân vương hay tinh anh lang thú, ngay cả những lang thú cấp thấp nhất cũng có những nhân loại tội tở phụ trách chăm sóc.

Nếu nhìn thẳng vào những lang thú mạnh mẽ, đó chắc chắn là hành vi của sự coi thường lớn lao.

Hơn nữa, từ ánh mắt của những nhân loại đó, họ đã hoàn toàn nhận thức được thân phận của mình.

Trăm ngàn năm qua, bị nô dịch đã tạo ra một sự nô lệ, điều này thật khó hiểu với Bạch Khải và những nhân loại liên bang.

Tuy nhiên, Bạch Khải cũng không hứng thú với việc suy nghĩ tâm trạng của họ, hắn chỉ muốn đến đây để tìm hiểu tin tức, biết được vị trí của mình thôi.

“Chờ một chút! Tại sao ta chưa từng thấy ngươi!” Ngay khi Bạch Khải dự định lặng lẽ lướt qua giữa hai con cự lang, một con cự lang lớn đột nhiên hít một hơi, chặn lại bên cạnh Bạch Khải.

Sách, hắn đã quên khứu giác của loài sói là rất mạnh.

Bạch Khải nhướng mày, ngụy trang thành Alpha cấp thấp đã chuẩn bị động thủ.

A ô a ô! (Chẳng phải ngươi không nhận ra ta sao? Ta là U Bạch! Trước đây ngươi đã từng cướp một miếng thịt của ta, nên phải trả gấp mười cho ta!) Đúng lúc này, Beita chủ động đứng lên, không hề có chút sợ hãi, đi thẳng vào một trận chiến vẫn.

“U Bạch? Còn thịt? A ~ ngẫm lại, ta nhớ đích xác ngươi đã ra ngoài lịch luyện?” Cự lang với ánh mắt mờ mịt, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt khinh bỉ từ đồng bạn, lập tức tiếp nhận lời Beita.

A ô a ô! (Đúng rồi, ta vừa mới trở về, còn nghĩ sẽ đi tìm ngươi, kết quả lại gặp được, ngươi sẽ không tính toán đòi nợ

chứ?) “Người yên tâm, ta U Thuần nói ra, tuyệt đối sẽ làm được! Đi đi, ta dẫn người đi ăn món ngon.”

A ô a ô! (Đi đi đi, ta thật sự chết đói rồi.) Nhìn thấy Beita nhanh chóng thân quen với cự lang, Bạch Khải không khỏi trong lòng cảm thấy ngao ngán.

Cái này TM bộ lạc tại sao lại có phong tục bạn học cũ như vậy chứ!

Chương 662:

Sinh Tử quyết đấu Tại một nơi gọi là Beita, U Thuần cùng tên cự lang đang tìm kiếm một địa điểm ăn uống, thì cự lang cuối cùng cũng lên tiếng.

“U Thuần, đừng làm ồn! Bây giờ có phải là lúc ăn cơm không?” “U Dứu, bạn cũ lâu không gặp, làm sao cũng phải tụ tập cho thật tốt chứ.”

U Thuần không kiên nhẫn nhìn U Dứu, rồi sau đó quay sang Bạch Khải, nói: “Nhưng U Bạch, người nguy trang thật tệ, sao lại có hai tên nô lệ nhân loại? Mới có bảy con vong linh nô lệ thôi.”

A ô a ô ~ (trên đường đói bụng, phải chuẩn bị đồ ăn ngay thôi.) Beita chẳng để ý đến lời nói, lập tức từ tay Alpha giật xuống một chiếc xương gặm.

“Ha ha ha...”

Người vẫn như trước thích ăn như thế.”

U Thuần cười lớn, trong giọng nói đầy hoài tưởng về những năm trước, nhìn Bạch Khải như thể sắp không thể tin tưởng.

“Ký ức này cũng có thể lãng quên nhỉ?” “Thì bình thường, dù sao Beita vẫn đang âm thầm dùng tinh thần lực ảnh hưởng tư duy của đối phương.”

Trên cổ Bạch Khải, chiếc dây chuyền hình sói trắng bạc lay động, âm thanh của Shuke truyền thẳng vào đầu Bạch Khải.

“Ừm?” Âm thanh nhỏ này đã thu hút sự chú ý của U Dứu, khi hắn tiến lại gần Bạch Khải, nhìn xuống hắn đang cúi đầu, giọng nói lạnh lùng nói: “Nô lệ ti tiện, bản sói cho phép người ngẩng đầu lên.”

“Vâng, vĩ đại U Dứu đại nhân!” Bạch Khải vội vàng giả vờ sùng bái như những người xung quanh, đôi mắt sáng lên như gặp được người thân lâu ngày.

“Hồn khí? U Bạch, đây có phải là sự phụ thuộc hồn của người không?” U Dứu chăm chú nhìn vào dây chuyền Shuke quanh cổ Bạch Khải, quan sát tỉ mỉ một hồi rồi quay sang Beita.

A ô a ô. (Không sai, bản sói thấy nhân loại này có chút thiên phú, nên đã để hắc làm thú hồn sư của bản sói.) Beita liên tục gật đầu, rồi dùng sức vỗ vỗ lên Bạch Khải, vẻ mặt tràn đầy đắc ý.

Tên gia hỏa này, chẳng lẽ đã học được cách báo thù? Bạch Khải cảm thấy cơ thể lung lay, nhờ vào sức mạnh từ quá trình tiến hóa frê chúc của mình, nhưng trong lòng đã bắt đầu suy nghĩ cách lấy được thức ăn từ Beita.

Ken két ken két. (Lão đại, làm ơn để ta cầm đao.) Khi bị kéo một cái xương cốt, mặc dù chỉ là hình dạng của đầu khớp xương Alpha, thì U Thuần cũng đã ghi nhận điều này.

“Thì ra là thế, khó trách ngươi lại giữ lại nhân loại này.”

U Thuần gật đầu nhẹ, sau đó tỏ ra như một lão đại, nói: “Nhưng mà hồn khí của ngươi thật sự quá yếu, thú hồn sư của bộ tộc U Lang chúng ta không thể mang hồn khí như vậy, thật là mất mặt.”

Nói xong, U Thuần ngẩng đầu, một tên Thú hồn sư cao lớn thô kệch từ bên cạnh chạy đến.

Tên Thú hồn sư này hình thể cao lớn, hướng Bạch Khải bên cạnh xông tới, khiến cho thân hình Bạch Khải có vẻ càng mỏng manh hơn; còn chuỗi dây chuyền vàng trên cổ hắc càng nổi bật hơn với khí tức mạnh mẽ.

“Ngươi xem, đây mới là hồn khí mà bộ tộc U Lang chúng ta nên có, chỉ có sức mạnh, chỉ có sức mạnh, không cần đánh cũng thắng.”

A ô a ô! (Đúng rồi, bản sói đã học được!) Beita liên tục gật đầu, trong khi U Bạch có vẻ phấn khởi, nói: “Đã gặp được, vậy thì thật tốt, để ta Thú hồn sư giúp ngươi chỉ điểm một chút, thế này thì không thể được.”

Vừa nghe U Bạch nói như vậy, những người xung quanh nhanh chóng tránh ra, tạo thành một khoảng trống lớn, còn tên Thú hồn sư thì thành kính quỳ xuống trước bức tượng cự lang ở xa, rồi sau đó lại bái U Bạch, lúc này mới tiến tới trước mặt Bạch Khải.

“Ngạch, đây là đang làm gì vậy?” Thấy mặt tên Thú hồn sư đầy địch ý, Bạch Khải có phần mơ mộng, vẫn là Shuke kịp

thời nhắc nhở.

“Đây là tập tục của bộ tộc, Thú hồn sư khi quyết đấu cần phải bái lạy bộ trưởng và chủ nhân, thể hiện sự tôn kính.”

“Lễ bái?” Khóe mắt Bạch Khải nhú lại, nhìn thấy cái đuôi lay động đầy khao khát của Beita, cũng lặng lẽ học theo động tác của đối phương một lần.

“Vậy thì ta sẽ làm trọng tài.”

U Dứu tiến đến giữa, nói: “Sinh Tử quyết đấu bắt đầu!” “Sinh Tử quyết đấu?” Bạch Khải cảm thấy mơ mộng, sau đó thấy tên Thú hồn sư phóng ra một đầu cự lang vô hồn, xông về phía hắn, hàm răng sắc nhọn của sói trực tiếp cắn vào cổ Bạch Khải.

Thấy vậy, Bạch Khải bản năng muốn triệu hồi sủng thú hỗ trợ, nhưng ngay khi cự lang vô hồn sắp công kích đến nơi, trên người hắn cũng xuất hiện một hình sói vong hồn chặn lại cự lang vô hồn.

“Hầu như quên còn có Jerry bên cạnh.”

Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, nhìn thấy động tác giống như vừa thu hồi vô hồn bảo vệ, im lặng liên lạc với Jerry.

“Jerry, người có chắc rằng bây giờ ta cũng có thể sử dụng sức mạnh của người không?” “Không thể, ta không có học được kỹ năng phụ thể, nhưng ta có thể thực hiện vong hồn đối với Ngự Thú sư người, công kích của người cũng có thể ảnh hưởng đến những vô hồn này, còn những thứ khác để ta lo.”

“Ta cũng có thể ảnh hưởng đến đối phương sao?” Bạch Khải mắt sáng lên, mặc dù triệu hồi sủng thú ra chiến đấu rất thoải mái, nhưng tự mình ra tay đánh nhau cũng thật thú vị.

“Vậy thì chiến đấu nào!” Bạch Khải nhếch mép cười, nhìn đối phương lao về phía cự lang vô hồn và dùng sức ra đấm.

Ngao ô! Âm thanh thê thảm vang vọng khắp bộ tộc, cự lang vô hồn hung hăng bị Bạch Khải một quyền đấm lùi lại, thậm chí cả vô hồn cũng có chút tối tăm.

“Thật sự có thể!” Bạch Khải thấy vậy càng thêm phấn khởi, hắn đã đuổi theo cự lang vô hồn để đánh, còn Jerry cùng Bạch

Khải phối hợp động tác, giả vờ như không để ý đến sự tấn công của đối phương.

“U Bạch, thần thiên phú Thú hồn sư của ngươi thật không tồi, nhưng kỹ thuật chiến đấu còn kém một chút, nếu không có cách khác, vẫn sẽ thua.”

U Thuần không khỏi cảm thấy lo lắng khi thấy Thú hồn sư của mình bị đánh chạy.

A ô a ô ~ (Không thể, hẳn chỉ là vậy thôi, bản sói cũng chỉ rộng lượng mà thôi!) “Ha ha ha...”

Vậy ta sẽ càng tốt hỗ trợ ngươi huấn luyện.”

U Thuần phát ra tiếng tru hú, vốn đang xem trò vui, giờ đây hẳn cũng tham gia vào cuộc chiến, vòng quanh cự lang võ hồn.

Sau đó, cơ thể vốn đã cường tráng của Thú hồn sư lại càng phình to hơn, trên thân xuất hiện một vài đặc điểm của loài sói.

Võ Hồn chân thân.

Khi một Thú hồn sư đạt tới mức độ tôn thờ võ hồn của chính mình, họ có thể hòa nhập võ hồn vào cơ thể mình, không chỉ lấy được một phần năng lực của loài hung thú mà còn tăng cường thể chất của bản thân.

Sự tăng cường này so với sự tăng cường của sủng thú đối với Ngự Thú sư thì lớn hơn nhiều.

Chỉ có điều, hầu hết Thú hồn sư chưa đến bước này đã bị rút sạch linh hồn, biến thành thức ăn của loài hung thú.

“Ta sát, đây thực sự là việc đáng sợ.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy, đôi mắt run rẩy, nhỏ giọng hỏi: “Jerry, cái này không có vấn đề gì chứ?” “Về lý thuyết thì không có.”

Jerry nhàn nhạt đáp, khiến Bạch Khải cảm thấy không khỏi lo lắng, nhưng vào lúc này, Thú hồn sư đã lao tới trước mặt Bạch Khải.

Thấy vậy, Bạch Khải vội vàng đưa tay ngăn lại, vậy mà nắm được cánh tay của đối phương, và người Thú hồn sư cũng đã

dừng lại trong động tác tấn công.

“Cái này...?” Ngắm nhìn sắc mặt đỏ lên, nhưng vẫn không thể thoát khỏi tay Bạch Khải, hắn không kiềm được thốt lên: “Vóc dáng lớn như vậy, kết quả lại không sử dụng được?” “Là do thể chất của Ngự Thú sư quá mạnh mẽ thôi.”

Shuke lay động dây chuyền, nói: “Ngự Thú sư mỗi ngày đều bị trưng tiến hóa hành hạ như vậy, đừng nói là lục giai Ngự Thú sư, ngay cả thất giai truyền kỳ cũng chưa chắc có ai mạnh hơn người như vậy, chỉ cần đánh cái Thú hồn sư này mà thôi, là đủ rồi.”

“Hóa ra là vậy, bình thường không để ý tới.”

Bạch Khải ánh mắt sáng lên, hàng ngày hắn đều nghiên cứu cái này, chỉ cảm thấy thể chất ngày càng cải thiện, không ngờ sức mạnh cũng gia tăng nhanh chóng như thế.

“Lực lượng, tốc độ cùng thể chất bản thân đều không thể tách rời, cái này là rất bình thường.”

Jerry nói: “Chỉ có điều, vẫn nên nhanh chóng kết thúc đi, không muốn bị nhìn thấu chân tướng.”

“Được rồi.”

Khi vào thế giới này, đây là lần đầu tiên Bạch Khải tự mình ra tay, dù có chút hưng phấn nhưng vẫn không tránh khỏi việc quên đi thân phận, mà sau khi nắm chặt Jerry, hắn đã ngưng tụ lên một cây Lang Nha bổng và vô tình xông về phía Thú hồn sư.

Cái này không phải vũ khí thường dùng, liên bang bên trong có nhiều Thú hồn sư, Bạch Khải cũng là nhân vật phong vân, tự nhiên phải khiêm tốn một chút.

Mặc dù ngoại hình đã thay đổi, nhưng hiệu quả hạn chế đối với linh hồn thể vẫn khá rõ ràng, rất nhanh hắn đã khiến Thú hồn sư kia bị đánh bầm dập, hoàn toàn bị đánh bại.

“Hô ~ cảm giác tự mình động thủ, quả thực rất tốt.”

Bạch Khải nhăn nhó tự hào về cơ thể của mình, có chút chưa thỏa mãn mà nhìn quanh, như thể mong mỗi thêm một đối thủ để khiêu chiến.

“Không ngờ U Bạch ngơ lại giấu giếm sâu như vậy.”

U Thuần thu hồi nụ cười, nhìn về phía Thú hồn sư đang run lẩy bẩy trước mặt, đột nhiên mở miệng nuốt hấn vào bụng.

“Cái này! ! !” Nhìn thấy U Thuần đầy máu tươi và ánh mắt lạnh lùng của người xung quanh, Bạch Khải chấn động trong lòng, trong khi Jerry thì lặng lẽ nói: “Bộ lạc có quy tắc rằng kẻ thất bại nhất định phải do chủ nhân của mình ăn hết.”

“Như vậy sao...”

Bạch Khải nặng nề thở ra, rồi nhìn sang U Thuần lúc này lại khôi phục ánh mắt bình thường.

Thất bại tức là tử vong, từ một góc độ nào đó mà nói, điều này hoàn toàn không khác gì cách bọn họ xử lý hung thú.

Chỉ là vai trò đã đổi khác mà thôi.

“Beita, mau mượn cơ hội rời khỏi đây, ở đây không thể ở lâu.”

Bạch Khải không có ý định tiêu diệt tà ác hung thú Thánh Mẫu, hiện tại hấn đang ở giữa trại địch, việc cấp bách là phải nhanh chóng rời khỏi đây.

Dù sao, hấn có thể bị đám Lang Thú này phát hiện bất kỳ lúc nào.

A ô a ô! (Beita rõ ràng!) Beita lập tức nhận ra vấn đề, hiếm khi không đùa giỡn, một lần nữa nó bắt đầu lắc lư.

“U Bạch, ngươi muốn trở về nghỉ ngơi? Đúng rồi, lịch luyện vất vả như thế, quả thực cần nghỉ ngơi cho tốt.”

U Thuần dường như không bị thất bại của Thú hồn sư ảnh hưởng, vẫn nhiệt tình nói: “Vừa hay chúng ta cũng có một số nhiệm vụ cần thực hiện, trở về sẽ tìm ngươi.”

A ô a ô! (Không có vấn đề!) Beita liên tục gật đầu, đang định dẫn Bạch Khải rời đi, thì U Dứu đột nhiên mở miệng, nói:

“Chờ một chút, U Bạch, ta vừa cảm thấy chỉ mình ta và U Thuần là không đủ, hay ngươi cùng nhóm đi một lần nữa?” A ô a ô? (Một lần nữa?) Beita không tự chủ nhìn về phía Bạch Khải, muốn hỏi ý kiến của hấn.

“Sao, có vấn đề gì không?” U Dứu cười, tiến lại gần Beita, hỏi.

A ô a ô! (Đương nhiên không có vấn đề!)

Chương 663:

Còn tới? ! Đối mặt với U Dứu đang nhìn chăm chú, Beita rất hào hứng đáp ứng, trong khi Bạch Khải lại ngăn cản và muốn đối đầu với Alpha cùng Nicolas.

“Không nên nóng vội, hãy cùng bọn họ ra ngoài xem sao,” Bạch Khải nói.

Nơi này là nội bộ bộ lạc U ám, nếu xảy ra xung đột ở đây thì chắc chắn họ sẽ không thể chịu thiệt.

Tốt hơn là chuyển đến nơi khác rồi tính tiếp.

Dưới sự dẫn dắt của song sói, Bạch Khải và những người khác thuận lợi rời khỏi bộ lạc U Lang, tiến vào rừng cây bên ngoài.

Do sự tồn tại của bộ lạc U Lang, trong khu rừng này hiếm khi thấy được những loài hung thú cao cấp; chỉ có một vài dã thú không có trí tuệ xuất hiện.

Sau khi cảm nhận được khí tức hung lệ của song sói, những con dã thú này lập tức chạy tán loạn.

“U Dứu, người dẫn bọn hắc tới đây để làm gì?” U Thuần vẫn chưa kịp phản ứng, còn U Dứu thì tỏ ra rất thất vọng, nói:

“Người thậm chí còn không phát hiện ra khí tức của Ngự Thú sư, hắc là nên ra ngoài rèn luyện thêm mới đúng.” “Ngự Thú sư, hắc?” U Thuần ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, nhưng ngay sau đó, hắc lại hiện lên vẻ tham lam.

“Ngự Thú sư! Thật là không thể tin có Ngự Thú sư tự nhiên lại xuất hiện trước mặt, đây chính là một món quà lớn!” U Thuần cười phấn khởi, nói: “Chỉ cần ăn họ, bản sói còn có thể trở nên mạnh hơn, nhiệm vụ lần này càng có đảm bảo!” “Hừ, đừng có coi thường.

Nhìn vào những gì họ thể hiện vừa rồi, thực lực của họ không hề thấp.”

U Dứu cẩn thận vây quanh Bạch Khải cùng những người khác, phá hỏng hoàn toàn đường lui của họ, liên tục để lộ ý nghĩ thật sự của mình.

Linh hồn của Ngự Thú sư đối với bọn họ có tác dụng còn mạnh hơn Thú hồn sư nhiều.

Nếu không phải vì muốn giảm bớt bớt chia sẻ với đồng bọn, hẳn đã không lãng phí nhiều thời gian dẫn Bạch Khải và những người khác đến nơi này rồi. “Ăn sạch Bạch Khải!” “Ai, ta còn tưởng mình diễn xuất rất tốt, không ngờ đã bị phát hiện từ sớm sao?” Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, ngẩng đầu nhìn lên con Lang Thú lớn trước mặt, nói: “Nhưng mà cũng hợp lý, lúc này ta cần phải nghĩ ra cách điều tra thông tin.” “Jerry, việc này giao cho người, U Dứu nhìn có vẻ thông minh hơn một chút, còn bên kia nữa.” Bạch Khải liền chú ý tới một tín hiệu lóe lên bên tay trái, một tia thanh kim sắc quang ảnh lập tức chớp lên, trực tiếp chui vào cơ thể U Thuần. “Cái này...” U Dứu ngay lập tức nhận ra không ổn, nhìn thấy lần lặp lại tấn công đối với U Thuần, hẳn không chút do dự mà nhanh chân bỏ chạy.

Hắn có cảm giác, đã chọc phải kẻ đáng sợ rồi! Chỉ cần một cái nhẹ nhàng lắc mình, Alpha đã ngăn chặn hoàn toàn con đường U Dứu muốn chạy, vừa định ra tay đã cảm thấy cơ thể mình trì trệ, sau đó liền bị Alpha khống chế, ngay lập tức bước vào trạng thái hôn mê.

Không lâu sau, Jerry từ trong cơ thể U Dứu thoát ra, ăn no một bữa hẳn cảm thấy rất hài lòng, hiếm khi phát ra một tiếng ợ.

Linh hồn cấp Quân Vương, tự nhiên là món ăn đại bổ tuyệt vời.

Sau khi Jerry rời đi, Gamma lập tức lao tới, bao vây lấy xác cự lang trở về bí cảnh, đồng thời lại tung ra vô số xác chết, thu sạch năng lượng còn sót lại nơi đây. Để tránh phiền phức, chiến trường tự nhiên phải được dọn dẹp sạch sẽ. “Bạch Khải, vừa rồi bản Long thể hiện thế nào?” Nicolas phấn khởi hỏi, vén đầu tóc lên đầy tự hào.

Dù U Thuần và U Dứu chỉ là quân vương cấp ngũ giai, nhưng trong bộ lạc mà sống sót, thực lực tự nhiên không thể xem thường.

Chỉ là trong nháy mắt song sói hành động, đã bị Nicolas áp chế bởi Long uy, cuộc chiến nhanh chóng kết thúc. Điều này không giống như tập huấn ở liên bang, để tránh những rắc rối

khác, đương nhiên là họ phải hành động nhanh chóng. “Rất tốt!” Bạch Khải nhẹ nhàng gật đầu, sau quá trình huấn luyện với giáo viên, thực lực của Nicolas đã thực sự tăng mạnh, việc phóng thích Long uy vừa rồi chỉ ảnh hưởng đến song sói, mà không gây bất kỳ tác động nào đến họ.

Nếu không lo bị những hung thú huyền thoại khác bao vây, Bạch Khải thực sự đã định trực tiếp xông vào bộ lạc U Lang rồi. “Đúng rồi Jerry, người có thu hoạch gì mới không?” Bạch Khải nhìn về phía Jerry mà hỏi. “Thật sự là có một ít.” Jerry nhẹ nhàng gật đầu, báo cáo về tình hình bộ lạc U Lang cùng những bộ lạc xung quanh. “Nhưng gần đây có tổng cộng năm bộ lạc sao? Thực lực của hung thú thật sự kiên cường.” Bạch Khải có chút nghiêm trọng, may mà trước đó bản thân không dám lang thang, nếu không có thể đã gặp phải những bộ lạc uy tín lâu năm quanh đây, thì chắc chắn rằng họ sẽ càng bị động hơn nữa.

Năm bộ lạc, tức là năm đầu hung thú huyền thoại, nhân loại có thể sống sót dưới sự tàn phá của hung thú thật sự rất khó khăn. “Đối chiếu với ký ức của cự lang, vị trí hiện tại của chúng ta chính là bộ lạc trung hậu phương, khoảng cách gần nhất đến liên bang bộ lạc Hắc Mãng.

Dựa theo tốc độ bình thường của chúng ta, nếu không nghỉ ngơi cũng cần hơn một tháng.” Jerry thở dài bất đắc dĩ, nói: “Vậy nên muốn trở về một cách an toàn thật sự khá khó khăn.” “Hơn một tháng? Nếu không thì bản Long sẽ trực tiếp mang theo các người bay về, như vậy có thể nhanh chóng trở về.” Nicolas lúc này nêu ra ý kiến của bản thân. “Không được, mật độ bộ lạc hung thú mạnh mẽ ở khu vực này sẽ khiến chúng ta bị vây công, vẫn là đi chậm lại một chút thì hơn.” Bạch Khải lắc đầu, tuy rằng nói đi chậm sẽ giảm tốc độ, nhưng chỉ cần có thể kiên trì đến bộ lạc Hắc Mãng, rồi để Nicolas phát huy toàn lực cũng không muộn.

Dù sao, khu vực Thiên Nhai rừng đá đã được coi là khu vực an toàn rồi.

“Còn một chuyện nữa có liên quan đến nhiệm vụ của hai con sói ngu xuẩn này, Ngự Thú sư hẳn là có hứng thú.”

...

Trong một mảnh tường đổ nát, Bạch Khải và Nicolas thận trọng ló đầu ra, quan sát bốn phía, hỏi: “Jerry, người có chắc chắn đây là nơi này không?” Jerry cũng từ bên cạnh ló đầu ra, nói: “Theo ký ức của U Dứu, quả thật chính là chỗ này.” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn vào cái hồ trước mặt dường như bị thiên thạch oanh tạc, hấn rơi vào trầm tư.

Từ ký ức của U Dứu, nơi này từng là địa bàn của bộ lạc Hỏa Báo, vốn là một bộ lạc uy tín lâu đời.

Nhưng do bị ảnh hưởng từ dãy núi tuyết gần đó, nên những nhân tộc nóng nảy trong bộ lạc đã trưởng thành bị ảnh hưởng rất lớn, dẫn đến bộ lạc Hỏa Báo bắt đầu đi vào suy tàn.

Dù thế, bộ lạc U Lang vẫn không thể đánh bại được bộ lạc Hỏa Báo.

Nguyên nhân chủ yếu dẫn đến sự diệt vong của bộ lạc Hỏa Báo là do cách đây nửa năm có một vật thể khổng lồ từ trên trời rơi xuống, trực tiếp đập chết chúa tể bộ lạc Hỏa Báo, từ đó tạo thành cục diện như hiện tại.

Tuy nhiên, có tin đồn rằng thượng trưởng của bộ lạc U Lang cũng đã từng có một câu chuyện huyền thoại, vốn chỉ là một người theo với bộ lạc Hỏa Báo, không biết vì sao bỗng nhiên lại quật khởi.

Nhưng cũng chính bởi vì cú sốc ấy, thế hệ này hầu như không có cách nào để các sinh vật khác tồn tại, cho nên bộ lạc U Lang mới có thể đến được sát vách, chỉ là thỉnh thoảng lại phải một vài dòng dõi đến đây xem xét tình hình.

“Nơi này nhìn cũng không có gì đặc biệt, cần chú ý đến vậy sao?” Nhìn vào một mảnh hoang vu trước mặt, Bạch Khải càng thêm hiếu kỳ.

Hắn không cảm thấy bộ lạc U Lang sẽ là kẻ ngu, khi có thể xâm chiếm bộ lạc Hỏa Báo ngay trước mắt, lại vẫn phải dòng dõi đến kiểm tra, nơi này chắc chắn sẽ có thứ tốt.

“Nicolas, người có thể cảm nhận ra điều gì không?” Bạch Khải hỏi Nicolas.

“Bản Long không nói chính xác, chỉ cảm giác nơi này dường như có một cỗ năng lượng rất nhạt đang ẩn giấu, nó có khả năng sẽ ảnh hưởng đến linh hồn.”

Nicolas lắc đầu, nói ra phát hiện của mình. “Ảnh hưởng đến linh hồn?” Bạch Khải nhìn Jerry, Jerry cũng nhẹ gật đầu, nói: “Nơi này rất kỳ lạ, nếu không cẩn thận tiếp cận nơi này, những hung thú cấp thấp dường như không có ai dám ra vào, những hài cốt này hẳn là dấu vết của chúng để lại.” “Nghe có vẻ rất quái đản.” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhưng lại nghĩ rằng U Dứu cấp bậc này vẫn có thể tự do ra vào, cũng dần yên tâm.

Nơi này có lẽ rất kỳ quái, nhưng hiệu quả chỉ đến vậy, với Nicolas ở đây, chắc chắn sẽ không gặp vấn đề gì.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải quyết định để Nicolas tiếp tục kiểm tra thêm một chút tình hình xung quanh, sau đó mới đứng dậy, cười lên một con Thảo Trùng ký sinh U Thuần, chậm rãi bước vào hố sâu.

Theo đúng như lời Nicolas đã nói, nơi này thật sự sẽ ảnh hưởng đến linh hồn, nhưng Bạch Khải hiện tại cũng là một Ngự Thú sư cấp sáu, hẳn chỉ cần tập trung tinh thần sẽ xua tan được chút ảnh hưởng đó. “Ảnh hưởng đến linh hồn...”

Cái này có vẻ không liên quan gì đến bộ lạc Hỏa Báo.” Bạch Khải nhanh chóng loại bỏ những thứ mà bộ lạc nóng nảy có thể đã để lại, trực tiếp khóa lại mục tiêu. “Nếu không bất ngờ xảy ra, thì chính là vật thể đã rơi xuống cách đây nửa năm.” Bạch Khải nhìn sâu xuống đáy hố, không còn lục lọi lung tung, mà chỉ huy Thảo Trùng nhảy xuống.

Vù vù vù...

Vừa mới gần tới đáy hố, Bạch Khải cũng cảm nhận được một cỗ sóng tinh thần mạnh mẽ từ lòng đất truyền đến, lúc này hẳn tập trung đối phó, nhưng vẫn cảm thấy một chút choáng váng, cho đến khi Nicolas ra tay thì mới tỉnh lại. “Xem ra điều này quả nhiên xảy ra ở đây.” Bạch Khải mở to mắt, cúi người xuống, nói: “Shuke, có thể dò xét ra dưới đó có gì không?” “Đã sớm tra xét, không có thứ gì.” Shuke lắc đầu, thu hồi một đầu trùng đào đất.

Trước khi họ đến, Shuke đã phái ra các loại máy bay do thám lượn lơ xung quanh, nhưng cũng không thu hoạch được thứ gì quá lớn.

“Không có gì cả à?” Bạch Khải nghe vậy thì sững sờ, rồi gọi Delta xuất hiện. “Delta, có loại không gian phù trận nào ở vị trí này không?” Nghe vậy, Delta nhìn xuống mặt đất, đôi mắt lóe sáng, mặt đất phẳng như bồng xuất hiện những gợn sóng, một khối điêu khắc với hoa văn kỳ lạ, bệ đá liền hiện ra trước mặt Bạch Khải. “Quả nhiên là còn ẩn giấu trong không gian.” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhẹ nhàng đưa tay đặt lên bệ đá, quả nhiên cảm nhận được một cỗ sóng tinh thần đặc biệt. “Delta, người có thể kéo những thứ ở dưới lên không?” Róc rách róc rách. (Ta đến thử xem.) Delta dùng đôi móng đặt lên bệ đá, dùng sức kéo một cái, không gian xung quanh lập tức trở nên bắt đầu vặn vẹo, nhưng bệ đá thì vẫn không hề nhúc nhích. “Bản Long cũng đến thử một lần.” Thấy vậy, Nicolas liền phát huy Phi Thúy chỉ lực đến giúp đỡ, nhưng cũng không thể rung động bệ đá.

Trái lại bệ đá, dường như cảm nhận được Nicolas và Delta đang tấn công, phát ra từng tia sáng phù văn. “Người sao thấy cái này phù văn lại khá quen thuộc?” Bạch Khải vuốt cằm, không ngừng hồi tưởng lại từng thấy cái phù văn này ở đâu, nhưng chưa kịp nhớ lại thì bệ đá đột nhiên mở ra, trực tiếp nắm kéo Nicolas và Bạch Khải cùng các sủng thú rơi xuống dưới.

“Móa, lại tới, có thể đổi điểm hoa văn không!”

Chương 664:

Gặp Lại Hắc Bạch Bình đài xảy ra biến cố khiến Nicolas cảnh giác lần nữa, hấn lập tức triển khai lĩnh vực bảo vệ cho Bạch Khải, đồng thời mở ra Phỉ Thúy ấn ký, dự định mang theo Bạch Khải rời đi.

Làm một người bảo tiêu có hợp lý, không thể phạm cùng một sai lầm hai lần.

“Chờ chút, sao ta lại cảm thấy nơi này có vẻ rất quen thuộc?”
Đúng lúc này, Bạch Khải đột ngột ngăn Nicolas lại.

Dưới bình đài, hai tòa tháp màu trắng đen cao đứng sừng sững, trên thân tháp không ngừng lóe ra những phù văn phức tạp, toát lên vẻ thần bí vô cùng.

“Hắc Bạch Song Tử tháp?!” Bạch Khải nghi ngờ đánh giá tháp đôi quen thuộc nhưng lại có chút xa lạ trước mặt.

Nhìn vào hình dáng phần thân tháp trên, quả thật là Hắc Bạch Song Tử tháp.

Nhưng so với khi Bạch Khải thấy ở Thiên Nhai rừng đá, bây giờ tháp này rõ ràng lớn hơn một vòng, lại có một số biến hóa trong cấu trúc phù văn.

Nhưng Bạch Khải có thể khẳng định, đây tuyệt đối là vật do Pháp Đế để lại.

“Pháp Đế để lại tháp bí cảnh, sao lại tới trung bộ bộ lạc này? Liệu có phải Pháp Đế thưởng đó rất thịnh hành, đánh đến nơi này không?” “Còn nữa, trong bí cảnh có bí cảnh, liệu có thể tổ hợp bí cảnh một cách ngẫu nhiên như vậy không?” Bạch Khải lẩm bẩm, sau đó để Nicolas từ từ hạ xuống, rơi xuống nền tảng tháp, đứng ở một mảng bình đài, gọi tất cả sủng thú ra, để chúng luân quần quanh mình.

Mặc dù có thể xác định đó là di tích của Pháp Đế, nhưng hấn vẫn cảm thấy hơi hồi hộp, vì có mạng sống bị đe dọa đến nơi này.

Khi Nicolas cùng sáu sủng thú vây quanh bên dưới, Bạch Khải đi đến giữa Hắc Bạch Song Tử tháp, nhìn vào cánh cửa khóa

quen thuộc trên tháp, đột ngột hét lên: “Hắc Bạch, lão bạn đến rồi!” Hoàn toàn im lặng.

“Chà, xem ra đây là một tòa tháp bí cảnh khác giống hệt rồi.”

Bạch Khải chờ hồi lâu, không thấy có động tĩnh gì từ tháp, bắt đầu thở dài, chỉ có thể lặng lẽ suy nghĩ về cánh cửa khóa trước mặt.

Dựa theo kinh nghiệm trước đây, tòa tháp này nhất định phải có chìa khóa tương ứng mới có thể mở ra, nhưng bây giờ hẳn rất khó có khả năng tìm chìa khóa, chỉ có thể thử xem có thể cưỡng ép phá giải hay không. Ít nhất, La Tường và mọi người đều đã làm như vậy.

“Người ở đây làm gì?” “Nói nhảm, đương nhiên là nghĩ cách để phá giải cánh cửa này rồi.”

Bạch Khải không mẫn không nhạt đáp lại một câu, nhưng đột nhiên nhận ra giọng nói này có chút lạ lẫm, quay đầu nhìn, thấy một cổ giáp xinh xắn tựa vào một bên, đang tò mò nhìn mình.

“Hắc Bạch?! Thật sự là người sao?” Hắc Bạch nghiêng đầu qua chỗ khác, nghi ngờ hỏi: “Không phải người vừa mới gọi ta sao, sao lại bất ngờ như vậy?” Bạch Khải: “...

Lần sau phiên người hãy chào hỏi trước, nếu không ta sẽ bị người hù chết mất.”

“Được.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạch Khải và Alpha đứng sau hắn, khi thấy Tử Vong Chi Kiếm sau lưng Alpha, nó bản năng liền muốn chạy về.

“Đừng chạy! Alpha là người một nhà!” Bạch Khải thấy vậy vội vàng kéo Hắc Bạch lại, nói: “Ta còn rất nhiều điều muốn hỏi người đây!” “Vậy thì nhanh chóng hỏi đi.”

Nghe Bạch Khải nói, Hắc Bạch miễn cưỡng dừng lại, nhưng nhìn vẻ mặt bất an thì rõ ràng vẫn có chút chờ đợi không ngừng.

“Trước người không phải ở Thiên Nhai rừng đá sao? Sao lại bay đến bộ lạc này rồi?” Bạch Khải tò mò nhìn xung quanh

không gian kỳ diệu này, nói: “Thêm nữa, Hắc Bạch Song Tử tháp này nhìn có vẻ khác biệt một chút so với trước đây.”

“Nơi này vốn là một phần của Song Tử tháp, cái mà người thấy trước chỉ là ngọn tháp mà thôi.”

Hắc Bạch lắc đầu, giải thích: “Chỉ cần có người giải được bí cảnh ở ngọn tháp, Song Tử tháp sẽ tự động kết nối với phần tiếp theo, tức là nơi này.”

“Còn về việc cái gì ở bộ lạc, đương nhiên là đề Song Tử tháp hấp thụ năng lượng.”

Hắc Bạch tò mò nhìn Bạch Khải, nói: “Trước đây ta đã đưa cho người Song Thiên cơ giáp, người không có nghiên cứu sao?” “Song Thiên cơ giáp?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, sau đó đột nhiên nghĩ ra điều gì, nói: “Chẳng lẽ Song Tử tháp đang phải hút linh hồn của hung thú để cung cấp năng lượng cho nó?” “Không sai.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, sau đó đột nhiên trở nên buồn bã, nói: “Thế nhưng, bộ tháp của Pháp Đế để lại có vẻ đã bị hung thú tàn phá, mất đi bộ phận hạch tâm quan trọng, ta chỉ có thể dựa vào những hung thú yếu ớt không cẩn thận xâm nhập vào đây để duy trì cung cấp năng lượng.”

“Nguyên lai là như vậy...”

Bạch Khải bình tĩnh, tất cả những điều xảy ra trước đó từ sao rơi xuống, từ việc thôn phệ sinh mệnh, hóa ra tất cả đều do Hắc Bạch gây ra.

“Đúng rồi, vậy người có phương pháp nào để rút ra linh hồn hung thú nhằm bổ sung năng lượng trong cơ giáp không?”

Bạch Khải lập tức hỏi Hắc Bạch với vẻ mặt tràn đầy kích động.

Cấu trúc của Song Thiên cơ giáp đã gần như được phân tích xong, chỉ là chưa có công nghệ về cung cấp năng lượng, không bằng cơ sinh vật, nên tạm thời chưa thể thực hiện.

Nhưng nếu hắn có thể mang kỹ thuật này về, biết đâu Hội Liên Hiệp có thể tái tạo ra Song Thiên cơ giáp, không, là tạo ra siêu viễn Song Thiên cơ giáp.

“Rút ra hung thú linh hồn?” Hắc Bạch bắt đắc dĩ nhún vai, nói: “Mặc dù ta là trợ thủ của Pháp Đế nhưng không có nghĩa là ta biết mọi thứ.”

“Vậy sao ngươi có thể hấp thụ hung thú linh hồn?” Bạch Khải không tin hỏi.

“Ta chỉ phụ trách duy trì và cải tạo cơ giáp, khả năng hấp thụ linh hồn là do lão già Pháp Đế kia để lại bên trong Song Tử tháp.”

Hắc Bạch lắc đầu, nói: “Thêm nữa, việc mất đi hạch tâm khiến hiệu suất thu hút rất thấp, giờ ta ngay cả mở thử nghiệm cũng không làm được.”

Nghe Hắc Bạch nói vậy, Bạch Khải không khỏi cảm thấy tiếc nuối.

Coi bộ không ai biết đến công nghệ này.

Có lẽ trên đời này thật sự không ai có thể giữ nó.

“Đúng rồi, vừa rồi ngươi nói về chuyện hạch tâm, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Hắc Bạch suy nghĩ một chút, nói: “Khi ta vừa trở về, hạch tâm đã không còn, theo những gì ghi chép lại, có vẻ như có một con sói con không may vào nơi này và đã mang theo hạch tâm đi.”

“Sói con? Còn mang đi hạch tâm?” Bạch Khải nhướng mày, đột nhiên nghĩ đến điều gì.

“Ngươi nói sói con, không lẽ là một con U Linh Lang sao?!”
“Ngô...”

Có thể là vậy, nhưng bởi vì thiếu năng lượng, ta không thể xem kỹ ghi chép, vì vậy không thể xác nhận.”

Hắc Bạch dừng lại một chút, nói: “Ngươi có biết hạch tâm ở đâu không?” “Nếu như không đoán sai, hẳn là ta biết.”

Bạch Khải thở dài, đã từng phụ thuộc vào bộ lạc Hỏa Báo, giờ lại xuất hiện lực lượng mới, truyền kỳ thăng cấp, còn nhân cơ hội bộ lạc Hỏa Báo bị hủy diệt để thành lập bộ lạc của mình, còn không thể thấy được bản sao hóa đặc biệt, tạo ra máu thịt hậu duệ.

Rõ ràng một nhân vật chính trong câu chuyện có thể thu nhận được chút cơ duyên trước khi câu chuyện bắt đầu, cũng là điều rất hợp lý.

“Vậy ngươi hãy nhanh chóng giúp ta đoạt lại hạc tâm đi, chỉ cần ngươi có thể lấy lại được, ta nhất định sẽ tặng cho ngươi bí cảnh này như một phần thưởng!” “Đó chính là tâm đắc của lão già Pháp Đế mà!” Khi nghe Bạch Khải nói vậy, Hắc Bạch lập tức kích động, hào phóng hứa hẹn.

“Nhưng ta thực sự nghĩ là...”

Bạch Khải cảm thấy khổ tâm, con U Linh Lang kia là sinh vật truyền kỳ, hẳn còn yếu như vậy không thể so được với người ta.

Mặc dù bằng có Nicolas, đánh một con truyền kỳ U Linh Lang hẳn không phải vấn đề, nhưng mấu chốt là, con đó giờ đang là tù trưởng, đâu cần thiết phải đấu một trận với hắn! Tuy nhiên, lợi ích từ Hắc Bạch quá hấp dẫn, nếu bỏ lỡ, không biết sau này còn có cơ hội nào khác không.

“Cái này, Hắc Bạch, nếu không ta sẽ đi trước, bắt một vài hung thú để cung cấp năng lượng cho Song Tử tháp, để ta chiến đấu với bí cảnh trước.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, nói: “Để ta tăng thực lực lên, biết đâu có thể đánh bại được U Linh Lang.”

“Không được, phần thưởng từ lão già Pháp Đế phải chờ đến khi Song Tử tháp hoàn toàn kết hợp lại mới có thể nhận, nếu không phải vì mất đi hạc tâm, ta sẽ không đi tìm phần cuối của tháp.”

Hắc Bạch nghiêm túc từ chối đề nghị của Bạch Khải.

“Phần cuối của tháp? Nhóm Pháp Đế này thật sự làm quá khoa trương.”

Bạch Khải không khỏi giật mình, trước là chìa khóa thủy hỏa Song Tử tháp, rồi tới ngọn tháp, giờ lại là thân tháp, không biết còn có phần đáy tháp ở đâu nữa không.

Cổ nhân thật biết chơi.

“Ngự Thú Sư, nếu không chúng ta thử một chút xem sao.”

Khi Bạch Khải đang bắn khoản, Jerry đột ngột lên tiếng.

“Thử một chút?” Bạch Khải ngạc nhiên nhìn Jerry, sinh vật Husky thứ ba, Jerry có tính cách luôn cẩn trọng và không ngờ lại đưa ra ý tưởng mạo hiểm như vậy.

A ô a ô! (Nhân loại đừng sợ, cứ khiến hắn đi!) Beita có vẻ nhìn thấy cơ hội gây chuyện, cũng đứng bên giật dây, nhìn Bạch Khải không nói nên lời.

“Vậy thì tốt, giao cho người.”

Bạch Khải khoe miệng giật giật, nói.

A ô a ô... (Bản uông đây không phải sinh động bên dưới bầu không khí sao...) Beita nghe vậy lập tức cúi đầu, nhưng Bạch Khải vẫn thật sự suy tư vấn đề.

“Đám đông thì nhất định không được, nếu có thể dẫn U Linh Lang ra, có lẽ có thể thử một chút.”

Bạch Khải vuốt cằm, suy nghĩ về cách dẫn U Linh Lang ra.

Mặc dù hơi mạo hiểm, nhưng nếu thật sự có thể đánh bại U Linh Lang, thì thực lực xung quanh bộ lạc sẽ bị phá vỡ. Đến lúc đó, các bộ lạc sẽ hỗn chiến, hắn biết đâu sẽ có cơ hội và chạy thoát được.

“Nếu là đấu tay đôi, bản Long tuyệt đối không có vấn đề!” Nghe lời Bạch Khải, Nicolas lập tức vỗ vào cánh tay tráng kiện của mình, khuôn mặt đầy tự tin. Đánh không lại đại tỷ, nhị tỷ, tam tỷ cũng thôi, chỉ là một con hung thú truyền kỳ bình thường thôi, chắc chắn không có vấn đề gì.

“Hừm, điều này ta chắc chắn tin tưởng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, mặc dù hắn chưa thấy Nicolas chiến đấu với hung thú truyền kỳ, nhưng hắn biết sức mạnh của Cửu U Minh Tước và Huyết Liêm Ác Linh.

Nicolas có thể đánh bại Huyết Liêm Ác Linh trong ba hung thú truyền kỳ, còn có thể làm bị thương Cửu U Minh Tước, lực lượng như vậy là hoàn toàn đủ.

Vấn đề bây giờ là làm cách nào để dẫn U Linh Lang ra.

Thêm nữa, tốt nhất là tìm một địa điểm không gây sự chú ý từ những hung thú truyền kỳ khác.

Bạch Khải trầm tư hồi lâu, sau đó đột nhiên quay đầu nhìn về phía Hắc Bạch, nói: “Hắc Bạch, ngươi có thể giúp ta chuyện này không? Xem liệu ngươi có thể tìm lại được hạc tâm hay không.”

Chương 665:

Nếu không nói sói diệt đâu ~ Bộ lạc U Lang.

Mấy con cự lang chính đang tụ họp lại với nhau, bí ẩn bàn luận cái gì.

“Các người có nghe không, gần đây bộ lạc Hỏa Báo bên kia dường như lại có động tĩnh rồi.”

“Ta cũng nghe nói, có vẻ là cái hố sâu phía dưới có quái vật xuất hiện, rất nhiều hung thú đều bị ăn sạch.”

“Chậc chậc...”

Ta nhớ là U Thuần và U Dứu trước đây mấy ngày không phải đã bị tù trưởng phái đi xem xét tình hình ở đó sao? Đến giờ vẫn chưa trở lại, không biết có chuyện gì rồi.”

“Cái đó còn khó nói, có thể là tìm ra cái gì tốt đây? Ta nghe người phụ trách tuần tra là Tam thúc cô em vợ nói, gần đây thường xuyên nghe thấy tiếng sói tru từ đó vọng lại, mà lại có khí tức rất mạnh.”

“Chậc chậc...”

Ta nhớ là tù trưởng của chúng ta dường như cũng từ bộ lạc Hỏa Báo phát tài, không phải là dưới Hỏa Báo bộ lạc thật sự có cái gì tốt, mà bị hai gia hỏa này phát hiện sao?” “Có khả năng, nếu không thì tù trưởng đã không phái người đi xem xét rồi.”

“Đáng ghét, rất muốn được phái đi chính là ta.”

“Bây giờ cũng được, nếu không thì qua bên kia xem sao?” “Đi đi đi...”

...

Những lời tương tự vang lên khắp các nơi trong bộ lạc U Lang, và dần dần đã trở nên nghiêm trọng, thậm chí còn lan ra tin rằng U Thuần và U Dứu sắp trở về để thách thức vị trí của tù trưởng.

Trong khi đó, kẻ đứng đầu, một con Husky, lại đang vẫy đuôi ở trước mặt Ngự Thú sư của mình để tranh công.

A ô a ô? (Human, lần này nhiệm vụ của bản Uông hoàn thành thế nào?) “Hừm, không tệ, phải nói đến độ lắc lư thì còn phải xem người.”

Nhìn hình ảnh mà Shuke ghi lại, Bạch Khải hài lòng gật đầu, nói: “Tiếp theo chỉ cần xem U Linh Lang có mắc câu hay không.”

“Dựa vào việc người bắt được những hung thú kia, ta sẽ kích hoạt biện pháp phòng ngự bên tháp bí cảnh, nhưng theo thiết lập của tháp bí cảnh, ta không thể chủ động giúp người, chỉ có thể ngăn cản hấn chạy trốn.”

Hắc Bạch bay đến trước mặt Bạch Khải, có chút ngượng ngùng nói.

“Không sao, chỉ cần vây nhốt là được, những thứ khác giao cho Nicolas là được.”

Bạch Khải khoát tay, nhìn về phía Nicolas đang tập trung vào công việc, nói: “Nicolas, không có vấn đề chứ?” “Đương nhiên, trừ phi là tam tỷ đầu loại Bán Thần, những thứ khác bản Long đều có thể xử lý.”

“Vây là tốt rồi.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về phía Shuke, hỏi: “Shuke, bây giờ bố trí xong chưa?” “Những nơi có thể thiết lập bây giờ đều đã được bố trí xong.”

Shuke nhẹ gật đầu, các súng thú khác cũng lần lượt gật đầu.

“Vây là tốt rồi, tiếp theo chúng ta chỉ cần đợi thôi.”

Nhìn thấy toàn bộ đã chuẩn bị sẵn sàng với sáu súng, bảy Kiếm kỵ và bảy đại kỵ sinh thú, Bạch Khải nhếch miệng cười.

Như vậy, đừng nói U Linh Lang đến đơn đấu, ngay cả việc bị tập kích cũng không phải lo.

Có bản lĩnh thì đem toàn bộ bộ lạc đều mang tới! ...

Ban đêm. Ánh trăng lạnh lẽo chiếu xuống mặt đất, soi sáng cái hố sâu to lớn phía dưới, hai cột của các hung thú ở nơi này dưới ánh trăng như được phục hồi sức sống, nhẹ nhàng đứng đưa.

Rống ~ Theo một tiếng gầm nhẹ, một con cự lang toàn thân bị bao phủ bởi màu đen từ trong rừng cây chậm rãi đi ra, nhìn về phía hồ sâu tĩnh lặng trước mặt, nó dùng sức hít một hơi.

“Xem ra U Dứu và U Thuần đúng là đã đi qua nơi này.”

Cự lang nhảy lên, nhìn rõ hồ sâu bị đào, rồi đột nhiên quay đầu chạy ra ngoài.

Nơi này có vấn đề! Nhưng đúng lúc này, lối vào của tháp bí cảnh bỗng nhiên xuất hiện, một cái móng vuốt khổng lồ của Long đột nhiên vươn ra, một phát tóm lấy đuôi của cự lang, kéo nó vào trong, và lối vào cũng theo đó đóng lại.

“Lang Thú mà cũng cảm giác được nguy cơ mạnh mẽ như vậy sao, may mà đã chuẩn bị sẵn, không thì thật là tổn công.”

Bạch Khải không nhịn được thở phào một hơi khi thấy cự lang bị kéo vào bí cảnh, và nhìn không được bật cười.

“Bất quá như vậy, Hắc Bạch, nhiệm vụ của ngươi cũng có thể hoàn thành.”

“Ừm, đúng vậy, ta cuối cùng không cần phải tính toán phân phối năng lượng tinh vi như vậy.”

Hắc Bạch gật đầu liên tục, có trời mới biết hắn đã bỏ ra bao nhiêu tâm tư để đảm bảo Hắc Bạch Song Tử tháp vận hành bình thường, linh kiện cũng gần như rơi rụng hết.

Bây giờ chỉ cần tìm lại được hạt nhân, sau này có thể không cần lo lắng nữa.

“Quả nhiên có vấn đề, là người dẫn ta tới đây sao? Bộ lạc U Lang chúng ta và bộ lạc Hắc Long không có xung đột.”

U Linh Lang cảnh giác nhìn Nicolas đang tỏa ra uy áp mạnh mẽ trước mặt, trong mắt đầy sự ngạc nhiên.

Mặc dù Bạch Khải và nhóm của hắn đã xử lý rất khéo léo, thậm chí còn để Trùng Thảo cười U Thuần chạy lung tung trong hồ để che giấu khí tức của họ, nhưng là một Lang Thú huyền thoại, U Linh Lang có khứu giác và giác quan mạnh mẽ, nó ngay lập tức nhận ra nguy hiểm. Đáng tiếc, vẫn bị Nicolas kéo xuống.

Nhưng tại sao lại có một con Hắc Long? U Linh Lang tập trung kéo dài khoảng cách với Nicolas, cái mũi ngửi ngửi, có vẻ rất kinh ngạc với huyết mạch của Nicolas.

“Hình như vừa rồi hắc còn nói về bộ lạc Hắc Long? Chẳng lẽ bộ lạc cũng có thuần Huyết Long?” Bạch Khải có chút nhú mày, hiện tại ngoài kia có không ít sủng thú thuộc dòng Long huyết, nhưng ngay cả Bạch Khải cũng chỉ nghe nói về Aletta và Nicolas, mà theo ý của U Linh Lang, bộ lạc dường như cũng có, hoàn thiện thành lập một bộ lạc? Nói cách khác có người công nổi rồi? Đột nhiên, hắc cảm thấy việc Nicolas biến thành màu đen là đúng đắn.

Khi nghe U Linh Lang hỏi, Nicolas chỉ cười mà không trả lời, thân hình khổng lồ của hắc chớp mắt biến mất, trực tiếp tấn công U Linh Lang.

Tam tỷ đầu trong các quy tắc chiến đấu, muốn động thủ thì tuyệt đối không được nói chuyện, đừng làm nhảm.

Tuy nhiên, U Linh Lang cũng là trưởng thành trong bộ lạc tàn khốc, khi Nicolas biến mất, nó lập tức phun ra một ngọn lửa màu đen từ phía sau.

Nếu là đánh lén, thì phía sau là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng ngọn lửa của U Linh Lang lại trực tiếp rơi vào không trung, không kịp thấy rõ vị trí của Nicolas, nó đã cảm thấy một cơn gió mạnh từ dưới chân truyền đến, một âm thanh sắc bén từ một Phỉ Thúy ẩn kỹ chui ra, trực tiếp đâm vào trái tim của nó.

Tam tỷ đầu trong quy tắc chiến đấu thứ hai, nếu muốn đánh lén thì tuyệt đối không được đi theo lộ tuyến thông thường, không thì sẽ không bằng đại chiến chính diện.

Nicolas nhanh chóng, móng vuốt của hắc đâm rách lớp vỏ ngoài của U Linh Lang, và găm vào trong bắp thịt.

Nhưng ngay lúc Nicolas sắp bắt được trái tim U Linh Lang, thân hình U Linh Lang đột nhiên tan biến, cưỡng ép tránh thoát cú đánh lén của Nicolas.

“Hư hóa? Không đúng, đây là khôi phục thể chất của U Linh Lang thành vong hồn?” Bạch Khải thấy vậy nhướng mày, quả nhiên, con U Linh Lang này có thể hoán đổi giữa vật chất và

hồn thể, không trách mà những bộ lạc danh tiếng xung quanh lại thờ ơ nhìn bộ lạc U Lang phát triển.

Một bên khác, Nicolas vẫn không hề lảng nhảm, sau khi lần đầu thất bại trong việc đánh lén, hắn lập tức xuất hiện trước mặt U Linh Lang và lựa chọn cường công.

Lần này, móng vuốt của Nicolas tỏa ra ánh sáng lấp lánh như bị phủ thủy bao bọc, trong khi U Linh Lang cũng không ngờ Nicolas lại thô bạo như vậy, chỉ có thể từ bỏ kế hoạch ẩn giấu thông tin và đối mặt trực diện.

Là một trong những hung thú huyền thoại với sức mạnh mới xuất hiện, U Linh Lang có thể nói là đã giết chóc không thương tiếc, không chỉ sinh ra vô số thế hệ sau, mà còn nhân cơ hội tiêu diệt những thứ Hỏa Báo bộ lạc từ trời giáng xuống đang bị thương nặng.

Vì vậy, bất kể là trí tuệ hay thực lực, U Linh Lang đều nắm giữ.

Chỉ là ban đầu vì kiêng kỵ thân phận của Nicolas Long tộc, nên U Linh Lang mới nói nhảm vài câu với hắn.

Vì vậy, một con rồng và một con sói đã chính diện đối đầu.

Sau khi nhận được sự huấn luyện đặc biệt từ Bạch Hòa Quang, Nicolas quả nhiên phát huy được sức mạnh cường đại của Long tộc, mỗi một chiêu đều khiến U Linh Lang cảm thấy khó khăn, nhưng nhờ vào khả năng chuyển hóa giữa hư thực, nó vẫn có thể có thể mạnh.

“Đáng ghét! Hắc Long bộ tộc lại còn chơi trò hề này nha, vậy thì đừng trách ta!” Sau một hồi giao tranh, U Linh Lang dần rơi vào thế hạ phong, nhưng nó một mực bỏ qua việc đánh gần Nicolas, chỉ dùng sức lắc người, hình dáng như có mấy hình ảnh khác cùng hắn phản phát như U Linh Lang đã từ trong thân thể hắn chui ra.

“Huyền ảnh? Phân thân?” Khi thấy động tác của U Linh Lang, Bạch Khải không khỏi sửng sờ, còn Jerry thì lắc đầu, nói:

“Không phải, những U Linh Lang này đều có linh hồn độc lập, có lẽ là dùng một phương pháp nào đó giấu chúng bên trong mà thôi.”

“Khụ khụ...”

Nói cách khác, con này thật sự mang theo toàn bộ bộ lạc tới đánh nhau rồi?” Bạch Khải khòe mắt run rẩy, nhìn U Linh Lang trên thân còn không ngừng nhô ra Lang Thú, cứ lặng im không nói.

Nếu không thì đúng là một sói diệt, con sói này hung ác lên thật không để người khác yên.

“Được rồi, dù sao đã sắp xếp tình huống này từ đầu.”

Bạch Khải thấy vậy búng cái ngón tay, bên trong tháp bí cảnh vốn trống rỗng đột nhiên xuất hiện vô số chiến hạm, lập tức bao vây U Linh Lang lại.

Không chỉ vậy, trong bí cảnh không ai chú ý, Alpha mang theo bảy Kiếm kỵ nhảy ra, lặng lẽ phong tỏa đường lui của đàn sói.

Ngay sau đó, Delta tỏa ra uy áp mạnh mẽ bước ra từ bên trái trong không gian, ánh sáng đỏ hồng lấp lánh không ngừng, nhìn xuống đông đảo Lang Thú bên dưới.

Ngay sau đó, Trùng Thảo và Thánh Quang Gamma cũng xuất hiện, sức mạnh mặt trời và sức mạnh ánh sáng khiến nhóm U Linh Lang tự động lui lại.

Sột soạt sột soạt! (Đồ ăn vặt, để lại cho ta với!) Không đợi đàn sói từ trong đám địch kịp phản ứng, họ nghe thấy trên đầu mình vang lên một tràng sấm chớp, lúc này mới phát hiện trên đầu không biết vì sao xuất hiện một đám mây mưa, từng đạo lôi đình trút xuống, bao phủ cả nhóm Lang Thú.

Mà khi Jetta ra tay, năm sủng thú khác lập tức đồng loạt tấn công, khiến đàn U Linh Lang chưa kịp phát huy số lượng ưu thế đã bị xóa sổ ngay.

“Chắc chắc, Hắc Bạch, quản lý quyền hạn của người trong bí cảnh vẫn thật lớn, có thể cho Alpha và những người khác sức mạnh như vậy.”

Nhìn thấy Alpha và nhóm hùng hổ tấn công, Bạch Khải khẽ cười, trong khi Hắc Bạch thì đầy tự hào, nói: “Có gì đâu, ta vẫn rất lợi hại mà ~” “Đúng vậy, nhớ phải đem những tâm đắc của Pháp Đế cho ta nhé.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Hắc Bạch, cười nói.

Pháp Đế phù văn và cơ giáp tâm đắc, không cần nhìn cũng biết
là thứ tốt!

Chương 666:

Lấy thú chi hồn “Pháp Đế tâm đắc? Ủm, cho, chắc chắn cho...”

” Hắc Bạch nghe vậy, có vẻ hơi xấu hổ, giống như muốn nói gì đó, nhưng lúc này Bạch Khải đã hoàn toàn bị trận chiến trước mắt thu hút.

Vì đã chiếm được quyền kiểm soát bí cảnh của Hắc Bạch, sức chiến đấu của Alpha bọn họ tăng vọt, bằng nhiều cách phối hợp, mà áp chế bầy U Linh Lang trong một cuộc chiến ẩu đả đơn phương.

Không phải bầy U Linh Lang quá yếu, trong số đó có không ít sinh vật cấp Đế Hoàng, sức chiến đấu rõ ràng không thấp, chỉ là bị tấn công bất ngờ, cùng với nhiều loại thuộc tính áp chế, khiến chúng bị choáng váng.

Tuy nhiên, vì lý do đó, thật sự không thể để bầy U Linh Lang rời khỏi đây.

“Đây là, nhân loại Ngự Thú sư? Các người, Hắc Long bộ lạc, 竟 cầu kết với liên bang!” Nhìn thấy một bên đang bị giết hại trắng trợn, U Linh Lang không giấu giếm cơn phẫn nộ, gầm thét về phía Nicolas.

“Cầu kết với liên bang?” Nicolas nghi ngờ nghiêng đầu, không hiểu rõ mục đích của U Linh Lang, động tác này lại trong mắt U Linh Lang như đang cười nhạo hần.

“Đã như vậy, thì Hắc Long bộ lạc đừng trách ta!” U Linh Lang cắn răng, ngửa mặt lên trời kêu lớn, sau đó một viên hạt châu đen tuyền từ trong miệng hần bay ra, giống như một vàng trắng tròn màu đen, tỏa ra ánh sáng kỳ diệu.

“Chính là cái đó, cái đó chính là ta muốn cùng hạch tâm!” Nhìn thấy U Linh Lang phun ra viên hạt châu đó, Hắc Bạch lập tức kích động vô cùng, mà Bạch Khải cũng lập tức nhìn chăm chăm, ra lệnh cho Nicolas hành động.

Tuy nhiên, viên hạt châu màu đen này dường như ảnh hưởng đến xung quanh tâm linh, không chỉ Nicolas, mà ngay cả Bạch Khải và sủng thú của mình cũng khó có thể liên lạc.

Nicolas ngay lập tức nhận ra điều không đúng, lĩnh vực Phi Thúy được triển khai, nhưng U Linh Lang cũng không chịu khuất phục, mở ra U Linh lĩnh vực để bảo vệ viên hạt châu màu đen.

Tuy nhiên, rất rõ ràng, lĩnh vực Phi Thúy của Nicolas mạnh hơn một bậc, chỉ sau một thời gian giằng co ngắn, lĩnh vực Phi Thúy đã bắt đầu áp chế U Linh lĩnh vực.

Nhưng vào lúc này, U Linh Lang gầm thét một tiếng, xung quanh những U Linh Lang đang bị đánh tàn bạo dường như bị cái gì triệu hồi, ào ào lao về phía viên hạt châu màu đen.

Sau đó, vốn sẽ bị lĩnh vực Phi Thúy đập nát, U Linh lĩnh vực đột nhiên trở nên mạnh mẽ, chống lại sức ép của Nicolas, thậm chí còn hơi đẩy trở lại.

“Hắc Bạch, chuyện gì xảy ra vậy?” Bạch Khải thấy vậy liền hỏi, còn Hắc Bạch thì có phần bất đắc dĩ giải thích: “Viên hạt châu này có khả năng hấp thụ linh hồn, U Linh Lang này có lẽ dựa vào hạch tâm mà trưởng thành.”

“Hấp thụ linh hồn?” Bạch Khải nghe vậy hơi nhíu mày, lúc này ra lệnh cho nhóm sủng thú: “Tất cả hãy chuyển sang tấn công kỹ năng linh hồn, một con sói cũng không được bỏ qua!” “Ken kết ken kết.”

(rõ ràng lão đại.) Nghe lệnh của Bạch Khải, Alpha ngay lập tức cầm lấy Tử Vong chi kiếm và Nghiệp Hỏa chi kiếm, Jerry vào trạng thái Minh Thổ thủ hộ giả, ngăn U Linh Lang và viên hạt châu cản trở trước.

Còn về Trùng Thảo, yên lặng chìm vào giấc ngủ, lặng lẽ chui vào giấc mộng của bảy U Linh Lang, bắt đầu từng bước xâm nhập linh hồn của chúng.

Sau đó, Thánh Quang và tà năng Gamma bắt đầu toàn lực tấn công, nắm giữ thời gian không gian lực Delta còn phong tỏa đường đi của Lang hồn nhóm.

Thấy vậy, U Linh Lang quyết định rất nhanh, dừng hành động hấp thụ linh hồn, ngược lại cắn vào hạch tâm, muốn tìm kiếm năng lượng linh hồn ở bên trong.

Mặc dù việc hấp thụ nhiều linh hồn ngay lập tức sẽ có chút tác dụng phụ nặng nề, nhưng chỉ cần đánh bại bọn họ, có hạch

tâm tại, hẳn có thể nhanh chóng phục hồi.

Ngay lúc này, một ngọn lửa màu xanh lục lao qua hạch tâm, nhiệt độ nóng bỏng khiến U Linh Lang phải kéo dài khoảng cách, quay đầu lại, bỗng phát hiện đó là lửa của Nicolas phát ra.

Khác với hơi thở Phi Thúy trước đó, ngọn lửa này có màu sắc nồng đậm hơn, ẩn chứa một chút ánh sáng sắc sỡ.

Có vẻ như, nó có chút tương tự với năng lượng trong giấc mộng của Phi Thúy.

“Đáng ghét, vừa nãy còn không phải toàn lực sao?” U Linh Lang lắc đầu, vừa cảnh giác nhìn chằm chằm Nicolas đang tỏa ra khí tức ngày càng mạnh, vừa lặng lẽ điều khiển hạch tâm bay về phía mình.

Ngay tại lúc U Linh Lang phân tâm chăm sóc hạch tâm, bóng dáng của Nicolas bất ngờ biến mất tại chỗ, hóa thành một mũi phi thuyền phi thúy xuyên thấu qua cơ thể U Linh Lang.

“Thắng!” Bạch Khải nhìn thấy thì vui vẻ quơ tay, khi Cự Long phát huy ra thực lực, quả thật khủng khiếp.

Quả nhiên, khi Nicolas lại lần nữa xuất hiện, cơ thể U Linh Lang đã im lặng vỡ vụn.

“Bạch Khải, bản Long lần này thế nào?” Nicolas đánh tan lực lượng trên người, mong đợi nhìn về phía sau, lại không phát hiện ra hạch tâm bỗng chốc chui ra một con sói nhỏ xinh xắn.

“Đáng ghét, lần này phải tốn rất nhiều thời gian để phục hồi.”

U Linh Lang hận hận nhìn nhóm người đang chúc mừng Nicolas phía dưới, lặng lẽ dẫn dắt hạch tâm bay về phía bí cảnh.

Mượn hạch tâm này, U Linh Lang không chỉ nhanh chóng nâng cao bản thân lên cấp độ truyền kỳ hưng thú, mà còn đạt được khả năng thay mệnh. ...

Nhìn dáng vẻ bây giờ để trở về bản thể là không thực tế, nhưng có bảo vật này, chỉ cần cho hắn thời gian, hắn rất nhanh có thể phát triển trở về. Đến lúc đó, Hắc Long bộ lạc hay liên bang, sớm muộn gì cũng là nguồn thực phẩm của hắn! Ngay lúc U Linh Lang tưởng tượng về cảnh báo thù sảng khoái

trong tương lai, một con cự lang đột nhiên xuất hiện phía sau hắn.

A ô a ô? (ngươi ở đây làm gì?) Beita tò mò tiến đến trước hạt tâm, răng nanh sắc bén nhìn U Linh Lang một hồi, trực tiếp bỏ qua hạt tâm, chạy ra khỏi bí cảnh. Đáng ghét, lần này tiêu hao quá lớn, nhất định phải thật tốt tu dưỡng.

Bản sói báo thù, mười năm không muộn! A ô a ô? (sao không thấy?) Beita hơi nghi hoặc nhìn lên, lại lay động hạt tâm trước mắt, nhưng vẫn không có thu hoạch gì, cuối cùng quyết định không nghĩ nhiều, ngậm lấy hạt tâm rồi chạy về phía Bạch Khải.

A ô a ô! (nhân loại, ta đã tìm được hạt tâm rồi!) “Làm không sai, đêm nay trở về thì thưởng thức món ngon!” Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, từ tay Beita nhận hạt châu, đưa cho Hắc Bạch, nói: “Có phải cái này không?” “Đúng, đúng, chính là nó!” Hắc Bạch liên tục gật đầu, ôm hạt châu đó liền chạy tới tháp bí cảnh, nhìn một bên Jerry có vẻ muốn động dục.

Nếu có thể ăn hết viên hạt tâm này, có lẽ hắn cũng có thể mạnh lên nhanh chóng như U Linh Lang kia? Chỉ đáng tiếc, xem ra là không xong rồi.

Chỉ thấy Hắc Bạch chạy đến bí cảnh trước, tại cửa vào một khối trên mặt tường khéo léo vỗ vài lần, một viên hạt châu màu đen khảm trên mâm tròn liền từ từ nâng lên.

“Ta nói, những này sẽ không phải đều là hạt tâm chứ?” Bạch Khải không thể nhịn được mà hỏi, nhìn mâm tròn đó có mấy chục viên hạt châu màu đen giống hệt nhau.

“Đúng, trước đó không biết vì sao mất một viên, dẫn đến bí cảnh này mất đi khả năng hấp thụ linh hồn, giờ viên này trở lại rồi, có thể khôi phục hiệu quả như xưa.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, mà vừa mới thuyết phục bản thân buông bỏ Jerry giờ cũng trở lại tỉnh táo, lạnh lùng hỏi: “Ngư Thú sư, ta có thể lấy nó không?” “Được thôi, mặc dù ta cũng hơi thèm, nhưng vẫn là Pháp Đế tâm đắc cần gấp.”

Bạch Khải thở dài, nếu không phải Hắc Bạch đã sớm khiến hắn không thể từ chối thù lao, có lẽ hắn thật sự sẽ lên tiếng.

Hiện tại thì được rồi.

Dù sao cũng phải có tín nghĩa, không thể tùy tiện thay đổi.

“Đã tìm thấy hạt tâm rồi, vậy ngươi vừa rồi hứa hẹn với ta về Pháp Đế tâm đặc cũng nên cho ta rồi?” Nghe Bạch Khải nói vậy, Hắc Bạch vốn rất vui vẻ vì hạt tâm trở về bỗng chốc cứng đờ, từ từ nghiêng đầu lại, có chút ngượng ngùng nói: “Cái đó, Pháp Đế tâm đặc ta có lẽ không thể cho ngươi được rồi.”

“Ừm?” Bạch Khải nhướn mày, nhìn về phía Jerry, nói: “Được rồi, ta đột nhiên cảm thấy vẫn là lấy đi.”

“Giao cho ta!” Jerry vừa nghe đã tỉnh táo, lập tức biến thành hình thái Minh Thổ thủ hộ giả, xông thẳng về phía Hắc Bạch.

“Không phải ta không muốn cho, là tâm đặc không ở đây!” Hắc Bạch thấy vậy vội vàng ngăn ở mâm tròn, nói: “Pháp Đế tâm đặc được bảo tồn ở phần đáy tháp kia, hiện tại ta không thể lấy ra.”

“Tại đáy tháp?” Bạch Khải nghe vậy nhíu mày, nhưng vẫn chặn lại hành động của Jerry, nói: “Vây đáy tháp ở đâu?” “Ta cũng không biết...”

Hắc Bạch lắc đầu, nhưng khi thấy Alpha đã rút kiếm lên sau, vội vàng nói thêm: “Bất quá chỉ cần nạp đủ năng lượng, ta sẽ trực tiếp đến đáy tháp, đến lúc đó sẽ cho ngươi!” “Như vậy à...”

Bạch Khải lúc này mới hòa hoãn, nhìn Hắc Bạch đang bị Tử Vong chi kiếm dọa sợ, nói: “Bất quá cái đáy tháp sẽ không phải vẫn ở trong bộ lạc chứ?” Hắc Bạch nghĩ một hồi, nói: “Chắc là, Pháp Đế lão già đó mặc dù không nói cụ thể cho ta biết, nhưng ta nhớ ba tòa tháp đều được đặt ở bộ lạc.”

“Dù sao, Hắc Bạch Song Tử tháp vốn dĩ là nhằm lợi dụng linh hồn hung thú để chế tạo Song Thiên cơ giáp, đặt ở thế giới loài người quá nguy hiểm, dễ gây thương tổn.”

“Hóa ra là thế, vậy thì lạ ghê.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, Thiên Nhai rừng đá cũng từng là lãnh địa của bộ lạc, kiêu nói này là đúng rồi.

Phát triển hậu cần nơi sản xuất lên bộ lạc, sử dụng linh hồn hung thú để sản xuất vũ khí tấn công hung thú.

Lấy thú chi hồn, kháng thú tai ương.

Khó trách Pháp Đế có thể liên tiếp đánh bại bộ lạc, thật sự có chút lý do.

“Đúng rồi, nếu Pháp Đế lợi hại như vậy, sao trong lịch sử chưa từng có ghi chép tương tự?” “Vì sao, đương nhiên là bởi vì lão già hòm hèm đó đã chết rồi chứ sao.”

Hắc Bạch thở dài nói: “Ta khi được an trí tại Thiên Nhai rừng đá, lão già ấy cũng không được khỏe lắm, nhìn phần ghi chép này, hình như cơ thể lão đã bị trọng thương, càng ngày càng yếu.”

“Là như vậy a...”

Bạch Khải nghe vậy im lặng, nếu Pháp Đế còn sống thêm vài năm nữa, có lẽ tình hình này cũng sẽ khác.

Nhưng mà, giờ liên bang cũng có thể coi như đã đạt được mục tiêu của Pháp Đế.

Ong ong ong...

Khi viên hạt tâm được đặt vào, Hắc Bạch Song Tử tháp chậm rãi rung động, mà Bạch Khải đột nhiên nghĩ ra điều gì, nói: “Đã Pháp Đế tâm đắc ở đáy tháp, vậy ngươi hãy thông qua thân tháp ban thưởng cho ta đi ~” “Nhưng mà, chúng ta không phải đã nói sẽ đem Pháp Đế tâm đắc cho ngươi sao?” “Vậy ngươi hãy cho ta?” “Cho không ra...”

“Alpha, Jerry, khởi công!” “Cho cho cho! Ta cho!”

Chương 667:

Đáy tháp cũng không thấy rồi? Tại Hắc Bạch, trong một không gian bất đắc dĩ, Bạch Khải thu hồi một viên hạt châu màu đen cùng một quyển sách cũ kỹ.

“Ta đã đưa cho người phù văn kết cấu hoàn chỉnh của Song Thiên cơ giáp cùng với Tồn Hồn châu, vậy có thể coi như chúng ta không ai nợ ai,” Bạch Khải nói.

Hắc Bạch tức giận trừng mắt nhìn Bạch Khải, dường như hấn không thể nào liên hệ những thứ đó với cơ giáp được.

“Đừng có vẻ mặt như vậy, Pháp Đế, người đã đồng ý với ta rồi, không thể tính toán thù lao ở đây,” Bạch Khải vỗ vỗ vào Hắc Bạch, cầm viên Tồn Hồn châu lên xem rồi nói: “Người không phải đã chuẩn bị hạch tâm ở đây sao? Tại sao còn bắt ta đi tìm?” “Không giống nhau, hạch tâm hoàn chỉnh là một hệ thống đầy đủ, có thể chủ động hấp thu linh hồn hung thú.

Viên này chỉ là bán thành phẩm, chỉ có thể chứa đựng chứ không thể hấp thu,” Hắc Bạch lắc đầu, giải thích.

“Hoàn chỉnh Luyện Hồn châu là do Pháp Đế tự tay chế tác, mà cách làm cụ thể không ai nói cho ta, nếu không ta đã không cần phải làm phiền người.”

“Thì ra là vậy,” Bạch Khải giật mình khi nghe, tập trung tinh thần lực vào Tồn Hồn châu, một thông tin liên chảy vào trong não hấn. ...

Quả thực là một vật liệu do con người chế tác.

Bạch Khải phấn khích, đây là phát minh của Pháp Đế, vấn đề là không biết trong lời nói của ông ta có gì đáng giá không?

“Ngự Thú sư, viên hạt châu này có thể cho ta không?” Jerry bước đến bên Bạch Khải, không chút nào che giấu ý định của mình.

“Người muốn viên hạt châu này?” Bạch Khải nâng cao lông mày, đưa Tồn Hồn châu về phía Jerry, hoa văn trên châu liền hiện lên. ...

“Quả thật có thể thu hoạch kỹ năng,” Bạch Khải nghĩ một chút, vẫn quyết định đưa Tồn Hồn châu cho Jerry.

Viên Tồn Hồn châu tuy hiếm, nhưng Bạch Khải vẫn thích việc gia tăng sức mạnh cho thú cưng của mình hơn.

Dù gì, bảo bối nhiều mà không phát huy tác dụng thì cũng vô nghĩa.

“Cảm ơn!” Jerry đột ngột cảm ơn Bạch Khải, trong ánh mắt ngưỡng mộ của Beita, hắn lập tức nuốt viên hạt châu xuống.

Bạch Khải thấy thế cũng nghiêm túc, lập tức thu hồi Husky vào không gian ngự thú, đồng thời cho phép nó tiến hóa.

“Được rồi, chuyện ở đây đã kết thúc, chúng ta cũng nên lên đường,” Bạch Khải nói với Hắc Bạch, trong mắt tràn đầy sự chờ đợi.

“Pháp Đế thực sự có điều gì ghi lại bên trong sách này không nhỉ?” “Ta đột nhiên cảm thấy hối hận khi đã đồng ý với người.”

Hắc Bạch thở dài, có vẻ hơi tiếc nuối, nhưng tay vẫn không ngừng lại, thu Bạch Khải cùng mọi người vào tháp bí cảnh, sau đó khởi động phù trận.

“Vậy Hắc Bạch, sau khi người tìm ra đáy tháp, có thể bay trở về không?” “Đương nhiên không được, trừ khi có người mang ta trở về.”

“Ý của người là, cần có người đưa người đi qua bộ lạc?” “Về lý thuyết là như vậy.”

“Thế thì...”

Ta muốn xuống xe!!” ...

Bên trong tháp bí cảnh.

Bạch Khải u oán nhìn Hắc Bạch, Beita bên cạnh cũng đang ngọ nguậy muốn di chuyển.

Mặc dù họ chưa hạ cánh, nhưng từ lúc Nicolas nhận biết, họ đi theo hướng không phải về phía liên bang. Đơn giản mà nói, họ đang tiến sâu vào lãnh thổ bộ lạc.

“Cảm thấy không về được liên bang rồi...”

Bạch Khải thở dài, lại đẩy Hắc Bạch ra một bên, bắt đầu kiểm tra tình trạng của Jerry. ...

Mặc dù Jerry không hề biết điều gì sẽ xảy ra khi không kích hoạt, nhưng ít ra hắn cũng cảm thấy rất hài lòng.

Dù sao, Jerry đã có khả năng hấp thu vong linh để tăng cường sức mạnh, nhưng trước đây không thể giữ lại, giờ đây nhờ có Bách quỷ dạ hành, hắn có nhiều lựa chọn hơn. Điều quan trọng là, chỉ cần có đủ linh hồn, Jerry có thể rời khỏi thân thể trong thời gian dài.

Nói đơn giản là, Husky giờ đây thật sự mạnh mẽ.

A ô a ô... (Các người yên tâm đi, ta sẽ không quên các người...) Thấy Jerry ở đó tập trung vào việc thử thách khả năng chiến đấu, Beita trong lòng nhớ lại những ngày tháng trước, nhưng nụ cười trên mặt hắn lại khó mà giấu được.

Cuối cùng cũng có thể thoát khỏi hai tên gia hỏa này, cuộc sống của ta sắp hạnh phúc rồi! “Con chó ngốc này, chẳng lẽ đã quên Shuke và Jerry chỉ là những phần phân cách của nó sao? Ngay cả bản thân nó cũng ghét bỏ mình, ai...,” Bạch Khải lắc đầu, đột nhiên cảm nhận xung quanh chấn động mạnh, tháp của Hắc Bạch ngừng lại.

“Chúng ta đã đến nơi sao?” Bạch Khải tỉnh táo lại, mặc dù hắn cảm thấy hơi khó chịu vì Hắc Bạch kéo hắn ra xa liên bang, nhưng suy nghĩ về việc sắp có được những điều chân quý từ Pháp Đế khiến tâm trạng hắn tốt hơn nhiều.

Mặc dù con đường phía trước chắc chắn sẽ gặp khó khăn, nhưng ít nhất cảnh đẹp hai bên vẫn không tệ.

Chỉ là Bạch Khải hỏi mãi nhưng Hắc Bạch không đáp lời, nhưng hắn thấy Hắc Bạch đang lo lắng thao tác trên bảng điều khiển, có vẻ rất hồi hộp.

“Sao vậy, có vấn đề gì xảy ra sao?” Bạch Khải đi đến gần Hắc Bạch, nhìn thấy hắn thao tác hoa mắt, tò mò hỏi.

“Đáy tháp, đáy tháp không thấy đâu cả!” Bạch Khải: “...”

“Đáy tháp bí cảnh hình như bị ai đó mang đi, giờ chỉ còn lại một số thiết bị định vị mà thôi, hiện tại ta căn bản không thể lắp ráp hoàn chỉnh,” Hắc Bạch hầu như sắp khóc.

Ban đầu hẳn chỉ cần lắp ráp ngọn tháp, thân tháp và đáy tháp là có thể phát huy được hoàn toàn chức năng của Song Tử tháp.

Giờ thì tốt, đáy tháp mất tích, hẳn hoàn toàn không có cách nào thu thập được thông tin hữu dụng, không có đầu mối.

Im lặng một lúc, Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, nói: “Quả nhiên, ta biết ngay sẽ không thuận lợi như vậy.”

Thân tháp chỉ cần ném hạch tâm là có thể thu hồi thần thú huyền thoại, cũng xem như thuận lợi, giờ thì lại không thấy đáy tháp đâu nữa.

“Vậy hiện tại, chúng ta ở đây sao?” Bạch Khải nhìn Hắc Bạch, mà Hắc Bạch cũng dần phục hồi lại tinh thần, điều khiển bàn một hồi, cảnh vật bên ngoài liền hiện ra.

Một vùng đất trống trải, không có gì ngoài đá.

Nơi này chỉ có đá, chứ không có một chút cây xanh nào.

“Pháp Đế sao lại đặt đáy tháp ở nơi hoang vu này? Ở đây có hung thú cũng không đủ chất liệu để vận hành đáy tháp chứ?” Bạch Khải có chút nghi ngờ.

“Không phải, thu thập linh hồn hung thú là nhiệm vụ của thân tháp, còn đáy tháp chỉ phụ trách tinh luyện kim loại, chế tạo thân cơ giáp thôi,” Hắc Bạch lắc đầu, giải thích.

“Đáy tháp chế tạo cơ giáp, thân tháp rót vào linh hồn, ngọn tháp sản xuất ra ngoài, khá đúng, đây cũng là dây chuyền sản xuất nguyên thủy sao?” Bạch Khải nghe vậy, khá bất ngờ rồi cảm thấy ngày càng mong đợi đáy tháp.

Nếu có thể thu hồi hoàn chỉnh của Song Tử tháp, phải chăng hẳn có thể sản xuất hàng loạt Song Thiên cơ giáp? Nếu thực sự là như vậy, cho dù không thể thu thập được phương pháp chiết xuất linh hồn của Pháp Đế, thì cũng không phải là điều tệ.

“Bạch Khải, có muốn để ta đi ra ngoài trước xem xét một chút không?” Nicolas nhìn biểu cảm của Bạch Khải mà không nhịn được hỏi.

“Ngô...

Chúng ta cùng đi thôi.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, vẫn quyết định đi ra ngoài với Nicolas.

Từ cảnh quan Hắc Bạch thả xuống, nơi này mật độ hung thú không cao, nhưng xét về việc họ có thể đi qua vùng phía sau bộ lạc, hẳn vẫn muốn tự mình ra ngoài xác minh.

“Các ngươi mang cái này, chỉ cần ở gần đáy tháp trong vòng mười cây số, thiết bị này sẽ có phản ứng,” Hắc Bạch tiện tay ném cho Bạch Khải một cái huy chương giống nhau, sau đó lại cúi đầu tiếp tục thao tác trên bàn.

“Nếu có gì phát hiện thì ta cũng biết dùng thiết bị này liên hệ các ngươi.”

“Được,” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đeo huy chương vào ngực, sau đó dẫn theo sáu thú cưng cùng Nicolas bay ra khỏi tháp bí cảnh.

Hô ~ Khi Bạch Khải vừa mới lộ đầu ra, một cơn gió cát đã thổi bay về phía hắn, che kín mắt hắn.

“Địa điểm quái quỷ này, Pháp Đế có thật lòng không vậy?” Bạch Khải nắm chặt Gamma, dùng tấm chắn bảo vệ để tránh gió cát, một bên lầm bầm.

“Đo lường kiểm tra cho thấy, vị trí của chúng ta dưới đây có những mạch khoáng phong phú, theo những gì Hắc Bạch giới thiệu, đáy tháp có thể còn có khả năng khai thác khoáng thạch,” Shuke nhanh chóng quét mắt điện tử qua mặt đất, rất nhanh liền dò ra thành phần dưới đất.

“Thế thì hay, ngay cả việc khai thác cũng đã làm xong hết rồi sao? Thật sự muốn bỏ vào túi luôn,” Bạch Khải lau đi khóe miệng đọng nước, nói.

Khai thác, sản xuất, phụ trợ, và vận chuyển dễ dàng, một bí cảnh tự nhiên rất hoàn hảo, Bạch Khải không thể tin có ai có thể từ chối.

“Trừ phi Ngự Thú sư ngươi có thể làm được Hắc Bạch, thật ra là không thực tế cho lắm,” Shuke lắc đầu, nói: “Và bây giờ tốt nhất là chúng ta xác định lại tình huống nơi này.”

“Những thông số mà ta quét được cho thấy, khu vực này đã có dấu tích khai thác rõ ràng,” Bạch Khải nghe vậy, lông mày

nâng lên, nói: “Có nghĩa là, nơi này có thể tồn tại một bộ lạc?”
“Có lẽ,” Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Hơn nữa với khả năng của
đầy tháp, ta hoài nghi nó có thể đã bị bộ lạc này mang đi.”

“Bị bộ lạc đó mang đi?” Bạch Khải nghe vậy không khỏi hít
một hơi, vừa mới xử lý một con hung thú huyền thoại, ngay
lập tức lại muốn giải quyết bên kia sao? Đúng lúc này, Nicolas
như cảm nhận được điều gì, đột nhiên kéo Bạch Khải và sáu
thú cưng trốn vào Phi Thúy mộng cảnh.

Nhờ có một chút sự bảo vệ của lĩnh vực Phi Thúy, Bạch Khải
và sáu thú cưng không bị lạc vào trạng thái mê man, chỉ là hơi
nghỉ hoặc hành động của Nicolas.

“Nicolas, sao vậy?” Nghe Bạch Khải hỏi, Nicolas lúc này mới
cúi đầu, đôi mắt rờn rờn tràn đầy sự hoảng sợ.

Nỗi hoảng sợ này không hề thua kém so với cái lần trước khi
nhìn thấy Bạch Khải, hoàn toàn phát ra từ nội tâm.

“Vừa rồi, ta cảm nhận được một khí tức rất mạnh, mà lại, khí
tức này còn là thuần huyết của Long tộc!” “Ta không sai, con
Cự Long đó, có lẽ là Bán Thần!” Nghe Nicolas nói vậy, Bạch
Khải ngẩn người tại chỗ, nhìn Nicolas không tự chủ được mà
run rẩy, hồi lâu mới tỉnh táo lại.

“Bán Thần, Cự Long?!” Cái quái gì đây, làm sao giải quyết
đây?!

Chương 668:

Phụ thuộc bộ lạc Nhìn Nicolas có vẻ khó mà không chế được sự sợ hãi, Bạch Khải nhận ra rằng Nicolas đã cảm nhận được sự khủng khiếp từ lời nói của cô khí tức.

Ngay cả khi đối mặt với Aletta và Cửu U Minh Tước, Nicolas cũng không hoảng sợ như vậy.

Dù có sự gia tăng thiện cảm từ phe bạn, nhưng dáng vẻ này rõ ràng cho thấy đối phương rất mạnh mẽ.

Tuy nhiên, Bạch Khải nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

“Bán Thần Cự Long...

Hắc Long bộ lạc...

Chẳng lẽ Nicolas đã cảm nhận được Hắc Long bộ lạc kia? Lại còn một Bán Thần Hắc Long nữa, không trách gì mà U Linh Lang lại phải kiêng dè như vậy.”

Bạch Khải nhanh chóng phân tích tình hình trước mắt, đột nhiên cảm thấy hơi đau đầu.

Kết hợp với những thông tin đã biết, có vẻ như Song Tử tháp đáy tháp đã rơi vào tay Hắc Long bộ lạc, mà khoảng cách từ đây cũng không phải xa.

“Vậy thì, muốn đoạt lại đáy tháp sẽ rất khó khăn.”

Bạch Khải thở dài.

Dựa vào tình hình của Nicolas, thực lực của đối phương có khả năng cao hơn Cửu U Minh Tước, vì vậy có lẽ bà Phạm có thể cho họ một chút hy vọng.

Nói đến đây, hắn cũng chưa tìm được đầu U Linh Lang truyền kỳ sau khi chết trong Hắc Bạch bí cảnh.

Kết hợp với báo cáo ngu ngốc từ Beita, hắn là U Linh Lang đã sử dụng một số bảo mệnh kỹ thuật để trốn thoát.

U Linh Lang hắn đã xác định rằng Hắc Long bộ lạc và liên bang có liên kết, nếu đối phương có thể lợi dụng được điều đó thì tốt biết bao.

Nếu như vận nhất có đại loạn, hắn có thể bất cứ lúc nào tiến vào tìm đáy tháp.

Và nếu như vận may tốt hơn một chút, có khi hắn còn có thể nhặt về hai ba món vật liệu truyền thuyết.

“Ngự Thú sư, miệng ngươi có nước chảy ra.”

Shuke không nhìn được nhắc nhở khi thấy Bạch Khải cười ngây ngô.

“Ngậm nước? Gì cơ?” Bạch Khải nghe vậy như không có chuyện gì, lau khô miệng rồi lại để cho những tưởng tượng bay bổng của mình tan biến.

Chuyện như vậy, ngay cả tiểu thuyết cũng không dám viết, nghĩ lại cũng thấy không thể.

“Bạch Khải, các ngươi hãy ở lại nơi này, ta sẽ đi ra xem thử tình hình.”

Sau một chút thời gian ổn định, Nicolas bắt đầu bình tĩnh lại, trong đôi mắt rỗng của hắn lại hiện lên sự kiên định.

Chỉ là Bán Thần mà thôi, hắn cũng đã từng tiếp xúc, nếu phải liều mạng thì cho dù không phải là đối thủ, đối phương cũng đừng mong có thể dễ dàng sang.

Thực tế không được, hắn có thể chạy về Phi Thúy mộng cảnh, có bản lĩnh thì vào đến nơi đó, Lục Long sẽ không sợ bất cứ kẻ thù nào! “Tốt, ngươi cẩn thận.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn Nicolas rời đi rồi lập tức ngã xuống đất, chìm vào giấc ngủ say.

Phi Thúy mộng cảnh không chào đón bất kỳ sinh vật nào ngoài Lục Long, chỉ có linh hồn mới có thể tiến vào.

Nhưng rất nhanh, Nicolas lại quay trở về, đánh thức nhóm Bạch Khải và nói: “Bán Thần Hắc Long đã đi xa, chúng ta có thể đi ra ngoài.”

“Đi xa sao?” Bạch Khải nhẹ thở phào, chỉ cần không có ai hoạt động xung quanh là tốt rồi, nếu không họ có thể chẳng đi đâu được.

Một người một rỗng cùng sáu sủng thú thận trọng từ bên trong Phi Thúy ấn ký thò đầu ra, sau khi xác nhận Nicolas và Beita

không cảm nhận thấy nguy cơ, lúc này mới từ từ rời khỏi Phi Thủy mộng cảnh.

“Bạch Khải, bây giờ chúng ta nên làm gì?” Nicolas nhìn về phía Bạch Khải hỏi.

Bạch Khải suy nghĩ một chút, nhìn bầu trời nói: “Nicolas, ngươi có nhớ Hắc Long đã từ hướng nào tới không?” “Là từ phía tây tới.”

Nicolas nghiêm túc nhớ lại một lần rồi nói.

“Vậy thì, ta quyết định đi về phía nam.”

Hiện tại vẫn chưa rõ Hắc Long trở về nhà hay ra ngoài, nhưng bất kể là cái nào, phương hướng đông tây đều rất nguy hiểm.

So với đó, nếu họ đi về phía bắc và gặp nguy hiểm sẽ thấp hơn một chút.

Còn vấn đề gì không đi về phía bắc.

Hắn đã đi đủ xa khỏi liên bang rồi, nếu tiếp tục đi về phía bắc thì chắc chắn sẽ không trở về, và sẽ trực tiếp gia nhập bộ lạc.

“Được.”

Nicolas nhẹ gật đầu, sau đó thu liễm khí tức trở về hình người, đi theo sau Bạch Khải, mà Bạch Khải thì thu lại tất cả các sủng thú của mình, chỉ để lại Husky và Gamma chờ ở bên ngoài.

Bây giờ nhiệm vụ là làm rõ vị trí của họ, số lượng quá đông sẽ chỉ làm lộ mục tiêu, mà Alpha, Delta thì quá nổi bật, dễ dàng bị phát hiện.

Giữ lại Husky để giả vờ như đang dẫn theo Thú hồn sư ra ngoài tìm kiếm hung thú là được.

Còn Gamma thì... Đương nhiên là dùng để bảo mệnh! ...

Nơi này khí hậu rất khắc nghiệt, số lượng hung thú cũng cực kỳ thừa thớt, Bạch Khải đi một hồi lâu mà không phát hiện thấy dấu vết của bộ lạc.

“Không trách được bộ lạc vẫn luôn tìm cách xâm lấn liên bang, môi trường khắc nghiệt như vậy, ai cũng không muốn phải chờ đợi ở đây.”

Bạch Khải ẩn nấp ở sau một tảng đá, phun ra trong miệng vài hạt cát, nói: “Shuke, có thể dò xét được gì không?” “Nơi này Thổ nguyên tố năng lượng rất nồng đậm, bị gió cát làm cho trở nên rất hỗn loạn, rất khó để dò xét.”

Shuke lắc đầu, trong môi trường khắc nghiệt như vậy, trừ khi là sinh vật thuộc Thổ hệ, còn lại các sinh vật khác đều rất khó sống sót ở đây.

“Bản Long hình như nghe thấy điều gì.”

Đúng lúc này, Nicolas đột ngột cúi xuống mặt đất, chăm chú lắng nghe một hồi, sau đó mới ngẩng đầu lên, nói: “Bạch Khải, dưới đất hình như có sinh vật đang hoạt động, mà số lượng còn không ít.”

“Dưới đất?” Bạch Khải nghe vậy giật mình, không trách gì họ không thấy dấu hiệu sinh mệnh nào ở xung quanh, hóa ra là dưới mặt đất sao? “Đi thôi, chúng ta trực tiếp xuống dưới mặt đất.”

Thấy gió cát không có dấu hiệu ngừng lại, Bạch Khải ra hiệu cho Shuke biến hình thành một sinh vật đào đất, bắt đầu đi xuống.

Có lẽ vì nguyên tố Thổ quá nồng đậm, nên mặt đất nơi này rất cứng, Shuke chui xuống một lúc lâu mới rút cuộc đến được một cái không trung.

“Nơi này hình như là một đường hầm mở?” Bạch Khải thu hồi Shuke, nhìn vào lối đi tĩnh mịch rõ ràng có dấu vết khai thác do con người để lại, phỏng đoán nói.

“Đúng là như vậy, nơi này vẫn có thể phát hiện ra chút dấu vết của kim loại đặc thù lưu lại.”

Shuke, biến thành hình dạng dây chuyền để nguy trang, nhẹ gật đầu, nói: “Tuy nhiên, có vẻ như nơi này đã bị bỏ hoang rất lâu rồi.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đường hầm bỏ hoang thì hấn tạm thời không cần lo lắng bị phát hiện.

Hiện tại, việc cần làm là bắt hai hung thú hoặc Thú hồn sư trở về để tìm hiểu rõ tình hình xung quanh. ...

Cái quặng mỏ phức tạp hơn rất nhiều so với Bạch Khải tượng tượng.

Nếu không có thiết bị thăm dò địa chất của Shuke, chắc chắn hắn đã lạc đường từ lâu rồi.

“Đào nhiều quặng như vậy, bộ lạc này định cách mạng công nghiệp sao?” Bạch Khải càng chạy càng thấy nghi hoặc, rồi lại va vào người Nicolas đi phía trước.

“Bạch Khải, phía trước chính là cửa ra.”

Nicolas búng tay, một dấu ấn Phi Thúy hiện ra trước mặt Bạch Khải, bên kia là cảnh quan bên ngoài của quặng mỏ.

Một cái hố khổng lồ sâu không thấy đáy.

“Ôi, đúng thật là có ý định làm cách mạng công nghiệp luôn à!” Nhìn vào cảnh quặng mỏ bên ngoài, Bạch Khải không khỏi há to miệng kinh ngạc.

Xung quanh cái hố lớn, có rất nhiều hố to, từng cái thông đạo chạy quanh cả lên, bên trong còn có những cầu thang kim loại nối lại với nhau.

Từ xa nhìn lại, giống như một loại sào huyết của quái vật nào đó.

Và vị trí hiện tại của Bạch Khải và nhóm của hắn nằm ở bên trong đường hầm mỏ dẫn đến cái hố lớn này, ngoài vài người đi qua nơi đây và hung thú ra, gần như không có gì cả.

“Đào lớn như thế này, số lượng kim loại khai thác chắc chắn không ít, định làm gì vậy nhỉ?” Bạch Khải nhìn xuống theo dấu ấn Phi Thúy, phát hiện trong hầm mỏ còn có nhiều thiết bị luyện kim, nhưng không thấy một viên khoáng thạch nào được vận chuyển ra ngoài, mà ngược lại là đang chuyển vào phía dưới.

“Chắc là chở hết xuống quặng mỏ dưới đây.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi đột nhiên nghe thấy một âm thanh, lập tức thu liễm khí tức.

Tại lối ra của đường hầm mà họ đang đứng không xa, hai người mặc áo choàng ngấn đi từ quặng mỏ bên ngoài tới.

“Người có thấy không, Hắc Long đại nhân kia thật là vĩ đại, thật sự không ai có thể quên.”

“Đừng có nghĩ nhiều, chúng ta chỉ là thuộc hạ của Hắc Long bộ lạc, nếu không nhờ sự tài giỏi của du giáp thú, có khi chúng ta còn không có cơ hội.”

“Đúng vậy, nhưng giờ chúng ta cũng được coi là phần của Hắc Long bộ lạc, dù cực khổ một chút, nhưng so với trước đây thì cuộc sống cũng tốt hơn nhiều.”

“Nói vậy cũng đúng, bộ lạc từ trước đến nay đều như vậy, cường giả quyết định, hàng năm đi cùng những sinh mệnh mới, nếu không dựa vào Hắc Long bộ lạc mạnh mẽ như vậy, chắc chắn chúng ta đã không còn ở đây.”

“Ha ha ha... Đi thôi, chúng ta đi xem bọn hạ không biết đang làm gì, những người áo đen mà Hắc Long đại nhân mang đến vẫn đang chờ.”

“Hừm, phải cẩn thận một chút.”

Hai người tiếp tục tiến lên, nhưng khi đi qua lối ra của đường hầm mỏ thì đột nhiên cảm thấy chân mình chùng xuống, sau đó họ ngã xuống.

Trong hầm mỏ.

Hai Thú hồn sư hoảng hốt nhìn thấy Bạch Khải cùng Nicolas trước mặt, muốn nói chuyện mà không phát ra được âm thanh nào.

“Jerry, đã chặn bọn họ liên lạc với bên ngoài chưa?” “Yên tâm, bọn họ tạm thời không thể liên lạc được.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía hai người, nói: “Chờ một chút, ta hỏi một câu, các người trả lời một câu, hiểu chưa?”

Hai người liên tục gật đầu, làm Thú hồn sư du giáp, họ thừa kế hoàn toàn tính cách nhát gan của đối phương, đứng trước khí tức mạnh mẽ của Bạch Khải, căn bản không сопротивлялись chút nào.

“Các người vừa nói Hắc Long đại nhân, là chỉ Bán Thần Hắc Long trong Hắc Long bộ lạc phải không?” Hai người nhẹ gật đầu, cực kỳ ngoan ngoãn.

Bạch Khải thấy vậy thì khẽ vuốt cằm, tiếp tục hỏi: “Hắn bây giờ đã đi xa, liệu có trở về trong thời gian ngắn không?” Hai người lắc đầu rất nhanh, suýt nữa đụng phải nhau.

“Rất tốt, hiện tại ta cho phép một trong số các người được nói, nếu dám gọi bậy, thì các người sẽ hiểu kết quả.”

Nói xong, Bạch Khải thả một người trong số họ ra, sau đó đánh ngất một người còn lại, hỏi: “Mục đích của Hắc Long đến nơi này là gì, và các người đang khai thác đồ vật gì, hãy nói rõ cho ta biết.”

Hearing Bạch Khải hỏi dồn dập, người kia không khỏi bị choáng váng, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt thiếu kiên nhẫn của Bạch Khải, lập tức như súng máy, cường độ nhanh chóng nói ra mọi chuyện mà hắn biết.

Sau đó, Bạch Khải đánh thức người còn lại, lại hỏi những câu hỏi tương tự, câu trả lời cũng không khác gì nhau.

“Ngự Thú sư, bọn họ không nói sai.”

Jerry từ trong cơ thể hai người rời đi, nói.

“Hừm, ta đã nhận ra.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, lại hỏi một số câu hỏi khác, lúc này triệu hồi Trùng Thảo bao trùm ký ức của hai người, nhìn vào dấu ấn Phi Thúy bên ngoài to lớn cái hố, ánh mắt hắn trở nên sâu thẳm hơn. Đến từ nhân loại trong liên bang mang áo choàng đen...

Chương 669:

Có một số việc, chính là chỗ này a trùng hợp ~ Thấy Bạch Khải trầm tư, Nicolas nhận ra vấn đề, hỏi: “Bạch Khải, sao rồi? Hai người kia có vấn đề gì không?” “Bọn họ không có vấn đề, nhưng nhóm người chờ hắn bên ngoài thì rất đáng nghi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Nếu như họ không nói dối, thì dường như trong liên bang có một số người cùng bộ lạc cấu kết với nhau, mà rõ ràng điều này không phải là lần một lần hai.”

“Nhân loại trong liên bang?” Nicolas hơi nghi ngờ, nếu là Thú hồn sư thì hắn không cảm thấy kỳ lạ.

Dù sao, khi đi theo Bạch Khải đến bộ lạc mà cùng lẩn lút một vòng, hắn đã có chút hiểu biết về Thú hồn sư.

Nói một cách đơn giản, những Thú hồn sư này từ tận sâu trong lòng đã tự biến mình thành tôi tớ của hung thú, còn với nhân loại trong liên bang, thì họ chỉ coi đó là bọn phản bội.

Không, có thể sử dụng thuật ngữ chủ nhân cao cấp để chính xác hơn.

Còn đối với nhân loại trong liên bang mà nói, hung thú chính là kẻ thù sinh tử, một khi gặp họ, tuyệt đối sẽ không chịu chết, việc hợp tác với hung thú, nghe thôi đã thấy vô cùng không hài hòa.

“Nhân loại trong liên bang không phải là kẻ thù lớn nhất với hung thú sao? Sao lại hợp tác với chúng, rốt cuộc là ai đã điên rồ như vậy.”

Gương mặt Nicolas đầy thắc mắc, còn Bạch Khải thì cười lớn, nói: “Nếu như là đi đến nơi khác, ta có lẽ sẽ không rõ ràng lắm, nhưng ở chỗ này, nghĩ lại thì cũng biết là ai.”

“Tử Vong bàn tròn.”

Từ hồi ở Thái Dương bí cảnh, Tử Vong bàn tròn đã từng chiến đấu bên cạnh hung thú, Bạch Khải khi gặp Tử Vong bàn tròn trong bộ lạc, thật sự không cảm thấy kỳ lạ.

Khó trách Cục 13 cùng hiệp hội một đợt điều tra đều rất khó bắt được dấu vết của Tử Vong bàn tròn, thì ra bọn họ đã dùng hết tài nguyên cho bộ lạc.

Nhìn thấy Bạch Khải khẳng định như vậy, trong mắt Nicolas tràn đầy sự sùng bái.

Không hổ là Bạch Khải, thật sự chỉ cần dựa vào ngân ấy thông tin đã nhanh chóng đoán được lai lịch của kẻ địch.

“Shuke, còn nhớ tên thành viên trong Tử Vong bàn tròn mặc hắc bào trước đó ở Thái Dương bí cảnh không? Lập tức làm hai cái ra cho ta.”

“Đương nhiên là nhớ.”

Shuke lắc lư thân thể, sau đó phun ra hai cái hắc bào. Đây là để Vũ tăng tốc độ chế tạo.

Bạch Khải hài lòng gật đầu, dẫn đầu mặc vào, nghĩ một hồi, lại triệu hồi Alpha ra, mặc vào bộ khôi giáp ky sĩ màu đen.

Nhìn từ xa, chẳng phải giống như là Tử Vong bàn tròn và Tử Vong Ky Sĩ phiên bản gốc sao? “Rất tốt, nếu cái này đều bị nhận ra, ta sẽ nhận thôi.”

Bạch Khải quan sát mình trong gương do Shuke đưa, xác định không có vấn đề gì, rồi bảo Nicolas khoác thêm áo choàng, nói: “Nicolas, người chỉ cần đi theo ta, khi cần người xuất thủ, chỉ cần dùng vật lý công kích là đủ, tuyệt đối đừng để lộ thân phận Lục Long, hiểu chưa?” “Rõ ràng! Bản Long bây giờ là Tử Vong bàn tròn hung thú, không phải Lục Long!” “Rất tốt, tiến bộ rất nhanh.”

Bạch Khải giơ ngón tay cái lên, đúng như hắc dý đồ, Nicolas ngày càng thông minh hơn rồi.

“Nếu Phạm bà bà biết rõ Nicolas biến thành như vậy, chắc hẳn sẽ sụp đổ.”

Shuke thấy vậy thở dài, rồi chủ động quay về bên trong bí cảnh.

Hiện tại bọn họ đang đóng vai là Tử Vong bàn tròn, nên hẳn tự nhiên không cần phải đợi bên ngoài, tránh gây phiền phức không cần thiết.

Sau khi xác nhận lại trang phục, Bạch Khải mới gọi hai tên Thú hồn sư tỉnh lại.

“Ngô? Tại sao chúng ta lại ở đây?” Hai người hơi mơ màng, nhưng khi nhìn thấy bóng dáng hắc bào trước mặt, lập tức quỳ xuống đất, cuống quýt dập đầu.

“Hai vị đại nhân thật xin lỗi, tiểu nhân nhất định là gần đây mệt mỏi quá, không phải cố ý ngủ quên.”

Bạch Khải thấy vậy trong lòng cười thầm, nhưng lại mượn giọng nói lạnh lẽo phát ra từ mặt nạ, nói: “Nhanh chóng dẫn đường, nếu không, chết!” “Vâng vâng vâng!” Bị Trùng Thảo mộng cảnh bao phủ ký ức, hai người hoàn toàn không nghi ngờ Bạch Khải giả mạo, chỉ cho rằng mình lười biếng ngủ quên, mà nghĩ rằng hai người hắc bào đại nhân chỉ đang chờ đợi trong sốt ruột.

Vậy là, hai người dẫn Bạch Khải và Nicolas đi xuyên qua đường hầm ra ngoài, kéo dài không ngừng xuống dưới.

So với lúc Bạch Khải ở trên nhìn trộm, khi chính thức tiến vào quảng mỗ, hẳn cảm thấy kích thích hơn.

Những băng chuyền rậm rạp chằng chịt, những lò luyện lớn, còn có những nhân loại và Du Giáp Thú bận rộn, tất cả thật nhộn nhịp.

Tuy nhiên, càng xuống dưới, thực lực của Du Giáp Thú cũng bắt đầu tăng lên từng bước, dần dần xuất hiện vài bóng dáng Thú hồn sư.

Nhìn khí tức, không sai biệt lắm cũng có ba bốn giai Ngự Thú sư thực lực.

May mà có lẽ nhờ vào bộ hắc bào này, bất kể là Du Giáp Thú hay Thú hồn sư, khi nhìn thấy bọn họ đều đồng loạt cúi người chào, không dám kiểm tra, thậm chí là không dám ngẩng đầu nhìn.

“Xem ra Tử Vong bàn tròn ở bộ lạc có danh tiếng rất lớn, nỗi sợ hãi này thật không ngờ lại mạnh mẽ như vậy.”

Bạch Khải thấy thế mà hiểu ra, đang định tiếp tục quan sát bên dưới họ tinh luyện khoáng vật là gì, thì cảm giác ngực chấn động, không thể không ngừng lại.

“Đại nhân, ngài sao vậy?” Thấy Bạch Khải dừng lại, hai Thú hồn sư lúc này lo lắng hỏi, sợ rằng mình đã làm sai điều gì.

“Không có gì, chỉ là xem các ngươi làm như thế nào thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, thu hồi huy chương đang rung động, rồi lại tiếp tục đi theo, trong mắt lại lóe lên ánh sáng kích thích.

Hắc Bạch Song Tử tháp đáy tháp đang ở phía dưới.

Quặng mỏ rất sâu, nhưng khi đi qua một nửa đường, hai người đã dẫn Bạch Khải ngồi vào một chiếc thang máy cũ kỹ, thẳng hướng xuống dưới.

Dần dần, một nền móng khổng lồ hắc bạch song sắc xuất hiện trước mắt Bạch Khải.

“Quả nhiên ở đây, vận khí không tệ.~” Nhìn nền móng phía dưới, tâm trạng Bạch Khải rất tốt.

Ban đầu hắn cho rằng đáy tháp đã rơi vào tay Hắc Long bộ lạc, gần như đã bỏ qua, không ngờ lại có cơ hội tìm thấy ở đây.

Nếu sau này có cơ hội thích hợp, tốt nhất là có thể trực tiếp trộm lấy.

“Đại nhân, chúng ta đã đến.”

Cuối cùng, thang máy hạ xuống tận đáy quặng mỏ, và tòa Hắc Bạch nền móng hoàn toàn lộ ra trước mắt Bạch Khải.

Bất kể là phù văn cấu trúc, hay là toàn bộ tạo hình, đều giống như Hắc Bạch Song Tử tháp, chỉ có điều có vẻ như đã bị phá hủy, rất nhiều chỗ đều bị hư hại. Điều khiến Bạch Khải ngạc nhiên là, những Thú hồn sư và Du Giáp Thú đang đưa xe khoáng thạch từ những chỗ tổn hại đó ra, rồi phun ra những thỏi kim loại đã được tinh luyện.

“Khá lắm, nguyên lai là đem đáy tháp dùng để tinh luyện kim loại, cũng xem như là vật tận kỳ dụng rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đi xuống thang máy, với giọng nói lạnh lùng nói: “Ta muốn đồ vật, chuẩn bị xong chưa?” “Đương nhiên, tiểu nhân đi luôn cầm.”

Hai người liên tục gật đầu, sau đó nhanh chóng tiến tới đáy tháp, liên lạc với một người phụ trách bên trong.

Rất nhanh, người kia lấy ra một chiếc nhẫn, nhưng không giao cho hai người dẫn đường, mà tự mình hướng về phía Bạch Khải chạy tới.

“Bạch Khải, chúng ta sẽ không bị lộ đâu nhỉ?” Nicolas thấy vậy bấp thít căng lên, sẵn sàng bất kỳ lúc nào.

“Hắn không phải, nhìn kỹ đã rồi nói.”

Bạch Khải lắc đầu, chú ý đến tên Thú hồn sư chạy tới trước mặt mình.

“Hai vị đại nhân, hôm nay sao tự mình xuống đây?” Du Tam với gương mặt đầy nịnh nọt, nói: “Thường thì hai vị ghét nhất khí tức nơi này.”

“Cần gấp, các người quá chậm.”

Bạch Khải lạnh lùng đáp lại, và đột nhiên triệu hồi Alpha, dùng thanh kiếm Tử Vong để ngang trên cổ Du Tam, nói: “Lần sau nói lắm, người cũng không cần sống nữa.”

“Vâng vâng vâng, tiểu nhân lần sau nhất định nắm chặt.”

Du Tam trợn trừng mắt nhìn hai người dẫn đường, đưa chiếc nhẫn cho họ, nói: “Đây là nửa năm này khai thác được, đã tinh luyện thành thỏi kim loại, sản lượng chính là chỗ này Thái Tuế Kim...”

Thái Tuế Kim, cái này là thứ gì? Bạch Khải có chút nhíu mày, hoàn toàn không biết Du Tam đang nói gì, nhưng vẫn tỏ ra bất động thanh sắc, nói: “Nói đi!” “Khụ khụ...”

Ngài rõ ràng như vậy, Hắc Long đại nhân cần Thái Tuế Kim cũng không ít, thêm vào gần đây sản lượng quá thấp, cho nên lần này cung cấp lượng có thể sẽ ít đi một chút.”

Nghe lời Du Tam nói, Bạch Khải càng thấy hiếu kỳ, nghĩ nghĩ nói: “Nếu như vậy thì ngắn gọn thôi.”

Nhân viên chính quy còn ở trên, mặc dù nghe lời Du Tam nói, dường như người này không quá muốn xuống đây, nhưng mà không bài trừ việc đợi quá lâu sẽ không kịp, vẫn là hơn hẳn.

Về biển cả an toàn tại đáy tháp này, có lẽ về sau sẽ tìm cơ hội.

“Vậy thì cảm ơn đại nhân rồi.”

Du Tam như được đại xá, từ từ nhích lại gần bên cạnh, tránh được lưỡi kiếm của Alpha.

Dù nhìn qua có vẻ như thấp hơn nhiều so với Tử Vong Kỵ Sĩ mà hắn đã thấy trước đó, nhưng khí tức quen thuộc này hẳn tuyệt đối sẽ không nhầm lẫn.

Tử Vong chi lực, thật sự khiến người ta ngưỡng mộ sức mạnh.

Du Tam chép miệng, cúi đầu cung kính, còn Bạch Khải khi thu hồi chiếc nhẫn sau thì định rời đi.

“Ừm? Hai vị sao đột nhiên xuống đây? Vừa rồi không phải ở trên sao?” Đúng lúc này, một con Du Giáp Thú to lớn đột nhiên từ dưới đất chui ra, thấy hai người hắc bào đứng trước mặt thì có chút nghi ngờ.

“Tù trưởng đại nhân, ngài sao lại xuống đây?” Khi nhìn thấy con Du Giáp Thú này xuất hiện, Du Tam lập tức tiến lên đón, nhưng chưa kịp tới trước mặt Địa Khôi, đã thấy tên hắc bào cao lớn kia đột nhiên bạo phát, nháy mắt lao tới trước mặt Địa Khôi, một quyền đập vỡ đầu của đối phương.

“Cái này...

cái này...”

Du Tam ngỡ ngàng, còn chưa kịp phản ứng, lập tức bị Nicolas đâm bay đi.

“Tiên mệnh không bằng nhân mệnh, nhanh lên đi.”

Bạch Khải vội kéo hắc bào, Alpha và Nicolas lúc này hiểu ý, lập tức cản lại một chút đường đi của Du Giáp Thú, nhanh chóng lao về phía nền móng trước mặt.

Sau đó, trước ánh mắt hoảng sợ của những Du Giáp Thú và Thú hồn sư, nền móng to lớn cứ như vậy mà biến mất.

“Nhiệm vụ hoàn thành, đi thôi!” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, lại ra lệnh cho Alpha phóng ra Tử Vong chi lực bao trùm khí tức của bọn họ, sau đó bước vào Phi Thú ý ẩn ký biến mất tại chỗ.

Không lâu sau, hai hắc bào bóng người từ trên trời giáng xuống, nhìn thấy đất đai bừa bộn và nồng nặc Tử Vong chi lực, họ nhìn nhau im lặng.

Chưa kịp xác định rõ tình huống, một cơn áp lực khủng khiếp từ trên trời ập xuống, một thân thể to lớn trực tiếp nghiền nát con đường hầm mỏ, rơi xuống đất.

Thân hình cường tráng, lớp vảy đen, đầu rồng dữ tợn, đó chính là Bán Thần Hắc Long.

Hắc Long đảo mắt một vòng, cuối cùng khóa chặt mục tiêu vào hai tên người áo đen, trong khi Du Tam lại tỉnh lại vào lúc này, hoảng hốt chỉ vào hai người.

“Hắc Long đại nhân, bọn hắc...

bọn hắc...”

Nói được nửa câu, thì khí thế khủng bố phát ra từ Hắc Long khiến tiếng gầm phẫn nộ vang vọng khắp sa mạc.

“Tử Vong bàn tròn, các ngươi muốn chết!!!”

Chương 670:

Đối với loại người ác độc như vậy, thật sự có thể không? Bên ngoài bộ lạc Du Giáp Thú.

Sau khi nghe thấy tiếng gầm gừ phần nộ của Hắc Long, Bạch Khải và Nicolas không khỏi cảm thấy may mắn khi đã sớm rời xa.

Không ngờ Hắc Long lại đi vòng qua bộ lạc Du Giáp Thú, may mà bọn họ chạy nhanh, nếu không chắc chắn đã bị chặn lại trong động mở rồi.

“Hô ~ Bán Thần Hắc Long, thật sự quá khủng khiếp, bản Long hoài nghi dù nhị tỷ có ở đây cũng chưa chắc là đối thủ.”

Nicolas nghĩ mà sợ nhìn xa xăm, còn Bạch Khải thì không có một chút do dự nào, giao cho Gamma xóa bỏ lực ảnh hưởng xung quanh rồi sau đó mở ra Hắc Bạch bí cảnh và đi vào.

Mặc dù bọn họ chạy rất nhanh, nhưng Bạch Khải vẫn bị khí tức bạo lực của Hắc Long dọa sợ.

Có lẽ cả Phạm bà bà và Cửu U Minh Tước đều không lộ rõ thực lực như thế trước mặt hắn, nhưng Bạch Khải đoán chắc chắn không đạt đến mức khủng bố như vậy.

Bộ lạc Hắc Long, sau này tuyệt đối sẽ là đại địch của liên bang! “Bạch Khải, các người đã trở về?” Nhìn thấy Bạch Khải và Nicolas quay lại, Hắc Bạch tò mò chạy tới.

Nhưng khi thấy Nicolas lấy ra đày tháp, ngay lập tức bất ngờ há to miệng.

“Các người thật sự tìm được?!” “Cái này không phải là sao?” Bạch Khải thở phào một hơi, vững vàng hạ cảm xúc, nói: “Bất quá, nếu như người có biện pháp di chuyển bí cảnh, ta khuyên người tốt nhất nên chuyển sang nơi khác rồi lấp rấp.”

“Vì sao?” Hắc Bạch rõ ràng bị thông tin khổng lồ này làm cho choáng váng, sau đó chú ý đến đày tháp bị hư hại, không nhìn được thốt lên.

“Sao lại bị hư hao nhiều như vậy?!” Bạch Khải nhún vai, nói: “Không có gì bất ngờ, chính là do đầu Bán Thần Hắc Long

bên ngoài làm.”

“Bán Thần? Hắc Long?” Hắc Bạch rõ ràng bị cú sốc lớn này làm cho ngây người, Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, chính là Bán Thần Hắc Long, chúng ta trộm từ tay hắn trở về.”

Hắc Bạch nghe vậy im lặng, sau khi nghe Bạch Khải kể lại, lập tức lộ ra một vẻ đau lòng và ghét bỏ.

“Làm gì có chuyện đem đáy tháp xem như là kim loại tinh luyện? Lũ này không có đầu óc, chỉ là những thú hoang sống nguyên thủy hơn cả vạn năm!” Hắc Bạch mắng một câu, có chút đau lòng nhìn đáy tháp với nhiều vết xước, nói: “Nhiều tổn hại như vậy, khi nào tôi mới có thể sửa chữa xong đây.”

Nhưng rồi, sau khi đại khái kiểm tra xong mức độ hư hại của Song Tử tháp, Hắc Bạch triệu hoán ra một đồng vật liệu và cơ giáp bắt đầu sửa chữa.

“Người chắc chắn không muốn chạy trước sao? Chúng ta không thể đánh lại đầu Hắc Long kia.”

Nhìn thấy Hắc Bạch bình tĩnh, Bạch Khải không nhịn được nhắc nhở.

Hắc Bạch không thèm quan tâm khoát tay, nói: “Yên tâm, Song Tử tháp này là do lão đầu tử chế tạo tỉ mỉ, nếu không có tôi quản lý thì cũng không sao, hiện tại hết thảy chức năng đều hoạt động, chỉ cần tôi không chủ động lộ diện, chỉ trừ khi là không gian hệ Bán Thần, những thứ khác đều không phát hiện được.”

“Vậy à...”

Bạch Khải nhẹ thở phào, Hắc Long thấy thế nào cũng không liên quan đến không gian hệ, bọn họ nên an toàn.

“Bất quá không ngờ Hắc Bạch người còn có thể sửa chữa tháp bí cảnh?” Thấy Hắc Bạch bận rộn, Bạch Khải tò mò hỏi.

“Đương nhiên, lão đầu tử nhờ tôi chế tạo hơn phân nửa tháp bí cảnh thì phải.”

Hắc Bạch kiêu ngạo ngẩng đầu, Bạch Khải thì hai mắt sáng lên.

Mặc dù còn hơi sớm, nhưng có vẻ như hắn cũng có thể sớm có kế hoạch cho tháp bí cảnh của mình rồi? Dù sao, Bạch Khải không cho rằng liên bang còn ai có nhiều kinh nghiệm chế tạo tháp bí cảnh như Hắc Bạch.

“Được nghĩ cách khiến Hắc Bạch quay trở về a, chắc chắc...”

Bạch Khải rơi vào trầm tư, mà Hắc Bạch khi nhìn thấy đáy tháp với nhiều lỗ thủng lớn, lại trở nên chán nản, nói: “Bất quá đáy tháp bị hư hỏng quá nhiều, vật liệu bên trong có lẽ bị quét sạch hết, chỉ dựa vào vật liệu còn sót lại của tháp, sợ rằng không đủ dùng.”

“Ngươi cần vật liệu? Ta có đây.”

Bạch Khải nghe vậy lúc này lấy ra trước đó từ Du Tam lấy được chiếc nhẫn đưa cho Hắc Bạch.

“Vật liệu?” Hắc Bạch tiếp nhận chiếc nhẫn, tiện tay lắc lắc, một đồng thời kim loại liền xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Ngô ~ lại có nhiều Hắc Phong thời như vậy? Ồ, Thái Tuế Kim cũng có?” Hắc Bạch hiển nhiên rất ngạc nhiên với vật liệu trong chiếc nhẫn, nhưng chỉ thu hồi Hắc Phong thời, sau đó lại thả những thời kim loại kia về.

“Thái Tuế Kim...”

Hắc Bạch người biết Thái Tuế Kim này có thể làm gì không?” Bạch Khải thu hồi chiếc nhẫn, nghĩ đến thái độ của Du Tam trước đó, không nhịn được hỏi.

“Đương nhiên biết, Thái Tuế Kim rất kỳ diệu, không chỉ có thể hòa hợp tốt với kim loại, còn có thể hòa tan hoàn hảo trong tế bào sinh vật.”

Hắc Bạch vừa bận rộn vừa nói: “Từ một góc độ nào đó mà nói, Thái Tuế Kim chính là vật chất đặc biệt xen giữa kim loại và máu thịt sinh vật.”

“Xen giữa kim loại và máu thịt sinh vật?” Bạch Khải nghe vậy nhướn mày, lập tức liên tưởng đến một số đồ vật.

Không phải chính là Death metal sao...

“Tôi nhớ trước đây lão già đã từng muốn lợi dụng Thái Tuế Kim để giúp một số sủng thú tàn tật và nhân loại khôi phục

khả năng di chuyển, nhưng Thái Tuế Kim bản thân cường độ quá yếu, đừng nói đến chiến đấu, ngay cả những hoạt động bình thường cũng không làm được, khá gân gà.”

Hắc Bạch trong lời nói tràn đầy ghét bỏ, nói: “Không ngờ bộ lạc lại còn có người thu thập loại kim loại này, không biết là vì sao.”

Vì sao đương nhiên là để chế tạo Death metal.

Không, hoặc nói là chế tạo Tử Vong Kỵ Sĩ! Bạch Khải tinh thần hưng phấn, đem tinh thần lực rót vào chiếc nhẫn, nhìn thấy bên trong chông chất như núi Thái Tuế Kim, tâm trí lập tức trở nên linh hoạt.

Hiện tại Sở giáo sư và lão ba bọn họ đã phân biệt hoàn thành kim loại Death metal và cấu trúc sinh vật, nếu hắn mang Thái Tuế Kim về, có lẽ có thể tái tạo ra Death metal rồi? Lại thêm Gửi Hồn chú ấn và Truyền Hồn chú ấn, có lẽ hắn ngay cả Tử Vong Kỵ Sĩ đều có thể tái tạo ra tới? Chờ lần sau gặp lại Tử Vong Kỵ Sĩ, đối diện triệu hồi bao nhiêu hắn sẽ triệu hồi bao nhiêu, xem ai hơn ai! Nghĩ đến đây, Bạch Khải hận không thể ngay lập tức quay về liên bang, nhưng rất nhanh bị thực trạng hiện tại dội một gáo nước lạnh trở lại. Đừng nói đến liên bang, hiện tại có thể bảo vệ tính mạng đã là tương đối tốt. Ầm ầm...

Ngay lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm giác bí cảnh rung lắc kịch liệt, như thể có một vật gì đó bên ngoài đang công kích bọn họ bình thường.

“Hắc Bạch, ngươi không phải nói không có vấn đề gì sao?” Bạch Khải thấy vậy lập tức nhìn về phía Hắc Bạch, hỏi.

“Tôi chỉ nói sẽ không bị phát hiện, nhưng không nói sẽ không bị ảnh hưởng.”

Hắc Bạch khinh bỉ nhìn Bạch Khải, nói: “Hiện tại đây thấp còn chưa được chữa trị, bí cảnh này từ một góc độ nào đó mà nói vẫn còn không hoàn chỉnh, ngươi còn muốn thế nào?”

“Ngạch, tốt a.”

Bạch Khải nghe vậy bất đắc dĩ thở dài, cảm nhận được bí cảnh thỉnh thoảng rung lắc, cảm khái nói: “Bất quá đã trốn tới đây, còn có thể bị ảnh hưởng, Bán Thần Hắc Long mạnh như vậy sao?” Còn một bên Hắc Bạch lại không cảm thấy kinh ngạc,

nói: “Hắc Long vốn là người bảo vệ đại địa, xé rách đại địa lại nhẹ nhõm thôi, ảnh hưởng đến chúng ta cũng rất bình thường.”

“Người bảo vệ đại địa...”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, nhìn về phía Nicolas, trong mắt tràn đầy chờ mong.

Hắc Long là người bảo vệ đại địa, Hồng Long Aletta là sinh mệnh người bảo vệ, mà Nicolas thì xem như mộng cảnh người bảo vệ, vậy tương lai chẳng phải là cũng có thể trưởng thành đến mạnh mẽ như vậy? Nhưng mà dựa theo thời gian trưởng thành của Long tộc, có vẻ khi đó hắc cũng lạnh lẽo không khác gì.

Bạch Khải nhún vai, nhìn về phía Hắc Bạch còn đang kiểm kê tài liệu ở kia, nói: “Thế nào, đủ chưa?” Hắc Bạch lắc đầu, nói: “Kém xa lắm, coi như tôi ưu tiên chữa trị khảo sát và khai thác công năng, những tài liệu này vẫn còn kém rất xa, cho nên chúng ta có thể muốn đi bên ngoài thu thập tài liệu.”

“Đi bên ngoài?” Cảm nhận được bên ngoài vẫn không ngừng chấn động, Bạch Khải khóe mắt kéo ra.

Ra ngoài lúc này, không phải như tự sát sao? “Đúng rồi, tôi nhớ lần đầu tiên gặp người đã nói tháp bí cảnh bên trong có không ít đã hoàn thành Song Thiên cơ giáp? Nếu không, hủy đi?” Nghe thấy Bạch Khải đề nghị, Hắc Bạch lại lắc đầu, nói: “Chúng đã không còn xài được nữa, tất cả Song Thiên cơ giáp bên trong đều rót vào linh hồn của hung thú, dù có nung chảy cũng sẽ có tạp chất, ảnh hưởng đến việc vận chuyển phù văn, nhất định phải dùng kim loại nguyên thủy.”

“Và lại, những thứ đó là lão đầu tử giữ lại để đối phó với hung thú, không thể tùy tiện sử dụng.”

“Tốt a...”

Bạch Khải nghe vậy bất đắc dĩ, như vậy, thật sự chỉ có thể đi bên ngoài khai thác khoáng thạch thôi.

“Tài liệu, tôi có thể cung cấp một chút.”

Thấy Bạch Khải và Hắc Bạch đang lo lắng, Shuke đột nhiên đi tới, rồi trong ánh mắt kinh ngạc của Bạch Khải, một cái khối kim loại hình lập phương không lồ từ trên trời rơi xuống.

Bạch Khải định thần lại, cái này không phải gì hình lập phương, mà rõ ràng là do vô số thỏi kim loại lắp ghép lại.

Mà những thỏi kim loại này rõ ràng là hàng sản xuất công phu, Bạch Khải thậm chí còn thấy được khắc họa Cục 13 bộ hậu cần đặc hữu trên đó. Đây chính là những vật liệu mà Shuke muốn mua sắm trước đó sao? Nhiều tài liệu như vậy, có thể đủ để xây dựng cấu trúc cơ sở cho thảo nguyên căn cứ rồi.

Nhưng mà, chưa kịp để Bạch Khải và Shuke xác nhận, lại một cái tương tự hình lập phương từ trên trời rơi xuống.

Ngay sau đó lại là cái thứ ba, cái thứ tư...

Ròng rã mười cái kim loại lập phương lớn xuất hiện trước mặt Bạch Khải, sức nặng khiến Bạch Khải không khỏi choáng váng.

“Shuke, ngươi đã mua bao nhiêu vật liệu vậy...”

Shuke lắc đầu, nói: “Không nhiều, đây vẫn chỉ là nhóm đầu tiên, còn có hai nhóm chưa tới đâu.”

Bạch Khải nháy mắt hóa đá, đều nói cơ giới sư bại gia, mà cái này máy móc hệ súng thú bại gia còn kinh khủng hơn.

“Đây là Lưu Năng thép? Hỏa Vân sắt? Ngay cả Minh Linh Kim đều có? Quá tốt rồi, như vậy tôi không chỉ có thể sửa chữa máy tháp, còn có thể thay thế một số khu vực cũ kỹ nữa!” Thấy Shuke lấy ra nhiều tài liệu như vậy, Hắc Bạch lập tức hai mắt sáng lên, lúc này muốn chỉ huy cơ giáp đi lên vận chuyển.

“Đừng nóng vội, trước hết kí một cái hợp đồng thuê đã.”

Nhưng vào lúc này, Shuke đột nhiên ngăn Hắc Bạch lại, đưa một tấm hợp đồng cho Hắc Bạch.

“Hợp đồng thuê?” Hắc Bạch nghe vậy sửng sò, nhưng khi nghĩ đến việc sửa chữa máy tháp sẽ sớm khôi phục khả năng khai thác mạnh mẽ, qua loa lướt qua tấm hợp đồng, rồi trực tiếp ký tên của mình.

Nhiều tài liệu như vậy, nếu mà thực sự không trả thì không phù hợp với uy tín của hắn – Hắc Bạch đại nhân.

Ký thì ký đi, hắn Hắc Bạch đại nhân không phải là không trả nổi!

Chương 671:

Nhiệm vụ Tử vong Nhìn thấy Shuke bận rộn với những động tác xử lý như nước chảy mây trôi, Bạch Khải từ trạng thái lơ xộn cũng tỉnh lại, chạy đến bên cạnh Shuke và hỏi: “Shuke, sao ngươi lại mua sắm nhiều tài liệu như vậy?” Shuke trả lời: “Hiện giờ chúng ta phải đối mặt với những trận chiến quy mô ngày càng lớn.

Chỉ dựa vào Aether Lưu Kim phối hợp với Máy Móc lãnh chúa đã không còn đủ, cho nên ta dự định chế tạo một số bộ trí vũ trang để tăng cường sức chiến đấu.”

“Bộ trí vũ trang?” Bạch Khải ngẩng đầu nhìn về phía mười hình lập phương kim loại trước mặt, cơ thể khẽ lắc đầu nói: “Ngươi chắc chắn không phải dự định chế tạo chiến hạm chứ?” “Chiến hạm? Công kênh như vậy, sao ta có thể muốn được.”

Shuke lắc đầu nói: “Cho dù muốn, ít nhất cũng phải đợi khi ta đạt đến cấp Đế Hoàng đã.”

“Cũng đúng.”

Tương tự như Vương Trần Thần Tinh, gần như tất cả các máy móc chiến đấu thuộc hệ sủng thú cuối cùng đều sẽ đi theo con đường chế tạo máy móc cỡ lớn, chỉ có điều những người đạt được trình độ như Thần Tinh lại càng ngày càng hiếm.

Nhưng có một điều là nhất quán, việc chế tạo máy móc chiến tranh cỡ lớn nhất định cần phải thực hiện càng muộn càng tốt.

Dù sao, so với các hệ khác, hệ máy móc sủng thú có tốc độ đổi mới tương đối nhanh, kỹ thuật và vật liệu, một khi một lĩnh vực nào đó có được sự tiến bộ, chắc chắn sẽ dẫn đến sự đổi mới trong máy móc sủng thú.

Thông thường thì máy móc cỡ nhỏ cũng chẳng sao, nhưng việc đổi mới loại máy móc cỡ lớn như chiến hạm thật sự là một đại giới.

“À đúng rồi, vừa rồi ngươi và Hắc Bạch hình như đã ký một phần khế ước?” Bạch Khải tò mò hỏi.

“Đương nhiên, vừa rồi Ngự Thú Sư người cung cấp những tài liệu kia được xem như là sự hỗ trợ hữu nghị, nhưng đó đều là ta tự nhân giữ lại, đương nhiên không thể cho không.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Hơn nữa, từ một góc độ nào đó, việc chúng ta bị kéo vào chuyện này ban đầu cũng là vì Hắc Bạch.

Việc gì ra việc đó, đương nhiên phải nói rõ.”

“Cũng đúng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu rồi cầm lấy phần khế ước ký với Hắc Bạch, chỉ nhìn sơ qua đã không nhận được mà khóe miệng giật giật.

“Dù sao việc nào ra việc đó, nhưng có phải hơi quá đáng không?” “Nếu người xem phương thức giao dịch của năm đại tập đoàn, thì sẽ không cảm thấy như vậy.”

Shuke lắc đầu, nói: “Hơn nữa, từ một góc độ nào đó, ta cũng coi như giúp Hắc Bạch giải quyết vấn đề sắp xếp tương lai.”

Ừ, dựa theo yêu cầu của khế ước này, Hắc Bạch nửa đời còn lại có thể sẽ phải bán mạng cho hắn, quả thật coi như đã giải quyết vấn đề an toàn trong tương lai.

“Nhưng mà, người không lo lắng gia hỏa này đổi ý à?” Bạch Khải đưa khế ước lại cho Shuke, nói: “Là người không chế bị cảnh, Hắc Bạch có thể ném chúng ta ra ngoài bất cứ lúc nào.”

“Hắn không dám.”

Jerry đột nhiên lộ đầu ra, nói: “Trên khế ước này ta thực hiện lực lượng Thẩm Phán Thiên Bình, nếu hắn đổi ý, sẽ phải đối mặt với nguyên rửa mạnh mẽ.”

Bạch Khải: “...

Jerry, người không phải đã hấp thu Tồn Hồn châu rồi bị hắc hóa sao, mà ác như vậy.”

“Đương nhiên là lừa hắn...”

Nhìn thấy Hắc Bạch ở một bên đột nhiên cứng đờ, khóe miệng Jerry lộ ra một nụ cười, lặng lẽ thông qua khế ước báo cho Bạch Khải.

“Các người đây là sự thực...”

Thật đẹp mắt!” Mặc dù giờ hắc đã nắm giữ toàn bộ phù văn cấu trúc của Song Thiên giáp, nhưng một lúc nữa Hắc Bạch còn phải đem những điều tâm đắc của Pháp Đế cho hắc, mà còn phải tốn thời gian để nghiên cứu.

Nếu như trực tiếp đem dây chuyền sản xuất qua lại, còn có lựa chọn nào tốt hơn cơ chứ? Hơn nữa, hắc trong tương lai chế tạo tháp bí cảnh cũng không cần phải lo lắng ~ Nghĩ như vậy, Bạch Khải trên mặt lộ ra nụ cười nhẹ, nói: “Đi đi đi, tranh thủ thời gian giúp Hắc Bạch sửa chữa Song Tử tháp đi.”

...

Dưới sự cung cấp tài nguyên mạnh mẽ của Shuke, tiến độ chữa trị Song Tử tháp lại tiếp tục tăng lên, và lúc này, bên ngoài cuối cùng cũng ngừng rung chuyển.

Nicolas mở to mắt, tập trung cảm nhận một phen, nói: “Hắc Long đã rời đi, bản Long không cảm giác được sự rung chuyển của mặt đất nữa.”

“Vừa rời hắc chắc hẳn cảm nhận được chúng ta để lại khí tức nên mới tìm kiếm không ngừng. Để an toàn, vẫn nên chờ một chút rồi hãy ra ngoài.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng nghĩ đến thực lực chênh lệch giữa bọn hắc và Hắc Long khổng lồ, vẫn chưa dám mạo hiểm.
“Ừm.”

Nicolas nhẹ gật đầu, sau đó lại nhắm mắt, bắt đầu tìm kiếm sức mạnh ẩn giấu trong huyết mạch.

Cùng là tây phương năm màu Cự Long, thực lực của hắc vẫn có chút không đáng chú ý, mà nhất định phải mau chóng tăng trưởng.

“Được rồi!” Đúng lúc này, theo một trận rung động mãnh liệt và tiếng kêu kích động của Hắc Bạch, Hắc Bạch Song Tử tháp vốn đã ngừng quá trình dung hợp nay lại tiếp tục bắt đầu.

Ngọn tháp, thân tháp, đáy tháp, từng ký hiệu trên chúng dần trở nên ăn khớp.

Cuối cùng, sau khi một ký hiệu cuối cùng được thắp sáng, vẻ ngoài hoàn chỉnh của Hắc Bạch Song Tử tháp cuối cùng hiện ra trước mặt Bạch Khải.

“Cuối cùng, thu thập đủ mọi thứ để lại của lão già hòm hèm rồi a ~” Hắc Bạch có vẻ hơi kích động, dụi dụi khóe mắt không có nước mắt, sau đó quay đầu nhìn Bạch Khải, nghiêm túc cúi người bày tỏ sự cung kính.

“Bạch Khải, lần này thật sự cảm ơn ngươi, nếu không có ngươi, ta sẽ không bao giờ khôi phục được Song Tử tháp hoàn chỉnh, thật sự vô cùng...”

“Dừng lại!” Hắc Bạch vừa nói được nửa câu đã bị Bạch Khải cắt ngang, rồi Hắc Bạch thấy Bạch Khải xòe bàn tay ra, nói: “Hiện tại đã tìm được đáy tháp, những tâm đặc của Pháp Đế nên cho ta đi?” “Lạnh lùng như vậy, ngươi và lão già Pháp Đế kia chắc chắn rất hợp nhau.”

Hắc Bạch thấy vậy bắt đầu lắc đầu, nhưng vẫn theo đúng như thỏa thuận, sau một hồi thao tác trên tháp bí cảnh, một viên lập phương màu trắng bóng liền xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Lại là Rubik? Không đúng, chỉ có một khối lập phương, đây chính là tâm đặc của Pháp Đế?” Bạch Khải nhìn xung quanh khối lập phương vài lần, không nhìn ra được nửa điểm thành tựu.

“Không sai, đây chính là tâm đặc của Pháp Đế.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạch Khải đang nghịch ngợm, nói: “Theo yêu cầu của lão già hòm hèm, chỉ có những ai hiểu rõ về phù văn mới có thể đọc được tâm đặc của hắn, cho nên ngươi có thể sẽ tốn chút công sức.”

“Trước đó đã nói, cái này ta cũng không thể giúp ngươi, dù sao ta chỉ là một quản gia mà thôi.”

“Hiểu rõ về phù văn sao?” Bạch Khải nghe vậy liền rõ ràng hơn, không nóng lòng, cất kỹ tâm đặc của Pháp Đế lại, nói: “Vậy Song Tử tháp đã sửa xong, chúng ta tạm thời không thể ra ngoài, nếu không thì Hắc Bạch ngươi có thể kể cho ta nghe về Pháp Đế một chút được không?” “Những chuyện liên quan đến lão già hòm hèm? Không có gì hay ho để nói cả.”

Hắc Bạch nghe vậy lắc đầu, nói: “Lão đầu tử cả ngày chỉ thích chơi đùa với những chuyện kỳ quái, tính tình lại xấu bụng,

ngay cả ta cũng không thể không khinh bỉ hắn, cũng không biết tại sao những nhân loại kia lại cứ muốn đi theo hắn.”

A ô a ô! (nhân loại, bản uông phảng phát cảm thấy Hắc Bạch đang nói về người!) “Xéo đi, ta lúc nào xấu bụng rồi!” Bạch Khải đâm một quyền vào Beita, nhìn về phía Hắc Bạch, nói: “Ta đã gặp một con Hỏa Nham Ma Hồ trong Hoàng Hôn đại lãng tâm, hắn nói hắn là trợ thủ của Pháp Đế, người có biết không?” “Hoàng Hôn đại lãng tâm? Lửa nhỏ, hắn còn sống sao?” Hắc Bạch nghe thấy có chút bất ngờ, nói: “Ta nhớ lần cuối cùng thấy hắn là ở Hoàng Hôn đại lãng tâm, nhưng sau đó ta bị lão đầu tử vớt xuống Song Tử tháp, không thấy hắn nữa.”

“Quả thật là đã nhận biết, nhưng Hỏa Nham Ma Hồ sao không nhớ rõ người?” Bạch Khải có chút nghi hoặc nói.

“Không nhớ rõ ta cũng là chuyện bình thường, dù sao giờ ta về ngoài và trước kia chênh lệch lớn.”

Hắc Bạch hình như không muốn nói nhiều về đề tài này, nói: “Nói tới, trước kia lão đầu tử chế tạo Song Tử tháp, cũng là vì một số phát hiện trong Hoàng Hôn đại lãng tâm, nếu như người tiếp tục điều tra, có lẽ còn có thể tìm thấy một số manh mối mà lão đầu tử để lại.”

“Bởi vì Hoàng Hôn đại lãng tâm? Là Tháp Than Vãn và tháp Cảm Ân sao?” Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, trong tháp băng Song Tử, Hỏa thuộc tính vong linh rất rõ ràng chính là từ Hoàng Hôn đại lãng tâm mà thu được.

Dù cho sau này ở phía sau gặp được Pháp Đế chuẩn bị, Bạch Khải cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

“Tháp Than Vãn và tháp Cảm Ân? Ta nói chính là tòa Hắc Bạch Song Tử tháp này.”

Hắc Bạch nghi ngờ nhìn Bạch Khải, nói: “Trước người không phải đã từ Hắc Thiên cơ giáp bên trong chiếm được viên Tà Năng hạch tâm của lão đầu tử sao?” “Tà Năng hạch tâm?” Bạch Khải nghe vậy sửng sò, sau đó bỗng nhiên đứng lên, nói: “Người nói trong Hoàng Hôn đại lãng tâm có đồ vật của Ác Ma tộc sao?” “Đương nhiên.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, liếc nhìn Alpha đang tu luyện gần đó, nói: “Lúc trước lão đầu tử đi thăm dò Hoàng Hôn đại lăng tẩm là vì muốn tìm kiếm phương pháp đối kháng với Tử Vong chi lực từ thân Vong Linh tộc.”

“Nhưng mà phương pháp không tìm được, lão đầu tử vô tình phát hiện viên Tà Năng hạch tâm kia, và từ đó đã phát triển ra Song Thiên cơ giáp.”

Nói đến đây, thần sắc Hắc Bạch đột nhiên trở nên trầm trọng, nói: “Nhưng mà, chưa kịp mở rộng, lão đầu tử thọ mệnh không còn nhiều, liền để ta mang theo ngọn tháp Song Tử ẩn núp trong bộ lạc đợi cơ hội.”

“Còn những chuyện sau đó, ta cũng không rõ lắm.”

Nghe Hắc Bạch kể, Bạch Khải bừng tỉnh đại ngộ.

Tri Thức chi tháp ghi chép bên trong cũng không đề cập đến vị trí cụ thể của hai khối kỳ thạch mà Pháp Đế thu được, có thể là từ trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm mà tìm được.

“Đúng rồi, người nói Pháp Đế đi tìm phương pháp chống lại Tử Vong chi lực, chẳng phải là nói, Pháp Đế từng gặp một đối thủ nắm giữ Tử Vong chi lực sao?” Bạch Khải đột nhiên nhìn về phía Hắc Bạch, hỏi.

“Đúng vậy, mà lần đó lão đầu tử còn suýt chết.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, nhìn Bạch Khải nói: “Có vẻ như, người cũng đã gặp phải Tử Vong rồi?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, từ khi bắt đầu vào bí cảnh Thủy Đế, hình như hắn đã liên quan đến tử vong một cách vô hình, ở đâu cũng gặp những chuyện có liên quan đến nó.

Nếu như có thể, hắn hi vọng có thể thu thập được nhiều tin tức hữu ích từ Hắc Bạch để phòng ngừa trong tương lai không có cách nào đối phó.

“Về nguồn gốc của Tử Vong, lão đầu tử cũng không nói rõ ràng, nhưng có một số điều lão đầu tử rất chắc chắn.”

Hắc Bạch dừng lại một chút, nói: “Tử Vong chính là đến để hủy diệt thế giới này.”

“Hủy diệt thế giới...”

Bạch Khải nghe vậy im lặng, nhưng không cảm thấy chút nào kinh ngạc.

Bất kể là Tử Vong chi huyết trong bí cảnh Thủy Đế, Đại Xà sương đen trong bí cảnh Thái Dương, hay là hải vực Diệt Thế, những vật có liên quan đến tử vong trong truyền thuyết đều có vị trí tương tự nhau.

Phá Hư thần!

Chương 672:

Bản mới tâm trái đất mạo hiểm ký? Bạch Khải nhú mày, ngoài bí cảnh Thủy Đế mà Cục 13 và hiệp hội bảo vệ đã bảo vệ nghiêm ngặt, Thái Dương bí cảnh, Hoàng Hôn đại lãng tằm và các vùng hải vực đều phát hiện dấu vết của Tử Vong bàn tròn.

Nếu cân nhắc thái độ của bọn họ đối với Alpha, Tử Vong bàn tròn dường như đang thu thập sinh vật có Tử Vong chi lực?
“Phá Hư thần...”

Tử vong...

Những người trong Tử Vong bàn tròn cuối cùng muốn làm gì? Phục sinh tử vong để diệt thế sao?” Bạch Khải ngồi thẳng dậy, nhìn những cột Alpha gần như không ngừng rèn luyện, âm thầm gật đầu.

“Hắc Bạch, người đã nói đây tháp có khả năng thăm dò khoáng vật đúng không?” Hắc Bạch khẽ vuốt cằm, đáp: “Không sai, lúc trước khi ta và lão đầu tử thiết kế Song Tử tháp, đã đặc biệt gia nhập chức năng này.”

“Vậy người bây giờ có thể tìm thấy vật liệu Thổ thuộc tính không? Tốt nhất là cấp truyền thuyết.”

Bạch Khải nói.

“Vật liệu cấp truyền thuyết? Lý thuyết là có thể, nhưng khả năng này cần tiêu tốn không ít thời gian, vì dù sao vật liệu Thổ thuộc tính cấp truyền thuyết rất khó tìm.”

Hắc Bạch nghe xong có chút nghi hoặc, hỏi: “Người muốn vật liệu Thổ thuộc tính làm gì? Ta thấy sủng thú của người không có thuộc tính gì tương ứng cả?” “Đương nhiên là có.”

Bạch Khải gọi Alpha đến, để Alpha lấy ra lực hút chi kiếm, trọng lực xung quanh lập tức gia tăng.

Mặc dù kỹ năng của lực hút chi kiếm cũng hiện ra trong hình thức kiếm, nhưng bản chất của nó vẫn chỉ là siêu cấp kỹ năng tăng cường lực hút mà thôi.

Và khi Bạch Khải gặp phải kẻ thù càng ngày càng mạnh, hiệu quả tăng cường lực hút càng ngày càng giảm, về cơ bản đã biến thành kỹ năng phụ trợ thường ngày cho Alpha.

Nhưng so với những siêu cấp kỹ năng khác, lực hút tăng cường vẫn là dễ dàng nhất để nâng cao.

Hắn hiện giờ thường xuyên gặp phải Tử Vong bàn tròn, để tránh cho Alpha bị cướp đi, hắn cần nhanh chóng cường hóa sức chiến đấu của Alpha.

Tốt nhất là có thể trực tiếp bồi dưỡng thành sinh vật Đế Hoàng.

“Tử Vong chi lực cũng được, Phong hệ, Hỏa hệ, Thổ hệ, còn có Long hệ...”

Một đầu hài cốt sinh vật mà phối hợp nhiều thuộc tính kỳ quái như vậy, người đứng là quá làm loạn.”

Hắc Bạch quan sát Alpha một chút, nhìn Bạch Khải với vẻ chút im lặng, nhưng vẫn đồng ý với yêu cầu của Bạch Khải.

“Ta có thể giúp ngươi thử xem, nhưng không đảm bảo có thể tìm thấy.”

Nói xong, Hắc Bạch dừng lại một chút, rồi nói: “Bất quá nếu tìm thấy, có thể nào triệt tiêu cái thời kim loại vừa rồi hay không?” “Đương nhiên là không được.”

Bạch Khải nói với giọng nghiêm túc: “Nhờ người chính là ta, mà với người thành lập khế ước là Shuke, đây là hai chuyện khác nhau, làm sao có thể nói nhập làm một?” “Người sủng thú và người khác nhau ở chỗ nào...”

Hắc Bạch nhìn Bạch Khải với ánh mắt khinh bỉ, nghĩ đến các loại điều ước bất công trong khế ước, thân thể không tự chủ hơi khom xuống.

Giống như hắn thật sự cảm thấy mình không thể chi trả nổi...

“Đừng có mà xoắn xuýt như vậy, cùng hắn lo lắng hải hùng, còn không bằng về liên bang với ta, xem chút khoa học kỹ thuật mới nhất của nhân loại, biết đâu có thể tiến thêm một bước?” “Khoa học kỹ thuật mới nhất?” Hắc Bạch nghe vậy bất ngờ hứng thú, Bạch Khải tiếp tục nói: “Đương nhiên, hiện tại ta chính là liên bang tiên tiến nhất nghiên cứu đoàn thể viện

ngiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần viện trưởng, người nếu theo ta về, ta sẽ để người làm Phó viện trưởng, thế nào?” “Chúng ta hiện nay đã bắt đầu liên hệ phù văn cùng máy móc, còn có lần trước thế giới ý chí thức tỉnh người cảm nhận được không? Đó cũng là do thiên tài nghiên cứu sinh ra!” “Còn có...”

Nghe Bạch Khải liên tiếp giảng thuật, Hắc Bạch trở nên muốn động, nhưng không trực tiếp đồng ý, chỉ nhẹ gật đầu nói: “Ta sẽ suy nghĩ một chút.”

“Vậy được, nếu thực tế không muốn đi cũng không sao, nhớ trước khi đi đem vật liệu của Shuke trả lại là được.

Còn ta muốn người hỗ trợ tìm truyền thuyết cấp tài nguyên, coi như đó là thù lao cho việc tìm kiếm dưới đáy tháp.”

Bạch Khải thấy vậy nở một nụ cười tà ác, nói: “Bất quá người tốt nhất nhanh một chút, khế ước với Shuke mỗi ngày trôi qua sẽ gia tăng rất nhiều tiền lãi không cần thiết đâu~” “Gian trá nhân loại! Tốt, tốt, tốt, ta với người trở về thì đúng rồi.”

Hắc Bạch đành phải đồng ý, sau đó thật lòng nói: “Bất quá người phải thực hiện những gì người đã hứa, nhất là vị trí Phó viện trưởng, nhất định phải cho ta, biết không?!” “Ừm, nếu người cảm thấy Phó viện trưởng không đủ, viện trưởng cho người cũng được!” Bạch Khải một cách rất sáng khoái đồng ý, với vẻ mặt chân thành nhìn Hắc Bạch mà cảm thấy hài lòng, vui vẻ giúp Bạch Khải tìm tài liệu. Đã không cần trả vật liệu, lại còn có thể tùy ý học hỏi công nghệ mới nhất của nhân loại, đây thật sự là một món hời cho hắn! A ô a ô~ (Nhân loại, bản uông thế nào cảm giác người là cố ý ~) “Không có, ta cũng thật tâm thực lòng muốn giao vị trí viện trưởng cho người.”

Bạch Khải lại nghiêm mặt không chút giả dối.

Hắn không chỉ muốn làm mặt tiền để mọi người nhìn vào, mà cũng không muốn chạy loạn đi ký hợp đồng gì đó, vị trí viện trưởng này không làm cũng được, vẫn là ở phía sau âm thầm kiếm tiền hơn.

“Tìm được!” Đúng lúc này, Hắc Bạch đột nhiên hò reo lên, nói: “Tại cách chúng ta một ngàn ba trăm cây số dưới mặt đất, đã kiểm tra được năng lượng Thổ nguyên tố cực mạnh, có thể sẽ tìm thấy vật liệu người cần.”

“Một ngàn ba trăm cây số? Tình huống bên ngoài không rõ, muốn đi xa như vậy sợ rằng rất khó.”

Bạch Khải nghe vậy có chút bối rối, bọn họ tạm thời còn chưa rõ Hắc Long cùng Tử Vong bàn tròn có còn ở bên ngoài hay không, tùy ý rời khỏi bí cảnh của Hắc Bạch vào lúc này là vô cùng nguy hiểm.

Hơn nữa Hắc Long chắc chắn sẽ yên tâm đặt đáy tháp tại bộ lạc Du Giáp Thú, rõ ràng bộ lạc Hắc Long cũng không ở quá xa nơi này, một khoảng cách dài như vậy mà hành động thật sự rất nguy hiểm.

“Ai nói cho người muốn đi ra ngoài? Ta nói chính là dưới mặt đất một ngàn ba trăm cây số.”

Hắc Bạch nhìn Bạch Khải với ánh mắt kỳ lạ, nói: “Đứng vững, bây giờ chúng ta sẽ lên đường.”

Nói xong, Hắc Bạch búng tay, tất cả mọi người trong đoàn đều bị đưa vào Song Tử tháp, mà hai tòa cự tháp vốn đứng đối mặt vậy mà kết hợp lại, trở thành một tòa Hắc Bạch cự tháp, xoay tròn và chui xuống dưới mặt đất.

“Dưới mặt đất một ngàn ba trăm cây số...”

Bạch Khải lẩm bẩm, kỹ thuật này, Hắc Bạch thật sự cần phải trở về học hỏi máy móc hiện đại sao? ...

Không biết qua bao lâu, Song Tử tháp cuối cùng cũng dừng lại, Hắc Bạch liền đưa mấy người ra ngoài.

“Từ phản ứng của Song Tử tháp mà nói, đây hẳn là nơi này.”

Hắc Bạch đánh giá một chút, nói: “Được rồi, các người nhanh đi ra ngoài tìm kiếm đi.”

“Ra ngoài? Đây chính là hơn một ngàn cây số dưới mặt đất, ta làm sao ra ngoài?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nhưng ngay sau đó bị Hắc Bạch trực tiếp truyền tống ra ngoài.

Cũng không phải là Bạch Khải theo dự liệu nham thạch, mà trước mắt Bạch Khải là một cái địa quật rộng lớn vô cùng.

Không, nói là Địa Tâm thế giới còn không đủ.

“Không ngờ dưới mặt đất lại tồn tại một thế giới như vậy.”

Bạch Khải kinh ngạc, muốn mở ra trí não để ghi lại nhưng lại phát hiện thân thể mình nặng nề kỳ lạ, thậm chí ngay cả đưa tay cũng cảm thấy rất khó.

“Nơi này hẳn là thiên nhiên hình thành một không gian đặc thù dưới đất, lực lượng Thổ nguyên tố cực kỳ nồng đậm, vì vậy trọng lực cũng cao hơn nhiều so với mặt đất, tốt nhất người đừng rời xa đầu Lục Long này, nếu không người có thể sẽ bị nghiền chết.”

Âm thanh từ huy chương truyền ra, Hắc Bạch nói: “Ta cần nhường cho Song Tử tháp hấp thu năng lượng để chuẩn bị, cho nên tiếp theo sẽ là việc của người.”

Nói xong, Hắc Bạch cắt đứt liên hệ với huy chương, mặc cho Bạch Khải gọi thế nào cũng không có đáp lại.

“Đáng ghét, đây chắc chắn là trả thù!” Bạch Khải thấy vậy dùng sức vung tay, đã nghĩ kỹ sau khi trở về sẽ ép Hắc Bạch thế nào, rồi gọi tất cả sáu súng thú ra.

A ô a ô? (Đây là nơi nào? Bản uông cảm thấy sao lại như vậy không nhúc nhích được!) Husky vừa mới xuất hiện, liền trực tiếp ngã nhào xuống đất, muốn đứng dậy cũng căn bản không làm được, cuối cùng vẫn phải nhờ có Shuke giúp mới miễn cưỡng đứng lên.

Làm súng thú có tinh thần lực dị hóa, Beita mặc dù không yếu, nhưng so với các súng thú khác thì vẫn thiếu một chút. Ít nhất, trừ Beita ra, các súng thú khác sau khi thích ứng ngắn ngủi đều ổn định dáng đứng.

Sột soạt sột soạt~ (Chỗ này năng lượng nguyên tố thật nồng đậm, nhưng lại không giống như Thủy Hỏa nguyên tố, nhưng ngẫu nhiên vẫn thật thích thú ~) Là một nguyên tố loại, dù không phải thuộc tính tương ứng, Jetta vẫn cảm thấy gần gũi, rất vui vẻ bay khắp nơi.

Tiến hóa thành Thủy Hỏa Đồng Tử, Jetta giờ có thể lợi dụng Thủy Hỏa nguyên tố để bay, ở đây trọng lực gấp bội Địa Tâm thế giới, mặc dù tốc độ có chậm đi không ít, nhưng vẫn rất linh hoạt.

Róc rách rách rách. (Chỗ này trọng lực đúng là rất mạnh, nhưng mà dùng để rèn luyện nhục thể rất ổn.) Là súng thú mạnh nhất

về thể chất, Delta sau khi rời khỏi khu vực của Nicolas vẫn không bị ảnh hưởng chút nào.

Ken két ken két. (Thật sự là như vậy.) Alpha cũng đi ra ngoài, sau khi cảm nhận một phen liền nhẹ gật đầu.

Sinh vật thuộc hài cốt không có máu thịt, vì vậy không có cách nào tận dụng được mức độ gia tăng tốc độ từ trọng lực, Alpha thường ngày chỉ là tận dụng trọng lực để rèn luyện khả năng chịu áp lực của xương.

Từ một góc độ nào đó mà nói, độ cứng của xương càng lớn, Alpha sẽ phát huy tốc độ và sức mạnh cũng sẽ càng mạnh, hiệu quả xem như là giống nhau.

Két phốc két phốc~ (Nơi này năng lượng rất nồng đậm, Gamma thật thích nơi này ~) Bị trọng lực đè bẹp, Gamma từ từ nhúc nhích ra ngoài, sau đó lập tức hoán đổi sang tà năng trạng thái, đồng thời trên người trọng lực cũng không còn cảm thấy nặng nề nữa.

“Mấy cái các ca ca thật sự lợi hại, tại hạ cảm thấy tự ti.”

Trùng Thảo thấy vậy lúc này đưa lên một bộ cầu vòng cá rắm, nhưng dáng vẻ phi hành tự do rõ ràng cũng nói lên sức mạnh của nó.

“Thấy không, như thế nhiều sủng thú bên trong là do ngươi nhất hư rồi...”

Bạch Khải thấy vậy chọc một dao vào Beita, nói: “Nếu không có Shuke ở đây, ngươi một khi bị cận thân thì coi như xong đời?” A ô a ô! (Shuke chính là bản uông, khác nhau ở chỗ nào!) Beita nghe vậy sửa ầm lên, nhưng khi thấy ánh mắt của Shuke và Jerry thì lập tức im bật.

A ô a ô... (Bản uông muốn đi làm trùng giày rồi...) Nhìn thấy Beita như vậy, Bạch Khải không khỏi bật cười.

Thật sự có thể làm cho con chó này chán chường như vậy, xem ra vừa rồi đã đủ kích không nhỏ. Được rồi, vẫn là nên trấn an một chút, dù sao cũng là sủng thú của mình. Đúng lúc này, Beita đột nhiên xông lên, to lớn đầu trực tiếp húc Bạch Khải bay ra ngoài.

A ô a ô! (Bản uông thể mà đã quên còn có Kim Cương chi lực!
Nhân loại, nhanh lên...

Nhân loại người nằm trên mặt đất làm gì?!)

Chương 673:

Hắc Long chỉ sào Thế giới Địa Tâm này bất ngờ rộng lớn, mặc dù bốn phía đều là vách đá, nhưng nhờ vào ánh sáng của những thực vật phát quang xung quanh, Bạch Khải không bị bất kỳ rắc rối nào.

Thế nhưng, Bạch Khải cùng những người khác đã đi một thời gian khá lâu mà vẫn chưa thấy bóng dáng sinh vật nào.

“A ô a ô...”

(Qua cảm giác thận trọng, phía trước rất an toàn...) Beita mặt mũi sung phù từ phía trước chạy về, khéo léo báo cáo cho Bạch Khải tình hình phía trước.

“Hừm, tiếp tục duy trì.”

Bạch Khải xoa xoa cái cằm mà dù đã được Nicolas chữa trị nhưng vẫn còn chút đau đớn, miễn cưỡng bỏ qua Beita.

Bị lực giai quân vương va chạm như vậy, chỉ cần là thân thể của hắn cường độ vượt xa người thường, nếu không thì có lẽ hắn đã lên thiên đàng ngay tại chỗ.

Nói gì thì nói, nếu không phải trước đó tại u hồn bộ lạc và Thú hồn sư chiến đấu, hắn còn không biết bản thân hiện tại lại mạnh mẽ như vậy.

“Quay lại thử tìm xem liệu có thể cho sủng thú sử dụng một số kỹ năng phụ thể hay không, như vậy ta cũng có thể tự mình hành động.”

Bạch Khải nhìn về phía Jerry, nói một cách bình thường.

Ngoài việc trang bị từ sủng thú ra, phần lớn kỹ năng phụ thể đều là của vong hồn hệ sinh vật.

Jerry vốn đã có Tử Thần chi tâm, nắm giữ chắc chắn sẽ nhanh chóng.

Tuy nhiên, xét đến tính chất đặc biệt của trứng tiến hóa, hắn có vẻ như không cần phải hạn chế quá nhiều, chỉ cần vật liệu phù hợp, có thể cho mỗi đầu sủng thú để làm một cái.

“Hừm, trở về sẽ thử xem.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, khi phát hiện Nicolas ở phía trước đột nhiên dừng lại.

“Thế nào rồi?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ hỏi.

“Bản Long có vẻ như ngửi thấy một chút mùi Long tộc.”

Nicolas đưa mũi ngửi ngửi, nhưng vẫn không thể xác định, dứt khoát chuyển sang hình trạng Hồi Long để cảm nhận.

“Long tộc? Không phải Hắc Long đã đuổi đến đây chứ?” Bạch Khải vừa nghe tức thì trong lòng căng thẳng.

Hắc Long Đại Địa thủ hộ giả, mặc dù nghe có chút êm tai, nhưng nếu nó thật sự xuất hiện trước mặt Bạch Khải, hẳn cũng không thấy kỳ lạ.

“Hẳn không phải, khí tức này không bạo ngược như vậy, có thể là một ít Long huyết loại.”

Nicolas lắc đầu, rút lại khí tức và biến trở về hình người, nói: “Nhưng vẫn nên cẩn thận một chút.”

Nói xong, Nicolas tiến tới một viên thực vật phát ra huỳnh quang kỳ lạ và đánh tới một viên Phi Thúy ẩn ký, rồi tiếp tục tiến lên.

Hành động này, từ khi rời khỏi bọn họ đến nay, Nicolas đã thực hiện vô số lần.

“Bởi vì đã thất bại, nên trở nên cẩn trọng hơn.”

Bạch Khải thấy thế mà khẽ vuốt cằm, mặc dù có thể nói quá trình kích thích không có gì, nhưng thật bất ngờ khi Nicolas đã trưởng thành hơn nhiều.

Càng ngày càng đáng tin cậy.

Thế là, nhóm họ từ từ tiến lên, giữa đường phát hiện một số vật liệu đặc thù có năng lượng phong phú, nhưng phần lớn cũng chỉ là vật liệu cấp sử thi.

Hơn nữa, phẩm chất cũng rất bình thường, Bạch Khải thậm chí không có ý định cho Thổ Giáp kiểm thị sử dụng.

Dù sao, khi nhìn thấy Kim Giáp kiểm ký sử dụng thôn phệ kim để có được năng lực đặc thù, Bạch Khải đã không còn coi

trọng những vật liệu Thổ thuộc tính bình thường. Ít nhất, cũng phải khác với những thứ bình thường.

Sột soạt sột soạt! (Chủ nhân, ngẫu nhiên có một số nguyên tố Thổ năng lượng trở nên dày đặc hơn rồi!) A ô a ô! (Bản uông cũng phát hiện, hơn nữa còn có một chút khí tức Long tộc!) Jetta và Beita cùng lúc báo cáo phát hiện của mình với Bạch Khải, chỉ là sau khi nhìn nhau, cả hai đều quay đầu đi.

Hai cái này, không dễ đối phó chút nào.

Bạch Khải thấy thế mà bất lực, Jetta sau khi tiến hóa thành Thủy Hỏa Đồng Tử đã có chút trưởng thành hơn, không còn dễ dàng không kiềm chế như trước đây nữa.

Nhưng ngược lại, với Beita - gia hỏa này từng thích ngậm đầu của hắn như một món kem, mối quan hệ càng lúc càng tệ đi.

“Thật sự có khí tức Long tộc, giống như trước đây ta cảm nhận được, nhưng yếu ớt vô cùng, có thể là một ít con non, cũng có thể là Long huyết loại.”

Nicolas nhẹ gật đầu, nói: “Hơn nữa, bản Long cũng đã phát giác được có sự dao động mạnh của năng lượng Thổ, có lẽ có vật mà Bạch Khải người muốn.”

“Thật sao?” Đôi mắt Bạch Khải sáng rực, trong khi ở bên cạnh Alpha dường như cũng có chút chờ mong.

Nếu có thể nâng cấp lực hút tăng phúc, có lẽ hắn có thể tiến xa hơn nữa? Mang theo sự mong đợi, Bạch Khải và mọi người bước nhanh tiến lên, nhưng ngay khi họ quẹo qua một khúc cua, Nicolas đột nhiên ngừng lại và tạo ra một lớp năng lượng ngăn cách khí tức của Bạch Khải và nhóm của hắn.

“Ở phía trước có khí tức của nhân loại.”

Nicolas mở ra Phi Thúy ấn ký, nhanh chóng quét qua khung cảnh phía sau khúc rẽ, Bạch Khải rất nhanh phản ứng lại, nói: “Nhân loại và Long Thú? Chẳng lẽ là bộ lạc Thú hồn sư?” Dù đã di chuyển xuống hơn một ngàn cây số dưới mặt đất, nhưng mảnh đất này vẫn là địa bàn của bộ lạc, nếu có nhân loại, chắc chắn là Thú hồn sư.

Tuy nhiên, liệu có khả năng nào còn đang bị nhân loại tôi tớ đàn áp không? Với loại trọng lực này, nhân loại ở trạng thái bị

nghiền ép căn bản không thể gánh nổi cả tinh thần lẫn thể xác. Nhưng xuống dưới mặt đất để sinh sống, hẳn có thể là một bộ lạc hung thú nào đó? Xuyên qua Phi Thúy ẩn ký truyền đến hình ảnh, Bạch Khải cuối cùng cũng nhìn thấy những nhân loại đó.

Cao lớn nhưng không gù lưng, cường tráng nhưng không ngạo mạn.

Dù bị áo đen che phủ phần lớn cơ thể, nhưng Bạch Khải vẫn có thể cảm nhận được sức mạnh ẩn chứa trong họ. Đặc biệt là những người này có hình dáng rồng đen xám trên mu bàn tay.

“Bộ lạc Hắc Long...”

Thật sự gặp được rồi.”

Bạch Khải thấy vậy mà thở dài, rõ ràng là đã chạy xuống dưới mặt đất, kết quả vẫn gặp bộ lạc Hắc Long.

Nghĩ cũng không lạ, Hắc Long là Đại Địa thủ hộ giả, nhóm Thú hồn sư của hắn có khả năng hoạt động ở dưới đất cũng không có gì lạ.

“Nicolas, có phát giác được khí tức Hắc Long không?” Bạch Khải nhìn về phía Nicolas, nhẹ giọng hỏi.

“Nếu Hắc Long có ở đây, thì giờ chúng ta cũng đã bị phát hiện rồi.”

Nicolas lắc đầu, nói: “Nhưng bản Long có thể phát giác được nơi này có một đầu truyền kỳ Long tộc khí tức, và đầu ấy rất giống với Hắc Long.”

“Khí tức tương tự với Long Thú truyền kỳ, có thể là Hắc Long hậu đại?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn những tài nguyên ngay trước mắt mà không khỏi có chút do dự. Đến nơi này, ngay cả hắn cũng cảm nhận được không khí có nồng độ Thổ nguyên tố dày đặc, phía trước có khả năng rất lớn tồn tại tài nguyên truyền kỳ.

Nhưng suy nghĩ đến việc nơi đây có thể là sào huyệt của Hắc Long, hắn cảm thấy nên chạy trốn sẽ hơn. Đúng vào lúc Bạch Khải đang do dự thì một cái bóng vàng đất đột nhiên từ không khí rơi xuống, sau đó có chút mờ mịt ngẩng đầu nhìn, nói: “Ừm? Nơi này là nơi nào, không phải là ta đang ngủ trong thời

gian bí cảnh sao?” Giọng nói này không lớn, nhưng không bị Nicolas che giấu, trong thế giới địa quật này lại trở nên vô cùng rõ ràng.

“Ta đêch...”

Ngưu Bì Xà, sao ngươi lại chạy ra ngoài!” Nhìn thấy Ngưu Bì Xà xuất hiện mà không có chút nào che chắn ở góc rẽ, gân xanh trên trán Bạch Khải nổi lên.

Kể từ khi nhận được thời gian bí cảnh thì gia hỏa này đã trở nên ngoan ngoãn hơn nhiều, vì vậy Bạch Khải đã dần dần bỏ qua hẳn.

Kết quả giờ lại đến lúc quan trọng mà gia hỏa này lại chạy ra ngoài! Thấy vẻ giận dữ của Bạch Khải, Ngưu Bì Xà càng thêm mờ mịt, nhưng khi phát hiện có vô số khí tức đang chĩa về phía mình, ngay lập tức cả người nó run lên, hít một hơi liên chạy tới trên cổ Nicolas.

“Bạch Khải, sao ngươi lại đến chỗ nguy hiểm như thế? Muốn hại chết ta sao?” “Còn dám lên án ta trước!” Bạch Khải dần dần vụn vỡ biểu cảm, nếu không phải phát hiện ra có rất nhiều khí tức đến gần, có lẽ đã trực tiếp nấu chín con hàng này rồi.

“Bạch Khải, cẩn thận một chút, bọn họ đến rồi.”

Nicolas dặn dò Bạch Khải một câu, rồi ngay lập tức biến mất tại chỗ, khi xuất hiện trở lại, đã đứng trước mặt một đầu Cự Long màu đen.

Dĩ nhiên, đó không phải là đầu Bán Thần Hắc Long mà họ đã gặp trước đó. Đầu cự long này có hình dáng nhỏ hơn nhiều, thậm chí còn không bằng Nicolas, khí tức thì tương đối yếu.

Nhưng bất kể là ngoại hình hay khí tức, đều không khác gì với Bán Thần Hắc Long.

“Là một trong các hậu duệ của Hắc Long sao?” Bạch Khải thấy vậy liền hiểu ra, sau đó sự chú ý của hắn bị thu hút bởi những Thú hồn sư trước mặt.

So với Thú hồn sư ở U Lang bộ lạc, khí tức trên những Thú hồn sư này rõ ràng mạnh mẽ hơn nhiều, thậm chí có một tên khiến Bạch Khải cảm thấy như đang đối mặt với huyền thoại.

“Liên bang Ngự Thú sư? Không ngờ lại bị các người tìm đến nơi này, vậy thì không thể bắt đi làm tôi tớ được rồi.”

Tên thủ lĩnh nam tử tiến lên trước mặt tất cả Thú hồn sư, ánh mắt lạnh như băng quét qua Bạch Khải và nhóm của hắn, đột ngột mở miệng nói: “Giết sạch bọn họ!” Nói xong, tên nam tử đó liền dẫn đầu lao lên, trong khi các Thú hồn sư khác cùng lúc động thủ.

Chỉ trong chốc lát, hơn mười đạo hư ảnh Hắc Long xuất hiện trên đầu những Thú hồn sư của bộ lạc Hắc Long này, và cái dẫn đầu, hắc long võ hồn của hắn thậm chí không thể chỉ dùng ngôn từ để mô tả, mà cơ bản chính là một đầu Hắc Long sống động.

“Đại bộ lạc chính là không giống, ngay cả Thú hồn sư cũng mạnh như vậy.”

Bạch Khải thấy vậy liền lùi lại, còn sáu sủng vật thì nhanh chóng tiến lên, chặn lại đường đi của những Thú hồn sư có ý đồ tấn công Bạch Khải trước.

Và người hành động nhanh nhất, dĩ nhiên chính là Alpha.

Chỉ thấy Alpha xuất hiện trong chớp mắt, rồi huy động Tử Vong chi kiếm chặn trước mặt Thú hồn sư dẫn đầu, mà khi tên Thú hồn sư đó nhìn thấy Tử Vong chi kiếm của Alpha thì rõ ràng hơi ngạc nhiên, nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

“Quả nhiên giống như trưởng lão đã nói, các người có phải Tử Vong bàn tròn muốn bội ước không?” Trong mắt nam tử lóe lên một tia hung bạo.

Hắc Long võ hồn xâm chiếm cánh tay hắn, mạnh mẽ ngăn cản Tử Vong chi kiếm từ trên xuống.

Ken két ken két. (Đại ca, kẻ này rất khó xử lý.) Alpha rút kiếm lui lại, nhìn tên nam tử không bị thương chút nào, khí tức trên cơ thể lập tức bộc phát, trong khi năm sủng vật còn lại thấy diễn biến này đều lập tức tăng tốc hành động.

Người có thể đỡ được một nhát kiếm của Alpha mà vẫn không bị thương, thật sự quá nguy hiểm! “Đích thực là Tử Vong chi lực, tuy yếu hơn một chút, nhưng người dường như lại thuần khiết hơn những Tử Vong Kỵ Sĩ khác?” Nam tử suy xét cánh tay có vết kiếm, trong mắt ánh lên một tia sáng kỳ lạ.

“Ta gọi Raguel, xin được biết tên của ngươi!” Đối mặt với Raguel, Alpha im lặng rút Trục Phong chi kiếm cùng Nghiệp Hỏa chi kiếm ra, Long uy và kiếm ý đồng thời bùng phát, lao thẳng về phía Raguel.

Ken kết ken kết! (Cuối cùng ngươi cũng nói nhiều lời như vậy!)

Chương 674:

Đồ vật tổ tiên để lại quả thực rất hữu ích! Nhìn thấy động tác của Alpha, Raguel không khỏi ngẩn ra.

Dù không rõ ràng Alpha đã nói gì, nhưng hành động của hắn đã truyền đạt tất cả mọi thứ.

“Được rồi, chờ chút nữa ta sẽ bắt ngươi và giao cho Hắc Long Akuya đại nhân, lúc đó mọi chuyện sẽ sáng tỏ.”

Raguel nhe răng cười, Hắc Long vỗ hồn tựa như một chiếc áo giáp thông thường bám trên người hắn, sau đó bỗng chốc bộc phát, lao thẳng về phía Alpha.

Thấy vậy, Alpha lập tức rút kiếm chuẩn bị chiến đấu, ba nhát kiếm vung lên, tạo thành thế lực ngang nhau với Raguel.

Tuy nhiên, là một Ngự Thú sư, Bạch Khải vẫn nhận thấy một số vấn đề.

Cử động của Alpha rất vững vàng, từ đầu đến cuối giữ vững tiết tấu tốt nhất của bản thân.

Nhưng nhìn chung, Raguel lại tỏ ra nhẹ nhàng hơn. Ít nhất, nếu xét về lực lượng thuần túy, rõ ràng Alpha khá thua thiệt.

“Thực lực này, sợ rằng sắp đạt đến trình độ truyền kỳ rồi.”

Bạch Khải nhìn Nicolas phía trên với vẻ nghiêm trọng, nhưng Nicolas cũng đang bận chiến đấu với Hắc Long ở phía bên kia, hoàn toàn không rảnh để lo cho Alpha. Đối với các sủng thú khác, do số lượng không đồng đều, ngay cả Jetta - sủng thú cấp thấp nhất hiện tại - cũng không thể hỗ trợ Alpha trong thời gian ngắn.

“Quả nhiên là nhân quả tuần hoàn, báo ứng đến thật đúng lúc.”

Bạch Khải cười khở, trước đó hắn vừa cùng Nicolas vây đánh U Linh Lang, giờ lại bị Hắc Long bộ tộc vây đánh, thật sự là báo ứng đến nhanh quá. Đúng lúc này, Raguel bỗng nhiên chủ động kéo dài khoảng cách với Alpha, trên cánh tay trắng kiền hiện lên một vết thương sâu, mờ mờ có thể thấy màu đen của lực lượng Tử Vong từ đó tỏa ra.

“Phá phòng rồi?” Bạch Khải nhìn thấy, mắt bỗng sáng lên, sau đó bảy thanh trường kiếm tạo hình không đồng nhất như cánh bình thường lơ lửng phía sau Alpha, còn Alpha thì không cho Raguel bất kỳ cơ hội nào để thở, tiếp tục truy đuổi.

“Bảy Kiếm ky, hóa kiếm?” Bạch Khải nhận ra rằng, Alpha không phải là đối thủ của Raguel về mặt sức mạnh, vì vậy hắn đã bắt đầu rút ra sức mạnh từ bảy Kiếm ky.

Nhóm sức mạnh dự phòng cuối cùng cũng có chỗ dừng.

“Loại khí tức này, là thuộc về gia quyến người?” Raguel nhìn vết thương trên cánh tay trái, một bên tránh né công kích của Alpha, một bên tay phải dùng sức kéo, không chút do dự kéo thẳng cánh tay trái xuống.

Sau đó, trước ánh mắt kinh ngạc của Bạch Khải, một viên chú ấn hình rồng màu đen đột ngột xuất hiện trên đỉnh đầu Raguel, phát ra một luồng quang mang kỳ dị che phủ hắn.

“Ràng buộc chú ấn?!” Bạch Khải biến sắc, trước đó thầy hắn chỉ lo lắng về một tình huống như thế này xuất hiện, không ngờ giờ lại phát hiện ra tại Hắc Long bộ lạc.

Nắm giữ ràng buộc chú ấn Thú hồn sư, liệu sẽ ra sao đây? Phát hiện được suy nghĩ của Bạch Khải, Alpha đặt kiếm Tử Vong ngang trước ngực, mạnh mẽ rót năng lượng vào, một tia kiếm khí màu đen lao thẳng về phía hắc quang, nhằm đánh gãy biến hóa của Raguel.

Nhưng dường như hắc quang đó giống như ánh sáng tiến hóa, hoàn toàn không thể bị phá hủy, mà ngược lại, Alpha suýt nữa đã bị phản chấn vào chính khí của mình.

Nhưng chưa đợi Alpha một lần nữa phát động công kích, hắc quang bỗng dung biến mất, một con rồng đen khổng lồ bất ngờ xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Ta đêch.....

vậy mà lại không đáng làm người!” Bạch Khải không khỏi thốt lên, và nguyên bản định tấn công Alpha thì giờ đây lại rút lại, cẩn thận đánh giá Raguel.

Khí tức này, gần như giống hệt như sinh vật truyền kỳ mà hắn đã từng gặp.

“Người nên cảm thấy vinh hạnh, đây là lần đầu ta sử dụng sau khi thức tỉnh thiên phú.”

Nhìn thấy dáng vẻ của Alpha và Bạch Khải, Raguel nhếch môi cười, răng nanh sắc bén khép mở, như thể bất cứ lúc nào cũng có thể xé nát con mồi trước mắt hắn.

“Không thể tin được, sao lại có một con truyền kỳ tới đây!” Trong lúc chiến đấu, Nicolas phát hiện khí tức dưới bỗng nhiên tăng mạnh, lập tức giật mình, muốn xuống dưới hỗ trợ, nhưng Hắc Long trước mặt căn bản không có ý định cho Nicolas rời đi.

“Là một tên cường đại Long tộc, đáng lẽ người nên thống trị tất cả sinh vật như phụ thân người, sao có thể để cho một tên nhân loại điều khiển.”

Hắc Long không che giấu ý nghĩ của mình, vừa công kích Nicolas một cách bừa bãi, vừa không ngừng tẩy não.

“Không ngờ còn có thể gặp một con thuần huyết Lục Long, hãy lưu lại cho bản tiểu thư, Hắc Long Akuya nữ nhi duy nhất, Christine phát triển thành Long tộc mới nhé!” “Bản Long cự tuyệt!” Nicolas lập tức từ chối, nói: “Dung mạo người quá xấu!” Bạch Khải: “...”

Raguel: “...”

Ngư Bì Xà: “...”

Nicolas nói rất lớn, khiến tất cả mọi người, bao gồm cả Bạch Khải, đều nghe rõ ràng, thậm chí ngay cả Raguel chuẩn bị tấn công cũng không khỏi ngừng lại.

“Người vừa nói.....

Bản tiểu thư xấu xí?” Christine trong mắt lóe lên ánh sáng phần nộ, một cỗ khí tức bạo ngược đột nhiên bùng phát, khiến cho thế giới khoảng khắc như rung chuyển.

“Thực ra đúng là như vậy mà.”

Nicolas lẩm bẩm một câu, nhanh chóng lách qua người Raguel, nhưng chưa kịp đối phó với Raguel thì Christine đã lao ra, mạnh bạo đánh bay Raguel.

“Raguel, hắn là con mồi của bản tiểu thư, cắt ngay cho ta!”

“Vâng vâng vâng, Christine tiểu thư.”

Raguel bắt đầu dĩ lắc đầu, nhìn về phía Bạch Khải và những người đang liên tục né tránh vì cuộc chiến Song Long, hắn dùng chân dậm mạnh, trong nháy mắt đã tới trước mặt Bạch Khải.

Ken két ken két! (thận trọng lão đại!) Thấy vậy, Alpha lập tức bay lên, cố gắng chặn đường, nhưng sức mạnh của Raguel đã tăng vọt sau khi hóa rồng, và Alpha chỉ có thể cố gắng một cái chớp mắt, rồi lập tức bị bay ra ngoài.

A ô a ô! (có thể hay không đừng khiêu khích như vậy!) Nhìn thấy Alpha không chống nổi một kích, Beita vừa giải quyết xong đối thủ cũng không thể không gầm lên, tâm linh mũ bảo hiểm cùng với hư đồng toàn lực bùng phát, một cỗ cuồng đại Tinh Thần gió bão lao thẳng về phía Raguel.

“Ừm? Tinh thần hệ công kích?” Bị Beita Tinh Thần gió bão tấn công, Raguel lúc này có chút trì trệ, hắn tức giận nhìn chằm chằm về phía Beita, một cỗ Long uy mạnh mẽ ngay lập tức phản công, không ngờ ép tách Beita ra khỏi Tinh Thần gió bão.

Nhưng cũng chính bởi vì trì hoãn này, Alpha lại có thể sắp xếp lại đội hình, một lần nữa phát động công kích vào Raguel, nhưng rất khôn ngoan không tham gia cận chiến mà chuyển sang sử dụng kiếm khí tấn công từ xa.

Chỉ thấy Alpha tay cầm ba thanh kiếm, trên không trung dựng lên ba đường vòng phù trận màu sắc khác nhau, sau đó tử vong, trực phong, Nghiệp Hỏa ba loại kiếm khí như cơn mưa ào ạt tấn công về phía Raguel, cùng lúc bao trùm lấy các Thú hồn sư khác.

Thấy vậy, những sủng thú khác lập tức rút lui, chỉ còn lại hóa thân Vân Đồng Tử Jetta điên cuồng triệu hồi lôi điện.

Khi lên đến ngũ giai, năng lượng và lực phá hoại của Jetta lại được cường hóa một lần nữa, cùng với ba loại kiếm khí của Alpha, những Thú hồn sư chịu thương tích nặng nề trước đó cuối cùng cũng không còn sức chống đỡ.

Tuy nhiên, mục tiêu chính Raguel lại không bị thương một chút nào.

“Gia hỏa này, rốt cuộc là kiểu gì vậy?!” Bạch Khải chứng kiến mà không khỏi nổi cơn giận, rõ ràng chỉ là một Thú hồn sư, mà sau khi ràng buộc tiến hóa lại mạnh mẽ đến vậy, nếu sau này liên bang và bộ lạc nổ ra chiến tranh, không biết bao nhiêu Ngự Thú sư sẽ bị thương nặng.

“Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp chạy khỏi nơi này.”

Bạch Khải suy nghĩ mãnh liệt, nhìn xung quanh tìm kiếm nơi có thể thoát được cho họ.

“Ừm?” Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên phát hiện ra điều gì đó, nhìn về phía Hắc Long và Raguel lúc đó đang tiến tới phương hướng.

Mới vừa công kích, hình như không có một chút nào rơi xuống nơi này...

“Delta, đưa ta đến xem.”

Róc rách rách rách! (rõ ràng!) Delta gật nhẹ đầu, ánh mắt lóe sáng, và Bạch Khải liền được truyền tống đến một lối rẽ khác.

“Nhân loại, đó không phải là nơi ngươi nên đi!” Nhìn thấy hành động của Bạch Khải, Raguel đang nhẹ nhõm bỗng dưng biến sắc, muốn tiến lên chặn Bạch Khải, nhưng Delta lại đột ngột chặn trước mặt hắn.

Là một trong những chiến sĩ trong đội hình lục giác, Delta cùng thuộc tính của cơ thể sau khi tiến hóa thành Đông Phương Long càng mạnh mẽ hơn, kết hợp với thuộc tính không gian, hắn và Raguel đã có thể chống lại nhau.

“Rất tốt, Delta, ngươi phụ trách chống cự chính diện, Gamma, ngươi lên hỗ trợ phòng ngự, những người khác, tất cả tấn công từ xa!” Khi Bạch Khải không có mặt, Shuke đã trực tiếp đảm nhận vai trò chỉ huy, năm sủng thú không có ý phản kháng, dựa theo chỉ huy của Shuke, thật sự đã ngăn cản được Raguel.

Mặt khác, khi nhận thấy nhóm sủng thú không gặp vấn đề gì, Bạch Khải nhanh chóng hướng về một lối rẽ khác mà chạy tới.

Trên một bình đài lớn, những quả trứng lớn nhỏ không đều được trưng bày, xung quanh chất đầy các loại vật liệu thuộc Thổ.

Khác với dự đoán của Bạch Khải về một bộ lạc lớn, nơi này tựa như một nơi chuyên dụng để ấp trứng.

“Hóa ra vậy, nơi này chính là không gian mà Hắc Long bộ lạc dùng để sinh sản những thế hệ sau? Khó trách lại muốn để lại một con Hắc Long cùng Thú hồn sư có thể trở thành Long nhân vào bất kỳ lúc nào.”

Bạch Khải nghe vậy mà giật mình, nhìn thấy dưới mặt đất hơn một ngàn cây số sinh vật vốn không thể có được, còn có một đội ngũ bảo vệ này, những quả trứng này tám, chín phần mười chính là trứng rồng.

“Mặc dù nói có chút vô nhân đạo, nhưng mà với hung thú thì có vẻ như không cần phải bận tâm quá nhiều.”

Bạch Khải trên môi lộ ra một nụ cười xấu xa, sau đó rút ra một thanh chuỳ thép, hướng về phía những quả trứng rồng mà tiến tới.

Những đồ vật quan trọng như vậy bị phá hủy, bất kể là Hắc Long Christine hay Long nhân Raguel, cũng chắc chắn sẽ không thể thờ ơ! Quả nhiên, ngay khi nhận ra hành động của Bạch Khải, Christine và Raguel đồng thời buông tha đối thủ trước mắt, điên cuồng lao về phía Bạch Khải, nhưng lần này họ đã mất đi quyền chủ động, bị Nicolas cùng sáu sủng thú điên cuồng tấn công.

Nhìn thấy Christine và Raguel đang dần dần mất kiểm soát, Bạch Khải nở một nụ cười, tay cầm chuỳ thép vô tình đập xuống.

May mắn là ở kiếp trước hắn từng xem một số tiết mục giảng dạy, nên vẫn còn nghe được chút ít.

Tam thập lục kế, vây Ngụy cứu Triệu. Đồ vật tổ tiên để lại, quả thực rất hữu ích!

Chương 675:

Nhân họa đặc phúc, Đế Hoàng cấp? Chỉ thấy Bạch Khải trong tay làm rơi chiếc búa, một quả trứng rồng lập tức vỡ vụn.

Cùng lúc đó, Christine và Raguel đồng thời gầm lên tức giận, lao thẳng về phía Bạch Khải.

Tuy nhiên, Nicolas sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

Một hơi thở Phỉ Thúy được phun ra, trong động quật lập tức xuất hiện đầy Phỉ Thúy ẩn ký.

Sau đó, Nicolas biến thành một đạo lục sắc chớp lóe, nhanh như chớp bay vọt giữa hai người, những móng vuốt sắc bén không ngừng để lại dấu vết thương trên cơ thể họ.

Trước tình hình như vậy, Delta cũng tức thời thay đổi chiến thuật, thi triển Hư Không môn đồ, không ngừng chuyển hướng tấn công của Alpha, đồng thời còn phối hợp kế phát thời gian đình trệ để quấy nhiễu hành động của Raguel.

Chỉ trong chớp mắt, thế cục đã đảo ngược.

“Rất tốt, tranh thủ giữ bọn chúng lại đây!” Thấy tình hình thay đổi, Bạch Khải bỗng nhiên không vội vã rời đi, ngược lại động tâm tư khác.

Một con truyền kỳ Hắc Long chắc chắn có thể cung cấp nhiều tài liệu quý giá.

Còn con Long nhân truyền kỳ kia, nếu có thể mang về, sẽ giúp rất nhiều cho liên bang trong những cuộc chiến sau này với bộ lạc.

Nếu những quả trứng rồng này có thể áp nổ thành công và khế ước, liên bang còn có thể thêm vào một nhóm Ngự Thú sư đi chăng? Suy đi tính lại, nghĩ như thế nào đều là một khoản lãi.

Răng rắc, răng rắc... Đúng lúc này, Bạch Khải bỗng nghe thấy tiếng vỡ trứng vỡ vụn, sau đó là những tiếng kêu khác thường, lập tức cơ thể hắn cứng lại.

“Ôi thôi, không có sự trùng hợp nào như vậy đâu...”

Bạch Khải cứng đờ nghiêng đầu sang chỗ khác, thì thấy từ quả trứng rồng vừa rồi hần đập vỡ, bỗng chốc chui ra một chú Hắc Long xinh xắn.

Không chỉ vậy, có vẻ như bị ảnh hưởng bởi Tiểu Hắc Long này, những quả vỏ trứng khác lần lượt vỡ ra, từng chú Hắc Long có hình dáng tương tự lần lượt chui ra, phe phẩy đôi cánh non nớt bay về phía hần.

“Chết tiệt, đúng là mắc mớ nha!” Bạch Khải thấy vậy chỉ biết cười khỏ, đồng thời lặng lẽ lùi lại, nhặt một viên đá bên cạnh ném đi.

Chỉ trong tích tắc, mọi thứ trở nên yên tĩnh.

“Quả nhiên, đây không phải là những chú chó con.”

Bạch Khải méo miệng, sau đó không chút do dự quay đầu chạy đi, trong khi những Tiểu Hắc Long cũng tức tốc đuổi theo, thậm chí còn phun ra hơi thở Rồng chưa thành thạo lắm.

Sự náo nhiệt ở đây đã thu hút sự chú ý của cả hai bên đang giao chiến, khi nhìn thấy những tiểu Long đáng yêu này, Christine cũng nổi giận đến tột độ.

“Thật sự phá hủy nghi thức ấp trứng, các người có biết việc nuôi dưỡng những Hắc Long này đã tốn biết bao công sức của phụ thân hay không!” Christine rít lên, một lĩnh vực tràn ngập hủy diệt và phá hủy lập tức lan ra, trực tiếp đẩy lùi tất cả thú cưng của Nicolas.

Cùng lúc đó, Raguel cũng tranh thủ cơ hội, dùng sức giẫm mạnh hai chân, mặt đất cứng rắn lập tức hóa thành bùn lầy, giống như sóng biển lao về phía Alpha và các thú cưng. Đường bùn này có độ dính cực mạnh, và dường như còn có thể hấp thu công kích.

Những cú tấn công từ các thú cưng của Alpha không thể dễ dàng đánh tan được nó, đã thành công ngăn cản họ.

Delta mặc dù có khả năng truyền tống nhưng cũng bị Raguel làm cho không thể xoay sở.

Lúc này, Bạch Khải đã hoàn toàn bị những Tiểu Hắc Long bao vây.

Mọi người đều biết, chỉ cần Ngự Thú sư chết, khế ước cũng sẽ bị hủy bỏ, thú cưng cũng sẽ chịu một mức độ phản phệ nhất định.

Khi đó, kết quả của cuộc chiến này sẽ trở nên rõ ràng.

“Chết tiệt, thật sự muốn như vậy mà lật xe sao?” Bạch Khải nhìn thấy tình hình này, tức giận nghiến răng, định phản kháng nhưng không thể làm gì được.

Sự chênh lệch giữa truyền kỳ và không phải truyền kỳ thật sự quá lớn, đặc biệt là đối mặt với những cường giả Long tộc bên trong truyền kỳ.

Nếu không có Nicolas ở đây, họ đã bị giải quyết từ lâu rồi. Đúng lúc này, một viên cầu kim loại nhỏ đột nhiên rơi xuống đầu Bạch Khải.

Chưa kịp phản ứng, một cánh cửa không gian nhỏ bất ngờ mở ra, và một con máy móc khổng lồ từ trong đó lao ra, trực tiếp đẩy lùi những Tiểu Hắc Long đang bao vây Bạch Khải.

“Đây là, thiết bị định vị không gian sao?” Khi thoát hiểm, Bạch Khải quay đầu nhìn về phía Shuke, phát hiện lúc này Shuke đã không còn sức lực để duy trì hình dạng của máy móc.

“Các vị, tôi đã tiêu hao quá nhiều năng lượng, những gì còn lại phải nhờ vào các người rồi.”

Giọng nói của Shuke dần dần nhỏ đi.

Nhưng khó khăn lại ập đến, đã dùng sức mạnh của mình để vây hãm sáu thú cưng của Raguel, giờ đây nó đột nhiên chuyển hướng, quay đầu lại phun ra một quả cầu lửa lớn về phía Nicolas.

Mặc dù Nicolas lập tức tránh né, nhưng cũng bị Christine nắm lấy cơ hội, thoát khỏi sự kìm hãm của hắn, bay thẳng về phía Bạch Khải.

Con máy móc khổng lồ định phản kích, nhưng lại bị Christine một móng vuốt đập thành mảnh vụn.

Ken két ken két! Nhưng vào lúc này, một đạo ánh kiếm nhiều màu lấp lánh, ngay lập tức phá vỡ sự phong tỏa của Raguel,

thậm chí chặt đứt một cánh tay của Raguel, bay thẳng đến trước mặt Alpha.

Cùng lúc đó, Delta cũng tìm cơ hội phá vỡ sự phong tỏa của Raguel, toàn lực thi triển Hư Không môn đồ và Thời Gian lữ hành. Đối mặt với truyền kỳ Cự Long, họ cũng chẳng dám nghĩ đến việc có thể ngăn cản Christine, chỉ cần kéo dài thời gian này thêm một chút, Nicolas sẽ kịp đến.

Cuối cùng, Christine lao tới trước mặt Alpha và Delta, đầu tiên chạm trán với Delta đang phong tỏa thời gian.

Chỉ tiếc rằng, kỹ năng càng mạnh cũng cần có thuộc tính để duy trì. Đối mặt với sự chênh lệch quá lớn giữa truyền kỳ và quân vương, Delta chỉ duy trì được một chớp mắt, thân thể liền bị vô số vết thương xé nát, máu tươi văng khắp nơi.

“Delta!” Bạch Khải hét lên, nhìn thấy Delta sắp mất mạng dưới móng vuốt của Christine, không còn bận tâm gì khác, lập tức kích hoạt trứng Kim Cương bao bọc lấy Delta. Đỉnh! Một tiếng vang giòn, trứng Kim Cương bị đánh bay ra ngoài, nhưng không hề chịu bất kỳ thương tổn nào, nhìn Christine với vẻ khó hiểu.

Trong chớp mắt, Alpha ngay lập tức nắm lấy cơ hội, kết hợp Thất Kiếm, đồng loạt chém về phía Christine.

“Tiểu côn trùng, cút đi!” Christine không kiên nhẫn vung tay về phía Alpha, nhưng động tác của Alpha hết sức mạnh mẽ, thậm chí không thể làm sao, toàn thân khung xương như bị đứt từng khúc, thân thể nát bấy bay ngược ra ngoài.

“Không được!” Thế nhưng khi nhìn Alpha bay về phía sau, Christine bỗng giật mình, muốn chặn đường Alpha lại, nhưng lại bị Nicolas một cước đạp xuống đất.

“Đồ khốn, ngươi lại dám làm tổn thương bạn Long của ta!” Lửa giận trong mắt Nicolas dâng lên, một cỗ sát ý mạnh mẽ phóng ra, những Tiểu Hắc Long trước đó bị máy móc khổng lồ đẩy gục lập tức tử vong ngay lập tức.

Con thịnh nộ từ thiên nhiên, không phải là những Tiểu Hắc Long mới sinh ra có thể ngăn cản.

“Khốn nạn, ngươi sẽ luôn phải chịu sự truy sát của bộ lạc Hắc Long!” Christine thấy vậy lập tức tức giận phản kháng, nhưng

lại bị Nicolas đè xuống, không thể đứng dậy nổi.

“Bộ lạc Hắc Long? Bản Long nhớ kỹ, nếu như ngày hôm nay bạn Long của ta gặp chuyện không hay, ta thề với danh nghĩa Lục Long, nhất định sẽ tàn sát gần như mọi thành viên của bộ lạc Hắc Long!” Đối mặt với lời đe dọa của Christine, Nicolas không chịu ảnh hưởng chút nào, ngược lại còn nổi giận tuyên thệ.

Lời thề của Long quốc, tuyệt đối không đổi ý! Thấy vậy, Raguel lập tức lao tới, nhưng Gamma và những người khác biết rõ nếu để Raguel và Christine kết hợp, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng, nên toàn lực cản lại.

Két phốc két phốc! (Đồ nào dám làm tổn thương người bạn của Gamma, Gamma sẽ ăn thịt ngươi!) Gamma lúc này căn bản không kiềm chế được bản tính của mình, một con Ác Ma tỏa ra khí tức tà ác to lớn bỗng chốc xuất hiện, một quyền đánh bay Raguel.

Trong khi đó, Jerry, con Husky duy nhất còn giữ được tỉnh táo trong lúc này, đang dùng toàn bộ tinh thần lực cuối cùng của mình, hội tụ lại thành Minh Thổ, hóa thành một thực thể bảo vệ lao về phía đầu của Raguel, đập xuống đất.

Nhưng còn chưa kịp để Raguel đứng dậy, một con Thiên Sứ kim cương khổng lồ xuất hiện, cùng với cả Ác Ma Phi Thúy đã cùng nhau áp chế Raguel xuống đất, đồng thời hút sạch năng lượng của Raguel.

Cùng lúc đó, Epsilon đã phát huy Đại Nhật lực trường đến cực hạn, nhưng không thả ra, mà là trực tiếp áp lại quanh cơ thể mình, giống như một mặt trời nhỏ đè nén Raguel không ngừng quấy rối.

Mỗi lần tiếp xúc đều để lại trên người Raguel những vết tích cháy đen.

Còn Jetta, giờ đây bị cơn thịnh nộ đè nén, lại điên cuồng phun ra cầu lửa về phía Raguel, thậm chí nhét lại vào trong miệng hắn, đồng thời há miệng thả sức phun ra, như thể muốn thiêu rụi Raguel thành tro bụi.

Bốn thú cưng đồng loạt bùng nổ sức mạnh, nhưng thực sự đã áp chế được Raguel.

Tuy nhiên, lúc này Bạch Khải đã không còn tâm tư vui vẻ, mà là vội vàng chạy về phía Alpha.

Bởi vì do bị hất ra ngoài, Alpha trên đường đi va phải những quả trứng rồng vẫn chưa nở, khiến nó dính đầy dịch trứng.

Khi Bạch Khải chạy đến trước quả trứng rồng, nhìn thấy đầu lâu của Alpha bị tổn thương, trái tim hắn lập tức thất chặt.

Là một sinh vật xương, chỉ cần đầu lâu không nát, linh hồn vẫn còn đó, cho dù những phần khác bị hư hại cũng không nghiêm trọng.

Chính vì vậy, Alpha luôn đặc biệt coi trọng phần đầu, nhìn tưởng như yếu đuối mà là vùng bảo vệ mạnh nhất của Alpha.

Nhưng hiện tại, cái mũ bảo hiểm thủy tinh của Alpha đã hoàn toàn vỡ nát, xương sọ rạn nứt đến bảy tám phần, thậm chí có thể thấy bên trong đang bùng cháy ánh lửa linh hồn.

Thấy vậy, Bạch Khải không chút do dự kích hoạt trứng tiên hóa, đồng thời bao bọc lấy Alpha đang bị đập vỡ.

Ngô! Nhưng vào lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy đất trời quay cuồng, cơ thể không phòng bị ngã lăn xuống đất, trong khi trứng kim cương bao bọc Alpha thì vẫn chưa ngưng tụ.

“Đây là...?” Bạch Khải hiểu ra, giấy dựa lấy ra được tề mang theo bên hông, một ngum đổ xuống, nhưng không thể làm dịu được chút nào.

“Ni...”

Nicolas...”

Lúc này, Bạch Khải đã không còn sức lực để cầm bình thứ hai, chỉ có thể phát ra tiếng cầu cứu với Nicolas, người đang chiến đấu với Christine.

“Ừm?” Giọng nói của Bạch Khải rất nhẹ, nhưng lại bất ngờ đánh thức được Nicolas.

Khi nhìn thấy ánh lửa linh hồn của Alpha có thể sẽ tắt bất cứ lúc nào, Nicolas phun ra một ngum Phỉ Thúy hơi thở, bao bọc lấy Bạch Khải.

Với sự trợ giúp của hơi thở Phỉ Thúy, Bạch Khải cuối cùng cũng thả lỏng được, nhưng tinh thần và thể lực tiêu hao quá nhiều khiến đầu hắn muốn nổ tung.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy Alpha trong tình trạng thê thảm, Bạch Khải vẫn cố nén cơn đau đớn, tiếp tục ngưng tụ trứng kim cương.

Cuối cùng, trứng kim cương đã thành công ngưng tụ, Bạch Khải bị ảnh hưởng mà ngã nhào xuống đất, ôm đầu máu của mình.

Chỉ là trong đôi mắt, lại có một tia chờ mong.

Cảm giác tiêu hao sức lực quen thuộc này, tuyệt đối không phải là gì chữa trị vết thương hay thu hoạch kỹ năng mới.

Alpha, có thể muốn tấn thăng Đế Hoàng cấp!

Chương 676:

Cuồng Chém Long! “Các người, đám hỗn đản kia!” Thấy bộ lạc Hắc Long mà bao năm tâm huyết của mình bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, ánh mắt Christine lập tức tràn ngập nỗi sợ hãi không thể nói thành lời.

Phụ thân sẽ giết nàng sao? Nghĩ đến đây, Christine lập tức bộc phát ra một nguồn sức mạnh chưa từng có, nhân lúc Nicolas phân tâm giúp Bạch Khải, nàng liền thoát khỏi sự trói buộc của Nicolas.

Một phía khác, Raguel cũng nhận ra tình hình nghiêm trọng, hấn đột nhiên gia tốc, tạo thành một cỗ lĩnh vực nóng bỏng dần dần hình thành, khiến Gamma và nhóm của hấn bị đẩy ra.

Lĩnh vực này chỉ có những sinh vật cao cấp như Đế Hoàng mới có thể nắm giữ, và Raguel đã dần dần thu được sau khi tiến hóa. Điều này có nghĩa là hấn đã thoát khỏi thân phận nhân loại và nhận được huyết mạch Long tộc! Kết phốc kết phốc! (Gamma sẽ không để cho người có cơ hội quay lại!) Nhìn thấy Raguel đang định giúp Christine, Gamma phát ra một tiếng gầm thét phần nộ, tập trung huyết quang tối đa, khiến cho năng lượng trong không khí của trận chiến bị tiêu tan sạch sẽ.

Cùng lúc đó, hai bên vốn đứng riêng là Ác Ma và Thiên sứ lại bắt đầu hòa trộn.

Sự kết hợp giữa Thiên sứ và Ác Ma, lực lượng của Gamma lập tức đạt đến đỉnh cao, hấn mạnh mẽ đâm vào ngực Raguel, nhưng chưa kịp thừa thắng xông lên, Gamma đã trở nên không ổn định.

Thấy tình hình đó, Trùng Thảo lập tức kích hoạt Phi Thú ý án ký để mở đường vào Phi Thú ý mạng cảnh, dẫn theo mấy thú cưng chạy vào.

“Ừm?” Raguel nhận ra vấn đề, bản năng muốn kéo dài khoảng cách với Gamma, nhưng Gamma không có ý định bỏ qua cho Raguel, hấn dùng sức ôm lấy Raguel, và thể nội Song Sinh khẽ ấn bỗng nhiên xoay chuyển.

Oanh! Chỉ trong thoáng chốc, một đám mây hình nấm trắng lục sắc xuất hiện trong Địa Tâm thế giới, tạo ra những cơn sóng xung kích khổng lồ làm vỡ nát vô số vách đá, tựa như bất kỳ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Phía bên kia, Nicolas cũng phát hiện động tác của Gamma, lập tức nắm lấy Delta biến thành quả trứng Kim Cương bay đến bên Bạch Khải, ngăn cản mọi người ở phía sau.

Phản ứng chậm một nhịp, Christine cùng Raguel bị Gamma nổ tung thôn phệ.

“Sóng xung kích mạnh mẽ như vậy, ngay cả bản thân Long cũng có thể bị trọng thương, bọn chúng tuyệt đối không thể thoát được.”

Nhìn vào cảnh tượng khủng khiếp trước mắt, Nicolas thầm thở phào.

Chưa kịp nói chuyện với Bạch Khải, hắn bỗng cảm thấy năng lượng nguyên tố xung quanh đang không ngừng tuôn vào trong sóng xung kích.

Dần dần, khi bụi mù tan đi, một con Hắc Long khổng lồ cùng với một hình thể không hề nhỏ Long nhân xuất hiện từ đó, chúng đang hấp thu năng lượng thổ nguyên tố, chữa trị thương thể của mình.

Hắc Long, đương nhiên là mạnh nhất trong các loại Long, Đại Địa thủ hộ giả, tự nhiên có thể từ trong lòng đất hấp thu năng lượng phục hồi trạng thái.

“A~ Đây chính là sức mạnh của Hắc Long đại nhân sao? Thật sự quá mạnh mẽ.”

Bởi vì vụ nổ ngược lại khiến cho huyết mạch của Raguel hòa quyện hoàn mỹ hơn, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười mãn nguyện, nhìn Nicolas đề phòng, đôi mắt hắn bất chợt trở nên dữ dội. Đúng vậy, con Lục Long này vô cùng mạnh mẽ, ngay cả Christine đại nhân cũng không thể thắng.

Nhưng điều này chỉ đúng khi là một chọi một, hai đánh một, Lục Long này chắc chắn không phải là đối thủ! Nicolas rõ ràng hiểu điều này, vừa hồi phục sức lực, vừa cảnh giác nhìn hai kẻ đối địch ở trước mặt.

Hắn hiện tại đã bị hai người hoàn toàn khóa chặt, đơn độc chạy trốn thật sự không thành vấn đề, nhưng việc mang Bạch Khải theo có vẻ không kịp nữa.

Nicolas biết chắc, vào thời điểm hắn mở ra Phỉ Thúy ấn ký, Christine hoặc Raguel có thể ngay lập tức đánh giết Bạch Khải.

Hơn nữa, cả nhóm thú cưng của Bạch Khải hiện giờ cơ bản đã mất khả năng chiến đấu, để ngăn cản một trong số chúng cũng không thể. Đáng ghét, lại phải đối mặt tình huống trước mắt chẳng? Ngay lúc này, một khối lệnh bài từ ngực Bạch Khải bay ra, lơ lửng giữa không trung, và sau đó một đầu Hồng Long to lớn xuất hiện, gầm thét phần nộ về phía Christine và Raguel.

“Đây là, Hồng Long?” Christine thấy vậy không thể không lui lại một bước, nhưng khi nhìn thấy lệnh bài Vườn Địa Đàng, nàng lại tiếp tục tiến về phía trước.

Chỉ là một cỗ khí tức lưu lại thôi, vẫn chưa thể làm nàng sợ hãi.

Quả nhiên, hình ảnh của Aletta vừa xuất hiện đã đột ngột biến mất, lệnh bài cũng rơi xuống đất một cách vô lực, càng khiến Christine trông có vẻ đắc ý hơn.

“Nhân loại, lần này các người không có hậu chiêu gì sao?” Christine lộ ra nụ cười nham hiểm, đã suy đi tính lại về việc trả thù hôm nay.

Raguel càng kích động, muốn thử nghiệm huyết mạch hoàn toàn mới của mình.

Rống! Nhưng vào lúc này, từ lòng đất bỗng phát ra một tiếng gầm xa lạ, khiến Nicolas cùng tất cả mọi người không tự chủ nhìn về phía Bạch Khải.

Không biết từ lúc nào, một con Thanh Đồng Cự Long xuất hiện bên Bạch Khải, đang im lặng nhìn Alpha trùng Kim Cương.

“Người là...

Ngư Bì Xà?” Nicolas cảm nhận được hơi thở quen thuộc từ đối phương, có chút không chắc hỏi.

“Người ở đây gọi ngô?” Thanh Đồng Cự Long ngẩng đầu, vẻ mặt có chút mờ mịt nhìn Nicolas, rồi lại liếc nhìn Christine với vẻ mặt đầy kiêng kỵ, rồi nhìn lại Bạch Khải.

“Thì ra là thế, đây chính là ngô sao?” Ánh mắt Thanh Đồng Cự Long tràn ngập sự kinh ngạc, đột nhiên phun ra một hơi thở Rồng vào quả trứng Alpha, và cơ thể cao lớn của nó nhảy mất thu nhỏ, biến trở lại thành Ngưu Bì Xà.

Chỉ là so với trước đây, nó giờ có thêm bốn cái chân.

Nhưng lúc này Nicolas không có tâm tư đi để ý những điều này, vì Christine và Raguel đã hoàn toàn mất kiên nhẫn, lao về phía bọn họ.

Răng rắc! Vào thời khắc này, một âm thanh quen thuộc vang lên bên tai Bạch Khải, ánh sáng tiến hóa chiếu rọi toàn bộ địa quật, trong đầu Bạch Khải cũng bị tràn ngập bởi vô số thông tin.

Nhưng lúc này, tâm trí Bạch Khải đã không còn để ý đến những điều này.

Chỉ một thoáng, vỏ trứng vỡ vụn, một đầu thủy tinh khô lâu to lớn từ từ đứng dậy, bốn thanh trường kiếm màu xanh, đen, đỏ, vàng phân loại trên dưới trái phải, giống như quang hoàn bình thường lơ lửng sau lưng hắn.

Sau đó, từng lớp vảy màu đen bỗng nhiên nổi lên từ khung xương thủy tinh, giống như một bộ giáp bình thường bao bọc quanh khô lâu.

Chỉ là không biết vì sao, bộ giáp này dường như không ngừng biến hóa, từ đầu đến cuối không thể ngưng tụ.

“Alpha, có phải là người không?” Bạch Khải thấy vậy có chút không chắc hỏi, nhưng Alpha không có phản hồi, chỉ nhìn về phía ánh sáng tiến hóa vẫn chưa tán đi, rồi nhìn về phía Christine và Raguel đang điên cuồng sắp sửa công kích. Đột nhiên, Alpha vào lúc này biến mất tại chỗ.

“Thật nhanh!” Raguel vừa mới nhận được huyết mạch từ Hắc Long, lập tức cảm thấy bất an, muốn thoát đi, nhưng ngay sau đó hắn bỗng thấy trước mắt lóe lên.

Bốn cánh cửa xương từ trên trời hạ xuống, phong tỏa toàn bộ vị trí của hắn.

Sau đó, bốn thanh trường kiếm bất ngờ xuất hiện, lơ lững dừng lại trên cánh cửa xương, khí tức tứ sắc từ từ hòa vào trong.

“Tịch Diệt Kiếm Vực.”

Khi tiếng nói lạnh lùng vang lên, Raguel cảm thấy như có thứ sắc nhọn nào đó lướt qua thân thể hắn, thế giới trước mặt đột nhiên trở nên hỗn loạn, và ngay sau đó rơi vào bóng tối.

“Raguel?” Phía bên kia, Christine hoảng sợ nhìn Raguel bị chém tách rời, ngay lập tức không chút ngần ngại, liền phá vỡ bề mặt đại địa, gấp rút trốn thoát.

Lục Long, Hồng Long, Thanh Đồng Long, cùng với con quái dị vong linh này. Đó đều là những thứ gì kỳ quái, bản tiểu thư không muốn chết ở đây! Nhìn thấy Christine thoát đi, Nicolas bản năng muốn truy kích, nhưng bị Bạch Khải ngăn lại, rồi chậm rãi tiến về phía khô lâu vẫn đứng ngẩn ngơ.

“Alpha?” Ken kết, ken kết? (lão đại?) Dường như nghe thấy tiếng gọi của Bạch Khải, ánh sáng tiến hóa trên người Alpha bỗng nhiên tán đi, bộ giáp màu đen từ từ hình thành, dần dần trở thành một bộ giáp màu đen hoàn toàn.

Bốn thanh trường kiếm lại bay về, hóa thành một cái kiếm luân, lẳng lẳng quay quanh sau lưng Alpha.

Sau đó, bảy ánh sáng lưu quang bỗng nhiên từ phương xa bay đến, rơi xuống sau lưng Alpha, hiện ra bảy Kiếm kỵ nhân hình.

Hình dáng đại khái không thay đổi, nhưng trên người giáp của họ cũng giống như Alpha, mang một chút dấu hiệu đặc hữu của Long tộc.

Vảy rồng giáp, Long đầu tọa kỵ, Long thú đuôi kiếm...

Từ xa nhìn lại, giống như một đầu Hắc Long bị bảo vệ bởi bảy kỵ sĩ, nhưng cũng giống như một thanh kiếm trong kiếm mộ.

Giống như thanh kiếm, giống như Long, đây chính là cảm giác mà Alpha mang lại bây giờ.

Chỉ là trước đó bao trùm bên ngoài Alpha khí tức hùng mạnh, giờ đây chỉ còn cảm giác sắc bén thoáng qua.

Cổ khí tức này không mạnh, nhưng lại khiến Nicolas cảm thấy một chút nguy hiểm, như thể đứng trước mặt không phải là Alpha, mà là một thanh Trảm Long chi kiếm bình thường.

Cùng lúc đó, Bạch Khải trong đầu lại tràn ngập vô số thông tin, nguồn kích thích mạnh mẽ khiến hắn không thể không mềm nhũn, suýt chút nữa ngã xuống.

“Bạch Khải, cẩn thận.”

Nicolas thấy vậy, lập tức hóa thân thành hình người để nâng Bạch Khải, nhưng lại thấy Alpha không biết làm sao đột nhiên xuất hiện sau lưng Bạch Khải, vũng vàng đỡ lấy.

“Đa tạ, Alpha.”

Cảm nhận được từ Alpha truyền đến sức mạnh và tinh thần lực mạnh mẽ, Bạch Khải mỉm cười, đang định xem xét thuộc tính của Alpha, lại bỗng nhớ ra điều gì, nói: “Nicolas, nhanh chóng mang theo chúng ta rời khỏi đây, bên kia Bán Thần Hắc Long có thể sẽ đến bất cứ lúc nào!” Trước đó vì bị trạng thái khủng bố của Alpha ảnh hưởng, Bạch Khải lo lắng Alpha sẽ gặp chuyện, nên không dám để Nicolas truy kích, nhưng giờ đây xác định Alpha không có việc gì, đương nhiên phải tranh thủ thời gian rời đi.

Hơn nữa, những con thú cưng khác cũng cần thời gian hồi phục thương thế.

“Được.”

Nicolas nhẹ gật đầu, khi Bạch Khải thu hồi toàn bộ sáu sủng thú vào Ngự Thú không gian, hắn lập tức cầm lấy Bạch Khải, vỗ cánh chuẩn bị rời đi.

“Chờ một chút, mang theo viên đá kia.”

“Viên đá?” Nicolas theo hướng ngón tay của Bạch Khải nhìn về, mới hiểu rằng Bạch Khải đang nói đến viên đá lớn dùng để trưng bày trứng rồng của Hắc Long bộ lạc, và trên đó còn có Ngưu Bì Xà đang nằm ở phía trên.

Gần như quên mất gã này.

Nicolas không trì hoãn, thu toàn bộ đồ vật ở đây, khi chắc chắn không bỏ sót gì, hẳn mới quay người rời đi.

Và khi Nicolas rời đi, thế giới Địa Tâm trải đầy tàn phá cuối cùng không chịu nổi, hoàn toàn sụp đổ, chôn vùi mọi thứ bên dưới mặt đất.

Chương 677:

Con thứ nhất Đế Hoàng, Diệt Long Kiếm Đế! Hắc Bạch bí cảnh.

Sau khi chạy một đoạn xa, Hắc Bạch mới dừng lại, nhìn những người vẫn đang toàn lực khôi phục, Bạch Khải, nói: “Đã trốn rất xa, chắc hẳn họ không phát hiện ra chúng ta.”

“Cảm ơn.”

Bạch Khải mở to mắt, khẽ vuốt cằm nhìn Hắc Bạch.

“Không cần cảm ơn ta, năng lượng của Song Tử tháp đã tiêu hao hết, coi như ngươi có nói gì cũng không còn biện pháp.”

Hắc Bạch nhún vai, rồi tiếp: “Nếu không phải có ta, các người có lẽ cũng không gặp phiền phức như vậy, nên ta mới là người phải nói lời xin lỗi mới đúng.”

“Cũng chỉ do chúng ta không cẩn thận mà thôi.”

Bạch Khải cười, nhìn năm quả trứng Kim Cương trong không gian Ngự Thú, nhẹ nhàng thở ra.

Ngoài hai con Hắc Long huyền thoại, Alpha và Delta, còn lại những con sủng thú đều có trạng thái tương đối tốt, sau khi sử dụng trứng tiến hóa thì tình hình đã ổn định lại rõ rệt.

Về phần Bạch Khải, mặc dù đã sử dụng nhiều trứng tiến hóa, cũng vẫn trong trạng thái tốt, chỉ có cảm giác hơi đói bụng. Đế Hoàng sinh vật quả thật mạnh mẽ.

Nghĩ vậy, Bạch Khải liền gọi Alpha ra, cùng với Thất Kiếm xuất hiện bên cạnh Alpha.

“Alpha, hiện tại trạng thái thế nào?” Ken kết ken kết.

“(Không sao, lão đại, trạng thái tiến hóa đã ổn định.)” Alpha, Niết Bàn sống lại, giơ bàn tay lên nhìn một chút, khẽ vuốt cằm.

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nghe vậy cũng nhẹ nhõm thở ra.

Trước đó, Alpha đã ra chiến đấu trong trạng thái tiến hóa, vì thế Bạch Khải rất lo lắng khi thu hồi Alpha vào không gian Ngự Thú, rồi lại cho Alpha mặc trùng tiến hóa, sợ rằng hắn sẽ xảy ra vấn đề gì.

Dù sao, những tình huống tương tự mà hắn đã thấy thực sự là rất nhiều.

“Nhưng mà, cuối cùng cũng có con thứ nhất Đế Hoàng cấp sinh vật a ~” Bạch Khải trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ, sau đó bắt đầu kiểm tra trạng thái của Alpha.

“Diệt Long Kiếm Đế, đây là tên mà Alpha tự đặt cho mình hay sao?” Bạch Khải tò mò nhìn về phía Alpha, như có điều suy nghĩ.

Ken két ken két? “(Đúng vậy, lão đại, ngươi không thích sao?)” “Không, rất tốt.”

Bạch Khải lắc đầu, từ một khía cạnh nào đó mà nói, Alpha quả thật là chém giết một đầu Long tộc.

Raguel, trong những lần đối đầu, dù là về hình thái hay thực lực, đều không thể so với Long tộc.

“Chỉ có điều, lúc đó chiến lực của Alpha cao một cách kỳ lạ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Ken két ken két.

“(Tôi cũng không rõ, chỉ có cảm giác như tiếp xúc với một nguồn lực mạnh mẽ, rất lạ lẫm, nhưng lại có vẻ như chính là tôi.)” “Nguồn lực lạ lẫm sao?” Bạch Khải nghe vậy, đầu óc không khỏi hiện lên cảnh Ngưu Bì Xà biến thành Thanh Đồng Cự Long, bùng tỉnh ngộ.

Thanh Đồng Long, người bảo vệ thời gian.

Nói đến, số phận của hắn với Long tộc cũng thật sự không ít.

Bạch Khải cười, lắc đầu xua tan những ý tưởng tạp nham trong đầu, tiếp tục xem xét tình trạng của Alpha.

Ngoài cái tên Alpha, những thông tin khác trên bảng cũng có những thay đổi lớn.

Cột thuộc tính lại xuất hiện thuộc tính Long, huyết mạch đẳng cấp cũng nhảy lên một bậc lớn, trực tiếp lên đến trung đẳng Đế Hoàng.

Tuy nhiên, điều đáng kể nhất chính là giá trị năng lượng của Alpha.

“1M...

Giá trị năng lượng như vậy, hẳn chỉ có sinh vật truyền kỳ mới sở hữu.”

Bạch Khải khép mắt lại, không ngần ngại bày tỏ sự vui sướng của mình, rồi đi vào phần mấu chốt của lần tiến hóa này.

Chương 678:

Con thứ nhất Đế Hoàng, Diệt Long Kiếm Đế! (2) năng. ...

“Là đem Alpha tự sáng tạo Tứ Cực kiếm trận cùng Tử Vong lực trường dung hợp lại sao? Đã nhập trận này, sinh tử chớ hỏi, chắc chắn, thật là giới thiệu bá đạo!” Bạch Khải thấy vậy thì hai mắt sáng lên, trong đầu lập tức hiện lên hình ảnh Alpha đã đánh bại Raguel trước đó, bỗng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Mặc dù có sự hỗ trợ của Thanh Đồng Cự Long, nhưng có thể chém giết một đầu hoàn toàn dung hợp Hắc Long huyết mạch truyền kỳ Long nhân, sức phá hoại của Tịch Diệt Kiếm Vực cũng không thể tưởng tượng nổi.

“Thất sách, thất sách, xem trước đại chiêu, những kỹ năng khác ta đều không muốn xem nữa.”

Bạch Khải lắc đầu liên tục, nhưng khóe miệng lại không thể nào che giấu nụ cười, tiếp tục xem một kỹ năng mới phía dưới.

...

“Ừm...

Nghe không hiểu...”

Bạch Khải nghe vậy có phần mơ hồ, trong khi Alpha lại rất hiểu Bạch Khải, tâm niệm vừa động, Quy Khư Chi Kiếm màu vàng đất nhẹ nhàng bay đến tay Alpha.

Sau đó, Alpha nhẹ nhàng vung lên, không gian lập tức xuất hiện một vết kiếm màu đen, một lực kéo mạnh mẽ từ đó phát ra, cả không gian xung quanh đều bị kéo về hướng vết kiếm.

“Đây là, Chibaku Tensei? Thật sự thực hiện được rồi?” Bạch Khải thấy vậy lập tức nắm chặt Alpha, lúc này mới không bị ảnh hưởng, nhưng bên Hắc Bạch thì lại bị kéo đi mà không có chút nào phản kháng.

May mà Alpha không vì vậy mà tấn công quân đội bạn, đưa tay bắt lấy Hắc Bạch, nhờ đó mà Hắc Bạch thoát khỏi nguy hiểm.

Hắc Bạch nhìn thấy vết kiếm vẫn còn phóng ra sức kéo mạnh mẽ, không nhịn được đã ném một khối kim loại vào đó, chỉ thấy khối kim loại ngay lập tức bị hút vào vết kiếm và biến mất.

“Đây là kỹ năng gì, lỗ đen sao?” Ken kết ken kết. (Cũng không phải vậy, chỉ là đơn thuần lực hút thôi.) Alpha lắc đầu, trên vết kiếm hiện lên những phù văn lấp lánh, lực hút lập tức ngưng lại, đồng thời một sợi dây nhỏ từ trên không trung rơi xuống.

Hắc Bạch thấy vậy tức tốc muốn nhặt lên xem xét, lại không nghĩ rằng ngón tay của hắn lại bị sợi dây ấy quấn lấy.

“Đây là cái thỏi kim loại ban nãy sao?” Hắc Bạch vừa lấy ra vật liệu để chữa trị ngón tay của mình, vừa nói.

Ken kết ken kết. (Không sai, chỉ là chúng bị lực hút của Quy Khư Chi Kiếm áp súc đến cực hạn mà thôi.) “Áp súc đến cực hạn?” Bạch Khải nghe vậy thì ngạc nhiên, lực chi cuối cùng chính là sức hút mạnh mẽ, còn vạn vật Quy Khư thì hẳn là bất kỳ đồ vật gì cũng đều bị lực hút này ép thành một điểm nhỏ nhất, tương đương với việc rơi vào Quy Khư bên trong.

“Phải chăng là do hấp thu quả trứng rồng đó? Hắc Long... Đại Địa Thủ Hộ Giả, tài liệu này thật sự mạnh mẽ a.”

Bạch Khải nhanh chóng nghĩ ra nguồn gốc của Quy Khư Chi Kiếm, đồng thời cũng hiểu rõ lý do ra đời của món kỹ năng này. ...

“Trảm Long Kiếm Ý...

Có lẽ là vì trên đường tiến hóa muốn chém giết Raguel mà phát sinh ra ý chí mãnh liệt đó.”

“Bất quá Alpha, người Trảm Long Kiếm Ý sẽ không chỉ có tác dụng khi đối mặt với Long tộc thôi đâu nhỉ?” Bạch Khải nhìn về phía Alpha hỏi.

Ken kết ken kết. (Không phải, có thể sử dụng với bất cứ ai, chỉ là đối với Long tộc sẽ có sự tăng cường bổ sung mà thôi.)
“Thế à...”

Bạch Khải nhìn về phía Alpha đang cầm kiếm, mỉm cười.

Chương 679:

Con thứ nhất Đế Hoàng, Diệt Long Kiếm Đế! Trảm Long vì kiếm ý, lấy diệt long làm tộc danh, Alpha đang ở sau lưng, con đường phía trước có thể nói là đầy chông gai.

Dẫu vậy, nếu có thể bước đến cuối cùng, điều chờ đón Alpha sẽ là một ánh sáng rực rỡ.

Chỉ mong rằng không bị Phạm bà bà và Aletta diệt sớm trước đã.

Có vẻ như đề Bạch Khải mở mang kiến thức một chút, Alpha đứng sau bốn kiếm đã đồng thời bay ra, một cổ kiếm ý mạnh mẽ bỗng dưng dâng lên, trực tiếp đánh thức Nicolas đang tu dưỡng.

Nhưng khi nhìn thấy kiếm ý do Alpha phóng ra, Nicolas mới thở phào nhẹ nhõm, im lặng nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, có thể dừng chơi cái này khi ta đang ngủ không? Sẽ hù chết Long đấy.”

Mặc dù lúc này khí tức của Alpha không còn mạnh mẽ như trước, nhưng kiếm ý Trảm Long vẫn khiến Nicolas cảm thấy bất an.

Nicolas không chút nghi ngờ, nếu Alpha trưởng thành ngang hàng với hắn, có lẽ hắn thật sự sẽ bị Alpha chém chết.

“Xin lỗi, chỉ là thử nhìn một chút kỹ năng thôi.”

Bạch Khải hơi áy náy vung tay về phía Nicolas, lần này nhờ có Nicolas, nếu không phải hắn bộc phát, có lẽ giờ này hắn đã bị Christine xử lý rồi, đâu còn chuyện như hiện tại.

Nhất là khi Nicolas nổi giận và thề thốt, suýt nữa làm Bạch Khải rơi nước mắt.

“Nhưng mà lần này Alpha tiến hóa thật sự rất mạnh, Long nhân kia đang biến hình sẽ không phải là đối thủ của Alpha.”

Nicolas nhìn sâu vào mắt Alpha, sau đó chuyển ánh mắt về bảy Kiếm kỵ đứng sau Alpha.

“Thêm vào đó, gia quyền của Alpha cũng đã thay đổi đáng kể.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, bắt đầu xem xét trạng thái của bảy Kiếm kỵ.

“Thật là kỳ lạ, sao lại có thể thu được Long thuộc tính và Long uy kỹ năng? Huyết mạch đẳng cấp vậy mà lại trở thành cao đẳng lãnh chúa?” Bạch Khải sáng mắt lên, lại nhìn về phía những Kiếm kỵ khác, tương tự cũng thấy như vậy.

Nhưng vẫn có một ngoại lệ.

“Thật ấn tượng, từ cao đẳng lãnh chúa tiến hóa thành cấp thấp quân vương sao? Nhưng liệu việc tự trở thành gia quyền có cho phép họ nhận được lợi ích từ sự tiến hóa của Alpha không?” Nghe Bạch Khải nói vậy, Hắc Bạch không khỏi khinh bỉ nhìn Bạch Khải, nói: “Người đã thu phục nhiều gia quyền như vậy mà vẫn không biết sao?” “Dù là chủ động hay bị động, khi trở thành gia quyền hiệu quả đều giống nhau, nhưng bị động sẽ tiêu hao một phần tinh thần lực của bản thân, còn chủ động trở thành gia quyền lại tăng cường sức mạnh cho gia chủ.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe xong bất ngờ, lúc này khi quang kiếm dâng lên linh hồn bản nguyên, Alpha cũng 确实 đã nhận được một chút cường hóa.

“Như vậy, làm mới tên gọi này, gọi là Thất Kiếm Long kỵ đi~” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, rõ ràng là tùy tùng của Alpha, nhưng cũng không thua kém gì những thú cưng của hắn, thật là một Thiên sứ khung xương ấn tượng.

Dù vậy, dường như điều này cũng có chút liên quan đến hệ thống chiến lực của Alpha? Bảy vị này rất mạnh và rất biết chiến đấu... Ân, luôn cảm thấy có chút như khi dễ người khác.

Chương 680:

Gamma gặp phải vấn đề! Sau khi Bạch Khải hiểu rõ tình hình của Alpha và Thất Kiếm Long Ky, hắn lập tức bắt tay vào xử lý những chuyện khác. Điều hắn phải đối mặt đầu tiên chính là sự xuất hiện của Vườn Địa Đàng lệnh bài cùng với Nguru Bì Xà.

“Người nói là do hấp thu lệnh bài này mà ẩn chứa khí tức Hồng Long, nên mới biến thành như vậy?” Nếu như Nguru Bì Xà thực sự là lời nói của thời gian thủ hộ giả Thanh Đồng Long, thì con Cự Long mà Băng Linh Ngọc Thỏ đã thấy trước đó, có lẽ chính là cái gia hỏa này? Bạch Khải hồ nghi nhìn Nguru Bì Xà đang mọc ra bốn chi trước mặt, hắn không thể nào liên hệ nó với Thanh Đồng Cự Long trước đó.

“Không được, vẫn không thể tưởng tượng nổi.”

Bạch Khải lắc đầu, gạt bỏ ý nghĩ liên hệ Nguru Bì Xà với thời gian thủ hộ giả, nhưng trong lòng lại thừa nhận huyết mạch Thanh Đồng Long của Nguru Bì Xà.

Dù sao, trừ Thanh Đồng Long trong thời gian thổ tức ra, thì không có phương pháp nào khác giúp Alpha hồi phục và tiến hóa ngay lập tức, đồng thời còn mượn một lần nữa sức mạnh từ Alpha trong tương lai.

Xét cho cùng, con sông này có thể sống sót, Nguru Bì Xà quả thực là có công lớn! “Hừm, sau này để Gamma không phải cả ngày suy nghĩ về hàm canh rắn nữa.”

Bạch Khải vượt cảm, quyết tâm đưa ra một quyết định.

Hắn dám ăn rắn, nhưng thần lẩn thì tốt hơn hết không nên.

“Sẽ không bị nấu chứ?” Nghe thấy Bạch Khải thì thâm, đôi mắt Nguru Bì Xà lập tức sáng lên, nhưng rất nhanh hắn lại nhớ ra điều gì đó, thử trượt một cái rồi quay về trong thời gian bí cảnh.

Dù ký ức lúc đó có chút mơ hồ, nhưng hắn vẫn mơ hồ nhớ được một điều.

Hắn như thể đã phun hết năng lượng mà hắn tích trữ trong thời gian bí cảnh! “Gã này, khi trở về nhất định phải tìm hiểu cho rõ vấn đề.”

Thấy Ngưu Bì Xà lại không nhận ra hắn điều khiển ra vào bí cảnh, Bạch Khải không khỏi bật cười, nhưng cũng không ngăn cản, mà để Nicolas đem khối cự thạch này từ sào huyết Hắc Long ra.

Khối cự thạch vuông vức, tổng thể là màu vàng đất, không cần lại gần Bạch Khải cũng có thể cảm nhận được một cỗ năng lượng Thổ thuộc tính nồng nặc đang tỏa ra từ bên trong.

Hắc Long mặc dù là Long tộc, nhưng do đặc tính của Đại Địa thủ hộ giả, khá nhạy cảm với năng lượng Thổ, sinh sống trong môi trường có năng lượng Thổ nồng nặc, điều này cực kỳ có lợi cho bọn họ trong việc trưởng thành.

“Vây khối cự thạch này chính là khí ấp trứng của bộ lạc Hắc Long sao?” Bạch Khải gãi đầu, đầu tiên là đập bể tất cả trứng rồng, sau đó lại giết một con tự chủ thức tỉnh ràng buộc chú ần, hoàn toàn hóa thân Long nhân, rồi lại đem khí ấp trứng mang đi. Đây rõ ràng là cùng bộ lạc Hắc Long kết thành mối thù không đội trời chung! Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, nếu biết trước, hắn hẳn nên giữ lại Christine, có thể còn có ích cho việc đổ lỗi cho Tử Vong bàn tròn. Đáng tiếc. Đúng lúc này, Jetta, kẻ đầu tiên phục hồi như cũ, bất ngờ phá vỡ vỏ trứng, từ không gian Ngự Thú vòng ra, trực tiếp đè lên khối đá lớn này.

Sột soạt sột soạt ~ (Cái giường này thật thoải mái, thật thích ~) “Jetta?” Bạch Khải thấy vậy sững sờ, không nhìn được vỏ vỏ đầu Jetta, hỏi: “Người là Thủy Hỏa nguyên tố, Thổ nguyên tố có hữu dụng với người không?” Sột soạt sột soạt? (Hữu dụng? Ngẫu không biết, chỉ cảm thấy ở đây ngủ thật thoải mái.) Nói xong, Jetta trên đá lớn trở mình, vậy mà thật sự ngủ thiếp đi.

“Tốt, coi như cho Jetta dọn cái giường trở về.”

Bạch Khải cười cười, hắn đã kiểm tra vật liệu này, chỉ là một dạng kết tinh năng lượng Thổ, thậm chí không thể thu hoạch kỹ năng, không cần phải vội vàng cho ai dùng cả.

“Bất quá Bạch Khải, tiếp theo chúng ta nên làm gì?” Nicolas nhìn về phía Bạch Khải, trịnh trọng hỏi.

Cuộc chiến với Christine khiến hắn càng hiểu rõ hơn sức mạnh đáng sợ của Bán Thần Hắc Long Akuya.

Nếu ngày đó họ gặp Akuya chứ không phải Christine, họ chắc chắn sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn.

Bây giờ, thân phận của họ đã gần như bị bại lộ, không có gì bất ngờ xảy ra, họ nhất định phải suy nghĩ kỹ lưỡng về kế sách.

“Nên làm gì?” Bạch Khải vuốt cằm, nhìn về phía Hắc Bạch, nói: “Hắc Bạch, chúng ta hiện giờ còn cách Địa Tâm thế giới bao xa?” “Đọc thì cơ bản không có thay đổi gì, ngang thì hắn là khoảng năm trăm cây số đi.

Các người trở về quá gấp, ta cũng không thu thập được đầy đủ năng lượng, đây đã là cực hạn.”

Hắc Bạch trả lời.

“Năm trăm cây số sao? Mặc dù vẫn còn thiếu, nhưng xét đến khả năng trên mặt đất tồn tại những bộ lạc khác, ắt cũng đủ rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, để thuận tiện chăm sóc, sào huyết Hắc Long chắc chắn nằm ở dưới bộ lạc Hắc Long chính, bọn họ hiện tại đã rời xa sào huyết Hắc Long, khoảng cách tới bộ lạc Hắc Long hắn cũng khá xa.

“Bất quá vẫn nên chờ mọi người khôi phục rồi nói sau.”

Bạch Khải nhìn về phía Nicolas, mặc dù Nicolas không nói gì, nhưng Bạch Khải có thể thấy Nicolas đã tiêu hao rất nhiều sức lực lần này, muốn khôi phục không phải chỉ trong thời gian ngắn có thể làm được.

Về phần hắn sủng thú bên trong, Alpha do tiến hóa mà thương tích đã hoàn toàn hồi phục, nhưng những con như Delta thì lại không được như vậy.

Trọng thương, tiêu hao, nhất định phải điều trị thật tốt.

“Cũng được, vậy ta sẽ để thân thể bản Long khôi phục nhanh hơn trong Phi Thúy mộng cảnh, chờ khôi phục hoàn toàn sẽ trở ra.”

Nicolas nhẹ gật đầu, sau đó liền tiến vào Phi Thúy mộng cảnh.

“Như vậy thì ta cũng phải tranh thủ khôi phục năng lượng trong Song Tử tháp, chuẩn bị cho mọi tình huống xảy ra.”

Hắc Bạch thấy vậy cũng trở về Song Tử tháp bận rộn, lớn như vậy, bí cảnh của Hắc Bạch giờ chỉ còn lại Bạch Khải và Alpha.

Ken két ken két. (Lão đại, chúng ta giờ làm gì?) Bạch Khải nhún vai, nói: “Còn có thể làm gì, khôi phục + tu luyện thôi ~” Ken két ken két. (Rõ rồi.) Alpha nhẹ gật đầu, cứ thế dẫn Thất Kiếm Long Kỵ bắt đầu vào huấn luyện cơ bản.

Mặc dù họ hiện tại nắm giữ sức mạnh to lớn, nhưng chỉ khi có nền tảng vững chắc thì mới có thể phát huy được sức mạnh đó.

“Cuối cùng đã xuất hiện Đế Hoàng sinh vật đầu tiên.”

Bạch Khải nặng nề thở ra, hiện tại Alpha đã thăng cấp đến trung đẳng Đế Hoàng, trưởng thành đến cấp bậc lục giai cấp bốn, việc tiếp theo hẳn phải làm là cố gắng nâng cao cấp bậc lên tột đỉnh, chuẩn bị cho con đường tiến hóa kỳ diệu.

“Một cái Bất Hủ cấp lĩnh vực, bốn cái siêu phạm cấp kiếm kỹ, tạm thời chỉ biết tăng lên phương pháp vẫn là hài cốt chương không cùng Hắc Ám kính tượng.”

Bạch Khải nhìn về Alpha, trong đầu hiện ra về cách thức cường hóa hài cốt chương không cùng Hắc Ám kính tượng.

“Vong linh và Âm Ảnh, vừa vặn, chờ khi trở về sẽ đi thăm dò một chút về Hoàng Hôn đại lăng tẩm, có lẽ sẽ thu hoạch được.”

Bạch Khải nhắm mắt lại, vượt huyết thái dương đang có chút căng thẳng, tựa như bắt đầu quay về quá trình tĩnh lặng.

Thời điểm trước đó khi chiến đấu quá căng thẳng, đã tạo thành đả kích không nhỏ đối với hắn, hắn cũng cần thời gian để hồi phục.

A ô a ô ~ (Bản uông trở lại rồi ~) Tiếng sói tru ngân vang, Bạch Khải từ từ mở mắt, liền nhìn thấy Beita không biết từ lúc nào chạy đến đỉnh tháp Song Tử, đang ngửa mặt lên trời mà hú dài.

“Cái chó ngọc này, tinh thần hồi phục nhanh thật.”

Bạch Khải thấy vậy nhếch mép cười một tiếng, nếu như nói ngoài Alpha ra thì Delta chịu tổn thương nặng nhất về thể chất, thì những con Husky như Husky tổ ba người chắc chắn là chịu tổn thương nặng nề nhất về tinh thần.

Tuy nhiên bây giờ xem ra, có vẻ như không có vấn đề gì.

Bạch Khải thu hồi ánh mắt, quay sang nhìn Delta, hỏi: “Delta, người thế nào rồi?” Róc rách rách rách. (Chủ nhân, ta không sao, mà thân thể ta có vẻ trở nên mạnh hơn.) Delta dùng sức nhéo nhéo Long trảo, một cỗ âm bạo lập tức phát ra, khiến Bạch Khải không khỏi sửng sốt. Đây là hóa thân Super Saiyan, càng đánh càng mạnh sao? Bạch Khải chép miệng, rất nhanh hắn tìm được một chút thay đổi nhỏ từ trên người Delta.

Mặc dù đã thăng cấp lên người lữ hành Thời Gian, nhưng khả năng sinh tồn của kẻ phù hợp vẫn đang không ngừng điều chỉnh thân thể Delta, hướng tới hình thái hoàn mỹ hơn.

Két phốc két phốc! (Chủ nhân, Gamma hình như có chút không đúng!) Đúng lúc này, trong đầu Bạch Khải bất ngờ vang lên tiếng hô hoán từ Gamma, khiến Bạch Khải giật mình.

“Thế nào rồi? Là ve sầu thoát xác không có hiệu quả sao?” Bạch Khải trong lòng lập tức siết chặt, mặc dù ve sầu thoát xác đã thuận lợi khởi động, nhưng Gamma lần này để ngăn cản Raguel lại không giữ lại một chút năng lượng nào, cho nên cũng tiêu hao rất lớn.

Nếu Gamma để lại di chứng gì, Bạch Khải chắc chắn sẽ rất đau lòng.

Két phốc két phốc! (Gamma cũng không biết, chỉ là Gamma hút máu quang hoàn không còn dùng được nữa!) “Hút máu quang hoàn không còn?” Bạch Khải ngẩn người, lúc này đưa tay đặt lên người Gamma, bắt đầu kiểm tra trạng thái của nó.

Tà năng: Thông dụng: Vô Tướng thân thể (siêu phạm cấp - nhập môn)...

Ghi chú: Vô Tướng thân thể có thể cho người sử dụng không phân biệt thuộc tính, hấp thu, chuyển hóa các loại năng lượng, lại bản thân không hề bị ảnh hưởng.

“Vẫn là Gamma tốt, mỗi lần cũng còn có cái ghi chú, không phải cái đồ chơi này càng ngày càng xem không hiểu rồi.”

Bạch Khải thu hồi ý thức, nhìn thấy Gamma đang sốt ruột không yên, hắn nói: “Yên tâm, hút máu quang hoàn không phải là không thấy, mà là thăng cấp.”

Kết phốc kết phốc? (Thăng cấp?) Gamma hơi nghi hoặc một chút, ổn định lại tâm thần để kiểm tra, quả nhiên phát hiện Vô Tướng thân thể vẫn còn tồn tại.

Sau khi ngưng thần phát động, năng lượng xung quanh như thể tự giác tụ lại về phía Gamma.

Mở ra Vô Tướng thân thể xong, Gamma cơ hồ đã trở thành một vùng chân không năng lượng, căn bản không cần chủ động hấp thu, những năng lượng tiêu tán kia sẽ tự động quay về bên hắn.

“Chắc chắn, mặc dù không có quang hoàn làm rõ phạm vi, nhưng có vẻ như hiệu quả lại trở nên khủng khiếp hơn a ~”

Chương 681:

Đàn Sói Báo Thù Nhìn xem giống như một lỗ đen bình thường không ngừng hấp thụ năng lượng Gamma xung quanh, Bạch Khải bên mặt nở một nụ cười càng thêm rạng rỡ, liếc mắt sang Alpha.

Alpha hiểu ý, rồi sau đó vung ra một đường kiếm khí Nghiệp Hỏa, bay về phía Gamma.

Gamma thấy vậy, bản năng muốn mở ra Bụi Gai để phòng ngự, nhưng không ngờ rằng kiếm khí Nghiệp Hỏa đột nhiên chui vào trong cơ thể hắn, biến mất không dấu vết, thậm chí không có nửa điểm động tĩnh nào. “Alpha, vừa rồi dùng bao nhiêu lực lượng?” Ken kết ken kết. (Khoảng chừng không có tiến hóa trước một phần lực lượng.) Nhìn thấy Gamma lúc này, Alpha cũng hứng thú, lại lần nữa ngưng tụ một đường kiếm khí, phóng tới Gamma.

Lần này, Alpha hiển nhiên là nghiêm túc hơn một chút.

Ngay khi kiếm khí Nghiệp Hỏa vừa xuất hiện, Bạch Khải đã cảm nhận được nhiệt độ xung quanh bắt đầu tăng lên. Đã biết khả năng năng lượng của Gamma, lần này chắc chắn sẽ không hoán đổi trạng thái, để cho kiếm khí Nghiệp Hỏa tràn vào cơ thể, nguyên bản thân thể xanh biếc của hắn lập tức đổi sang màu đỏ rực, hiển nhiên là bị ảnh hưởng một chút.

Nhưng rất nhanh, những sắc thái đó liền phai nhạt, và da dẻ của Gamma lại trở nên sáng bóng hơn.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta đoán chắc rằng trừ khi Gamma bị nổ tung trong nháy mắt, nếu không bình thường kỹ năng đều sẽ bị Gamma hấp thụ hết.) Alpha thu hồi Nghiệp Hỏa chỉ kiếm, không tiếp tục thử nghiệm nữa, mà Bạch Khải cũng rất hài lòng với kỹ năng mới của Gamma. “Thế nhưng rõ ràng Gamma không hấp thụ tài liệu gì, sao mà kỹ năng lại đột nhiên thăng cấp, hơn nữa còn vượt qua hai cấp?” Việc hút máu quang hoàn chỉ là một kỹ năng cao cấp, nhưng lại trực tiếp tiến hóa thành kỹ năng siêu phàm, điều này thật sự là một khoảng cách tăng trưởng quá lớn.

Kết phốc kết phốc... (Gamma cũng không biết...) Gamma hơi nghi ngờ một chút, rõ ràng cũng không hiểu bản thân đã làm gì, thay vào đó, Bạch Khải mơ hồ nhớ lại cảnh Gamma chiến đấu với Raguel trước đó.

Có vẻ như Gamma đã từng lao vào tự bạo trước đó, mà sau khi tương tác với Ác Ma phi thúy và Thiên sứ kim cương hình như cũng không lập tức bị nổ tung? “Gamma, người hãy chia ra Thiên sứ phân thân và Ác Ma phân thân để xem.” Kết phốc kết phốc? (Phân thân? Tốt.) Gamma nhẹ gật đầu, đồng thời phân liệt ra hai đại phân thân.

Với độ thuần thực tăng cao, tốc độ chuyển hóa năng lượng của Gamma ngày càng nhanh, đã không còn cần phải cẩn thận từng li từng tí như trước. “Gamma, hãy thử dung hợp hai phân thân cùng bản thể của người, nhớ mở Vô Tướng thân thể.” Kết phốc kết phốc. (Gamma rõ ràng rồi.) Gamma nhẹ gật đầu, sau đó thận trọng không chế hai phân thân dọc theo xúc tu tiếp xúc với bản thể.

Luồng thứ nhất năng lượng, không có vấn đề. Đến luồng thứ hai, cũng không có vấn đề.

Luồng thứ ba...

Dần dần, Thiên sứ phân thân và Ác Ma phân thân đồng thời trở lại với Gamma bản thể, nhưng không xảy ra xung đột như trước, mà lại hòa hợp thành một thể trong cơ thể Gamma.

Có vẻ như tò mò về trạng thái hoàn toàn mới của mình, Gamma đồng thời giang tay ra, Thánh Quang và tà năng đồng thời lấp lánh, một kim cương lòng ánh sáng cùng Ôn Dịch đồ đằng xuất hiện ngay trước mặt họ. “Đồng thời sử dụng Thánh Quang và tà năng, chắc chắn...” Nhìn Gamma có một nửa là Thiên sứ, một nửa là Ác Ma, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Nếu ở trạng thái Vô Tướng thì chắc chắn cả Thiên sứ lẫn Ác Ma cũng sẽ không bị ảnh hưởng.

Hiện tại Gamma đã là một thể của Thánh Ma, chiến lực này chắc chắn sẽ tăng vọt. “Gamma, tiếp tục luyện tập trạng thái này, tốt nhất có thể tự do chuyển đổi giữa Thánh Quang, Ác Ma và Thánh Ma.” Bạch Khải vỗ nhẹ vào Gamma, nói.

Két phốc két phốc! (Gamma đã rõ!) Gamma nắm giữ năng lực mới, khéo léo nhẹ gặt đầu, rồi chạy sang một bên để luyện tập. “Có thể tự mình nâng cao kỹ năng lên cấp lớn, xem ra sau này nên nghiên cứu thêm về phương diện này.” Bạch Khải vuốt cằm, bắt đầu suy nghĩ về khả năng phổ biến hóa thao tác như tình huống của Gamma. “Ta nhớ trước đây Gamma đã làm gì mà phát sinh tình huống này? Mỹ thực có lực lớn như vậy sao?” “Hẳn là do dục vọng mạnh mẽ thúc đẩy tự thân tiến hóa, trường hợp này Pháp Đế lão đầu đã từng nghiên cứu qua, cũng từng thành công, nhưng hiệu quả không giống như của người mạnh mẽ như vậy.” Hắc Bạch tiến đến bên Bạch Khải, nói. “Dục vọng cá nhân? Thật là, Gamma mạnh nhất dục vọng là ăn, giải thích như vậy thật hợp lý.” Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, rồi lại tiếp tục nghĩ.

Dục vọng của Gamma là ăn, vậy còn những yêu thú khác thì dục vọng của chúng là gì nhỉ? ...

Không biết đã trôi qua bao lâu, một tiếng rỗng gầm vang lên trong Hắc Bạch bí cảnh, thu hút sự chú ý của Bạch Khải và mọi người. “Nicolas hồi phục rồi?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, sau đó nhìn thấy một con rồng to lớn, toàn thân bị ngọn lửa xanh lục bao bọc, từ trong hư không chui ra, mà khí thế rỗng như có như không làm cho cả cơ thể và tư tưởng của Bạch Khải đều rung động.

Ken két ken két! (Thật mạnh mẽ!) Alpha thấy vậy, trên thân không tự chủ dâng lên một cỗ kiếm ý, bốn thanh kiếm sau lưng cũng run rẩy không ngừng, như thể lúc nào cũng có thể bay ra để chém rồng! Với sự thù địch đối với Long tộc, Alpha giờ đây một cách bản năng đã cảm thấy như vậy rồi.

Về phần Nicolas, khi phát giác khí tức của Alpha, đôi mắt rồng xanh lục nhìn lại, một cỗ khí tức lập tức bao trùm lên Alpha. “Khụ khụ...”

Bình tĩnh, bình tĩnh, chúng ta đều là người một nhà.” Thấy hai đầu siêu phàm sinh vật có dấu hiệu mất kiểm soát, Bạch Khải lập tức đứng ra ngăn cản, lúc này Alpha và Nicolas mới tỉnh táo lại. “Bạch Khải, bản Long thương thế đã hồi phục, hơn nữa còn trở nên mạnh hơn trước!” Thấy Bạch Khải xuất hiện, Nicolas lập tức hai mắt sáng lên, hóa thành hình người chạy đến trước mặt Bạch Khải, giơ tay phải lên, một vòng xoáy phi

thúy liền xuất hiện trong tay Nicolas. Ở bên kia của vòng xoáy phi thúy đó, chính là một viên sỏi to lớn. “Ta đêch...”

Nicolas, người đã trực tiếp mở Phi Thúy mộng cảnh trên mặt người khác sao?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi tắc lưỡi. “Hừ hừ~ bản Long chỉ biết người sẽ nghĩ như vậy, bản Long không mở ra cửa vào, chỉ là từ Phi Thúy mộng cảnh thăm dò họ mà thôi.” Nói xong, Nicolas khẽ động tâm niệm, vòng xoáy thị giác bỗng nhiên chuyển hướng, không ngờ lại hiện lên cảnh bên trên con sỏi. “Đây là...”

Thượng Đế thị giác?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, mở ra mà không nhận ra, quả thật là chiến trường. “Vậy người thao tác như vậy là ai cũng không thể phát hiện sao?” “Bản Long gọi cái này là phi thúy tầm nhìn.” Nghe Bạch Khải hỏi, Nicolas bản năng muốn gật đầu, nhưng nghĩ đến việc nhận biết vài con Bán Thần sinh vật, vẫn thận trọng cân nhắc một chút rồi nói: “Phổ thông truyền kỳ hẳn là không phát hiện ra, còn Bán Thần, chỉ cần ta không làm gì quá lớn hoặc đến gần đặc biệt thì cũng không có vấn đề gì.” Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, liếc mắt nhìn hình ảnh trong tay Nicolas, đột nhiên phát hiện ra điều gì, nói: “Nicolas, có thể phóng đại cảnh này lên thêm một chút, hoặc nâng cao một chút sao?” “Phóng đại nâng cao? Đương nhiên có thể.” Nicolas nhẹ gật đầu, nháy mắt phong cảnh thị giác, hiện lên mọi sự việc ở bên trên đầu họ. “Loại quy mô này, chẳng lẽ là thú triều?” Nhìn thấy những quái thú to lớn có chủng tộc khác nhau trong hình ảnh, Nicolas hơi ngạc nhiên. “Không phải thú triều, trong này không ít cũng đều là truyền kỳ.” Bạch Khải lắc đầu, liếc mắt nhận ra vài con truyền kỳ quái thú đã được ghi chép trong đồ giám. “Truyền kỳ quái thú? Nhiều như vậy tụ tập lại chẳng lẽ là chuẩn bị xâm lấn liên bang?” Nicolas nghiêm sắc mặt lại, mặc dù hẳn không có tình cảm quá lớn đối với bộ lạc hay liên bang, nhưng Bạch Khải là công dân liên bang, nếu liên bang xảy ra chuyện, có lẽ sẽ không tốt cho Bạch Khải, tự nhiên là hẳn không thể không lo lắng. “Không, nhìn hướng đi của chúng, hình như đang tiến về phía bắc.” Bạch Khải lắc đầu, ra hiệu Nicolas điều chỉnh thị giác một lần nữa, nhìn về phía đám quái thú đang hướng đi. Đó là một tòa thành trại hắc thạch to lớn, và ở trên tòa thành trại kiến trúc cao nhất, một bức tượng hắc long to lớn đang giang cánh muốn bay lên. “Đúng là Hắc Long bộ lạc?” Bạch

Khải nhướng mày, nhiều quái thú như vậy cùng nhau tiến đến Hắc Long bộ lạc, liệu là hội họp sao? Nhưng nhìn bộ dạng căn răng nghiêng lợi này, hình như không giống, chẳng lẽ Hắc Long bộ lạc đang làm điều ngang ngược, đám quái thú muốn hợp sức tấn công? Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức chú ý tinh thần, nói: “Nicolas, người có thể theo sau sao?” “Có thể theo, nhưng bản Long không dám chắc là có bị phát hiện hay không.” Nicolas có chút do dự, dù hắc hiện tại đã mạnh hơn, nhưng đối diện với Bán Thần Hắc Long cũng chỉ là chuyện nhiều thêm một cái tát mà thôi.

Nếu vì tò mò mà bị phát hiện thì có thể sẽ gặp chút thiệt thòi. “Không sao, chỉ cần nhìn từ xa là được.” Bạch Khải lắc đầu, hắc vừa mới phá hủy trứng rồng, chắc chắn không ngu ngốc đến mức tự mình đưa đầu ra, chỉ muốn quy tình hình ở đây thôi.

Nếu là hội họp, thì bộ lạc có lẽ sắp có đại động thái, nhưng nếu là tấn công, đôi bên liên bang thì chắc chắn là một tin tốt. “Bản Long đã rõ.” Nicolas khẽ vuốt cằm, sau đó điều khiển thị giác từ từ tiến lên, mãi cho đến khi Nicolas phát hiện ra một chút khí tức của Hắc Long, lập tức dừng lại, sau đó lùi lại hơn một trăm cây số, đồng thời hạ thấp thị giác, lẩn vào bầy quái thú bên trong. “Ăn vài lần thua thiệt, giờ càng ngày càng thận trọng rồi sao?” Thấy Nicolas như vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, có một đầu truyền kỳ Lục Long bên mình, hệ số an toàn của hắc lại càng cao.

Nhưng không biết hắc có nên hạ thấp một chút không? Nghĩ đến đây, Bạch Khải lúc này mang mặt nạ giả lập lên, một lần nữa đổi một bộ khuôn mặt xa lạ, rồi suy nghĩ tiếp, lập tức thu hồi toàn bộ sủng thú lại.

Mặc dù Nicolas tự tin nhưng biết đâu đối diện có thể gặp bọn họ, vì để tránh bị trả thù về sau, vẫn nên khiêm tốn một chút thì tốt hơn. Đúng lúc này, bầy quái thú dừng lại, và Nicolas nhìn thấy con sói lớn dẫn đầu tiến tới, rất xa phát ra một tiếng sói tru đầy du dương về phía Hắc Long bộ lạc. “Hắc Long, ra đây cho chúng ta một lời giải thích!” Âm thanh của cự lang vang vọng khắp nơi, sau lưng đàn sói cũng còn hô ứng nhau, âm thanh lớn như vậy lập tức lấp đầy cả sa mạc. “Giải thích? Hắc Long bộ lạc đang làm gì vậy?” Nicolas thấy vậy hơi nghi

ngờ, nhưng Bạch Khải lại đột nhiên phát hiện ra gì đó, biểu hiện có chút kỳ quái. “Cái đó, Nicolas, người có cảm thấy con sói bên cạnh hắn nhìn khá quen không?” “Nhìn quen mắt? Bản Long nhìn xem.” Nicolas nghe vậy điều chỉnh thị giác, khi nhìn thấy con cự lang bên cạnh đầu U Linh Lang xinh đẹp, hắn bừng tỉnh nhận ra. “Đây là con U Linh Lang mà bản Long đã chụp chết trước đó?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, khóe miệng mỉm cười, nói: “Xem ra đúng là trước đó người bôi đen nó, những con sói này rõ ràng là đến báo thù rồi.”

Chương 682:

Người dám khi dễ con trai ta! “Bảo thù?” Nicolas nghe vậy, sắc mặt tràn đầy chấn kinh, nói: “Có thể nào lại có truyền thuyết về hung thú như vậy sao?” “Ban đầu ta cũng cảm thấy có chút bất ngờ, nhưng giờ thì có thể lý giải được rồi.”

Bạch Khải chép miệng, nhìn vào hình ảnh như thể một đứa trẻ bụi bặm đi học về nhà tổ cáo, khoe miệng giật giật.

Cái gì là bộ lạc Lưu Lăng Hỏa Báo, rồi sau đó lại phải chui vào ổ rắn mà sống, dường như đây chính là của một tên hung hải tử...

Ngạch, sói con đi đây đường, rồi bất ngờ thu hoạch được Luyện Hồn châu, một lần hành động trở thành truyền kỳ hung thú, sau đó cha hấn rất hài lòng, đại lực nâng đỡ hấn thiết lập bộ lạc.

Khó trách những bộ lạc lâu đời xung quanh đều nhắm mắt làm ngơ trước sự trỗi dậy của U Lang bộ lạc, có lẽ đây chính là tù trưởng đời thứ hai.

“Chỉ có điều, ảnh hưởng của sói lão cha thật sự không nhỏ, có thể huy động nhiều hung thú như vậy, xem ra cũng chính là sói diệt.”

Bạch Khải đảo mắt một vòng, chuyển hướng đến Hắc Long bộ lạc, ngoài những con Lang tộc khổng lồ, còn rất nhiều chủng tộc hung thú khác, mỗi con đều mang theo khí thế hùng hổ, như muốn tiêu diệt hoàn toàn Hắc Long bộ lạc.

Rống! ! Đúng lúc này, trong Hắc Long bộ lạc bỗng vang lên một tiếng gầm rống chấn động, nguyên bản những con hung thú còn nghe theo sự chỉ huy của sói lão cha gầm thét để tạo thế lực, lập tức yên tĩnh trở lại, ngay cả những con có thực lực yếu kém, thậm chí còn hôn mê. Không lâu sau, một con Hắc Long khổng lồ từ trong bộ lạc bay lên, trực tiếp xông thẳng lên bầu trời, và dừng vững trên một tượng rồng hắc.

Hắc Long, Akuya! “Nicolas, lùi xa thêm một chút, chỉ cần có thể nghe thấy bọn họ đối thoại là được!” Khi thấy Akuya xuất hiện, Bạch Khải lập tức nhắc nhở, còn Nicolas đã nhanh chóng

thực hiện toàn bộ thao tác, thậm chí chủ động ẩn giấu khí tức của mình, sợ bị Akuya phát hiện.

Cần thận của Long bản Long, đúng là Nicolas rồi.

Hắc Long Akuya ghé vào thân tượng rồng, đầu lâu khổng lồ nhìn xuống đàn thú phía dưới, khi thấy một vài con hung thú đang nhìn chăm chăm vào uy lực của mình và hướng tới Hắc Long bộ lạc, trong mắt hắc lóe lên cầu bạo ngược.

“Các ngươi, có phải muốn chết không?” Mọi thứ đều im lặng.

Khi nghe thấy Hắc Long Akuya thốt ra lời càn rỡ như vậy, sói lão cha trong mắt lóe lên một tia không kiên nhẫn, bộc phát ra một cỗ khí thế mạnh mẽ, nói: “Ngươi mới là người muốn chết, Akuya!” “Là hung thú, mà ngươi lại cấu kết với liên bang nhân loại, đồ sát bộ lạc chúng ta, phải chăng ngươi muốn độc bá bộ lạc?” Khi sói lão cha nói ra những lời này, những con hung thú ban đầu có chút do dự lập tức trở nên kiên định.

Hắc Long bộ lạc có một số giao dịch với nhân loại họ đã hiểu, vậy nên những bộ lạc lâu đời này cũng quen thuộc việc điều động Thú hồn sư từ liên bang, hoặc ít nhất cũng biết một ít thông tin nào đó.

Thực tế, họ cũng không thiếu giao dịch với quân đội liên bang, bọn họ cung cấp những tài nguyên đặc hữu, còn liên bang cung cấp những người phục vụ, chuyện kiểu như vậy bọn họ không thiếu gì làm.

Nhưng liên bang lại hủy diệt một bộ lạc, thì điều này rõ ràng là không thể chấp nhận.

“Độc bá bộ lạc? Thật nực cười!” Akuya vỗ cánh, rơi thẳng xuống trước mặt sói lão cha, những sóng xung kích khổng lồ do cánh vỗ đã thổi bay một số hung thú ở gần đó.

“Ta, Akuya, muốn tiêu diệt những kẻ rác rưởi như các ngươi, có cần liên bang giúp đỡ không!” Khi nghe thấy lời nói của Akuya, những con hung thú lập tức im bật, nhưng một số U Linh Lang bên cạnh lại không biết từ đâu lấy được dũng khí, gào lên: “Các ngươi chính là Hắc Long bộ lạc đã thềm thường nhân loại này từ nơi bí cảnh chúng ta, nên mới phái Hắc Long đến đánh lén chúng ta sao!” Nói rồi, U Linh Lang phun ra một

chùm sương mù, bên trong sương mù mờ ảo, có thể nhìn thấy “Hắc hóa” Nicolas cùng với tòa Hắc Bạch Song Tử tháp.

“Akuya, còn có gì để nói không? Hình như bí cảnh đó có liên quan tới nơi này?” Sói lão cha dường như đã chuẩn bị rất nhiều, lại khiến cho tiểu đệ của mình ném ra mấy con hung thú với bộ lông đen sì, nói: “Đây là ta tìm thấy ở khu vực lãnh thổ bộ lạc của ta, bọn chúng rất rõ ràng đã bị người làm biến chất, mà khí tức trên bọn chúng, chắc chắn các người cũng đã nhận ra rồi chứ?” “Đây là, Tử Vong chi lực?” “Akuya, người lại cấu kết với Tử Vong bàn tròn để hãm hại tộc nhân của mình sao?” “Thật xấu hổ, hóa ra gần đây tộc nhân của ta biến mất không rõ lý do cũng liên quan đến các người sao?!” Chỉ trong khoảnh khắc, bầy thú trở nên xôn xao, đã xem Hắc Long bộ lạc trở thành kẻ thù đáng ghét nhất của bọn họ.

Còn về phía Bạch Khải, hẳn nhận ra nguồn gốc của những hung thú này.

“Quả thật giống như tình huống của hải quái trong Diệt Thế.”

Bạch Khải nhắm mắt lại, đầu tiên là hải vực, tiếp theo là bộ lạc, Tử Vong bàn tròn dường như đang định tạo ra những con Tử Vong Kỵ Sĩ hung thú kiểu này? Đây không phải chỉ đơn thuần là tà giáo. Đúng lúc này, sự uy nghiêm đến từ Bán Thần Akuya lập tức giáng xuống, trực tiếp đánh bùng nổ những con tử vong hung thú.

“Đừng đưa những rác rưởi này để làm ta buồn nôn!” Akuya gầm giọng nhìn những tử vong hung thú, nghĩ đến việc trước đó đã phải trốn chạy khỏi Tử Vong bàn tròn, tâm trạng hẳn càng thêm tức giận.

Nhưng mọi thứ này rơi vào mắt bầy thú, lại như thể một âm mưu bị phơi bày, ngay sau đó sắc mặt bọn chúng chuyển từ lạnh lùng sang phần nộ.

“Quả thật là nguoi!” Trong mắt sói lão cha lóe lên tia găm thét, còn những con hung thú khác cũng tỏ ra hết sức bình tĩnh.

Mặc dù nói bộ lạc là một cuộc chiến sinh tồn thuần túy, kẻ nào phù hợp thì sống sót, nhưng điều đó chỉ giới hạn trong bộ lạc của họ mà thôi.

Bọn họ không quan tâm đến việc chém giết lẫn nhau, đều tuân theo quy tắc kẻ mạnh, nhưng việc nhờ cậy ngoại lực, đặc biệt là hợp tác với liên bang nhân loại để giết hại tộc nhân đồng loại của mình, bọn họ tuyệt đối không thể ngồi yên mà chứng kiến.

Nghĩ đến đó, sói lão cha dẫn đầu tấn công, nhưng Akuya, với tư cách là Bán Thần, thì đâu có thể bị những công kích này tổn thương, hắn chỉ nhẹ nhàng vỗ tay, đã phá tan được sự tấn công của sói lão cha, đồng thời một luồng hơi thở của Rồng trực tiếp phun về phía sói lão cha.

Dù sói lão cha có đề phòng trước, nhưng sức mạnh của Bán Thần rõ ràng không phải hắn có thể ngăn cản, phòng ngự của hắn lập tức bị vỡ vụn.

Thế nhưng, vào lúc này, một con cự lang từ trong bầy sói nhảy ra, chắn trước mặt sói lão cha.

“Dám làm tổn thương con của ta, con côn trùng này, ngươi càng ngày càng kiêu ngạo rồi!” “Ngươi cái lão Lang này, vẫn chưa chết sao?” Akuya khinh thường liếc mắt lão Lang, rồi sau đó phát động tấn công, còn những con Hắc Long cùng với Thú hồn sư thì ào ào lao ra từ bộ lạc, hướng về phía đàn thú phát động tấn công.

Chỉ trong chốc lát, bên ngoài Hắc Long bộ lạc đã xảy ra một trận hỗn chiến.

“Đánh đi con trai, cha đến rồi, đánh đi cha, ông nội đến rồi, chắc chắn... Ta đang nghi ngờ nếu lão sói này bị thương, có phải xuất hiện một con Thần Thoại sói khác không.”

Nhìn sói gia gia đang giao chiến với Akuya, Bạch Khải không khỏi tắc lưỡi, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Husky, nói:

“Beita, người bên đó có cái lão ba, ông nội gì không giới thiệu cho ta hay sao?” A ô a ô... (Bản thân từ nhỏ đã bị một tên ngu ngốc khác nuôi lớn, người nghĩ rằng bản thân sẽ biết những thứ này sao...) Beita nhìn Bạch Khải với vẻ khinh bỉ, nếu hắn có một ông nội ngẫu nhiên như vậy, thì có còn đến phiên Bạch Khải này, một con người phải thường xuyên đánh hắn sao? “Nhưng mà như vậy, bộ lạc ở giữa hắn phải hỗn loạn một thời gian a?” Nhìn vào khung cảnh càng ngày càng hỗn loạn, Bạch Khải

nhếch miệng cười, dù quá trình có nguy hiểm một chút, nhưng hẳn xem ra cũng coi như là cống hiến cho liên bang.

Nói vậy, nhìn vẻ mặt của Hắc Long Akuya, dường như hẳn vẫn chưa biết rằng Hắc Long sào huyết đã bị tấn công, chẳng lẽ Christine đã bị thương giữa chừng? Thật đáng tiếc, truyền kỳ Hắc Long chắc chắn đã có thể thu hoạch được nhiều vật liệu cực kỳ quý giá.

Còn về chiến trường bên này, những sinh vật cấp Tinh Anh, Truyền Kỳ cũng không ít, nếu có cơ hội có thể đi quét dọn chiến trường, thì chắc chắn sẽ kiếm được một mẻ lớn.

Nhìn những con hung thú đã bị chiến đấu xé xác, Bạch Khải không nhìn được mà thèm nhỏ dãi, ngay khi đang lưỡng lự có nên mạo hiểm hay không, lại thấy có một con Hắc Long đang đập vỡ mặt đất bay ra.

“Phụ thân, sào huyết, sào huyết đã bị...”

Con Hắc Long này không ai khác chính là Christine.

“Sào huyết như thế nào rồi?” Khi nghe câu nói của Christine, Akuya lập tức cảm thấy không ổn, và khi nghe sào huyết đã bị hủy hoại hoàn toàn, lửa giận của Akuya ngay lập tức bốc cháy đến cực hạn.

“Các người đều đáng chết!” Akuya ngửa mặt lên trời gào thét, dưới chân đất ngay lập tức rạn nứt, từng dòng nham thạch từ trong vết nứt phun ra ngoài, vô tình cuốn nuốt những hung thú xung quanh.

Không chỉ vậy, trong miệng Akuya nhanh chóng ngưng tụ ra một ngọn lửa kinh khủng màu đen, phun thẳng về phía sói gia gia.

Nhưng cũng chỉ là Bán Thần, sói gia gia dĩ nhiên cũng không thể nào chậm chạp, hẳn linh hoạt né tránh, hướng ra ngoài, hỏa diễm ấy vọt thẳng lên không trung.

“Ta đêch!” Thế nhưng, luồng hơi thở Rồng này lại khiến Bạch Khải và Nicolas đang đứng đó giật nảy mình.

Bởi vì, luồng hơi thở Rồng này rõ ràng đang hướng về phía bọn họ, hay nói cách khác, là nhằm vào tầm nhìn của Nicolas.

“Nicolas, nhanh tránh ra!” “Bản Long đã di động!” Nicolas nhẹ gật đầu, lập tức vội vàng muốn chặt đứt tầm nhìn của Phi Thúy.

Mặc dù lý thuyết cho rằng hắn chỉ đang xuyên qua mộng cảnh Phi Thúy để mỗi hiện thực, tại hiện trường không để lại chút năng lượng nào, nhưng dù sao Akuya cũng là Bán Thần, không ai biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Nicolas phản ứng rất nhanh, đúng lúc hơi thở của Rồng sắp đến đã lập tức chuyển hướng tầm nhìn của Phi Thúy sang hướng khác, nhưng hình ảnh vẫn dao động dữ dội.

Quả nhiên, Bán Thần có thể ảnh hưởng đến tầm nhìn của Phi Thúy.

Bạch Khải cùng Nicolas nhìn nhau, họ đã quẹt đến vậy, nếu như bị trúng đích chẳng phải cũng sẽ bị đánh đau đấy sao? “Nếu không, có lẽ chúng ta nên không xem nữa?” Bạch Khải lộ vẻ tức giận rụt cổ lại.

“Bản Long cũng nghĩ như vậy.”

Nicolas liên tục gật đầu, lúc này hắn định đóng lại thế giới Phi Thúy, thì đột nhiên phát hiện Akuya đang bỏ rơi Bán Thần sói gia gia, bay thẳng tới chỗ họ.

Vừa nãy, hơi thở của Rồng lại đang trong không trung xảy ra lệch gãy.

Mặc dù không lớn, nhưng lại không thể giấu diếm hắn.

Hắn biết rõ bên này tuyệt đối không có sinh vật nào mạnh mẽ, tức là có người đang ẩn nấp trong không gian, thăm dò họ.

Mà người này, rất có thể chính là kẻ đã hãm hại Hắc Long bộ lạc, thậm chí phá hủy hắn tồn công bồi dưỡng thuần huyết Hắc Long trúng kẻ cầm đầu! “Bản thủ côn trùng, cút ra đây cho ta!”

Chương 683:

Phạm bà bà tốt da ~ Akuya gầm thét, âm thanh của nàng vang vọng trong tai Bạch Khải và Nicolas, khiến Nicolas hoảng hốt cắt đứt liên lạc với Phi Thúy.

Nhưng khi họ chưa kịp thở phào, một cái móng vuốt sắc bén đột nhiên xé rách không gian, chui vào Hắc Bạch bí cảnh.

“Không tốt, phòng ngự quanh Song Tử tháp đã bị đột phá!”
Hắc Bạch phát hiện có điều không ổn, thúc giục chạy ra và nhìn thấy một khe hở do móng vuốt Long tạo ra, liền không do dự khởi động Song Tử tháp chuẩn bị chạy trốn.

Chỉ là Hắc Bạch bí cảnh dường như bị cái móng vuốt đó nắm chặt, mặc cho Hắc Bạch cố gắng mở công suất tối đa của Song Tử tháp, cũng không thể dịch chuyển dù chỉ một chút.

Lúc này, móng vuốt của Akuya đã đâm vào.

“Nicolas, phun hấn!” Bạch Khải thấy vậy lập tức ra hiệu cho Nicolas động thủ, chỉ là Akuya đã chuẩn bị sẵn, móng vuốt của nàng kéo một phát, trực tiếp xé mở không gian phun ra một hơi thở của rồng hướng về Nicolas.

Nicolas cũng là một con Cự Long năm màu, nhưng sức mạnh của Akuya vượt xa hấn, dễ dàng đẩy Nicolas trở lại.

Tuy nhiên, Nicolas hiển nhiên không muốn chịu thua, đôi mắt rồng của hấn chợt sáng lên một ánh sáng lạ thường, phía sau xuất hiện một ảo ảnh mộng cảnh Phi Thúy, chính là lúc này hơi thở của Phi Thúy liền phát động phản kích, ép trở về.

Thấy vậy, Akuya cẩn thận chọn cách tránh né, mặc cho hơi thở Phi Thúy xuyên qua khe hở không gian rơi xuống phía dưới, cướp đi sinh mệnh của những con thú.

“Hơi thở của rồng? Akuya, ngươi quả thực có đồng minh!”
Nhìn thấy phía dưới bị hơi thở Phi Thúy đoạt đi sinh mệnh của tộc nhân, Bán Thần sói gia gia bùng nổ tức giận, bắt đầu phản kích điên cuồng.

Nhưng lúc này Akuya hoàn toàn không quan tâm, lại một lần nữa xé nát không gian, định xông vào Hắc Bạch bí cảnh. Đúng

lúc này, một tiếng gầm rống từ trên không truyền đến, tại ánh mắt hoảng sợ của đàn thú, một con Cự Long đỏ đậm từ trời giáng xuống, hơi thở nóng bỏng của rồng một lần nữa cướp đi vô số sinh mệnh.

“Đây là Hồng Long Aletta? Akuya, người dám nói người không cầu kết với liên bang!” Nhìn thấy Aletta xuất hiện, Bán Thần sói gia gia triệt để khẳng định tội danh của Akuya liên kết với liên bang. Đồng thời, một vài con Bán Thần thú từ bên cạnh cũng cùng nhau xông ra, tấn công Aletta và Akuya.

Thấy vậy, nguyên bản vì phần nộ mà choáng váng, giờ đây Akuya dần dần bình tĩnh lại.

Nhưng chưa kịp nghĩ rõ nguyên do, nàng đột nhiên cảm thấy không gian trước mặt vận vẹo, ép phải khép lại cái vết nứt không gian mà nàng vừa xé mở.

“Không gian hệ...”

Là bà điên đó!” Akuya lập tức tỉnh táo, trong đầu hiện lên một âm mưu hoàn chỉnh, sau đó nàng thấy một con ngân sắc đông phương Long chui ra từ không gian, trên lưng nó chính là Bạch Khải và đám người Hắc Bạch.

“Quả nhiên là các người!” Akuya gầm thét, nhưng Phạm bà bà đã lên tiếng trước, cất cao giọng nói: “Đương nhiên là chúng ta, cùng là Long tộc, sao có thể để người bị người khác bao vây!” Nói rồi, Phạm bà bà nhìn về phía Aletta, nói: “Nghe nói những bộ lạc khác đang vây quanh bộ lạc Hắc Long, chúng ta sẽ đến ngay lập tức.

Người cứ yên tâm, chúng ta sẽ đánh lén bọn họ.

Người ở đây đứng vững, lập tức bộ lạc, không, toàn bộ thế giới sẽ thuộc về chúng ta!” Nói xong, Phạm bà bà không chờ ai phản ứng, kéo Aletta liền biến mất giữa không trung.

Trên sa mạc hoang vu, mọi sinh vật đều ngằm theo dõi, không biết đang nghĩ gì.

“Đáng ghét, cái bà điên đó rốt cuộc muốn làm gì!” Nhìn thấy Phạm bà bà đột nhiên biến mất, giờ Akuya mới kịp phản ứng, định truy kích nhưng lại bị mấy con Bán Thần hung thú chặn lại, trong khi những con còn lại lại biến mất về bộ lạc riêng của mình.

“Akuya, người lần này nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo rồi!” Giọng nói của Bán Thần sói gia gia lạnh lẽo, tính cả những hung thú khác đã bao vây quanh Akuya, thể hiện rõ sát cơ.

Rống! ! ! ...

Một bên khác.

Bạch Khải dựa vào lưng Phạm bà bà, nghe thấy âm thanh rỗng gầm từ xa, lúc này mới phản ứng lại.

Phạm bà bà, thật tuyệt vời a ~ “Nhưng mà, Phạm bà bà, ngài đã tìm ra ta bằng cách nào? Còn Aletta, sao cũng tới đây?”
Bạch Khải có chút nghi hoặc nhìn con Cự Long đỏ, tò mò hỏi.

“Chắc người đã phát động khí tức mà ta để lại trong lệnh bài? Nếu không, ta không thể tìm ra vị trí của người.

Chỉ tiếc khoảng cách quá xa, chỉ nhường nó đến mà thôi.”

Aletta nói với giọng điệu nhẹ nhàng, khiến tâm trạng của Bạch Khải dần vững vàng.

Vốn chỉ là một cái lệnh bài mà thôi, nhưng từ lần gặp mặt ở Hắc Long sào huyết đến giờ, lệnh bài này đã cứu mạng hẳn hai lần rồi.

“Cảm ơn Aletta, à, còn Phạm bà bà nữa.”

Bạch Khải cảm kích nhìn hai con rồng, trong khi Phạm bà bà thì cau gợn: “Tiểu tử, người biết mình đã gây ra bao nhiêu hỗn loạn không?” “Nếu không phải tên dự đoán Cục 13 đó báo rằng người sẽ không có việc gì, lại thêm dấu ấn Phỉ Thúy không bị tổn hại, hội cũng sợ là đã phải vào Nguyên Tổ giới tìm kiếm tung tích của người rồi.”

“Ôi, thật ra ta cũng không định như vậy.”

Bạch Khải rút cổ lại, dần dần đem sự tình kể cho Phạm bà bà và Aletta.

“Hừm, giống như chuyện với tên thủy linh đó, xem ra hẳn không lừa chúng ta.”

Phạm bà bà nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng mà người lại trêu chọc phải Hắc Long, có thể sống tới giờ coi như là may mắn.”

“Đúng vậy, thực lực của Akuya, dù ta cũng không dám nói chắc thắng hẳn.

Nếu không phải có những Bán Thần hung thú ngăn chặn hẳn, chúng ta khó mà thoát thân nhanh như vậy.”

Aletta có chút kiêng kỵ nhìn về phía không trung, nói: “Sao người lại chạy đến bộ lạc ở hậu phương như vậy?” “Thật khó mà nói hết.”

Bạch Khải nhìn về phía Hắc Bạch phía sau, sau đó lại hỏi: “Bà bà, giờ chúng ta có trở về liên bang không?” “Không phải đâu, người còn muốn trở lại khuynh can?” Phạm bà bà trừng mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Bọn họ hiện tại tạm thời chịu ảnh hưởng từ ta, nhưng những lão gia đó không phải người ngu ngốc, chắc chắn sẽ rất nhanh phản ứng, vì thế rõ ràng nhất là quay về liên bang.”

“Ừm.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, hẳn lần này đã làm mất lòng bộ lạc Hắc Long, mặc dù hẳn chưa tháo mặt nạ ra, nhưng không thể đảm bảo người ta sẽ không nhớ tới khí tức của mình.

Vì vậy, trong thời gian ngắn, hẳn sẽ không thể quay về bộ lạc hoang dã.

“Đáng tiếc nhiều tài liệu như vậy.”

Bạch Khải cảm thán trong lòng, sau đó cảm giác hai mắt mình sáng lên, rõ ràng đã trở lại thành phố Cổ Túc, nơi nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

“Nhi tử!” Nhìn thấy Bạch Khải bình an trở về, Lạc Trúc lao tới, trong khi Bạch Ngôn cũng có chút kích động, nhưng vẫn cố gắng giữ hình tượng của một nhà khoa học nghiêm túc, đứng bên cạnh không biết nên làm gì.

“Khụ khụ...”

Lão mù, nếu người không buông tay ra, có khả năng người sẽ làm lão ba tái sinh một đứa nữa...”

Bạch Khải cố gắng gỡ tay Lạc Trúc, nhìn xung quanh những người quen thuộc, định cảm thán một chút thì đột nhiên Lạc Trúc đã chuyển sang trạng thái bạo tẩu, một quyền đánh Bạch Khải xuống đất.

“Tiểu tử thôi nhà ngươi, ngươi có biết mình đã gây ra chuyện gì không! Nhìn ta không đánh gãy chân ngươi!” “Thân ái, chú ý hình tượng.”

“Cái gì hình tượng, nhìn ta...”

Nhìn biểu cảm phẫn nộ của lão mục, Bạch Khải chỉ biết bất đắc dĩ, rồi thấy Bạch Hòa Quang tiến tới trước mặt mình, quan sát một phen rồi hỏi: “Không sao chứ?” “Hừm, không có gì.”

Bạch Khải gật đầu.

“Không có việc gì thì tốt rồi.”

Bạch Hòa Quang nhẹ vuốt cằm, sau đó nhìn sobre Aletta và Phạm bà bà, cung kính khom người, nói: “Lần này, cảm ơn hai vị rất nhiều.”

Cùng lúc đó, vợ chồng Bạch Ngôn cũng tới, trịnh trọng cảm tạ hai con rồng.

“Không cần phải khách khí như vậy, trước đây Bạch Khải gặp nạn ở Vườn Địa Đàng, vốn chúng ta đã thiếu nợ Bạch Khải một lần, lần này coi như trả nợ rồi.”

Aletta cười nói: “Đương nhiên, trước đây Vườn Địa Đàng đã hứa sẽ giúp đỡ ngươi, cũng không ít, Bạch Khải ngươi vẫn là bạn của Vườn Địa Đàng.”

“Cảm ơn Aletta rất nhiều.”

Bạch Khải cúi đầu một cái, nhưng nhanh chóng nhận thấy một ánh mắt nguy hiểm từ bên cạnh, nói: “Còn cả bà bà nữa, nếu không phải có ngài, chúng ta căn bản không thể ngăn cản Hắc Long.”

“Hừ, biết rõ là tốt rồi.”

Phạm bà bà hừ lạnh, nhìn về phía Nicolas đã biến thành hình người, nói: “Tuy nhiên số ngươi cũng may, lúc mấu chốt Nicolas lại có khả năng mới, nếu không thì chỉ sợ bà bà chỉ có thể nhật xác cho ngươi rồi.”

“Đúng vậy.”

Bạch Khải quay đầu nhìn về phía Nicolas, không khỏi cảm thấy may mắn.

Nếu không phải lúc đó Nicolas bộc phát, ngăn cản hơi thở của rồng từ Akuya, bọn họ có lẽ đã trở thành món nướng rồi.

“Được rồi, giờ ngươi đã bình an trở về, ta trước tiên sẽ đi liên hệ Trương Sam, để hắn liên lạc với Nguyên Tố giới.”

Nhìn thấy Bạch Khải không có việc gì, Tần hội trưởng nhẹ nhàng thở ra, sau đó vội vã dự định rời đi.

“Chờ một chút hội trưởng, vẫn là trước chờ ta nói xong tại bộ lạc phát hiện lại cùng đi thông tri đi.”

Bạch Khải thấy vậy lập tức ngăn Tần hội trưởng, những người khác dường như cũng nhận ra điều gì, lập tức xông tới. ...

“Long nhân...”

Bộ lạc quả thực cũng đã thức tỉnh ràng buộc chú ấn sao?”

Bạch Hòa Quang nhẹ vuốt cằm, hắn trước đó đang điều tra chuyện này, nhưng không thu hoạch lớn.

Giờ từ Bạch Khải ở đây xác định, mọi việc đã rõ ràng.

“Xem ra ràng buộc tiến hóa đã nhanh chóng phổ cập, nếu không bộ lạc thích ứng chậm, ưu thế của chúng ta sẽ giảm sút.”

Tần hội trưởng nhấn mạnh chòm râu, trong lòng có chút lo lắng.

Nếu như nhân loại và võ hồn có thể sinh ra Long nhân, thì các hung thú khác cũng có thể, điều này đồng nghĩa với việc Thú hồn sư không chỉ còn là những nhân loại yếu ớt, mà trở thành một chủng tộc hoàn toàn mới. Đến lúc đó, nhân loại sẽ không chỉ phải đối mặt với yêu thú nữa.

“Đúng là phải tăng tốc việc phổ cập, nhưng tạm thời bộ lạc chắc chắn sẽ không quản chúng ta, các ngươi cũng không cần quá lo lắng.”

Phạm bà bà nghe vậy lắc đầu, nói: “Vì liên quan đến một số người, bộ lạc hiện tại đang nội đấu, trong thời gian ngắn họ sẽ không có tâm huyết phát triển.”

Nghe thấy Phạm bà bà nói, Aletta gật đầu nhẹ, nói: “Đúng là thế, nhưng vì lý do an toàn, tốt nhất vẫn chuẩn bị cho quân đội liên bang đến sẵn sàng, để phòng bất trắc phát sinh.”

“Thêm vào đó, ta cảm thấy một chuyện khác còn đáng để các người chú ý hơn.”

Chương 684:

Mười hai con giáp thủ hộ thú Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

Kể từ khi trở về thành phố Cổ Túc đã một tuần trôi qua, Bạch Khải từ bộ lạc ấy thấy bầu không khí trong viện nghiên cứu dần trở lại bình thường, trong khi Nicolas cũng một lần nữa nắm giữ vị trí của mình trên Bản Long.

Nhưng giờ đây, không còn tình trạng phải chờ đợi lâu dài như trước, mà Nicolas đã thiết lập thời gian để xử lý các công việc còn tồn đọng, ngoài thời gian đó, hắn đều dành để tìm kiếm Lục Long huyết mạch chi lực trong Phi Thúy mộng cảnh.

Mặc dù có sự hỗ trợ từ Bạch Hòa Quang, Nicolas đã nắm giữ được một phần sức mạnh truyền kỳ của Cự Long, nhưng sau khi gặp Aletta và Akuya, hai vị Bán Thần Cự Long, hắn vẫn cảm thấy sức mạnh của mình không đủ.

Do đó, sau khi trở về, Nicolas bắt đầu luyện tập không ngừng nghỉ.

Còn về phần Bạch Khải, hắn theo yêu cầu của Cục 13 và hiệp hội liên quan, tập trung toàn bộ tâm lực vào việc nghiên cứu ràng buộc tiến hóa.

Cũng giống như thức tỉnh ràng buộc chú ấn, nếu Liên bang có thể thiết lập một phương pháp ổn định nào đó, điều ấy sẽ mang ý nghĩa hoàn toàn khác.

Chỉ cần có thể ổn định gia tăng số lượng Ngự Linh sư ràng buộc thức tỉnh, dù số lượng có thấp, thì chắc chắn cũng sẽ cao hơn so với bộ lạc.

Kết hợp với hệ thống nghiên cứu tiến hóa của Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần, Liên bang chắc chắn có thể vượt trội hơn bộ lạc trong một khoảng thời gian dài. Đến lúc đó, cho dù bộ lạc có thực sự muốn khai chiến với Liên bang, tình hình sẽ rất khác so với trước đây.

“Hô ~ tạm thời chỉ có thể làm đến như vậy thôi.”

Bạch Khải nhìn những bước tiến trong hạng mục nghiên cứu, hần duỗi tay lưng một cái rồi nói: “Shuke, hãy mã hóa phần tài liệu này và gửi cho Gia Cát thúc thúc, nhờ ông ấy chuyển cho Cục 13.”

“Hiểu rồi.”

Giọng nói của Shuke vang lên từ trong não bộ, ngay sau đó, máy chiếu trước mặt Bạch Khải dần dần chuyển sang chế độ bảo mật mã hóa, trước khi được gửi đến Gia Cát Tự.

“À đúng rồi, Hắc Bạch bây giờ thế nào rồi?” Bạch Khải đứng dậy hoạt động một chút thân thể, rồi hỏi.

“Hắn thích ứng rất nhanh, bây giờ đang học tập về kỹ thuật máy móc hiện đại.”

Shuke dừng lại một chút và nói: “Tuy nhiên, có vẻ như hắn không có thiên phú với kỹ thuật máy móc hiện đại.”

“Không có thiên phú?” Nghe vậy, Bạch Khải không khỏi bật cười, hỏi: “Hắn hiện đang ở đâu?” “Hắn hiện tại đang trong cơ sở nghiên cứu của quán tài liệu.”

Shuke định vị vị trí của Hắc Bạch, quả nhiên như Shuke đã nói, Hắc Bạch đang miệt mài học một bản cơ sở lập trình, nhưng nhìn xung quanh thấy đồng tài liệu ngổn ngang bừa bộn, có thể thấy hắn học rất khó khăn.

“Vừa khéo ta cũng muốn hỏi một chút về sự tình của Song Thiên cơ giáp, tiện thể đi xem qua một chút.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm rồi nhẹ nhàng đi hướng về phòng tài liệu.

Trong phòng tài liệu.

“Chỉ cần đưa vào một chút phù văn, những cỗ máy này sẽ tự động có trí tuệ, điều này có phải quá phi lý không?” Hắc Bạch gập lại cơ sở lập trình, một lần nữa xác nhận rằng hắn thực sự không phù hợp để học lập trình.

So với cái này, hắn cảm thấy phù văn đơn giản hơn nhiều.

“Hắc Bạch, cảm giác tri thức ngàn năm sau thế nào?” Nhìn thấy bộ dạng của Hắc Bạch, Bạch Khải không khỏi cười thầm, đi đến bên cạnh hắn rồi hỏi.

“Rất mạnh, nhưng tôi chắc chắn rằng tôi không học được.”

Hắc Bạch lắc đầu, nói: “Tuy nhiên, những loại vật liệu và công trình học khác lại có ích cho tôi, có lẽ tôi có thể tiến hành một số cải tiến cho Song Thiên cơ giáp.”

“Thật tốt, vậy tôi muốn trao đổi với ngươi về chuyện này.”

Bạch Khải mỉm cười, sau đó nhìn về phía khu nhà xưởng của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Bên trong khu nhà xưởng, một tòa Hắc Bạch Song Tử tháp không lồ đứng vững.

Do Hắc Bạch bí cảnh bị Akuya phá hủy, nên Song Tử tháp không còn được che giấu như trước.

Vì vậy, Bạch Khải đã quyết định đưa Hắc Bạch Song Tử tháp vào viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Mục đích thì tự nhiên là để Hắc Bạch đến trả món nợ này.

Chương 685:

Mười hai con giáp thủ hộ thú Khụ khụ, đến giúp viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần nắm giữ Pháp Đế thời kỳ cơ giáp kỹ thuật.

Tính đến hiện tại, Hắc Bạch đã hỗ trợ viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần giải quyết không ít vấn đề liên quan đến phù văn, đồng thời còn làm phong phú thêm kho phù văn của viện nghiên cứu này.

Tuy nhiên, ngoài chuyện đó ra, tất cả những yêu cầu khác đều bị Hắc Bạch từ chối.

Chẳng hạn như việc hỏi về Song Thiên cơ giáp.

“Nếu như người đến tìm ta để yêu cầu Song Thiên cơ giáp, ta không thể đáp ứng người.”

Hắc Bạch nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Theo yêu cầu của lão già Pháp Đế, chỉ có những người vượt qua khảo nghiệm mới có thể đạt được Song Thiên cơ giáp.

Cho nên, trừ khi người gặp được hung thú trong khảo nghiệm, nếu không, ta sẽ không cho người mượn Song Thiên cơ giáp.”

“Yêu cầu này...”

Thật sự không có ý định nhường ai đó mượn ra.”

Bạch Khải khòe miệng giật giật, sau khi biết rõ yêu cầu của Hắc Bạch, anh ta đã suy nghĩ rất nhiều cách để có thể đạt được Song Thiên cơ giáp, nhưng kết quả lại được thông báo rằng đây là phần thưởng cho những người khác, không cần tốn công nghĩ ngợi.

“Tuy nhiên, ta cũng không đến tìm người để xin Song Thiên cơ giáp.”

Bạch Khải vỗ vai Hắc Bạch, rồi dẫn hắn đến thảo nguyên bí cảnh bên trong.

Trong thảo nguyên bí cảnh, có một đợt vật liệu lớn mới được Cục 13 hậu cần đưa tới, và Shuke đang bận rộn điều khiển một đồng máy móc.

Khi Bạch Khải dẫn Hắc Bạch đến gần, hắn nhìn thấy Shuke đang lắp ráp một con máy móc hình dáng to lớn như con bò.

Bên cạnh con máy móc đó, một con máy móc khác có hình dáng to lớn giống như chuột và một con máy móc như hổ cũng đã được lắp ráp xong. Đây chính là những con giáp bảo vệ, một dự án nghiên cứu gần đây của Shuke.

Sau khi trải qua trận chiến tại hải vực, Shuke nhận thức được rằng máy móc lãnh chúa có những hạn chế.

Dù có thể đối phó với một số trận chiến nhỏ, nhưng khi đối mặt với các sinh vật biển khổng lồ hoặc có sức mạnh quá lớn, máy móc lãnh chúa rõ ràng tỏ ra yếu kém.

Tuy nhiên, Shuke phát hiện rằng khi hắn điều khiển máy móc lãnh chúa để kiểm soát các máy móc khác, hắn lại có thể phát huy sức mạnh chiến đấu mạnh hơn. Đến lúc Bạch Khải hỏi về việc có nên giúp Shuke cải tạo những con máy móc này hay không, Hắc Bạch lập tức từ chối.

“Người đến tìm ta, không lẽ muốn ta giúp người cải tạo máy con máy móc thú này? Xin lỗi, ta không am hiểu lập trình, việc này ta không giúp được người.”

Hắc Bạch đoán đúng ý định của Bạch Khải và lập tức từ chối.

“Yên tâm, ta không có ý định nhờ người giúp lập trình, mà chỉ muốn nhờ người cùng Shuke nghiên cứu một chút cách kết hợp phù văn công nghệ cơ giáp với công nghệ máy móc hiện đại để chế tạo ra một loại cơ giáp hoàn toàn mới.”

Bạch Khải và Shuke nhìn nhau, tiếp tục nói: “Máy móc và lập trình sẽ do Shuke đảm nhiệm, còn vấn đề về linh hồn, Shuke có khả năng mở linh năng, nên không cần lo lắng.

Chỉ cần hoàn thành phần thân xác, mọi thứ khác đều có thể giải quyết.”

“Dung hợp phù văn cơ giáp với máy móc hiện đại...,” Hắc Bạch nghe vậy liền thấy hứng thú.

Hắn đã được Pháp Đế cung cấp các loại thiết kế cơ giáp và bí cảnh chế tạo, tự nhiên cũng là một nhà nghiên cứu khoa học.

Nghe Bạch Khải nói như vậy, hắn đã sẵn sàng để bắt tay vào nghiên cứu.

Nhìn thấy Hắc Bạch như vậy, Bạch Khải không khỏi mỉm cười hài lòng, rồi tiếp tục tuôn ra một thông tin khác.

“Hơn nữa, ta còn có một loại kim loại chưa xác định, cần các người nghiên cứu.

Nếu thành công, có thể sẽ chế tạo ra một loại sinh mệnh kim loại đúng nghĩa.”

Chương 686:

Mười hai con giáp thủ hộ thú Bạch Khải đưa ra tử vong kim loại, bộc lộ ra một loạt năng lực đặc thù.

Ban đầu, Hắc Bạch chỉ cảm thấy kinh ngạc, nhưng khi nghe nói có thể hấp thu Tử Vong chi lực, hắn không chút do dự liền đồng ý với yêu cầu của Bạch Khải. “Tốt! Ta sẽ giúp ngươi nghiên cứu!” Chống lại Tử Vong chi lực là mục tiêu cả đời của Pháp Đế.

Nếu hắn thực hiện được, cũng coi như là giúp lão đầu thực hiện tâm nguyện. “Thế thì nhờ vào ngươi!” Bạch Khải cười nhẹ rồi lấy ra Thái Tuế Kim cùng với những kết quả nghiên cứu trước tại viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, giao cho Hắc Bạch, nói: “Đây là tài liệu nghiên cứu chúng ta đã có, ngươi có thể cầm đi tham khảo.

Còn cái này, Thái Tuế Kim, ta nghi ngờ chính là thành phần quan trọng trong việc hòa trộn Death metal, ngươi có thể thử nghiệm xem sao.”

“Còn về yêu cầu về thân phận Phó viện trưởng mà ngươi nói, ta đã giúp ngươi hoàn tất.

Tại viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, ngươi có thể điều động tất cả mọi thứ.” Nghe Bạch Khải hứa hẹn, Hắc Bạch gật đầu một cách trịnh trọng, nói: “Như vậy, ta cam kết sẽ tạo ra thành quả khiến ngươi hài lòng!” “Đừng vội, chậm rãi mà làm cho tinh tế.” Bạch Khải gật đầu, hắn còn cần Hắc Bạch giúp hắn thiết kế tháp bí cảnh sau này, không thể làm việc theo kiểu hời hợt. “Nhưng mà, những thiết kế của ngươi mặc dù khá tốt, nhưng nếu đã làm thành hình dáng dã thú, ít nhất cũng cần có một chút tinh khí thần của sinh vật đúng không?” “Bây giờ những thứ này của ngươi, trừ cái ngoại hình ra, cũng chẳng khác gì nhiều so với các cơ giới thú khác.” Hắc Bạch làm việc rất hiệu quả, nhanh chóng nhập vai của mình, và ngay lập tức đưa ra quan điểm của hắn. “Tinh khí thần? Không phải cần phải dung hợp với linh hồn hung thú sao?” Bạch Khải ngạc nhiên.

Song Tử tháp là một thiết bị do Pháp Đế chế tác, cho nên nó có thể sử dụng linh hồn hung thú, nhưng điều đó không thể áp dụng cho những thứ khác.

Vậy nên, trừ phi Bạch Khải có thể hiểu rõ Song Tử tháp, nếu không thì không có hy vọng. “Người không cần nghĩ phức tạp như vậy.

Mặc dù ta không hiểu rõ hệ thống mở linh của các người như thế nào, nhưng khi Pháp Đế chế tạo cơ giáp, cũng sẽ nhắm đến linh hồn của hung thú, thậm chí có thể thêm vật liệu từ thân thể hung thú vào trong vật liệu chế tạo cơ giáp.” Hắc Bạch lắc đầu, nói: “Theo như lão đầu nói, linh hồn và thể xác vốn dĩ là không thể tách rời, vậy nên việc thêm bộ phận cơ thể của hung thú như xương, da thịt cũng sẽ phát huy năng lượng tương ứng tốt hơn.” “Có lẽ đúng như vậy.” Bạch Khải gật đầu, đơn giản mà nói, hắn muốn chế tạo một con máy móc hung thú, thì tốt nhất là thêm vào một chút xương cốt của hung thú vào bên trong máy móc, nếu có thể thì tốt nhất là nhét luôn linh hồn vào.

Tuy nhiên, hiện tại linh hồn là điều không thể, nhưng bộ phận cơ thể thì lại có thể giải quyết. “Vậy các người hãy thiết kế trước đi, ta sẽ giải quyết vấn đề tài liệu.” Hắc Bạch gật đầu, nói: “Người không cần quá gấp, đợi thiết kế ra ngoài, chúng ta còn phải nghiên cứu về Death metal mà người nói, người có thể từ từ tìm kiếm.” “Nhưng mà, mục tiêu về sức mạnh sinh vật tốt nhất là càng mạnh càng tốt.” “Điều này ta đã rõ.” Bạch Khải gõ mạnh vào ngực để cam đoan, nhưng khi nghĩ đến mười hai con giáp có Long, biểu cảm của hắn đột nhiên cứng lại.

Mười hai con giáp Long là Long phương Đông, và hiện tại hắn đã biết có hai vị là Bà Bà và Delta.

Bà Bà thì không cần phải suy nghĩ, Bạch Khải hoài nghi rằng nếu hắn dám mở miệng, Bà Bà sẽ chẳng do dự mà ném hắn vào bộ lạc.

Vậy thì...

Chỉ có Delta thôi sao?

Chương 687:

Mộng Ma Thú bí cảnh Hoàng Hôn đại lãng tằm.

Hỏa Nham Ma Hồ nhìn Bạch Khải với vẻ hoài nghi, nói: “Người nói người muốn một chút móng tay của ta và lông tóc? Người muốn cái này làm gì?” “À, ta chỉ muốn thử xem một chút cơ thể của sinh vật truyền kỳ có thể phối hợp thành một loại kim loại đặc biệt hay không.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, có chút ngại ngùng giải thích.

“Phối hợp kim loại?” Hỏa Nham Ma Hồ nghe vậy thì hiểu, không từ chối, rất vui vẻ cắn một chút móng tay và lông tóc của mình, nơi có lớp nham giáp bao trùm thì không thể làm khác.

“Những thứ này đủ chưa?” “Đủ, đủ rồi, tuyệt đối đủ.”

Bạch Khải nhìn những mảnh móng tay và lông tóc của Hỏa Nham Ma Hồ trước mặt, liên tục gật đầu.

Ban đầu hắn định đi mua xương cốt của một số sinh vật Quân Vương, nhưng nghĩ lại có khả năng không đáng kể, hắn quyết định dứt khoát đợi Hỏa Nham Ma Hồ đến đây.

Cái gì mà muốn móng tay, người có khả năng phá xương cốt của Hỏa Nham Ma Hồ sao? “Đúng rồi, người mới nói rằng người tìm được Pháp Đế thư tịch ở Song Tử tháp, còn gặp được quản gia của Pháp Đế?” Thấy Bạch Khải đã cất kỹ đồ vật, Hỏa Nham Ma Hồ cũng liên hỏi, trong giọng nói có chút cấp bách.

“Đúng vậy, hắn tên là Hắc Bạch, và còn biết người, dường như người được an bài ở đây là do hắn và Pháp Đế sắp xếp cùng nhau.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu nói.

“An bài ta ở đây cùng Pháp Đế?” Hỏa Nham Ma Hồ lập tức đứng dậy, trong mắt lóe lên vẻ phấn khích, nhưng rất nhanh lại nằm xuống.

“Ta hiểu rồi, cảm ơn người đã nói cho ta biết.”

“Người không có ý định đi xem một chút sao?” Thấy Hỏa Nham Ma Hồ như vậy, Bạch Khải hơi nghi hoặc.

“Không cần thiết, sớm muộn gì cũng sẽ gặp mặt thôi.”

Hỏa Nham Ma Hồ biểu hiện rất bình tĩnh, nhìn Bạch Khải với vẻ bất đắc dĩ.

Còn muốn kéo hắn đến gặp Hỏa Nham Ma Hồ, có vẻ không ổn rồi.

“Vậy thôi, hai ngày nữa ta sẽ lại đến quấy rầy.”

Bạch Khải chấp tay hướng Hỏa Nham Ma Hồ nói, sau đó quay người rời khỏi bí cảnh.

Gần đây hắn bị nghiêm lệnh không được chạy lung tung, bất luận là Nguyên Tổ giới hay Hoàng Hôn đại lãng tâm, đều không thể, lần này thật đã coi như vụng trộm chạy đến.

Dù sao cũng đã thu thập được chút vật liệu cần thiết từ Hỏa Nham Ma Hồ, chắc chắn đã đủ cho Shuke và Hắc Bạch nghiên cứu.

Còn cái khác, thì Long có thể tìm Delta, còn con thỏ phải chờ lần sau về tổng bộ thì sẽ tìm Băng Linh Ngọc Thỏ thử nghiệm.

Chờ Shuke nghiên cứu ra hệ thống thủ hộ giả, hoặc là các thú cưng khác có được chút nâng cao, có lẽ bọn họ sẽ cho phép hắn ra ngoài hoạt động. Ít nhất, hắn sẽ có cơ hội thăm dò kỹ lưỡng Hoàng Hôn đại lãng tâm.

Không chỉ về việc còn có những vật liên quan đến Ác Ma trong Hoàng Hôn đại lãng tâm hay không, mà còn vì còn lại hai kỹ năng của Alpha, hắn cũng cần phải thăm dò kỹ lưỡng bên trong.

“Thật muốn ra ngoài một chuyến a ~” Nhìn dưới chân những người tham quan không ngớt, Bạch Khải không khỏi có chút ao ước.

Ban đầu hắn định ở trong gia tộc ẩn dật, nhưng sau khi đi một vòng ở bộ lạc, Bạch Khải đột nhiên nhận ra ra ngoài lẫn lộn một chút cũng không tồi? “Tiểu tử ngươi, mỗi lần ra ngoài đều có thể gây ra chuyện, làm sao, còn ngại bộ lạc hỗn loạn không đủ nhiều sao?” Đúng lúc này, một giọng nói quen thuộc vang

lên, Bạch Khải quay đầu lại, phát hiện La Tường không biết từ lúc nào đã cười Bắc Phong Cuồng Ứng đến bên cạnh hắn.

“La giáo quan, ngươi đã trở về từ bộ lạc rồi à?” Trước đó bọn họ từ bộ lạc trở về nhưng không thấy La Tường xuất hiện, thầy giáo giải thích rằng La Tường còn đang điều tra những phát hiện ở bộ lạc.

Nhìn hiện tại, dường như điều tra đã xong rồi? “Đúng vậy, nhờ vào một ai đó, bộ lạc gần đây thật sự rất náo nhiệt.”

La Tường trên mặt hiện lên một nụ cười kỳ quái, còn Bạch Khải thì tỏ vẻ vô tội, nói: “Cái này thật không thể trách ta, ta là vô tội.”

Hắn chỉ giúp Thủy Nguyên Tổ giới thiệu của thôi, nào biết sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy, mặc dù thu hoạch được không ít nhưng hắn thật sự không có ý định.

“Vô tội hay không không quan trọng.”

La Tường vỗ vai Bạch Khải, cười nói: “Dù sao giờ đây tất cả mọi người đều cho rằng ngươi là người gây ra chuyện.”

“À, La giáo quan, các ngươi sẽ không bán ta đi chứ?” Bạch Khải hơi run sợ, giết thử thì mở chó, hắn biết đến chuyện này.

“Yên tâm đi, ngươi rất thông minh, không để lộ ra bộ mặt thật của mình, chúng ta đã âm thầm phát ra một số thông tin giả.”

La Tường cười cười, nói: “Chỉ là không biết bên kia có tin tức ta hay không, dù sao những thú cưng của ngươi thật sự quá đặc biệt, thêm vào Lục Long, sợ rằng rất khó để người khác tin phục.”

“Đáng ghét, không trách những nhân vật chính trong tiểu thuyết đều thích tạo ra một đồng tình huống, các bậc tiền bối quả thực có lý do.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, cũng nghĩ đến việc trở về sẽ thiết kế toàn bộ hệ thống ngục trang.

Không, vì an toàn, tốt nhất phải thiết kế một bộ ngục trang cho thú cưng, không thể để lộ ra.

“Nhưng nếu không phải vì ngươi làm một nhóc, ta cũng không thể thuận lợi thu được những vật liệu ta muốn.”

La Tường cười cười, nói: “Nhân tiện, ta còn mang đến cho người một vài lễ vật.”

“Lễ vật?” ...

Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Bạch Khải tiếp nhận bí cảnh châu mà La Tường đưa cho, trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

“Mộng Ma Thú bí cảnh? La giáo quan, người không phải nói cái này chỉ tồn tại trong ghi chép sao?” La Tường nhún vai, nói: “Đã có ghi chép lưu truyền thì có khả năng tồn tại, may mắn là ta đã thuận lợi tìm ra.”

“Không cần phải nói gì khác, thực lực tìm kiếm bí cảnh của La giáo quan thật sự rất mạnh.”

Bạch Khải nhìn mà trong lòng đầy ao ước, cũng hiểu tại sao La Tường lại có thể giải quyết hàng trăm bí cảnh trong một năm như vậy.

Chẳng cần phải nói, Bạch Khải nghi ngờ rằng La Tường qua nhiều chỗ cũng có thể gặp phải vài bí cảnh.

“Ha ha ha...”

Tìm ra nhiều bí cảnh như vậy, so với người vẫn kém một chút.”

La Tường chế nhạo nhìn Bạch Khải, nói: “Nhanh chóng xem một chút đi, sinh vật trong Mộng Ma Thú bí cảnh có vẻ như đã chết hết, chỉ còn lại một cái không gian trống rỗng, nhưng ta không có thú cưng hệ mộng cảnh, cũng không dám chắc có gì khác ẩn nấp.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó liền thu bí cảnh châu lại.

Dù sao Mộng Ma Thú bí cảnh có ra sao, chỉ cần trùng tiến hóa có thể dung hợp thì chắc chắn không có vấn đề gì, chỉ có điều bây giờ không phù hợp, chỉ có thể giữ lại và trở về tính sau.

“À, La giáo quan, tình hình cụ thể của bộ lạc bây giờ như thế nào? Hắc Long bộ lạc và những bộ lạc khác còn đang khai chiến không?” La Tường lắc đầu, nói: “Khi ta rời đi, đã ngừng

chiến, những Bán Thần hung thú mặc dù nóng đầu một chút, nhưng không phải kẻ ngu, không lâu sau liền nhận ra.”

“Nhưng việc ngừng chiến mặc dù đã ngừng, trong trận đấu này hung thú chết không phải giả, hiện tại bộ lạc nhìn như bình tĩnh, thật ra bên trong khá hỗn loạn.”

“Hãy nghĩ cẩn thận, ít nhất phải mất một năm mới có thể ổn định trở lại.”

Nghe thấy lời La Tường, Bạch Khải lặng lẽ thở dài nhẹ nhõm, nhưng La Tường lại đột nhiên nghiêm mặt, nói: “Tuy nhiên, khi bộ lạc một lần nữa ổn định, có thể sẽ phát động cuộc tấn công mới đối với liên bang.”

Nghe thấy vậy, Bạch Khải im lặng, thật sự, phá rồi lại lập.

Lần náo loạn này, có lẽ bộ lạc có thể dựa vào đó thống nhất, đến lúc đó, tự nhiên sẽ phải tiêu diệt cái gọi là liên bang.

“Tuy nhiên liên bang đã sớm dự tính tình huống này, thậm chí có thể nói đã muộn hơn họ dự đoán một chút, nên cũng không xảy ra hỗn loạn gì.”

Nhìn thấy sắc mặt Bạch Khải có chút nặng nề, La Tường đột nhiên lại nở nụ cười, nói: “Hơn nữa nhờ vào một ai đó, liên bang gần đây hình như có thêm không ít chiến lực mới.”

“Đúng rồi, ta khi đến thì nghe nói người còn tạo ra một hệ thống Mộng Chiến?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đem tình hình của Hạ thị tập đoàn báo cho La Tường.

“Khó trách, quân đội và hiệp hội cũng bắt đầu phổ cập loại hệ thống này.”

La Tường nhìn Bạch Khải với sắc mặt có chút kỳ quái, nói: “Yên tâm, ta đã tìm hiểu, hệ thống Mộng Chiến vẫn chỉ là thiết bị khảo hạch, sẽ không xuất hiện tình huống như người lo lắng.”

“Hơn nữa, tới lúc đó, dù là trò chơi hay gì khác đều không thể thiếu kinh nghiệm thực chiến, chí ít, bọn họ còn có cơ hội để trải nghiệm, người thấy có đúng không?” Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, quả thực, ngay từ đầu dù có coi như trò chơi, nhưng khi thực sự trải nghiệm chiến tranh, thì cũng sẽ rất nhanh trưởng thành.

Tuy nhiên, nếu có thể yêu cầu, lão sư họ nhất định càng hi vọng bọn họ có thể trải nghiệm thực địa mà trưởng thành.

Thôi được, hiện tại nghĩ những điều này cũng không còn ích lợi gì, vẫn là trước tiên quản tốt bản thân và tăng cường chiến lực đã.

“Được rồi, ta còn phải trở về tổng bộ báo cáo tình hình, trước hết đi đây, người tự bảo trọng nhé.”

La Tường đi đến bên cửa sổ, vẫy tay chào Bạch Khải, nói: “Lần sau gặp lại, nếu gặp kỳ quái gì thì tốt nhất đừng tùy tiện lại gần nha.”

“À, ta biết rồi.”

Bạch Khải che mặt thở dài, khi mở mắt ra thì La Tường đã từ cửa sổ nhảy xuống, cười Bắc Phong Cuồng Ưng bay đi xa.

“Hay là coi trước một chút Mộng Ma bí cảnh đi.”

Bạch Khải quay trở lại phòng nghiên cứu, gọi Trùng Thảo ra.

“Thủ lĩnh, có chuyện gì cần chỉ thị cho tại hạ không?” Trùng Thảo vừa mới xuất hiện đã rất cung kính hỏi.

“Ta có một thứ tốt muốn cho người.”

Bạch Khải cười, lấy ra Mộng Ma Thú bí cảnh châu.

“Đây là...”

Mộng cảnh hệ bí cảnh? Thật mạnh mẽ!” Khi nhìn thấy Mộng Ma Thú bí cảnh châu, ánh mắt Trùng Thảo ngay lập tức sáng lên, trong mắt tràn đầy khát vọng.

“Đây là Mộng Ma Thú bí cảnh mà ta đã đề cập trước đây, La giáo quan tìm thấy.”

Bạch Khải đưa bí cảnh châu cho Trùng Thảo, nói: “Nhưng La giáo quan không có hệ mộng cảnh sủng thú, nên không thể xác định bên trong có gì ẩn nấp, người có muốn vào thử một chút không?” “Tại hạ có thể vào thử.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, sau đó ôm lấy Mộng Ma Thú bí cảnh và tiến vào trong đó, nhưng vừa nhắm mắt lại, Trùng Thảo lập tức tỉnh lại.

“Xin lỗi thủ lĩnh, hình như ta không vào được.”

“Không vào được?” Bạch Khải nghe vậy thì ngẩn ra, sau đó cầm Mộng Ma Thú bí cảnh châu trong tay, tinh thần khẽ động, lập tức xuất hiện bên trong.

Như La Tường đã nói, nơi này chỉ có một tầng bảy màu sắc sỡ bao quanh, thậm chí không có một mảnh đất nào, đúng là một không gian trống rỗng.

Nhưng Bạch Khải cũng không cảm thấy có chút bài xích nào.

Vào lúc này, Trùng Thảo cũng trực tiếp lấy thân thể chạy vào, tương tự không có cảm thấy bài xích gì.

Thấy vậy, Bạch Khải bèn dẫn Trùng Thảo rời khỏi bí cảnh, làm đi làm lại vài lần thử nghiệm, cuối cùng xác nhận rằng.

Bí cảnh Mộng Ma Thú này chắc chắn còn cất giấu một không gian nào đó mà phải dùng đến mộng cảnh chỉ lực để tiến vào.

Chương 688:

Ác mộng đến từ sự sợ hãi “Không trách được Mộng Ma Thú bí cảnh đã được truyền tụng nhiều năm như vậy, chắc hẳn vì không thể nào phá vỡ được phong tỏa của mộng cảnh nên mới có thể tồn tại đến bây giờ.”

Bạch Khải lại một lần nữa rời khỏi Mộng Ma Thú bí cảnh, thấy Trùng Thảo bên cạnh sắp đến mức kiệt sức, hắn suy nghĩ rồi quyết định trực tiếp kích hoạt trứng tiến hóa.

Trứng tiến hóa đã nuốt chửng cả Phán Quyết Thiên Sứ bí cảnh, hắn không thể tin được rằng một sinh vật truyền kỳ còn lưu lại trong bí cảnh này lại không giải quyết được.

Chỉ có điều, trứng tiến hóa thực sự đã lật đổ hắn.

Dù Bạch Khải có cố gắng thế nào, nhưng trứng tiến hóa vẫn không có chút nào hứng thú với Mộng Ma Thú bí cảnh, thậm chí còn chẳng thèm động vào.

“Có phải vì đây không phải là bí cảnh chân thực, nên không thể dung hợp hay không?” Bạch Khải gãi đầu, hiện tại hắn có thể coi là lâm vào tình thế khó khăn.

“Xem ra chỉ còn cách nhờ đến Nicolas.”

“Vậy tại hạ sẽ đi liên hệ ngay.”

Trùng Thảo nghe vậy lập tức mở ra Phi Thúy ấn ký để liên lạc với Nicolas, chẳng chờ cho Bạch Khải kịp phản ứng, bên cạnh đã xuất hiện một bóng hình mờ ảo như trong mộng.

“Bạch Khải, người tìm bản Long có việc gì?” “Hừm, đúng là có việc, nhưng ta cảm thấy giờ người ở đây cũng có chút việc.”

Nhìn Nicolas trông như một linh hồn, Bạch Khải không khỏi rơi vài giọt mồ hôi, còn Nicolas thì chẳng bận tâm, nói:

“Người nghĩ cái này, bản Long gần đây đang luyện tập Phi Thúy tầm nhìn, đã có thể từ Phi Thúy mộng cảnh phát ra huyền ảnh của mình vào thế giới thực.

Chờ bản Long nghiên cứu ra cách công kích bằng mộng cảnh, thì có thể bảo vệ Bạch Khải người rồi.”

“Ngạch, vậy thì cảm ơn người.”

Nghe Nicolas giải thích, Bạch Khải trong lòng không khỏi ảm áp, sau đó nói: “Nicolas, ta cần người sử dụng mộng cảnh chi lực để phá giải bí cảnh này, người có thể làm được không?”

“Mộng cảnh chi lực phá giải? Bản Long xem thử.”

Nicolas nghe vậy, thân thể đột nhiên lóe sáng, hình dạng vốn hư ảo lập tức trở nên ngưng thực, rõ ràng là bản thể đã xuất hiện.

Tuyệt vời, nếu có thể tức thời từ hình chiếu trở lại bản thể, thì nếu như còn có thể từ bản thể quay lại hình chiếu, chẳng phải là một chiêu đánh lén vô địch sao? Nicolas nhận lấy mộng cảnh châu từ tay Bạch Khải, trong mắt lục mang lóe lên, màu sắc sặc sỡ của mộng cảnh châu đột nhiên chuyển thành màu đen kịt.

Ngay sau đó, một cái như vòng xoáy màu đen đã hiện ra trước mặt Bạch Khải.

“Cái này mở ra sao?” Bạch Khải thấy vậy sửng sò, mà Nicolas thì giải thích: “Viên mộng cảnh châu này, chủ nhân khi còn sống thực lực không yếu, nếu không phải bản Long đang nắm giữ một phần lực lượng của Phi Thúy mộng cảnh, thì chắc chắn không dễ dàng mở ra như vậy.”

“À, vậy sao...”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, đúng là nếu không phải thế, thì Hứa Mộng Ma Thú bí cảnh đã bị người khác phá giải từ lâu rồi, còn đến lượt hắn sao? “Nhưng mà, vào trong xem thử trước, trong viên mộng cảnh châu này còn ẩn chứa nhiều cánh cửa, chắc hẳn việc thu hoạch quyền không chế bí cảnh này còn phải tốn chút công sức.”

Nicolas gật đầu nhẹ, sau đó cẩn thận phóng ra một cỗ Phi Thúy chi lực vây quanh Bạch Khải và Trùng Thảo.

“Khi ở đây, khí tức có vẻ rất quái dị, tốt nhất các người nên theo bản Long cùng nhau.”

“Ngạch, được rồi.”

Bạch Khải bất đắc dĩ cười một tiếng, vì lúc trước bất cẩn tiến vào bị nhóm Hắc Long phát hiện, nên giờ cả việc tiến vào bí

cảnh cũng phải cẩn thận như vậy sao? Được sự giúp đỡ của Nicolas, Bạch Khải cùng Trùng Thảo thuận lợi tiến vào trong mộng cảnh.

Lần này, không còn là thế giới trống rỗng như trước, mà đã biến thành một mảnh hoang vu sa mạc, và trên không sa mạc, một con Hắc Long to lớn lạnh lùng nhìn chăm chăm bọn họ.

“Ta đêch ..., Akuya!” Bạch Khải kêu lên, cái này rõ ràng là công truyền tống a! “Hắn không phải Akuya.”

Đúng lúc này, Nicolas chặn Bạch Khải lại, nói: “Đây chính là điều mà bí cảnh chúng ta sợ hãi, rõ ràng là sản phẩm hiện hóa ra.”

“Thế này à...”

Bạch Khải nghe vậy lập tức nhẹ nhõm, nhưng chưa kịp hỏi tiếp, thì “Akuya” đột nhiên gầm thét.

“Đáng chết tiểu côn trùng, dám phá hoại tổ của Hắc Long, hãy chết đi!” Theo tiếng gầm của “Akuya”, một cỗ uy lực cường đại từ Hắc Long ập đến Bạch Khải, khiến hắn cảm thấy linh hồn mình như muốn rời khỏi thể xác.

“Nicolas, người chắc chắn đây chỉ là mộng cảnh sinh vật thôi à?” “Hắn là.”

Nicolas khẽ vuốt cằm, nhưng vẫn chủ động nghênh tiếp, dường như quyết định tự mình kiểm nghiệm một lần.

Oanh! Hai con Cự Long va chạm vào nhau, phát ra một tiếng vang lớn, mà Nicolas trong lần đầu va chạm đã bị lùi lại vài bước.

“Mộng cảnh sinh vật lại mạnh mẽ như vậy sao? Hay là nói, Bán Thần cũng có thể mượn mộng cảnh truyền tới?” Bạch Khải trong lòng căng thẳng, lại nhìn thấy “Akuya” lại một lần nữa trở nên khổng lồ hơn, khí tức cũng tỏa ra mạnh mẽ hơn.

“Còn có thể tăng thêm sức mạnh sao?” Thấy vậy, Bạch Khải cảm thấy bất đắc dĩ hơn, mà Nicolas dường như cũng nhớ ra sức mạnh của Akuya, càng trở nên thận trọng hơn.

Nhưng “Akuya” rõ ràng không có ý định bỏ qua, chủ động tấn công, dù Nicolas nỗ lực phản kháng, nhưng căn bản không phải là đối thủ của “Akuya”, càng đánh càng chặt vật.

“Càng nhìn càng kỳ quái...”

Nhìn Nicolas bị “Akuya” dễ dàng đả thương, Bạch Khải dần dần nhận ra điều khác thường.

Không phải là “Akuya” biểu hiện quá mạnh mẽ, mà là quá yếu! Dựa vào cảm nhận từ bộ lạc, Akuya chắc chắn có thể trực tiếp hạ gục bọn họ, căn bản không phải dây dưa như kịch bản này.

Hơn nữa, xuất phát từ sự rung động của Akuya, bọn họ đã quên mất rằng đây chỉ là một mộng cảnh.

“Epsilon, ta nhớ ngươi đã nói, ác mộng là do nỗi sợ của người nằm mơ sinh ra?” Bạch Khải hỏi Trùng Thảo, người bên cạnh đang cố gắng bảo vệ hắn.

“Ác mộng? Đúng là như vậy.”

Trùng Thảo nhẹ nhàng vuốt cằm, hồi đáp.

“Vậy sao...”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức hiểu ra, nhắm mắt lại để điều chỉnh cảm xúc, sau đó chủ động ra khỏi vùng bảo vệ của Trùng Thảo.

“Thủ lĩnh, không nên...”

Ngạch, thủ lĩnh ngươi không sao chứ?” Trùng Thảo thấy vậy ngay lập tức vung dây leo muốn kéo Bạch Khải trở lại, nhưng phát hiện Bạch Khải chẳng những không bị thương mà ngược lại, “Akuya” lại có chút kiêng kỵ nhìn về phía Bạch Khải.

“Quả nhiên như vậy.”

Nhìn cơ thể mình không hề tổn hại, Bạch Khải nhếch miệng cười, ngay lập tức phi nước đại chạy về phía “Akuya”, một quyền đánh vào móng vuốt của “Akuya”.

Một quyền này mạnh mẽ, nhưng lại hạn chế trong sức mạnh của con người, gần như không có tác dụng với siêu phàm sinh vật.

Thế nhưng, chỉ như vậy một quyền, lại khiến “Akuya” bay ra xa.

“Cái này...”

Thấy tình huống này, Nicolas cũng nhanh chóng tỉnh táo lại, nhìn thấy “Akuya” có chút chật vật, trong mắt lóe lên một tia kiên định.

Chỉ trong chốc lát, “Akuya” vốn còn uy phong lẫm lẫm đột nhiên bắt đầu thu nhỏ lại, và khi Trùng Thảo bỏ phòng thủ, “Akuya” cuối cùng cũng chỉ còn là một điểm đen, hoàn toàn biến mất, xung quanh lại lần nữa bị hắc ám bao phủ.

“Không trách được gọi là Mộng Ma Thú, lại lợi dụng sự sợ hãi để hình thành ác mộng công kích chúng ta.”

Bạch Khải nghiêng đầu, nhìn về phía Nicolas nói: “Đúng rồi Nicolas, người làm sao vượt qua nỗi sợ hãi với Akuya?” Mặc dù hắn đã vượt qua được nỗi sợ của mình, nhưng chỉ cần còn có một người trong đây sợ hãi Akuya, thì “Akuya” vẫn sẽ phục sinh.

“Bản Long không có vượt qua, chỉ là bản Long tin tưởng bản Long nhất định có thể đánh bại hắn!” Nicolas phô trương Long trảo, sau đó hiếu kỳ nhìn về phía Bạch Khải, hỏi: “Bạch Khải, người vượt qua như thế nào?” “Ngạch, vẫn nên hỏi Trùng Thảo đi, lý do của ta có chút khó nói.”

Nếu hắn nói rằng hắn đã coi Akuya như một vật liệu di chuyển, chắc chắn Nicolas cũng không dám lại gần hắn nữa.

“Tại hạ sao? Tại hạ chỉ cảm thấy thủ lĩnh không sợ gì cả, nên tự nhiên cũng không thể sợ hãi.”

Trùng Thảo trả lời một cách dứt khoát, nhưng trong đầu cũng không khỏi hiện lên hình ảnh bản thân đứng cầm kiếm đối mặt với một con thủy tinh khô lâu.

Muôn nói sợ hãi, thì vẫn là đại ca! Đúng lúc này, trong mộng cảnh lại xảy ra biến hóa, một con mắt lớn đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu bọn họ, nhìn chăm chăm vào bọn họ.

“Ta sát, còn tới đây, đây cũng là nỗi sợ của ai?” Bạch Khải thấy vậy sửng sò, còn Nicolas thì hai mắt run lên, sức mạnh Long lại một lần nữa bộc phát.

Loại hình thái này, hắn đã từng thấy trong trí nhớ của Lục Long, chính là Mộng Ma Thú! Hình như phát hiện ra Nicolas đang e dè, cặp mắt ấy lại lớn thêm, rất rõ ràng là hấp thu nỗi sợ hãi từ trong lòng Nicolas.

Mà Bạch Khải đang nhận ra điều gì đó, đang chuẩn bị thôi miên bản thân để xem Mộng Ma Thú như một vật liệu, thì nhìn thấy Trùng Thảo đột nhiên chủ động bay về phía cặp mắt lớn đó, chui vào trong con mắt.

Sau đó, cặp mắt lớn ấy biến thành một vòng xoáy, hướng về bên trong Trùng Thảo chui vào, kéo theo xung quanh hắc ám cũng bị cuốn vào, xung quanh lại trở nên sáng sủa.

Khi những bóng tối hoàn toàn biến mất, Epsilon mới từ từ bay trở về bên vai Bạch Khải, nhưng trong mắt vẫn có chút không hài lòng.

“Epsilon, ngươi không sao chứ?” “Báo cáo thủ lĩnh, tại hạ không có việc gì, có thể nói là chưa bao giờ tốt hơn.”

Trùng Thảo lắc đầu, cặp mắt lớn liền hiện ra phía sau lưng hắn, tiếp theo “Akuya” lại chui ra từ trong con mắt lớn, phát ra tiếng gầm rú với Bạch Khải.

Tuy nhiên, sau đó, “Akuya” lại chạy nhảy tới bên cạnh Trùng Thảo, giống như một chú chó con nhiệt tình cọ vào Trùng Thảo.

“Đây là, Epsilon ngươi đã tạo ra?” Bạch Khải thấy vậy lập tức phản ứng lại, hỏi.

“Không, phải nói là thủ lĩnh các ngươi đã tạo ra, tại hạ chỉ là dẫn dắt nỗi sợ hãi của các ngươi thôi.”

Epsilon kiêu ngạo nói.

“Vậy nên, Epsilon ngươi thu được năng lực của Mộng Ma Thú?” Bạch Khải nghe vậy sửng sốt, Mộng Ma Thú lại là một hung thú truyền kỳ, mà giờ Epsilon lại trở nên mạnh mẽ như vậy? “Đây chỉ là mộng cảnh chi lực mà Mộng Ma Thú lưu lại, nhưng nếu cho hắn thời gian, có thể hắn thật sự có thể phục sinh trong giấc mơ.”

Trùng Thảo lắc đầu, sau đó có chút đắc ý bay lượn lên trời.

“Nhưng mà hắn gặp phải ta, thực sự là có chút xui xẻo.”

“xui xẻo? Có phải vì Thực Mộng giả không?” Bạch Khải nghe vậy giật mình, và đột nhiên có chút đồng cảm với Mộng Ma Thú.

Chương 689:

Lục Long Điền Cuồng Nhìn những Trùng Thảo vui vẻ bay lượn trên không, Bạch Khải cũng không kiềm chế được sự phấn khích trong lòng.

Nếu không có kỹ năng Thực Mộng giả của Trùng Thảo, có lẽ bọn họ sẽ phải trải qua một trận chiến khó khăn nữa.

Nhưng giờ đây, kết quả thật hoàn hảo.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải gọi Trùng Thảo về trước mặt, bắt đầu xem xét thông tin của Trùng Thảo. ...

Ghi chú: Sau khi thi triển Ác Mộng chi nhãn, có thể điều động sức mạnh sợ hãi của kẻ địch để tạo ra những sinh vật ác mộng, gây ra tổn thương trực tiếp đến linh hồn của kẻ địch. ...

“Quả thật là lợi dụng nỗi sợ hãi để tạo ra sức mạnh chiến đấu, lại còn có khả năng gây tổn thương trực tiếp đến linh hồn, không hổ là siêu phạm kỹ!” Bạch Khải nhìn thấy, hai mắt sáng rực, nhận ra rằng Ác Mộng chi nhãn phối hợp với Thực Mộng giả, năng lực chiến đấu của Trùng Thảo có lẽ đã không kém gì Đại Nhật lực trường.

Khi sử dụng Ác Mộng chi nhãn để điều khiển nỗi sợ hãi của kẻ địch, rồi tiếp tục hấp thụ những ác mộng đó, mục tiêu đạt được sẽ vô cùng hoàn hảo.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải càng cảm thấy hào hứng, bắt đầu lên kế hoạch cho hướng phát triển của Trùng Thảo.

Vừa lúc đó, Nicolas bước đến bên cạnh Bạch Khải với vẻ nghiêm trọng, nói: “Sức mạnh Ác Mộng...

Bạch Khải, người tốt nhất nên sử dụng cẩn thận, trong trí nhớ của ta, loại sức mạnh này rất nguy hiểm.”

“Có chuyện gì vậy? Kỹ năng này có bất cứ tác dụng phụ nào không?” Bạch Khải ngạc nhiên hỏi, nhận ra rằng kỹ năng này rõ ràng có chút quá mức, rất có thể sẽ gây ra mối họa ngầm.

“Đúng là có thể coi là tác dụng phụ.

Dù ta chưa thấy tận mắt, nhưng trong trí nhớ huyết mạch của ta có lẽ đã từng có ký ức tương tự.”

Nicolas nhìn sâu vào Trùng Thảo, nói: “Có một đầu Lục Long, dường như đã điên cuồng vì sức mạnh Ác Mộng.”

“Điên cuồng?” Bạch Khải nhướn mày, vừa mới có được một kỹ năng mạnh mẽ mà lại sắp mất đi, và Nicolas chỉ giải thích một chút thôi.

“Đây là điều ta mới biết gần đây, nhờ vào sức mạnh Phỉ Thúy mộng cảnh.

Chúng ta Lục Long do có sức mạnh Phỉ Thúy, ngoài việc có thể kiểm soát sức mạnh Tự Nhiên, còn nắm trong tay sức mạnh Mộng Cảnh rất lớn.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ, cảm thấy rằng sức mạnh Phỉ Thúy thực chất chính là sự kết hợp giữa sức mạnh Tự Nhiên và Mộng Cảnh.

“Chính vì vậy, mỗi đầu Lục Long từ lúc sinh ra đã khám phá sức mạnh Phỉ Thúy, từ đó tự cường hóa sức mạnh của bản thân.

Lẽ ra với sức mạnh Phỉ Thúy bảo vệ, sự sinh trưởng và tồn tại của Lục Long không phải là vấn đề.

Thế nhưng, kể từ khi có một đầu Lục Long nắm giữ sức mạnh Ác Mộng và bị điên cuồng, Lục Long dường như bắt đầu mất tích.”

Nicolas trở nên nghiêm trọng, nói tiếp: “Ta nghi ngờ, chính bởi sức mạnh Ác Mộng mà Lục Long dần dần tiêu vong.”

“Lục Long lại biến mất như vậy sao?” Bạch Khải ngạc nhiên, rồi nhìn chăm chú vào Trùng Thảo, nói: “Epsilon, sau này trừ phi cần thiết, không nên sử dụng Ác Mộng chi nhãn.”

“Tại hạ đã rõ.”

Trùng Thảo gạt đầu liên tục, chắc chắn Nicolas sẽ không hại hắn.

Ngay cả những con mộng cảnh như Lục Long cũng không thể kiểm soát, thì hắn càng không có khả năng.

Nếu một ngày nào đó hắn điên cuồng, có ý định gây tổn hại cho thủ lĩnh, Alpha chắc chắn sẽ tiêu diệt hắn ngay lập tức. Ôi, thật đáng sợ! Nghĩ đến đây, Trùng Thảo liền kích hoạt Đại Nhật lực trường, ánh nắng chói chang lập tức xua tan sự tối tăm, thậm chí ngay cả những suy nghĩ đen tối lén lút do sử dụng Ác Mộng chi nhãn cũng nhanh chóng tiêu tan.

Hồ~ Quả thật có chút ảnh hưởng, mà hắn lại nghi ngờ cả Alpha.

Thường thì, Alpha cùng thủ lĩnh sẽ ngay lập tức cứu hắn, giống như họ đã từng cứu Alpha vậy.

Trùng Thảo thở phào nhẹ nhõm, không dám tiếp tục suy nghĩ về việc sử dụng Ác Mộng chi nhãn.

“Nhưng mà, ký ức của ta về chuyện này vẫn còn mơ hồ.

Việc Lục Long biến mất cũng có thể là do nguyên nhân khác cũng khó mà nói.”

Nhận thấy Bạch Khải vì câu nói của mình mà phong ấn một kỹ năng mạnh mẽ của Trùng Thảo, Nicolas có chút xấu hổ, nói:

“Nhìn vào bí cảnh này, mọi thứ có vẻ bình thường.

Có lẽ là do ta lo lắng quá.”

“Hừm, tuy nhiên, cẩn thận sẽ không gây ra sai lầm lớn.”

Bạch Khải nhẹ nhàng gật đầu.

Sau khi tiêu diệt ác mộng, bối cảnh của Mộng Ma bí cảnh lập tức trở nên rực rỡ, mặc dù có chút trống trải, nhưng vẫn khiến người khác cảm thấy thoải mái.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải chủ động rút lui khỏi mộng cảnh, sau đó tâm niệm vừa động, Mộng Ma bí cảnh liền được trưng tiến hóa hấp thu và hòa vào.

Không phải là Bạch Khải muốn tách biệt mà là chính thức hòa nhập vào bí cảnh hoang nguyên.

“Vừa khi, dù sao nơi đó bây giờ cũng chỉ có Epsilon ở lại, cũng coi như cho ta một vị trí trống.”

Thấy vậy, Bạch Khải hài lòng gật đầu, như vậy thì trong sáu vị trí bí cảnh, vẫn còn một vị trí trống, nên hắn có thể lựa chọn nhiều hơn một chút.

“Thời gian bí cảnh, Thánh Quang bí cảnh, Mộng Ma bí cảnh, Băng Nguyên bí cảnh tính nửa cái, vậy là thiếu Alpha và Husky không có bí cảnh thích hợp.”

Bạch Khải vượt cấm, trong đầu không khởi hiện ra hình ảnh của Hoàng Hôn đại lăng tâm.

Nếu có thể mang Hoàng Hôn đại lăng tâm ra thì tốt biết bao.

...

Sau khi giúp Bạch Khải giải quyết vấn đề ở Mộng Ma Thú bí cảnh, Nicolas lại tiếp tục xử lý dây chuyền sản xuất đang bị đình lại của sản phẩm thuộc hệ phỉ thúy, rồi trở về Phỉ Thúy mộng cảnh.

Còn Bạch Khải thì vẫn không dừng lại, mà tiếp tục nghiên cứu tình hình của Mộng Chiến hệ thống.

Theo yêu cầu của Bạch Khải, thiết bị sử dụng cho Mộng Chiến hệ thống cần phải định kỳ được gửi về viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần để kiểm tra, nhằm đảm bảo sẽ không xảy ra các sự cố bất ngờ.

Tất nhiên, điều quan trọng nhất chính là kiểm tra bên trong hạch tâm, bí cảnh chiếc nhẫn, Trùng Thảo cần hấp thụ mộng cảnh bên trong để hoàn thiện mô phỏng linh hồn.

Tính toán thời gian, đến giờ mộng cảnh hệ thống cũng đã được đưa về để kiểm tra.

Bạch Khải đi đến tổ Mộng Chiến, liền nhìn thấy một đám nhân viên nghiên cứu đang kiểm tra trạng thái của người thí nghiệm, thỉnh thoảng lại đeo kính để kiểm tra.

“Mặc dù không trực tiếp ảnh hưởng đến tinh thần, nhưng nếu thất bại nhiều, lại dễ dàng sinh ra ác mộng.”

Người phụ trách Mộng Chiến hệ thống chính là Lạc Trúc, mẹ của Bạch Khải.

Mặc dù nhìn có vẻ xa cách, nhưng nằm mơ bản thân cũng là một loại sinh vật phản ứng thần kinh, vì vậy để Lạc Trúc đến là hợp lý nhất.

“Chờ nhóm người này thí nghiệm xong, cho họ đi Phỉ Thúy chi mộng để khôi phục một chút, nhiều ác mộng cũng sẽ ảnh hưởng đến tình trạng cơ thể.”

Lạc Trúc dẫn dò trợ thủ ở bên cạnh, rồi nhìn thấy Bạch Khải đứng ở cửa, liền nhanh chóng chạy lại ôm lấy hắn.

“Nhi tử bảo bối, sao lại rảnh rỗi đến đây thế? Có phải để thăm lão mục không?” “Ngạch, ta là...

ta đương nhiên đến thăm lão mục người!” Bạch Khải nhanh chóng sửa đổi cách nói của mình, mà Lạc Trúc hiển nhiên rất vui khi thấy Bạch Khải hồi phục, nên đã kéo hắn đi tham quan.

“Hệ thống Mộng Chiến hoạt động rất tốt, hiệp hội và quân đội cũng bắt đầu từ từ phổ cập phương pháp khảo hạch này.

Quân đội thì muốn sử dụng để huấn luyện, nhưng theo yêu cầu của người, chúng ta đã từ chối.”

Lạc Trúc nói: “Nhưng quân đội hy vọng chúng ta có thể tăng tốc phát triển hệ thống chiến tranh mô phỏng lớn càng sớm càng tốt.”

“Hệ thống mô phỏng chiến tranh lớn sao?” Bạch Khải vừa nghe đã lập tức nhớ lại những gì La Tường từng nói với hắn, nhanh chóng hiểu ra.

Quân đội đang khẩn trương chuẩn bị.

“Đã rõ, quay về ta sẽ nghiên cứu ngay.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, Mộng Ma Thú bí cảnh đã tìm ra, quy mô cũng đủ lớn, chỉ cần nghiên cứu ra phương pháp để có thể tiến vào cấp độ Phỉ Thúy ấn ký là được.

Như vậy, Trùng Thảo về sau không cần phải tốn công sức từng cái để hấp thụ mộng cảnh nữa.

Bạch Khải nhanh chóng phác thảo ra kế hoạch tiếp theo cho việc nghiên cứu, nhìn về phía Lạc Trúc đang bận rộn xử lý công việc, hỏi: “Lão mục các người gặp phải vấn đề gì vậy?” “Không sai.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, báo cho Bạch Khải biết những gì họ đã phát hiện.

“Ác mộng? Đây đúng là một vấn đề hóc búa.”

Bạch Khải ngạc nhiên sau khi nghe, định triệu hồi Trùng Thảo ra giải quyết, nhưng nghĩ đến tác dụng phụ của Ác Mộng chi nhãn, Bạch Khải lại thấy rối rắm.

Mặc dù nói rằng vấn đề ác mộng có thể được giải quyết bằng Thực Mộng giả, nhưng nếu như hấp thụ quá nhiều ác mộng sẽ ảnh hưởng đến Ác Mộng chi nhãn.

Nếu Trùng Thảo vì thế mà điên cuồng, thì đây sẽ là một thảm họa lớn.

Thôi, trước khi tìm ra phương pháp đảm bảo triệt tiêu tác động của Ác Mộng chi lực, tốt nhất là không nên mạo hiểm.

Cần phải nhắc nhở Trùng Thảo rằng khi thôn phệ mộng cảnh, tốt nhất nên tránh xa ác mộng.

Mà việc trị liệu những ảnh hưởng từ ác mộng, có lẽ cũng không cần phải làm cho phức tạp như vậy.

“Nếu chỉ vì chiến bại mà dẫn đến ác mộng, chẳng lẽ không thể tìm bác sĩ tâm lý để giải quyết sao? Đây chắc cũng thuộc vấn đề tâm lý.”

Bạch Khải nhìn về phía Lạc Trúc, bày tỏ ý kiến của mình.

“Đúng vậy.

Nhưng mà hệ thống Mộng Chiến hiệu quả quá chân thực, vì vậy những người này có trạng thái tiệm cận với hội chứng tâm lý sau chiến tranh, bác sĩ tâm lý bình thường thì sẽ không hiệu quả.”

Lạc Trúc lắc đầu, nói: “Hiệp hội bên kia đã bắt đầu tìm kiếm thú sủng có khả năng tịnh hóa tâm linh để giúp đỡ, chắc sẽ không lâu nữa có kết quả.”

“Nghe nói tổng bộ có thể sẽ phái ra người để tìm Băng Linh Ngọc Thỏ, năng lực của hắn trong việc này cũng khá hiệu quả.”

“Tịnh hóa tâm linh năng lực thú sủng? Thì Băng Linh Ngọc Thỏ quả thực rất phù hợp.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, sau đó bất chợt nảy ra ý tưởng, nói: “Nhưng mà hình như ta bây giờ cũng có thể tìm được một đầu, không thử trước một chút sao?”

Chương 690:

Người yên tâm đi thôi ~ A ô a ô ~ Sáng sớm, trong tiếng sói hú vang vọng, các nhân viên của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần bắt đầu công việc.

Tuy nhiên, không phải là bắt đầu làm việc theo vị trí của mình, mà là cùng nhau tiến về bộ phận tư vấn tâm lý mới được thành lập.

“Để Beita làm tư vấn tâm lý sư, Bạch Khải, người có thật lòng không vậy?” Bạch Thu Trà ngạc nhiên nhìn Beita, người đang ngồi trong bộ phận tư vấn tâm lý, ánh mắt tỏa ra ánh sáng vàng kim, và đang tụng kinh Phật.

“Đương nhiên là thật lòng.”

Bạch Khải cười nói: “Những người thử nghiệm trong Mộng Chiến đã trải nghiệm qua, hiệu quả thật sự rất tuyệt vời!” Beita vốn dĩ giỏi trong việc sử dụng tinh thần lực để ảnh hưởng đến người khác, trước đây chủ yếu là để điều khiển, nhưng giờ đây chuyển sang trị liệu tâm lý thì cũng có thể làm được.

Nhưng Bạch Khải thực sự không ngờ hiệu quả lại tốt như vậy.

Từ khi hán một tuần trước đề cử Beita cho Lạc Trúc và nhận được hiệu quả khả quan, đến nay Beita đã trở thành một phần quan trọng của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Thậm chí, một số Ngự Thú sư cũng đến đây để tham gia thử nghiệm.

Vì thế, Bạch Khải quyết định tạo ra một bộ phận tư vấn tâm lý độc lập ngay bên cạnh lầu chính để Beita có thể chuyên tâm làm việc.

Còn về việc Beita có vui vẻ hay không, Beita không hề tỏ ra phản đối.

A ô a ô! (bản uông quyết định, muốn mượn cơ hội này để thăm dò tâm linh bản chất, dẫn dắt chúng sinh thoát khỏi hàng ngàn vạn khổ nạn!) A ô a ô! (bản uông nhất định phải trở thành chúa tể của vạn sinh linh tâm linh!) A ô a ô! (từ hôm nay trở đi, chính thức mời bản uông X · Thích Già - tâm linh chúa

tể - giáo sư Beita!) Về điều này, Bạch Khải không có gì để nói, bởi vì hắn phát hiện ra rằng Beita có thể triệt tiêu hiệu ứng tiêu cực từ việc sử dụng Ác Mộng chi nhãn.

Sau khi nghe Bạch Khải giải thích, Bạch Thu Trà không khỏi bật cười, sau đó họ nhìn thấy Bạch Vũ Hiểu và Cổ Sơn hai người cùng nhau bước ra từ bộ phận tư vấn tâm lý, trông thật thoải mái.

“Không ngờ kỹ năng thuộc hệ tinh thần lại có thể sử dụng theo cách này, lần tới sẽ bảo U Linh Long cũng đi học một ít.”

“Ta cảm thấy U Linh Long có thể không thích hợp với cái này.”

“Cổ Sơn, miệng của ngươi ngày càng độc rồi.”

“Vẫn ổn.”

Hai người trò chuyện, rồi nhìn thấy Bạch Khải và Bạch Thu Trà đang đi bộ đến gần.

“Bạch Khải, bộ phận tư vấn tâm lý này thật sự quá tuyệt, đáng tiếc khi về tổng bộ thì không có nữa rồi.”

Bạch Vũ Hiểu có chút tiếc nuối, mà Bạch Khải thì chỉ cười, nói: “Yên tâm đi, tổng bộ bên kia cũng có nhiều sủng thú, ít nhất Băng Linh Ngọc Thỏ còn mạnh hơn Beita nhiều.”

Hắn không thể quên được, vào đêm giao thừa khi hắn mang Băng Linh Ngọc Thỏ ra ngoài, đã gây ra một trận tuyết lớn ở thành phố Cổ Túc, nghe nói làm sạch tâm linh không ít.

Và đó chính là khả năng của Băng Linh Ngọc Thỏ.

“Băng Linh Ngọc Thỏ? Được rồi, sinh vật truyền kỳ ta cũng không dễ gặp hàng ngày.

Vẫn là Beita bên này tốt hơn một chút.”

Bạch Vũ Hiểu lắc đầu, nói: “Bất quá Bạch Khải, như vậy sẽ không làm chậm trễ huấn luyện của Beita sao?” “Hắn là không, theo lời Beita nói, từ khi làm tư vấn tâm lý sư xong, tinh thần lực của hắn tăng trưởng rất nhanh, cũng coi như là một phương thức tu luyện mới.”

Bạch Khải nhún vai, dù sao cũng đều là sử dụng tinh thần lực, việc làm tư vấn tâm lý lại có thể tăng cường khả năng kiểm

soát tinh thần lực của Beita, mà hiệu quả thực sự không tệ.

Cùng lúc đó, Shuke và Hắc Bạch vẫn đang thiết kế những con thú hộ vệ mới dựa trên mười hai con giáp, trong khi Jerry thì đang tận dụng khả năng đặc biệt của Bách Quỷ Dạ Hành để rèn luyện với Alpha và bảy Kiếm Kỵ ở Hoàng Hôn đại lăng tâm.

Thầy của bọn họ đã nói rằng họ không thể chạy loạn, nhưng không nói rằng sủng thú không thể chạy.

Dù sao, so với Delta và những người khác có sủng thú chuyên môn bí cảnh, Hoàng Hôn đại lăng tâm quả thực là địa điểm tốt nhất để Alpha và Jerry trưởng thành.

“Được rồi, dù sao ta cũng quen với cách huấn luyện tùy hứng như người vậy.”

Bạch Vũ Hiểu thở dài, bọn họ huấn luyện sủng thú chủ yếu thông qua chiến đấu, trong khi Bạch Khải có vẻ như không có cách nào nghiêm túc huấn luyện.

Dù có, Bạch Thu Trà nghe nói cũng chỉ là nuôi thả.

Nghĩ về bản thân mình, không chỉ mất thời gian chăm sóc sủng thú để huấn luyện, mà còn phải thường xuyên giao tiếp với hần để tăng cường sự ăn ý giữa hai bên.

Cũng là Ngự Thú sư, tại sao lại có sự chênh lệch lớn như vậy.

“Đúng rồi, các người tới tìm ta có chuyện gì sao?” Bạch Khải nhìn về phía Bạch Thu Trà và những người khác, hỏi.

Bởi vì lệnh cấm không được chạy loạn, đặc biệt là không gần các loại Nguyên Tố chi môn có khả năng dẫn đến việc vật phẩm không gian được truyền tống, vì vậy Bạch Khải quyết định ở lại văn phòng viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần để nghiên cứu.

Lúc đầu, hệ thống tiến hóa đã gần như hoàn thiện, Mộng Chiến hệ thống cũng không còn cần xen vào gì, Bạch Khải định sẽ suy nghĩ kỹ lưỡng về những gì đã học từ Pháp Đế, nhưng Bạch Thu Trà lại đột nhiên tìm đến.

“Đương nhiên có chuyện.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Gần đây quân đội liên bang và cả mười trường trung học trong liên bang đã có kế hoạch tổ chức một hoạt động huấn luyện quân sự quy mô lớn, dự định huấn luyện năng lực tác chiến của những Ngự Thù sư trẻ tuổi ở dưới đây.”

“Nhưng mà, vì lo ngại việc tổ chức huấn luyện quân sự quy mô lớn đột ngột sẽ gây ra rối loạn, nên mười trường trung học quyết định sẽ phái một số học sinh tham gia đợt huấn luyện quân sự đầu tiên.

Nếu như hiệu quả không tệ, thì sẽ triển khai cho toàn bộ mười trường trung học sau.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tiếp theo sẽ là tại tất cả các trường trung học trong liên bang.”

Nghe Bạch Thu Trà nói, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Huấn luyện quân sự thì trường trung học nào cũng có, nhưng theo ý của Bạch Thu Trà, lần này chắc chắn sẽ chú trọng đến yếu tố thực chiến nhiều hơn.

Vậy thì, việc tiến hành huấn luyện quân sự quy mô lớn thực chiến này, có phải là để chuẩn bị cho khả năng xảy ra chiến tranh sau một năm không? “Nhưng mà việc này liên quan gì đến các người tìm ta? Ta hiện giờ không phải học sinh, chắc không thể tham gia loại huấn luyện quân sự này đâu.”

Bạch Khải nghi ngờ nhìn về phía Bạch Thu Trà, hỏi.

“Chúng ta biết rõ người không phải học sinh, nhưng mà người hiện giờ là thầy giáo mà.”

Bạch Vũ Hiểu ôm Bạch Khải cổ, nói: “Theo quy định, nhóm học sinh đầu tiên tham gia huấn luyện quân sự nhất định phải thực hiện đánh giá tổng hợp, mới có tư cách tham gia.”

“Vậy nên?” Bạch Khải càng thêm mơ hồ, nhóm học sinh đầu tiên tham gia huấn luyện quân sự chắc chắn sẽ phải có yêu cầu cao về mặt đánh giá, không có gì sai khi thực hiện đánh giá tổng hợp.

“Nếu như có một số bộ phận không thể thông qua, nhất định sẽ cần một tên giáo sư đảm bảo mới có thể cho phép tham gia.”

Bạch Vũ Hiểu đột nhiên thay đổi thái độ, nói: “Còn nữa, Khải ca anh có thể giúp tôi đảm bảo một lần không?” Nghe vậy, Bạch Khải lập tức tỉnh táo lại, im lặng nhìn Bạch Vũ Hiểu, nói: “Người không phải đã không thông qua môn nào đó đúng không?” “Lý thuyết kiểm tra...”

“Cụ thể là môn nào?” “Tất cả...”

Giọng nói của Bạch Vũ Hiểu ngày càng nhỏ dần, còn Bạch Khải thì thở dài bất đắc dĩ, nói: “Lần đó tập huấn lý thuyết môn học của người tốt cuộc là sao mà thông qua, không phải là gian lận chứ?” “Làm sao có thể!” Bạch Vũ Hiểu lập tức ngắt đầu, nói: “Chương trình học tập huấn đều do chính ta thông qua, chỉ là môn văn hóa có chút khác biệt thôi...”

Nói xong, Bạch Vũ Hiểu lại cúi đầu xuống, mà Bạch Khải thì im lặng nhìn về phía Bạch Thu Trà và Cổ Sơn, nói: “Hai người cũng không phải như vậy chứ?” “Đương nhiên không phải, chúng ta bị Bạch Vũ Hiểu kéo đến.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Ta là lần đầu tiên tham gia đánh giá tổng hợp, chắc chắn sẽ qua.”

“Ta cũng vậy.”

Hai học bá đó tả thực lại nhanh chóng khiến Bạch Vũ Hiểu cảm thấy bị tổn thương nặng nề, cúi đầu thấp hơn.

“Ta đột nhiên hiểu rõ tại sao Bạch tháp chủ lại không muốn cho người ra ngoài.”

Bạch Khải thở dài, nói: “Được rồi, nếu đã đảm bảo thì ta cũng sẽ đảm bảo, nhưng mà ta không dám chắc là có hiệu quả hay không.”

“Cảm ơn Khải ca!!!” Nghe Bạch Khải đồng ý, Bạch Vũ Hiểu lập tức kích động nhảy cẫng lên, nói: “Vậy Khải ca nhanh đi chuẩn bị, hậu thiên sẽ xuất phát.”

“Xuất phát? Đi đâu?” Bạch Khải sững người hỏi.

“Để đảm bảo sẽ không xảy ra vấn đề gì, thầy giáo cũng sẽ cùng lúc xuất phát.”

Hơn nữa, ba trường trung học trong Tỉnh Giới học viện đều đã được phân bổ đến bắc bộ, nên chỉ có hoang vu sa mạc mới có

thể đáp ứng yêu cầu của hoạt động huấn luyện quân sự quy mô lớn này.”

“Hoang vu sa mạc? Xin lỗi, ta có khả năng không giúp người được.”

Văn phòng hiệu trưởng của Tỉnh Giới học viện.

Bạch Khải với vẻ mặt kỳ lạ nhìn Vương Trần, người đang ngồi thoải mái ở ghế hiệu trưởng, nói: “Vương truyền kỳ, ngài thật sự xác định để ta dẫn đội tham gia lần huấn luyện quân sự này sao?” Vương Trần nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên, dù gì cũng là như vậy...”

Ngô, Bạch Vũ Hiểu đúng không, nếu không phải hấn tới tìm người để làm đảm bảo, thì ta cũng sẽ không điếm danh gọi người.”

“Nhưng mà Vương truyền kỳ, thầy giáo của bọn họ đã ra lệnh cấm ta không được chạy loạn.”

Bạch Khải có chút bất đắc dĩ lắc đầu nói.

“Yên tâm đi, ta đã liên lạc với lão Bạch bên kia, hấn chỉ nói không thể để cho người tiếp xúc với bí cảnh, hay tiến vào bộ lạc lãnh địa gì đó, nhưng không nói không thể làm thầy dẫn đội.”

Vương Trần cười nói: “Hơn nữa, người vẫn là thầy giáo của Tỉnh Giới học viện, lão Bạch chỉ là chủ nhiệm danh dự hệ Vong Linh, ta mới是真正 hiệu trưởng, người định nghe ai?”

Bạch Khải làm bộ không hài lòng, tự nhủ trong lòng: Ta có thể nói ta định nghe thầy giáo sao...

“Ta biết rõ người lo gì, yên tâm đi, lần này huấn luyện quân sự ngoài việc để cho sinh viên nắm rõ tình huống chiến tranh, cũng sẽ cho họ ném thử một số loại phương thức chiến đấu hoàn toàn mới.”

“Cũng vì lý do đó, người sẽ nhận được chỉ thị từ cấp trên để tham gia huấn luyện quân sự tại hoang vu sa mạc.”

Vương Trần búng tay, và ngay lập tức Bạch Khải nhận được một tập tài liệu, nhìn thấy trên đó có ghi rõ tên một số loại binh chủng.

Ngay lập tức, Bạch Khải hiểu ra.

Vũ trang bằng cơ cấu phù văn...

Là muốn hắn giúp điều chỉnh sao? “Nhưng để cho lão Bạch an tâm, ta đã đặc biệt tìm một người bạn cũ phụ trách sự an toàn của ngươi.”

Nói xong, Vương Trần ném xuống một viên cầu truyền tổng không gian, mở ra một khoảng không gian lớn.

Sau đó, Bạch Khải nhìn thấy một người đàn ông cao lớn bước ra từ trong đó.

“Mặc dù các ngươi có thể đã nhận biết, nhưng ta vẫn muốn chính thức giới thiệu.”

“Liên bang thượng tướng, tổng quản Hào Lực Đạo Quán, danh hiệu phong hào cận chiến truyền kỳ, đấu chiến - Hoàng Phủ Vô Cữu!” Vương Trần vỗ vỗ vào bên cạnh người đàn ông cao lớn, nói: “Từ hôm nay cho đến khi ngươi an toàn trở về thành phố Cổ Túc, Hoàng Phủ Vô Cữu sẽ phụ trách sự an toàn của ngươi.”

“Cho nên, ngươi yên tâm đi thôi ~”

Chương 691:

Ta cũng thành đời thứ hai thôi ~ Nghe xong Vương Trần giới thiệu, Bạch Khải cùng mọi người đều ngẩn người tại chỗ, trong khi Hoàng Phủ Vô Cữu bên cạnh lộ ra vẻ bất đắc dĩ, nói: “Vương Trần, lần sau có thể không cần giới thiệu như vậy không?” “Có vấn đề gì sao? Ta cũng đâu có nói sai đâu?” Vương Trần nhún vai, rồi chỉ về hướng Bạch Khải, nói: “Ừ, đây chính là lão Bạch đồ đệ, Bạch Khải.”

“Hừm, ta đã nghe qua.”

Hoàng Phủ Vô Cữu khẽ vuốt cằm, chủ động vươn tay, Bạch Khải thấy vậy liền nắm chặt lại.

Nhìn thấy Bạch Khải lại có thể nắm chặt tay mình, thậm chí còn chủ động lắc lắc tay Hoàng Phủ Vô Cữu, hẳn rõ ràng hơi kinh ngạc, hồi lâu mới thốt lên một câu.

“Người thể chất không tệ, đáng tiếc không theo con đường cận chiến.”

Được đấy, đúng là những Ngự Thú sư theo cận chiến đều có thể chất tốt để đánh giá khả năng sao? Bạch Khải nghe vậy khòe miệng co giật một hồi, không khỏi nhớ lại đám người bên Hào Lục đạo quán.

Có vẻ như, Ngự Thú sư theo cận chiến thật sự đều là những tráng hán cả.

“Có cơ hội, nhất định phải thử xem một chút.”

“Ừm.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhẹ gật đầu, sau đó không nói thêm gì nữa, trong khi Vương Trần lại cười híp mắt nhìn về phía Bạch Khải ở sau lưng Bạch Vũ Hiểu, nói: “Chúng ta có chút việc muốn bàn, vị Bạch đồng học này có thể về trước không?”

“Ngạch, dĩ nhiên, dĩ nhiên rồi!” Bạch Vũ Hiểu liên tục gật đầu, nhưng trước khi đi vẫn không tự chủ nhìn sang Hoàng Phủ Vô Cữu.

Phong hào truyền kỳ, đấu chiến - Hoàng Phủ Vô Cữu, lão ba đối thủ cường đại.

Cuối cùng có cơ hội để xem rốt cuộc cường giả như thế nào.

Sau khi Bạch Vũ Hiểu rời đi, nụ cười trên mặt Vương Trần lập tức biến mất, quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, ngươi có hiểu rõ mục đích của lần huấn luyện quân sự này không?” “Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lần này huấn luyện quân sự rất hiển nhiên là để chuẩn bị cho một cuộc chiến quy mô lớn với bộ lạc, đồng thời giúp cho những Ngự Thú sư trẻ tuổi này làm quen với những binh chủng mới.

Tuy nhiên, nhìn vẻ mặt của đám Vương Trần, có lẽ La Tường nói sẽ mất một năm cũng không sai. Đưa bộ đội vừa tổ kiến chưa được mấy tháng lên tiền tuyến, có lẽ là để chuẩn bị cho việc chiến tranh sẽ nổ ra bất cứ lúc nào.

“Liên bang những năm gần đây vẫn luôn phòng ngừa bộ lạc tấn công, cũng đã chuẩn bị rất nhiều, đặc biệt là trong hai năm này, một số chuyện người cũng đã tham gia.”

Vương Trần nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Lần này đại quy mô huấn luyện quân sự thực chất cũng coi như là cho những người trẻ tuổi sống trong yên bình mười mấy hai mươi năm này một cái sp quý, đừng đến lúc đó cái gì cũng không làm mà kết thúc cả đời.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, tình hình này hẳn đã nghe qua khi đi học ở thực chiến.

Nói thật, từ trải nghiệm lần này ở bộ lạc, thực lực của liên bang ở cấp dưới vẫn kém hơn so với bộ lạc một chút.

“Nhưng mà người cũng không cần quá bi quan, lần này bộ lạc bị người như vậy quấy rối, đoán chừng sẽ hỗn loạn trên kia rất lâu, chúng ta bây giờ chỉ là phòng ngừa mà thôi.”

Vương Trần đột nhiên chuyển sang nụ cười như ánh mặt trời, hoàn toàn không nhìn ra điểm nào là nghiêm trọng trước đó.

“Và một điều nữa, bên trong liên bang còn có một con chuột lớn chưa bị bắt.”

Nghe lời nói của Vương Trần, Bạch Khải nhướng mày, tựa hồ đã rõ ràng điều gì.

Tử Vong bàn tròn.

Gia tộc Borg cứ như vậy lặng lẽ rút khỏi vòng vây của Cục 13, sức mạnh của Tử Vong bàn tròn vượt xa sự dự đoán của bọn họ.

Quan trọng nhất là, với những thông tin mà họ đang nắm giữ, Tử Vong bàn tròn có khả năng sẽ phản công khi liên bang và bộ lạc xảy ra đại chiến.

Vậy nên, mục tiêu trước mắt của Vương Trần và những người khác, chỉ sợ sẽ là trước tiên bắt được Tử Vong bàn tròn.

Và việc Vương Trần giữ hấn lại giờ đây cũng rất rõ ràng.

“Vương Trần, ngài muốn xem thử, trong quân đội có thành viên nào của Tử Vong bàn tròn ẩn nấp không?” “Người thật thông minh, không trách lão Bạch không nở buong tay.”

Vương Trần nhếch miệng cười, nói: “Không sai, bây giờ chúng ta nghi ngờ trong quân đội cũng có người của Tử Vong bàn tròn và nội ứng từ bộ lạc, vì vậy đã quyết định lợi dụng lần huấn luyện quân sự này để điều tra một chút.”

“Bạch Khải, người có không ít quan hệ với Tử Vong bàn tròn, có lẽ có thể tìm ra.”

“Đương nhiên, nếu không tìm ra cũng không sao, bởi vì quân đội không có nội ứng mới là kết quả tốt nhất.”

Bạch Khải nghe vậy khước miệng giật một cái, nghe ý này, là khẳng định chỉ cần hấn đi, Tử Vong bàn tròn chắc chắn sẽ động thủ với hấn chứ sao.

Hấn chỉ muốn nói, cho dù là để yên tâm cho lão sư, cũng không cần phải tốn công tới mức phải mời một phong hào truyền kỳ đến làm bảo tiêu, tình hình có phải là coi hấn như mối nhử không.

Mà liệu có cần phải mỗi lần đều coi hấn như mối nhử không, thật sự rất nguy hiểm ai...

“Yên tâm đi, việc này chỉ là tiện thể, nhiệm vụ chính của người là giúp quân đội cải thiện khả năng thích ứng với chiến trường, không cần phải nghĩ quá nhiều về những vấn đề này.”

Vương Trần đứng dậy, vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Lão Bạch thể nhưng rất coi trọng đồ đệ của mình, nếu thật sự xảy ra chuyện gì, hẳn đoán chừng có thể đem ta Thần Tinh phá hủy.”

“Tốt a, vậy thì ta rõ rồi.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu một cách bất đắc dĩ, phong hào truyền kỳ đều nói như vậy, hẳn cũng không thể từ chối.

Mà dù có nói gì thì thật ra hẳn rất nhớ những gì giống như trở về với thực tế.

Cả ngày ở nhà mà không tìm được cái gì tốt để lấy hết...

“Vậy thì, người trở về chuẩn bị cẩn thận đi.”

Vương Trần khẽ vuốt cằm, nói: “Chờ khi xuất phát, Hoàng Phủ sẽ cùng đi với người.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó quay người rời đi.

“Vương Trần, người chắc chắn ở thời điểm này để Bạch Khải ra ngoài thực sự được không?” Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về phía Bạch Khải, nói.

“Không có gì là không ổn, Bạch Khải không thể chỉ làm trí thức bình thường, nhất là trong thời điểm lúng túng như vậy, nuôi thả mới là lựa chọn tốt nhất.”

Vương Trần duỗi người một cái, nói: “Đừng quên, trước đây lão đầu tử cũng đã từng bồi dưỡng ta như vậy.”

“Chúng ta lúc đó tương đối đặc thù, không thể so sánh.”

Hoàng Phủ Vô Cữu rõ ràng vẫn không đồng ý với ý kiến của Vương Trần, có chút nhú mày.

Vương Trần cười cười, nói: “Đặc thù, nếu muốn nói đặc thù, hiện tại mới là thời điểm đặc thù nhất cho nhân loại và hung thú.”

“Nhiều năm cục diện như vậy giữa nhân loại và bộ lạc, cũng nên có chút thay đổi rồi.”

...

Hoang vu sa mạc.

Từng chiếc chiến xa màu vàng đất đang chạy nhanh, những nơi đi qua, hung thú đều lập tức né tránh, sợ rằng không cần

thận sẽ bị xem là địch nhân mà bị thương. Đây chính là hoang vu đại sa mạc Gobi, nơi có trí tuệ hoặc thậm chí không có hung thú đều âm thầm chấp nhận một thói quen, khi thấy loại chiến xa màu vàng đất này, chúng đều ngoan ngoãn né tránh, vì nếu không, hoặc là bị xử lý ngay tại chỗ, hoặc là sẽ bị những nhân loại đáng sợ này xử lý.

“Nơi này đúng là hoang vu sa mạc a, thật sự đúng là danh bất hư truyền.”

Qua cửa sổ của chiến xa, Bạch Khải thu hết cảnh sắc bên ngoài vào mắt.

Ngoài hoang vu ra, vẫn chỉ là hoang vu, cát vàng đầy trời cùng mảnh sa mạc thuộc Hắc Long bộ lạc không có gì khác biệt, ngoài xa lại còn một đường hắc tuyến chia cắt bầu trời, Bạch Khải cảm thấy cũng không thể đoán được.

“Nếu không phải vì lý do như vậy, bộ lạc cũng sẽ không từ bỏ một khu vực lớn như vậy.”

Đoạn Mãnh với vẻ mặt lạnh nhạt nói.

“Đúng vậy.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, với tư cách là khu vực cực bắc của liên bang, hoang vu sa mạc bên cạnh hầu như không còn người nào lưu lại.

Ngoài quân đội liên bang.

Dù cho mảnh đất này có hoang vu, nhưng đó vẫn là biên giới dài nhất giữa lãnh thổ của liên bang và bộ lạc, mà do hình thể của nó, nếu để hung thú hoạt động, sẽ rất dễ dàng gây ra thú triều mà liên bang khó lòng ngăn cản.

Vì vậy, số quân đội đồn trú trên hoang vu sa mạc này cũng là đông nhất trong toàn bộ liên bang.

“Nhưng mà Đoạn đại sư, ngài sao cũng tới?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, Đoạn Mãnh hiện tại lại đảm nhiệm chức vụ hạch tâm của giáo sư Vong Linh hệ, nếu như rời đi, thì Vong Linh hệ không phải sẽ hỗn loạn sao.

“Ta không thể không đến sao?” Đoạn Mãnh liếc mắt nhìn Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiểu đang ngồi ở ghế sau, nếu hai truyền kỳ chi tử này đều tham gia huấn luyện quân sự ở hoang

vu sa mạc, nếu xảy ra chuyện, vậy Vong Linh hệ về sau cũng không thể mở được.

“Được rồi.”

Bạch Khải thấy thế cười khỏ, nhìn về phía Hoàng Phủ Vô Cữu đang ngồi ở vị trí bên cạnh tài xế, trầm ngâm một chút.

Không ngờ rằng đến một ngày hắn lại ngồi trên chiếc xe của thể hệ thứ hai này. Đồng thời, lại còn là trong một sự đãi ngộ cao nhất nữa chứ.

“Nhưng mà lần này tham gia huấn luyện quân sự, số lượng thấp hơn nhiều so với những gì ta nghĩ.”

Bạch Khải nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy ba chiếc chiến xa phía sau, nói: “Một học viện mới chỉ phái mười người, thực sự có thể nhìn thấy điều gì không?” “Nơi này dù sao cũng là quân đội, nếu mà có quá nhiều người vào đây thì sẽ không tiện cho việc quản lý, mà tính cả hai học viện kia nữa, thì cũng đủ để hình thành một trung đội rồi.”

Đoạn Mãnh lắc đầu, nói: “Mà đây chỉ là nhóm đầu tiên, sau khi các người hoàn thành mọi thứ, chẳng mấy chốc sẽ có nhóm thứ hai.”

Nói xong, Đoạn Mãnh đột nhiên nhận ra sơ hở trong lời nói của mình, dừng lại một chút, rồi mới bổ sung: “Bọn ta sư phụ cũng phải tiếp nhận huấn luyện quân sự, vì vậy người tốt nhất chuẩn bị sẵn sàng.”

Thiếu chút nữa đã quên, hiện tại hắn đã giống như lục giai đại sư rồi.

“Lão sư cũng phải tham gia sao?” Bạch Khải nghe vậy giật mình, nhưng không có chút bất mãn nào, ngược lại còn có chút mong chờ.

Nếu lão sư cũng tham gia, hắn hắn là cũng có thể tiếp xúc với hung thú bên hoang vu sa mạc chứ? Có lẽ còn có thể thu hoạch ngoài ý muốn cũng nên.

“Đương nhiên, mà người chắc chắn sẽ là tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người.”

Đoạn Mãnh trịnh trọng nhẹ gật đầu, ngay sau đó cảm giác xe ngừng lại, Hoàng Phủ Vô Cữu ngồi ở phía trước liền xoay đầu

lại, nói: “Chúng ta đã đến, xuống xe đi.”

Bạch Khải và mọi người khẽ vuốt cằm, lần lượt xuống xe.

“Ôi trời...

Lớn như thế một bức tường thành?” Máy người vừa mới xuống xe, đã nghe thấy Bạch Vũ Hiểu một tràng thốt lên, Bạch Khải theo ánh mắt của Bạch Vũ Hiểu nhìn lại, bỗng nhận ra trước mặt chính là một bức tường thành sắt thép màu đen.

“Còn tưởng rằng có cái gì đặc biệt, lại là một bức tường thành sao?” Bạch Khải nhìn hai bên không biết kéo dài đến đâu của bức tường thành màu đen, không khỏi lắc đầu.

Dù cho công nghệ phát triển đến mức độ bây giờ, nhân loại vẫn thích dùng tường thành để tự bảo vệ mình à, vùng hải vực Giới Đoạn cũng vậy, nơi này cũng thế.

“Hoan nghênh các người đến hoang vu bức tường, một tháng tới các người sẽ phải ở đây cùng nhau trải qua.”

Hoàng Phủ Vô Cữu xuống xe, nhìn những Ngự Thú sư trẻ tuổi đang tò mò trước mặt, nói: “Tuy nhiên, trước khi vào, ta muốn nói một câu nữa.”

“Ở đây, nếu không muốn chết, thì phải tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh!”

Chương 692:

Mục đích thực sự – Lời nói của Hoàng Phủ Vô Cửu khiến các học sinh cảm thấy hồi hộp, cơ thể họ không tự chủ được mà đứng thẳng lên.

Dù sao, bất kể là Trương Sam hay những người khác trong hiệp hội tổng bộ đã được huấn luyện thực chiến ra sao, thì điều đó cũng chỉ là huấn luyện mà thôi.

Còn tại nơi đây, Bức Tường Hoang Vu chính là kẻ thù lớn nhất mà nhân loại đã phải đối mặt trong hàng ngàn năm qua - bộ lạc. Đến lúc đó, sẽ không có ai kịp thời xuất hiện để cứu giúp các người.

“Quả nhiên là đến thật.”

Nhìn thấy khí tức quân lữ của Hoàng Phủ Vô Cửu bộc lộ bên ngoài, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Cũng tốt, như vậy hẳn có thể hiểu rõ hơn về sức mạnh của liên bang trong cuộc chiến chống lại bộ lạc.

Nhìn thấy Bạch Thu Trà cùng những người khác rõ ràng hiểu ý của mình, Hoàng Phủ Vô Cửu cũng khẽ vuốt cằm.

Quả thật, đây là tinh anh từ Tinh Giới Học Viện, chất lượng quả nhiên không giống.

Hy vọng ở chiến trường thực sự sau này, họ sẽ có thể duy trì phong độ như vậy.

“Hoàng Phủ truyền kỳ, đã lâu không gặp.”

Ngay lúc này, một con bọ cánh cứng khổng lồ bay từ trên trời xuống, hạ cánh bên cạnh nhóm người, theo sau là một hàng xe chiến đấu của Bức Tường Hoang Vu.

“Dương Minh đại sư, các người đến thật đúng lúc.”

Hoàng Phủ Vô Cửu khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn về phía Dương Minh, người đang bước xuống kèm theo mười học sinh mặc đồng phục ngự trang, nói: “Thương Triết Học Viện đã đến nhanh như vậy sao?” Dương Minh cười nói: “Có cơ hội đến

Bức Tường Hoang Vu huấn luyện, chúng ta đương nhiên không thể để lỡ.”

Nói xong, Dương Minh hướng về phía Bạch Khải và Đoạn Mãnh, nói: “Đoạn Mãnh đại sư cũng ở đây, vậy chắc hẳn đây là Bạch Khải đại sư.

Rất vui được gặp.”

“Rất vui.”

Bạch Khải gật đầu đáp lại, sau đó tò mò quan sát con bộ cánh cứng to lớn bên cạnh Dương Minh. ...

“Cấp thấp Đế Hoàng trùng hệ Ngự Thú sư, chẳng nhẽ Thương Triết Học Viện lại tìm đến đây sao?” Bạch Khải liếc mắt nhìn huy hiệu trên người Dương Minh, liền hiểu rõ nguồn gốc của họ.

Thương Triết Học Viện, một trong thập đại trường trung học của liên bang, nổi tiếng với số lượng lớn Ngự Thú Sư thuộc hệ trùng, và nằm ở khu vực cực nam của liên bang.

Mặc dù nơi đó không giống như hoang mạc, nhưng cũng giáp ranh với bộ lạc, nên cũng có quân đội đóng quân.

Không ngờ họ lại vượt cả khoảng cách xa xôi để đến miền Bắc huấn luyện quân sự.

Cũng nói, thành phố Cổ Túc cũng nằm ở khu vực phía Nam, không biết có phải là do sự điều phối của miền Nam và miền Bắc không? “Với việc Thương Triết Học Viện đã tới, tính đến việc hôm qua đã đến Huyền Linh Học Viện, có lẽ các người đã đủ đội hình.

Hãy cùng nhau tiến vào.”

Hoàng Phủ Vô Cữu khẽ vuốt cằm, sau đó dẫn hai đội ngũ tiến về phía cánh cổng Bức Tường Hoang Vu.

Các binh sĩ đã đợi sẵn từ lâu, thấy Hoàng Phủ Vô Cữu liền chỉnh tề chào theo kiểu nhà binh. Đối với những binh lính này, danh tiếng của Hoàng Phủ Vô Cữu với tư cách là một thượng tướng càng làm họ tôn trọng hơn.

“Đoạn đại sư, Hoàng Phủ truyền kỳ kiêm nhiều chức vụ như vậy, liệu có giải quyết được không?” Nhìn thấy ánh mắt hâm

mộ của những binh lính đó, Bạch Khải không khỏi tò mò hỏi.

“Hoàng Phủ truyền kỳ lúc trẻ từng xuất thân từ quân đội.

Sau khi liên bang cùng bộ lạc ngừng chiến thì ông ấy đã rời khỏi quân đội và gia nhập Hào Lực Đạo Quán với vai trò tổng viện trưởng.

Tuy nhiên, quân đội vẫn ban cho ông một danh hiệu thượng tướng danh dự, chỉ trừ việc không thể mang quân ra ngoài, còn lại đều được đãi ngộ ngang bằng,” Đoạn Mãnh nói, trong mắt ánh lên sự kính trọng.

“Hơn nữa, Hoàng Phủ truyền kỳ thường xuyên đến quân đội để hỗ trợ huấn luyện, vì vậy quân đội rất kính trọng ông ấy.”

Chương 693:

Mục đích thực sự Rõ ràng là như vậy, phong hào truyền kỳ của nhóm người quả thật đều bận rộn nhiều việc.

Bạch Khải nghe vậy thì giật mình. Định Hải truyền kỳ Tiêu Mục cũng là tương tự, chỉ khác là bọn họ một người ở hải vực, một người ở sa mạc mà thôi.

Dưới sự dẫn dắt của Hoàng Phủ Vô Cữu, một đoàn người đi qua cánh cổng khổng lồ, tiến vào bên trong một đại sảnh rộng lớn.

“Hoàng Phủ tướng quân, ngài vất vả rồi.”

Khi nhìn thấy họ đến, một nam nhân mặc quân phục liền vội vàng tiến tới, chào Hoàng Phủ Vô Cữu theo kiểu nhà binh.

“Đó là việc nằm trong trách nhiệm của tôi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu đáp lễ rồi chỉ vào hai thành viên từ các học viện lớn bên cạnh, nói: “Đây là những người từ Tinh Giới học viện và Thương Triết học viện đến tham gia huấn luyện quân sự lần này, phiên Thích tướng quân sắp xếp giúp một chút.”

Thích Chiêu khẽ vuốt cằm, ánh mắt quét qua đám người, khi nhìn thấy Bạch Khải, đôi mắt lập tức sáng lên.

Hắn đi đến trước mặt Bạch Khải và chào một cách kính trọng: “Bức Tường Hoang Vũ, Thiếu Tướng Thích Chiêu, Bạch Khải đại sư, lâu rồi không gặp.”

“Thích tướng quân quá khen.”

Thấy Thích Chiêu như vậy, Bạch Khải cũng liền cười đáp lại.

Mặc dù không phải là Thượng tướng hiêm hoi, nhưng Thiếu tướng cũng không phải là con số nhiều, Bạch Khải tất nhiên không thể thất lễ.

Dù sao, chính nhờ có những quân nhân như Thích Chiêu bảo vệ, bọn họ mới có thể sống yên ổn trong liên bang.

“Đây là sự kính trọng thật lòng.”

Thích Chiêu mỉm cười nói: “Tôi sẽ dẫn Bạch Khải đại sư và Dương Minh đại sư đến nơi nghỉ ngơi, sau đó bên này cũng có một số vấn đề muốn thỉnh giáo Bạch Khải đại sư.”

Thỉnh giáo? Liệu có phải liên quan đến vũ khí trang bị cho quân đội không? Bạch Khải hiểu ra và đi theo Thích Chiêu về phía sau.

“Khải ca ngày càng có phong độ, đến cả Thiếu tướng liên bang cũng phải tôn trọng như vậy.”

Ở phía sau, Bạch Vũ Hiểu không khỏi tỏ vẻ thán phục.

“Thường thôi, những thứ khác không nói, Bạch Khải ở lĩnh vực phù văn tiến hóa và vũ trang tiến hóa thực sự giúp đỡ rất nhiều cho quân đội.”

Bạch Thu Trà khẽ mỉm cười, do nhiều nguyên nhân, quân đội Ngự Thú có phẩm chất tổng thể chỉ ở mức phổ thông, khế ước sủng thú cũng đều do quân đội phân phối, giới hạn không thấp, nhưng mức tối đa cũng không quá cao.

Dù sao, ngay cả liên bang cũng không có nhiều tài nguyên để nâng cao phẩm chất của toàn bộ quân đội Ngự Thú.

Tuy nhiên, sau khi phù văn tiến hóa ra đời, đặc biệt là khi sinh vật máu thịt cũng có thể sử dụng, độ khó trong việc nuôi dưỡng sủng thú bỗng giảm xuống rất nhiều, quân đội cũng có thể phát triển được số lượng lớn sủng thú.

Còn về vũ trang tiến hóa, nó là bước tăng cường sức chiến đấu cho các Ngự Thú sư trong quân đội.

Mà sức chiến đấu, đối với những binh sĩ này mà nói, không khác gì sinh mạng! Vì vậy, Bạch Khải có thể nói là một nhân vật đại diện cho sự sống còn của quân đội.

“Mặc dù nói như vậy, nhưng vẫn thực sự rất lợi hại.”

Bạch Vũ Hiểu nhìn về phía Thương Triết học viện, dù Thích Chiêu không biểu hiện gì không lễ phép với họ, nhưng người thông minh cũng có thể nhận ra, hiện tại Thích Chiêu căn bản không hề để tâm đến Thương Triết học viện.

“Đừng nghĩ quá nhiều, chúng ta chỉ đến đây để huấn luyện quân sự.”

Nếu huấn luyện không đạt tiêu chuẩn, thì cũng chỉ có thể bị như nhị thúc chỉ đánh cho một trận.”

Bạch Thu Trà vỗ vỗ vai Bạch Vũ Hiểu, nói.

“À, cũng đúng ha.”

Bạch Vũ Hiểu hiểu ra, rồi nhìn sang Cổ Sơn hỏi: “Cổ Sơn, sao cả này giờ người không nói gì?” “Vì người quá nhiều chuyện.”

Cổ Sơn quay đầu sang chỗ khác, nhìn những người mặc quân phục bên cạnh, trong mắt lóe lên niềm mong đợi.

Trước đây, nếu không phải bị đề cử tham gia huấn luyện, có lẽ hẳn cũng đã lựa chọn nhập ngũ.

Không lâu sau, cả nhóm đi đến một hàng quân.

“Đúng theo quy định về huấn luyện quân sự lần này, tất cả học viên tham gia sẽ được đãi ngộ giống như quân nhân khác.

Tuy nhiên, ba đại học viện sẽ được sắp xếp cùng một chỗ để nhận huấn luyện, do đó ký túc xá chúng ta cũng sẽ được sắp xếp cùng một nơi.”

Chương 694:

Mục đích thực sự Chiêu nhìn về phía Đoạn Mãnh và Dương Minh, nói: “Các vị dẫn đội đại sư, các người sẽ tạm thời ở khu ký túc xá dành cho tướng tá, đợi một chút sẽ có người đưa các người đến đó.”

“Vậy thì phiền toái Thích tướng quân rồi.”

Đoạn Mãnh và Dương Minh khẽ vuốt cằm, sau đó bắt đầu sắp xếp cho học sinh của mình chuyển vào ký túc xá, trong khi Thích Chiêu thì dẫn theo Bạch Khải tiếp tục tiến về khu vực tiếp theo.

Lĩnh vực vũ trang thiết bị bằng phù văn. ...

“Mặc dù đã đoán trước từ sớm, nhưng quy mô thật sự khiến người ta cảm thấy choáng ngợp.”

Nhìn vào sân huấn luyện với những phương trận lớn, Bạch Khải không khỏi cảm thấy rung động.

Khó mà tưởng tượng đây không chỉ là xây dựng một đơn vị vũ trang bằng phù văn, mà là để biên chế quân đội thành một lực lượng vũ trang bằng phù văn.

“Vũ trang bằng máy móc vẫn luôn là trọng điểm trong việc xây dựng quân đội.

Các kỹ thuật điều khiển thần kinh đã phổ biến từ lâu, nhưng so với sự tiến hóa của vũ khí mà Bạch Khải đại sư đã phát triển, vẫn còn một khoảng cách nhất định.”

Thích Chiêu mỉm cười và nói: “Vì vậy, khi công nghệ vũ trang bằng phù văn ra đời, quân đội đã nhanh chóng áp dụng chúng, và khi sự tiến hóa hoàn thiện được hiện thực hóa, nó đã trở nên phổ cập hơn bao giờ hết.”

“Thì ra là vậy...”

Bạch Khải nghe xong mới hiểu rõ, khó trách thời gian gần đây số dư trên thẻ liên bang cá nhân của hắn lại ngày càng nhiều, có lẽ vì quân đội chính là một khách hàng lớn như vậy.

“Nhưng mà, nếu đã toàn diện phổ cập, quân đội còn cần ta làm gì nữa?” Bạch Khải nhìn về phía Thích Chiêu và hỏi.

“Dù vũ trang đã được áp dụng rộng rãi trong quân đội, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần vẫn cung cấp thiết kế vũ trang cho quân đội trong các tình huống chiến đấu.

Nhưng quyết định hướng đi của chiến tranh không chỉ dựa vào sức mạnh chiến đấu, mà khả năng chiến đấu ở cấp trung và cao cũng rất quan trọng.”

Thích Chiêu nghiêm túc nhìn Bạch Khải và nói: “Do đó, chúng ta rất hy vọng Bạch Khải đại sư có thể thiết kế một số máy móc vũ trang cho sức chiến đấu ở cấp trung và cao của quân đội.”

“Thiết kế gì cơ?” Bạch Khải giật mình khi nghe đến việc này.

Việc đại lượng hóa sinh dù mang lại hiệu quả cao, nhưng đồng thời cũng có thể khiến bản sắc cá nhân bị che lấp, cho dù là trong quân đội cũng vậy.

“Đúng vậy. Để đảm bảo có được ưu thế trong chiến tranh, chúng ta hy vọng Bạch Khải đại sư sẽ thiết kế những vũ khí bằng phù văn dành riêng cho các thành viên dự bị trong đội đặc chủng. Đây cũng là một trong những lý do chính mà chúng ta mời Bạch Khải đại sư đến đây.”

Thích Chiêu nhẹ gật đầu nói.

“Ta đã hiểu rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, gần đây Shuke và Hắc Bạch đang nghiên cứu sự kết hợp giữa phù văn và máy móc, yêu cầu của Thích Chiêu không hề mâu thuẫn, hẳn có thể thuận tiện giải quyết cả hai.

“Vậy thì phiền phức Bạch Khải đại sư rồi.”

Thích Chiêu rất vui vẻ khi nghe điều này, nói: “Giờ thì ta sẽ dẫn Bạch Khải đại sư xuống nghỉ ngơi, đợi ngày mai khi huấn luyện quân sự chính thức bắt đầu, ta sẽ đưa Bạch Khải đại sư đi gặp các thành viên trong đội đặc chủng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cùng với Thích Chiêu rời khỏi khu quân diễn, vừa biết ký túc xá của mình thì đã thấy một vài người quen từ ký túc xá bên cạnh đi ra.

“Lý Húc Thăng? Hạ Diển? Các người sao lại ở đây?” Không phải ai khác, chính là toàn bộ thành viên từ đội một và đội hai của Cục 13 đặc công.

“Bạch Khải đại sư, các người cũng quen biết nhau sao?Ồ, cũng đúng thôi, Cục 13 thường xuyên hợp tác với hiệp hội để thực hiện nhiệm vụ mà.”

Thích Chiêu thấy vậy khẽ vuốt cằm nói: “Đội đặc công Cục 13 lần này cũng sẽ tham gia quân sự huấn luyện cùng nhau, nhưng không phải với toàn bộ quân đội, mà là với đội đặc chủng.”

“Nếu các vị đều đã quen biết vậy thì việc huấn luyện sau này chắc chắn sẽ dễ dàng hơn.”

Chương 695:

Bức Tường Hoang Vu Nghe Thích Chiêu nói, Bạch Khải cuối cùng cũng hiểu ra, nhưng Thích Chiêu rõ ràng không có ý định làm phiền bọn họ, chỉ dặn dò vài câu rồi nhanh chóng rời đi.

Là Thiếu tướng biên cảnh, Thích Chiêu cũng rất bận rộn.

Vương Hoài mỉm cười nói: “Không ngờ lại có thể gặp được người ở đây, Bạch Khải, à, không đúng, phải gọi là Bạch Khải đại sư.”

“Vương Hoài đại ca, đừng có nói đùa như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi cười khổ, “Tính ra, thật lâu rồi không gặp.”

“Đúng vậy, ban đầu ta còn định tìm người giúp ta thiết kế một cái vũ trang, nhưng Lý Húc Thăng cái gia hỏa này lại không giúp ta nhắc đến.”

Đường Miêu nhìn Lý Húc Thăng với ánh mắt u oán, còn Lý Húc Thăng thì vẫn lạnh nhạt nói: “Người không cho phép ta nói.”

“Ai... Thôi được, dù sao Bạch Khải giờ đang ở đây, ta tự mình lên tiếng vậy.”

Đường Miêu thấy vậy hơi bất đắc dĩ, rồi lao tới trước mặt Bạch Khải, “Bạch Khải, là bạn cũ mà, có thể thiết kế miễn phí không?” Ngay cả bên trong Cục 13, muốn có một thiết kế riêng cũng cần phải giao nộp phí tổn, Đường Miêu đương nhiên hy vọng tìm Bạch Khải là được miễn phí.

“Đã nói là bạn cũ thì có cần phải bàn chuyện phí thiết kế không?” Bạch Khải cười nói, dù sao Shuke và Hắc Bạch cũng cần nhiều đối tượng thí nghiệm, không kém gì Đường Miêu.

“Thật sao?” Đường Miêu nghe vậy lập tức reo lên, nếu không phải vì không muốn quá vụng về thì đã định chạy lại ôm Bạch Khải một cái lớn.

“Người cũng mạnh mẽ hơn rồi đấy.”

Lý Húc Thăng đi tới trước mặt Bạch Khải, cảm nhận được khí tức biến hóa của hắn, nói.

“Cũng có thể như vậy, mà ngươi cũng vậy.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn Lý Húc Thăng rõ ràng cường tráng hơn rất nhiều, như thể đang đối mặt với hung thú.

Nghe thấy Bạch Khải nói, Lý Húc Thăng hiểu ra sự thất thố của mình, lúc này thu liễm khí tức lại, “Xin lỗi, ta vẫn chưa thể kiểm soát tốt lực lượng của mình.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi giật mình, điều này có lẽ đã bắt đầu thức tỉnh từ huyết mạch của sinh vật truyền kỳ, nói như vậy, đội 0 những người kia chắc cũng có sức mạnh tương tự.

Quả nhiên, lúc ở Vườn Địa Đàng, bọn họ cũng đã giữ lại một phần sức mạnh, có phải là theo lệnh của Dịch Du không nhỉ?

“Bạch Khải đại sư, đã lâu không gặp, cảm ơn viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần đã giúp Mộng Chiến hệ thống.”

Hạ Diễm bước tới trước mặt Bạch Khải, nói: “Nếu không có sự trợ giúp của Bạch Khải đại sư, có lẽ Hạ thị tập đoàn còn mất nhiều thời gian để hoàn thành dự án này.”

“Không cần phải khách khí, đã đạt thành giao dịch, chúng ta đương nhiên phải hoàn thành thật tốt.”

Bạch Khải nhún vai, dù họ chỉ có Mộng Chiến hệ thống độc quyền sửa chữa quyền, nhưng cũng là cùng có lợi, không có vấn đề gì về việc giúp đỡ.

“Chính xác, vậy mong chờ lần hợp tác tiếp theo giữa Hạ thị tập đoàn và Bạch Khải đại sư.”

Hạ Diễm cười nói, “Bạch Khải đại sư có dự định hiện tại đi thăm quân đội đặc chủng không?” “Thích tướng quân nói rằng ngày mai mới đi, ta định trước làm quen một chút với hoàn cảnh nơi này.”

Bạch Khải lắc đầu, làm liên bang có tuyến phòng ngự dài nhất, hắn cũng thật sự muốn tham quan một chút.

“Nếu vậy, chúng ta đang định đi Bức Tường Hoang Vu bên kia, Bạch Khải đại sư có hứng thú thì đi cùng không?” Hạ Diễm nói.

“Có thể à?” Bạch Khải có chút nghi ngờ nhìn Vương Hoài, một nơi quân sự trọng yếu như vậy mà có thể cho người tùy tiện đi lại sao? “Bình thường thì không thể, nhưng Bạch Khải đại sư, người ở đây là sĩ quan cấp giáo, trừ một số khu vực mật, người có thể tự do hành động.”

Vương Hoài cười nói, “Hơn nữa, chúng ta chỉ đi thực hiện nhiệm vụ thăm dò ban đầu, sẽ không vi phạm quy quân.”

“Vậy thì được, ta sẽ cùng đi.”

Bạch Khải đồng ý, có người quen dẫn đường, chắc chắn tốt hơn nhiều so với việc một mình mò mẫm.

Dưới sự dẫn dắt của Vương Hoài, Bạch Khải cuối cùng cũng tới bên ngoài Bức Tường Hoang Vu.

Khác với sự hoang tàn vắng vẻ mà Bạch Khải dự đoán, Bức Tường Hoang Vu lại có vẻ hơi náo nhiệt, không chỉ có các sân huấn luyện mà thậm chí còn có đủ các loại tiệm cơm.

“Tại Bức Tường Hoang Vu ngoài này thật sự thiết lập một khu quân sự như vậy sao?” Mọi người đều biết, tường thành là để bảo vệ, nhưng mà lại đặt sân huấn luyện bên ngoài tường thành thật sự hơi kỳ quặc.

“Chúng ta vừa đi qua đó chỉ là bức tường đầu tiên thôi, phía sau còn có hai bức tường tương tự nữa.”

Vương Hoài cười nói, “Chỉ dựa vào một bức tường thì không thể bảo vệ nhân loại, cho dù bức tường này có kiên cố tới đâu.”

“Chính xác, bức tường thứ tư cũng được xây dựng ở đây, nhiệm vụ lần này của chúng ta chính là thăm dò xem có hay không nguy cơ từ hung thú ở gần đây.”

Nghe Vương Hoài giải thích, Bạch Khải giờ mới hiểu ra.

Một bức tường không đủ, vậy thì xây thêm bức thứ hai.

Dù ý tưởng có hơi đơn giản và thô bạo, nhưng đúng là lựa chọn tốt nhất.

Dẫu vậy, không phải là xây dựng bên trong mà là bên ngoài, như vậy cũng xem như liên bang đang đẩy chiến tuyến ra khu vực bộ lạc.

Bạch Khải nhìn về phía bức tường lớn ở một đầu thành trấn, khẽ vuốt cằm. Đi qua thành trấn, Bạch Khải và mọi người rất nhanh đến cổng bức tường thứ hai.

So với cánh cửa đầu tiên, cánh cửa này được thủ vệ rất nghiêm ngặt, không chỉ kiểm tra giấy tờ mà còn cả nhóm máu và dấu vân tay.

“Do càng gần bộ lạc nên kiểm tra càng nghiêm ngặt sao?”
Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, Đường Miêu thì nói thêm: “Bức tường thứ ba kiểm tra còn phức tạp hơn, còn phải trải qua khảo nghiệm kỹ năng tinh thần nữa.”

“Kỹ năng tinh thần?” Bạch Khải nhíu mày, điều này có ý định hoàn toàn ngăn chặn quân đội lẫn vào.

“Đúng vậy, bức tường Hoang Vu cuối cùng được bảo vệ bởi truyền kỳ vô tâm - Yuffie - Odennell.

Dù là hung thú đến gần tường thành hay những con người khác có ý đồ xấu, sẽ bị phát hiện ngay lập tức.”

Vương Hoài gật đầu nhẹ, cười nói: “Cũng nhờ vào Vô Tâm truyền kỳ, mà Bức Tường Hoang Vu đã tránh được nhiều lần bị hung thú tấn công.”

“Truyền kỳ vô tâm à?” Bạch Khải nhẩm nghĩ, gần đây hắn đã tiếp xúc với truyền kỳ khá nhiều, cảm giác như một vòng nữa sẽ đạt thành tựu toàn bộ truyền kỳ.

Bạch Khải chép miệng, đi theo nhóm vào bức tường Hoang Vu thứ hai.

So với bức tường đầu tiên thiên hướng hòa đồng, bức tường thứ hai rõ ràng có khí tức quyết sát rõ rệt hơn, trên đường đi thấy binh sĩ hầu như đều trầm mặc, làm việc của riêng mình.

Nơi này mới thực sự là nơi đóng quân của Bức Tường Hoang Vu, nơi nhất định sẽ có lực lượng chủ lực.

Bạch Khải không khỏi hiện lên hình ảnh trước đây thấy quân đội trang vũ trang ở bức tường thứ nhất, dường như đã rõ ra nhiều điều.

Có vẻ như Vương Trần trên văn kiện đã viết không sai, chi đội mà hắn nhắc đến hẳn là mới được xây dựng, nếu không cũng sẽ không được bố trí ở hậu phương an toàn như vậy.

Có lẽ, đợt huấn luyện quân sự lần này không chỉ dành cho bọn họ, mà còn cho cả quân đoàn mới xây dựng.

Mà thực tế là, trước khi việc tiến hóa vũ trang xuất hiện, quân đội liên bang đã đồn trú nơi đây hàng chục năm rồi, họ dĩ nhiên sẽ càng tin tưởng vào sức mạnh của bản thân hơn.

Do cần tiến về bức tường thứ ba, nên bọn họ rất nhanh đã xuyên qua bức tường thứ hai, tiến đến bức tường thứ ba.

Vừa mới bước ra khỏi cửa thành, Bạch Khải lập tức cảm thấy một cỗ khí tức tinh thần mạnh mẽ quét qua, nhưng ngay sau đó nó nhanh chóng biến mất.

A ô a ô? (bản thể như thể phát giác được có người đang dò xét bản thể?) Ken két ken két. (tôi không phát giác được bất kỳ ý đồ xấu nào, đại ca, có vấn đề gì không?) Alpha và Beta là những người đầu tiên phát giác dị thường, sau đó là Trùng Thảo, Delta và các sủng thú khác.

“Không có gì, chỉ là kiểm tra thông lệ thôi.”

Bạch Khải trấn an các sủng thú của mình, nhìn sang Vương Hoài cùng nhóm người cũng dừng lại, ngay lập tức hiểu ra.

Cho dù là thành viên của Cục 13 cũng vẫn phải tiến hành kiểm tra sao, thật sự rất cẩn thận.

“Bạch Khải, người quả nhiên là Lục giai Ngự Thú sư khác biệt.”

Sau một lúc, Lý Húc Thăng và Vương Hoài cũng lần lượt hồi phục, thấy ánh mắt hiếu kỳ của mọi người đổ dồn về Bạch Khải, không khỏi nói.

“Vô Tâm truyền kỳ luôn như vậy sao?” Bạch Khải nhún vai, nói.

“Đúng vậy, Vô Tâm truyền kỳ chủ sủng Ván Tâm Điệp sẽ tiến hành kiểm tra toàn bộ sinh linh xung quanh bức tường thành.”

Vương Hoài gật đầu nhẹ, nói: “Nhưng người yên tâm, loại quan sát bằng tinh thần này sẽ không ảnh hưởng đến linh hồn

hoặc cơ thể của người, cũng sẽ không điều tra bí mật của người, nó chỉ làm cho người bình tĩnh lại mà thôi.”

“Bình tĩnh, giống như tham vấn tâm lý sư sao?” Bạch Khải vuốt cằm, lập tức nhớ đến điều gì đó.

“Người trong trạng thái buông lỏng rất khó có thể giấu kín bí mật của chính mình, nếu như có tâm lý nghi ngờ, bị Vấn Tâm Điệp quét qua khí tức tinh thần, rất dễ dàng sẽ lộ ra.”

Vương Hoài cười nói: “Nếu nói đúng thì cái này thật sự giống như tham vấn tâm lý sư.”

“Nhưng Vấn Tâm Điệp chủ yếu nhằm vào khu vực bên ngoài bức tường, việc bao trùm bên trong thành chỉ dành cho các binh sĩ ở đây dễ dàng bình tĩnh hơn.”

“Thì ra là thế, giống như việc trước đây với Beta.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi giật mình, lợi dụng khí tức tinh thần để làm dịu áp lực tinh thần, Beta lần này gặp gỡ một vị tiền bối.

Nếu có cơ hội, thì phải đi lĩnh giáo một lần.

“Được rồi, ta cùng Hạ Diễm đi trước đăng ký một lần, Bạch Khải các người trước đợi ở đây đi.”

Vương Hoài và Hạ Diễm liếc nhau, rồi đi về phía một công trình lớn.

“À Bạch Khải, còn chưa hỏi người tới đây để làm gì?” Khi Vương Hoài rời đi, Đường Miêu cuối cùng cũng có thời gian hỏi Bạch Khải mục đích đến đây.

“Ta? Quân đội không phải có tổ chức một trận huấn luyện quân sự lớn với mười đại trường trung học sao, thì ta tới cũng coi như là sư phụ dẫn đội.”

Bạch Khải nói.

“Trùng hợp như vậy? Chúng ta nhiệm vụ lần này chính là đảm nhận huấn luyện viên cho đợt huấn luyện quân sự này, xem ra chúng ta lần này lại có thể hợp tác.”

Đường Miêu nghe vậy lập tức hứng thú, nói.

“Có thể như vậy.”

Bạch Khải nhàn nhạt mỉm cười, “Thật ra mà nói mỗi học viện chỉ cử một sư phụ dẫn đội, như Tinh Giới Đoạn Mãnh, Thương Triết Dương Minh.”

Còn về phần hấn, chỉ đơn thuần là treo đầu dê bán thịt chó mà thôi.

Chương 696:

Ta khuyên ngươi đừng coi thường nguy hiểm! “Có thể nào? Bạch Khải, lần này ngươi không phải do sự phụ cầm đội đến sao?” Đường Miểu nghe vậy có chút nghi ngờ, đang định hỏi thêm thì đột nhiên phát hiện trên bầu trời không biết từ lúc nào xuất hiện một cơn mưa ánh sáng mang đủ bảy sắc cầu vồng, ngẩng đầu nhìn lên, nàng thấy một con Hồ Điệp lớn che khuất cả bầu trời đang từ từ hạ xuống.

“Đây là...

Vấn Tâm Điệp sao?” Đường Miểu ngây người, còn Bạch Khải thì cảm thấy tiến độ tiến hóa của quả trứng bỗng nhiên đạt đến 99%.

Quá tốt, nếu như thêm một con nữa, có lẽ quá trình tiến hóa của trứng Kim Cương sẽ sớm hoàn thành.

Chỉ nhanh chóng, Vấn Tâm Điệp đã từ trên trời hạ xuống, hình thể biến thành kích thước giống như con người, cùng lúc đó, một cô gái gây gò với mái tóc rối bù xuất hiện trước mắt họ.

“Đây chính là Vô Tâm truyền kỳ Yuffie - Odennell sao? Quả thật đẹp quá!” Khi nhìn thấy cô gái xuất hiện, ánh mắt Đường Miểu tràn đầy ngưỡng mộ, ngay cả Bách Lý huynh đệ cũng liên tục gật đầu.

“Quả đúng như đồn đại...

Xinh đẹp!” Như Lý Húc Thăng, khi nhìn thấy Yuffie xuất hiện, biểu cảm trên mặt cũng không hề thay đổi, thậm chí từ cơ thể hắn còn không tự giác xuất hiện một tia chiến ý.

Gia hỏa này, thật sự là hiếm chiến quá! Ngay lúc Bạch Khải tự nhiên phát hiện ra sự biến đổi của Lý Húc Thăng, khóe miệng hắn không khỏi nhếch lên. Đối với một người yêu thích chiến đấu như thế, cảm giác này không hề thua kém gì với Alpha, nếu Alpha sánh đôi cùng Lý Húc Thăng, có lẽ ngày nào cũng từ sáng đến tối chỉ đánh nhau.

“Ngươi cũng rất xinh đẹp, tiểu cô nương.”

Khi nghe Đường Miêu khen ngợi, Yuffie mỉm cười nhẹ nhàng, ôn nhu đáp lại, giọng nói ôn hòa càng khiến cho tâm hồn Đường Miêu cảm thấy được nâng đỡ.

Không thể phủ nhận, giọng nói của Yuffie thật sự có sức chữa lành, nhưng Bạch Khải vẫn nhạy bén nhận ra một điều đặc biệt.

Hắn cảm giác rằng, khi Vân Tâm Điệp đang nói chuyện, dường như cũng phát ra một loại dao động tinh thần tương tự? “Người có cảm giác nhạy bén thật, không hổ là Minh Hoàng đồ đệ.”

Yuffie quay đầu nhìn Bạch Khải, cười nói: “Ta Vân Tâm Điệp có kỹ năng đồng điệu linh hồn, có thể cùng ta linh hồn kết nối, vì vậy mới có hiệu ứng như vậy.”

“Linh hồn đồng điệu? Còn có loại kỹ năng này sao?” Khi Bạch Khải nghe vậy, lông mày hắn nhướng lên, nếu Beita nắm giữ kỹ năng này, chẳng phải có thể tạo ra hiệu ứng giống như Yuffie rồi sao? A ô a ô! (bản Ôn muốn học cái này! Như vậy bản Ôn sẽ có thể chuyển thức đi ra ngoài cùng với Shuke bọn họ!) Hình như nhận ra được suy nghĩ của Bạch Khải, Beita lập tức trở nên cảnh giác, trong đầu Bạch Khải lại hiện ra viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sau khi Beita tư vấn tâm lý, từng cái lưới liềm bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

Không được, tuyệt đối không thể để Beita học được cái này! Bạch Khải không chút do dự gỡ bỏ linh hồn đồng điệu khỏi hệ thống tăng cường của Beita, khiến cho Beita mạnh mẽ bất mãn mà bắt đầu gào thét trong đầu hắn, cho đến khi Bạch Khải cắt đứt liên lạc tinh thần, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

“Xem ra người cũng có một con súng thú thuộc hệ tinh thần rất lợi hại.”

Khi nhìn thấy vẻ nhức đầu của Bạch Khải, Yuffie khẽ mỉm cười, nói: “Có thể triệu hồi nó ra để ta xem một chút không?” “Ngạch, không vấn đề gì.”

Khi nghe Yuffie nói vậy, Bạch Khải hơi do dự.

Hai cái kia còn đang bực bội ở đó, nếu triệu hồi ra có lẽ sẽ khó mang về lắm.

Dù do dự nhưng Bạch Khải vẫn triệu hồi Beita ra.

“Chó ba đầu? Không, là biến dị sao?” Thấy hình dáng kỳ quái của Beita, Yuffie rõ ràng cũng có chút kinh ngạc, trong khi đó, Ván Tâm Điệp lặng lẽ bay tới gần Husky trước mặt.

“Trước kia sư phụ của ngươi đã cứu ta rất nhiều lần, lần này có cơ hội gặp gỡ, ta muốn giúp ngươi một lần.”

“Giúp ta?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, sau đó thấy trên đầu Ván Tâm Điệp xuất hiện một tia sáng, chậm rãi trôi xuống hướng về phía Husky.

A ô a ô? (Đây là cái gì? Tại sao ta cảm thấy sẽ làm hỏng bụng?) Beita nhìn chăm chăm vào tia sáng với vẻ đề phòng, có chút kháng cự.

“Nhìn giống như là một loại bảo hộ phúc lành?” Bạch Khải vuốt cằm nói.

“Ván Tâm Điệp vẫn chưa ban phúc gọi là trạng thái, đây chỉ là kỹ năng truyền dẫn tinh thần thuộc loại kinh điển mà thôi.”

Yuffie lắc đầu, nói: “Sủng thú của ngươi có sức mạnh tinh thần rất lớn, nhưng đối với việc sử dụng sức mạnh tinh thần rõ ràng có chút thô ráp, ta sẽ giúp ngươi một lần, có thể về sau nó sẽ phát huy tác dụng.”

“Thì ra là thế, vậy thì đa tạ Vô Tâm truyền kỳ rồi.”

Khi Bạch Khải nghe hiểu, cái này sẽ không làm gì mà đã có lợi, việc này xem như là đúng lúc.

Chỉ là ngay khi Bạch Khải đang mong đợi Husky có thể thu hoạch được điều gì tốt đẹp, Beita lại một mặt bắt đầu tránh khỏi quả cầu ánh sáng kia, thậm chí còn né tránh nó ngay trước mặt mọi người.

“Cái này đúng thật là...”

Có thể không ngu ngốc thêm chút nữa hay không!” Bạch Khải nhìn thấy thì khóe mắt giật giật, những bất lợi đến tận cửa lại không muốn nhận, con hàng này gần đây bị sao vậy? Nghĩ đến đây, Bạch Khải triệu hồi Alpha ra đê Beita xuống, trong khi đó, quả cầu tinh thần của Ván Tâm Điệp đã cuối cùng tới gần Beita.

“Ta khuyên ngươi đừng coi thường nguy hiểm, loại cơ hội này không thường thấy.”

A ô a ô! (bản Uông không muốn bị ép ăn!) Khi quả cầu sắp gia nhập vào cơ thể Beita trong nháy mắt, Beita đột ngột quay đầu, sử dụng sức mạnh cản vỡ quả cầu ánh sáng đó.

“Trời ơi, dùng miệng để cản nát sức mạnh tinh thần? Bạch Khải, ngươi không có con súng thú nào bình thường sao?” Đường Miếu nhìn thấy vậy không khỏi há hốc mồm, còn đội viên thuộc đặc công tổ đội hai thì càng bắt đầu hoài nghi về khoa học.

Mọi người đều biết, sức mạnh tinh thần là vật chất vô hình, không thể bị ảnh hưởng bởi các công kích vật lý, quả cầu của Ván Tâm Điệp mặc dù nhìn có vẻ thực thể, nhưng thật ra chỉ là do sức mạnh tinh thần đặc đặc của nó, các linh hồn tự động hồi đáp mà thôi.

Kết quả, con hàng này lại cản một cái nát? “Ván Tâm Điệp, làm lại một lần nữa.”

Yuffie thấy vậy cũng có chút kinh ngạc, nhưng vẫn quyết định để Ván Tâm Điệp làm lại.

Ván Tâm Điệp vỗ cánh, nói: “Yuffie, ta nghĩ hẳn có thể không cần đâu.”

“Không cần? Ta hiểu rồi.”

Yuffie nghe vậy khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn Bạch Khải với vẻ áy náy, nói: “Xin lỗi, xem ra ta tạm thời không thể giúp Minh Hoàng hoàn thành nguyện vọng này.”

“Không sao, không sao, là cái tên ngu ngốc không biết điều.”

Bạch Khải lắc đầu, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà nhìn Beita. Để cơ hội tốt đến tận cửa cũng không nhận, lần sau có lẽ cũng phải đợi đến cuối năm khi bên Vườn Địa Đàng có cơ hội ban phúc, chứ chưa chắc đã có súng thú hệ tinh thần ở đó đâu.

“Các ngươi chắc là định ra ngoài tường để thực hiện nhiệm vụ thăm dò đúng không?” Yuffie nhìn về phía Vương Hoài và một người khác đang từ nhiệm vụ đại sảnh đi tới, hỏi Đường Miếu và những người khác.

“Không sai, ngày mai bắt đầu mới phải tiến hành huấn luyện quân sự, chúng ta cần đi trước để thăm dò một lần an toàn nơi

huấn luyện.”

Đường Miêu nhẹ gật đầu, nói.

Huấn luyện? Lần này huấn luyện quân sự ở bên ngoài tường số 3 sao? “Vây thật tốt, Vấn Tâm Điệp đã phát hiện một số dị thường ở khu vực ngoài tường, gần với vị trí nhiệm vụ của các người, các người có thể dễ dàng thăm dò một lần.”

Yuffie nhẹ gật đầu, gửi một phần tọa độ trực tiếp cho Đường Miêu và mọi người, sau đó Vấn Tâm Điệp lại lần nữa biến lớn, công Yuffie mà nhanh chóng rời đi.

“Không ngờ lại có thể gặp được Vô Tâm truyền kỳ chân thân, vận khí của ta thật sự quá tốt rồi!” Đường Miêu nhìn theo Yuffie rời đi, nụ cười trên mặt vẫn không ngừng.

“Không nhìn ra Miêu tỷ là fan của Vô Tâm truyền kỳ nhỉ?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười nói.

“Thật bình thường, dù sao Vô Tâm truyền kỳ là một trong những phong hào truyền kỳ duy nhất...”

“Của nữ giới.”

Bách Lý huynh đệ lập tức chỉ ra lý do, nói: “Hầu như tất cả các nữ Ngự Thú sư đều muốn trở thành kiều Vô Tâm truyền kỳ như vậy...”

“Nữ cường nhân.”

“Kiều này thì...”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, liên bang có không ít truyền kỳ nữ nhưng phong hào truyền kỳ nữ giới thì chỉ có một cái như thế, Đường Miêu thờ phụng cũng không có gì lạ.

“Chúng ta đã hoàn thành việc đăng ký, giờ Vô Tâm truyền kỳ phát hiện ra dị thường, chúng ta hãy đi qua đó xem sao.”

Vương Hoài đưa cho Bạch Khải một cái vòng tay, nói: “Đây là vòng tay định vị, nhớ mang cho tốt.”

“Được rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đưa tay đeo vòng vào cổ tay. Đây có phải là để khi có bất ngờ xảy ra, có thể kịp thời tìm tới không?

Cũng đúng, nơi này đã không phải là vùng giám sát an ninh nữa.

Dưới sự dẫn dắt của Vương Hoài, Bạch Khải lại lần nữa xuyên qua Bức Tường Hoang Vu số 3, vừa bước ra ngoài, hắn lập tức cảm nhận được sự khác lạ.

Dù là tường số 1 hay số 2, mặc dù trạng thái của binh lính rõ ràng có sự khác biệt, nhưng tổng thể vẫn khá sạch sẽ, nhưng tường số 3 thì lại dính đầy vết máu đỏ tươi, thậm chí còn có thể nhìn thấy một số mảnh thịt vụn.

“Số 3 tường thường xuyên bị hung thú tấn công sao?” Bạch Khải nhìn về phía xa xăm, rõ ràng cũng không khác lắm.

“Đúng vậy, nói chính xác thì đây đã là lãnh địa của bộ lạc, mặc dù ở ngoại vi, nhưng mật độ hung thú cũng rất lớn, hầu như mỗi ngày đều có vài đợt hung thú tấn công vào Bức Tường Hoang Vu.”

Vương Hoài gật nhẹ đầu, nói: “Chỉ trong vài ngày chúng ta ở đây, đã nghe nói khoảng chục lần tấn công.”

“Có đông đúc như vậy sao? Liệu có phải bộ lạc có dự định gì khác không?” “Không loại trừ khả năng này, cho nên quân đội tại Bức Tường Hoang Vu luôn trong trạng thái căng thẳng, nếu không có Vô Tâm truyền kỳ đứng guard tại đây, có lẽ họ đã sớm thất bại.”

Vương Hoài thở dài, làm thành viên của đặc công tổ đội, họ cũng đã quản lý như quân đội, mà so với những chiến sĩ ở biên giới thì quả thật là thoải mái hơn nhiều.

“Thì ra là như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy cảm thấy ấn tượng, rõ ràng sức mạnh tổng thể của bộ lạc vượt trội hơn nhiều so với con người, đặc biệt là về số lượng, vì thế có thể thấy được những binh lính này thật sự rất khổ sở.

A ô a ô! (humanoid, hung thú đã đến rồi!) Đúng lúc này, Beita đột nhiên cúi mình, gầm lên một tiếng, sau đó Bạch Khải nghe thấy sau lưng Bức Tường Hoang Vu vang lên một tiếng la hét chói tai.

“Đã phát hiện quy mô nhỏ hung thú xâm lấn, nguy hiểm cấp độ sơ bộ phán định: Cấp C, mời các sĩ quan bên cạnh chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.”

“Mới đến mà đã gặp phải thú triều rồi?” Bạch Khải nghe vậy ngẩn ra, trong khi Vương Hoài cùng đám người đã trực tiếp bước vào trạng thái chiến đấu, ngay lập tức triệu hồi sủng thú của chính mình, chuẩn bị ứng chiến.

“Cấp C nguy hiểm có thể gây ra không nhỏ thiệt hại cho tường thành, chúng ta phải sớm chặn lại chúng.”

Vương Hoài nhìn hướng Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, ngươi cũng hãy chuẩn bị cho kỹ.”

“Ta biết rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi chỉ vào phía trước, nói: “Mà lại, Shuke đã xuất chiêu trước rồi.”

Chương 697:

Một con sói tức ba con sói Nghe thấy lời Bạch Khải, Vương Hoài và mọi người không khỏi sùng sờ, sau đó họ thấy Husky đã dẫn đầu xung phong, phóng nhanh về phía xa.

Trong khi đó, mấy chục con hung thú vừa mới thò đầu ra.

“Phản ứng nhanh thật đấy!” Vương Hoài khẽ vuốt cằm, quả đúng là hệ thống tinh thần sủng thú, khả năng nhận thức và phản ứng rất mạnh mẽ.

“Nhưng mà cấp C chỉ được coi là thú triều nhỏ, Bạch Khải, sủng thú của ngươi tiến gần quá rồi.”

Vương Hoài chỉ huy đội bảo vệ Thành Luỹ, trong khi Lý Húc Thăng và Đường Miêu hóa thành hai đạo tàn ảnh, một đỏ một xanh, biến mất tại chỗ.

Thế nhưng rất rõ ràng, tốc độ của Lý Húc Thăng nhanh hơn Đường Miêu nhiều lắm.

“Gia hỏa Lý Húc Thăng này, thật là ngày càng không giống người.”

Đường Miêu nhìn Lý Húc Thăng rời đi, muốn đuổi theo nhưng thấy khoảng cách ngày càng xa, không khỏi lâm bầm châm biếm.

“Đường Miêu, đừng nói nhảm, trước hết hãy ngăn chặn đợt tấn công thứ nhất của thú triều đã, bên trong có mấy con sinh vật cấp Quân Vương, không thể để bọn chúng tiếp xúc trực tiếp với Bức Tường Hoang Vu.”

Vương Hoài thông qua tai nghe ra lệnh cho Đường Miêu và những người khác, trong khi Hạ Diễm bên cạnh trực tiếp triệu hồi Phá Quân - hình thái nguyên thủy của sủng thú, lao nhanh về phía thú triều.

Phá Quân vốn được thiết kế để phục vụ chiến tranh, nên tất nhiên rất phù hợp để đối phó với thú triều.

Nhưng chưa kịp để hai đội nhân mã tiếp cận, con Husky dẫn đầu đã đột nhiên dừng lại.

“Không sai, sủng thú của người thích hợp để tấn công từ xa, khoảng cách này đã là giới hạn rồi.”

Vương Hoài khẽ vuốt cằm, định để những người khác hỗ trợ Husky thì bỗng nhiên thấy Husky tự dừng chia thành ba.

Một con là máy móc cự lang toàn thân làm bằng kim loại trắng bạc, thân thể phù văn lấp lánh, hoàn hảo hòa quyện tinh hoa cô kim.

Một con thì toàn thân đen nhánh, có các đường phù văn ám kim bao quanh, cầm trong tay quyền trượng màu đen, giống như Lang Thần xuống thế.

Còn con ở chính giữa, toàn thân được kim sắc quang mang bao phủ, mang lại cho người ta cảm giác vĩ đại như cổ xưa, một cảm giác an toàn chưa từng có.

“Bạch Khải, sủng thú của người có thể học được kỹ năng phân thân à?” Vương Hoài chăm chú nhìn Bạch Khải, trước đó chỉ nghe nói Bạch Khải có ba đầu sói với ba ý thức, nhưng giờ lại có thể tách rời cả thân thể.

Một con sủng thú mà làm được ba đầu, mạnh mẽ hơn hai lần so với hai kẻ ước, chuyện này thật đáng kinh ngạc! “Cũng không hẳn như vậy.”

Bạch Khải gãi đầu, hẳn không thể nói rằng Shuke và Jerry bởi vì không muốn theo Beita làm ảnh hưởng hiệu suất nên mới nghiên cứu ra khả năng hành động độc lập. Đúng lúc này, ba đầu Husky đã bắt đầu hành động.

Với tấn công từ xa, Shuke dẫn đầu ra tay, ngăn lại đại đa số thú triều.

Nhưng những đợt pháo kích ấy đối với hung thú cấp Quân Vương căn bản không phải vấn đề, chúng dễ dàng né tránh.

Nhưng chưa kịp cho bày hung thú này tiếp tục tiến lên, chúng đã cảm nhận được một cỗ tinh thần lực mãnh liệt trực tiếp đập vào mặt, linh hồn như bị bom nổ tung, đau nhức khôn tả.

Sau đó, vào lúc bọn chúng toàn lực ổn định linh hồn, một cái ám kim Thiên Bình lớn bất ngờ xuất hiện, một cỗ tinh thần giao động mờ mịt xuất hiện trong sâu thẳm linh hồn của chúng, không ngừng khảo vấn nội tâm.

Tiếp theo, vô số màu đen của vong hồn từ viên cầu đen ở trung tâm trào ra, trực tiếp che lấp mấy con hung thú cấp Quân Vương này.

Chỉ trong chốc lát, đàn thú cấp C này thậm chí không khiến một giọt nước nào bay lên, đã bị tiêu diệt gần như không còn.

“Một con sủng thú mà tiêu diệt được một đợt cấp C thú triều, Bạch Khải, sủng thú của người tân thăng Đế Hoàng cấp rồi sao?” Đường Miêu nhìn thấy hàng loạt hung thú ngã xuống đất, hơi kinh ngạc hỏi.

“Chưa đâu, nhưng mà xem ra cũng sắp rồi.”

Sau khi liên tiếp thu được kỹ thuật lượng tử tư duy trận và bách quỷ dạ hành, tốc độ tinh thần lực của Husky rõ ràng cũng đã tăng lên không ít.

Chương 698:

Một sói tức ba sói (2) Thực tế là, ba ý thức đồng thời tu luyện, mặc dù có hướng đi khác nhau, nhưng chắc chắn là nhanh hơn so với trạng thái bình thường.

“Cái này còn chưa đạt tới Đế Hoàng cấp sao? Thực sự không phải người bình thường.”

Đường Miêu nghe vậy giật mình, bên cạnh Lý Húc Thăng bỗng nhiên phóng ra năm đầu đuôi máu, nghiêm mặt nói: “Đừng buông lỏng, chưa xong đâu!” Nói xong, Lý Húc Thăng đột ngột từ mặt đất nhảy lên, giống như một viên đạn pháo, bay thẳng về phía trước.

Cùng lúc đó, Bức Tường Hoang Vu bên trong phát ra một thông báo.

“Thú triều đã thăng cấp lên cấp B, mời số 3 tường trú quân chuẩn bị sẵn sàng.”

Thông báo liên tiếp vang lên, sau đó mọi người thấy một đợt thú triều lớn hơn từ cát bụi hiện ra, lao thẳng về phía họ.

“Cấp B thú triều, quả nhiên là đến thật.”

Hạ Diễm thấy vậy, nhướn mày, lập tức cười nguyên thủy thú tiêu đội vượt qua Husky ba khuyến tổ, lao vào thú triều.

Husky đã ngăn cản đợt thú triều đầu tiên, giờ đã đến lúc cho bọn họ thể hiện mình.

Tuy nhiên, Hạ Diễm vẫn dự định cuối cùng sẽ bị đánh bại.

Chỉ thấy một đạo máu đỏ và bóng người như sao băng, không hề giảm tốc độ mà lao thẳng vào thú triều, sức công phá mạnh mẽ khiến một đầu hung thú bị nện thành mảnh vụn.

“Ôi chao, cái này không phải là người bình thường sao?” Bạch Khải giật mình, vừa rồi bị giết chết, hắn không nhìn nhầm, đó chính là một sinh vật cao cấp tinh anh, với thịt dày và lực lượng cường hoành, kết quả bây giờ lại bị đánh bại, thể chất này muốn khủng khiếp đến mức nào.

“Từ một góc độ nào đó mà nói, Húc Thăng thật sự không thể để người bình thường nhìn.”

Đường Miêu tỏ ra bức bối, rút cổ lại, nhìn Lý Húc Thăng vung vẩy song chùy, năm đầu đuôi máu tùy tiện múa may mà giết chóc trong đàn thú, y lặng lẽ thở dài.

Cùng là dung hợp thiên phú, nàng thật sự cảm thấy áp lực như núi.

Lý Húc Thăng bất ngờ bộc phát thành công ngăn chặn đợt thứ hai thú triều quân tiên phong, và cùng với việc Hạ Diễm và các nguyên thủy thú cơ giáp gia nhập, thú triều bị ngăn chặn lại.

Chỉ có điều, quy mô cấp B của thú triều thực sự lớn hơn một chút, mặc cho Lý Húc Thăng và đội nguyên thủy thú toàn lực ngăn cản, vẫn có không ít hung thú từ hai bên vòng tới.

“Đáng ghét, Bách Lý huynh đệ, dùng đại quy mô kỹ năng công kích, nhất định phải giữ cho đại bộ đội tới.”

Vương Hoài nhìn thấy đằng sau đã bắt đầu hướng về phía này tụ tập phi hành sủng thú, liền muốn điều khiển cái cây người trong Thành Lũy đi lên để chi viện.

Nhưng đúng vào lúc này, Shuke bỗng xuất hiện một cự đại không gian thông đạo, sau đó máy móc kim loại từ đó chạy ra.

“Cầm Tinh Ngưu?” “Yên tâm, những thứ này chỉ là thử tác phẩm mà thôi.”

Shuke lắc đầu, một lần nữa trở về hình dạng bản thể.

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải nghe vậy liền hiểu ra, đột nhiên nghĩ đến điều gì, nghi ngờ hỏi: “Người vừa rồi có phải nói...

những cái này?” Bò...ò...!! Vừa dứt lời, Bạch Khải nghe thấy âm thanh trâu bò rất lớn, ngẩng đầu nhìn lại, thấy vô số đầu máy móc cỡ lớn dần xuất hiện từ không gian thông đạo, lao về phía đàn thú.

“Các người đang làm...

thử nghiệm bao nhiêu đầu vậy...”

Bạch Khải giật mình nhìn, thấy từng đầu máy móc trâu bò dừng mãi đâm vào đàn thú, đột nhiên cảm thấy một nỗi đau lòng.

“Thiếu chút nữa quên mất, Bạch Khải ngươi còn là một cơ giới sư, chắc chắn, vậy mà dùng máy móc ngư biển chiến thuật, thật là tài giỏi a.”

Vương Hoài nhìn thấy đàn thú đã bị triệt để dừng lại, không khởi thán phục, nhưng sự ngưỡng mộ của hắn lại làm Bạch Khải cảm thấy đau lòng hơn.

Tiền nhỏ của ta...

Bên cạnh khác, nhờ có máy móc trâu bò của Shuke, áp lực của Lý Húc Thăng và mọi người đột nhiên giảm bớt, và các đòn tấn công càng trở nên mãnh liệt hơn.

Chương 699:

Một sói chống lại ba sói Thời gian trôi qua rất nhanh, bên trong thú triều, những cường giả dần dần nhô đầu ra.

Bốn đầu hung thú cường đại, mang khí tức của Quân Vương, từ đó chui ra, bay thẳng về phía mấy người.

“Tới thật đúng lúc!” Lý Húc Thăng thấy vậy liền lộ ra một nụ cười, khoe miệng phun ra từng tia huyết khí, phía sau hắn, đuôi máu như cánh bình thường mang theo hắn bay đi, dẫn đầu chặn lại một đầu hung thú.

Bên kia, Hạ Diễm thì có năm đầu nguyên thủy thú tổ hợp lại, hóa thành một Thú Thần to lớn, cũng đã chặn lại một đầu khác.

Thế nhưng, vẫn còn hai đầu Quân Vương sinh vật tiếp tục hướng về Bức Tường Hoang Vu lao tới.

“Có vẻ như cần phải triệu hoán Alpha đến xử lý.”

Bạch Khải thấy vậy liền quyết định gọi Alpha ra hỗ trợ, nhưng lại thấy Shuke lắc đầu với hắn, bên tai hắn vọng lại một tiếng hồ gầm.

Ngay lúc đó, một đầu cự hồ bằng kim loại khổng lồ từ không gian thông đạo xuất hiện, toàn thân tỏa ra năng lượng màu đỏ chảy xuôi như nham thạch, miệng mũi hô hấp còn phun ra lửa.

Khi Hỏa Hồ vừa mới xuất hiện, đã thu hút sự chú ý của hai đầu hung thú.

Chưa chờ bọn chúng phản ứng, Jerry đã xô đuổi một đầu hung thú sang một bên, để lại chiến trường cho đầu hung thú còn lại và Hỏa Hồ.

“Khí tức này, là Hỏa Nham Ma Hồ? Không phải nói là chưa nghiên cứu ra sao?” Bạch Khải thấy vậy, đôi mắt sáng lên, liền hỏi.

“Cầm Tinh Ngưu không thể nghiên cứu ra, nhưng Cầm Tinh Hồ thì đã nghiên cứu thành công.”

Shuke từ dây chuyền trên cổ Bạch Khải hiện ra một cái đầu lâu, khuôn mặt đầy vẻ cười.

“Ngự Thú sư người tìm đến những sinh vật kia thật sự rất hữu dụng, mặc dù không thể tái tạo ra Death Metal, nhưng lại bắt ngờ giúp chúng ta tạo ra Cầm Tinh Hồ.”

“Vậy à? Xem ra phải thu thập thêm nhiều điểm truyền kỳ sinh vật nữa.”

Bạch Khải hài lòng gật gật đầu.

Dù là sinh vật truyền kỳ, không có nghĩa là toàn bộ đều là bảo vật, những sinh vật thường không có nhiều giá trị.

Nhưng hiện tại, việc Shuke cùng Hắc Bạch sử dụng những thứ này để chế tạo ra một đầu thú hộ thú như vậy thật khiến người khác cảm thấy kỳ diệu.

Từ những trận chiến trước mắt, đầu Cầm Tinh Hồ này không hề yếu hơn Quân Vương sinh vật.

Bạch Khải nghe vậy liền nhún vai, sau đó tập trung nhìn Cầm Tinh Hồ chiến đấu. Đối thủ của Cầm Tinh Hồ là một đầu toàn thân màu vàng đất, trên đầu mọc ra bốn cái sừng như cự ngư, mỗi bước đi đều khiến mặt đất rung động. ...

Nhưng Cầm Tinh Hồ không hề nao núng, sau một cú xung phong, nó nhảy lên thật cao, lao thẳng về phía sau lưng Liệt Sơn Nham Ngư, đồng thời tung ra một vuốt, phá vỡ lớp biểu bì của nó, khiến máu thịt văng ra.

Bò....ò...!! Cú tấn công của Cầm Tinh Hồ hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Liệt Sơn Nham Ngư, cơn đau dữ dội khiến nó không thể kiềm chế mà gầm thét, đôi mắt đỏ bừng, móng trước bắt đầu cào xới đất, lao thẳng về phía Cầm Tinh Hồ.

Liệt Sơn Nham Ngư có sức bộc phát cực mạnh, dù khoảng cách giữa hai bên không xa, nhưng trong thời gian ngắn, nó đã gia tăng tốc độ đến mức kinh hoàng, gần như chỉ trong chớp mắt đã tới trước mặt Cầm Tinh Hồ. Đôi sừng to lớn của nó, như thể có thể phá đá, đã được đẩy về phía Cầm Tinh Hồ.

Tên của Liệt Sơn Nham Ngư đúng là được gọi như vậy vì đôi sừng trâu của nó.

Chỉ cần bị đôi sừng này đụng trúng, cho dù là một ngọn núi nhỏ cũng sẽ bị đập vỡ.

Chương 700:

Trận Chiến Cầm Tinh Hồ Mở Màn Khi tất cả mọi người nghĩ rằng Cầm Tinh Hồ sẽ bị Liệt Sơn Nham Ngưu xé tan trong một cú đánh này, thì Cầm Tinh Hồ bất ngờ nhảy một cái sang bên cạnh, một cách hiểm hóc tránh đi cú va chạm của Liệt Sơn Nham Ngưu.

Ngay sau đó, Cầm Tinh Hồ lợi dụng thế, bỏ một phát, lao thẳng về hướng sau lưng Liệt Sơn Nham Ngưu, sắc bén dùng hồ trảo khổng chế Liệt Sơn Nham Ngưu, đồng thời mở miệng cắn vào thân thể của hắn.

Cùng lúc đó, dưới con mắt kinh ngạc của Bạch Khải và những người xung quanh, Cầm Tinh Hồ lại phun ra một ngọn lửa nóng bỏng từ miệng, khiến cho vết thương trên người Liệt Sơn Nham Ngưu càng thêm đau đớn.

“Đây là...”

Kỹ năng Hỏa Nham Ma Hồ sao?” Bạch Khải thấy vậy, lông mày nhíu lên hỏi.

“Không hẳn là kỹ năng, chỉ là nó đã hấp thu và sử dụng năng lượng thuộc tính Hỏa mà thôi.”

Shuke lắc đầu trả lời: “Tuy nhiên, nếu người muốn biến nó thành kỹ năng cũng không phải là không thể.”

“Hóa ra là vậy.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nếu có thể gây ra thương tổn như vậy cho Quân Vương sinh vật, cho dù không phải thành kỹ năng trời sinh, cũng đã là khá tốt. Ít nhất, so với những con kỳ sinh thú chỉ có thể phát huy sức mạnh cơ bắp, thì khác biệt rõ ràng hơn nhiều.

Ngọn lửa Cầm Tinh Hồ phun ra khiến Liệt Sơn Nham Ngưu càng thêm đau đớn, sức mạnh của Hỏa Nham Ma Hồ đem lại nhiệt độ ngọn lửa vượt xa bình thường, thậm chí còn chứa một chút hỏa độc, tiếp tục ăn mòn máu thịt của hắn.

Tuy nhiên, Liệt Sơn Nham Ngưu rất nhanh đã phản ứng lại, dùng sức dậm chân trên mặt đất, phát ra một cỗ lực trường

màu vàng đất, cường chế đẩy Cẩm Tinh Hồ lùi ra ngoài.

Trong vị trí của Quân Vương.

Bị lực trường của Quân Vương đẩy lùi, nhưng Cẩm Tinh Hồ vẫn không chịu từ bỏ, mà còn giống như một con thú hoang, ánh máu kích thích làm cho nó điên cuồng hơn, hồ trào vung lên, phóng ra vô số hỏa nhận bay thẳng về phía Liệt Sơn Nham Ngưu.

Nhưng Liệt Sơn Nham Ngưu là Thổ thuộc tính hung thú, lực phòng ngự tăng vọt sau khi mở ra lực trường, khiến cho những ngọn hỏa nhận đó hoàn toàn không thể phá vỡ phòng ngự của hắn.

Thấy vậy, Liệt Sơn Nham Ngưu bắt đầu tích lũy sức mạnh, chuẩn bị xung phong.

Sau khi mở ra lực trường, sức bộc phát và sức phá hoại của hắn sẽ tăng gấp bội, với khoảng cách hiện tại, chỉ cần Cẩm Tinh Hồ không thể tránh được trong khoảnh khắc hắn phát động, thì chắc chắn sẽ không có cách nào ngăn cản.

Nhưng đúng vào lúc này, phía sau Cẩm Tinh Hồ bỗng nhiên vỡ ra, từ vô số pháo đài phát ra một tiếng nổ vang, và không chờ Liệt Sơn Nham Ngưu phản ứng lại, lực lượng hồ đã chủ động kéo dài khoảng cách với hắn.

Sau một chút hoang mang, Liệt Sơn Nham Ngưu cuối cùng nhận ra sự khác thường, đột nhiên ngừng đầu, bất chợt phát hiện trên bầu trời không biết từ lúc nào đã xuất hiện một mảnh mưa thiên thạch! “Vân Thạch Thiên Hàng? Loại kỹ năng này cũng có sao?!” Bạch Khải cũng không khỏi tỏ ra kinh ngạc, chỉ cần lấy một chút công cụ, vậy mà có hiệu quả tốt như vậy, nếu như trực tiếp chuyển hết xương cốt và nội tạng của đối thủ sang, chẳng phải là vô địch rồi sao? “Không phải là kỹ năng, chỉ là lợi dụng máy móc cùng phù văn để mô phỏng ra hiệu quả tương tự thôi.”

Shuke lắc đầu, đáp: “Nhưng mà dùng để đối phó với Quân Vương cấp thấp thì đủ rồi.”

Khi Bạch Khải nghe thấy sự tự tin trong lời nói của Shuke, hắn chẳng còn nghi ngờ gì nữa, còn bên cạnh Vương Hoài cùng Bách Lý lại không nói nên lời.

Sủng thú của mình có thể chia ra thành ba loại, mà giờ đây, sủng thú triệu hồi ra còn có khả năng chiến đấu với hung thú Quân Vương.

Bọn họ đã trải qua những năm tháng gì vậy...

Cuối cùng, Vãn Thạch Thiên Hàng rơi xuống phía trên lực trường của Liệt Sơn Nham Ngưu với một sức mạnh cực lớn, khiến cho đất xung quanh nứt nẻ.

Nhưng dù vậy, lực trường của Liệt Sơn Nham Ngưu vẫn không bị phá hỏng, đến cả hắn còn không hề tổn hao gì, vẫn thông thả chuẩn bị cho đợt tấn công tiếp theo.

Mặc dù đây chỉ là một cuộc công thành thông thường, nhưng Liệt Sơn Nham Ngưu không phải là những con pháo hôi có thể so sánh.

Khi Liệt Sơn Nham Ngưu cảm thấy đã tích lũy đủ sức mạnh và định xung phong, thì bỗng nhiên hắn cảm thấy đỉnh đầu nặng trĩu, ngẩng đầu nhìn lên, thì phát hiện một viên thiên thạch khổng lồ đã rơi vào lực trường của hắn.

Hắn cảm thấy một trận choáng váng, khi nhìn lại Cầm Tinh Hồ thì phát hiện nó đã không còn hình dáng của một con hồ, mà biến thành một khẩu pháo hổ cự khổng, không ngừng bắn vào bầu trời.

Cái quái gì vậy? Phanh! Viên thiên thạch thứ hai rơi xuống, đập vào viên thiên thạch trước đó, sức mạnh khổng lồ xé nát lực trường của Liệt Sơn Nham Ngưu, rơi xuống hướng phía hắn.

Nhưng vào lúc này, Liệt Sơn Nham Ngưu đã phản ứng lại, ngẩng đầu lên, hai viên thiên thạch kim loại đồng thời vỡ ra, rơi xuống hai bên.

Nhưng chưa kịp để Liệt Sơn Nham Ngưu thở phào, hắn bỗng cảm thấy nơi cổ mát lạnh, vô số máu tươi phun ra ngoài, sau đó trong ngực đau đớn.

Chuyện gì xảy ra vậy? Mang theo chút nghi hoặc, Liệt Sơn Nham Ngưu cúi đầu xuống, bất ngờ nhìn thấy một con hồ cơ giáp đang cầm một viên tinh thể huyết tâm, nhìn chằm chằm vào hắn.

Quân Vương cấp hung thú Liệt Sơn Nham Ngưu, đã như vậy mà chết.

“233333...”

Nếu như thật sự chế tạo được mười hai con giáp thì Alpha Thất Kiếm Long chỉ sợ cũng không kiên cường nổi đâu?” Bạch Khải không giấu nổi sự kinh ngạc, sau đó quay sang hỏi Shuke: “Shuke, loại thú hộ thú này có thể sản xuất hàng loạt không?” Trong ánh mắt Bạch Khải lóe lên một tia mong đợi.

“Sản xuất hàng loạt? Ngự Thú sư, chắc chắn người phải có đủ tài chính chứ?” Shuke khinh bỉ nhìn Bạch Khải, sau đó nói: “Hơn nữa con thú hộ thú này cũng coi như sinh ra dưới sự trùng hợp, chúng ta vẫn chưa tìm được phương pháp chế tạo ổn định, nên người cũng không cần nghĩ tới chuyện sản xuất hàng loạt.”

“Được rồi, coi như ta không nói gì.”

Bạch Khải nghe vậy thì nhún vai, đúng là, nếu như có thể sản xuất hàng loạt thú hộ thú mạnh mẽ như vậy, thì việc nghiên cứu sẽ phải vượt xa những gì hắn đã từng làm.

Dù sao, có thể sản xuất hàng loạt Quân Vương sinh vật chắc chắn sẽ giúp liên bang chiếm ưu thế tuyệt đối trong các cuộc chiến bộ lạc, cho dù có tiêu tốn tài nguyên lớn đến đâu, chắc chắn liên bang cũng sẽ không keo kiệt.

Kết thúc cuộc chiến, Cẩm Tinh Hồ kéo theo Liệt Sơn Nham Ngưu dẫn đầu rời khỏi chiến trường, trở lại bên cạnh Bạch Khải, sau đó rất quen thuộc vươn hồ trao ra bắt đầu giải phẫu, rất nhanh đã phân giải Liệt Sơn Nham Ngưu thành nhiều loại vật liệu.

“Khả năng giải phẫu này, không lẽ là do Gamma truyền dạy?” Bạch Khải thấy vậy thì khẽ vuốt cằm, sau đó đưa tay đặt lên đôi sừng trâu của Liệt Sơn Nham Ngưu. ...

“Vậy mà cũng là vật liệu cấp truyền thuyết a ~” Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, chỉ là khi nhìn thấy kỹ năng mà nó cung cấp thì lại có chút không hứng thú.

Dù cũng là cấp truyền thuyết, nhưng chất lượng của đôi sừng trâu này thực sự có phần thấp.

Dù hắn đã sử dụng được vài vật liệu cấp truyền thuyết, Bạch Khải thật sự nhận thấy sự khác biệt với những vật liệu này.

So với cấp dưới truyền thuyết, sự chênh lệch giữa các vật liệu cấp truyền thuyết là rất lớn.

Chỉ cần nhìn vào kỹ năng vượt trội mà hắn có được, hiệu quả thực sự khác nhau một trời một vực.

Tuy nhiên, nghĩ lại cũng không bất ngờ, Lãnh Chúa cấp sinh vật với xác suất sản xuất vật liệu cấp truyền thuyết cực thấp, còn Quân Vương cấp sinh vật chắc chắn sẽ cao hơn một chút, chỉ có Đế Hoàng cấp sinh vật mới có thể hướng tới sự ổn định.

Ba loại huyết mạch, chắc chắn sự sản xuất của chất lượng vật liệu cũng là không giống nhau.

“Xem ra là vật liệu thuộc tính Thổ, nhưng có vẻ không có tác dụng gì cho Alpha, nếu không đưa cho Thổ Kiếm Long ký xem sao?” Bạch Khải vuốt cằm, rõ ràng cảm thấy có chút phân vân.

“Ngự Thú sư, hãy giao những vật liệu này cho ta.”

Thấy Bạch Khải suy nghĩ như vậy, Shuke bỗng lên tiếng, rồi Bạch Khải nhìn thấy Jerry trở về, tiện tay ném những phần cơ thể của hung thú sang một bên, sau đó mang theo vật liệu vừa giải phẫu từ Cẩm Tinh Hồ đi vào trong bí cảnh.

Thấy vậy, Bạch Khải và Vương Hoài liền lên tiếng chào hỏi rồi trực tiếp đuổi theo, và họ nhanh chóng nhìn thấy trong bí cảnh chất đầy đủ loại thú hộ thú cẩm tinh, được sắp xếp chỉnh tề ở đó.

“Các người quả thực không tiếc công sức để kiếm tiền à...”

Nhìn thấy nhiều thú hộ thú như vậy, trái tim Bạch Khải lập tức co thắt đau đớn, nhưng nghĩ tới sự mạnh mẽ của Cẩm Tinh Hồ, hắn chỉ có thể âm thầm an ủi bản thân.

“Không tức giận, không tức giận, coi như sớm chuẩn bị cho quân đội cơ giới, đúng rồi, không tức giận...”

Càng về sau, các cơ giới sư sẽ dần dần nâng cấp kích thước của các súng thú cơ giới, nhưng đồng thời, một phần của cơ giới sư cũng sẽ bổ sung một số công cụ hỗ trợ tấn công không có sinh mạng. Được gọi là quân đoàn lưu.

Nhưng trong điều kiện bình thường, đại đa số cơ giới sư cũng sẽ không lựa chọn như thế, lý do cũng rất đơn giản.

Quá tốn kém! “Bạch Khải, ngươi đã đến rồi? Ôi, đây là toàn bộ cơ thể Quân Vương sao?” Nhìn thấy Jerry mang vào những phần thân thể của Liệt Sơn Nham Ngưu, Hắc Bạch lập tức hai mắt sáng lên, lập tức chỉ huy các máy móc trợ thủ mang những phần đó đến trước các dụng cụ, phân loại ném vào trong đó.

Cùng lúc đó, Shuke cũng rất quen thuộc lấy ra một đồng kim loại vật liệu Thái Tuế Kim từ một bên, dần dần gia nhập, lúc này mới khởi động các dụng cụ.

“Đây là cái gì vậy?” Gần đây Bạch Khải gấp rút lo cho công việc của mình, ít khi tới bí cảnh, không ngờ rằng trong khoảng thời gian ngắn, hai gia hỏa kia đã chơi ra nhiều thứ mà hắn không biết.

“Đây là dây chuyền sản xuất thủ hộ thú cảm tinh mà chúng ta chế tạo, từ việc rèn đúc vật liệu cho đến khi thành hình đều có thể hoàn thành trong một quy trình.”

Shuke giải thích: “Nói thêm cho ngươi một điều, mặc dù chúng ta chưa tái tạo ra Death metal, nhưng chúng ta đã chế tạo ra một phần kim loại sinh mệnh gần giống.”

“Chúng ta gọi nó là Cẩm Tinh Kim.”

“Cẩm Tinh Kim? Không sai, rất chính xác.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn thấy một con bò kim loại từ dây chuyền sản xuất chậm rãi được đẩy ra.

Chỉ là, nó không có nửa điểm động tĩnh, giống như một bức tượng bình thường.

“Thất bại sao?” Bạch Khải có chút nhú mày, Shuke cũng đã nói qua, Cẩm Tinh Hồ là do vô tình sinh ra, rất khó tái tạo.

Hiện tại bọn họ đang nhập các phần cơ thể hoàn chỉnh của Quân Vương sinh vật, thậm chí bên trong còn xen lẫn một đôi sừng trâu cấp truyền thuyết, mà vẫn không thành công, tỷ lệ thành công thực sự quá thấp.

“Không, chưa kết thúc đâu.”

Shuke lắc đầu, cùng một bên Jerry liếc nhau, hai người đồng thời rời khỏi Beita bản thể, tiến đến gần con bò cơ giới.

Sau đó, hai con sói chia nhau đặt tay lên thân máy móc ngu, đồng thời hai màu lửa khác nhau bùng lên, bao phủ con bò cơ giới.

“Mở Hỏa chủng linh sao? Jerry cũng là cái gì đây?”

Chương 701:

Linh hồn tỉnh lại Bạch Khải nghi ngờ nhìn Jerry, nhưng lúc này Jerry đang tập trung tinh thần, bận rộn đến nỗi không có thời gian để trả lời Bạch Khải.

Vì vậy, Bạch Khải đành phải tự mình kiểm tra thông tin. [tên] : Thiện Ác thẩm phán giả (Shuke, Beita, Jerry) [thuộc tính] : Máy móc/tinh thần/vong hồn (tinh thần lực dị hóa) [trưởng thành đẳng cấp] : Lục giai cấp ba [huyết mạch đẳng cấp] : Cấp thấp quân vương [chủng tộc kỹ năng] : Shuke: Máy Móc lãnh chúa (siêu cấp - hoàn mỹ), Máy Móc chi tâm (siêu cấp - hoàn mỹ), lượng tử tư duy (siêu cấp - hoàn mỹ); Beita: Động Quan Vạn Tượng (siêu cấp - hoàn mỹ), Hàng Ma Chân Ngôn (siêu cấp - hoàn mỹ), Kim Cương chi lực (siêu phạm cấp - tinh thông); Jerry: Thẩm Phán Thiên Bình (siêu phạm cấp - hoàn mỹ), bách quỷ dạ hành (siêu phạm cấp - nhập môn), Tử Thần chi tâm (siêu cấp - hoàn mỹ), vong hồn gia trì (siêu cấp - hoàn mỹ), linh hồn tỉnh lại (siêu cấp - nhập môn) [năng lượng giá trị] : 465E4200W [trạng thái] : Có thể tiến hóa “Thì ra là thế, là nắm giữ linh hồn tỉnh lại sao?” Bạch Khải giật mình khi hiểu ra, đại khái cũng hình dung được thao tác của Shuke và những người khác.

Trong Liên bang, không ít người cho rằng linh hồn và xác thịt là hai phần tồn tại liên kết chặt chẽ, cụ thể là linh hồn có một bộ phận hòa hợp với nhục thân, nhưng cấu trúc đó sau khi sinh vật chết sẽ không còn liên quan đến linh hồn nguyên bản.

Chính vì vậy, bộ phận của sinh vật bị ảnh hưởng bởi Âm Ảnh chi lực sẽ sinh ra một linh hồn hoàn toàn mới, mà giờ đây đó chính là Vong Linh hệ.

Luận điểm này tuy không nhận được sự đồng tình của tất cả mọi người, nhưng cũng có phần hợp lý.

Nếu nhìn từ góc độ Quang Kiếm Long ky, dường như Thánh Quang chi lực cũng có thể tạo ra những hiệu ứng tương tự.

Căn cứ vào thao tác của Shuke và Jerry, thì có lẽ là Jerry đã triệu hồi linh hồn từ xương cốt của hung thú thông qua linh hồn tỉnh lại, rồi lợi dụng Hỏa chủng để mở ra linh hồn, kết hợp

ý thức với linh hồn máy móc, từ đó tạo ra một ý thức mới hoàn toàn.

Không trách được trước đó, động tác của Cẩm Tinh Hồ lại giống như thật, có lẽ là đã thu hoạch được hồ tính từ phần thân thể của Hỏa Nham Ma Hồ.

Cuối cùng, dưới ánh sáng chói lòa, ngọn lửa trên người Cẩm Tinh Ngưu dần dần biến mất, và đôi mắt vốn tối tăm của máy móc giờ đã xuất hiện một ánh nhìn khác thường.

“Quả nhiên, nếu như có được máu thịt hoàn chỉnh thì xác suất thành công sẽ cao hơn rất nhiều.”

Shuke hài lòng nhìn về phía Cẩm Tinh Ngưu, trong mắt hiện lên những dòng số liệu đang chớp nháy, ngay lập tức nắm giữ tình trạng của Cẩm Tinh Ngưu.

“Nhưng mà so với số liệu của Cẩm Tinh Hồ thì rõ ràng là kém rất nhiều, quân vương và truyền kỳ, chênh lệch thực sự rất lớn.”

Nghe vậy, Bạch Khải không khỏi trợn mắt.

Gã này, ngày càng trở nên đen tối, lại muốn so sánh hiệu quả từ vật liệu quân vương với vật liệu truyền kỳ, tham lam đúng là tội lỗi.

“Đúng rồi, đã thành công, vậy sức chiến đấu của Cẩm Tinh Ngưu này như thế nào?” Bạch Khải tò mò bước tới trước mặt Cẩm Tinh Ngưu, quan sát một hồi.

Phí tổn khá lớn cho một đầu Quân Vương hung thú, nếu hiệu quả không tốt thì sẽ lỗ nặng.

“Cụ thể sức chiến đấu cần phải kiểm nghiệm, nhưng từ số liệu mà xem thì chắc chắn không thua kém so với nguyên bản.”

Shuke nói: “Vừa khéo, bên ngoài hung thú hình như vẫn chưa chết hết, chúng ta có thể ra ngoài kiểm tra một chút, tiện thể ta cũng tiến hành sửa chữa sau đó.”

“Tôi cũng muốn ra ngoài, một số cấu trúc phụ vẫn cũng cần điều chỉnh mới được, nếu không sẽ không thể phát huy hiệu quả.”

“Tốt.”

Nhìn thấy một sói một cơ giáp nhiệt tình thảo luận, Bạch Khải trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng.

Quả là, việc trước đó đem Hắc Bạch quay về thật sự là một quyết định đúng đắn, giảm bớt không ít công việc cho bản thân.

Bạch! Bạch Khải dẫn theo Shuke và những người khác quay trở lại chiến trường, và ngay lập tức nhận thấy trận chiến đã diễn ra đến giai đoạn kịch liệt.

Chương 702:

Linh Hồn Tĩnh Lại Dù rằng Husky và Cầm Tinh Hồ đã dẫn đầu và giải quyết hai con Quân Vương sinh vật, Lý Húc Thăng và Hạ Diễn cũng nhanh chóng xử lý hai con còn lại, nhưng đợt bùng nổ thú triều cấp B này thực sự rất lớn, vì vậy việc xử lý vẫn rất rắc rối.

Mặc dù trước đó Bạch Khải đã thả ra những con trâu máy, nhưng đến giờ chúng đã cơ bản bị hư hại, nhiệm vụ phòng thủ đã được gấp rút chuyển giao cho một bộ đội khác để triển khai. “Bạch Khải, lúc này ngươi đi đâu vậy? Có phải sủng thú bị thương không?” Vương Hoài, người đang phụ trách công việc hỗ trợ, nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện lần nữa thì hỏi.

Hắn không thể không thừa nhận, Cầm Tinh Hồ quả thực là một sinh vật khiến người ta kinh ngạc, không ai ở đây nghĩ rằng nó bị thương. “Không có, chỉ là ta quay về thử chế tạo một con khác.” Bạch Khải lắc đầu, sau đó kêu gọi Cầm Tinh Ngưu mới ra lò. “Vậy là sau một hồi, lại có thêm một con nữa?” Vương Hoài nghe xong lập tức ngăn ra, không tự chủ mà nhìn về phía đoàn đội nguyên thú ở xa xa.

Cùng là những người chế tạo cơ giới, sao mà Bạch Khải lại khác biệt đến vậy so với người mà hắn quen biết? Hơn nữa, trước đó không phải nói là không thể sản xuất hàng loạt sao? “Hừm, nhưng thực lực của con này so với Cầm Tinh Hồ trước đó thì yếu hơn rất nhiều.” Bạch Khải giải thích, nhưng chưa kịp để Vương Hoài thở phào thì câu nói tiếp theo của hắn lại khiến Vương Hoài bắt đầu nghi ngờ về cuộc đời mình. “Chắc hẳn nó không khác biệt nhiều so với Liệt Sơn Nham Ngưu nguyên bản.” Vương Hoài: “...” Đột nhiên hắn cảm thấy sáng tỏ, vì sao trước đó những người trong hội không muốn luận bàn về Bạch Khải.

Thật sự là một sự thật khó chịu.

Bò....ò...! Ngay khi Vương Hoài đang hoài nghi cuộc đời mình, Cầm Tinh Ngưu đã bắt đầu khởi động, nó nhảy căng và lao về phía thú triều.

Mặc dù không thể sử dụng những kỹ năng giống như Cẩm Tinh Hồ, nhưng hai cái sừng của Cẩm Tinh Ngưu lại hoàn hảo tái hiện lại đặc trưng của Liệt Sơn Nham Ngưu, mọi thứ nó đi qua đều bị xé nát.

Thỉnh thoảng có mấy con định ngăn cản, nhưng cũng bị gót sắt của Cẩm Tinh Ngưu giẫm chết. “Lực trùng kích và khả năng kháng đòn vẫn ổn, nhưng năng lượng truyền động vẫn còn hơi chậm.” “Hừm, đợi một chút sửa đổi cấu trúc phù văn, nhưng người cũng có thể cân nhắc việc thêm vào hệ thống phản lực phía sau, chắc chắn sẽ có tác dụng.” “Có thể, nhưng nếu như vậy thì cần phải nâng cao lực phòng ngự, có phải ưu tiên cường hóa cấu trúc phòng ngự không?” “Có thể thực hiện, vậy chúng ta sẽ...” Shuke và Hắc Bạch đang cãi nhau và nghiên cứu số liệu không để ai vào mắt, nghe xung quanh mọi người đều về mặt mờ mịt, nhưng trong số đó, một người mặc quân trang đã phản ứng rất nhanh, đi đến trước mặt Bạch Khải và chào quân lễ. “Chào Bạch trung tá, trung đội trưởng Pompey thuộc Bức Tường Hoang Vu, xin được diện kiến!” “Ồ, chào người.” Bạch Khải, đang chìm đắm trong công việc với Cẩm Tinh Ngưu, bị giọng nói to rõ của Pompey kéo về thực tại, hần nghiêm túc đáp lễ, hỏi: “Xin hỏi có chuyện gì không?” “Báo cáo Bạch trung tá, 186 trung đội được giao nhiệm vụ xử lý thú triều lần này, Thượng tá Tráng cần chúng ta phối hợp, có được không?” “Phối hợp?” Bạch Khải nghe vậy thì gãi gãi đầu, hần chỉ mới đến quân đội từ một khóa huấn luyện quân sự, và lại không có thiên phú để trở thành một võ sư, cho nên hần không thực sự hiểu rõ về việc phối hợp quân đội. “Cái này vẫn để người làm đi, chuyên nghiệp hơn, có gì cần ta phối hợp thì nói cho ta biết.” Hần chỉ không muốn mình trở thành gánh nặng, nếu có vấn đề gì xảy ra thì thật không tốt.

Khi nghe Bạch Khải nói, Pompey có chút bất ngờ, nhưng vẫn lớn tiếng nói: “Các hung thú cấp cao của thú triều đã bị tiêu diệt, hiện giờ chỉ cần tiến hành hỏa lực bao phủ là được, nhưng điều này sẽ cần một số người rời đi trước.” À, thì ra là như vậy, yêu cầu không phải là không muốn phối hợp, mà là lo lắng bọn hần sẽ ảnh hưởng đến hỏa lực bao phủ sao? Bạch Khải nghe xong thì hiểu ra, liền không bận tâm nữa, nhìn về phía Lý Húc Thăng và những người khác đã bắt đầu lui lại, hần gọi Cẩm Tinh Ngưu trở về.

Chương 703:

Linh hồn tỉnh lại (3) Giống như hỏa lực bao trùm, ta có thể đến giúp các người.

Bạch Khải liếc nhìn về phía Hắc Bạch đang thảo luận cùng Shuke ở đằng kia, tâm niệm vừa động thì Thủy Hỏa đồng tử ngay lập tức xuất hiện trước mặt hắn.

“Sột soạt sột soạt?” (Chủ nhân, có chuyện gì sao? Ngẫu đang bận việc đây.) Jetta đang cầm trong tay một ống dược tề Băng Tinh chế luyện, có chút nghi ngờ hỏi.

“Thật xin lỗi, nhưng trước tiên người cần phải giải quyết những hung thú kia, nhớ đừng để sót lại bất kỳ con nào.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Jetta, chỉ chỉ về phía xa, nơi thú triều lại bắt đầu tấn công.

“Sột soạt sột soạt ~” (Ngẫu biết rồi ~) Jetta nhẹ gật đầu, sau đó liền bay nhanh về phía trước.

“Nguyên tố sinh vật? Bạch Khải, con sủng thú thứ sáu của người là nguyên tố sinh vật sao?” Đường Miểu thấy cảnh này, hai mắt sáng lên nói: “Thật đáng yêu quá ~” “Nguyên tố sinh vật là thiên sinh pháp sư, nhưng số lượng thú triều có vẻ rất nhiều, Bạch trung tá, người thật sự không cần chúng ta...” Pompey thấy vậy muốn Bạch Khải thu hồi sủng thú, vì trong số các sủng thú, không có ai là đối thủ của hệ máy móc trong phương diện hỏa lực bao trùm. Điều này, vì Thần Tinh tồn tại, mà cũng rất phổ biến trong các truyền kỳ sinh vật.

Hành động của Bạch Khải lúc này thực sự có chút ảnh hưởng đến sức mạnh hỏa lực bao trùm.

Tuy nhiên, chưa kịp nói hết lời, Pompey đã bị cảnh tượng trước mắt thu hút.

Chỉ thấy Thủy Hỏa đồng tử đang bay lượn, băng sương trên người hắn bắt đầu từng bước hóa thành khí, và khi tới gần thú triều, hắn đã biến thành một đám mây dày đặc.

Tuy nhiên, lần này, Jetta không để mây mù bay hoàn toàn lên cao, mà giữ lại một phần trên mặt đất, tạo thành một khu vực

mờ ảo.

“Utilizing fog to trap enemies? Như vậy thì tiện lợi hơn trong việc tấn công.”

Thấy vậy, Pompey dường như hiểu rõ ý định của Bạch Khải, đang định thông báo cho hỏa lực bộ đội, nhưng bỗng cảm thấy một luồng gió lạnh thổi qua, không tự chủ phải rụt cổ lại.

Lạnh ư? Hắn không thể tin nổi, giữa cái nóng oi ả của sa mạc ban ngày mà lại cảm thấy lạnh? Pompey có chút mơ hồ, trong khi Lý Húc Thăng và những người khác thì nhận ra có điều khác thường.

Sương mù. Đám sương mù nhìn như bình thường nhưng lại hòa quyện với hơi lạnh cực mạnh, họ đứng cách xa như vậy vẫn cảm nhận được sự lạnh giá, có thể đoán được nhiệt độ của những hung thú bị bao phủ trong mê vụ đó thấp đến mức nào.

Quả nhiên, sau khi bị mê vụ bao phủ, động tác của thú triều dần dần dừng lại, những hung thú có thực lực yếu kém còn bị đông cứng trong đó, sau đó bị đồng bạn không rõ ràng nơi đâu giẫm đạp thành mảnh vụn.

Sau đó, khi một số hung thú phát hiện điều bất thường và muốn rời xa đám mê vụ, từng viên mưa đá to lớn như thiên thạch từ trên trời giáng xuống, vô tình rơi xuống mặt đất.

Chỉ trong chốc lát, tiếng kêu gào vang lên khắp nơi, từng con hung thú thậm chí còn không biết đối thủ ở đâu, đã bị oanh sát thành tro bụi.

“Rất tốt, sau khi tiến hóa thành Thủy Hỏa đồng tử, Jetta đối với việc ứng dụng nguyên tố Thủy Hỏa càng ngày càng thuần thục.”

Bạch Khải nhìn thấy cảnh này hài lòng gật đầu, đang định gọi Jetta trở về, thì bỗng nghe thấy một tiếng sấm nổ vang, sau đó là vô số lôi đình trút xuống, giết chết những hung thú còn đang thoi thóp ở đằng kia.

“Bạch Khải, ta bỗng nhiên cảm thấy có chút hối hận khi mời người tham gia nhiệm vụ này.”

Vương Hoài lặng lẽ nhìn về phía Bạch Khải, nói ra suy nghĩ trong lòng mọi người.

Mặc dù lười biếng là rất thoải mái, nhưng bị người khác bao vây địch nhân như vậy, thực sự khiến họ có chút nhàm chán.

Hơn nữa, đánh như thế nát bấy thì họ sẽ làm sao thu thập tài nguyên đây?!

Chương 704:

Huấn luyện quân sự bắt đầu Bạch Khải cũng nhận ra vấn đề này, nghĩ đến Lý Húc Thăng và Hạ Diễm đã đánh bại hai đầu Quân Vương hung thú vẫn còn ở bên trong, hẳn cảm thấy rất đau lòng.

Trước khi đông kết lại lõi oanh, không biết những tài liệu đó có chịu được không.

“A, người nói trên chiến trường cá nhân đánh chết hung thú thì có được sở hữu không?” “Cái đó cũng không sao rồi.”

Sột soạt sột soạt ~ (chủ nhân, biểu hiện ra sao ~) “Biểu hiện rất tốt, nhưng lần sau không cho phép như vậy nữa.”

Cảm nhận được ánh mắt u oán của nhóm người phía sau, Bạch Khải im lặng thu Jetta lại, sau đó vô tội nhìn về phía Vương Hoài, nói: “Vương đại ca, giờ chúng ta đi chấp hành nhiệm vụ được không?” “Không cần, nhìn hướng thú triều ra, có lẽ bọn chúng đã thay đổi địa điểm huấn luyện quân sự rồi.”

Vương Hoài lắc đầu, nói: “Sân huấn luyện có thú triều, trong thời gian ngắn quanh đây hung thú cũng sẽ không phục hồi, không có cách nào đạt được hiệu quả huấn luyện.”

“Thì ra là vậy...”

Bạch Khải nghe vậy, bỗng nhiên cảm thấy có chút hứng thú với lần huấn luyện quân sự này.

Sử dụng thú triều để tiến hành huấn luyện, lần này liên bang thật sự đến rất tận tình.

Nhờ có Jetta, lần này thú triều gần như không có bất kỳ con hung thú nào thoát khỏi, thậm chí mọi thứ trên chiến trường cũng cơ bản không cần quét dọn.

Dù vậy, Pompey vẫn cẩn thận dẫn người kiểm tra toàn bộ khu vực một lần, thậm chí cả dưới mặt đất cũng cẩn thận dùng dụng cụ kiểm tra để xác định thực sự không có vấn đề gì mới trở về.

“Bức Tường Hoang Vu trú quân cũng cẩn thận như vậy sao?” Bạch Khải nhíu mày nói.

“Không sai, để tránh gặp phản công khi rút lui, Bức Tường Hoang Vu và các quân khu khác đều có tập quán này.”

Vương Hoài nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao hung thú và chúng ta con người khác biệt, cho dù chịu vết thương chí mạng, vẫn có xác suất nhất định sống sót.”

“Vậy cũng đúng.”

Bạch Khải thấu hiểu, kiểu nói này rất hợp lý, phương thức công kích của Jetta vẫn khá hợp lý, ít nhất dưới sự oanh kích của lôi đình, trừ khi thực lực mạnh hơn Jetta, nếu không thì thậm chí linh hồn còn rất khó thoát ra.

Hắn hơi thất vọng một chút.

“Ân...”

Xem ra sau này chỉ có thể để một số huyết mạch cao cấp giải quyết sau đó cho Jetta ra sân.”

Vì gặp phải thú triều đột ngột, đoàn người chưa ra khỏi bao xa đã quay lại Bức Tường Hoang Vu.

So với lúc ra khỏi thành, khi họ quay về thì phải trải qua kiểm tra càng rườm rà hơn.

Với Thú hồn sư, chẳng thiếu cách dùng linh hồn để khống chế hung thú, khả năng đi ra lúc vẫn là con người, nhưng trở về thì chưa chắc đã.

“Hô ~ cuộc sống ở biên cảnh phức tạp hơn ta nghĩ nhiều.”

Khi trở lại phòng của mình, Bạch Khải ngã nằm xuống giường, nhắm mắt dưỡng thần một lát rồi bắt đầu nghiên cứu Pháp Đế tâm đắc.

Khối lập phương này nhìn có vẻ đơn giản, nhưng độ phức tạp thì vượt xa tưởng tượng của hắn.

Bề mặt có vẻ bóng bẩy, nhưng lại có vô số đường năng lượng tỉ mỉ, chỉ có hắn dùng tinh thần lực để phác họa chính xác các phù văn, mới có thể để lại đồ án trên đó.

Nhưng trong quá trình này, chỉ cần sai một đầu, những phù văn trước đó sẽ đồng loạt biến mất.

Từ lúc cầm khối lập phương này đến nay, Bạch Khải đã thử hàng nghìn, hàng vạn lần, tương tự cũng đã thất bại hàng nghìn, hàng vạn lần.

Nếu không phải do Bạch Khải trước kia đã trải qua ma luyện trong trò chơi hệ hồn, thì có lẽ hẳn đã đập phá khối lập phương này rồi.

Bất quá không nói về điều khác, kiểm tra tấn này lại có hiệu quả tăng cường tinh thần lực không nhỏ, thậm chí còn mạnh hơn chút so với việc hẳn trước kia cần thuốc để minh tượng.

“Khó trách Hắc Bạch muốn ta tự mình thử nghiệm nhiều như vậy, không muốn mượn tay người khác, chỉ sợ cũng vì lý do này chăng?” Trong khoảnh khắc, Bạch Khải bỗng nhiên đi nhăm đầu một phù văn, rõ ràng đã đốt sáng hơn phân nửa mặt phẳng thì lại lần nữa ảm đạm xuống.

“Hô ~ thật sự không thể phân tâm.”

Bạch Khải thở ra một hơi nặng nề, xóa sạch mọi tạp niệm trong đầu, sau đó lại bắt đầu thử nghiệm lần nữa. ...

Ngày thứ hai.

“Thủ lĩnh, đã đến giờ dậy rồi.”

Hắn đã ngủ cho đến rạng sáng mới bị Trùng Thảo đánh thức, nghe thấy tiếng tập hợp từ bên ngoài phòng, lúc này hắn bò dậy khỏi giường, tinh thần sảng khoái.

Nhờ vào khả năng không chế Mộng Cảnh chi lực của Trùng Thảo ngày càng thuần thực, việc giúp Bạch Khải ngủ say giờ đây trở nên dễ dàng như trở bàn tay, hầu như chỉ cần hắn ngủ một canh giờ là có thể phục hồi lại từ tinh thần lực đã bị tiêu hao quá mức.

Rất nhanh, Bạch Khải sắp xếp xong, mở cửa vừa nhìn thì thấy Thích Chiêu vừa định gõ cửa.

“Bạch Khải đại sư, ngài đã tỉnh rồi? Vừa vặn, đặc huấn sắp xếp học viên cũng đã đủ rồi, chúng ta cùng đi xem một chút đi.”

Thích Chiêu nghiêng người dẫn đường, dẫn Bạch Khải đến một gian võ đài.

Mặc dù Hoàng Phủ Vô Cữu nói rằng học viên tham gia huấn luyện quân sự sẽ được đãi ngộ giống như các quân nhân khác, nhưng quân đội vẫn xem xét đến việc thích ứng tình huống, nên ngày đầu tiên huấn luyện vẫn là ở trong phòng.

“Bạch Khải, các người cũng đến.”

Đồng thời ở bên giám sát, Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn thấy Bạch Khải và nhóm người đến, nói.

“Hừm, đến hơi trễ một chút.”

Nhìn thấy những học viên đã chạy được vài vòng, Bạch Khải hơi ngượng ngùng gãi gãi đầu.

“Không sao, bọn người nghiên cứu cơ bản không có thời gian để làm việc và nghỉ ngơi, ta đã quen rồi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu cười cười, nói: “Dù sao hiện tại người cũng coi như là sư phụ mang đội, vẫn nên làm gương tốt cho họ.”

“Ta biết rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Ngày đầu tiên huấn luyện quân sự chỉ chạy bộ thôi sao?” “Chỉ là làm nóng người thôi, thực sự huấn luyện một chút nữa mới bắt đầu.”

Thích Chiêu ở bên giải thích, nói: “Nhưng mà thể lực của những học sinh này vẫn kém một chút, thật sự ra chiến trường thì sợ rằng sẽ rất thiệt thòi.”

“Đúng vậy.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, chạy bộ trong đợt huấn luyện cũng được tính là một phần huấn luyện, mục đích là để bọn họ có thể vẫn giữ được năng lực hành động khi súng thú mất tích sau họ có thể tự chạy thoát.

Tuy nhiên, hiện tại xem ra, ngoài Bạch Thu Trà, Bạch Vũ Hiều và Cổ Sơn, ba người từng tham gia tập huấn hiệp hội ra, thể lực của các học viên Tinh giới học viện có vẻ rõ ràng kém một chút.

Ngược lại, hai học viện khác, từng người đều rất sinh động, học sinh của Thương Triết học viện thậm chí không hề tốn sức, còn những học viên của Huyền Linh học viện mặc dù

nhìn có vẻ mặt mệt mỏi, nhưng lúc nào cũng có thể đứng vững.

“Nội tình vẫn không thể so sánh với những học viện truyền thừa lâu năm khác a.”

Bạch Khải chép miệng, Tinh giới học viện được thành lập sau khi máy móc huyền thoại tiêu diệt đời Vong Linh, mặc dù đã sát nhập vào thập đại học viện một lần, nhưng nội tình vẫn rõ ràng yếu hơn một chút.

Bất quá, huấn luyện quân sự vốn là để tăng cường kỹ năng, không thể nóng vội.

Hơn nữa, dù sao không phải hẳn trực tiếp đi huấn luyện cũng không sao.

“Đáng ghét, sao ta có cảm giác Bạch Khải đang cười trên nỗi đau của người khác?” Bạch Vũ Hiểu nhạy bén phát hiện biểu hiện của Bạch Khải, không khỏi thì thầm.

“Không cần nghi ngờ, chính xác là như vậy.”

Cổ Sơn bỗng nhiên thêm vào một câu.

“Đừng nói nhảm, chạy bộ cho tốt, đừng để cho học viện mất mặt.”

Bạch Thu Trà nhìn một cái bên đội hình chỉnh tề của hai học viện lớn, lại nhìn về đội ngũ Tinh giới học viện đang bắt đầu hỗn loạn phía sau, trong mắt lóe lên một tia bất đắc dĩ.

Trong mười người tham gia lần huấn luyện quân sự này, ngoại trừ hãn và Bạch Vũ Hiểu thuộc hệ Vong Linh, Cổ Sơn thuộc hệ Phù Văn, phần lớn đều là hệ máy móc.

Mà mọi người đều biết, thể chất của những nghiên cứu viên máy móc đều là kém nhất trong tất cả các Ngự Thú sư, thậm chí còn kém hơn cả Ngự Thú sư thuộc hệ Vong Linh.

Rõ ràng hệ chiến đấu có nhiều Ngự Thú sư khác, nhưng lại đặc biệt chọn số lượng lớn máy móc hệ, không biết học viện đang suy nghĩ điều gì.

Cuối cùng, hoạt động khởi động này cuối cùng cũng kết thúc, trừ ba thành viên hiệp hội, phần còn lại hiển nhiên bắt đầu thờ

hồn hển, và những người thuộc máy móc hệ cũng suýt nữa không đứng vững.

“Có chút mệt mỗi a ~” Bạch Khải thấy thế nhíu mày, cho dù là Ngự Thú sư thuộc máy móc hệ trong chiến đấu cũng cần sử dụng tài năng từ súng thú, nếu thể lực như thế này mà phóng tới chiến trường thì không có mấy lần thì khó mà chịu nổi.

Có lẽ, Vương Trần dự định lợi dụng lần huấn luyện quân sự này để khiến những máy móc sư này tỉnh táo lại? Đập đập đập đập... Đúng lúc này, những âm thanh bước chân chinh tề vang lên từ bên ngoài võ đài, sau đó một đội quân nhân mặc quân phục chinh tề chạy đến, dừng lại trước mặt đội đặc huấn.

“Bộ đội đặc chủng 01, đến đây đưa tin!” Theo một giọng nói to rõ, xuất hiện ngay lập tức làm mọi người biết họ đến từ đâu.

“Bộ đội đặc chủng, chẳng lẽ họ muốn làm gì vũ trang sao?”

“Chính xác, chính là bọn họ.”

Thích Chiêu gật đầu, nói: “Trong huấn luyện quân sự tiếp theo, bọn họ cũng sẽ cùng với đặc huấn ban tham gia một đợt, Bạch Khải đại sư, ngài có thể từ từ quan sát tình huống của họ.”

“Rõ rồi.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, khó trách Thích Chiêu không vội dẫn hắn đến gặp bộ đội đặc chủng, hóa ra là vì lý do này.

Cầm bộ đội đặc chủng và đặc huấn ban cùng huấn luyện, đây thực sự có chút khắc nghiệt.

Bất quá, thông thường thành viên bộ đội đặc chủng cũng không phải là ít, sao lại có thể sắp xếp như vậy? Sau khi bộ đội đặc chủng 01 trung đội đến, Hoàng Phủ Vô Cữu bước tới, cùng ba tên sư phụ mang đội gật đầu ra hiệu rồi nhìn về phía hai phương trận trước mặt.

“Từ hôm nay trở đi, các ngươi sẽ tiến hành huấn luyện quân sự tại đây trong vòng một tháng, và đối tượng huấn luyện chính là bộ đội đặc chủng bên cạnh các ngươi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu dừng lại một chút, nói: “Cụ thể phương thức huấn luyện một chút nữa sẽ có huấn luyện viên nói rõ với

các người, nhưng để tốt nghiệp thuận lợi, nhất định phải đạt được một mục tiêu.”

“Đánh bại bộ đội đặc chủng này!” “Tất cả mọi người, đều nghe rõ chưa!” “Rõ rồi!” Hai phương trận đồng thanh đáp lại, nhưng rõ ràng, khí thế của đội học viện có phần yếu hơn đội quân đội. Đội học viện và đội thực chiến, trong lần giao phong đầu tiên đã xuất hiện rõ ràng sự chênh lệch.

Thấy vậy, Hoàng Phủ Vô Cữu cũng không hề ngạc nhiên, ngẩng đầu nhìn lên, mười người liên từ trên trời rơi xuống trước mặt bọn họ.

Chính là Cục đặc công 13 với trưởng nhóm là Vương Hoài.

Vương Hoài và nhóm người dẫn đầu hướng Hoàng Phủ Vô Cữu chào theo kiểu nghênh đón, sau đó đi thẳng vào chủ đề, nhìn về phía hai phương trận trước mặt, nói: “Chúng ta là huấn luyện viên của các người trong tháng này, ta cũng không thích nói nhảm, hiện tại toàn thể đều có!” “Trong 10 phút, đánh bại đối phương cùng người có số hiệu địch nhân giống nhau!” “Nhớ kỹ, đây không phải là diễn tập, đừng mong có may mắn trong lòng.”

“Hiện tại, chiến đấu bắt đầu!”

Chương 705:

Ai nói chỉ có một đầu sủng thú thì không thể thi đấu cùng đội ngũ? (1) Khi nghe Vương Hoài ra lệnh, các thành viên trong học viện nhanh chóng ổn định lại tư thế, rồi bắt đầu tìm kiếm đối thủ của riêng mình.

Tuy nhiên, điều khiến họ bất ngờ là, đội quân được sắp xếp theo lệnh không tấn công từng người một, mà ngay lập tức hình thành một quân trận, sau đó đồng loạt tiến công hướng về phía học viện.

“Quả nhiên đúng như vậy, vừa rồi Vương Hoài ra lệnh chính là để dẫn dắt họ.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi ngạc nhiên.

Anh chỉ nói rằng đánh bại đối thủ là cần thiết, nhưng không đề cập đến việc phải tự mình độc lập chiến đấu.

Việc dựa vào đoàn đội để chiến đấu, đánh bại toàn bộ kẻ thù cũng hoàn toàn khả thi.

Huấn luyện quân sự không chỉ giúp sinh viên quen thuộc với chiến tranh thực tế bên ngoài, mà còn rèn luyện họ có khả năng tổ chức tác chiến tập thể.

Bạch Thu Trà cùng một số người khác cũng đã nhận ra điều này, và các học viên khác cũng dần hiểu ra.

Tuy nhiên, với việc mất đi thế chủ động, họ không đơn thuần chỉ là những học viên được huấn luyện nghiêm chỉnh, mà một số người thậm chí còn chưa kịp nhận lệnh đã bị đánh bại ngay lập tức.

Dù vậy, vẫn có một số học viên kịp thời phản ứng trước những đợt tấn công, bắt đầu hợp tác với đồng đội để hình thành thế phòng thủ, nhưng ba đại học viện vẫn phân rõ ràng, vẫn có sự khác biệt giữa các phái.

“Quả thực, cuộc sống trong học viện có phần quá dễ dàng.”

Thích Chiêu nhìn cảnh tượng trước mắt với đôi mắt lo lắng.

Nếu không có đợt huấn luyện quân sự này, hầu hết những người này có thể sẽ ngay lập tức thiệt mạng khi chiến tranh bùng nổ. Đơn đả độc đấu? Điều đó chỉ có thể được thực hiện trong đối kháng, ngay cả trong các hoạt động dã ngoại cũng cần chuẩn bị sẵn sàng để bị bao vây.

Giờ phút này, khi họ vẫn đang phân vân phái hệ, thực sự là tự tìm đường chết.

Chẳng mấy chốc, trước sức tấn công của đội ngũ đặc chủng, học viện đã tổn thất hơn nửa số thành viên, chỉ còn lại Bạch Thu Trà cùng mấy Ngự Thú sư dày dạn kinh nghiệm vẫn còn trụ vững. Đặc biệt, Bạch Thu Trà, với tư cách là Ngự Thú sư ngũ giai, đã phát huy tác dụng rất lớn.

“Minh Hoàng nhi tử, quả nhiên không sai.”

Nhìn thấy Cổ Sơn và Bạch Vũ Hiểu cùng hình thành một nhóm ba người với cách tổ chức hợp lý trong tấn công và phòng ngự, Hoàng Phủ Vô Cửu hài lòng gật đầu.

Mặc dù họ không thể ngay lập tức phản ứng, nhưng việc cố gắng khắc phục hậu quả đã hoàn thành tốt.

Còn những người khác...

Hoàng Phủ Vô Cửu nhìn về phần còn lại, gần như mỗi học viện chỉ còn lại hai ba người đang cố gắng chống đỡ, so với dự đoán của họ, tình hình này kém xa.

Rốt cuộc, họ đều đến từ những hệ khác nhau, nên việc phối hợp thật sự là rất kém.

“Đã đến giờ, cuộc chiến đã kết thúc.”

Mười phút trôi qua thật nhanh, kết quả đã rõ ràng.

Học viện đã bị đại bại! “Ta không phục! Cái gì cũng chưa kịp nói đã đột ngột bắt đầu chiến đấu, chúng ta, những cơ giới sư, hoàn toàn không thể triển khai thế công!” Chưa đợi Vương Hoài mở lời, một cơ giới sư đã bắt đầu phàn nàn.

Nhưng chưa kịp để những người khác cùng thốt lên nổi uất hận, một bóng hình đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, nắm lấy cổ hắn và đẩy thẳng vào tường.

“Người nói? Nếu ta là hung thú, thì giờ người sẽ gặp kết cục ra sao?” Lý Húc Thăng ánh mắt sáng lên như máu, không chút nào che giấu khí tức cuồng bạo trên người, cùng phong cách tàn nhẫn của hắn khiến những kẻ muốn tiến lên giúp đỡ phải lùi lại.

Gã này, đúng là con người sao? “Huyết mạch thức tỉnh thật là biến thái...”

Bạch Khải nhíu mày.

Rõ ràng Lý Húc Thăng không hề nhờ đến sủng thú, mà chỉ dựa vào sức mạnh của chính bản thân mình, đã tạo ra hiệu ứng kinh khủng như vậy.

Luôn có cảm giác gã này có bàn tay khéo léo xé nát hung thú...

Bất quá, chính nhờ hành động của Lý Húc Thăng mà những người khác bắt đầu phản ứng, đặc biệt là các cơ giới sư, ngay lập tức nhớ lại những kiến thức đã được dạy khi còn học.

Chương 706:

Ai nói một đầu súng thú thì không thể đánh đội hợp tác? Tên cơ giới sư hợp cách, nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, nếu không, ngươi sẽ là một gánh nặng trong đội ngũ này! Nhìn thấy phản ứng của mọi người, Lý Húc Thăng mới thả lỏng tay, quay trở lại vị trí của mình, còn Vương Hoài thì tiếp tục nói: “Hôm nay, lần giao phong đầu tiên, chúng ta sẽ tạm thời để đặc chủng dẫn dắt.”

“Tiếp theo, những ai đã bị đánh bại sẽ được tạo thành một trung đội, các người sẽ tiến hành huấn luyện riêng từng người!” Nghe Vương Hoài nói vậy, các học viên vốn vẫn còn đang suy tư về ý nghĩa của câu nói trước đó của Lý Húc Thăng lập tức ngẩn người, sau đó nhìn thấy các thành viên trong đội đặc chủng đã bị đánh bại một cách sảng khoái bước tới đội ngũ của họ, tìm vị trí thuộc về mình.

“Từ hôm nay trở đi, hai người các người sẽ được sắp xếp lại, một người gọi là “Kẻ thất bại,” một người gọi là “Người thành công.”

Mỗi tuần hai đội sẽ tiến hành chiến đấu giống như hôm nay, rồi lại tổ chức lại, có vấn đề gì không?” Mọi người im lặng, không ai phản đối, mà đã sớm đứng chờ những binh lính khác cầm theo hai bộ quân trang hoàn toàn mới được đưa tới.

Quân trang có hình dáng tương tự, nhưng ngực có màu hắc bạch rõ nét.

“Có vẻ như đây là một trò chơi thú vị...”

Nhưng mà hiệu quả thì không tệ nhỉ?” Bạch Khải nhìn thấy những khuôn mặt tràn đầy kiên nghị của đội “Kẻ thất bại” màu đen, cùng với đội “Người thắng” mặc áo trắng nhưng không có chút buông lỏng nào, khẽ vuốt cằm.

Mặc dù nói là cường giả càng mạnh, nhưng ngoài Bạch Thu Trà siêu mẫu ra, thực lực của những người khác không khác biệt nhiều.

Bởi vậy, cả hai bên đều sẽ rất có động lực.

Mà việc đầu như vậy dường như cũng rõ ràng thế nào nhằm để học viện và quân đội sớm thích ứng với sự phối hợp.

Sau khi Vương Hoài tuyên bố về phương thức huấn luyện tiếp theo, Hoàng Phủ Vô Cữu lại lên tiếng, nói: “Lần này, đối tượng huấn luyện không chỉ có các học sinh mà còn có cả bộ đội đặc chủng.”

“Tuổi của các người cũng tương tự, nhưng con đường trưởng thành lại hoàn toàn khác biệt.

Chúng ta hi vọng các người có thể từ đây, trong khi huấn luyện nắm rõ những năng lực mà mình đã từng thiếu, từ đó có thể tiến thêm một bước.”

Hoàng Phủ Vô Cữu dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Tiếp theo, tôi sẽ công bố hai đội ngũ huấn luyện viên, ngoài các bạn ra, sẽ có mười thành viên từ tổ đặc công Cục 13, cùng với hai người phụ trách đội.”

“Thích tướng quân, đội “Đen” sẽ giao cho người.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về phía Thích Chiêu, nói.

“Không vấn đề gì.”

Thích Chiêu cười, đội “Đen” hầu hết là học viên của học viện, giao cho hãn phụ trách có thể giúp họ nhanh chóng quen với việc huấn luyện quân đội.

Sau đó, khi Bạch Khải đang cảm thấy mơ hồ nhìn về phía Hoàng Phủ Vô Cữu, ông lại nói: “Bạch Khải, đội “Trắng” giao cho người.”

“Giao cho...”

Ta?” Bạch Khải chớp mắt, lúc đầu chỉ định đến đây để góp ý về vũ trang cho máy móc, thế mà giờ đây đã trở thành người đứng đầu đội? Quả thật, trong cuộc sống này, khó khăn nhất chính là đến lúc nhận trách nhiệm lớn.

Tuy nhiên, dù có than vãn đi chăng nữa, Bạch Khải vẫn nhận nhiệm vụ này, vì hãn đã hứa sẽ thiết kế trang bị cho bộ đội đặc chủng, đảm nhiệm vai trò lãnh đạo làm hãn cảm thấy nhẹ nhõm hơn một chút.

Mà như vậy có lẽ cũng có thể thu thập một ít thứ, nếu gặp phải quân vương hoặc hung thú, hẳn có thể mang về một số vật liệu.

“Rất tốt, vậy hai đội ngũ hãy nhanh chóng đến trụ sở huấn luyện để thông báo.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, vì ngươi không quen thuộc nơi này, ta sẽ dẫn ngươi đi.”

Chương 707:

Ai nói chỉ một con thú cưng thì không thể tham gia chiến đấu theo đội? Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó dẫn dắt Bạch Khải cùng đội ngũ trắng đi về một hướng khác.

Cùng đi với họ còn có đội của Vương Hoài.

“Vương đại ca, các người cũng phụ trách đội trắng à?” Nghe vậy, Bạch Khải hai mắt sáng lên, bởi vì hắn và Vương Hoài rất quen biết, nếu có huấn luyện viên quen thuộc, hắn sẽ dễ dàng hơn một chút.

Vương Hoài nở một nụ cười nói: “Chỉ là tuần này thôi, mỗi tuần sẽ thay phiên nhau.”

“Thì ra là vậy.”

Nghe vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nói: “Ta đối với việc huấn luyện này có chút bí bách, nên phải nhờ vào Vương đại ca rồi.”

“Yên tâm đi, công việc của đội trưởng không có gì quá phức tạp, chỉ cần duy trì kỷ luật thôi.”

Vương Hoài mỉm cười, sau đó nói tiếp: “Nhưng mà, trước khi bước vào huấn luyện chính thức, người tốt nhất hãy để cho những người này thật sự tin phục người.”

“À, cảm giác thật phức tạp.”

Bạch Khải khẽ nhếch khóe miệng, không lẽ hắn muốn giống như những kịch bản cũ, phải đánh bại mọi người này để họ phục tùng hay sao? Lý Húc Thăng nhìn Bạch Khải, lạnh nhạt nói: “Rất đơn giản, cứ đánh thôi.”

“Được đó, cũng đúng thật.”

Bạch Khải chép miệng, lặng lẽ đuổi theo.

Ta luôn yêu quý hòa bình, không thích những chuyện như vậy, giờ làm như vậy thật phức tạp.

Rất nhanh, cả đoàn đã đến nơi huấn luyện của họ trong căn cứ, đó là một phòng tập lớn với đầy đủ trang thiết bị.

“Đây chính là nơi các người sẽ huấn luyện, buổi sáng trước tiên các người có thể làm quen một chút, buổi chiều chúng ta sẽ tổ chức huấn luyện thực chiến giữa đội Hắc và Bạch ở tường số 3.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn Bạch Khải, nói: “Vậy từ giờ đội này sẽ giao cho người xử lý.”

“Được rồi...”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, thấy Hoàng Phủ Vô Cữu rời đi, hắn lại nhìn Vương Hoài bên cạnh không nói lời nào mà chỉ có thể bất đắc dĩ tiến bước.

“Thành thật mà nói, ta không hứng thú lắm với việc dẫn dắt đội, nhưng đã nhận nhiệm vụ thì ta sẽ không xem thường.”

Bạch Khải sắp xếp lại suy nghĩ, nói: “Theo như lời của Hoàng Phủ, buổi chiều các người sẽ ra ngoài huấn luyện thực chiến, vì vậy ta muốn hiểu rõ về chiến lược của các người.”

“Tiếp theo, mỗi người sẽ hình thành một tổ, tiếp tục đối kháng cho đến khi một bên ngã xuống thì thôi.

Có vấn đề gì không?” Khi Bạch Khải nói xong, toàn bộ học viện lập tức xôn xao, nhưng những người đặc chủng lại im lặng, chỉ là ánh mắt có vẻ không hiểu.

Nghề nghiệp của quân nhân là tuân theo mệnh lệnh, nhưng điều đó không có nghĩa là họ không có ý kiến riêng.

“Bạch Khải đại sư...

Tôi có câu hỏi.”

Đúng lúc này, một sinh viên của học viện Thương Triết đứng dậy, hỏi.

“Tôi là sinh viên năm ba của học viện Thương Triết, là một Ngự Thú sư cấp bốn, trận chiến vừa rồi đã chứng minh sức mạnh của chúng tôi, tôi nghĩ rằng loại chiến đấu này không cần thiết.”

Sinh viên Đàm Bang vẻ mặt nghiêm túc nói: “Hơn nữa, buổi chiều cũng đã có huấn luyện thực chiến, phải chăng chúng ta nên nghỉ ngơi cho tốt để hồi phục sức lực?” “Hừm, cũng có lý, hai hai đối kháng thực sự là tiêu tốn nhiều thời gian.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, bên cạnh phù trận lóe lên, Gamma liền được gọi ra, đáp xuống vai hắn.

“Vậy thì cứ đánh tập thể đi, mục tiêu sẽ là tôi, có vấn đề gì không?” Nghe đến lời Bạch Khải, sinh viên Đàm Bang thường cảm thấy có chút im lặng, không nhin được nói: “Bạch Khải đại sư, chúng tôi hiểu rõ ngài có thiên phú mạnh mẽ và đã là Ngự Thú sư cấp sáu, nhưng chỉ dựa vào một con thú cưng thì không thể tham gia chiến đấu theo đội.”

“Ai nói một con thú cưng không thể tham gia chiến đấu theo đội?” Bạch Khải nhếch miệng cười, Gamma lúc này đã hiểu ý, ba mươi đạo phân thân lập tức xuất hiện, trực tiếp bao vây lấy bọn họ.

Chương 708:

Ta có thể đánh cả ngày như vậy “Phân thân kỹ năng?” Nhìn thấy hành động của Bạch Khải, mọi người không khỏi nhú mày, ngay cả các thành viên trong đội đặc chủng cũng hiện rõ vẻ khó chịu.

Quân nhân luôn tuân thủ mệnh lệnh, nhưng trong họ vẫn có một chút nóng máu.

Dù cho Bạch Khải là một Lục giai Ngự Thú sư, nhưng nếu dựa vào phân thân để đánh bại nhiều người như vậy, thật sự là có chút xem thường.

“Tại sao có Gamma...”

Ta có thể rời khỏi đây à...”

Thấy Bạch Khải triệu hồi Gamma, Bạch Vũ Hiểu không khỏi co rút khóe mắt, bên cạnh Cổ Sơn cũng hiện lên vẻ kháng cự.

Trước đây tại hội nghị, họ cũng không ít lần bị Gamma tra tấn.

Dù thắng hay thua không quan trọng, nhưng đối mặt với kiểu tấn công như vậy thì sức chịu đựng và ý chí đều là một bài kiểm tra khổng lồ.

“Nếu đã rời khỏi thì thôi, nhưng đã nói là đoàn đội huấn luyện, tự ý rời khỏi thì sẽ gặp phiền toái.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Vẫn cần nghiêm túc một chút thôi, Bạch Khải đã dám làm như thế, Gamma có thể có năng lực mới rồi.”

“Năng lực mới? Gamma đã khiến ta nhức đầu rồi, còn tới nữa thật không?” Bạch Vũ Hiểu vẻ mặt không thể tin, nhưng rõ ràng Bạch Khải cũng có ý định kết thúc nhanh gọn, liền cho Gamma tấn công ngay lập tức.

Nhìn những sinh vật do Gamma triệu hồi bay tới từ mọi hướng, các học viên không còn do dự, lập tức bắt đầu tổ chức phản công.

Dù cho Bạch Khải có khinh thường họ đến đâu, nhưng họ đều là những Lục giai Ngự Thú sư, và thật sự nếu thua trong tay

những phân thân này, thì sẽ rất ngại.

Rất nhanh, các thành viên trong đội đặc chủng lại lần nữa thành lập đội hình, bắt đầu phản công mạnh mẽ vào những phân thân của Gamma, trong khi các thành viên trong học viện cũng phối hợp với họ.

Những người được chọn vào nhóm đầu tiên tham gia huấn luyện, và đã sống sót qua vòng đầu tiên khảo hạch, không phải là kẻ ngu ngốc, họ cũng không thể vào thời điểm này mà đi làm cái gì đó riêng rẽ.

Nhưng mà, đối mặt với ba mươi thiên tài Ngự Thú sư, kết hợp với sự công kích của Bạch Thu Trà - một Ngự Thú sư Ngũ giai, Gamma vẫn tỏ ra rất bình tĩnh, thậm chí không né tránh.

“Bạch Khải, phân thân không cần bắt cần như vậy.”

Vương Hoài thấy thế liền muốn khuyên Bạch Khải nên nghiêm túc hơn, nhưng khi nhìn thấy Gamma hoàn toàn không bị thương sau những kỹ năng dội xuống, hắn không khỏi nhớ lại cảnh Gamma cưỡng ép chịu đựng những đòn tấn công mạnh mẽ trước đó.

Khi nhìn lại tất cả những điều đó, hắn có thể thấy rằng, việc đánh giá Bạch Khải bằng ánh mắt trước đây quả thực là rất ngu ngốc.

“Yên tâm đi, Gamma rất chịu đòn.”

Bạch Khải mỉm cười, từ khi lĩnh hội được Vô Tướng thân thể, dù Gamma mất đi khả năng hấp thụ năng lượng từ xa, nhưng hiệu suất và giới hạn hấp thụ lại ngày càng cao.

Thậm chí, ngay cả những phân thân này cũng có khả năng chống chịu rất tốt.

Nói đến đây, khả năng kháng nguyên tố và vật lý của Gamma cần phải chịu đựng đủ công kích mới có thể nâng cấp thành miễn dịch với nguyên tố và vật lý, chứ không thể luyện tập ngay từ đầu.

Nhìn những tấn công thuộc tính rục rờ như mưa rơi từ trên trời, Bạch Khải không tự chủ được mà xoa cằm, dường như có thể thực hiện điều gì đó.

Kết phốc kết phốc? “Chủ nhân, Gamma cần phản kích sao?”
“Không, để hắn tự mình làm hết đi.”

“Vương đại ca, mọi người đã chuẩn bị xong cho cuộc huấn luyện hàng ngày chưa? Nếu chưa có, có thể cho ta thêm một trận không?” Bạch Khải nhìn về phía Vương Hoài mà nói.

“Thêm một trận?” Vương Hoài thấy thế có chút nghi hoặc, vừa rồi còn tỏ vẻ kháng cự, giờ sao lại bỗng nhiên hào hứng như vậy? “Chúng ta không có vấn đề gì, lần này huấn luyện quân sự chủ yếu là thực chiến, nếu người muốn tham gia thì cứ tự nhiên.”

“Vậy là tốt rồi, nhớ mỗi ngày hãy sắp xếp cho ta một trận.”

Bạch Khải nhếch môi cười, ánh mắt nhìn về phía các học viên liền có sự thay đổi hẳn. Đây không chỉ là học viên bình thường, rõ ràng họ là ba mươi thực lực không kém để bồi luyện.

“Được rồi.”

Vương Hoài gãi đầu, hoàn toàn không nghĩ ra Bạch Khải định làm gì, rồi lại nhìn về phía đấu trường.

Lúc này, các học viên nhận thức được rằng những phân thân của Gamma không bình thường, họ đồng loạt bắt đầu chuẩn bị các kỹ năng cao cấp. Đối phó với kiểu địch nhân thiên hướng phòng ngự như vậy, nhất định phải tận dụng thời cơ để đột phá phòng ngự của họ, nếu không sẽ chỉ bị mệt mỏi đến chết.

Nhưng mà, khi các học viên chuẩn bị tấn công, nhóm phân thân của Gamma không những không lùi lại, mà còn chủ động xông tới.

Năng lượng dày đặc như vậy, chắc chắn ngon lắm! Tốc độ phi hành của các phân thân rõ ràng vượt xa dự đoán của các học viên, những học viên vẫn chưa kịp chuẩn bị cũng đã bị phân thân của Gamma lao tới, trực tiếp bám lấy thú cưng của họ để hấp thụ năng lượng.

Nhưng cũng chính lúc đó, một số Ngự Thú sư cận chiến đã kịp thời phát hiện cơ hội, lập tức phát động tấn công điên cuồng vào các phân thân của Gamma.

Với sức kháng năng lượng mạnh mẽ và khả năng hấp thụ năng lượng như vậy, khả năng phòng thủ vật lý chắc chắn không mạnh, chỉ cần tách được những phân thân ra, bản thể sẽ chắc chắn yếu hơn. Đỉnh! Một tiếng vang lạnh lạnh bất ngờ phá tan dự đoán của các học viên, những phân thân đó bỗng dưng biến thành từng con quái thú toàn thân bốc lửa xanh lục.

Cùng lúc đó, một số phân thân khác thì lại biến thành hình dạng kim cương của Thiên Sư.

Chỉ trong chốc lát, Thánh Quang lôi đình và Tà Năng hỏa diễm đã bao trùm toàn bộ đấu trường, nhịp điệu hoàn toàn rơi vào tay Gamma.

Mặc dù số lượng không ít, nhưng nơi này hầu như đều là những Ngự Thú sư Tứ giai, dù chỉ là một chút thực lực nhỏ nhoi, nhưng nếu có thể phát huy ra chút sức mạnh thật sự của mình, hiệu quả chắc chắn sẽ hơn nhiều.

Quả nhiên, khi nhìn thấy Gamma bỗng nhiên thể hiện ra hai loại thuộc tính hoàn toàn khác biệt, một số học viên từ Thương Triết và Huyền Linh học viện nhanh chóng thay đổi mục tiêu, muốn tiến lên hỗ trợ Bạch Thu Trà giải quyết Gamma.

Giải quyết được bản thể của nó, những phân thân đáng ghét này sẽ biến mất ngay.

“Ý tưởng không sai, nhưng tiếc là quá rõ ràng.”

Bạch Khải chép miệng, nhóm phân thân Ác Ma liền cùng nhau phát động một viên Ôn Dịch đồ đằng, ánh sáng xanh lục nhanh chóng bao phủ toàn trường, khiến cho tất cả thú cưng trên đấu trường đều bị ảnh hưởng.

Chỉ trong chốc lát, tất cả sinh vật đều bị ôn dịch ăn mòn, căn bản là không thể vận dụng sức lực, chỉ có thể bất lực ngã xuống đất.

“Hừ, độc tố đối với chúng ta Huyền Linh học viện là vô dụng.”

“A~ dùng độc mà lại là sinh vật thuộc Trùng hệ.”

Thấy Gamma lại trình diễn ra một kỹ năng hoàn toàn mới, hai học viện lớn với hai học sinh ưu tú, cuối cùng cũng phô bày thực lực thật sự của mình, triệu hồi ra một con Lợn Bướu to

lớn cùng một con Nhện toàn thân bao phủ trong sương mù hồng.

Ly Hồn Lợn Bướu, Phần Hồng Mị Ảnh. Đây mới là thú cưng chủ chốt của họ.

Khi thấy hai người triệu hồi ra thú cưng, một thành viên trong đội đặc chủng đứng dậy, một con Băng Võ Đấu Vượn lớn từ trong phù trận nhảy ra, gia nhập vào đội hình tấn công.

“Băng Ma Vượn, hình thái tiến hóa của Băng Quân Vương.”

“Ba đầu Quân Vương cấp? Chẳng nhẽ lúc này vẫn còn muốn giấu dốt à? Thời trẻ bây giờ thật sự mù quáng ~” Nhìn thấy khí thế hung hăng của ba người, Bạch Khải nhếch miệng, trong khi Đường Miêu không thể không trợn mắt.

Nếu nói về việc giấu dốt, thì chính mình mới là người che giấu sâu nhất.

Nàng nhớ không lầm, Gamma chỉ có ba con thú cưng sao?

“Nhưng mà như vậy, những người này sẽ hoàn toàn phục tùng.”

Vương Hoài cười cười, Bách Lý cũng gật đầu đồng ý.

“Xuất ra trạng thái mạnh nhất rồi lại bị đánh bại, chắc chắn là...”

“Phục tùng.”

Quả nhiên, ba người sau khi triệu hồi thú cưng của mình, liền lại hướng về phía bản thể Gamma mà lao tới. Ôn Dịch đồ đẳng thực sự có phần quái dị, nếu tiếp tục như vậy, sức chiến đấu của họ chỉ càng hồi phục càng yếu.

Vì vậy, bắt tướng trước tiên! Nhưng mà, khi họ sắp thoát khỏi phạm vi ảnh hưởng của Ôn Dịch đồ đẳng, một tia chớp bất ngờ từ trên trời giáng xuống.

Sau đó, từng cơn lôi đình ập xuống, cơn bão thần thánh đã vô tình nuốt chửng ba con thú cưng, thậm chí ngay cả những thú cưng còn chưa thoát khỏi ảnh hưởng từ ôn dịch cũng bị tác động.

Và điều khiến họ khuyu xuống chính là, hai loại thuộc tính năng lượng tương khắc khi tiến vào cơ thể thú cưng của họ

không chỉ không tan rã mà còn tạo thành một chiến trường hỗn loạn.

Chỉ như vậy, hy vọng của cả đội đã bị nhấn chìm trong sự sụp đổ.

“Thế nào, còn muốn tiếp tục không? Gamma có thể như vậy đánh cả ngày.”

Bạch Khải mang nụ cười âm áp, nhìn về phía mọi người.

“Chúng ta nhận thua.”

Tên triệu hồi ra Băng Võ Đấu Vượn trầm mặc một lát, cuối cùng cũng đưa ra quyết định; hai người còn lại sau một chút do dự cũng đồng ý như vậy.

Chỉ trong chốc lát, đội ngũ ba mươi người vừa mới hình thành, chỉ còn lại Bạch Thu Trà vẫn đang chiến đấu với bản thể Gamma.

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó nhìn lên bầu trời, nói: “A Trà, đến lượt ngươi, còn đánh nữa không?” Nghe thấy lời Bạch Khải, Bạch Thu Trà bất đắc dĩ dừng lại hành động, từ từ hạ xuống.

“Ta từ bỏ.”

Nếu trong tình huống bình thường, hẳn chắc chắn sẽ muốn một trận thật tốt với Gamma, nhưng bây giờ không phù hợp, không cần thiết phải khiến cho mọi chuyện phải chậm trễ vì chuyện của riêng hắn.

Hơn nữa, từ góc độ đoàn đội mà nói, thực sự họ đã thua rồi.

Một đội hình gồm ba mươi Ngự Thú sư Tứ giai trở lên, mà giờ chỉ còn lại một mình hắn chiến đấu, bất kể nhiệm vụ gì, đều có thể được phán định là thất bại.

Chương 709:

Đấu Chiến Thần Viên “Rất tốt.”

Bạch Khải nghe vậy hài lòng gật đầu.

Thật ra, khả năng chiến đấu của những học viên này không tệ.

Với số lượng đông, ngay cả khi đối đầu với lục giai hung thú cũng không đến nỗi không có sức đánh một trận.

Chỉ có điều thật đáng tiếc, nếu gặp phải Gamma loại này, dù có tiến vào trận đấu cũng chỉ có thể nuốt hận mà thôi.

Nếu mà đổi lại... Ngạch, được rồi, đổi thành ai cũng tương tự.

Bạch Khải nhìn về phía lôi đài, lúc này Gamma đã chuyển sang hình thái Thánh Quang, bắt đầu chữa trị cho nhóm sủng thú bị thương.

Trông chúng thoải mái như vậy thật khó mà nhận ra rằng vừa qua đã trải qua một trận chiến.

Tuy nhiên, cũng chính vì điều này, ánh mắt các học viên nhìn về Bạch Khải cuối cùng đã có sự thay đổi.

“Vì các người không có ý kiến gì về việc Bạch Khải đại sư đảm nhiệm lãnh đạo, vậy bây giờ chúng ta bắt đầu tiến hành phân phối chức vị.”

Vương Hoài tiến đến trước mặt Bạch Khải và nói: “Để dễ quản lý, tôi cần chọn ra bốn người trong số các người đảm nhiệm chức vụ trung đội trưởng và ban trưởng.”

“Bạch Khải đại sư, người có ý kiến gì không?” “Ta?” Bạch Khải nghe vậy suy nghĩ một chút rồi nói: “Vậy thì để Bạch Thu Trà đảm nhiệm trung đội trưởng, còn lại... Ngạch, ba người này đảm nhiệm ban trưởng đi.”

Ba người này thể hiện tốt trong học viện, thậm chí vì có sủng thú quân vương nên còn nổi bật hơn cả Cổ Sơn và Bạch Vũ Hiểu, đảm nhiệm ban trưởng thì tuyệt đối không có vấn đề gì.

“Tốt, vậy thì Bạch Thu Trà làm trung đội trưởng, Hoàng Phủ Tung, Vu Hi, Cam Lạp đảm nhiệm ban trưởng (tiểu đội trưởng).”

Vương Hoài nhẹ gật đầu, chính thức phát lệnh, sau đó bắt đầu chia lớp cho những học viên này. Để dễ quản lý và chỉ huy, một trung đội sẽ được chia thành ba ban để quản lý riêng biệt, đây cũng là cấu trúc thông thường của quân đội.

“Hoàng Phủ? Cái này Hoàng Phủ Tung chẳng lẽ là Hoàng Phủ truyền kỳ...” Bạch Khải nghe vậy không khỏi cảm thấy hiếu kỳ.

Nói ra, vừa rồi Hoàng Phủ Tung triệu hoán thì có vẻ là Băng Ma Vượn tiến hóa, Băng Võ Đầu Vượn, mà cái này trùng hợp với sủng thú của Hoàng Phủ truyền kỳ.

“Không phải đâu, Hoàng Phủ Tung là một cô nhi do Hoàng Phủ truyền kỳ thu nhận, đồng thời cũng thừa kế dòng tộc.

Nghe nói cha mẹ của hắn đều là quân nhân, chỉ là cả hai đã hy sinh rồi.”

Vương Hoài lắc đầu giải thích.

“Con cháu quân nhân à.”

Bạch Khải hiểu ra, cả gia đình đều là quân nhân, điều này thật đáng quý.

Rất nhanh, Vương Hoài đã hoàn tất việc phân tổ, đội trắng bắt đầu buổi huấn luyện chính thức vào buổi sáng.

Còn mấy điều này, cũng không liên quan đến Bạch Khải nữa. ... Buổi chiều.

Sau một buổi rèn luyện cho đến trưa, các thành viên trong đội trắng cuối cùng đã hoàn thành bước đầu trong việc xây dựng đội ngũ. Ít nhất, giờ đây họ không còn phân chia rõ ràng các phái như trước.

Chỉ có điều, so với đội đen, thì lại có phần kém nổi bật.

“Khí thế này, nhớ đến cũng có phần là quân đội xuất thân, ta tin là vậy.”

Bạch Khải nhìn khí thế đang bùng nổ của đội đen mà không khỏi khen ngợi.

“Thật bình thường thôi, Thích tướng quân trong việc dẫn dắt binh lính thì khá nổi tiếng.

Nếu không phải đây là nhóm đầu tiên tham gia huấn luyện quân sự, thì chắc hẳn đã không dùng đến Thích tướng quân để dẫn dắt.”

Hoàng Phủ Vô Cữu mỉm cười nói.

“Vậy thì thật đáng ngờ.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm. Để một tướng quân đảm nhận huấn luyện cho một đội, đúng là có chút tài giỏi mà lại ít được sử dụng.

“Nhưng mà Hoàng Phủ truyền kỳ có thật cần theo ta suốt như vậy không? Chỉ là ra ngoài huấn luyện thôi mà.”

Bạch Khải nhìn Hoàng Phủ Vô Cữu đang đi sát bên mình và một cách bất đắc dĩ nói.

“Cần thiết.”

Hoàng Phủ Vô Cữu trình trọng gật đầu giải thích: “Tôi đã hứa với thầy và Vương Trần phải bảo vệ ngươi, đương nhiên không thể lời lỏng.”

“Vậy nên, trong suốt quá trình huấn luyện chính thức, chỉ cần Bạch Khải ngươi rời khỏi Bức Tường Hoang Vu, tôi sẽ luôn đi theo ngươi, cho đến khi đưa ngươi an toàn trở về thành phố Cổ Túc.”

Chương 710:

Đấu Chiến Thần Viên Nhìn thấy Hoàng Phủ Vô Cữu với vẻ mặt nghiêm túc, Bạch Khải khẽ gật đầu, có chút bất đắc dĩ.

Mặc dù việc có một người phong hào truyền kỳ đi cùng là đúng, nhưng đứng cạnh Hoàng Phủ Vô Cữu cao hơn hai mét, Bạch Khải luôn cảm thấy không thoải mái.

Sớm biết như vậy, hẳn đã không nên để Nicolas ở lại nhà.

Dù sao, hôm nay mục đích chính của hắn là quan sát tình hình tác chiến của hai đội trong bộ đội đặc chủng, cùng với thiết kế và trang bị của các máy móc vũ khí, nên cơ bản không cần phải ra tay chiến đấu.

Rất nhanh, một đoàn người đã rời khỏi bức tường số 3. “Các ngươi hôm nay có nhiệm vụ huấn luyện, chính là trong khoảng thời gian quy định phải chinh phục tòa sơn cốc này.” Thích Chiêu thả tám bản đồ xuống, chỉ vào một địa điểm được đánh dấu trong hẻm núi, rồi nói: “Hai đội cần xuất phát từ đây, trước khi có bất ngờ xảy ra, tìm đến tòa sơn cốc này. Đội đầu tiên chiếm lĩnh được vị trí trung tâm của thung lũng này sẽ nhận thêm điểm thưởng.” “Vậy thì, lên đường đi!” Vừa dứt lời, hai đội liền đồng thời xuất phát, hối hả tiến về phía xa. “Di chuyển về hẻm núi sao?” Bạch Khải thấy vậy liền triệu hồi Delta đi theo, đồng thời phát động Shuke để thu thập dữ liệu kiểm tra ghi chép cụ thể về số liệu chiến đấu của các học viên.

Vị trí của hẻm núi không xa bức tường số 3, khoảng nửa giờ sau, hai đội nhân mã đã đến được vị trí mục tiêu.

Lần này, nhiệm vụ xuất hiện trước mắt họ. “Phá Trận Nhân Mã và một bầy xung phong nhân mã?” Bạch Khải không khỏi nhớ lại lúc gặp Tư Không Phá trong bí cảnh của Thiên Sứ, khi đó Tư Không Phá cũng đã cho thấy sức mạnh không kém của Phá Trận Nhân Mã.

Loài sinh vật này vốn là loài quần cư, nếu phát động một đợt xung phong, sức tàn phá sẽ rất đáng sợ.

Hai đội nhanh chóng thu hút sự chú ý của bầy Phá Trận Nhân Mã, những sinh vật hiếu chiến này lúc này đang dừng lại, bắt

đầu triển khai trận thế và chủ động tấn công.

Dù là hẻm núi, nhưng lối vào lại rất rộng, có thể cho hơn mười con nhân mã cùng lúc xung phong.

Hơn nữa, những nhân mã này rõ ràng rất thích nghi với khu vực này, nhanh chóng hợp thành một đội kỵ binh dũng mãnh tiến tới. “Đội phòng ngự, ưu tiên phóng thích kỹ năng quấy rối, giảm tốc độ xung phong của chúng.” “Đội tầm xa, không tiếc sức lực, hãy cố gắng giảm số lượng của chúng.” “Đội cận chiến, hãy chủ động nghênh tiếp, nắm giữ quyền chủ động trong tay.” Bạch Thu Trà, trung đội trưởng, nhanh chóng hạ lệnh, trong khi Hoàng Phủ Tung cùng ba vị ban trưởng khác rất nhanh chóng thi hành mệnh lệnh của cô.

Những nhân mã này đều là loài sinh trưởng trong môi trường hoang dã, sẽ không có chút lòng thương tình nào.

Nếu thất bại, chờ đón bọn họ sẽ là cái chết. Đội màu trắng dẫn đầu tấn công, đội màu đen cũng không chịu yếu thế.

Trước đó, những học viên thuộc Tinh Giới học viện cơ giới sư đã bắt đầu thể hiện rõ bản lĩnh của mình.

Chỉ trong giây lát, tiếng súng vang lên, các loại đạn thật và vũ khí năng lượng cứ thể hiện ra trong tay của các cơ giới sư, những cỗ máy chiến tranh khổng lồ đã nhanh chóng vọt qua đội màu trắng, lao thẳng vào giữa đội ngũ Phá Trận Nhân Mã.

Bị định danh là kẻ thất bại, bọn họ chỉ có thể nén giận trong lòng.

Thấy vậy, Bạch Thu Trà không có chút nào gấp gáp, nói: “Không cần liều lĩnh, tiếp tục thực hiện mệnh lệnh vừa rồi.” Dẫn đầu xung phong chính là mấy con Phá Trận Nhân Mã, khoảng cách khá gần khiến chúng có thể đạt được tốc độ cực cao.

Chưa kịp giảm tốc độ, việc tiếp cận chúng là vô cùng nguy hiểm.

Quả nhiên, những cỗ máy chiến tranh cận chiến đã tiếp xúc với bày Phá Trận Nhân Mã và ngay lập tức bị hàng trăm lưỡi giáo đâm thủng, dẫn đến những vụ nổ mạnh, nhưng đã thành công ngăn chặn đợt xung phong đầu tiên.

Chương 711:

Đấu Chiến Thần Viên Lúc này, hành động tự sát của nhóm cơ giới sư đã gây ra một cuộc chiến không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ trong tích tắc, Hoàng Phủ Tung đã dẫn dắt đội hình cận chiến tiến vào chiến trường.

“Các thành viên cận chiến đội, ưu tiên tấn công vào bốn chi của hắn, tước đoạt khả năng di chuyển của chúng!” Hoàng Phủ Tung không hổ là người xuất thân từ quân đội, ngay lập tức dẫn dắt đám người tấn công vào bốn chân của phá trận Nhân Mã.

Trong tay hắn, Băng Võ Đấu Vượn với cây thương băng đã bất ngờ biến thành một lưỡi dao băng, trực tiếp chém một chân của phá trận Nhân Mã.

Con Nhân Mã này không phải là loại thấp kém, đứng trước mặt Băng Võ Đấu Vượn vẫn có phần kiêu ngạo.

“Không thể tin nổi Hoàng Phủ Tung lại mạnh đến vậy!” Bạch Khải thấy vậy thì khẽ vuốt cằm, nhìn xem những thay đổi không ngừng của vũ khí trong tay Hoàng Phủ Tung, trong lúc giết chóc tại đám Nhân Mã, hắn không khỏi khen ngợi.

“Thật ra không thể nhìn ra điều đó, bởi vì không phải ai cũng giống như ngươi, không cho người khác một chút cơ hội phát huy.”

Đường Miểu che miệng cười thầm, Hoàng Phủ Tung vốn có sức chiến đấu không thấp, nhưng khi đứng cạnh Băng Võ Đấu Vượn, hắn lại không có chút cơ hội nào để bộc lộ bản thân.

“Ây...”

Bạch Khải nghe vậy thì gãi đầu, may mà Hoàng Phủ Vô Cữu còn ở bên cạnh, nên không thể để cho hắn nổi giận đầu.

“Hoàng Phủ Tung có thiên phú bình thường, nhưng rất nỗ lực.

Chỉ có điều Băng Võ Đấu Vượn đã thuộc cấp cao của Băng Ma Vượn, khó mà nâng cao thêm nữa.”

Trong ánh mắt của Hoàng Phủ Vô Cửu thoáng hiện sự bất lực, sau đó hắn nhìn về phía Bạch Khải và nói: “Những thành viên trong đội quân đặc chủng này đều gặp phải vấn đề tương tự.

Vì vậy, tôi hy vọng Bạch Khải có thể giúp họ tiến thêm một bước.”

“Tiến thêm một bước, nói thật là hơi khó.”

Bạch Khải gãi đầu, Băng Võ Đấu Vượn đã thuộc cấp Quân Vương, muốn tiến lên Đế Hoàng thì bản thân hắn còn chưa làm xong.

“Ngươi yên tâm, ta không yêu cầu ngươi phải giúp họ tiến hóa chủng tộc, chỉ hy vọng ngươi có thể bổ sung một chút điểm yếu cho thú cưng của họ.”

Hoàng Phủ Vô Cửu vỗ vai Bạch Khải và nói: “Dù sao Đấu Chiến Thần Viên này là do biến dị tiến hóa mà ra, mà ta đã nhiều năm không tìm được phương pháp phổ cập, chỉ có thể dựa vào ngươi.”

“Biến dị tiến hóa... Đấu Chiến Thần Viên...”

Bạch Khải nghe vậy thì cảm thấy rõ ràng, đúng vậy, chưa nói đến biến dị tiến hóa, ngay cả nguyên nhân gây ra biến dị cũng còn chưa tìm thấy.

Mặc dù cha mẹ của bọn họ đã thông qua siêu thần tiến hóa số 1 được tề và phù văn tiến hóa để định hứa bồi dưỡng, nhưng vẫn còn một khoảng cách rất lớn so với loại biến dị này.

Nhưng mà, sinh vật biến dị tiến hóa, hắn rất muốn xem thử, biết đâu có thể trực tiếp đạt được bước cuối cùng cho việc tiến hóa.

Vừa lúc đó, một âm thanh chói tai bỗng nhiên vang lên trong thung lũng, và ngay lúc này bọn Nhân Mã đang chiến đấu cùng Hắc Bạch song đội cũng nghe thấy âm thanh này và lập tức chạy tán loạn, tránh ra một lối đi.

“Loại khí tức này, có phải là sinh vật cấp Đế Hoàng không?”

Bạch Thu Trà ngay lập tức nhận ra trong thung lũng có một con Nhân Mã khổng lồ đang lao vút tới, lúc này đã hạ vũ khí, muốn ngăn chặn con Nhân Mã đó trước.

Vào khoảnh khắc ấy, một tia sáng kim loại từ trên trời rơi xuống, và Bạch Thu Trà thấy một con vượn khổng lồ cầm trong tay một cây gậy lớn đang đập lên ngựa.

Truyền kỳ sinh vật - Đấu Chiến Thần Viên! “Quá bất ngờ khi một con sinh vật cấp Đế Hoàng lại trà trộn vào đây, tiến độ xây dựng tường ngăn thứ tư nhất định phải được đẩy nhanh.”

Chương 712:

Tự ngộ kỹ năng Nhân Mã Đế Hoàng cấp đã bị Đấu Chiến Thần Viên tiêu diệt một cách dễ dàng, khiến cho không khí xung quanh trở nên căng thẳng, khiến cho những Phá Trận Nhân Mã và những người Mã Sát quanh đó đều sợ hãi, không dám nhúc nhích.

“Đây chính là Băng Ma Vượn loại biến dị, Đấu Chiến Thần Viên sao?” Hai mắt Bạch Khải sáng lên, nhìn về phía trướng tiến hóa đã đạt 100% tiến độ, không khỏi mỉm cười.

“A ô a ô!” (con khỉ này thật đẹp trai!) Mượn thị giác của Shuke, Beita bỗng từ trong bí cảnh chui ra, ngắm nhìn Đấu Chiến Thần Viên toàn thân lấp lánh kim quang, trong mắt tràn đầy ước mơ.

“Nói nhảm, vàng óng ánh ở đâu cũng đẹp trai.”

Bạch Khải cười nói, tò mò đánh giá Đấu Chiến Thần Viên.

Băng Ma Vượn là sinh vật thuộc Băng hệ, khi tiến hóa thành Băng Võ Đấu Vượn vẫn giữ nguyên đặc tính Băng, chỉ thêm khả năng chiến đấu bằng cách tụ tập năng lực Băng.

Nhưng Đấu Chiến Thần Viên hoàn toàn không có dấu hiệu của Băng hệ.

Băng hệ chuyển sang kim hệ.

Có phải nó đã vượt qua thuộc tính biến dị không? Điều này thật sự hiếm thấy.

Hơn nữa hình dáng của nó giống với Hầu ca quá mức rồi.

“A ô a ô?” (vàng óng ánh đều rất đẹp trai phải không?) Beita nghe thấy liền như người mất hồn, tựa như hiểu ra điều gì, chạy đến gần Đấu Chiến Thần Viên để tỉ mỉ quan sát.

Nhờ có Đấu Chiến Thần Viên can thiệp, cuộc công thành tạm thời đã kết thúc, hai đội Hắc Bạch chỉ còn biết tìm chỗ khác để huấn luyện.

“Hoàng Phủ truyền kỳ, ta vừa nghe người nói về số 4 tường, chẳng lẽ đã bắt đầu xây dựng rồi sao?” Bạch Khải nhìn theo

đội trắng đang rời đi rồi quay lại hỏi Hoàng Phủ Vô Cữu.

“Đúng vậy, thực ra số 3 tường đã hoàn thành, thì số 4 cũng đã bắt đầu được xây dựng.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhẹ gật đầu, trả lời: “Mặc dù chưa hoàn chỉnh, nhưng theo như tiến độ hiện nay, nếu thuận lợi có thể hoàn thành trong nửa tháng.”

“Nửa tháng?” Bạch Khải nghe vậy, nhìn về phía xa xôi, nhưng thật sự không thấy bóng dáng của tường thành đâu.

Trên mặt đất thì không có, chẳng lẽ lại nằm dưới lòng đất? Bạch Khải có chút nghi hoặc nhìn Hoàng Phủ Vô Cữu, sau khi thấy Hoàng Phủ gật đầu, hắn mới hiểu ra.

Xây dựng tường thành dưới lòng đất, rồi tìm thời cơ để dâng tường lên, nhanh chóng hình thành phòng thủ hoàn chỉnh, như vậy bộ lạc sẽ không có cơ hội phá hủy tường thành.

Quả là một ý kiến hay.

“Nhưng trước tiên, chúng ta cần nhanh chóng dọn sạch lũ hung thú còn sót lại tại giữa ba bốn hào tường, nếu không sẽ xảy ra tình huống bị địch tấn công từ hai bên.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn các học viên đã rời xa, nói: “Chúng ta đã đuổi hết tất cả các sinh vật trên Đế Hoàng cấp ra ngoài, vừa khéo có thể giải phóng khu vực này cho các học viên huấn luyện.

Nhưng nhìn tình hình hôm nay, vẫn cần phải dọn dẹp thêm lần nữa.”

Thực chiến là thực chiến, nhưng bọn họ cũng sẽ không cung cấp những hung thú mạnh hơn so với khả năng của học viên như một nhiệm vụ.

Dù sao, trong quân đội, trừ khi đã đến bước đường cùng, họ cũng sẽ không để binh sĩ đi làm những việc mạo hiểm như vậy.

“Liệu ta có thể hỗ trợ trong việc thanh lý Đế Hoàng cấp sinh vật không?” Bạch Khải nghe vậy liền trở nên hứng thú, bởi một trong những lý do hắn đến đây chính là muốn tiếp xúc với những hung thú mạnh mẽ.

Sau khi nhóm sủng thú của hắn nâng lên đến cấp sáu, xung quanh thành phố Cổ Túc không còn hung thú nào có thể đem lại hiệu quả huấn luyện tốt, thật khó có được cơ hội như vậy, hắn không thể bỏ lỡ.

“Hỗ trợ? Không cần, việc này sẽ có đội ngũ chuyên môn phụ trách.”

Hoàng Phủ Vô Cữu không chút do dự từ chối yêu cầu của Bạch Khải, nói: “Dù ta không tin rằng hung thú trong phạm vi số 4 tường sẽ gây nguy hiểm cho người, nhưng ta đã hứa với Minh Hoàng sẽ bảo đảm an toàn cho người, vì vậy sẽ không cho phép xảy ra bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào.”

“Tốt quá...”

Bạch Khải nghe vậy lập tức uể oải, cứ tưởng rằng sẽ được như lúc hắn mới tới đây, nhưng giờ thì mọi thứ dường như bị siết chặt hơn. Được rồi, đã không thể chạy loạn, trước hết cần giải quyết đội ngũ vũ khí chuyên môn trước đã.

“Shuke, vừa nãy thu thập số liệu thế nào rồi, Shuke?” Bạch Khải gọi vài lần nhưng không nghe thấy tiếng đáp trả, quay lại thì suýt nữa bị ánh kim quang chói mắt làm lóa.

“Ta chết mất, Beita người đang làm cái gì vậy!” Bạch Khải dụi mắt, đang định giáo huấn con chó ngốc này, thì phát hiện Beita đang bị một tên khổng lồ kim sắc cao khoảng năm sáu mét vây quanh.

Người khổng lồ này mặc giáp, đầu đội mũ, tay cầm trường nhận, khiến ánh mắt sáng rực, đúng là một bộ dáng thần thánh.

Nếu không nhìn thấy khuôn mặt ngốc nghếch của tên này.

“A ô a ô!” (Con người, ta đẹp trai như thế này không có vấn đề gì sao!) Beita vừa thấy đã phấn khởi, nhưng khó khăn là hôm nay Jerry, một kẻ thường châm chọc Beita, lại im lặng không có động thái gì, Shuke cũng giữ im lặng.

Phanh! “Người đây cũng là từ đâu mà làm ra bản Nhị Lang Thần trên Shopee vậy!” Bạch Khải mất bình tĩnh, mạnh tay đập một quyền vào đầu Beita.

Hầu ca vốn dĩ là khỉ, nếu mặt không rõ ràng cũng không sao, nhưng cái tên ngốc này lại làm ra một cái mặt chó, thật sự

không chịu nổi! Bất quá Beita điều khiển sức mạnh kim cương cũng khá tinh tế, có thể làm đến mức độ này.

“Ngự Thú sư, ta đề nghị người xem xét tình trạng của Beita.”

Đúng lúc này, Jerry đột ngột lên tiếng.

“Xem xét tình trạng?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, nhưng rồi vẫn đưa tay lên đầu Beita.

Và khi xem xét, khiến Bạch Khải đứng sửng lại.

Ghi chú: Hình thành từ sức mạnh kim cương và tinh thần lực, mọi cử động đều ẩn chứa sức mạnh cực lớn. ...

“Đây là kỹ năng mới sao?” Bạch Khải đầy bất ngờ, còn Hoàng Phủ Vô Cữu cũng ngạc nhiên nhìn Beita, nói: “Tự ngộ kỹ năng? Bạch Khải, sủng thú của người thật đặc biệt.”

“Tự ngộ kỹ năng? Sủng thú có thể tự ngộ kỹ năng sao?” Bạch Khải ngạc nhiên hỏi, đột nhiên nghĩ đến lúc trước Gamma cũng đột nhiên tự ngộ thành Vô Tướng thân thể.

“Đương nhiên có thể, ban đầu kỹ năng cũng là từ đâu mà đến?” Hoàng Phủ Vô Cữu cười, nói: “Mặc dù nó không giống như những sinh vật Thần Thoại mạnh mẽ, nhưng một số sủng thú, trong những tình huống nhất định, có thể tự ngộ ra kỹ năng mạnh hơn.”

“Tuy nhiên, tình huống này thường xảy ra ở các sinh vật cấp Truyền Kỳ, ta đến giờ chưa thấy sinh vật cấp Quân Vương nào có thể làm được chuyện như vậy.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải bừng tỉnh hiểu ra, sinh vật cấp Truyền Kỳ mới có thể làm được việc này, Beita và Gamma ở cấp Quân Vương cũng đã đạt được điều đó, đúng là sủng thú của hắn! Nhưng mà hình dạng này thực sự xấu quá đi.

Bạch Khải nhìn cái đầu sói kia, không kìm nổi kéo Beita sang một bên, cố gắng biến cái mặt chó đó thành một cái mặt người đẹp trai, còn thanh trường đao trong tay cũng đổi thành Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao. Đã sửa lại thì phải làm cho ổn thỏa, kiểu dáng này có phần lỗi thời với độc giả rồi.

“Có thể tự do biến đổi hình dạng, Bạch Khải, sủng thú của người lĩnh ngộ được kỹ năng này thật sự rất mạnh.”

Hoàng Phủ Vô Cữu khẽ vuốt cằm, ánh mắt lấp lánh chiến ý, nói: “Có phiền không nếu ta làm người thử nghiệm cho kỹ năng này của ngươi?” “Uh, vậy thì phiền Hoàng Phủ truyền kỳ.”

Thấy Hoàng Phủ Vô Cữu hưng phấn như vậy, Bạch Khải đột nhiên nhớ đến những kẻ cơ bắp trong Hào Lực đạo quán.

Hắn đã thấy rất nhiều Hoàng Phủ Vô Cữu hoạt động với tư cách là tướng quân, suýt chút nữa quên rằng người này trước mặt vẫn là ông chủ của Hào Lực đạo quán.

Tham vọng chiến đấu này, nghĩ lại thật không thể yếu đi.

“Rất tốt.”

Hoàng Phủ Vô Cữu gật đầu nhẹ, nhìn về phía Đấu Chiến Thần Viên, Đấu Chiến Thần Viên hiểu ý, lộn một vòng trên không trung, hóa thành một cây kim sắc trường côn, bay vào tay Hoàng Phủ Vô Cữu.

“Còn có thể chơi như vậy sao?” Bạch Khải thấy vậy vỗ óa, không tự chủ được mà lau khóe miệng.

Có thể tự động chiến đấu, còn có thể biến thành vũ khí cho chính Ngự Thú sư tham gia chiến đấu, hơn thế nữa so với sủng thú còn tốt hơn cả sủng thú.

“Không cần bận tâm đến ta, chỉ việc ra tay hết sức là được, ta sẽ kiểm soát sức mạnh.”

Hoàng Phủ Vô Cữu chỉ tay vào Beita, nói: “Người sức mạnh này hẳn là đến từ Phục Ma Tôn Thần chứ? Hãy cho ta thấy người đã tạo ra bao nhiêu thay đổi!” “A ô a ô?” (con người, ta thực sự muốn đánh nhau với gia hỏa này sao?) Cảm nhận được chiến ý bộc phát từ Hoàng Phủ Vô Cữu, Beita không khỏi có phần chột dạ.

“Có thể giao chiến với một cường giả như vậy, ngươi sợ cái gì, ngay lúc này rèn luyện kỹ năng mới của ngươi đi!” Bạch Khải còn chưa kịp trả lời, Jerry đã không kìm lòng được mà mắng, Beita chỉ có thể bất đắc dĩ lao về phía Hoàng Phủ Vô Cữu.

“Đến hay lắm!” Hoàng Phủ Vô Cữu hai mắt sáng lên, vung trường côn quét ngang, phát ra một âm thanh bạo liệt.

Beita phản xạ cúi đầu tránh đòn, nhưng lại quên đi rằng mình còn có lớp kim thân bên ngoài, và như vậy bị trường côn đánh trúng, phát ra một âm thanh va chạm rõ rệt.

Tuy nhiên, Beita lại không bị thương gì.

“A ô a ô?” (ta cản lại rồi!) Beita hai mắt sáng lên, liên kết với kim thân gọi lên sức mạnh.

“Từ chiêu vừa rồi xem ra, hắc đã kiểm soát lực lượng, tương đương với cảnh giới của chúng ta.”

Shuke bình tĩnh giải thích, nói: “Nhưng nếu tiếp tục như vậy cứng rắn chịu đựng thêm vài lần, thì kim thân này có lẽ sẽ nát.”

“A ô a ô!” (không được, không ai có thể đánh nát kim thân của ta!) Nghe thấy lời Shuke, Beita lập tức tỉnh táo lại, và kim thân thì bắt đầu sử dụng Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao để tiến công vào Hoàng Phủ Vô Cữu.

Nhờ vào khả năng chiến đấu mạnh mẽ của Jerry cùng với việc phân tích chiến thuật chính xác từ Shuke, Beita đã thay đổi bộ dạng uất ức mà bắt đầu chiến đấu cùng Hoàng Phủ Vô Cữu.

“Kim thân này sức chiến đấu khá mạnh.”

Thấy trước mắt cuộc chiến đặc sắc, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, quyết định gọi hết sủng thú ra, tổ chức một buổi quan chiến.

Ken két, ken két. (kim thân này công phòng kết hợp, thực sự rất mạnh, nhưng nhân loại này còn mạnh hơn.) Alpha chỉ cần liếc qua đã nhận ra Hoàng Phủ Vô Cữu không giống thường mọi khi.

“Cận chiến hệ phong hào truyền kỳ, đúng là bình thường.”

Bạch Khải cười cười, nhìn về phía Alpha, nói: “Alpha, ngươi có muốn đấu với Hoàng Phủ truyền kỳ không?” Ken két, ken két. (có suy nghĩ.) Alpha im lặng gật nhẹ đầu, hắc cũng là một kẻ cuồng chiến, nếu không giao chiến với một kẻ thù mạnh mẽ, hắc chắc chắn sẽ hối hận trong tương lai.

“Vậy được, chờ Beita đánh xong, ta sẽ hỏi thử Hoàng Phủ truyền kỳ xem có thể không.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rốt cuộc Hoàng Phủ Vô Cữu đã theo sát hắn, chẳng có gì để làm cũng vô cùng rảnh rỗi, nên hắn sẽ kéo đến để huấn luyện sủng thú một thể.

Huấn luyện viên huyền thoại của phong hào, chắc chắn sẽ không kém gì việc săn giết hung thú.

Chương 713:

Bất Hoại Kim Thân? Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Ngay lúc Bạch Khải suy nghĩ nên chỉ dẫn Hoàng Phủ Vô Cữu cho Alpha bọn hắn luyện tập, thì cuộc chiến đã diễn ra tới giai đoạn quyết liệt.

Khi Beita dần dần quen với kim thân, các động tác của nó trở nên ngày càng thành thạo hơn.

Những đòn tấn công của hắn tuy có vẻ đơn giản, nhưng lại chính xác nhằm vào sơ hở của Hoàng Phủ Vô Cữu.

Hơn nữa, mỗi lần va chạm, Bạch Khải đều cảm nhận được một chút dao động tinh thần.

“Quả nhiên giống như đã giới thiệu, đồng thời có tinh thần lực và sức mạnh Kim Cương hữu hiệu.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, mong chờ Beita sẽ làm chủ kỹ năng này, khiến cho bản thể hắn có được năng lực cận chiến vượt trội.

Tuy nhiên, kỹ năng tự học của Beita vẫn chưa có tên, cần phải đặt một cái tên cho nó.

“Cao năm sáu mét...”

Một trượng sáu...

Kim thân...

Trượng sáu Kim Thân?” A phi phi phi! Nhìn mà xem, Beita giờ đây giống như một con lừa trọc chẳng khác gì! “Kim Cương Bất Hoại...”

Gọi nó là Bất Hoại Kim Thân đi!” A ô a ô! (Bất Hoại Kim Thân? Ta rất thích cái tên này!) Khi nghe Bạch Khải đặt tên mới, Beita không khỏi phát ra một tiếng tru giống như sói, Bất Hoại Kim Thân trong chớp mắt phát ra một luồng sáng, bay thẳng về phía mặt Hoàng Phủ Vô Cữu.

“Một cái lục giai Ngự Thú sư mà lại có một sủng thú mạnh như vậy, chắc chắn Văn Nhược Thủy không phải là đối thủ của ngươi rồi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu lộ ra vẻ hài lòng, cơ bắp vốn đã cường tráng giờ còn bành trướng hơn, một cơn ném ra, lập tức đẩy Beita lùi lại.

“Hắn quả nhiên rất mạnh.”

Jerry thấy vậy không thể kiềm chế được nữa, tách khỏi bản thể, biến thành một người cầm quyền trượng, xung quanh là bách quỷ quần quanh người sói màu đen, đứng ở phía trái Beita.

“Vậy thì ta ra đây hỗ trợ.”

Shuke cũng từ bản thể thoát ra, dần dần biến thành một người sói màu bạc, trên tay cầm một thanh đại kiếm công nghệ cao, đứng ở bên phải Beita.

Chỉ trong phút chốc, trên người bản thể của Husky xuất hiện ba cái bóng dáng khác nhau, tỏa ra khí tức khác biệt, hướng về phía Hoàng Phủ Vô Cữu.

“Rốt cuộc là Nhất Khí Hóa Tam Thanh sao?” Bạch Khải chép miệng, sa vào suy nghĩ, bỗng cảm thấy cún con nhà mình cũng muốn theo đuổi con đường tu tiên sao? Do bách quỷ dạ hành và máy móc độc lập về nhiên liệu, sau khi phân ra hai phân thân, Husky không chỉ không yếu đi mà sức chiến đấu lại tăng cường đáng kể.

Bởi vì ba cái ý thức vốn là một thể, phối hợp lại vô cùng ăn ý, gần như không cho kẻ thù bất kỳ cơ hội nào để thở.

“Ha ha ha... Đồ đệ Minh Hoàng quả nhiên không hề kém cạnh so với hắn, không, thậm chí còn hơn!” Hoàng Phủ Vô Cữu thể hiện sự cuồng nhiệt chưa từng có, trong tay cây trượng cơn lại trở nên cường tráng hơn, thể công càng đáng sợ.

Mặt khác, ba đầu của Husky không hề có ý định nhượng bộ.

Beita là người tiên phong, Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao đại khai đại hợp, thỉnh thoảng lại sử dụng tinh thần bạo đạn để đánh lén.

Jerry với các động tác đơn giản nhưng dày dặn kinh nghiệm, quyền trượng màu đen quần quanh bách quỷ, mỗi đòn tấn công đều khiến người ta rùng mình.

Shuke là một cái máy móc thiên biến vạn hóa, lạnh nóng, bình khí luôn ở trạng thái sẵn sàng, khiến cho đối thủ gần như không thể đoán được bước tiến công tiếp theo của hắn.

Thế nhưng, dù tấn công hoàn mỹ đến thế, cuối cùng vẫn không làm gì được Hoàng Phủ Vô Cữu.

Ken két ken két. (Tay nghề chiến đấu của nhân loại này là mạnh nhất mà ta từng thấy, trừ khi có sức mạnh lớn hơn, bằng không tuyệt đối không thể đánh bại hắn.) Alpha hiếm thấy nói một tràng như vậy, sau lưng bốn lưỡi kiếm không ngừng rung động, hiển nhiên không thể kìm chế được sự bức bối.

“Lực lượng lớn hơn?” Bạch Khải khóe miệng giật giật, sau đó nhìn thấy Husky ba đầu bị đánh bay ra ngoài.

Tốt, bị sức mạnh lớn hơn trực tiếp đánh trở về. Đòn đánh này của Hoàng Phủ Vô Cữu rõ ràng khiến Husky không chịu đựng nổi, Jerry và Shuke đều không còn duy trì được hình thái độc lập, còn Beita vừa học được Bất Hoại Kim Thân thì đã vỡ vụn.

A ô a ô! (Bản uông Kim Thân!) Beita kêu gào thảm thương, lại bị Jerry đâm cho bất tỉnh.

“Ta rút lại câu nói lúc nãy, lão sư của ngươi ở tuổi này, quả thực kém xa ngươi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu đi tới trước mặt Bạch Khải, nhìn Beita ngất đi nằm sõng soài trên đất, lại nhìn về phía Alpha đang giống như một thanh kiếm sắc bén, nói.

“Đến lúc trước khi một mình đối đầu mười quái vật, ba đầu sủng thú này đúng là xuất sắc hơn một.”

“Cảm ơn Hoàng Phủ truyền kỳ đã khích lệ.”

Bạch Khải liên tục gạt đầu, rồi đẩy Alpha về phía trước, nói: “Hoàng Phủ truyền kỳ, ta đây có một sủng thú muốn cùng ngài học hỏi một chút về kỹ xảo chiến đấu, có được không?” “Kỹ xảo chiến đấu? Đương nhiên có thể!” Hoàng Phủ Vô Cữu cười ha ha, cuối cùng thể hiện ra bản tính cận chiến của một Ngự Thú sư, nói: “Đừng nói một con, tất cả các sủng thú của ngươi đều có thể tới.”

A ô a ô! (Đưa ta lên, ta vẫn còn có thể đánh tiếp!) Khi nghe thấy lời của Hoàng Phủ Vô Cữu, Beita vừa rồi còn có vẻ chán

nản bỗng đứng đững dậy, Bất Hoại Kim Thân lại một lần nữa cô đọng, tinh tế hơn nhiều so với trước đó.

Bất Hoại Kim Thân, mỗi lần hư hao đều trở nên hoàn hảo hơn so với trước.

“Vậy thì cảm ơn Hoàng Phủ truyền kỳ.”

Bạch Khải nở nụ cười, bất ngờ cảm thấy những con hung thú kia chẳng hứng thú lắm.

Mặc dù săn giết hung thú có thể thu hoạch vật liệu, nhưng trừ khi là vật liệu chất lượng cao cấp truyền thuyết hoặc Bất Hủ, Bạch Khải đã không còn mấy hứng thú.

So với đó, việc nâng cao kỹ xảo chiến đấu của sủng thú là quan trọng hơn nhiều.

Mặt khác, nếu có thể xuất hiện thêm những kỹ năng tự học, thì đúng là một cơ hội thực sự.

Róc rách rách rách? (Chủ nhân, Delta có thể tham gia không?) Khi nhìn thấy Beita và Alpha chuẩn bị cùng Hoàng Phủ Vô Cữu chiến đấu, Delta rõ ràng có chút động lòng.

Sau khi tiến hóa thành Chân Long, hình dạng lục giác của Delta lại một lần nữa mở rộng, sức mạnh thời không cũng cho phép Delta có thuộc tính bao quát mọi sinh vật.

Nhưng điều này cũng đồng nghĩa với việc Delta bị ràng buộc, muốn tăng cường phải trả giá nhiều công sức hơn.

Hiện tại có cơ hội tốt như vậy, hẳn đương nhiên không muốn bỏ lỡ.

“Hoàng Phủ truyền kỳ không phải đã nói rồi sao, muốn đi thì đều có thể.”

Bạch Khải cười nói, cũng không ngăn cản.

Xét đến hiện tại, Delta chắc chắn là tam tuyển thủ trong đội ngũ của hắn, nếu có thể trở nên mạnh hơn, thì thật tốt.

Kết phốc kết phốc! (Tốt lắm, chủ nhân!) Mặt Delta đầy kích động, giống như một mũi tên chạy tới bên cạnh Hoàng Phủ Vô Cữu.

“Vậy các người thì sao? Có muốn cùng nhau luyện tập không?” Dựa vào sức chiến đấu cận chiến của Hoàng Phủ Vô Cữu, một đánh ba chắc chắn sẽ không tổn sức, thêm vài con nữa cũng sẽ không thành vấn đề.

Kết phốc kết phốc... (Gamma gần đây trong nghiên cứu thực đơn mới, khi nào đi...) Sột soạt sột soạt... (Tao cũng vậy, gần đây tao đang luyện tập thuốc mới, cũng không còn thời gian...) “Cái đó, thủ lĩnh, ta gần đây muốn nghiên cứu Mộng Ma bí cảnh đối ngoại kết nối ẩn ký, cho nên...”

Nghe ba sủng thú hồi phục, Bạch Khải không khỏi im lặng.

Dường như việc phát triển sở thích này cũng không tốt lắm?

...

Một tuần trôi qua rất nhanh, cuộc sống của Bạch Khải trở nên phong phú hơn bao giờ hết.

Buổi sáng, để Gamma dẫn dắt đội trắng kiểm tra khả năng kháng tính, còn mình thì nghiên cứu những tâm đắc của Pháp Đế.

Buổi chiều, để một số sủng thú cho Hoàng Phủ Vô Cữu huấn luyện kỹ năng, còn hấn thì theo Shuke thiết kế vũ khí chuyên môn.

Thỉnh thoảng trong lúc huấn luyện gặp phải một số sinh vật Đế Hoàng, Bạch Khải có thể cho sủng thú của mình săn một số đầu thú, thu thập vật liệu.

Cuộc sống như vậy, thật sự rất hài lòng.

A ô a ô! (Đáng ghét, cú đánh cuối cùng vẫn là để thối xương cốt cướp được!) Beita khó chịu quay lại bên cạnh Bạch Khải, không ngừng lải nhải.

Ken kết ken kết. (Tốc độ của ngươi quá chậm.) Alpha nhàn nhạt nhìn Beita, trở lại đứng phục sau Bạch Khải một cách hài lòng.

A ô a ô! (Thối xương cốt, ngươi cho bản uông chờ lấy!) Beita tức tối nằm xẹp sang một bên, trên người kim quang lấp lánh, hiển nhiên đang âm thầm rèn luyện Bất Hoại Kim Thân để nâng cao độ thuần thực.

“Thế nào rồi?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, rồi nhận thấy trên trang phục của Hoàng Phủ Vô Cữu có vết kiếm dài qua, lúc này mới bừng tỉnh.

“Hoàng Phủ truyền kỳ không sao chứ?” Mặc dù Hoàng Phủ Vô Cữu rất mạnh, nhưng kiếm thuộc tính Tử Vong có chút đặc biệt, nếu để lại di chứng gì thì có thể sẽ không hay.

“Ta không sao, nhưng nếu không phải ta là truyền kỳ, có lẽ cũng sẽ có chuyện.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn sâu vào mắt Alpha, nhận thấy rằng so với những sủng thú khác, kỹ xảo chiến đấu của Alpha rất vững chắc, tốc độ biến hóa lại nhanh và kinh nghiệm chiến đấu phong phú, khiến cho hắn tạo ra áp lực rất lớn.

Ngay vừa rồi, hắn đã sử dụng sức mạnh đỉnh phong lục giai Đê Hoàng, nhưng vẫn bị Alpha đánh tan phòng ngự, nếu không có Đấu Chiến Thần Viên kịp thời hành động, có lẽ hắn đã thực sự bị thương.

“Ồ a, không có gì thì tốt rồi.”

Bạch Khải thở phào, thực sự đã quên rằng trước mặt mình là một phong hào truyền kỳ, và bản thân không cần phải lo lắng gì.

“Nhưng mà Hoàng Phủ truyền kỳ, các ngài đến sớm như vậy, có phải huấn luyện đã kết thúc rồi không?” “Chiều hôm nay sẽ có cuộc thi vòng hai Hắc Bạch diễn ra ở đây, nên tạm thời đến nơi này.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhẹ gật đầu, nói.

“Hắc Bạch đối kháng? Đã qua một tuần rồi sao?” Bạch Khải nghe vậy hơi bất ngờ, thời gian quả thật trôi nhanh.

“Ha ha ha... Đầu nhập kinh của ngươi đúng là có khí phách của lão sư.”

Hoàng Phủ Vô Cữu cười lớn, nói: “Khi nào ngươi trở thành truyền kỳ, nhất định sẽ vượt trội hơn lão sư của ngươi.”

“Ngạch, Hoàng Phủ truyền kỳ quá khen.”

Bạch Khải gãi đầu, siêu việt lão sư, có nghĩa là ít nhất phải tiêu diệt bốn sinh vật trở lên, điều này cần rất nhiều tài

nguyên.

Bây giờ không còn như thời chiến tranh trước kia, khi mà bầy hung thú có thể đem tài nguyên cho người, trừ phi hẳn giết được tiến bộ lạc, nếu không thì rất khó khăn.

“Đúng rồi, bộ đội đặc chủng chuyên môn thiết kế đến đâu rồi?” Hoàng Phủ Vô Cửu hỏi.

“Cơ bản đã hoàn thành, chỉ còn lại Hoàng Phủ Tung vẫn chưa có quyết định cuối cùng.”

Bạch Khải đáp.

“Hoàng Phủ Tung? Có vấn đề gì với Băng Võ Đấu Vượn không?” “Băng Võ Đấu Vượn không có vấn đề gì, chỉ là Hoàng Phủ Tung khó tiếp thu thiết kế của ta.”

Bạch Khải hơi tiếc nuối lấy ra một bộ bản vẽ, bên trên rõ ràng là hình ảnh một con ba đầu sáu tay, tay cầm tiêm thương, chân đạp hỏa luân của Viên Hầu.

“Ba đầu sáu tay đẹp trai như vậy, sao lại không chịu tiếp nhận?”

Chương 714:

Biến Dị Tiến Hóa rồi? Nhìn thấy Bạch Khải xuất trình bản thiết kế, Hoàng Phủ Vô Cữu không khỏi bật cười và nói: “Người thật sự rất thích kiểu chiến đấu này.”

Dù là cầm bốn thanh kiếm Alpha, hay là trao đổi tâm tư với ba con Husky, hoặc là phân thân thành hàng nghìn con Gamma, thú cưng của Bạch Khải hầu như không có một con nào di chuyển theo lộ tuyến bình thường.

Nói cách khác, chúng không hề duy trì thuộc tính đơn nhất.

“Không hẳn là thích, chỉ là cố gắng giảm thiểu một chút nhược điểm thôi.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, hắn hiểu rõ rằng quyết định của thùng nước bao giờ cũng phụ thuộc vào tám ván gỗ yếu nhất, vì vậy hắn chủ yếu chú trọng vào việc cân bằng sự phát triển.

Về việc ghép thuộc tính, không phải chỉ đơn giản là có một quả trứng tiến hóa kỳ diệu như Ngón Tay Vàng mà thôi.

“Đúng là như vậy.”

Hoàng Phủ Vô Cữu khẽ gật đầu, sau đó từ bên cạnh, một ánh sáng vàng kim lóe lên, Đấu Chiến Thần Viên liền bay thẳng đến nơi huấn luyện, nhanh chóng đưa Hoàng Phủ Tung trở về.

“Lão sư, Bạch lĩnh đội, các người có việc gì muốn tìm ta?” Hoàng Phủ Tung hơi nghi hoặc, hỏi.

“Người đã thiết kế vũ khí chuyên môn rồi, sao lại từ chối?” Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về phía Hoàng Phủ Tung nói.

Nghe lão sư nói như vậy, ánh mắt Hoàng Phủ Tung bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, hắn nói: “Ta nghĩ giống như lão sư, muốn cho Băng Võ Đấu Vượn phát triển theo một con đường hoàn toàn mới về tiến hóa, không muốn dựa vào ngoại lực!” Hắn thật sự có tham vọng lớn! Bạch Khải nghe vậy mà không khỏi giật mình.

Ngoại trừ Đấu Chiến Thần Viên, đây là lần đầu tiên hắn thấy Băng Võ Đấu Vượn có thể đạt đến đỉnh cao của huyết mạch.

Không ngờ Hoàng Phủ Tung lại muốn lặp lại hành động vĩ đại mà lão sư của hắn đã thực hiện, khai phát một con đường tiến hóa hoàn toàn mới. Điều này thật sự là một mục tiêu lớn lao.

Nhưng trừ khi Hoàng Phủ Tung có được vận may như Hoàng Phủ Vô Cữu hoặc có thiên phú vượt bậc trong việc có quả trứng tiến hóa như vậy, bằng không suy nghĩ này thật không thực tế.

Hoàng Phủ Vô Cữu trong ánh mắt xuất hiện chút bất đắc dĩ, từ trước đến nay khi Hoàng Phủ Tung lựa chọn Băng Ma Vượn làm chủ thú, hắn đã từ chối.

Với thân phận hiện tại của hắn, dĩ nhiên có thể cung cấp cho Hoàng Phủ Tung những thú cưng có tiềm năng tốt hơn rất nhiều, nhưng Hoàng Phủ Tung vẫn kiên trì, chỉ đành chấp nhận.

“Ta hiểu rõ ý ngươi, nhưng đừng quên thân phận hiện tại của ngươi.”

Hoàng Phủ Tung dừng lại một chút, rồi nói: “Ngươi hiện giờ là một quân nhân, tất cả phải lấy bảo vệ Liên Bang làm ưu tiên, nhiệm vụ của ngươi bây giờ là tăng cường thực lực của mình, hiểu chưa?” “...

Rõ rồi!” Nghe Hoàng Phủ Vô Cữu nói như vậy, trong mắt Hoàng Phủ Tung vụt hiện lên một tia do dự, nhưng vẫn lớn tiếng đáp lại, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch lĩnh đội, ta sẵn sàng tiếp nhận vũ trang tiến hóa!” “Thực ra không cần phải bi thảm như vậy, vũ trang tiến hóa dù chưa hoàn toàn thành thực nhưng vẫn có thể tăng cường sức chiến đấu.”

Nhìn thấy vẻ mặt hai người như vậy, Bạch Khải kính nể nhưng cũng có chút ngại ngùng, chỉ có thể khuyên: “Nếu không may ngươi Băng Võ Đấu Vượn trong quá trình vũ trang tiến hóa cũng biến dị tiến hóa thì sao?” “Cảm ơn Bạch lĩnh đội, xin hãy bắt đầu!” Hoàng Phủ Tung nhẹ nhàng vuốt cằm, với vẻ mặt kiên quyết hy sinh, còn Bạch Khải thì chuẩn bị cho Shuke lấy ra ba đầu sáu tay bọc thép đã chế tạo sẵn, sau khi lắp đặt vào Băng Võ Đấu Vượn, nó nhanh chóng bị ánh sáng tiến hóa bao trùm.

Băng Võ Đẩu Vượn chỉ là cấp thấp quân vương, nhưng vẫn còn rất nhiều không gian để phát triển.

Dù nói không thể thăng cấp lên Đế Hoàng, nhưng việc tăng lên tới trung đẳng quân vương là hoàn toàn khả thi.

Cũng chính vì vậy, sắc mặt vốn có chút khó chịu của Hoàng Phủ Tung giờ cũng trở nên dễ chịu hơn.

Dù không phải là đại chủng tộc tiến hóa, nhưng việc có thể tăng cường thực lực cho Băng Võ Đẩu Vượn cũng đã là tốt.

Nhưng mà, khi ánh sáng tiến hóa trên người Băng Võ Đẩu Vượn sắp tắt, đột nhiên có sự biến đổi xảy ra.

Một vệt sáng màu vàng óng bỗng nhiên từ bên trong Băng Võ Đẩu Vượn bùng ra, hòa vào trong ánh sáng tiến hóa, và những bộ phận bọc thép đã hòa quyện với Băng Võ Đẩu Vượn cũng bị ánh sáng kim quang này va phải, và thật kỳ lạ, chúng đã bị tan chảy.

“Tiến hóa thất bại à?” Bạch Khải hơi nhíu mày, từ khi có sự ra đời của vũ trang tiến hóa đến nay, chưa từng có bất kỳ trường hợp thất bại nào xảy ra.

Sao lần này lại xảy ra với Hoàng Phủ Tung? Không được, phải nghĩ cách ngăn chặn điều này.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức kích hoạt quả trứng tiến hóa, hy vọng có thể giúp Băng Võ Đẩu Vượn vượt qua khó khăn, nhưng Hoàng Phủ Vô Cữu lại vẽ mặt tràn đầy phẫn khích, ngăn Bạch Khải lại.

“Đừng làm phiền, đây là biến dị tiến hóa!” “Biến dị tiến hóa?” Bạch Khải ngạc nhiên, những ngày qua hắn cũng đã nghe Hoàng Phủ Vô Cữu nói về điều này, một số thú cưng trong quá trình tiến hóa sẽ xuất hiện tình huống biến dị thuộc tính do nguyên nhân bên trong hoặc bên ngoài. Điều này tương tự như việc sử dụng quả trứng tiến hóa cho nhóm thú cưng của Bạch Khải, nhưng loại biến dị tiến hóa này thường rất khó kiểm soát.

Nó có thể dẫn đến những thay đổi mạnh mẽ, như với Đấu Chiến Thần Viên.

Nhưng đôi khi, nó cũng có thể trở nên yếu đi, thậm chí không bằng ở mức ban đầu.

Nhưng nhìn vẻ mặt của Hoàng Phủ Vô Cửu, dường như tình huống này đang hướng tới một chiều hướng tốt? Ánh sáng kim quang càng lúc càng mạnh, bao trùm toàn bộ Băng Võ Đấu Vượn, trong khi vũ khí chuyên môn được Bạch Khải thiết kế thì hoàn toàn tan chảy. Đột nhiên, một đốm lửa từ chất lỏng của vũ khí chuyên môn bùng nổ, sau đó như một ngọn lửa, nó nhanh chóng lan rộng khắp cơ thể Băng Võ Đấu Vượn, ánh sáng kim quang dần dần biến thành ngọn lửa dữ dội.

Sau đó, lửa bùng nổ, một sinh vật hoàn toàn mới xuất hiện trước mặt mọi người.

Vẫn là hình dáng của Viên Hầu, nhưng trên cơ thể lại không có màu lông xanh đặc trưng của Băng Võ Đấu Vượn, mà thay vào đó là bộ lông đỏ như lửa cháy.

Không chỉ thế, Băng Võ Đấu Vượn còn có thêm hai đôi cánh tay ở hai bên cơ thể, giống như những cánh tay máy móc, nhưng cũng như thịt và máu.

Giữa những cánh tay này, một ngọn lửa băng quán quanh, ánh sáng đỏ rực chiếu rọi lên ba đôi cánh tay vũ khí.

Dưới chân Băng Võ Đấu Vượn, là một cặp hỏa luân cũng bùng cháy, nâng Băng Võ Đấu Vượn lơ lửng giữa không trung.

“Hình dạng này, hoàn toàn giống với thiết kế của ta!” Bạch Khải nhìn thấy mà hai mắt sáng lên, trong lòng dâng lên một niềm vui chưa từng có. Dem nhân vật mà hắn quen thuộc ở kiếp trước thể hiện ở đây thì cảm giác này chắc không ai có thể hiểu.

“Hoàng Phủ Tung, người cảm thấy thế nào?” Hưng phấn đi kèm sự phấn khởi, Bạch Khải không quên chính sự, thăm dò hỏi.

“Ta? Cảm giác rất tốt, phải nói là chưa từng có cảm giác nào tốt như thế!” Ánh mắt Hoàng Phủ Tung càng lúc càng sáng, làm một Ngự Thú Sư, dĩ nhiên hắn rất hiểu được sự biến hóa của thú cưng của mình. Đây chính là biến dị tiến hóa, và còn là một trường hợp tốt! “Vậy thì tốt rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, trong khi Hoàng Phủ Vô Cữu tiến đến, nhìn Băng Võ Đấu Vượn đã được hình thành hoàn toàn mới, nói: “Không ngờ Băng Võ Đấu Vượn lại có thể xuất hiện biến dị thuộc tính Hỏa, xem ra ta vẫn chưa nghiên cứu đủ về Băng Ma Vượn.”

“Mặc dù không tiến hóa thành Đế Hoàng, nhưng đã xảy ra sự thay đổi về chủng tộc, có lẽ tương lai còn có thể tiến thêm một bước.”

Nói xong, Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về phía Bạch Khải và nói: “Bạch Khải, đây là nhờ người thiết kế vũ khí chuyên môn tiến hóa mà mới được đặt tên theo người.”

“Ta? Việc này thì không đúng.”

Bạch Khải lắc đầu, theo quy tắc ước định của Liên Bang, việc đặt tên cho những hình thức tiến hóa mới đều thuộc quyền của Ngự Thú Sư, quyền lực này hẳn là thuộc về Hoàng Phủ Tung mới đúng.

“Nếu không nhờ có Bạch lĩnh đội, có lẽ cả đời ta cũng không thể để Băng Võ Đấu Vượn tiến hóa.

Bạch lĩnh đội chính là người phù hợp nhất để đặt tên.”

Hoàng Phủ Tung lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Bạch Khải tràn đầy kính trọng.

“Ừm, vậy thì ta cũng không khách khí.”

Bạch Khải nhìn về phía Băng Võ Đấu Vượn, suy nghĩ một chút.

Ngoài sự khác biệt về hai cái đầu, thì hình dáng cơ bản rất hợp với hình dáng của Na Tra Tam Thái Tử, việc này cũng tương tự với thiết kế của hắn.

Nhưng có vẻ như các danh hiệu của Na Tra đều không thực sự phù hợp với việc chuyển giao? “Nếu không, gọi là Tề Thiên Ma Vượn?” Đã là Viên Hầu rồi, lại còn có chiến đấu, Tề Thiên không thể thiếu, chỉ tiếc rằng không thể đưa danh hiệu Tam Thái Tử vào. Ôi, chỉ biết trách bản thân ngày xưa đọc ít sách.

“Tề Thiên Ma Vượn?” Khác với sự tiếc nuối của Bạch Khải, Hoàng Phủ Tung lại tỏ ra vô cùng hài lòng.

Tề Thiên, Hoàng Phủ Vô Cửu chính là bậc thầy của hắn, nếu có thể theo kịp con đường của Hoàng Phủ Vô Cửu, hắn sẽ mãn nguyện.

Còn cái gọi là ma quái, cũng không quan trọng lắm.

“Vậy thì gọi là Tề Thiên Ma Vượn đi.”

Hoàng Phủ Vô Cửu nhẹ nhàng vuốt cằm, nhìn vẻ vui mừng của Hoàng Phủ Tung, mặt tràn đầy nụ cười.

“Đúng rồi Bạch Khải, những quân lính khác, vũ khí chuyên môn có xuất hiện tình huống như này không?” “Các người khác? Cũng không có.”

Bạch Khải lắc đầu, hắn đã cho mỗi cá nhân thiết kế vũ khí chuyên môn sử dụng theo phương án riêng biệt, chỉ là phong cách khác nhau mà thôi, chỉ có Hoàng Phủ Tung là xuất hiện tình huống như vậy.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì có lẽ là do vấn đề của Băng Ma Vượn.

“Như vậy à...”

Hoàng Phủ Vô Cửu nhẹ gật đầu, nói: “Bạch Khải, ngươi có ngại không nếu ta nhờ ngươi thiết kế một bộ vũ khí chuyên môn cho Băng Ma Vượn? Ta muốn thử nghiệm bên dưới.”

“Thử nghiệm? Hoàng Phủ truyền kỳ, ngươi định thử xem Băng Ma Vượn có thể tiến hóa theo cách khác hay không?” Bạch Khải lúc này hiểu ra, nói.

“Đúng vậy, vì lý do của Hoàng Phủ Tung, ta đã có một chút nghiên cứu về Băng Ma Vượn, nhưng bấy lâu nay không có kết quả gì, có lẽ nhờ vào vũ trang tiến hóa mà tìm ra những điểm đặc biệt bên trong Băng Ma Vượn cũng không chừng.”

Hoàng Phủ Vô Cửu trịnh trọng gật đầu, nói: “Nhưng điều này chỉ là yêu cầu cá nhân của ta, không liên quan đến huấn luyện quân sự, Bạch Khải ngươi không cần phải vội vàng đáp ứng, đợi đến khi huấn luyện quân sự kết thúc rồi nói cũng được.”

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nghe vậy mà gật đầu, vũ trang tiến hóa có thể dẫn đến biến dị tiến hóa, điều mà trước giờ hắn chưa từng nghĩ tới,

nhưng có vẻ như cũng là một hướng đi tốt.

Nếu không, hay hỏi một chút xem nhóm thú cưng của mình có hứng thú hay không? Âm âm dạt a. (Lão đại, máy móc sẽ chỉ ảnh hưởng tốc độ rút kiếm của ta.) Lý do này, nghe có vẻ đơn giản thô bạo, loại bỏ hoàn toàn.

A ô a ô... (Máy móc? Không muốn, làm gì có bản thân Bất Hoại Kim Thân soái, hơn nữa đã có Shuke rồi...) Tốt đẹp, tên gia hỏa này chính là nguồn gốc của vũ trang tiến hóa, hoàn toàn loại bỏ.

Két phốc két phốc? (Máy móc? Gamma không thích thứ này.) Tương tính bất hòa, được thôi.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, Delta không có ý kiến.) Càng tốt hơn, đến lúc chủ động phản hồi, nhưng có vẻ như dựa trên thuộc tính Delta, máy móc không có công dụng gì.

Bạch Khải liếc qua hai thú cưng còn lại, lặng lẽ bỏ qua ý nghĩ này.

Dù sao có trứng tiến hóa trong tay, hẳn có thể tự DIY, nhưng sẽ không làm những việc lờ lợc như vậy nữa.

“Lờ lợc? Ngự Thú Sư, người đang nói ta sao?” Shuke bỗng nhiên nghiêng đầu, nhìn chăm chú vào Bạch Khải.

“Không có, là người nghĩ quá nhiều thôi.”

Bạch Khải hơi chột dạ, quay đầu đi chỗ khác, cười hì hì nói: “Đi thôi đi thôi, Hắc Bạch hai đội sẽ có cuộc đối chiến lần thứ hai, đừng để bị trễ.”

Chương 715:

Ta lại làm gì rồi... Khi Bạch Khải và những người khác chạy đến, đội Hắc và Bạch đã chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc chiến.

Hoàng Phủ Tung cũng nhanh chóng trở về đứng trong đội ngũ.

Tuy nhiên, sự xuất hiện của Tề Thiên Ma Vượn đã khiến hai đội gặp một chút xáo trộn. “Hoàng Phủ Tung, thú cưng của ngươi đã tiến hóa rồi à?” Bạch Vũ Hiểu tò mò quan sát hình dáng kỳ quái của Tề Thiên Ma Vượn, cô luôn cảm thấy nó có điểm tương tự với vũ khí tiến hóa, nhưng lại không giống hoàn toàn. “Ừm, tất cả đều nhờ sự trợ giúp của đội Bạch.” Hoàng Phủ Tung nhẹ gật đầu, nhưng ánh mắt của hắn lộ rõ sự vui vẻ trong tâm trạng. “Chúc mừng, như vậy thì khả năng thắng trong cuộc chiến này của chúng ta lại tăng lên nhiều.” Bạch Thu Trà nở nụ cười ấm áp. “Không có gì to tát, dù sao thiên tài như ta đã lên đến ngũ giai, đây chẳng phải chém dưa thái rau sao?” Bạch Vũ Hiểu nghe vậy, kiêu ngạo lắc lắc tay mình, tay có năm ký hiệu chú văn rõ ràng, chứng tỏ đã đạt đến trình độ Ngũ Thủ sư ngũ giai. “Bộc lộ thực lực quá sớm, trong chiến tranh là điều tối kỵ.” Cổ Sơn khiến Bạch Vũ Hiểu lập tức cứng người, tức tối rút cổ lại, khi xác nhận không ai phát hiện mới hậm hực nhìn về phía Cổ Sơn và nói: “Ngươi nghĩ ai cũng giống như ngươi, thắng cấp đều phải giấu giấu điểm điểm à.” “Chỉ là thói quen thôi.” Cổ Sơn đáp lại một cách nhàn nhã, Bạch Vũ Hiểu còn muốn nói gì đó nhưng đã bị Bạch Thu Trà ngắt lời. “Đừng coi thường họ, đội Hắc không phải dễ đối phó.” Mọi người nghe vậy đều nhìn sang bên kia, lúc này toàn bộ thành viên đội Hắc đều đang chăm chú nhìn họ, ánh mắt đầy chiến ý.

Không biết có phải cố tình hay không, đội Bạch ngoài Bạch Khải ra, chỉ có Vương Hoài và một vài người khác là huấn luyện viên, nhưng đội Hắc ngoài Hạ Diễm, Đoạn Mãnh thì cũng có những giáo sư dẫn đội tham gia huấn luyện.

Cùng với danh xưng “Kẻ thất bại” đã kích thích lòng tự trọng, đội Hắc trong những ngày qua đã có sự thay đổi rõ rệt.

Nhưng đội Bạch cũng không hề có chút nào lo lắng.

Tính cả Bạch Thu Trà và những người vừa mới thăng cấp như Cổ Sơn, Bạch Vũ Hiểu, Hoàng Phủ Tung, Vu Hi, Cam Lạp, đội Bạch đã có hẳn năm người thuộc ngũ giai Ngự Thú sư.

Dù bên đội Hắc mới chỉ tăng hai ngũ giai Ngự Thú sư, nhưng sự chênh lệch về số lượng vẫn rất lớn.

Những người được tuyển chọn vào khóa huấn luyện này đều không phải là những kẻ ngu ngốc. Điều quan trọng nhất là, nhờ vào Bạch Khải, các thành viên trong đội Bạch đã hoàn thành việc vũ trang tiến hóa, sức chiến đấu đã tăng lên rất nhiều so với trước. “Như thế này thì thật căng thẳng.” Nhìn thấy khí thế mạnh mẽ tỏa ra từ hai đội, Bạch Khải không thể không tặc lưỡi, trong khi Hoàng Phủ Vô Cữu bước lên và nói: “Tất cả thành viên đội Hắc và Bạch đã có mặt, cuộc chiến bắt đầu ngay tuần này!” Không dài dòng, Hoàng Phủ Vô Cữu trực tiếp tuyên bố bắt đầu, và hai đội nhanh chóng lao vào tấn công.

Chiến thuật của đội Bạch là rất đơn giản và mạnh mẽ, thực lực mạnh nhất Bạch Thu Trà, một kỹ sĩ tuyệt đỉnh, trực tiếp tiến vào trạng thái vũ trang và lao thẳng về phía đội Hắc. Đi bên cạnh cô là Bạch Vũ Hiểu và Cổ Sơn, ba người phối hợp rất ăn ý, như một tam giác vững chắc nhanh chóng xông lên.

Phía sau họ, Hoàng Phủ Tung, Vu Hi, Cam Lạp dẫn dắt các thành viên trong đội của mình, tương ứng với ba đường tấn công hỗ trợ cho ba người. Đây là một chiến thuật tấn công quen thuộc mà những tiểu đội thường sử dụng, mang phong cách rất rõ ràng của một nhóm tinh nhuệ.

Có thể nói, giống như cách làm của đội Vương Hoài.

Dựa vào Lý Húc Thăng làm điểm đột phá, những người khác hỗ trợ chiến đấu, vô cùng rõ ràng.

Tuy nhiên, đội Hắc cũng không ngồi chờ chết, không giống như chiến thuật tấn công mạnh mẽ của đội Bạch, đội Hắc vẫn duy trì hành động theo đội.

Các thành viên ở hàng đầu phụ trách gây rối và bảo vệ, đồng thời chuẩn bị cho những pha cận chiến, trong khi ở phía xa bố trí tấn công và cố gắng giữ đối thủ ở khoảng cách xa.

Chiến thuật tuy đơn giản nhưng rất vững chắc, mỗi người đều tựa như những bộ phận của một cỗ máy chiến tranh, chuyển động trơn tru. “Quả nhiên, học viên từ ba đại học viện có thiên phú vẫn mạnh hơn nhiều so với quân đội, kinh nghiệm thực chiến tăng lên thì đã vượt qua cả các thành viên quân đội đặc chủng dự bị.” Cuộc chiến diễn ra rất sôi nổi, không phân thắng bại, nhưng Hoàng Phủ Vô Cữu đã nhận ra một vài chiêu thức.

Mặc dù giữa hai đội vẫn chưa phân thắng bại, nhưng mọi người đã dần dần được phân chia thành 60 người.

Quân đội Ngự Thú sư, về mặt thiên phú vẫn kém hơn một chút. “Hoàng Phủ tướng quân quá khiêm tốn, chỉ là trong huấn luyện thôi, nếu thực sự là chiến trường sinh tử, những tiểu gia hỏa này cũng không phải là đối thủ.” Dương Minh tỏ ra khách sáo, dù có thể tôi luyện tâm tính nhưng có một số điều chỉ có trải qua sinh tử mới thật sự thấu hiểu được. Điều này, hầu hết các học viên hiện tại vẫn chưa ai tiếp xúc qua. “Không giống.” Hoàng Phủ Vô Cữu lắc đầu, sau đó hướng ánh mắt về phía Bạch Thu Trà và hai người bên cạnh.

Cùng là ngũ giai Ngự Thú sư, Bạch Thu Trà đương nhiên là một kỵ sĩ tuyệt đỉnh, nhưng bên cạnh Bạch Vũ Hiếu và Cổ Sơn cũng đều được gọi là yêu nghiệt.

Một người là U Linh Long Ngự Thú sư, trong chiến đấu đã có sự ưu thế lớn về thuộc tính Vong Linh và Long hệ.

Người kia là song thiên phú Ngự Thú sư, với số lượng sủng thú áp đảo cho phép Cổ Sơn có thể sử dụng được nhiều con hơn.

So với hai người này, ngay cả Hoàng Phủ Tung vừa mới hoàn thành tiến hóa cũng rõ ràng không bằng, chưa kể đến Vu Hi và Cam Lạp. “Hai người này đều đã thăng lên ngũ giai, thật là tốc độ nhanh.” Nhìn thấy sự thay đổi hoàn toàn của Bạch Vũ Hiếu và Cổ Sơn, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, và việc thấy đội hình sủng thú của Cổ Sơn càng làm anh thêm ngạc nhiên.

Khi nâng lên cấp bậc ngũ giai, Cổ Sơn đã tiến hóa hai con nguyên tố sinh vật.

Tuy nhiên, khác với dự đoán của Bạch Khải, Cổ Sơn không xếp hai con sủng thú này vào vị trí mới, mà hợp nhất vào trong

hai con sủng thú ban đầu. Đại Bộc Quy chậm rãi tiến lên, kháng cự công kích từ đội Hắc, chỉ là bên trong lớp giáp dày dày thỉnh thoảng lại có một con rắn đen nhánh chui ra, tiến hành tấn công bất ngờ đối với kẻ thù muốn lại gần Đại Bộc Quy.

Hỏa Sơn Tước vẫn như cũ ra trận, chỉ là ngọn lửa trên người dường như trở nên mạnh mẽ hơn một chút, ngọn lửa trên đầu nó phát ra ánh sáng rực rỡ nhiệt độ cao. “Lợi dụng sự cộng minh của nguyên tố để tạm thời hợp nhất với sủng thú có thuộc tính giống nhau? Cổ Sơn ngày càng biết chơi hơn.” Bạch Khải hơi ghen tị, một khi người có song thiên phú năng lực khai phát ra, họ sẽ bắt đầu thể hiện vượt trội bộc lộ ưu thế rõ ràng.

Về phần Bạch Vũ Hiểu, mặc dù không có thiên phú hợp nhất như Cổ Sơn, nhưng cô lại lợi dụng khả năng ẩn nấp trong U Linh Long, thỉnh thoảng lộ đầu ra, để kích hoạt các chiêu tấn công như một tay súng bắn tỉa, nhắm vào kẻ thù bên trên cao.

Sau đó, đến lượt Hoàng Phủ Tung.

Dù Tề Thiên Ma Vượn vẫn là cấp Quân Vương, nhưng do có sáu tay nên trực tiếp tăng số lượng vũ khí cùng khả năng phi hành của Phong Hỏa Luân, giúp Tề Thiên Ma Vượn nâng cao sức chiến đấu rõ rệt. Điều quan trọng nhất là, sự chuyển biến thuộc tính từ băng sang lửa đã phá tan tất cả các chiến lược chuẩn bị của đội Hắc.

Ngoài ra, việc vũ trang tiến hóa của các thành viên đội đặc chủng đã đưa ra những thủ đoạn chiến đấu hoàn toàn khác biệt và góp phần làm cho chiến thuật của họ ngày càng đa dạng, lần hành động bắt đầu giành lấy ưu thế.

Dần dần, chiến trường bắt đầu xuất hiện một số thương binh, nhưng cuộc chiến vẫn tiếp tục, không có dấu hiệu nào muốn dừng lại.

Nếu đây là một trận chiến thật sự, thương tích là không thể tránh khỏi, mà cuộc chiến cũng sẽ không dừng lại chỉ vì thương tích của một người.

Cuối cùng, khi một thành viên cuối cùng của đội Hắc ngã xuống, kết quả của cuộc hội chiến đã rõ ràng. Đội Bạch lại

chiến thắng.

Nhưng tổn thất thì cũng rất nghiêm trọng.

Ngoài vài ngũ giai Ngự Thú sư, các thành viên còn lại của đội Bạch hầu hết đều bị thương.

Có thể nói, nếu không nhờ sự tồn tại của Bạch Thu Trà và những người khác, trận chiến này chưa chắc đã biết ai thắng ai thua. “Không hổ là đội tinh nhuệ, quả nhiên so với các học viện đào tạo nhân tài chúng ta mạnh hơn nhiều.” Người nói là giáo viên của học viện Huyền Linh, Tôn Quảng Hạo.

Mặc dù lời ông chứa đầy lời khen ngợi, nhưng giọng điệu có phần châm chọc.

Không phải ông có ý kiến gì về hiệp hội, chỉ là do đánh mất danh tiếng của học viện Huyền Linh trước đây khi Bạch Khải và Bạch Hòa Quang gia nhập vào Tinh giới học viện đã gây tổn thất lớn cho họ.

Nếu nói không có chút ý kiến nào thì đó thực sự là điều không bình thường. “Lão Tôn, đừng như vậy mà.” Dương Minh cười nói: “Huyền Linh học viện cũng đã có không ít người gia nhập hiệp hội, người cứ việc khen bản thân nếu muốn.” “A, ta không tức giận, đây là sự thật mà thôi.” Tôn Quảng Hạo hừ một tiếng, rõ ràng rất không phục, còn vô tình liếc nhìn Bạch Khải, khiến Bạch Khải cảm thấy khó hiểu. “Ta đã trêu chọc hấn ở đâu nhỉ?” Bạch Khải gãi đầu, không còn muốn để ý, trong khi Tôn Quảng Hạo dường như đang lâm vào khủng hoảng, đột nhiên nói: “Hoàng Phủ tướng quân, các học viên đã quen với việc chiến đấu với Quân Vương cấp hung thú, có lẽ nên để họ biết thêm về Đế Hoàng cấp sinh vật thì tốt hơn không?” “Đế Hoàng cấp sinh vật? Thực sự có kế hoạch này, nhưng chưa phải bây giờ.” Hoàng Phủ Vô Cữu lắc đầu, căn cứ vào số lượng và trình độ chiến lực của các thế hệ, cả hai đội đều phải đối mặt với sức mạnh của Quân Vương cấp hung thú.

Tuy nhiên, Đế Hoàng cấp sinh vật lại khác, chỉ cần một kỹ năng lĩnh vực là đủ để những người trẻ tuổi này gặp nguy hiểm tính mạng.

Ngay cả trong kế hoạch của họ, chỉ dự định vào tuần cuối để cho họ trải nghiệm một chút về Đế Hoàng cấp hung thú, nhằm

tránh việc gặp phải lung túng trong tương lai. “Ta hiểu rồi, nhưng ta cảm thấy trước tiên nên để họ làm quen một chút.” Tôn Quảng Hạo nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Đến bây giờ lâu như vậy, ta vẫn chưa có cơ hội trò chuyện với Bạch Khải đại sư, có lẽ hôm nay nên dùng cuộc chiến này để giao lưu một phen?” “Cuộc chiến? Tại sao lại tìm ta? Ta lại làm gì rồi?” Cảm nhận được ý đồ đối đầu từ Tôn Quảng Hạo, Bạch Khải càng trở nên vô tội, nhìn sang Đoạn Mãnh, còn Đoạn Mãnh chỉ nhìn Bạch Khải bằng ánh mắt đồng cảm rồi quay đi.

Cuộc chiến giữa các Ngự Thú sư vốn rất bình thường, huống hồ Bạch Khải còn là người đã dẫn đầu đội làm cho Huyền Linh học viện trong hai năm qua bị tuyên sinh thất bại.

May mà Tôn Quảng Hạo đã kiềm chế cho đến bây giờ, nếu là hấn thì có lẽ đã trực tiếp khiêu chiến ngay trong ngày đầu tiên gặp mặt. Điều quan trọng nhất là, thực lực của họ mạnh như vậy, với mệnh lệnh của Thích Chiêu nổi tiếng lãnh đạo quân đội, lại còn bị Bạch Khải dẫn dắt đội ngũ đánh bại, thật sự là có chút mất mặt. “Đối đầu sao? Cũng tốt, để các học viên mở mang tầm mắt.” Hoàng Phủ Vô Cữu thấu hiểu chiêu thức trong đó, cũng không có ý kiến gì, mà còn có phần thuận nước đẩy thuyền.

Chỉ là kết quả của cuộc đối đầu này trong mắt Hoàng Phủ Vô Cữu quả thực đã rõ ràng.

Chương 716:

Truyền kỳ phía dưới ta vô địch! Khi nghe Hoàng Phủ Vô Cữu đồng ý, ánh mắt Tôn Quảng Hạo lóe lên một tia sáng, trong khi Dương Minh vẫn đang làm người hòa giải kia bỗng chốc thay đổi sắc mặt.

“Đã Hoàng Phủ tướng quân nói vậy, ta cũng muốn tham gia náo nhiệt, ý của Bạch Khải đại sư ra sao?” Thấy Dương Minh cười tươi, Bạch Khải tỏ vẻ không vui, trên mặt hiện rõ sự không muốn. Đành rằng Hoàng Phủ Vô Cữu có lý do của mình, nhưng so với việc cho Alpha và những người khác rèn luyện kỹ năng chiến đấu, thật sự không có gì thú vị bằng việc đối mặt với thú dữ.

Chỉ là Hoàng Phủ Vô Cữu đã nói rồi, nên Bạch Khải cũng không thể từ chối, chỉ đành bắt đầu dĩ gật đầu.

“Trời ơi, sao họ lại bất ngờ trở thành vậy chứ?” Bạch Vũ Hiểu ngay lập tức nhận ra sự khác thường ở đây, trong mắt cô tràn đầy ánh sáng của người sành ăn.

“Hình như là để chúng ta làm quen với sinh vật chiến đấu cấp Đế Hoàng trước.”

Bạch Thu Trà lắng tai nghe, thu hút những gì mấy người đang nói vào trong lòng.

“À, ra là vậy.”

Hoàng Phủ Tung nhẹ gật đầu, mặc dù Hoàng Phủ Vô Cữu không kể cụ thể về quá trình huấn luyện quân sự, nhưng là thành viên dự bị của quân đội đặc chủng, hẳn cũng biết một vài điều.

“Đúng rồi, các người đoán ai sẽ thắng? Ta cược cho Khải ca!” Bạch Vũ Hiểu không chút do dự đứng lên, Vu Hi và Cam Lạp bản năng muốn phản đối, nhưng nghĩ lại những gì đã xảy ra trong thời gian gần đây, bỗng chốc cảm thấy do dự.

Dường như, cũng không nhất định...

“Xem trước trận đấu đi, ta nghĩ sẽ rất đặc sắc.”

Bạch Thu Trà ánh mắt phát sáng, theo đó, trên tay trái cô một đường chữ văn hiện lên như ẩn như hiện. Ở một bên khác, khi biết rõ dự định của Bạch Khải, Thích Chiêu lập tức nhanh chóng tổ chức hai đội, đưa ra vị trí cho Bạch Khải cùng mọi người đối đầu.

“Như vậy, mấy vị đại sư định sử dụng phương thức gì để chiến đấu?” Thích Chiêu nhìn về phía hai người, hỏi.

“Ta đều có thể, cứ theo ý Tôn đại sư thôi.”

Bạch Khải nhún vai, tỏ ra tùy ý.

“Nếu là để thể hiện sức mạnh của sinh vật chiến đấu cấp Đế Hoàng, đương nhiên phải phái ra sinh vật mạnh nhất.”

Thích Chiêu nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Ta nhớ không nhầm, Bạch Khải đại sư, sủng thú của người hình như cũng đã tiến hóa từ một con Khô Lâu binh cấp thấp nhỉ?” “Ồ, có thể coi như vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Alpha đã sử dụng phù văn tiến hóa trong quá trình tiến hóa, nhưng sau này chính Alpha lại nắm giữ hệ thống phù văn chiến đấu, nên Bạch Khải không tính toán nữa.

“Vậy thì tốt quá, ta cũng có một con Đế Hoàng hài cốt sinh vật, muốn mời Bạch Khải đại sư chỉ giáo thêm.”

Tôn Quảng Hạo trước mặt bỗng hiện ra phù trận, một con hài cốt to lớn bị bao bọc trong bộ giáp xương nặng nề dần dần xuất hiện.

Con hài cốt này có thân giống như hổ, trong tay cầm một thanh đại đao xương trắng, giống như một vị tướng vĩ đại trên chiến trường, vừa xuất hiện đã tỏa ra một khí tức khiến người khác cảm thấy ngột thở.

“Khí tức thật mạnh! Ta vừa rồi như thể bị vong linh thiên tai vây quanh thì phải!” Bạch Vũ Hiểu ngay lập tức khởi động trạng thái hư hóa lẫn trốn, còn Bạch Thu Trà thì đã sớm vào trạng thái vũ trang để chống lại khí tức này.

Còn những người khác cũng tương tự như vậy, sắc mặt trắng bệch trước khí tức nồng nặc của Hổ Thú Cốt Tướng.

Bị khí tức của Hồ Thú Cốt Tướng bao trùm, bọn họ cảm thấy cả thế giới như trở nên u ám, ngay cả việc hít thở cũng trở nên khó khăn. ...

“Đây chính là Hồ Thú Cốt Tướng của Tôn Quảng Hạo đại sư sao? Quả thật lợi hại!” Dương Minh không chút do dự đưa ra một tiếng hoan hô, nhưng Tôn Quảng Hạo không hề có một chút cảm kích nào, chỉ lạnh lùng nhìn về phía Bạch Khải đứng sau Alpha.

“Alpha, tiến lên đi, phải nghiêm túc vào nhé.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Alpha, Alpha hiểu ngay ý, thân hình chớp mắt tiến tới trước mặt Hồ Thú Cốt Tướng, ý chí chém Long Kiếm như một thanh kiếm không lồ, trực tiếp chặt đứt khí tức của Hồ Thú Cốt Tướng.

Chỉ trong nháy mắt, bầu trời trong xanh như sáng vạn vật.

“Hô ~ được giải thoát...”

Bạch Vũ Hiểu thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Bạch Khải ánh mắt càng thêm kính trọng.

Là một Ngự Thú sư thuộc hệ Vong Linh, Bạch Vũ Hiểu đối với danh tiếng của Tôn Quảng Hạo cũng rất rõ ràng.

So với Đoạn Mãnh, Tôn Quảng Hạo nổi tiếng sớm hơn, mặc dù chưa từng bước vào truyền kỳ, nhưng trong lĩnh vực nuôi dưỡng sinh vật vong linh chắc chắn có thành tựu rất lớn.

Có tin đồn rằng, trước đây Minh Hoàng Bạch Hòa Quang từng đến tìm hỏi Tôn Quảng Hạo, nhưng không rõ vì lý do gì mà Tôn Quảng Hạo chưa từng có phản hồi chính thức cho tin đồn này.

Nhưng dù sao, sức mạnh của Tôn Quảng Hạo cũng không còn gì phải nghi ngờ.

Mà giờ đây, Alpha lại có thể đối đầu với khí thế của Hồ Thú Cốt Tướng.

Không, thậm chí còn chiếm ưu thế! Thấy được điều này, Tôn Quảng Hạo cũng dần dần bình tĩnh trở lại, nhận ra mình vừa rồi hành động có phần thiếu thận trọng, nhưng giờ đã muộn, không thể rút lại được nữa.

Hắn cũng muốn xem Minh Hoàng giáo dục thế nào nữa.

“Lục giai Ngự Thú sư Tôn Quảng Hạo, sủng thú Hồ Thú Cốt Tướng, xin chỉ giáo!” “Lục giai Ngự Thú sư Bạch Khải, sủng thú Diệt Long Kiếm Đế, xin chỉ giáo.”

“Hai bên chuẩn bị xong, bắt đầu trận đấu!” Thích Chiêu liếc nhìn hai người, sau đó tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Chỉ trong chốc lát, một cỗ lực lượng mạnh mẽ ập tới từ Hồ Thú Cốt Tướng, năng lượng màu đen chớp lên, nhuộm đen thanh đại đao.

Rồi một tiếng hồ gầm vang lên, Hồ Thú Cốt Tướng giơ đại đao lên, vung xuống hướng về phía Alpha, một đạo kiếm khí màu đen khổng lồ theo đó xuất hiện và bay về phía Alpha. Đạo kiếm khí này rất đặc sắc, trên đó mơ hồ thấy được một số vong linh bay lượn, như thể lưỡi kiếm này từ thế giới Ảo Ảnh mà tới.

“Ám Nguyệt đao phá! Tôn Quảng Hạo thật sự chơi lớn đấy!” Dương Minh biến sắc, Tôn Quảng Hạo đương nhiên được coi là danh nhân nổi tiếng từ lâu, nhưng việc đối phó với Bạch Khải chỉ là hậu bối mà hắn lại sử dụng tuyệt chiêu, khiến người ta phải bất ngờ.

Như vậy, chắc Bạch Khải chẳng may rồi... Ám Nguyệt đao phá có tốc độ cực nhanh, chỉ trong chốc lát đã tới trước mặt Alpha, và sau đó phát ra chém từ Hồ Thú Cốt Tướng cũng theo sau, rõ ràng không có ý định cho Alpha thời gian phản ứng.

Trong khi đó, Alpha vẫn đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích.

“Sợ rung không? Cũng phải, dù tốc độ tiến bộ rất nhanh, nhưng dù sao vẫn là người trẻ tuổi, căn bản là không thích ứng nhanh được như vậy.”

Tôn Quảng Hạo thở dài trong lòng, cảm thấy đã đến lúc cần phải tìm cách để giúp Bạch Khải một con đường xuống.

Mặc dù mỗi lần nhìn thấy Bạch Khải làm hắn liên tưởng đến Minh Hoàng Bạch Hòa Quang trước đó, nhưng hai người dù sao vẫn khác nhau, hắn cũng không muốn làm tự vượt quá.

Bạch! Ngay lúc này, Tôn Quảng Hạo đột nhiên nghe thấy một âm thanh sắc bén xẹt qua không trung, ngay sau đó là âm thanh của vật nặng rơi xuống đất.

“Nhanh vậy đã kết thúc rồi?” Tôn Quảng Hạo ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện không phải Alpha mà hắn dự đoán rơi xuống đất, mà là một đoạn đại đao trắng xương to lớn.

“Điều này...

không thể như vậy!” Tôn Quảng Hạo nhìn thấy Alpha đã thu kiếm đứng yên, trong khi Hồ Thú Cốt Tướng chỉ còn tay cầm cái đao gãy mà chưa thể ra đòn, mặt hắn không khỏi đầy kinh ngạc.

Vừa rồi, Bạch Khải sủng thú chỉ cần một kiếm đã đánh tan Âm Nguyệt đao phá? Lại còn tiện thể chặt đứt Hồ Thú đại đao? Những người có mặt đều cảm thấy bất ngờ, kể cả Đoạn Mãnh cũng trong đó, không ai nghĩ rằng lại có màn trình diễn như vậy.

Mặc dù họ rất tự tin ở sức chiến đấu của Alpha, nhưng Tôn Quảng Hạo dù sao cũng là ngự thú sư lục giai có danh tiếng lâu năm, ít nhất cũng đã phải diễn ra một cuộc chiến ác liệt chứ nhỉ? “Alpha, sao lại vậy? Hồ Thú Cốt Tướng yếu sao?” Ken kết ken kết. (Không, nó rất mạnh.) “Ồ, Alpha, người biết điều này nghe không có thuyết phục gì đâu.”

Bạch Khải chẳng nhịn được bật cười, trong khi đó Hồ Thú Cốt Tướng sau một chút do dự, một luồng Hắc Phong bất ngờ xuất hiện quanh thân, khí tức Áo Ảnh dày đặc như thể từ một thế giới khác trút xuống, bao trùm lên Alpha. Đế Hoàng, lĩnh vực! Là một sinh vật cấp Đế Hoàng, Hồ Thú Cốt Tướng không có trí tuệ kém siêu nhân loại, hắn hiểu rõ mình đang đối mặt với dạng gì, bởi vậy không chút do dự sử dụng tới thủ đoạn mạnh nhất của bản thân.

“Đây chính là kỹ năng lĩnh vực? Quả đúng là không giống lực trường cho lắm.”

Vừa mới thăng cấp năm, trong khi Bạch Vũ Hiên còn đang nếm thử làm quen với lực trường của Quân Vương, mấy người ngay lập tức hứng thú, nhìn xem Hắc Phong lĩnh vực dần dần bao bọc Alpha, càng thấy kỳ lạ.

Nếu nói lực trường chỉ là cưỡng ép khu trục không phải thuộc tính lực lượng của bản thân, thì lĩnh vực này quả thật thay đổi hoàn toàn các quy tắc trong phạm vi của nó.

Giống như Hắc Phong lĩnh vực này, bất kỳ thứ gì đều không thể chống cự nổi Hắc Phong cắt chém.

“Tôi nghe lão sư nói qua, đấu trường và lĩnh vực không giống nhau, có thể bằng vào sức mạnh để chống cự lại, trước hết triển khai cái nào có ưu thế tuyệt đối, trừ phi ở lĩnh vực năng lực cao hơn đối phương, nếu không thì rất khó để thoát khỏi được lĩnh vực này.”

Hoàng Phủ Tung nghiêm túc nói, mặc dù Alpha một lần đã phá tan được chiêu thức của Hồ Thú Cốt Tướng, nhưng khi không còn nắm bắt thời cơ trong lĩnh vực rồi, có khả năng bị thiệt thòi lớn.

Khi Alpha bị bao trùm bởi Hắc Phong lĩnh vực, kết cục đã gần như được ấn định.

Nhưng đúng vào lúc này, bốn thanh kiếm phía sau Alpha bỗng nhiên như ổ quay cấp tốc xoay tròn, rồi đột nhiên bay ra bốn phương tám hướng.

Sau đó, một cỗ kiếm ý vươn lên tận trời, mọi người thoáng chốc cảm thấy trước mắt như mờ tịt, tựa như thấy một con rồng đen đang lôi kéo một thanh đại kiếm lao xuống về phía họ.

Ngâm ~ Chỉ nghe tiếng kiếm reo vang vọng, Hồ Thú Cốt Tướng vừa mới chống lại Hắc Phong lĩnh vực thì lập tức vỡ vụn, Hồ Thú Cốt Tướng suy sụp ngã xuống đất, căn bản không thể tái phát động công kích.

Không có kỹ xảo, chỉ là thuần túy va chạm lực lượng, Hồ Thú Cốt Tướng hoàn toàn thất bại.

“Lần này đối chống, Bạch Khải thắng!” Thích Chiêu lập tức tuyên bố kết quả trận đấu, trong mắt rõ ràng có chút kinh ngạc, nhưng khi nhìn thấy vẻ bình thản của Hoàng Phủ Vô Cửu bên cạnh, không khỏi hỏi: “Hoàng Phủ tướng quân, sao ngài lại không có chút bất ngờ nào vậy?” “Bất ngờ? Nếu người biết rõ Bạch Khải đầu này sùng thú đã từng giúp Đấu Chiến Thần

Viên sử dụng sức mạnh truyền kỳ, người sẽ không cảm thấy ngạc nhiên.”

Hoàng Phủ Vô Cữu cười cười, sau đó ánh mắt lại lướt về phía những súng thú khác của Bạch Khải.

Hơn thế nữa, có khả năng tương lai không chỉ dừng lại ở đây.

May mắn, Hoàng Phủ Vô Cữu không nói điều này ra, nhưng hắn đã cơ bản xác định được trình độ thực lực hôm nay của Bạch Khải.

Truyền kỳ phía dưới, vô địch!

Chương 717:

Tái chiến Dương Minh Khi nghe lời nói của Hoàng Phủ Vô Cữu, Tôn Quảng Hạo như tỉnh khỏi cơn mê, nhìn vào Alpha không hề bị thương, ánh mắt hắn lập tức trở nên phức tạp. “Là ta thua...” Vừa nói ra, những học sinh của Huyền Linh học viện bỗng nhiên cảm thấy mất mát.

Trong số họ có không ít người do chính Tôn Quảng Hạo bồi dưỡng, thấy thầy mình thua thảm như vậy, đương nhiên họ không thể cảm thấy thoải mái.

Nhưng đồng thời, ánh mắt họ cũng đối với Bạch Khải có chút sùng bái.

Rõ ràng cũng chỉ là một người linh cấp thấp, mà hắn lại có thể đánh bại Tôn Quảng Hạo – một Ngự Thú Sư có uy tín lâu năm, điều đó khiến họ cảm thấy khó tin.

Nhưng ngay trước mắt họ, người được coi như truyền thuyết, từ cấp thấp nhất Khô Lâu binh tiến hóa thành hài cốt sinh vật đã dễ dàng chém đứt Hồ Thú Cốt Tượng với sức tấn công mạnh nhất chỉ bằng một kiếm, hơn nữa còn sử dụng lĩnh vực để áp chế đối thủ.

Thiên phú của hắn, ngay cả dùng từ yêu nghiệt cũng cảm thấy không đủ. “Đa tạ Tôn đại sư đã chỉ dẫn.” Thấy Tôn Quảng Hạo trong vẻ tịch mịch, Bạch Khải vẫn khách khí cảm ơn, nhưng điều này dường như lại gợi nhớ đến những ký ức không vui của Tôn Quảng Hạo, hắn hừ lạnh một tiếng rồi quay đi. “Ôi, ta lại nói sai điều gì sao?” Bạch Khải ánh mắt vô tội, cuối cùng Đoạn Mãnh đã đem nguyên do sự việc kể cho Bạch Khải nghe. “Đoạn đại sư, người đang nói rằng thầy trước đây cũng đã từng khiêu chiến với Tôn đại sư, và kết quả cũng là bị giết sao?” Bạch Khải bừng tỉnh đại ngộ, vẻ mặt trở nên càng lúc càng ủy khuất.

Thì ra thầy mình có bếp, vậy nên hắn mới cảm thấy thù hận mạnh như vậy đối với Tôn Quảng Hạo.

Thôi được, việc thầy chăm sóc học trò cũng là điều bình thường, dù sao cũng không bị thiệt thòi, đồng thời còn hiểu rõ

hơn về thực lực chiến đấu của Alpha bây giờ, cũng coi như là thêm một chút thu hoạch. “Ha ha ha...”

Bạch Khải đại sư đúng là một thiếu niên tuần kiệt, chúng ta thực sự đã già rồi.” Dương Minh thấy bầu không khí có chút ngưng ngưng, liền đứng ra làm sống động không khí, nói: “Ta nghĩ các học viên đều hiểu rõ sức mạnh của sinh vật Đế Hoàng, hôm nay nếu không huấn luyện thì ngưng lại đi?”

“Phải rồi, mới phân phối đội ngũ cũng đã được hoàn thành, chúng ta cũng nên thiết lập phương thức huấn luyện mới.”

Dương Minh vừa nói được nửa câu, Tôn Quảng Hạo đột nhiên xen vào, nói: “Khoan đã, ta nhớ vừa rồi Dương Minh người đã khiêu chiến với Bạch Khải? Vậy hãy đánh một trận đi?” Đối với người đã chết thì bạn bè không thể bắt tử! “Lão Tôn, không cần ác như vậy.” Dương Minh nghe vậy có chút bất đắc dĩ, nói: “Ta cũng không nghĩ rằng Phong Thần Dao Trùng của ta lại là đối thủ của Bạch Khải đại sư.” “Không cần nhường người, người không phải là trùng hệ đại sư sao? Bạch Khải cũng có trùng hệ sinh vật, vậy so xem cái nào mạnh hơn đi.”

Tôn Quảng Hạo nói với vẻ châm chọc. “Trùng hệ sinh vật?”

Dương Minh quan sát Trùng Thảo, sau khi cảm nhận khí tức từ Trùng Thảo, hắn nói: “Ta không nghĩ những sinh vật quân vương của ta sẽ là đối thủ của Bạch Khải đại sư.” Mặc dù Ngự Thú Sư thường chỉ tập trung bồi dưỡng một hoặc hai sủng thú, nhưng sủng thú của hắn cũng không thể yếu đến mức đó.

Dựa trên những gì đã thấy từ biến thái của Alpha trong sinh vật Đế Hoàng, Dương Minh có lý do để nghi ngờ rằng chiến lực của trùng hệ sinh vật này cũng rất mạnh mẽ.

Hắn đã từng nghe Vưu Hi nói về Gamma biến thái, mà hắn biết rằng đó chỉ là một trong ba sủng của Bạch Khải.

Vì vậy, hắn cũng không muốn đi theo con đường cũ của Tôn Quảng Hạo. “Nếu vậy, Dương đại sư, người có thể sử dụng Phong Thần Dao Trùng của mình để đấu với trùng hệ quân vương của Bạch Khải không? Coi như là chỉ điểm một chút cho người mới.” Đúng lúc này, Hoàng Phủ Vô Cửu mở miệng đề nghị. “Sử dụng Phong Thần Dao Trùng sao?” Dương Minh nghe vậy thì có chút nhú mày, hắn không lo lắng sẽ thua trước quân vương, nhưng điều đó đồng nghĩa với việc hắn đang dùng người đi trước để dạy người đi sau.

Với sức mạnh vừa rồi của Bạch Khải, Dương Minh cũng không dám tự tin quá mức. “Vậy thì cảm ơn Dương đại sư đã chỉ dẫn.” Nghe thấy đề nghị của Hoàng Phủ Vô Cữu, Bạch Khải chủ động đồng ý.

Gần đây hắn tiếp xúc với quá nhiều điều kỳ diệu, đã khiến hắn cảm thấy khó chịu, Nicolas chính là ví dụ lớn nhất.

Bây giờ có cơ hội để xác nhận mức độ chiến lực của sủng thú mình, tất nhiên hắn sẽ không bỏ qua. “Thủ lĩnh, đối phương lại là sinh vật Đế Hoàng, như vậy có thực sự thích hợp không?”

“Vì sao lại không thích hợp? Các người đâu phải chưa từng làm loại chuyện này.” Bạch Khải quái lạ nhìn Trùng Thảo và nói. “Nhưng thủ lĩnh, đó không phải là những hung thú hoang dã...” Trùng Thảo gần như bất đắc dĩ, nhắc đến hung thú hoang dã thì sao cũng được, nhưng đây chính là một tên lục giai đại sư đã được bồi dưỡng tỉ mỉ, sức chiến đấu tuyệt đối không thể so với những hung thú hoang dã được. “Không có gì cả, coi như ném thử một chút thành quả gần đây của người.” Bạch Khải vỗ vai Trùng Thảo, nói: “Nếu không phải do thuộc tính không phù hợp, Beita cũng đã dự định tham gia rồi.”

Nghe những gì Bạch Khải nói, Trùng Thảo không khỏi nhìn Beita, nhưng lại thấy Beita đang lắc lắc một cái đồng hồ bỏ túi trước mặt mình và lẩm bẩm điều gì đó. “A ô, a ô...” (đoạn này có thể hiểu là bản trùng là trùng, nhưng sự thật lại là gâu...)

“Rất tốt, vậy ta sẽ thử xem.” Trùng Thảo không còn cách nào khác, chỉ có thể bay lên, nhưng bay được nửa chừng, hắn đột nhiên thay đổi phương hướng quay về hỏi: “Có thể sử dụng Ác Mộng chi nhãn không?” “Ngô... Đương nhiên là có thể.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, vẫn quyết định cho phép sử dụng Ác Mộng chi nhãn.

Dù sao cũng chỉ là đối phó với sinh vật Đế Hoàng, mặc dù Ác Mộng chi nhãn có chút di chứng, nhưng may mà Vô Tâm truyền kỳ ở gần để giúp hóa giải một phần. “Thủ lĩnh, ta đã hiểu rõ.” Nghe được có thể sử dụng Ác Mộng chi nhãn, Trùng Thảo lập tức tinh thần trở nên tỉnh táo, vèo một cái hắn đã bay đến vị trí chiến đấu. “Nếu vậy, ta sẽ không khách khí.” Dương Minh thấy chuyển động nhẹ liền gạt đầu, cũng triệu hồi sủng thú của mình, Phong Thần Dao Trùng. [Tên] : Phong Thần Dao Trùng [Thuộc tính] : Trùng [Huyết mạch đẳng cấp] : Cấp thấp Đế Hoàng – Phong Thần Dao Trùng vừa xuất hiện,

tất cả mọi người đều cảm nhận được một cơn gió nhẹ thổi qua, xua tan đi cái nóng bức của sa mạc.

Nhưng rất nhanh, họ phát hiện ra điều bất thường.

Những cơn gió này khi thổi qua mặt họ, dường như cảm giác hơi nhói, giống như có một lưỡi dao sắc bén lướt qua gương mặt. “Đây chính là Phong Thần Dao Trùng sao?” Bạch Khải thấy vậy, khẽ vuốt cằm.

Phong Thần Dao Trùng xem như một loại trùng hệ Đế Hoàng tương đối phổ biến.

Nhưng phổ biến không có nghĩa là yếu, mà ngược lại, nó chứng minh sức chiến đấu của hắc mạnh mẽ.

Thú vị thay, nếu Đường Miếu Tập Thiên Bộ Ngựa tiến hóa lên, chính là Phong Thần Dao Trùng. “Thật đáng ghen tị, đáng tiếc là Tập Thiên Bộ Ngựa của ta ngay cả quân vương cũng không thể thăng lên.” Đường Miếu mặt mũi đầy sự khao khát, nhìn Phong Thần Dao Trùng. “Cần mua thêm một chút vật phẩm xa xỉ, thì có lẽ đủ rồi.” Lý Húc Thăng bất ngờ thốt lên một câu. “Lý Húc Thăng, ngươi có thể đừng nói vậy không!” Đường Miếu tức giận trừng mắt nhìn Lý Húc Thăng, sau đó lại tập trung nhìn về phía chiến trường.

Phong Thần Dao Trùng tốc độ cho dù phóng tới trong toàn bộ hệ thống sủng thú cũng thuộc về hàng nhanh, kết hợp với năng lực cắt chém mạnh mẽ và thuộc tính Phong, rất nhiều đối thủ thậm chí còn không thấy rõ hành động của Phong Thần Dao Trùng liền bị chém giết.

Dù nhóm sủng thú của Bạch Khải rất mạnh, nhưng cũng không đến mức vượt qua một chủng tộc cấp lớn. “Vì sự chênh lệch rõ ràng về cấp bậc chủng tộc, Dương đại sư, ngài có lẽ cần hơi chú ý một chút.” Thích Chiêu nhìn Dương Minh nói. “Ta rõ rồi.” Dương Minh nhẹ gật đầu, với Đế Hoàng lĩnh vực ở đó, hắc gần như ở thế bất bại, sẽ không xảy ra tình huống bị lật xe.

Chỉ có điều, để nói rằng sẽ dễ dàng nghiền ép Bạch Khải, trong lòng hắc cũng không có suy nghĩ như vậy.

Nhất là khi hắc cảm nhận được chút uy nghiêm thanh thần từ Trùng Thảo, lại càng không chắc chắn hơn. “Lục giai Ngự Thú

Sư Dương Minh, sủng thú Phong Thần Dao Trùng, xin chỉ giáo nhiều!” “Lục giai Ngự Thú Sư Bạch Khải, sủng thú Đại Nhật Long Thiên, xin chỉ giáo nhiều.” “Cả hai đã sẵn sàng chưa? Vậy thì, bắt đầu thi đấu!” Thích Chiêu tuyên bố bắt đầu, nhưng Dương Minh không vội tấn công, mà hết sức lịch sự hướng Bạch Khải cúi đầu nói: “Bạch Khải đại sư, ta muốn bắt đầu tấn công không?” “À, được.” Bạch Khải ngẩn ra, không tự chủ nhìn sang Tôn Quảng Hạo.

Cả hai đều là đại sư, nhưng khoảng cách này có chút lớn a ~ Ngay khi Bạch Khải còn đang ngơ ngác, Phong Thần Dao Trùng đã bắt đầu biểu diễn của mình.

Chỉ thấy cơ thể Phong Thần Dao Trùng lắc lư một cái, khắp nơi là những tàn ảnh liên bao quanh Trùng Thảo, đồng thời như lưỡi dao sắc bén, cuồng phong cũng theo đó mà xô tới, từ bốn phương tám hướng công kích Trùng Thảo. Đây là chiến thuật thường thấy của Phong Thần Dao Trùng, dùng tàn ảnh để gây rối cho kẻ thù, kết hợp với cát gió để kẻ thù không thể phán đoán thân hình thực sự.

Chờ đến khi đối thủ nhìn thấy thân hình thực sự của Phong Thần Dao Trùng xuất hiện, cuộc chiến đã kết thúc.

Chỉ có điều trước sức tấn công mạnh mẽ của Phong Thần Dao Trùng, Trùng Thảo không có ý định né tránh chút nào, ngược lại còn chủ động nhắm mắt lại. “Đây là...

nhận thua sao?” Bạch Vũ Hiểu hơi nghi ngờ, mà bên cạnh Cổ Sơn cũng như nhận ra điều gì đó, nói: “Không, hắn đang ngủ thiếp đi.” Vừa dứt lời của Cổ Sơn, xung quanh lập tức trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

Quân vương với Đế Hoàng, lẽ ra là chênh lệch như trời với đất, mà người này lại ngủ thiếp đi trong quá trình chiến đấu? Cảm thấy tương tự, Dương Minh cũng nghi ngờ, nhưng khi cảm nhận được một nguồn sức mạnh tinh thần mãnh liệt từ Phong Thần Dao Trùng và hắn lan tỏa đến, Dương Minh tức khắc hiểu ngay. “Công kích tinh thần, quả là một thủ đoạn hay.” Dương Minh ngợi khen khẽ gật đầu, nói: “Tuy nhiên quân vương muốn làm loạn một sinh vật Đế Hoàng, không khỏi có chút thiếu cẩn thận.” “Hơn nữa, loại năng lực mộng cảnh này, cũng không thích hợp sử dụng trong chiến trường

trực diện!” Vừa dứt câu, Phong Thần Dao Trùng lập tức xuất hiện ngay phía trên đầu Trùng Thảo, đôi chân đao sắc bén vô tình chém về phía Trùng Thảo, có vẻ như muốn chém hẳn thành hai đoạn.

Hưu ~ Nhưng vào lúc này, Trùng Thảo vốn đang ngủ say đột nhiên chuyển động, khéo léo tránh khỏi đòn công kích của Phong Thần Dao Trùng, đồng thời vung ra mấy cái dây leo, tiến hành phản kích lại Phong Thần Dao Trùng. “Tránh thoát? Chẳng lẽ vừa rồi là giả ngủ?” Mọi người đều nghi hoặc, nhưng khi thấy Trùng Thảo nhắm chặt hai mắt cũng như vẻ mặt như có như không đang buồn ngủ, họ lập tức từ nghi hoặc biến thành kinh ngạc.

Ngủ thiếp đi mà vẫn có thể tránh khỏi công kích của Phong Thần Dao Trùng, đây là kỹ năng mộng du sao! “Quả nhiên không thể xem thường.” Dương Minh thấy cảnh đó không khỏi bật cười, lại còn nghĩ rằng Đế Hoàng có thể đánh quân vương sẽ rất dễ dàng, bài học từ Tôn Quảng Hạo có vẻ như vẫn còn chưa đủ. “Phong Thần Dao Trùng, nghiêm túc một chút, thua có thể mất mặt.” Nghe tới lời của Dương Minh, Phong Thần Dao Trùng nhẹ gật đầu, sau đó lại từ từ dần hai đôi cánh, tốc độ bay lập tức tăng lên, giữa không trung tàn ảnh biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại tiếng gió thoảng qua.

Phong Thần Dao Trùng, đã biến mất...

Chương 718:

Ai nói quân vương không thể đánh Đế Hoàng! Nhìn thấy Phong Thần Dao Trùng biến mất, Thích Chiêu khẽ vuốt cằm. Đây không phải là kỹ năng ẩn hình hay thuộc về không gian, mà chỉ đơn giản là do tốc độ bay quá nhanh, vượt ngoài tầm nhìn của người bình thường.

Trong trạng thái này, trừ khi sử dụng các kỹ năng công kích diện rộng, không thì cơ bản không thể làm tổn thương đến Phong Thần Dao Trùng.

Hơn nữa, người cũng phải đảm bảo rằng người có thể giải phóng kỹ năng trước mà không bị Phong Thần Dao Trùng công kích.

Quả nhiên, ngay lúc mọi người đang tìm kiếm vị trí của Phong Thần Dao Trùng, một thanh dao dài nhỏ bất ngờ xuất hiện từ phía sau Trùng Thảo.

Nhìn kỹ thì không phải cánh tay của Phong Thần Dao Trùng, mà là một thứ khác! “Tốc độ thật nhanh!” Bạch Thu Trà cùng vài người khác cảm thấy kinh ngạc, nhưng ngay cả khi bọn họ nghĩ rằng Phong Thần Dao Trùng định bất ngờ tấn công, cánh tay dao lại biến mất.

Kẻ đánh lén từ phía sau, người bình thường đều có thể nghĩ ra.

Nhưng Phong Thần Dao Trùng, sao lại có thể làm được điều này.

Quả nhiên, ngay khi cánh tay dao biến mất, Trùng Thảo liền vung ra vài cây dây leo tấn công về phía sau. “Gia hỏa này, thật sự ngủ thiếp đi sao?” Mặc dù cảm thấy kinh ngạc với tốc độ của Phong Thần Dao Trùng, nhưng động tác của Trùng Thảo lại khiến Bạch Vũ Hiểu và những người khác cảm thấy nghi hoặc.

Cho dù đang mộng du, phản ứng như vậy cũng có phần quá nhanh. “Bình thường thì sủng thú của Bạch Khải, không thể dùng ánh mắt bình thường để đánh giá.” Bạch Thu Trà lại tỏ ra bình tĩnh, cười nói. “Ừm, đúng vậy, bởi vì Khải ca bản thân cũng không phải bình thường.” Bạch Vũ Hiểu sâu sắc đồng

tình, và các thành viên đội trắng đứng sau cũng gật gù tán đồng.

Rõ ràng là người đồng lứa, không, thậm chí còn nhỏ tuổi hơn một số người trong bọn họ, nhưng lại có thể nuôi dưỡng sủng thú lợi hại như vậy, từ ngữ “bình thường” gần như không thể áp dụng cho Bạch Khải. “Hắt xì!” “Cái này vừa sáng sớm, ai đang nói ta xấu.” Bạch Khải vuốt mũi, nghi ngờ nhìn quanh nhưng không thu được gì. “Dù sao, Epsilon phát triển giả lập linh hồn cũng rất thành công, động tác này, xem như tỉnh táo cũng vậy?” Nhìn Trùng Thảo đang linh hoạt né tránh và phản công, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Chủng loại cộng sinh không chỉ mang lại cho Trùng Thảo hai loại huyết mạch và hai bộ kỹ năng, mà còn là hai bộ cấu trúc cơ thể độc lập.

Nói một cách đơn giản, Trùng Thảo luôn kiểm soát một cơ thể chủ động trong khi một cơ thể khác hoạt động.

Chỉ là mọi người thường xem nhẹ điểm này, không hề phát hiện.

Và bây giờ, thông qua giả lập linh hồn, trong khi một bộ cấu trúc cơ thể đang ngủ, bộ còn lại vẫn tiếp tục hoạt động.

Thậm chí, vì không phải suy nghĩ quá nhiều, chỉ đơn giản dựa vào bản năng cơ thể, tốc độ của nó còn nhanh hơn vài phần.

Từ một khía cạnh nào đó mà nói, đây chính là ưu thế của loài cộng sinh. “Quả nhiên không dễ dàng đối phó như vậy...”

Nhìn Trùng Thảo linh hoạt trong sân, Dương Minh lộ ra vẻ mặt bất ngờ, sau đó trong lòng tràn ngập một cảm giác kỳ lạ.

Hắn hiểu rõ, chủng loài trùng hệ này đã có năm sủng thú nhưng vẫn có sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy.

Ngay cả con cháu của một số gia tộc lớn, không phải lo lắng về vấn đề tài nguyên, cũng khó mà phát triển như vậy.

Thiên tài, rốt cuộc có thật là những kẻ biến thái như vậy không? Nghĩ đến đây, Dương Minh càng thêm nghiêm túc. Động tác của Phong Thần Dao Trùng lại nhanh hơn, trong trận không chỉ cánh tay dao mà ngay cả gió cũng không thể cảm nhận được.

Sau đó, trên cơ thể Trùng Thảo hiện lên một vết thương nhẹ.

Trùng Thảo bị thương.

Trong tình huống không có dấu hiệu công kích nào xảy ra, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Nếu những công kích này được dùng để ám sát, chắc chắn sẽ không có nhiều người có thể trốn tránh.

Tuy nhiên, những công kích này không gây tổn thương quá lớn cho Trùng Thảo.

Chỉ thấy ánh sáng kim quang lóe lên trên cơ thể, vết thương lập tức hồi phục nhanh chóng, và hai dây leo nhanh chóng kéo dài, tạo thành một cái kén dây leo xung quanh.

Chương 719:

Ai nói quân vương không thể đánh Đế Hoàng! Dù không nhìn thấy kẻ thù, nhưng phương pháp phòng ngự này lại vô cùng hiệu quả.

Thế nhưng ngay khi dây leo hình cầu hình thành trong nháy mắt, nó lại đồng thời vỡ vụn, những lưỡi đao vô hình cắt đứt thành vô số mảnh vụn, căn bản là không thể đoán được Phong Thần Dao Trùng từ đâu lao vào tấn công.

Tuy nhiên, Trùng Thảo có tốc độ phản ứng rất nhanh.

Khi phòng ngự bị phá, ngay lập tức nó lại tạo ra một dây leo hình cầu khác, chặt chẽ và kiên cố hơn so với trước.

“Vô dụng, những dây leo này có thể bảo vệ người, nhưng cũng có thể làm hại người.”

Dương Minh thấy vậy cười nhạt, khuôn mặt lộ rõ vẻ tự tin, thậm chí ngay cả Phong Thần Dao Trùng cũng chủ động lộ ra thân hình.

Chỉ trong chốc lát, dây leo của Trùng Thảo bắt đầu khô héo từ bên trong, sau đó toàn bộ suy yếu đi, thậm chí nguyên bản về ngoài kim sắc cũng bắt đầu trở nên ảm đạm.

“Độc tố sao?” Bạch Khải nhìn vào cánh tay của Phong Thần Dao Trùng, quả nhiên thấy một chút quang mang lục sắc quái dị.

“Phong Thần Dao Trùng mặc dù sở trường về công kích vật lý, nhưng trùng hệ sinh vật cũng rất am hiểu kỹ năng độc hệ.”

Dương Minh mỉm cười nói: “Loại độc tố này là ta tự chế, có thể cấp tốc ăn mòn khí quan của cơ thể địch nhân.

Tuy bây giờ rót vào một lượng không trí mạng, nhưng trong thời gian ngắn sẽ không còn khả năng hành động nữa.”

“Thì ra là vậy, còn có thể hạ độc tới.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, độc hệ kỹ năng hắn vẫn chưa nghiên cứu qua, nhưng sau này có thể tìm hiểu.

Dù sao, Trùng Thảo sở hữu cả trùng hệ và thực vật hệ, làm kỹ năng độc hệ cũng rất hợp lý.

“Vậy thì, Bạch Khải đại sư, chúng ta có nên kết thúc trận chiến này không?” Nhìn thấy Bạch Khải như vậy, Dương Minh hài lòng gật đầu.

Cuối cùng thì vẫn là người trẻ tuổi, mặc dù thực lực rất mạnh, nhưng kinh nghiệm vẫn còn thiếu, tuy nhiên như vậy cũng tốt, coi như vẽ lên một dấu chấm hoàn mỹ cho trận này.

“Kết thúc? Chẳng phải chúng ta vẫn chưa đánh xong sao?” Bạch Khải ngớ ngàng khi nghe vậy, chỉ tay vào chỗ chiến đấu.

“Nhưng mà thú nuôi của ngươi đã...”

” Dương Minh cố gắng giải thích tình hình hiện tại, nhưng lại thấy Trùng Thảo, đáng lẽ phải mất khả năng hành động nằm trên mặt đất, lại vẫn sinh động như thường, thậm chí những dây leo bị đứt lại khôi phục sự sống.

Không chỉ vậy, trên Trùng Thảo còn phát ra ánh sáng kim quang chói mắt, hòa quyện với ánh nắng trên bầu trời, giống như hai mặt trời giữa trời.

“Cái này...”

Làm sao có thể! Khi ngươi bị chất độc của Phong Thần Dao Trùng ăn mòn, ngươi lẽ ra phải mất khả năng sử dụng kỹ năng chứ!” Dương Minh cuối cùng cũng không giữ được bình tĩnh, trong khi Bạch Khải thì cười hả hê.

Quả thật như Dương Minh nói, Trùng Thảo bị chất độc này xâm lấn sau đó, kết cấu cơ thể bị ăn mòn, không còn khả năng động đậy.

Nhưng chỉ là một mảnh thôi.

Khi trúng độc, một bộ phận khác của cơ thể nó bắt đầu hoạt động, đồng thời sử dụng Đại Nhật chi lực, không chỉ thanh lọc độc tố trong cơ thể mà còn khôi phục người đó về trạng thái tốt nhất. Ưu thế cộng sinh thứ hai, tự cứu bản thân.

“Thật là khiến người ta kinh ngạc, không trách gì Hoàng Phủ tướng quân lại đưa ra đề nghị này.”

Thích Chiêu nhìn tình thế trên sân biển chuyển nhanh chóng, không khỏi cười nói.

“Đừng sốt ruột, kịch hay còn chưa bắt đầu đâu.”

Hoàng Phủ Vô Cữu cười nhẹ, nhìn Trùng Thảo tỏa sáng, trong mắt tràn đầy mong chờ.

Thần thoại chủng Đại Nhật chi lực đúng là rất mạnh, nhưng một loại Mộng Cảnh chi lực cũng không kém như vậy.

Dù sao, năng lực này cũng được thừa hưởng từ dòng máu Lục Long.

“Đã độc tố vô dụng, vậy thì trực tiếp chiến đấu tay đôi đi.”

Dương Minh rất nhanh bình tĩnh lại, và Phong Thần Dao Trùng lại một lần nữa triển khai tấn công.

Mặc dù sau khi sử dụng Đại Nhật chi lực, tốc độ của Trùng Thảo tăng lên, thậm chí dây leo kéo dài cũng nhanh hơn nhiều, nhưng vẫn không thể nào bù đắp được tốc độ tấn công của Phong Thần Dao Trùng.

Chương 720:

Ai nói quân vương không thể đánh Đế Hoàng! Tại một thời điểm, một đạo phong nhận xẹt qua, Trùng Thảo cuối cùng cũng để lộ vết thương trên thân thể.

Ngay khi Trùng Thảo còn chưa kịp né tránh, Phong Thần Dao Trùng đã theo sát phía sau, áp đặt một đòn đau lên thân thể của Trùng Thảo.

Trùng hệ sinh vật có năng lượng sinh mệnh vô cùng mạnh mẽ, chỉ cần không bị tấn công vào chỗ yếu, hắn sẽ nhanh chóng hồi phục.

Phong Thần Dao Trùng hiển nhiên hiểu rõ điều này.

Tuy nhiên, khi Phong Thần Dao Trùng chuẩn bị tiếp tục tấn công Trùng Thảo, hắn chợt nhận ra rằng thân thể của Trùng Thảo như là sương khói, dần dần tan biến.

Là ảo giác? Phân thân? Hay chỉ là một giấc mơ?! Phong Thần Dao Trùng cảm thấy hoang mang, hắn biết rõ mình vẫn đang ở trong thực tại, linh hồn của Đế Hoàng cấp sinh vật tuyệt đối sẽ không bị sinh vật quân vương quấy rầy.

Nhưng mọi thứ trước mắt dường như đang tát thẳng vào mặt hắn.

“Epsilon, ngươi đang làm cái gì vậy?” Không chỉ Phong Thần Dao Trùng, ngay cả Bạch Khải, ngự thú sư, cũng cảm thấy bất ngờ và không khỏi hỏi.

“Báo cáo thủ lĩnh, tại hạ thực sự không thể hoàn toàn thôi miên hắn, chỉ là lợi dụng mộng cảnh để ảnh hưởng một chút đến nhận thức của hắn,” Trùng Thảo nói bên tai Bạch Khải.

“Giấc ngủ vốn là hành vi của thân thể, mặc dù tại hạ không thể khiến linh hồn hắn sa chân vào mộng cảnh, nhưng vẫn có thể ảnh hưởng đến cơ thể của hắn, buộc hắn đưa ra những phán đoán sai lầm.”

“Ảnh hưởng đến cơ thể? Nói cách khác, ngươi vừa rồi đã tác động vào ngũ giác của Phong Thần Dao Trùng?” Bạch Khải

nghe vậy hiểu ra, ánh mắt hướng về phía Trùng Thảo đột nhiên trở nên kỳ quái.

“Đúng vậy, thủ lĩnh, chính là như vậy!” Trùng Thảo khẳng định, rồi lại lần nữa rơi vào trạng thái yên tĩnh. Đối mặt với Đế Hoàng cấp sinh vật, Trùng Thảo cũng không thể có quá nhiều sự phân tâm.

“Ảnh hưởng ngũ giác, tạo ra ảo giác...”

Kính hoa thủy nguyệt? Ta thật sự cảm thấy muốn gây chuyện rồi!” Bạch Khải chép miệng, không hổ là song sinh, chiêu này của Trùng Thảo quả thật tinh vi.

Sau một khoảnh khắc ngạc nhiên, Phong Thần Dao Trùng lại khởi động tấn công một lần nữa, nhưng hắn vẫn không thể bắt được vị trí thực sự của Trùng Thảo.

Ngược lại, Trùng Thảo đã tận dụng lợi thế của mình, không ngừng để lại những vết thương trên người Phong Thần Dao Trùng, và tất cả đều là do Đại Nhật chi lực gây ra, khiến hắn không thể tự hồi phục.

“Phong Thần Dao Trùng, hãy sử dụng lĩnh vực!” Thấy vậy, Dương Minh hoàn toàn yên tâm, không còn lo lắng nữa, ra lệnh cho Phong Thần Dao Trùng phát huy toàn bộ sức mạnh.

Nhưng đúng vào lúc này, thân thể của Phong Thần Dao Trùng và Dương Minh đồng thời run lên, trước mắt bỗng nhiên tối sầm lại, sau đó họ thấy một con mắt lớn đang nhìn chằm chằm vào họ.

Ngay lúc đó, vô số nỗi sợ hãi ẩn sâu trong lòng bỗng nổi lên, khiến Phong Thần Dao Trùng đang chuẩn bị dùng lĩnh vực cũng bị ngắt quãng.

Cũng ngay lúc đó, Trùng Thảo, người vẫn đang trong trạng thái ngủ say, đột nhiên mở to hai mắt. Đại Nhật chi lực trong cơ thể hắn hoàn toàn thu liễm, ngưng tụ xung quanh tạo thành một lớp kim giáp nhàn nhạt.

Lớp kim giáp nhìn có vẻ như bánh quế, nhưng lại chứa đựng toàn bộ nhiệt độ của Đại Nhật chi lực. Đến một góc độ nào đó mà nói, nó có nguyên lý tương tự như Alpha Nghiệp Hỏa chi kiếm, loại nhiệt độ cao này có thể xuyên thủng mọi loại phòng ngự.

Quả thực, chỉ một khắc sau, Trùng Thảo đã hóa thành một đạo kim hồng, bay thẳng về phía Phong Thần Dao Trùng vẫn còn đang ngơ ngác đứng tại chỗ.

Chỉ trong chớp mắt, một lỗ thủng xinh xắn xuất hiện trên thân thể Phong Thần Dao Trùng, lò mờ có thể nhìn thấy bên trong bị Đại Nhật chi lực thiêu đốt thành cốt.

Vết thương này tuy không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng tất cả mọi người cũng có thể đoán ra kết quả.

Phong Thần Dao Trùng, thua!

Chương 721:

Hiệp hội đến Trùng Thảo không phải là kẻ yếu, nhưng mọi người đều hiểu rõ rằng nếu như trước đó mà Trùng Thảo đánh trúng vào đầu, có lẽ Phong Thần Dao Trùng đã chết.

Thế nhưng cho đến bây giờ, Phong Thần Dao Trùng vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo, thậm chí cả Dương Minh - Ngự Thú sư, cũng có chút mơ hồ về thân trí.

“Ôi, có vẻ như chúng ta gặp rắc rối rồi.”

Bạch Khải nhận ra bọn họ rõ ràng đang bị ảnh hưởng bởi Ác Mộng chi nhãn, lập tức để Beita tiến lên hỗ trợ làm dịu tình hình.

Dù là Đế Hoàng sinh vật hay thậm chí là những sinh vật mạnh hơn truyền kỳ, đều có những nỗi sợ hãi riêng. Ác Mộng chi nhãn chỉ đơn thuần là kích thích những nỗi sợ hãi đó mà thôi.

Có lẽ trong tình huống bình thường, Trùng Thảo không làm được việc này, nhưng Phong Thần Dao Trùng cùng Dương Minh lại bị ảnh hưởng bởi cảm giác tan vỡ của Trùng Thảo.

Thêm vào đó, quyết định thích nghi với Đế Hoàng lĩnh vực trong lúc suy nghĩ chao đảo càng làm mọi chuyện trở nên nghiêm trọng. Điều này Trùng Thảo đều nắm bắt được, và tranh thủ sử dụng Ác Mộng chi nhãn.

Chỉ cần nói thêm rằng, sức tàn phá của Ác Mộng chi nhãn đúng là vượt xa những gì Bạch Khải tưởng tượng.

Nhìn vẻ ngoài của Phong Thần Dao Trùng, rõ ràng hắn đã lâm vào tình thế không thể tự kiểm chế.

Thậm chí, trên cơ thể Phong Thần Dao Trùng dần dần xuất hiện một chút khí tức điên cuồng, tựa như đang phát cuồng.

Thấy vậy, Beita lập tức phát động Hàng Ma Chân Ngôn, ý đồ để đánh thức Phong Thần Dao Trùng, nhưng hắn không hề có chút phản ứng, ngược lại còn khóa chặt mục tiêu vào Beita.

“A ô a ô! (Đồ oan có đầu nợ có chủ, bản uông là vô tội!)” Cảm nhận được sát khí từ Phong Thần Dao Trùng, Beita toàn thân

run rẩy, vội vàng kích hoạt Bất Hoại Kim Thân để phòng ngừa.

Nhưng ngay lúc này, trên bầu trời bỗng dưng rơi xuống một trận bột phốt pho nhiều màu, nguyên bản đã có công kích hướng về Phong Thần Dao Trùng giờ đây dần dần lắng xuống, nhìn những vết thương trên cơ thể mình, hắn có chút không hiểu.

“Đây là cái gì? Tại sao ta lại bị thương mà không phát giác ra một chút nào?” “Yuffie, sao ngươi cũng tới đây?” Khi đang định ra tay ngăn cản hành động của Phong Thần Dao Trùng, Hoàng Phủ Vô Cửu nhìn thấy từ trên không trung chậm rãi hạ xuống Ván Tâm Diệp, nói.

“Ván Tâm Diệp phát hiện một cỗ tinh thần lực đặc thù, ta lo lắng các ngươi gặp phải tình huống đặc biệt, nên đến xem một chút.”

Yuffie nhẹ gật đầu, nhìn về phía Trùng Thảo, nói: “Ván Tâm Diệp phát hiện một chút tinh thần lực đặc thù từ ngươi, vừa rồi sự dao động tinh thần đó có phải do ngươi gây ra không?” “Đó là ta làm.”

Bị Ván Tâm Diệp nhìn chằm chằm, Trùng Thảo cảm thấy không được tự nhiên, bản năng phóng xuất Đại Nhật chi lực để kháng cự.

“Đừng lo lắng quá, ta chỉ phát hiện có một lượng lớn tâm trạng tiêu cực bùng phát, nên mới đến xem thử thôi.”

Yuffie mỉm cười nhàn nhạt, nói: “Chỉ có điều ta khuyên ngươi nên nắm giữ kỹ năng tịnh hóa trước, kỹ năng này tốt nhất ít sử dụng.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Beita mặc dù có thể miễn cưỡng liên kết Hàng Ma Chân Ngôn với tịnh hóa, nhưng rõ ràng vẫn kém xa.

Nếu có thể thì trong tương lai tốt nhất nên chú ý điều này.

“Chỉ vì chuyện này thôi sao?” Hoàng Phủ Vô Cửu nhìn về phía Yuffie, hỏi.

“Không hoàn toàn là vậy.”

Yuffie nghiêng người sang, chỉ chỉ về phía sau, nói: “Các thành viên hiệp hội đã đến.”

“Hiệp hội cũng tới?” Bạch Khải ngạc nhiên, chỉ nghe nói lần huấn luyện này là do quân đội và mười đại viện trường tổ chức, không nghe nói hiệp hội có sự tham gia.

“Hiệp hội thì khác với các ngươi, bọn họ đến đây là có nhiệm vụ.”

Hoàng Phủ Vô Cữu giải thích.

“Thực hiện nhiệm vụ sao, thì ra là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng lại cảm thấy những người này càng thêm khơi dậy sự hiếu kỳ.

Có thể khiến cho Ván Tâm truyền kỳ tự mình đến đây, hẳn cũng không phải là những người bình thường.

“Đó sẽ là ai nhỉ?” Trong ánh mắt tò mò của Bạch Khải cùng đồng bọn, các thành viên của hiệp hội lần lượt xuất hiện trước mặt mọi người.

Khi nhìn thấy người nam giới cầm đầu cao lớn, sắc mặt Bạch Vũ Hiệu bỗng chốc trở nên tái mét.

“Ôi trời, tại sao ba ta cũng đến đây!” Bạch Vũ Hiệu mặt mày xám xịt, trong khi đó Cổ Sơn đứng bên cạnh chỉ biết vỗ vai an ủi.

“Bạch truyền kỳ?” Bạch Khải cũng ngạc nhiên, nhìn người dẫn đầu Bạch Đồng Trần, nói: “Ngài sao lại có thời gian rời khỏi Sáu Tháp?” Bình thường, người đứng đầu Sáu Tháp đều rất ít khi rời khỏi, đây là việc mà tất cả những người từng qua tổng bộ hiệp hội đều biết rõ.

Nay Bạch Đồng Trần lại ra ngoài, thật sự là ngoài dự liệu của Bạch Khải.

“Bình thường thì ta không rảnh, nhưng giờ đây tình huống đặc biệt, nhiệm vụ này ta nhất định phải tham gia.”

Bạch Đồng Trần nhìn qua Phong Thần Dao Trùng đang trị thương, lông mày chau lại, nói: “Đây là đang giao tranh sao? Ai đang đánh với ai?” “Bạch Khải cùng Dương Minh đại sư và Tôn Quảng Hạo đại sư, coi như là cho học viên thể hiện.”

Hoàng Phủ Vô Cử tiến lại gần Bạch Đồng Trần.

Sắc mặt Bạch Đồng Trần lập tức trở nên nghiêm trọng, ông ta chăm chú nhìn Hoàng Phủ Vô Cử, mà Hoàng Phủ Vô Cử cũng không kém phần.

Nhìn hai người đàn ông vạm vỡ đối mặt nhau bằng ánh mắt, Bạch Khải cảm thấy hơi cay cay nơi khóe mắt, nhưng rất nhanh đã bị khí thế nóng bỏng từ hai người thu hút sự chú ý.

“Đoạn đại sư, hai người này chẳng lẽ sẽ không xảy ra chuyện gì chứ? Ta nhớ hình như Bạch truyền kỳ và Hoàng Phủ truyền kỳ từng tranh giành danh hiệu?” Thấy vậy, Bạch Khải không nhìn được mà hỏi, nhưng Đoạn Mãnh dường như không muốn giải thích, chỉ nói một câu rồi quay đầu đi.

Phanh! Chỉ thấy trong nháy mắt, hai người cùng nhau vung tay về phía đối phương, nắm đấm va vào nhau tạo thành một tiếng nổ lớn, thậm chí cuốn lên một trận gió mạnh thổi bay cả Bạch Khải và những người khác. Đây thực sự là nhân loại sao? Mắt Bạch Khải co giật, hẳn không phải ít lần tiếp xúc với những người mang danh truyền kỳ, nhưng ngoài sức mạnh vượt trội ra, những thứ khác đều rất bình thường.

Thế nhưng hai người này, rõ ràng thể chất còn mạnh mẽ hơn rất nhiều.

“Ha ha ha! Hoàng Phủ, ngươi vẫn mạnh như ngày nào, nhưng lần này ta nhất định sẽ cướp danh hiệu đấu chiến từ tay ngươi.”

“Tùy thời chờ đợi!” Cả hai nhìn nhau cười, sau đó ôm chặt lấy nhau.

Nhưng trong mắt mọi người, cảnh tượng này trông giống như hai con thú hoang đang ôm nhau.

“Lý Húc Thăng, nếu chỉ dùng thể chất để chiến đấu, ngươi có thể thắng được họ không?” Đường Miêu lén lút tiến lại chỗ Lý Húc Thăng, nhỏ giọng hỏi.

“Không thắng được.”

Lý Húc Thăng không chút do dự lắc đầu, dù hẳn đã tăng cường thể chất sau khi thức tỉnh huyết mạch, thậm chí có thể

so sánh với những con thú hung tợn, nhưng nếu so với hai người này trong đấu tay đôi, hẳn vẫn còn kém xa.

Chắc chắn rằng, cấp độ truyền kỳ không chỉ là sự biến đổi của sủng thú, mà Ngự Thú sư cũng vậy.

“Đúng rồi, người nói Bạch Khải, Dương Minh và Tôn Quảng Hạo đang giao tranh? Nhìn kết quả này, phải chăng là Bạch Khải thắng?” Bạch Đồng Trần nhìn về phía Bạch Khải, hỏi.

“Đúng vậy, trong trận đấu đầu tiên, Diệt Long Kiếm Đế đấu với Hồ Thú Cốt Tướng, và trong trận thứ hai, Đại Nhật Long Thiên đấu với Phong Thần Dao Trùng, Bạch Khải đều giành chiến thắng.”

Hoàng Phủ Vô Cửu đưa ra kết quả hai trận đấu cho Bạch Đồng Trần, khiến Tôn Quảng Hạo và Dương Minh cảm thấy xấu hổ.

Rõ ràng họ là những tiền bối nổi tiếng nhiều năm, vậy mà bị đánh bại bởi một người vừa mới thăng cấp lên lục giai không lâu, qua đó có phần mất mặt.

“Thật sao?” Mắt Bạch Đồng Trần sáng lên, không nhịn được mà cười vang.

“Đúng, không làm mất mặt hiệp hội, đại ca quả nhiên có mắt nhìn.”

Bạch Đồng Trần không giấu diếm sự ngưỡng mộ đối với Bạch Khải, khen ngợi không ngừng.

Bạch Vũ Hiểu vốn có chút hoảng sợ khi nghe lời của cha mình, ngay lập tức sắc mặt trở nên khó coi, âm thầm lùi sang một bên.

Khen xong Bạch Khải, tất nhiên cũng phải giáo huấn hắn.

“Bạch Vũ Hiểu, mau lại đây cho ta!” Giọng quát quen thuộc vang lên bên tai, Bạch Vũ Hiểu sắc mặt cứng đờ, miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, nói: “Ba ơi, thật đúng là trùng hợp ~” “Đồ xỏ lá, ta đặc biệt đến để xem ngươi!” Bạch Đồng Trần phồng chế nồm vai Bạch Vũ Hiểu như một con gà con, dùng ánh mắt dò xét đánh giá cậu.

Khi nhìn thấy năm ký hiệu chú văn trên mu bàn tay của hắn, lúc này mới lộ ra nụ cười.

“Ngũ giai Ngự Thú sư, ừ, coi như không lười biếng, lần này ta bỏ qua cho ngươi.”

Bạch Đồng Trần đặt Bạch Vũ Hiểu xuống, lúc này Bạch Vũ Hiểu mới thở phào nhẹ nhõm, tay vỗ nhẹ lên ngực.

“Nhị thúc.”

Bạch Thu Trà đi đến gần Bạch Đồng Trần, chào hỏi.

“Hừm, A Trà, khí tức của ngươi, có phải sắp lên cấp sáu không?” Bạch Đồng Trần ngay lập tức phát hiện sự biến hóa trong khí tức của Bạch Thu Trà.

“Cũng sắp rồi, có lẽ sẽ tại đây mấy ngày nữa.”

Nghe lời Bạch Thu Trà nói, ánh mắt Bạch Đồng Trần lại không tự chủ nhìn về phía Bạch Vũ Hiểu, khiến hắn vừa mới thả lỏng tâm trạng lại căng thẳng trở lại.

“Bạch truyền kỳ, hiệp hội lần này đến có việc gì không?” Lúc này, Bạch Khải đi tới, hỏi.

“Thật sự có việc.”

Bạch Đồng Trần nhẹ gật đầu, chỉ chỉ về phía sau hắn nơi có các thành viên hiệp hội khác, nói: “Lần này hiệp hội đến là để hỗ trợ quân đội xây dựng Bức Tường Hoang Vu.”

“Xây dựng Bức Tường Hoang Vu? Tường số 4?” Bạch Khải nghe vậy thì giật mình.

Hoàng Phủ Vô Cửu đã từng nói qua rằng tường số 4 sẽ hoàn thành trong tháng này, hiệp hội đến chắc chắn là để hỗ trợ phụ trách công việc thanh lý quái thú vào cuối tuần.

Dẫu sao, vị trí tường số 3 đã được xác định là lãnh thổ bộ lạc.

Tường số 4 chắc chắn sẽ xảy ra nhiều xung đột với bộ lạc, việc tìm hiệp hội đến hỗ trợ cũng là hợp tình hợp lý.

“Đúng vậy, đoàn quân của các ngươi hẳn cũng sẽ tham gia, cũng coi như là cộng đồng huấn luyện.”

Bạch Đồng Trần nhẹ gật đầu, nói: “Tiện thể, hiệp hội cũng muốn kiểm nghiệm sức chiến đấu thực tế của các tân sủng thú.”

“Tân sủng thú? Chẳng lẽ là...?” Bạch Khải ngẩn người, nhưng rất nhanh đã hiểu ra.

Cổ đại chủng.

Kể từ khi tập đoàn Cửu Lê công bố tin tức về sự phục sinh của cổ đại chủng, đã qua hơn vài tháng, nhưng bên trong liên bang vẫn chưa có sự thông qua, trừ hiệp hội cùng một số nhân viên của liên bang, hầu hết không ai có thể khế ước với cổ đại chủng.

Mà theo ý Bạch Đồng Trần, hiệp hội định lôi cuốn cổ đại chủng ra ngoài sao? “Cổ đại chủng dù đã phục sinh thành công, nhưng khả năng phát huy trên chiến trường vẫn còn chưa rõ ràng, nên mượn cơ hội này kiểm tra xem sao.”

Bạch Đồng Trần cười cười, nói: “Hơn nữa lần này đến đây, còn có vài người quen của người nữa.”

“Người quen?” Lý Mộ Bạch nhìn thấy là một chuyện, nhưng những người khác thì Bạch Khải lại không chú ý đến.

“Chỉ có người, Bạch Khải, dám quên cả trại chủ! Hãy xem trại chủ phạt người!” Giọng nói quen thuộc từ đội ngũ hiệp hội truyền tới, và ngay sau đó là một thanh trường thương năng lượng sáng rực, thẳng thắn đâm về phía Bạch Khải.

“Giọng này? Là Chu học tử?” Bạch Khải hơi bất ngờ nhìn về phía nữ sinh đang lao đến, thân thể hơi xoay một bên, theo bản năng để tránh.

Chương 722:

Cổ Đại Chung Quân Đoàn Sơ Tú Ngọn lửa từ trường thương sượt qua người, để lộ ra diện mạo của Chu Diễm, trên mặt nàng rõ ràng mang theo một chút kinh ngạc.

“Không gặp một thời gian, Bạch Khải phản ứng nhanh thật nha, tiếc là bản trại chủ còn đang cố gắng giữ lại hình tượng đẹp trai chứ.”

Chu Diễm thu hồi trường thương, mỉm cười với Bạch Khải.

“Chu học tử, ta làm sao thấy ngươi lại có vẻ không kèm chế được vậy.”

Bạch Khải nghe vậy, khóe miệng co giật một cái.

Vừa rồi hẳn chỉ là phản ứng bản năng khi cảm thấy nguy hiểm từ sau lưng, nếu không mà động thì có lẽ đã thành xiên nướng rồi.

“Còn dám chất vấn thực lực của bản trại chủ? Đến đây, chúng ta đấu một trận, bản học tử ngay lập tức là lục giai Ngự Thú sư, xem ta giáo huấn ngươi như thế nào.”

Nghe Chu Diễm nói vậy, mọi người đều im lặng, còn Dương Minh Hòa và Tôn Quảng Hạo thì sắc mặt càng thêm quái lạ.

“Cái đó, Diễm tử, không phải ta muốn đả kích ngươi, nhưng mà ngươi đạt đến lục giai thì vẫn chưa phải là đối thủ của Bạch Khải đâu.”

Bạch Vũ Hiểu nhẹ nhàng chạy đến bên cạnh Chu Diễm, nói: “Vừa rồi đã có hai lục giai đại sư thua rồi.”

Dứt lời, Bạch Vũ Hiểu nhanh chóng kể cho Chu Diễm về hai trận chiến đấu vừa rồi, mà sau khi nghe xong, Chu Diễm liền rơi vào trầm mặc.

“Được rồi, quả thật không thể so với ngươi tên biến thái này.”

Chu Diễm bĩu môi, không muốn so tài với Bạch Khải nữa, sau đó nhìn xung quanh, hỏi: “Cổ Sơn đâu? Ta nhớ là Cổ Sơn cũng tới?” Phành! Một bóng người cao gầy từ trên trời hạ

xuống, một quyền đập vào đầu Chu Diễm, sau đó là một tràng găm thét.

“Không có một chút quy củ nào cả, mau rút về nhà đi, đừng ở đây làm mất mặt của lão nương!” Người nói không ai khác chính là Lãnh Phi Phi, tổng huấn luyện viên của hội huấn luyện.

“Lãnh giáo quan.”

Bạch Khải cúi đầu khẽ vuốt cằm, trong khi Lãnh Phi Phi cũng gật đầu chào hỏi lại.

Mặc dù Bạch Khải là văn bồi của nàng, nhưng giờ cũng đã là đại sư, Lãnh Phi Phi đương nhiên không cậy già lên mặt.

Dù sao, thực lực mới là yếu tố quyết định địa vị chính yếu.

“Các vị từ hội đến, vất vả rồi.”

Thích Chiêu đi đến trước mặt mọi người, mỉm cười nói: “Số 4 tường gặp trở ngại quá lớn, chỉ có thể thỉnh cầu hội trợ giúp.”

“Cũng là vì nhân loại, không cần khách khí.”

Bạch Đồng Trần nghiêm nghị đáp.

“Vậy thì phiền mấy vị đợi một chút, sau đó chúng ta sẽ xuất phát.”

Thích Chiêu nhẹ gật đầu, rồi đến trước hai đội Hắc Bạch, công bố đội hình hoàn toàn mới.

Bởi vì lần này thực lực hai bên tương đương, mà phân công cũng rõ ràng nhiều hơn.

Không chỉ xem xét đến thực lực, mà còn cả khả năng phát huy trong đoàn chiến và phản ứng trong tình huống khẩn cấp.

Chẳng mấy chốc, việc phân chia đội ngũ Hắc Bạch đã hoàn tất. Đội trắng vẫn còn Bạch Thu Trà và Hoàng Phủ Tung làm trưởng nhóm, chỉ là số học viên bên dưới đã thay đổi khá nhiều, những học sinh từ ba đại học viện được đưa vào.

Giống như Hoàng Phủ Vô Cữu đã nói, những học viên tinh anh đến từ ba đại học viện này đều có thiên phú hơn hẳn các binh sĩ dự bị, một khi thích ứng được với cuộc sống ở đây, sự tiến bộ sẽ rất nhanh.

“Giờ thì việc phân phối đã xong, ta xin công bố nội dung huấn luyện của tuần này.”

Ánh mắt Thích Chiêu quét qua 60 học viên trước mặt, nói: “Nhiệm vụ chỉ có một, đó là đảm bảo số 4 tường từng tổ kiến thuận lợi dâng lên và hoàn thành lắp ráp.”

“Có rõ chưa?” “Rõ!” Các học viên dù không hoàn toàn hiểu rõ chuyện số 4 tường, nhưng vẫn nghiêm túc tiếp nhận nhiệm vụ.

Bây giờ, nơi này không có học viện học sinh nào, chỉ đơn thuần là quân nhân.

Thích Chiêu hài lòng gật đầu, nhìn Bạch Đồng Trần và những người khác, nói: “Vây Bạch truyền kỳ, chúng ta đi thôi.”

“Được.”

Bạch Đồng Trần khẽ vuốt cằm, dẫn theo Hoàng Phủ Vô Cữu, Yuffie và mọi người hướng về phía xa mà đi.

“Hai tên phong hào truyền kỳ, một tên truyền kỳ, xem ra số 4 tường gặp khó khăn còn hơn cả dự kiến của ta.”

Thấy như thế, Bạch Khải trong lòng thâm hiểu, trong mắt thậm chí lấp lánh nét mong đợi.

Lần này hẳn có thể thu được một đợt lợi lớn, thu thập diện yêu tài liệu nữa chứ? ... Số 4 tường dâng lên địa điểm.

Một đoàn người nối đuôi nhau dừng lại trước một tảng đá lớn.

Trước mặt họ đã có một đội quân trang bị đầy đủ chờ sẵn ở đó.

Số 4 tường dâng lên cực kỳ quan trọng, cho nên từng điểm quan trọng đều được bố trí quân lính canh giới.

“Nơi này là điểm dâng lên đầu tiên, đồng thời cũng là cửa ngõ quan trọng nhất, vì vậy chắc chắn sẽ chịu nhiều xung kích nhất.”

Thích Chiêu nhìn về phía Hắc Bạch hai đội, nói: “Khi xuất hiện Đế Hoàng cấp sinh vật, chúng ta sẽ không ra tay, đây cũng là nhiệm vụ chính thức đầu tiên của các ngươi trong lần huấn luyện này, vì vậy hãy chuẩn bị tâm lý thật kỹ.”

“Vâng!” Mọi người nghe vậy ngay lập tức trở nên nghiêm túc, các thành viên hội cũng đồng thanh giống như vậy.

“Bạch truyền kỳ, những Ngự Thú sư mà khế ước đều là cổ đại chừng sao?” Bạch Khải quan sát đội ngũ hội, hỏi.

“Đúng vậy, đây đều là những Ngự Thú sư do hội từ nhỏ nuôi dưỡng, qua một hệ thống sàng lọc và đặc huấn, thực lực không tồi.”

Bạch Đồng Trần nhẹ gật đầu, nói: “Những người này đều là do Lãnh giáo quan bí mật phụ trách, lần này vừa lúc tận dụng cơ hội này để cho họ rèn luyện một chút.”

“Rõ rồi.”

Bạch Khải nhận ra, tuy cũng là đội ngũ ba mươi người, nhưng bên hội đều là các Ngự Thú sư ngũ giai, mà nhìn vào khí chất của họ, đoán chừng cũng là từ nhỏ đã接受 quân sự hóa huấn luyện, chiến lực thì không cần bàn cãi. Ôm lấy cái chân này, quả thật là rất mạnh mẽ.

“Nói đến, trong đợt người lần này còn có một người quen của ngươi.”

“Người quen?” Bạch Khải hơi sửng sốt, bởi hắn đã thấy Chu Diễm, Bạch Đồng Trần hẳn là không cần phải nhấn mạnh.

“Bạch Khải đại sư, đã lâu không gặp.”

Đúng lúc này, một nam tử tháo bỏ chiếc áo choàng của mình, hiện ra khuôn mặt.

“Tư Không Phá?” Bạch Khải nhận ra người này, có chút kinh ngạc.

“Tư Không Phá đã hoàn thành thẩm tra, trước đó hắn sống trong hoang vu sa mạc, nên ta đã mang theo hắn.”

Bạch Đồng Trần vỗ vỗ vai Tư Không Phá, nói: “Tiểu tử, ngươi thật là giỏi, lại có thể đào được một nhân tài như vậy từ hội, rất tốt.”

“Vậy hội trưởng có ý kiến gì không?” Bạch Khải mắt sáng lên, như phát hiện ra cơ hội buôn bán.

“Ý kiến? Ta vừa rồi đã nói rồi.”

Bạch Đồng Trần nhếch môi cười, nói.

“Nói? Ngạc, đừng nói với ta chỉ là “Rất tốt” ba chữ đó.”

Bạch Khải khòe miệng kéo một cái, nói.

“Đúng rồi.”

Bạch Đồng Trần nhẹ gật đầu, nói: “Hội trưởng đã nói quá nhiều lời, ta chỉ tóm tắt lại vài điểm mấu chốt thôi, những thứ khác không cần nói.”

“Tốt ạ.”

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, dù sao cũng không mong chờ một vị lục giai Ngự Thú sư có thể mang lại cho hội trưởng cho mình điều gì tốt, chỉ xem như có thêm một cái chân bắt đui.

Sau một hồi chờ đợi, Thích Chiêu cuối cùng cũng liên hệ với cổng số 4 ở dưới mặt đất.

Sau đó, giữa ánh mắt chờ mong và căng thẳng của mọi người, mặt đất bỗng nhiên rung lắc mạnh mẽ.

Mặt đất dần dần vỡ ra, để lộ ra một tấm kim loại lớn, sau đó tấm kim loại này từ từ nhô lên.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người đều vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, các đội quân trang bị vũ trang cũng nhanh chóng triển khai tư thế, làm sẵn sàng chiến đấu.

Ngọn kim loại nâng lên khoảng năm mét, lúc này mới có thể mơ hồ thấy được dấu hiệu của một cánh cổng lớn.

Và ngay vào lúc này, từ xa trên đường chân trời lại xuất hiện một đầu dây dài màu đen.

“Mọi người, đề phòng!” Thích Chiêu thấy thế lập tức ra lệnh, đội Hắc Bạch cũng bắt đầu tổ chức theo đội hình dưới sự chỉ huy của các huấn luyện viên, chuẩn bị ứng phó với cuộc tấn công của thú triều sắp đến.

“Xem số lượng và đẳng cấp thú triều này, hẳn sẽ là cấp A.”

Vô Tâm truyền kỳ lập tức đánh giá đẳng cấp thú triều, sắc mặt mọi người lại càng thêm nghiêm trọng.

Mới mở màn đã là cấp A thú triều, có vẻ như bộ lạc bên kia thật sự không để cho số 4 tường dễ dàng xây dựng lên.

“Trong dự đoán rồi.”

Hoàng Phủ Vô Cửu nhẹ gật đầu, có chút phẫn khích.

“Hoàng Phủ tướng quân, Vô Tâm truyền kỳ, Bạch truyền kỳ, nếu xuất hiện truyền kỳ hung thú, thì cứ phiền mấy vị rồi.”

Thích Chiêu nhìn ba tên truyền kỳ, nói.

“Yên tâm, ta đến đây chính là vì chuyện này.”

Bạch Đồng Trần khẽ cổ vắn, mắt tràn đầy chiến ý.

“Nếu có Đế Hoàng cấp hung thú, thì có lẽ sẽ phải nhờ đến mấy vị đại sư.”

Tôn Quảng Hạo mấy người nhẹ gật đầu.

Trước khi đến, bọn họ đã biết rõ nhiệm vụ của mình, nếu không học viện cũng sẽ không chọn họ đến.

“Chỉ có thể đánh với Đế Hoàng cấp sinh vật thôi sao?” Bạch Khải suy nghĩ một chút, nói: “Vây kéo quân vương sủng thú của ta đi hỗ trợ ngăn cản thú triều có được không?” “Đương nhiên được, chỉ là đừng ảnh hưởng đến việc Bạch Khải đại sư người về sau giao chiến với Đế Hoàng cấp sinh vật.”

Thích Chiêu mỉm cười, nói.

“Vậy thì sẽ không.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, dù sao Alpha bọn họ đều là tự mình chiến đấu, hẳn cũng không có năng lực gì để hỗ trợ, chỉ là một người thưởng thức thôi.

Chẳng mấy chốc, thú triều đã xuất hiện trong tầm mắt mọi người, và pháo kích vòng một của đội quân đã bắt đầu.

Dù ở đâu, máy móc quân đội luôn là lực lượng chủ yếu.

Quả nhiên, dưới sự tấn công của máy móc quân đoàn siêu viễn trình, sức mạnh của thú triều rõ ràng bị cản lại không nhỏ, tiến lên hẳn nhiên trì trệ.

Mà chưa chờ thú triều phản ứng, đợt tấn công thứ hai lại ập đến ngay sau đó.

Dưới sự phối hợp hợp lý của máy móc và sủng thú, các loại đạn pháo như mưa rào rơi vào thú triều.

Chỉ một thoáng, máu thịt văng tung tóe, dù khoảng cách xa, Bạch Khải và mọi người cũng có thể nhìn thấy dưới nền đất vàng nâu thì xuất hiện thêm một vết đỏ tươi.

Nhưng rất nhanh, thú triều đã thích ứng với đợt pháo kích, một số hung thú có da dày thịt béo đã phóng ra kỹ năng để đỡ đòn, bảo vệ cho đội ngũ phía sau tiếp tục tiến lên.

“Đến lúc chúng ta lên rồi.”

Lãnh Phi Phi thấy thế lộ ra một nụ cười, sau đó triệu hồi Tướng hồn, dẫn đầu xông ra ngoài, trong khi đội quân hội đồng loạt triệu hồi sủng thú của mình.

Hồng hồng hồng!!! Kèm theo những tiếng gào thét chói tai, từng con sinh vật cổ đại được triệu hồi ra.

Phong Thần Dực Long, Bạo Long Thú, Ba Sừng Long Thú, Kiếm Long Thú... Những sinh vật cổ đại từng quét sạch trái đất nhưng đã biến mất trong dòng thời gian lịch sử giờ đây lại xuất hiện trên vùng đất này, tùy ý thả lỏng bản thân để phóng thích tính hoang dã.

“Đây mới thật sự là cổ đại chúng đúng nghĩa sao? Quả nhiên có chút khác biệt so với Delta.”

Bạch Khải thấy vậy nhẹ nhàng thì thầm, hình thái tiến hóa của Delta trước đó không có vấn đề gì, bất kể là khí tức, hình thể hay thậm chí là năng lực, điều giống hệt nhau với cổ đại chúng.

Nhưng có một vài điểm khác biệt. Đó chính là linh hồn.

Chỉ có những sinh vật đến từ thời kỳ viễn cổ của bá chủ linh hồn, mới thật sự được coi là cổ đại chúng.

Chương 723:

Đều bị bao vây, còn đánh cái gì nữa...

Những sinh vật cổ đại vừa mới xuất hiện, lập tức khiến cho các thành viên trong nhóm thú cung của hai đội Hắc và Bạch trở nên bất an.

Tập đoàn Cửu Lê phục sinh các sinh vật cổ đại đều là Quân Vương cấp, cộng thêm khí tức mạnh mẽ của những sinh vật thượng cổ, những thú cung bình thường không thể nào chịu nổi.

Tuy nhiên, bên phía thú triều cũng cảm nhận được uy thế khủng khiếp từ quân đoàn cổ đại.

Một số con thú cung mặc dù muốn dừng lại, nhưng lại bị đồng bạn phía sau giẫm lên thành bọt nước.

Sau đó, quân đoàn cổ đại nhanh chóng hòa vào trong thú triều.

Dù chỉ có ba mươi con, nhưng những sinh vật cổ đại khổng lồ này hoàn toàn nghiền nát đội hình tiên phong của thú triều mà không cần sử dụng kỹ năng, chỉ cần một xung phong đơn giản đã hạ gục vô số hung thú.

“Tập đoàn Cửu Lê lần này nghiên cứu thành công thực sự, ta suýt chút nữa tưởng mình trở lại thời kỳ viễn cổ rồi.”

Nhìn thấy quân đoàn cổ đại xông lên tàn sát bừa bãi, Thích Chiêu không khỏi ngưỡng mộ.

“Tạm được, nhưng mà vẫn còn phải đối mặt với vấn đề về khả năng mở rộng các sinh vật dưới cấp Quân Vương, vì vậy tạm thời chưa thể toàn diện mở rộng được.”

Bạch Đồng Trần gật đầu, nêu rõ lý do mà Tập đoàn Cửu Lê thành công trong việc phục sinh chỉ bởi vì bọn họ là các sinh vật Quân Vương, không phải là không ưa thích các sinh vật huyết mạch thấp hơn. Để thành công phục sinh các giống loài cổ đại, không chỉ cần phát triển thành công phôi thai bên ngoài mà còn cần phải trích xuất một lượng ý chí nhất định từ trong gen hóa thạch.

Khái niệm về ý chí rất mơ hồ, nhưng qua nghiên cứu của Tập đoàn Cửu Lê, dù chỉ là hóa thạch, nhưng nếu vẫn còn cảm nhận được khí tức mạnh mẽ của nó thì chắc chắn sẽ phục sinh ra các sinh vật cổ đại mạnh hơn chút ít so với trước.

Nhưng đồng thời, những sinh vật cổ đại yếu hơn trong quá khứ nếu như được phát triển thành phôi thai hoặc hình dạng cũng không có sức mạnh tương xứng với các sinh vật cổ đại khác.

Vì vậy mà hiện tại Tập đoàn Cửu Lê chỉ tập trung vào các sinh vật cổ đại cấp Quân Vương.

“Thì ra là thế.”

Thích Chiêu nhẹ gật đầu, nói: “Chỉ cần nhìn vào tình hình trước mắt, đúng là các sinh vật cấp Quân Vương có tác dụng cao hơn nhiều.”

Mọi người nghe vậy cùng nhau gật đầu, sau khi bàn luận một lát, quân đoàn cổ đại đã hoàn toàn chặn lại thú triều, bắt đầu một cuộc tàn sát đơn phương.

“Hắc Bạch hai đội thành viên, cùng nhau tiến công, không thể để cho đợt thú triều này chuyển tới các khu vực khác.”

Nhìn thấy tình hình đó, Thích Chiêu lập tức hạ lệnh, Hắc Bạch song đội lúc bấy giờ từ hai phía bao vây đánh thức thú hung.

Mặc dù Hắc Bạch song đội vừa mới trải qua một trận chiến, nhưng nhờ vào đội ngũ trị liệu hỗ trợ, họ đã hồi phục hoàn toàn.

Trên thực tế, trạng thái lại còn tốt hơn bình thường một chút.

Chỉ trong thoáng chốc, tiếng rống của thú hung réo rất vang vọng khắp nơi, tại khu vực khác, đợt thú triều được coi là mối nguy cấp A đã trở thành một màn tàn sát.

Tuy nhiên, điều này cũng khiến cho những Quân Vương sinh vật ẩn nấp bên trong bắt đầu lộ diện, nhanh chóng vượt qua số lượng quân đoàn cổ đại.

Nhìn thấy điều này, Thích Chiêu lập tức nghĩ đến việc tăng cường lực lượng, nhưng Bạch Khái lại ngay lập tức có động thái trước, ra lệnh cho nhóm thú cưng của mình.

“Đến lượt các người, hãy làm âm ỉ lên nhé.”

Róc rách rộc rích. (Tốt, chủ nhân.) Dẫn đầu vào chiến trường không ai khác chính là Delta, Hư Không môn đồ ngay lập tức đưa Delta ra giữa đàn thú, chưa kịp cho lũ thú phản ứng, Delta đã vung một đòn duy nhất.

Tạch! Tạch! Tạch...

Chỉ trong tích tắc, không gian bị xé nát, đất đai thì nứt ra.

Vô số hung thú bị một cú công kích của Delta mang theo sức mạnh không gian bóp nát thành thịt vụn, trong khi mấy con hung thú cấp Quân Vương cũng đang định vây công Delta thì bị ánh mắt của Delta quét qua, khiến chúng cứng đờ tại chỗ, chỉ biết nhìn Delta chặt đứt đầu của chúng.

“Thời không song hệ?” Tôn Quảng Hạo và Dương Minh nhìn nhau, rõ ràng không thể ngờ rằng thú cưng của Bạch Khải lại có kỹ năng phối hợp lộng lẫy đến như vậy.

Nhưng chưa kịp để họ xác nhận, thì lại có một thứ khác thu hút sự chú ý.

A ô a ô! (Nhìn bản Husky, Bất Hoại Kim Thân một đòn đánh suốt đàn thú!) Con thú hai lao ra chính là Husky với khả năng nhận thức hoàn toàn mới, gần như ngay khi Bạch Khải ra lệnh, nó mở ra Bất Hoại Kim Thân và lao vào trong thú triều.

Chỉ thấy Bất Hoại Kim Thân cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao, lướt nhẹ qua lưng của các hung thú, những con cố gắng bỏ chạy đều bị cái nhìn của Bất Hoại Kim Thân trừng lại, ngay lập tức nổ tung.

Shuke và Jerry cũng đã quen với việc chiến đấu độc lập, hóa thân thành hai con người sói, cầm vũ khí xông vào đàn thú, ở nơi chúng đi qua máu thịt văng tứ tung.

Rõ ràng là một con thú cưng, nhưng lại mạnh mẽ hơn rất nhiều so với ba con thú cưng.

Tiếp theo, Gamma và Trùng Thảo cũng tham chiến. Ánh sáng thánh và năng lượng tà hòa trộn vào nhau, các đòn phán quyết lôi và ngọn lửa tà ma ngay lập tức tiêu diệt một lượng lớn hung thú xuất hiện, ngay cả các sinh vật cấp Quân Vương cũng không ngoại lệ.

Dù một số hung thú ở xa, nhưng kỹ năng họ tỏa ra đều hướng về hướng Gamma.

Maleficent mặc dù đã mất đi vùng hút máu lớn, nhưng lại đổi lại một sức mạnh cường đại.

Chỉ cần ở trong một phạm vi nhất định để thi triển tấn công, chúng sẽ bị ảnh hưởng bởi Gamma.

Một bên khác, Trùng Thảo thì tỏ ra tương đối trầm lặng.

Chỉ thấy Trùng Thảo tỏa ra sức mạnh Đại Nhật chi lực, nhiệt độ kinh khủng đó đốt cháy mọi nơi nó đi qua thành dung nham, trong khi những hung thú kia như những con rỗi, cứ thế ngây ngốc cho Trùng Thảo thiêu đốt.

Dưới sức mạnh của Đại Nhật chi lực, linh hồn chúng đã bị Trùng Thảo kéo vào một giấc mơ vĩnh cửu, cho đến khi chết không biết rằng thân thể của mình đã hóa thành tro bụi.

“Gia hỏa này, thật sự là mới thức tỉnh thiên phú năm ngoái sao?” Tôn Quảng Hạo và Dương Minh nhìn nhau, trong ánh mắt đôi phương đều hiện lên sự kinh ngạc.

Có vẻ như bốn con thú cung này cũng có thể chiến đấu với các Đế Hoàng thú cung của họ, và họ hoàn toàn có lý do để nghi ngờ việc Hồ Thú Cốt Tướng và Phong Thần Dao Trùng thậm chí còn chưa kịp mở ra lĩnh vực của Đế Hoàng.

Sột soạt sột soạt ~ (Chủ nhân, cái kia cũng đi rồi~) Nhìn thấy bốn thú cung đã rời khỏi, Jetta lúc này mới phản ứng lại, nhẹ nhàng hướng về phía bầy hung thú còn sót lại.

Vì thời gian bồi dưỡng còn quá ngắn, Jetta vẫn chưa bước vào giai cấp lục, khí tức so với bọn Husky kém xa.

“Bạch Khải, đây là sáu thú cung của ngươi? Mặc dù cũng là Quân Vương cấp, nhưng đẳng cấp trưởng thành còn chưa tới ngũ giai, không thích hợp để sâu vào trong đội quân như thế này.”

Thích Chiêu nhìn thấy nên khuyên Bạch Khải gọi Jetta quay trở lại, nhưng Bạch Khải không bận tâm, nói: “Không sao, mặc dù Jetta là cấp thấp nhất, nhưng sức chiến đấu không hề thấp.”

Khi nghe Bạch Khải nói vậy, Thích Chiêu cũng không thể không chấp nhận, nhưng vẫn thông báo bộ đội chuẩn bị sẵn sàng để ứng phó.

Mặc dù lần này hiệp hội cổ đại chúng đã giúp đỡ lớn, nhưng quân đội cũng đã chuẩn bị đầy đủ, hiện tại chỉ là huấn luyện học viên thôi nên chưa ra tay.

Lúc này, Jetta đã tới gần thú triều.

A ô a ô! (Jetta đến rồi? Không ổn đâu, nhanh lên chạy mau, ta đi trước một bước!) “Tại hạ sẽ tránh ra một chút để không bị thương.”

Két phốc két phốc? (Tại sao phải đi, Gamma còn chưa ăn no đâu?) Sột soạt sột soạt. (Vậy ta sẽ ở lại bảo vệ để tránh bị đánh lén.) Thấy Jetta đến, Husky và Trùng Thảo kéo dài khoảng cách, riêng Gamma lại chủ động tiến gần Jetta hơn.

Sột soạt sột soạt ~ (Nhìn người lợi hại quá~) Nhìn về phía xa xăm bày thú triều không ngừng dâng cao, Jetta nghe một tiếng phù văn băng sương lóe lên, lập tức một làn hơi lạnh lan tỏa ra, khiến cho toàn bộ hung thú trước mặt bị đóng băng. Điều này vẫn chưa dừng lại, những tảng băng từ hàng trăm năm rồi bị dịch chuyển trên sa mạc liền xuất hiện không kém gì sự tan chảy, tiếp theo lại tiếp tục hướng thú triều mà quét tới.

Chỉ sau chút ít, một núi băng to lớn đã chặn trước thú triều.

Kế đó, ngọn núi băng bắt đầu mọc lên, vây lấy những hung thú chưa bị đóng băng lên trời, nhìn từ xa, giống như có ai đó đặt chúng vào một cái bình thủy tinh khổng lồ.

“Cái hình dáng này nhìn sao giống như bình thuốc quá nhỉ?” Bạch Khải không khỏi há hốc miệng, sau đó liền thấy Jetta ánh lửa phù văn lóe lên, cuối cùng lại biến thành hình dạng Hỏa Ác Đồng, cái bình băng đó lập tức được bao trùm bởi ngọn lửa nóng bỏng, vô tình thiêu đốt những hung thú kia.

“Cũng thật là đang luyện dược a~” Bạch Khải không khỏi bật cười, hành động này không khác gì tự làm nóng dung dịch từ dược liệu, chỉ có điều dung dịch này đã được biến thành hung thú.

Vừa thoát khỏi lớp băng lạnh giá, những hung thú bị lực lửa của Jetta thiêu trụi hoàn toàn thành tro bụi, nhưng lúc này bình thuốc băng của Jetta cũng hòa tan, chảy thành vô số dòng nước sôi, hướng xung quanh mà chảy tới.

Thấy vậy, Jetta lại một lần nữa biến hóa hình dạng, hình thái Thủy Linh Đồng xuất hiện, đối diện sức mạnh sôi trào này vùng tay nhẹ nhàng, dòng nước lập tức cuộn cuộn, tạo thành sóng thần đập ngược trở lại, xô về phía đám hung thú.

Sóng thần với sức mạnh khủng khiếp đập nát một lượng lớn hung thú, dù cho có đỡ được sức công kích của sóng thần, nhưng cũng bị nhiệt độ nóng bỏng làm cho khổ sở.

Nước sôi sóng thần, thật đáng sợ! “Cái kia, Trà ca, ta bỗng phát hiện như thể không có chuyện gì liên quan đến chúng ta.”

Ngay tại thời điểm ngăn chặn bầy hung thú tấn công, Bạch Vũ Hiểu nhóm và những người khác nhìn nhau.

Vì bốn con thú cưng của Husky, không chỉ bọn họ không có kế hoạch gì, mà ngay cả những hung thú hướng vào lối ra cũng không tiến một bước nào.

Thực sự hiệu quả thực chiến trong lần huấn luyện này quá kém.

“Quả thực đúng như vậy.”

Bạch Thu Trà cũng chỉ biết cười khổ, tấn công quân đoàn cổ đại xác thực vô cùng khủng khiếp, thậm chí có thể dùng sức mạnh dồi dào để mô tả.

Nhưng so với những thú cưng của Bạch Khải, vẫn có cảm giác kém hơn một chút.

“Tiểu tử này, đã trưởng thành đến mức độ này sao?” Lãnh Phi Phi dẫn theo quân đoàn cổ đại nhìn những thú cưng Husky dù không có chủ nhân chỉ huy vẫn tàn sát tứ phương, nét mặt cũng đã đầy kinh ngạc.

“Thằng nhóc này thật càng ngày càng biến thái.”

Đi theo Lãnh Phi Phi, Chu Diễm đã sững sờ, nhưng chưa kịp nhìn thêm, đã bị Lãnh Phi Phi một cú đâm ngã xuống đất.

“Lão sư, nếu ngươi lại đánh ta, ta sẽ biến thành ngọc!” Chu Diễm ủy khuất ôm đầu, nhìn thấy ánh mắt khắc nghiệt từ Lãnh Phi Phi càng thêm uể oải.

Thực sự không phải vì nàng không cố gắng, mà bởi vì Bạch Khải quá nổi bật... Âm âm...

Nhìn thấy bộ dạng của Chu Diễm, Lãnh Phi Phi càng thêm bức tức, định nói vài câu giáo huấn, nhưng lại bị một tiếng sấm kinh thiên động địa cắt đứt.

Jetta - Vân Đồng Tử - lôi đình vạn quân! Đầy trời lôi điện trút xuống, nhắm vào những hung thú còn sót lại, và cảnh tượng quen thuộc này khiến cho Vương Hoài, Hạ Diễm và những người khác chỉ biết nhìn nhau lắc đầu.

“Đội trưởng, nếu không ta đi trước đến địa điểm tiếp theo đi? Cảm giác nơi này chẳng có việc gì liên quan đến chúng ta.”

Đường Miêu ngáp một cái, không giấu nổi sự nhàm chán.

Mọi thứ đều bị bao vây, còn đánh đám cái gì nữa...

Chương 724:

Hai tên Lục Giai! Nghe lời Đường Miêu nói, Bách Lý huynh đệ đều tán thành, đồng loạt gật đầu.

Không cần nói gì khác, chỉ riêng mấy con sủng thú thôi, Jetta đã đủ sức áp đảo cả trường đấu, không nhìn mấy con Quân Vương hung thú bị Jetta tiêu diệt trong một đợt.

“Chớ khinh thường, lúc này mới chỉ là bắt đầu.”

Vương Hoài thấy vậy liền nhắc nhở.

“Đã tới.”

Đúng lúc này, Lý Húc Thăng đột ngột ngáng đầu, giờ cao song chùy đánh xuống đất.

Chỉ sau một khoảnh khắc, mặt đất rạn nứt, một con giun khổng lồ toàn thân đầy nham thạch gai nhọn từ lòng đất chui lên. Đế Hoàng cấp hung thú - Phúc Địa Thứ Khâu.

Song song với đó, trên bầu trời, một con kền kền phát tỏa khí tức hôi thối bay tới, lao xuống hướng đám người. Đế Hoàng cấp hung thú - Huyết Hủ Kền Kền.

“Đế Hoàng hung thú! Mọi người lui lại!” Trước sự xuất hiện của Đế Hoàng cấp hung thú, Vương Hoài và Hạ Diễm lập tức chỉ huy học viên lùi lại. Đám học viên phần lớn là tứ giai Ngự Thú sư, với Quân Vương cấp sủng thú, bọn họ không thể đối phó với Đế Hoàng cấp hung thú, thật sự quá nguy hiểm.

Nhưng ngay lúc đó, hai thân ảnh lại bất ngờ rời khỏi đội ngũ, không lùi mà tiến, một người lao về phía Huyết Hủ Kền Kền, người còn lại nhắm vào Phúc Địa Thứ Khâu.

“A Trà!” “Lý Húc Thăng?” Khi thấy Bạch Thu Trà vươn cánh lao về phía Huyết Hủ Kền Kền và Lý Húc Thăng nhảy tới Phúc Địa Thứ Khâu, mọi người đều ngạc nhiên.

Càng kinh ngạc hơn khi nhìn thấy hai người dám chặn lại hai con Đế Hoàng hung thú.

Huyết Hủ Kền Kền nổi tiếng với khả năng tấn công từ trên không, khi nó phun ra huyết dịch độc hại, bất cứ ai bị chạm

vào sẽ dần bị hư hại. Điều khó xử nhất khi đối phó với Huyết Hủ Kền Kền là bản thân nó cùng với cơ thể mục nát, hầu hết mọi công kích đều không thể gây ra thương tổn trí mạng; ngược lại, nó có thể lan tỏa lao dính hôi thối ra xung quanh, ảnh hưởng đến kẻ địch.

Nhưng Bạch Thu Trà dường như chẳng để ý, nhờ vào bộ giáp hải cốt hoàn hảo mà ngăn cản huyết dịch ăn mòn, Linh Hồn chi nhận của nàng thì không chú ý đến thân thể mục nát của Huyết Hủ Kền Kền, mà trực tiếp tấn công linh hồn của nó! Trong khi đó, Lý Húc Thăng dẫn đầu tấn công vào Phúc Địa Thứ Khâu với thế công mạnh mẽ hơn, một chùy đập xuống lớn tảng đá, đối mặt trực tiếp với Phúc Địa Thứ Khâu.

Phúc Địa Thứ Khâu không chỉ có khả năng điều khiển sức mạnh đất để tấn công, mà thân thể mềm dẻo giúp nó miễn nhiễm với hầu hết các loại công kích vật lý.

Hơn nữa, nam thạch gai nhọn trên người nó còn có thể tạo ra phản công cho kẻ địch. Điều làm bận tâm chính là khả năng sinh sống mạnh mẽ của Phúc Địa Thứ Khâu, cho dù bị đánh nát thành mảnh vụn cũng vẫn có thể sống sót.

Nhưng Lý Húc Thăng đối với lần này lại không màng tới, chỉ huy động song chùy tấn công vào Phúc Địa Thứ Khâu, mặc kệ cho tổn thương tấn công ngược lại, máu tươi văng tung tóe, hấn vẫn đứng vững.

Thậm chí, máu tươi không ngừng chảy ra, lần lượt, thế công của Lý Húc Thăng lại càng mạnh mẽ hơn.

“Hai người này, chỉ sợ cũng chẳng mấy chốc sẽ đột phá đến cấp sáu.”

Thích Chiêu nhận xét, nhẹ vò cằm mình.

“Từ sóng tâm linh của bọn họ mà xem, hẳn là đã đến cực hạn, có lẽ trận chiến đấu này sẽ trở thành cơ hội đột phá của họ.”

Yuffie cười nhẹ, nói: “Ngàn năm chưa từng xuất hiện một Tinh Linh sư thiên phú, thành công thức tỉnh huyết mạch hỗn huyết nhân loại, tương lai liên bang có lẽ cần dựa vào họ để bảo vệ.”

“Tương lai của họ thật sự sáng rực, nhưng theo như hiện tại, vị bên cạnh này xem ra có khả năng trở thành người bảo vệ nhân loại trước.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về phía Bạch Khải và nói.

“Đúng vậy.”

Đám người nghe vậy cũng chỉ cười nhẹ, họ đều biết rằng hai người này có thể thành công, nhưng hiện tại, Bạch Khải đã được coi như là một cường giả.

Khi mọi người đang thảo luận về Bạch Khải, hắn đang hăng say theo dõi cuộc chiến giữa Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng.

“Alpha, người thấy A Trà và Lý Húc Thăng ai mạnh hơn?”

Ken kết ken kết. (Hiện tại không sai biệt lắm, chỉ là một có xu hướng về linh hồn, một có xu hướng về thân thể.) Alpha nhìn vào hai người, Linh Hồn chỉ hỏa tỏa sáng nhẹ. (Bất quá khi họ thăng cấp, Bạch Thu Trà sẽ dẫn trước.) “Ừm.”

Bạch Khải khẽ vò cằm, A Trà chính là một tuyển thủ đại hào mật mã, một khi thăng cấp, Cốt Long sẽ trực tiếp lên tới cấp đỉnh cao.

Nói cách khác, khi A Trà lên tới lục giai thì Cốt Long cũng sẽ trực tiếp thăng cấp trở thành lục giai max cấp Đế Hoàng sinh vật.

“Mặc dù đã biết từ sớm, nhưng vẫn thật đáng mong ước.”

Bạch Khải cười nhìn Bạch Thu Trà càng đánh càng hăng. Đúng lúc này, một bộ thi thể khổng lồ từ hố sâu bay ra, từ trên thân thể đầy nham thạch gai nhọn có thể mơ hồ nhìn thấy hình dáng của Phúc Địa Thứ Khâu.

Sau đó, một hình bóng bị bao phủ bởi khí huyết nhảy ra từ trong hố, đúng là Lý Húc Thăng.

“Rõ ràng là ngũ giai Ngự Thú sư, lại chém giết Đế Hoàng hung thú sao?” Dương Minh quá sức bất ngờ, nhìn trước là Bạch Khải, rồi đến Lý Húc Thăng, sao người trẻ tuổi bây giờ lại khủng khiếp đến thế? “Không, hắn đã cấp sáu.”

Hoàng Phủ Vô Cữu lắc đầu nói.

“Lục giai?” Mọi người cùng hướng nhìn lại, thấy Lý Húc Thăng trên người huyết khí dần dần bị hấp thụ bởi năm cái đuôi máu đằng sau, bắp thịt hắn cơ bắp nở ra, không tự chủ phát ra một tiếng gầm gừ.

Từ xa nhìn lại, hắn tựa như một con hung thú hình người bình thường.

Không đợi mọi người hoàn hồn, Lý Húc Thăng dẫn theo một cái xích đeo cổ, bên trong chui ra một con mèo con máu, liếm liếm móng vuốt, chủ động ký kết khế ước với Lý Húc Thăng.

“Vĩnh Dạ Huyết Đế đại nhân đối khía cạnh hậu đại này thật sự coi trọng, lại sớm đem dòng dõi mình làm sủng thú sao?”

Thích Chiêu hơi xúc động khi thấy thế, Hoàng Phủ Vô Cữu cũng gật đầu, nói: “Bất quá huyết dịch chúng có cùng nguồn gốc, độ phù hợp sẽ cao hơn một chút.”

“Ha ha ha...”

Ta thích tiểu tử này, nếu không phải hắn là Cục 13 người, ta nhất định phải kéo hắn đến Cảnh Kỹ chi tháp.”

Bạch Đồng Trần nói với vẻ tán dương, những người khác cũng không ngoại lệ.

Giống như Lý Húc Thăng, chủng loại Ngự Thú sư này quả thật rất phù hợp với điều kiện của Cảnh Kỹ chi tháp, bởi vì với tố chất thân thể hiện tại của Lý Húc Thăng, đã có thể dùng bạo lực để thi đấu, gần như không ai có thể đối đầu.

Rống! ! ! Đúng lúc này, một tiếng rống gầm lớn làm mọi người chú ý, họ lập tức quay đầu nhìn lên không trung.

Chỉ thấy một con Cốt Long to lớn vỗ cánh đứng lơ lửng trên bầu trời, toàn thân bị hồn thể bao phủ, nhìn xa giống như một con Cự Long đang hồi sinh.

Còn con Huyết Hủ Kèn Kèn thì đã bị Cốt Long bắt trong tay, nhẹ nhàng phun ra một ngụm hơi thở Rồng, biến nó thành tro bụi.

Sau đó, hồn thể Cốt Long tiếp tục mở rộng, đồng thời với thân thể xương cốt cùng nhau phát triển, đã gần như tương đồng với Nicolas, một con Cự Long thuần huyết.

“A Trà vậy thăng cấp?” Bạch Đồng Trần trong mắt lóe lên một niềm vui, những người đã yêu cầu thiên tài từ nhỏ, họ luôn có lòng tin vào tương lai của Bạch Thu Trà, chỉ là sau này khi Bạch Khải xuất hiện, họ mới dần dời sự chú ý.

Nhưng hiện tại, Bạch Thu Trà đã theo kịp.

Nếu như dựa vào tuổi tác và đột phá, Bạch Thu Trà thăng cấp lục giai thì có lẽ sớm hơn Bạch Khải một chút.

“Hi sinh khế ước để đổi lại sức mạnh thật sự mạnh mẽ.”

Bạch Đồng Trần nhẹ vò cằm, cảm nhận được Hải Cốt Cự Long phát ra từng đợt sóng tinh thần mạnh mẽ, không khỏi cười ha hả.

Loại khí tức này, Cốt Long Bạch Thu Trà đã đạt đến cấp Đế Hoàng cao cấp rồi.

Có lẽ, ngay cả Bạch Khải cũng không chắc là đối thủ của nàng.

Hai tân tấn lục giai Ngự Thú sư xuất hiện, làm đợt thú triều lần thứ hai đình trệ, kèm theo một lam một hồng lĩnh vực, trực tiếp thanh toán hàng trăm mét xung quanh đây hung thú.

Chỉ sau một chốc, hàng loạt thành phố nghe tin đã sợ hãi của cấp A thú triều đã hoàn toàn bị xóa sổ.

A ô a ô! (Đây chính là lĩnh vực sao? Bản ông cũng muốn!)
“Chờ người đến Đế Hoàng, tự nhiên cũng có thôi.”

Jerry bình thản nói, không có chút nào khao khát.

“Căn cứ căn tính của ta, khi ta hoàn thành mười hai con giáp thủ hộ thú, hẳn là có thể thăng cấp rồi.”

Róc rách rách rách? (Thật sự, cái đây cần Delta cung cấp một chút máu thịt sao?) “Không nóng vội, dù sao lúc nào cũng được, đợi đến khi xong việc khác rồi nói.”

Shuke lắc đầu, nói: “Trước mắt chúng ta quen biết Chân Long không nhiều, vẫn chờ người mạnh hơn một chút sẽ tốt hơn.”

Róc rách rách rách. (Không vấn đề.) Delta nhẹ gật đầu, trong mắt cũng có chút mong chờ.

Hiện tại trong đội ngũ Bạch Khải chỉ có hắn và Jetta là cường giả cao cấp, khả năng nhất tấn thăng đến Đế Hoàng cấp, hẳn tất nhiên cũng muốn mau chóng đuổi kịp bước chân của Alpha.

Thế nhưng giờ đây vẫn còn cảm thấy mơ hồ về hướng thăng cấp của mình, khi mà trước đó vẫn cứ là Thủy Tổ thú lúc trước.

Nếu có cơ hội lần sau, hỏi một chút xem liệu chủ nhân có thể dẫn đi vào chuyển Long Đế bí cảnh không. Đợt A thú triều bị triệt tiêu, đội Hắc Bạch hôm nay nhiệm vụ huấn luyện cũng coi như hoàn thành, huấn luyện viên dẫn đội trở về bên cạnh cánh cổng lớn.

Hầu hết họ đều là tứ giai Ngự Thú sư, đối mặt với cấp A thú triều, tinh lực và thể lực đều phải chịu một thử thách lớn, mà bây giờ họ đã cảm thấy hơi mệt mỏi.

“Tất cả mọi người, tranh thủ nghỉ ngơi, chuẩn bị ứng phó lần sau thú triều.”

“Vâng!” Hai đội thành viên đồng loạt kêu lên đáp lại, nhưng Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng vẫn không có ý định trở về, mà đứng lại tại chỗ, lặng lẽ chờ đợi đợt địch nhân thứ hai sắp đến.

Cấp A thú triều, mười mấy con Quân Vương cấp hung thú, hai con Đế Hoàng cấp hung thú. Đội hình này chắc chắn không yếu, nhưng nó hoàn toàn không đủ để liên bang mang theo một đội hình xa xỉ như vậy ra chiến đấu, vì thế rất rõ ràng, còn có những cuộc tấn công mạnh mẽ hơn đang ở phía sau.

Ken két ken két. (Lão đại, ta đi.) Đúng lúc này, Alpha đứng sau lưng Bạch Khải đi ra, lên tiếng chào Bạch Khải rồi dưới chân bỗng dâng lên một đạo kiếm quang, bay đến bên cạnh Bạch Thu Trà.

Rồng! Khi thấy Alpha tiến gần, Cốt Long lần đầu tiên thể hiện ý định địch, trong miệng phun ra ngọn lửa U Lan, tỏ vẻ như muốn công kích.

“Tiểu Cốt, Alpha là người một nhà, không nên vọng động.”

Bị hồn thể vây quanh, lơ lửng bên trong Cốt Long, Bạch Thu Trà cũng cảm nhận được ý kiếm của Alpha, trong lòng hồi hộp, liền trấn an Cốt Long.

Thực sự, Cốt Long đã là Đế Hoàng cao cấp, cấp bậc đã vượt qua Alpha, sao lại sợ hãi đối diện Alpha chứ?

Chương 725:

Cấp SSS Thú Triều! Ken kết ken kết. (Thật xin lỗi, ta không có ý nhắm vào người.) Alpha phát hiện ra Trảm Long kiếm ý bị Cốt Long ảnh hưởng, chủ động kéo dài khoảng cách với Cốt Long.

“Không sao.”

Bạch Thu Trà khẽ vuốt cằm, nhìn Husky phía sau đang chờ súng thú, càng thêm kính nể phương pháp Bạch Khải bồi dưỡng súng thú.

Bất luận ban đầu giá trị trưởng thành có thấp đến đâu, chỉ cần rơi vào tay Bạch Khải đều có thể trưởng thành ngang hàng, không, thậm chí ngay cả cao giai sinh vật cũng không thể địch nổi chiến lược.

Trước đây cũng không sao, nhưng Alpha bây giờ lại có thể tạo ra cảm giác uy hiếp cho Cốt Long ở cấp bậc cao, thật sự là một điều kỳ lạ.

Ngay lúc này, tiếng thú gào vang lên dồn dập từ đằng xa, ngay sau đó một con thú triều vô biên xuất hiện trước mắt mọi người.

“Cấp S thú triều, mời các vị cẩn thận.”

Một giọng nói ôn nhu vang lên trong lòng mọi người, chính là Yuffie gửi tới cảnh báo.

Không đợi Lãnh Phi Phi và những người khác điều chỉnh đội hình, Alpha đã dẫn đầu bay ra ngoài, Quý Khư chỉ kiếm chém một kiếm, một đạo kiếm khí màu vàng đất gào thét đi ra.

Lưỡi kiếm tốc độ không nhanh, thậm chí có thể nói là rất chậm, nhưng những nơi đi qua đều bị sức mạnh cự lực ngưng tụ lại, toàn bộ dung nhập vào trong kiếm khí.

Chỉ trong chốc lát, kiếm khí này như một lạch trời vô cùng, cắn nuốt thú triều.

Chỉ với một kiếm, Alpha đã ngăn cản con thú triều cấp S khủng khiếp này! “Ta cứ cảm giác Bạch Khải cùng Tôn đại sư

khi đối chiến mà không cần xuất toàn lực?” Bạch Vũ Hiểu thấy vậy không khỏi nhìn Tôn Quảng Hạo, tự nhủ.

“Ta cũng thấy vậy.”

Cổ Sơn nhẹ gạt đầu, sau đó họ thấy Alpha lại chém thêm ba kiếm.

Nghiệp Hỏa, trực phong, tử vong, cộng thêm Quy Khư kiếm khí, bốn đạo kiếm khí xẹt qua bảy hung thú, đột ngột bay lên cao, hình thành một khung kiếm tứ phương trên không trung.

Ngay sau đó, từng đạo năng lượng sắc màu từ những kiếm khí này phát ra, dần dần tạo thành một trận pháp kiếm phức tạp.

Bá bá bá! Kiếm khí như mưa lớn trút xuống, vô tình thu hoạch sinh mệnh của hung thú.

Cấp S thú triều lớn như vậy mà vẫn không thể tiến gần quân đội nhân loại, đã bị tiêu diệt khoảng bảy tám phần.

Nhưng chính vì vậy, những hung thú Đế Hoàng ẩn giấu trong thú triều đã sớm thò đầu ra.

Một con linh cầu khổng lồ tỏa ra năng lượng bạo ngược phun ra sương độc từ trong bảy thú, nhắm về phía Alpha, xung quanh bị độc sương mù ăn mòn, rõ ràng linh cầu đã mở ra lĩnh vực.

Trước khi linh cầu tới gần, hai con Đế Hoàng hung thú từ trên không trung và dưới mặt đất đồng thời tấn công Bạch Khải, chúng cũng mở ra lĩnh vực.

Trước con thú triều cấp A chỉ là để chống đỡ, Bạch Khải và những người khác không thể xem thường bọn chúng.

Tuy nhiên, đối mặt với ba kẻ thù vây công như vậy, Alpha không chút hoảng loạn, thậm chí còn thu hồi ba thanh trường kiếm, chỉ cầm duy nhất một thanh Tử Vong chi kiếm trong tay.

Sau đó, Alpha nhẹ nhàng rung tay một cái bên trong trường kiếm, dễ dàng xuyên qua lĩnh vực của chúng, trực tiếp nhắm ngay ba con Đế Hoàng hung thú trên trán.

Ba con hung thú lập tức cứng đờ, vậy mà rơi xuống thẳng cẳng.

“Vừa rồi một kiếm đó chỉ phá hủy đại não ba con hung thú, những vị trí khác vẫn như thường, hẳn đã kiểm soát lực lượng ngày càng chính xác.”

Hoàng Phủ Vô Cữu tán thưởng nhìn Alpha.

Trong cuộc chiến trước, dù những sủng thú khác cũng rất mạnh mẽ, nhưng chỉ có Alpha mới thực sự tạo thành uy hiếp cho Đấu Chiến Thần Viên.

Hoàng Phủ Vô Cữu thậm chí hoài nghi, khi Alpha thăng cấp lên truyền kỳ, có thể sẽ thắng được Đấu Chiến Thần Viên đã bước vào Bán Thần cảnh.

“Bạch Khải quả thực khiến người ta bất ngờ, nhưng như vậy cũng tốt, tiên cơ quyền đang nằm trong tay chúng ta.”

Thích Chiêu ánh mắt lóe lên, dù bọn họ đã chuẩn bị đầy đủ, nhưng hung thú bên kia chắc chắn cũng không thiếu thủ đoạn ứng phó.

Giờ đây, bí mật chính là giữ át chủ bài càng sâu hơn, lâu hơn một chút.

Nhưng từ tình hình hiện tại xem ra, có lẽ bọn họ đã thành công.

Kể từ khi thú triều bắt đầu đến giờ, ngoài cổ đại chủng quân đoàn ra, lực lượng chuẩn bị của họ gần như chưa sử dụng đến.

Trái lại, bên bộ lạc đã hao tổn không ít, mà ngay cả số bốn tường cũng không tổn thương chút nào.

“Lời nói này có phần hơi sớm, bộ lạc kia hiện tại mặc dù đang loạn chiến, nhưng chỉ là vấn đề bên trong, các bộ lạc bên ngoài lại không bị ảnh hưởng nửa phần nào.”

Bạch Đồng Trần lắc đầu, nói: “Ta nhớ bộ lạc gần nhất là linh báo bộ lạc nhỉ? Với bản tính của linh báo, họ sẽ không dễ dàng để người thiết lập số bốn tường đâu.”

Thích Chiêu nghe vậy im lặng, thật sự, linh báo bộ lạc dù không cần được ba đạo tường đã được thiết lập, nhưng họ đã trả giá rất đắt cho điều này, nếu không cũng không cần tìm đến một cái truyền kỳ thường trú và một cái thỉnh thoảng đến hỗ trợ.

Lần này, số bốn tường đã xâm nhập vào lãnh thổ của bộ lạc, linh báo bộ lạc nào có thể ngồi nhìn trước tình hình này.

“Không cần bi quan như vậy, chỉ ít lần này, chúng ta đã chuẩn bị thật kỹ càng.”

Hoàng Phủ Vô Cữu thấy vậy vỗ nhẹ vai Thích Chiêu, nói: “Hiện tại, cứ để Bạch Khải và đội sủng thú phát huy hết khả năng đi.”

...

Sau khi giải quyết xong ba con Đế Hoàng hung thú, Alpha đứng giữa không trung, nhìn về phía con thú triều không ngừng cuộn cuộn, thanh kiếm khí chột sáng chột tắt, giống như đang chuẩn bị điều gì.

A ô a ô! (Ném loạn thi thể đi, thôi xương cốt như vậy có phải muốn đập chết ta không!) Beita linh hoạt tránh một con thi thể hung thú rơi xuống, hung tợn trừng mắt nhìn Alpha, mà Shuke thì khá vui vẻ, âm thầm thu thập ba thi thể Đế Hoàng hung thú.

Ba con hung thú đó lần lượt là chó, dê, chuột, vừa lúc đến thời điểm này còn có hổ và ngưu, cùng với những con gà và ngựa bất ngờ bắt được trong cuộc huấn luyện gần đây.

Mười hai con giáp thủ hộ thú hắc đã hoàn thành bảy con.

Loại bỏ Delta Long và Băng Linh Ngọc Thỏ, thì chỉ còn rắn, khí, heo.

Nếu không, quyết định tìm Hoàng Phủ Vô Cữu để xin một ít bộ phận của Đấu Chiến Thần Viên? Trên thế giới này có lẽ sẽ không có con Viên Hầu nào so với chúng mạnh hơn. Ân, về nhà thì thử xem.

Két phốc két phốc. (Alpha, người cắt nát quá, trở về chỉ có thể làm một nồi loạn hầm, thật lãng phí.) Gamma vừa thu thập thi thể trên đất vừa phàn nàn.

“Không sao đâu, bên kia vẫn còn nhiều lắm, cần chút nữa đưa đi thôi để thôi miên một số sao?” Trùng Thảo chỉ chỉ nơi xa vẫn còn ào ào hung thú, nói.

Róc rách rách rách. (Delta cũng có thể tới hỗ trợ, cần ta trực tiếp triệu hồi vào trong bí cảnh không?) Két phốc két phốc!

(Chắc chắn có thể!) Gamma hài lòng nhẹ gật đầu, trong khi Alpha hết sức phối hợp tán đi kiếm phù. Đúng như Gamma nói, kiếm phù cắt nát quá, đợi chút sẽ rất khó thu hồi gì tốt tài liệu.

Hơn nữa, hấn cũng cần giữ lại chút sức lực để ứng phó cuộc chiến sắp tới.

Sốt soát sốt soát? (Hỗ trợ? Cái ngẫu nhiên cũng tới ~) “Không được!” Đoàn súng thú đồng thanh từ chối Jetta, nhưng khi thấy Jetta sắp khóc thì Beita lập tức thuận thực lấy ra một đồng kem đặt trước mặt Jetta.

Nếu Jetta không thể kiểm soát được nổi lòng, những hung thú kia có lẽ ngay cả phiền, cho người một bụng cặn bã cũng sẽ không tha.

Rống!!! Bởi Alpha đã tán đi kiếm phù, cơn thú triều lại lần nữa dâng lên, đại chủng quân đoàn và quân đội đồng thời bắt đầu kết hợp chặn đường.

Mục đích chính lần này là để khảo nghiệm đại chủng quân đoàn, đồng thời cũng cho họ cùng quân đội rèn luyện một lần.

Nếu để một mình Bạch Khải làm hết, sẽ bộc lộ ra bản thân họ dường như phần nào thừa thãi.

“Nhưng Bạch Khải, người có cảm thấy thời gian chiến đấu của súng thú có hơi lâu không?, năng lượng giá trị vẫn chưa sử dụng hết sao?” Đoạn Mãnh nhìn Bạch Khải hỏi.

“Lâu sao? Alpha và bọn hấn trước đó đã chiến đấu vài ngày mới về.”

Bạch Khải nhún vai, cũng không cảm thấy ngạc nhiên.

Vì ít có cuộc chiến kéo dài như vậy, năng lượng khổng lồ mang lại cho súng thú trong trứng tiến hóa vẫn chưa thể hiện ra ưu thế lớn.

Nhưng trong cuộc chiến thế này, ưu thế mới bắt đầu được bộc lộ.

Trừ Gamma, tuyển thủ tự động bổ ma BUG cùng với Alpha vừa mới vào trận, những súng thú khác hiện chỉ tiêu hao khoảng một phần năm năng lượng.

Chỉ cần không có thực lực vượt xa bọn họ tồn tại, Husky và họ vẫn có thể đánh lâu như vậy.

“Tốt lắm.”

Nghe Bạch Khải giải thích, Đoạn Mãnh và đồng đội bỗng cảm thấy mình có chút già rồi, liếc nhau một cái, liền ăn ý triệu hồi sủng thú tiến vào chiến trường.

Sau đó, ngày càng nhiều Đế Hoàng cấp sinh vật xuất hiện, những Ngự Thú sư lục giai này cũng không tiện để người trẻ tuổi tiếp tục gánh vác, cũng nên hoạt động một chút rồi.

“Cấp S thú triều quả thực có hơi nhiều.”

Nhìn cơn thú triều mở rộng dần, Bạch Khải rõ ràng nhận thức được sự khủng khiếp của nó.

Không phải vì thực lực mạnh của hung thú, mà là sự khủng khiếp của số lượng! Có lẽ chiến lực của sủng thú Ngự Thú sư vượt xa giai, thậm chí một Ngự Thú sư có thể triệu hồi nhiều sủng thú tham chiến, nhưng về số lượng, vẫn không thể so sánh với hung thú.

Nếu không có đủ lực lượng dự bị, thì chỉ có thể bị cơn thú triều vô tận bao phủ.

Bạch Khải nghĩ ngợi, rồi truyền lệnh mới cho nhóm sủng thú.

Sau đó, Thất Kiếm Long kỵ đồng loạt xuất hiện từ phù trận, ngay lập tức tổ chức đội hình, hướng về phía thú triều phát động tấn công.

Theo sát phía sau, là bảy con kỵ sinh thú của Trùng Thảo, mặc dù không có sức mạnh như Thất Kiếm Long kỵ, nhưng những sinh vật Quân Vương cấp vẫn gây ra một sự đả kích lớn cho thú triều. Đến lượt Shuke, cũng triệu hồi ra bốn đầu cầm tinh thú và vô số máy móc thủ hộ gia gia nhập đội hình tấn công.

“Tiểu tử này, thật sự định một mình bao trọn thú triều sao...”

Lãnh Phi Phi hiếm thấy lộ ra nụ cười, Tư Không Phá càng thêm cảm thấy lựa chọn ban đầu của mình là vô cùng chính xác. Đi cùng một tên biến thái như vậy, vẫn tốt hơn nhiều so với cái Borg gia tộc thần bí kia.

Nhân loại súng thú tạo ra một cú sốc to lớn với thú triều, ngay cả những Đế Hoàng hung thú cũng bị Alpha và nhóm của hắn chém giết nhanh chóng như gọt rau.

Trong khi đó, số bốn tường bên này, cánh cửa chính đang dần được dựng lên. Đúng lúc này, Thích Chiêu đột nhiên nghe thấy một chuỗi cảnh báo dồn dập vang lên bên tai.

“Báo cáo tướng quân, một khu vực khác đồng thời xuất hiện lượng lớn hung thú, quy mô lớn hơn nhiều so với chúng ta dự đoán.”

“Qua hệ thống đánh giá, thú triều đẳng cấp nguy hiểm là...”

“Cấp SSS!”

Chương 726:

Ra trận phụ tử binh, đánh bại huynh đệ “Cấp SSS thú triều?” Thích Chiêu biến sắc, nhìn qua Hoàng Phủ Vô Cửu, lập tức ra lệnh.

“Tất cả các điểm cần phải dâng lên, lập tức đưa tới tường thành, làm tốt công tác cảnh giới, huy động toàn bộ quân đội và chuẩn bị vũ khí cho tốt!” “Vâng!” Chỉ trong giây lát, mặt đất bắt đầu rung chuyển mạnh, từng khối vách tường kim loại từ dưới đất dần dần dâng lên.

Còn ở phía bên kia của bức tường, thú triều hung mãnh đang nhanh chóng lao tới! Cấp SSS thú triều chỉ xuất hiện rất ít lần trong lịch sử liên bang, nhưng mỗi lần xuất hiện đều mang lại tổn thất lớn cho nhân loại.

Và bây giờ, bộ lạc lại phát động một lần thú triều khổng lồ như vậy nhằm phá hủy tường số 4, rõ ràng là nhằm mục đích phá hủy nó.

Thậm chí, việc tiêu diệt toàn bộ Bức Tường Hoang Vu cũng không thể nói trước rằng sẽ không xảy ra.

“Vỡ kịch bắt đầu rồi.”

Bạch Đồng Trần thấy vậy nở nụ cười, hoạt động gân cốt, một con Cửu Linh Sư Vương, sinh vật truyền kỳ với chín cái đuôi, từ trong phù trận hiện ra, sau đó lập tức bám vào người Bạch Đồng Trần.

“Quá lâu rồi không hoạt động, ta sẽ đi trước một bước!” Bạch Đồng Trần phát tay với vài người, sau đó nhảy lên, lao vào giữa thú triều và ngựa mặt lên gào thét.

Chỉ trong chốc lát, trong phạm vi vài trăm mét, tất cả các hung thú đều phát ra tiếng rống lên, từ bảy khiêu đều chảy máu, ngay lập tức gục xuống đất.

“Cái này hẳn là công kích Sư Hồng trong truyền thuyết?” Dù ở xa, Bạch Khải vẫn có thể cảm nhận được sức mạnh kinh khủng từ Sư Hồng, đúng là phẩm chất của một Tháp chủ trong Hiệp hội sáu tháp.

Từ hồi lúc vừa rồi phát ra tiếng gầm gừ có sức hủy diệt, có lẽ Bạch Đồng Trần hoàn toàn có thể so với danh hiệu truyền kỳ.

Nói vậy, các Tháp chủ khác có lẽ cũng không hề yếu đi, thậm chí còn mạnh hơn.

Sau một hồi, Bạch Đồng Trần mới ngừng lại, rồi hóa thân thành một cỗ máy giết chóc, trong thú triều xông tới xông lui, gần như mỗi lần công kích đều cướp đi mạng sống của hàng trăm hung thú.

Dù là Đế Hoàng hung thú hay là những hung thú cấp thấp hơn, trước mặt Bạch Đồng Trần đều không có sự khác biệt nào.

“Ông ba giờ đây thật mạnh mẽ...”

Bạch Vũ Hiểu nhìn thấy hình ảnh dũng mãnh của cha mình, rõ ràng có phần bất ngờ.

Trước đây, hắn chỉ nghe nói về sức mạnh của cha, nhưng chưa từng tận mắt chứng kiến, chỉ biết Bạch Đồng Trần từng khiêu chiến với Hoàng Phủ Vô Cửu nhưng vẫn không thể đoạt lấy danh hiệu “Đấu Chiến”.

Hắn vốn nghĩ ông ba mình chỉ mạnh bình thường, nhưng không ngờ lại dũng mãnh đến vậy.

“Ông ba, thật đẹp trai!” Bạch Vũ Hiểu lần đầu sinh ra cảm giác ngưỡng mộ với Bạch Đồng Trần, bỗng nhiên cảm thấy nhiệt huyết dâng trào.

Một ngày nào đó, hắn cũng phải trở thành như ông ba, mạnh mẽ như vậy với danh hiệu truyền kỳ! Không, còn phải mạnh hơn danh hiệu truyền kỳ! Với sự tham gia của Bạch Đồng Trần, thú triều đã bắt đầu yếu đi, nhưng ở nơi khác, thú triều vẫn nhanh chóng đẩy tới tường số 4.

Tuy nhiên, ở bên vách tường hoang vu, đội quân canh giữ ẩn mình dưới đất cũng đã xuất hiện, hàng loạt máy móc chiến tranh lớn lộ ra, chuẩn bị phát động.

Chỉ một thoáng, tiếng hỏa lực vang lên, vũ khí sát thương các loại như không cần tiền, lập tức gây ra thiệt hại lớn cho biết bao nhiêu hung thú. Đây chính là chiến tranh! Tất cả học viên trong lòng đồng loạt nảy sinh ý nghĩ này, mọi suy nghĩ “Đây chỉ là một cuộc huấn luyện quân sự thôi” đều tan biến.

Trong giây lát, bất kể là đội dự bị đặc chủng hay là những tinh anh được tuyển chọn từ ba đại học viện cũng đều có một sự chuyển mình trong tâm hồn.

“Thực lực liên bang, quả thực cường đại.”

Nhìn về phía xa, nơi tiếng máy móc chiến tranh vang lên liên hồi và quân đội vũ trang đang đương đầu với thú, Bạch Khải cuối cùng đã nhận ra sức mạnh của liên bang.

Chưa từng nghĩ rằng cấp SSS thú triều, vốn được coi là thiên tai cho nhân loại, mà bây giờ liên bang lại có thể đối phó một cách lạnh nhạt như vậy, thậm chí vẫn chiếm ưu thế.

Và Bạch Khải cảm giác được, trên bầu trời, có một vật khổng lồ đang từ Bức Tường Hoang Vu chậm rãi tiến lại gần.

Mạng lưới.

Thú triều đông đảo không ngừng tấn công, quân đội bên này không hề dừng lại, nhưng Đế Hoàng hung thú hiếm có đều xuất hiện, nhưng đều bị Bạch Đồng Trần cùng Alpha - những truyền kỳ hùng mạnh chém giết.

Hai bên lâm vào một tình trạng giằng co.

Nhưng rất nhanh, sự cân bằng đã bị phá vỡ.

Khi Alpha đang tự do tàn sát các hung thú, một cơn khí tức mạnh mẽ đột nhiên xuất hiện từ xa, trước khi Alpha kịp nhận ra điều gì, một bóng người mạnh mẽ đã xuất hiện trước mặt Alpha và đè hấn xuống đất.

Trưởng lão bộ lạc Linh Báo, truyền kỳ hung thú Kinh Lôi Linh Báo.

“Kinh Lôi Linh Báo? Sao lại đến sớm như vậy?” Hoàng Phủ Vô Cữu thấy vậy thì nhíu mày, Đấu Chiến Thần Viên lập tức xuất hiện, định chạy đến ứng cứu.

Dù Alpha đã có khả năng đe dọa Đấu Chiến Thần Viên, nhưng vẫn chỉ là sinh vật cấp Đế Hoàng, gặp phải Kinh Lôi Linh Báo, một truyền kỳ hung thú như thế, gần như không có khả năng phản kháng.

Nhưng ngay lúc này, cái mà đáng ra phải trúng phải thế công từ Kinh Lôi Linh Báo thì Alpha lại bất ngờ từ phía sau tiến tới,

đâm một nhát vào cổ Kinh Lôi Linh Bảo.

“Tránh ra!” Mọi người nhìn thấy thì hai mặt nhìn nhau, Kinh Lôi Linh Bảo vốn di chuyển nhanh chóng và mạnh mẽ, nếu không tại sao bọn họ lại phải kiêng kị như vậy? Thế nhưng, thân là sinh vật Đế Hoàng, Alpha lại có thể tránh được đòn tấn công từ Kinh Lôi Linh Bảo, đây khiến họ không khỏi ngạc nhiên.

“Bạch Khải dùng Diệt Long Kiếm Đế, hẳn là đã nhận ra khí tức của Kinh Lôi Linh Bảo từ trước và nhanh chóng triển khai kỹ năng né tránh.

Trực giác chiến đấu của hắn không phải tầm thường.”

Yuffie trong mắt lóe lên ánh sáng kỳ diệu, nhẹ nhàng nói: “Có lẽ, trên phương diện này, hắn còn mạnh hơn cả Đấu Chiến Thần Viên của Hoàng Phủ.”

“Điều này ta cũng nhận thấy.”

Hoàng Phủ Vô Cữu gật đầu, nói.

Trong quá trình huấn luyện trước đó, hắn đã phát hiện ra rằng Alpha có một trực giác chiến đấu không giống như các thú cưng bình thường, và khao khát mạnh mẽ được mạnh lên.

Chính bởi tâm tính này mà Alpha có thể hấp thu chất dinh dưỡng cần thiết từ mỗi trận chiến để không ngừng cường hóa bản thân.

Như hiện tại, mặc dù vẫn là Đế Hoàng, Alpha vậy mà có thể chống đỡ hàng chục hiệp dưới sự công kích của Kinh Lôi Linh Bảo, thậm chí còn có khả năng phản công đôi chút.

“Đế Hoàng cấp có thể cùng ta chống lại lâu như vậy, thiên phú mạnh mẽ như vậy sao còn phải đi theo nhân loại? Chỉ cần ngươi muốn, ta có thể giúp ngươi thoát khỏi khế ước trói buộc, thậm chí còn có thể phản phệ Ngự Thú Sư, trợ ngươi nâng cao một bước.”

Kinh Lôi Linh Bảo nhận ra Alpha là một yêu quái, vì vậy trong lúc giao chiến hắn không ngừng khiêu gợi, nhưng nhận lại từ Alpha là những nhát kiếm không chút nương tay.

Ken két, ken két. (Tôi không nói nhiều nữa.) Alpha dùng công thay thủ, tốc độ công kích ngày càng gia tăng, khiến Kinh Lôi

Linh Báo phải chật vật né tránh.

“Còn có thể tăng lên nữa sao?” Kinh Lôi Linh Báo cẩn thận tránh né những nhát kiếm của Tử Vong, trên thân nó xung quanh tủa ra khí tức tử vong khiến hắn cảm thấy rất khó chịu, nếu có thể, hắn không muốn bị thương bởi những nhát kiếm đó.

Và Alpha hiển nhiên cũng nhận ra điểm này, Tử Vong sẽ là nhát kiếm chính, những nhát còn lại sẽ làm hỗ trợ, và hắn càng đánh càng hăng.

“Xem ra không thể giữ lại được nữa rồi.”

Kinh Lôi Linh Báo nhìn về phía Bức Tường Hoang Vu đang dần dần dâng lên, bỏ qua ý nghĩ rằng Alpha sẽ gia nhập bộ lạc, ánh mắt lóe lên lôi quang, hắn liền quyết định tiêu diệt Alpha ngay lập tức.

Nhưng ngay lúc này, Alpha lại đột nhiên thay đổi phương pháp chiến đấu, chủ động kéo dài khoảng cách với Kinh Lôi Linh Báo.

“Ừm?” Kinh Lôi Linh Báo lập tức cảm giác có điều không ổn, sau đó phát hiện vô số sắc trắng và lục từ không gian hiện ra, bao vây hắn lại.

“Không gian kỹ năng?” Kinh Lôi Linh Báo đột nhiên cảm thấy không ổn, muốn thoát khỏi những thứ quái gở này, nhưng bỗng nhận ra cơ thể mình cứng đờ, đứng yên tại chỗ.

Trạng thái này chỉ duy trì trong một khoảnh khắc, nhưng nó đã tạo đủ thời gian cho những thứ quái gở đó.

Oanh! Oanh! Oanh!...

Như thể hàng triệu vụ nổ ập đến Kinh Lôi Linh Báo, và người khơi nguồn cho tất cả chỉ là Delta và Gamma từ không gian bước ra bên cạnh Alpha.

Hai người bọn họ đã sẵn sàng.

Ken két, ken két. (Cảm ơn.) Két phốc! Két phốc! (Bảo vệ đại gia là trách nhiệm của Gamma, không cần cảm ơn!) Róc rách, róc rách. (Không sai, nhưng mà chúng ta đã đến hơi chậm một chút rồi.) Delta và Gamma lần lượt đáp lại, trong khi Husky

thì chăm chăm nhìn về khu vực nổ, không rời mắt khỏi cảnh giác.

“A ô, a ô!” (Tôi cảm thấy con báo đó vẫn chưa bị thương, đại gia cẩn thận chút nhé!) Beita hiếm khi không chơi đùa, đôi mắt vàng của hắn luôn dõi theo khu vực nổ.

“Thật xin lỗi, tinh thần lực của truyền kỳ hung thú quá mạnh, ta không thể kéo hắn vào mộng cảnh.”

Trùng Thảo có chút áy náy nhìn về phía Alpha, nói.

Ken kết, ken kết. (Không sao đâu, như vậy cũng đủ rồi.) Alpha lắc đầu, trong mắt lửa cháy rực, lập tức xuất hiện bên cạnh Thất Kiếm Long kỵ và hóa thành bảy thanh kiếm hình dạng khác nhau, lơ lửng bên cạnh. Đối mặt với sinh vật truyền kỳ, hắn nhất định phải thể hiện toàn bộ sức mạnh của mình. Ầm ầm! Quả đúng như dự đoán, một ánh sét rạch ngang, Kinh Lôi Linh Báo từ cơn bão vụ nổ khủng khiếp thoát ra, nhìn chăm chăm vào một đám sủng thú trước mặt.

“Rốt cuộc đây là một sủng thú cường đại đến mức nào? Quả thực bỏ mặc nhân loại trưởng thành là quyết định sai lầm nhất của đại tù trưởng!” Kinh Lôi Linh Báo trông thấy ánh phản hân trong mắt hắn, uy thế của sinh vật truyền kỳ dường như cũng không còn nữa, và trên đầu nó xuất hiện một đám mây đông nặng nề, từng tia sét đang vận sức chờ phát động, sẵn sàng tấn công Alpha cùng các sủng thú.

Nhưng sau một thời gian dài chờ đợi, Kinh Lôi Linh Báo không thấy lôi đình giáng thế, bèn nghi ngờ ngẩng đầu lên, phát hiện những đám mây đông kia có chút kỳ quặc, như thể đang ngăn chặn lôi điện đầu tiên.

Sột soạt, sột soạt. (Những lôi đình năng lượng này rất ngon, Gamma quả nhiên không lừa gạt mình ~) Giọng nói của Jetta truyền đến tại năm sủng thú, năm sủng thú hiểu ý cười một cái, sau đó đồng loạt tấn công Kinh Lôi Linh Báo với sự nghi ngờ.

Có lẽ là do đã trải qua trận chiến trong sào huyết của Hắc Long, nên sáu sủng nhập trận thật sự phối hợp ăn ý tựa như đã diễn tập qua hàng triệu lần.

Tấn công, phòng ngự, hỗ trợ, du đấu.

Mỗi sủng thú đều phát huy hết mọi khả năng, và thực sự làm cho Kinh Lôi Linh Bảo không còn sức phản kháng.

“Ra trận phụ tử binh, đánh bại huynh đệ, quả thực hoạt động đội ngũ thật sự rất cần thiết!” Thấy sáu sủng thú có thể chiến đấu với truyền kỳ hung thú như vậy, Bạch Khải không khỏi nở nụ cười.

Quyết định trước đó cho sáu sủng cùng nhau xuất kích để đánh bại truyền kỳ chiến lực Đấu Chiến Thần Viên quả thực là một sự lựa chọn đúng đắn!

Chương 727:

Tịch Diệt Chi Long Nhìn thấy Alpha cùng sáu sủng vật có biểu hiện như vậy, Hoàng Phủ Vô Cửu cũng rất kinh ngạc.

Hắn thật sự đã giúp đỡ Alpha cùng những người quen thuộc trong đội ngũ chiến đấu, nhưng số lần đó không nhiều, không ngờ Alpha và đồng bọn đã nghĩ ra một phương pháp chiến đấu với những hung thú truyền kỳ.

“Đấu Chiến Thần Viên, chuẩn bị tiếp viện đi.”

“Đã rõ.”

Đấu Chiến Thần Viên nhẹ gật đầu, dưới chân nàng xuất hiện một đóa hoa tường vân màu vàng kim, sẵn sàng ra tay.

Trong khi đó, nhóm Alpha cũng đã vào cuộc chiến cam go.

Họ rất rõ sức mạnh của những hung thú truyền kỳ, vì vậy ngoài khả năng hóa thành Thất Kiếm Long kỵ, Trùng Thảo kỵ sinh thú và Shuke mười hai con giáp đều bị thu hồi, toàn bộ chiến đấu bằng bản thể.

Husky biến dị có tinh thần, Gamma mang thuộc tính Thánh Ma, Delta có sức mạnh thời không, Trùng Thảo có sức mạnh Đại Nhật, và Jetta có huyết mạch Thần Thoại.

Dù năm sủng thú này không phải sinh vật Đế Hoàng, nhưng nhờ vào năng lực đặc thù của chúng, vẫn tạo ra ảnh hưởng không nhỏ cho Kinh Lôi Linh Bảo, giúp Alpha có được cơ hội tấn công.

Dần dần, trên người Kinh Lôi Linh Bảo bắt đầu xuất hiện những vết thương, tuy không nhiều, thậm chí không gây ảnh hưởng lớn cho nó, nhưng rõ ràng là đã gây ra tổn thương.

“Các người quá nguy hiểm, không thể để lại!” Trong mắt Kinh Lôi Linh Bảo lóe lên một tia điện, nó phóng ra một tia sét từ trên cao xuống, đánh Jetta rơi xuống đất.

Sau đó, một quả cầu lôi điện hình thành bất ngờ bao vây Alpha và những người khác lại, không cho họ nửa giây để phản ứng.

Ken két ken két! (Cẩn thận, đây là lĩnh vực!) Alpha ngay lập tức triển khai Tịch Diệt Kiếm Vực để chống cự, nhưng lại bị lĩnh vực của Kinh Lôi Linh Bảo áp đảo hoàn toàn, đừng nói đến việc phản kháng, ngay cả việc động đậy cũng không làm được.

Sự đối kháng trong lĩnh vực này là sự giao tranh giữa pháp tắc và sức mạnh, mà về mặt sức mạnh, Alpha hoàn toàn không thể so sánh với Kinh Lôi Linh Bảo.

Tuy nhiên, vào lúc Kinh Lôi Linh Bảo chuẩn bị thực hiện hành động tiếp theo để khống chế Alpha, nó bất ngờ cảm nhận được một nguồn năng lượng khổng lồ từ bên cạnh, bản năng khiến nó quay đầu lại nhìn.

Oanh! ! ! Một vụ nổ lớn đã nuốt chửng Kinh Lôi Linh Bảo, và ngay lập tức làm cho lĩnh vực lôi điện kiểm chế Alpha buông lỏng.

Delta và Gamma lại một lần nữa xuất hiện trên một vị trí mới, chỉ có điều lần này mà chúng được chuyển đến bên cạnh Kinh Lôi Linh Bảo không phải là phân thân, mà là Gamma đã tích lũy đầy năng lượng.

Từ khi có Vô Tướng thể, Gamma có khả năng hấp thu năng lượng gấp mười lần so với hình thái bình thường, cộng với sức mạnh từ Song Sinh khế ước, sức mạnh lại một lần nữa tăng lên, khiến nó dẫn đến sự bùng nổ, ngay cả những hung thú truyền kỳ cũng không thể không nhìn nhận.

Ken két ken két. (Đại gia vào chỗ!) Alpha không bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy, hẩn nhẹ nhàng bước chân, một cự đại phù trận lập tức xuất hiện dưới chân hắn.

Sau đó, Alpha đứng ở giữa, Quang Âm Kiếm Long cười hóa thành một thanh trường kiếm treo ở hai bên, Husky, Trùng Thảo, Jerry tạo thành hình tam giác bên ngoài, ngay sau đó là Tử Vong, Nghiệp Hỏa, Trục Phong, Quy Khư bốn thanh kiếm cùng với Ngũ Hành Kiếm Long kỵ.

Chỉ trong chớp mắt, phù trận bùng sáng, một nguồn năng lượng lạ lẫm nhanh chóng tụ tập trong phù trận, tất cả đều hòa vào trung tâm nơi thân thể Alpha, cái áo giáp rồng đen trên

người hấn dần dần mở rộng, thân thể cũng từ đó trở nên khổng lồ hơn.

Cuối cùng, ba đầu sủng thú cùng với Thất Kiếm Long kỵ, tất cả năng lượng đều bị ép lại, không còn gì dư thừa, không bị kiểm soát mà rơi xuống, trong khi Delta đã chờ sẵn bên cạnh thì nhanh chóng truyền tổng chúng về bên cạnh mình, sau đó ánh mắt trái phát sáng, biến toàn bộ năng lượng thành sức mạnh thời gian.

Người lữ hành Thời Gian - Thời gian gia tốc! Rống! ! ! Một tiếng long ngâm vang vọng trong hoang vu sa mạc, vừa mới thoát khỏi cơn chấn động từ sự tự bạo của Gamma, Kinh Lôi Linh Báo bỗng phát hiện trước mặt mình xuất hiện một đầu Hắc Long khổng lồ.

Chương 728:

Tịch Diệt Chi Long Hắc Long với thân hình thon dài, từng chiếc vảy sắc bén như những chuỗi kiếm khổng lồ bao quanh cơ thể.

Cặp cánh to lớn của nó giống như hai thanh kiếm khai thiên, mỗi lần vỗ cánh đều để lại những vết xước dài trên không gian, như sấm sét.

Alpha - Tịch Diệt Chi Long hình thái! “Hắc Long bộ tộc? Không, người không phải Hắc Long!” Khi cảm nhận kiếm ý quen thuộc từ Tịch Diệt Chi Long, Kinh Lôi Linh Báo lập tức nhận ra và không khỏi kinh ngạc.

Cảm giác này, giống như đang đối diện với một sinh vật huyền thoại, thậm chí chỉ cần xét về sức mạnh và khí tức cũng không khác gì một sinh vật truyền kỳ.

“Vậy mà có thể trong thời gian ngắn tiến vào cảnh giới Truyền Kỳ sao?” Alpha đã làm người bạn chiến đấu của hắn thay đổi cách nhìn, trong khi Hoàng Phủ Vô Cữu nhanh chóng hiểu ra nguyên nhân. “Chắc hẳn là nhờ vào phù trận bổ sung năng lượng, cộng với việc gia tốc thời gian để thu hoạch được sức mạnh truyền kỳ sớm hơn? Điều này chắc chắn sẽ tạo ra một gánh nặng lớn cho linh hồn.” Hoàng Phủ Vô Cữu cảm thấy lo lắng, nhưng Yuffie sau khi quan sát một hồi thì lắc đầu và nói: “Linh hồn của hắn đúng là đang trong trạng thái siêu phụ tải, nhưng nhờ vào ý chí siêu nhân mà hắn có thể ép bản thân chịu đựng sức mạnh này.

Trong một phút nữa thì không có vấn đề gì.” “Rõ rồi.” Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về phía Đấu Chiến Thần Viên. Đấu Chiến Thần Viên lúc này đã hiểu ý, liền hóa thành một vệt sáng kim loại xuyên qua lĩnh vực kinh lôi, tiến công về phía Kinh Lôi Linh Báo.

Kinh Lôi Linh Báo vô tình đưa sự chú ý ra sau lưng, nhưng ngay lúc này, Alpha đã biến thành Tịch Diệt Chi Long và có động thái.

Hai cánh của nó mở ra, vượt qua không gian, bay đến trước mặt Kinh Lôi Linh Báo.

Sau đó, Alpha vung ra song trảo, từng đợt kiếm khí sắc bén như màu xanh và vàng đất bay tán loạn, không ngừng cắt xé làn da của Kinh Lôi Linh Báo.

Dù nó muốn thoát thân nhưng lại bị một lực hút mạnh mẽ giữ chặt, chỉ còn cách phun lôi điện để phản công.

Thấy vậy, Alpha không lùi mà tiến tới, há mồm phun ra một đợt hỏa diễm Yêu Hồng, thiêu đốt toàn bộ lôi điện vô hình thành hư vô.

Kinh Lôi Linh Báo đang cố gắng thoát khỏi Quy Khư dẫn dắt thấy cảnh này thì giật mình, bản năng nhận ra điều gì đó, nhưng đã không kịp né tránh.

Sau khi phá vỡ lớp phòng ngự của Kinh Lôi Linh Báo, Alpha tỏa ra vô số lực lượng Tử Vong, với thân hình khổng lồ như một thanh kiếm Tử Vong, nó gia tốc, trực tiếp xuyên thủng ngực Kinh Lôi Linh Báo.

Cùng lúc đó, Đấu Chiến Thần Viên cũng hạ côn xuống đầu Kinh Lôi Linh Báo.

Chỉ trong chốc lát, máu thịt văng khắp nơi, Kinh Lôi Linh Báo đã trải qua hàng năm tháng sống trong hoang vu của sa mạc giờ đây đã ngã xuống. “Đấu Chiến Thần Viên, Alpha bọn họ thế nào rồi?” Hoàng Phủ Vô Cửu lập tức hỏi về tình trạng của Alpha. “Bọn họ không có việc gì, chỉ là hơi mệt mỗi một chút.” Đấu Chiến Thần Viên nói, sau đó nâng thi thể Kinh Lôi Linh Báo lên, nhìn vào chỗ ngực đã hoàn toàn biến mất trái tim, không khỏi thốt lên: “Đế Hoàng chém giết truyền kỳ, Hoàng Phủ, thời đại của chúng ta có lẽ cũng sắp đến hồi kết...” Đấu Chiến Thần Viên rất rõ ràng, khi hắn đập nát đầu Kinh Lôi Linh Báo tức là Alpha đã xuyên thủng trái tim của nó, khiến nó chết ngay tại chỗ. “Xem ra đúng là như vậy...” Hoàng Phủ Vô Cửu khẽ vuốt cằm, ánh mắt quay sang Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng, những người đang tỏa sáng trong trận đấu, cảm động hiếm hoi. Ở đây đã có ba người trẻ tuổi, tương lai chắc chắn sẽ không thấp hơn bọn hắn, mà còn có thể còn nhiều hơn trong toàn liên bang.

Tương lai loài người hẳn sẽ ngày càng phát triển.

Chỉ có điều, giờ đây họ vẫn cần nỗ lực hết sức để giúp đỡ những người trẻ tuổi này dọn sạch chương ngại phía trước. Đấu Chiến Thần Viên đưa sáu con sủng thú mệt mỏi về bên cạnh Bạch Khải, sau đó lại quay trở lại chiến trường.

Chương 729:

Tịch Diệt Chi Long Lô Linh Báo từ trước đến nay thích trốn ở hậu phương, nhưng lần này lại bất ngờ xông lên chiến trường mạnh mẽ như vậy. Đương nhiên, lần này là do một người khác hoàn toàn điều khiển.

Ken kết ken kết. (Đại ca, chúng ta đã đánh bại truyền kỳ rồi.) Khi trở về trạng thái bình thường, Alpha kiêu ngạo nhìn về phía Bạch Khải, nhưng vì hành động ngáng đầu ấy mà những vết thương trên cơ thể hắn lại bộc lộ ra.

“Người sủng thú không thể chịu đựng được loại áp lực siêu mạnh này, để ta giúp người trị liệu nhé,” Yuffie nói khi bước đến bên cạnh Bạch Khải, nhìn vào những vết thương rách nát trên cơ thể hắn.

“Cảm ơn Vô Tâm truyền kỳ, nhưng ta có cách của mình,” Bạch Khải lắc đầu, rồi thu hồi tất cả sáu sủng thú vào Ngự Thú không gian, tự mình mặc vào một cái trứng Kim Cương.

Về khả năng hồi phục, Bạch Khải càng tin tưởng vào trứng tiến hóa, đặc biệt là trong trạng thái giống Alpha này.

Khi nào khôi phục xong, hắn lại có thể thu hoạch sức mạnh chiến đấu mạnh mẽ hơn.

“Tốt.”

Yuffie thấy vậy thì hơi nhú mày, nhìn vào Bạch Khải đang dần có vẻ khác biệt, hỏi: “Bạch Khải, người không sao chứ?” “Ta không sao, chỉ hơi mệt một chút thôi,” Bạch Khải đáp, rồi lấy ra hai bình thuốc bổ sung thể lực và uống vào, lúc này mới cảm thấy đỡ hơn.

“Tịch Diệt Chi Long...”

Ta cứ tưởng họ đang đùa, không ngờ lại thật sự xuất hiện.”

Khi trạng thái hồi phục, Bạch Khải bắt đầu nhớ lại những trận chiến vừa qua, trong mắt tràn đầy niềm tự hào về những sủng thú của mình.

Sau khi chia sẻ kinh nghiệm chiến đấu với Hắc Long Chi Sào Alpha, Alpha và Delta đã khôi phục lại tình huống chiến đấu

tương tự.

Bạch Khải vốn định kéo thêm Thanh Đồng Long Ngưu Bì Xà cùng tham gia, nhưng con này lại không chịu ra khỏi bí cảnh do quá thích thời gian an nhàn, nên hắn chỉ có thể nhờ Delta giúp đỡ.

Tuy nhiên, hiện tại có vẻ như hiệu quả không tệ, chỉ có điều tác dụng phụ thì hơi nghiêm trọng một chút.

Lần trước Alpha không gặp phải di chứng nặng nề như vậy.

Có lẽ là do lúc trước còn có hiệu ứng tiến hóa chăng? Bạch Khải nghĩ đây có thể là nguyên nhân, thì bỗng nghe một tiếng kim loại vang lên, quay đầu nhìn lại, thấy bức tường số 4 đã hoàn toàn nâng lên, cứng lại.

Lúc này, những phần khác của bức tường số 4 cũng đang dần dần nâng lên, với tốc độ ngày càng nhanh.

Toàn bộ bức tường số 4, cửa chính là phần nặng nhất, khi nâng lên cần phải chiếm một lượng động lực lớn, vì vậy Thích Chiêu mới ưu tiên nâng cửa chính lên trước.

Khi cửa chính đã nâng lên, thì động lực dư thừa sẽ chuyển đến các khu vực khác, khiến tốc độ nâng lên cũng càng nhanh.

Tuy nhiên, đúng vào lúc này, trong trận thú triều lại có thêm vài luồng khí tức mạnh mẽ, bất ngờ là một số con hung thú truyền kỳ khác.

Khi kinh Lôi Linh Báo chết, những con hung thú truyền kỳ khác không thể chờ đợi nữa, đồng loạt xông ra.

Nhưng sau khi những hung thú truyền kỳ xuất hiện, những người trước đó tự chiến như Bạch Đồng Trần, Hoàng Phủ Long cùng Yuffie cũng đồng thời thay đổi phương hướng, ngăn cản mấy con hung thú, nhưng không vội vàng tấn công, chỉ đơn giản là cản lại không cho đối phương tiến lên.

“Tất cả mọi người, lui về bức tường số 4!” Thấy tình hình như vậy, Thích Chiêu ngay lập tức ra lệnh rút lui.

Bất kể là Lãnh Phi Phi dẫn dắt đội quân cổ đại hay những người đang chống lại hung thú cũng đều không do dự lùi lại.

“Có chuyện gì vậy?” Bạch Khải thấy vậy có chút nghi ngờ, nhưng khi nhìn lên đỉnh đầu thấy một hình thù khổng lồ dần dần lộ ra, hắn liền hiểu ra.

Mạng lưới, sắp có động tĩnh.

Chương 730:

Đại Địa Phân Tách Nhìn thấy mạng lưới xuất hiện, những con hung thú truyền kỳ phía sau rõ ràng đã nảy sinh ý định lui bước, nhưng lại bị Hoàng Phủ Vô Cửu và những người khác chặn lại.

Lúc này, mạng lưới đã chảy dọc theo một cái họng pháo to lớn giống như núi lửa.

“Cái đó hẳn là mẫn diệt vũ khí?” Chứng kiến không trung bắt đầu ngưng tụ năng lượng của cự pháo, ánh mắt Bạch Khải lóe lên một tia sáng, không nhịn được hỏi.

“Đúng vậy, đây chính là mạng lưới đặc hữu mẫn diệt vũ khí, Thiên La.”

Thích Chiêu nhẹ nhàng vuốt cằm, trả lời.

“Thiên La...”

Ngay cả mẫn diệt vũ khí cũng đã chuẩn bị sẵn rồi, quả thật là liên bang đề phòng rất chu đáo.”

Bạch Khải không khỏi tắc lưỡi, nhìn những con hung thú truyền kỳ vẫn đang ồ ạt tấn công, trong lòng bỗng có chút đau xót.

Mẫn diệt vũ khí vừa xuất hiện, nhiều tài liệu như vậy có thể cũng không còn, lòng hắn cảm thấy tiếc nuối.

Nhìn thấy nhóm quân đội đã thối lui đến bức tường số 4, Thích Chiêu lập tức ra lệnh cho họ quay lại phía sau tường, đồng thời trên vách tường cũng xuất hiện vô số vũ khí tham gia vào việc ngăn chặn triều tấn công của hung thú.

Toàn bộ binh sĩ đều an toàn rút về, những người đang giao tranh với hung thú truyền kỳ lập tức quay trở lại bức tường số 4.

Lúc này, mạng lưới đã hoàn tất tích tụ.

“Báo cáo tướng quân, Thiên La đã hoàn tất tích tụ, xin chỉ thị!” Nghe thấy tin tức từ mạng lưới truyền đến, Thích Chiêu khẽ vuốt cằm, nhìn thấy các bộ phận đã hoàn thành công tác

tránh nạn, liền nói: “Thiên La phát xạ, mục tiêu chính là thú triều!” “Vâng!” Âm thanh của thiết bị tự động vang lên, tại bức tường số 4, Bạch Khải và những người khác cũng được đưa vào trong tường.

Sau đó, một trận động đất vang rền, dù có bức tường số 4 làm chỗ chắn, nhưng Bạch Khải vẫn cảm nhận được một cơn chấn động cực lớn từ xa truyền đến.

“Không cần lo lắng, điểm công kích của mạng lưới đã được tính toán trước, chúng ta chỉ cần tiếp nhận một chút dư âm, bức tường số 4 có thể gánh vác.”

Thấy bộ dạng lo lắng của Bạch Khải, Thích Chiêu mỉm cười trấn an.

“Ta hiểu rồi, ta chỉ là hơi tò mò, mẫn diệt vũ khí sẽ trông như thế nào?” Mặc dù hắc hien tại đã nghiên cứu về phù văn nhiều hơn, nhưng hắc từng rất khao khát trở thành một võ sư xuất sắc, và đối với loại mẫn diệt vũ khí này - biểu tượng cho sự thành tựu tối cao của hệ thống vũ khí máy móc, tự nhiên hắc rất đầy tò mò.

“Nói thật, nếu có thể, chúng ta cũng không muốn phải sử dụng.”

Thích Chiêu cười gượng, theo âm thanh của mạng lưới truyền đến, nói với Bạch Khải: “Đi thôi, chúng ta hãy đi xem một lần.”

Nói xong, Thích Chiêu lại đưa nhóm người lên phía bình đài, vừa mới thò đầu ra thì một luồng khí nóng thổi thẳng vào mặt.

Bạch Khải ngẩng mặt nhìn lại, khi thấy cảnh vật bên ngoài bức tường số 4, không khỏi rùng mình.

Cấu trúc nham thạch của sa mạc giờ đã hoàn toàn biến thành một vùng dung nham, những con hung thú mạnh mẽ trước đó đã hoàn toàn biến mất.

Không chỉ thi thể mà ngay cả hơi thở của chúng cũng không thể cảm nhận được.

“Thiên La tuy rằng không phát xạ mạnh mẽ như những mẫn diệt vũ khí sơ kỳ, nhưng những biến đổi trên mặt đất này có lẽ cũng cần một khoảng thời gian mới có thể phục hồi.”

Thích Chiêu nói: “Trong một khoảng thời gian dài tới đây, bức tường số 4 chắc chắn sẽ không phải chịu đựng sự quấy rối của hung thú nữa.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn vào địa hình dung nham bên dưới, hỏi: “Vậy những con hung thú truyền kỳ kia đâu? Chúng đã chết hết sao?” “Trừ khi chúng có kỹ năng nhảy không gian hoặc kỹ năng thay mạng, nếu không thì chắc chắn đã tử vong.”

Hoàng Phủ Vô Cữu gật đầu nhẹ, nói: “Thiên La hiện tại là một trong ba loại mẫn diệt vũ khí mà liên bang nắm giữ, việc đối phó những con hung thú truyền kỳ này là hoàn toàn đủ.”

“Vậy mà còn mạnh đến vậy sao?” Bạch Khải ngơ ngàng, nhận thức của hắn về thực lực bộ lạc đã sâu sắc hơn rất nhiều.

Chương 731:

Đại địa phân tách Rõ ràng đã nắm giữ loại vũ khí khủng khiếp như vậy, mà liên bang vẫn không dám chủ động phá vỡ sự cân bằng hiện tại.

Có thể tưởng tượng, nội tình của bộ lạc sâu sắc đến mức nào. “Mẫn diệt vũ khí là yếu tố sinh tồn quan trọng của liên bang, nhưng việc vận dụng lại vô cùng phiền phức, chủ yếu vẫn là do Ngự Thú sư.” Thích Chiêu mỉm cười, nhìn về phía Bạch Đồng Trần, nói: “Bạch truyền kỳ, Bức Tường Hoang Vu hy vọng có thể cùng hiệp hội đạt thành một hợp tác lâu dài trong việc cung ứng các giống loài, không biết có thể thực hiện hay không?” “Đương nhiên có thể, ta chính là vì việc này mà đến.” Bạch Đồng Trần mỉm cười, cùng Thích Chiêu bắt tay, một thỏa thuận lớn về giao dịch thú cưng đã được hoàn thành.

“Cũng thật là tới làm buôn bán một cách đàng hoàng.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười.

Thực vậy, ở những vùng hoang vu như sa mạc, loại thú cưng cổ đại này đúng là không có ưu thế, mà việc quân đội kết hợp với hiệp hội để giao dịch lại rất hợp lý.

Nhưng nhìn ra ngoài tường với tình hình như vậy, đoán chừng trong thời gian ngắn sẽ không cần dùng đến nó rồi. Đúng lúc này, mặt đất đột nhiên chấn động kịch liệt, mảnh đất vốn bị năng lượng lớn từ La Thiên thiêu đốt thành dung nham giờ đây lại có dấu hiệu hồi phục một chút. “Thật là nồng nặc Thổ thuộc tính năng lượng!” Bạch Đồng Trần sắc mặt nghiêm túc, nhìn lên bầu trời thấy trong không khí có dòng chảy nồng nặc Thổ thuộc tính năng lượng, nói: “Có phải bộ lạc đang chuẩn bị gì ở phía sau không?” “Đã tìm ra, nơi La Thiên rơi xuống dường như có vật gì đó đang hấp thụ năng lượng Thổ còn sót lại trong lòng đất.” Yuffie nhanh chóng xác định nguồn gốc của sự biến đổi, còn chưa rời khỏi mạng lưới đã cho mọi người thấy hình ảnh. Đó là một khối đá hình vuông màu vàng, với những đường vân bí ẩn chớp nháy, mỗi lần ánh sáng lóe lên là sẽ tỏa ra một lượng lớn năng lượng Thổ, khôi phục lại hình dạng của vùng đất xung quanh. “Bộ lạc có ý định gì vậy? Một

lần nữa khôi phục địa hình rồi lại tổ chức tấn công?” Lãnh Phi Phi có phần nghi hoặc, nhưng Tư Mã, người đã hoạt động trong hoang vu sa mạc lâu năm, ngay lập tức nhận ra điều gì đó và nói: “Có thể, thật ra mục đích của họ không phải chỉ đơn thuần là khôi phục mặt đất mà là để gia tăng độ cao.” Mọi người nghe vậy đều ngây ra, lúc này mới chú ý rằng hồ lớn do Thiên La gây ra giờ đây chỉ đang hồi phục một chút, và sau khi mặt đất trở về trạng thái cân bằng, độ cao vẫn liên tục gia tăng. “Thì ra là như vậy.” Hoàng Phủ Vô Cữu nghe thấy bây giờ mới ngó người, vung tay lên, Đấu Chiến Thần Viên hóa thành một cây chùy màu vàng chói, cùng Hoàng Phủ Vô Cữu lao tới khối đá tại phía trước.

Mục đích của bộ lạc rõ ràng là tăng cao độ của vùng đất ngoài tường.

Chỉ cần độ cao lớn hơn vùng đất số 4, họ có thể tùy ý vượt qua tường rào lớn mà nhân loại tốn nhiều sức lực để xây dựng.

Không, thậm chí toàn bộ Bức Tường Hoang Vu cũng sẽ bị phá vỡ.

Khi ấy, bất kể là bộ lạc hay những sinh vật hung dữ còn lại, đều có thể dễ dàng ra vào hoang vu sa mạc. “Nhưng mà, nếu bộ lạc đã có thủ đoạn này, tại sao họ lại không làm một cách thoải mái hơn, mà lại phải phiền phức như thế này?” Nhìn thấy tốc độ hồi phục của đá vuông ngày càng nhanh, Bạch Khải lại cảm thấy nghi hoặc.

Nếu như đổi lại là hắn ở trong bộ lạc, với sức mạnh như vậy, hắn chắc chắn sẽ trực tiếp sử dụng để cải biến địa hình, như vậy có thể giữ quyền chủ động trong tay mà không cần phải liều lĩnh thả ra thú triều như vậy.

Trừ phi khối đá này không phải dễ dàng mở ra, mà cần thỏa mãn những điều kiện đặc biệt nào đó.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải liền ngẩng đầu nhìn lên đầu.

Lúc này mạng lưới vẫn chưa rời đi, chăm chú theo dõi tình hình bên dưới, còn khẩu pháo Thiên La lớn lao vẫn tiếp tục bị năng lượng khổng lồ thiêu đốt, đỏ lừ.

Với năng lượng khổng lồ như vậy, ngay cả mạng lưới cũng không thể tùy ý tiếp nhận, nhưng khối đá vuông kia lại đang

hùng hồn lao thẳng vào mà vẫn bình yên vô sự.

Chương 732:

Đại Địa Phân Tách Ý nghĩ ấy chợt lóe lên trong đầu Bạch Khải, hấn hiểu rằng không thể ngăn cản sự việc đã xảy ra phía sau.

Những cuộc tấn công tự sát ban đầu của bộ lạc và vị trí cuối cùng của những con hung thú truyền kỳ khiến hấn cảm thấy nghi ngờ.

Mặc dù những con hung thú kia có thể đã bị Hoàng Phủ truyền kỳ giữ chân lại, nhưng sau khi bọn họ rời đi, những con hung thú này lại không hề rời đi mà dường như đang chờ đợi điều gì đó từ họ.

Vị trí cuối cùng của bọn họ dường như chính là khu vực quanh khối đá vuông.

Chỉ bằng cách hy sinh những con hung thú truyền kỳ để thay đổi địa hình, về lý thuyết mà nói, dường như không thể phát huy hiệu quả gì đáng kể.

Trừ khi bọn họ có âm mưu gì khác! Khi Bạch Khải đến gần khối đá vuông, hấn bắt đầu hiểu ra, và ngay lập tức Bạch Đồng Trần cùng Yuffie cũng đã nhận ra sự mờ ám trong tình huống, họ lập tức lao đến để ứng cứu.

Nhưng ngay lúc này, một vài thân ảnh bỗng nhiên từ hư ảo hóa thành hiện thực. Đúng là những con hung thú truyền kỳ vốn nên chết dưới Thiên La, thậm chí cả Kinh Lôi Linh Bảo, con mà vừa rồi đã bị Tịch Diệt chi Long đánh chết, cũng xuất hiện.

“Quả nhiên có âm mưu!” Khi thấy những con hung thú truyền kỳ tái sinh, Thích Chiêu và những người khác đều biến sắc.

Hoàng Phủ Vô Cữu cũng cảm thấy có điều không ổn và dừng lại để rút lui.

Nhưng đã chậm một bước.

Ngay khi Hoàng Phủ Vô Cữu chuẩn bị rút lui, Kinh Lôi Linh Bảo dẫn đầu tấn công vào khối đá vuông, các con hung thú khác cũng đồng loạt lao vào theo sau.

Chỉ trong chốc lát, khối đá vuông bắt đầu rung chuyển mạnh mẽ, và mặt đất dưới chân Hoàng Phủ Vô Cữu cũng rung chuyển dữ dội, bất ngờ xuất hiện một vết nứt lớn xuyên qua mặt đất, đồng thời vết nứt này từ từ mở rộng ra.

Sau đó, một lực lượng vô hình lôi kéo Hoàng Phủ Vô Cữu từ trên không trung xuống, hướng về mặt đất mà rơi xuống.

“Đáng chết, mục tiêu của bọn chúng là Hoàng Phủ sao!” Bạch Đồng Trần thấy vậy thì hai chân bỗng nhiên phát lực, nắm lấy cánh tay của Hoàng Phủ Vô Cữu, Yuffie cũng chạy tới định kéo hẳn lại, nhưng cả hai lại bị lôi lên và ngay lập tức rơi xuống.

Cùng lúc đó, những con hung thú truyền kỳ đồng loạt sử dụng kỹ năng, triệt để chặn đứng khả năng thoát thân của ba tên truyền kỳ.

“Cái này...

Mục đích của bọn chúng là ba tên truyền kỳ?” Đến lúc này, Thích Chiêu đã rõ ràng bộ lạc có kế hoạch gì.

Những cuộc tấn công lên thành của thú triều hay việc cải biến địa hình thực chất chỉ là để chôn sống ba tên truyền kỳ của liên bang.

Không, nếu bỏ qua Bạch Đồng Trần thì có lẽ mục đích ban đầu của bộ lạc chính là đấu với hắn và một tên phong hào truyền kỳ khác.

Thật dễ hiểu vì sao Kinh Lôi Linh Báo từ trước đến nay lại cẩn trọng như vậy, đến lần này lại liều lĩnh như thế, hóa ra là vì lý do này.

“Mạng lưới, tìm vị trí của ba tên truyền kỳ, sau đó để lại cho ta mấy con hung thú!” Thích Chiêu không muốn và cũng không phải bất cứ ai đi cứu viện.

Việc để những hung thú đi lên chỉ càng làm gia tăng thương vong.

Trong tình huống hiện tại, có thể gây thiệt hại cho những hung thú truyền kỳ, chỉ có cách sử dụng mạng lưới.

Về phần ba tên truyền kỳ, dù Thích Chiêu không muốn nghĩ như vậy, nhưng hắn hiểu rõ rằng việc cứu viện giờ đây thực sự

rất khó khăn.

Những sinh vật truyền kỳ đều có khả năng bay lượn, chỉ với một vết nứt như thế mà vây khốn bọn họ thì thực sự là điều không thể.

Không có gì bất ngờ, Bạch Đồng Trần và ba người khác có lẽ đã bị phong ấn vào một nơi khác.

Chương 733:

Cổng Nguyên Tố Đất? Khi thấy mạng lưới một lần nữa có động tĩnh, nhiệm vụ Kinh Lôi Linh Báo không còn ngừng lại nữa, mọi người trao đổi ánh mắt và lập tức tản ra khắp nơi.

Mặc dù họ không nghĩ rằng mạng lưới có khả năng tiếp tục sử dụng năng lực Thiên La, nhưng việc họ đã dùng cảnh Bất Lão Hòe để làm thế mạng đã tiêu hao không ít sức lực, nên không ai muốn mạo hiểm không cần thiết.

Dù sao, mục đích chôn cất nhân loại phong hào truyền kỳ đã đạt được, đại lộ cũng đã hình thành, và bộ lạc có đủ thời gian để chinh đốn lại nội bộ.

Hung thú rời đi với tốc độ rất nhanh, mạng lưới tuy đã toàn lực tấn công, nhưng vừa rời lại sử dụng vũ khí mẫn diệt, những vũ khí khác cũng bị ảnh hưởng một phần, không thể nào giữ lại được những hung thú truyền kỳ này.

“Mạng lưới, từ bỏ tấn công, toàn lực tìm kiếm ba tên truyền kỳ!” Thấy vậy, Thích Chiêu bỏ qua việc tiêu diệt một vài hung thú, thay vào đó bắt đầu tìm kiếm ba truyền kỳ.

Các Ngự Thú sư từ hàng phòng thủ cũng vội vàng rời khỏi tường thành và gia nhập đội tìm kiếm.

“Lão ba không có chuyện gì chứ?” Bạch Vũ Hiểu lo lắng hỏi, định cùng đi hỗ trợ, nhưng bị Bạch Thu Trà ngăn lại.

“Tình huống bây giờ vẫn chưa rõ, người không cần phải thêm rồi.”

Vết nứt kia hiện giờ có vẻ đang chứa một lực lượng khổng lồ, có khả năng kéo người rơi vào.

Ngay cả truyền kỳ cũng không thể chống cự, Bạch Vũ Hiểu mà đi qua chỉ làm rối thêm tình hình.

“Không có chuyện gì đâu, ta có thiên phú hư hóa, sẽ không bị ảnh hưởng.”

Bạch Vũ Hiểu lắc đầu, rõ ràng không muốn ở lại.

“Ta cũng đi thôi.”

Cổ Sơn thấy vậy cũng muốn tham gia.

“Các người cứ ở lại đây, ta và A Trà sẽ qua đó xem sao.”

Bạch Khải tiến tới trước mặt hai người, cùng A Trà trao đổi ánh mắt, rồi cùng nhau cuờn lên Cốt Long, bay thẳng đến vết nứt.

Khi đến gần, Bạch Khải mới phát hiện vết nứt này thực chất là một vực sâu, thậm chí còn có thể nhìn thấy một vài dòng nham tương từ dưới mặt đất trào lên.

Họ cẩn thận tiến tới, cho đến khi Hoàng Phủ Vô Cữu hạ cánh bên cạnh, lập tức cảm nhận được một lực lượng khủng khiếp dồn xuống người, kéo họ về phía vực sâu.

“Không được vượt qua vị trí của ta!” Thích Chiêu đi đầu tiên lập tức ra hiệu cho mọi người dừng lại, phía trên đầu một mạng lưới nhanh chóng bắn ra một dấu hiệu làm cảnh báo.

“Xem ra ba tên truyền kỳ của Hoàng Phủ đã bị lực lượng này vây hãm rồi.”

Thích Chiêu nhìn vết nứt sâu thẳm trước mắt cùng với khối năng lượng từ đá vuông đối diện, sắc mặt trở nên âm trầm.

Vì bảo vệ số 4 tường, họ đã chuẩn bị kỹ càng, thậm chí mang theo cả mạng lưới, mục tiêu là tiêu diệt tinh thần của bộ lạc, cho liên bang nhiều thời gian chuẩn bị hơn.

Kết quả bây giờ, số 4 tường đã gia tăng, nhưng lại tồn thất hai truyền kỳ phong hào, một thủ lĩnh Tháp sáu.

Mất mát này không thể nào bù đắp chỉ với việc mở cửa số 4 tường và đối phó với cuộc tấn công cấp SSS từ thú. Đúng vào lúc này, một con sủng thú đang ở trong trạng thái nghỉ ngơi là Bạch Khải lại chủ động tiến lên ranh giới, nhìn về khối đá vuông bên kia, như thể đã trải qua điều gì đó quen thuộc.

Bạch Khải vuốt cằm, cảm thấy như đã thấy vật này ở đâu đó trước đây...

Ngay lúc này, trong không gian Ngự Thú, một viên trứng Kim Cương bỗng vỡ ra, Jetta, sủng thú bị thương nhẹ nhất, bất ngờ từ không gian Ngự Thú chạy ra.

“Sột soạt sột soạt~” (chủ nhân, ngẫu muốn đi đâu ~) “Đi đâu vậy?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, ngay lập tức ngăn cản Jetta.

Nơi đó, ngay cả phong hào truyền kỳ cũng không thể chống cự lại lực kéo khổng lồ, nếu Jetta đi qua, chẳng phải là tự mình đưa mình vào chỗ chết sao? “Sột soạt sột soạt...”

(nhưng mà Jetta thích cái giường đó...) Jetta có chút ủy khuất, làm nũng với Bạch Khải.

“Giường?” Bạch Khải nhướn mày, giờ mới hiểu tại sao cảm thấy khối đá vuông lại quen thuộc như vậy.

Khối đá này, ngoài những phù văn trên đó, gần như giống hệt với tảng đá mà hắn tìm thấy trong sào huyết của Hắc Long! Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức cầm Jetta theo và lấy tảng đá ra, chưa kịp so sánh, tảng đá như bị triệu hồi, chủ động bay về hướng đá vuông.

“Sột soạt sột soạt!” (ngẫu phiến đá!) Jetta thấy vậy thì bay đi, Bạch Khải muốn ngăn cản nhưng không tự chủ đã bước qua đường ranh giới.

“Ừm? Ta không sao chứ?” Bạch Khải bản năng kéo căng cơ bắp muốn chống lại sức kéo đó, nhưng cảm thấy trên người không có chút nào thay đổi.

“Chẳng lẽ sức kéo kia đã biến mất?” Thích Chiêu thấy vậy liền tiến lên một bước nhỏ, nhưng vừa bước qua đường ranh giới, liền bị lực lớn đó kéo trở về.

Nếu không phải Đoạn Mãnh và một số người phản ứng nhanh, kéo lại, thì anh cũng sẽ sa vào vực sâu.

“Cái sức kéo này không ảnh hưởng đến Bạch Khải sao?” Thích Chiêu nhìn Bạch Khải cùng Jetta lướt qua bên cạnh và khối đá vuông từ từ trôi đi mà cảm thấy nghi ngờ.

“Có lẽ là do thiên phú phá không của Bạch Khải?” Đoạn Mãnh suy nghĩ một chút, đưa ra suy đoán.

“Phá không thiên phú? Có khả năng, có thể đây là một cổng vào của bí cảnh nào đó, nếu không thì không có gì có thể kéo ba truyền kỳ đồng thời được.”

Thích Chiêu nhẹ vuốt cằm, mạng lưới đã mang lại hình cảnh vừa rồi cho hắn. Đặc biệt là ba truyền kỳ của Hoàng Phủ ngay trong khoảnh khắc rơi xuống vực sâu, lập tức biến mất không thấy.

Hiện giờ xem ra, chắc chắn là bị vây trong sự kết nối với bí cảnh nào đó rồi.

Khối đá phi tốc không nhanh, Bạch Khải rất nhanh đã đuổi kịp, trong khi Jetta đã dừng chân trên khối đá, như muốn kéo về.

“Jetta, trước tiên không cần quan tâm tới khối đá, xem nó có thay đổi gì.”

Bạch Khải ngăn cản động tác của Jetta.

Khối đá này rõ ràng và khối đá vuông là một thể, mặc dù hắn không hiểu tại sao hai vật này lại ở hai địa điểm khác nhau trong bộ lạc, nhưng theo điều này, có lẽ phương pháp duy nhất để cứu ba truyền kỳ chính là để khối cự thạch này hoàn chỉnh.

“Sột soạt sột soạt?” (biến hóa? Có phải giường của ngẫu sẽ lớn hơn không?) Jetta nghiêng đầu, nghĩ rằng giường mình có thể sẽ lớn hơn, lập tức vui vẻ trở lại.

Tạch tach tach...

Cuối cùng, sau một trận va chạm mạnh, hai khối đá cuối cùng tiến vào nhau.

Chỉ thấy trên hai khối đá có hoa văn thần bí lóe lên, hòa quyện với nhau như sữa hòa nước, từ từ hòa quyện không thấy chút kẽ hở nào.

Sau đó, khối đá vuông tự động rời khỏi mặt đất, từ từ lơ lửng lên, rồi bỗng nhiên rơi xuống trong dòng nham tương.

Nham tương sôi trào, bắn ra vô số tia lửa, một cánh cổng lớn tạo thành từ dung nham từ từ dâng lên.

“Đây là, cổng Nguyên Tổ?” Bạch Khải kinh ngạc, không thể ngờ rằng lại có một cổng Nguyên Tổ ở đây.

“Jetta, có thể xác định cổng này... Ừ, cổng Nguyên Tổ là thật hay giả?” Jetta nghe vậy cẩn thận bay lại, quan sát một hồi lâu mới nhẹ gật đầu.

“Sột soạt sột soạt!” (chủ nhân, cái cổng này chắc chắn là thật!)
“Ta biết rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, để Jetta dẫn mình đến bên cánh cổng dung nham, tiếp tục đối chiếu với các phù văn thần bí trên đó, lúc này mới xác định.

Cánh cửa này quả thật là cổng Nguyên Tố.

“Nhìn bộ dạng này, tựa hồ là thông đến Hỏa Nguyên Tố Giới? Nhưng không đúng, Hỏa Nguyên Tố Giới không có nồng độ Thổ Nguyên Tố cao như này, phải chăng đây là Thổ Nguyên Tố Giới?” Nghĩ đến biểu hiện của cổng Nguyên Tố trước đó, Bạch Khải nhanh chóng đưa ra phán đoán và trong lòng cũng có chút bình tĩnh.

Mặc dù Nguyên Tố Giới rất nguy hiểm, nhưng không đến mức đe dọa đến ba truyền kỳ.

Dù nơi đó có Bán Thần Nguyên Tố tồn tại, thì Hoàng Phủ và ba truyền kỳ cũng có sức chiến đấu Bán Thần, chắc hẳn sẽ không có gì bất thường xảy ra.

Nghĩ vậy, Bạch Khải lập tức báo cáo phán đoán của mình cho Thích Chiêu, sau đó dự định rời khỏi nơi này.

Dù không gặp nguy hiểm đến tính mạng, nhưng nếu để muộn thì chẳng biết bộ lạc bên kia sẽ gây ra hành động gì.

Dù sao, việc hai tên phong hào truyền kỳ biến mất khiến cho liên bang bị tổn thất nghiêm trọng, càng không thể nói đến việc hai người đó còn là Bức Tường Hoang Vu Định Hải Thần Châm.

Ong ong ong...

Ngay lúc này, cổng Nguyên Tố đột ngột rung lắc mạnh, một bàn tay màu vàng đất bỗng xuất hiện từ trong cổng Nguyên Tố, một tay kéo Bạch Khải và Jetta vào, sau đó lùi lại phía trong cổng.

“Tại sao lại như thế này!!!” Âm thanh tức giận của Bạch Khải vang lên trong tai tất cả mọi người, tất cả cảm nhận được sự khó chịu và bất đắc dĩ trong đó.

Nhưng lúc này, họ đã không còn tâm tư để chú ý tới những thứ đó.

Ba tên truyền kỳ, một tên thậm chí có thể trở thành thiên tài truyền kỳ, lại cứ như vậy biến mất trong cái cổng Nguyên Tố kỳ quái này.

Sự việc trở nên nghiêm trọng hơn.

Khi Thích Chiêu định quay về số 4 tường, liên lạc với Cục 13 cùng hiệp hội cứu viện, thì phát hiện hai bóng hình đột ngột từ phương hướng số 4 tường bay tới, rơi xuống trước mặt họ.

“Vẫn là chậm một bước...”

La Tường tiến tới ranh giới, nhìn về phía cổng Nguyên Tố ở dưới, nói.

“Bọn họ sẽ không sao đâu.”

Dịch Du đi đến bên cạnh La Tường, nhìn cổng Nguyên Tố với ánh mắt có chút lơ đãng.

“Lời này ngươi có tin không?” La Tường tức giận trừng mắt nhìn Dịch Du.

“Ta không tin, nhưng mà định mệnh lại nói với ta như vậy.”

Dịch Du lật ngón tay, một tấm bài Tarot xuất hiện trong tay anh.

“Tarot quạ đen bói toán kết quả biểu hiện họ rất an toàn.”

“Thật sự sao?” La Tường có chút không tin, hẳn rõ ràng biết kỹ năng tiên đoán có quá nhiều sai lệch, sự việc hoàn toàn trái ngược cũng không phải là chưa từng xảy ra.

“Nếu là người khác, ta không dám chắc, nhưng Bạch Khải thì chắc chắn.”

Dịch Du gật đầu nhẹ, nói: “Từ khi ta biết Bạch Khải đến giờ, mỗi lần liên quan đến hắn, đều vi phạm phán đoán của ta, kết quả bói toán và thực tế hoàn toàn giống nhau.”

“Vẫn có thể như vậy sao?” La Tường nhìn Dịch Du với ánh mắt ngày càng kỳ lạ, do dự một chút, rồi vẫn chủ động nhảy vào cổng Nguyên Tố.

“La truyền kỳ không muốn, cánh cổng Nguyên Tố sẽ trực tiếp đưa các ngươi đi!” Thích Chiêu thấy vậy lập tức muốn ngăn cản, nhưng nhìn thấy Dịch Du lắc đầu, nói: “Không cần phải

lo lắng, không có bí cảnh nào trên thế giới này có thể ngăn cản hấn, có thể hấn sẽ tìm ra cách cứu viện.”

“Được rồi.”

Thích Chiêu nghe vậy thở dài bất đắc dĩ, nhìn La Tường an toàn ở trước cổng Nguyên Tố, do dự một chút, rồi trực tiếp quay trở về Bức Tường Hoang Vu.

Truyền kỳ mất tích, bộ lạc có khả năng sẽ tổ chức tấn công một lần nữa, hấn nhất định phải chuẩn bị sớm.

Chương 734:

Bị Ô Nhiễm Nguyên Tố Chi Hạch Thổ nguyên tố giới.

Bầu trời màu vàng sẫm cùng mặt đất hòa quyện thành một khối, những tảng đá lớn không ngừng nhấp nhô lên xuống, thật khó để phân biệt đâu là trời, đâu là đất.

Răng rắc...

Một vết nứt xuất hiện trên không trung, sau đó chậm rãi mở ra, để lộ ra hai hình ảnh lớn nhỏ khác nhau.

“Tại sao lại thành ra như thế này! ! !” Tiếng gầm gừ của Bạch Khải vang vọng trong bầu trời, nhưng nhanh chóng trở về im lặng.

Bạch Khải cảm nhận được một lực hút mạnh mẽ kéo mình xuống mặt đất, sau đó không kịp phản ứng thì lực hút đó bỗng dừng biến mất, khiến hắn chậm rãi dừng lại.

Sột soạt sột soạt ~ (chủ nhân, nơi này nồng nặc Thổ thuộc tính năng lượng thật! ~) Jetta vui vẻ bay lượn xung quanh, phảng phất như không có chút ấn tượng nào với lực hút kỳ lạ ở đây, nhưng Bạch Khải lại cảm thấy khó chịu.

Cái lực hút này thật không có quy luật, thỉnh thoảng mạnh thỉnh thoảng yếu, và thời gian biến hóa cũng không cố định, ngay cả thân thể hắn, đã được trướng tiến hóa ma luyện đến mức này, cũng có chút không chịu nổi.

May mắn, lúc này, nguyên bản chỉ là năng lượng Gamma tự động tiêu hao chạy ra, tạo ra Thần Thánh phù hộ để bảo vệ Bạch Khải, đồng thời triển khai Vô Tướng thân thể, điên cuồng hấp thụ năng lượng Thổ nguyên tố dày đặc xung quanh.

Năng lượng nồng đậm như vậy, nếu không lấy ra để phục hồi bản thân thì thật có chút lãng phí.

“Hô ~ cuối cùng cũng được cứu.”

Bạch Khải ngồi trong chiếc lồng kim cương do Thần Thánh phù hộ hình thành, quan sát xung quanh những tảng đá lớn lăn lộn, có chút hiếu kỳ.

“Đây chính là Thổ nguyên tố giới sao? Quả thật có những đặc sắc riêng của nó.”

Là trụ cột trong bốn đại nguyên tố, Thổ nguyên tố nổi bật không chỉ bởi sự mạnh mẽ và dày dặn của nó, mà còn bởi lực hút nổi tiếng của nó, khiến cho không gian nơi đây thật sự rất đặc sắc.

Chỉ có điều, mặc dù Thổ nguyên tố dày đặc ở xung quanh, Bạch Khải lại không thấy nửa điểm sinh vật Thổ nguyên tố nào xuất hiện.

“Chẳng lẽ Thổ nguyên tố giới giống như Thủy Hỏa nguyên tố giới, chỉ vì một số nguyên nhân nào đó mà không thể sinh ra mới tộc nhân nên đã diệt vong?” Hắn nhớ mang máng rằng Phùng Dạ đã từng nói, hắn gặp bốn sinh vật Thổ nguyên tố ngoài ý muốn trong một chuyến đi, thông thường mà nói, chắc sẽ không có nhiều sinh vật nguyên tố cùng xuất hiện ở một khu vực như vậy.

Trừ khi, có điều gì đó thật sự xảy ra trong Thổ nguyên tố giới.

Bạch Khải đảo mắt một vòng, năng lượng nồng đậm đã hình thành lớp chắn che khuất ánh nhìn của hắn, căn bản không thể thấy rõ cảnh tượng ở xa.

“Không biết cái cánh cửa kia có thể duy trì bao lâu, nếu không thì ta khả năng sẽ bị mắc kẹt ở đây.”

Bạch Khải nhìn vết nứt trên đỉnh đầu đã không còn, biết rằng muốn quay lại chỗ cũ là chuyện không thể, vì vậy hắn quyết định ổn định tâm thần, suy nghĩ cách rời đi.

Bộ lạc chắc chắn sẽ dùng nơi này để làm nơi giam giữ ba tên truyền kỳ, việc muốn rời khỏi nơi này chắc chắn rất khó khăn, ít nhất là trước khi bọn họ tìm thấy một cánh cửa Nguyên Tố khác, thì không thể rời đi.

Nói cách khác, việc cấp bách hiện giờ là tìm một cánh cửa Nguyên Tố, sau đó đưa ba tên truyền kỳ rời đi.

Còn như chuyện mấy vị này có sự hỗ trợ hay không...

Hai tên phong hào, một tên có thể so với phong hào, mà bây giờ lo lắng bọn họ, không bằng trước hết lo lắng cho chính mình thì tốt hơn.

“Thỏ nguyên tố tính cách vốn cũng trầm tĩnh, hẳn là sẽ không chủ động công kích ta...”

A?” Bạch Khải nhìn Jetta, đang điên cuồng hấp thu năng lượng Gamma và lắc lư khắp nơi, không chắc chắn nói.

Oanh! ! ! Khi ấy, một tiếng nổ vang từ xa vang lên, những viên đá vụn bay loạn, va chạm vào lớp kim cương bên trên, phát ra những tiếng giòn giã.

“Ta thật đúng là miệng quạ đen, sao có thể chuẩn như vậy chứ!” Nhìn thấy một hình thể lớn Thỏ nguyên tố đang hướng hẳn lao nhanh tới từ xa, Bạch Khải cười khó xử, và Gamma lúc này, không còn yên lặng phục hồi năng lượng Gamma, đã lập tức tiến vào Thánh Ma hình thái, chắn trước mặt Thỏ nguyên tố, cùng lúc đó thi triển đại kỹ năng Thần Thánh Gió Bão và Tận Thế.

Trong trạng thái Thánh Ma, Gamma có thể sử dụng đồng thời hai loại thuộc tính kỹ năng là Thánh Quang và Tà Năng, và dưới sự rèn luyện của Vô Tướng thân thể, hai lực trường này giống như có cốt xay, không ngừng làm hao mòn Thỏ nguyên tố.

Tuy nhiên, làm sinh vật bản địa trong Thỏ nguyên tố giới, khi thân thể Thỏ nguyên tố bị hao mòn, nó lập tức được bổ sung và phục hồi từ nguồn năng lượng Thỏ dày đặc xung quanh, quay trở lại hình dáng ban đầu.

Thấy cảnh này, Gamma lập tức xông lên, triển khai chiến đấu với Thỏ nguyên tố, và Thỏ nguyên tố cũng rất hào hứng, trực tiếp vung một cú đấm lớn bằng nham thạch, đánh vào đầu Gamma.

Răng rắc! Lực lượng khổng lồ để lại trên thân thể kim cương của Gamma một vết nứt dài, nhưng Thỏ nguyên tố thì lại bị tổn thương do cú phản công của Gamma.

Sau đó, vết nứt trên người Gamma nhanh chóng hồi phục, trong khi Thỏ nguyên tố lại tận dụng năng lượng xung quanh để tự phục hồi, rồi lại tiếp tục tấn công, mà Gamma cũng không chịu thua, vung đòn Thánh Quang và Tà Năng, không ngừng phản công Thỏ nguyên tố.

Sột soạt sột soạt? (chủ nhân, Jetta có nên đi hỗ trợ không?)
Nhìn cảnh chiến đấu giữa Gamma và Thổ nguyên tố như đang
chơi trò chơi, Jetta lắc lư có chút do dự.

“Ngạch, tạm thời không cần đi, người chỉ cần chuẩn bị sẵn
sàng là được.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn tốc độ phục hồi của Gamma ngày
càng nhanh, ngăn cản Jetta, để cho Gamma cùng Thổ nguyên
tố tiếp tục kiểu chiến đấu đơn giản này.

Một là sinh vật bản chất của thế giới nguyên tố, một cái có Vô
Tướng thân thể, cuộc chiến giữa Thổ nguyên tố và Gamma
chắc chắn kéo dài lâu hơn so với cuộc chiến bình thường,
thậm chí ngay cả Alpha bọn họ cũng thấy phục hồi từ trong
trúng tiến hóa.

“Alpha, người chắc chắn không có vấn đề gì chứ?” Bạch Khải
nhìn Alpha đang bị bao bọc bởi bộ giáp Hắc Long, hỏi.

Ken két ken két. (lão đại tôi không sao, mà còn trở nên mạnh
hơn một chút.) Alpha lắc đầu, ý tưởng của Trảm Long đột
nhiên lóe lên rồi biến mất, Thần Thánh phù hộ biến thành lớp
kim cương bỗng nhiên xuất hiện một vết nứt.

“Cái này không phải đơn giản trở nên mạnh hơn một chút, rõ
ràng là kế hoạch phát triển lớn a~” Bạch Khải thấy vậy nhếch
miệng cười, chỉ một đạo kiếm ý có thể dễ dàng đánh vỡ Thần
Thánh phù hộ, thật sự là Alpha đã ngày càng mạnh mẽ hơn.

A ô a ô... (bản thân không biết khi nào mới có thể kiềm chế
xương cốt.) Beita mặt mày khó chịu nhìn Alpha, Jerry trong
mắt cũng tràn đầy chiến ý, nếu không phải sự chênh lệch giữa
bọn họ quá lớn, Jerry thật sự rất muốn đánh nhau một trận với
Alpha.

“Nhanh, chờ ta hoàn thành mười hai con giáp thủ hộ thân, thì
sẽ không còn lâu nữa.”

Shuke mắt lóe lên vô số dòng số liệu, liên tục theo dõi quá
trình trong Hắc Bạch, chỉ cần Hắc Bạch và Vũ hoàn tất cơ sở
xây dựng, hắn sẽ vào để hoàn thành kế hoạch.

Róc rách rách rách? (chủ nhân, không cần chúng ta đi hỗ trợ
sao?) Delta nhìn Gamma và Thổ nguyên tố đã kéo dài thời
gian chiến đấu, không khỏi hỏi.

“Không cần, coi như cho Gamma làm miễn phí bồi luyện.”

Bạch Khải mỉm cười nói.

Thổ nguyên tố công kích không chỉ có nguyên tố mà còn có đặc tính vật lý, mỗi một lần tấn công đều là cơ hội rèn luyện cho Gamma tính kháng nguyên tố và kháng vật lý, nhưng lại không tạo ra tổn thương lớn nào cho Gamma.

Một sự bồi luyện tốt như vậy, thực sự có thể so sánh với những học viên của đội trong thế giới trắng kia.

Phanh! Đúng lúc này, một tiếng nổ trầm hấp dẫn sự chú ý của Bạch Khải, hắn quay đầu lại, lập tức phát hiện Thổ nguyên tố đang vung một cú đấm lớn hơn cả hắn lao vào đầu Gamma.

Thổ nguyên tố có khả năng tự do điều động năng lượng và nham thạch xung quanh để thay đổi hình thể của nó, phối hợp khả năng trọng lực, có thể bộc phát sức chiến đấu cực mạnh trong chớp mắt.

Nhưng nhìn vào sức mạnh khủng khiếp đó, một cú đánh như vậy lại không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho Gamma, ngược lại bị Bụi Gai thân thể làm cho tổn thương, đánh cho chính nó vỡ vụn.

“xong rồi!” Bạch Khải hai mắt sáng lên, lập tức thông qua khế ước mà xem xét tình trạng của Gamma. [Kỹ năng tên] : Nguyên tố miễn dịch [Kỹ năng đẳng cấp] : Siêu cấp [Kỹ năng hiệu quả] : Có thể miễn dịch tất cả các tổn thương nguyên tố dưới kỹ năng siêu cấp, triệt tiêu 50% tổn thương nguyên tố từ kỹ năng siêu cấp, 30% tổn thương nguyên tố từ kỹ năng siêu phàm. ... [Kỹ năng tên] : Vật lý miễn dịch [Kỹ năng đẳng cấp] : Siêu cấp [Kỹ năng hiệu quả] : Có thể miễn dịch tất cả các tổn thương vật lý dưới kỹ năng siêu cấp, triệt tiêu 50% tổn thương vật lý từ kỹ năng siêu cấp, 30% tổn thương vật lý từ kỹ năng siêu phàm. ...

Song miễn dịch kỹ năng! Là một trong những tay phòng ngự trong đội, thể chất của Gamma vốn đã là cực kỳ mạnh mẽ, nhưng với việc các sủng thú khác dần dần trở nên mạnh mẽ, cùng với năng lực công kích của Gamma tăng lên, khả năng phòng ngự của Gamma lại dần bị xem nhẹ.

Nhưng bây giờ, với sự miễn dịch cả vật lý lẫn nguyên tố, mặc dù không hoàn toàn miễn nhiễm, nhưng phối hợp với Vô Tướng thân thể, Gamma chắc chắn sẽ trở thành một cơn ác mộng đối với kẻ thù.

Két phốc két phốc! (nhìn Gamma lợi hại quá!) Khi cùng lúc nâng cấp hai kỹ năng, Gamma cũng có chút phản kích, quyền phải Tà Năng đang bùng cháy dữ dội, lại một quyền đã đánh nát thân thể Thổ nguyên tố.

Lần này, Thổ nguyên tố bị thương nặng không lập tức chữa trị, mà lộ ra hạch tâm đang ẩn giấu bên trong thể nó.

Chỉ có điều, không phải là hạch tâm năng lượng màu vàng đất mà Bạch Khải đã dự liệu, mà là một viên đá tròn màu xanh mơn mơn.

“Tà Năng hạch tâm?” Bạch Khải thấy vậy sửng sò, tà năng là đồ vật của Ác Ma, sao lại có liên quan đến Thổ nguyên tố vậy? “Gamma, đem khối đá tròn đó mang tới.”

Két phốc két phốc! (tốt chủ nhân!) Gamma nhẹ gật đầu, cánh tay phải thùy lập tức xuyên thủng thân thể Thổ nguyên tố, giữ viên đá tròn trong tay.

Khi hạch tâm bị đào ra, những viên đá quẩn quanh xung quanh hạch tâm lập tức tản ra, và hòa vào vòng tuần hoàn không ngừng lên xuống.

Còn viên hạch tâm đó, đột nhiên phát ra một đạo hư ảnh quỷ dị, toàn thân bị ngọn lửa xanh lục bao phủ, phát ra những tiếng rên rỉ đau đớn về phía Gamma.

“Quả thật là tà năng.”

Bạch Khải thấy vậy hiểu ra, ra hiệu Gamma thử hấp thu tà năng trên viên đá, nhưng không ngờ những tà năng đó lại chủ động lan tràn về phía Gamma.

Quả nhiên là tà năng thật sự rất quái lạ.

Gamma thấy vậy, lập tức bỏ qua việc hấp thu, chuyển hóa thành hình thái Thánh Quang, những tia lôi đình chói mắt lập tức nổ vang, vây quanh viên hạch tâm bị tà năng ô nhiễm.

Khi làn lôi quang tán đi, những ngọn lửa xanh lục bao quanh hư ảnh đó hoàn toàn biến mất, và một linh hồn mờ nhạt từ

trong hạch tâm chui ra, muốn trở về đại địa.

“Đây là linh hồn của Thổ nguyên tố sao? Vậy có nghĩa là Thổ nguyên tố vừa rồi đã bị tà năng ăn mòn sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút suy đoán, sau đó nhìn thấy linh hồn đó chưa trở về đại địa, dần dần biến mất.

Chương 735:

Hạch Tâm của Đại Địa “Chuyện gì vậy? Gamma, ngươi vừa rồi có trực tiếp công kích vào linh hồn của hắn không?” Bạch Khải nhíu mày, nếu linh hồn rời khỏi hạch tâm, giá trị của hạch tâm này sẽ giảm mạnh đấy.

Kết phốc, kết phốc. (Gamma không làm được, Gamma chỉ là thanh tịnh hóa một chút tà năng mà thôi.) Gamma lắc đầu, ánh mắt tròn xoe đầy nghi hoặc.

“Hắn bản nguyên linh hồn đã bị tà năng ô nhiễm, gần như bị diệt vong rồi.”

Jerry nhìn hạch tâm dần dần trở nên ảm đạm, nói: “Nếu không làm, Thổ nguyên tố này hắn là đã cảm nhận được tà năng trên người Gamma, vì vậy mới tìm đến chúng ta.”

Bạch Khải gật gù, quả thực, vừa rồi Thổ nguyên tố tiến lên theo lộ tuyến rất rõ ràng, không giống như là đụng phải một cách ngẫu nhiên.

Nhìn hạch tâm trước mắt, hiển nhiên nó đã bị nhiễm tà năng, nhưng số lượng không nhiều, chỉ đủ để biến chúng thành hình dạng hiện tại.

Thế nhưng, tại sao bên trong Thổ nguyên tố lại có tà năng tồn tại? “Gamma, có thể cảm nhận được tà năng tồn tại gần đây không?” Bạch Khải vỗ vỗ vào Gamma, hỏi.

Kết phốc, kết phốc. (chủ nhân, Gamma không thể.) Gamma cố gắng cảm ứng nhưng không thu được gì.

Xung quanh năng lượng Thổ thuộc tính quá nồng nặc, hắn hoàn toàn không thể cảm nhận được năng lượng thuộc tính khác.

A ô a ô! (bản uông tìm thấy rồi, chính ở đằng kia có cùng loại tà năng dao động!) Beita bỗng dưng lao lên, tranh công như thể muốn vượt ra ngoài phạm vi bảo vệ thần thánh, nhưng lại bị kim cương lòng ánh sáng bên ngoài đột ngột gia tăng trọng lực, kéo xuống đất.

A ô a ô... (nhân loại, mau đến cứu bản uông...) “Đồ ngốc này, lúc này lại không có chút ý thức nguy cơ nào sao?” Bạch Khải cảm thấy không còn gì để nói, nhìn về phía Alpha, lúc này Alpha hiểu ý, rút Quy Khur chi kiếm từ sau lưng ra và treo trên đầu mấy người.

Chỉ trong tích tắc, lực hút xung quanh lại trở về bình thường.

Quy Khur chi kiếm vốn sử dụng lực hút mạnh mẽ để tấn công, việc triệt tiêu lực hút xung quanh như thế này đối với Alpha mà nói thật sự nhẹ nhàng vô cùng.

Có Alpha hỗ trợ, mọi người hành động cũng trở nên dễ dàng hơn, một người cùng với sáu súng thú hành động theo hướng đến Thổ nguyên tố. ...

Oành! Một con Viên Hầu lấp lánh kim quang rơi từ trên không xuống, nhưng chưa kịp phản ứng thì một cú đâm to như một ngọn núi từ trên trời rơi xuống đánh trúng Viên Hầu.

Cùng lúc đó, một con Cửu Vĩ hùng sư xuất hiện, cắn lấy cơ thể Viên Hầu và kéo sang một bên, giúp nó tránh khỏi tổn thương trực tiếp.

“Cảm ơn nhiều.”

Hoàng Phủ Vô Cửu nhẹ nhàng vuốt cằm, biểu thị sự cảm tạ với Bạch Đồng Trần.

“Không cần đâu, trước tiên giải quyết con đại gia hỏa này đã.”

Bạch Đồng Trần lắc đầu, nhìn chăm chăm vào con Nham Thạch cự nhân toàn thân chảy xuôi lực sắc nham tương, sắc mặt ngưng trọng.

Khi họ bị kéo vào nơi này, không lâu sau bị truyền tống đến đây, chưa kịp rõ tình hình trước mắt thì đã bị Nham Thạch cự nhân tấn công.

Mặc dù khi bị bộ lạc tính toán kéo vào đây, họ đã chuẩn bị sẵn sàng cho mai phục, nhưng Nham Thạch cự nhân này mạnh mẽ vượt xa dự đoán của họ, dù ba người cùng đối đầu cũng vẫn bị áp đảo.

“Con khổng lồ này mang tà năng rất mạnh, có lẽ có quan hệ với Ác Ma tộc, mọi người cẩn thận một chút.”

Yuffie bên cạnh phóng ra tinh thần công kích nhằm quấy rối Nham Thạch cự nhân, nói.

“Không cần phải suy đoán, đồ vật này chắc chắn đã tiếp xúc trực tiếp với Ác Ma tộc, thậm chí có thể chính là sản phẩm của Ác Ma tộc.”

Bạch Đồng Trần nói: “Bất kể thế nào, nếu muốn rời khỏi nơi này, nhất định phải giải quyết con gia hỏa này.”

“Hừm, không thể lãng phí thời gian, không biết bên ngoài tình hình thế nào rồi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhẹ nhàng vuốt cằm, ba người bọn họ bị đẩy vào nơi này, trong khi đó một số truyền kỳ hung thú bên bộ lạc vẫn còn khỏe mạnh tại chỗ, nếu bây giờ họ tấn công vào Bức Tường Hoang Vu, ai mà biết chuyện gì sẽ xảy ra.

Ba người lại tiếp tục tiến công Nham Thạch cự nhân, và Nham Thạch cự nhân chịu ba người này khiêu khích, càng lúc càng phát điên, mỗi lần công kích đều khiến mặt đất rung chuyển dữ dội. ...

“Ừm? Tại sao bỗng dưng lại rung chuyển?” Cảm nhận được rung động dưới lòng bàn chân, Bạch Khải cảm thấy nghi ngờ một chút.

Ken két, ken két. (lão đại, hình như xa xa có cái gì đó đánh vào mặt đất tạo ra.) Alpha tỉ mỉ cảm ứng một lúc rồi nói.

“Nặng mặt đất? Có phải do một khối đá lớn nào đó nhô lên không?” Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, không nghi ngờ gì thêm, liền quay sang Beita và Gamma, hỏi: “Thế nào, có tìm thấy địa điểm nào không?” A ô a ô! (hẳn là ngay ở đây, nhưng bản uông ngữi không thấy gì cả.) Beita cố gắng tìm kiếm xung quanh, nhưng không thể xác định vị trí cụ thể.

Két phốc, két phốc. (Gamma cũng vậy, có thể cảm nhận được tà năng, nhưng không xác định được vị trí.) A ô a ô! (trong suy đoán của bản uông, tà năng có thể ở dưới đất!) “Ha ha...”

Cần phải suy đoán sao?” Bạch Khải mỉm cười, quay sang Delta, nói: “Delta, có thể truyền tống xuống dưới lòng đất không?” Róc rách, rách rách. (có thể, nhưng khi tìm thấy, chỉ có thể ở trong không gian của Delta mà thôi.) Delta đáp.

“Không sao, như vậy sẽ an toàn hơn.”

Bạch Khải khoát tay, không để tâm.

Họ đã gặp một số Thổ nguyên tố trên hành trình này, tất cả đều bị tà năng ăn mòn, đồng thời linh hồn cũng bị ô nhiễm.

Vì vậy, khả năng lớn là những Thổ nguyên tố này đã xảy ra biến cố rất lớn ở giai đoạn linh hồn, khiến họ trở thành như vậy.

Còn nguyên nhân chính là ở dưới lòng đất.

“Nếu muốn đi xuống dưới, có thể để Cầm Tinh Chuột thử xem.”

Shuke gọi Bạch Khải lại, rồi cho Cầm Tinh Chuột ra.

Không giống như những con chuột mảnh mai khác, Shuke chế tạo con chuột này với kích thước lớn, đủ để trở thành một chiến xa khổng lồ.

Khi Cầm Tinh Chuột xuất hiện, cái đuôi của nó biến thành một chiếc cầu thang dài, kéo dài đến trước mặt Bạch Khải, đầu bên kia là một cánh cửa máy móc trên lưng chuột.

Con Cầm Tinh Chuột này bắt nguồn từ một loài chuột Đế Hoàng, Shuke đã cải tạo túi bảo tàng của hắn, biến thành hình dạng như bây giờ.

“Chậc chậc...”

Quả thực là một chiếc máy đào đất tự động!” Bạch Khải hứng thú chui vào bên trong Cầm Tinh Chuột, nghe Shuke giới thiệu về các chức năng của nó, cảm thấy rất phấn khởi và muốn thử nghiệm ngay.

A ô a ô! (chờ một chút, bản uông cũng muốn thử nghiệm một chút!) Sột soạt, sột soạt ~ (cái này thật vui, ngẫu cũng muốn đến thử!) Két phốc, két phốc! (kia Gamma cũng cùng vào chơi nào!) Ken két, ken két. (các người cẩn thận một chút, đừng làm tổn thương lão đại.) “Hô ~ suýt nữa thì ta bị xem như con gián giẫm chết rồi.”

Róc rách, rách rách. (chủ nhân cẩn thận, Delta sắp phóng đại không gian bên trong rồi đấy.) Sáu con súng đồng loạt chui

vào bên trong Cầm Tinh Chuột, không gian rộng rãi chợt trở nên chật chội.

Chỉ đến khi Delta phóng đại không gian bên trong, mọi người mới miễn cưỡng có thể hoạt động.

“Chó ngốc, mau gạt cái móng của ngươi ra khỏi đầu ta!” Bạch Khải tức giận vỗ vỗ lên đầu của Husky, sau đó chỉ huy Cầm Tinh Chuột tiến vào lòng đất.

Với thời gian dài ẩn hiện tìm kiếm các sinh vật trong lòng đất, Cầm Tinh Chuột có những móng vuốt cực kỳ sắc bén, dễ dàng móc mở mặt đất cứng chắc, nhanh chóng tiến xuống lòng đất.

Khi những người này dần dần xâm nhập, Gamma càng lúc càng hưng phấn, rõ ràng cảm nhận được tà năng phía trước.

Khi thu hoạch được Thánh Quang bí cảnh, thuộc tính Thánh Quang của Gamma ngày càng mạnh, trong khi tà năng bắt đầu có xu hướng suy tàn.

Nhưng do tà năng quá mạnh, cùng với sự hòa hợp vô hạn của thân thể và Song Sinh khế ước, vì vậy không có gì sơ suất xảy ra.

Giờ đây, Gamma cuối cùng cũng có cơ hội gặp gỡ tà năng, đương nhiên cảm thấy rất hưng phấn.

Chỉ có điều, trong số sáu sủng thú, có một con sủng thú có tâm trạng ngược lại với Gamma.

Jetta, với tâm trí thấp nhất trong đội, thường có sự hóa cảm xúc, nhưng từ trước đến nay cũng chỉ là sự ủy khuất nhanh chóng chuyển thành bộc phát.

Hôm nay, biểu hiện bi thương như vậy là một điều chưa từng có.

“Sao vậy Jetta, có vấn đề gì không?” Sột soạt, sột soạt... (Jetta cũng không biết, lại tự dưng cảm thấy có chút bi thương...) Jetta lắc lắc cái đầu nhỏ, nhìn vào màn hình, suy nghĩ mà ngẩn ngơ.

“Bi thương?” Bạch Khải nhìn về phía hình ảnh, dường như nghĩ đến điều gì.

Oanh! Ngay lúc này, Cầm Tinh Chuột bỗng dừng và chạm vào một vật gì đó cứng cáp, không còn cách nào tiến lên được nữa.

“Phía trước hình như là một lớp nham thạch kiên cố, chúng ta không thể đi qua.”

Shuke ngay lập tức nhận biết tình huống, nói: “Tuy nhiên, phía sau lớp nham thạch này phải có một không gian rộng lớn, ta cảm nhận được năng lượng rất mạnh ở bên trong.”

“Lớp nham thạch... Đó chính là mục tiêu của chúng ta rồi.”

Bạch Khải khẽ vượt cạm, nhìn về phía Delta, Delta ngay lập tức hiểu ý, thu gom tất cả mọi người vào không gian của túi, sau đó lóe lên một cái, liền biến mất trong lòng đất.

Khi Delta lại xuất hiện, họ đã có mặt ở một bên vách đá.

Róc rách, róc rách. (lão đại, người tốt nhất ra ngoài nhìn thử cái này.) Delta phóng Bạch Khải và những người khác ra, chỉ vào một khối đá tròn lớn đang lơ lửng trên cao.

Bạch Khải nghe vậy nhìn lại, phát hiện khối đá tròn lớn đó đang nuốt và phun ra một lượng lớn năng lượng thuộc tính Thổ, đồng thời mỗi lần phun ra nuốt vào, trọng lực xung quanh dường như cũng thay đổi.

“Cái này, hẳn là trong truyền thuyết Đại Địa chi hạch?” Bạch Khải nhớ lại những gì từng được Thủy Linh dạy về kiến thức trong Nguyên Tố giới.

Sinh vật trong Nguyên Tố giới dù có thể phục sinh, nhưng không phải là phục sinh một cách trống rỗng, mà vẫn cần có sự phụ thuộc, và sự phụ thuộc đó chính là hạch tâm của Nguyên Tố giới.

Giống như hạch tâm của Thổ nguyên tố giới, trước mặt chính là Đại Địa chi hạch.

Chỉ có điều, hiện tại xuất hiện trước mắt Bạch Khải, không chỉ đơn giản là Đại Địa chi hạch.

Ngay trên Đại Địa chi hạch, một khối cự thạch bám đầy ngọn lửa xanh lục, cứ một lúc lại có một khối nhỏ lục sắc đá từ trên Đại Địa chi hạch rơi xuống.

Những khối đá như vậy, ở phía dưới đã chắt thành mấy trăm viên!

Chương 736:

Địa Ngục hỏa! Bạch Khải chăm chú quan sát những tảng đá đang bị ngọn lửa Tà Năng thiêu đốt, sắc mặt hần dần dần trở nên nghiêm trọng.

Những tảng đá này không ai khác chính là Nguyên Tổ chi hạch mà hần tìm thấy từ Thổ nguyên tố.

Nhưng rất rõ ràng, nơi này đã bị ô nhiễm nghiêm trọng.

“Hóa ra là như vậy, không ngạc nhiên khi gặp Thổ nguyên tố mà lại bất bình thường, vì Đại Địa chi hạch đã bị tà năng ô nhiễm.”

Bạch Khải quan sát Đại Địa chi hạch đang bị tà năng ăn mòn, hần đã hiểu ra vấn đề.

Nếu không nhầm, Thổ nguyên tố chi môn bị chia thành hai phần, đó là đá vuông và Hắc Long phiến đá, có lẽ liên quan đến biến cố của Đại Địa chi hạch.

Thực tế không có gì bất ngờ khi những Nguyên Tổ chi môn khác trong Thổ nguyên tố giới cũng rơi vào tình trạng khó khai mở tương tự.

“Không biết tại sao mình lại có cảm giác về đây khó khăn như vậy.”

Bạch Khải gãi đầu, định quay lưng rời đi.

Hần không muốn dính vào những thứ có thể ảnh hưởng đến Đại Địa chi hạch, nơi mà tà năng chắc chắn không thể so sánh với những lần hần đã đối mặt trước đây với Tà Năng hạch tâm hay Tà Năng Xà điều khắc.

Nhưng đúng lúc hần định rời đi, những viên đá màu lục lạng lẽ nằm dưới lòng đất bỗng dung bay lên và từ một lực lượng nào đó, chúng dần dần hội tụ lại thành một con quái vật khổng lồ được tạo nên từ nham thạch.

“Trời ạ, Địa Ngục hỏa đến đây rồi sao?!” Bạch Khải nhìn con quái vật to lớn tỏa ra khí tức bạo ngược của Địa Ngục hỏa, lập tức ra lệnh cho Cầm Tinh Chuột chạy trốn, nhưng hần phát hiện bọn họ không biết từ lúc nào đã bị chặn lại. Đại Địa chi

hạch? Bạch Khải cười khở, trong lòng quyết tâm, hấn quyết định thay đổi hướng đi và thả hết sủng thú ra.

“Alpha, làm nó, coi như đây là bồi bổ cho Gamma!” Ken kết ken kết! (Giao cho ta, lão đại!) Alpha nhẹ gật đầu, trực tiếp rút kiếm và lao về phía Địa Ngục hỏa.

Kết phốc kết phốc! (Alpha chờ chút, Gamma cũng muốn tham gia!) Gamma đã bị tà năng nồng đậm tỏa ra từ Địa Ngục hỏa hấp dẫn, nên khi thấy Alpha dẫn đầu, liền đuổi theo.

Alpha rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đến gần Địa Ngục hỏa, lao tới với uy lực mạnh nhất từ Tử Vong chi kiếm.

Nhưng thực sự không giống như hấn tưởng, uy lực từ Tử Vong chi kiếm vốn đáng sợ lại không thể gây ra hiệu quả đáng kể lên Địa Ngục hỏa.

Mặc dù vẫn tạo ra được sự phá hoại lớn, nhưng không có khả năng ăn mòn cơ thể như khi đối đầu với các sinh vật khác.

“Tà năng...

Không ngờ Pháp Đế lại muốn dùng Tà Năng hạch tâm để chế tác Hắc Thiên cơ giáp, tà năng quả thật có thể đối kháng với Tử Vong chi lực.”

Sau khi mang Hắc Bạch về thành phố Cổ Túc, Bạch Khải đã có được thông tin chi tiết về Tà Năng hạch tâm và biết rằng tà năng có khả năng ngăn cản Tử Vong chi lực.

Hấn cũng đã cho Gamma và Alpha thử nghiệm, nhưng do chênh lệch quá lớn, nên không có kết quả rõ ràng.

Giờ đây, nhìn thấy Địa Ngục hỏa, Bạch Khải đã hoàn toàn xác nhận điều đó.

Tà năng là một loại lực lượng không hề kém cạnh Tử Vong chi lực.

Bạch Khải nhớ lại lúc Gamma tiến hóa không thành công ở Lục Long bí cảnh và thấy Đại Ác Ma, hấn càng tò mò về tà năng.

Cảnh tượng đó hoàn toàn không phải thế giới mà hấn đang ở, mà giống như ở trong hư không.

Một chủng tộc có thể tự do hành động trong hư không, quả thực không dễ tìm.

Trong khi đó, Alpha khi phát hiện Tử Vong chi lực không thể gây thương tổn trực tiếp lên Địa Ngục hỏa đã lập tức tụ lại bốn kiếm, chiến đấu dựa vào kỹ thuật kiếm thuật tinh xảo.

Gamma thì chuyển sang trạng thái Thánh Ma, một tay nắm Thánh Quang lôi đình, tay kia là Tà Năng hỏa diễm, trực tiếp lao vào Địa Ngục hỏa, thỉnh thoảng còn nhìn xem những viên đá lục sắc xung quanh và nuốt chửng chúng vào bụng.

Không cần phải nói cũng biết hắn đang nghĩ gì.

Dù Gamma không kén chọn, ăn bất kỳ loại năng lượng nào, nhưng lúc này lại bị tà năng và Thánh Quang hấp dẫn hơn cả.

Thánh Quang ở trong bí cảnh của hắn khắp nơi, nhưng tà năng lúc này lại không phải dễ gặp, vì vậy Gamma quyết tâm tận hưởng.

Tuy nhiên, sức mạnh của Địa Ngục hỏa không hề đơn giản.

Dù nó không sử dụng bất kỳ kỹ năng mạnh mẽ nào mà chỉ chiến đấu theo cách nguyên thủy nhất, nhưng vẫn khiến Alpha và Gamma chiến đấu vô cùng gian nan.

Thân hình kiên cố, lực lượng khổng lồ và ngọn lửa thiêu đốt. Địa Ngục hỏa này dù chưa đạt đến trình độ truyền kỳ, nhưng mức độ khó khăn không hề kém.

Nhìn thấy cảnh này, Alpha không do dự thêm, Tử Vong chi kiếm phát ra ý khóa, toàn bộ năng lượng hội tụ lại trong kiếm, một nhát chém biến thành vạn nhát, xuyên thủng cơ thể Địa Ngục hỏa.

Cùng lúc đó, Gamma cũng hoán đổi sang hình thái Thánh Quang, cơn bão Thánh Quang bao phủ Địa Ngục hỏa, khiến nó rơi toàn bộ đá vụn, loại bỏ tà năng từ đám đá vụn đó.

Nhưng những tà năng này không dễ dàng tiêu tán mà lại xoáy vào trung tâm, muốn trở lại với Địa Ngục hỏa.

Nhưng Gamma không dám bỏ lỡ, bất chấp lao vào nuốt chửng những tà năng rơi xuống không còn một mảnh.

Thiếu hụt tà năng, hình thể Địa Ngục hỏa cũng đã nhỏ đi nhiều.

Alpha và Gamma tái diễn chiêu cũ, cuối cùng cũng đã rút hết tà năng ra khỏi Địa Ngục hỏa.

Kết phốc kết phốc! (Đại nhân, Gamma còn muốn ăn một chút tà năng nữa!) Gamma bay trở về bên cạnh Bạch Khải mà không hề che giấu ý nghĩ của mình.

“Chúng ta phải đi thôi, nơi này quá nguy hiểm, hãy chạy trước rồi tính sau, đợi tìm được Hoàng Phủ và những người khác, trở lại sau.”

Bạch Khải lắc đầu, vừa rồi những gì họ vừa tấn công chỉ là một phần rất nhỏ của những Nguyên Tố chi hạch bị ô nhiễm, còn tà năng bám vào Đại Địa chi hạch rõ ràng vẫn chưa động tĩnh gì. Ở lại đây thêm nữa, ai biết điều gì sẽ xảy ra tiếp theo.

A ô a ô... (Nhân loại, có vẻ người đã chạy hơi muộn rồi...) Beita nhìn những viên đá lục sắc bay nhảy trước mặt mà không tự chủ lùi lại một bước.

Chỉ trong chốc lát, mười mấy con Địa Ngục hỏa đã thành hình, lớn bước hướng về Bạch Khải.

“Delta, mau chạy!” Bạch Khải quay người lên Delta, lập tức yêu cầu Delta truyền tống rời đi, nhưng Delta thử rất lâu mà vẫn không thể thoát khỏi phạm vi của địa hạt này.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, nơi này dường như bị phong bế không gian, Delta không thể cảm nhận được không gian bên ngoài.) Delta nhìn Bạch Khải nói.

“Bị phong bế sao?” Bạch Khải nghe vậy nhíu mày chặt hơn, nhìn về phía những bức tường kiên cố và những con Địa Ngục hỏa từ từ tiến lại gần, hần hỏi: “Alpha, người có thể tập trung Tịch Diệt chi Long lên thân thể người khác không?” Ken kết ken kết. (Ta chưa thử qua, nhưng có thể.) Alpha im lặng một lát rồi nói.

“Vậy thì hãy thử với Gamma.”

Bạch Khải chỉ tay vào Gamma.

Ken kết ken kết. (Ta hiểu rồi.) Alpha gật đầu, dưới chân hần xuất hiện một phù trận phức tạp, đó chính là phù trận dung

hợp Tịch Diệt chi Long trước đó.

“Chúng ta hãy giúp ngăn lại Địa Ngục hỏa, các người chú ý một chút.”

Jerry dẫn đầu lao ra, hóa thân thành Thủ hộ giả Minh Thổ để chặn lại Địa Ngục hỏa, Beita và Shuke cũng cùng lúc ngưng tụ thân thể để xông lên.

Róc rách rách rách. (Ta cũng đi giúp sức.) Delta thấy vậy cũng không chịu thua, hai mắt lóe lên lấp lánh, sức mạnh hư không và thời gian bao phủ cơ thể, cùng Địa Ngục hỏa bắt đầu chiến đấu.

Dù tà năng mạnh mẽ nhưng vẫn chưa đạt đến mức có thể tùy tiện ô nhiễm hư không, nhờ có hư không chi lực bảo vệ, Delta không hề sợ hãi Địa Ngục hỏa.

Ngoài ra, Delta là sủng thú duy nhất trong số họ có thể đứng ngang hàng với Địa Ngục hỏa về lực lượng.

Còn như Husky, dù có hóa thành ba, nhưng vẫn thành công ngăn cản được Địa Ngục hỏa.

Tà Năng hỏa diễm có hiệu quả thiêu đốt và ăn mòn mạnh mẽ đối với linh hồn, vì vậy Jerry không dám tiến lại gần, mà chỉ liên tục sử dụng sức mạnh từ Thảm Phán Thiên Bình để nguyên rửa Địa Ngục hỏa.

Những Địa Ngục hỏa này đều được tạo thành từ Thổ nguyên tố hạch tâm, dù mạnh mẽ nhưng cũng nhiều yếu tố linh hồn, mà điều này lại rất có lợi cho Jerry.

Beita, chưa bao lâu sau khi lĩnh ngộ Bất Hoại Kim Thân, cũng tỏ ra rất thoải mái, giữa sức mạnh chí dương chí cương và tà năng mà đối đầu thì thực sự chỉ như hạt cát so với một cộng râu. Điều bất ngờ nhất chính là Shuke – trong ý thức, chỉ có duy nhất hấn không có kỹ năng siêu phàm.

Nhìn thấy Shuke một tay cầm thuẫn, tay kia cầm kiếm, giống như một chiến sĩ, thẳng thừng đối đầu với một con Địa Ngục hỏa. Đối mặt với cú đâm từ Địa Ngục hỏa, Shuke lại dễ dàng cản lại, mà tà năng bao trùm trên người Địa Ngục hỏa cũng không thể gây ra một chút tổn thương nào cho tấm thuẫn của hấn, trái lại còn bị tấm thuẫn hấp thu.

Sau đó, những tà năng này thuận theo cấu trúc phù văn trên người Shuke, lan tỏa tới thanh kiếm kim loại, khiến cho thanh kiếm lập tức bùng cháy với lửa tà năng màu lục, dễ dàng để lại một vết chém trên người Địa Ngục hỏa.

“Phản Gamma – tà năng bọc thép!” “Shuke, ngươi đã chuyển đổi cấu trúc phù văn của Hắc Thiên cơ giáp rồi sao?” Bạch Khải liếc mắt đã nhận ra nguồn gốc của cấu trúc phù văn trên người Shuke và hỏi.

“Đúng vậy, dù không chắc chắn sẽ dùng đến nhưng chẳng thừa gì khi chuẩn bị.”

Shuke nhẹ gạt đầu, lại một lần nữa khung thuẫn chặn lại cú xung kích của Địa Ngục hỏa.

“Phản Gamma bọc thép...”

Thật sự là Shuke chưa từ bỏ ý tưởng phản chế bọc thép.”

Bạch Khải vượt cằm, nhớ lại cảnh tượng một thời khi Husky và Gamma trong đội chiến đấu.

Hắn từng nghi ngờ Shuke thiết kế một bộ phản chế bọc thép cho mọi người, nhưng về sau vì sự rối ren giữa các sủng thú mà mọi thứ đã bị phá hủy, mỗi nghi ngờ của Bạch Khải không thể chứng thực.

Nhưng giờ đây nhìn tình huống này, phản chế bọc thép không chỉ không bị từ bỏ mà còn rõ ràng đang trong quá trình cải tiến.

“Shuke, liệu có phản tử vong bọc thép không?” Shuke im lặng, nhưng đáp án đã rất rõ ràng.

Tốt quá, thật sự có.

Ngươi chính là Iron Man vốn dĩ! Ken két ken két! (Lão đại, ta đã chuẩn bị xong!) Ngay lúc này, Alpha đã hoàn thành việc dung hợp phù trận sửa chữa, bốn sủng thú còn lại cũng lần lượt đứng vào vị trí của mình, đưa năng lượng của mình vào bên trong cơ thể Gamma.

Chỉ trong chớp mắt, hào quang màu trắng và màu xanh lục bao phủ toàn bộ địa khu, Gamma không tự chủ tiến vào trạng thái Thánh Ma, đằng sau có Thiên sứ và Ác ma, dần dần lớn lên, và dần dần xuất hiện đôi cánh thứ hai.

Tích tụ sức mạnh của nhiều sủng thú, Gamma bắt đầu hướng tới một cảnh giới cao hơn.

Chương 737:

Tháp bí cảnh tác dụng “Thật sự có thể, Alpha, khi trở về lần này, nhớ thiết kế một lần cho phù hợp với từng đầu súng thú!”” Cảm nhận được sức mạnh ngày càng lớn từ Gamma, Bạch Khải lập tức hứng thú nói.

Ken kết ken kết. (Lão đại, cái này chắc chắn có chút khó khăn.) Alpha lắc đầu, vừa dẫn đạo phù trận vừa giải thích. (Cái này phù trận có năng lượng quá phức tạp, trừ ta và Gamma, những súng thú khác chắc sẽ rất khó tiếp nhận.) “Dạng này à...”

Bạch Khải nghe xong chép miệng, có vẻ như chỉ có Địa, Thủy, Phong, Hỏa là tiên tiến như Alpha và có thể thích ứng với các loại năng lượng bên ngoài, còn các súng thú khác thật sự không thể hoàn hảo hấp thụ nhiều thuộc tính năng lượng như vậy. Đáng tiếc, Delta thì lại không có kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, không thể không thử một chút.

Khi năng lượng dần dần được rót vào, thân thể Gamma ngày càng lớn, hai đôi cánh ở sau lưng dần dần hình thành.

Lôi đình vang lên, ngọn lửa thiêu đốt.

Khí tức của Gamma đã vượt qua toàn bộ súng thú ở đây, thậm chí có vẻ như sắp đuổi kịp Tịch Diệt Chi Long.

Nhưng Bạch Khải vẫn có cảm giác như Gamma còn thiếu điều gì đó so với Tịch Diệt Chi Long.

“Kém miệng thời gian thổ tức sao?” Bạch Khải nhìn về phía đang liều mạng ngăn cản Địa Ngục hỏa đến gần Delta, sau đó nghĩ nghĩ, bèn kéo Ngưu Bì Xà ra từ thời gian bí cảnh.

Ngưu Bì Xà bị Bạch Khải lôi ra, rõ ràng có chút mơ màng, nói: “Ngô là ai? Ngô ở đâu? Ngô đang làm gì?” “Vấn đề phức tạp như thế, ngươi từ từ nghĩ lại, trước tiên cho Gamma một ngụm thời gian thổ tức.”

Bạch Khải không trả lời những câu hỏi của Ngưu Bì Xà, chỉ nắm lấy cổ nó nhắm ngay Gamma.

“Thời gian thổ tức? Đó là cái gì?” Nguru Bì Xà càng tỏ ra bối rối, hoàn toàn trong trạng thái ngái ngủ.

Bạch Khải nghi ngờ nhìn Nguru Bì Xà, quan sát một lượt cũng không thấy được nửa điểm đặc thù nào từ Thanh Đồng Long trên người nó.

“Chẳng lẽ CD còn chưa qua?” Trong lúc này, Địa Ngục hỏa nhóm đã dần dần tiến gần tới Bạch Khải và những người khác.

Dù Husky và Delta đều rất cố gắng, nhưng Địa Ngục hỏa cũng không yếu, cộng thêm ở số lượng vượt trội, chúng vẫn áp sát lại gần.

Thấy tình cảnh này, Gamma vừa hoàn thành việc dung hợp không chờ đợi thêm, vỗ cánh bay lên, tay trái vươn ra, một đạo lôi đình màu trắng xuất hiện trong tay hắn.

Sau đó, Gamma dùng sức ném tay trái ra, đạo lôi đình màu trắng gào thét bay đi, trực tiếp xuyên thủng một đầu Địa Ngục hỏa.

Vết thương do lôi đình gây ra không lớn, nhưng một khi bị xuyên thủng, Địa Ngục hỏa quả thực vô pháp chữa trị, thậm chí cả tà năng xung quanh vết thương cũng bị một cỗ lôi đình tinh tế màu trắng đuổi ra ngoài.

Thiên sứ bản chất chính là Thánh Quang, bất kể là có phán quyết hay Thánh Quang, năng lực tịnh hóa của hắn đều không tồi.

“Chắc chắn, có thể chống lại tà năng, Thánh Quang thật sự mạnh mẽ.”

Bạch Khải nhìn thấy lôi đình xuyên thủng Địa Ngục hỏa mà vẫn không giảm tốc độ, tiếp tục linh hoạt xuyên qua giữa những Địa Ngục hỏa khác, cảm thấy rất hài lòng.

Khi Gamma tìm được bản chất Thánh Quang bên trong Tháp bí cảnh, uy lực chắc chắn còn có thể tăng lên nhiều lần nữa.

Thánh Quang lôi đình xuất hiện gây tổn thương không nhỏ tới Địa Ngục hỏa, nhưng những Địa Ngục hỏa này dường như cũng nhận được một chỉ lệnh, ngay lập tức bỏ qua thân thể bị Thánh Quang lôi đình tấn công và lại khởi động tấn công.

Thấy tình cảnh này, Gamma giơ tay phải lên, ngọn lửa tà năng trong tay dần dần hội tụ, từ từ tạo thành một thanh vòng tròn hình lưỡi kiếm.

Lưỡi kiếm hoàn chỉnh hình trăng lưỡi liềm, toàn thân xanh biếc, hai mặt mở lưỡi, chỉ có chỗ nắm tay là tập trung lại, nhìn từ xa chẳng khác nào một bầy cánh dơi.

Sau đó, Gamma nhẹ nhàng vỗ hai đôi cánh phía sau, nháy mắt biến mất tại chỗ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy hai đạo quang hà từ Địa Ngục hỏa xẹt qua.

Khi Gamma trở lại vị trí cũ, những Địa Ngục hỏa cũng đồng thời vỡ vụn, tản ra đầy đất.

Ong ong ong...

Lúc này, Đại Địa chi hạch bỗng rung động kịch liệt, những đá vụn lại lần nữa lơ lửng, hiển nhiên là chuẩn bị ngưng tụ lại cơ thể. Âm âm!!! Nhưng đúng lúc này, một tiếng nổ vang lên, một đạo như cự mãng thô to lôi đình từ trên trời giáng xuống, bao phủ toàn bộ những đá vụn, những tà năng đang bùng cháy ngay lập tức bị tịnh hóa sạch sẽ.

Sột soạt sột soạt! (Gamma thật mạnh!) Nhìn thấy Gamma thể hiện xuất sắc như vậy, Jetta trong mắt tràn đầy sùng bái.

Ken kết ken kết. (Đúng là rất mạnh, cho dù là Thánh Quang hay tà năng, có lẽ đều có thể chống lại Tử Vong chi lực.)
“Hừm, cả hai loại năng lượng đều rất đáng được khai thác.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, vô cùng hài lòng đối với biểu hiện của Gamma.

Vốn dĩ, có Tử Vong chi lực của Alpha, có khả năng áp chế đại xà đại nhật chi lực cùng với bây giờ là Thánh Quang và tà năng của Gamma.

Hắn đã có nhiều cách ứng xử hơn với Tử Vong chi lực, về sau khi đối phó với Tử Vong bàn tròn sẽ không còn gặp khó khăn như trước nữa.

Rất nhanh, mười mấy đầu Địa Ngục hỏa đã bị Gamma tiêu diệt toàn bộ, nhưng Gamma không có vẻ mệt mỏi gì.

Dù không thể thu được chiến công phi thường như chém giết Tịch Diệt Chi Long, nhưng nhờ vào sự tồn tại của thể chất Vô

Tướng, thời gian sử dụng của Gamma rõ ràng đã kéo dài ra rất nhiều.

Nhưng nhìn thấy Gamma ra sức như vậy, nụ cười trên mặt Bạch Khải đã từ từ biến mất. Đúng lúc này, khi Gamma tiêu diệt những Địa Ngục hỏa, một tảng nham thạch lớn từ trên Đại Địa chi hạch rơi xuống, và toàn bộ những đá vụn bị tà năng ô nhiễm xung quanh đều bay lên, hòa nhập vào tảng nham thạch khổng lồ.

Rất nhanh, một đầu Địa Ngục hỏa không lồ giống như một ngọn núi nhỏ xuất hiện trước mặt Bạch Khải, khí tức bạo ngược đến mức làm cho linh hồn Bạch Khải không tự chủ được mà run rẩy. Đầu Địa Ngục hỏa này, chỉ ít có cấp bậc truyền kỳ! “Nguru Bì Xà, nếu không muốn chết ở đây, hãy nhanh chóng cho Gamma thổ tức!” Bạch Khải nắm lấy Nguru Bì Xà lay mạnh, Nguru Bì Xà cố gắng để cho Gamma thổ tức, nhưng ngoài việc phun ra một đồng nước ra, cũng không có bất kỳ biến hóa nào xảy ra.

“Delta, vẫn là ngươi đi thử xem sao.”

Róc rách rách rách. (Tốt.) Delta nhẹ gật đầu, cố gắng tập trung toàn bộ năng lượng vào mắt trái, bỗng nhiên, năng lượng Thời Gian phát động, điều khiển Gamma tiến lên theo hướng tương lai nào đó. Ầm ầm!! Đúng lúc này, vách đá trên đỉnh đầu bất ngờ sụp đổ, một cái toàn thân bị lục sắc nham tương bao phủ cự nhân từ đỉnh đầu rơi xuống.

“Loại khí tức này, là Bán Thần?” Đuôi mắt Bạch Khải giật mình, một Địa Ngục hỏa cấp truyền kỳ đã quá sức, giờ lại xuất hiện một Bán Thần, không phải chắc chắn sẽ chết sao? Nhưng đúng lúc này, nhiều giọng nói quen thuộc đồng thời truyền vào tai Bạch Khải.

“Tại sao có thể có động quật lớn như vậy? Nguyên tố sinh vật có thói quen tạo ra sào huyệt sao?” “Từ khí tức mà xem, nơi này có thể là chỗ cốt lõi của thế giới này.”

“Hạch tâm sao? Được rồi, vừa lúc một tổ bùng rồi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu, Bạch Đồng Trần cùng với Yuffie từ trên trời giáng xuống, mà đằng sau bọn họ, có ba tòa tháp tạo hình khác nhau.

“Hoàng Phủ truyền kỳ? Bạch truyền kỳ? Yuffie truyền kỳ?”
Nhìn thấy ba người xuất hiện, sắc mặt Bạch Khải tràn đầy kinh ngạc, ngay khi ba người phát hiện ra sự tồn tại của Bạch Khải, lập tức đổi phương hướng, đi về phía hắn.

“Bạch Khải, sao ngươi lại ở đây?” Yuffie hơi nghi hoặc, còn Bạch Đồng Trần thì sau khi kinh ngạc một lát đã nở nụ cười, nói: “Dù chỉ nghe đại ca nói qua, nhưng Bạch Khải ngươi thật là có năng khiếu chọn địa điểm nguy hiểm.”

“Bạch truyền kỳ, đừng đùa ta.”

Bạch Khải khổ sở cười, mà thực tế, hắn có vẻ có chút mâu thuẫn với Nguyên Tổ giới, mỗi khi gặp Nguyên Tổ chi môn đều bị ném đến những địa phương kỳ quái.

Xem ra sau này khi gặp lại Nguyên Tổ chi môn, chắc chắn không thể tùy tiện tới gần nữa.

“Bạch Khải, chúng ta rời đi lúc đó xảy ra chuyện gì? Số 4 tường thế nào rồi?” Hoàng Phủ Vô Cửu nhìn về phía Bạch Khải, lo lắng hỏi.

So với an nguy của bọn họ, Hoàng Phủ Vô Cửu lo lắng nhiều hơn cho tình trạng của Bức Tường Hoang Vu.

Nếu Bức Tường Hoang Vu bị hủy, liên bang phương bắc sẽ hoàn toàn lộ diện trước bộ lạc, đến lúc đó liên bang sẽ rơi vào thế bị động hoàn toàn.

“Bộ lạc truyền kỳ hung thú bị phong ấn sau khi vài vị truyền kỳ về sau đã bị mạng lưới xua đuổi về, trong lúc ta bỗng dưng bị kéo vào nơi này trước, thì Bức Tường Hoang Vu không xảy ra sự việc gì, nhưng về sau thế nào thì ta không rõ ràng.”

Bạch Khải nhún vai, đem tình huống của mình cho ba người biết.

“Ra vậy, do Đại Địa chi hạch bị tà năng ô nhiễm, cho nên mới dẫn đến những Thổ nguyên tố này biến thành hình dạng này.”

Hoàng Phủ Vô Cửu rõ ràng hơn về tình hình trước mắt, nhìn thấy những Nham Thạch cự nhân đang chiến đấu với ba sủng thú, thì biểu tình chuyển sang chỗ Đại Địa chi hạch.

“Đã như vậy, thì nên tập trung lực lượng thanh trừ khu vực bị ô nhiễm trên Đại Địa chi hạch là tốt rồi.”

Bạch Đồng Trần nhanh chóng đưa ra quyết định, nói.

“Cứ làm như vậy đi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhẹ gật đầu, nhìn về phía Yuffie, nói:

“Yuffie, giống như trước đây, lực lượng dẫn đạo giao cho người.”

“Ừm.”

Yuffie khẽ vuốt cằm, một cỗ tinh thần vô hình kết nối linh hồn của ba người với nhau.

Sau đó, ba người đều bay lên từ sau lưng tháp bí cảnh, tạo thành thế tam giác lơ lửng giữa không trung, trong khi đó những sủng thú đang cùng kẻ thù chiến đấu cũng đồng loạt bay trở về, triển khai lĩnh vực rơi xuống tháp bí cảnh bên cạnh.

Chỉ trong chốc lát, những phù văn bên ngoài tháp bí cảnh bắt đầu sáng lên, sau đó từ từ tụ lại tại đỉnh tháp.

“Đây là... đang làm cái gì?” Nhìn thấy tình huống của ba người, Bạch Khải không khỏi cảm thấy hơi nghi ngờ.

Tháp bí cảnh mà hắn từng gặp không nhiều, nhưng chưa bao giờ thấy cảnh tượng như vậy.

“Xem ra đại ca vẫn chưa giới thiệu cho người kiến thức về lĩnh vực này, vậy ta sẽ giúp một chút.”

Bạch Đồng Trần cười nói, “Là truyền kỳ tiêu chí, tháp bí cảnh không chỉ có công năng bí cảnh cố định, mà còn có thể cường hóa công kích.”

“Có tháp bí cảnh trợ giúp, truyền kỳ sinh vật có thể phát huy sức mạnh gấp mười lần bình thường!” “Hơn gấp mười lần?” Bạch Khải hai mắt mở to, đột nhiên hiểu ra tại sao La lại muốn chế tạo tháp bí cảnh lớn như vậy.

Mạnh mẽ như vậy một cái tăng phúc khí, ai đến cũng sẽ không qua loa cho xong việc.

Cuối cùng, dưới ánh mắt đầy mong đợi của Bạch Khải, ba tòa tháp bí cảnh cuối cùng đã hình thành cầu năng lượng ở đỉnh tháp, sau đó đồng loạt phun ra một đạo năng lượng lớn, hướng về phía Đại Địa chi hạch phóng đi.

Chương 738:

Đây là ngay cả Seon cũng muốn không còn...

Năng lượng khổng lồ trực tiếp xông ra từ Nham Thạch cự nhân và Địa Ngục hỏa, nhắm vào Đại Địa chi hạch mà phóng đi.

“Tháp bí cảnh, còn có thể như vậy sử dụng sao...”

Bạch Khải nhìn ba tháp bí cảnh phát ra uy lực chưa từng có, trong lòng không khỏi cảm thấy mở mang kiến thức.

Vốn tưởng rằng chỉ là thiết bị định vị, ai ngờ lại là một tháp chiến tranh? Nếu như đặt ở trên chiến trường và kích hoạt chức năng tháp bí cảnh này, những thú triều kia chẳng phải sẽ biến thành thức ăn dễ dàng sao? “Trở về lần này, ta sẽ nhờ Hắc Bạch giúp ta thiết kế một cái.”

Bạch Khải thầm quyết định, rồi cảm thấy xung quanh bỗng nhiên rung chuyển kịch liệt.

Ba tháp bí cảnh đã chính diện trúng vào Đại Địa chi hạch, khiến cho sức mạnh của Đại Địa chi hạch gặp phải sự sụp đổ.

Nhưng ba tên truyền kỳ không hề lo lắng, mà chỉ chăm chú nhìn vào một bên Đại Địa chi hạch.

Khi bị ba đầu sinh vật truyền kỳ toàn bộ năng lượng công kích trúng đích, bề mặt của Đại Địa chi hạch lập tức bị tróc ra một mảng lớn.

Thế nhưng, những phần lộ ra đó đều bị tà năng ô nhiễm.

“Yuffie, người đứng là có thể kiểm soát lực lượng mạnh mẽ như vậy.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn Nham Thạch cự nhân đang dần phục hồi, mỉm cười nói.

“Cũng còn thiếu một chút, nếu đánh tan một vài khu vực không cần thiết, có thể sẽ tổn thương đến Thổ nguyên tố giới.”

Yuffie lắc đầu, rõ ràng có chút tiếc nuối.

“Dù sao cũng còn tốt hơn là hoàn toàn bị tà năng ăn mòn, nếu để cho những thứ này khuếch tán ra ngoài, tạo thành nguy hại thì sợ rằng sẽ không kém gì sự suy tàn của vong linh.”

Bạch Đồng Trần bẻ cổ, nhìn những mảnh vụn rơi xuống đất và hướng về phía Địa Ngục hỏa, nói: “Tạm thời, trước tiên đánh bại tên kia đã.”

Hoàng Phủ Vô Cữu và Yuffie nhẹ gật đầu, ba đầu truyền kỳ sinh vật liền thoát khỏi tháp bí cảnh, lao về phía Địa Ngục hỏa.

Chỉ cần tiêu diệt phần tà năng này, Thổ nguyên tố giới có lẽ sẽ khôi phục bình thường.

Nhưng ngay khi ba súng chuẩn bị tiếp cận, một cỗ tà năng nồng nặc đột ngột bộc phát từ Địa Ngục hỏa, hình dạng mơ hồ hiện ra một sinh vật với chiếc sừng dài.

“Ác Ma?” Bạch Khải biến sắc, ngay lập tức nhận ra, Gamma lập tức chắn trước mặt Bạch Khải, bảo vệ hẩn tránh khỏi tổn hại từ tà năng.

“Loại khí tức này, chí ít cũng là Bán Thần sao?” Hoàng Phủ Vô Cữu và hai người còn lại đều nghiêm mặt nhìn về phía Địa Ngục hỏa, nơi có dấu hiệu tái tạo Ác Ma, lập tức ra lệnh cho ba súng sinh vật dùng công kích mạnh nhất của chúng. Địa Ngục hỏa hiển nhiên đang xảy ra một dạng biến thái nào đó; nếu để nó hoàn thành điều này, tình hình sẽ phức tạp hơn nhiều so với Nham Thạch cự nhân trước đó.

Thế nhưng, lượng năng lượng tiêu hao từ đợt sóng xung kích trước đó của tháp bí cảnh khiến họ hoàn toàn không thể đánh bạo tiêu diệt được bóng dáng Ác Ma.

Nhìn thấy tình cảnh này, ba người ngay lập tức triệu hồi súng thú khác, không cần phải cùng nhau liều mạng.

Dù là hai tên phong hào truyền kỳ hay Bạch Đồng Trần, đều có nhiều súng thú khác nhau, mặc dù so với súng chính của họ thì kém một chút.

Lần này, ba người rút kinh nghiệm, không dễ dàng tiếp cận mà lại kích hoạt tháp bí cảnh một lần nữa.

Tà năng đã bị tách khỏi Đại Địa chi hạch, họ lần này không cần lưu thủ, chỉ cần tiêu diệt kẻ địch trước mắt là đủ.

Lúc này, Địa Ngục hỏa cũng đã hoàn toàn hòa tan, với hình dạng tương tự như bóng dáng Ác Ma, và khi nó nhật lên một chiếc sừng gãy trên mặt đất, lại càng có sự tương đồng hơn.

Két phốc két phốc! (Chủ nhân, tà năng trên người hẳn thật sự tinh khiết, so với bất kỳ loại tà năng nào mà Gamma đã từng ăn đều tinh khiết hơn!) Gamma lập tức báo cáo tình trạng của Ác Ma hư ảnh trước mắt cho Bạch Khải, ánh mắt của Ác Ma ngập tràn khao khát đối với tà năng.

Nếu không phải có thêm một Bán Thánh Quang chi thân ngăn cản, có lẽ Gamma đã lao vào rồi.

“Đừng vọng động, cái này không phải là thứ gì ngon lành.”

Bạch Khải lắc đầu, nhờ vào khế ước để hạ Gamma xuống, cẩn trọng nhìn chiếc sừng gãy.

Nhìn bộ dạng này, chiếc sừng gãy rõ ràng chính là từ trên thân một đầu Ác Ma mà bẻ xuống.

So với Tà Năng hạch tâm và Tà Năng Xà điêu khắc, chiếc sừng gãy này có đẳng cấp rõ ràng cao hơn nhiều.

Mặc dù nói loại vật liệu này có giá trị, nhưng khi nhớ lại cảnh Gamma vồ lấy Tà Năng Xà điêu khắc trước đó, Bạch Khải chỉ có thể đè nén suy nghĩ này trong lòng.

Chỉ một mảnh điêu khắc nhỏ mà đã khiến Gamma trở thành như vậy, nếu hấp thu chiếc sừng gãy này, chẳng biết Gamma sẽ biến thành hình dạng gì nữa.

Hơn nữa, Bạch Khải cũng không tự tin rằng mình có thể chịu được lượng tiêu hao thể lực khi hấp thu chiếc sừng gãy này.

Lúc này, ba tên truyền kỳ đã kích hoạt tháp bí cảnh để tấn công Ác Ma hư ảnh lần nữa, nhưng chỉ có thể ngăn giữ con đường đi tới của nó, hoàn toàn không thể đánh vỡ phòng ngự của nó.

Dù sao thì hiện tại họ triệu hồi chỉ là hai sủng, nhưng dù sao cũng là sinh vật truyền kỳ, dưới sự tăng cường của tháp bí cảnh, sức chiến đấu cũng không tồi.

Nhưng các công kích mãnh liệt như vậy cũng không thể làm vỡ hư ảnh Ác Ma.

Mà sức mạnh cường đại của Ác Ma hư ảnh rất rõ ràng là đến từ chiếc sừng gãy đó.

Hấp thụ loại đồ vật này, Bạch Khải lo rằng ngay cả Nicolas cũng không kịp hồi máu cho hắn, chứ đừng nói đến sinh mệnh thủ hộ giả Aletta mà cũng còn không kịp.

Không dám thử nghiệm thêm nữa.

Bạch Khải ra hiệu cho Gamma lùi lại, kéo khoảng cách với Ác Ma hư ảnh.

Bây giờ là thời khắc của các bậc lão thành, họ không cần phải tham gia vào cuộc đấu này.

“Ừm? Jetta đâu?” Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên nhận ra bên cạnh thiếu mất một sừng thú, lập tức lo lắng nhìn xung quanh, rồi thấy Jetta ở phía Đại Địa chi hạch.

“Jetta? Người chạy bên đó làm gì?!” Bạch Khải thấy thế lập tức kích hoạt chú ấn triệu hồi Jetta về, hỏi.

Sột soạt sột soạt... (Khối đá lớn đó muốn nói chuyện với ta, ta đến đây là để...) Jetta rõ ràng có chút ủy khuất, cúi đầu nhỏ giọng nói.

“Chuyện gì với người và khối đá đó?” Bạch Khải nghe vậy ngăn người, sau đó thấy Nham Thạch cự nhân ở cạnh Đại Địa chi hạch bị tổn thương lập tức đứng dậy, dùng chân tiến tới Ác Ma hư ảnh. Ác Ma hư ảnh hiển nhiên phát hiện ra Nham Thạch cự nhân không bình thường, liền dịch chuyển mục tiêu, nhưng trước khi nó kịp hành động, Nham Thạch cự nhân đã đánh một cú vào bề mặt.

Chỉ trong thời gian ngắn, hư ảnh vỡ vụn ra, bên trong lộ ra dòng dung nham màu lục lão như chảy xuôi, Nham Thạch cự nhân không hề dừng lại mà lại tiếp tục đánh vào đầu nó, khiến chiếc sừng gãy bay ra ngoài.

Khi mất đi chiếc sừng gãy, thân thể Địa Ngục hỏa ngay lập tức trở nên lung lay, có xu hướng hồng hộc, trong khi ba người Hoàng Phủ Vô Cửu nắm bắt cơ hội, đồng loạt tấn công khiến nó vỡ vụn.

Tà năng tán loạn, sắc màu của địa quật dần dần khôi phục bình thường, thậm chí cả lực hút hỗn loạn cũng bắt đầu tĩnh lại.

Ngay khi mọi người thở phào nhẹ nhõm, chiếc sừng gãy bỗng nhiên bay lên, chủ động hướng về phía Bạch Khải bay tới.

Không, nói chính xác hơn, là hướng về phía Gamma! “Tôi đến...”

Chạy xa như vậy sao vẫn nhìn chằm chằm chúng ta!” Bạch Khải thấy thế liền tức giận mắng, sau đó lập tức kích hoạt chú ấn để thu hồi Gamma vào Ngự Thú không gian.

Chiếc sừng gãy rõ ràng là muốn ký sinh vào Gamma, hẳn không muốn mạo hiểm sức khỏe của chính mình, tốt nhất vẫn là tìm thời gian chạy trốn.

Nhưng chiếc sừng ác ma rõ ràng nhanh hơn cả tốc độ khế ước của Bạch Khải, gần như chỉ trong nháy mắt đã đến bên cạnh Gamma, đâm vào bên trong Ác Ma như một phần không thể thiếu.

Rống! ! Tiếng gầm vang dội khắp địa quật, Gamma Thánh Ma cân bằng tức thì bị đánh tan, thân thể Thiên sứ của Bạch Khải lập tức bị ăn mòn gần như biến thành cánh dơi của Ác Ma.

Ong ong ong...

Nhưng vào lúc này, trứng tiến hóa đột nhiên rung động dữ dội, một hình ảnh Thiên sứ sáu cánh toàn thân quấn quanh lõi đình bổng từ trong thánh quang bí cảnh thoát ra, xuyên qua Ngự Thú không gian của Bạch Khải và từ triệu hoán phù trận chưa tan biến mà lao ra.

Hình ảnh Thiên sứ vừa xuất hiện, lập tức lao thẳng về phía Gamma, ổn định cánh chim của Gamma trên điểm cuối cùng màu trắng, sau đó nhanh chóng đẩy ngược trở lại.

“Phán Quyết Thiên Sứ?” Bạch Khải thấy thế thì hai mắt sáng lên, lúc trước trứng tiến hóa đã nuốt toàn bộ bí cảnh truyền thừa của Phán Quyết Thiên Sứ, nhưng Gamma đã tốn rất nhiều thời gian mà vẫn không thể tìm ra bên trong.

Kết quả hiện tại lại ngược lại, tự động chạy ra.

“Tái ông mất ngựa, chưa chắc đã là phúc a~” Nhìn hình ảnh màu trắng Thánh Quang kia, Bạch Khải lần đầu tiên cảm thấy tích cực với sinh vật này.

Mặc dù khá hay dối trá, nhưng vào thời khắc then chốt vẫn rất đáng tin.

Rất nhanh, màu trắng Thánh Quang đã chiếm lại một nửa thân thể, nhưng chiếc sừng ác ma lại phát động phản kích, giữ chặt phần thân thể của nó, đấu tranh không chịu nhường.

“Gamma, ngươi không sao chứ?” Bạch Khải thử liên lạc với Gamma, nhưng không có hồi đáp, chỉ còn cách đưa tinh thần lực vào khế ước, cố gắng đánh thức Gamma.

Sau đó, Bạch Khải cảm thấy quang ảnh trước mắt lấp lóe, cảnh vật đột nhiên biến đổi. Đây là một không gian hỗn độn, không thể nhìn rõ được trái phải, mà ở phía trước hẳn, một tên cầm thương lôi đình sáu cánh của Thiên sứ và một tên cầm chiến nhận với chiếc sừng dài hai cánh Ác Ma đang đánh nhau.

“Đây là không gian ý thức của Gamma sao?” Bạch Khải lập tức phản ứng, không kể là nhân loại hay sinh vật siêu việt nào, đều có không gian ý thức riêng, chỉ là nhân loại sau khi tỉnh thức thiên phú, sẽ chuyển hóa không gian ý thức thành Ngự Thú không gian để cho sủng thú có thể tiến vào.

Nhưng để vào không gian ý thức của sủng thú như hiện tại, Bạch Khải vẫn là lần đầu tiên gặp.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải quan sát một lượt, cuối cùng tìm thấy Gamma đang ở một góc nhỏ bên trong không gian ý thức.

So với sáu cánh Thiên sứ và Ác Ma, ý thức của Gamma cực kỳ nhỏ bé, nhưng với Bạch Khải thì vẫn là một cái vật khổng lồ.

Bạch Khải không chế ý thức của mình lén lút tiến tới bên cạnh Gamma, vô vô nhìn Gamma đang ngơ ngác đối diện với trận chiến. (Chủ nhân, tại sao ngươi lại ở đây?) Gamma thấy Bạch Khải xuất hiện rõ ràng rất ngạc nhiên, nói.

“Ta cũng không rõ.”

Bạch Khải lắc đầu, chỉ tay về phía xa xa nơi Thiên sứ và Ác Ma đang tranh đấu, nói: “Gamma, ngươi có thể đuổi chúng ra ngoài không?” Không gian ý thức là nơi quan trọng nhất của mỗi sinh vật, nếu như bị thứ khác ăn mòn, gây ra phá hủy thì sẽ không thể bù đắp. (bọn họ quá mạnh, Gamma không làm được.) Gamma lắc đầu, rõ ràng có chút bất lực. (Nếu không

phải có đầu Thiên sứ xuất hiện, vừa rồi Gamma đã bị cái Ác Ma kia nuốt chửng, hiện tại Gamma cũng không còn cách nào bắt bọn họ.) “VẬY Ờ...”

Bạch Khải có chút đau đầu, nhìn vào tình hình hiện tại, bất luận là Thiên sứ hay Ác Ma nếu có một bên thắng, chắc chắn là ý thức của Gamma sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều. Đây không phải là Tái ông mất ngựa, mà dường như ngay cả Tái ông cũng không còn a...

Chương 739:

Thánh Ma bí cảnh “Bạch Khải, người có nghe thấy ta nói không?” Ngay lúc này, trong đầu Bạch Khải đột nhiên vang lên một giọng nữ nhẹ nhàng.

“Yuffie truyền kỳ?” Bạch Khải nghe vậy, sửng sò từ bốn bề nhìn quanh, nhưng chẳng thấy bóng dáng Yuffie đâu cả.

“Ta chỉ mượn khả năng của Ván Tâm Điệp để giao tiếp với người, không thể hiện thân.”

Yuffie nhanh chóng giải thích: “Người có thể cho ta biết tình trạng hiện tại của súng thú của người được không?” Bạch Khải dừng một chút, truyền đạt tình trạng của Gamma mà hắn vừa thấy trong không gian ý thức.

“Quả nhiên là do đang tranh đoạt quyền không chế thân thể.”

Yuffie hiểu ra: “Hoàng Phủ và Bạch Đồng Trần đang ở bên ngoài gõ bỏ cái sừng Ác Ma kia.

Người hãy bình tĩnh tiếp nhận tinh thần lực của ta và đuổi ý thức của bọn họ ra ngoài.”

“Khu trục ý thức của bọn họ?” Bạch Khải nhìn xa xăm như thể nhìn thấy một ngọn núi lớn của Thiên Sứ và Ác Ma, sau đó nhận ra rằng bản thân thậm chí còn không đủ sức để làm một cái gì đó nhỏ bé, gượng cười.

Thân hình nhỏ bé này của hắn, không nói đến việc ra tay, ngay cả thở cũng không nổi.

Nhưng ngay lúc này, một luồng tinh thần lực mạnh mẽ đột nhiên tràn vào linh hồn Gamma, làm cho ý thức của Gamma lập tức bắt đầu mở rộng với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được.

“Cái này đều được sao?” Bạch Khải nhướn mày, lần đầu tiên biết rằng tinh thần lực lại có thể truyền lại cho người khác.

“Tập trung chú ý, đây là kỹ năng đặc thù của Ván Tâm Điệp.

Ta không thể duy trì lâu.”

Giọng Yuffie lại vang lên trong não của Bạch Khải.

Hắn lúc này hiểu ý, liền thu liễm tinh thần để Gamma tiếp nhận luồng tinh thần lực này.

Thân thể Gamma dần dần lớn lên, nhưng so với Ác Ma và Thiên Sứ thì vẫn còn cực kỳ nhỏ, đồng thời luồng tinh thần lực mà Yuffie truyền đến cũng bắt đầu yếu dần. Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy choáng váng, sau đó nhìn thấy một luồng tinh thần lực mạnh mẽ khác tràn vào, thân thể Gamma bỗng nhiên cao lên, đạt đến kích thước bình thường của Thiên Sứ và Ác Ma chỉ trong nháy mắt.

“Đây là chuyện gì?” Bạch Khải có chút nghi ngờ.

Yuffie là tinh thần lực phong hào truyền kỳ, trong số ba người truyền kỳ, không ai có thể vượt qua nàng về mặt này.

Nhưng luồng tinh thần lực này, không kể ở số lượng hay chất lượng, đều vượt xa Yuffie, và đồng thời còn giúp Gamma phục hồi một ít tổn thương mà không gian ý thức đã gặp phải trong trận chiến với Thiên Sứ và Ác Ma.

Nhưng giờ đây, Bạch Khải không thể lo nghĩ nhiều, thấy hình dạng Gamma đã vượt qua Thiên Sứ và Ác Ma, hắn nói:

“Gamma, đuổi bọn họ đi ra!” Gamma nhẹ gật đầu, bước đi về phía Thiên Sứ và Ác Ma.

Cùng lúc đó, Thiên Sứ và Ác Ma cũng phát giác được sự xuất hiện của Gamma, nên đồng thời kéo dài khoảng cách.

Nhưng Gamma có tốc độ rất nhanh, không để bọn họ rời xa, thân thể bỗng nhiên mở ra, bao bọc luôn cả Ác Ma và Thiên Sứ vào trong.

“Gamma, cái đồ chơi này ăn không ngon, mau phun ra đi!”

Bạch Khải thấy Gamma như vậy, lúc này khuyên nhủ.

Nhưng không đợi Gamma đáp lại, Thiên Sứ và Ác Ma đã lao ra khỏi thân thể Gamma.

Chỉ là so với trước đó, dường như bây giờ đã yếu hơn một chút.

Nhìn thấy cảnh này, Thiên Sứ và Ác Ma đồng loạt thay đổi hướng, bay về phía biên giới không gian ý thức của Gamma.

Với sự trợ giúp của tinh thần lực đó, Gamma đã trở thành mối uy hiếp với họ, tất nhiên họ không còn muốn dây dưa thêm

nữa.

Nhưng Gamma rõ ràng không muốn dễ dàng bỏ qua bọn họ, nên tiếp tục đuổi theo.

Thiên Sứ và Ác Ma tốc độ cực nhanh, rất nhanh đã đến được biên giới không gian ý thức của Gamma.

Nhưng khi họ định phá vỡ không gian ý thức để rời đi, thì phát hiện biên giới không gian ý thức của Gamma lại bị bao bọc bởi một lớp kim cương mỏng manh, căn bản không thể rời đi.

Lúc này, Gamma đã ở phía sau bọn họ.

Trong thế giới địa quật, do Gamma tăng trưởng tinh thần lực mạnh mẽ, ý thức của Bạch Khải cũng lập tức bị đuổi ra ngoài, trở về thân thể của mình.

“Bạch Khải, ngươi có sao không?” Thấy Bạch Khải tỉnh táo, Bạch Đồng Trần hỏi.

“Ta không sao, Gamma thế nào rồi?” Bạch Khải lắc đầu, tiếp nhận ảnh hưởng của lượng tinh thần lực đó, hắn cũng có chút mơ màng, nhưng bây giờ quan trọng hơn là tình trạng của Gamma.

“Hiện tại có vẻ như, hắn là không sao rồi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu chỉ về phía một đạo hư ảnh màu vàng đất bên cạnh.

Bạch Khải quay đầu lại, bất ngờ phát hiện hư ảnh màu vàng đó không ai khác chính là Jetta. Đây là tình trạng như thế nào...

Bạch Khải chép miệng, đầu tiên là Ác Ma và Thiên Sứ, tiếp theo lại là hư ảnh màu vàng đất không rõ nguồn gốc này, sao lại có những thứ này thích chơi đùa xá như vậy? Có lẽ cảm nhận được suy nghĩ của Bạch Khải, hư ảnh màu vàng đất ngẩng đầu lên, nhìn về phía Bạch Khải nói: “Xin lỗi, tôi cần phải mượn sủng thú của ngài để giúp đỡ ngài, không có ý khác, mong ngài không hiểu lầm.”

Giọng nói này có phần nặng nề, không phân rõ nam hay nữ, nhưng lại khiến người ta không cảm thấy địch ý, ngược lại khiến Bạch Khải không tự chủ sinh ra cảm giác thân thiết.

Hơn nữa, nhờ Jetta mà Bạch Khải biết được thân phận của đối phương.

“Người nói người là ý chí của thể giới Thổ nguyên tố?” Bạch Khải hơi kinh ngạc, trước đây khi Thủy và Hỏa nguyên tố giới bị tách ra, dường như hai thể giới ý chí cũng tỉnh táo lên, nhưng lại không tự mình xuất hiện, chỉ là mượn Viêm Ma cùng Thủy Linh để Jetta đánh dấu.

Mà dường như cái này, Thổ nguyên tố giới lại có thể chủ động xuất hiện? “Không sai, tôi vốn dĩ vì cắt đứt liên hệ với chủ thể giới nên ý chí bị trầm luân, đúng lúc bị ý chí của Ác Ma ăn mòn.

Nhưng nhờ có sự giúp đỡ của ngài, tôi đã khôi phục.”

Ý chí của Thổ nguyên tố truyền đến một cảm xúc biết ơn, sau đó liền quay đầu nhìn về phía Gamma.

Lúc này, Gamma đã khôi phục trạng thái ban đầu, cái sừng Ác Ma đã gãy cũng bị nén lại thành một chút.

Nhưng Gamma vẫn như cũ chưa tỉnh dậy.

“Gamma hiện tại sao rồi?” Bạch Khải nhìn về phía Thổ nguyên tố thể giới ý chí hỏi.

“Tôi đã giúp sủng thú của ngài tạm thời tăng cường linh hồn cường độ, đủ để đẩy lùi hai đạo ý chí này, chỉ là sủng thú của ngài dường như không muốn thả bọn họ ra.”

Đám người âm thầm liếc nhau, không tự chủ nhìn về phía Bạch Khải, mà Bạch Khải cũng có chút khó chịu.

Gamma này, thích ăn cũng có thời điểm, hai gia hỏa này cũng không dễ tiêu hóa như vậy.

Ngay lúc này, quả trứng tiến hóa đột nhiên lại đung đưa, trực tiếp cắt đứt liên hệ giữa Thổ nguyên tố giới ý chí và Yuffie.

Ngay sau đó, một đạo hư ảnh Ác Ma bay ra từ nội thể Gamma, hòa nhập vào cái sừng Ác Ma, và ngay khi nó sắp chạy trốn, Bạch Khải như có ma xui quỷ khiến, mà thật sự nắm chặt lấy cái sừng gãy đó.

Sau đó, cái sừng gãy đó lại tan chảy, hòa nhập vào trong thân thể Bạch Khải.

Cùng lúc đó, không gian Ngự Thú của Bạch Khải bắt đầu chao đảo mạnh mẽ, một cái lục sắc bí cảnh lặng lẽ bám vào kim cương mỏng manh của không gian Ngự Thú.

Bạch Khải thấy thế có chút kinh ngạc, sau đó chứng kiến Thánh Quang bí cảnh tự động dịch chuyển, hai cái thuộc tính hoàn toàn đối lập là bí cảnh mà lại hòa hợp lại với nhau.

“Thật sự hòa hợp?” Bạch Khải ngơ ngác nhìn Thánh Quang và tà năng bí cảnh dần dần hòa hợp, lại nhìn vào quả trứng tiến hóa nhẹ nhàng trôi nổi trong không gian Ngự Thú, không biết đánh giá thế nào. Để một đồng người đầu đầu về cái sừng Ác Ma, vậy mà lại bị quả trứng tiến hóa chuyển hóa thành bí cảnh? Nhưng mà như vậy, thật khó khăn mới đuổi được ý chí của Ác Ma và Thiên Sứ, chẳng phải lại quay về sao? Không biết đã trôi qua bao lâu, cuối cùng hai cái bí cảnh triệt để hòa hợp, Bạch Khải cảm nhận được, mình đã tiến vào một bí cảnh hoàn toàn mới.

Chỉ trong giây lát, toàn bộ thông tin về bí cảnh đã tràn vào trong ý thức của Bạch Khải, khiến hắn lần đầu tiên cảm thấy mình đã nắm rõ bí cảnh này trong lòng bàn tay.

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lại, bí cảnh ban đầu được Thánh Quang bao phủ giờ đã biến thành sắc trắng và sắc lục.

Trên đỉnh đầu là một bức tường hoàn toàn trắng xóa, trong đó sấm sét vang rền, Thánh Quang lấp lánh, mơ hồ còn có thể nhìn thấy một dấu ấn sấm sét chìm nổi bên trong.

Còn dưới chân là một mảnh đất đai đầy vết nứt, một đám hỏa diễm sắc lục đang bốc cháy mãnh liệt, từng luồng nham thạch không ngừng chảy ra từ những vết nứt.

“Thần tính...

Ma tính...

Không chỉ tìm thấy Phán Quyết Thiên Sứ truyền thừa, mà ngay cả Ác Ma truyền thừa cũng cùng nhau tìm đến sao?” Bạch Khải nhìn thấy vậy, sắc mặt tỏ ra vui mừng.

Phán Quyết Thiên Sứ là một sinh vật thuộc Thần Thoại, rõ ràng có thể chống lại Ác Ma.

Chỉ cần Gamma hấp thu được hai viên truyền thừa này, con đường tương lai có thể nói là rất thuận lợi.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức triệu hoán Gamma.

Khi Gamma xuất hiện trong nháy mắt, trên trời sấm sét cùng với dưới đất hỏa diễm đồng thời dâng lên, chủ động hòa nhập vào thân thể Gamma.

Sau đó, ngoài thân Gamma xuất hiện một lớp kết tinh màu trắng lục, như thể một lớp vỏ trứng bình thường bao bọc lấy Gamma.

Bạch Khải nhướn mày, hẳn không thấy mình bị tiêu hao thể lực, vì vậy vỏ trứng ngoài thân Gamma không phải là dấu hiệu của sự tiến hóa.

“Vì hấp thu Thần tính và Ma tính nên bản thân đã tiến hóa sao?” Bạch Khải nghĩ tới một khả năng, quan sát xung quanh Gamma đang trở thành viên trứng đó hồi lâu, xác nhận hẳn không gặp nguy hiểm, mới rời khỏi bí cảnh.

Bên ngoài bí cảnh.

Sự biến mất liên tiếp của Bạch Khải cùng Gamma khiến cho Bạch Đồng Trần và những người khác có chút lo lắng.

Là thiên phú Ngự Thú sư và nhà phát minh hàng đầu của liên bang hiện tại, Bạch Khải tuyệt đối không được xảy ra vấn đề gì, bằng không họ trước đó đã không tốn sức giúp Gamma thoát khỏi ảnh hưởng của ý chí Ác Ma.

Nếu vì vậy mà để Bạch Khải mất đi một khế ước vị, không thể thăng tiến thành truyền kỳ, thì cả liên bang lẫn hiệp hội đều sẽ phải gánh chịu một tổn thất lớn.

“Bây giờ ta mới hiểu, tại sao tinh quang và Minh Hoàng lại can đảm ta phải kề cận bên Bạch Khải đến vậy.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về nơi Bạch Khải biến mất, cảm thấy có chút bất đắc dĩ dù đã trải qua vô số trận chiến.

“Nếu không phải vì trận này, đại ca ta kiêu người mà ngay cả con trai mình cũng ném vào trong bí cảnh, sao lại cẩn thận như vậy.”

Bạch Đồng Trần thở dài: “Người trẻ bây giờ, có thể sẽ bị gò bó rồi...”

“Nhưng ta ở trên người Bạch Khải phát hiện ra một cỗ thần bí ý chí, mặc dù chỉ trong chớp mắt, nhưng ta có thể cảm nhận được hần rất mạnh mẽ.”

Yuffie dừng lại một chút, nói.

“Thần bí ý chí?” Bạch Đồng Trần nghe vậy sững sờ, hiển nhiên cũng không biết rõ chuyện này.

“Nhân loại cường giả, các người đang nói là chủ thể giới ý chí, Gaia sao?” Ý chí của thể giới Thổ nguyên tố nghe thấy những người khác nói chuyện, không khỏi hỏi.

“Gaia?!”

Chương 740:

Thổ nguyên tổ giới ý thức quà tặng Thổ nguyên tổ giới ý thức không chỉ khiến Hoàng Phủ Vô Cửu và hai người kia phải bất ngờ, mà ngay cả Bạch Khải vừa xuất hiện cũng cảm thấy kinh ngạc.

Khi hoàn thành Thánh Ma bí cảnh, hắn nghĩ rằng đó chỉ là một quả trứng tiến hóa, nhưng Thổ nguyên tổ giới ý thức lại cho biết đó chính là thể giới ý chí Gaia.

Liệu quả trứng tiến hóa này có phải do Gaia tạo ra hay không? Có vẻ điều này là khả thi, vì chỉ có Gaia mới có khả năng tạo ra ánh sáng tiến hóa.

Nghĩ đến đó, sắc mặt của Bạch Khải lập tức trở nên phức tạp.

Quả trứng tiến hóa này, liệu có thể là chủ thể của thể giới ý chí Gaia không nhỉ? Bạch Khải lại đưa ý thức vào không gian Ngự Thú, quanh quả trứng Kim Cương có rất nhiều vết nứt, hắn lắc lư vài vòng nhưng vẫn không thể phát hiện ra điều gì.

“Được rồi, khi lên tới truyền kỳ, chắc hắn sẽ rõ ràng hơn.”

Bạch Khải rời khỏi không gian Ngự Thú, rồi phát hiện Hoàng Phủ Vô Cửu và hai người kia đang quây quanh mình, ánh mắt đầy tò mò như đang nhìn một món bảo vật hiếm có.

Hồng rồi, chắc chắn là quả trứng tiến hóa bị lộ rồi! Mồ hôi lạnh Bạch Khải chảy ròng, cảm giác phía sau lưng ướt nhẹp.

Dù hắn hiện tại có ảnh hưởng không nhỏ đến liên bang và hội, nhưng nếu bị họ biết hắn có thể cưỡng ép tiến hóa cho sủng thú mà không cần bất kỳ yêu cầu nào, không ai biết hắn sẽ gặp phải điều gì.

Khi Bạch Khải đang loay hoay tìm cách giải thích, ba người kia đã bắt đầu bàn luận.

“Chủ thể của thể giới ý chí...”

Có phải là do trước đó Ngự Linh sư đã ràng buộc chú ấn không?” “Có lẽ là như vậy, trong tài liệu cũng đã ghi chép những điều tương tự, làm cho chủ thể của thể giới ý chí nhận được sự ban phúc.”

“Như vậy có nghĩa là, chắc chắn...”

Có sự bảo vệ của thế giới ý chí, đại ca có thể yên tâm về người này.”

Ba người mỗi người một câu, trực tiếp liên hệ giữa sự khác thường của Bạch Khải và việc thế giới ý chí tỉnh thức trước đó.

“Đúng vậy, chính là như thế!” Nghe họ bàn luận, sắc mặt Bạch Khải nghiêm nghị, quyết định không tham gia vào cuộc nói chuyện này.

Dù cho Thổ nguyên tố giới ý thức có muốn nói gì đi nữa, nhưng sau khi nghe Bạch Khải nói, nó cũng không lên tiếng nữa.

“Bạch Khải, bây giờ ngươi cảm thấy thế nào? Sủng thú ở đâu rồi?” Nghe Bạch Khải nói, Bạch Đồng Trần lập tức hỏi về trạng thái của Gamma.

“Hắn là không có vấn đề gì.”

Bạch Khải lắc đầu, không muốn thông báo cho bọn họ biết tình trạng hiện tại của Gamma.

Việc ác ma sừng bị phá hủy đã quá rõ ràng rồi, không cần thiết phải thu hút thêm sự chú ý của bọn họ.

“Đúng rồi, hiện tại tình trạng như thế nào? Còn có tà năng không?” Bạch Khải nhìn xung quanh, không còn thấy bóng dáng của tà năng nào.

“Không còn ảnh hưởng của ác ma sừng, ý chí của ta đã khôi phục, tà năng tự nhiên không còn tồn tại nữa.”

Thổ nguyên tố giới ý thức lắc đầu, trong khi cự nhân Nham Thạch tiến tới gần Bạch Khải và nói: “Cảm ơn ngài đã giúp đỡ, nếu không bây giờ ta vẫn còn bị ảnh hưởng bởi ý chí của ác ma.”

Nói xong, cự nhân Nham Thạch nhìn về phía Hoàng Phủ Vô Cữu và hai người, tiếp lời: “Xin lỗi vì đã gây rắc rối cho các vị trước đây.”

“Không sao, đó không phải là lỗi của ngươi, hoàn toàn có thể hiểu được.”

Hoàng Phủ Vô Cữu lắc đầu, chẳng để tâm.

Ngay cả đại diện của Thổ nguyên tố giới cũng bị ảnh hưởng bởi ý chí ác ma, đừng nói đến cự nhân Nham Thạch do Thổ nguyên tố giới tạo ra.

“Không có chuyện gì là tốt rồi, vậy có thể trả lại Jetta cho ta không?” Một năm mạng đã bị hủy, nên Gamma cũng gần như bị ý chí ác ma ăn mòn.

Bạch Khải rất lo lắng không biết Jetta có bị Thổ nguyên tố giới ý thức đoạt lấy không.

Không ai biết Thổ nguyên tố giới ý thức đã bị ô nhiễm bởi ác ma bao lâu, có lẽ vẫn còn những ảnh hưởng khác không thể đoán trước.

“Đương nhiên có thể.”

Thổ nguyên tố ý thức nhẹ gật đầu, chủ động rời khỏi thân thể Jetta, mà Jetta trở về nằm trong lòng Bạch Khải, nhưng nhìn bộ dạng thì có vẻ vẫn không muốn rời xa.

“Sốt soát, sốt soát ~ (chủ nhân, ngẫu muốn ngủ~)” Bạch Khải nghe vậy nhìn Jetta, và bất chợt nhận ra một ký hiệu màu vàng đất trên trán Jetta.

Nhìn thấy như vậy, Bạch Khải bắt đầu kiểm tra tình trạng của Jetta.

“Thực sự có được một kỹ năng siêu phàm mới? Còn có một huyết mạch Thổ hệ Thần Thoại?” Hai mắt Bạch Khải sáng lên, hần vồn nghĩ rằng lần này gặp họa lại gặp phước, không chỉ thu được Thánh Ma bí cảnh và truyền thừa tương ứng, đã coi như là thu hoạch không nhỏ rồi.

Không ngờ không chỉ Gamma mà ngay cả Jetta cũng có được một kỹ năng siêu phàm hoàn toàn mới cùng huyết mạch Thần Thoại.

Quả là câu chuyện cũ không sai, phú quý muốn hiểm nhiều khi.

Dù cho lần này gặp phải có chút nguy hiểm.

Bạch Khải đảo mắt một vòng, nếu không phải ba tên thần binh trời giáng, hần nghĩ có lẽ đã bị Địa Ngục lửa đưa đi.

“Ngài giúp ta thoát khỏi ảnh hưởng của ác ma ý chí, ta chỉ có thể dùng cái này để báo đáp.”

Thổ nguyên tố giới ý thức vung tay, trên trán Jetta lại xuất hiện một biểu tượng như nham thạch, ngay dưới biểu tượng Thủy Hỏa.

“Biểu tượng này đại diện cho sự công nhận của Thổ nguyên tố giới, ngài và sủng thú của ngài có thể tự do ra vào Thổ nguyên tố giới, sử dụng kỹ năng Thổ cũng sẽ được tăng cường tương ứng.”

“Vậy thì cảm ơn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, biểu tượng Thủy Hỏa đã cung cấp cho Jetta một sự gia tăng đáng kể, biểu tượng Thổ cũng sẽ không nhỏ.

Tuy nhiên, như vậy thì Jetta có vẻ như chỉ thiếu một chuyên thăm Phong nguyên tố giới.

“Không cần khách khí, ta thấy hy vọng phục hưng của Nguyên Tổ giới ở Jetta, có lẽ có một ngày, bốn Nguyên Tổ giới có thể một lần nữa đoàn tụ.”

Thổ nguyên tố giới ý chí bộc lộ sự mong đợi, trong khi Bạch Khải khi nghe những lời này thì mặt bỗng dần ra và nở nụ cười.

“Phong nguyên tố giới thì ta không rõ, nhưng hai cái kia có lẽ có thể~” ...

Tại hoang vu sa mạc.

La Tường không ngừng điều chỉnh phù chú trên Nguyên Tổ chi môn, cố gắng kết nối với một điểm nào đó bên trong cánh cửa, nhưng dù hấn cố gắng thế nào thì một bên khác của cánh cửa vẫn như dòng sông cuộn chảy, không cố định.

“Chẳng lẽ một đầu khác Nguyên Tổ chi môn đã bị hư hỏng?”
La Tường nhíu mày, nhìn vào cánh cửa Nguyên Tổ không hề có động tĩnh, hấn có ý định tự mình đi vào xem xét.

“Coi bói, người thật sự xác định họ không có việc gì?” La Tường nhìn về phía Dịch Du, hỏi.

“Tôi không thể chắc chắn, từ tin tức hiện tại, Bạch Khải cùng ba vị truyền kỳ có vẻ là lành ít dữ nhiều, nhưng bói toán của Tarot đã chỉ ra họ an toàn, và đã thu hoạch không nhỏ.”

Dịch Du nhẹ nhàng lắc đầu, “Người muốn đi vào tìm kiếm? Cần ta cho người xem bói một lần không?” “Không cần, ta sợ rằng mình sẽ bị người tính toán.”

La Tường lắc đầu, đồng thời ghét bỏ nhìn về phía Dịch Du, nói: “Ta nhớ không nhầm thì mỗi lần Bạch Khải gặp chuyện, đều sẽ đột nhiên có người bói toán cho hắn đúng không?” “Không sai.”

Dịch Du nhẹ gật đầu, trong khi La Tường không tự chủ được kéo dài khoảng cách với Dịch Du.

Quạ Xui Xẻo, cái tên này thực sự không phải là không có lý do.

Mặc dù Dịch Du đã nhiều lần phủ nhận tin đồn đó, nhưng La Tường không dưới một lần nghe nói rằng người nào bị Dịch Du xem bói sẽ gặp vận rủi.

Dù rằng Dịch Du nhờ vậy tìm được không ít tội phạm nặng của liên bang, nhưng tương ứng, cũng vì vậy mà rất nhiều người đã gặp họa.

La Tường rất hoài nghi, Dịch Du làm thế nào có thể sống sót sau mỗi lần bói toán cho Bạch Khải, rồi xem Bạch Khải như một công cụ miễn phí để tăng độ chính xác của bản thân.

Ai cũng biết, để nâng cao năng lực tiên đoán, con đường duy nhất là không ngừng tiên đoán và chính xác.

Ong ong ong...

Ngay lúc này, Nguyên Tố chi môn bất ngờ rung chuyển mạnh mẽ, đồng thời nhanh chóng mở rộng ra, dần dần vượt khỏi vực sâu, xuất hiện trước mắt họ.

“Các đơn vị chú ý! Các đơn vị chú ý! Dị thường xảy ra tại hoang vu vực sâu, tất cả đơn vị chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!” Mệnh lệnh lập tức được truyền đến toàn bộ bức tường số 4, bề mặt bức tường bằng phẳng ngay lập tức xuất hiện vô số súng pháo, ngay lập tức vũ trang đến tận răng, chĩa thẳng vào cánh cổng lớn trước mặt.

Khi nhìn thấy cự nhân Nham Thạch từ trong đó bước ra, âm thanh cảnh báo ngay lập tức vang dội khắp toàn bộ khu vực Hoang Vu, tất cả binh sĩ đều vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

“Như vậy mà cảnh báo liên tục, lại có hung thú công thành rồi?” Bạch Vũ Hiểu đang ngồi thiền bỗng mở to mắt, vội vã từ trên giường nhảy xuống, hỏi.

“Có thể lắm, nhanh đi chuẩn bị thôi.”

Bạch Thu Trà gật đầu nhẹ, ngay lập tức đi ra ngoài túc xá để tập hợp, sau đó dẫn dắt nhóm người đến bức tường số 4.

Sau khi Bạch Khải cùng nhóm người biến mất, các hoạt động huấn luyện quân sự của bọn họ không dừng lại, mà còn gia tăng độ khó, trực tiếp cùng những quân nhân khác thực hiện các nhiệm vụ tuần tra và tiêu trừ.

Khó khăn như vậy không thể nói là nhanh chóng, nhưng tất cả mọi người không có lời oán giận, chỉ lặng lẽ hoàn thành nhiệm vụ của bản thân.

Sau những trải nghiệm chiến tranh như vậy, nhất là khi chứng kiến những tên truyền kỳ bị bộ lạc hãm hại, tâm trạng của họ đã bị tác động, hoàn toàn từ bỏ những thời kỳ hòa bình yên ả trước kia.

Trong những năm tháng hòa bình này, chính là những quân nhân cùng các Ngự Thú sư đã dùng mạng sống của mình để bảo vệ, trước đây không biết cũng chẳng sao, giờ biết rồi, thì không còn có thể yên tâm thoải mái mà sống được nữa.

Rất nhanh, một đoàn người đã đến bức tường số 4, khi nhìn thấy cự nhân Nham Thạch vĩ đại bên kia, tất cả mọi người cảm thấy trong lòng chùng xuống.

“Thể tích này, chắc hẳn lớn hơn cự nhân ở Thủy Đế bí cảnh kia đi?” Đường Miêu nhìn cự nhân Nham Thạch, trong lòng không hề có chút cơ hội phản kháng nào.

Trong khi Bạch Vũ Hiểu lại không biết vì sao mà toàn thân bàng hoàng sát khí, tựa như nhìn cự nhân này như một kẻ địch.

Phụ thân hắn đã biến mất qua cánh cửa kia, và giờ cự nhân Nham Thạch này lại xuất hiện vẹn nguyên từ trong đó, kết quả của Bạch Đồng Trần thì ai cũng đã biết.

Nhưng ngay khi Bạch Vũ Hiểu định tiến lên thì lại bị Thích Chiêu chặn lại, và rồi mọi người thấy cự nhân Nham Thạch mở bàn tay lớn ra, từ từ đặt xuống mặt đất.

Trong bàn tay của hắn, chính là Bạch Khải và Bạch Đồng Trần đã mất tích mấy ngày trước.

Chương 741:

Cửa Thiên Đường “Lão ba? Khỏi ca?” Khi thấy một số người an toàn xuất hiện, Bạch Vũ Hiểu không còn quan tâm đến quân đội nữa, lập tức nhảy từ trên tường thành xuống. Đến khi sắp rơi xuống đất, nàng mới kích hoạt hư hóa thiên phú, vững vàng đáp xuống.

Sau đó, nàng chạy ngay tới chỗ Bạch Khải và những người khác.

Thấy cảnh này, Vương Hoài và những người khác cũng không cản trở, mà cũng rời khỏi tường thành.

“Lão ba, các người có sao không?” Bạch Vũ Hiểu nhìn Bạch Đồng Trần và Bạch Khải, có chút không thể tin.

Mặc dù những người khác nói rằng mọi việc đã được giao cho La Tường và Dịch Du, hai người truyền kỳ, và họ sẽ đưa mọi người trở về nhanh chóng, nhưng nghĩ rằng bộ lạc đã phải trả giá rất lớn vì vậy, Bạch Vũ Hiểu cảm thấy điều này có chút không chân thực.

“Tiểu tử này, ngươi mong chúng ta có chuyện gì sao?!” Nghe Bạch Vũ Hiểu nói, Bạch Đồng Trần, vừa rồi còn cảm thấy âm áp trong lòng, lập tức nổi giận, giơ nắm đấm đập vào đầu Bạch Vũ Hiểu.

“Thật là cảm giác này, xem ra là thật rồi!” Bạch Vũ Hiểu che đầu, đứng trên mặt đất, nhưng trên mặt cũng nở nụ cười nhẹ nhõm.

Sau đó, khi chạy tới chỗ Bạch Thu Trà, mọi người cũng đều mỉm cười.

“Nhị thúc, Bạch Khải, các người đã trở về rồi.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ, nói: “Mặc dù quá trình gặp chút trở ngại, nhưng cuối cùng cũng đã trở về an toàn.”

“An toàn? Bên kia quả thực rất nguy hiểm.”

Bạch Thu Trà ngược nhìn vào Nham Thạch cự nhân to lớn trước mặt, có vẻ như đã hiểu phần nào trải nghiệm của Bạch Khải và những người khác trong những ngày qua.

“Người tiểu tử, ta còn đang ở bên kia tìm cách định vị vị trí của người, kết quả người tự chạy ra ngoài có phải không?” La Tường từ dưới vực bay lên, hạ cánh bên cạnh Bạch Khải, cười trêu chọc.

“Thầy La, người cũng tới đây à.”

Bạch Khải thấy vậy cũng không ngạc nhiên.

La Tường là chuyên gia về phương diện bí cảnh, đồng thời cũng từng định vị qua hai cánh cửa Nguyên Tố, bọn họ bị thất thủ ở Nguyên Tố giới, tìm La Tường là hợp lý nhất.

“Không còn cách nào khác, ai bảo cái tên thôi đó đoán mò rằng các người sẽ gặp chuyện, đáng tiếc chúng ta vẫn đến chậm một bước.”

La Tường tức giận chỉ về phía Dịch Du.

“Không sao, đúng lúc có mặt.”

Bạch Khải cười, nếu như bị bọn họ ngăn cản, có lẽ hắn cũng không thể có được những cơ duyên này.

Bạch Khải nhìn về phía tám Nguyên Tố chi môn bị Nham Thạch cự nhân nâng lên, nhìn những viên khoáng thạch đang được vận chuyển ra từ Thổ nguyên tố, miệng nở nụ cười. Để thể hiện lòng biết ơn, Thổ nguyên tố giới đã tặng cho Jetta một số phúc lợi, và cũng cho những sinh vật Thổ nguyên tố đã hồi phục hơi thần trí này “một chút” khoáng thạch làm lễ vật.

Tất nhiên, những thứ này chỉ dành cho Hoàng Phủ Vô Cữu mà thôi, còn phần của Bạch Khải thì hắn đã sớm thu về.

“Đại bộ phận tộc nhân vẫn đang từ từ hồi phục, khi nào có cơ hội, ta sẽ cho họ thêm một chút.”

Nham Thạch cự nhân ngượng ngùng nhìn những viên khoáng thạch đang chất đống trước mặt.

“Không sao đâu, ta không vội, từ từ đến cũng tốt.”

Bạch Khải nghe vậy lắc đầu, nói: “Dù sao chờ ta xác định một cánh cửa Nguyên Tố khác, sẽ có nhiều cơ hội.”

“Hừm, ta đang mong Bạch Khải tiên sinh liên hệ.”

Nham Thạch cự nhân nhẹ gật đầu, nói: “Cánh cửa Nguyên Tổ này tạm thời để ta cố định tại đây, Thổ nguyên tổ giới đã cắt liên hệ với chủ thể giới quá lâu, chúng ta cần một chút thời gian để ổn định.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, chỉ chỉ về phía Bức Tường Hoang Vu, nói: “Cái Bức Tường Hoang Vu này chính là bức tường bảo vệ của liên bang, nếu có thể, đến lúc đó hy vọng Thổ nguyên tổ giới có thể hỗ trợ khi cần thiết.”

“Đương nhiên, thế giới ý chí đã nói với ta rằng, bạn bè của Bạch Khải tiên sinh chính là bạn bè của chúng ta Thổ nguyên tổ giới.

Bất kỳ điều gì muốn đe dọa bạn bè của Bạch Khải tiên sinh đều là kẻ thù của chúng ta.”

Nham Thạch cự nhân nghiêm túc hứa hẹn, sau đó từ từ lùi lại về phía Nguyên Tổ chi môn.

“Ta còn phải đi giúp đỡ những tộc nhân yếu đuối, cáo từ.”

Nói xong, Nham Thạch cự nhân dần dần biến mất trong Nguyên Tổ chi môn, mà cánh cửa cũng chậm chậm thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành một cánh cửa cao hai người, đứng ở bên vực sâu gần Bức Tường Hoang Vu.

“Bạch Khải, có thể nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì không?” Thích Chiêu tiến tới trước mặt Bạch Khải, hỏi.

“Nói đơn giản, cánh cửa lớn của Thổ nguyên tổ giới đã bị phong tỏa, chỉ có một cánh cửa Nguyên Tổ, tức là cánh cửa trước đó bộ lạc dùng để phong ấn Hoàng Phủ truyền kỳ bọn họ đã bị chúng ta mở ra.

Thêm vào kinh nghiệm của chúng ta bên trong, nên coi như đã giúp Thổ nguyên tổ giới một ân huệ lớn, cho nên bây giờ Thổ nguyên tổ giới cũng coi như liên bang chúng ta là đồng minh chân thực.”

Bạch Khải gói gọn cục diện hiện tại, khiến Thích Chiêu và những người khác một mảnh ngơ ngác.

Kéo Thổ nguyên tổ giới thành đồng minh? Nhìn thấy bộ dạng của họ, Hoàng Phủ Vô Cữu và những người khác không khỏi

bật cười, nhưng khi nghĩ đến cảnh Bạch Khải và Thổ nguyên tố giới trò chuyện, cũng sẽ không cảm thấy ngạc nhiên.

Không thể không nói, sinh vật Thổ nguyên tố thật sự rất thành thật, Bạch Khải mới trò chuyện với Thổ nguyên tố giới chưa đầy mười phút, mà đối phương đã coi bọn họ như những đồng minh thân thiết nhất.

Hoàng Phủ Vô Cữu hoàn toàn có lý do để tin rằng, nếu Bạch Khải cho phép họ hỗ trợ đánh bộ lạc, có thể những sinh vật Thổ nguyên tố sẽ trực tiếp làm theo ngay lập tức.

“Dù sao thì, kết quả này cũng là điều mọi người đều vui mừng.”

Nhìn thấy nhóm người trở về an toàn, Thích Chiêu thở phào nhẹ nhõm.

Dù là Hoàng Phủ Vô Cữu hay Yuffie, những truyền kỳ này, hay là Bạch Đồng Trần, một trong sáu Tháp chủ, hay Bạch Khải, ngôi sao tương lai, việc mất bất kỳ ai đều là tổn thất to lớn cho nhân loại.

May mắn thay, hiện tại mọi người đã trở lại, những thứ khác cũng không sao cả.

Không, hoặc là nói, hiện tại kết quả là tốt nhất.

Sau khi nhóm người mất tích, bộ lạc quả thực đã khởi xướng một số lần thăm dò, trong đó cũng không thiếu những thú hung ác truyền kỳ.

Tuy nhiên, nhờ có La Tường và Dịch Du, cùng với hỏa lực mạnh mẽ của bức tường số 4, những cuộc tấn công này cuối cùng đều không có kết quả.

Hiện tại, nhóm truyền kỳ đã trở về an toàn, bức tường số 4 có thể nói đã ổn định một cách thực sự.

Hơn nữa, bây giờ, bên ngoài bức tường số 4, còn thêm một lớp bình phong tự nhiên.

Nhờ có Nguyên Tố chi môn, bên trên hoang mạc xuất hiện một vực sâu bị nham tương lấp đầy, thực lực không đủ hoặc không có khả năng bay lượn những thú hung ác căn bản không thể vượt qua vực sâu.

Từ một khía cạnh nào đó mà nói, bộ lạc bằng số lượng áp đảo chiến thuật thú triều có thể xem như đã bị vô hiệu hóa.

“Được rồi, mấy ngày nay mọi người đã tiêu hao không ít, mau về nghỉ ngơi đi.

Chúng ta cũng cần thảo luận kỹ lưỡng về những chuyện tiếp theo.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nói.

Bộ lạc đương nhiên sẽ phải tổn hao lớn như vậy để nhắm vào họ mà thực hiện phong ấn động thái, vì vậy họ cũng không thể loại trừ khả năng nơi khác cũng có những hành động tương tự. Để an toàn, chuẩn bị sớm vẫn sẽ tốt hơn.

“Hừm, còn nhiều phương hướng không thể lạc quan, đặc biệt là phía tây, nếu không phải Minh Hoàng truyền kỳ còn đó, có lẽ bộ lạc đã lợi dụng thời cơ Borg gia tộc biến mất mà xông tới rồi.”

Thích Chiêu nhẹ gạt đầu, đơn giản báo cáo tình hình gần đây cho liên bang.

Nhóm người trở về Bức Tường Hoang Vu, Bạch Vũ Hiểu lúc này lôi kéo Bạch Khải để hỏi thăm chi tiết, nhưng lại bị Bạch Khải trực tiếp từ chối.

Việc Thổ nguyên tố giới đã xong, Gamma còn chưa thức tỉnh.

...

Thánh Ma bí cảnh.

Bạch Khải cùng năm sủng lạng lễ ngồi xổm trên mặt đất, nhìn Gamma vẫn chưa chui ra từ trứng, có chút lo lắng.

“Các ngươi nghĩ, Gamma không phải tiêu hóa không tốt chứ?” Từ khi Gamma biến đổi đến giờ đã qua bảy tám tiếng, nhưng Gamma không có chút động tĩnh nào, Bạch Khải thực sự cảm thấy có chút lo lắng.

Dù sao, ngay cả khi là tiến hóa Đế Hoàng cấp, cũng không cần lâu như vậy, Alpha trước đây đã hoàn thành ngay lập tức.

Ken kết ken kết. (Lão đại, ta ban đầu vì thời gian trong Thổ nguyên tố bị gia tốc, chỉ là ta cảm thấy, thời gian tiến hóa bình thường sẽ không ngắn như vậy.) “Tốt à, hy vọng là như vậy.”

Bạch Khải khẽ gật đầu, nhìn Delta, vẫn từ bỏ ý định thúc đẩy sự trưởng thành.

Trước kia Alpha hoàn toàn là bất đắc dĩ, hiện tại dù sao cũng không cần vội, không cần thiết phải mạo hiểm.

“Nhưng không nghĩ rằng Gamma lại là cái thứ nhất giải quyết chuyên môn bí cảnh, Thánh Quang và tà năng, hai loại thuộc tính tương khắc mà lại có thể kết hợp thành bí cảnh như thế này.”

Nhìn khu vực hoàn toàn khác biệt Thánh Ma bí cảnh, Bạch Khải nở nụ cười.

A ô a ô... (Bản thân ta cũng muốn thuộc về bí cảnh của mình...) Beita ngưỡng mộ, nhìn vào Jetta bên cạnh, khí tức lại trở nên mạnh mẽ hơn một chút, yên lặng kéo ra khoảng cách.

Dù chưa thử qua, nhưng Động Quan Vạn Tượng đã cho hắn biết, Jetta hiện tại càng thêm khó chơi.

“Tạm thời cũng đừng nghĩ, những bí cảnh tinh thần chất lượng tốt cũng không nhiều.”

Shuke vô tình cắt đứt suy nghĩ của Beita, nói: “Thay vì những chuyện này, không bằng nghĩ xem nên thu thập mười hai con giáp thú hộ vệ vật liệu ở đâu.”

A ô a ô! (Đều do Shuke, không phải bản thân ta là cái thứ hai Đế Hoàng cấp!) Nghe thấy Beita phàn nàn, Shuke lặng lẽ nhìn qua, nói: “Ta chính là người, người chắc chắn muốn trách ta sao?” Beita bất đắc dĩ cúi đầu, đột nhiên bị một âm thanh nhỏ nhẹ từ trứng hấp dẫn.

Gamma đã bị nứt vỏ trứng rồi! Bạch Khải và năm sủng lập tức vây lại, nhưng bị một luồng ánh sáng kỳ quái từ tiến hóa đẩy ra, sau đó nhìn thấy từng mảnh lông trắng như phím rơi từ trên trời xuống, rơi vào trứng.

Cùng lúc đó, trong vết nứt vỏ trứng đột nhiên rơi ra một mảnh vảy màu xanh lục, sau đó vảy càng ngày càng nhiều, phủ đầy trứng.

Cuối cùng, khi trứng dâng lên giữa Thánh Ma bí cảnh, vỏ trứng cuối cùng đã vỡ vụn.

Chỉ trong một khoảnh khắc, hai nguồn năng lượng hoàn toàn khác biệt tràn vào thân và linh hồn Bạch Khải, đẩy thuộc tính của Bạch Khải lên một tầm cao khác.

“Thật mạnh, Gamma thực sự đã tiến hóa Đệ Hoàng cấp.”

Bạch Khải mở to mắt, cảm nhận thấy cơ thể và linh hồn của mình càng trở nên mạnh mẽ, lúc này có khả năng đưa ra phán đoán.

Sau khi tiếp nhận thông tin kỹ năng đầu tiên từ Gamma, càng xác nhận điều này.

Chú thích: Khi triển khai cổng Thiên Đường, có thể hấp thụ đồng hóa bất cứ công kích nào, đồng thời chuyển hóa năng lượng hấp thụ thành công kích hoặc trị liệu. ...

“Cổng Thiên Đường...

Bất Hủ cấp... Đây thực sự là một kỹ năng vô địch hỗ trợ công thủ một thể!”

Chương 742:

Con thứ hai của Đế Hoàng! Cửa Thiên Đường giới thiệu kỹ năng khiến Bạch Khải cảm thấy hài lòng, và khi nhận được tin tức về đạo thứ hai, niềm vui của hắn lại càng tăng lên.

Ghi chú: Khi phát động Cửa Vực Sâu, nó sẽ ăn mòn năng lượng ô nhiễm khác, đồng thời gây ra tổn thương khó hồi phục cho linh hồn và thể xác kẻ địch. ...

“Cửa Thiên Đường...

Cửa Vực Sâu... Đồng hóa... Ăn mòn...

Hai kỹ năng Bất Hủ cấp này từ một góc độ nào đó mà nói, thật sự rất tương tự.”

Hai kỹ năng lĩnh vực, Gamma sau khi tiến hóa đã vượt xa Alpha, thậm chí có thể dùng từ “xa hoa” để mô tả.

Sau khi có hai kỹ năng Bất Hủ cấp, trong đầu Bạch Khải lại xuất hiện thêm một thông tin mới. ...

“Song sinh luân chuyển? Có vẻ giống như Song sinh khế ẩn cùng năng lượng phân lưu dung hợp kỹ năng?” Bạch Khải vuốt cằm suy đoán, sau đó không vội vàng xem kỹ năng còn lại mà chỉ chăm chú nhìn chăm chăm vào quả trứng đang dần dần vỡ ra trước mặt.

Khi lớp vỏ trứng dần vỡ ra, ánh sáng tiến hóa bắt đầu tản đi, lộ ra một hình bóng người có hai cánh mọc sau lưng.

Hình dáng này thon dài, toàn thân có sắc màu hỗn độn, như thủy tinh lại như máu thịt, khiến người khác khó có thể nhận ra hình dạng cụ thể.

Hai cánh sau lưng một trắng một xanh, cánh trắng thì lấp lánh như ánh sáng của Phán Quyết Thiên Sứ trong hàng triệu, còn cánh xanh thì có vẻ lửa cháy như một ác ma tái sinh.

Trên ngực của hình dáng này, một viên ấn ký hai màu đang chậm chậm quay tròn, không ngừng chuyển hóa từ hai cánh năng lượng khác nhau.

“Cái tạo hình này, thật là đẹp mắt!” Nhìn thấy Gamma mới được tạo hình, Bạch Khải không khỏi thốt lên, nhưng khi ánh sáng tản đi, biểu cảm của hắn lại trở nên kỳ quái.

“Đúng vậy, kích thước nhỏ hơn một chút?” Nhìn Gamma nhỏ bé trước mặt so với kích thước bình thường, Bạch Khải có chút bất đắc dĩ.

Trước kia, Gamma luôn có hình dáng tròn vo, với kích thước này trông rất đáng yêu, nhưng giờ hắn trở thành hình dáng người mà vẫn nhỏ, cảm giác có chút kỳ quặc.

Kết phức kết phức... (Chủ nhân, giá trị năng lượng của Gamma có chút thiếu hụt, chỉ có thể biến hình như vậy tạm thời...) Gamma có chút bất đắc dĩ giải thích với Bạch Khải. (Nhưng mà, với Thánh Ma bí cảnh ở đây, Gamma chắc chắn sẽ nhanh chóng có thể biến thành hình dáng tiêu chuẩn.) “Năng lượng không đủ, có phải do dinh dưỡng không đầy đủ không?” Bạch Khải nghe vậy mà hiểu ra, sau đó bắt đầu kiểm tra tình trạng của Gamma. - Thánh Quang: Cửa Thiên Đường (Bất Hủ cấp - thuần thực), sấm sét phán quyết (Siêu phàm cấp - thuần thực); - Tà năng: Cửa Vực Sâu (Bất Hủ cấp - thuần thực), tận thế chiến nhận (Siêu phàm cấp - thuần thực); - Thường dụng: Vô Tướng thân thể (Siêu phàm cấp - nhập môn), song sinh luân chuyển (Siêu phàm cấp - thuần thực), nguyên tố miễn dịch (Siêu cấp - tinh thông), vật lý miễn dịch (Siêu cấp - tinh thông), ve sầu thoát xác (Siêu cấp - nhập môn), phân liệt (Trung cấp - hoàn mỹ); ...

“Thuộc tính lại biến thành song thần thoại?” Bạch Khải ngạc nhiên nhìn Gamma, Thánh Quang và tà năng đã mạnh mẽ rồi, không ngờ còn có thêm thuộc tính Thần Thoại.

Nghĩ lại cũng đúng, vì thuộc tính Thiên Sứ cũng mang Thánh Quang, trong khi một số sinh vật thuộc quang hệ cũng có Thánh Quang, quả thật có sự khác biệt.

“Nhưng mà kỹ năng thuộc Thánh Quang và Tà Năng thật sự bị dung hợp một cách hoàn hảo.”

Bạch Khải nhìn vào bảng kỹ năng, ngoài hai kỹ năng lĩnh vực, chỉ còn lại một kỹ năng hoàn toàn mới, các kỹ năng khác thì đã biến mất.

“Lại là hai kỹ năng công kích, phong cách chiến đấu của Gamma có vẻ đã hoàn toàn thay đổi.”

Bạch Khải không khỏi cười, cho dù sau khi nhận được thuộc tính Thánh Quang và Tà Năng, vẫn lấy phòng thủ phản công làm chủ, nhưng những kỹ năng mới này dường như chính là sự chuyển mình mạnh mẽ.

“Nhưng như vậy, không thể gọi người là thủ hộ giả nữa.”

Bạch Khải nhìn thấy Gamma một lần nữa đổi tên chủng tộc, cảm thấy hơi đau đầu.

Việc đặt tên thật sự là điều khó chịu nhất.

Kết thúc kết thúc... (Chủ nhân, Gamma cũng muốn đặt cho bản thân một cái tên, vậy gọi là Vô Tướng thủ vọng giả!) “Vô Tướng thủ vọng giả?” Bạch Khải hơi nghi ngờ, nhưng nhìn thấy ánh mắt mong đợi của Gamma, vẫn gật đầu đồng ý.

“Vậy thì gọi là Vô Tướng thủ vọng giả đi.”

Kết thúc kết thúc... (Thật tuyệt, Gamma cũng có tên Đế Hoàng của riêng mình!) Gamma vui sướng bay lượn trong không trung, các sủng thú khác cũng ào ào để chúc mừng.

Ken kết ken kết... (Có dịp, chúng ta hãy so tài một trận.) Sột soạt sột soạt... (Chúc mừng người Gamma, đây là kem ngẫu nhiên cho người ăn ~) A ô a ô! (Đáng ghét, con thứ ba Đế Hoàng chắc chắn là bản sao xấu!) Róc rách róc rách... (Gamma, chúc mừng, Delta cũng muốn tăng tốc độ rồi.) “Đã mọi người nỗ lực như vậy, vậy thì ta cũng không thể lười biếng được.”

Nghe thấy các sủng thú trao đổi, Bạch Khải trong lòng rất hài lòng.

Nhìn lại tất cả, hắn đã tốn công sức lắc lư, nhưng sự tiến hóa của Gamma thật sự nằm ngoài dự kiến của hắn.

Trong dự đoán của hắn, con thứ hai Đế Hoàng hẳn phải là Husky, không ngờ Gamma lại vượt qua ấn tượng mà tiến hóa siêu việt.

“Vậy chờ Shuke hoàn thành mười hai con giáp thủ hộ thú tán thăng lên Đế Hoàng cấp, mang lại phản hồi, có lẽ ta có thể

nâng cao tinh thần lực cùng thể chất lên lục giai Ngự Thú sư đỉnh phong.”

Bạch Khải nắm chặt nắm tay, cảm nhận được sự mạnh mẽ từ sự tiến hóa của Gamma, bên trong lòng hấn dâng lên một suy nghĩ.

Alpha mang lại tốc độ biến dị, sau khi tiến hóa đã mang đến cho hấn một phản hồi không nhỏ, nhưng Bạch Khải cũng chưa đo lường tốc độ của mình, nên không có cảm giác gì.

Nhưng Gamma lại biến dị về thể chất, sau khi thăng cấp Đế Hoàng, Bạch Khải rất rõ ràng cảm nhận được thể chất của mình được tăng cường.

Suy ra, khi Husky thăng cấp Đế Hoàng, điều này có thể mang lại phản hồi tinh thần cho hấn và giúp hấn thăng tới Đế Hoàng cấp.

“Thật sự là đáng mong chờ.”

Bạch Khải duỗi lưng, nhìn xem Gamma đã bắt đầu hấp thụ nguồn năng lượng Thánh Ma bí cảnh, hấn lập tức di chuyển đến thảo nguyên bí cảnh.

Trên thảo nguyên bí cảnh, một ngọn đồi nhỏ được tạo ra từ nhiều loại khoáng thạch đứng sừng sững trên đất trống, Hắc Bạch cùng Vũ đang chỉ huy máy móc phân loại và sắp xếp.

Các nguyên tố đất làm những khoáng thạch này có chất lượng không tệ, Hắc Bạch cũng không định sử dụng máy móc của Bạch Khải để xử lý, mà chờ quay về thành phố Cổ Túc sẽ dùng Song Tử tháp để chuyển hóa.

“Hắc Bạch, những khoáng thạch này thế nào?” Dù đang bận rộn, Hắc Bạch cũng không ngần đầu lên, nói: “Chất lượng rất tốt, dùng để chế tạo máy móc có phần lãng phí, ý kiến của ta là giữ lại để sử dụng cho việc chế tạo tháp bí cảnh sau này.”

“Tháp bí cảnh? Vừa lúc, ta cũng định tìm người nói về chuyện này.”

Bạch Khải nghe được vậy thì nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Ta nhớ người đã từng nói, Pháp Đế có không ít tháp bí cảnh đều do người thiết kế, có thể giúp ta thiết kế một bộ tháp bí cảnh không?” “Thiết kế tháp bí cảnh?” Hắc Bạch ngần đầu lên

nhìn Bạch Khải, nói: “Với tốc độ lên cấp của ngươi, quả thật có thể chuẩn bị rồi.”

“Nhưng mà, loại tháp bí cảnh này ta không thể giúp ngươi.”

Nghe lời Hắc Bạch nói, Bạch Khải lập tức sững sờ.

“Tại sao? Có vấn đề gì sao?” Hắc Bạch lắc đầu, nói: “Nếu như ngươi muốn cải tạo một số bí cảnh không có chủ, hoặc là bí cảnh hung thú thành tháp bí cảnh có thể sử dụng cho con người, ta có thể giúp ngươi, nhưng nếu ngươi muốn thiết kế, là tháp bí cảnh dùng cho ngươi thăng cấp truyền kỳ thì quả thật không thể.”

“...

Có khác nhau?” Nhìn thấy vẻ ngây thơ của Bạch Khải, Hắc Bạch hơi im lặng trợn mắt, bộ dạng này cơ hồ chẳng khác gì một người thật sự.

“Đương nhiên là khác nhau.”

Hắc Bạch dừng lại một chút, giải thích: “Việc cải tạo một bí cảnh khác thành tháp bí cảnh chỉ cần ổn định là được, nhưng nếu như ngươi thăng cấp muốn rèn đúc một bí cảnh, điều này sẽ ảnh hưởng đến thành tựu tương lai của ngươi.”

“Trận công kích, phòng ngự, phụ trợ tu luyện, sinh hoạt của sủng thú, đều sẽ gắn liền với tháp bí cảnh này, một khi bất kỳ ai biết đến thiết kế của ngươi, về sau ngươi sẽ gặp phải một mối nguy hiểm tiềm tàng.”

“Mà mấu chốt nhất là, việc chế tạo loại tháp bí cảnh chuyên môn này cần ngươi phải lĩnh ngộ những ký hiệu phù văn chuyên môn trong quá trình thăng cấp truyền kỳ, sau đó mới có thể tiến hành chế tác.”

“Bây giờ, điều ngươi có thể làm là tự thiết kế một bộ kết cấu tháp bí cảnh cơ bản trước, sau đó chờ đến khi ngươi thăng cấp truyền kỳ và lĩnh ngộ được ký hiệu phù văn chuyên môn, tạo ra bí cảnh hạch tâm, thì mới tiếp tục chế tạo tháp bí cảnh.”

“Ta nhớ không lầm tâm đắc của Pháp Đế trong đó nhất định cũng liên quan đến tâm đắc trong chế luyện tháp bí cảnh, đến lúc đó ngươi có thể tham khảo.”

Nghe xong những lời giải thích của Hắc Bạch, Bạch Khải lập tức hiểu ra, trước đây La Tường cũng từng đưa cho hắn một phần tâm đắc về tháp bí cảnh, mục đích chỉ là để hắn tham khảo mà thôi.

Dù vậy, tâm đắc của Pháp Đế chắc chắn phải được đưa vào danh sách quan trọng.

Bạch Khải chép miệng, nhìn Hắc Bạch đang bận rộn, có chút tiếc nuối.

Hắn đã từng lắc lư Hắc Bạch lên vì một trong những mục đích chính là để giúp hắn thiết kế tháp bí cảnh, giờ nhìn lại, việc này thật sự đã phí công vô ích.

“Cái tháp bí cảnh này thật sự không có cách nào giúp người khác hỗ trợ sao?” Liên bang có không ít truyền kỳ, nhưng Bạch Khải lại chưa nghe nói đến việc những người này đều là ký hiệu đại sư, thật sự là một điều khó khăn khi tự mình giải quyết hết.

“Ta không biết các ngươi bây giờ xử lý như thế nào, nhưng vào thời của lão đầu tử, không ai dám giao bí cảnh của mình cho người khác thiết kế và chế tác.”

Hắc Bạch ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói: “Nếu như ngươi không muốn hàng ngày bị người khác lợi dụng lỗ hổng của bí cảnh để công kích mình, tốt nhất vẫn là tự mình thiết kế cho tốt.”

“Ít nhất, kết cấu cơ bản cũng cần tự mình hoàn thành.”

Chương 743:

Thực Chiến Khảo Thí Khi nhìn thấy Hắc Bạch có vẻ nghiêm túc, Bạch Khải quyết định không nhờ Hắc Bạch giúp đỡ nữa.

Hiện tại bên ngoài đã có bộ lạc hung thú, bên trong cũng có Tử Vong bàn tròn đang ẩn náu.

Mặc dù khả năng không cao như thời kỳ Pháp Đế, nhưng để an toàn, tốt nhất vẫn là tự mình xử lý. “Chờ khi nào người hoàn thành kết cấu cơ bản, ta có thể góp ý cho người một vài vấn đề bên ngoài.” Hắc Bạch dừng lại một chút rồi nói. “Vấn đề bên ngoài sao? Được, vậy cũng được.” Bạch Khải gật đầu nhẹ, biết rằng với một tòa tháp bí cảnh, những vấn đề bên ngoài cũng khá quan trọng.

Có Hắc Bạch hỗ trợ, chắc chắn sẽ dễ dàng nhiều.

Bạch Khải không còn vướng bận ở đây nữa, liền quay lại căn cứ bí cảnh trong phòng, nằm xuống và chợp mắt.

Tường Hoang Vu số 4. Để tiện cho việc huấn luyện, ban quân sự đã được chuyển thẳng đến tường số 4, hàng ngày nhiệm vụ của họ là độc lập tiêu diệt hung thú còn sót lại giữa tường số 3 và tường số 4.

Sau khi tường số 4 được dựng lên, vài người truyền kỳ đã an toàn trở về, quân đội cũng quyết định xây dựng căn cứ quân sự giữa tường số 3 và số 4 để huấn luyện quân sự, việc này đúng là một công đôi việc. “Bạch Khải, người không cần nghỉ ngơi một chút sao?” Ngay lúc Vương Hoài và các học viên đang phân tích video chiến đấu nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, họ tiến lên hỏi. “Không cần, ngủ một giấc là đủ rồi.” Bạch Khải lắc đầu nói.

Năng lượng thuộc tính Thổ cũng có khả năng hồi phục, khi rời khỏi Thổ nguyên tố giới, ý thức Thổ nguyên tố đã giúp họ hồi phục thể lực, mà đột tiến hóa của Gamma còn giúp sức khỏe của hắn tăng vọt.

Chưa kể chuyện nghỉ ngơi, Bạch Khải hiện giờ đang vô cùng phấn khởi. “Này, A Trà và Lý Húc Thăng đâu? Sao không thấy hai người họ?” Bạch Khải quay mắt nhìn quanh nhưng

không thấy bóng dáng Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng. “Hơ ư? Bây giờ họ đã là lục giai Ngự Thú sư, việc tiếp tục huấn luyện ở đây không còn ý nghĩa lớn, nên Thích Chiêu tướng quân đã điều họ đi nơi khác rồi.” Vương Hoài nhún vai, có chút tiếc nuối.

Thật ra, sau khi Lý Húc Thăng trở về từ Vườn Địa Đàng, anh đã nên lên đội 0, nhưng chính Lý Húc Thăng lại không muốn, nên vẫn ở lại đội này.

Giờ đây, Lý Húc Thăng đã đạt tới lục giai, Cục 13 sẽ phải sắp xếp cho anh nhiệm vụ khác, không thể cứ lưu lại một đội được. “Vậy thì, ta muốn tìm họ để thử nghiệm kỹ năng mới.” Bạch Khải nghe xong có chút thất vọng. “Kỹ năng mới? Bạch Khải, người đã lĩnh hội được kỹ năng mới cho sủng thú tại Thổ nguyên tố giới rồi sao?” Vương Hoài ngạc nhiên hỏi. “Ừ, Gamma vì một chút sự cố đã tiến hóa, nhận được kỹ năng mới.

Ta muốn thử nghiệm xem, nếu A Trà và bọn họ không ở đây thì cũng không sao.” Bạch Khải gật đầu. “Kia, Vương đại ca, ta không làm phiền các người nữa, ta đi trước.” Nói rồi, Bạch Khải quay người rời đi.

Không có A Trà và Lý Húc Thăng, hẳn chỉ còn cách đi tìm hung thú thuộc cấp Đế Hoàng giữa tường số 3 và số 4.

Nếu không tìm được, có thể tìm những người truyền kỳ như Hoàng Phủ để luyện tập thử xem. “Đội trưởng, Bạch Khải vừa rời tìm người làm gì?” Khi thấy Bạch Khải rời đi, Đường Miểu chạy tới, tò mò hỏi. “Chẳng có gì, chỉ là Bạch Khải vừa có thêm một sủng thú tiến hóa.” Vương Hoài đáp đơn giản, rồi quay về chỗ ngồi như cũ, có vẻ không muốn nói thêm. “À, chỉ là sủng thú tiến hóa thôi.

Ta còn tưởng đó là việc gì đặc biệt.

Hả? Sủng thú tiến hóa? Sủng thú của Bạch Khải không phải là cấp Quân Vương sao? Chẳng lẽ lại có thêm một sinh vật Đế Hoàng rồi?” “Ha ha...” “Móa, kẻ này!” Bạch Khải rời khỏi trụ sở huấn luyện, lắc đầu nhẹ nhàng tiến vào khu nhiệm vụ tạm thời ở tường số 4.

Giữa tường số 3 và số 4, căn cứ quân sự vẫn chưa được dựng lên, nên một số nhiệm vụ tạm thời vẫn nằm ở tường số 4,

muốn tìm thông tin về Đế Hoàng hung thú, tự nhiên phải đến đây. “Bạch Trung Tá!” Khi thấy Bạch Khải đến, những người gác cổng lập tức chào theo kiểu nhà binh, ánh mắt ngập tràn kính trọng.

Dù Bạch Khải trở về chỉ mới nửa ngày, nhưng những trải nghiệm kỳ lạ của hắn đã được truyền khắp tường số 4.

Trong bối cảnh ba người truyền kỳ gục ngã liên tiếp, một mình độc lập tiến vào bí cảnh, không chỉ thành công cứu trở về ba truyền kỳ, mà còn giúp liên bang kéo thêm một đồng minh mới.

Kiểu hành động này, người bình thường khó mà làm được. “Người tốt, xin hỏi có thể giúp ta tìm một số nhiệm vụ tiêu diệt lục giai Đế Hoàng hung thú không?” Khi nghe yêu cầu của Bạch Khải, sĩ quan phụ trách nhiệm vụ không khỏi cười khỏ, nói: “Bạch Trung Tá, giữa tường số 3 và số 4 hiện tại chỉ còn lại một số Quân Vương hung thú chưa bị quét sạch, Đế Hoàng hung thú đã bị tiêu diệt hết rồi.” Giữa tường số 3 và 4 đang trong tình trạng rất lớn, nên dù tường số 4 đã dựng lên, vẫn còn một số hung thú sót lại.

Tuy nhiên, các sinh vật cấp Đế Hoàng chắc chắn không còn xuất hiện nữa. “Thế à...” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy hơi tiếc nuối, nếu giữa tường số 3 và 4 không có, thì chỉ còn cách ra ngoài tường số 4.

Tình hình hiện tại, tùy tiện tiến vào thực sự có chút mạo hiểm.

Ai mà biết được Kinh Lôi Linh Báo dám dùng mình làm mồi nhử lão Lục có còn ẩn nấp gần đây hay không.

Nếu như bị hắn theo dõi, Bạch Khải thật sự không nắm chắc có thể ứng phó trong tình huống hắn đã từng chịu thua dưới tay đối phương, lại khiến Alpha dùng một lần Tịch Diệt Chi Long. “Được rồi, hay là đi làm phiên Hoàng Phủ truyền kỳ vậy, mà Bạch truyền kỳ hắn cũng có thể.” Bạch Khải nhún vai, quay người rời khỏi nhiệm vụ, đang định hỏi vị trí hiện tại của Hoàng Phủ và đồng đảng, thì thấy Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng đang đi từ xa tới. “Bạch Khải, ngươi đã tỉnh rồi sao? Không cần nghỉ ngơi thêm chút nữa à?” Bạch Thu Trà dẫn đầu tiến đến, hỏi. “Ừm, ngủ một giấc thì hơi nhàm chán, nên ra ngoài hoạt động một chút.” Bạch Khải bắt đắ dĩ nhún vai,

không hiểu sao người nào cũng muốn hấn đi nghỉ ngơi, có phải hấn trông rất mệt mỗi không? Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức máu thịt nặng nề đang dồn vào mặt, ngẩng đầu lên nhìn thì thấy Lý Húc Thăng đi tới trước mặt hấn.

Tốt quá, so với tên biến thái này, quả thật hấn có chút mệt mỏi. “Đúng rồi, hai bạn vừa mới hoàn thành nhiệm vụ trở về phải không?” Bạch Khải nhìn vẻ mệt mỏi và hơi có sát khí của hai người, hỏi. “Ừm, chúng ta vừa đột phá lên lục giai, liền bị phân công đi tiêu diệt hung thú, tiện thể làm quen với lực lượng mới.” Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói. “Vậy à.” Bạch Khải nghe vậy không khỏi có chút ghen tị, hấn cũng muốn làm quen với sức mạnh mới, chỉ riêng Gamma và những kỹ năng mới của Jetta hấn còn chưa thử nghiệm xong. “Bạch Khải, người lại tăng cường sức mạnh à?” Lý Húc Thăng đột nhiên hỏi Bạch Khải. “À, coi như thế đi, Gamma bất ngờ tiến hóa lên Đế Hoàng cấp.” “Lại thêm một Đế Hoàng cấp sinh vật?” Bạch Thu Trà có chút kinh ngạc, tập trung cảm nhận một chút, quả nhiên phát hiện sức mạnh tinh thần của Bạch Khải đã lớn hơn trước nhiều. “Vậy thì, ta nghĩ ta nên khiêu chiến người một trận!” Lý Húc Thăng cuối cùng nói ra suy nghĩ của mình, trong khi Bạch Thu Trà cũng không muốn kém hơn, nói: “Nếu vậy, ta cũng muốn khiêu chiến!” “À, ta không có ý kiến gì, nhưng nếu các người không nghỉ ngơi trước thì sao?” Bạch Khải gật đầu, vốn dĩ hấn đã muốn tìm hai người để thử nghiệm kỹ năng, giờ cả hai tự dẫn xác tới, tự nhiên là tốt nhất.

Tuy nhiên, nếu hai người không ở trạng thái tốt nhất, hiệu quả thí nghiệm chắc chắn sẽ giảm nhiều. “Không sao đâu, ở đây tầng số 4 có hiệp hội cung cấp nơi nghỉ ngơi hiện đại, nhanh thôi sẽ hồi phục.” Bạch Đồng Trần đột ngột xuất hiện bên cạnh ba người, cười nói. “Vừa vặn, chúng ta cũng muốn xem xem ba Ngự Thú sư trẻ tuổi nhất liên bang giờ đây sẽ có một trận đấu như thế nào, đúng không?” “Đương nhiên.” Hoàng Phủ Vô Cữu cùng Yuffie cùng nhau xuất hiện, đi cùng còn có Thích Chiêu. “Cần, ta sẽ đi ngay bây giờ chuẩn bị trận đấu, ba lục giai Ngự Thú sư, bình thường trận đấu cũng không thể coi thường.” Thích Chiêu cười nói. “Không cần phiền phức vậy đâu, ta nhớ bên tầng số 3 và 4 còn một đàn Tiềm Ảnh Khi chưa bị tiêu diệt, cứ định trận đấu ở đó đi.” Hoàng Phủ Vô

Cửu lắc đầu, Đế Hoàng sủng thú chiến lực không thể so với loại khác, dù là trận đấu được quân đội chế tạo, cũng có lẽ không chịu nổi, mà lại còn không tính đến Bạch Khải là dị loại này.

Nếu để Bạch Khải cùng hai người khác ở đây thoải mái thi đấu, chắc chắn trận đấu cũng sẽ bị hỏng. “Cũng tốt, coi như hoàn thành nhiệm vụ dễ dàng.” Thích Chiêu khẽ vuốt cằm, quyết định địa điểm nhiệm vụ, sau đó dẫn A Trà và hai người tiến về nơi nghỉ ngơi để hồi phục. “Nghe các người vừa nói, Bạch Khải người đã có sủng thú tiến hóa, là đầu bunn nhào quái sao?” Hoàng Phủ Vô Cửu nhìn Bạch Khải hỏi. “Ừ, tại Thổ nguyên tố giới đã có xu thế này, mãi đến lúc trở về mới tiến hóa.” Bạch Khải đáp. “Quả đúng như vậy.” Hoàng Phủ Vô Cửu gật đầu, nói: “Ở Thổ nguyên tố giới chúng ta đã thấy tà năng ảnh hưởng trái chiều, mặc dù sủng thú của người hiện tại không có vấn đề gì, nhưng tốt nhất vẫn nên lưu ý thêm.” “Ừm, Hoàng Phủ truyền kỳ yên tâm, ta sẽ chú ý.” Bạch Khải gật đầu liên tục, nhưng Hoàng Phủ Vô Cửu vẫn cảm thấy có chút không yên lòng.

Sáu đầu sủng thú, một có Tử Vong chi lực, một có tà năng, đội hình này nhìn thế nào cũng thấy kỳ quái. “Đừng lo lắng cho tiểu tử này, có thể giới ý chỉ bảo hộ, trừ khi có thể đánh bại tồn tại thế giới ý chí, nếu không ta đoán không ai có thể làm tổn thương được hắn.” Bạch Đồng Trần vỗ vai Bạch Khải, nhìn thấy trên mặt Bạch Khải không có chút nào kích động, càng cười ha ha. “Ta nói Bạch Khải, nếu xét đến chúng ta nên học hỏi một chút từ Cảnh Kỹ Chi Tháp, với thể phách của người, nếu học được một số kỹ năng chiến đấu, có lẽ cũng có thể vật lộn với một số hung thú cấp thấp.” “Vẫn là không cần, tiểu thân hình này của ta còn không đủ để cho hung thú nuốt chửng.” Bạch Khải rút cổ lại, nếu như hắn có kỹ năng phụ thể sủng thú, có lẽ hắn cũng đi thử xem rồi.

Bây giờ mà nói, nghĩ đến đối thủ hắn đang gặp phải, vẫn là quên đi thôi. “Ha ha ha...”

Nhìn người như vậy có thể nói không chừng ngày nào đó sẽ tiến hóa thành truyền kỳ, có muốn ta chỉ cho người một chút kỹ năng phụ thể sủng thú không? Luôn luôn núp ở phía sau, không phải việc đàn ông nên làm.” Bạch Đồng Trần rõ ràng

rất hứng thú, liên tục dụ dỗ Bạch Khải. “Bạch truyền kỳ, người nói sớm quá, ta mới lục giai thôi...” “Chưa muộn, chưa muộn, càng sớm kế ước càng tốt, cứ như vậy thì chắc chắn!” “E... mmm...”

Chương 744:

Cuồng chiến sĩ này chơi đánh lén sao? Bạch Đồng Trần đầy nhiệt tình khiến Bạch Khải có chút bất đắc dĩ, nhưng Hoàng Phủ Vô Cữu cùng Yuffie thì không có ý kiến gì.

Bạch Khải sở hữu một đội hình sủng thú rất đa dạng; ngay cả bản thân hắn cũng không có những nhược điểm rõ ràng.

Nếu như có thể khế ước với một con Đấu Chiến Thần Viên, loại sủng thú có khả năng phụ trợ, sẽ rất có lợi cho sự an toàn của Bạch Khải.

Dù sao, theo trải nghiệm của Bạch Khải, những tình huống giống như vậy trong tương lai chắc chắn sẽ không ít.

Mặc dù có sự bảo hộ của thế giới ý chí Gaia, nhưng không thể nói trước sẽ không có bất ngờ xảy ra.

Vì vậy, việc phối hợp với một con sủng thú như vậy thực sự là một ý tưởng không tồi.

Rất nhanh, khi Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng phục hồi sức khỏe xong, Hoàng Phủ Vô Cữu và Bạch Đồng Trần dẫn ba người họ đến khu dân cư của Tiềm Ảnh Khỉ.

Khu vực giữa các bức tường số 3 và 4 trong khu dân cư hung thú cơ bản đã bị hoang tàn, với kế hoạch tiêu diệt quân địch diễn ra hàng ngày.

Nhưng điều làm cho họ nhức đầu chính là khu cư trú của Tiềm Ảnh Khỉ.

Không phải vì nơi này có bao nhiêu Đế Hoàng hung thú bảo vệ, mà vì những Tiềm Ảnh Khỉ này rất giỏi ẩn nấp.

Thêm vào đó, chúng sinh sản rất nhanh; nếu không thể tiêu diệt tất cả trong một lần hành động, rất dễ dàng chúng sẽ tái xuất hiện ở nơi khác.

Vì vậy, quân đội tạm thời không phái người đến dọn dẹp nơi này, mà những Tiềm Ảnh Khỉ thì sống rất thoải mái ở đây.

Tuy nhiên, thời gian sung sướng này rất nhanh sẽ kết thúc.

Năm bóng hình từ trên trời lao xuống, rơi xuống những vùng sáng tối trong hẻm núi, và những Tiềm Ảnh Khi đang chơi đùa ngay lập tức chạy trốn vào bóng tối xung quanh.

Tiềm Ảnh Khi, như tên gọi, có thể tự do di chuyển giữa các loài hung thú trong bóng tối.

Dù nhìn có vẻ đáng yêu, nhưng khi gặp phải nhân loại, chúng sẽ lập tức phát động công kích.

Tuy nhiên, tương ứng với điều đó, một khi gặp phải những thực thể mạnh hơn, chúng sẽ nhay bén trốn đi, không dám lộ đầu ra.

“Ba người các ngươi bây giờ đã là lục giai Ngự Thú sư, mặc dù Bạch Khải thăng cấp lâu hơn một chút, nhưng xét đến tính đặc thù của sủng thú của Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng, ta sẽ không đặt ra hạn chế nào.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn về phía Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng, nói: “Hai người các ngươi, ai sẽ lên trước để khiêu chiến?” Vừa dứt lời, Lý Húc Thăng lập tức triệu hồi sáu đầu sủng thú cùng một lúc, rồi nhảy vào giữa thung lũng.

“Xem ra không cần hỏi thêm nữa.”

Bạch Đồng Trần thấy vậy thì mỉm cười, vỗ vai Bạch Thu Trà và nói: “Vậy ngươi cứ chuẩn bị đi, A Trà.”

“Ừm.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, triệu hồi Cốt Long và lặng lẽ theo dõi Lý Húc Thăng trong sân.

Hai người họ đều đã thăng cấp lên lục giai, nhưng vẫn được phân công thực hiện nhiệm vụ trừ tiểu liên, vì vậy họ đều có một hiểu biết cơ bản về sức mạnh của nhau.

Tuy nhiên, nếu nói ai mạnh ai yếu, cả hai cũng không dám khẳng định.

Dù sao thì từ khi biết đến nhau, giữa hai người dường như chưa từng có trận đấu chính thức hoàn chỉnh.

“Cái tạo hình này, nếu nói là hung thú thì cũng không ai tin đâu.”

Nhìn về phía Lý Húc Thăng, người có đuôi máu mùa may và tỏa ra khí tức bạo ngược, Bạch Khải không thể nào coi hắn là người bình thường được.

Trên đường đến đây, hắn đã biết Lý Húc Thăng đã khế ước với con sủng thú thứ sáu, cũng là một sinh vật Đế Hoàng.

Hơn nữa, nó còn là huyết mạch trực hệ của Vĩnh Dạ Huyết Đế, việc khế ước với Lý Húc Thăng có thể nói là hợp nhau và càng làm tăng sức mạnh cho hắn.

Tuy nhiên cũng không sao, Lý Húc Thăng càng mạnh thì càng có thể kiểm tra hiệu quả tiến hóa của Gamma.

Bạch Khải búng tay một cái, trước mặt một phù trận lóe sáng, một bóng người cao khoảng nửa mét xuất hiện trước mặt hắn.

“Gamma, hãy thử kỹ năng mới của ngươi xem sao.”

Sau một đêm điên cuồng hấp thu, thân hình Gamma đã tăng trưởng khá nhiều, nhưng vẫn chỉ cao cỡ nửa người.

Từ xa nhìn lại, dường như hắn giống với một thiếu niên thiên sứ từ một khu rừng nhân gian.

Chương 745:

Cuồng chiến sĩ, đánh lên kiêu gì vậy? (2) Phốc két phốc! (Ừ, Gamma cũng muốn xem cái kỹ năng này là gì!) “Đúng vậy, Gamma.

Làm sao tự dung lại thành như vậy?” Bạch Thu Trà nhìn thấy mà hơi nghi hoặc, căn bản không thể nào liên hệ sinh vật hình người trước mặt với Gamma.

“Bạch Khải đã thu hoạch không nhỏ từ Thổ nguyên tố giới, trong đó, thu hoạch lớn nhất chắc chắn là con quái bùn nhão này.”

Bạch Đồng Trần nhìn Cốt Long và nói: “Mặc dù Cốt Long của ngươi đã đạt đến đỉnh phong, nhưng cũng không có ưu thế quá lớn so với sủng thú của Bạch Khải, đừng có chủ quan.”

“Ta biết rõ.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu.

Sủng thú của Bạch Khải đều rất đặc thù, nếu như dùng cách nhìn bình thường mà đánh giá thì tuyệt đối không đúng.

“Hừm, chúng ta hãy xem trận chiến trước đã, ta cũng rất muốn biết những người trẻ tuổi các ngươi sẽ tạo ra bao nhiêu tia lửa.”

Bạch Đồng Trần cười cười rồi hướng về phía Bạch Khải và Lý Húc Thăng.

Hoàng Phủ Vô Cữu đi đến giữa hai người, nhìn một chút rồi nói: “Lần này đối chiến phải thật sự nghiêm túc, không cần phải giữ sức.

Nếu gặp phải những cú tấn công chí mạng, chúng ta sẽ ngăn lại, rõ chưa?” “Rõ rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong khi đó, khí tức của Lý Húc Thăng càng trở nên bạo ngược hơn.

“Vậy thì, tranh tài bắt đầu!” Hoàng Phủ Vô Cữu lặng lẽ rời đi.

Lý Húc Thăng lập tức phát động tấn công.

Dù đã thăng cấp lên lục giai, nhưng cách chiến đấu của Lý Húc Thăng cũng không có gì thay đổi lớn.

Ngay khi Hoàng Phủ Vô Cữu tuyên bố bắt đầu, hắn liền chủ động xông về phía Gamma.

Chỉ khác là, lần này Lý Húc Thăng không chỉ sử dụng song chùy, phía sau lưng hắn còn có thêm sáu cái đuôi máu.

Khi Lý Húc Thăng lao ra, sáu cái đuôi máu xuất hiện biến hóa.

Hai cái đuôi máu lập tức hóa thành cánh, nhẹ nhàng vỗ một cái, làm gia tăng tốc độ của Lý Húc Thăng, nháy mắt rút ngắn khoảng cách với Gamma, trong khi đó, hai cái đuôi máu còn lại biến thành hai thanh Huyết Nhận, dẫn đầu tấn công về phía Gamma.

Sáu cái đuôi máu này đều từ sáu sủng thú của Lý Húc Thăng mà hình thành, tự nhiên có chút thuộc tính khác nhau.

Nhìn bên ngoài, chúng giống như Huyết Nhận, nhưng lại có khí tức hoàn toàn khác biệt.

Thấy cảnh này, Gamma không tránh né, hai tay duỗi ra, hai thanh chiến nhận bao phủ trong ngọn lửa xanh lục liền xuất hiện trong tay Gamma, nhẹ nhàng vung lên, đã chém bay hai thanh Huyết Nhận của Lý Húc Thăng.

Tận thế chiến nhận.

Thấy Gamma không chọn cách phòng thủ phản công như mọi khi, Lý Húc Thăng rõ ràng có chút bất ngờ, nhất là chuỗi tận thế chiến nhận đã khiến hắn cảm nhận được một tia nguy cơ.

Tuy nhiên, Lý Húc Thăng vẫn không lùi bước, hắn trông rỗng một cái quay người, đánh một chùy xuống mặt đất.

Chỉ trong chốc lát, mặt đất liền rạn nứt, từng khối đá vụn bay lên như viên đạn về phía Gamma.

Gamma thấy vậy cũng không né tránh, để cho những viên đá vụn đập vào người mà không bị thương chút nào.

Dưới sự bảo vệ của vật lý miễn dịch, những công kích vật lý thông thường căn bản không thể gây tổn thương cho Gamma, huống chi là những viên đá thông thường này.

Thấy cảnh này, ánh mắt Lý Húc Thăng chợt lóe lên, hấn lại vung ra một chùy, bụi đá bay lên che khuất tầm nhìn của Gamma.

Sau đó, không đợi những viên đá này đánh trúng Gamma, Lý Húc Thăng đột nhiên từ một bên lao ra, quẩn lấy huyết lôi đại chùy, dùng sức tấn công về phía Gamma. Đỉnh! Lần này, Gamma không tiếp nhận động thái bị động, mà vung lên tận thể chiến nhận để đón đỡ.

Huyết lôi tàn phá bừa bãi, muốn xuyên qua chiến nhận tấn công Gamma, nhưng khi chạm đến chiến nhận, ngọn lửa xanh lục ngược lại khiến huyết lôi bị ăn mòn và không thể tự chủ rút về đại chùy.

Tận thể chiến nhận vốn là tinh hoa tà năng ngưng tụ mà thành, xét về tính xâm lược, huyết lôi của Lý Húc Thăng rõ ràng không bằng được.

Chương 746:

Cuồng chiến sĩ lại chơi đánh lén? Vào đúng lúc này, hai cây thương đuôi máu đột nhiên xuất hiện từ phía sau Gamma, thẳng tắp đâm về phía ngực của hắn. Đây chính là chỗ duy nhất trên người Gamma trông như nhược điểm, vì vậy từ đầu, mục tiêu chính của Lý Húc Thăng chính là vị trí này. Âm âm...

Khi ngọn thương sắp trúng Gamma, một trận lôi điện màu trắng tinh khiết bỗng nhiên tỏa ra từ cơ thể hắn, không chỉ chặn đứng ngọn thương, mà còn đồng hóa một phần sức mạnh của nó.

“Thánh Quang và tà năng, hai loại thuộc tính tương khắc mà lại hòa hợp như vậy, không hề có chút bài xích nào, một con quái vật như vậy thực sự có thể tiến hóa đến mức này cũng xem như là một kỳ tích.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nhìn thấy, khẽ vuốt cằm.

Mặc dù có nhiều thuộc tính và sủng thú, nhưng hiếm có giống như Gamma có thể đồng thời sử dụng hai loại thuộc tính tương khắc mà không làm tổn hại đến nhau.

“Kỳ thực không thể hoàn toàn nói là tương khắc, mà là ăn mòn và đồng hóa.

Về bản chất thì vẫn là một dạng.”

Bạch Đồng Trần nói: “Tuy nhiên, việc hai loại thuộc tính có thể kết hợp lại với nhau thực sự rất mạnh mẽ.

Khi sủng thú này tiến hóa lên truyền kỳ, e rằng sẽ càng khó đối phó.”

“Quả thật là như vậy, nhưng đối với liên bang mà nói, đây sẽ là một điều tốt.”

Hoàng Phủ Vô Cữu cười, kể cả bọn họ cũng cảm thấy một chút lo lắng, với bộ lạc bên kia, chắc chắn sẽ còn nhiều rắc rối hơn.

Cảm nhận được thể mạnh thuộc tính của Gamma, Lý Húc Thăng cũng không do dự mà rút lại công kích, thu toàn bộ sức

mạnh vào bên trong cơ thể.

Cánh tay hắn cơ bắp lập tức gia tăng, thậm chí ngay cả hai cây chùy cũng trông lớn hơn nhiều.

Sau đó, Lý Húc Thăng vung vẩy hai cây chùy, như một con khủng long điên cuồng, tấn công Gamma với những đòn đánh mạnh mẽ.

Dù Lý Húc Thăng có động tác lớn và không tinh tế, dưới sức mạnh khổng lồ, mỗi cú đánh đều tạo ra một trận cuồng phong, thậm chí làm cho các vách đá xung quanh bị tách ra từng vết rạn.

Có thể tưởng tượng, nếu bị hai cây chùy này đánh trúng, khung cảnh sẽ ra sao.

Nhưng đối diện với cuộc tấn công dữ dội của Lý Húc Thăng, Gamma vẫn thể hiện phong cách quen thuộc, đứng tại chỗ, không ngừng vung chiếc chiến nhận để chặn lại mỗi cú đánh từ phía hắn.

Hắn không chỉ không lùi lại, thậm chí cả mặt đất dưới chân cũng không chịu chút ảnh hưởng nào.

Dù Lý Húc Thăng có kết hợp giữa sức mạnh vật lý và năng lượng nhưng Gamma vẫn miễn dịch với cả hai yếu tố này.

Thêm vào đó, thân thể của hắn có hiệu ứng Vô Tướng, khiến cho Lý Húc Thăng khó có thể làm cho Gamma bị thương.

“Mặc dù phong cách chiến đấu có thay đổi, nhưng sức mạnh phòng ngự biến thái của hắn vẫn ở đó.”

Bạch Thu Trà khẽ vuốt cằm, ghi chú điểm này, đồng thời cũng có chút không hiểu về lựa chọn chiến thuật của Lý Húc Thăng.

Thực lực của Lý Húc Thăng không chỉ có vậy, với cách tấn công vô não như thế này, chắc chắn là không thể đánh bại Gamma.

Nhưng ngay lúc này, Lý Húc Thăng cuối cùng đã thay đổi chiến thuật.

Lục Đạo đuôi máu bao phủ lên cơ thể, biến thành một bộ giáp màu đỏ, đồng thời từ từ lan ra trên hai cây chùy.

Chỉ trong một khoảnh khắc, sức mạnh của Lý Húc Thăng lại tăng vọt, đẩy chiếc chiến nhận của Gamma ra, đánh tới hướng đầu hấn.

Thấy tình huống này, Gamma nhanh chóng nghiêng người tránh đi, đồng thời vung chiến nhận có ý định phản kích.

Hưu! Đột nhiên, Lý Húc Thăng há miệng phun ra một luồng huyết tuyến dài, trực tiếp xuyên phá lớp sấm sét bên ngoài của Gamma, đánh trúng vào ngực hấn.

“Ta chán, từ bao giờ cường chiến sĩ lại chơi đánh lén?”

Chương 747:

Cửa ải Thần Ma “Chiêu này đánh lên thật sự rất hay...”

Lý Húc Thăng không khỏi ngạc nhiên trước chiêu thức này.

Một người thường xuất thân từ lối đánh công kích, và còn vừa mới thử nghiệm một chiêu thức mạnh mẽ, vậy mà giờ đây lại bị lên đánh.

Những sợi tơ máu chuyển động vô cùng nhanh chóng, không chờ Gamma kịp né tránh, đã trực tiếp đâm trúng và xâm nhập vào trong cơ thể.

Sau khi xuyên qua lớp phòng vệ bên ngoài cơ thể Gamma, những sợi tơ máu không như Bạch Khải đã dự đoán là sẽ trực tiếp tấn công phù văn, mà dường như lại có hoạt động sống, nhanh chóng di chuyển bên trong cơ thể Gamma.

Sau đó, những sợi tơ máu đó dần dần phân tách, chỉ trong chớp mắt đã chiếm lấy nửa cơ thể Gamma. ...

Huyết Thần tơ là kỹ năng mà Lý Húc Thăng có được sau khi ký kết khế ước với Huyết Miêu.

Mặc dù nó không tương đồng với phong cách chiến đấu của hắn, nhưng lại có hiệu quả tốt hơn.

Một khi bị Huyết Thần tơ trúng, trừ khi Lý Húc Thăng tự ý thu hồi, sinh mạng của đối thủ sẽ hoàn toàn bị nắm lấy.

Nhưng ngay khi Lý Húc Thăng dự định tiếp tục mở rộng ưu thế, khi đang chuẩn bị hạ gục đối thủ, hắn nhận ra rằng, Gamma, mà hắn xem như nhược điểm, lại chủ động hướng những sợi tơ máu bơi đến.

Khi thấy cảnh này, những sợi tơ máu tất nhiên sẽ không bỏ qua nguồn năng lượng này, chúng ngay lập tức chuyển hướng và bao vây những phù văn song sinh, như thể muốn thôn phệ chúng.

Nhưng ngay tại thời điểm Huyết Thần tơ chạm đến phù văn song sinh, nó đột nhiên chui vào bên trong đó và biến mất.

Sau khi nếm thử hương vị của Huyết Thần tở, phù văn song sinh ngay lập tức thay đổi bộ dạng chậm chạp trước đó, chủ động đuổi theo và nuốt chửng Huyết Thần tở.

Khi hấp thu lượng lớn năng lượng, Song Sinh luân chuyển cũng có khả năng thôn phệ năng lượng, nhưng khác với hình thể Vô Tướng mà bị động gánh chịu, Song Sinh luân chuyển có thể chủ động tấn công.

Thậm chí, sau khi nuốt chửng Huyết Thần tở, Gamma vẫn chưa thỏa mãn mà hướng về phía Lý Húc Thăng.

Lúc này, Lý Húc Thăng cũng đã chủ động kéo dài khoảng cách với Gamma.

Năng lực thôn phệ của Gamma quá mức nguy hiểm, hẳn nhất định phải kéo dài khoảng cách để đảm bảo không bị thôn phệ năng lượng của mình.

Nhưng Gamma rõ ràng không có ý định để Lý Húc Thăng thoát khỏi, thấy hắn lùi lại, tay trái nắm chặt, sấm sét phán quyết ngay lập tức bùng nổ, biến thành một thanh trường thương trong tay Gamma.

Sau đó, Gamma nhẹ nhàng ném ra, thanh lôi đình trường thương gào thét lao về phía Lý Húc Thăng.

Thấy vậy, Lý Húc Thăng đã biến đuôi máu của mình thành một đồng cánh, mang theo hắn bay lên, nhưng thanh lôi đình trường thương lại như đã khóa được Lý Húc Thăng, thay đổi đường đi và tiếp tục đuổi theo.

“Sấm sét phán quyết, có phải là mệnh lệnh sẽ không dừng lại cho đến khi xử lý mục tiêu đúng không?” Bạch Đồng Trần nhận ra điều này, năng lực của Phán Quyết Thiên Sứ mà họ đã từng nghe qua; gia tộc Borg trong lịch sử từng có người thích ứng với Phán Quyết Thiên Sứ, không ai có thể thoát khỏi sự truy đuổi.

Bản thân Lý Húc Thăng đã mất đi thời cơ, hẳn nhất định phải quyết định thật nhanh.

Hoàng Phủ Vô Cữu nói: “Công kích của cậu đã vô hiệu, nếu như không thể thoát khỏi sự truy đuổi của Gamma, kết cục đã gần như được xác định.”

Nhìn thanh lôi đình trường thương đang đuổi sát phía sau, Lý Húc Thăng cũng nhận ra điều này, đuổi máu biến thành Huyết Nhận nhằm chặt đứt sự truy đuổi của thanh lôi đình thương, nhưng suýt nữa thì hấn đã rơi vào trạng thái tê liệt.

Khi sấm sét phán quyết ngày càng gần, Lý Húc Thăng cuối cùng cũng đưa ra quyết định, trong mắt lóe lên ánh sáng huyết sắc, một vòng Huyết Nguyệt từ từ bay lên, khiến cho cả thế giới biến thành màu máu. Ánh trắng đỏ rơi xuống, chạm vào sấm sét phán quyết, nó lập tức như bị lún vào bùn, chậm rãi dừng lại, rồi bị huyết sắc ăn mòn từng chút một.

Huyết Nguyệt lĩnh vực! Khi Lý Húc Thăng treo lơ lửng trên không trung, sau lưng sáu chiếc đuôi vung vẩy, dưới ánh sáng của Huyết Nguyệt, hấn giống như một vị Ma Thần hạ xuống.

Và khi Gamma chưa kịp tấn công lại, Lý Húc Thăng từ từ giơ tay phải lên, nhẹ nhàng vung tay, ánh trắng vô hình dần dần hội tụ lại, biến thành những chiếc đinh huyết dài và mỏng.

Chỉ trong chốc lát, những chiếc đinh huyết như mưa lớn rơi xuống, rơi vào và xuyên thủng mặt đất, thậm chí những Tiềm Ảnh Khi ẩn nấp trong bóng tối cũng bị xuyên thân thể ngay tại chỗ và mất mạng.

“Gamma, chúng ta mở lĩnh vực đi.”

Thấy cảnh này, Bạch Khải hạ lệnh cho Gamma, lập tức Gamma hiểu ý, cánh thiên sứ phía sau nhẹ nhàng chấn động, một vệt ánh sáng bất ngờ xuất hiện trước mặt Gamma, từ từ biến thành một cánh cửa. Đinh đinh đang đang...

Những chiếc đinh huyết rơi xuống và ngay lập tức bị một cánh cửa hoàn toàn bằng Thánh Quang ngăn cản, phát ra âm thanh giòn tan, rơi xuống nước mất đi một bên.

Nhưng không để những chiếc đinh này rơi xuống đất, chúng tự động thay đổi hướng và tấn công Gamma từ hướng khác.

Khi những chiếc đinh huyết sắp chạm vào Gamma, cánh cửa đột nhiên mở ra, cho phép những chiếc đinh huyết đi thẳng vào đó, nhưng khi những chiếc đinh huyết xuyên qua cánh cửa, chúng lại biến thành ánh sáng Thánh Quang mềm mại, tản mát trên người Gamma.

Còn những chiếc đinh không xuyên qua được cánh cửa, cũng đồng thời chuyển hóa thành Thánh Quang, trở thành chất dinh dưỡng cho Gamma.

Kỹ năng lĩnh vực, cánh cửa Thiên Đường! Mặc dù có nghi thức mở cửa, nhưng cánh cửa này chỉ là hình thức, toàn bộ khu vực xung quanh Gamma đều bị bao trùm bởi cánh cửa Thiên Đường.

Trừ khi có thể chống lại việc đồng hóa cánh cửa Thiên Đường, nếu không bất kỳ công kích nào cũng chỉ có thể trở thành chất dinh dưỡng cho Gamma.

“Phòng ngự hình lực trường? Không, còn có chức năng hỗ trợ, trên chiến trường chắc chắn có thể tạo ra ảnh hưởng quyết định.”

Hoàng Phủ Vô Cữu lập tức nghĩ tới ứng dụng của Gamma trong chiến trường, nhưng khi thấy lôi đình bắt đầu ngưng tụ trên cánh cửa Thiên Đường, hắn lại ngậm miệng lại.

Có thể tổ chức công kích không chỉ là phòng ngự hình, mà là một lĩnh vực tổng hợp! Sau khi hấp thu một lượng lớn những chiếc đinh huyết, cánh cửa Thiên Đường bắt đầu ngưng tụ lôi đình để phát động phản kích, lúc này Lý Húc Thăng nhận ra có điều không ổn, lợi dụng lúc cánh cửa Thiên Đường phản kích chưa hình thành, hắn chủ động hạ xuống mặt đất.

Huyết Nguyệt lĩnh vực vẫn hiện diện, nhưng Lý Húc Thăng không còn lợi dụng Huyết Nguyệt lĩnh vực để phóng ra kỹ năng tầm xa, mà cũng để ánh trăng thâm thấu vào thân thể mình.

Dần dần, thân thể Lý Húc Thăng bắt đầu phình to lên, hình dạng hắn từ xa nhìn lại giống như một con hổ máu. “Mèo con có thể hóa thành hổ già sao? Lý Húc Thăng này có phải là đột biến gen không? Hơn nữa, con người cũng có thể biến thành dạng này sao?” Bạch Khải không khỏi tỏ ra kinh ngạc, sau đó hắn thấy Lý Húc Thăng đột ngột biến mất tại chỗ, rồi ngay lập tức xuất hiện trước mặt Gamma.

Lần này, cánh cửa Thiên Đường vẫn vững vàng chặn lại đòn tấn công của Lý Húc Thăng, nhưng lại không thể hấp thu và

chuyển hóa bất kỳ năng lượng nào, trái lại càng bị đẩy lùi mấy bước.

Giữ lại hoàn toàn huyết năng trong cơ thể, chỉ sử dụng lực lượng thuần túy, nói Lý Húc Thăng bây giờ giống như một thú dữ không có vấn đề gì.

Nhìn thấy cảnh này, Gamma lại một lần nữa vỗ cánh, cánh cửa Thiên Đường lập tức bỏ qua phòng ngự và treo lơ lửng trên đầu Gamma.

Và dưới chân Gamma, lại xuất hiện một cánh cửa khác mang sắc màu khác nhau.

Kỹ năng lĩnh vực, cánh cửa Vực Sâu.

“Hai lĩnh vực kỹ sao?!” Lý Húc Thăng cuối cùng cảm thấy hoang mang, hắn muốn tận dụng Gamma mở ra lĩnh vực thứ hai trước khi kết thúc cuộc chiến, nhưng không ngờ cánh cửa Vực Sâu đột nhiên phun ra một dòng dung nham màu xanh, chặn lại động tác của Lý Húc Thăng.

Không chỉ vậy, từng làn sương độc từ cánh cửa Vực Sâu bay ra, từ từ bao phủ khu vực xung quanh Gamma.

Chỉ trong chớp mắt, cái hẻm núi này như biến thành một cánh cửa Vực Sâu, tà ác và quái dị, nhưng ở trên cùng lại có ánh sáng thánh quang chiếu rọi, tạo nên một bức tranh hòa hợp.

Nhìn thấy cảnh tượng không hài hòa này, Hoàng Phủ Vô Cữu và Bạch Đồng Trần dần trở nên nghiêm trọng.

Kỹ năng lĩnh vực, là tiêu chí chính của sinh vật Đế Hoàng, cũng là một trong những điều kiện cơ bản để hắn bước vào truyền kỳ.

Mà kỹ năng này, ngay cả các giống Thần Thoại cũng chỉ có thể lĩnh ngộ được một cái.

Nhưng trước mắt họ, Gamma lại có thể sử dụng đến hai kỹ năng lĩnh vực, hơn nữa còn là đồng thời, cảnh tượng này hoàn toàn vượt qua hiểu biết của họ.

“Việc đồng thời sử dụng hai loại lĩnh vực, có phải do Thánh Quang và tà năng đạt được một loại cân bằng nào đó không?”

“Có thể, nhưng khả năng này còn liên quan đến thể chất của

Gamma nữa, thường thì sủng thú nếu có thể đồng thời sử dụng hai loại lĩnh vực, cũng sẽ dễ dàng bị xé rách.”

“Đúng vậy, không ngờ đến sinh vật này lại có thể đạt đến mức cao như vậy, có lẽ nên xem xét tới tương lai có thể thử nghiệm một chút.”

“Có thể là có thể, nhưng tôi dự đoán xác suất không lớn, Bạch Khải nuôi dưỡng sủng thú, hội chúng ta đến giờ vẫn không thành công.”

“Có lẽ đây là thiên phú của Bạch Khải.”

Hoàng Phủ Vô Cữu lặng lẽ quan sát cội đất vàng và xanh bao phủ toàn bộ hẻm núi, trong lòng đã có phán đoán về cuộc chiến này.

Huyết Nguyệt lĩnh vực của Lý Húc Thăng rất mạnh mẽ, sử dụng khả năng tiến hóa để tạo ra năng lực Huyết Hồ cũng rất tốt, nhưng đối với sinh vật Đế Hoàng mà nói, khi lĩnh vực của bạn bị bao trùm bởi những thứ khác, kết quả đã được xác định.

Quả thực, theo sự hiện diện của hai lĩnh vực ngày càng rõ rệt, hành động của Lý Húc Thăng dần trở nên khó khăn hơn.

Mọi công kích xa đều bị cánh cửa Thiên Đường biến hóa thành Thánh Quang, trong khi các công kích cận chiến lại bị ảnh hưởng bởi Vực Sâu, thậm chí còn có thể bị ăn mòn sức mạnh của bản thân.

Một đầu sủng thú, hai cánh của nó lớn.

Gamma giống như một người bảo vệ cho cánh cửa Thần Ma, vững vàng ứng phó lại mọi công kích của Lý Húc Thăng.

“Mặc dù kỹ năng chủ động nhiều hơn không ít, nhưng vừa mở lĩnh vực, vẫn là một con đường phòng ngự phản công a~”

Nhìn Gamma chỉ đơn giản đứng tại chỗ dễ dàng chặn lại công kích của Lý Húc Thăng, đồng thời còn gây ra không ít tổn thương cho hắn, Bạch Khải rất hài lòng. Đã có cánh cửa Thiên Đường và cánh cửa Vực Sâu, trừ khi có sức mạnh của Tử Vong hoặc thuộc tính thời gian không gian, chắc chắn không ai có thể phá vỡ phòng ngự của Gamma.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải quyết định để Gamma kết thúc cuộc chiến.

Mặc dù hấn đã có chút hiểu biết về hiệu quả của Gamma, nhưng hấn vẫn còn cảm thấy hiếu kỳ về sự tăng trưởng của Cốt Long.

Dù sao, vì lý do thiên phú của Thông Linh sư, Cốt Long đã trực tiếp thăng cấp lên cấp Đế Hoàng tại A Trà trong nháy mắt, đồng thời giải phóng năng lực mới.

Có lẽ, A Trà có thể thử nghiệm cực hạn của cánh cửa Thiên Đường và Vực Sâu?

Chương 748:

Phán Quyết chi thể - Tận Thế chi thể Bạch Khải nhìn về phía Lý Húc Thăng đang cố gắng chống đỡ và nói: “Gamma, dừng lại cuộc chiến đi.”

Két phốc két phốc... (e mmm...

Chủ nhân có thể tối nay không? Năng lượng kiểu này cũng ngon ghê...) Rõ ràng Gamma không muốn từ bỏ Lý Húc Thăng, nó nói.

Rống! ! ! Lập tức, một con Cốt Long đột nhiên xuất hiện trên chiến trường, phun ra một luồng hơi thở màu xanh lam vào cửa Thiên Đường, cắt đứt sức mạnh sấm sét của phán quyết.

“Cửa Thiên Đường chưa hoàn toàn chuyển hóa?” Nhìn thấy Cốt Long có thể phá vỡ phòng thủ của cửa Thiên Đường, cắt đứt thể công của Gamma, Bạch Khải có chút bất ngờ, sau đó nghi hoặc nhìn về phía Bạch Thu Trà đang bị Cốt Long bảo vệ, lên tiếng hỏi: “A Trà, có chuyện gì vậy? Chúng ta vẫn chưa kết thúc trận đấu mà.”

Bạch Thu Trà bất đắc dĩ nhún vai, chỉ về phía Bạch Đồng Trần, Bạch Đồng Trần cười giải thích: “Bạch Khải, thú cưng của ngươi không mạnh trong cuộc chiến một đối một, cho nên tốt nhất là đổi thành một đối hai đi.”

“Một đối hai?” Bạch Khải có chút im lặng, Lý Húc Thăng thì đã thể hiện rõ sự khó chịu.

“Lý Húc Thăng, cần phải lý trí mà đánh giá sức mạnh đối thủ của ngươi, Bạch Khải bây giờ không phải là một trong các ngươi có thể tự do đối phó.”

Hoàng Phủ Vô Cữu thấy vậy liền mở miệng: “Hai người các ngươi hiện tại hãy coi như đang thực hiện nhiệm vụ, Bạch Khải là người sẽ quét sạch hung thú mà thôi.”

Quét sạch? Hung thú? Ta? Bạch Khải khóe mắt rung rinh, mặc dù có thể hiểu là đang khen ngợi sức mạnh của hắn, nhưng ví dụ của Hoàng Phủ truyền kỳ thật ra có chút không ổn.

Nếu nói đến hung thú, thì hai kẻ kia nhìn thậm chí còn giống hơn! Bạch Khải nhìn về phía Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng đang đứng đối diện, thở dài bất đắc dĩ.

Lý Húc Thăng vẫn chưa giải trừ hình thái Huyết Hồ, đỉnh đầu của hắn vẫn tỏa ra ánh sáng chiếc Huyết Nguyệt, thể hiện rõ sự hung dữ.

Bạch Thu Trà chờ bên trong sọ của Cốt Long, mọi cử động đều đồng bộ với Cốt Long, dường như đã hòa làm một thể.

Hai người này, nếu được nhìn từ xa, thật sự không ai hai đã nhận ra được.

“Được rồi, nếu là một đối hai, thì cứ như vậy mà làm, vừa vặn xem Gamma có thể đạt đến giới hạn nào.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì, chúng ta tiếp tục nhé?”
“Được.”

Bạch Thu Trà gật đầu, còn Lý Húc Thăng thì lập tức lao thẳng về phía Gamma.

Lần này, Lý Húc Thăng không phóng ra huyết năng bên ngoài mà toàn bộ bao phủ xung quanh cơ thể, hình thành một lớp giáp đỏ rực, chống lại sức mạnh của cửa Vực Sâu Tà Diễm và độc tố ăn mòn.

Về phần công kích, thậm chí hắn còn không sử dụng huyết lôi, chỉ đơn thuần tận dụng móng tay của mình để tấn công.

Cửa Thiên Đường sẽ đồng hóa năng lượng, trong khi cửa Vực Sâu sẽ tự động ăn mòn năng lượng; trừ phi hắn có thể phóng ra đủ năng lượng vượt qua giới hạn mà Gamma có thể chịu đựng, nếu không sẽ không cách nào phá vỡ hai lĩnh vực này.

Vì vậy, phương pháp duy nhất của hắn ở thời điểm này chính là dùng sức mạnh thuần túy nhất để phá vỡ kỹ năng của Gamma.

“Quá kích động! Gamma phòng ngự vật lý cũng không yếu đâu.”

Nhìn thấy Lý Húc Thăng như vậy, Bạch Thu Trà có chút bất đắc dĩ mà lập tức thúc đẩy Cốt Long tiếp ứng, phun ra hơi thở của Rồng về phía Gamma.

Sau khi tăng cấp lên Đế Hoàng, hơi thở của Cốt Long rõ ràng xảy ra biến hóa, khoảng thời gian của Thiên Đường đồng hóa hơi thở của Rồng, tốc độ rõ ràng chậm lại, thậm chí có một ít hỏa diễm lại xuyên qua cửa Thiên Đường, lao thẳng tới mặt Gamma.

Là một sinh vật vong linh truyền kỳ, ngoài Long thuộc tính, Cốt Long còn sở hữu thuộc tính Âm Ảnh mạnh mẽ.

Là đối kháng với thuộc tính Thánh Quang trong truyền thống, hiệu suất chuyển hóa của Thiên Đường cũng không cao, nhưng nhờ vào Long thuộc tính, thì thực tế đã gây ra uy hiếp cho Gamma.

Lý Húc Thăng nhận ra điểm này, ngay lập tức thừa thắng xông lên, một móng vuốt chụp về phía cơ thể Gamma.

Thấy tình huống này, Gamma vẫn không có ý định né tránh, ngực anh em vẫn tự chuyển động, cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu đột nhiên tăng vọt kích thước, hai lĩnh vực này lại một lần nữa mở rộng, không chỉ chặn lại hơi thở của Rồng mà còn đẩy Lý Húc Thăng ra khỏi tầm với trước mặt Gamma.

“Vừa rồi sử dụng, không phải là lĩnh vực phạm vi lớn nhất sao?” Lý Húc Thăng thấy vậy hơi nhíu mày, giơ tay lên một cú chop, đỉnh đầu Huyết Nguyệt chậm rãi rơi xuống, rơi vào tay hắn.

Sau đó, Lý Húc Thăng không ngần ngại cho Huyết Nguyệt vào miệng, không chút do dự mà nuốt luôn bên trong.

Phanh! Một tiếng nổ vang lên, cơ thể Lý Húc Thăng dường như một quả cầu khí nhanh chóng mở rộng, trực tiếp biến thành cao hơn ba mét, và sau lưng hắn lại xuất hiện thêm sáu cái đuôi.

Nhưng lần này không phải là cái đuôi huyết dịch trước đó, mà là đuôi thịt thật sự.

“Thật là sát, ngay cả lĩnh vực cũng có thể nuốt sao? Ngay cả hỗn huyết cũng không thể chơi như vậy được.”

Bạch Khải nhìn thấy cảm thấy muốn tắc lưỡi, con đường chiến đấu của Lý Húc Thăng, thật sự còn hung dữ hơn cả hung thú! Sự cường hóa của khí tức Lý Húc Thăng càng phát ra mãnh liệt, đến cả ánh mắt cũng không còn thấy một chút lý trí của

con người, hấn chỉ nhẹ nhàng dừng bước, cơ thể trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, và khi hấn xuất hiện lần nữa, đã đến trước mặt Gamma.

Gamma nhìn thấy vậy liền cảm thấy cần điều chỉnh phòng thủ của cửa Thiên Đường, nhưng cú vỗ của Lý Húc Thăng đã đánh trúng hấn, đồng thời để lại ba dấu vết sâu hoắm. Đối diện với Gamma có sức miễn dịch, Lý Húc Thăng dễ dàng gây ra tổn thương như vậy, hiệu quả từ việc nuốt Huyết Nguyệt thực sự có thể gọi là khủng bố.

Chỉ là sau một lần phát động công kích, cơ thể Lý Húc Thăng lại đột nhiên nứt ra từng vết thương nhỏ, máu tươi phun ra ngoài, nhưng rất nhanh đã được hấn kiểm soát lại trong cơ thể.

Là một người có thiên phú điều khiển máu tươi, việc để máu tươi xói mòn là một sai lầm lớn nhất, nhưng việc thôn phệ Huyết Nguyệt quả thật là quá sức, Lý Húc Thăng dường như cũng không chịu nổi.

Nhìn thấy cảnh này, Bạch Thu Trà đã quyết định thay đổi thể công, theo tiếng gầm của rồng, Cốt Long không còn tấn công từ xa mà lao thẳng về phía Gamma.

Khi tăng cấp lên cấp Đế Hoàng, cơ thể Cốt Long càng lớn hơn, khi nó lao xuống đã tạo ra một cơn gió mạnh, và khi Cốt Long chạm vào cửa Thiên Đường, cơn cuồng phong đã dựng đứng những phiến đá xung quanh.

Lần này, cửa Thiên Đường không thể hoàn toàn ngăn chặn công kích từ Bạch Thu Trà, cơ thể Gamma không tự chủ mà trầm xuống một chút.

“Mặc dù năng lượng công kích cơ bản không có tác dụng, nhưng mà đối mặt với công kích vật lý vẫn còn yếu một chút.”

Bạch Khải nhìn thấy có chút tắc lưỡi, từ trước tới giờ Gamma chỉ am hiểu năng lượng phòng thủ, mà phòng thủ vật lý chủ yếu dựa vào Bụi Gai để tăng cường.

Bây giờ khi không còn Bụi Gai, phòng thủ vật lý lại đi xuống.

Mà Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà rõ ràng cũng nhận ra điều này, một người mở đường lớn, lợi dụng hình thể công kênh và sức mạnh của Cốt Long để không ngừng kiểm chế hành động

của Gamma, trong khi Lý Húc Thăng thì dựa vào sức mạnh mạnh mẽ không ngừng gây tổn thương cho Gamma.

“Hai người này mặc dù theo đuổi tu luyện theo hướng khác nhau, nhưng nhìn chung lại phát hiện không phải là quá khó; nhưng sự phối hợp lại tương đối tốt.”

Bạch Đồng Trần thấy vậy khẽ vuốt cằm, rõ ràng rất hài lòng với biểu hiện của hai người.

“Khá bình thường thôi, giống như Minh Hoàng và Tinh Quang vậy, bình thường cũng không có sự hòa hợp, nhưng khi phối hợp lại, có lẽ không ai là đối thủ của họ.”

Hoàng Phủ Vô Cữu cũng không cảm thấy kỳ lạ, nhìn Gamma càng ngày càng rơi vào tình huống chịu đòn và nói: “Tuy nhiên, ta luôn cảm thấy thú cưng của Bạch Khải dường như vẫn chưa phát huy hết thực lực.”

Mặc dù chỉ làm một tuần huấn luyện, và Gamma không chăm chỉ như Alpha, nhưng Hoàng Phủ Vô Cữu cũng hiểu biết không ít về kỹ năng của Gamma, trong đó có cả kỹ năng phản xạ tổn thương.

Chỉ là từ đầu đến giờ, Gamma chỉ cho thấy khả năng hấp thụ năng lượng và may mắn chuyển hóa năng lượng, lại không thấy khả năng bắn ngược như trước.

Quả nhiên, ngay lúc Hoàng Phủ Vô Cữu nghĩ đến điều này, Gamma đã hành động.

Chỉ thấy hai cánh sau lưng Gamma mở ra, tán ra cửa Vực Sâu, vèo một tiếng tránh được Cốt Long bay lên không trung, rồi sau đó lao thẳng tới cửa Thiên Đường.

Khi Gamma xuyên qua cánh cửa của Thánh Quang, sự hiện diện của tà năng ác ma dường như biến mất không còn dấu vết, Gamma đã biến thành hình dạng của một thiên sứ.

Hình dạng của thiên sứ này rất giống với hình dáng của Phán Quyết Thiên Sứ, cơ thể và làn da giống như kim cương, hoàn toàn được Thánh Quang bao phủ, trong hai con người còn ẩn hiện những tia lôi đình lóe sáng.

Cửa Thiên Đường - Phán Quyết chi thể! Cửa Thiên Đường là nơi ở của các thiên sứ, và người duy nhất có thể tự do đi lại tại

cánh cửa này, tự nhiên chỉ có các thiên sứ mà thôi.

Nhìn thấy Gamma thay đổi hình dạng, Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà ngay lập tức nhận ra có điều không ổn, nhưng chưa kịp phản ứng, Gamma đã đột ngột biến mất.

Chỉ trong chốc lát, sấm sét phát ra ầm ầm, Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà đồng thời bị đánh trúng bởi tia sét, nhưng không thể thấy được bóng dáng của Gamma, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được một luồng hào quang trắng vụt qua bên cạnh.

Dù là Thánh Quang hay sấm sét, tốc độ đều rất nhanh, ngay khi chuyển hóa thành Phán Quyết chi thể, tốc độ của Gamma đương nhiên cũng gia tăng.

“Đã có Phán Quyết chi thể, vậy Tận Thế chi thể còn có không?” Bạch Khải thấy vậy hai mắt sáng lên, mà Gamma dường như đã nhận ra ý nghĩ của Bạch Khải, đột nhiên lao xuống từ trên cao, thẳng hướng về mặt đất, cửa Vực Sâu cũng theo đó mở ra, để cho Gamma chui vào trong đó.

Sau đó, mặt đất nứt ra, nham thạch sôi sục, một con ác ma thân hình khổng lồ, với hai chân và đôi cánh dơi lớn phụt ngoi lên từ lòng đất, lao thẳng về phía Cốt Long bằng một cú đấm.

Oanh! Cốt Long khổng lồ lập tức bị đánh ngã xuống đất, lúc này tiếng gió rít mới vang lên, ngay sau khi Lý Húc Thăng chưa kịp kéo dài khoảng cách, Gamma lại một cú đấm đánh bay Lý Húc Thăng ra ngoài.

Cửa Vực Sâu - Tận Thế chi thể! Sau khi thành công đánh bay được cả hai người, trên đầu của Ác Ma lại xuất hiện cửa Thiên Đường chớp sáng, mặc cho Gamma bay đi, lại một lần nữa biến thành Phán Quyết chi thể, nhanh chóng bám theo, tiếp tục tấn công hai người.

Sự hoán đổi giữa hai hình thái cùng với sức mạnh cường lực áp chế từ lĩnh vực đối năng lượng, khiến hai người bị đánh rơi vào tình cảnh hạ bộ, Lý Húc Thăng cũng có chút khó khăn để duy trì trạng thái hiện tại.

Nhìn thấy tình huống này, Bạch Thu Trà cuối cùng không còn băn khoăn nữa về hai người chiến đấu một lúc, thế giới u lam nhanh chóng khuếch tán ra, từng món vũ khí được tạo ra từ hài cốt và linh hồn xuất hiện trên không trung, hướng về Gamma

gào thét mà đi. Đòn tấn công này rất tương tự với tấn công huyết năng của Lý Húc Thăng, nhưng đồng thời lại tích hợp cả công kích vật lý lẫn linh hồn, càng trở nên khó đối phó hơn; Lý Húc Thăng cũng nhận ra điều này, phát ra một tiếng hô gầm, cả bầu trời đầy huyết năng gia nhập vào đội quân tấn công.

Hài cốt, linh hồn, huyết năng, ba loại công kích khác nhau bao trùm toàn bộ phạm vi hoạt động của Gamma.

Chương 749:

Lấy một chọi hai, sừng sững bất động! Thấy tình hình này, Gamma cuối cùng cũng dừng lại, tay trái một chiêu, cửa Thiên Đường liền biến thành một tấm thuẫn, rơi vào tay hắn.

Sau đó, Gamma giờ tấm thuẫn lên, chặn lại toàn bộ công kích từ trên trời rơi xuống.

Một chọi hai, nhưng Gamma vẫn sừng sững bất động.

“Đúng là xuất sắc, thật sự là xuất sắc, một con sủng thú như vậy, nếu được bồi dưỡng thành một sinh vật truyền kỳ, chắc chắn sẽ trở thành ác mộng cho mọi kẻ thù.”

Các công kích cấp thấp đều miễn dịch với kỹ năng triệt tiêu, còn các công kích cấp cao nhờ cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu có sự đồng hóa, ăn mòn và đối phó với những kẻ am hiểu vật lý cận chiến.

Hắn có thể tự do hoán đổi giữa hai hình thái.

Có lẽ so với Alpha thì Gamma thiếu một chút sức tấn công, nhưng hắn vẫn thiên về phòng thủ, điều này đủ để đa số kẻ thù cảm thấy tuyệt vọng.

“Đúng vậy, Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng tấn công đã mạnh hơn bình thường rất nhiều, nhưng từ giờ phút này, hiển nhiên họ không phải đối thủ của Bạch Khải.”

Hoàng Phủ Vô Cữu khẽ vuốt cằm, nói.

“Quả thật như vậy, nhưng A Trà dường như vẫn chưa sử dụng toàn bộ thực lực, hãy chờ xem.”

Bạch Đồng Trần mỉm cười, nhìn về phía Bạch Thu Trà, có chút chờ đợi.

“À, suýt chút nữa tôi đã quên, Bạch Thu Trà còn thức tỉnh ràng buộc chú ấn.”

Nghe vậy, Hoàng Phủ Vô Cữu giật mình, nói: “Dù sao cũng chỉ là một ít thông tin, nhưng dường như đã bắt đầu xây dựng đội ngũ Ngự Linh sư.”

“Nếu như có thể ổn định thức tỉnh ràng buộc chú ấn, lực chiến đấu của Ngự Linh sư không thể xem thường.”

“Tôi cũng đã nghe nói, nhưng cụ thể sức mạnh ra sao thì phải chờ xem biểu hiện của Ngự Linh sư.”

Bạch Đồng Trần gật đầu nhẹ, nhìn về phía chiến trường.

Lúc này, Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà cũng nhận ra Gamma khó đối phó, nhưng Lý Húc Thăng giờ đây năng lượng đã tiêu hao nhiều, mà Gamma lại không giống những kẻ thù khác có thể giúp hấn hồi phục sức lực, hiện tại hấn cảm thấy hơi chật vật.

Lý Húc Thăng am hiểu nhất chính là trong trận chiến với quân địch đông đảo, hấn có thể lấy được sức mạnh từ số lượng kẻ thù, càng nhiều kẻ thù thì càng có nhiều sức lực hồi phục, và cũng có thể duy trì cách chiến đấu điên cuồng của mình.

Nhưng bây giờ, Gamma không có nguồn máu tươi nào như thế, cho dù có những nguồn năng lượng tương tự, hấn đã không còn khả năng hấp thu năng lượng từ Gamma nữa.

Cho nên đến giờ, hấn đã tiêu hao hoàn toàn sức lực của bản thân và sáu con sủng thú, nếu tiếp tục như vậy, đội sủng thú của hấn sẽ gặp nguy hiểm.

Còn Bạch Thu Trà bên này, mặc dù năng lượng tiêu hao không lớn, nhưng cũng không có ý định tấn công lãng phí.

“Xem ra chỉ một con sủng thú cũng không thể đánh bại Gamma rồi.”

Bạch Thu Trà nhìn Gamma đang vùng vẫy đuối nước đứng vững, thở dài bất đắc dĩ, sau đó lấy ra một viên Phỉ Thúy cầu, nhẹ nhàng đánh lên Cốt Long, lập tức Bạo Lôi Thử xuất hiện bên cạnh cô.

Lôi! Bạo Lôi Thử vừa xuất hiện đã thân thiết lao vào lòng Bạch Thu Trà cọ cọ, nhưng khi thấy hoàn cảnh xung quanh, lập tức cảnh giác.

Lôi Lôi! Bạo Lôi Thử chỉ chỉ về phía Gamma, hình như muốn hỏi liệu đối diện có phải là kẻ thù không.

“Chúng ta bây giờ có nhiệm vụ chính là đánh bại hấn, cùng thử sức với ràng buộc chú ấn một chút.”

Bạch Thu Trà vỗ vào đầu Bạo Lôi Thử, nói.

Lôi! ! ! Nghe thấy lời Bạch Thu Trà, Bạo Lôi Thử phấn khởi nhảy lên, trong khi Bạch Thu Trà lấy ra Sổ Mã Bạo Long Cơ và bắt đầu rót tinh thần lực vào đó.

Chỉ một thoáng, một viên chú ấn to lớn với vẻ đầy thiện cảm xuất hiện trên đầu Bạch Thu Trà, ánh sáng rực rỡ bao phủ Bạo Lôi Thử, làm cho hình thể của nó lập tức kéo dài, từ từ biến thành một chiến sĩ cầm kiếm.

Ràng buộc tiến hóa - Đế Hoàng sinh vật - Trảm Lôi Thử.

“Trời ơi, ràng buộc tiến hóa có thể trực tiếp biến thành Đế Hoàng sinh vật sao? Sao tôi chưa thấy Gia Cát Thần có con nào giống như thế nhỉ?” Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên khi thấy Bạo Lôi Thử lập tức tiến hóa thành Đế Hoàng sinh vật Trảm Lôi Thử, nhưng Bạch Thu Trà vẫn không dừng lại.

Chỉ thấy viên chú ấn to lớn ấy từ từ dâng lên, bao lấy cả Cốt Long, và Trảm Lôi Thử mới tiến hóa hiện ra đã một chút hòa nhập vào Cốt Long, tạo thành một lớp giáp lôi điện bám quanh cơ thể của nó.

Không chỉ vậy, Cốt Long cũng từ từ đứng dậy, thân hình chậm chậm thay đổi, dần dần trở thành một con rồng người cao hơn mười mét, trong tay còn cầm một thanh trường kiếm được tạo từ xương cốt, hồn thể và lôi điện.

Từ xa nhìn lại, đó chính là một hình ảnh một con rồng to lớn mang hình dáng kiếm khách.

“Có vẻ như A Trà cũng chơi khá hay, còn có thể kết hợp lại với nhau?” Bạch Khải thấy như vậy không khỏi thốt lên số “666”, trong khi vẫn thấy Bạch Thu Trà ở trên đầu Cốt Long làm ra một động tác tấn công.

Chỉ một thoáng, Cốt Long làm ra động tác tương tự như của A Trà, vung kiếm chém về phía Gamma với tốc độ nhanh chóng, khiến Gamma suýt nữa không kịp phòng ngự.

Vội vàng phòng ngự để A Trà chớp lấy cơ hội, thanh trường kiếm lớn đã rơi xuống người Gamma, làm cho hắn không tự chủ lùi lại vài bước, trong khi Bạch Thu Trà thừa thắng xông lên, lại tiếp tục tấn công.

Một người một rỗng, động tác hoàn toàn đồng bộ, không có chút thừa thãi, khiến cho Lý Húc Thăng bên cạnh cũng không khỏi trầm trồ.

Nếu như trong trận đấu giữa hai người, Bạch Thu Trà sử dụng thủ đoạn như vậy, hẳn có thể gánh vác được không? Lý Húc Thăng thờ ơ, trong lòng đã có phán đoán, nhưng không vội vã công kích, mà chuyển hướng mục tiêu sang một bên bị lộ ra của Tiềm Ảnh Khi.

Hắn thật sự đã tiêu hao khá nhiều sức lực.

Phía bên kia, đối mặt với Cốt Long mạnh mẽ nhưng linh hoạt chém tấn công, Gamma vẫn không chút hoang mang, vung tám thuần biến thành cửa Thiên Đường để chống đỡ, thân thể hắn từ từ lớn lên ra. Đối mặt với năng lượng chất lượng tốt như Cốt Long, Gamma tự nhiên không thể bỏ qua, liền lấy lại sức mạnh từ năng lượng trống chỗ mà hắn cần.

Hiện tại, hắn vẫn chưa đạt tới mức tối đa năng lượng tối đa của thân thể.

Thấy tình thế này, Bạch Thu Trà càng thêm bất đắc dĩ, mi tâm chú văn lấp lánh, nâng cấp Thông Linh sư thiên phú lên sáu tầng, dồn hết sức lực vào Cốt Long, lực công kích của Cốt Long lập tức gia tăng, một kiếm đã đẩy Gamma ra ngoài.

Nhưng Gamma phản ứng rất nhanh, hắn ném tám thuần một lần nữa hóa thành cửa Thiên Đường để che chắn cho mình, lại tiếp tục biến hóa thành Phán Quyết chi thể, vẽ ra một đường vòng cung hoàn hảo trên không trung, bay tới đầu Cốt Long.

Sau đó, cửa Vực Sâu mở rộng, Gamma nhảy xuống, một con Ác Ma cao hơn ba mét từ trên không rơi xuống, trong tay cầm cửa Vực Sâu biến thành chiến nhận, chém về phía bắp đùi Cốt Long.

Lúc này Cốt Long hoàn toàn cao hơn mười mét, thanh trường kiếm khoảng bảy, tám mét, việc tấn công đột ngột từ Gamma rõ ràng là không tiện chút nào.

Gamma lợi dụng điều này, vung chiến nhận liên tục chém vào bắp đùi của Cốt Long, Tà Năng hỏa diễm lưu xuống bắt đầu xâm nhập vào hồn thể của Cốt Long.

“Ừm?” Lúc này, Bạch Thu Trà, người đang kết nối với hồn thể của Cốt Long, nhận ra mối uy hiếp từ tà năng, lập tức phóng ra một luồng lôi điện chém xuống phần đó, nhưng Gamma dường như không tôn trọng, mà nuốt trọn vị trí hồn thể này.

Hồn thể đó lại làm tăng sức mạnh của Gamma, cùng lúc đó kích thích bản năng tiêu diệt của hắn, ánh mắt nhìn về phía Cốt Long không còn như một đối thủ nữa, mà như một khối thức ăn khổng lồ! Bị ánh mắt đó nhìn chằm chằm, Bạch Thu Trà trong lòng lập tức cảm thấy căng thẳng, nhưng ngay khi đó thấy một luồng huyết quang lóe lên, chắn trước mặt hắn, đánh về phía Gamma với một đường ánh đao màu đỏ.

Thấy vậy, Gamma lập tức vùng chiến nhận lên, chém võ đồng thời nuốt trọn, nhưng Cốt Long và Lý Húc Thăng đã tận dụng cơ hội này để kéo dài khoảng cách với Gamma.

“Xem ra hai chúng ta một mình một chiến đấu thì không thể đánh bại hắn, không bằng hợp tác đi?” Bạch Thu Trà nhìn về phía Lý Húc Thăng, chủ động đề nghị, mà Lý Húc Thăng cũng không từ chối, gật đầu nhẹ.

“Ngươi hãy bình tĩnh, hòa hợp với Cốt Long bên cạnh.”

Khi Bạch Thu Trà mở chú văn trên trán, nguyên bản phong bế hồn thể liền mở ra một khoảng trống, cho phép Lý Húc Thăng bước vào.

Khi tiến vào không gian lạ lẫm này, thân thể Lý Húc Thăng bỗng nhiên cứng đờ, nhưng khi nghe thấy từ trong linh hồn của mình vang lên âm thanh, hắn mới dần dần buông lỏng.

“Đừng kháng cự, hãy đưa năng lượng của ngươi hòa vào thể nội của Cốt Long, tôi không thể duy trì hình thái này quá lâu.”

Bạch Thu Trà ôm đầu, rõ ràng không thể chịu nổi trạng thái này, trong khi Lý Húc Thăng không nói gì, phóng xuất hết tất cả năng lượng hắn đã hồi phục từ Tiềm Ảnh Khi ra.

Chỉ trong chốc lát, năng lượng màu đỏ như máu dần dần điền đầy vào không gian trống giữa Cốt Long và hồn thể, Lôi Điện giáp của Trảm Lôi Thủ lúc này có thể không tiếc gì mà phóng thích toàn bộ năng lực.

Giống như một con Lôi Long được tái sinh, gầm thét vang dội trời đất nhắm vào Gamma! Thấy tình cảnh này, Gamma lập

tức tỉnh táo lại, cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu lại lần nữa hiện ra, dưới sự khống chế của Gamma, chúng từ từ tiến lại gần nhau.

Giờ phút này, Lôi Long đã hoàn chỉnh việc dung hợp, thanh trường kiếm trong tay giống như tia chớp, lao thẳng về phía Gamma.

Một kiếm này tốc độ cực kỳ nhanh, nhưng lại không phát ra một tiếng động nào, thậm chí ngay cả kinh phong cũng không có, nhưng đã làm cho Hoàng Phủ Vô Cữu và Bạch Đồng Trần biến sắc.

Một kiếm này có thể làm tổn thương được sinh vật truyền kỳ rồi.

“Động thủ đi.”

Bạch Đồng Trần vận cổ, định ngăn chặn một kiếm này, nhưng nhìn thấy Gamma không lùi mà tiến, điều khiển cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu tụ lại, một bên tiếp đón kiếm chém xuống.

Cuối cùng, hai cánh to lớn đã chắn thành công trước mặt, kẹp lấy thân kiếm, khiến cho thanh kiếm dài không thể tiến lên.

“Vẫn còn kém một chút sao?” Bạch Thu Trà đã mồ hôi nhễ nhại khi thấy tình hình này có chút bất đắc dĩ, đồng thời duy trì Thông Linh sư và ràng buộc tiến hóa, còn phải dung hợp linh hồn của Lý Húc Thăng, hắn đã đạt tới cực hạn về linh hồn và thể lực.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn sẽ hoàn toàn kiệt sức.

“Không, như vậy là đủ rồi!” Lý Húc Thăng nhìn Bạch Thu Trà, đột nhiên trực tiếp phá vỡ bàn tay của mình, cho phép huyết dịch chảy vào Cốt Long, và chuôi kiếm vốn đã bị kẹp tại mũi kiếm, bỗng dung lan ra một lưỡi kiếm màu huyết sắc chĩa về phía Gamma.

Sự thay đổi này đến nhanh chóng không kịp chuẩn bị, ngay tại lúc Gamma điều khiển hai cánh lớn căn bản không kịp né tránh.

Ngay lúc lưỡi kiếm sắp đâm trúng Gamma trong chớp mắt, cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu đột nhiên phóng thích năng

lượng cùng lúc, một luồng năng lượng hỗn độn xuất hiện, dung nhập vào thanh trường kiếm.

Chỉ trong chốc lát, thanh kiếm vỡ vụn, Cốt Long cùng Trảm Lôi Thủ trực tiếp quay trở về không gian Ngự Thú cùng Ngự Linh cầu, còn Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà cũng đồng thời từ không trung rơi xuống.

Còn Gamma vẫn đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích.

Chương 750:

Danh hiệu Thiên tai Nhìn thấy Gamma đột ngột phá hủy Cốt Long trường kiếm, Bạch Khải cũng khá bất ngờ.

Dưới ảnh hưởng của nhiều loại BUFF, Cốt Long quả thật rất mạnh, đặc biệt là chiêu Huyết Nhận mà Lý Húc Thăng vừa thi triển, thật khó mà phòng ngừa.

Thế nhưng với một công kích như vậy, Gamma lại dễ dàng dùng hai lĩnh vực kỹ năng để ngăn chặn, điều này thực sự khiến Bạch Khải cảm thấy không thể tin được.

Rõ ràng là những thú sủng này đã bắt đầu phát triển kỹ năng của mình một cách tích cực.

Hắn không đoán sai, chiêu đột phá vừa rồi từ Cốt Long, Gamma cũng chắc chắn đã sử dụng phương pháp tương tự như trên, lợi dụng sự va chạm giữa Thánh Quang và tà ác để tạo ra sự nổ mạnh.

Chỉ có điều, so với những lần nổ trước đó, lần này phạm vi nổ nhỏ hơn rất nhiều, nhưng lại mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, Bạch Khải lại nhận thấy rằng, khi Gamma dẫn dụ hai loại năng lượng bùng nổ, rõ ràng vẫn còn gặp chút khó khăn.

“Có phải do thân thể Vô Tướng và cấp bậc song sinh hiện tại không đủ để gánh chịu áp lực của hai lĩnh vực không?” Bạch Khải vượt cằm, Gamma vốn dĩ tự bạo để hai loại năng lượng va chạm với nhau, nhưng giờ Gamma lại có thể điều chỉnh phạm vi bùng nổ, cho thấy khả năng khống chế của hắn đã cao hơn nhiều.

“Phải nghĩ ra biện pháp giải quyết chuyện này thôi.”

Bạch Khải nhìn Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà, tạm thời gác chuyện này sang một bên, để Gamma hồi phục cho hai người họ.

Một chiêu vừa rồi đã gây tổn thương không nhỏ đến linh hồn của Bạch Thu Trà và thể xác của Lý Húc Thăng, cần phải nhanh chóng được chữa trị.

“Không ngờ rằng cả hai chúng ta liên thủ mà còn không thể đánh bại ngươi, Bạch Khải, ngươi thật càng ngày càng biến thái.”

Bạch Thu Trà vừa hồi phục tinh thần lực vừa nói.

“Vận may, vận may, đây không phải là thuộc tính khắc chế sao?” Bạch Khải cười cười, hiện tại Gamma có nhiều chiến thuật tấn công hơn, nhưng nhìn chung, phong cách chiến đấu của hắn vẫn thiên về phòng thủ.

Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà đều là những Ngự Thú Sư cường công, gặp phải Gamma như vậy, rõ ràng họ thật khó có thể đánh bại đối thủ.

“Thua là thua, đừng tìm lý do cho chúng ta.”

Lý Húc Thăng nói: “Nhưng sớm muộn gì cũng có một ngày, ta sẽ đuổi kịp ngươi.”

“Tốt à~” Nhìn thấy Lý Húc Thăng tràn đầy quyết tâm như vậy, Bạch Khải cũng hơi bất đắc dĩ.

Ba! Ba! Ba! Liên tiếp những tiếng vỗ tay vang lên, Hoàng Phủ Vô Cữu và Bạch Đồng Trần đến cạnh ba người, tràn đầy nụ cười.

“Đúng là một trận chiến đặc sắc, ta thậm chí không thể so các ngươi với những Ngự Thú Sư cấp 6 được.”

Bạch Đồng Trần không ngần ngại mà khen ngợi, trong khi Hoàng Phủ Vô Cữu cũng gật đầu tán đồng.

Nói gì thì nói, chỉ riêng biểu hiện của Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng đã vượt qua tuyệt đa số Ngự Thú Sư cấp 6, không hề có dấu hiệu của một người vừa mới thăng cấp.

Một người đang trên đà trở thành một sinh vật huyền thoại, lại còn có thêm thiên phú Thông Linh Sư, bây giờ lại cộng thêm một thiên phú hoàn toàn mới của Ngự Linh Sư, sức mạnh tăng thêm dưới hai khả năng đó khiến họ rất hoài nghi rằng Dương Minh và những người khác, liệu có thể làm đối thủ của Bạch Thu Trà hay không.

Trong khi đó, một người thủ hộ có huyết mạch cộng thêm hai thiên phú, kết hợp tất cả sức mạnh của thú sủng vào một thể, có được sức mạnh không kém gì hung thú, lại cộng thêm kỹ

năng nhân loại và sự hỗ trợ, so với Bạch Thu Trà, cũng không hề kém.

Hai người này, một là thiên tài về linh hồn, một là thiên tài về cơ thể, đủ để làm nên một thời đại thiên tài, nhưng lần đầu tiên liên thủ thì lại thua thảm như vậy.

Họ nhìn về phía Bạch Khải, truyền thuyết sống, đệ tử trẻ nhất của gia tộc nghiên cứu, khi mọi ánh hào quang đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại Bạch Khải tỏa sáng.

Nếu như trước đó Bạch Khải chỉ là một thiên phú vượt trội, nhưng chưa chắc đã có thể trở thành quái vật, thì bây giờ, Bạch Khải đã đủ để khiến họ cảm thấy mình không có tư cách chống lại.

Nếu xem xét thành tích của Bạch Khải khi đánh bại hung thủ truyền thuyết Kinh Lôi Linh Bảo, thì để miêu tả hắn, có lẽ còn chưa đủ.

Nghe Bạch Đồng Trần khen ngợi, Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà rõ ràng cảm thấy xấu hổ, hai người cộng lại vẫn không phải là đối thủ của Bạch Khải, họ thực sự không có ý tưởng gì để đón nhận lời khen.

Dù sao, họ đều rất rõ ràng, thú sủng mạnh nhất của Bạch Khải vẫn luôn là Alpha.

“Bạch truyền kỳ, nếu người khen ta như vậy, ta sẽ rất kiêu ngạo.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, Gamma nhìn hắn tỏ vẻ hài lòng, mặc dù không rõ ràng so với Alpha như thế nào, nhưng hành động đánh bại những sinh vật để vương thì không có vấn đề gì cả.

“Kiêu ngạo thì kiêu ngạo, người trẻ tuổi đừng lúc nào cũng nghiêm túc như thế, không có chút sức sống nào, quá buồn chán.”

Bạch Đồng Trần vung tay áo nói: “Người đừng nhìn Hoàng Phủ bây giờ như vậy, lúc trẻ hắn cũng rất phóng đãng.”

“Ồ ~” Bạch Khải nghe vậy thì thích thú, lòng háo hức bùng cháy.

Hoàng Phủ Vô Cữu trước nay vẫn hiện ra là một người đàn ông trung niên vững vàng, Bạch Khải rất muốn biết một Hoàng Phủ phóng đặng sẽ trông như thế nào.

“Đừng nghe hắn nói bậy, nếu nói phóng đặng, chỉ có Bạch Đồng Trần mới đúng.”

Hoàng Phủ Vô Cữu không nhịn được cười, nhìn về phía Bạch Khải nói: “Bạch Khải, chắc hẳn ngươi cũng đã có sự cường hóa cho sáu thú sủng rồi phải không? Nếu không thì sao không thử một phen?” “Thử kỹ năng của Jetta sao?” Bạch Khải ngạc nhiên, nhìn về phía Lý Húc Thăng và Bạch Thu Trà, hai người đã gần như kiệt sức, nói: “Nhưng mà bọn họ đã không đánh nổi rồi.”

“Không cần dùng, cứ coi những Tiềm Ảnh Khí kia như mục tiêu đi.”

Hoàng Phủ Vô Cữu chỉ vào chỗ sâu trong hẻm núi, vì trận chiến của Bạch Khải và những người khác, nơi này đã trở nên lộn xộn, nhưng vẫn có thể thấy rất nhiều Tiềm Ảnh Khí ẩn nấp trong bóng tối.

Mặc dù họ bị Lý Húc Thăng tấn công một lần, nhưng số lượng Tiềm Ảnh Khí vẫn rất nhiều, và hiển nhiên không có ý định rời đi.

Không phải họ không muốn, mà vì hiện tại họ hoàn toàn không dám rời khỏi âm ảnh.

“Tiêu diệt Tiềm Ảnh Khí sao? Đây thật sự rất hợp với Jetta.”

Bạch Khải gật đầu, gọi Jetta ra.

Sột soạt, sột soạt? (Chủ nhân, ngươi gọi ta có chuyện gì sao?) Jetta một tay cầm bát, tay kia cầm chày đá, rõ ràng là đang mài thảo dược.

“Không có chuyện gì, chỉ là muốn kiểm tra kỹ năng mới của ngươi thôi.”

Bạch Khải chỉ tay về phía trước hẻm núi, nói: “Những Tiềm Ảnh Khí này rất linh hoạt, nếu chúng chạy trốn một con, rất nhanh sẽ sinh sôi nảy nở, ngươi thử xem có thể tận diệt chúng không?” Sột soạt, sột soạt! (Để ta thử xem!) Jetta nhẹ gật đầu,

bay đến hẻm núi trước, trong khi Hoàng Phủ Vô Cữu và những người khác đã lùi ra ngoài hẻm núi.

Lúc này, nhóm Tiềm Ảnh Khi nhận ra có điều gì không ổn, liên tục chòi đầu ra quan sát tình hình, nhưng lại không dám rời khỏi nơi duy nhất có thể che chở họ là hẻm núi này.

Xung quanh chỉ là một vùng sa mạc bằng phẳng, họ sẽ bị mất đi một nửa năng lực nếu rời đi.

Trong lúc nhóm Tiềm Ảnh Khi do dự, Jetta đã bay lên không trung trong hẻm núi, sau đó từ từ hạ xuống.

Cùng lúc đó, ký hiệu màu vàng trên ngực Jetta sáng lên, thân thể hần dần dần bị thay thế bằng nham thạch, khi Jetta chạm đất, hần đã biến thành một Nguyên tố Nham thạch.

Cao đẳng quân vương - Nham Đồng Tử.

Sau khi biến thành Nham Đồng Tử, Jetta có vẻ chững chạc hơn, nhìn vào những Tiềm Ảnh Khi gần đó, hần không vội vàng tấn công mà nhắm mắt lại, lặng lẽ cảm nhận.

Sau khi có được Thổ chi tâm linh, Jetta đã có khả năng cảm ứng qua nham thạch để tìm ra tất cả các Tiềm Ảnh Khi đang ẩn nấp, điều này không hề khó khăn.

“Quả nhiên, nguyên tố Thổ đáng tin cậy hơn nhiều so với Thủy và Hỏa.”

Bạch Khải nhìn thấy hình dáng của Nham Đồng Tử, vẻ mặt rất hài lòng.

Nguyên tố Hỏa thì dữ dội, Nguyên tố Thủy lại khó lường, cả hai thuộc tính đó đều làm cho tâm trạng Jetta luôn chập chờn, nhưng giờ có Thổ nguyên tố, cảm xúc của Jetta trở nên ổn định hơn hẳn, thậm chí tính cách cũng trở nên điềm tĩnh.

Ngay lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm nhận được đất dưới chân mình rung chuyển, nhưng rất nhanh chóng lại trở lại bình tĩnh.

Nhưng tiếp theo, mặt đất lại rung lên, và sau đó lại lặng im.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, tần suất rung động ngày càng dày đặc.

“Đây là động đất sao?” Bạch Khải hơi bất ngờ, đột nhiên nhìn về phía Jetta.

Chẳng lẽ đây là do Jetta gây ra? Còn đang trong ý nghĩ đó, mặt đất xung quanh hẻm núi bỗng dung vỡ ra, làm tách biệt nhóm Tiềm Ảnh Khi đang nấp và những nơi khác.

Siêu phàm kỹ năng - địa chấn.

Những gợn sóng vô hình lan tỏa trong lòng đất, nhẹ nhàng xé nát mặt đất, thậm chí những vách đá xung quanh hẻm núi cũng bắt đầu nứt ra.

Nhưng ngay lúc này, mi tâm của Jetta phát sáng với các ký hiệu Hỏa Diễm, và ngay lập tức, thân thể vốn là một khối nham thạch xuất hiện các vết nứt, có thể mơ hồ nhìn thấy nham thạch bên trong chảy xuôi.

Cao đẳng quân vương - Dung Nham Oa Oa.

Sau khi biến thành Dung Nham Oa Oa, Jetta dường như đã khôi phục lại tính hiệu động như xưa, nhưng lại không còn tinh nghịch như Hỏa Ác Đồng, mà dùng tay vỗ xuống đất, nhóm Tiềm Ảnh Khi bị cô lập từ trước liền từ từ nâng lên, giống như một ngọn núi nhỏ bình thường đang dần dỗi bay lên.

Cùng lúc đó, các vết nứt cũng bị nham thạch lấp đầy, sau đó một ít từ từ tràn vào khu vực ẩn nấp của Tiềm Ảnh Khi.

Dần dần, khu vực Tiềm Ảnh Khi giống như đã biến thành một ngọn núi lửa.

Oanh! ! ! Chỉ trong nháy mắt, một tiếng ầm ỹ vang lên bên tai Bạch Khải và mọi người, sau đó họ nhìn thấy nham thạch bốc lên hần lên trời, đá vụn bay tán loạn, khiến họ không tự chủ lùi lại vài bước.

Siêu phàm cấp - núi lửa phun trào! Bị ảnh hưởng bởi sự phun trào của núi lửa, một số Tiềm Ảnh Khi không kịp tránh né thì lập tức chết ngay tại chỗ, nhưng vẫn còn một lượng Tiềm Ảnh Khi khác đã tạo ra âm ảnh khi phun trào, nhanh chóng chạy về phía hẻm núi.

Thế nhưng, Jetta rõ ràng không có ý định để họ thoát, ký hiệu trên người lóe lên, nham thạch do hắn tạo ra bỗng dung đông

cứng lại, thân thể vốn kiên cố cũng dần trở nên mềm mại, từng chút một biến thành một thể lỏng như bùn nhão.

Sau đó, Jetta thân thể bắt đầu tiếp xúc tất cả mặt đất, từ từ hóa thành một dòng đất đá trôi, hướng ra hẻm núi.

Những Tiềm Ảnh Khi tội nghiệp, họ đã chuẩn bị tinh thần để liều chết một lần, nhưng lại bị dòng đất đá khổng lồ trực tiếp vỗ trở lại, hoặc rơi vào lửa nham thạch, hoặc rơi vào núi lửa, hoặc bị đất đá trôi nuốt chửng.

Chỉ trong nháy mắt, nhóm Tiềm Ảnh Khi vất vả hốt hoảng đã bị Jetta chôn sống một cách tàn nhẫn.

“Địa chấn...

núi lửa phun trào... đất đá trôi...

cộng thêm cả mưa đá và sóng thần mà người đã dùng trước đó, Bạch Khải, thú súng này của người quả thực là hiện thân của thiên tai đó!”

Chương 751:

Ý tưởng về Ngự Linh sư quân đoàn Nghe Bạch Đồng Trần trêu chọc, Bạch Khải ngượng ngùng nở một nụ cười.

Ban đầu, Jetta chỉ biết tạo ra gió, nhưng gần đây, những kỹ năng thu hoạch được không phải là sóng thần mà lại là động đất, chứ không phải mưa đá mà là đất đá trôi.

Thời tiết thật tốt mà tay hắn lại mạnh mẽ phát triển thành hình thức thiên tai.

“Bất quá, thuộc tính tổ hợp của Jetta lại ngày càng phong phú.”

Từ việc kết hợp nước và lửa sinh ra băng, thủy, khí đến nay, sự kết hợp giữa hỏa và thổ đã sinh ra magma, trong khi sự kết hợp giữa nước và đất lại tạo ra hiện tượng đất đá trôi.

Những thuộc tính kết hợp đó có thể giúp Jetta thu hoạch được một loại hình thái hoàn toàn mới, mà không có chỗ nào không phải là kỹ năng công kích phạm vi lớn.

Hành tẩu nơi thiên tai, cũng không phải là nói sai.

Thế mà, thủy, hỏa, thổ đã có nhiều tổ hợp như vậy, sao có thể lại thu hoạch được một cơn gió chứ? Lẽ nào càng có nhiều tổ hợp hơn? “Cuối cùng ta cảm thấy trong một thời gian ngắn nữa, có thể chúng ta ngay cả sáu sủng vật của người cũng không đánh lại được.”

Thấy Jetta thể hiện, Bạch Thu Trà cười gượng, trong khi Lý Húc Thăng rơi vào trầm tư.

Hắn, có thể đuổi kịp Bạch Khải sao? “Không đến mức, các người mới thăng cấp lên lục giai bao lâu.”

Bạch Khải cười, nói tiếp, Bạch Thu Trà và Lý Húc Thăng mới vừa thăng cấp lục giai, mặc dù sủng thú đã đạt cấp Đế Hoàng, nhưng bản thân bọn họ thì còn chưa đủ.

Với thiên phú biến thái của hai người này, chờ khi bọn họ thuần thực năng lực của bản thân, có lẽ Gamma sẽ không dễ dàng thắng cuộc được nữa. Đúng lúc này, vài chiếc chiến cơ

đột nhiên bay tới, vọt qua đầu mấy người rồi từ từ hạ cánh, chính là Đoạn Mãnh cùng Dương Minh cùng vài người khác.

“Hoàng Phủ Vô Cữu, Bạch Khải, các người ở đây à? Vừa rồi ở Bức Tường Hoang Vu có một nguồn năng lượng khổng lồ, có phải hai người tạo ra không?” Đoạn Mãnh nhìn bọn họ hỏi.

“Không phải, chúng ta không có động thủ.”

Hoàng Phủ Vô Cữu lắc đầu, nhìn về phía Bạch Khải và ba người còn lại nói: “Chỉ là bọn họ vừa rồi trong lúc giao chiến đã tạo ra mà thôi.”

“Giao chiến?” Đoạn Mãnh nhìn về phía ba người, luôn cảm thấy khu vực đất đá trôi bao phủ phía sau bọn họ có chút quen mắt.

“Chỗ này sao lại giống như khu vực quần cư của Tiềm Ảnh Khi vậy?” Dương Minh nhăn nhó nói.

Bọn họ cũng từng dẫn học viên tới quét sạch qua nơi này, chỉ là Tiềm Ảnh Khi với khả năng xuyên thấu trong bóng và sinh sôi rất nhanh, thật sự rất khó đối phó, nên vẫn giữ lại cho tới giờ.

Chỉ có điều, bọn họ quan sát rất lâu mà vẫn không thấy cái hẻm núi quen thuộc đó.

“Ngạch, lý thuyết mà nói, những Tiềm Ảnh Khi kia chắc hẳn cũng đã bị tiêu diệt rồi.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, cả hẻm núi đã bị Jetta chôn vùi, nếu những Tiềm Ảnh Khi còn có thể sống sót, thì có lẽ đã gặp phải vận hạn không thể tránh.

Nghe Bạch Khải nói vậy, Đoạn Mãnh mới nhận ra Jetta đã hòa vào trong đất đá trôi.

“Bạch Khải, đây đều là do người làm?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, ngậm tiếp nhận lời nói này, trong khi Dương Minh và Hòa Tôn Quảng Hạo thì hoàn toàn im lặng.

Gia hỏa này, sủng vật của hắn, càng ngày càng kỳ dị.

“Được rồi, dù sao giao chiến cũng đã kết thúc, chúng ta hãy trở về, còn một thời gian nữa mới đến lúc huấn luyện quân sự kết thúc.”

Hoàng Phủ Vô Cữu nói.

“Tốt.”

Sau khi kiểm tra kỹ năng của Gamma và Jetta, Bạch Khải hài lòng ngồi lên máy bay, trong khi những người còn lại với tâm trạng phức tạp lặng lẽ theo sau. ...

Do Thổ nguyên tố môn hình thành vực sâu, số lượng hung thú bên ngoài tường số 4 càng ngày càng thừa thớt, giữa tường số 3 và 4 hung thú cũng dần dần bị quét sạch, nên tuần huấn luyện quân sự cuối cùng đã chuyển từ việc quét sạch hung thú sang mô phỏng giao chiến.

Mà phương pháp huấn luyện, tự nhiên do Bạch Khải thiết kế, còn Hạ thị tập đoàn cung cấp hệ thống Mộng Chiến.

“Bạch Khải đại sư, thật sự không thể chế tạo ra một hệ thống Mộng Chiến quy mô lớn sao?” Thích Chiêu nhìn những học viên đang nằm trong khoang huấn luyện của Mộng Chiến và các binh sĩ, không nhịn được hỏi Bạch Khải.

“Tạm thời không được, dù sao hiện tại vẫn chưa tìm thấy điều kiện để tạo ra bí cảnh quy mô lớn.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Bất quá Hạ thị tập đoàn đã ủy thác cho viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần làm việc nghiên cứu mô-đun hóa tổ hợp hệ thống, có lẽ cũng có thể mang đến hiệu quả tương tự.”

Trùng Thảo đang nghiên cứu về Mộng Ma ấn ký đã rơi vào bế tắc, cơ bản không thể tạo ra những ấn ký tương tự như Phi Thúy có thể kết nối tự do với những vật trong Phi Thúy mộng cảnh.

Theo lời Trùng Thảo giải thích, chỉ trừ khi hắc có thể khai thác giống như Phi Thúy mộng cảnh về quy mô.

Không, thậm chí chỉ cần có một phần mười kích cỡ cũng có thể đạt được điều đó.

Vì vậy, Bạch Khải đã đề Trùng Thảo tạm thời bỏ qua nghiên cứu này, tiếp tục nghĩ về việc giả lập linh hồn.

Dù sao, so với hệ thống Mộng Chiến, việc nghiên cứu giả lập linh hồn sẽ hữu ích hơn cho Trùng Thảo.

“Đúng vậy, đáng tiếc.”

Thích Chiêu nghe vậy có chút tiếc nuối, từ động thái của Kinh Lôi Linh Báo thấy rằng thời gian bộ lạc gây chiến với liên bang có thể sẽ đến xa hơn dự đoán của họ.

Hắn biết rõ, nguyên nhân mà Kinh Lôi Linh Báo tiêu hao lớn như vậy không phải vì định phản công liên bang, mà là muốn làm các liên bang bị áp lực, để bộ lạc có đủ thời gian chú ý vào nội loạn của bọn họ.

Thích Chiêu rất rõ, theo phong cách hành xử của liên bang, nếu mất một phong hào truyền kỳ, liên bang có thể sẽ kích động đi trả thù, nhưng nếu mất hai, thì sẽ có chút do dự.

Còn nếu Bạch Khải không thể đem ba phong hào truyền kỳ trở về, liên bang chắc chắn sẽ an ổn tình hình trước, rồi lại từ từ tính toán.

Và từng đó thời gian, đủ để bộ lạc bình phục nội loạn, rồi sau đó tổ chức đối liên bang chiến dịch.

“Kỳ thật cũng không tồi, mô phỏng trong mộng cảnh giao chiến cũng được, mô phỏng chiến tranh dù sao cũng ảnh hưởng đến thực tế, tạm thời không cần thiết.”

Hoàng Phủ Vô Cữu lắc đầu, nói: “So với những vấn đề này, nâng cao thực lực của Ngự Thú sư mới là điều quan trọng nhất.”

“Đúng thật vậy.”

Thích Chiêu khẽ vuốt cằm, cười nói: “Thú vị ở chỗ Bạch Khải đại sư không chỉ thiết kế vũ khí chuyên môn cho các thành viên trong đội đặc chủng, mà còn giúp điều chỉnh các trang thiết bị võ trang của các đội khác, đây đã là một ơn huệ lớn cho chúng ta.”

“Một cái nhắc tay mà thôi.”

Bạch Khải cười, lúc đang quyết định vũ khí chuyên môn cho đội đặc chủng, Bạch Khải cũng tranh thủ thời gian điều chỉnh một lần nữa cho các trang bị võ trang khác, sao cho phù hợp hơn với chiến trường hoang vu, sa mạc.

Về việc cụ thể áp dụng thì đương nhiên là Shuke phụ trách.

“Bạch Khải đại sư thực lực thật khiến người khác kinh ngạc, nếu có thể thì chúng tôi muốn mời Bạch Khải đại sư đến Thương Triết học viện để làm một buổi tọa đàm, không biết có hay không?” Dương Minh cười tươi nhìn Bạch Khải, đưa một bức thư mời cho hắn.

“Chúng tôi Huyền Linh học viện cũng như vậy.”

Sau vài tuần gần bó, Dương Minh, Hòa Tôn Quảng Hạo đã biết đến thiên phú kỳ dị của Bạch Khải, không chỉ trong nghiên cứu mà còn trong lĩnh vực ngự thú, thậm chí trong phương diện dạy học cũng rất đáng chú ý.

Tuy nhiên, bản thân Bạch Khải cơ bản không xuất hiện quá nhiều, chủ yếu là thông qua nhóm sủng thú của hắn mà mọi người nhận ra, chỉ là hiệu quả cũng tương đương lộ ra mà thôi.

“Đi làm tọa đàm? Cái này có vẻ không được.”

Bạch Khải nghe mà lắc đầu liên tục, gần đây vì hắn bị “Thế giới ý chí Gaia” bảo vệ, Hoàng Phủ Vô Cữu đã không còn theo sát hắn nữa, nên Bạch Đồng Trần lại tin tưởng vào sức chiến đấu của Bạch Khải.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ngay khi Bạch Khải trở về thành phố Cổ Túc, thầy của bọn hắn sẽ không ngăn cản hắn đi thăm dò những bí cảnh khác, mà hắn cũng có thể tiếp tục nghiên cứu Hoàng Hôn đại lăng tẩm một cách tốt đẹp.

Dù sao Alpha muốn nâng cao lên thành Đế Hoàng sinh vật, thì Hoàng Hôn đại lăng tẩm là nơi thích hợp nhất.

Nghe Bạch Khải từ chối, Dương Minh lập tức có chút thất vọng, trong khi Bạch Đồng Trần lại đột nhiên tiến tới, nói nhỏ: “Cá nhân ta kiến nghị người có thể đồng ý, Thương Triết học viện và Huyền Linh học viện bên kia có không ít trùng hệ và Vong Linh hệ bí cảnh cũng như tài nguyên, đối với sự trưởng thành của sủng thú người rất có lợi.”

“Bí cảnh và tài nguyên thuộc về trùng hệ?” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng lên, hắn không có gì hứng thú với bí cảnh Vong Linh hệ, vì theo lời của Hắc Bạch và thầy, Hoàng Hôn đại lăng tẩm loại đẳng cấp này thuộc về Vong Linh bí cảnh, trên thế giới rất hiếm gặp, thật khó mà tìm được tương tự.

Tuy nhiên, bí cảnh và tài nguyên thuộc về trùng hệ thì có thể xem xét một chút.

“Ừm...”

Ta có một số việc cần về thành phố Cổ Túc, chờ ta xử lý xong sau đó chúng ta sẽ liên hệ lại nhé?” Bạch Khải suy nghĩ một lát, có chút không chắc chắn nói.

“Đương nhiên có thể, Thương Triết học viện luôn chào đón Bạch Khải đại sư!” “Huyền Linh học viện cũng như thế.”

Dương Minh, Hòa Tôn Quảng Hạo đều vui mừng, lập tức mở ra trí não để liên hệ với học viện của mình, trong khi Bạch Đồng Trần kéo Bạch Khải sang một bên, nói: “Tổng bộ bên kia yêu cầu người cùng ta một đợt trở về, có một số việc cần tham khảo ý kiến của người.”

“Ý kiến của ta?” Bạch Khải nhìn Bạch Đồng Trần với vẻ nghi ngờ, đột nhiên nhớ đến điều gì đó, hỏi: “Là việc liên quan đến Ngự Linh sư sao?” “Đúng vậy.”

Bạch Đồng Trần nhẹ gật đầu, nói: “Hiệp hội đã tìm kiếm không ít tự chủ thức tỉnh chú ấn Ngự Linh sư, cộng thêm một số huấn luyện, số lượng đã đủ để thành lập một quân đoàn, hội trưởng có ý muốn người giúp đỡ những người còn lại thức tỉnh chú ấn, đảm bảo có thể nhanh chóng hình thành chiến lực.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, sự tiến hóa của Ngự Linh sư ràng buộc liên quan đến phù văn.

Thiết kế mà hắn đã hoàn thành từ lâu, khoảng thời gian này chỉ cần hoàn thiện thêm chút ít.

Mặc dù nói việc thức tỉnh ràng buộc chú ấn còn cần nhìn vào mối quan hệ giữa Ngự Linh sư và sủng thú, nhưng Bạch Khải tự tin có thể tăng tỷ lệ lên ba đến bốn phần trăm, hoàn toàn đáp ứng yêu cầu của Triệu hội trưởng.

Tiện thể, hắn cũng có thể quay về tìm Băng Linh Ngọc Thổ để thu thập một chút máu thịt. Để hoàn thành mười hai con giáp thủ hộ thú sớm một chút, Shuke đang cực kỳ cuồng nhiệt, thậm chí ngay cả những gì ban đầu đã hoàn thành cũng đang trong quá trình điều chỉnh không ngừng.

Gamma đột nhiên rẽ sang hướng khác, khiến Shuke cảm nhận được áp lực.

“Quyết định vậy đi, đợi đến ngày mai huấn luyện quân sự tốt nghiệp, mấy người các người cùng ta một đợt trở về.”

Bạch Đồng Trần cười nói: “Chờ chúng ta trở về, đại ca có lẽ cũng sẽ trở về, nếu để hấn gặp lại người với biến hóa bây giờ, chắc chắn sẽ giết mình.”

“Có lẽ vậy.”

Bạch Khải chép miệng, hấn rất lo lắng liệu sự tăng trưởng sức mạnh có phải là hai chuyện khác nhau hay không, bởi vì hấn đã làm ra tiếng động lớn như vậy bên cạnh hoang vu sa mạc, hấn không biết thầy có khóa hấn lại trong sáu tháp không. Đừng nói người khác, chính hấn cũng cảm thấy mình gây âm ỉ rồi.

“Haha...”

Gặp lại người, ta như thấy La Tường năm đó, cũng là đem nỗi phiền phức đến cho một đám người không thôi.”

Bạch Đồng Trần thấy vậy thì cười lớn, vỗ vỗ vào vai Bạch Khải, nói: “Vậy nên hãy tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp nâng cao thực lực lên thành truyền kỳ đi, đến lúc đó cũng không cần phải lo lắng như vậy.”

“Đầu tiên nhắc trước, con thứ bảy sủng thú ta sẽ giúp người tìm, rõ chưa?!” “Rõ ràng, rõ ràng...”

Chương 752:

Trở về tổng bộ (Tường số 1, Bức Tường Hoang Vu) Trong tình giới, tại Thương Triết, ba học viện Huyền Linh cùng nhau đứng thành một trận pháp nghiêm chỉnh trước cổng chính.

Trước mặt bọn họ là các huấn luyện viên Thích Chiêu, Vương Hoài và Lý Húc Thăng.

“Trải qua một chút khó khăn trắc trở, nhưng lần này huấn luyện quân sự đã kết thúc một cách thuận lợi,” Thích Chiêu quan sát ba mươi học viên có vẻ tinh thần phấn chấn nói.

“Chúng ta đã tổng hợp kinh nghiệm huấn luyện trong thời gian này và đang tiến hành điều chỉnh để có thể áp dụng rộng rãi.”

“Hừm, chúng ta cũng sẽ nhanh chóng sắp xếp cho các học viên khác đến đây tham gia huấn luyện quân sự. Đến lúc đó, sẽ cần nhờ Thích tướng quân hỗ trợ,” Đoạn Mãnh lên tiếng, cùng với Dương Minh Hòa và Tôn Quảng Hạo đều tỏ vẻ đồng tình.

Không đề cập đến các vấn đề khác, bọn họ đã thấy rằng các học viên mà họ mang đến trong một tháng qua đã có sự tiến bộ vượt bậc.

Sự tiến bộ này không chỉ đơn thuần là về sức mạnh thực sự, mà còn là sự trưởng thành trong tâm lý.

Những tiến bộ này sẽ có thể nâng cao tỷ lệ sống sót của các học viên trong các cuộc chiến tương lai.

“Vậy ta sẽ lịch sự chờ đợi sự trở lại của các vị,” Thích Chiêu mỉm cười nói.

Dù cho các học viên này thiếu kinh nghiệm thực chiến so với quân đội, nhưng sự phát triển của họ diễn ra rất nhanh chóng.

Chỉ cần thêm một ít dạy dỗ, họ sẽ dễ dàng thích nghi và giảm bớt áp lực.

Có lẽ những học viên sau này không có nhiều người ưu tú như hiện tại, nhưng những ai có thể vào được thập đại học viện cũng sẽ không kém cạnh.

Sau khi trò chuyện với ba người, Thích Chiêu quay sang Bạch Đồng Trần và nói: “Bạch truyền kỳ, về việc cổ đại chúng, xin hãy nhờ hiệp hội giúp đỡ.”

“Hừm, tập đoàn Cửu Lê đã chuẩn bị xong, chỉ chờ quân đội Ngự Thú sư đến đúng vị trí là có thể khế ước.”

Về vấn đề huấn luyện, đại sư Lãnh Phi Phi sẽ cùng với ba mươi cổ đại chúng Ngự Thú sư ở hiệp hội hỗ trợ,” Bạch Đồng Trần nhìn về phía Lãnh Phi Phi, ai ngờ Lãnh Phi Phi chỉ khẽ gật đầu, không thấy có gì bất ngờ.

Là người phụ trách huấn luyện tại hiệp hội, nàng được cử đến vì lý do này.

“Vậy thì thật phiền phức,” Thích Chiêu nói.

Những sinh vật lớn cổ đại này có ưu thế lớn ở vùng sa mạc hoang vu, có thể giảm thiểu đáng kể số lượng hung thú, quân đội của họ rất cần có sự hỗ trợ từ cổ đại chúng.

“Nếu không còn chuyện gì, thì chúng ta trước tiên rời đi,” Bạch Đồng Trần nói, chỉ tay về phía Bạch Khải, Bạch Thu Trà, Bạch Vũ Hiểu và Cổ Sơn, “Đoạn đại sư, tôi sẽ mang những tiểu gia hỏa này đi.”

“Biết rồi, tôi sẽ thông báo lại với học viện,” Đoạn Mạnh gật đầu nhẹ.

Bạch Đồng Trần không nói thêm gì nữa, triệu hồi Cửu Linh Sư Vương ôm bốn người vào, rồi nhanh chóng bay đi.

Khi nhìn theo Bạch Đồng Trần rời đi, Thích Chiêu quay lại nhìn Lãnh Phi Phi, “Lãnh đại sư, tiếp theo xin chỉ giáo nhiều hơn.”

“Trong phạm vi trách nhiệm, không cần khách khí,” Lãnh Phi Phi khẽ vuốt cằm, quan sát xung quanh và hỏi: “Hoàng Phủ truyền kỳ đâu?” “Hoàng Phủ truyền kỳ đã đến lãnh địa Kinh Lôi Linh Báo, và sau đó chúng ta cũng sẽ phái người tới đó,” Thích Chiêu đáp, sắc mặt bỗng trở nên nghiêm túc, “Đến mà không đánh, liên bang không phải là loại người nhẫn nhịn cho kẻ khác khi đã rơi vào hoàn cảnh khó khăn.”

“Có ý định tiêu diệt bộ lạc sao? Vậy coi như tôi góp mặt!” Lãnh Phi Phi nở một nụ cười, từ khi đến Bức Tường Hoang

Vu, quân đội luôn rơi vào thế thủ bị động, điều này khiến nàng cảm thấy không thoải mái lắm.

Bây giờ chứng kiến quân đội cuối cùng cũng có hành động, nàng tự nhiên muốn tham gia.

“Vậy thì càng tốt!” Thích Chiêu gật đầu, Lãnh Phi Phi có sức chiến đấu mạnh mẽ, có nàng tham gia, Kinh Lôi bộ lạc tuyệt đối sẽ không thể tiếp tục tồn tại. Để đảm bảo tường số 4 không xảy ra vấn đề, họ đã không thực hiện việc giải phóng những hung thú truyền kỳ, giờ mọi thứ đã ổn định, tự nhiên cần phải xử lý một chút.

Chương 753:

Trở về tổng bộ Chiêu quay người trở lại trong tường, từng nhóm bộ đội đã tập kết hoàn tất, khí thế mạnh mẽ thậm chí khiến cả ánh nắng phía trên cũng bị vắn vẹo.

Ngồi trên lưng Bạch Khải, Cửu Linh Sư Vương đột nhiên quay đầu nhìn lại phía sau, dường như phát hiện ra điều gì.

“Bức Tường Hoang Vu bên kia, không có vấn đề gì chứ?” Sau một tháng chung sống, họ cũng coi Hoàng Phủ Vô Cửu là người quen, nhưng hôm nay khi rời đi, Hoàng Phủ Vô Cửu vẫn không xuất hiện, Bạch Khải luôn cảm thấy điều này có phần kỳ lạ.

“Yên tâm đi, Hoàng Phủ không ngu ngốc như người nghĩ, cho dù bộ lạc bên kia còn có những trò chiêu trò gì, Hoàng Phủ cũng sẽ không lại mắc bẫy đâu.”

Bạch Đồng Trần nhún vai, nói: “Hiện giờ mấy bộ lạc kia mới thật sự cần lo đầu đau, Thích Chiêu tướng quân không phải là người dễ bị đánh mà nhịn tức.”

“Ừm... Ta cũng cảm thấy vậy.”

Bạch Khải nghe xong gật đầu, nhóm đầu tiên đã rời khỏi nơi huấn luyện, nhóm thứ hai vẫn đang chuẩn bị bên trong, hiện tại Bức Tường Hoang Vu đã trở lại trạng thái bình thường.

“Nhưng mà, lão ba, sao Diễm tử và họ không cùng về tổng bộ với chúng ta?” Bạch Vũ Hiểu hơi nghi ngờ hỏi.

“Chu Diễm và Lãnh Phi Phi đều là Tướng hồn, việc tu luyện trên chiến trường đối với họ là lợi ích lớn nhất, không nhất thiết phải trở về.”

Bạch Đồng Trần lắc đầu, nhìn về phía Bạch Thu Trà nói:

“Ngược lại, A Trà, người có khả năng sẽ phải ở lại sáu tháp tu luyện.”

“Ừm.”

Bạch Thu Trà nghe vậy có chút ảm đạm, Cốt Long đã đạt đến cấp Đế Hoàng, nếu trưởng thành lên đến cấp sáu đỉnh phong,

hiện tại hẳn chỉ cần tăng cường tinh thần lực của mình là có thể bắt đầu chuẩn bị cho việc tấn thăng truyền kỳ.

Tuy nhiên, giai đoạn này cũng là giai đoạn khó khăn nhất, thiên phú Thông Linh sư khiến hẳn mất đi cơ hội ký khế ước với sáu đầu sủng thú khác, mặc dù đổi lại một đầu truyền kỳ Cốt Long cùng với sáu thiên phú khác nhau, nhưng cũng đã tăng độ khó tấn thăng của Bạch Thu Trà lên nhiều lần.

Nói đơn giản, chỉ cần Bạch Thu Trà có thể kết hợp sáu thiên phú lại với nhau, đột phá giới hạn, cho dù chỉ có một đầu Cốt Long thực lực thôi cũng có thể vượt trội hơn những truyền kỳ bình thường.

Nhưng tương ứng, nếu không thể đột phá, Bạch Thu Trà có thể chỉ có thể đỉnh lấy danh hiệu mạnh nhất cấp sáu.

Vì vậy, để đảm bảo Bạch Thu Trà có thể ổn định đột phá, rất có khả năng hẳn sẽ bị ở lại tổng bộ để tiếp nhận dạy dỗ.

Như vậy cũng có thể đảm bảo an toàn cho Bạch Thu Trà.

“Trà ca muốn ở lại tổng bộ? Vậy thì tốt quá, cuối cùng cũng có thể kết bạn với nhau!” Nghe Bạch Thu Trà sẽ ở lại tổng bộ, Bạch Vũ Hiểu lập tức mừng rỡ, nhưng lại bị Bạch Đồng Trần đánh một quyền vào đầu.

“Người còn không biết xấu hổ mà cười, A Trà đã là cấp sáu, còn người chỉ vừa lên cấp năm thôi, lần này trở về người sẽ bị huấn luyện gấp đôi đấy.”

Bạch Đồng Trần tức giận nhìn Bạch Vũ Hiểu, rõ ràng là ở cùng một bí cảnh tìm ra sủng thú Long hệ, nhưng tốc độ của hai người lại khác nhau một trời một vực.

Quả thật, hẳn thường quá nuông chiều đứa nhỏ này, nhất định phải nghiêm khắc giúp nó kiềm chế tính khí.

Nếu không, nếu ngày nào đó xảy ra chiến tranh với bộ lạc, hẳn cũng không thể đảm bảo sẽ bảo vệ được Bạch Vũ Hiểu.

“Ai... nhưng ta muốn đi đọc sách mà...” Bạch Vũ Hiểu có chút không nỡ, sau khi thử Mộng Chiến hệ thống đến cấp cao, Bạch Vũ Hiểu không còn chút lưu luyến nào với sáu tháp, nếu thật sự bị nhốt ở đây lâu, hẳn sẽ sụp đổ.

“Đọc sách? Đọc sách cũng không thể... Khụ khụ, được rồi, về đến nơi ta sẽ giáo huấn ngươi!” Bạch Đồng Trần bản năng muốn chỉ trích, nhưng nghĩ đến Bạch Khải, một học bá hình mẫu Ngự Thú sư nên miễn cưỡng thu lại lời nói.

Nếu là người khác cũng thôi, nhưng Bạch Khải thật sự đã dựa vào học tập để có được thành quả nghiên cứu một cách hệ thống, biện luận rằng đọc sách vô dụng với Bạch Khải là hoàn toàn không hiệu quả.

“A Trà cần tiếp nhận huấn luyện đặc biệt, vậy hắc lão sư cũng sẽ ở lại đây chứ?” Bạch Khải nghe vậy hỏi.

Chương 754:

Trở về tổng bộ “Có lẽ A Trà quá bận rộn, chắc chắn không có thời gian.

Nhưng mà lão nhân trong gia tộc cũng không ít, họ có thể giúp A Trà huấn luyện.”

Lão nhân trong gia tộc? Bạch Khải giật mình, thiếu chút nữa quên mất rằng Bạch gia là một trong những gia tộc có uy tín lâu năm thuộc hiệp hội, nội tình rất sâu sắc.

“Hơn nữa, A Trà lần này thức tỉnh và đã ràng buộc chú ẩn, những lão gia tử đó đều rất hiếu kỳ.

Chắc chắn họ sẽ tự mình rời núi để xem.”

Bạch Đồng Trần nhìn về phía Bạch Thu Trà, ánh mắt tràn đầy cảm khái.

Mọi người đã nghĩ rằng Bạch Thu Trà không còn khả năng khế ước với sủng thú.

Mặc dù sau này có Ngự Linh sư xuất hiện, họ vẫn cho rằng đó chỉ là một hệ thống sủng vật nhiều hơn, không ai ngờ rằng bây giờ, Ngự Linh sư lại có thể nhận được sự công nhận từ thế giới ý chí, tạo thành khế ước thiên phú mới.

Bạch Thu Trà đã thuận lợi thức tỉnh và ràng buộc chú ẩn.

Trước đây, những lão nhân trong gia tộc đã đặt rất nhiều kỳ vọng vào Bạch Thu Trà, giờ đây, hy vọng của họ càng gia tăng.

Tại sáu tháp.

Cửu Linh Sư Vương vững vàng đáp xuống giữa quảng trường của sáu tháp, lập tức thu hút sự chú ý của nhiều người.

“Tôi cảm thấy dường như có rất nhiều người của tổng bộ trở về.”

Bạch Khải đảo mắt một vòng, nhận thấy trước đây vắng vẻ, quảng trường sáu tháp giờ đây đã tấp nập, mà trang phục của họ rất rõ ràng là thành viên hiệp hội.

Bạch Đồng Trần mỉm cười, nói: “Không phải là có nhiều người hơn, mà là những người vốn thuộc tổng bộ đã trở về.”

“Trở về?” Trong đầu Bạch Khải lập tức hiện ra hình ảnh ký túc xá trống rỗng, nơi đó dành cho mỗi thành viên tham gia huấn luyện hiệp hội, để họ có thể nghỉ ngơi tốt sau khi trở về hiệp hội.

Nhưng mà mỗi lần Bạch Khải trở về, ký túc xá vẫn lạnh tanh như cũ.

Chẳng ai ngờ lần này nhiều người trở về như vậy.

“Thế giới ý chí thức tỉnh, bộ lạc cũng có không ít động tĩnh, hiệp hội cần phải có một số điều chỉnh tương ứng, cho nên đã triệu hồi họ trở về.”

Bạch Đồng Trần giải thích: “Thế nhưng cũng có một số thành viên mới gia nhập hiệp hội là Ngự Linh sư, có một số đã thức tỉnh thiên phú, nhưng đại đa số vẫn chưa, cho nên cần phải nhờ vào người giúp đỡ.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, cảm thấy một chút sự khản trương.

Không chỉ quân đội, liên hiệp cũng sẽ có động thái, có lẽ La Tường đã nói rằng còn một năm an toàn, nhưng có thể sẽ bị rút ngắn lại. Đúng lúc này, một bóng đen từ trên trời giáng xuống, Cửu U Minh Tước với khí tức đặc trưng khiến Cửu Linh Sư Vương không khỏi lùi lại một bước.

“Con mèo nhỏ, sao ngươi vẫn nhút nhát như vậy.”

Cửu U Minh Tước khinh bỉ nhìn Cửu Linh Sư Vương, rồi quay sang Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, nghe nói Alpha đã tiến hóa thành Đế Hoàng cấp? Mau chóng cho ta xem thử đi!” “À, không vấn đề gì.”

Nhìn thấy vẻ hiếu kỳ của Cửu U, Bạch Khải lập tức đồng ý, chuẩn bị triệu hoán Alpha.

“Cửu U, đừng có nghịch ngợm.”

Bạch Hòa Quang từ trên lưng Cửu U nhảy xuống, đi đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Lần này không có chuyện gì chứ?” “Yên tâm đi, thầy, tôi không sao.”

Bạch Khải lắc đầu.

“Vậy là tốt rồi, nhưng mà dù có được sự phù hộ từ thế giới ý chí, sau này vẫn phải cẩn trọng.”

Bạch Hòa Quang nhẹ vuốt cằm, quan sát Bạch Khải một lúc, rồi nói: “Sức mạnh của ngươi đang tăng trưởng rất nhanh, có thể chuẩn bị tháp bí cảnh sớm được rồi, La Tường chắc đã truyền lại cho ngươi kinh nghiệm đó?” “Ừ, tôi đã bắt đầu học tập.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Kinh nghiệm tạo dựng tháp bí cảnh của Bạch Hòa Quang đã được hắn ghi nhớ, giờ chỉ chờ Pháp Đế mới giúp hắn mở ra, hai bên kết hợp, hắn sẽ bắt đầu thiết kế tháp bí cảnh của riêng mình.

“Vậy là tốt rồi, nếu có vấn đề gì nhớ hỏi ta.”

Bạch Hòa Quang lấy ra một chiếc nhẫn đưa cho Bạch Khải, nói: “Trong này là tài nguyên tôi giúp ngươi chuẩn bị để xây tháp bí cảnh, nếu thiếu thì cứ tìm tôi.”

Tài nguyên xây tháp bí cảnh? Cái này đã chuẩn bị xong rồi sao? Có phải là ông ấy có niềm tin với hắn quá lớn không?

Chương 755:

Ta tiếp nhận vị trí hội trưởng? Bạch Khải nhìn Bạch Hòa Quang, người đã chuẩn bị sẵn sàng, gãi gãi đầu, nói: “Lão sư, cái này nhiều không có ý nghĩa gì cả.”

“Không có ý nghĩa? Vậy ngươi có thể buông tay ra sao?” Cửu U Minh Tước khinh bỉ nhìn Bạch Khải, người vừa nhận chiếc nhẫn, tiếp tục nói: “Thật không biết ngươi đã làm thế nào để bồi dưỡng được thứ Alpha này.”

Nghe Cửu U Minh Tước nói vậy, Bạch Khải có phần ngại ngùng cười, nhưng vẫn thu chiếc nhẫn vào.

Trưởng lão thưởng cho, không thể từ chối.

Lão sư của mình tặng quà, sao có thể tùy tiện từ chối được!
“Được rồi, Cửu U, Bạch Khải có cách đào tạo riêng của hắn.”

Bạch Hòa Quang vỗ nhẹ vai Cửu U Minh Tước, rồi quay sang Bạch Thu Trà, nói: “A Trà, ông của ngươi đang đợi ở nhà, ngươi về trước đi.”

“Tốt.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, triệu hồi Cốt Long, sẵn sàng trở về Bạch gia.

Nhưng Bạch Hòa Quang lại lấy thêm một chiếc nhẫn khác đưa cho Bạch Thu Trà, nói: “Đây là cho ngươi nguyên liệu Tháp Bí Cảnh, hãy cất kỹ nhé.”

“Cảm ơn lão ba.”

Bạch Thu Trà cười tươi, thu chiếc nhẫn vào, rồi cưỡi Cốt Long bay đi.

“Đại bá đúng là ngang tàng, Trà ca mới vừa tân thăng lục giai, Tháp Bí Cảnh còn chuẩn bị sẵn hết.”

Bạch Vũ Hiểu thấy vậy không khỏi cảm thán, nhưng lời vừa ra miệng thì liền hối hận ngay.

Phanh! Cảm giác đau đón quen thuộc ập đến, Bạch Vũ Hiểu bị Bạch Đồng Trần đâm ngã xuống đất, bay thẳng về phía Cảnh Kỹ Chi Tháp.

Cổ Sơn sau khi chào tạm biệt hai người cũng đuổi theo.

Khi những người kia rời đi, Bạch Hòa Quang nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Hội trưởng đang chờ ngươi, đi theo ta.”

“Lão sư, được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đi theo Bạch Hòa Quang về phía Phán Quyết Chi Tháp.

Bạch Hòa Quang không dùng truyền tống mà dẫn Bạch Khải đi bộ, trên đường hỏi thăm không ít vấn đề.

“Vậy có nghĩa là, ngươi ở đây gặp phải dấu vết của Ác Ma tộc đúng không?” Bạch Hòa Quang có chút nhíu mày, Bạch Đồng Trần đã thông báo cho ông nhưng không đề cập đến Ác Ma sừng gãy, chỉ cho là tà năng thôi.

Giờ nghe Bạch Khải nói như vậy, Ác Ma tộc có vẻ như đã từng tới thế giới này.

“Đúng vậy, nếu không phải ý thức của Thổ nguyên tố giới thức tỉnh, Gamma có lẽ cũng đã bị Ác Ma sừng gãy ăn mòn rồi.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, thực ra có Phán Quyết Thiên Sứ rồi, Ác Ma sừng gãy muốn chiếm lấy cũng khó khăn, nhưng nếu không có sự hỗ trợ của ý thức Thổ nguyên tố thì chắc chắn Gamma sẽ nguy hiểm. Ánh mắt Bạch Hòa Quang bỗng trở nên sắc lạnh, ông thì thầm: “Lại xảy ra chuyện này vào lúc này...”

“Lão sư, sao rồi?” Bạch Khải chú ý đến sự thay đổi trong ánh mắt của Bạch Hòa Quang, không khỏi hỏi.

“Từ khi ý chí của thế giới Gaia thức tỉnh, khắp nơi bắt đầu xuất hiện những biến đổi, thậm chí có một số sủng thú thức tỉnh cổ xưa thay đổi tính tình mạnh mẽ, xuất hiện hiện tượng phản bội, chạy trốn.”

Bạch Hòa Quang nhìn xung quanh những hội viên, nói: “Tổng bộ quyết định gọi tất cả hội viên trở về, mục đích chính là để kiểm tra những biến hóa trong huyết mạch của những sủng thú này.”

“Thế ra là vậy.”

Bạch Khải giật mình, mặc dù những năm qua không nghe thấy chuyện sủng thú phản bội, nhưng thỉnh thoảng cũng có chút phong phanh.

Sủng thú phản bội và chạy trốn sẽ không chỉ gây uy hiếp lớn đối với sự an toàn của Ngự Thú sư mà còn phản phệ lại chính Ngự Thú sư đó.

Nếu như không thể kịp thời ổn định khế ước, Ngự Thú sư sẽ mất đi một khế ước vị, không còn cách nào để tiếp tục tiến hóa.

Nghe nhắc đến chuyện này, hội đã làm âm ỉ như vậy, có lẽ cũng đáng lo lắng hơn cả.

“Huyết mạch của người rất đặc thù, tốt nhất nên chú ý một chút.”

Bạch Hòa Quang nói: “Đặc biệt là Alpha với Gamma, mỗi người mang một loại sức mạnh chết chóc, nếu như cũng thức tỉnh huyết mạch cổ xưa, e rằng sẽ gặp nguy hiểm đấy.”

“Thức tỉnh huyết mạch cổ xưa?” Bạch Khải vuốt cằm, huyết mạch sủng thú của hắn đều là từ trứng tiến hóa mà có.

Hiện tại Gamma, Trùng Thảo, Jetta đều xem như có được huyết mạch thần thoại, Delta bây giờ mang huyết mạch rồng phương Đông, mặc dù không phải là thần thoại nhưng cũng mạnh mẽ không kém gì.

Còn Alpha và Husky, trước giờ vốn chỉ là những sủng thú bình thường, dường như không có huyết mạch nào để thức tỉnh đâu nhỉ? “Trước đây đã có một vài triệu chứng, trong hai năm nay tốc độ tăng trưởng của sủng thú cùng Ngự Thú sư đã tăng lên rõ rệt, đặc biệt là Tiêu Nguyên với những nguyên liệu đầy đủ, tốc độ tấn thăng của họ cũng chỉ chậm hơn chút so với các người thôi.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, nói: “Đặc biệt là sau khi ý thức thể giới thức tỉnh, tốc độ tăng trưởng của toàn bộ nhóm sủng thú trong liên bang cũng nhanh hơn nhiều.”

“Ý thức thể giới đã thức tỉnh, có hiệu quả như vậy sao?” Bạch Khải nghe thì thấy hứng thú, đang định tiếp tục hỏi thì thấy hai người đã tới trước phòng làm việc của Triệu Phù Đồ trong Phán Quyết chi tháp.

“Để sau hãy nói cụ thể, đi gặp hội trưởng trước đã, có việc rất trọng yếu hội trưởng muốn giao cho người.”

“Việc rất trọng yếu?” Bạch Hòa Quang mở cửa lớn, Triệu Phù Đồ đã chờ sẵn bên trong.

Thấy hai người đến, ông không khỏi cười nói: “Muộn như vậy mới tới, ta còn tưởng rằng Bạch Khải người trên đường phát hiện ra điều gì thú vị.”

“Hội trưởng, đừng nói đùa như vậy.”

Bạch Khải nhú mào, sao lại cảm thấy mình đã trở thành đề tài đùa giỡn? “Được rồi, không đùa nữa, Hòa Quang đã nói với người tình hình rồi chứ?” Triệu Phù Đồ tiến đến trước mặt Bạch Khải, hỏi.

“Hừm, lão sư đã nói.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

“Vậy tốt rồi, gần đây huyết mạch của sủng thú khắp nơi trên thế giới đang có sự biến đổi rất lớn, các bộ lạc ở bên kia cũng không phải ngoại lệ, vì vậy để đảm bảo an toàn, chúng ta hiệp hội cần phải tăng cường sức mạnh của mình nhiều nhất có thể.”

Triệu Phù Đồ đưa cho Bạch Khải một bản danh sách, nói: “Đây là những Ngự Linh sư mà tổng bộ đang bồi dưỡng, mặc dù họ không có ràng buộc thức tỉnh chú ấn như riêng của mình, nhưng tình cảm với sủng thú rất tốt, có khả năng rất lớn để thức tỉnh.”

“Ta dự định cho bọn họ theo người về viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần để phối hợp với người, người nghĩ sao?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Tôi không có vấn đề gì, dù sao thì căn cứ trên hệ thống phù văn đã sửa chữa gần xong, chỉ cần điều chỉnh từ từ là được.”

“Ồ? Đã hoàn thành sao?” Nghe Bạch Khải nói vậy, Triệu Phù Đồ lập tức ánh lên hy vọng, búng ngón tay, một thiếu niên mặc đồng phục hội viên đột nhiên xuất hiện trước mặt họ.

“Cụ...”

Hội trưởng, ngài tìm tôi?” Thiếu niên thấy mình đột ngột xuất hiện ở đây không hề bất ngờ, rõ ràng đây không phải lần đầu

tiên bị Triệu Phù Đồ chuyển di như vậy.

“Hừm, ta giới thiệu cho ngươi, đây chính là người phát hiện ra ràng buộc tiến hóa, Bạch Khải.”

Triệu Phù Đồ chỉ về phía Bạch Khải, nói: “Hắn là người có khả năng nhất trong nhóm Ngự Linh sư của chúng ta để thức tỉnh ràng buộc chú ấn, gọi là Triệu Trăn.

Bạch Khải, ngươi trước tiên hãy thử với hắn một chút đi.”

“Ngươi chính là đại sư Bạch Khải?” Triệu Trăn nghe vậy thần sắc biến đổi, ánh mắt nhìn về phía Bạch Khải lập tức trở nên cuồng nhiệt.

“Ngài là đại sư Bạch Khải? Không ngờ tôi lại có thể gặp Ngài, khi về chắc chắn bọn họ sẽ ghen tị chết mất, Bạch Khải đại sư, Ngài có thể cho tôi ký tên không?” “Fan hâm mộ? Ký tên?” Bạch Khải cảm thấy khó xử, sao trong hội lại có fan cuồng như vậy, mặc dù biết mình nổi tiếng, nhưng cũng quá mức rồi.

“Đừng ngạc nhiên như vậy, Ngự Linh sư như bọn họ đã mở ra một con đường hoàn toàn mới, hiện giờ lại có thêm ràng buộc chú ấn, họ có khả năng tiến xa hơn, có thể nói toàn bộ liên bang Ngự Linh sư giờ đều trở thành fan cuồng của ngươi.”

Triệu Phù Đồ cười, nói: “Ta dám nói, nếu ngươi ra tranh cử cho chức nghị trưởng liên bang, số phiếu bầu của toàn dân chắc chắn sẽ rất cao.”

“Khụ khụ...”

Thôi được rồi, ta không thích hợp với chuyện này.”

Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, nhìn Triệu Trăn nói: “Trước tiên hãy triệu hồi sủng thú của ngươi ra đi.”

“Tốt, Bạch Khải đại sư.”

Triệu Trăn nhẹ gật đầu, lấy ra một viên Ngự Linh cầu và triệu hồi sủng thú của mình.

“Là mèo ngắn tai sao?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó từ trong bí cảnh lấy ra một viên Chip cây ghép kích thước bằng ngón tay cái, sau khi kiểm tra kích hoạt xong, lại đưa một viên nguyên bộ Phỉ Thúy cầu cùng với vũ khí Bạo Long Cơ cho Triệu Trăn.

“Sử dụng cái này khớp lại một lần nữa, sau đó chú ý đồ tinh thần lực của người vào vũ khí Bạo Long Cơ, nhớ phải thật chân thành.”

“Không vấn đề gì!” Triệu Trăn nhận lấy Phỉ Thúy cầu cùng vũ khí Bạo Long Cơ, vội vã thực hiện khế ước mới với mèo ngắn tai.

Sau đó, cậu đồ tinh thần lực của mình vào bên trong vũ khí Bạo Long Cơ, không giữ lại chút nào.

Chỉ trong chớp mắt, một luồng ánh sáng tiến hóa bao phủ mèo ngắn tai, Triệu Trăn rơi vào một trạng thái kỳ diệu, tinh thần lực của Ngự Linh sư và sủng thú hóa ra hoàn toàn hiện ra, dưới ánh sáng tiến hóa dưới sự hỗ trợ, một chút phác họa ra một viên chú ẩn màu đỏ.

“Ràng buộc chú ẩn!” Triệu Phù Đồ thấy thế không thể không lộ ra nụ cười, Bạch Hòa Quang cũng ngạc nhiên nhìn Bạch Khải. Ông biết rõ rằng hiệp hội thậm chí Cục 13 đã thử nghiệm cứu chú ẩn ràng buộc sau khi ra đời, thậm chí còn tìm viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, nhưng vẫn không thể tăng tỷ lệ thức tỉnh nhiều hơn.

Không ngờ Bạch Khải lại dễ dàng thành công như vậy.

Bạch Khải có thiên phú phù văn, thật sự mạnh mẽ hơn cả thiên phú Ngự Thú sư của ông! Cuối cùng, ánh sáng tiến hóa tán đi, mèo ngắn tai đã thay đổi hình dáng một cách rõ rệt, nhưng cũng không tiến hóa thành sinh vật quân vương như Gia Cát Thần, chỉ là tiến hóa thành hình dạng chủ yếu.

Nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của mấy người, Bạch Khải giải thích: “Ràng buộc tiến hóa chủ yếu nằm ở mức độ ràng buộc giữa Ngự Linh sư và sủng thú, ràng buộc càng sâu, sự đồng bộ linh hồn càng cao, thời gian tiến hóa mạnh mẽ và duy trì càng lâu, điều này tương tự như nhảy vọt tiến hóa.”

“Tôi đã cố gắng tăng cường kết cấu trên phù văn để tăng cường liên kết giữa Ngự Linh sư và sủng thú, nhưng loại ràng buộc này vẫn phải dựa vào thời gian tích lũy mới có hiệu quả.”

Bạch Khải nhún vai, biểu hiện mình đã cố gắng hết sức.

“Tôi hiểu rồi, Triệu Trăn, người có thể về được rồi.”

Triệu Phù Đồ khẽ vuốt cằm, đưa Triệu Trăn trở về.

Trước đó những Ngự Linh sư tự thức tỉnh thiên phú sau khi tiến hóa cũng tương tự như vậy, tưởng rằng đó là vấn đề thiên phú lẫn nhau, nhưng giờ xem ra, dường như là do mức độ ràng buộc nguyên nhân.

“Ngươi đã có phương pháp ổn định thức tỉnh, vậy tiếp theo chỉ cần bồi dưỡng những người này về mặt ràng buộc là được rồi, đúng không?” Triệu Phù Đồ nhìn về phía Bạch Khải, nói:

“Vừa khéo, chờ ngươi về tiếp nhận vị trí hội trưởng, những người này giao cho ngươi huấn luyện cũng là hợp lý có căn cứ rồi.”

“Tôi đến huấn luyện? Tốt, nhưng khoan đã, hội trưởng, ngươi vừa nói gì?” “Ta tiếp nhận vị trí hội trưởng?!”

Chương 756:

Đột nhiên có cảm giác tội lỗi...

Bạch Khải kinh ngạc nhìn Triệu Phù Đồ, không khỏi xác nhận lần nữa: “Hội trưởng, ngài không đùa tôi chứ?” “Đùa sao? Người nhìn tôi có giống như đang đùa không?” Triệu Phù Đồ với vẻ mặt nghiêm túc nhìn Bạch Khải, nói: “Khi người thăng cấp lên lục giai, tôi đã có ý định này, nhưng vì người cần thời gian để ổn định thực lực, nên đã không thực hiện.”

“Điều này...”

Bạch Khải nhìn Triệu Phù Đồ, ánh mắt lướt qua một lượt, rồi thở dài bất đắc dĩ, nói: “Mặc dù có chút bất ngờ, nhưng nếu hội trưởng đã quyết định nhường vị trí cho tôi, tôi cũng đành miễn cưỡng tiếp nhận.”

Ngài cứ an tâm dưỡng lão là được rồi.”

Phanh! Triệu Phù Đồ đâm nhẹ vào Bạch Khải, nói: “Cậu không muốn tiếp nhận thì cứ nói thẳng, đừng có làm như thế khiến tôi khó xử.”

Bạch Khải nhếch miệng cười và nói: “Hội trưởng, nếu như ngài biết điều này, làm sao còn để tôi làm hội trưởng? Ngoài ra, liên bang có nhiều phân hội như vậy, các hội trưởng khác cũng làm rất tốt, chẳng lẽ ngài tính cho tôi một mình mở một cái phân hội?” “Đúng là không thể mở riêng một cái, nhưng nếu có người muốn từ bỏ vị trí hội trưởng phân hội thứ hai thì tôi sẽ bổ sung cho người.”

“Có thể làm như vậy sao?” Bạch Khải ngẩn ra, có chút khó khăn nói: “Hội trưởng, ngài nhìn tôi, vừa mới thăng cấp chưa bao lâu, lại còn phải đảm nhiệm Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần, rồi còn phải đi lớp học ở Tinh Giới, nếu như đi nơi khác làm hội trưởng, không phải rất bất tiện sao...”

Chưa dứt câu, thấy nụ cười của Triệu Phù Đồ, Bạch Khải bất giác phản ứng lại, hơi lo lắng hỏi: “Hội trưởng, ngài nói người muốn rút lui vị trí phân hội thứ hai, không phải là Tàn hội trưởng chứ?” “Đúng, chính là lão Tàn.”

Triệu Phù Đồ gật đầu nhẹ, nói: “Lão Tần tuổi đã cao, đến lúc về hưu, ban đầu tôi định đề La Tường tiếp nhận, nhưng La Tường mới thăng cấp truyền kỳ, có việc khác nên không thể qua được.”

“Vậy nên, từ nhiều góc độ suy xét, tôi quyết định cho người đảm nhiệm vị trí hội trưởng phân hội thành phố Cổ Túc.”

Bạch Khải chép miệng, nói: “Nhưng tôi vừa mới thăng cấp không lâu, phải rất chú ý làm vững chắc cảnh giới, như vậy sẽ phân tán tinh lực của tôi, có phải không tốt không?” “Yên tâm, lão Tần chỉ rút lui khỏi vị trí hội trưởng phân hội thứ hai, chứ không rời đi, cho nên trong thời gian ngắn, lão Tần vẫn sẽ đảm nhiệm chức phó hội trưởng bên đó, giúp người xử lý một số việc.

Chờ khi người quen thuộc rồi, lão Tần mới có thể rời đi.”

Triệu Phù Đồ cười nói: “Nói một cách nghiêm chỉnh, người tạm thời có thể coi mình là hội trưởng danh dự, thông thường không cần phải xử lý quá nhiều việc.”

“Tôi...”

Bạch Khải gật đầu, vẫn cảm thấy có chút do dự.

“Bạch Khải, hãy đón nhận đi, cũng coi như là một dạng tôi luyện.”

Đúng lúc này, Bạch Hòa Quang đột nhiên mở miệng, nói: “Ngoài ra, nhiệm vụ hội trưởng phân hội còn có thể điều động rất nhiều tài nguyên, điều này cũng rất có lợi cho sự trưởng thành của người sau này.”

“Điều động tài nguyên?” Bạch Khải nhướng mày, như có điều suy nghĩ, rồi thận trọng hỏi: “Hội trưởng, ngài thật sự xác định tôi chỉ là một hội trưởng danh dự thôi chứ?” “Đương nhiên, tôi sao lại lừa người được.

Cần tôi ký cho người một văn bản hay không?” “Cần.”

“....”

Triệu Phù Đồ bất đắc dĩ nhìn Bạch Khải, nhưng vẫn phác thảo một văn kiện, ký tên rồi đóng dấu, đưa cho Bạch Khải, nói: “Thế nào, giờ có thể đi được chưa?” “Ân, đương nhiên có thể.”

Bạch Khải gạt đầu lia lịa, nhận lấy văn kiện.

Triệu Phù Đồ sợ Bạch Khải đổi ý, liền gấp rút thao tác trên máy tính của mình, sửa đổi thân phận cho Bạch Khải hoàn tất.

“Giờ thì ngươi đã là hội trưởng phân hội thành phố Cổ Túc.

Về nhà tìm lão Tần đưa tin cho ông ấy là được.”

Triệu Phù Đồ đưa cho Bạch Khải văn kiện đã chuẩn bị từ trước, nói: “Dù chỉ là danh dự, nhưng sớm muộn gì cũng phải là để người kế thừa, vì vậy trong khoảng thời gian này, hãy theo lão Tần học cho tốt, hiểu chưa?” “Rõ rồi rõ rồi.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, trong đầu bắt đầu nghĩ xem mình nên sử dụng thân phận hội trưởng để điều động tài nguyên gì.

Nếu không, trực tiếp lấy những tài nguyên cần thiết cho Shuke mà còn chưa thu thập được từ những linh thú khác thì sao?

Thấy hình dáng của Bạch Khải, Triệu Phù Đồ không khỏi bật cười, nói: “Dù ngươi là hội trưởng danh dự, nhưng cũng đừng thật sự biến mình thành kẻ cầm quyền, ít nhất cái gọi là Ngự Linh sư quân đoàn thì ngươi phải làm cho xong.”

“Nhóm đầu tiên Ngự Linh sư tôi đã tìm xong rồi, chính là trong danh sách đó, sau này tôi sẽ để họ cùng đi với ngươi ở thành phố Cổ Túc để nhận huấn luyện.

Ngươi nhất định phải làm cho họ thức tỉnh chú ẩn và làm quen với chiến đấu trong thời gian ngắn.”

“Không yêu cầu có thể vượt qua ngân cấp cùng giai Ngự Thú sư, nhưng ít nhất phải có thể ứng phó với hung thú.”

“Còn phải phụ trách huấn luyện sao?” Nghe vậy, Bạch Khải sững sờ, đột nhiên cảm thấy văn kiện bỏ nhiệm trong tay không còn thú vị nữa.

“Năng lực càng cao, trách nhiệm càng lớn.

Giờ phút này, ngươi cũng đừng chỉ biết lo cho bản thân.”

Triệu Phù Đồ nói: “Tôi tìm ngươi còn có một chuyện.”

“Còn có chuyện gì? Hội trưởng nếu không cần thì tôi vẫn không muốn làm hội trưởng phân hội này, cảm thấy mình không phù hợp.”

Nhìn thấy chính mình chưa đảm nhiệm mà Triệu Phù Đồ đã bắt đầu xử lý công việc, nếu như chính thức lên nhiệm, không biết sẽ bận rộn như thế nào.

Hội trưởng này, liệu mình có gánh nổi không? “Yên tâm, không phải để ngươi làm việc, chỉ là muốn nhờ ngươi giúp tôi hỏi thăm một số chuyện thôi.”

Triệu Phù Đồ thấy vậy không khỏi cười khỏ, người trẻ tuổi bây giờ thật sự không đáng tin chút nào.

“Hỏi thăm chuyện gì? Không sao, hội trưởng ngài cứ nói, hỏi ai cũng được.”

Bạch Khải nhẹ nhõm nói.

“Nghe lão Tần nói, ngươi giữ lại Pháp Đế, để sản xuất Song Thiên cơ giáp Song Tử tháp đưa đến viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thân đúng không?” “Đúng, hội trưởng, ngài có hứng thú với Song Tử tháp sao?” Bạch Khải hỏi.

“Đúng vậy, nếu có thể, tôi muốn nhờ ngươi giúp tôi hỏi người thủ hộ đó một số chuyện.”

“Vậy thì dễ, hội trưởng cứ trực tiếp hỏi đi.”

Nói xong, Bạch Khải lập tức gọi Hắc Bạch từ bí cảnh ra.

“Bạch Khải, cậu tìm tôi có việc gì? Tôi đang cùng Shuke nghiên cứu phương án sửa chữa cho mười hai con giáp thủ hộ thú, tốt nhất đừng quấy rầy tôi.”

Hắc Bạch nhìn Bạch Khải với vẻ không kiên nhẫn, nhưng đột nhiên nhận ra hoàn cảnh xung quanh có gì đó khác lạ, liền trầm lặng lại.

“Tiền bối, ngài chính là Song Tử tháp thủ hộ giả, trợ thủ của Pháp Đế?” Thấy Hắc Bạch xuất hiện, Triệu Phù Đồ sau khi ngạc nhiên một chút liền phản ứng lại, hỏi rất lịch sự.

“Tôi là, ngài tìm tôi có việc gì?” Hắc Bạch hình như hiểu ra điều gì, nói: “Nếu ngài dự định hỏi tôi về Song Thiên cơ giáp, tôi xin lỗi, Song Thiên cơ giáp chỉ có thể sử dụng trong bối cảnh chiến tranh của bộ lạc, nên tôi không thể trao cho các ngài.”

“Thêm nữa, tôi cũng đã giao nguyên mẫu cho các ngài mà thôi.”

“Không phải trong bối cảnh không thể khai chiến mà không sử dụng sao? Quả thật rất phù hợp với phong cách hành xử của Pháp Đế.”

Ánh mắt Triệu Phù Đồ lóe lên chút tiếc nuối, nhưng không cưỡng cầu, nói: “Mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng tôi cũng không thể vi phạm quy tắc được cân nhắc bởi Pháp Đế.”

“Tuy nhiên, lần này tôi tìm tiền bối, mục đích chính là muốn tiền bối giúp chúng tôi hoàn thiện một cái máy đọc thẻ mà thôi.”

“Nói đến, dụng cụ này là căn cứ vào Bạch Thiên cơ giáp mà chế tạo ra.”

Nghe Triệu Phù Đồ nói, Hắc Bạch cũng có chút hứng thú, nói: “Căn cứ vào Bạch Khải cơ giáp để chế tạo dụng cụ? Cũng là hòa trộn giữa phù văn và máy móc sao?” “Đúng, chính là như vậy.”

Triệu Phù Đồ gật đầu, nói: “Mặc dù các sủng thú hỗ trợ đều có kỹ năng trị liệu, nhưng số lượng trên tổng thể vẫn chưa đủ, vì vậy chúng tôi一直研究一种高效的设备 trị liệu khí, mong rằng có thể giúp ích trong chiến tranh sau này.”

“Thiết bị trị liệu khí sao? Cái này thì được.”

Hắc Bạch khẽ gật đầu, nói: “Dụng cụ ở đâu, mang tôi đi xem thử.”

“Tiền bối chờ chút, tôi còn có một số việc cần nói với Bạch Khải.”

Triệu Phù Đồ có chút bất đắc dĩ, ai biết Bạch Khải lại mang Hắc Bạch theo, hắn còn có chuyện chưa dứt.

“Không cần không cần, chuyện thiết bị trị liệu gấp gáp, hội trưởng, nếu ngài không nói cho chúng tôi biết dụng cụ ở đâu, thì tôi sẽ dẫn Hắc Bạch qua đó là được rồi.”

Nghe thấy Triệu Phù Đồ còn muốn nói chuyện khác, Bạch Khải lập tức kéo Hắc Bạch, muốn bước ra ngoài.

Chưa về được vài phút, hắn đã bị ép nhận nhiệm vụ hội trưởng and huấn luyện, nếu chờ thêm chút nữa, hắn sợ chính mình thậm chí không thể rời khỏi nơi này được.

“Tiểu tử ngươi... Được rồi, dù sao lão Tần cũng sẽ nói cho ngươi biết, tôi không nói nhiều nữa.”

Triệu Phù Đồ thấy thế không khỏi bật cười, nói: “Vụ thiết bị trị liệu bên kia, tôi sẽ dẫn tiền bối Hắc Bạch qua đó là được, ngươi đi theo Hòa Quang là tốt rồi, hắn có chút lễ vật muốn tặng cho ngươi.”

“Lễ vật? Lão sư ngài không phải vừa mới cho tôi sao?” Bạch Khải nghe vậy ngẩn ra, tài nguyên chế tạo tháp bí cảnh vừa diễn ra, sao lại có lễ vật nữa? Chỉ có điều, Triệu Phù Đồ rõ ràng đang gấp rút với thiết bị trị liệu mà kéo Hắc Bạch đi, hắn lập tức biến mất tại chỗ.

“Tôi nghe Đồng Trần nói, trước kia ngươi có đang thu thập một số bộ phận thân thể của hung thú đặc thù đúng không?” Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải, hỏi.

“Đúng vậy, Shuke dự định chế tạo một số thủ hộ thú đặc biệt, cần sử dụng những thứ này.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong lòng đã âm thầm có suy đoán.

“Bắc bộ bên đó do mạng lưới xuất thủ, tôi đoán chắc ngươi không thu hoạch được gì nhiều, nên tôi giúp ngươi mang một chút từ tây bộ về, ngươi xem thử có hữu dụng không.”

Nói rồi, Bạch Hòa Quang phát tay, xuất hiện một cánh cửa màu đen trước mắt hai người, cuốn họ vào trong.

“Tôi không rõ ràng ngươi cần thứ gì cụ thể, lại lo lắng về sau hiệu quả sẽ yếu đi, nên đã bắt chút còn sống trở về, ngươi xem thử có đủ không nhé.”

Bạch Hòa Quang chỉ chỉ trước mặt một đồng hung thú bị đánh gần chết, hỏi.

“Nghe, đủ rồi, tuyệt đối đủ rồi.”

Nhìn số lượng và chủng loại hung thú trước mắt, Bạch Khải nhẹ gật đầu.

Trước kia khi tiêu diệt hung thú không có cảm giác gì, sao bây giờ tự nhiên lại cảm thấy tội lỗi như vậy.

“Đầy đủ là tốt rồi, lục giai cùng thất giai cần tiêu hao thời gian rất dài, tăng cường thêm một chút thực lực sẽ có lợi.”

Bạch Hòa Quang nghe vậy khẽ vuốt cằm, nói: “Vậy người hãy thu thập những hung thú này về đi, nếu không đủ, tôi sẽ giúp người thu thập thêm.”

“Không cần, tôi tự mình làm là được, cũng không muốn phiền phức lão sư.”

Bạch Khải liên tục lắc đầu, lão sư nổi tiếng xuất thủ hãn phải chết, mà giờ đây lưu lại nhiều sinh mạng như vậy đã rất hiếm có rồi, nếu vì mình mà thay đổi phong cách chiến đấu của lão sư... Đợi đã, có vẻ điều này cũng khá thú vị đấy chứ?

Chương 757:

Mười hai con giáp thú “Hừm, như vậy cũng tốt, ta ra tay tuy sẽ có chút hao tổn, nhưng nếu đánh chết tại chỗ thì hiệu quả hẳn sẽ mạnh hơn.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Về sau nếu gặp được sủng thú đặc biệt tốt, ta sẽ cho người lưu ý một lần, lúc khác thì chính người giải quyết đi.”

“Ừm, ta tự mình làm cũng được.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, có thể khiến Bạch Hòa Quang coi trọng, chắc chắn là truyền kỳ hung thú.

Dù Shuke và Jerry hiện tại chưa thể mở ra linh hoàn chính để chế tạo cầm tinh thú, nhưng nếu có một phần nào đó thì cũng tốt.

“Nhưng Đồng Trần và ta phát tin tức cũng không nói rõ ràng, Bạch Khải, người nói thủ hộ thú hình như có quy luật gì đó?” Bạch Hòa Quang hơi nghi hoặc, Bạch Đồng Trần chỉ bảo hắn biết trong tin tức, chỉ nói rằng Bạch Khải hình như có lựa chọn đối với một số chủng tộc hung thú, nhưng không có nói cụ thể loại nào, nên hắn ở lại tìm hiểu thực lực rồi.

“Xem như có quy luật.”

Bạch Khải gãi đầu, đưa ra mười hai con giáp cho Bạch Hòa Quang, mà Bạch Hòa Quang sau khi suy nghĩ lại tỏ vẻ đồng ý.

“Dù không phải là giống loài đặc biệt hiếm, nhưng phối trí thật là rất đầy đủ, ý tưởng không sai.”

Bạch Hòa Quang nói: “Có vật thực sao?” “Có, hiện tại Shuke đã thu thập được chuột, nguru, hổ, ngựa, dê, gà, chó, bảy con, còn lại những lão sư ở đây dường như cũng có.”

Bạch Khải triệu hồi Husky cùng bảy con thủ hộ thú, và nói: “Nhưng những thủ hộ thú này đều sử dụng vật liệu khác nhau, nên thực lực có chút khác biệt.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang cẩn thận quan sát bảy con thú hộ thú, nhìn vào ánh mắt linh hoạt của chúng, khẽ vuốt cằm và hỏi: “Loại thú hộ thú này chế tạo có phức tạp không?” “Không phải quá phức tạp, nhưng cần Shuke và Jerry đồng thời sử dụng mở linh và linh hồn tỉnh lại, tạm thời chưa thể phổ cập.”

Bạch Hòa Quang hiểu rõ, nói: “Có thể cho ta xem thử hiệu quả chiến đấu được không?” “Đương nhiên có thể.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía Shuke, Shuke lập tức hiểu ý và hạ lệnh cho nhóm cầm tinh thú.

Rồng! Hành động đầu tiên chính là cầm tinh hổ chất liệu tốt nhất, mạnh mẽ, ngọn lửa phát ra bùng nổ, trực tiếp tấn công đám hung thú gây yếu ở gần đó.

Theo sau chính là ba con cầm tinh chuột, còn lại là các cầm tinh thú khác.

Bảy con cầm tinh thú tiến công theo nhịp không đồng đều, nhưng đều vô cùng mạnh mẽ, chúng gần như không gặp bất cứ sự kháng cự nào từ đám hung thú, mà bị chúng tiêu diệt toàn bộ.

“Nhờ vào máy móc thú đoạn sử dụng xuất thân trước kỹ năng, hiệu quả thật không tồi, không trách Đồng Trần sẽ đặc biệt nhắc đến cái này.”

Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, nhìn Bạch Khải với ánh mắt kì lạ hơn.

Trước đây, hắn từng nghĩ Bạch Khải chỉ là loại người thích làm những thứ lòe loẹt, không ngờ giờ lại vẽ ra nhiều hoa văn như vậy, mà không có chỗ nào không phải là thực lực thật sự.

“À đúng rồi, ta còn nghe nói sủng thú của ngươi có thể độc lập hành động phải không?” Bạch Hòa Quang chuyển ánh mắt từ cầm tinh thú sang Husky, hỏi.

“Đúng vậy, Shuke và Jerry đều có thể tạm thời rời khỏi bản thể để hành động, nhưng khi năng lượng cạn kiệt vẫn phải trở về.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Shuke sau khi thu được lượng tử tư duy có thể tự do hoạt động, để bảo đảm thời gian sử dụng và sức mạnh, Shuke còn thiết kế một vi hình nguồn năng lượng

bên trong cơ thể, đôi khi cũng có thể thông qua bất chước
ngụy trang để hấp thu năng lượng từ môi trường bên ngoài.

Còn như Jerry, sau khi ăn linh hồn kết tinh có thể tách ra, và
sau khi thu hoạch bách quỷ dạ hành thì có thể hoạt động bên
ngoài trong một thời gian dài, thậm chí có thể hấp thu linh hồn
từ việc tiêu diệt hung thú để gia tăng thời gian sử dụng.

Hai cái ý thức chỉ cần không bị tấn công ngay lập tức, cũng có
thể coi là một sủng thú độc lập rồi.

“Với một khế ước vị có thể xem như ba đầu sủng thú cùng sử
dụng, người đã khai thác rất không tồi, nhưng như vậy, độ khó
để sủng thú của người tiến hóa thành Đế Hoàng thậm chí
truyền kỳ sẽ tăng gấp bội.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang trước mặt một phù trận lóe lên,
Huyết Liêm Ác Linh đột nhiên xuất hiện, không có bất kỳ dấu
hiệu nào liền tấn công trực tiếp vào Husky. Đối mặt với sự tấn
công của một truyền kỳ vong linh, Husky không hề sợ hãi,
trực tiếp Nhất Khí Hóa Tam Thanh, ba con cự lang màu sắc
khác nhau đồng loạt đối đầu với Huyết Liêm Ác Linh.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Rõ ràng là một linh hồn, lại phân chia thành ba cá thể độc lập,
thú vị ghê!” Huyết Liêm Ác Linh nhìn thấy Husky với tình
trạng kỳ lạ, trong tay vung lên, và liền xuyên qua ba con sói,
trực tiếp công kích vào linh hồn của chúng.

Chỉ trong chốc lát, ba con sói lập tức bị trọng thương, Shuke
và Jerry thì không bị khống chế trở lại bản thể.

“Cái này...”

Sinh vật truyền kỳ mạnh đến vậy sao?” Bạch Khải thấy vậy
không khỏi kinh ngạc, trạng thái lúc trước của Husky cũng đã
từng đấu lại Kinh Lôi Linh Báo, dường như không yếu ớt như
vậy mới đúng.

“Sủng thú của người quả thật rất mạnh, rõ ràng còn là Quân
Vương cấp, độ cường độ linh hồn cũng đã mạnh hơn bình
thường Đế Hoàng cấp, thường thì truyền kỳ hung thú không
chắc đã có thể trực tiếp đánh bại được chúng.”

Bạch Hòa Quang nói: “Nhưng Huyết Liêm Ác Linh là một truyền kỳ vong linh, lại gần Bán Thần, có thể trực tiếp công kích vào bản nguyên linh hồn của sủng thú người.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang chỉ vào Husky, và nói: “Nếu tại thời điểm người bản nguyên linh hồn đã biến thành Đế Hoàng cực hạn mà cứ như vậy để ý thức tách ra, chỉ làm suy yếu phòng ngự của linh hồn bản thân, với Huyết Liêm Ác Linh mà nói, chiến lực của người phân thân còn không bằng hợp thành một thể.”

A ô a ô! (Hóa ra là cái bản uông trác tuyệt như vậy lại không phải yếu nhược nhác trước đối thủ, mà là các người liên lụy bản thân!) Nghe Bạch Hòa Quang giải thích, Husky lập tức tinh thần tỉnh táo, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Shuke và Jerry, vẫn im lặng mà rút trở về.

“Lão sư, có cách nào giải quyết không?” Bạch Khải cũng có chút ngưng trọng, ban đầu hẳn còn vui mừng vì Husky có thể một đánh ba, giờ nghe xong lại thấy thật sự biến khéo thành vụng.

“Người phân liệt thời gian không dài, ảnh hưởng không lớn, nhưng ba cái ý thức tinh thần lực đã xuất hiện chênh lệch, nhất định phải nhanh chóng cân bằng để trở về bản nguyên, giống như bây giờ độc lập hành động, trước khi đạt đến Đế Hoàng, cố gắng giảm bớt điều đó.”

Bạch Hòa Quang nói.

A ô a ô?! (Nói vậy có nghĩa là bản uông cần phải cùng hai người bọn họ gắn chặt một chỗ?) Beita lập tức lộ ra ánh mắt không thể luyến tiếc, trong khi Shuke thì rơi vào trầm tư.

Chênh lệch xuất hiện, chính là ở bên này của hắn.

Kỳ thật ý thức của hắn cũng không hề yếu đi, thậm chí còn mạnh hơn rất nhiều, nếu không hẳn cũng không thể ở bên ngoài cửu đỉnh mở ra nhiều cảm tinh thú như vậy, nhưng nếu xét từ siêu phàm kỹ số lượng xem, thì so với hai ý thức còn kém rất nhiều.

Dù là một hồn đồng thể, nhưng ba ý thức này khi điều khiển các kỹ năng khác nhau vẫn sẽ có chút chênh lệch nhỏ.

“Nhưng sủng thú của ngươi đã thu được mở linh khả năng đúng không? Chỉ cần tăng cường số lượng mở linh, có thể dựa vào sự phản hồi mạnh mẽ của các giống loài đã được mở linh, có lẽ có thể đẩy linh hồn sủng thú của ngươi hướng tới cân bằng.”

Bạch Hòa Quang nhìn về phía cảm tinh thú, nói: “Ngươi có thể thử nhìn một chút để hoàn thành cảm tinh thú, sau đó để sủng thú trở về bản thể.”

“Hoàn thành cảm tinh thú?” Bạch Khải nhướng mày, lập tức triệu hồi Delta ra, nói: “Delta, cần ngươi cung cấp một số bộ phận thân thể.”

Róc rách rách rách. (Không có vấn đề.) Delta hiển nhiên đã chuẩn bị từ lâu, lập tức từ mình xé một chút vảy, móng tay, thịt máu và râu rồng, nếu không phải Bạch Khải hô dừng lại, Delta còn định lấy cả nội tạng xuống.

Delta bây giờ đã nắm giữ rất thuần thục kỹ năng của người lữ hành Thời Gian, loại này trong thời gian ngắn đảo ngược nói dễ dàng.

“Đa tạ, Delta.”

Shuke tiếp nhận vật liệu, lập tức lấy máy móc ra để chế tác cảm tinh thú, rồi ném các bộ phận của Delta vào.

Rất nhanh, một con rồng màu bạc xuất hiện trước mặt họ, và sau khi trải qua mở linh, con rồng này lập tức tản ra khí tức đồng nguyên với Delta.

“Loại cảm giác này, tựa hồ là không gian thuộc tính?” Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, có thể kế thừa vật liệu nơi phát sinh, đây mới chính là sức mạnh lớn nhất của cảm tinh thú, mặc dù không thể so với bản thể, nhưng làm phụ trợ đồ, cũng đã đủ.

Sau khi hoàn thành cảm tinh Long, Shuke lại tiếp tục từ trước đó đã tiêu diệt các hung thú tìm một số hung thú phù hợp yêu cầu, nhanh chóng hoàn thành các con còn lại.

Chỉ trong vòng hai, ba tiếng, Shuke đã hoàn thành mười hai con giáp thủ hộ thú.

Nhìn những mười hai con giáp thủ hộ thú vừa quen thuộc vừa lạ lẫm trước mặt, Bạch Khải có chút hài lòng, nhưng nhanh chóng lại nghĩ đến Shuke, hỏi: “Shuke, ta nhớ ngươi đã nói rằng nếu hoàn thành mười hai con giáp thủ hộ thú thì sẽ có thể tăng lên, sao không thấy động tĩnh gì?” “Đương nhiên không thể nào sau khi hoàn thành thì tăng lên.”

Shuke liếc mắt nhìn Bạch Khải với vẻ khinh bỉ, sau đó từ bản thể phân hóa ra, biến thành hình dạng cự lang, trên thân lại xuất hiện một số phù văn kỳ lạ.

“Những phù văn mới? Có vẻ giống như chưa hoàn chỉnh?” Bạch Khải rất nhanh phát hiện sự khác thường của những phù văn trên Shuke, nhưng chưa kịp hỏi, đã thấy mười hai con giáp thủ hộ thú cơ thể dần dần thu nhỏ lại, biến thành những khối lập phương tám cạnh, từ từ bay về phía Shuke.

“Đây là, hóa thân phù chú hạch tâm?” Bạch Khải nhướng mày, lập tức hiểu ra, và lúc này mười hai phù chú cũng rơi vào thân thể của Shuke.

Chỉ một thoáng, quang hoa chói mắt, các cấu trúc phù văn trên người Shuke đã hoàn toàn kích hoạt, mười hai con giáp biến thành phù chú bắt đầu tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

“Lấy mười hai sinh vật mở linh làm trung gian, cải biến cấu trúc thân thể của chính mình, ý tưởng này thật sự mạo hiểm, hình như có chút giống như phương pháp hợp nhất luyện kim?” Bạch Hòa Quang nhìn xem diễn biến bất ngờ của Shuke, nhẹ vuốt cằm.

“Bình thường, các sinh vật cơ giới đều là sau khi tăng cường cơ giới linh mới thay đổi cấu trúc bên ngoài cùng kim loại, mà sủng thú của ngươi lại đi ngược lại, sử dụng cơ thể cùng biến hóa để trả lại linh hồn, có lẽ thực sự có thể nhanh chóng đuổi kịp hai ý thức kia.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, phương pháp của Shuke này không nói cho hắn biết, nhưng hắn rất rõ ràng phương pháp này cả to lớn và khả thi.

Nếu thật sự thành công, Shuke không những có thể cải thiện mạnh mẽ sức chiến đấu của mình, mà còn có thể thu được mười hai mai biến hóa thành thủ hộ thú phù chú.

Hành động này, giống như Thất Kiếm Long kỵ được, có những dị tính đồng công đấy!

Chương 758:

Sứ đồ giáng lâm Dần dần, mười hai con giáp trên người Shuke quang mang dần dần ảm đạm xuống, nhưng phù trận trên người hắn lại càng phát ra ánh sáng chói mắt.

Aether Luru Kim dường như đang sôi trào, bắt đầu kịch liệt phun trào lên.

“Shuke như vậy không có sao chứ?” Bạch Khải thấy vậy có chút lo lắng. Ý thức của Shuke được ký thác vào trí não vì hình bên trên, nếu lúc này có vấn đề gì xảy ra, đối với Husky mà nói sẽ là một tổn thất lớn.

“Shuke đang vững vàng tăng trưởng, chắc chắn sẽ không có việc gì.

Hơn nữa, biến hóa của hắn bây giờ hắn là đang cải tạo thân thể từ vật liệu.”

Jerry một mực quan sát Shuke, giải thích nói.

“Cải tạo vật liệu?” Bạch Khải ngạc nhiên.

Shuke đã nắm giữ chung cực vật liệu học từ rất lâu, nhưng từ đầu hắn chưa từng nghe Shuke nhắc đến việc thay đổi Aether Luru Kim, nên kiến thức này đã dần bị gác lại.

Không ngờ Shuke không chỉ không từ bỏ, mà còn lợi dụng phương pháp luyện kim để cải thiện chất lượng Aether Luru Kim, ý tưởng này thật sự táo bạo.

Bất quá, thật sự là không tệ.

Cuối cùng, phù trận trên người Shuke dần dần biến mất, thân thể của Shuke xảy ra biến hóa cực lớn.

Vốn chỉ là cơ thể nguy trang giờ trở nên chân thật hơn rất nhiều, từng khối cơ bắp theo nhịp thở nhỏ bé mà rung động.

Nếu không phải thỉnh thoảng phía trên lóe lên quang mang bạch kim, thì thật khó mà tưởng tượng đây là một con máy móc khổng lồ.

“Shuke, ngươi đã tiến hóa à?” Bạch Khải tò mò đánh giá hình dạng hoàn toàn mới của Shuke, không nhận được hỏi: “Sao mà

lại có màu bạch kim như vậy?” “Có vẻ quý giá một chút.”

Shuke hiển nhiên rất hài lòng với hình dáng mới của mình, khó có được cười cợt một câu.

“Quý giá? Ừm, đúng là rất đắt.”

Bạch Khải khoe miệng giật giật, không nói đến mười hai con giáp thủ hộ thú vật liệu, chỉ riêng việc sử dụng hung thú cũng đã không ít giá trị.

Lần gia tăng của Shuke này, rõ ràng không phải chuyện nhỏ.

Hy vọng có thể thu hoạch tương xứng ~ Bạch Khải đưa tay chạm vào Shuke, bắt đầu kiểm tra trạng thái của hắn.

Shuke: Chiến Tranh Chúa Tể (siêu phàm cấp - thuần thực), Sứ Đồ Giáng Lâm (siêu phàm cấp - nhập môn), Lượng Tử Tư Duy (siêu cấp - hoàn mỹ); “Thêm hai kỹ năng mới?” Bạch Khải nhướng mày, tập trung tinh thần lực lên kỹ năng Chiến Tranh Chúa Tể.

Ghi chú: Có thể tự do biến hóa tất cả các loại vũ khí chiến tranh cỡ lớn, đồng thời nhận được tăng thêm.

Chiến tranh càng kịch liệt, Chiến Tranh Chúa Tể càng mạnh.

...

“Đây có thể coi là sự kết hợp giữa Máy Móc Lãnh Chúa và Máy Móc Chi Tâm, thăng cấp kỹ năng? Chiến tranh càng dữ dội, sức tăng càng nhiều, đáng tiếc tỉnh muộn một chút, nếu không vẫn còn có thể qua Bức Tường Hoang Vu khảo nghiệm.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối nhìn xung quanh, nơi đây là bí cảnh Bạch Hòa Quang, hắn cũng không có ý định ở đây để khảo thí kỹ năng, liền bắt đầu xem xét kỹ năng khác.

Ghi chú: Có thể tự do triệu hoán các sinh vật máy móc do bản thân mở linh hoặc bị lạc ấn qua sứ đồ ấn ký tham gia chiến đấu. ...

“Đây có thể coi là triệu hoán kỹ à?” Bạch Khải có chút nhúm mày.

Mười hai con giáp thủ hộ thú dù đã biến thành phù chú, nhưng vẫn có thể triệu hoán ra.

Chỉ là một công năng như vậy sao lại cấp siêu phàm, có vẻ hơi bị phóng đại? “Shuke, thử bên dưới Sứ Đồ Triệu Hoán xem nào?” “Tốt.”

Shuke nhẹ gạt đầu, ánh sáng bạch kim trong mắt lóe lên.

Mười hai mai phù chú quả nhiên bay lên, một lần nữa hóa thành cầm tinh thú bảo vệ bên cạnh Shuke.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải đánh giá, bên cạnh Shuke đột nhiên xuất hiện mấy cổng không gian truyền tống, từng đầu máy móc cầm tinh có hình dạng khác nhau từ trong thông đạo đi ra.

“Cổng không gian truyền tống? Shuke, ngươi từ khi nào nắm giữ chúng?” Bạch Khải hơi kinh ngạc nhìn nhóm cơ giới thú liên tục đi ra từ cổng truyền tống, có chút bất ngờ.

“Không phải tất cả đều là cổng truyền tống, nơi đây còn có Hắc Bạch dạy ta thứ nguyên phù trận.”

Shuke hiếm khi cười nói: “Vốn chỉ là thử nghiệm dung nhập vào phù trận, không ngờ lại có thể hình thành một kỹ năng, ta cũng rất bất ngờ.”

“Thứ nguyên phù trận? Hình như ta đã nghe Ngưu Bì Xà nhắc qua?” Bạch Khải lập tức hiểu ra, nhìn từng đầu máy móc cầm tinh được sắp xếp chỉnh tề phía sau nhóm cơ giới thú, khoe miệng nhanh chóng cong lên.

Cái này không phải là triệu hoán kỹ gì, rõ ràng chính là quân đoàn kỹ a! Chỉ cần là bị mở linh hoặc bị đánh dấu trên ấn ký đều có thể triệu hoán ra. Điều này chẳng phải nói, chỉ cần cho Shuke đủ tài nguyên, hắn có thể tự thành lập một chi quân đoàn? “Quân đoàn triệu hoán kỹ? Đây chính là máy móc hệ thần kỹ, Vương Trần trước kia rất thích làm như vậy.”

Bạch Hòa Quang thấy vậy khẽ vuốt cằm, dừng lại một chút rồi nói: “Ngươi cái này ba cái ý thức linh hồn chênh lệch là triệt tiêu, nhưng muốn lần nữa dung hợp vẫn là rất khó khăn.”

Nghe Bạch Khải nói, Shuke khẽ vuốt cằm, sau đó chủ động trở lại hình dáng của Husky, hóa thành một viên bạch kim đầu lâu bảo vệ bên phải Beita.

“A ô a ô!” (làm sao mà từng cái lại so với bản thân còn ngầu hơn!) Beita nhìn thân hình Shuke giấu kín trong đường vân bạch kim, lại nhìn sang đường vân ám kim của Jerry, lập tức cảm thấy khó chịu, dùng Bất Hoại Kim Thân bao bọc lấy mình.

Chỉ một thoáng, ba ánh sáng kim quang màu tam sắc hiện ra trước mặt Bạch Khải và Bạch Hòa Quang.

“Cái này hình dáng, thật khiến người sáng mắt mù a ~” Bạch Khải chép miệng, nhìn thấy khí tức rõ ràng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng Husky vẫn chưa tiến hóa, không khỏi có chút tiếc nuối.

“Lão sư, Beita và những người khác trong tình huống này có biện pháp giải quyết nào không?” Từ Gamma quay lại xem, hiện tại Husky có khả năng nhất định được thăng lên Đế Hoàng, sẽ là cách đưa hắn lên đỉnh phong Ngự Thú sư lục giai. Đến lúc đó, chỉ cần bồi dưỡng một con bên trong thành Đế Hoàng đỉnh phong, hắn là có thể thăng lên truyền kỳ.

“Người trong tình huống này không thấy nhiều, ta cũng không có biện pháp gì tốt, chỉ có thể cố gắng giảm bớt động tác tản mát để linh hồn tự chủ dung hợp bên ngoài, hoặc là tìm một ít tài liệu tịnh hóa linh hồn.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Hai ngày này người trước hết ở lại tổng bộ, ta sẽ lật xem ghi chép của Bạch gia một chút, có lẽ có thể tìm được phương pháp.”

“Xin lỗi lão sư.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, bảo Shuke thu hồi tất cả cơ giới thú về, trong đầu đã bắt đầu suy nghĩ đi đâu tìm kiếm tài liệu tịnh hóa linh hồn.

“Người đi nghỉ ngơi trước đi, A Trà bên kia ta còn có việc phải xử lý, đợi người trước khi đi, ta sẽ cùng người nói lại một lần nữa về công tác chuẩn bị cần thiết để thăng lên truyền kỳ.”

Bạch Hòa Quang phát phát tay, hai người lại trở về văn phòng Triệu Phù Đồ.

“Vậy lão sư, ta đi trước.”

Bạch Khải chào Bạch Hòa Quang, sau đó xuất ra lệnh bài thân phận, trực tiếp truyền tống ra bên ngoài.

“Nếu là nghiên cứu thiết bị trị liệu, thì Hắc Bạch nhất định sẽ được đưa tới Nguyệt Dạ chi tháp.

Nếu không, có thể qua đó xem thử không?” Bạch Khải vuốt cằm nghĩ nghĩ, nhưng rồi lại từ bỏ.

Kho trị liệu tại Nguyệt Dạ chi tháp đã sớm nghiên cứu xong, hiện tại khẳng định chỉ là tại Bạch Thiên cơ giáp trên cơ sở tiến hành cải tạo, không còn gì hấp dẫn.

Thà rằng đi Thánh Vật chi tháp mua một ít vật liệu, đồng thời xem Dịch Tiểu Úy có nghiên cứu gì mới về Death Metal không. ...

Thánh Vật chi tháp.

Khi nhìn thấy Bạch Khải đến, Dịch Tiểu Úy có chút hưng phấn, thao thao bất tuyệt giảng thuật những thành quả nghiên cứu mà bản thân đã đạt được trong thời gian qua.

“Người đã tái tạo ra tử vong kim loại rồi?” Bạch Khải có chút kinh ngạc nhìn Dịch Tiểu Úy, hỏi.

“Không tính là tái tạo, chỉ là ngoài ý muốn tạo ra sản phẩm tương tự mà thôi.”

Dịch Tiểu Úy lắc đầu, lấy ra một khối kim loại màu trắng, nói: “Nguyên bản ta chỉ dự định thử nghiệm xem liệu có thể sử dụng các tài liệu khác để kích thích dẫn dắt Death Metal biến hóa hay không, nhưng không ngờ lại vô tình phát hiện ra sản phẩm tương tự.”

“Sản phẩm tương tự?” Bạch Khải cầm lấy khối kim loại màu trắng, lập tức cảm thấy một luồng sinh khí mạnh mẽ tràn vào cơ thể, không khỏi cảm thấy hiếu kỳ.

“Cái này kim loại có thể trả lại sinh khí không?” Dịch Tiểu Úy lắc đầu, nói: “Cũng không phải, chỉ là vì sinh khí của người hiện tại không mạnh bằng nó nên có thể như vậy.

Một khi sinh khí của người vượt qua nó, nó sẽ hấp thu sinh khí của người.”

“Hấp thu và trả lại đồng thời tồn tại, nói cách khác chỉ khi nào đạt đến sự cân bằng thì mới có thể ngừng?” Bạch Khải lập tức cảm thấy hứng thú.

Nếu thật sự có hiệu quả như vậy, thì hẳn có thể sớm chứa đựng sinh khí bên trong, khi bị thương chỉ cần lấy ra thì chẳng phải là một vật phẩm chữa thương hoàn hảo sao? “Không sai, bất quá sản phẩm này thực chất coi như dùng tử vong xiềng xích mà người đưa cho ta để cải tạo ra, đã mất đi khả năng tự trưởng thành, nên khả năng hấp thu không cao, chỉ có tác dụng nâng cao thần.”

Dịch Tiểu Úy có chút tiếc nuối thở dài, nói: “Trước đây người đưa cho ta tử vong xiềng xích không biết vì sao lại mất đi hoạt tính, ngay cả Tử Vong chi lực cũng dần dần tiêu tán.

Ta vốn định thử nghiệm để kích hoạt lại, không ngờ lại vô tình tạo ra được sản phẩm này.”

“Ta còn chưa phân tích rõ cấu trúc của Death Metal, nên tạm thời không thể chế tạo ra loại kim loại này.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, nghĩ nghĩ, kêu gọi Shuke ra.

“Shuke, gần đây người vẫn nghiên cứu Death Metal, còn ta ở bộ lạc vô tình thu được một chút Thái Tuế Kim, hẳn là thành phần quan trọng cấu tạo nên Death Metal.

Người có muốn thử xem không?” “Thái Tuế Kim? Loại đó ghi chép bên trong có sinh mệnh mở kim loại? Cái này vẫn còn tồn tại sao?” Dịch Tiểu Úy hai mắt lập tức trở nên cuồng nhiệt, sau đó nhận ra hình dạng hoàn toàn mới của Shuke.

“Cảm giác này, chẳng lẽ người dùng Thái Tuế Kim tạo ra? Không đúng, còn có chút hương vị của Death Metal!” “Không sai, chính là tham khảo cấu tạo của Death Metal, bất quá vẫn chưa thể phân tích triệt để.”

Shuke nhẹ gật đầu, sau đó cùng Dịch Tiểu Úy diễn ra một cuộc thảo luận sôi nổi, trong khi đó Bạch Khải thì hoàn toàn bị bỏ rơi ở một bên.

“Kia cái gì, ta còn muốn mua một ít vật liệu...”

Bạch Khải lắm bầm, nhưng bị một người một sói hoàn toàn không để ý đến, chỉ có thể phối hợp đi tới máy tính của Dịch Tiểu Úy, đăng nhập tài khoản của mình để tìm kiếm.

Chẳng lẽ đến một chuyên tổng bộ, tự nhiên lại có nhiều cơ hội để mua sắm một chút vật liệu? Dù sao có một số đồ vật chỉ có tại Thánh Vật chi tháp mới bán ra.

“Ngô, hình như có nhiều đồ vật để mua rồi?” Bạch Khải mở giao diện mua sắm, bỗng nhiên phát hiện số lượng hàng hóa đã tăng lên nhiều lần, phẩm chất cũng rõ ràng nâng cao rất nhiều.

“Cái này hẳn là chính là phúc lợi của phân hội hội trưởng?”

Chương 759:

Phải thêm tiền! Nhìn thấy những mặt hàng rục rờ và mức giá khiến người ta nổi giận, Bạch Khải lần đầu tiên cảm thấy việc có được vị trí Chủ tịch hội là hoàn toàn chính đáng.

Mặc dù hiện tại hắn cũng không thiếu tiền, nhưng nhóm thú cưng của hắn thì ngày càng cần dùng nhiều tài nguyên hơn.

Không cần nói đến những thứ khác, chỉ riêng Shuke thôi.

Sau khi lĩnh hội được sức mạnh của thần thánh từ sức mạnh sứ đồ, hắn nhất định phải chế tạo cho Shuke một đội quân máy móc mạnh mẽ.

Dù quân đoàn không nặng nề lắm, nhưng mức tiêu hao lại khá khủng khiếp.

“Mua, mua, mua! Vạn nhất có ngày nào hội trưởng nghĩ thông suốt và rút lui, thì phúc lợi này sẽ không còn nữa đâu!” Nghĩ vậy, Bạch Khải lập tức bắt đầu cuộc điên cuồng mua sắm của mình.

Kim loại quý hiếm? Mua! Thực vật hiếm có? Mua! Vật liệu không ai cần? Mua! Người bảo cái đồ chơi này không dùng được? Không sao cả, quan trọng là có lợi! ...

Rất nhanh, Bạch Khải đã mua một đống lớn hàng hóa lộn xộn.

Thậm chí hệ thống đã nhắc nhở hắn nhiều lần rằng đã tiến hành thao tác sai, nhưng Bạch Khải vẫn không có ý định dừng lại.

Mặc dù ở đây không thể mua các tài nguyên cấp truyền thuyết, nhưng mọi thứ cần thiết khác đều có sẵn.

Vật liệu, thuốc tiên, thậm chí cả bảo vật cũng có thể mua được.

Tuy nhiên, hầu hết các bảo vật mà Bạch Khải không mấy để tâm.

Cuối cùng, khi hệ thống thông báo rằng Bạch Khải đã đến giới hạn mua sắm tối đa, hắn mới tiếc nuối dừng lại.

“Chỉ còn lại đây không thể mua, ta còn chưa bắt đầu sử dụng mà.”

Bạch Khải chép miệng, đang định chính thức đặt hàng, thì bất ngờ phát hiện một bảo vật tầm thường ở cuối danh sách.

“Cầu tái sinh, có thể chuyển giao hoàn toàn kỹ năng của một đầu thú cưng sang một đầu thú khác.”

Mắt Bạch Khải sáng lên, có thể chuyển giao hoàn toàn kỹ năng thì một món đồ cao cấp như vậy sao lại không ai mua? Nhưng không lâu sau, Bạch Khải đã đọc được dòng ghi chú phía sau.

“Chỉ có thể tái sinh siêu cấp kỹ năng; cấp độ càng cao tỉ lệ thất bại càng lớn, và chỉ có một lần duy nhất.”

Bạch Khải không khỏi thở dài, hần tự hỏi sao món đồ như vậy lại xuất hiện ở đây, hóa ra chỉ là một món vật phẩm mang tính cược.

Chỉ còn một cơ hội, và cao nhất cũng chỉ có thể tái sinh siêu cấp kỹ năng, vẫn có khả năng bị thất bại, mua thì có nghĩa là lãng phí tiền.

Cấp độ thấp của Ngự Thú sư mua không nổi, mà có mua cũng chẳng cần dùng, nên cứ để đấy cũng được.

“Mặc dù có chút điên rồ, nhưng mà cũng khá thú vị.

Quay lại hỏi Hắc Bạch xem có thể sửa chữa món bảo cụ này hay không, biết đâu lại có thể dùng được.”

Bạch Khải nghĩ suy một chút, vẫn quyết định cho cầu tái sinh vào giỏ hàng, sau khi đặt hàng xong thì bắt đầu vòng mua sắm thứ hai.

Một giỏ hàng không đủ phát huy, vậy dĩ nhiên là phải có thêm một cái nữa. ...

Không biết đã qua bao lâu, Dịch Tiểu Úy cùng Shuke cuối cùng cũng dừng lại.

Không phải hai người nghiên cứu thảo luận xong, mà là bị tiếng chuông yêu cầu báo hàng cắt ngang.

“Bạch Khải, người định chuyển Thánh Vật chi tháp đi đâu sao?” Dịch Tiểu Úy nhìn vào danh sách mua sắm dài dằng dặc

trên máy tính, hơi ngạc nhiên.

“Chỉ là bình thường không có cơ hội đến tổng bộ, nên nghĩ rằng nên mua thêm một chút mà thôi.”

Bạch Khải một vẻ vô tội nhún vai, nói: “Các người đã thảo luận ra sao? Có kết quả gì không?” Dịch Tiểu Úy gật đầu nhẹ, nói: “Xem như có một số.”

Nói xong, Dịch Tiểu Úy lấy ra tài liệu nghiên cứu của mình, nói: “Ta và Shuke nghiên cứu số liệu cơ bản giống nhau, chỉ có điều bên ta thiếu Thái Tuế Kim, nhưng chúng ta vừa rồi phát hiện ra trong Death metal có vẻ còn có một loại vật liệu mà chúng ta không biết.”

“Mà loại vật liệu này có thể chính là vật chất quan trọng nhất tạo ra Death metal.”

Bạch Khải nâng cao lông mày, hỏi: “Hạch tâm vật chất? Chẳng lẽ chưa phân tích ra được?” “Chưa, chúng ta cũng không phân tích ra gì bên trong, chắc chắn là một chút vật phẩm tiêu hao.”

Dịch Tiểu Úy có chút tiếc nuối, nói: “Nếu có thể bắt một đầu Tử Vong Kỵ Sĩ sống, có lẽ ta và Shuke có thể nghiên cứu ra được.”

“Tử Vong Kỵ Sĩ? Vậy khá ổn hoàng...”

” Bạch Khải nhếch mép, thầy giáo ngược lại có thể gặp Tử Vong Kỵ Sĩ, thực chất loại đó, nhưng nếu hấn gặp, chắc chắn sẽ bị lạnh gáy ngay.

Dù sao, hấn đã hai lần bị Tử Vong Kỵ Sĩ làm cho khó khăn vô cùng, mặc dù cuối cùng đều có thể thoát hiểm, nhưng nhớ lại vẫn thấy khó chịu.

Khi có cơ hội, nhất định phải trả thù cho xứng đáng, cho dù có phải cho Dịch Tiểu Úy cùng Shuke bắt vật thí nghiệm đi chăng nữa.

“Ta có một số ý tưởng mới, không giữ lại thêm cho người, nhớ hỏi Shuke nhiều chia sẻ một chút tâm đắc.”

Dịch Tiểu Úy và Shuke nhìn nhau, có chút cảm giác cùng chung chí hướng, nhưng nhanh chóng đuổi Bạch Khải ra khỏi phòng.

“Trong thí nghiệm, đừng quấy rầy, nếu không đừng trách!”
Một hàng chữ xuất hiện trên màn hình công, sau đó cánh cửa phòng của Dịch Tiểu Úy lập tức được đóng lại bằng nhiều tấm kim loại, hoàn toàn ngăn cách với thế giới bên ngoài.

“Gia hỏa này, thật là thiên tài trong việc nghiên cứu.”

Bạch Khải chép miệng, quay lại lấy đồ đã mua từ nhà kho.

Thánh Vật chi tháp ủng hộ xứng đáng, nhưng Bạch Khải quả thật mua quá nhiều, chỉ có thể tự mình đến cửa mà lấy, nhân tiện còn có thể tìm chút thời gian.

“Những thứ này là tài nguyên ngài đã mua, Bạch hội trưởng, ngài xem có thiếu gì không?” Một thành viên Thánh Vật chi tháp thông minh tiến lại gần Bạch Khải, cười tươi nhìn hắn.

“Không cần, chỉ cần nhận hóa đơn là được.”

Bạch Khải lấy ra một viên kim loại hư hại từ thùng chứa đầy vật tư, chăm chú quan sát một hồi rồi thu gọn toàn bộ vật liệu khác.

“Cầu tái sinh, trông có vẻ khá cổ xưa.”

Bạch Khải cảm nhận một chút, trứng tiến hóa không hề có phản hồi, ý nghĩ để thú cưng thu hoạch kỹ năng tái sinh giờ này đã tan biến.

“Được rồi, trước tiên để Hắc Bạch xem có thể chữa trị được không đã.”

Bạch Khải thu hồi cầu tái sinh, ngay lập tức hướng đến sinh vật chi tháp, nhìn sắc trời cũng đã gần tối, liền đi về phía Nguyệt Dạ chi tháp.

Không biết hội trưởng và Hắc Bạch đã trò chuyện như thế nào, nếu không có vấn đề gì, hẳn chắc chắn sẽ gọi Hắc Bạch về giúp chữa trị cầu tái sinh. ...

Nguyệt Dạ chi tháp.

Bạch Khải đến cổng Nguyệt Dạ chi tháp, chưa kịp hỏi thăm về hội trưởng và nhóm người, đã cảm thấy trước mắt như mờ đi, và bị truyền tống đến một phòng nghiên cứu bên trong.

Trước mắt Bạch Khải là Triệu Phù Đồ và nhóm Tiêu Đình.

“Hòa Quang tìm người nói chuyện lâu vậy sao? Người sao mới đến?” Triệu Phù Đồ nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Vừa khéo, cái này nhất định phải giao cho người cái Ngự Linh cầu mới tạo ra xem thử.”

“Ngự Linh cầu? Không phải là trong nghiên cứu trị liệu sao?” Bạch Khải nghe vậy hơi nghi hoặc, đi tới gần, khi nhìn thấy một thiết bị với sáu cái hố hình nửa vòng tròn trước mặt, khóe mắt không khỏi co giật.

“Hội trưởng của các người có nói với ta rằng các người thiết kế cái này để trị liệu cho Ngự Linh cầu?” “Cái này liền đoán ra ngay sao?” Triệu Phù Đồ ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, nói: “Khó trách người có thể nghiên cứu ra nhiều như vậy, tư duy của người thật sự rất linh hoạt.”

Nghe được Triệu Phù Đồ khen ngợi, Bạch Khải cười khẩy.

Cái này còn cần tư duy linh hoạt gì chứ, nhìn thấy bộ dạng này liền biết món đồ chơi này có công dụng gì rồi.

“Chỉ có điều Ngự Linh cầu chỉ là gửi chúng nó đến địa điểm khác, làm sao mà trị liệu được?” Bạch Khải tạm thời kiềm chế ý nghĩ ngô nghê của mình, hỏi ra sự nghi ngờ.

“Vốn là không thể, nhưng sau khi thế giới ý thức thức tỉnh, Tiêu Đỉnh phát hiện Ngự Linh cầu đã thay đổi, ngoài Phỉ Thúy cầu, có một số Ngự Linh cầu dường như xuất hiện một không gian kỳ lạ bên trong, có khả năng chứa đựng thú cưng.”

Triệu Phù Đồ giải thích: “Tuy nhiên, loại Ngự Linh cầu này không nhiều, dường như yêu cầu chất lượng sản xuất rất cao, và có liên quan đến khế ước, chúng ta tạm thời vẫn chưa tìm được giải thích hợp lý nào.”

“Nhưng chúng ta xác định rằng, chỉ cần thu thập thú cưng vào loại Ngự Linh cầu này, những thiết bị trị liệu này cũng có hiệu lực với chúng, đồng thời tốc độ trị liệu sẽ còn nhanh hơn.”

Nghe xong lời giải thích của Triệu Phù Đồ, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy trong khoảng thời gian ở bộ lạc và hoang mạc, hẳn dường như đã bỏ lỡ nhiều điều quan trọng.

Nói gì thì cũng là nghiên cứu mà hắn đã tự làm, thế mà hắn lại không biết tồn tại tình huống như thế này.

Không được, khi trở về hẳn nhất định phải bổ sung thông tin đầy đủ.

“Vậy hội trưởng của các người dự định mở rộng cái trị liệu kho này ra ngoài sao?” Bạch Khải hỏi.

“Đúng, không chỉ riêng cái này, một cái khác phù hợp với Ngự Thù sư của chúng ta dự định sẽ mở rộng ra toàn liên bang và chi nhánh nhà Tinh Linh.”

Triệu Phù Đồ gật đầu nhẹ, nói: “Bởi vậy, Ngự Linh sư có thể thực hiện nhiệm vụ độ khó cao hơn, điều này sẽ giúp họ có được sức mạnh chiến đấu mạnh mẽ hơn.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, sau đó quay sang Hắc Bạch, nói: “Nếu hội trưởng các người đã hoàn thành, vậy chắc là không cần đến Hắc Bạch rồi?” “Dù hai loại trị liệu kho đã thành công, nhưng vẫn còn một số vấn đề trong quá trình vận hành chưa được giải quyết, chúng ta hy vọng Hắc Bạch tiên bối có thể giúp chúng ta hoàn thiện một lần nữa.”

Tiêu Đỉnh nghe vậy đột nhiên lên tiếng, nói: “Chúng ta mong muốn trị liệu kho có thể cung cấp điều trị và bảo vệ ngay trên chiến trường, hiện tại chỉ có thể dùng cho hậu phương thôi.”

Trị liệu kho dùng trên chiến trường? Các người có ý muốn Bạch Thiên cơ giáp không? Bạch Khải nghe vậy không khỏi bật cười, Hắc Bạch ngay cả món cơ giáp Song Thiên cũng không muốn đưa ra, đừng nói thiết kế bản vẽ, kêu Hắc Bạch mở miệng thì khó không thể tưởng.

“Ta rõ ý của các người, nhưng rất xin lỗi, Bạch Thiên cơ giáp bản thiết kế ta không thể cho các người.”

Hắc Bạch không do dự từ chối yêu cầu của vài người, Tiêu Đỉnh nghe vậy nhướng mày, định nói thêm điều gì nữa, thì bị Triệu Phù Đồ ngăn lại, nói: “Nếu vậy, chúng ta cũng sẽ không cưỡng cầu, chỉ mong Hắc Bạch tiên bối giúp chúng ta hoàn thiện hai thiết bị thiết kế bên dưới này, không biết có thể được không?” “Cái này không thành vấn đề.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, nghĩ một chút, đột nhiên chạy đến bên Bạch Khải và thì thầm một vài câu, Bạch Khải liền mòng bức lấy ra một bản tài liệu, đưa cho Triệu Phù Đồ.

“Bạch Thiên cơ giáp bản thiết kế ta không thể cho các người, dù sao cho các người cũng vô dụng, các người không chế tác ra đâu, nhưng các người có thể thiết kế lại bằng phương thức máy móc, hiệu quả cũng không kém bao nhiêu.”

Triệu Phù Đồ nhận bản tài liệu, có chút hiểu ra.

“Đây là một số ý tưởng mà ta mới học tập được từ hệ thống máy móc gần đây, có chút tương đồng với Bạch Thiên cơ giáp, các người tự nghiên cứu thử đi.”

Nói xong, Hắc Bạch không nói thêm gì nữa, mà chăm chú vùi đầu sửa đổi bản vẽ cho trị liệu kho.

“Gia hỏa này, ngoài miệng nói không thể cho, cuối cùng lại trực tiếp lấy ra phiên bản cải tiến chứ gì?” Bạch Khải thấy vậy thì cười cười, cảm thấy vô cùng tự hào vì đã đưa Hắc Bạch từ bộ lạc đến đây.

Hắn đang tìm kiếm một trợ lực mạnh mẽ cho nhân loại! Phải thêm tiền!

Chương 760:

Tổ Địa Của Tinh Linh “Bạch Thiên cơ giáp phiên bản cải tiến?” Triệu Phù Đồ nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, vội vàng thu thập tài liệu rồi nghiêm túc nói: “Hiệp hội, không, nhân loại sẽ cảm tạ Hắc Bạch tiên bối đã giúp đỡ.”

Hắc Bạch lắc đầu, đáp: “Không cần cảm ơn ta, quy tắc mà lão đầu tử định ra chính là như vậy thôi.”

Triệu Phù Đồ cười cười, nhìn Hắc Bạch đang chăm chú sửa chữa trị liệu kho, rồi dẫn Tiêu Đình và Bạch Khải lặng lẽ rời khỏi.

“Bạch Khải, ngươi lần này đã giúp hiệp hội một ân tình lớn rồi.”

Triệu Phù Đồ cười tí mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Nếu có thể mở rộng trị liệu kho và Bạch Thiên cơ giáp ra bên ngoài, nhân loại sẽ có lợi thế rất lớn trong cuộc chiến với bộ lạc.”

“Ngạch, hội trưởng, đừng khen ngợi tôi như vậy, việc trị liệu kho tôi thật sự không có giúp đỡ gì cả.”

Bạch Khải lắc đầu liên tục.

Nguyệt Dạ chi tháp đã nghiên cứu ra trị liệu kho từ trước, mặc dù hẳn chỉ thực nghiệm cho Ngự Thú sư, nhưng Bạch Khải chắc chắn rằng trị liệu kho cho sủng thú là có tồn tại.

Còn về Bạch Thiên cơ giáp, có lẽ chỉ là một phần thêm vào.

“Đừng khiêm tốn như vậy.”

Ngươi chỉ cần xuất hiện với tư cách Ngự Linh sư thôi cũng đã giúp nhân loại tăng thêm một giá trị lớn rồi.”

Nói đến đây, sắc mặt Triệu Phù Đồ bỗng trở nên nghiêm trọng, ông nói: “Tuy nhiên, xem xét từ thông tin ngươi mang về từ bộ lạc, chúng ta không thể chủ quan, phải nhanh chóng mở rộng sự ràng buộc và ưu thế của chú ấn.”

“Cho nên, phải thành lập quân đoàn Ngự Linh sư, ngươi cần phải chăm sóc nhiều hơn cho việc này.”

Nghe Triệu Phù Đồ nói, Bạch Khải không thể từ chối, đành gật đầu bất đắc dĩ.

Việc kéo Ngự Linh sư vào quyết định sự sống còn của nhân loại, hẳn không thể không tham gia.

Nhìn thấy Bạch Khải như vậy, Triệu Phù Đồ không khỏi cười nói: “Người yên tâm, việc quản lý và huấn luyện quân đoàn sẽ có chuyên gia phụ trách.

Người chỉ cần lo về phương diện kỹ thuật là tốt rồi.”

“Thực tế, nếu không phải giờ đây nhân lực khan hiếm, ta cũng sẽ không giao việc này cho người, nhưng tình hình hiện tại căng thẳng, chỉ đành phải tạo chút áp lực cho người.”

Triệu Phù Đồ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Điều quan trọng nhất là người phải tự tu luyện, dành thời gian quan tâm đến việc của phân hội Cổ Túc và quân đoàn Ngự Linh sư.”

“Đã hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, ý rằng chuyện này chỉ cần tạm thời làm cho có, rõ ràng.

“Hắc Bạch tiên bối có thể ở đây vài ngày, người nên nghỉ ngơi thật tốt tại tổng bộ, chú ý kết hợp giữa làm việc và nghỉ ngơi.”

Triệu Phù Đồ nhìn Tiêu Đình, cười nói: “À đúng rồi, nếu người có thời gian, thì hãy đến thăm Phạm bà bà.”

“Phạm bà bà?” Bạch Khải nghe đến đây thì ngạc nhiên, hỏi: “Phạm bà bà thế nào rồi?” “Người đến là biết ngay, chắc chắn là chuyện tốt.”

Triệu Phù Đồ cười bí hiểm, không nói thêm lý do.

“Sao mà bọn người lớn lại thích nói chuyện thần bí như vậy chứ.”

Bạch Khải có chút bất lực nhìn Triệu Phù Đồ, nhưng vẫn quyết tâm đi về phía khu bồi dưỡng gặp Phạm bà bà.

Nếu là người khác thì không sao, nhưng nếu để cho Phạm bà bà sốt ruột chờ lâu, không biết bà sẽ đưa mình ra sao.

Nhân tiện, hẳn cũng cần tới tìm Băng Linh Ngọc Thỏ để lấy một số bộ phận cơ thể.

Mặc dù Shuke đã sử dụng Bạch Hòa Quang để hoàn thành mười hai con giáp thủ hộ, nhưng Shuke vẫn có thể thu hồi và thay đổi thủ hộ thứ một lần nữa.

Có Băng Linh Ngọc Thỏ với chất lượng tốt bậc này, Bạch Khải không thể bỏ lỡ cơ hội. ...

Khu bồi dưỡng tại khu thứ sáu.

Phạm bà bà tháo mũ bảo hiểm của Mộng Chiến ra, thấy Bạch Khải đứng bên cạnh, nói: “Bạch Khải? Người tới từ khi nào?” “Ngạch, cũng đã đến một thời gian rồi.”

Bạch Khải gãi đầu, nhìn xung quanh nơi Phạm bà bà đang chơi với hệ thống Mộng Chiến và hệ thống phi thúy, không khỏi hỏi: “Phạm bà bà, gần đây ngài vẫn chơi với hệ thống phi thúy và Mộng Chiến à?” “Phi thúy mộng chỉ là những bảo vật được chuyển đổi từ Lục Long, không có gì vui, vẫn là hệ thống Mộng Chiến thú vị hơn.”

Phạm bà bà nói: “Nhưng mà, mộng cảnh phi thúy thì dùng để thư giãn là không tệ, nhưng ở lâu thì dễ trở thành như Lục Long, cả ngày sống trong mơ mộng, không biết chết lúc nào.”

“Bà bà, ngài có biết bí mật về sự biến mất của Lục Long không?” Bạch Khải nhíu mày, dường như phát hiện ra điều gì.

“Cụ thể thì không rõ, chỉ nghe nói có liên quan đến một sự cố trong mộng cảnh phi thúy.”

Phạm bà bà nhún vai, nói: “Cái này cũng không cần lo lắng, đó là chuyện nhiều năm trước rồi. À đúng rồi, người có bất kỳ đột phá nào mới trong hệ thống Mộng Chiến không? Mau mau lấp đặt cho bà bà.”

“Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần giao cho tôi cái này chẳng có cách nào chứa đựng hết thực lực của bà bà, đựng vào là không đủ sức.”

“Bà bà, ngài đang nói là muốn đánh nhau với mình sao?” Bạch Khải khẽ run mắt, hệ thống Mộng Chiến có thể chứa đựng một số vai diễn mộng cảnh để tiện cho việc chiến đấu sau này, nhưng thời gian tồn trữ không lâu và thực lực của nó cũng có hạn chế.

Thực ra, cái này chỉ nhằm mục đích thuận tiện cho khảo hạch mà thôi, không ngờ bà lại nói đánh nhau với mình! Thật là nhảm chán! “Đương nhiên rồi, nếu không bà bà sẽ đi tìm Triệu Phù Đồ và mấy cậu nhóc kia để luyện tập một chút?” “Ngạch, vậy thì thôi.”

Bạch Khải vội vàng khoát tay, nếu Triệu Phù Đồ và những người khác biết rằng Phạm bà bà ra ngoài tìm họ để luyện tập chỉ vì một câu nói của hắn, chắc chắn hắn sẽ không có ngày nào được sống yên ổn nữa.

“Nhưng mà, hệ thống Mộng Chiến tôi thực sự đã có một vài cải tiến, có thể giảm bớt ảnh hưởng đối với Ngự Thú sư và tăng số lượng cùng cường độ chiến đấu lên một chút.”

Bạch Khải từ trong bí cảnh lấy ra một bộ mẫu hàng giao cho Phạm bà bà, giải thích.

“Giảm bớt ảnh hưởng? Thân thể của con người thật sự rất yếu, ngay cả mộng cũng có thể bị ảnh hưởng.”

Phạm bà bà ngán ngẫm nói, nhưng bà không vội thử ngay, mà từ trong không gian đưa ra một tờ giấy kraft cũ kỹ ném về phía Bạch Khải.

“Bà bà cách đây vài ngày không có việc gì nên đã sắp xếp lại, không ngờ tìm được một số tài liệu liên quan đến Thanh Đồng Long.

Người không phải có một mảnh bí cảnh của Thanh Đồng Long sao, hãy xem thử, có thể hữu ích với người.”

“Thanh Đồng Long?” Bạch Khải tiếp nhận tờ giấy kraft, nhận ra trên đó ngoài một số chữ khó hiểu ra thì còn có một bức bản đồ cũ.

Mặc dù đồ họa khá đẹp, nhưng Bạch Khải nhất thời vẫn không thể nhận ra đó là nơi nào.

“Cái này người cứ mang về nghiên cứu đi.

Mặc dù sức mạnh của Ngũ Sắc Long là ngang nhau, nhưng những đời sau của chúng vẫn có khoảng cách so với đời đầu.

Nếu có thể thu được sức mạnh của Thanh Đồng Long, sau này khi đối mặt với bộ lạc Hắc Long, chúng ta có thể sống lâu hơn một chút.”

Khi Phạm bà bà vừa nói xong, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Lần trước đi vào bộ lạc, nếu không phải bà bà và Aletta kịp thời đến cứu, thì Bạch Khải đã chết chắc rồi.

Mà bây giờ nghe ý của bà bà, rõ ràng là biết được thân phận của Ngưu Bì Xà, muốn trợ giúp Ngưu Bì Xà nắm giữ sức mạnh của Thanh Đồng Long, như vậy bên họ sẽ có thêm sức mạnh so với Hồng Long, Lục Long và Thanh Đồng Long, để đối phó với Hắc Long thì sẽ có phần thắng hơn.

Không có gì bất ngờ, Phạm bà bà không phải phát hiện gì bất ngờ, rõ ràng là đã hao tổn thời gian đặc biệt để tìm kiếm.

“Cảm ơn bà bà.”

Bạch Khải thành khẩn bày tỏ lòng biết ơn với Phạm bà bà, nhưng Phạm bà bà dường như không hứng thú lắm, nói: “Xem ra khí tức của người đã mạnh hơn một chút, thấy ra thời gian này người đã có tiến bộ lớn, mang sủng thú của người ra cho bà bà xem đi.”

“Không vấn đề gì.”

Bạch Khải gật đầu, lập tức triệu hồi bảy con sủng thú Alpha cùng với các con khác.

Chỉ trong chớp mắt, khí tức kỳ lạ bao trùm khu bồi dưỡng, nhóm siêu phàm động vật đang đi dạo xung quanh ngay lập tức bị dọa cho tán loạn.

“Sát khí nặng như vậy, người vừa mới ra chiến trường à?” Phạm bà bà nhíu mày, phát tay chặn lại không gian xung quanh, hỏi.

“Có thể nói như thế, mới từ hoang mạc trở về.”

Bạch Khải kể cho Phạm bà bà về những trải nghiệm của hắn tại hoang mạc, lúc này Phạm bà bà mới hiểu.

“Thì ra bộ lạc bên đó cũng đang chuẩn bị chỉnh sửa nội bộ của họ, chuẩn bị động thủ với nhân loại.”

Phạm bà bà nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Nhưng người cũng không cần quá lo lắng, bộ lạc đó ngoài vài nơi giáp ranh với liên bang luôn muốn kết hợp lại, còn những nơi khác không ai để tâm đâu.”

“Trừ phi bọn họ có thể buông xuống thù hận tích tụ hàng nghìn năm, thì không có một năm nửa năm gì đó, họ khó mà yên ổn được.”

Nghe mấy lời của Phạm bà bà, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, nhưng câu tiếp theo của bà lại khiến tâm trạng hắn bắt đầu nặng trĩu.

“Tuy nhiên, nếu họ thật sự thống nhất lại, thời gian của nhân loại sẽ không dễ dàng như vậy.”

“Bà bà, lần sau đừng nói chuyện mạnh miệng như vậy nữa, tim tôi không chịu nổi.”

Bạch Khải bắt đầu liếc nhìn Phạm bà bà, nhưng bà cũng không có phản ứng gì mà chỉ chăm chú nhìn sáu con sủng thú của Bạch Khải.

“Đã có hai con trung đẳng Đế Hoàng rồi? Tốc độ này rất nhanh, mà con thứ hai có thuộc tính cũng không tệ, Thánh Quang và tà năng, tức là người có thể tạo ra những thứ kỳ diệu như vậy.”

Phạm bà bà nhìn qua Alpha và Gamma, khẽ vuốt cằm, rõ ràng rất hài lòng với thực lực của hai con sủng thú này.

Sau đó, bà chuyển ánh mắt sang Husky, khi nhìn đến hình dạng của Husky, không khỏi buồn cười.

“Một thể tam hồn, con sủng này của người có vẻ khó mà thăng tiến rồi.”

“Hừm, lão sư cũng đã nói với tôi, khuyên tôi phải chú ý một chút đến vật liệu tịnh hóa linh hồn.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói.

“Tịnh hóa linh hồn, tôi đã nghe nói qua một chút về những kiện tương tự đó, giống như có liên quan đến Tinh linh tổ địa.”

Phạm bà bà nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói.

“Tinh linh tổ địa? Ở đâu vậy?” Bạch Khải lập tức tỉnh táo lại.

Husky hiện giờ đã ở cạnh bờ tiến hóa, nếu có thể có thu hoạch ở Tinh linh tổ địa, để Husky tiến hóa thành Đế Hoàng, hắn có thể sẽ đi thẳng đến giới hạn cấp bậc lục giai.

“Đã không còn, đã bị hủy hoại từ lâu, nếu không thì ở bên ngoài cũng sẽ không có cả Tinh linh sinh vật hiếm thấy như vậy.”

Phạm bà bà nhìn Bạch Khải đã trở nên thất vọng, dừng một chút rồi nói: “Tuy nhiên, tàn tích của Tinh linh tổ địa vẫn còn, ngươi có thể đi xem có gì trong đó để bổ sung cho mình.”

“Dù sao thì tiểu tử ngươi thường xuyên gặp được chuyện kỳ bí cổ quái, ngay cả Nguyên Tổ giới ngươi còn mở ra ba cái, mà giờ lại tìm đến Tinh linh tổ địa, bà bà cũng không thấy ngạc nhiên.”

Chương 761:

Không gian lưu đầy Nghe lời Phạm bà bà, Bạch Khải không khỏi cười khở, nói: “Bà bà, như vậy không phải là đang khen ta đâu.”

Phạm bà bà cười nói: “Cho là khen đi, dù sao bà bà còn nhớ những người như người trong nhân loại, có thể chịu đựng mà vẫn sống vui vẻ như vậy không có mấy người đâu.”

“Bà bà nói rất đúng.”

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, những chuyện này không phải hẳn muốn làm, thật sự là những bí cảnh này quá tàn nhẫn, mỗi lần hắn khê tiến lại gần là lại bị hút đi, không cho hắn có cơ hội rời đi.

Hắn hiện giờ thật sự hoài nghi bản thân có cái gì thiên phú phá không, nếu không những bí cảnh này sao lại không có đề phòng khi gặp hắn.

“Delta, gần đây người tiến bộ thế nào? Cho bà bà xem nào.”

Phạm bà bà nhìn về phía Delta, hỏi.

Róc rách rách rách. (Tốt bà bà.) Delta nhẹ nhàng gật đầu, bên mắt sáng lên, không gian xung quanh lập tức vỡ vụn, nhưng chưa kịp lại gần Phạm bà bà, lại đột nhiên quay lại, khôi phục trạng thái bình thường.

“Thời gian ngược dòng làm không tồi, nhưng năng lực không gian dùng vẫn còn quá thô ráp.”

Phạm bà bà có chút nhíu mày, búng tay một cái, một khối đất trước mặt Delta bỗng nhiên biến mất.

“Không gian năng lực sử dụng cần phải tự do hơn, không nên bị giới hạn bởi những suy nghĩ cố định, giống như ta hiện tại, ta căn bản không có vỡ vụn không gian, chỉ là thả một khối không gian ra thôi.”

“Không gian lưu đầy? Kỹ năng này phải ở đẳng cấp rất cao chứ?” Bạch Khải có chút không hiểu, không gian lưu đầy là một kỹ năng không gian cao cấp, nhưng Delta lại không có khả năng này, muốn sử dụng khá khó khăn.

“Vì vậy ta mới nói không nên cố định tư duy của mình, người có thuộc tính không gian, lại thêm nguồn gốc từ bà bà, việc thống trị không gian như ăn cơm ngủ nghỉ vậy, không cần nghĩ nhiều.”

Phạm bà bà gõ nhẹ lên đầu Bạch Khải, nói: “Hơn nữa cái gọi là không gian lưu đầy, cũng chỉ đơn giản là một không gian truyền tổng không mục đích mà thôi, không phức tạp như các người nghĩ.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi chép miệng, câu bà bà nói giống y như những kẻ học thức ở kiếp trước thường nói. Đề thi này rất đơn giản, tương tự như ví dụ mẫu, không phức tạp như các người nghĩ...

Róc rách rách rách. (Bà bà, Delta có vẻ đã hiểu rồi.) Nghe lời của Phạm bà bà, Delta lập tức ngộ ra, ánh mắt sáng lên, trước mặt một khối đất lớn biến mất trong nháy mắt.

“Không gian lưu đầy? Thế này là có khả năng sao?” Bạch Khải thấy thế có chút bất ngờ, không gian lưu đầy là kỹ năng mạnh trong hệ thống không gian, có thể đẩy đối thủ vào không gian vô định.

Kỹ năng này không gây tổn thương trực tiếp cho đối thủ, nhưng một sinh vật bị đẩy ra ngoài thì khó mà tồn tại được.

Dù sao, trừ những sinh vật truyền kỳ, các sinh vật khác hầu như không có khả năng sống sót trong không gian.

“Đúng vậy, nắm bắt rất nhanh.”

Phạm bà bà thấy thế nhẹ gật đầu, nói: “Người có thuộc tính không gian và thời gian đều là những thuộc tính mạnh nhất, hãy luyện tập thật tốt, bà bà cũng rất muốn xem một con rồng nắm giữ thời không có thể bức phá giới hạn bán thần hay không.”

Róc rách rách rách. (Delta sẽ cố gắng.) Delta hăng hái gật đầu, trong mắt hiện lên sự mong chờ.

“Nhưng mà Delta bây giờ việc tăng cấp cũng là một vấn đề, có cơ hội hãy đến hải vực đại liên minh thử xem, biết đâu có thể thu hồi được chút trợ giúp từ Long Đế trong bí cảnh.”

Phạm bà bà ngáp một cái, nói: “Bà bà có chút mệt mỏi rồi, Bạch Khải các người về trước đi, nếu có việc gì ở đại liên minh thì nhớ nói bà bà đang bận chuyện khác.”

Nói xong, Phạm bà bà lại lấy Bạch Khải mới đưa vào hệ thống Mộng Chiến, rồi lại thiếp đi.

“Sao cảm giác bà bà giống như lúc trước vừa tiếp xúc video game với Nicolas vậy...”

Long tộc không phải đều thích những thứ lấp lánh sao, sao giờ lại đổi sang chơi game rồi?” Bạch Khải chép miệng, nhưng vẫn ngoan ngoãn rời khỏi khu bồi dưỡng.

“Vậy giờ nên làm gì đây?” Bạch Khải nhìn bầu trời dần tối lại, suy nghĩ một hồi, vẫn quyết định trực tiếp truyền tống vào bí cảnh trong căn cứ.

Hôm nay thu được không ít thứ, hẳn cần phải sắp xếp lại cho gọn gàng.

Trong bí cảnh thời gian.

Sau khi phân loại và sắp xếp lại các vật liệu, Bạch Khải cầm tám bản đồ tiến vào thời gian bí cảnh.

Trên bản đồ có ghi chép mà Bạch Khải đã để Shuke đại khái giải mã ra, đơn giản có thể hiểu là miêu tả sức mạnh của Thanh Đồng Long, nhưng lại không có nâng cao thông tin cụ thể về hoạt động của Thanh Đồng Long.

Còn về tám bản đồ này, Shuke và hắn nắm giữ dữ liệu địa đồ so với trước đây là rất nhiều, nhưng từ lúc đầu đến cuối vẫn không tìm ra địa hình nào thích hợp.

Không có gì bất ngờ, có lẽ là do thời gian quá xa xưa, địa hình đã thay đổi, không tìm được.

Cũng vì vậy, Bạch Khải mới nghĩ đến việc tìm Ngưu Bì Xà, muốn xem liệu gia hỏa này có thể phát hiện ra chút manh mối hay không.

Dù sao, mặc dù nhìn có vẻ không đáng tin cậy, nhưng từ những lời trước đó của Hắc Long cho thấy Ngưu Bì Xà cũng có một chút quan hệ với Thanh Đồng Long, có thể có thông tin hữu ích.

Bạch Khải đi đến một góc khuất trong thời gian bí cảnh, nhìn xem Nguru Bì Xà đang nằm ngủ say trên mặt đất, hấn trực tiếp kéo dây, gọi mãi mà Nguru Bì Xà vẫn không tỉnh.

“Gia hỏa này, so với Trùng Thảo còn ngủ say hơn.”

Bạch Khải khòe miệng giật một cái, từ sau lần trước ở hoang mạc hấn lòi ra, Nguru Bì Xà chỉ toàn ngủ vùi trong bí cảnh.

Nếu không phải bộ dạng lạ lùng, Bạch Khải thật sự nghi ngờ gia hỏa này có phải là một đầu Lục Long do thời gian Long sinh ra không.

“Beita, vẫn để ngươi làm đi.”

Bạch Khải đã xốc Nguru Bì Xà lên mà không thấy động tĩnh, liền để Beita ra tay.

“A ô a ô!” (Giao cho bản uông!) Nghe thấy lệnh của Bạch Khải, Beita lập tức tỉnh táo lại, phát huy Bất Hoại Kim Thân, vung Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao chém vào người Nguru Bì Xà.

“Chó ngọc, ngươi định làm gì?” Ngay khi Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao sắp trúng đích Nguru Bì Xà, cuối cùng Nguru Bì Xà cũng tỉnh lại, lao ra ngoài, tránh khỏi đòn đánh của Beita, chạy đến phía sau Beita cắn một cái.

“A ô a ô...!!!” (Bản uông có Bất Hoại Kim Thân bảo vệ, rắn thôi ngươi không có...

A!!!!) Beita đang đắc ý với Bất Hoại Kim Thân của mình, bắt ngờ kêu lên một tiếng, nhìn lại thì thấy Nguru Bì Xà lại cắn bẻ Bất Hoại Kim Thân.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, hàm răng của Nguru Bì Xà có sức mạnh của thời gian, làm rối loạn phần Bất Hoại Kim Thân của ngươi.) “Xáo trộn thời gian? Delta, ngươi có thể làm được không?” Bạch Khải nghe thế không khỏi hỏi.

Róc rách rách rách. (Delta tạm thời không làm được.) Delta lắc đầu, nhưng ánh mắt kiên định cho thấy nó đã có thêm một mục tiêu huấn luyện mới.

“Được rồi, trước đừng làm rộn, giúp ta xem tấm bản đồ này có biết không?” Bạch Khải kéo Nguru Bì Xà ra khỏi đuôi của Beita, rồi đưa tấm địa đồ ra hỏi.

“Địa đồ? Ngô xem thử.”

Nguru Bì Xà tiếp nhận tấm địa đồ bằng hai móng vuốt, cẩn thận quan sát một hồi, rồi nhắm mắt lại suy nghĩ một lúc, rất nhanh mở mắt ra với nụ cười tự tin.

“Ngươi biết không?” “Biết.”

“Cái ở đâu?” “Không biết.”

Bạch Khải: “...

Gamma, chuẩn bị nồi hầm cách thủy.”

Nghe Bạch Khải nói, Nguru Bì Xà vội vã khoát tay, nói: “Ngô không có lừa ngươi, ngô thật sự đã gặp qua nơi này, nhưng bản Long không biết vị trí cụ thể.”

“Ý của ngươi là, ngươi đã đến nơi này nhưng không biết nó ở đâu?” Bạch Khải có chút nhú mày, lời nói của Nguru Bì Xà làm hắn có thể xác nhận mối quan hệ giữa nơi này và Thanh Đồng Long, nhưng tìm không thấy địa điểm thật sự là phiền phức.

Nguru Bì Xà nhẹ gật đầu, nói: “Ngô gần đây trong giấc ngủ đã nhớ lại nhiều điều, nhưng ký ức đều là những mảnh vụn, cho Ngô một chút thời gian, có lẽ sẽ nhớ ra.”

“Hy vọng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, không ép Nguru Bì Xà.

Dù không đạt được mục tiêu của bản thân, nhưng có chút manh mối cũng như là đủ rồi, chờ Nguru Bì Xà nhớ lại thông tin nào đó có lẽ sẽ ổn.

“Đúng rồi, ngươi bây giờ có thể sử dụng thời gian giữa đất không?” Bạch Khải lấy ra tái tạo cầu, nói: “Có thể giúp ta đưa cái này ngược dòng đến trạng thái trước đây không?” Trước đó Delta đã thử qua, nhưng đồ vật này đã quá cổ xưa, Delta căn bản không thể chịu được thời gian dài như vậy.

Cho nên Bạch Khải mới muốn để Nguru Bì Xà thử xem. Đánh loạn thời gian là có thể, ngược dòng thời gian dài hẳn không có vấn đề.

“Tái tạo cầu? Cái này còn có à?” Nguru Bì Xà cầm tái tạo cầu, nói: “Thời đó ngô đi theo Thủy Đế, thấy tận mắt Thủy Đế

dùng cái này để cướp kỹ năng từ hung thú, ngô còn tưởng rằng không còn đâu.”

“Đây là đồ vật thời kỳ Thủy Đế?” Bạch Khải nghe mà có chút bất ngờ, khó trách hắn thấy cầu tạo thanh đồng khá quen, lại là đồ vật thời kỳ Thủy Đế.

Dù vậy, nếu muốn lợi dụng thời gian để ngược dòng chữa trị tái tạo cầu thì e rằng không dễ chút nào.

Thủy Đế, đây là nhân vật cách đây nhiều ngàn năm, muốn dựa vào thời gian ngược dòng ngàn ấy năm, cho dù Nguu Bì Xà nói hắn có thể làm, Bạch Khải cũng không tin.

“Nhưng đồ vật này tỷ lệ thành công đối với sinh vật sống rất thấp, mà lại việc chế tác rất phiền phức, Thủy Đế sau này cũng không còn cần nữa.”

Nguu Bì Xà ném lại tái tạo cầu cho Bạch Khải, nói: “Đồ vật này ngô không chữa được, bị tổn hại như vậy, gần như không có tỷ lệ thành công, vứt đi đi.”

“Ném? Cho dù không sử dụng cũng là đồ cổ, quay đầu tìm thương gia đồ cổ bán cũng tốt lắm.”

Bạch Khải nghe vậy mà không khỏi ghét bỏ nhìn Nguu Bì Xà, cự long không phải rất tham tiền sao, sao lại có tên bại hoại như vậy, thậm chí ngay cả đồ cổ cũng muốn ném đi, khó trách lại chán nản như vậy.

Mà lại cho dù tỷ lệ thành công thấp, cũng có khả năng thành công, chờ khi nào hắn dâng hương tắm rửa, ai biết đâu lại chuyển di kỹ năng mà mình muốn đâu.

Nguu Bì Xà dường như cũng không biết Bạch Khải ghét bỏ, phối hợp trở lại góc khuất lại ngủ thiếp đi, tiếp tục hấp thụ xung quanh năng lượng thời gian.

“Gia hỏa này, xem ra thật sự rất muốn mau chóng biến trở lại thành Thanh Đồng Long.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn Nguu Bì Xà với hai cái mụn nhỏ trên lưng, như có điều suy nghĩ.

“Băng Linh Ngọc Thỏ trước đó đã gặp một lần Thanh Đồng Long, lúc đó Nguu Bì Xà cũng ở đây, không biết có phải có liên quan gì hay không.”

Bạch Khải suy nghĩ một hồi, lập tức rời khỏi bí cảnh tiến về hướng vị trí của Băng Linh Ngọc Thỏ.

Chương 762:

Chuẩn Bị Tăng Cấp Truyền Kỳ Tại khu vực sáu tháp.

Sau khi nghe Bạch Khải yêu cầu, Băng Linh Ngọc Thỏ rất sảng khoái và không do dự chút nào đã lấy một phần tổ chức từ cơ thể mình giao cho Bạch Khải.

Người ta nói rằng Bạch Khải đã mang hấn từ Hoàng Hôn đại lãng tằm ra và còn giúp hấn tìm kiếm hiệp hội như một ngọn núi dựa lớn, chỉ riêng đám Bán Thần sinh vật phía sau Bạch Khải thôi đã đủ khiến hấn tôn trọng.

“Vậy thì, cảm ơn nhé.”

Bạch Khải gật đầu liên tục.

Năng lực của Băng Linh Ngọc Thỏ là hỗ trợ, để cho Shuke thay thế, chắc chắn có thể gia tăng đáng kể năng lực tổng hợp của cầm tinh thú, vẫn là không tệ.

“Đúng rồi, còn một chuyện nữa, ta nhớ ngươi đã nói trước đó tại tầng thứ sáu của Hoàng Hôn đại lãng tằm có một con Thanh Đồng Long đã cứu chúng ta, có phải con này không?” Bạch Khải đưa Ngưu Bì Xà đến trước mặt Băng Linh Ngọc Thỏ và hỏi.

“Thanh Đồng Long?” Nhìn thấy Ngưu Bì Xà đã hóa thành dạng thần lân, Băng Linh Ngọc Thỏ không khỏi giật mình, trong đầu hiện lên hình dáng của Thanh Đồng Cự Long.

“Giống như vậy, nhưng lại không giống lắm...”

Băng Linh Ngọc Thỏ lúng túng hồi lâu, cuối cùng đưa ra một câu trả lời mơ hồ.

“Không giống lắm?” Bạch Khải có chút nhú mày, cảm thấy khó hiểu, nhưng Băng Linh Ngọc Thỏ dường như khá e ngại khi nhắc đến chuyện của Thanh Đồng Cự Long, nên đã im lặng không nói gì thêm.

“Có vẻ như thật nhàm chán nhỉ.”

Thấy vẻ mặt của Băng Linh Ngọc Thỏ như vậy, Bạch Khải cố gắng hỏi thêm một vài câu hỏi nhưng vẫn không thu về được

thông tin gì.

“Có lẽ, con Thanh Đồng Long này là do huyết mạch của Nguru Bì Xà dẫn dắt, đến cứu giúp đồng tộc của nó?” Bạch Khải vuốt cằm, nghĩ đến một khả năng có thể, ánh mắt nhìn về phía Nguru Bì Xà cũng có chút thay đổi.

Nếu như Thanh Đồng Cự Long kia đã xuất hiện một lần, thì khả năng lớn sẽ xuất hiện lần thứ hai.

Vậy trong tương lai, chỉ cần mang theo Nguru Bì Xà, không phải là có thêm một cách bảo vệ hay sao? Mặc dù không phải là trăm phần trăm hiệu quả, nhưng cũng là khả dĩ.

“Vậy thì, cảm ơn, ta sẽ lại đến tìm ngươi sau.”

“Thật ra không cần đâu.”

Băng Linh Ngọc Thỏ liên tục lắc đầu.

Thực ra, hắn rất muốn nói cho Bạch Khải rằng hắn đã thấy Thanh Đồng Cự Long rất có thể là từ một linh hồn rồng dung hợp cùng Nguru Bì Xà mà xuất hiện, nhưng khí tức của Thanh Đồng Cự Long thật sự quá khủng khiếp, hắn không dám nhắc đến bất kỳ điều gì liên quan đến nó.

Nếu như người ta hiện tại đang trốn ở trong Nguru Bì Xà và không muốn lộ diện, lại bị bản thân hắn phát hiện, Băng Linh Ngọc Thỏ tin rằng hắn một chân cũng không đủ để làm gì.

Chờ Bạch Khải rời đi khỏi trụ sở của Băng Linh Ngọc Thỏ, trời đã tối hẳn, còn Bạch Khải thì quen thuộc với việc quay trở về ký túc xá của mình, nằm xuống và bắt đầu nghiên cứu Pháp Đế tâm đắc.

Lão sư đã chuẩn bị sẵn sàng tài nguyên chế tạo tháp bí cảnh cho hắn, vì vậy hắn dự định sớm hoàn thành cấu trúc cơ bản của tháp bí cảnh.

Dù sao, không chừng ngày nào đó hắn cũng sẽ tăng cấp truyền kỳ, tháp bí cảnh càng chuẩn bị sớm càng tốt.

“Còn thiếu hai mặt nữa là xong.”

Nhìn khối lập phương đã sáng lên bốn mặt, Bạch Khải vỗ vỗ mặt mình, đuổi toàn bộ tạp niệm ra ngoài, sau đó cẩn thận rót tinh thần lực vào bên trong khối lập phương. ...

Ba ngày sau.

Một tiếng gõ cửa nhẹ nhàng thu hút sự chú ý của Bạch Khải.

Tinh thần lực hấn không tự chủ được mà buông lỏng, và khối lập phương đang sáng lên hơn phân nửa lập tức tắt ngúm.

“Đồ vật này, càng về sau càng phức tạp.”

Bạch Khải xoa xoa mi tâm, nhưng không vì thất bại mà cảm thấy nửa điểm nản lòng.

Việc kích hoạt khối lập phương này không chỉ cần phải có đủ tri thức về phù văn, mà còn có yêu cầu không nhỏ về khả năng kiểm soát tinh thần lực.

Dù đã thất bại rất nhiều lần, nhưng Bạch Khải nhìn thấy tinh thần lực của mình đã tăng lên rất nhiều, hiệu suất thậm chí còn cao hơn cả những gì hấn nghĩ.

Cũng không biết khi nào hấn có thể giải quyết xong Pháp Đế tâm đặc, liệu rằng khối lập phương này có còn giữ được hiện trạng, nếu giữ được thì việc tăng cường tinh thần lực hấn cũng không phải lo lắng. Đông đông đông...

Tiếng gõ cửa lại vang lên.

Lần này Bạch Khải thu hồi khối lập phương, mở cửa phòng và thấy Bạch Hòa Quang cùng Bạch Thu Trà đứng trước cửa.

“Lão sư, A Trà, sao các người lại tới đây?” Bạch Khải mời hai người vào phòng và hỏi.

“Hội trưởng và những người khác đã xử lý phần việc ở bên kia xong gần hết, chờ các thành viên đầu tiên của Ngự Linh sư quân đoàn tập hợp xong, chắc chắn sẽ để người dẫn một đợt về thành phố Cổ Túc.”

Bạch Hòa Quang nói, “Ta tạm thời cần ở lại đây chỉ đạo A Trà, không thể cùng người đi, nên trước hết ta sẽ nói về điều kiện cần chuẩn bị cho việc tăng cấp truyền kỳ.”

“Tăng cấp truyền kỳ?” Bạch Khải nghe vậy thì giật mình, dường như trước đây vài ngày khi chia tay Bạch Hòa Quang có nghe nói qua, nhưng mấy ngày qua hấn đã đắm chìm trong việc giải quyết Pháp Đế tâm đặc mà quên mất chuyện này.

“Đúng, ngươi và A Trà đều đã là lục giai Ngự Thú sư, sự tiến bộ của ngươi còn nhanh hơn không ít.

Với tình hình hiện tại, ta không thể đảm bảo mình sẽ có mặt bên cạnh ngươi khi ngươi tăng cấp, vì vậy ta dự định trước tiên sẽ nói cho ngươi về điều kiện tăng cấp truyền kỳ.”

Bạch Hòa Quang nhìn sâu vào mắt Bạch Khải và nói: “Thực tế, một số điều kiện mà ngươi nên đã nghe nói qua. Điều kiện cơ bản nhất chính là sở hữu một đầu Đế Hoàng lục giai đỉnh phong sủng thú, đồng thời bản thân tinh thần lực cũng phải đạt tới lục giai đỉnh phong, ngươi đã biết chưa?” “Ừm, cái này ta đã nghe La giáo quan nói rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

La Tường đã sớm nhắc hẩn rằng tạm thời không nên bình quân bồi dưỡng, ít nhất trước hết phải có một đầu Đế Hoàng sinh vật ra mới nói tiếp, nguyên nhân cũng chính vì lý do này.

Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm và nói: “Ngươi đã sở hữu hai đầu trung đẳng Đế Hoàng sinh vật, và thuộc tính của chúng cũng không tồi.

Tuy nhiên, nếu tính theo trưởng thành cấp bậc, Alpha sẽ thỏa mãn mục tiêu hơn một chút.

Nếu như không có gì khác, có thể ưu tiên bồi dưỡng Alpha.”

“Ta cũng nghĩ như vậy.”

Nếu như trước đây không vì bị rơi vào lệnh cấm không thể thăm dò bí cảnh, hẩn đã sớm muốn mang Alpha đi Hoàng Hôn đại lãng tẩm xem có thể nâng cao cấp độ chủng tộc hay không.

Giờ lệnh cấm đã được giải trừ, chờ lần này trở về, hẩn nhất định sẽ đi thăm dò kỹ càng.

“Những điều kiện này đối với ngươi mà nói không khó khăn lắm, ngươi cần hoàn thành một điều kiện khác.”

Bạch Hòa Quang vung tay lên, một cánh cửa lớn xuất hiện trước mặt Bạch Khải và Bạch Thu Trà.

“Lão sư, ngài nói phương pháp tăng cấp truyền kỳ sẽ không liên quan đến tháp bí cảnh chứ?” Bạch Khải nhìn cánh cửa lớn

và những hình hoa văn trên mu bàn tay của Bạch Hòa Quang, có phần hiểu ra.

“Đúng vậy, điều kiện để tăng cấp truyền kỳ là chế tạo tháp bí cảnh của riêng mình, đồng thời đây cũng là bước khó khăn nhất.”

Bạch Hòa Quang búng tay, cánh cửa lớn bỗng dung biến mất, thay vào đó là một tiểu tháp màu đen lơ lửng trong tay Bạch Khải.

“Khi người và sủng thú đều đạt tới lục giai đỉnh phong, người cần phải bắt đầu dung hợp không gian Ngự Thú của mình với lĩnh vực sủng thú, khi không gian Ngự Thú dung hợp với lĩnh vực rồi, sẽ hình thành bí cảnh, và lúc đó người sẽ trở thành truyền kỳ Ngự Thú sư.”

“Mà tháp bí cảnh, chính là dùng để điều hòa không gian Ngự Thú với lĩnh vực, đồng thời xác định vị trí tại tinh bích của thế giới chính.”

“Ngự Thú không gian dung hợp lĩnh vực?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt.

Ngự Thú không gian là do linh hồn Ngự Thú sư diễn hóa ra, nhưng không phải là thực thể, trong khi lĩnh vực lại thể hiện sức mạnh của các quy tắc.

Hai thứ này, khi dung hợp lại có thể tạo thành bí cảnh, điều này Bạch Khải chưa bao giờ nghĩ tới.

“Đúng, lĩnh vực sủng thú đại diện cho các quy tắc của thế giới này, còn khi dung hợp với không gian Ngự Thú, thì có thể trở thành một tiểu thế giới.

Tháp bí cảnh sẽ cố định nó tại tinh bích, đồng thời điều chỉnh các quy tắc trong tiểu thế giới, từ từ dẫn dắt nó hướng tới sự hoàn thiện.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu: “Trong quá trình này, Ngự Thú sư cũng có thể thu hoạch được lợi ích rất lớn.

Từ một góc độ nào đó mà nói, sau khi tăng cấp thành truyền kỳ Ngự Thú sư, người cùng sủng thú của mình sẽ không còn là sinh mạng thông thường nữa.”

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nghe vậy thì minh bạch và tiếp tục hỏi: “Vậy như lão sư, có phải trước tiên ngài đã dung hợp Cửu U Minh Tước không? Huyết Liêm Ác Linh là sau này dung hợp hả?” “Đúng vậy, ta đã dựa vào Cửu U Minh Tước để đột phá thành truyền kỳ, Huyết Liêm Ác Linh là dung hợp sau này.”

Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải và nói: “Mỗi đầu sủng thú dung hợp vào tháp bí cảnh, thuộc tính sẽ được cường hóa.

Phân cường hóa này không chỉ có tác dụng trên tháp bí cảnh, mà còn ảnh hưởng đến các sủng thú khác khi dung hợp vào lĩnh vực và tháp bí cảnh cũng sẽ được cường hóa.”

“Vì vậy, dung hợp nhiều sinh vật truyền kỳ càng nhiều, sủng thú của ngươi cũng sẽ trở nên mạnh mẽ hơn.”

Nghe Bạch Hòa Quang giải thích, Bạch Khải lập tức thông suốt.

Không trách sao lão sư lại mạnh mẽ hơn nhiều so với những người khác trong truyền kỳ.

Hắn trước kia còn nghĩ rằng đó là do Cửu U Minh Tước mà ra, nhưng giờ thì thấy rõ rằng điều đó cũng có quan hệ với số lượng sinh vật truyền kỳ.

Nếu có thể bồi dưỡng cả bảy con sủng thú thành truyền kỳ, thì việc này chẳng phải là cực kỳ mạnh mẽ sao? Kế hoạch toàn viên truyền kỳ, nhất định phải thực hiện thành công! Thấy ánh sáng trong mắt Bạch Khải, Bạch Hòa Quang tự nhiên hiểu rõ suy nghĩ của Bạch Khải và nói: “Tuy nhiên, số lượng sủng thú dung hợp tới đa còn liên quan trực tiếp đến tháp bí cảnh.

Nếu thiết kế tháp bí cảnh không đủ hợp lý thì không thể tiếp nhận quá nhiều sủng thú, và đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến số lượng truyền kỳ hiếm hoi.”

Nói đến đây, Bạch Hòa Quang vỗ vỗ vai Bạch Khải: “Thiên tư của ngươi xuất sắc, thành tích tương lai chắc chắn sẽ vượt xa ta.

Nhưng ta hy vọng ngươi không nên quá gấp gáp trong việc cầu thành, vội vàng đột phá. Ít nhất, trước tiên hãy hoàn thiện thiết kế tháp bí cảnh của chính mình, rồi lại suy nghĩ đến chuyện đột phá.”

“Ta hiểu lão sư.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đột nhiên nhớ lại điều gì đó và nói:
“Lão sư, chúng ta sủng thú tấn cấp là dung hợp lĩnh vực với không gian Ngự Thú, vậy còn những hung thú thì sao? Chẳng lẽ lại phải dung hợp với Thú hồn sư?” “Phương pháp của hung thú khác với chúng ta, bọn chúng dung hợp lĩnh vực với linh hồn của chính mình.”

Bạch Hòa Quang nói: “Cách này có vẻ đơn giản hơn so với chúng ta, nhưng tốc độ tăng cấp truyền kỳ của hung thú lại chậm hơn chúng ta, đó cũng là lý do tại sao sinh vật truyền kỳ của nhân loại xuất hiện nhanh hơn so với các bộ lạc.”

Bạch Khải hiểu ra, đúng là như vậy.

Có không gian Ngự Thú hỗ trợ, sủng thú vốn đã có tốc độ tiến hóa nhanh hơn hung thú, việc truyền kỳ sau này càng tăng tốc độ đó; bất kể là tốc độ tăng cấp hay chiến lược, rõ ràng là có ưu thế lớn.

“Tuy nhiên, bộ lạc có lịch sử rất lâu đời, tiềm lực của họ không phải là điều chúng ta có thể lường trước, nên chúng ta cũng không thể xem thường.”

Chương 763:

Ba đại Bán Thần tề tụ! Bạch Hòa Quang đã hướng dẫn Bạch Khải nhận thức rõ ràng sự cần thiết phải chế tạo tháp bí cảnh gấp gáp.

Hắn không chỉ đơn giản dừng lại ở đó, mà còn phải thiết kế một tháp bí cảnh thật hoàn hảo. Ít nhất, tháp bí cảnh này cần có khả năng tiếp nhận bảy con sinh vật truyền kỳ để lĩnh vực của chúng có thể hòa hợp với nhau.

Không, có lẽ còn cần phải tăng thêm độ khó lên một chút.

Chỉ riêng việc sở hữu các thuộc tính mạnh mẽ của Alpha Tịch Diệt Kiếm Vực đã rất đáng gờm.

Chỉ riêng hai lĩnh vực Gamma cũng đã làm tăng thêm độ khó cho Bạch Khải.

Các sủng thú khác, Bạch Khải cũng khá lo lắng rằng mọi chuyện sẽ không dễ dàng.

Rõ ràng, hạn mức cao nhất mà tháp bí cảnh này có thể tiếp nhận có vẻ như còn hơi thấp.

Nói về điều này, hắc Ngự Thú không gian đã hợp nhất với vài bí cảnh, không biết liệu có ảnh hưởng gì đến việc hợp nhất cùng lĩnh vực hay không.

“Thực ra người không cần phải áp lực quá lớn như vậy.

Việc chế tạo tháp bí cảnh không phải chỉ trong một sớm một chiều, cho dù sau khi trở thành truyền kỳ thì vẫn sẽ cần tiếp tục cải tiến nó. Điều mà người cần làm bây giờ là thiết kế một cơ sở kết cấu thôi.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Khi nào người về thành phố Cổ Túc, thì có thể nghiên cứu về tháp bí cảnh.

Lúc đó, La Tường có thể sẽ đến thành phố Cổ Túc đợi người.

Nếu có vấn đề gì, người có thể hỏi hắn.”

“Được.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

La Tường có tay nghề phù văn cao hơn hẳn rất nhiều, nên có thể không thể hỏi về kế hoạch cụ thể, nhưng những đề xuất nhỏ thì chắc chắn có thể.

“À, thưa thầy, vừa rồi ngài có nói đến việc hợp nhất nhiều sung thú thì sẽ tăng phúc mạnh mẽ.

Vậy A Trà không phải là bị thiệt thòi lớn sao?” Bạch Khải nhìn về phía Bạch Thu Trà, hỏi.

“Sẽ không.

A Trà có thiên phú Thông Linh sư, mặc dù cô ấy chiếm giữ bảy khế ước, nhưng điều đó cũng bổ sung tăng thêm sức mạnh.

Chỉ cần A Trà có thể thành công tấn thăng, cô ấy sẽ tự mang theo sức tăng phúc.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói: “Nhưng hiện tại vấn đề là chủ nhân ràng buộc của Ngự Linh sư.

A Trà hiện tại đang sở hữu hai hệ thống, nếu có thể, tốt nhất là nên hợp nhất hai loại hệ thống đó.”

“Hợp nhất?” Bạch Khải ngay lập tức nghĩ lại cảnh mà hắn và Lý Húc Thăng cùng với Bạch Thu Trà đã giao tranh trước đó; hình như Bạch Thu Trà đã có thể hợp nhất Bạo Lôi Thủ với Cốt Long.

Hợp nhất hai hệ thống, vậy chẳng phải sẽ mạnh thêm rất nhiều sao? “Đừng nhìn tôi kiểu đó.

Lần trước tôi hợp nhất như vậy là một gánh nặng rất lớn.

Ba tôi nói đó không hẳn là phương thức hợp nhất chính xác, vì vậy tôi vẫn cần suy nghĩ thêm nhiều cách khác.”

Bạch Thu Trà bắt đầu dĩ mỉm cười, dù phương pháp của hắn không sai, nhưng hắn vẫn nghĩ thêm cách hợp nhất tốt hơn để giúp bản thân mạnh mẽ hơn.

Ai bảo có một người biến thái bên cạnh chứ.

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải ngộ ra điều đó, thực sự là việc hợp nhất giữa linh hồn của mình và sủng thú thật sự là một gánh nặng.

Dù sao, trạng thái đó cũng có chút tương tự với việc hợp nhất linh vực.

Biết đâu sau vài lần, A Trà sẽ thành công trước. Đúng lúc này, một tràng âm thanh gõ cửa vang lên.

Ba người quay đầu lại, thấy Triệu Phù Đồ và Hắc Bạch đang đứng ở cửa, nhìn về phía bọn họ.

“Không làm phiền các người chứ?” Triệu Phù Đồ cười híp mắt nhìn Bạch Khải và hai người kia, nói.

“Không, tất cả những gì cần dặn dò đã nói xong rồi.

Tôi cũng chuẩn bị lên đường.”

Bạch Hòa Quang lắc đầu, nói.

“Đi đâu với A Trà vậy? Nhân tiện thì dắt Bạch Vũ Hiểu đi cùng, có lẽ sẽ có ích cho hắn.”

Triệu Phù Đồ nói.

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ vuốt cằm, nhìn về phía Bạch Khải, nói tiếp: “Tôi và A Trà đi trước một bước, còn người thì hãy cẩn thận nhé.”

“Yên tâm đi thầy, không có gì đâu.”

“Được.”

Trên mặt Bạch Hòa Quang hiện lên một nụ cười, nói: “Tôi mong chờ ngày người trở thành truyền kỳ.”

Nói xong, Bạch Hòa Quang cùng Bạch Thu Trà rời khỏi ký túc xá.

“Hòa Quang rất kỳ vọng vào người, khiến tôi cũng háo hức rồi đây.”

Triệu Phù Đồ mỉm cười, nói: “Việc của tôi bên này đã xử lý gần xong xuôi, tôi sẽ đưa Hắc Bạch tiền bối về.

Nếu người muốn về thành phố Cổ Túc thì cứ thoải mái xuất phát.”

“Vậy thì trước tiên chúng ta lên đường.”

Bạch Khải trong mắt toả ra một ánh sáng, thắp bí cảnh của hắn vẫn chưa bắt đầu thiết kế, tạm thời không nghĩ ra gì hay.

Nhưng cấp bậc Alpha của bọn họ thì trước hết cần phải khởi động.

Hoàng Hôn đại lẳng tâm, lần này không thể không khám phá cho thật tốt.

“Tốt, tôi đã sắp xếp xong máy bay cho các người.

Nếu muốn xuất phát thì bây giờ có thể đi.”

Thấy bộ dạng của Bạch Khải, Triệu Phù Đồ không khỏi nói: “Có lẽ người sẽ là người trẻ tuổi nhất trong lịch sử hội, nếu làm tốt được việc này, sau này sẽ được ghi chép lại là người sáng giá nhất trong hội.”

“Ha ha...”

Cảm ơn hội trưởng, nhưng tôi vẫn chưa trở thành ghi chép dự định đâu.”

Bạch Khải cơ mặt nhúc nhích, nhìn Hắc Bạch, hỏi: “Kỹ thuật chữa trị kho phù văn đã sửa chữa xong chưa?” Hắc Bạch ngẩng đầu, nói: “Dĩ nhiên, trong kho trị liệu này các người sử dụng rất nhiều Bạch Thiên cơ giáp, việc sửa chữa cũng khá nhẹ nhàng.”

“Cũng chính là nhờ Hắc Bạch tiên bối ở đây.

Nếu không, chỉ dựa vào chúng tôi thì có lẽ sẽ tốn nhiều thời gian hơn.”

Triệu Phù Đồ nói: “Chúng tôi tiếp theo sẽ bắt đầu chế tạo nguyên mẫu. Đến lúc đó sẽ ưu tiên mang đến thành phố Cổ Túc thí điểm sử dụng.

Bạch Khải, lúc đó có lẽ cần người phối hợp một chút.”

“Tốt.”

Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài.

Việc này còn chưa chính thức bắt đầu, mà đã phải lo lắng về những chuyện ấy, đúng là trước đó cái gì có thể mơ mộng đều là hảo huyền mà thôi.

Triệu Phù Đồ vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Được rồi, tôi không giữ thêm ngươi.

Nhanh chóng lên đường đi.”

“Được.”

...

Thành phố Cổ Túc.

Tân hội trưởng cùng các lãnh đạo hiệp hội thành phố Cổ Túc đang đứng tại địa điểm nhận điện thoại, nhìn về phía không gian xa xôi, máy bay khổng lồ dần hiện rõ, khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười.

“Tiểu tử này, cuối cùng đã trở lại rồi.”

Tân hội trưởng vuốt chòm râu, trong hội, ông là một trong những người lớn tuổi nhất bên cạnh Mạc Quan. Ông suốt thời gian qua đều tìm kiếm người kế nghiệp phù hợp, nên vẫn ở vị trí cao nhất.

Ban đầu ông còn có La Tường, nhưng không ngờ La Tường lại tiến bộ quá nhanh, vươn thẳng lên cấp độ truyền kỳ, hoàn toàn phá vỡ kế hoạch của Tân hội trưởng.

May mắn thay, hiện tại lại có Bạch Khải xuất hiện.

Chỉ trong một năm chưa đầy, cậu ấy đã thăng lên cấp độ lục giai, và các kỹ năng đều ưu tú, trở thành sự lựa chọn tốt nhất cho hội trưởng.

Về việc liệu điều đó có ảnh hưởng đến việc tu luyện của Bạch Khải hay không, Tân hội trưởng lại không quá lo lắng.

Bạch Khải trong học viện Tinh giới đã học hỏi rất nhiều kiến thức, mặc dù nếu có chút lộn xộn, nhưng những học sinh đó đều được quản lý rất nghiêm.

Dù hiệp hội này và Biên Hòa trường học có sự khác biệt, nhưng ông hiện tại vẫn sẽ hỗ trợ xử lý công việc bằng tư cách Phó hội trưởng.

Chỉ cần thích ứng trong một khoảng thời gian, Bạch Khải chắc chắn sẽ không gặp vấn đề gì. Đến lúc đó, ông có thể thanh thản nghỉ hưu, sau đó tự do tận hưởng cuộc sống ở tuổi già.

Ừm, còn phải đi hải vực một chuyến, để Mạc Quan thỏa mãn một chút.

Rất nhanh, máy bay hạ cánh, các Ngự Linh sư lần lượt bước xuống.

Những thành viên hiệp hội đã sẵn sàng chờ đợi cũng dần dất họ tiến về nơi chuẩn bị nghỉ ngơi.

“Tiểu tử này, sao còn chưa xuống?” Tần hội trưởng nhìn thấy các Ngự Linh sư đã bước xuống máy bay, nhưng vẫn chưa thấy Bạch Khải xuất hiện.

Ngay cả tổng bộ dẫn đội Ngự Thú sư cũng đã xuống, lúc này Tần hội trưởng mới nhận ra điều gì đó.

“Bạch Khải đâu? Không đi cùng các người trở về sao?” Tần hội trưởng kéo hỏi đội trưởng.

Khi nghe Tần hội trưởng hỏi, đội trưởng có chút bất đắc dĩ nói: “Bạch Khải đại sư khi vào địa phận thành phố Cổ Túc đã bất ngờ rời đi, không thông báo với chúng tôi về hướng đi.”

“Tên tiểu tử này, sẽ không phải lâm trận bỏ chạy chứ?” Tần hội trưởng cơn giận nổi lên, trong đầu hình ảnh sóng lưng nghi hưu ngay lập tức sụp đổ.

“Đem tên gia hỏa đó tìm ra cho tôi ngay lập tức!” ...

Tại căn cứ dưới nước Hồ Thái Trạch.

Trương Sam mở cánh cửa lớn, nhìn thấy bên trong hai cánh Nguyên Tổ chi môn đang đứng yên tĩnh, hỏi Bạch Khải:

“Người chắc chắn là không cần liên lạc với La Tường sao?”

“Không cần.

Cái Nguyên Tổ chi môn này không có tổn hại, không cần sửa chữa.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, xuất ra một khối đất đá màu vàng, và khối đá đó tự động rời khỏi tay, bay đến nhóm thủy hỏa nguyên tố.

Khối đá nhanh chóng lớn lên theo cơn gió, và rất nhanh đã biến thành một cái Nguyên Tổ chi môn màu vàng đất, lơ lửng bên cạnh Thủy Hỏa Nguyên Tổ chi môn.

“Hô ~ cuối cùng cũng hoàn thành.”

Thấy Nguyên Tổ chi môn ổn định, Bạch Khải như trút được gánh nặng.

Ban đầu hẳn định bay về thành phố Cổ Túc bằng chuyên cơ, nhưng khi vừa vào địa phận thành phố Cổ Túc, Thổ nguyên tổ chi môn lập tức phản ứng dữ dội, làm Bạch Khải không thể làm việc thuận lợi, nên chỉ có thể đến Hồ Thái Trạch để thiết lập Nguyên Tổ chi môn trước.

“Thổ nguyên tổ chi môn...

Bạch Khải, người dự định rất có thể sẽ thu thập đủ Nguyên Tổ giới ở đây sao?” Thấy Bạch Khải thật sự dựng Thổ Nguyên Tổ chi môn lên, Trương Sam không nhịn được nói.

“Ừm, thật sự tôi nghĩ như vậy, nhưng có lẽ không khả thi lắm.”

Bạch Khải nhún vai, đang định nói gì thêm thì ba cánh cửa Nguyên Tổ chi môn đột nhiên rung chuyển kịch liệt. Đồng thời, ba cột ánh sáng khác nhau từ chúng phát ra, tụ tập vào giữa.

Chỉ trong chớp mắt, một vùng tam giác với những màu sắc không ngừng biến hóa xuất hiện ngay giữa Nguyên Tổ chi môn, khí tức năng lượng khổng lồ thậm chí làm nước dưới căn cứ cũng rung chuyển.

“Mọi người, lập tức đề phòng!” Thấy vậy, Trương Sam lập tức kéo chuông cảnh báo trong căn cứ dưới nước.

Nhưng chưa kịp xác nhận tình huống với Bạch Khải, ông đã thấy ba nguyên tố sinh vật có kích thước khổng lồ từ Nguyên Tổ chi môn bước ra.

Từ Hỏa nguyên tố giới, Viêm Ma.

Từ Thủy nguyên tố giới, Thủy linh.

Từ Thổ nguyên tố giới, Nham Khôi.

Ba nguyên tố Bán Thần từ những Nguyên Tổ giới khác nhau đồng thời xuất hiện trong căn cứ dưới nước.

“Bạch Khải, đã có thể rời khỏi Nguyên Tổ giới sao?” Thấy vậy, Bạch Khải mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, lập tức gọi Jetta ra.

Ba Bán Thần ngay khi nhìn thấy Bạch Khải đã chú ý đến hắn.

“Bạch Khải các hạ, chúng ta lại gặp mặt.”

Thủy linh chủ động chào hỏi Bạch Khải, sau đó nhận thấy sự biến hóa trên người Jetta, không khỏi nhìn về phía Nham Khôi, nói: “Thổ nguyên tổ giới đã nhận thức Jetta sao?” Nham Khôi nhẹ gật đầu, nói: “Thổ nguyên tổ giới đã dựa vào Bạch Khải các hạ mà khôi phục, tự nhiên là công nhận.”

“Hừ! Không nghĩ tới tiểu tử này lại có thể tìm ra Thổ nguyên tổ giới, ta rất hoài nghi, liệu ngày nào Phong nguyên tổ giới có bị hắn tìm ra không.”

Viêm Ma hừ một tiếng, nói.

“Có lẽ đây chính là dấu hiệu Nguyên Tổ giới sắp phục hồi cũng không chừng.”

Thủy linh cười nhẹ, ba Bán Thần lại lần nữa nhìn nhau, đồng loạt đưa tay phải ra, cả ba viên năng lượng đỏ, xanh, vàng từ tay họ chậm rãi bay ra, rơi vào đỉnh vùng tam giác.

Khu vực năng lượng ấy trong nháy mắt thực chất hóa, tạo thành một không gian riêng biệt.

Chương 764:

Nguyên tố tế đàn Khu vực tam giác vừa mới hình thành, không gian xung quanh lập tức trở nên nồng nặc năng lượng nguyên tố, hồ Thái Trạch bắt đầu kịch liệt rung động.

Tuy nhiên, loại rung động này rất nhanh đã ngừng lại, ba tên Bán Thần thu hồi năng lượng của mình và nhìn về phía Bạch Khải.

“Bạch Khải các hạ, chúng ta muốn ở đây chế tạo một cái nguyên tố tế đàn, có được không?” Bạch Khải nghe vậy thì khóe miệng giật giật, mặc dù không rõ nguyên tố tế đàn là cái gì, nhưng ba người này đã bắt đầu khởi công mà còn hỏi ý kiến của hắn.

“Ta có thể hỏi trước một câu, nguyên tố tế đàn là cái gì?” Thủy linh cười nói: “Nguyên tố tế đàn đã rất nhiều năm không xuất hiện, Bạch Khải các hạ không biết cũng là bình thường.”

“Rất nhiều năm trước đây, Nguyên Tố giới còn đang tồn tại, chúng ta Nguyên Tố giới dựa vào nguyên tố tế đàn để liên lạc với bên ngoài, nhằm để nhân loại có thể kêu gọi chúng ta.”

Thủy linh dừng một chút, tiếp tục giải thích: “Mặc dù Nguyên Tố chi môn cũng có thể triệu hoán, nhưng quá phiền phức, lại chỉ có một loại thuộc tính.

Với nguyên tố tế đàn này, chúng ta có thể đồng thời kêu gọi tộc nhân từ ba Nguyên Tố giới.”

Nghe xong lời giải thích của thủy linh, Bạch Khải lập tức hiểu rõ, đơn giản nói, chính là kết hợp ba cái ao thể lại thành một cái chứ sao.

“Chúng ta Thủy Hỏa nguyên tố giới gần đây đã ra đời không ít tộc nhân, nhưng sức mạnh còn yếu, nếu có thể, chúng ta hi vọng họ có thể ký kết khế ước với nhân loại, để tăng tốc độ trưởng thành.”

“Đương nhiên, chúng ta Nguyên Tố giới sẽ gánh chịu việc bồi dưỡng tân sinh tộc nhân, các người chỉ cần trả giá khế ước tương ứng là được.”

Thủy linh nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Ta hiểu yêu cầu này có thể có chút miễn cưỡng đối với Bạch Khải các hạ, nhưng chúng ta Nguyên Tố giới sẵn sàng trả giá tương ứng.”

Nói xong, thủy linh phát tay, một đồng vật liệu Thủy thuộc tính xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Những thứ này là tài nguyên của Thủy nguyên tố giới, coi như là yêu cầu Bạch Khải các hạ giúp chúng ta liên hệ với nhân loại Ngự Thú sư.”

“Không miễn cưỡng, không có chút nào miễn cưỡng cả.”

Bạch Khải nghe vậy lắc đầu liên tục, xem ra thủy linh rất gấp gáp muốn tộc nhân trưởng thành, đến mức bỏ ra nhiều tài nguyên như vậy nhằm nâng cao thực lực cho tộc nhân.

Cung cấp khế ước sinh vật và vật tứ bồi dưỡng, như vậy thì lương tâm của thương gia xưa nay có lẽ cũng chỉ còn lại trong Nguyên Tố giới mà thôi.

“Chúng ta cũng có ý tương tự.”

Viêm Ma và Nham Khôi liếc nhau, cũng thả ra một đồng vật liệu để thể hiện thái độ của mình.

“Vậy nên, các người dự định sẽ kết thành đồng minh với nhân loại sao?” Khi thấy ba Bán Thần hành động như vậy, Trương Sam tiến lên hỏi.

“Đúng vậy, mặc dù chúng ta cùng Bạch Khải các hạ đã ký kết quan hệ hữu hảo, nhưng đó chỉ là cá nhân, nếu có thể, chúng ta hi vọng sẽ đạt được quan hệ hợp tác lâu dài với các người.”

Thủy linh dừng một chút, nói tiếp: “Đây cũng là nguyện vọng của toàn bộ Nguyên Tố giới.”

Toàn bộ Nguyên Tố giới? Hửn là Nguyên Tố giới ý thức muốn nói.

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, định đáp ứng, nhưng bị Trương Sam ngăn lại.

“Ta có thể hỏi một lần nữa, tại sao các người lại vội vàng như vậy muốn tăng cường thực lực cho tộc nhân?” Trương Sam một mực nhìn chăm chăm vào mắt thủy linh, không hề bị uy danh Bán Thần của đối phương làm sợ hãi.

Khi Trương Sam hỏi câu này, Bạch Khải cũng phản ứng lại.

Siêu phàm sinh vật ký kết khế ước với nhân loại Ngự Thú sư thì tốc độ phát triển của chúng sẽ vượt quá giai đoạn chưa ký ước.

Nhưng nguyên tố sinh vật thì tương đối đặc thù, ngay cả khi không có khế ước, chỉ cần có đủ tài nguyên, tốc độ phát triển của chúng vẫn không hề chậm.

Dù vậy, nhìn thấy thủy linh gấp gấp như vậy, có vẻ như tình hình có chút bất thường.

Hơn nữa, Nham Khôi rõ ràng vừa mới bị trục xuất, nhưng lại giống như đã bàn bạc trước với Viêm Ma và thủy linh từ lâu? Nhìn thấy bộ dạng nghi hoặc của hai người, thủy linh lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, nói: “Chúng ta chỉ chuyển đạt ý chí của thế giới, cụ thể chúng ta cũng không rõ ràng.”

“Tuy nhiên, có một câu chúng ta có thể nói với các ngươi.”

“Tai nạn, sắp tới.”

“Tai nạn?” Bạch Khải và Trương Sam nhìn nhau, muốn hỏi rõ thêm, nhưng ba Bán Thần vẫn giữ im lặng, không chịu nói thêm gì.

“Huấn luyện viên Trương, ta có nên đồng ý không?” Bạch Khải thấy vậy liền gãi đầu, nhìn về phía Trương Sam dò hỏi.

“Ngươi bây giờ là chủ tịch hội hiệp hội thành phố Cổ Túc, nên tự quyết định các việc trong thành phố Cổ Túc, còn những vấn đề khác, ta cần xin chỉ thị từ tổng bộ.”

Trương Sam nhìn Bạch Khải, dừng lại một chút, rồi nói: “Tuy nhiên, từ góc độ cá nhân, ta tán thành việc hợp tác.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nghe vậy gật đầu, nhìn về phía ba Bán Thần, nói: “Vậy thì ba vị, ta thay mặt thành phố Cổ Túc đồng ý hợp tác với Nguyên Tố giới.”

Vừa nghe Bạch Khải nói vậy, thủy linh khẽ vuốt cằm, sau đó lôi một cánh tay của chính mình ném vào khu vực giữa tam giác, sau đó Viêm Ma và Nham Khôi cũng tương tự nổi gót, đưa cánh tay của mình vào.

Sau đó, trước ánh mắt kinh ngạc của Bạch Khải và Trương Sam, ba cánh tay từ từ dung hợp, dần dần biến thành một cái tế đàn ba màu đỏ, lam, vàng.

“Nguyên tố tế đàn đã được chế tạo thành công, Bạch Khải các hạ chỉ cần đưa những nhân loại thích hợp đến tế đàn này, tế đàn sẽ tự động giúp họ lựa chọn nguyên tố sinh vật thích hợp.”

Thủy linh cười nói: “Đương nhiên, chỉ giới hạn trong ba Nguyên Tố giới mà thôi.

Nếu Bạch Khải các hạ có thể tìm thấy Phong nguyên tố giới để gia nhập vào đội ngũ của chúng ta, thì tế đàn này có thể triệu hoán toàn bộ nguyên tố sinh vật.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng trong đầu vẫn đang suy nghĩ về câu nói của thủy linh.

Tai nạn? Có thể khiến cho Nguyên Tố giới ý thức đề cập đến tai nạn, suy nghĩ lại cảm thấy không đơn giản.

Chẳng lẽ là một bộ lạc? Hoặc là, những ác ma? Hoặc là, thứ gì khác...

Bạch Khải càng nghĩ càng rối bời, quyết định không nghĩ nhiều nữa, rồi xác nhận với ba Bán Thần về phương pháp sử dụng nguyên tố tế đàn, sau đó mang theo đồng vật liệu rời khỏi căn cứ dưới nước hồ Thái Trạch.

Tại hồ Thái Trạch.

Hình như bị ảnh hưởng từ nguyên tố tế đàn, hồ Thái Trạch vốn lâu dài bị băng phong đang bắt đầu chậm rãi tan chảy, Bạch Khải thậm chí có thể cảm nhận được một chút sinh cơ đang từ từ được thai nghén. Đất đai vốn là nơi bắt đầu cuộc sống của muôn loài, giờ đây thêm vào nước và lửa tạo thành sự cân bằng, khiến cho hồ lớn này bắt đầu khôi phục sinh cơ.

“Quân đoàn Ngự Linh sư vẫn còn chưa giải quyết, giờ lại muốn thành lập một quân đoàn nguyên tố nữa.”

Bạch Khải nhìn xuống nước hồ, cảm thấy vô hình xúc động, thì đột nhiên điện thoại di động rung lên dữ dội cắt đứt dòng suy nghĩ.

“Tần hội trưởng? Ta quên mất...”

quên mất hội trưởng rồi!” ...

Tại thành phố Cổ Túc, hiệp hội.

Bạch Khải cười rạng rỡ, nhìn về phía Tần hội trưởng trước mặt, người mà trán đã nổi gân xanh, nói: “Hội trưởng, thật không phải ta cố ý thả người bồ câu, thật sự là vì âm thanh từ Thổ nguyên tố chi môn quá âm ỉ.”

“Đừng gọi ta là hội trưởng, người bây giờ mới là hội trưởng, không liên quan gì đến ta cả.”

Tần hội trưởng tức giận nhìn Bạch Khải, nói: “Ta hiện tại đã bắt đầu hối hận về việc đồng ý từ tổng bộ cho người làm hội trưởng đề án rồi.”

“Thật vậy sao? Vậy nếu không, hội trưởng ngài có thể yêu cầu tổng bộ rút lại không?” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng lên, nói.

Dù sao hắn đã lợi dụng quyền hạn của hội trưởng để mua sắm một lượng lớn tài nguyên, lại cộng với ba Nguyên Tố giới vừa cung cấp vật tư, đủ để hắn thoải mái một thời gian dài, hội trưởng này không làm cũng được! “Người nghĩ là trò đùa chắc? Hội trưởng này muốn làm là làm cái gì?” Tần hội trưởng trừng mắt nhìn Bạch Khải, chỉ chỉ chồng hồ sơ trên bàn làm việc, nói: “Tất cả đều là ta giúp người整理 lại cần phải nhanh chóng trả lời, người tranh thủ tíma xử lý đi.”

Bạch Khải nghe nói nhìn về phía chồng hồ sơ đã xếp thành hai núi nhỏ, khóe mắt co giật một trận. Đã nói xong chỉ cần chú ý là được, sao có nhiều hồ sơ như vậy, có phải định khiến hắn trở thành con dấu viên không a! “Khụ khụ...”

Hội trưởng, ta bên này còn có một việc lớn muốn bàn bạc với người.”

Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, đem chuyện liên quan đến nguyên tố tế đàn kể cho Tần hội trưởng nghe.

“Nguyên tố tế đàn...”

Hợp tác lâu dài...”

“Nhưng mà, bọn họ nói những tai nạn này rốt cuộc là tình huống như thế nào?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Cái này ta không rõ, ba tên Bán Thần cũng không nói cho ta biết, nhưng

ta cảm thấy chuyện này không tồi đối với nhân loại, nên sẽ đồng ý.”

Tần hội trưởng vượt cằm, nói: “Hợp tác với Nguyên Tố giới đúng là một lựa chọn tốt cho liên bang, nguyên tố sinh vật có chiến lực là điều mà chúng ta hiện giờ cần thiết.”

“Nhưng mà, tiểu tử người ngày càng biết cách làm khó người khác, quân đoàn Ngự Linh sư vẫn chưa giải quyết, giờ lại định kéo thêm một nguyên tố tế đàn, tính tới viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần của người, hệ thống Ngự Thú sư ở thành phố Cổ Túc sắp bị người bao trọn rồi.”

“Ngạch, nghe cũng như thật.”

Bạch Khải gãi đầu, do Alpha và Husky, nên Vong Linh hệ và Băng Lang hệ sủng thú bán chạy, tiếp theo lại là một đồng hệ trang bị tiên hóa và hệ ngự linh.

Giờ lại thêm một hệ nguyên tố, Tần hội trưởng nói hệ thống Ngự Thú sư ở thành phố Cổ Túc bị hấn bao trọn cũng không sai.

“Nhưng mà cũng tốt, sức mạnh của Ngự Thú sư ở thành phố Cổ Túc càng mạnh, thì chúng ta càng có lợi.”

Tần hội trưởng dừng một chút, nói: “Những cái đó cùng người đến Ngự Linh sư đã được an trí xong, người quay đầu xem mà xử lý.”

“Về nguyên tố tế đàn, ta sẽ lập tức triệu tập một nhóm Ngự Thú sư thích hợp, người đến lúc đó dẫn họ đi ký kết khế ước là được.”

“Nguyên tố tế đàn lớn như vậy, thành phố Cổ Túc không gánh nổi đâu, tốt nhất là tổng bộ nhanh chóng phái người đến.”

“Còn có quân đội bên kia...”

Nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc suy nghĩ về công việc an bài nguyên tố tế đàn của Tần hội trưởng, Bạch Khải lặng lẽ hướng về phía cửa đi tới.

Khi Tần hội trưởng phát hiện thì Bạch Khải đã trực tiếp mở cửa chuồng mất.

“Đó cái gì, hội trưởng người từ từ suy nghĩ a, ta về nhà trước xem thử.”

Nhiều chuyện như vậy, nghe cũng mệt, hấn không muốn bị vây ở đây, vẫn là tranh thủ thời gian chạy trốn thì hơn.

“Tiểu tử, sao lại chạy nhanh như vậy!” Tần hội trưởng thấy vậy không khỏi nổi giận, lắc đầu, từ trên bàn cầm lấy một phần văn kiện, không nghĩ ngờ gì đó là nghị định bổ nhiệm Bạch Khải làm quân đoàn trưởng quân đoàn Ngự Linh sư.

Phần nghị định bổ nhiệm này là tùy theo nhân viên tổng bộ giao cho hấn, mà Tần hội trưởng đến giờ phút này mới hiểu được tổng bộ có dự định. Để Bạch Khải tiếp nhận chức hội trưởng là giả, còn cái này bổ nhiệm quân đoàn trưởng mới là thật.

Hiệp hội giờ tất nhiên là phụ thuộc vào liên bang, nhưng với tư cách là một tổ chức tồn tại hàng ngàn năm, tự nhiên cũng có lực lượng vũ trang của riêng mình.

Và chỉ có thể chỉ huy những lực lượng vũ trang này thì ít nhất cũng phải đạt đến cấp bậc phân hội hội trưởng.

Tổng bộ tốn công tốn sức để Bạch Khải đảm nhiệm chức hội trưởng, có lẽ cũng chỉ vì muốn Bạch Khải có thể hợp lý tiếp nhận phần quân đoàn trưởng này mà thôi.

“Xem ra, không thể nghỉ hưu được a...”

Chương 765:

Không đánh lại thì cứ việc găm BUFF thuốc Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Lạc Trúc đau lòng nhìn làn da đã trở nên đen nhem của Bạch Khải, nói: “Con trai, hoang vu sa mạc đâu phải điều kiện khó khăn gì, sao lại ra nông nổi này chứ?” “Tạm được, ta cũng không còn cách nào khác.”

Bạch Khải cười, nhưng từ bên Đoạn Mãnh, hắn đã nghe qua Bạch Ngôn đang không nhìn được mà trừng mắt nhìn Bạch Khải.

“Đừng có tưởng ta không biết, bên hoang vu sa mạc có chuyện không nhỏ đâu.”

“Chuyện không nhỏ đúng là có, nhưng chỉ cần có Hoàng Phủ truyền kỳ ở đó, ta làm sao lại gặp nguy hiểm được chứ.”

“Hừm, nhưng lần sau không được mạo hiểm như vậy nữa.”

Hai cha con ăn ý không nói ra cụ thể chuyện gì, Lạc Trúc mặc dù biết hai cha con có điều giấu giếm, nhưng cũng không hỏi thêm, chỉ là kiểm tra Bạch Khải xem có bị thương hay không.

“Phụ mẫu, gần đây viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần có chuyện gì không?” Bạch Khải hỏi.

“Tất cả vẫn bình thường, hệ thống Mộng Chiến giữa chừng có vấn đề, Đồng giáo sư và Sở giáo sư đã giải quyết xong, còn về Ngự Linh sư thì chúng ta cũng đã nắm giữ được không sai biệt lắm.”

Bạch Ngôn dừng một chút, nói tiếp: “Đổi lại lớn nhất hẳn là được tề tở.”

“Được tề tở?” Bạch Khải nghe vậy có chút kinh ngạc, được tề tở là do Lý gia và viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần cùng nhau xây dựng, chủ yếu nghiên cứu các loại thuốc tăng cường chiến lực cho sủng thú.

Thế nhưng hiện tại trên thị trường, được tề chủ yếu là dành cho Ngự Thú sư, ít dành cho sủng thú, vì vậy trước khi đi, Bạch Khải cũng không nghe nói có đột phá gì mới.

“Đúng vậy, Lý gia không hổ là thế gia dược tề, họ đã kết hợp với dược tề của Siêu Thần Tiến Hóa loại I, phát triển ra loại II mới, hiệu quả rất mạnh.”

Bạch Ngôn cười nói: “Hắn là dược tề tổ đang tiến hành kiểm tra hiệu quả dược tề, mau qua xem thử đi.”

“Đương nhiên rồi.”

Bạch Khải không chút do dự đáp ứng ngay, gần đây hắn thường xuyên gặp phải kẻ thù có đẳng cấp ngày một cao, vì vậy thuốc có thể tăng cường chiến lực thực sự rất cần thiết.

Theo Bạch Ngôn và Lạc Trúc dẫn đường, Bạch Khải đến khu vực của dược tề tổ, quả nhiên thấy một nhóm người đang kiểm tra hiệu quả dược tề.

Chỉ thấy một nhân viên khảo thí đang rót một bình dược tề vào một con Cự Địa Băng Lang, sau đó ra lệnh cho nó công kích.

Sau đó, một cột băng từ trên không đáp xuống, vèo một cái trúng vào bia ngắm, khiến nó bị phá tan tành.

“Vụ nổ này, giống như mạnh hơn nhiều so với cột băng bình thường, đây không phải là thuốc tăng cường công kích ư?”
Bạch Khải nhíu mày hỏi.

“Đúng vậy, đây là siêu thần tiến hóa loại II - cự lực dược tề, sau khi dùng sẽ trong thời gian ngắn tăng cường sức mạnh.”

Bạch Ngôn gật đầu nhẹ, nói tiếp: “Tuy nhiên loại thuốc này sử dụng xong sẽ ảnh hưởng đến cảm xúc của sủng thú, dễ khiến chúng trở nên hung hăng, nên khá phù hợp với Cự Địa Băng Lang, vốn dĩ có tính cách lãnh đạm.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rõ ràng việc tăng cường tạm thời bằng dược tề sẽ có một ít tác dụng phụ, nhưng cảm xúc kích động có lẽ cũng không tính là quá lớn.

Người khảo thí thấy hiệu quả của cự lực dược tề rất hài lòng, sau đó lại nhìn sang một con Cự Địa Băng Lang khác, sau khi dùng thuốc, hiệu quả lại hoàn toàn khác.

“Vừa rồi là cự lực, bây giờ là tốc độ sao?” Bạch Khải nhìn xem trong sân kiểm tra, thấy Cự Địa Băng Lang linh hoạt né tránh công kích, đồng thời quan sát các bài kiểm tra khác.

Sức mạnh, tốc độ, phòng ngự, thuộc tính tăng cường...

Cùng là siêu thần tiến hóa loại II, nhưng hiệu quả tăng cường lại khác nhau, mà còn đều không tệ.

“Phụ mẫu, các người đây là muốn hoàn toàn thay đổi phương thức chiến đấu rồi.”

Sau khi xem toàn bộ quá trình kiểm tra dược tề, Bạch Khải không khỏi cảm thán.

Thông thường mà nói, sủng thú trong chiến đấu chủ yếu là trực tiếp vào đánh nhau, nếu là đồng đội còn có sủng thú hỗ trợ bạn bằng BUFF.

Nhưng giờ đây, bất kể sủng thú nào, có lẽ đều muốn dùng thuốc buff trước rồi mới đánh nhau.

“Bạch tổ trưởng, Lạc tổ trưởng, các người đã đến rồi.”

Khi ba người tiến gần thì thu hút sự chú ý của một người đàn ông trung niên, người này cũng phát hiện ra sự xuất hiện của Lý Sư.

“Bạch Khải... Ồ, Bạch Khải đại sư, người đã trở về rồi sao?” Nhìn thấy Bạch Khải, Lý Sư rõ ràng hơi ngạc nhiên, muốn tiến lên nói gì đó, nhưng khi thấy người đàn ông trung niên bên cạnh, lại dừng lại, vuốt ve tay áo như đang suy nghĩ điều gì.

“Người chính là Bạch Khải đại sư, đã lâu nghe danh.”

Người đàn ông trung niên nhìn sâu vào mắt Bạch Khải, nói: “Ta gọi là Lý Lôi, là phụ thân của Lý Sư.”

“Chào ngài.”

Bạch Khải nắm chặt tay đối phương, nhưng khi phát hiện ra trên người Lý Lôi có chút địch ý, hắn không khỏi cảm thấy mờ hồ.

Lý gia không phải có quan hệ hợp tác với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sao, sao lại có địch ý nhỉ? Hắn trước kia cũng chưa từng gặp Lý Lôi.

“Lý đại sư, siêu thần tiến hóa loại II dược tề bao nhiêu loại hình độc lập đã thành công chưa?” Bạch Ngôn tiến đến trước mặt Lý Lôi, hỏi.

“Hừm, xem như thành công, nhưng phương án phối chế vẫn cần điều chỉnh lại, không phải lúc sản xuất lên có thể phức tạp như vậy.”

Lý Lôi nhẹ gật đầu nói: “Nhờ có sự hỗ trợ của Bạch tổ trưởng và Lạc tổ trưởng, nếu không chỉ dựa vào chúng ta không cách nào hoàn thành siêu thần tiên hóa loại II được tề.”

“Chỉ là một việc nhỏ, Lý gia được tề học vấn đã giúp chúng ta rất nhiều.”

Lạc Trúc cũng khen một câu, rồi nói: “Con trai ta vừa trở về, còn chưa hiểu rõ chuyện này, Lý đại sư không ngại dẫn Bạch Khải đi xem một chút không?” Được tề tổ hiện tại thuộc về viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, nhưng khác với phù văn tổ và máy móc tổ, được tề tổ tương tự như một bộ phận hợp tác, hai bên không chỉ cùng hưởng thành quả mà được tề tổ cũng có phần độc lập.

“Đương nhiên có thể, nếu không phải nhờ Bạch Khải đại sư đồng ý, thì chúng ta Lý gia thật sự không cách nào hợp tác với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.”

Lý Lôi nhẹ vuốt cằm, rất lịch sự dẫn đường phía trước, nhưng Bạch Khải cảm thấy ánh mắt của Lý Lôi nhìn mình thật lạ.

“Lão ba, các người không lấy danh nghĩa của ta để bóc lột Lý gia chứ?” Bạch Khải tiến lại gần Bạch Ngôn, nhỏ giọng hỏi.

“Người nghĩ gì vậy, lão ba có phải là người như thế không?” Bạch Ngôn đánh nhẹ vào Bạch Khải một cái, nhưng tay lại bị cái thân thể cường tráng của Bạch Khải đập đau nhức, chỉ có thể im lặng rút tay về, nói: “Lý đại sư tính tình thẳng thắn, người làm quen là được.”

“Vậy thì tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, theo Lý Lôi vào được tề tổ.

Khác với những gì Bạch Khải tưởng tượng về gian phòng bí mật của Vu sư, được tề tổ được xây dựng rất hiện đại, các loại dụng cụ tinh vi nhanh chóng xử lý các loại dược liệu và kết hợp chúng lại.

“Dù Lý gia truyền thừa lâu đời, nhưng không phải cô hủ, đặc biệt là khi hợp tác với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần,

chúng ta đã sử dụng rất nhiều công nghệ cao để hỗ trợ trong việc chế được.”

Lý Lôi dẫn mọi người đi qua dây chuyền sản xuất, từ từ giới thiệu, cuối cùng dừng lại trước một cái bàn làm việc lớn.

“Nhưng mà đối với một số loại được tề mới, chúng ta vẫn áp dụng phương pháp thủ công phối trộn, cho đến khi xác định tỉ lệ tốt nhất thì mới đưa vào sản xuất.”

Nói xong, Lý Lôi cầm một ít nguyên liệu, khéo léo sử dụng dụng cụ trên bàn để xử lý, sau đó cẩn thận cho vào bình được tề để kết hợp.

Không lâu sau, một bình được tề như hồng ngọc tỏa ra ánh sáng mê người liền xuất hiện trước mặt mọi người.

“Đây là được tề tăng phúc mà Lý Sư nghiên cứu ra, ta đã hoàn thiện bên dưới, có thể dài lâu tăng cường thể lực và sức mạnh.”

Lý Lôi tự hào đưa được tề cho Bạch Ngôn, nói: “Mặc dù hiện tại không thể sản xuất hàng loạt, nhưng có thể làm thành sản phẩm có hạn bán ra ngoài.”

“Thời gian dài cùng lúc tăng cường nhiều thuộc tính, Lý đại sư quả nhiên không hổ danh.”

Bạch Ngôn tiếp nhận được tề cùng các số liệu khảo thí liên quan, không khỏi khen ngợi Lý Lôi.

Lý Sư có khả năng được tề, hẳn biết rõ, đích thực rất mạnh, nhưng mà nói đến nghiên cứu độc lập cho loại đẳng cấp này được tề, rõ ràng vẫn còn kém một chút.

Không cần nói, được tề này phần lớn là Lý Lôi phụ trợ Lý Sư khai thác, cũng coi như là nuôi dưỡng. Đáng tiếc, Bạch Khải lại có hứng thú rất rộng, liên quan đến rất nhiều khía cạnh, mà lại cứ mỗi khía cạnh đều đạt được thành tích tuyệt vời, hẳn rất khó giống như Lý Lôi có thể chỉ đạo như vậy.

Nghĩ đến đây, Bạch Ngôn không khỏi nhìn Bạch Khải, muốn nói gì đó, nhưng phát hiện Bạch Khải đã không biết từ lúc nào gọi Jetta ra, đang chiêm ngưỡng thứ gì đó.

“Jetta, hãy học hỏi một chút, cố gắng làm ra những được tề này đi.”

Sột soạt sột soạt? (Tốt chủ nhân, nhưng mà chủ nhân có thể thử một chút không?) Jetta khéo léo nhẹ gật đầu, nhưng ánh mắt lại liên tục dán chặt vào bình dược tề trong tay Lý Lôi.

“Uống thuốc? Người định học Thần Nông ném thử bách thảo sao?” Sột soạt sột soạt? (Thần Nông? Hẳn là ai?) “À, là một ông lão không sợ chết, chuyên thử nghiệm các loại dược thảo.”

Sột soạt sột soạt! (Thế nhưng ta cũng không sợ chết! Ta cũng muốn ném thử!) Jetta nghe vậy lập tức hào hứng, Bạch Khải thấy vậy cũng không biết làm sao, chỉ có thể hướng về Lý Lôi yêu cầu, lại phát hiện mọi người đang dùng ánh mắt kỳ quái nhìn mình.

“Khụ khụ...”

Bạch Khải, sau này nói chuyện hãy chú ý một chút.”

Bạch Khải ho hai tiếng, sau đó nhìn khuôn mặt có chút co quắp của Lý Lôi, nói: “Lý đại sư, dược tề này hẳn là vẫn chưa được thử nghiệm đi, không bằng để Bạch Khải thử một chút xem sao?” “Có thể thì có thể, nhưng nếu là ăn hỏng rồi thì thân thể ta không chịu trách nhiệm.”

Lý Lôi vừa mới nói ra, Bạch Khải đã cảm thấy chua chát, may mà Lý Lôi nhận thức được sự thất thố của mình, nhanh chóng điều chỉnh thái độ, nói: “Bình này là nguyên dịch, ta sẽ pha loãng một chút để Bạch Khải đại sư ném thử nhé.”

“Tốt, làm phiền Lý Lôi đại sư.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhưng đột nhiên thấy Jetta phất tay với bình dược tề, ngay lập tức dược tề bay ra và rơi vào miệng Jetta.

“Jetta, không phải đã bảo người không được ăn bừa....

Khụ khụ, đừng ăn nhiều như vậy ngay lập tức.”

Sột soạt sột soạt ~ (Thế nhưng Jetta cảm thấy ăn thật ngon à ~) Jetta nuốt dược tề xuống, Hỏa Diễm phù văn phát sáng, ngay lập tức biến thành hình thái Hỏa Ác Đồng, chỉ là so với trước đây có vẻ thành thực hơn nhiều, rồi sau đó vung tay lên, cả sân kiểm tra bị hỏa diễm bao trùm.

“Thực sự rất mạnh!” Bạch Khải thấy thế hai mắt sáng lên, Jetta vừa rồi cũng không sử dụng kỹ năng gì, chỉ vung tay lên đã có hiệu lực này, nếu như sử dụng kỹ năng chẳng phải còn mạnh hơn sao? Khó trách trước đây lúc chiến đấu luôn cảm thấy thiếu thiếu cái gì, đánh Boss không lại, gặm BUFF thuốc mới là thao tác bình thường, sức mạnh là cái gì quái lạ chứ!

Chương 766:

Người thừa kế được tề Jetta duy trì trạng thái cường hóa một thời gian dài, khiến Lý Lôi bất giác có chút lo âu.

Mặc dù Lý gia không phải là một tập đoàn lớn, nhưng nghề chế tác được tề của họ ở liên bang lại có vị trí rất cao.

Dù sao, một gia tộc có khả năng cứu mạng người như vậy thì không ai dám khiêu khích.

Tuy nhiên, khi đối mặt với viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần, họ không có lợi thế gì đặc biệt.

Mặc dù Bạch Ngôn, Lạc Trúc và những người khác rất lịch thiệp với Lý Lôi, nhưng Lý Lôi vẫn cảm thấy được tề của hắn so với những được tề khác có vẻ không phù hợp lắm.

Chính vì lý do đó, Lý Lôi rất muốn chứng minh sức mạnh và giá trị của Lý gia, và cuối cùng hắn cũng đã thành công.

“Lý đại sư, loại thuốc này còn bao nhiêu? Trước cho ta lấy vài trăm liều!” Bạch Khải không chút khách khí đưa ra yêu cầu.

Lý Lôi nghe vậy suýt nữa sặc, tức giận nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch viện trưởng, loại cường bạo được tề này không phải là thứ có thể sản xuất hàng loạt, cần có nhân công phối chế tỉ mỉ.”

Nói đến đây, một nét tự hào hiện lên trên gương mặt Lý Lôi, trong khi Lý Sư bên cạnh lại lộ vẻ bất đắc dĩ và kéo tay áo của Lý Lôi.

Cha của nàng có rất nhiều điểm tốt, nhưng mỗi khi gặp chuyện liên quan đến được tề là hắn lại không tự chủ được bay bổng, thậm chí quên mất rằng họ đang chủ động tìm viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần hợp tác.

“Chỉ có thể dùng nhân công phối chế sao? Thật là đáng tiếc,” Bạch Khải nghe vậy có chút thất vọng, nói: “Vậy thì cho ta lấy một ít siêu thần tiên hóa loại II, mỗi loại một trăm liều nhé.”

“Nhi tử, ngươi định đi đâu mạo hiểm thế?” Lạc Trúc giật giật tai, cảnh giác nhìn về phía Bạch Khải.

“Không đi đâu cả, chỉ mang theo để phòng thân thôi mà,” Bạch Khải hơi chột dạ, hắn không thể nói với mẹ mình rằng hắn chuẩn bị đi Hoàng Hôn đại lãng tằm làm nhiệm vụ và mang theo một ít dược tề phòng thân.

“Vậy thì tốt rồi.”

Lạc Trúc nhẹ gật đầu, nhưng ánh mắt đầy nghi ngờ vẫn chăm chú nhìn Bạch Khải như muốn tìm ra chút đầu mối nào đó.

Khi Lý Lôi nghe được lời nói của Bạch Khải, nét mặt cũng trở nên thư thái, nói: “Nếu Bạch viện trưởng chỉ muốn sử dụng để phòng thân, ta có thể giúp ngươi làm trước một ít, còn muốn sản xuất hàng loạt thì phải chờ chúng ta nghiên cứu ra một công thức rõ ràng.”

“Vậy thì phiền toái.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng trong thời khắc quan trọng, hiệu quả cũng không tồi.

Phanh! Đúng lúc này, một âm thanh trầm đục làm mọi người chú ý.

“Jetta, ngươi đang làm gì vậy?” Bạch Khải nhìn thấy Jetta đang dùng một khối nham thạch phong bế để chế tạo dược tề, cảm thấy hơi khó hiểu.

Sột soạt sột soạt ~ (Chủ nhân, ngẫu vừa mới uống cái dược tề đó ~) Jetta mạnh tay lắc lắc bình dược tề, bên trong còn một chút lửa đang cháy, cho đến khi màu sắc dược tề bắt đầu thay đổi thì Jetta mới dừng lại.

Sột soạt sột soạt! (Chủ nhân, ngẫu thành công rồi!) “Ngươi thành công sao? Đây là cuồng bạo dược tề à?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, không thể tin nổi, trong khi Lý Lôi bên cạnh cảm thấy buồn cười.

“Bạch viện trưởng, chuyện này không thể là sự thật, mặc dù trí tuệ của thú cưng cao cấp không thua kém gì nhân loại, nhưng có một số việc không phải chúng có thể làm được.”

Vừa dứt lời, Lý Lôi chợt cảm thấy có gì đó khác thường, khi nhìn xung quanh thì phát hiện mọi người đang nhìn mình với vẻ mặt kỳ quái.

“Lão ba, Bạch Khải có thú cưng...

có chút đặc biệt...”

Lý Sư lặng lẽ kéo Lý Lôi lại, muốn giải thích cho hắn về những chuyện liên quan đến thú cưng của Bạch Khải.

Nhưng Lý Lôi không phát hiện ra điều đó, mà hắn chủ động tiến tới trước mặt Jetta, muốn cho Bạch Khải thấy việc học một kỹ thuật cổ xưa khó khăn đến mức nào.

“Bạch Khải đại sư, ngài thú cưng có khả năng điều khiển năng lượng rất tốt, được liệu phối hợp rất khéo, mà có thể sản xuất ra cuồng bạo được tề...”

khoan đã!” Lý Lôi nói đến đây bỗng nhận ra điều gì, hắn cầm bình được tề lên, cẩn thận ngửi một hơi, rồi ném thử một chút, gương mặt lập tức thay đổi.

“Cái này... Đây quả thực là cuồng bạo được tề?!” Khi Lý Lôi thốt lên kinh ngạc, một vài được tề sư từ Lý gia lập tức hoảng hốt, trong khi các nghiên cứu viên của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần lại tỏ vẻ chuyện này rất bình thường.

Vì thú cưng của viện trưởng đã đảm nhiệm nhiều công việc, và kỹ năng chế tác được tề cũng là chuyện bình thường.

“Cái này làm được thật sao? Không phải bảo rất khó sao?” Bạch Khải cũng cảm thấy kinh ngạc, mặc dù hắn đã sớm dạy Jetta chế tác được tề, nhưng hắn vẫn không quen.

Hóa ra Jetta chỉ cần uống một lần thì có thể chế tác ra một bình thuốc vốn rất khó chế tạo? Sốt soạt sốt soạt? (Có thật là khó không? Ngẫu thấy cũng bình thường mà...) Jetta nghi ngờ nhìn mọi người, rồi từ tay Lý Lôi cầm bình cuồng bạo được tề lên và uống cạn, sau đó trở về chỗ phát hiện mình vẫn chưa đủ, liền chế tạo thêm một bình nữa.

Lần này, Lý Lôi cuối cùng cũng xác nhận rằng Jetta thực sự có khả năng chế tạo ra loại được tề mà hắn nghiên cứu suốt bao lâu, toàn thân hắn lập tức trở nên tái mét.

“Trời ạ! Hóa phúc thật bất ngờ, cú sốc này có phải lớn quá không?” Bạch Khải thấy vậy khoe mắt co lại, muốn an ủi vài câu nhưng lại không biết mở lời thế nào.

“Ta đã biết, tiểu tử cứ đến đâu là cũng có mấy chuyện khiến người không hài lòng.”

Đúng lúc này, giáo sư Sở đột nhiên bước vào, nhìn thấy vẻ mặt chán nản của Lý Lôi, không khỏi khuyên bảo.

“Nhóc Lôi, cái tâm trạng này của ngươi kém quá, có một đầu thú cưng học cách chế tác dược tề cũng không phải chuyện gì lớn, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần này một nửa đều do thú cưng của nhóc này làm ra.”

Khi nghe Sở giáo sư nói, Lý Lôi có chút khó chịu, nhưng sau khi nghe xong thì mới miễn cưỡng tin tưởng.

“Bạch viện trưởng, ngài đã dạy thú cưng chế tác dược tề bao lâu rồi?” Bạch Khải nghe vậy có chút ngượng ngùng, gãi gãi đầu, nói: “Lý đại sư, nếu không chúng ta đổi một câu hỏi khác nhé?” Lý Lôi im lặng một lúc, sau đó chạy tới bàn làm việc, lại chế tác một bình dược tề đưa cho Jetta, nói: “Ngươi có thể chế tác cái này không?” Sột soạt sột soạt? Jetta nghi ngờ tiếp nhận bình dược tề, sau khi ngửi một cái thì uống hết sạch, rồi trở lại giấy bút lựa chọn nguyên liệu mà Lý Lôi đã sử dụng trước đó, ném vào bình rồi chế biến, và một bình dược tề mới liền ra lò.

Chứng kiến cảnh đó, Lý Lôi không những không chán nản mà còn toát ra một luồng khí thế mạnh mẽ.

“Ngươi có hứng thú đi theo ta học chế tác dược tề không?”

“Học chế tác dược tề? Thật xin lỗi, ta...”

Bạch Khải nghe Lý Lôi nói, bản năng muốn từ chối.

Hiện tại hắn chỉ cần nghiên cứu phù văn và máy móc đã thấy đủ sức rồi, nếu còn thêm dược tề nữa thì hắn thật sự không thể ngủ được.

Chỉ là khi Bạch Khải còn chưa nói xong, thì thấy Lý Lôi liền nhảy qua, đi tới trước mặt Jetta, nói: “Chỉ cần ngươi đến theo ta học, ta sẽ dạy ngươi tất cả những gì chúng ta biết về phối phương dược tề!” “Ồ, vậy là có chút hiểu lầm rồi?” Bạch Khải gãi gãi đầu, ngạc nhiên với quyết định của Lý Lôi.

Lý gia đã truyền thừa nhiều năm, nắm giữ một số công thức thì rất hiếm thấy, kết quả giờ lại trực tiếp đưa ra toàn bộ sao?

“Chế tác dược tề thủ công mặc dù có hiệu quả mạnh, nhưng trong thời đại này, quả thực có chút lạc hậu, Lý đại sư không

muốn bỏ lỡ một nhân tài có thể truyền thừa kiến thức của mình.”

Bạch Ngôn vỗ vai Bạch Khải, trên gương mặt thoáng qua một tia bất đắc dĩ.

Từ một góc độ nào đó, việc Bạch Khải học hóa học thực chất cũng là một trong những lý do khiến ngành dược tề bị đào thải dần.

Dù sao, dược tề chế tự động bằng máy móc so với dược tề thủ công thì dược tính không khác biệt quá lớn, nhưng hiệu suất sản xuất lại hơn rất nhiều.

Chính vì vậy, một phần chuyên thừa cổ xưa dần dần bị đứt đoạn, và ngay cả Lý gia cũng không thể không tìm con đường mới cho bản thân.

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, nhìn về phía Jetta đang xoắn xuýt, nói: “Jetta, hãy đồng ý với Lý đại sư đi.”

Sốt soát sốt soát? (Nếu ngẫu đồng ý, có phải có thể uống nhiều dược phẩm giống như vừa rồi không?) “Nhất định rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong đầu không khỏi hiện lên tình cảnh ngày sau Jetta tham gia chiến đấu và cắn dược phẩm. Đây chính là muốn cất cánh! Khi nghe Bạch Khải đồng ý, Lý Lôi lập tức trở nên hào hứng, bất kể Bạch Khải là Thú Sư ra sao, hẳn đã kéo Jetta chạy thẳng về phòng thí nghiệm của mình.

“Vậy ta sẽ để Jetta ở đây, còn phải đi một chuyến đến Song Tử tháp.”

Nhìn thấy cảnh này, Bạch Khải không cảm thấy kỳ quái, cùng phụ huynh chào hỏi rồi hướng về phía Song Tử tháp mà đi.

Sự ra đi của Bạch Khải không có ảnh hưởng đến việc vận hành của Song Tử tháp, nó bây giờ đang là cơ sở xử lý vật liệu lớn nhất của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, trước đó có thể nói là đông vui như trẩy hội.

“Hắc Bạch, những khoáng thạch đó cứ giao cho người.”

Bạch Khải phóng thích Hắc Bạch ra từ bí cảnh.

Hắc Bạch vỗ ngực, nói: “Yên tâm, ta sẽ không lãng phí mặt hàng đó đâu.”

“Vậy là tốt, chờ ta phá giải Pháp Đế tâm đắc, ta sẽ bắt đầu thiết kế chế tạo tháp bí cảnh.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, theo lão sư dạy, tháp bí cảnh ảnh hưởng đến việc đột phá truyền kỳ và sự phát triển trong tương lai, Bạch Khải dĩ nhiên không muốn kéo dài.

“Hừm, chế tạo tháp bí cảnh sớm hay muộn cũng tốt, chí ít còn có cơ hội từ từ cải tiến.”

Hắc Bạch nhẹ gật đầu, rồi đột nhiên nhớ ra điều gì đó, nói: “Theo tiến độ hiện tại của ngươi, ngươi định dùng Alpha để đột phá truyền kỳ chứ gì?” “Đúng vậy, Alpha bây giờ đang có tiến độ nhanh nhất.”

Bạch Khải hỏi: “Có vấn đề gì không?” “Không vấn đề gì, chỉ là ta chợt nhớ ra bên trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm hình như có một số vật liệu hệ Âm Ảnh, nếu dùng chúng để chế tạo tháp bí cảnh, có thể tăng khả năng hòa hợp giữa vùng lĩnh vực Alpha và tháp bí cảnh.”

“Hoàng Hôn đại lăng tẩm? Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nghe xong thì hiểu, vốn dĩ hắn định đến Hoàng Hôn đại lăng tẩm để thăng cấp cho Alpha, giờ vừa vặn là thời cơ thuận lợi.

“Đúng rồi Hắc Bạch, ngươi thật sự không nhớ rõ gì về Hoàng Hôn đại lăng tẩm sao?” Bạch Khải nhìn Hắc Bạch, trong mắt lộ vẻ nghiến ngấm.

Hắc Bạch lắc đầu, nói: “Tất nhiên không nhớ nổi, ta chưa từng xuống dưới, chỉ biết là Pháp Đế lão từ trong đó lấy được vài món đồ mà thôi.”

“Tốt rồi.”

Bạch Khải thở dài, bằng không cứ mở bản đồ ra đãi ngộ thậm chí còn không thể được thì chỉ biết tự mình từ từ khám phá thôi.

Chương 767:

Vậy khác gì so với lưu manh Ứng Tương? Hoàng Hôn đại lãng tâm.

Tầng thứ năm.

Hỏa Nham Ma Hồ ngạc nhiên nhìn Bạch Khải cùng năm đầu sủng thú của hắn, cảm thấy khó tin. “Mới không gặp có bao lâu, sao người lại mạnh lên nhanh như vậy?” Hỏa Nham Ma Hồ nhớ rất rõ, trước đây Bạch Khải đi khiêu chiến tầng thứ sáu mà ngay cả một đầu Đế Hoàng sinh vật cũng không có.

Kết quả, giờ chỉ mới vài tháng trôi qua, mà hắn đã có tới hai đầu sủng thú rồi.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ của Husky, có lẽ việc tấn cấp lên Đế Hoàng cũng không còn xa nữa. “Cũng không phải quá lâu.” Bạch Khải nhún vai đáp: “Hỏa Nham Ma Hồ tiền bối, ta nhớ trước đây người từng nói, Hoàng Hôn đại lãng tâm phía sau mấy tầng sẽ khó khăn hơn rất nhiều, chắc cũng không phải đều có truyền kỳ sinh vật trấn thủ đâu nhỉ?” “Truyền kỳ sinh vật trấn thủ? Không đến mức đó, nhưng càng xuống dưới, các loại vong linh sinh vật sẽ càng mạnh mẽ và tàn bạo.” Hỏa Nham Ma Hồ lắc đầu, nói: “Băng Linh Ngọc Thỏ như lần trước là rất hiếm, chỉ ít ở ba tầng trên đều là một số lục giai Đế Hoàng thôi.” Trước đây lý do hắn muốn Bạch Khải ít nhất phải có lục giai chiến lực mới có thể vào tầng thứ sáu cũng chính là vì điều này.

Mà bây giờ, sủng thú của Bạch Khải đã hoàn toàn là lục giai và còn có hai đầu thực sự là Đế Hoàng sinh vật, hắn cũng không cần phải lo lắng nữa. “Nhưng mà ta cũng không thể loại trừ khả năng sẽ xuất hiện một số sinh vật tiến hóa thành truyền kỳ, người vẫn nên cẩn thận thì hơn.” Nghe Hỏa Nham Ma Hồ nói vậy, Bạch Khải không khỏi chép miệng.

Lời này thật ra không khác gì không nói cả. “Vậy ta sẽ tiếp tục xuống dưới thăm dò, hẹn gặp lại sau.” Bạch Khải vẫy tay chào Hỏa Nham Ma Hồ, sau đó kích hoạt phù chú, thẳng tiến tới tầng thứ sáu.

Do đã lâu không đến phó bản này, lượng vong linh ở tầng sáu lại gia tăng.

Khi phát hiện ra khí tức của sinh mạng, chúng liền ào ạt lao về phía Bạch Khải. “Rốt cuộc là từ đâu ra mà những vong linh này lại liên tục xuất hiện ở Hoàng Hôn đại lăng tẩm vậy?” Bạch Khải nhìn những vong linh này mà cảm thấy nghi hoặc, nhìn về phía Gamma.

Thấy vậy, Gamma hiểu ý, trong tay phóng ra sấm sét, tạo thành một cái lưới lớn, bao trùm những vong linh lại và tịnh hóa chúng thành hư vô.

Két phốc, két phốc. (Chủ nhân, những vong linh này dường như có tà năng khí tức.) Gamma nắm lấy một đầu vong linh, dùng sức bóp, đầu vong linh liền vỡ vụn, và một sợi khí tức lục sắc từ trong vong hồn bay ra, hòa nhập vào cơ thể Gamma. “Không trách được Băng Linh Ngọc Thỏ lại nóng nảy như vậy, hóa ra là vì bị tà năng ảnh hưởng.” Bạch Khải nhìn thấy liền vuốt cằm, sau đó đột nhiên nghĩ đến điều gì. “Trước đây Tử Vong bàn tròn có đến Hoàng Hôn đại lăng tẩm, chẳng lẽ cũng vì nơi này có tà năng? Hay là bên dưới còn có vật gì khác thu hút Tử Vong bàn tròn?” Ken két, ken két? (Lão đại, người nghĩ bên trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm có tồn tại Tử Vong phân thân không?) “Tử Vong phân thân?” Nghe thế, Bạch Khải không khỏi cảm thấy rùng mình.

Tử Vong phân thân là thứ tồn tại có thể còn đáng sợ hơn cả Hắc Long Akuya. Đột nhiên, hắn có chút không muốn thăm dò nữa...

Bạch Khải chép miệng, nhìn nhóm sủng thú không hề tỏ ra sợ hãi chút nào trước khả năng tồn tại nguy hiểm, vẫn yên lặng hướng tới truyền tống phù trận ở tầng thứ bảy.

Một cơn quay cuồng quen thuộc, Bạch Khải cùng mọi người liền xuất hiện ở một thế giới hoàn toàn mới, một cơn thối rửa đủ làm cho người ta choáng váng vào mũi. “Đệch....., mùi vị này...

thực sự như thể sinh vật ở đây có thể chết mất!” Bạch Khải bịt mũi, khuôn mặt tỏ vẻ ghét bỏ.

Còn bên cạnh thì Beita đã chớp mắt và ngã quỵ xuống đất. “A ô a ô....” (Bản uông như thấy bà của bản uông....) “Cái con chó ngốc này, chẳng nhẽ không có cảm giác nguy hiểm nào sao, thật sự quá ngốc nghếch!” Bạch Khải có chút ghét bỏ đá nhẹ Beita, thấy hắn không có ý định đứng dậy, đành phải quan sát xung quanh.

So với tầng thế giới băng tuyết trước, tầng thứ bảy này quá thực ô uế vô cùng.

Hầu như mọi chỗ đất đều bị một thứ vật chất không rõ phủ kín, không khí tràn ngập mùi hôi thối. Ở những nơi bị ô trọc, lò mờ còn có thể nghe thấy những tiếng gào rú.

Róc rách, rách rách. (Chủ nhân, xung quanh chúng ta có rất nhiều xác sống.) Delta mở ra một không gian thông đảo trước mặt Bạch Khải, xuyên qua nó có thể nhìn thấy từng đầu xác sống đang chậm rãi di chuyển về phía nhóm của họ. “Sau vong linh và hài cốt, cuối cùng đến lượt xác sống.” Bạch Khải thấy vậy cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Hoàng Hôn đại lảng tâm là do một đầu Vu Yêu lưu lại, họ sẽ không giống như con người mà chê bai xác sống có đẹp hay không, hay hương vị như thế nào, chỉ cần có thể đánh là được.

Rống! ! Đúng lúc này, xác sống nhóm cuối cùng phát hiện ra sự tồn tại của Bạch Khải, gầm thét lao về phía hắn.

Chắc chắn rằng những con xác sống được đặt ở tầng thứ bảy không phải là những đầy tớ yếu đuối, mà đứng mũi chịu sào chính là một số tinh anh xác sống.

Những xác sống này mặc dù chưa có quá nhiều trí tuệ, nhưng hành động linh hoạt hơn nhiều so với những đầy tớ bình thường.

Chúng lao lên với tốc độ không thua kém gì thú triều.

Và sau những tinh anh xác sống này, còn có một nhóm Lãnh Chúa xác sống, thậm chí Bạch Khải còn thấy không ít Tam Âm Thi Quỷ Thú tồn tại. “Như thế nhiều tài liệu, sao lại đều thành xác sống hết vậy?” Bạch Khải thấy vậy có chút đau lòng.

Xác sống mặc dù bị nhân loại ghét bỏ, nhưng không chỉ vì hình dạng xấu xí, mà còn có một nguyên nhân chính yếu khác.

Dù cho người đó mạnh đến mức nào, trên người có vật liệu ra sao quý giá, khi biến thành xác sống sẽ trở nên vô giá trị, thậm chí ngay cả linh hồn cũng sẽ bị ghét bỏ.

Nói đơn giản hơn, từ xác sống mà tìm đến vật liệu hữu dụng, độ khó chẳng khác gì làm toàn cầu chén ngược lại. “Ngự Thú sư, để ta thử sức một chút.” Nhìn những xác sống dần tiến lại gần, Shuke tiếp nhận quyền khống chế thân thể, áo giáp bạch kim bao trùm khắp người.

Hắn tiện tay triệu hồi mười hai con giáp thú từ trên người Shuke, biến thành dạng cầm tinh thú.

Chỉ một phút, mười hai đầu cầm tinh thú mang năng lực khác lạ đã hòa vào đám xác sống, bắt đầu tiến hành thăm sát đơn phương. Động tác nhanh nhẹn, chiêu thức như dao là Cầm Tinh Chuột.

Lực quá lớn, tiến lên không lùi là Cầm Tinh Ngưu.

Công kích bùng nổ, khí thế như hồng là Cầm Tinh Hổ.

Thân thể nhẹ nhàng, khí lạnh tỏa ra là Cầm Tinh Thỏ.

Ngân quang vút đi, ra vào không trở ngại là Cầm Tinh Long.

Hành tung quỷ mị, độc ác xảo trá là Cầm Tinh Rắn.

Nhanh như thiểm điện, bước chân giống như lôi là Cầm Tinh Ngựa.

Chân đạp vào nơi ẩn náu, sừng nhọn tựa quái vật là Cầm Tinh Dê.

Giống như kim cương, móng vuốt mang độc là Cầm Tinh Khỉ.

Cánh như rồng, âm thanh như sấm là Cầm Tinh Gà.

Công với thủ có mức độ, móng vuốt xé nát đất là Cầm Tinh Chó.

Tham lam vô bờ, vũng bùn khắp nơi là Cầm Tinh Heo.

Mười hai con giáp thú đầy đủ tiếp nhận năng lực của nguyên thể, dưới sự hỗ trợ của máy móc và phù văn, chiến lực của chúng không hề yếu hơn trước. “Những con giáp thú này so với ta dự đoán còn mạnh hơn một chút.

Alpha, người nói Thất Kiếm Long kỵ có phải đối thủ của bọn chúng không?” Ken kết, ken kết. (Ta cũng không nói được, phải so mới biết được.) Alpha lắc đầu, không trả lời, chỉ âm thầm triệu hồi Thất Kiếm Long kỵ, cùng nhau lao vào.

So với mười hai con giáp thú, Thất Kiếm Long kỵ tuy số lượng ít hơn, nhưng tốc độ quét sạch không hề chậm, thậm chí còn nhanh hơn cả một chút. “Cầm tinh thú của ta mặc dù có thể tái hiện các kỹ năng của sinh vật gốc, nhưng trường lực và lĩnh vực tạm thời vẫn không thể tái hiện được, vẫn còn có chút chênh lệch với Thất Kiếm Long kỵ.” Shuke vui vẻ thừa nhận cầm tinh thú chưa đủ, nhưng ngay sau đó phát ra một mệnh lệnh mới.

Mười hai đầu cầm tinh thú bỗng chấn động, mỗi con phát ra điện từ trường khác nhau. “Càng nói thì càng không thật, nhưng lại rất thành thật a ~” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười.

Máy móc sinh vật lực trường và lĩnh vực cũng cần dựa vào trang bị chuyên dụng, Shuke hiển nhiên đã gắn những trang bị này lên cầm tinh thú. Đây thực sự là để chế tạo ra những cầm tinh thú tương đương với nguyên hình. “Hai vị đại ca thật lợi hại, không biết tại hạ khi nào sẽ có thể mạnh như vậy.” Trùng Thảo ngưỡng mộ nhìn về phía xa nơi Thất Kiếm Long kỵ và cầm tinh thú đang chiến đấu, tự nghĩ nếu mình cũng có thể triệu hồi những ký sinh thú mạnh mẽ như vậy.

Thất Kiếm Long kỵ và mười hai con giáp thú dễ dàng chặn lại và lao về phía xác sống, quân vương xác sống không thể tiếp cận, mà tự bị tiêu diệt.

Nhưng dần dần, vẫn có một vài Tam Âm Thi Quỷ Thú xông tới tấn công Bạch Khải.

Ken kết, ken kết? (Lão đại, có cần ta xuất thủ không?) “Đừng nóng vội, thử xem một kỹ năng khác của Shuke.” Bạch Khải nhìn về phía Shuke và nói: “Shuke, thử sức với lãnh chúa chiến tranh đi.” “Được.” Shuke gật đầu nhẹ, trong mắt lóe lên ánh sáng bạch kim, tạo thành một khẩu đại pháo khổng lồ.

Giữa máy phát xạ, một viên đạn đã sẵn sàng chờ phát động.

Oanh! Cùng với một tiếng nổ, viên đạn bay lên trời, khi nhanh chóng tới độ cao, tựa như pháo bông nổ tung, hóa thành vô số những viên đạn nhỏ rơi xuống xung quanh.

Chỉ trong chốc lát, tiếng nổ vang lên, những xác sống đã bị bao vây quanh liền bị cuốn vào trong hỏa lực. “Dù đã sớm biết đó là máy móc chiến tranh cỡ lớn, nhưng sao lại chỉ có một viên đạn?” Bạch Khải chép miệng, nói: “Chẳng nhẽ không có kỹ thuật chiến đấu gì khác, khác gì so với lưu manh Ưng Tương sao?”

Chương 768:

Một trận chiến này đã phân thắng bại, vậy quyết sinh tử! Bụi mù tan đi, lộ ra một mảnh hỗn độn.

Shuke trở về hình dáng ban đầu, nhìn thành quả chiến đấu của mình, trên mặt hiện lên một nụ cười hài lòng.

Mặc dù Máy Móc lãnh chúa trước đó cũng có thể tùy ý biến hình và nguy trang, nhưng nó vẫn bị giới hạn ở một mức độ nhất định, hắn chỉ có thể sử dụng những loại vũ khí nguyên bản mà thôi.

Sau khi tiến hóa thành chiến tranh lãnh chúa, hắn gần như có thể biến hóa bất cứ thứ gì mà hắn đã nắm giữ, bao gồm cả những vũ khí mà hắn đã sử dụng, đặc biệt là đạn “Phồn Hoa” trong những trận chiến lớn.

“Shuke, sau này trừ khi đối phó với những kẻ thù không có ích lợi khác, không cần sử dụng chiến tranh lãnh chúa nữa.”

Bạch Khải vỗ vai Shuke nói.

“Ừm...”

Ta hiểu.”

Shuke nhẹ gật đầu, đột nhiên cảm nhận được một khí tức mạnh mẽ từ phía xa truyền đến, trong mắt hắn hiện lên một dòng số liệu, một hình ảnh là xác sống khổng lồ toàn thân bọc trong lưỡi dao xuất hiện trước mặt họ.

“Đây là, Thiên Nhận Thi Ma?” [tên] : Thiên Nhận Thi Ma [thuộc tính] : Vong linh [huyết mạch đẳng cấp] : Cấp thấp Đế Hoàng [giới thiệu] : Toàn thân lưỡi dao đều là Thi Ma vũ khí, một khi bị hắn tiếp cận, sẽ bị vô hạn vũ khí và thể lực của Thi Ma quấn chặt. ...

“Thiên Nhận Thi Ma, hình như là loại xác sống mà lão sư đã truyền kỳ, có gì đó liên quan đến Thiên Trảm Dao Đồ được xem như là tiên hóa trước đó?” Bạch Khải nhận thấy hơi ngạc nhiên, khả năng cận chiến của Thiên Nhận Thi Ma không tầm thường, nhưng do điều kiện sinh ra nghiêm ngặt, nên hiếm thấy bên ngoài.

Không ngờ lại có thể gặp phải ở đây.

“Lục giai Đế Hoàng, Alpha, giao cho người.”

Bạch Khải từ Shuke xem xét năng lượng giá trị và đoán được cấp bậc đối phương, định cho Alpha đi xử lý Thiên Nhận Thi Ma, thì Shuke bỗng nhiên biến hình lần nữa, biến thành một khẩu pháo lớn dài khoảng hơn năm mươi mét.

“Đây là, Gerke pháo điện từ?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, Gerke pháo điện từ có thể ám sát kẻ thù lớn ở khoảng cách hàng nghìn mét, nhưng thông thường phải dùng ở tường thành hoặc trên chiến hạm vì kích thước không lồ.

Không ngờ Shuke thậm chí có thể biến ra loại vũ khí này, cho thấy năng lực biến hóa của hắn mạnh hơn rất nhiều so với Máy Móc lãnh chúa.

Xì xì xì...

Trong ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, Gerke pháo điện từ phát ra từng luồng điện, một viên đạn sáng lấp lánh nhanh chóng được lắp vào, ngay sau đó bay khỏi pháo.

Thiên Nhận Thi Ma không lồ lập tức bị đánh vỡ vụn, không để lại chút hình dáng nào.

“Trời ạ, ngay cả lục giai Đế Hoàng cũng có thể bị ám sát, Shuke, người sắp bay cao rồi.”

Nhìn Shuke dễ dàng ám sát Thiên Nhận Thi Ma, trên mặt Bạch Khải cuối cùng lộ ra nụ cười hài lòng.

Trên chiến trường của hắn, với sự kết hợp của một loạt vũ khí chiến tranh lớn và các thực thể bảo vệ, đã tạo thành một chiến thuật hoàn hảo mà một cơ giới sư cần có.

Mười hai con giáp thủ hộ thú bảo vệ cận thân, sứ đồ quân đoàn xông pha chiến đấu, và chiến tranh lãnh chúa sử dụng các cuộc tấn công xa, đây mới chính là một tên cơ giới sư thực thụ nên có chiến lược.

Hơn nữa, dù ở cận thân, hiện tại lực chiến của Husky cũng không đơn giản.

Khi Husky hoàn thành quá trình biến hình và thăng cấp lên Đế Hoàng, lúc đó Nhất Khí Hóa Tam Thanh, kết quả sẽ hoàn toàn

khác biệt.

“Đi, mau rời khỏi tầng thứ bảy này để tiến về tầng tiếp theo, nơi quái quỷ này cũng không có gì hay ho.”

Bạch Khải nép trong vòng bảo hộ của Gamma Thiên sứ, mặt mũi tràn đầy chán ghét nhìn xung quanh đầm lầy.

Dù Shuke đã quét sạch rất nhiều xác sống xung quanh, nhưng đầm lầy vẫn không có bị ảnh hưởng nhiều, thậm chí một số mảnh vỡ của đạn còn chìm vào trong đầm lầy.

Bạch Khải rất nghi ngờ rằng nếu ở đây chạy loạn, có thể sẽ không thoát ra được.

Tuy nhiên, hiện tại những thú cưng của Bạch Khải đều biết bay, hẳn càng trực tiếp nằm trên người Delta, nhân nhĩ quan sát ba sủng thú Alpha, Husky, Gamma cùng tiêu diệt xác sống.

Một hồi lâu, Delta bảo vệ Bạch Khải đang bay trên không bỗng dừng lại, hướng nhìn về phía trước, Alpha và ba sủng thú cũng dừng lại, nhìn vào chỗ sâu của bầy xác sống.

Từ một đồng xác sống xấu xí, một hình ảnh có hình dáng bị cuốn trong những mảnh vải rách rưới, tay cầm một thanh đao gãy đi ra từ đó.

“Đoạn Nhận Đao Đồ? Hình thái sau khi thất bại tiến hóa của Thiên Nhận Thi Ma?” [tên] : Đoạn Nhận Đao Đồ [thuộc tính] : Vong linh [huyết mạch đẳng cấp] : Cao đẳng Đế Hoàng [giới thiệu] : Sinh vật xuất hiện sau khi Thiên Nhận Thi Ma tiến hóa thất bại, tuy chỉ có một chuôi đao gãy, nhưng sức phá hoại không hề nhỏ.

Bạch Khải nhìn thấy vậy nhướn mày, đầu tiên là Thiên Nhận Thi Ma, tiếp theo lại là Đoạn Nhận Đao Đồ, Bạch Khải nghi ngờ nếu hắn đến chậm hơn một chút, có thể ở đây sẽ xuất hiện một Thiên Trảm Đao Đồ.

“Nơi này quả thật có chút nguy hiểm, Epsilon, hay là liên hệ Nicolas đi.”

Nhìn hình ảnh Đoạn Nhận Đao Đồ sừng sững ở phía sau, Bạch Khải không nhịn được nhắc nhở.

“Báo cáo thủ lĩnh, tại hạ đã liên lạc, nhưng không biết vì sao Nicolas vẫn chưa hồi âm.”

Trùng Thảo lắc đầu nói.

“Thế à...

Vậy Alpha, giao cho người.”

Ken kết ken kết. (Chờ ta tin tức tốt, lão đại.) Alpha khẽ vuốt cầm, thanh Nghiệp Hỏa chi kiếm lập tức bay ra, bị Alpha nắm lấy, sau đó bước mạnh một cái, cả người biến mất trong Âm Ảnh.

Cùng lúc đó, Đoạn Nhận Dao Đồ không có bất kỳ động tĩnh nào, bỗng dưng vung đao về phía sau, một cách chính xác chặn lại Nghiệp Hỏa chi kiếm đang tấn công từ phía sau.

Nhưng công kích của Alpha không dừng lại ở đó, khi lưỡi đao gãy chạm vào Nghiệp Hỏa chi kiếm, một động tác nhẹ nhàng, lưỡi đao gãy đã nhanh chóng tấn công về phía Đoạn Nhận Dao Đồ.

“Alpha, động tác càng ngày càng trôi chảy.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng nhẹ gật đầu, không chỉ là động tác, mà ngay cả kỹ thuật kiếm thuật của Alpha cũng rất đẹp mắt, tiết tấu biến hóa rất mượt mà.

A ô a ô! (Đánh lén, bản Uông cũng biết!) Khi xác sống giảm bớt, Beita đã tràn đầy máu phục sinh, rõ ràng vẫn còn kiêu ngạo.

“Nhìn thật kỹ một chút bọn họ chiến đấu, nếu như Bất Hoại Kim Thân của người cũng có thể có loại này kỹ xảo chiến đấu, thì thật tốt.”

Jerry nhìn Alpha và Đoạn Nhận Dao Đồ chiến đấu, vừa nhắc nhở Beita.

A ô a ô ~ (Không cần thiết, với thiên phú của bản Uông, bất kỳ công kích nào cũng không thể trúng đích bản Uông.) Beita kiêu ngạo ngẩng đầu lên, không thèm để ý, nhưng ánh mắt vẫn dõi theo Alpha và Đoạn Nhận Dao Đồ, rõ ràng là miệng không đúng với tâm. Đoạn Nhận Dao Đồ không hổ là cao đẳng Đế Hoàng, cầm đầu đao gãy vung lên kín kẽ, bất kể Alpha tấn công như thế nào cũng không thể xông qua phòng ngự của nó.

Cuối cùng, sau khi lưỡi kiếm chạm nhau, Đoạn Nhận Dao Đồ đột ngột xoay người, vung đao chém xuống, cường chế đẩy lùi

Alpha trường kiếm, thẳng tắp hướng về phía đầu lâu.

Kiểm là tướng quân của bách binh, đao là bá chủ của bách binh. Đoạn Nhận Đao Đồ hiển nhiên tuân thủ theo quy tắc này, bất ngờ phát lực, Alpha khó mà đối kháng nổi.

Nhưng khi lưỡi đao gãy sắp trúng đích Alpha, Quy Khư chi kiếm bỗng nhiên nằm ngang chắn giữa, nhẹ nhàng vung lên, Đoạn Nhận Đao Đồ không thể kiểm soát mà lùi lại.

Quy Khư chi kiếm vốn là kiếm chí lực, đặc biệt dưới tác dụng của lực hút vô tận, lực lượng phóng thích của Quy Khư chi kiếm tùy ý chém đều là điều mà không phải ai cũng có thể chống cự.

“Nếu ở trước đó, Alpha có lẽ còn không phải là đối thủ của Đoạn Nhận Đao Đồ, nhưng với thuộc tính Ròng và Quy Khư chi kiếm, nhược điểm cuối cùng của Alpha cũng đã được khắc phục.”

Nhìn Alpha huy động song kiếm đẩy lùi Đoạn Nhận Đao Đồ, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

Alpha dường như biết rằng Đoạn Nhận Đao Đồ mạnh mẽ như thế nào, lập tức tăng tốc độ công kích. Đoạn Nhận Đao Đồ rõ ràng không ngờ rằng sức mạnh của Alpha lại mạnh mẽ như vậy, nhìn thấy Alpha công kích vào mọi nơi trên người nó bằng bốn thanh kiếm, nó gầm lên một tiếng, trên thân xuất hiện hàng loạt vết đao.

Thấy vậy, Alpha lập tức tăng khoảng cách với Đoạn Nhận Đao Đồ, nhưng những vết đao này đã phóng ra vô số đao khí sắc bén, rơi vào giáp đen của Alpha. Đinh đinh đang đang! Khi đao khí va chạm, giáp ngay lập tức phát ra âm thanh giòn vang, kèm theo một số vết đao, thậm chí một vài nơi còn bị tổn hại.

“Tàng đao tại thân, không ngờ người lại chơi cái này?” Bạch Khải thấy vậy hơi ngạc nhiên, đao khí này có sức phá hoại cực mạnh, những xác sống xung quanh không kịp né tránh liền bị nghiền nát ngay lập tức khi chạm phải đao khí.

Sau khi thả ra đao khí, Đoạn Nhận Đao Đồ giống như đã tháo bỏ một rào cản, mỗi lần vung đao đều sẽ phát ra vô số đao khí, toàn thân phát ra một khí tức điên cuồng, hoàn toàn bỏ qua

phòng ngự, giống như muốn quyết đấu một mất một còn với Alpha.

Rõ ràng, sau khi vừa mới phát lực, Đoạn Nhận Dao Đồ đã tìm thấy tiết tấu của chính mình, đồng thời dự định sử dụng nó để đánh bại Alpha.

Nhìn thấy tình hình này, Alpha không lùi mà tiến tới, bốn thanh kiếm đồng thời vung lên, giống như trong không trung hình thành ra bốn phù trận khác nhau.

Hưu hưu hưu...

Chỉ trong chớp mắt, kiếm khí bay múa, lập tức chặn lại đao khí của Đoạn Nhận Dao Đồ.

Và không đợi Đoạn Nhận Dao Đồ phản ứng, bên trong phù trận đã phóng ra bốn đầu nhan sắc khác nhau, găm thét hướng về phía Đoạn Nhận Dao Đồ.

Trảm Long kiếm ý! Ẩn chứa bốn loại thuộc tính kiếm khí mà sinh ra Trảm Long kiếm ý mặc dù có hình rồng, nhưng trong đó ý chí Trảm Long lại không quá mãnh liệt, thậm chí ngay cả Đoạn Nhận Dao Đồ cũng bị ảnh hưởng, tiết tấu công kích ban đầu đã bị xáo trộn trong giây lát, chỉ có thể chật vật mà chống đỡ.

“Phương thức chiến đấu của Alpha thực sự ngày càng rục rĩ, không ai có thể nghĩ rằng Alpha trước đây chỉ có thể dựa vào công kích lén lút mà giành chiến thắng.”

Nhìn Alpha giống như một Kiếm tiên bình thường bay trên không trung nhìn xuống Đoạn Nhận Dao Đồ, Bạch Khải càng cảm thấy vui sướng, và Alpha dường như cảm nhận được tâm tư của Bạch Khải, bỗng thả cả bốn thanh kiếm, hai ngón tay chạm vào không trung chỉ về bốn phù trận.

Quy Khư, tử vong, trực phong, Nghiệp Hỏa, bốn thanh kiếm phù dần dần hội tụ lại, kết hợp thành một phù trận hoàn toàn mới, màu sắc không ngừng biến hóa.

Sau đó, bốn thanh trường kiếm bỗng nhiên bay ra, trên không trung lần lượt chui vào bên trong phù trận, khi chúng trở ra, đã chỉ còn lại một thanh trường kiếm màu xám.

Thanh kiếm màu xám này không giống với màu đen của tử vong kiếm khí, rõ ràng còn thuần túy hơn, giống như là hiện thân của hỗn độn trước khi thiên địa hình thành.

Bốn kiếm hợp nhất, Tịch Diệt chi kiếm!

Chương 769:

Kiểm ảnh tùy hành Cảm nhận được khí tức khủng bố từ Tịch Diệt chi kiếm, Đoạn Nhận Dao Đồ ngay lập tức cảm thấy một mối nguy hiểm mãnh liệt.

Năng lượng khổng lồ bùng nổ trên thân mình, sau lưng hắn dần dần xuất hiện một thanh trường đao gãy.

Thanh trường đao trông như đã bị hủy hoại, nhưng khí tức tỏa ra lại mạnh mẽ đến nỗi xé rách bầu trời u ám phía trên.

Lĩnh vực, đoạn trời! Khi mở ra lĩnh vực, Đoạn Nhận Dao Đồ như thể hòa hợp hoàn toàn với chuôi đao gãy trong tay, tinh thần và khí huyết không ngừng cất cao, nguyên bản phát ra đao khí giờ đây lại dần dần hiện ra hình ảnh của một lưỡi đao gãy.

“Ngự Thú sư, có lẽ Đoạn Nhận Dao Đồ đang trên đường đột phá.”

Shuke kịp thời nhắc nhở Bạch Khải.

Chưa kịp đề Bạch Khải trả lời, Gamma đã vội vàng bay nhanh về phía Alpha. Đoạn Nhận Dao Đồ đã là một tồn tại tuyệt đỉnh, nếu hắn đột phá, thì chỉ có thể trở thành một truyền kỳ.

Truyền kỳ hưng thú, không phải là đối thủ mà họ hiện tại có thể đối phó.

Nhất định phải ngăn cản hắn! Nhưng ngay lúc này, Alpha nắm chặt chuôi Tịch Diệt chi kiếm, chậm rãi tiến về phía Đoạn Nhận Dao Đồ, nhẹ nhàng vung chuôi kiếm hướng thanh đao gãy.

Răng rắc. Đao gãy lập tức vỡ vụn, thân thể Đoạn Nhận Dao Đồ cũng như xì hơi khí cầu, nhanh chóng thu nhỏ lại, đã hướng về cái chết mà bước tới.

Thế nhưng Đoạn Nhận Dao Đồ rõ ràng không phải loại dễ dàng từ bỏ, dù chỉ còn một chuôi đao, hắn vẫn tấn công về phía Alpha.

Một dòng sức mạnh còn lại từ Đoạn Nhận Dao Đồ thậm chí đã hình thành một đao khí linh hồn, bổ sung vào thanh trường

đao, đao quang như dải lụa chém về phía mặt Alpha.

Nhìn thấy tình cảnh này, Alpha vẫn không có hành động gì lớn lao, chỉ nâng Tịch Diệt chi kiếm nhẹ nhàng điểm vào thanh trường đao đó, lập tức nó vỡ vụn, và thân thể Đoạn Nhận Đao Đồ cũng cùng lúc tan vỡ.

Tịch Diệt chi kiếm, kiếm mang tịch diệt.

Nhìn thấy Đoạn Nhận Đao Đồ đã chết, Alpha mới buông Tịch Diệt chi kiếm ra, và lập tức thấy nó phát sáng bốn màu trước khi biến trở lại thành bốn thanh trường kiếm, rơi lả tả quanh Alpha.

Cạch cạch cạch? (Alpha, ngươi không sao chứ?) Gamma bay đến bên cạnh Alpha, cảm nhận được bên trong thân thể Alpha năng lượng giảm bớt hơn phân nửa, liền lập tức đặt tay lên người Alpha, truyền năng lượng của mình cho hắn.

Cạch cạch cạch. (Đa tạ, việc sử dụng Tịch Diệt chi kiếm trong chiến đấu tiêu hao véc rất lớn.) Alpha nhẹ gật đầu, tận dụng năng lượng to lớn từ Gamma để khôi phục trạng thái.

Lúc này, Bạch Khải và nhóm của hắn đã nhanh chóng đến gần và hỏi.

“Alpha, ngươi không sao chứ?” Cạch cạch cạch. (Lão đại, ta không sao, chỉ là năng lượng tiêu hao hơi lớn.) Hắn không mở ra Tịch Diệt Kiếm Vực, mà chỉ mượn kỹ năng mới lĩnh ngộ để tiêu diệt Đoạn Nhận Đao Đồ.

Mặc dù điều này rất kỳ diệu, nhưng năng lượng tiêu hao cũng không nhỏ.

“Tốt rồi.”

Bạch Khải gãi cằm, nhìn bốn thanh trường kiếm xung quanh, nói: “Vừa rồi thanh đó...”

Tịch Diệt chi kiếm là người phát hiện ra kỹ năng mới?” Cạch cạch cạch. (Còn không hắn là kỹ năng, chỉ là một thử nghiệm đơn giản, chờ khi nào ta có thể tùy ý hợp nhất, có lẽ nó sẽ trở thành kỹ năng.) Bạch Khải hiểu ra, nếu hợp nhất được bốn thanh kiếm này, thì sẽ tạo thành một phương pháp hoàn hảo, Vạn Kiếm Quy Tông.

Sau khi xác nhận Alpha không bị thương, Bạch Khải nhìn sang một bên.

Lúc này, nơi Đoạn Nhận Dao Đồ đã chết xuất hiện một phù trận truyền tống lớn, không cần suy nghĩ cũng biết đây chính là đi vào tầng thứ tám.

Bên trong phù trận, có một viên tam giác phù thạch và hai vật liệu hình dạng khác nhau.

Một là một mảnh thịt thối nhạt màu, giống như những xác sống xung quanh, nhưng có vẻ tinh khiết hơn một chút.

Cái còn lại là một thanh trường đao đẹp đẽ, nhìn như hữu hình nhưng thực chất lại vô hình, không thể tiếp xúc.

“Cuối cùng cũng là thứ thủ quan tạo ra, vật liệu cũng như vậy sẽ phong phú hơn nhỉ?” Bạch Khải thấy vậy mắt sáng lên.

Sau khi cất kỹ Truyền Tống phù thạch, hắn bắt đầu xem xét hai vật liệu. ...

“Vậy mà là xác sống chương không?” Bạch Khải hơi bất ngờ, hướng nhìn Alpha, khi thấy xác suất trên đó, hắn không khỏi lo lắng.

Nếu Alpha muốn thăng cấp làm Vong Linh chúa tể, thì trong số kỹ năng cần thiết có cả xác sống chương không.

Thế nhưng khả năng không biết biến hóa lại có xác suất lên tới 13%, khiến Bạch Khải có chút bận tâm.

Mặc dù không biết cái biến hóa thu được kỹ năng thường không yếu, nhưng Bạch Khải vẫn muốn hoàn thành việc trở thành Vong Linh chúa tể trước tiên.

“Vẫn là đánh cược một lần thôi, hơn nửa xác suất, không thể vận may tốt đến vậy.”

Bạch Khải ném Cương chi tinh hoa vào tay Alpha, sau đó bắt đầu xem xét một vật khác. ...

Ghi chú: Ngưng tụ năng lượng của bản thân thành một thanh trảm thiên chi binh, không gì có thể cản nổi! ...

“Trời ơi, đây là kỹ năng tuyệt đỉnh mà ta muốn thu thập!”

Bạch Khải không khỏi trầm trồ, 98% xác suất, đó là điều quá tốt.

“Nhưng cũng tốt, thêm một kỹ năng cường công cũng rất thích hợp cho Alpha.”

Bạch Khải đưa Dao chi tâm cho Alpha, sau đó trực tiếp kích hoạt trứng tiến hóa.

Dù chưa rõ hai vật liệu kết hợp sử dụng có thể tạo ra chất biến hóa hay không, nhưng dựa vào tính chất của trứng tiến hóa, chắc chắn sẽ không gặp chuyện gì xấu.

Chẳng mấy chốc, Alpha bị một cái trứng kim cương bao bọc bên ngoài.

Bạch Khải vì tiêu hao thể lực quá lớn mà ngã xuống người Gamma, khuôn mặt tràn đầy tiếc nuối.

Việc đồng thời sử dụng hai vật liệu tiêu hao đúng là rất lớn, nhưng chưa đến mức tình trạng tiến hóa chủng tộc, có lẽ chỉ thu được điểm kỹ năng mà thôi. Dao chi tâm cũng chẳng cần suy nghĩ, đó cũng gần như là trăm thiên, còn Cương chi tinh hoa, hủ hóa thân thể thì không thể áp dụng, dù sao Alpha đâu có thân thể để hủ hóa.

Còn lại chỉ có xác sống chương không và không biết.

Hy vọng mọi chuyện suôn sẻ.

Bạch Khải dựa vào người Gamma, thậm chí hỏi phục thể lực, còn những chú thú khác thì chờ đợi, cảm thấy nhàn rồi liền đi luyện tập với những xác sống không biết sống chết xung quanh để giết thời gian.

“Ba tầng trước luyện tập không tính, tầng thứ tư là hải cốt thảo nguyên, tầng thứ năm là hơi nước địa ngục, tầng thứ sáu là hàn băng địa ngục, tầng thứ bảy là xác thối đầm lầy.

Mặc dù độ khó không cao như tầng thứ năm và thứ sáu, nhưng rõ ràng từng cấp vẫn tiếp tục tăng lên.”

Bạch Khải nhìn vào phù trận truyền tống trước mặt, vừa gãi cằm vừa tự hỏi về tiếp theo.

Tầng thứ bảy qua khá thuận lợi, thậm chí hắn không cảm thấy nhiều trở ngại, nhưng từ tình trạng của Đoạn Nhận Dao Đồ mà xem, những tầng phía sau có lẽ sẽ có truyền kỳ sinh vật hiện hữu, nếu tiếp tục thì chắc chắn là có nguy hiểm.

Nhưng chỉ với tầng thứ bảy mà hắn đã thu được hai vật liệu cấp truyền thuyết, lại còn dễ dàng như vậy, nếu cứ thế mà đi thì thật là thiệt thòi.

Bên ngoài còn có một đội ngũ Ngự Linh sư đang chờ hắn đi kích hoạt thiên phú, rồi còn phải dẫn một số Ngự Thú sư đi làm lễ khế ước nguyên tố, sau này có lẽ còn phải đi Thương Triết học viện tham gia tọa đàm.

Chỉ cần nghĩ đến việc hành trình tiếp theo sẽ chật chội, Bạch Khải đã cảm thấy lần này mà không tận dụng triệt để thì sau này không biết đến khi nào mới có thể quay lại.

“Nếu không thì đi xem thử một chút?” Bạch Khải có chút do dự, đột nhiên nghe tiếng giòn vang từ bên trong vỏ trứng truyền ra, ngay sau đó nhìn thấy một đạo hắc ảnh thoáng qua, mặt đất lập tức nứt ra.

“Đây là, đoạn trời? Sao nhìn càng giống liệt địa?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, nhưng bên trong vỏ trứng kim cương đột nhiên phát ra một ánh sáng kiếm, chém vỡ vỏ trứng, Alpha lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

Cùng lúc đó, hai thông tin hoàn toàn mới tràn vào não hải của Bạch Khải. ...

“Vận may không tồi, thực sự thu hoạch được xác sống nằm trong tay!” Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, ra hiệu cho Alpha thực hiện lệnh, Alpha hiểu ý, linh hồn hỏa trong mắt lóe sáng, khiến cho xác sống xung quanh đồng loạt dừng lại, đứng bất động.

“Rất tốt, đợi khi thu hoạch thêm một kỹ năng vong linh chương không và linh hồn tĩnh lại, sẽ có thể thăng cấp Vong Linh chúa tể rồi.”

Bạch Khải thu hồi tinh thần lực, tiếp tục xem xét một kỹ năng khác của Alpha. ...

“Kiếm ảnh? Có phải giống như một loại phân thân không?” Bạch Khải nhíu mày, rõ ràng là có chút bất ngờ trước kỹ năng này.

Rất rõ, hắn đã rất may mắn khi gặp 1% xác suất, thu được một hiệu quả hoàn toàn mới, và từ giới thiệu xem ra, cũng có thể là từ Hắc Ám kính tượng mà thăng cấp.

Tuy nhiên, ý nghĩa của kỹ năng này có vẻ chỉ đơn thuần là tập hợp kiếm ảnh, không có gì đặc biệt.

“Alpha, thử xem hiệu quả của kiếm ảnh.”

Alpha gật đầu nhẹ, nhìn quanh một vòng, sau đó chọn lựa một xác sống, rồi một đao đâm ra.

Alpha sử dụng một đòn đâm ngang cơ bản nhất, nhưng ngay khi thanh kiếm sắp đâm trúng mục tiêu, một hình ảnh cầu kiếm xuất hiện từ phía bên kia, lập tức chém ngang và chia cắt mục tiêu thành hai đoạn.

“Thì ra là như vậy, kiếm ảnh sẽ xuất hiện theo sự tấn công của Alpha?” Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, và ra hiệu cho Alpha tiếp tục thử nghiệm.

Sau đó, trên vùng xác sống đầm lầy, một tên kiếm khách mặc giáp đen bắt đầu tấn công một cách tùy ý, còn ở bên cạnh hắn là một đao kiếm ảnh màu đen cực kỳ không giống, theo sát một cách hoàn toàn khác biệt.

Kiếm ảnh này có thể nhanh chậm, công phòng cũng có sự đối lập với nhau, Bạch Khải thậm chí còn phát hiện, thỉnh thoảng ngay cả Alpha cũng đôi khi bị thuộc tính tấn công của kiếm ảnh khiến cho ngạc nhiên.

Một hành động độc lập, lực công kích không kém gì kiếm ảnh, sức chiến đấu của Alpha rõ ràng đã được nâng cao gấp bội!

Chương 770:

Âm Ảnh Rừng Rậm Khi Alpha sử dụng kỹ năng mới hoàn tất, nó quay lại bên cạnh Bạch Khải, và bóng kiếm cũng đi theo vào vị trí, ẩn mình dưới chân Alpha.

Nhưng Bạch Khải vẫn cảm thấy bóng kiếm đó có thể bất cứ lúc nào lao vào tấn công hắn.

“Chẳng lẽ vẫn là một kỹ năng bị động?” Bạch Khải nhặt một mảnh vụn và ném về phía Alpha.

Chưa thấy Alpha phản ứng, bóng kiếm đã thoát ra từ bóng tối, một nhát chém đã đánh tan mảnh vụn.

“Quả nhiên là như vậy, một kiếm ảnh có thể tự động phòng ngự phản kích.

Alpha, từ nay người không cần lo lắng sẽ bị tấn công bất ngờ.”

Bạch Khải cười, nhìn về phía Alpha.

Ken két ken két. (Âm, nhưng không có ai có thể tấn công lên ta cả.) Alpha thu kiếm, đứng đó với khí thế vô địch tỏa ra từ thân thể.

“Bài này có thể cho người điểm 10, còn lại 1 điểm thì giữ lại mà kiêu ngạo.”

Nghe vậy, Bạch Khải không khỏi giơ tay cái, nếu là người khác, hắn có thể đã nhắc nhở họ một lần, vì kiêu ngạo thường dẫn đến thất bại, mà đám kiêu binh thường biết rõ rằng một ngày nào đó họ sẽ ngã xuống.

Nhưng Alpha lại không cần, vì thành tích của nó đã ở đó, và tâm lý này cũng đã trở thành một phần của sức mạnh Alpha.

Chiến thắng mặc dù kiêu, nhưng thất bại không chùn bước.

Tâm thái của Alpha và suy nghĩ của Bạch Khải về kiếm tiên vạn kiếp đã không còn khác biệt.

A ô a ô... (Đáng ghét, rõ ràng là bản uông sân nhà, sao lại để cho xương cốt vua đoạt danh tiếng...) Beita nhìn Alpha với ánh mắt uất ức, còn Shuke và Jerry thì có vẻ hoàn toàn khác biệt.

“Alpha thực sự mạnh hơn chúng ta, ta cần phải nắm giữ nhiều kiến thức hơn.”

Ánh mắt Shuke ánh lên với vô số dữ liệu, liên tục phân tích động tác trước đó của Alpha.

“Đúng vậy, ta vẫn chưa khai thác sâu được sức mạnh bản nguyên của mình, ta cũng cần phải nghiên cứu thật kỹ.”

Jerry đang thăm định sức mạnh trong linh hồn, như thể đang tìm kiếm điều gì.

A ô a ô! (Đáng ghét, bản uông cũng phải nỗ lực hơn nữa!) Husky đứng ở giữa, tràn đầy quyết tâm, ánh sáng bạch kim, vàng kim, và ám kim nhấp nháy, tỏa ra sức sống sang trọng.

“Quả nhiên, áp lực từ bên ngoài không thể nào phát ra hiệu quả từ tâm hồn.”

Bạch Khải thấy vậy rất hài lòng, khác với những thú cưng khác, Alpha và Husky đã sớm quen thuộc, và có vẻ như do nguyên nhân chủng tộc (chó và xương cốt?), mà giữa chúng tồn tại một mối quan hệ cạnh tranh.

Dĩ nhiên, đến giờ Alpha vẫn luôn chiến thắng, nhưng Husky cũng không từ bỏ.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không khỏi nhìn về ba thú cưng còn lại.

Gamma lại không tập trung vào sự mạnh mẽ của Alpha, cũng chẳng quan tâm đến ý chí bùng nổ của Husky, mà đang lặng lẽ tìm kiếm điều gì trong đồng xác sống.

Két phốc két phốc... (Xác sống có thể ăn không nhỉ...) “Ngay cả xác sống cũng không buông tha, Gamma, cái này răng lợi của ngươi ngày càng tốt hơn rồi...”

Bạch Khải khẽ nở một nụ cười, trong lòng quyết định rằng từ nay sẽ thực hành chế độ ăn uống độc lập với Gamma, không phải có trời mới biết hần sẽ ăn cái gì kỳ quái mỗi ngày.

“Thủ lĩnh, chúng ta có phải đi qua tầng tiếp theo không?” Trùng Thảo rơi xuống vai Bạch Khải, nhìn về phía truyền tống phù trận, hỏi.

“Đi, đương nhiên là phải đi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, “Nếu không đánh lại được thì cứ chạy thôi!” Tầng thứ bảy khiến Bạch Khải cảm thấy hài lòng, hẳn rất mong đợi tầng thứ tám.

Nếu có thể thu thập đủ Vong Linh chúa tể trước, Alpha có lẽ sẽ có thể tiến hóa thành Đế Hoàng cao cấp, chuẩn bị cho cuộc chiến truyền kỳ.

“Vậy có cần liên hệ với Nicolas không?” Trùng Thảo hỏi.

“Um...

hãy liên hệ xuống đi, rất có khả năng chúng ta sẽ gặp phải sinh vật truyền kỳ.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút rồi nói: “Nếu không, ta sẽ kéo Hỏa Nham Ma Hồ đến.”

A ô a ô ~ (Nhân loại, trí thông minh của người cuối cùng đã bắt kịp được bản uông một chút.) Nghe thấy lời Bạch Khải, Beita vui vẻ vỗ vỗ vai hắn, bộ dạng kiêu ngạo khiến Bạch Khải không nhìn được trọn mắt.

“Được rồi, Trùng Thảo người tiếp tục liên hệ Nicolas.

Nếu gặp nguy hiểm, chúng ta sẽ trực tiếp truyền tống đến Hỏa Nham Ma Hồ.”

Bạch Khải cầm lấy vật truyền tống tầng thứ năm, rồi nhanh chân bước vào trận truyền tống. ...

Hoàng Hôn đại lãng tằm.

Tầng thứ tám.

Hưu ~ Giữa bóng tối vô tận, một ánh sáng lóe lên, Bạch Khải và nhóm của hắn lặng lẽ xuất hiện.

A ô a ô! (Tối quá, bản uông không thích!) Beita vừa vào đã nghĩ thấy khí tức mạnh mẽ của Âm Ảnh chi lực, lập tức kích hoạt Bất Hoại Kim Thân, xua tan bóng tối quanh mình, khiến tầm nhìn của Bạch Khải và những người khác dần dần rõ ràng.

Khi Beita chưa kịp nhận công lao, Jerry đã hóa thành một cái móng vuốt, mạnh mẽ vỗ vào đầu Beita.

“Ngu ngốc, Bất Hoại Kim Thân và Âm Ảnh chi lực là đẩy nhau, người đang hấp dẫn sự chú ý của địch nhân đấy!” A ô a

ô... (Bản uông không phải cố ý...) Beita nghe vậy có chút xấu hổ, rồi cái mũi lại ngửi ngửi, như thể phát hiện ra điều gì. (Hình như có sinh vật ở gần rồi...) Chưa dứt lời, Alpha và Gamma lập tức dẫn đầu lao ra, Hồng Liên Nghiệp Hỏa cùng với sấm sét phán quyết đồng thời lóe sáng, trong bóng tối vang lên những tiếng gào thét thê lương.

Sau đó, Alpha và Gamma mỗi người mang về một con mèo to màu đen về bên Bạch Khải.

“Máu thịt sinh vật? Nơi này trong Hoàng Hôn đại lãng tâm không phải chỉ có vong linh sao?” Trùng Thảo thấy vậy có chút hiếu kỳ, hỏi.

“Chủ nhân của Hoàng Hôn đại lãng tâm là một đầu Vu Yêu, thiên hướng về Âm Ảnh.

Vong linh chỉ là một phần của Âm Ảnh thôi.”

Bạch Khải bước tới quan sát con mèo Âm Ảnh, rồi nói: “Nhìn có vẻ, tầng thứ tám hẳn là nơi có sinh vật thuộc tính Âm Ảnh.”

“Thì ra là thế, ta hiểu rồi.”

Trùng Thảo nghe vậy kinh ngạc, nhìn cảnh vật xung quanh tối đen như mực, nói: “Nếu là thế giới Âm Ảnh, vậy thì để ta xử lý nhé!” Nói xong, Trùng Thảo bay lên từ vai Bạch Khải, lơ lửng trên đầu nhóm người, từ sau lưng phóng ra ánh sáng mặt trời, như một mặt trời nhỏ, xua tan bóng tối xung quanh.

Két phốc két phốc! (Gamma cũng đến hỗ trợ!) Thấy vậy, Gamma vung cánh như thiên sứ, ánh sáng Thánh Quang lóe chói mắt, xuyên thủng ý đồ tấn công bất ngờ của những sinh vật bóng tối.

Chỉ trong chốc lát, tiếng gào thét nổi lên, nhiều sinh vật bóng tối ào ào chạy xa khỏi vị trí của Trùng Thảo và Gamma, sợ bị ánh sáng Thánh Quang cùng ánh sáng mặt trời xúc phạm.

“Thế này trông có vẻ thuận mắt hơn rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn xung quanh dần dần lộ ra cảnh rừng rậm, nói: “Đã có rừng rậm, tầng thứ tám này chắc chắn sẽ không thiếu tài nguyên.”

“Kinh kiểm tra cho thấy, không xa dưới mặt đất có rất nhiều khoáng sản, chứa đựng rất nhiều Âm Ảnh chi lực, có khả năng

là vật liệu thuộc hệ Âm Ảnh.”

Shuke quét mắt nhìn về phía trước, nói.

“Hệ Âm Ảnh tài nguyên khoáng sản? Nghe có vẻ như một cơ hội bất ngờ.”

Ánh mắt Bạch Khải sáng lên, việc này liên quan đến việc hấn đột phá truyền kỳ, mà vật liệu thuộc hệ Âm Ảnh có độ ưu tiên cao hơn nhiều so với các loại khác, là tài nguyên mà hấn không thể bỏ qua.

“Đáng tiếc Jetta không ở đây, để khai thác tài nguyên khoáng sản thì Jetta thật sự rất thích hợp.”

Jetta đã bị Lý kéo đi học tập làm thuốc, nên lần này đến Hoàng Hôn đại lăng tâm Bạch Khải đã không mang theo Jetta.

“Giao cho ta đi, năng lực của Cẩm Tinh Chuột cũng rất thích hợp cho việc khai thác tài nguyên khoáng sản.”

Shuke nhanh chóng triệu hồi Cẩm Tinh Chuột, bắt đầu tìm kiếm vị trí tài nguyên khoáng sản, hoàn toàn không quan tâm đến những sinh vật bóng tối đang nhìn chằm chằm quanh đó.

“Cũng được, tài nguyên khoáng sản thì giao cho người vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn những sinh vật bóng tối đang bị ánh sáng mặt trời và Thánh Quang bức lui, nói: “Còn những sinh vật đó thì giao cho Alpha và Delta hai người các người.”

“Thật vất vả mới có một tầng có thể bạo lộ tài liệu, không thể bỏ lỡ!” Ken kết ken kết.

“Tốt, lão đại!” Róc rách rách rách! “Không thành vấn đề, chủ nhân.”

Alpha và Delta cùng nhau gật đầu, rồi xông vào đám Âm Ảnh thú.

Không giống với những tầng trước chỉ toàn là vong linh, những Âm Ảnh thú này chủ yếu là sinh vật máu thịt, theo lý thuyết có thể thu hoạch không ít tài liệu.

Alpha và Delta hiển nhiên nhận thức rõ điều này, một con thì chọn vũ khí có khả năng tàn phá lớn, một con thì dựa vào kiến thức phong phú về sinh vật để tấn công vào điểm yếu của địch. Đối diện với đám Âm Ảnh thú dường như vô tận trong rừng

rậm, Alpha và Delta như đang đi dạo, nhẹ nhõm một cách kì lạ.

“Ngự Thú sư, tìm đến vị trí tài nguyên khoáng sản.”

Rất nhanh, Shuke khóa được vị trí cụ thể của tài nguyên khoáng sản thuộc hệ Âm Ảnh, nhưng ánh mắt lại trở nên cảnh giác.

“Có những sinh vật khác đang trần thủ sao?” Bạch Khải liếc nhìn thấy sự khác lạ trong ánh mắt của Shuke, hỏi.

“Đúng vậy, mặc dù hòa quyện với khí tức tài nguyên khoáng sản, nhưng vẫn cảm ứng được sự dao động mạnh mẽ của linh hồn.”

Jerry gật đầu nói: “Nếu như ta không cảm nhận nhầm, nơi đó ít nhất có ba đầu Đế Hoàng sinh vật tồn tại.”

“Chỉ ba đầu Đế Hoàng sinh vật thôi sao?” Hai mắt Bạch Khải sáng lên, ba đầu Đế Hoàng sinh vật bóng tối, đây chính là chỉ ít ba cái tài nguyên cấp truyền thuyết.

Chắc chắn, rốt cuộc đó là bí cảnh do Vu Yêu lưu lại, không chỉ có nhiều tầng, mà tài nguyên tại đây cũng khá dồi dào.

“Đi đi, nhanh chóng khi chúng chưa chạy, tranh thủ thời gian hạ gục chúng, miếng thịt trước miệng mà cũng không thể bay!” Két phốc két phốc? (Thịt? Chủ nhân, Gamma có thể ăn bọn chúng sao?) Nghe thấy đề cập đến việc ăn, Gamma đứng ở trên cao xua tan Âm Ảnh chi lực lập tức tỉnh táo lại, khoe miệng không nhin được chảy ra nước miếng.

Nơi này Âm Ảnh thú chứa đầy Âm Ảnh chi lực nồng đậm, Gamma vừa rồi đã nuốt mấy con, hương vị thật khác biệt, nếu có Đế Hoàng cấp, chắc chắn sẽ càng ngon hơn.

“Gamma, người hiện giờ cũng là Đế Hoàng sinh vật rồi, chú ý một chút hình tượng đi, trước tiên hãy thu lại nước miếng.”

Nhìn thấy Gamma như một vị thần bỗng dưng chảy nước miếng, Bạch Khải cảm thấy bất đắc dĩ, “Hãy xem thử trước một chút, là giống loại gì đã, sau đó hãy ăn khi có hữu ích.”

Két phốc két phốc! (Tốt lắm!) Gamma lập tức reo hò, ánh sáng Thánh Quang trên cơ thể càng thêm chói mắt, thậm chí trực tiếp thanh tẩy một vài Âm Ảnh thú không kịp chạy trốn.

Thấy vậy, Bạch Khải không khỏi cười khở.

Mặc dù hình dáng đã trở nên cực kỳ soái khí, nhưng bên trong Gamma vẫn là cái tham ăn của trước đây.

Chương 771:

Biến thành vong linh rồi? Khóa chặt mục tiêu phía sau, Bạch Khải và đoàn người tốc độ tiến lên liên tăng nhanh, trong khi đó, những Âm Ảnh thú kia cuối cùng có cơ hội rời xa những Ma vương đầy kinh khủng.

Khác với những vong linh có chấp niệm đối với người sống, những Âm Ảnh thú này tư duy hoàn toàn tương tự như sinh vật bình thường.

Chỉ là chúng đã sống lâu ở Âm Ảnh rừng rậm nên trở nên tương đối hung dữ hơn, nhưng vẫn chưa đến mức ngu ngốc mà tấn công kẻ thù rõ ràng mạnh hơn mình.

“Chúng ta đã đến, khoáng sản ở dưới gốc cây này.”

Một đoàn người theo chỉ dẫn của Cẩm Tinh Chuột đến trước gốc cây thô đại có khoảng mười người.

Chưa kịp đợi Bạch Khải hạ lệnh, Alpha đã dùng Quy Khư chi kiểm đâm xuống lòng đất. Ầm ầm...

Chỉ trong chốc lát, mặt đất rạn nứt, lực hút khổng lồ liên xé toạc mặt đất, đồng thời làm cho những đá vụn bay lên không trung, hiện ra khoáng thạch ẩn giấu ở bên dưới.

Cũng lúc đó, ba đầu hung thú âm ảnh đã cố gắng rút lui.

“Máu Diên Liệp Khuyển, Tóc Trắng Ma Thi, Âm Thứ Éch Độc? Tất cả đều là những loài đã tuyệt chủng được ghi chép trong văn bản trên đó!” Nhìn ba đầu Đế Hoàng hung thú vì lãnh địa bị xâm lấn mà trở nên cuồng bạo, Bạch Khải cũng không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Theo những gì hắn hiểu biết, lý do sinh vật tuyệt chủng trong liên bang có thể thuộc về một trong những nguyên nhân cơ bản: ngon miệng, nhìn đẹp, hữu dụng.

Nhìn những sinh vật này, quả thực rất đẹp, không biết có ngon không đây, Bạch Khải quay sang hỏi Gamma.

Nhưng mà chắc chắn là hữu dụng.

“Không biết có thể thu được bao nhiêu vật liệu từ đây.”

Bạch Khải bắt đầu cảm thấy hồi hộp, thì ba đầu hung thú đã lao về phía hắn. Đỉnh! Cùng lúc đó, A Hoàng cầm trường kiếm từ trên trời giáng xuống, rơi vào trước mặt ba đầu hung thú, lực hút mạnh mẽ kéo chúng đi chệch phương hướng ban đầu.

Nhưng ba đầu Đế Hoàng này không phải là những kẻ dễ dàng bị bắt nạt.

Nhận ra sự bất thường, chúng lập tức kích hoạt những thủ đoạn bảo vệ của mình.

Máu Diên Liệp Khuyển thân thể chợt tỏa ra ánh sáng đỏ, kích thích cơ thể lần nữa phồng lớn, móng vuốt thì cắm chắc xuống mặt đất, cố giữ vững thân hình.

Tóc Trắng Ma Thi thì bất ngờ kéo dài mái tóc trắng ra, bám chặt vào các cây cối xung quanh để ổn định thân hình, đồng thời còn phóng ra nhiều nhánh để tấn công nhóm Bạch Khải.

Trong khi đó, Âm Thứ Éch Độc nhanh nhẹn nhảy qua lại giữa những đá vụn, cướp đi khoảng cách với Quy Khư chi kiếm, miệng không ngừng phun ra độc châm.

Nhưng chưa kịp để ba đầu hung thú tấn công tới gần Bạch Khải, lực hút từ Quy Khư chi kiếm một lần nữa tăng vọt, giống như hình thành một hố đen, nuốt chửng toàn bộ công kích.

Cho đến lúc này, thân hình của Alpha mới hạ xuống đất, rút Quy Khư chi kiếm chỉ vào Tam Hoàng, rõ ràng tỏ ý muốn một đối ba.

A ô a ô! (Đáng ghét, lại để cho mấy thằng nhóc kì cục này dám làm ta mất mặt!) Thấy Alpha chuẩn bị tấn công, Beita ngay lập tức cảm thấy không thoải mái, muốn lao lên để “trả thù”, nhưng lúc này lại nhận ra mình có việc cần làm, con mắt vẫn dán chặt vào khoáng sản âm ảnh.

“Alpha, một đối ba không vấn đề chứ?” Thấy Alpha dừng mãnh áp chế ba đầu Đế Hoàng hung thú, Bạch Khải không khỏi lo lắng hỏi.

Ken két ken két. (trước đây không thể, nhưng giờ thì có thể.) Alpha nhẹ gật đầu, vẻ tự tin trong lời nói không thể chối cãi.

“À, ra là thế, là nhờ những kiếm ảnh sao?” Bạch Khải nhận ra, kiếm ảnh đã giúp Alpha mạnh mẽ hơn so với những gì hắn dự đoán.

Rống! ! ! Nhưng ngay lúc này, Máu Điên Liệt Khuyển rất cuộc không chịu nổi, phát động tấn công về phía Alpha, nồng nặc Âm Ảnh chi lực bao phủ toàn thân, không còn thấy Quy Khur chi kiếm với lực hút mạnh mẽ.

Cái bóng, vốn dĩ vô hình.

Dưới sự dẫn dắt của Máu Điên Liệt Khuyển, hai đầu hung thú còn lại cũng kích hoạt lực lượng Âm Ảnh trong người để kháng cự lại lực hút, lập tức cùng nhau phát động tấn công.

Là sinh vật Đê Hoàng, trí tuệ của chúng không thấp, rõ ràng nhận ra rằng đối thủ mạnh nhất ở đây chính là vong linh trước mặt.

Từ những cuộc giao tranh ngắn ngủi lúc trước, chúng đều nhận ra bản thân không phải là đối thủ của vong linh này, và phương án chiến đấu tốt nhất chính là cùng nhau ra tay, nhanh chóng giải quyết kẻ thù.

Dù sao, ngoài bọn chúng ra, đằng trên đầu còn có ánh sáng thánh quang chói mắt từ một con quái vật khác, không thể không tạo áp lực lớn với mấy con thú này.

Nhìn thấy tình cảnh này, Alpha khẽ đảo cổ tay, Quy Khur chi kiếm liền bay trở về sau lưng hắn, thay vào đó là Nghiệp Hỏa chi kiếm.

Quy Khur chi kiếm chỉ là thanh kiếm thuần túy dựa vào lực mạnh, không có tác dụng lớn khi đối đầu với ba đầu hung thú ở trạng thái Âm Ảnh, nhưng Nghiệp Hỏa chi kiếm lại cực kỳ phù hợp với chúng.

Chỉ thấy Alpha bắt đầu vung vẩy kiếm, kiếm quang không tồn chút sức nào đã chặt đứt lớp Âm Ảnh bao bọc bên ngoài Máu Điên Liệt Khuyển, lưỡi kiếm không bị cản trở mà chém vào thân nó.

A! A! A! ! ! Máu Điên Liệt Khuyển không tự chủ phát ra tiếng rên rỉ, linh hồn cùng thể xác đều bị thiêu đốt bởi những ngọn lửa cực nóng, khiến nó càng thêm điên cuồng, không

ngừng cắn vào Nghiệp Hỏa chi kiếm, mặc dù hàm răng đã bị lửa thiêu đỏ bừng nhưng vẫn nhất quyết không chịu từ bỏ.

Trong khi đó, Tóc Trắng Ma Thi không lãng phí cơ hội tấn công, phóng ra vô số đòn tấn công quán lấy tay Alpha, trong khi Âm Thứ Ech Độc lại ngưng tụ ra một chiếc gai nhọn hoàn toàn do Âm Ảnh chi lực tạo nên, chuẩn bị tấn công vào mắt Alpha nhằm gây thương tổn cho linh hồn.

Vào lúc này, dưới chân Alpha một bóng kiếm bất ngờ dâng lên, hần nắm chặt Trục Phong chi kiếm và trực tiếp chặt đứt từng mớ tóc trắng, sau đó chỉ cần nhẹ nhàng châm vào viên gai độc Âm Ảnh.

Cùng lúc đó, một đường kiếm ảnh không một tiếng động xuất hiện, nắm chặt Tử Vong chi kiếm đâm vào thể nội của Máu Điền Liệp Khuyển, khiến nó buộc phải nhả ra miệng.

Ngay sau đó, đạo thứ ba kiếm ảnh dâng lên, Quy Khư chi kiếm liên tục vung xuống, sức mạnh khổng lồ làm không gian xung quanh sụp đổ.

“Ba đạo kiếm ảnh?” Nhìn thấy Alpha sử dụng bốn thanh kiếm từ những góc độ khác nhau để tấn công kẻ thù, Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên.

Vừa rồi khi thử sức, Alpha chưa xuất toàn bộ thực lực sao? Hần lại bắt đầu giấu nghề rồi! Bạch Khải chép miệng, bỗng dưng nhớ lại thời điểm quay về ký kết với Alpha, cũng là trong tình cảnh giấu nghề như vậy, đến thời khắc then chốt mới gây bất ngờ.

Cũng như ba đầu sủng thú đối diện, trông thấy Alpha đã trở lại với những kiếm ảnh kề bên, ba đầu hung thú không dám liều lĩnh đến gần mà quyết định sử dụng công kích từ xa.

Chỉ chốc lát, độc tố, gai nhọn, ám khí che phủ cả bầu trời, hoàn toàn nhốt Alpha trong không gian bị tấn công. Đối với tình huống này, Alpha không chút lầy lăm lã, bốn thanh kiếm bay múa, trên đầu hần xuất hiện một phù trận với màu sắc khác nhau, phóng ra một lượng kiếm khí nhằm đối phó.

Trong khi đó, Alpha nguyên bản thì nhẹ nhàng di chuyển giữa những đợt tấn công, chủ động rút ngắn khoảng cách với ba đầu hung thú.

Thấy tình cảnh này, Máu Điên Liệp Khuyến vốn đã mất lý trí dần dần do kích hoạt thức ăn điên cuồng cuối cùng không còn quan tâm đến việc phối hợp nữa, sau một tiếng gào lên liền nhào về phía Alpha.

Máu Điên Liệp Khuyến hoàn toàn điên cuồng, tốc độ và sức mạnh đều tăng vọt, nó không chỉ vượt qua một đạo kiếm ảnh mà còn lao thẳng tới trước mặt Alpha, trực tiếp một cú vồ vào bên mặt Alpha.

Nhưng ngay khi Tóc Trắng Ma Thi và Âm Thứ Éch Độc chuẩn bị bỏ đao theo sát, thì mặt nạ của Alpha, đáng lẽ ra phải lộ ra hài cốt, lại chậm chậm biến thành một đạo kiếm ảnh rồi tan biến.

Cùng lúc đó, kiếm ảnh mà vừa rồi Máu Điên Liệp Khuyến đã vượt qua cũng từ từ hiện thành hình, hóa thân thành Alpha nguyên bản.

A ô a ô? (Chó ngốc, cái thằng đó bị mù à, sao lại không đánh được?) Nhìn thấy hung thú bị Alpha nhẹ nhàng trêu chọc, Beita khuôn mặt ngập tràn sự ghét bỏ, muốn giúp Alpha chỉ ra vị trí của bản thân.

“Chó ngốc, ngươi rốt cuộc là thuộc về bên nào!” Bạch Khải nghe thấy vậy, trán nổi gân xanh, không chút do dự đâm một quyền vào.

“Bây giờ nhìn thế này, Alpha hình như còn có thể lợi dụng kiếm ảnh để chuyển hướng từ những tổn thương mình đã nhận?” Róc rách rách rách. (không phải là chuyển dịch tổn thương, mà dường như Alpha nguyên bản đang mượn nhờ Âm Ảnh để xuyên qua mà thôi.) Nghe Delta giải thích, Bạch Khải lập tức hiểu được sự tình.

Mượn nhờ Âm Ảnh xuyên qua, điều này không phải chính là năng lực của Hắc Âm kính tượng sao. Đúng vậy, vì lý do này, nên tiết tấu tấn công của Alpha khó bị người khác bắt được hơn.

Bên kia, sau khi đã quen với tiết tấu tấn công bằng kiếm ảnh, Alpha bắt đầu ra oai đáng sợ.

Kiểm ảnh, bản thể tùy ý hoán đổi, bốn thanh trường kiếm ở trong Âm Ảnh đi ra đi vào, hoàn toàn làm yếu đi ưu thế của ba

đầu Đế Hoàng đối với Âm Ảnh chi lực, không ngừng để lại thương tích trên người chúng.

Thấy vậy, ba đầu Đế Hoàng cuối cùng không kìm nén được nữa, gầm lên giận dữ, đồng thời mở ra lĩnh vực, trực tiếp định so sức với Alpha.

Nhưng ngay lúc này, Alpha nguyên bản và ba đạo kiếm ảnh đột nhiên hợp nhất, bốn thanh trường kiếm một lần nữa dung hợp thành Tịch Diệt chi kiếm, nhẹ nhàng vung lên, lĩnh vực của ba thú vừa mới mở liền bị đánh tan.

Kết phúc kết phúc! (Alpha dung hợp năng lượng thật nhanh, nhanh hơn cả Gamma nữa!) Một lần sinh, hai lần quen.

Có sự trợ giúp của kiếm ảnh, Alpha dung hợp Tịch Diệt chi kiếm tốc độ lập tức tăng lên, cả nhóm biết rõ về năng lượng dung hợp đều khâm phục.

“Xem ra lần này chắc chắn thắng.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, trong khi Alpha cũng không bỏ qua cơ hội ba thú bị đánh tan lĩnh vực bị cứng lại, Tịch Diệt chi kiếm nhẹ nhàng điểm thẳng vào trán ba thú, trực tiếp phá hủy linh hồn chúng.

Ken kết ken kết. (Đại ca, ta làm xong rồi.) Đối diện với ba đầu hung thú vẫn dễ dàng chiến thắng, tâm trạng của Alpha cũng khá tốt, nhẹ nhàng hướng về phía Bạch Khải báo công.

“Rất tốt, không ngờ không cần sử dụng lĩnh vực mà có thể phá tan lĩnh vực của kẻ thù, Alpha, Tịch Diệt chi kiếm của người giờ đã không thua gì kỹ năng Bất Hủ rồi.”

Ken kết ken kết. (Tịch Diệt chi kiếm và Tịch Diệt Kiếm Vực nguyên lý tương tự nhau, ta chỉ là hợp nhất chúng lại thành một kiếm mà thôi.) Alpha nhìn về thanh Tịch Diệt chi kiếm đang bắt đầu có dấu hiệu sụp đổ trong tay, không khỏi lắc đầu. (Chỉ là tạm thời, ta vẫn chưa thể hợp nhất bốn thanh kiếm lại, không thể làm ổn định được.) “Tốt quá ~” Bạch Khải nghe thế nhún vai, Alpha này hoàn toàn muốn yêu thích kiếm, ngay cả lĩnh vực cũng không muốn mở ra nữa.

“Được rồi, cái đó hãy nói sau, trước tiên hãy phân giải ba đầu Đế Hoàng này một lần, sau đó chuẩn bị khai thác tài nguyên khoáng sản.”

Bạch Khải nhìn ba đầu Đế Hoàng, bỗng nhiên nhận ra thân thể của ba Đế Hoàng không biết lúc nào đã bị tẩm nhiễm bởi lực Âm Ảnh, ánh mắt vốn trống rỗng vì tử vong giờ lại sáng lên ánh sáng của hệ vong linh đặc trưng.

“Biến thành vong linh rồi?”

Chương 772:

Đầu Lục Long Rõ Ràng Rất Mạnh Nhưng Cũng Quá Cẩn Thận Ba đầu Đế Hoàng sinh vật biến hình làm cho Bạch Khải cảm thấy bất ngờ, nhưng chưa kịp nghĩ thông suốt nhất định có điều gì khác lạ, ba đầu sinh vật mới này đã từ từ tan biến trong Âm Ảnh.

“Đây là tình huống gì vậy?” Bạch Khải càng cảm thấy nghi ngờ khi chứng kiến cảnh tượng này.

“Róc rách, róc rách.”

(chủ nhân, chúng dường như đã bị truyền tống đến một nơi khác.) Đôi mắt của Delta sáng lên, Long thảo vung lên giữa không trung, kéo về một cây máu điên chó săn chân trước.

“Chúng bị truyền tống ra ngoài rồi?” Bạch Khải nhìn quanh, mới nhận ra trước đó bị chúng đánh chết, các thi thể của Âm Ảnh cả đều đã biến mất.

“Ta không đoán sai, nơi này hẳn phải là Hoàng Hôn đại lăng tẩm, tầng thứ bảy nơi vong linh nguồn mộ, là trạm tiếp tế.”

Bạch Khải lập tức hiểu ra điều gì.

Trong rừng Âm Ảnh này, sinh vật đông đảo, liên tục tranh đấu, sau khi chết sẽ trở thành vong linh do khí Âm Ảnh chuyển hóa, kéo đến tầng thứ bảy.

Ngày cả việc chọn lọc như thế nào, có lẽ chính là quy tắc của chủ nhân Hoàng Hôn đại lăng tẩm, Vu Yêu ở đâu.

“Dù có thể nói là dị loại, nhưng Vu Yêu này thật sự rất có ý nghĩa, có thể tạo ra một toà bí cảnh mười chín tầng, gia hỏa này quả thực không đơn giản.”

Bạch Khải vuốt cằm, nhìn về phía Shuke, nói: “Shuke, ngươi có nghĩ rằng ta có thể làm một thiết kế tương tự trong tháp bí cảnh của mình, thu thập thi thể của các hung thú sau đó tạo thành cầm tinh thú làm pháo hôi không? Shuke?” Thấy Shuke không trả lời, Bạch Khải cảm thấy có chút kỳ quái, khi nhận ra Shuke đã không biết từ lúc nào biến thành một viên đạn hình phi thuyền lơ lửng giữa không trung, và hai bên thì bị Gamma

cùng Trùng Thảo kẹp lại. Đối không vũ khí, không vòng. Đây là vũ khí mà cơ giới sư thường dùng nhất, có thể tích lũy năng lượng từ những sinh vật khác, phát ra một cú đánh mạnh mẽ.

Không vòng không ngừng hấp thu Gamma Thánh Quang và Trùng Thảo Đại Nhật, từ từ hội tụ lại trung tâm, hình thành một quả cầu ánh sáng màu bạch kim, mà bên dưới chính là Âm Ảnh tài nguyên khoáng sản.

“Shuke, ngươi đang làm gì...”

Bạch Khải hơi ngạc nhiên, nhưng khi nhìn thấy đồng thời cảnh giới Alpha và Delta, ngay lập tức hiểu ra.

Nơi quan trọng như vậy, tại sao lại không có sự bảo vệ của một hệ thống mạnh mẽ.

Bây giờ nghĩ lại, ba đầu tụ tập Đế Hoàng sinh vật thực sự rất đáng nghi, ai cũng biết, từ cấp Lãnh Chúa trở đi, các sinh vật siêu việt sẽ không tụ tập hợp.

Tình huống này sẽ càng rõ ràng khi đẳng cấp huyết mạch siêu việt tăng lên, trừ khi có một sinh vật lãnh đạo đủ mạnh, nếu không chúng sẽ chỉ chiến đấu lẫn nhau.

Mà có thể lãnh đạo ba đầu Đế Hoàng sinh vật, chỉ có thể là một sinh vật huyền thoại.

Nhưng vào lúc này, năng lượng từ không vòng rút cuộc đã đạt được tích tụ hoàn tất, sức mạnh Thánh Quang và Đại Nhật dưới sự dẫn dắt của Shuke và sức mạnh Beita Kim Cương hòa quyện vào nhau, tạo thành một tia quang trụ đột ngột rơi xuống.

Oanh! ! ! Ba loại năng lượng chí dương chí cương hòa hợp, trực tiếp xua tan khí Âm Ảnh nồng nặc bên trên tài nguyên khoáng sản, tạo ra một hố lớn trên các khối khoáng thạch cứng cáp, nhưng vẫn không dừng lại, như muốn xuyên thấu xuống mặt đất.

Nhưng chưa kịp để năng lượng trụ tiếp tục thâm nhập, Bạch Khải và năm sủng liền cảm thấy một cơn lạnh âm thấu sâu vào linh hồn, thân thể không tự chủ run lên.

Sau đó, một luồng khí Âm Ảnh tinh khiết từ tài nguyên khoáng sản tỏa ra, không chỉ khiến cho công kích của không

vòng bị phản hồi lại, mà còn chạy theo tia năng lượng lên tầng cao nơi Shuke.

Khí Âm Ảnh, giống như mười phần thành thạo trong việc thôn phệ và đồng hóa.

“Quả thực là truyền kỳ hưng thú!” Dù chưa thấy địch nhân xuất hiện, nhưng Bạch Khải đã chắc chắn về thực lực của chúng, và khi thấy thân hình của Âm Âm Sa Giông từ từ hiện ra từ tài nguyên khoáng sản, càng khẳng định điều này hơn.

Truyền kỳ sinh vật, Âm Âm Sa Giông! Ngay khi Âm Âm Sa Giông xuất hiện, Alpha lại một lần nữa ngưng tụ ra Tịch Diệt chi kiếm để công kích, kiếm khí màu xám gào thét mà đến, thật dễ dàng chém ngang thân hình của Âm Âm Sa Giông.

Nhưng sau khi bị chém, Âm Âm Sa Giông lại không chịu ảnh hưởng gì, ngược lại còn thuận theo mà phân tán ra, một phần tiếp tục thôn phệ năng lượng không vòng, một phần thì bơi chậm rãi đến bên Bạch Khải.

“Đáng ghét, gia hỏa này hình như cũng có điểm miễn dịch, căn bản chính là phiên bản Gamma PLUS.”

Bạch Khải thấy thế âm thầm cắn răng, Alpha có sự phá hoại của Tịch Diệt chi kiếm mà hắn mới thấy, mà lại bị Âm Âm Sa Giông hầu như không có nửa điểm hiệu quả, truyền kỳ sinh vật确实 không thể dùng ánh mắt bình thường để mà đánh giá.

“Alpha, Tịch Diệt Kiếm Vực!” “Gamma, mở cửa Thiên Đường, cửa Vực Sâu cho ta!” Bạch Khải cùng lúc ra lệnh cho hai đầu Đế Hoàng sinh vật, hai súng cực kỳ nhanh chóng, một triển khai Tịch Diệt Kiếm Vực, tay cầm Tịch Diệt chi kiếm ngăn cản đòn truy kích từ Âm Âm Sa Giông với Bạch Khải, còn Gamma thì mở ra hai cánh cửa, giống như một cái cối xay lớn, không ngừng nghiền ép Âm Âm Sa Giông.

Nhưng Âm Âm Sa Giông có tính kháng cự thật sự quá mạnh, không chỉ không chịu nửa điểm tổn thương, mà còn lợi dụng năng lượng từ Alpha và Gamma để bổ sung cho bản thân.

“Ta đột nhiên cảm thấy rõ ràng những người đối đầu với Gamma trước đây đang nghĩ gì.”

Bạch Khải khẽ cười, nhân quả tuần hoàn đúng là hợp lý, trước đây hắn trong tháp sáu, dùng Gamma biến thái phòng ngự để tra tấn người khác, giờ lại đến lượt người khác tra tấn hắn.

Hơn nữa, cái này thực sự chỉ là một đầu truyền kỳ hưng thú! Đúng lúc này, bầu trời tối tăm bỗng xuất hiện một sắc lục, rồi một tiếng rống quen thuộc truyền tới.

“Nicolas?!” Một người trong năm sùng như được thổi phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Âm Âm Sa Giông đang vung về nâng lên một cái vật thể, nhìn về phía không trung.

Lửa xanh lục từ trên trời giáng xuống, Âm Âm Sa Giông thậm chí không kịp nhìn rõ đối thủ đã bị ngọn lửa xanh lục nuốt chửng, tất cả các đòn tấn công từ trước của khí Âm Ảnh dường như gặp phải chuột gặp mèo, hoảng hốt tránh né.

Nhưng ngọn lửa màu xanh lục này rõ ràng không có bỏ qua cho Âm Âm Sa Giông, không chỉ tăng cường lượng phun lửa, mà còn phóng ra một lĩnh vực lục sắc, bao trùm toàn bộ Âm Âm Sa Giông lại.

Hơn nữa, để tăng tốc độ luyện hóa, Nicolas còn chia ra tám phân thân để cùng nhau phát ra ngọn lửa, luyện hóa Âm Âm Sa Giông.

“Đây có phải Cửu Long Thần Hỏa tráo - Cửu Long bản không?” Bạch Khải thấy thế cảm thán, vừa mới lo lắng cũng dần bình tĩnh lại.

Nhìn Nicolas như vậy, có lẽ thực lực đã tiến thêm một bước.

“A ô a ô?” (Nhất gan Long hiện tại mạnh như vậy?) Beita cảm nhận khí tức mạnh mẽ từ Nicolas, có chút chấn động.

“Thật bình thường, Nicolas vốn là truyền kỳ Lục Long, lại có Phi Thúy mộng cảnh, tu luyện nâng cao thật sự rất nhanh.”

Bạch Khải cũng không cảm thấy kỳ quái, giải thích.

“Nhưng mà Nicolas, sao ngươi lại không dừng lại? Với sức mạnh như vậy, Âm Âm Sa Giông hẳn là không thể sống nổi rồi?” Trùng Thảo hơi nghi hoặc, với Lục Long huyết mạch hắn tự nhiên có thể cảm giác được trong ngọn lửa này có Phi Thúy chi lực và Mộng Cảnh chi lực, Âm Âm Sa Giông thì sợ rằng linh hồn cũng bị thiêu rụi rồi.

“Nơi này cuối cùng cũng là Hoàng Hôn đại lãng tằm, mà đối thủ lại là Âm Âm Sa Giông loại sinh vật không dễ bị tiêu diệt, có thể đối phương giống như Gamma có kỹ năng thay thế mạng sống, nên cẩn thận một chút vẫn tốt.”

Bạch Khải thận trọng nói, nói cho cùng đây cũng là truyền kỳ hung thú, vẫn nên cẩn thận hơn.

“Tại hạ rõ rồi, sau này trong chiến đấu nhất định phải xác nhận đối phương đã hoàn toàn chết mới có thể buông lỏng.”

Trùng Thảo liên tục gật đầu, chú ý ghi nhớ, sau đó cũng ghé vào bờ vai nhìn Nicolas diễn ra, những súng khác cũng làm như vậy, vừa hồi phục năng lượng vừa chờ đợi. ...

Trong rừng Âm Ảnh, chín đầu cự long bao quanh một viên cầu lửa xanh, không ngừng phun ra ngọn lửa, xung quanh cây cối dần bị tác động bởi cái nhiệt độ này mà trở nên khô cạn, bay ra những sợi tảo ra Âm Ảnh chỉ lực.

Dưới quả cầu lửa này chính là Bạch Khải và những người khác đang chuẩn bị ngủ.

“Thủ lĩnh, Nicolas bao giờ mới kết thúc thế này?” Trùng Thảo mắt nhắm mắt mở, có vẻ như sắp vào giấc mộng.

“Két phốc két phốc.”

(Chính là chính là, lại đốt xuống dưới, Gamma không còn gì để ăn hết rồi.) Gamma liên tục gật đầu, có chút chất vấn về phương pháp nấu nướng thô bạo của Nicolas.

“A ô a ô...”

(Bản Long đột nhiên nghĩ đến Jetta, ai ra làm cho bản Long một cái ẩm...) Ken két ken két? (Muốn ta hỗ trợ sao?) “Róc rách, rách rách?” (Chủ nhân, có muốn chúng ta kéo ra khoảng cách một chút không?) Bạch Khải ngáp một cái, nói: “Không cần gấp, dù sao tầng tiếp theo nhất định cũng có truyền kỳ tọa trấn, vẫn là chờ Nicolas kết thúc rồi nói sau.”

Năm súng nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa, trong khi Nicolas cuối cùng cũng ngừng phun ra ngọn lửa, đồng thời bảo vệ phi thủy biến mất, chỉ để lại một viên tam giác phù thạch cùng một viên tinh thạch màu đen từ trên không trung chậm rãi rơi xuống.

“Nicolas, rốt cuộc ngươi...?” Bạch Khải thấy vậy muốn cùng Nicolas chào hỏi, nhưng bị Nicolas bằng một ánh mắt ngăn lại, sau đó Nicolas liền tiếp nhận phù thạch và tinh thạch, quan sát tỉ mỉ một phen sau đó, đột nhiên đem viên tinh thạch ném trên mặt đất, rồi giờ Long trảo lên cao, ngưng tụ một viên cầu lửa lớn, hướng về viên tinh thạch đập tới.

Oanh! ! ! Quả cầu lửa nổ tung, viên tinh thạch bị đánh nát hoàn toàn, đúng lúc này ở vị trí của tinh thạch vỡ vụn xuất hiện một cái cự đại truyền tống phù trận.

“Hô ~ như vậy, đầu kia Âm Âm Sa Giông không cách nào sống lại nữa.”

Thấy tình cảnh này, Nicolas xoa xoa cái trán vốn không có mồ hôi, bay đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, ngươi không sao chứ?” “Ta không có việc gì, nhưng nếu ngươi tiếp tục như thế, ta khả năng sẽ gặp chuyện rồi.”

Bạch Khải sờ tóc mình vì sức nóng mà cuộn lên, cười khổ nói: “Nicolas, ngươi và gã này có thù gì? Sao lại đốt lâu như vậy?” “Bản Long không bao giờ làm gì ở nơi này, tại sao lại có thù oán với người như thế?” Nicolas hơi nghi hoặc hỏi lại.

“Vậy sao ngươi lại đánh hung như vậy, ngay cả viên tinh thạch cũng không buông tha, đây chính là vật liệu từ một sinh vật truyền kỳ đó!” Bạch Khải có chút đau lòng, cứ bị Nicolas đốt lâu như vậy cũng không có tổn hại, khối tinh thạch ấy chắc chắn là vật liệu cao cấp, có thể đều đạt tới cấp Bất Hủ.

“Ngươi nói viên tinh thạch đó? Nếu đó là phương pháp thay thế mạng sống của đối phương, thì phá hủy nó sẽ an toàn hơn.”

Nicolas lắc ngón tay, nghiêm túc nói: “Trên TV luôn nói, loại nhân vật phản diện này rất khó để tiêu diệt, nhất định phải cẩn thận một chút.”

Nghe xong lời giải thích của Nicolas, Bạch Khải lập tức mặt mũi sầm sì.

Rõ ràng mạnh mẽ như vậy, lại trở nên cẩn thận thế này, Nicolas thực sự có ý định cẩn thận như vậy sao? A không đúng, nên gọi là Thận Long mới đúng?

Chương 773:

Vu Yêu Trọng Sinh Nhìn thấy vẻ mặt cẩn thận của Nicolas, Bạch Khải vừa cười vừa bực mình.

Quả thực, một loại tài nguyên huyền thoại như hắc lại có thể bị tiêu hủy như vậy, khiến cho nụ cười của Nicolas càng thêm đáng tin cậy.

Có thể dễ dàng hạ gục một con hung thú huyền thoại, thực lực của Nicolas chắc chắn đã gần đạt đến Bán Thần rồi.

Thần huyết Cự Long quả thật là biến thái, thực lực của hắc tăng lên đúng là nhanh đến mức đáng kinh ngạc.

“Đúng rồi Bạch Khải, sao ngươi không tới tìm ta ở đây? Ngươi không ở đây mà chán chết rồi sao?” Nicolas có chút oán nhìn Bạch Khải và hỏi.

“Thật ra ta đã nghĩ đến, nhưng ngươi không có mặt ở viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, Epsilon không thể liên lạc được với ngươi, nên ta mới đến chơi trước.”

Bạch Khải nhún mắt nói.

Nicolas có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, “À, ta gần đây đang khám phá Phi Thụỵ mộng cảnh bản nguyên, khai thác sức mạnh dòng máu của Cự Long, nên khả năng cảm ứng có chút chậm, về sau sẽ không như vậy nữa.”

“Ngươi đã hoàn tất tu luyện rồi sao?” Nicolas đáp: “Hừm, giai đoạn này tu luyện tạm thời hoàn thành, ta đang có ý định ra ngoài xem hiệu quả huấn luyện, sau đó sẽ quyết định phương hướng tu luyện tiếp theo cùng thời gian.”

Bạch Khải: “...

Nicolas, có ai nói qua rằng ngươi bây giờ trông rất cuốn hút không?” “Cuốn hút? Đó là cái gì vậy?” Nicolas có chút không hiểu, còn Bạch Khải nghĩ một lát rồi quyết định không giải thích cho Nicolas những điều này.

“Mặc kệ, không có gì xấu cả.”

“Đúng rồi Bạch Khải, liệu ngươi có định tiến vào tầng tiếp theo của bí cảnh không?” Nicolas tiến đến trước truyền tống trận, tinh tế cảm ứng một chút và nói: “Mặc dù khí tức có chút yếu ớt, nhưng ta có thể cảm nhận được truyền tống trận này có một khí tức rất mạnh ở phía sau.”

“Chuyện đó đã nằm trong dự đoán, nhưng ta tạm thời không có ý định đi xuống dưới.”

Bạch Khải lắc đầu trả lời. Đặt nguồn mộ tiếp tế ở tầng thứ tám, từ tầng thứ chín trở đi, xác suất rất cao là tinh anh lộ tuyến, mà từ Âm Âm Sa Giông mà xem, đều là những tình huống có khả năng truyền kỳ rất cao.

Hoàng Hôn đại lãng tâm đã tồn tại nhiều năm như vậy, ngay cả Pháp Đế trước đó đã bị ném vào trần thủ tầng thứ năm và tịnh hóa tầng thứ sáu như Hỏa Nham Ma Hồ và Băng Linh Ngọc Thỏ đều đã tiến hóa thành truyền kỳ, do đó những sinh vật còn lại chỉ cần không chết, không phải truyền kỳ cũng rất có thể trở thành truyền kỳ.

Mặc dù có Nicolas ở đây, hẳn có thể đi xem thử, nhưng trước hết, Bạch Khải vẫn có ý định khai thác tài nguyên khoáng sản ở đây trước.

“Shuke, ngươi hãy phân phối một chút việc khai thác tài nguyên khoáng sản, Alpha các ngươi hãy đi giúp đỡ.”

“Không có vấn đề.”

Shuke nhẹ gật đầu, rồi lập tức đưa bản đồ phân bố tài nguyên khoáng sản cho Alpha và các sủng thú, năm sủng thú lập tức bận rộn.

“Đúng rồi Nicolas, ta không ở đây khoảng thời gian này, tình hình Phi Thúy chi mộng thế nào?” Nhân lúc rảnh rỗi, Bạch Khải hỏi Nicolas về tình hình gần đây.

“Rất tốt, hiện tại có ngày càng nhiều người tiến vào Phi Thúy chi mộng, không khí ở đó so với trước kia đã náo nhiệt hơn nhiều.”

Nicolas gật đầu nhẹ, nói: “Ngoài ra, nhờ vào việc Phi Thúy ẩn ký không ngừng phổ cập, ta có thể cảm nhận được khoảng cách càng ngày càng xa.”

Nicolas suy nghĩ một chút, nói: “Theo như bản đồ của các người, hiện giờ ta có thể tự do di chuyển giữa thành phố Cổ Túc và thành phố Lang Gia.”

“Thành phố Cổ Túc và thành phố Lang Gia?” Bạch Khải lập tức mở to đôi mắt, điều này có nghĩa là khoảng cách hơn ngàn cây số, mà vẫn có thể trực tiếp truyền tống, điều này có nghĩa là Nicolas đã có thể kế thừa khả năng của Phạm bà bà.

Việc phổ cập Phi Thụý ấn ký đồng nghĩa với việc mở ra một trạm trung chuyển cho Nicolas, chờ khi ấn ký này được phổ cập toàn cầu, Nicolas có thể giống như Phạm bà bà, thực hiện những cuộc truyền tống siêu khoảng cách.

“Thế nào? Bây giờ bản Long có phải rất mạnh không?”
Nicolas ngẩng cao đầu, chờ đợi sự khen ngợi từ Bạch Khải.

Bạch Khải không tiếc lời khen ngợi, nói ra một tràng đầy hào hứng.

“Đúng rồi, bản Long còn phát hiện một chuyện, đó là có không ít Ngự Linh sư đã thức tỉnh ràng buộc chú ấn ở trong Phi Thụý mộng cảnh, không biết điều này có hữu ích cho nghiên cứu của Bạch Khải không.”

“Thức tỉnh thiên phú trong Phi Thụý mộng cảnh? Điều này thực sự là rất hữu ích.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, mặc dù việc cải thiện phần cứng tạm thời vẫn không thể thực hiện, xác suất thành công hẳn cũng không thể bảo đảm, nhưng nếu thực sự có thể như Nicolas nói, hẳn sẽ có đủ tự tin trong ngắn hạn để tổ chức một đội quân Ngự Linh sư.

“Vậy là tốt rồi, bản Long cũng lo lắng không có tác dụng gì.”

Nicolas lộ ra nụ cười vui mừng, chỉ cần có thể giúp được Bạch Khải là tốt rồi.

Không có Âm Ảnh thú quấy rối, việc khai thác tài nguyên diễn ra rất thuận lợi, nhanh chóng Bạch Khải đã thu hoạch được đầy đủ.

“Trước mắt đến đây đã, chúng ta đi phía dưới xem sao.”

Bạch Khải giữ truyền tống phù trận trong lòng bàn tay, chui lên cổ Nicolas, làm cho Nicolas bước vào truyền tống phù

trận.

Ong ong ong...

Cảm giác chao đảo khiến Bạch Khải như thể lục phủ ngũ tạng sắp bị xáo trộn, vô cùng khó chịu.

“Đây là chuyện gì? Chẳng lẽ bị tấn công?” Bạch Khải che miệng, cố nén cảm giác nôn mửa, lo lắng hỏi.

“Bản Long không rõ ràng, có vẻ như có vấn đề ở đối diện phù trận.”

Sắc mặt Nicolas nghiêm trọng, nhanh chóng bảo vệ Bạch Khải bằng Phi Thúy lĩnh vực, sau đó tiếp tục hướng về phía trước bay đi.

Cuối cùng, ngay khi Bạch Khải cảm thấy cơ thể mình đang bị đảo lộn, không gian cuối cùng cũng ngừng lắc lư.

Khi Bạch Khải mở to mắt, hắn nhận ra mình đã đến một tòa cung điện lớn.

Tòa cung điện này nguy nga hùng vĩ, không khác gì so với những mô tả trong các cuốn sách.

Những hoa văn trang trí phía trên cho thấy họ đã tôn thờ một con Long Vu Yêu.

Tuy nhiên, tòa cung điện khổng lồ này dường như đã bị một vật thể khổng lồ va chạm, sụp đổ một phần lớn, hỗn độn khắp nơi, mà bên trong cũng không thấy một sinh vật tồn tại.

“Thấy sao mà giống như bị thiên thạch tấn công?” Bạch Khải nhìn những dấu hiệu hư hại của kiến trúc, trong đầu không tự chủ hình dung ra cảnh một viên thiên thạch từ trên trời rơi xuống, xuyên thủng các cấu trúc này, nhưng nghĩ đến vị trí hiện tại của họ, Bạch Khải lập tức xua tan ý nghĩ đó.

Nơi này là Hoàng Hôn đại lãng tằm sâu bên trong, làm sao lại có thể có thiên thạch tồn tại? Nếu thực sự có, trước đó mấy tầng cũng phải xảy ra tình huống tương tự, làm sao đột nhiên đến tầng thứ tám lại xuất hiện loại tình huống này chứ? Giả định không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là có cái gì mạnh mẽ đã xảy ra ở đây.

“Nicolas, có nhận thấy một kẻ thù cường đại nào không?”
Nicolas hít một hơi, ánh mắt có chút kỳ lạ, nói: “Có vẻ như có, nhưng lại giống như không có, hơn nữa lại có rất nhiều, cảm giác thật kỳ quái.”

“Rất nhiều sao? Vậy thì, chúng ta nên rời khỏi đây thôi.”

Bạch Khải nghe vậy không chút do dự quay người định rời đi.

Hắn không cho rằng Nicolas sẽ cảm ứng sai, mặc dù kết quả cảm giác không ổn định, nhưng mọi người đều biết, tình huống này chỉ có thể được coi như một sự nguy hiểm.

“Bản Long cũng cảm thấy như vậy.”

Nicolas nhẹ gật đầu, ở một nơi kỳ quái như vậy, hắn nhất định phải chuẩn bị thêm trước khi đi thăm dò, nếu không sẽ rất mạo hiểm.

Chỉ là khi họ dự định rời đi, thì ngôi cung điện lại đột nhiên rung lên, sau đó một luồng năng lượng hỗn tạp của Long tộc, vong linh và tinh thần từ trong cung điện bốc lên, tạo thành một đám mây đen bao trùm cả bầu trời.

“Nguy rồi, hình như Truyền Tống phù thạch của ta không còn tác dụng.”

Bạch Khải ngay lập tức nhận ra điều kỳ lạ, mặc cho hắn cố gắng như thế nào, đều không thể truyền tống về được.

“Không có việc gì, bản Long có thể mang các người từ Phi Thụỵ mộỵ cảnh trở về.”

Nicolas thấy vậy, khoát tay áo, không chút nào hoảng loạn, liền chuẩn bị mở ra Phi Thụỵ ấn ký.

Nhưng ngay lúc này, một gương mặt lớn từ đám mây đen trên đầu đột nhiên ngưng tụ lại, nhìn chăm chăm xuống nhóm Bạch Khải.

“Ta đệch...”

quả nhiên có vấn đề!” Bạch Khải thấy thế không khỏi chửi thề, còn Nicolas cuối cùng đã mở ra Phi Thụỵ ấn ký, nắm lấy Bạch Khải và định đưa vào Phi Thụỵ mộỵ cảnh.

Nhưng vào lúc này, Alpha và Jerry như thể bị một loại lực lượng nào đó triệu hoán, từ từ bay về phía cung điện, từ biểu

hiện run rẩy của họ có thể thấy họ đang chống lại điều gì đó.

Chỉ là so với thứ gọi là triệu hoán, thực lực của Alpha và Jerry còn yếu hơn rất nhiều, vẫn không ngừng tiến lên, mặc cho Bạch Khải triệu hoán thể nào, cũng không thể trở về, thậm chí ngay cả khế ước triệu hoán cũng không thể thực hiện được.

“Chết tiệt, phải chăng là có một sinh vật vong linh cường đại nào đó sao?” Bạch Khải thầm chửi, vong linh sinh vật thường có cấp độ áp chế rất mạnh, nếu như còn lĩnh ngộ kỹ năng Vong Linh Chúa Tể, thì lực áp chế càng mạnh hơn.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, chỉ sợ có một loại sinh vật nào đó đang dùng Vong Linh Chúa Tể để khống chế Alpha và những người khác.

“Nicolas, trước hết hãy giúp Alpha giải trừ ảnh hưởng.”

Bạch Khải lập tức quên đi việc chạy trốn, ra hiệu cho Nicolas kéo Alpha và Jerry trở về.

“Bản Long đã rõ!” Nicolas nhẹ gật đầu, mạnh mẽ phóng thích Long uy, ép buộc Alpha và Jerry tỉnh lại và đồng thời bảo vệ họ vào trong Phỉ Thúy lĩnh vực.

Lúc này, Alpha và Jerry đã đến gần nơi cung điện đã bị tàn phá.

“Bạch Khải, vừa rồi cỗ khí tức kia chính là từ nơi này phát ra.”

Nicolas cảnh giác chỉ chỉ vào cung điện trước mặt, bảo vệ Alpha trong phạm vi kiểm soát của mình, rồi định rời đi.

“Nhìn thấy rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhưng lòng hiếu kỳ không thể kìm nén được, hẩn hướng về phía cung điện mà nhìn qua.

Và cảnh tượng này làm Bạch Khải phải kinh ngạc đến nỗi không nói nên lời.

Một cái hồ khổng lồ xuyên thủng toàn bộ cung điện, thậm chí bên dưới cung điện là đất đai, cùng với...

Tầng tiếp theo của bí cảnh, phân hạ của bí cảnh...

Mặc dù có chút khó tin, nhưng Bạch Khải nhìn thấy rõ ràng từng dấu hiệu của không gian bị tổn hại, cùng với từng môi

trường khác lạ bên dưới.

Và ở sâu bên dưới, chỉ thấy một màu đen kịt, như thể có thể nuốt chửng hết thảy, một vực sâu vô tận.

“Nơi này, thật sự không thể ở lâu!” Bạch Khải thấy vậy có chút nhú mày, lập tức ra lệnh cho Nicolas rời đi, nhưng vào lúc này, đám mây đen trên đầu đột nhiên cuốn ngược lại, chỉ trong chớp mắt trở lại chỗ sâu nhất.

Sau đó, dưới ánh nhìn kinh ngạc của Bạch Khải và Nicolas, một sinh vật toàn thân tỏa ra năng lượng Âm Ảnh bay lên từ dưới đất.

Sinh vật này có hình dáng giống rồng, nhưng nhìn kỹ lại, thực sự giống như một con Đại Xà, với hình dạng hoàn toàn tương đồng với những phù điêu trên tường cung điện! “Hoàng Hôn đại lăng tẩm chủ nhân, Long Vu Yêu...”

Chương 774:

Bánh từ trên trời rơi xuống, có nên ăn hay không? Nhìn thấy mình ngày càng gần Long Vu Yêu, trái tim Bạch Khải không ngừng đập thành thịch, còn Nicolas thì có phản ứng nhanh chóng, kéo Bạch Khải và năm con sủng thú chui vào trong Phi Thúy mộng cảnh.

Dù không biết Long Vu Yêu sống vì lý do gì, nhưng chỉ cần dựa vào khí tức mà phán đoán, hẳn ta chắc chắn mạnh hơn Bạch Khải rất nhiều.

Ngay lúc lồi vào Phi Thúy mộng cảnh chuẩn bị đóng lại, một luồng khí tức màu đen đột nhiên xộc đến, nhanh chóng hình thành một phù trận dưới chân Nicolas, trực tiếp truyền tống Bạch Khải và nhóm của mình ra ngoài.

“Cái này...”

Ngay cả Phi Thúy mộng cảnh cũng không chống đỡ nổi sao?” Bạch Khải thoáng sửng sốt.

Phi Thúy mộng cảnh là lĩnh vực chuyên biệt của Lục Long, trừ khi có ấn ký Phi Thúy, nếu không ngay cả Hắc Long Akuya mạnh mẽ như vậy cũng chỉ có thể lợi dụng Phi Thúy để nắm bắt vị trí của Bạch Khải và những người khác.

Mà giờ đây, Long Vu Yêu này không chỉ xâm nhập vào Phi Thúy mộng cảnh, mà còn trực tiếp truyền họ ra ngoài, khiến họ thậm chí không có cơ hội phản kháng.

Tại sao những bí cảnh này đều nguy hiểm như vậy? Sao không có cái nào yên bình hơn một chút? Trong lòng Bạch Khải chán nản, và Nicolas rất nhanh đã phản ứng lại, nói: “Chúng ta đã bị lừa, bản Long cũng không có kết nối với Phi Thúy mộng cảnh, những gì vừa thấy chỉ là ảo giác mà thôi.”

Nicolas nhìn Long Vu Yêu có khí thế kinh người trước mặt, trong mắt lóe lên một ánh sáng phi thúy, và thân hình của Long Vu Yêu nháy mắt vỡ vụn, biến thành một làn sương đen.

Khi sương khói tan đi, tầng thứ tám mới hiện ra trước mắt Bạch Khải và mọi người.

Những mảnh vụn trên bầu trời vẫn không ngừng phát tán lực lượng Âm Ảnh màu đen, và cung điện sụp đổ trước mắt họ thậm chí còn hoang vu hơn những gì họ đã nhìn thấy trước đó, chỉ có những cái lỗ thủng đó nối thông với một vài bí cảnh vẫn còn nguyên vẹn.

“Vậy nên, có phải chúng ta đã bị ảnh hưởng bởi ảo giác từ khi vào tầng thứ tám không?” Bạch Khải nhướn mày hỏi, nếu đã ảnh hưởng tới họ, thì ngay cả Nicolas cũng không thể thoát.

“Có lẽ là vậy, mà ảnh hưởng đó sẽ ở lại nơi chúng ta tới.”

Nicolas chỉ vào động quật bên cạnh, trong mắt tràn đầy sự cảnh giác, lúc này Bạch Khải mới chú ý rằng tại nơi Long Vu Yêu xuất hiện, không biết từ lúc nào đã có một người mang mặt nạ hình đầu rồng.

A ô a ô! (Gia hỏa này rất nguy hiểm!) Beita lần đầu tiên không chơi đùa, cúi người nhìn chằm chằm vào thân ảnh đó, miệng thỉnh thoảng phát ra những tiếng gầm nhẹ.

Mặc dù hẳn không thể phát hiện chút khí tức nào, nhưng cảm giác mạnh mẽ từ Động Quan Vạn Tượng vẫn liên tục cảnh báo Beita về sự chết chóc.

Cảm giác nguy cơ này không khác gì lúc gặp Hắc Long Akuya.

Thậm chí có thể còn mạnh hơn nữa! “Nicolas, có cách nào chạy thoát không?” Bạch Khải nhìn thấy năm con sủng thú như đối mặt với kẻ thù lớn, liền nhẹ nhàng thì thầm bên tai Nicolas.

“Không còn kịp nữa, bản Long vừa mới vào đến thì đã bị khí tức của người này ảnh hưởng, căn bản không thể liên lạc với Phỉ Thúy mộng cảnh.”

Nicolas lắc đầu, nói: “Hiện tại lựa chọn duy nhất là bản Long phải ngăn cản gia hỏa này, Bạch Khải, người hãy để Epsilon mở ra Phỉ Thúy mộng cảnh và chạy trốn.”

“Tốt, người cũng cẩn thận nhé!” Bạch Khải không do dự, nếu cùng Nicolas ở lại để cản trở thì thà thẳng thắn chạy trốn.

Nói nhiều chết chóc không chỉ xảy ra với nhân vật phản diện, mà cả chính nghĩa cũng vậy. Đúng lúc này, người mang mặt nạ

hình đầu rồng dường như đã nhận ra ý định của Bạch Khải và Nicolas, từ từ nghiêng đầu nhìn về phía Bạch Khải.

Hắn lập tức cảm thấy có một sự hiện diện đáng sợ từ một chiều không gian khác nhìn xuống mình, khiến linh hồn hắn không tự chủ mà run rẩy.

Ong ong ong...

Nhưng ngay lúc đó, quả trứng tiến hóa bất ngờ rung lắc, bề mặt trứng trong suốt xuất hiện những ánh sáng đỏ, xanh và vàng.

Bạch Khải đột nhiên cảm thấy áp lực giảm bớt, cảm giác bị nhìn chằm chằm cũng lập tức biến mất.

“Hửm?” Một giọng nói nghi ngờ từ dưới mặt nạ của người đó truyền đến, khí tức lạnh lẽo lập tức tan biến.

“Người xâm nhập xa lạ, hãy nói ra mục đích của các ngươi.”

Vừa nghe đến lời Long Vu Yêu, Bạch Khải và Nicolas đều đứng hình, nhìn nhau cùng lúc thẩm hại.

“Ồm, ta nói chúng ta đi lầm đường, ngươi có tin không?” Bạch Khải cười ngượng ngùng.

Dựa vào tạo hình ở đây, tỷ lệ lớn chính là chủ nhân của Hoàng Hôn đại lăng tẩm, Long Vu Yêu.

Thậm chí, mặc dù việc thăm dò bí cảnh là chuyện rất bình thường, nhưng đột nhiên gặp chủ nhà thì thật sự có chút lúng túng. Điều quan trọng là, người chủ này họ còn không chắc là mình có thể đấu lại.

“Ta tin.”

Long Vu Yêu khẽ vuốt cằm, nhìn gương mặt ngạc nhiên của Bạch Khải và Nicolas, nói: “Người trước đến đây cũng đã nói như vậy, sau đó hắn đã giúp ta chữa trị Đại Lăng Tẩm dưới tám tầng.”

“Vậy nên, ta tin.”

Nghe thấy lời Long Vu Yêu, cả hai người và Ngũ sủng nhìn nhau đầy khó hiểu.

A ô a ô? (Gia hỏa này có vẻ rất ngu ngốc?) Két phốc két phốc. (Gamma cảm thấy như vậy, có vẻ rất ngây thơ.) “Tôi cũng nghĩ như vậy, nếu không thì thủ lĩnh chúng ta cứ lắc lư lắc lư hẳn?” Ken két ken két. (Không được, gia hỏa này rất nguy hiểm, không thể mạo hiểm.) Róc rách róc rách. (Khoảng không gian xung quanh đều đã bị hấn phong tỏa, Delta cũng cảm thấy không nên liều lĩnh.) “Đừng vội, nếu đối phương không tấn công, vậy thì cứ nói chuyện.”

Nghe được năm sủng dùng khế ước để giao tiếp, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhanh chóng sắp xếp lại mạch suy nghĩ, nói: “Vậy bây giờ ta có thể ra đi không?” “Đương nhiên có thể.”

Long Vu Yêu đáp ứng nhanh chóng hơn cả những gì Bạch Khải dự đoán, nhưng chưa kịp để Bạch Khải thở phào, Long Vu Yêu đã nói tiếp.

“Nhưng ngươi cần giúp ta một chuyện, ta mới có thể để ngươi rời đi.”

“Không thành vấn đề!” Bạch Khải chưa để Long Vu Yêu nói hết đã lập tức đồng ý, nhìn Nicolas đầy hoang mang.

“Bạch Khải, sao ngươi lại đồng ý thoải mái vậy, nếu không làm được thì sao?” Nicolas thì thầm hỏi.

“Mặc kệ nó, đáp ứng trước đã, đến lúc rời đi thì tính sau.”

Bạch Khải nhún vai trả lời: “Hơn nữa, ngươi nghĩ ta bây giờ có thể từ chối sao?” “Giống như...”

Không thể...”

Nicolas lắc đầu, dù có chút kỳ lạ với khí tức của Long Vu Yêu, nhưng vì cần trọng, không có hành động thiếu suy nghĩ nào.

Nếu thực sự đối phương mạnh mẽ, họ lại đem đến sự địch ý, Nicolas không thể đảm bảo sự an toàn cho Bạch Khải. Ân, có vẻ như thời gian bế quan vẫn chưa đủ dài, lần này về cần chuẩn bị thêm một chút.

Long Vu Yêu hình như không nghe thấy cuộc đối thoại giữa Bạch Khải và Nicolas, chỉ nghe Bạch Khải đồng ý, liền tự mình nói tiếp.

“Ngươi cũng thấy đấy, Hoàng Hôn đại lãng tâm từng bị một số thiên ngoại sinh vật đánh xuyên qua, điều này khiến ta bị ảnh

hưởng đến giấc ngủ, vì một số nguyên nhân, ta không thể tự sửa chữa được, vì vậy ta cần sự giúp đỡ của người.”

“Chữa trị bí cảnh, độ khó quá cao, ta không làm được...”

“Chữa trị hoàn thành, ta sẽ cho người thù lao phong phú.”

“Cứ quyết định như vậy đi.”

Bạch Khải đột nhiên đồng ý với giao dịch của Long Vu Yêu, sau đó chỉ vào lỗ thủng lớn phía sau Long Vu Yêu, nói:

“Nhưng chữa trị bí cảnh độ khó thật sự quá cao, ta cần một thời gian.”

“Có thể hiểu, trước đó người kia cũng đã nói như vậy.”

Long Vu Yêu không nghi ngờ gì, nói: “Trước khi chữa trị bí cảnh, người nhất định phải loại bỏ những vật bám vào miệng vết thương của bí cảnh này.”

“Những vật đó?” Nghe vậy, Bạch Khải có chút nghi hoặc, khi nhìn thấy Long Vu Yêu chủ động lùi về một chỗ khác ở lỗ thủng, liền để Nicolas đi theo mình đến chỗ đó.

Cũng như Bạch Khải đã suy đoán trước đó, lỗ thủng này có lẽ là bị những thiên thạch gì đó đâm xuyên qua, giờ đây khi quan sát gần, càng khẳng định được giả thuyết này.

Thậm chí, Bạch Khải còn thấy một ngọn lửa xanh lục chưa từng tắt bên cạnh lỗ thủng.

Nghe Long Vu Yêu nói, dường như đã có người giúp ông ta chữa trị vài tầng trước đó, từ thông tin mà ông ta biết, rất có khả năng là Pháp Đế. Điều này có nghĩa là Hoàng Hôn đại lăng tẩm bị đánh xuyên qua có thể xảy ra từ cách đây một nghìn năm.

Ngọn lửa đã cháy hơn ngàn năm, và vẫn là lục sắc, những vật đã phá hủy Hoàng Hôn đại lăng tẩm rốt cuộc là gì, Bạch Khải cũng đã phần nào nắm rõ.

“Gamma, có thể xác định nguồn gốc của những ngọn lửa đó không? Chẳng lẽ là tà năng?” Két phốc két phốc. (Mặc dù rất mờ nhạt, nhưng确实 là tà năng.) Gamma gật đầu nhẹ, có chút muốn tiến lên hấp thu một ít.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức kéo Gamma lại, rồi tiếp tục hỏi: “Ngoài ra, ta cần chuẩn bị thêm gì khác không?” “Ngoài việc có thể tinh hóa những vật đó ra, cần một đầu sinh vật tinh thông không gian, và một đầu có khả năng chống lại lực lượng Âm Ảnh bộc phát, tốt nhất còn phải có đủ tri thức phù văn.”

Điều kiện khó như vậy không khác gì là nói thẳng ra rằng chính mình được rồi.

Bạch Khải nghi ngờ nhìn về phía Long Vu Yêu, hoài nghi không biết Long Vu Yêu có đang bịa đặt hay không.

“Thật ra trước khi ngươi tới, cũng đã có không ít sinh vật vào đây, đặc biệt là người gần nhất đến đây cùng mấy cái kỳ quái đồ vật kia, thực lực của họ đều mạnh hơn ngươi, nhưng ta lại không chọn bọn họ.”

“Người gần nhất...”

Chẳng lẽ là lão sư?” Bạch Khải vuốt cằm, phỏng đoán nói.

“Ta thấy trên người ngươi có một số đồ vật khác thường, có lẽ ngươi có thể giúp ta hoàn toàn chữa trị nơi này, cho nên ta sẵn lòng tiếp tục chờ đợi.”

Nói xong, Long Vu Yêu vung tay, một đám ánh sáng đen từ dưới lỗ thủng bay lên, rơi vào tay Long Vu Yêu, hóa thành một cái sừng rồng đen nhánh.

“Đây sẽ là khoản tiền đặt cọc của ta, đối với ngươi, con sừng thú trưởng thành này nhất định sẽ có sự hỗ trợ rất lớn, đợi đến khi ngươi có đủ sức mạnh, hãy đến giúp ta chữa trị bí cảnh.”

Long Vu Yêu dừng một chút rồi nói: “Ta không bắt buộc ngươi phải hoàn thành ngay lập tức, vì vậy mỗi lần ngươi chữa trị một tầng, ta sẽ cho ngươi một tầng thù lao.”

Điều này có nghĩa là một sự thỏa thuận rõ ràng, có phải hẳn đa nghi quá không? Trước kia những sinh vật đều thành thật như vậy sao? Khiến cho Bạch Khải cảm thấy có chút ngại ngùng mà muốn bỏ đi.

Nhìn chằm chằm cái sừng rồng đen từ từ bay đến trước mặt mình, Bạch Khải có chút bối rối.

Chiếc bánh này rơi xuống từ trên trời, và còn là một chiếc bánh lớn, không biết có nên ăn hay không?

Chương 775:

Ý nghĩ của người rất nguy hiểm...

Thấy Bạch Khải do dự như vậy, Long Vu Yêu không vội vàng, chỉ im lặng nhìn, chờ đợi Bạch Khải đưa ra câu trả lời chắc chắn.

Sau một hồi lâu, Bạch Khải cuối cùng cũng đưa tay nhận lấy cái sừng rồng, phóng xuất một sợi tinh thần lực để kiểm tra, sau đó không khỏi sửng sò.

Cái sừng rồng này rõ ràng là một khối không lồ, lại tràn đầy sức mạnh Âm Ảnh từ bí cảnh.

“Đi lên sẽ đưa tới bí cảnh sao? Hay nói hấn sẽ giữ lại một tầng nào đó bên trên Hoàng Hôn đại lãng tằm?” Bạch Khải chép miệng, không do dự thu lại.

Alpha vẫn chưa có bí cảnh riêng, nếu có cái này, tốc độ thăng cấp của Alpha sẽ tăng lên rất nhiều.

“Bí cảnh này là một trong những hạch tâm của Hoàng Hôn đại lãng tằm, nhưng bây giờ tạm thời không cần dùng đến, coi như là tiền đặt cọc trước cho người, chờ khi người có đủ điều kiện, quay lại giúp ta chữa trị là được.”

Long Vu Yêu dừng lại một chút, nói: “Từ hôm nay trở đi, ta sẽ tạm thời phong bế Hoàng Hôn đại lãng tằm, ngoài người ra không một sinh vật nào khác có thể tiến vào, vì vậy khi rời đi, nhớ mang theo cái đầu mèo lớn kia.”

“Mèo lớn, là Hỏa Nham Ma Hồ sao?” Bạch Khải nghe vậy hiểu ngay, thấy Long Vu Yêu đã ra hiệu thời gian hết rồi, cũng không dám hỏi nhiều, lập tức lấy ra tầng thứ năm Truyền Tống phù thạch, quả nhiên phát hiện đã khôi phục kết nối.

“Vậy thì, hôm nay nói chuyện đến đây là đủ, hy vọng có thể mau chóng gặp lại người.”

Hình bóng Long Vu Yêu bỗng nhiên chao đảo, rồi hóa thành một đám hắc khí trở về dưới đáy.

“Hong rồi!” Khi Long Vu Yêu rời đi, Nicolas đột nhiên kêu lên một tiếng, hù Bạch Khải đến mức suýt nữa ném cái sừng

rồng trong tay ra ngoài.

“Làm sao vậy, chẳng lẽ đây cũng là ảo giác?” Bạch Khải nghi ngờ hỏi, tình huống như vậy mà vẫn chưa gặp phải nguy hiểm, còn được lợi thì không thể giải thích bằng ảo giác.

“Đúng là ảo giác...”

Khoan đã, không phải ảo giác...

Người thấy tất cả đều là thật, nhưng đầu Long Vu Yêu này không phải là thực thể, chỉ là một hình chiếu, sức mạnh có lẽ còn không bằng Beita.”

“A ô a ô? (Lão Long à, người đang nói gì vậy?)” Nicolas đầy tiếc nuối, nói: “Đáng tiếc, nếu như bản Long vừa rời ra tay, có lẽ đã có thể giữ lại Long Vu Yêu này rồi.”

Bạch Khải: “...”

.

Mới nói xong phải cẩn thận, sao đột nhiên lại muốn đánh đại long chứ? “Thôi được, dù sao cũng là người ta, không thể làm bậy.”

Bạch Khải lắc đầu, lại nhìn về phía cái lỗ lớn trông như rộng vô tận, nói: “Đi, trước đi tầng thứ năm tìm Hỏa Nham Ma Hồ, sau đó chúng ta nhanh chóng rời đi.”

Đã nghe Long Vu Yêu nói vậy, Hỏa Nham Ma Hồ rõ ràng cũng không thể ở lại tiếp, vừa vặn lắc lư, đưa hân ra ngoài, nếu có thể tìm Triệu hội trưởng để xin tài nguyên thì tốt. ...

Tầng thứ năm.

Hỏa Nham Ma Hồ đã sớm cảm nhận được bí cảnh khác thường, sau khi nghe Bạch Khải giải thích thì rơi vào trầm tư.

“Pháp Đế cũng không thông báo tình hình cho ta, nhưng xét thấy ta có quyền không chế năm tầng trước, có lẽ Pháp Đế đang giúp Long Vu Yêu tu bổ bí cảnh.”

Hỏa Nham Ma Hồ dừng lại, nói: “Hiện tại ta cảm thấy quyền không chế bí cảnh của ta đang từ từ biến mất, hai tầng trước có người đã bị đuổi ra ngoài, có vẻ như Long Vu Yêu đang thu hồi quyền không chế Hoàng Hôn đại lãng tâm.”

“Phải rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Vây tiền bối, ngài có muốn cùng ta ra ngoài không? Ta có thể sắp xếp cho ngài ghé thăm Ngự Thú sư hiệp hội, ở đó có rất nhiều sinh vật truyền kỳ tương tự như ngài.”

“À, đúng rồi, tầng thứ sáu hiện tại có Băng Linh Ngọc Thỏ, ngài có thể làm hàng xóm với hắn.”

“Ngự Thú sư hiệp hội? Thế thì thôi, phiền phức quá, người chỉ cần cho ta một nơi nào đó là được, ta không muốn cử động đâu.”

Hỏa Nham Ma Hồ ngáp một cái, nhẹ nhàng vỗ vỗ mặt đất, một gương mặt đột nhiên được truyền tống ra ngoài Hoàng Hôn đại lăng tâm. ...

Vì Hoàng Hôn đại lăng tâm bất ngờ, rất nhiều ngự thú sư trẻ tuổi đều bị đuổi ra, tập trung lại một chỗ bàn luận về tình hình hiện tại.

“Trời ạ, ta còn có một cái vật liệu chưa nhật lên!” “A ~ ta có thể nói ta còn hai cái chưa nhật lên sao?” “Rác rưởi! Chỉ còn một chút nữa là bị một con vòng linh hại chết, lần này truyền tống đúng là kịp thời!” “2333...”

Thế mà vẫn còn là người!” “Đừng có ba hoa, nhiều người bị đuổi ra như vậy, chắc chắn có vấn đề gì xảy ra ở Hoàng Hôn đại lăng tâm, mau mau hỏi thử hội phụ trách đi.”

Cuối cùng có một thanh niên tinh táo nhớ tới vấn đề mấu chốt, liền tìm đến người phụ trách ở đây hỏi thăm, nhưng chưa kịp nghe câu trả lời, liền thấy một con hồ lớn cao mấy chục mét, cả người bốc cháy hiện ra trước mặt họ.

“Ta cảm thấy trên đầu tựa hồ có gì đó đang giám sát mình, là địch nhân sao?” Hỏa Nham Ma Hồ vừa mới xuất hiện đã cảm giác thấy một cái mạng lưới trên đầu, lúc này hỏi.

“Đây không phải là địch nhân, mà là sinh vật máy móc lớn của liên bang, mạng lưới.”

Bạch Khải vội vàng giải thích cho Hỏa Nham Ma Hồ, lúc này hắn mới hiểu ra. “Xem ra con người những năm gần đây thật sự mạnh lên rất nhiều.” Hỏa Nham Ma Hồ quét mắt nhìn

những ngự thú sư trẻ tuổi đang hoảng loạn nhưng vẫn ở tư thế chuẩn bị chiến đấu, khẽ vuốt cằm.

“Đúng là như vậy, nhưng so với bộ lạc, vẫn còn kém một chút.”

Bạch Khải thở dài, quan sát xung quanh một chút, khi thấy các thành viên hội ở đây thì lập tức đề Hỏa Nham Ma Hồ tiến tới trước mặt họ.

“Bạch hội trưởng, là ngài sao?” Một thành viên hội ngay lập tức nhận ra Bạch Khải, lập tức cúi người chào.

“Ngươi biết ta?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên, hần trở về thành phố Cổ Túc sau khi vẫn loay hoay trong đó, có vẻ cũng chưa chính thức đảm nhận nhiệm vụ, không ngờ người ở đây đều biết mình.

“Đương nhiên rồi, trước kia chính ta là người giúp đào tạo chủ sủng của ngài.”

Nghe xong, Bạch Khải mới nhớ ra, nói: “Ngươi là Cực Địa Băng Lang Vương Ngự Thú sư, Lam Thiệu phải không?”
“Không sai, chính là ta.”

Lam Thiệu gật đầu nhẹ, sau đó nhìn Hỏa Nham Ma Hồ đang tò mò đánh giá xung quanh, nói khẽ: “Hội trưởng, sao ngài lại đột nhiên mang theo một sinh vật truyền kỳ ra ngoài? Còn cái Hoàng Hôn đại lãng tử cũng có vẻ như đã đuổi tất cả mọi người ra ngoài.”

“Đúng là như vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi dẫn mọi người xua đuổi những ngự thú sư này đi, rồi cách ly khu vực xung quanh, Hoàng Hôn đại lãng tử tạm thời không mở ra cho người ngoài.”

“Phong bế? Như vậy chắc sẽ khá phiền phức, hội trưởng, ngài cần phải phát một thông báo cho toàn thành phố, tốt nhất là thông báo cả những thành phố xung quanh.”

Lam Thiệu nghe vậy có chút bất đắc dĩ, Hoàng Hôn đại lãng tử đã trở thành nơi luyện tập thực chiến của thành phố Cổ Túc và các thành phố xung quanh, nếu phong bế thì ảnh hưởng sẽ không nhỏ.

“Phiền phức quá...”

Bạch Khải nhíu mày, nhìn Hỏa Nham Ma Hồ bên cạnh, mắt nhìn qua lại, nói: “Tiền bối, ngài giúp một chút?” “Rõ rồi.”

Hỏa Nham Ma Hồ nhẹ gật đầu, bỗng nhiên găm lên trời, uy thế của sinh vật truyền kỳ nháy mắt thổi bay những ngự thú sư kia ra ngoài.

“Trời ạ, đầu long điên rồi!” “Gọi cái gì quý đó, còn không mau chạy trốn!” Nhóm ngự thú sư điên cuồng chạy trốn, nơi náo nhiệt ban đầu liền trở nên vắng lặng.

“Xong rồi.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, nói: “Quay lại ta sẽ đề Tàn hội trưởng phát một thông cáo giải thích chút ít, người trước đem xung quanh phong bế lại đi.”

“Được, tốt.”

Lam Thiệu mờ mịt gật đầu, hiển nhiên cảm thấy bất ngờ về phương pháp giải quyết đơn giản thô bạo của Bạch Khải.

“Kia Hỏa Nham Ma Hồ tiền bối, ta muốn không đem ngài an bài một tòa trong trang viên, dù sao nhà chúng ta bình thường cũng không có ai về ở.”

“Không vấn đề gì, nhưng tốt nhất là ở nơi nào có nhiệt độ cao một chút, nhiệt độ bên ngoài hơi thấp, dễ mắc lạnh.”

“Nhiệt độ thấp? Cảm lạnh?” Bạch Khải yên lặng ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời, nuốt lời lại.

Hiện tại đã là giữa tháng năm, nhiệt độ đã rất cao, nhưng nếu so với tầng thứ năm lòng hấp địa ngục thì đúng là mát mẻ.

“Được rồi, ta sẽ giúp ngài làm một ngôi nhà ấm.”

Bạch Khải lấy điện thoại ra nhấn cho Gia Cát Thần một tin tức, sau đó nói: “Thế nhưng ta cần một khoảng thời gian để sửa sang lại, tiền bối nếu không cùng ta về viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, dù sao Nicolas cũng đang bên kia.”

Bạch Khải chỉ chỉ về phía Nicolas đã hóa thành hình người bên cạnh.

“Ta cũng đi, vừa lúc muốn xem tình trạng của con người bây giờ.”

Hỏa Nham Ma Hồ không từ chối, dù sao cũng là Pháp Đế sủng thú, đối với sự an nguy của nhân loại vẫn còn chút mong nhớ.

“Vậy chúng ta xuất phát thôi.”

Nghe thấy Hỏa Nham Ma Hồ đồng ý, Bạch Khải trong lòng vui mừng.

Dù không thể mang Hỏa Nham Ma Hồ đổi tài nguyên ở tổng bộ, nhưng giữ lại trong nhà mình trông coi cũng không tồi. Để một sinh vật truyền kỳ canh chừng cổng, còn ai bằng! ...

Viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

Bạch Ngôn và Lạc Trúc sắc mặt ngưng trọng, nhìn một chút Hỏa Nham Ma Hồ hóa thành mèo lớn đang ngủ gà ngủ gật, lại nhìn một chút Bạch Khải đang tỏ vẻ vô tội, mãi lâu sau mới mở miệng hỏi: “Nhi tử, ngươi lại đi đâu gây chuyện?” “Thật không phải ta gây chuyện...”

Bạch Khải báo cho Bạch Ngôn và Lạc Trúc về việc phong bế Hoàng Hôn đại lăng tâm, nhưng che giấu sự tình của Long Vu Yêu.

Nói về Long Vu Yêu, nếu báo cho phụ mẫu, không biết họ có cho phép hắn đến gần bí cảnh hay không.

“Vậy nói, vì Hoàng Hôn đại lăng tâm xảy ra biến động, đầu sinh vật truyền kỳ này không có nơi ở, ngươi liền mang về?” Lạc Trúc tóm tắt lại lời Bạch Khải, nghi ngờ hỏi.

“Đúng rồi, đúng là như vậy.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, với bộ dạng rất khéo léo.

“Được rồi, ta không quản ngại, dù sao bình an là tốt rồi.”

Lạc Trúc thở dài, sau đó ôm lấy Hỏa Nham Ma Hồ, ánh mắt lóe lên một vẻ khác thường.

“Không nghĩ tới ta lại có thể tiếp xúc gần gũi với sinh vật truyền kỳ như vậy, nhi tử, ngươi nghĩ cấu tạo thân thể của sinh vật truyền kỳ này có khác gì với những sinh vật khác không?”

Nghe lời Lạc Trúc, đuôi mắt Bạch Khải không tự chủ được co quắp lại.

“Lão mù, người ý nghĩ này rất nguy hiểm...”

Dù sao phụ mẫu bình thường không thích tìm hiểu cái gì, nhưng giờ đây lại để cái đầu óc này hướng về sinh vật truyền kỳ, thật sự là quá mạnh mẽ một chút.

Nhưng mà, lão sư dường như cũng đã từng nói, sinh vật truyền kỳ là kết hợp giữa linh hồn và thân thể, đúng là rất có giá trị nghiên cứu. Ừm...

Chờ có cơ hội, thử một chút xem sao...

Chương 776:

Ràng buộc này, có đúng đắn không? Lạc Trúc muốn giúp Hỏa Nham Ma Hồ thực hiện mơ ước cắt miếng, nhưng dường như không thể đạt được.

Tuy nhiên, khi biết rằng Hỏa Nham Ma Hồ phải sống trong nhà, nàng chủ động xin đi giết giặc để hỗ trợ Hỏa Nham Ma Hồ sắp xếp.

Mục đích trong đó, không cần nói cũng tự hiểu.

“Hy vọng bà lão không thật sự đi cắt miếng, gia hỏa này không giống như Băng Linh Ngọc Thỏ ôn nhu kia.”

Nhìn thấy Lạc Trúc cùng với Bạch Ngôn, người tràn đầy phấn khởi bên cạnh, Bạch Khải không khỏi cảm thấy lo lắng, yên lặng chạy đến bên Hỏa Nham Ma Hồ để chào hỏi.

Dù Hỏa Nham Ma Hồ đối với hắn khá lịch sự, nhưng người này rốt cuộc cũng là chủ của chiếc lồng hấp địa ngục, tên Ma Hồ không phải gọi chơi.

“Yên tâm đi, chỉ là một số bộ phận vô dụng trong cơ thể thôi, đối với một sinh vật truyền kỳ mà nói không tính là gì, coi như trả tiền thuê phòng vậy.”

Hỏa Nham Ma Hồ nhìn thấy Bạch Khải lo lắng, nói: “Người cũng là con của Pháp Đế, cha mẹ người ta sẽ không làm hại họ, yên tâm đi.”

“Ừm...”

Vậy thì cảm ơn.”

Bạch Khải nhìn hai người Bạch Ngôn và Lạc Trúc đang mừng rỡ, thở dài.

Hắn cảm thấy Hỏa Nham Ma Hồ chẳng mấy chốc sẽ hỏi hận về chuyện hôm nay.

Xoạt! Một lá phù chú màu vàng óng lấp lóe, Tần hội trưởng nhanh chóng đi ra, khi nhìn thấy Bạch Khải đang thu thập thổ thành mèo lớn nhỏ Hỏa Nham Ma Hồ, lập tức con người co lại.

“Bạch Khải, ngươi...

không sao chứ?” “Không có gì cả, ta có thể có chuyện gì.”

Bạch Khải lắc đầu liên tục, thông báo cho Tàn hội trưởng về giao dịch của mình với Hỏa Nham Ma Hồ, nhưng lại một lần nữa tránh được vấn đề Long Vu Yêu.

Hơi có chút cảm giác như lúc còn đi học, không báo tin vui mà chỉ thấy tin dữ vậy.

Nói thật, nếu Tàn hội trưởng biết chuyện Long Vu Yêu, chẳng biết hắn sẽ làm gì với mệnh lệnh cấm của hắn, hắn còn muốn đến Thương Chấp học viện tìm một ít nguyên liệu liên quan đến trùng hệ để nâng cấp Trùng Thảo.

“Thì ra là thế.”

Tàn hội trưởng nghe nói vậy, nhướn mày, suy nghĩ một chút rồi nói: “Ngươi thật sự không định để Hỏa Nham Ma Hồ ở lại hội?” Một sinh vật truyền kỳ, thói quen sinh hoạt có thể khác với những chú mèo chó, mà hắn lại hiểu rõ mối quan hệ giữa Bạch Ngôn và Lạc Trúc, thật sự có chút lo lắng họ sẽ làm cho vị này phát cáu.

“Hắn là...

không sao chứ?” Bạch Khải cười khỏ một cách bất đắc dĩ, hắn biết rõ tình huống của cha mẹ mình, nhưng nghĩ lại hắn cũng đã từng làm những chuyện tương tự, mà Hỏa Nham Ma Hồ cũng không từ chối, chỉ có thể tạm thời coi như thôi.

Dù sao cũng là người quen, lại bị thầy giáo đánh một trận, chắc sẽ không có hành động quá khích.

“Đúng rồi hội trưởng, sao ngươi đột nhiên chạy tới đây?”

Bạch Khải nhìn về phía Tàn hội trưởng, thấy ông đổi sắc mặt rồi, lập tức hiểu ra.

Hắn sau khi trở về đầu tiên là đi hồ Thái Trạch, sau đó lượn quanh ở Hoàng Hôn đại lăng tắm một hồi, hoàn toàn quên mất chuyện với Ngự Linh sư đoàn.

“Ngươi rõ ràng là hội trưởng, không giải quyết công vụ hàng ngày còn chưa tính, bây giờ lại bỏ luôn cả chuyện của Ngự Linh sư đoàn sang một bên, ngươi định làm gì đây?!” Quả nhiên, Tàn hội trưởng nghe Bạch Khải hỏi xong, liền bùng nổ

một tràng mắng chửi, thể lực quá nghiêm trọng khiến Hỏa Nham Ma Hồ cũng không dám xen vào, yên lặng lùi sang một bên.

“Vâng, hội trưởng nghe ta giải thích đã...”

Bạch Khải ngượng ngùng cười một tiếng, đột nhiên thấy Gia Cát Thần từ bên ngoài đi vào, lập tức vọt tới nói: “Ta tới tìm Gia Cát Thần để bàn một chút, muốn để hắn làm mẫu cho những Ngự Linh sư kia a ~” Gia Cát Thần: “? ? ?” Gia Cát Thần một mặt mơ màng, nhưng khi nhìn thấy Bạch Khải ra sức ra hiệu, vẫn phối hợp gật đầu.

“Tìm Gia Cát Thần làm mẫu sao, cũng là một ý tưởng không tồi.”

Nghe Bạch Khải giải thích, sắc mặt Tần hội trưởng lúc này mới dễ nhìn hơn một chút, nói: “Tổng bộ đã chuyển nhóm thứ ba Ngự Linh sư tới đây rồi, hiện tại họ đang chờ người hỗ trợ thức tỉnh ràng buộc chú ấn, cho nên người không có việc gì, thì mau chóng xử lý đi.”

“Nhóm thứ ba đều tới sao?” Bạch Khải nghe nói vậy không khỏi ngần ra, tuy rằng Triệu Phù Đồ có nói qua muốn luyện chế Ngự Linh sư quân đoàn, nhưng không phải đã nói sẽ thử trước một chút rồi từ từ tới sao? Sao lại kéo thẳng lên như vậy? “Hội trưởng, nếu không chi bằng kéo họ tới viện nghiên cứu siêu thần luôn đi, ba nhóm đều tới, vậy những tài nguyên ta chuẩn bị trước đó có lẽ không đủ.”

Hắn đã sớm sắp xếp người đi sinh sản cho Bạo Long Cơ, nhưng bây giờ nhân viên tăng vọt, sợ rằng nghiệp vụ sắp hết.

“Ta biết, cho nên ta đã nhờ người giúp người kéo họ tới rồi.”

Tần hội trưởng chỉ chỉ ra ngoài cửa sổ, Bạch Khải liền thấy mấy chiếc xe buýt của hội từng chiếc từng chiếc lái vào viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

“Hội trưởng, lúc nào thì người trở nên thông minh như vậy?” Phan! Tần hội trưởng khóe mắt run lên, một quyền đập vào đầu Bạch Khải, nói: “Tiểu tử, có phải ngứa ngáy không, dám cùng ta khoác lác?” “Bình tĩnh bình tĩnh, đây không phải là không khí tươi vui bên dưới sao...”

Bạch Khải ngượng ngùng cười một tiếng, liền vung tay áo với Tần hội trưởng, sau đó kéo Gia Cát Thần hướng ngoài chạy đi.

“Vậy ta đi làm việc trước, việc bên hội giao lại cho người nha hội trưởng.”

“Rõ ràng người mới là hội trưởng, tiểu tử, người có thể phụ trách một chút trách nhiệm đấy!” Tần hội trưởng tức giận trừng mắt nhìn Bạch Khải bỏ đi, tức quá thành cười.

“Tiểu tử, đúng là không thể để hắn làm hội trưởng, ta nghỉ hưu còn gì...”

...

Tại viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, khu thí nghiệm.

Bạch Khải nhìn những Ngự Linh sư đang tập trung dưới sân, trên mặt là vẻ bất đắc dĩ.

Nhóm đầu tiên Ngự Linh sư là cùng hắn đến, số lượng hắn biết rõ, nhưng nhóm thứ hai và nhóm thứ ba thì hắn thật sự không biết.

Nguyên bản còn tưởng rằng nhóm thứ hai chỉ có năm mươi người như nhóm đầu tiên, nhưng số lượng lại gấp đôi.

“Đồ ngốc? Triệu hội trưởng chẳng lẽ không biết con số này có thể khiến người ta chửi mắng sao?” “Bạch Khải, người đang nói gì đó?” Gia Cát Thần nghe Bạch Khải lảm bảm, không khỏi hỏi.

“Không có gì.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “À đúng rồi, còn chưa hỏi người về Garuda như thế nào rồi?” “Rất tốt, nhưng tiểu gia hỏa này có chút nhát gan, lúc nào cũng muốn bị Long Tử Thú khi dễ.”

Gia Cát Thần trên mặt hiện ra vẻ dụi dằm, nói: “Nhưng nhìn chung cũng hài hòa.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhìn thấy đã đủ Ngự Linh sư, nói: “Một chút nữa người trước cho họ thực hiện ràng buộc chú ấn cùng người thức tỉnh cảm ngộ, có lẽ có thể giúp ích cho họ một chút.”

“Ta sẽ cố gắng.”

Gia Cát Thần vui vẻ đáp ứng, Bạch Khải liền tiến tới trước mặt mọi người, nhìn những Ngự Linh sư sắc mặt tràn đầy mong đợi, nói: “Các ngươi hẳn là rất rõ mục đích của mình đến đây, không cần nói nhiều, bây giờ tất cả mọi người, đến bên kia nhận lấy Ngự Linh cầu mới cùng vũ trang Bạo Long Cơ, sau đó đạt thành khế ước với sủng thú của mình, rõ chưa?” “Rõ rồi!” Nhóm Ngự Linh sư đồng loạt trả lời, sau đó theo chỉ thị của từng đội trưởng, lần lượt nhận lấy Ngự Linh cầu mới.

Rõ ràng, trước khi tới đây họ đã trải qua nửa quân sự hóa huấn luyện.

“Tốt, tiếp theo chỉ cần rót vào tinh thần lực là được.”

Khi nhìn thấy Ngự Linh sư cùng sủng thú của mình một lần nữa đạt thành khế ước, hẳn lập tức hạ chỉ lệnh.

Chỉ một thoáng, các loại ánh sáng lấp lánh, đa phần đầu người đều xuất hiện ràng buộc chú ấn, khế ước sủng thú bắt đầu tiến hóa hoàn toàn mới.

Chờ khi ánh sáng tản đi, từng đợt khí tức mạnh mẽ tràn ngập toàn bộ khu thí nghiệm.

“Lần đầu sử dụng đã tỉnh thức được một nửa, những người này quả nhiên không tầm thường.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhìn những Ngự Linh sư vì không thể thức tỉnh ràng buộc chú ấn mà có chút lo lắng, vỗ vỗ vai Gia Cát Thần, nói: “Đến lượt ngươi biểu diễn.”

“Tốt.”

Gia Cát Thần khẽ vuốt cằm, bước lên trước sân khấu ho nhẹ hai tiếng, thu hút toàn bộ sự chú ý.

“Các vị Ngự Linh sư, ta biết các ngươi hiện tại nghĩ điều gì, rốt cuộc ràng buộc chú ấn ở đây là cái gì?” Khi Gia Cát Thần vừa nói, nhóm Ngự Linh sư đồng loạt gật đầu, thực tế vấn đề này không chỉ đơn giản nằm ở những người chưa thức tỉnh, ngay cả những người đã thức tỉnh cũng có chút mơ hồ.

“Ràng buộc chú ấn, thực ra rất đơn giản, chính là tình cảm cụ thể giữa ngươi và sủng thú của ngươi.”

Gia Cát Thần lấy ra một viên Ngự Linh cầu, nhẹ nhàng gõ một cái, gọi ra Garuru.

Khi Garuru vừa xuất hiện, lập tức quần quýt bên chân Gia Cát Thần, sau đó ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh.

“Đây là Ngự linh đầu tiên của ta, Garuru, mà giữa chúng ta sinh ra ràng buộc chính là hữu nghị.”

Gia Cát Thần khởi động vũ trang Bạo Long Cơ và rót tinh thần lực vào, màu xanh của ràng buộc chú ấn chậm chậm phát ánh sáng, rơi trên người Garuru.

Chỉ trong chốc lát, ánh sáng tiến hóa lan tỏa, một làn khí lạnh lẽo tràn ngập toàn bộ khu thí nghiệm, sủng thú vốn đặc ý vì tiến hóa đều ngoan ngoãn nằm xuống.

Quân Vương sinh vật, Băng Dực Lang Hoàng! “Các người hẳn đã nhận thấy, rõ ràng khởi điểm tương đồng, nhưng thực lực sau khi tiến hóa lại không đồng nhất, nguyên nhân nằm ở việc người có tìm đúng ràng buộc và mức độ ràng buộc hay không.”

Gia Cát Thần vỗ vỗ đầu Băng Dực Lang Hoàng, nói: “Ta và Garuru có hữu nghị là nhờ thời gian dài chung sống, cho nên rất vững chắc, nhưng các người và sủng thú của mình thời gian lại tương đối ngắn, do đó cần phải tìm kiếm ràng buộc khác.”

Nói xong, Gia Cát Thần lại triệu hồi Long Tử Thú, kích hoạt dừng khí ràng buộc chú ấn, và máy móc Long Tử Thú cũng lập tức tiến hóa thành hình thái hoàn toàn mới.

Quân Vương sinh vật, Trảm Viêm Bạo Long Thú! “Long Tử Thú và ta có ràng buộc là dừng khí, vì vậy cá nhân ta cho rằng có rất nhiều phương hướng cho chú ấn, chỉ cần đó là tình cảm, thậm chí là những sở thích chung giữa người và sủng thú đều có thể.”

Khi Gia Cát Thần vừa nói ra, nhóm Ngự Linh sư đều chút hiểu được, sau đó bên trong khu thí nghiệm bắt đầu không ngừng xuất hiện các ràng buộc chú ấn.

Một khi ổn định trở lại, có đến khoảng tám chín phần mười Ngự Linh sư đều đã thức tỉnh ràng buộc chú ấn.

“Không hổ là những Ngự Linh sư đã thức tỉnh đầu tiên, nhận thức quả thật rất sâu sắc!” Bạch Khải nghe vậy giờ ngón tay cái lên với Gia Cát Thần, sau đó hỏi: “Nhưng mà người thật sự chắc chắn chỉ cần là tình cảm đều có thể thức tỉnh sao?” “Hẳn là, chỉ cần có thể đạt thành sự đồng thuận với sủng thú, tình cảm gì cũng được.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu.

“Vậy làm sao trùng hợp như vậy.”

Raguel cũng đã thức tỉnh ràng buộc chú ẩn, có vẻ cũng có liên quan tới sự cuồng nhiệt mà hắn dành cho Hắc Long Akuya.

Tuy nhiên, nếu đây đúng là “mọi tình cảm gì đều được” thì...

Thiếu niên, người có thực sự chắc chắn không?

Chương 777:

Ngươi có phải là nhát gan không! Gia Cát Thần đã làm gương rất tốt, trong số hai trăm năm mươi tên Ngự Thú sư, 237 người đã tỉnh táo và ràng buộc được chú ấn, chỉ còn lại mười ba người còn đang giãy giụa.

“Được rồi, ràng buộc chú ấn không thể cưỡng cầu, hãy từ từ bồi dưỡng là được.”

Bạch Khải thấy thế cũng không thúc giục, đúng như Gia Cát Thần đã nói, ràng buộc chú ấn và mối quan hệ giữa Ngự Linh sư và sủng thú có liên quan chặt chẽ.

Khi chưa tìm được điểm cộng mình giữa hai bên, rất khó để thức tỉnh.

“Các ngươi mười ba người, nhiệm vụ tiếp theo là dẫn theo sủng thú đi vào Phỉ Thúy chi mộng để tìm kiếm điểm cộng mình, có thể sẽ nhận được chút trợ giúp.”

Trước đó Nicolas đã nói về tình huống này, vừa lúc có thể hỗ trợ những Ngự Linh sư không thể ngay lập tức thức tỉnh ràng buộc chú ấn.

“Vậy thì chúng ta sẽ tiến vào giai đoạn thứ hai, làm quen với tình hình tiến hóa của sủng thú của bản thân.”

Bạch Khải liếc nhìn một vòng rồi nói: “Các ngươi chắc chắn đã rất rõ, mặc dù ràng buộc chú ấn cho phép các ngươi trở thành Ngự Thú sư và ký kết khế ước vững chắc với sủng thú, nhưng bản chất của ràng buộc chú ấn chủ yếu là khả năng tiến hóa vượt bậc, và tác dụng sẽ có thời gian hữu hạn.”

“Vì vậy, các ngươi nhất định phải nắm chặt thời gian duy trì tiến hóa của ràng buộc và trạng thái chiến lực tương ứng, đồng thời thiết lập cho mình phương thức chiến đấu phù hợp.”

Nói xong, Bạch Khải nhìn về phía duy nhất báo tên trong số hơn hai trăm Ngự Linh sư là Triệu Trần, nói: “Triệu Trần, ngươi là người đầu tiên thức tỉnh ràng buộc chú ấn, hãy cùng Gia Cát Thần chiến đấu một trận đi.”

“Đối chiến?” Gia Cát Thần và Triệu Trăn hai mặt nhìn nhau, rõ ràng không ngờ rằng Bạch Khải lại muốn làm như vậy.

“Bạch Khải, ta đã thức tỉnh rất lâu rồi, như vậy không ổn lắm chứ?” Gia Cát Thần có chút không đành lòng, là người từng không có thiên phú, hẳn rất cảm thông với những Ngự Linh sư này.

Họ không chỉ nhận được tư cách làm Ngự Thú sư, mà giờ đây còn thức tỉnh được ràng buộc chú ấn, đây chính là thời điểm phân khởi nhất cho bọn họ.

Nếu vào lúc này lại bị đả kích, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến cảm xúc của họ.

Mà cảm xúc đối với ràng buộc chú ấn là chất xúc tác chính yếu.

“Không sao, chính là muốn cái này hiệu quả.”

Bạch Khải cười cười, mục tiêu chính của họ là tạo ra một đội ngũ Ngự Linh sư, những người này rõ ràng đã trải qua huấn luyện chuyên môn, thậm chí sủng thú của họ cũng đã được trang bị tiến hóa.

Nếu ngay cả những người này cũng không chịu nổi thất bại, thì cũng không cần phải làm gì đội ngũ, về nhà nuôi mèo cho vui! “Vậy thì tốt rồi.”

Gia Cát Thần nghe vậy khẽ vuốt cằm, chỉ có thể đồng ý.

Ngự Linh sư đoàn còn rất quen thuộc với việc này, vì vậy Gia Cát Thần và Triệu Trăn tránh ra một chút để cho hai người có thể chiến đấu.

Khu thí nghiệm này vốn là dùng để khảo nghiệm chiến đấu quy mô lớn, vì vậy không cần phải di chuyển đến nơi khác làm gì.

“Ngự Linh sư Triệu Trăn, sủng thú là ngấn tai mèo.”

“Ngự Linh sư Gia Cát Thần, sủng thú...

Garuda Hồng Dực.”

“Garuda Hồng Dực? Không phải nó đang ở độ tuổi thiếu niên sao? Gia Cát Thần, sao ngươi dám sử dụng nó?” Bạch Khải có chút hoài nghi, hỏi.

“Garuru và Long Tử Thú bản thân đã có cấp độ tương đối cao, mỗi ràng buộc giữa ta và nó cũng sâu sắc, vẫn là sử dụng Garuda Hồng Dực sẽ công bằng hơn.”

Gia Cát Thần giải thích, rồi triệu hồi ra Garuda Hồng Dực bằng kích thước bằng lòng bàn tay.

“Ngươi chắc chắn chứ? Ta nhớ rằng Hồng Dực Garuda ở độ tuổi thiếu niên rất yếu đuối.”

Bạch Khải có chút lo lắng, Garuda Hồng Dực dù sao cũng là sinh vật Thần Thoại hệ Hỏa, nếu nó bị thương tích thì Gia Cát Thần sẽ rất khổ sở.

“Không sao đâu, Hồng Dực có thể.”

Gia Cát Thần mỉm cười, trong tay Garuda Hồng Dực dường như cũng muốn chứng minh bản thân, cố gắng vỗ cánh từ tay Gia Cát Thần bay lên, trôi dạt đến trước mặt ngăn tai mèo.

Thấy cảnh này, Triệu Trăn nhíu mày một chút, nhưng vẫn kiềm chế hỏi: “Bạch hội trưởng, ngài thật sự chắc chắn muốn đánh như vậy sao?” “Vậy thì bắt đầu thôi.”

Bạch Khải nhún vai, không khuyên can nữa, quyết tâm triệu hồi Delta ra.

Róc rách rách rách? (chủ nhân, có chuyện gì không?) “Delta, hãy tạo ra một không gian bích chương ở đây, ngươi làm trọng tài, thấy bên nào thua thì cứu ra.”

Róc rách rách rách. (rõ rồi.) Delta nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng quơ quơ móng vuốt, một cái bán cầu không gian bích chương liền được tạo ra, chia Triệu Trăn và Gia Cát Thần cũng như các Ngự Linh sư còn lại ra.

“Nếu không còn vấn đề gì, thì bắt đầu đi.”

Bạch Khải một lần nữa xác nhận tình hình với hai người, lập tức tuyên bố bắt đầu trận đấu.

“Ngăn tai mèo, dừng khí chú ấn, ràng buộc tiến hóa!” Vừa dứt lời, Triệu Trăn liền đột nhiên gầm lên giận dữ, màu đỏ dừng khí chú ấn đột ngột hiện ra, rơi vào người ngăn tai mèo, thân thể ngăn tai mèo bất ngờ kéo dài, từ từ biến thành một con cự miêu dài khoảng mười mét.

Con cự miêu toàn thân quần quanh như hỏa diễm, phát ra khí thể điên cuồng, trông rất đáng sợ.

“Cái này là sinh vật Hỏa Vũ Miêu cấp Quân Vương? Tiến bộ rất nhanh, lúc này mới bao lâu mà đã có thể tiến hóa đến cấp Quân Vương rồi?” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, Triệu Trần thực sự là người đứng đầu trong số họ.

Tuy nhiên, hành vi Chuunibyou như thế này, nhất định phải sửa lại sau! Bạch Khải khóe mắt giật giật, trước đây hẳn không cảm nhận gì khi cho Bạo Long Cơ nghe nhạc, nhưng bây giờ thấy Triệu Trần nhìn bất ngờ liền cảm thấy rất Chuunibyou.

“Không được, khi trở về phải xóa nhạc của Bạo Long Cơ ngay, nghe thật ngốc.”

Bạch Khải lắc đầu, loại bỏ âm nhạc khỏi đầu, sau đó nhìn về Garuda Hồng Dực.

Garuda Hồng Dực vốn đã là sinh vật cấp Quân Vương, không biết sau khi tiến hóa sẽ trở nên như thế nào? Có lẽ có thể tiến hóa thành sinh vật Đế Hoàng? Trong mắt Bạch Khải tràn đầy mong đợi, Gia Cát Thần lại triệu hồi ra một viên ràng buộc chú ấn mới, tỏa ra màu hồng phấn, mang lại cảm giác ấm áp.

“Lại là một cái ràng buộc chú ấn mới?” Bạch Khải nhìn thấy thì kinh ngạc, Triệu Phù Đồ trước đã nói với hắn rằng độ khó để thức tỉnh ràng buộc chú ấn rất cao, ngay cả một số người tự thức tỉnh cũng chỉ mới thức tỉnh được một cái.

Nhưng tại sao Gia Cát Thần lại dễ dàng thức tỉnh một cái như vậy? “Màu hồng phấn, không lẽ là ái tâm?” Bạch Khải nhìn ánh mắt ôn nhu của Gia Cát Thần, lặng lẽ suy đoán.

Cuối cùng, viên ấn ký màu hồng phấn rơi xuống mình Garuda Hồng Dực, lập tức Garuda Hồng Dực vốn gầy yếu giờ bỗng chốc phình to lên, khi ánh sáng tắt đi thì rõ ràng biến thành một con chim cao hơn năm mét.

“Ôi, thật sự là ái tâm huy chương với Garuda thú rồi?” Bạch Khải bật thốt lên, cảm nhận được khí tức từ Garuda Hồng Dực, lòng thấy thật bức bối.

Cảm giác như Gia Cát Thần vẫn tiếp tục phát triển như vậy, như thể đang muốn cứu vớt thế giới ở nơi khác.

“Tuy nhiên nhìn khí tức này, dường như vẫn là cấp Quân Vương?” Bạch Khải vuốt cằm nói.

Róc rách rách rách. (lão đại, huyết mạch của nó không có thay đổi, nhưng dường như đã gia tốc trưởng thành tiến vào giai đoạn trưởng thành.) “Thì ra là như vậy, năng lực của ái tâm huy chương là gia tốc trưởng thành, cũng coi như chính xác.”

Bạch Khải đã hiểu, trong khi hai con sủng thú cũng đã bắt đầu chiến đấu.

Ngắn tai mèo là người đầu tiên phát động tấn công, sau khi tiến hóa thành Hỏa Vũ Miêu, nó nắm giữ năng lực lửa, mỗi bước đi đều tạo ra ngọn lửa bùng nổ, thúc đẩy Hỏa Vũ Miêu tăng tốc tiến tới, nhưng thân thể vẫn rất hoàn mỹ, tựa như đang khiêu vũ trong ngọn lửa.

Cũng chính như vậy, trong khoảnh khắc, Hỏa Vũ Miêu đã đến trước mặt Garuda Hồng Dực, móng vuốt sắc bén chém vào Garuda Hồng Dực, tạo ra ngọn lửa văng tứ phía.

Một đòn này nhìn có vẻ nhẹ nhàng, nhưng từ dưới chân của Hỏa Vũ Miêu nổ tung lên mà xem, nếu một đòn này trúng phải thì chắc chắn sẽ phải chịu tổn thương nghiêm trọng.

Nhưng ngay lúc này, Garuda Hồng Dực bỗng nhiên chấp hai cánh tay trước ngực, móng vuốt sắc bén vẫn giữ vững Hỏa Vũ Miêu, thân thể to lớn không những không hề bị thương mà còn tỏa sáng hơn.

Sau đó, Garuda Hồng Dực nâng cao hai cánh tay, Hỏa Vũ Miêu căn bản không có cách nào phản kháng, cứ như vậy bị Garuda Hồng Dực quăng lên, rồi lại ném mạnh xuống đất.

Có lẽ là do cảm giác bị ném đi, Garuda Hồng Dực sau khi đánh trúng lần đầu, lại giữ lấy móng vuốt của Hỏa Vũ Miêu, đập một trận xuống mặt đất.

“Cái này Garuda Hồng Dực sau khi tiến hóa sao lại bạo lực như vậy!” Bạch Khải thấy vậy mà chỉ biết lắc đầu, quay sang hỏi Gia Cát Thần: “Người không phải đã nói con này rất nhát gan, luôn bị khi phụ sao?” “Thực tế là vậy, nhưng sau khi tiến hóa thì tính cách lại trái ngược.”

Gia Cát Thần bắt đầu dĩ nhiên vai.

Thật lòng mà nói, hắn cũng rất ngạc nhiên với sự biến hóa của Garuda Hồng Dực, nhưng dù Garuda Hồng Dực có công kích dã man đến đâu, nó vẫn giữ được sự tin tưởng tuyệt đối với hắn, vì vậy Gia Cát Thần cũng không quá để tâm.

“Tốt lắm.”

Bạch Khải nghe xong, hiểu rõ, lại nhìn về phía chiến trường.

Sức mạnh cận chiến đáng kinh ngạc của Garuda Hồng Dực rõ ràng vượt quá mong đợi của Hỏa Vũ Miêu, may mà nó cũng là sinh vật cấp Quân Vương, lợi dụng chốc lát Garuda Hồng Dực vung cánh, quanh thân bùng nổ hỏa diễm, tranh thủ thoát ra.

Khi Hỏa Vũ Miêu thoát ra cũng không vội vã chữa trị thương tích của mình, sau khi rơi xuống đất ổn định, toàn thân bùng nổ ngọn lửa, hóa thành một cây trường mâu màu đỏ, bỗng nhiên phóng về phía Garuda Hồng Dực.

Bởi vì sức tấn công của ngọn lửa, cây trường mâu màu đỏ bay rất nhanh, đến mức không khí xung quanh bắt đầu cháy rực lên, nhìn từ xa thì giống như một con Hỏa Long lao về phía Garuda Hồng Dực.

Nhìn thấy cảnh này, Garuda Hồng Dực không những không sợ hãi, mà còn trở nên vô cùng phấn khởi, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng kêu sắc bén, rồi há to miệng, nuốt chửng cây trường mâu màu đỏ vào bụng! “Cái này! Cái này sao có thể!” Triệu Trần cảm thấy khó tin, xung quanh những Ngự Linh sư biết rõ tình trạng của Triệu Trần cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Mặc dù cả bọn đều mới thức tỉnh ràng buộc chú ấn, nhưng họ cũng đã sớm có những tiến bộ nhất định, thực lực của Triệu Trần chắc chắn là đứng đầu trong số bọn họ.

Thế mà vừa rồi cú tấn công mạnh mẽ của Hỏa Vũ Miêu lại bị Garuda Hồng Dực dễ dàng nuốt lấy? Cùng là tiến hóa ràng buộc, nhưng độ chênh lệch lại lớn đến vậy sao? Li! Sau khi nuốt chửng cây trường mâu màu đỏ, Garuda Hồng Dực càng thêm phấn khởi, gầm thét một tiếng sau lưng mở ra Hồng Dực, chớp mắt đã đến trước mặt Hỏa Vũ Miêu, móng vuốt sắc bén chộp lấy, tựa như có thể hòa tan mọi thứ ở nhiệt độ cao, chộp vào Hỏa Vũ Miêu.

“Gia Cát Thần, ngươi thật sự xác định con này tính cách là nhất gan?” Bạch Khải khước mắt giật giật, nhìn về dư tợn của Garuda Hồng Dực mà hỏi.

“À, thỉnh thoảng Hồng Dực hơi nóng đầu, nhưng yên tâm đi, nó sẽ không làm tổn thương Hỏa Vũ Miêu.”

Gia Cát Thần ngượng ngùng cười, sau đó nghe thấy một tiếng nổ vang, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo hỏa diễm mãnh liệt cắn nuốt Hỏa Vũ Miêu, và người ra tay không ai khác chính là Garuda Hồng Dực.

Chương 778:

Sơ triệu hoán Nguyên tổ tể đàn “Hỏa Vũ Miêu!” Nhìn thấy Hỏa Vũ Miêu bị ngọn lửa nuốt chửng, Triệu Trần cảm thấy lo lắng trong lòng, nhưng ngay sau đó hắn bỗng phát hiện trước mặt có một lớp hư không vặn vẹo, rồi một con mèo có tai ngắn, gầy gò, từ trên trời rơi xuống và nằm gọn trong lòng hắn.

“Con mèo tai ngắn?” Triệu Trần ban đầu hơi ngần ngại, nhưng nhanh chóng phản ứng lại và cảm thấy đau lòng khi ôm lấy con mèo tai ngắn.

“Xem ra, nếu không có ta tuyên bố thì kết cục sẽ không ra sao.”

Bạch Khải thấy vậy, khẽ vuốt cằm.

Garuda Hồng Dực tuy tốc độ rất nhanh, nhưng Delta vẫn kịp thời cứu Hỏa Vũ Miêu trở về.

Tuy nhiên, nhìn những đau thương này, có vẻ như những Ngự Linh sư mới thức tỉnh chưa quen với việc duy trì sự ràng buộc và tiến hóa được một thời gian dài đã khá ngắn.

“Trước hết hãy huấn luyện hắn về sức bền đã.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đang định cho nhóm Ngự Linh sư này một phương án huấn luyện tiếp theo, thì nhìn thấy Garuda Hồng Dực đã mất đối thủ, lại chuyển sang biệt danh phía trên không trung mà duy trì không gian kết giới của Delta.

“Thích chiến như vậy sao? Cũng đúng, Hỏa nguyên tố thì chẳng có mấy ai tỉnh táo.”

Bạch Khải lẩm bẩm trong lòng, rồi quay sang Gia Cát Thần và nói: “Lại nói, Gia Cát Thần, người thật không phải cố tình tuyển chọn những người cuồng bạo như vậy để thử thách bọn họ sao?” Thật ra, việc để Garuru, Long Tử Thú cùng với mèo tai ngắn chiến đấu có khả năng đi đến kết thúc nhanh hơn, nhưng phương thức chiến đấu của Garuda Hồng Dực thì rõ ràng gây áp lực lớn hơn cho nhóm Ngự Linh sư.

Hơn nữa, Bạch Khải không nghĩ rằng cái tiểu gia hỏa nhu nhược trước đó bây giờ lại dám khiêu chiến Delta, không biết có phải là tự tin hay chỉ là tung bay.

“Delta, đi chiến đấu đi, đồng thời đánh cái tiểu gia hỏa này một chút.”

Bạch Khải chỉ vào Garuda Hồng Dực cao khoảng năm mét, nói với giọng điệu bình thản.

Róc rách, Delta đã nhận được mệnh lệnh.

“Ngạch, Delta, người hành động nhẹ một chút, Hồng Dực hẳn không chịu được đánh!” Gia Cát Thần nghe vậy lập tức cảm thấy đau lòng, mà hình ảnh không giống giả mạo ấy, không chỉ là Bạch Khải, ngay cả Triệu Trần và nhóm Ngự Linh sư cũng không nhìn được mà nhìn.

Garuda Hồng Dực không chịu được đánh, vậy Hỏa Vũ Miêu thì sao? Là phế vật? Hay chỉ là một tờ giấy dán tường? Khi mọi người đang thì thầm phàn nàn thì Delta đã bắt đầu tấn công.

Chỉ thấy Delta nắm lấy những móng vuốt của mình, hình bán cầu màu xanh đang thu nhỏ lại, làm cho không gian xung quanh Garuda Hồng Dực dần bị hạn chế.

Garuda Hồng Dực hiển nhiên không muốn chịu chết, xung quanh thân thể bùng lên ngọn lửa mãnh liệt, không ngừng đốt phá không gian xung quanh, ý đồ đập tan sự khống chế của Delta.

Nhưng ngọn lửa này vẫn không thể phá vỡ không gian bích chướng, làm cho hoạt động không gian ngày càng giảm và dần dần bị không gian bích chướng bao vây lại.

Tuy nhiên đến lúc này, không gian bích chướng cũng không thể tiếp tục thu hẹp lại, hai bên đều rơi vào một trạng thái ngán ngùi cân bằng.

Li! Khi ngăn chặn được công kích của Delta, trong mắt Garuda Hồng Dực lóe lên một ánh sáng cuồng nhiệt, ngọn lửa nóng bỏng dòn vào móng vuốt, như một vệt bao ngón tay nhẹ nhàng vạch lên không gian bích chướng, làm dấy lên một chút ngọn sóng.

Thấy vậy, Delta không khỏi bất ngờ, mắt trái lóe sáng, cảm giác sức mạnh của mình bất ngờ bị vơi đi, hình thể không lồ từ từ nhỏ lại, cuối cùng lại trở thành con chim lửa nhỏ chỉ lớn bằng bàn tay.

Chiêm chiếp ~ Garuda Hồng Dực nhìn thấy hình dáng oai phong lẫm liệt của Cự Long, bỗng nhiên nước mắt chảy ra, bay đến tìm kiếm sự an ủi từ Gia Cát Thần, với vẻ đáng thương khiến các nữ nhân Ngự Linh sư cảm thấy đau lòng, họ bất chợt cùng nhau nhìn chăm chăm Bạch Khải.

“Cái này nhỏ xíu, ái tâm huy chương mà chơi như vậy sao?” Bạch Khải nhíu mày, thật sự mà nói thì khi thì điên cuồng tấn công, khi thì giả bộ đáng thương để kiếm ái tâm, cũng không trách được Garuda Hồng Dực mặc dù bé nhỏ yếu đuối nhưng vẫn sống sót, một phần cũng nhờ có chút thủ đoạn.

“Nhưng Delta, trước đó ngươi đã quay lại thời gian cho Garuda Hồng Dực à?” Róc rách, Delta nhẹ gật đầu và dần dần hạ cánh xuống, biến thành một con tiểu xà nhỏ lớn bằng bàn tay, đổ trên vai Bạch Khải.

“Không sai, hiện tại ngươi có thể hồi tưởng thời gian dài nhất là bao lâu?” Róc rách, Delta cho biết, “dưới tình huống bình thường, không sai khác gì mười phút.”

“Có thể hồi tưởng thời gian dài như vậy, thì Ngự Linh sư nhóm có lẽ cũng sẽ không phải là đối thủ của ngươi.”

Bạch Khải cảm thấy rất hài lòng.

Nếu như đối với Ngự Linh sư có thể phát huy hiệu quả như thế, thì những Thú hồn sư tương tự cũng có thể có hiệu quả.

Chờ lần sau gặp lại, có thể trực tiếp biến đổi những Thú hồn sư này trở về hình thái ban đầu.

Còn...

không biết nếu gặp Raguel trong tình huống này thì còn có tác dụng hay không.

Bạch Khải đột nhiên cảm thấy nặng nề, Thú hồn sư và võ hồn hợp thể lúc đầu cũng có thể cải biến một phần triệu hồi triệu chứng, có thể nhanh chóng thu được hình thể cường đại, nhưng so với sự ràng buộc chú ấn mà dụng hợp thì chính là

một trời một vực. Điều quan trọng là khi Raguel tiến hóa xong lại hoá thành Long nhân, chủng loại cũng thay đổi hoàn toàn, không biết thời gian quay lại có thể đưa hắn biến trở lại người không. Được rồi, đi một bước tính một bước.

Bạch Khải ngẩng đầu, nhìn Gia Cát Thần vẫn đang an ủi Garuda Hồng Dực, hắn ra hiệu cho nhóm Ngự Linh sư tụ tập trở lại.

“Chiến đấu vừa rồi các người đều thấy, sau khi ràng buộc tiến hóa, sủng thú của các người cũng có thể thu được lực lượng không kém gì sủng thú cùng cấp, nhưng thời gian sử dụng lại có điểm sơ hở rất lớn.”

Bạch Khải quét mắt một lượt, nói tiếp: “Nếu gặp phải Thời Gian hệ hoặc những kẻ có thể phá hủy trạng thái tiến hóa của sủng thú, các người sẽ rơi vào thế bị động.”

“Chính vì vậy, trong khi tăng cường thời gian sử dụng cho sủng thú, các người cũng không được quên bồi dưỡng sức chiến đấu của sủng thú, học được cách chọn thời điểm tiến hóa chính xác, thì mới thể phát huy được sức mạnh lớn nhất của ràng buộc tiến hóa.”

Nhóm Ngự Linh sư đồng loạt gật đầu. Điều này đúng là thực tế, trước đây họ còn lo lắng sủng thú sẽ từ bỏ Ngự Linh cầu mình, nhưng giờ đây phần lớn đã thức tỉnh ràng buộc chú ấn, cùng sủng thú tạo thành một mối quan hệ như không kém gì Ngự Thú sư khế ước, nên họ có thể yên tâm mà nuôi dưỡng sủng thú.

“Nhưng sủng thú của các người quả thật phẩm chất có chút yếu, thời gian ngắn bồi dưỡng cũng không thực tế lắm.”

Bạch Khải vuốt cằm, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

“Tất cả mọi người, lập tức chỉnh đốn đội ngũ, chuẩn bị tiến về mục tiêu tiếp theo!” ...

Tại căn cứ dưới mặt nước Hồ Thái Trạch.

Trương Sam vẽ mặt lạnh lùng, lạnh lùng quét qua hơn hai trăm tên Ngự Linh sư trước mặt, sau đó ánh nhìn dừng lại ở Bạch Khải.

“Người thực sự muốn để bọn họ sử dụng nguyên tố tế đàn?”
Bạch Khải gật nhẹ đầu, nói: “Tần hội trưởng còn đang thu thập các điều kiện phù hợp cho Ngự Thú sư, nhưng tốc độ này quá chậm, dù sao cũng là hội viên hiệp hội, ai đến trước cũng không khác mấy.”

Trương Sam im lặng hồi lâu rồi nhẹ gật đầu, tránh sang một bên, nói: “Có điều tốc độ một chút cũng quan trọng, nếu như nguyên tố tế đàn mở ra quá lâu sẽ ảnh hưởng đến hệ sinh thái Hồ Thái Trạch.”

“Rõ rồi.”

Bạch Khải gật đầu, dẫn đầu đi đến nguyên tố tế đàn, giải thích: “Tế đàn này kết nối ba đại Nguyên Tố giới: Thủy, Hỏa và Thổ, các người chỉ cần đứng lên đây và thi triển tinh thần lực vào bên trong tế đàn, sẽ có thể triệu hồi nguyên tố sinh vật phù hợp nhất với các người.”

Vừa nghe đến đây, ngay lập tức hơn hai trăm tên Ngự Linh sư xông vào.

Nguyên tố sinh vật, đây là loại sủng thú cực kỳ quý hiếm ở ngoại giới, vậy mà Bạch Khải lại có cách triệu hồi tùy ý như vậy? Cho dù biết rằng Bạch Khải đã hoàn thành rất nhiều điều không thể tin nổi, nhưng việc này mà ngay cả Nguyên Tố giới cũng có thể giải quyết thì thực sự quá khoa trương.

Giữa con người với nhau sao có sự chênh lệch rõ ràng đến như vậy? “Thế nào, có vấn đề gì không?” Bạch Khải thấy vậy liền hỏi.

“Đương nhiên là không có vấn đề.”

Triệu Trần lắc đầu, người đầu tiên bước tới nói: “Bạch hội trưởng, ta muốn thử nghiệm đầu tiên.”

“Đương nhiên có thể.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, lại chỉ dẫn một lần nữa về cách sử dụng nguyên tố tế đàn, rồi đứng qua một bên.

“Hô ~” Triệu Trần hít vào một hơi sâu, sau đó đặt tay mình vào giữa bệ tế đàn, không tiếc sức rót tinh thần lực vào trong tế đàn.

Chỉ trong chốc lát, ba màu ánh sáng luân phiên chiếu rọi trên mặt Triệu Trăn, có thể mơ hồ thấy sự lo lắng và mong mỏi trong ánh mắt hắn.

Dần dần, hai màu ánh sáng khác bắt đầu tan biến, chỉ còn lại một vệt ánh sáng vàng đất, đồng thời nó càng lúc càng sáng hơn.

“Là Thổ nguyên tố sao?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nguyên tố tế đàn này quả thực kết nối ba Nguyên Tố giới cùng một lúc thì dễ hơn rất nhiều so với Nguyên Tố chi môn.

Rất nhanh, ánh sáng tán đi, một con nham thạch chuột xinh xắn xuất hiện trước mặt Triệu Trăn, một người một chuột nhìn nhau, sau đó nham thạch chuột liền chủ động nhào vào lòng Triệu Trăn.

“Đào Núi Chuột, sinh vật lãnh chúa.”

Bạch Khải lập tức thông báo cấp bậc của Đào Núi Chuột, có chút thất vọng.

Còn tưởng rằng sẽ triệu hồi được một sinh vật Quân Vương giống như lần trước, mà bây giờ lại không được, sớm biết thì đã để Jetta lại gần rồi.

Hay để Delta đi mang Jetta đến? Nhưng Lý Lôi có lẽ lại muốn làm phiền hắn qua nửa ngày nữa.

“Lãnh chúa nguyên tố sinh vật... Đa tạ Bạch hội trưởng!”

Trong khi Bạch Khải đang băn khoăn, Triệu Trăn lại cảm kích hướng về Bạch Khải cúi đầu, sau đó vui vẻ chạy về phía dưới, đi qua những nơi hắn đi qua, tất cả Ngự Linh sư đều gửi ánh mắt cảm kích.

“Lãnh Chúa cấp đã hài lòng sao?” Bạch Khải cảm thấy ngạc nhiên, mà Gia Cát Thần thì cười khỏ nói: “Cũng chính là người không coi trọng cấp Quân Vương, người bình thường muốn nuôi được một con lãnh chúa cũng rất khó.”

“Tốt a...”

Bạch Khải nghe vậy chỉ nhún vai, cũng không lo lắng đi tìm Jetta để hỗ trợ nữa.

Hơn hai trăm sinh vật Quân Vương, thực sự có chút quá mức.

Chính bởi vì Triệu Trần, những Ngự Linh sư khác vui vẻ đi đến tế đàn, lần lượt triệu hồi những nguyên tố sinh vật thuộc về mình.

Có tinh anh, có lãnh chúa, mặc dù không có một đầu là Quân Vương cấp, nhưng những Ngự Linh sư này vẫn rất vui mừng.

Với những người trước đây ngay cả tư cách Ngự Thủ cũng không có, bây giờ không chỉ thức tỉnh ràng buộc chú ấn mà còn có thể thu hoạch nguyên tố sinh vật cực kỳ hiếm thấy từ ngoại giới, thì họ sẽ không còn xem nhẹ như trước nữa.

“Rất tốt, mọi người đã thu được nguyên tố sinh vật của mình, khi trở về nhớ phải sống hòa thuận với chúng.”

Bạch Khải nhìn mọi người, nói: “Chúng có thể đáp lại triệu hoán của các người, tự nhiên là phù hợp nhất với tính cách của các người.

Khó khăn trong việc thức tỉnh ràng buộc chú ấn cũng sẽ giảm đi một chút.”

“Rõ rồi!” Nhóm Ngự Linh sư đồng loạt trả lời.

Trong mắt họ đều tràn đầy sự sùng bái đối với Bạch Khải. Đầu tiên là dễ dàng giúp họ thức tỉnh ràng buộc chú ấn, sau đó lại thu hồi cho mỗi người một con nguyên tố sinh vật.

Cách làm này, thực sự là vô tiền khoáng hậu.

Chương 779:

Người trẻ bây giờ thật sự quá thiếu trách nhiệm! “Được rồi, mọi người đã triệu hồi xong, mau chóng rời đi thôi.”

Khi nhìn thấy tất cả mọi người triệu hồi ra nguyên tố sinh vật, Trương Sam mới hạ lệnh trục khách.

Ngự Linh sư quân đoàn mà hắn phụ trách thật rõ ràng, thậm chí hắn còn là một trong các huấn luyện viên được bồi dưỡng tại thành phố Cổ Túc.

Nếu không thì hắn cũng sẽ không đồng ý hành động tự ý triệu hồi nguyên tố của Bạch Khải.

Tuy nhiên, việc tụ tập nhiều người ở đây, lại còn ồn ào, khiến hắn cảm thấy không thoải mái.

“Được rồi, chúng ta đi thôi.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, đang định rời đi, thì nguyên tố tế đàn đột nhiên rung chuyển mạnh mẽ, ba nguyên tố Bán Thần xuất hiện ngay trên tế đàn.

“Quả nhiên là Bạch Khải các hạ, không ngờ lại có nhiều tộc nhân được triệu hồi như vậy.”

Thủy linh nhìn vào nhóm Ngự Linh sư bên cạnh với đủ loại nguyên tố, nhưng lại không cảm nhận được ký kết khế ước cũng như khí tức đặc trưng, cảm thấy hơi nghi hoặc.

“Bạch Khải các hạ, tại sao những tộc nhân này lại chưa ký kết khế ước? Có phải cảm thấy đẳng cấp của họ quá thấp không?”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức khoát tay, nói: “Đương nhiên không phải, chỉ là những người này tương đối đặc thù, không phải Ngự Thú sư thông thường, tạm thời chưa thể ký kết.”

Nói xong, Bạch Khải báo cho thủy linh về tình trạng Ngự Linh sư.

“Ngự Linh sư... Ràng buộc chú ấn...” Nghe vậy, thủy linh giật mình, nói: “Khó trách Gaia lại đột nhiên thức tỉnh, nguyên nhân là do Bạch Khải các hạ.”

Viêm Ma hiển nhiên không mấy hứng thú với Ngự Linh sư, tiến đến trước mặt Bạch Khải quan sát một phen, rồi nói: “Khí tức Âm Ảnh nồng đậm như vậy, ngươi vừa trở về từ Âm Ảnh giới sao?” “Âm Ảnh khí tức?” Bạch Khải sững sờ, ngay lập tức nhớ đến cái sùng rỗng đen trong lòng ngực.

Trước đó, hắn vội vã mang Hỏa Nham Ma Hồ rời đi, sau đó lại giúp Ngự Linh sư thức tỉnh huyết mạch, ngay sau đó lại chạy tới nguyên tố tế đàn triệu hồi nguyên tố, mà quên bẵng đi cái sùng rỗng đen này.

“Ta không có đi Âm Ảnh giới, chỉ là gặp được một số thứ khác mà thôi.”

Bạch Khải liếc qua nhóm Ngự Linh sư sau lưng, không nói nhiều thêm.

Về vấn đề Long Vu Yêu, hắn tạm thời không có ý định công bố, vì nếu để người khác biết bên cạnh thành phố Cổ Túc có một Bán Thần Vu Yêu tồn tại, chắc chắn sẽ gây ra chấn động lớn.

Hắn đã tính toán đợi La Tường hoặc thầy giáo đến thành phố Cổ Túc rồi sẽ nói chuyện này sau.

Dù Bạch Khải không nói, nhưng Trương Sam vẫn nhận ra điều gì đó, nên lập tức bắt đầu dọn dẹp, thậm chí ngay cả bản thân hắn cũng nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Thấy vậy, thủy linh đã nhận ra điều gì, bao quanh họ một lớp màn nước, mới đứng lúc hỏi Bạch Khải: “Bạch Khải các hạ, rốt cuộc ngươi đã gặp phải thứ gì?” Viêm Ma đã cảnh giác nhận ra khí tức không bình thường trên người Bạch Khải, và sau khi nhìn thấy hắn xuất ra cái sùng rỗng đen, càng trở nên cảnh giác hơn.

“Cảm giác này, có phải là Long Vu Yêu không?” Nham Khôi nhanh chóng nhận ra lai lịch của cái sùng rỗng đen, ông hỏi lớn: “Bạch Khải các hạ, ngươi đã gặp Long Vu Yêu ở đâu?” Bạch Khải nghĩ ngợi, cuối cùng vẫn quyết định kể cho ba Bán Thần về chuyện xảy ra trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

“Hừ! Không ngờ vẫn còn Long Vu Yêu sống sót, khó trách lúc trước ta lại cảm thấy có cái gì không sạch sẽ lưu lại ấn ký chạm vào ta.”

Viêm Ma hừ một tiếng nói.

“Nói như vậy, ta cũng từng cảm giác thấy, nguyên lai là Long Vu Yêu đang xúc động.”

Nghe vậy, thủy linh nhẹ vuốt cằm, nói.

“Ấn ký? Trên người ta có ba vị ấn ký sao?” Bạch Khải có chút ngạc nhiên, cảm giác rất lâu không phát hiện ra điều gì dị thường.

“Bạch Khải các hạ chắc chắn là không có, nhưng Jetta thì có, điều này cũng tương đương với việc Bạch Khải các hạ có.”

Thủy linh kiên nhẫn giải thích: “Chúng ta ba Nguyên Tố giới đều lưu lại ấn ký trên người Jetta, chỉ cần có ai có ý định uy hiếp Jetta, ấn ký sẽ tự động kích hoạt.”

“Mà Bạch Khải các hạ, ngươi là Ngự Thú sư của Jetta, dĩ nhiên cũng bị ảnh hưởng tương tự.”

“À, hóa ra là vậy, khó trách thái độ của Long Vu Yêu lại thay đổi nhanh như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy rất ngạc nhiên, từ ban đầu Long Vu Yêu khí thế rất mạnh, nhưng đột nhiên lại thay đổi, hẳn còn tưởng rằng đối phương chỉ là một con mã dờ hơi, hóa ra là do ảnh hưởng từ ba Nguyên Tố giới.

“Đáng tiếc đối phương chặn phân mộ, nếu không ta thật sự muốn qua đó chào hỏi.”

Viêm Ma mạnh mẽ vung tay, không giấu giếm ý chí chiến đấu.

“Ta cảm thấy vẫn là không cần, các tộc nhân cần thời gian phát triển, chưa cần phải gây ra kẻ thù nguy hiểm như vậy.”

Nham Khôi nghe vậy lắc đầu, nói: “Nhưng Bạch Khải các hạ, ta khuyên ngươi không nên giữ sừng rồng bên người, vật mà Long Vu Yêu lưu lại không thể so với tà năng an toàn được.”

“Ý ngươi là, trên này có thể có cái gì nguyên rửa sao?” Bạch Khải nghe vậy tay run lên, suýt nữa thì ném cả sừng rồng ra ngoài.

“Ta không thể cảm nhận được khí tức nguyên rửa, nhưng ta hiểu rõ về Vu Yêu, bọn họ mỗi một thứ đều có thể dính đến

những phù chú mà người bình thường không thể cảm nhận được, chỉ khi đủ điều kiện nhất định mới có thể kích hoạt.

Nên Bạch Khải các hạ nhất định phải cẩn thận.”

Thủy linh triệu hồi một dòng nước nâng cái sừng rồng đen lên, đưa đến trước mặt Bạch Khải.

“Nếu Bạch Khải các hạ không cần, chúng ta có thể giúp người phong ấn nó.”

“Có ẩn tàng thủ đoạn gì sao?” Bạch Khải tiếp nhận cái sừng rồng đen, nhưng vẫn không bỏ đi ý định phong ấn nó.

Trúng tiến hóa ngay cả Thiên sứ truyền thừa lẫn Ác Ma sừng gầy đều có thể giải quyết, không có lý gì lại không giải quyết được một thứ thuộc về Long Vu Yêu.

Cầu phú quý trong nguy hiểm, càng đừng nói tới cái sừng rồng này còn liên quan đến bí cảnh riêng của Alpha.

“Đã như vậy, Bạch Khải các hạ đã có quyết định của mình, chúng ta cũng sẽ không nói thêm nữa.”

Thủy linh thấy vậy cũng không bức bách, Bạch Khải hiện tại đã có ý chí của Gaia, điều này sẽ không gây ra họa hoạn gì cho hắn.

“Hừm, cảm ơn sự quan tâm của mấy vị.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, cất kỹ sừng rồng, nói: “Nhưng xét cho cùng Long Vu Yêu cũng là sinh vật đã chết, ta lo lắng có thể xảy ra biến cố gì, nếu có thể, ta hy vọng mấy vị trong thời điểm mấu chốt có thể giúp bảo vệ xung quanh nhân loại.”

Mặc dù hắn có giao dịch với Long Vu Yêu, nhưng những sinh vật kiểu này từ xưa đều đối đầu với nhân loại, vẫn cần phải đề phòng.

“Nhân loại bây giờ và Nguyên Tổ giới là những người đồng minh, cho dù Bạch Khải các hạ không nói, Long Vu Yêu kia cũng sẽ không làm hại nhân loại.”

Thủy linh nghiêm mặt, khẳng định nói.

“Vậy thì cảm ơn mấy vị rồi.”

Bạch Khải nghe vậy liên tục gật đầu, nói: “Sau này chúng ta sẽ gửi một nhóm Ngự Thú sư tới, hy vọng Nguyên Tổ giới và nhân loại có thể cùng nhau phát triển.”

“Hừm, chúng ta cũng đã chuẩn bị sẵn sàng tài nguyên, chỉ cần ký kết khế ước, nhân loại có thể thông qua nguyên tố tế đàn để nhận tài nguyên, thúc đẩy sự phát triển.”

“Hợp tác vui vẻ ~” “Hợp tác vui vẻ.”

Một bên ba Bán Thần trò chuyện vô cùng vui vẻ, một bên là để thu hút ba minh hữu mạnh mẽ, một bên là tìm kiếm phương pháp để tộc nhân nhanh chóng phát triển.

Cả hai bên đều có lợi, cùng có lợi.

“Hôm nay cùng ba vị trò chuyện thật sự rất vui vẻ, nhưng ta có một số việc cần phải đi trước, lần sau có cơ hội ta sẽ đưa Jetta đến Nguyên Tổ giới thăm các vị.”

Bạch Khải dẫn đầu ý tứ rời đi, ba Bán Thần cũng không giữ lại, cùng Bạch Khải chào tạm biệt rồi quay về thế giới riêng của mình.

Sau khi đưa ba Bán Thần đi, Bạch Khải cũng rời khỏi nguyên tố tế đàn, trở về để an bài cho Ngự Linh sư quân đoàn.

Giải quyết vấn đề về sức mạnh của sủng thú, tiếp theo chính là trợ giúp họ thức tỉnh khế ước với nguyên tố sinh vật.

Dù sao người ta cũng đã nói, chỉ có ký kết khế ước mới có thể nhận được vật liệu, nếu không thì dù triệu hồi ra cũng vô dụng.

“Những Ngự Linh sư này cứ để lại chỗ ta, mấy trăm con không có khế ước nguyên tố sinh vật, nếu tùy ý chạy ra ngoài giới thì dễ gây ra rối loạn.”

Trương Sam từ góc khuất bước ra, nói.

“Để lại ở đây? Vậy thì tốt nhất!” Bạch Khải ngạc nhiên một chút, sau đó rất dễ dàng đồng ý.

Có Trương Sam dạy dỗ nhóm Ngự Linh sư, hẳn thực sự không cần lo lắng gì nữa, hồi đầu lại bảo Gia Cát Thần gửi ít trang bị Phỉ Thúy chi mộng đến giúp họ làm sâu sắc ràng buộc, thì Ngự Linh sư quân đoàn này sẽ đi vào quỹ đạo.

“Vậy thì tốt, Gia Cát Thần, việc ở đây giao cho ngươi và huấn luyện viên Trương phối hợp, ta có việc cần phải xử lý trước.”

Bạch Khải vỗ vai Gia Cát Thần, sau đó triệu hồi Delta, và trực tiếp xé rách không gian mà rời đi.

Khi Bạch Khải rời đi chớp mắt, Tần hội trưởng từ trong truyền tống trận bước ra, nhìn theo bóng dáng Bạch Khải vừa biến mất vào hư không, rồi lại nhìn thấy bộ dạng mê man của Gia Cát Thần và nhóm Ngự Linh sư, tò mò hỏi.

“Vừa rồi người kia là Bạch Khải? Hắn không phải đang ở viện nghiên cứu giúp các ngươi thức tỉnh thiên phú sao?” Gia Cát Thần thở dài, kể lại toàn bộ những gì Bạch Khải đã làm cho Tần hội trưởng.

“Nhanh như vậy đã tỉnh lại bảy tám phần, ai nói với ta rằng buộc chú ấn có xác suất thức tỉnh rất thấp chứ?” Tần hội trưởng tức giận lắc đầu, lại thấy nhóm Ngự Linh sư bên cạnh nguyên tố sinh vật, càng thêm tức giận.

“Hoặc là không làm gì cả, hoặc là làm cho xong một lần, tiểu tử này không biết nguyên tố sinh vật quý giá đến mức nào sao?” Dù các Ngự Linh sư không yếu, nhưng thời gian tiến hóa ràng buộc này ngắn, vẫn kém hơn so với tiến hóa dài hạn và ổn định của Ngự Thú sư. Đặc biệt là nguyên tố sinh vật loại có tiềm năng lớn như vậy, đối tượng khế ước còn càng hơn nữa.

“Nếu như nguyên tố sinh vật là vấn đề số lượng, thì Tần hội trưởng không cần phải lo lắng.”

Trương Sam bước tới trước mặt Tần hội trưởng, nói: “Tần hội trưởng, ngươi mang Ngự Thú sư đến ký kết khế ước có phải không?” “Không sai.”

“Vậy thì vừa khéo, chờ cho những Ngự Thú sư ký kết thành công, thì giữ lại huấn luyện một đợt.”

Tần hội trưởng nghe vậy, nhẹ vuốt cằm, với số lượng nguyên tố sinh vật lớn như vậy, rất dễ gây ra chấn động, không bằng giữ lại đây từ từ huấn luyện cho tốt.

“Nhưng tiểu tử Bạch Khải này, rõ ràng là quân đoàn trưởng, nhưng lại để hắn chạy mất...” Tần hội trưởng nhìn theo vị trí của Bạch Khải, trong lòng không khỏi oán trách.

Người trẻ bây giờ thật sự là một chút trách nhiệm cũng không có.

Làm giảng viên để dạy súng thú lên lớp, làm viện trưởng gần như không quản lý việc gì, hiện tại làm hội trưởng và quân đoàn trưởng cũng đều là thả tay quản lý.

Dù Bạch Khải đã xử lý mọi việc rất ôn hòa, nhưng kiểu này, nhìn vào vẫn thấy rất khó chịu.

Chương 780:

Âm Ảnh Pháp Tắc Khi trở về viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần, Bạch Khải liền kéo Hắc Bạch vào cổng chuyển tiếp tới Song Tử trong tháp.

Sau đó, hắn lấy ra chiếc sừng rồng màu đen, hỏi: “Hắc Bạch, chiếc sừng rồng này ngươi thấy có vấn đề gì không.”

“Sừng rồng? Bạch Khải, ngươi đã đi Đồ Long rồi sao?” Hắc Bạch hơi ngạc nhiên, càng khi biết rõ lai lịch chiếc sừng rồng này, hắn càng ngạc nhiên hơn nữa.

“Vu Yêu bên trong Hoàng Hôn đại lăng tâm lại còn sống? Thật ra thì, chỉ cần hộp sinh mệnh của Vu Yêu không bị hỏng, thì nó cũng không dễ chết như vậy.”

Hắc Bạch vừa nói vừa nhìn chiếc sừng rồng từ trên xuống dưới.

“Đám Vu Yêu này thật độc ác khi dùng bộ phận cơ thể của mình để cấu tạo bí cảnh hạch tâm.

Hơn nữa, nhìn vào các ký hiệu trên đó, chiếc sừng rồng này hình như kết nối với một bí cảnh khổng lồ mạnh mẽ.

Gia hỏa này thật sự có thể dễ dàng từ bỏ như vậy sao?” Bạch Khải nhún vai, nói: “Đầu kia Vu Yêu hy vọng ta giúp hắn chữa trị Hoàng Hôn đại lăng tâm giống như Pháp Đế, cái này xem như là tiền đặt cọc.”

Hắc Bạch nhướng mày, đôi mắt hắn bùng lên ánh sáng, quét qua chiếc sừng rồng.

“Không có kiểm tra đo lường các ký hiệu khả nghi, quả thật không sợ ngươi bội ước à~” “Lời này, ta là người trẻ tuổi ưu tú của thời đại mới, làm sao lại làm chuyện đó!” Bạch Khải nghiêm mặt, từ tay Hắc Bạch giật lại chiếc sừng rồng, nói: “Nếu không có vấn đề, vậy ta cũng không khách khí nhận lấy.”

“Chờ một chút, để cho ta...”

Hắc Bạch thấy vậy định ngăn cản, nhưng Bạch Khải đã kích hoạt trứng tiên hóa, chiếc sừng rồng lập tức hòa nhập vào

không gian Ngự Thú của hắn.

Chỉ là lần này, chiếc sừng rồng màu đen không giống như những bí cảnh khác bám vào không gian Ngự Thú mà hình thành bí cảnh không gian.

Chỉ thấy chiếc sừng rồng màu đen sinh ra một luồng lực lượng Âm Ảnh nồng nặc, tạo thành một con Cự Long màu đen, đang di chuyển khắp nơi trong không gian Ngự Thú.

Nơi nó đi qua đều để lại dấu vết màu đen.

“Thật sự vẫn có vấn đề sao?” Bạch Khải cảm thấy bất an, trứng tiến hóa như cảm nhận được mưu đồ của chiếc sừng rồng, tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt, áp chế nó vào một góc vắng vẻ.

Cùng lúc đó, đàn sủng thú phát hiện sự dị thường của chiếc sừng rồng màu đen, ồ ạt rời khỏi bí cảnh của mình, đuổi tới không gian Ngự Thú để ngăn cản lực lượng Âm Ảnh.

Nhưng ngay lúc Alpha xuất hiện, chiếc sừng rồng đột nhiên có động tác biến đổi, bỏ qua sự ăn mòn của không gian Ngự Thú, lại bay thẳng về phía Alpha.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Alpha không chút do dự, vung bốn thanh kiếm tấn công về phía chiếc sừng rồng.

Nhưng chiếc sừng rồng đã hóa thành Cự Long rất linh hoạt, nhẹ nhàng tránh được đòn công kích của kiếm khí Alpha, lao thẳng tới trước mặt Alpha.

Thấy tình hình này, Alpha lập tức triển khai Tịch Diệt Kiếm Vực để cản trở Cự Long màu đen, Gamma cũng xuất hiện một đạo lôi đình, khóa chặt Cự Long kia.

Nhưng vào đúng lúc này, con Cự Long màu đen lại trực tiếp hòa nhập vào Tịch Diệt Kiếm Vực, không chỉ không bị thương, mà còn bơi về phía Alpha qua Kiếm Vực.

“Đáng ghét, quả nhiên không có gì tự rụng từ trên trời rơi xuống.”

Bạch Khải thầm mắng trong lòng, lúc này hắn tập trung tinh thần lực, định lợi dụng sức mạnh tuyệt đối trong không gian Ngự Thú để triệt tiêu cái sừng rồng này.

Dù rất muốn lấy sừng rồng để có được bí cảnh Âm Ảnh, nhưng thứ đồ vật này đã có chủ, cũng không thể để lại.

Nhưng đúng lúc này, trứng tiến hóa lại một lần nữa rung lên, từ trong cái khe bất ngờ phát ra một luồng ánh sáng chói, liên tục định trụ con Cự Long màu đen.

Con Cự Long màu đen liều mạng giãy dụa, nhưng từ đầu đến cuối không thể tránh thoát ánh sáng lấp lánh kia, ngược lại bị ép trở về chiếc sừng rồng bên trong.

Thậm chí, cả chiếc sừng rồng cũng bắt đầu từ từ hòa tan.

“Quả nhiên, những thứ mà trứng tiến hóa coi trọng thì không ai có thể thoát được.”

Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cảm thấy hứng thú với ánh sáng chói mà trứng tiến hóa phát ra.

Tiến trình tiến hóa của hắn đã sớm đạt đến mức đầy đủ, chỉ vì cơ thể và tinh thần lực của hắn không đạt yêu cầu nên chưa thể thăng cấp.

Dù vậy, từ trước tới giờ, Bạch Khải đã có thể từ ánh sáng trong cái khe của trứng tiến hóa để đoán định cấp độ tiếp theo.

Chỉ có điều, lần này ánh sáng phát ra khiến Bạch Khải có chút không thể tưởng tượng nổi.

“Ánh sáng lấp lánh như vậy...”

Không lẽ thật sự là Tinh Diệu sao?” Bạch Khải âm thầm phỏng đoán, càng khiến hắn nghi ngờ rằng cái Ngón tay vàng này có thể là của một bậc tiền bối nào đó mà mình không biết, hơn nữa còn lưu lại vì một lý do nào đó.

Dù thế nào, thấy trứng tiến hóa có năng lực mạnh mẽ như vậy, Bạch Khải cũng rất hài lòng, nhất là khi nhìn thấy chiếc sừng rồng bị hòa tan, và sau đó lại bám vào trên tinh bích, hắn càng cảm thấy vui mừng.

Nguy cơ đã được giải trừ, Alpha chờ sủng thú lui lại phòng thủ, nhưng ngay khi Alpha thu hồi Tịch Diệt Kiếm Vực chỉ trong nháy mắt, chiếc sừng rồng màu đen đã nóng chảy và biến thành năng lượng, đột nhiên phân ra một sợi, hòa nhập vào trong Tịch Diệt Kiếm Vực.

Sau đó, Alpha không bị kiểm soát mà bị kéo đi, cả năng lượng màu đen cũng cùng nhau hòa nhập vào tinh bích.

“Tôi chết thật, không phải đã làm xong sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút im lặng, vội vàng chạy tới, nhưng phát hiện năng lượng màu đen đã hóa thành một phương bí cảnh, bám vào thủy tinh tinh bích.

Sau đó, Alpha từ đó ra ngoài, ngơ ngác nhìn cơ thể của mình.

Bị năng lượng màu đen ăn mòn, trên người hắn không xảy ra bất cứ sự biến đổi nào, kể cả huyết mạch và giá trị năng lượng cũng không đạt được nửa điểm tăng trưởng, nhưng Alpha luôn cảm thấy mình như thể dính phải một lĩnh vực khác.

“Alpha, ngươi không sao chứ?” Bạch Khải chạy đến trước mặt Alpha, lo lắng hỏi.

Ken kết ken kết. (lão đại, ta không sao, thậm chí cảm giác cũng không tệ lắm.) Alpha cảm nhận một lát, tâm niệm vừa động, một đạo kiếm ảnh đột nhiên hiển hiện, bắt đầu múa may thanh kiếm.

So với trước đó, kiếm ảnh rõ ràng đã ngưng thực, thậm chí so với thân mang hắc giáp Alpha bản tôn, chỉ còn thiếu Linh Hồn chi hỏa trong hốc mắt nữa thôi.

“Đây có phải là tăng lên cấp độ kiếm ảnh không?” Bạch Khải thấy vậy kinh ngạc, nhưng luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, tập trung cảm nhận một chút, rồi mới hiểu ra. ...

“Có thêm một cái Âm Ảnh pháp tắc?” Bạch Khải nhướng mày, cảm thấy bất ngờ với kỹ năng mới mà Alpha có thêm.

Ghi chú: Trước mắt lĩnh ngộ 0.1%, hiệu quả tăng lên 10%. ...

“Chỉ mới lĩnh ngộ 0.1%, đã có thể tăng lên 10%, nếu như lĩnh ngộ 100%, chẳng phải là muốn lên trời sao?!” Bạch Khải hưng phấn, khó trách kiếm ảnh lại đột nhiên biến hóa mạnh mẽ, thì ra là nhờ Âm Ảnh pháp tắc gia tăng.

Nếu như không đoán sai, chắc chắn rằng cả hai cốt chương không và xác sống chương không cũng sẽ được tăng cường.

Cũng không biết Tử Vong chi kiếm có bị ảnh hưởng hay không, mặc dù thuộc tính khác biệt, nhưng cái chuôi kiếm này vẫn là từ hai cốt chế luyện.

“Alpha, Âm Ảnh bí cảnh thế nào rồi?” Bạch Khải nhìn về phía Âm Ảnh bí cảnh sau lưng Alpha, nói: “Người đột nhiên lĩnh ngộ Âm Ảnh pháp tắc, có phải liên quan đến Âm Ảnh bí cảnh không?” Ken kết ken kết. (Hắn là như vậy, vừa rồi ta hình như đã hấp thu một phần nguyên bản của Âm Ảnh bí cảnh, sau đó là như vậy.) “Hấp thu nguyên bản bí cảnh thì có thể lĩnh ngộ pháp tắc sao?” Bạch Khải nghe vậy giật mình, nhìn về phía Gamma, kết quả là Gamma lắc đầu, cảm nhận được vàng khí tức khác thường từ trên người Alpha, bắt buộc nuốt một ngụm nước bọt.

Kết phốc kết phốc? (nguyên bản? Gamma chưa từng ăn.) Gamma lắc đầu, cảm nhận được Alpha trên người khí tức khác lạ, không tự chủ nuốt một ngụm nước bọt.

Kết phốc kết phốc. (Alpha, pháp tắc có ngon không?) Ken kết ken kết. (Thế nào mà không biết có ngon không cơ chứ, nhưng lĩnh vực của ta dường như có liên hệ với không gian Ngự Thú của người.) Nói rồi, Alpha liền phóng thích ra Tịch Diệt Kiếm Vực.

“Có liên hệ với không gian Ngự Thú của ta sao?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nhắm mắt lại cảm nhận một chút, quả nhiên phát hiện giữa không gian Ngự Thú và Âm Ảnh bí cảnh cũng như Tịch Diệt Kiếm Vực có mối liên hệ mật thiết nào đó.

“Shuke, trước đó thầy có phải nói rằng phương pháp tăng lên lực giai truyền kỳ chính là một đầu lục giai Đế Hoàng đỉnh phong sủng thú sử dụng tháp bí cảnh và không gian Ngự Thú để hợp nhất không?” Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng độ khó của việc hợp nhất này rất cao.”

“Vậy nếu Alpha đã hợp nhất được lĩnh vực cùng không gian Ngự Thú của ta thì tính là gì, chẳng lẽ bắt đầu phải phá hủy tháp bí cảnh đã tạo tốt để hợp nhất lần nữa sao?” Bạch Khải vuốt cằm, nhìn vào sức mạnh pháp tắc đang biến đổi mạnh mẽ, có chút không chắc chắn nói: “Vậy thì, tôi không cần phải phiền phức như vậy, chỉ cần chờ Alpha thăng cấp cao đẳng Đế Hoàng, tôi có thể tiến hóa thăng rồi sao?” “Hiện tại nắm giữ thông tin quá ít, tạm thời không thể phán đoán độ chính xác của suy luận này.”

Shuke lắc đầu, nói: “Nhưng căn cứ trực giác của Beita, khả năng này rất cao.”

A ô a ô? (Bản uông trực giác? Bản uông lúc nào nói chuyện rồi?) Beita thì mặt mông bức, đang định phủi sạch quan hệ, thì đột nhiên cảm thấy cái cổ lạnh lẽo, Nguru Bì Xà không biết từ đâu bò lên đầu hắn, nói: “Vẫn còn có sinh vật không cần truyền kỳ đã có thể lĩnh ngộ pháp tắc, Âm Đế nuôi những cái yêu ma quái của hắn cũng không thể sớm như vậy.”

“Âm Đế? Nguru Bì Xà, ngươi biết về pháp tắc sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, bỏ qua không lo lắng về việc Nguru Bì Xà có đang khoát lác hay không, nhưng truy vấn: “Ngươi hãy nói rõ cho ta tình huống về pháp tắc này.”

“Điều này cũng không biết, nhân loại của ngươi quá thấp kém.”

Nguru Bì Xà hình như đã phục hồi bộ dạng trước kia, kiêu ngạo ngẩng cao đầu, nói: “Cái gọi là pháp tắc chính là siêu phàm sinh vật bắt đầu tiếp xúc với lực lượng nguyên bản đại biểu, ngay cả sinh vật truyền kỳ cũng không phải ai cũng có thể lĩnh ngộ.”

“Mà trong đó, những kẻ có thể lĩnh ngộ pháp tắc đều là người nổi bật trong cùng cấp độ.”

Nói rồi, Nguru Bì Xà dừng lại một chút, vỗ vỗ bộ ngực của mình, nói: “Cũng giống như ngươi, có được sức mạnh mạnh mẽ như vậy, Thanh Đồng Long, cũng là kẻ mạnh đã lĩnh ngộ pháp tắc!”

Chương 781:

Được Mời Thương Triết “Người đã lĩnh ngộ thời gian pháp tắc rồi?!” Bạch Khải kinh ngạc không thôi, mà Delta, một sủng thú cũng sở hữu kỹ năng thời gian, cũng lộ ra biểu cảm hâm mộ.

Thời gian lực lượng vốn là ở đỉnh cao của các loại lực lượng, nếu có thể nắm vững pháp tắc, như vậy thật sự sẽ trở thành vô địch.

“Đương nhiên...”

A!!! Chó ngốc, sao ngươi lại cắn đuôi của Ngưu Bì Xà làm gì?” A ô a ô! (Beita, đừng chạy lên đầu của ta!) Beita vung vẩy cắn vào đuôi Ngưu Bì Xà, trong khi Ngưu Bì Xà lại không hề sợ hãi, vẫn kiên trì bắt giữ cơ thể của Beita rồi cũng cắn lại.

“Thủ lĩnh, chúng ta có nên đi khuyên can không?” Trùng Thảo tò mò hỏi.

“Không cần, cứ để hai con này đánh nhau trước đã.”

Bạch Khải nhăn nhó, một con Thanh Đồng Long mạnh mẽ, lại như vậy sao? Hắn còn tưởng rằng gia hỏa này sau khi trở về sẽ có một đợt phá gì lớn lao, ai ngờ lại quay về đáng vẻ như trước.

Mà làm sao gia hỏa này lại chạy vào không gian nuôi thú của hắn được nhỉ? Ngay cả Thanh Đồng Long cũng không thể ngang ngược như vậy chứ? “Bất quá, gia hỏa này lại rất có ích.”

Bạch Khải nhìn về phía Alpha, Gamma, Delta và Trùng Thảo, những người đã có sủng thú chuyên môn trong bí cảnh, “Alpha, ngươi hãy tìm cách tăng cường pháp tắc hắc ám, còn Delta, các ngươi tìm cách dung hợp bản nguyên bí cảnh.”

Bạch Khải dừng lại một chút, “Nhưng Ngưu Bì Xà đã nói rằng thứ này ngay cả truyền kỳ cũng rất khó lĩnh ngộ, có thể ít nhất phải có Đế Hoàng huyết mạch.

Vì vậy Gamma, ngươi chú ý cẩn thận, còn Delta và Epsilon, các ngươi thử một chút là được.”

Két phốc kett phốc! (Gamma nhất định sẽ cố gắng, mong mau chóng nếm được hương vị của pháp tắc!) Gamma phấn khởi vung vẩy nắm đấm, ánh mắt hùng hực mong đợi pháp tắc.

“Pháp tắc, không thể ăn sao?” Bạch Khải không khỏi bật cười, theo hiểu biết của hắn, pháp tắc chỉ là một loại khái niệm, hoàn toàn khác biệt với những thứ cụ thể có thể hiện thực hóa.

Gamma có thể hấp thụ các loại năng lượng, đặc biệt sau khi có thân thể Vô Tướng, nhưng để ăn hết một khái niệm trừu tượng thì thật sự là khó khăn.

Tuy nhiên, trong đội ngũ sủng thú chuyên môn bí cảnh, có lẽ Gamma là người có khả năng lĩnh ngộ pháp tắc cao nhất.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, nếu có thể, Delta muốn đi một chuyến đến hải vực.) Delta nghiêm túc bay đến trước mặt Bạch Khải nói.

Hắn mặc dù đã nhận được di sản từ Chúc Long, nhưng thời gian bí cảnh kia thật sự chỉ là Thanh Đồng Long, vẫn có chút khác biệt so với di sản Chúc Long. Đi đến đại dương để nghiên cứu bí cảnh Chúc Long là sự lựa chọn tốt nhất.

“Hải vực sao, cũng không phải không thể.”

Bạch Khải khẽ gật gù, tài nguyên ở hải vực vô cùng phong phú, cũng có thể giúp hắn tích lũy một lần tài nguyên dự trữ.

Với đám gia hỏa này coi tài nguyên (truyền thuyết) như cơm ăn thì không thể nào có đủ tích lũy được.

Sau khi xác nhận Alpha không có vấn đề, Bạch Khải liền bắt đầu xem xét Âm Ảnh bí cảnh.

Hắc ám, đó là ấn tượng đầu tiên của Bạch Khải, so với Hoàng Hôn đại lãng tằm tằm thứ tám, Âm Ảnh rừng rậm còn thuần khiết hơn nhiều.

Ngoài ra, Bạch Khải còn mơ hồ cảm nhận được một chút áp lực đặc hữu của Long tộc.

“Âm Ảnh, Long, bí cảnh này và Alpha thực sự phù hợp đến mức không thể tưởng tượng nổi.”

Bạch Khải mỉm cười, nhìn thấy Thất Kiếm Long Kỵ đang điên cuồng hấp thụ lực lượng Âm Ảnh sau đó, hắn càng thêm hài

lòng.

Thất Kiếm Long Kỵ và Alpha đều là thuộc tính vong linh và Long, trong môi trường như này mà phát triển thì không có gì phải lo lắng, nói không chừng chỉ một ngày nữa sẽ trưởng thành không thua gì những sủng thú khác.

Chỉ là Quang Kiếm Long Kỵ bên cạnh vừa phát ra Thánh Quang vừa hấp thu lực lượng Âm Ảnh, trông có chút không hòa hợp.

“Được rồi, có thể tăng thực lực lên là được.”

Bạch Khải quay người rời khỏi Âm Ảnh bí cảnh, nhìn những vết bản màu đen trên tấm kim cương, rơi vào trầm tư.

Dù không rõ ràng Long Vu Yêu đang muốn làm gì, nhưng từ tình huống vừa rồi có thể thấy được, Long Vu Yêu hiển nhiên đang có âm mưu gì đó.

Dù cho Long Vu Yêu mở ra điều kiện tốt, cũng không thể đến Hoàng Hôn đại lãng tâm nữa.

Dù sao Alpha đã nhận được sự ưu đãi từ bí cảnh, Alpha cũng thu hoạch không ít, nghỉ ngơi đủ rồi, cũng không cần thiết phải đi tiếp.

Bạch Khải liếc mắt quanh, nhìn sáu tòa bí cảnh thuộc tính không đồng nhất, hài lòng gật đầu.

Alpha ở Âm Ảnh bí cảnh, Gamma ở Thánh Ma bí cảnh, Delta ở thời gian bí cảnh, Trùng Thảo ở Mộng Ma bí cảnh.

Trong số sáu đầu sủng thú, bốn đầu đã có bí cảnh riêng cho bản thân, Jetta ở băng nguyên bí cảnh cũng miễn cưỡng có thể sử dụng, hiện giờ chỉ còn lại Husky tinh thần hệ bí cảnh.

“Về tinh thần hệ bí cảnh...”

Nếu không quay trở lại nghiên cứu một chút về Mộng Chiến hệ thống, dù sao thì đã có nhiều loại hình bí cảnh có thể dung hợp.”

Bạch Khải lặng lẽ đưa ra quyết định, sau đó rời khỏi bí cảnh.

“Trời đã tối rồi sao?” Hấn từ hồ Thái Trạch trở về ở lúc hoàng hôn, nhưng đã ở trong bí cảnh ngốc một hồi, khi ra ngoài thì đã là đêm khuya.

Làm một tên nghiên cứu viên thì không có thời gian rảnh mà quan tâm đến thời gian, bận đến nửa đêm cũng là bình thường, chỉ là lần này Bạch Khải phát hiện có chút điều dị thường.

“Tại sao đột nhiên cảm thấy thân thuộc, tối nay tầm nhìn tốt hơn nhiều so với trước kia?” Khi Bạch Khải ra khỏi phòng, thời tiết có chút ẩm ướt, không có ánh sao, nhưng hắn không hề cảm thấy bị ảnh hưởng, thậm chí tầm nhìn còn sắc nét hơn cả ban ngày. Điều quan trọng nhất là, Bạch Khải cảm thấy tinh thần của mình cũng dần dần hồi phục.

“Liệu có phải vì Alpha lĩnh ngộ Âm Ảnh pháp tắc nên liên đới đến ta cũng được tăng lên không?” Bạch Khải vuốt cằm, đến tối không chỉ không mệt mỏi, mà còn từ trong Âm Ảnh hấp thu năng lượng sao? Trước đây Shachiku từng nói kỹ năng này sẽ được hỗ trợ rất nhiều bởi bản thân hắn! Chỉ tiếc rằng hiện tại hắn đã trở thành lão bản, mà cuộc họp lớp lại không mang đến sự thoải mái nào.

“Ngủ một chút, sáng mai lại là một ngày mới ~” ...

Ngày thứ hai.

Bạch Khải hài lòng tỉnh dậy từ giường, nhìn qua cửa sổ đã thấy Hỏa Nham Ma Hồ đang ở sào huyết, nhanh chóng rửa mặt rồi chuẩn bị rời đi.

Bởi vì khí tức của Hỏa Diễm Ma Hồ không tự giác lan tỏa, dù không có ai ở lại cũng sẽ có vô số con cầu tử chờ đợi, làm cho không gian trở nên yên tĩnh.

Tuân theo nguyên tắc không lãng phí, Bạch Khải đã chọn trở về nhà ngủ một giấc thật ngon.

“Nhi tử, người dậy rồi sao?” Lạc Trúc từ trong bếp mang điểm tâm ra, thấy Bạch Khải xuống lầu, sắc mặt lập tức tươi cười, nói: “Vừa kịp, điểm tâm đã xong, mau ăn đi.”

“Ngạch, ta không đói, không cần đâu.”

Bạch Khải biến sắc, lập tức từ chối lời đề nghị của Lạc Trúc, “Lão ba đâu, sao không thấy?” “Giống như người, điểm tâm cũng không ăn mà đã chạy rồi.”

Lạc Trúc có chút đau lòng nói, “Thiệt thòi cho ta làm nhiều món ngon như vậy, lại phải lãng phí, nhi tử nếu không thì

ngươi ăn hết đi.”

“Không cần, ta sẽ gói cho lão ba mang qua là được!” Bạch Khải thấy vậy lắc đầu, lập tức gói một phần cho Bạch Ngôn.

Dù là cha mình, nhưng cũng chỉ có thể hy sinh một chút.

“Cũng được, vậy thì làm phiền ngươi.”

Lạc Trúc nghe vậy cũng không ngăn cản, sau đó nhớ ra điều gì, từ bàn ăn cầm lên một tấm thiệp mời rất hoa lệ đưa cho Bạch Khải, nói: “Đây là sáng hôm nay Đoàn Mãnh đại sư mang tới thư mời, nói là dành cho ngươi.”

“Cho ta thư mời? Đoàn Mãnh đại sư muốn kết hôn sao?” Bạch Khải tiếp nhận thiệp mời, mở ra xem, hóa ra là Thương Triết học viện gửi tới.

“Bạch Khải đại sư, ngài tốt, bản trường chân thành mời ngài đến trường tham quan chỉ đạo...”

Mời người, Dương Minh? Họ thật sự vẫn chưa quên à.”

Bạch Khải khép lại thư mời, Thương Triết học viện rất nghiên cứu về Trùng tộc, mà lại còn nắm giữ không ít tài nguyên đặc hữu về trùng, Bạch Khải vốn dĩ rất có hứng thú.

Nhưng đột nhiên do ảnh hưởng từ việc Alpha lĩnh ngộ pháp tắc ngày hôm qua, Bạch Khải giờ đây càng thiên về việc đến hải vực hỗ trợ Delta lĩnh ngộ thời gian pháp tắc hơn.

Nhưng đúng lúc này, một tờ giấy rơi ra từ trong thư mời, Bạch Khải nhặt lên đọc, phát hiện đó là chứng minh của Tinh Giới học viện.

Nội dung của chứng minh rất đơn giản, đại ý là đã đồng ý mời từ Thương Triết học viện, mà ký tên lại không phải ai khác mà chính là viện trưởng Tinh Giới học viện, Vương Trần.

“Cái này Vương truyền kỳ, thật có chút thích tự tiện quyết định a...”

Bạch Khải khóe mắt giật giật, càng hiểu vì sao lão sư không muốn nói thêm gì với Vương Trần.

Quen tự quyết định như vậy, thật sự là rất muốn ăn đòn.

Dù sao nếu không đánh lại cũng chẳng sao.

Bạch Khải thờ dài, đột nhiên cảm thấy tờ giấy trong tay có chút đặc biệt, kỹ lưỡng kiểm tra một hồi sau đó, liền phát hiện ra một nút bấm cực kỳ nhỏ ẩn trên đó.

“Ha, người thật sự có thể tìm đến phần video ẩn của ta, khả năng quan sát không tệ a~” Hình chiếu của Vương Trần từ tờ giấy phóng lên, vẫy tay về phía Bạch Khải, “Người vừa rồi chắc là đã chào hỏi ta đúng không? Ha ha ha, ta quả là hiệu trưởng bình dị gần gũi...”

Nhìn hình chiếu của Vương Trần một hồi lê thê, Bạch Khải lập tức đen mặt lại, đang định tắt video, thì Vương Trần lại nói tiếp.

“Mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng lần này ta có một nhiệm vụ muốn giao cho người.”

“Nhiệm vụ?” Bạch Khải nghe thấy, lúc này mới ngừng tay lại, trong khi Lạc Trúc rất quen thuộc rời khỏi nơi này, đồng thời phong tỏa cả căn phòng.

Nên giữ bí mật điều lệ đã đi vào máu của bọn họ rồi.

Bên này, Bạch Khải bắt đầu nghiêm túc lắng nghe nhiệm vụ của Vương Trần.

“Yên tâm, nhiệm vụ này không phải được ủy thác thân phận viện trưởng, mà là với tư cách phó cục trưởng Cục 13 hướng người đưa ra ủy thác.”

Vương Trần nói: “Ta hy vọng khi người đến Thương Triết học viện, hãy giúp ta lưu ý một chút việc.”

“Lưu ý một số chuyện?” Bạch Khải ngăn người, nhìn Vương Trần cầm danh sách, đang định hỏi nguyên do, Vương Trần đã thu hồi nhiệm vụ yêu cầu vào.

“Những chuyện cụ thể đều ở đây, nhớ kỹ là không được để lọt mắt a~” Sau vài giây, cảm giác như hắn đang bị coi như camera vậy? Mà mô tả nhiệm vụ này sao lại có thể trừu tượng đến vậy? Khóe miệng Bạch Khải co giật, cái hành vi tùy tiện của Vương Trần khiến hắn không thể chấp nhận được, mà khi nghe tới câu cuối cùng, gần như sắp phát điên.

“Để tránh bị lộ, tấm ghi chép này sau khi video kết thúc sẽ tự hủy, vì vậy người hãy sớm ném bỏ đi.”

“Đếm ngược... 5...”

“4” “3” “1!” Oành!!! “Khốn nạn, sao lại đếm ngược vậy, rốt cuộc đây là bí mật hay mưu sát vậy!”

Chương 782:

Thánh địa của Trùng hệ Thành phố Lôi Sơn.

Là một khu vực liên bang nổi tiếng với sinh thái được bảo tồn tốt nhất, huyện Lôi Sơn không có đặc điểm đặc biệt nào nổi bật so với các thành phố công nghệ cao khác, nhưng nhờ đó mà trở thành một trong những điểm du lịch lớn nhất liên bang.

Tất nhiên, nếu nói về sự đặc sắc của thành phố Lôi Sơn, không thể không nhắc đến những sinh vật thuộc hệ trùng phong phú nơi đây.

“Thánh địa của Trùng hệ, quả thật không phải ngẫu nhiên mà được nói đến,” Bạch Khải nói trong khi đang cười Delta, nhìn xuống thành phố. Ở dưới, những người Ngự Thú sư đang nằm sấp, bay lượn trên không trung hoặc tìm kiếm thức ăn cho những thú cưng trùng hệ trong từng khóm hoa tươi, khiến hắn không khỏi thán phục.

“Đúng vậy, Ngự Thú sư của huyện Lôi Sơn nổi tiếng khắp liên bang.

Dù thành phố Lang Gia có phát triển thế nào, so với Lôi Sơn vẫn còn kém một chút,” Gia Cát Thần gật đầu và chạm cằm.

Nghe lời Gia Cát Thần, sắc mặt Bạch Khải bỗng trở nên kỳ quái, hắn hỏi: “Người không phải đang ở thành phố Cổ Túc giúp đỡ huấn luyện giáo viên Ngự Linh sư sao? Sao bây giờ lại có mặt ở đây?” Gia Cát Thần nhún vai đáp: “Ta cũng không muốn, nhưng lão ba của ta đã gửi ta đến đây để bàn bạc với Băng Vũ tập đoàn về viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.”

Sau khi Bạch Khải rời khỏi hồ Thái Trạch, Gia Cát Thần nhận được nhiệm vụ từ Gia Cát Tự, yêu cầu hắn đến Băng Vũ phân viện, mà không ngờ rằng lại gặp Bạch Khải ở đây.

“Băng Vũ tập đoàn có mặt ở huyện Lôi Sơn sao?” Bạch Khải mờ mịt nhìn Gia Cát Thần, thờ dãi.

“Người dù sao cũng là viện trưởng, ít nhất phải biết về một số đối tác hợp tác chứ,” Gia Cát Thần lắc đầu, “Băng Vũ tập đoàn có trụ sở chính ở thành phố Thiên Giang, nhưng cũng có

văn phòng tại đây vì tài nguyên phong phú, nên Lưu Bội đại sư mới quyết định đặt viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần ở đây.”

“À, ra là thế,” Bạch Khải thả lỏng, vỗ vai Gia Cát Thần, nói: “Hay cho viện trưởng này, thật không chịu nổi, may mà có ngươi và Gia Cát thúc thúc hỗ trợ.”

“Ngươi dù sao cũng là viện trưởng, tới đây thì cũng nên đi xem một chút,” Gia Cát Thần bắt đầu dĩ nói, không muốn tiếp tục thảo luận vấn đề này.

“Ngươi giờ có muốn cùng ta đến phân viện không, hay là trước tiên đi Thương Triết học viện?” “Chắc là không cần phải chọn nữa,” Bạch Khải chỉ về phía xa, nơi có một con Phong Thần Dao Trùng đang bay tới.

“Bạch Khải đại sư, ngài đến thật sớm,” Dương Minh nhìn thấy Bạch Khải và nói.

“Nếu không phải Vu Hi kịp thời báo cáo rằng Bạch Khải đã tới, thì chúng ta ở Thương Triết học viện sẽ thật sự mất mặt.”

Bạch Khải là người được mời từ Thương Triết học viện, đại diện cho Tinh giới học viện tham gia giao lưu.

Nếu người khác đến mà họ không biết, thì thật sự là một điều đáng xấu hổ.

“Không có gì, chỉ là ta tới sớm hơn một chút thôi,” Bạch Khải lắc đầu.

Huyện Lôi Sơn nằm ở phía nam so với thành phố Cổ Túc, nhưng khoảng cách chưa hẳn là xa, vì vậy Bạch Khải không cần dùng máy bay do học viện sắp xếp, mà trực tiếp cưỡi Delta đến đây.

So với máy bay, tốc độ bay lượn qua không trung rõ ràng nhanh hơn nhiều, do đó Bạch Khải đến sớm hơn hẳn thời gian trong thư mời.

“Nếu vậy thì hôm nay ta sẽ làm hướng dẫn cho, đưa hai vị đi tham quan một chút trường học.

Dù đây là cuối tuần, học sinh không có mặt, nhưng chúng ta là giảng viên vẫn có mặt,” Dương Minh nói.

“Cuối tuần vẫn phải làm việc à? Thật là khắc nghiệt,” Bạch Khải nhìn Dương Minh với vẻ đồng cảm.

“Vậy thì phiền người nhiều rồi, Dương đại sư.”

“Ta thì không có gì, ta phải đi trước một chuyến đến Băng Vũ phân viện, một lát sẽ quay lại tìm các người.”

Gia Cát Thần lắc đầu từ chối lời mời của Dương Minh, mà Dương Minh cũng không trách móc, chỉ hỏi: “Người này là ai vậy?” “Hắn là Gia Cát Thần, thiếu gia của Gia Cát tập đoàn, cũng là bạn tốt của ta,” Bạch Khải giới thiệu.

Nghe đến tên Gia Cát Thần, Dương Minh cũng lập tức nghiêm mặt: “Không ngờ lại là Gia Cát tiên sinh, người có thiên phú thứ nhất của liên bang, thật thất kính.”

“Không dám nhận vinh hạnh như vậy, cứ gọi tôi là Gia Cát Thần là được,” Gia Cát Thần cười đáp, nhìn vào điện thoại trong tay, “Băng Vũ phân viện đang liên lạc với tôi, tôi đi trước một bước.”

“Gia Cát tiên sinh đi trước, tôi sẽ đưa Bạch Khải đại sư về phân viện,” Dương Minh khách khí nhìn Gia Cát Thần rời đi.

“Vậy Bạch Khải đại sư, chúng ta giờ xuất phát chứ?” “Được,” Bạch Khải đáp.

Dương Minh đổi hướng, điều khiển Phong Thần Dao Trùng dẫn đường bay đi.

Như Bạch Khải đã thấy từ xa, bên trong thành phố Lôi Sơn có rất nhiều sinh vật thuộc hệ trùng, nhưng hầu hết là loại bay thấp, vì vậy một con rồng như hắn và Delta cũng thu hút không ít sự chú ý.

“Ta vừa thấy dường như có một con rồng bay qua,” một người bình luận.

“Rồng? Chẳng lẽ thành phố Lang Gia thật sự đã nuôi dưỡng được loại sinh vật đó rồi sao?” “Người nghĩ gì vậy, chỗ côn trùng không có thiếu gì, sao lại nuôi được thành rồng?” “Cho nên mới nói, đó là lý do tại sao mỗi bữa ăn người đều đòi ăn hai cân nhộng chiên nhỉ?” “Thôi đi, thôi đi ~” ...

“Bạch Khải đại sư, chúng ta đã đến,” Dương Minh hạ cánh Phong Thần Dao Trùng, nhìn Bạch Khải và Delta theo sau,

“Viện trưởng đang tiếp đãi khách, Bạch Khải đại sư ngài không ngại thì để tôi dẫn ngài tham quan một chút trường học nhé?” “Khách nghe theo chủ, tôi đều có thể,” Bạch Khải nhẹ gật đầu, tò mò đánh giá xung quanh.

So với phong cách hiện đại của Tỉnh giới học viện, kiến trúc của Thương Triết học viện mang đậm phong cách tự nhiên, phần lớn là kiến trúc bằng gỗ, xung quanh trồng nhiều cây cao và hoa đẹp, trong không khí tràn ngập hương sắc thiên nhiên.

“Thương Triết học viện xây dựng ngay dưới chân núi, nhằm giảm thiểu sự tác động đến tự nhiên, nên không hiện đại như Tỉnh giới học viện, Bạch Khải đại sư ngài thông cảm.”

Dương Minh thấy Bạch Khải có vẻ không hài lòng, nhưng trong lòng lại tràn đầy tự hào, rõ ràng là hắn rất tự hào về quyết định của học viện.

“Sẽ không đâu, ở đây là nơi xinh đẹp để học tập, tôi nghĩ tâm trạng của học sinh sẽ tốt lên nhiều,” Bạch Khải lắc đầu, cảm thấy gần gũi với thiên nhiên giúp cho tâm hồn thư giãn hơn.

Chỉ có điều, nơi đây có nhiều côn trùng như vậy, người nhạy cảm với côn trùng có lẽ sẽ không dám tới gần.

“Vậy là tốt rồi, Bạch Khải đại sư, ngài hãy theo tôi,” Dương Minh dẫn đường, Bạch Khải dẫn Delta theo sau, họ nhanh chóng đến một hàng kiến trúc hình khuyên.

“Đây là khu dạy học của chúng tôi, tất cả các hoạt động giảng dạy cơ bản đều được tiến hành ở đây.”

Dương Minh chỉ về phía trước, “Đáng tiếc hôm nay là cuối tuần, không có học sinh, nếu không Bạch Khải đại sư vẫn có thể hướng dẫn chúng tôi một lần.”

“Dương đại sư khách khí rồi, tôi không có nhiều nghiên cứu về sinh vật trùng hệ, nên các người chỉ dẫn tôi mới đúng,” Bạch Khải nghe vậy lập tức khoát tay, thực ra hắn không có gì để dạy ở đây, so với các bậc thầy khác về trùng hệ, hắn cảm thấy mình như trẻ con mới vào lớp một.

Lần này hắn đến không chỉ vì nhiệm vụ của Vương Trần mà còn để học hỏi.

“Bạch Khải đại sư quá khiêm tốn rồi.”

Dương Minh lắc đầu, nhìn về chân thành của Bạch Khải và càng thêm kính phục.

Một sinh vật thuộc hệ trùng mạnh mẽ như vậy lại có thể giữ được sự khiêm nhường, không trách được hẳn có thể phát triển mạnh mẽ như vậy.

“Kia Bạch Khải đại sư, chúng ta tiếp tục đến một chỗ khác nhé?” Dương Minh chỉ về phía trước, nơi thỉnh thoảng có tiếng sấm sét vọng lại từ trong rừng, “Lôi Minh rừng rậm là khu vực chuyên đào tạo sinh vật của Thương Triết học viện.

Hầu hết các sinh vật mà học sinh của viện ký hợp đồng trước khi ra trường đều ở đây.”

“Khu vực chuyên đào tạo? Chẳng trách danh tiếng lâu năm của trường!” Bạch Khải tán dương, mặc dù Tinh giới học viện có cung cấp thú cưng, nhưng số lượng không nhiều, chủ yếu là mỗi hệ tự quản lý.

Thương Triết học viện lại mở một khu vực chuyên biệt như vậy trong trường, không thể không nói là sự khác biệt về kinh nghiệm đào tạo qua hàng trăm năm.

“Nói là để học sinh bớt tốn thời gian thôi,” Dương Minh tự hào ngẩng cao đầu, “Bạch Khải đại sư, ngài có muốn triệu hồi con thú cưng thuộc trùng hệ của mình không? Ở đây, chúng sẽ rất thích hợp.”

“Cũng được,” Bạch Khải gật đầu.

Gần đây, Trùng Thảo chìm đắm trong trạng thái mộng cảnh, bản thân nó cũng thường ở trong trạng thái mộng du, giờ gọi ra chắc cũng phải kéo nó về một chút.

“Thủ lĩnh, người có chuyện gì tìm ta sao?” Quả nhiên, Trùng Thảo khi được triệu hồi ra vẫn mang vẻ chưa tỉnh ngủ, thậm chí vừa cùng Bạch Khải kêu gọi xong, nó lại lập tức muốn ngủ lại.

“Nhanh tỉnh lại, năng lực mộng cảnh tuy mạnh mẽ, nhưng người cũng đừng quên kỹ năng trùng hệ của mình chứ,” Bạch Khải thấy vậy lập tức lắc lắc Trùng Thảo, nhắc nhở.

Mặc dù Trùng Thảo gần đây chỉ sử dụng mấy kỹ năng thuộc về mộng cảnh, nhưng xét về tiềm năng và sức mạnh, Đại Nhật

lực trường vẫn mạnh hơn một chút.

Nhưng không biết vì sao, Trùng Thảo đã nhận được huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng, nhưng ngoài một kỹ năng Đại Nhật lực trường, nó không đạt được các kỹ năng khác, khiến cho nó dần dần quên đi sức mạnh này.

Dù sao đi nữa, không thể mỗi lần ra trận đều chỉ biết dùng lực trường.

Hiện tại, cơ hội quý giá đến Thương Triệt học viện trùng hệ thánh địa như thế này, nếu không chừng có thể học được một số cách khai thác năng lực trùng hệ của Trùng Thảo, có lẽ sẽ nắm giữ được kỹ năng mới.

“Trùng hệ?” Trùng Thảo như vừa tỉnh khỏi giấc mộng, cảm nhận được không khí thiên nhiên nồng nặc xung quanh, lập tức tỉnh táo hẳn, vỗ cánh bay về phía Lôi Minh rừng rậm.

“Xem ra ta đã đoán đúng,” Dương Minh cười nói, cũng phóng ra Phong Thần Dao Trùng bay theo Trùng Thảo, dẫn theo Bạch Khải tiếp tục tiến về phía trước.

Khi hai người dần dần lại gần, tiếng sấm sét trong rừng càng lúc càng vang, và Bạch Khải cũng biết được tiếng sấm phát ra từ đâu.

Trong rừng đầy côn trùng bay lượn, âm thanh cánh đập hòa quyện lại với nhau, giống như tiếng sấm vọng lại.

“Đúng là số lượng côn trùng này hơi nhiều quá, Dương đại sư các người thật sự quản lý được hết sao?” Bạch Khải hỏi với vẻ hơi kinh ngạc.

“Quản lý? Dĩ nhiên dựa vào chúng tôi thì không thể, Lôi Minh rừng rậm này có quy tắc của chính nó, chúng tôi không cần phải can thiệp.”

“Quy tắc của chính nó?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, càng trở nên tò mò về Lôi Minh rừng.

Chương 783:

Đầu năm nay, có thật sự bức hôn lưu không? Hai người tiếp tục bước đi, những con côn trùng cảm nhận được khí tức của Dương Minh liền ào ào tránh đi.

“Chúng ta, thầy trò học viện Thương Triết đều mang theo các vật phẩm đặc chế để tránh côn trùng quấy rối.”

Dương Minh lấy ra một viên mặt dây chuyền bằng gỗ, đưa cho Bạch Khải, nói: “Bạch Khải đại sư, người chỉ cần mang theo cái này, thì côn trùng bình thường sẽ không đến gần người.”

“Đa tạ.”

Bạch Khải nhận lấy mặt dây chuyền, quả nhiên cảm nhận được một mùi thơm đặc biệt từ nó.

“Đúng rồi, Dương đại sư, người vừa nói khu vực này có quy tắc của côn trùng, có thể cho ta biết đó là gì không?” Nhìn xung quanh một vùng côn trùng hoạt động, Bạch Khải không khỏi hỏi.

“Cũng không có gì đặc biệt, những chuyện này liên bang cùng hiệp hội cao cấp đều biết rõ, Bạch Khải đại sư sau này cũng sẽ hiểu.”

Dương Minh dừng lại một chút, nói: “Khu rừng Lôi Minh này, ngoài việc là nơi bồi dưỡng của học viện Thương Triết, còn là nơi ở của Bất Hủ Trùng Hoàng - một truyền kỳ sủng thú do Viện trưởng đời đầu Vu Ly để lại.”

“Bất Hủ Trùng Hoàng?” Bạch Khải nghe vậy hơi kinh ngạc, nhưng sau đó đã hiểu ra.

Có một đầu côn trùng truyền kỳ tồn tại ở đây, thì côn trùng nơi này sẽ rất hỗn loạn thôi.

“Đúng vậy, chính là Bất Hủ Trùng Hoàng.”

Dương Minh trên mặt lộ ra vẻ sùng bái, nói: “Vu Ly viện trưởng và Bất Hủ Trùng Hoàng có tình cảm rất tốt, cho nên sau khi Vu Ly viện trưởng qua đời, Bất Hủ Trùng Hoàng đã lựa chọn ở lại đây để làm thủ hộ thú, và khu rừng Lôi Minh mới từ đó sinh ra.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải sửng sốt, hẳn biết rằng, trong lịch sử của liên bang, hầu hết các sinh vật truyền kỳ đều chọn rời đi sau khi chủ nhân là Ngự Thú sư qua đời, hoặc lựa chọn ở lại Vườn Địa Đàng.

Việc như Bất Hủ Trùng Hoàng chọn ở lại để làm thủ hộ thú trong học viện của Ngự Thú sư thì quả thật rất hiếm thấy.

“Đúng rồi, đã ở đây là chỗ của Bất Hủ Trùng Hoàng, Epsilon xông vào như vậy có phải không thích hợp lắm không?” Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức triệu hồi Epsilon.

“Chuyện này cũng không sao, Bất Hủ Trùng Hoàng rất hòa nhã với tất cả côn trùng, sẽ không có vấn đề gì đâu.”

“Vậy thì tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, nhưng đột nhiên phát hiện một vệt sáng kim loại từ xa lao tới, đó chính là một con côn trùng nhỏ tên Trùng Thảo đang hoảng loạn.

“Epsilon, người làm sao vậy?” Bạch Khải thấy thế thì hơi nghi hoặc, nhưng Trùng Thảo không kịp giải thích, liền chui vào áo của Bạch Khải, không dám lộ đầu ra.

Thấy vậy, Bạch Khải càng lúc càng bối rối, sau đó nghe thấy tiếng sấm rền rĩ phát ra gần đó, một con kiến lớn xuất hiện ngay trên đầu hắn.

“Bất Hủ Trùng Hoàng?” Dương Minh nhìn thấy tình hình có chút ngạc nhiên, Bất Hủ Trùng Hoàng thường ẩn mình trong khu rừng Lôi Minh, ngay cả những lão sư như họ cũng rất ít khi thấy, không ngờ hôm nay Bất Hủ Trùng Hoàng lại chủ động xuất hiện.

“Đây chính là Bất Hủ Trùng Hoàng?” Bạch Khải sửng sốt, sau đó cảm nhận được khí tức cường đại đang phát ra từ Bất Hủ Trùng Hoàng, trong khi Trùng Thảo thì run rẩy trong ngực hắn, dường như sợ hãi.

“Mặc dù nói các loài côn trùng cao cấp sẽ áp chế các loài thấp cấp, nhưng Epsilon, người biểu hiện thế này hình như quá khoa trương sao?” Bạch Khải thấy thế thì có chút nghi hoặc, các sủng thú của hắn đều có tâm lý rất ổn định, đặc biệt là

Alpha, nhưng không hiểu sao lần này Trùng Thảo lại sợ hãi như vậy.

“Thủ lĩnh, con gia hỏa này đang có ý muốn gây rối với ta!!!” Trùng Thảo lộ đầu ra, khuôn mặt đầy tức giận tố cáo Bạch Khải, nhưng khi nhìn thấy Bất Hủ Trùng Hoàng ngày càng tới gần, nó lập tức rút lại.

“Gây rối?” Bạch Khải càng lúc càng mơ hồ, hoàn toàn không hiểu tại sao Trùng Thảo lại như vậy.

Lúc này, Bất Hủ Trùng Hoàng đã đến trước mặt bọn họ, kích thước còn lớn hơn cả một người lớn.

“Bạch Khải, ta cảm nhận được có truyền kỳ đang tới gần?” Ngay lúc này, Nicolas bất ngờ xuất hiện từ bên trong bí cảnh Lục Long, khi nhìn thấy Bất Hủ Trùng Hoàng trước mặt, lập tức trở nên cảnh giác.

Mặc dù thành phố Lôi Sơn không cách xa thành phố Cổ Túc là bao, nhưng Nicolas vẫn theo ra ngoài.

Tiện thể, để tránh lý do không hay, Nicolas đã quyết định giao bí cảnh Lục Long cho Bạch Khải, cùng hợp nhất với Thảo Nguyên bí cảnh.

Dù sao hấn hiện tại tiếp tục chờ đợi tại Phi Thúy Mộng Cảnh còn lâu hơn so với Lục Long bí cảnh, giao bí cảnh Lục Long cho Bạch Khải, hấn sẽ thuận tiện theo bên cạnh Bạch Khải, chỉ cần sử dụng tầm nhìn của Phi Thúy để theo dõi Bạch Khải là được.

“Lục Long? Trong liên bang vẫn còn sống sao?” Bất Hủ Trùng Hoàng hơi ngạc nhiên khi nhìn Nicolas, nhưng khi thấy Bạch Khải trong ngực lén lút thò đầu ra để quan sát Trùng Thảo, liền không thèm để ý đến Nicolas nữa, nói: “Yên tâm, chúng ta không có địch ý, ta chỉ muốn mời vị này... Ừ, tiểu huynh đệ dừng cảm giúp ta một chuyện thôi.”

“Tiểu huynh đệ dừng cảm?” Bạch Khải phản ứng lại, sau một lúc mới hiểu ra, liền lấy Trùng Thảo ra từ trong ngực, nói: “Người nói là nó?” Bất Hủ Trùng Hoàng nhẹ gật đầu, ánh mắt của nó nhìn chăm chú vào Trùng Thảo, lộ ra một vẻ khao khát.

“Không sai, chính là nó!” Bất Hủ Trùng Hoàng nhẹ gật đầu, sau đó nói làm cho mọi người không thể nào tin được.

“Ta muốn cùng nó giao phối, sinh ra giống loài mạnh mẽ hơn!” Bạch Khải: “! ! !” Nicolas: “! ! !” Dương Minh: “! ! !” Hai người và một rồng đều như gặp phải sét đánh, còn Trùng Thảo thì cả người run rẩy, cố gắng chạy vào trong bí cảnh nhưng bị Bất Hủ Trùng Hoàng giữ lại.

“Khụ khụ...”

Bất Hủ đại nhân, hai vị này là khách nhân của học viện chúng ta, họ không phải tới...”

Dương Minh thấy tình hình như vậy nên cố gắng thuyết phục, nhưng Bất Hủ Trùng Hoàng dường như đã quyết định Trùng Thảo, trực tiếp cắt đứt lời nói của Dương Minh.

“Ta cảm nhận được trên cơ thể của nó có dòng máu côn trùng mạnh mẽ, chắc chắn là thứ mà liên bang hiện tại không có.

Nếu có thể hợp nhất với loại huyết mạch này, chắc chắn có thể tạo ra một thể hệ cường đại!” Nghe Bất Hủ Trùng Hoàng nói, Bạch Khải lúc này mới lấy lại tinh thần, yên lặng đi tới bên Dương Minh, hỏi: “Dương đại sư, các côn trùng bên trong khu Lôi Minh này từ đâu mà có?” “Ban đầu là thu thập từ những nơi khác, nhưng về sau đều là do Bất Hủ Trùng Hoàng đại nhân tự sinh sôi ra.”

Bạch Khải: “...”

Nếu không nói côn trùng đáng sợ không thua gì linh hồn, loại năng lực sinh sôi này, đối với ai cũng phải sợ.

Chỉ có điều, gia hỏa này lại để ý đến huyết mạch của Trùng Thảo.

Nghĩ lại cũng đúng, Nhật Luân Giáp Trùng loại này đã sớm tuyệt tích với huyết mạch Thần Thoại của côn trùng, bị Bất Hủ Trùng Hoàng để ý cũng là điều bình thường.

Chỉ là...

Bạch Khải nhìn về phía Trùng Thảo đang chao đảo không ngừng, cảm thấy thật đáng thương.

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn vẫn phải từ chối nói: “Bất Hủ Trùng Hoàng, sủng thú của ta hiện tại còn quá nhỏ, chuyện này xin hãy bỏ qua cho nó.”

“Quá nhỏ? Đối với chúng ta, thời gian ấp trứng và trưởng thành đều rất ngắn, tiểu huynh đệ này tuổi tác trong thế giới côn trùng đã được coi như trưởng thành, có thể rồi.”

Bất Hủ Trùng Hoàng rõ ràng không định từ bỏ Trùng Thảo, nói: “Huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng, nếu có thể kết hợp với các loại côn trùng khác, nhất định có thể nuôi dưỡng ra thể hệ kế tiếp hoàn mỹ.”

Khi vừa nói ra, Dương Minh vẫn đang cố gắng thuyết phục liền ngừng lại, dường như cũng có chút động lòng.

“Thủ lĩnh, nhanh chóng cứu tại hạ!” Thấy được tình cảnh này, Trùng Thảo liên tục cầu cứu, Bạch Khải cũng định nhờ Nicolas giúp đỡ, chỉ là Nicolas lại thỏa mãn nhìn Trùng Thảo, không có chút ý định giúp đỡ.

“Tiện sát bản Long a~” Nicolas thở dài, như nhớ lại chuyện xưa, sau khi xác nhận với Bạch Khải một lần nữa, lúc này mới ra tay đoạt lấy Trùng Thảo từ tay Bất Hủ Trùng Hoàng.

“Người tên này, chắc không còn hy vọng gì với bà bà nữa sao?” Bạch Khải thấy thế, không thể không biết ý nghĩ của Nicolas, trong lòng cảm thấy oán thâm, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Bất Hủ Trùng Hoàng đổ dồn về phía mình, Bạch Khải chỉ đành phải ưu tiên xử lý chuyện trước mắt.

“Xin lỗi Bất Hủ Trùng Hoàng, Epsilon của ta hiện tại chưa có ý định như vậy, thôi quên đi.”

Bạch Khải từ chối yêu cầu của Bất Hủ Trùng Hoàng, mặc dù Bất Hủ Trùng Hoàng có chút không cam lòng nhưng khi nhìn thấy Nicolas bên cạnh có thực lực không kém, cũng không dám cưỡng cầu nữa.

“Đã không thể giao phối, vậy ta có thể lấy một chút bộ phận cơ thể được không?” Bất Hủ Trùng Hoàng dường như vẫn chưa từ bỏ ý định với huyết mạch của Trùng Thảo, đưa ra một cách thương lượng.

“Bộ phận cơ thể?” Bạch Khải nghe vậy hơi sửng sốt, lúc này Dương Minh giải thích: “Bất Hủ Trùng Hoàng có thể rút ra những gen ưu tú từ đồ ăn để sinh ra thế hệ tiếp theo.”

“Từ trong đồ ăn rút ra gen? Kiến Chimera?” Bạch Khải toàn thân nổi hết da gà, nhìn về phía Bất Hủ Trùng Hoàng, ánh mắt

đột ngột chuyển biến.

Khó trách khi nhìn thấy Bất Hủ Trùng Hoàng có kích thước tương tự như một con kiến, giờ đây xem lại, hình dáng này thật sự có chút đáng sợ.

Rút ra gen từ đồ ăn, Bất Hủ Trùng Hoàng đang có ý định sinh ra một huyết mạch vô địch? “Kiến Chimera? Đó là sinh vật gì, ta chưa từng nghe nói qua?” Khi nghe Bạch Khải nói về một sinh vật côn trùng chưa từng nghe qua, Bất Hủ Trùng Hoàng lập tức trở nên hứng thú, liên tục truy vấn.

Chỉ là Bạch Khải tất nhiên không thể tiết lộ về mối nguy hiểm như vậy cho Bất Hủ Trùng Hoàng, suy nghĩ một chút, hắn chỉ có thể nói một cách mơ hồ để hỏi.

“Dùng hợp nhiều loại gen sinh vật? Việc này sao có thể, ta chỉ có thể nhận những gen từ đồ ăn và đổ vào trứng côn trùng, từ đó sẽ sinh ra giống huyết mạch tương tự thôi, mà điều kiện là phải là gen rất bình thường, còn không thì chỉ cần vượt qua hai dòng, thì sẽ không sinh ra được.”

“Dạng này à...”

Bạch Khải nghe vậy nhẹ nhàng thở ra, sau đó cảm thấy càng thêm hài lòng với việc trứng tiến hóa.

Trước đây đã suy nghĩ về phương án tiến hóa cho Delta, Bạch Khải biết rằng tiến hóa có liên quan đến gen.

Tiến hóa, chính là gen biến đổi, mà trứng tiến hóa là có thể ở trong các súng thú vốn đã được cố định gen, gia nhập mô vừa mới, mà hắn chỉ cần bỏ ra một chút thể lực cùng tinh thần năng lượng là được.

“Vậy nếu có thể cung cấp cho ta một chút bộ phận thân thể không? Yên tâm, không cần nhiều, với sức phục hồi của côn trùng, rất nhanh sẽ hồi phục lại thôi.”

Bất Hủ Trùng Hoàng tỏ ra rất hòa nhã, nhưng trong ánh mắt của Bạch Khải, hắn nhận ra nó như là bóng hình của Nicolas năm xưa.

Thế nhưng, thật đáng tiếc, Bạch Khải vẫn phải đưa ra một quyết định lạnh lùng.

“Rất xin lỗi, ta không thể...”

“Để báo đáp, ta có thể dùng một món tài nguyên huyết mạch khác để trao đổi.”

“Nói nghe một chút?” “Thủ lĩnh...”

Chương 784:

Piccolo đại ma vương Thương Chập phân vương? Nhìn thấy Bạch Khải có vẻ như đã có ý định, Bất Hủ Trùng Hoàng lập tức thừa thắng xông lên, nói: “Ta có thể dùng một viên trùng lột xác cấp huyết mạch truyền thuyết để trao đổi, mặc dù không thể so sánh với Thần Thoại huyết mạch, nhưng có lẽ sẽ giúp ích không nhỏ cho vị tiểu huynh đệ này.”

Nói xong, Bất Hủ Trùng Hoàng lấy ra một viên trùng lột xác, nói: “Đây là ta đã lột xác một năm trước, nó có chứa huyết mạch của ta, được coi như là một loại tài nguyên truyền thuyết.”

Nếu các hạ đồng ý, ta muốn đổi viên này để lấy một khối giáp xác của Epsilon.”

“Yên tâm, ta sẽ giúp người chữa trị thương tích, sẽ không để lại di chứng.”

Bất Hủ Trùng Hoàng rất thành ý, ngay cả Dương Minh cũng có chút ao ước.

Một viên trùng lột xác cấp truyền thuyết để đổi lấy một khối giáp xác, nghĩ sao cũng thấy có lời, vì với Trùng tộc, một khối giáp xác cũng không đáng giá bằng.

“Một viên tài nguyên truyền thuyết đổi một khối giáp xác, nghe thật có lợi.”

Bạch Khải nghe vậy thì im lặng suy nghĩ xem có nên giao dịch không, trong khi Trùng Thảo bên cạnh có vẻ cũng có chút ý động.

Chỉ cần một khối giáp xác có thể khiến cái gia hỏa khủng khiếp này buông tha mình, có vẻ như cũng rất có lợi.

Hai bên nhanh chóng đạt thành thỏa thuận.

“Thỏa thuận!” Bạch Khải nhanh chóng nhận viên trùng lột xác và Trùng Thảo thì sẵn sàng lột một khối giáp xác của mình, ném cho Bất Hủ Trùng Hoàng.

“Cảm ơn!” Bất Hủ Trùng Hoàng vui mừng nhận lấy khối giáp xác, cố nén cơn kích động muốn nuốt vào, rồi đưa chân trước

đặt lên người Trùng Thảo, khối giáp xác của Trùng Thảo ngay lập tức tái sinh.

“Khôi phục kỹ năng thật mạnh!” Bạch Khải thốt lên, không trách được dám gọi là bất hủ, sinh mệnh lực đúng là rất mạnh, có lẽ viên trùng lột xác này cũng có tác dụng tương tự.

Nghĩ vậy, Bạch Khải lập tức dùng tinh thần lực để kiểm tra trạng thái trùng lột xác.

“Kỹ năng cũng không ít nha ~” Bạch Khải vuốt cằm, thấy có được ba kỹ năng đều là siêu cấp kỹ năng, chất lượng của Bất Hủ Trùng xác không tệ, chứng tỏ Bất Hủ Trùng Hoàng rất có thành ý.

“Nhưng mà Bất Hủ Trùng Hoàng rốt cuộc dự định làm gì với khối giáp xác này để tái hiện huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng nhỉ?” Bạch Khải tò mò nhìn về phía Bất Hủ Trùng Hoàng, nhưng Bất Hủ Trùng Hoàng không có ý tị huý, thẳng thắn nuốt khối giáp xác vào.

“Quả nhiên là huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng! Hả? Sao lại có cả huyết mạch Lục Long?” Bất Hủ Trùng Hoàng vừa nuốt vừa phân tích huyết mạch bên trong, trong mắt dần dần xuất hiện nét mong đợi.

“Hai loại huyết mạch mạnh mẽ như vậy, nhất định có thể sinh ra dòng dõi mạnh nhất!” Bất Hủ Trùng Hoàng nuốt khối giáp xác, bụng bỗng phồng lên, sau đó từ từ di chuyển về phía đầu của Bất Hủ Trùng Hoàng, và Bất Hủ Trùng Hoàng thậm chí há miệng phun ra.

Một quả trứng không lồ, màu vàng sáng, từ trong miệng Bất Hủ Trùng Hoàng phun ra, rơi xuống đất.

“Ta đêch....., Piccolo đại ma vương Thương Chập phân vương?!” Bạch Khải cảm thấy chấn động trong lòng, như thể đã thấy một thiếu niên đuôi khỉ cười kìm sắc tường vân đuổi tới nơi này.

“Nhưng mà sao lại nhỏ ra? Côn trùng không phải đẻ trứng sao...”

Bạch Khải nghi ngờ nhìn về phía Bất Hủ Trùng Hoàng, trong khi Dương Minh lúc này giải thích: “Bất Hủ Trùng Hoàng đại nhân...”

Là công.”

“Công?!” Bạch Khải kinh ngạc, trong khi Trùng Thảo bên cạnh thậm chí còn run cả người.

Vậy có nghĩa là hần vừa rồi bị một con côn trùng đực ép hôn?! “Không sai, chính là công, chỉ có điều Bất Hủ Trùng Hoàng vì nắm giữ một kỹ năng đặc thù, nên có thể nhờ vào sức sống mãnh liệt của bản thân để ấp trứng cho thế hệ sau.”

Dương Minh kiên nhẫn giải thích, cũng không cảm thấy kỳ quái về phản ứng của Bạch Khải và những người khác.

Dù sao, tình huống như vậy thật sự có chút kỳ lạ.

Việc phun ra viên trứng dường như đã tiêu hao không ít sức lực của Bất Hủ Trùng Hoàng, phải thở dốc hồi lâu mới hồi phục lại, trong khi quả trứng khổng lồ chậm chậm vỡ ra.

“Đây có phải là ấp trứng không? Chẳng lẽ không cần nhiều thời gian thai nghén sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, từ khi phun ra quả trứng, giờ thì ăn hết giáp xác, rồi trực tiếp có thể ấp trứng để phát triển giống loài mới sao? Đội sản xuất heo cũng không dám sinh nở như thế! “Trong cơ thể ta có chứa một số trứng nguyên thủy từ lâu, vừa rồi chỉ là rút gien từ đó mà thôi.”

Thành công mong muốn khiến tâm trạng Bất Hủ Trùng Hoàng rất tốt, kiên nhẫn giải thích: “Mặc dù không thể so sánh với việc bồi dưỡng từ đầu, nhưng để kiểm tra hiệu quả thì như vậy là đủ rồi.”

Bạch Khải nghe vậy thì đã hiểu, trong khi Trùng Thảo mặt đầy mong đợi nhìn quả trứng khổng lồ trước mặt.

Dù gì nói, không có trải nghiệm như vậy, nhưng dù sao cũng có huyết mạch của hần, nói không kích động là giả.

Cuối cùng, vỏ trứng vỡ vụn, một con kiến màu vàng kim xuất hiện trước mặt mọi người.

“Quả thật là kiến Chimera a ~” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, con kiến này được sinh ra từ sự kết hợp gen ưu việt, thao tác này và kiến Chimera quả thực rất giống nhau.

Sột sột soạt soạt...

Con kiến mới sinh hiển nhiên rất tò mò về thế giới xung quanh, không ngừng quan sát, khi nhìn thấy Bất Hủ Trùng Hoàng thì liền cung kính cúi đầu.

Con kiến không có sự khinh thường như vong linh, khi nhìn thấy côn trùng hoàng chính là không dám phản kháng.

Bất Hủ Trùng Hoàng rất hài lòng với con kiến mới này, sột sột soạt soạt trao đổi một hồi, con kiến liền giương cánh bay lên.

Vì thừa hưởng huyết mạch của Trùng Thảo, cánh của con kiến này cũng màu vàng kim, khi vỗ cánh còn có thể thấy một ánh mặt trời ảo ảnh.

Và theo sự chiếu sáng của ánh mặt trời, ngày hôm đó bầu trời dần sáng lên, giống như trong rừng Lôi Minh dâng lên một mặt trời nhỏ.

“Thật sự kế thừa xuống?!” Bạch Khải thấy vậy hơi kinh ngạc, ban đầu hẳn đồng ý với giao dịch này một phần là không muốn vô duyên vô cớ làm rạn nứt với một sinh vật truyền kỳ của phe bạn, và một phần là để làm một giao dịch.

Phản khác nữa là Bạch Khải cũng muốn xem, liệu Bất Hủ Trùng Hoàng có khả năng kỳ diệu như vậy hay không, có thể truyền thừa gen cho thế hệ sau.

Nhưng mà nhìn tình hình hiện tại, hình như thật sự có thể? Cùng với ánh sáng từ trên cơ thể con kiến dần dần bùng sáng, trong rừng Lôi Minh bỗng dâng lên viên thứ hai mặt trời, mờ hồ còn có thể cảm thấy chút khí tức của Cự Long.

“Năng lực này, thật mạnh!” Bạch Khải thấy vậy cảm thấy trong lòng run lên, mặc dù Bất Hủ Trùng Hoàng nói rằng bản thân không thể kế thừa những năng lực này, nhưng thế hệ sau cũng không thể kế thừa nhiều huyết mạch.

Nhưng nếu như chỉ cần thu thập đủ tài nguyên mà có thể chế tạo ra một đội quân hoàn toàn do huyết mạch Thần Thoại tạo thành Trùng tộc, thì có phải rất mạnh mẽ không? Cảm giác kích động cũng xuất hiện ở Dương Minh, hẳn đã từng bị Trùng Thảo vượt cấp đánh bại, rất rõ ràng huyết mạch của Trùng Thảo mạnh mẽ như thế nào.

Nếu có thể giữ lại huyết mạch của Trùng Thảo, thì Thương Chập học viện sẽ lại có một nhóm cường giả trùng hệ Ngự

Thú sư lớn nữa.

“Thủ lĩnh, trong cơ thể hần hình như đã mất cân bằng với Đại Nhật chi lực.”

Đúng lúc này, Trùng Thảo đột nhiên lên tiếng, võ cánh bay lên hướng con kiến kia, mà Bất Hủ Trùng Hoàng cũng nhận ra điều gì, lập tức đến cạnh con kiến.

Tuy nhiên, động tác của họ dường như vẫn chậm một chút, ngay khi Bất Hủ Trùng Hoàng tới gần con kiến, thì cơ thể con kiến bỗng nhiên thúi bốc khói, tan biến thành bụi bay tứ phía.

“Đây là chuyện gì vậy?” Dương Minh thấy tình huống có chút không hiểu, trong khi Trùng Thảo lại tiếc nuối giải thích: “Con kiến này thực sự đã thu được năng lực hấp thụ Đại Nhật chi lực, nhưng không thể chứa đựng, hấp thụ quá nhiều nên cơ thể không chịu nổi và vỡ vụn rồi.”

“Không chịu nổi?” Bạch Khải nghe vậy thì cảm thấy đã hiểu, nhìn về phía Bất Hủ Trùng Hoàng, hỏi: “Bất Hủ Trùng Hoàng các hạ, có phải vì thời gian thai nghén quá ngắn hay không?” Bất Hủ Trùng Hoàng lắc đầu, nói: “Hẳn không phải, chỉ là đơn giản không thể thừa nhận Đại Nhật chi lực mà thôi.”

Nói rồi, Bất Hủ Trùng Hoàng thở dài, nói: “Quả thật, huyết mạch Thần Thoại không dễ dàng chịu đựng như vậy.”

Nói đến đây, Bất Hủ Trùng Hoàng lập tức quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, Bạch Khải mặt lộ vẻ cảnh giác, trực tiếp bỏ Bất Hủ Trùng Hoàng vào.

“Thất bại này không thể trách ta nha, hàng hóa đã thanh toán xong, tha thứ không đổi!” Bất Hủ Trùng Hoàng không khỏi bật cười, nói: “Yên tâm, ta không đến mức quýt nợ, chỉ là muốn hỏi một chút các ngươi đã làm thế nào để thu hoạch được huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng?” Bạch Khải dừng lại một chút, mang những chuyện bên trong Thái Dương bí cảnh báo cho Bất Hủ Trùng Hoàng.

“Thì ra là như vậy, là Truyền Thừa bí cảnh a, vậy thì khó trách.”

Nghe xong, Bất Hủ Trùng Hoàng có chút tiếc nuối, Truyền Thừa bí cảnh cũng có những thủ đoạn đặc thù của riêng nó, hẳn không thể phục chế là điều rất bình thường.

“Xem ra ta chỉ có thể làm yếu huyết mạch này và tiến hành thử nghiệm sau.”

Bất Hủ Trùng Hoàng dừng một chút, nói: “Nếu như có thể, ta hy vọng có thể cùng vị tiểu huynh đệ này giao lưu một chút, có lẽ chúng ta có thể tìm ra biện pháp giải quyết.”

“Cùng tại hạ? Tính toán một chút, ta không phải là khối đó đâu!” Trùng Thảo nghe vậy liên tục lắc đầu, trực tiếp tránh về bên cạnh Bạch Khải, trong khi Nicolas cũng cảnh giác chặn lại Bất Hủ Trùng Hoàng.

Nếu là mẫu thì còn được, hắn thậm chí còn có chút ao ước, nhưng một con côn trùng đực thế này thì thôi.

“Thực ra cũng không phải không được, chỉ là ta biết, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần Bãng Vũ phân viện chủ nghiên cứu các loại huyết mạch mạnh mẽ, nếu Bạch Khải đại sư không ngại, có lẽ Thương Chập học viện chúng ta có thể hợp tác một chút với quý viện.”

Dương Minh hai mắt sáng lên, theo đó hướng Bạch Khải đưa ra đề nghị.

“Tôi về trước tìm hiểu một chút đã.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, hắn không phải là người rõ ràng lắm về tình huống của mấy cái phân viện, mặc dù hắn là chủ viện viện trưởng, nhưng hắn không quản lý việc này, tự tiện can thiệp hành vi của phân viện không ổn lắm.

Dù vậy, hắn cũng hiểu lý do mà Dương Minh muốn đưa bản thân tham quan các khu vực bồi dưỡng này, có lẽ đây là dự định hợp tác với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần a.

“Tốt, ta chờ Bạch Khải đại sư hồi phục.”

Dương Minh nhẹ gật đầu, rồi nói: “Vậy Bất Hủ Trùng Hoàng đại nhân, ta sẽ dẫn Bạch Khải đại sư bọn họ tiếp tục đi tham quan, quay lại ta sẽ đến tìm ngài?” “Có thể, ta cũng cần trở về thử nghiệm một lần nữa.”

Bất Hủ Trùng Hoàng có chút tiếc nuối nhìn Trùng Thảo, rồi lại quay trở về rừng Lôi Minh.

“Vậy Bạch Khải đại sư, chúng ta tiếp tục?” Dương Minh nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Hiện tại thời gian còn sớm, Bạch

Khải đại sư có muốn đi xem một khu bồi dưỡng khác không?”
“Đương nhiên có thể.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, Thương Chập học viện nội tình thâm hậu, học hỏi thêm một lần cũng không phải là điều không tốt.

Chương 785:

Gặp lại Mộ Thủ truyền kỳ Sau khi rời khỏi rừng Lôi Minh, Bạch Khải theo Dương Minh tiếp tục tiến lên.

Sau sự cố với Bất Hủ Trùng Hoàng, Trùng Thảo không dám chạy lung tung nữa, mà ngoan ngoãn ở bên cạnh Bạch Khải.

Ngược lại, Nicolas lại tỏ ra hứng thú với môi trường của Thương Chập học viện.

“Nơi này, năng lượng Tự Nhiên thật sự rất nồng đậm, thậm chí còn mạnh hơn cả bí cảnh Long Lục Long.”

Hóa thân thành hình dáng con người, Nicolas chăm chú quan sát xung quanh, cuối cùng tập trung vào một ngọn núi lớn phía trước.

“Đúng vậy, thành phố Lôi Sơn và thành phố Thiên Giang đều nằm lưng vào Lôi Thần sơn, vì vậy năng lượng tự nhiên tại đây dồi dào, từ đó dẫn đến sự phát triển phong phú của trùng hệ và thực vật hệ.”

Dương Minh mỉm cười nói: “Nói đến thực vật, Băng Vũ đạo quán ở thành phố Thiên Giang rất chú trọng việc nuôi dưỡng các loại thực vật, Bạch Khải đại sư hẳn phải rõ điều này.”

“Bình thường tôi có biết một chút.”

Bạch Khải ngại ngùng gãi đầu, hỏi: “Nhưng tại sao Lôi Thần sơn lại có năng lượng Tự Nhiên mạnh mẽ như vậy, có phải là do một loại bí cảnh đặc biệt không?” Dương Minh lắc đầu nói: “Chúng ta ở Thương Chập học viện và Băng Vũ đạo quán đã tiến hành khảo sát chi tiết, nhưng không phát hiện bí cảnh nào tồn tại, có thể là do chúng ta chưa tìm ra.”

“Thế à...”

Bạch Khải hiểu ra, nhìn Nicolas vẫn đang cảm nhận xung quanh đầy tò mò bên cạnh, rồi bảo: “Chúng ta đã đến nơi rồi.”

Sau khi vượt qua một con đường núi dài, Dương Minh dừng lại để chỉ một cái thung lũng ở phía trước: “Đây chính là một khu vực khác của Thương Chập học viện, hẻm núi Độc Cổ.”

“Hẻm núi Độc Cổ? Liệu có phải nơi này nuôi toàn độc trùng không?” Bạch Khải hỏi.

“Đúng vậy, trùng hệ thú cưng ngoài có sức sống mạnh mẽ ra thì độc tố cũng là một điểm mạnh khác.

Hẻm núi Độc Cổ có từ khi Thương Triết học viện được thành lập, thậm chí còn có lịch sử lâu hơn cả rừng Lôi Minh.”

Dương Minh cười nói: “Kỹ năng Phong Thần Dao Trùng Độc cũng được luyện tập ở đây.”

“Độc hệ... đúng là một mảng phát triển không tồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, không tự chủ nhìn Trùng Thảo đang ở trong ngực.

Thực ra, từ đầu Trùng Thảo đã sở hữu kỹ năng độc hệ, dù chỉ là hiệu quả thôi miên và làm tê liệt, chứ chưa dùng đến những kỹ năng độc gây trực tiếp tổn thương.

Gamma thực tế có năng lực điều khiển độc, nhưng Bạch Khải thường không nghĩ đến việc sử dụng.

Giờ khi đã gia nhập Vực Sâu thì việc này còn khó hơn nữa.

“Nếu không, cứ thử làm một cái đi? Kết hợp trùng hệ với thực vật, ngay cả kỹ năng độc hệ cũng không có, thật không thể chấp nhận được.”

“Bạch Khải, ngươi đang định hạ độc? Ta vẫn khuyên ngươi nên bỏ qua.”

Nghe Bạch Khải lẩm bẩm, Nicolas lập tức lên tiếng: “Lục Long huyết mạch tự thân đã có khả năng miễn dịch với hầu hết chất độc, năng lực Epsilon Đại Nhật càng là khắc tinh của độc tố.

Nếu ngươi muốn tập hợp độc tố vào trong cơ thể Epsilon, độ khó sẽ khá cao đấy.”

“Thật vậy sao?” Bạch Khải gãi gãi đầu, Đại Nhật chi lực và Phỉ Thúy chi lực thật sự có đặc tính đó.

Chỉ là nếu chẳng để ý đến, có vẻ không hợp với cá tính của mình.

Có khi nào thử dùng trứng tiến hóa một chút không nhỉ, biết đâu lại thành công.

“Bạch Khải, trong hẻm núi Độc Cổ này có rất nhiều độc trùng, dù có bùa hộ mệnh, nhưng vì lý do an toàn, người vẫn nên mặc trang phục bảo hộ.”

Dương Minh từ một giá trong sơn cốc lấy xuống một bộ trang phục bảo hộ đưa cho Bạch Khải, nhưng bị Nicolas từ chối.

“Bộ trang phục này có đảm bảo tránh được độc không?”

Nicolas cẩn thận nhìn bộ đồ bảo hộ trước mặt và nói: “Nếu chỉ là lo lắng về độc trùng, thì nên để bản Long lo.”

“Vây... được rồi.”

Dương Minh nhẹ gật đầu, không thể cự tuyệt theo ý kiến của Lục Long.

Hai người cùng một rống tiếp tục tiến đến hẻm núi.

So với khung cảnh tươi tắn bên ngoài, bên trong hẻm núi Độc Cổ có vẻ hơi quái dị.

Một vùng sương độc đủ màu sắc, những loài hoa cỏ rực rỡ, và những độc trùng hình thù kỳ quái, tạo nên một bầu không khí nguy hiểm cho thung lũng này.

Tuy nhiên, số lượng người qua lại nơi này lại đông hơn nhiều so với rừng Lôi Minh vắng vẻ.

Bạch Khải nhìn lên thấy từng người, mỗi người mặc trang phục bảo hộ, đang dẫn dắt thú cưng của họ di chuyển khắp nơi trong sơn cốc, hoặc là ăn những loài độc vật, hoặc là hấp thụ độc thảo, rất nhộn nhịp.

Dương Minh giới thiệu: “Chúng ta tại Thương Triệt học viện có đa dạng các loại sinh vật trùng hệ, nhưng so với các thuộc tính như thủy hỏa, phần lớn Ngự Thú sư vẫn thiên về việc dùng độc, nên thường ngày một số học viên thích đến đây huấn luyện.”

“Nhìn ra rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trước đây hắn đã tiếp xúc với rất nhiều sinh vật trùng hệ, nhưng số lượng dùng độc trùng không nhiều, rõ ràng phần lớn tập trung vào nơi này.

“Độc hệ kỹ năng thường chú trọng vào bất ngờ, là một thủ đoạn công kích rất tốt, vì vậy ngoài những độc vật bên ngoài, chúng ta ở Thương Triết học viện cũng sẽ điều phối một số vật chất độc cho trùng hệ thú cưng ăn.”

Dương Minh dừng lại một chút rồi nói: “Nhưng nơi đó khá nguy hiểm, nên ta không dẫn Bạch Khải đại sư đi qua.”

“Điều phối độc?” Bạch Khải hơi giật mình, Thương Triết học viện này nghe có vẻ hơi tàn bạo, cho thú cưng ăn độc vật cũng thôi, giờ lại còn điều phối, vậy chả nhẽ không có ai quản lý việc giải độc sao? Nhưng nói đi cũng phải nói lại, có vẻ như được sĩ cũng sẽ làm chuyện này, quay lại hỏi xem Jetta có học được gì từ Lý Lôi không, nếu chưa có, thì chờ lần này về dạy cho Jetta một chút.

Nếu Trùng Thảo không thể học được kỹ năng độc hệ, mà Jetta có thể chăng.

Cái gì mà ngâm độc kiếm, ngâm độc viên đạn, độc tố truyền tống, nọc độc sóng thần, hiệu quả chắc chắn là rất tốt. Được rồi, quyết định như vậy.

“Bạch Khải? Sao ngươi cũng ở đây?” Đúng lúc này, một giọng nói trầm trầm từ phía sau Bạch Khải vang lên.

Nghe thấy, Bạch Khải quay lại nhìn và nhận ra Mallick - Aloysius, tộc trưởng gia tộc Aloysius, nổi danh trong trùng hệ - đang đi cùng một người đàn ông trung niên có sắc mặt tái nhợt lạt.

“Mộ Thủ truyền kỳ?” Bạch Khải ngẩn người, trong khi Dương Minh giới thiệu: “Bạch Khải đại sư quen biết Mộ Thủ truyền kỳ à? Vậy thì dễ rồi.

Tôi giới thiệu, vị này chính là viện trưởng Thương Triết học viện, trùng hệ truyền kỳ Lâm Phú Quý.”

“Viện trưởng, đây là Bạch Khải đại sư.”

Lâm Phú Quý mỉm cười: “Là học trò của Minh Hoàng truyền kỳ, viện trưởng Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần, là Ngự Thú sư có thiên phú hàng đầu trong liên bang, người trẻ tuổi nhất sở hữu hạch tâm độc quyền - Bạch Khải, tôi làm sao lại không biết chứ?” Lâm Phú Quý dường như có chút ngưỡng

mộ Bạch Khải, ánh mắt khi nhìn Bạch Khải lộ ra một vẻ kỳ lạ, khiến Bạch Khải bật cười khở, cảm thấy không thoải mái.

Người này Lâm truyền kỳ, nhìn sao thấy ánh mắt kỳ quái quá.

“Đa tạ Lâm truyền kỳ đã khen ngợi, tôi vẫn còn nhiều điều muốn học hỏi từ các tiền bối.”

Bạch Khải khiêm tốn đáp, nhưng vô thức dịch lại gần Nicolas bên cạnh.

Thương Triết học viện này quả thật có chút kỳ quái.

Nơi này không nên ở lâu! “Người khiêm tốn thế này, thật sự không giống với Minh Hoàng chút nào.”

Mộ Thủ truyền kỳ cười, Bạch Khải lập tức hứng thú: “Lão sư lúc còn trẻ chẳng lẽ không thế sao?” “Đương nhiên không phải.”

Mộ Thủ truyền kỳ hơi mỉm cười, nhưng không nói rõ thêm.

Lâm Phú Quý lại cười giải thích.

“Lão sư của ngươi, Minh Hoàng truyền kỳ, lúc đó nổi danh và là người vô địch, không kiêu ngạo, nhưng khiêm tốn thì chưa bao giờ tồn tại.”

“Cả cùng thế hệ lẫn tiền bối, Vong Linh hệ hay không đều bị lão sư ngươi đánh bại, nhiều người trong số họ còn bị đánh ra bóng ma tâm lý.”

“Tôi hình như hiểu người mà Lâm truyền kỳ nhắc đến là ai...”

Khóe miệng Bạch Khải co giật, không ngạc nhiên, Tôn Quảng Hạo của Huyền Linh học viện chắc chắn đã bị ảnh hưởng tâm lý rồi.

Lão sư tuy có vẻ là người nhạt nhẽo, ai ngờ lúc trẻ lại hăng hái như vậy! “Nhưng có lẽ điều này cũng liên quan đến hoàn cảnh lúc đó, chiến tranh giữa liên bang và bộ lạc diễn ra liên tục, hầu hết mọi người đều phải cố sức nâng cao bản thân, chậm một chút thì có nghĩa là lạc hậu.”

Lâm Phú Quý vỗ vào vai Bạch Khải nói: “Dù hiện tại tình hình cũng có chút phức tạp, nhưng so với trước đây thì đã tốt hơn nhiều, bình thường người rất ổn.”

“Đa tạ Lâm truyền kỳ đã khen ngợi.”

Nhìn vào ánh mắt Lâm Phú Quý, Bạch Khải không tự chủ được mà rung mình, nhẹ nhàng tránh xa tay Lâm Phú Quý.

Lâm truyền kỳ này không biết có phải giống như Bất Hủ Trùng Hoàng, không chút kiêng nể, sao ánh mắt kỳ quái như vậy? “Đúng rồi Bạch Khải, lần này đến, ngươi có kế hoạch ghé thăm viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần Băng Vũ không?” Lâm Phú Quý thu tay lại, cười hỏi.

“Còn chưa, nhưng chờ một chút sẽ đi xem thử.”

Bạch Khải lắc đầu.

“Như vậy đi, chờ chúng ta xong việc ở đây, có muốn cùng đi không? Cũng tiện để chúng ta thảo luận về một số vấn đề hợp tác.”

Quả nhiên, mục đích chính của lần mời này là muốn hợp tác với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Bạch Khải trong lòng có chút bất đắc dĩ, từ trước đã biết nên để Gia Cát Thần đi cùng cho chắc, chuyện này hẳn có chút rành rẽ hơn.

“Lâm viện trưởng, sao không mang chúng tôi tham quan một chút rồi hãy nói?” Mộ Thủ truyền kỳ thấy Bạch Khải khó xử, ngay lập tức chuyển đề tài, còn Lâm Phú Quý thì không vội vã để Bạch Khải phải bày tỏ, mang theo mọi người tiến tiếp.

“Dương đại sư, Mộ Thủ truyền kỳ và Lâm truyền kỳ quen biết rất thân thiết sao?” Nhìn thấy hai người ở phía trước rất quen thuộc, Bạch Khải không khỏi tò mò hỏi Dương Minh.

Dương Minh nhẹ gật đầu: “Coi như vậy đi, viện trưởng và Mộ Thủ truyền kỳ đã từng có một lần giao lưu vì tranh đoạt danh hiệu, cũng coi như là không đánh nhau không quen biết.”

“Còn tranh danh hiệu nữa?” Bạch Khải lắc đầu, trước là Hoàng Phủ Vô Cữu và Bạch Đồng Trần, giờ là Mộ Thủ và Lâm Phú Quý, dường như sự tranh đoạt danh hiệu truyền kỳ này còn kịch liệt hơn cả tưởng tượng của mình.

Không biết có ai tranh danh hiệu với lão sư mình không nhỉ.

Chắc là không có đâu? Nhớ đến thực lực đáng sợ của lão sư, Bạch Khải lảng lạng xua đi khả năng này.

“Phong hào truyền kỳ đại diện cho những người mạnh nhất trong một lĩnh vực, tranh đoạt tự nhiên rất khốc liệt.”

Dương Minh nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng viện trưởng của chúng ta bình thường rất thiên về nghiên cứu, sau khi thất bại trong cạnh tranh thì đã chuyên tâm vào việc học viện.”

“Nói đến, phim mạng nhện tiên hóa ở thành phố Lang Gia chính là nghiên cứu của viện trưởng đây.”

Chương 786:

Lục Long vẫn còn sống? “Kết lưới nhện?” Bạch Khải nghe thấy vậy thì giật mình.

Thành phố Lang Gia không xa lắm so với thành phố Cổ Túc.

Hắn đã nghe nói đến việc hình thức kết lưới nhện tiến hóa này, không ngờ lại chính là thành quả của Lâm Phú Quý.

“Đúng vậy, Lâm viện trưởng đã luôn cố gắng khai thác dòng máu của trùng sùng.

Vấn đề này thực sự rất tương đồng với Bất Hủ Trùng Hoàng.”

Đôi mắt Dương Minh toát lên vẻ sùng bái, hắn nói: “Nhờ Lâm viện trưởng, học viện Thương Triết đã hoàn thành rất nhiều dự án cường hóa trùng sùng.”

Nói đến đây, Dương Minh dường như nhớ ra điều gì, tiếp lời: “Nói đến, Tháp chủ Nguyệt Dạ chi tháp, Tiêu Đỉnh cũng từng hợp tác với chúng ta.”

“Tiêu Đỉnh?” “Đúng vậy, Tiêu Đỉnh có một người cháu trai rất thích Long huyết chủng trùng sùng.

Trùng hợp là bên cạnh học viện Thương Triết chúng ta cũng có không ít Long huyết chủng.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra.

Thú sùng của Tiêu Nguyên thực sự vẫn là Long huyết chủng trùng sùng.

Hơn nữa, lần trước khi gặp mặt, thú sùng chủ của Tiêu Nguyên cũng đã tiến hóa thành hình thái rồng, nhưng suy nghĩ lại thì vẫn là thuộc hệ trùng đặc thù nhiều hơn.

“Nhưng mà, Dương đại sư, người nói học viện Thương Triết có rất nhiều Long huyết chủng? Ta hình như không thấy qua?” Bạch Khải nhìn xung quanh một chút.

Trong hẻm núi Độc Cổ này, các hoạt động chủ yếu đều là độc trùng, trước đó ở Lôi Minh rừng rậm tuy có nhiều loại trùng sùng, nhưng lại không thấy có Long huyết chủng tồn tại.

“Long huyết chủng bình thường đều ở trong Chập Long quật, rất ít khi ra ngoài.”

Dương Minh vừa giải thích vừa dẫn Bạch Khải tiến lên.

“Lôi Minh rừng rậm, hẻm núi Độc Cổ, Chập Long quật...”

Ba khu vực nuôi dưỡng này, đúng là danh tiếng lâu năm của học viện, nội lực thật sự rất thâm hậu.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, tò mò quan sát xung quanh.

Khi đi sâu vào bên trong, số lượng Ngự Thú sư trong hẻm núi Độc Cổ ngày càng ít đi, ngược lại, số lượng độc trùng thì ngày càng nhiều.

Bộ cặp màu đỏ, nhện xanh, con cóc màu lục...

Các loại độc trùng tùy ý hoạt động trong thung lũng, mỗi con đều có tính công kích rất mạnh.

Khi gặp phải độc trùng khác xâm phạm lãnh thổ của mình, chúng lập tức tấn công không chút do dự.

Tuy nhiên, khi nhận ra Bạch Khải và những người khác đến gần, những độc trùng này liền ào ào né tránh, vẻ mặt như gặp phải kẻ thù đáng sợ.

Thấy vậy, Bạch Khải nhanh chóng nghĩ ra nguyên nhân.

Theo lời thầy, khi phá vỡ truyền kỳ, cần phải hợp nhất lĩnh vực của sủng thú với không gian của Ngự Thú sư, bởi vậy truyền kỳ Ngự Thú sư tự nhiên sẽ mang theo một tia khí tức đặc trưng của sủng thú.

Mà nơi này, bất kể là Mộ Thủ truyền kỳ hay Lâm Phú Quý, đều là truyền kỳ trùng hệ, tỏa ra khí tức giống như trùng sủng truyền kỳ, cho nên những độc trùng này tự nhiên sẽ rất sợ hãi.

Sau một thời gian dài đi, Lâm Phú Quý đột nhiên dừng lại, chỉ vào một cái hố to hình bán cầu có đường kính khoảng hơn mười mét trước mặt, nói: “Chúng ta đã đến.”

“Đến?” Bạch Khải tò mò quan sát cái hố to vài lần, hỏi: “Đây là dự định làm gì vậy?” “Hẻm núi Độc Cổ chủ yếu được dùng để bồi dưỡng độc hệ trùng sủng.

Tuy nhiên, những sủng thú có thể khế ước từ nơi này ra ngoài chắc chắn không phải hàng bình thường.”

Lâm Phú Quý mặt tái nhợt, bên má nổi lên một vết đỏ ửng, nói: “Mà nơi này chính là nơi sàng chọn độc trùng mạnh nhất.”

Vừa dứt lời, Lâm Phú Quý liền triệu hồi ra một đầu trùng sủng toàn thân màu trắng, hình dạng giống như lưỡi hái, đó là lưỡi hái Tử Vong.

Khi lưỡi hái Tử Vong xuất hiện, xung quanh các trùng sủng ào ào nằm rạp trên mặt đất không dám cử động.

Càng về sau, khi chân càng của lưỡi hái Tử Vong hành động, chúng lại càng chen chúc nhau lao vào cái hố lớn.

Sau đó, một trận chém giết ác liệt diễn ra.

Các trùng sủng tiến vào cái hố lớn này có vẻ như quên mất kỹ năng của bản thân, chúng dùng răng nanh, vuốt sắc, đuôi gai...

Những trùng sủng này phát huy mọi khả năng tiềm ẩn của mình đến mức tối đa, cho Bạch Khải và những người khác chứng kiến một cuộc chiến đấu nguyên thủy.

Dần dần, giữa những độc trùng lại xuất hiện không ít kẻ thất bại, và kết cục cho kẻ thất bại chỉ có một.

Bị trùng sủng khác chia nhau ăn.

“Hẻm núi Độc Cổ, thực sự là đang luyện trùng cổ đi.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi tặc lưỡi.

Ban đầu chỉ nghe danh xưng đã có phần mừng tượng, không ngờ lại chính xác như vậy.

“Đúng vậy, chính là luyện trùng cổ.”

Lâm Phú Quý giải thích: “Chỉ có nuốt nhiều độc tố, bồi dưỡng ra độc trùng mới là mạnh nhất, thậm chí còn có thể kích hoạt huyết mạch ẩn giấu bên trong cơ thể.”

“Lợi dụng độc tố để kích thích huyết mạch thức tỉnh?” Bạch Khải nghe vậy không khỏi nghĩ đến Gamma, trước đây hẳn cũng từng có hành động tương tự nhằm thúc đẩy Gamma nắm giữ các loại kháng tính.

Thế nhưng, lợi dụng độc tố để thức tỉnh huyết mạch quả thực là một ý tưởng mới lạ.

Thấy Bạch Khải ngạc nhiên, Lâm Phú Quý không khỏi cười nói: “Mặc dù có phần thô bạo nhưng đây thực sự là phương pháp tuyển chọn nhanh nhất và hiệu quả.”

Nói rồi, Lâm Phú Quý chỉ vào cái hồ lớn, lúc này cuộc chiến bên trong đã phân chia thắng bại, những gì sống sót đến cuối cùng chỉ là một đầu bọ cạp đỏ.

Tạch tach tach...

Bọ cạp này rõ ràng đã giết đến đỏ cả mắt.

Khi thấy xung quanh không còn kẻ thù, nó liền chuyển mục tiêu sang Bạch Khải và những người khác.

“Có vẻ như lại là một kẻ mất kiểm soát.”

Lâm Phú Quý cảm thấy thất vọng, lấy ra một thứ giống như cái trứng trùng kỳ quái và thổi một tiếng.

Rống!!!! Âm thanh kỳ quái vang vọng từ xa vào tai Bạch Khải, những suy tư trước đó của Nicolas lập tức được làm tỉnh táo lại, cảnh giác hướng lên không trung.

Một đầu tương tự như Cự Long, nhưng chỉ có hai chân, trên thân còn bao phủ một lớp giáp xác chất sitin, từ đằng xa bay về phía cái hồ lớn.

“Cái hình dạng này, Song Túc Phi Long?” Bạch Khải thấy vậy lập tức liên tưởng đến một số sinh vật trong ký ức, nhưng nhìn thấy trên thân nó có lớp vảy của trùng tộc đặc thù, hẳn lập tức hiểu ra. Đây chính là Long huyết chủng của học viện Thương Triết sao? Song Túc Phi Long dường như rất thích thú với bọ cạp đỏ trong cái hồ lớn, nó vòng quanh vài vòng, rồi chủ động lao tới.

Nhưng bọ cạp đỏ đã mất kiểm soát, đối mặt với Song Túc Phi Long mạnh hơn mình rõ rệt, vẫn không sợ chết lao vào tấn công.

Thật đáng tiếc, những đòn tấn công của bọ cạp đỏ không thể gây tổn thương cho Song Túc Phi Long, ngược lại bị nó nuốt chửng.

Xuy xuy...

Nọc độc sắc sỡ theo từng đợt nuốt vào bụng Song Túc Phi Long, ăn mòn mặt đất tạo ra các hố nhỏ, rõ ràng, huyết dịch bên trong bộ cặp đỏ chứa đựng độc tố kinh khủng.

Dẫu vậy, Song Túc Phi Long vẫn không vì thế mà thay đổi, ngược lại, nó còn ăn càng hăng hái hơn.

“Bạch Khải, gia hỏa này trong cơ thể cũng có huyết mạch Long tộc, tuy rất mỏng manh, nhưng sau khi nuốt bộ cặp đỏ có vẻ như trở nên tinh khiết hơn.”

Nicolas lặng lẽ nói ra quan điểm của mình, Bạch Khải lập tức tỉnh ngộ.

Hóa ra, hẻm núi Độc Cô ngoài việc nuôi dưỡng độc trùng, một mục đích khác cũng chính là nuôi dưỡng đầu Song Túc Phi Long này.

Thế nhưng, việc nuốt độc trùng có thể chiết xuất huyết mạch sao? Hay là nói, những độc trùng ở đây có phần đặc thù? Trong lòng Bạch Khải cảm thấy nghi hoặc, nhưng ngay lúc này cũng không nghĩ ra nguyên nhân.

Rõ ràng ~ Sau khi nuốt xong bộ cặp đỏ, Song Túc Phi Long dường như vẫn chưa thỏa mãn, nhìn xung quanh những độc trùng khác, Lâm Phú Quý không màng đến, lại triệu hồi một nhóm độc trùng để chu cấp cho Song Túc Phi Long.

Nọc độc không ngừng văng ra, ăn mòn hố lớn, lộ ra phía dưới mặt đất, từng sợi khí thể màu lục dần dần bốc lên từ lòng đất, chậm rãi hút vào trong cơ thể Song Túc Phi Long.

Sau khi hấp thụ những khí thể màu lục này, thân thể Song Túc Phi Long bắt đầu biến đổi, một số bộ phận như lông, chân và các đặc điểm của trùng sùng dần dần rụng ra, chỉ để lại những đặc điểm của Long tộc.

“Bạch Khải, bản Long đánh hơi thấy khí tức quen thuộc từ những khí thể màu lục!” Thấy vậy, Nicolas bỗng trở nên nghiêm túc, truyền âm vào tai Bạch Khải.

“Khí thể này có chút giống như là huyết mạch của chúng ta, Lục Long?” “Lục Long huyết mạch?” Bạch Khải sắc mặt trở

nên nghiêm trọng, không tự chủ được nhìn về phía Lôi Sơn ở xa.

Vừa rồi Dương Minh nói, toàn bộ sức mạnh thiên nhiên của Lôi Sơn rất nồng đậm, chẳng nhẽ trên ngọn núi này còn có Lục Long sống sót sao? Nhưng nếu là như vậy, tại sao Nicolas đã nhiều năm không gặp những Lục Long khác trong Phi Thúy mộng cảnh? Ngẫm đến đây, Bạch Khải và Nicolas trao đổi ánh mắt, lúc này Nicolas hiểu ý, lập tức mở ra Phi Thúy mộng cảnh để chui vào.

Nếu nơi này tồn tại Lục Long hoặc những thứ liên quan đến Lục Long, có lẽ Nicolas có thể thông qua Phi Thúy mộng cảnh mà phát hiện ra điều gì đó.

“Ừm? Bạch Khải, người thủ hộ Cự Long sao lại rời đi vậy?” Mộ Thủ truyền kỳ thấy Nicolas rời đi, lập tức có chút nghi hoặc.

“Ồ không có gì, Nicolas cảm thấy hơi chán, nên trở về tu luyện trước.”

Bạch Khải tùy ý nói một lý do, mà Mộ Thủ truyền kỳ không cảm thấy kỳ quái, nhẹ gật đầu, nói: “Cũng đúng, người thủ hộ Cự Long thì khoảng cách đến Bán Thần cũng không còn xa nữa, đúng là cần chuyên tâm tu luyện.”

“Bán Thần? Nicolas?” Bạch Khải nghe vậy có chút kinh ngạc.

Hắn biết Nicolas có tốc độ tăng cường rất nhanh, nhưng chưa bao giờ nghĩ đến việc Nicolas lại nhanh chóng muốn đạt tới Bán Thần.

Bán Thần Cự Long, không phải có nghĩa là sau này dù có tiến vào bộ lạc, gặp phải Hắc Long...

Ngũ, Hắc Long thì thôi, chỉ ít gặp lại những truyền kỳ phổ thông như U Linh Lang hoặc Tử Vong Kỳ Sĩ sẽ không còn chật vật như trước nữa.

“Gửi một đầu sắp lột xác thành Bán Thần Cự Long để thủ hộ, Minh Hoàng bọn họ đối với người thực sự rất coi trọng.”

Mộ Thủ quan sát Bạch Khải một lúc, nói: “Nhưng bảo vệ tốt nhất vẫn là thực lực bản thân cường đại.

Mau chóng tấn thẳng truyền kỳ đi, thời gian của người không còn nhiều nữa.”

Nghe Mộ Thủ truyền kỳ nói vậy, Bạch Khải không khỏi sững sờ, muốn tiếp tục hỏi thêm, nhưng phát hiện Mộ Thủ truyền kỳ đã quay đầu đi, không nói gì thêm nữa.

Sau khi nuốt một lượng lớn độc trùng, cuối cùng Song Túc Phi Long cũng ngừng lại.

Mặc dù có phần chưa thỏa mãn, nhưng việc thu nạp một lượng lục sắc sương mù và độc tố thực sự cần có thời gian tĩnh dưỡng.

“Mộ Thủ truyền kỳ, Bạch Khải đại sư, các người thấy đầu Song Túc Phi Long này như thế nào?” Lâm Phú Quý nhìn về phía hai người, hỏi.

“Biên Long huyết chủng trùng sung thành Long sung, học viện Thương Triết quả thực không bao giờ từ bỏ mục tiêu của đời thứ nhất viện trưởng.”

Mộ Thủ truyền kỳ cười cười, nói: “So với chúng ta, gia tộc Aloysius những năm gần đây đúng là có phần lười biếng, thật sự là đáng xấu hổ với tổ tiên.”

“Lời này của Mộ Thủ truyền kỳ là gì, nếu không phải vì đuổi theo gia tộc Aloysius, chúng ta học viện Thương Triết cũng sẽ không nghĩ ra phương pháp cực đoan như vậy.”

Lâm Phú Quý lắc đầu, nhìn về phía Song Túc Phi Long bay về hướng sào huyết, nói: “Mà hàng hóa này, so với mục tiêu của đời thứ nhất viện trưởng, kém xa lắm.”

Chương 787:

Kế hoạch phục hồi Thần Thoại! “Đời thứ nhất viện trưởng có mục tiêu gì?” Trong đầu Bạch Khải ngay lập tức hiện lên hình bóng của Bất Hủ Trùng Hoàng cùng với những con trùng kỳ lạ trong rừng Loạn Đùng.

Có phải là thu thập đủ bộ huyết mạch không? Qua những gì Bất Hủ Trùng Hoàng thích thú, có lẽ viên viện trưởng này của đời thứ nhất thật sự có đam mê trong việc thu thập.

“Không sai, mục tiêu của viện trưởng đời thứ nhất tại Thương Triết học viện chính là tận dụng khả năng thích ứng siêu cường của Trùng tộc, kết hợp huyết mạch của Long tộc, để bồi dưỡng ra một loại chủng tộc mới, vừa có ưu điểm của Long tộc vừa có ưu điểm của Trùng tộc.”

Nói đến đây, Lâm Phú Quý không khỏi nhìn về phía Bạch Khải, trong tay hắn là Trùng Thảo, rồi nói: “Chúng ta mặc dù đã đạt được một phần thành quả trong lĩnh vực này, nhưng có vẻ như viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần đã đi trước chúng ta một bước?” “Long và Trùng một thể...”

Bạch Khải nghe Lâm Phú Quý nói, chợt tỉnh ngộ.

Viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần đã được thành lập hơn nửa năm, nhưng Thương Chập học viện chưa từng thảo luận hợp tác với họ.

Bây giờ bỗng dưng nhắc đến, có lẽ họ coi Trùng Thảo như một thành phẩm nghiên cứu của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sao? Hiểu rõ ý định của Thương Chập học viện, Bạch Khải không dấu diếm gì, nói: “Xin lỗi vì đã làm Lâm viện trưởng thất vọng, Epsilon chỉ là một sản phẩm tự nhiên với xác suất nhỏ, không phải thành quả nghiên cứu của viện Tiến Hóa Siêu Thần.”

“Chỉ là sản phẩm tự nhiên? Vậy thật là đáng tiếc.”

Lâm Phú Quý thể hiện vẻ tiếc nuối, nói: “Nhưng điều này cũng chứng tỏ việc kết hợp Long và Trùng là khả thi, chúng ta đang đi đúng hướng trong nghiên cứu.”

“Đúng, ta tin tưởng Thương Chập học viện nhất định có thể đạt được mong muốn.”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Ta bỗng nhớ ra vài việc, không để lại dấu vết, chờ ngày mai tham gia hội thảo xong rồi sẽ ghé thăm.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Lâm Phú Quý bật cười, nói: “Được, vậy ngày mai chúng ta sẽ trang trọng chờ đón Bạch viện trưởng.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, sau đó chào hỏi với Mộ Thủ truyền kỳ và Dương Minh, rồi để Trùng Thảo liên hệ với Nicolas, lập tức rời đi.

“Mộ Thủ, Minh Hoàng này có lẽ sắp đạt tới cấp độ truyền kỳ rồi?” Lâm Phú Quý nhìn Bạch Khải rời đi, đột nhiên nói.

“Nếu xét về tốc độ trưởng thành của hắn, có thể sẽ nhanh.”

Mộ Thủ truyền kỳ không có gì bất ngờ, nói: “Người được thế giới ý chí chú ý chắc chắn không bình thường.”

Lâm Phú Quý mỉm cười, nói: “Đúng vậy, có được sự gia trì của thế giới ý chí, nhân vật chính của thời đại tiếp theo chắc chắn sẽ là hắn.”

“Có lẽ không chỉ đơn giản là sợ rằng, là điều hiển nhiên.”

Mộ Thủ truyền kỳ lắc đầu, nói: “Trong thế hệ trẻ tuổi, gần như không ai có thể sánh ngang với hắn, chỉ cần hắn trưởng thành, tương lai nhất định sẽ là của hắn.”

Lâm Phú Quý nghe vậy cười cười, nói: “Có một truyền kỳ Cự Long bảo vệ, chắc chắn sẽ không gặp nguy hiểm gì, tương lai sáng sủa.”

“Nhưng đó là chuyện nói sau, Mộ Thủ, chúng ta không nên bàn về việc hợp tác giữa hai nhà sao? Ta rất mong chờ kỹ thuật sinh vật ghép mầm của gia tộc Aloysius.”

“Hừm, đi thôi.”

Hai người cùng nhau rời đi, trong khi Dương Minh thì có vẻ phức tạp.

Một thời đại nhân vật chính, đánh giá như vậy không phải là điều bình thường mà ai cũng có thể gánh vác.

“Cảm giác như bị vượt cấp chiến thắng cũng không phải chuyện gì khó chịu.”

Rời khỏi Thương Chập học viện, Bạch Khải không nói chuyện với hân mà trực tiếp tiến về Băng Vũ phân viện, mà là vào bí cảnh trong căn cứ trước.

Do việc dung hợp Lục Long bí cảnh, vị trí căn cứ đã trở thành nơi bám vào không gian Ngự Thú nằm giữa sáu bí cảnh lớn. Đến căn cứ, Bạch Khải đã quyết định an trí vào trong Phi Thúy chi cốc, gần với Nicolas hơn một chút.

“Bạch Khải, bản Long phát hiện rằng trên núi kia rất có khả năng có Lục Long từng hoạt động!” Nicolas hưng phấn chia sẻ phát hiện của mình.

“Thật sự còn có Lục Long còn sống?” Bạch Khải cũng ngạc nhiên, nhưng trong đầu hân không khởi hiện lên hình ảnh của đôi Phi Long và Chập Long.

Thương Chập học viện với Long huyết chủng có mối liên hệ đặc biệt, không biết có phải có liên quan đến phát hiện của Nicolas không? “Có sống hay không thì bản Long không xác định, nhưng trên ngọn núi này, bản Long cảm nhận được sức mạnh tự nhiên và khí tức của Long tộc, chắc chắn có Lục Long ẩn nấp.”

Nicolas vung cánh nói: “Bạch Khải, chúng ta hãy lên núi để tìm, biết đâu bản Long có thể tìm được tộc nhân thất lạc?” “Đi Lôi Sơn?” Bạch Khải nhìn Nicolas như thể tìm thấy đồ chơi mới, chép miệng, nói: “Ta không có ý kiến gì cả, nhưng người có biết cụ thể ở vị trí nào không?” “Không biết, bản Long chỉ cảm nhận được khí tức mơ hồ của đồng tộc.”

“Vậy người có biết đại khái phạm vi nào không?” “Không xác định, Phi Thúy mộng cảnh cùng thế giới thực có sự sai lệch, bản Long cũng không thể nói chính xác.”

Bạch Khải nhìn Nicolas, sau đó nhìn lên dãy núi Lôi Sơn xa xôi, nói: “Nếu như người không biết gì thì sợ rằng sẽ rất khó tìm ra.”

Nghe Bạch Khải nói, Nicolas trầm mặc.

Quả thực, Lôi Sơn rộng lớn, nếu từng tắc từng tắc lục soát, nếu gặp vận xui thì sẽ mất nhiều thời gian.

Hơn nữa, điều quan trọng nhất là xung quanh Lôi Sơn có không ít thị trấn nhân loại, hẳn đi lang thang như vậy sẽ rất phiền phức.

“Dù sao chúng ta cũng không cần vội vàng, trước tiên nghe ngóng một chút, nếu thật sự có Lục Long từng qua nơi này hoặc là còn ở nơi nào đó, chắc chắn sẽ có điều gì khác lạ.”

Bạch Khải vỗ vai Nicolas, rồi lấy ra viên Bất Hủ Trùng xác, nói: “Trước tiên, chúng ta hãy xem hiệu quả của Bất Hủ Trùng xác này.”

“Tại hạ đã đói khát không chịu nổi rồi.”

Trùng Thảo nghe vậy lập tức chui ra, trên mặt lộ vẻ chờ mong.

Sử dụng một khối giáp xác để đổi lấy một tài nguyên truyền thuyết không thấp, mặc dù có thể điều đó sẽ khiến hắn không còn là con duy nhất mang huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng trên thế giới, nhưng Trùng Thảo không hề để ý đến điều đó.

Chỉ là huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng mà thôi, có thủ lĩnh ở đó, muốn huyết mạch gì cũng là chuyện dễ.

“Bạch Khải, người muốn sử dụng cái này để trùng lột xác sao?” Nicolas thấy vậy lao tới, nói: “Bản Long ở đây cảm nhận được rất nhiều loại sinh vật khác nhau, không biết có ô nhiễm huyết mạch Epsilon không?” Dù sao, việc phát hiện ra khí tức của các Lục Long khác vẫn không thể thay đổi địa vị của Trùng Thảo trong lòng Nicolas, nếu huyết mạch Lục Long bị ô nhiễm, hẳn chắc chắn sẽ không vui.

“Các sinh vật khác này?” Bạch Khải nghe vậy hơi ngạc nhiên, không khỏi nghĩ đến việc Bất Hủ Trùng Hoàng đã nuốt chúng và giữ lại gen năng lực.

Bất Hủ Trùng Hoàng có thể giữ lại gen và truyền thừa cho thế hệ sau, những sinh vật khác đó cũng hoàn toàn hợp lý nếu lưu lại dấu hiệu trong quá trình trùng lột xác.

Chỉ là Bất Hủ Trùng Hoàng sẽ không để các huyết mạch ngoại lai ảnh hưởng đến mình, điều này không có nghĩa rằng Trùng Thảo sẽ không bị ảnh hưởng.

Cuối cùng, quả trứng tiên hóa mới sẽ không quản người thả cái gì, chỉ cần đủ sức lực, nó sẽ hòa vào mọi thứ.

Mặc dù đã có Delta với rất nhiều tiền lệ huyết mạch tiến hóa, nhưng trường hợp của Delta là đặc biệt, việc dung hợp trực tiếp có vẻ như là một mạo hiểm.

“Delta, hãy kiểm tra xem có thể loại bỏ dấu vết của các sinh vật khác không.”

Bạch Khải triệu hồi Delta, ra lệnh.

Róc rách rách rách. (Không có vấn đề gì, giao cho Delta là ổn thôi.) Delta nhẹ gật đầu, thu hồi Bất Hủ Trùng xác rồi tiến vào phòng thí nghiệm của mình, trong khi Trùng Thảo liền theo sau, để Delta hành động.

“Đã tạm thời không thể dung hợp, vậy trước tiên hãy đi tìm Gia Cát Thần tại Băng Vũ phân viện, nhân tiện hỏi luôn tình hình Lô Sơn.”

“Ừm, nhanh đi hỏi đi, bản Long cũng hy vọng sớm tìm được Lục Long khác!” Nicolas gật đầu liên tục, ánh mắt lóe lên một tia mong chờ.

“Biết rồi.”

Bạch Khải mỉm cười, mặc dù Nicolas thực sự coi hắn là đồng bạn quan trọng nhất và người thân, nhưng nếu có thể giúp Nicolas tìm được một tộc nhân, hắn cũng rất vui lòng.

Biết đâu lại gặp một con rồng cái, thì biết đâu Nicolas sẽ giải quyết được đại sự cả đời của mình.

Rời khỏi bí cảnh, Bạch Khải theo vị trí Gia Cát Thần đã gửi qua đến Băng Vũ phân viện.

Băng Vũ phân viện cơ bản được cấu trúc giống như chủ viện, chỉ có điều nơi này có nhiều nét văn hóa đặc sắc hơn - rất nhiều thực vật.

“Cảm giác nơi này càng phù hợp cho người sinh sống hơn.”

Bạch Khải nhìn quanh một vòng rồi nói.

“Không sao cả, bản Long bình thường vẫn ở trong Phỉ Thúy mộng cảnh, nhưng nơi này rất thích hợp để mở rộng Phỉ Thúy chi mộng, gần như không cần lo lắng Phỉ Thúy ấn ký sẽ mất hiệu lực.”

Nicolas tỉ mỉ cảm nhận xung quanh Phỉ Thúy ấn ký, nói.

“Đúng vậy, nếu ta không nhầm, lúc mở rộng Phi Thúy chi mộng, hiệu suất của Băng Vũ tập đoàn thật sự là cao nhất.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, khi thấy Gia Cát Thần và Lưu Bội vẫy tay với hắn ở bên dưới, liền để Nicolas hạ cánh.

“Viện trưởng, sao ngươi không nói một tiếng trước khi đến đây? Lộ ra rằng chúng ta ở Băng Vũ phân viện có chút thất lễ.”

Lưu Bội bước tới trước mặt Bạch Khải, mỉm cười, nói: “Nghe nói Thương Triết học viện mời viện trưởng đến tham quan giao lưu phải không?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, chủ yếu là ta trước kia không nghĩ đến Băng Vũ phân viện sẽ cùng với Thương Triết học viện mà không nhất định phải đến gặp Lưu thúc thúc làm quen.”

“Viện trưởng khách khí, lúc Băng Vũ phân viện xây dựng, ta cũng muốn mời viện trưởng qua đây, chỉ là viện trưởng bận rộn công việc, nên đã bỏ lỡ.”

Lưu Bội nghiêng người dẫn đường, nói: “Vừa khéo viện trưởng đã đến, chúng ta cùng bàn về các điều kiện phát triển của Băng Vũ phân viện.”

Bạch Khải nghe xong liền khoát tay, nói: “Tôi không bản lĩnh gì về vấn đề này, nên để hỏi Gia Cát Thần đi.”

Từ khi viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần mở ra đến giờ, Bạch Khải thật sự không quan tâm đến vấn đề phát triển, chỉ cung cấp một số trợ giúp trong nghiên cứu, thật sự là khó cho hắn mà phải đưa ra ý kiến.

“Xin lỗi, tôi thật sự ngốc về nghiên cứu loại chuyện này, việc này chỉ có thể giao cho các bạn.”

Gia Cát Thần khước miệng giật giật, lặng lẽ lùi một bước, trong khi Lưu Bội mỉm cười rồi giải thích: “Chủ viện gần đây có thành tích nổi bật, các phân viện chúng tôi vì vậy cũng chịu áp lực rất lớn, chỉ có thể mở lối riêng, đi thăm dò một số hạng mục nghiên cứu ít lưu ý.”

“Mặc dù gần đây đã đạt được một số thành quả, nhưng vẫn gặp phải một vài vấn đề, cho nên hy vọng viện trưởng có thể cho chúng tôi một vài ý kiến.”

“Những hạng mục ít lưu ý sao?” Bạch Khải nghe vậy lập tức thấy hứng thú, truy vấn.

Lưu Bội nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, hạng mục này thực ra đã có người đề xuất từ rất sớm, nhưng sau đó đã bị gác lại.”

“Nội dung hạng mục rất nhiều, nhưng mục đích chính chỉ có một.”

“Khôi phục Thần Thoại.”

Bạch Khải: “! ! !”

Chương 788:

Thức tỉnh được tề “Khôi phục Thần Thoại? Lưu thúc thúc, người chắc chắn không nói sai chứ?” Bạch Khải trông đầy chán kinh, bởi vì Thần Thoại sinh vật đã biến mất trên đại lục hàng ngàn năm, thậm chí có thể nói là trên vạn năm, mà Băng Vũ phân viện lại định khôi phục Thần Thoại sinh vật? “Đương nhiên, ta không nói sai.

Nhưng mà, chúng ta muốn khôi phục không phải là toàn bộ Thần Thoại sinh vật, mà chỉ là Thần Thoại huyết mạch thôi.”

Thấy Bạch Khải có vẻ ngạc nhiên như vậy, Lưu Bội không khỏi bật cười và giải thích.

“Khôi phục Thần Thoại chủng? Ta cứ tưởng là muốn phục sinh Thần Thoại sinh vật chứ.”

Bạch Khải nhanh chóng nhận ra, rồi tiếp tục hỏi: “Nhưng mà Thần Thoại chủng không phải rất hiếm lắm sao? Băng Vũ phân viện dự định làm sao để khôi phục?” Lưu Bội mỉm cười và nói: “Chúng ta vào trong rồi sẽ nói sau.”

Ba người cùng nhau tiến vào Băng Vũ phân viện.

Chưa kịp để Lưu Bội dẫn đường, Nicolas đã cảm giác được điều gì đó và đi thẳng về hướng nào đó.

“Có vẻ như Nicolas đại nhân đã phát hiện ra điều gì.”

Lưu Bội thấy vậy không ngoài ý muốn, dẫn Bạch Khải và Gia Cát Thần đi theo.

Cuối cùng họ đến một hình khuyển trước thông đạo.

Nhìn qua hình khuyển trên lối đi trong suốt, là một sân nhỏ rất lớn. Ở giữa sân nhỏ, một cây đại thụ cao hơn năm mươi mét che trời đang vươn mình.

Cây này cực kỳ tươi tốt, chỉ cần nhìn bằng mắt thường cũng có thể cảm nhận được mỗi lá cây tỏa ra sức sống mãnh liệt.

Trên cành cây hiện lên những đường vân thần bí, từ xa nhìn lại như thể đầy vảy.

Dưới gốc đại thụ, một số nhân viên đang lấy một cái gì đó từ trên thân cây.

“Cây này là...?” Bạch Khải nhìn về phía Lưu Bội hỏi.

“Đây là chúng ta phát hiện ở Lôi Sơn, ban đầu nó được cất giữ trong Băng Vũ đạo quán, nhưng vài ngày trước cây này bắt đầu sinh trưởng mạnh mẽ, vì vậy chúng ta đã mang nó tới Băng Vũ phân viện.”

“Lôi Sơn phát hiện?” Bạch Khải và Nicolas liếc nhìn nhau, có vẻ như họ đã nhận ra điều gì đó.

Quả nhiên, Lôi Sơn rất đặc biệt.

“Đúng vậy, Lôi Sơn đã lâu bị một cỗ sức mạnh tự nhiên bao bọc, cho nên thực vật và sinh vật trùng có sự phong phú hơn hẳn, trong khi những sinh vật khác thì lại hơi ít hơn.”

Lưu Bội giải thích: “Chúng ta, Băng Vũ tập đoàn và Thương Triết học viện đều đã cử người đi thăm dò, cây này chính là kết quả của sự thăm dò đó.”

Nói đến đây, Lưu Bội dừng lại một chút rồi tiếp tục: “Nói thật, nghiên cứu của chúng ta thực ra cũng có liên quan đến cây này.”

“Ừm?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên.

Lưu Bội dẫn họ đến một cái thang máy rồi cùng nhau đi xuống dưới gốc cây.

Khi từ trên cao nhìn xuống vẫn chưa rõ ràng, nhưng khi đến bên cạnh đại thụ, Bạch Khải nhận ra nơi đây còn lớn hơn cả dự đoán của hắn.

Chạy quanh gốc cây, thu thập, rút ra, thuần hóa, phân loại, kiểm tra đo lường...

Tất cả các hạng mục đều được sắp xếp quanh gốc cây, tăng cường hiệu suất nghiên cứu.

Những nhà nghiên cứu bận rộn này không hề chú ý đến sự xuất hiện của họ mà vẫn đắm chìm trong công việc của mình.

“Bộ phận này có nhiệm vụ rút ra chất lỏng từ cây đại thụ rồi chiết xuất, sau đó đưa sang một phòng khác để điều phối.”

Lưu Bội giải thích: “Mặc dù nói là điều phối, nhưng thật ra chỉ là thêm vào một chút vi lượng hóa chất để dẫn dắt năng lượng trong đó.”

“Vậy chất lỏng này tác dụng ra sao?” Người những chất lỏng có mùi thơm, Bạch Khải càng thêm tò mò.

“Loại dịch rút ra này có thể kích phát tiềm năng của sinh vật siêu phàm ở một mức độ nhất định, bổ sung sinh mệnh nguyên bản.

Khi kết hợp với hóa chất tiến hóa siêu thần, nó càng thể hiện rõ hiệu quả kích phát huyết mạch tiềm ẩn.”

Lưu Bội kiên nhẫn giải thích, và Bạch Khải thì dần hiểu ra.

“Vậy là, Lưu thúc thúc các người dự định lợi dụng loại dịch này để kích hoạt huyết mạch Thần Thoại bị ẩn giấu trong cơ thể các sinh vật siêu phàm?” “Không sai, chính là như vậy.”

Lưu Bội nhẹ gật đầu nói: “Thực ra, trước đây Băng Vũ tập đoàn đã bắt đầu nghiên cứu tương tự, chỉ là không có hiệu quả gì.

Sau đó, nhờ viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần hỗ trợ, chúng ta mới có thu hoạch.”

“Thế ra là vậy.”

Bạch Khải nghe vậy thì giật mình.

Nếu như có thể kích hoạt huyết mạch Thần Thoại, chẳng phải nói liên bang cũng có thể có toàn dân Thần Thoại được sao? Nói đến đây, lại có phần tương tự với Bất Hủ Trùng Hoàng, đều mong muốn khôi phục những huyết mạch vốn đã phải biến mất trong dòng thời gian.

“Nhưng chúng ta cũng gặp phải một số vấn đề.”

Lưu Bội trên mặt hiện ra chút bất đắc dĩ, nói: “Chất lỏng này ẩn chứa sức mạnh tự nhiên quá mạnh, ngay cả khi chúng ta đã pha loãng, nhưng một số vật thí nghiệm khi được tiêm vào vẫn xuất hiện tình trạng thực vật hóa.”

“Thực vật hóa?” Bạch Khải có chút khó hiểu.

Nhưng Nicolas có vẻ đã phát hiện ra điều gì, nên đi vòng qua cây đại thụ về phía sau, và quả nhiên ở trong một số phòng

kính hẳn thấy được vài con sinh vật được tạo hình kỳ lạ.

Những sinh vật này có nhiều chủng tộc khác nhau, nhưng đều có một điểm chung, đó là những bộ phận khác nhau của cơ thể đều có liên quan đến thực vật, hoặc là mọc ra vỏ cây, hoặc là có cành lá, nghiêm trọng nhất có con thì một nửa cơ thể đã biến thành cây.

“Phải chăng do huyết mạch cơ thể không thể chống cự lại năng lượng tự nhiên, khiến nó bị thực vật ký sinh?” Bạch Khải nhìn về phía Lưu Bội.

Lưu Bội xác nhận trực tiếp, nói: “Đúng như vậy, dịch rút ra đã biến những sinh vật này thành vật nuôi dưỡng, và một lần nữa trưởng thành là một cá thể mới.”

“Dù tình huống này chỉ chiếm một phần nhỏ, nhưng nếu muốn xem như là thành quả nghiên cứu chính thức, nhất định phải giải quyết vấn đề này.”

Bạch Khải xoa cằm, tỉ mỉ quan sát những sinh vật biến hình thành thực vật, rồi nói: “Lưu thúc thúc các người sẽ không thử cho các sinh vật thực vật sử dụng sao?” “Đương nhiên đã thử qua, nhưng thật đáng tiếc, tỷ lệ và mức độ ảnh hưởng đối với sinh vật thực vật cao hơn rất nhiều, có lẽ chúng bị đồng hóa thành cùng mẫu thể rồi.”

Lưu Bội có chút tiếc nuối giải thích.

“A, như vậy sao...”

Bạch Khải nhìn về phía cây đại thụ, rồi hỏi Nicolas: “Nicolas, cây lớn này có liên quan gì đến Tự Nhiên chi lực và Lục Long không?” “Có vài điểm tương đồng, nhưng chắc chắn không phải.”

Nicolas cầm một bình chất lỏng rút ra hít vào, sau đó lại trực tiếp uống hết sạch.

“Nicolas đại nhân, như vậy có phải mạo hiểm quá không?”

Lưu Bội thấy vậy hoảng hốt, Nicolas uống phải là nguyên tương, nồng độ cực cao, lỡ như Nicolas cũng xuất hiện tình trạng thực vật hóa thì tội lỗi sẽ lớn.

“Không sao đâu, ta là Lục Long, sức mạnh tự nhiên này không ảnh hưởng tới ta đâu.”

Nicolas vẫn chưa cảm thấy đủ, ngáp một cái và nói: “Ta không đoán sai, thứ này không ảnh hưởng đến huyết mạch Đế Hoàng, ảnh hưởng đến sinh vật Quân Vương cũng không lớn.

Nếu vẫn giữ sức mạnh tự nhiên, có thể biến thành thuốc bổ mà dùng, chỉ cần dùng nhiều hơn một chút thì khả năng mới phải chịu ảnh hưởng.”

Nghe được lời nói của Nicolas, Lưu Bội không khỏi thở phào nhẹ nhõm, giải thích nói: “Chúng ta cũng đã thực nghiệm với các sinh vật Quân Vương, vậy mà chỉ có ảnh hưởng rất nhỏ, thậm chí là không có, nhưng do số lần quá ít, nên cũng không xác định được hiệu quả cụ thể.”

“Còn về cấp Đế Hoàng, thì thật sự chưa thử qua.”

Nicolas nghe vậy liền không thêm đề ý mà khoát tay áo, rồi lại cầm một bình khác mà thưởng thức, nói: “Huyết mạch của sinh vật Đế Hoàng đã ổn định, sẽ không bị ảnh hưởng.

Nhưng nếu muốn khôi phục huyết mạch Thần Thoại thì cơ bản là không thể, vì vậy cũng không cần thử.”

“Thì ra là vậy, cảm ơn Nicolas đại nhân đã nhắc nhở.”

Lưu Bội nghe vậy hiểu ra, bên cạnh một nhà nghiên cứu ngay lập tức ghi lại lời nói của Nicolas.

“Nhưng mà Lưu thúc thúc, người vừa nói thất bại phẩm chỉ là số ít, thành công phẩm ở đâu?” Bạch Khải tò mò nhìn quanh, vẫn không thấy thành công phẩm ở đâu.

“Ở đây là khu thí nghiệm, thành công phẩm đã được đưa đến khu kiểm tra để tiến hành huấn luyện thực chiến rồi.”

Lưu Bội dẫn theo bọn họ vào thang máy, tiến về khu vực tiếp theo.

“Viện trưởng, sao người cũng tới đây?” Khi cả bọn vừa bước ra khỏi thang máy, Bạch Khải nhìn thấy một người đàn ông cao to với khuôn mặt đỏ, chính là Quan Thanh, người từng trải qua một trận chiến với hắn.

“Quan Thanh, người tới thật đúng lúc, hãy cho viện trưởng thấy hiệu quả của thức tỉnh được tề đi.”

“Thức tỉnh được tề? Đó là loại rút ra vật mà ngươi nói sao?”
“Đúng vậy, chúng ta nghiên cứu loại rút ra vật này chủ yếu là để khôi phục huyết mạch Thần Thoại, thức tỉnh năng lực ẩn giấu trong cơ thể các sinh vật siêu phàm, vì vậy chúng ta đã dùng cái tên này.”

Lưu Bội chỉ về hướng cây đại thụ, nói: “Gốc cây đó cũng được chúng ta đặt tên là thức tỉnh.”

“Thức tỉnh chi thụ, thật chính xác.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nếu thật sự có thể như Lưu Bội nói để thức tỉnh huyết mạch Thần Thoại, thì cái tên này quả thực rất ấn tượng.

“Viện trưởng, đã lâu không gặp.”

Khi nhìn thấy Bạch Khải đang nói cười với Lưu Bội, Quan Thanh chủ động đưa tay ra, trên cổ tay lộ ra chú văn Lục Đạo.

“Quan Thanh, ngươi đã lên cấp sáu? Chúc mừng chúc mừng!”
Bạch Khải thấy vậy thì lập tức chúc mừng, nhưng sắc mặt Quan Thanh có phần kỳ lạ.

Rõ ràng trước đây khi Bạch Khải vừa mới thăng lên ngũ giai không lâu, thì hẳn lúc nào cũng có khả năng thăng lên lục giai, vậy mà sao hắn lại muộn hơn Bạch Khải chứ? Dù biết Bạch Khải có thiên phú vượt trội, nhưng Quan Thanh vẫn cảm thấy có chút lúng túng.

“Được rồi, chúng ta hãy đến xem hiệu quả của thức tỉnh được tề nhé.”

Chúng ta đã có một số thí nghiệm thành công với sinh vật Quân Vương, và Quan Thanh Bái Nguyệt là một trong số đó.”

Lưu Bội mỉm cười, và ngay lập tức Bạch Khải cũng trở nên hứng thú, đi theo Lưu Bội đến khu vực thực chiến.

Quan Thanh bước ra giữa sân, nhìn thấy Bạch Khải tràn đầy mong đợi bên cạnh, liền gọi ra sủng thú của mình.

“Giới thiệu với mọi người, đây là sủng thú của ta, Đế Hoàng sinh vật, Yển Nguyệt thủ vệ.”

Quan Thanh chỉ vào cây to lớn bên cạnh, nói: “Sau khi uống xong thức tỉnh được tề, Bái Nguyệt đã thành công thức tỉnh

huyết mạch Thần Thoại, thăng lên thành Đế Hoàng sinh vật Yên Nguyệt thủ vệ.”

“Thức tỉnh huyết mạch Thần Thoại sao?” Bạch Khải nhướng mày, đi đến bên Yên Nguyệt thủ vệ và đưa tay sờ lên. ...

“Có thật là một chủng Thần Thoại.”

Bạch Khải rút tay lại, cảm thấy càng thêm hứng thú với thức tỉnh được tề.

“Quan Thanh, ngươi có thể cho ta xem sức chiến đấu của Yên Nguyệt thủ vệ không?” “Đương nhiên có thể.”

Quan Thanh khẽ vuốt cằm, ra lệnh cho Yên Nguyệt thủ vệ.

Ngay lập tức, Yên Nguyệt thủ vệ hiểu ý, đỉnh đầu tán cây lóc lên, một vòng trăng khuyết liền xuất hiện.

Sau đó, ánh trăng chiếu xuống, trên không trung hóa thành từng vòng nguyệt hồ, tinh tế đánh trúng vào bia ngắm xa xa, nhanh chóng cắt thành từng mảnh vụn.

Màn hình bên trên hiện ra hiệu quả của cú đánh mà Yên Nguyệt thủ vệ vừa thực hiện.

“Chỉ là một đòn nhẹ nhàng, mà đã có thể so với kỹ năng cao cấp sao?” “Huyết mạch Thần Thoại, quả thực rất mạnh mẽ!” Bạch Khải ánh mắt sáng lên, nhìn về phía Lưu Bội, nói: “Lưu thúc thúc, có thể cho ta một chút thức tỉnh được tề được không?”

Chương 789:

Bị chó nhìn khinh bỉ? “Đương nhiên có thể.”

Nghe Bạch Khải yêu cầu, Lưu Bội nhẹ gật đầu và nói: “Viện trưởng, người có cần chúng ta nghiên cứu tư liệu từ giai đoạn trước không? Có lẽ điều đó sẽ giúp ích cho người.”

“Giai đoạn trước tư liệu? Nếu có thì quá tốt.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, thức tỉnh được tề có hiệu quả thật sự rất mạnh.

Nếu có thể loại bỏ tác dụng phụ của thực vật hóa, thì đối với liên bang mà nói sẽ là một sự hỗ trợ lớn.

Nhưng bây giờ, hắn vẫn muốn tận mắt chứng kiến hiệu quả của thức tỉnh được tề một lần.

Bạch Khải nhận lấy thức tỉnh được tề từ tay Lưu Bội, rồi đưa vào bí cảnh bên trong để Delta phân tích thành phần.

Sau đó, hắn hỏi Lưu Bội.

“Lưu thúc thúc, có thể nói cho ta nghe về lai lịch của Lôi Sơn không? Nicolas ở đây phát hiện có cùng loại Lục Long khí tức, nơi này mạnh mẽ sức mạnh tự nhiên cũng có phải vì điều này không?” Nghe xong câu hỏi của Bạch Khải, Lưu Bội không ngoài ý muốn, nói: “Viện trưởng, có lẽ người đã phát hiện ra gì đó ở Thương Chập học viện rồi chẳng?” “Hừm, ở Thương Chập học viện có rất nhiều chủng trùng sủng Lục Long, hình như cũng là do Lôi Sơn mà ra.

Thức Tỉnh chi thụ này cũng có liên quan đến Lôi Sơn, nên ta nghĩ Lôi Sơn có lẽ không phải không tồn tại di tích của Lục Long.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu và nói.

“Về điểm này, chúng ta ở Băng Vũ tập đoàn thực sự cũng có nghi ngờ, nhưng bao nhiêu năm qua chúng ta không phát hiện ra di tích Lục Long tồn tại.”

Lưu Bội có chút tiếc nuối lắc đầu và nói: “Đối với Thương Chập học viện, ngoài Chập Long quật, hắn là không có phát

hiện gì khác thường rồi.”

“Chập Long quật? Lưu thúc thúc, người cũng biết à?” Lưu Bội cười cười, nói: “Đương nhiên rồi, hai nhà chúng ta đã phát triển ở dãy núi Lô Sơn nhiều năm như vậy, cái gì cũng hiểu rõ lẫn nhau.

Thực sự giống như chuyện về thức tỉnh chi thụ, Thương Chập học viện cũng biết đến.”

“Vậy nên, việc Thương Chập học viện muốn hợp tác với chúng ta, có phải vì thức tỉnh chi thụ không?” Bạch Khải lập tức bừng tỉnh, thấy đám này đúng là lão hồ ly, đàm phán hợp tác mà cũng nhạy cảm như vậy.

Chắc là đã không thành công trong việc đàm phán trực tiếp với Băng Vũ tập đoàn, nên mới tính đường vòng? “Phải vậy.”

Lưu Bội nở một nụ cười, nói: “Thương Chập học viện lâu nay vẫn muốn bồi dưỡng một chủng tộc mới của trùng long, nhưng vẫn chưa thành công.

Nếu có thức tỉnh chi thụ trợ giúp, có lẽ thật sự có thể thành công.”

“Ừm.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nói: “Vậy Lưu thúc thúc, người nghĩ sao về việc hợp tác này?” “Xin nhắc lại, kế hoạch trùng long của Thương Chập học viện không liên quan đến chúng ta.

Nhưng các loại huyết mạch trong tay Bất Hủ Trùng Hoàng ở đầu rừng Lô Minh lại rất có lợi cho chúng ta.”

Lưu Bội nhắm mắt lại, nói: “Tuy nhiên, nếu đối phương đã hỏi thăm thì chính hội trưởng đến quyết định là tốt.

Dù sao, chúng ta ở Băng Vũ phân viện vẫn luôn ủng hộ.”

Rất ổn, đã nói quá rõ ràng về lợi ích hợp tác như vậy, còn cần phải suy nghĩ gì nữa? “Việc hợp tác, Lưu thúc thúc người thương lượng với Gia Cát Thần là được rồi, ta không rảnh lắm.”

Bạch Khải nhún vai nói: “Ngày mai ta còn muốn đi Thương Chập học viện để tiến hành giao lưu tham quan chính thức, Lưu thúc thúc có muốn cùng Gia Cát Thần đi cùng ta không?”

“Cũng được, viện trưởng, lần này người mặc dù đại diện cho Tinh giới học viện, nhưng chúng ta Băng Vũ phân viện không ai cùng đi thật sự không hợp lẽ.”

Lưu Bội khẽ vuốt cằm, liếc nhìn Quan Thanh bên cạnh đang bộc lộ chiến ý, nói: “À viện trưởng, gần đây Quan Thanh trong quá trình tu luyện gặp vài vấn đề.

Nếu người có thời gian, có thể chỉ điểm cho hắn một chút không?” “Chỉ điểm?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, nhìn Quan Thanh, người vừa thể hiện ra một kỹ năng rồi giờ lại đang đứng bên cạnh, một chút suy tư, hắn liền gọi Alpha ra.

“Việc chiến đấu thì Alpha chuyên nghiệp hơn, giao cho nó phụ trách đi.”

Bạch Khải vỗ vỗ Alpha, nói: “Alpha, giao cho người ở đây.”

Ken két ken két. (ta hiểu lão đại.) Alpha nhẹ gật đầu, quay sang nhìn về phía Yển Nguyệt thủ vệ, ánh mắt như hai thanh kiếm sắc bén, đâm thẳng vào linh hồn Yển Nguyệt thủ vệ.

Gia hỏa này, trở nên mạnh hơn! Vì lý do khế ước, Quan Thanh cảm nhận được khí thế mạnh mẽ của Alpha, làm lung hắn ngay lập tức ướt đầm mồ hôi.

Nhưng khi Quan Thanh ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Khải, hắn nhận ra Bạch Khải và Nicolas đã biến mất không thấy.

Ken két ken két. (thời điểm chiến đấu mà phân tâm là tối kỵ.) Alpha đi đến trước mặt Yển Nguyệt thủ vệ, Tử Vong chỉ kiếm chỉ về phía xa, khí thế hùng mạnh khiến Quan Thanh không thể không bỏ hết mọi tạp niệm, tập trung vào việc đối phó trước mắt.

Thần Thoại Đế Hoàng cấp so với bình thường Đế Hoàng cấp, nếu mà thua thì thật là không thể nói nổi. ...

Tại bí cảnh căn cứ.

Bạch Khải ghé vào màn hình, tò mò theo dõi kết quả phân tích của cửu đỉnh đối với Bất Hủ Trùng xác và thức tỉnh được tề, khóe miệng hắn khẽ nhếch lên.

“Nói vậy, bên trong Bất Hủ Trùng xác quả thực ẩn chứa rất nhiều gen của các sinh vật khác, nhưng đã hoàn toàn hòa hợp, không thể loại bỏ.”

“Trong khi thức tỉnh được tề sẽ tăng cường huyết mạch mạnh nhất trong cơ thể người sử dụng, đồng thời loại bỏ huyết mạch yếu kém?” Róc rách róc rách. (Từ lý luận mà nói, đích thực là như vậy.) Delta nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạch Khải. (Chủ nhân, người có định để Epsilon sử dụng thức tỉnh được tề không?) Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Không chỉ là thức tỉnh được tề, mà Bất Hủ Trùng xác cũng cần một lần thử nghiệm.”

Một bên cho nhiều loại huyết mạch truyền thuyết tài nguyên, một bên có thể chiết xuất huyết mạch đặc thù được tề.

Hai thứ này kết hợp với nhau, chẳng phải là tuyệt phối sao? “Thủ lĩnh, ta bây giờ có thể dùng ngay không?” Trùng Thảo lúc này cũng ý thức được giá trị của hai thứ này, có chút kích động.

“Đương nhiên rồi, ta cũng muốn xem thức tỉnh được tề dùng trên người người sẽ có hiệu quả gì.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, đổ thức tỉnh được tề từ tay Lưu Bội vào một cái chậu lớn, Trùng Thảo không khách khí, tiến thẳng vào chậu, thử trượt vài lần rồi uống sạch thức tỉnh được tề.

Bạch Khải thấy thế nên lập tức ném Bất Hủ Trùng xác vào trong chậu, rồi kích hoạt nó tiến hành tiến hóa.

Lại là cảm giác quen thuộc của sự suy yếu, thể lực và tinh thần lực đồng thời giảm sút khiến Bạch Khải chân mềm nhũn, trực tiếp ngã xuống người Gamma.

“Hô ~ cảm giác này, hẳn là đang tiến hóa cấp độ chủng tộc rồi.”

Bạch Khải nhanh chóng từ mức độ tiêu hao thể lực đoán được trạng thái của Trùng Thảo, đôi mắt lóe lên vẻ mong đợi.

A ô a ô? (Epsilon cũng muốn tiến hóa sao? Chẳng lẽ ta lại sắp bị vượt qua rồi?) Nghe Bạch Khải nói, Beita lập tức cảnh giác dựng đứng tai, vòng quanh Bạch Khải để tìm kiếm.

“Chó ngốc, ngươi tìm cái gì vậy?” Bạch Khải hơi ghét bỏ kéo góc áo bị Beita cắn ra, hỏi.

A ô a ô! (Nhân loại, còn hơn không có thức tỉnh được tề hay sao, ta cũng muốn uống!) “Ngươi muốn uống thức tỉnh được

tê? Thôi đi, thể chất người không chắc gánh nổi đâu.”

Bạch Khải nghe vậy liền từ chối, Nicolas cũng nói, tác dụng phụ của thức tỉnh được tê chỉ có Đế Hoàng sinh vật mới có thể hoàn toàn né tránh, Quân Vương sinh vật có thể ngăn chặn phần lớn, nhưng vẫn có khả năng xảy ra biến dị.

Xem xét Husky là tinh thần biến dị, tổ chất thân thể so với các sủng thú khác yếu hơn một chút, Bạch Khải không muốn lấy Husky ra làm thí nghiệm.

A ô a ô! (Nhân loại, người đang vũ nhục ta đây!) Beita nghe vậy lập tức xù lông, Bất Hoại Kim Thân bỗng nhiên nở ra, tụ lại thành một tôn tam nhãn đầu chó kim thân, liên tục tạo dáng. (Nhìn sức mạnh cường đại của bản uông đây, làm sao không gánh nổi chứ!) “Ta nói, người từ khi nào mà lại biến Nhị gia thành đầu chó rồi?” Bạch Khải trán nổi gân xanh, hận không thể tại chỗ đánh cho cái chó ngốc này một trận.

A ô a ô? (Cái gì đầu chó, người không muốn nói xấu ta đây chứ?) Beita lúc này mới nhận ra mình đã lộ tẩy, yên lặng thu hồi Bất Hoại Kim Thân, bên cạnh Shuke thì lên tiếng: “Ngự Thú sư, để nó thử xem một chút, nếu có xảy ra vấn đề thì có thể để Delta quay lại.”

“Nghe cũng có lý.”

Bạch Khải do dự một chút, đồng ý với đề nghị của Shuke, xuất ra một bình thức tỉnh được tê đưa cho Beita uống.

A ô a ô ~ (Bản uông cảm giác như có lực lượng cường đại trong cơ thể thức tỉnh, cảm giác thật thoải mái ~) Thức tỉnh được tê vừa mới vào bụng, Beita cảm giác toàn bộ tế bào trên cơ thể đều sinh động hẳn lên, đi kèm theo đó là tinh thần lực điên cuồng dao động, thậm chí Beita cảm thấy như có thể giao tiếp với các cây cối trong bí cảnh.

“Cái kia, Beita, nếu không thì người xem xem bây giờ mình trông như thế nào?” Nhìn Beita như vậy, sắc mặt Bạch Khải bỗng chốc biến đổi, lặng lẽ lấy ra một chiếc gương đưa tới trước mặt Beita.

A ô a ô? (Bản uông trông như thế nào? Bản uông đương nhiên là đẹp hơn trước kia rất nhiều... Đây là cái quái gì vậy!) Sau khi uống thức tỉnh được tê, Beita lập tức xuất hiện biến đổi,

trên thân mọc ra đủ loại hoa cỏ, đầu thì mọc ra như hai nhánh cây tươi tốt.

“Ha ha ha, ta đã bảo ngươi đừng uống bừa rồi mà.”

Bạch Khải không hề che giấu tiếng cười vang lên, không thèm để ý đến ánh mắt u oán của Beita, Delta lúc này cũng không nhìn được, dùng thời gian quay lại để biến Beita trở về hình dạng ban đầu.

“Xem ra thức tỉnh được tề yêu cầu rất cao về thể phách, ảnh hưởng tinh thần lực đối với hắn khá nhỏ.”

Khác với vẻ buồn bã của Beita, Shuke thì khi nhận thấy tình trạng biến hóa của Beita sau khi uống thức tỉnh được tề, bắt đầu phân tích một cách nghiêm túc.

Róc rách rách rách? (Có khả năng nào là Beita bên trong không có thuộc tính gắn gũi với sức mạnh tự nhiên, cho nên mới bị ăn mòn cơ thể rồi xảy ra thực vật hóa không nhỉ?) “Rất có khả năng, loại thức tỉnh được tề này mặc dù có thể tăng cường bản chất sự sống, nhưng thuộc tính của nó vẫn nghiêng về tự nhiên, nếu mà so với thuộc tính thể chất của chúng ta thì không tương thích.”

Shuke nhẹ gạt đầu, sau đó mở ra các số liệu mà Lưu Bội cung cấp, bắt đầu nghiên cứu tỉ mỉ.

“Khá lắm, Shuke, ngươi từ khi nào mà lại có nhiều nghiên cứu về sinh vật học như vậy?” Bạch Khải thấy vậy phải tặc lưỡi, Shuke là hệ máy móc, sinh vật học là Delta sở trường, nhưng nhìn Shuke giờ này, dường như cũng có không ít nghiên cứu về sinh vật học? “Tri thức là liên kết, chỉ học một hai môn mà không thể hỗ trợ ta trong nghiên cứu.”

Shuke hờ hững liếc Bạch Khải, rồi lại tiếp tục thảo luận với Delta.

“Vậy, Gamma, ta vừa rồi có bị Shuke xem thường không nhỉ?” Két phốc két phốc ~ (Chủ nhân, có vẻ là như vậy ~)

Chương 790:

Trùng Thảo Tiến Hóa! Nghe thấy lời nói của Gamma, Bạch Khải lập tức cảm thấy hết sức chán nản. Đầu năm nay, làm Ngự Thú sư không dễ dàng gì, đều bị sủng thú của mình chê bai.

Thú tâm không cổ, thế phong nhật hạ a ~ Sột soạt sột soạt? (Họ chủ nhân, ngẫu có thể uống một chút nhìn cái này được tề sao?) Đúng lúc này, Jetta đột nhiên đưa ra yêu cầu, hai mắt chăm chú nhìn Bạch Khải cầm một bình thức tỉnh được tề khác.

“Jetta, ngươi cũng muốn uống sao?” Bạch Khải nghe thấy vậy thì ngạc nhiên, nói: “Đồ vật này không có tác dụng gì với ngươi đâu?” Bạch Khải hiện tại cũng không lo lắng về tác dụng phụ của thức tỉnh được tề, nhưng công năng của nó là chiết xuất huyết mạch, dẫn dắt sủng thú trong cơ thể bộc lộ huyết mạch Thần Thoại.

Mà Jetta bản chất là một chủng Thần Thoại, hơn nữa còn là loại thuần khiết không thể thuần hóa hơn nữa, uống vào cũng không có tác dụng gì.

Sột soạt sột soạt ~ (ngẫu biết rõ, ngẫu chỉ là muốn uống một chút nhìn ~) Jetta lau khóe miệng sau khi uống nước, lộ ra dáng vẻ của Gamma và khoản.

“Được rồi, nếu muốn uống thì cứ uống đi, tiện thể phân tích một chút thành phần.”

Bạch Khải nhún vai, đưa cho Jetta một bình thức tỉnh được tề.

Thức tỉnh được tề đã hoàn thiện, mà với tư cách là Được tề sư, Jetta có thể cung cấp những hỗ trợ khác.

Sột soạt sột soạt ~ (Cảm ơn chủ nhân ~) Jetta tiếp nhận thức tỉnh được tề, lập tức uống cạn, sau đó thỏa mãn ợ một cái. (Mùi vị không tệ, ngẫu còn muốn uống thêm ~) “Jetta, cái này không phải đồ uống, uống ít thôi.”

Bạch Khải thấy vậy vội ngăn cản, Jetta chỉ có thể thôi, sau khi cảm nhận một hồi, đột nhiên hóa thành hình dạng Nham Đồng Tử.

Chỉ là so với trước, hình dạng Nham Đồng Tử của Jetta dường như mang thêm một chút cây lá màu xanh.

“Jetta, người sao lại như vậy?” Bạch Khải thấy vậy ngạc nhiên, ngay cả nguyên tố sinh vật cũng có thể bị ảnh hưởng, thức tỉnh được tề không khỏi quá mạnh rồi.

Sột soạt sột soạt. (Hắn không phải, năng lượng này không có cải biến thân thể ta.) Jetta lắc đầu, hai tay đè xuống đất, những cây dây leo từ cánh tay Jetta chui vào trong đất, và trên mặt đất đột nhiên mọc ra từng cây Tiểu Thụ.

“Đây coi như là năng lực mới? Xanh hóa hoàn cảnh?” Bạch Khải không khỏi bật cười, Jetta hiện tại có năng lực Thủy, Hỏa, Thổ, đã bệnh quân trong nhóm thời tiết, thường hay tận dụng chính mình để hỗ trợ trồng thuốc bổ.

Bạn ái hiện tại quả thật lần đầu tiên trực tiếp trồng cây.

Lời còn chưa dứt, những Tiểu Thụ đột nhiên điên cuồng sinh trưởng, rễ cây như cự mãng di chuyển khắp nơi, rất nhanh bao trùm toàn bộ Phi Thúy hẻm núi.

“Đúng là lý do ta luôn cảm thấy thức tỉnh được tề tạo ra tác dụng phụ khá quen, đích thị là Cột lớn (Ha shitrama) Thụ Giới Hàng Lâm chứ.”

Bạch Khải liếc mắt nói, nhìn ngắm những cây to lớn che khuất bầu trời, “Jetta, người đây là thức tỉnh kỹ năng mới phải không?” Sột soạt sột soạt. (Không có, chỉ là ngẫu phóng xuất năng lượng từ được tề vừa rồi uống vào mà thôi.) Jetta lắc đầu, chỉ vào cây xanh đã tiêu tán trên người mình.

“Thì ra là thế, vẫn là một kỹ năng tiêu hao.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sức mạnh tự nhiên tăng cường Nham Đồng Tử, nhưng cũng có thể thấy được, quy mô này về sau có lẽ còn có thể phát huy nhiều tác dụng hơn. Ân, hồi đầu nhớ lấy nhiều binh cùng Lưu Bội, chuẩn bị cho bất kỳ tình huống nào.

Răng rắc! Đúng lúc này, một tiếng vỡ vỡ trứng thu hút sự chú ý của Bạch Khải và mọi người.

“Trùng Thảo tiến hóa thành công rồi?” Bạch Khải thấy vậy hai mắt sáng lên, mà Nicolas từ đầu đến cuối đều phụ trách bên

cạnh còn kích động hơn, một mực nhìn chăm chăm vào quả trứng không lơ phía trước.

Răng rắc.

Lại một vết rách xuất hiện, kèm theo đó là một sợi khí tức màu vàng kim bay ra, và khi khí tức này xuất hiện, cây xanh dưới quả trứng kim cương bỗng ngưng khô héo, hóa thành một mảnh sức mạnh tự nhiên tinh khiết hòa vào trong khí tức màu vàng kim đó.

“Đây là...”

Bạch Khải thấy vậy sững sờ, Trùng Thảo không có loại này rút ra sinh cơ kỹ năng, vậy liệu có phải thức tỉnh mới không.

Khí tức màu vàng kim tựa như nếm được món ngon, vờn quanh, và khi chạm vào khu vực cây cối do Jetta tạo ra, nó càng quấn chặt lên hơn.

Chỉ trong chớp mắt, cây cối khô héo, hóa thành tro bụi rơi xuống, mà sức mạnh tự nhiên ẩn chứa bên trong thì dưới sự dẫn dắt của khí tức màu vàng kim lại trở về trong quả trứng kim cương.

Sau đó, quả trứng kim cương ầm vang nổ tan, lộ ra một cơ thể màu vàng kim, và cơ thể này sau khi nứt vỏ trứng vẫn không ngừng lớn lên.

Dần dần, Thụ giới biến mất hoàn toàn, sức mạnh tự nhiên bị triệt để thôn phệ, và sự biến hóa của Trùng Thảo vẫn chưa dừng lại, khí tức màu vàng kim trực tiếp tìm đến thực thể tự nhiên lớn nhất nơi đây.

Nicolas. Đối diện khí tức màu vàng kim, Nicolas không hề có chút nào chần chừ, ngược lại lộ ra vẻ vui mừng.

Dù chưa thành hình, và còn có Đại Nhật chi lực hòa lẫn bên trong, nhưng Nicolas vẫn rõ ràng cảm nhận được Trùng Thảo trên người phát ra Long uy.

Huyết mạch Lục Long trong Trùng Thảo bắt đầu trở nên mạnh mẽ! Nghĩ đến đây, Nicolas trực tiếp phun ra một hơi thở Phi Thủy, liên tục không ngừng hướng khí quang màu vàng kim bao bọc Trùng Thảo vận chuyển sức mạnh tự nhiên, mà Trùng

Thảo thân thể thì càng ngày càng lớn, đồng thời dần dần kéo dài.

Cuối cùng, khi chiều cao Trùng Thảo dần dần tiếp cận hai mươi mét, biến hóa cuối cùng dừng lại, ánh quang màu vàng kim trên thân bỗng nhiên tỏa ra.

A ô a ô? (Đây là con côn trùng kia sao?) Beita nghi hoặc đánh giá sinh vật khổng lồ trước mặt, hoàn toàn không thể liên hệ với hình dạng nhỏ bé lúc trước.

“Quả thực, thức tỉnh được tề đã chiết xuất huyết mạch Lục Long trong cơ thể Epsilon, vì vậy mới có dáng vẻ như bây giờ.”

Nhìn thấy Trùng Thảo tạo hình hoàn toàn mới, Bạch Khải không khỏi mỉm cười.

Hiện tại thân thể Trùng Thảo nhìn y như Nicolas, chỉ là phần lưng, bụng, chi trên bốn chỗ, khớp nổi rõ ràng mang theo chất liệu chitin đặc trưng của Trùng tộc.

Những vỏ chitin trên thân hiện ra những đường vân màu vàng kim, từ xa nhìn giống như một vị Đại Nhật, thỉnh thoảng lại chiếu sáng những sắc màu rực rỡ, trở nên rất huyền bí. Đến tia nhìn từ xa, đầu Trùng Thảo cũng là một cái đầu Lục Long, nhưng nhìn kỹ lại sẽ thấy, đôi mắt xanh biếc của Trùng Thảo thực chất là mắt kép của Trùng tộc, nhìn qua có phần quỷ dị.

Mà đặc trưng rõ ràng nhất của Trùng Thảo trên thân là cái đuôi cây màu xanh biếc.

“Dáng vẻ này, sao thấy giống như là đã đem Trùng tộc Phi Long và Lục Long ghép lại với nhau vậy?” Bạch Khải gãi đầu, nhìn từ trên xuống dưới hình dáng mới của Trùng Thảo.

“Thủ lĩnh, sao đột nhiên chúng ta lại nhỏ như vậy, còn tại hạ cảm thấy kỳ quái?” Trùng Thảo như vừa từ giấc mộng tỉnh dậy, tò mò đánh giá xung quanh.

“Không phải chúng ta nhỏ đi, mà là ngươi đã trở nên lớn.”

Trùng Thảo nghe vậy sững sờ, lúc này mới nhận ra bản thân đã có sự biến hóa cực lớn.

Bạch Khải ngửa đầu nhìn Trùng Thảo lớn, nói: “Epsilon, ngươi có thể tự do biến hóa kích thước giống như Delta

không? Như vậy xem ra thật là mệt mỏi.”

“Tự do biến hóa kích thước? Để tại hạ thử một chút.”

Trùng Thảo nghe thấy vậy nhẹ nhàng vuốt cằm, rồi bắt đầu thử, nhưng mãi một hồi cũng không có động tĩnh.

“Thật xin lỗi thủ lĩnh, dường như tại hạ không có năng lực này.”

Trùng Thảo có chút buồn bã, còn Nicolas thì hiện thân, nói: “Chúng ta Lục Long không có loại kỹ năng này, dù sao hình thể đối với Long tộc mà nói, cũng là một bộ phận sức mạnh.”

“Thì ra là thế.”

Trùng Thảo nghe vậy giật mình, sau đó vô cùng phấn khởi đánh giá hình dáng hoàn toàn mới của mình.

Chỉ cần ăn một cái Bất Hủ Trùng xác và thức tỉnh được tề, mà đã giúp hắn trở thành thành viên lớn nhất trong đội ngũ.

Mặc dù Trùng Thảo biết rõ trong đội ngũ này không thể dùng hình thể để đánh giá sức mạnh, nhưng bộ dạng này vẫn khiến hắn cảm thấy mạnh hơn nhiều so với hình dạng nhỏ bé lúc trước.

“Đã Epsilon, người đã thuần hóa huyết mạch Long tộc, thì hẳn là thêm nhiều kỹ năng mới rồi nhỉ?” Bạch Khải đi thẳng vào vấn đề.

“Giống như là, để tại hạ xem thử.”

Trùng Thảo kiềm chế niềm vui trong lòng, bắt đầu xem xét trạng thái của mình, Bạch Khải cũng đưa tay cảm nhận thuộc tính của Trùng Thảo. ...

“Đi, toàn bộ kỹ năng đều đạt siêu phàm cấp? Không đúng, còn có một cái đã thức tỉnh rồi?” Nhìn thấy bảng kỹ năng lấp lánh của Trùng Thảo, Bạch Khải trong lòng không thể không hưng phấn.

Dù là Alpha và Gamma, hai Đế Hoàng sinh vật này, nhưng vẫn còn có siêu cấp kỹ năng hay thậm chí trung cấp kỹ năng.

Kết quả Trùng Thảo đã tiến hóa, toàn bộ đều được nâng lên thành siêu phàm cấp kỹ năng? Đây thực là một mảnh trời yên bình! “Nhưng mà số lượng kỹ năng này rõ ràng đã giảm đi rất

hiều, đều bị dung hợp sao?” Bạch Khải tập trung tinh thần lực vào kỹ năng, nhanh chóng khóa lại hai kỹ năng hoàn toàn mới.

Ghi chú: Dung hợp Đại Nhật chi lực cùng Phỉ Thúy chi lực sinh ra kỹ năng mới, khi Thương Nhật xuất hiện, có thể khiến cho địch nhân trực tiếp tiến vào mộng cảnh, đồng thời chịu tác động từ Đại Nhật chi lực. ...

“Thương Nhật...

Là dung hợp Đại Nhật lực trường cùng Phỉ Thúy ẩn ký mà sinh ra kỹ năng mới sao? Không đúng, Long Miên cũng bị dung hợp vào.”

Bạch Khải qua một chút suy nghĩ, nhanh chóng hiểu được nguồn gốc của Thương Nhật, tiếp tục nói: “Epsilon, thử xem thử hiệu quả của Thương Nhật nào.”

“Được, tại hạ sẽ thử ngay.”

Trùng Thảo gật đầu, mắt kếp màu xanh biếc lóe sáng, đỉnh đầu bỗng xuất hiện một mặt trời màu xanh đậm, tỏa xuống ánh nắng cùng màu sắc đó.

Chỉ trong chớp mắt, Bạch Khải cảm thấy trước mắt trở nên mờ ảo, đột nhiên bị đưa vào trong mộng cảnh Phỉ Thúy.

“Đây chính là bị truyền tống vào trong mộng cảnh Phỉ Thúy rồi?” Bạch Khải nhìn thấy vậy thì sững sờ, sau đó nghe thấy giọng Nicolas từ bên tai truyền đến.

“Nơi này không phải mộng cảnh Phỉ Thúy, chỉ là Epsilon sử dụng sức mạnh Phỉ Thúy tạo ra ảo giác mà thôi.”

Vừa dứt lời, xung quanh mộng cảnh liền vỡ vụn ra, Bạch Khải lại trở lại trạng thái ban đầu.

“Thì ra như vậy, vậy có nghĩa là Epsilon bây giờ có thể tự do sử dụng sức mạnh Phỉ Thúy rồi?” Bạch Khải hai mắt sáng lên hỏi tiếp: “Còn về những sức mạnh khác đâu, bên cạnh sức mạnh Phỉ Thúy, hẳn là còn có Đại Nhật chi lực mới đúng.”

Két phốc két phốc. (Họ chủ nhân, hãy nhìn kỹ xung quanh.) Gamma chọt chọt vào vai Bạch Khải, làm dấu hiệu rằng hẳn nên nhìn vào tình hình xung quanh, Bạch Khải nghe thấy tiếng

thì nhìn lại, phát hiện thực vật xung quanh, vốn là xanh um
tươi tốt, giờ đã mất đi sinh khí, không còn chút sức sống nào.

“Cái này...

Thương Nhật còn có thể cướp đoạt sinh khí?”

Chương 791:

Long binh Trùng vệ “Không phải cướp đoạt sinh cơ, chỉ là rút lấy từ bên trong Tự Nhiên chi lực, cùng với hơi thở của Long Phi Thúy tạo ra một hiệu ứng.”

Nicolas lắc đầu, ánh mắt nhìn Trùng Thảo càng trở nên thân thiết.

Mặc dù hình dạng có hơi khác nhau, nhưng khả năng của Trùng Thảo càng gần gũi với Lục Long, điều này khiến Nicolas rất vui mừng.

“Vậy là cùng loại Phi Thúy hơi thở, có nghĩa là có thể dành cho sinh cơ?” Bạch Khải nghe vậy ngạc nhiên, anh truyền lệnh mới cho Trùng Thảo, lúc này Trùng Thảo hiểu ý, nhiệt độ trên đầu Thương Nhật bỗng nhiên thay đổi, ngay lập tức trở nên ấm áp.

Cùng lúc đó, những thực vật ban đầu chết đi do bị tước đoạt sinh cơ lại dần hồi phục khi được ánh sáng lục sắc chiếu xuống.

“Không sai, đồng thời với Đại Nhật lực trường và hiệu quả của Phi Thúy hơi thở, còn có thể cưỡng chế kéo người vào giấc mộng, khả năng AOE tối đa!” Bạch Khải giơ ngón cái lên với Trùng Thảo.

Chưa nói đến việc Trùng Thảo hiện tại có hình thể khổng lồ, chỉ riêng Thương Nhật đã có đầy đủ sức mạnh đe dọa rồi.

“Nếu Thương Nhật là hiệu quả của thức tỉnh dược tề, vậy Long binh Trùng vệ có lẽ là dựa vào Bất Hủ Trùng xác để có được năng lực đúng không?” Bạch Khải chuyển tâm trí tới Long binh Trùng vệ và ngay lập tức hiện lên số liệu liên quan trong đầu. [tên kỹ năng] : Long binh Trùng vệ [đẳng cấp kỹ năng] : Siêu phàm cấp [hiệu quả kỹ năng] : Hội tụ những đặc điểm tinh hoa của hai chủng tộc Long tộc và Trùng tộc vào ký sinh trùng thể nội, trùng trùng sẽ biến cải ký sinh trùng thành hình thái trùng long nhất thể.

Ghi chú: Số lượng 0/9 “Cải tạo ký sinh trùng... trùng long nhất thể...”

Bạch Khải chép miệng, nhìn một chút Trùng Thảo đang thay đổi, sắc mặt đột nhiên trở nên kỳ lạ.

Có vẻ như, mục tiêu của viện trưởng đòi thứ nhất Thương Triết học viện, hẳn đã đạt được? “Epsilon, người cảm thấy bây giờ người và trước kia khác nhau ở chỗ nào không?” Bạch Khải bất ngờ hỏi.

“Khác nhau? Ngoài việc mạnh hơn một chút, ta cảm giác như mình dường như có hai bộ cơ thể và tổ chức hoàn toàn độc lập, liệu có coi là khác nhau không?” Trùng Thảo tinh tế cảm nhận rồi đáp.

“Hai bộ? Người vốn có không phải đã có hai bộ sao?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, trong khi Shuke khởi động hệ thống quét để kiểm tra cấu trúc cơ thể của Trùng Thảo.

“Hai bộ não, hai trái tim, mọi thứ đều là hai bộ?” Bạch Khải nhìn thấy vậy thì có chút ngạc nhiên.

Trùng Thảo vốn đã có hai bộ hệ thống là từ phế hồn trùng và mộng cảnh dây leo, một thực vật, một côn trùng.

Sau khi tiến hóa thành Đại Nhật Long Thiên, dù đã hợp nhất, nhưng vẫn giữ lại hai bộ điều khiển trung tâm, nên mới có thể ngủ một bên và chiến đấu bên kia như trước.

Nhưng hiện tại, Trùng Thảo lại có hai bộ não nằm trong toàn bộ cơ quan nội tạng, giống như một Tịnh Đế song hoa, độc lập nhưng lại liên kết với nhau.

“Đây được coi là cái gì, Husky là một thể tam hồn, còn Epsilon là một hồn song thể?” Bạch Khải gãi đầu, nhìn sinh vật của mình với cấu trúc dị dạng, trong đầu hiện lên hình ảnh Trùng Thảo điên cuồng cạnh tranh nội bộ.

Hai bộ cơ quan nội tạng, một bộ phụ trách ban ngày, một bộ phụ trách ban đêm, hai mươi bốn giờ cạnh tranh điên cuồng, 007 lão bản thật vui vẻ! “Kéo xa, Trùng Thảo, cái Long bình Trùng vệ này sẽ dùng như thế nào, còn cái gì...

trúng trùng ở đâu?” Bạch Khải lắc đầu, không muốn nghĩ thêm về những chuyện kỳ quái đó, lại quay trở lại chủ đề chính.

“Hắn là ở đây chứ?” Trùng Thảo lắc cái đuôi rỗng, suýt nữa đập vào Nicolas, rõ ràng là còn chưa quen.

Ngay lập tức từ một con côn trùng nhỏ trở thành Cự Long, Trùng Thảo dù rất vui vẻ nhưng vẫn cần thời gian để thích ứng.

“Là dùng đuôi để truyền vào sao? Quả thật có một cảm giác kỳ lạ.”

Bạch Khải giật mình, may là Long binh Trùng vệ có hạn chế cao nhất, nếu không hẳn rất hoài nghi Trùng Thảo có thể biến thành loại dị hình Nữ Hoàng nào đó.

Khi đó, mọi chuyện có thể sẽ phát triển theo hướng mà hắn không thể kiểm soát được.

Thứ này, đầu tiên là vong linh Thiên tai, sau đó lại là Trùng tộc xâm lấn, luôn cảm thấy con thú cưng của hắn tiến hóa có chút nguy hiểm.

Chẳng mấy chốc, Trùng Thảo đã gần thích ứng với sự thay đổi của cơ thể mình, đồng thời triệu hồi nhóm ký sinh thú của mình ra trước mặt.

“Ta nghĩ xem, hình như thao tác như vậy...”

Trùng Thảo nghĩ một chút, sau đó liền cầm cái đuôi cây dài mảnh vào trong thân thể Phách Không Chiến Hùng đầu tiên.

“Cái này là kết thúc?” Thấy Trùng Thảo trực tiếp rút đuôi ra, Bạch Khải một trận ngạc nhiên. Động tĩnh này có vẻ quá bé nhỏ.

Nhưng không đợi Trùng Thảo hồi phục, thân thể Phách Không Chiến Hùng bỗng nhiên có một biến hóa cực lớn.

Lớp da lông bên ngoài toàn bộ bị rụng đi, thay vào đó là chất chitin cứng cùng với vảy Long tộc, thậm chí còn mọc ra một đôi cánh lớn dày.

Ngay sau đó, đầu của Phách Không Chiến Hùng cũng nổ tung to ra, sắc nhọn như dao, khiến ai nhìn thấy cũng phải ngỡ ngàng.

Còn đôi chân mạnh mẽ của nó, cũng bị những chân sắc nhọn thay thế, thậm chí tại bụng còn duỗi ra thêm một đôi.

Khi biến hóa của Phách Không Chiến Hùng kết thúc, trước mặt Bạch Khải đã hiện ra một sinh vật trùng long nhất thể hoàn toàn mới.

“Trời ơi, người chắc chắn kỹ năng này không gọi là Cường Thực bọc thép sao?” Bạch Khải ngạc nhiên nhìn sinh vật trước mắt, nói: “Đồ vật này đã không còn liên quan gì đến Phách Không Chiến Hùng nữa rồi?” “Vẫn có chút liên quan.”

Trùng Thảo lắc đầu, phát ra chỉ lệnh cho Phách Không Chiến Hùng, lập tức, bên ngoài cơ thể nó lập tức chuyển sang hình thái kim loại.

“Có thể sử dụng kỹ năng hóa thép sao?” Bạch Khải thấy vậy thì sửng sốt.

Ký sinh thú của Trùng Thảo trước giờ không thể sử dụng kỹ năng, vì vậy hắn đặc biệt chọn cho Trùng Thảo những sủng thú cận chiến, nhằm phát huy sức chiến đấu của chúng.

Nhưng bây giờ, trùng vệ này có vẻ như có thể sử dụng kỹ năng thuộc tính? “Đúng vậy, khi ta cải tạo chúng thành trùng vệ, cấu trúc thân thể của chúng sẽ dựa vào cơ thể nguyên bản để tiến hành cải tạo, sau đó ta có thể kiểm soát để chúng sử dụng kỹ năng thuộc tính.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, đột nhiên có chút tiếc nuối thở dài: “Đáng tiếc những trùng vệ này vẫn không có linh hồn, chỉ đơn thuần phục tùng mệnh lệnh của ta mà thôi.”

“Linh hồn không quan trọng, người không phải đang nghiên cứu giả lập linh hồn sao, ngày nào đó trực tiếp rót vào là được.”

Bạch Khải vẫy tay, nhìn ánh mắt ngốc nghếch trước mặt, nhưng vẫn rất bảo vệ trùng vệ bên cạnh Trùng Thảo, khóe miệng đã hơi nhếch lên.

“Đã có thể sử dụng kỹ năng thuộc tính, thì những trùng vệ này không thể tùy ý lựa chọn được.”

“Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Quang, Âm, làm sao cũng phải cho chúng có đủ cả!” “Thật sự có thể không thủ lĩnh?” Trùng Thảo nghe vậy một chút kích động, cuối cùng, tiêu đề của mình không phải ngốc đến mức đó, ít nhất cũng có

thể so được với Thất Kiếm Long kỵ và mười hai con giáp thủ hộ thú.

“Đương nhiên rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía những ký sinh thú còn lại của Trùng Thảo, nói: “Ngoài những con này tự mang thuộc tính ra, những thứ khác không cần ký sinh, giải trừ không chế đi.”

“Tôi rõ rồi.”

Trùng vệ liên tục gật đầu, lập tức giải trừ mối quan hệ ký sinh với những sủng thú, sau đó bắt đầu một vòng mới ký sinh và cải tạo.

Kết phốc kết phốc... (tất cả mọi người đều muốn có thủ hạ, Gamma cũng muốn...) Nhìn thấy Trùng Thảo bận rộn quên hết trời đất, Gamma đột nhiên thể hiện tâm trạng ao ước một chút.

“Gamma, ngươi cũng muốn có tiểu đệ?” Bạch Khải nghe vậy không khỏi bật cười, không ngờ thú cưng của mình lại có tâm lý ganh đua trong lĩnh vực này.

Nhưng mà suy nghĩ kỹ thì cũng phải, giờ Alpha, Husky, Trùng Thảo đều đã có người hầu, nói những sủng thú khác không phản ứng, thì đó chắc chắn là giả.

Sột soạt sột soạt! (Kia Jetta cũng muốn!) Khi thấy Gamma mở miệng, Jetta cũng đưa ra yêu cầu của mình.

“Gamma, ngươi có kỹ năng phân liệt, thì không cần đến tiểu đệ đâu, tốt nhất là sau này chú ý xem có thể nâng cấp kỹ năng phân liệt không, cấp trung cấp thật sự là kém một chút.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Gamma, sau đó nhìn về phía Jetta, nói: “Còn như ngươi, cũng không cần thiết lắm, nếu không ta sẽ rất lo lắng tiểu đệ của ngươi sẽ bị ngươi chụp chết.”

Hai con sủng nghe vậy liền bưng tỉnh, không còn lăn tăn nữa.

“Delta, sao ngươi không có ý kiến, chẳng lẽ không muốn có một người hầu sao?” Khi đã trấn an được Gamma và Jetta, Bạch Khải không khỏi nghi ngờ nhìn về phía Delta không có chút gợn sóng, hỏi.

Róc rách rách rách. (Đúng Delta còn không đủ mạnh, vẫn không muốn phân tâm.) Delta lắc đầu, mặc dù hắn cũng rất muốn thu thêm một ít tiểu đệ, nhưng cả thời gian lẫn không gian năng lực đều chiếm dụng quá nhiều thời gian của hắn.

Vì vậy, việc tốn công sức để nuôi người hầu không bằng anh chuyên tâm phát triển mạch máu của bản thân, thu về sức chiến đấu mạnh hơn.

“Cũng đúng, năng lực xuất hiện trong thời không chi lực của người càng hiệu quả hơn một chút.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, không còn lẩn tránh những chuyện này nữa, lại một lần nữa xem xét Trùng Thảo trước mặt.

Sau khi tiến hóa, Trùng Thảo đã cao tới hai mươi mét, đứng tại chỗ cũng có khoảng mười mét, so với Nicolas cũng không nhỏ hơn bao nhiêu, vững vàng đứng ở vị trí sinh vật lớn nhất trong đội ngũ.

“Xem ra sau này ra ngoài chọn thêm một con kỳ thú nữa.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, trước đây hắn rất có tâm huyết với việc chọn kỳ thú, nhưng giờ khi có Delta làm kỳ thú toàn năng, thì hắn mới từ bỏ ý định đó.

Không ngờ bây giờ, hắn lại có hai con kỳ thú, hơn nữa còn lần lượt là một con phương đông Thần Long và một con Tây Phương Cự Long, sự phối hợp kỳ thú này thực sự có thể gọi là xa hoa.

“Sau này ra ngoài sẽ cưới Epsilon, Delta thì thu nhỏ lại để trốn trên thân, rốt cuộc mục mục không cần lo lắng cho ta nữa.”

Bạch Khải nhanh chóng phác họa ra cách thức xuất hành trong tương lai, đang định xem xét việc Trùng Thảo chuyển hóa những con trùng vệ còn lại, thì nhìn thấy Alpha đột nhiên quay trở về từ bí cảnh.

“Sao lại lâu như vậy mới về, Quan Thanh thực lực có tăng lên lớn không?” Bạch Khải nhìn đồng hồ, hỏi.

Ken két ken két. (Tăng trưởng thật sự không nhỏ, nhưng trình độ chiến đấu vẫn chưa lớn.) “Vậy sao đến bây giờ mới về?”

Ken két ken két. (Hắn thuộc tính ánh trắng dường như cũng có tác dụng khắc chế nhất định với lực lượng Tử Vong, cho nên

đã đánh thêm vài trận.) Alpha có vẻ như vẫn chưa thỏa mãn, lưỡi kiếm dài sau lưng nhẹ nhàng rung động.

“Có thể khắc chế lực lượng Tử Vong? Đúng rồi, ban đầu Thái Dương và trăng sáng cũng là Tinh Thần, có thể khắc chế lực lượng Tử Vong thì cũng không có gì kỳ lạ.”

Bạch Khải bỗng hiểu ra nguyên nhân và nảy sinh hứng thú với thuộc tính ánh trăng này.

Nếu không, có thể tìm Quan Thanh thương lượng một chút, cắt một miếng vỏ cây từ bên dưới Yên Nguyệt thử vệ để thử xem, biết đâu lại có được thuộc tính ánh trăng nữa.

Chương 792:

Có vẻ như, quá kiêu ngạo rồi? (1) Ngày thứ hai.

Tại Băng Vũ phân viện.

“Bạch viện trưởng, người muốn Yển Nguyệt thủ vệ vỏ cây?”

“Không sai, ta rất hứng thú với Yển Nguyệt thủ vệ có thuộc tính ánh trăng, muốn nghiên cứu một chút.”

Bạch Khải gật đầu, ánh mắt lấp lánh sự mong đợi.

Theo lời Delta nói, thuộc tính ánh trăng này không chỉ có khả năng kháng cự với Tử Vong chi lực, mà còn có khả năng tịnh hóa.

Nếu có thể lĩnh hội, có thể giải trừ một số yếu tố trong nhiệm vụ phụ thuộc vào Gamma.

Nghe Bạch Khải nói vậy, Quan Thanh có vẻ ngạc nhiên, im lặng đặt tay trái lên lưng chú ấn của mình.

Dù hẳn thừa nhận Bạch Khải có thiên phú vượt trội hơn mình, nhưng hẳn cũng biết rõ danh tiếng cuồng ma mà Bạch Khải đang nghiên cứu.

Thời điểm này, hẳn không chỉ đơn thuần muốn vỏ cây, mà còn có khả năng sẽ phá hủy Yển Nguyệt thủ vệ của hắn.

Hắn còn hy vọng vào Yển Nguyệt thủ vệ có thể thăng cấp để trở thành truyền kỳ.

Lưu Bội thấy tình hình như vậy liền đứng dậy, nói: “Bạch viện trưởng, Yển Nguyệt thủ vệ vừa mới thăng cấp, việc rút ra vật liệu có thể sẽ ảnh hưởng tới hắn.

Nếu không thì nên thôi đi.”

“Tốt, vậy cũng được.”

Bạch Khải nghe vậy có chút tiếc nuối, nhưng vẫn hỏi: “Quan Thanh, người Bái Nguyệt người cây khế ước ở đâu, có phải tại Lô Sơn không?” Quan Thanh lắc đầu, nói: “Không phải, Bái Nguyệt người cây là viện trưởng từ rừng rậm Dạ Ca mang về.”

“Rừng rậm Dạ Ca? Ta biết rồi.”

Bạch Khải nhìn về phía Lưu Bội, khi nhận được sự xác nhận từ đối phương, khẽ ghi nhớ lại, nhìn đồng hồ, nói: “Thời gian không còn nhiều nữa, vậy chúng ta đến Thương Triết học viện luôn đi?” “Được thôi, chờ đến khi Thương Triết học viện thấy được thành quả nghiên cứu của viện trưởng, bọn họ nhất định sẽ tích cực đề xuất hợp tác cùng chúng ta.”

Trong mắt Lưu Bội lóe lên một tia sáng, thể hiện rõ quyết tâm.

Hình thái hoàn toàn mới của Trùng Thảo mà Lưu Bội đã biết cùng với hiệu quả của thức tỉnh được tề sẽ giúp cho việc phát triển tương lai của thức tỉnh được tề trở nên dễ dàng hơn. Điểm quan trọng nhất là hình thái Trùng Long nhất thể này, chính là sinh vật mà Thương Triết học viện theo đuổi hoàn mỹ, chỉ cần đến lúc đó lộ diện, Thương Triết học viện sẽ nhất định chủ động tiếp cận.

Quyền chủ động nằm trong tay họ.

“Hợp tác...”

Không có vấn đề gì, chỉ cần đừng động vào Trùng Thảo là được.”

Bạch Khải nói với vẻ không vui, hôm qua chỉ là một con Nhật Luân Giáp Trùng đã khiến cho Bất Hủ Trùng Hoàng như vậy phẫn khích.

Nếu như họ lại thấy Trùng Long nhất thể huyết mạch, không chừng Bất Hủ Trùng Hoàng cấp cao sẽ trực tiếp nắm giữ Trùng Thảo để lai giống...

Khụ khụ, xâm nhập trao đổi.

“Hắn là không, dù sao còn có Nicolas ở đây.”

Lưu Bội nhìn về phía Nicolas đã hóa thành hình người bên cạnh, không có chút nào lo lắng.

Chưa nói đến thân phận của Bạch Khải, chỉ riêng thực lực thâm sâu khó lường của Nicolas cũng đủ để khiến phần lớn người từ bỏ những suy nghĩ không chính đáng.

“Cũng đúng.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Vậy thì lên đường thôi!” “Tốt, nhưng viện trưởng, ta có một đề nghị.”

...

Tại Thương Triết học viện.

Dương Minh dẫn theo vài giáo sư của Thương Triết học viện, đứng ở cửa chờ đợi.

“Dương đại sư, chỉ là một người trẻ tuổi thôi, cần chúng ta phải đứng ở đây chờ đợi đông đảo như vậy sao?” Một lão giả tóc hoa râm mặt mày khó chịu, chất vấn.

“Lâm giáo sư, Bạch Khải là khách mời do viện trưởng mời, ban đầu viện trưởng cũng định tự mình tới đón, chỉ vì Mộ Thủ truyền kỳ còn đang ở gần đây, nên chúng ta mới bị quy định phải ra nghênh đón.”

Khi nghe thấy lão giả chất vấn, Dương Minh cũng cảm thấy khó xử.

Vị Lâm Vô Mộ này dù là bậc bề trên của Lâm Phú Quý nhưng cũng là một giáo sư danh tiếng của Thương Triết học viện, tự nhiên cảm thấy không vui khi phải ra tiếp đón Bạch Khải, một người trẻ tuổi.

“Khách mời...

chỉ là một thằng nhóc nổi tiếng nhờ vào sự nâng đỡ của trưởng bối mà thôi, có đáng gì là khách mời!” Lâm Vô Mộ hừ lạnh một cái, hẳn biết rõ danh tiếng của Bạch Khải.

Dù là người sáng tạo Ngự Linh sư hay Ngự Thú sư có thiên phú hàng đầu của liên bang, hay thậm chí là người sở hữu độc quyền trẻ tuổi nhất của liên bang, hẳn đều đã nghe nói qua.

Chương 793:

Có vẻ như, hắn quá kiêu ngạo rồi? Chính vì thế, Lâm Vô Mộ mới có thể chất vấn Bạch Khải về những danh hiệu mà hắn có.

Bởi vì, điều đó thật sự quá phi lý! Trước khi vào đại học, hắn thậm chí còn chưa thức tỉnh thiên phú, vậy mà đột nhiên trở thành Ngự Thú sư, không chỉ thực lực tăng vọt, mà còn đạt được những thành tựu mà nhiều bậc lão tiên bối cũng không thể có được, đặc biệt là trong lĩnh vực phù văn, càng thúc đẩy ý chí của thế giới công nhận Ngự Linh sư.

Một tiểu thuyết cũng không dám viết như vậy! “Lâm giáo sư, Bạch Khải thật sự không phải dựa vào bậc tiên bối nâng đỡ.”

Dương Minh thấy sắc mặt tràn đầy bất đắc dĩ, thật lòng mà nói, trước khi có liên hệ với Bạch Khải, hắn cũng không tin, nhưng trải qua một tháng ở sa mạc hoang vu, Dương Minh mới xác nhận được thiên phú yêu nghiệt của Bạch Khải.

Chỉ có điều, rất rõ ràng, những lời này hắn nói với Lâm Vô Mộ, không, thậm chí phần lớn giáo sư và đại sư ở đó đều không muốn tin.

Ngay lúc này, một con Cự Long từ trên trời giáng xuống, uy lực to lớn lập tức khiến mọi người choáng váng, mấy vị giáo sư còn lại càng biến sắc, vội vàng triệu hồi thú cưng của mình để phòng vệ.

“Đây là, Lục Long?” Lâm Vô Mộ biến sắc, mặc dù hắn đã nghe nói Bạch Khải có một con Cự Long Truyền Kỳ làm bạn, nhưng không nghĩ rằng Bạch Khải lại có thể mang Lục Long về nhà như vậy.

Thật sự là một cú tát vào mặt! “Chờ chút, đây không phải Lục Long, mà là...

Trùng Long?!” Dương Minh dẫn đầu chịu đựng uy lực của Long, nhưng khi nhìn thấy con Cự Long hình thù quái dị này, con người hắn lập tức co rút lại, thốt lên kinh hãi.

“Trùng Long?” Lâm Vô Mộ hoàn toàn biến sắc, ngẩng đầu nhìn con sinh vật khổng lồ trước mặt.

Vảy màu vàng kim, phủ kín những hoa văn bí ẩn, cùng với đặc điểm của Trùng tộc như mắt kép và đuôi châm rộng lớn.

Sự kết hợp hoàn hảo giữa Long tộc và Trùng tộc hiện ra trước mắt, tỏa ra sức hút vô cùng mạnh mẽ.

“Thật sự, đây là Trùng Long!” Trong mắt Lâm Vô Mộ lóe lên sự kích động, hấn run rẩy đưa tay ra, dường như muốn chạm vào.

Trùng Long không chỉ là ước mơ của viện trưởng đời thứ nhất, mà cũng là tâm nguyện của họ, khi thấy con sinh vật hoàn mỹ mà họ mơ ước, họ không thể không hưng phấn.

Nhưng đúng lúc này, Trùng Long đột nhiên lùi lại một bước, từ từ cúi người xuống, sau đó vài bóng dáng nhảy xuống từ lưng Trùng Long.

“Xin lỗi đã để các người chờ lâu, Dương đại sư.”

Bạch Khải mang theo vẻ áy náy chào Dương Minh, lúc này Dương Minh mới kịp phản ứng, nhanh chóng đáp lại: “Không sao, không sao, chúng ta cũng mới đến.”

Nói xong, Dương Minh nhìn về Trùng Thảo bên cạnh Bạch Khải, rồi lại nhìn Lưu Bội bên cạnh Bạch Khải, có chút không chắc chắn hỏi: “Con này... ừm, sủng thú này là...?” “Dương đại sư không phải hôm qua đã gặp viện trưởng rồi sao? Sao lại không nhận ra cả sủng thú của viện trưởng?” Lưu Bội mỉm cười, giới thiệu: “Đây chẳng phải chính là năm sủng của viện trưởng sao?” “Năm sủng? Con đó là Đại Nhật Long Thiên?” Lưu Bội có chút kinh ngạc, rõ ràng không thể liên tưởng Trùng Thảo với con côn trùng trước đó.

“Đúng vậy, nhưng Epsilon bây giờ được gọi là Thương Nhật Mộng Long.”

Bạch Khải lặng lẽ đính chính Dương Minh, nhưng điều này chỉ khiến Dương Minh càng thêm chán kinh.

Rõ ràng hôm qua gặp mặt vẫn là một con côn trùng, sao hôm nay lại biến thành một con Cự Long, không, là một Trùng Long rồi? Lâm Vô Mộ tiến lên, nói: “Thương Nhật Mộng Long? Đó chẳng phải là thành phẩm nghiên cứu mới nhất của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sao?” “Nếu phải nói, cũng có thể coi là thành phẩm nghiên cứu của viện nghiên cứu

Tiến Hóa Siêu Thần, dù sao đây là sủng thú mà viện trưởng chính tay bồi dưỡng.”

Lưu Bội cười nói: “Không biết Lâm giáo sư có cao kiến gì không?” “Các người nói viện trưởng tự mình bồi dưỡng?”

Lâm Vô Mộ nhìn Bạch Khải với ánh mắt hoài nghi, nhìn thấy vẻ ngây ngô trên mặt hắn, rồi lại nhìn Lưu Bội đang cười híp mắt bên cạnh, càng thêm khẳng định suy đoán của mình.

Chương 794:

Có vẻ như quá kiêu ngạo rồi? (3) Nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần để bồi dưỡng Bạch viện trưởng, thật là mệt mỏi quá đi!” Nhìn bộ dạng của Lâm Vô Mộ, Bạch Khải càng thấy nghi hoặc hơn.

“Lưu thúc thúc, có phải chúng ta có phần thất lễ không? Sao lại có cảm giác như Lâm giáo sư đối với ta có nhiều ý kiến thế?” Ban đầu, Bạch Khải định ngồi xe đến, nhưng Lưu Bội lại đề nghị hấn cưỡi Trùng Thảo đến, nhưng lại chưa thu lại khí tức.

Mặc dù Bạch Khải không rõ nguyên nhân nhưng vì Lưu Bội có kinh nghiệm hơn trong lĩnh vực này, nên hấn đồng ý.

Chỉ là giờ đây, nhìn bộ dạng của Lâm Vô Mộ, có vẻ như đã làm cho đối phương cảm thấy tức giận? “Không phải thất lễ đâu, chỉ là bọn họ không tin vào thành tựu của viện trưởng người.”

Lưu Bội cười nói: “Dù sao tuổi tác của viện trưởng cùng thành tựu thật sự là lệch nhau quá lớn.”

“Tuổi tác và thành tựu? Chỉ vì thế này, ta còn tưởng rằng ta và bọn họ có thù oán gì đó, vậy thì không sao rồi.”

Bạch Khải nghe vậy như bưng tỉnh, không nghĩ nhiều nữa.

Trong ánh mắt của đám giáo sư, hấn ngay lập tức thu hồi Trùng Thảo lại.

Những ánh mắt kia khiến Bạch Khải cảm thấy quá sức kinh khủng, hấn rất lo lắng rằng nếu để Trùng Thảo ở lại ngoài này có thể sẽ bị nuốt sống.

Khi Bạch Khải thu hồi Trùng Thảo, Dương Minh tỉnh lại, nói: “Bạch viện trưởng, Lưu đại sư, và Gia Cát tiểu huynh đệ, viện trưởng và Mộ Thủ truyền kỳ đang chờ trong đó, mấy vị xin mời theo ta.”

“Xin phiền.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, theo Dương Minh tiến vào bên trong Thương Triết học viện.

Trong khi đó, Lâm Vô Mộ và nhóm người, dù rất tò mò về Trùng Thảo, nhưng vì khách đến nhà, cũng chỉ có thể tạm thời kiềm chế sự hiếu kỳ, theo sau mà đi.

So với ngày hôm qua vắng vẻ, hôm nay Thương Triết học viện rõ ràng nhộn nhịp hơn nhiều, các học viên mặc đồng phục, dẫn theo những con thú cưng của họ, cùng nhau tiến về một hướng.

“Quý trường, có hoạt động gì vậy?” Bạch Khải nhanh chóng phát hiện sự bất thường, hỏi.

“Đúng vậy, hôm nay là đấu trùng đại hội mà Thương Triết học viện chúng ta sẽ tổ chức mỗi học kỳ, nhằm để các học viên thể hiện thành quả của mình trong thời gian qua, đồng thời cũng để khai thác tiềm năng dưới ánh mắt.”

“Đấu trùng đại hội? Trùng hợp vậy sao?” Bạch Khải tò mò liếc nhìn Dương Minh, tại lúc này mời hắn đến, sẽ không phải là định để hắn tham gia vào cái gì đấu trùng đại hội chứ?

“Hừm, sau khi tôi về, viện trưởng đã khuyến khích chúng ta mời Bạch viện trưởng tham gia lần đấu trùng đại hội này, vừa có thể tăng cường sự hiểu biết giữa hai bên, mà cũng thuận tiện để chúng ta bàn bạc về hợp tác sau này.”

Nói đến hợp tác, Dương Minh ngay lập tức tỉnh táo, vừa định cùng Bạch Khải nói rõ một chút, thì Bạch Khải lại lùi một bước, đẩy Lưu Bội ra.

“Dương đại sư, những việc vặt này viện trưởng không cảm thấy mấy hứng thú, không bằng để ta và người tâm sự được hơn.”

Lưu Bội cười tí mắt nhìn Dương Minh, với vẻ mặt đầy toan tính của một thương nhân, còn Gia Cát Thần thì một bên lắng nghe với vẻ rất chăm chú.

“Gia Cát Thần, người đang làm gì vậy? Có Lưu thúc thúc nói chuyện, chúng ta không cần lo lắng đâu.”

“Cha ta gửi ta đến chính là để học hỏi thương nghiệp từ Lưu thúc thúc, cơ hội tốt như vậy, sao có thể bỏ lỡ.”

“Tốt, ta còn tưởng rằng người đến để khảo sát tình hình kiến thiết phân viện.”

“Đương nhiên không phải.”

“Tốt, vậy người tiếp tục đi.”

Chương 795:

Đầu Trùng Đại Hội Một đoàn người đông đúc tiến về đầu trùng hội trường, trên đường đi đã thu hút không ít sự chú ý từ các học sinh, rất nhanh có người nhận ra thân phận của Bạch Khải.

“Người xem, kia có phải chính là Bạch Khải không?” “Người sống trên mây chắc, ai mà không biết hôm nay Bạch Khải đến học viện chúng ta giao lưu.”

“Ta đương nhiên biết, nhưng mà xuất động nhiều giáo viên như vậy đón tiếp, Bạch Khải đúng là một tấm gương của thế hệ trẻ chúng ta!” “Chúng ta? Thế hệ trẻ? Người có thể dày mặt thêm một chút không? Người có ý tốt đem mình so sánh với Bạch Khải, ta còn không dám.”

“Thế nào? Ít nhất tuổi tác thì cũng gần gần nhau mà?” “A ~ về tuổi tác mà nói, Bạch Khải mới chỉ là năm hai, trong khi người đã là năm thứ tư đại học, nhưng vẫn chỉ là một tam giai Ngự Thú sư, không có thành tích gì nổi bật, chắc sắp phải ra ngoài làm Shachiku thôi.”

“Đừng nói nữa, ta thừa nhận rằng mình là phế vật, ta chỉ phối hợp với trùng giày mà thôi...”

Nghe những lời bàn tán xung quanh, Gia Cát Thần chỉ cười tủm tỉm, nói: “Xem ra người thật sự đã tạo ra áp lực không nhỏ cho những người đồng lứa nha.”

“Áp lực? Có sao?” Bạch Khải trợn mắt nhìn Gia Cát Thần, nói: “Ít nhất ta không thấy người có gì áp lực cả.”

“Ta đã hoàn toàn từ bỏ rồi, đây đưa với người chỉ làm tổn thương chính mình thôi.”

Gia Cát Thần giả vờ thấu hiểu, nói: “Hơn nữa, Ngự Linh sư và Ngự Thú sư thực ra cũng không có gì để so sánh.”

“Đúng là vậy, cách trưởng thành của Ngự Linh sư thật sự khác với Ngự Thú sư.”

Bạch Khải vuốt cằm, mặc dù nói Ngự Linh sư ngày càng nổi bật với những khả năng riêng, như là trong không gian Ngự

Linh cầu, hay là những chú ẩn đặc biệt, nhưng trên góc độ lâu dài mà nói, Ngự Thú sư vẫn có phần nhỉnh hơn.

“Nhưng mà, ta nhớ Ngự Linh sư có thể khế ước tới sáu đầu sủng thú, sao ngươi vẫn chỉ có ba đầu?” Bạch Khải nghi ngờ nhìn Gia Cát Thần, hỏi.

“Ta thì biết, nhưng mà lúc ban đầu cũng không sốt ruột gì, từ từ sẽ đến.”

Gia Cát Thần nhàn nhạt mỉm cười.

“Ngươi thực sự bình tĩnh quá đấy.”

Bạch Khải không khỏi phì cười, sau đó đột nhiên nghĩ đến điều gì, nói: “Đúng rồi, ngươi có muốn khế ước một đầu trùng hệ sủng thú không? Cái gì biết phóng điện độc giác tiên hay đại loại như thế...”

“Ngươi biết phóng điện độc giác tiên à?” Nghe Bạch Khải nói, Gia Cát Thần càng thêm nghi ngờ.

“Bạch Khải, ngươi tìm thấy sủng vật ưu tú nào ở đây à? Ta thì không phản đối, nhưng mà đây dù sao cũng là học viện của người ta, một sủng vật quá ưu tú cũng sẽ không cho chúng ta, những người ngoài, tùy tiện khế ước đâu.”

“Không sao hết, chỉ cần ngươi đồng ý khế ước là được.”

Bạch Khải nở một nụ cười, lòng thầm nghĩ Bạo Long, Băng Lang, Hỏa Điều đều có, sao có thể thiếu điện trùng chứ, tất cả đều phải là những đứa trẻ được tuyển chọn chín chu.

“Bạch viện trưởng, chúng ta đã đến nơi.”

Dương Minh, người đi đầu, dừng bước, chỉ vào một toà nhà có kiến trúc như đấu trường, nói: “Nơi này chính là đấu trùng đại hội hội trường, tranh tài đã bắt đầu rồi, chúng ta vào thôi.”

“Tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, theo Dương Minh vào bên trong, đồng thời trên khuôn mặt lộ rõ vẻ tò mò khi nhìn qua cửa sổ thông đạo về bên trong.

Không giống với Bạch Khải dự đoán rằng sẽ có một đấu trường, đấu trùng đại hội tại hội trường này lại hiện lên những thung lũng sâu dùng để nuôi cỏ hổ lớn, và từng người Ngự

Thú sư đang điều khiển sủng thú của mình chiến đấu quyết liệt.

“Những Ngự Thú sư trùng hệ của học viện Thương Triết chủ yếu đều được đào tạo kỹ năng độc hệ, cấu trúc như vậy cũng là để phòng tránh độc tố bắn ra khắp nơi, gây ra những tổn thương không cần thiết.”

Dương Minh đang lúc giải thích, dẫn cả đoàn vào bên trong để xem xét.

“Bạch viện trưởng, người đã đến.”

Khi thấy Bạch Khải xuất hiện, Lâm Phú Quý lập tức hiện ra một nụ cười, đứng dậy chào đón, nhìn sơ qua Bạch Khải rồi nhìn lại những giáo sư kỳ cựu phía sau hắn, trong mắt lóe lên một tia quang mang khó nhận ra.

“Tranh tài vừa mới bắt đầu, Bạch viện trưởng người đến đúng lúc.”

Lâm Phú Quý lắc đầu, nói: “Ta đang định để Mộ Thủ truyền kỳ phê bình một lần về thể hệ trẻ của học viện Thương Triết, vừa vặn Bạch viện trưởng người cũng đến, cho nên làm một cuộc đi.”

“Ta thì thôi, nghe hai vị truyền kỳ nói là được rồi.”

Bạch Khải khoát tay, mặc dù hắn tự nhận tài năng cũng không tệ, nhưng mà để nói đến phê bình, chắc chắn không thể bằng hai vị này có danh tiếng lâu năm.

Thấy vậy, hai người cũng không cưỡng cầu, chỉ mời Bạch Khải ngồi cùng họ, cùng quan sát đấu trùng đại hội. Đấu trùng đại hội, cũng theo đúng tên, có rất nhiều loại trùng sủng, căn cứ vào đẳng cấp mà phân chia, mà khác với các loại tài khác, trong mỗi đấu trường của đại hội trùng, có mười mấy Ngự Thú sư tham gia tranh tài.

“Nhìn mà xem giống như nuôi cở vậy.”

Nhìn các trùng sủng ở đấu trường bị đánh gãy tay gãy chân được đưa ra, Bạch Khải không khỏi tặc lưỡi.

Cách thức thi đấu tàn khốc như vậy, có lẽ chỉ có những sinh vật trùng hệ có khả năng phục hồi cực mạnh mới không coi chân gãy ra gì thôi.

“Côn trùng giữa cuộc chiến vốn là tàn khốc nhất, đấu trùng đại hội của Thương Triết học viện cũng nhằm để đảm bảo sức mạnh của những Ngự Thú sư trẻ tuổi, nếu không sau này gặp bộ lạc, chắc chắn sẽ thiệt thòi không nhỏ.”

Lâm Phú Quý mỉm cười giải thích: “Dù sao tiểu trùng loại ở Thương Triết học viện so với đại trùng loại của Aloysius gia tộc vẫn yếu hơn, hy vọng Mộ Thủ truyền kỳ có thể cử người đến chỉ đạo.”

“Lâm viện trưởng khiêm nhường quá rồi, sự đa dạng của những sinh vật trùng hệ tại Thương Triết học viện là điều mà chúng tôi Aloysius gia tộc rất ngưỡng mộ, chúng tôi cũng rất hy vọng có thể mở rộng tài nguyên sinh vật trùng hệ.”

“Ha ha ha... Đương nhiên rồi.”

Hai người nhìn nhau mỉm cười, lặng lẽ đạt thành thỏa thuận, trong khi Gia Cát Thần thấy hai người không nói thêm gì, liền tò mò hỏi Lưu Bội bên cạnh.

“Lưu thúc, chúng ta không cần tham gia vào thương thảo này sao? Nghe ý Bạch Khải, họ chắc chắn rất muốn hợp tác với chúng ta.”

Lưu Bội nghe vậy chỉ cười nhẹ, nói: “Hợp tác mời hôm qua Thương Triết học viện đã nói với viện trưởng rồi, hôm nay mà nhắc lại sẽ rất bị động, tự nhiên là sẽ không chủ động mà nói ra.”

“Thì ra là thế.”

Gia Cát Thần nghe vậy giật mình, nói: “Vậy có nghĩa là họ đang chờ chúng ta chủ động mời hợp tác sao?” “Đương nhiên, mà từ một vài góc độ mà xem, chúng ta cũng cần tài nguyên của Thương Triết học viện.”

Lưu Bội nhẹ gật đầu, quan sát Dương Minh đang nói chuyện với Lâm Phú Quý, ánh mắt lóe lên một tia sáng, nói: “Lẽ ra chúng ta có thể cần phải nhượng bộ một chút để có cơ hội hợp tác, nhưng mà bây giờ thì không cần, chỉ cần chờ đợi bọn họ đến thôi.”

Nghe vậy, Gia Cát Thần lập tức hiểu ra.

Khó trách Lưu Bội để Bạch Khải cười Trùng Thảo tiến về Thương Triết học viện, hóa ra là để họ chứng kiến Trùng Thảo, hình thái mà viện trưởng đời thứ nhất của học viện Thương Triết đã ấp ủ bấy lâu.

Chỉ cần họ nhìn thấy Trùng Thảo hoàn hảo như một mảnh ghép với tâm nguyện của viện trưởng, vậy thì học viện Thương Triết cũng không thể không giữ vị thế vững chắc.

Hiện tại, quyền chủ động đã nằm trong tay họ.

Khi đã thấu hiểu được tình thế, Gia Cát Thần nhìn Lưu Bội với ánh mắt đầy vẻ ngưỡng mộ.

Cha hấn, Gia Cát Tự, chính vì muốn hấn hiểu biết về tình huống bên ngoài học viện Băng Vũ, đã gửi hấn tới đó, vừa học tập vừa quan sát.

Có thể điều hành tốt một đạo quán hay một tập đoàn, lại có thể tu luyện thành công lên lục giai Ngự Thú sư, Lưu Bội chắc chắn có những điều hơn người. Đấu trùng đại hội diễn ra trong không khí căng thẳng, cả đoàn không ai nói một lời nào.

Cuối cùng, khi Bạch Khải nhìn có phần nhàm chán, Lâm Phú Quý cuối cùng lên tiếng: “Sắp có trận đấu quyết định ai sẽ là quán quân của đấu trùng đại hội này, Bạch viện trưởng người nghĩ ai sẽ thắng?” “Ừm?” Bạch Khải như từ trong giấc mơ tỉnh dậy, những hình ảnh phù văn ban nãy trong đầu bỗng dưng tan biến.

Cùng với Trùng Thảo tiến hóa, Bạch Khải cảm thấy tinh thần lực và thể chất của mình đã nhận được sự nâng cao, hấn thậm chí cảm nhận được đến khoảng cách với cấp độ Truyền Kỳ.

Cũng bởi thế, hấn bắt đầu suy nghĩ đến những điều mà Pháp Đế đã dạy từ tối hôm qua, thậm chí lúc không tiện mang ra thảo luận với mọi người, hấn cũng tự mình phác thảo những khả năng của phù văn trong đầu.

Nếu như có thể sớm thiết kế xong tháp bí cảnh và chế tạo ra nó, nếu không đến lúc đó bởi vì tháp bí cảnh chưa hoàn thiện mà chậm trễ thăng cấp, thì thật sự là thiệt thòi lớn.

Về chuyện tranh tài, sau một lúc nhìn hấn không hề có ý định tiếp tục xem nữa.

Tại đây cao nhất chỉ có tứ giai Ngự Thú sư, dù cho có nhiều loại trùng sùng thì thật sự cũng không có gì đặc sắc.

“Quả nhiên những trận chiến này đối với Bạch viện trưởng mà nói là đơn giản.”

Lâm Phú Quý thấy vậy không khỏi nói: “Đúng dịp, hôm nay hầu hết học sinh của học viện Thương Triết đều có mặt, Bạch viện trưởng có muốn xuống chỉ điểm một chút không?” “Ta đi chỉ điểm?” Góc mắt Bạch Khải khẽ run rẩy, thật sự muốn hấn xuống đầu sao? Những Ngự Thú sư này đều là đám trung đề giai, hấn mà ra sân thì có phải là quá phận không? “Bạch Khải đại sư lo lắng về vấn đề đẳng cấp sao? Không việc gì cả, đúng lúc lão hủ cũng đã lâu không có cơ hội động tay động chân, để không bị rỉ sét, nên cùng Bạch đại sư xuống một phen hoạt động một chút.”

Đúng lúc này, Lâm Vô Mộ đột nhiên đứng dậy, chủ động mời giao tranh.

“Ngạch, như vậy có ổn không?” Bạch Khải nhìn Lâm Vô Mộ, người có thể làm ông nội mình, cảm thấy hơi do dự.

“Không cần lo lắng về tuổi tác của ta, nếu là Ngự Thú sư giao đấu, mọi thứ đều dựa vào đẳng cấp.”

Lâm Vô Mộ ngẩng cao đầu, từ con người ông phát ra một khí thế kiên định.

“Lão hủ mặc dù trong những năm gần đây chuyên tâm vào học thuật, nhưng vẫn là lục giai đại sư, vẫn có thể giao thủ với Bạch Khải đại sư và những người trẻ tuổi khác.”

“Và ta cũng rất muốn xem xem Bạch Khải đại sư có thể phát huy sức chiến đấu của Thương Nhật Mộng Long đến mức nào.”

Nghe Lâm Vô Mộ nói vậy, Bạch Khải không khỏi bất lực, nhưng mà khi nhìn thấy Lâm Vô Mộ run rẩy, trong lòng vẫn cảm thấy có chút lo sợ.

Nếu như đánh ra chuyện gì thì chắc chắn sẽ không thể trách hấn chứ? Tuyệt đối đừng để người già bị đụng (ăn vạ) xuất hiện!

Chương 796:

Ai nói trúng độc thì không thể chiến đấu? Đấu trùng đại hội nhanh chóng kết thúc, những người chiến thắng ở các giai đoạn khác nhau lần lượt được tuyên dương và nhận giải thưởng từ các học trưởng Ngự Thú sư cao cấp. Đấu trùng đại hội vốn là một cơ hội để các Ngự Thú sư ở cấp Trung Đê trình diễn tài năng cá nhân, những người như Vu Hi đã thăng cấp lên Ngũ Giai thì chắc chắn sẽ không tham gia.

“Như vậy Bạch đại sư, đến lượt chúng ta rồi.”

Lâm Vô Mộ nhìn về phía Bạch Khải và lại đưa ra lời mời giao đấu.

“Tốt thôi.”

Bạch Khải thở dài một tiếng, có chút bất đắc dĩ, vì trước mặt hàng ngàn học viên mà đánh nhau với một lão giáo sư thì hình tượng hoàn mỹ của hắn chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng.

Người chủ trì đấu trùng đại hội đã sớm biết rằng Bạch Khải và Lâm Vô Mộ sẽ chiến đấu, sau khi phát xong huy chương, liền tuyên bố hai người sẽ tranh tài.

“Lâm giáo sư cũng có thể đánh? Tôi cứ tưởng Lâm giáo sư chỉ giỏi về lý thuyết.”

“Ha ha...”

Người đến Thương Chập học viện học tập mới có ngày đầu tiên, ai mà không biết Lâm giáo sư hiện giờ đã là lục giai trùng hệ vô địch rồi mới đến đây dạy học.”

“Ừm...”

Tại sao lại gọi là lục giai trùng hệ vô địch?” “Nói vô lý, các hệ khác cũng có vô địch nha!” “Đã hiểu, tương đối vô địch.”

“Nhưng mà các người nói, Bạch Khải có phải là đối thủ của Lâm giáo sư hay không? Tôi nhớ Bạch Khải mới lên lục giai chưa đầy mấy tháng!” “Cái gì? Mới hơn mấy tháng thôi sao? Bạch Khải gần đây có phải là đang gặp khó khăn không?”

“23333...”

Các học viên xôn xao bàn tán, nhưng ai cũng rất hứng thú với trận chiến này.

Một bên là lão giáo sư có hình tượng vượt trội so với Ngự Thú sư danh tiếng lâu năm.

Bên còn lại là một thiên tài trẻ tuổi phát triển toàn diện về đức trí thể mỹ.

Trận chiến giữa hai người này chắc chắn sẽ rất hấp dẫn.

“Đổi chiến mồi là ta khởi xướng, vậy thì quy tắc thì sẽ giao cho Bạch Khải đại sư người, muốn đánh theo đội hay là một đấu một?” Lâm Vô Mộ hướng Bạch Khải hỏi.

“À...

Nếu không thì một người đánh đi, ta chỉ có một đầu trùng hệ sủng thú mà thôi.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút rồi vẫn chọn đánh cá nhân.

Hiện tại Alpha có sức chiến đấu biến thái, Gamma lại có ưu thế thuộc tính rất lớn, nếu hai cái này ra sân, thì Trùng Thảo không có cửa thắng gì cả.

“Rất chính xác.”

Lâm Vô Mộ tỏ vẻ hài lòng, trùng hệ sinh vật là khắc tinh của sinh vật trong các trận chiến, việc chọn một đấu một không có lợi cho Bạch Khải.

Nghĩ đến đây, Lâm Vô Mộ dẫn đầu triệu hồi sủng thú của mình.

Một con nhện khổng lồ cao khoảng hai ba người trưởng thành xuất hiện.

“Lục giai Ngự Thú sư, Lâm Vô Mộ, sủng thú Đế Hoàng cấp sinh vật Nữ Vương Nhện ma.”

“Lại là nhện...

Quá thiếu sáng tạo.”

Bạch Khải thấy vậy chỉ nhún vai, có vẻ như Thương Chập học viện rất thích nuôi nhện độc, một chút cũng không thể hiện được sự đa dạng như rừng Lôi Minh.

Hừ, không thích.

Bạch Khải trong lòng âm thầm rửa, sau đó triệu hồi Trùng Thảo, hình dạng hoàn toàn mới lập tức làm mọi người phải kinh ngạc.

“Lục giai Ngự Thú sư, Bạch Khải, sủng thú Quân Vương cấp sinh vật Thương Nhật Mộng Long.”

“Trời ơi...! Đâu trùng đại hội mà triệu hồi một con Cự Long thì có ý nghĩa gì?” “Sao mà giống như là một con Phi Long tộc trùng? Viện trưởng Phá Không Tọa đã nghiên cứu thành công rồi sao?” “Ngươi mù à? Đó là do Bạch Khải triệu hồi ra, viện trưởng làm sao lại cho kết quả nghiên cứu của mình cho người khác?” “Hí... Điều đó có phải là nói Bạch Khải đã hoàn thành Trùng Long nhất thể rồi không?” “Chắc chắn là vậy.”

Hình dạng hoàn toàn mới của Trùng Thảo lập tức tạo ra sự xôn xao, từ Lâm Phú Quý đến Mộ Thủ trong phòng quan sát đều biến sắc.

“Chỉ trong một đêm mà từ hình thái trùng biến thành hình thái Trùng Long, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần quả thật không tầm thường.”

Lâm Phú Quý nhìn về phía Lưu Bội, cười nói.

“Băng Vũ phân viện xem ra đã thành công việc chế tạo thuốc thức tỉnh rồi?” Nghe Lâm Phú Quý nói vậy, khoe miệng Lưu Bội hơi nhếch lên, nói: “Lâm truyền kỳ đang đùa, chúng ta ở Băng Vũ phân viện còn đang nghiên cứu thuốc thức tỉnh, đầu này Thương Nhật Mộng Long chính là do hội trưởng tạo ra.”

Lời này của Lưu Bội là thật, dù sao hắn đã thử nghiệm không ít thuốc thức tỉnh, nhưng không có một loại nào giống như hình dạng của Trùng Thảo.

Mặc dù Bạch Khải nói kết quả là do thuốc thức tỉnh, nhưng Lưu Bội hoàn toàn tin rằng Bạch Khải đã có một vài thủ đoạn riêng.

Tuy nhiên hắn nói là sự thật, Lâm Phú Quý có muốn tin hay không thì là một chuyện khác.

Quả nhiên, nghe Lưu Bội “thoái thác” như vậy, Lâm Phú Quý lộ vẻ mặt rất thú vị, nhưng không vội lên tiếng, mà là lặng lẽ quan sát hội trường.

Là rồng hay là giun, phải đánh mới biết được.

“Quân Vương cấp sinh vật?” Lâm Vô Mộ nhíu mày, khi Trùng Thảo mới xuất hiện trên sân đã tỏa ra khí tức tuyệt đối như Long uy, hắn còn tưởng rằng nó là Đế Hoàng sinh vật, không ngờ lại chỉ là một con Quân Vương cấp sinh vật.

“Đã vậy thì ta cũng đổi thành Quân Vương sinh vật.”

Lâm Vô Mộ suy nghĩ một lát, định thay đổi sủng thú.

Hắn hòa cùng Bạch Khải chỉ muốn xem xem người trẻ tuổi này có phải thực sự thiên phú như lời đồn hay không, để cho những người vô tri trong học viện nên tỉnh táo lại.

Nhưng nếu như hắn chỉ lợi dụng huyết mạch đẳng cấp để ép thắng, thì điều đó cũng không có ý nghĩa gì lớn cả.

“Không cần, như vậy rất tốt.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức vẫy tay từ chối.

Mặc dù không rõ cụ thể sức mạnh của Nữ Vương Nhện ma, nhưng Bạch Khải rất tự tin rằng Trùng Thảo hiện tại chắc chắn không phải là một Quân Vương sinh vật bình thường có thể đánh bại.

Thần thoại trùng hệ huyết mạch, sau khi thuần hóa Lục Long huyết mạch, hai loại huyết mạch cân bằng với nhau mà sinh ra sinh vật, nghĩ thế nào cũng không thể yếu hơn.

Nếu mà đối thủ đánh mạnh, Bạch Khải rất nghi ngờ liệu mình có thể an toàn rời khỏi Thương Chập học viện không.

“Hừ! Những người trẻ tuổi bây giờ, thật quá kiêu ngạo!” Lâm Vô Mộ nghe vậy lập tức sắc mặt trở nên khó coi, càng khẳng định Bạch Khải chính là một người bị bậc trưởng bối nâng đỡ mà không hiểu biết gì.

“Ôi, hình như tôi nói sai điều gì rồi?” Bạch Khải không hiểu sao, đầy vẻ nghi hoặc, hoàn toàn không biết mình đã đắc tội với lão giáo sư này ở điểm nào.

Có lẽ cách thức triệu hồi vừa rồi của hắn quá phản kích, ai, đúng là không nên nghe Lưu Bội, tự dung tạo thêm kẻ thù, thực sự rất phiền phức.

Bạch Khải tâm trạng phức tạp, lúc này trọng tài đã tuyên bố bắt đầu trận đấu.

“Người trẻ tuổi, để ta đến dạy dỗ ngươi về phương thức chiến đấu của trùng hệ sinh vật.”

Lâm Vô Mộ phát phát tay, Nữ Vương Nhện ma lập tức bắt đầu phun ra tơ nhện, một tấm mạng nhện màu trắng nhanh chóng hình thành, hướng về phía Trùng Thảo bao phủ.

“Cường độ thân thể của trùng hệ sinh vật từ tổng thể mà nói thấp hơn những sinh vật khác, vì vậy bất kể đối mặt với kẻ thù nào, việc dẫn đầu không chế luôn luôn là sự lựa chọn tốt nhất.”

Lâm Vô Mộ hiển nhiên đã quen với việc vừa chiến đấu vừa dạy học, mà các học viên xung quanh cũng nghiêm túc lắng nghe, thậm chí có người còn lấy sổ ra ghi chép lại.

Mạng nhện không lồ đã bao phủ toàn bộ lôi đài, và ngay cả sau khi mạng nhện hình thành, Nữ Vương Nhện ma vẫn tiếp tục phun ra tơ nhện để biến đổi địa hình.

Loại mạng nhện này không chỉ có tính dính mạnh, mà còn ẩn chứa chất độc, trong hoàn cảnh chiến đấu này, Trùng Thảo đã thua trước một bước.

“Đế Hoàng đánh Quân Vương đều cẩn thận như vậy, quả nhiên là lão giáo sư.”

Bạch Khải thấy vậy thì tràn ngập kính nể, nhưng vẫn không vội vàng.

Mạng nhện chỉ là...

Quả nhiên, ngay khi mạng nhện chuẩn bị bao phủ Trùng Thảo, những đường vân lục sắc trên Trùng Thảo bỗng nhiên phát sáng, tạo ra một hình dáng giống như mặt trời.

Xuy xuy...

Cùng lúc đó, khi mạng nhện rơi vào Trùng Thảo, nó không giống như Lâm Vô Mộ dự đoán mà trói buộc Trùng Thảo, mà ngược lại còn trực tiếp bị thiêu đốt và cuốn thành một đoàn.

“Đó chẳng lẽ chính là huyết mạch Nhật Luân Giáp Trùng?”
Nhìn thấy điều này, Lâm Vô Mộ nhớ lại những gì Dương

Minh đã từng nhắc tới về thuộc tính của Trùng Thảo, đôi lông mày nhú lại.

Mọi người đều biết, Bạch Khải năm sủng thú đều là loại Thần Thoại, có nghĩa là Trùng Long này thực sự có thể là do chính hắn nuôi dưỡng ra? “Nữ Vương Nhện ma, tiến công đi!” Người thấy trong không khí có mùi trứng thối, Lâm Vô Mộ lúc này ra lệnh cho Nữ Vương Nhện ma thay đổi phương thức chiến đấu, nhưng phát hiện Nữ Vương Nhện ma có vẻ có chút hoảng hốt, thậm chí không có ngay lập tức phản ứng theo lệnh của hắn.

“Nữ Vương Nhện ma, ngươi đang làm gì vậy!” Lâm Vô Mộ thấy vậy hai mắt hắn co lại, lập tức sử dụng khế ước ép buộc Nữ Vương Nhện ma tỉnh lại.

Nữ Vương Nhện ma như vừa tỉnh mộng, lúc này mới nhận ra vấn đề.

Hắn vừa rồi lại bắt tri bắt giác đã ngủ.

“Ngay khi Nữ Vương Nhện ma phun ra tơ nhện liền bắt đầu sử dụng kỹ năng thôi miên sao? Thực là một chiêu hay.”

Lâm Vô Mộ trong mắt lóe lên một tia tán thưởng, mặc dù hơi bất cẩn, nhưng việc sử dụng kỹ năng khống chế để hạn chế hành động của kẻ thù thì chắc chắn là một sự lựa chọn tốt.

Nhưng kỹ năng nhập mộng này, khi không có sự hỗ trợ từ đồng minh thì gần như là một kỹ năng tự sát.

Nhìn thấy Nữ Vương Nhện ma còn đang trong mộng, định kéo Nữ Vương Nhện ma vào giấc mơ của Trùng Thảo, ánh mắt Lâm Vô Mộ run lên, Nữ Vương Nhện ma nhất thời biến thành một bóng mờ, vung móng vuốt giống như liềm đao lao về phía Trùng Thảo.

Nhện thường bắt giữ con mồi thì tốc độ giết chết con mồi rất nhanh.

Chỉ có điều, ngay khi Nữ Vương Nhện ma sắp tiếp cận Trùng Thảo, vốn tưởng nó chưa tỉnh lại, nhưng Trùng Thảo lại nhanh nhẹn lách người ra, còn vung Long trảo đã thương Nữ Vương Nhện ma một cái.

“Đúng lúc tỉnh táo lại sao?” Lâm Phú Quý thấy vậy hơi kinh ngạc, nhưng khi nhìn thấy mắt Trùng Thảo vẫn nhắm chặt còn

Nữ Vương Nhện ma cũng đang tiếp tục bị mộng cảnh xung kích hồi phản, hấn càng thêm ngoài ý muốn.

Sau khi ngủ thì vẫn có thể có động tác à? Lâm Phú Quý ngạc nhiên, nhưng cũng không chọn các chiến thuật khác, không để ý đến thương tích trên người Nữ Vương Nhện ma, lựa chọn tiếp cận Trùng Thảo.

Sức mạnh của trùng sủng về tổng thể là yếu hơn so với các sinh vật khác, nhưng sinh lực lại rất mãnh liệt, tổn thương nhỏ như vậy không đủ để ảnh hưởng đến Nữ Vương Nhện ma.

Hơn nữa, liều lĩnh tiếp cận một đầu có thể chứa kịch độc của trùng sủng, tuyệt đối là một quyết định sai lầm nhất.

Quả nhiên, khi Trùng Thảo không ngừng gây tổn thương cho Nữ Vương Nhện ma, trên cơ thể Trùng Thảo bắt đầu xuất hiện một vài sắc màu rực rỡ, thậm chí có vài miếng vảy bị hủy hoại mà không tự biết.

“Người sủng thú đã trúng phải độc chú của Nữ Vương Nhện ma, loại độc này sẽ âm thầm ăn mòn khí quan và tổ chức của sủng thú, xét về thời gian, ngoài đại não ra, các khí quan khác của người hấn là đã tê liệt hết, vì vậy, từ bỏ đi.”

Lâm Vô Mộ đề xuất ý kiến thua cuộc với Bạch Khải, nhưng Bạch Khải lại không thêm đề ý lắc đầu, nói: “Trúng độc thì không thể chiến đấu sao? Giải độc không phải là chuyện dễ.”

Chương 797:

Liều tiểu độc? Đúng là tuyệt vời! (1) Nghe Bạch Khải nói, Lâm Vô Mộ không khỏi cười nhạo. Đúng vậy, sau khi trúng độc, chỉ cần giải độc là được, nhưng trong Thương Chập học viện, khi nghiên cứu về độc hệ kỹ năng, thực sự đã bỏ ra rất nhiều công sức, đặc biệt là khi kết hợp với khoa học công nghệ hiện đại, càng làm cho việc giải độc trở nên khó khăn hơn.

Dù Nữ Vương Nhện Ma không có hy vọng tiến hóa thành truyền kỳ, nhưng hắn vẫn dốc hết tâm sức để bồi dưỡng, đặc biệt là trong lĩnh vực độc tố, hắn tự mình điều phối.

Nếu Bạch Khải thực sự có thể giải độc ngay tại chỗ, thì hắn sẽ không khác gì so với mớ thanh niên hiện giờ, thật sự làm hắn cứng họng...

Chưa hoàn toàn hình thành ý nghĩ này, thì Lâm Phú Quý đột nhiên mở to đôi mắt, không thể tin nhìn về phía võ đài trước mắt.

Chỉ thấy Trùng Thảo nguyên bản đã bị nọc độc bảy màu ăn mòn, giờ đây lại khôi phục một chút, thậm chí động tác còn trở nên nhanh hơn vài phần so với trước, trong khi Nữ Vương Nhện Ma lại rơi vào thế yếu trong cuộc chiến cận chiến.

Dù nó chưa tiến hóa thành sinh vật Đế Hoàng, nhưng huyết mạch Lục Long đã thức tỉnh, làm cho thể chất của Trùng Thảo mạnh mẽ hơn một bậc, thậm chí còn mạnh hơn một chút so với Nữ Vương Nhện Ma.

Thấy tình cảnh này, Lâm Vô Mộ quyết định để Nữ Vương Nhện Ma kéo dài khoảng cách, chuyển sang chiến đấu xa, nhưng vẫn không từ bỏ việc sử dụng kỹ năng độc hệ.

“Hai bộ khí quan, quả thực hiệu quả.”

Nhìn thấy Trùng Thảo giải trừ được độc tố, Bạch Khải hiện rõ nụ cười hài lòng. Độc tố của Nữ Vương Nhện Ma thật sự rất lợi hại, rõ ràng Trùng Thảo không hề có vết thương nào, nhưng vẫn bị độc tố thẩm thấu và nhanh chóng ăn mòn nội tạng.

Nếu là sinh vật bình thường, chắc chắn những độc tố này sẽ làm cho nó mất sạch chiến lực.

Chỉ là lúc này Trùng Thảo hai bộ khí quan đã phát huy hiệu quả, một bộ bị trúng độc, trong khi bộ còn lại bắt đầu vận hành, mượn dùng đặc tính của huyết mạch Lục Long mà nhanh chóng tiêu trừ độc tố, đồng thời còn bù đắp lại cho bản thân một đợt.

Một bên khác, Lâm Vô Mộ hình như nhận ra vấn đề, liên tục ra lệnh cho Nữ Vương Nhện Ma thay đổi nhiều loại độc tố, nhưng tất cả đều bị Trùng Thảo tự động hóa giải.

“Trùng Long nhất thể, quả thực không đơn giản như vậy.”

Thấy mình dùng mọi cách mà lại không nổi, Lâm Vô Mộ đã thu hồi sự khinh thị ban đầu, bắt đầu nghiêm túc đối phó.

Chỉ thấy Nữ Vương Nhện Ma lại một lần nữa kéo dài khoảng cách với Trùng Thảo, cùng lúc phun ra một lượng lớn mạng nhện chặn trước mặt Trùng Thảo.

Mạng nhện này rõ ràng là được chế tạo đặc biệt, cho dù gặp phải nhiệt độ cao thì cũng không tan ra hoàn toàn, mà ngược lại, hóa thành từng dòng dịch màu trắng lao về phía Trùng Thảo.

Những dòng dịch màu trắng này nhìn có vẻ tinh khiết, nhưng Trùng Thảo lại bản năng cảm nhận được nguy cơ, lúc này vỗ cánh bay lên, muốn tìm ra vị trí của Nữ Vương Nhện Ma, nhưng lại phát hiện rằng Nữ Vương Nhện Ma đang tạo ra một cái tổ mạng nhện khổng lồ trên võ đài, hoàn toàn bao phủ cả khu vực.

“Đây là chuẩn bị thả ra đòn mạnh à?” Bạch Khải thấy vậy liền hiểu, trong khi Trùng Thảo đoán được đối phương định làm gì, nó há mồm phun ra một hơi thở của Rồng, rơi vào tổ mạng nhện phía trên.

Với việc Trùng Thảo đã thức tỉnh huyết mạch Lục Long, nó đã giành được cơ sở năng lực của Long tộc, mặc dù hơi thở không mạnh mẽ như Nicolas Phi Thúy, nhưng nhiệt độ vẫn rất cao, nhanh chóng làm tan rã mạng nhện.

Nhưng khi mạng nhện tan ra, hiện ra trước mắt Trùng Thảo không chỉ có Nữ Vương Nhện Ma, mà còn có một cặp trứng

trùng to nhỏ, bị mạng nhện quấn chặt.

“Nhanh như vậy đã sinh ra nhiều trứng như vậy?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi thán phục, nói: “Epsilon, người có thể làm được không?” “Thủ lĩnh, người cũng đừng đùa, ta chỉ có thể cùng lúc sản xuất chín quả trứng, mà nếu trùng vệ đã chết thì không thể sinh ra trứng mới.”

Chương 798:

Liều một phen chẳng? Thì tốt nhất! Thảo mặt mũi đầy vẻ bất đắc dĩ, nói: “Bất quá ta có thể cảm nhận được những quả trứng này bên trong có linh hồn mới được sinh ra, cần phải kéo bọn chúng vào mộng cảnh sao?” “Có thể sinh ra linh hồn sao? Cùng là đẻ trứng, sao mà chênh lệch lớn thế này.”

Bạch Khải nghe vậy có chút thêm thường.

Long binh Trùng vệ tuy có thể sử dụng kỹ năng và không thua kém gì những sinh vật Quân Vương bình thường, nhưng vẫn không có ý thức tự chủ, tương tự cần phải dựa vào Trùng Thảo không chế.

Mà Nữ Vương Nhện Ma này lại có thể tạo ra những quả trứng có linh hồn sinh vật, thực sự khiến cho Bạch Khải cảm thấy ao ước.

Nếu như Long binh Trùng vệ có thể sinh ra linh hồn mỗi ngày, hẳn tương đương với việc thêm vào chín đầu quân vương sủng thú.

Nghĩ đến tương lai Alpha, Husky, Trùng Thảo lần lượt cưỡi trên lưng tiểu đệ của mình vây đánh kẻ thù, Bạch Khải đã cảm thấy vô cùng mỹ lệ.

“Trước mắt chưa cần kéo vào mộng cảnh, hãy xem những sinh vật này sinh ra từ quả trứng có bao nhiêu chiến lực đã.”

Bạch Khải ngăn cản hành động của Trùng Thảo, tò mò nhìn về phía Nữ Vương Nhện Ma vẫn đang sản xuất.

Khó trách gọi là Nữ Vương, chắc chắn đây mới là thực lực chân chính của Nữ Vương Nhện Ma.

Răng rắc...

Cuối cùng, một quả Nhện ma trứng vỡ vụn, một con Nhện ma với diện mạo dữ tợn chui ra, sau khi đánh giá Trùng Thảo một lượt, nó liền mở miệng phát ra một tiếng gào thét uy hiếp.

Ngay sau đó, lại có nhiều con Nhện ma lần lượt từ trứng chui ra, lít nha lít nhít bao trùm hơn phân nửa sàn đấu.

“Những Nhện ma này mặc dù tuổi thọ không dài, nhưng đủ sức để đánh xong trận đấu này, có thể phát huy chiến lực đủ để gây tổn thương cho Quân Vương sinh vật, vì vậy người phải cẩn thận một chút.”

Lâm Vô Mộ chân thành nhắc nhở, nhưng Bạch Khải chẳng quan tâm, ngược lại càng muốn nhìn Nhện ma tiếp tục sản xuất.

“Quả thật vẫn là trẻ tuổi, dám để cho một tên có sức mạnh bạo binh đối đầu với kẻ thù chậm rãi phát triển lực lượng, trận đấu này Lâm giáo sư chắc chắn thắng.”

Một giáo sư từ học viện Thương Triệt thấy Bạch Khải bất cẩn như vậy liền phán đoán.

“Lời này quá sớm.”

Lưu Bội nghe vậy phản bác.

Giáo sư kia muốn phản bác nhưng nhớ đến thân phận của Lưu Bội nên đành im lặng, chỉ có điều trên mặt vẫn lộ chút khinh thường.

“Lưu thúc, người nghĩ Bạch Khải sẽ ứng phó thế nào? Những Nhện ma này không dễ đối phó như vậy đâu.”

Gia Cát Thần nhìn đám Nhện ma đông đúc bên dưới không khỏi hỏi.

“Có khả năng cao là sẽ sử dụng quân thương kỹ năng, ta nhớ viện trưởng có sủng thú có cùng loại kỹ năng.”

Lưu Bội cười cười, không hề lo lắng rằng Bạch Khải sẽ thất bại.

Dù Nữ Vương Nhện Ma là Đế Hoàng sinh vật, nhưng sủng thú của Bạch Khải hầu hết đều có năng lực chiến đấu vượt cấp, chưa kể đến Trùng Long là một tồn tại hiếm thấy như vậy. Ít nhất, ứng phó với những Nhện ma này rõ ràng là chuyện không khó.

Một bên khác, Nữ Vương Nhện Ma cuối cùng đã chủ động tấn công, từng con Nhện ma không sợ chết bay lên tấn công Trùng Thảo, cho dù bị Trùng Thảo dễ dàng xé rách, chúng vẫn không có ý định dừng lại.

Hơn nữa, những Nhện ma này rất dễ định vị, ngoài việc có thể phun tơ nhện ra, bản thân chúng cũng như một nguồn độc di động, sau khi bị tiêu diệt sẽ để lại một đồng lớn nọc độc, lẫn lộn vào nhau, dần dần tạo ra những độc tố ngày càng kinh khủng hơn trên mặt đất.

Nhìn thấy tình cảnh này, Trùng Thảo liền kích hoạt Thương Nhật chi lực, vừa đánh giết Nhện ma vừa tịnh hóa độc tố.

Nhưng những Nhện ma này dường như vô tận, tốc độ đánh chết của Trùng Thảo dù rất nhanh, nhưng tốc độ sản xuất của Nữ Vương Nhện Ma lại còn nhanh hơn, trên sàn đấu không chỉ không giảm bớt, mà còn ngày càng nhiều hơn.

Chương 799:

Liều tiểu đệ? Thì cũng là tốt nhất! Trùng tộc thời đại này quả thực có thể được xem như là một thiên tai, tốc độ sinh sôi của nó thật sự quá kinh khủng.

Mặc dù mỗi cá thể không mạnh lắm, nhưng mà một tổ, một tổ sinh ra như vậy, người bình thường thật sự không thể nào chịu đựng nổi.

Nhìn số lượng không ngừng gia tăng, tựa như muốn dùng Trùng Thảo bao phủ Nhện Ma, Bạch Khải không khỏi kinh ngạc, nhưng rất nhanh sau đó lại nở nụ cười.

“Nếu như đã định liều mạng với tiểu đệ, thì không còn gì tốt hơn.

Ta còn lo lắng đối thủ quá mạnh, không thể xem xét đến cường độ của Trùng Vệ.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, ra lệnh cho Trùng Thảo.

Nghe thấy, Trùng Thảo liền hiểu ý, phát ra một tiếng rùng rùng, ngay lập tức phá vỡ không khí quanh Nhện Ma, rồi thả ra một đầu khí, che phủ cả phía trước sàn đấu.

“Cuối cùng cũng không nhịn được muốn sử dụng quân công sao? Nhưng thật đáng tiếc, Nhện Ma của ta đã chuân bị tương đối tốt rồi.”

Lâm Vô Mộ thấy vậy, vẻ mặt tự tin như thể không có gì phải lo lắng.

Hắn búng ngón tay, ba viên trứng nhện phát ra ánh sáng kỳ dị từ Nữ Vương Nhện Ma, rơi trên mặt đất.

Ba viên trứng nhện này có kích thước lớn hơn nhiều so với các viên trứng nhện bình thường khác.

Từ lớp ánh sáng lấp lánh bên ngoài nhìn vào, rõ ràng không phải là loại bình thường, và sau khi ba con Nhện Ma toàn thân phát ra ánh sáng kim loại xuất hiện, điều này càng chứng tỏ những gì mà mọi người đã suy đoán.

“Lợi dụng đám lính không quan trọng để làm phân tâm kẻ thù, sau đó nhân lúc đó, sinh ra những tùy tùng mạnh mẽ ra tay đánh bại địch nhân.

Chiến thuật của Lâm giáo sư vẫn luôn chắc chắn như vậy.”

Mộ Thủ Mỹ nhẹ nhàng vuốt cằm, hoàn toàn công nhận chiến thuật của Lâm Vô Mộ, trong khi Lâm Phú Quý bên cạnh cũng lộ ra nụ cười.

Dù có những ý kiến nghi ngờ, nhưng nếu Lâm Vô Mộ có thể thắng trong cuộc chiến này, thì việc bàn bạc hợp tác trong tương lai với họ cũng có lợi.

Chỉ là chưa kịp để ba con Nhện Ma bắt đầu tấn công, hơi thở của Rồng từ bên Trùng Thảo liền dừng lại, nhưng trước mặt hắn lại xuất hiện ba sinh vật kỳ dị có hình dạng khác nhau.

Một con có ngoại hình toàn thân phát ra ánh sáng kim loại, thân hình vạm vỡ với các chi đầy sức mạnh.

Một con khác cao thon, với các chân trước sắc bén như lưỡi dao, hình như có thể chém đứt mọi trở ngại, xung quanh lại có những vòng gió cuốn quanh.

Còn một con giống như một con bướm, toàn thân rực rỡ, những cánh của nó liên tục phát ra bụi màu sắc bay xuống.

Kim hệ - Kiến Long.

Phong hệ - Bộ Ngựa Long.

Mộc hệ - Bướm Long.

Ba con này chính là những chiến binh Trùng Long mà Trùng Thảo đã bồi dưỡng ngày hôm qua, không chỉ hoàn hảo kế thừa thuộc tính của ký sinh trùng, mà còn đồng thời có được những ưu thế của Trùng Long.

“Đây chính là Trùng Long?!” Trong phòng quan sát, Lâm Phú Quý cảm thấy không yên, nhìn bốn con Trùng Long với hình dáng khác nhau dưới đài, đôi mắt ngập tràn sự kinh ngạc.

Nếu như chỉ có một con Trùng Long do Trùng Thảo tạo ra, có thể nói là do Bạch Khải gặp may, nhưng giờ đây liên tiếp xuất hiện bốn con, điều này tức là một ý nghĩa hoàn toàn khác.

Có lẽ Bạch Khải đã nắm vững công nghệ bồi dưỡng Trùng Long.

“Lưu viện trưởng, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần của các người giấu kỹ quá, lần này chúng ta Thương Triết học viện thật sự đã thành trò hề rồi.”

Lâm Phú Quý nhìn về phía Lưu Bội, sống mũi phức tạp, mà Lưu Bội thì lại nở một nụ cười thần bí, không nói gì cả.

“Lưu thúc thúc, người có biết Bạch Khải đã làm điều này không?” Gia Cát Thần thấy vậy, trong lòng đầy nghi hoặc.

Rõ ràng hôm qua Bạch Khải mới làm cho Trùng Thảo tiến hóa thành hình thái Trùng Long, sao giờ đã có nhiều Trùng Long như vậy? “Đương nhiên là không.”

Lưu Bội vẫn giữ vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng câu trả lời lại khiến Gia Cát Thần cảm thấy tức cười.

“Vậy Lưu thúc thúc sao lại bình tĩnh như vậy?” “Bởi vì đã tuyệt vọng.”

“...”

Chương 800:

Sức Mạnh Của Trùng Long “Người lại còn nuôi dưỡng ra ba đầu Trùng Long? Người làm thế nào vậy!” Lâm Vô Mộ cũng bị Trùng Thảo triệu hồi ra ba đầu trùng vệ làm cho kinh ngạc, không giữ được hình tượng mà thốt lên.

“Nuôi dưỡng? Không, đây chỉ là khả năng của Epsilon mà thôi, giống như Nhện Ma tướng của người vậy.”

Bạch Khải lắc đầu đáp lại.

“Giống như Nhện Ma tướng?” Lâm Vô Mộ dường như đã hiểu ra điều gì, từ từ bình tĩnh lại, bắt đầu tiêu hóa những gì hắn vừa chứng kiến.

Ngay lúc này, Nhện Ma tướng đã dẫn đầu phát động tấn công.

Không giống như những con Nhện ma thiếu trí tuệ khác, Nhện Ma tướng có trí khôn nhất định.

Khi nhìn thấy Trùng Thảo triệu hồi ba đầu Trùng Long, nó lập tức phát động tấn công.

Thấy tình cảnh này, ba đầu trùng vệ cũng bắt đầu phản kích theo sự điều khiển của Trùng Thảo.

Người dẫn đầu chiến trường chính là Bộ Ngựa Long với tốc độ nhanh nhất.

Dù là hệ Phong hay là thuộc tính bộ ngựa, đều khiến Bộ Ngựa Long có tốc độ đáng kinh ngạc, trực tiếp hóa thành một bóng mờ lao tới bên cạnh một đầu Nhện Ma tướng.

Nhện Ma tướng thấy vậy, lập tức phun ra một tơ nhện mạnh mẽ.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, tơ nhện này phản chiếu ánh sáng kim loại, và khi bay qua mặt đất, thậm chí để lại một dấu vết rõ ràng.

Nhện Ma tướng, tơ nhện bằng vàng. Độ cứng của tơ nhện Nhện Ma tướng gần như không khác gì kim loại, nhưng lại đồng thời có tính dính và tính bền dẻo, đây cũng là lý do mà chúng trở thành cận vệ của Nữ Vương Nhện Ma.

Chỉ cần như vậy, nó có thể ngăn chặn hầu hết các cuộc tấn công vật lý, nhưng khi tiếp xúc với Bọ Ngựa Long, nó không thể tạo ra bất kỳ trở ngại nào và bị chém thành ba khúc.

Chứng kiến tình cảnh này, Nhện Ma tướng liền phun ra một mạng nhện khác, mưu đồ trói chặt Bọ Ngựa Long, nhưng Bọ Ngựa Long lại ngay lập tức biến mất tại chỗ, xuất hiện sau lưng Nhện Ma tướng và chém một đao, làm nó bị chặt đôi.

Tốc độ tấn công của Bọ Ngựa Long nhanh đến mức những người xung quanh còn không kịp phản ứng, thậm chí hai đầu Nhện Ma tướng khác cũng không nhận ra đồng đội của mình đã chết.

Lúc này, Kiến Long và Hồ Điệp Long cũng đã tới trước mặt Nhện Ma tướng.

Kiến Long hãy còn mang dáng vẻ mạnh mẽ, nó giáng mạnh chân trước xuống tơ nhện kim loại, sức mạnh khổng lồ không chỉ chênh lệch đứt tơ nhện, mà còn đập nát đầu Nhện Ma tướng.

Ngược lại, Hồ Điệp Long lại thông thả hơn một chút, nó vỗ cánh bay xung quanh Nhện Ma tướng trong khi rắc xuống những hạt bột phát pho đủ màu lên cơ thể Nhện Ma tướng.

Thân thể nó dần dần cứng lại, rồi từ từ biến thành chất lỏng độc hại, chảy đầy đất.

Ba đầu Nhện Ma tướng, thật sự không phải là đối thủ của ba đầu trùng vệ do Trùng Thảo triệu hồi.

“Quả nhiên, Nhện Ma tướng tối đa cũng chỉ là cấp lãnh chúa, so với cấp Quân Vương trùng vệ vẫn còn kém xa.”

Bạch Khải nhướn mày, trong mắt tràn đầy vẻ vui mừng.

Ban đầu chỉ có bảy con ký sinh thú thỏa mãn điều kiện trở thành trùng vệ này, về sau hẳn sẽ phải tìm kiếm các thuộc tính khác, cố gắng để Trùng Thảo có được một đội ngũ trùng vệ tự nhiên hoàn chỉnh.

“Trùng Long...”

Quả thật rất mạnh!” Lâm Vô Mộ nhận thức được điều này, nhìn Bạch Khải với ánh mắt thay đổi hoàn toàn.

Hắn không rõ những thành quả nghiên cứu mà Bạch Khải có được có phải là do hắn tự nghiên cứu ra hay không, nhưng từ cái nhìn trước mắt, ít nhất thực lực của Ngự Thú sư này không phải là do thể giới bên ngoài thổi phồng.

Vừa nghĩ đến đây, trên trán Lâm Vô Mộ bỗng nhiên xuất hiện một ký tự, thiên phú Ngự Thú sư lặng lẽ khởi động, mà hình thể khổng lồ của Nữ Vương Nhện Ma lại tiếp tục bành trướng.

Không chỉ có vậy, những Nhện mà Nữ Vương Nhện Ma sinh ra cũng theo mẹ mà lớn lên, khiến cho khu vực rộng lớn ngay lập tức trở nên chật chội.

Nhìn cảnh tượng này, trọng tài lập tức mở rộng kết giới phòng ngự xung quanh thêm những cái lõi đài khác, tạo không gian cho Nữ Vương Nhện Ma chiến đấu.

Thiên phú Ngự Thú sư - cụ đại hóa.

“Ôi, còn có loại thiên phú BUG như thế sao?” Nhìn Nữ Vương Nhện Ma ngày càng to lớn, Bạch Khải trong lòng thầm oán trách.

Ban đầu, Trùng tộc dựa vào số lượng, nhưng giờ đây thể tích cũng tăng lên nữa thì thật khó để đánh bại.

Tuy nhiên, thể tích càng lớn, không có lý do gì linh hồn cũng phải thay đổi mạnh mẽ theo.

“Epsilon, sử dụng Thương Nhật đi.”

“Tôi hiểu rồi.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, sau lưng mở ra đôi cánh rồng, một viên Thương Lục sắc Thái Dương xuất hiện trên lõi đài, ánh sáng lục sắc trút xuống, những Nhện mà vốn định tấn công Trùng Thảo bỗng nhiên không chút phòng bị, lập tức ngã xuống đất, ngủ say như chết.

Sau đó, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, những Nhện ma dần dần héo quắt lại, hóa thành những nguồn sống thuần khiết hội tụ vào bên trong Trùng Thảo.

Nữ Vương Nhện Ma cũng chịu ảnh hưởng, khi Thương Nhật dâng lên, nó triển khai lĩnh vực đối kháng, nhưng hoàn toàn không thể ngăn cản được Trùng Thảo từ trong mộng cảnh cùng Đại Nhật đồng thời tấn công.

Một đầu Đế Hoàng sinh vật, thật sự bị một đầu Quân Vương sinh vật kìm chế.

“Lần này, Lâm giáo sư chắc chắn sẽ tin tưởng những gì tôi nói.”

Dương Minh cảm thấy nụ cười gượng gạo, nhưng lòng dâng lên một cảm giác thoải mái vô hình.

Hắn dẫn đội tiến vào hoang mạc, Công lập học viện tự nhiên thừa nhận thực lực của hắn, chỉ là sau này bị người khác biết được rằng hắn đã bị một đầu Quân Vương sinh vật đánh bại nên cũng bị nghi ngờ.

Dù Dương Minh không để tâm, nhưng những tin đồn này luôn khiến hắn cảm thấy khó chịu.

Và giờ đây, danh tiếng của Lâm Vô Mộ - giáo sư lâu năm kiêm đại sư Ngự Thú sư cũng bị khiêu chiến, những đồn đãi đó chắc chắn sẽ tan biến.

Tuy nhiên, Bạch Khải thực sự có chút biến thái.

Một bên khác, người vốn đang chuẩn bị phát huy thiên phú, định giáo huấn Bạch Khải thì giờ bị áp chế ở góc khuất bởi Nữ Vương Nhện Ma, nhất thời không biết phải xử lý thế nào.

Bị một hậu bối trẻ tuổi, lại là người mà hắn từng chỉ trích quyết liệt, dùng một đầu Quân Vương sinh vật vượt cấp thành công, nếu chuyện này lọt ra ngoài, sau này hắn không còn dám giáo huấn ai nữa.

Nghĩ đến đây, trong mắt Lâm Vô Mộ lóe lên một tia chiến ý đã lâu không xuất hiện, còn Nữ Vương Nhện Ma cũng tương tự hồi phục, từ Đế Hoàng cấp cường giả mạnh mẽ bỗng nhiên thoát khỏi sự ảnh hưởng của Thương Nhật mộng cảnh, trực tiếp đối đầu với sức mạnh của Đại Nhật, hướng về phía Trùng Thảo lao tới.

“Quả nhiên là Ngự Thú sư với danh tiếng lâu năm, thật sự rất mạnh!” Bạch Khải thấy vậy sắc mặt nghiêm túc lại, mặc dù đã sử dụng Thương Nhật để chiếm lợi thế, nhưng khi đối phương kịp phản ứng lại, lực lượng của lĩnh vực không phải Trùng Thảo hiện tại có thể bứt phá.

Tuy nhiên, vẫn có thể đánh.

Nhìn thấy Nữ Vương Nhện Ma đến gần, Trùng Thảo nhận ra Thương Nhật không thể gây khó khăn cho Nữ Vương Nhện Ma, liền dứt khoát thu hồi lực lượng, chủ động tiến gần tới Nữ Vương Nhện Ma.

Thấy vậy, Nữ Vương Nhện Ma không chút e ngại, thậm chí còn rất vui vẻ.

Sau khi lớn lên, nó biết động tác của mình trở nên vụng về hơn một chút, nhưng sức mạnh lại được tăng cường không ít, dù Trùng Thảo có lực lượng và thể chất của Long tộc, Nữ Vương Nhện Ma cũng không cảm thấy Trùng Thảo là đối thủ của nó.

Quả nhiên, khi Trùng Thảo tiến lại gần, cả hai bên bắt đầu một vòng cận chiến mới.

Dù không bị áp chế như Lâm Vô Mộ đã dự đoán, nhưng cũng bị dây dưa lại.

Lúc này, Nữ Vương Nhện Ma bắt đầu thai nghén một nhóm Nhện Ma tướng mới.

Dù những con trùng vệ này rất mạnh mẽ, nhưng điều mà Nữ Vương Nhện Ma lo lắng nhất chính là sự tiêu hao.

Với thiên phú cự đại hóa giúp sức, chiến thắng vẫn sẽ thuộc về chúng.

Nhưng đúng vào lúc này, đôi mắt xanh biếc của Trùng Thảo đột nhiên biến thành một mảnh đen kịt, thậm chí đỉnh đầu của Thương Nhật cũng có hình dáng đôi mắt quỷ dị, giống như có vô số đôi mắt dị dạng tập trung vào Nữ Vương Nhện Ma.

Dưới cái nhìn chăm chăm của những đôi mắt này, Nữ Vương Nhện Ma bỗng cứng đờ tại chỗ, rồi trong mắt dâng lên một nỗi sợ hãi chưa từng có, thậm chí trong mắt hiện lên một hình ảnh quái dị.

Trong khoảnh khắc, dường như có thể thấy một con Cự Long gào thét trước một con nhện nhỏ.

Chi chi chi...

Chỉ một thoáng, Nữ Vương Nhện Ma không tự chủ lùi lại một bước, mà chính sự lùi lại này, trong mộng cảnh, con Cự Long kia lớn hơn một chút, thậm chí bắt đầu trùng điệp với hình dáng của Trùng Thảo.

Nhìn thấy tình cảnh này, Lâm Vô Mộ lập tức nhận ra vấn đề, không còn lo lắng về bản thân áp lực nữa, liền thông qua khe ước cường ép tỉnh lại Nữ Vương Nhện Ma, nhưng cũng rõ ràng bị ảnh hưởng bởi cơn ác mộng. Ác Mộng chi nhãn.

Dưới sự xâm nhập của Ác Mộng chi nhãn, Nữ Vương Nhện Ma và Lâm Vô Mộ cùng lúc rơi vào cảm giác sợ hãi, đồng thời theo nỗi sợ hãi dần dần bộc phát, lâm vào trạng thái càng ngày càng sâu hơn.

“Cái này Ác Mộng chi nhãn, hiệu quả thật sự khá khủng khiếp a...”

Nhìn Nữ Vương Nhện Ma hoảng loạn chạy trốn trên lôi đài và một bên khác với biểu hiện đầy sợ hãi, không biết đang làm nắm điều gì, Lâm Vô Mộ ngược lại, Bạch Khải cũng đã hiểu biết sâu sắc hơn về Ác Mộng chi nhãn.

“Không sai biệt lắm Epsilon, giải trừ kỹ năng đi.”

Bạch Khải hô lên, Trùng Thảo cũng nhanh chóng hiểu ý, liền dẹp bỏ Ác Mộng chi nhãn.

Nữ Vương Nhện Ma lập tức tỉnh lại, nhưng khi nhìn về phía Trùng Thảo, ánh mắt vẫn còn sợ hãi. Ác mộng, luôn luôn khó quên hơn mộng đẹp.

“Thương Nhật Mộng Long...”

Hóa ra là ý nghĩa này.”

Lâm Vô Mộ thở hắt hên, ánh mắt phức tạp nhìn Bạch Khải vài lần, bờ môi nhúc nhích như muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng chỉ là một tiếng thở dài.

“Tôi, thua.”

Khi lời nói vừa thốt ra, trên khán đài lập tức xôn xao, nhưng rất nhanh đã bị tiếng hoan hô thay thế.

Mặc dù nói việc giáo sư của mình thua có chút khó xem, nhưng người bị đánh bại không phải là hắn, mà là thiên phú Ngự Thú sư hàng đầu liên bang hiện nay, cũng không có gì phải chê cười.

Hơn nữa, trận chiến này thực sự rất đặc sắc.

“Cảm ơn Lâm giáo sư đã chỉ điểm, tôi thu hoạch không nhỏ.”

Bạch Khải tiến tới trước mặt Lâm Vô Mộ, thành tâm cảm ơn.

Thông qua cuộc chiến với Lâm Vô Mộ, Bạch Khải đã hiểu rõ năng lực của Trùng Thảo sau khi tiến hóa, xem như một cuộc khảo nghiệm.

“Bạch viện trưởng khách khí, tôi có thể đảm nhận không nổi việc chỉ điểm nói chuyện.”

Lâm Vô Mộ có vẻ chán nản, rõ ràng đang lo lắng về thất bại vừa rồi.

“Ừm...”

Epsilon, hãy thu hồi ác mộng của Lâm giáo sư và Nữ Vương Nhện Ma.”

Bạch Khải thấy thế liền hiểu rõ, Trùng Thảo ngay lúc này cũng nhanh chóng thi triển Thực Mộng giả, nuốt hết ác mộng của Nữ Vương Nhện Ma và Lâm giáo sư.

Không còn ảnh hưởng của ác mộng, trạng thái của Lâm Vô Mộ rõ ràng tốt hơn nhiều, ánh mắt nhìn về phía Trùng Thảo cũng trở nên nhiệt tình hơn.

Thương Nhật Mộng Long, quả thực là sự theo đuổi mạnh mẽ của viện trưởng thế hệ thứ nhất, Trùng Long nhất thể! Môn kỹ thuật này, bọn họ ở Thương Triệt học viện nhất định phải nắm vững!

Chương 801:

Cái gì gọi là thiên phú dị bẩm! Ba! Ba! Ba! Trong lúc Lâm Vô Mộ đang suy nghĩ xem nên dùng thứ gì để trao đổi bồi dưỡng Trùng Long kỹ thuật với Bạch Khải, Lâm Phú Quý cùng Mộ Thủ truyền kỳ đã vỗ tay và đi tới.

“Thật sự là một trận chiến đấu đặc sắc.”

Lâm Phú Quý mỉm cười nói: “Minh Hoàng truyền kỳ có thể có được một đệ tử xuất sắc như Bạch viện trưởng, chắc hẳn đi ngủ cũng sẽ mỉm cười.”

“Lâm truyền kỳ quá khen, ta còn cách yêu cầu được lão sư xuất sư một đoạn rất xa.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, nói.

Lão sư đã giao cho hần chế tạo tháp bí cảnh cùng nguyên liệu, yêu cầu rất rõ ràng.

Truyền kỳ.

Thế nhưng, nếu thuận lợi, việc thăng tiến lên truyền kỳ cũng không phải là điều xa vời.

“Minh Hoàng thường yêu cầu cao hơn người bình thường một chút, nhưng Bạch Khải, người khiến cho lão sư của người phải tự hào.”

Mộ Thủ truyền kỳ mỉm cười nhàn nhạt, nói.

“Đa tạ Mộ Thủ truyền kỳ đã khích lệ.”

Bạch Khải cười nhẹ, nhìn sang Lưu Bội đang đi tới, cũng không nói gì thêm.

Thấy vậy, Lâm Phú Quý liền chủ động hỏi: “Ta thấy Bạch Khải người triệu hồi ra bốn đầu Trùng Long, chẳng lẽ đã có đột phá trong lĩnh vực này?” Nghe thấy Lâm Phú Quý hỏi, Lâm Vô Mộ cũng chú ý tới, mong đợi nhìn về phía Bạch Khải.

“Xin lỗi, không phải, chỉ có con sủng thú của ta khác ba đầu còn lại đều chỉ là kỹ năng triệu hồi mà thôi.”

Khi Bạch Khải vừa nói xong, sắc mặt Lâm Vô Mộ ngay lập tức trở nên u ám, nhưng khi nghe tới câu sau của Bạch Khải, lập tức lại hồi phục tinh thần.

“Nhưng mà Epsilon thực sự đã thức tỉnh Long hệ huyết mạch sau khi sử dụng thuốc thức tỉnh, trở thành hình dáng hiện tại này.”

“Thuốc thức tỉnh Băng Vũ phân viện đúng là đi trước chúng ta rất nhiều.”

Lâm Phú Quý không lấy làm ngạc nhiên, nhìn về phía Lưu Bội và nói: “Lưu viện trưởng, hiện tại ta đại diện trường Thương Triết chính thức hướng viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần Băng Vũ phân viện gửi lời mời hợp tác, không biết Lưu viện trưởng nghĩ sao?” “Chúng ta viện trưởng tại đây, ta nghe viện trưởng.”

Lưu Bội cúi người nhẹ nhàng, đưa quyền chủ đạo cho Bạch Khải.

“Ta không có ý kiến, dù sao thuốc thức tỉnh là thành quả nghiên cứu của Băng Vũ phân viện, vẫn là để Lưu thúc thúc người quyết định.”

Bạch Khải mỉm cười, lại trả quyền chủ đạo về cho Lưu Bội, rồi bắt đầu hỏi thăm tình trạng của Trùng Thảo.

“Epsilon, có ảnh hưởng gì khi sử dụng Ác Mộng chi nhãn không?” “Bảo cáo thủ lĩnh, hình như ảnh hưởng nhỏ hơn rất nhiều so với trước, nhưng vẫn còn chút không thể hoàn toàn tiêu trừ.”

Trùng Thảo tinh tế cảm nhận một chút, nói.

“Hừm, xem ra vẫn không thể coi như một kỹ năng thông thường.”

Bạch Khải vuốt cằm, nói: “Người đi tìm Beita giúp người thanh lọc một cái, quay đầu chúng ta lại lưu tâm một chút đến hệ kỹ năng thanh lọc cho người phối hợp.”

“Tốt thủ lĩnh, ta sẽ đi ngay.”

Trùng Thảo gật đầu nhẹ, sau đó chủ động trở lại bí cảnh, tìm Beita để được hỗ trợ.

Nhìn Trùng Thảo biến mất, ánh mắt Lâm Phú Quý và mọi người dừng lại trên người Trùng Thảo rồi thu hồi lại, cùng với Lưu Bội bắt đầu thảo luận về cách hợp tác.

“Chúng ta ở Thương Triết học viện chỉ nghiên cứu và hợp nhất các loại huyết mạch mạnh mẽ, bồi dưỡng ra những sủng thú hoàn toàn mới mạnh mẽ, nhưng vẫn chưa bao giờ có được đột phá, bây giờ có lẽ với thuốc thức tỉnh của Băng Vũ phân viện, mọi thứ sẽ khác.”

Lâm Phú Quý đi thẳng vào vấn đề, đưa ra ý kiến của mình, Lưu Bội nghiêm túc nói: “Lâm truyền kỳ quá đề cao chúng ta, di chứng của thuốc thức tỉnh chúng ta vẫn chưa từng đột phá, chỉ là viện trưởng được trời ưu ái, nên mới có hiệu quả mạnh mẽ như vậy, nhưng nếu có thể có sự hỗ trợ của nhiều mẫu huyết mạch từ Thương Triết học viện, ta nghĩ những vấn đề này cũng có thể nhanh chóng giải quyết.”

“Vậy thì không thể tốt hơn rồi.”

“Ha ha ha...”

Hai người nhìn nhau cười, nhanh chóng đạt thành sơ bộ đồng thuận, sau đó không nói thêm gì nữa.

“Bạch viện trưởng, hôm đó người ra đi vội vàng, cũng chưa kịp thăm một chút Chập Long quật, không bằng bây giờ chúng ta cùng đi xem xét?” Lâm Phú Quý nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Thuận tiện Băng Vũ phân viện cũng có thể chọn lựa một số vật thí nghiệm phù hợp.”

Cái này có phải là quá nóng lòng muốn thử nghiệm không? Bạch Khải nghe vậy sững sờ, biết rõ hẳn đánh giá thấp sự đam mê của Thương Triết học viện đối với Trùng Long, nghĩ nghĩ, vẫn đáp ứng.

Thức Tỉnh chi thụ cùng Chập Long quật đều được tìm thấy từ Lôi Sơn, có lẽ từ Chập Long quật có thể tìm được tin tức của Long tộc Lôi Sơn.

“Vậy thì, các vị, xin cùng ta đi thôi.”

Lâm Phú Quý khẽ vuốt cằm, tự mình dẫn đường phía trước, còn Lâm Vô Mộ cùng các giáo sư thì theo sát phía sau.

Chập Long quật là nơi quan trọng nhất của Thương Triết học viện, bọn họ tất nhiên cũng muốn cùng nhau qua đó kiểm tra.

Nhân tiện, để xem Bạch Khải có khả năng nghiên cứu mạnh mẽ như thế nào.

Về thực lực, đã không cần tiếp tục khảo sát.

Chập Long quật không cách xa hội trường của đấu trùng đại hội, sau khi xuyên qua một con đường nhỏ kéo dài trong rừng, Bạch Khải đã đến một cái động lớn cao hơn mười mét.

“Bạch Khải, động quật này có rất nhiều Long hệ huyết mạch, nhưng khá lộn xộn.”

Nicolas hít hà, nhanh chóng nhận ra sự kỳ lạ bên trong Chập Long quật.

“Long hệ huyết mạch? Là Song Túc Phi Long sao?” “Không phải, còn có rất nhiều loại khác, nhưng đều là cấp thấp Long chủng.”

Nicolas kiêu ngạo ngẩng đầu lên, và cũng nói về các cấp thấp Long chủng ở vùng Đông phương và Tây phương, Song Túc Phi Long cũng chỉ là một trong số đó.

“Thì ra là như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu rõ, càng cảm thấy tò mò về Chập Long quật này.

Tại nơi này Cự Long không ra, Thần Long không xuất hiện, mà Thương Triết học viện lại ẩn giấu nhiều sinh vật Long huyết chủng như vậy bên trong, không biết đã thu được truyền thừa mạnh mẽ nào.

“Nơi này chính là Chập Long quật, cũng là nơi ở của Long huyết chủng trùng sủng của Thương Triết học viện.”

Lâm Phú Quý giới thiệu, “Trước kia Tiêu Đình truyền kỳ cũng đã cho cháu trai mình chọn lựa sủng thú từ nơi này.”

“Ồ?” Bạch Khải nhướn mày, Tiêu Nguyên bên kia Tử Dục Thương Hùng có sức chiến đấu không yếu, mặc dù hiện tại chưa nhìn ra là loại Long chủng gì, nhưng cũng cho thấy chất lượng của sủng thú trong Chập Long quật này.

“Trước đây viện trưởng cùng Tiêu Đình truyền kỳ cũng coi như quen biết đã lâu, lại thêm Tiêu Đình truyền kỳ cháu trai rất hứng thú với Long huyết chủng, vì vậy sủng thú của hắn đều lấy từ nơi này.”

Lâm Phú Quý cười cười, trong mắt lóe lên một tia sáng kỳ dị.

“Nói đến, Tiêu Nguyên cũng là một tiểu hỏa tử tương đối tuân tu đâu ~” Ta đếch... , gia hỏa này quả thật có vấn đề! Bạch Khải thấy vậy lập tức cả người nổi hết da gà, âm thầm kéo khoảng cách với Lâm Phú Quý, mà Lâm Vô Mộ cũng khẽ giật mình, ho nhẹ hai tiếng, lúc này mới kéo Lâm Phú Quý trở lại.

“Khụ khụ...”

Rất xin lỗi, nghĩ đến chuyện khác.”

Lâm Phú Quý ho khan hai tiếng, rồi nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Đúng rồi Bạch viện trưởng, người có mang theo thuốc thức tỉnh không? Nếu có thể, ta nghĩ xem trước một chút hiệu quả.”

“Có thể thì có thể, nhưng ta không thể đảm bảo sẽ không gặp di chứng.”

Bạch Khải liếc nhìn Lưu Bội, nói.

“Không sao cả, Chập Long quật có nhiều sinh vật phong phú huyết mạch, chẳng kém gì so với một đầu này.”

Lâm Phú Quý lắc đầu, giọng điệu rất bình thản.

“Tốt quá...”

Nhìn thấy Lâm Phú Quý tỏ vẻ không thiếu tiền, Bạch Khải không còn do dự nữa, đi theo Lâm Phú Quý vào Chập Long quật.

Giống như cái động cao hơn mười mét, bên trong Chập Long quật có không gian khá lớn, từng đầu sinh vật có hình dáng kỳ dị bay lượn trong đó, không ngừng qua lại.

Những sinh vật này giống như rồng nhưng cũng giống như côn trùng, hầu hết đều có một chút đặc trưng của Long tộc, nhưng nhiều hơn vẫn là cấu trúc giống như côn trùng.

“Đó đều là Long huyết chủng?” Bạch Khải đại khái ước lượng một chút số lượng sủng thú mà hắn thấy, hơi kinh ngạc hỏi.

“Đương nhiên rồi, Chập Long quật từ đời đầu viện trưởng đến nay đã phát triển gần trăm năm, tích lũy tự nhiên là vô cùng hùng hậu.”

Lâm Vô Mộ đột nhiên mở miệng, vốn dĩ ít nói từ sau cuộc tranh tài thua cuộc, trong mắt tràn đầy sự tự hào.

“Nuôi dưỡng trăm năm sao? Thương Triết học viện thật sự có nội tình sâu sắc.”

Bạch Khải vượt cằm, Thương Triết học viện rõ ràng rất am hiểu về con đường phát triển, rất nhiều Long huyết loại sinh vật, nhưng trong số những người tốt nghiệp từ Thương Triết cũng rất ít có Long huyết chủng nổi danh. Điều này có dự định gì ở nghiên cứu ra phương pháp bồi dưỡng Trùng Long mà không công khai sao? “Đáng tiếc, nội tình sâu sắc như vậy không thể phát huy hiệu quả, viện trưởng như ta đây thật sự là có chút không thích hợp.”

Lâm Phú Quý nghe vậy không nhịn được tự giễu nói: “Không giống như viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, mặc dù khởi đầu vẫn chưa tới một năm, nhưng đã đưa ra nhiều hạng cải biến to lớn cho liên bang, thật sự làm người ta kính phục.”

Nghe Lâm Phú Quý khen ngợi, Lâm Vô Mộ thì trầm mặc, không biết những điều này có phải do Bạch Khải nghiên cứu ra hay không, nhưng có thể xác định là những nghiên cứu này đã giúp liên bang nâng cao thêm một cấp độ. Điểm này, cũng giống như sáng tạo muôn nhất của mười viện, nhưng vẫn có hiệu quả tương tự như việc xếp hạng lại tăng vọt ở Tinh Giới học viện.

Nhìn thấy hai người như vậy, Bạch Khải cũng không khiếm tốn, mà tò mò nhìn quanh một lượt, nói: “Lâm truyền kỳ không phải là muốn thí nghiệm sao, không bằng chúng ta bắt đầu ngay bây giờ?” “Đương nhiên có thể, nơi này sùng thú Bạch viện trưởng có thể tùy chọn.”

Lâm Phú Quý nhẹ nhàng vượt cằm, sau đó nhìn về phía Mộ Thủ truyền kỳ, nói: “Mộ Thủ truyền kỳ cũng có thể tùy ý chọn lựa, xem xem hiệu quả của sinh vật ghép mầm.”

Sinh vật ghép mầm? Đây có phải là kỹ thuật của gia tộc Aloysius không? Bạch Khải nhướng mày, hơi hiếu kỳ, nhưng

Mộ Thủ truyền kỳ lại ra dấu cho Bạch Khải trước tiên biểu hiện ra.

Thấy vậy, Bạch Khải bắt đầu chọn sủng thú, còn chưa kịp chọn lựa kỹ càng, thì thấy vài con côn trùng sủng chủ động tiến lại gần bọn họ.

“Những côn trùng này cũng không sợ nhân loại sao?” Bạch Khải nhìn thấy thì hơi nghi hoặc, và khi thấy chúng tất cả đều tụ tập quanh Gia Cát Thần, càng ngạc nhiên hơn.

“Gia Cát Thần, người từ lúc nào mà thân thiết với những côn trùng này vậy?” Nhìn bọn chúng sau khi rơi xuống bên cạnh Gia Cát Thần, rồi khéo léo ghé vào người Gia Cát Thần, Bạch Khải không khỏi bật cười, mà Lâm Phú Quý cùng những người khác cũng rõ ràng có chút bất ngờ.

Những côn trùng ở đây đều là Long huyết chủng, mặc dù không thể hoàn toàn kế thừa thực lực của Long tộc, nhưng Long tộc cũng cao ngạo và di truyền hoàn mỹ. Để khiến gia hỏa này biết điều như vậy, chỉ có thể là trực tiếp cho bọn chúng một trận đánh cho phục thôi.

Nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, Gia Cát Thần cũng có chút mờ mịt, nhẹ nhàng sờ một đầu côn trùng, có chút không xác định nói: “Ta cũng không rõ, chỉ cảm thấy những côn trùng này đối với ta rất thân thiết.”

Thân thiết? Cùng với những côn trùng hoang dã chưa được thuần hóa này? Coi như Ngự Linh sư đi theo chủ cũng chỉ là một sự ràng buộc, cũng không cần khoa trương như vậy chứ.

Cái gì gọi là thiên phú dị bẩm? Đây chính là!

Chương 802:

Thần Thoại Huyết Mạch Thức Tỉnh “Vị này chính là...?” Gia Cát Thần bên cạnh lập tức thu hút sự chú ý của Lâm Phú Quý.

Mộ Thủ truyền kỳ ngay lập tức giới thiệu: “Đây là Gia Cát Tự, con trai của chủ tịch tập đoàn Võ Hào Gia Cát Thần, cũng là người đầu tiên trong liên bang thức tỉnh Ràng Buộc Chú Ẩn Ngự Linh Sư.”

“Người đầu tiên thức tỉnh Ràng Buộc Chú Ẩn?” Hai mắt Lâm Phú Quý sáng lên.

Học viện Thương Triệt của họ cũng có nhiều Ngự Linh Sư, đã có một vài người thức tỉnh Ràng Buộc Chú Ẩn, nhưng vẫn chưa tìm ra được phương pháp phổ cập.

Mặc dù thông qua động tĩnh từ hiệp hội, có thể hiệp hội hoặc Bạch Khải đã nắm giữ phương pháp thức tỉnh Ràng Buộc Chú Ẩn, nhưng Lâm Phú Quý không nghĩ rằng họ sẽ dễ dàng tiết lộ điều đó.

Dù sao thì, đây là một hệ thống ngự thú hoàn toàn mới, bất kỳ ai cũng muốn giữ cho mình quyền ưu tiên.

“Đúng vậy, có lẽ vì Ràng Buộc Chú Ẩn mà những trùng sủng này có thiện cảm với Gia Cát Thần.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, đưa ra ý kiến của mình.

Ngự Linh Sư chủ yếu dựa vào việc ràng buộc, đơn giản mà nói, đó là trở thành bạn bè với sủng thú.

Loại ràng buộc này khác với khế ước của Ngự Thú sư, nó phát sinh từ một kết nối tâm hồn thực sự.

Gia Cát Thần trước đây sống trong nhà của Tinh Linh, chăm sóc cho nhiều sinh vật, và phát ra tình cảm chân thành với sủng thú, do đó việc thức tỉnh Ràng Buộc Chú Ẩn và được những sủng thú này cảm nhận không có gì là ngạc nhiên.

Tuy nhiên, bầu không khí này lại trở nên căng thẳng, nếu không thể thuận lợi quay về, có vẻ sẽ rất khó khăn để nói ra.

“À, Gia Cát Thần, nếu không người hãy chọn một con để sử dụng thuốc thức tỉnh đi, nếu không bị phản kháng, hiệu quả có thể sẽ tốt hơn một chút.”

Bạch Khải đưa một lọ thuốc thức tỉnh cho Gia Cát Thần.

Gia Cát Thần bắt đầu tiếp nhận, nhìn quanh những sủng thú bên cạnh, ánh mắt dừng lại ở một con trùng sủng toàn thân phát ra điện quang.

Con trùng sủng này có hình dáng tròn vo, hơi giống côn trùng, nhưng tay lại giống như móng vuốt của rồng, bụng thì phủ đầy vảy màu xanh lam, chỉ là bị điện quang bao phủ nên không rõ ràng.

Có vẻ như Bạch Khải đã từng đề cập đến con này? Gia Cát Thần nhìn Bạch Khải, do dự một chút, rồi đưa thuốc thức tỉnh cho con trùng sủng.

Con trùng sủng dường như hiểu rõ điều gì, nó lập tức nuốt chửng cả lọ thuốc.

Sau đó, dưới ánh mắt mong đợi của các thành viên trong học viện Thương Triết, con trùng sủng bắt đầu biến hóa mạnh mẽ.

Tóc điện quang dài nhỏ bắt đầu trở nên cường tráng, thân thể tròn vo cũng dần dần kéo dài, toàn thân phình ra.

Dần dần, một con rồng khổng lồ toàn thân bị sét quấn quanh xuất hiện trước mặt mọi người, uy thế của nó khiến những sủng thú khác bên cạnh Gia Cát Thần phải tránh xa.

“Khí tức này, xem ra đã thức tỉnh thành công?” Mắt Bạch Khải sáng lên, trong khi Lâm Vô Mộ không tự chủ được thì thào: “Thần Thoại huyết mạch, Quỷ Lôi Trùng.”

“Quỷ Lôi Trùng? Thần Thoại huyết mạch?” Bạch Khải nhướng mày, liếc nhìn con Quỷ Lôi Trùng mà đã khiến vẻ ngoài của nó gần như không còn mang dấu hiệu của Long tộc, rồi nhìn sang Lâm Phú Quý đang nhú mày, không khỏi cười.

Thần Thoại sinh vật thực sự rất kiêu ngạo, gia hỏa này, dường như còn là một kẻ điều khiển rồng? “Nhưng mà, xem ra thuốc thức tỉnh này quả thật đã có tác dụng, nhưng thức tỉnh huyết mạch thì giống như là ngẫu nhiên.”

Bạch Khải cẩn thận cảm nhận sự biến hóa của Quỷ Lôi Trùng, nói.

Mặc dù con trùng sùng này chủ yếu là đặc trưng của Trùng tộc, nhưng trên thân nó vẫn phát ra một khí tức mạnh mẽ của Long tộc.

Giờ đây, con Quỷ Lôi Trùng này gần như không còn cảm nhận được bất kỳ hơi thở nào liên quan đến Long tộc.

Chương 803:

Thần Thoại Huyết Mạch Thức Tỉnh Lưu Bội tiến lại gần Bạch Khải, nhẹ giọng giải thích: “Tĩnh được tề năng lực nguyên bản chỉ là thuần hóa huyết mạch, nhưng cụ thể thuần hóa thì chúng ta không thể kiểm soát.”

Bạch Khải chạm vào cằm, trong mắt hiện lên một tia sáng.

“Không thể không chế à? Cái đó không nhất định.”

Lời nói của Bạch Khải khiến Lưu Bội bừng tỉnh, mắt sáng lên.

Hắn không nghi ngờ gì về việc Bạch Khải đang nói thật; mặc dù thời gian hắn và Bạch Khải tiếp xúc không dài, nhưng qua những thông tin hắn hiểu được, chỉ cần Bạch Khải dám nói ra, cuối cùng mọi chuyện đều được giải quyết.

Có lẽ kế hoạch phục hồi Thần Thoại sắp được thực hiện trong tay Bạch Khải. Ở một bên khác, Lâm Phú Quý nhận ra sự thất thố của mình, thu lại sắc mặt, nói: “Bạch viện trưởng, hiệu quả của thức tỉnh được tề hình như rất ổn định nhỉ?” “Điều này có thể được xem như là trùng hợp.

Dù sao, loại trùng súng này vốn chỉ là Lãnh Chúa cấp, trong hầu hết các tình huống sẽ xuất hiện tác dụng phụ.”

Bạch Khải nhún vai.

Hiện tại, Quỷ Lôi Trùng là sinh vật cấp Quân Vương, nhưng trước đó, nó chỉ là một con Đế Hoàng, không có thực vật hóa thì quả thực là Gia Cát Thần khí gây bất ngờ.

“Tác dụng phụ...”

Nếu có thể, Bạch viện trưởng, các người có thể thử thêm vài lần, chúng ta cũng có thể tìm hiểu thêm.”

Lâm Phú Quý đề nghị.

“Ta không có vấn đề gì, chỉ cần Lâm truyền kỳ người bỏ được là được.”

Bạch Khải đáp, đồng thời báo cho Lâm Phú Quý về tác dụng phụ của thức tỉnh được tề.

“Thực vật hóa? Tài liệu làm thức tỉnh được tề chính là cây cỏ thụ mà Băng Vũ tập đoàn lấy được sao?” Lâm Vô Mộ nghe vậy lập tức chú ý, dò hỏi.

“Đúng vậy.”

Lưu Bội không che giấu, vì Băng Vũ tập đoàn và Thương Chập học viện đã có quan hệ nhiều năm, họ hiểu nhau rõ ràng.

Lâm Vô Mộ im lặng, còn Lưu Bội tiếp tục: “So với Thương Chập học viện, Chập Long thạch, chúng ta tại Băng Vũ đạo quán Thức Tỉnh chỉ thụ thật sự không thể lấy ra, nếu không phải Lâm truyền kỳ chủ động đưa ra hợp tác, chúng ta còn không dám nghĩ tới việc này.”

“A~ Lưu viện trưởng không cần khiêm tốn như vậy, hợp tác cơ bản đã thành công, hai bên hỗ trợ nhau là tốt rồi.”

Lâm Phú Quý mỉm cười, sau đó triệu hồi lưỡi hái Tử Vong, phun ra tơ nhện bắt mấy con Lãnh Chúa Long huyết sinh vật ném về phía Bạch Khải.

“Bạch viện trưởng, mời ngài.”

Bạch Khải gật đầu, lấy ra vài bình thức tỉnh được tề, đổ vào những con trùng sủng đó.

Chẳng bao lâu sau, những con trùng sủng này bắt đầu có biến hóa, có con như Quỳ Lôi Trùng tiến vào trạng thái trùng hóa, trong khi có con lại bắt đầu Long hóa.

Chỉ có điều, những con trùng sủng này rõ ràng không được may mắn như Quỳ Lôi Trùng, chưa kịp hoàn thành quá trình biến hình, thân thể đã xuất hiện hiện tượng thực vật hóa.

“Quả nhiên Lãnh Chúa cấp rất dễ xảy ra vấn đề...”

Bạch Khải thở dài, đồng thời bội phục Gia Cát Thần về vận khí.

“Xác suất thực vật hóa cao như vậy sao?” Lâm Phú Quý nhíu mày, rõ ràng không nghĩ tác dụng phụ của thức tỉnh được tề lại mạnh mẽ như thế, nhưng khi nhìn thấy những con trùng sủng Long hóa, lông mày hắn dần giãn ra.

Có hậu di chứng cũng không sợ, sợ nhất là được tề này không có hiệu lực, chỉ cần có thể ổn định Long hóa, các vấn đề khác

đều có thể giải quyết.

“Mộ Thủ truyền kỳ, xem ra thực sự cần dựa vào sự trợ giúp của gia tộc Aloysius.”

Lâm Phú Quý nhìn về phía Mộ Thủ truyền kỳ, Mộ Thủ khẽ vuốt cằm, trên mu bàn tay hiện lên một dấu ấn lấp lánh, một con côn trùng hình dáng kỳ quái xuất hiện trước mặt mọi người.

Con côn trùng này nhìn tổng thể giống như một con bọ cạp, nhưng trên thân nó có rất nhiều bộ phận của các loài trùng hệ khác, giống như là một con quái vật dung hợp.

Chương 804:

Thần Thoại Huyết Mạch Thức Tỉnh (3) Chẳng nhẽ đây chính là Mộ Thủ truyền kỳ chủ sủng, Trần Ngục Quỷ Hạt? Sao nhìn vào trong truyền thuyết mà hình dạng lại không giống nhau đến vậy? Bạch Khải nhìn về phía con bộ cạp kỳ quái trước mặt, hơi thắc mắc.

“Aloysius gia tộc có nghiên cứu rất sâu về công nghệ ghép mầm sinh vật, cho nên không có gì đáng ngạc nhiên, Trần Ngục Quỷ Hạt cũng có khả năng đã bị Mộ Thủ truyền kỳ cải tạo qua rồi.”

“Cải tạo sủng thú? Không tồi chút nào sao?” Bạch Khải nghe vậy có chút kinh ngạc, hoàn toàn không để ý đến ánh mắt kỳ quái của những người xung quanh nhìn về phía mình.

Nói về việc cải tạo sủng thú, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần có thành quả nghiên cứu nào mà không tiến hành cải tạo trên sủng thú chứ? Không cần nói xa, hai con sủng của Bạch Khải không phải đã trải qua việc cải tạo sinh vật hay sao? Sau khi Trần Ngục Quỷ Hạt được triệu hồi, nó lập tức tiến đến những con sủng đã thực vật hóa bên cạnh, đơn giản quan sát vài lần, rồi bắt đầu cắt chém lên những con sủng đó.

Nhanh chóng, các bộ phận thực vật hóa bị loại bỏ sạch sẽ, sau đó Mộ Thủ lại lấy ra một số bộ phận cơ thể đã chuẩn bị sẵn và lắp ráp vào.

“Thế này thì tốt rồi?” Bạch Khải ngó người khi nhìn thấy Trần Ngục Quỷ Hạt đang thao tác khiến cho những con sủng nhảy múa tung bừng lên, cảm thấy hơi bất ngờ.

Người ta thực vật ghép mầm còn cần nuôi một thời gian mới có thể thành công, vậy mà con này lại có thể lắp ráp một cách nhanh chóng như vậy? “Trần Ngục Quỷ Hạt chắc chắn đã sử dụng một ít vật chất đặc biệt.”

Lưu Bội lắc đầu, nói: “Tây bộ gia tộc gần như không hợp tác với các địa phương khác của liên bang, vì vậy chúng ta cũng không có quá nhiều dữ liệu.”

“Nghe cũng hợp lý.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, âm thầm triệu hồi Husky để cùng quan sát.

Công nghệ thuận lợi như vậy, không có lý nào họ không thử một lần.

Chỉ là chưa kịp để Shuke bắt đầu thu hình và phân tích, những con sủng bị cắt chém lại một lần nữa nhú ra mầm cây, tốc độ sinh trưởng còn nhanh hơn trước, mà còn chiếm lấy toàn bộ cơ thể của những con sủng đó.

Thấy tình cảnh này, Mộ Thủ truyền kỳ cũng có phần nghi hoặc, tiến lại quan sát những vết thương của các con sủng một lúc, lúc này mới nói: “Có vẻ như tác dụng phụ của thức tỉnh được tề nghiêm trọng hơn tôi tưởng.

Chỉ đơn giản cắt chém vùng thực vật hóa là không đủ, cần phải thay đổi huyết dịch hoặc nội tạng mới được.”

“Vậy cũng có thể sao?” Lâm Phú Quý có chút nhú mày, hỏi.

“Về lý thuyết thì có thể, nhưng tôi cần nhiều thí nghiệm hơn để biết chắc.”

Mộ Thủ nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Nếu có thể, liệu Thương Chập học viện và viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần có thể hợp tác thêm với Aloysius gia tộc chúng ta không?” “Cầu còn không được.”

Bạch Khải chưa kịp trả lời thì Shuke đã đi trước hưởng ứng.

Công nghệ ghép mầm sinh vật này tương tự như nghiên cứu trước đây về kỹ thuật kết hợp cơ thịt của bọn họ, nếu nghiên cứu được một chút, có thể giúp ích cho việc cải tạo sủng thú của bọn họ.

Thấy Shuke đã ra tiếng, Bạch Khải không có ý kiến gì, chỉ trao đổi ánh mắt với Lưu Bội, nhẹ gật đầu, nói: “Ta cũng nghĩ vậy.”

“Vậy thì tốt nhất.”

Mộ Thủ truyền kỳ và Lâm Phú Quý nhìn nhau mỉm cười, ba nhà hợp tác, từng bên đều có thể đạt được mong muốn, đây đúng là tình huống ba bên cùng có lợi.

“Vậy thì, chúng ta tiếp tục đi xuống xem một chút? Dưới đó có sinh vật thuộc hệ Long huyết mạch mạnh hơn, có thể sẽ thành công hơn.”

Lâm Phú Quý rõ ràng vẫn chưa từ bỏ hy vọng vào thức tỉnh được tề, đang định dẫn Bạch Khải và mọi người tiếp tục đi, thì một ánh sáng tím đột ngột xuất hiện thu hút sự chú ý của họ.

Chỉ thấy một dấu ấn màu tím từ đầu Gia Cát Thần và Quỳ Lôi Trùng dần dần hình thành, từ từ kéo hai người lại gần nhau.

“Đây là...

Ràng buộc chú ấn?”

Chương 805:

Hoá Thạch Long Chú ẩn rằng buộc xuất hiện đã thu hút sự chú ý của mọi người, thậm chí cả những người vốn đang chú tâm vào Trấn Ngục Quỷ Hạt cũng không thể không tập trung vào nó.

“Gia Cát Thần, ngươi và Quỷ Lôi Trùng khế ước từ khi nào vậy?” Bạch Khải tiến đến bên Gia Cát Thần, nhìn Quỷ Lôi Trùng trên đầu hắn dần dần hình thành hợp đồng, không khỏi hỏi.

“Ta không có khế ước với hắn, chỉ là thấy hắn đang lấy lòng ta, ta liền vỗ vỗ hắn, rồi cứ như vậy.”

Gia Cát Thần tỏ vẻ vô tội, giơ tay ra hiệu rằng mình không tự mình khế ước.

“Chỉ là đụng chạm thôi mà đã có khế ước?” Bạch Khải nhìn rằng buộc chú ẩn đã hoàn toàn xuất hiện phía trên, sau đó lại nhìn Gia Cát Thần vẫn còn ngơ ngác, trên mặt lộ ra chút ngưỡng mộ không thể che giấu.

Mọi người thường sử dụng Ngự Linh cầu để khế ước trước, từ đó mới dần dần bồi dưỡng tình cảm, mới có khả năng sinh ra rằng buộc chú ẩn.

Thế nhưng với Gia Cát Thần, mọi thứ hoàn toàn khác biệt, hắn trực tiếp có được rằng buộc chú ẩn trước, sau đó lại thành công khế ước.

Cái này đúng là thiên địa chi tử mà! “Không hổ là người đầu tiên thức tỉnh rằng buộc chú ẩn Ngự Linh sư, tài năng quả thật mạnh mẽ.”

Lâm Phú Quý nhìn chằm chằm vào rằng buộc chú ẩn màu tím trên đầu Gia Cát Thần, nói: “Quỷ Lôi Trùng và Gia Cát Thần tiểu huynh đệ có duyên phận không tầm thường, như đã đạt thành khế ước, vậy thì cho ngươi đi, coi như quà ra mắt.”

“Chuyện này...”

Gia Cát Thần nghe vậy cảm thấy có phần ngượng ngùng, Bạch Khải lại trực tiếp thúc vào đầu hắn, nói: “Vậy thì cảm ơn Lâm

truyền kỳ rồi.”

Bạch Khải vốn định tìm một con Lôi hệ trùng sủng cho Gia Cát Thần, cũng có thể xem như đã thực hiện một phần tâm nguyện của mình, giờ đây lại không cần hẳn phải đau đầu nữa, bên cạnh đã trực tiếp cho khế ước.

Khi thấy Bạch Khải thay mình đồng ý, Gia Cát Thần không khỏi nở một nụ cười, chỉ có thể một lần nữa bày tỏ lòng biết ơn với Lâm Phú Quý.

Hắn và Quỳ Lôi Trùng đã thành khế ước, thật sự không thể yêu cầu hắn phải từ bỏ, chỉ là cái chuyện này miễn phí như nhỗ lông dê, hắn có chút không quen.

Nói theo cách khác, con sủng thú này hắn đã khế ước không nở rời bỏ, nếu không phải còn đang ăn đồng...

Khụ khụ, được rồi, vẫn cứ là khế ước thôi.

“Vừa lúc, chúng ta ở Thương Triệt học viện rất ít người thức tỉnh chú ấn Ngự Linh sư, chất lượng sủng thú cũng không cao, căn bản không nhìn ra hiệu quả của ràng buộc chú ấn, Gia Cát tiểu huynh đệ có thể cho chúng ta xem thử được không?” Lâm Phú Quý nhìn Gia Cát Thần xuất ra một viên Ngự Linh cầu mới và khế ước với Quỳ Lôi Trùng, liền đưa ra đề nghị của mình.

“Xem thử?” Gia Cát Thần có chút do dự, nhưng Quỳ Lôi Trùng lại rất hứng thú, thân thể hiện ra một luồng sét cuộn cuộn, có vẻ rất kích động.

“Vây được rồi.”

Gia Cát Thần nhẹ nhàng vuốt cằm, không giống như những sinh vật khác, Quỳ Lôi Trùng là một con sinh vật thành thực, hắn cũng muốn xem lúc này sử dụng ràng buộc chú ấn sẽ ra hiệu quả gì.

“Nếu muốn biểu hiện ra, vậy cũng cần có một đối thủ, việc này để ta làm.”

Mộ Thủ truyền kỳ đứng lên, nói.

“Mộ Thủ truyền kỳ?” Gia Cát Thần nhìn thấy Mộ Thủ truyền kỳ lại muốn cùng mình đối luyện, khuôn mặt lập tức đỏ bừng, vô cùng kích động. Đây chính là phong hào truyền kỳ, người

bình thường ngay cả gặp mặt đều rất khó, giờ đây lại muốn cùng mình chiến đấu? Nghĩ vậy, Gia Cát Thần đột nhiên đứng thẳng người, hướng về Mộ Thủ truyền kỳ cúi đầu chào, rồi trình trọng giới thiệu: “Ngự Linh sư, Gia Cát Thần, sủng thú Quân Vương sinh vật Quỷ Lôi Trùng.”

“Truyền kỳ Ngự Thú sư, Mallick - Aloysius, sủng thú truyền kỳ sinh vật Trấn Ngục Quỷ Hạt.”

Hai bên tự giới thiệu xong, Trấn Ngục Quỷ Hạt vẫn đứng im không nhúc nhích, trong khi Gia Cát Thần không chút do dự dẫn đầu phát động tấn công.

Chỉ thấy ràng buộc chú ấn màu tím vừa mới mất đi lại xuất hiện, rồi biến thành một bộ giáp hội nhập vào cơ thể Quỷ Lôi Trùng, bề ngoài của nó bỗng nhiên chuyển sang màu tím.

Sau đó, từ miệng Quỷ Lôi Trùng từ từ ngưng tụ ra một viên lôi cầu màu tím, theo cánh vỗ lớn dần, dòng điện mạnh mẽ thậm chí khiến cho một số trùng sủng không kịp rút lui cũng bị tê liệt ngã xuống đất.

“Không tiến hóa, không tăng tốc độ thành thực, mà là tăng cường chiến lực sao?” Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, lặng lẽ ghi lại.

Hắn vốn nghĩ rằng có thể từ Quân Vương tiến hóa thành Đế Hoàng, xem ra mình đã đánh giá quá cao về ràng buộc chú ấn, nhưng có thể tăng lên cường độ tấn công hiện tại, ngược lại không thể so với thiên phú của Ngự Thú sư.

Cũng không biết đây có phải là năng lực đặc thù của ràng buộc chú ấn, hay là mọi chú ấn đều như vậy.

Quay qua bảo Trương Sam cùng bọn họ nghiên cứu một chút.

Nhanh chóng, lôi cầu ngưng tụ thành hình, bên trong ẩn chứa lực lượng khiến Lâm Vô Mộ cùng Dương Minh, những Ngự Thú sư cấp sáu cũng phải kinh ngạc.

Loại tấn công này nếu có thể sử dụng liên tục, đã có thể mạnh mẽ tương đương với Ngự Thú sư cấp sáu.

Nhưng khoảnh khắc này, viên lôi cầu bay về phía Trấn Ngục Quỷ Hạt, nhìn có vẻ chậm chạp, nhưng trong chớp mắt đã

xuyên qua khoảng cách, đi thẳng tới trước mặt Trần Ngọc Quỷ Hạt.

Oanh!! Chỉ trong chớp mắt, viên lôi cầu nổ tung, tia lửa màu tím lấp lánh múa may, Chập Long quật bị tia điện nhẹ nhàng xé rách thành từng mảnh vụn, chưa kịp rơi xuống đất đã biến thành khói đen biến mất.

Nhưng cú đánh mạnh mẽ như vậy lại không thể gây ra bất kỳ thương tổn nào cho Trần Ngọc Quỷ Hạt, tất cả đều bị một cánh cửa vàng óng trước mặt Trần Ngọc Quỷ Hạt ngăn cản lại.

“Ngay cả phòng ngự cũng không thể phá vỡ một chút sao?”
Gia Cát Thần thấy vậy không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Hắn và Quỷ Lôi Trùng vừa mới khế ước, vừa rồi một đòn ấy đã là sức mạnh cao nhất mà hắn có thể đạt được, nhưng chỉ có vậy thôi đã làm hắn thất vọng.

“Xem ra Gia Cát Thần, người hiểu biết về Ngự Thú sư vẫn còn quá ít.”

Thấy Gia Cát Thần như vậy, Lưu Bội có chút trầm mặc, lúc này mới phổ cập cho Gia Cát Thần.

“Truyền kỳ Ngự Thú sư chỉ cần nuôi dưỡng hai con cùng hệ truyền kỳ sinh vật thì có thể cạnh tranh với phong hào truyền kỳ của hệ đó.

Sau khi thành công, họ sẽ chọn một danh hiệu phù hợp với phong cách của mình.”

“Mà Mộ Thủ thì chính là kiểu phong cách chiến đấu phù hợp nhất.”

Nghe vậy, Gia Cát Thần dường như đã hiểu rõ, Mộ Thủ truyền kỳ cười nói: “Trần Ngọc Quỷ Hạt, ta am hiểu nhất chính là phòng ngự.

Trừ phi là truyền kỳ sinh vật, còn lại sinh vật khác không thể nào phá vỡ phòng ngự của nó.”

“Nhưng mà, vừa rồi người thể hiện chiến lực đã đủ để so với Ngự Thú sư cấp năm, khá tốt trong việc bồi dưỡng, có thể một ngày nào đó, Ngự Linh sư thực sự sẽ trở thành một hệ thống không thuộc về Ngự Thú sư.”

Mộ Thủ truyền kỳ khen ngợi giúp Gia Cát Thần hồi phục tinh thần, trong khi những giáo sư ở Thương Triết học viện cũng ngạc nhiên không thôi.

Có thể được phong hào truyền kỳ công nhận, Ngự Linh sư này dường như không đơn giản như họ tưởng.

Khó khăn trong việc nhập môn, khó khăn trong trưởng thành, hạn mức tối đa không dễ xác định, phát huy không ổn định, thời gian chiến đấu ngắn dài... Đó đều là những vấn đề mà Ngự Linh sư gặp phải trong thực chiến, chỉ là không ngờ rằng, ở Gia Cát Thần, không thấy những vấn đề đó.

“Chắc chắc...”

Mới chỉ bao lâu mà đã có được chiến lực cấp năm Ngự Thú sư, Gia Cát Thần, sao ta cảm thấy tốc độ thăng tiến của người còn nhanh hơn cả ta vậy?” Bạch Khải vỗ vỗ vai Gia Cát Thần, mặt mày đầy vẻ trêu chọc, còn Gia Cát Thần thì tức giận trợn mắt, phối hợp với nụ cười ngốc nghếch.

Khen hấn, có khác gì khen Bạch Khải người sáng tạo ra bản thân này? “Được rồi, đã hai người so xong, vậy chúng ta tiếp tục tiến về phía trước xem chút đi.”

Lâm Phú Quý phẩy tay, ra hiệu cho mọi người tiếp tục đi, trong khi Nicolas đã chờ không kiên nhẫn dẫn đầu tiến lên.

“Nhanh lên, bản Long không thể chờ đợi được nữa.”

Gương mặt Nicolas tràn đầy mong đợi, đẩy Bạch Khải nhanh chóng tiến về phía trước.

Nếu không phải còn cần Lâm Phú Quý dẫn đường, Nicolas đã có ý định lao xuống.

Chập Long quật bên trong con đường khúc khuỷu phức tạp, một cái hồ quật sau còn có vô số động quật, Bạch Khải đi theo Lâm Phú Quý một lúc lâu mà vẫn không thấy tận cùng của con đường.

Ngược lại, họ đã thấy không ít những trùng sủng thuộc nhiều loại khác nhau.

Rất rõ ràng, khi họ không ngừng tiến lên, những trùng sủng có đặc điểm của Long hệ ngày càng nhiều.

“Chúng ta đã đến.”

Cuối cùng, Lâm Phú Quý đột nhiên dừng lại, chỉ vào một số sinh vật giống như Phi Long, nói: “Những sinh vật này có huyết mạch Long hệ tương đối đặc trưng, Bạch viện trưởng có muốn thử dùng chúng để kiểm tra thức tỉnh thuốc không?”
“Tôi đều có thể, nhưng cá nhân tôi kiên nghị trước hết làm một chút kiểm tra đo lường rồi hẵng nói.”

Bạch Khải bất đắc dĩ nhìn về phía Lâm Phú Quý, thức tỉnh được tề tác dụng phụ còn chưa kịp giải quyết, như thế mà thử nghiệm cũng không phải là phương pháp hiệu quả nhất.

Dù sao, Trùng Thảo có thể thuận lợi thức tỉnh huyết mạch Long hệ, biến thành hình dạng Trùng Long như hiện tại, cũng không thể thiếu được công lao của trứng tiến hóa.

“Không sao, điểm hao tổn này là từ Chập Long quật.”

Lâm Phú Quý rõ ràng vô cùng khẩn trương muốn xem hiệu quả của thức tỉnh được tề, căn bản không lo về tổn thất của mình, đúng là phách lối khác thường.

“Vậy được rồi.”

Bạch Khải xuất ra một vài bình thức tỉnh được tề, đưa cho Lâm Phú Quý.

Ngay lập tức, Lâm Phú Quý để lưỡi hái Tử Vong bắt vài con trùng sủng đến, bắt đầu thử nghiệm thức tỉnh được tề.

Chỉ cần có một con trùng sủng có thể lột xác thành hình dạng Trùng Long, hắn sẽ yên tâm hoàn toàn.

Thấy vậy, Bạch Khải cũng không ngăn cản, tò mò ngắm nhìn xung quanh.

Vừa rồi Lưu Bội đã nói rằng Chập Long quật được sinh ra là do một khối vật gọi là Chập Long thạch, nhưng khi hắn đi đến đây, không thấy bất kỳ thứ gì tương tự.

Có vẻ như đây vẫn chưa phải là khu vực trung tâm của Chập Long quật, chỉ ít hắn chưa thấy đầu Song Túc Phi Long nào.

“Nicolas, người có phát hiện gì không? Nicolas?” Bạch Khải muốn hỏi thăm Nicolas, nhưng thấy đối phương lén lút không

biết đang nhìn thứ gì, lúc này thấy Nicolas đã triển khai Phi Thúy thế giới, tìm kiếm khắp nơi.

“Suýt nữa đã quên còn có chiêu này.”

Bạch Khải hai mắt sáng lên, quay đầu nhìn Lâm Phú Quý cùng những người khác đang chú ý, tiếp tục quan sát.

“Tìm thấy rồi!” Cuối cùng, Nicolas dừng tầm nhìn của Phi Thúy lại, một khối đá kỳ dị vẫn lưu lại dấu vết màu xanh lá hiện ra trước mặt Bạch Khải và Nicolas.

“Đây chính là Chập Long thạch sao?” Bạch Khải nhìn khối đá kỳ dị, có chút hiếu kỳ, nghĩ rồi bảo Nicolas kéo cao thị giác lên.

Cũng chính vì vậy, Bạch Khải cuối cùng mới nhìn thấy rõ diện mạo thật sự của Chập Long thạch.

Trên một khối đá tròn màu xanh lá cây lớn, một cái đầu lâu khô cứng được khảm bên trong, mặc dù có chút mờ nhạt, nhưng Bạch Khải và Nicolas vẫn đoán được danh tính của hài cốt này. Đầu lâu này, chính là đến từ một con rồng phương Đông!

Chương 806:

Đông phương Thanh Long? “Lôi Sơn bên dưới có cất giấu, phải chăng là một con Đông phương Long?” Ánh mắt Bạch Khải lóe lên một tia kinh ngạc, nhìn về phía Nicolas.

“Từ cấu trúc hài cốt mà xem, đúng thật là Đông phương Long.”

Shuke liếc nhìn qua cổ hài cốt, lập tức so sánh và đưa ra kết luận.

“Đông phương Long...”

Tự Nhiên chỉ lực...

Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thanh Long? Hay nói cách khác, thực sự là Rayquaza (Liệt Không Tọa)? Khi được Shuke xác nhận, Bạch Khải không khỏi đắm đầu vào suy tư, muốn để Nicolas tiếp tục xác nhận vị trí của Chập Long thạch.

Nhưng khi nhìn thấy Nicolas đang uể oải, hấn ngập ngừng.

“Thế nào rồi, Nicolas?” “Bản Long còn tưởng có thể tìm thấy Lục Long còn sống, nào ngờ lại thành ra là Đông phương Long?” Nicolas rõ ràng có chút buồn bực, trước đó còn nghĩ có thể tìm được tộc nhân, kết quả lại chỉ tìm thấy một con Đông phương Long, khiến hấn khá khó chịu.

Mặc dù vậy, hấn cũng đã tìm được một chút dấu vết trong giấc mộng Phỉ Thúy, làm sao lại biến thành Đông phương Long chứ? “Không sao đâu, biết đâu ngày nào đó người sẽ tìm được họ.”

Bạch Khải thấy vậy, im lặng vỗ vỗ lên vai Nicolas, một con Lục Long từ nhỏ đã lớn lên đơn độc, giờ cuối cùng cũng có chút tin tức về tộc nhân của mình, lại phát hiện đã sai, thực sự rất khó chịu.

“Và chúng ta không phải đã cùng Thương Triết học viện đạt thành thỏa thuận hợp tác đó sao? Chờ kỹ thuật được tề chỉnh thành thực, biết đâu ngày nào đó ta có thể bồi dưỡng một con Lục Long cũng nên?” “Thức tỉnh được tề? Hình như đúng thật đó, Bạch Khải, người mau nghiên cứu đi!” Nicolas lập tức

tĩnh táo trở lại, Trùng Thảo đã xem như thành công thức tĩnh huyết mạch Lục Long, chỉ vì lý do cộng sinh mà không thể trở thành thuần huyết Lục Long được.

Tuy nhiên, Trùng Thảo không được, nhưng những sinh vật khác có thể, chỉ cần có thể thức tĩnh huyết mạch Lục Long, thì nhìn chung cũng vẫn là Lục Long.

“Tốt, ta sẽ cố gắng.”

Bạch Khải nghe vậy, nhún vai; kết quả nghiên cứu thức tĩnh được tề này thực sự có khả năng.

Nếu có thể thực hiện, đội ngũ Ngự Thú sư chắc chắn không còn là một giấc mơ xa vời. Đúng lúc này, một tiếng kêu hấp dẫn sự chú ý của Bạch Khải và những người khác, Nicolas cũng lập tức ngừng chú ý đến Phỉ Thúy.

Mặc dù đã không thể đạt thành hợp tác như đã dự tính, nhưng tình huống như vậy thật sự không ổn chút nào, nếu bị bắt gặp tại hiện trường thì rất ngượng.

Bạch Khải nghe thấy âm thanh liền quay lại, thấy Lâm Phú Quý sắc mặt ửng hồng, kích động nhìn một con Trùng Long trước mặt, còn Lâm Vô Mộ thì hiện rõ vẻ mặt không tiếc mạng sống.

“Thật sự thành công rồi sao?” Bạch Khải có chút ngạc nhiên, thức tĩnh được tề đúng thật có thể thuần hóa huyết mạch, nhưng như Quỳ Lôi Trùng, việc thuần hóa được cái huyết mạch nào vẫn là một vấn đề.

Nên muốn thực hiện Trùng Long nhất thể vẫn sẽ rất khó khăn.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, có vẻ Thương Triết học viện đã đạt được mong muốn rồi.

“Đúng thật là thành công, nhưng mà có chút lớn đấy...”

Lâm Phú Quý, người luôn ghi chép tình hình thí nghiệm, lên tiếng từ chỗ Shuke, nhìn về phía con Trùng Long bên cạnh.

Một vài cây đại thụ lớn đã cắm rễ sâu trong đất, bên cạnh đó còn có những sinh vật đang từ từ lùi lại, đặc trưng cho Long tộc.

Không cần phải nói, đây chính là những sinh vật đã gặp phải tác dụng phụ hoặc thức tỉnh huyết mạch Trùng tộc.

“Hình như trong môi trường Chập Long quật, sinh vật thức tỉnh huyết mạch Trùng có khả năng xảy ra cao hơn một chút?” Bạch Khải tiến lại gần mấy con thất bại đó, tỉ mỉ kiểm tra một hồi, so sánh với dữ liệu do Lưu Bội cung cấp, rất nhanh đã phát hiện điều gì đó khác thường.

“Có lẽ bởi vì huyết mạch Long tộc không hoàn toàn do di truyền từ tổ tiên.”

Lâm Phú Quý từ sự vui mừng khi con Trùng Long sinh ra đã lấy lại bình tĩnh, giải thích: “Phần lớn sinh vật có huyết mạch Long tộc trong Chập Long quật đều không phải di truyền từ thế hệ trước, mà là phát sinh ngay tại môi trường này trong quá trình ấp trứng.”

“Chẳng phải vậy nên sẽ có nhiều tình huống Long hóa xuất hiện sao?” “Ở đây ấp trứng sẽ bị ảnh hưởng như thế nào?” Trong đầu Bạch Khải lập tức hiện ra hình ảnh chiếc đầu lâu Đông phương Long trên Chập Long thạch, hần hơi hiểu ra.

Có vẻ như Chập Long quật chính là thứ yếu, mà Chập Long thạch mới là yếu tố then chốt.

Có thể ảnh hưởng đến cả hoàn cảnh một vùng, thì tảng đá Chập Long này không biết là loại vật chất gì nhỉ? Bất Hủ cấp? Hay còn cao hơn nữa? “Đúng vậy.”

Lâm Phú Quý nhẹ vuốt cằm, nhìn về phía sinh vật giống như Trùng Thảo nhưng có huyết mạch Trùng Long, trong mắt lóe lên một tia hy vọng.

Mặc dù xác suất thành công có chút thấp, nhưng ít nhất đã xuất hiện trường hợp thành công, chỉ cần hai bên tiếp tục hợp tác, trong tương lai nhất định có thể thành công bồi dưỡng ra Trùng Long hoàn mỹ như vậy.

“Lâm truyền kỳ, nếu như đã nghiệm chứng qua hiệu quả của thức tỉnh được tề, liệu chúng ta có nên thảo luận rõ ràng hơn về việc hợp tác không?” Khi thấy Lâm Phú Quý có vẻ như vậy, Lưu Bội lúc ấy liền đề cập lại chủ đề này.

“Đương nhiên có thể.”

Lâm Phú Quý gật đầu nhẹ, ra hiệu cho Lâm Vô Mộ và những người khác ở lại tiếp tục quan sát con Trùng Long, sau đó dẫn Bạch Khải tới phòng làm việc của mình.

Vì sự thành công của con Trùng Long, trong cuộc đàm phán, Lưu Bội rõ ràng chiếm ưu thế, không hề nhượng bộ chút nào chỉ vì đối phương là một tên truyền kỳ.

Mà Lâm Phú Quý lại rất có tâm huyết với Trùng Long, khi đối mặt với yêu cầu của Lưu Bội, hắn vẫn đáp ứng khá nhiều.

Còn như Mộ Thủ truyền kỳ, chỉ lẻ loi xen vào vài câu.

“Ta nói, những thương nhân này đều dũng cảm như vậy sao? Lưu thúc thúc không biết hai người này là truyền kỳ sao?” Vì vai trò viện trưởng, trong khi tiếp kiến, Bạch Khải không khỏi đưa ra câu hỏi.

“Theo lời cha ta, trong thương trường chỉ có lợi ích, không có thực lực; thực lực chỉ có thể ảnh hưởng dưới bàn, còn khi đã lên đến bàn thì không còn tác dụng nữa.”

Gia Cát Thần nhún vai, giải thích.

“Quá hay, đây coi như là thực phẩm đi.”

Bạch Khải không khỏi lắc đầu, nói.

“Chuyên nghiệp như thế, may mà cũng có thể gặp người,” Gia Cát Thần cười mỉm, nói: “Nhưng mà so với chiến tranh thương mại thì vẫn thú vị hơn nhiều, bởi có thể gặp gỡ rất nhiều điều thú vị.”

“Quả đúng là như vậy.”

Bạch Khải rất tán thành, không tính đến những bí cảnh kỳ quái đó, mà ngoài việc du lịch lại cũng gặp nhiều hứng thú, và vật liệu cũng có thể tốt hơn.

“Như vậy, có lẽ chính là như vậy.”

Cuối cùng, ba người đã ngừng thảo luận, trên mặt ai cũng hiện rõ nụ cười hài lòng.

Rõ ràng, lần hợp tác này ba nhà đều rất vui mừng.

“Các chi tiết hợp tác cụ thể sẽ có chuyên gia sau này đến thương thảo, rồi chúng ta sẽ bắt đầu hợp tác chính thức.”

Lưu Bội cười, nói: “Nếu như hai vị truyền kỳ không có chuyện gì khác thì chúng ta có thể về trước.”

“Hừm, hôm nay cảm ơn Bạch viện trưởng và Lưu viện trưởng, hy vọng chúng ta sẽ có mối quan hệ hợp tác tốt trong tương lai.”

Lâm Phú Quý nhẹ vuốt cằm, bước tới trước mặt Bạch Khải, nói: “Bạch viện trưởng, nếu như chưa có kế hoạch rời đi trong thời gian ngắn, thì có thể đến Thương Triết học viện giao lưu một chút.”

“Tốt, đúng lúc ta cũng muốn thỉnh giáo về các phương thức bồi dưỡng sinh vật trùng hệ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Lâm Phú Quý mời hấn chắc chắn cũng có phần chú ý đến Trùng Thảo, mà Bạch Khải cũng không ngại, vừa lúc hấn cũng muốn học hỏi kỹ năng độc hệ từ Thương Triết học viện. Ít nhất những loại độc tố mà Lâm Vô Mộ, Nữ Vương Nhện Ma sử dụng, Bạch Khải vẫn thấy rất hứng thú.

Lâm Phú Quý cùng Mộ Thủ truyền kỳ tiễn Bạch Khải và mọi người đến cổng, sau khi nhìn Bạch Khải rời đi, Mộ Thủ truyền kỳ liền biểu lộ ý định muốn rời đi.

“Mộ Thủ, ngươi không định chờ thêm một chút sao?” “Không được, chuyện gia tộc không thể để ta rời đi, lần này coi như là một ngoại lệ.”

Mộ Thủ lắc đầu, nói: “Hơn nữa, hợp tác đã được thỏa thuận rồi, ta cũng muốn trở về sắp xếp một chút.”

“Cũng tốt, các ngươi Aloysius gia tộc hợp tác với Thương Triết học viện, có lẽ sẽ cần khiến liên bang chú ý, nên quay về chuẩn bị một chút.”

Lâm Phú Quý nhẹ cười, nói: “Nếu không phải bộ lạc gần đây dồn dập gây sức ép, e là liên bang giờ cũng đã đến cửa.”

“Thật đúng như vậy.”

Mộ Thủ truyền kỳ nhẹ vuốt cằm, nói: “Chỉ hy vọng có thể thông qua lần này mà xóa bỏ sự ngăn cách giữa tây bộ gia tộc và liên bang.”

“Sẽ.”

Lâm Phú Quý gật đầu nhẹ, nói: “Chờ mong tương lai nhân loại sáng lạn.”

Hai người nhìn nhau mỉm cười, Mộ Thủ triệu hồi Trần Ngọc Quỷ Hạt để rời đi, còn Lâm Phú Quý thì vội vàng hướng về phía Chập Long quật.

Bạch Khải cười Trùng Thảo, gấp rút bay về phía Băng Vũ phân viện.

Sau một trận chiến đấu, Trùng Thảo giờ đã không chế cơ thể của hắn một cách tự nhiên hơn nhiều, phi hành cũng ổn định hơn, thậm chí ngay cả năng gất cũng không còn cảm thấy khó chịu.

“Lưu thúc thúc, cây Thúc Tinh Băng Vũ cùng Chập Long thạch của Thương Triết đều là từ Lôi Sơn lấy đúng không?” Bạch Khải nhìn về phía Lưu Bội, hỏi.

“Đúng, nhưng mà cây Thúc Tinh được phát hiện sớm hơn một chút, Chập Long thạch thì muộn hơn một chút.”

Lưu Bội nhẹ vuốt cằm, nói.

Lịch sử của Băng Vũ tập đoàn so với Thương Triết học viện thì có phần lâu hơn một chút, cũng đã tiến hành khai thác Lôi Sơn sớm hơn.

Nhưng rõ ràng, đời viện trưởng đầu tiên của Thương Triết học viện có một kỳ ngộ riêng, lại phát hiện ra sự tồn tại của Chập Long thạch.

“Vậy Lưu thúc thúc, người chắc hẳn biết một chút về truyền thuyết Lôi Sơn đúng không? Ví dụ như có loại sinh vật nào đã từng đến đây, không nhất định phải là Lục Long hay các loại khác?” Vì lý do có liên quan đến Chập Long thạch, Bạch Khải quyết định mở rộng hỏi han.

“Thông tin mà chúng ta điều tra đã được ta gửi hết cho hội trưởng, và đó là những gì đã được xác minh, sẽ không có sai sót.”

Lưu Bội lắc đầu, nói: “Nếu phải nói về truyền thuyết, chỉ có truyền thuyết liên quan đến Lôi Sơn mà thôi.”

“Ồ~” Bạch Khải lập tức tỏ ra hứng thú, tiến lên chăm chú lắng nghe.

“Nghe nói Lôi Sơn trước đây là một khu rừng lớn, nhưng có một ngày bỗng nhiên sấm sét giáng xuống, địa hình biến động, khiến khu rừng này biến thành dãy núi như hiện tại.

Vì nằm trong điểm thường có tiếng sấm, nên được gọi là Lôi Sơn.”

Lưu Bội khựng lại một chút, nói: “Theo điều tra của chúng ta, biến đổi địa hình nơi này có thể là do cuộc chiến của hai sinh vật mạnh mẽ gây ra, vì vậy chúng ta mới cử người đến điều tra.”

“Chỉ là ngoài cây Thức Tỉnh và Chập Long thạch, ở nơi này hình như không phát hiện ra điều gì khác.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải nghe vậy, lập tức hiểu ra, trong đầu hiện ra hình ảnh chiếc đầu lâu Long Thú hóa thạch trên Chập Long thạch.

Một cuộc chiến giữa những sinh vật hùng mạnh, có thể trong số đó có một con Đông phương Long? Đã có Long hóa thạch trong Chập Long thạch, thì biết đâu còn những di vật khác chưa được phát hiện tại Lôi Sơn? Dù sao thì bên thành phố Cổ Túc có Tàn hội trưởng giúp xử lý hiệp hội, Nhóm Ngự Linh sư quân đoàn cũng có Trương Sam lo liệu, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần thì không bao giờ khiến hắc phải bận tâm, lợi dụng vài ngày nay để nghiên cứu thức tỉnh được tề, đồng thời khám phá thử một chút về Lôi Sơn. Ừ, chắc cứ làm như thế.

Hắt xì! Cùng lúc đó, tại thành phố Cổ Túc, Tàn hội trưởng đột nhiên hắt hơi, nhìn xung quanh văn phòng quen thuộc và chông chênh như núi tài liệu, không nhịn được mắng: “Gã tiểu tử này, lại ra ngoài không muốn quay lại, chờ khi trở về, ta sẽ tống hắc vào đây xử lý cái đống tài liệu này trong một hai tháng mới được!”

Chương 807:

Thăm dò Lôi Sơn Bí cảnh căn cứ.

“Jetta, thuốc diệt độc số 3 đã làm xong chưa?” Sột soạt sột soạt ~ (Vừa mới làm xong ~) Jetta cầm một bình thuốc phát ra bọt khí màu xanh lục, ném cho Bạch Khải, làm hấn hoảng hốt suýt nữa không đón lấy.

“Jetta, ngươi kiềm chế một chút, ta không giống như các ngươi, bị trúng độc mà lại không bị gì.”

Bạch Khải lau mồ hôi trên trán, cẩn thận để bình dược sang một bên, rồi nghiêm túc giáo huấn.

Sột soạt sột soạt? (Thế nhưng ta thấy thứ này còn ngon hơn mà?) Jetta nghiêng đầu, rõ ràng không hiểu Bạch Khải đang lo lắng điều gì.

Bạch Khải: “...”

Quả thật, nói chuyện với những nguyên tố hệ sinh vật về độc tố chẳng khác nào đàn gảy tai trâu.

“Được rồi, thử trước một chút xem thuốc diệt độc số 3 có hiệu quả không.”

Bạch Khải mở bình thuốc, cẩn thận đổ vào một bình thuốc thức tỉnh, kiên nhẫn theo dõi xem thuốc thức tỉnh chuyển màu, rồi trở lại bình tĩnh, lúc này mới đưa cho Delta, nói: “Delta, làm gì đó đi.”

Róc rách rách rách. (Tốt.) Delta nhận lấy thuốc, trong mắt lóe sáng, ngay lập tức thuốc trong bình bắt đầu rung động kịch liệt, thậm chí có thể mơ hồ nhìn thấy khoảng không đen kịt, nhưng bình thuốc không bị ảnh hưởng chút nào.

“Nhờ vào lực lượng hư không mà tạo ra chấn động, hiệu quả này tốt hơn nhiều so với dụng cụ xử lý.”

Nhìn Delta thao tác, Bạch Khải mỉm cười nói, chờ một lần nữa thấy thuốc thức tỉnh biến trở lại màu xanh biếc, nói: “Hy vọng lần này có thể thành công.”

“Thủ lĩnh, thật sự không cần lấy ký sinh thú bên dưới tới ném thử sao?” Trùng Thảo cúi người hỏi.

“Epsilon, người không cần gần gũi như vậy, ta rất lo người sẽ quen ghé vào vai ta.”

Bạch Khải bất đắc dĩ nhìn những vật liệu bị Trùng Thảo thổi bay, nói.

“Đối với những ký sinh thú kia, khi nào tìm được ký sinh trùng thích hợp thì đem chúng vào trước đi, đừng lãng phí.”

“Xin lỗi thủ lĩnh, lập tức không đổi được.”

Nhìn thấy ánh mắt Bạch Khải, Trùng Thảo mới nhận ra, nhìn thân hình khổng lồ của mình, ánh mắt hơi phức tạp.

Dù sao, hình dáng khổng lồ này thật sự rất có uy hiếp, nhưng cũng vì vậy mà luôn cảm thấy thủ lĩnh có vẻ xa lạ.

Sẽ không bị thất sủng chứ? Hay lần sau ký sinh trùng vệ nhỏ sẽ thay thế mình đợi trên vai chủ nhân? Khi Trùng Thảo đang rối ren, Delta đã hoàn tất xử lý thuốc thức tỉnh, một lần nữa đưa cho Bạch Khải.

Róc rách rách rách. (Lão đại, lần này hòa trộn hoàn hảo, chắc có thể rồi.) “Thật sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, cầm bình thuốc liền trực tiếp truyền tổng về Băng Vũ phân viện.

“Viện trưởng, sao hôm nay người ra sớm vậy?” Khi Lưu Bội, người đang xem báo cáo nghiên cứu, thấy Bạch Khải xuất hiện, có chút kinh ngạc.

Sau khi đạt được thỏa thuận hợp tác với Thương Triết học viện đã qua một tuần, trong khoảng thời gian này Bạch Khải chuyên tâm nghiên cứu thuốc thức tỉnh.

Tuy nhiên, Bạch Khải không quen với thiết bị ở đây, nên thường chỉ ở trong bí cảnh, chỉ ra ngoài lúc ăn tối.

“Hừm, vừa mới pha chế ra loại thuốc mới, ra xem hiệu quả.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn xung quanh một vòng, nói:

“Thương Triết học viện đã đưa Long huyết chủng tới chưa?”

“Vừa mới đưa đến mấy con, ta đã nhờ người chuyển tới.”

Lưu Bội gật đầu, rồi nhìn bình thuốc thức tỉnh trong tay Bạch Khải, nói: “Nhưng viện trưởng, người thật sự nghĩ rằng dùng

độc tố để áp chế thuốc thức tỉnh thì sẽ có hiệu quả sao?” “Ta không rõ, thử xem sao cũng được.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Hơn nữa thuốc diệt độc chủ yếu nhằm vào thực vật, mặc dù biết sẽ làm thuốc thức tỉnh kém hiệu quả hơn, nhưng lý thuyết cũng có thể giảm xác suất thực vật hóa.”

Từ khi nhận nhiệm vụ cải tiến thuốc thức tỉnh, Bạch Khải đã nghĩ ra không ít phương pháp, cuối cùng chọn cách sử dụng độc tố từ nơi Thương Triết học viện.

Tuy nhiên đến giờ, không ít thí nghiệm dùng sủng thú đã bị độc tố tiêu diệt.

Cũng chính vì vậy, Bạch Khải quyết định sử dụng những con Long huyết chủng có khả năng kháng độc cao do Thương Triết học viện cung cấp để thí nghiệm.

“Thì ra là thế.”

Lưu Bội nhẹ vuốt cằm, dù cảm thấy choáng váng về cách dùng độc tố của Bạch Khải, nhưng nghĩ lại những nghiên cứu trước đây của hắn, cũng thấy bình thường.

Nếu không nhờ vào con đường độc đao đó, có lẽ Bạch Khải cũng không đạt được thành tựu như bây giờ.

Rất nhanh, một con rết màu đỏ được mang tới.

Con rết này rõ ràng chưa bị khống chế, đối mặt với ánh mắt của mọi người rõ ràng có chút khó chịu, không ngừng đung đưa xúc giác.

Chỉ có tình huống này duy trì một lúc, khi nhìn thấy Trùng Thảo ngồi xổm ở phía sau Bạch Khải, con rết ngay lập tức trở nên yên lặng, không dám động đậy.

Khi Trùng Long hợp nhất, sức mạnh của Long tộc và Trùng tộc kết hợp khiến sự áp bức vốn đã nghiêm ngặt của Trùng tộc lại càng đáng sợ hơn, huống chi con rết này chỉ là sinh vật lãnh chúa thôi.

“Không tệ, hòa độc và diệt độc tố rất hợp, biết đâu có thể thành công.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó ra hiệu cho Trùng Thảo không chế con rết, rồi trực tiếp ném thuốc thức tỉnh vào miệng nó.

Thuốc thức tỉnh vào miệng, con rết lập tức quẫy mạnh, như có chút đau đớn, các bộ phận cơ thể bắt đầu mọc ra những chiếc sừng kỳ quái, đâm thủng hàng trăm lỗ ở khắp nơi.

Nhưng rất nhanh, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, con rết bộc lộ ánh sáng tiến hóa rực rỡ, hình dáng vốn mảnh khảnh dần phồng ra, đồng thời phóng ra một áp lực mạnh mẽ.

Sức mạnh của Long.

“Phải chăng đây là thức tỉnh huyết mạch Long hệ? Thương Triết học viện chắc chắn sẽ rất hứng thú.”

Thấy vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau khi hai bên đạt thành quan hệ hợp tác, Băng Vũ phân viện sẽ đưa một số thuốc thức tỉnh đến đó, coi như trao đổi với các loại huyết mạch sủng thú của họ.

Tuy nhiên, họ biết rằng, ngoài việc thành công với Trùng Long ban đầu tại Chập Long quật, thì đến nay không còn thành công nào khác.

Có được sự cân bằng hoàn hảo với huyết mạch Trùng Long thực sự là một thách thức lớn.

Rất nhanh, ánh sáng tiến hóa tán đi, một con sinh vật kỳ quái mang cánh đỏ xuất hiện trước mắt mọi người.

“Vây rồng, sừng rồng, cánh rồng, đúng là đã thức tỉnh huyết mạch Long hệ, nhưng xem ra...

xấu quá!” Bạch Khải quan sát con rết Long này, mặt đầy vẻ ghét bỏ.

“Đúng là xấu thật, nhưng có lẽ đây chính là Trùng Long hợp nhất?” Lưu Bội ý cười nói: “Nếu đưa cái này cho Thương Triết học viện, chắc họ sẽ coi như bảo vật thờ phụng.”

“Vây, sao không để ta đề xuất đổi lại một ít tài liệu thí nghiệm?” Bạch Khải nhẹ gật đầu.

“Viện trưởng, người không nghĩ đến việc để con sinh vật này làm ký sinh cho côn trùng trưởng thành sao? Nếu có huyết

mạch Trùng Long, hiệu quả sẽ tốt hơn.”

Lưu Bội nhìn Trùng Thảo phía sau Bạch Khải, đề nghị.

“Ta từ chối.”

Bạch Khải lắc đầu, nghiêm mặt nói: “Con này xấu quá, ta sợ sẽ dọa trẻ con.”

“Ừm ừm, đúng là xấu!” Trùng Thảo liên tục gật đầu, làm một Trùng Long đẹp trai, hấn đòi hỏi cũng khá cao, con rết Long này dài ngoằng như bị bức xạ hạt nhân, hấn thật sự không thể chấp nhận nổi.

“Tốt.”

Lưu Bội nghe vậy không khỏi bật cười, nói: “Vậy ta sẽ để ý xem bên dưới rừng Lôi Minh có mẫu nào phù hợp với yêu cầu của viện trưởng không.”

“Xin phiền Lưu thúc thúc, đúng rồi, tư liệu về hung thú Lôi Sơn đã đưa tới chưa?” Khi trở về, Bạch Khải đã ủy thác Lưu Bội tìm kiếm các loại sinh vật Quân Vương có thuộc tính tự nhiên, nhằm sớm hoàn thành trùng vệ cấu tạo.

Ngược lại, Thương Triết học viện đã cung cấp không ít huyết mạch sủng thú hiếm có, chỉ là cấp bậc quá thấp, cao nhất cũng chỉ là huyết mạch lãnh chúa.

Dù sao, trùng vệ này không giống như Shuke, số lượng linh dược quá dư dả, Bạch Khải cũng không muốn tiêu tốn quý báu chỉ tiêu trùng vệ vào thứ này.

Tuy nhiên, để tăng tốc độ hiệu quả, Bạch Khải đã liên lạc với Hiệp hội Ngự Thú thành phố Lôi Sơn, nhờ họ tìm kiếm vị trí của hung thú cấp Quân Vương.

“Đã đưa tới, nhưng thấy viện trưởng người bận rộn, nên không làm phiền.”

Lưu Bội đưa ra một bảng nhiệm vụ điện tử, đưa cho Bạch Khải, nói: “Đây là tình báo về hung thú Quân Vương trong khu vực thành phố Thiên Giang và thành phố Lôi Sơn, còn một số khác là từ các thành phố lân cận, không chắc có bị tiêu diệt hay không.”

“Tốt, ta đã biết.”

Bạch Khải tiếp nhận bằng nhiệm vụ, lướt qua một lượt rồi cất vào.

“Thuốc độc số 3 và thuốc thức tỉnh hòa trộn lại có hiệu quả không tệ, Lưu thúc thúc, người đề họ thử xem có điều chỉnh được công thức nào khác không.”

Bạch Khải giao công thức thuốc độc số 3 và các dữ liệu thí nghiệm cho Lưu Bội, rồi duỗi lưng một cái, nói: “Quá lâu không hoạt động rồi, ta sẽ đi Lôi Sơn dạo một chút, còn lại giao cho Lưu thúc thúc và mọi người.”

“Tốt, vậy hội trưởng người chú ý an toàn.”

Lưu Bội nhẹ vuốt cằm, cười nói: “Hội trưởng ra tay, thế hệ này Ngự Thú sư ở Lôi Sơn sợ rằng không có nhiệm vụ gì để làm.”

Hắn đã nghe nói về những câu chuyện trong thành phố Cổ Túc, rõ ràng Bạch Khải chỉ là người làm việc trong viện nghiên cứu, còn sủng thú lại điên cuồng ngoài rừng, có lẽ gần đây vì hung thú nổi loạn, nếu không chắc nhiều Ngự Thú sư sẽ thất nghiệp.

“Không phải đâu, Lưu thúc thúc người quá khoa trương.”

Bạch Khải mặt mũi tràn đầy vô tội, bỏ bộ trang phục nghiên cứu, nhìn về phía Gia Cát Thần, nói: “Gia Cát Thần, người đi không?” “Cũng được, ta thật ra định mang Garuru bọn hắn đi rèn luyện một chút.”

Gia Cát Thần nhẹ vuốt cằm, lúc này hắn có bốn đầu sủng thú trong người Ngự Linh sư, và huyết mạch từng cái một đều rất mạnh, không rèn luyện một chút thực sự là không xứng với những cơ duyên này.

“Tốt, vậy lên đường đi.”

Bạch Khải búng tay, Trùng Thảo lúc này hiểu ý, thận trọng để hai người leo lên lưng mình, rồi vỗ cánh bay lên, hướng về phía Lôi Sơn mà đi.

“Tuổi trẻ, thật tốt ~” Lưu Bội thấy vậy trong mắt lóe lên một tia ước ao, nhưng nhanh chóng chuyển lại vẻ mặt già dặn, phát tay ra hiệu cho nhóm nhân viên nghiên cứu bên cạnh.

“Lập tức phân tổ, trong vòng ba ngày ta muốn thấy kết quả vừa lòng!”

Chương 808:

Bí ẩn Lôi Sơn Lôi Sơn.

Bạch Khải ngồi trên một khúc cây lớn cao gần mười mét, chăm chú quan sát khu rừng rậm dưới chân, nói: “Hắn là gần đây thôi, chúng ta hãy đi xuống trước đi.”

“Tốt, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo gật đầu, ngay lập tức hạ thấp độ cao, vững vàng đáp xuống một vùng trung tâm rừng cây gần một cái hồ nhỏ.

“Lôi Sơn quả thật là có điều kiện sinh trưởng tốt, cây cối nơi đây đều lớn lên tươi tốt thế này.”

Bạch Khải nhìn quanh, những cây lớn có thể ôm được năm, sáu người, cao hơn mười mét, không khỏi cảm thán.

“Hắn là bị ảnh hưởng bởi lực tự nhiên nơi này, cũng giống như Long Lục Long bí cảnh.”

Nicolas, người bạn đồng hành, tò mò nhìn xung quanh, mũi liên tục ngửi nhưng vẫn chưa tìm thấy vật mình cần.

“Nicolas, cậu đừng quá lo lắng, ít nhất chúng ta thấy không phải là một con Lục Long đã chết.”

Bạch Khải thấy vậy liền an ủi.

“Thật vậy.”

Nicolas nghe thấy vậy, sắc mặt lập tức tốt hơn nhiều, nói:

“Bản Long trong Phi Thúy Mộng Cảnh tìm thấy được dấu vết hoạt động của Lục Long gần đây, không chừng nó đang nghỉ ngơi ở một nơi nào đó mà chúng ta chưa biết.”

“Rất có khả năng, chúng ta hãy đi tới trước xem sao, có thể sẽ có phát hiện mới.”

Bạch Khải vuốt cằm, Nicolas đã từng chia sẻ với hắn liên quan đến những bí mật của Lôi Sơn.

Xem xét thi thể trong Chập Long thạch rõ ràng là Đông Phương Long, nhưng sinh vật trong Chập Long quật lại là Tây

Phương Long huyết mạch, có lẽ bí mật dưới Lôi Sơn phức tạp hơn bọn họ suy nghĩ nhiều.

Vì vậy, lần này bọn họ tới Lôi Sơn không chỉ để Trùng Thảo thu thập vệ tinh mà còn nhằm tìm kiếm những bí mật của Lôi Sơn.

“Ừm, Bản Long cũng sẽ vào Phi Thúy Mộng Cảnh tìm xem có manh mối gì mới không, khu vực này có rất nhiều người chơi Phi Thúy, có lẽ sẽ giúp ích được.”

Nicolas nhẹ gật đầu, lập tức đi vào trong Phi Thúy Mộng Cảnh.

“Vậy chúng ta bắt đầu thôi.”

Bạch Khải đuổi người, gọi toàn bộ sủng thú ra, xem nhiệm vụ trên bảng, nói: “Cái hồ nước này có hung thú Quân Vương Thương Thủy Ngạc, ai sẽ đi?” “Chúng ta cần sớm đạt được Đế Hoàng, tốt hơn là để người khác đi.”

Shuke không do dự từ chối đề nghị của Bạch Khải, cảm thấy hứng thú ban đầu giờ đã trở nên chán nản. Để tránh cho ba người bọn họ tiếp tục cảm thấy tách biệt, họ lại cùng nhau quay trở lại điều chỉnh trạng thái sinh hoạt.

Về điểm này, Shuke và Jerry không có cảm giác gì, một người chuyên tâm nghiên cứu phù văn máy móc, một người thì chú tâm vào phản tư để tự nâng cao.

Và với ý thức chủ đạo, Beita chỉ còn cách bị cuốn theo mọi hoạt động, bên cạnh việc liên tục diễn hóa Bất Hoại Kim Thân, cũng không có gì khác để làm.

“A ô a ô...”

(Bản uông muốn ra ngoài chơi...) “Người tạm thời quên đi, tiến hóa linh hồn vật chất còn không biết ở đâu nữa, trước hãy tự mình thử xem.”

Nhìn thấy vẻ mặt ủ rũ của Husky, Bạch Khải vuốt đầu nó, lộ ra nụ cười nhẹ.

“Nhưng nếu ngươi lại làm Bất Hoại Kim Thân thành hình chó, tối nay chúng ta sẽ ăn thịt chó đấy.”

“Két phốc két phốc?” (Thịt chó? Ở đâu?) Gamma nghe vậy lập tức tinh thần phấn chấn, đây rõ ràng là một dạng Thiên Sứ với hình thái cao quý, cũng hiện ra biểu cảm thèm ăn, trông rất không hài hòa.

“Gamma, chú ý hình tượng, hiện tại của ngươi không thích hợp với việc ăn uống đâu.”

Bạch Khải nhìn Gamma giờ đã lớn hơn gấp đôi so với Alpha, nói: “Borg gia tộc hiện không còn, nếu như bọn họ thấy hình dạng Thiên Sứ này, chắc chắn sẽ tìm ta liều mạng.”

“A ô a ô...”

(Bản ông cảm thấy, bọn họ giờ biết rồi cũng sẽ tìm ngươi liều mạng...) Bạch Khải: “Gamma, mau lên nồi đun dầu đi!” “A ô a ô!” (Bản ông sai rồi!) Oanh!!! Khi một đám sủng thú đang chơi đùa, bất ngờ một con cá sấu màu lam lớn chừng hai mươi mét hiện ra từ trong hồ, tạo cảm giác vô cùng áp bức.

Thương Thủy Ngạc, vị chúa tể của hồ nước này, đã chú ý đến sự xuất hiện của Bạch Khải và đồng đội.

Khi Bạch Khải đang đấu với đám sủng thú, nó liền âm thầm tiến gần cho đến khi đạt đến khoảng cách tấn công thì bất ngờ tấn công.

Tuy nhiên, khi Thương Thủy Ngạc há miệng ra định nuốt gọn Bạch Khải và các sủng thú, nó đột nhiên cảm nhận được một áp lực khủng khiếp đè nén xuống, làm nó đứng yên không dám cử động.

“Ken két ken két.”

(Ngoan ngoãn đứng im, chờ lão đại quyết định ai sẽ thu thập ngươi.) Alpha, cầm kiếm, hướng ánh mắt về phía Thương Thủy Ngạc, lưỡi kiếm sắc bén tập trung vào nó, bất cứ khi nào đối phương có động thái gì, Alpha sẽ lập tức ra tay.

“Alpha, cẩn thận một chút đừng làm hỏng chuyện.”

Bạch Khải thấy vậy khoát tay với Alpha, sau đó tiếp tục quan sát những sủng thú còn lại.

“Alpha và Gamma đều là sinh vật Đế Hoàng, không cần đi, Shuke các ngươi tiếp tục tu luyện, Delta, Epsilon, Jetta ba

người thì nhìn xem ai sẽ luyện tập một chút?” “Róc rách rách.”

(Delta đều có thể, nghe theo chủ nhân.) “Sột soạt sột soạt.”

(Chỉ còn một chai nước uống mà không uống hết, không muốn đi.) “Nếu không, thủ lĩnh, để tại hạ đi?” Trùng Thảo đứng dậy, quyết định.

“Vậy Epsilon hãy đi, nếu sức chiến đấu vẫn tốt, trực tiếp ký sinh đi, dù sao thủy thuộc tính trùng vệ vẫn chưa có.”

Bạch Khải gạt đầu, lùi lại một vài bước nhường vị trí, Alpha thu hồi trường kiếm, trở lại bên cạnh Bạch Khải.

Bạch Khải búng ngón tay, ra hiệu cho hai bên bắt đầu, nhưng Thương Thủy Ngạc dường như chưa kịp phản ứng trước sự đe dọa của Alpha, chỉ đứng đó ngơ ngác không nhúc nhích.

“Thủ lĩnh, gia hỏa này bị choáng?” Trùng Thảo có chút lo lắng nhìn về Thương Thủy Ngạc, nói: “Như thế ngu ngốc thì không cần phải ký sinh nữa sao?” “Không sao đâu, dù sao sau khi người ký sinh thì dù có thông minh đến đâu cũng sẽ thành ngu ngốc.”

Bạch Khải đáp, “Bắt đầu đi, chúng ta còn nhiều mục tiêu cần giải quyết mà.”

“Được rồi.”

Trùng Thảo nhẹ gạt đầu, đang định động thủ, Thương Thủy Ngạc đột nhiên lấy lại tinh thần, gầm lên giận dữ, ngay lập tức sau lưng hồ nước nổi lên một cơn sóng, hướng về phía Trùng Thảo ập tới.

“Dũng khí đáng khen, Epsilon, người nhẹ tay một chút.”

Thấy Thương Thủy Ngạc hành động như vậy, Bạch Khải hài lòng gạt đầu, Thương Thủy Ngạc là một con hung thú trung đẳng, khả năng cận chiến và năng lực thủy chiến cũng không tồi, nên Bạch Khải lựa chọn tiêu diệt nó ở đây.

Gia hỏa này rõ ràng bị đe dọa bởi một sinh vật Đế Hoàng như Alpha nhưng vẫn dám ra tay, mặc dù có chút ngu ngốc, nhưng tinh thần dũng cảm thì không sai.

“Yên tâm đi, thủ lĩnh, tại hạ hiểu.”

Trùng Thảo cất cánh, linh hoạt tránh khỏi đợt công kích của Thương Thủy Ngạc, ánh mắt Thương Nhật chớp nháy, những cơn sóng vốn mạnh mẽ chuẩn bị cuốn bay Bạch Khải và đồng đội lại bất ngờ tan biến ngay trong chớp mắt. Đôi mắt với luồng nhiệt của cơn sóng, Thương Thủy Ngạc không hề do dự mà bơi sâu vào trong hồ nước, hoàn toàn trái ngược với hành động hung hãn trước đó.

Phản kháng thì vẫn phản kháng, nhưng đánh thì chắc chắn không lại, tốt nhất vẫn là tận dụng thời gian và địa lợi mà rút lui.

“Khá lắm, lại còn giả vờ một kiểu?” Bạch Khải không khỏi bật cười, trong khi Trùng Thảo cũng bị phản ứng của đối phương làm cho một chút nao núng, nên không có truy kích ngay.

Rất nhanh sau đó, từ giữa hồ nước nổi lên một cái bụng trắng, chính là Thương Thủy Ngạc vừa rồi đã chạy trốn.

Ngay từ lúc Trùng Thảo mở ra Thương Nhật, con Thương Thủy Ngạc này đã bị sức mạnh của Mộng Cảnh ăn mòn, vừa quay lại trong hồ nước đã lơ là, lập tức chìm vào giấc ngủ.

Thấy vậy, Trùng Thảo bay đến bên cạnh Thương Thủy Ngạc, nhẹ nhàng lay lay cái đầu của nó, xác nhận đối phương ngủ say xong, lúc này mới dùng đuôi kim châm vào cơ thể Thương Thủy Ngạc.

Chỉ một thoáng, những độc tố mạnh mẽ ăn mòn thân thể Thương Thủy Ngạc, nó thậm chí còn không kịp phản ứng, liền hoàn toàn mất đi khả năng kháng cự, theo sau là một đợt năng lượng màu xanh lục tuôn vào bên trong, Thương Thủy Ngạc trên thân bắt đầu biến hóa.

Bụng to của nó bắt đầu co lại, những miếng vảy trên cơ thể dần dần rụng ra, thay vào đó là lớp vảy rồng, còn lớp giáp lưng vốn cứng cáp giờ đây dài ra hai đôi cánh mỏng như cánh ve.

Và sự thay đổi lớn nhất, chính là đôi mắt của Thương Thủy Ngạc giờ đã biến thành đôi mắt xanh đậm.

“Hình dạng này, là chuẩn chuẩn sao?” Thấy đôi mắt lớn chiếm nửa đầu của Thương Thủy Ngạc, Bạch Khải không khỏi tắc lưỡi, nói: “Epsilon, người thật sự xác định những Trùng tộc

đặc thù này đều là ngẫu nhiên sao?” “Hừm, bên trong Bát Hủ Trùng xác ẩn chứa một lượng lớn gien của Trùng tộc, tất cả đều ẩn chứa trong trứng trùng, cụ thể gien nào sẽ xuất hiện, ta thật sự không rõ.”

Epsilon lắc đầu, nhìn Thương Thủy Ngạc hiện giờ đã hoàn toàn biến thành chuồn chuồn Long, rút đuôi kim ra.

“Được thôi, ngẫu nhiên thì ngẫu nhiên đi, dù sao cũng không ảnh hưởng đến sức chiến đấu.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhìn về phía Thương Thủy Ngạc đang múa lượn trong mặt nước dưới sự kiểm soát của Trùng Thảo, nói: “Dẫu vậy, chuồn chuồn và cá sấu kết hợp, thật sự là có chút...”

kỳ lạ.”

“Kỳ hoa.”

Trùng Thảo nghe vậy liên tục gật đầu, đồng thời có chút kiêu ngạo ngẩng đầu lên.

Quá trình thức tỉnh trùng vệ kết hợp với được tề thức tỉnh Trùng Long được hấn hoàn hảo hòa trộn ưu điểm, tạo hình này thực sự đáng chú ý.

Còn về trùng vệ, dài đến hình dáng kỳ hoa mới tốt, nếu không làm sao hấn có thể nổi bật được.

“Được rồi, đã làm xong bên này, vậy hãy đi đến mục tiêu tiếp theo.”

Bạch Khải ra hiệu cho Trùng Thảo thu hồi chuồn chuồn Long, tìm kiếm trên bảng nhiệm vụ, nói: “Mục tiêu tiếp theo, Thỏ hệ Quân Vương hung thú Ngưu Công Giáp Thú.”

“Được rồi, thủ lĩnh ngài hãy lên đây, tại hạ sẽ trực tiếp chở ngài bay qua.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, mang Bạch Khải lên lưng, tiếp tục bay vào sâu trong Lôi Sơn. ...

Một nơi khác của Lôi Sơn.

Một vài con Cấm Hận Đồ Tể từ một đầu hung thú lấy lại máu tươi của chính mình, sau đó khéo léo sử dụng đao để phân giải, đồng thời lấy máu thịt chà lên người mình.

“Lôi Sơn quả nhiên đã bắt đầu có động tĩnh, trong núi máu thịt của hung thú hoạt động mạnh hơn nhiều.”

Một hình bóng từ rừng cây bên dưới đi ra, nhìn chút máu thịt đã hấp thụ vào cơ thể Cầm Hận Đồ Tể, nói.

“Ừm.”

Một người khác gật đầu, thu hồi Cầm Hận Đồ Tể, nói: “Nhưng thưa viện trưởng, nếu chỉ vì mấy thứ máu thịt này, chúng ta không cần phải tự mình đến đây?” “A ~ đương nhiên không chỉ vì những thứ máu thịt ấy.”

Người đàn ông ngẩng đầu, nhìn xa xăm về dãy núi trước mặt, nói: “Dưới Lôi Sơn chôn giấu những thứ có giá trị chẳng hạn như những gì ngươi nghĩ, nhiều hơn rất nhiều.”

Chương 809:

Tìm đến Tinh Linh Tổ Địa rồi? “Hô ~ hôm nay đã là sinh vật Quân Vương thứ mười xuất hiện rồi.”

Nhìn vật khổng lồ ầm ầm rơi xuống đất trước mặt, Bạch Khải lặng lẽ đánh dấu nhiệm vụ trên bảng, nói: “Nhưng mà ta có cảm giác, càng vào sâu bên trong Lôi Sơn, thì số lượng hung thú này so với thông tin trong nhiệm vụ càng có sự sai lệch lớn hơn.”

Theo ghi chép của nhiệm vụ, nơi này nhất định có một con Gấu Kuka, nhưng hiện tại bọn họ lại xử lý một con sinh vật khác hoàn toàn.

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, nói: “Ta cũng phát hiện ra, con Gấu Kuka này trên người có lượng lớn Tự Nhiên chi lực cùng Long chi lực, ta nghi ngờ nơi này có thể thật sự có sự tồn tại của Lục Long.”

“Lục Long...”

Thanh Long...

Rốt cuộc Lôi Sơn này có lai lịch gì vậy?” Bạch Khải thu hồi bảng nhiệm vụ, nhìn bầu trời vẫn như cũ treo cao mặt trời, nói: “Epsilon, có thể liên lạc với Nicolas không?” “Tôi sẽ thử xem.”

Trùng Thảo gật đầu, ánh mắt chớp lóe ánh sáng phi thúy, bắt đầu kết nối vào thế giới mạng cảnh của Phi Thúy.

Nhưng vào lúc này, một con rắn nhỏ Delta bỗng nhiên chui ra, biến trở lại thành Thần Long, vung một tay về phía rừng rậm. Ô ô ô...

Một tiếng động vật gầm gừ từ đằng xa truyền đến, Delta há miệng kéo một cái, một con sinh vật kỳ quái xuất hiện trước mặt Bạch Khải, nó có hình dáng giống như gấu và báo, nhưng lại có cánh như mèo.

Róc rách rách rách. (chủ nhân, con hung thú này đang dò xét chúng ta.) Delta ném con hung thú kỳ quái trước mặt Bạch Khải.

“Hung thú?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, hoài nghi nhìn Trùng Thảo, mà Trùng Thảo cũng đầy xấu hổ, hiển nhiên không nghĩ tới nơi này lại có một con hung thú.

“Tôi cũng không phát hiện con hung thú này tới gần, rất xin lỗi thủ lĩnh.”

Vì không có bất kỳ dấu hiệu nào của sinh vật Đế Hoàng, nên sau khi Bạch Khải quen thuộc với hoàn cảnh Lôi Sơn, hắn chỉ để lại Trùng Thảo và Delta bên cạnh bảo vệ mình.

Nhờ có Trùng Thảo với Long uy, những hung thú cấp thấp cơ bản không dám đến gần, thêm vào việc có Delta và những sinh vật bảo vệ, không có hung thú nào có thể lại gần Bạch Khải.

Tuy nhiên, việc con hung thú này có thể ẩn giấu khỏi sự cảm nhận của Trùng Thảo thật sự khiến Bạch Khải cảm thấy bất ngờ. Đồng thời với việc giấu diếm được Trùng Thảo và Delta, không cần nói đến những người khác, ngay cả Bạch Khải cũng chỉ thấy Alpha bên cạnh mới làm được điều đó.

Mà con hung thú này, chỉ là một sinh vật tinh anh mà thôi.

Loại chuyện này, thật sự là một sinh vật tinh anh làm ra sao? Bạch Khải tiến lại gần con hung thú kỳ quái, quan sát kỹ lưỡng.

Giống như lúc trước hắn thấy, con hung thú này thật sự giống như là sản phẩm của chủ nhân, được tạo ra mà không có tính hợp lý nào.

“Delta, có phải là do nhân công chế tạo không?” Bạch Khải lắc lắc con hung thú vài lần nhưng không tìm thấy bất kỳ dấu hiệu nào giống như đã được khâu lại.

Róc rách rách rách. (xem ra không giống, Delta không phát hiện dấu tích thao tác của nhân công, có lẽ nó là sinh ra tự nhiên.) Delta lắc đầu, cẩn thận quan sát con hung thú một lát, nhưng vẫn không tìm thấy dấu hiệu nào. (hơn nữa, khí tức của con hung thú này hoàn hảo hòa nhập vào môi trường Lôi Sơn, nếu không phải Delta phát hiện sự biến động không gian, còn không thể nhận ra nó.) “Khí tức hòa nhập vào trong Lôi Sơn?” Bạch Khải càng cảm thấy kinh ngạc, việc có khả năng hòa nhập khí tức với môi trường xung quanh, hắn đã biết.

Chỉ là một kỹ năng ẩn nấp mạnh hơn thì không thể hoàn toàn xóa bỏ khí tức của mình, thậm chí ngay cả ẩn thân hay ẩn nấp trong hư không cũng có thể bị phát hiện dấu vết một chút.

Nhưng con này kỳ quái lại hoàn toàn ẩn nấp, Bạch Khải chưa từng nghe nói qua.

Nhìn thấy Bạch Khải bất ngờ như vậy, Delta một chút ánh mắt màu đỏ trong sáng chớp lóe, trong tay hung thú liền bắt đầu quay ngược thời gian, từ từ đưa về trạng thái mà Bạch Khải chưa gặp.

“Dùng thời gian quay lại để tìm nguyên nhân sao? Delta, ngươi đã có thể làm được như vậy?” Bạch Khải thấy vậy hai mắt sáng lên; sau khi được năng lực thời không, Delta đã bế quan tu luyện lâu dài, chẳng ngờ lại có thể hỏi tường về thời gian xa xôi như vậy.

Róc rách rách rách. (Delta không xác định được, con hung thú này thực lực tương đối thấp, thời gian quay lại mới có thể dài một chút.) Delta giải thích một câu, sau đó gia tăng sức mạnh phát ra, tốc độ quay lại của hung thú lại càng nhanh hơn.

Rất nhanh, trên thân con hung thú bắt đầu xuất hiện biến hóa, khí tức hoàn hảo hòa hợp với ba đầu sinh vật mà bắt đầu từ từ tách ra, nhưng không đợi Bạch Khải nhìn thấy cuối cùng, con hung thú đột nhiên phát ra một tiếng kêu đau đớn, sau đó đột ngột nổ tung.

“Đây là có chuyện gì? Delta, ngươi đã dùng sức quá mạnh rồi sao?” Róc rách rách rách. (không phải, thời gian quay lại của Delta bị một lực lượng nào đó quấy nhiễu, dẫn đến xung đột.) Delta dường như bị phản hồi một chút, vẫn còn sợ hãi mà che mắt, nói.

“Lực lượng nào đó quấy nhiễu? Ảnh hưởng đến thời gian quay lại? Lực lượng gì có thể ảnh hưởng đến lực lượng thời gian?!” Bạch Khải hơi kinh ngạc, càng thêm tò mò về lai lịch của con quái vật này.

Mặc dù nói việc quay lại đột ngột bị gián đoạn, nhưng vẫn có thể thấy con quái vật này đã được hình thành từ ba đầu sinh vật khác nhau, đồng thời việc hòa trộn đã xảy ra trong thời gian gần nhất.

Nhưng rõ ràng là hậu thiên hòa trộn, lại không nhìn ra nửa điểm dấu tích, đồng thời còn có thể ngăn cản lực lượng thời gian quay trở lại, điều này thật sự rất thú vị.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải lập tức triệu hồi Husky ra, báo cho Husky biết về con quái vật này.

“Có thể hoàn hảo hòa trộn sinh vật, hơn nữa còn có thể làm gián đoạn thời gian quay lại sao?” Shuke trong mắt lóe lên một đạo dòng số liệu, nhiều loại ánh sáng màu sắc quét qua máu của con quái vật, nhanh chóng phân tích ra.

“Trong máu xác thực kiểm tra thấy sự khác biệt của gene sinh vật, nhưng vẫn chưa kiểm tra ra vật chất đặc thù nào khác.”

Shuke thu hồi chùm sáng, trong mắt lóe lên một tia tiếc nuối.

“Nếu có thể sớm biết rõ rút ra mẫu, có lẽ còn có thể tìm thấy một chút manh mối.”

“Tôi bên này cũng không phát hiện bất kỳ linh hồn tồn tại nào, có lẽ linh hồn của chúng cũng bị hoàn toàn tiêu diệt trong lúc nổ tung.”

Jerry phát biểu ý kiến của mình, nói: “Nhưng khả năng hoàn toàn phá hủy một linh hồn, có lẽ liên quan đến lực lượng quỷ nhiều đó.”

Nghe xong phân tích của Shuke và Jerry, Bạch Khải trầm tư.

“Xem ra bí mật Lôi Sơn này còn hơn cả những gì ta nghĩ đến.”

Trước tiên là cây Thức Tỉnh và Chập Long thạch, rồi đến việc liệu Lục Long có tồn tại hay không, hiện tại lại gặp phải con quái vật kỳ lạ này.

Những vật chôn giấu dưới lòng đất Lôi Sơn khiến hắn càng lúc càng hiếu kỳ.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải triệu tập toàn bộ sủng thú của mình, thậm chí Thất Kiếm Long kỵ, mười hai con giáp và Long Bình Trùng Vệ cũng tất cả ra, nói: “Toàn bộ nhiệm vụ mới, tìm kiếm loại quái vật kỳ lạ này, tốt nhất có thể tìm thấy nguồn gốc của chúng, rõ chưa?” “Rõ ràng!” Trùng Thảo dẫn đầu đáp ứng, sau đó bắt đầu kết nối với sinh vật mộng cảnh xung quanh. Đến như trong đội ngũ cảm nhận mạnh nhất Beita, thì là lần theo khí tức của con quái vật, một đường tìm ra ngoài.

Có hai sủng thú dẫn đầu, những sinh vật khác cũng ngay lập tức thể hiện thủ đoạn của mình, bắt đầu quét tìm xung quanh.

Nhưng cho đến khi mặt trời ngã về tây, nhóm sủng thú của Bạch Khải vẫn không thể tìm thấy một con quái vật khác, chỉ giống như con quái vật đó chỉ là một trùng hợp mà thôi.

“Nhìn như chỉ có thể trở lại vào ngày mai.”

Nhìn thấy từng con sủng thú quay về tay không, Bạch Khải chỉ có thể tạm thời từ bỏ.

Nơi này dù sao không phải là thành phố Cổ Túc, hẳn đối với nơi này cũng không quen thuộc, vẫn chờ sau khi trở về, tìm Lưu Bội hiểu rõ thêm một chút rồi quay lại tìm kiếm. Đúng lúc này, Nicolas bỗng nhiên từ trong thế giới mộng cảnh Phi Thúy chui ra, nhìn thấy Bạch Khải chuẩn bị thể trận như vậy, đầu tiên là sửng sò, nhưng nhanh chóng chạy đến bên cạnh, nói: “Bạch Khải, bản Long đã tìm ra manh mối!” “Manh mối? Người tìm ra Lục Long rồi sao?” Bạch Khải nghe vậy sửng sò, nguyên bản bọn họ chính là đến tìm kiếm manh mối về Lục Long, mặc dù đối mục tiêu giữa chừng, nhưng không nghĩ rằng bên cạnh Nicolas lại có thu hoạch.

“Người cùng bản Long đến sẽ biết thôi.”

Nicolas nhẹ gật đầu, sau đó bắt lấy Bạch Khải tiến vào trong thế giới mộng cảnh Phi Thúy.

Mặc dù bên ngoài đã là hoàng hôn, nhưng bên trong thế giới mộng cảnh Phi Thúy lại vô cùng náo nhiệt.

Cuộc sống quá khó khăn, hiện tại hơn phân nửa công dân liên bang đã quen với việc buông lỏng trong mộng cảnh Phi Thúy, thậm chí nói, chỉ cần đến đây ngủ một giấc đều là điều tốt.

Tuy nhiên, mục đích của Nicolas không phải ở đây, sau khi đánh thức Bạch Khải và mọi người, Nicolas dẫn vài người bay lên không trung với tốc độ cao, rất nhanh đã dừng lại trước một hồ nước khổng lồ.

“Nơi này chính là hồ nước Thương Thủy Ngạc mà chúng ta từng bắt trước đó sao?” Bạch Khải nhanh chóng nhận ra địa hình ở đây, tò mò hỏi: “Chẳng lẽ Nicolas người nói Lục Long chính là ở trong hồ này?” “Cũng không phải là Lục Long, mà là một món đồ vật khác.”

Nicolas lắc đầu, nhờ vào lực lượng Phi Thúy trong không trung ngưng tụ lại một tấm bản đồ, chỉ vào một phần trong đó, rồi chỉ xuống dưới, nói: “Bạch Khải, người không cảm thấy nơi này rất giống với địa đồ của Tinh Linh Tổ Địa sao?” “Tinh Linh Tổ Địa ở trong thế giới Phi Thúy sao?” Bạch Khải nhướn mày, việc Tinh Linh Tổ Địa hẳn cũng đã lưu ý ở đây, dù sao đó liên quan đến vấn đề tiến hóa của Husky.

Nhưng mặc cho Shuke tìm kiếm địa đồ của liên bang, thậm chí cả tình trạng mà liên bang nắm giữ bộ lạc, Bạch Khải cũng muốn tìm hiểu một chút, nhưng vẫn không có manh mối.

Kết quả làm cả nửa ngày, mà Tinh Linh Tổ Địa lại ở trong thế giới mộng cảnh Phi Thúy? “Không phải ở trong thế giới mộng cảnh Phi Thúy, bản Long có ý là, chúng ta ban đầu hạ xuống hồ nước đó, khả năng có liên quan đến Tinh Linh Tổ Địa.”

Nicolas lắc đầu, kiên nhẫn giải thích.

“Dựa theo trí nhớ về huyết mạch Lục Long, trong thế giới mộng cảnh Phi Thúy ban đầu đã tồn tại, đồng thời địa hình cũng giống như chủ thế giới.”

“Từ một góc độ nào đó có thể nói, thế giới mộng cảnh Phi Thúy tương đương với một phần mặt khác của chủ thế giới.”

“Nhưng theo sự phát triển văn minh của thế giới bên ngoài, dần dần chủ thế giới và thế giới mộng cảnh Phi Thúy bắt đầu xuất hiện sự khác biệt.”

Nicolas dừng lại một chút, nói: “Nhất là khi thời đại Thần Thoại kết thúc, nhiều địa hình ở chủ thế giới đều xảy ra biến hóa, hoàn toàn tách biệt với thế giới mộng cảnh Phi Thúy.”

“Nhưng thật ngạc nhiên là, bản Long đã tìm thấy địa hình giống như Tinh Linh Tổ Địa ở trong thế giới mộng cảnh Phi Thúy, nói cách khác...”

Nghe tới đó, Bạch Khải rút cuộc hiểu rõ, nói: “Nói cách khác, Lôi Sơn khi xảy ra biến hóa trận địa trong truyền thuyết đó, rất có thể chính là vị trí của Tinh Linh Tổ Địa?” “Hiện tại chúng ta gặp phải những đồ vật này, đều có thể liên quan đến Tinh Linh sao?”

Chương 810:

Gặp Trung Hồ trên đường Nhìn biểu cảm kinh ngạc của Bạch Khải, Nicolas gật đầu nhẹ nhõm rồi nói: “Nếu theo bản đồ mà xem thì hẳn là không sai.”

Bạch Khải nghe vậy thì im lặng, cầm lại bản đồ Tinh Linh Tổ Địa kiểm tra lần nữa, lúc này mới xác nhận rằng vị trí của bọn họ chính là Tinh Linh Tổ Địa.

“Nhưng nếu đây là Tinh Linh Tổ Địa, tại sao lại phát hiện những đồ vật có liên quan đến Long tộc? Chẳng lẽ Lục Long và Tinh Linh tộc có mối quan hệ gì đó?” Bạch Khải thu lại bản đồ và lên tiếng.

“Ta không rõ điều này, ban đầu ta chỉ phát hiện Lục Long đang lẫn khuất ở gần đây, sau đó quay lại thì thấy nơi này rất giống Tinh Linh Tổ Địa.”

Nicolas lắc đầu đáp: “Tuy nhiên, từ những gì ta nhớ thì Lục Long và Tinh Linh tộc có mối quan hệ khá tốt, có lẽ đã từng có Lục Long đến nơi này.”

“Có thể.”

Bạch Khải vuốt cằm, theo như truyền thuyết đã lưu truyền đến nay, Lục Long là người bảo vệ thiên nhiên, còn Tinh Linh là đứa con của thiên nhiên, giữa hai bên chắc chắn có mối quan hệ tốt đẹp.

“Vậy thì chúng ta cứ dựa theo bản đồ Tinh Linh Tổ Địa để tìm kiếm, có thể chúng ta sẽ tìm được bí mật của Lôi Sơn cũng không chừng.”

Bạch Khải nhìn về phía Shuke, Shuke lập tức hiểu ý và nói: “Tôi đã ghi lại địa hình xung quanh vào hệ thống, hiện đang so sánh với bản đồ bên ngoài.”

“Tốt, chúng ta xuất phát thôi.”

Tại hồ nước Lôi Sơn.

Một ánh sáng phi thúy chớp nháy, Nicolas dẫn Bạch Khải cùng sáu sủng thú từ trong Phi Thúy mộng cảnh ra ngoài, vừa

thò đầu ra, Alpha đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ, tay cầm trường kiếm chỉ về phía xa.

“Cái hình dạng này? Cầm Hận Đồ Tể?” Bạch Khải nhìn thấy Alpha đang đối diện với đám sinh vật thối rữa và có chút nghi hoặc.

“Không phải là khu vực thành phố Lôi Sơn sao?” “Bản đồ cho thấy, vị trí của Trùng Hồ tập đoàn nằm trong dãy núi Lôi Sơn, có lẽ họ cũng đến để thăm dò.”

Shuke nhanh chóng kiểm tra thông tin về Trùng Hồ tập đoàn và trả lời.

“Cho dù là dựa lưng vào Lôi Sơn, nhưng sao lại chạy xa như vậy?” Bạch Khải nhìn vào bản đồ mà Shuke đã thả xuống, ánh mắt lóe lên vẻ nghi ngờ.

Mặc dù liên bang đã thông báo rằng Trùng Hồ tập đoàn không liên quan đến Tử Vong bàn tròn, nhưng trực giác của Bạch Khải vẫn mách bảo hắn rằng nên giữ khoảng cách với những người thuộc Trùng Hồ tập đoàn.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải rời đi, một vài bóng hình đã bước ra từ Cầm Hận Đồ Tể.

“Không ngờ có thể gặp Bạch hội trưởng ở đây, thật khiến tôi cảm thấy bất ngờ.”

Tư Mã Tịnh nở một nụ cười hướng về Bạch Khải, và đi theo sau là Tư Mã Triệu, người mà Bạch Khải từng đối đầu trước đây.

“Tư Mã đại sư, đã lâu không gặp.”

Khi thấy Tư Mã Tịnh chủ động mở lời, Bạch Khải có chút bất đắc dĩ và chỉ có thể đáp lại.

“Bạch hội trưởng sao lại rảnh rỗi đến khu vực Lôi Sơn? Nếu tôi biết sớm hơn, tôi hẳn đã chuẩn bị để tiếp đãi chu đáo.”

Tư Mã Tịnh nhìn Nicolas rồi nói: “Còn có Nicolas ở đây, chẳng lẽ gần Lôi Sơn có hung thú nào mạnh mẽ?” “Không có, tôi chỉ được mời đến Thương Triết học viện tham quan, nên đến Lôi Sơn thăm một chút và tiện thể rèn luyện thực chiến.”

Bạch Khải lắc đầu, sau đó hỏi về hai người đang đứng cạnh Cầm Hận Đồ Tể: “Tur Mã đại sư đến Lôi Sơn để huấn luyện sao?” “Đúng vậy, ban đầu chỉ muốn đến đây luyện tập mà không nghĩ rằng lại gặp Bạch hội trưởng.

Vậy thì chúng tôi xin phép rời trước.”

“Tốt, tôi sẽ không phiền.”

Vừa nghe Bạch Khải nói vậy, Tur Mã Tịnh lập tức cứng người lại.

Rõ ràng là nói những lời khách sáo như vậy, nhưng hắn lại tin tưởng thật sao? “Cảm ơn Bạch hội trưởng đã quan tâm, nhưng một người ở đây có lẽ hơi nguy hiểm, hướng chỉ trời sắp tối, sao không cùng tôi về Trùng Hồ tập đoàn một chút?” Khi thấy Bạch Khải không có vẻ giả dối, Tur Mã Tịnh buộc phải thay đổi cách nói.

“Nguy hiểm?” Bạch Khải nghe vậy yên lặng liếc nhìn Nicolas, Nicolas cũng phối hợp tỏa ra khí tức giống như sắp bước vào Bán Thần, khiến mấy con Cầm Hận Đồ Tể hạ mình xuống đất.

“Cảm ơn Tur Mã đại sư đã quan tâm, nhưng thật sự không có vấn đề gì nguy hiểm.”

Bạch Khải cười nhạt rồi nói: “Ngược lại, Tur Mã đại sư đang xâm nhập vào địa bàn địch và đóng góp cho liên bang, đêm khuya ở bên ngoài lại không tốt.”

Tur Mã Tịnh nghe vậy thì im lặng, sau đó chuyển sang nụ cười âm áp rồi nói: “Cảm ơn Bạch hội trưởng đã quan tâm, vậy chúng tôi sẽ rời trước.

Nếu có cơ hội, Bạch hội trưởng nhất định phải ghé qua Trùng Hồ tập đoàn một chút.”

“Tốt, nếu có thời gian chắc chắn sẽ qua.”

Bạch Khải chỉ trả lời qua loa, đang chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm vị trí Tinh Linh Tổ Địa thì Tur Mã Tịnh đột ngột dừng lại và nói: “Bạch hội trưởng, gần đây Lôi Sơn bắt đầu xuất hiện dị động, mặc dù Bạch hội trưởng có sự bảo vệ của Cự Long, nhưng vẫn nên cẩn thận không nên quá muộn.”

Nói xong, không đợi Bạch Khải lên tiếng, Tur Mã Tịnh và Tur Mã Triệu liền biến mất trong rừng cây.

“Hắn vừa mới uy hiếp ta sao?” Bạch Khải gãi đầu khi nhìn theo hướng họ rời đi.

“Bản Long cảm thấy, điều đó cũng không sai.”

Nicolas nhẹ gật đầu, ánh mắt lóe lên một ý nghĩ rồi nói: “Có cần bản Long xử lý bọn họ không? Hiện tại họ có khả năng đang di chuyển hỗ trợ cho nhau.”

“Không cần, không cần phải quá khắc nghiệt, ta cũng chỉ hoài nghi mà thôi.”

Nếu đã có thể làm cho liên bang tin tưởng thì hắn cũng không có vấn đề gì.”

Bạch Khải lắc đầu rồi nói: “Người chỉ cần chú ý một chút là được, miễn là bọn họ không đến gần thì cũng không có gì đáng ngại.”

“Tốt.”

Nicolas nghe vậy có chút tiếc nuối, tán đi khí tức quanh người nhưng vẫn mở Phi Thúy tầm nhìn ra để theo dõi Tư Mã Tịnh và những người khác.

“Beita, chú ý xem quanh đây có chỗ nào có năng lượng lưu động dị thường không, Delta, người kiểm tra xem có khe hở không gian nào không.”

A ô a ô... (Năng lượng lưu động dị thường? Bản uông cảm thấy nơi này năng lượng đều rất không bình thường...) Beita ngửi ngửi, cái trán đi qua đi lại quét qua, không khỏi ngáp một cái, hiển nhiên là cảm thấy có chút phiền phức.

“Ồ? Vậy nếu vậy, có lẽ người nên về ngủ một chút?” A ô...A ô a ô! (Tốt...

Bản uông đột nhiên phát hiện ra điều gì bất thường, cho ta một chút thời gian!) Beita đang định đồng ý thì Động Quan Vạn Tượng của hắn lại cảm nhận được nguy hiểm gần kề và ngay lập tức lao ra ngoài.

“Cái ngu ngốc này, càng ngày càng lười biếng.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy cảm thấy buồn cười, sau đó dẫn Nicolas đi cùng. ...

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, xung quanh đây không gian đều rất hoàn hảo, không có dấu hiệu của khe hở.) Delta từ trong hư không xuất hiện, tiến đến trước mặt Bạch Khải.

“Không có khe hở không gian, vậy có lẽ đã bị chôn vùi ở dưới Lôi Sơn rồi?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn lên bầu trời đang dần sáng bóng với ánh trăng tròn, nói: “Thời gian cũng đã muộn rồi, hôm nay nên trở về trước, ngày mai lại xuống dưới xem một chút.”

Delta nhẹ gật đầu, đang chuẩn bị đưa Bạch Khải trở về Băng Vũ phân viện, bỗng nhiên Beita lại sửa lên loạn xạ về phía vàng trăng tròn.

A ô a ô!!! “Cái ngu ngốc này, không lẽ đêm trăng tròn cũng có khả năng biến thân?” Bạch Khải thấy vậy bật cười, khi đang định ngăn Beita lại thì Beita đã dừng lại, chạy thẳng vào sâu trong rừng rậm.

Cùng lúc đó, Nicolas cũng như phát hiện ra điều gì đó, vỗ cánh theo sát Beita, rất nhanh đã đến nơi mà họ ban đầu xuất hiện bên hồ nước.

“Tại sao lại quay lại đây rồi?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, khi nhìn thấy Beita vẫn đang sửa loạn lên ở hồ nước thì đột nhiên nghĩ ra điều gì.

“Beita, trong hồ này có đồ vật gì sao?” A ô a ô ~ Beita gầm nhẹ một tiếng, nhưng không trả lời câu hỏi của Bạch Khải, dường như đang phát hiện ra điều gì đó không bình thường.

Bạch Khải thấy vậy tiến tới hồ nước, quan sát hồi lâu nhưng ngoài ánh trăng phản chiếu ra, không thấy bất cứ đồ vật gì.

“Nicolas, ngươi có nhận thấy điều gì không?” Nicolas nhắm mắt lại, cảm nhận một chút, sau đó mở mắt ra và nói: “Bản Long phát hiện một chút khí tức Mộng Cảnh và Tự Nhiên, tương tự như khu vực Phi Thúy mộng cảnh, nhưng rõ ràng không phải là Phi Thúy mộng cảnh.”

“Giống như là có người mô phỏng Phi Thúy mộng cảnh để tạo ra một cái nhái.”

“Hàng nhái?” Bạch Khải nhướng mày, trước đó Hạ thị tập đoàn đã kỳ vọng giá trị của Mộng Chiến hệ thống chính là hy vọng có thể giống như Phi Thúy mộng, nhưng Bạch Khải

không thể tìm thấy một cái thế giới khổng lồ giống như Phi Thúy mộng cảnh.

Dù sao sau này có thu được ác mộng bí cảnh, Trùng Thảo cũng không thể tìm ra cách để có thể đưa người khác vào mộng cảnh như vậy.

Nhìn cái này, có vẻ như rất lâu trước đã có người hoặc sinh vật có thể làm được chuyện này rồi? “Nicolas, người có thể vào trong mộng cảnh này không?” Bạch Khải hỏi.

“Không được, mộng cảnh này rất không ổn định, bản Long không thể tìm được cửa vào, nếu muốn vào chỉ có thể cưỡng ép phá vỡ mà thôi.”

Nicolas lắc đầu, nói: “Mộng cảnh này thực lực của chủ nhân rất mạnh, bản Long lo sợ nếu cưỡng ép thì sẽ gặp nguy hiểm.”

“Hừm, xem xét một chút rồi hãy quyết định.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, trong khi bên kia Shuke đang la hét càng lúc càng lớn.

“Thế nào rồi Beita, sao lại kích động như thế?” A ô a ô!
(Trong này, có rất nhiều đồ vật nguy hiểm!) “Nguy hiểm?”
Bạch Khải nhíu mày một chút, trước đây hẳn ký khế ước với Beita chính vì sức mạnh nhận biết mạnh mẽ, nhưng mỗi lần gặp nguy hiểm thì đều có thể hoá hung thành cát, từ từ cũng không để ý nữa.

Có thể khiến Beita cảnh giác như vậy, nghĩa là trong này thực sự có thứ gì đó không bình thường.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, bên dưới hồ này có vẻ như xảy ra một chút dao động không gian.) Đúng lúc này, Delta đột nhiên phát hiện ra điều gì, nói.

“Dao động không gian?” Bạch Khải nghe vậy như có điều gì đó trong đầu, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Bởi vì đã giữa tháng, ánh trăng trên trời phá lệ tròn trịa, và lúc này còn đang ở giữa bầu trời, ánh sáng chiếu xuống mặt đất.

Hồ nước lúc này, dưới ánh sáng của vầng trăng, như biến thành một tấm gương khổng lồ, rõ ràng phản chiếu thế giới xung quanh.

Nhưng trong vùng sâu của hồ nước, bóng của vầng trăng lại xuất hiện một cái cây lớn vốn không nên tồn tại.

Chương 811:

Tân Thăng Bán Thần “Delta, khóa chắc cái mặt trăng đó lại, không đúng, cái bóng của mặt trăng đang ngược vị trí!” Bạch Khải nhanh chóng ra quyết định, lập tức ra lệnh cho Delta ổn định không gian, trong khi Nicolas phát hiện có gì đó không ổn và ngay lập tức kích hoạt lĩnh vực của mình, bao trùm toàn bộ hồ nước.

Chỉ trong chốc lát, mặt hồ vốn yên ả bỗng xuất hiện gió lớn, nhưng bóng của mặt trăng tròn không hề chịu ảnh hưởng, ngược lại càng lúc càng lớn, như thể sắp bay ra khỏi mặt hồ.

Vào lúc này, Gamma, vẫn còn ngoan ngoãn bên cạnh Bạch Khải, đột nhiên bay lên, tiến về phía hồ nước, tò mò đuôi tay chạm vào bóng tròn của mặt trăng.

Chỉ một khoảnh khắc sau, một tia ánh trăng mạnh mẽ từ trên trời giáng xuống, hòa quyện hoàn hảo với bóng tròn trên hồ nước, và Gamma, bị bao phủ bởi chúng, không thể tự chủ và đã bước vào hồ, hóa thành một ánh sáng biến mất.

“Gamma?!” Bạch Khải không khỏi kêu lên, trong khi Nicolas lập tức bay qua, intending to catch Gamma, nhưng ngay khi hắn chạm vào mặt nước, cũng biến thành một ánh sáng và biến mất không thấy nữa.

Khi Nicolas đã vào trong, vùng ánh sáng từ mặt hồ lập tức thu nhỏ lại, như thể sẽ biến mất bất cứ lúc nào.

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải ngay lập tức thu hồi các sủng thú còn lại, cười Delta lao về phía ánh sáng đang biến mất.

Theo sau khi nhóm Bạch Khải biến mất, ánh sáng từ mặt hồ đột nhiên tắt ngóm, bóng của mặt trăng trở lại bình thường, mặt nước sóng lăn tăn, dường như không có chuyện gì xảy ra.

...

Một không gian không xác định.

Một bóng hình có cánh trắng và xanh lá xuất hiện từ trên trời, theo sau là một con Lục Long khổng lồ.

“Trong này quả nhiên có động thiên, ta muốn nói cho Bạch Khải!” Nicolas đảo mắt một quanh, có chút hưng phấn, đang định quay về thế giới ban đầu báo cho Bạch Khải, thì bỗng nhiên thấy Bạch Khải từ trên trời giáng xuống, thẳng nhắm ngay đỉnh đầu hắn mà rơi xuống.

“Bạch Khải, ngươi cũng theo tới rồi?” Nicolas vững vàng tiếp đón Bạch Khải, nói.

“Ta không còn cách nào khác, nếu không đến đây thì chắc chắn sẽ bỏ lỡ cơ hội.”

Bạch Khải nhún vai, từ tình huống vừa rồi mà xem, cái đường hầm này chắc chắn chỉ có vào đêm trăng tròn mới có thể mở ra, mà thời gian rất ngắn, nếu bỏ lỡ, có lẽ sẽ rất khó quay lại.

“Vậy mà!” Nicolas khẽ vuốt cằm, sau đó đột nhiên nghĩ đến điều gì, nói: “Nhưng mà nếu đường hầm đóng lại, chúng ta sẽ chờ làm sao để trở về?” “Ta thì không rõ, vận may không tốt, có lẽ phải chờ đến tháng tròn sau.”

Bạch Khải cùng Delta liếc nhau, thở dài.

Vừa vào đã thấy Delta đã phát hiện ra nơi này rất khác thường, hắn thậm chí không thể liên lạc với hư không, đó là lý do Bạch Khải rơi xuống.

Khu bí cảnh này tương đối kỳ lạ.

Hơn nữa Bạch Khải rất nghi ngờ, đêm trăng tròn tiếp theo cái cửa vào này có thể mở ra hay không.

Dù sao, nếu cái cửa vào này mở ra dễ dàng như vậy, thì không có lý do Băng Vũ tập đoàn hay Thương Triết học viện không phát hiện ra.

“Đúng rồi, vừa rồi Gamma, sao ngươi lại vậy? Tại sao lại tự dưng bay lên như vậy?” Bạch Khải nhìn về phía Gamma, người vẫn đang ngây ngốc nhìn về phía trước, hỏi.

Két phốc két phốc. (Gamma không rõ, nhưng lại cảm thấy nơi này rất thân quen.) Gamma lắc đầu, một điểm sáng trên thân thể Thánh Quang ở bên trái không ngừng chớp sáng, như một hạt động mê hoặc trái tim.

“Thân quen? Gamma, ngươi có huyết thống Tinh Linh ư?” Bạch Khải nghe vậy bật cười, nhưng vừa nói ra, lại chợt nghĩ

tới điều gì.

Có vẻ như, Gamma thật sự có sao? “Chẳng lẽ là do dung hợp Quang Tinh Linh chi tâm, nên Gamma mới có cảm giác này?” Bạch Khải vượt cằm, cho dù hiện tại Gamma đã dung hợp thuộc tính Thánh Quang cơ bản với Phán Quyết Thiên Sứ, nhưng theo lý thuyết gene, Quang Tinh Linh chi tâm vẫn chứa đựng gene Tinh Linh bên trong Gamma, điều này cũng rất bình thường.

Chỉ có điều, nếu vậy thì có lẽ họ có thể vào đây cũng là nhờ ảnh hưởng từ Gamma và Quang Tinh Linh chi tâm? Càng nghĩ Bạch Khải càng thấy có khả năng, liền hỏi: “Gamma, người có cảm ứng được cửa ra không?” Gamma lắc đầu.

Két phốc két phốc. (Bên ngoài còn có thể cảm ứng được một chút, nhưng khi vào bên trong, Gamma không cảm nhận được gì nữa.) “Bản Long cảm ứng được!” Giọng nói của Nicolas đột nhiên cắt ngang cuộc đối thoại giữa Bạch Khải và Gamma, Bạch Khải quay đầu lại, thấy trên mặt Nicolas tràn đầy kinh hỉ.

“Bản Long dường như cảm nhận được hơi thở của Lục Long khác!” “Lục Long khác?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, sau đó nghĩ đến lời Nicolas đã nói trước đó.

“Tự Nhiên chi lực...

Mộng Cảnh chi lực...

Hóa ra đây là một nơi do Lục Long tạo ra?” Bạch Khải đảo mắt một vòng, căn bản không thể nhìn thấy cuối cùng của thế giới này.

“Quy mô lớn như vậy, Long Đế di tích cũng không quá như vậy sao? Xem ra để tạo ra khu bí cảnh này, Lục Long thật sự có thực lực mạnh mẽ.”

“Có thể tạo ra một nơi giống như Phỉ Thúy mộng cảnh, vị tiên bối này chắc chắn là thế hệ trước của Lục Long.”

Nicolas cũng tỏ ra rất kích động, một tay nắm lấy Bạch Khải và vài súng thú, ném lên lưng mình, và bắt đầu đi xa.

Như Bạch Khải thấy, thế giới ở đây cực kỳ lớn, nhưng so với Tinh Linh tổ địa mà Bạch Khải nghĩ thì khác xa. Đất cằn cỗi,

không khí mục nát, mà nơi này lại không giống như Tinh Linh tộc tổ địa, mà giống như một ngọn mộ.

Nicolas hiển nhiên cũng ý thức được điều này, sự hiện hữu mờ mịt của Tự Nhiên chi lực dần khiến sắc mặt hắn trở nên khó coi.

“Xem ra nơi này dường như xảy ra một biến cố.”

Bạch Khải nói.

“Hắn là, nơi này vốn nên có thảm thực vật rậm rạp, nhưng giờ này đều đã chết hết.”

Nicolas gật đầu nhẹ, sau đó tựa hồ phát hiện ra điều gì, hai cánh dùng sức vỗ, trực tiếp gia tốc.

Khi Nicolas ngừng lại, một ngọn núi kỳ quái bị rêu xanh bao phủ hiện ra trước mặt họ.

“Có vẻ như chỉ có nơi này mới có thảm thực vật, có thể nơi đây có manh mối về Lục Long?” Bạch Khải quan sát bốn phía, ngoài ngọn núi này, những địa điểm khác đều hoang vắng, chỉ còn nơi này miễn cưỡng có chút sinh khí.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Nicolas cảm thấy đầu kia Lục Long chắc chắn ở gần đây.

“Chúng ta không tìm ra manh mối, mà đã bị Lục Long kia tìm ra rồi.”

Giọng Nicolas đột nhiên trở nên trầm thấp, một nỗi buồn vô hình lập tức tỏa ra từ bản thân hắn.

“Tìm ra Lục Long rồi?” Bạch Khải có chút nhú mày, nhưng khi nhìn thấy hình dạng của ngọn núi lớn trước mặt, liền chợt hiểu ra.

“Ý của ngươi là, ngọn núi này chính là Lục Long?” Nicolas không trả lời, chỉ mở miệng nhẹ hít một hơi, các loại rêu xanh dần tan biến, lộ ra dưới đó một bộ xương khổng lồ.

Cỗ xương này có kích thước to lớn, lớn hơn Nicolas gấp ba bốn lần, nhưng mờ mờ có thể nhận ra một điều gì đó tương tự với Nicolas.

“Không ngờ lại là một con Lục Long đã chết.”

Bạch Khải thở dài bất đắc dĩ, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu Nicolas.

Cuối cùng cũng tìm được một người đồng tộc, nhưng chỉ còn lại một bộ xương không biết đã héo mòn bao nhiêu năm, tâm trạng Nicolas chắc chắn rất sa sút.

“Không có gì ngạc nhiên khi Bản Long chỉ có thể tìm thấy một vài vết tích, nguyên lai nó đã chết rất lâu rồi.”

Nicolas không giấu giếm nỗi buồn, nói: “Bản Long không đoán sai, cái bí cảnh này chắc chắn là Lục Long đã chế tạo ra phần mộ cho chính mình.”

“Xem ra là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, không giống với con người dùng để truyền thừa, rất nhiều sinh vật kỳ lạ chế tạo bí cảnh không chỉ để làm thành cứ điểm, mà cũng có thể xem như phần mộ.

Sinh vật kỳ lạ trên thân họ có thể nói là khắp nơi đều là bảo bối, nên những sinh vật kỳ lạ này sau khi chết không muốn bị những kẻ khác tùy ý phân tán.

“Nhưng mà nếu nơi này là phần mộ của Lục Long, tại sao lại dính dáng tới Tinh Linh tổ địa?” Bạch Khải hơi thắc mắc, Gamma phản ứng không phải giả, nhưng nơi này rõ ràng là phần mộ của Lục Long, hai nơi này chắc chắn không thể trùng điệp. Đúng lúc này, giữa những ánh mắt kinh ngạc của Nicolas, đầu lâu Lục Long khổng lồ đột nhiên vỡ vụn, hóa thành từng điểm sáng màu xanh biếc bay lơ lửng giữa không trung.

Ngay sau đó, không đợi Bạch Khải và mọi người phản ứng, những điểm sáng đó đồng loạt bay về phía Nicolas.

Thấy tình huống này, Nicolas theo bản năng muốn phản kháng, nhưng một ký ức từ sâu trong huyết mạch khiến hắn dừng lại, lặng lẽ hấp thụ những điểm sáng xanh biếc kia.

Khi những điểm sáng xanh biếc không ngừng dung nhập vào cơ thể Nicolas, khí tức của hắn cũng dần dần tăng lên.

“Đây có xem như là lực lượng truyền thừa không?” Bạch Khải đầy hiếu kỳ, cảm thấy tình trạng phát sinh trên người Nicolas thật hấp dẫn, nhưng chưa kịp đợi đến câu trả lời, khí tức trên người Nicolas bỗng nhiên biến đổi, bất ngờ trở nên mờ mịt.

Loại khí tức này không tạo thành áp lực lớn đối với Bạch Khải, nhưng lại cho Bạch Khải cảm giác như đang đứng cạnh một bậc cao hơn, giống như đứng phía bên kia một cái hố sâu mà không thể nhìn rõ.

Lúc này, Nicolas mở mắt, nhìn những điểm sáng xanh biếc đang vây quanh mình, Long trảo vung lên, chớp lấy hết những điểm sáng đó, nuốt trọn vào trong miệng.

Chỉ trong chốc lát, khí tức của Nicolas tăng vọt, lĩnh vực Phi Thủy lập tức mở ra, đồng thời không ngừng hướng về xung quanh khuếch tán, tựa như muốn bao phủ toàn bộ thế giới này.

Nhưng nhanh chóng, Nicolas đã thu hồi lại lĩnh vực to lớn đó, và khí tức mờ mịt trên người cũng biến mất không dấu vết.

“Nicolas, ngươi đã tăng lên?” Bạch Khải cuối cùng không nhịn được hỏi.

“Hừm, Bản Long dường như đã tấn thăng Bán Thần.”

Nicolas phẩy tay, cảm nhận sức mạnh hoàn toàn mới trong cơ thể, nói.

“Tấn thăng Bán Thần rồi? Có cảm giác gì đặc biệt không?” Bạch Khải đầy kinh hỷ, ban đầu còn tưởng rằng Nicolas sẽ cần thêm thời gian để tích lũy, ai ngờ nhờ vào cái xác Lục Long kia mà lại tấn thăng nhanh chóng.

“Không sai, ta đã thừa kế được lực lượng còn sót lại từ Lục Long kia, và thuận lợi tấn thăng.”

Nicolas nhẹ gật đầu, nói: “Về cảm giác đặc biệt, Bản Long cũng không thể nói rõ, có lẽ là khả năng kiểm soát sức mạnh mạnh hơn? Cảm giác như hiểu biết cũng chẳng nhiều hơn một chút.”

“Vậy sao...”

Bạch Khải chép miệng, Bán Thần thì mạnh hơn nhiều so với bình thường, nhưng dường như vẫn chỉ cần sử dụng kỹ thuật truyền thuyết, có lẽ là có một số kỹ năng cường hóa tương tự như Hắc Âm pháp tắc.

Nicolas nắm chặt Long trảo, sức mạnh Phi Thủy bộc phát, độ cường độ rõ ràng vượt xa bình thường, nhưng trong ánh mắt Nicolas lại thoáng hiện một nỗi buồn.

Dựa vào thi thể đồng tộc để tấn thăng Bán Thần, thực sự khiến
hắn không thể vui nổi.

Chương 812:

Giếng Vĩnh Hằng Nhìn thấy dáng vẻ của Nicolas, Bạch Khải liền chuyển sang đề tài khác.

“Qua nhiều năm như vậy mà vẫn giữ được sức mạnh lớn lao như vậy, thì đầu Lục Long lúc còn sống nhất định rất mạnh mẽ.”

“Có thể đây vẫn là một Thần Thoại sinh vật.”

Bạch Khải khẽ cười, căn cứ theo truyền thuyết của Lôi Sơn, sự kiện tại đây có thể đã xảy ra vào thời Thần Thoại, vì vậy đầu Lục Long chắc chắn có mặt ở đây, rất có thể nó cũng là một sinh vật từ thời kỳ Thần Thoại.

“Có khả năng.”

Nicolas nhẹ gạt đầu, rồi bất chợt chú ý đến một khu vực vốn bị xác của Lục Long che khuất dường như có gì đó.

Hình như là...

một cái giếng? Bạch Khải tò mò tiến lại gần để xem, nhưng nhớ đến những gì đã gặp phải trước đó, liền lặng lẽ rút lui.

“Nicolas, để người tới nghiên cứu một chút đi.”

“Được.”

Nicolas gạt đầu nhẹ nhàng, thận trọng tiến lên xem xét.

Cái giếng này đã khô cạn, không còn thấy một giọt nước nào, chỉ có thể mờ mờ nhìn thấy bùn đất ở đáy giếng.

“Đồ vật này không giống như do Lục Long tạo ra, mà có chút giống tháp bí cảnh.”

Nicolas ngẩng đầu lên nói.

“Tháp bí cảnh? Chẳng lẽ dưới đây còn có một tầng bí cảnh khác sao?” Bạch Khải nhướng mày, cho dù Lục Long đã chết, nhưng vẫn muốn che giấu nơi này, rõ ràng đây là một địa phương rất quan trọng.

Róc rách rách rách. (Có lẽ, Delta có thể cảm nhận được một chút dao động không gian.) “Nói như vậy, chẳng phải nơi này

chính là địa điểm Tinh linh tổ địa thực sự sao?” Bạch Khải càng nghĩ càng cảm thấy khả năng này, bất kể là bản đồ địa hình của Phi Thúy mộng cảnh hay là phản ứng kỳ lạ của Gamma, đều chứng minh rằng nơi đây có liên quan mật thiết đến Tinh linh tổ địa.

Mặc dù tất cả manh mối trước mắt đều chỉ ra rằng kiến trúc bí cảnh này do Lục Long tạo ra, nhưng sự xuất hiện của giếng nước như một tháp bí cảnh lại khiến người ta nghi ngờ.

Bạch Khải xung quanh giếng nước quan sát hồi lâu, rồi nhìn chung quanh, nói: “Chúng ta đi trước tìm hiểu một lần nữa, có thể sẽ có những khám phá khác.”

Nicolas nhẹ gật đầu, hẳn vừa mới thừa kế sức mạnh của Cự Long cổ đại, cũng rất muốn biết liệu đầu tiên có lưu lại những thứ khác hay không.

Ví dụ như, hậu đại...

Chốn này có diện tích rất lớn, dù Nicolas đã đạt đến cấp độ Bán Thần, nhưng vẫn sẽ tốn rất nhiều thời gian để khám phá hết nơi này.

Khu vực mà họ thấy trước đó, ngoài vị trí của Lục Long ra, tất cả các địa điểm khác đều hoang vu, thậm chí có những khu vực còn có xu thế sa mạc hóa.

Tuy nhiên, không phải là không có thu hoạch.

“Tôi đã xác định được bốn vị trí giếng nước, dựa vào cách phân bố thì có thể thấy, Lục Long đã lấy vị trí giếng nước của mình làm hạch tâm, hình thành bố cục tam giác.”

Shuke đưa bốn vị trí giếng nước ra trước mặt Bạch Khải, nói: “Theo suy đoán của tôi, muốn mở ra tầng bí cảnh tiếp theo, có khả năng cần đồng thời kích hoạt cả bốn giếng nước này.”

“Đồng thời kích hoạt...”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, giờ đây việc giếng nước này thông đến một bí cảnh khác gần như đã được khẳng định, nhưng cách kích hoạt bốn giếng nước này vẫn còn mơ hồ.

“Bản Long có lẽ biết rõ.”

Nicolas nói: “Bốn giếng nước này đã được giao cho Lục Long bảo vệ, vậy thì cách mở ra hẳn cũng liên quan đến Lục Long.”

Nói rồi, trong mắt Nicolas bỗng lóe lên ánh sáng, bốn dấu ấn Phỉ Thúy lập tức xuất hiện trên các giếng nước, rồi bắt đầu rót sức mạnh Tự Nhiên vào trong.

“Quả thật là Bán Thần, sức mạnh điều khiển này thật khác biệt!” Nhìn Nicolas, Bạch Khải không khỏi thán phục, rồi lại bị sự biến hóa của giếng nước thu hút.

Theo sức mạnh Tự Nhiên không ngừng được rót vào, giếng nước đã hư hỏng dần dần sáng lên với những ký tự chú thuật.

Rất nhanh, ba giếng nước xung quanh đồng loạt tràn đầy, như chất lỏng từ sức mạnh Tự Nhiên không chảy xuôi theo cách thông thường, mà theo một lộ trình bí ẩn nào đó, liên tục kéo dài về phía trung tâm.

Khi Nicolas đạt đến cấp độ Bán Thần, sức mạnh Tự Nhiên trong đó chứa đựng sinh cơ mạnh mẽ hơn rất nhiều so với trước, những nơi hắn đi qua, vùng đất hoang vu vốn không có sự sống nay đồng loạt mọc lên thực vật.

Khi sức mạnh Tự Nhiên từ ba giếng nước lan ra đến đây, xung quanh họ đã bị rừng cây bao bọc.

Nhưng lúc này, Bạch Khải đã không còn tâm trí để quan tâm đến những thứ khác nữa.

Khi ba dòng sức mạnh Tự Nhiên chạm đến trung tâm giếng nước, bỗng nhiên, một luồng năng lượng màu xanh lục bộc phát, khuếch tán ra xung quanh.

Gamma thấy vậy lập tức che chắn cho Bạch Khải, những sủng thú khác cũng lập tức chuẩn bị phòng ngự, nhưng năng lượng này dường như chỉ là ảo ảnh, không gây trở ngại gì khi xuyên qua cơ thể mọi người.

Nhưng khi năng lượng màu xanh lục lan tỏa, thế giới xung quanh bắt đầu biến hóa.

Thế giới hoang vu ban đầu dần dần tiêu tán, lộ ra một thế giới hoàn toàn khác lạ.

“Nơi này...”

là Tinh linh tổ địa?” Bạch Khải cười Delta bay lên không trung, nhìn xuống dưới khi thế giới dần dần hiện ra, cảm thấy rất kinh ngạc.

Còn tưởng rằng Tinh linh tổ địa đã biến mất vì sự thay đổi địa hình của Lôi Sơn, ai ngờ lại được giấu ở đây sao? “Nếu như bản Long không đoán sai, thì chắc chắn rằng Lục Long tiên bối đã lợi dụng sức mạnh của Mộng Cảnh và Tự Nhiên để bao phủ một tầng bí cảnh lên Tinh linh tổ địa.”

Nicolas nhìn qua một vòng, liền thấy rõ mảnh khố bên trong.

“Bao phủ bí cảnh trên một bí cảnh khác? Quả thật là một sinh vật Thần Thoại, trò chơi này thật đáng kinh ngạc.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi tắc lưỡi, hắn đã gặp không ít bí cảnh có nhiều tầng, nhưng việc bao phủ một bí cảnh khác lại chưa từng nghe thấy.

“Thật sự rất mạnh, bí cảnh này xem như là mộng cảnh, nhưng lại rất sinh động, quan trọng là không ảnh hưởng đến bố cục của thế giới nguyên bản, xem ra bản Long cần phải khai thác thêm sức mạnh ứng dụng.”

Nicolas thật lòng cảm nhận được sự biến hóa xung quanh, trong khi Bạch Khải lại tò mò đánh giá bốn phía.

Khi mộng cảnh của Lục Long dần dần biến mất, diện mạo của Tinh linh tổ địa dần dần hiện ra trước mắt Bạch Khải.

Nơi này tràn ngập vẻ đẹp khác thường với những ngôi nhà trên cao, mặc dù đã rất tàn tạ nhưng vẫn có thể thấy được vẻ huy hoàng của ngày xưa.

Mặc dù xung quanh không có cây cối để nổi bật, nhưng vẫn mang lại cho Bạch Khải cảm giác hài hòa và tự nhiên rất lớn.

Những khu vực ở đây giống như được thiên nhiên tự nhiên hình thành, hòa hợp hoàn hảo với cảnh quan xung quanh.

Cuối cùng, khi mộng cảnh tan biến, Tinh linh tổ địa hoàn toàn hiện ra trước mắt mọi người.

A ô a ô! (Bản Uông hình như phát hiện ra điều gì!) Beita phát ra tiếng gầm rú, Bạch Khải nghe thấy thì nhìn lại, liền thấy vị trí giếng nước ban đầu đã thay đổi thành một ao nước kỳ lạ.

“Nhìn cách tạo hình này, hẳn là ghi chép trong giếng Nguyên Tố rồi.”

Shuke nhanh chóng kiểm tra thông tin trong kho lưu trữ, nói.

“Giếng Nguyên Tố, như vậy nơi này chính là Tinh linh tổ địa thật sao.”

Bạch Khải nở nụ cười, mặc dù quá trình khá quanh co, nhưng dù sao cũng đã tìm thấy Tinh linh tổ địa rồi.

“Beita, hãy tìm xem có cái gì liên quan đến tịnh hóa linh hồn không, nếu người có thể tấn thăng thì sẽ nhìn thấy được điều này.”

Bạch Khải nhìn về phía Beita, trên mặt tràn đầy nụ cười.

Dựa theo lời bà Phạm đã nói, ba phần ý thức của Husky do phát triển quá lâu một cách độc lập, đã tự ngưng tụ thành bản thân linh hồn.

Mặc dù hạt giống ý chí vẫn chỉ có một, nhưng việc phân tán hồn thể là một cản trở lớn đối với việc tấn thăng Đế Hoàng.

Tuy nhiên, chỉ cần có thể tìm ra bảo vật tịnh hóa linh hồn, vấn đề này hoàn toàn có thể giải quyết.

Chỉ là khi Bạch Khải nhìn thấy vị trí của Husky, hẳn không khỏi nổi cáu.

“Tôi nói, đây là giếng Nguyên Tố, không phải là bồn tắm.

Người đang ngâm mình ở đó, sau này chúng ta làm sao sử dụng?!” Bạch Khải nắm lấy tai Husky, mạnh mẽ xoa lên, trong khi Beita thì vẻ mặt ủy khuất.

A ô a ô? (Lúc trước chúng ta cũng đã từng ngâm suối Tâm Linh mà nhỉ?) Bạch Khải: “Làm gì có thể so sánh được, hiệu quả của suối Tâm Linh hoàn toàn không thể so với giếng Nguyên Tố.”

Trước khi biết rằng cần những bảo vật tương tự để thuần hóa sức mạnh tinh thần, Bạch Khải cũng đã nghĩ tới suối Tâm Linh ở thành phố Linh Tê.

Thế nhưng, rất tiếc, đôi phương chỉ ra rằng số lượng suối Tâm Linh hiện tại hoàn toàn không đủ để giúp Husky tấn thăng Đế Hoàng.

Mặc dù đều phụ thuộc vào Hiệp hội Ngự Thú sư, nhưng suốt Tâm Linh dấu sao cũng liên quan đến sự phát triển tương lai của thành phố Linh Tê, thành phố này sẽ không dám mạo hiểm với việc đó.

Và giờ đây, họ cuối cùng đã tìm thấy giếng Nguyên Tố, một vật phẩm trong truyền thuyết, sao có thể bị làm hỏng như vậy.

Hắn cũng không muốn nghe thấy một tiếng chó trong lúc sử dụng nước giếng Nguyên Tố mỗi ngày.

“Cái này hẳn không phải là giếng Nguyên Tố.”

Ngay lúc đó, một giọng nói quen thuộc truyền đến bên tai Bạch Khải, điều này không khiến hắn bất ngờ, quay đầu nhìn về phía bên cạnh con thằn lằn.

“Ngư Bì Xà, ngươi lại nghĩ được điều gì?” Ngư Bì Xà kiêu ngạo ngẩng đầu lên, nói: “Đương nhiên, lúc trước ngô đã từng ngậm mình ở trong giếng Vĩnh Hằng này.”

“Giếng Vĩnh Hằng?” Bạch Khải nhướn mày, không còn tâm trí để phản bác điều gì về việc Thanh Đồng Cự Long lớn như vậy sao có thể ngậm tằm trong một cái giếng nhỏ như thế, mà truy vấn: “Giếng Vĩnh Hằng có gì khác với giếng Nguyên Tố?” “Đương nhiên là có khác biệt.”

Ngư Bì Xà lắc đầu, như một vị giáo sư già lươn lẹo vòng quanh giếng Vĩnh Hằng, chậm rãi nói: “Giếng Nguyên Tố là nguồn lực của Tinh linh, bất cứ Tinh linh nào chỉ cần bản mệnh hạt nhân còn sống, ngậm trong giếng Nguyên Tố sẽ có thể hồi sinh.”

“Điểm này giữa Tinh linh và sinh vật nguyên tố có chút tương tự, nhưng giếng Nguyên Tố có thể ngưng tụ thành nhục thân, sinh vật nguyên tố chỉ là hình thái năng lượng mà thôi.”

“Còn giếng Vĩnh Hằng chính là nguồn gốc của sinh vật Tinh linh.”

Nghe xong lời giải thích của Ngư Bì Xà, Bạch Khải bình tĩnh, nhìn về phía Husky đang thư giãn ngậm trong giếng Vĩnh Hằng, hỏi: “Nói cách khác, cái giếng Vĩnh Hằng này là có lợi cho linh hồn đúng không?” “Về lý thuyết là như vậy, nhưng mà...”

Ngưu Bì Xà chưa dứt lời, thì Bạch Khải đã ngưng tụ ra một viên trứng Kim Cương, cùng với đồng nước giếng Vĩnh Hằng bao lấy.

Thiên hạ trùng hợp tìm thấy giếng Vĩnh Hằng để thuần hóa linh hồn, mà hà tất phải dành thời gian cho Husky tấn thăng.

“Đúng rồi, ngươi vừa nói cái gì?” “Nhưng mà, giếng Vĩnh Hằng cũng chính là nơi các sinh linh vong hồn nghỉ ngơi.

Quấy rầy tùy tiện có thể dẫn đến vong linh bạo động.”

Ngưu Bì Xà dừng lại một chút, nhìn thấy xung quanh đột nhiên xuất hiện những lớp sương đen lả lù bay ra từ trong đất, rồi nói: “Mà giống như nói chậm lại...”

Chương 813:

Tinh linh vong hồn bạo động Biến cố bất ngờ này lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

Alpha và Gamma cũng lập tức tiến về phía Bạch Khải, chuẩn bị phòng ngự.

“Ta đã nói người nên nói sớm hơn một chút có được không?” Bạch Khải nắm chặt Ngưu Bì Xà, lắc lư mạnh mẽ.

“Nói cũng chẳng ích gì, thời gian đã chứng minh tất cả.”

Ngưu Bì Xà ánh mắt thoáng hiện lên một tia sáng kỳ lạ, nhìn Bạch Khải với vẻ ngờ vực, nhưng sau đó lại trở về bộ dạng như thường.

“Hơn nữa, dù cho có nói, người có thật sự bỏ qua cái giếng Vĩnh Hằng mà không chạm đến hắc không?” “Sẽ không.”

Bạch Khải lắc đầu, giếng Vĩnh Hằng liên quan đến việc nâng cấp của Husky, nếu bỏ lỡ cái thôn này, hắc thật sự không còn cơ hội.

Còn về những vong linh này...

“Nicolas, người ở đây bảo vệ Beita và những người khác, còn lại để Alpha và những người họ xử lý.”

Nicolas gật đầu nhẹ, vỗ vỗ ngực, nói: “Không thành vấn đề, bản Long sẽ không để bất cứ kẻ thù nào lại gần Beita.”

“Được.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, Alpha cùng năm con thú cưng đã chuẩn bị sẵn sàng cho trận chiến.

Bạch Khải thậm chí còn triệu hồi Thất Kiếm Long kỵ cùng mười hai con giáp thú hộ vệ, cùng với vài con sâu bảo vệ, chuẩn bị xuất trận.

Bởi vì ngay lúc họ nói chuyện, xung quanh đã bị vô số vong hồn vây kín.

Những vong hồn này có đủ kích cỡ, ngoài một phần là Tinh linh hình dạng vong hồn ra, còn lại chủ yếu là các loại động

vật vong hồn.

“Nhìn tình hình này, những quái vật mà chúng ta gặp trước đây có lẽ cũng bị nơi này ảnh hưởng? Nhưng mà tại sao một số vong linh lại có thể dung hợp các sinh vật khác?” Thấy số lượng lớn vong linh như gấu, báo, ung, Bạch Khải suy nghĩ một chút, nhưng những vong linh này rõ ràng không cho hắn thêm thời gian suy nghĩ.

Khi nhìn thấy quả trứng Kim Cương trong giếng Vĩnh Hằng, chúng liền phát động tấn công ngay lập tức.

Thấy cảnh này, Alpha không chút do dự, Tử Vong chi kiếm và Nghiệp Hỏa chi kiếm trong tay, trực tiếp lao vào đám vong linh. Đối mặt với loại sinh vật vong linh này, Quy Khư chi kiếm và Trục Phong chi kiếm, hai thanh kiếm vật lý tấn công này rõ ràng không hiệu quả bằng Tử Vong chi kiếm và Nghiệp Hỏa chi kiếm, Alpha biết rõ lựa chọn nào là đúng.

Và khi thấy Alpha xung phong tiến vào, Thất Kiếm Long kỵ cũng khẩn trương sắp xếp hàng ngũ, cùng sau lưng Alpha tiến lên.

Dẫn đầu trong số đó là Quang Kiếm Long kỵ, sở hữu thuộc tính đặc biệt nhất.

Là một vong linh thuộc tính Quang, ngay khi những vong hồn xung quanh chạm trán với hắn, lập tức bị Thánh Quang chi lực tịnh hóa, hiệu quả vượt trội hơn hẳn so với sáu con thú khác.

Nhưng đối với vong linh mà nói, những vong hồn này gần như là thực phẩm bổ dưỡng cho Thất Kiếm Long kỵ, dưới sự điều khiển của Alpha, bọn chúng như vào chỗ không người.

Còn về mười hai con giáp thú hộ vệ, mặc dù chủ nhân Husky không có mặt, nhưng đã trải qua quá trình mở linh, nhóm thú hộ vẫn giữ được khả năng chiến đấu độc lập. Đặc biệt là Cầm Tinh Hồ và Cầm Tinh Thỏ, hai con thú này dẫn dắt, hiệu suất chiến đấu không hề yếu.

Như là những Trùng vệ thuộc quân vương Trùng Long, mặc dù chưa đầy đủ, nhưng nhờ vào cấu trúc đặc thù của Trùng Long cộng với sự hỗ trợ từ Trùng Thảo Thương Nhật, hiệu suất cũng không kém cạnh gì.

Ba con thú cung chiến đấu bên trong đám Tinh linh vong hồn, phối hợp với nhau ngày càng nhuần nhuyễn, gần như không cho Tinh linh vong hồn nào có cơ hội tiếp cận.

“Quả nhiên có đồng đội chiến đấu cùng nhau thì rất có lợi.”

Bạch Khải thấy vậy, nhẹ vuốt cằm.

Ba chủng tộc vong linh, máy móc và Trùng tộc này là những bộ tộc thích hợp nhất với lối chiến tranh bạo lực, chỉ có điều người sống và vong linh thường xung khắc, Trùng tộc lại khó kiểm soát, nên liên bang mới lựa chọn máy móc làm lực lượng chủ lực.

Chương 814:

Tinh linh vong hồn bạo động Bạch Khải hiện tại miễn cưỡng cũng coi như đã hoàn thành việc bố trí quân đoàn, nhiệm vụ tiếp theo là tốt nhất để bồi dưỡng, làm thêm một vài quân đoàn cũng không phải là điều không thể.

Chỉ cần có số tiền nhỏ theo kịp là được.

Nghĩ đến việc chế tạo quân đoàn sẽ tốn kém, Bạch Khải trong lòng không khỏi thấy đau đớn, đành phải ép bản thân rời khỏi đám quân đoàn bạo binh lưu huyễn, quay đầu nhìn về một chiến trường khác.

So với ba đội quân lớn Gamma, Delta, Jetta, phương thức chiến đấu của chúng đơn giản và thô bạo hơn rất nhiều.

Dù là Thánh Quang hay tà năng, Gamma với thuộc tính vong hồn đều cực kỳ hiệu quả, nhờ vào năng lượng khổng lồ hỗ trợ, Gamma có thể đồng thời mở ra cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu, tấn công kẻ địch.

Cửa Thiên Đường tạo nên sự đồng hóa, cửa Vực Sâu lại có tác dụng ăn mòn, hai cửa này luân phiên chuyển hóa, cách tấn công bóc đồng của Gamma tiêu tốn ít năng lượng nhưng phạm vi ảnh hưởng lại rất rộng lớn, đơn độc đứng vững trước cả một đám lớn vong hồn.

Là sinh vật Đế Hoàng duy nhất trong đội quân, Gamma đã phát huy tối đa lợi thế của mình, dễ dàng giải tỏa áp lực cho các sủng thú khác.

“Rõ ràng là một cái T, nhưng giờ lại biến thành AP, thật là một sự thay đổi khiến người ta bất ngờ.”

Bạch Khải mỉm cười một cái, tiếp tục quan sát các sủng thú khác.

So với Gamma hành động bóc đồng, Delta lại có phương thức chiến đấu bình tĩnh hơn rất nhiều.

Sau khi khôi phục hình dạng ban đầu, Delta lại trở thành một con rồng phương Đông uy vũ, dáng vẻ thần tuấn của nó dù chỉ nhìn từ xa cũng làm người ta nảy sinh cảm giác áp bách mạnh

mẽ. Đối diện với những vong hồn vô hình, Delta hóa thành một con rồng bay lượn, không ngừng xuyên qua giữa đám vong hồn, nơi nó đi qua, vong hồn đều tan biến.

Chúng thì bị hư không chi lực vút vào một không gian không biết, có thì bị lực lượng thời gian trực tiếp tiến vào giai đoạn diệt vong.

Thế nhưng, nếu nói ai bạo lực nhất, thì chắc chắn vẫn là Jetta.

Là sinh vật Đế Hoàng thứ hai trong đội quân, Jetta phát huy sức mạnh theo cách đơn giản thô bạo tương tự như Gamma, nhưng sức chiến đấu của Jetta lại mang tính tàn phá lớn hơn.

Tuyết lở, sóng thần, lôi bạo, địa chấn, núi lửa...

Các loại thiên tai đều được Jetta sử dụng theo lần lượt, thậm chí còn giống như Shuke, tự dung dọn dẹp một vùng lớn.

“Năng lực của Jetta ngày càng khủng khiếp, ta rất muốn biết sau khi Jetta tiến hóa thành Đế Hoàng thì sẽ có hình dạng ra sao.”

Khóe miệng Bạch Khải giật giật, nếu không đợi đến khi Jetta đạt cấp Đế Hoàng thì có lẽ sẽ phải gọi Thiên Tai Đồng Tử ra.

Dưới sức mạnh của năm sủng thú, vong hồn cơ bản không có khả năng lại gần được, đã hoàn toàn trở thành công cụ tập luyện cho nhóm sủng thú của Bạch Khải.

Nhưng dần dần, Bạch Khải nhận ra điều khác lạ.

“Không biết nơi này có phải vong hồn quá nhiều không?”
Bạch Khải hơi nhíu mày, nhìn xung quanh vô số vong hồn, nói.

Không cần nói những thứ khác, hiện tại số vong hồn bị tiêu diệt có lẽ còn nhiều hơn cả khu vực Vu Yêu nơi Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

“Điều này là bình thường, không phải tất cả Tinh Linh tộc đều có thể thành công vượt qua giếng Nguyên Tổ để hồi sinh, bọn chúng sẽ lẫn quẩn bên giếng Vĩnh Hằng, chờ đợi một cơ hội để được tịnh hóa và hồi sinh.

Qua thời gian tích lũy, số lượng sẽ tự nhiên rất lớn.”

Ngưu Bì Xà lắc đầu, nói: “Cũng bởi vì thực lực của ta hiện tại chưa hồi phục, nếu không thì cũng chỉ cần một hơi thở của Rồng mà thôi.”

“Một hơi thở của Rồng? Ngươi hãy để ta thấy được đôi cánh mọc ra đã rồi hãy nói.”

Bạch Khải tức giận ném Ngưu Bì Xà vào bí cảnh, rồi nhìn về phía Nicolas, hỏi: “Nicolas, có cách nào ngăn chặn những vong hồn này tiếp tục xuất hiện không?” “Về lý thuyết là có, nhưng có thể sẽ ảnh hưởng đến việc thăng cấp của Beita.”

Nicolas liếc nhìn xung quanh, đã hiểu lý do vì sao Lục Long lại bao phủ bí cảnh nơi Tinh linh tổ địa.

Chương 815:

Tinh linh vong hồn bạo động Hấn lo lắng rằng việc áp chế mảnh đất này đang chứa đựng vô tận Tinh linh vong hồn sẽ trở nên khó khăn hơn.

Nhiều vong hồn như vậy, nếu để chúng tự do, cho dù Ngự Thú sư xung quanh đông đảo, thì cũng khó tránh khỏi việc tạo thành thương vong không nhỏ.

Nếu như hấn muốn ngăn chặn những vong hồn này không tiếp tục tràn ra, biện pháp duy nhất chính là tạo ra một mộng cảnh tương tự như Lục Long đã làm, bao trùm toàn bộ nơi này.

Chỉ là độ khó của việc đó thực sự không hề nhỏ.

“Dạng này à...”

Bạch Khải do dự một chút, nhìn về phía trứng Kim Cương vẫn không có động tĩnh, chỉ có thể tạm thời từ bỏ ý định.

Nếu phong bế nơi này, giếng Vĩnh Hằng có lẽ cũng sẽ không còn, Bạch Khải còn trông cậy vào hỗ trợ của nó cho Husky tiến hóa, hiện tại tuyệt đối không thể.

Tuy nhiên, những vong hồn này thực sự có chút phiền phức, nếu để chúng tiếp tục lan tràn, không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

“Alpha, tăng tốc độ hiệu suất lên.”

Bạch Khải ra lệnh cho Alpha, lúc này Alpha đã hiểu ý, hai tay nắm chặt Tử Vong chi kiếm, dùng sức vung lên, một đạo kiếm khí màu đen gào thét lao ra.

Trước sức công kích của Tử Vong chi lực, những vong hồn hầu như ngay lập tức rơi vào trạng thái tử vong, nhưng cái chết không chỉ là kết thúc.

Sau khi bị kiếm khí tử vong đánh trúng, những vong hồn này không tan biến, mà biến thành Tử Vong chi lực hòa vào kiếm khí, làm cho sức mạnh của kiếm khí gia tăng.

Chẳng bao lâu, kiếm khí dài một thước giờ đây đã trở thành trăm mét, và còn có xu hướng tiếp tục mở rộng.

Nhìn thấy cảnh này, những sủng thú khác đều rút về bên cạnh Bạch Khải, để Alpha yên tâm phát huy sức mạnh.

Quả thật, không có đồng đội ảnh hưởng, Alpha đã hoàn toàn bộc phát, từng đợt tử vong kiếm khí như sóng biển gào thét lao ra, không ngừng thu gặt lấy vô tận vong hồn trong không gian.

“Tử Vong chi lực, quả nhiên vẫn rất mạnh mẽ.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, khi Alpha và những kỹ năng khác của hắn dần dần tăng lên, Tử Vong chi lực với tính chất đặc thù dần dần bị xem nhẹ, song ngày hôm nay mang ra vẫn mạnh mẽ như trước kia.

“Mạnh mẽ như vậy, thật hợp lý nếu Tử Vong bàn tròn muốn nghiên cứu.”

Bạch Khải chợt sắc mặt trầm xuống, Tử Vong bàn tròn giờ đây đã vô ảnh vô tung biến mất, trời biết chúng chạy đi đâu, ngay cả liên bang cùng hiệp hội cũng không tìm thấy dấu vết.

Chúng đã yên lặng như vậy lâu, hắn không biết lần xuất hiện tiếp theo sẽ có hành động gì.

Ngay khi Bạch Khải đang suy nghĩ, Alpha tiến vào giai đoạn chiến đấu gay cấn.

Khi Alpha giơ cao Tử Vong chi kiếm, những đợt kiếm khí tử vong đã thu hoạch vong hồn bỗng nhiên bay ngược trở lại, rồi toàn bộ lại được hấp thụ vào Tử Vong chi kiếm.

Sau đó, Alpha lại vung kiếm, nhưng lần này không nhằm vào những vong linh, mà thẳng tắp đâm lên bầu trời xa xăm.

Mây đen bị phá tan, một mũi tên do linh hồn hình thành bỗng nhiên xuất hiện từ không trung, chính xác chạm vào kiếm khí tử vong của Alpha, và người bắn mũi tên này hiện ra trước mặt Bạch Khải và mọi người.

Người có dung mạo tuấn mỹ, tai nhọn, tay cầm một cây cung tinh xảo, trông không khác gì so với Tần hội trưởng Quang Tinh Linh. Điểm khác biệt duy nhất là tạo hình của Tinh linh này không lớn hơn bàn tay, mà trông giống như người thường.

“Đây là cái gì? Những Tinh linh trước đây ta gặp đều là vị thành niên sao?” Bạch Khải thốt lên trong lòng, cảm thấy có điều gì đó không bình thường.

Chương 816:

Cuối cùng, muốn thắng cấp! “Sát vách bộ lạc là thú nhân, giờ lại có cả Tinh linh, nếu tiếp tục như vậy lại đến lượt Ác Ma, đúng là thế giới trò chơi Warcraft.”

Bạch Khải nhìn vào người Tinh linh trước mặt, tay cầm trường cung mà cơ thể hắn không khác gì người thường, không khỏi cảm thán.

“World of Warcraft? Đó là nơi nào, có nguy hiểm không?”
Nicolas nghe vậy thì tỏ ra hiếu kỳ hỏi.

“Hừm, rất rất nguy hiểm, hầu như tất cả các thứ kỳ quái đều xuất hiện ở đó, có thể nói là vô cùng điên rồ.”

Bạch Khải sắc mặt nghiêm túc, nhẹ gật đầu.

Lúc này Alpha và Tinh linh kia đã bắt đầu đợt giao tranh mới.

Khi Alpha chặn lại một mũi tên từ Tử Vong, Tinh linh lại nhanh chóng khởi xướng tấn công, ánh sáng xanh nhạt của mũi tên như một tia chớp, ngay lập tức đã đến trước mặt Alpha.

Nhìn thấy vậy, Alpha không chút nào hoảng hốt, nhẹ nhàng điểm kiếm, dẫn hướng mũi tên linh hồn sang một bên.

Sau đó, hắn vung trường kiếm, một con Tử Vong Long gào thét phóng tới.

Nhưng Tinh linh lại có động tác cực kỳ nhanh nhẹn, hai tay cầm chặt trường cung, bước chân nhảy múa như một vũ công, khéo léo tránh khỏi sự truy kích của Tử Vong Long, tiếp tục bắn tên.

Có vẻ như Tinh linh đang muốn thăm dò sức mạnh của Alpha, mỗi mũi tên bắn ra đều nặng nề hơn và nhanh hơn, ngay cả Bạch Khải và những con thú cung đang đứng bên cạnh cũng có thể nhận ra sức mạnh công kích của Tinh linh.

“Két phốc, két phốc?” (chủ nhân, có cần Gamma đi hỗ trợ không?) Gamma thấy vậy liền hỏi.

“Hỗ trợ? Tạm thời không cần, ngoài những sinh vật đặc biệt ra, Alpha chắc chắn sẽ không muốn nhận hỗ trợ từ các người.”

Bạch Khải nhún vai, nhận thấy Alpha đang rất khao khát chiến đấu.

Gặp phải đối thủ mạnh như vậy, nếu cứ thế mà can thiệp, cho dù thắng, Alpha cũng sẽ không vui.

Hơn nữa, còn có Nicolas, người vừa mới thăng cấp Bán Thần, họ cũng không cần phải lo lắng nhiều.

Quả nhiên, khi Tinh linh gia tăng cường độ tấn công, khí thế của Alpha lại ngày càng tăng lên, ý chí Trảm Long từ trong tay hắn gần như ngưng tụ thành thực chất, tựa như một thanh kiếm sắc bén, không ngừng phản công Tinh linh.

Tinh linh, một sinh vật đầy cường giả, giờ đây rõ ràng cũng bị quấy rối trước ý chí mạnh mẽ của Alpha. Đôi mắt của hắn cũng dần dần hiện lên những sắc thái phức tạp.

“Xâm lấn... Tử vong... Tiêu diệt!” Một âm thanh nhỏ bé khó nhận ra vang lên bên tai mọi người.

Ngay sau đó, bên cạnh Tinh linh đột nhiên xuất hiện một cơn lốc, quán lấy bốn chi và cung tiễn của hắn.

Chỉ trong chớp mắt, tốc độ của Tinh linh bỗng nhiên tăng vọt, hình dáng cũng trở nên quỷ dị, Bạch Khải hoàn toàn không thể bắt kịp hành động của đối phương, chỉ nghe thấy từng đợt gió vù vù bên tai.

Nhưng tốc độ này lại chính là thứ Alpha yêu thích nhất.

Theo tốc độ tấn công của Tinh linh ngày càng tăng lên, Alpha cũng nâng cao tốc độ của mình.

Sau một thời gian dài chưa từng xuất chiêu, hắn liền vùng kiếm, vừa phòng thủ vừa tiến về phía Tinh linh.

Cuối cùng, Alpha đã tiến đến trước mặt Tinh linh, nhưng chưa kịp ra tay, Tinh linh lại bất ngờ biến trường cung thành một lưỡi dao, không chút báo trước chém về phía Alpha.

“Có thể đánh xa, có thể cận chiến, sao mà khác biệt với Quang Tinh Linh của trưởng hội Tàn vậy nhỉ?” Bạch Khải cảm thấy bất ngờ.

Trước đây, vì theo dõi Quang Tinh Linh hồi phục thể lực, Bạch Khải đã tìm hiểu một lần về nguồn gốc của hắn.

Chỉ biết trưởng hội Tần là những Quang Tinh Linh cuối cùng của liên bang, nên Bạch Khải vẫn cứ ngỡ Tinh linh chỉ có hình dạng như vậy.

Nhưng bây giờ, xem ra Quang Tinh Linh kia vẫn có thể phát triển thêm? “Ken kết, ken kết?” (lão đại, có cần giữ mạng cho Tinh linh này không?) Alpha với ánh mắt Linh Hồn chi hỏa ngày càng mãnh liệt, chủ động hỏi Bạch Khải.

“Giữ lại mạng?” Bạch Khải vuốt cằm, trong đầu hiện lên vừa nãy nghe thấy và nhìn xung quanh những Tinh linh cùng với thú dã vong hồn không có chút linh trí, rồi suy nghĩ một hồi, nói: “Cứ xem tình huống, chỉ cần không đe dọa đến an toàn của người, người có thể tự quyết định.”

“Ken kết, ken kết.”

(Tôi đã hiểu rồi.) Alpha nhẹ gật đầu, bỗng nhiên hai tay cầm kiếm, dùng sức vung lên, chặt đứt trường cung của Tinh linh.

Cái trường cung do linh hồn của Tinh linh chế tạo ra, giờ bị chặt đứt, rõ ràng đã ảnh hưởng đến hắn.

Nhưng Tinh linh dường như không suy nghĩ lâu, tay phải vung lên, các dã thú vong hồn xung quanh nhanh chóng hóa thành sức mạnh linh hồn tinh khiết, dung nhập vào chỗ gãy của trường cung, lập tức hồi phục.

Nhưng Alpha dường như đã sớm đoán được điều này.

Ngay khi Tinh linh vừa hồi phục trường cung, cánh tay hắn đột nhiên vung ra, một kiếm chém vào cánh tay của đối phương.

Chỉ trong chớp mắt, cánh tay của Tinh linh đã bị chặt đứt, mặc dù còn một cánh tay đang nắm chặt trường cung, định phản kích, nhưng lại bị Nghiệp Hỏa chi kiếm chém đứt cánh tay còn lại.

Mất đi hai cánh tay, Tinh linh rõ ràng không còn khả năng bắn tên nữa.

Nhưng Alpha vẫn không ngừng lại, trường kiếm của hắn tiếp tục vung ra, dường như muốn chặt đứt cả hai chân của Tinh

linh.

Lúc này, trường cung mà lẽ ra phải rơi xuống do hai cánh tay đã cụt lại bất ngờ bay lên nhờ một cơn lốc, tay cụt còn hóa thành một mũi tên linh hồn, bắn về hướng Alpha như một mảnh trăng tròn.

“Ta sát, cái này cũng được?” Bạch Khải không khỏi giật mình kêu lên.

Vừa chuẩn bị kêu Nicolas đến cứu giúp, lại thấy thân thể Alpha bất ngờ hóa thành một làn khói xám, hiểm nguy tránh được mũi tên linh hồn.

Sau đó, Alpha trở về, tay cầm Tử Vong chi kiếm, xuất hiện ở đằng sau Tinh linh, đè lên lưng hắn, ba lưỡi kiếm khác cũng nằm trong sự kiểm soát của Alpha, kè vào cổ Tinh linh.

Tinh linh dường như không ổn định, không ngừng lắc lư đầu, thậm chí bị lưỡi kiếm đâm xuyên thân thể mà vẫn không ngừng lại.

Khi Alpha chuẩn bị áp giải đến trước mặt Bạch Khải, Tinh linh đột nhiên ngừng lại, nhìn chằm chằm vào Alpha.

“Tử vong...”

Người không phải...

Trốn...”

Tinh linh lại phát ra những câu nói kỳ lạ, nhưng lần này, Bạch Khải lại liên tưởng đến một điều gì đó.

“Tử vong? Chẳng lẽ Tinh linh này đang nói đến Tử Vong chi lực?” Bạch Khải nhíu mày, đây không phải là lần đầu tiên hắn gặp sinh vật nhạy cảm với Tử Vong chi lực, chỉ là Tinh linh này không biết đã tồn tại bao lâu, ý thức có vẻ không rõ ràng, căn bản không thể thu thập được thông tin hữu ích.

“Alpha, người có thể giao tiếp với hắn không?” “Ken két, ken két.”

(lão đại, hắn không có ý thức, tôi căn bản không thể nói chuyện với hắn.) “Vậy Epsilon thì sao? Có thể kéo hắn vào giấc mơ để hỏi thăm thông tin không?” Bạch Khải nhìn về phía Trùng Thảo, nhưng Trùng Thảo có vẻ khó khăn, nói:

“Xin lỗi, thủ lĩnh, tôi cũng không cảm nhận được ý chí của hắn, không thể vào giấc mơ.”

“Thế này à...”

Bạch Khải nhíu mày, nhìn về phía đang ngủ say Husky, cảm thấy hơi bất đắc dĩ.

Nếu là Jerry còn ở đây, có lẽ có thể tìm thấy thông tin hữu ích từ trong linh hồn của đối phương.

Tinh linh tổ địa...

Tử vong...

Cảm thấy chỗ này rất nguy hiểm.

Nhưng đúng lúc này, thân thể Tinh linh bỗng nhiên vỡ vụn, hóa thành từng điểm sáng tuôn về phía Alpha.

Thấy vậy, Alpha ngay lập tức muốn ngăn cản, nhưng những điểm sáng kia lại trực tiếp dung nhập vào cơ thể Alpha.

“Nicolas, nhanh đi hỗ trợ!” Bạch Khải thấy vậy sợ hãi, liền thúc giục Nicolas ra tay giúp đỡ, nhưng Nicolas lắc đầu, nói: “Không cần, Tinh linh kia hẳn là đang truyền linh hồn lực của chính mình cho Alpha, không thành vấn đề.”

“Truyền linh hồn lực? Còn có thể như vậy?” Bạch Khải ngạc nhiên, mặt mày tràn đầy hoài nghi.

Trong khi đó, Nicolas gãi đầu, nói: “Thực ra bản Long cũng không chắc chắn, chỉ là thấy như trong trí nhớ về Lục Long truyền thừa vậy.”

Bạch Khải: “...”

Con rồng nhát gan này, sao mà giống như Ngưu Bì Xà, nói chuyện đã khó thở vậy? May sao những gì Nicolas nói là đúng.

Khi những điểm sáng dần dần hòa hợp, khí tức của Alpha cũng dần dần tăng lên, Linh Hồn chi hỏa càng thêm mãnh liệt bùng cháy, thậm chí vượt ra khỏi hốc mắt của hắn.

“Cường hóa theo cách này, sao mà thấy có chút giống như đồ đánh quái để thăng cấp vậy nhỉ?” Bạch Khải thấy vậy nở nụ cười, nhờ vào khế ước, hắn có thể cảm nhận được một luồng

sức mạnh tinh thần mạnh mẽ từ Alpha đang kéo về phía mình, không ngừng đẩy hẳn lên đến cảnh giới truyền kỳ thất giai.

Có lẽ, không cần chờ Husky tiến hóa, hẳn cũng có thể đạt đến truyền kỳ? Nghĩ đi nghĩ lại, Bạch Khải cảm thấy thấp bí cảnh vẫn chưa được chế tạo, nếu không thì trước khi Pháp Đế xuất hiện, có thể lấy ra một cái để nói chuyện không? Ngay khi Bạch Khải đang nghĩ ngợi, một luồng sức mạnh tinh thần mạnh mẽ lại tràn vào linh hồn Bạch Khải, thậm chí áp chế cả phần tinh thần lực từ Alpha.

“Cảm giác này, có giống như Shuke bọn họ không?” Bạch Khải ngạc nhiên nhìn về phía Husky, nhưng không thấy nửa điểm vết rách nào trên trứng Kim Cương.

“Chẳng lẽ còn không bắt đầu tiến hóa?” Vừa dứt lời, trên trứng Kim Cương đột nhiên nhô ra một cái đầu chó, mặc dù nhìn khá điển trai, nhưng ánh mắt ngốc nghếch, rõ ràng là Beita.

Ngay sau đó, một cái đầu lâu khác xuất hiện, trông giống như Beita, nhưng ánh mắt lại vô cùng tỉnh táo.

Không cần phải nói, đây chính là Shuke rồi.

Cuối cùng, một cái đầu sói lộ ra, ánh mắt vàng kim tràn đầy tang thương, như đã trải qua vô số kiếp sống.

Rõ ràng đây chính là Jerry.

Ba cái đầu sói dần dần xuất hiện, nhìn nhau, rồi cùng nhau từ trứng Kim Cương chui ra, hóa thành ba con cự lang tự do chạy trong không trung.

“Beita, Shuke, Jerry? Các ngươi hóa ra là linh hồn xuất khiếu rồi sao?” Nhìn thấy cả ba đều có ý thức riêng biệt, Bạch Khải cuối cùng hiểu tại sao Phạm bà bà lại nói tới một thể tam hồn. Đây chính là thực sự trở thành ba cái linh hồn.

Nghe Bạch Khải hỏi, ba con sói đồng thời quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, nhưng không có trả lời mà chỉ quay quần với nhau rồi hướng về bầu trời phóng đi.

Dần dần, ba linh hồn sói này bắt đầu phát ra ánh sáng khác nhau, bạch kim, hoàng kim, và ám kim, ba luồng ánh sáng dần

hòa hợp cùng nhau, tạo thành một loại ánh sáng cực kỳ đặc biệt.

Nặng nề như tuyên cổ bất biến.

Loá mắt như không gì có thể cản.

Linh động như không thể suy nghĩ.

Ba luồng ánh sáng mang lại cho người ta những cảm giác hoàn toàn khác nhau, nhưng lại hoàn hảo hòa quyện lại với nhau, chiếu rọi tâm hồn, khiến người không thể không tôn sùng.

“Cuối cùng, muốn thăng cấp rồi!”

Chương 817:

Con thứ ba Đế Hoàng! Nhìn thấy ba con sói dần dần hòa hợp trên đầu mình, Bạch Khải không khỏi thì thầm, một hồi lâu mới chú ý đến Alpha trở về bên cạnh.

“Alpha, ngươi có sao không?” Bạch Khải hỏi.

Ken két ken két. (Lão đại, ta không sao, thậm chí có thể nói là trạng thái khá tốt.) Alpha lắc đầu, báo cho Bạch Khải về biến hóa của mình.

“Độ thuần thực hoàn mỹ của vong linh chừng không? Đẳng cấp nâng cao rồi à?” Hai mắt Bạch Khải sáng lên, quả thực Tinh Linh này là người thành thật, lại đem ra món quà lớn như vậy! Vì thế, kỹ năng mà Alpha Vong Linh chúa tể đã sắp đặt giờ đây chỉ còn lại một linh hồn tinh lại.

“Đúng vậy Alpha, ngươi có thể cảm nhận được trạng thái của Beita bọn họ hiện giờ không?” Bạch Khải chỉ chỉ lên đầu vẫn đang dây dưa ba sói, hỏi.

Ken két ken két. (Lão đại, linh hồn của Beita hình như đã bắt đầu dung hợp rồi.) “Bắt đầu dung hợp sao? Xem ra con thứ ba Đế Hoàng quả thật chính là Beita bọn họ thôi.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, chỉ cần tam hồn bắt đầu hòa hợp, thì có nghĩa là Husky sắp thăng cấp rồi.

Nghe đến lời của Bạch Khải, những sủng thú khác không khỏi lộ ra nụ cười vui vẻ.

Róc rách rách rách. (Beita thăng cấp, Delta cũng nên cố gắng nhiều hơn.) “Ừm, tại hạ cũng vậy, tranh thủ sớm ngày thăng cấp Đế Hoàng, để giúp thủ lĩnh nhiều hơn.”

Sột soạt sột soạt. (Tất cả mọi người đều phải cố gắng, thì ngẫu nhiên cũng phải nỗ lực rồi.) Nhưng mà chưa kịp để họ vui mừng lâu, Bạch Khải lại đột nhiên nghĩ đến điều gì, nói: “Chờ đã, nếu linh hồn dung hợp thì có phải Shuke, Beita, Jerry ý thức cũng sẽ hòa làm một thể không?” Lời vừa nói ra, nguyên bản đang vui mừng trước sự tăng trưởng của Husky, bỗng chốc làm sủng thú nhóm cứng đờ, liên tiếp nhìn chăm chăm lên không trung.

Lúc này, ba con sói đã tiến vào giai đoạn cuối của dung hợp, ngoại trừ đầu lâu bên ngoài, thân thể của họ đã cơ bản hòa làm một. Đồng thời, trong lúc cả nhóm đang lo lắng, ba cái đầu bắt đầu dần dần hòa hợp.

“Nicolas, người có thể giữ lại ý thức của Shuke và Jerry không?” Bạch Khải nhìn về phía Nicolas, hỏi.

Dù rằng Shuke và Jerry chỉ là phần tách rời từ Beita, nhưng điều đó không ảnh hưởng tình bạn giữa họ với Bạch Khải cũng như các sủng thú khác.

Có thể dung hợp cũng không có nghĩa là họ sẽ biến mất, nhưng nếu thực sự không còn, Bạch Khải cũng sẽ khó lòng tiếp nhận nổi.

“Sao ta không biết làm vậy, lẽ ra nên tìm ra những biện pháp khác.”

Bạch Khải thấy vậy cảm thấy buồn bã, nhưng lúc này, ba con sói đã hoàn toàn dung hợp, cùng lúc đó, trên bầu trời rơi xuống ánh sáng biến hóa chói mắt.

Husky, chính thức thăng cấp rồi! Thấy cảnh tượng này, tâm trạng của Bạch Khải trầm mội tơ vò, không biết vui hay lo.

A ô...

Rất nhanh, một tiếng tru du dương từ lòng mọi người vang lên, mà xung quanh những vòng hồn nghe được âm thanh này đều không thể kiềm chế quỳ xuống đất, như đang hướng về phía vị vua của họ.

Bạch Khải đưa tay nhìn lại, quả nhiên phát hiện một con cự lang linh hồn to lớn, toàn thân phát ra ánh sáng vàng kim, đang lẳng lẳng đứng trên không trung, nhìn xuống vô số vong hồn bên dưới.

Cảnh tượng này giống như một vị Phật Đà đang tiếp nhận sự thờ phụng của các tín đồ.

“Cái sự ngu xuẩn này, thật sự muốn trở thành con lừa chọc vào con đường bên trên sao.”

Bạch Khải không khỏi bật cười, điều chỉnh tâm trạng, cao giọng hỏi: “Beita, hiện tại người cảm thấy thế nào? Shuke và Jerry đâu?” Nghe thấy giọng của Bạch Khải, Beita lúc này mới

dùng đôi mắt màu vàng kim nhìn về phía Bạch Khải, một người một sói ánh mắt giao nhau, Bạch Khải lập tức cảm thấy tâm linh thanh tịnh.

A ô a ô? (Shuke Jerry vốn là bản thể, có sống hay không, có khác biệt gì không?) Beita mở miệng bằng những câu mơ hồ, tựa như đang khuyên nhủ Bạch Khải đừng buồn rầu, nhưng không biết vì sao, Bạch Khải lại cảm thấy lời nói này thật kỳ lạ.

Quả nhiên, không chờ Beita tiếp tục thuyết phục, từ sau đầu Beita đột nhiên bay ra một đóa Khánh Vân, ba đóa hoa sen với màu sắc khác nhau dần dần xuất hiện từ trong Khánh Vân.

Bên trái là một đóa hoa màu ám kim, như thể có thể chiếu rõ người quá khứ.

Giữa là một đóa hoa màu vàng kim, như thể có thể hiển hiện con người hiện tại.

Bên phải là một đóa hoa màu bạch kim, như thể có thể thấy được tương lai.

Ba đóa hoa sen chưa tỏa ra sức mạnh kỳ diệu nào, nhưng nhìn thấy ba đóa hoa sen này đều dường như thấy được kiếp trước của mình, kiếp này, thậm chí cả tương lai đều có cảm giác mơ hồ.

Tuy nhiên, Bạch Khải lúc này lại không lo lắng về những thứ đó, mà chỉ đầy lòng mong đợi nhìn chăm chăm ba đóa hoa sen.

Dần dần, hoa sen nở ra, ba cái đầu giống nhau, nhưng có màu sắc khác nhau của cự lang xuất hiện ở trong đó, đều lẳng lẳng ngồi trên đài sen, mỉm cười nhìn Bạch Khải.

“Shuke, Beita, Jerry, ta đã biết cái sự ngu xuẩn này tự xưng bản thể, chắc chắn không thềm hòa hợp rồi.”

Bạch Khải thấy vậy nhếch miệng cười một cái, nếu như thật sự là tam hồn dung hợp, với tính cách của Shuke và Jerry, chắc chắn Beita sẽ không thể nói chuyện giống như vậy.

Kết quả, thằng này lại nghiêm túc tự xưng bản thể, rõ ràng là đang làm bộ.

Quả nhiên, nghe thấy lời của Bạch Khải, Beita không còn cách nào duy trì bộ dạng đó, nở nụ cười quen thuộc.

A ô a ô! (Ha ha ha, ngu xuẩn nhân loại, bị bản thể lừa gạt rồi!) Beita nở nụ cười, trên đài sen vui vẻ nhảy nhót, không còn chút nào vẻ ổn trọng vừa rồi.

“Kỳ thật chúng ta đã dung hợp, linh hồn một lần nữa trở thành một thể, chỉ là ý thức vẫn giữ lại.”

Jerry nhàn nhạt nhìn Beita, nói: “Chính là tên ngu xuẩn này, nếu không phải ta dùng Thẩm Phán Thiên Bình bảo vệ cho ta và Shuke, chúng ta đã bị nuốt lấy rồi.”

“Quả thực như thế, chỉ có người ngu xuẩn này, lại để bản thân bị lực lượng dẫn dắt trước mặt cơ duyên tốt đẹp, thật ra, ta vừa rồi thật sự nên cướp đoạt quyền chủ động.”

“Chính xác.”

Ba sói đối thoại khiến Bạch Khải đại khái hiểu rõ tình hình đã xảy ra trước đó, trong lòng lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

“May mà Shuke và Jerry vẫn đáng tin cậy, nếu không thật sự mất hai viên đại tướng.”

Có lẽ sau khi dung hợp Beita cũng sẽ có được năng lực của Shuke và Jerry, nhưng Bạch Khải đã quen với cảnh tranh cãi giữa ba tên này với bản thân, nếu như không còn, đoán chừng sẽ tịch mịch không ít.

“Đúng rồi, các người thăng cấp là chuyện gì xảy ra, sao linh hồn mạnh mẽ lại xuất hiện ở ngoài?” Bạch Khải tò mò nhìn bầu trời nơi linh hồn Husky ngưng tụ, lại nhìn xuống vẫn như cũ không có bất kỳ dấu hiệu gì từ trứng Kim Cương, hơi nghi hoặc.

“Chúng ta là tinh thần biến dị, linh hồn mới là hạch tâm, nhục thân chỉ là thân xác thôi tha mà thôi.”

“Đúng vậy, chỉ cần linh hồn vẫn còn, ta có thể tự do qua lại trong không gian ảo, thậm chí có thể xâm nhập bất cứ một thiết bị nào không thể chống cự ta, không cần để ý đến nhục thân.”

Lời nói của Jerry và Shuke khiến Bạch Khải sững sốt một chút, ngay cả Bán Thần Nicolas cũng không biết nên trả lời ra

sao.

Nhục thân chỉ là thân xác thối tha, cái này có thật sự giống như là một vòng chuyển thế hay không? A ô a ô! (Không được, bản thể không thể vứt bỏ cái thân xác đẹp trai này, các ngươi nhất định phải trả lại cho ta!) Beita nghe vậy lúc này lắc đầu phản đối, đỉnh đầu Khánh Vân liền biến mất, chỉ còn lại một đầu cự lang linh hồn.

Nhưng rất nhanh, bên cạnh cự lang đầu lâu lại một lần nữa xuất hiện hai cái đầu lâu, giống như trước đây Husky không khác nhau chút nào.

Thấy vậy, Beita lúc này vung chân chạy về phía trứng Kim Cương, ánh sáng tiến hóa vẫn còn chưa kết thúc theo cùng Beita rơi xuống trứng Kim Cương.

Răng rắc! Dưới ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, trứng Kim Cương vang lên tiếng vỡ vụn, một con cự lang ba đầu cao hơn năm mét xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

Con cự lang này toàn thân có bộ lông màu lam, không khác gì Cực Địa Băng Lang, chỉ có điều ở chỗ cổ có ba đường hoa văn màu sắc khác nhau.

Một đường ám kim, một đường hoàng kim, một đường bạch kim.

Khi ba con cự lang xuất hiện, mười hai con giáp bảo hộ thú lúc trước đã ào ào hóa thành phù chú bay đến trên thân cự lang, lần theo vị trí cũ mà khảm vào trong thể nội của nó.

Như máy móc, lại như phù văn.

Cuối cùng, ánh sáng tiến hóa tỏa ra, trạng thái của Husky cuối cùng được ổn định lại, một cỗ khí tức sinh vật thuộc về Đế Hoàng mạnh mẽ tỏa ra.

Cùng lúc đó, một cỗ tinh thần lực mạnh mẽ hơn tràn vào linh hồn của Bạch Khải, không ngừng gia tăng đến mức cao nhất của Bạch Khải.

Cuối cùng, Bạch Khải cảm thấy mình như thể đạt đến một cái đỉnh cao, cho dù bên Husky vẫn còn phản hồi lại, nhưng vẫn vô pháp nâng cao.

“Cuối cùng, đạt tới lục giai đỉnh phong a ~” Bạch Khải nhếch miệng cười một tiếng, mọi thứ đã sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội, chờ khi Alpha thăng cấp cao cấp Đế Hoàng, hẳn liền có thể chuẩn bị thăng cấp truyền kỳ.

Nhưng trước đó, hẳn cần phải giải quyết tháp bí cảnh trước đã.

Hiện tại tinh thần lực tăng vọt, có lẽ có thể hoàn thành Pháp Đế hạch tâm một lần cuối, nếu như còn không được, thì bản thân phải thiết kế lên. Ân, lần này trở về, liền bắt đầu chuẩn bị những chuyện này.

Bạch Khải lắc đầu, vứt bỏ những tạp niệm trong đầu, lúc này mới bắt đầu xem xét trạng thái hoàn toàn mới của Husky. [Tên] : (Shuke, Beita, Jerry) [Thuộc tính] : Tinh thần (tinh thần lực biến dị) [Trưởng thành đẳng cấp] : Lục giai cấp bảy [Huyết mạch đẳng cấp] : Trung đẳng Đế Hoàng [Chủng tộc kỹ năng] : Shuke: Chiến Tranh chúa tể (siêu phàm cấp -- tinh thông), sứ đồ giáng lâm (siêu phàm cấp - tinh thông); Beita: Bất Hoại Kim Thân (siêu phàm cấp - tinh thông), hàng ma chi lực (siêu phàm cấp - tinh thông); Jerry: Bách quỷ dạ hành (siêu phàm cấp - tinh thông), Tử Thần dấu vết (siêu phàm cấp - tinh thông), linh hồn tinh lại (siêu cấp - hoàn mỹ); Thông dụng: Tam Sinh Hồn Kiếp (Bất Hủ cấp - thuần thực) [Năng lượng giá trị] : 3M7777E [Trạng thái] : Có thể tiến hóa ...

“Ta chết tiệt, tiến hóa một lần, sao kỹ năng lại bị xóa hết vậy?” Nhìn thấy danh sách kỹ năng của Husky trống rỗng, Bạch Khải không khỏi kinh ngạc, rõ ràng không nghĩ tới sẽ xuất hiện tình huống như vậy.

“Chúng ta có nhiều kỹ năng gần gũi, nên nhờ ánh sáng tiến hóa mà tự chỉnh hợp lại một chút.”

Trong mắt Shuke lóe lên tia sáng trí tuệ, nói.

“Còn có thể tự mình chỉnh hợp kỹ năng?” Bạch Khải chút không hiểu, nhưng đang nghĩ đến việc Husky trước tiên tiến hóa linh hồn, sau đó mới tiến hóa nhục thân, mà cái này mới miễn cưỡng tiếp nhận.

Thể hệ tinh thần biến dị này là da bò, không biết có phải mọi tinh thần hệ sinh vật đều có khả năng dẫn dắt kiểu tiến hóa như vậy không.

Tuy nhiên, về việc chỉnh hợp này, tại sao còn lại linh hồn tỉnh lại, siêu cấp kỹ năng, điều đó thật sự có chút không hòa đồng.

Chương 818:

Tổ địa hiện thể Bạch Khải trong lòng đầy nghi hoặc, nhưng chưa kịp hỏi thì một loạt thông tin đã tràn vào đầu hắn.

Ghi chú: Hàng ma chi lực có thể gây tổn thương cả nhục thể lẫn linh hồn, thuộc tính khắc chế, tổn thương gấp bội. ...

“Hàng ma chi lực... Đây là sự kết hợp giữa hàng ma thanh âm cùng Kim Cương chi lực? Hai kỹ năng này xem như là phối hợp.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, ánh mắt tràn đầy mong đợi, trong khi Beita như đang khoe khoang, lập tức dùng Kỹ năng Hàng ma chi lực.

Chỉ trong chốc lát, một ngọn chuông vàng óng lớn xuất hiện trên không trung.

Bất Hoại Kim Thân hóa thành Nhị Lang chân quân, giáng một đòn lên chuông lớn, một âm thanh nặng nề cùng làn sóng kim sắc khuếch tán ra xung quanh. Âm thanh vang vọng, Bạch Khải và mấy sủng vật cảm thấy tinh thần phấn chấn, thậm chí cơ thể cũng tràn đầy sức mạnh một chút, nhưng những linh hồn kia thì giống như tuyết tan dưới ánh mặt trời, chớp mắt biến mất.

“Nhưng mà, kỹ năng này đối phó với linh hồn, những sinh vật bóng tối thì có lẽ sẽ hiệu quả.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, tiếp tục xem kỹ năng phía dưới.

Ghi chú: Khi thực hiện Tử Thần dấu vết đối với vật thể và sinh vật, có thể nhận được Minh Thổ phù hộ, đồng thời có thể tạo ra tổn thương bổ sung cho linh hồn. ...

“Đây có lẽ là sự kết hợp giữa Tử Thần chi tâm và linh hồn gia trì?” Bạch Khải vuốt cằm, từ một góc độ nào đó mà nói, linh hồn gia trì xem như Tử Thần chi tâm tổ hợp năng lực, một bên biến thành Minh Thổ thủ hộ giả hình thái, một bên kèm theo trực tiếp gây tổn thương cho linh hồn.

Hiện tại cả hai kết hợp, lại dễ dàng hơn nhiều.

Bạch Khải đại khái hiểu rõ năng lực của Tử Thần dấu vết, nhưng vẫn muốn để Jerry biểu diễn thử.

“Kỳ thật không có gì thay đổi, không cần phải suy nghĩ kỳ quặc như vậy.”

Jerry lắc đầu, dường như có chút ngần ngại, trong khi Shuke lập tức biến hoá ra một ổ súng máy, im lặng nhắm vào linh hồn ở xa.

Thấy vậy, Jerry bất đắc dĩ lắc đầu, ánh mắt lóe sáng, một hoa văn bí ẩn ngay lập tức bao trùm súng máy này.

Chỉ trong chốc lát, viên đạn bay ra, và trúng phải vong hồn, khiến nó ngã xuống đất, rõ ràng là bị thương nghiêm trọng.

“Đây có tính là hồn hệ phụ ma không?” Bạch Khải vuốt cằm, nhận ra rằng Tử Thần dấu vết kèm theo vũ khí nóng là một sự kết hợp không tồi.

“Xem như vậy đi, nhưng đây cũng chỉ là một trong những năng lực thôi.”

Shuke khẽ vuốt cằm, bỗng nhiên triệu hồi Cẩm Tinh Hồ, Jerry lại thực hiện Tử Thần dấu vết thêm một lần nữa.

Chỉ trong chốc lát, hình dáng của Cẩm Tinh Hồ bắt đầu biến hóa, trở thành một hình dạng đầu hồ thân người, trên người phủ đầy hoa văn ám kim bí ẩn, rất giống với Minh Thổ thủ hộ giả hình thái trước đó của Jerry.

“Còn có thể như vậy?” Bạch Khải thấy vậy, đôi mắt sáng lên.

Có thể biến cả thú cầm thành thủ hộ giả hình thái, tư thế chiến đấu cũng trở nên phong phú hơn, ứng phó với nhiều loại nguy hiểm đa dạng hơn.

Cả hai kỹ năng này, đều rất thực dụng.

“Hai kỹ năng siêu phạm cấp mà kết hợp thành công như vậy, chắc chắn kỹ năng Bất Hủ cấp cũng không thể kém hơn?” Ghi chú: Trong phạm vi kỹ năng, những sinh vật có tinh thần lực không bằng người sử dụng sẽ hoàn toàn bại lộ trước mắt người sử dụng, tiếp nhận thẩm tra và phán quyết. ...

“E mmm...”

Ta có thể nói, kỹ năng này thực ra khá giống với Thẩm Phán Thiên Bình?” Bạch Khải gật đầu, không thể nhận ra đặc điểm nào nổi bật trong Tam Sinh Hồn Kiếp.

Husky hình như nhận ra suy nghĩ của Bạch Khải, Beita nhìn hắn bằng ánh mắt nghi ngờ.

Bạch Khải cảm thấy mình như bị ai bộc lộ hết thầy suy nghĩ trong lòng.

“Beita, ngươi vừa rồi đã dùng kỹ năng gì đối với ta?” Bạch Khải trong lòng chấn động, ngay lúc này định ngăn cản.

“Ngự Thú sư, ngươi có bao giờ nghĩ vì sao lại còn tồn tại một linh hồn tỉnh lại không?” Shuke cắt ngang động tác của Bạch Khải, nói.

“Đúng vậy, nếu đã có thể kết hợp, linh hồn tỉnh lại các ngươi chắc hẳn cũng có thể kết hợp?” Bạch Khải nhẹ gật đầu.

“Chúng ta thực sự có thể kết hợp, nhưng năng lực Tam Sinh Hồn Kiếp lại không, sau khi kết hợp chỉ gia tăng một chút độ thuần thực, tỉ lệ chi phí - hiệu quả không cao.”

Shuke lắc đầu, bỗng nhiên nhìn Alpha, nói: “So với đó, linh hồn tỉnh lại có một tác dụng lớn hơn.”

Bạch Khải nghe vậy sửng sò, rõ ràng chưa hiểu rõ nguyên nhân, đang muốn hỏi thêm, bỗng cảm thấy linh hồn mình rung lên, phát ra cảnh báo cho hắn! Có một lực lượng đang cố gắng sửa chữa suy nghĩ của hắn! Nghĩ đến đây, Bạch Khải bỗng nhìn về phía Beita, kẻ đang tỏ ra cười gian xảo lúc này bị cái nhìn sắc bén của Bạch Khải dọa cho chột dạ, sợ sệt quay đầu đi chỗ khác.

Cảm giác nguy hiểm của Bạch Khải ngay lập tức biến mất.

“Quả nhiên là ngươi, đồ ngốc! Ngươi vừa rồi đã làm gì?” Bạch Khải cảm thấy sôi máu, muốn đâm cho tên gia hỏa này một cái, nhưng cũng không thể làm gì được.

“Trong phạm vi Tam Sinh Hồn Kiếp, chúng ta không chỉ có thể dò xét ký ức của mục tiêu, còn có thể cảm giác được động tác tương lai của đối phương, và có thể sửa chữa suy nghĩ hiện tại của hắn, ảnh hưởng tư duy của hắn.”

Jerry giải thích: “Cường độ sửa chữa sẽ tăng lên theo thời gian kéo dài trong phạm vi Tam Sinh Hồn Kiếp.

Nếu như mục tiêu nhận ra vấn đề và muốn phản kháng, chúng ta sẽ để lại trong linh hồn hấn một sức mạnh kiếp nạn, trực tiếp tổn thương linh hồn mục tiêu.”

“Người sửa chữa ý nghĩ của ta mà ta không thể phản kháng? Một khi phản kháng còn rơi vào nguyên rủa? Đây là thuộc tính gì mà bá đạo như vậy!” Bạch Khải nghe vậy mà tròn tròn mắt, ngay cả Nicolas cũng cảm thấy không nói nổi nữa.

“Tuy nhiên, Tam Sinh Hồn Kiếp cũng không hoàn toàn không có lợi, chỉ cần không đi phản kháng, Tam Sinh kiếp lực sẽ bổ dưỡng cho linh hồn của mục tiêu, coi như là thuốc bổ vậy.”

Nghe thấy vậy, Bạch Khải cuối cùng cũng hiểu ra.

Mọi thứ như dò xét ký ức, dự đoán hành động, quấy nhiễu suy nghĩ đều là thứ yếu, năng lực chính của Tam Sinh Hồn Kiếp có thể được miêu tả bằng một câu.

Kẻ tin ta sẽ được vĩnh sinh, không tin ta sẽ xuống địa ngục.

Kỹ năng bá đạo như vậy, hấn thích! “Các người lần này quả thật tăng cường đáng kể, sinh vật có tinh thần lực yếu ớt có lẽ sẽ bị tiêu diệt hết thôi.”

Nhìn Husky náo nhiệt, Bạch Khải cảm thấy xúc động.

A ô a ô! (Bản Uông lợi hại không, chờ bản Uông quen với sức mạnh mới, xem bản Uông làm sao đè bẹp kẻ thù xuống đất!) Beita tràn đầy vẻ đắc ý, liên tục khiêu khích Alpha.

Ken kết ken kết? (Đồ ngốc, nếu không thử một lần thì sao?) Alpha thấy vậy thăm lặng rút thanh Tử Vong chi kiếm, ý Trảm Long kiếm lập tức dâng lên, tựa hồ tách ra ảnh hưởng của Tam Sinh Hồn Kiếp.

“Tam Sinh Hồn Kiếp không phải là vạn năng, gặp phải những kẻ có ý chí kiên định như Alpha thì hiệu quả sẽ giảm.”

Shuke lắc đầu, nói: “Tuy nhiên trong đa số tình huống, có thể coi như là kẻ đưa đồ ăn rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, hỏi: “Đúng rồi, ba người các người bây giờ đã có thân thể máu thịt rồi? Vậy thân thể máy móc và

thân thể vong hồn đều bị mất hết?” “Cũng không hoàn toàn, phải nói ba cái này đã hòa nhập thành một thể.”

Shuke giải thích: “Bây giờ bản thể chúng ta chỉ là linh hồn vừa rồi, nhục thân chỉ là dùng để ký túc thể xác.

Chỉ cần chúng ta muốn, tùy thời có thể rời đi, tìm kiếm thân thể mới, chỉ là so với hiện tại, bộ thân thể này càng phù hợp với chúng ta hơn.”

“Tốt quá, quan điểm này càng giống với những con lừa trọc hơn rồi.”

Bạch Khải chép miệng, không khỏi nhìn Delta.

Lời Shuke cơ bản có thể coi là nhục thân vô dụng, ngược lại với thân hình lục giác chiến sĩ Delta.

Khi Delta thăng tiến Đế Hoàng, nhất định sẽ cho hai gia hỏa này một trận chiến hùng mạnh.

Sinh mạng chi tranh từ xưa vẫn có, vừa khéo dẫn dắt thú cưng của mình đến nghiệm chứng.

“Còn nữa, Shuke, người vừa nói linh hồn tỉnh lại có tác dụng khác, chẳng lẽ dự định tái tạo cho Alpha?” Bạch Khải liếc mắt nhìn Alpha, nói.

“Đúng vậy, mặc dù không thể ngờ Alpha sẽ thu được quyền không chế vong hồn, nhưng xem như là đánh bừa mà đúng.”

Trong mắt Shuke ánh sáng bạch kim lóe sáng, thả xuống một khối màn hình giả lập trước mặt Bạch Khải.

“Căn cứ vào suy tính của chúng ta, trạng thái của tái tạo châu hiện giờ rất khó để lấy độ thuần thực hoàn mỹ của kỹ năng tái tạo, trừ phi bên tái tạo chủ động từ bỏ những kỷ niệm này, mới có xác suất tái tạo thành công nhất định.”

Shuke dừng lại một chút, nói: “Tuy nhiên chỗ tốt là, bên bị tái tạo có thể kế thừa được độ thuần thực ngang hàng, thậm chí còn có thể tạo ra một chút hiệu quả bổ sung.”

“Từ bỏ một kỹ năng?” Bạch Khải hơi nhú mày.

Lúc trước tái tạo châu có đề cập tới khái niệm như vậy, nhưng giờ nghe Shuke nói, có lẽ đây sẽ là kết quả tất yếu? Có lẽ cái

này không nên gọi là tái tạo mà gọi là chia cắt châu thì phù hợp hơn.

“Đúng vậy, từ tỉ lệ chi phí - hiệu quả mà nói, lựa chọn này không những không thiệt, ngược lại còn thu lợi lớn.”

Shuke gật đầu nhẹ, nói: “Dựa vào tinh thần lực hiện nay của chúng ta, nhờ vào Tam Sinh Hồn Kiếp, cũng có thể tinh lại linh hồn sinh vật, hiệu quả cũng không khác nhau.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, quyết định chia sẻ một kỹ năng hoàn chỉnh cho Alpha, để đổi lấy một kỹ năng Đế Hoàng thuộc Bất Hủ cấp Vong Linh Chúa Tể.

Cách này xem như không hề lỗ vốn.

Hơn nữa, nếu có thể thu hoạch được thêm một kỹ năng Bất Hủ cấp, Alpha có thể sẽ nâng cấp lên Đế Hoàng cao cấp, con đường truyền kỳ đã gần ngay trước mắt.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lấy ra tái tạo châu, dự định tái tạo linh hồn tinh lại.

Rầm rầm rầm...

Ngay lúc này, mặt đất dưới chân bọn họ đột nhiên lại rung rinh, vô số vết nứt xuất hiện trên mặt đất, hàng loạt đại thụ từ lòng đất chui lên, vươn mình về phía bầu trời.

“Nicolas, đây có phải do ngươi làm không?” Bạch Khải nắm chặt Alpha, giữ vững thân thể, sau đó quay đầu hỏi.

“Không phải bản Long làm, mà là sự biến đổi của thế giới này.”

Nicolas lắc đầu, trong khi Delta cảm thấy có điều gì đó, nhìn lên bầu trời.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, tinh bích bên ngoài thế giới này bắt đầu vỡ vụn.) “Tinh bích vỡ vụn? Ý là gì?” Bạch Khải có chút hoang mang, nhưng khi nhìn thấy bầu trời đêm quen thuộc bên ngoài, lập tức hiểu ra.

Tổ địa tinh linh, sắp sửa xuất hiện một lần nữa trên mặt đất liên bang rồi.

Chương 819:

Chân chính phong ấn Thương Chập học viện.

Chập Long quật.

Sau nhiều năm tĩnh lặng, Chập Long thạch dưới động quật bỗng nhiên kịch liệt rung động, phát ra ánh sáng lục sắc kỳ dị.

Xương cốt Thần Long như thể bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá tảng đá và bay lên bầu trời.

Băng Vũ phân viện.

Trung ương sở nghiên cứu.

Tiếng long ngâm vang vọng khắp nơi, như những cây cổ thụ già cỗi mạnh mẽ rung động, ánh sáng màu xanh lục hòa cùng với các vảy rồng, như thể hóa thân thành một đầu Cự Long.

Sự kiện kỳ lạ này ngay lập tức thu hút sự chú ý của cả Thương Chập học viện và Băng Vũ phân viện, nhưng chưa kịp tìm hiểu nguyên nhân thì đã bị những biến động ở Lôi Sơn cuốn hút.

Trên đỉnh núi uốn lượn, một vòng trăng tròn lớn chiếm tới hơn nửa bầu trời.

Nhưng điều này không phải là nguyên nhân chính khiến họ bị thu hút.

Bên cạnh vòng trăng tròn đó, còn có một viên trăng sáng khác.

Hai tháng sáng trên bầu trời tạo thành một khung cảnh kỳ lạ, thu hút vô số ánh mắt, cộng thêm âm thanh nổ vang từ hướng Lôi Sơn, khiến các thể lực nhanh chóng lao tới đó. Ở một bên khác, kẻ đứng sau cuộc biến động này vẫn im lặng ngắm nhìn cảnh tượng trước mắt.

Tinh linh tổ địa đột ngột hiện ra rõ ràng hơn cả dự đoán của Bạch Khải, nhưng vào lúc này, Bạch Khải không còn tâm trí để quản lý tất cả những thứ này.

Khi Tinh linh tổ địa từ từ hình thành, những vết rách trên mặt đất càng ngày càng nhiều.

Ngoài những cây đại thụ vươn cao, những làn khí đen kỳ lạ dần dần bay ra.

Loại khí tức này hẳn rất quen thuộc, vì đã từng gặp qua nó ở vùng hải vực rừng băng Tử Vong. Đừng nói với ta rằng ở dưới này lại có thứ gì liên quan đến tử vong! “Nicolas, có thể phong ấn Tinh linh tổ địa lại không?” Bạch Khải hỏi Nicolas.

“Nguyên bản đã rất khó khăn, hiện tại lại càng không thể.”

Nicolas lắc đầu, trả lời: “Khi Bản Long vừa đột phá, đã cảm nhận được, trừ khi lĩnh vực của Bản Long có thể bao trùm toàn bộ Tinh linh tổ địa, nếu không rất khó để phong ấn ngay một lần.”

“Mà hiện tại, Tinh linh tổ địa đã liên kết với Lôi Sơn.”

Nghे những lời này từ Nicolas, Bạch Khải không khỏi cảm thấy đau đầu.

Dưới đó phần lớn là tử vong phân thân, nếu không thể phong ấn, việc phóng thích cũng sẽ gặp rắc rối.

Dù sao trước đây, tức là vì truyền kỳ sinh vật Lưu Ly con mực cũng không thể ngăn cản khí tức tử vong ăn mòn, nếu để cho những khí tức đó khuếch tán, hậu quả sẽ vô cùng khó lường.

“Shuke, lập tức liên hệ với các hội viên Ngự Thú sư xung quanh, báo cáo tình hình ở đây.

Cùng lúc đó, hãy liên hệ với Băng Vũ phân viện và Thương Chấp học viện.”

“Nicolas, xem có thể ngăn chặn những khí tức tử vong này không, cẩn thận đấy, đừng để mình bị ảnh hưởng.”

Sau khi suy nghĩ một chút, Bạch Khải nhìn những Tinh linh đang trở nên điên cuồng sau khi bị khí tức tử vong tác động, hắn nói: “Để những việc này chúng ta xử lý.”

Tinh linh tổ địa là do hắn mở ra, khí tức tử vong cũng là do hắn phát tán ra, bây giờ mang đến sự rối loạn này là điều hắn không thể đổ lỗi cho ai khác.

Nếu để cho những vong hồn này chạy loạn khắp nơi, gây tổn hại cho dân chúng xung quanh, chắc chắn sẽ có hậu quả nghiêm trọng mà lão sư biết được.

“Tốt, Bản Long sẽ cố gắng thử xem.”

Nicolas nhẹ gập đầu, đôi mắt xanh biếc lóe sáng, lĩnh vực Phi Thủy được triển khai, ngay lập tức bao trùm khu vực vài trăm mét.

Những khí tức tử vong đang tiêu tan kia nhanh chóng bị Nicolas lĩnh vực bao trùm và rút lại.

“Quả nhiên có thể.

Hãn Hải truyền kỳ bọn họ có thể phong ấn, không lý nào Nicolas đầu này Bán Thần không làm được.”

Bạch Khải thấy vậy, nỗi lo lắng trong lòng liền giảm đi một nửa, nhìn những vong hồn dần dần bị biến thành màu đen, hắn nói: “Alpha, Gamma, Epsilon, Jetta, bốn người các người tấn công.”

“Delta, người chú ý kiểm soát khu vực xung quanh, không để những vong hồn rời khỏi khu vực này.”

“Shuke, Beita, Jerry, các người xem có thể từ gốc rễ xử lý những vong hồn này không.”

Sáu sủng vật cùng nhau nhận lệnh, giống như trước đó, lại một lần nữa lao vào vong hồn.

Nhưng lần này, người xông lên đầu tiên không phải là Alpha, mà là Đế Hoàng Husky vừa mới thăng cấp.

Chỉ thấy Beita phun trào kim quang từ thân, Bất Hoại Kim Thân ngay lập tức hình thành, hóa thân thành Nhị Lang thân quân lao về hướng vong hồn, trong khi Beita bản thể thì vẫn đứng yên tại chỗ.

“Không thể chế từ xa sao?” Bạch Khải cảm thấy có chút kinh ngạc, Beita giờ đã ngưng tụ Bất Hoại Kim Thân không chỉ thực giống như một nhân vật sống thật, mà động tác cũng rõ ràng mượt mà hơn trước, nhìn như bị vong hồn vây xung quanh, nhưng bất cứ vong hồn nào cũng không thể chạm tới hắn.

Phía bên kia, Shuke thả ra mười hai con giáp thủ hộ thú, gia tăng dấu ấn của Tử Thần, hiệu suất thu hoạch vong hồn của mười hai con giáp lại tăng lên nữa, thậm chí cả những vũ khí

máy móc bình thường cũng có thể gây ra lượng tổn thương lớn cho vong hồn, thực sự là một khu ma vật lý.

Nhưng nếu nói về hiệu suất cao nhất, thì chính là vong hồn thân Jerry.

Jerry với đôi mắt ám kim lóe sáng, từng đầu ác quỷ bay ra từ thân hắn, từ từ tụ tập thành hình dáng bảo vệ Minh Thổ, đồng thời gia nhập dấu ấn Tử Thần, trông ngày càng giống hình dạng của con sói mà hắn đã thấy trong thần miếu ở Thái Dương bí cảnh.

Minh Thổ bảo vệ khi thành hình, liên vùng quyền trượng vùng vào trong đám vong hồn, mỗi lần vùng vẫy, đều làm tiêu đi một lượng lớn vong hồn, nhưng những vong hồn này lại không biến mất mà thay vào đó hấp thu vào Jerry, khiến cho thân thể hắn ngày càng trở nên thực tế hơn.

Mặc dù không có ký túc thể, nhưng khí tức tử vong vẫn đang tìm kiếm mục tiêu mới, và người đứng đầu chính là Jerry.

Nhưng bên ngoài Jerry, dấu ấn Tử Thần lại phát ra ánh sáng kỳ dị, mà chặn được lực lượng Tử Vong.

“Cứ như lúc trước, Minh Thổ bảo vệ thật dễ dàng đánh bại Tử Vong Kỵ Sĩ, có vẻ như lực lượng Tử Vong này không khó như vậy.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi tắc lưỡi, ngoài Alpha và Cửu U Minh Tước ra, những sinh vật có sức mạnh Tử Vong, tựa hồ đều có thể chặn đứng lực lượng Tử Vong.

Liệu truyền thuyết có sai lầm? Hay là chúng chỉ kế thừa được một phần không chính thống của lực lượng Tử Vong? Trong lòng Bạch Khải cảm thấy hiếu kỳ, còn Husky và đồng đội thì càng đánh càng trôi chảy.

Shuke thậm chí còn mô phỏng ra những vũ khí chiến tranh lớn, để Jerry cùng với dấu ấn Tử Thần sẵn sàng thực hiện một hành động tiêu diệt đám vong hồn này.

“Chờ một chút, có những sinh vật khác đang tiến gần tới đây.”

Khi Shuke chuẩn bị phát động cuộc tấn công, Jerry bỗng nhiên nhận ra điều gì đó từ năng lực Tinh thần của mình, ngăn cản hành động của Shuke.

“Nếu là vậy, chúng ta sẽ sử dụng Tam Sinh Hồn Kiếp.”

Shuke khẽ vuốt cằm, cùng Jerry hướng về Beita, Beita lúc này đã hiểu ý, thu lĩnh vực tinh thần lên trời.

Chỉ một thoáng, trên bầu trời xuất hiện ba con mắt khổng lồ, nhìn xuống phía dưới những sinh vật, và khi nhìn lại, chúng có thể thấy được toàn bộ trải nghiệm cuộc đời của mình.

“Đây chính là Tam Sinh Hồn Kiếp sao?” Bạch Khải cái thẹn chú ẩn để xua tan ảnh hưởng của Tam Sinh Hồn Kiếp lên mình, nhưng những vong hồn xung quanh lại không gặp may như vậy.

Bị ánh mắt Tam Sinh Hồn Kiếp nhìn chăm chú, từng làn kiếp lực tràn vào trong thân thể của những vong hồn ấy, bất kỳ ai có ý định tấn công Husky đều buộc phải ngừng tay.

Khi những vong hồn dừng lại động thái tấn công, Tam Sinh kiếp lực bắt đầu bổ dưỡng cho những vong hồn này, đồng thời hấp thụ năng lượng nhằm mở rộng sức mạnh của chính mình, thậm chí cả khí tức tử vong cũng theo đó mà bị đè nén. Đúng vì lý do này, những vong hồn này dần dần phục hồi lý trí, đồng thời không hèn mà cùng quỳ gối xuống đất, hướng về phía Husky thực hiện lễ bái.

“Đế Hoàng sinh vật mạnh mẽ như vậy sao, ta cũng cần phải cố gắng nhiều hơn!” Thấy Husky biểu hiện xuất sắc, Trùng Thảo không khỏi ghen tỵ.

Từ một góc độ nào đó, hắc vốn đã có thiên hướng về tinh thần hệ, chỉ là sau này thức tỉnh dòng máu Lục Long mà thôi, mới thu được những phương thức tấn công khác.

Nhưng từ sâu thẳm trong trận hồn, Trùng Thảo vẫn cảm thấy thích công kích kẻ thù từ mộng cảnh.

Két két két. (Chăm chỉ tu luyện, người có thể.) Alpha lướt qua bên Trùng Thảo, vừa mới phát động kỹ năng khống chế vong hồn, kết hợp với kiếm ý mạnh mẽ của Alpha, liền có thể áp chế một nhóm vong hồn khác nằm rạp trên mặt đất không thể cử động.

Sau đó, kiếm tử vong trong sự khống chế của Alpha bay ra, dán vào từng đầu vong hồn thân thể một cách chính xác, thuận thể cuốn theo những khí tức tử vong trên người vong hồn đó.

Mặc dù những vong hồn này đều mang lại mối đe dọa lớn, nhưng mức độ khí tức tử vong đe dọa rõ ràng cao hơn một chút, vì vậy Alpha chọn ưu tiên xử lý khí tức tử vong. Ở một bên khác, Gamma, cũng là một Đế Hoàng sinh vật, mở ra cánh cổng Vực Sâu, mang ánh sáng thống nhất và thuần khiết tới toàn bộ khu vực, không ngừng xua đuổi khí tức tử vong khỏi người những vong hồn.

Ba đầu Đế Hoàng sinh vật đồng cùng ra tay, ngay lập tức kiểm soát được tình hình, trong khi Nicolas dần dần thích nghi với cảnh giới Bán Thần của bản thân, phạm vi của lĩnh vực Phi Thúy càng lúc càng lớn.

Khi những vong hồn ngơ ngác dưới sự bao trùm của lĩnh vực Phi Thúy, bỗng dưng họ chậm rãi khôi phục lý trí.

Khi nhìn thấy Nicolas ở trung tâm, mọi người đồng loạt đỡ vai, hướng Nicolas hành lễ.

“Tôn quý Lục Long đại nhân, Long tộc viện quân đã đến chưa?” Một Tinh linh bay đến trước mặt Nicolas, cung kính hỏi.

“Viện quân? Viện quân gì vậy?” Nicolas hơi nghi ngờ, trong khi Bạch Khải cũng tò mò hỏi: “Các người đang đợi viện quân? Nơi này từng xảy ra chiến đấu sao?” Khi nghe Bạch Khải hỏi, Tinh linh dường như cũng bất ngờ, tinh thần trở nên lúng túng, như thể nhận ra điều gì.

“Bây giờ là lúc nào? Ngũ Sắc Long thần vẫn còn tồn tại không? Vương Tinh Linh của chúng ta đâu?” Tinh linh liên tục hỏi khiến Bạch Khải và Nicolas càng thêm mờ mịt, nhưng Tinh linh cũng đã nhận thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, nhìn xung quanh nơi bị khí tức tử vong tràn ngập, nói: “Cần phải nhanh chóng phong ấn nơi này lại, nếu bị cái món đồ đó đột phá Tinh linh tổ địa, sẽ rất khó để phong ấn lại!” “Người nói cái món đồ đó là tử vong sao?”

Chương 820:

Tử Vong bàn tròn lại đến Nghe thấy Bạch Khải hỏi, Tinh linh há miệng định trả lời. Âm âm...

Nhưng vào lúc này, khu vực vốn bị Phỉ Thúy bao phủ ở Tinh linh tổ địa bỗng nhiên chấn động mạnh, những xúc tu đen kịt từ lòng đất duỗi ra, cuốn lấy một nhóm vong hồn, muốn kéo chúng xuống dưới lòng đất.

Thấy cảnh này, Nicolas lập tức gia tăng sức mạnh, cố gắng đè nén những xúc tu đó.

Nhưng khác với trước đây, những xúc tu này cực kỳ ngoan cường, chúng thậm chí còn phản công lại Nicolas.

“Chết tiệt... cái này không phải là tử vong bản thể sắp thoát ra rồi chứ?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi giật mình.

Chỉ riêng việc tiêu tán khí tức mà đã mạnh mẽ như vậy, nếu như bản thể thực sự thoát ra, chắc chắn ngay cả Nicolas, Bán Thần cũng khó lòng chống đỡ.

“Hi vọng mạng lưới phát hiện sớm, thông báo liên bang để hỗ trợ.”

Bạch Khải thầm cầu nguyện, đồng thời chỉ đạo nhóm sủng thú cũng đi giúp Nicolas trấn áp những xúc tu đó.

Thực tế, lực lượng của xúc tu quá mạnh, ngoài Nicolas ra, Alpha và những người khác thậm chí còn không thể tới gần. Đúng vào lúc này, những vong hồn Tinh linh vừa được giải thoát khỏi khí tức tử vong bỗng đồng loạt đi về phía giếng Vĩnh Hằng, sau đó một cành cây từ trong giếng chui ra.

Cành cây này lúc đầu nhìn rất nhỏ, nhưng tốc độ sinh trưởng thì kinh ngạc, rất nhanh nứt ra, biến thành một cây đại thụ, trong lúc tán cây rung rinh, hàng triệu ánh sáng xanh lục rơi xuống đất.

Những điểm sáng này nhìn có vẻ nhẹ nhàng, nhưng khi chạm vào những xúc tu, bọn chúng lập tức tránh né, như chuột gặp mèo.

“Những điểm sáng này có thể áp chế những xúc tu đó sao?”
Bạch Khải thấy vậy mắt sáng lên, liếc nhìn Nicolas, hấn lập tức hiểu ý, lợi dụng lĩnh vực tập trung toàn bộ điểm sáng vào bọn xúc tu.

Chỉ trong chớp mắt, những xúc tu lập tức rút lui, không tự giác mà quay trở về kẻ đất, trong khi đó Nicolas thừa thắng xông lên, gia tăng lực lượng lĩnh vực, một lần nữa áp chế những xúc tu trở về.

Khi những xúc tu bị đẩy lùi, khí tức tử vong cũng gần như bị điểm sáng xanh lục thanh trừ, đất đai rạn nứt cũng bắt đầu khôi phục.

“Hô ~ may mà những Tinh linh này đáng tin cậy, cuối cùng cũng không thả tử vong ra.”

Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, nhìn cây đại thụ bên cạnh vẫn đang sinh trưởng, trong mắt xuất hiện chút hiếu kỳ.

“Beita, các người trước đó ở giếng Vĩnh Hằng có thấy cây này hoặc vật gì tương tự không?” A ô a ô.

Beita có vẻ mơ hồ, không biết trả lời như thế nào, trong khi Shuke và Jerry cũng không có ai biết bên trong giếng Vĩnh Hằng có cái gì, chỉ nhìn nhau mà không trả lời.

“Được rồi, dù sao nhìn cây này dường như trong thời gian ngắn cũng sẽ không biến mất, sau này hỏi người khác sau.”

Bạch Khải thu lại tầm mắt, nhìn Nicolas đang từ xa chữa vết rách, rồi phái nhóm sủng thú đi hỗ trợ.

Mặc dù những xúc tu và vết rách đã không còn, nhưng khí tức tử vong mà trước đó đã tiêu tán vẫn còn đó, nếu không giải quyết triệt để, không biết chuyện gì sẽ xảy ra. Đương nhiên, để xử lý chuyện này, hấn sẽ dùng đến Alpha Tử Vong chi kiếm.

Rất nhanh, với sự phối hợp của một con rồng sáu sừng, khí tức tử vong trong Tinh linh tổ địa bị quét dọn sạch sẽ, Nicolas cũng sắp hoàn thành việc phục hồi nơi này.

Khi nhiệm vụ gần hoàn tất, Nicolas chăm chú nhìn Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, chúng ta ở đây chờ một thời gian, vì lý do an toàn, tốt nhất là bao phủ nơi này bằng một lớp mộng cảnh.”

“Bao phủ mộng cảnh? Nicolas, người có thể làm được sao?”
Bạch Khải hơi ngạc nhiên, trước đó Lục Long phần lớn là Thần Thoại Cự Long, không biết Nicolas, một Bán Thần Cự Long, có làm được không? “Bản Long giờ vẫn chưa làm được, nhưng có cảm giác cây này có thể giúp ta nhanh chóng nắm giữ Bán Thần lực lượng, có thể ngày nào đó ta sẽ thành công.”

Nicolas lắc đầu nói.

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải gạt đầu, vượt cằm, từ vị trí của mình và những hành động vừa rồi của Tinh linh để xem, cây đại thụ này rõ ràng có mối liên hệ không nhỏ với Tinh linh tộc.

Xem xét Lục Long và Tinh linh đều gần gũi với tự nhiên, cây này có thể giúp Nicolas cũng là điều bình thường.

Nhưng nếu cây này có thể giúp ích cho Nicolas, thì hi vọng tác dụng của nó đối với Trùng Thảo hãn cũng không nhỏ.

Bạch Khải quay đầu nhìn lại, quả thực thấy Trùng Thảo đang say sưa hấp thụ những ánh sáng xanh lục xung quanh.

Những ánh sáng xanh này dù gây tổn thương lớn cho xúc tu, nhưng lại không có chút tổn hại nào đối với chúng, ngược lại còn có tác dụng bổ dưỡng không nhỏ, thậm chí cả Gamma cũng ở đây tham lam nuốt lấy.

“Khá lắm, đây đều có thể ăn à.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, nhưng không ngăn cản, mà lấy ra tái tạo châu, nhìn về phía Alpha và Husky.

“Rèn sắt khi còn nóng, thử trước xem có thể đem linh hồn tinh dậy tái tạo đến Alpha không.”

A ô a ô...

Beita rõ ràng không muốn, nhưng vẫn đi tới bên cạnh Bạch Khải, tạo ra vẻ mặt như chiến đấu, trong khi Alpha thì đợi chờ yên lặng.

Dù chưa có gì chứng minh, nhưng trực giác chiến đấu của Alpha nói cho hắn biết, chỉ cần tái tạo linh hồn tinh dậy, hắn có lẽ sẽ bước một bước dài.

Bạch Khải cũng có chút hưng phấn, Vong Linh chúa tể, một kỹ năng ngẫu như vậy chắc chắn là tiêu chuẩn thấp nhất của một quân chủ, hẳn cuối cùng phải trở thành Vong Linh quân chủ... à không, phải là người đứng sau nam nhân.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải chú ý thả tinh thần lực vào tái tạo châu, rồi nhẹ nhàng đặt lên đầu Jerry, một luồng sức mạnh kỳ diệu tràn vào linh hồn Jerry, bắt đầu tìm kiếm.

“Quả nhiên là sẽ cắt đứt trí nhớ của chúng ta, lần này giữ lại quyết định là đúng.”

Jerry khẽ vuốt cằm, không chỉ không chống cự, ngược lại còn chủ động cô lập những ký ức đó.

Dần dần, tái tạo châu phát sáng rực rỡ, tỏa ra ánh sáng như muốn thoát ra khỏi khe hở.

“Có thể, cho Alpha sử dụng.”

Jerry lùi lại một bước, nhắm mắt lại bắt đầu thiền định.

Tái tạo châu rõ ràng có tồn tại khuyết điểm, nên mới trở thành chia cắt chứ không phục chế, đồng thời cũng tác động đáng kể tới người bị tái tạo, kể cả hẳn cũng cần nghỉ ngơi thật kỹ.

Nghe Jerry nói xong, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó cầm tái tạo châu hướng về Alpha, Alpha có chút hưng phấn, chủ động đưa tay ra để nhận.

Nhưng ngay khi Alpha sắp chạm vào viên tái tạo châu, hẳn bỗng dừng vung tay lên, rút kiếm ra chém về phía Bạch Khải.

“Người làm gì vậy, Alpha?” Bạch Khải bất ngờ, vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì thì đã bị Gamma đè ngã xuống đất, trong khi Alpha vung kiếm chém về phía sau, một bộ áo giáp đen bất ngờ xuất hiện.

Tử Vong Kỵ Sĩ.

“Chết tiệt... sao ở đâu cũng có thể gặp lũ này!” Khi được Gamma bảo vệ, Bạch Khải mới nhận ra có gì không ổn, nhìn Alpha đang chống chọi với Tử Vong Kỵ Sĩ, hẳn vội vàng ra hiệu cho Gamma kéo dài khoảng cách.

Khí tức của Tử Vong Kỵ Sĩ này giống hệt với thứ mà hẳn gặp ở Hoàng Hôn đại lăng tẩm, rõ ràng là có thực lực phi phàm,

chỉ có cách giải thích duy nhất là chúng chỉ có thể chết.

“Bạch Khải, đây chính là Tử Vong Kỵ Sĩ mà người đã từng nói đến? Để bản Long thử xem một chút sức mạnh!” Nicolas thấy vậy lập tức trợn mắt, lực lượng Phỉ Thúy hóa thành một cái móng vuốt dài chụp về phía Tử Vong Kỵ Sĩ, muốn bắt lấy.

Nhưng chưa kịp để móng vuốt bay ra xa, một bóng đen từ trên trời giáng xuống, một kiếm chém vụn móng vuốt.

Lại một Tử Vong Kỵ Sĩ nữa! So với Tử Vong Kỵ Sĩ bên cạnh Bạch Khải, Tử Vong Kỵ Sĩ mà Nicolas đụng phải rõ ràng lớn hơn và có áo giáp chạm khắc cầu kỳ hơn.

Tuy nhiên, khí tức mạnh mẽ hiển nhiên hơn.

“Những kẻ này biến mất lâu vậy, không lẽ lại có gì đột phá?” Nhìn hai Tử Vong Kỵ Sĩ mạnh mẽ, Bạch Khải nhăn mặt khó chịu.

Cái đầu tiên thì rõ ràng là thực lực truyền kỳ, còn cái ngoài kia ngay cả chặt đứt công kích của Nicolas cũng có thể, e là đã gần đến Bán Thần rồi.

Bán Thần cấp Tử Vong Kỵ Sĩ, thực sự không phải là trò đùa. Ở một bên khác, Nicolas cũng nhận thấy sự khác biệt của Tử Vong Kỵ Sĩ, cẩn thận di chuyển đến gần Bạch Khải.

Tử Vong Kỵ Sĩ có thể không thể tổn thương hắn, nhưng đối với Bạch Khải bọn họ thì thật sự rất nguy hiểm, hắn nhất định phải ưu tiên bảo vệ Bạch Khải.

Nhưng hiển nhiên Tử Vong Kỵ Sĩ cũng đã nhận ra mục tiêu của Nicolas, sức mạnh tập trung vào Nicolas, khiến hắn hoàn toàn không thể có hành động lớn.

“Bán Thần Cự Long? Thông tin của những phé vật kia giờ đều đã trở nên vô dụng.”

Trong bầu không khí hết sức căng thẳng, Bán Thần kỵ sĩ bỗng mở miệng.

“Thật sự có thể nói chuyện? Lẽ nào hắn không phải là khôi lỗi?” Nghe Tử Vong Kỵ Sĩ bất ngờ lên tiếng, Bạch Khải cũng có chút ngạc nhiên.

Căn cứ vào lần trước mà lão sư đã đánh nát Tử Vong Kỵ Sĩ, những kỵ sĩ này rõ ràng giống như một loại khôi lỗi bị điều khiển từ xa, giờ lại có thể nói chuyện? “Khôi lỗi? Trên một góc độ nào đó mà nói, những thứ này thật sự có thể coi là khôi lỗi.”

Bán Thần Kỵ Sĩ dường như rất hứng thú với Bạch Khải, tiếp tục nói: “Bạch Khải, Tử Vong bàn tròn đối với ngươi rất có hứng thú, muốn gia nhập chúng ta không?” Nghe Bán Thần Kỵ Sĩ lại phát ra lời mời, Bạch Khải không khỏi ngẩn người, trầm tư một lúc, bất chợt nói một câu.

“Ngươi điên rồi sao? Tử Vong chi lực đã hút nhiều rồi?” Mới nói ra, khí tức trên người Bán Thần kỵ sĩ bỗng biến đổi, như một con thú lớn lao về phía Bạch Khải.

Nhưng Nicolas đã nắm lấy cơ hội, lao tới bên cạnh Bạch Khải, một cú đá đá bay Tử Vong Kỵ Sĩ đứng đối diện với Alpha, đồng thời ngăn cản áp lực từ Bán Thần Kỵ Sĩ.

Khi áp lực bị chặn lại, Bán Thần Kỵ Sĩ mới bình tĩnh lại, chăm chú nhìn Bạch Khải đang nép sau lưng Nicolas, nói.

“Dám vũ nhục ta như vậy.”

Bán Thần kỵ sĩ lắc đầu, thanh kiếm trong tay dựng thẳng ở trước ngực.

“Ta là Tử Vong bàn tròn danh sách mười một, chính thức phát ra lời mời quyết đấu tới ngươi!”

Chương 821:

Kỵ sĩ Danh sách Mười Một “Danh sách Mười Một? Quyết đấu mời?” Bạch Khải thở dài, nói: “Ta từ chối.”

Ban đầu hẳn còn tưởng rằng nhóm người ở Tử Vong bàn tròn chỉ đơn thuần muốn tranh giành danh hiệu kỵ sĩ, không ngờ họ lại bị ảnh hưởng bởi kỵ sĩ tinh thần, chuẩn bị sẵn sàng nhằm tiêu diệt hẳn, còn làm ra cả quyết đấu.

Hơn nữa, một tên Bán Thần lại tự tiện đi tìm một tên lục giai ngự thú để quyết đấu, người nên đến trường mầm non mà quậy phá cho vui hơn! Khi nghe Bạch Khải từ chối, Mười Một kỵ sĩ có vẻ không vui, nhưng cũng không dây dưa nhiều, nói: “Vây cũng đúng, cái bộ này đúng là đã quá hạn.”

Vừa dứt lời, Mười Một kỵ sĩ bỗng nhiên tỏa ra một lực lượng Tử Vong cường đại, khí tức lan tỏa khắp nơi, hoa cỏ cây cối ngay lập tức rơi vào tĩnh lặng, thậm chí mặt đất cũng mất đi sinh khí.

Thấy cảnh tượng này, Nicolas lập tức thu hồi lĩnh vực để ngăn cản, sau đó bật cánh dài bay thẳng tới Mười Một kỵ sĩ.

Mười Một kỵ sĩ thấy vậy không hề có ý định chống cự, mà đảo ngược kiếm, đâm mạnh xuống đất.

“Cứng đối cứng với một Bán Thần Cự Long, ta chưa tới mức ngu ngốc vậy.”

Mười Một kỵ sĩ khinh thường nhìn Nicolas, bên cạnh Tử Vong Kỵ sĩ tiến lên, chặn đường đi của Nicolas.

Sau đó, một lượng lớn Tử Vong chi lực bắt đầu thẩm thấu xuống lòng đất, nơi vừa bị Nicolas chữa trị lại tiếp tục rạn nứt.

“Đám gia hỏa này định thả ra tử vong sao?” Bạch Khải nhận ra ý định của Tử Vong bàn tròn, liền lớn tiếng nói: “Nicolas, ngăn cản hẳn!” “Bản Long biết rồi!” Nicolas gật đầu nhẹ, Mười Một kỵ sĩ dưới chân lập tức xuất hiện một ấn ký lớn màu lục, thân thể bỗng mất trọng tâm ngã xuống.

Những xúc tu vừa bị phong ấn lại bị ép xuống, nếu để Mười Một kỵ sĩ và Tử Vong Kỵ sĩ ở lại đây, chúng sẽ thu hút xúc tu

xuất hiện, vì vậy cách tốt nhất chính là kéo họ vào trong Phi Thủy mộng cảnh.

Nhưng Mười Một kỵ sĩ dường như đã sớm chuẩn bị, khi cơ thể mất thăng bằng, họ đã dùng kiếm làm dụng cụ đỡ để kéo dài khoảng cách, khiến Tử Vong Kỵ sĩ bên cạnh nhanh chóng lao vào tấn công mạnh mẽ Nicolas.

Nhìn thấy Tử Vong Kỵ sĩ không ngừng dây dưa ở trước mặt, ánh mắt Nicolas lóe lên ngọn lửa giận, Long trảo vỗ mạnh, đè bẹp Tử Vong Kỵ sĩ xuống đất, vỡ vụn ra thành nhiều mảnh rồi tiếp tục lao tới Mười Một kỵ sĩ.

Nhưng vào lúc này, Mười Một kỵ sĩ đã tiến tới một gốc Ánh Trăng cổ thụ.

“Không ngạc nhiên khi khí tức tử vong lóe lên rồi biến mất, tổ địa Tinh Linh vẫn còn có Ánh Trăng cổ thụ sống sót, tiếc rằng cũng chỉ như hoa phù dung sớm nở tối tàn mà thôi.”

Mười Một kỵ sĩ đưa tay chạm vào Ánh Trăng cổ thụ, ngay lập tức, một lượng lớn Tử Vong chi lực bao phủ cổ thụ, khi Nicolas đến gần và vừa định áp chế xúc tu tử vong từ cây cổ thụ thì cây đã héo rũ.

Thấy cảnh tượng này, Nicolas bùng nổ cơn giận, mở ra lĩnh vực muốn áp chế Mười Một kỵ sĩ, nhưng họ linh hoạt như cá trạch, né tránh không chút nào có ý định đối đầu Nicolas.

Két két. (Lão đại, dường như sức mạnh của Mười Một kỵ sĩ yếu đi rồi.) Alpha quan sát Mười Một kỵ sĩ, bỗng nhiên lên tiếng.

“Yếu đi? Thú vị đây.”

Két két. (Khí tức của hắn không còn mạnh mẽ như ban đầu, ít nhất không bằng Bán Thần.) “Không còn là Bán Thần nữa?” Bạch Khải nhíu mày, nhìn xung quanh nơi đất đai đang rạn nứt và chảy vào Tử Vong chi lực, như thể đã hiểu ra một điều gì đó.

“Cái sức mạnh của Mười Một kỵ sĩ này không hoàn toàn thuộc về họ, mà giống như là năng lượng tích trữ gì đó?” Két phốc két phốc. (Có thể, Gamma cảm nhận được sức mạnh trên người hắn đang dần bị xói mòn.) Gamma đưa ra ý kiến của mình.

“Năng lượng tích trữ...

không ngừng bị xói mòn, đám gia hỏa này đang nạp năng lượng cho xúc tu tử vong!” Bạch Khải nhanh chóng nhận ra vấn đề, vừa chuẩn bị hình thể Nicolas thì dưới chân lại bỗng rung lắc dữ dội, xúc tu tử vong mà trước đó đã biến mất lại xuất hiện.

Xúc tu tử vong rõ ràng vẫn nhớ bị Nicolas phong ấn, vừa xuất hiện đã lập tức tấn công Nicolas, khiến Nicolas không còn cách nào khác phải tạm thời bỏ Mười Một kỵ sĩ để đối phó với xúc tu tử vong.

“Đáng ghét, rốt cuộc vẫn bị thả ra.”

Bạch Khải nghĩ thầm, không còn Ánh Trăng cô thụ hỗ trợ, chỉ dựa vào Nicolas mà muốn phong ấn xúc tu tử vong trở lại thì thật sự rất khó, đừng nói là phải đối phó thêm Mười Một kỵ sĩ lúc này còn giúp sức cho nhau.

A ô a ô! (Nhân loại, có người khác đến rồi, giống như con côn trùng kia!) “Nuôi côn trùng? Là Lâm truyền kỳ?” Khi nghe được câu nói của Beita, Bạch Khải lập tức sáng mắt, nơi này không xa thành phố Lôi Sơn, chỉ sợ sau khi náo loạn lớn như vậy, Lâm Phú Quý bọn họ cũng phải tới thôi.

Quả thật, sau khi Beita phát ra thông báo không bao lâu, Bạch Khải liền nhìn thấy một con nhện trắng đang bay về phía này.

“Đến thật nhanh.”

Mười Một kỵ sĩ khi thấy vậy rõ ràng nảy sinh ý định rút lui, nhưng nhìn thấy cuộc chiến với xúc tu tử vong cùng Nicolas, một trong số họ bất ngờ vỗ mạnh xuống mặt đất, hai bùa chú lóe lên, và ngay lập tức lại triệu hồi ra hai con Tử Vong Kỵ sĩ.

“Đồ vật này, có thể coi như triệu hồi thú tùy ý triệu hồi sao?” Bạch Khải nhìn thấy mà khóe mắt run rẩy, hắn đã từng thấy Tử Vong Kỵ sĩ trong Thiên sứ bí cảnh của Borg gia tộc, nhưng hầu hết đều là cấp thấp, mà lúc này lại xuất hiện hai con có cấp bậc Truyền Kỳ.

Chỉ cần tùy ý triệu hồi ra hai con sinh vật truyền kỳ, thực lực Tử Vong bàn tròn mạnh như vậy sao? Hai Tử Vong Kỵ sĩ ngay khi xuất hiện, một con lập tức đối đầu với lưỡi hái Tử Vong

của Lâm Phú Quý, trong khi con còn lại thì xông về phía Bạch Khải.

Khi không có Nicolas bảo vệ, một Bạch Khải lục giai cơ bản chỉ như con dê chờ bị đi thịt.

Nhưng ngay lúc này, bên cạnh Bạch Khải bỗng lấp lóe sáng rực, một con Hắc Long khổng lồ từ trong phù trận phức tạp chui ra, lao thẳng về phía Tử Vong Kỵ sĩ.

Alpha, Tịch Diệt chi Long.

Khi Mười Một kỵ sĩ triệu hồi Tử Vong Kỵ sĩ, Alpha đã cùng Husky, Gamma và Jetta hợp thành Tịch Diệt chi Long.

Lấy Alpha làm xương, Gamma làm thân, Husky làm hồn, Jetta làm máu, ba con Đế Hoàng sinh vật cùng một con Thần Thoại quân vương dung hợp ra Tịch Diệt chi Long mạnh mẽ hơn so với khi đánh Kinh Lôi Linh Báo.

Tử Vong Kỵ sĩ dường như không ngờ tới sự biến hóa đột ngột của Alpha, nhưng cũng không dừng lại động thái, ngay lập tức vung kiếm chém về phía Tịch Diệt chi Long. Đỉnh! Kiếm và móng vuốt va chạm phát ra âm thanh trong trẻo, Tịch Diệt chi Long không hề bị tổn thương, trái lại Tử Vong Kỵ sĩ lùi lại một bước, kiếm trong tay cũng xuất hiện một vết nứt.

“Khí tức này...”

Hắn Tử Vong chi lực bắt đầu không còn thuần túy?” Nhìn thấy Tịch Diệt chi Long xuất hiện, Mười Một kỵ sĩ có vẻ không vui, nhưng thấy Nicolas lại áp chế trở về xúc tu tử vong, chỉ có thể tạm dừng tại chỗ, không ngừng rót sức mạnh vào lòng đất.

Nhiệm vụ của hắn lúc này là giải phóng Tinh Linh tổ địa bên dưới xúc tu tử vong, chờ khi xúc tu tử vong hiện ra, rồi xử lý những người khác cũng không muộn.

“Tử Vong Kỵ sĩ? Động tĩnh ở nơi này là do Tử Vong bàn tròn gây ra sao?” Nhìn thấy Tử Vong Kỵ sĩ đang chiến đấu với lưỡi hái Tử Vong, Lâm Phú Quý nhíu mày, có một dự đoán, khi nhìn thấy xúc tu tử vong triệu hồi lại càng nhíu mày hơn.

Dưới đáy Lôi Sơn lại có loại đồ vật này! “Nhất định phải lập tức thông báo liên bang, kêu gọi tinh quang đến xử lý.”

Lâm Phú Quý lập tức mở não bộ, truyền ra một đoạn tin tức, sau đó bắt đầu đánh giá xung quanh, khi nhìn thấy Nicolas cùng Bạch Khải, không khỏi ánh mắt co lại.

Gã này, sao lại giống như trong truyền thuyết vậy, đến đâu cũng có thể dẫn dắt vấn đề.

Lâm Phú Quý cúi đầu thở dài, nhưng khi nhìn thấy Tịch Diệt chi Long đang dây dưa với Tử Vong Kỵ sĩ, hẳn bỗng cảm thấy hiếu kỳ.

Khí tức rất quen thuộc, hẳn là thú cưng của Bạch Khải, nhưng sao Bạch Khải lại có được thú cưng có thực lực truyền kỳ? Chẳng lẽ là bí pháp hoặc thiên phú nào đó? Lâm Phú Quý lặng lẽ ghi nhớ, sau đó nhìn về phía Mười Một kỵ sĩ đang phóng ra Tử Vong chi lực.

Ngoài bề ngoài, Lâm Phú Quý cũng cảm nhận được từ Mười Một kỵ sĩ một khí tức đặc biệt, giống như là nhân loại, nhưng lại như là sinh vật siêu phàm.

Rõ ràng, gã này chính là kẻ cầm đầu trong sự cố lần này.

Nghĩ vậy, Lâm Phú Quý trên mu bàn tay bùa chú lại lóe lên, một con có cánh xanh, hình dáng như rồng xuất hiện trước mặt hắn.

Truyền kỳ sinh vật, Thanh Mộc Long Điệp.

Có thể cạnh tranh danh hiệu truyền kỳ với Mộ Thủ, Lâm Phú Quý tự nhiên cũng có một con thứ hai, thậm chí con Thanh Mộc Long Điệp này có sức chiến đấu còn mạnh hơn lưỡi hái Tử Vong.

Liên tiếp biến cố rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Mười Một kỵ sĩ, lúc này hắn cũng không còn sức triệu hồi thêm Tử Vong Kỵ sĩ, nhìn một chút phân biệt bị lưỡi hái Tử Vong và Tịch Diệt chi Long quần lấy, tâm niệm chợt động, lại triệu hồi cả hai Tử Vong Kỵ sĩ về bên người.

Thấy cảnh này, Lâm Phú Quý lập tức phát động tân công, cánh của Thanh Mộc Long Điệp vung lên, Mười Một kỵ sĩ dưới chân lập tức dọc theo những cành cây thô to như cự long, quần chặt lấy Mười Một kỵ sĩ cùng Tử Vong Kỵ sĩ.

Nhưng Mười Một kỵ sĩ vẫn như cũ quần quanh một lượng lớn Tử Vong chi lực, những dây leo vừa mới tiếp xúc, liền lập tức héo rũ.

Những Tử Vong Kỵ sĩ kia lại không có động thái phản kích, mà chỉ lẳng lặng quỳ xuống một gối trước mặt Mười Một kỵ sĩ.

Sau đó, Mười Một kỵ sĩ đặt hai tay lên đầu hai Tử Vong Kỵ sĩ, ngay lập tức, từng hoa văn kỳ diệu hiện ra trên bộ giáp của Tử Vong Kỵ sĩ, lượng lớn khí tức màu đen lan tỏa từ những hoa văn này vào tay Mười Một kỵ sĩ.

Khi cuối cùng một lượng khí tức bị Mười Một kỵ sĩ thu nạp, hai Tử Vong Kỵ sĩ lập tức tan ra thành từng mảnh, biến thành một đồng linh kiện rơi xuống đất.

Ngược lại, Mười Một kỵ sĩ, sau khi hấp thụ năng lượng từ hai Tử Vong Kỵ sĩ, khí tức lại phục hồi về đẳng cấp Bán Thần ban đầu, sức mạnh mạnh mẽ lập tức áp bức lên xúc tu tử vong mà Nicolas đang đấu tranh.

Lúc này, Nicolas toàn bộ tinh thần đều tiêu tốn cho xúc tu tử vong, nếu Mười Một kỵ sĩ tấn công Bạch Khải, hắn cơ bản sẽ không có cách cứu viện.

Chỉ có điều điều làm hắn bất ngờ là, Mười Một kỵ sĩ lại không có ý định tấn công, mà thuận thế đặt hai tay xuống mặt đất, rót toàn bộ sức mạnh vào đại địa.

Chỉ trong giây lát, mặt đất rung chuyển, xúc tu tử vong bỗng nhiên bị đẩy lùi, giống như lật xác bình thường, thoát ra khỏi một lớp xác dày.

Sau đó, trên những xúc tu đó, từng cặp mắt to lớn chui ra, nhìn chăm chăm vào bọn họ.

Chương 822:

Không thể diễn tả Nhìn thấy xúc tu tử vong kỳ dị, Bạch Khải cảm thấy da đầu mình tê tê.

Hình dáng này, thật sự giống với một hình ảnh nào đó trong trí nhớ của hắn, giống như là biểu tượng của Cổ Thần mà hắn rất ưa thích, thật sự quá giống.

Không đúng, không thể nói là giống, mà phải nói là giống hệt nhau.

“Ngay cả Cổ Thần cũng đã đến, vậy thì World of Warcraft chẳng phải đang lừa dối chúng ta sao?” Bạch Khải nhẹ nhàng thì thầm nói.

“Bạch Khải, ngươi cẩn thận một chút, cái Long này có cảm giác rất nguy hiểm.”

Nicolas đứng gần bên hắn, kéo khoảng cách với xúc tu tử vong.

“Long? Nicolas, ngươi thấy là Long à?” Bạch Khải nghe vậy có chút ngỡ ngàng, dường như nghĩ ra điều gì, quay đầu nhìn về phía Tịch Diệt chi Long cùng với Trùng Thảo chờ sủng thú.

“Các ngươi thấy là cái gì?” “Báo cáo thủ lĩnh, ta thấy đó là một gốc thực vật.”

Róc rách, rách rách. (chủ nhân, Gamma thấy đó là một đầu Đông phương Long.) “Mỗi người đều nhìn thấy khác nhau sao?” Bạch Khải ngạc nhiên, trong khi Lâm Phú Quý thì lại nhân cơ hội hạ xuống bên cạnh Bạch Khải nói: “Bạch Khải, sao ngươi lại xuất hiện ở đây?” Nghe Lâm Phú Quý hỏi, Bạch Khải có chút xấu hổ, ánh mắt không tự chủ nhìn sang chỗ khác, nói: “Vận xui, vận xui.”

Thấy bộ dạng đó, Lâm Phú Quý không khỏi cười, sau đó nhìn về phía tử vong xúc tu đang tỏa ra khí thể kinh người, nói: “Nhìn bộ dạng này, mọi người có vẻ không nhìn giống nhau à?” “Đúng vậy, Lâm truyền kỳ, ngài có biết nguyên nhân không?” Bạch Khải liên tục gật đầu hỏi.

“Xem như ta rõ những điều này, dù sao, những thứ không thể diễn tả cũng không ít.”

Lâm Phú Quý khẽ vuốt cằm nói.

“Không thể diễn tả?” Bạch Khải càng cảm thấy hiếu kỳ, hỏi: “Đây không phải là tử vong phân thân sao?” Nghe vậy, Lâm Phú Quý không vội giải thích mà tiếp tục: “Không thể diễn tả, như tên gọi của nó, có nghĩa là chúng không thể được mô tả bằng ngôn từ.”

“Những thứ này không phải là sinh vật, không phải là năng lượng, nhưng nó lại thật sự tồn tại.

Những gì chúng ta thấy chỉ là các hình ảnh sâu trong tâm trí của chúng ta hiện ra mà thôi.”

Bạch Khải nghe vậy, lập tức giác ngộ, hóa ra hẳn nhìn thấy hình dáng Cổ Thần là vì lý do này.

“Từ trong tâm nghĩ ra, mắt thì thấy.”

“Vậy nên, cái này tử vong cũng là một trong những thứ không thể diễn tả à?” Bạch Khải hỏi.

Lâm Phú Quý khẽ gật đầu: “Chính xác mà nói, những thứ không thể diễn tả trong truyền thuyết đều là tử vong phân thân.”

“Vậy bây giờ chúng ta phải làm sao đây?” Bạch Khải nhìn về phía trước, lúc này tử vong xúc tu đang lắc lư không ngừng nhưng không chủ động tấn công họ, dường như đang thích ứng với điều gì đó.

Trong khi đó, một nhóm mười một kỵ sĩ đang quỳ gối trước tử vong xúc tu, cúi đầu thì thầm điều gì đó.

Khí tức của mười một kỵ sĩ hiện tại đã ổn định, có lẽ là sức mạnh của một truyền kỳ, khả năng còn cao hơn một chút, nhưng đối với Lâm Phú Quý mà nói cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Hiện tại điều lớn nhất là vấn đề của tử vong xúc tu.

“Ta đã liên lạc với tinh quang, không biết có đến kịp hay không, Băng Vũ tập đoàn chắc chắn sẽ phái người tới.”

Lâm Phú Quý nhìn vào mắt tử vong xúc tu, sau đó quay đầu nhìn Nicolas nói: “Trước tiên, chúng ta hãy cố gắng áp chế nó.”

“Cái quái vật này giao cho ta, còn cái kia thì giao cho ngươi.”

Nicolas tự tin vỗ ngực.

Mặc dù mới thăng cấp Bán Thần, nhưng trải qua nhiều trận đại chiến giúp hắn nhanh chóng nắm giữ sức mạnh mới, dù rằng tử vong xúc tu đã trở nên mạnh hơn trước kia, nhưng Nicolas không sợ hãi.

“Được.”

Lâm Phú Quý khẽ vuốt cằm, lưỡi hái Tử Vong và Thanh Mộc Long Đệp ngay lập tức hội tụ và xông về phía mười một kỵ sĩ.

“Ta đã xuất hiện, các ngươi đã chậm.”

Mười một kỵ sĩ vẫy tay, một chút mệt mỏi rơi vào xa, kiếm của họ nhanh chóng bay trở về, nhẹ nhàng chống trả công kích của lưỡi hái Tử Vong, đồng thời lui lại.

Nhìn thấy tình huống này, lưỡi hái Tử Vong muốn truy kích, nhưng không nhận ra rằng mình đã tiến vào vòng tấn công của tử vong xúc tu.

Khi chứng kiến dòng sinh cơ cường đại từ lưỡi hái Tử Vong cùng Thanh Mộc Long Đệp bị tiêu tan, tử vong xúc tu hiện lên tia tham lam, nhanh chóng cuốn lấy lưỡi hái Tử Vong.

Thấy vậy, lưỡi hái Tử Vong cùng Thanh Mộc Long Đệp lập tức triển khai lĩnh vực để ngăn cản, nhưng lĩnh vực của họ trước tử vong xúc tu tựa như giấy bị rách, vừa chạm vào liền nát vụn.

Nhưng ngay lúc này, Nicolas với thân binh trên trời hạ xuống, ngăn chặn bốn đòn tấn công từ xúc tu tử vong.

“Đồ xấu, đối thủ của ngươi là ta!” Nicolas dùng đôi vuốt bắt lấy xúc tu, mở miệng phun ra một hơi Phi Thúy, kèm theo ánh sáng lấp lánh của Phi Thúy, hàng triệu luồng sức mạnh Phi Thúy bắn ra đâm vào mắt xúc tu.

Nicolas công kích mạnh mẽ, nhưng tử vong xúc tu không hề tỏ ra bị thương, mà lại đuổi thêm nhiều xúc tu cuốn lấy Nicolas.

Thấy tình thế này, Lâm Phú Quý muốn hỗ trợ, nhưng khi nhìn thấy mười một kỵ sĩ lặng lẽ thối lui vào rừng sâu, hắn lại chuyển đổi mục tiêu.

Mười một kỵ sĩ của Tử Vong bàn tròn rất rõ ràng đã chạm đến trung tâm của Tử Vong bàn tròn, nhưng xem ra cũng chỉ là những nhân vật không có tiếng tăm.

Chỉ cần bắt giữ hắn, có lẽ sẽ bắt được những thành viên khác từ Tử Vong bàn tròn.

Khi nhận ra kế hoạch của mình bị phát hiện, mười một kỵ sĩ không che giấu nữa, vội vàng tăng tốc rút lui, nhưng rõ ràng tốc độ của họ không bằng lưỡi hái Tử Vong, không lâu sau đã bị đuổi kịp.

“Xem ra chuẩn bị vẫn chưa đủ.”

Mười một kỵ sĩ dừng lại, nhìn những xúc tu không ngừng chui ra từ lòng đất, ngay lập tức chúng đã bắt đầu tấn công, cùng với Lâm Phú Quý và hai đầu sủng thú giao tranh.

“Vậy nên, chúng ta tại sao lại hăng hái như vậy?” Bạch Khải nhìn Nicolas, rồi lại nhìn Lâm Phú Quý, bất đắc dĩ nhún vai.

Hai trận chiến này, không phải hắn có thể tham gia, chỉ có thể ngồi xem kịch.

Với tư cách là kẻ đầu sỏ của sự kiện lần này, Bạch Khải cảm thấy mình có chút vô dụng.

Nếu không, để Alpha và những người khác lên giúp một chút? Không được, thời gian duy trì của Tịch Diệt chi Long không dài, sợ rằng không có cơ hội.

“Alpha, người còn có thể duy trì Tịch Diệt chi Long bao lâu?” Bạch Khải hỏi.

Ken kết ken kết. (trước đây tối đa ba mươi giây, bây giờ có Gamma và Beita bọn họ trợ giúp, cũng có thể duy trì khoảng năm phút.) “Năm phút? Vậy là đủ rồi!” Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, chỉ về phía mười một kỵ sĩ, nói: “Đi trước bắt tên kia lại, rồi lại tiếp tục đối phó tử vong xúc tu!” Ken kết ken kết. (Hiểu rồi!) Alpha nhẹ gật đầu, Tịch Diệt chi Long cánh mở rộng, giống như một thanh kiếm sắc hướng về phía mười một kỵ sĩ bay tới.

Rống! Nhưng chưa kịp đến gần, một tiếng gào rú trực tiếp vang lên trong linh hồn của Bạch Khải và mọi người, thanh âm bén nhọn làm Bạch Khải suýt nữa ngất xỉu.

“Hiệu quả này, so với tiếng thì thầm của Beita khủng khiếp hơn nhiều!” Bạch Khải đau đớn ôm đầu, nhìn về phía tử vong xúc tu, phát hiện Nicolas đang ngậm một đoạn xúc tu, mặt mũi ghê tởm bỏ nó sang một bên.

“Phi phi, thật khó ăn, ta nhất định phải súc miệng thật sạch về nhà!” Nicolas ghét bỏ nhìn về phía tử vong xúc tu, toàn thân phát lực, miễn cưỡng thoát khỏi những xúc tu quấn lấy, rồi tiếp tục tấn công.

“Ôi, Nicolas giờ mạnh như vậy sao?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi thán phục, cho dù hắn đã trưởng thành rất nhanh, nhưng với Nicolas mà nói, rõ ràng chênh lệch rất lớn.

Ngay từ đầu bị bà già Phạm đánh cho tê cứng, bây giờ có thể dễ dàng giết lại những tử vong phân thân, sự tiến bộ này có thể nói là khủng khiếp.

“Không hổ là Ngũ Sắc Long, sức chiến đấu quả thật không phải tầm thường.”

Lâm Phú Quý nhìn thấy, ánh mắt hiện lên tia nhiệt huyết, càng phát ra kỳ vọng với Trùng Long.

Khi trở về lần này nhất định phải xin một chút huyết mạch của Lục Long từ Nicolas.

Lâm Phú Quý nghĩ về điều này, nhưng nhìn thấy hai đầu sủng thú bình tĩnh chiến đấu với mười một kỵ sĩ, đột nhiên trong lòng run lên. Đối tượng mà hắn tôn thờ đang bị Nicolas đánh bại, nhưng như một tín đồ không chút xúc động.

Lâm Phú Quý không cảm thấy gia hỏa này là giả tín đồ, vì vậy giải thích duy nhất chính là hắn tin tưởng vào tử vong xúc tu này.

Oanh...

Oanh...

Oanh...

Quả nhiên, ngay khi Lâm Phú Quý nghĩ thông suốt và định nhắc nhở Nicolas, thì dưới lòng đất lại xuất hiện mấy chục xúc tu.

Những xúc tu này không khác nhiều với mấy cái trước, vừa mới xuất hiện đã tấn công xung quanh, trong khi những xúc tu đã vỡ vụn lại tái sinh vào trong cơ thể như một loại năng lượng Tử Vong.

“Tên gọi là tử vong, nhưng lại có thể sống mãi sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút nhíu mày, nhìn những xúc tu đột nhiên từ lòng đất mọc lên, bỗng hấn rõ ràng vì sao thầy giáo lại kiêng kị Tử Vong bàn tròn đến vậy.

Ngoài một số thuộc tính đặc biệt, đại đa số sức mạnh khi gặp Tử Vong chỉ lực đều sẽ bị nó ăn mòn, cộng với tính chất không thể bị tiêu diệt, thì ai cũng sẽ không phải là đối thủ.

“Quả thật như dự đoán của ta, có cả xúc tu ẩn dưới lòng đất.”

Nicolas thấy vậy nhưng không chút bất ngờ, ánh sáng trên cơ thể lóe lên, khiến cho khu vực này ở Tinh linh tổ địa bị vô số ấn ký Phi Thúy bao trùm hoàn toàn.

“Đón nhận chiêu này của ta, vạn long chém!” Nicolas giang cánh, ánh sáng Phi Thúy bao quanh toàn thân, như một thanh bảo kiếm lao về phía những ấn ký Phi Thúy.

Ngay sau đó, hình ảnh của Alpha cũng từ toàn bộ ấn ký Phi Thúy xuất hiện, hướng mấy xúc tu tử vong xung quanh phóng tới.

Chỉ trong khoảnh khắc, những hình ảnh Long Ảnh lấp lóe, sức mạnh cường đại làm cho tất cả tử vong xúc tu bị xé nát, rơi xuống đất, trong khi sức mạnh Phi Thúy bám vào Tử Vong chỉ lực, cướp đoạt lại sinh cơ.

“Đồng đội tốt, thật đáng tin cậy!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi giơ ngón tay cái lên với Nicolas, không tự chủ nhớ về một đầu Ngũ Sắc Long khác ở trong bí cảnh của mình.

Rõ ràng đều là máu huyết năm màu, sao lại chênh lệch lớn như vậy.

Uy lực của Nicolas với vạn long chém đã vượt quá dự đoán của mọi người, tử vong xúc tu hung tợn ban đầu bỗng nhiên

tan vỡ, chân tay rớt xuống đầy đất.

Nhưng Nicolas vẫn không có ý định dừng lại, mà tiếp tục truy kích, quyết định phong ấn tử vong xúc tu một lần nữa.

Nhưng vào lúc này, những mảnh vụn xung quanh bỗng vỡ vụn, toàn bộ Tinh linh tổ địa như kính vỡ lộ ra một thế giới khác.

Thế giới này tương tự như Tinh linh tổ địa, nhưng lại đều là những bức tường đã đổ nát, chỉ có điều điều làm cho người ta khiếp sợ là bên trong phế tích có từng đầu Cự Long thi thể.

Phía dưới Tinh linh tổ địa chính là một mảnh Long chi mộ địa!

Chương 823:

Mộ địa của Rồng “Nơi này, rốt cuộc là cái quái gì...”

Nhìn quanh cảnh hoang tàn khắp nơi của Tinh Linh Tổ Địa cùng với những xác Cự Long xung quanh, Bạch Khải cảm thấy như đang bị lạc vào một thế giới hoàn toàn mới lạ.

Lục Long mộng cảnh, Tinh Linh Tổ Địa, phong ấn của cái chết, mộ địa của Rồng.

Quả thực, nơi này ẩn chứa nhiều tồn tại kỳ bí, khiến cho người ta cảm thấy choáng váng.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải suy nghĩ rõ ràng về điều này, ở trong mộ địa của Rồng, mọi thứ đột nhiên bắt đầu biến hóa.

Khi mộ địa hiện lên, những xúc tu tử vong không còn tụ lại cùng một chỗ nữa mà bắt đầu ào ào tìm kiếm xác rồng để dung hợp vào.

Chỉ trong chớp mắt, những xác rồng đã chết từ lâu đứng dậy, những hốc mắt trống rỗng lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Bạch Khải cùng những người khác. Đúng lúc này, Bạch Khải mới chú ý thấy rằng trong mộ địa không chỉ có Cự Long mà còn nhiều loại dã thú và Tinh Linh khác nhau.

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải dường như hiểu ra điều gì.

“Vừa rồi có một Tinh Linh đã nói về việc Long tộc viện quân, tức là Tinh Linh tộc và Long tộc đã từng cùng nhau chống cự lại cái chết, và đã phải đánh đổi một cái giá cực lớn để phong ấn này.”

“Bất kể là Tinh Linh Tổ Địa hay Lục Long Mộng Cảnh, đều là phần phong ấn này.

Khu vực Lôi Sơn đặc biệt này tồn tại là vì nơi đây chôn cất xác của Lục Long và Cự Long.”

Bạch Khải thở ra một hơi nặng nề, trên mặt tràn đầy vẻ chán nản.

Hắn thật sự đã gây ra một cơn đại họa...

Khi sức mạnh của cái chết không ngừng lan tỏa, xung quanh xác rồng lần lượt sống dậy, và một số đã thú dần dần vây quanh Bạch Khải cùng mọi người.

Nhưng không hiểu sao, những xác Tinh Linh lại không bị sức mạnh cái chết tấn công.

“Tinh Linh...”

Cây Ánh Trăng cổ thụ!” Bạch Khải thấy vậy liền hiểu ra, cố gắng tìm kiếm xung quanh, nhanh chóng phát hiện một cái giếng Vĩnh Hằng đã xuất hiện trở lại, sau khi cây Ánh Trăng cổ thụ biến mất.

“Nicolas, thử làm kích hoạt lại giếng Vĩnh Hằng một lần nữa, có thể nó sẽ khắc chế được sức mạnh cái chết!” Bạch Khải hô to với Nicolas, và Nicolas cũng không chần chừ, nhanh chóng đẩy lùi một vài xác rồng quanh mình và lao tới giếng Vĩnh Hằng.

Nhưng những xác rồng này rõ ràng biết được ý định của Nicolas, chúng không ngần ngại chắn ngay trước mặt hắn.

Không, bọn chúng cũng đã chết từ lâu, giờ đây thậm chí ngay cả linh hồn cũng không còn, chỉ đơn thuần là những xác chết biết di chuyển.

Nhìn những xác rồng trước mặt, Nicolas có chút do dự, chỉ thấy chúng ra mà không thấy tay tiêu diệt.

Dù những xác rồng này đã chết từ rất lâu, khó có thể thấy bất kỳ điều gì đặc biệt hay thậm chí là các thuộc tính năng lượng, nhưng Nicolas vẫn nhận ra một điều.

Trong số những Cự Long đó, có không ít là Lục Long.

Là một Lục Long đơn độc lớn lên từ nhỏ, Nicolas thực sự không nỡ phá hủy xác của những tộc nhân.

Hiu! Ngay lúc này, một luồng kiếm khí từ phía sau bay tới, trực tiếp chém nát một vài con rồng thì trước mặt Nicolas.

Ken két ken két. (Đừng do dự nữa, nếu không thì bọn chúng sẽ mãi mãi không thoát khỏi số phận bị nô dịch.) Tịch Diệt chi Long bay đến phía Nicolas, không chút do dự đập nát một xác rồng.

“Không sai, Long tộc đã suy nghĩ quá nhiều.”

Nghe vậy, Nicolas lập tức điều chỉnh bản thân, nhìn các xác tộc nhân, há miệng phun ra một hơi, mạnh mẽ thổi ra hơi thở của Rồng, thiêu đốt bọn chúng thành hư vô.

Những xác rồng này có thể khi còn sống vô cùng mạnh mẽ, nhưng dưới sự bào mòn của thời gian, đã sớm mục nát không thể chịu nổi, ngay cả Alpha cũng dễ dàng tiêu diệt.

Không có xác rồng nào ngăn cản, Nicolas lại nhanh chóng tăng tốc, nhanh chóng trở lại bên giếng Vĩnh Hằng, trực tiếp rót vào sức mạnh Tự Nhiên.

Vừa rồi giếng Vĩnh Hằng đã được kích hoạt bằng sức mạnh Tự Nhiên, vì vậy bây giờ cũng có thể làm tương tự.

Nhưng lần này, mặc cho Nicolas thao tác thế nào, giếng Vĩnh Hằng cũng không có mảy may động tĩnh, giống như đã hư hại hoàn toàn.

“Có thật không, có phải phải giống như vừa rồi, hiền tể Tinh Linh vong hồn mới có thể không?” Bạch Khải có chút bức bối, trước đây khi cây Ánh Trăng cổ thụ tan biến, vong hồn của Tinh Linh đều đã biến mất, giờ để tìm chúng ở đâu? Thêm vào đó, vì sự trì hoãn này, họ đã hoàn toàn bị bao vây bởi những xác rồng.

Cùng lúc đó, ở phía sau bầy xác rồng, một cỗ khí tức khiến tất cả mọi người cảm thấy choáng váng dâng lên.

Trong ánh mắt khiếp sợ của Bạch Khải cùng mọi người, một con Thần Long dài gần trăm mét chậm rãi dâng lên, cho dù bị chôn vùi dưới vô số mảnh vỡ, nhưng trên người nó vẫn tỏa ra ánh sáng xanh lục, tạo cảm giác sinh cơ bừng bừng.

Nhưng rất nhanh, con Thần Long màu xanh này bị một làn khói đen bao phủ, biến thành một con Ma Long hoàn toàn màu đen. Điều kỳ lạ là, đầu của Ma Long lại thiếu đi, chỉ có những sợi khói đen từ đoạn cổ bay ra, thực sự kỳ dị một cách lạ thường.

“Ha ha ha...”

Ta cuối cùng tìm được ký chủ, cho dù các ngươi có sức mạnh Bán Thần, vậy cũng không thể áp chế ta trở về được nữa!”

Mười một kỵ sĩ thấy vậy rõ ràng hơi vui vẻ, cất cao giọng nói: “Chờ chúng ta tập hợp đủ tất cả mảnh vỡ của cơ thể, thế giới này sẽ chào đón một khởi động mới!” “Khởi động mới? Người nên lo cho chính mình trước đi!” Lâm Phú Quý nghe vậy hừ lạnh một tiếng, mi tâm chú văn lấp lánh, lưỡi hái Tử Vong cùng Thanh Mộc Long Điện ngay lập tức rung chuyển, hai hóa bốn, bốn hóa tám, khiến cho mười một kỵ sĩ bị đánh ngã xuống.

Nhưng mười một kỵ sĩ dường như đã chìm đắm trong cơn cuồng tượng thần thánh của cái chết, hoàn toàn không có ý định phản kháng, chỉ nhìn chăm chăm vào đầu Ma Long không đầu, miệng thì thầm không ngừng.

Thấy tình cảnh này, Lâm Phú Quý liền quay đầu bỏ đi, trong khi lưỡi hái Tử Vong phun ra từng sợi tơ nhện, trói buộc mười một kỵ sĩ, kéo theo sau lưng theo Lâm Phú Quý mà đi.

Mười một kỵ sĩ bị bắt lại, nhưng mặt Bạch Khải không chút nào buông lỏng, ngược lại còn trở nên khó xem hơn.

Vảy rồng màu xanh, Thần Long phương Đông, không đầu.

Tại sao lại xuất hiện đầu lâu của Thần Long phương Đông trong khối đá ở Học viện Thương Chập? Nhưng Bạch Khải lại không thể nào cảm thấy vui vẻ.

Dù không thấy được vẻ mặt cẩn thận của Nicolas, Bạch Khải cũng cảm nhận được khí tức kinh khủng từ Ma Long không đầu đó.

Cảm giác này, không khác gì so với khi họ đối mặt với Hắc Long Akuya.

Không, thậm chí còn khiến cho người ta tuyệt vọng hơn nhiều.

“Bạch Khải, ta sắp toàn lực đối phó với gia hỏa này, người hãy cẩn thận một chút.”

Nicolas nghiêm túc dặn dò Bạch Khải, lập tức trên thân dấy lên một luồng ánh sáng lục đặc biệt, khí thể lại tăng lên một tầng nữa.

Kỹ năng pháp tắc - Tự Nhiên pháp tắc! Sau khi thi triển Tự Nhiên pháp tắc, Nicolas lập tức bay về phía Ma Long không

đầu, và con Ma Long cũng bị khí tức của Nicolas hấp dẫn, tiến lên đón nhận.

Oanh! Oanh! Oanh! Trên bầu trời Lôi Sơn, một con Cự Long toàn thân đang cháy bùng lên ánh lửa xanh lục cùng với một con Ma Long không đầu be bối nhau, mỗi đợt công kích đều phát ra âm thanh nổ lớn vang vọng khắp Lôi Sơn.

“Đây là tình huống gì?!” Khi nhận được tin tức từ Bạch Khải, Băng Vũ Đạo Quán cùng với các thành viên của Hiệp Hội Ngự Thú Sư nhìn lên bầu trời nơi hai con Long đang giao chiến, có chút mòng bức.

“Âm thanh lớn như vậy, ta nên nói là không ngạc nhiên chút nào sao?” Lưu Bội thấy vậy lắc đầu cười khổ, quay quanh nhìn một hồi, nhanh chóng phát hiện Bạch Khải đang bị Tinh Linh Tổ Địa và những xác rồng vây quanh.

“Cuộc chiến trên trời không phải chúng ta có thể tham gia, đi cứu Bạch Khải trước.”

“Vâng!” Một nhóm Ngự Thú Sư lập tức lao vào Tinh Linh Tổ Địa, bắt đầu tấn công các xác rồng.

“Bọn họ cũng đã đến?” Thấy viện quân đến, Bạch Khải thầm nhẹ nhõm.

Dù không thể ảnh hưởng đến lực lượng cấp cao của cuộc chiến, nhưng có nhiều Ngự Thú Sư ở đây, hẳn không cần lo lắng việc những xác rồng sẽ tàn mạt khắp nơi.

Bây giờ vấn đề là phải tìm cách phong ấn sức mạnh cái chết lại một lần nữa.

Nói đến việc tiêu diệt, Bạch Khải không một phút nào nghĩ tới.

Ngay cả Long cấp thần cũng không thể tiêu diệt được, thì hẳn lại càng không thể làm được.

“Làm cách nào để triệu hồi lại cây Ánh Trăng cổ thụ đây?” Bạch Khải vừa gãi đầu vừa đi quanh giếng Vĩnh Hằng nghiên cứu hồi lâu mà không tìm thấy phương pháp thích hợp.

“Nếu Tàn hội trưởng ở đây thì tốt rồi, nói không chừng hẳn Quang Tinh Linh còn có thể phát huy được tác dụng.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, cảm thấy đau đầu.

Nếu không, thử bắt Quan Thanh tới xem sao? Dù gì hắn cũng là Yên Nguyệt thu ma, thuộc tính ánh trăng mà.

Hả? Tinh Linh? Ánh trăng? Bạch Khải raise his eyebrows, nhìn về phía Tịch Diệt chi Long và nói: “Alpha, giải trừ hợp thể.”

Alpha nghe thấy vậy không do dự, ngay lập tức tản ra Tịch Diệt chi Long, chưa kịp hỏi thì Alpha đã kéo Gamma và Trùng Thảo tới giếng Vĩnh Hằng.

“Epsilon, hãy rót sức mạnh Đại Nhật vào trong cơ thể Gamma, sau đó Gamma sẽ rót những sức mạnh này vào trong giếng Vĩnh Hằng.”

“Thủ lĩnh, cái này có hữu dụng sao?” Trùng Thảo có chút nghi hoặc gãi gãi đầu, một bên là Thái Dương, một bên là ánh trăng, nghĩ thế nào cũng không thấy hữu dụng.

“Đừng hỏi nhiều như vậy, nhanh lên thử xem.”

Bạch Khải không muốn giải thích, chỉ thúc giục hai sủng làm theo yêu cầu của mình.

Hai sủng thấy thế nhìn nhau một cái, rồi ngoan ngoãn làm theo yêu cầu của Bạch Khải.

Chỉ trong chớp mắt, ánh mặt trời chói lọi chiếu sáng Tinh Linh Tổ Địa, làm sáng rõ những xác rồng khủng khiếp, khiến cho người ta phải rùng mình.

Nhưng rất nhanh, bọn họ lại bị những biến hóa của giếng Vĩnh Hằng hấp dẫn.

Khi Gamma tiếp nhận sức mạnh Đại Nhật từ Trùng Thảo, từ từ rót vào giếng Vĩnh Hằng, ánh trăng bên trong giếng rực rỡ một cách kỳ diệu, không ngờ cùng hòa quyện với ánh trăng trên bầu trời.

Sau đó, một cột ánh sáng phóng lên tận trời, nuốt chửng Trùng Thảo và Gamma vào bên trong.

“Thật tuyệt, vẫn có thể, mười năm học hành gian khổ không phải là vô ích a!” Bạch Khải thấy vậy vui mừng cuống quýt, ánh nắng khúc xạ biến thành ánh trăng nơi dị giới mà vẫn có thể sử dụng được, điều này thật sự khiến hắn bất ngờ.

Chắc chắn nếu không có Gamma đã từng hấp thu Quang Tinh Linh chi tâm, thì e là cũng không thể làm được.

Nhưng mặc kệ, miễn là hữu dụng là được.

Khi ánh sáng lan tỏa, những gì xuất hiện trước mặt Bạch Khải không phải là Trùng Thảo và Gamma nữa, mà là một Tinh Linh được hình thành từ ánh trắng.

Tinh Linh này dáng người yếu điệu, khi thấy Ma Long không đầu ở trên không trung, hai tay nắm hư, một cây cung dài ánh trắng liền xuất hiện trong tay, trực tiếp kéo thành hình trắng tròn, khóa chặt Ma Long không đầu.

Chương 824:

Chiếc nhẫn Tinh Không Nguyệt Quang Tinh Linh xuất hiện, ngay lập tức thu hút sự chú ý của Ma Long không đầu, khiến cho mười một kỵ sĩ vốn rất bình tĩnh cũng rơi vào hoảng loạn, họ vội vàng giãy giụa.

“Bạch Khải, bất kể ngươi làm gì, hãy nhất định giữ vững!”
Lâm Phú Quý thấy vậy, lập tức tăng cường ràng buộc cho mười một kỵ sĩ, đồng thời cao giọng nhắc nhở.

“Ta cũng không thể kiểm soát được chuyện này.”

Bạch Khải bất đắc dĩ nhún vai.

Khi ánh trắng Tinh linh xuất hiện, hắn cùng Gamma và Trùng Thảo đã hoàn toàn mất liên lạc.

Hắn chỉ có thể thông qua khế ước xác nhận rằng bọn họ vẫn an toàn.

Tuy nhiên, nhìn phản ứng của các phe phái, liệu họ có thể lật ngược tình thế hay không vẫn còn chưa rõ.

Quả nhiên, khi thấy Nguyệt Quang Tinh Linh giương mũi tên dài, Ma Long không đầu thậm chí bỏ qua đối thủ trước mắt, lao thẳng về phía Nguyệt Quang Tinh Linh. Đối mặt với hung uy của Ma Long không đầu, Nguyệt Quang Tinh Linh không hề dao động, vững vàng cầm trường cung, chờ đợi thời cơ tốt nhất.

Cuối cùng, khi khoảng cách giữa Ma Long không đầu và Nguyệt Quang Tinh Linh chỉ còn một bước, Nguyệt Quang Tinh Linh mới buông ngón tay, mũi tên ánh trắng lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh, xuyên qua cổ Ma Long không đầu, thâm nhập vào bên trong thể nội của hắn.

Khi ánh trắng nhập thể, Ma Long không đầu lập tức cứng đờ tại chỗ, chỉ thấy các phần cơ thể hắn không ngừng vặn vẹo, như thể có vật gì muốn thoát ra.

Nhìn thấy vậy, Nguyệt Quang Tinh Linh liền thân thể nhoáng một cái, lại phân ra mười cái phân thân, tiếp tục bắn ra một

phát tên, tất cả đều trúng vào những vị trí mà Ma Long không đầu nhô ra.

Cuối cùng, một đám vật chất màu đen từ chỗ cổ Ma Long không đầu chui ra. Đó chính là diện mạo thật sự của tử vong phân thân.

“Vậy là đã ép được tử vong phân thân ra ngoài sao?” Bạch Khải thấy vậy, đôi mắt bỗng sáng lên, trong khi Nicolas nắm lấy thời cơ, phun ra sức mạnh tử vong về phía tử vong phân thân.

Cùng lúc đó, Nguyệt Quang Tinh Linh thu hồi các phân thân, lại ngưng tụ ra một mũi tên ánh trắng dài, chờ cho ánh trắng hình thành hoàn toàn, thì hình dáng của Tinh linh chỉ còn lại một bóng dáng mờ ảo.

Rõ ràng, một phát này đã tụt đủ toàn bộ sức mạnh của Nguyệt Quang Tinh Linh! Khi thấy mũi tên ánh trắng đã được ngưng tụ, tử vong phân thân tự nhiên muốn quay về với Ma Long không đầu, nhưng sức mạnh của Nicolas hoàn toàn chặn đường đi của nó, khiến cho nó không thể tiến gần.

Sau đó, dưới ánh mắt phát điên của mười một kỵ sĩ, mũi tên ánh trắng gào thét bay ra, trực tiếp trúng vào tử vong phân thân. Ánh trắng lạnh lẽo ngay lập tức bao phủ tử vong phân thân, từ từ tiêu tan lớp sương đen bên ngoài, có xu hướng hoàn toàn thanh tẩy.

“Hô ~ cuối cùng cũng hoàn thành.”

Bạch Khải lau mồ hôi lạnh trên trán, thở phào nhẹ nhõm.

“Vẫn chưa xong đâu.”

Lâm Phú Quý lắc đầu, vẫn chăm chăm nhìn lên bầu trời.

Sức mạnh bên trong tử vong phân thân vẫn ngày càng tinh khiết hơn, tốc độ ánh trắng thanh tẩy dần giảm, đến khi chỉ còn lại một chút hắc tuyến, vẫn không thể nào đột phá nổi.

Ngược lại, ánh trắng lại bắt đầu chậm rãi yếu đi theo thời gian trôi qua.

Cuối cùng, tử vong phân thân trải qua một trận giãy dụa kịch liệt, lớp ánh trắng bên ngoài bỗng dừng tiêu tan, khôi phục tự do.

Và lúc này, giếng Vĩnh Hằng trên không Nguyệt Quang Tinh Linh cũng hoàn toàn biến mất, Gamma và Trùng Thảo trở về bên cạnh giếng Vĩnh Hằng, nhưng không hiểu sao vẫn không nhúc nhích, tựa như đã rơi vào giấc ngủ say.

“Không thể nào, chuyện này không thể như vậy được?” Bạch Khải thấy cảnh tượng như vậy thì có phần ngỡ ngàng, trong khi tử vong phân thân lại tiếp tục bay về phía Ma Long không đầu.

“Alpha, Nicolas, ngăn cản hắn!” Bạch Khải hô to, khí tức từ Phi Thúy và sức mạnh tử vong cùng lúc cũng giáng xuống tử vong phân thân, nhưng lại không tạo ra bất kỳ tổn thương nào cho nó, trái lại lại bị tử vong phân thân hấp thu, mạnh mẽ tăng cường sức mạnh.

Cuối cùng, dưới ánh mắt tuyệt vọng của Nicolas và Bạch Khải, tử vong phân thân lại một lần nữa tiến vào thể nội Ma Long không đầu, mang theo sức mạnh cường đại hơn hướng họ phát ra những tiếng gào rú không tiếng động.

Bỏ đi lớp tạp chất bên ngoài, giờ đây tử vong phân thân còn mạnh mẽ hơn trước! “Đáng ghét, tinh quang cập đến đâu rồi?” Lâm Phú Quý thấy vậy không khỏi phàn nàn, vừa chuẩn bị tạm thời bỏ mười một kỵ sĩ đi lên hỗ trợ, thì đột nhiên phát hiện điều gì, bỗng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy bầu trời vốn tối tăm, không biết từ lúc nào xuất hiện một cái vòng tròn máy móc khổng lồ, bên trong đó là một viên đá phát ra ánh sáng.

Viên đá này ban đầu chỉ phát ra những ánh sáng nhạt, chỉ đủ cho chính nó chiếu sáng, nhưng theo viên đá liên tục lấp lóe, ánh sáng của nó dần dần trở nên chói lòa.

Khi Bạch Khải và những người khác cũng nhận ra vòng tròn này, ánh sáng phát ra từ viên đá đã chiếu sáng cả bầu trời đêm như ban ngày.

“Xin lỗi, ta không thể đến kịp, việc truyền tống năng lượng có chút chậm trễ, nhưng bây giờ xem ra, thời gian có vẻ đã vừa đủ.”

Giọng nói quen thuộc của Vương Trần vang lên từ đó, ngay khi mười một kỵ sĩ nghe thấy tiếng nói của hắn, họ liền tự

động vạch ra mạng nhện ràng buộc, hướng về phía Ma Long không đầu mà lao tới.

Tinh quang Vương Trần, huyền thoại truyền kỳ đáng sợ nhất từ Tử Vong Bàn Tròn, không có cái thứ hai! Tuy nhiên, ngay khi hắn chưa đến gần Ma Long không đầu, ánh sáng từ viên đá trên vòng tròn đã bao trùm toàn bộ, một cột sáng khổng lồ từ trên trời giáng xuống, bao phủ Ma Long không đầu.

Cột sáng này không lóa mắt, còn mềm mại hơn cả ánh sáng của trăng nhưng Ma Long không đầu lại có vẻ rất đau đớn, không ngừng giãy dụa, cố ý thoát khỏi cột sáng tinh quang này.

Nhưng cột sáng đã hoàn toàn khóa chặt Ma Long không đầu, bất kể hắn hành động thế nào, cũng như cái bóng bám theo, kéo theo cả mười một kỵ sĩ cũng bị ảnh hưởng, ngã xuống đất không rõ sống chết.

Cuối cùng, tử vong phân thân sau một hồi giãy giụa kịch liệt lại một lần nữa bị đẩy ra ngoài, không đầu Ma Long đã khôi phục hình thể Thanh Long, rơi xuống trên mặt đất.

Còn tử vong phân thân, vẫn bị vây ở không trung, từng chút một bị luyện hóa.

“Xem ra lần này nguy cơ xem như đã vượt qua.”

Lâm Phú Quý thấy vậy, thở phào nhẹ nhõm.

“Thật sao? Vương Truyền kỳ không đến mà sức mạnh vẫn có thể mạnh như vậy?” Bạch Khải nghe thấy cũng có chút ngạc nhiên, hỏi.

“Sức mạnh tinh quang ngoài hắn ra, còn có sức mạnh của Thần Tinh cơ giáp, chỉ cần là không gian kỹ thuật, giống như chiếc nhẫn Tinh Không này thì đều là chiến thuật quen thuộc của người đó.”

Lâm Phú Quý cười nói, nhìn tử vong phân thân đã hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, nói.

“Cũng may tinh thần chi lực mạnh mẽ đối với lực lượng tử vong rất có hiệu quả, nếu không chúng ta sẽ gặp rất nhiều rắc rối.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, Vương Trần có tinh thần lực mạnh mẽ rõ ràng vượt trên cả Nguyệt Quang Tinh Linh, nếu không cũng không thể gây tổn thương lớn đến như thế cho lực lượng tử vong.

Tuy nhiên, khả năng truyền tống không gian của Vương Trần đúng là cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả khi không biết hắn đang ở đâu, vẫn có thể truyền tống đến một cách mạnh mẽ như vậy, hoàn toàn vi phạm quy luật của chuyển động không gian thường thấy.Ồ, chờ khi quay lại nhất định phải hỏi cho rõ ràng, nếu không được, để Delta và chính Shuke thử nghiệm cũng được.

Rất nhanh, khi tinh quang tan đi, trong không khí đã không còn bóng dáng của tử vong phân thân, giọng nói của Vương Trần lại vang lên từ chiếc nhẫn Tinh Không.

“Tạm thời cứ như vậy đi, ta sẽ chạy thật nhanh tới, chuyện còn lại phiền phú quý người.”

“Đã biết.”

Lâm Phú Quý tức giận nhẹ gật đầu.

“Kết thúc rồi sao? Chẳng lẽ tử vong đã bị tiêu diệt?” Bạch Khải nghe vậy thì sửng sốt, tò mò hỏi.

“Dĩ nhiên không phải, tử vong không thể nào...”

Lâm Phú Quý mỉm cười giải thích, nhưng lời chưa đến nền, bỗng bị một tiếng gào rống như dã thú cắt ngang.

“Ta chủ yếu là vĩnh viễn không thể chết, chỉ có các người những dị giáo đồ, mới có thể trầm tràn trong vực thăm tử vong, vĩnh viễn không có cách nào thoát khỏi!” Mười một kỵ sĩ vốn bị thương nặng bất ngờ đứng dậy, mặt nạ không biết từ đâu rơi mất, lộ ra khuôn mặt vặn vẹo bên trong. Đó căn bản không phải là hình dạng nhân loại như Bạch Khải dự đoán, mà là một con quái thú, bị lực lượng Tử Vong ăn mòn, trở nên đen nhánh.

“Những gia hỏa này, rốt cuộc đang nghiên cứu cái gì đây!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi nhíu mày, trong khi mười một kỵ sĩ lại không biết từ đâu móc ra một thanh chủy thủ đỏ tươi, mạnh mẽ cắm vào ngực mình.

Chủy thủ vỡ vụn, hóa thành một đạo phù trận màu đỏ bám vào bộ giáp, mười một kỵ sĩ trong bộ giáp hóa thành các linh kiện, lõi cuốn cơ thể biến thành năng lượng màu đỏ, tràn vào bên trong cơ thể Ma Long không đầu.

So với hình thể không lồ của Ma Long không đầu, mười một kỵ sĩ trong bộ giáp thậm chí còn không bằng một miếng vảy của Ma Long, hoàn toàn không tạo nên một chút sóng gió nào.

Tuy nhiên, khi mười một kỵ sĩ gia nhập vào, lực lượng Tử Vong vốn gắn chặt trên cơ thể rỗng ngay lập tức tách rời đi, lại một lần nữa chảy hướng về cơ thể của Ma Long.

Dần dần, từng khối áo giáp màu đen từ bên trong Ma Long không đầu chui ra, bao phủ lớp vảy bên ngoài, trong khi nơi thiếu thốn đầu lâu, lại được thay thế bởi một chiếc mũ bảo hiểm màu đen.

“Ta đột nhiên hiểu ra, vì sao Liên bang lại kiêng kỵ Tử Vong bản tròn như vậy, những gia hỏa này hoàn toàn không biết chết là gì.”

Bạch Khải thấy vậy thở dài bất đắc dĩ, nhưng không còn lo lắng nữa, mà lại tràn đầy mong đợi nhìn về phía chiếc nhẫn Tinh Không.

Ngay cả tử vong phân thân thật sự cũng không phải là đối thủ của Vương Trần, huống gì là lúc này mười một kỵ sĩ.

Chỉ là Bạch Khải đã chờ lâu mà không thấy chiếc nhẫn Tinh Không có động tĩnh gì mới, không khỏi tò mò hỏi.

“Vương Truyền kỳ, có thể giải quyết những gia hỏa này nhanh một chút để chúng ta dễ thu dọn không?” “Không cần phải lo lắng, mặc dù tinh quang có thể truyền tống công kích từ xa, nhưng cũng có những hạn chế, chiếc nhẫn Tinh Không này trong thời gian ngắn sẽ không thể tái phát động công kích.”

Lâm Phú Quý lắc đầu nói.

“Vậy thì tốt, giống như mạng lưới, đều chỉ có thể dùng một lần.”

Bạch Khải chép miệng, nhìn về phía Nicolas, nói: “Nicolas, vẫn phải dựa vào người thôi.”

“Không có vấn đề!” Nicolas nhẹ gạt đầu, điều chỉnh một chút rồi lại tiếp tục tiến lên, trong khi Lâm Phú Quý cũng cuời lên hai con sủng thú, chuẩn bị cùng nhau lên hỗ trợ.

Nhưng đúng lúc này, hai chiếc lưới câu đầy máu tươi từ trong rừng bay ra, một mạch chụp vào lưới hái Tử Vong cùng Thanh Mộc Long Điệp, lực lượng khổng lồ kéo hai vật truyền kỳ này tiến về phía rừng cây.

“Đắm máu móc thịt?” Bạch Khải liếc mắt nhận ra nguồn gốc của hai cái lưới câu, nhìn theo hướng xích xuyên, lại thấy hai bóng hình kỵ sĩ áo giáp chậm rãi từ trong rừng đi ra.

“Tur Mã đại sư...

Không đúng, phải là Tur Mã truyền kỳ, biến hiệu kỹ năng đều đã sử dụng ra, không cần phải trốn tránh như thế?” Lâm Phú Quý cũng nhận ra nguồn gốc của hai cái lưới câu đầy máu, vừa điều khiển sủng thú chiến đấu, vừa nói.

“Thật sự, vốn không có ý định ra ngoài.”

Giọng nói của Tur Mã Tịnh từ trong bộ giáp tử vong truyền ra, với lời nói đầy sự trêu chọc.

“Bất quá dù sao các người cũng đã phát hiện, nhưng mà ta hiện tại cũng coi là đang làm việc cho Tử Vong bàn tròn, bộ trang phục này vẫn nên tiếp tục mặc.”

Chương 825:

Vong Linh Chúa Tể “Quần áo làm việc? Áo giáp Tử Vong?”
Bạch Khải nghe vậy không khỏi giật mình, quả thật Tư Mã gia tộc không phải là những người tốt.

Chẳng hiểu họ đã giấu diếm liên bang như thế nào? Chẳng lẽ là liên bang cũng bị Tử Vong bàn tròn thâm nhập? “Thế nào, Bạch Khải đại sư cảm thấy quần áo làm việc của chúng ta như thế nào? Nếu thích, ta có thể làm cho ngươi một bộ.”

Tư Mã Tịnh nhìn về phía mười một kỵ sĩ đang biến thành áo giáp Thanh Long, nói tiếp: “Danh sách của mười một người này, họ đã hiến tế chính mình.

Vị trí của họ hiện đã trống.

Nếu Bạch Khải đại sư có hứng thú, ta có thể tiến cử ngươi thay thế.”

“Tiến cử ta? Thật xin lỗi, ta không có hứng thú với những người này.”

Bạch Khải liền khoát tay, đáp: “Hơn nữa, Tư Mã Tịnh, có lẽ ngươi nên tự quản lý bản thân trước đã.”

Bạch Khải mĩa mai nói với Tư Mã Tịnh, lúc này Tinh Không Chi Hoàn đã khóa chặt hẳn, đưa tất cả hình ảnh của Tư Mã Tịnh trở về một nơi nào đó trong liên bang.

“Ta đã quyết định ra đi, đương nhiên sẽ không lo lắng về việc thân phận bị lộ.”

Tư Mã Tịnh mỉm cười bình thản, nói: “Còn các ngươi, tốt hơn hết là hãy chú ý đến tình hình xung quanh mình.”

Nói xong, Tư Mã Tịnh búng ngón tay, từng đầu đũa máu Cầm Hận Đồ Tể từ trong rừng bước ra, số lượng nhiều đến mức vượt qua cả dự đoán.

“Ta còn có việc phải đi, không thể ở đây tiếp đãi các ngươi.

Các ngươi tự chơi đi.”

Tư Mã Tịnh vẫy tay chào Bạch Khải, trong tay hắn cầm một viên thủy tinh cầu trong suốt, bên trong là một sợi tóc màu đen

đang không ngừng chuyển động.

“Tử Vong phân thân? Hẳn định mang đi Tử Vong phân thân!”
Bạch Khải thấy vậy muốn ngăn cản, nhưng đã bị đám Cầm Hận Đồ Tể chặn lại, chỉ còn cách nép sau lưng Alpha.

Khi hắn quay lại nhìn, Tư Mã Tịnh đã hoàn toàn biến mất trong bóng tối.

“Xem ra mục tiêu của những người này là thu về Tử Vong phân thân, chúng ta đã quá bất cẩn.”

Lâm Phú Quý sắc mặt có chút nặng nề, biết rõ Tử Vong sẽ không chết, nhưng vẫn không nghĩ đến khả năng họ đã chuẩn bị từ trước, cuối cùng để cho Tư Mã Tịnh chạy thoát.

Với số lượng đông đảo Cầm Hận Đồ Tể, đặc biệt là có hai thực thể biến chủng không thua kém gì sinh vật truyền kỳ, hiện tại họ cũng không thể nào đuổi theo.

“Trước hết hãy giải quyết chuyện ở đây, việc của Tư Mã gia tộc, Tinh Quang sẽ xử lý.”

Lâm Phú Quý liếc nhìn Tinh Không Chi Hoàn trên đầu, chuyển sự chú ý đến đám Cầm Hận Đồ Tể xung quanh.

“Viện trưởng, bây giờ chúng ta phải làm gì?” Lưu Bội hỏi khi tiến lại gần Bạch Khải.

“Nghe Lâm truyền kỳ, trước hết hãy xử lý đám Cầm Hận Đồ Tể này.”

Bạch Khải liếc mắt nhìn xung quanh.

“Được.”

Lưu Bội gật đầu, lập tức ra lệnh cho các Ngự Thú sư cẩn thận đối phó với Cầm Hận Đồ Tể.

Không biết Tư Mã gia tộc đã triệu hồi nhiều Cầm Hận Đồ Tể từ đâu, sự xuất hiện của lực lượng Quân Vương tăng mạnh này quả thật khiến Lưu Bội không dám xem thường.

“Số lượng này quả là một vấn đề phiền phức.”

Nơi rừng cây, Bạch Khải nhận ra, Tư Mã gia tộc rõ ràng đã thả toàn bộ số Cầm Hận Đồ Tể có trong tay.

“Ngự Thú sư, đừng quên tái tạo châu.”

Jerry đột nhiên nhắc nhở.

“Tái tạo châu? Sao ta có thể quên được vụ này!” Bạch Khải vỗ đầu, lấy tái tạo châu ra rồi ném cho Alpha.

Alpha vững vàng tiếp nhận, sau đó Bạch Khải chăm chú nhìn, đặt tái tạo châu lên trán mình.

Răng rắc! Tái tạo châu trên đầu bỗng xuất hiện một vết nứt, sau đó cứ như vậy lan ra, những vết rạn tựa như mạng nhện phủ đầy tái tạo châu, bên trong ánh sáng tỏa ra, từ từ hòa vào ngọn lửa linh hồn của Alpha.

Oanh...

Một cỗ rung động vô hình của linh hồn khuếch tán ra xung quanh, những Ngự Thú sư đang chiến đấu với Cầm Hận Đồ Tể đều đột ngột dừng lại, ngẩn ra không biết đang nghĩ gì.

Rồi một đạo quang mang tiên hóa từ trên trời giáng xuống, bao phủ Alpha, hình thể và khí tức của nó lập tức tăng mạnh, nhắc bỗng lên một đẳng cấp khác.

Cuối cùng, khi quang mang tỏa ra, hình dáng của Alpha hiện lên.

So với trước, Alpha giờ đã cao tới năm mét, Bạch Khải đứng bên cạnh như một đứa trẻ, trông vô cùng yếu ớt.

Tuy nhiên, sự biến đổi rõ rệt nhất chính là ở uy áp vương giả mà Alpha sở hữu. ...

“Quả nhiên thành công!” Thấy Alpha có được kỹ năng hoàn toàn mới, Bạch Khải không khỏi cảm thấy phấn khởi, đặc biệt là phần huyết mạch Đế Hoàng của Alpha càng khiến hắn vui mừng.

Cuối cùng, việc tấn thăng truyền kỳ đã chuẩn bị hoàn tất.

“Bạch Khải, Alpha của ngươi vừa có được Vong Linh Chúa Tể kỹ năng sao?” Lâm Phú Quý ngay lập tức nhận ra điều khác lạ, hỏi.

“Hừm, may mắn thôi, cuối cùng cũng đã có.”

Bạch Khải gật đầu.

“Vong Linh Chúa Tể, nếu ta không nhớ lầm thì ngay cả lão sư của ngươi, Minh Hoàng cũng không có được kỹ năng này.”

Lâm Phú Quý tặc lưỡi nói: “Ngươi, lần này tuyệt đối là hơn hẳn thầy rồi.”

“Lão sư cũng không có?” Bạch Khải có chút ngạc nhiên, nhưng khi nghĩ đến sự chuẩn bị trước đó cho Vong Linh Chúa Tể, thì cũng thấy bình thường.

Nếu không phải hắn có trướng tiên hóa, có thể tùy ý kết hợp vật liệu, thêm nữa còn có gió Tinh Linh truyền thừa và tái tạo châu trợ giúp, có lẽ giờ này cũng không có được Vong Linh Chúa Tể.

“Đương nhiên, Vong Linh Chúa Tể, dù có thâm nhập vào lịch sử cũng là một kỹ năng cực kỳ hiếm có, nhưng mỗi lần xuất hiện, đều kéo đến một trận vong linh thiên tai.”

Lâm Phú Quý nghiêm túc nói: “Vậy nên, hãy thật cẩn thận với thú cưng của ngươi, đồng thời cầu nguyện để ngươi có thời gian giáo dục nó tốt hơn, nếu không khi ngươi chết, nó có thể trở thành mối đe dọa lớn nhất đối với liên bang.”

“Lâm truyền kỳ, hy vọng ngài có thể hiểu cho ta.”

Bạch Khải ngượng ngùng nhìn Lâm Phú Quý, nhưng rõ ràng Vong Linh Chúa Tể mang một vị trí đặc biệt.

“Alpha, khiến đám Cầm Hận Đồ Tể này từ bỏ chống cự nhé, làm được không?” Alpha gật đầu. (Để ta thử xem, không thành vấn đề.) Alpha cảm thấy hứng thú với sức mạnh mới này, ánh lửa trong mắt lóe lên, khí tức Vong Linh Chúa Tể lan tỏa ra, xâm nhập vào từng linh hồn của các vong linh quanh.

Sau đó, đám Cầm Hận Đồ Tể ngay lập tức buông vũ khí trong tay, từ từ ngồi xuống ôm đầu, không còn chút kháng cự nào.

Ngay cả mấy cỗ xác chết chưa bị mười một kỵ sĩ thôn phệ cũng đột nhiên đứng dậy, ánh lửa linh hồn trong mắt họ chớp sáng, chứng tỏ họ đã bị Alpha Vong Linh Chúa Tể đánh thức linh hồn.

“Khả năng của Vong Linh Chúa Tể quả thật mạnh mẽ, nếu không phải chúng ta đã hợp nhất ba linh hồn, có lẽ ta cũng sẽ bị ảnh hưởng.”

Jerry nhìn Alpha, nói.

“A ô a ô?” (Cả người cũng sẽ bị ảnh hưởng? Thật bức bối, đã sớm biết không nên để lại xương cốt.) Beita nghe vậy bắt đầu cảm thấy hồi hận, nhưng lại bị Shuke và Jerry nhìn với ánh mắt khinh bỉ.

Quả thực, ba người bọn họ ý thức vẫn còn độc lập, nhưng linh hồn đã quay về cùng một lò, không thể phân tách, cũng không còn bị Vong Linh Chúa Tể ảnh hưởng.

Nhưng trước sức mạnh to lớn của Vong Linh Chúa Tể, vẫn có những sinh vật không chịu ảnh hưởng.

Chẳng hạn như hai đầu biến chủng Cầm Hận hay mười một kỵ sĩ đang chiến đấu với Nicolas.

“Chết, chết, chết...”

Kỵ sĩ mười một đã hoàn toàn chìm đắm trong trạng thái điên cuồng, liên tục lặp đi lặp lại từ “chết,” các đòn tấn công trở nên vô cùng hỗn loạn, đang cố gắng cùng Nicolas “cá chết lưới rách”.

Ngược lại, Nicolas thì do đã chiến đấu liên tục, năng lượng tiêu hao quá mức, khi đối diện với các kỵ sĩ trong áo giáp, từng đòn tấn công đều hấp thụ sức mạnh Tử Vong của mười một kỵ sĩ, mà dần dần rơi vào thế hạ phong.

Thấy vậy, Lâm Phú Quý lại kích hoạt thiên phú của mình, định hành động để hạ gục hai đầu biến chủng Cầm Hận, sau đó đến hỗ trợ.

Nhưng thời gian không đợi người, ngay khi Lâm Phú Quý ra tay, Nicolas một khắc lơ đãng, đã bị gai của mười một kỵ sĩ quệt vào người, sức mạnh Tử Vong không kịp ngăn cản đã tràn vào cơ thể Nicolas.

“Nicolas!” Bạch Khải thấy vậy, ánh mắt co rút lại, trong khi Alpha ngay lập tức tiến đến bên cạnh Nicolas, đặt tay lên miệng vết thương, hấp thụ sức mạnh Tử Vong ra ngoài.

Alpha hành động rất nhanh, nhưng sức mạnh Tử Vong vẫn ảnh hưởng đến Nicolas, ngay cả ngọn lửa xanh lục bên ngoài thân thể hắn cũng dần dần tắt lịm.

Dù có sức mạnh truyền thừa của Lục Long, nhưng liên tiếp chiến đấu như vậy, thực sự khiến Nicolas tiêu hao quá nhiều.

Ken kết ken kết. (Người cứ nghỉ ngơi một lúc, ta sẽ đối phó với kẻ này.) Alpha hạ quyết tâm.

“Người à? Kẻ này hiển nhiên ít nhất cũng là thực lực truyền kỳ, một mình người sẽ không phải đối thủ, để bản Long ra chiến đấu.”

Nicolas thấy vậy vội vàng ngăn cản, chỉ là vừa hay thấy mấy thân ảnh đã chặn trước mặt hắn.

“Theo tình trạng của người bây giờ, nếu tiếp tục chiến đấu, tỷ lệ thắng sẽ thấp hơn 50%, nhưng nếu nghỉ ngơi một bên, tỷ lệ tối ưu sẽ tăng lên 80%.”

Shuke bình tĩnh đưa ra dữ liệu, nói: “Mà bên cạnh chúng ta không chỉ có Alpha.”

A ô a ô! (Đúng đúng, hãy để ta thể hiện sức mạnh giáo huấn những tín đồ cuồng tín này!) Beita gật đầu, không đợi Nicolas lên tiếng, đã tụ tập ra một bộ Bát Hoại Kim Thân, nhìn chiếc chuông vàng đang hướng về phía kỵ sĩ mười một lao tới.

Trong tầm mắt của hắn, hắn có thể thấy rõ ràng linh hồn của kỵ sĩ mười một, chỉ cần trực tiếp tấn công vào linh hồn, mạnh hơn cả thân thể cũng sẽ không thành vấn đề.

Róc rách rách rách. (Ta cũng có thể hỗ trợ một chút.) Delta xuất hiện bên cạnh Nicolas, sức mạnh thời gian được kích hoạt, nhờ vậy tốc độ hồi phục của Nicolas đột nhiên tăng nhanh.

“Sột soạt sột soạt~” (Đúng rồi, người cũng rất lợi hại đấy chứ!) “Nào, tốt...”

Thấy vậy, Nicolas không còn nói nhảm, bắt đầu dồn toàn lực để hồi phục, trong khi Alpha quay người lại, bốn lưỡi kiếm bay múa trong không trung, cùng với ba thú cưng phóng thẳng về phía mười một kỵ sĩ.

Chương 826:

Trảm Long chứng đạo! “Chết...

Chết...

Chết...

Tất cả chết cho ta!” Alpha cùng đồng bọn chưa để cho mười một kỵ sĩ có cơ hội phản kháng, vẫn điên cuồng công kích, những chiếc Long trảo sắc bén mỗi khi vung lên đều phóng ra vô số Tử Vong chi lực, nhắm thẳng vào Alpha và đồng bọn.

Thấy vậy, Alpha anh dũng đi đầu, đỡ gần như toàn bộ Tử Vong chi lực, trong khi Delta dùng khả năng không gian của mình, phá vỡ vết nứt không gian, tinh chuẩn truyền tổng phần Tử Vong chi lực còn sót lại đến hư không.

Delta không phải chưa tiếp xúc đến Tử Vong chi lực, trong những buổi đối luyện thường ngày với Alpha, hẳn rất rõ ràng ngay cả không gian bích lũy cũng sẽ bị Tử Vong chi lực ăn mòn, chỉ là có thể kéo dài thời gian hơn một chút mà thôi.

Xét thấy khoảng cách giữa hắn và mười một kỵ sĩ còn khá lớn, hắn quyết định vẫn nên truyền tổng càng ổn thỏa hơn.

Husky thì một bên tranh đấu gần gũi với Bất Hoại Kim Thân, một bên sử dụng điện từ súng bắn tia, kết hợp với Tử Thần dấu vết, trực tiếp công kích vào mười một kỵ sĩ linh hồn.

Còn như Jetta, lại thông minh ẩn mình ở một bên, không ngừng ném ra từng đạo lôi đình để quấy rối từ xa, thỉnh thoảng lại xuất ra một vài bình dược tề để đổ vào người Alpha cùng các đồng đội.

Bốn sủng thú phối hợp ăn ý, thật sự quán lấy mười một kỵ sĩ đang bám thân Thanh Long.

Xác Thanh Long vô cùng cường đại, thậm chí trải qua nhiều năm như vậy vẫn không mục nát, nhưng liên tục bị Tử Vong cùng mười một kỵ sĩ bám thân, sức mạnh của cơ thể đã giảm sút rất nhiều.

Hơn nữa, so với các phân thân của tử vong, thực lực của mười một kỵ sĩ cũng yếu đi không ít, cộng thêm mới vừa rồi giao

chiến với Nicolas, thực lực của họ cũng đã sụt giảm đến mức Truyền Kỳ cấp bậc.

“Đáng tiếc, nếu Gamma và Epsilon tỉnh lại, có thể sẽ giúp đỡ không chế tình hình.”

Bạch Khải nhìn hai đầu sủng thú Trùng Thảo và Gamma vẫn đang ngủ say, khẽ lắc đầu.

Hai con sủng thú sau khi Nguyệt Quang Tinh Linh biến mất vẫn ở trong trạng thái mê man, nhưng Bạch Khải đã kiểm tra và nhận thấy chỉ là do năng lượng tiêu hao, nên hắn đã nhanh chóng thu hồi lại.

Cuộc chiến vẫn tiếp diễn, trong khi số lượng Ngự Thú sư ngày càng nhiều, đều bị Lưu Bội sắp xếp sang một bên.

“Viện trưởng, chúng ta Băng Vũ tập đoàn truyền kỳ sắp tới rất nhanh.”

Lưu Bội xem một chút thông tin, báo cáo với Bạch Khải.

“Vây là tốt rồi, Alpha bọn họ chắc chắn còn có thể cố gắng một hồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, Lâm Phú Quý vẫn đang cùng hai đầu biến chủng truyền kỳ giao chiến cầm hận, trong thời gian ngắn khó mà thoát được tình thế hiện tại.

Khi Băng Vũ tập đoàn truyền kỳ tới nơi, hỗ trợ giải quyết Cầm Hận Đồ Tể, phối hợp với Nicolas, chắc chắn sẽ áp chế tận gốc mười một kỵ sĩ.

Nhưng ngay lúc này, mười một kỵ sĩ trong giáp khôi đột nhiên bay lên, trực tiếp vượt qua Alpha và các sủng thú, bay thẳng về phía Bạch Khải.

“Chết...

Giết chết người!!!” Âm thanh điên cuồng của mười một kỵ sĩ vang lên trong tai Bạch Khải, hình dáng của chúng từ mũ bảo hiểm kim loại biến thành những con rồng dữ tợn, như thể muốn nuốt chửng Bạch Khải ngay lập tức.

“Bọn chúng...

Gia hỏa này điên cuồng đến mức không biết rằng nên bắt giữ vua!” Bạch Khải trong lòng giật mình, lúc này bên cạnh hắn

không có súng thú bảo vệ, mặc dù Lưu Bội cũng ở ngay đây, nhưng hẳn nhận ra súng thú của mình không thể là đối thủ của mười một kỵ sĩ. Điều quan trọng nhất là, do ảnh hưởng bởi khí tức của mười một kỵ sĩ, Bạch Khải thậm chí không thể tiến vào bí cảnh để tránh né.

Nhưng vào lúc này, Delta đã di chuyển nhanh đến trước mặt Bạch Khải, không gian bích chương chắn đứng trước, đôi mắt trái nhìn chăm chăm vào mười một kỵ sĩ, khiến cho động tác của mười một kỵ sĩ đột ngột dừng lại, cứng đờ giữa không trung.

Cùng lúc đó, một đợt tấn công từ Alpha và các súng thú nhân cơ hội đó liền tấn công vào mũ bảo hiểm của chúng, ngay lập tức.

Tạch tach tach...

Cuối cùng, mũ bảo hiểm vỡ vụn, nhưng những mảnh vỡ này vẫn chưa rơi xuống đất, mà như những mảnh đạn bình thường bay ra bốn phía.

Trong số đó, phần lớn mảnh vỡ lại bay thẳng về phía Bạch Khải.

Thấy cảnh này, Alpha lập tức chắn ngay trước, trong khi các súng thú khác cũng lập tức triển khai thủ đoạn phòng ngự để ngăn cản.

Tuy nhiên, với tư cách là sinh vật Truyền Kỳ, mười một kỵ sĩ trong tình trạng liều mạng công kích vẫn gây ra tổn thương rất lớn cho nhóm súng thú, đặc biệt là Alpha, cũng đã bị thương nặng, lộ ra bên trong cơ thể là những mảnh vụn của xương.

“Gia hỏa này, thật là khó đối phó!” Bạch Khải cảm thấy sợ hãi khi nhìn Xương Mù màu đen đang co lại, trong khi Nicolas vốn ở bên cạnh hồi phục cũng không nhìn được, một lần nữa đứng lên.

Nhưng chưa kịp để Nicolas khởi xướng tấn công, Alpha bị thương đã dẫn đầu xông ra ngoài.

Chỉ thấy Alpha toàn thân tỏa ra khí tức màu đen, bốn thanh kiếm bỗng chốc hòa vào nhau thành một thể, biến thành Tịch Diệt chi kiếm.

Dù Bạch Khải không bị thương, nhưng tình hình xảy ra như vậy vẫn kích thích Alpha đến cực điểm, khiến cho hắn không màng đến khả năng chịu đựng của cơ thể, lập tức hấp thu Âm Ảnh chi lực từ trong bí cảnh.

Với sự trợ giúp của bí cảnh, Alpha giống như một cơn bão, mỗi một kiếm đều nhẹ nhàng chém xuyên qua phòng ngự của mười một kỵ sĩ, rơi vào cơ thể con rồng non không đầu. Đối mặt với Tịch Diệt chi kiếm có thuộc tính đặc biệt, giáp của mười một kỵ sĩ dễ dàng như đậu hũ, trực tiếp bị phá vỡ.

Chỉ trong nháy mắt, xương thịt bay tứ tung, những mảnh giáp vụn lại hóa thành Tử Vong chi lực chảy xuống đất, nhưng thay vì rơi xuống, chúng tiếp tục được Alpha hút ngược lại, nhập vào Tịch Diệt chi kiếm, lại một lần nữa tăng cường sức mạnh của Alpha.

Không chỉ vậy, khi Alpha không ngừng hấp thu Âm Ảnh chi lực, ba đường kiếm ảnh dần dần kéo dài ra, quét mớ Âm Ảnh kiếm, phối hợp với Alpha thực hiện những đợt tấn công bạo lực.

Một đầu kim loại Cự Long với thực lực chỉ ít cũng thuộc cấp Truyền Kỳ, lại bị Alpha áp chế trong một trận như chém dưa thái rau, thật nhẹ nhàng.

“Alpha gia hỏa này, vẫn mạnh như vậy!” Bạch Khải cảm thấy trong lòng âm áp, dù trong bất kỳ lúc nào, Alpha luôn đứng ra bảo vệ hắn, khiến hắn cảm thấy an toàn vô cùng.

“Ngự Thú sư, mau bảo Alpha dừng lại, tiêu hao lực lượng như vậy không tốt cho sự phát triển của Alpha trong tương lai.”

Jerry thấy vậy lập tức nhắc nhở Bạch Khải, lúc này Bạch Khải mới tỉnh táo lại từ trong cảm động, nhìn tình trạng của Alpha đang dần dần yếu sức, lập tức nhờ vào khế ước để khuyên can.

Nhưng lúc này Alpha dường như đã trở nên điên cuồng, hoàn toàn không để ý đến lời triệu hồi của Bạch Khải, cũng không bận tâm đến vết thương trên người, tiếp tục công kích.

Hơn nữa, thể công càng lúc càng mạnh mẽ! “Trước hết xử lý con Ma Long kia, nếu không Alpha sẽ không dừng lại được.”

Shuke rất tỉnh táo và phán đoán, Chiến Tranh chúa tể lại một lần nữa biến hình, mô phỏng ra một chiếc súng bắn tia lớn

hơn, nhắm về phía mười một kỵ sĩ.

Sau đó, Beita rất nhanh chóng tụ lại hàng ma chi lực thành viên đạn, Jerry gấp rút thực hiện Tử Thần dấu vết lên viên đạn, tất cả chuẩn bị sẵn sàng trong chớp mắt.

Chỉ là Alpha dường như hành động nhanh chóng, ngay khi Shuke chuẩn bị bắn, đột nhiên một tiếng Long Ảnh phát ra từ cơ thể Alpha, Trảm Long kiếm ý tựa như dưới sự hỗ trợ của Âm Ảnh chi lực mà ngưng tụ thành Long Ảnh, bao trùm quanh Alpha.

Sau đó, Alpha ném đi Tịch Diệt chi kiếm, Long Ảnh lập tức ngậm chặt nó, mang theo Alpha cùng nhau lao về phía mười một kỵ sĩ.

“Chết...”

Tất cả chết cho ta...”

Nhìn thấy Alpha chủ động lao ra, Ma Long đột nhiên hình thành một khuôn mặt người từ cổ họng mờ mịt, điên cuồng mở miệng, một ngụm nuốt lấy Alpha.

Ngắn ngủi một thoáng, sau khi nuốt chửng Alpha, cơ thể ma long không đầu đột nhiên cứng lại, không biết là đang tiêu hóa Alpha, hay là bị Alpha ảnh hưởng.

Thời gian dường như chậm lại, phẳng phất như thật lâu, lại như chỉ trong nháy mắt, cơ thể không đầu Ma Long bỗng chốc triển khai, hiển lộ ra bên trong màu đen Long Ảnh.

Cuộc chiến này, chiến thắng lại là Alpha! “Một đầu Đế Hoàng sinh vật, tại sao có thể nghiền ép truyền kỳ sinh vật như vậy? Thế giới này, thật sự đã thay đổi.”

Lâm Phú Quý nhìn thấy không khỏi cảm thán, trong khi Bạch Khải nở nụ cười tươi rói.

Sủng thú của hắn mạnh mẽ như vậy, đương nhiên là xứng đáng với danh hiệu Ngự Thú sư, chỉ có điều Alpha lần này chịu nhiều tổn thương, khi trở về nhất định phải thật tốt chăm sóc, không để lại di chứng nào.

Ngay khi Bạch Khải định triệu hồi Alpha, Long Ảnh trên người Alpha bỗng chốc kịch liệt giằng co, từ trên cơ thể toát ra

khói đen, cùng với khí tức tử vong rất giống nhau, nhưng lại có chút khác biệt.

Sau đó, trong ánh mắt mê muội của Bạch Khải, Trảm Long kiểm ý hóa thành Long Ảnh lại chủ động thoát khỏi Alpha, giữ lại trong tay, về mặt im lặng nhìn Alpha.

“Đây là thứ gì? Chẳng lẽ mười một kỵ sĩ chưa chết?” Bạch Khải nhìn thấy vậy cảm thấy có chút không vui, còn Jerry thì khẳng định lắc đầu, nói: “Mười một kỵ sĩ linh hồn đã biến mất, đây là Âm Ảnh chi lực!” “Âm Ảnh chi lực? Chẳng lẽ Alpha bị cản trở?” Bạch Khải có chút nhíu mày, các sinh vật hệ Âm Ảnh trước kia luôn bị con người e ngại chủ yếu vì chúng rất dễ dàng mất kiểm soát, chỉ là bây giờ hệ thống Ngự Thú đã hoàn thiện, khả năng phát triển của Ngự Thú sư đã nhanh chóng vượt xa trước đây, vì vậy mà dần dần bị lãng quên.

Nhưng nhìn vào tình hình bây giờ, Alpha có lẽ đã rơi vào tình trạng phản phệ.

“Delta, đưa ta đến đó, chỉ còn cách liều một lần thôi.”

Về cách xử lý Âm Ảnh chi lực phản phệ, Bạch Khải không rõ ràng, nhưng xem xét tình trạng nguy hiểm mà cả bọn đang gặp phải, giao cho quả trứng tiến hóa cũng không có vấn đề gì.

Róc rách rách rách. (Tốt.) Delta nghe vậy không chút do dự, ngay lập tức mang theo Bạch Khải bay về phía Alpha.

Nhìn thấy Bạch Khải tiến lại gần, Long Ảnh lại hiện lên một nét khinh miệt, trong miệng Tịch Diệt chi kiếm nhẹ nhàng phun ra, liền hướng về phía Bạch Khải bay đến.

“Cái đồ vật này, không lẽ nó đã thành tinh rồi!” Bạch Khải thấy vậy thàn thở, Delta nhanh chóng triển khai không gian bích chương để phòng ngự, đồng thời xé rách không gian để né tránh.

Tuy nhiên, Tịch Diệt chi kiếm lại mạnh mẽ vượt xa dự đoán của Delta, không chỉ dễ dàng phá tan không gian bích lũy, mà còn chớp lấy thời cơ từ trước khi Delta kịp truyền tống, bay thẳng đến trước mặt Bạch Khải.

Nhưng vào lúc này, một bàn tay bằng xương tinh thể bỗng nhiên nắm chặt lấy Tịch Diệt chi kiếm, mũi kiếm dán vào trán

Bạch Khải ngừng lại, nhưng Bạch Khải vẫn có thể cảm nhận được khí tức tịch diệt ẩn chứa trên mũi kiếm.

Bàn tay này không ai khác chính là của Alpha, người đáng lẽ phải bị Long Ảnh nắm chặt.

Ken két ken két. (Không ai có thể tổn thương lão đại trước mặt ta, ta tuyệt đối không cho phép!) Alpha, với thân thể bị thương, lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Long Ảnh ở trước mặt, cánh tay phải nâng lên, mà trực tiếp dùng sức đẩy Long Ảnh ra.

Sau đó, một ánh sáng tiến hóa đặc biệt từ không trung chiếu xuống, bao phủ cả Alpha và Bạch Khải.

Chương 827:

Tiến Giai Truyền Kỳ Ánh sáng tiến hóa xuất hiện, thu hút sự chú ý của mọi người, trong đó ấn tượng nhất không ai vượt qua được Lâm Phú Quý và Lưu Mang, người vừa mới chạy tới từ Băng Vũ tập đoàn.

“Dung hợp chi quang, tiến giai truyền kỳ?” Khi thấy Alpha và Bạch Khải cùng lúc bị ánh sáng tiến hóa bao phủ, Lâm Phú Quý chỉ cảm thấy hôm nay mọi thứ đang thách thức nhận thức của mình.

Không có tháp bí cảnh mà vẫn có thể trực tiếp thăng cấp lên truyền kỳ? “Cái quái gì vậy? Không phải đã nói có rất nhiều kẻ địch mạnh sao?” Lưu Mang, người vốn nóng nảy, chứng kiến cảnh tượng trước mắt, cảm thấy như lạc vào giấc mộng.

Là một truyền kỳ của Băng Vũ tập đoàn, Lưu Mang dĩ nhiên là ở lại thành phố Thiên Giang, vì vậy cho dù có đi hết sức, hắn vẫn đến trễ một chút.

Ban đầu hắn đã chuẩn bị tâm lý cho một trận chiến ác liệt, và đã trông thấy một đám lớn Cầm Hận Đồ Tể.

Nhưng giờ đây, nhìn vào tình hình, có vẻ như chiến đấu đã kết thúc, và người ta còn thuận tiện đột phá.

Bên cạnh đó, những người khác như Lưu Bội cũng đều kinh ngạc.

“Bạch Khải lúc này mới bao lớn mà đã thăng cấp truyền kỳ?” Tiếng thán phục liên tiếp vang lên, những người đến hỗ trợ, như các Ngự Thú sư, đến nỗi quên mất hoàn cảnh chiến đấu nghiêm trọng xung quanh, chỉ đứng ngây ngốc nhìn lên bầu trời.

“Đây là, tình huống như thế nào?” Bạch Khải nhìn chằm chằm trống tiến hóa trước mặt, rồi lại nhìn quanh kim cương tinh bích, có phần mơ hồ.

“Tại sao tôi đột nhiên lọt vào Ngự Thú không gian? Hơn nữa lại là dạng nguyên vẹn?” Bạch Khải càng nghĩ càng thấy khó hiểu, và khi nhìn thấy Alpha lơ lửng bên cạnh, hắn lập tức hỏi: “Alpha, ngươi không sao chứ?” Alpha không đáp, chỉ dăm

đăm nhìn chăm chăm vào khối kim cương tinh bích đang dần chảy vào thế giới màu đen.

“Đúng đây, Âm Ảnh bí cảnh sao?” Bạch Khải nhíu mày, khi Alpha đột nhiên mất khống chế, hắn cảm thấy như có điều gì đó không ổn.

Nhớ lại động thái của Long Vu Yêu vừa rồi, rốt cuộc đây có phải là kết quả của sự mất khống chế không? Suy nghĩ đến điều này, Bạch Khải lập tức điều động quyền hạn trong Ngự Thú không gian, muốn khu trừ nó, nhưng vừa định hành động, thì trứng tiến hóa lại đứng đưa, cắt đứt động tác của hắn.

Sau đó, Âm Ảnh bí cảnh thâm thấu với tốc độ nhanh hơn, thậm chí chui vào trong Ngự Thú không gian.

Cùng lúc đó, một cột sáng đột ngột từ trên trời giáng xuống, rơi vào trứng tiến hóa, vết nứt trên trứng tiến hóa bỗng chốc vỡ ra, tỏa ra ánh sáng chói mắt. Ánh sáng này có vẻ rực rỡ, nhưng khi rơi vào người Bạch Khải, hắn không cảm thấy bất kỳ khó chịu nào, mà ngược lại thấy rất ấm áp.

Không chỉ như vậy, dưới ánh sáng này, không gian quanh kim cương tinh bích cũng bắt đầu tỏa ra ánh sáng rực rỡ, ảnh hưởng đến cả Âm Ảnh bí cảnh.

Chỉ có điều, Âm Ảnh bí cảnh dường như không muốn bị ánh sáng bao trùm, nó đang giãy giụa để thoát đi, nhưng bị chặn lại bởi ánh sáng tinh quang vây quanh.

Muốn dễ dàng thoát ra ngoài, nhưng giờ đã không còn đơn giản như vậy nữa.

“Cái này tư thế, phải chăng là trứng tiến hóa đang thanh lý Âm Ảnh bí cảnh?” Bạch Khải nhìn một chút rồi hiểu ra, nhưng khi thấy vỏ trứng tiến hóa dần bong ra từng mảng, hắn phát hiện không chỉ đơn giản là như thế.

Trứng tiến hóa đang thăng cấp.

Nói cách khác, nó muốn thăng cấp truyền kỳ? Dường như để xác nhận phỏng đoán của Bạch Khải, Alpha, người vẫn đang ngơ ngác, đột nhiên hành động, chủ động tiếp cận Âm Ảnh bí cảnh, trong khi cột sáng trên đầu cũng chia ra một đạo, đi theo Alpha.

Khi Alpha tiến gần, Âm Ảnh bí cảnh bắt đầu chạy trốn điên cuồng, mơ hồ có thể thấy một bóng dáng giống như rồng hoặc rắn trong đó.

Nhưng rất tiếc, đây là Ngự Thú không gian của Bạch Khải, dưới ánh sáng hoàn mỹ của trứng tiến hóa, Âm Ảnh bí cảnh, vật chất màu đen, cũng bị Alpha giữ chặt trong một góc.

Nhìn thấy Âm Ảnh bí cảnh trước mặt không ngừng vặn vẹo, Alpha giữ im lặng, chỉ nắm chặt kiếm Tịch Diệt, từ từ đâm ra một nhát về phía Âm Ảnh bí cảnh.

Chỉ trong thoáng chốc, một tiếng gào thét thảm thiết từ bên trong Âm Ảnh bí cảnh vang lên, nhưng rất nhanh liền biến mất không còn dấu vết.

Khi tiêu diệt được những thứ ẩn nấp bên trong Âm Ảnh bí cảnh, bí cảnh này không còn giấu diếm, đón nhận ánh sáng chiếu lên mình, ngoại hình vặn vẹo dần dần ngưng kết, dần trở thành một viên cầu hình dạng.

Cùng lúc đó, vỏ trứng tiến hóa cũng bắt đầu bong ra từng mảng, dần dần hòa nhập vào xung quanh tinh bích, đồng thời phát ra một cột sáng, kết nối với Âm Ảnh cầu.

Sau khi kết nối với Âm Ảnh cầu, cột sáng vẫn không dừng lại, lại tiếp tục kéo dài, kết nối với Alpha, nối tiếp rồi lại phóng tới Bạch Khải.

Chỉ trong chớp mắt, trứng tiến hóa, Âm Ảnh bí cảnh, Alpha, và Bạch Khải bị cuốn vào từng cột sáng khác nhau, một loại biến hóa kỳ diệu diễn ra trên người họ. Âm Ảnh bí cảnh có dạng cầu càng trở nên ngưng thực, giống như một tiểu tinh cầu, xoay xung quanh trứng tiến hóa chậm chậm.

Trong khi đó, thân thể Alpha, chủ nhân của Âm Ảnh bí cảnh, lại dần dần thu nhỏ lại, cho đến khi biến thành hình người trưởng thành bình thường thì mới dừng lại.

Về phần Bạch Khải, hắn chỉ cảm thấy linh hồn và thân thể như bị phá vỡ mọi ràng buộc, hướng tới một cảnh giới mới hoàn toàn.

“Thật là thăng cấp truyền kỳ!” Bạch Khải giơ tay trái lên, nhìn thấy trên mu bàn tay bắt đầu dần dần sâu chuỗi, hình thành một đồ án chú văn hoàn chỉnh, miệng nở một nụ cười.

Dù có hơi bất ngờ, nhưng cuối cùng hắn cũng đã bước vào thăng cấp truyền kỳ.

Không biết đã bao lâu trôi qua, cột sáng từ trứng tiến hóa dần dần tán đi, biến hóa trên người Alpha, Âm Ảnh bí cảnh, và Bạch Khải cũng chậm rãi dừng lại, không gian Ngự Thú to lớn lại trở về yên tĩnh.

Chỉ có điều, so với trước đây, hình dạng không gian Ngự Thú đã có sự thay đổi.

Nguyên bản tinh bích trong suốt giờ thêm nhiều điểm sáng, từ xa nhìn lại, họ như đắm chìm trong một vùng tinh không.

Còn Âm Ảnh bí cảnh đã thật sự hóa thân thành một quả tinh cầu, một bên xoay tròn, một bên không ngừng tỏa ra ánh sáng lấp lánh xung quanh trứng tiến hóa.

“Có thể không cần tháp bí cảnh mà vẫn thăng cấp truyền kỳ?” Bạch Khải vuốt cằm, tạm thời cũng không thể xác định liệu tất cả mọi người có thể làm được như hắn hay không, hay là hắn tương đối đặc thù.

“Được rồi, xem xét tình huống trước mắt một chút.”

Bạch Khải dẫn đầu bước tới trước trứng tiến hóa, hơi hơi hộp quan sát trạng thái của nó.

Dù hệ thống biến cố đã chứng tỏ hắn đã thăng cấp đến truyền kỳ, nhưng cách thức thăng cấp của hắn có phần đặc biệt, vẫn cần kiểm tra trạng thái của trứng tiến hóa cho chính xác.

Về phần tên gọi của trứng tiến hóa hiện tại, Bạch Khải đã lười không thêm giải thích, chỉ hưng phấn nhìn về phía Alpha.

“Alpha, chúng ta đã đạt đến truyền kỳ!” Ken kết ken kết! (Đúng vậy, lão đại!) Alpha cũng có chút vui mừng, cảm nhận được sự biến hóa lớn trên cơ thể mình, không khỏi cũng hiện vẻ mặt khó tin.

Một người một thú cùng cười khúc khích đối diện nhau một hồi lâu, lúc này mới bình tĩnh lại.

“Alpha, cho ta xem trạng thái của ngươi.”

Bạch Khải đưa tay, muốn xem xét tình trạng của Alpha, nhưng chưa kịp cho Alpha lại gần, thì thông tin thuộc tính của Alpha

lập tức hiện lên trong đầu hắn.

“Trời ạ, giao diện sinh vật truyền kỳ đơn giản như vậy sao?”
Nhìn thấy bảng thuộc tính rục rờ, Bạch Khải hơi bất ngờ.

Nguyên bản huyết mạch cấp bậc và cấp trưởng thành không thấy đâu, giờ chỉ còn lại một cấp bậc truyền kỳ duy nhất.

Có vẻ như đã hợp nhất rồi.

Còn chưa dừng lại, giá trị năng lượng một cột thậm chí còn không có.

“Đây gọi là cái gì? Sinh vật truyền kỳ mà không có biểu hiện giá trị năng lượng cần thiết?” Bạch Khải có chút không hiểu, nhưng Alpha dường như nghĩ ra điều gì, giải thích cho Bạch Khải.

Ken kết ken kết. (Lão đại, dường như sau khi trở thành truyền kỳ, so đấu không còn dựa vào giá trị năng lượng.) “Là như vậy sao?” Bạch Khải nhếch môi, có vẻ như hắn đã thấy qua sinh vật truyền kỳ, rất ít khi nào nhọc lòng về giá trị năng lượng.

“Được rồi, xem xét kỹ năng một chút đã.”

Bạch Khải không nghĩ đến những điều này nữa, tiếp tục xem kỹ năng quan trọng nhất.

Cũng giống như bảng thuộc tính, kỹ năng của Alpha cũng trở nên đơn giản đi rất nhiều, ngoài kỹ năng Vong Linh chứa tể ra, ngay cả bốn kỹ năng kiếm cũng không thấy đâu, thay vào đó chỉ còn lại kỹ năng Tịch Diệt chi kiếm, thứ mà Alpha chỉ có thể dung hợp để sử dụng ngắn hạn trước đó.

Ghi chú: Dung hợp bốn kiếm sau, tại Tử Vong chi lực cơ sở sinh ra biến chủng năng lượng, mũi kiếm chỗ hướng, vạn vật tịch diệt.

“Quả thật là tuyệt vời!” Bạch Khải không khỏi giơ ngón cái khi thấy phần giới thiệu về kỹ năng Tịch Diệt chi kiếm.

Mặc dù phần giới thiệu này cùng với Tử Vong chi kiếm và cả hơi thở Tàn Lụi trước đó khá giống nhau, nhưng nếu đã là sản phẩm của sự dung hợp bốn thanh kiếm, thì đâu thể nào cũng không thể kém.

Hơn nữa từ cấp bậc hậu tố có thể thấy, Tịch Diệt chi kiếm đã đạt đến cấp bậc ngang hàng với Âm Ảnh pháp tắc.

“Alpha, thử xem hiệu quả của Tịch Diệt chi kiếm đi.”

Ken két ken két? (Lão đại, người chắc chắn không?) Alpha nhìn quanh một chút, nói.

“Ý à, cái đó hãy để sau đi.”

Bạch Khải ngưng ngưng cười, dùng Tịch Diệt chi kiếm trong chính Ngự Thú không gian của mình, có vẻ như đây là ăn cảm nhộng, là tự tìm cái chết.

Vì không thể thử nghiệm Tịch Diệt chi kiếm vào lúc này, Bạch Khải chuyển sự chú ý đến một kỹ năng hoàn toàn mới khác.

Ghi chú: Thất Tông Tội đứng đầu, người nắm giữ có thể miễn dịch bất kỳ kỹ năng khống chế tinh thần nào ảnh hưởng, đồng thời cường hóa ý thức chiến đấu của bản thân, có thể tạo ra tổn thương tinh thần trực tiếp lên đối thủ.

“Thất Tông Tội...”

Ngạo mạn?” Bạch Khải ngờ ngác thu hồi tinh thần lực, nhìn Alpha đứng yên tĩnh trước mặt, không thể nào liên hệ hấn với ngạo mạn.

Quả thực, Alpha có rất mạnh lòng tự trọng, có thể nói là kiêu ngạo, nhưng loại kiêu ngạo này có giống với Thất Tông Tội ngạo mạn hay không? Hơn nữa, Thất Tông Tội, cái tên này nghe có vẻ như là tiêu chuẩn thấp nhất của tà giáo, làm sao lại gắn với hấn?

Chương 828:

Thiên Khải Chi Linh “Alpha, người có cảm giác gì khác biệt không? Nhất là về mặt ý thức, có khi nào người cảm thấy mình vô địch thiên hạ, không sợ bất kỳ ai không?” Bạch Khải khăn trương nắm lấy vai Alpha, hỏi.

Ken két, ken két? (Ta không cảm thấy có gì khác biệt, nhưng mà việc vô địch thiên hạ, ta nhất định sớm muộn gì cũng sẽ làm được!) Tốt, tự tin như vậy, miễn cưỡng cũng có thể xem như là sự kiêu ngạo có thiết.

Nhìn thấy thế, Bạch Khải có chút nhún vai, xác nhận Alpha không có vấn đề gì mới yên tâm.

Nhưng đồng thời, trong lòng Bạch Khải cũng sinh ra nghi ngờ khác. Đã có Thất Tông Tội kiêu ngạo, vậy chẳng phải là còn có những nguyên tội khác hay sao? Nhìn vào mô tả kỹ năng kiêu ngạo, Bạch Khải càng cảm thấy chắc chắn rằng còn có những kỹ năng Thất Tông Tội khác tồn tại.

Về nơi phát ra kỹ năng kiêu ngạo, Bạch Khải cũng có thể suy đoán ra.

Trước đó Long Ảnh bạo tẩu, nguyên nhân chủ yếu là do Trảm Long kiếm ý hấp thụ quá nhiều Âm Ảnh chi lực dẫn đến biến đổi, cuối cùng lại bị Alpha chém chết.

Trảm Long kiếm ý, đã biến thành dạng rỗng, ngược lại bảo hấn bị chém như thế này, lần này Alpha có thể coi như đã chứng minh được Trảm Long.

Tuy nhiên, nói đến việc Alpha đã chém giết mười một kỵ sĩ Ma Long không đầu, thì có thể sự biến đổi của Long Ảnh cũng có liên quan đến điều này? Bạch Khải vuốt cằm, lần này Tử Vong bàn tròn cũng coi như cho bọn họ tiết lộ một phần bí ẩn.

Chưa bàn đến Tử Vong Kỵ Sĩ, chỉ riêng danh sách kỵ sĩ cũng đủ khiến người ta chú ý.

Hắn rõ ràng nhớ rằng, mười một kỵ sĩ khô giáp dưới đó không phải người tạo ra.

Liệu có phải là những sinh vật bị hướng tử vong bên trong khải giáp đút vào, hay là đơn giản là một số nhân loại hoặc sinh vật siêu phàm có biến đổi? Thật sự, những người chơi tà giáo này cũng quá tài giỏi.

Khi xác định được tình trạng của Alpha, Bạch Khải bắt đầu xem xét Âm Ảnh bí cảnh.

Trong tất cả các bí cảnh, Âm Ảnh bí cảnh này xem như là một trong những nơi nguy hiểm nhất, cũng mang đến không ít phiền phức cho Bạch Khải.

Nhưng nhìn tình hình bây giờ, thì có lẽ đã trở nên nhu thuận hơn.

“Alpha, ngươi bây giờ có thể hoàn toàn điều khiển Âm Ảnh bí cảnh không?” Ken kết, ken kết. (Bây giờ có thể, toàn bộ Âm Ảnh bí cảnh đều nằm trong lòng bàn tay ta.) Alpha nhẹ gật đầu, búng ngón tay, một người một súng liền xuất hiện trong Âm Ảnh bí cảnh.

So với hình dạng hoàn toàn đen tối ban đầu, bây giờ Âm Ảnh bí cảnh đã trở thành một thế giới thực sự, có đất đai, bầu trời và thậm chí cả một đại dương màu đen.

Chỉ là nước trong đại dương này, đều được ngưng tụ từ Âm Ảnh chi lực.

Ken kết, ken kết. (Lĩnh vực của ta hiện tại cũng liên kết với Âm Ảnh bí cảnh, nên ta có thể tùy ý điều khiển Âm Ảnh chi lực ở đây.) Alpha giơ tay phải lên, nước biển phía dưới liền bay lên, rơi vào tay Alpha theo ý nghĩ của hắn.

“Ngươi có thể điều chỉnh lực lượng bí cảnh sao?” Bạch Khải nâng mày, khó trách bằng thuộc tính không biểu hiện giá trị năng lượng, có Âm Ảnh bí cảnh ở đây, tương đương với việc mang theo một nguồn năng lượng dự trữ cực lớn, hơn nữa còn nhiều hơn số lượng dự trữ so với bản thể, nên giá trị năng lượng có gì đáng nói.

Nghĩ đến nguồn năng lượng dự trữ, Bạch Khải chợt lóe lên trong đầu, nói: “Đúng rồi Alpha, ngươi đã tiến hóa, vậy còn Thất Kiếm Long kỵ đâu?” Ken kết, ken kết. (Bọn họ đã tiến hóa, nhưng không bị truyền tống vào đây.) Alpha nhẹ gật đầu, nói tiếp.

“Tiến hóa là tốt rồi, tiến hóa là tốt rồi.”

Bạch Khải mỉm cười, Thất Kiếm Long kỳ luôn có mối quan hệ khế ước với Alpha, mỗi khi Alpha tiến hóa, Thất Kiếm Long kỳ cũng sẽ cùng nhau nâng cao.

Trước đó Alpha đã thăng cấp lên Đế Hoàng, Bạch Khải không chú ý lắm, nhưng giờ Alpha thăng cấp truyền kỳ, chắc chắn sự biến hóa của Thất Kiếm Long kỳ sẽ không nhỏ.

“Đi nào, hãy đi xem những người khác đã thế nào.”

Mặt Bạch Khải tràn đầy mong đợi, vừa định rời khỏi bí cảnh thì trứng tiến hóa bỗng nhiên rung lắc mãnh liệt, như thể bên trong có vật gì muốn chui ra.

“Chẳng lẽ trứng tiến hóa thật sự đang ấp trứng gì đó, mà bây giờ muốn phá vỏ ra ngoài sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, khi lại gần, trứng tiến hóa bỗng phun ra một quả cầu ánh sáng lóng lánh, sau đó lại khôi phục yên tĩnh.

“Trứng đẻ trứng? Cái này sẽ không phải là dự định cho ta thêm một vòng nữa chứ?” Nhìn quả cầu ánh sáng nhẹ nhàng bay lơ lửng bên cạnh trứng tiến hóa, Bạch Khải cảm thấy lòng không yên, dâng lên một dự cảm không tốt.

Khắc chế cảm giác lo lắng, Bạch Khải tiến tới gần quả cầu ánh sáng, cẩn thận phóng xuất tinh thần lực để thăm dò trạng thái.
[Tên] : Thiên Khải Chi Linh [Giới thiệu] : Sinh linh tinh túy của vạn vật, có thể mở ra hoặc cường hóa trí tuệ sinh vật cả phi sinh vật. ...

“Thiên Khải Chi Linh? Đây chính là thứ mà trứng tiến hóa đã ấp ủ sao?” Bạch Khải càng thêm nghi hoặc, nhưng khi nhìn vào mô tả, dường như hắn đã nghĩ ra điều gì.

“Chẳng lẽ thứ này tương tự như máy móc của Hỏa Chung, có thể mở trí cho những sinh vật khác?” Bạch Khải càng nghĩ càng thấy khả thi, ánh mắt nhìn về phía Thiên Khải Chi Linh cũng trở nên khác lạ.

Có thể mở ra và cường hóa trí tuệ, thứ này có tiềm năng rất lớn.

Chờ khi về lại sẽ nghiên cứu thật kỹ.

Bạch Khải cố nén lại sự tò mò muốn thử nghiệm ngay, từ từ rời ánh mắt khỏi Thiên Khải Chi Linh, rồi cùng Alpha rời khỏi bí cảnh. – Tinh linh tổ địa. Ánh sáng dung hợp biến mất cũng khiến những người ở đây từ sự kinh ngạc hồi phục lại, bắt đầu tìm kiếm bóng dáng của Bạch Khải và Alpha xung quanh.

Nhưng sau một thời gian tìm kiếm, họ vẫn không thấy bóng dáng của Bạch Khải.

Trái lại, Thất Kiếm Long Ky ở bên ngoài bắt đầu có sự biến hóa. Ánh sáng tiến hóa.

A ô a ô? (Đây là sao? Đám xương cốt này làm sao mà lại tiến hóa được?) Beita có chút hiếu kỳ, cặp mắt vàng óng nhìn chăm chăm vào Thất Kiếm Long Ky, hỏi.

“Không cần suy nghĩ, chắc chắn là do Alpha lại tiến hóa, Thất Kiếm Long Ky cũng đồng thời tiến hóa thôi.”

Shuke đoán ngay nguyên nhân, và với việc bọn họ tạm thời bị phong tỏa không gian Cưỡi Thú, cũng xác nhận được suy đoán này.

A ô a ô? ! (Xương cốt lại tiến hóa rồi? !) Beita tròn tròn mắt, rồi thân thể mềm nhũn nằm rạp xuống đất, một bộ dáng thảm thương không thể chấp nhận.

Cuối cùng vừa mới tiến hóa Đế Hoàng, giờ cái đám xương cốt này cũng đã thăng cấp, mỗi lần hấn đều thua kém một bước, biết hấn làm sao mà đánh thắng được đám xương cốt này.

Róc rách, rách rách. (Alpha trải qua nhiều nguy hiểm hơn chúng ta, lại tiến hóa không ngoài ý muốn, nhưng chúng ta đúng là nên nỗ lực hơn.) Delta bay đến bên cạnh Husky, ánh mắt tràn đầy kiên định.

Trận chiến vừa rồi, hấn gần như không giúp được gì, chỉ làm một công việc hỗ trợ, thật sự có chút áy náy với khả năng đặc biệt của hấn.

Hô hô lỗ hử? (Alpha tiến hóa, vậy chúng ta có phải có thể trở về rồi không? Chợt thấy lo lắng Gamma...) “Nhìn tình hình bây giờ, trước khi Alpha tiến hóa xong chúng ta không thể vào, hãy đợi một chút, dù sao có Trúng Tiến Hóa ở đây, Gamma bọn họ sẽ không có chuyện gì đâu.”

Sột soạt, sột soạt... (Tốt, vậy đợi một chút...) Jetta có chút ủy khuất cúi đầu, ngồi xôm bên cạnh Gamma lặng lẽ chờ đợi.

Cuối cùng, khi ánh sáng trên người Thất Kiếm Long Kỵ dần dần tắt đi, Bạch Khải và Alpha lại một lần nữa xuất hiện trên bầu trời.

“Ừm? Chiến đấu kết thúc rồi à?” Bạch Khải liếc mắt một vòng, rồi nhìn thấy Lâm Phú Quý và Lưu Mang đang đứng cùng nhau trò chuyện gì đó, bên cạnh họ là hai con quái vật bị mạng nhện và dây leo trói chặt.

Còn xung quanh hai người, lính liên bang và hội viên Ngự Thú sư đang xử lý những Cấm Hận Đồ Tể đó.

Nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, Lâm Phú Quý và Lưu Mang ngừng cuộc trò chuyện và chủ động bay tới trước mặt Bạch Khải.

“Bạch Khải, người...

Tấn thăng truyền kỳ phải không?” Lâm Phú Quý đánh giá Bạch Khải từ trên xuống dưới một lượt, lập tức hỏi.

“Chà, cũng có thể xem như là như vậy...”

Bạch Khải gật đầu, thấy từ mọi góc độ, hẳn thực sự đã tấn thăng truyền kỳ.

“Có nói Bạch viện trưởng là thiên tài ưu tú nhất của liên bang hiện nay, giờ xem ra quả nhiên không sai.”

Lưu Mang không ngần ngại tán thưởng, một thiên tài với tiềm năng kinh người, bây giờ đã phát triển thành thiên tài, giữa hai bên là một khoảng cách lớn.

“Hai vị quá khen, tôi chỉ là gặp may thôi.”

Bạch Khải cười, sau đó bắt đầu tìm kiếm Thất Kiếm Long Kỵ, và khi thấy vài bóng người cười Cự Long bay về phía họ, không khỏi mở to mắt nhìn.

Chỉ thấy Thất Kiếm Long Kỵ cười trên đầu xác rồng, xếp thành hàng bay đến trước mặt Bạch Khải rồi cung kính cúi thấp đầu.

“Nguyên bản Cốt Long đã biến thành Thi Long rồi?” Bạch Khải nhìn Thất Kiếm Long Kỵ, không chỉ hình thể mà cả khí

tức đều tăng cường rất nhiều, lại nhìn về những Thất Kiếm Long Kỵ còn lại, nói.

Ken kết, ken kết. (Lão đại, bọn hấn tiến hóa thì bên cạnh đều là xác rỗng, có vẻ như đã hấp thụ hết rồi.) Alpha giải thích.

“Như vậy à...”

Nhưng mà thành ra như vậy, tên gọi của Long Kỵ cũng đã hợp lý rồi.”

Bạch Khải cười, bắt đầu xem xét trạng thái của Thất Kiếm Long Kỵ. [Tên] : Quang Kiếm Long Kỵ [Thuộc tính] : Thánh Quang (Thần Thoại), Long [Huyết mạch đẳng cấp] : Cấp thấp Đế Hoàng [Trưởng thành đẳng cấp] : Lục giai một cấp [Chủng tộc kỹ năng] : Phá Hiệu chi kiếm (siêu phạm cấp - tinh thông), Quang Long kiếm thể (siêu phạm cấp - thuần thực), long hành (siêu cấp - nhập môn) ...

“Ôi, Đế Hoàng Thần Thoại chủng?!” Nhìn vào thuộc tính bảng của Quang Kiếm Long Kỵ, Bạch Khải không khỏi kinh hô.

Quả thật không hổ danh là Thiên Sứ của hải cốt, sản sinh ra loại vong linh đặc thù này, thuộc tính này, vậy mà trước Delta bọn họ đã nâng lên đến cấp Đế Hoàng.

Nếu để Delta biết rõ, có lẽ họ sẽ thật sự bắt đầu điên cuồng cạnh tranh nội bộ để luyện tập.

Quang Kiếm Long Kỵ tựa như cảm nhận được ý nghĩ của Bạch Khải, mỗi người đều lặng lẽ phóng thích năng lượng của mình, dưới thân thì long cũng phối hợp phóng thích ra Long chi lực, nghe đâu cũng là Quang thuộc tính.

“Hệ Quang Vong Linh, Bạch Khải, đây cũng chính là kết quả nghiên cứu của các ngươi trong Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần sao?” Trên mặt Lâm Phú Quý lộ ra một nụ cười kỳ quái, trong khi Lưu Mang hiển nhiên cũng rất bất ngờ, nói:

“Bạch viện trưởng, chúng ta đều là đồng nghiệp hợp tác, việc này che giấu có phải hơi thiếu thành ý không?” Nghe hai tên truyền kỳ chất vấn, Bạch Khải cảm thấy có chút bất đắc dĩ, nói: “Chuyện này thật sự chỉ là ngoài ý muốn, không phải kết quả nghiên cứu.”

“A ~ “

Chương 829:

Tịch Diệt Kiếm Chủ Nhìn vẻ mặt của Lâm Phú Quý, Bạch Khải cảm thấy bất đắc dĩ.

Thời buổi này, chẳng ai tin vào những lời thật cả.

Lâm Phú Quý và Lưu Mang đều ngầm chấp nhận rằng Quang Kiếm Long Kỵ là một thành quả nghiên cứu của viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần.

Bạch Khải cũng lười giải thích thêm, mà chỉ tiếp tục kiểm tra trạng thái của những Long Kỵ khác. ...

Còn lại sáu Long Kỵ cũng đã thăng cấp thành cao đẳng quân vương, và mỗi cái đều có thêm một thuộc tính, nhưng không giống như Quang Kiếm Long Kỵ được thăng cấp thành siêu phạm kỹ năng như vậy.

Huyết mạch Thần Thoại và huyết mạch phổ thông vẫn còn khoảng cách rõ rệt.

Tuy nhiên, bất chấp sự khác biệt, nhóm Thất Kiếm Long Kỵ vẫn có một điểm chung.

Bạch Khải chuyển ánh mắt sang Thất Kiếm Long Kỵ, nhìn những thi long trên thân có thuộc tính không giống nhau mà cảm thấy thú vị.

Sau khi tiến hóa, bảy con thi long thuộc Thất Kiếm Long Kỵ đã được đồng hóa thành một phần của Long Kỵ, và tỏa ra khí tức không hề kém gì so với Long Kỵ của riêng mình. Điều này có nghĩa là, những thi long này nếu được kéo ra riêng lẻ, cũng có thể trở thành một cỗ chiến lực không tầm thường.

“Chỉ có điều, Alpha, có phải Thất Kiếm Long Kỵ đều có phong cách riêng của tọa kỵ, mà người thì lại không có chút nào không có thật hay sao?” Bạch Khải nhìn bề ngoài của Alpha.

Sau khi tiến hóa, thân thể của Alpha đã trở thành kích cỡ của một người trưởng thành, và thêm vào đó Alpha cũng thu liễm khí tức lại, khiến khí thể có phần yếu đi so với Thất Kiếm Long Kỵ.

Ken két ken két? (Tọa kỵ? Lão đại, người cần sao?) Alpha nghe vậy thì vung tay lên, tỏa ra một luồng Âm Ảnh chi lực từ bàn tay, quét sạch bức thi thể của Thanh Long ở trước mặt Alpha, chỉ trong nháy mắt đã phục hồi lại hình dạng Ma Long không đầu.

Thế nhưng thi thể của Thanh Long đã bị thời gian ăn mòn và tổn thương do cái chết, cùng với sự thâm nhập của tinh thần lực và sự phụ thể của mười một kỵ sĩ, giờ đã không còn nguyên vẹn.

Thấy vậy, Tịch Diệt chi kiếm tự bay ra từ sau lưng Alpha, chui vào trong thi thể không đầu của Long, và những mảnh áo giáp rơi vãi trên mặt đất lại bay trở về dính vào cơ thể Long.

Trong chớp mắt, một sức mạnh khiến tất cả mọi người phải thở dốc từ thi thể Thanh Long phát ra, thi thể Long vốn đã tan nát nay nhanh chóng được Tịch Diệt chi lực hồi sinh, biến thành một đầu Thần Long không đầu màu đen.

Khi sức mạnh Tịch Diệt hóa thành khói đen, Tịch Diệt chi kiếm từ trong cổ chui ra, quanh khói đen hóa thành hình dạng đầu rồng, nhìn từ xa rất giống một đầu Thần Long ngậm kiếm màu đen.

Chỉ một khoảnh khắc, thi thể Thanh Long liền được Alpha âm thầm luyện hóa, ngậm Tịch Diệt chi kiếm, rơi xuống trên lưng Alpha, đồng thời áo giáp tử vong ngưng tụ thành một chiếc vương tọa, treo nơi đầu lâu, còn Tịch Diệt chi kiếm thì treo ngay phía trên chiếc vương tọa.

Sau đó, Alpha ngồi vững trên chiếc vương tọa, giống như một vị quân vương nhìn xuống thần tử của mình.

Ngâm ~ Khi Alpha vừa ngồi xuống, Thất Kiếm Long Kỵ đột nhiên cảm nhận được, toàn thân lấp lánh ánh sáng khác thường, đồng loạt biến thành hình dạng thanh kiếm, quay một vòng trên không rồi cắm vào chiếc vương tọa, tựa như một bức bình phong bằng những thanh kiếm.

Ken két ken két? (Lão đại, có phải như vậy hay không?) Khi mọi thao tác hoàn tất, Alpha mới nhìn về phía Bạch Khải, dò hỏi.

“Ừm...

Có thể gọi là vậy...”

Nghe thấy Alpha nói, Bạch Khải như vừa tỉnh giấc mộng, nhưng ánh mắt nhìn về phía Alpha lại trở nên kỳ lạ.

Trước đây hắn không nhận ra, hóa ra Alpha lại có hình dáng này, càng không nói đến việc truyền kỳ, thậm chí có thể xem là sinh vật Thần Thoại.

A ô a ô! (Đáng ghét, lại bị thổi xương cốt trang đến!) Beita tức giận điên cuồng cắn một tảng đá, vẻ mặt như đang mang tảng đá trở thành Alpha.

“Đừng đổ ky, chỉ có chăm chỉ tu luyện mới là thật,” Jerry vuốt đầu Beita nói: “Nếu như ba cái ý thức đều không theo kịp, thì thật có chút mất mặt.”

Shuke yên lặng gật đầu, sau đó điều chỉnh lại kế hoạch tu luyện, tăng gấp mười tất cả các hạng mục.

“Khí thể mạnh mẽ như vậy, xem ra chúng ta mấy lão già này thật sự muốn bị vượt qua rồi.”

Lâm Phú Quý thở dài, cảm nhận khí thể cường đại tỏa ra từ Alpha.

“Người đã nghĩ kỹ tên cho chủng tộc chưa?” Truyền kỳ sinh vật không nhất thiết phải hoàn toàn mới, nhưng Lâm Phú Quý có thể khẳng định, hắn chưa từng thấy Alpha trong bất kỳ phiên bản sủng thú nào.

“Bây giờ gọi là Tịch Diệt Kiếm Chủ đi,” Bạch Khải nghĩ một chút, nhìn Alpha đang ngồi trên vương tọa, nói.

“Tịch Diệt Kiếm Chủ...”

Rất phù hợp!” Lâm Phú Quý khẽ gật đầu, như thể đó là chuyện hiển nhiên.

Dường như hắn muốn tăng cường thêm sự thể hiện của Alpha, trong khi Lưu Mang chỉ đứng đó mù mờ.

Hắn đã bỏ lỡ điều gì vậy? “Được rồi, Bạch Khải...”

Không đúng, bây giờ phải gọi là Bạch truyền kỳ, mà các người đều không có vấn đề gì, chúng ta cũng nên thu dọn chút tàn cuộc ở đây rồi.”

Bạch Khải nghe vậy thì gật đầu, nhìn về phía Tinh Linh Tổ Địa bị tàn phá.

Sau những cuộc chiến liên tiếp, nơi này đã hư hại nghiêm trọng, chỉ còn sót lại một số dấu tích nguyên bản.

Duy nhất giữ được hoàn hảo chính là giếng Vĩnh Hằng.

“Dù cho phân thân bị cuốn đi, nhưng điều đó không loại trừ việc chỉ là một phần trong đó, nơi này tạm thời vẫn phải phong tỏa để phòng tránh bất trắc,” Bạch Khải suy nghĩ rồi đưa ra đề nghị.

“Đúng.

Ta đã liên lạc với liên bang, họ sẽ chịu trách nhiệm về việc phong tỏa thông tin, nơi này sẽ bị phong tỏa hoàn toàn, không ai có thể đến gần.”

Lâm Phú Quý nhẹ gật đầu.

“Vấn đề lớn nhất bây giờ chính là bọn gia hỏa Trùng Hồ tập đoàn, muốn êm thấm che giấu quá khứ, nhưng không hề dễ dàng.”

“Thật đúng là như vậy.”

Bạch Khải gãi đầu, nhớ lại sự biến mất của gia tộc Borg trong một đêm đã gây ra sóng gió lớn ở tây bộ, khiến thầy giáo phải ở lại tây bộ một thời gian dài để ổn định tình hình.

Giờ đây, sự biến mất của Trùng Hồ tập đoàn ai biết sẽ dẫn đến biến động gì.

“Cái này không cần lo lắng, Cục 13 sẽ xử lý tốt, ngày mai Hot Search chắc chắn sẽ không liên quan đến Trùng Hồ tập đoàn hay sự kiện Lôi Sơn.”

Lưu Mang vỗ vai Bạch Khải, cười nói: “Ta nghĩ, không có gì thu hút sự chú ý hơn một thanh niên tài năng đột phá truyền kỳ đâu.”

“Ngạch, cái này sẽ không phải định đẩy ta ra gánh vác chứ?” Bạch Khải mắt giật giật, khuôn mặt không thể tin được, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt khẳng định của Lâm Phú Quý và Lưu Mang, hẳn chỉ có thể thở dài bất lực.

“Được rồi, gánh đạn thì gánh đạn, dù sao cũng không phải lần đầu tiên như vậy.”

Bạch Khải nhún vai, lười biếng không muốn tranh cãi nữa, và khi nhìn về phía dưới thì thấy vài sủng thú, hắn nói: “Hai vị tiền bối, ở đây vất vả cho các người, ta về nghỉ tí.”

“Hừm, người vừa mới thăng cấp truyền kỳ, cần thích ứng một chút, mà người còn nhiều việc cần làm nữa.”

Lâm Phú Quý không hề giấu ý kiến, Bạch Khải lập tức hiểu ra, thu hồi tất cả sủng thú, cuời lên Nicolas rồi khỏi Tinh Linh Tổ Địa.

“Lưu Bội, người theo sau, xem có gì giúp đỡ được không.”

Lưu Mang nhìn khi Bạch Khải rời đi, và bỗng nhiên chỉ Lưu Bội.

“Tốt, Tam thúc.”

Lưu Bội nhẹ gật đầu, triệu hồi sủng thú của mình đuổi theo Bạch Khải.

“Băng Vũ tập đoàn lần này tìm được đúng đối tác hợp tác, một truyền kỳ trấn thủ, viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần chắc chắn là một thể lực không thể thiếu của liên bang.”

Lâm Phú Quý cười nói với Lưu Mang.

“Chính xác.”

Lưu Mang nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Hơn nữa, hợp tác với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần không chỉ có chúng ta, Thương Chập học viện cũng đã ký kết hợp tác chính thức.”

“Ha ha ha... Đúng là như thế, vậy thì chúc chúng ta hợp tác vui vẻ.”

Lâm Phú Quý cười lớn, rồi bắt đầu chỉ huy nhân viên thu dọn nơi đây. ...

Bí cảnh căn cứ.

Khi trở lại Băng Vũ phân viện, Bạch Khải ngay lập tức quay về bí cảnh trong căn cứ để kiểm tra tình trạng của Gamma và Trùng Thảo.

Mặc dù có trứng tiến hóa, miễn là không chết, có thể quay lại, nhưng đối với chủng loại như Nguyệt Quang Tinh Linh, Bạch Khải vẫn cảm thấy lo lắng.

“Tại sao lâu như vậy vẫn chưa quay lại, không lẽ xảy ra vấn đề gì hay sao?” Chờ đợi một thời gian dài, Bạch Khải cảm thấy lo lắng khi không thấy Alpha tiến hóa, trong khi trứng Kim Cương cũng không có dấu hiệu vỡ ra.

“Nếu không thì ta đổi một quả trứng Tinh Diệu xem sao, có lẽ hiệu quả sẽ tốt hơn?” Dù sao trứng Tinh Diệu cũng ứng dụng cho cấp độ Truyền Kỳ, nên chắc chắn sẽ tốt hơn trứng Kim Cương.

“Không cần lo lắng, khi người thu hồi Gamma và Trùng Thảo trong không gian của Ngự Thú sư, ta đã kiểm tra trước đó rồi, bọn hắc chỉ đơn giản là kiệt sức thôi.”

Shuke lắc đầu nói: “Hơn nữa, không có gì bất ngờ xảy ra, Gamma và Epsilon có thể còn thu hoạch được một ít cơ duyên.”

“Cơ duyên? Người phát hiện ra điều gì?” Bạch Khải nhướng mày, định hỏi thêm, nhưng Shuke lại quay đầu đi luôn. Áp lực từ việc Alpha tiến hóa khiến hắc giờ đây cần phải tận dụng thời gian để tu luyện cho tốt.

Vấn đề chính bây giờ của hắc là giải quyết việc liên quan đến bí cảnh.

Luyện hóa bí cảnh cùng với không gian Ngự Thú tương đồng, có thể nhảy qua tháp bí cảnh và trực tiếp kế ước, và có thể còn mạnh hơn cả tháp bí cảnh! Đó là kết luận mà Bạch Khải và những người khác đã thảo luận gần đây.

Giờ đây, không có bí cảnh chuyên môn, chỉ còn lại hắc và Jetta.

Có Husky dẫn đầu, các sủng thú khác cũng lần lượt rời đi, bắt đầu điều chỉnh lại kế hoạch tu luyện của mình.

Với trứng tiến hóa, Gamma và Trùng Thảo không có vấn đề gì, nhiệm vụ chính của họ bây giờ là nỗ lực theo kịp bước tiến của Alpha, tuyệt đối không được để Bạch Khải tụt lại phía sau.

Chương 830:

Hạt giống Ánh Trăng Mượn thời gian chờ đợi, Bạch Khải dứt khoát ổn định tâm trạng của mình, thích ứng hoàn toàn với trạng thái mới mẻ.

Sau khi đạt được cấp bậc truyền kỳ, Bạch Khải rõ ràng cảm nhận thấy thể chất và tinh thần của mình đã xảy ra biến đổi rõ rệt.

Hắn dùng khí giới thử nghiệm một lần, ngạc nhiên phát hiện sức mạnh hiện tại của mình đã không thua gì một sinh vật tinh anh. Đối với tinh thần lực, Bạch Khải cũng cảm nhận được rằng những vấn đề từng làm hắn đau đầu giờ đây có thể dễ dàng giải quyết hơn nhiều.

Nhưng nói về sự thay đổi nhiều nhất, vẫn phải nhắc đến tốc độ hiện tại của Bạch Khải.

Sau khi trở thành truyền kỳ, sự hồi phục của Alpha vẫn ổn định tốc độ.

Bạch Khải thử nghiệm, trong vòng chưa đầy một phút, hắn đã hoàn thành toàn bộ quy trình tiến hóa phù văn thể hệ khắc họa, đồng thời cũng đã tối ưu hóa lại một lần. “Chỉ riêng một sinh vật truyền kỳ đã mạnh như vậy, không biết lão sư với bốn sinh vật truyền kỳ sẽ mạnh đến mức nào? Thế còn bảy sinh vật thì sao?” Bạch Khải âm thầm cảm thấy háo hức, ánh mắt hướng về mu bàn tay bên trái nơi có ký hiệu phù văn.

Sau khi tấn thăng truyền kỳ, khế ước chú văn đã hoàn toàn được khôi phục, hình thành nên một phù văn hoàn chỉnh và đặc biệt, chỉ có điều trong số đó có một đạo có màu sắc ảm đạm hơn sáu đạo còn lại.

Dù đã đạt đến cấp bậc truyền kỳ, Bạch Khải vẫn chưa có khế ước với bảy con thú cung, chỉ có thể chờ khi hắn ký khế ước thì phù văn đó mới hoàn toàn được bổ sung. “Chỉ có điều, nên khế ước với con thú nào đây?” Bạch Khải nằm ngửa trên mặt đất, nhắm mắt lại tự hỏi.

Từ cách bố trí đội hình mà nói, hiện tại đội hình của hắn xem như là khá đầy đủ. - Tấn công chính diện - Alpha. - Tổng hợp

trí tuệ - Husky. - Phòng ngự hỗ trợ - Gamma. - Vạn năng tọa kỵ - Delta. - Khống chế quần thể - Epsilon. - Bạo lực pháp sư - Jetta.

Với sáu sủng thú tăng cường chiến lực cho đội hình của Bạch Khải như vậy, hắn cảm thấy đội hình của mình khá xa hoa, vì thể con thú thứ bảy chắc chắn phải là một loại có chức năng không nặng. “Mỗi vị trí đều đã có, vậy lão thất chỉ còn lại một công dụng mà thôi.” Bạch Khải ngồi dậy, đã xác định được hướng đi cho lão thất.

Hệ trang bị, vai trò của nó chỉ có một: bảo vệ hắn, một Ngự Thú sư! Từ những trận chiến gần đây mà thấy, hắn phát hiện kẻ thù cũng không bao giờ nói gì về ngôn ngữ giang hồ, chỉ tập trung tấn công vào thú cưng, không có ý định động đến Ngự Thú sư.

Chẳng hạn như trận chiến vừa rồi, nếu không nhờ phản ứng nhanh của Alpha, đội của họ đã mất đi thủy tinh hoàn toàn.

Vì vậy, một con có thể đi theo hắn mọi lúc, thậm chí có thể biến hắn thành một chiến lực của thú cưng là rất quan trọng.

Cái gọi là trang bị hệ, không phải là những sinh vật có khả năng hợp nhất kỹ năng như Đấu Chiến Thần Viên hay Cửu Linh Sư Vương, lý do rất đơn giản.

Thiên Khải chi linh.

Thiên Khải chi linh có thể mở ra hoặc cường hóa một số dạng vật thể có linh trí, có thể cầm đi cường hóa hiệu quả còn mạnh hơn một chút, nhưng suy xét đến phương pháp sinh ra của sinh vật hệ trang bị, Bạch Khải vẫn quyết định lựa chọn cho nó.

Chỉ cần tìm kiếm những niên đại xa xưa, nhưng từ trước đến giờ chưa từng sinh ra bản thân linh đồ cổ xưa, sử dụng Thiên Khải chi linh, chắc chắn có thể sinh ra những thú cưng mạnh mẽ.

Còn nếu như có khả năng không may xuất hiện? Trứng tiến hóa nào cũng đều thuộc tinh phẩm! Từ trứng Hắc Thiết mà hắn ấp từ lâu đến trứng Tinh Diệu mới vừa ra đời, nếu có thứ gì không đáng tin, tâm trạng của Bạch Khải sẽ có thể nổ tung.

Răng rắc! Ngay lúc này, một tiếng vỡ vụn rất quen thuộc truyền đến tai Bạch Khải, hắn lập tức sử dụng một kỹ năng

tương tự như cá chép nhảy, vọt tới chỗ Gamma, nơi mà Trùng Thảo đã biến thành trứng Kim Cương. Đầu tiên vỡ ra là một viên nhỏ hơn, vỏ trứng trong suốt nhanh chóng bong ra từng mảng, lộ ra hình dáng Gamma. “Gamma, ngươi không sao chứ?” Bạch Khải quan sát Gamma một lượt, hỏi.

Kết phúc kết phúc. (Gamma không có việc gì, ngược lại còn cảm thấy thật thoải mái.) Gamma lắc đầu trả lời. “Rất dễ chịu, nói thế nào?” Bạch Khải có phần nghi hoặc, hỏi.

Kết phúc kết phúc. (Gamma cũng không biết mình dễ chịu ở đâu, nhưng cũng cảm giác cơ thể trở nên nhẹ nhàng hơn, dòng năng lượng chuyển động cũng nhanh hơn nhiều.) “À, có thể là thế này, bị Nguyệt Quang Tinh Linh tiêu hao một lần năng lượng, tiện thể dọn dẹp luôn cái dạ dày?” Bạch Khải nghĩ đến một ý tưởng buồn cười, trực tiếp bắt đầu kiểm tra trạng thái của Gamma. [Kỹ năng của chủng tộc]: - Thánh Quang: Cửa Thiên Đường (Bất Hủ Cấp - Tinh thông), sấm sét phán quyết (Siêu Phàm Cấp - Tinh thông); - Tà năng: Cửa Vực Sâu (Bất Hủ Cấp - Tinh thông), tận thế chiến nhận (Siêu Phàm Cấp - Tinh thông); - Thông dụng: Vô Tướng thân thể (Siêu Phàm Cấp - Tinh thông), song sinh luân chuyển (Siêu Phàm Cấp - Thức tỉnh), nguyên tố miễn dịch (Siêu Cấp - Hoàn mỹ), vật lý miễn dịch (Siêu Cấp - Hoàn mỹ), ve sầu thoát xác (Siêu Cấp - Hoàn mỹ), Thủy Nguyệt phân thân (Siêu Cấp - Nhập môn); ... “Thủy Nguyệt phân thân? Chẳng lẽ là kỹ năng mà Nguyệt Quang Tinh Linh trước đó đã sử dụng?” Bạch Khải hồi tưởng lại cảnh Nguyệt Quang Tinh Linh phân thân hạ sát Ma Long không đầu, hài lòng gật đầu.

Ban đầu hắn đã định không biết nên nâng cấp kỹ năng phân liệt của Gamma lên thời điểm nào, nhưng bây giờ thì được rồi, trực tiếp chuyển đổi thành kỹ năng siêu cấp. “Gamma, thử xem hiệu quả nào.” Bạch Khải vỗ nhẹ vào Gamma, nói.

Kết phúc kết phúc. (Tốt chủ nhân.) Gamma khẽ vuốt cằm, sau đó một ánh trắng sáng rực bao phủ toàn bộ cơ thể, ngay lập tức, từng cái phân thân giống hệt Gamma từ ánh trắng bước ra, từ từ đứng hàng sau lưng Bạch Khải. “Thật tuyệt, hiệu suất này, so với Nguyệt Quang Tinh Linh nhanh hơn nhiều.” Bạch Khải thấy vậy cảm thán, hỏi: “Gamma, những phân thân này có chiến lực không?” Kết phúc kết phúc. (Năng lượng mà

Gamma chia cho mỗi phân thân đều giống nhau, nhưng trường hợp không bị phá vỡ thì không thể nhìn ra được sự khác biệt.) “Khó trách gọi là Thủy Nguyệt phân thân, có lẽ ý nghĩa là kính hoa thủy nguyệt nhỉ?” Bạch Khải nghe vậy thắc mắc, một số kỹ năng phân thân thường dựa vào năng lượng mà bản thể cung cấp để quyết định chiến lược, nhưng phân thân của Gamma hoàn toàn không khác gì với bản thể, trong chiến đấu sẽ mang lại lợi thế không nhỏ.

Hơn nữa, giá trị năng lượng có lẽ không phải là vấn đề lớn đối với Gamma. “Nguyệt Quang Tinh Linh này thật là hào phóng ghê.” Nghĩ đến tương lai Gamma chỉ cần một mình đối kháng với kẻ thù, Bạch Khải không khỏi nở nụ cười, rồi ánh mắt đầy chờ đợi hướng về phía Trùng Thảo.

Gamma đã có hiệu ứng mạnh đến vậy, thì hy vọng rằng Trùng Thảo bên cạnh hắn cũng không kém, dù sao thì Thái Dương cùng ánh trăng sáng cũng coi như là đồng minh, không thể không có chút bất hủ kỹ năng nào được.

Cuối cùng, khi Trùng Thảo bắt đầu vỡ trứng, hình dáng khổng lồ của hắn lộ diện. “Thủ lĩnh, ngài đang chờ tôi à?” Nhìn thấy ánh mắt mong chờ của Bạch Khải, Trùng Thảo có phần lo lắng.

Trong khi Bạch Khải đi thẳng vào vấn đề: “Epsilon, có phát hiện gì trên người mình không?” “Phát hiện?” Trùng Thảo quan sát mình từ đầu đến chân nhưng không thấy gì đặc biệt. “Báo cáo thủ lĩnh, có vẻ như không có.” “Không có?” Bạch Khải nhún mày, không bỏ cuộc mà trực tiếp xem xét bảng thuộc tính của Trùng Thảo, không ngạc nhiên khi không thấy gì khác lạ. “Kỳ quái, sao mà ánh trăng lại nặng bên này nhẹ bên kia?” Bạch Khải càng nghĩ càng thấy nghi hoặc, nhưng bảng thuộc tính không lừa gạt được người, hắn chỉ có thể bỏ qua mà thôi. “Được rồi, mọi người đi nghỉ trước đi, đánh lâu như vậy, mọi người nên khôi phục một chút sức khỏe, bắt đầu từ ngày mai sẽ tiếp tục chiến đấu.” Bạch Khải phẩy tay áo, liền định ra về nghỉ ngơi. “Tốt, tôi cũng về ngủ đây, có lẽ tiêu hao thể lực quá nhiều, đầu tôi đang ngứa một chút.” Trùng Thảo gãi gãi đầu, mãi không tìm ra được vị trí bị ngứa.

Két phốc két phốc? (Ngứa? Cần Gamma giúp đỡ không?)
Gamma nghe vậy trực tiếp rút ra tận thế chiến nhận, nói.

“Gamma, cái đó quá khoa trương, chỉ là gãi ngứa mà thôi.” Bạch Khải thấy vậy khước miệng giật giật, theo chỉ tay của Trùng Thảo nhìn sang, liền phát hiện trên đầu Trùng Thảo dường như có một thứ gì đó lạ. “Epsilon, người cúi đầu xuống.” Có một ý tưởng thoáng hiện trong đầu, Bạch Khải lập tức bảo Trùng Thảo nằm xuống, hấn bò lên đầu Trùng Thảo, quả nhiên ở giữa trán Trùng Thảo lóe ra một hạt giống phát sáng trắng. ... “Hạt giống Ánh Trăng? Trồng ra cây cỏ thụ Ánh Trăng?” Bạch Khải há hốc miệng, rõ ràng bị món quà lớn từ Nguyệt Quang Tinh Linh làm cho choáng váng.

Vốn dĩ chỉ nghĩ đến một số kỹ năng hỗn tạp, kết quả Trùng Thảo đã trực tiếp lấy luôn hạt giống của cây cỏ thụ Ánh Trăng tộc mà ra? “Epsilon, người thật sự không biết hạt giống này lúc nào thì trồng lên à?” Bạch Khải hỏi. “Xin lỗi thủ lĩnh, tôi còn không biết Nguyệt Quang Tinh Linh là lúc nào xuất hiện, hạt giống này thực sự không rõ nguồn gốc rồi.” Trùng Thảo có chút xấu hổ, thật tốt nếu chỉ là trồng hạt giống, nếu không thì hấn đã ngã xuống không dậy nổi. “Tốt.” Nhìn thấy Trùng Thảo đúng là không biết hạt giống Ánh Trăng có nguồn gốc ra sao, Bạch Khải cũng không dồn dập làm rõ vấn đề này, ngay lập tức bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề khác. “Epsilon, hạt giống này có thể nhỏ ra không?” Hạt giống hiện giờ nằm ở trên đầu Epsilon, nếu không lấy xuống, sau này nếu mọc thành cây cỏ thụ...

Bạch Khải trong đầu hiện lên hình ảnh Trùng Thảo biến thành một cái cây to, hấn lắc đầu liên tục, cố gắng xua đuổi hình tượng đáng sợ đó ra khỏi đầu. “Có vẻ như, không thể.” Trùng Thảo cố gắng kéo nửa ngày, nhưng hạt giống Ánh Trăng như gắn chặt vào đầu hấn, căn bản không có dấu hiệu nhúc nhích.

Thấy vậy, Trùng Thảo lúc này triệu hồi những con sâu khác tới hỗ trợ, nhưng vẫn không có hiệu quả. “Nhìn tình hình này, chỉ có thể làm liều thôi.” Bạch Khải gãi đầu, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nhìn về phía Gamma, nói: “Gamma, dùng tận thế chiến nhận móc hạt giống Ánh Trăng ra đi.” Kết phốc kết phốc. (Tốt chủ nhân.) Gamma nghe vậy lập tức tỉnh táo lại, nhiệt tình quơ tận thế chiến nhận tiến tới gần Trùng Thảo. “Thủ lĩnh, Gamma dùng tận thế chiến nhận mà là tà năng, như vậy sẽ ô nhiễm hạt giống Ánh Trăng đấy.” Trùng Thảo thấy vậy liền khuyên can, Bạch Khải khề gãi đầu, nói: “VẬY Alpha,

ngươi dùng Tịch Diệt chi kiếm thử xem.” “Thôi thủ lĩnh ời, để hạt giống Ánh Trăng trưởng thành trên đầu tôi vẫn tốt hơn.”

Chương 831:

Cảm nhận từ fan hâm mộ cuồng nhiệt đi! Sau nhiều lần thử nghiệm, Bạch Khải cùng với sáu sủng thú vẫn không thể rời bỏ những hạt giống Ánh Trăng nằm trên đầu mình.

Mới đầu mọi thứ còn ổn, hạt giống Ánh Trăng chỉ lặng lẽ ở đó, nhưng khi Alpha ra ngoài, hạt giống Ánh Trăng lại chủ động rút vào trong, càng trở nên khó lấy ra hơn.

“Dù sao bây giờ vẫn chưa mọc, sau này có bổ sung thêm cũng không sao.”

Bạch Khải vỗ vỗ Trùng Thảo, nhưng trong đầu vẫn không ngừng tưởng tượng ra cảnh Trùng Thảo đặt một gốc cây đại thụ trên đầu, có phần buồn cười.

Hắn đã từng thấy nên, cũng đã thấy khiêng Thập Tự Giá, nhưng chưa bao giờ thấy ai lại có thể đặt cả một cái cây lên đầu như vậy.

Mà hình dáng đó, chỉ cần nghĩ thôi đã thấy đẹp.

“Cũng chỉ có thể như vậy...”

Trùng Thảo nghe vậy thở dài bất lực, đều là một Ngự Thú sư xuất thân, cũng cùng một đầu Tinh linh phụ thể, sao lại có sự đả ngộ khác biệt như vậy.

“Nhưng mà nói đến, Lão bằng hạt giống Ánh Trăng này làm sao mà bồi dưỡng lên như vậy nhỉ?” Bạch Khải đột nhiên nghĩ đến một điều, liền hỏi.

“Trồng cây không phải chỉ cần tưới nước, bón phân là được sao?” “Bón phân? Xin lỗi, tại hạ từ chối!” Trùng Thảo lập tức từ chối đề nghị của Beita một cách chính đáng, vì lý do an toàn, hắn liền bay lên, rời xa đám nguy hiểm này.

“Ta không đoán sai, hạt giống Ánh Trăng chắc hẳn cảm thấy Epsilon là nơi thích hợp nhất để nó sinh trưởng.”

Alpha bắt ngờ lên tiếng.

“Thích hợp sinh trưởng? Ừ, đúng là vậy.”

Ánh sáng mặt trời, năng lượng tự nhiên, trực tiếp chiếu sáng và giải phóng nguồn năng lượng, quả thật Trùng Thảo rất thích hợp.

“Khụ khụ...”

Vậy thì Epsilon, nếu không có việc gì thì cứ để nó phơi nắng dưới ánh mặt trời đi, đừng lo đến việc bón phân nữa...

” Bạch Khải dừng lại một chút khi thấy Trùng Thảo sợ hãi, suýt nữa đã định tránh đi, lúc này hắn mới nói nốt nửa câu còn lại.

“Coi như bón phân không làm gì, nhớ dùng nhiều năng lượng tự nhiên bổ sung một lần là được.”

“Tốt, thủ lĩnh, giao cho tại hạ!” Khi nghe Bạch Khải không còn đả động đến việc bón phân, Trùng Thảo lập tức gật đầu đồng ý. Đỉnh lấy cây thì cứ để nó đỉnh lấy cây thôi, tốt xấu gì cũng là một hình dáng độc nhất vô nhị, nếu thực sự phải bón phân, hắn sau này không cần phải ra ngoài nữa rồi.

“Được rồi, như vậy lần này chuyện cũng coi như đã qua một thời gian, mọi người hãy nghỉ ngơi một chút đi.”

Bạch Khải duỗi lưng, lập tức cảm thấy một cơn uể oải ập đến.

Sau khi thăng cấp thành Ngự Thú sư, tinh lực của hắn tăng cường rất nhiều, nhưng cả đêm trải qua như vậy, hắn cảm thấy có phần mệt mỏi, vẫn cần được thư giãn một chút.

Dù gì, tham khảo cách đãi ngộ của thầy, hắn hoàn toàn có lý do để tin rằng, tiếp theo hắn sẽ bận rộn không kịp thở.

“Nếu không, đi ra bên ngoài tránh gió một chút?” Bạch Khải vừa nghĩ xem phương án này có khả thi, vừa rời khỏi căn cứ đi về phòng mình. ...

“Gõ gõ gõ...”

Một trận gõ cửa nhẹ nhàng đã đánh thức Bạch Khải từ giấc mơ, vừa mở mắt ra, hắn ngay lập tức bị ánh nắng mặt trời bên ngoài làm cho nhắm mắt lại.

“Mặt trời cao như vậy, ta đã ngủ đến giữa trưa rồi sao?” Bạch Khải gãi đầu, tùy ý chỉnh sửa lại mái tóc rối bời, bước ra cửa,

thì thấy Gia Cát Thần đang mang theo một đồng bữa sáng đứng ở cửa.

“Bạch Khải, cuối cùng ngươi cũng tỉnh rồi, không lên thì ta phải gọi cấp cứu đây.”

Thấy Bạch Khải chưa tỉnh ngủ, Gia Cát Thần không nhin được mà trêu chọc: “Bên ngoài đang loạn cả lên, kết quả ngươi lại ngủ ba ngày ba đêm.”

“Ba ngày ba đêm? Ta ngủ lâu như vậy sao?” Bạch Khải có chút choáng váng, nhìn xem thời gian trong trí não, lúc này mới tin.

Quá điên rồi! Hắn phóng tay ngủ, kết quả là ngủ thẳng ba ngày.

Có lẽ, về sau phải cắt bớt việc bay lơ lửng, đã trở thành thói quen thèm ngủ rồi.

“Đúng rồi, ngươi vừa nói bên ngoài đang loạn cả lên, chẳng lẽ là chuyện về Tinh Linh Tổ Địa bị bại lộ?” Nghe vậy, Bạch Khải có chút lo lắng.

Tinh Linh Tổ Địa không hề đơn giản, nếu bị lộ ra, thì tốt nhất không nên xuất hiện trước công chúng.

“Chuyện cơ mật như vậy, ngươi có chắc chắn nói thẳng ra không có vấn đề?” Gia Cát Thần lộ vẻ cười kỳ quái, đem Toutiao đặt trước mặt Bạch Khải.

“Chắc chắn không phải.

Gần đây trên các trang mạng toàn bộ hot search đều bị ngươi chiếm cứ, Bạch Đại truyền kỳ!” “Chấn động! Truyền kỳ trẻ tuổi nhất xuất hiện!” “Phong cách đường phố đã nở rộ, ngay hôm nay!” “....”

“Nói cho ta biết một số câu chuyện về Bạch Khải trong những năm qua....”

“Muốn thành truyền kỳ à? Vậy hãy chuẩn bị cho năm năm nghiên cứu khoa học, ba năm thành truyền kỳ đi!” “....”

Có vẻ như hắn đã dính vào một thứ gì đó kỳ lạ? Khóe mắt Bạch Khải giật giật, tiếp tục lướt qua mấy trang khác, đầu đề đều có liên quan đến hắn.

Những người lớn đó, đúng là coi trọng chữ tín, dám bắt hấn đỡ đạn thì họ sẽ làm, không có một chút thông tin khác nào cả.

“Có thể đoán một chút, chắc bây giờ dưới lầu Băng Vũ phân đoàn toàn là fan cuồng rồi nhỉ?” Bạch Khải đóng màn hình lại, nói.

“Không chỉ fan cuồng, mà cả những người đến từ mọi nơi, bao gồm cả những người nghiên cứu gần đây của ngươi, cùng với fan cuồng bên cạnh thú của ngươi.”

Gia Cát Thần hiện lên nụ cười của kẻ thích thú, trêu chọc: “Ta đã xem qua, bên trong có không ít tiểu tử xinh đẹp đấy~” “A~ Ngươi tha cho ta đi.”

Khóe miệng Bạch Khải giật giật, hỏi: “Lâm truyền kỳ bọn họ đâu? Còn ở Lôi Sơn sao?” Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, nói: “Đúng rồi, họ vẫn đang ở đó khám phá Tinh Linh Tổ Địa, muốn tìm một chút thông tin về tiền sử.”

“Thông tin về tiền sử...”

Chắc hẳn rất khó.”

Nghe vậy, Bạch Khải thở dài, nếu Tử Vong Kỵ Sĩ không xuất hiện, chỗ đó có lẽ còn có giá trị nghiên cứu, nhưng bị họ như vậy giày vò, ngoài Giếng Vĩnh Hằng coi như vẫn tốt, những thứ còn lại đều bị hủy hoại hết rồi. À không đúng, nghĩ đến hạt giống Ánh Trăng đã bị đặt trên đầu Trùng Thảo, trừ Giếng Vĩnh Hằng ra thì có lẽ chẳng còn thứ gì tốt cả, đoán chừng bên trong Giếng Vĩnh Hằng cũng không có gì thu hoạch.

“Vậy Trùng Hồ tập đoàn thì sao?” “Không có động tĩnh gì, liên bang và hiệp hội đều không có ý định làm rùm beng, nên họ xử lý bí mật.

Còn cụ thể thì ta không rõ, những điều này đều là Lưu thúc thúc bảo ta chuyển cáo cho ngươi.”

Gia Cát Thần lắc đầu, nói: “Thế nào, bây giờ ngươi dự định làm gì?” Bạch Khải nghe vậy im lặng, suy nghĩ một lát, rồi nói: “Trở về thành phố Cổ Túc, chuyện ở đây giao cho Lâm truyền kỳ bọn họ là được.”

“Hơn nữa, ta cũng có chuyện muốn hỏi Hắc Bạch một lần.”

...

Thành phố Cổ Túc.

Tin tức Bạch Khải thăng cấp thành truyền kỳ trong thời gian ngắn đã lan truyền khắp toàn liên bang, điều này cũng khiến cho cánh cửa viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần lại một lần nữa bị đám đông cuồng nhiệt phủ kín.

“Bạch Ngôn, chẳng lẽ chúng ta không nên xem xét việc trang bị một cái cổng dịch chuyển cho viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sao?” Gia Cát Tự nhìn cánh cửa chính đóng kín người, không nhin được nói.

“Việc này ngươi nên hỏi Sở giáo sư, hỏi ta không có tác dụng gì.”

Bạch Ngôn điều chỉnh lại kính mắt, nói: “Hơn nữa, ta cảm thấy cùng với hấn thêm cổng dịch chuyển, ngươi hay là nên gia cố thêm hàng rào bên ngoài trước đi, đám người này nhanh chóng xông vào.”

Nghe Bạch Ngôn nói vậy, Gia Cát Tự tức giận trừng mắt nhìn Bạch Ngôn, nói: “Việc này rốt cuộc là do con trai bảo bối nhà ngươi gây ra, nói như vậy mà không chịu trách nhiệm thì thật sự không có vấn đề gì sao?” Bạch Ngôn nghe vậy cuối cùng cũng không nhin được mà nở nụ cười, nói: “Hừm, cậu nhóc đó thực sự rất giỏi, cuối cùng cũng làm cho nhà chúng ta thêm vinh quang.”

“Vinh quang? Đây là trực tiếp đem nhà ngươi hủy diệt dùng Tinh Thần kim tái tạo lại đó.”

Gia Cát Tự thấy vậy càng tức giận, nói: “Không được, khi Gia Cát Thần quay về, nhất định phải cho hấn rèn luyện thật tốt, không thể để hấn bị coi thường.”

Bạch Ngôn nhún vai, không tiếp tục châm chọc Gia Cát Tự, đang định trở về với công việc của mình, thì đột nhiên không gian trước mặt họ xé rách ra, hai thân ảnh chật vật chui ra từ đó.

“Trời ơi, đám người này thật quá khủng khiếp, thậm chí không gian dịch chuyển cũng có thể đoán ra vị trí đánh lén sao?”

Trong lòng Bạch Khải vẫn còn sợ hãi nhìn vào vết nứt không gian nơi những fan cuồng đang vây quanh, không khỏi cảm thấy buồn cười.

Hắn đã lén lút rời khỏi thành phố Lôi Sơn, nhưng những fan hâm mộ đó lại có thể nhận ra hành tung của Gia Cát Thần và hắn rời khỏi Băng Vũ phân viện, đồng thời còn tính toán ra nơi mà hắn có thể đặt chân, họ đã chờ ở đó từ sớm.

“Ai bảo ngươi còn có một nhóm nghiên cứu bên cạnh fan hâm mộ, đoán chừng họ đã sớm nghiên cứu thấu đáo dữ liệu về các sủng thú của ngươi rồi.”

Gia Cát Thần cười trên nỗi đau của người khác, trêu đùa.

“Xem ra vẫn phải tiếp tục trốn, nếu không bị người hữu tâm kiểm soát, ta sẽ rất bị động.”

Nghe vậy, Bạch Khải nghiêm mặt, trong nháy mắt đã lập ra một kế hoạch huấn luyện hoàn toàn mới.

“Bạch Khải, ngươi đã trở về rồi sao?” Hai người đột nhiên xuất hiện khiến Bạch Ngôn và Gia Cát Tự sửng sò, hồi lâu mới phản ứng lại.

“Hai người các ngươi hiện tại không phải đang ở Băng Vũ phân viện sao, sao lại trở về mà không nói một lời?” Gia Cát Tự hỏi.

“Nói trước sao? Ta lo lắng tin tức của ta phát ra ngoài sẽ bị chặn đường.”

Bạch Khải nghe vậy liên tục lắc đầu, nói: “Dọc đường này, ta gần như bị đám fan hâm mộ bức điên rồi, nhiệt độ cuồng nhiệt ấy, nếu mà đem vào chiến trường chống lại bộ lạc, ta nghi ngờ Hắc Long bộ lạc đến nhìn cũng không thể.”

“Ha ha ha...”

Người sợ nổi danh giống như heo sợ mập, giờ ngươi có cảm giác thế nào?” Gia Cát Tự nhếch miệng cười một cái, nói:

“Tuy nhiên như vậy cũng không phải không có lợi, mọi thứ có liên quan đến ngươi đều bán rất chạy.

Theo Sở giáo sư nói, ngay cả bàn ghế mà ngươi từng ngồi qua trước khi thức tỉnh thiên phú cũng đã bị người ta mua cao, nói có thể xúc tiến búp bê nhà mình tu luyện và học tập.”

Bạch Khải: “.... Đám người này, đúng là tự tay cúng bái mình....”

“Người đừng nói, nếu không phải lo lắng người bị xem là tà giáo đầu lĩnh mà bị bắt, ta chỉ cần in một ít bút ký của người, đảm bảo giá trị đầu giá sẽ cao hơn nhiều so với giá tranh danh họa.”

Gia Cát Tự chân thành vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Nói thật, ta thực sự kiến nghị người cân nhắc một chút phương án này.”

“Gia Cát thúc thúc, người buông tha cho ta đi, ta đã rất nhức đầu rồi.”

Bạch Khải có chút im lặng gõ gõ đầu, nói: “Ta vừa mới trốn về đến, ngài tuyệt đối đừng bán đứng ta.”

Nói xong, Bạch Khải nhìn ra ngoài cửa sổ thấy đám đông càng lúc càng đông, không tự chủ rút cổ lại.

“Chờ ta hỏi Hắc Bạch một chút vấn đề, rồi ta sẽ chạy trốn đi nơi khác, đợi phong thanh qua đi rồi tính tiếp.”

“Chạy trốn? Người muốn đi đâu vậy?”

Chương 832:

Phá giải Pháp Đế tâm đắc Bạch Ngôn và Gia Cát Tự nhìn nhau, mặc dù thực lực của Bạch Khải đã đạt tới truyền kỳ, nhưng bọn họ vẫn không lo lắng về vấn đề an toàn của hắn.

Nhưng nếu nhìn vào trường hợp của La Tường, vừa mới thăng cấp truyền kỳ đã đi tìm một nơi yên tĩnh để thích ứng với sức mạnh của mình, thì liệu Bạch Khải có cần làm điều tương tự không nhỉ? “Ta cũng không muốn. Đây không phải là bị truy đuổi quá gắt gao hay sao?” Bạch Khải phàn nàn, với vẻ mặt vô tội.

Hắn cảm thấy như mình bị theo dõi cả khi ăn uống hay ngủ nghỉ.

Nếu không tìm được một nơi an toàn để trốn tránh, hắn sớm muộn cũng sẽ phát điên.

“Điều đó đúng.”

Gia Cát Tự gãi cằm, rồi đột nhiên nhớ ra điều gì đó, cười nói: “Nhưng mà nếu ngươi cứ trốn như vậy, hội trưởng Tàn sẽ tức điên lên mất.”

Hắn vốn đã rời khỏi chức vụ hội trưởng tuyển hai, giờ còn muốn giữ chức đó làm gì, thậm chí còn nhận nhiều nhiệm vụ hơn trước.

“Uh, mmm, nếu không ta đề nghị mời hội trưởng đi ăn cơm?” Bạch Khải ngượng ngùng nói.

Tàn hội trưởng tuổi đã cao, mà còn phải làm nhiều việc thế này, thật sự khiến hắn cảm thấy hơi bất nhẫn. Đúng vậy, chờ khi trở về, hắn sẽ mang cho hội trưởng nhiều món ăn bổ dưỡng để bồi bổ sức khỏe.

“Đúng đó, con trai, ngươi vẫn chưa nói ngươi dự định đi đâu.”

Bạch Ngôn hỏi.

“Bây giờ, ta nghĩ rằng mình sẽ đi hải vực một chuyến.”

Bạch Khải dừng lại một chút rồi nói.

Trên đường đi, không ít sủng thú đã bày tỏ mong muốn được rèn luyện nhiều hơn, đặc biệt là Delta, hẳn muốn tiếp tục cải thiện kỹ năng ứng dụng sức mạnh của mình.

Xem xét nhiều yếu tố, Bạch Khải quyết định chọn địa điểm vắng vẻ, nơi đầy hung thú ngoài trời biển.

Không có sự quấy rầy của fan hâm mộ, lại có nhiều hung thú để rèn luyện, còn có thể thu thập tài nguyên, đồng thời cũng tiện để Delta được rèn luyện trong bí cảnh Chúc Long, vậy tại sao lại không làm? Hơn nữa, nếu hẳn muốn tìm nơi sử dụng Thiên Khải chi linh, thì nơi nào hợp hơn hải vực chứ? “Một chuyến đến hải vực sao? Đúng là một sự lựa chọn tốt.”

Bạch Ngôn mỉm cười gật đầu, trong khi Gia Cát Tự đột nhiên thêm vào: “Người định đi hải vực? Thật trùng hợp, đại liên minh biển sâu vừa mới ủy thác cho chúng ta một hạng mục, mà ta đang lo lắng không biết ai sẽ đi, Bạch Khải, người đi thì tốt quá rồi.”

Bạch Khải: “... Ta đột nhiên muốn đổi địa điểm...” Cuối cùng, hẳn đã từ các tập đoàn lớn làm áp lực để phát triển mạnh mẽ, với tận dụng tất cả mọi thứ, điểm thực sự tốt.

Dù sao, việc này không thể vội vàng, Bạch Khải vẫn không thay đổi suy nghĩ của mình, mà tiếp tục trao đổi với Gia Cát Tự về những phát hiện gần đây.

“Thức tỉnh được tề? Những người này quả thực không có ai rảnh rồi.”

Sau khi nghe xong, Gia Cát Tự không bất ngờ, cười nói: “Nhưng như vậy thì tốt, vì chúng ta viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần sẽ càng ngày càng mạnh mẽ.”

“Thế nhưng, Bạch Khải, khi nào người mới phát hành sản phẩm mới? Mọi người bên ngoài đều đang nóng lòng chờ đợi.”

Nhìn sắc mặt Gia Cát Tự đang “người gần đây lười biếng”, Bạch Khải không khỏi cảm thấy có chút đau đầu.

Mấy sản phẩm chủ chốt mà còn muốn đợi đến khi nào? Đội ngũ sản xuất này cũng không dám như vậy mà ép buộc.

“Ta sẽ cố gắng hoàn thành, gần đây không còn gì để nghiên cứu nữa.”

Bạch Khải lắc đầu, rồi nhìn về phía Bạch Ngôn, hỏi: “Lão ba, sao mẹ lại không đi cùng lần này?” Bạch Ngôn cùng Lạc Trúc thông thường đều đi cùng nhau, mà lần này lại chỉ có Bạch Ngôn, khiến Bạch Khải cảm thấy hiếu kỳ.

“Mẹ ngươi gần đây đang nghiên cứu di truyền của Hỏa Nham Ma Hồ, suốt gần nửa tháng nay không ra khỏi phòng thí nghiệm.”

Bạch Ngôn thở dài, nói: “Đã nói sẽ cùng nhau nghiên cứu, mà nàng lại lén lút một mình, thật không thể chúng ta làm gì khác.”

“Lão ba, ngươi có thấy điều gì đó không bình thường không?” Bạch Khải có chút im lặng, đối với cha mẹ có phần chán nản rồi.

“Ta còn có chút việc cần đi hỏi bên dưới Hắc Bạch, đi trước đây.”

Bạch Khải nói lời chào hai người, rồi trực tiếp hướng về bí cảnh Song Tử.

“Ồ? Tại sao lại có thêm một cái tháp?” Vừa tới khu vực sản xuất, Bạch Khải nhận ra bên cạnh Song Tử tháp đã xuất hiện một tháp cao mới, có vẻ tương tự nhưng rõ ràng được sản xuất bằng máy móc hiện đại.

“Không phải là Hắc Bạch đã phỏng chế tháp Song Tử đó đấy chứ?” Bạch Khải có chút kinh ngạc, rồi tiến vào Song Tử tháp để tìm Hắc Bạch.

“Bạch Khải, ngươi đã quay lại rồi?” Thấy Bạch Khải xuất hiện, Hắc Bạch lập tức dừng việc đang làm, nói: “Nhanh triệu hồi Shuke ra đây, ta có nhiều điều muốn hỏi hắn.”

“Ngươi đang nghiên cứu gì vậy? Còn cái tháp bên ngoài, cũng là do ngươi làm ra sao?” Bạch Khải quan sát đồng giấy tờ kia của Hắc Bạch và hỏi.

“Ngươi đang nói đến tháp luyện? Đúng vậy, ta dựa trên cấu trúc của tầng khoáng thạch dưới đáy Song Tử để tái thiết kế lại dựa theo công nghệ máy móc hiện đại.

Hiệu suất cũng không kém tháp Song Tử.”

“Phải nói rằng, công nghệ máy móc thực sự đã giúp con người cùng bộ lạc khôi phục thể cân bằng.”

Hắc Bạch gật đầu nhẹ, nói: “Bây giờ ta đang nghiên cứu làm thế nào để lợi dụng những máy móc trung tầng này hấp thu linh hồn cung cấp năng lượng, chỉ là gặp một số vấn đề, cần thảo luận với Shuke một chút.”

“Tốt lắm, vậy thật sự là người định phục chế tháp Song Tử rồi.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi khen Hắc Bạch.

Hắn không rõ mục đích thật sự của Hắc Bạch với những hành động này, nhưng nếu như Hắc Bạch thành công nghiên cứu ra, thì chẳng phải tương đương với việc công khai tháp Song Tử cho nhân loại sao? Đây là một phương pháp cứu quốc ngược đời mà Hắc Bạch nghĩ ra.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức triệu hồi Husky ra, nhưng chưa đợi Hắc Bạch gọi Husky, Bạch Khải đã hỏi ngay nghi vấn của mình.

“Hắc Bạch, người có bao giờ thấy Ngự Thú sư thăng cấp truyền kỳ mà không dựa vào tháp bí cảnh không?” “Không dựa vào tháp bí cảnh? Đó là từ đâu ra vậy?” Hắc Bạch có chút bất ngờ, dùng từ mà hắn vừa học được từ mấy trang mạng.

“Người nói kỳ hành loại, chính là ta.”

Bạch Khải nhíu mày, nói: “Còn nữa, người nên giảm bớt việc học những thuật ngữ internet này đi, nếu không, ta khó mà đảm bảo sau này người không gặp phải vấn đề gì ngoài ý muốn.”

“Được đó, ta thấy định nghĩa cũng đúng mà.”

Hắc Bạch cảm thấy có chút bất đắc dĩ, rồi tò mò hỏi Bạch Khải: “Người vừa nói người chính là, chẳng lẽ người đã đạt đến truyền kỳ rồi?” “Rõ ràng.”

Bạch Khải giơ bàn tay lên thể hiện hình ảnh chú văn truyền kỳ, đồng thời triệu hồi Alpha ra, nói: “Liên quan đến tài năng của ta, nguyên nhân cụ thể ta không tiện nói nhiều, nhưng có vẻ như nó có liên quan đến bí cảnh chuyên môn của Alpha.”

Bạch Khải giải thích về tình hình bí cảnh của Âm Ảnh cho Hắc Bạch, Hắc Bạch trầm tư hồi lâu mới trả lời.

“Sủng thú sử dụng bí cảnh để trực tiếp kết nối với Ngự Thú sư, mạch suy nghĩ này ta chưa bao giờ thấy, nhưng khả năng là có thể được.”

Hắc Bạch ngừng lại một chút, rồi nói: “Nhưng mà để có được một bí cảnh bản nguyên, có lẽ độ khó cao hơn nhiều so với việc chế tạo một tháp bí cảnh, độ phổ cập không cao.”

“Vậy thì, nói cách khác, điều này không có vấn đề gì đúng không?” Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, nói: “Vậy thì ta còn cần phải chế tạo tháp bí cảnh không?” “Đương nhiên là cần thiết.”

Hắc Bạch gật đầu nhẹ, nói: “Tháp bí cảnh không chỉ là cầu nối giữa sủng thú và Ngự Thú sư, mà còn là điểm neo trọng yếu để giữ không gian Ngự Thú tại thế giới tinh bích.”

“Ta không đoán sai, không gian Ngự Thú của ngươi chắc chắn chưa hình thành hình dạng thế giới đúng không?” Bạch Khải suy nghĩ một lát rồi nhẹ gật đầu.

Hiện tại, không gian Ngự Thú của hắn giống như một tinh hệ, đúng là chưa có hình dạng của một thế giới.

“Vậy nên, để phát huy thực lực của Ngự Thú sư khi thăng cấp truyền kỳ, tốt nhất ngươi hãy nhanh chóng phá giải Pháp Đế hạch tâm và chế tạo tháp bí cảnh.”

Hắc Bạch nhìn Bạch Khải, nói: “Mặc dù việc lên xe mua vé bổ sung có chút kỳ quái, nhưng điều đó không sao cả.”

“Hơn nữa, ngươi cũng đã thăng cấp truyền kỳ, còn có nhiều thời gian để thiết kế.”

“Sự so sánh của ngươi... Được rồi, vậy ta sẽ nghĩ thêm.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, rồi nhìn những người đang nghiên cứu với Shuke và Hắc Bạch, hắn quyết định ngồi xuống đất và bắt đầu nghiên cứu Pháp Đế tâm đặc.

Sau khi thăng cấp truyền kỳ, sức mạnh tinh thần của hắn đã tăng mạnh, về lý thuyết, việc bù đắp cho độ khó của Pháp Đế tâm đặc cũng sẽ giảm xuống.

Quả nhiên, chỉ mất một chút thời gian, Bạch Khải đã thấp sáng lại phù văn phía trước, tốc độ mặc dù có chậm lại một chút, nhưng vẫn không giống trước kia ngưng đọng, mà khá tự nhiên và thông thoáng.

Cuối cùng, dưới ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, một đạo phù văn cuối cùng cũng được thấp sáng, toàn bộ hạch tâm Pháp Đế tự hành phát sáng và lơ lửng.

Cùng lúc đó, động tác của Hắc Bạch chợt cứng lại, anh ta không thể tin nổi nhìn về phía viên khối lập phương đang lơ lửng trên không.

“Thật sự thành công rồi sao?” Thấy hạch tâm Pháp Đế được kích hoạt thành công, Bạch Khải cũng cảm thấy kích thích.

Trong lịch sử nhân loại, phù văn tập đại thành sẽ hình thành một món đồ gì đây? Không lâu sau, quang mang của hạch tâm Pháp Đế dần tắt đi, nhưng sáu cái trên mặt phù văn vẫn không biến mất, mà vẫn in trên đó.

Sau đó, hạch tâm Pháp Đế bỗng vỡ ra, phỏng giống như Rubik, nhanh chóng vặn vẹo và biến đổi không ngừng thành đủ loại hình thái.

Khi hạch tâm Pháp Đế lại dừng lại, nó đã biến thành một viên cầu.

“Cái hình dạng này, có lẽ ta còn phải phá giải lại lần nữa sao?” Nghĩ đến mấy thiết kế lúc trước của tháp Rubik, Bạch Khải cảm thấy một cỗ dự cảm không hay dâng lên, hắn hơi lo lắng khi tiếp nhận viên cầu.

Chỉ một khoảnh khắc, sức mạnh tinh thần của Bạch Khải bỗng nhiên bị hút vào bên trong viên cầu, không gian xung quanh đột nhiên chuyển mình, trở thành một không gian hư ảo.

Không gian này cực kỳ rộng lớn, không nhìn thấy bờ bên, chỉ có một số điểm sáng lấp lánh lơ lửng.

Bạch Khải tò mò chạm vào một trong các điểm sáng, lập tức cảm nhận hàng loạt kiến thức về phù văn ủa vào trong đầu mình.

Những hiểu biết này có những thứ hắn đã gặp, nhưng cũng có cái chưa bao giờ nghe tới, nhưng đều không ngoại lệ, đều là

sản phẩm của Pháp Đế thời kỳ.

“Ký ức truyền thừa, Pháp Đế tâm đắc thật sự tuyệt vời!” Bạch Khải mỉm cười, nói: “Với lượng kiến thức phong phú này, ta có thể thiết kế một tháp bí cảnh hoàn hảo rồi.”

Nhưng ngay lúc này, những điểm sáng vốn dĩ nhẹ nhàng trôi nổi xung quanh bỗng nhiên đồng loạt hoạt động, rồi nhanh chóng xoay quanh Bạch Khải.

Khi những điểm sáng này dừng lại, chúng dần dần tạo thành hình dáng của một tháp cao.

“Đây là quái quỷ gì vậy?”

Chương 833:

Tự biến hình tháp bí cảnh Bạch Khải nhẹ nhàng chạm vào xung quanh quang tháp, trong đầu lại hiện lên một lượng lớn kiến thức phù văn.

“Ký ức truyền thừa vẫn còn, nhưng hình dạng lại thay đổi.

Pháp Đế chắc chắn không thể nào nhầm chán đến mức chỉ tạo ra một công năng biến hình này chứ?” Bạch Khải vuốt cằm, thử nghiệm rời khỏi bí cảnh, sau khi thành công lại quay trở về.

Lần này, hắn trực tiếp xuất hiện ở bên trong quang tháp.

“Hình như ta vừa mới nâng cấp một cái tháp bí cảnh?” Bạch Khải trong đầu lóe sáng, bắt đầu hồi tưởng lại những điều Bạch Hòa Quang đã dạy cho hắn về việc chế tạo tháp bí cảnh.

Ngoại hình của quang tháp quả nhiên đã có biến đổi, không khác gì với mô hình mà Bạch Hòa Quang đã cung cấp.

Bạch Khải nhìn thấy vậy, hai mắt sáng lên.

Hóa ra, hạch tâm của Pháp Đế không chỉ là một ký ức truyền thừa, mà còn là một máy mô phỏng tháp bí cảnh? Hắn tự hỏi liệu có thể dựa vào nhu cầu của bản thân để thiết kế, như vậy thì tất cả thời gian học tập sẽ không uổng phí. Ý nghĩ này vừa nảy sinh, quang tháp lại một lần nữa phát sinh biến hóa, dần dần chuyển hóa theo hình thái mà Bạch Khải mong muốn.

“Thật sự có khả năng? Pháp Đế đúng là lợi hại!” Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải không thể kiềm chế được lòng mình, bắt đầu, rất lâu, xoa mô hình công tác.

Còn có cái gì thú vị hơn là việc xoa tháp bí cảnh chứ nhỉ~ Không biết đã qua bao lâu, Bạch Khải cuối cùng cũng ngừng lại, nhìn về phía tháp bí cảnh, không, nên nói đó là lũy khả năng thì chính xác hơn, lộ ra nụ cười hài lòng.

“Vậy thì, có thể gọi là đã bố trí mọi công năng cần thiết.”

Dựa theo những gì thầy đã chỉ dạy, tháp bí cảnh ngoài việc làm điểm neo và gánh chịu công kích bên ngoài, bản thân nó còn có khả năng phòng ngự và phản kích không tầm thường.

Chẳng hạn như bí cảnh Nicolas Lục Long, khi bị công kích sẽ phát ra độc tố.

Dù Bạch Khải rất nghi ngờ đây có phải do Tà Năng Xà gây ra hay không, nhưng nó cũng xem như một khả năng phòng ngự.

Vì vậy, xét đến đặc tính của súng thú nhà mình và tình hình của bí cảnh, Bạch Khải quyết định lấy chiến tranh làm nguyên mẫu để thiết kế.

Hệ thống phòng thủ, hệ thống cạm bẫy, hệ thống quân đội, hệ thống mê cung...

Bạch Khải đã đưa tất cả các công năng phòng ngự mà hắn nghĩ đến vào trong, thậm chí còn tham khảo một số nội dung từ những bản pho bản kinh điển mà những thí sinh tài năng đã từng khiêu chiến, kết nối cửa ra vào tháp bí cảnh với nhóm bí cảnh của súng thú.

Nói đơn giản, muốn vào bí cảnh của Bạch Khải, phải vượt qua sáu bí cảnh súng thú.

Hơn nữa, để phòng tránh bị truy kích, Bạch Khải còn cố ý thêm vào một thiết lập ngẫu nhiên.

Mỗi lần vào bí cảnh, quá trình truyền tống sẽ là một điều không chắc chắn.

Nói đơn giản, nếu gặp phải một số tù trưởng châu Phi, có khả năng sẽ bị truyền tống đến nơi Alpha.

“Nhưng mà như vậy thật sự khiến cho Pháp Đế đáng kính phải đau đầu vì những ý tưởng của ta, ta cũng cảm thấy hơi choáng.”

Nhìn những ánh sáng khác nhau đang lóe lên trên quang tháp trước mặt, Bạch Khải càng thêm sùng bái đối với Pháp Đế, không tự chủ được mà đưa tay chạm vào một khu vực màu đỏ.

“Ummm? Kết cấu phù văn ở đây có vấn đề?” Liên tục thông tin truyền vào não hải của Bạch Khải, nội dung rõ ràng thể hiện rằng khu vực này có thể gặp phải vấn đề trong quá trình vận hành phù văn.

Sau khi nắm bắt được thông tin này, Bạch Khải phát hiện một nhóm lớn các câu tựa như kết cấu phù văn.

“Cái này thật sự có thể tự sửa chữa và đưa ra kiến nghị?!”
Bạch Khải vô cùng kinh ngạc, thử điều chỉnh khu vực màu đỏ theo kiến nghị của Pháp Đế, lập tức nó biến thành màu vàng kim.

Sự kết hợp giữa mô phỏng, sửa chữa, kiến nghị, và truyền thừa, công năng của hạch tâm Pháp Đế quả thật giống như một phiên bản cổ điển cao cấp của trí não.

“Có lẽ Pháp Đế thật sự là một người đã sống lại?” Bạch Khải gãi gãi cằm, bắt đầu đặt câu hỏi về thân phận của Pháp Đế, nhưng khi nhìn thấy những khu vực dị sắc trong pháo đài của mình, hắn nhanh chóng bỏ qua suy nghĩ này.

“Trước tiên hãy giải quyết vấn đề tháp bí cảnh, những chuyện khác từ từ tính sau!” ...

Trong bí cảnh Song Tử.

Sau một thời gian dài thảo luận, Hắc Bạch cuối cùng cũng giải quyết được 70-80% vấn đề.

“Quả nhiên vẫn cần Shuke bên cạnh, chỉ dựa vào một mình ta thật sự rất khó hoàn thành.”

Hắc Bạch cẩn thận ghi lại nội dung thảo luận, trong mắt tràn đầy mong đợi.

“Việc hợp nhất phù văn và máy móc có thể thao tác một cách chính xác rất mạnh, nhưng để hoàn toàn hợp nhất thì độ khó cũng không nhỏ.”

Shuke nhẹ gật đầu, rồi nhìn qua Bạch Khải, người đang ngồi khoanh chân với mắt nhắm lại, và nói: “Thế nhưng, liệu Ngự Thú sư có thực sự không có vấn đề gì không? Hắn đã quyết định lại một ngày mà.”

“Không sao đâu, hiện giờ hắn chắc chắn đang tiếp nhận di sản của lão đầu tử Pháp Đế, không sao đâu.”

Hắc Bạch vung tay áo, hoàn toàn không còn bộ dạng phản kích như khi Bạch Khải kích hoạt hạch tâm lần đầu.

“Nhưng mà không ngờ Bạch Khải thật sự có thể vượt qua khảo nghiệm của lão đầu tử, không trách hắn có thể trẻ như vậy đã đạt được truyền kỳ.”

Nghe câu này, Shuke không khỏi lắc đầu và nói: “VẬY nên nói, từ đầu bạn không có ý định giao di sản Pháp Đế cho Ngự Thú sư sao?” “Điều đó cũng không hẳn, dù sao món đồ này là do lão đầu tử dùng để thiết kế tháp bí cảnh, mà chỉ sau đó mới được cải tạo thành một truyền thừa.”

Hắc Bạch giải thích: “Ta không có đoán sai, Bạch Khải hiện giờ đang thiết kế tháp bí cảnh của chính mình.”

“Thiết kế tháp bí cảnh? Nói cách khác, di sản của Pháp Đế còn liên quan đến khái niệm linh hồn không gian?” Shuke nghe vậy lập tức hứng thú.

Hiện tại bọn họ đang chuyên tâm vào linh hồn, loại vật phẩm liên quan đến linh hồn như thế này thì hẳn không thể bỏ qua.

“Có thể coi là thế.

Không biết lão đầu tử học được kỹ thuật này từ đâu, hẳn đã thiết kế rất nhiều bí cảnh dựa vào việc này.

Tòa tháp Song Tử của ta cũng đã dùng món đồ này để hỗ trợ.”

Hắc Bạch gật đầu nhẹ, nói: “Theo lời lão đầu tử, mục tiêu của hắn là thiết kế ra một tòa tháp bí cảnh có thể tự biến hình và điều chỉnh liên tục theo tình huống bên ngoài.”

“Chỉ tiếc rằng, cho đến khi lão đầu qua đời, giống như cũng không thành công.”

Nghe xong Hắc Bạch giải thích, Shuke mới hiểu và cảm thấy kính nể dành cho Pháp Đế.

Tháp bí cảnh không giống như những máy móc chiến tranh kia, để đảm bảo tính ổn định, cấu trúc phù văn chắc chắn phải lấy sự vững bền làm đầu.

Nhưng Pháp Đế lại muốn tính toán một cái tháp bí cảnh tự biến hình, ý tưởng này quả thật có phần táo bạo.

Nếu như thành công, một cái tháp bí cảnh tự biến hình chắc chắn sẽ là một sự tồn tại lừng lẫy từ xưa đến nay. Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên tỉnh dậy từ giấc ngủ, trong tay hạch tâm Pháp Đế lại hiện lên, chỉ là treo giữa không trung, không động đậy chút nào.

“Hô~ cuối cùng cũng sửa chữa xong.”

Bạch Khải vận vẹo cổ có chút ê ẩm, ngược nhìn hạch tâm của Pháp Đế, không, nên gọi là hạch tâm tháp bí cảnh tự biến hình, thở ra một hơi nặng nề.

Nhờ sự trợ giúp của hạch tâm, Bạch Khải đã thành công dựng lên thiết kế tháp bí cảnh mà mình muốn, nhưng đã phát hiện không ít vấn đề.

May mắn rằng chức năng của hạch tâm màu nhiệm thật sự rất mạnh, lượng tri thức phù văn dự trữ cũng rất ấn tượng.

Bạch Khải chỉ tốn một ngày thời gian đã tìm ra và sửa chữa được khoảng 70-80% vấn đề trong hạch tâm.

Nói rằng vẫn còn một số vấn đề chưa hoàn thiện, món đồ này thật giống như lúc trước hắn thiết kế hệ thống, để che giấu một BUG thì lại sinh ra hai BUG mới. Để tạo ra một tháp bí cảnh không có bất kỳ lỗi nào, Bạch Khải còn cần phải đầu tư thêm nhiều thời gian nữa.

Dẫu vậy, Bạch Khải cũng không sốt ruột, coi như đây là một cơ hội học tập, tiện thể hắn cũng có thể thu thập một số nguyên liệu.

Một tháp bí cảnh lớn như vậy, muốn tạo ra hoàn chỉnh, tất cả vật liệu mà thầy và hắn chuẩn bị đều không đủ. Ừm, đi thu hoạch một đợt ở hải vực, nếu không đủ thì lại đi Nguyên Tổ giới càn quét xem.

“Bạch Khải, ngươi đã giải quyết xong di sản của lão đầu tử chưa?” Hắc Bạch tiến lại gần Bạch Khải, hỏi.

“Đương nhiên là chưa, di sản của Pháp Đế thật sự rất nhiều, ta còn cần thời gian dài nữa mới có thể hoàn toàn nắm giữ.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Nhưng Hắc Bạch, sao ngươi không nói cho ta biết, di sản của Pháp Đế còn là một hạch tâm tháp bí cảnh?” “Hạch tâm tháp bí cảnh?” Hắc Bạch nghe vậy ngẩn ra, hiển nhiên không hiểu Bạch Khải đang nói ý gì.

“Ngươi không biết sao?” Bạch Khải nhìn thấy vậy hơi ngạc nhiên, rồi lấy ra tất cả vật liệu dùng để chế tạo tháp bí cảnh từ không gian bí mật của mình.

Ngay sau đó, hạch tâm viên cầu bắt ngờ phát ra hào quang rực rỡ, một tòa thành lũy huyền ảo đột nhiên xuất hiện, lơ lửng

giữa không trung.

Sau đó, những vật liệu vốn nằm rải rác trên mặt đất đã đồng thời bay lên, từ từ tiến vào trong huyền ảnh, hòa tan, cố định, cho đến khi khắc lên phù văn.

Chờ khi các vật liệu sạch sẽ tiêu hao xong, thành lũy cũng đã hoàn thành được một phần ba, nhưng đã có sự hiện diện của công cụ chiến tranh sắc bén.

“Quả nhiên vật liệu còn thiếu quá nhiều.”

Bạch Khải cảm thấy hơi tiếc nuối, mặc dù hắn vẫn còn nhiều chỗ chưa sửa chữa, nhưng vấn đề cơ bản về cấu trúc hắn đã giải quyết xong.

Chỉ cần chuẩn bị đủ tài nguyên, hạch tâm viên cầu sẽ tự động kết hợp và dung luyện, cơ bản không cần hắn phải tốn công sức, hoàn toàn có thể tự động làm việc.

Còn lại những bộ phận kia, đối với một tháp bí cảnh tự biến hình có khả năng tự sửa chữa kết cấu, thực sự không phải là vấn đề gì lớn.

“Hạch tâm tháp bí cảnh...”

Lão đầu tử liệu có thật sự nghiên cứu ra tự biến hình tháp bí cảnh không?” Hắc Bạch ngơ ngác nhìn tòa tháp bí cảnh mới tinh trước mặt, không khỏi ngạc nhiên một hồi lâu mới hồi tỉnh lại.

“Bạch Khải, lão đầu tử có để lại gì trong đó không?” Hắc Bạch nắm lấy vai Bạch Khải, chăm chú hỏi.

“Ách, ta vào xem nghiên cứu tháp bí cảnh, không chú ý đến điều này.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Dù vậy bên trong chủ yếu vẫn là tri thức phù văn, không có gì khác cả.”

“Được rồi, lão đầu tử trước khi chết đúng là thích làm những điều bí ẩn như vậy, thật sự...”

Hắc Bạch lắc đầu, không muốn hỏi thêm.

“Không sao đâu, vì dù sao ta cũng sẽ phải tốn rất nhiều thời gian ở trong để sửa chữa tháp bí cảnh, ta sẽ giúp người chú ý một lần là đủ rồi.”

Bạch Khải vỗ vai Hắc Bạch, rồi ngược nhìn tòa tháp bí cảnh mới tinh lơ lửng giữa không trung, ánh mắt lấp lánh vẻ mong đợi.

“Nhưng trước đó, ta cần phải kết nối tháp bí cảnh này với không gian Ngự Thú của ta trước đã.”

Là tiêu chuẩn của một Ngự Thú sư truyền kỳ, tháp bí cảnh sẽ như thế nào khi hòa hợp với không gian Ngự Thú, hẳn thật sự không thể chờ đợi để thấy sự biến hóa đó.

Dù sao, một người giống như hắn, trước khi thăng cấp truyền kỳ đã kết hợp tháp bí cảnh, cũng coi là một sự độc nhất trong lịch sử nhân loại.

Chương 834:

Trạm tiếp theo, hải vực! Bạch Khải vừa mới động tâm niệm, tháp bí cảnh đã lập tức cùng hắn tiến vào bên ngoài Song Tử bí cảnh.

Khi tháp bí cảnh liên kết với không gian Ngự Thú, nó tương ứng với việc chịu đựng một bí cảnh.

Nếu vẫn lưu lại bên trong Song Tử bí cảnh sẽ dẫn đến căng thẳng giữa các bí cảnh.

Bạch Khải tất nhiên sẽ không phạm phải loại sai lầm nghiêm trọng này.

“Alpha, chúng ta bắt đầu thôi.”

Bạch Khải triệu hồi Alpha ra, một người một súng nhìn nhau một cái, liền đồng thời kích hoạt lĩnh vực và không gian Ngự Thú.

Chỉ trong chớp mắt, một luồng sáng chói từ cơ thể Bạch Khải phát ra, chiếu xuống trên tháp bí cảnh, sau đó tỏa ra khắp tháp, rồi tiếp tục đi vào trong lĩnh vực của Alpha, đồng thời lại một lần nữa kết nối với Bạch Khải.

Tháp bí cảnh, Alpha, Bạch Khải.

Ba thứ bị ba luồng sáng kết nối với nhau, trên bầu trời xuất hiện vô số hiện tượng kỳ lạ, như thể hai thế giới nhỏ đang từ từ hợp nhất với tháp bí cảnh.

“Bạch Khải đang làm gì vậy?” Sự kiện kỳ lạ này lập tức thu hút sự chú ý của Gia Cát Tự và những người khác, nhưng chưa kịp quan sát rõ, họ đã phát hiện một luồng năng lượng màu xanh lá cây bao phủ xung quanh.

“Xin lỗi, hiện tại không thể để các người quấy rầy Bạch Khải.”

Nicolas cẩn thận bao phủ không gian xung quanh Bạch Khải, đồng thời để lại đủ không gian cho hắn hợp nhất.

“Tiểu tử này, lại đang bận bịu chuyện gì nữa đây.”

Bạch Ngôn chứng kiến cũng cảm thấy bất đắc dĩ, càng làm cho cảm giác của ông khó theo kịp suy nghĩ của con trai mình.

Từ nhỏ, Bạch Khải đã thể hiện tính tự lập rất mạnh mẽ, gần như bất cứ việc gì cũng không cần họ phải lo lắng, vì vậy họ có thể yên tâm bỏ Bạch Khải ở nhà.

Chỉ là từ khi Bạch Khải thức tỉnh thiên phú, họ nhận thấy rằng hần càng ngày càng tiến xa, nhanh đến mức họ cũng không theo kịp.

“Cứ nghe người ta nói rằng con gái lớn thì không được dùng, mà giờ thằng con trai cũng không thể giữ lại rồi.”

Bạch Ngôn có vẻ khá phức tạp, không biết là vui hay buồn, trong khi đó Bạch Khải đang trải qua những thay đổi mấu chốt.

Chỉ thấy khi Tịch Diệt Kiếm Vực và không gian Ngự Thú hòa hợp, trên tháp bí cảnh, các phù văn cùng nhau lấp lánh, thân tháp to lớn bắt đầu tỏa ra ánh sáng kỳ lạ, không ngừng liên kết với thế giới này.

Cùng lúc đó, Bạch Khải cảm thấy cảnh vật trước mắt thay đổi, tiến vào một không gian vô tận, và trước mặt hắn rõ ràng là một không gian vô hạn.

“Đây là chủ thể giới tinh bích sao?” Bạch Khải quan sát xung quanh, nhanh chóng phát hiện một viên tiểu thể giới tỏa ra ánh sáng tinh quang.

“Đây là không gian Ngự Thú của ta sao?” Cảm nhận được tiểu thể giới mang lại cảm giác thân thuộc, Bạch Khải lập tức phản ứng, một cách bản năng đẩy nhẹ về phía tiểu thể giới đó.

Chỉ một khoảnh khắc, tiểu thể giới vốn đứng yên bỗng nhiên bắt đầu chuyển động, từ từ bay về phía chủ thể giới tinh bích, và ngay khi nó va chạm vào tinh bích, lại như một quả bóng bay chậm rãi theo chiều ngược lại.

Ngay lúc này, một tia sáng bỗng từ bên trong tinh bích xuyên ra, va chạm vào tiểu thể giới, đồng thời kéo nó về tinh bích, rồi giữ cố định phía trên.

Khi tiểu thể giới bị giữ cố định, hình ảnh trước mắt Bạch Khải lại lần nữa thay đổi, hắn rõ ràng đã tiến vào không gian Ngự Thú của chính mình.

Lúc này không gian Ngự Thú đã xảy ra biến đổi lớn lao, thế giới tròn trĩnh vốn trống rỗng giờ đã xuất hiện đất đai, còn đỉnh đầu thì tỏa sáng đầy tinh không.

Giữa không gian ấy, trứng tiền hóa như Thái Dương lơ lửng ở trung tâm, còn bên cạnh trứng nghiền ép là Âm Ảnh bí cảnh biến thành tinh cầu màu đen xoay quanh chậm rãi.

“Có vẻ hơi đơn điệu a ~” Bạch Khải thấy vậy không khỏi cảm thấy chán nản.

So với những bí cảnh khác mà hắn đã viết, bí cảnh của hắn có vẻ thật sự hơi đơn điệu, mặc dù không gian phía trên có ánh sáng, nhưng như vậy một mảnh hoang vu đúng là một chút không đủ hấp dẫn.

“Có vẻ như cần phải di chuyển căn cứ thôi.”

Bạch Khải nhanh chóng nghĩ ra biện pháp giải quyết, lúc này định tiếp tục khám phá thì phát hiện không biết tại sao mình lại tiến vào cái Âm Ảnh bí cảnh.

Vẫn là cái thế giới đen tối đó, chỉ là so với lúc Alpha vừa tiến hóa, nơi này lại thêm một vài ngọn núi lớn.

Trong đó có bảy ngọn núi lớn nhỏ khác nhau, sắp xếp có vẻ như ngẫu nhiên, nhưng dường như lại theo một quy luật nào đó mà tuần hoàn, đỉnh núi còn tỏa ra ánh sáng khác nhau, mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng một thanh kiếm dài.

Và ở phía sau bảy ngọn núi lớn, rõ ràng là một tấm thảm hình Cự Long quấn quanh Kiếm vương tọa, xung quanh thanh kiếm như đang bay múa, như thể đang bảo vệ họ.

“Đem Tịch Diệt Kiếm Vực hòa hợp về sau, bí cảnh chuyên môn cũng bị đồng hóa a.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, mặc dù những sủng thú khác vẫn chưa tấn thăng truyền kỳ, nhưng việc hợp nhất lĩnh vực và bí cảnh của chúng đã đủ để thấy sự phát triển của Alpha và Âm Ảnh bí cảnh, không, bây giờ cái hình dạng này, gọi là Kiếm Vực có vẻ thích hợp hơn.

Nhưng Kiếm Vực, Bạch Khải đoán rằng có thể sẽ để vô số người lưu lại nơi này rồi.

“Tôi rất mong chờ bảy cái bí cảnh tổ hợp sẽ hình thành cảnh tượng gì.”

Bạch Khải nở một nụ cười, khi đang tưởng tượng cảnh tượng trong tương lai, hần lại cảm thấy hình ảnh trước mắt biến đổi, rõ ràng trở lại trong viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần.

Lúc này, lĩnh vực và không gian Ngự Thú đã hoàn toàn hòa nhập vào tháp bí cảnh, tháp bí cảnh tỏa ra khí tức hoàn toàn khác biệt so với trước kia, và một người trong đó đang cầm thanh kiếm, lập tức bị bao trùm bởi một màu đen đáng sợ.

“Xong rồi!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi nhếch miệng cười, tâm niệm vừa động, tháp bí cảnh liền biến mất không thấy đâu nữa, nhưng Bạch Khải có thể cảm nhận rõ ràng tháp bí cảnh vẫn hiện hữu xung quanh hần, chỉ cần hần nghĩ tới, bất cứ lúc nào cũng có thể triệu hồi ra.

“Ngươi là vậy liền sẽ liên tiếp kết nối tháp bí cảnh sao?” Hắc Bạch từ bên trong Song Tử bí cảnh đi ra, thấy Bạch Khải dễ dàng hoàn thành việc kết nối tháp bí cảnh, không khỏi cảm thán.

Hần đã chứng kiến không ít Ngự Thú sư trong quá trình đột phá truyền kỳ, thành công không ít, nhưng thất bại còn nhiều hơn.

Hơn nữa, ngay cả những người thành công đó, cũng phải trải qua vô số lần thử nghiệm mới có thể thành công trong việc kết nối lĩnh vực sủng thú, không gian Ngự Thú với tháp bí cảnh.

Chẳng lẽ trước khi tấn thăng truyền kỳ sẽ giảm bớt độ khó trong kết nối này? Hắc Bạch lắc đầu, đối với sự thể hiện xuất sắc của Bạch Khải không khỏi thấy bất lực.

“Ngươi tiếp theo định làm gì?” Hắc Bạch hỏi.

“Đương nhiên là tiếp tục tu bổ tháp bí cảnh, sau đó thu thập vật liệu để hoàn thành nốt phần còn lại.”

Bạch Khải trả lời ngay lập tức: “Ta vừa định đi hải vực, nơi đó có khả năng sẽ có tài nguyên mà ta cần.”

“Thế nào, ngươi nếu không cùng đi?” Nghe thấy lời mời từ Bạch Khải, Hắc Bạch trầm mặc hồi lâu, cuối cùng gật đầu nhẹ.

“Dù sao luyện chi tháp cũng đã hoàn thành, ta cũng có thể mang theo Song Tử tháp đi đến nơi khác, hải vực có sinh vật phong phú, rất có lợi cho việc chế tạo hồn chi tháp của ta.”

“Vậy thì tốt, ngươi chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức xuất phát.”

Bạch Khải vỗ vai Hắc Bạch, nói.

“Gấp gáp như vậy? Ngươi mắc lỗi rồi à?” Hắc Bạch lộ ra ánh mắt nghi ngờ, trán Bạch Khải đột nhiên nổi lên vài mạch máu xanh.

“Xem ra sau này ta cần phải quản lý chút quyền truy cập internet của ngươi rồi.”

“Chỉ đùa thôi, đừng nghiêm túc như vậy mà ~” Hắc Bạch tỏ ra vô tội, bộ dạng nhân cách hóa của hắn thậm chí khiến Bạch Khải quên đi Hắc Bạch là một bộ khôi lỗi.

“Bạch Khải, ngươi có phải chuẩn bị lên đường không?” Đúng lúc này, Gia Cát Tự đưa theo Gia Cát Thần đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Ta đoán có lẽ ngươi chưa quen lắm với công việc ở viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần, cho nên lần này tới hải vực, vẫn nên có Gia Cát Thần đi cùng.”

“Thuận tiện, cho ta rèn luyện thực lực chiến đấu của tiểu tử này cho tốt, yêu cầu không cần cao, có ngươi là đủ.”

Gia Cát Thần lộ ra vẻ mặt im lặng, không thể không thờ dài nói: “Lão ba, ngươi biết câu này của ngươi sẽ khiến bao nhiêu người điên tiết lên không?” Trước không nói Bạch Khải đã tấn thăng truyền kỳ, cho dù Bạch Khải không có tấn thăng, một nửa sức chiến đấu của hắn cũng đủ để khiến vô số người nhìn theo bóng lưng, mà giờ đây lại bị cha hắn nói như thể chỉ đạt tiêu chuẩn bình thường.

“Điên thì điên thôi, dù sao không phải ta bị điên.”

Gia Cát Tự không để ý, mạnh tay vỗ Gia Cát Thần một cái, trong khi Bạch Ngôn thì khuyên: “Người trẻ tuổi, thêm rèn luyện một chút thì không sai, mà tài nguyên bên hải vực đối với viện nghiên cứu Tiến Hóa Siêu Thần chúng ta cũng rất có lợi.”

“Nhân tiện, các người lần này sang đó hãy mang về một ít mẫu vật sinh vật hải vực, ta muốn nghiên cứu một chút.”

Nghe hai người yêu cầu, Bạch Khải và Gia Cát Thần nhìn nhau ngẫm hiểu.

Với cái lão ba như thế này, họ cũng đủ khổ rồi.

Bạch Khải nhìn về phía Nicolas, hỏi: “Nicolas, người cũng phải đi cùng chúng ta sao?” “Đương nhiên rồi, bản Long vừa rồi đã xử lý xong đồng hồ sơ, có thể yên tâm rời đi.”

Tốt quá, con Long mạnh nhất này không cần phải bận tâm về công việc của bản thân, tinh thần thật đáng khen! “Vậy không còn chuyện gì nữa, chúng ta xuất phát thôi?” Bạch Khải nhìn đã chuẩn bị xong Hắc Bạch và Gia Cát Thần, sau đó cười lên Nicolas, hướng về phía hải vực bay đi. ...

Hải vực.

Bờ biển Nam Uyên.

Mạc Quan cười tươi, nhìn lên màn hình thấy Tần hội trưởng có vẻ khó chịu, không khỏi trêu đùa: “Thế nào rồi lão Tần, tự mình đã khai phóng Ngự Thú sư tấn thăng truyền kỳ, không phải người nên vui mừng sao, sao lại mặt mày như vậy?” “Ta vui cái gì, tên tiểu tử thú này, rõ ràng đã là truyền kỳ Ngự Thú sư, giờ chưa xử lý được nửa điểm việc gì, cả ngày chỉ biết chạy lung tung, giờ thì tốt rồi, trở về mà ngay cả việc gọi cũng không làm, không biết đã chạy đi đâu.”

Nhìn thấy Mạc Quan biết rõ mà còn hỏi, Tần hội trưởng càng thêm khó chịu, không nhịn được mà mắng.

“Nguyên bản còn tưởng an tâm dưỡng lão, kết quả giờ thì hay, có khi nào sống đến tuổi nghỉ hưu hay không lại là một vấn đề, sớm muộn gì cũng vì tiểu tử này mà tức chết.”

“Ha ha ha...”

Ta đã nói rồi, tổng bộ chắc chắn sẽ không đãi ngộ tốt như vậy với người, mấy lão già như chúng ta muốn lui ra cũng không nhanh như vậy đâu.”

Mạc Quan nghe vậy cười lớn, nói: “Nhưng mà tiểu tử Bạch Khải này cũng thật sự có khả năng gây chuyện, chỉ cần ta biết, động tĩnh bên Lôi Sơn là do tiểu tử này gây ra.”

“Loại chuyện này, không cần hỏi cũng đã biết người đứng đầu là ai.”

Tần hội trưởng hừ lạnh một tiếng, nói: “Không nói nữa, ta tiếp tục xử lý văn kiện, tiểu tử này gây rối với Ngự Linh sư quân đoàn và Nguyên tổ quân đoàn, còn cần ta xử lý, sớm muộn cũng một chết ở đây.”

“Bình tĩnh một chút, biết đâu tiểu tử này lại đột ngột quay về.”

Nhìn thấy vẻ u ám của Tần hội trưởng, Mạc Quan không nhìn được an ủi một câu, vừa định nói tiếp, lại thấy một bóng hình quen thuộc xuất hiện bên ngoài cửa sổ.

“Kia kia, lão Tần, hình như ta đã biết Bạch Khải đã đi đâu rồi...”

Chương 835:

Đội phòng vệ Biển sâu Tại bờ biển Nam Uyên hiệp hội văn phòng, Bạch Khải ngượng ngùng nhìn vào màn hình nơi Tần hội trưởng đang nổi giận, nhẹ nhàng giải thích: “Hội trưởng, người phải nghe ta nói... à không, cho ta giải thích một chút! Ta thật sự chỉ là muốn tránh né những người hâm mộ cuồng nhiệt nên mới trốn ra ngoài hải vực, chứ không phải là trốn tránh công việc.”

“Người nghĩ ta tin hay không?” Tần hội trưởng tức giận liếc nhìn Bạch Khải, nhưng sau đó dần bình tĩnh lại.

“Đi đi, chỉ cần ở hải vực làm quen một chút với việc trở thành một chiến sĩ truyền kỳ đi, việc trở thành một Ngự Thú sư thì khó khăn gấp bội lần so với trước đây.”

Ánh mắt Tần hội trưởng lóe lên một tia vui vẻ: “Ban đầu ta định giúp người tìm kiếm con sủng thú thứ bảy, nhưng giờ thì người đã nhanh chóng thăng tiến, có vẻ như ta đã không kịp dự đoán.”

“Ha ha ha... Lão Tần, người lo lắng quá nhiều rồi, có Minh Hoàng bọn họ ở đây, người không cần phải lo lắng cho ta đâu.”

Mạc Quan thấy thế không nhịn được mà trêu chọc, còn Bạch Khải thì mỉm cười hiền hòa: “Hội trưởng, người không cần phải lo, ta đã có dự định về con sủng thú thứ bảy của mình.”

“Đã có dự định? Người không cần phải vội vàng, việc lựa chọn chỗ trống cho một Ngự Thú sư truyền kỳ rất rộng mở, không thể nóng vội.”

Truyền kỳ Ngự Thú sư phải có thể tiếp nhận áp lực lớn hơn trước, nên những con sủng thú thứ bảy của họ thường phải đạt tiêu chuẩn hàng đầu cả về đẳng cấp lẫn phẩm chất.

“Hội trưởng, khi nào thì người mới nhìn thấy ta ký hợp đồng với một con sủng thú thường?” Bạch Khải nhếch môi cười, “Khi ta trở về, người nhất định sẽ rất ngạc nhiên.”

“Vậy thì tốt.”

Tần hội trưởng vuốt cằm, không nói gì về những con thú biến dị trước đó, nhưng Bạch Khải đã có một số sủng thú chất lượng cao, nên Tần hội trưởng thực sự rất yên tâm.

“Nhưng mà, tiểu tử, lần này trở về ngươi nhất định phải cho ta nghỉ ngơi một tháng trong hiệp hội, không được đi đâu cả, hiểu chưa!” “Được, không thành vấn đề.

Chờ ta xử lý tốt mọi chuyện bên này, ta nhất định sẽ ngoan ngoãn trở về làm việc!” Bạch Khải nghiêm túc hứa hẹn, sau đó không chờ Tần hội trưởng hồi phục tinh thần đã đập máy.

Hắn đột nhiên cảm thấy, có một vị cha như vậy là rất tốt, ít nhất hắn không phải lo lắng đề phòng.

“Rất lâu không thấy lão Tần sống động như vậy, có vẻ hắn thực sự rất quan tâm đến ngươi.”

Mạc Quan mỉm cười nhìn Bạch Khải, ánh mắt thoáng hiện chút hoài niệm.

“Sống động? Tần hội trưởng đã từng bốc lửa như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy lập tức hứng thú hỏi.

“Đương nhiên rồi, mặc dù lão Tần là bậc phụ trợ, nhưng tính khí của hắn nổi tiếng nóng nảy, ngày trước bọn ta gần như không ai không bị hắn quở trách.”

Mạc Quan cười nói: “Nhớ lại ngày đó, nếu không phải còn trông cậy vào lão Tần cứu mạng, hắn có lẽ đã bị chúng ta đánh chết từ lâu rồi.”

“Quả thực không nhìn ra.”

Bạch Khải nghe vậy bật cười, còn Mạc Quan thì tựa như đang hồi tưởng lại, “Nói đến, lão Tần ngày trước cũng giống như ngươi, không thích nghe theo sắp đặt của cấp trên, lúc nào cũng thích lang thang, kết quả là...” Ánh mắt hắn bỗng trở nên trầm tư, “Kết quả gặp phải một sự cố, mất đi một kế ước sư và không còn cách nào thăng tiến truyền kỳ.”

Bạch Khải nghe vậy cũng trầm ngâm một lúc, lâu sau mới hỏi: “Ta có thể hỏi, Tần hội trưởng đã gặp phải chuyện gì mà lại mất đi một kế ước sư không?” Mạc Quan dừng một chút, “Chuyện này thì chờ ngươi trở về tự hỏi lão Tần đi, ta khó mà nói nhiều.”

Rồi Mạc Quan nhìn Bạch Khải, hỏi: “À đúng rồi, người lần này đến để làm gì vậy?” “Thực ra cũng không có gì, một là để khảo sát dự án hợp tác giữa Viện Nghiên Cứu Tiến Hóa Siêu Thần và Biển Sâu Đại Liên Minh, mặt khác thì cũng muốn rèn luyện trong hải vực một chút.”

Bạch Khải trả lời.

“À ra thế, gần đây Biển Sâu Đại Liên Minh có nhiều biến chuyển lớn, là bộ phận kỹ thuật trưởng như người nên đi tham quan học hỏi.”

Mạc Quan gật đầu, “Thế nào, cần ta dẫn người đi không?” “Không cần, ta tự đi dạo một vòng là đủ.”

Bạch Khải khoát tay, “Nhân tiện ta sẽ mang theo hai bằng hữu tham quan một chút.”

“Được, vậy ta sẽ không khách sáo.”

Mạc Quan không kiên trì nữa, Bạch Khải giờ đã là truyền kỳ, căn bản không cần phải lo nghĩ đến vấn đề an toàn của hắn, nhất là khi xem xét các sinh vật hải thú trong Nam Hải thường thuộc Biển Sâu Đại Liên Minh, nếu ai nên lo lắng thì hắn phải là bọn hải thú kia mới đúng.

“Vậy Mạc đại sư, ta đi trước đây.”

Bạch Khải chào tạm biệt Mạc Quan, ngay lập tức nhảy ra từ cửa sổ và đáp xuống lưng của Nicolas.

Vốn dĩ hắn chỉ muốn chào hỏi Mạc Quan rồi trực tiếp ra tàu, nhưng vì vừa trùng hợp gặp Tần hội trưởng video nên hắn phải lần lượt ra khỏi cửa sổ.

Giờ thì muốn rời đi, đương nhiên cũng chỉ còn cách nhảy cửa sổ.

“Bạch Khải thật sự không dùng cửa vào sao? Có phải không lễ phép không?” Chứng kiến cảnh này, Gia Cát Thần không nhịn được hỏi.

“Đồ lỗi cho ta? Ai bảo người không dám leo cửa sổ.”

Bạch Khải nhìn sắc mặt Gia Cát Thần tái nhợt, đang nắm chặt vảy trên lưng Nicolas và đáp: “Nói tới, sao ta chưa từng nghe người không chịu được độ cao? Dọc đường này không phải

người đều ngồi trên Delta quay về sao?” “Không phải sợ độ cao, mà là ta có thể bị say sóng...” Gia Cát Thần sắc mặt sa sút, ngửi thấy mùi tanh nồng của biển cả, không nhìn được phải che miệng lại.

“Say sóng, say xe, say máy bay ta đều nghe qua, nhưng say biển thì đúng là lần đầu tiên nghe thấy.”

Bạch Khải thấy vậy chỉ có thể nhún vai, tiện tay lấy ra một chiếc mặt nạ ném cho Gia Cát Thần, “Ta giờ đang rất hối hận khi mang người đi ra ngoài, với bộ dạng của người bây giờ, đừng nói đến rèn luyện, mà ngay cả việc giao lưu bình thường cũng là vấn đề.”

“Yên tâm, ta có thể.”

Gia Cát Thần đeo mặt nạ, ngăn cách những mùi khó chịu lại và sắc mặt lập tức có vẻ dễ chịu hơn rất nhiều.

“Hy vọng như vậy.”

Bạch Khải thở ra, rồi vỗ vỗ lên đầu Nicolas, “Nicolas, người có ổn không?” “Bản Long? Bản Long dĩ nhiên không có vấn đề gì.”

Không giống như Gia Cát Thần, Nicolas lại có vẻ hào hứng.

Mặc dù hắn đã từng đến nơi này, nhưng hồi đó hắn chỉ bị triệu hồi trực tiếp vào biển và rồi lại bị mang về, nên thực sự chưa bao giờ tận hưởng vẻ đẹp của biển cả.

Giờ cuối cùng cũng được thấy biển cả trải dài, Nicolas không thể không muốn học theo con người để ngâm thơ một bài.

“Biển cả a ~ Người toàn là nước... Ròng xanh a ~ Người bốn chân... Hừm, câu tiếp theo là gì nhỉ?” Nicolas vừa thật lòng tự hỏi câu thơ tiếp theo, lại vừa bay về phía hải vực.

Do thông tin từ Mạc Quan, sự xuất hiện của Nicolas chỉ gây ra một chút hoảng loạn nhỏ, rất nhanh lại ổn định trở lại, các công sự trên tường Giới Đoạn cũng không quấy rầy Nicolas và những người khác.

Chẳng phải họ không muốn, mà thật sự có chút sợ.

Khi Nicolas tiến hóa thành Bán Thần, hắn trở thành rất lớn, ngay cả bọn hải thú mà họ đã quen thuộc cũng phải bị sự lớn

lao của Nicolas làm cho sợ hãi.

Cùng một kích thước giữa cá và rồng, sức uy hiếp không cần phải bàn cãi.

“Chắc là chỗ này.”

Bạch Khải phán đoán xong vị trí, rồi triệu hồi Delta, “Nicolas, tiếp theo hãy để Delta dẫn đường, một Bán Thần như người tới gần rất dễ dàng gây ra hoảng loạn.”

“Hoảng loạn... Bản Long không cảm thấy có năm Bán Thần ở đây lại dám khiến bản Long sợ hãi...” Nicolas nhún vai, nhưng vẫn yêu cầu Bạch Khải biến thành hình người, chui vào không gian bên trong của Delta, và ngay lập tức, Delta đã chìm xuống biển, bay về hướng Biển Sâu Đại Liên Minh với tốc độ nhanh vượt bậc.

Khi rồng quay về biển, Delta cũng cực kỳ vui vẻ.

Dĩ nhiên điều quan trọng nhất chính là cuối cùng hắn có thể tiến vào bí cảnh của Long Đế để cảm ngộ một chút truyền thừa của Chúc Long.

Delta di chuyển với tốc độ cực nhanh, dọc đường đi không một con hải thú nào kịp nhìn rõ đã bị vượt qua.

Và rất nhanh, Bạch Khải liền nhìn thấy một vùng kiến trúc lấp lánh.

“Ngã sát lặc, bọn hải thú này biết hưởng thụ đến vậy sao? Hay là bọn họ định xây dựng một cái Thủy Tinh Long Cung?” Bạch Khải nhìn về phía xa cái kiến trúc khổng lồ lấp lánh vàng son, không khỏi chặc lưỡi.

“Thảo nào cha ta luôn nói tài nguyên biển vực phong phú đi thường, quả nhiên không phải giả!” Gia Cát Thần lúc này đã quên đi sự kháng cự với nước biển, đôi mắt sáng ngời, rõ ràng đang phân tích giá trị của cung điện này.

“Ừm, không thì ta đến đây làm gì.”

Bạch Khải lau đi những giọt nước bên khóe miệng, nghĩ rằng việc xây dựng cung điện này chắc chắn sẽ tốn không ít tài nguyên, nên tài nguyên để hắn xây tháp bí cảnh chắc hẳn cũng rất phong phú.

Dù sao hấn cũng là bộ phận kỹ thuật trưởng, nếu không có vấn đề này thì hóa ra chính là câu hỏi của Biển Sâu Đại Liên Minh rồi sao? “Chỗ này mà cũng dám tự tiện xông vào Biển Sâu Đại Liên Minh, thật muốn chết sao!” Đúng lúc này, một bóng đen đột nhiên từ xa lao tới, tỏa ra khí tức hung ác, còn có thể cảm nhận được chút long uy.

Sau đó, mười hai bóng hình đi theo phía sau lao tới, đồng loạt phóng ra khí thế về phía Delta.

Thấy cảnh này, Gia Cát Thần lập tức hoảng hốt, bản năng triệu hồi sủng thú của mình.

Không phải hấn nhất gan, mà thật sự những hải thú kia có hình thể quá lớn, lại còn ở đáy biển tối tăm, khiến người ta không tự chủ cảm thấy một chút sợ hãi.

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải cười vỗ vỗ vai Gia Cát Thần, nói: “Không cần phải khẩn trương, đây là người một nhà thôi.”

“Người một nhà?” Gia Cát Thần hơi ngạc nhiên, rồi nhìn thấy mười ba con hải thú đang hung dữ bỗng dừng lộ vẻ nịnh nọt khi nhìn thấy mặt Delta.

“Tứ ca, sao ngài cũng tới đây? Đại ca và đại ca đại đâu? Không có một đợt nào sao?” Minh Điện dẫn đầu tiến đến trước mặt Delta, luống cuống giải thích: “Vừa rồi tiểu đệ thật không cố ý, thật ra gần đây không có đầu óc lung tung va chạm hải thú hơi nhiều, tiểu đệ thân là đội trưởng đội phòng vệ biển sâu, vì vậy có chút nhạy cảm quá mức.”

“Đội phòng vệ biển sâu? Chẳng lẽ vẫn có người dám gây chuyện ở Nam Hải?” Bạch Khải từ không gian bên trong Delta lộ đầu ra, ngạc nhiên hỏi.

Khiêu khích một cái, bản thân liền có năm Bán Thần, mười hai con truyền kỳ, lại còn hợp tác với một tổ chức lớn của nhân loại, những hải thú này chắc chắn đang uống nước phóng xạ làm hồng đầu óc?

Chương 836:

Cái gì gọi là phô trương! “Đại ca, ngài quả thực cũng tới rồi!” Khi thấy Bạch Khải xuất hiện, Minh Điện lập tức cung kính cúi đầu, sau đó thận trọng quan sát xung quanh, hỏi: “Còn Alpha đại ca thì sao? Cũng có mặt ở đây sao?” “Người nghĩ rằng Alpha cũng tới à?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, rồi ngay lập tức triệu hồi Alpha.

Chỉ trong chốc lát, Minh Điện cùng với những người khác trong Thập Tam Thái Bảo cảm nhận được một luồng khí tức mạnh mẽ, khiến toàn thân họ run lên.

Một sự sợ hãi không thể ngăn cản từ sâu trong linh hồn họ nổi lên.

“Alpha, thu liễm khí thế lại một chút, bọn họ không chịu nổi đâu.”

Bạch Khải thấy thế có chút bất đắc dĩ.

Dù rằng Trảm Long kiếm ý đã tiến hóa thành pháp tắc kỹ ngạo mạn, nhưng dường như nó vẫn còn lưu giữ tính nhảm vào Long tộc mạnh mẽ.

Mà điều này, đối với những người đã nhận được Long tộc huyết mạch trong bí cảnh Long Đế như Thập Tam Thái Bảo mà nói, thực sự là thiên địch.

Ken két ken két. (Thật sự xin lỗi, lão đại, ta tưởng rằng có địch nhân xuất hiện.) Khi Alpha nhận ra thân phận của Thập Tam Thái Bảo, hắn liền thu liễm khí tức lại, khiến cho Thập Tam Thái Bảo mới có thể khôi phục bình thường.

Nhưng ánh mắt họ vẫn còn chút sợ hãi khi nhìn về phía Alpha.

“Lão đại, một thời gian ngắn như vậy, ngài đã trở nên mạnh mẽ hơn sao?” Minh Điện lập tức thay đổi sang bộ dạng nịnh nọt, cẩn thận tiến tới trước mặt Alpha.

Ken kett ken kett. (Ân, truyền kỳ.) “Ồ, khó trách lão đại của người lại truyền kỳ như vậy...”

Cái gì, truyền kỳ!” Minh Điện mặt mày biến sắc, cẩn thận quan sát Alpha từ trên xuống dưới, quả nhiên trên người Alpha

có một khí tức tương tự như của lão ba của họ.

Dường như khi Bạch Khải bọn họ rời khỏi hải vực, mới chỉ là quân vương, vậy mà chỉ sau vài tháng đã trở thành truyền kỳ rồi sao? “Đừng ngạc nhiên như vậy, chỉ là truyền kỳ thôi.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi lắc đầu.

“Chỉ là truyền kỳ thôi... Đại ca, cha ta tốn rất nhiều thời gian và công sức mới có thể tấn thăng lên truyền kỳ, hơn nữa còn suýt nữa thất bại, còn người thì...”

Minh Điện vẫn chưa thể tiếp nhận được, Bạch Khải chỉ đành lười giải thích, chỉ tay về phía Nicolas.

“Nicolas đại nhân, ngài cũng tới sao?” Minh Điện lúc này mới chú ý tới sự tồn tại của Nicolas.

Trước đó khi bọn họ bị Quân Vương sinh vật đuổi giết, chính là nhờ có Nicolas mà họ mới chống tới lúc viện quân đến được, vì vậy Minh Điện tự nhiên là nhớ rõ.

“Ừm.”

Nicolas nhẹ gật đầu, hai con mắt lại nhìn về phía Thập Tam Thái Bảo đang đứng đằng sau.

Không biết từ lúc nào, năm bóng người cao thấp khác nhau đã tới đứng sau lưng Thập Tam Thái Bảo, yên lặng chú ý đến Bạch Khải và các đồng đội của hắn.

Biển sâu đại liên minh, Ngũ Lão Tinh.

Trong Ngũ Lão Tinh, một người có thân hình khá lớn đứng dậy, nói: “Không ngờ mới một thời gian không gặp, Nicolas các hạ lại đã tấn thăng thành Bán Thần rồi.”

“Bán Thần? Nicolas các hạ?” Minh Điện như bị sét đánh, ngoác nhìn Bạch Khải và nhóm người.

Chỉ trong vài tháng, quân vương đã trở thành truyền kỳ, và truyền kỳ giờ đã trở thành Bán Thần rồi.

Nếu họ còn tiếp tục lẩn lờ vòng quanh như vậy, phải chăng Alpha cũng sắp trở thành Bán Thần? Sao mà cảm thấy họ nhùng nhúc ở trong bí cảnh Long tộc mà không tăng tiến được nhanh như vậy nhỉ.

“Hừm, người giỏi lắm đây.”

Lời của Nicolas tuy ít nhưng đầy hàm ý, khiến cho Ngũ Lão Tinh cảm thấy hơi ngại ngùng.

Bạch Khải liền đứng dậy, nói: “Thực xin lỗi, không có nói trước với các vị mà đã trực tiếp tới, mong rằng Ngũ Lão Tinh thông cảm.”

“Bạch bộ trưởng khách khí, ngài vốn là thành viên trong bộ phận kỹ thuật của chúng ta trong biển sâu đại liên minh, không cần phải băn khoăn như người ngoài vậy đâu.”

Ngũ Lão Tinh cười cười, khi nhận ra khí tức của Bạch Khải thì ngạc nhiên.

“Không ngờ mới một đoạn thời gian không gặp, Bạch bộ trưởng đã trở thành truyền kỳ Ngự Thú sư.

Thiên phú như vậy, thật đúng là làm chúng tôi xấu hổ.”

Khi Ngũ Lão Tinh vừa mới nói ra, Thập Tam Thái Bảo bỗng cảm thấy xấu hổ.

Là mười ba con hải thú mạnh nhất ở Nam Hải, cho dù là cha của họ - truyền kỳ lão nhân hay là Long tộc truyền thừa, đều khiến họ có được tốc độ tăng tiến vượt trội so với những người khác.

Kết quả trước đó bị Quân Vương sinh vật đánh cho tan nát, hiện tại người ta đã tấn thăng thành truyền kỳ.

Ngũ Lão Tinh không phải đang khen Bạch Khải, mà rõ ràng là đang châm chọc họ.

“Nói gì vậy chứ, chỉ là may mắn mà thôi.”

Bạch Khải mặt mang vẻ chân thành, thì thầm rằng hắn gặp tai nạn mỗi khi đi, vận khí này nếu không tấn thăng nhanh, thì có lẽ hắn đã sớm “lạnh thấu”.

“Ha ha ha...”

Bạch bộ trưởng thật vui tính.”

Ngũ Lão Tinh phất người cười đùa, sau đó nhìn về phía Nicolas, nói: “Nicolas các hạ lâu quá không ghé chơi, không

bằng cùng chúng ta đi uống trà một chút, cũng không nên quấy rầy những người trẻ tuổi.”

“Không được, nhiệm vụ của Long là bảo vệ Bạch Khải, cho nên không thể rời xa Bạch Khải!” Nicolas kiên định lắc đầu, từ chối lời mời của Ngũ Lão Tinh.

“Vây...”

thì” Ngũ Lão Tinh đưa mắt nhìn nhau, ngầm đồng ý với nhau.

Bọn họ vốn đang bế quan tu luyện ở chỗ sâu trong Thủy Tinh cung, khi nhận thấy khí tức Bán Thần của Nicolas thì đặc biệt chạy đến.

Mục đích đúng là lo lắng tạo nên những hiểu lầm không cần thiết.

Dù sao, một con Bán Thần Cự Long như hắn thực sự tạo áp lực cho họ, không thể so với sự hiện diện của Phạm bà bà, nhất là khi người này là một Long, đã có quan hệ hết sức thân thiết với Phạm bà bà.

Nếu gặp phải hải thú nào đó thiếu hiểu biết mà tạo thành xung đột, sẽ trở thành một chuyện phiền phức, vị kia chủ cũng không phải là người dễ dàng để nói chuyện.

“Nếu như vậy, chúng tôi sẽ dẫn đường cho các vị.”

Ngũ Lão Tinh trao đổi ánh mắt, nhường đường cho Thập Tam Thái Bảo đi theo sau Bạch Khải và nhóm người.

“Bây giờ cũng phiền phức các vị rồi.”

Bạch Khải thấy vậy cũng có phần bất đắc dĩ, dẫn theo Nicolas và Alpha mà đi theo đoàn Ngũ Lão Tinh.

Còn chưa đi xa, mười hai con truyền kỳ hải thú đã chạy tới.

Sau khi phát hiện ra khí tức của Nicolas và Alpha, chúng lặng lẽ chen chúc vào sau Thập Tam Thái Bảo và gia nhập đội ngũ nghênh đón.

“Chúng ta như thế này, có nên coi là mượn oai hùm ngoài giới không...”

không phải, người giả long uy à?” Khi nhìn thấy đội ngũ hùng vĩ trước mắt, cùng với Gia Cát Thần đã đứng như trời trồng,

Bạch Khải không khỏi cảm thán.

Hắn biết rõ Ngũ Lão Tinh và mười hai con truyền kỳ hải thú như vậy là vì Nicolas, chỉ là không nghĩ tới lại tạo thành một cảnh tượng lớn như vậy.

Quả nhiên sức mạnh và sự tôn nghiêm quả là tương đương.

Một đội ngũ được nghênh đón long trọng như vậy đương nhiên thu hút sự chú ý từ những sinh vật khác trong đại liên minh, bất kể là hải thú hay con người, đều bị sóng sức mạnh của đội ngũ này chèn ép.

“Cái gì vậy, tại sao lại có 12 con truyền kỳ tới chào đón? Đây là ai vậy?” “Có phải người mù không? Không thấy còn có năm con hải thú nghị viên ở phía trước sao, 12 con truyền kỳ đều chỉ có thể đứng sau thôi.”

“Hí...”

Rốt cuộc đây là vị thánh thần nào, lại mạnh mẽ như vậy!” “Cái gì vậy? Ta thấy như có nhìn thấy viện trưởng nhà mình.”

“Các người viện trưởng á? Bạch Khải? Ở đâu đâu, cho ta xem một chút!” “Còn thật sự, để Ngũ Lão Tinh và mười hai con truyền kỳ đến chào đón, cái gì gọi là cảnh tượng? Đây chính là cảnh tượng!” “Có chuyện gì lớn như thế, với khả năng của viện trưởng mà nói thì đây chính là thủ tục đơn giản thôi.”

“Ân ân, viện trưởng uy vũ!” “Thực sự là ao ước!” Không giống với hải thú bị khí tức của Ngũ Lão Tinh chèn ép mà không dám hành động, nhân viên nghiên cứu siêu thần và những người trong liên bang đều từng người bàn luận xôn xao, ánh mắt trở nên cuồng nhiệt.

Nếu không phải vì bọn họ đã ký hiệp ước bảo mật nghiêm ngặt, không được phép tiết lộ thông tin về biển sâu đại liên minh ra ngoài, chắc hẳn họ sẽ chụp lại cảnh tượng rung động này và khoe ra ngoài, rồi khoe khoang thể hiện.

“Ta chết tiệt, sao nơi này lại có nhiều fan thế này?” Cảm nhận được ánh mắt cuồng nhiệt xung quanh, Bạch Khải bỗng cảm thấy không ổn.

Hắn chạy đến hải vực này là để tránh né sự quấy rầy của người hâm mộ, kết quả bây giờ không ngờ lại thấy nhiều như vậy

trong biển sâu đại liên minh này.

Chờ tìm được những bảo vật thích hợp, thu thập một chút tài liệu rồi tranh thủ thời gian rời khỏi Nguyên Tổ giới, thế giới của con người đã không còn thích hợp với hắn nữa rồi.

Khi Ngũ Lão Tinh dẫn đường, cuối cùng Bạch Khải và nhóm người cũng tiến vào bên trong Thủy Tinh cung.

Giống như những gì hắn đã thấy bên ngoài, bên trong Thủy Tinh cung thực sự xây dựng rất xa hoa, hầu như toàn bộ đều được chế tạo từ những khoáng vật quý hiếm dưới đáy biển.

Không chỉ đất đỏ mà còn rất vững chắc về mặt phòng ngự.

Về thiết kế của điện, rõ ràng là mời những đại sư về thiết kế, đỉnh đài lầu các đầy đủ mọi thứ, chỉ là so với phiên bản nhân loại lớn hơn rất nhiều.

Ngoài ra, ở vách tường, ven đường, và cổng... Ở mọi nơi đều trưng bày những hiện vật quý giá, không có chỗ nào là không phải là bảo vật.

“Đột nhiên hiểu tại sao liên bang lại muốn hợp tác với biển sâu đại liên minh, đây thực sự là có tiền a...”

Bạch Khải cảm thán, cố gắng kiềm chế cảm giác muốn cướp đoạt nơi này.

“Vừa rồi nghe Minh Điện nhắc tới, gần đây có hải thú nào quấy rối không?” Dù Minh Điện không nói, nhưng từ thái độ của Thập Tam Thái Bảo có thể thấy, dường như gần đây biển sâu đại liên minh có chút tình hình.

“Cũng không tính là quấy rối, chỉ là gần đây chúng ta có chút xung đột với hải vực khác thôi, giới hạn vốn không bị phá vỡ, chỉ là một số hải thú lẫn trốn qua mà thôi.”

“Xung đột?” Minh Hải Lô Giao lúc này giải thích: “Chúng ta ở Nam Hải gây dựng biển sâu đại liên minh, luôn đạt được giao dịch với con người, những hải vực khác cảm thấy áp lực, vì vậy không tránh khỏi chút ma sát.”

“Có xung đột với những hải vực khác?” Bạch Khải nghe vậy thì hiểu, đúng vậy, do biển hải vực quá rộng lớn, nhóm hải thú vốn mạnh ai nấy làm, giờ đây Nam Hải đột nhiên tập hợp lại,

những hải vực khác sẽ cảm thấy nguy cơ cũng là điều bình thường.

“Đúng vậy, thế nhưng không gây ảnh hưởng đến sự phát triển của biển sâu đại liên minh, thậm chí có thể coi như là một cơ hội.”

Trong ánh mắt Minh Hải Lôi Giao hiện lên một ánh sáng, nói: “Nếu không phải bọn họ chủ động khiêu khích, chúng ta cũng không dễ dàng mở rộng thế lực theo hướng này.”

Quả là một tâm trạng mở mang đầu óc.

Bạch Khải thầm khen, mà Minh Hải Lôi Giao dường như đã mở máy hát lên, nói: “À đúng rồi, còn chưa chúc mừng Bạch bộ trưởng đã tấn thăng truyền kỳ đâu.”

“Cảm ơn, ta mới chỉ tấn thăng thôi, còn rất nhiều chuyện cần các vị tiền bối hỗ trợ chỉ dẫn.”

Bạch Khải mỉm cười nói.

“Ồ? Bạch bộ trưởng cần chúng ta hỗ trợ điều gì? Chẳng lẽ là có ý định chọn lựa con thứ bảy làm sủng thú sao?” Khi Bạch Khải vừa nói, Minh Hải Lôi Giao lập tức kéo Minh Điện lại, nói: “Ta tin rằng Minh Điện bây giờ cũng đã là Đế Hoàng cấp cao, lại còn thức tỉnh Long tộc huyết mạch, nên tương lai không thể hạn chế.”

Minh Hải Lôi Giao ánh mắt chân thành, bổ sung: “Hơn nữa, mặc dù phát triển của chúng ta không bằng liên bang nhân loại, nhưng nói chung cũng khá giả, về vấn đề cung cấp tài nguyên, tuyệt đối không để Bạch bộ trưởng nhọc lòng.”

“Vậy thì, Bạch bộ trưởng, ngài hãy cân nhắc đi!”

Chương 837:

Vịnh Lease? Người chắc chắn không phải ONE PIECE sao? Nghe Minh Hải Lôi Giao nói, Bạch Khải nhất thời ngạc nhiên. Đây là chuyện gì vậy? Tự giới thiệu mình? Hay là đấu giá con trai? Có thể trắng trợn dùng con mình để trao đổi lợi ích sao? Hơn nữa không phải nói những sinh vật này đã có linh trí rất phiền phức vì bị nhân loại khế ước sao? Minh Hải Lôi Giao có phải bị lộn thuốc không? Nhưng mà, còn chưa kịp để Bạch Khải tìm từ chối Minh Hải Lôi Giao, thì mười hai đầu truyền kỳ hải thú đã ào ào xông tới, bắt đầu khoe khoang về con cái của mình.

“Bạch bộ trưởng, người đừng nghe hắn, nhà ta thì Cá Đuối Khát Máu là tốt hơn nhiều, ta sẽ bao luôn tài nguyên cho người, Bạch bộ trưởng ạ!” “Cái gì gọi là nhà người Cá Đuối Khát Máu tốt hơn? Không ai mà không có Long tộc huyết mạch này cả.

Bạch bộ trưởng, người yên tâm, không nói đến tài nguyên của người, mà tài nguyên của cả gia đình người, bạn bè của người, ta cũng bao luôn!” “Thật quá quắt, người đập phá quán heo hay sao?!” “Sao nào, người không phục?!” “...”

Trong ánh mắt kinh ngạc của Bạch Khải và Gia Cát Thần, mười hai đầu truyền kỳ hải thú giống như đám lưu manh trên phố đang tranh giành nhau, mà mục đích lại là muốn đem con cái của mình giới thiệu cho Bạch Khải làm sủng thú.

Dẫu họ đến muộn nhất, nhưng trên đường đã biết từ miệng con trai mình về việc Bạch Khải thăng tiến thành truyền kỳ.

Người trẻ tuổi như vậy đã có thể trở thành truyền kỳ Ngự Thú sư, chắc chắn là có thiên phú vô cùng mạnh mẽ.

Nếu con trai mình đi theo Bạch Khải, nói không chừng có thể rất nhanh thăng tiến thành truyền kỳ.

Còn việc mất tự do, con người có tuổi thọ chỉ khoảng trăm năm, so với hải thú thì tuổi thọ thật là ngắn, thăng tiến thành truyền kỳ còn có lợi hơn.

“Chú ý hình tượng của mình một chút.”

Ngũ Lão Tinh, đi đầu dẫn đường cho Nicolas, thấy mười hai đầu truyền kỳ hải thú thất lễ như vậy, cuối cùng không nhịn được phải lên tiếng.

Thấy cảnh này, mười hai đầu truyền kỳ hải thú lúc này mới nhận ra sự thất thố của mình, ào ào lùi lại.

Ngũ Lão Tinh đã cởi bỏ áo choàng của mình, lộ ra một cái đầu giống như bạch tuộc, sau đó lại biến hình thành một lão giả tóc trọc.

Họ không quan tâm lắm đến việc biến thành hình người, nhưng để tiện giao tiếp thì hình dạng giống con người vẫn dễ dàng hơn một chút.

Dù sao, hình thể thực sự của họ khá lớn.

“Cái tạo hình này, sao lại thấy quen quen nhỉ?” Khi nhìn thấy bạch tuộc biến hình, Bạch Khải bỗng cảm thấy quen mắt. Đến lúc thấy những người khác cũng cởi áo choàng, biến thành hình người, ánh mắt Bạch Khải không khỏi trở nên kỳ quái.

Bạch tuộc, Mr.

Krabs, SpongeBob, Patrick Star, chủ quán lén lút... Quả thật là đủ năm nhân vật của đáy biển tới đây! “Thế nào hả, Bạch bộ trưởng, hình dạng nhân loại của chúng ta có vấn đề gì không?” Thấy Bạch Khải nhìn mình bằng ánh mắt kỳ lạ, bạch tuộc Ngũ Lão Tinh không nhịn được hỏi.

“Biến hình theo cách này là do các người nhân loại Phúc Hải dạy cho chúng ta, có khả năng vẫn chưa thuần thục, xin lỗi.”

“Không, không, không, các vị hiểu nhầm rồi.”

Nhận ra mình có phần thất thố, Bạch Khải nhanh chóng thu lại suy nghĩ trong đầu, nghiêm túc nói: “Hình dạng của các vị trông rất tốt, ừm, rất thông minh.”

“Vậy thì tốt rồi.”

Ngũ Lão Tinh nhẹ vuốt cằm, tuy Bạch Khải không phải là nghị viên, nhưng xét đến việc Bạch Khải có những tồn tại mạnh mẽ đằng sau, thái độ của Ngũ Lão Tinh đối với Bạch Khải vẫn khá ôn hòa.

Hơn nữa hiện tại Bạch Khải đã trở thành truyền kỳ, đủ để cho họ coi trọng.

“Nhưng mà, con mười ba hải thú này thật sự là những thể hệ có thiên phú nhất ở Nam Hải, Bạch bộ trưởng không bằng suy nghĩ thử xem?” Bạch tộc Ngũ Lão Tinh nhìn về phía Bạch Khải, nói.

Có một đầu Bán Thần Cự Long bảo vệ, lão sư lại là cường giả như vậy, hơn nữa còn có mối quan hệ tốt với Phạm bà bà, Ngũ Lão Tinh cũng không ngại một chút nào khi trở thành thân thiết hơn với Bạch Khải.

Nghe Ngũ Lão Tinh mở lời, mười hai truyền kỳ hải thú và Thập Tam Thái Bảo lập tức tỉnh táo lại, trông đầy mong chờ nhìn về phía Bạch Khải.

“À, không phải ta không muốn, thực sự là ta đã đồng ý với người khác rồi.”

Bạch Khải hơi chột dạ quay đầu sang một bên, đưa Bạch Đồng Trần ra.

Lần trước khi rời khỏi Bức Tường Hoang Vu, Bạch Đồng Trần đã yêu cầu mạnh mẽ Bạch Khải tìm cho hắn một sủng thú thứ bảy, Bạch Khải đã đồng ý.

Nếu như không phải do trứng tiến hóa phun ra Thiên Khải chi linh, Bạch Khải đoán có lẽ giờ này đã đi tìm Bạch Đồng Trần rồi, vì vậy điều này không tính là lừa dối họ. Đều là những đại lão, ai cũng muốn tự giới thiệu, vậy chỉ có thể lần lượt đến sau.

Còn việc liệu có nhận được hay không, Bạch Khải chỉ có thể nói là duyên phận chưa tới.

“Vậy thì không còn cách nào.”

Ngũ Lão Tinh nghe vậy mặt đầy tiếc nuối, nhưng cũng không cảm thấy kỳ quái.

Người trẻ như vậy mà đã có thể đạt tới truyền kỳ, liên bang tự nhiên sẽ cực kỳ coi trọng sinh vật sủng thú, không cần phải lo lắng về vấn đề này.

Cả nhóm nhìn nhau không nói gì, rất nhanh liền đến bên trong Thủy Tinh cung.

Nội bộ có cấu trúc tương tự như bên ngoài nhưng lại có nhiều yếu tố xã hội loài người hơn, đủ các loại máy móc cũng đều có.

Dù nói nơi này do hải thú làm chủ, nhưng nếu là liên minh, thì cũng có tồn tại nhân loại trong liên bang.

“Chúng ta đã đến.”

Ngũ Lão Tinh dẫn Bạch Khải và nhóm người đến phòng khách của Thủy Tinh cung, Minh Hải Lôi Giao lập tức tiến lên, bắt đầu dẫn họ vào ngồi.

Ngồi ở vị trí chính là Ngũ Lão Tinh và Nicolas, ngay sau đó là Bạch Khải và Gia Cát Thần.

“Bạch bộ trưởng, người đột nhiên đến thăm, có phải có vấn đề gì về kỹ thuật không?” Minh Hải Lôi Giao mở lời trước, dò hỏi.

“Vấn đề kỹ thuật?” Bạch Khải hơi ngại ngùng, với tư cách là người phụ trách kỹ thuật, hẳn dường như cũng không quản lý mấy việc này.

“Khụ khụ... Về kỹ thuật tự nhiên không có vấn đề gì, chỉ là trước hạng mục cần nghiệm thu một lần, cho nên ta đặc biệt mang theo người phụ trách dự án Tiến Hóa Siêu Thần biển sâu đến đây xử lý.”

Nói xong, Bạch Khải trực tiếp đẩy Gia Cát Thần ra.

“Ta lúc nào thành người phụ trách hạng mục biển sâu vậy?” Gia Cát Thần im lặng trừng mắt nhìn Bạch Khải, nhưng vẫn điều chỉnh tâm trạng rất nhanh, cùng Minh Hải Lôi Giao trao đổi.

May mắn cho hắn, dọc đường đã xem qua báo cáo hạng mục của Gia Cát Tự, nếu không thì sẽ lộ ra chuyện.

“Rất cảm ơn Gia Cát tiểu huynh đệ đã đặc biệt đến đây một chuyến, dự án Tiến Hóa Siêu Thần mang lại rất nhiều thay đổi cho sinh hoạt của chúng ta hải thú, hy vọng tương lai chúng ta có thể tiếp tục hợp tác.”

Rất nhanh, hai người đã kết thúc cuộc trò chuyện, Bạch Khải từ trạng thái buồn ngủ đã tỉnh táo lại.

Cuộc thương thuyết này thực sự có phần không thú vị, ngoài Minh Hải Lôi Giao và Gia Cát Thần, tất cả những nhân vật còn lại trong hội trường đều nhanh chóng ngủ gật.

“Chúng ta cũng rất mong có thể tiếp tục hợp tác.”

Gia Cát Thần mỉm cười, nắm tay Minh Hải Lôi Giao lắc lắc.

Dù sao, trước sự chú ý của nhiều truyền kỳ hải thú, có chút lo lắng, nhưng với sức mạnh di truyền của Gia Cát gia tộc, Gia Cát Thần tạm thời quên đi những điều này và còn khai thác một số hạng mục mới.

“Ừm, chờ chút nữa ta sẽ mang Gia Cát tiểu huynh đệ đi thực địa nghiệm thu một lần, sau đó chúng ta mới ngồi lại tán gẫu?” Minh Hải Lôi Giao tỏ vẻ như vừa gặp nhau muộn màng, còn kém chút nữa là kết nghĩa huynh đệ với Gia Cát Thần.

“Ta bỗng nhận ra Gia Cát Thần người phải chăng là đang tự nâng cao thân mật với sinh vật siêu thanh, đãi ngộ như vậy, trước nay chưa từng có.”

Nhìn thấy tình cảnh một người một giao như vậy, Bạch Khải không nhịn được nói.

“Lợi ích gây ra mà thôi, phần lớn bạn bè của lão ba đều là như thế.”

Gia Cát Thần cười cười, nói nhỏ: “Người muốn nói qua mấy lần, cũng sẽ quen thôi.”

“Được rồi, ta không có thiên phú ở phương diện này, chỉ đơn giản là thấy một chút hứng thú với món tiền nhỏ mà thôi.”

Bạch Khải lắc đầu liên tục, vài cuộc buôn bán cũng chỉ là một trái tim, mười cái tâm nhãn, Bạch Khải không muốn bị rao bán rồi cũng phải kiếm tiền cho bọn họ.

Thấy Bạch Khải như vậy, Gia Cát Thần cũng không cảm thấy kỳ quái.

Hắn cũng coi như lớn lên cùng Bạch Khải, biết rõ tính tình của Bạch Khải không phải không thoát khỏi thương trường, mà thật sự là không có hứng thú.

“Đúng rồi, ta vừa lúc giúp người hỏi một chút về vấn đề trang bị cổ xưa, trong biển sâu xác thực có tương đối nhiều, nhưng

yêu cầu cụ thể còn cần người đi tự mình thương lượng.”

“Quả nhiên là đáng tin cậy!” Bạch Khải giơ ngón tay cái lên với Gia Cát Thần, trong khi đó Minh Hải Lôi Giao chủ động hỏi: “Bạch bộ trưởng, người thu thập đồ cổ là vì thưởng thức hay vì lý do gì khác? Có yêu cầu gì về niên đại không?” “À, còn phải chọn lựa như vậy à?” Nghe vậy, Bạch Khải có chút bất ngờ nói.

“Hải vực ngày xưa mặc dù không liên hệ nhiều với thế giới bên ngoài, nhưng bất kể là các người hay bộ lạc, nhiều hay ít cũng sẽ từ hải vực đi qua, thỉnh thoảng cũng sẽ rơi lại một số đồ vật.”

“Những đồ vật này đối với hải thú không có lợi ích gì, nên chúng ta thường để yên tại hải lý không ai thèm quan tâm, nhưng nếu Bạch bộ trưởng muốn, chúng ta có thể hỗ trợ thu thập một chút.”

Sau khi nghe xong lời của Minh Hải Lôi Giao, Bạch Khải lập tức sáng mắt lên, nói: “Vậy cảm ơn nhiều nhé!” “Chỉ là một cái nhắc tay mà thôi, những tiểu gia hỏa thuộc Long tộc trước đây cũng nhờ vào Bạch bộ trưởng mà có được, được giúp Bạch bộ trưởng là vinh hạnh của chúng ta.”

Minh Hải Lôi Giao rất khách khí, mà Ngũ Lão Tinh thì cũng không có ý nghĩa gì với thái độ của Minh Hải Lôi Giao.

“Đúng vậy, Bạch bộ trưởng có thể nêu một chút yêu cầu cụ thể, chúng ta có thể sai bảo cấp dưới đi tìm kiếm.”

Bạch tuộc Ngũ Lão Tinh nói.

“Cụ thể yêu cầu... thì tuyệt đối là càng cổ xưa càng tốt, và tốt nhất là thuộc về loại trang bị phòng ngự hoặc vũ khí.”

“Trang bị? Vậy thì càng đơn giản.”

Bạch tuộc Ngũ Lão Tinh nhẹ vuốt cằm, cùng Minh Hải Lôi Giao liếc nhau, lúc này Minh Hải Lôi Giao hiểu ý, lập tức phân phó cho cấp dưới.

“Đây là ý gì? Chẳng lẽ nơi này còn thu thập vũ khí của nhân loại?” Bạch Khải hơi nghi ngờ hỏi.

“Dĩ nhiên không phải, những vũ khí lạnh đó đối với hải thú mà nói không còn giá trị sử dụng, chúng ta chắc chắn sẽ không

thu thập.”

Bạch tuộc Ngũ Lão Tinh lắc đầu nói: “Chỉ là cách đây khá lâu, các người nhân loại vẫn thường lưu truyền rằng ở hải vực có bảo tàng, nên thường có người tới tìm kiếm, không ít người mắc cạn chết tại đó, cho nên để lại không ít vũ khí.”

“Cứ tính thời gian, chắc hẳn đã hơn ngàn năm, nói không chừng sẽ có đồ vật phù hợp yêu cầu của Bạch bộ trưởng.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, không nhịn được truy vấn: “Nhưng mà chỗ đó thật sự tồn tại sao? Bảo tàng đó nằm ở đâu?” “Vốn dĩ không tồn tại, chỉ là do nhiều thuyền mắc cạn mà thành.”

Bạch tuộc Ngũ Lão Tinh cười nói: “Nơi đó có hoàn cảnh đặc biệt, nên rất khó để đi ra, ta nhớ không lầm, lúc đó có nhân loại còn đặt tên cho nơi đó.”

“Tên gì vậy, Vịnh Lease sao?” Nghe bạch tuộc nói giải thích, Bạch Khải không khỏi hoảng hồn.

Vịnh Lease? Người chắc chắn không phải đang nói đến ONE PIECE đó chứ?

Chương 838:

Hòn đảo bí ẩn Đầu tiên là đáy biển năm kiệt, tiếp theo là vịnh Lease; nhiều hình ảnh quen thuộc và danh từ cùng xuất hiện, Bạch Khải rõ ràng cảm thấy không khỏi kích thích.

“Ta có thể hỏi một lần, làm sao mà tên này lại được gọi như vậy? Có đúng là do nhân loại hải tặc truyền lại không?” Bạch Khải điều chỉnh lại suy nghĩ của mình, hỏi.

“Hải tặc? Xung hô như vậy ta không rõ lắm, nhưng ở thời kỳ còn lại ngoài sinh động, những người đó đều tự xưng là nhà mạo hiểm.”

Bạch tuộc tinh lắc đầu và giải thích: “Về phần cái tên vịnh Lease, có vẻ như là do những người vào trong này, bất kể thế nào cũng không thể tìm được cách thoát thân mới được đặt như vậy.”

“Thế thì, cũng có lý đấy.”

Bạch Khải khước miệng nhếch lên, miễn cưỡng chấp nhận lời giải thích này.

“Nhưng nơi đó nguy hiểm như vậy, để cho hải thú đi tìm chẳng phải quá liều lĩnh hay sao? Chẳng lẽ ta không thể tự mình đi tìm?” Bạch Khải rất có hứng thú với những nơi mà vô số nhà mạo hiểm đã chôn vùi.

“Không sao đâu, nơi đó chủ yếu chỉ gây ảnh hưởng đến nhân loại mà thôi, còn đối với chúng ta hải thú thì không có ảnh hưởng lớn lắm.

Nhưng nếu Bạch bộ trưởng vẫn muốn đi thì cũng không có vấn đề gì, lấy ánh mắt của các người nhân loại để xem thì cảnh quan nơi đó cũng rất tuyệt.”

Bạch tuộc tinh nói.

“Vậy thì tốt, coi như là để giải khuây một chút.

Nhưng ta cũng không thể đảm bảo rằng chắc chắn sẽ có đồ vật như Bạch bộ trưởng mong muốn.

Ta vẫn là nhường cho người đi Thủy Tinh cung bảo khổ để tìm kiếm.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, trong khi đó Minh Điện vẫn đứng bên cạnh, chủ động xin đi cùng, nói: “Chỗ đó ta cũng đã đi qua, ta sẽ dẫn đường cho đại ca.”

“Cũng được, người trẻ tuổi cũng nên vui vẻ hoạt động một chút.”

Bạch tuộc tinh khẽ vuốt cằm và nói: “Tuy nhiên, các đường xa đến đây, không bằng nghỉ ngơi một chút, ăn uống thật no say rồi hãy xuất phát?” Nói rồi, Bạch tuộc tinh dừng lại nhìn Nicolas và nói: “Nicolas, ngươi cảm thấy thế nào?” Đối mặt với câu hỏi từ Bạch tuộc tinh, Nicolas không chút phản ứng, vẫn giữ vẻ nghiêm túc, ánh mắt sáng rực, như thể đang suy nghĩ điều gì đó.

Thấy như vậy, nhóm Ngũ Lão Tinh nhìn nhau không biết mình vừa nói sai điều gì.

Nhưng rất nhanh, một tiếng ngáy nhẹ nhàng phát ra từ cơ thể Nicolas, vọng vào tai mọi người.

“Cái này...” Nhìn thấy Nicolas vậy mà đã ngủ thiếp đi, ngay cả Ngũ Lão Tinh với kinh nghiệm từ hàng trăm năm cũng cảm thấy kinh ngạc, Bạch Khải càng không ngần ngại đá mạnh vào người Nicolas.

Dù có thể nói những thương vụ hội đàm trước đó thật sự rất nhàm chán, nhưng mà không thể nào thật sự ngủ như vậy được! Ngủ thiếp đi còn chưa tính, dù sao cũng là nhắm mắt ngủ, thế mà còn ngáy to, thật sự là quá mức rồi.

Dù sao cũng là Bán Thần, ít nhất cũng nên chú ý đến hình tượng chứ.

“Ủm? Các người vừa nói xong rồi sao?” Nicolas lấy lại bình tĩnh, mơ màng hỏi.

“Vừa mới xong.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, rồi nhìn về phía Ngũ Lão Tinh, nói: “Chúng ta không cần gấp, cứ ăn uống đã rồi về vịnh Lease, sau khi trở lại ta còn có việc muốn nhờ các vị.”

Mối quan hệ này với con thứ bảy của hắn, Bạch Khải cảm thấy rất mong đợi.

“Được thôi, vậy thì chờ mấy vị quay về rồi bàn tiếp.”

Bạch tuộc tinh nhìn về phía Minh Điện và nói: “Mấy người, nhất định phải tiếp đón Nicolas cùng Bạch bộ trưởng chu đáo, tuyệt đối không được chậm trễ.”

“Rõ rồi!” Thập Tam Thái Bảo gật đầu liên tục, vẻ mặt thành thật.

Người khác không nói, riêng với Bạch Khải một đoàn, cho dù Ngũ Lão Tinh không lên tiếng, nhưng hắn cũng không dám thất lễ.

Dù sao trước đây bọn họ đã từng bị Alpha một người một kiếm đánh cho một vòng, khi đó Alpha là quân vương, hiện tại lại càng thêm nổi danh, bọn họ càng không dám coi thường.

Nhóm người trò chuyện một hồi, Ngũ Lão Tinh dẫn đầu rời đi, mười hai truyền kỳ hải thú cũng lần lượt theo sau.

Là đội ngũ quản lý của biển sâu đại liên minh, bọn họ hiện tại rất bận rộn, nếu không phải phát hiện khí tức của Nicolas Bán Thần, bọn họ cũng khó có thể tụ tập cùng nhau như vậy.

“Đại ca, hiện tại chúng ta đi luôn sao? Vịnh Lease từ đây cũng còn một quãng đường.”

“Vậy thì xuất phát sớm một chút.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, Gia Cát Thần khoát tay áo nói: “Ta không đi, còn phải đến hiện trường kiểm tra một lần nữa.”

“Được rồi.”

Bạch Khải thấy vậy cũng không miễn cưỡng, đi theo Minh Điện một hàng bước ra ngoài.

“À đúng rồi, sao không thấy Định Hải truyền kỳ bọn họ?”

“Đại ca, người nói là Tiêu nghị viên kia chứ? Hiện giờ hắn chắc đang đi vào hải vực xa xôi thăm dò, có lẽ phải vài ngày nữa mới trở về.”

Minh Điện giải thích: “Thế nào, đại ca người tìm Tiêu nghị viên có việc gì sao?” “Không sao, chỉ tùy tiện hỏi một chút.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn quanh bốn phía và hỏi: “Thế còn những nghị viên khác, bình thường họ có xuất hiện không?” “Không có, ngoại trừ Tiêu nghị viên thỉnh thoảng trở về sẽ ghé thăm một lần, những nghị viên khác cơ bản rất ít xuất hiện, mà nhóm Ngũ Lão Tinh cũng ít khi xuất hiện, chủ yếu là để cho phụ thân của họ quản lý công việc.”

Tốt, những người nghị trưởng này quả thật như Minh Điện đã nói, đều là những người có quyền lực lớn, chỉ phụ trách lãnh đạo mà không can thiệp vào việc khác.

Chắc chắn... Đột nhiên cảm thấy những hành vi trước đây của hắn không còn khiến hắn cảm thấy tội lỗi như trước.

Như Minh Điện đã nói, từ Thủy Tinh cung đến vịnh Lease còn rất xa, ngay cả khi Minh Điện đi nhanh, họ vẫn đến nơi khi trời sắp tối.

Trên mặt biển phủ một lớp sương mù bí ẩn, dưới ánh hoàng hôn màu cam, mặt biển nổi lên từng lớp sóng vàng nhạt.

Xa xa, một hòn đảo nhỏ mờ mờ ảo ảo hiện ra, có thể thấy được bãi cát trắng bao quanh, hòa quyện với nước biển xung quanh, tạo thành một khung cảnh hoàn toàn yên tĩnh và huyền bí.

“Đây chính là vịnh Lease? Nhìn có vẻ không có gì đặc biệt.”

Bạch Khải nheo mắt quan sát một lúc, ngoài việc tầm nhìn có chút kém cá nhân, cũng không phát hiện điều gì đặc biệt ở nơi này.

“Bây giờ nhìn có vẻ thực sự không có gì đặc biệt, đến khi vào bên trong mới rõ.”

Minh Điện giải thích: “Hòn đảo nhỏ này có đặc điểm, làm cho con người bị rối loạn khả năng nhận thức, vì vậy những người vào vịnh Lease thường không thể tìm đường ra.”

“Thì ra là vậy, giống như hiện tượng từ trường làm rối loạn.”

Bạch Khải nghe xong đã hiểu, nói: “Nhưng các người hải thú làm sao có thể tự do ra vào nơi này?” “Chúng ta hải thú cảm nhận khác biệt với nhân loại, vì vậy không bị ảnh hưởng nhiều.”

Minh Điện cùng với nhóm Thập Tam Thái Bảo nhìn nhau, cười cười nói: “Nhưng mà đại ca, người giờ đã là truyền kỳ rồi, tự nhiên cũng sẽ không bị ảnh hưởng.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, đi theo nhóm Thập Tam Thái Bảo tiến vào khu vực vịnh Lease.

Quả nhiên, ngay khi vừa bước vào, Bạch Khải đã cảm giác được xung quanh hải vực có gì đó khác thường, tinh thần, thị giác, thậm chí cả thính giác dường như cũng bị sai lệch.

Ken két ken két. (Lão đại, trên hòn đảo có thứ gì đó đang quấy rầy khả năng nhận thức của chúng ta, nhưng rất yếu.) “Biết rồi, chắc là điều mà Minh Điện nói đến.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn về phía hòn đảo nhỏ rồi thu ánh mắt lại.

Chỉ vừa mới vào vịnh Lease, Bạch Khải đã thấy vài chiếc thuyền lớn mắc cạn trên đá ngầm, từ tài liệu xem ra, hẳn là sản phẩm trước kia của liên bang.

Tuy nhiên, những viên đá ngầm này rất dễ thấy, xung quanh không có bất kỳ thứ gì có thể làm chúng di chuyển, giống như những chiếc thuyền này đã đâm vào một cách thẳng đứng.

Dễ dàng nhận thấy, những người này nhất định là bị sức mạnh đặc biệt đó làm rối loạn, đánh giá sai, nên mới có thể gặp phải kết cục này.

Mà sự việc như vậy càng gần hòn đảo lại càng nhiều, chờ Bạch Khải tới bãi biển, thậm chí còn thấy vài chiếc thuyền chìm ngay trước mắt những thuyền của tiên bối họ.

“Xem ra nơi này bí mật nhiều hơn so với ta nghĩ.”

Bạch Khải quan sát xung quanh một lượt, những chiếc thuyền này có thời đại không đồng nhất, nhưng có thể đến được nơi này, rõ ràng là có phương thức vận chuyển nhất định.

Hơn nữa, xét đến lịch sử phát triển của nhân loại, những người có thể đến đây thám hiểm, chắc chắn sẽ mang theo Ngự Thú sư, ngay cả như vậy mà họ vẫn không thể ra ngoài, chắc chắn không đơn giản chỉ là việc ảnh hưởng đến cảm giác của nhân loại, ngay cả sủng thú cũng không ngoại lệ.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải gọi cả sáu sủng thú của mình ra.

“Shuke, người có thể kiểm tra được số liệu của hòn đảo này không?” Bạch Khải tiến lại hỏi Shuke.

“Kiểm tra đã có sóng điện từ quá nhiều, để ta chờ một chút.”

Shuke nhìn qua một lượt, sau đó nhanh chóng bay lên không trung, và ngay sau đó, một tấm bản vẽ từ trên cao xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Sao mờ mờ như vậy?” Bạch Khải nhìn mà cảm thấy giống như hình ảnh trên tivi đời trước, hỏi.

“Tôi đã phóng vệ tinh kháng quá nhiều theo dõi, nhưng có vẻ vẫn chưa được.”

Shuke lắc đầu, nói: “Có lẽ nơi này không chỉ có quá nhiều điện từ mà thôi.”

“Tôi thử xem sao.”

Jerry nghe vậy mở to mắt, phun ra một số vong hồn, bay về phía từng phương hướng.

Nhưng chờ một lúc lâu, những vong hồn đó vẫn không trở về.

“Quả nhiên nơi này còn có thể quá nhiều liên lạc tinh thần, tôi đã mất liên lạc với những vong hồn đó.”

Jerry nhìn Shuke, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Ngự Thú sư, sao người lại phát hiện ra nơi kỳ lạ như thế này?”

“Đây không phải do ta phát hiện, mà là do Minh Điện dẫn ta đến.”

Bạch Khải nhún vai, công nghệ hiện đại và cảm giác tinh thần đều không thể nhìn thấu hoàn cảnh nơi này, không trách được nơi đây lại khiến nhiều đội thuyền chìm mất.

“Đúng rồi Minh Điện, người vừa nói các người hải thú cảm giác phương pháp khác nhau, cụ thể là như thế nào?” Minh Điện nghe vậy nhẹ nhàng lắc người mình, nói: “Chúng ta phân lớn sử dụng là da để cảm nhận lực nước biển mà phán đoán, còn có một số phương thức cảm giác khác, đều có thể tránh khỏi ảnh hưởng nơi này.”

“Thực tế, cũng không tránh hết được, ít nhất ta thấy có không ít hải thú thấp cấp bị vây chết ở đây.”

Cá Đuối Khát Máu chỉ tay về phía những động vật đã chết dưới đáy biển, giải thích.

“Thật sao?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, cảm thấy hứng thú với khu vực này bỗng nhiên hơi giảm đi.

Rõ ràng kẻ bị vây ở đây không phải thực lực mạnh, mà đồ vật mà bọn chúng để lại, ngẫm lại đều biết sẽ không phải là thứ tốt.

Xem ra, chỉ có thể về Thủy Tinh cung sau đó lại tìm kiếm trong kho bảo vật của họ.

Tuy rằng tốt nhất là tìm được vũ khí hoặc vật phòng thủ, nhưng nếu là loại hàng hóa như Thiên Bình, hẳn cũng không thể không tiếp nhận.

Dù sao trang bị phụ thể thường được xem như tiêu chuẩn tối thiểu, còn có mấy món kỳ hoa dị thảo cũng được.

Chương 839:

Truyền kỳ hải thú đột kích! Dù không có hứng thú hay không, Bạch Khải cũng không vội vàng rời đi. Đã đến đây rồi, việc gì cũng phải lục soát một phen, dù sao cảnh sắc ở đây cũng rất đẹp, coi như là ra biển nghỉ dưỡng.

Bạch Khải vuốt tay, thu hút sự chú ý của tất cả các sủng thú, nói: “Khó có được thời gian thoải mái như vậy, chúng ta hãy tản ra và lục soát, xem ai tìm được đồ vật nhiều nhất và quý giá nhất.

Ai thua sẽ không được ăn cơm tối tối nay!” “A ô a ô!” (Beita nói: Tìm đồ vật là sở trường của ta!) Nghe vậy, Beita lập tức hào hứng, không cần chờ Bạch Khải công bố bắt đầu cuộc thi, nó liền xông ra ngoài.

“Két phốc két phốc!” (Gamma nói: Để tôi liều mạng vì bữa tối!) Đương nhiên tiếp theo là Gamma, tốc độ bay của nó không kém gì Husky.

Khi nhắc đến chuyện ăn, Gamma luôn hết sức nhiệt tình.

“Vậy ta cũng bắt đầu thôi, hy vọng tìm được bảo vật làm thủ lĩnh hài lòng.”

Trùng Thảo mỉm cười, bay ra biển tìm kiếm.

“Quả thực là một bữa tiệc thú vị!” Thế nên Bạch Khải gật đầu hài lòng, đang định thúc giục các sủng thú khác xuất phát thì bỗng nhiên không khí giữa họ trở nên căng thẳng.

“Sột soạt sột soạt!” (Các người đang tìm đồ vật dưới đáy biển sao? Để ta đi giúp một tay!) Nhìn thấy Jetta nhanh chóng biến đổi, nàng ta hạ tay xuống giữa đám dục tề, nước xung quanh lóe sáng, khiến mặt biển vốn bình thản bỗng trở nên sóng lớn dữ dội, đột nhiên cuộn lên một tàu thuyền lớn đã bị phá hỏng, hất lên bờ cát.

Lực xung kích mạnh mẽ khiến chiếc thuyền đã mục nát đó hoàn toàn vỡ vụn, từ đó rơi ra vô số đồ vật.

Có cả những chiếc tủ mục nát, những món trang sức hư hỏng, nhưng nhiều nhất chính là một số chế phẩm kim loại.

“Róc rách rách rách.”

(Jetta, như người vậy quá nguy hiểm, cẩn thận làm bị thương chủ nhân.) Thấy thế, Delta rất nghiêm túc khuyên nhủ Jetta, nó vượt vẩy sóng nước, sau đó vượt một cái, từng đôi đồ vật cổ cũng từ khe nứt không gian bên trong rơi ra, nhanh chóng chất thành những đồng nhỏ lớn nhỏ.

“Có thể dùng kỹ năng tìm kiếm không? Vậy ta cũng không khách khí.”

Trước tình huống như vậy, Trùng Thảo triệu hồi ra trùng vệ, đồng thời thôi miên một chút sinh vật biển đang bơi lội trong nước, cùng nhau gia nhập đội tìm kiếm.

“Két phốc két phốc.”

(Vậy thì Gamma cũng tham gia vào.) Thấy vậy, Gamma gia nhập cùng nhóm sử dụng kỹ năng, Thủy Nguyệt phân thân lập tức trải rộng bầu trời, đồng thời bay ra biển.

“A ô a ô!” (Đáng ghét! Các người lại gian lận! Cứ như thế mà cạnh tranh, các người đang tự tìm đường chết đó!) Beita ngay lập tức cảm thấy không phục, liền trực tiếp triệu hồi Sứ đồ giáng lâm, gọi toàn bộ máy móc bảo hộ thú ra, cùng nhau tìm kiếm bảo vật.

Chỉ trong chốc lát, cái vịnh Lease vốn yên tĩnh đã bị năm sủng thú của Bạch Khải cùng với đám tùy tùng tràn ngập.

“Đám gia hỏa này, rõ ràng không đến tìm bảo vật, mà là đến cướp sạch.”

Thấy vậy, Bạch Khải không nhịn được bật cười, nhìn thấy Alpha vẫn đứng im không nhúc nhích, không khỏi hỏi.

“Alpha, người không đi sao?” “Ken két ken két.”

(Không đi, nơi này cho ta cảm giác rất kỳ quái, ta vẫn nên ở lại đây bảo vệ lão đại thì tốt hơn.) “Tốt thôi.”

Bạch Khải nghe vậy chỉ biết nhún vai, cũng không phản đối.

Dù theo như lời của Minh Điện bọn họ giải thích, nơi này không có nguy hiểm gì, nhưng xét thấy lần trước phải đối mặt với rừng băng Tử Vong, thì ở lại cho an toàn vẫn tốt hơn.

“VẬY ĐẠI CA LỚN, CHÚNG TA CŨNG ĐI HỖ TRỢ TÌM KIẾM ĐI, NÂNG CAO HIỆU SUẤT.”

Nhìn thấy năm sủng thú hoạt động quyết liệt như vậy, Minh Điện cùng đám hải thú không nhịn được mà muốn tham gia vào đội tìm kiếm.

Vịnh Lease có diện tích rất lớn, mãi đến khi trời tối, nhóm sủng thú mới quay trở về bờ cát.

Lúc này, Shuke đã dựng lên một trại đơn giản, các loại đèn lớn ở đây chiếu sáng như ban ngày, cũng giúp Bạch Khải có thể rõ ràng hơn trong việc kiểm tra các bảo vật mà sủng thú đã tìm thấy.

Nhưng khi nhìn thấy năm đồng núi nhỏ trước mặt, Bạch Khải lập tức cảm thấy lặng người.

“Shuke, người tới đánh giá đi.”

Bạch Khải dễ dàng giao nhiệm vụ cho Shuke, Shuke lập tức nghiêm túc, phóng xuất ra những robot công việc để bắt đầu sắp xếp và kiểm tra.

Chỉ sau mười mấy phút, Shuke đã hoàn thành việc phân loại toàn bộ sáu đồng núi nhỏ.

Thậm chí, Shuke còn làm một bảng thống kê, đưa cho Bạch Khải.

“Jetta tìm được 735 món đồ, tổng cộng 9634 điểm.”

“Epsilon tìm được 598 món đồ hữu ích, tổng cộng 10023 điểm.”

“Gamma tìm được 497 món đồ hữu ích, tổng cộng 10436 điểm.”

“Beita tìm được 566 món đồ hữu ích, tổng cộng 12634 điểm.”

“Delta tìm được 545 món đồ hữu ích, tổng cộng 16678 điểm.”

Bạch Khải xem bảng thống kê, cười nhìn về phía các sủng thú, nói: “VẬY CÓ NGHĨA LÀ, LẦN NÀY CUỘC THI TÌM BẢO ĐÀU TIÊN LÀ CỦA DELTA, CÒN JETTA LÀ NGƯỜI ĐỨNG CUỐI CÙNG RỒI ~” “Jetta, tôi nay người không được ăn cơm tối đâu!” “SỘT SỘT SỘT SỘT...”

(Đồ uống... Đồ kem...) Jetta mặt đầy khổ sở, như thể nếu không được ăn thì nó sẽ khóc vậy, trên trán lại hiện lên những ký hiệu tam sắc không ngừng lóe sáng, lúc nào cũng có thể nổ tung.

“Khụ khụ, Jetta ngươi không nên sốt ruột, chỉ là không cho ăn cơm thôi, e... Đồ uống cùng kem là món tráng miệng, không tính là cơm!” Thấy Jetta như vậy, Bạch Khải liền sửa lời nói, và không ai phản đối hành động đó.

Trong đội ngũ, không có sủng thú nào có thể để Jetta nổi giận, mà nếu Jetta nổi khùng, thì đúng là có phần hơi quá đà, càng không nên ở hải phận này dễ dàng bị những cơn thời tiết cực đoan quấy rầy.

“Sột soạt sột soạt ~” (Đồ uống và món tráng miệng không tính sao? Thế thì quá tốt rồi ~) Nghe thấy lời Bạch Khải, Jetta lập tức đổi sắc mặt, vui vẻ mở một bình dược để uống.

“Nhưng ta thật không nghĩ tới, Delta lại có thể vượt mặt được Beita, nâng cấp lên Đế Hoàng chỉ huy.

Beita cảm thấy năng lực của họ thật sự rất mạnh.”

Bạch Khải nhìn Delta, có chút bất ngờ.

“A ô a ô!” (Không sai, ta không phục, cần phải thi đấu lại một trận!) Nghe vậy, Beita gật đầu liên tục, nó đã cố gắng tìm kiếm, thêm vào đó là đánh giá của Shuke, nó tìm thấy hầu hết đều là những bảo vật có giá trị không nhỏ.

“Róc rách rách rách.”

(Delta chỉ là đem những món vật có khí tức cổ xưa truyền về mà thôi, năng lực cảm nhận của nó vẫn không bằng Beita đâu.) Delta khiêm tốn lắc đầu, chia sẻ bí quyết chiến thắng của mình.

“Thời gian khí tức? Không thể không nói, những đồ vật càng lâu năm, thì khí tức thời gian chắc chắn càng nồng đậm.

Delta ngươi sở hữu khả năng này, thật sự là đáng tiếc nếu không đi khai quật cổ vật.”

“Két phốc két phốc.”

(Delta thật là lợi hại, Gamma chỉ tìm thấy các loại năng lực phong phú mà thôi, thế nhưng vẫn thua cả rồi.) Gamma có chút tiếc nuối, hẳn tìm được nhiều đồ vật nhất, nhưng rất nhiều trong số đó đã bị hỏng, dù có còn lưu lại năng lượng, nhưng cũng không phù hợp với nhu cầu của Bạch Khải.

“Không tệ, ta rõ ràng tìm được đồ vật gần với Jetta, nhưng điểm tích lũy cũng xếp thứ hai trong danh sách rồi.”

Trùng Thảo khẽ cúi đầu, có chút xấu hổ, cơ hội thể hiện trước thủ lĩnh lại bị bỏ lỡ, thực sự là hơi tiếc nuối.

“Không sao, biểu hiện cũng không tệ, hãy luôn cố gắng nhé!” Bạch Khải cười và nhìn nhóm Minh Điện cùng Thập Tam Thái Bảo, nói: “Đúng rồi, mấy người các người không tham gia sao? Tại sao lại tay không trở về nhỉ?” Nhóm Minh Điện có chút ngớ ra, nói: “Mấy vị ca ca thật sự là nhanh quá, chúng tôi không theo kịp.”

Lời này không phải chỉ là khiêm tốn, mà thực tế là tốc độ của Husky quá nhanh, hành động cũng rất mạnh mẽ, không để lại cho họ bất cứ thứ gì tốt đẹp.

“Tốt thôi.”

Bạch Khải nghe vậy nhún vai, nhìn về đồng bảo vật lớn trước mặt, nói: “Delta, người có thể tìm ra những món có khí tức cổ xưa nhất và hoàn chỉnh nhất ở đây không?” “Róc rách rách rách.”

(Có thể, chủ nhân, hãy chờ một lát nhé.) Delta mở mắt sáng rực, trước mắt những bảo vật này bỗng nhiên nổi lên.

Sau đó, ba vật phẩm cổ xưa dưới sự kiểm soát của Delta chậm rãi bay đến trước mặt Bạch Khải. Đó là một chiếc bát vàng có hoa văn kỳ dị, một thanh chủy thủ nạm đầy đá quý và một bộ giáp da màu lam.

“Delta, người xác định những đồ vật này là cổ xưa nhất đúng không?” “Róc rách rách rách.”

(Không sai, còn một vài đồ vật khác mặc dù cổ xưa hơn, nhưng đã bị hỏng nặng.) “Tốt.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, tiến đến ba món đồ vật trước mặt, cẩn thận quan sát.

Như yêu cầu của hắn, ba món này đều có cảm giác niên đại rất mạnh mẽ, có thể bảo tồn đến nay, điều đó chứng tỏ những món này được làm từ nguyên liệu đặc biệt.

“Chọn cái nào đây nhỉ?” Bạch Khải vuốt cằm, đi qua đi lại giữa ba món đồ, rất nhanh chóng loại bỏ một vật.

Chiếc bát vàng.

Bạch Khải thực sự khó tưởng tượng về cảnh tượng sau này mình dùng một cái bát vàng đi đánh nhau với người khác, cũng không thể đưa tay ra xin đồ ăn từ người khác.

Cảnh tượng đó, nghĩ lại cũng rất kinh dị.

Còn lại là chủy thủ và giáp da, lại phù hợp yêu cầu của Bạch Khải, lần lượt là vũ khí và đồ phòng ngự.

Chỉ là chính vì lý do này, Bạch Khải lại cảm thấy khó khăn.

Hắn chọn trang bị chủ yếu là để bảo vệ bản thân, đồng thời biến mình thành chiến lực.

Nếu nói như vậy, thì giáp da màu lam là phù hợp nhất.

Nhưng do đó, nó lại không có năng lực tấn công mạnh mẽ, thật sự có chút lãng phí.

Nhưng nếu chọn chủy thủ, có lẽ sẽ giống như trước kia, khi hắn dụng Tôn Quân Phá Lôi Thương để củng cố phòng ngự, nhưng xét đến phương thức tấn công của chủy thủ, Bạch Khải cũng không thể tránh khỏi sự nghi ngờ.

Nói đơn giản, Bạch Khải đối với hai món đồ này đều không hoàn toàn hài lòng.

“Tại sao không thể có một món vũ khí hoặc áo giáp đẹp hơn một chút, nói không chừng ta đã có thể quyết định dễ dàng hơn.”

Bạch Khải cảm thấy có chút đau đầu, suy nghĩ mãi, cuối cùng vẫn quyết định tạm thời thu lại chủy thủ và giáp da, chờ sau khi so sánh với Thủy Tinh cung rồi hãy nói.

Dù sao hắn cũng không hề vội, không cần phải nhượng bộ.

Hơn nữa, cái vịnh Lease này, bọn họ cũng chưa hoàn toàn thăm dò xong đâu.

“Hôm nay cũng đã khuya, chúng ta ở đây nghỉ ngơi qua đêm, ngày mai tiếp tục tìm kiếm nhé.”

Bạch Khải đuổi người, đang chuẩn bị để Shuke tạo một ngôi nhà nhỏ, thì Alpha đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa, mà Shuke cũng cúi người xuống, gầm nhẹ về phía xa.

“Ken két ken két!” (Lão đại, có truyền kỳ hải thú đang tới gần chúng ta!)

Chương 840:

Tịch Diệt Chi Lực “Truyền kỳ hải thú?” Bạch Khải hơi nhú mồm, nhìn về phía Minh Điện cùng các loại thú.

Minh Điện dường như nghĩ ra điều gì, nói: “Đại ca, có thể là Tây Hải truyền kỳ hải thú đã phát hiện ra hành tung của chúng ta, tới đây ẩn nấp đánh lén.”

“Tây Hải? Biển Sâu Đại Liên Minh cùng các hải vực khác đã xung đột đến mức này sao?” Truyền kỳ hải thú tự mình xuống trận để ám sát tiểu bối, quả thực có phần không thể tưởng tượng nổi.

“Không hoàn toàn là vì vậy, chủ yếu là do trận chiến trước đó tại rừng băng Tử Vong, khi Lưu Ly con mực và Phong Bạo Kinh đồng thời tử vong, mà những người thuộc Biển Sâu Đại Liên Minh lại đang ở gần đó.

Do đó, Tây Hải đã coi chúng ta là thủ phạm, còn các hải vực khác đã lấy điều này làm lý do để chống lại liên minh của chúng ta.”

Minh Điện có phần bất đắc dĩ.

Chính bọn họ là những người đã dẫn Bạch Khải vào rừng băng Tử Vong, nghiêm túc mà nói, những sự việc này cũng có liên quan đến họ.

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải nghe vậy cảm thấy bất ngờ, địa bàn của mình có hai con hung thú bị giết mà không có lý do, mà Biển Sâu Đại Liên Minh khi đó vẫn đang hoạt động gần đó.

Trừ việc không tìm thấy manh mối về việc giết chết hai sinh vật này, thì cũng không thể trách ai.

Mà từ góc độ sự thật mà nói, ngoài việc đồng quy vu tận cùng Diệt Thế hải quái Lưu Ly sứa, Phong Bạo Kinh đúng là bọn họ đã đánh chết, Tây Hải thù này không thể nhầm lẫn.

“Nhưng mà lấy lớn hiếp nhỏ để đối phó các ngươi, Tây Hải truyền kỳ hải thú này cũng đúng là điên rồi.”

Bạch Khải chép miệng nói: “Alpha, tên kia đâu rồi?” Ken kết ken kết. (Đã tới.) Alpha dừng lại, cả người lập tức biến mất tại chỗ, trong khi mặt biển yên tĩnh ở xa bỗng nhiên dâng lên, một con hải sâm lớn với thân trắng như tuyết từ dưới mặt nước chui ra.

“Băng Túc Hải Sát Vương!” Nhìn thấy hình dáng kẻ thù, Thập Tam Thái Bảo đồng thanh kinh hô.

“Sao vậy, gia hỏa này rất lợi hại sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút hiếu kỳ, hỏi.

“Đúng vậy, Băng Túc Hải Sát Vương là truyền kỳ hải thú mạnh nhất Tây Hải, không chỉ có kỹ năng Băng hệ mạnh mẽ, mà còn có sức sống gần như bất tử.

Nghe phụ thân ta nói, khi hắn vẫn còn là một hải thú bình thường, đã nghe qua danh tiếng của Băng Túc Hải Sát Vương, nhiều năm qua không ai có thể giết chết hắn.”

Minh Điện mặt nghiêm túc nói: “Đại ca, Alpha dù cũng là truyền kỳ, nhưng Băng Túc Hải Sát Vương quả thực rất đặc thù, nếu không, chúng ta có phải là nên chạy trốn không?”

“Chạy trốn? Đêm hôm khuya khoắt chạy đi đâu?” Bạch Khải nhún vai nói: “Hơn nữa, người có quên Nicolas rồi phải không?” “Ồ đúng, còn có Nicolas đại nhân!” Minh Điện nghe vậy lập tức nhẹ nhõm, sau đó nhìn quanh.

“Nicolas đại nhân đâu? Sao không thấy hắn?” “Nicolas đang trong bí cảnh ngủ, bảo rằng muốn tận dụng thời gian để tăng cường thực lực.”

Bạch Khải nói: “Trước tiên không nên gấp gọi hắn ra, để Alpha thử sức một chút.”

Dù Alpha vừa tấn thăng thành truyền kỳ, nhưng xét từ chuỗi pháp tắc kỹ năng của Alpha, Bạch Khải vẫn có phần tự tin đối với Alpha.

Hơn nữa, Bạch Khải cũng rất muốn xem liệu hắn có thể ngăn cản được Tịch Diệt chi kiếm của Alpha hay không.

Một kiếm rút ra, muôn vật đều tịch diệt.

Bạch Khải không tin có sinh vật nào đủ sức gánh vác nữa.

Nghe thấy lời Bạch Khải, Minh Điện không khỏi nhìn về phía Alpha đang giằng co với Băng Túc Hải Sát Vương, vẫn có chút lo lắng.

“Nhưng mà hai đầu truyền kỳ chiến đấu chắc chắn sẽ gây chấn động rất lớn, đại ca, người ở lại đây không phải quá nguy hiểm sao?” “Cái gì mà nguy hiểm chứ?” Âm thanh của Bạch Khải đột nhiên trở nên mơ hồ.

Minh Điện quay đầu nhìn lại, thì thấy Bạch Khải không biết đã trốn vào một phía bên trên thành tường đầy vũ trang, và bên cạnh hắn, tất cả súng thú đều đã dựng lên phòng ngự.

“Không có gì, là ta nghĩ quá nhiều thôi...”

Minh Điện gượng cười, lặng lẽ đưa Thập Tam Thái Bảo trốn lên tường thành.

Nhìn thấy Bạch Khải trốn vào nơi an toàn, Alpha cũng cuối cùng có thể kết thúc sự do dự, tay phải vung lên, một con Thần Long màu đen xuất hiện từ trong bóng tối, ngậm một thanh trường kiếm bay đến bên cạnh Alpha, giao kiếm vào tay Alpha.

“Quá ngẫu...”

cái này thật sự là cực phẩm!” Bạch Khải thấy vậy không nhịn được khen ngợi, không biết có phải do kỹ năng ngạo mạn vừa thức tỉnh mà Alpha hiện tại mỗi cử động đều mang dáng dấp nghệ thuật, chỉ riêng động tác cầm kiếm này, so với trước kia không thể so sánh.

Nhưng phong cách lần át này rõ ràng đã khiến Băng Túc Hải Sát Vương tức giận.

Nhìn về phía Alpha cùng với Thập Tam Thái Bảo Bạch Khải ở phía sau, ánh mắt của Băng Túc Hải Sát Vương càng tràn đầy thù địch.

“Những thứ không ra gì từ Nam Hải quả nhiên chỉ là vật nuôi cho loài người, các người không xứng đáng sinh sống trong hải vực này!” Băng Túc Hải Sát Vương gầm lên giận dữ, sát khí lạnh lẽo ào ạt lao vào mặt, con sóng lạnh lập tức đóng băng nước biển xung quanh, đồng thời nhanh chóng lan ra hướng về phía Alpha. Đây là phương thức chiến đấu quen

thuộc của Băng Túc Hải Sắt Vương, trực tiếp dùng hơi lạnh cực đoan để đông cứng kẻ thù cho đến khi họ phải chết.

Nhưng chưa đợi những luồng hơi lạnh đó đến gần Alpha, con Thần Long màu đen ở đằng sau Alpha đã dẫn đầu lao lên, gầm lên giận dữ, cường khí liền đập tan những luồng hơi lạnh, thậm chí cả nước biển vốn đã bị đóng băng cũng bị vỡ vụn.

Với sự kết hợp của Thanh Long, thân thể biến thành Tịch Diệt chi Long, bình thường chỉ chiếm giữ trong không gian của Alpha, nhưng nếu cần thiết, hấn cũng là một chiến lực khá mạnh mẽ.

“Long tộc?! Các người dám đối xử với Long tộc như vậy!” Khi Băng Túc Hải Sắt Vương nhìn thấy sự xuất hiện của Tịch Diệt chi Long, hấn đột nhiên trở nên điên cuồng, khí lạnh tỏa ra từ cơ thể hấn trở nên mãnh liệt hơn, ngay cả dòng năng lượng lưu động cũng trở nên chậm chạp.

Tất cả mọi người coi Băng Túc Hải Sắt Vương là một thực thể Băng hệ, nhưng thực ra chỉ có chính hấn mới biết sức mạnh của mình chỉ đơn thuần là lạnh lẽo mà thôi, đến mức có thể khiến mọi vật rơi vào trạng thái ngủ say.

Nhìn thấy tình cảnh này, Alpha thu hồi Tịch Diệt chi Long, chủ động ngênh chiến, mà Băng Túc Hải Sắt Vương cũng không vui vẻ gì.

Hấn tiến lên, mặc dù hấn không có nhiều tuyệt kỹ, nhưng với sức sống mãnh liệt và con rét kinh người, hấn hoàn toàn có thể khiến kẻ địch phải hứng chịu sự đau đớn.

Nhưng suy nghĩ này nhanh chóng thay đổi sau khi tiếp xúc với chiêu kiếm đầu tiên của Alpha, Băng Túc Hải Sắt Vương cảm thấy hối hận.

Tốc độ một kiếm của Alpha tuy không nhanh, nhưng Băng Túc Hải Sắt Vương không thể nào bắt cản, hấn dâng lên lớp giáp dày dặn để ngăn cản, nhưng tựa như dao cắt đậu hũ bình thường, mỗi đòn Tịch Diệt chi kiếm đều dễ dàng chém hấn thành hai đoạn.

Không chỉ như vậy, Băng Túc Hải Sắt Vương vốn đã chuẩn bị cấp tốc hồi phục sau khi nhận sát thương, nhưng không những

không có phản ứng, mà thân thể hắn còn khô héo lại, giống như bị hút cạn sức sống.

“Vong linh sinh vật, thật phiền phức!” Băng Túc Hải Sát Vương quyết định nhanh chóng, không chút do dự cắt đứt phần chân của mình, sau đó lại mọc ra một đoạn mới.

Chỉ có điều, đoạn chân này vừa dài đến nơi mình bị đứt gãy, vẫn không thể sinh trưởng thêm.

“Làm sao có thể! Rõ ràng ta đã cắt đứt nguồn gốc sức mạnh!” Băng Túc Hải Sát Vương khuôn mặt hắn lên sự khó tin.

Hắn đã từng gặp loại sinh vật Vong Linh có thể ăn mòn hoặc cướp đoạt sức sống, nhưng bình thường mà nói, chỉ cần hắn chống lại sức mạnh ăn mòn thì hiệu ứng đó sẽ mất đi, sao lại vẫn còn tồn tại như vậy.

“Có phải không? Điều này là do pháp tắc sao?” Băng Túc Hải Sát Vương nhìn sâu vào Tịch Diệt chi kiếm trong tay Alpha, nghĩ tới một khả năng.

Chỉ có điều rất đáng tiếc, trong lúc chiến đấu Alpha hoàn toàn không có ý định giải thích cho hắn, nhân lúc Băng Túc Hải Sát Vương đang chấn động, Alpha lại tiếp tục phát động công kích.

Lần này, Băng Túc Hải Sát Vương không còn có thể đứng im chờ đợi sự tấn công của kẻ địch, mà chủ động kéo ra khoảng cách với Bạch Khải, đồng thời không ngừng tạo ra băng tên để quấy rối Alpha.

Nhưng những cuộc tấn công của Băng Túc Hải Sát Vương thậm chí còn chưa kịp tới gần cơ thể Alpha đã bị Tịch Diệt chi Long cùng kiếm ảnh toàn bộ đánh tan.

Trong khi đó, Alpha thì thẳng tiến đến trước mặt Băng Túc Hải Sát Vương, đánh một kiếm về phía đầu hắn.

Chỉ trong một khoảnh khắc, bản năng sống còn mạnh mẽ đã thúc giục Băng Túc Hải Sát Vương nhanh chóng vặn vẹo cơ thể, tránh khỏi điểm yếu, nhưng trên thân hắn vẫn bị Tịch Diệt chi kiếm chém sâu vào thành một vết thương lớn.

“Đáng ghét! Đây cuối cùng là kỹ năng gì!” Băng Túc Hải Sát Vương la hét, nhìn vào vết thương trên cơ thể mình, nỗi sợ hãi từ sâu trong lòng nổi lên.

Vết thương lớn như vậy, hắn lại không cảm nhận được nửa điểm đau đớn, không phải do Alpha ra tay quá nhanh, cũng không phải do sự chịu đựng của hắn mạnh, mà là vào khoảnh khắc bị Tịch Diệt chi kiếm cắt qua, hắn đã hoàn toàn rơi vào trạng thái tịch diệt, ngay cả cảm giác đau đớn cũng không được truyền tới cơ thể hắn.

Không chỉ thế, nơi bị Tịch Diệt chi kiếm đâm trúng, hắn hoàn toàn không thể sử dụng bất kỳ kỹ năng trị liệu nào, Băng Túc Hải Sát Vương nghi ngờ linh hồn của mình cũng đã bị tổn thương tương tự, chỉ có điều hắn không thể cảm nhận được thôi.

“Bị thương thì không thể phục hồi, sao mà cảm giác Tịch Diệt chi kiếm lại còn tàn bạo hơn cả Tử Vong chi kiếm?” Nhìn cảnh tượng Băng Túc Hải Sát Vương chật vật trước mặt Alpha, Bạch Khải cũng hơi ngạc nhiên.

Vốn tưởng rằng Tịch Diệt chi kiếm có hiệu ứng tương tự như Tử Vong chi kiếm, hoặc là phiên bản PLUS của Alpha sau khi cường ép dung hợp, nhưng kết quả lại hoàn toàn khác xa.

Giống như trực tiếp từ nguyên lý pháp tắc, chặt đứt cơ thể bình thường của Băng Túc Hải Sát Vương.

“Alpha, thật sự càng ngày càng khủng khiếp rồi!” Thập Tam Thái Bảo lúc này nhìn Alpha bằng ánh mắt lại thay đổi, nếu trước đây chỉ là ngưỡng mộ với bậc mạnh, thì giờ đây là hoàn toàn sợ hãi.

Ngay cả Băng Túc Hải Sát Vương cũng không thể chữa trị vết thương, những sinh vật khác chắc chắn cũng chẳng thể ngăn cản nổi.

Không, phải nói trước mặt Alpha, sức mạnh sinh mệnh mạnh yếu căn bản không còn ý nghĩa gì, dù sao chỉ toàn là một kiếm mà thôi.

Trong ánh mắt chờ mong cùng hiếu kỳ của Bạch Khải và mọi người, tốc độ tấn công của Alpha càng lúc càng nhanh, cơ thể Băng Túc Hải Sát Vương dần dần bị gọt đi, cho đến khi Alpha

ngừng lại, Băng Túc Hải Sát Vương đã chỉ còn lại một khối nhỏ thân thể.

Mới vào truyền kỳ, đã có thể đánh bại một đầu tung hoành tại Tây Hải nhiều năm, thật là một trò cười trước mặt Alpha!

Chương 841:

Nghe tin bất ngờ từ bộ lạc Sau khi xác định rằng Băng Túc Hải Sắt Vương không có khả năng phản kháng, Alpha mới lặng lẽ hành quân, để Tịch Diệt chi Long giữ chặt Băng Túc Hải Sắt Vương, tiến tới trước mặt Bạch Khải.

Ken kết, ken kết. (Lão đại, đã xong việc.) “Rất tốt, về sau trừ khi gặp phải Bán Thân, chúng ta không cần lo lắng về vấn đề an toàn nữa.”

Bạch Khải nở một nụ cười, không hề che giấu niềm vui sướng trong lòng.

Sủng thú của hắn có sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy, hắn, với tư cách là một Ngự Thú sư, cũng cảm thấy vinh dự. Điều quan trọng nhất là, cuối cùng hắn không còn lo lắng hay phải đề phòng như trước đây nữa.

“Con người ghê tởm, người làm như vậy chẳng lẽ không sợ chúng ta sẽ trả thù từ Tây Hải sao?” Băng Túc Hải Sắt Vương hình như không sợ hãi trước tình cảnh của mình, mà vẫn lớn tiếng đe dọa.

“Tôi nói, trước đó chẳng phải là người đã ra tay chống lại chúng ta sao?” Bạch Khải im lặng nhìn Băng Túc Hải Sắt Vương, lên tiếng.

“Hừ! Người có chứng cứ gì không?” Băng Túc Hải Sắt Vương hừ lạnh, có vẻ đang đùa nghịch.

“Nếu muốn chứng cứ, người cần bao nhiêu phần?” Shuke nghe vậy liền cười nham hiểm, trực tiếp thả xuống vài màn hình trước mặt Băng Túc Hải Sắt Vương. Đương nhiên, đó là hình ảnh ghi lại cảnh Băng Túc Hải Sắt Vương bất ngờ xuất hiện và chủ động tấn công họ.

“Thế nào, hình ảnh ba trăm sáu mươi độ không góc chết, có đủ rõ ràng không?” Bạch Khải tiến tới trước mặt Băng Túc Hải Sắt Vương, nói: “Có video này, Biển sâu đại liên minh hoàn toàn có lý do khởi động chiến tranh với các người, người có tin rằng những hải vực khác chắc chắn sẽ không đến giúp đỡ không?” Băng Túc Hải Sắt Vương im lặng.

Dù Biển sâu đại liên minh hiện đang liên tục xung đột với những hải vực khác, nhưng cơ bản chỉ là tự vệ mà thôi.

Trường hợp hiện tại chủ động gây ra xung đột đúng là do phía Tây Hải, mà lại không phải toàn bộ.

“Ngươi nghĩ sao?” Bị buộc vào thế khó, ngữ khí của Băng Túc Hải Sát Vương trở nên nhẹ nhàng hơn nhiều.

“Không còn gì khác, chỉ là muốn thông qua ngươi để thúc đẩy một lần kết hợp giữa Nam Hải và Tây Hải.”

Bạch Khải mỉm cười, nói: “Các ngươi chống đối Biển sâu đại liên minh như vậy, chắc hẳn là vì cảm thấy sợ hãi trước sức mạnh của chúng ta, đúng không? Vậy sao không cùng nhau gia nhập vào?” “Đại gia hòa làm một thể, mọi việc đều có thương có lợi, quy tắc sẽ tốt hơn nhiều.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Băng Túc Hải Sát Vương không chỉ không có lòng động, mà lại trở nên táo bạo hơn.

“Tôi biết, các ngươi con người chỉ muốn ăn mòn hải vực của chúng ta, sau đó biến chúng thành lãnh thổ của các ngươi!” Trong mắt Băng Túc Hải Sát Vương tràn đầy phẫn nộ, nói: “Mà với hắn như vậy, chi bằng chúng ta đáp ứng lời mời của bộ lạc, tiêu diệt hết mấy người các ngươi!” “Chờ một chút, ngươi vừa nói bộ lạc?” Bạch Khải khép mắt lại, ánh mắt ngay lập tức trở nên nguy hiểm.

“Bộ lạc đã đến Tây Hải để bàn chuyện hợp tác sao?” “Tại sao tôi phải nói cho ngươi biết, ngươi có bản lĩnh...”

Băng Túc Hải Sát Vương thấy tình thế thay đổi, tiếp tục mạnh miệng, nhưng khi cảm thấy Tịch Diệt chỉ kiếm ở trên đầu, hắn lập tức im lặng, không dám hành động lỗ mãng nữa.

Alpha hiện tại đã nhắm vào đầu hắn; nếu một kiếm này xuống, hắn có khả năng sẽ thật sự chết không nhắm mắt.

“Ngươi tốt nhất nên thành thật nói cho ta biết, nếu không ta rất khó đảm bảo được ngươi sẽ chết như thế nào.”

Bạch Khải bình thản liếc nhìn Băng Túc Hải Sát Vương, nói: “Nói đi, bộ lạc cùng ngươi bàn chuyện gì? Cụ thể có ai? Còn có hải vực khác vậy có không?” Liên tiếp bị hỏi, Băng Túc Hải Sát Vương vẫn im lặng, sau một lúc mới mở miệng nói:

“Hải thú khác tôi không rõ, nhưng bộ lạc là đơn độc tìm đến tôi, mục đích là để phòng ngừa bị Biển sâu đại liên minh nuốt hết.

Chỉ có điều bộ lạc còn dẫn theo một ít nhân loại, tôi không thích khí tức của họ, nên đã từ chối.”

“Nhân loại? Là loại nào nhân loại, thú nhân sao?” “Không phải, là một vài nhân loại mặc áo giáp màu đen, khí tức... rất giống hần.”

Băng Túc Hải Sát Vương nhìn Alpha, nói.

“Quả nhiên là Tử Vong bàn tròn!” Bạch Khải nghe vậy lập tức hiểu ra, sắc mặt cũng trở nên khó coi hơn.

Tử Vong bàn tròn và bộ lạc đã nhắc đến từ thời điểm hần còn ở Hắc Long bộ lạc, nhưng không ngờ rằng nhóm người này lại chạy đến hải vực này.

Nếu không phải Định Hải truyền kỳ cùng liên bang có dự kiến trước, sớm chế tạo Biển sâu đại liên minh, hiện tại phe nhân loại cũng rất có thể bị động.

“Xem ra cần phải nhanh chóng thông báo Biển sâu đại liên minh và Cục 13, nếu không bộ lạc cùng hải vực liên thủ tấn công liên bang, tổn thất của liên bang sẽ rất lớn.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, liếc mắt nhìn Băng Túc Hải Sát Vương, nói: “Người còn có điều gì chưa nói cho ta biết, tranh thủ thời gian bàn giao!” “Không còn, chỉ có vậy thôi.”

Băng Túc Hải Sát Vương ngoảnh đầu đi chỗ khác, trên mặt hiện lên vẻ khó chịu.

Hần chỉ tình cờ xuất hiện ở đây, vốn định đi dò xét tình hình Biển sâu đại liên minh, kết quả lại phát hiện Thập Tam Thái Bảo đã rời khỏi vị trí Thủy Tinh cung, lúc này mới lặng lẽ theo sau.

Hần vốn nghĩ sẽ tiêu diệt những thế hệ trẻ tuổi đến từ Nam Hải, để ngăn cản sự phát triển trong tương lai của Biển sâu đại liên minh, nhưng không ngờ lại bị đưa vào tình thế này.

“Không còn? Vậy thì được rồi.”

Thấy Băng Túc Hải Sắt Vương nói không giống giả dối, Bạch Khải không ép buộc nữa, nhìn Alpha ra hiệu.

Lúc này Alpha hiểu ý, liền trực tiếp quyết định kết thúc sinh mệnh của Băng Túc Hải Sắt Vương.

“Chờ một chút! Tôi đã nói hết mọi thứ, sao ngươi còn muốn giết tôi?” Băng Túc Hải Sắt Vương thấy vậy liền lớn tiếng ngăn cản.

“Đúng vậy, ngươi đã bàn giao hết rồi, vậy thì vô dụng, dĩ nhiên là phải xử lý ngươi, nếu không thì đưa về làm gì?” Bạch Khải một mặt tự nhiên nói.

“Ngươi không phải vừa mới nói còn muốn nhờ tôi thúc đẩy việc kết hợp giữa Nam Hải và Tây Hải sao? Sao giờ đã quên?” Băng Túc Hải Sắt Vương có chút sốt ruột, không hề chú ý đến nụ cười âm mưu trên môi Bạch Khải.

“Ban đầu vậy, nhưng xem ngươi có khí phách như vậy, vẫn là không làm phiền, không bằng bắt ngươi làm thịt nấu canh.”

Két phốc, két phốc! (Nấu canh? Giao cho Gamma!) Gamma lập tức tỉnh táo, lập tức lấy ra đủ dụng cụ để nấu ăn, nhìn Băng Túc Hải Sắt Vương trong lòng sợ hãi.

“Vậy ngươi hỏi lại tôi một lần đi, có thể tôi sẽ đồng ý đó!” Băng Túc Hải Sắt Vương điều chỉnh ngữ khí của mình, ôn hòa nói.

“Xin lỗi, mangel đến việc ngươi có thể hợp tác với bộ lạc, tôi cũng không hoàn toàn tin tưởng ngươi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Vẫn là nấu canh thì an toàn hơn.”

“Tôi...

Tôi còn có rất nhiều bảo vật, chắc chắn các ngươi sẽ thích.”

“Không có chứng cứ, mà ngươi lại khẳng định chúng ở Tây Hải, quá nguy hiểm, không đi, vẫn là nấu canh thôi.”

“Vậy tôi có thể gọi ngay bây giờ mở bí cảnh lấy ra cho các ngươi không?” “Không được, ngươi rất có khả năng sẽ chạy trốn, vẫn là nấu canh đi.”

...

Băng Túc Hải Sát Vương cứ hứa hẹn rất nhiều thứ tốt đẹp, nhưng Bạch Khải lại luôn nói nấu canh. Đợi một hồi, Băng Túc Hải Sát Vương sắp khóc ra.

“Tôi nói, đại ca có đúng là hơi quá độc ác không? Dem Băng Túc Hải Sát Vương bức thành dạng này?” Cá Đuối Khát Máu không chịu được lên tiếng.

“Nếu không thì sao? Người thay hần nấu canh đi?” Minh Điện liếc Cá Đuối Khát Máu, nói: “Không thấy Băng Túc Hải Sát Vương bị đại ca dạy dỗ gần như thế nào sao? Trong thời gian tới, đoán chừng sẽ dẫn theo đại ca đi đánh lên Tây Hải đó.”

Quả nhiên, ngay khi Thập Tam Thái Bảo cảm thấy có chút không ổn, Băng Túc Hải Sát Vương cuối cùng đã đưa ra sự việc khiến Bạch Khải hứng thú.

“Tôi biết một vài bí ẩn của hòn đảo nhỏ này, chỉ cần các người thả tôi đi, tôi sẽ cho các người biết tất cả, bao gồm cả việc trước đó đã đáp ứng tôi đều sẽ thực hiện!” Băng Túc Hải Sát Vương hét lớn, sau đó yếu ớt thêm một câu: “Chỉ cần các người không nấu tôi là được.”

Nghe vậy, sắc mặt Bạch Khải mới hòa hoãn, miễn cưỡng lên tiếng: “Đã như vậy, tôi sẽ cố gắng đáp ứng người.”

Nghe Bạch Khải vừa dứt lời, Alpha lập tức thu Tịch Diệt chi kiếm lại, Băng Túc Hải Sát Vương căng thẳng lắng lại.

“Thật ra nếu các người nấu tôi thì cũng không có gì tốt, trừ khi các người có thể trị liệu tổn thương pháp tắc trên người tôi, ăn tôi cũng là nhận ngang hàng tổn thương.”

Có vẻ như vì muốn hòa hoãn bầu không khí, hay có thể là vì tự vệ, Băng Túc Hải Sát Vương chủ động chia sẻ rằng hần đã bị tổn thương.

“Tổn thương pháp tắc? Rất khó khôi phục sao?” Bạch Khải hứng thú hỏi.

“Không hoàn toàn, có vài loại pháp tắc chỉ là cường hóa hiệu ứng mà thôi, nhưng thanh kiếm này thuộc về pháp tắc rất đặc biệt, tôi bị công kích vào chỗ đó như thể hoàn toàn biến mất, căn bản không có cách nào chữa trị.”

Băng Túc Hải Sát Vương có chút kiêng kỵ nhìn Alpha cầm Tử Vong chi kiếm, nói.

“Tồn thương pháp tắc...”

Một bài học mới.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi kéo lại chủ đề, nói: “Nói mau, cuối cùng ngươi biết được những gì?” Nghe Bạch Khải hỏi, Băng Túc Hải Sát Vương chỉnh sửa một chút suy nghĩ, tỉ mỉ hồi tưởng, rồi mới lên tiếng.

“Đã gần hai ngàn năm trước, khi ấy tôi chỉ là một con biển rắn nhỏ, mỗi ngày đều vui chơi khắp nơi, tìm bạn bè...”

“Nói điềm chính!” Bạch Khải nhú mày, ánh mắt trở nên nguy hiểm.

“Khụ khụ...”

Xin lỗi, lớn tuổi chính là như vậy.”

Băng Túc Hải Sát Vương vội vàng xin lỗi, tiếp tục: “Một ngày nọ, tôi đang chơi đùa gần đây, thấy một người đàn ông đeo mặt nạ kỳ lạ chạy tới gần, ẩn nấp trên hòn đảo nhỏ này.”

“Và sau đó, vùng biển này bắt đầu trở nên kỳ quái, đồng thời thỉnh thoảng có nhân loại đến đây tìm kiếm thứ gì đó, nhưng cuối cùng không ai ra ngoài.”

“Còn gì nữa không?” “Không còn.”

“Vẫn là nấu canh đi.”

Bạch Khải không chút do dự giao Băng Túc Hải Sát Vương cho Alpha, khiến Băng Túc Hải Sát Vương hoảng hốt.

“Thật sự chỉ như vậy thôi, tôi đã tận mắt thấy hắn đi xuống rồi không trở lại, tuyệt đối không có sót lại!” Băng Túc Hải Sát Vương thề thốt.

“Chứng minh thế nào?” Bạch Khải nghi ngờ nhìn Băng Túc Hải Sát Vương, nói.

“Bởi vì lúc đó tôi đang ngủ trong một khe đá ngầm, khi tỉnh dậy cơ thể lớn lên nhưng không thể thoát ra, chỉ có thể chờ ở đây.”

Bạch Khải: “...”

Người rút cuộc làm thế nào mà nhin đến truyền kỳ? Chẳng lẽ chỉ dựa vào thời gian sống lâu hơn người khác?” Bạng Túc Hải Sát Vương: “Không sai...”

Thật tốt, hải thú trường sinh có thể tồn tại, chỉ cần kéo dài đời sống cùng với sự sống của tất cả sinh vật, tôi chính là truyền kỳ!

Chương 842:

Đảo Nhỏ Bí Ẩn Băng Túc Hải Sát Vương giải thích rằng mặc dù điều này có chút phi lý, nhưng qua chứng nghiệm của Alpha, Bạch Khải vẫn đặt niềm tin vào đó.

“Người vừa nói, hiện tượng dị thường tại vịnh Lease chỉ xuất hiện sau khi một kẻ mang mặt nạ nhân loại hạ xuống đây, đúng không?” Bạch Khải hỏi khi nhìn về phía đảo nhỏ.

“Đúng vậy, ta bị vây ở đây gần năm mươi năm rồi, kẻ đó chưa bao giờ xuất hiện, mà ngược lại, đã có không ít nhân loại bị vây chết ở đây.”

Băng Túc Hải Sát Vương nhẹ gật đầu.

“Vậy mà có nhiều nhân loại đã chết rồi? Thế thì bãi cát này có vẻ quá sạch sẽ.”

Bạch Khải đảo mắt xung quanh, hoàn toàn không thấy dấu vết của người nào, thậm chí thi thể cũng không.

Hơn nữa, nhớ lại lúc Husky và nhóm của hắn đang tìm kiếm bảo vật, dường như họ cũng không thấy bất kỳ thi thể của nhân loại hay sinh vật siêu phàm nào.

Cho dù không thể loại trừ khả năng hải ngư đã gặm ăn, nhưng nếu không thấy dấu vết gì, đúng là có chút quá đáng.

“Xem ra vịnh Lease thực sự có khả năng tồn tại bảo bối.”

Bạch Khải nở nụ cười, không có ý định dừng lại, nói: “Đi thôi, chúng ta vào bên trong hòn đảo nhỏ xem sao.”

“Đại ca, người muốn vào trong đảo thăm dò sao? Có phải quá nguy hiểm không?” Minh Điện nghe vậy liền cảm thấy lo lắng.

Tới đây rồi, bọn họ chỉ quanh quẩn lắc lư trong vịnh, chưa từng bước vào đảo nhỏ.

Bây giờ nghe Băng Túc Hải Sát Vương nói vậy, hòn đảo này hiển nhiên có vấn đề, hắn không dám để Bạch Khải vào trong chơi đùa.

“Nếu không có chuyện gì thì tốt, nhưng một khi có chuyện xảy ra, ta sẽ bị lão cha nhà ta đào một lớp da.”

“Cầu phú quý trong nguy hiểm mà.

Hơn nữa nếu có sự, sớm đã bị Ngũ Lão Tinh phát hiện.”

Bạch Khải vung tay, nói: “Các người không cần đi cùng ta, quay về trước báo cho Ngũ Lão Tinh tình hình với Tây hải và bộ lạc, để họ chuẩn bị sẵn sàng.”

“Tốt, vậy đại ca cẩn thận nhé.”

Minh Điện do dự rồi vẫn nghe theo lời Bạch Khải.

“Vậy nếu không tiện, thì mang ta theo.”

Băng Túc Hải Sắt Vương nghe vậy lập tức đưa ra ý kiến.

“Người cứ ở lại đây, nếu không thì tiếp tục nấu canh.”

Bạch Khải lạnh lùng liếc nhìn Băng Túc Hải Sắt Vương, rồi ra lệnh cho sáu sủng thú, bắt đầu vào bên trong hòn đảo nhỏ.

Bây giờ đã tối, trong bầu trời đêm, những vì sao lấp lánh như muốn chiếu sáng toàn bộ đảo nhỏ.

Nhưng ánh sáng này chỉ giới hạn ở trên đảo, vì cây cối um tùm che khuất mọi thứ, bên trong hòn đảo vẫn tối tăm.

Tuy nhiên điều này không ảnh hưởng gì đến Bạch Khải và những người khác, vì nhờ vào Alpha Âm Ảnh pháp tắc, họ có thể di chuyển dễ dàng trong bóng đêm, các sủng thú khác cũng không bị ảnh hưởng quá nhiều. Đi được một lúc, Bạch Khải càng cảm thấy hòn đảo nhỏ này có rất nhiều điều kỳ lạ.

Trước đó ở bờ biển không có tình trạng như thế, giờ ra vào đảo, Bạch Khải mới nhận ra nơi này không chỉ không có dấu vết của con người, mà ngay cả động vật hay côn trùng nhỏ cũng không thấy đâu cả, như thể nơi này đã hoàn toàn trở thành một vùng đất vắng.

“Nơi này quả nhiên rất kỳ lạ.”

Bạch Khải liếc nhìn Băng Túc Hải Sắt Vương, hỏi: “Người thật sự chắc chắn rằng kẻ nhân loại từ nơi này rơi xuống?”

“Đúng vậy, mặc dù ta sống rất lâu, nhưng khả năng ghi nhớ của ta rất tốt.”

Băng Túc Hải Sát Vương thề thốt.

“Mặc dù người không phải cá, nhưng để ta tin tưởng ký ức của một con rận, cũng thật khó.”

Bạch Khải nhún vai, nhưng vẫn tiếp tục đi theo chỉ dẫn của Băng Túc Hải Sát Vương.

“A ô a ô!” (Loại người, ta nghĩ thấy một mùi hôi thối thật khó chịu!) Ngay lúc này, Beita đột nhiên ngừng lại, đau đớn che mũi.

“Mùi hôi thối?” Bạch Khải hít vào, nhưng không cảm thấy điều gì bất thường.

“Không phải là mùi hôi từ cơ thể, mà là mùi từ linh hồn.”

Jerry mở mắt ra, ngấm nhìn xung quanh, nói: “Là các vong hồn mà ta đã phái đi trước đó phát ra.”

“Vong hồn? Vong hồn có thể có mùi sao?” Bạch Khải có chút nghi ngờ.

“Thân xác sẽ mục nát, linh hồn tự nhiên cũng sẽ vậy.

Nhưng ta đoán, ngoài ba chúng ta ra, những người khác trong khu vực này, kể cả Alpha, có lẽ cũng không thể nhận ra.”

Shuke giải thích: “Nhưng theo hình dạng này, có lẽ chúng ta đang gần đến nơi cần tìm rồi.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, ra lệnh cho nhóm sủng thú giữ cảnh giác.

Nghĩ một hồi, hắn vẫn quyết định gọi Nicolas ra.

“Bạch Khải, các người định đi đâu? Nơi này có vẻ rất nguy hiểm.”

Nhìn thấy hoàn cảnh tối tăm xung quanh, Nicolas gần như đã tự nhiên cảm nhận bốn phía, hỏi.

“Có chút nguy hiểm thật, vì thế ta gọi người ra.”

Bạch Khải nói: “Nicolas, người có cảm thấy gì bất thường không?” “Bất thường? Bản Long cảm thấy cả hòn đảo này đều rất kỳ lạ.”

Nicolas lắc đầu, nói: “Không biết vì sao, hòn đảo này tràn ngập một không khí khiến bản Long cảm thấy khó chịu.”

“Khuếch đại như vậy sao?” Bạch Khải có chút nhíu mày.

Hắn tự tin vào năng lực nhận diện của Nicolas, nhưng việc cả hòn đảo lại khiến Nicolas cảm thấy không thoải mái thì đúng là khá kỳ quái.

“Vậy chúng ta cần rất cẩn thận, sẽ mất chút thời gian thăm dò, nếu không thu hoạch gì thì nhanh chóng rời đi.”

Bạch Khải nhìn về phía rừng rậm tối tăm phía trước, nhưng vẫn không chọn rời đi.

Chỉ cần cảm giác khó chịu, mà không phải là nguy hiểm, thì vẫn có thể khám phá một chút.

Dù sao, nếu gặp nguy hiểm thật, với khả năng nhận thức hiện tại của Husky, chắc chắn nó đã sớm phát hiện ra.

Nhóm người tiếp tục đi tới, cuối cùng phát hiện một cái động đá kỳ lạ.

Tại sao nói là kỳ lạ? Nguyên nhân rất đơn giản, ở đây một dấu tích của con người cũng không có, mà miệng động lại có hai pho tượng binh sĩ đứng ngưng lặng, như đang bảo vệ động này.

“Shuke, có thể đoán rằng hai pho tượng này được chế tạo vào thời điểm nào không?” Bạch Khải hỏi.

“Từ chất liệu bên ngoài mà xem, thời gian không lâu lắm, có lẽ chỉ gần vài trăm năm trước, nhưng hoa văn trên pho tượng lại cho thấy có vài yếu tố cổ kính.”

“Hơn nữa, trong pho tượng dường như còn có máu thịt hiện hữu, không giống như những pho tượng bình thường.”

Shuke nhanh chóng quét thông tin qua pho tượng, đồng thời so sánh trong bộ nhớ của mình.

“Không cần xem nữa, đây là sản phẩm từ thời kỳ Âm Đế.”

Đúng lúc này, Nguru Bì Xà đột nhiên xuất hiện, tiến đến tra xét hai pho tượng một hồi, nói: “Chuyện lật vật này hẳn là khoảng vài trăm năm trước không ai thu hoạch, nếu không hiện tại phải tấn công chúng ta.”

“Ám Đế? Vẫn đang sống?” Bạch Khải nhướn mày. Ám Đế là tồn tại cách hiện tại gần bốn ngàn năm, nhưng Băng Túc Hải Sát Vương lại đã thấy trong khoảng hai ngàn năm trước, kẻ này quả thực nói dối.

“Ta không nói dối!” Thấy ánh mắt Bạch Khải ngày càng nguy hiểm, Băng Túc Hải Sát Vương kêu oan: “Ta thực sự đã thấy kẻ nhân loại đó khoảng hai ngàn năm trước, nhưng những gì có ở đây, ta thực sự không rõ.”

Ken kết ken kết. (Đại ca, hắn không nói dối.) Alpha xác nhận Băng Túc Hải Sát Vương vô tội, sau đó tiến lên trước.

Trong mắt ánh sáng u tối lóe lên, hai pho tượng sinh động liền bắt đầu hoạt động.

“Đây là linh hồn hóa rồi sao?” Bạch Khải thấy thế nhận ra đây rõ ràng là Alpha dùng linh hồn chúa tể điều khiển hai pho tượng, nói.

Ken kết ken kết. (Ừ, chúng có thể cung cấp chút trợ giúp cho chúng ta.) Alpha khống chế hai pho tượng tiến về phía mình, ngón tay chỉ vào trán pho tượng, bắt đầu lục soát ký ức của linh hồn còn sót lại.

Chỉ sau một hồi lâu, Alpha vẫn không tìm thấy thông tin mà mình mong muốn.

Ken kett ken kett. (Đại ca, linh hồn trong pho tượng quá nhiều, ký ức hỗn loạn quá mức.) Alpha thu ngón tay lại, nói.

“Việc về linh hồn, vẫn giao cho chúng ta xử lý.”

Jerry nghe vậy lập tức ra tay, Tam Sinh Hồn Kiếp lặng lẽ kích hoạt, bắt đầu kiểm tra ký ức của hai pho tượng.

Cuối cùng, khi hai pho tượng sắp không chịu nổi sự lục soát của Jerry, hắn đã tìm thấy ký ức mà mình cần.

“Nơi này thực sự là đồ thừa của Ám Đế, về sau có không ít người biết chuyện đã đến đây tìm kiếm, nhưng sau khi vào động này thì không ai trở ra.”

Jerry nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Nhưng đằng sau có quá nhiều ký ức của những người mạo hiểm giả, đã làm nhòe đi ký ức của những người biết chuyện, thời gian ngắn ta không thể sắp xếp lại.”

“Đã có thể như vậy, ít nhất xác nhận nơi này là đồ vật do Âm Đế để lại.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, ánh mắt nhìn về phía động cũng trở nên cẩn thận. Âm Đế chính là Đế Hoàng nổi danh thứ hai sau Thủy Đế, nhưng không phải bởi vì sự mạnh mẽ, mà là vì thủ đoạn thâm tối và khủng khiếp của hắn.

Bao gồm và không giới hạn trong luyện kim thuật, nghiên cứu về cơ thể con người cho đến những phát minh điên rồ đều xuất hiện trong thời kỳ đó.

Chính vì vậy, Âm Đế cũng là Đế Hoàng có thời gian trị vì ngắn nhất trong lịch sử nhân loại.

Tuy nhiên, phải thừa nhận rằng trong thời kỳ Âm Đế, sức mạnh của nhân loại thực sự chưa từng có.

Hắn đã từng một lần giết chóc trong nội bộ bộ lạc, nhưng chính vì Âm Đế quá hiếu chiến đã dẫn đến sau khi hắn chết, nhân loại rơi vào một giai đoạn suy yếu chưa từng có, mãi cho đến khi Long Đế xuất hiện, lúc này mới chuyển biến cơn khốn cùng.

Dù sao đi nữa, thực lực của Âm Đế rõ như ban ngày, đồ vật mà hắn để lại tự nhiên không phải là một món đồ đơn giản.

“Đại gia hãy cẩn thận, nơi này có thể tồn tại rất nhiều cạm bẫy.”

Bạch Khải dặn dò những người khác, sau đó tiến lại gần Nicolas bên cạnh, chậm rãi tiến về phía động đá.

“Ngu xuẩn nhân loại, ngay cả bọn canh gác cũng không có khả năng hành động, đồ vật bên trong sao có thể còn hoạt động.”

Nhìn thấy Bạch Khải như vậy, Ngu Bì Xà không khỏi chế nhạo, tiến vào động, đồng thời còn giễu cợt: “Ngươi xem, cứ như vậy mà tiến vào, không phải cũng không có...”

A a a!” Giọng nói của Ngu Bì Xà ngày càng xa dần, một lúc lâu sau mới nghe thấy tiếng vật nặng rơi xuống đất, ngay sau đó là tiếng chửi rủa của Ngu Bì Xà.

“Đây rốt cuộc là ai có vấn đề mà đào một cái hố to thế này ở cửa ra vào, không sợ chết người nhà sao!” Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải và nhóm người liếc nhìn nhau, tiến lên kiểm

tra, quả nhiên phát hiện cửa vào động chỉ là một cái hố siêu to khổng lồ.

Tuy vậy, cái hố này rõ ràng, chỉ cần không nhắm mắt lại đi, ai cũng có thể phát hiện.

“Nicolas, trong trí nhớ của ngươi về dòng máu Thanh Đồng Long có phải như thế không?” Bạch Khải nhíu mày hỏi.

“Bản Long không rõ ràng lắm, nhưng có thể nó không phải dòng máu Thanh Đồng Long.”

“Có lý!”

Chương 843:

Thi thể của Âm Đế? Nhóm Bạch Khải đang thảo luận đã lọt vào tai Ngưu Bì Xà, khiến nó càng thêm tức giận, gầm lên một tiếng và phát ra một tiếng rống như rồng, khiến mọi người đều phải giật mình, cùng nhau quay lại nhìn.

Chỉ thấy nguyên bản là một con thần lằn, giờ đây lại phát ra những đường ánh sáng màu xanh đồng, trên lưng bỗng sinh ra hai cái bướu nhỏ, đồng thời nhanh chóng lớn lên, rõ ràng là đang biến thành một đôi cánh.

“Chắc chắc...”

Có vẻ như không chịu nổi kích thích nên huyết mạch bị kích hoạt rồi?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi tắc lưỡi, mà Ngưu Bì Xà khi phát hiện ra sự thay đổi của mình, không khỏi phấn khởi, vỗ cánh và định bay ra khỏi hang.

Nhưng chưa bay ra được bao xa, nó đã cảm thấy mất sức, nhìn lại, thì ra đôi cánh đã ngừng phát triển, chỉ có bốn chân với kích thước không đồng đều, căn bản không thể chịu đựng được trọng lượng của nó.

Sau đó, khi Ngưu Bì Xà vừa định chứng minh bản thân thì lại rơi xuống, nếu không nhờ Delta kịp thời xuất thủ, đưa nó trở về thì có lẽ nó đã thực sự mất mặt lần nữa.

“Ngưu Bì Xà, sao mà nguoi suốt ngày chỉ biết ở lại trong bí cảnh mà còn chưa quay lại được huyết mạch?” Bạch Khải cầm lấy Ngưu Bì Xà và thở dài.

Dù thường xuyên thích đùa giỡn với nó, nhưng Bạch Khải rất hy vọng Ngưu Bì Xà có thể trả lời hẳn về huyết mạch Thanh Đồng Long.

Tuy nhiên, đã lâu như vậy mà Ngưu Bì Xà vẫn không có động tĩnh, khiến Bạch Khải cũng cảm thấy không kiên nhẫn.

“Không hiểu nổi, rõ ràng ta rất nghiêm túc trong việc hấp thụ sức mạnh thời gian, nhưng tại sao không thể đứng dậy được?” Ngưu Bì Xà có vẻ nản chí, mặt ủ mày chau cúi đầu.

“Hấp thụ sức mạnh thời gian? Delta, ngươi cũng làm như vậy sao?” “Kéo kẹt kéo kẹt.”

“(Không, Delta có thể tùy ý điều khiển dòng chảy thời gian và sức mạnh thời gian.)” Delta lắc đầu nói.

“Có lẽ cách thức điều khiển thời gian của Thanh Đồng Long và Chúc Long không giống nhau.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Ngưu Bì Xà, nói: “Thôi được, cứ coi như nuôi một thú cưng, cũng không đến nỗi phải lo lắng.”

“Đáng ghét, ta không phải thú cưng! Ta là bảo vệ vĩ đại của thời gian, Thanh Đồng Long!” Ngưu Bì Xà có vẻ không phục, lớn tiếng khẳng định bản thân, thanh âm cuồng loạn trong sơn động không ngừng vang lên.

Ngay lúc này, trong sơn động đột ngột vang lên một tiếng nổ, sau đó là những bước chân trầm ổn, từ xa đi tới gần bọn họ.

“Kéo kẹt kéo kẹt.”

“(Lão đại, có rất nhiều sinh vật đang đến gần.)” Alpha đứng chắn trước mặt Bạch Khải, nói.

“Sinh vật?” Bạch Khải nghe vậy quay đầu nhìn về phía Ngưu Bì Xà, nó cũng biết mình lại gây ra chuyện ngu xuẩn, nên yên lặng rút lui.

“Alpha, ngươi có thể trực tiếp điều khiển những sinh vật đó không?” Bạch Khải hỏi.

“Kéo kẹt kẹt.”

“(Một số có thể, một số bị ngăn cản bởi một sức mạnh nào đó, tạm thời không thể.)” Alpha lắc đầu, sau đó nắm chặt Tịch Diệt chi kiếm, xông vào trong sơn động.

Ngay sau đó, những tiếng va chạm của sắt thép phát ra, như thể có một trận chiến lớn diễn ra, nhưng rất nhanh những âm thanh này liền im bật.

Sau một lúc, Alpha từ trong Âm Ảnh trở ra, quay lại bên cạnh Bạch Khải.

“Kéo kẹt kẹt.”

“(Lão đại, đã xong.)” Alpha ngữ khí bình thản, giống như vừa ra ngoài đi dạo về, về ngoài vân đạm phong khinh khiến Beita ghen tị.

“A ô a ô...”

“(Tôi phải chờ sao? Chẳng mấy chốc tôi cũng có thể như vậy...)” “Cái này đã xử lý xong rồi sao?” Bạch Khải cũng có chút ngạc nhiên, nhưng vẫn tiếp tục theo Alpha đi về phía trước.

Sơn động rất sâu, lại tối tăm, cho dù Bạch Khải có Âm Ảnh pháp tắc có thể nhìn thấy trong bóng đêm, anh vẫn cảm thấy rất kỳ lạ, nên đã lấy Trùng Thảo ra để chiếu sáng.

Chỉ có điều Trùng Thảo không chiếu sáng lâu đã thôi, mà ánh sáng lục sắc của Thương Nhật vừa chiếu vào, mặc dù làm sáng toàn bộ sơn động, nhưng không khí lại càng trở nên quái lạ hơn.

“Xem ra kỹ năng dung hợp này không hoàn toàn là chuyện tốt.”

Bạch Khải thở dài, đổi lại Shuke ánh sáng để cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều.

Chẳng bao lâu, cả nhóm đã xuyên qua một lối đi dài, nhanh chóng đến một cái hầm lớn dưới lòng đất.

Cái địa quật này không lớn, chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn thấy toàn bộ cảnh vật.

Ngoài những sinh vật bị Alpha chém giết bên ngoài, chỉ còn lại cái ám kim Vương tọa ở giữa.

Cái ám kim Vương tọa được đặt dưới một khối hình chóp cụt, một bóng người mang khôi giáp ám kim đang tựa vào, phía trước hẳn là một bộ xương khô đang quỳ gối xuống đất.

“Thân ảnh này không phải là Ám Đế sao?” Bạch Khải nhìn hai bóng dáng, nói.

Nơi này rõ ràng liên quan đến Ám Đế, lại thêm cái ám kim Vương tọa thì càng có vẻ đúng.

“Người quỳ kia chính là ta đã thấy 2000 năm trước.”

Đúng lúc này, Băng Túc Hải Sát Vương đột nhiên lên tiếng.

“Sao ngươi biết?” Bạch Khải có chút nghi ngờ, nhưng rất nhanh chú ý đến bộ xương khô kia dường như đeo một chiếc mặt nạ, nhưng vì nó quay lưng về phía bọn họ nên không thấy rõ lắm.

Dù sao thì, Bạch Khải cũng đã phân nào rõ ràng về tình hình ở đây.

“Nguyên nhân Âm Đế tử vong cách đây 4000 năm có khả năng chính là ở đây, sau đó hai ngàn năm trước, một số tín đồ của Âm Đế hoặc một người thừa kế được huyết mạch của Âm Đế tìm thấy nơi này, nhưng không biết lý do gì mà không rời đi.”

“Sau đó có người đến đây tìm kiếm, nhưng cuối cùng cũng không thể rời đi, khiến cho thông tin về nơi này trở thành một kho báu bị rò rỉ ra ngoài.”

Nghĩ đến đây, Bạch Khải càng cảm thấy thú vị về nơi này.

Mặc dù nói Âm Đế trong lịch sử nhân loại có tiếng xấu, nhưng sức mạnh của hắn không thể nghi ngờ, mà sau khi chết lại nằm ở một nơi như vậy, thực sự có chút quá kiêu ngạo.

Dẫu vậy, có khả năng nơi này còn ẩn chứa một số vật mà hắn không biết đến.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải tiện tay nhặt một viên đá trên mặt đất, ước lượng một chút, rồi bất ngờ ném về phía Vương tọa ở giữa.

Với sức mạnh của Bạch Khải, viên đá bay với tốc độ rất nhanh, chỉ một lát đã đến gần Vương tọa, nhưng ngay khi hắn sắp ném trúng Vương tọa, viên đá lại đột ngột biến mất.

“Kẻo kẹt kẹt.”

“(Lão đại, không gian ở đây có vẻ như đã bị gấp xếp, và phương pháp rất tinh vi, khó có thể nhìn thấy.)” “Quả nhiên, dù sao cũng là lăng mộ của một đời Đế Hoàng, làm sao cũng không bình thường.”

Bạch Khải lộ ra vẻ mặt thích thú, nói: “Delta, có thể giải quyết không?” “Kẻo kẹt kẹt.”

“(Ta sẽ thử xem.)” Delta nhẹ nhàng vuốt cằm, hiện ra thân thể của Thần Long, sau đó nhắm mắt lại, bắt đầu cảm ứng không

gian.

Dần dần, một làn sóng từ cơ thể Delta phát ra, đồng thời dần dần khuếch tán xung quanh.

Càng đi xa, làn sóng này càng mạnh, dần dần trở thành một cuộc thủy triều.

Cùng lúc đó, không gian của động quật nhìn như đã bị thu hẹp, giờ đây lại dần dần trở nên rộng lớn, khoảng cách giữa Bạch Khải và Vương tọa cũng dần xa ra.

Bạch Khải quan sát xung quanh một lượt, động quật không gian tuy đã lớn hơn, nhưng vẫn như cũ giống như bị gấp xếp bình thường.

Mỗi khi qua một khoảng cách, không gian lại xảy ra biến hóa đột ngột.

“Kéo kẹt kẹt.”

“(Chủ nhân, nơi này không gian quá lớn, Delta không thể làm phẳng toàn bộ.)” Delta có vẻ hơi ngại, không gian rõ ràng là lợi thế của hắn, mà kết quả lại không thể giải quyết thuận lợi, đúng là có chút không nên.

“Không cần để ý, Âm Đế dù sao cũng là tiêu chuẩn truyền kỳ, không thể rải phẳng mới là bình thường.”

Bạch Khải mỉm cười trấn an, nói: “Ngoài ra, có lẽ chúng ta cũng đã phần nào nắm được tình hình rồi.”

Nơi này không gian mặc dù vẫn như cũ ở trạng thái gấp xếp, nhưng so với trước đó thì đã không còn sơ hở, ít nhất bọn họ có thể sớm đánh giá được những vật sẽ gặp.

“Nhưng vì lý do an toàn, hãy để người đi thăm dò đường đi trước.”

“Việc thăm dò, cứ để chúng tôi.”

Nghe theo lời Bạch Khải, Shuke tự nguyện xin đi, định triệu hồi máy móc sứ đồ để thăm dò, nhưng lại bị Bạch Khải ngăn lại.

“Nhìn đám sinh vật kia, một số cạm bẫy có lẽ chỉ có thể hữu hiệu với chúng, máy móc sứ đồ không thích hợp.”

“Máu thịt sinh vật, thế thì để ta đi.”

Trùng Thảo nghe vậy xông lên, định phải trùng vệ đến thăm dò.

“Đừng, người chưa có đủ trùng vệ, không nên vội vàng, mà chúng ta không phải có một dẫn đường tốt sao.”

Bạch Khải phát tay, quay đầu nhìn về phía Băng Túc Hải Sát Vương, trên mặt đột nhiên lộ ra nụ cười tà ác. ...

Sau một lúc.

Băng Túc Hải Sát Vương trở lại bên cạnh Bạch Khải dưới sự giúp đỡ của một bộ khí giới phi hành + điều tra, thân thể còn lưu lại không ít vết thương bị tấn công, nhưng đều rất nhẹ, chờ khi hạ xuống đất thì gần như đã hồi phục như cũ.

“Vòng thăm dò thứ tư kết thúc, số liệu phát hiện cạm bẫy cùng với vòng thứ ba có 97% trùng lặp, cần phải thăm dò thêm một vòng nữa không?” Shuke nhanh chóng rút ra số liệu bên trong khí giới, đồng thời so sánh với những vòng trước đó, rồi báo cáo cho Bạch Khải.

“Không cần, một sinh vật truyền kỳ cũng không dẫn ra được cạm bẫy, thử thêm một lần cũng giống vậy.”

Bạch Khải lắc đầu, và Shuke rất nhanh chóng chỉnh lại bản đồ tiến lên.

“Nếu không thì vẫn nên thêm một lần đi, mặc dù bản Long có thể bảo vệ tốt cho người, nhưng vì lý do an toàn, thử thêm một lần vẫn tốt hơn.”

Một trong những Lục Long cẩn thận lên tiếng nhắc nhở: “Nếu không, để bản Long đi xem thử một chút?” “Không cần, một lát nữa người bảo vệ ta là được.”

Bạch Khải phát tay, nói: “Mà lại, nếu như Băng Túc Hải Sát Vương cường đại như vậy mà cũng không dẫn ra cạm bẫy thì có lẽ cũng không có đâu.”

“Gã nhân loại giao hoạt này, đám người ở Nam hải chắc chắn sẽ hối hận khi hợp tác với người!” Băng Túc Hải Sát Vương bị coi là mối nhử, vẻ mặt đầy khó chịu, âm thầm rửa xả, nhưng lại nhận ra một đôi mắt như chó đang nhìn chằm chằm vào hắn.

A ô a ô? “(Bản ung dường như nghe thấy người đang chửi nhân loại?)” “A ha ha ha...”

Làm sao có thể, ta không nói gì.”

Bị Beita phát hiện, Băng Túc Hải Sát Vương lắc đầu liên tục, nói: “Ta đã phối hợp như vậy, làm sao lại chửi bới nhân loại được?” A ô a ô...

“(Nếu không, thì thật tiếc quá...)” Beita nghe vậy có chút thất vọng, ngay cả đến truyền kỳ hải thú cũng như vậy mà sợ, quả thực cho thấy sức mạnh của Thối Đầu Khớp Xương thật sự rất mạnh, đã dọa con gia hỏa này đến mức như vậy.

Siêu việt thối xương cốt trên con đường này, đúng là gánh nặng.

“Beita, người đang nói thêm cái gì vậy?” Thấy Beita không biết đang nói thêm gì, Bạch Khải không kèm được phải hô lên, sau đó dặn dò: “Nhanh chóng đẩy Băng Túc Hải Sát Vương lên phía trước mở đường, chúng ta phải đi thôi.”

A ô a ô! “(Bản ung đã rõ ràng!)” Beita nghe vậy nhẹ gật đầu, rồi liền đẩy Băng Túc Hải Sát Vương phía trước lần theo lộ tuyến đã được phân tích bởi Shuke.

Mặc dù đã thăm dò mấy lần, nhưng vẫn phải cẩn thận một chút, dù sao Băng Túc Hải Sát Vương có sức sống mạnh mẽ, bình thường thương tích cũng không ảnh hưởng gì.

Chương 844:

Mặt Nạ Hề Có Băng Túc Hải Sắt Vương tự mình kiểm tra lộ trình an toàn, đoàn Bạch Khải thuận lợi tiến vào Vương tọa.

Thỉnh thoảng họ gặp phải một vài cạm bẫy bỏ sót, nhưng đều bị Băng Túc Hải Sắt Vương và Nicolas ngăn chặn.

“Cuối cùng cũng đến rồi a ~” Nhìn thấy Vương tọa ngay trước mắt, trên mặt Bạch Khải lộ rõ vẻ mong đợi.

Chiếc giáp Âm Đế, món đồ chơi này tôi thiếu cũng có bốn ngàn năm tuổi.

Nếu có thể dùng Thiên Khải chi linh kích hoạt, chất lượng chắc chắn phải rất tốt.

“Ừm? Gia hỏa này lại mang theo một cái mặt nạ kỳ quái như vậy?” Bạch Khải thăm dò nhìn lại, phát hiện xác khô mang theo mặt nạ có vẻ giống với thi thể Âm Đế mặc giáp, đều có màu sắc ám kim.

So với giáp Âm Đế oai phong lẫm liệt, cái mặt nạ này lại có chút cổ quái, nhìn như một cái mặt nạ hề.

Hai ngàn năm người, ra ngoài lại mang cái mặt nạ hề? Bạch Khải cảm thấy hơi nghi ngờ một chút, muốn tiến lên tỉ mỉ xem xét, nhưng lại bị Alpha và Delta ngăn lại. “Róc rách, rách.”

(Chủ nhân, không gian xung quanh Vương tọa có vấn đề.) Nói xong, Delta giơ tay phải lên, ánh sáng ngân sắc lóe lên, hư không chi lực vây quanh Long trảo bên trong, nhẹ nhàng vung lên, mấy đạo thứ nguyên nhận liền gào thét bay ra, hướng thẳng vào đỉnh đầu Âm Đế.

Không phát ra nửa điểm tiếng vang, không gian trên đỉnh đầu Âm Đế đột nhiên rạn nứt, hiện ra một viên cầu do vô số mặt kính tụ thành.

Khi viên cầu chậm rãi xoay tròn, không gian xung quanh thi thể Âm Đế cũng liên tục biến hóa.

Ngay tại dưới chân Bạch Khải, thỉnh thoảng còn có vết nứt hư không lóe qua.

“Nguy hiểm nhất cạm bẫy lại đặt cạnh mình, không sợ bị phá huỷ sao?” Bạch Khải có chút kinh ngạc, sau đó nhìn về phía viên cầu trên đỉnh đầu, nói: “Nicolas, có thể lấy viên cầu đó xuống không?” “Không vấn đề, giao cho bản Long.”

Nicolas vỗ vỗ ngực, tay phải duỗi ra, trực tiếp phá tan không gian xung quanh, chụp lấy viên cầu giữa không trung.

Mặc dù Nicolas không phải là hệ không gian, nhưng với sức mạnh của Bán Thần, hắn vẫn có khả năng đánh vỡ không gian.

Nhưng ngay khi Nicolas phá vỡ không gian, xác khô vốn lặng lẽ quỳ trên mặt đất đột nhiên đứng dậy, nghiêng đầu sang bên, dùng cái mặt nạ hề quái dị nhìn về Bạch Khải.

“Xác chết vùng dậy rồi?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên, lùi lại một bước về phía Alpha.

Về chuyện vong linh, vẫn là để Alpha xử lý là hợp lý nhất.

“Kêu kêu.”

(Đại lão, hắn không có linh hồn, đây không phải vong linh.) Alpha thử mấy lần, nhưng Vong Linh chúa tể không có hiệu lực, trong khi mặt nạ khô lâu lại lao tới phía Bạch Khải.

“Không có linh hồn, vậy hắn làm sao có thể động?” Bạch Khải cảm thấy hơi mơ hồ, còn Alpha thì dẫn đầu ra tay, một kiếm chém ra, lập tức làm tan xác khô.

Sau bốn kiếm, Tịch Diệt chỉ kiếm không chỉ thăng hoa sức mạnh tịch diệt, mà còn giữ lại nguyên bản năng lực của nó, hiệu quả Quy Khư chỉ kiếm vẫn được duy trì.

Khi xác khô bị vỡ nát, mặt nạ hề vẫn lơ lửng giữa không trung không rơi xuống, sau đó đột ngột bay ngược trở về, lại áp vào sau lưng Âm Đế trên khay giáp.

“Kara! Kara!” Trước ánh mắt kinh ngạc của Bạch Khải, thi thể Âm Đế từ từ đứng lên, mặt nạ trống rỗng bỗng nhiên sáng lên hai đốm lửa, lạnh lùng nhìn về phía Bạch Khải.

“Người nào, quấy rối giấc ngủ của ta!” Thanh âm này không lớn, nhưng lại tràn đầy bá đạo, khiến người ta có cảm giác bị nhìn xuống.

“Thật sự là xác chết vùng dậy a!” Bạch Khải cảm thấy sự phấn khích dâng trào, và sáu sủng thú bao vây lấy Bạch Khải.

Bốn ngàn năm trước tồn tại đột nhiên phục sinh, chắc chắn không phải là đối thủ dễ dàng xử lý.

Cũng chính bởi vậy, Nicolas đã chuẩn bị tấn công vào giáp Âm Đế, nhưng lại kiên quyết thay đổi mục tiêu, nhằm vào Âm Đế khai giáp phát động công kích.

Chỉ là ngay khi Nicolas sắp chạm đến Âm Đế khai giáp, viên cầu trên đỉnh đầu bỗng dừng chuyển động, Bạch Khải cảm thấy hoa mắt, Nicolas liền biến mất khỏi tầm mắt họ.

“Gia hỏa này, ngay cả Bán Thần cũng có thể chuyển di sao?” Bạch Khải cảm thấy có chút bất ngờ, nhưng nhìn thấy xung quanh môi trường lạ lẫm, lập tức phản ứng lại.

Không phải Nicolas bị chuyển đi, mà là bọn họ.

“Xem ra khai giáp này có chút kiêng kỵ Nicolas a.”

Bạch Khải nhìn sâu vào mắt Âm Đế khai giáp, tâm trạng lo lắng của hắn dần ổn định trở lại. Đặc biệt là việc họ bị chuyển đi, tức là khai giáp Âm Đế không có lòng tin để đánh bại Nicolas, nhưng lại không cảm thấy bọn họ là một mối đe dọa.

“Cảm giác như bị xem thường, nhưng cũng không sao.”

Dưới sự bảo vệ của Gamma, Bạch Khải lặng lẽ lùi lại phía sau, trong khi Alpha cùng những sủng thú còn lại chủ động nghênh đón.

Khai giáp này có thể là siêu nhiên nhưng dưới Eager Bán Thần, nhưng xét tới thì thể Âm Đế bên dưới, cần phải thận trọng hơn. Đối mặt với việc Alpha dẫn dắt tấn công, Âm Đế khai giáp không có ý định né tránh, mà rút ra trường kiếm của mình, chủ động lao về phía Alpha.

Thấy cảnh này, Alpha lập tức tăng tốc tiến tới phía Âm Đế khai giáp, một kiếm chém tới. Âm Đế khai giáp thấy thế liền giơ kiếm lên đón, khéo léo chặn lại Tịch Diệt chi kiếm, đồng thời chủ động lao mạnh lên, định tước đoạt ngón tay của Alpha.

“Thậm chí còn chặn được cổ quái kiếm này?” Băng Túc Hải Sát Vương nhìn thấy mà kinh ngạc, thân hình rắn chắc của hắn

đã trải qua nhiều năm rèn luyện, vậy mà lại không thể chặn nổi một kiếm của Alpha, còn Âm Đế khải giáp lại làm được điều này, khiến hắn cảm thấy không phục.

Quả nhiên, sống lâu chưa đủ, nếu hắn sống đủ bốn ngàn năm, có lẽ cũng không tệ.

Khi cuộc tấn công không hiệu quả, Alpha không ngại, một đường kiếm ảnh bỗng dẫn lên, không còn để ý đến bản thân, mà trực tiếp phát động tấn công Âm Đế khải giáp. Đối mặt với sự vây công của Alpha, thế công của Âm Đế khải giáp lập tức thay đổi, nghiêng người tránh đi, trường kiếm trong tay cũng thay đổi phương hướng, ngược lại chém về phía mặt Alpha.

Nhìn thấy kỹ năng chiến đấu tinh xảo của Âm Đế khải giáp, chiến ý của Alpha càng gia tăng, kiếm ảnh được phóng ra toàn bộ, công kích vào các điểm yếu của Âm Đế khải giáp.

Thấy cảnh này, nếu như Âm Đế khải giáp không đổi hành động, nhưng ngay lập tức trường kiếm trong tay lại đột nhiên biến hình, rõ ràng đổi thành một thanh liêm đao to lớn hơn cả người.

Liêm đao với lưỡi cực dài, dưới sự vung vẩy của Âm Đế khải giáp, đã chém giết tất cả những kiếm ảnh, cho đến khi phải đổi mặt với Tịch Diệt chi kiếm mới dừng lại.

“Còn có thể đổi vũ khí khác?” Bạch Khải nhíu mày, thực lực của Âm Đế khải giáp beyond dự đoán của hắn, khiến hắn tự hỏi lúc trước Âm Đế đang còn sống mạnh mẽ tới mức nào.

Tuy nhiên, sự mạnh mẽ của Âm Đế khải giáp lại càng kích thích Alpha, chỉ thấy nhiều quang hào đặc thù lấp lánh, Âm Ảnh, ngạo mạn, tịch diệt ba đại pháp tắc kỹ đồng thời phát động, sức chiến đấu của Alpha ngay lập tức tăng lên đến đỉnh phong trước mắt. Đối diện với khí thế bén nhọn của Alpha, Âm Đế khải giáp điều chỉnh lại động tác, liêm đao ban đầu lại một lần nữa biến hóa, biến thành một tấm chắn để ngăn chặn sự công kích của Alpha.

“A ô a ô!” (Nhìn, bản Uông trí mạng đánh lên!) Đúng lúc này, một tiếng sói tru từ phía sau Âm Đế khải giáp truyền đến, một thanh Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao đúng hướng Âm Đế khải giáp đâm tới, nhắm vào vị trí hậu tâm.

“Ngốc, đánh lén mà không có động tĩnh lớn như vậy.”

Jerry mặt mũi tràn đầy ghét bỏ, mặc kệ Bất Hoại Kim Thân có thành công hay không, hấn lập tức từ thân Husky tách ra, hóa thành Minh Thổ thủ hộ giả, bắt đầu tấn công từ phía một bên.

Bọn họ tam hồn dung hợp, không thể như trước kia phân tán hành động, nhưng vì linh hồn mạnh mẽ hơn, có thể điều khiển năng lượng thể hành động, so với trước còn linh hoạt hơn.

Tuy nhiên, Âm Đế khai giáp rõ ràng không để tâm bọn họ, không né tránh chút nào, để mặc cho Beita và Jerry công kích vào người mình. “Đỉnh ~ đỉnh ~” Chỉ nghe hai tiếng giòn vang vang lên, hai cú công kích của sói không tạo nên ảnh hưởng nào, cho thấy độ cứng của Âm Đế khai giáp.

Nhưng đối với kết quả này, Husky không lộ ra nửa điểm không vui, ngược lại chỉ lộ ra vẻ âm mưu suôn sẻ.

Chỉ thấy Beita, Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao cùng Jerry, quyền trượng cải biến, tạo hình thành loa tương tự, dán chặt vào áo giáp Âm Đế.

Sau đó, Shuke biến hình thành một cái loa phóng thanh, đặt vào bên miệng Beita, mà Beita đã chuẩn bị xong thì ngay lập tức phát ra một tiếng sói tru du dương.

Sóng tinh thần cường lực truyền qua loa phóng thanh, đi vào bên trong áo giáp Âm Đế, động tác ban đầu trôi chảy của Âm Đế khai giáp bỗng nhiên trì trệ, thậm chí cả chiếc khiên trong tay cũng lệch sang một bên. “A ô a ô!” (Bản Uông liền nói gia hỏa này bên trong vẫn còn có sóng tinh thần, bản Uông thật là thiên tài!) Khi thấy chính mình công kích có hiệu quả, Beita lập tức lộ ra nụ cười đắc ý.

“Đừng đắc ý, chưa kết thúc đâu.”

Jerry thấy vậy không nhìn được lên tiếng, vừa định công kích tiếp, chiếc khiên trong tay Âm Đế bỗng nhiên sáng lên một chú ẩn, Husky đột nhiên cảm giác linh hồn bị chấn động, Bất Hoại Kim Thân và Minh Thổ thủ hộ giả đồng thời sụp đổ.

“Kia chú ẩn, có thể xua tan linh hồn sao?” Jerry có chút lo sợ nhìn về phía chiếc khiên, im lặng lùi lại xa xa, trong khi Âm Đế khai giáp nhân cơ hội, thừa thắng xông lên, muốn dùng chú ẩn đó tiếp tục tấn công. “Ken két ken két.” (Coi thường mình

địch thủ là tối kỵ trong chiến đấu.) Ánh mắt Alpha lạnh lùng, Tịch Diệt chỉ kiểm chuẩn xác đâm vào chiếc khiên xung quanh, đồng thời tiết lộ bản thân ra ngoài.

Thấy cảnh này, Âm Đế khải giáp không chút do dự kích hoạt chú ấn trên khiên, nhưng không đợi ánh sáng chú ấn lóe lên, một vết nứt không gian xuất hiện giữa Alpha và chiếc khiên, cường ép dời đi cú tấn công lần này.

Cùng lúc đó, Trùng Thảo và Jetta phóng xuất năng lượng, Tự Nhiên chỉ lực cùng Nham Đồng Tử kỹ năng cùng lúc thi triển, từ sâu trong đất bên dưới Âm Đế khải giáp bỗng nhiên nhiều dây leo thoát ra, quấn chặt bóng dáng của Âm Đế khải giáp.

Dưới sự trợ giúp từ nhiều phía, Âm Đế khải giáp tạm thời mất đi khả năng phản kháng, chỉ có thể mặc cho Tịch Diệt chỉ kiểm đâm vào bên trong giáp, và khi tiếng vang giòn vang lên, động tác của Âm Đế khải giáp đột ngột ngừng lại, rồi hóa thành vô số linh kiện rơi xuống đầy đất.

Chỉ còn lại cái mặt nạ hề, vẫn lơ lửng giữa không trung, mang theo nụ cười quái dị nhìn chằm chằm vào đám người.

Chương 845:

Khế ước thứ bảy sùng “Bạch Khải, các ngươi không sao chứ?” Giọng nói của Nicolas vang lên từ một bên, Bạch Khải cảm thấy xung quanh không gian đột ngột vặn vẹo, giống như một tấm giấy được gấp lại bỗng nhiên được mở ra, không gian lại một lần nữa mở rộng, Nicolas xuất hiện trước mặt họ.

“Ta không sao, còn ngươi thì sao?” Bạch Khải lắc đầu hỏi.

“Bản Long không có việc gì, chỉ là đột nhiên phát hiện các ngươi không thấy, cho nên mới không tìm ra được.

Cuối cùng thì thấy cái này chính là đồ vật rơi xuống.”

Nicolas lắc đầu, quan sát xung quanh một lượt rồi nói: “Cái khôi giáp ghê tởm kia đâu? Ở đâu? Để bản Long xem làm sao đánh cho hắn một trận.”

Nicolas làm một động tác tay như chuẩn bị đánh nhau.

“Ừ, ở kia nằm kia.”

Bạch Khải chỉ về hướng khôi giáp.

“Ngự Thú sư, ngươi sang đây xem một lần.”

Shuke cẩn thận kiểm tra những khôi giáp, bỗng nhiên ngừng đầu, nghiêm trọng nói.

“Thế nào rồi?” Thấy Shuke có vẻ nghiêm trọng, Bạch Khải hơi nhíu mày, chạy đến gần khôi giáp Âm Đế, nhìn thấy cái ấn chú quen thuộc trên khôi giáp, không khỏi con ngươi co rút lại.

“Ấn Gửi Hồn?!” Khôi giáp Âm Đế bên trong không có vật gì, mà điều nổi bật nhất rõ ràng là ấn Gửi Hồn giống như của Tử Vong Kỵ Sĩ.

“Hóa ra nhìn khôi giáp Âm Đế quen thuộc như thế, thì ra là thao tác của Tử Vong Kỵ Sĩ?” Bạch Khải ngồi xổm xuống xem xét kỹ lưỡng, nói: “Nhưng mà ấn Gửi Hồn này còn cổ xưa hơn rất nhiều so với của Tử Vong Kỵ Sĩ.”

“Nhìn tình hình này, có lẽ bọn họ ở Tử Vong bàn tròn đã nhận được truyền thừa từ Âm Đế.”

Shuke đưa ra phán đoán, nói: “Hơn nữa, những người đến đây thăm dò sớm nhất chắc chắn là người của Tử Vong bàn tròn, hoặc có thể là tổ tiên của họ.”

“Điều này có thể.”

Bạch Khải gãi gãi cằm, nhìn ấn Gửi Hồn bị Tịch Diệt chi kiếm để lại dấu vết, cảm thấy thú vị.

Ngay cả Tịch Diệt chi kiếm cũng chỉ có thể để lại một dấu vết mờ ảo như vậy, chất liệu của khôi giáp Âm Đế thật sự không tầm thường.

“Nhưng mà từ hai ngàn năm trước đã không có ai vào đây, cũng không có ai điều khiển từ xa, vì vậy có thể nói, người vừa rồi điều khiển khôi giáp Âm Đế rất có thể là chính Âm Đế?” Bạch Khải suy đoán.

“Không sai, ta chính là Âm Đế!” Đúng lúc này, giọng nói quen thuộc lại vang lên, những khôi giáp trên mặt đất bỗng nhiên bay lên, đồng loạt về phía Bạch Khải.

“Đúng là không chết!” Bạch Khải liên tục lùi lại, nhưng khôi giáp Âm Đế quá nhanh, hắn không kịp tránh.

Nhưng đúng lúc này, một ánh sáng đột ngột chiếu đến, sức mạnh hung hãn của khôi giáp Âm Đế lập tức giảm đi, đồng thời phát ra một tiếng kêu đau đớn, dường như bị thương nặng.

“Ôi ôi ~” (cái đồ vật này thật lợi hại, bản Uông thích ~) Beita thả tấm thuẫn xuống, ấn chú trên đó mới từ từ tán đi, mà âm thanh bên trong khôi giáp Âm Đế thì hoàn toàn biến mất.

Chỉ trong thoáng chốc, khôi giáp vụn vỡ, đồng thời với đó là tấm thuẫn của Beita cũng biến mất.

“Chuyện này là sao?” Bạch Khải suýt chút nữa bị đoạt xá, tâm vẫn còn sợ hãi mà nhìn vào đồng tro bụi, sau đó quay sang Husky hỏi: “Vừa rồi là tấm thuẫn đánh chết khôi giáp Âm Đế sao?” “Có lẽ, ấn chú trên tấm thuẫn có thể trực tiếp công kích linh hồn, tụi mình vừa rồi chính là bị công kích ở điểm này.”

Jerry nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng khôi giáp này hẳn chỉ là một phần tàn hồn, nếu không với sức mạnh vừa rồi, không nên hoàn toàn biến mất mới đúng.”

“Đánh trực tiếp vào linh hồn ấn chú? Thật sự cái đồ vật này lại không còn sao?!” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy hơi đau lòng, khô giáp Âm Đế hồng rồi mặc dù tiếc nuối, nhưng cái đồ vật tà dị này, thật sự ngay cả Bạch Khải cũng không dám muốn.

Nhưng ấn chú này thì khác, chỉ cần học được, còn có thể phổ cập ra ngoài nữa.

“Nói theo một ý nghĩa nào đó, nó cũng chưa hoàn toàn biến mất.”

Nhìn thấy vẻ mặt Bạch Khải như vậy, Shuke nhàn nhạt cười, trực tiếp phóng ra một tấm ấn chú máy chiếu giả lập.

“Khi trước trong trận đấu, ta đã tiến hành thu thập, đồng thời trong khi chúng ta sử dụng tấm thuẫn, ta đã quét toàn bộ khu vực, tuyệt đối không thiếu sót.”

“Người thật sự là đáng tin, Shuke!” Bạch Khải giơ thumb chỉ lên, chân thành khen ngợi một câu, sau đó lập tức quan sát kỹ lưỡng viên chú ấn đó.

Viên chú ấn này có hình dáng giống như ấn Gửi Hồn, nhưng nhiều phần cấu trúc lại hoàn toàn ngược lại, xét thấy năng lực vừa rồi nhận được, có lẽ công hiệu của nó có thể tương tự với ấn Gửi Hồn.

“Có thể xua tan linh hồn, thì gọi nó là tán hồn chú ấn.”

Bạch Khải ra hiệu cho Shuke thu hồi chú ấn, rồi lại nhìn về phía đồng bụi phấn, không khỏi cảm thấy xúc động.

Có thể tồn tại bên trong khô giáp suốt bốn ngàn năm, khô giáp Âm Đế này đúng là một kẻ cừ khôi, đáng tiếc bây giờ đã tan thành mây khói.

“Nhưng mà nếu Tử Vong bàn tròn bắt chước khô giáp Âm Đế mà chế tạo, thì sao khô giáp Âm Đế lại còn lưu lại ở đây? Hai ngàn năm trước người kia, sao lại chết ở đây?” Bạch Khải càng nghĩ càng nghi vấn, không lẽ hai ngàn năm trước cái tổ chức bí ẩn Tử Vong bàn tròn xảy ra nội đấu, cho nên nhân tài này mới đơn độc tới đây, đồng thời biến đổi địa hình nơi này? Xem ra Tử Vong bàn tròn cũng không phải một lòng đoàn kết như vậy.

Nhưng mà tạm thời không nghĩ đến chuyện đó nữa.

Bạch Khải lắc đầu, tạm thời không đi suy nghĩ những thứ này, ánh mắt chuyển đến cái mặt nạ kia.

Từ khi rời khỏi khôi giáp Âm Đế, cái mặt nạ đó vẫn lơ lửng ở đây, cho dù đằng sau có khôi giáp Âm Đế tấn công cũng không có bất kỳ động tĩnh nào, như thể nó không có quan hệ gì với khôi giáp Âm Đế cả.

“Nicolas, Alpha, các người có thể tìm ra bí mật của cái mặt nạ này không?” Bạch Khải quan sát kỹ lưỡng mặt nạ mấy lần rồi hỏi.

Ken kết ken kết. (Lão đại, cái mặt nạ này có năng lượng rất mạnh, nhưng ta không cảm nhận được tàn hồn, chắc hẳn là an toàn.) “Bản Long cũng đã kiểm tra, cái mặt nạ này dường như là được làm từ vật liệu đặc biệt, có khả năng tự hấp thu năng lượng xung quanh để bổ sung cho chính mình, nhưng linh hồn thì không có.”

Nicolas và Alpha cùng đồng lòng chứng thực khiến Bạch Khải yên tâm, hắn liền vươn tay cầm mặt nạ xuống.

Không có bất kỳ dị động nào, mặt nạ cứ vậy nằm trong tay Bạch Khải, thậm chí vì thay đổi góc độ, nụ cười của tên hề như trở nên dịu dàng hơn một chút.

“Lúc trước ta thấy người đó, chính là mang cái mặt nạ này.”

Băng Túc Hải Sát Vương bỗng nhiên nói.

“Nhìn ra rồi, một nơi lớn như vậy chỉ có một cái mặt nạ này, ngoài hắn ra chắc không còn ai khác.”

Bạch Khải nhếch miệng, lại tìm kiếm mấy lần, cũng không thấy dấu hiệu khả nghi, nghĩ nghĩ, bỗng mở miệng nói: “Các người nói, ta có nên để Thiên Khải chỉ linh dùng lên cái này không?” “Ngự Thú sư, người xác định không?” Shuke nghe vậy có chút kinh ngạc, nói: “Dù sao tạm thời chúng ta cũng chưa tìm thấy chỗ nào khả nghi, nhưng cái đồ vật này đã tồn tại bốn ngàn năm cũng chưa sinh ra linh tính, có thể bản thân nó sẽ có vấn đề.”

Trang bị sinh vật linh là thông qua thời gian từ từ tích lũy, thông thường mà nói, trang bị nào phẩm chất càng cao, niên đại càng lâu thì sau khi sinh ra linh tính lực lượng lại càng mạnh.

Nhưng không phải cái gì đồ vật cũng có thể sinh ra linh, có nhiều trang bị vì chất liệu hoặc ảnh hưởng từ bên ngoài, có khả năng sau mấy ngàn năm vẫn không thể sinh ra linh, những loại đồ vật này, cơ bản chỉ có thể trở thành cổ vật để sử dụng mà thôi.

“Ta rõ rồi, cho nên ta định giao quyền lựa chọn cho chính Thiên Khải chi linh.”

Bạch Khải nhếch miệng cười một tiếng, sau đó liền quay trở lại bí cảnh.

Trứng tiên hóa vẫn như cũ lơ lửng giữa không trung không nhúc nhích, và bên cạnh hắn, chính là viên Thiên Khải chi linh lóng lánh ánh sáng.

Ken két ken két. (Lão đại, người chắc chắn là đã quyết định chưa?) Đám sủng thú theo sát phía sau, ngay cả Nicolas cũng nhờ mượn đường Lục Long mộng cảnh chạy đến.

“Bạch Khải, người có muốn suy nghĩ lại một chút không, nếu có cái gì tốt hơn thì sao?” Cái đồ vật này liên quan đến Tử Vong bàn tròn, nên từ cẩn thận, Nicolas không muốn để Bạch Khải mạo hiểm lựa chọn.

Vạn nhất cái Âm Đế nọ linh hồn đang trốn trong đây, mượn khế ước làm ô nhiễm Bạch Khải linh hồn, hắn có thể sẽ hối hận cả đời.

“Không cần nóng vội, để cho Thiên Khải chi linh xem thử trước.”

Bạch Khải lấy ra ba món đồ vật trước đó đã tìm được, cùng với mặt nạ hề đặt lên mặt đất, sau đó hắn tập trung tinh thần, Thiên Khải chi linh lập tức xuất hiện trong tay.

“Lựa chọn cái nào thì giao cho chính người, tuyệt đối đừng để ta thất vọng a ~” Bạch Khải nắm chặt Thiên Khải chi linh, lần nữa quét qua bốn món đồ vật trước mặt, sau đó dưới ánh mắt mong chờ của đám sủng thú, hắn dẫn đầu lấy được cái bát vàng.

Cả không gian hoàn toàn yên tĩnh.

Cực kỳ hiển nhiên, Thiên Khải chi linh không có gì hứng thú với cái bát vàng này, Bạch Khải cũng không trì hoãn, trực tiếp

đưa Thiên Khải chi linh đến món đồ vật tiếp theo.

Là con chủy thủ bằng bảo thạch.

Lần này, Thiên Khải chi linh có chút động tĩnh, trong tay Bạch Khải nhẹ nhàng lóe lên một cái, sau đó lại không cử động.

“Xem ra chủy thủ này quả thật có chút thành tựu.”

Bạch Khải khe khẽ vuốt cảm, nhưng không vội vàng sử dụng, lại lấy được món giáp da màu lam trước mặt.

Lần này, Thiên Khải chi linh lác lư rõ rệt kịch liệt, thậm chí có vẻ như muốn lao ra.

“Ôi, món giáp da này thật sự là đồ tốt sao?” Bạch Khải vội vàng nắm chặt Thiên Khải chi linh, nhìn về phía giáp da màu lam có vẻ hào hứng.

Ban đầu hẳn chỉ cảm thấy món đồ chơi này có chút cổ xưa, nhưng kết quả lại khiến Thiên Khải chi linh phấn khởi như vậy, nếu không gặp gỡ mặt nạ hề, Bạch Khải chắc chắn sẽ chọn giáp da ngay lập tức.

Nhưng bây giờ thì, chỉ có thể chờ thêm chút nữa thôi.

Bạch Khải đưa Thiên Khải chi linh rời xa giáp da màu lam, cầm lấy mặt nạ hề, hơi khấn trương nuốt một cái nước bọt, điều chỉnh cảm xúc một chút, lúc này mới đưa Thiên Khải chi linh đến.

Ong ong ong... Đột ngột, trứng tiến hóa rung lắc mạnh, làm Bạch Khải giật mình một cái, trong khi Thiên Khải chi linh trong tay hắn phát ra một năng lượng chưa từng có, trực tiếp thoát khỏi tay Bạch Khải, hòa nhập vào mặt nạ hề.

Cùng lúc đó, một ánh sáng từ trứng tiến hóa chiếu xuống, hòa quyện Bạch Khải và mặt nạ hề lại với nhau, ấn chú khế ước thứ bảy trên mu bàn tay Bạch Khải cũng trở nên hiện thực, hoàn toàn bổ sung cho Bạch Khải truyền kỳ phù chú.

Bạch Khải đã có khế ước thứ bảy với thú sủng.

Chương 846:

Ta có thể trở lại xưởng không? “Sử dụng Thiên Khải chi linh sẽ tự động đạt thành kế ước sao?” Nhìn vào mu bàn tay mình, nơi có những ký tự kỳ lạ, Bạch Khải cũng có chút ngạc nhiên, nhưng khi cảm nhận được kế ước bên kia đang dần hình thành một ý thức đơn sơ, hắn không còn bận tâm đến những điều này nữa.

Thiên Khải chi linh, đã sử dụng thành công! “Không ngờ quá trình hình thành linh hồn từ trạng bị lại là như vậy, xem ra hệ máy móc cũng dùng quá trình này để mở ra linh hồn.”

Shuke liên tục quan sát mặt nạ hề bị bao trùm bởi ánh sáng, trong đôi mắt của hắn hiện rõ những linh hồn đang tụ tập từ Thiên Khải chi linh.

Những linh hồn này là sản phẩm của mặt nạ được tạo ra và đang tồn tại, và theo thời gian, chúng trở nên đông đảo và mạnh mẽ hơn.

Thế nhưng rõ ràng, bốn ngàn năm trước, linh hồn bên trong mặt nạ vẫn chưa tụ hợp thành một thể, không hình thành tư duy.

Còn việc hệ máy mở linh thực chất nhằm vào loại tình huống này, để thu thập linh hồn từ sản phẩm máy móc, tạo ra linh trí, biến chúng thành sinh vật theo đúng nghĩa.

Nhưng Thiên Khải chi linh có vẻ hơi khác biệt, ngoài việc có khả năng tụ hợp linh hồn từ bên ngoài, bản thân nó còn chứa đựng sức mạnh linh hồn vô cùng mạnh mẽ.

Shuke hoài nghi rằng, chỉ cần Bạch Khải nhật đại một cái mặt nạ nhựa ven đường, và ném vào Thiên Khải chi linh, khả năng cũng có thể phát sinh linh hồn, biến thành một sinh vật phi thường, nhưng như vậy thì Bạch Khải thực sự đã tạo ra một bảo vật đúng nghĩa.

“Đáng tiếc là không có thời gian nghiên cứu trước, nếu có thể sản xuất hàng loạt, các loại súng thú sẽ đa dạng hơn.”

Shuke lặng lẽ thiết lập một chủ đề nghiên cứu mới, sau đó tiếp tục quan sát sự biến hóa của mặt nạ.

Với sự trợ giúp của trướng tiến hóa, mặt nạ hề và Thiên Khải chi linh kết hợp rất suôn sẻ, Bạch Khải có thể rõ ràng cảm nhận được linh hồn bên trong mặt nạ đang ngày càng tăng lên, đồng thời không ngừng truyền đạt cảm giác thân thiện tới hắn.

Cùng lúc đó, trong quá trình hình thành ý thức này, hình dáng của mặt nạ hề bắt đầu phát sinh biến đổi.

Vẫn là hình dáng hề ban đầu, nhưng ở vị trí giữa trán, một vòng quay bắt đầu xuất hiện, nhấp nhô từ một đến chín, không biết đại diện cho điều gì.

Dần dần, vòng quay ngừng nhấp nhô, trướng tiến hóa thu hồi ánh sáng, chỉ còn lại một chiếc bánh đang lơ lửng trước mặt Bạch Khải, tỏa ra ánh sáng kỳ lạ.

“Cái này đã kết thúc sao?” Lần đầu trải qua cảnh tượng như vậy, Bạch Khải vẫn còn chút bối rối, nhìn thật kỹ mặt nạ hề, hắn tự nhiên giơ tay ra.

Nhưng ngay lúc này, mặt nạ đột nhiên tỏa ra ánh hào quang rực rỡ, khiến Bạch Khải không khỏi nhắm mắt lại, và ngay khi hắn mở mắt ra, đã nghe thấy một tiếng cười chói tai bên tai.

“Oa ca ca kết...”

Bản đại gia chính thức ra đời!” Âm thanh này thật muốn ăn đòn! Trong lòng Bạch Khải dâng lên một ý nghĩ như vậy, từ từ mở mắt ra, nhưng lại phát hiện trước mặt mình có một sinh vật kỳ quái đang lơ lửng.

Sinh vật này có hình dáng khá giống tinh linh, nhưng trên khuôn mặt lại được phủ mực đen giống như một con hề.

Nhìn rất vui nhộn, nhưng đôi tay trắng lại mang đến cảm giác dị kỳ không thể tả.

Tuy nhiên, hình dáng này lại khác xa với hình dạng mặt nạ ban đầu.

Hắn là phát hiện ra ánh mắt của Bạch Khải, tinh linh hề chủ động tiến lại gần hắn, đôi mắt sáng nhìn chằm chằm vào Bạch Khải và nói: “Người chính là chủ nhân của ta, có muốn cược một lần không?” “Cược một lần?” Bạch Khải không khỏi run rẩy khóc mắt, thực lực của sinh vật này mạnh mẽ hay không chưa nói tới, nhưng tại sao nó lại thích đánh cược như vậy?

Chỉ là tinh linh hề dường như không nhận ra ý nghĩ của Bạch Khải, mà lục lọi trong túi quần, rồi bất chợt kéo ra một chiếc bàn quay lớn gấp ba bốn lần cơ thể mình.

Chiếc bàn quay này được làm từ kim loại tối màu, trên đó khắc các ký tự cổ đại từ một đến chín, giống hệt như mặt nạ vàng mà Bạch Khải từng thấy.

“Oa ca ca kết...”

Hãy xem xem chủ nhân của người có thể chọn được số lượng gì nào!” Tinh linh hề cầm bàn quay chạy tới trước mặt Bạch Khải, sau đó nắm tay Bạch Khải quay thật mạnh, bàn quay lập tức xoay tròn với tốc độ cực nhanh, còn tinh linh hề thì phát ra những tiếng kêu chói tai.

“Sẽ là gì đây? Sẽ là gì đây? Nếu chọn không tốt, ta phải làm gì bây giờ?” Dù không có bất kỳ sự biểu hiện nào, nhưng tinh linh hề bỗng nhiên trở nên do dự, khóe mắt còn chực rơi lệ, dường như rất sợ hãi về kết cục không như ý.

Tinh linh hề thể hiện ra khiến một đám sủng thú rất ngạc nhiên, trong đó dẫn đầu phát biểu ý kiến chính là Beita.

A ô a ô... (Nhân loại, người thật sự nghĩ rằng muốn đưa cái này tâm thần không ổn vào đội ngũ của chúng ta sao? Cái này nhìn là tinh thần phân liệt đấy...) Bạch Khải nghe vậy tức giận trợn mắt, nói: “Nếu nói tinh thần phân liệt, người mới là người như vậy à?” “Thủ lĩnh, tại hạ cũng cảm thấy gia hỏa này rất nguy hiểm, ngài có chắc chắn không muốn suy nghĩ kỹ thêm một chút?” Trùng Thảo cúi đầu, thận trọng nói.

“Ta thật sự nghĩ rằng, khế ước đã đạt thành rồi, không có cách nào đổi ý nữa.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Mà lại, hãy xem xem gia hỏa này rốt cuộc là như thế nào đã.”

Ken kết ken kết. (Ta cũng nghĩ, chỉ cần thực lực đủ mạnh, ta có thể công nhận hẳn.) Thực lực chính là tiêu chuẩn cơ bản của Alpha.

Róc rách rách rách. (Delta cũng thấy, chỉ cần hẳn biết bảo vệ tốt cho chủ nhân, Delta cảm thấy có thể tiếp nhận.) Kết phức kết phức. (Ừ, Gamma chưa từng nghe qua loại năng lượng này, nếu như đồng loại của hắn nói chuyện, liệu có thể luôn luôn

hấp thu không?) Sột soạt sột soạt? (Hắn thật kỳ quái đấy, cảm thấy rất đáng yêu ~) Sáu sừng thú lần lượt đưa ra ý kiến của mình, và đúng lúc này, bàn quay dừng lại, kim đồng hồ chỉ vào vị trí “Bốn”.

“Chẳng lẽ là bốn sao, thật không tồi chút nào.”

Giọng nói của tinh linh hề bỗng trở nên lạnh lùng, cơ thể nhẹ nhàng đụng vào bàn quay, tự nguyện hòa nhập vào trong và lần nữa biến trở về hình dạng mặt nạ, nhưng số lượng ở trán đã cố định tại vị trí bốn.

Sau đó, mặt nạ chậm rãi bay về phía Bạch Khải, lặng lẽ lơ lửng trước mặt hắn.

“Phải chăng là bảo ta đeo nó lên?” Bạch Khải thấy vậy có chút hiếu kỳ, cảm nhận được thông tin từ khế ước khác truyền tới, lúc này mới tiếp nhận mặt nạ.

Chỉ trong thoáng chốc, Bạch Khải cảm nhận được một sức mạnh mạnh mẽ từ mặt nạ lan tỏa khắp cơ thể mình, dần dần hội tụ vào tay.

Sau đó, Bạch Khải gần như theo bản năng thực hiện một động tác giao tay, và một thanh Phương Thiên Kích dài khoảng ba mét xuất hiện trong tay hắn.

“Ồi, mặt nạ còn có thể biến thành vũ khí nữa sao?” Nhìn vào thanh Phương Thiên Kích khí thể hùng tráng trong tay, Bạch Khải không khỏi ngạc nhiên, rõ ràng không nghĩ tới rằng tinh linh hề lại có năng lực như thế. Đồng thời, ngay khi Phương Thiên Kích thành hình, Bạch Khải cũng bị bao phủ bởi một bộ giáp màu vàng sậm, phối hợp với mặt nạ im ắng trên mặt, trông như một vị thần tướng hạ thế.

Bạch Khải nhẹ nhàng vung vẩy Phương Thiên Kích, cảm thấy nhẹ như không có gì, tựa như trong tay hắn không phải vũ khí nặng nề, mà là một chiếc lông.

Sau đó, dưới sự dẫn dắt của một suy nghĩ nào đó không biết tên, Bạch Khải đột nhiên bắt đầu múa Phương Thiên Kích lên, mỗi động tác đều rất có quy tắc, như một bậc thầy chiến thuật.

Ken két ken két. (Chủ nhân, kỹ năng chiến đấu của ngươi rất mạnh, ta rất muốn giao đấu một lần với ngươi.) Alpha vừa thốt ra, Bạch Khải đang ngày càng phấn khích bỗng nhiên tay run

lên, suýt chút nữa làm cho Phương Thiên Kích rơi xuống, nặng nề đập xuống mặt đất.

Chỉ một thoáng, ánh sáng rực rỡ từ Phương Thiên Kích phát ra, xé toạc mặt đất và đồng thời làm lộ ra Băng Túc Hải Sát Vương đang định lén lút bỏ đi.

“Ôi, ta có nói ta chỉ đang rèn luyện cơ thể thôi, các ngươi có tin không?” Băng Túc Hải Sát Vương lúng túng nhìn về phía Bạch Khải và nhóm người, không biết có nên tiến lên hay lùi lại, cảm thấy rất xấu hổ.

Nhưng Bạch Khải lúc này cũng không phản ứng lại ý tứ của đối phương, chỉ trong tâm trí thoáng qua, vòng quay trên mặt nạ lại lần nữa bắt đầu xoay tròn, và dừng lại ở vị trí số sáu.

Sau đó, bộ giáp rút đi, Phương Thiên Kích cũng trở thành một cuốn Bạch Ngọc Thư giản, lặng lẽ nằm trong tay Bạch Khải.

“Lại biến hình nữa sao?” Bạch Khải hơi kinh ngạc, mở cuốn thư và thấy bên trong viết đầy những ký tự cổ đại mà hắn không nhận thức, nhưng một ký tự trong đó đang phát sáng rực rỡ, như thể đang nhắc nhở hắn ẩn lên.

Thấy vậy, Bạch Khải không chần chừ, đưa tay ấn vào ký tự đó, lập tức cảm giác cơ thể mình chao đảo, và bị truyền tống tới một nơi rất xa Alpha.

“Còn có thể truyền tống nữa sao?” Bạch Khải thấy mắt sáng rực lên, không còn chút ghét nào với sinh vật thứ bảy của mình.

Một sinh vật đa năng như vậy, rõ ràng tương đương với việc ký kết khế ước chín con sủng thú! Hắn cũng không quên, trên bàn quay của tinh linh hệ còn có trọn vẹn chín con số.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải tạm thời không tiếp tục thử nghiệm nữa, mà tháo mặt nạ xuống, để nó trở lại hình dáng tinh linh hệ.

“Oa ca ca kết... Chủ nhân, năng lực của ta có phải rất thú vị hay không, có cần cược một lần nữa không?” Tinh linh hệ lại trở lại vẻ mặt hào hứng, nói.

“Không cần, ngươi hãy giữ im lặng trước đi.”

Thấy tinh linh hệ như vậy, Bạch Khải lại cảm thấy đau đầu.

Mặc dù năng lực rất mạnh, nhưng tính cách này thật sự ồn ào, so với Husky còn có phần hơn.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Chủ nhân, người cần yên tĩnh để làm chuyện xấu ư? Có cần ta giúp một tay không?” Tinh linh hề lập tức thay đổi phong cách, thậm chí còn lấy ra một con dao găm để vung vẩy.

“Gia hỏa này, thật sự không có vấn đề gì sao? Có thể hay không quay trở lại xưởng một lần nữa để sửa chữa?” Bạch Khải không kèm được phải nói, nhưng đúng lúc này, phía trên đầu trũng tiến hóa bỗng chiếu ra một luồng sáng, bao trùm lấy tinh linh hề.

Khi ánh sáng tán đi, cảm giác kỳ dị trên người tinh linh hề cuối cùng biến mất, để lại chỉ là cảm giác vui vẻ thuần khiết.

“Thật sự có thể trở lại xưởng?” Bạch Khải ngẩng cao mày, nhìn thấy tinh linh hề đột nhiên trở nên ngoan ngoãn hơn rất nhiều, cảm thấy bất ngờ.

“Hi hi ha ha...”

Chủ nhân tôn kính, thật vui mừng khi được gặp lại người.”

Tinh linh hề giống như một quý tộc phương Tây, hướng Bạch Khải cúi chào, trên mặt mang theo nụ cười bí ẩn, nói: “Ta thật xin lỗi về cách thể hiện chưa chín chắn vừa rồi, về sau ta sẽ không như vậy nữa.”

Chương 847:

Tên hề hoang đường Tên hề Tinh Linh đột nhiên chuyển biến, khiến Bạch Khải cảm thấy vừa mừng vừa lo, đồng thời cũng khá tò mò về khả năng mới của trướng tiến hóa hiện tại.

Lần này, trướng tiến hóa không có bất kỳ phản hồi nào về năng lực mới cho hắn, có vẻ như chỉ có lần ban thưởng duy nhất từ Thiên Khải Chi Linh.

Tuy nhiên, nhìn dáng vẻ vừa rồi, có vẻ như trướng tiến hóa đã có thể kịp thời phản hồi ý kiến của hắn và thực hiện điều chỉnh. “Trướng tiến hóa, điều chỉnh bên dưới Beita não mạch kín!” Nghĩ đến đây, Bạch Khải chỉ về phía Husky và lớn tiếng nói. “A ô a ô!” (Nhân loại, người nghĩ mình đang làm gì vậy?!) Beita nghe thấy liền thốt lên, dùng ánh mắt không thể tin nổi nhìn Bạch Khải.

Quả nhiên, quả không hề dễ dàng.

Tuy nhiên, Bạch Khải chờ đợi một hồi lâu, trướng tiến hóa vẫn không có bất kỳ phản hồi nào. “Xem ra là chỉ nhằm vào việc hậu mãi cho Thiên Khải Chi Linh a.” Bạch Khải nhìn vậy thì hiểu ra, vì thế hắn không còn thử nghiệm lung tung nữa. “Ehmm...”

Trước hết gọi người là lão bảy, có thể cho ta biết cảm giác của người bây giờ như thế nào không? Ví dụ như có bất kỳ ký ức nào từ trước hoặc quá trình hình thành của người không?” Bạch Khải nhìn về phía tên hề Tinh Linh, dò hỏi. “Hi hi ha ha...”

Thật xin lỗi chủ nhân, ta chỉ có những ký ức từ sau khi ra đời.” Tên hề Tinh Linh cười tươi, nhưng trên mặt lại lộ vẻ muốn khóc, thậm chí dưới mắt phải còn chảy ra một giọt nước mắt. “Ngạch, không sao đâu, ta chỉ hỏi một chút thôi, không nghĩ ra cũng không có gì gọi là.” Thấy tên hề Tinh Linh như vậy, Bạch Khải không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Dù sao khi trở lại xưởng sửa chữa không có loại cảm giác tà dị như ban đầu, nhưng tên hề vẫn khiến Bạch Khải cảm thấy khó chấp nhận. “Được rồi, chúng ta xem trạng thái cụ thể trước

đã.” Bạch Khải tập trung, bắt đầu xem xét thuộc tính của tên hệ Tinh Linh. ... “Thuộc tính tinh thần? Chúng thần thoại? Cao đẳng Đế Hoàng? Tất cả đều là kỹ năng Bất hủ?!” Nhìn thấy bảng thuộc tính của tên hệ Tinh Linh, ngay cả Bạch Khải thấy quen với những bảng thuộc tính biến thái của Alpha cũng không khỏi ngạc nhiên.

Với thuộc tính phong phú như vậy, không biết là do bản thân tên hệ Tinh Linh mạnh mẽ hay là hiệu quả thực sự của Thiên Khải Chi Linh mạnh đến vậy? Bạch Khải kinh ngạc truyền thông tin tới những người khác và nhìn về phía tên hệ Tinh Linh với ánh mắt khác hẳn.

Alpha thì kích động, Husky không thể tin, Gamma thì ngáp tràn hy vọng, Delta thì càng thêm kiên định, Trùng Thảo thì vô cùng hiếu kỳ còn Jetta...

Jetta không có cảm giác gì, vẫn đang uống thuốc tê. “Đi lên là cao đẳng Đế Hoàng, chẳng lẽ chỉ cần kéo đẳng cấp lên là có thể tiến hóa thành truyền kỳ?” Bạch Khải cười nhẹ, ban đầu lo lắng bảy con truyền kỳ sẽ quá xa vời, giờ đây nhìn lại, có vẻ như khả thi. “Nhưng mà đẳng cấp là dễ tăng lên, còn bí cảnh thì lại là chuyện đau đầu.” Bạch Khải nhíu mày, vừa nghĩ xem đâu có thể tìm được một bí cảnh thích hợp cho tên hệ Tinh Linh, vừa bắt đầu xem xét bốn kỹ năng của hắn. ... “Vừa rồi dùng chính là vận mệnh bàn quay, chín số hiệu, chín năng lực, khá là hứa hẹn.” Bạch Khải hài lòng gật đầu, chưa bàn tới khả năng khác thế nào, chỉ riêng hai năng lực hiện ra cũng đã khiến hắn hài lòng.

Chỉ là cảm giác thu hoạch ngẫu nhiên này có chút không chắc chắn, hy vọng sẽ không xảy ra vấn đề trong những thời điểm quan trọng.

Bạch Khải thu lại tinh thần, nhìn về một kỹ năng khác. ... “Phục chế năng lực?” Bạch Khải chép miệng, cái này chẳng phải giống như hình Ditto hay sao? Không sai, nếu sau này gặp phải kẻ địch có kỹ năng đặc thù, mặt nạ lừa gạt có lẽ sẽ phát huy hiệu quả.

Chỉ là cái ý nghĩa quá nhiều nhận thức là như thế nào? Để người khác coi tên hệ Tinh Linh như thành viên trong gia đình mình? Chắc chắn, nếu thật là như vậy, thì tên hệ Tinh Linh về

sau chẳng lẽ có thể quang minh chính đại xâm nhập vào bộ lạc đề ám sát, à không, là mình giết? “Lão bảy, người có thể dùng mặt nạ lừa gạt không? Thử để Alpha làm mục tiêu nhé.” Bạch Khải chỉ chỉ vào Alpha, nói với tên hệ Tinh Linh. “Hi hi ha ha... Đương nhiên có thể.” Tên hệ Tinh Linh cười khúc khích, ánh mắt lướt qua Alpha, rồi quét trên mặt một cái, bỗng chốc hóa thành khuôn mặt của Alpha.

Không chỉ vậy, tên hệ Tinh Linh trong tay còn có thêm một thanh trường kiếm, giống hệt với kiếm của Alpha, nhưng rõ ràng khí tức yếu đi rất nhiều. “Mặc dù vẻ ngoài không giống, nhưng nếu chỉ từ khí tức mà nói, thật sự không có chút khác biệt nào.” Jerry nhìn kỹ tên hệ Tinh Linh, đột nhiên nhắm mắt lại và nói: “Không, nếu không phải bản thể Alpha vẫn còn và rõ ràng mạnh hơn nhiều, ta gần như có thể xem hắn như Alpha rồi.” “Còn có thể như vậy? Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là quá nhiều cảm giác?” Bạch Khải mở to mắt, thậm chí năng lực nhận biết mạnh mẽ nhất như Husky cũng có thể bị lừa, cái mặt nạ lừa gạt này thật sự đáng nể.

Liên tiếp nhìn hai kỹ năng, Bạch Khải đã khá hài lòng với khả năng của tên hệ Tinh Linh, nhưng vẫn kiên nhẫn tiếp tục xem xét. ... “Kỹ năng này, có cái gì như búp bê vu độc? Xem như là hệ nguyên rửa?” Bạch Khải thấy vậy có chút nhíu mày, tương tự như phục chế, nhưng cười như điên búp bê có chút tương tự với mặt nạ lừa gạt, nhưng cái này phản hồi tổn thương, thực sự nghe có chút mơ hồ.

Hắn biết đến việc bắn ngược tổn thương, Gamma chính là chuyên gia trong phương diện này, nhưng phản hồi tổn thương, Bạch Khải thật sự chưa từng gặp qua. “Nếu không, thử một chút xem?” Bạch Khải vuốt cằm, ánh mắt lướt qua sáu sủng bên cạnh. “A ô a ô!” (Nhân loại, đừng nhìn ta bằng ánh mắt nguy hiểm như vậy!) Beita cảm thấy có nguy hiểm ngay lập tức, nhe răng trợn mắt nhìn chằm chằm Bạch Khải, dường như một khi Bạch Khải dám mở miệng, hắn sẽ lao lên cùng Bạch Khải liều mạng. “Vội gì chứ, loại thí nghiệm này, chắc chắn sẽ không dùng trên các người.” Bạch Khải tức giận liếc Beita một cái, ánh mắt vượt qua sáu sủng, nhìn về Băng Túc Hải Sát Vương vẫn còn bối rối. “Người...

Người định làm gì?” Bị Bạch Khải nhìn chăm chăm, Băng Túc Hải Sắt Vương lập tức giật mình, hoảng sợ nhìn về phía Bạch Khải. “Không có gì, chỉ là một thí nghiệm thôi.” Bạch Khải nhếch miệng cười, Nicolas lập tức hiểu ý, dùng móng vuốt kéo Băng Túc Hải Sắt Vương lại gần. “Lão bảy, người cần phần thân thể nào, để Alpha cắt cho người.” “Hi hi ha ha...”

Không cần, ta tự làm là được rồi.” Tên hề Tinh Linh bay đến trước mặt Băng Túc Hải Sắt Vương, nhẹ nhàng rút một con dao tưởng tượng từ người Băng Túc Hải Sắt Vương và vạch một cái, gỡ xuống một mảnh biểu bì, sau đó bắt đầu nắn bóp.

Chỉ trong chốc lát, tên hề Tinh Linh đã biến mảnh biểu bì đó thành một chiếc bóng bay bảy màu.

Sau đó, tên hề Tinh Linh chỉ nhẹ nhàng thổi, chiếc bóng bay ngay lập tức phồng lớn, trở nên to như Băng Túc Hải Sắt Vương, đồng thời từ từ bay lên.

Ba! Khi tất cả mọi người đang chờ đợi hành động của chiếc bóng bay, tên hề Tinh Linh đột nhiên ném con dao trong tay ra, đâm vào chiếc bóng bay. “Oa ca ca kết...” Tiếng cười điên cuồng ầm ầm vang lên, một cái búp bê giống như Băng Túc Hải Sắt Vương xuất hiện trước mặt mọi người.

Ngay sau đó, dưới ánh mắt hoảng sợ của Băng Túc Hải Sắt Vương, búp bê đó bất ngờ dùng dao đâm chiếc bóng bay, hướng vào người mình đâm tới, khiến một vết thương dài xuất hiện trên cơ thể.

Cùng lúc đó, trên người Băng Túc Hải Sắt Vương cũng lập tức xuất hiện một vết thương giống hệt, chỉ là mức độ nhẹ hơn nhiều. “Thật sự có thể chuyển di tổn thương? Chắc chắn, Shuke, mau chuẩn bị cho ta một cái đinh chùy, vốn dĩ Thiên Sư muốn dùng pháp thuật đóng đinh vào Hắc Long Akuya!” A ô a ô... (Nhân loại, người không có bệnh gì chứ? Có muốn ta cho người xem một chút không?) Beita nhìn thấy Bạch Khải hưng phấn như vậy, vẻ mặt tiếc nuối.

Quả nhiên, nhân loại là một chủng tộc yếu đuối, chỉ với một kỹ năng mà thôi, mà đã kích động đến mức này rồi. “Cút đi, đôi khi YY một chút có sao đâu?!” Bạch Khải tức giận trừng mắt nhìn Beita, đương nhiên hắn biết rằng cười như điên búp bê không thể nào làm tổn thương đến Akuya, một thực thể

đỉnh cao như vậy, nhưng đây không phải là lần đầu hắn gặp kỹ năng hệ nguyên rửa, nên cũng có chút phấn khởi.

Ken kết ken kết. (Nhưng mà, có thể gây tổn thương cho sinh vật truyền kỳ, kỹ năng này đã rất mạnh rồi.) Alpha hiển nhiên rất coi trọng kỹ năng này. (Cũng không biết liệu thuộc tính hoặc quy tắc tổn thương có phải có khả năng thể hiện ra hay không.) Nghe thấy Alpha nói vậy, Băng Túc Hải Sát Vương lập tức như rơi vào cảnh báo, hoảng sợ nói: “Ta cảm thấy khẳng định có thể, không cần thử!” Nhìn vẻ mặt của Alpha, rõ ràng hắn dự định thử nghiệm một chút với kiếm Tịch Diệt, nhưng hiện tại hắn đã không chịu nổi mấy nhát kiếm. “Chắc chắc...”

Hôm nào nên đổi thử sinh vật khác một lần xem sao.” Bạch Khải cười nhẹ, tiếp tục xem xét một kỹ năng cuối cùng.

Ghi chú: Người sử dụng kỹ năng này khi thất bại, có thể lựa chọn có hay không cùng với tất cả mọi người trong phạm vi chịu chung hình phạt.

Xem xong mô tả kỹ năng trò chơi hoang đường, Bạch Khải rơi vào trầm tư, không biết nên nói gì tiếp theo. “Trò chơi hoang đường...”

Tên gọi thật đúng mức, thật có chút kéo, gọi người là tên hệ hoang đường đi.”

Chương 848:

Thợ Săn Hư Không “Hì hì ha ha... Đa tạ chủ nhân, từ hôm nay ta sẽ gọi là Tên Hề Hoang Đường.”

Tên Hề Hoang Đường lộ ra vẻ vui sướng, lại cúi người cung kính với Bạch Khải.

“Đừng vội, cái tên này chỉ là tên chủng tộc của ngươi.

Ta đoán rằng ngươi là độc nhất vô nhị trên thế giới này, nhưng theo truyền thống của chúng ta, sẽ gọi ngươi là...

Ita.”

“Hì hì ha ha...”

Tốt, chủ nhân.”

Tên Hề Hoang Đường nhẹ nhàng vượt cằm, bay lên không trung, rồi hạ xuống vai của Bạch Khải, nhìn Trùng Thảo với ánh mắt đầy ao ước.

Có lúc, chỗ đó từng là ghế của hắn, giờ lại bị người mới chiếm mất, thật là...

“Đúng rồi Ita, ngươi có thuộc tính gì, sao lại là Tinh Thần thuộc tính? Có phải cũng do thiên thạch tạo ra không?” Bạch Khải nhìn những điểm sáng lấp lánh trên cánh của Tên Hề Hoang Đường, hỏi.

“Hì hì ha ha... Đúng vậy, bản thể của ta, mặt nạ, được chế tạo từ tinh hạch, không chỉ rất cứng, còn có Tinh Thần thuộc tính.”

Tên Hề Hoang Đường chập hai tay lại, từ không trung tạo ra một bộ bài poker, trên không mở ra, những lá bài trên đó đồng thời hiện ra ánh sáng màu sắc khác nhau.

“Quả thật như vậy.”

Bạch Khải thấy vậy nhẹ nhàng vượt cằm, không trách được trước đó Âm Đế khôi giáp có thể chống được Tịch Diệt Chi Kiếm, nhất định cũng là nhờ vào Tinh Thần thuộc tính.

Mặc dù có chút bất ngờ, nhưng hắn cũng thấy có một đầu Tinh Thần thuộc tính sủng thú là điều tốt, vậy sau này gặp Tử Vong Ky Sĩ sẽ càng có phần thắng hơn.

“Còn nữa, Ita, ngươi có thể sử dụng những kỹ năng trong lĩnh vực trò chơi hoang đường không? Phóng xuất cho ta xem đi.”

Bạch Khải kéo mạch suy nghĩ về lại, dò hỏi.

“Hì hì ha ha...”

Trò chơi hoang đường không chia ta địch, cho nên chủ nhân tốt nhất không nên sử dụng nhiều nơi có đồng bạn.”

Tên Hề Hoang Đường lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ mặt thần bí, nói: “Hơn nữa, loại trò chơi này tốt nhất chỉ khi chiến đấu mới phát huy được hiệu quả tốt.”

“Đúng vậy.”

Bạch Khải liếc nhìn Băng Túc Hải Sát Vương bên cạnh, thấy hắn đã sợ đến run rẩy, không hỏi thêm nữa.

Yếu điểm của trò chơi hoang đường rõ ràng nằm ở các quy tắc, người nắm giữ quy tắc sẽ chiếm ưu thế.

Chỉ là không phân địch ta kỹ năng, làm hắn nhớ tới Jetta, đều hay đánh như vậy.

Cũng tốt, như vậy sau này có thể để tất cả sủng thú thả ra phóng đảng, chỉ cần Tên Hề Hoang Đường ở lại bảo vệ hắn là được, cho dù gặp nguy hiểm, cũng không cần lo lắng thương hại người khác.

Vấn đề duy nhất bây giờ là, những kỹ năng này sau khi hóa trang có còn sử dụng được không? Nghĩ đến đây, Bạch Khải quyết định thử nghiệm lần nữa, xung quanh động quật đột nhiên chao đảo, có vẻ như muốn sụp đổ.

“Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lại có cạm bẫy?” Bạch Khải nghe vậy lập tức cảnh giác, phát hiện động quật lắc lư là do vài vết nứt không gian gây ra.

“Có thể là do Bản Long lấy mặt kính cầu đi mà gây ra?”

Nicolas có chút ngượng ngùng gãi gãi mũi, đưa mặt kính cầu cho Bạch Khải.

Bạch Khải: “...”

Delta, người có thể thử ổn định không gian nơi này không?”

Róc rách rách rách. (Đã không xong rồi, không gian nơi này vốn không ổn định, bây giờ mặt kính cầu cùng động quật đã cắt đứt liên hệ, chỉ còn khoảng mười mấy phút là hỏng mất.)

“Nói cách khác, còn khoảng mười mấy phút đúng không?”

Bạch Khải nghe rồi hiểu ra, nhìn quanh Âm Đế Vương và nhiều đồ vật xung quanh, nhướn miệng cười.

“Đến đều đến đều, không thể tay không mà quay về, mang hết đồ vật ở đây đi.”

Bảy sủng thú nghe vậy đều đồng loạt đáp lại, cùng nhau sử dụng thủ đoạn bận rộn.

Khi họ rời khỏi sơn động, nơi này chỉ còn lại ánh sáng lơ lửng.

“Các người thật sự là liên bang Ngự Thú Sư, chứ không phải hải tặc?” Băng Túc Hải Sát Vương im lặng nhìn sơn động mà ngay cả tường gạch cũng bị phá hủy, nghi ngờ về thân phận của Bạch Khải và mọi người.

“Đừng nói bậy, chúng ta rõ ràng chỉ là mạo hiểm giả.”

Bạch Khải nghiêm nghị đáp, nhìn sơn động dần đổ sụp, nói: “Nếu để những bảo vật lịch sử này bị vùi lấp ở đây, chúng ta sẽ là tội nhân thiên cổ.”

Băng Túc Hải Sát Vương: “...

Nhân loại, quả nhiên rất vô sỉ!” Bạch Khải không tỏ vẻ ý kiến, định tìm chỗ nghỉ ngơi một lúc thì nhận thấy phạm vi đổ sụp vẫn đang tiếp tục mở rộng, có vẻ lan ra toàn bộ hòn đảo nhỏ.

“Xem ra hòn đảo nhỏ này cũng là do Âm Đế tạo ra, từ hôm nay trở đi, truyền thuyết vịnh Lease sẽ kết thúc.”

Bạch Khải duỗi lưng, nói: “Không còn chỗ ngủ, vậy trong đêm này chúng ta hãy thanh lý quanh khu vực thuyền bị đắm một lần.”

Thế giới có bảo vật như vậy mà bỏ lại nơi này thật sự là rất lãng phí, vẫn là mang về để chúng tiếp tục phát huy giá trị. À, xin gọi ta là người công nhân vận chuyển bảo vật.

Các sủng thú cùng nhau lĩnh mệnh, bao gồm cả Tên Hề Hoang Đường mới sinh, đều gia nhập vào đội ngũ dọn dẹp, chỉ có Delta được Bạch Khải giữ lại.

Róc rách rócách? (Chủ nhân, người tìm Delta có việc gì?)
“Đúng, thử xem nguồn tài nguyên này như thế nào.”

Bạch Khải xuất từ Nicolas ra mặt kính cầu, nói: “Tài nguyên không gian khó tìm, phẩm chất tốt thì càng hiếm, đương nhiên phải tận dụng tối đa.”

Róc rách rócách? (Chủ nhân, người muốn Delta hấp thu mặt kính cầu sao?) Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, trong mắt lóe lên dữ liệu của mặt kính cầu. ... Đây là lần đầu tiên Bạch Khải gặp tình huống 100% chưa biết, nhưng hắn không lo lắng, bởi vì vật liệu Bất Hủ cấp, chắc chắn không tệ.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải trực tiếp ném mặt kính cầu cho Delta, lúc này dùng trứng Tinh Diệu mới nhất.

Cảm giác quen thuộc về sự tiêu hao thể lực, Bạch Khải rõ ràng cảm thấy thể lực mình đang nhanh chóng khôi phục.

“Khế ước cũ, có phải còn có thể hấp thụ ánh sao để khôi phục thể lực không? Không, có thể là chuyện này liên quan đến Âm Ảnh Pháp Tắc của Alpha.”

Cảm nhận sự biến đổi của thân thể, Bạch Khải mơ hồ có suy đoán, sau đó nhìn thấy một ánh sáng từ trên trời giáng xuống, rơi vào trứng Tinh Diệu.

Chỉ trong chốc lát, vỏ trứng lập tức vỡ ra, lộ ra hình dáng của Delta, chỉ có điều bị ánh sáng bao phủ, không thể nhìn rõ cụ thể.

“Áp trứng thất bại? Hay là trứng Tinh Diệu hiệu suất không cao?” Bạch Khải thấy vậy hơi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh một đoạn thông tin kín kẽ đã khiến hắn hiểu rõ.

Delta, có vẻ như đã tiến hóa.

Không có chút phòng bị nào, thậm chí Bạch Khải cũng không cảm nhận được quá nhiều sự tiêu hao thể lực, Delta cứ như vậy bắt đầu tiến hóa.

Thậm chí, ngay cả ánh sáng tiến hóa của Delta cũng bị ánh sáng che lấp, khiến Bạch Khải không thể ngay lập tức chú ý.

“Chẳng lẽ trứng Tinh Diệu còn có thể mượn ánh sáng để thay thế sự tiêu hao thể lực của ta?” Kể từ khi có được trứng để tiến hóa, mỗi lần gặp chủng tộc lớn tiến hóa, dĩ nhiên đều sẽ tiêu

hao một lượng lớn thể lực của hắn, nhưng lần này sao lại không có gì tiêu hao.

Hoặc là gien của Delta không có gì thay đổi lớn, hoặc là vấn đề tự thân của trứng tiến hóa.

Nếu như thực sự như vậy, sau này cần chọn thời điểm vào ban đêm để tiến hành đột phá.

Dần dần, ánh sáng trên người Delta dần dần tán đi, một luồng khí thể tựa như cổ xưa ập vào mặt.

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lại, thì thấy một đầu Thần Long uy vũ, hùng tráng đang bay lượn trên không.

Vẫn là thân rồng màu đen, nhưng so với trước đây, trên thân rồng có nhiều đường nét bạc rõ ràng hơn rất nhiều, tạo cho Delta thêm nhiều cảm giác thần bí, khiến người ta không thể không quỳ lạy.

“Delta, ngươi cảm thấy thế nào?” Nhìn Delta ngày càng trở nên khổng lồ, cùng lúc tiến gần đến hình thể Thần Long Trung Đông trong Bạch Khải ấn tượng, hắn nhẹ vuốt cằm, hỏi.

Róc rách róc rách. (Cảm giác rất tốt, Delta cảm thấy sự kiểm soát đối với thời gian và không gian giờ cũng mạnh hơn.) Delta nhẹ vuốt cằm, Long trảo vung lên, Bạch Khải lập tức phát hiện bản thân đột nhiên xuất hiện trước mặt Delta. Đây không phải là không gian truyền tống, mà là một không gian đang bị gấp lại.

“Quả thật mạnh hơn nhiều.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, sau đó bắt đầu xem xét bảng thuộc tính của Delta. ...

“Chúng tộc tên không thay đổi...”

Có phải vì không xảy ra biến hóa lớn không?” Bạch Khải thấy vậy có chút nhíu mày, Alpha, Husky, Gamma ba đầu sủng thú khi thăng cấp đều xảy ra những thay đổi rất lớn, nhưng Delta không chỉ tiến hóa êm ả, thậm chí ngay cả tên chủng tộc cũng không đổi, thực sự có chút lạ lùng.

Róc rách róc rách. (Chủ nhân, con đường của ta có thể khác những người khác, sự biến hóa của thân thể không quan trọng như vậy.) Delta phát hiện sự nghi hoặc của Bạch Khải, giải

thích. (Ta chỉ cần không ngừng ngược dòng tìm hiểu về thời gian và không gian, điều này chủ yếu kiểm tra ý chí của ta, còn thân thể chỉ là một phần phụ trợ mà thôi.) “Có loại lý thuyết này sao?” Bạch Khải có chút khó hiểu, mọi người thường nói tính mệnh giao tu, bất kể là thân thể hay linh hồn đều sẽ tạo ra những thay đổi rất lớn cho bản thân.

Delta lại là sủng thú thể hiện cho việc mệnh giao tu, sao đột nhiên điều này lại không quan trọng? Thấy Bạch Khải dường như vẫn chưa hiểu, ánh mắt của Delta lóe lên, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy xung quanh thế giới như đảo lộn.

Thậm chí, ngay cả thân thể của hắn cũng bị chia thành vô số mảnh vỡ, xuất hiện ở những địa điểm khác nhau.

Hư không vạn vạo.

Róc rách rách. (Lực lượng thời gian và không gian khác với các pháp tắc khác, không thể ảnh hưởng đến cá nhân vốn có, chỉ có thể coi là mượn dùng, còn có thể sử dụng bao nhiêu, chủ yếu xem vào sức mạnh ý chí và thân thể.) (Sau khi Delta tiến hóa, ý chí và thời gian trở nên dính chặt hơn, việc sử dụng lực lượng thời gian càng trở nên dễ dàng.) “Tốt, lý thuyết thì ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, đơn giản mà nói, kỹ năng hệ thời gian không phải dựa vào tích lũy để nâng cao, mà là mượn. Đến mức có thể mượn bao nhiêu, đều phụ thuộc vào sự mạnh mẽ của ý chí...

A không, là ý chí lực mạnh mẽ hay không.

Chương 849:

Nguy cơ trong Hải vực Trời hơi sáng, những tia nắng sớm len lỏi qua các đám mây đen, ánh lên mặt biển lấp lánh.

Mấy chục con cự hải thú nối tiếp nhau bơi lội trong đại dương, khiến cho các loài hải thú khác phải nhanh chóng tháo chạy, như sợ bị biến thành bữa ăn.

Tuy nhiên, những cự hải thú này có vẻ như lạc đường, chúng bơi ra một đoạn rồi đột ngột dừng lại, chui đầu lên mặt biển, nghi ngờ quan sát xung quanh.

“Vịnh Lease đâu? Sao không thấy?” Minh Hải Lô Giao bắn khoắn nhìn vào khoảng không của những bọt nước biển xa xa, có chút không hiểu.

“Từ vị trí bên trên nhìn xuống, hẳn là ở gần đây.”

Minh Điện cũng từ trong mặt nước chui ra, vẻ mặt suy nghĩ, rồi nói: “Phụ thân, liệu có phải bọn Tây Hải đã đi trước chiếm đoạt đại ca cùng mọi người không?” “Không thể nào, Nicolas đại nhân là Bán Thần Cự Long, nếu muốn đưa họ đi, phải phải ít nhất hai Bán Thần.”

Minh Hải Lô Giao lắc đầu, nói tiếp: “Hơn nữa với thực lực của Bạch Khải, nếu thật sự bị Tây Hải mang đi, chắc chắn cũng không để lại chút dấu vết nào.”

“Nghe cũng hợp lý.”

Minh Điện gật gù, suy nghĩ rồi nói: “Vậy ta sẽ dẫn người đi xem xung quanh, có lẽ đại ca đi nơi khác rồi.”

“Cũng được.”

Minh Hải Lô Giao gật đầu, đang định tiếp tục điều tra thì bất chợt không gian xung quanh trở nên mờ ảo, như thể một tấm gương bị dịch chuyển, lộ ra một vùng phế tích hoang tàn ngay trước mặt họ.

Tại phế tích này, Bạch Khải đang thảo luận cùng với Nicolas và bảy sủng thú.

“Hừm, ngàn năm có 986 món đồ cổ, trăm năm có 2367 món, còn những món dưới trăm năm... không tính nữa.”

Bạch Khải ghét bỏ nhìn danh sách thống kê trong đầu, rồi quay sang Delta, hỏi: “Delta, số đồ cổ đó đã thu thập xong chưa?” “Rồi, đã thu thập xong, phân loại và cất giữ trong không gian độc lập, không có món nào bị hư hại.”

Delta trả lời chắc chắn.

Sau khi hấp thụ Mặt Kính Thế Giới, Delta đã cải thiện khả năng kiểm soát không gian, trực tiếp phân chia thành nhiều không gian độc lập bên trong bí cảnh thời gian, dùng để chứa đựng những đồ cổ.

Về phần tại sao những món đồ cổ này không để trong căn cứ, là vì tốc độ thời gian trong bí cảnh này trôi qua nhanh hơn bình thường.

Chỉ cần thả nhàn vài ngày, thì tính chất của chúng càng mạnh, có khả năng mang lại giá trị cao trên thương trường.

Còn chuyện có làm giả hay không? Đây chính là trải nghiệm chân chính của thời gian mà tạo ra đồ cổ, không giống như những món đồ rẻ tiền chất lượng thấp do hóa học thúc đẩy sinh ra.

“Bạch bộ trưởng, các người không sao chứ?” Khi thấy nhóm Bạch Khải, Minh Hải Lôi Giao liền cùng Thập Tam Thái Bảo chào đón, nhìn khu vực đảo nhỏ cùng đồng thuyền đắm, không khỏi hỏi: “Đây là Vịnh Lease sao?” “Đúng vậy, nhưng chúng ta đã vô tình làm sụp đổ nó, mà điều này cũng không quá bất ngờ, sau này sẽ không còn Vịnh Lease nữa.”

Vịnh Lease được hình thành nhờ Âm Đế, giờ đây khi phần mộ của Âm Đế đã biến mất, thì Vịnh Lease cũng sẽ tự nhiên không còn tồn tại.

Tuy nhiên, Nicolas trước đó có nói rằng hòn đảo nhỏ này khiến hắn cảm thấy khó chịu mà không thể tìm thấy, Bạch Khải chỉ có thể lý giải rằng đó là do linh hồn Âm Đế đã tiêu tán.

“Làm sụp?” Minh Hải Lôi Giao ngạc nhiên, hắn chưa từng đến Vịnh Lease, nhưng cũng biết một phần quy mô của nó, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà lại làm nơi này bị sụp đổ.

Không trách được những nghiên cứu viên ở Thủy Tinh Cung lại truyền tai nhau rằng Bạch Khải chính là “kẻ phá hoại bí cảnh”, quả thực có lý do.

“Ừm? Bạch bộ trưởng, khí tức của ngươi hình như mạnh hơn?” Minh Hải Lôi Giao nhìn Bạch Khải, bỗng nhận ra khí tức của hắn mạnh hơn nhiều, không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Bình thường mà nói, thực lực sẽ không dễ dàng tăng lên như thế, trừ khi đạt thành khế ước với sủng thú, từ đó gia tăng tốc độ phát triển, những điều này sẽ dễ dàng nhận thấy trên người Ngự Thú sư.

Mà chỉ sau một đêm, sao hắn cảm thấy khí tức của Bạch Khải lại tăng cường đến vậy? “Ngươi nói đến chuyện này, hôm qua ta may mắn khế ước thành công với sủng thú thứ bảy, và Delta cũng nhờ vậy mà tăng lên đến cấp Đế Hoàng.”

Bạch Khải bình thản đáp, hai con Đế Hoàng sủng thú thực sự đã giúp hắn tăng cường đáng kể, Bạch Khải rất hào hứng thử nghiệm với các thú dữ.

“Khế ước sủng thú thứ bảy? Còn tăng lên một con nữa? Chỉ trong tối qua thôi sao?” Minh Hải Lôi Giao cảm thấy ngạc nhiên không thôi, còn Minh Điện cùng những hải thú khác thì càng đau lòng như ốc.

Chỉ mới trở về báo tin mà nhóm Bạch Khải đã có biến hóa lớn như vậy, họ đã bỏ lỡ điều gì? “Bạch bộ trưởng thật sự là tài năng vượt trội, thực lực tăng nhanh khiến chúng ta cảm thấy xấu hổ.”

Minh Hải Lôi Giao hung hăng trừng mắt nhìn Minh Điện, rồi tìm cách chuyển chủ đề.

“Đúng rồi Bạch bộ trưởng, ta nghe Minh Điện nói, các ngươi đã bắt được truyền kỳ hải thú ở Tây Hải, Băng Túc Hải Sát Vương?” “Đúng, hắn nó đang ở đây.”

Bạch Khải hướng về một bên chép miệng nói, “Dù không thuộc hải vực này, nhưng gia hỏa này rất có khả năng, có thể xem xét lôi kéo nó tham gia.”

“Ồ...”

Minh Hải Lôi Giao nhẹ gật đầu, không để tâm.

Băng Túc Hải Sắt Vương là biểu tượng chính của những tiếng nói phản đối gia nhập Đại Liên Minh Biển Sâu ở Tây Hải, muốn lôi kéo nó không bằng cưỡng ép tấn công.

Nhưng khi nhìn thấy Băng Túc Hải Sắt Vương chỉ còn lại mảnh vỡ, đang cùng Tên Hề Hoang Đường và Jetta chơi đùa sau đó, Minh Hải Lôi Giao liền không còn nghĩ vậy.

“Cái đồng này...”

là Băng Túc Hải Sắt Vương?” “Đúng, chính là ta.”

Băng Túc Hải Sắt Vương ngẩng đầu lên, nhìn thấy vẻ mặt kỳ quái của Minh Hải Lôi Giao, nhưng không cảm thấy chút nhục nhã nào, trái lại còn chủ động chào hỏi.

Bất luận ai trải qua một ngày như hắc đều sẽ trở nên không màng hơn thua, chỉ là bị cắt thành từng khúc mà thôi, nếu không bị nấu nướng đã là rất tốt rồi.

“Băng Túc Hải Sắt Vương rất có thành ý, không chỉ đồng ý giúp chúng ta thúc đẩy sự hợp nhất giữa Nam Hải và Tây Hải, còn đồng ý bồi thường cho chúng ta một số tài nguyên, coi như bồi thường cho thời gian qua đã tấn công chúng ta.”

Bạch Khải vỗ nhẹ vào người Băng Túc Hải Sắt Vương, nói: “Còn một số điều kiện không đáng nhắc đến thì tự người hỏi đi.”

“Ta hiểu...”

Minh Hải Lôi Giao trầm ngâm một lúc, khẽ gật đầu.

Nếu Băng Túc Hải Sắt Vương không có âm mưu gì, mà có sự dẫn dắt của nó, cơ hội hợp nhất giữa Nam Hải và Tây Hải thật sự rất lớn.

Chỉ có điều, Bạch Khải làm thế nào mà có thể làm được? Còn cả hình thức hiện tại của Băng Túc Hải Sắt Vương...

“Vậy thì, Alpha, giúp Băng Túc Hải Sắt Vương xử lý một chút thương tích.”

Ken kết ken kết.

“Được, lão đại.”

Alpha nhẹ nhàng vuốt cằm, cong ngón tay, Tịch Diệt Chi Kiếm lập tức phát ra một tiếng kiếm minh, Tịch Diệt Chi Long từ đó chui ra, bay vòng quanh Băng Túc Hải Sát Vương rồi lại quay lại Tịch Diệt Chi Kiếm.

Sau khi Tịch Diệt Chi Long rời đi, Băng Túc Hải Sát Vương lập tức cảm thấy cơ thể nhẹ bẫng, tâm tư vừa động, vết thương trên cơ thể nhanh chóng hồi phục, trở lại hình dạng ban đầu.

Chỉ có điều, so với trước kia, khí tức của Băng Túc Hải Sát Vương rõ ràng yếu đi rất nhiều.

Không có tác động của Tịch Diệt Chi Kiếm, sức sống khổng lồ của Băng Túc Hải Sát Vương cuối cùng cũng chỉ có thể phát huy tác dụng, nhưng việc khôi phục linh hồn lại không dễ dàng, chỉ có thể dựa vào thời gian từ từ phục hồi.

“Chúng ta hãy trở về Thủy Tinh Cung trước, rồi sẽ thảo luận chuyện cụ thể sau.”

Minh Hải Lô Giao qua lại giữa Alpha và Băng Túc Hải Sát Vương, đã hình dung ra tình huống, rồi nói.

“Tốt, bận rộn cả đêm, thực là hơi mệt.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, dù thể chất của hắn giờ đây rất khó cảm nhận được mệt mỏi, nhưng hắn vẫn theo thói quen muốn nghỉ ngơi một chút.

Thu hoạch nhiều như vậy, vẫn nên dành thời gian để tiêu hóa đôi chút. ...

Tại Thủy Tinh Cung.

Nghe Minh Hải Lô Giao thuật lại, mười hai truyền kỳ hải thú một lần nữa rơi vào trầm tư, trong khi Tiêu Mục vừa mới trở về từ Định Hải thần sắc cũng có phần kỳ lạ.

“Không thể không nói, Minh Hoàng quả thực có con mắt tinh tường, rõ ràng mới thăng cấp không mấy ngày, mà đã có chiến lực như vậy rồi.”

Tiêu Mục đầy cảm khái nói: “Hiện giờ ta thật sự nghi ngờ, không bao lâu nữa, người có phải sẽ bắt đầu tranh đoạt phong hào rồi không.”

“Tiêu truyền kỳ, người quá coi trọng ta rồi, chỉ là Alpha hơi đặc biệt một chút mà thôi.”

Tử Vong Chi Lực vốn đã rất đặc thù, lại thêm Alpha hợp nhất với những thuộc tính khác lên một bậc thành kỹ năng Bất Hủ, chiến lực của hắn cũng đã tương đương với bình thường.

“Đặc biệt? Sao ta lại cảm thấy sủng thú của người đều rất đặc biệt?” Tiêu Mục lắc đầu nói: “Đúng rồi, người vừa mới nói bộ lạc và các hải vực đều đã có tiếp xúc? Hơn nữa còn liên quan đến Tử Vong bàn tròn nữa?” “Nếu như Băng Túc Hải Sát Vương không nói dối, thì cũng đúng như vậy.”

Nghe vậy, Tiêu Mục trầm ngâm một lúc, trong mắt ánh sáng lấp lánh, nhưng vẫn không lên tiếng.

“Hừ! Những dã thú kia vậy mà cũng dám nhúng tay vào hải vực, ai cho bọn chúng dũng khí!” Cá Đuối Khát Máu vương hừ lạnh một tiếng, nói: “Nếu không phải chương mắt lục địa, bọn hắn đã sớm bị diệt rồi.”

“Đừng tự mãn như vậy, thực lực của bộ lạc không thể xem thường, nếu thực sự xảy ra xung đột, chúng ta cũng không có nhiều lợi thế.”

Minh Hải Lôi Giao lắc đầu, dù hải vực rất lớn, truyền kỳ hải thú cũng cực kỳ đông đảo, nhưng kết cấu của hải vực so với bộ lạc vẫn còn lỏng lẻo, thật sự đánh nhau, thắng bại vẫn rất khó nói.

“Đúng là như vậy, dựa vào kinh nghiệm nhiều năm giao thủ giữa chúng ta và bộ lạc, thực lực của bộ lạc tuyệt đối không thể khinh thường.”

Tiêu Mục bỗng lên tiếng, nói: “Hơn nữa ta nghĩ, chúng ta cần phải chú ý không chỉ bộ lạc, còn cả Tử Vong bàn tròn nữa.”

Việc Tử Vong bàn tròn có liên quan đến bộ lạc mà bọn họ đã biết, giờ lại hòa lẫn vào hải vực, bên cạnh đó còn có hàng ngàn năm không gặp gỡ với bộ lạc, bất luận thế nào cũng thật đáng để suy nghĩ thấu đáo.

“Ta cũng cảm thấy như vậy, hơn nữa ta nghi ngờ rằng âm mưu của Tử Vong bàn tròn liên quan đến hải vực có thể đã không chỉ là một, hai ngày gần đây.”

Thấy vậy, Bạch Khải bổ sung thêm, trong lời nói có đầy sự
kiêng kị.

Lợi dụng Tử Vong Chi Lực để cải tạo hải thú, chế tạo Tử Vong
Kỵ Sĩ, cộng với mười một kỵ sĩ kỳ quái trước đó, Tử Vong bàn
tròn rõ ràng đã có một kế hoạch hoàn chỉnh.

“Xem ra, hải vực chắc chắn sẽ rất nhanh trở nên náo nhiệt...”

Tiêu Mục sắc mặt nặng nề, cảm giác nguy cơ mạnh mẽ bao
trùm lấy lòng tất cả mọi người ở đây.

Chương 850:

Hai hải hội đàm Biển sâu đại liên minh.

Thủy Tinh cung.

Một căn hộ xa hoa ở đâu đó.

Bạch Khải buông tấm khăn trong tay xuống, tháo mặt nạ ra.

“Ita, người thật sự xác định rằng khả năng của vận mệnh bàn quay là hoàn toàn ngẫu nhiên sao? Tại sao ta cứ quay mãi chỉ có ba cái này?” Sau khi cuộc thảo luận kết thúc, Bạch Khải quay về phòng để nghỉ ngơi, nhưng ngay sau khi hắn khế ước với súng thú mới, hắn rõ ràng không thể nào bình tĩnh được, cả đêm đều ở đó nghiên cứu vận mệnh bàn quay.

Dù hắn thử bao nhiêu lần, thì vẫn chỉ nhận được ba khả năng quái dị này.

Số 4: Bá Vương thương Số 5: Hoang Mộc thuẫn Số 6: Bạch Ngọc giản Bá Vương thương có thể giúp Bạch Khải có được sức mạnh cận chiến cực kỳ mạnh mẽ, đồng thời cũng mang lại cho hắn khả năng phòng ngự không kém, xem như là một năng lực tổng hợp.

Mỗi ký tự trên Bạch Ngọc giản đều có hiệu ứng khác nhau, có thể tấn công, di chuyển hoặc tạo ra phép thuật, hữu ích cho các pháp sư trong trận chiến.

Còn mới nhất là cái Hoang Mộc thuẫn, mặc dù không sở hữu khả năng phản kích như Kinh Cức quang hoàn, nhưng lực phòng ngự thì vô cùng mạnh mẽ.

Ba khả năng này xem như vừa có công vừa có thủ, Bạch Khải không có ý kiến gì, chỉ là hắn không thể biết được các số hiệu khả năng khác, khiến hắn cảm thấy lòng ngứa ngáy.

“Hi hi ha ha...”

Xin lỗi chủ nhân, hiệu quả của bàn quay vận mệnh chỉ có thể do chủ nhân phát động, trước lần sử dụng đầu tiên, ta cũng không biết sẽ là năng lực gì a ~” Tên Hề Hoang Đường vẫn duy trì hình dạng của một gã hề, cười tủm tỉm nhìn Bạch Khải,

nói: “Chỉ có thể nói là vẫn chưa đến thời điểm vận mệnh cố định đâu.”

“Tốt a ~” Nghe Tên Hề Hoang Đường giải thích, Bạch Khải chỉ có thể tạm thời cho qua.

Hắn đã cố gắng đạt được trang bị thuộc hệ sinh vật, thậm chí còn vượt qua một chút kỳ vọng, còn lại sáu khả năng khác thì chỉ có thể chờ dịp khác mà thôi.

“Ba loại vũ khí, kết hợp với trò chơi hoang đường, giờ đây ta cũng rất mạnh!” Bạch Khải nhìn vào mặt nạ trong tay, mỉm cười.

Cả đêm dài, ngoài việc tìm hiểu các số hiệu khả năng từ vận mệnh bàn quay, hắn còn thử nghiệm mặt nạ dưới các loại kỹ năng khác, mọi thứ đều diễn ra suôn sẻ.

Nói cách khác, giờ hắn cũng có thể giống như Hoàng Phủ Vô Cữu, tự mình xuống trận chiến đấu.

“Nhưng mà trò chơi hoang đường này chỉ thực sự phù hợp để sử dụng một mình, nếu không rất dễ làm tổn thương đồng đội.”

Bạch Khải vuốt cằm, suy nghĩ một lát rồi nói: “Không đúng, có lẽ nên rủ Alpha họ đến làm quen với một số quy tắc phổ biến của trò chơi, như vậy gặp phải tình huống phát sinh cũng không đến mức không biết làm sao.”

“Hi hi ha ha...”

Mọi chuyện đều nghe theo sự chỉ huy của chủ nhân.”

Tên Hề Hoang Đường bay lên từ tay Bạch Khải, một lần nữa biến thành hình dạng tinh linh và đậu lên vai Bạch Khải.

“Đi thôi, đi xem Gia Cát Thần bọn họ đã tỉnh chưa, đồng thời tìm Minh Hải Lôi Giao để thông báo về việc Chúc Long truyền thừa.”

Đến lúc này, mục tiêu chính đã hoàn thành, chỉ còn lại việc để Delta tiếp nhận bước kế tiếp của Chúc Long truyền thừa.

Về lực lượng thời gian, Bạch Khải rất rõ ràng, đặc biệt là khi nhìn thấy hiệu quả của hư không thợ săn, hắn càng cảm thấy hứng thú với sức mạnh của thời gian.

Bạch Khải rời khỏi phòng, định đi tìm Minh Hải Lôi Giao, nhưng lại nhìn thấy Thập Tam Thái Bảo đang vội vàng chạy tới hướng hắn.

“Đại ca, ngươi đã tỉnh? Thật trùng hợp, chúng ta vừa định đi tìm ngươi.”

Minh Điện tới trước mặt Bạch Khải nói: “Đại diện từ Tây hải đã đến, muốn tìm chúng ta đàm luận về Băng Túc Hải Sát Vương.”

“Tây hải? Họ tự mình đến để yêu cầu à?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên, mọi người vẫn thường nói rằng hải vực rất không đoàn kết, giờ lại vì Băng Túc Hải Sát Vương mà đến đòi người, xem ra sức ảnh hưởng của Băng Túc Hải Sát Vương thật sự rất lớn.

“Đúng vậy, nhưng họ dường như không chỉ là muốn yêu cầu về chuyện đó.”

Minh Điện nghiêng đầu suy nghĩ một chút rồi nói: “Ngoài hải thú ra, họ còn mang theo một số người kỳ lạ đến.”

“Người kỳ lạ?” Bạch Khải có chút nghi hoặc, rồi cùng Minh Điện đi vào đại sảnh.

Lúc này, trong đại sảnh, Tiêu Mục đang ngồi ở vị trí chủ tọa, hai bên hắn là mười hai truyền kỳ hải thú của Minh Hải Lôi Giao.

Với tư cách là nghị viên của biển sâu đại liên minh, Tiêu Mục tất nhiên có vị trí cao hơn mười hai truyền kỳ hải thú, khiến cho sự phân chia chỗ ngồi cũng không thể coi thường.

Nhưng việc bố trí như vậy lại khiến cho những hải thú trong đại sảnh có chút không thoải mái.

“Hừ! Sao lại như vậy phục tùng dưới chân nhân loại, các ngươi phía Nam hải thật sự sa đọa rồi!” Một con cá mập hổ nói với giọng khinh thường: “Cái gì biển sâu đại liên minh, một đám hèn nhát, chỉ bằng tất cả quy phục chúng ta phía Tây hải, để ta đến bảo hộ các ngươi!” “A ~ liên minh với phía Nam hải chỉ là quan hệ hợp tác, chứ không có cái gì phục tùng hay không.”

Mười hai truyền kỳ hải thú rõ ràng có chút không thoải mái, nhưng Tiêu Mục khá điềm tĩnh, nói: “Hơn nữa, ta cũng không

thấy các người có thể tự bảo đảm điều đó đâu ~” “Người muốn chết chắc!” Ánh mắt của cá mập hổ lóe lên sát khí, thân thể vốn nhỏ gọn bỗng trở nên khổng lồ, rõ ràng đang chuẩn bị đánh nhau.

“Bạo Lưu Hồ Kinh, dừng tay.”

Đúng lúc này, một con cá heo đột nhiên lên tiếng: “Chúng ta hôm nay không phải để gây chiến, mà là tới đàm phán.”

“Hừ!” Cá mập hổ nghe vậy có chút khó chịu, nhưng vẫn ngoan ngoãn ngồi xuống.

“Xin lỗi, vì Băng Túc Hải Sát Vương bị bắt, tâm trạng của hắn có chút không tốt, mong được thông cảm.”

Siêu Âm Đồn mang theo vẻ áy náy nhìn Tiêu Mục một cái rồi nói: “Chúng ta có thể xem qua Băng Túc Hải Sát Vương một chút không?” “Đương nhiên có thể, chúng ta vốn không định làm khó Băng Túc Hải Sát Vương.”

Tiêu Mục khẽ vuốt cằm, sau đó có mấy con lính tôm tướng đem Băng Túc Hải Sát Vương mang lên.

Không thể không nói, Băng Túc Hải Sát Vương thật sự có sức sống rất mạnh mẽ, chỉ cần một đêm trạng thái đã rõ ràng hồi phục nhiều.

Và khi bọn họ nhìn thấy Băng Túc Hải Sát Vương, sắc mặt trong nhóm truyền kỳ hải thú phía Tây hải, bao gồm cả Bạo Lưu Hồ Kinh, đều dễ chịu hơn nhiều.

Dù biết rằng họ đến với mục đích khác, nhưng việc xác định rằng Băng Túc Hải Sát Vương vẫn an toàn cũng là điều khá quan trọng.

“Siêu Âm Đồn? Các người sao lại đến đây hết vậy? Như vậy là đến cứu ta sao?” Nhìn thấy nhiều người từ phía Tây hải xuất hiện, tâm trạng chán nản của Băng Túc Hải Sát Vương dần hồi phục, hắn bắt đầu suy nghĩ khác.

“Xem như là thuận tiện mượn cơ hội này để nói về một số chuyện Tây hải và Nam hải.”

Siêu Âm Đồn cười nói.

“Trò chuyện, chuyện này có gì chứ...”

Băng Túc Hải Sát Vương nói với về thử dài, nhưng chưa nói hết câu thì đã thấy Bạch Khải được Thập Tam Thái Bảo dẫn dắt tiến vào.

“Khụ khụ...”

Thật sự nên trò chuyện một chút, điều này có lợi cho cả hai bên hải vực.”

Băng Túc Hải Sát Vương vội vàng chuyển hướng, sau đó khéo léo đứng sang một bên, cẩn thận nhìn về phía Bạo Lưu Hồ Kinh.

“Người làm sao vậy? Ta nhớ trước đó ngươi là người phản đối gia nhập biển sâu liên minh mà?” “Ý kiến của mọi người sẽ thay đổi, không muốn luôn bị giam cầm trong quá khứ.”

Băng Túc Hải Sát Vương có ý nói lại ngần ngừ, không biết nói tiếp cái gì.

Cuối cùng, thời cơ thích hợp đã đến và nhóm người này đã rõ ràng.

“Đây thực sự là một trận chiến lớn.”

Bạch Khải đi vào đại sảnh, nhìn thấy mười đầu hải thú ngồi ở chiếu khách cùng một vài người mặc áo choàng, hắn cảm thấy có chút ngạc nhiên.

Hắn vốn tưởng rằng đội hình nơi Nam hải đã rất lộ bịch, không ngờ phía Tây hải còn khoa trương hơn, không chỉ có nhiều truyền kỳ mà còn rất đông.

Tuy nhiên, những người áo choàng đó mang đến cho hắn cảm giác rất quen thuộc, có lẽ chính là những người kỳ lạ mà Minh Điện đã nói.

“Gia Cát Thần, hiện giờ đến lượt nào rồi?” Bạch Khải không làm gián đoạn cuộc trò chuyện, hắn gật đầu chào Tiêu Mục rồi tiến đến ghế sau, bắt chuyện với Gia Cát Thần.

“Hắn là Tây hải đến để chuộc con tin, đồng thời mong bàn về hợp tác.”

Gia Cát Thần nhún vai nói: “Những hải thú này có ý đồ quá rõ ràng, căn bản không phải là đối thủ của Tiêu truyền kỳ.”

“Chuyện trong dự kiến.”

Bạch Khải cười đáp, trước đó Tiêu Mục một mình dám trực diện mười ba truyền kỳ hải thú, còn đùa bốn bọn họ trong lòng bàn tay, bây giờ còn có ưu thế sân nhà, chuyện trêu chọc những hải thú phía Tây hải không phải là chuyện dễ dàng.

Quả thật, mặc dù Siêu Âm Đồn không phải kém thông minh, sống lâu hơn Tiêu Mục nhiều, nhưng sinh trưởng trong hoàn cảnh khác biệt, hẳn rất nhanh đã bị Tiêu Mục kiểm soát tiết tấu.

Thấy Tiêu Mục chậm chạp không đề cập đến chuyện hợp tác, Siêu Âm Đồn cuối cùng không nhịn được, chủ động mở miệng.

“Gần đây, do xung đột giữa các hải vực, không ít hải thú tử vong, lần này chúng ta đến đây chủ yếu để thảo luận về vấn đề này.”

Tiêu Mục nghe vậy khẽ mỉm cười, nói: “Xin lỗi, ta muốn chỉnh sửa lại cách dùng từ của ngươi, không phải xung đột giữa hải vực, mà là các ngươi chủ động gây tổn thương cho chúng ta mà thôi.”

Nói xong, Tiêu Mục liếc mắt về phía Băng Túc Hải Sắt Vương, ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Trước đó, Tiêu Mục đã nhắc nhở các hải thú phía Nam không vượt biên để truy kích, mục đích là để ngày này, nhưng hẳn cũng không nghĩ đến việc Băng Túc Hải Sắt Vương lại xâm nhập vào phía Nam tấn công Thập Tam Thái Bảo, đồng thời còn bị Bạch Khải bắt làm tù binh.

Chỉ có điều sự việc bất ngờ này đã giúp hắn nắm giữ quyền chủ động nhiều hơn, giờ Tây hải đến bàn chuyện, thì về cơ bản chính là tự chuốc lấy nhục nhã.

Quả nhiên, sau khi nghe lời Tiêu Mục, Siêu Âm Đồn lập tức bị nghẹn lời, hồi lâu mới lên tiếng: “Xin lỗi, điều này thực sự là chúng tôi trước đây đã thất lễ, tôi xin lỗi các ngươi.”

“Xin lỗi cũng miễn, dù sao ta không phải người bị ảnh hưởng, không thể đại diện cho người khác quyết định.”

Tiêu Mục lắc đầu, nói: “Nếu như chuyện xảy ra giữa những người của mình thì ta đây, với tư cách là nghị viên vẫn có thể

ra mặt hòa giải, nhưng giờ thì các người chỉ có thể tự mình bàn bạc mà thôi.”

Nghe lời Tiêu Mục, Siêu Âm Đồn lập tức hiểu ra, suy nghĩ một lát thì nói: “Nếu vậy, xin mời vị người bị ảnh hưởng ra đây, nếu như chúng ta không thể đạt được thỏa thuận, phiền Tiêu nghị viên giúp đỡ giải quyết giúp, được không?” “Đương nhiên có thể.”

Nghe Siêu Âm Đồn thuận lợi vào bầy, Tiêu Mục lộ ra nụ cười âm áp, lập tức vẫy tay gọi Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, đến lượt ngươi, nhớ rằng “Rất tốt” khi đối thoại với đối phương, tuyệt đối đừng quá...

quá phận, hiểu không?” “Đã hiểu.”

Bạch Khải lúc đang nói chuyện với Gia Cát Thần nghe thấy Tiêu Mục triệu hoán trước tiên cảm thấy sững sờ, nhưng khi nhìn thấy nét mặt đầy thâm ý của Tiêu Mục, hắn lập tức hiểu ra.

Nghĩ rằng hòa đàm là dễ, mà đưa ra thành ý lại khó. Đến lúc nói bao nhiêu, chỉ cần giúp hắn hoàn chỉnh cột tháp bí cảnh là được.

Chương 851:

Ta nói 123, người gõ ~ (1) “Là một nhân loại?” Nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, Siêu Âm Đồn nhú mày, trong khi Bạo Lưu Hồ Kinh thể hiện rõ sự khinh thường.

Họ đều cảm nhận được khí tức kỳ lạ phát ra từ Bạch Khải, nhưng nhìn vẻ trẻ trung của hắn, chỉ như một đứa trẻ còn non nớt, họ không tin hắn có thể làm gì trong chốc lát.

“Người chính là người bị hại?” Siêu Âm Đồn hỏi, cố gắng sắp xếp lại suy nghĩ của mình.

“Nói một cách nghiêm túc, ta là người phát ngôn cho những người bị hại.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sửa lại cách gọi của Siêu Âm Đồn.

“Người phát ngôn...”

Siêu Âm Đồn nhìn Thập Tam Thái Bảo, rồi quay sang Băng Túc Hải Sát Vương, khẽ vuốt cằm và hỏi: “Người muốn xưng hô như thế nào?” “Gọi ta là Bạch Khải là được.”

Hắn nở một nụ cười tươi sáng, nói: “Nghe các người nói, Tây hải định bồi thường tổn thất của chúng ta phải không?” “Xem như vậy đi, dù sao đây cũng là lỗi lầm của chúng ta trước đây, nhưng mà...”

Siêu Âm Đồn nói được nửa câu thì bị Bạch Khải cắt ngang.

“Nếu đã đến bồi thường, thì tốt nhất là như vậy.”

Bạch Khải không biết từ đâu lôi ra từng quyển từng quyển giấy, bắt đầu liệt kê các khoản tổn thất.

“Cụ thể quá trình thì ta không cần nhắc đến từng chi tiết, ta chỉ nói về ảnh hưởng mà Băng Túc Hải Sát Vương gây ra cho chúng ta cùng bồi thường.”

“Thứ nhất là tổn thương tinh thần, việc một con hải thú truyền kỳ sống hai ngàn năm tấn công chúng ta, những người hậu bối như chúng ta thực sự cảm thấy rất sợ hãi, do đó cần có bồi thường cho tổn thất tinh thần.”

“Thứ hai là tổn thương thể xác, Băng Túc Hải Sát Vương phát ra hàn khí thật sự quá mạnh mẽ, khiến chúng ta, những con hải thú, đều bị cảm lạnh, vì vậy cần có phí điều dưỡng thân thể.”

“Thứ ba là vì các người đã làm chậm trễ công việc của chúng ta, vốn dĩ chúng ta đi cứu vớt những con hải thú gặp nạn, nhưng lại bị các người chặn lại, cho nên cần có bồi thường cho khoảng thời gian bị trì hoãn.”

“Thứ tư...”

...

“Cuối cùng, do Băng Túc Hải Sát Vương, mà một hòn đảo ở Nam Hải của chúng ta bị sụp đổ, gây ra thiệt hại lớn cho môi trường xung quanh, cho nên cần đến phí phục hồi môi trường.”

Bạch Khải viết ra khoản cuối cùng rồi đưa cho Siêu Âm Đồn, nói: “Còn một vài việc nhỏ không đáng kể, thấy người kiên nhẫn như vậy, ta sẽ không đề cập đến.”

Vừa nghe Bạch Khải nói xong, xung quanh các hải thú liền đồng thời ngã xuống, và Siêu Âm Đồn đang đứng giữa đại dương của Bạch Khải thì bắt đầu nghi ngờ về cuộc đời mình.

Nhân loại này, chắc chắn không phải đến để dọa dẫm họ chứ? “Gia Cát đại ca, sao đại ca lại dùng giấy thế? Mọi người nhân loại không phải đều dùng trí não sao?” Minh Điện nhìn đồng giấy chất đầy đại sảnh với chút nghi hoặc, hỏi.

“Dùng trí não thì không thể tạo cảm giác áp bách như vậy, nhìn xem Siêu Âm Đồn kia, giờ đã bị dọa cho choáng váng rồi.”

Gia Cát Thần cười nói.

“Thì ra là thế, không hổ là đại ca đại!” Minh Điện chờ hải thú bừng tỉnh đại ngộ, nhìn về phía Bạch Khải với ánh mắt sùng kính.

Người có thể điều khiển đại ca họ, quả nhiên không phải là tầm thường.

Tuy nhiên, Siêu Âm Đồn, dù sao cũng là người đứng đầu Tây Hải, rất nhanh đã tỉnh táo lại, nói: “Chúng ta cần thảo luận cụ

thể về các khoản bồi thường sau, nhưng trước tiên chúng ta cần xác nhận một chút với Băng Túc Hải Sát Vương.”

Nói xong, Siêu Âm Đồn quay sang Băng Túc Hải Sát Vương, nhưng không hiểu sao, Băng Túc Hải Sát Vương lại không có dấu hiệu nào cho thấy sự thông hiểu với Siêu Âm Đồn.

“Chậm chạp như vậy, sao lại phiền phức như thế!” Nhìn thấy vậy, Bạo Lưu Hồ Kinh, người vốn rất bức bối vì Băng Túc Hải Sát Vương, cuối cùng không kiềm chế được nổi tức giận, đứng dậy nói: “Tiểu tử, ngươi muốn bồi thường phải không? Được, đánh thắng ta trước đã rồi nói!” Nghe Bạo Lưu Hồ Kinh nói, Bạch Khải hơi lùi lại một bước, nói: “Nhưng mà các người đến đây là để bồi thường, sao còn muốn ta đánh thắng mới được? Ta từ chối.”

“Thật là phiền phức, nếu vậy, đánh thắng ta thì ta sẽ bồi thường gấp đôi tài nguyên cho ngươi!” “Tốt! Một lời đã định, nói dối là chó nhỏ!” Bạo Lưu Hồ Kinh vừa dứt lời, Bạch Khải liền rất sáng khoái đồng ý, đồng thời lập tức xuất ra một bản khế ước để ký tên của mình, sau đó đưa cho Bạo Lưu Hồ Kinh.

Chương 852:

Ta nói 123, người gỗ ~ Bạo Lưu Hồ Kinh không hề chú ý đến vẻ mặt giả hoạt của Bạch Khải và Siêu Âm Đồn, hấn trực tiếp nhỏ một giọt máu tươi của mình lên khế ước, nói: “Đừng có mà viết lách, trực tiếp bắt đầu đi!” “Được rồi.”

Bạch Khải xem xét khế ước một lát, sau đó đưa cho Tiêu Mục, nói: “Tiêu tiên bối, có thể sắp xếp cho chúng ta một sân bãi không?” “Phòng khách này là đủ rồi, nơi này chắc chắn đủ để thực hiện các trận chiến mang tính huyền thoại.”

Tiêu Mục nhận tám khế ước, nhìn kỹ bên trong thấy có nội dung hài hước, nói.

“Vây thì tốt.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, sau đó quan sát Minh Hải Lôi Giao ngồi bên cạnh, hấn ấn xuống một viên trân châu, không gian trong đại sảnh lập tức mở rộng, đủ chỗ cho mấy con hải thú khổng lồ cùng sống động.

Nhìn thấy vậy, Bạo Lưu Hồ Kinh liền hiện ra bản thể của mình, một con cá mập hổ khổng lồ dài vài trăm mét.

“Đến đây, tiểu côn trùng, đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, ta nhường ngươi tiên phong tấn công!” Bạo Lưu Hồ Kinh rất kiêu ngạo, rộng lượng nhường quyền chủ động tấn công cho đối thủ, vẻ mặt đầy thách thức nhìn Băng Túc Hải Sát Vương khiến người nhìn phải đau lòng.

Với sức mạnh và lực bộc phát của Bạo Lưu Hồ Kinh, nếu hấn xuất thủ trước có lẽ còn có cơ hội, nhưng giờ nhường quyền chủ động như vậy chẳng khác nào tìm cái chết! Đầu kia của vong linh trường kiếm đúng là kỳ quặc.

“Đã vậy, ta cũng không khách khí.”

Bạch Khải nghe xong, nhẹ vuốt cằm, gọi Alpha ra, nhưng không để Alpha tấn công, mà để Tên Hề Hoang Đường biến về mặt nạ, mang lên mặt.

Sau đó, trên mặt nạ đột nhiên phát ra một tia quang mang, nhanh chóng quét qua Alpha, mặt nạ trên mặt Bạch Khải biến

thành giống hệt Alpha, đồng thời trên thân cũng xuất hiện một bộ giáp đen tương tự.

“Đây chính là sức mạnh của Alpha sao?” Bạch Khải cảm nhận sức mạnh mãnh liệt chảy xuôi trong cơ thể, tay phải nắm chặt lại, Tịch Diệt chi kiếm phồng chế bản ngay lập tức xuất hiện trong tay hắn, tỏa ra khí tức gần như giống hệt Tịch Diệt chi kiếm.

“Sau khi dung hợp, mức độ phục chế có vẻ cao hơn nhiều, xem ra những kỹ năng này còn có tiềm năng lớn để khai phá.”

Bạch Khải vụt kiếm vài lần, trong khi Bạo Lưu Hồ Kinh vẫn không phát hiện ra điều gì khác thường, hắn nói: “Nhân loại, người không đến thì ta đến.”

Vừa dứt lời, Bạo Lưu Hồ Kinh cảm giác trước mặt có một tia tàn ảnh lướt qua, hắn chỉ cảm thấy trong miệng mình lạnh ngắt, một hàng răng đột ngột rớt xuống.

Bạo Lưu Hồ Kinh cúi đầu xem, chợt phát hiện răng của mình đã bị chém đứt! “Có tốc độ nhanh quá nhỉ!” Lúc này Bạo Lưu Hồ Kinh mới phản ứng lại, biết mình đã gặp phải cọng rom cứng, hắn lập tức sử dụng tinh thần lực tìm kiếm vị trí của Bạch Khải, nhưng lại phát hiện trên người mình không biết từ lúc nào đã xuất hiện mấy chục vết kiếm.

Bị Tịch Diệt chi kiếm công kích, bao gồm cả thân thể và linh hồn đều bị buộc phải tiến vào trạng thái tịch diệt, tự nhiên không có bất kỳ cảm giác đau đớn nào xuất hiện.

Tuy nhiên, sau khi nắm được tiên cơ, Bạch Khải không tiếp tục tấn công bằng Tịch Diệt chi kiếm mà bắt đầu tạo hình hộp quà từ máu thịt của con cá mập hổ.

“Lại chơi trò xiếc gì đây!” Bị tước mất một hàng răng, lại ngẫu nhiên bị đâm cho mấy chục vết kiếm, Bạo Lưu Hồ Kinh đã rõ ràng tức giận hơn trước, hắn không quan tâm hộp quà kia là gì, vẫy đuôi một cái, một dòng nước xiết lập tức làm hộp quà vỡ nát.

Oa ca ca kết...

Chỉ trong thoáng chốc, sương mù tràn ngập, một tiếng cười to bất ngờ vang vọng khắp đại sảnh, khiến Bạo Lưu Hồ Kinh

không khỏi ngừng lại, cẩn thận nhìn chăm chăm vào sương mù nơi xuất hiện một bóng hình khổng lồ.

Cuối cùng, khi sương mù tan đi, một con búp bê hề có hình dáng giống hệt Bạo Lưu Hồ Kinh hiện ra trước mặt mọi người, vẻ ngoài khôi hài cùng âm thanh điên cuồng của nó tạo nên một sự chênh lệch rõ rệt.

Chương 853:

Ta nói 123, người gỗ ~ (3) “Dám đùa nghịch ta!” Nhìn thấy búp bê trước mặt, Bạo Lưu Hồ Kinh lập tức nổi điên, toàn thân tỏa ra một cường độ khí tức mạnh mẽ, Thủy Tinh cung nước biển cũng giống như bị triệu hồi, đùng đưa kịch liệt.

Sau đó, trong đại sảnh rộng lớn, nước biển ồ ạt xuất hiện, chưa kịp chạm đất đã hóa thành dòng nước xiết, lao thẳng vào búp bê, chỉ trong chốc lát đã đánh búp bê thành từng mảnh nhỏ.

Nhưng trước khi Bạo Lưu Hồ Kinh kịp đắc ý, hần đột nhiên cảm thấy đau nhói khắp người, hàng loạt vết thương xuất hiện, ngay cả nội tạng cũng lộ ra ngoài.

Búp bê cười điên dại, mặc dù không thể phản hồi toàn bộ tổn thương, nhưng mà những lời trào phúng của nó khiến Bạo Lưu Hồ Kinh không chịu nổi, phát động toàn bộ sức mạnh và dẫn đến chính mình cũng bị trọng thương.

“Nguyên rửa hệ kỹ năng?” Siêu Âm Đồn thấy vậy thì nhíu mày, nguyên rửa hệ kỹ năng mặc dù không phải là mạnh nhất trong số các hệ thống kỹ năng, nhưng chắc chắn là khó đối phó nhất.

Nếu như Bạch Khải chủ yếu sử dụng nguyên rửa hệ sủng thú, với trí tuệ của Bạo Lưu Hồ Kinh, có lẽ sẽ bị kéo xuống với sức mạnh khủng khiếp.

“Bạo Lưu Hồ Kinh, tốc chiến tốc thắng!” Thấy vậy, Siêu Âm Đồn lúc này thi triển kỹ năng đặc thù của mình để nhắc nhở Bạo Lưu Hồ Kinh, giúp hần bình tĩnh lại khỏi trạng thái mất kiểm soát.

“Đáng ghét, dám chơi trò hề này!” Bạo Lưu Hồ Kinh quay mắt một vòng, thì thấy Bạch Khải thành thoi đứng ở phía sau, đưa lưng về phía hần, ngay lập tức phóng tới Bạch Khải như một làn gió.

Nhưng lúc này, Bạch Khải vẫn đứng yên, trong miệng lầm bầm: “123, người gỗ, không được nói chuyện, không được nhúc nhích!” Khi Bạo Lưu Hồ Kinh sắp lao tới trước mặt Bạch

Khải, Bạch Khải cuối cùng cũng dừng lại, đột ngột quay đầu nhìn về phía hắn.

Chỉ trong khoảnh khắc đó, Bạo Lưu Hồ Kinh không có dấu hiệu dừng lại, sự biến đổi đột ngột từ tốc độ cực nhanh sang đứng yên khiến cho xương cốt của hắn cảm thấy như được thả lỏng.

“Thật sự có thể.”

Thấy Bạo Lưu Hồ Kinh bị trò chơi quái đản “Người gỗ” trừng phạt, Bạch Khải cũng ngạc nhiên, trong lúc này nhân cơ hội, hắn đâm một kiếm vào lòng ngực Bạo Lưu Hồ Kinh.

Lập tức, một cơn đau nhói mạnh mẽ tràn vào đầu óc Bạo Lưu Hồ Kinh, đồng thời giúp hắn thoát khỏi sự khống chế của trò chơi người gỗ, muốn phản công nhưng phát hiện vũ khí trong tay Bạch Khải đã biến thành một thanh Bá Vương thương từ lúc nào.

Chỉ thấy trên cây thương lấp lánh ánh sáng, sau đó, Bạch Khải bộc phát ngay tại chỗ, thậm chí trực tiếp xuyên qua vết thương của Bạo Lưu Hồ Kinh, chui vào bên trong cơ thể hắn, rồi lại từ phía bên kia thoát ra. Đầu tiên là bị Tịch Diệt chi kiếm phá đi lớp phòng ngự, rồi lại bị búp bê phản phệ, và sau đó là tổn thương từ lực lượng tịch diệt.

Bạo Lưu Hồ Kinh, vốn đã mạnh mẽ, giờ trong chốc lát đã trở nên yếu ớt nhiều lần, cộng thêm sức mạnh xuyên thấu của Bá Vương thương, hắn trở nên yếu đuối chưa từng thấy trước đây.

Bị thương nội tạng, Bạo Lưu Hồ Kinh tạm thời không còn sức phản kháng, ngã xuống mặt đất phát ra tiếng gầm thét, không thể nào tiếp cận được Bạch Khải.

“Hô ~ lần đầu tiên tự mình chiến đấu, thật là căng thẳng ~”
Nhìn Bạo Lưu Hồ Kinh đã hoàn toàn mất khả năng chiến đấu, Bạch Khải vỗ vỗ ngực, làm ra vẻ lo sợ.

Nhưng biểu hiện như vậy lại rơi vào trong mắt người khác, nhất là đám truyền kỳ hải thú ở Tây Hải, không khác gì đang giễu cợt hắn.

Cầm Đế Hoàng đánh bại truyền kỳ, lại không hề tổn thương gì, người bảo gọi điều đó là căng thẳng sao?!

Chương 854:

Hắc Âm Ràng Buộc Khi nhìn thấy Bạch Khải nhẹ nhõm chiến thắng, những người trong phe Tiêu Mục cũng không khỏi ngạc nhiên.

Tiêu Mục đã biết việc Alpha đánh bại Băng Túc Hải Sắt Vương, cho nên mới phái Bạch Khải ra sân, vì hắn rất coi trọng sức mạnh chiến đấu của Alpha.

Nhưng không ngờ Bạch Khải lại không cho Alpha ra sân mà tự mình ra tay, lại còn giành được chiến thắng một cách dễ dàng, điều này khiến Tiêu Mục cảm thấy rất bất ngờ.

“Khó trách mà hắn lại đột nhiên ký hợp đồng với bảy sủng, đúng là có chút thành tựu.”

Tiêu Mục nhẹ nhàng vuốt cằm, nhưng ngay lập tức lại cảm thấy nghi ngờ.

Một bộ trang bị mạnh mẽ như vậy, Bạch Khải từ đâu mà có được? Hắn đã lăn lộn ở vùng biển này nhiều năm như vậy, sao lại không nghe thấy gì? “Chả trách lại chọn liên minh với nhân loại, một người trẻ tuổi như vậy mà đã có thực lực mạnh mẽ như thế, thực lực của nhân loại quả thật vượt xa những gì chúng ta tưởng tượng.”

Siêu Âm Đồn nhìn về phía Bạo Lưu Hồ Kinh đang mắng chửi, ánh mắt hắn trở nên sâu sắc hơn và nói: “Nhưng các hạ không thuộc về Nam Hải, việc này mạo hiểm quá rồi.”

“Xin lỗi, ta xin sửa lại, Bạch Khải là bộ trưởng bộ kỹ thuật trong Đại Liên Minh Biển Sâu của chúng ta, mọi chuyện trong Đại Liên Minh cũng liên quan đến hắn.”

Tiêu Mục đột nhiên cắt ngang lời của Siêu Âm Đồn, nói tiếp: “Hơn nữa, hai bên vừa rồi đã ký kết một khế ước, nhớ phải thực hiện nha.”

Siêu Âm Đồn nghe vậy lập tức bị nghẹn lời, tức giận nhìn Bạo Lưu Hồ Kinh.

Tên gia hỏa này không có đầu óc, dễ dàng bị đối phương khiêu khích như vậy, nếu ngươi có bản lĩnh ký khế ước, sao lại

không có bản lĩnh giành chiến thắng trong cuộc thi? Siêu Âm Đồn rất rõ ràng, Bạo Lưu Hồ Kinh đã bị đánh bị thương và thêm vào đó là những kỹ năng kỳ quái của Tên Hề Hoang Đường, chính vì vậy mới dẫn đến thất bại.

Nếu như Bạo Lưu Hồ Kinh cẩn thận hơn, có thể hắn đã không thua.

“Đừng suy nghĩ nhiều, mấy người các ngươi chắc chắn không thể đấu lại tên biến thái đó.”

Đúng lúc này, Băng Túc Hải Sát Vương đột nhiên đi tới bên cạnh Siêu Âm Đồn và nói.

“Biến thái?” Siêu Âm Đồn hơi nhú mày, mặc dù Bạch Khải vừa rồi thể hiện sức mạnh nó không yếu, nhưng cũng chưa đến mức biến thái chứ? “Không phải hắn, mà là nó.”

Băng Túc Hải Sát Vương lặng lẽ chỉ về phía Alpha, không nói thêm gì nữa.

Nếu như vừa rồi là Alpha ra tay, chắc chắn trận chiến đã kết thúc trong nháy mắt.

Dù sao sức mạnh bộc phát của Bạo Lưu Hồ Kinh dù mạnh đến đâu, so với Alpha vẫn còn kém quá nhiều.

Khi thấy Băng Túc Hải Sát Vương biểu hiện như vậy, Siêu Âm Đồn lúc này mới nhìn nhiều hơn về phía Alpha.

Alpha dường như cảm nhận được, nên liếc mắt nhìn Siêu Âm Đồn.

Chỉ trong tích tắc, Siêu Âm Đồn cảm nhận được một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt từ phía Alpha.

Cảm giác giống như bên cạnh hắn có một thanh kiếm cô bị bụi phủ bắt ngờ rời khỏi vỏ.

Gã gia hỏa này, thật sự rất nguy hiểm! “Đã tranh tài xong, vậy các vị Đại Hải, chúng ta có thể tiếp tục thảo luận không?” Tiêu Mục nhảy bèn nhận ra sự biến hóa của Siêu Âm Đồn, lập tức đưa ra một bậc thang.

“Đương nhiên có thể, chúng ta hôm nay chính là vì chuyện này mà tới.”

Siêu Âm Đồn chậm rãi vuốt cằm và nói: “Tuy nhiên trước đó, đã có người tiến đến trước để đưa ra thỉnh cầu hợp tác.”

Khi nghe thấy Siêu Âm Đồn nói, Tiêu Mục và Minh Hải Lô Giao liếc nhìn nhau, trong mắt không có chút gì ngoài ý nguyện, đồng thời nhìn về phía những người áo choàng kia.

“Các vị Tây Hải mang theo bộ lạc người đến, liệu có phải là dự định gia nhập cùng chúng ta trong Đại Liên Minh Biển Sâu không?” Trên mặt Tiêu Mục hiện lên một nụ cười kỳ lạ, trong khi mấy người áo choàng thì tháo mũ ra, để lộ ra gương mặt của mình.

“Từ một góc độ nhất định mà nói, đúng là như vậy.”

Một nam tử dẫn đầu, có đôi mắt hẹp khẽ vuốt cằm và nói:

“Tuy nhiên không phải chúng ta gia nhập Đại Liên Minh Biển Sâu, mà là các ngươi gia nhập bộ lạc của chúng ta.”

Nghe lời nói này của nam tử, lập tức tạo ra một làn sóng xô xao.

Những hải thú truyền kỳ của Đại Liên Minh Biển Sâu đều bộc lộ vẻ khó chịu trên mặt.

Có người nóng tính thậm chí định hành động ngay lập tức.

Trái lại, bên Tây Hải lại không tỏ ra bất cứ phản ứng nào trước lời nói này, có vẻ như đã chấp nhận chuyện này.

“Quả nhiên người đến không thiện, người thiện không đến, có thể làm cho Tây Hải đột nhiên hợp nhất lại, chắc chắn bộ lạc phải có thành ý hơn.”

Trên mặt Tiêu Mục hiện lên một nụ cười nhẹ, ánh mắt quét về phía Siêu Âm Đồn bình tĩnh, dường như đã đoán được ý định của Tây Hải.

Nếu thật sự Tây Hải đã gia nhập bộ lạc, chắc chắn sẽ không có chuyện lớn tiếng như thế mà tới đây, hiện giờ đã làm rõ cục diện này, rất hiển nhiên Tây Hải đã suy tính kỹ lưỡng.

Phụ thuộc vào cường giả, vứt bỏ kẻ yếu, những người này ở Tây Hải quả thật đã nhận thấy tình hình đặc biệt hiện tại.

“Thành ý khó mà nói, chỉ là so với cái gọi là hợp tác của các ngươi nhân loại thực tế hơn một chút.”

Nam tử lộ ra nụ cười nham hiểm và nói: “Dù sao giờ đây nhân loại cũng chỉ là vật nuôi của bộ lạc chúng ta mà thôi, sao có thể hiểu được những ý nghĩ cao siêu của bọn ta.”

“Đúng vậy, nhưng chính những vật nuôi đó lại khiến các người không thể không rời bỏ quê hương của mình, không phải sao, Hắc Thủy Cự Mãng?” Nghe lời chế nhạo từ nam tử, sắc mặt Tiêu Mục vẫn bình thản như cũ, ngược lại nam tử kia lộ rõ vẻ không hài lòng.

“Hắc Thủy? Chẳng lẽ là con quái thú truyền kỳ của bộ lạc Hắc Thủy? Hắc không phải ở bên kia ngàn nham thạch lâm sao? Sao lại chạy đến Tây Hải được?” Bạch Khải khi nghe vậy thì hơi ngỡ ngàng, bộ lạc Hắc Thủy chỉ cách liên bang một cái Thiên Nhai rừng đá, tuy liên bang không có đặt Bức Tường Hoang Vu ngăn cách như sa mạc hoang vu, nhưng cũng nghiêm ngặt lắm, sao lại để Hắc Thủy Cự Mãng chạy ra ngoài được? Chẳng lẽ quay lại trả thù? Trước đây hắn đã giết hai con hắc mãng.

“Ha ha ha...”

Chỉ là một chút khô cằn mà thôi, vứt bỏ cũng đã vứt bỏ rồi.”

Hắc Thủy Cự Mãng thản nhiên cười, ánh mắt quét qua mười hai đầu truyền kỳ hải thú của Đại Liên Minh, nói: “Ta biết rõ các vị tại sao lại chọn hợp tác với liên bang, nhưng ta muốn nói rằng, với tư cách là siêu phàm sinh vật, các người thực sự không cần thiết như vậy.”

“Từ khi ý chí Gaia tỉnh thức, chẳng lẽ các người chưa phát hiện những biến hóa của bản thân sao?” “Không, hoặc có thể nói, thế giới này đang có biến hóa ~” Hắc Thủy vừa nói ra, mười hai truyền kỳ hải thú bao gồm cả hải thú Tây Hải đều rơi vào trạng thái im lặng.

“Biến hóa?” Bạch Khải thấy thế càng thêm hiếu kỳ, hắn vừa tấn thăng đến truyền kỳ, căn bản không rõ ràng những gia hỏa này đang nói về biến hóa gì.

Nếu phải nói, có lẽ chỉ là gần đây hắn gặp phải nhiều thần thoại chủng.

“Từ khi ý chí Gaia khôi phục, vị trí trong thế giới này rõ ràng đã được nói lỏng, bên bộ lạc hiền nhân cũng sẽ chú ý đến

điểm này.”

Tiêu Mục nhắm mắt lại, nói.

“Thế giới bình cảnh?” Bạch Khải nhướn mày, có vẻ như đã hiểu ra điều gì.

Tiêu Mục dừng lại một chút và nói: “Đúng, sự nói lỏng của bình cảnh thế giới, con đường tiến lên của những sinh vật truyền kỳ sẽ một lần nữa mở ra.

Lúc đó, toàn bộ cục diện thế giới sẽ xảy ra biến đổi.”

“Tiến lên tiếp? Là chỉ Thần Thoại?” Bạch Khải chợt hiểu ra, nếu thật sự thời đại Thần Thoại khôi phục, với số lượng truyền kỳ kinh khủng của bộ lạc kia, dù chỉ có 1% hoặc thậm chí một phần ngàn, cũng không phải là nhân loại có thể ngăn cản nổi. Đến khi đó, sự cân bằng giữa bộ lạc và liên bang chắc chắn sẽ bị phá vỡ, thậm chí sẽ hình thành xu hướng nghiêng về một bên.

Không có gì đáng ngạc nhiên khi Hắc Thủy lại tự tin lớn như vậy.

“Chỉ là hiện tại mới chỉ là khả năng này mà thôi, không cần phải lo lắng, hơn nữa nếu con đường Thần Thoại thật sự mở ra, sự phụ của người Minh Hoàng chắc chắn sẽ là những người đầu tiên bước vào.”

Trên mặt Tiêu Mục vẫn treo nụ cười nhẹ nhàng, nhìn về phía Hắc Thủy đang kiêu ngạo, nói: “Nhưng gã gia hỏa này nhất định sẽ dùng chuyện này ra để thuyết phục, hẳn là có đủ lý do, nếu không thì đúng là quá ngốc rồi.”

Quả nhiên, thấy nhóm truyền kỳ hải thú đều bị mình tác động, Hắc Thủy thừa thắng xông lên, nói: “Ta biết rõ tại đây có rất nhiều siêu phàm sinh vật chưa đạt đến điểm giới hạn kia, nhưng cảm tạ quà tặng từ ý chí thế giới, chúng ta đã phát hiện ra một phương pháp có thể nhanh chóng gia tăng sức mạnh của bản thân, thậm chí là cả một bộ tộc.”

Nói xong, Hắc Thủy sau lưng vài bóng hình tháo bỏ áo choàng ra, rõ ràng là tám người đều là nhân loại thuần túy.

Sau khi được Hắc Thủy chỉ thị, tám người này bước tới giữa đại sảnh, rồi đồng thời quỳ một gối xuống, giống như đang

triều báỉ thần linh.

Sau đó, tám người lần lượt dâng lên từng đầu Đại Xà hư ảnh, không phải thuộc tính trường hợp đặc biệt, nhưng đều không ngoại lệ, từ trong huyền diệu hiện ra hình dáng của Hắc Thủy Đại Xà.

“Thú hồn sư? Những gia hỏa bộ lạc này, không lẽ...?” Khi thấy Hắc Thủy đột nhiên thả ra mấy tên Thú hồn sư, Bạch Khải lập tức hiểu rõ, mà hình dấu ấn đen trên đầu tám người càng chứng minh cho phỏng đoán của hắn.

Ràng buộc chú ấn, thú hồn dung hợp! Chỉ thấy ánh sáng màu đen từ dấu ấn ràng buộc trên đầu họ chiếu xuống, hư ảnh Đại Xà dần dần dung hợp vào trong cơ thể tám tên Thú hồn sư đó, thân thể nhóm Thú hồn sư bắt đầu từ từ xuất hiện đặc điểm của Đại Xà.

Mất dọc, vậy, răng nanh...

Mặc dù vẫn duy trì hình dáng của con người, nhưng từ bản chất đã biến thành một đầu Xà nhân hoàn toàn.

“Bạch Khải, cái dấu ấn ràng buộc kia cho ta cảm giác...

Thật là đen tối...”

Khi cái dấu ấn màu đen đó xuất hiện, trong lòng Gia Cát Thần đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác chán ghét mãnh liệt.

“Hắc ám? Người có thể phát hiện ra chi tiết gì trong cái dấu ấn này không?” Bạch Khải hơi nhíu mày, hỏi.

“Có thể, cái dấu ấn này hoàn toàn khác biệt với những dấu ấn mà ta đã tiếp xúc, nó hỗn loạn, tà ác, giống như tích tụ toàn bộ những tâm trạng tiêu cực vào bên trong.”

Trong mắt Gia Cát Thần hiện lên mãnh liệt chán ghét, sau lưng bốn dấu ấn có màu sắc không đồng nhất lấp lánh qua lại, cùng với tám dấu ấn Hắc Ám lộ ra có sự không hợp nhau.

“Tâm trạng tiêu cực tập hợp?” Bạch Khải nhíu mày nói: “Có lý, Thú hồn sư thực sự sẽ sinh ra những hình thái biến dạng trong quá trình ép buộc đến cực đoan, việc tạo ra một lượng lớn tâm trạng tiêu cực là điều bình thường.”

“Nhưng mà nhìn tình huống này, bộ lạc này rõ ràng đang nắm giữ phương pháp gia tăng tỷ lệ thức tỉnh tích cực cho ràng buộc chú ấn.”

Nếu như chỉ là một người, Bạch Khải có lẽ sẽ không nghĩ như vậy, nhưng bây giờ Hắc Thủy lập tức lôi ra tám Thú hồn sư có ràng buộc chú ấn, điều này rõ ràng tạo ấn tượng mạnh mẽ.

Nếu như chỉ đơn thuần có Ngự Linh sư quân đoàn, có vẻ không đủ.

Ngay lúc Bạch Khải đang bận tâm, tám đầu Xà nhân cuối cùng cởi bỏ dấu ấn ràng buộc, tám luồng khí tức khác biệt nhưng mạnh mẽ từ cơ thể của nhóm Xà nhân bắt đầu toát ra.

Cùng lúc đó, một hình ảnh của tám đầu cự mãng hư ảnh xuất hiện đằng sau Hắc Thủy, nối liền với tám người Xà nhân, khi đó khí tức của Hắc Thủy bỗng nhiên bành trướng.

Hắc Thủy rõ ràng đang dùng sức mạnh của tám Xà nhân để tăng cường chính mình.

Chương 855:

Tám kiệt tập lại như thế nào? Cảm nhận từ tám kiệt tập bên kia không ngừng tràn tới một nguồn lực mạnh mẽ, Hắc Thủy trên mặt không khỏi nở ra một nụ cười đắc ý.

“Chư vị đã thấy, sự khôi phục của Gaia mang đến sự thay đổi lớn nhất, đó chính là ràng buộc chú ấn.”

“Chú ấn này không chỉ giúp Thú hồn sư mãi mãi có được sức mạnh từ những sinh vật siêu phàm của chúng ta, mà còn có thể gia tăng rất nhiều sức mạnh tín ngưỡng cho họ.”

“Nói cách khác, chỉ cần có đủ sức mạnh tín ngưỡng, bất kỳ ai cũng có thể trở thành Thần Thoại!” Những lời của Hắc Thủy có sức hấp dẫn mạnh mẽ khiến cho vùng biển Nam Hải và Tây Hải dậy sóng, trong khi Hắc Thủy không bỏ lỡ thời cơ, tiếp tục nói: “Bộ lạc chúng ta có phương pháp bồi dưỡng Thú hồn sư hoàn chỉnh cùng với biện pháp thức tỉnh tài năng, bao gồm cả hải thú, tất cả đều có thể áp dụng phương pháp này để tăng tốc độ trưởng thành của tộc nhân.”

Nói đến đây, Hắc Thủy dừng lại một chút, nhìn về phía Tiêu Mục và Bạch Khải, nói: “Chúng ta cũng đã thử nghiệm, Ngự Thú sư cũng có thể trở thành Thú hồn sư và đồng thời thức tỉnh ràng buộc chú ấn.

Chỉ cần các người đồng ý, cũng có thể trở thành một viên trong số những sinh vật siêu phàm.”

Những lời của Hắc Thủy vừa được phát ra, ngay lập tức khiến cho cuộc họp của nhân loại trở nên rối loạn, mọi người đều bắt đầu suy nghĩ về sự thật trong lời nói của Hắc Thủy. Đúng lúc này, một giọng nói không đúng lúc đã thu hút sự chú ý của mọi người.

Bạch Khải vượt cằm, nhìn về tám tên Xà nhân, nói: “Bọn họ đều là Ngự Thú sư chuyển hóa thành Thú hồn sư, đúng không?” “Quả đúng là liên bang nhân loại xuất sắc nhất, đúng vậy, họ đều là từ Ngự Thú sư chuyển hóa mà thành.

So với những nô lệ yếu ớt bắt đầu từ con số không, họ mạnh hơn rất nhiều, dễ dàng hơn rất nhiều.”

Hắc Thủy khẽ vuốt cằm, nói: “Thế nào, Bạch Khải có muốn thử xem không? Một Ngự Thú sư truyền kỳ chuyển hóa sẽ có thực lực không thấp hơn ta, thậm chí còn mạnh hơn cũng khó nói.”

Những lời Hắc Thủy rất hấp dẫn, nhưng khi Hắc Thủy vừa định bổ sung thêm vài câu thì Bạch Khải đã không chút do dự lắc đầu.

“Xin lỗi, ta không có ý định làm người dự bị lúc này, mà lại...”

“Ta thấy những Thú hồn sư này cũng chưa chắc đã mạnh như vậy...”

Bạch Khải vừa nói xong, Hắc Thủy không khỏi nhú mày, còn tám tên Xà nhân thì có vẻ bàng hoàng, dường như có chút xấu hổ.

Dù sao họ không phải sinh ra trong bộ lạc nhân loại, nên khi từ bỏ danh phận nhân loại, họ vẫn còn một chút kháng cự trong sâu thẳm tâm hồn.

Thấy cảnh này, Siêu Âm Đồn đột nhiên đứng dậy, nói: “Vậy thì, Hắc Thủy, ngươi không bằng cho chúng ta xem sức mạnh của những Thú hồn sư này đi.”

Siêu Âm Đồn vừa dứt lời, bao gồm cả Minh Hải Lôi Giao trong nhóm truyền kỳ hải thú cũng lập tức trở nên yên tĩnh, đồng loạt nhìn về phía tám tên Xà nhân.

“Đương nhiên có thể.”

Hắc Thủy nhẹ gật đầu, nói: “Tuy nhiên, tám người này là nhân tài xuất sắc nhất của bộ lạc Hắc Thủy chúng ta.

Mặc dù không tới mức truyền kỳ, nhưng thực lực cũng không hề yếu.

Không biết có vị nào muốn xuống chỉ điểm một chút không?” Nghe như vậy, bầu không khí có phần nghiêm trọng, nhưng những người xung quanh đều nhìn về phía Bạch Khải, người đã dẫn đầu chất vấn.

“Ta? Xin lỗi, ta nghĩ không cần phải.”

Bạch Khải quét mắt nhìn tám kiệt tập, ý nghĩa không cần cũng rất rõ ràng.

Dù vừa mới thăng tiến, Bạch Khải đã thực sự đạt tới truyền kỳ, và mới đây đã chiến đấu với Bạo Lưu Hồ Kinh, chứng minh thực lực của mình.

Còn về tám kiệt tập, phần lớn chỉ có thực lực của bậc đại sư, nên nếu Bạch Khải xuống đó thì đúng là có phần coi thường các bạn trẻ.

Tuy nhiên, tám kiệt tập lại không nghĩ như vậy, sau khi nhìn Hắc Thủy trầm mặc một lúc, có một người đàn ông trung niên chải tóc vuốt ngược tiến lên.

“Danh tiếng truyền kỳ của Bạch Khải chúng ta cũng đã nghe nói qua, tài năng kinh người khiến người khác ao ước.”

Người đàn ông ánh mắt thâm sâu, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Có lẽ Bạch Khải không thể hiểu nổi khổ của những người có tài năng bình thường như chúng ta, nhưng nếu như Bạch Khải đã không coi trọng chúng ta, không biết liệu có hứng thú nhận khiêu chiến với cả tám người chúng ta hay không?” “Vậy thì không được đâu.”

Bạch Khải nghe vậy chỉ gãi đầu, định nói gì thêm thì bị Tiêu Mục cắt lời.

“Bạch Khải, hãy đồng ý với họ đi.”

Tiêu Mục nhìn sâu vào mắt Bạch Khải, nói.

“Được thôi.”

Bạch Khải nghe vậy thở dài bất đắc dĩ, nhìn về phía hàng ngũ tám kiệt tập, nói: “Vậy thì, hiện tại bắt đầu nhé?” Vừa dứt lời, tám kiệt tập lập tức đồng thời phát ra khí thế của mình, tám loại sức mạnh khác nhau đồng thời thể hiện ra.

Gió, đất, sấm sét, lửa, răng, bóng tối, thú, và cái chết.

Tám loại sức mạnh độc lập riêng biệt nhưng lại hòa hợp với nhau, khí tức và sức mạnh quán lấy nhau, tạo thành một cơn bão sức mạnh giống như gần sát đến thực lực truyền kỳ.

“Có thể tăng cao khí tức của bọn họ đến mức truyền kỳ? Ràng buộc chú ẩn này thật sự mạnh mẽ như vậy sao?” Minh Hải Lôi

Giao thấy thế không khỏi lộ vẻ kinh ngạc, bất giác cảm thấy hứng thú với ràng buộc hắc ám.

“Không thể có sức mạnh tự nhiên sinh ra, càng đừng nói là từ đại sư đến truyền kỳ.”

Bạch Khải nghe vậy nhún vai, nhìn lại đằng sau vẫn chập chờn với hình ảnh của Hắc Thủy, anh chậm rãi lấy ra một mẫu kim loại, bắt đầu điêu khắc.

“Còn dám coi thường chúng ta như thế!” Tóc vuốt ngược thấy vậy ánh mắt lóe lên, xuất thủ trước tiên, một cơn lốc gió xuất hiện, lao về phía Bạch Khải.

Cơn lốc này có tốc độ cực nhanh, uy lực vô cùng, ngay cả Thập Tam Thái Bảo đứng ở một bên cũng cảm thấy nổi da gà.

Không chỉ có vậy, những cái khác trong tám kiệt tập cũng lần lượt phát động công kích, dàn ra một áp lực mạnh mẽ khiến cho cả nhóm truyền kỳ hải thú xung quanh cũng cảm thấy bất an.

Tuy nhiên, mục tiêu của công kích chủ yếu vẫn là Bạch Khải, nhưng anh vẫn bình thản như trước, tiếp tục điêu khắc thứ gì đó.

Cuối cùng, khi những công kích ấy sắp rơi xuống đầu Bạch Khải, một cơn thần long phương Đông rất đẹp bất ngờ xuất hiện trước mặt Bạch Khải, một cái vỗ cánh làm không gian xoay tròn, hóa thành một cơn bão không gian, nuốt trọn tất cả công kích từ tám kiệt tập.

Khi Delta xuất hiện, mọi người trong hải tộc cảm nhận được một cảm giác áp chế từ trong huyết mạch, ngay cả các sinh vật truyền kỳ cũng không khỏi muốn quỳ bái.

“Huyết mạch Thần Long trong người Delta ngày càng nồng đậm.”

Minh Hải Lô Giao ánh mắt lóe lên, mặc dù hắn là sinh vật truyền kỳ và có thực lực cao hơn Delta, nhưng huyết mạch lại thấp hơn một cấp.

Nếu hắn cũng có thể hóa thân thành Thần Long huyết mạch, thực lực của hắn ít nhất có thể vượt lên một cấp độ lớn.

Nhận định này khiến Minh Hải Lô Giao không khỏi nhìn về phía Minh Điện và Thập Tam Thái Bảo.

Mặc dù Minh Điện và những người khác vẫn chưa đạt tới truyền kỳ, nhưng họ đã có huyết mạch Long tộc, tương lai chắc chắn sẽ thành tựu cao hơn bọn họ.

Nghĩ đến đây, Minh Hải Lô Giao đã đưa ra quyết định.

Trong khi đó, Delta lại xuất hiện một cách rõ ràng ngoài dự đoán của Hắc Thủy, khiến cho tám kiệt tập càng thêm ngỡ ngàng.

Nhờ vào ràng buộc hắc ám, sức mạnh của họ đã trong thời gian ngắn tăng lên gần đạt đến trạng thái truyền kỳ, vậy mà lại chỉ dễ dàng như vậy bị Delta hóa giải? “Không gian lưu đầy...”

Quả thật là sự kế thừa hoàn hảo của quyền lực nghị trưởng.”

Ngũ Lão Tinh đột nhiên xuất hiện trong đại sảnh, nhìn về phía Delta đang dễ dàng hóa giải công kích của tám kiệt tập, ánh mắt lóe lên một tia hồi tưởng.

“Gặp Ngũ Lão Tinh.”

Khi thấy Ngũ Lão Tinh xuất hiện, nhóm Minh Hải Lô Giao lập tức đứng dậy, kính cẩn hành lễ.

“Chúng ta chỉ rời đi một lát, sao lại để bộ lạc những dã thú này đi vào được?” Bạch Tuộc Tinh nhìn Hắc Thủy, trong mắt lóe lên một tia ghê tởm.

“Bẩm báo Ngũ Lão Tinh, họ là theo chân người Tây Hải đến.”

Minh Hải Lô Giao đem những gì vừa xảy ra báo lại, không ngờ rằng sắc mặt Ngũ Lão Tinh càng lúc càng khó coi.

“Thật sự có ý định hợp tác với những dã thú đó, các ngươi đã quên thân phận của mình rồi sao?” Sắc mặt Ngũ Lão Tinh trở nên khó coi, nói: “Tiêu tốn sinh mệnh bằng thủ đoạn cũng không đáng để ngưỡng mộ, phát triển huyết mạch của bản thân mới là con đường duy nhất.”

Nghe đến huyết mạch từ Ngũ Lão Tinh, tất cả hải thú ở đây đều lộ ra vẻ xấu hổ.

“Thật sự tốt hơn nhiều nếu các ngươi tìm hiểu về huyết mạch của bản thân, đừng suốt ngày nghĩ đến những con đường tắt.”

Ngũ Lão Tinh lại nhắc nhở một lần nữa, rồi ngẩng đầu nhìn vào trong đại sảnh.

Lúc này, Delta vẫn đang cùng tám kiệt tập giằng co. Đối mặt với tám kiệt tập đang thi triển công kích với thanh thế lớn, Delta vẫn thể hiện bình tĩnh, chỉ duy trì không gian xoáy và hóa giải toàn bộ công kích của họ.

“Hô ~ cuối cùng cũng xong.”

Đúng lúc này, Bạch Khải cuối cùng đã đặt tay xuống công cụ, nhìn về phía tám kim loại có chú ấn, hài lòng nhẹ gật đầu.

“Delta, hãy mang những đồ vật này đưa cho họ.”

Bạch Khải đưa tám kim loại cho Delta, Delta khẽ vuốt cầm, trong mắt xuất hiện ánh nến lấp lánh, tám kim loại lập tức biến mất trong tay Bạch Khải.

Sau đó, tám kim loại xuất hiện ở trên đầu của người đàn ông chải tóc vuốt ngược, khiến hắn giật nảy mình.

“Cái gì vậy? Chẳng lẽ là một phù văn công kích?” Nghĩ đến những danh hiệu của Bạch Khải, người chải tóc vuốt ngược bản năng muốn né tránh, nhưng khi nhìn thấy chỉ là một tám kim loại bình thường, hắn lại cảm thấy yên tâm.

“Chỉ là những thứ gây chói mắt như vậy.”

Người chải tóc vuốt ngược hừ lạnh một tiếng, sau lưng Đại Xà hư ảnh lóe lên, định tiếp tục gia tăng cường độ công kích.

Tuy nhiên, Delta lại nhanh hơn bọn họ một bước, chỉ thấy Delta vỗ tay một cái, tạo ra một không gian vặn vẹo, khiến cả tám kiệt tập đột nhiên nhận ra quanh họ không gian bắt đầu siết chặt lại, cưỡng ép buộc họ phải đứng thành một vòng.

Ngay trước mặt họ, bất ngờ hiện ra một tám kim loại, hoàn toàn giống với tám mà Bạch Khải vừa làm.

Sau đó, chỉ nghe Bạch Khải búng tay, tám kim loại trên đó có chú văn đột ngột phát ra ánh sáng chói mắt, chiếu rọi vào mặt của tám kiệt tập. Ánh sáng này không chứa năng lượng cường đại, nhưng tám kiệt tập vẫn đồng loạt phát ra những tiếng kêu đau đớn, hình ảnh Đại Xà đã hòa nhập vào cơ thể họ bỗng nhiên bị đẩy ra ngoài, những đặc tính Xà nhân đặc biệt trên cơ thể của tám kiệt tập cũng biến mất.

“Cái này...

Sao có thể!” Hắc Thủy thấy cảnh này thì lộ ra vẻ khó tin, mặc dù tám kiết tập vẫn chưa mãi mãi hóa thú nhân, nhưng cũng không đến mức bị trục xuất đột ngột như vậy.

“Thật khó tiếp nhận sao? Chẳng phải của mình thì vĩnh viễn không phải, loại này hòa hợp cưỡng ép ra thành thứ phẩm, không cảm thấy ngại gì khi phải lấy ra sao.”

Bạch Khải liếc mắt nhìn tám kiết tập đang nằm rên rỉ trên mặt đất, trong mắt lóe lên một tia đồng tình.

Tám kiết tập lại như thế nào, hy sinh sinh mệnh để đổi lấy loại sức mạnh không ổn định này, mãi mãi cũng chỉ là hoa trong gương trăng trong nước mà thôi.

Chương 856:

Biển Sâu Đại Liên Minh Mở Rộng Bạch Khải nói ra những lời như một cái chùy nặng đánh vào lòng những hải thú cùng nhân loại, mong ước đối với đội ngũ tám kiệt tập lực lượng bỗng chốc tan biến.

Mặc dù bọn họ không rõ ràng Bạch Khải đã sử dụng văn phù gì, nhưng chỉ riêng việc khắc một tấm văn phù mà đã có thể xua tan sức mạnh, thì quả thật không có giá trị gì nữa.

“Người rốt cuộc đã làm gì với bọn họ?” Hắc Thủy từ từ bình tĩnh lại, ánh mắt sâu xa nhìn vào mắt Bạch Khải, nơi tấm kim loại đã được Delta thu hồi.

“Không có gì, chỉ là giúp bọn họ trừ tà mà thôi.”

Bạch Khải thoải mái thu hồi tấm kim loại có khắc tán hồn chú ấn, hỏi: “Người xem, giờ đây hình người của bọn họ tốt đẹp biết bao.”

Hắc Thủy sầm mặt, ánh mắt lạnh lùng nhìn Bạch Khải, dừng một chút rồi nói: “Nếu đã vậy, vậy ta sẽ không quấy rầy nữa.”

Nói xong, Hắc Thủy biến thành hình dạng cự mãng, không quay đầu lại bay khỏi Thủy Tinh Cung.

Còn tám kiệt tập thì bị bỏ lại không thương tiếc.

“Gia hỏa này, chạy nhanh thật đấy!” Bạch Khải thâm tắc lưỡi, định bảo Alpha đuổi theo, nhưng bị Tiêu Mục ngăn lại.

“Không cần, hắn đã được truyền tống đi rồi.”

Tiêu Mục một tay lướt qua một viên trân châu lớn, hình ảnh Thủy Tinh Cung bên ngoài lập tức hiện ra, cho thấy Hắc Thủy Cự Mãng đã chui vào một mảnh sương đen và biến mất.

Không chút do dự, hắn chạy nhanh về bên cạnh Tiêu Mục.

“Tiền bối, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, tiếp theo ta cũng không quan tâm nữa.”

Bạch Khải chào Tiêu Mục, tìm một nơi hẻo lánh ngồi xuống, ngay lập tức rơi vào trầm tư.

Nhìn dáng vẻ của Hắc Thủy bộ lạc, rất rõ ràng là đã tìm ra phương pháp ràng buộc hắc ám, nhưng rõ ràng không ổn định cho lắm.

Nếu có thể phổ biến phương pháp này ở trong một cuộc chiến chính diện, liên bang sẽ chiếm ưu thế.

Nhưng suy nghĩ đến việc Hắc Thủy bộ lạc lại để lộ loại thủ đoạn này, ta không thể không hoài nghi rằng bộ lạc vẫn nắm giữ phương pháp thú nhân hóa vĩnh viễn.

Không, có khả năng họ đã nắm giữ rồi! Bạch Khải ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hắc Thủy, thầm chấp nhận suy nghĩ này.

Xem ra cần phải nghiên cứu thêm một chút phương pháp đối phó với hắc ám ràng buộc, Thú Hồn Sư rồi.

“Bạch Khải truyền kỳ thật sự rất lợi hại, vậy mà có thể dễ dàng giải quyết đối thủ.”

Lúc này, Siêu Âm Đồn đi ra, trước tiên là cung kính chào Ngũ Lão Tinh, rồi mới quay sang phía Bạch Khải.

Chính xác mà nói là hướng về phía Gia Cát Thần.

“Chỉ ta nắm giữ thông tin, ràng buộc chú ấn dường như đến từ phía nhân loại.

Vừa rồi ta cũng đã thấy tương tự chú ấn trên người tiểu huynh đệ này, hẳn là vị này cũng là Ngự Linh Sư?” “Đúng vậy, ta là Ngự Linh Sư.”

Bởi vì tám kiệt tập bị đuổi đi, hắc ám ràng buộc chú ấn cũng theo đó tiêu tan, Gia Cát Thần đã lấy lại được trạng thái. Đối diện với câu hỏi của Siêu Âm Đồn, Gia Cát Thần cũng tự tin thừa nhận.

“Vậy có thể phiền tiểu huynh đệ thể hiện ra ràng buộc chú ấn của Ngự Linh Sư cho chúng ta xem được không?” Siêu Âm Đồn với chút dò xét trong mắt hỏi.

Nghe lời Siêu Âm Đồn, Gia Cát Thần và Bạch Khải liếc nhìn nhau, lập tức nhẹ gật đầu.

“Đương nhiên không thành vấn đề.”

Nói rồi, Gia Cát Thần gọi ra Garuru.

Là sinh vật cấp Lãnh Chúa, Garuru rõ ràng có chút căng thẳng khi bị chú ý đến bởi một đám truyền kỳ sinh vật, nhưng vẫn chắn trước người Gia Cát Thần để bảo vệ cho hấn khỏi bị tấn công.

“Không cần căng thẳng, họ không phải tất cả đều là kẻ thù.”

Gia Cát Thần nhẹ nhàng vỗ vỗ vào đùi Garuru, lúc này Garuru mới dần bình tĩnh lại, thân mật cọ cọ vào Gia Cát Thần.

Sau đó, hữu nghị chú ẩn bỗng nhiên hiện ra trên đầu của một người một sói, ánh sáng màu xanh thắm tràn xuống bao phủ bọn họ.

Ngay sau đó, ánh sáng tiến hóa bùng nổ, Garuru tức thì tiến hóa thành Băng Dực Lang Hoàng, xuất hiện trước mặt mọi người.

“Mượn nhờ ánh sáng tiến hóa để tăng cường thực lực, đúng là đáng tin hơn phương pháp ràng buộc hắc ám kia.”

Siêu Âm Đồn nhìn thấy thế khê vượt cằm, mặc dù bộ lạc hắc ám ràng buộc cũng có tác dụng tương tự, nhưng so với ánh sáng tiến hóa đại diện cho ý chí thế giới, vẫn là cái này đáng tin cậy hơn.

Chỉ có điều, biên độ tăng trưởng này quả thật hơi nhỏ.

Nhưng Gia Cát Thần dường như đã biết họ nghĩ gì, ngay khi Băng Dực Lang Hoàng tiến hóa thành công, hấn lại triệu hồi ra Máy Móc Long Tử Thú, đồng thời kích hoạt dừng khí chú ẩn, dẫn đến tiến hóa thành Trảm Viêm Bạo Long Thú.

“Cỗ đại chủng sinh vật?” Hơi thở cổ xưa từ Long Tử Thú khiến Ngũ Lão Tinh nhớ lại những lần khổng chế hoang dã trên đại địa, biển cả và thậm chí bầu trời, không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Chỉ là không để họ kịp hỏi thăm nguồn gốc của Long Tử Thú, Gia Cát Thần lại có hành động mới.

“Garuru, Long Tử Thú, ràng buộc dung hợp!” Theo tiếng gầm của Gia Cát Thần, hữu nghị chú ẩn cùng dừng khí chú ẩn đột ngột dung hợp, hai đầu sủng thú đều hóa thành hai đạo quang mang đỏ và lam, xông về phía ràng buộc chú ẩn.

Chỉ trong nháy mắt, một hơi thở mạnh mẽ từ chú ẩn lan tỏa ra, một sinh vật hoàn toàn mới với hình dáng vĩ đại xuất hiện trước mặt mọi người.

Sinh vật này mang một bộ giáp kim loại, giống như một kỵ sĩ, thân thể hai bên lần lượt được trang trí bởi Băng Dực Lang Hoàng và Trảm Viêm Bạo Long Thú đặc trưng, phần che tay thì được cấu thành trực tiếp từ đầu của Garuru và Long Tử Thú.

“Phốc...”

Omega thú đã ra đời rồi?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi thôn thức, cảm nhận được khí tức Đế Hoàng từ kỵ sĩ, đã là không còn sức lực mà thốt ra lời nói.

Nếu có một ngày hắn phát triển được một trò chơi hình thức chữ số thế giới, hắn nhất định sẽ để Gia Cát Thần làm đại diện, nếu không thì quá lãng phí! Hai đầu súng thú dung hợp tiến hóa rõ ràng khiến mọi người bất ngờ, thậm chí ngay cả những người đến chỉ để ngăn chặn Minh Hải Lôi Giao cũng bắt đầu quan tâm.

“Hai đầu súng thú dung hợp, vậy mà có thể có được loại khí tức này, có vẻ như đồ vật có thể làm cho ý chí thế giới thức tỉnh, quả nhiên không bình thường.”

Ngũ Lão Tinh khẽ vuốt cằm, đột ngột nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch bộ trưởng, ta nhớ rằng trong truyền thuyết, ràng buộc chú ẩn này dường như cũng do người tạo ra phải không?” Đám lão gia này, không phải không biết chuyện đời, sao lại biết rõ như vậy? Bạch Khải nghe thấy vậy trong lòng bức tức, nhưng vẫn gật đầu, nói: “Toàn bộ hệ thống Ngự Linh Sư đều do ta sáng lập, nói vậy cũng không sai.”

“Vậy ràng buộc chú ẩn này, có giống với bộ lạc Hắc Ám không?” Ngũ Lão Tinh tiếp tục hỏi, nhưng Bạch Khải không vội giải thích, mà chỉ chỉ về phía Gia Cát Thần, nói: “Mắt thấy mới là thật, tự các ngươi xem đi.”

Ngũ Lão Tinh nghe vậy khẽ vuốt cằm, không nói gì thêm, nhìn về phía Gia Cát Thần.

Lúc này Gia Cát Thần đã thích ứng với trạng thái ràng buộc dung hợp, nhìn vào sinh vật thần tuần trước mặt, ánh mắt lóe

lên vẻ kiên quyết.

Loại ràng buộc biến dạng này, nhất định phải tiêu diệt! “Từ hôm nay trở đi, người sẽ được gọi là võ hầu thú!” Nghe lời Gia Cát Thần, võ hầu thú vui vẻ gầm lên trời, loại khí thế mạnh mẽ khiến cả đám truyền kỳ hải thú cũng phải chú ý.

Tuy nhiên, võ hầu thú hiển nhiên không thể duy trì lâu, sau một lát lại trở về hình dạng ban đầu, vẫn nằm dưới đất với tám kiệt tập, bất kể là Gia Cát Thần hay Long Tử Thú cùng Garuru, tất cả đều phấn chấn.

Thậm chí, khí tức của Long Tử Thú và Garuru còn mạnh hơn một chút.

“Hiệu quả sau khi giải trừ còn có thể cường hóa bản thân nữa?” Siêu Âm Đồn nhảy bén nhận ra sự thay đổi khí tức của Long Tử Thú và Garuru, đối với ràng buộc chú ấn đã có nhận thức hoàn toàn mới.

“Thuận tiện hỏi một chút, vừa rồi loại tiến hóa này có tiêu hao gì không? Ví dụ như sinh mệnh?” Gia Cát Thần nghe thấy lắc đầu, nói: “Ngoại trừ tinh thần lực ra, không có gì khác tiêu hao cả.”

“Ngự Linh Sư và sủng thú giữa chúng vốn là cùng nhau trưởng thành, ràng buộc càng mạnh thì giá trị trưởng thành càng cao, không có cái gì chủ thứ phân chia.”

“Những kiểu nghiền ép những người khác ràng buộc, là không nên tồn tại!” Gia Cát Thần lắc đầu thu hồi hai đầu sủng thú, sau đó trở lại bên cạnh Bạch Khải, đột nhiên sắc mặt hấn đổi, khăn trương thở hổn hển.

“Ôi, vừa rồi ta giống như đang giảng đạo cho một đám truyền kỳ sinh vật nhỉ?” “Không sai, lại còn rất nghiêm túc!” Bạch Khải giờ ngón cái với Gia Cát Thần, nói: “Khí thế đó, đúng là vị trí trung tâm của tuyến thủ.”

“Người đừng đùa ta.”

Khuôn mặt Gia Cát Thần tràn đầy sự cười khỏ, nói thật, nếu không vì ảnh hưởng của hắc ám chú ấn, hẳn có lẽ cũng sẽ không làm loại chuyện này.

“À mà, người đã nắm giữ ràng buộc dung hợp từ khi nào? Ta sao đến giờ chưa nghe người nói qua?” Bạch Khải tò mò hỏi.

“Ta cũng vừa mới nắm giữ, có lẽ do chịu ảnh hưởng từ Hắc Âm chú ấn.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải gạt đầu, nhìn về phía tám kiệt tập đã bị Hắc Thủy Cự蟒 bỏ rơi, im lặng suy nghĩ.

Có lẽ từ những gia hỏa này ta có thể biết thêm một chút thông tin về bộ lạc? Một bên khác, Siêu Âm Đồn đã quyết định, lấy ra một cái ốc biển nói vài câu, ba đạo hơi thở mạnh mẽ đột nhiên xuất hiện trong Thủy Tinh Cung.

Về điều này, Ngũ Lão Tinh cũng không có chút ngạc nhiên nào, hiển nhiên đã sớm đoán trước.

Ba đầu này chính là Tây Hải Bán Thần hải thú.

“Ba vị, ta cho rằng gia nhập vào Biển Sâu Đại Liên Minh đối với chúng ta rất có ích, các người có thể xem xét.”

Siêu Âm Đồn tiến tới ba hình bóng kia, đơn giản báo cáo lại tình huống vừa rồi.

“À, ra như vậy...”

Một đầu Bán Thần hải mã nhẹ nhàng vuốt cằm sau khi nghe Siêu Âm Đồn báo cáo, rồi nhìn về phía Ngũ Lão Tinh, nói: “Chúng ta Tây Hải định tham gia vào Biển Sâu Đại Liên Minh, các người đồng ý chứ?” “Lão đồ vật, đây là thái độ của một lời cầu xin gia nhập sao?” Bạch Tuộc Tinh khinh bỉ méo miệng, ngay lập tức nhìn về phía Tiêu Mục, nói: “Tiêu nghị viên, người cảm thấy thế nào?” “Tây Hải cùng Nam Hải nếu có thể ngừng chiến tranh, ta đương nhiên rất vui mừng.”

Tiêu Mục mỉm cười, Tây Hải gia nhập vào đại liên minh thì tương đương với liên bang đã giảm bớt một mối lo trong tương lai, hẳn đương nhiên sẽ không phản đối.

“Đã như vậy, thì chuyện này quyết định vậy.”

Bạch Tuộc Tinh khẽ vuốt cằm, đồng ý yêu cầu của Tây Hải.

“Dựa theo quy định, ba người các người lão đồ vật sẽ gia nhập nghị hội, trở thành một viên trong nghị hội, mọi chuyện trong

liên minh đều cần thông qua nghị hội phê chuẩn, có vấn đề gì không.”

Hải mã Bán Thần lắc đầu, nói: “Điều này ta không hứng thú, ta chỉ cần cầu một điểm, Tây Hải đãi ngộ giống như Nam Hải, bao gồm cả Ngự Thú Sư và Ngự Linh Sư.”

“Nhân loại liên bang nhất định phải cung cấp cho chúng ta Ngự Thú Sư và Ngự Linh Sư ngang bằng với Nam Hải, nhằm thúc đẩy sự trưởng thành của hải thú, có được không?”

“Đương nhiên là nên như vậy.”

Tiêu Mục mỉm cười, đồng ý với yêu cầu của Tây Hải.

Biển Sâu Đại Liên Minh, lại một lần nữa mở rộng!

Chương 857:

Tử thú xâm nhập Tây Hải đã quyết định tham gia vào Biển Sâu Đại Liên Minh, bầu không khí lập tức trở nên hòa hoãn hơn.

“Lão Hải mã, sao đột nhiên lại nghĩ thông suốt và chịu hợp tác với nhân loại?” Bạch Tuộc Tinh đi tới hỏi Hải mã Tây Hải.

“Hừ! Ta là vì vị kia nên mới đồng ý, nếu không thì ta chẳng thèm hợp tác với nhân loại trong bất kỳ trường hợp nào.”

Hải mã Tây Hải hừ lạnh, không giấu giếm sự khinh thường của mình với nhân loại, trong khi Tiêu Mục và Bạch Khải đều làm lơ.

Trước đó, nếu không nhờ có Phạm bà bà ra mặt, Tây Hải, Nam Hải và những Bán Thần hải thú khác cũng sẽ không đồng ý tham gia vào Biển Sâu Đại Liên Minh.

Hải thú trong khu vực không lồ này hầu như không xem các sinh vật khác ra gì, nên Tiêu Mục cũng không bận tâm lắm.

“Bà bà thật sự lợi hại!” Bạch Khải nghe vậy càng tỏ ra sùng bái đối với Phạm bà bà, và cũng cảm thấy tò mò về tuổi tác của bà.

Những Bán Thần này phần lớn sống từ ba đến bốn nghìn năm, nên Phạm bà bà hiển nhiên có tuổi đời còn lớn hơn họ.

“Bất quá còn một vấn đề, chúng ta cũng cần sự trợ giúp của các người.”

Hải mã Tây Hải đột nhiên sắc mặt nghiêm túc nói: “Mấy hôm nay, trong Tây Hải có không ít hải thú xuất hiện những biến dị kỳ quái, và những biến dị này còn lây lan không thể khống chế.”

“Chuyện này không phải lĩnh vực ưu thế của chúng ta, nên chúng ta muốn tìm kiếm sự trợ giúp từ nhân loại.”

Nghe đến đây, Bạch Khải và Tiêu Mục đều ngạc nhiên, nhìn nhau đầy im lặng.

Hiển nhiên là họ đang cầu cứu, nhưng lại tỏ ra một bộ mặt kiêu ngạo, không biết có nên nói rằng Tây Hải đang thông minh hay ngu dốt.

“Có thể cho ta xem qua một chút các hải thú bị biến dị không?” Bạch Khải tiến lại gần Hải mã Tây Hải hỏi.

Hải mã Tây Hải liếc Bạch Khải, trong khi Bạch Tuộc Tinh nhanh chóng giới thiệu: “Vị này là trưởng bộ kỹ thuật của chúng ta trong Biển Sâu Đại Liên Minh, đồng thời cũng là người thừa kế huyết mạch của vị đại nhân kia.”

Nghe đến lời giới thiệu, thái độ của Hải mã Tây Hải lập tức thay đổi, từ không quan tâm chuyển sang kính sợ.

“Trời ạ, không biết bà bà đã làm gì mà khiến hải thú tôn kính như vậy?” Bạch Khải thấy vậy càng tò mò về quá khứ của Phạm bà bà, tự hỏi không biết có nên quay về hỏi bà không, nhưng nghĩ đến tính cách của bà, hẳn chỉ có thể tạm gác lại.

Bên kia, Hình Duy đã mang một thi thể hải thú bị đóng băng lên giữa đại sảnh.

“Đây là hải thú Tây Hải bị biến dị, thân thể rõ ràng đã chết, nhưng vẫn duy trì hoạt động, và sức mạnh còn mạnh hơn trước.”

Hình Duy giải thích: “Trạng thái này tương tự với sinh vật chết, nhưng quan trọng nhất là, sinh vật này bên trong hầu như không có linh hồn, chỉ giống như là bị một sức mạnh nào đó dẫn dắt để hoạt động bình thường.”

“Vì vậy, chúng ta gọi sinh vật này là tử thú.”

Nghe xong lời của Hình Duy, các hải thú Tây Hải đều rơi vào trầm mặc, trong khi bên Nam Hải, bọn Bạch Khải lại lộ vẻ mặt kỳ lạ.

“Bạch Khải, sao mà ta thấy giống như những hải quái tận thế ngày xưa?” Nicolas đến gần thi thể hải thú nhìn một chút rồi nói.

“Có không nhìn thấy, chính là Tử Vong chi lực.”

Alpha đặt tay lên khối băng, nhẹ nhàng nhấn một cái, ngay lập tức khối băng vỡ vụn, lộ ra thi thể hải thú bên trong.

Khi lớp băng bị loại bỏ, làn khói đen từ thi thể tử thú bỗng bay ra, khuếch tán xung quanh, khiến đám hải thú bên Tây Hải sắc mặt thay đổi, họ muốn nhanh chóng bọc lại thành băng lần nữa.

Những thi thể tử thú này không ngừng tỏa ra khói đen, cho đến khi chúng hoàn toàn tan rã.

Bị nhiễm khói đen này, một phần sinh vật xung quanh cũng sẽ dần bị đồng hóa thành tử thú, đây cũng là một trong những lý do mà họ ở Tây Hải chủ động quyết định hợp tác.

Nhưng chưa kịp để Hình Duy xuất thủ, thì ở phía sau Alpha, Tịch Diệt Chi Long bỗng xuất hiện, nhẹ nhàng hút vào làn khói đen, gần như không còn.

Khi đó thi thể tử thú cũng như tan chảy khi gặp băng tuyết.

“Cái này...”

Hình Duy thấy vậy ánh mắt thay đổi, đồng thời nhìn về phía các Bán Thần Tây Hải cũng có sự chuyển biến.

Dù có chút khác biệt, nhưng họ vẫn cảm nhận được hơi thở tương tự từ Alpha và tử thú.

“Các ngươi không nghiên cứu gì cả, những tử thú này bị Tử Vong chi lực ăn mòn mới trở thành như vậy.”

Bạch Khải ngẩng đầu hỏi: “Bên kia Rừng Băng Tử Vong vẫn ổn chứ?” “Chắc chắn không có vấn đề, từ giờ trở đi chúng ta sẽ thường xuyên cử người đi kiểm tra, phong ấn vẫn còn nguyên vẹn.”

Minh Hải Lô Giao lắc đầu, rồi nhìn về phía Hình Duy nói: “Nhưng mà phần lớn khu vực của Rừng Băng Tử Vong là ở Tây Hải, nên ta không rõ, nhưng hẳn là không có tổn thất.”

Phong ấn kiểu này rất dễ bị tác động từ bên ngoài, nếu như Tây Hải bị phá hủy, thì bên họ cũng không có lý do gì mà không chịu ảnh hưởng.

Nghe vậy, Bạch Khải hiểu rõ, nhìn về phía các hải thú Tây Hải nói: “Như vậy thì nguồn cơn khá rõ ràng.”

“Chỉ là ta biết, có một số người mặc áo giáp đen và các bộ lạc đã đến tìm Tây Hải các vị rồi?” Hình Duy nghe vậy trong mắt

lóa lên tinh quang, nói: “Ý của ngươi là, biến hóa ở Tây Hải là do những kẻ đó gây ra?” Bạch Khải gật đầu, hoàn toàn nắm giữ Tử Vong chi lực, và có thể lợi dụng Tử Vong chi lực để gây rối chỉ có thể là bàn tay của một tổ chức nào đó.

Hiện tại loại bỏ khả năng tử vong phân thân đột phá phong ấn, nguồn cơn không cần nói cũng rõ ràng.

Có Bạch Khải cung cấp manh mối, Hình Duy liền xâu chuỗi mọi chuyện lại, không trách được tử thú chỉ xuất hiện ở Tây Hải, hóa ra là do bọn họ gây ra.

Chỉ đáng tiếc rằng họ còn đang suy xét nên hay không hợp tác với các bộ lạc, kết quả lại biến thành dẫn sói vào nhà.

“Vừa rồi ta thấy thú cưng của ngươi hút Tử Vong chi lực, chẳng lẽ Liên Minh đã tìm ra cách giải quyết?” Hải mã Tây Hải nhìn Alpha mà không bị ảnh hưởng, hỏi.

“Xin lỗi, thú cưng của ta chỉ là một ví dụ, chúng ta vẫn chưa tìm ra cách giải quyết Tử Vong chi lực.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Nhưng mà trên người những hải thú này không phải chỉ có Tử Vong chi lực, mà ngược lại có thể nghiên cứu một chút.”

Theo phản hồi từ Alpha, khối này có một số điểm tương tự với những thứ hấn đã gặp ở Tinh Linh Tổ Địa, nhưng chất lượng thì kém hơn nhiều.

Hoặc có thể nói, rất giống với Tử Vong Kỵ Sĩ, chỉ là một cái hòa vào kim loại, một cái hòa vào giáp.

Trước đây không có mẫu vật, nhưng giờ Tây Hải lại có nhiều tử thú như vậy, vừa lúc có thể nghiên cứu một chút.

“Vậy thì nhanh lên mà nghiên cứu, nếu không đợi chúng khuếch tán ra, chẳng có lợi gì cho ai.”

Hải mã Tây Hải lộ vẻ sốt ruột, vì hấn là di sản cổ xưa nhất của Tây Hải, rất lo lắng cho sự tồn vong của Tây Hải.

Nhưng khi thấy vẻ mặt lo lắng của Hải mã Tây Hải, Bạch Khải lại lộ ra nụ cười nham hiểm.

“Rất xin lỗi, nghiên cứu này cần rất nhiều tài nguyên, trong tay ta không có, nên tạm thời không thể bắt đầu.”

“Và hơn nữa, các người Tây Hải cũng chưa bồi thường đúng mức, vì vậy...”

“Cái gì bồi thường?” Hải mã Tây Hải có chút nghi hoặc, sau khi nhận tấm khế ước từ tay Bạch Khải, không khỏi rung mình, trầm mặc một lúc lâu, rồi đưa khế ước cho Bạo Lưu Hồ Kinh đang phục hồi.

“Tài nguyên cho nghiên cứu do chúng ta Tây Hải phụ trách, Bạch Bộ trưởng, người chỉ cần đưa ra một danh sách là được, còn những bồi thường...”

“Bạo Lưu Hồ Kinh, người sau này sẽ đi theo Bạch Bộ trưởng, khi nào hoàn thành thì lúc đó trở về...”

Nghe vậy, Bạo Lưu Hồ Kinh có chút ngẩn ngơ, tiếp nhận khế ước xem xét và ngay lập tức bị choáng váng.

“... ”

Kẻ thất bại phải bồi thường gấp đôi tài nguyên, cần phải thanh toán ngay lập tức, nếu có khát nợ sẽ chịu lãi suất, mỗi giây...”

Trên khế ước có rất nhiều điều khoản mà Bạo Lưu Hồ Kinh không để ý, nhưng điều khủng khiếp nhất chính là lãi suất.

Từ lúc hắn thất bại đến giờ, số tiền lãi cần trả đã lên đến một phần mười.

“Người cái này...”

Nhân loại, người đang đùa giỡn ta?!” “Cái này không thể trách ta, chính người không xem mà thôi!” Bạo Lưu Hồ Kinh sắc mặt trở nên vô cùng khó coi, muốn xé khế ước, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt chằm chằm của Ngũ Lão Tinh và Nicolas, hắn chỉ đành im lặng thu khế ước lại.

Tinh thể còn mạnh hơn người, không phải chỉ là việc bồi thường tài nguyên thôi sao, hải vực đâu cũng có, nhiều nhất chỉ tốn vài trăm năm không nghỉ ngơi.

Hơn nữa, đâu chỉ có Băng Túc Hải Sát Vương này, thứ bồi thường này đều do kẻ này gây ra, sao hắn có thể bỏ qua chứ.

Tây Hải gia nhập liên minh, Ngũ Lão Tinh cùng ba Bán Thần Tây Hải sẽ rời đi để nghiên cứu các vấn đề về hình thái ý thức

của hai biển, trong khi Minh Hải Lô Giao và Hình Duy chờ truyền kỳ hải thú sẽ nghiên cứu các sự vật cụ thể.

“Bạch Khải, ta nghe nói người ở đây gặp Tử Vong phân thân, thế nào rồi?” Sau khi mọi người rời đi, Tiêu Mục mới hỏi.

“Rất khó đối phó, nếu không nhờ Vương truyền kỳ lợi dụng Tinh Không chỉ hoàn áp chế, và thêm vào tính chất đặc thù của Tinh linh tổ địa, thì chắc chắn đã không thể áp chế, nhưng cuối cùng vẫn để bọn chúng chạy mất.”

Bạch Khải nghĩ một chút rồi kể lại cho Tiêu Mục.

Nghe vậy, Tiêu Mục lộ vẻ biểu cảm quả đúng như vậy, nói: “Quả nhiên, chỉ có lực lượng đến từ hư không mới có thể áp chế được tử vong.”

“Lực lượng đến từ hư không?” Bạch Khải không khỏi hiện lên hình ảnh của Đại Ác Ma, còn Tiêu Mục thì giải thích: “Nguồn tử vong chúng ta không thể khảo cứu, nhưng từ những tình báo gần đây chúng ta nắm được, tử vong rất có thể đến từ hư không.”

“Vì vậy, chỉ có lực lượng đồng dạng đến từ hư không mới có tác dụng với tử vong.”

Tiêu Mục nhìn Bạch Khải nói: “Ta nhớ người có không ít sủng thú có loại lực lượng này phải không? Có lẽ cuộc gặp gỡ tử vong này cũng là do số mệnh an bài.”

“Loại số mệnh này thì tốt hơn là không.”

Bạch Khải nghe vậy có chút không vui, mỗi lần gặp tử vong phân thân đều vô cùng nguy hiểm, mặc dù cuối cùng cũng thoát khỏi, nhưng hẳn không thể đảm bảo mỗi lần đều được vận may tốt như vậy.

Chỉ cần một lần không có ai cứu, cả thôn sẽ gặp vận xui.

“Bất quá vấn đề tử thú vẫn cần nghiên cứu một chút, nếu không về sau gặp phải sẽ quá bị động.”

Bạch Khải vuốt cằm, trong đầu thoáng hiện cảnh tượng Tư Mã Tịnh khi rời đi.

Dù họ đi đâu, đều có thể gặp Tử Vong bàn tròn, rõ ràng không phải ngẫu nhiên, mà có vẻ như những kẻ này đã chuẩn bị rất

kỹ lưỡng.

Chương 858:

Nhân công chế tạo Thiên Khải chỉ linh Biển sâu Đại Liên Minh.

Bạch Khải tháo mặt nạ hoang đường xuống, đồng thời tán loạn Tịch Diệt chỉ kiếm trong tay.

“Những con thú chết này chí ít cũng đã lây nhiễm bệnh từ mười đời trước, virus gây tử vong rất hiếm gặp; cơ bản là không thể phục vụ cho việc nghiên cứu cần thiết.”

Nhìn những thi thể của các con thú đã được giải phẫu thành từng bộ phận trước mắt, Bạch Khải lắc đầu, nói: “Để nghiên cứu hiệu quả, tốt nhất là nên bắt được những con thú đã chết ở đời thứ ba.”

Ken két ken két? (“Lão đại, có cần ta đi tìm không?”) Alpha, con thú đã chết, dùng sức hút toàn bộ sức mạnh tử vong còn sót lại vào Tịch Diệt chỉ kiếm, hỏi.

“Không cần, biển quá rộng lớn, dù người có nhanh mấy cũng không hiệu quả, chuyện này vẫn nên giao cho Đại Liên Minh.”

Bạch Khải lắc đầu, biển sâu với diện tích bao la và điều kiện phức tạp, nếu chỉ phụ thuộc vào một mình người để tìm kiếm giữa vô số thú chết, thật sự rất lãng phí thời gian.

Vì vậy, sau khi gia nhập Đại Liên Minh, Tây Hải đã cử một lượng lớn hải thú đi tìm kiếm thú chết, thậm chí bên Nam Hải cũng bắt đầu gia tăng nhân lực, đề phòng thú chết xâm nhập vào vùng biển của họ.

“Nhưng mà việc tìm kiếm lung tung không mục đích như vậy cũng thật sự là lãng phí thời gian, vẫn nên nghĩ ra chút biện pháp khác.”

Bạch Khải quay sang nhìn Shuke, người cũng đang phân tích số liệu, nói: “Shuke, bên nhóm tám kiệt tập có hỏi ra được gì không?” “Tạm thời chưa có, tám kiệt tập đã bị phong ấn bằng rất nhiều phù chú, không thể dùng sức mạnh.”

Shuke lắc đầu, nói: “Chúng ta đã thử qua, Tam Sinh Hồn Kiếp có thể thăm dò một phần ký ức của họ, nhưng chỉ cần chạm

đến một điểm mấu chốt, phù chú sẽ phát động.”

“Ban đầu định mạo hiểm thử một chút, nhưng tỷ lệ thất bại quá cao, nên chúng ta đã từ bỏ.”

“Khuếch đại như vậy?” Bạch Khải hơi nhú mày, Hắc Thủy mặc dù đã xem thường tám kiệt tập, nhưng Bạch Khải lại không dám lơ là, mà ủy thác Minh Hải Lôi Giao giúp đỡ tìm kiếm ký ức hữu dụng.

Chỉ là hiện tại, việc Hắc Thủy dám vứt bỏ tám kiệt tập như rác rưởi quả thật khiến Bạch Khải thấy họ rất tự tin với phù chú của chính mình.

“Có khả năng không để chính bọn họ mở miệng, có thể sẽ tránh được những phù chú này không?” Bạch Khải vuốt cằm, nói.

“Về lý thuyết có thể, Siêu Âm Đồn top trong lĩnh vực này, nhưng nhóm người này đã bị tẩy não khá nghiêm trọng, Siêu Âm Đồn vẫn đang từ từ gỡ bỏ ảnh hưởng của Hắc Thủy Cự Mãng, chỉ là cần thời gian.”

Jerry bổ sung, sau đó nhắm mắt lại.

“Thì ra là như vậy.”

Bạch Khải nghe xong hiểu rõ, nhìn qua Beita, người cũng đang nhắm mắt lại, hơi nghi ngờ một chút.

“Các người đang làm gì vậy? Dành thời gian tu luyện à?” Sau khi tiến hóa thành Tam Sinh kiếp sói, ba ý thức của Husky cũng hiếm khi hành động đơn lập, không phải không có thời gian, mà là không có gì quá nhiều ý nghĩa.

Dù sao đối với họ, thân thể chỉ là một phương tiện, bất cứ lúc nào cũng có thể ngưng tụ, linh hồn mới là cốt lõi, và ba ý thức cùng tu luyện hiệu suất tự nhiên sẽ cao hơn.

A ô a ô! (Dĩ nhiên không phải, bản uông chỉ đang tự hỏi về cuộc sống mà thôi.) Beita mở mắt, đôi mắt màu vàng ánh lên sự u buồn. (Sinh mệnh là gì? Ý thức tồn tại? Thân thể sinh ra? Cả hai thực sự thiếu một cái cũng không được? Nếu như không có linh hồn, liệu có phải vẫn là sinh mệnh không?)

“Con giáp này, gần đây uống lộn thuốc hả?” Nghe Beita nói,

Bạch Khải không khỏi rùng mình, không biết nên đánh giá thế nào.

“Từ quan sát của ta gần đây, có khả năng.”

Ngưu Bì Xà không biết từ đâu chui ra, chế giễu nhìn Beita, nói: “Ai nói linh hồn và thân thể đều thiếu một cái không được? Người chẳng phải vẫn là chỉ có thân thể không có linh hồn, trông vẫn phong độ như thường sao.”

A ô a ô... (Vậy thì rắn ngu ngốc của người mới như vậy ngốc nghếch? Ngay cả năng lực của Thanh Đồng Long cũng dùng không ra...) Beita khinh bỉ liếc mắt nhìn Ngưu Bì Xà, không chút che giấu sự châm biếm của mình.

“Chó ngốc, linh hồn người cũng không tầm thường đâu! Nhìn người làm sao cắn chết ta!” A ô a ô! (Rắn thôi, mau buông ta ra, nếu không ta sẽ không khách khí đâu!) Ngưu Bì Xà cắn một cái vào dưới chân Beita, khiến Beita đau đến bật dậy, trong khi Shuke và Jerry thì trực tiếp rời khỏi bản thể.

Bình thường họ không hay rời bỏ bản thể, nhưng trong tình huống này, thật sự là không cách nào giữ được mặt mũi.

“Mấy ngày gần đây Ngưu Bì Xà sao không ở lại bí cảnh? Hình như luôn thấy hắn.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, Ngưu Bì Xà nói thời gian trong bí cảnh giờ bị phá hỏng quá nặng, hắn tu luyện không còn tác dụng gì, nên dứt khoát ra ngoài.”

“Thời gian bí cảnh...”

Nói đến cũng đã lâu lắm rồi, thông tin về thời gian bí cảnh vẫn chưa có chút tin tức nào.”

Bạch Khải nghe vậy giật mình, nói: “Đúng rồi, Delta đâu? Từ khi ra khỏi Chúc Long bí cảnh không thấy?” “Còn chưa thấy, cùng lượt đi vào Thập Tam Thái Bảo và Tây Hải hải thú đều đã ra ngoài, chỉ còn Delta vẫn ở trong bí cảnh của Long tộc, có thể có thu hoạch gì đó.”

Shuke nói: “Bảy con thú cưng có bốn đầu là Đế Hoàng sinh vật, còn một con phải là truyền kỳ, Delta có vẻ như vẫn cảm thấy áp lực lớn, nên chăm chỉ tu luyện.”

“Đúng vậy, Ita trên là cao đẳng Đế Hoàng, áp lực này không nhỏ.”

Bạch Khải nghe vậy rất tán thành, một đội ngũ mà huyết mạch cấp bậc lại vượt qua cả truyền kỳ, Đế Hoàng, quân vương ba cấp bậc lớn, đừng nói Delta, chính Bạch Khải còn cảm thấy rất áp lực.

“Kia Epsilon và Jetta đâu?” “Epsilon cũng đang tu luyện ở đây, còn Jetta...”

Shuke liếc mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, Bạch Khải cũng theo nhìn lại, thì thấy Gamma và Jetta đang thong thả thưởng thức đồ ăn và bánh ngọt.

“Hai người bọn họ đều có thể trực tiếp hấp thụ năng lượng, nên chỉ cần ăn là được, không cần cố gắng.”

Bạch Khải: “...”

Thật sự là ghen tỵ với thể chất.”

Chỉ cần ăn cũng có thể tăng cường, năng lực này thực sự là không ai có.

“Nói đến, Beita con hàng này sao vậy, trông như bị nhập ma.”

Bạch Khải nhìn về phía Beita hiện vẫn đang đánh nhau với Ngưu Bì Xà, hỏi.

“Do Thiên Khải chỉ linh dẫn dắt, chúng ta gần đây đang tiến hành nghiên cứu liên quan, sau đó con hàng này như vậy.”

Jerry bỗng mở miệng, nói: “Hắn đã chơi đủ rồi, tiếp tục đi.”

“Ừm.”

Shuke nhẹ gật đầu, cùng Jerry quay về bản thể, kéo Beita trở lại vị trí nghiên cứu.

“Nghiên cứu Thiên Khải chỉ linh? Định mở rộng hệ thống máy móc lên những trang bị khác à?” Bạch Khải vừa suy nghĩ một chút đã hiểu được dự định của Husky.

Shuke bản thân có khả năng mở linh, mà Thiên Khải chỉ linh hiệu quả cũng tương đồng, không chừng họ thực sự có thể làm được.

“Nếu quả thực có thể mở rộng thì có thể chế tạo một quân đoàn Ngự Thú sĩ có chất liệu Tinh Thần kim, chuyên môn khắc chế Tử Vong bàn tròn không?” Bạch Khải vuốt cằm, nhưng rất nhanh ném ý nghĩ đó sang một bên.

Không nói Shuke có thể hay không chế tạo ra Thiên Khải chi linh, chỉ riêng việc thu thập Tinh Thần kim cũng khá khó khăn, để chế tạo quân đoàn cũng cần tính toán đến xác suất sinh ra của Tinh Thần kim, trừ phi có một trận diệt tuyệt cổ đại nào đó.

Nhưng lúc này, cũng không cần thiết phải chế tạo.

“Đi xem thử bên Tiêu truyền kỳ có manh mối gì không, cũng tiện hỏi tài nguyên ta cần có chưa.”

Bạch Khải duỗi lưng, rời khỏi bí cảnh căn cứ, vừa mới ra ngoài, lập tức thấy một cái miệng to như chậu máu lao về phía mình.

“Trời ạ, đây là cái gì quỷ!” Ngâm ~ Một tiếng kiếm minh vang lên, Alpha Tịch Diệt chỉ kiếm kịp thời xuất hiện, chặn lại cái miệng lớn như chậu máu, trong khi Bạch Khải cũng lập tức triệu hồi Tên Hề Hoang Đường, mang mặt nạ và tránh sang một bên.

“Bạo Lưu Hồ Kinh? Băng Túc Hải Sát Vương? Các người đang muốn làm gì?” Tránh khỏi nguy hiểm, Bạch Khải quan sát xung quanh một lần, bỗng phát hiện cái miệng đó chính là của Bạo Lưu Hồ Kinh, và bên cạnh xuất hiện cả Băng Túc Hải Sát Vương.

“Có thể không để hấn thu lại thanh kiếm trước, cái kiếm này quá nguy hiểm.”

Băng Túc Hải Sát Vương có chút e sợ chỉ vào Alpha, và Bạo Lưu Hồ Kinh cũng nhẹ gật đầu một cái.

Bạch Khải nghe vậy che mặt thở dài, ra hiệu Alpha thu kiếm, nói: “Có việc gì không? Nếu không có việc, ta muốn ra ngoài trước.”

Thông tin của nhóm tám kiệt tập về thú chết, hấn cần sớm giải quyết, nếu không để thú chết lây lan gene, thật sự rất phiền phức.

“Có chuyện có chuyện, đương nhiên có chuyện.”

Băng Túc Hải Sát Vương liên tục gật đầu, đưa cho Bạch Khải một cái nhẵn bí cảnh, tỏ ra hài hước: “Chúng ta hai ngày nay đã móc rỗng vốn liếng, miễn cưỡng kiếm ra được chút bồi thường...”

“Nhanh như vậy đã góp được rồi?” Bạch Khải nghe vậy hai mắt sáng ngời, cái khế ước của hắn hoàn toàn giống như cái bẫy sư tử, vốn chỉ muốn nếu bọn họ trả không nổi thì để làm công trả nợ, kết quả bây giờ đã gom đủ chưa? “Nhưng không hoàn toàn.”

Bạo Lưu Hồ Kinh nhìn Alpha bằng ánh mắt kiêng dè, nói: “Những thứ này chỉ đủ để thanh toán vốn gốc, nhưng tiền lãi... chúng ta chắc cần một thời gian.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, nhanh chóng kiểm tra qua tài nguyên trong chiếc nhẫn, và nhẫn cầu xoay chuyển, nói: “Tiền lãi ta có thể giúp các người thư thả thêm chút thời gian, nhưng mà...”

“Nhưng mà sao?” Nghe nói có thể thư thả thời gian, bạo Lưu Hồ Kinh cùng Băng Túc Hải Sát Vương đều tỉnh táo, lúc này hỏi.

“Nhưng nếu các người có thể giúp ta một chuyện, ta sẽ cho các người thêm thời gian, nếu làm tốt, có thể miễn tiền lãi hoàn toàn.”

“Nói đi, việc gì, chúng ta chắc chắn làm được!” Hai con thú không chút do dự đáp ứng, nhìn bộ dạng vội vàng của họ, Alpha cũng không khỏi lắc đầu.

Nếu không nói hải thú không có đầu óc, nếu lão đại càng gia tăng điều kiện, hai gia hỏa này còn không muốn tính toán đến tự do nữa.

“Nội dung chỉ đơn giản như vậy, giúp ta tìm một con... Sau đó tốt nhất là... Hiểu chưa?” “Đã hiểu.”

Băng Túc Hải Sát Vương và bạo Lưu Hồ Kinh khẽ vuốt cằm, sau đó hỏi: “Bạch bộ trưởng có thể cho chúng ta biết đây là muốn làm gì không?” “Đừng hỏi vì sao, cứ tốt mà tìm là được.”

Bạch Khải khoát tay áo, quay người rời đi.

“Tư duy của nhân loại quả nhiên ta không thể lý giải, hẳn giờ tìm cái này còn có ý nghĩa gì?” Bạo Lưu Hồ Kinh có chút im lặng, nói.

“Mặc kệ, nhanh chóng tìm ra, nếu mà tìm thấy, còn có thể miễn tiền lãi đây.”

Băng Túc Hải Sát Vương cũng không mảy may suy nghĩ, vội vã hướng ra ngoài chạy đi.

“Người còn không biết xấu hổ nói, nếu không phải ngươi, ta làm sao bị cuốn vào chuyện này.”

“Ngu ngốc, ta lúc đầu đồng ý nhưng không có quá nhiều điều kiện, mấy điều khoản sau ngươi đều ký!” “Ta sai rồi...”

Chương 859:

Tạo ra nỗi sợ hãi Bạch Khải rời khỏi hai hàng lính canh và tiến bước vào văn phòng của Tiêu Mục, được thủ vệ dẫn đường.

“Bạch Khải, sao ngươi đột nhiên lại đến đây? Có tin gì về nghiên cứu Tử thú không?” Tiêu Mục hỏi, hạ tay xuống khỏi văn kiện.

Do liên quan đến Tử Vong chi lực, Tiêu Mục đã không giao nhiệm vụ nghiên cứu về thú chết cho người khác, mà toàn quyền giao cho Bạch Khải xử lý.

Dù sao, Bạch Khải là truyền kỳ, lại nắm giữ Tử Vong chi lực từ thú nuôi, hơn nữa còn là người tài năng trong nghiên cứu, không ai thích hợp hơn hẳn.

Những người khác tham gia vào có thể có nghiên cứu ra cái gì hay không thì vẫn là chuyện khác, còn bị tử vong virus ăn mòn thì càng không tốt.

“Tạm thời vẫn chưa, ta cần gần gũi với nguồn lây nhiễm tử thú.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Nếu có thể, vẫn nên để Tây Hải dành thời gian tìm kiếm, chứ để tử thú lẫn trốn thì không có ích gì cho bọn họ.”

“Tây Hải đã nắm giữ tình hình, nhưng tử thú sẽ có khả năng lây nhiễm với Đế Hoàng, cho nên họ cũng gặp rất nhiều khó khăn.”

Tiêu Mục khẽ vuốt cằm nói.

“Đúng vậy.”

Bạch Khải đáp, “Thế còn tình hình nhóm tám kiệt tập bên đó, vẫn chưa có thu hoạch gì sao?” “Bọn họ rất kín miệng, không thể ép họ nhớ lại ký ức, chỉ có thể dựa vào Siêu Âm Đòn mà tốn thời gian.”

Tiêu Mục thở dài, “Không thể không thừa nhận, bộ lạc những năm gần đây đã không hề uống phỉ, kỹ thuật trói buộc linh hồn con người đã ngày càng mạnh.”

Nghe vậy, Bạch Khải không khỏi bật cười, con người từ khi là nô lệ đã bắt đầu phản kháng, cho đến bây giờ chống lại bộ lạc, thật sự không thể nói bộ lạc không có trấn áp đáng kể.

Nhưng việc khiến cho nhiều truyền kỳ rơi vào bế tắc như vậy, rõ ràng là do phù chú đó rất lợi hại.

“Đúng rồi, Bạch Khải! Người có nghiên cứu về phù văn, sao không đi xem qua một chút?” Tiêu Mục cười nói, “Thực ra, ta đã sớm muốn tìm người, chỉ là sự việc liên quan đến tử thú nên không muốn quấy rầy người.”

“Có thể, vậy ta qua đó xem thử.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, trong mắt ánh lên vẻ tò mò.

Nói thật, nếu không phải vì Hắc Thủy bộ lạc Hồn khí trước kia, có thể Bạch Khải cũng không nghiên cứu ra được Ngự Linh cầu nhanh như vậy.

Biết đâu lần này hẳn còn phát hiện ra cái gì mới? Mang theo chút chờ mong, Bạch Khải tiến tới nơi giam giữ nhóm tám kiệt tập.

Lúc này, Siêu Âm Đồn đang không ngừng phát ra những âm thanh mà người thường không thể nghe thấy, nhằm một chút điều chỉnh ý thức của bọn tám kiệt tập.

Nhưng cho dù Siêu Âm Đồn cẩn thận kiểm soát sức mạnh của mình, thỉnh thoảng vẫn sẽ kích hoạt phù chú trong linh hồn của nhóm này, khiến họ tỉnh táo lại.

“Cũng may vẫn chưa đồng ý hợp tác với bộ lạc, nếu không mà bị bọn họ cấy ghép loại bùa này, Tây Hải chắc chắn sẽ biến thành nô lệ của bộ lạc mãi mãi.”

Siêu Âm Đồn thấy vậy tạm thời ngừng kỹ năng, thở dài bất đắc dĩ.

“Xem ra cái phù chú này thật sự nhạy cảm.”

Đúng lúc này, Bạch Khải từ bên cạnh lên tiếng: “Người không nghĩ đến việc tìm ai đó giúp áp chế phù chú, rồi tẩy não họ sao?” Nghe vậy, Siêu Âm Đồn quay đầu lại liếc Bạch Khải, nói: “Đã thử qua từ lâu, nhưng rất khó.

Trừ phi hai người có tâm ý tương thông, nếu không chỉ cần một bên gặp phải vấn đề, phù chú sẽ lập tức phát động.”

“Hơn nữa, ấn tượng mà Hắc Thủy Cự Mãng để lại cho họ sâu sắc đến mức, cho dù có áp chế được phù chú, trong thời gian ngắn cũng không thể gột rửa sạch sẽ loại ấn tượng đó.”

“Phiền phức như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy có chút nhú mày, hỏi: “Người có thể nhìn thấy phù chú khắc trên linh hồn họ không?” Siêu Âm Đồn là sinh vật tinh thần, lại là truyền kỳ, chuyện này hẳn không phải là vấn đề quá lớn.

“Có thể, nhưng chúng ta hải thú không nghiên cứu về phù văn, đối với ta cũng không có gì trợ giúp.”

“Mặc dù người không nghiên cứu, nhưng ta thì có.”

Chương 860:

Tạo nên sợ hãi Khải nhún vai, lấy ra một khối bảng điện tử, đưa cho Siêu Âm Đồn, nói: “Xin lỗi, nhưng người sẽ thấy khả năng chính xác của phù chú được vẽ ra.”

Siêu Âm Đồn nghe vậy thì im lặng, cảm giác như mình bị châm chọc, nhưng vẫn thành thật vẽ phù chú theo cách mà mình cảm thấy, rồi đưa cho Bạch Khải.

“À, thì ra là vậy...”

Còn kết hợp với phóng đại cảm xúc nữa? Khó trách lại khó vận dụng như vậy.”

Bạch Khải nghiên cứu kỹ lưỡng hồi lâu, cuối cùng cũng hiểu được phần nào.

Nhờ vào sự tinh thông mà Pháp Đế đạt được, Bạch Khải giỏi về phù văn, nên sự tiến bộ của hắn diễn ra như lửa gặp gió.

Hắn nắm giữ rất nhiều phù văn hiện nay đã không còn được truyền lại.

Trong số đó, có phóng đại cảm xúc phù văn.

“Phóng đại cảm xúc? Phù văn mà có thể như vậy sao?” Siêu Âm Đồn nghe vậy hơi bất ngờ, tất nhiên hắn đã nghe nói về việc con người và các bộ lạc có thể thông qua phù văn để phát huy sức mạnh vượt trội, nhưng những công việc tinh tế này đối với các loài hải thú thực sự có chút khó khăn, hơn nữa cũng không phải là việc cần thiết, nên phù văn vẫn chưa phát triển trong thế giới hải thú.

Nhưng giờ đây, xem ra họ đang thật sự tụt hậu.

“Khó trách khu vực hải vực rộng lớn như vậy, mà lại không có bộ lạc cường đại, quả thực cũng có lý do.”

Bạch Khải thốt lên một câu, nhưng ngay lập tức cảm thấy rung mình.

Thật may là hải vực chưa phát triển, nếu không với nguồn tài nguyên phong phú cùng số lượng sinh vật rất nhiều, có lẽ nhân loại sẽ gặp không ít khó khăn.

“Ừm, chúng ta nhất định sẽ học hỏi nhiều từ liên bang.”

Nghe Bạch Khải châm biếm, Siêu Âm Đồn lại không hề nổi giận, mà rất khiêm tốn đồng ý.

Tốt thật, cảm giác này như là đắm sâu vào tương lai của nhân loại.

Bạch Khải cắn môi, tiếp tục nghiên cứu phù chú.

Giống như Shuke đã nói, phù chú này khá phức tạp, nếu muốn đột phá, độ khó không khác gì so với việc đối mặt với một Đế Hoàng truyền kỳ.

Vì vậy, hoặc là hắn phải bỏ ra công sức để giải quyết phù chú, hoặc là để Siêu Âm Đồn từ từ mài dũa.

“Nguyên bản là khó khăn nhưng với sự hiện diện của cảm xúc phóng đại, để khiến người này quên đi Hắc Thủy Cự Mãng, độ khó thật sự rất lớn, ngoại trừ...”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, nhìn vào hai mắt nhắm nghiền của tám vị kiệt, bỗng nhiên nảy ra một ý tưởng.

“Có lẽ, như vậy có thể?” ...

Trong phòng trầm vắng.

Nguyên bản bị giam chung với nhau, tám kiệt dần dần tỉnh lại, nhưng lại phát hiện xung quanh không còn đồng đội, mà trên đầu thì đang đội một chiếc mũ bảo hiểm màu đen.

“Các người muốn làm gì với chúng ta? Chúng ta đã nói rồi, dù có chuyện gì xảy ra, chúng ta cũng sẽ không bán đứng Hắc Thủy đại nhân!” Một người tóc vuốt ngược hung tợn nhìn vào camera, la to.

“Kẻ này, tinh thần thật sự tốt.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, sau đó nhìn về phía Nicolas và Trùng Thảo, hỏi: “Quá trình thao tác ghi nhớ cụ thể sao?” “Yên tâm đi, bản Long nhất định sẽ để bọn họ hiểu được cái gì gọi là Cự Long uy nghiêm.”

Nicolas vỗ vỗ ngực, tự tin nói.

“Thủ lĩnh yên tâm, tại hạ cam đoan sẽ biến Nicolas thành nỗi sợ hãi lớn.”

Trùng Thảo cũng nghiêm túc đáp.

“Rất tốt, vậy thì bắt đầu đi.”

Bạch Khải nghe vậy cười mỉm, nhìn tám kiệt bị giam giữ, trong mắt tràn đầy mong đợi.

“Tại hạ sẽ bắt đầu, Nicolas xin chuẩn bị kỹ lưỡng.”

Trùng Thảo điều chỉnh trạng thái, ánh sáng thương nhật liền tỏa ra từ đỉnh đầu của tám kiệt, nhuộm màu tối tăm trong nhà tù thành màu lục.

“Kỹ năng mộng cảnh, các ngươi cẩn thận!” Người tóc vuốt ngược lập tức cảm giác được điều khác thường, nhưng mặc kệ điều đó có hữu dụng hay không, hắn chỉ biết găm thét.

Chỉ là rõ ràng rằng, Bạch Khải bọn họ hoàn toàn không để cho loại hành động này truyền đi, bất luận tám kiệt nhóm như thế nào găm thét cũng đều không thể liên lạc đến bên cạnh, ngược lại còn thúc đẩy cảm xúc của chính bọn hắn lên.

“Ngay tại lúc này!” Cuối cùng, Trùng Thảo nắm lấy thời cơ, một viên tròn mắt màu đen xuất hiện sau lưng, chăm chú nhìn chăm chăm vào tám kiệt.

Chương 861:

Tạo nên sợ hãi Trong chốc lát, tám người đồng thời cảm thấy mắt mình tối sầm lại, từ một nhà tù bước vào một thế giới đen tối.

“Quả nhiên là mộng cảnh kỹ năng!” Tóc vuốt ngược càng trở nên cảnh giác, đã đoán ra được ý định của Bạch Khải cùng với đồng đội của hắn.

“Muốn lợi dụng mộng cảnh để moi ra thông tin, nằm mơ!” Tóc vuốt ngược hừ lạnh một tiếng, sau đó nhắm mắt lại để cảm ứng.

Dần dần, không gian yên tĩnh của mộng cảnh bắt đầu xuất hiện dáng vẻ của những người khác, thậm chí có những hình bóng lấp lóe — đó chính là tám người còn lại.

“Hắc Thủy đại nhân quả nhiên mạnh mẽ, mộng cảnh này đã trở thành cầu nối để chúng ta liên lạc với nhau.”

Tóc vuốt ngược nhìn thấy thế liền lộ ra vẻ tôn kính, thấy được đồng bạn của mình từ từ ngưng tụ thành hình thể, hắn vẫn cẩn thận thăm dò một phen, xác nhận không có vấn đề gì rồi mới yên tâm lại.

“Bạch Khải quả là một thiên tài, vậy mà lại nghĩ ra cách lợi dụng phương thức này. Đáng tiếc hắn không biết chúng ta đã sớm có kế ước liên kết, những hành động của hắn chỉ tự chuốc lấy thiệt thòi.”

Một thiếu niên có khuôn mặt trẻ con, đầy vẻ chế nhạo nói:

“Hiện tại chúng ta tám người linh hồn tập trung tại đây, hoàn toàn có thể triệu hồi sức mạnh của bất kỳ để phá vỡ ràng buộc.”

“Không được, nơi này là trụ sở chính của Biển Sâu Đại Liên Minh, dù chúng ta có phá vỡ ràng buộc cũng chưa chắc đã thành công.”

Tóc vuốt ngược lắc đầu nói tiếp: “Hơn nữa, đừng quên Bạch Khải đã sử dụng những phù văn kỳ quái, chúng ta cũng chưa chắc là đối thủ.”

Khi nghe thấy lời này, tám người đều rơi vào trầm mặc.

“Hiện tại biện pháp duy nhất, chính là chúng ta từ bỏ thân phận con người, giao phó thân xác và tinh thần cho Hắc Thủy đại nhân, có lẽ như vậy mới có thể thực sự đột phá được truyền kỳ, tránh khỏi trạng thái thú hóa.”

“Chỉ là sau này sẽ chẳng còn cách nào để trở lại làm người nữa...”

Khi tóc vuốt ngược vừa nói ra, tám người lập tức ngẩng đầu lên, có chút do dự, có chút mong chờ, cảm xúc rất phức tạp.

Họ vốn là những Ngự Thú sư của Liên Bang, chỉ vì không đủ thiên phú nên mới gia nhập bộ tộc, từ đó tăng cường được thực lực.

Nhưng để họ hoàn toàn lột xác thành một chủng tộc khác, trong lòng vẫn còn chút băn khoăn.

Tuy nhiên, những do dự này chỉ tồn tại trong chốc lát, tám người nhanh chóng đưa ra quyết định.

“Dù có chết, cũng phải chết cho ra dáng, đánh cược một lần!”
Tám người nhìn nhau, cùng nhau đưa ra quyết định, sau đó ngồi xuống thành một vòng tròn, bắt đầu đồng thời tưởng tượng hình ảnh của Hắc Thủy.

Dần dần, tám đầu Đại Xà với các thuộc tính khác nhau hiện ra sau lưng họ, rồi dần dần dung hợp lại, biến thành hình dáng của Hắc Thủy, và linh hồn của bọn họ bắt đầu có những thay đổi nhỏ. Đây là lúc họ hoàn toàn từ bỏ sự thận trọng trong lòng, mặc cho những ràng buộc chú ấn cải tạo linh hồn của họ.

Chờ cho quá trình cải tạo hoàn tất, họ sẽ hoàn toàn trở thành thú nhân.

Cuối cùng, ngay khi linh hồn của họ đang trong quá trình cải tạo thì hình ảnh của Hắc Thủy bỗng nhiên trở nên sống động, khiến tám người lập tức lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Sau khi trở thành nô lệ khế ước, họ sẽ có thể liên hệ với Hắc Thủy như với sủng thú của mình, đồng thời còn có thể mượn sức mạnh từ Hắc Thủy, như vậy xác suất chạy trốn sẽ tăng lên vài phần.

Rống! ! ! Ngay lúc này, giữa ánh mắt hoảng sợ của tám người, một con Cự Long từ trên trời giáng xuống, đè bẹp hình ảnh Hắc Thủy xuống mặt đất, răng nanh sắc bén đâm vào đầu Hắc Thủy, dùng mãnh kéo một cái, thậm chí còn xé rách nó ra.

“Phi! Một con quái thú cũng dám đến địa bàn của ta giương oai, hãy chết đi!”

Chương 862:

Lấy ác mộng làm thức ăn Trong phòng thẩm vấn.

“A a a!!!” Tám kẻ tập trung đồng loạt thét lên trong sự sợ hãi, cơ thể hoàn toàn không tự chủ giăng co, nhưng bọn họ chỉ bị cố định trên giường, không có cách nào thoát khỏi.

Nhưng rất nhanh, nỗi sợ hãi này đã được thay thế bởi một loại hạnh phúc chưa từng có, giống như một người bất ngờ rơi xuống nước rồi nổi lên trên bờ.

Sau đó, họ lại phát ra những tiếng kêu hoảng sợ hơn, rồi lại chìm vào trạng thái buông lỏng.

Cứ như vậy, tám kẻ này hoán đổi liên tục giữa hai trạng thái cực đoan, không ngừng nghỉ.

“Người đang làm cái gì với bọn hầy vậy?” Siêu Âm Đồn thấy vậy thì hơi thắc mắc hỏi.

“Sợ hãi.”

Bạch Khải cười, nói: “Ta chỉ đang tạo ra một đối tượng sợ hãi mới cho bọn họ mà thôi.”

“Đối tượng sợ hãi mới?” Siêu Âm Đồn có chút hiểu ra, còn Bạch Khải tiếp tục giải thích: “Bọn họ không phải là những Thú Hồn Sư thuần túy; có thể nhanh chóng sinh ra tín ngưỡng đối với Hắc Thủy Cự Mãng, chắc chắn là vì sợ hãi.”

“Cấu trúc bên trong phù chú mà bọn họ đang cảm nhận cũng nhất định bị phóng đại bởi vì điều này.

Do đó, ta không động vào phù chú của họ, mà chỉ đơn giản là giúp họ thay đổi đối tượng sợ hãi mà thôi.”

“Hóa ra là vậy.”

Siêu Âm Đồn bừng tỉnh hiểu ra, nhưng ngay lập tức lại có một câu hỏi mới, nói: “Nhưng nếu vậy, việc để Nicolas trực tiếp thể hiện sức mạnh của mình không phải sẽ hiệu quả hơn sao?” “Không không không, chỉ đơn thuần thể hiện sức mạnh mạnh mẽ thì không thể triệt để thay thế Hắc Thủy Cự Mãng trong lòng bọn họ.

Chỉ có thể từng bước đánh bại tín ngưỡng của bọn họ trước mặt, đồng thời lần lượt tước đi hi vọng chạy trốn của họ.

Trong vòng tuyệt vọng vô hạn, bọn họ mới có thể chuyển hướng nỗi sợ hãi.”

Bạch Khải mặt đầy ý cười, rõ ràng rất hài lòng với kế hoạch của mình, nhưng nụ cười đó trong mắt Siêu Âm Đồn lại mang một cảm giác cực kỳ âm u và đáng sợ.

Con người này thật đáng sợ! Không biết đã trôi qua bao lâu, trong phòng giam cuối cùng cũng yên tĩnh trở lại, tám kẻ lại lần nữa chìm vào mê muội, không còn chút sức lực nào để nhúc nhích.

“Nicolas, các người đã xong chưa?” Bạch Khải nhìn hướng Nicolas, người cũng đang mở mắt, tò mò hỏi.

“Hắn là không sai biệt lắm, lần triệu hồi cuối cùng của bọn họ không phải là Đại Xà mà là Bản Long.”

Nicolas khẽ gật đầu, sắc mặt dường như có chút không vui, nói: “Nhưng hình tượng mà bọn họ tưởng tượng ra lại là Cửu Đầu Long, thật sự có chút xấu.”

“Cửu Đầu Long? Có vẻ như ảnh hưởng của Hắc Thủy Cự蟒 vẫn chưa thể hoàn toàn biến mất.”

Bạch Khải vuốt cằm, lại nhìn về phía Trùng Thảo, hỏi:

“Epsilon, người thì sao?” “Thế nào? Tại hạ chưa bao giờ cảm thấy tốt như vậy!” Trùng Thảo lộ ra một nụ cười quý dị, cười lớn nói: “La hét, sợ hãi, tuyệt vọng, những tâm trạng tiêu cực này thật sự là quá tuyệt vời, rất muốn cho bọn họ trải nghiệm thêm một lần nữa~” “Được lắm, có vẻ như hắn lại điên lên một lần nữa?” Bạch Khải nhìn thấy tình hình đó thì sắc mặt trở nên trầm xuống.

Cái sinh vật thần kinh này chính là điểm không tốt, một chút không cẩn thận là sẽ xuất hiện triệu chứng mất kiểm soát, trước tiên là Beita, hiện tại lại đến Trùng Thảo, thật sự có chút phiền phức.

“Không biết Beita hiện tại thế nào, nếu không dừng để tĩnh hóa không thành công, bệnh tình lại chuyển xấu.”

Nghĩ đến trạng thái trước đó của Beita, Bạch Khải có chút do dự, nhưng lại thấy trên trán Trùng Thảo đột nhiên phát ra một ánh sáng bạc, từ từ bao trùm cả thân hình Trùng Thảo, và ánh mắt của hắn lại khôi phục vẻ diện mạo như trước.

“Hửm? Tại hạ vừa rồi đã làm gì vậy, hình như nói quá nhiều lời không nên nói?” Trùng Thảo có chút ngạc nhiên hỏi.

“Quá xa thì không phải, chỉ là có chút biến thái.”

Bạch Khải chép miệng, chỉ vào cái mầm cây nhỏ trên đầu Trùng Thảo, nói: “Còn có Epsilon, hạt giống Ánh Trăng trên đầu ngươi có vẻ như đang nảy mầm.”

“Nảy mầm?” Trùng Thảo có chút kinh ngạc, còn Nicolas thì trực tiếp dùng sức mạnh Phi Thủy ngưng tụ ra một chiếc gương, soi chiếu cái mầm cây nhỏ trên trán Trùng Thảo.

“Cái này...”

Cái này... Đây là chuyện gì, sao lại tự động bắt đầu sinh trưởng vậy?” Nhìn mầm cây nhỏ giống như một cái sừng trên đầu mình, Trùng Thảo rõ ràng không thể nào tiếp nhận nổi, hắn muốn đưa tay tới cào, nhưng lại không dám chạm vào, bộ dạng đó nhìn vào khiến Siêu Âm Đồn cũng cảm thấy khó chịu.

Bạch Khải nhìn thấy Trùng Thảo đứng ngòai không yên, lại liếc nhìn tám kẻ được giám sát bên trong, trong lòng có chút hiểu ra.

“Có lẽ...”

có liên quan đến Ác Mộng Chi Nhãn?” Nghĩ đến đây, Bạch Khải búng tay, lập tức ra hiệu cho Trùng Thảo tiếp tục dùng Ác Mộng Chi Nhãn, kéo một kẻ vào trong cơn ác mộng.

Tiếng thét chói tai quen thuộc lại vang lên, nhưng lúc này Bạch Khải không còn tâm trí để quan tâm đến trạng thái của tám kẻ, mà một mực nhìn chăm chăm vào Trùng Thảo.

Khi Ác Mộng Chi Nhãn hiển hiện sau lưng Trùng Thảo, hơi thở của hắn bỗng trở nên âm u, ánh mắt của hắn lại lần nữa biến trở về bộ dạng tăm tối và tà ác.

Nhưng rất nhanh, cái hạt giống Ánh Trăng trên đầu Trùng Thảo lại phát ra ánh sáng, xóa tan hơi thở âm lãnh trên người hắn.

Không, nói đúng ra là những vật đó đã bị hấp thu.

“Quá rõ ràng, đây chính là thánh vật tịnh hóa tinh khiết nhất, thế mà lại lấy loại tâm trạng tiêu cực này làm thức ăn?” Bạch Khải không khỏi bật cười khi thấy vậy, hắn còn đang trần trố làm sao để nuôi dưỡng cái hạt giống Ánh Trăng này, kết quả ngược lại, nó lại lấy ác mộng làm thức ăn, thật sự là một sự kết hợp hoàn hảo với Ác Mộng Chi Nhãn! “Epsilon, từ hôm nay trở đi, hủy bỏ hạn chế sử dụng Ác Mộng Chi Nhãn, hãy tùy tiện sử dụng... Không, hãy càng nhiều càng tốt!” Nói xong, Bạch Khải nhìn về phía tám kẻ, nói: “Trước mắt, trước hết hãy dùng bọn họ để luyện tập đi~” “Tốt! Tại hạ nhất định sẽ khiến bọn họ vĩnh viễn đắm chìm trong cơn ác mộng!” Có thể thoải mái sử dụng Ác Mộng Chi Nhãn, Trùng Thảo khá hưng phấn, không nhịn được mà gầm rú, bộ dạng hung ác đó khiến Siêu Âm Đồn không tự chủ lùi về phía sau vài bước.

Sau này không nên trêu chọc cái kẻ này nữa, thật sự là quá kinh khủng.

Trùng Thảo tìm được phương pháp rèn luyện mới, mê mải đến quên cả trời đất, nhưng Bạch Khải vẫn không quên chuyện chính, trong lúc tin ngưỡng của tám kẻ dậy sóng, hắn đã tra hỏi ra được một chút thông tin.

“Vong Xuyên rãnh biển? Đó là nơi nào vậy?” Bạch Khải lặng lẽ ghi nhớ thông tin từ miệng tám kẻ, hỏi Siêu Âm Đồn.

“Vong Xuyên rãnh biển? Đó là nơi ngủ say quan trọng nhất của chúng ta ở Tây hải, chẳng lẽ tử thú phát sinh từ đó?” Siêu Âm Đồn nghe vậy thì có chút ngạc nhiên, nói: “Cũng phải, nơi đó rất nhiều thi thể, mà dùng để che giấu khí tức tử thú thì không gì tốt hơn.”

“Khoan đã, nơi ngủ say lại là nơi nào? Dùng để ngủ sao?” Bạch Khải càng thêm thắc mắc, có phải hải thú có nơi chuyên môn ngủ say không? “Không phải, mà là để chờ đợi cái chết.”

Siêu Âm Đồn lắc đầu, nói: “Chúng ta hải thú có tuổi thọ dài, chỉ cần không bị ăn sạch thì đều có thể sống lâu, nhưng nếu không thể đột phá sẽ dần dần đi đến cái chết.”

“Để tránh sau khi chết thi thể bị từng bước xâm chiếm, chúng ta hải thú Tây hải sẽ chờ đợi tại Vong Xuyên rãnh biển trước

khi chết.”

“Ồ, hóa ra là chờ chết ở eo biển.”

Bạch Khải nghe xong thì giật mình, nói: “Nhưng những hải thú khác không biết thì sao, cứ như vậy tùy ý để bọn họ đi vào?” “Vốn dĩ có, nhưng những con sắp chết thường lấy mạng đổi mạng, kéo theo một vài con khác, thế nên nơi đó dần trở thành khu vực trung lập được ngầm thừa nhận.”

Siêu Âm Đồn dừng lại một chút, nói: “Điều kiện tiên quyết là, người phải có thể an toàn tiến vào khu vực Vong Xuyên rãnh biển.”

Nghe vậy, Bạch Khải đã hiểu ra.

Bên trong Vong Xuyên rãnh biển sẽ không có sinh vật nào tấn công, nhưng bên ngoài Vong Xuyên rãnh biển chắc chắn sẽ có không ít thợ săn chờ đợi.

Nói cách khác, hắn có thể đi câu cá vui vẻ sao? “Bạch bộ trưởng, người định đi Vong Xuyên rãnh biển xem sao?” Thấy Bạch Khải có vẻ hứng thú, Siêu Âm Đồn hiểu ra ngay, nói: “Dù Bạch bộ trưởng đã là truyền kỳ, mà lại bảo bối cũng rất mạnh, nhưng nơi đó rốt cuộc có thể là hoạt động của tử thú, vẫn đợi chúng ta phái người đi mới an toàn.”

“Không cần, có Alpha ở đây, virus tử vong đối với ta không có tác dụng.”

Bạch Khải nghe vậy thì liên tục vẫy tay, nói: “Cùng hắn phái người để tăng cường khả năng lây nhiễm, không bằng ta tự mình hành động, nâng cao hiệu suất.”

“Không thể, ta không thể tùy ý để Bạch bộ trưởng ra ngoài mạo hiểm, ta sẽ đi trước xin phép một chút với các nghị viên.”

Nói xong, Siêu Âm Đồn liền lập tức xông ra ngoài.

“Sao trước đây ta lại không nhận ra kẻ này kéo dài như vậy.”

Bạch Khải nhìn theo không còn gì để nói, đáng ra hắn còn tưởng Siêu Âm Đồn là kiểu lãnh khốc vô tình, chỉ chờ lợi ích, nhưng mà giờ lại lè mề chậm chạp như vậy, thực sự là khiến người ta thất vọng.

“Chắc chắn không được ngăn cản ta ra ngoài, đã ở đây nhìn lâu như vậy, không ra ngoài thì nhanh chóng chán ngán rồi.”

...

Ngoài Vong Xuyên hải vực.

Bạch Khải có chút im lặng nhìn dưới chân Băng Túc Hải Sát Vương, rồi nhìn sang Bạo Lưu Hồ Kinh, hỏi: “Đúng rồi, ta đã giao nhiệm vụ cho các người, sao các người lại có thời gian rồi rãi đi theo ta vậy?” Nghe Bạch Khải nói, Băng Túc Hải Sát Vương và Bạo Lưu Hồ Kinh lập tức cứng đờ, sau đó quay đầu đi chỗ khác, nói: “Đây không phải là yêu cầu của vài nghị viên sao, Bạch bộ trưởng có thể không tính toán thời gian này sao? Chờ chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, lập tức sẽ đi tìm kiếm!” “Tốt.”

Bạch Khải nhún vai, rồi nhìn về phía Thập Tam Thái Bảo đằng sau, thở dài bất đắc dĩ.

“Vậy các người đang gặp chuyện gì?” Minh Điện nghe nói cũng lộ ra một nụ cười ngượng ngùng, nói: “Lão ba đã phân phó, bất kể đại ca đi đâu, chúng ta đều phải đi theo, nhất định không thể rời xa, cần đảm bảo an toàn cho đại ca.”

Lời này đương nhiên là giả, Minh Hải Lôi Giao mười hai truyền kỳ hải thú nguyên thoại, nhất định phải cùng Bạch Khải, tuyệt đối không bỏ lỡ bất kỳ cơ hội gì.

“Người xác định không phải ta đang bảo vệ các người sao?” Bạch Khải sao có thể không biết ý định của Minh Hải Lôi Giao họ, nhưng cũng không tiện vạch trần trước mặt họ, vì Tây hải đã mang, không có lý do gì không mang Nam hải.

Chỉ là hấn vốn dĩ còn nghĩ một mình ra ngoài thì sẽ dễ chịu hơn, câu cá gì đó, nhưng giờ bỗng nhiên hải thú theo sau như vậy, hấn không còn hứng thú đi câu cái gì nữa rồi.

“Được rồi, thôi thì đi tìm cái chết thú đầu nguồn đi, coi như hoàn thành nhiệm vụ sớm một chút.”

Bạch Khải vượt vượt trán, gọi Alpha, Gamma, Jetta, Ita ra cùng nhau.

“Quý giá có cơ hội như vậy, Alpha, người tới làm trọng tài; Gamma, Jetta, Ita, hãy để chúng ta thể hiện một lần, xem ai

đến trước Vong Xuyên rãnh biển trước!”

Chương 863:

Rãnh biển Vong Xuyên Bạch Khải phóng tốc độ trò chơi, rõ ràng chỉ có một vài con hải thú có thể đoán trước, nhưng Tên Hề Hoang Đường lại là người đầu tiên phản ứng.

“Hi hi ha ha...”

Muốn thi đấu sao? Ai thua sẽ bị phạt à?” Tên Hề Hoang Đường dùng hai tay kéo nhẹ một cái, liền xuất hiện một bộ bài poker màu ám kim sắc, nhẹ nhàng trong tay chơi đùa, sau đó tụ lại, cuối cùng biến thành hai thanh chủ tử.

“Đừng nói đến việc trừng phạt, trước hết hãy thi đấu đã.”

Bạch Khải rất thông minh tránh né chủ đề này, so tốc độ với Alpha thì rõ ràng là tìm cái chết.

“Hi hi ha ha... Được thôi.”

Tên Hề Hoang Đường mặt hiện lên vẻ buồn bã, sau đó đưa mặt nạ rơi vào tay Bạch Khải.

Bạch Khải đeo mặt nạ, trên trán đã hiện số lượng đại diện cho Bạch Ngọc giản là 5.

“Thực ra không có ý định cho ta số lượng khác sao?” Bạch Khải triệu hồi Bạch Ngọc giản, có chút bất đắc dĩ, sau đó nhẹ nhàng chạm vào, cả người ngay lập tức bị truyền tổng ra ngoài, tới khi xuất hiện thì đã cách đó hơn một trăm mét.

“Đại ca còn có thể truyền tổng? Chẳng lẽ là Tứ Ca đã hồi phục năng lực cho đại ca?” Cá Đuối Khát Máu hơi kinh ngạc, trong khi Băng Túc Hải Sát Vương thì có vẻ như một người tiền bối, nói: “Các người không hiểu rồi, đó là trang bị có hệ sinh vật năng lực.”

“Nhưng Bạch Khải không phải sử dụng thương sao?” Làm đối thủ đầu tiên của Tên Hề Hoang Đường, Bạo Lưu Hồ Kinh cảm thấy vết thương do Bá Vương thương xuyên thủng vẫn còn đau lắm.

“Ta cũng không rõ, có lẽ là một loại năng lực biến hình nào đó.”

Băng Túc Hải Sát Vương miễn cưỡng đưa ra một lời giải thích, đang định tìm lý do thích đáng thì phát hiện Bạch Khải và mấy con sủng thú của hắn đã chạy xa.

“Nhanh lên theo sau, nếu mất dấu rồi, các vị nghị viên sẽ không tha cho chúng ta.”

Băng Túc Hải Sát Vương thấy vậy lập tức đuổi theo, những hải thú khác đã không còn dấu vết, lập tức lặn xuống nước theo sau.

Do gần với rãnh biển Vong Xuyên, số lượng hải thú xung quanh ngày càng nhiều, có con thậm chí còn nhảy lên mặt nước, muốn tấn công Bạch Khải.

Tuy nhiên, nhờ vào năng lực truyền tống của Bạch Ngọc giản cùng với phản ứng mạnh mẽ, Bạch Khải một cách nhẹ nhàng né tránh, những đòn tấn công bị hắn vẽ ra cũng đã đánh lui những hải thú không thể tấn công kịp.

Khác với Bá Vương thương có lực đâm xuyên cực mạnh, Bạch Ngọc giản ngoài khả năng truyền tống còn có năng lực điều khiển năng lượng cực kỳ mạnh mẽ.

Chỉ cần Bạch Khải vẽ ra những ký tự khác nhau, Bạch Ngọc giản sẽ phóng thích tinh thần chi lực dưới nhiều hình thức khác nhau nhằm vào kẻ thù.

Mặc dù sức tấn công không có gì nổi bật, nhưng loại tự do hình thức này vẫn đạt hiệu quả không nhỏ.

Chẳng hạn, những con hải thú bị Tinh Thần lưới bắt giữ đều không thể động đậy.

“Mặc dù sức tấn công không như ta nghĩ nhưng cũng coi như là một loại pháp sư tổng hợp.”

Đã sử dụng thành thạo Bạch Ngọc giản, Bạch Khải nhẹ nhàng gặt đầu, tay nhẹ vỗ trên mặt nạ, trực tiếp hoá đổi thành hình dạng của Bá Vương thương, cả người trở thành một đạo ánh sáng lướt vào trong biển.

Chỉ trong thoáng chốc, vài chục con hải thú thậm chí không biết kẻ thù là ai đã bị Bá Vương thương xuyên thủng, máu tươi phun ra, thu hút các hải thú xung quanh tới.

Nhìn thấy tình huống này, Bạch Khải không hề lùi bước mà thậm chí còn vươn tới đánh nhau với hải thú.

Kết phốc kết phốc. (“Chủ nhân hiện tại thật lợi hại, Gamma cảm thấy ngay cả phòng thủ cũng chưa chắc kịp rồi.”)

) Gamma thấy vậy bày tỏ sự kính trọng.

Ken kết ken kết. (“Tinh thần thuộc tính đúng là tương đối đặc thù, ta cũng rất muốn thách đấu với lão đại.”)

) Sột soạt sột soạt ~ (“Ngẫu cũng muốn cùng chủ nhân đánh một trận ~”) Ba đầu sủng thú không giữ lại ý tưởng nào truyền vào đầu Bạch Khải, khiến hắn đột ngột tỉnh táo khỏi trạng thái chiến đấu, động tác cũng không khỏi ngưng lại.

Và ngay lúc đó, một đầu lôi thương đâm cá đã bắt kịp cơ hội, gần 5 mét, ánh sáng lôi quang kiếm tập trung vào Bạch Khải, giống như tên bắn về phía hắn.

Nhìn thấy tình hình này, Bạch Khải không thể bận tâm đến điều gì khác nữa, lại một lần nữa hoán đổi, chuyển sang Hoang Mộc thuần, chắn trước kiếm sừng.

Không có nửa điểm xung kích, thậm chí ngay cả sóng nước cũng không có sinh ra nửa phần.

Lôi thương đâm cá kinh khủng kia vừa chạm vào Hoang Mộc thuần, lại giống như nước mưa rơi xuống biển cả, ánh sáng không một tiếng động, không gây ra nửa điểm ba động.

“Thì ra là thế, năng lực Hoang Mộc thuần là hấp thụ toàn bộ xung kích sao? Mặc dù không phản lại, nhưng cũng đúng là một loại năng lực không tồi.”

Bạch Khải gạt đầu hài lòng, mặc dù chỉ có ba loại năng lực, nhưng đã tăng cường khả năng tồn tại của hắn, sau này hắn không còn phải lo lắng bị người nhắm vào nữa.

Ken kết ken kết. (“Lão đại, có tử thú đến rồi.”)

) Đúng lúc này, Alpha chém đầu lôi thương đâm cá, nhìn về phía xa.

Bạch Khải theo ánh mắt của Alpha nhìn, quả nhiên thấy trong nước biển đen thẳm, dường như có vật gì đó đang từ từ tiến đến.

“Quả thực là ở đây.”

Bạch Khải không có ý định tùy ý lại gần, mà nhìn về phía Jetta, nói: “Jetta, trước tiên hãy bắt tất cả chúng lại.”

Sột soạt sột soạt ~ (“Tốt, giao cho ngẫu xử lý ~”) Jetta nhẹ gạt đầu, sau đó từ đâu đó móc ra một bình chứa chất lỏng màu đỏ sẫm, mở nắp ném ra ngoài.

“Cái đó, Jetta người vừa rồi ném cái gì?” Bạch Khải thấy vậy liền có một dự cảm không hay, âm thầm lùi lại một chút.

Sột soạt sột soạt? (“Chủ nhân, người đang nói cái này sao? Đây là ngẫu tự tay pha chế núi lửa độc được, có thể tự động đun sôi trùng độc sinh vật, trực tiếp ăn vào, thế nào, ngẫu có đúng là rất lợi hại không?”) “Ừm, rất lợi hại, nhưng Jetta, cái này núi lửa độc vẫn là hướng về chúng ta mà đến đây.”

Bạch Khải chỉ tay về phía dòng nước đang chảy tới nơi này, khóe mắt có chút run rẩy. Để Jetta học độc tố có vẻ như là một quyết định sai lầm.

Cùng lúc đó, Bao Lưu Hồ Kinh và Băng Túc Hải Sát Vương cũng thấy núi lửa độc có chút không đúng.

“Đây là cái gì kỳ quái vậy?” Bao Lưu Hồ Kinh, người không biết đến loại vật này, instinctively muốn sờ vào một chút thì bị Băng Túc Hải Sát Vương ngăn lại.

“Căn cứ vào trực giác nhiều năm của ta, ta khuyên người không nên tùy tiện đụng vào vật này.”

Băng Túc Hải Sát Vương cẩn trọng giữ khoảng cách với núi lửa độc, nhưng Bao Lưu Hồ Kinh chẳng phải là kẻ nhát gan, lại chủ động lao tới.

Xuy xuy...

Chỉ một thoáng sau, trong lòng biển sâu, liền truyền ra âm thanh nước bị bốc hơi, nơi Bao Lưu Hồ Kinh tiếp xúc với núi lửa độc liền lập tức trở nên đỏ bừng, rõ ràng đã trúng độc.

Két phốc két phốc. (“Jetta, độc tố rất lợi hại, người bình thường đừng tùy tiện động vào.”

) Gamma nhìn thấy vậy tiến đến trước mặt Bao Lưu Hồ Kinh, tay phải ấn vào vị trí nhiễm độc, chất độc liền trực tiếp theo

cánh tay Gamma lan tràn đến thể nội của nó, rồi sau đó liền biến mất không thấy gì nữa.

“Ngạch, tốt.”

Thấy mình lại bị một sinh vật Đế Hoàng giáo huấn, Bạo Lưu Hồ Kinh tự nhiên có chút khó chịu, chỉ là nghĩ đến đây là sủng thú của Bạch Khải, lại im lặng thu nén.

Luôn cảm thấy, hẳn không nhất định có thể thắng được đầu này kỳ quái điều nhân.

Bên kia, Jetta nhận thấy núi lửa độc đang chảy có chút không đúng, mi tâm hiện lên các văn tự nguyên tố Thủy, lúc này hoá đổi thành hình thủy linh đồng, cánh tay vung lên, dưới đáy biển đen thẫm lập tức xuất hiện một dòng nước ngầm, cuốn theo lửa núi độc bay thẳng ra xa.

Dòng nước ngầm này ban đầu không lớn, nhưng càng gia tốc thì quy mô càng khổng lồ, khiến cho Bạo Lưu Hồ Kinh cùng các con thú khác cảm thấy kinh ngạc, nguyên bản chỉ có một ít núi lửa độc lại bắt đầu khuếch tán.

Khi dòng nước ngầm đụng tới con tử thú đầu tiên, dòng nước ngầm đỏ thẫm đã lan tràn ra phạm vi tầm mắt của Bạch Khải và những người khác.

“Bạch bộ trưởng, người như vậy có tính là gây ô nhiễm đại dương không?” Băng Túc Hải Sát Vương lặng lẽ hỏi, khiến Bạch Khải vô cùng xấu hổ, ho nhẹ hai tiếng, nghiêm mặt nói: “Đây là để hiệu quả hơn trong việc thanh trừ tử thú, không tính là ô nhiễm.”

“Không sao, ta chờ chút cũng sẽ dọn sạch sẽ.”

Núi lửa độc chảy ra không ảnh hưởng đến hành động của những tử thú, những linh hồn đã không còn thậm chí không cảm thấy sợ hãi, cứ như vậy trực tiếp lao vào dòng núi lửa độc.

Sau đó, số lượng lớn hỏa độc theo biểu bì của chúng mà vào thân thể đã mục nát của tử thú, ngay lập tức khiến chúng bốc cháy đỏ rực.

Nhưng rất nhanh, màu đỏ đó lại bắt đầu dần dần biến mất, rất rõ ràng là bị virus tử vong đồng hóa.

Virus tử vong khủng bố ở chỗ nó có thể đồng hóa phần lớn năng lượng, hiện tại xem ra, chỉ có hệ Băng có thể miễn cưỡng ngăn chặn hoạt tính của nó, các thuộc tính khác đều không thể ngăn cản virus tử vong một cách hiệu quả.

Thậm chí, những tử thú đó còn vì nhiệt độ cao của núi lửa độc trở nên sống động hơn.

Nhìn thấy tình huống này, Jetta lại lóe lên các văn tự trên trán, lại lần nữa khôi phục thành trạng thái Tuyệt oa oa, từ trên thân phát ra một luồng khí lạnh lẽo, ngay lập tức đóng băng toàn bộ dòng núi lửa độc.

Chỉ một thoáng, hàng chục con tử thú bị đóng băng trong dòng núi lửa độc, giống như một khối thủy tinh khổng lồ màu đỏ.

Sột soạt sột soạt ~ (“Chủ nhân, ngẫu đã thu hút tất cả tử thú xung quanh ra ~”) Thấy tất cả tử thú đều mất đi năng lực hành động, Jetta lập tức nhảy vào trước mặt Bạch Khải, đôi mắt to chớp chớp nhìn về phía hắn.

“Rất tốt, trở về ta sẽ thưởng cho ngươi gấp đôi điểm tâm ngọt.”

Bạch Khải thấy vậy hài lòng vỗ vỗ đầu Jetta, nhiệt độ cao của núi lửa độc dễ dàng hấp dẫn tử thú, nhưng chúng lại e ngại nhiệt độ thấp, Jetta làm như vậy xem như đã đoán trước được thói quen của tử thú.

“Alpha, đi xem thử những tử thú này thuộc đời nào? Nếu vượt qua đời thứ ba thì không cần lưu lại.”

Ken kết ken kết. (“Tốt.”

) Alpha nhẹ vuốt cằm, tiến lại gần bức điêu khắc màu đỏ, cảm ứng một phen, rồi lập tức phóng ra Tịch Diệt chi Long, nuốt tất cả tử thú.

“Nhìn ra rằng vẫn phải xâm nhập vào rãnh biển Vong Xuyên thì mới được.”

Thấy tình huống này, Bạch Khải có chút nhú mày, quay đầu nhìn về phía Thập Tam Thái Bảo, nói: “Phía dưới có khả năng lớn là sào huyệt của tử thú, mặc dù các ngươi là sinh vật Đế Hoàng không dễ dàng bị virus tử vong lây nhiễm, nhưng ta

không xác định virus tử vong sẽ có khác biệt gì đối với ba đời tử thú, cho nên các người ở lại đây là tốt nhất.”

“Nhưng mà...”

Minh Điện nghe vậy muốn nói thêm, nhưng Alpha bỗng phát ra một cỗ kiếm ý mạnh mẽ, khiến bọn họ lập tức ngậm miệng lại.

Dù đã bị dung hợp, nhưng uy áp còn sót lại của Trảm Long kiếm ý vẫn đủ để áp chế bọn họ, những hải thú mang huyết mạch Long tộc không thuần.

Tuy nhiên, đợt tấn công lần này của Alpha không nhắm vào họ.

Ngay khi Alpha bộc phát, những sủng thú khác cũng nhận thấy có gì không ổn, đồng loạt nhìn về phía rãnh biển đen thẫm ở xa.

Mặc dù có chút mờ nhạt, nhưng mơ hồ có thể thấy một bóng người hình cánh tay bay nhanh về phía họ.

Chương 864:

Báo thù Thiên sứ “Vì sao ta có cảm giác người này trông khá quen?” Nhìn bóng người đang nhanh chóng tiến lại, Bạch Khải cảm thấy hơi quen thuộc.

Khi thấy trên lưng người đó có đôi cánh thiên sứ, không khỏi mắng: “Ta đêch! Cũng thật là cái lũ người chim này!” Từ Vong Xuyên rãnh biển bay tới không ai khác ngoài Borg gia tộc Thiên sứ thú.

Tuy nhiên, con Thiên sứ thú này có cơ thể hoàn toàn màu đen, chỉ có đôi cánh ở sau lưng vẫn phát ra ánh sáng Thánh Quang màu trắng.

“Đó là Đọa Lạc Thiên Sứ? Không đúng, Đọa Lạc Thiên Sứ chỉ có cánh màu đen, mà gia hỏa này lại trái ngược.”

Bạch Khải nhìn kỹ con Thiên sứ, rồi hỏi: “Alpha, ngươi có thể cảm nhận được khí tức của hắn không?” Ken két ken két. (Lão đại, con Thiên sứ này cũng là cấp truyền kỳ.) Alpha giơ tay phải ra, Tịch Diệt chi Long liền ngậm lấy Tịch Diệt chi kiếm đưa tới tay Alpha. Đồng thời, một con thi long Thất Kiếm Long kỵ cũng xuất hiện.

Lúc này, Bạch Khải vẫn còn cảm nhận được điều gì đó từ mặt nạ mang theo, nên đã hoán đổi về hình thái Bá Vương thương, cảnh giác nhìn về phía xa.

Sau lưng bốn cánh Thiên sứ, thỉnh linh còn có vài chục con hai cánh Thiên sứ, hình dạng cũng giống như bốn cánh Thiên sứ, đều có cơ thể màu đen và cánh trắng.

“Đây coi là cái gì, bởi vì gia nhập Tử Vong bàn tròn, mà làm cho lũ da đen Thiên sứ này xuất hiện? Điều này chắc chắn là một loại sức mạnh ảnh hưởng rất mạnh mẽ?” Bạch Khải chép miệng, trong lòng đầy oán hận.

Lúc này, các Thiên sứ da đen đã bay đến trước mặt Bạch Khải và những người khác, và theo sau là những con tử thú to lớn, bao vây họ lại.

“Rõ ràng là không có ý định để chúng ta rời đi.”

Bạch Khải nhận ra ngay, lặng lẽ thông qua khế ước gửi tin tức đến Thủy Tinh cung Trùng Thảo.

Vong Xuyên rãnh biển là nơi khởi nguồn của các tử thú, vì vậy tiếp theo sẽ phải tiêu diệt toàn bộ chúng.

Tuy nhiên giờ đây, tự nhiên phải ưu tiên giải quyết mối nguy cấp trước mắt.

“Ta xem thử, một con Thiên sứ truyền kỳ, bảy con lục giai Thiên sứ, cộng thêm một cặp tử thú...”

Bạch Khải chăm chú quan sát đội hình đối diện, rồi nói:

“Alpha, con truyền kỳ kia giao cho ngươi, phần còn lại ta với Gamma sẽ chia nhau, còn những con tử thú thì Jetta ngươi xử lý.”

Bạch Khải nhanh chóng phân phối nhiệm vụ, trên mặt vui mừng.

Trở thành Ngự Thú sư lâu như vậy, cuối cùng cũng không phải vì gặp nguy mà lại phải bỏ chạy.

Két phốc két phốc? (Chủ nhân, con truyền kỳ kia có thể để Gamma xử lý sao?) Gamma đột nhiên đứng dậy, ánh mắt chăm chú nhìn vào con bốn cánh Thiên sứ.

“Chuyện gì vậy? Con Thiên sứ này có điều gì đặc biệt?” Bạch Khải thấy vậy thì hơi nghi hoặc hỏi.

Két phốc két phốc. (Gamma không rõ lắm, chỉ là bỗng nhiên rất muốn ăn nó.) Gamma lắc đầu, Vô Tướng thân thể không tự chủ bắt đầu thôn phệ năng lượng xung quanh.

“Muốn ăn nó? Là vì sức mạnh của Thiên sứ sao?” Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, nhưng khi nghĩ đến sức mạnh của con bốn cánh Thiên sứ, vẫn không dám giao cho Gamma.

“Con Thiên sứ kia dù sao cũng là cấp truyền kỳ, cứ để Alpha xử lý đi, chờ Alpha đánh bại nó rồi sẽ giao cho ngươi.”

Bạch Khải nhìn về phía Alpha, nói: “Alpha, chú ý không làm tổn thương bốn cánh Thiên sứ.”

Ken két ken két. (Không có vấn đề.) Alpha nhẹ gật đầu, sau đó lao thẳng tới trước bốn cánh Thiên sứ, phát động công kích.

Thấy tình hình này, bốn cánh Thiên sứ lập tức triệu hồi vũ khí của mình, nhưng không như dự đoán của Bạch Khải, mà là những thanh liêm đao màu đen.

“Liêm đao...”

Thiên sứ sao lại dùng loại vũ khí này? Chẳng lẽ đây không phải là vũ khí của tử thần sao?” Bạch Khải hơi kinh ngạc, nhưng nhanh chóng nhận ra hai cánh Thiên sứ cũng đã rút ra liêm đao tương tự.

“Tốt, đây là một hệ thống.”

Bạch Khải thấy vậy thì bẽ cổ, đang định xông vào thì đã thấy Gamma đã dẫn đầu lao ra, trực tiếp tấn công vào những con hai cánh Thiên sứ.

Chịu ảnh hưởng từ khí tức của bốn cánh Thiên sứ, Gamma hiện tại muốn ăn đã đạt đến một đỉnh cao, đối diện với mấy khí tức tương tự từ hai cánh Thiên sứ, tự nhiên không cách nào nhẫn nhịn.

Mà Gamma sử dụng Thủy Nguyệt phân thân, triệu hồi ra cánh cổng Thiên Đường, từ mọi hướng lao về phía hai cánh Thiên sứ.

“Đây là sự thực đói điên cuồng rồi...”

Bạch Khải thấy vậy thì thâm tặc lưỡi, nhìn những con tử thú ở phía sau, lập tức không còn hứng thú, tháo mặt nạ xuống, nói: “Ita, người đi xử lý những con tử thú đó đi.”

“Hi hi ha ha...”

Không có vấn đề, hãy thoải mái thưởng thức biểu diễn của ta.”

Tên Hề Hoang Đường cúi người kính cẩn chào Bạch Khải, trong tay nhanh chóng xòe một bộ bài, rồi biến thành một hàng phi đao, lao về phía những con hải thú xung quanh.

So với những con tử thú khổng lồ, phi đao của Tên Hề Hoang Đường hầu như không đáng kể.

Nhưng những tử thú đó như những trái bóng, khi bị phi đao đâm trúng thì không chỉ phun ra khí, mà còn nổ tung ra, biến thành từng mảnh vỡ rơi xuống đất.

“Gia hỏa này...”

Thật sự là một sinh vật lục giai sao?” Nhìn thấy Tên Hề Hoang Đường biểu hiện, Bạo Lưu Hồ Kinh cảm thấy vết thương vừa mới đau lên.

“Cái này coi như bình thường, người hãy xem bên kia thì sẽ bình tĩnh hơn.”

Băng Túc Hải Sát Vương cũng tương tự cảm thấy kinh ngạc trước khả năng kỳ quái của Tên Hề Hoang Đường, nhưng khi nhìn tới Alpha thì cảm giác đó đã biến mất.

Lúc này, Alpha đã đối đầu trực diện với bốn cánh Thiên sứ, những liềm đao của đối phương vung lên như gió, xung quanh dòng nước căn bản không thể ảnh hưởng đến hấn nửa phần, mỗi đòn tấn công đều rất hung hiểm.

Nhưng bất chấp điều đó, Alpha vẫn không bị thương, dù bốn cánh Thiên sứ tấn công từ bất kỳ góc độ nào, đều bị Alpha nhẹ nhàng ngăn cản, đồng thời để lại một vết thương trên người bọn họ.

Không có động tác rực rỡ, cũng không có kỹ thuật phức tạp, chỉ đơn giản là đón đỡ, đâm ngang và phản đòn...

Có lẽ kỹ năng của Tên Hề Hoang Đường không thể đoán trước được, nhưng Alpha lại khiến người ta cảm thấy sức mạnh không thể kháng cự.

Băng Túc Hải Sát Vương rất chắc chắn rằng, nếu ngày đó Alpha tự mình xuống trận, thì Bạo Lưu Hồ Kinh giờ này chắc hẳn đang ở nhà dưỡng thương.

Tuy nhiên, thật đáng tiếc, Bạo Lưu Hồ Kinh không thể nhìn thấy sự đối đầu của Alpha, chỉ có thể bị trận chiến ở bên kia thu hút.

Không giống như những động tác đơn giản của Alpha, trận chiến bên Gamma lại thể hiện nhiều sức tưởng tượng hơn.

Bảy thanh liềm đao được vung lên một cách tự do, đồng thời hoàn hảo tránh khỏi đồng đội của mình, tấn công vào Thủy Nguyệt phân thân của Gamma, nhưng tất cả đều bị cánh cửa Thiên Đường nhẹ nhàng chặn lại.

Còn Gamma thì hiển nhiên rất hứng thú với mấy Thiên sứ này, thậm chí ngay cả khi hai thanh liềm đao màu đen va chạm với

cánh cửa Thiên Đường, những dư âm năng lượng cũng bị Vô Tướng thân thể hút vào.

Thỉnh thoảng có hai con Thiên sứ nhận ra sự bất thường muốn thoát khỏi Gamma, nhưng lại bị Thất Kiếm Long kỵ ép trở về.

Dù Thất Kiếm Long kỵ chỉ có quang kiếm là Đế Hoàng sinh vật, nhưng đối mặt với tập thể Đế Hoàng cấp hai cánh Thiên sứ rõ ràng có sự chênh lệch.

Nhưng là Alpha tùy tùng, Thất Kiếm Long kỵ cũng cho thấy khả năng chiến đấu vượt cấp.

Cuối cùng, bốn cánh Thiên sứ nhận ra đối thủ mà chúng gặp phải, nên chúng vỗ cánh sau lưng, một hình tròn phù trận đột nhiên xuất hiện trên đầu mỗi Thiên sứ.

Phù trận này toàn thân đều do Thánh Quang ngưng tụ thành, toát lên vẻ thánh khiết, nhưng khi trận pháp rơi xuống, xuyên qua thân thể các Thiên sứ, chúng dần dần biến thành máu me.

“Đây là...”

Báo thù Thiên sứ?” Đúng lúc này, chiến trường xướng ngôn viên Ngưu Bì Xà xuất hiện, nói.

“Người biết về nó?” Bạch Khải hỏi, có chút ngạc nhiên.

“Ngô, cái gì chưa từng thấy qua, đương nhiên là biết.”

Ngưu Bì Xà ngẩng đầu lên, nói: “Thiên sứ từng là một chủng tộc Thần Thoại rất mạnh, có sự phân công rõ ràng, mà báo thù Thiên sứ là một trong số đó.”

“Nghe nói những Thiên sứ này phát hiện rằng Thánh Quang không thể trừng phạt kẻ thù, nên đã chọn hợp nhất sức mạnh báo thù, lấy máu trả máu, nhưng bên trong vẫn duy trì niềm tin vào Thánh Quang, coi như là một loại dị tộc trong Thiên sứ.”

“Sáo lộ này nghe sao giống như một nước nào đó vì hòa bình mà phát động chiến tranh vậy?” Bạch Khải nghe thấy thì nhếch mép cười khinh bỉ, nhìn vào hình thái quái dị của báo thù Thiên sứ, nói: “Nhưng mà để báo thù Thiên sứ bị dính vào Tử Vong chi lực, thật không hổ là người Borg gia tộc nhà này nghĩ ra.”

Bạch Khải thấy vậy nhú mày, đột nhiên quan sát xung quanh.

Thiên sứ cấp truyền kỳ tuyệt đối sẽ không dễ dàng xuất hiện, đồ vật như tử thú trong Tử Vong bàn tròn chắc chắn không thể hoàn toàn bị bỏ qua, vì thế xung quanh đây rất có thể có người Borg gia tộc.

Thậm chí, có thể tổng bộ của Tử Vong bàn tròn ngay dưới Vong Xuyên rãnh biển này? Khi Bạch Khải đang suy nghĩ, trạng thái của các báo thù Thiên sứ bỗng nhiên thay đổi, đôi cánh vốn thánh khiết của họ dần dần trở nên đỏ máu, mùi máu tanh bao trùm xung quanh, thậm chí cả Gamma cũng không thể hấp thu, quái dị không thể diễn tả.

“Làm bản Thánh Quang người, đều sẽ bị chủ tịnh hóa!” Bốn cánh báo thù Thiên sứ phát ra âm thanh lần lần đầu tiên, gương mặt trống rỗng lại khiến Bạch Khải cảm thấy rõ ràng sự cuồng nhiệt.

“Giờ ta hoàn toàn có lý do để nghi ngờ rằng Borg gia tộc có thể không chỉ là Tử Vong bàn tròn một viên, mà là hạch tâm...”

Không, thậm chí chính là chủ tịch sau lưng Tử Vong bàn tròn.”

Tư Mã Tịnh cũng không ngoại lệ, mười một ký sẽ thể hiện thái độ của mình với tử vong phân thân chẳng khác gì những kẻ cuồng tín.

Giờ nhìn báo thù Thiên sứ, bọn họ càng thêm tin tưởng.

“Bạch bộ trưởng, chúng ta có nên yêu cầu chi viện không? Những sinh vật này có vẻ cũng là Thần Thoại chủng, chúng ta chưa chắc đã là đối thủ.”

Băng Túc Hải Sát Vương nhận thấy sức mạnh của báo thù Thiên sứ, mà chúng dường như cũng chứng minh thực lực của mình, bắt đầu phản kích điên cuồng, liêm đao màu đen phát ra sương mù máu, chiến lực đang tăng vọt một cách rõ rệt.

“Ta đã liên lạc rồi.”

Bạch Khải đáp: “Nhưng trừ khi bọn họ có hậu viện, nếu không sẽ không thể uy hiếp được Alpha.”

Vừa dứt lời, Alpha bên kia bỗng phát ra kiếm ý mạnh mẽ, không hề Tịch Diệt chi Long xoay quanh sau lưng Alpha, lại biến thành Kiếm vương tọa.

Trong khi đó, những Thất Kiếm Long kỵ vốn đang giúp đỡ Gamma và các Thiên sứ chiến đấu liền dừng lại, biến thành các loại trường kiếm bay trở về bên người Alpha, tuần hoàn theo một quy luật nào đó, sắp xếp sau lưng Alpha.

Tịch Diệt chi kiếm - Thất Tinh kiếm trận!

Chương 865:

Một mạng đổi một mạng? Vậy thì dễ làm.

Bảy thanh kiếm hình dạng khác nhau đang được sắp xếp trên lưng Alpha, cùng lúc khí tức của chúng hoàn toàn hòa nhập với khí tức của Alpha.

Nhưng không giống với Tịch Diệt chỉ kiếm với khí tức vạn vật tịch diệt, Thất Tinh kiếm trận dưới Thất Kiếm lại thể hiện ra một loại sinh cơ vô hạn.

Sau đó, bảy bóng kiếm bỗng nhiên xuất hiện, mỗi thanh nắm chặt một kiếm phóng về hướng bảy con Thiên sứ có hai cánh.

Như một con mắt trận, Alpha xuất hiện trước mà đâm kiếm ra, lập tức chém đứt một cánh tay của Thiên sứ đang chuẩn bị báo thù.

“Có vẻ Thiên sứ báo thù không mạnh như vậy nhỉ?” Bạo Lưu Hồ Kinh thấy tình hình này không khỏi thâm nghĩ, lợi dụng thời cơ Thiên sứ báo thù hư hao vũ khí không còn phòng ngự, hấn đột nhiên ngưng tụ một thanh nước xiên, bay thẳng tới mặt Thiên sứ báo thù.

Là một chiến lực nổi bật ở Tây Hải, Bạo Lưu Hồ Kinh cũng muốn gột rửa danh dự bị Đế Hoàng đánh bại, và tiêu diệt một Thiên sứ có vẻ rất mạnh để khẳng định lại bản thân.

Ngay khi nước xiên của Bạo Lưu Hồ Kinh sắp trúng đích, Thiên sứ báo thù đột nhiên nghiêng mình, đá vào lưỡi đao, làm cho lưỡi đao quay tròn kịch liệt, trực tiếp cắt đứt nước xiên, như mặt trăng tròn bay về phía Bạo Lưu Hồ Kinh.

Thấy cảnh này, Bạo Lưu Hồ Kinh lập tức triển khai thủy độn để phòng ngự, trong khi Băng Túc Hải Sát Vương phóng ra hàn khí, ngưng tụ một tấm băng thuẫn để hỗ trợ.

Nhưng cả hai đều không thể ngăn cản lưỡi đao của Thiên sứ báo thù, nó giống như giấy, không chỉ không thể trì hoãn bước chân của đối phương mà còn bị đè bẹp hoàn toàn.

“Làm sao có thể!” Bạo Lưu Hồ Kinh cảm thấy quan điểm của mình lại một lần nữa bị lung lay, hấn không thể tưởng tượng

nổi tại sao lại dễ dàng như vậy, chẳng khác nào bị người thân đạp một cước.

Bạo Lưu Hồ Kinh và Băng Túc Hải Sát Vương liếc nhau, đồng thời mở ra lĩnh vực chuẩn bị kháng cự, nhưng ngay lúc này, Tịch Diệt chi Long bỗng nhiên xuất hiện, ổn định cứng cáp cắn vào lưỡi đao, ngay lập tức nôn ra một bên.

Ken két ken két. (Chuyên tâm bảo vệ tốt lão Đại ta, đừng gây thêm phiền toái.) Alpha lạnh lùng liếc nhìn Bạo Lưu Hồ Kinh và Băng Túc Hải Sát Vương, khí thế lại một lần nữa cất cao, trực tiếp một kiếm chém đứt cánh tay của Thiên sứ báo thù.

Tử Vong chỉ lực ngưng tụ ra băng nhận, không phải những thuộc tính phổ thông này có thể ngăn cản.

Khi nhìn thấy bốn cánh Thiên sứ bị thương, hai cánh Thiên sứ còn lại lập tức từ bỏ mục tiêu của mình, phản về để bảo vệ, ngay cả khi không màng tổn thương từ kiếm ảnh.

Két phốc két phốc. (Alpha, bọn chúng đang muốn dung hợp thành bốn cánh Thiên sứ bên trong.) Gamma ngay lập tức phát hiện hai cánh Thiên sứ năng lượng trong cơ thể biến đổi, lúc này phát ra nhắc nhở.

Ken két ken két. (Yên tâm, bọn chúng không thể vượt qua đâu.) Alpha khẽ vuốt cằm, một kiếm chém ngang, hai cánh Thiên sứ trước mặt liền xuất hiện một đường rách dài. Đường rách này rất nhỏ, nhưng như một vết nứt nằm ngang trước mặt hai cánh Thiên sứ, cản trở bọn chúng, mặc cho các Thiên sứ cố gắng đột phá đi chẳng nữa cũng không thể vượt qua.

Thấy tình cảnh này, bảy con Thiên sứ phía sau lập tức mở cánh, rồi chủ động từ trên cơ thể rơi xuống, một lần nữa dung hợp thành một đôi Huyết Dực khổng lồ, cường chế vượt qua không gian vết rách phong tỏa, bay về hướng Thiên sứ báo thù.

Không chỉ có vậy, hai cánh của các Thiên sứ màu đen sau khi mất đi cánh, như chất lỏng hòa tan, nhập vào lưỡi đao của Thiên sứ báo thù, một lần nữa ngưng tụ ra một thanh lưỡi đao mới.

Hành động của các cánh Thiên sứ khiến Bạo Lưu Hồ Kinh và Băng Túc Hải Sát Vương ngỡ ngàng, nhưng Gamma cùng

Thất Kiếm là những người đầu tiên phản ứng lại.

Chỉ thấy Quang Kiếm Long kỳ chuyển hóa thành Phá Hiểu chỉ kiếm dẫn đầu xung phong, trong khi sáu thanh trường kiếm còn lại theo sát phía sau, lắp ráp thành một thanh trường kiếm để ngăn chặn lưỡi đao.

Còn Gamma thì phóng lên một cái chắn Huyết Dực trước, cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu đồng thời mở ra, ngăn cản trước Huyết Dực.

Nhưng với sức mạnh hội tụ từ bảy con Đế Hoàng Thiên sứ, đôi Huyết Dực này đã có thể sánh với truyền kỳ.

Dù Gamma đã chặn lại con đường của đôi phương, nhưng vẫn bị Huyết Dực không ngừng đẩy lùi.

Thấy tình cảnh này, Alpha liền chuyển hướng thanh kiếm, chém đứt hai cánh của Thiên sứ báo thù, sau đó một kiếm đâm vào tâm hạch của nó.

“Đúng rồi, ta bỗng nhiên nhớ ra, những Thiên sứ báo thù này chỉ tiêu diệt tất cả những kẻ bất kính với chúng, cho nên chúng có thể hy sinh tính mạng của mình, vì vậy ai giết chúng cũng sẽ gặp phải nguyên rủa mạnh mẽ...”

Đúng lúc này, Nguru Bì Xà bỗng nhiên nhớ ra cái gì, bổ sung một câu.

Cùng lúc ấy, Alpha đã đâm lưỡi kiếm vào cơ thể Thiên sứ báo thù.

“Người làm sao không nói sớm!” Bạch Khải thấy vậy tức giận quát lên, lập tức kích hoạt khế ước để triệu hồi Alpha về.

Tuy nhiên, Alpha có vẻ động tác nhanh hơn một chút, ngay khi nghe Nguru Bì Xà nói, cánh tay của nó đột ngột chuyển động, cưỡng chế rút lui lại.

“Hô ~ thiếu chút nữa đã quên mất Alpha có thể tự do không chế khung xương.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi thở phào, đồng thời cũng mừng cho những người từ Borg gia tộc một trận.

Hắn bỗng hiểu ra tại sao lại cảm thấy những Thiên sứ này lại dễ đối phó như vậy, không có một chút cảm giác nguy hiểm,

thì ra là đang chờ đợi hấn ở nơi này.

Mặc dù hấn không rõ ràng lắm về sức mạnh báo thù của Thiên sứ, nhưng dù gì đó cũng là sinh vật truyền kỳ, Bạch Khải tự nhiên không muốn mạo hiểm.

Nhưng đúng lúc này, Huyết Dực của Thiên sứ báo thù bỗng nhiên từ bỏ thể xác của nó, trực tiếp vượt qua Gamma cùng đôi Huyết Dực, ngay lập tức dung nhập vào bên trong lưỡi đao báo thù.

Ngay sau đó, lưỡi đao này lập tức xoay tròn, đánh bay Thất Kiếm, hướng về phía Alpha mà bay tới.

Thấy tình cảnh này, Alpha đã chuẩn bị sẵn sàng, nhưng lại phát hiện lưỡi đao báo thù lại vòng qua Alpha, đâm thẳng vào tâm hạch của Thiên sứ báo thù.

“Đánh không lại thì tự sát? Đây là tâm lý gì vậy?!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi ngạc nhiên, nhưng khi nhìn thấy lưỡi đao trên người Thiên sứ báo thù bỗng xuất hiện một phù văn màu đỏ, cùng với đó là một viên huyết tiễn hình thành nhanh chóng, hấn càng thêm kinh ngạc.

“Chết tiệt, sao ngươi không nói rằng chúng tự sát cũng có thể phát động nguyên rửa?!” “Ngươi không thể hỏi sao ~” Nguru Bì Xà yếu ớt trả lời một câu, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt giết người của Bạch Khải, hấn mới nhận ra tính nghiêm trọng của vấn đề, hai mắt tối sầm lại, sau lưng đột nhiên xuất hiện một dòng sông dài mờ ảo.

Chỉ trong chốc lát, hành động của huyết tiễn đột ngột chậm lại, Alpha nắm bắt cơ hội, nhanh chóng kéo ra khoảng cách với huyết tiễn.

“Ngô, sức mạnh vẫn còn quá yếu, không thể đảo ngược được nguyên rửa này.”

Nguru Bì Xà toàn lực thi triển nhưng vẫn không thể ngăn cản nguyên rửa phát tác.

Trong khi đó, huyết tiễn lúc này đã hoàn toàn hấp thu năng lượng từ Thiên sứ báo thù, chính thức hình thành và bay về phía Alpha, đồng thời dần dần thoát khỏi sức ảnh hưởng từ Nguru Bì Xà.

Thấy tình hình này, Alpha quyết định không chạy trốn nữa, mà đứng lại tại chỗ, tập trung toàn bộ khí lực vào Tịch Diệt chi kiếm.

Một kiếm phát ra, vạn vật tịch diệt. Đã không thể trốn thoát, vậy hãy để hấn xem, cuối cùng là lực tịch diệt mạnh hơn, hay là lực báo thù mạnh hơn! Ngâm ~ Cuối cùng, khi khí thế của Alpha đạt đến đỉnh, huyết tiễn cũng đến trước mặt Alpha, Alpha vung kiếm xuống, thật sự chém đứt huyết tiễn thành hai đoạn.

Tịch Diệt chi lực, rõ ràng ngay cả nguyên rửa cũng có thể chém đứt! Nhưng không đợi Bạch Khải thở phào, cả hai đoạn huyết tiễn đột nhiên mất đi bộ phận năng lượng, trên không chúng quay một vòng, mà lại hướng Alpha bay trở về.

“Báo thù Thiên sứ nguyên rửa là không chết không thôi, ta cũng không có biện pháp...”

Ngưu Bì Xà hiển nhiên bị cạn kiệt sức lực, lơ lửng giữa không trung bất lực.

“Không chết không thôi?” Bạch Khải bỗng nhiên nghĩ ra điều gì, đang định hành động thì Gamma đột nhiên từ trên trời giáng xuống, cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu đồng thời mở ra, chắn trước mặt Alpha.

Có lẽ do nhận thấy khí tức đồng nguyên Thiên sứ, hoặc Gamma không phải là mục tiêu của nó, huyết tiễn bỗng nhiên chậm lại, bị Gamma nắm bắt cơ hội, vây chặt huyết tiễn trong hai cánh cửa.

Thánh Quang đồng hóa, vực sâu ăn mòn.

Hai loại sức mạnh không chỉ thuận lợi vây chặt huyết tiễn mà còn đang không ngừng hấp thu sức mạnh của nó, nhìn vẻ mặt của Gamma, hiển nhiên hấn đã chờ đợi điều này lâu lắm rồi.

“Nguyên rửa cũng có thể hấp thu?” Thấy Gamma thao tác như vậy, Bạo Lưu Hồ Kinh và Băng Túc Hải Sát Vương đã hoàn toàn không biết phải làm sao.

Nguyên rửa, đó là sức mạnh còn bí hiểm hơn cả Âm Ảnh, gần như không có bất kỳ quy luật nào có thể nói, giống như huyết tiễn này nếu không phải hấp thu tinh hoa từ Thiên sứ báo thù, chỉ có thể coi là một biểu tượng mà thôi.

Nhưng đầu tiên Alpha chém đứt nguyên rửa, ngay sau đó Gamma đã bắt đầu hấp thụ nguyên rửa.

Tuy nhiên, tinh hoa của Thiên sứ truyền kỳ biến thành nguyên rửa thì hiển nhiên không dễ dàng để hấp thụ, nhất là khi mục tiêu báo thù vẫn chưa chết, huyết tiễn rất nhanh bắt đầu giăng co, muốn thoát khỏi sự kiểm soát trong hai cánh cửa.

Thấy tình cảnh này, Gamma không chút do dự, không chệ hai cánh cửa Thiên Đường và Vực Sâu, để hai loại năng lượng xung khắc va chạm mạnh vào nhau.

Oanh! ! ! Năng lượng cường đại từ hai cánh cửa bộc phát, nhưng không lan tỏa ra như mọi khi, mà vẫn được phong tỏa bên trong.

Còn huyết tiễn, rõ ràng bị sức nổ mạnh đánh tan thành những mảnh vụn.

“Tại sao ta cảm giác cái này nổ tung rơi xuống người ta có thể sẽ chết?” Cảm nhận được sức mạnh cường đại bên trong hai cánh cửa, Bạo Lưu Hồ Kinh không khỏi toát mồ hôi lạnh, và khi thấy năng lượng nổ mạnh nuốt vào sức mạnh nguyên rửa, hắn càng thêm ngỡ ngàng.

“Con súng thú này, rốt cuộc là thứ yêu ma quỷ quái gì vậy!” Bạo Lưu Hồ Kinh mất trí ra, trong khi Băng Túc Hải Sát Vương vỗ vai Bạo Lưu Hồ Kinh, nói: “Bình tĩnh, loại chuyện này đã thấy nhiều cũng không đáng ngạc nhiên.”

Ở một bên khác, Gamma nuốt trọn nguyên rửa của Thiên sứ, nhưng huyết tiễn vẫn không ngừng tìm cách tụ hợp, thoát ra khỏi cơ thể Gamma.

Huyết tiễn rõ ràng đã đánh giá thấp ý muốn ăn uống của Gamma, và khả năng thích ứng của thân thể Vô Tướng, năng lượng màu đỏ thậm bị Gamma nuốt hết, liền từng chút một xâm lấn và chiếm lĩnh.

Cuối cùng, khi nguyên rửa ý thức được vấn đề, nó trực tiếp từ bỏ đại bộ phận năng lượng, một lần nữa ngưng tụ ra một viên huyết tiễn nhỏ, nhằm tiến công Gamma.

Chỉ trong nháy mắt, cơ thể Gamma cứng đờ, lực sống ban đầu bùng phát trong cơ thể đột ngột trở nên hôi hám, trực tiếp ngã xuống.

Sau đó, trước ánh mắt trơ ra của Bạo Lưu Hồ Kinh, một Gamma nhỏ bé từ cơ thể hắn chui ra.

“Không phải chỉ là một mạng đổi một mạng sao, việc này, Gamma quen rồi!”

Chương 866:

Cực hạn một đổi một, người đi ta còn tại Khi thấy Gamma xuất hiện, Băng Túc Hải Sát Vương cuối cùng hiện ra ưu thế kinh nghiệm phong phú của mình, nói: “Chẳng lẽ thú cưng của người còn có khả năng thay đổi kỹ năng không?” “Đương nhiên, nếu không thì ta đã không bình tĩnh như vậy.”

Bạch Khải nở nụ cười, ve sầu thoát xác sẽ xóa bỏ tất cả debuff, phục hồi Gamma về trạng thái cơ bản nhất, năng lượng trong cơ thể cũng được thanh lọc toàn bộ. Đối với những sinh vật khác mà nói, đây là một hình phạt không nhỏ, nhưng đối với Gamma, có khả năng nhanh chóng hấp thụ năng lượng hồi phục, gần như không có gì khác biệt.

Mặc dù lời nguyên báo thù rất mạnh mẽ, nhưng nó chỉ có thể mang đi sinh mệnh của Gamma trong nháy mắt, khi gặp ve sầu thoát xác thì chỉ có thể xem như xui xẻo.

“Các người đang nghĩ gì vậy? Nếu dễ như vậy, làm sao Thiên sứ báo thù lại bị nhiều người kiêng kỵ như vậy?” Hứng thú trước vẻ đắc ý của Bạch Khải, Nguru Bì Xà không nhịn được mà trào phúng: “Báo thù nguyên rửa chỉ có thể biến mất khi triệt để tiêu diệt ý thức của nó, cho nên...”

Nghe Nguru Bì Xà nói, Bạch Khải sửng sốt, lập tức chạy đến bên Gamma và bế lên, quả nhiên thấy trong cơ thể Gamma vẫn còn một sợi năng lượng màu đỏ tồn tại, và nó vẫn đang cố gắng hình thành lại.

“Cái này không thể thanh trừ được sao? Báo thù Thiên sứ này thật giống như một BUG, như vậy Thiên sứ tộc còn có thể bị diệt tuyệt?” Bạch Khải nhìn thấy như vậy mà cảm thấy không còn gì để nói, kỹ năng BUG như thế, Thiên sứ tộc nên toàn lực nuôi dưỡng các báo thù Thiên sứ, xem ai chịu không nổi mà tự sát để rồi nguyên rửa kẻ địch, thật là ổn! “Báo thù nguyên rửa là tương đối, nếu Gamma cũng là truyền kỳ, có lẽ sẽ không sao, nhưng mà...”

Nguru Bì Xà lắc đầu, nói.

“Két phốc, ket phốc!” (lão đại, để ta làm đi.) Alpha bước tới trước Gamma, rút ra Tịch Diệt chi kiếm nhắm thẳng vào luồng năng lượng màu đỏ đỏ, nói.

Từ lúc vừa rồi tấn công, Alpha đã phát hiện Tịch Diệt chi kiếm có tác dụng đối với bảo thủ nguyên rửa, phần năng lượng bị huyết tiễn buông tha chính là minh chứng.

Mặc dù sức mạnh nguyên rửa này tự chạy trốn có chút khó khăn, nhưng chỉ cần chặt vài lần là được.

“Két phốc, ket phốc!” (không được, năng lượng này Gamma muốn ăn!) Nhưng ngay khi Alpha chuẩn bị động thủ thì Gamma lại đột nhiên lùi lại một bên, có vẻ không nỡ.

“Thật muốn ăn đến liều mạng hả?” Bạo Lưu Hồ Kinh lúc này không biết nên diễn tả Gamma thế nào, nhưng Bạch Khải lại không có ngăn cản Gamma, mà hỏi Ngưu Bì Xà: “Ngưu Bì Xà, bảo thủ Thiên sứ và Phán Quyết Thiên Sứ, ai mạnh hơn?” Ngưu Bì Xà cúi đầu suy nghĩ, rồi nói: “Về lý thuyết, bảo thủ và phán quyết là ngang nhau, không có gì khác biệt.”

“Vậy là tốt rồi.”

Nói xong, Bạch Khải trực tiếp kích hoạt trứng tiến hóa, một viên trứng khổng lồ sáng rực bao bọc lấy Gamma.

“Cái gì đây?” Bạo Lưu Hồ Kinh và Băng Túc Hải Sát Vương đều cảm thấy hiếu kỳ, vừa định lại gần xem, thì thấy Tịch Diệt chi kiếm đột nhiên nằm ngang trước mặt, họ tự động rút lại.

“Két phốc, ket phốc.”

(không quản lý chuyện của ta, tốt nhất không nên can thiệp.) Cảm nhận được sát khí mạnh mẽ từ Alpha truyền tới, Bạo Lưu Hồ Kinh và Băng Túc Hải Sát Vương liền không chút do dự mà quay đầu đi, không dám nhìn nhiều, chuyển ánh mắt đi nơi khác.

“Không có tinh thần chi lực, nên không thể gia tốc tiến hóa như Delta được sao?” Nhìn trứng Tinh Thần lơ lửng yên tĩnh trong không trung, Bạch Khải cũng hơi do dự về yêu cầu gia tốc, đột nhiên nhìn về phía Tên Hề Hoang Đường.

“Ita, đến hỗ trợ cho nhanh thêm chút.”

“Hi hi ha ha...”

Tất cả đều theo ý nguyện của người, chủ nhân của ta.”

Tên Hề Hoang Đường nhẹ vuốt cằm, trong tay toàn bộ bài poker bay ra, bao bọc lấy Tinh Thần trứng, đồng thời tỏa ra lượng lớn tinh thần chi lực vấy vào bề mặt trứng.

Không lâu sau, trên Tinh Thần trứng cuối cùng xuất hiện một vết nứt, nhiều vết nứt hơn nữa, nhanh chóng vỡ vụn ra.

Chưa kịp để vỏ trứng thành năng lượng thì đã bị hút vào trong, dung hợp vào cơ thể Gamma.

“Gamma, cảm thấy thế nào? Nguyên rửa vẫn còn chứ?” Thấy Gamma xuất hiện trở lại, Bạch Khải liền hỏi.

“Két phốc, ket phốc.”

(giống như không còn.) Gamma quan sát một lượt, không thể tìm ra sức mạnh nguyên rửa trên cơ thể mình, ngược lại Beita, chú ý thấy Gamma có hai cái mụn nhỏ mọc ra ở sau lưng.

“Đây có phải là đang chuẩn bị mọc ra cánh mới không?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, nhìn kỹ một lát, thì thấy bên cạnh hai mụn nhỏ là một dấu ấn màu đỏ của liêm đao, còn bên cạnh nó, là dấu ấn của Phán Quyết Thiên Sứ.

“Quả nhiên đã hấp thu.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, dấu ấn này xuất hiện, có nghĩa là Gamma đã thành công nuốt được báo thù nguyên rửa.

Chỉ có điều, dấu ấn này về kích thước và màu sắc, rõ ràng yếu hơn một chút so với dấu ấn phán quyết.

“Đáng tiếc, phần thần tính của báo thù Thiên sứ này rõ ràng không nhiều, nếu như cũng có thể hấp thu được Truyền Thừa bí cảnh thì tốt rồi.”

“Két phốc, ket phốc.”

(ừ, Gamma vẫn chưa nếm được hương vị gì cả.) Bạch Khải và Gamma cùng thời điểm lộ ra tiếu nuôi, đồng bộ ghi nhận điều đó.

“Nhưng mà đã hấp thu được thần tính của báo thù Thiên sứ, chắc chắn cũng thu hoạch được sức mạnh tương ứng chứ?” Bạch Khải quét tinh thần lực qua Gamma, bằng thuộc tính của Gamma lập tức hiện lên trong đầu. [Chúng tộc kỹ năng]:

Thánh Quang: Cửa Thiên Đường (Bất Hủ cấp - Tinh Thông), Sấm Sét Phán Quyết (Siêu Phàm cấp - Tinh Thông); Tà Năng: Cửa Vực Sâu (Bất Hủ cấp - Tinh Thông), Tận Thế Chiến Nhận (Siêu Phàm cấp - Tinh Thông); Thông Dụng: Vô Tướng Thân Thể (Siêu Phàm cấp - Tinh Thông), Song Sinh Luân Chuyển (Siêu Phàm cấp - Thức Tinh), Nguyên Tổ Miễn Dịch (Siêu Cấp - Hoàn Mỹ), Vật Lý Miễn Dịch (Siêu Cấp - Hoàn Mỹ), Hoàng Tuyền Nguyễn Vọng (Bất Hủ cấp - Tinh Thông), Thủy Nguyệt Phân Thân (Siêu Cấp - Nhập Môn); ...

Ghi chú: Thay mệnh kỹ năng, khi bản thể chịu trực diện tổn thương chí mạng, sẽ lột ra một lớp xác ngoài để tiếp nhận tổn thương, đồng thời đổi vào kẻ sát thủ tiến hành nguyên rửa, bản thể sẽ chuyển vào trạng thái hư hóa, thời gian cooldown ba tháng. ...

“Ve sâu thoát xác trực tiếp thăng cấp thành Bất Hủ cấp kỹ năng?” Bạch Khải nhướn mày, cẩn thận xem qua mô tả của Hoàng Tuyền Nguyễn Vọng, không nhìn được mà cười ha ha.

“A ô a ô?” (nhân loại đây lại điên rồi?) Beita nghi hoặc nhìn Bạch Khải, có chút đồng tình.

“Không phải điên, mà là kỹ năng của Gamma quá mạnh.”

Shuke nhìn thấu suy nghĩ của Bạch Khải, Bạch Khải dần dần bình tĩnh lại, nhưng khóe miệng vẫn không tự chủ được cười mỉm.

Thay mệnh, báo thù, hai thuộc tính này có thể kết hợp với nhau, đúng là có phần quá đáng, khó trách có thể từ siêu cấp kỹ năng trực tiếp thăng cấp lên Bất Hủ cấp kỹ năng.

Cực hạn một đôi một, người đi ta còn tại. Đó chính là cách Bạch Khải lý giải về Hoàng Tuyền Nguyễn Vọng.

“Bởi vậy, về sau khi Gamma gặp những kẻ địch không đánh lại, hãy tự bạo trước, nếu không chết, lại đến một đợt nguyên rửa, nếu cái này cũng không chết, vậy là tốt.”

Bạch Khải vỗ vỗ Gamma đã trở lại hình thái xinh xắn, nói: “Cũng không biết kỹ năng này sử dụng hiệu quả cao nhất là gì, nhắm vào truyền kỳ thì có thể yếu một chút không.”

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không tự chủ nhìn về Băng Túc Hải Sát Vương và Bạo Lưu Hồ Kinh, thấy hai đầu truyền kỳ hải

thú không tự chủ mà run lên.

“Vậy còn cái gì, Bạch bộ trưởng, ngài bận rộn hết à? Nếu hết bận, chúng ta có nên tiếp tục thăm dò Vong Xuyên rãnh biển không?” Bạng Túc Hải Sát Vương châm chọc, nghiêng đầu sang chỗ khác, chỉ chỉ về phía đã đóng băng một lượng lớn tử thú Jetta, nói: “Mặc dù thú cưng của ngài rất mạnh, nhưng như thế này tiếp tục không phải là biện pháp, đúng không?” “Cũng đúng, chờ Gamma nạp lại năng lượng thử lại một lần nữa.”

Bạch Khải tiếc nuôi thu Gamma về, mặc dù nói Hoàng Tuyền Nguyên Vọng đã thiết lập lại cooldown sau khi thăng cấp, nhưng năng lượng của Gamma cũng đã được thanh lọc, muốn xem hiệu quả hoàn mỹ, chỉ có thể chờ một chút.

“Nhưng mà trong Vong Xuyên rãnh biển này thực sự có hơi nhiều tử thú này, nhiều như vậy mà các người ở Tây Hải trước đó lại không phát hiện ra chút nào?” Bạch Khải nhìn Bạo Lưu Hồ Kinh và Bạng Túc Hải Sát Vương có chút khinh thường, ngay cả Thập Tam Thái Bảo cũng bị ánh mắt chất vấn.

Quản lý lỏng lẻo như vậy, vậy thì hai người này cũng không phải là thành viên đội bảo vệ biển sâu của họ, nếu không thì sẽ không thể không tránh khỏi bị mắng chửi. Đánh hay không cũng không phải vấn đề...

Công tác nói chuyện, không thể tính là thực lực! “Cái đó, những hải thú đến Vong Xuyên rãnh biển bên này cơ bản đều sắp chết, hoặc là ở vòng ngoài săn bắt, không ai sẽ đến nơi này, cho nên...”

Bạng Túc Hải Sát Vương miễn cưỡng giải thích một câu, nhưng vẫn cảm thấy có chút không hợp lý.

Rõ ràng mật độ tử thú cao như vậy mà họ lại không phát hiện gì, thật sự là đáng đời rồi.

“Được rồi, đi trước xem một chút đi.”

Bạch Khải thấy vậy bất đắc dĩ nhún vai, lại trở lại trên đầu Bạo Lưu Hồ Kinh, tiếp tục hướng về Vong Xuyên rãnh biển mà tiến lên.

Khi một đoàn người tiếp tục thâm nhập, Vong Xuyên rãnh biển dần dần hiện ra trước mặt Bạch Khải.

Cái rãnh biển sâu không thấy đáy, mà lại kéo dài thật xa, Bạch Khải nhìn hai bên, làm thế nào cũng không thể thấy tận cùng.

Mà ở hai bên rãnh biển, thì chất đầy các loại thi cốt của hải thú.

Rõ ràng, những hải thú này không thể bơi tới rãnh biển, mà là do chết già nơi đây.

Cảnh tượng như vậy cũng tương tự xuất hiện ở trên vách đá hai bên của rãnh biển.

“Nhiều năm rồi tích tụ thi cốt, đúng là rất xứng đôi với cái chết.”

Bạch Khải không nhịn được nói: “Nhưng trong hoàn cảnh này, hẳn là rất dễ dàng sinh ra vong linh sinh vật chứ? Sao lại yên tĩnh như vậy?” “Két phốc, ket phốc.”

(lão đại, bọn hắn dường như tồn tại rất lâu, trên thân còn sót lại linh hồn quá thừa thớt, cơ bản là không có cách để hình thành vong linh.) Alpha nhìn một vòng, Vong Linh chứa tể nhẹ nhàng phát động, những hải cốt yên tĩnh không biết bao nhiêu năm lại bắt đầu động đậy.

Nhưng tình huống này cũng không duy trì được lâu, những hải cốt trước ánh lửa linh hồn dần dần tắt ngấm, vỡ thành vài khúc rơi vào Vong Xuyên rãnh biển.

“Vong Xuyên rãnh biển này luôn có hải thú tới đây chờ chết, sao không đến mức yếu ớt như vậy chứ? Chẳng lẽ do Tử Vong bàn tròn?” Bạch Khải nhíu mày, càng trở nên tò mò về Vong Xuyên rãnh biển.

Chương 867:

Căn cứ Tử Vong bàn tròn Một đoàn người tiếp tục tiến về phía trước, trên tuyến đường gặp phải hải cốt ngày càng nhiều.

Nhưng không có ngoại lệ, những hải cốt này đều rất thưa thớt và càng xuống sâu, hải cốt thậm chí đã bắt đầu phong hóa.

“Người có người thấy một loại khí tức quen thuộc không?”

Ngưu Bì Xà từ lưng Beita thò đầu ra, tò mò nhìn quanh nhưng xung quanh thì tối tăm, Ngưu Bì Xà không nhìn thấy gì cả.

A ô a ô... (Thối rần, mau từ trên đầu bản uông xuống dưới...) Beita trợn trắng mắt, tức giận nhìn Ngưu Bì Xà trên đầu mình.

“Không được âm ỉ, ta thực sự cảm giác được cái gì đó.”

Mặc dù không thấy gì, Ngưu Bì Xà vẫn thành tâm nhìn quanh, kéo theo Beita không tự chủ mà dừng lại, mặc cho Ngưu Bì Xà bò lổm ngổm khắp người.

Cuối cùng, Ngưu Bì Xà dùng sức quá mạnh, đã ủi Beita thành một cái ổ nhỏ.

A ô a ô! (Thối rần, chó có thể chịu mà sói thì không thể nhịn, nhìn xem bản uông làm thế nào cắn chết người!) Beita không thể nhịn được nữa, lập tức huy động Bất Hoại Kim Thân, dùng Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao đập vào Ngưu Bì Xà, nhưng Ngưu Bì Xà nhanh nhẹn tránh đi, trượt ra một bên.

Chỉ là Ngưu Bì Xà lần này động tác lại quá mạnh, làm cho nó trực tiếp vọt ra khỏi Bạo Lưu Hồ Kinh lĩnh vực và lao vào trong biển. Ô...

Ngưu Bì Xà đau đớn bóp cổ, cảm giác như sắp không thở được, sau khi giãy giụa thì không còn động đậy nữa.

“Cái kia, đại ca đại, chúng ta không cần đi cứu nó sao?” Nhìn thấy Bạch Khải cùng đoàn người không nhúc nhích, Minh Điện không khỏi hỏi.

“Tại sao phải cứu?” Bạch Khải liếc nhìn Minh Điện, nói:

“Người này có thể còn tốt hơn các người, không có việc gì.”

“Nhưng mà...”

Minh Điện muốn nói nhưng lại thôi, nơi này không phải nơi bình thường mà là Vong Xuyên rãnh biển, áp lực khủng khiếp, hải thú bình thường cũng không thể lại gần.

Cũng chỉ còn lại nghĩ đến những sủng thú bên cạnh Bạch Khải, Minh Điện cũng nuốt lời nói lại.

Quả nhiên, sau một lúc im lặng, Nguru Bì Xà lại làm động tác, nhìn về phía Bạch Khải cùng đoàn người, vẻ mặt tức giận bất bình.

“Loài người quả thật là loài bạc bẽo, thật khiến ta thất vọng.”

Bạch Khải nghe vậy thì nhếch môi, nói: “Vừa hay ta cũng nghĩ như vậy, Jetta, chuẩn bị nồi, đêm nay chúng ta nấu canh rắn.”

Sột soạt sột soạt~ (Jetta liền chuẩn bị ngay nào~) Jetta nghe vậy lập tức gạt đầu, ngưng tụ ra một cái nồi bằng hương Nguru Bì Xà định úp xuống, rõ ràng là chuẩn bị nấu nướng ngay tại chỗ.

Tuy nhiên, Nguru Bì Xà lần này lại một lần nữa thể hiện tốc độ bất thường của nó, nhanh nhẹn tránh khỏi.

Chỉ là đúng lúc Jetta định tiếp tục thử nghiệm, Nguru Bì Xà tựa hồ phát hiện điều gì đó, không có chút do dự nào mà quay đầu bơi vào chỗ sâu của rãnh biển.

“Gia hỏa này sao vậy nhỉ?” Thấy Nguru Bì Xà như vậy, Bạch Khải hơi nghi hoặc, lúc này dẫn đầu một đám sủng thú đuổi theo.

Càng đi sâu, tầm nhìn càng kém, nhưng trong những trận chiến thì thường không bị bóng tối ảnh hưởng, vì vậy tốc độ cũng không bị tác động.

Khi những con thú tử chết bất ngờ từ các ngõ ngách lao ra tấn công họ, chúng chưa kịp đến gần đã bị chính Tịch Diệt chi kiếm giải quyết.

Dần dần, Thập Tam Thái Bảo cảm thấy áp lực nước càng ngày càng mạnh, lần lượt lui vào trong lĩnh vực của Bạo Lưu Hồ Kinh, và khi Bạch Khải cuối cùng đuổi kịp Nguru Bì Xà, lĩnh vực của Bạo Lưu Hồ Kinh đã chật chội đến mức không chịu nổi.

Hải thú không giống như hung thú và sủng thú, đối với lĩnh vực phát triển không cao, chúng chỉ thích tăng cường thể chất của mình, và Thập Tam Thái Bảo lại không có ai là tiểu nhân, dẫn đến việc chúng gần như bám vào người Bạo Lưu Hồ Kinh.

Thế nhưng lúc này, Bạo Lưu Hồ Kinh không còn tâm trí để ý đến những điều này.

Bây giờ họ vẫn chưa đạt tới đáy của Vong Xuyên rãnh biển, nhưng Bạch Khải cùng nhóm đã ngừng lại, yên lặng nhìn vào một bình đài khổng lồ trước mặt.

Bình đài này rõ ràng là do con người làm ra, trên đó có đầy đủ các loại kiến trúc, đồng thời còn dùng phù văn để ngăn cách nước biển.

Quan sát kỹ, mờ mờ có thể thấy bóng dáng của nhân loại đang hoạt động, nhưng rõ ràng, họ đã rời đi.

“Quả đúng là căn cứ Tử Vong bàn tròn, khó trách không tìm thấy đám gia hỏa này, lại trốn ở địa phương như thế này.”

Bạch Khải mang theo mặt nạ hoang đường từ trên đầu Bạo Lưu Hồ Kinh nhảy xuống, sau khi xuyên qua một tầng bình chướng vô hình, ổn định rơi xuống mặt đất.

“Đám người này thật sự cẩn thận, vừa phái đi báo thù Thiên sứ, vừa thu thập đồ đạc mà trốn đi, đúng là không muốn để lại chút chứng cứ nào.”

Bạch Khải đảo mắt nhìn quanh, thấy căn cứ trống rỗng, biết mình lại đến chậm một bước.

A ô a ô! (Bản uông ở đây ngữi thấy rất nhiều khí tức của truyền kỳ điều nhân, đều là đột nhiên rời đi.) Beita cảm nhận khắp nơi, nói.

“Bình thường, dù sao cũng là một căn cứ quan trọng, nếu không có truyền kỳ trấn thủ lại là không bình thường.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Nhưng như vậy, cũng coi là xác định địa vị của Borg gia tộc tại Tử Vong bàn tròn.”

Thực ra thì khi nhìn thấy báo thù Thiên sứ, Bạch Khải đã cơ bản có thể xác định, hiện tại khi Beita phát hiện được khí tức của Thiên sứ, địa vị của Borg gia tộc cũng không cần nói cũng biết.

Chỉ là nơi này giúp người rút lui quá nhanh, ngay cả một cơ hội nắm lấy cái đuôi cũng không cho.

“Nhìn tình hình này, chắc hẳn lại là cái quái dị sương đen đã đưa bọn họ đi.”

Bạch Khải nhíu mày, lần trước sương đen đã ngay trước mặt Vương Trần mà truyền tống toàn bộ Borg gia tộc đi rồi, giờ lại tới đây, nếu không thể tìm ra cách để kiềm chế sương đen, sau này muốn đối phó với Tử Vong bàn tròn sẽ thực sự rất phiền phức.

Chờ lần này trở về, nhất định phải hỏi xem Phạm bà bà có thể giải quyết hết cái sương đen này không, nếu không thật sự sẽ không có cách nào.

“Đúng rồi, Ngưu Bì Xà đâu? Sao đột nhiên không thấy?” Bạch Khải nhìn quanh, không thấy bóng dáng của Ngưu Bì Xà.

A ô a ô... (Bản uông không tìm thấy, khí tức của nơi này quá nồng nặc, đã che lấp khí tức của thổi rắn.) Beita lắc đầu, có chút bất lực.

Hiện giờ họ chủ yếu dùng linh hồn để quan sát sự vật, nhưng gặp phải Ngưu Bì Xà loại không có linh hồn sinh vật này, khả năng của hắn không thể phát huy hết.

“Vậy thì tìm một chút đi, tiện thể xem xem Tử Vong bàn tròn có cái gì bỏ sót.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó bắt đầu quan sát xung quanh.

Giống như khi trước hắn quan sát, đây là một trong những căn cứ Tử Vong bàn tròn, đầy đủ các loại kiến trúc cần có, hoàn toàn có thể tạo thành một trấn nhỏ độc lập. Điều khiến Bạch Khải chú ý chính là ở trung tâm căn cứ có một giáo đường rất lớn.

Giáo đường này có hình dạng giống như cái hắn đã thấy ở Borg gia tộc, cửa sổ trên cao đều được trang trí bằng hoa văn của Thiên sứ, trông rất thần thánh, nhưng khi Bạch Khải tiến vào bên trong giáo đường, thấy lại không phải là Thiên sứ thần minh gì cả, mà là một pho tượng màu đen.

Pho tượng này miễn cưỡng có thể nhìn ra hình người, nhưng bên ngoài thân đều bao phủ bởi sương đen, nên căn bản không

thể đánh giá được hình dáng cụ thể. Ở hai bên của pho tượng, là từng hàng các pho tượng của mười hai kỵ sĩ.

Không cần phải nói, chính là pho tượng của tử vong và mười hai kỵ sĩ bàn tròn rồi.

Trong giáo đường, còn có một cái bàn tròn, xung quanh có mười ba chiếc ghế, và chiếc ở giữa không nghiêng lệch, đang hướng về phía pho tượng tử vong.

“Mười hai cái kỵ sĩ, mười ba chiếc ghế, liệu có ý nghĩa gì không về sự tái xuất của tử vong trên thế giới này?” Bạch Khải vuốt cằm, vẻ mặt có chút nặng nề.

Những tín đồ như thế này một khi quyết định muốn thực hiện một việc gì đó, họ sẽ toàn lực ứng phó để thành công, cộng thêm sự thể hiện của Tử Vong bàn tròn cho đến nay, có lẽ bọn họ đã tìm ra giải pháp ứng phó.

Nghĩ tới đây, Bạch Khải không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía pho tượng tử vong, như muốn tìm ra lý do vì sao nó có thể có những tín đồ điên cuồng như vậy.

Ken két ken két! (Lão đại, cẩn thận!) Nhưng vào lúc này, đôi mắt của pho tượng tử vong đột nhiên sáng lên, một phù trận lớn đột nhiên xuất hiện, chiếm giữ hơn một nửa không gian của giáo đường.

Sau đó, một con tử thú khổng lồ chui ra từ trong phù trận, với thân hình khổng lồ trực tiếp đè nát giáo đường.

Ngay sau đó, lại là con thứ hai, con thứ ba, con thứ tư...

Từng con tử thú liên tục không ngừng từ trong pho tượng tử vong chui ra, giáo đường, thậm chí cả các kiến trúc xung quanh đều trở thành phế tích.

“Đám gia hỏa này, lại còn chưa quên lưu lại các chuẩn bị để phá hủy chứng cứ?” Bạch Khải linh hoạt né tránh khỏi một con tử thú xung kích, nhìn thấy tử thú từ các nơi trong căn cứ chui ra có chút nhú mày.

Lúc ban đầu vẫn đang muốn tìm kiếm một cái gì đó để lại thông tin, giờ thì thấy không cần suy nghĩ nữa.

“Bạch bộ trưởng, những tử thú này thực lực khá mạnh, có vẻ là từ mấy đời trước.”

Băng Túc Hải Sát Vương tiến lại bên cạnh Bạch Khải, nói:
“Tuy nhiên số lượng này thực sự rất nhiều, chúng ta hãy nhanh chóng tiêu diệt bọn họ đi.”

“Ừm.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn xem vài con tử thú ở gần biên giới, tâm niệm vừa động, một tòa kiến trúc giống như thành lũy liền xuất hiện trống rỗng, dĩ nhiên đó chính là tháp bí cảnh của Bạch Khải.

“Alpha, bắt giữ những con mạnh nhất, còn lại, giết chết bất luận tội!” Bạch Khải không chút do dự lao vào tháp bí cảnh bên cạnh, trong khi Alpha thì tranh thủ thời gian bắt được vài con tử thú ném vào Kiếm Vực, rồi sau đó tiến đến đỉnh tháp bí cảnh với một pho tượng cầm kiếm bằng xương khô.

Thấy tình cảnh này, Beita ngay lập tức tìm chỗ trốn vào bên trong bí cảnh, Jetta cũng lập tức đuổi theo, bộ dạng lo lắng, dường như đang tránh né cái gì đó lớn lao.

“Chúng ta có nên tránh một chút không?” Băng Túc Hải Sát Vương và Bạo Lưu Hồ Kinh nhìn nhau, không chút do dự biến thành hình người, trong khi Thập Tam Thái Bảo vẫn chưa kịp phản ứng đã bị Bạch Khải vút vào bí cảnh.

Tiếp theo, Alpha đặt Tịch Diệt chi kiếm vào trong tay của pho tượng, một sức mạnh hùng mạnh lập tức lan tỏa khắp tháp bí cảnh, trong pháo đài cũng theo đó xuất hiện một trận kiếm lớn, chỉ trong chớp mắt, lại vỡ ra nhiều đạo, bay lượn xung quanh tháp bí cảnh.

Hưu hưu hưu...

Chỉ trong chốc lát, kiếm khí từ tháp bí cảnh bay ra từ trong trận kiếm tỏa ra khắp nơi, những tử thú nơi đây dưới kiếm khí này phút chốc vỡ vụn, hoàn toàn không có chút sức kháng cự.

Và khi kiếm khí tan đi, trong căn cứ của Tử Vong bàn tròn không còn nhìn thấy một bóng dáng tử thú nào, chỉ còn lại tháp bí cảnh phát ra âm thanh kiếm minh.

Chương 868:

Mảnh vỡ Thanh Đồng Long bí cảnh Một lúc sau, tiếng kiếm vẫn dần dần lắng xuống.

Bạch Khải từ tháp bí cảnh nhô đầu ra, quan sát kỹ lưỡng xung quanh, xác nhận đã an toàn, sau đó mới thả súng thú và hải thú ra ngoài.

“A ô a ô?” (Chúng không chạy đi hết sao?) “Không phải chạy, mà là đã bị tiêu diệt.”

Shuke nhìn thấy Alpha vẫn đứng ở tháp bí cảnh, đã hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra.

“Không ngờ tháp bí cảnh này lại lớn như vậy, có vẻ hiệu quả còn tốt hơn cả tháp của Hoàng Phủ truyền kỳ?” Bạch Khải gật đầu hài lòng.

Alpha có thể tiêu diệt những hải thú kia, nhưng hiệu suất không thể cao như vậy.

Hơn nữa, nhìn vẻ mặt Alpha, dường như cũng không tốn nhiều sức lực.

“Khó trách mọi người đều nói tháp bí cảnh là chiến trường đại sát khí, quả là không sai.”

Shuke không ngừng so sánh và tính toán hiệu quả gia tăng từ tháp bí cảnh, rồi trong mắt hiện lên tia kiên nghị, lập tức quay trở về căn cứ bí cảnh.

“Gia hỏa này lại làm sao vậy?” Bạch Khải thấy thế có chút nghi hoặc, nhưng chưa kịp hỏi Shuke thì trên đầu Alpha đã đột nhiên triệu hồi.

“Ken kết ken kết.”

(Lão đại, ta đã tìm thấy Ngưu Bì Xà rồi.) “Ồ? Nó không sao chứ?” “Ken kết ken kết.”

(Sẽ không có chuyện gì, chỉ là khí tức có chút kỳ lạ.) Vì Ngưu Bì Xà, Alpha dù vừa qua chỗ đó tấn công có vẻ như không để tâm, nhưng chắc chắn đã khống chế tốt cường độ và phương

hướng, nên đương nhiên sẽ không làm tổn thương Ngưu Bì Xà.

“Đi xem thử một chút đi.”

Kể từ khi vào cái Vong Xuyên rãnh biển này, trạng thái của Ngưu Bì Xà đã có chút không bình thường.

Bây giờ lại liên quan đến Tử Vong bàn tròn, Bạch Khải cảm thấy không yên tâm.

Dưới sự dẫn dắt của Alpha, Bạch Khải một đoàn người tiến đến một căn phòng nhỏ bình thường.

Căn phòng này nằm ở một góc khuất của căn cứ, hết sức không đáng chú ý, thậm chí ngay cả tử thú cũng không hủy hoại nó.

Ban đầu, Bạch Khải tuyệt đối sẽ không chú ý đến nơi này, nhưng vì tử thú đã gây rối, nên trong các phế tích xung quanh, căn phòng nhỏ này trở nên rõ ràng hơn.

“Ngưu Bì Xà ở ngay chỗ này sao?” Bạch Khải xác nhận lần nữa cùng Alpha, Alpha khẽ vuốt cằm, kiếm quang lóe lên, căn phòng nhỏ liền lập tức bị phá hủy, lộ ra tình hình bên trong.

Căn phòng được bố trí rất đơn giản, chỉ là một phòng ngủ hết sức bình thường, chỉ có điều chăn đắp bị lật ngược, lộ ra một cái cửa đá bị đẩy ra một nửa.

“Ken két ken két.”

(Lão đại, Ngưu Bì Xà cuối cùng đã có mặt ở đây.) “Đầu năm nay còn có nơi mật thất đơn sơ như vậy? Quá tệ!” Bạch Khải thấy vậy thì ghét bỏ, nhưng vẫn tiến gần đến cửa đá.

Cửa đá ở phía sau chỉ đủ để một người đi qua, vì vậy Bạch Khải quyết định để nhóm hải thú bên ngoài phòng ngửa tình huống bất ngờ, còn mình thì mang theo Alpha và Tên Hề Hoang Đường vào bên trong.

Mật đạo rất dài, và không có bất kỳ chỗ rẽ nào, Bạch Khải đi một lúc lâu mà vẫn chưa tới cuối.

“Alpha, có thể cảm nhận được ở cuối cùng không?” “Ken két ken két.”

(Nhanh thôi, còn khoảng một trăm mét.) Alpha cảm nhận một chút rồi trả lời.

“Mật đạo dài như vậy, sao lại cảm thấy kỳ quái như vậy?”
Bạch Khải nhíu mày, nhìn quanh một chút rồi tiếp tục tiến lên, cuối cùng cũng đến tận cùng của mật đạo.

Nhưng cuối cùng không phải là một nơi bí ẩn gì đó, mà là một bức tường có khắc phù điêu, đồng thời bức phù điêu này rõ ràng đã bị làm rối loạn.

“Đây là muốn phục hồi phù điêu để mở cửa vào sao?” Bạch Khải quan sát bức phù điêu vài lần, rồi đột nhiên không do dự quay trở lại.

“Ken két ken két?” (Lão đại, phù điêu này có vấn đề sao?)
Alpha hơi nghi hoặc hỏi.

“Phù điêu không có vấn đề, nhưng rất rõ ràng đây không phải là nơi Ngưu Bì Xà biến mất.”

Bạch Khải lắc đầu, liếc nhìn bức phù điêu, nói: “Hơn nữa, người nghĩ Ngưu Bì Xà có thể thao tác những thứ phức tạp như vậy sao?” “Ken két ken két.”

(Hình như không thể.) Alpha nghe vậy im lặng, theo sau Bạch Khải quay lại cửa vào mật đạo.

“Đại ca, không tìm được à?” Khi thấy Bạch Khải tay không trở về, Minh Điện không khỏi hỏi.

“Hừm, nhưng như vậy cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch.”

Bạch Khải lắc đầu, khôi phục Thạch Môn đến trạng thái mở nửa, nhìn từ thông đạo ra, quả nhiên phát hiện sau Thạch Môn còn ẩn giấu một bức phù trận.

Phù trận này không phức tạp, Bạch Khải chỉ cần liếc qua là nhận ra chức năng chính của nó là truyền tống.

“Đã có cửa vào ở đây, vậy mật đạo cuối cùng kia chắc chắn không có chuyện gì bất ngờ chính là bấy rập.”

Bạch Khải bật cười, người bình thường nhìn thấy mật đạo này và bức phù điêu cuối cùng, chắc chắn sẽ coi bức phù điêu là

máu chốt, ai mà nghĩ rằng có người lại giấu cửa vào ở trên cánh cửa chính như vậy.

“Đi, vào xem, có thể để Tử Vong bàn tròn giấu diếm được tư tưởng lớn như vậy, nhất định là thứ tốt!” Bạch Khải hứng khởi đi vào, mang mặt nạ và dẫn đầu xông vào, Alpha theo sát phía sau, chỉ để lại cho một đám hải thú nhìn nhau ngạc nhiên.

“Đột nhiên cảm thấy, chúng ta giống như chỉ là cái đám liên lụy.”

Bạo Lưu Hồ Kinh nhìn về phía Băng Túc Hải Sát Vương nói.

“Không, người không phải, người coi như tọa kỵ, ta mới là.”

Băng Túc Hải Sát Vương lắc đầu, nói.

Bạo Lưu Hồ Kinh: “...”

“Hai cái truyền kỳ, một cái tọa kỵ, một cái liên lụy, vậy chúng ta tính là gì?” Cá Đuối Khát Máu lắc đầu, hỏi Minh Điện.

“Phế vật đi...”

...

Bằng cách xuyên qua trận truyền tống, Bạch Khải đến một không gian tối tăm, có chút tương tự với căn cứ của Tử Vong Kỵ Sĩ được giấu dưới tháp bí cảnh.

Tuy nhiên, nơi này rõ ràng đã bị triệt tiêu, mặt đất còn lưu lại dấu vết di chuyển.

“Giấu kín như vậy, xem ra đây mới là vị trí hạch tâm của căn cứ.”

Bạch Khải đảo mắt nhìn quanh, không khỏi cảm thấy tiếc nuối.

Nơi này, so với một con chuột quá cảnh còn sạch sẽ hơn, bọn họ muốn tìm được thông tin hữu ích, e rằng rất khó.

“Bất quá, Ngưu Bì Xà cái gia hỏa này cuối cùng chạy đi đâu rồi?” Bạch Khải nhìn quanh nơi này nhưng vẫn không thấy bóng dáng Ngưu Bì Xà, cuối cùng vẫn là Alpha phát hiện có điều bất thường.

Chỉ thấy Alpha chém một kiếm ra, mặt đất phẳng lì lập tức vỡ vụn, lộ ra một không gian lớn trống rỗng.

Bạch Khải đi tới trước chỗ trống nhìn xuống, liền thấy dưới đó có một cái hồ nước xanh lớn, trong hồ đầy một chất lỏng màu đen, không ngừng tỏa ra một khí tức khó hiểu.

“Tử vong virus?” Bạch Khải nhíu mày, định thần nhìn lại, thì thấy xung quanh cái hồ nước còn có mấy cái miệng nước phun ra.

“Có phải Tử Vong bàn tròn ở đây nuôi dưỡng tử vong virus, sau đó chảy vào đại dương để lây lan virus không? Khó trách Tây hải lại không tìm thấy gì, không chế tốt lượng nói quả thật rất khó nhận ra.”

Bạch Khải hiểu ra, nhìn về phía Alpha.

Alpha hiểu ý, phóng ra Tịch Diệt chi Long xông vào trong hồ, trong nháy mắt đã nuốt chửng chất lỏng màu đen đó không còn gì.

Hấp thu một lượng lớn tử vong virus, thân thể Tịch Diệt chi Long cũng trở nên càng thêm ngưng thực, những thứ này khiến hải thú nghe tin đã sợ hãi, rơi xuống miệng Tử Vong chi Long lại hoàn toàn biến thành dinh dưỡng.

Nhưng Bạch Khải hiện giờ không có tâm trạng đi quản những thứ đó, mà chỉ bị hồ nước ở giữa hấp dẫn.

Lúc này, Ngưu Bì Xà nhắm mắt, co ro thân thể nằm dưới đáy hồ, và trước mặt Ngưu Bì Xà, một khối kim loại màu đồng đang lơ lửng ở đó.

“Đúng vậy, mảnh vỡ Thanh Đồng Long bí cảnh?” Tuy không hoàn chỉnh, Bạch Khải vẫn nhận ra khối mảnh vỡ đó, rõ ràng là hình dáng của một cái đồng hồ bỏ túi.

“Quá tốt, thật sự là đi mòn gót sắt tìm không thấy, mà gặp được chẳng tốn công sức, lại tìm thấy mảnh vỡ Thanh Đồng Long bí cảnh trong khi tìm tử vong virus.”

Bạch Khải nhếch mép cười, đang định xuống thu lấy mảnh vỡ Thanh Đồng Long bí cảnh thì mảnh vụn đột nhiên phát ra một đạo quang mang, dung nhập vào cơ thể Ngưu Bì Xà.

Thân thể Ngưu Bì Xà bỗng nhiên phình to, chỉ trong chốc lát đã biến thành một con nghé lớn.

“Khá lắm, đây là hấp thu lực lượng tộc của bản thân, bắt đầu thức tỉnh huyết mạch?” Bạch Khải nhìn Ngưu Bì Xà cuối cùng có chút hình dáng Long tộc, hơi kinh ngạc.

Những chuyện tương tự hắn mới thấy ở Nicolas, chỉ có điều Nicolas thừa kế sức mạnh của một đầu Thần Thoại Lục Long (hư hư thực thực), còn Ngưu Bì Xà rõ ràng kém hơn một chút.

Nhưng cuối cùng, Ngưu Bì Xà cũng có thể thoát khỏi danh hiệu răn, tiến quân vào Long tộc.

Cũng không biết Beita sẽ nghĩ như thế nào, từ rắn biến thành Long, hai gia hỏa này có còn đánh nhau được không? Cuối cùng, Ngưu Bì Xà nhận thức sự biến đổi trên người mình, thân hình đã trở nên tương đương với Husky, từ xa nhìn lại đã cảm nhận được một chút uy nghiêm của Long tộc.

“Ngô sao lại ngủ thiếp đi?” Ngưu Bì Xà từ từ tỉnh lại, có chút mơ mơ màng màng nhìn xung quanh, khi nhìn đến khối mảnh kim loại màu đồng đột nhiên nhớ ra điều gì, hoảng sợ nói:

“Ngô đã tìm thấy Thanh Đồng Long...”

“Đã thấy đây, mảnh vỡ Thanh Đồng Long bí cảnh.”

Bạch Khải từ trên trời giáng xuống, rơi vào trước mặt Ngưu Bì Xà.

Sau một lúc ngạc nhiên, Ngưu Bì Xà nhanh chóng nhận ra sự biến đổi của mình.

“Ngô thân thể...”

Ngô cuối cùng đã trở về hình dáng Thanh Đồng Long?!”

“Không sai, chúc mừng ngươi.”

Bạch Khải vỗ vỗ Ngưu Bì Xà, sau đó nhìn về phía mảnh vỡ.

Dường như cảm nhận được sự có mặt của Bạch Khải, hoặc có thể nói là sự xuất hiện của Bạch Khải trong không gian Ngự Thú, mảnh vỡ màu đồng nhanh chóng rung động, lắc lư giữa Ngưu Bì Xà và Bạch Khải một lát rồi chủ động lao về phía Bạch Khải.

Thấy vậy, Bạch Khải không tránh né, mặc cho mảnh vỡ màu đồng hóa thành một vệt sáng lao vào không gian Ngự Thú, dung nhập vào thời gian bí cảnh. Áo ào ào...

Khi dung hợp với mảnh vỡ mới, tình hình trong thời gian bí cảnh xảy ra biến đổi, không chỉ không gian trở nên lớn hơn không ít, mà còn xuất hiện một dòng sông dài ảo ảnh, phát ra tiếng nước ào ào.

Nhưng nhìn kỹ, dòng sông dài này không phải là nước, mà là từng hạt cát mịn.

“Cái này hẳn chính là dòng sông thời gian trong truyền thuyết?” Thanh Đồng Long là người bảo vệ thời gian, thường ngao du trong dòng sông thời gian.

Việc kéo dòng sông thời gian vào trong bí cảnh khiến Bạch Khải cảm thấy vẫn còn hơi khó tin.

“Đúng vậy, đây chính là dòng sông thời gian.”

Ngưu Bì Xà cùng Bạch Khải chui vào, cảm nhận được nơi này tràn ngập sức mạnh của thời gian, lập tức liền lao về phía dòng sông thời gian, nhưng lại hụt.

“Xem ra mảnh vỡ còn quá ít, không đủ để hình thành thực thể, có lẽ chờ ta tập hợp đủ mảnh vụn sau này, đầu sông này cũng có thể biến thành thật sự?” Bạch Khải nhướn mày, ẩn ẩn có chút chờ mong.

Chương 869:

Minh Hoàng xuất hiện Thời gian, bên nào cũng đều mang một sức mạnh thần bí, và dưới hình thức cụ thể hóa, dòng sông thời gian trở nên vô cùng thu hút.

Thay đổi quá khứ, dự đoán tương lai. Đây gần như là trải nghiệm mà ai cũng muốn thử.

Nếu như nơi bí cảnh có thể tái hiện dòng sông thời gian, có lẽ hẳn cũng có thể kiếm chút lợi từ đó? Ánh mắt Bạch Khải lóe lên sự mong đợi, sau đó liền chìm vào suy ngẫm.

“Bí cảnh mở rộng, bên ngoài một ngày thì ở đây lại tương đương với hai ngày? Thay đổi đáng kể như vậy có phải hơi quá không?” Bạch Khải mở to mắt, rõ ràng cảm thấy ngạc nhiên.

Trước đây chỉ là thêm sáu giờ, bây giờ lại tăng lên hai mươi bốn tiếng, không phải có nghĩa là hẳn chỉ cần ở đây là đã vượt xa người khác một ngày sao? Ân, mà nếu chết thì cũng sẽ chết sớm hơn.

Bạch Khải lặng lẽ rời khỏi bí cảnh thời gian, không muốn ở lại lâu thêm, trong khi Ngưu Bì Xà lại tiếp tục hấp thu năng lượng thời gian bên trong.

Trở lại ao nước, Alpha vẫn đang tìm kiếm cái gì đó, nhưng ao này có vẻ rất sạch sẽ, không có dấu hiệu của lực lượng tồn tại nào.

“Xem ra vừa rồi những thứ đó chính là toàn bộ tử vong vi khuẩn.”

Bạch Khải nhìn Alpha, nói: “Alpha, có giữ lại một ít tử vong virus không?” Trước đó hẳn đã nhờ Alpha giữ lại vài con tử thú, nhưng nơi này dường như có giá trị nghiên cứu cao hơn nhiều.

Ken kết ken kết. (Đừng lo, lão đại, tất cả tử vong virus đều còn trong cơ thể của Tịch Diệt Chi Long.) “Rất tốt, vậy nhanh về nghiên cứu đi.”

Dù chưa bắt được đuôi của Tử Vong bàn tròn, nhưng mục tiêu ban đầu của hắn là tìm được tài liệu nghiên cứu phù hợp, giờ đây đã coi như hoàn thành vượt mức.

Tất nhiên không thể tiếp tục lãng phí thời gian. Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, vội triệu hồi Bá Vương thương, ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy một bóng đen từ trên trời lao xuống, nhằm hướng hắn bay tới.

Thấy vậy, Alpha nhanh chóng di chuyển chắn trước mặt Bạch Khải, một nhát kiếm chặn lại, rồi hướng về bóng đen tấn công cùng với Tịch Diệt Chi Long xuất hiện sau lưng.

“Lần này mới bao lâu không gặp, Alpha ngươi đã mạnh đến vậy à?” Tiếng nói quen thuộc từ bóng đen vọng tới, Bạch Khải cũng không khỏi ngao ngán, nói: “Cửu U tiên bối, người dọa người như vậy là muốn hù chết người hay sao?” “Xin lỗi, bản tiêu thư không phải là người.”

Cửu U Minh Tước ngẩng đầu, kiêu ngạo liếc Bạch Khải, hỏi: “Trang bị của ngươi là cái gì? Thứ bảy sủng?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, thấy Cửu U Minh Tước từ lưng bà xuống, lúc này khom người lễ phép, nói: “Lão sư, sao ngài lại tới đây?” Bạch Hòa Quang nhìn Bạch Khải, đáp: “Tây Hải sát nhập, tôi là nghị viên đương nhiên cũng có lý do để tới.”

“Thật ra tôi dự định chỉ ghé thăm 1 chuyến, nghe nói ngươi đã thăng cấp truyền kỳ, sau đó tôi đã đến thành phố Cổ Túc, tới nơi mới nghe Tàn hội trưởng nói ngươi đã tới hải vực.”

“À, Tàn hội trưởng... Ông ấy vẫn ổn chứ?” Bạch Khải nghe vậy thì bất giác nhướn mày, hỏi.

“Vẫn tốt.”

Bạch Hòa Quang lướt mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Tuy nhiên, khi trở về, có một số việc tốt nhất là tự ngươi xử lý, Tàn hội trưởng cũng nên nghỉ ngơi một chút.”

“Được.”

Bạch Khải khéo léo gật đầu, lão sư đã dặn, không đi làm việc nữa thì có chút không ổn.

“À đúng rồi, tôi đã nhận được tin tức từ Tiêu Mục nói rằng, ngươi đã tìm thấy nguồn gốc của tử thú, nhưng ở đây có vẻ

như liên quan đến Tử Vong bàn tròn?” Bạch Hòa Quang nhìn qua Bạch Khải, hỏi.

“Đúng vậy, nơi này chắc hẳn là căn cứ của Tử Vong bàn tròn, đồng thời cũng là nguồn gốc của virus tử vong.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, báo cho Bạch Hòa Quang về những phát hiện ban đầu của mình.

“Borg gia tộc...”

Báo thù Thiên sứ...

Thực lực của Tử Vong bàn tròn rõ ràng còn mạnh hơn chúng ta nghĩ.”

Bạch Hòa Quang trầm ngâm, nói: “Thời gian gần đây, ở nhiều nơi đều xuất hiện những tử thú tương tự, bộ lạc bên ấy cũng không được yên ổn, có lẽ Tử Vong bàn tròn sắp có động thái lớn.”

“Ừm, tôi cũng nghĩ như vậy.”

Bạch Khải bổ sung thông tin về Băng Túc Hải Sát Vương, nói: “Tôi cảm thấy Tử Vong bàn tròn đang có âm mưu lớn lao, không chỉ đơn thuần là cướp đoạt liên bang hay tuyên truyền tín ngưỡng gì đó.”

“Không sai, Tử Vong bàn tròn khác với bất kỳ tà giáo nào trước đây, kế hoạch rõ ràng với mục tiêu cụ thể, mối đe dọa của chúng đã sắp vượt qua những bộ lạc.”

Bạch Hòa Quang nhíu mày, nhưng dường như không muốn nói quá nhiều ở đây, ông quan sát Bạch Khải một phen rồi nói: “Cái này trên người ngươi, là sủng thú của ngươi sao?” “Đúng vậy, đây là bầy sủng mà tôi đã thu phục được khi tới hải vực, Tên Hề Hoang Đường, Ita.”

Bạch Khải gỡ bỏ mặt nạ, biến Tên Hề Hoang Đường từ hình dạng quái vật về hình dáng tinh linh, và Bạch Hòa Quang cũng có phần bất ngờ, nói: “Loại sinh vật này tôi chưa từng thấy, còn cả là có lực lượng tinh thần, ngươi tìm ở đâu ra?” “Đó, cũng có thể coi là tình cờ.”

Bạch Khải có chút lưỡng lự, định nói về chuyện của Âm Đế với Bạch Hòa Quang, nhưng thấy hoàn cảnh không thích hợp,

liền nói: “Lão sư, nếu không tôi vẫn nên trở về nói với ngài, gần đây phát sinh nhiều chuyện, nói một lúc không rõ ràng.”

“Được.”

Bạch Hòa Quang không có ý kiến về điều này, lại một lần nữa leo lên lưng Cừu U Minh Tước, nói: “Chúng ta hãy về Thủy Tinh cung trước, để lại những chuyện khác cho những người khác xử lý thì tốt hơn.”

“Ừm.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhanh chóng đến đứng trên lưng Cừu U Minh Tước, nhưng khi Alpha muốn lên đi, Cừu U Minh Tước đột nhiên hơi kháng cự.

“Đều là truyền kỳ, tự bay về đi!” Cừu U nhìn chằm chằm Alpha, nói tiếp: “Chờ khi về, hãy bồi bản tiểu thư chiến một trận!” Ken két ken két. (Không có vấn đề.) Alpha nhẹ gật đầu, không trở lại Ngự Thú không gian mà thẳng tiến về phía cửa.

Cừu U Minh Tước lại nghiêm túc, lập tức đuổi theo.

Một xương một chim, vậy mà lại bắt đầu so tài tốc độ, nhanh chóng đến mức ngay cả Băng Túc Hải Sát Vương và Bạo Lưu Hồ Kinh đứng bên ngoài cũng không nhìn kịp.

“Vừa rồi có cái gì tiến qua đây?” “Hình như là... nhưng tôi không thấy rõ.”

“Từ khi tức mà xem, có lẽ là hai nghị viên khác của chúng ta tại Biển Sâu Đại Liên Minh, Minh Hoàng truyền kỳ và Cừu U Minh Tước.”

Minh Điện giải thích, trong khi Băng Túc Hải Sát Vương và Bạo Lưu Hồ Kinh thì hoàn toàn mờ mịt, không biết họ là ai.

Thấy thế, Minh Điện nghiêng đầu suy nghĩ một chút, lại bổ sung: “À đúng rồi, hẳn chính là đại ca đại lão sư.”

“Chẳng lẽ lại là một quái vật khác?” “Tôi cảm thấy chúng ta nên hoàn thành nhiệm vụ của Bạch Khải trước, nếu không tôi sợ sẽ không thể vào Thủy Tinh cung được.”

“Ừm, tranh thủ thời gian xuất phát!” ...

Thủy Tinh cung.

Hai bóng đen lần lượt xuất hiện ở cổng Thủy Tinh cung, thời gian chênh lệch giữa họ ngắn đến mức có thể bỏ qua.

“Đáng ghét, rõ ràng chỉ là một truyền kỳ, sao lại chạy nhanh như vậy!” Cửu U Minh Tước than thở, nhìn về phía Alpha đang đứng im lặng, ho nhẹ hai tiếng, nói: “Biểu hiện không tệ, nhưng vẫn kém một chút so với bản tiểu thư, nhớ kỹ mà tu luyện nhé.”

Alpha chỉ gật đầu im lặng, trong khi Bạch Hòa Quang nhìn ra mối liên hệ, nói: “Được rồi, Cửu U, ngươi cũng nên đi tu luyện rồi.”

“Biết rồi biết rồi, đi thôi, Alpha, cùng ta tỷ thí một trận nào.”

Cửu U Minh Tước gật đầu nhẹ, kéo theo Alpha hướng phía ngoài bay đi.

“Từ khi tức mà nhìn, có phải sủng thú của ngươi đã tiến hóa từ sức mạnh tử vong thành một lực lượng mới không?” Bạch Hòa Quang nhìn hai sủng thú ra đi, nói.

“Đúng vậy, Alpha kết hợp bốn thuộc tính kiếm, đã sinh ra một kỹ năng pháp tắc, Tịch Diệt chi kiếm.”

Bạch Hòa Quang nghe xong thì mặt lộ ra nụ cười, nói: “Đã lĩnh ngộ kỹ năng pháp tắc rồi? Có vẻ Cửu U lần này sẽ phải chịu thiệt.”

“Lão sư, cái này kỹ năng pháp tắc rốt cuộc là như thế nào? Hình như rất ít gặp?” Bạch Khải thấy vậy liền vội hỏi ra thắc mắc trong lòng.

“Thật sự rất hiếm gặp, thông thường mà nói, sinh vật truyền kỳ lĩnh ngộ đều thuộc về kỹ năng Bất Hủ, chỉ khi bước vào Bán Thần mới có cơ hội tiếp xúc với kỹ năng pháp tắc.”

Bạch Hòa Quang giải thích: “Khác với kỹ năng Bất Hủ, kỹ năng pháp tắc thực sự đã nâng lên một khái niệm mới, nó có thể có hình thái năng lượng cụ thể, cũng có thể không, nhưng có một điều chắc chắn, kỹ năng pháp tắc luôn luôn rất mạnh mẽ.”

Nhìn nhận ra điều đó, sức mạnh có chút không thể tưởng tượng nổi.

Bạch Khải liên tục gật đầu, Tịch Diệt chỉ kiếm không chỉ có hiệu quả của lực lượng tử vong mà còn kế thừa nhiều sức mạnh khác, ngay cả Băng Túc Hải Sát Vương như một sinh vật siêu Johnson mệnh lực cũng không thể chống lại, sức mạnh ấy có thể tưởng tượng được.

“Con sủng thú này như đã lĩnh ngộ kỹ năng pháp tắc, đó là điều chắc chắn rằng sẽ sớm tiến vào Bán Thần cấp, chúc mừng người.”

Nói xong, trên mặt Bạch Hòa Quang hiện lên một nét áy náy, ông nói: “Nguyên bản tôi chuẩn bị cho người một con sủng thú làm quà tặng khi người thăng cấp, nhưng không ngờ người đã tìm được, đợi khi ta trở về sẽ tìm cho người một con khác.”

“Lão sư ngài quá khiêm tốn, mà không phải đã chuẩn bị cho tôi tháp bí cảnh tài nguyên sao? Như vậy đã đủ rồi.”

Bạch Khải ánh mắt ấm áp, nói: “Lão sư, chúng ta vào trong rồi nói chuyện gần đây nhé, có thể sẽ có ích trong việc tìm kiếm Tử Vong bàn tròn.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang nhẹ gật đầu, nói: “Tiêu Mục cũng đang ở đây chờ chúng ta, vào trong rồi nói tiếp.”

...

Phòng họp.

Nghe xong những trải nghiệm gần đây của Bạch Khải, Bạch Hòa Quang và Tiêu Mục đều rơi vào trầm tư.

Một phần trong đó là vì Tử Vong bàn tròn, bất kể rõ ràng có thu hoạch từ Tư Mã Tĩnh, hay là mối quan hệ với Âm Đế, và cả căn cứ ở Vong Xuyên rãnh biển, đều khiến họ thêm phần kiêng dè với Tử Vong bàn tròn.

Phần còn lại, thì đối với những gì Bạch Khải đã gặp thật sự chấn động.

Kế hoạch của Tử Vong bàn tròn bí ẩn như vậy, lại đúng lúc được Bạch Khải phát hiện, họ hoàn toàn có lý do để nghi ngờ xem liệu Bạch Khải có phải là nội gián được Tử Vong bàn tròn cài vào hay không.

“Chúng ta đã điều tra về nguồn gốc của Tử Vong bàn tròn rất lâu, nhưng không ngờ lại liên quan đến Âm Đế.”

Bạch Hòa Quang vuốt cằm, nói: “Điều này có nghĩa là, phía sau có thể có dấu vết để lần theo, có thể nhờ vào đó để bắt được một số thông tin.”

“Thậm chí tôi đã biết được thông tin, Tử Vong bàn tròn có lẽ còn phải người đi tìm Âm Đế, chỉ là không biết tại sao họ không trở về.”

Bạch Khải dừng một chút, nói: “Tôi nghi ngờ rằng bên trong Tử Vong bàn tròn có thể không phải là khối sắt một mảnh, có thể tồn tại những mẫu thuẫn khác nhau.”

“Nếu như vậy thì càng tốt, dù sao đối thủ bí ẩn như thế, nếu như nội bộ quá đoàn kết, cuộc sống của chúng ta có thể cũng không dễ dàng.”

Tiêu Mục cười nói: “Nhưng giờ, chúng ta hãy bàn về cách xử lý những vấn đề trước mắt đi.”

Chương 870:

Chế tạo Thần Long... À không, Long Thần giáo! Nghe Tiêu Mục đề nghị, Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, nói: “Ta tạm thời sẽ ở lại đây, xem trong vùng biển có phải còn tồn tại các trụ sở khác của Tử Vong bàn tròn không.”

“Hừm, vậy ta sẽ nắm chặt việc chứng thực biển sâu đại liên minh hướng về Tây hải cải tạo, cố gắng mở rộng mạng lưới tình báo của chúng ta.”

Tiêu Mục hướng về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, chuyện về virus Tử Vong ngươi cũng cần nắm rõ, mặc dù đầu nguồn đã bị hủy, nhưng ngay cả khi chỉ là những cuộc trốn chạy Tử Thú trước đây, điều này cũng rất phiền phức.”

“Hơn nữa, ta cảm thấy Tử Vong bàn tròn sẽ không chỉ có một căn cứ như vậy.”

Từ Tây hải trở về xem xét, bộ lạc tiếp xúc với Tử Vong bàn tròn còn có Bắc Hải và Đông Hải, mà hai nơi này về cơ bản không có liên lạc với Nam Hải, vì vậy họ hoàn toàn có lý do để nghi ngờ rằng nơi đó cũng có căn cứ tương tự tồn tại.

“Tốt, ta sẽ chú ý nghiên cứu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, hiện tại đã có Tử Thú và virus Tử Vong nguyên dịch, độ khó trong nghiên cứu đã giảm đi rất nhiều.

“Vậy thì, trước hết cứ như vậy đi.”

Tiêu Mục đứng dậy, đột nhiên nhớ ra điều gì, nói: “Còn nữa, Bạch Khải ngươi nên đi quản lý tám kiệt tập, bọn họ bây giờ có vẻ không bình thường...”

“Tám kiệt tập? Có phải Epsilon cẩn thận kích hoạt cấm chế rồi không?” Bạch Khải nhướng mày hỏi.

“Không phải, cấm chế không bị kích hoạt, nhưng chúng ta từ phía họ thu được không ít thông tin hữu ích, chỉ là...”

Thôi, ngươi tự đến kiểm tra thì hơn.”

Tiêu Mục mỉm cười bí hiểm, chỉ chỉ về phía phòng thẩm vấn.

“Tốt, vậy lão sư ta sẽ đi xem trước.”

Bạch Khải nghe vậy không nói nhiều, cùng Bạch Hòa Quang chào hỏi rồi tiến về phía phòng thẩm vấn.

Cách xa, hắn đã nghe thấy âm thanh của tám tập kiệt, đồng loạt không biết đang nói về điều gì.

“Còn sống, cấm chế không bị kích hoạt.”

Bạch Khải nhẹ nhõm thở phào, sau đó mở cửa ra, phát hiện tám kiệt tập giờ đã được thả ra, quỳ rạp xuống trước mặt Nicolas, tỏ ra sự thành kính và sùng bái vô tận, ánh mắt họ rực lên ngọn lửa cuồng nhiệt, miệng không ngừng hô lên tên Nicolas.

Mà bên cạnh Nicolas, trên đầu hắn đang đội một gốc Tiểu Thụ Trùng Thảo, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Khung cảnh này, quả thực giống như một giáo chủ thần linh được tín đồ tôn thờ.

“Nicolas, Epsilon các ngươi đang làm gì vậy?” Bạch Khải thấy vậy không biết nói gì, hỏi.

“Bạch Khải, ngươi đã về rồi?” Nghe lời Bạch Khải, Nicolas lúc này thu liễm lại hình ảnh uy nghiêm, cử chỉ vô cùng ngay thơ, nói: “Bản Long không phải đang thay thế vị trí của Hắc Thủy Cự Mãng trong lòng bọn họ sao, không ngờ thành ra như vậy.”

Bạch Khải nhìn về phía Trùng Thảo, Trùng Thảo tỏ ra vô tội gãi gãi đầu, nói: “Tại hạ chỉ đang tẩy não bọn họ, vô tình gia nhập vào thí nghiệm giả lập linh hồn của tại hạ, sau đó bọn họ liền biến thành như vậy.”

“Giả lập linh hồn? Ngươi thành công rồi sao?” Bạch Khải nhướn mày, có chút ngạc nhiên.

“Không thể nói là thành công, chỉ là nhờ sức mạnh của Mộng Cảnh chế tạo một sản phẩm chưa hoàn chỉnh, chỉ có hình thức bên ngoài linh hồn, bên trong thì không.”

Trùng Thảo dừng lại một chút, nói: “Nhưng điều bất ngờ là, những sản phẩm bán hoàn chỉnh này hình như đã gạt bỏ linh hồn phù chú của họ, chúng ta vừa rồi đã khảo sát toàn bộ ký ức của bọn họ, và không phát động cấm chế.”

“Cái này cũng được? Thâu thiên hoán nhật, thay mặt đổi đào?” Bạch Khải nghe vậy cảm thấy buồn cười, có lẽ bộ lạc của mình cũng không nghĩ tới, bùa chú của họ bị phá giải bằng cách này.

“Chắc hẳn là do trước đây Nicolas đã để lại ấn tượng quá sâu, khiến họ hiện giờ trở thành tín đồ cuồng nhiệt của Nicolas, chỉ là...”

Trùng Thảo nhìn về phía tám kiệt tập giờ đã hoàn toàn không có lý trí, biểu cảm có phần kỳ quái.

“Đây là chuyện toàn bộ tín ngưỡng đối với Hắc Thủy Cự Mãng đến Nicolas, không đúng, có lẽ còn bị tăng cường?” Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, nói: “Đúng rồi, năng lực của họ đâu? Đã thay đổi tín ngưỡng, năng lực hẳn cũng phải mất đi chứ?” “Cái kỳ quái ở đây là...”

Siêu Âm Đồn đứng bên cạnh dường như chợt mở miệng, nói: “Bọn họ tuy đã dời bỏ tín ngưỡng, nhưng vẫn giữ nguyên năng lực ban đầu, thậm chí còn trung thành đối với Hắc Thủy Cự Mãng, sẵn sàng hy sinh cả sinh mạng mình!” “Nhưng tương tự, bọn họ cũng trung thành với Nicolas, không, có thể nói là còn trung thành hơn.”

Siêu Âm Đồn nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta đã thử nghiệm qua, chỉ cần không có liên quan đến Nicolas, bọn họ vẫn lấy Hắc Thủy Cự Mãng làm chủ, chẳng khác gì với trước kia, nhưng chỉ cần có Nicolas liên quan, họ sẽ không chút do dự từ bỏ Hắc Thủy Cự Mãng.”

“Chờ chút, để ta suy ngẫm một chút.”

Bạch Khải vẫy tay, suy nghĩ một lát rồi nói: “Hiện tại tám kiệt tập đã trở thành Nicolas, nhưng tín ngưỡng đối với Hắc Thủy Cự Mãng vẫn chưa bị triệt bỏ.”

“Nói đơn giản, đây là từ thay thế biến thành cắm vào, đồng thời cấp độ của Nicolas cao hơn Hắc Thủy Cự Mãng.”

“Và, tình huống này ngay cả bộ lạc có khế ước cũng không thể phân biệt ra sao?” “Đúng vậy, chính là như vậy.”

Ba thú gật nhẹ đầu, rõ ràng cảm thấy kinh ngạc trước sự biến đổi này, còn Bạch Khải thì đột nhiên nghĩ ra điều gì, nụ cười trên mặt lóe lên vẻ nguy hiểm.

“Các người không nghĩ rằng chúng ta có thể sử dụng phương pháp này để chuyển hóa bộ lạc Thú hồn sư bên kia lại không? Chẳng hạn, lấy Nicolas làm hạt nhân, chế tạo một tôn giáo, như Lục Long dạy, phi thúy dạy, hay Thần Long giáo gì đó...”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Siêu Âm Đồn có chút do dự, nhưng Trùng Thảo và Nicolas lại ngay lập tức hưng phấn.

“Thủ lĩnh, ta cho rằng phương án này cực kỳ tốt.”

Trùng Thảo khuôn mặt tràn đầy mong chờ, mặc dù bây giờ tìm kiếm năng lượng cần thiết cho hạt giống Ánh Trăng là một cơn ác mộng, nhưng điều đó không thể ngăn cản hắn sử dụng những thủ đoạn khác, nếu không có thể gây tổn thương đến quân đội, thì hậu quả sẽ không hay.

Nhưng với những Thú hồn sư này, hắn có thể tùy ý sử dụng Ác Mộng chi nhãn mà không cần lo lắng về hậu quả, còn có thể phát triển thêm một số tín đồ.

Chỉ cần có thể xây dựng một tôn giáo mạnh mẽ, hắn còn phải lo lắng về việc cung cấp và nuôi dưỡng một cách không bình thường cho Ánh Trăng cổ thụ.

Như cách nói ở phía trên về việc dùng một cái cây xấu, tuy không có chứng cứ trực tiếp nào, nhưng Trùng Thảo cảm giác rằng Ánh Trăng cổ thụ đối với hắn có lợi ích rất lớn, rõ ràng là không thể bỏ qua.

Thực lực chính là chính nghĩa, thực lực chính là phương thuốc chữa trị! “Thần Long giáo? Bản Long thật sự có thể chứ?” Nicolas dường như rất thích đề nghị của Bạch Khải, bắt đầu tưởng tượng đến cảnh tượng mình được hàng nghìn nhân loại tôn thờ.

“Đương nhiên có thể, cô nhân đã nói, học hỏi người khác chỗ mạnh để không chế người, chúng ta chính là đang giải cứu hàng triệu con người bị bộ lạc mê hoặc, đây chính là việc lớn che chở Thiên Thu.”

Bạch Khải càng nghĩ càng thấy khả thi, nhìn về phía tám tập kiệt, nói: “Đúng rồi, nếu tín ngưỡng của họ đã được thay thế thành Nicolas, thì liệu họ có sinh ra cùng loại Long tộc vũ hồn hay không?” “Thủ lĩnh thật thông minh, họ đúng là sinh ra Long tộc vũ hồn, hơn nữa không chỉ có vậy.”

Trùng Thảo nịnh nọt Bạch Khải một câu, sau đó sắc mặt nghiêm túc, nhìn về phía tám kiệt tập, nói: “Lập tức thể hiện năng lực của các người ra cho Long Thần phụ thân xem.”

Long Thần phụ thân? Bây giờ đã muốn gia thân rồi? Thực sự là quá nhanh rồi.

Bạch Khải thấy vậy không nhin được mà thán phục, còn tám kiệt tập thì không có bất kỳ câu hỏi nào đối với lời nói của Trùng Thảo, nghe lời phóng xuất Võ Hồn của mình.

Chỉ trong chớp mắt, tám đầu Cự Long Võ Hồn xuất hiện ở sau lưng của tám kiệt tập, hình dáng giống như Nicolas, nhưng thuộc tính thì vô cùng đa dạng.

Và không đợi Bạch Khải đánh giá, tám kiệt tập bỗng dưng có những chú ấn xuất hiện trên đầu, làm cho Cự Long Võ Hồn hòa nhập vào cơ thể của họ.

Sau một lát, tám đầu Long Nhân xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Không chỉ là thay thế võ hồn, mà thân hình của họ cũng hoàn toàn xuất hiện rồi?” Nhìn thấy sự biến hóa của tám kiệt tập, ánh mắt Bạch Khải phát sáng, nói: “Làm đi, cái này gọi là Thần Long giáo, không, gọi là Long Thần giáo, nhất định phải tạo dựng lên!” “Nicolas, người tiếp tục nghiên cứu trạng thái của tám kiệt tập, Epsilon, lập tức tìm Shuke bọn họ, để họ cho người chỉnh một bộ phương án phát triển giáo phái.”

“Nếu không thể khai thác toàn bộ bộ lạc Thú hồn sư bên kia, thì sẽ không phải là phát hiện không tầm thường hôm nay.”

“Tuân mệnh, Thủ lĩnh!” Trùng Thảo dậm chân một cái, rồi vui vẻ dẫn Nicolas đi tìm Shuke.

“Thật sự là sức sống bùng nổ khắp nơi!” Bạch Khải nhìn thấy vậy nhếch miệng cười một cái, thấy Siêu Âm Đồn vẫn chưa quay lại, ánh mắt chớp động, nói: “Siêu Âm Đồn ngài, có hứng thú gia nhập Long Thần giáo của chúng ta không?” Siêu Âm Đồn có thể lợi dụng thanh âm mê hoặc kẻ thù, thật sự là nhân tài hàng đầu cho việc phát triển tôn giáo, nếu có thể kéo vào, nhất định sẽ giúp đỡ rất nhiều.

“Long Thần giáo? Được rồi, ta không có Long thuộc tính, không thích hợp.”

Nhìn thấy nụ cười kỳ quái trên mặt Bạch Khải, Siêu Âm Đồn theo bản năng lựa chọn từ chối, nhưng Bạch Khải rõ ràng không muốn bỏ qua, nói: “Long thuộc tính dễ giải quyết, các người hẳn cũng biết Long Đế bí cảnh chứ? Chỉ cần người nguyện ý, ta có thể giúp người cầu xin phép vào đó, nói không chừng sẽ thu được truyền thừa.”

“Đó không phải là huyết mạch Cự Long, mà là thực sự huyết mạch Long Đông Phương, cá vượt Long Môn, chắc chắn...”

Mỗi một chữ của Bạch Khải đều bắn trúng Siêu Âm Đồn, Long Đế bí cảnh, đây cũng chính là một trong những lý do mà Tây hải đồng ý gia nhập biển sâu đại liên minh, chỉ là đến thời điểm hiện tại, Nam hải vẫn không cho phép Tây hải sử dụng.

Nếu Bạch Khải thật sự có thể giúp hắn cầu xin vào bên trong, thu được Thần Long huyết mạch, dù chỉ một chút, thì cũng là một chuyện vô cùng lớn rồi.

“Ta...”

Sẽ suy nghĩ thêm một chút, và sẽ trả lời chắc chắn cho người sau vài ngày.”

Trong mắt Siêu Âm Đồn lóe lên một tia do dự, cuối cùng vẫn không trực tiếp đồng ý, mặc dù vậy Bạch Khải cũng không thúc giục, chỉ nhún vai biểu thị tùy ý.

“Không vấn đề gì, Long Thần giáo sẽ luôn giữ một vị trí cho người.”

Không sợ người do dự, chỉ sợ người cự tuyệt.

Chỉ cần còn đang suy xét, thì chuyện này cơ bản đã thành một nửa, chỉ cần vài ngày mạng theo Delta cùng Thập Tam Thái Bảo đến trước mặt hắn lắc lư vài vòng là ổn.

“Hiện tại hãy nghiên cứu virus tử vong đã, điều này tương đối quan trọng.”

Chương 871:

Luận vấn đề thu phục sinh vật đơn tế bào Tại Thủy Tinh cung, Bạch Khải chăm chú nhìn vào bình thuốc thử có giọt chất lỏng màu đen, không chớp mắt, sợ bỏ lỡ điều gì.

Sau một hồi, Bạch Khải rốt cuộc không kiên nhẫn nổi nữa, quay sang nói với một đầu thanh đồng ấu long bên cạnh: “Nguru Bì Xà, làm ơn làm nhanh lên.”

“Nhìn đây!” Nguru Bì Xà vừa nghe liền hăng hái, ánh mắt run lên, bỗng nhiên hít một hơi, ngay sau đó phun nước bọt vào bình thuốc thử.

Chỉ trong chốc lát, nước dãi văng tung tóe, Bạch Khải cùng với bình thuốc thử đều bị ướt sũng, gân xanh trên trán hẳn cũng không nhịn được nổi lên.

“Nguru Bì Xà...”

Ngươi chắc chắn là có thể kiểm soát được thời gian hơi thở không?” Bạch Khải nhìn Nguru Bì Xà, nếu không phải Delta còn ở trong bí cảnh của Chúc Long chưa ra ngoài, và Nguru Bì Xà đã có hình dạng thanh đồng long, thì hẳn chắc chắn sẽ không tin tưởng gia hỏa này.

“Thôi được, dù sao cũng đã đến mức phân tích được nguyên lý của tử vong virus rồi.”

Bạch Khải lau mặt, nhìn về phía những hàng bồn nuôi cấy, bên trong là các bộ phận cơ thể được lấy từ tử thú.

Sau khi trở về, Bạch Khải đã tiến hành nghiên cứu kỹ lưỡng về tử vong virus và nhóm tử thú, và đã tìm ra rõ ràng cách thức lây lan của virus này.

Nói đơn giản, virus tử vong có hai loại cách lây lan: một là tự phân chia, loại này thì dù không có vật chủ vẫn sẽ từ từ diễn ra, và vẫn giữ lại cường độ của nó.

Theo số liệu mà Bạch Khải hiện có, tốc độ tự phân chia của tử vong virus rất chậm, hẳn ước đoán mỗi tuần mới có thể phát sinh một lần phân chia. Điều này có thể chính là lý do mà hẳn

phát hiện ra mảnh vụn Thanh Đồng Long trong cái ao ở bí cảnh kia.

Cách lây lan thứ hai là thông qua tiếp xúc, ăn mòn cơ thể để truyền bá, cách này nhanh chóng hơn, nhưng do phân chia nhanh chóng mà làm loãng dần, đây cũng là nguyên nhân khiến tử thú ngày càng yếu.

Mỗi phương thức đều có ưu nhược điểm, cho dù hẳn không kiểm soát được, vẫn tương đối phiền phức.

“Nguyên lý khuếch tán virus đã tìm ra, tiếp theo là tìm cách giải quyết.”

Bạch Khải vượt cằm, hướng về phía Jetta vẫn đang không ngừng pha thuốc, nói: “Jetta, có tìm được thuốc khắc chế nào không?” Sột soạt sột soạt ~ (Chưa có, các loại thuốc này thật sự rất khó! Mình chỉ thử xem có thể hạ độc một chút không.) Jetta lắc đầu, con virus tử vong này rất ngoan cố, cho đến giờ chỉ có thuộc tính Băng có thể ngăn chặn nó khuếch tán, các thuộc tính khác thì tạm thời chưa có hiệu quả.

“Đưa độc trị độc? Cũng không phải không thể.”

Bạch Khải nhún vai, không ngăn cản ý kiến của Jetta.

Dù có phần giống như uống rượu độc để giải khát, nhưng rốt cuộc cũng tốt hơn để tử vong virus khuếch tán vô tội vạ.

Hắn không biết Tử Vong bàn tròn đã nghiên cứu ra được thứ gì, mà có thể tiêu diệt được các sinh vật nhiễm độc, ăn mòn chúng nhưng vẫn giữ lại khả năng hoạt động của cơ thể.

Hơn nữa, đối với những sinh vật bị gây nhiễu bởi tử vong virus, cường độ cơ thể vẫn chưa giảm xuống, trừ khi gặp Alpha loại có thể hấp thu sức mạnh của Tử Vong, còn không thì các cuộc tấn công khác đều rất yếu kém.

Nếu như để nó khuếch tán tự do, có thể không cần đến sự can thiệp của Tử Vong bàn tròn, thì hơn nửa thế giới này chắc chắn sẽ trở thành tử thú, còn đáng sợ hơn cả thiên tai.

Thực sự rất khó để giải quyết...

“Nếu không thì hãy đi hỏi phụ mẫu bọn họ đi, cái này bọn họ học nhiều hơn.”

Bạch Khải sắp xếp lại tư liệu đã thu thập, đuổi lưng, sau đó lặng lẽ nhìn chăm chăm vào những nguyên dịch virus trước mặt.

Ngưu Bì Xà vẫn đang cố gắng phun nước, mong sử dụng kỹ năng thời gian hơi thở của Thanh Đồng Long, nhưng không cách nào khởi động được.

“Chuyện gì xảy ra vậy, sao ngươi lại không biến trở lại thành Thanh Đồng Long được?” Ngưu Bì Xà nghi ngờ đánh giá cơ thể của mình, mặc dù không triệu hồi được Cự Long, nhưng hình dạng long tộc của nó chắc chắn là thật, nhưng không hiểu sao lại không sử dụng được kỹ năng.

“Rõ ràng trước đó còn có thể, giờ lại không thành vấn đề nữa?” Ngưu Bì Xà thở dài, bất ngờ phun ra một hơi thở thanh đồng sắc của rồng, bao phủ lên nguyên dịch trong bình thuốc thử, và nguyên dịch đang nằm im lìm bên trong cuối cùng cũng có động tĩnh, chia thành hai giọt.

“Oa ca ca...”

Ngươi cuối cùng cũng làm được rồi!” Vô tình sử dụng được thời gian hơi thở, Ngưu Bì Xà như trút được gánh nặng, liên tiếp phun ra vài ngụm, nhưng dần dần lại biến thành nước.

“Ngươi vẫn nên quay về luyện tập một chút rồi hãy nói.”

Bạch Khải thấy vậy cảm thấy khó chịu, liền đưa nó trở về bí cảnh, tiện tay lấy ra bình thuốc thử mới, nạp lại giọt đó.

Các chất thuốc này đều do Jetta chế tạo từ các vật liệu thuộc tính Băng, có thể ở một mức độ nhất định chống lại ăn mòn của tử vong virus, nhưng số lượng nhiều thì vẫn không thể chịu nổi.

“Ừm? Sao ta ngửi thấy mùi Tử Vong chi lực? Bạch Khải, ngươi lại có sủng thú nhiệm Tử Vong chi lực rồi?” Lúc này, một con chim nhỏ màu đen bay đến từ bên ngoài, nhìn vào bình thuốc thử chứa virus tử vong, nó lập tức há miệng hấp một cái, nuốt chửng các virus vào.

“Mùi vị không tệ, nhưng có hơi ít.”

Cửu U Minh Tước vẫn chưa thỏa mãn và lại đập mỏ vài cái, sau đó lại nhìn về phía virus tử vong khác.

“Cửu U tiên bối, đây là nghiên cứu, không thể ăn thêm được.”

Bạch Khải thấy vậy vội vàng giấu bình thuốc thử đi, rõ ràng đây là vật rất nguy hiểm, mà Alpha cùng Cửu U Minh Tước lại coi nó như thức ăn, thực sự khá kỳ quái.

“Tốt...”

Nhưng mà nếu người nghiên cứu ra được, nhất định phải để ta giữ lại.”

Cửu U Minh Tước có chút tiếc nuối, nhìn theo Alpha đang ở sau lưng mình, miệng lầm bầm: “Nếu không cẩn thận, hình như sẽ bị gia hỏa này đuổi kịp.”

“Cửu U tiên bối người nói gì vậy?” “Không có gì, mau đi nghiên cứu cho xong.”

Cửu U Minh Tước quay đầu nhìn sang chỗ khác, rồi bay đến những bộ phận thân thể của tử thú, kiểm tra một lượt và lộ ra vẻ thất vọng.

“Thật đáng ghét, đều bị máu thịt ô nhiễm, mà lại nồng độ thật thấp, thật sự không tài nào mà ăn nổi.”

Nghe thấy Cửu U Minh Tước nói vậy, Bạch Khải nâng mày, hỏi: “Cửu U tiên bối, người nói bị máu thịt ô nhiễm là có ý gì?” Theo những gì hắn thấy, đây đều là virus tử vong ô nhiễm máu thịt, sao lại có thể ngược lại với cách giải thích của Cửu U được nhỉ.

“Thật không ngờ người lại không biết mình đang nghiên cứu cái gì?” Cửu U Minh Tước kinh ngạc nói: “Theo cách giải thích của các người, cái tử vong virus mà người mới nói thực chất cũng là một loại sinh vật đơn tế bào.

Một khi gặp máu thịt, nó sẽ nhanh chóng phóng thích Tử Vong chi lực đồng hóa tế bào máu thịt, và tự nó cũng sẽ hấp thu năng lượng từ máu thịt.”

“Vì vậy, theo thời gian, sức mạnh của Tử Vong chi lực sẽ dần dần ít đi, và tạp chất sẽ ngày càng nhiều hơn, không phải là ô nhiễm thì là gì nữa...”

“Nói vậy, thực tế cũng có thể được coi là bị ô nhiễm.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi bật cười, nhìn vào bình thuốc thử virus tử vong, trong mắt đột nhiên lóe lên một tia sáng.

Sinh vật đơn tế bào...

Cái này cũng được xem như sinh vật...

Hắn là cũng có thể dùng Ngự Linh cầu để thu phục...

A? Đã không thể tiêu diệt ngay, vậy thì cứ thu phục thử xem, mà quan trọng là phải an toàn vô hại. Ách...

Phương pháp đó không phải đã có sẵn sao! “Shuke, hãy cùng ta thiết kế lại cấu trúc phù văn Ngự Linh cầu...”

Hắc Bạch, giúp ta tìm một loại kim loại có thể chịu đựng được tử vong virus!” Bạch Khải kéo Husky cùng Hắc Bạch ra khỏi bí cảnh, bắt chặp về mặt mơ mơ của bọn họ, nhanh chóng phân công nhiệm vụ.

“Ngươi là Ngự Thú sư, luôn làm vậy sao?” Cửu U Minh Tước nhìn Bạch Khải có chút điên cuồng, nghi ngờ quay sang hỏi.

Ken két ken két. (Không sai, lão đại từ trước đến nay làm việc rất quyết đoán.) “Sảng khoái... Được rồi, nơi này không dễ chơi, ngươi lại bồi bản tiểu thư luyện một chút, có vẻ như Tử Vong chi lực biến dị này, không biết tại sao sức mạnh của ngươi lại lợi hại như thế.”

Ken két ken két. (Không thành vấn đề.) ...

Ngoài Thủy Tinh cung, một con Cốt Long phá vỡ mặt biển bay nhanh vào, và trên đầu Cốt Long, một chàng trai trẻ có khuôn mặt như trẻ con ôm một con Bạo Lôi Thử, tò mò đánh giá Thủy Tinh cung.

“Đây chính là nơi cha nói về biển sâu đại liên minh, thật là đẹp quá ~” “Chắc chắc...”

Không trách mọi người nói biển sâu rất phong phú, quả thực không giả.”

Bạch Vũ Hiểu từ lưng Cốt Long nhảy xuống, ánh mắt lóe sáng.

Nhiều bảo bối như vậy, chỉ cần nhặt một ít về thì có thể đạt được tự do tài phú? Thật không cần phải nhìn sắc mặt của cha.

“Cái gì người, cũng dám tùy ý tới gần chúng ta biển sâu đại liên minh!” Đúng lúc này, vài bóng hình to lớn bay đến từ xa, nhanh chóng bao vây Cốt Long lại, khí tức hung hãn khiến Bạch Vũ Hiểu cảm thấy sợ hãi.

“Thật xin lỗi, chúng ta không có ác ý.”

Bạch Thu Trà thấy vậy chậm rãi từ trên đầu Cốt Long đứng dậy, nói: “Ta là Bạch Thu Trà, đây là đệ đệ của ta Bạch Vũ Hiểu, chúng ta đến đây là để tìm Bạch Khải.”

“Hoa đại ca lớn?” Nghe lời của Bạch Thu Trà, những bóng hình ấy ngay lập tức thu lại khí tức, lộ ra gương mặt.

“Người họ Bạch? Chẳng lẽ là đại ca đại huynh đệ?” Minh Điện cẩn thận nghi ngờ, nhìn hai người.

“Đại ca đại? Người đang nói đến Bạch Khải phải không? Ta không phải.”

Minh Điện giật mình, đang định hỏi lại thì bất ngờ nhìn thấy Bạch Thu Trà đứng trên Cốt Long, bỗng nhiên nghĩ ra điều gì.

“Ta nhớ rằng Bạch nghị viên có một nhi tử có sủng thú chính là Cốt Long phải không?” “Tựa như vậy.”

Cá Đuôi Khát Máu nhẹ gật đầu, nói: “Người đừng nói, dáng vẻ này thật sự rất giống Bạch nghị viên, chỉ là có vẻ ôn nhu hơn nhiều.”

“Đúng vậy, ánh mắt của Bạch nghị viên thực sự là...”

“Khụ khụ khụ... Đừng nói nhảm, mau kêu gọi người đến.”

Minh Điện ho nhẹ hai tiếng, nhìn Bạch Thu Trà và em trai, nói: “Nếu hai vị là nhi tử của Bạch nghị trưởng, thì hãy đi theo ta.”

Nói xong, Minh Điện có chút dè chừng nhìn qua Bạch Thu Trà trên Cốt Long, rồi mới quay đầu dẫn đường.

Mặc dù rất mờ nhạt, nhưng khí tức do Cốt Long tỏa ra khiến hần cảm thấy bị đe dọa, đây cũng là lý do tại sao bọn hần không lập tức tấn công sau khi phát hiện ra Cốt Long.

Dưới sự dẫn dắt của Thập Tam Thái Bảo, Cốt Long cùng với Bạch Thu Trà tiếp tục tiến về phía trước, vừa đến cổng thì nhìn

thấy Bạch Khải đang cầm trong tay hai Ngự Linh cầu có màu sắc khác nhau bước ra từ bên trong.

“Đi đi, thử xem liệu có thể có tác dụng với hoang dã tử thú không.

Nếu có thể, Ngự Linh cầu - Nhật · Nguyệt sẽ có thể mở rộng ra bên ngoài.”

Chương 872:

Ngự Linh Cầu - Nhật Nguyệt “Khải ca, ngươi định làm gì vậy?” Bạch Vũ Hiểu nhìn thấy dáng vẻ của Bạch Khải liền từ trên Cốt Long nhảy xuống, đứng vững trên mặt đất và hỏi.

“Bạch Vũ Hiểu? A Trà? Sao các người lại tới đây?” Bạch Khải nhìn thấy hai người xuất hiện có chút ngạc nhiên.

“Lão ba nói rằng hải vực này có thể rèn luyện chúng ta về khả năng thực chiến, cho nên đã thông báo chúng ta tới đây.”

Bạch Thu Trà thu hồi Cốt Long, hạ xuống cạnh Bạch Khải và mỉm cười: “Còn chưa chúc mừng ngươi trở thành Bạch truyền kỳ à?” “Chỉ là vận may thôi mà, còn A Trà, chắc ngươi cũng không tồi đâu nhỉ?” Bạch Khải nhún vai, nhìn A Trà rồi nói.

“Ta còn kém một chút, nhưng trước khi đột phá ta phải tìm ra phương pháp đột phá cho tiểu gia hỏa này và Cốt Long.”

Bạch Thu Trà lắc lư Bạo Lôi Thủ trong tay, nói.

“Đúng vậy, ngươi là nhân loại duy nhất đồng thời thức tỉnh Ngự Linh sư và Ngự Thú sư, chắc chắn phương pháp tấn cấp sẽ có chút khác biệt.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn về phía Bạch Vũ Hiểu: “Bạch Vũ Hiểu, Bạch truyền kỳ sao lại để ngươi đi ra ngoài?” “Còn không phải vì Khải ca ngươi sao.”

Bạch Vũ Hiểu có chút bất đắc dĩ nói: “Lão ba bảo ta mang câu nói này cho ngươi, nhớ kỹ tìm con thú bảy sừng thú tìm kiếm cho hấn, nếu không ngươi sớm khế ước, hấn sẽ tức giận.”

“Hả, lão sư không nói với Bạch truyền kỳ là ta đã khế ước rồi sao?” Bạch Khải có vẻ tức giận.

Những lần khế ước trước đây khá dễ dàng, nhưng khi Bạch Đồng Trần biết, có lẽ hấn sẽ không thoát khỏi một trận đánh tệ người.

Thôi nào, tạm thời không về tổng bộ nữa.

“Lão ba chỉ bảo ta tới đây, không nói gì khác.”

Bạch Thu Trà lắc đầu nói: “Đúng rồi Bạch Khải, ngươi vẫn chưa nói người định đi làm gì.”

“Vừa nghiên cứu ra một loại Ngự Linh cầu mới, định đi thử nghiệm xem.”

Bạch Khải lắc lư hai viên Ngự Linh cầu trong tay, trên đó tỏa ra ánh sáng vàng và bạc, trông rất quý giá.

“Ngự Linh cầu mới? Chẳng lẽ là để tăng tỷ lệ thức tỉnh sao?” Bạch Thu Trà có chút hiếu kỳ.

Thời gian gần đây, hiệp hội đã bắt đầu triển khai Ngự Linh cầu - thức tỉnh hình, nhằm tăng cường chiến lực cho Ngự Linh sư.

Nhưng có lẽ do thiên phú nên tỷ lệ thức tỉnh vẫn không cao.

“Không phải, mà chủ yếu là tính năng thanh lọc.”

Bạch Khải nghĩ một chút về hiệu quả trước đó trong phòng thí nghiệm rồi nói.

“Thanh lọc? Thanh lọc cái gì?” Bạch Vũ Hiểu nghe vậy có chút nghi hoặc, liếc nhìn xung quanh và nói: “Chẳng lẽ biển đã ô nhiễm rồi?” “Coi như vậy đi.”

Bạch Khải nhún vai, hiện tại Tây hải có rất nhiều tử thú, nói là ô nhiễm cũng không sai.

“Hải dương bị ô nhiễm? Ngự Linh cầu còn có thể xử lý ô nhiễm? Khải ca, ngươi thật là thông minh!” Nghe Bạch Khải nói, Bạch Vũ Hiểu lập tức hóa thân thành cô em nhỏ mê đắm, nhưng sau đó lại sinh ra một chút nghi hoặc, hỏi: “Nhưng Ngự Linh cầu không phải dùng để thu phục sủng thú sao, chẳng lẽ Khải ca định đi thu phục ô nhiễm? Điều này có thể sao?”

“Không sai, chính là đi thu phục ô nhiễm.”

Bạch Khải nở một nụ cười, nói: “Nào, các ngươi đi cùng ta xem, vừa khéo cho các ngươi thấy một chút về hải vực.”

“Tốt.”

Bạch Thu Trà khẽ vuốt cằm, trong khi Bạch Vũ Hiểu thì mặt đầy mong đợi.

Hải dương, bảo vật, tài phú tự do, thoát khỏi sự kiểm soát của lão ba! Biển sâu tài bảo, ta tới rồi! Tây hải hải vực.

Những con tử thú đang lang thang trong nước, xung quanh không có bất kỳ dấu hiệu nào của sự sống.

Dù rằng đại liên minh hải sâu đã nỗ lực dọn dẹp tử thú, nhưng tốc độ lây lan của chúng vẫn ngoài dự đoán của họ, cộng thêm việc Thượng Thanh giao nộp người bị nhiễm, trực tiếp ảnh hưởng đến hiệu suất tiêu diệt, vì vậy hải thú vẫn đang từ từ tỏa ra khắp toàn bộ hải vực.

“Đó chính là tử thú sao? Nhìn chẳng khác gì vong linh.”

Bạch Vũ Hiểu lén thò đầu ra, nhìn về phía tử thú ở gần đó.

“Về ngoài thì rất giống, nhưng bản chất thì hoàn toàn khác biệt.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Vong linh chỉ là bị ảnh hưởng bởi lực Âm Ảnh, đốt lại linh hồn, vẫn có sự sống, nhưng những gia hỏa này không còn linh hồn, chỉ có thể cử động vì bị virus tử vong trong cơ thể ảnh hưởng.”

“Vậy có nghĩa là Bạch Khải người nói thu phục ô nhiễm, thật ra là thu phục những tử thú bị virus tử vong sao?” Bạch Thu Trà có chút hiểu ra.

“Chính xác, tạm thời ta vẫn chưa tìm ra phương pháp tiêu diệt virus tử vong, vì vậy chỉ có thể thay đổi cách suy nghĩ.

Nhưng ta không rõ xác suất thành công là bao nhiêu, nên định ra đây thử xem.”

Bạch Khải đeo mặt nạ hoang đường, nói: “Ta sẽ đi một mình xem thử, các người ở đây chờ.”

Nói xong, Bạch Khải không đợi mọi người đáp trả, liền phóng tới.

“Đây chính là Khải ca thứ bảy sủng? Trang bị hệ sinh vật?” Bạch Vũ Hiểu có chút hiếu kỳ, mở ra thiên phú hư hóa định đi theo, nhưng lại bị Bạch Thu Trà ngăn lại.

Lúc này, những con sống gần đám tử thú bỗng thay đổi trạng thái lười biếng ban đầu, như thú dữ đói khát, tranh nhau xô đẩy về phía Bạch Khải.

Nhưng Bạch Khải không hề hoảng sợ, vận mệnh bàn quay chuyển động, Bạch Ngọc giản xuất hiện trong tay, nhẹ nhàng

vạch qua, tinh thần lực hóa thành một tấm lưới lớn, vây quanh những con tử thú trước mặt.

Những tử thú ở nơi xa tựa như gặp phải bàn ủi, một lúc sau rung động rồi phát ra khói đen.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức phóng Ngự Linh cầu vào một con tử thú kích cỡ lớn hơn.

Chỉ trong chốc lát, một đạo ánh kim lóe lên, Ngự Linh cầu nặng nề đập vào thân tử thú, năng lượng vàng óng mạnh mẽ vỡ ra, hình thành một ấn ký bao vây con thú sắp chết đó.

Tử thú bắt đầu điên cuồng vùng vẫy, thân thể to lớn không ngừng quằn quại, cho dù bị tinh thần lưới cắt nát thân thể, nó vẫn cố gắng tìm cách thoát khỏi vòng kiềm tỏa của phù trận vàng óng.

Nhưng rõ ràng, phù trận vàng óng không muốn thả tử thú đi, với mỗi sợi dây kim sắc dài, xác chết thú bị trói buộc lại, từ từ kéo về phía Ngự Linh cầu.

Sau một hồi chật vật, tử thú cuối cùng vẫn không thể thoát khỏi ảnh hưởng của phù trận, bị kéo vào bên trong Ngự Linh cầu.

“Có thành công hay không, hãy xem đợt này.”

Bạch Khải có chút hồi hộp nhìn vào ánh đèn chớp trên Ngự Linh cầu, hồi hộp đến khi nó mờ đi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Cuối cùng cũng xong rồi...”

Bạch Khải tiến lại gần Ngự Linh cầu, nhặt lên và cẩn thận kiểm tra một lượt bề ngoài, đột nhiên ném Ngự Linh cầu ra ngoài.

Ngự Linh cầu mở ra, một khối chất lỏng màu đen từ đó bay ra, lác lác như muốn hướng về phía Bạch Khải bay tới, nhưng đã bị Alpha chuẩn bị sẵn tiêu diệt.

“Đúng rồi, thành công từ cái chết thú tinh luyện thành virus tử vong.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, Ngự Linh cầu mà hắn cải tiến không đơn thuần chỉ là khế ước mà còn có tác dụng nô dịch

nguyên thủy nhất.

Nói cách khác, trừ khi tử thú có thể trốn thoát khỏi sự trói buộc của Ngự Linh cầu, nếu không dù có đồng ý hay không cũng sẽ bị kéo vào trong đó và bị luyện hóa.

Dĩ nhiên, động cơ phản kháng của chúng cũng chỉ là bản năng bảo vệ của virus tử vong mà thôi.

“Nhìn hình dáng này, chắc cũng có Lãnh Chúa cấp, nếu cải thiện một lần nữa thì có thể hiệu quả hơn với tử thú Quân Vương cấp.”

Bạch Khải thu hồi Ngự Linh cầu, rồi lấy ra mặt trăng, chọn một con tử thú có kích thước tương đương và ném ra.

Cũng giống như một vệt sáng cùng một phù trận lấp lóe, nhưng thao tác mặt trăng mềm mại hơn nhiều, không có kéo con thú sắp chết về, mà phóng xuất ra ngân sắc Nguyệt Hoa, từ từ tan rã tử thú.

Có vẻ tử thú đối với thao tác này cũng không mấy để ý, không phản kháng gì cả và cứ như vậy bị Nguyệt Hoa tan rã, đến khi chỉ còn lại một đoàn virus thì lúc này mới bị phù trận thu vào trong mặt trăng.

“Quả thực Nguyệt Hoa nhẹ nhàng hơn ánh mặt trời.”

Bạch Khải lại lần nữa phóng xuất virus tử vong ra từ mặt trăng, sau khi giao cho Alpha tiêu diệt thì thu hồi lại mặt trăng.

Hiện tại, phương pháp tiêu diệt virus tử vong mà hắn nắm giữ chỉ có Tử Vong chi lực của Alpha cùng Cửu U.

Vì vậy, kế hoạch hiện tại của Bạch Khải chính là chế tạo những loại vũ khí sử dụng kim loại đặc biệt này, tập trung vào việc tiêu diệt những tử thú đã chết.

Bằng cách đó, không chỉ có thể giải quyết vấn đề tử thú tỏa ra, mà còn có thể coi như bổ sung cho Alpha và Cửu U.

Chỉ là vấn đề nguồn lực ở đây quá yếu ớt, điều cấp bách là cần phải giải quyết vấn đề tài nguyên.

“Khải ca, người nói thanh lọc thật sự là thanh lọc, điều này quá tàn bạo.

Nếu để người khác thấy, chắc họ sẽ nghĩ rằng Ngự Linh sư cũng chỉ là loại này thôi.”

Thấy Bạch Khải đã xử lý xong hai con tử thú, Bạch Vũ Hiểu không kiềm chế được mà chạy tới, sau đó thốt lên một tràng.

“Tàn bạo? Ta thấy cũng được mà.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Ta cũng đã thiết kế những hình dạng khác, nhưng như thế này thì không thể phổ biến được.”

“Hình dạng khác? Có thể cho ta xem một chút không?” Bạch Vũ Hiểu ánh mắt sáng lên, tỏ ý mong đợi.

“Có thể, nhưng ngươi phải cẩn thận.”

Nói rồi, Bạch Khải lấy ra hai bộ Thái Dương kính đưa cho Bạch Vũ Hiểu và Bạch Thu Trà, sau đó lấy ra một viên lựu đạn màu vàng kim, hướng về phía bảy tử thú vừa đánh.

Chỉ trong chốc lát, ánh sáng kim quang từ lựu đạn bùng nổ, tựa như mặt trời nhỏ sáng chói bao phủ toàn bộ tử thú.

“Ôi, Khải ca, ngươi không cần phải khởi đầu trước như vậy chứ!” Khi ánh sáng kim quang xuất hiện, Bạch Vũ Hiểu lập tức đeo kính, nhưng mắt vẫn bị ánh sáng chói đau nhức.

“Dù sao cũng là ngũ giai Ngự Thú sư, có thể đừng yếu đuối như vậy.”

Bạch Khải nhướng mày liếc nhìn Bạch Vũ Hiểu và nói:

“Ngươi xem A Trà kia, có bao giờ phản nản gì không?” Bạch Vũ Hiểu quay đầu nhìn lại, bất ngờ phát hiện Bạch Thu Trà đã sớm mang mũ bảo hiểm Cốt Long, đến cả kính cũng không cần đeo.

“Coi như các ngươi hung ác, có sự liên kết với sủng thú cũng thật mạnh mẽ!” Nhìn thấy Bạch Vũ Hiểu thất bại, Bạch Khải không khỏi bật cười, rồi quay lại xem tình trạng tử thú.

Lúc này, ánh sáng vàng kim đã dần dần biến mất, số lượng tử thú cũng đã giảm đi hơn phân nửa, chuyển thành virus tử vong tinh khiết nhất.

Tuy nhiên, vẫn còn một số con chỉ bị thương nhưng chưa bị luyện hóa.

Loại lựu đạn này là hắc tinh cò nghiên cứu ra, mặc dù phạm vi rất rộng, nhưng không có năng lực như Ngự Linh cầu, hiệu quả cũng không bằng mặt trăng. Điều quan trọng nhất là, lựu đạn không có khả năng thu thập ngự linh không gian, cần phải thu thập một cách riêng lẻ, vì vậy vẫn còn chút phiền phức.

Chương 873:

Hải vực là một nhà, tài nguyên khai thác dựa vào mọi người
“Alpha, giải quyết nốt mấy con còn lại rồi đi.”

Bạch Khải nhìn những con thú chết, nói.

Ken kết ken kết. (Đã rõ.) Alpha khẽ vuốt cằm, Tịch Diệt Chi Long lập tức bay ra, chỉ trong chớp mắt đã nuốt gọn những con thú đó gần như không còn.

“Alpha bây giờ mạnh mẽ quá, tại sao ta lại cảm thấy có chút giống như đang ở trước mặt đại bá Cửu U Minh Tước vậy?”
Bạch Vũ Hiểu thấy như vậy không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, hẳn rất rõ ràng rằng Cửu U Minh Tước là một thực lực mạnh mẽ trong cùng cấp bậc, Alpha có thể nhanh chóng theo kịp, thực sự là có chút ngoài sức tưởng tượng.

“Không đến mức đó, nhưng cũng không kém nhiều lắm.”

Bạch Khải nhún vai, gần đây Cửu U Minh Tước liên tục đối đầu với Alpha, mặc dù Alpha không thua, nhưng từ thái độ của Cửu U Minh Tước mà xem ra, cũng có thể coi là đã thua với tỷ lệ rất nhỏ.

Theo tính cách của Cửu U Minh Tước, chắc chắn sẽ không nhường, vì vậy đây tuyệt đối là biểu hiện thực lực của Alpha.

“Quá lợi hại, bà bà cũng nói Cửu U có thiên phú rất mạnh, lúc nào cũng có thể vượt qua nàng, không ngờ Alpha lại thắng tiến nhanh đến vậy.”

Bạch Thu Trà ánh mắt lấp lánh vẻ sùng bái, nói: “Chờ một thời gian nữa, Alpha chắc chắn cũng sẽ bắt đầu đuổi theo bà bà và các thủ hạ khác.”

“Nếu như có thể làm được thì tốt nhất, nhưng hiện tại thực lực vẫn còn có chút không đủ.”

Bạch Khải trong đầu hiện lên hình bóng của Hắc Long Akura, sắc mặt hẳn trở nên ngưng trọng.

“Đúng rồi Trà, thầy không phải nói người muốn ở nhà giải quyết vấn đề xung đột giữa Thông Linh sư và Ngự Linh sư sao? Thế nào rồi?” Bạch Thu Trà lắc đầu nói: “Các lão tộc

cũng chưa gặp trường hợp tương tự, nên cũng không rõ sẽ phát sinh cái gì, nhưng cũng đã cung cấp cho ta không ít phương án.”

Nói xong, Bạch Thu Trà triệu hồi Cốt Long và Bạo Lôi Thử ra, nói: “Ta dựa theo phương thuốc của các lão tộc mà ký kết một khế ước mới cho Bạo Lôi Thử và Cốt Long, hiện tại Bạo Lôi Thử và Cốt Long có thể cùng hưởng ràng buộc chủ ấn và tăng cường thiên phú của Thông Linh sư.”

“Có thể như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy thì kinh ngạc, Ngự Linh sư và Ngự Thú sư là hai lộ tuyển hoàn toàn khác nhau, hơn nữa A Trà thì thiên phú cũng chưa từng có Thông Linh sư, không ngờ Bạch gia lại có thể tìm ra loại biện pháp này.

Quả thực là một đại gia tộc có truyền thừa hàng ngàn năm, nội tình cực kỳ sâu dày.

“Hừm, mặc dù còn chưa thuần thực, nhưng đúng là có thể.”

Bạch Thu Trà khẽ vuốt cằm, mi tâm Thông Linh sư chú văn thoáng hiện, nhưng biến hóa lại không phải Cốt Long, mà là Bạo Lôi Thử.

Chỉ thấy Bạo Lôi Thử bên ngoài thân bùng lên một luồng năng lượng như lôi như lửa, như bộ giáp bao phủ, Bạo Lôi Thử đứng thẳng lên, từ xa nhìn lại giống như một chiến sĩ mặc áo giáp điện.

“Ta cho Bạo Lôi Thử sử dụng linh hồn vũ trang sẽ biến thành như vậy, mặc dù cấp bậc không thay đổi, nhưng chiến đấu lực không hề kém gì Quân Vương sinh vật.”

Bạch Thu Trà giới thiệu nói: “Trong trạng thái này, Bạo Lôi Thử ra đòn có cả Lôi và Tinh thần thuộc tính, nên ta gọi hấn là Lôi Hồn Vũ Trang.”

“Chắc chắc...”

Sinh vật tinh anh cũng có thể phát huy chiến đấu lực không kém gì Quân Vương, người nói như vậy là có vẻ hơi phản khoa học.”

Bạch Khải giơ ngón cái lên với Bạch Thu Trà, sau đó quay đầu nhìn về phía Cốt Long, hỏi: “Còn Cốt Long thì sao? Cốt Long

cũng có thể hưởng lợi từ ràng buộc chú ấn không?” “Hừm, xác thực có thể.”

Bạch Thu Trà gật đầu, Bạch Khải tiếp tục hỏi: “Ràng buộc chú ấn tác dụng chủ yếu là tiến hoá, sẽ không trực tiếp tiến hoá thành truyền kỳ sinh vật chứ?” “Cái đó thì không phải.”

Bạch Thu Trà mỉm cười, nói: “Nói thật, tác dụng ràng buộc chú ấn đơn độc lên Cốt Long làm ta cũng rất kinh ngạc.”

Nói xong, Bạch Thu Trà giải phóng thông linh chú ấn, ngược lại mở ra ràng buộc chú ấn.

Chỉ trong chốc lát, không lồ màu lam chú ấn xuất hiện trên đầu Cốt Long, bao phủ bên trong ánh sáng màu xanh lam.

Dần dần, ánh sáng màu xanh lam trên người Cốt Long dần dần kết tụ, Cốt Long dường như một lần nữa có được thân thể, không, là thực sự có được thân thể! Chỉ ở trong biển sâu, một con Cự Long toàn thân phủ vảy màu xanh lam lơ lửng trong đó, nguồn năng lượng nguyên tố không ngừng hướng về phía hần, giống như chim non về tổ.

“Đây là...

Lam Long?” Bạch Khải ngạc nhiên, cảm nhận được khí tức của Cốt Long...

A không, Lam Long, đại não hần ngăn ngủ đứng hình.

“Cốt Long thêm ràng buộc chú ấn có thể khôi phục lại hình thái trước đây, hơn nữa còn là một con Lam Long?” “Từ hiện tại xem ra, chính xác là như vậy.”

Bạch Thu Trà khẽ vuốt cằm, nói: “Ta đã thử nghiệm, Cốt Long khi biến thành Lam Long, tựa hồ có thể sử dụng toàn bộ hệ năng lượng kỹ năng, mà uy lực cũng không yếu, chỉ là thời gian duy trì ngắn một chút, tối đa cũng chỉ được nửa phút.”

“Toàn hệ kỹ năng...

Nửa phút cũng đủ rồi.”

Bạch Khải khòe miệng giật giật, vừa quan sát Lam Long vừa nói: “Nhưng mà đã có thể sử dụng toàn hệ kỹ năng, lại là Lam Long, chắc hẳn là trong truyền thuyết Ngũ Sắc Long nguyên

tổ thủ hộ giả Lam Long phải không?” “Ta đã hỏi lão tộc và lão ba, còn đi tìm Phạm bà bà nữa, thật sự là Lam Long.”

Bạch Thu Trà vỗ vỗ đầu Lam Long, năng lượng màu xanh lam kia lập tức tan biến, một lần nữa biến trở về hình thái Cốt Long.

“Phạm bà bà nói có khả năng cũng vì Cốt Long tiền thân là Lam Long nên mới có thể phối hợp cùng ta Thông Linh sư, nếu không thông thường Cốt Long sẽ không có loại năng lực này.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi lắc đầu, thiên phú Thông Linh sư hàng ngàn năm không gặp đã là chuyện hiếm, khế ước đối tượng lại còn là một con từ Lam Long biến thành Cốt Long. Điều này cũng làm cho hắn thật sự không khỏi ghen tị, lại còn có thể sống lại để kích hoạt ràng buộc chú ấn.

Loại đãi ngộ này, nếu không phải nhân vật chính thì hắn cũng không nguyện tin tưởng.

Nhưng nói như vậy, năm sắc Cự Long có vẻ như hắn đã thấy qua? Sinh mệnh thủ hộ giả Hồng Long, Đại Địa thủ hộ giả Hắc Long, mộng cảnh thủ hộ giả Lục Long, thời gian thủ hộ giả Thanh Đồng Long, và bây giờ nguyên tổ thủ hộ giả Lam Long.

Tất cả Ngũ đại thủ hộ Cự Long đều xuất hiện, nếu dựa theo những gì trong tiểu thuyết kiếp trước đã nói, dường như đây là một số điềm báo cho sự kiện lớn sắp xảy ra? Như là diệt thế...

không không không. Đó là cái gì suy nghĩ, không thể nghĩ thêm nữa.

Bạch Khải lắc đầu, xua tan những ý nghĩ trong đầu.

“Nhưng mà ta đối hai loại lực lượng mới nắm giữ vẫn chưa thuần thục lắm, Tổng bộ bên kia cũng có chút bất tiện, cho nên lão ba đã liên lạc với ta, bảo ta đến hải vực huấn luyện.”

Bạch Thu Trà nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, tiếp theo có thể phải dựa vào người để giúp ta huấn luyện một chút rồi.”

“Ta không có vấn đề gì, nhưng mà tiếp theo có thể sẽ chạy lòng vòng khắp nơi, người đến lúc đó cũng không chừng phải đi theo ta khắp nơi.”

Bạch Khải gật đầu, nói.

“Cái này không có vấn đề gì, chỉ cần là thực chiến, ta đi đâu cũng được.”

Bạch Thu Trà không quá bận tâm khoát tay, mà Bạch Vũ Hiểu thì lôi lên, nói: “Ta ta ta, còn có ta, cha ta nói, bảo ta không lên đến lục giai thì đừng về, Khải ca người có thể giúp ta một chút không?” Bạch Khải vỗ vai Bạch Vũ Hiểu, nói: “Không có việc gì, kỳ thật ta cảm thấy không quay về như vậy rất tốt.”

Bạch Vũ Hiểu có thiên phú tốt, nhưng so với A Trà bọn họ, rõ ràng còn kém một chút, vừa mới thăng cấp ngũ giai mà đã muốn đến lục giai, thật sự có chút khó.

“Người vừa nói như vậy, nghe có chút lý.”

Bạch Vũ Hiểu hai mắt sáng lên, hấn cố gắng tu luyện là để thoát khỏi sự trói buộc của lão ba, hiện tại lão ba để hấn không lên đến lục giai không quay về, đây chẳng phải vừa khéo sao? Tốt rồi, ngày mai bắt đầu bày mịch.

Nhìn Bạch Vũ Hiểu như vậy, Bạch Khải lắc đầu, trong lòng đã bắt đầu âm thầm lập kế hoạch cho hai người huấn luyện.

Nếu thực sự muốn cho Bạch Vũ Hiểu bày ra, đoán chừng Bạch Hòa Quang sẽ đến tìm hấn gây phiền phức.

Người khác chết cũng có thể qua bản thân chết, điều này Bạch Khải vẫn hiểu rõ.

Bạch Khải duỗi lưng một cái, nói: “Vậy đi ra ngoài, tất cả đều theo ta ra ngoài rèn luyện đi.”

“Rèn luyện, đi đâu?” “Đông Hải.”

Đông Hải.

Mười ba con cự hình hải thú trôi lên từ mặt biển, như ẩn như hiện Long uy dọa đến những hải thú và chim biển xung quanh phải chạy trốn, sợ bị xem như thức ăn nuốt chửng.

“Đại ca đại, nơi này chính là Đông Hải rồi.”

Minh Điện nhìn xung quanh, nói.

“Ừm.”

Bạch Khải từ trên đầu Minh Điện nhảy xuống, nhìn quanh đại dương bao la, nói: “Xem ra không có gì khác biệt, vậy thật tiếc cho các người có thể phân chia ra.”

Hải vực chia làm đông, nam, tây, bắc, nhưng quy hoạch này không phải do nhân loại định ra, mà là do tổ tiên của những người từng tiếp xúc với hải thú định ra.

Nhưng trừ phi nhìn bản đồ, nếu không chỉ dùng mắt nhìn, quả thực rất khó nhận ra cái gì.

Minh Điện nghe vậy lúc này giải thích: “Đại ca đại, người không phải là hải thú nên không cảm nhận được, thực ra bốn đại hải vực vẫn có sự khác biệt rất lớn, cần ta giải thích cho người không?” “Được rồi, nếu không cảm nhận được, vẫn là nhìn bản đồ thì hơn.”

Bạch Khải lắc đầu, mở ra bản đồ Shuke, tỉ mỉ quan sát một chút, nói: “Hừm, hình như ở nơi này gần đây.”

“Khải ca, chúng ta đây là muốn làm gì? Sao lại thần bí như vậy?” Bạch Vũ Hiểu hơi thắc mắc hỏi.

“Ta muốn mở rộng mặt trăng tại hải vực, nhưng hiện tại sử dụng vật liệu chủ định không thể phổ cập, cho nên ta định tìm một số vật liệu khác thử nghiệm xem sao.”

Bạch Khải nhìn quanh, nói: “Chỉ ta biết, bên Đông Hải này khoáng sản tài nguyên phong phú nhất, muốn tìm ra vật liệu phù hợp, chắc chắn là phải đến nơi này.”

“Nhưng mà chỉ ta biết, biên giới của biển sâu đại liên minh nằm ở Nam Hải và Tây Hải à? Chúng ta như vậy tính có phạm pháp xâm lấn không?” Bạch Thu Trà có chút lo lắng nói.

“A Trà, lời này của người nói đúng, biển sâu là một nhà, tài nguyên khai thác phải dựa vào đại gia, ta đây là đang giúp Đông Hải khai thác tiềm lực, xúc tiến hải vực giao lưu cùng dung hợp, lấy đâu ra cái gì phạm pháp.”

Bạch Khải nghiêm mặt nói: “Hơn nữa có nhiều tài nguyên chôn vùi ở đây, thực sự là sự thiếu tôn trọng rất lớn đối với thế

giới ý chí, chỉ có khai thác ra, phát huy tới thực địa, mới được coi là phát huy giá trị của những tư nguyên này.”

“Khải ca, có người nói rằng hiện giờ sắc mặt của ngươi rất giống với những nghị viên kia của liên bang.”

Bạch Vũ Hiểu tràn đầy vẻ xem thường, nhưng lại bị Bạch Khải đả một quyền ngã xuống đất.

“Dạy ngươi bảo mệnh khóa thứ nhất, không nên nói những lời không cơ sở.”

Bạch Khải thâm thúy nói một câu, sau đó chỉ chỉ trên bản đồ đánh dấu ra một vị trí, nói: “Đi, mục tiêu thứ nhất, đến quang mộ!”

Chương 874:

Tự chế chuyên môn bí cảnh Đông Hải hải vực.

Dưới sự ra hiệu của Bạch Khải, Thập Tam Thái Bảo không hề cố gắng thu liễm khí tức của mình, bất chợt tạo nên một sự nhộn nhạo.

Những hải thú có sức mạnh cường đại khi phát hiện ra thì cuối cùng cũng chỉ lạng lẽ rời đi.

Mười ba con Đế Hoàng hải thú, một Đế Hoàng vong linh, một truyền kỳ vong linh, đội hình này tụ hội tại đây, ngay cả truyền kỳ hải thú cũng không dám tới gần.

“Khải ca, tình huống này thực sự ổn không? Chúng ta có bị vây đánh không?” Bạch Vũ Hiểu nhìn xung quanh với vẻ lo lắng, nói.

“Về lý thuyết thì có.”

Bạch Khải chỉ nhún vai, nói: “Nhưng hải thú Đông Hải, chỉ cần không phải ngu ngốc, sẽ không làm chuyện như vậy.”

Theo lời Tiêu Mục nói, chuyện Tây Hải gia nhập biển sâu đại liên minh đã sớm được lan truyền.

Có thể bên ngoài con người chưa rõ lắm, nhưng trong hải vực nội bộ chắc chắn đã truyền bá đến bảy tám phần.

Có thể Đông Hải và Bắc Hải vẫn kháng cự việc gia nhập liên minh, nhưng chắc chắn sẽ không tùy tiện công kích bọn hắn.

Dù sao, trước khi ra tay, họ đã nghĩ kỹ về những hậu quả có thể xảy ra.

Dù không tính liên bang, thực lực của biển sâu đại liên minh cũng đủ để khiến bất kỳ thế lực nào phải kinh hãi.

Còn về vấn đề liệu có xuất hiện hành động mạo hiểm hay không, Bạch Khải cho rằng, tại sao lại không muốn nhận tài nguyên miễn phí? “Bán Thần phía dưới ta vô địch, Bán Thần phía trên...”

hãy chờ ta triệu hồi người!” “Ngự Thú sư, chúng ta đến nơi rồi.”

Đúng lúc này, Shuke đột ngột lên tiếng, chỉ về phía trước hải vực, nói: “Căn cứ vào việc kiểm tra năng lượng, nơi đó hẳn là mỏ quặng rồi.”

“Nhanh như vậy? Vậy thì nhanh lên đi.”

Bạch Khải nghe vậy, khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn về phía Thập Tam Thái Bảo, nói: “Đến đây rồi, giao nhiệm vụ cho các người, cùng đi hỗ trợ khai thác.”

“Tốt, đại ca đại!” Nghe Bạch Khải nói, mắt Thập Tam Thái Bảo sáng lên, họ đã đi theo Bạch Khải lâu như vậy, cuối cùng cũng tìm được cơ hội để thể hiện.

Nếu vận may đến, Bạch Khải vui vẻ giúp họ tăng lên, họ có thể trở thành những sinh vật hùng mạnh với huyết mạch hải thú, thực sự tiến hóa thành Thần Long.

“Không cần, bọn họ quá lớn, không phù hợp với việc khai thác quặng tinh tế như vậy.”

Shuke nghe vậy lập tức từ chối, nói: “Hơn nữa quặng này trước khi tinh luyện không nên tiếp xúc với nước biển, tốt nhất là trực tiếp xử lý.”

“Không thể tiếp xúc với tài nguyên khoáng sản lại tồn tại ở bên trong biển sâu? Đây là cái gì thần tiên thiết lập?” Bạch Khải nghe vậy lắc đầu, rõ ràng hiểu ý của Shuke, nói: “Vậy người định để Hắc Bạch sử dụng Song Tử tháp hỗ trợ à?”
“Chính xác hơn là giúp một phần bận rộn.”

Shuke ánh mắt lấp lánh, gọi Hắc Bạch từ trong căn cứ ra, cùng lúc đó còn có hai tòa tháp cao.

Một tòa là Hắc Bạch Song Tử tháp, tòa còn lại là tháp luyện chi mà Hắc Bạch thiết kế ra.

“Tháp luyện chi? Hắc Bạch, người không phải ở thành phố Cổ Túc sao? Khi nào mang ra ngoài, còn sơn lớp bạch kim?”
Bạch Khải tò mò nhìn Hắc Bạch, hỏi.

“Đây không phải là tòa đó, mà là ta và Shuke thiết kế lại.”

Hắc Bạch lắc đầu, nói: “Shuke đã thêm ý tưởng của mình vào thiết kế gốc, vì vậy những chức năng khác đều khác biệt.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nói: “Nhưng Shuke, đã có một tòa tháp luyện chi, thêm Hắc Bạch vào thiết kế một cái nữa có phải là lãng phí không?” “Nếu chỉ để tinh luyện tài liệu thì đúng là hơi lãng phí, nhưng tòa tháp này chắc chắn không chỉ có những chức năng đó.”

Shuke cười một cái, một tòa tháp bí cảnh xuất hiện, hình dáng tương tự tháp luyện chi nhưng màu sắc thì biến thành ám kim.

“Tòa hồn chi tháp này là chúng ta mới thiết kế, cũng có Song Tử tháp hấp thu và dung hợp linh hồn năng lực, còn kết hợp với khả năng của Jerry.”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức hiểu rõ, nói: “Người định khôi phục Song Tử tháp, rồi kết hợp với khả năng của các người?” “Đúng, ba chúng ta đã bàn bạc qua, thường thì các bí cảnh liên quan đến tinh thần không thể thỏa mãn năng lực của chúng ta, vì vậy chúng ta quyết định cải tạo bí cảnh theo đặc tính riêng của mình, sau đó hợp nhất lại thành bí cảnh chuyên môn phù hợp nhất với chúng ta.”

Shuke dừng lại một chút, nói: “Hiện tại chúng ta đã hoàn thành tháp luyện chi và hồn chi tháp, tòa kiếp chi tháp còn đang thiết kế.”

“A ô a ô!” (Bản thiết kế tháp chắc chắn phải tốt, nếu không sao xứng đáng với tạo hình này!) Beita tự tin ngẩng đầu lên, nhưng bị Bạch Khải và mọi người hoàn toàn bỏ qua, bởi vì tất cả đều đang mải mê trong lời nói của Shuke.

“Vậy người đang dự định tự chế chuyên môn bí cảnh?” Bạch Khải không rời mắt khỏi Husky, hỏi.

“Có thể nói như vậy, dù sao như vậy thì thực tế hơn là tìm kiếm chậm chạp.”

Shuke khẽ vuốt cằm, nói: “Tình huống cụ thể chờ chúng ta giải quyết xong hết sẽ giao lưu với Ngự Thú sư, nhưng nếu có thể, Ngự Thú sư có thể giúp chúng ta thu thập một chút kiến thức về máy móc hiện đại, kiến thức về máy móc mà chúng ta nắm giữ có hơi không đủ.”

“Ngạch, tốt.”

Bạch Khải ngơ ngác gật đầu, thú cưng của mình càng ngày càng thể hiện những nghiên cứu khoa học không bình thường.

Quả thực như hần đã dự đoán! “Trà ca, người nghe họ nói gì không?” “Bí cảnh thì ta hiểu, nhưng chuyên môn bí cảnh là gì...

thật sự không rõ.”

Bạch Thu Trà mặt mũi đầy vẻ khỗ sở, theo đẳng cấp tăng lên, thú cưng của Bạch Khải càng ngày càng khác thường.

“Được rồi, dù sao có liên quan đến Khải ca thì không bình thường, không cần để tâm nữa.”

Bạch Vũ Hiểu nhún vai, quan sát xung quanh một lượt, nói: “Nhưng tình huống này có vẻ như cũng chưa thể rèn luyện được, chẳng có ai muốn tới.”

“Đừng vội, chờ một chút đã.”

Bạch Thu Trà cười cười, không gấp gáp.

Nếu chỉ đơn giản là vượt qua Đông Hải, có lẽ hải thú nhóm ở đây còn chưa kịp phản ứng, nhưng nếu đến để tranh giành tài nguyên, chắc họ cũng sẽ không ngồi yên.

“Chúng ta bắt đầu trước đi, thử nghiệm hiệu quả của tháp luyện chi.”

Shuke và Hắc Bạch trao đổi ánh mắt, tháp luyện chi cùng Song Tử tháp đồng thời hoạt động, sau một tiếng nổ lớn, từng mảnh quặng vẫn quang được xử lý tinh luyện ra.

“Hóa ra tháp luyện chi hiệu suất không thể so với Song Tử tháp chậm hơn sao?” Bạch Khải thấy vậy mắt sáng lên, vốn cho rằng tháp luyện chi chỉ có một phần chức năng của Song Tử tháp, nhưng không ngờ khả năng lại không kém chút nào.

Từ giờ trở đi, hần cũng không cần lo lắng về vấn đề tài nguyên khoáng sản nữa, tự mình có thể giải quyết được.

“Cho cá cho người còn không bằng dạy người bắt cá, cổ nhân thật không sai.”

Nhìn những viên quặng vẫn quang ngày càng nhiều, Bạch Khải đã bắt đầu lập kế hoạch cho việc tiếp theo nên đi đâu để thu thập tài nguyên. Đúng lúc này, một dòng nước từ xa ập tới, nhìn tình hình, dường như muốn cuốn trôi hết cả Bạch Khải và mọi người.

Nhưng chưa kịp để dòng nước tới gần, một luồng kiếm khí màu đen gào thét vọt ra, trực tiếp đánh tan dòng nước, đồng thời lộ ra một vài người ở ngay trước mắt.

Một con là tôm biển xanh lục toàn thân phát sáng.

Một con là Cự Giải với hai cái càng có thể nói là khổng lồ.

“Đây là...”

Lính tôm, tướng cua?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, trong khi Thập Tam Thái Bảo lại tỏ ra căng thẳng, sẵn sàng vào trận.

“Đại ca đại, họ là Lục Ma tôm và Cua Không Càng, đều là... Ừ, truyền kỳ hải thú nổi tiếng!” Minh Điện với sắc mặt nghiêm túc báo cáo với Bạch Khải.

“Hai con truyền kỳ hải thú? Đông Hải còn hung dữ hơn ta nghĩ a ~” Bạch Khải hiểu ra, đồng thời xuất hiện hai con truyền kỳ hải thú, liệu đây có phải là thực tế muốn để họ ở lại đây? “Alpha, có thể đối phó được không?” Ken kết ken kết. (Mày yên tâm đi, lão đại, không thành vấn đề.) Alpha nhàn nhạt đáp lại, không có bất kỳ chút lo lắng nào khi đối mặt với cường địch, mà Bạch Khải sau khi nghe xong cũng bình tĩnh lại, nói: “Vậy thì nhanh chóng giải quyết hết đi.”

“Đại ca đại, trước hãy chờ một chút!” Đúng lúc này, Minh Điện đột ngột ngăn cản Bạch Khải, nói: “Đại ca đại, ta vừa rồi không nói rõ, hai con truyền kỳ hải thú này có chút đặc thù.”

Minh Điện dừng lại, nói: “Chúng không...”

có thể hơi có vấn đề về trí não.”

“Vấn đề không bình thường?” Bạch Khải nghe vậy có chút ngạc nhiên, sau đó thấy lính tôm và tướng cua đang cãi nhau.

“Đại ca, ta đã nói rồi, không thể tùy tiện ra tay, nếu không sẽ ảnh hưởng đến hình tượng của chúng ta.”

“Lão đệ, hình tượng là cái gì chứ, chúng ta Đông Hải song sát vốn từ trước đến giờ đi đâu cũng cướp bóc, có gì phải sợ!”

“Đại ca, lời anh nói không đúng rồi, chúng ta Đông Hải song sát tuy sống bằng cướp bóc, nhưng cũng là hành động nghĩa hiệp giúp người nghèo, chèn ép một đám trẻ con thì tính là gì.”

“Lão đệ, người nói rất có lý, thật xin lỗi, chúng ta cáo từ trước!” Trong khi ánh mắt của Bạch Khải và mọi người đều đang mộng bức, lính tôm tước của hai người vậy mà quay người muốn rời đi.

“Đi ngay lúc này?” Bạch Khải im lặng nhìn hai hải thú rời đi, nói.

“Bọn họ chính là như vậy, không biết từ đâu mà xem một số tài liệu kỳ quái, tác phong làm việc mười phần ngẫu hứng, nhưng vẫn xem như truyền kỳ của Đông Hải, nên ta thấy không cần thiết vẫn không nên chủ động ra tay.”

Minh Điện cười khổ gật đầu.

“Cũng đúng, chúng ta vẫn còn muốn đi nơi khác... ồ không, thu thập tài nguyên, không nên tùy tiện gây thù.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, cho dù hai con truyền kỳ hải thú đối với Alpha không có áp lực gì, nhưng thực sự không cần thiết gây thêm rắc rối.

Thật đáng tiếc khi để lỡ tài nguyên của hai con truyền kỳ hải thú, thật sự nghĩ thế nào cũng thấy là đồ tốt.

“Hừ, nhìn tình hình này, Lục Ma tôm cùng cua không càng không mang theo những người hâm mộ thực sự của họ, nếu không hôm nay cũng sẽ rất phiền phức.”

“Những người hâm mộ thực sự?” Bạch Khải có chút nghi hoặc, đang định hỏi thêm, thì Alpha đang thu kiếm đứng bên đột nhiên quay đầu nhìn về phía xung quanh.

Chỉ thấy tại nơi mà Lục Ma tôm cùng cua không càng rời đi, đột nhiên có một đám hải thú xuất hiện.

Bên trong có tôm, cua, cá, rắn, thực lực cao thấp không đều, nhưng tất cả đều tỏa ra một khí chất tương tự.

“Các vị huynh đệ, hai vị đương gia không tiện ra tay, bỏ qua những người này, nhưng chúng ta không thể không để ý đến.”

“Đương gia không tiện ra tay thì chúng ta cũng không cần quản.

Một câu, nếu như đương gia quản được chúng ta muốn xen vào, đương gia không quản được thì chúng ta càng muốn

quản, đây chính là trung thành nhất tiểu đệ, có đủ hiểu
không?” “Tinh tuyền!!”

Chương 875:

Toàn thân là gan! “Đám gia hoai này, định diễn trò gì đây...” Bạch Khải im lặng nhìn những sinh vật trước mặt, thực sự là một đám lính tôm tướng cua, hắn nói: “Minh Điện, người bảo là giúp cho mấy gia hỏa này?” “Không sai.” Minh Điện cũng tỏ ra có chút bất đắc dĩ, nói: “Lục Ma tôm cùng cua hành sự tuy có phần độc đáo, nhưng vẫn có rất nhiều hải thú kính sợ chúng, do đó tự phát thành lập một đoàn thể theo sau bọn chúng.” “Nếu như bị bọn chúng theo dõi, cơ bản là thật sự không chết cũng không xong rồi...” “Đã hiểu, fan cuồng,” Bạch Khải nghe xong liền hiểu ra, nhìn đoàn lính tôm tướng cua đang xông tới với khí thế mạnh mẽ, hắn nói: “Vậy nếu bọn chúng hành động trước, chúng ta phản kích thì cũng không có gì vấn đề đúng không?” “Hừm, không phải câu nói truyền kỳ, Đông Hải chắc cũng không quản.” Minh Điện nhẹ gật đầu, có phần kích động, nói: “Đại ca, cái này giao cho chúng ta nhé?” “Hừm, A Trà, người thì tiện lợi đi hoạt động chút đi.” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, thuận thực lấy ra một chiếc ghế nằm đặt ở Alpha Kiếm Vực, tìm một tư thế thoải mái nằm xuống. “Được.” Bạch Thu Trà khẽ vuốt cằm, đang chuẩn bị cho Cốt Long và Bạo Lôi Thử xuất chiến, thì nhìn thấy một con U Linh Long bay ra, xông vào giữa đoàn lính tôm tướng cua. “Trà ca, cho ta một chút cơ hội thể hiện nhé.” Bạch Vũ Hiểu mỉm cười, kích hoạt hư hóa thiên phú kết hợp với U Linh Ấu Long rồi xông ra ngoài, chưa kịp giết vào trong đám lính tôm tướng cua, nàng đã gọi ra Long Hỏa nguyên tố, bao phủ U Linh Long.

Chỉ trong nháy mắt, một ngọn lửa xanh lam bùng lên dưới đáy biển, khiến nước biển xung quanh sôi lên, còn những con tôm cua xông tới thì ngay lập tức bị nấu đỏ. “Xào hải sản ngay trong biển, chắc chắn, chắc chắn giữ nguyên vị tươi ngon nhất.” Bạch Khải thấy vậy không khỏi giơ ngón tay cái lên, có thể ở dưới đáy biển phóng ra ngọn lửa mạnh mẽ như vậy, nhìn Bạch Vũ Hiểu trong thời gian qua không uổng phí, hơn nữa nhìn dáng vẻ của U Linh Ấu Long, dường như đã lớn lên một chút. “Vũ Hiểu U Linh Ấu Long trước đây đã đột phá thành U Linh Long, với cấp bậc Quân Vương tăng cường nguyên tố

Quân Vương, uy lực quả thực mạnh thêm không ít.” Bạch Thu Trà giải thích, trong khi cùng lúc khởi động thông linh chú ấn và ràng buộc chú ấn, Bạo Lôi Thử và Cốt Long cũng phát sinh biến hóa, xông về phía địch.

Người xông lên trước tự nhiên là Bạo Lôi Thử trong trạng thái lôi hồn, nhờ thông linh chú ấn và sức mạnh sấm sét, Bạo Lôi Thử có thân thể và linh hồn đều ở trạng thái cao độ sinh động, thực sự như tia chớp xuyên qua giữa đám tôm cua, bất cứ hải thú nào trên đường đi của hắn đều bị chém thành hai nửa.

Bạo Lôi Thử hành động hoàn hảo, phối hợp lực và tốc độ, hầu như không có hải thú nào có thể ngăn cản đường đi của hắn.

Nhưng hải thú dù sao cũng khác với sinh vật trên đất liền, kích thước thực sự quá lớn, sau khi Bạo Lôi Thử trải qua một vài đòn tấn công, tốc độ rõ ràng bắt đầu chậm lại.

Nhưng chưa kịp để cho những hải thú khác bắt lấy cơ hội này, nước biển xung quanh bỗng trở thành băng khí, xuyên thủng thân thể chúng.

Nhiệt độ của băng khí này thấp đến mức những hải thú đó thậm chí còn chưa kịp chảy máu đã chết.

Người xuất thủ không ai khác chính là Cốt Long đang trong trạng thái Lam Long, một con rồng phối hợp với một con chuột, chỉ trong chốc lát đã tạo ra một khu vực trống rỗng.

Khi Cốt Long hồi phục lại thân hình Lam Long, khả năng điều khiển nguyên tố của hắn thật đáng sợ, nhóm hải thú này thậm chí không phát giác ra nửa điểm Thủy nguyên tố nào, chưa kịp nhận ra đã bị ả sát. “Cảm nhận được khí tức từ Lam Long, Jetta lập tức trở nên hưng phấn, quanh quẩn không ngừng quanh Bạch Khải.” “Đi thôi, Epsilon, ngươi cũng đi, hai người đều là quân vương, bây giờ đi bắt bọn chúng để luyện tập.” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, dứt khoát triệu hồi Trùng Thảo, còn Jetta thì trực tiếp uống xong một bình dược tề, dẫn đầu lao ra ngoài. “Tại hạ cũng đi sao? Nhưng tại hạ đang hoàn thiện kế hoạch Long Thần giáo, tạm thời không thể đi.” Trùng Thảo đẩy kính mắt, nói một cách khó khăn: “Sau khi thảo luận với Jerry, tại hạ có rất nhiều ý tưởng, nếu có thể, thủ lĩnh có thể đợi tại đây cho đến khi hoàn thành những kế hoạch này được không?” “Hoàn thiện kế hoạch? Các người đã đến bước này

rồi sao?” Bạch Khải hơi ngạc nhiên ngồi thẳng lên, nói: “Nói một chút hiện tại kế hoạch ra sao?” Trùng Thảo nghe vậy lập tức tinh thần tỉnh táo, nói: “Theo những ý tưởng mà chúng ta hiện có, trước hết cho tám kiệt tập trở về Hắc Thủy bộ lạc, tiến hành ẩn nấp tạm thời, chờ Hắc Thủy Cự Mãng xóa bỏ hoài nghi về bọn họ, rồi để cho bọn họ âm thầm tuyên truyền Long Thần giáo trong bộ lạc, đến lúc đó chúng ta sẽ cấp cho họ ác mộng mũ bảo hiểm đặc chế, để bọn họ thể nghiệm được chúng ta chuẩn bị tốt ác mộng cho tầy nào.” “Chúng ta sơ định kế hoạch là để tám kiệt tập đi những bộ lạc khác phát triển tín đồ, loại hai tốp tín đồ phát triển, cho họ những phúc lợi, ví dụ như phát triển ra bao nhiêu tín đồ có thể tiếp xúc với tầng lớp Long Thần giáo, đồng thời thưởng cho họ, như vậy từng vòng như thế, rất nhanh sẽ có thể phát triển ra được, sau đó...” Trùng Thảo thao thao bất tuyệt giảng thuật kế hoạch của mình, khiến Bạch Khải vô cùng khiếp sợ.

Thực sự thì như vậy sẽ không bị hòa tan ư? Hắc luôn cảm thấy có chút giống như đang làm CX... “Long Thần giáo? Khải ca, người khi nào gia nhập tôn giáo vậy?” Bởi vì Bạch Thu Trà, Bạch Vũ Hiểu không còn cơ hội phát huy, đã nhanh chóng quay về, vừa đúng lúc nghe được Bạch Khải và Trùng Thảo đối thoại. “Gia nhập tôn giáo? Làm sao có thể.” Bạch Khải sắc mặt nghiêm túc, nói: “Ta là người theo chủ nghĩa duy vật, làm sao có thể gia nhập tôn giáo, chỉ là đang thảo luận cách đối phó với bộ lạc mà thôi.” Nói, hắc liếc nhìn Bạch Vũ Hiểu, hỏi: “Thế nào, có hứng thú gia nhập không?” Bạch Vũ Hiểu nghe vậy sững sờ, nhìn nụ cười quái đản trên mặt Bạch Khải, bản năng rụt lại, nói: “Ngạch, thôi để em khỏi.

Em sợ cha em đánh chết em.” “Đánh em? Tại sao lại như vậy, Long Thần giáo dự định ban đầu chỉ vì để tiêu diệt sức mạnh nội bộ của bộ lạc mà thôi.” Bạch Khải sắc mặt nghiêm chỉnh, đơn giản trình bày kế hoạch của họ một lần, không đợi Bạch Vũ Hiểu trả lời, hắc lại chuyển mục tiêu sang Bạch Thu Trà. “Thế nào, A Trà, người có đến không? Cho Long Thần giáo thêm đầu Long? Hiện giờ đã có Nicolas một đầu Lục Long cùng với Epsilon đầu này Trùng Long, giờ lại có thêm một đầu U Linh Long và Cốt Long có thể biến thân thành Lam Long, à đúng, Ngưu Bì Xà hiện giờ cũng là hình thái Thanh Đồng Long, như vậy thì Long Thần giáo cũng xứng thực danh xứng

với thực rồi.” “Em?” Bạch Thu Trà có chút do dự, Bạch Khải thúc giục: “Lão sư luôn vì nhân loại trong tương lai mà vất vả, nếu chúng ta có thể giải phóng được bộ lạc nhân loại, người nói lão sư có thể không tự hào không?” Câu nói của Bạch Khải như giọt nước tràn ly, khiến Bạch Thu Trà ánh mắt lấp lánh, nhanh chóng cân nhắc khả thi của việc này rồi cuối cùng nhẹ gật đầu. “Vậy được rồi, nhưng mà em không hiểu rõ về những chuyện này lắm, Bạch Khải người cũng đừng trách em.” Bạch Khải vỗ tay, không nói thêm gì nữa, chuyện A Trà biến Cốt Long thành Lam Long đủ để khiến một nhóm lớn Thú Hồn Sư hào hứng, hơn nữa A Trà cũng là người sở hữu ràng buộc chú ấn, chắc chắn có thể thu hút nhiều người hơn. “Epsilon, trong kế hoạch cũng tăng thêm cho họ, sắp xếp một chút vị trí thích hợp, ừm...”

an toàn một chút nhé.” Bạch Khải nghĩ nghĩ, vẫn bổ sung một câu.

Dù sao cũng là người nhà, vẫn nên kiềm chế một chút, nếu không thì tự mình dẫn theo bọn họ, có khi còn bị lão sư truy sát hàng ngàn dặm. “Cái đó, đại ca đại, ngài quên quân Lục ca thì hẳn như thế nào rồi.” Đúng lúc này, Minh Điện không kìm được lên tiếng nhắc nhở. “Ừm?” Bạch Khải nghi ngờ nghiêng đầu sang hướng khác, thành linh phát hiện Jetta đã tiến vào trạng thái hỏa thổ, đang chuẩn bị áp ủ một mảng lớn dưới đáy biển của núi lửa, nhìn phạm vi, rõ ràng là dự định một lần hành động tiêu diệt toàn bộ địch nhân. “Jetta sao lại mạnh tay như vậy?” Bạch Khải nhìn vẻ mặt điên cuồng của Jetta, có chút nghi hoặc.

Không biết có phải do hòa nhập vào Thổ nguyên tố hay không, gần đây cảm xúc của Jetta rõ ràng ổn định hơn nhiều, nhưng vì sao lại đột nhiên mạnh tay như vậy? “A ô a ô?” “Đây là Jetta uống thuốc, thật nặng mùi rượu sao?” Beita lập tức tìm ra nguồn gốc, cho Bạch Khải biết rằng Jetta đã uống một bình dược tề trước khi đi. “Rượu? Tên hỗn đản nào cho tiểu hài tử uống rượu!” Bạch Khải nhíu mày, nổi giận mắg.

Dù Jetta là sinh vật Thần Thoại, nhưng tâm trí vẫn chỉ là đứa trẻ, sao lại có người cho Jetta uống rượu, cái này không phải muốn chết sao! “Két phúc két phúc.” “Chủ nhân, có vẻ như chính Jetta tự phối chế, cái này hẳn là một loại dược tề nào

đó.” Gamma cầm bình thuốc hít hà nói. “Dược tề? Lý Lôi đã dạy những thứ gì vậy chứ.” Bạch Khải nghe vậy không khỏi có chút đau đầu, nói: “Gamma, từ giờ hãy để ý đến Jetta, kể cả dược tề này loại rượu này, hãy ngăn cản hết thảy cho ta!” “Két phúc két phúc!” “Không thành vấn đề, Gamma sẽ hết sức chú ý!” Gamma thành khẩn gật đầu, Bạch Khải lúc này mới yên tâm lại. “Đại ca đại, ngài thật sự không quản lý sao? Cái núi lửa phun trào lớn như vậy, không nói gì đến lũ hải thú, mà còn làm ảnh hưởng đến môi trường xung quanh nữa chứ?” Nhìn thấy Bạch Khải lại chỉ để ý đến những thứ này, Minh Điện không khỏi tỏ ra lo lắng. “Cũng đúng, núi lửa phun trào chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến cả quảng mỗ.” Bạch Khải gật đầu một cách chân thành, nhìn về phía Gamma, nói: “Gamma, hãy kiểm soát khu vực quanh nơi núi lửa phun trào, đừng để nó xâm phạm đến chúng ta.” “Két phúc két phúc.” “Không thành vấn đề, chủ nhân.” Gamma nhẹ vuốt cằm, bay đến vùng đất trước mặt đám người, đột nhiên phân thân ra vô số, đồng thời mở ra Thiên Đường, ngay lúc này, Jetta cuối cùng đã bắt đầu phun trào núi lửa dưới đáy biển.

Chỉ một thoáng, một lượng lớn nham thạch từ mặt đất phun ra, đoàn Cốt Long thấy tình hình bất ổn, liền ngay lập tức kéo dài khoảng cách, còn nhóm lính tôm tước của thì bị nham thạch bao phủ chặt chẽ, trực tiếp bị thiêu cháy ngay cả cây cỏ cũng không còn. “Cái này...

Lục ca đúng là gây họa lớn, hình hình như vậy tự nhiên hình thành đáy biển núi lửa cũng chỉ có vậy thôi sao?” Nhìn số lượng nham thạch không ngừng phun ra từ dưới đáy biển, Minh Điện cùng những hải thú khác không khỏi im lặng.

Rõ ràng họ vẫn là Quân Vương cấp, sao lại có thể dữ dội như vậy, có thể nào không để hải thú một chút đường sống nào sao?

Chương 876:

Trẻ con không thể uống rượu! Nham tương mạnh mẽ nhanh chóng nuốt chửng toàn bộ tôm cua.

Dù có mấy con phản ứng kịp muốn thoát chạy nhưng đều bị Gamma ở cửa Thiên Đường ngăn lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn nham tương bao phủ lấy chúng.

Có lẽ do đã uống nhiều, sau khi tiêu diệt hoàn toàn số tôm cua, Jetta vẫn không có ý định dừng lại. Đáy biển núi lửa vẫn tiếp tục phun trào, khói đen dần dần lan tỏa xung quanh.

Nhưng trước khi Minh Điện kịp nhắc nhở Bạch Khải, cửa Thiên Đường bắt đầu điên cuồng hấp thu nham tương, đồng thời chuyển hóa thành Thánh Quang chi lực không ngừng bổ sung vào trong cơ thể mình, thân thể dần dần khôi phục về kích thước nguyên bản.

Dần dần, nham tương dâng trào với tốc độ chậm lại, nhưng Jetta vẫn không có ý định dừng lại, thân thể bắt đầu biến đổi rõ rệt, rõ ràng dự định thay đổi hình thái để tiếp tục chiến đấu.

“Đúng là uống quá nhiều rồi...”

Bạch Khải thấy vậy có chút bất đắc dĩ, lập tức dự định có ý định ép Jetta quay lại, nhưng lại nhìn thấy ba đầu Đế Hoàng hải thú từ những xác lính tôm cua xông ra.

“Các huynh đệ, chúng ta đã thỏa thuận đồng sinh cộng tử, sao các ngươi có thể để chúng ta sống như vậy?” Ba đầu Đế Hoàng hải thú nhìn về phía đồng tro đen sau lưng, mặt đầy bi thương, rồi khí tức bỗng nhiên biến đổi, hóa thành vô biên lửa giận nhìn về phía Jetta.

“Các vị huynh đệ đã hy sinh, hãy để chúng ta trả thù cho họ!” Ba đầu Đế Hoàng hải thú nổi giận đùng đùng, giống như muốn cùng Bạch Khải đồng quy vu tận.

“Vậy thì sao, Minh Điện, các ngươi thật sự chắc chắn rằng hải vực sâu này trước đó chưa từng tiếp xúc với nhân loại?” Bạch Khải miệng mấp máy, nói.

“Tôi không rõ ràng lắm, nhưng nghe đồn là vùng biển này từng có quan hệ rất mật thiết với nhân loại, thậm chí nhân loại còn từng dùng Đông Hải Long tộc làm biểu tượng.

Chỉ là sau này vì một thiên tài trẻ tuổi giết chết Đông Hải Long tộc, Đông Hải đã cắt đứt quan hệ với nhân loại.”

Minh Điện nghĩ nghĩ rồi nói: “Tuy nhiên tôi cảm thấy khả năng đó là giả, vì Đông Hải Long tộc đã biến mất lâu rồi.

Có lẽ chỉ là đồn thổi mà thôi.”

“Câu chuyện này sao tôi nghe có vẻ quen tai đến vậy?” Bạch Khải vuốt cằm, nhìn về phía ba đầu Đế Hoàng hải thú đang lao tới Jetta, nhún vai, nói: “Được rồi, trước tiên giải quyết đám nhiệt huyết thiếu niên này đã.”

“Gamma, giao cho ngươi.”

Bạch Khải đuổi lưng một cái, phân phó.

Những sinh vật Đế Hoàng này không đáng để Alpha ra tay, chỉ cần để Gamma thu thập nguyên liệu nấu ăn là đủ.

Vừa rồi nhiều như vậy Quân Vương sinh vật đều bị Jetta thiêu hủy, thật sự là một sự lãng phí, không thể bỏ lỡ cơ hội này.

Nhưng trước khi Gamma xuất thủ, Jetta đã dẫn đầu chặn trước mặt ba đầu hải thú.

Chỉ thấy Jetta không biết từ lúc nào đã biến trở về hình thái Thủy Hỏa đồng tử, thủy, hỏa, thổ ba màu phù văn bên ngoài không ngừng lấp lóe, bàn tay nhẹ nhàng vung lên, mấy dòng nước liền hướng về phía nhóm Đế Hoàng hải thú lao tới.

“Các huynh đệ! Nhanh chóng tránh ra!” Ba đầu Đế Hoàng hải thú cùng nhau tránh né, nhưng Jetta điều khiển Thủy nguyên tố vô cùng linh hoạt, nhanh chóng đuổi theo, giăng khắp nơi, hình như đang dệt nên một cái thủy võng, trói buộc ba đầu Đế Hoàng hải thú.

“Chỉ là quân vương, cũng dám làm cản trước mặt chúng ta!” Một đầu hải thú thấy vậy rõ ràng có chút khinh thường, cũng phát ra hải lưu muốn đập tan thủy võng, nhưng chưa kịp nghĩ những thủy võng đột nhiên liền ngưng tụ thành băng trụ, mạnh mẽ cản lại xung kích.

Tiếp theo, đáy biển đột nhiên dâng lên vô số bùn nhão, hướng ba đầu Đế Hoàng sinh vật mà đến, như muốn bao phủ chúng.

“Oa oa oa...”

Chết đi cho ta!” Một đầu màu đen rắn nước rõ ràng không chịu nổi, hét lớn một tiếng, trực tiếp đập tan lớp bùn nhão, đồng thời mở ra lĩnh vực, định bắt giữ Jetta, nhưng vừa mở ra lĩnh vực đã bị một thanh phi đao từ xa bay tới, vỡ vụn như bóng bay.

“Hì hì ha ha...”

Dùng lĩnh vực mà đánh người thật là đi ngược quy tắc a ~ hì hì ha ha...”

Tên Hề Hoang Đường bên cạnh lộ ra nụ cười quỷ dị, tay cầm phi đao xoay một cái, cuối cùng lại biến thành lá bài.

“Còn có thể đâm rách lĩnh vực? Kỹ năng này của người sao tôi chưa thấy qua?” Bạch Khải thấy vậy nhướng mày, tò mò hỏi.

Tên Hề Hoang Đường lắc đầu, cười nói: “Hì hì ha ha...”

Tôi không có đâm rách lĩnh vực, vừa rồi cái đó chỉ là ảo thuật mà thôi ~” “Khá lắm, cái này mà cũng có thể lắc lư quá khứ?” Bạch Khải nhìn sang ba đầu Đế Hoàng hải thú, phát hiện chúng thật sự tin tưởng, trực tiếp bỏ qua lĩnh vực, lựa chọn cùng Jetta chính diện lao vào.

Nhưng tốc độ điều động Thổ nguyên tố của Jetta rõ ràng vượt qua tốc độ của chúng, dần dần, ba đầu hải thú bị nước bùn bao trùm.

Chỉ là ba đầu Đế Hoàng hải thú hình thể thật sự khá lớn, dù Jetta đã che kín chúng, cũng không thể gây ra tổn thương quá lớn, lúc nào cũng có thể bị phá vỡ.

Sột soạt sột soạt ~ (Epsilon, nắc...

Giúp ngẫu chuyện ~ nắc ~) “Ngạch, tốt.”

Trùng Thảo nghe vậy giật mình, ném ra một hạt giống rồi khởi động Thương Nhật, những hạt giống đó liền nhanh chóng sinh trưởng, bao trùm lấy bùn nhão.

Có Trùng Thảo trói buộc, Đế Hoàng hải thú giãy dụa ít đi một chút, nhưng vẫn luôn có thể bất ngờ phá vỡ biên giới.

Jetta không tỏ ra nóng nảy, lắc nhẹ lại bao phủ thêm một lớp bùn nhão dày.

Khi Bạch Khải không thể kiềm chế, dự định để Alpha trực tiếp kết thúc chiến đấu thì bùn nhão phía dưới đột nhiên bùng lên hỏa diễm, mà nước biển xung quanh vẫn không thể gây ảnh hưởng cho hắn chút nào.

“Cái này...”

Bạch Vũ Hiểu Long hỏa còn chưa nói, sao Jetta có thể làm ra tình huống như thế?” Bạch Khải thấy vậy hơi ngạc nhiên, Jetta gần đây không có biểu hiện gì khác lạ, đột nhiên lại làm ra được một màn như vậy khiến người ta phải chú ý.

Ken kết ken kết. (Lão đại, Jetta hẳn là đã chuyển hóa Thủy nguyên tố thành Hỏa nguyên tố rồi.) “Thủy nguyên tố chuyển đổi thành Hỏa nguyên tố? Cái này có thể thực hiện được sao?” Bạch Khải cảm thấy giống như đang nằm mơ, vấn đề về thủy hỏa tương sinh tương khắc hắn đã nghe qua, nhưng không nghĩ đến có thể hoạt động theo kiểu như vậy.

Kết phức kết phức. (Chủ nhân, Jetta có vẻ như có thể tự do sử dụng các hệ năng lượng trong hình thái nguyên thủy này.) Từ đầu đến cuối, Gamma đang ở gần đó nói.

“Người vừa nói như vậy, có vẻ như Jetta thực sự vẫn chưa hoán đổi hình thái.”

Bạch Khải nghe vậy bưng tỉnh, giờ Jetta vẫn còn trong hình thái Thủy Hỏa đồng tử, nhưng lại sử dụng kỹ năng của từng hình thái để gây ra sự khác biệt.

“Chẳng lẽ trong hình thái này, Jetta có thể tự do chuyển hóa ba loại năng lượng nguyên tố?” Bạch Khải tự hỏi trong lòng, và khi thấy ba viên nhan sắc không đồng nhất bảo châu bốc cháy, hắn liền hoàn toàn xác nhận điều đó.

“Tuy nhiên điều này trước đó không có nghe nói Jetta có khả năng này, chẳng lẽ là...”

Bạch Khải nhìn về phía một bình dược tề đã bị ném sang một bên, ánh mắt trở nên kỳ lạ.

Không phải là vì cái này giống như rượu dược tề sao? Khi Bạch Khải đang suy nghĩ, Jetta với ngọn lửa thiêu đốt cứng

rắn bùn nhão đột nhiên vỡ vụn, ba đầu Đế Hoàng hải thú xuất hiện trước mặt Bạch Khải cùng mọi người.

Chỉ là, chúng đã chín rồi.

“Cách bùn đất im lìm mà đốt, Jetta, người học được cách làm của gà ăn mỳ từ đâu vậy, không, từ cá ăn mỳ?” Nhìn ba đầu Đế Hoàng hải thú đã bị thiêu chín, Bạch Khải không khỏi bật cười, trong khi Minh Điện và những Đế Hoàng hải thú khác cũng không khỏi run rẩy.

Dù cho bị hạn chế bởi Đế Hoàng lĩnh vực, nhưng một quân vương có thể làm đến mức này với ba đầu Đế Hoàng hải thú quả thật quá mức kỳ quái.

Hơn nữa nhìn bộ dạng say khướt của Jetta, rõ ràng không biết rõ tình trạng của mình, nếu như ngày nào đó hắn uống nhiều tới mức này, thì sẽ không đốt cháy cả bọn hắn à? Nghĩ tới đây, Thập Tam Thái Bảo âm thầm lui lại một bước.

Sột soạt sột soạt ~ (Gamma, ngẫu làm cho người ăn ngon, nắc ~ người nhanh đi ăn đi ~ nắc ~) Jetta nắc rượu, hướng Gamma hiến bảo, khi thấy Jetta không có phản ứng, cuối cùng lại lấy ra một bình dược tề chuẩn bị uống tiếp.

“Ta đi, tiểu tử này sao còn ẩn giấu một bình nữa!” Bạch Khải thấy vậy lập tức yêu cầu Alpha đi chặn lại, nhưng Alpha giống như phát hiện được gì đó, bay đến giữa chừng lại dừng lại.

Sau khi uống xong bình thuốc thứ hai, mặt Jetta hiện lên sắc đỏ say, xung quanh thân thể ba cái phù văn lóe lên càng lúc càng mãnh liệt, và hắn bắt đầu từ chung quanh trong nước biển tinh luyện năng lượng, không ngừng phản hồi bản thân.

Dần dần, ba viên phù văn xung quanh hội tụ thành một khối năng lượng tròn, càng lúc càng lớn, cho đến khi biến thành kích thước đầu người mới dừng lại, nhưng vẫn tiếp tục hấp thu năng lượng.

Theo năng lượng không ngừng ào vào, ba viên năng lượng cầu càng trở nên ngưng thực.

Nhìn từ xa, phẳng phất như ba viên bảo châu có màu sắc không đồng nhất, và bên trong bảo châu, thủy, hỏa, thổ ba viên phù văn đang không ngừng xoay tròn.

Ngay sau đó, ba viên bảo châu đột nhiên bay lên, bao quanh Jetta một vòng xoáy, cuối cùng dừng lại phía sau lưng Jetta, tam sắc năng lượng phân ra một sợi, nếu như trống rỗng sinh ra một viên bảo châu thứ tư.

Cùng lúc đó, trên thân Jetta xuất hiện ánh sáng, ánh sáng này Bạch Khải cực kỳ quen thuộc, đó chính là ánh sáng tiến hóa! “Ta đi, uống rượu mà hét ra được Đế Hoàng sinh vật?” Bạch Khải thốt lên kinh ngạc.

Jetta đã trở thành cao đẳng quân vương, lại tiến hóa lên Đế Hoàng.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, ba viên bảo châu Thủy Hỏa Thổ lại có thể phát sinh ra Phong nguyên tố cầu, thật sự hơi ngoài dự đoán.

Nhưng ngay khi Bạch Khải đang vô cùng mong đợi, gió bảo châu sau lưng Jetta đột nhiên nổ tung, ánh sáng tiến hóa bỗng nhiên biến mất.

“Ừm? Tiến hóa thất bại?” Bạch Khải nhíu mày, trong khi Gamma lập tức đỡ Jetta đưa về phía Bạch Khải.

Có lẽ do nguyên nhân từ ánh sáng tiến hóa, Jetta lúc này mới khôi phục thần chí, có chút mơ hồ nhìn Bạch Khải.

Sột soạt sột soạt? (Chủ nhân, người nhìn ngấu làm gì?) “Người đều đã quên?” Bạch Khải nhướng mày, rõ ràng có chút im lặng, nhìn Jetta vẫn như cũ lơ lửng ba viên bảo châu, nói: “Người vừa rồi đắc đạo đó, nhưng ba viên cầu lực lượng quá lớn, cho nên người phát huy có chút mãnh.”

Sột soạt sột soạt. (Thì ra là vậy, khó trách ngấu cảm thấy chóng mặt, uống trước bình thuốc nâng cao thần trí.) Nói xong, Jetta lại lấy ra một bình dược tề, chuẩn bị uống tiếp.

“Chờ chút!” Bạch Khải lấy bình dược tề từ trong tay Jetta, một mặt nghiêm túc nói: “Jetta, trẻ con không thể uống loại đồ vật này, nhớ kỹ sau này không có việc gì cũng đừng uống.”

Sột soạt sột soạt? (Không thể uống? Nhưng không phải đây là thứ mà chủ nhân người để ngấu nghiên cứu sao?) “Tôi để người nghiên cứu?” Bạch Khải cảm thấy trong lòng mù mịt, hắn sao lại có thể để Jetta uống rượu.

“Thủ lĩnh, cái này tựa như là thức tỉnh được tề...”

“...”

Chương 877:

Hai Đế Hoàng đối đầu với hai truyền kỳ Bạch Khải cẩn thận quan sát bình thuốc thức tỉnh dược tề trong tay, một lúc lâu sau mới liên hệ được với ấn tượng về loại dược tề màu xanh lục trước đó.

“Xem ra Jetta trong thời gian này không hề lãng phí, vậy mà có thể tạo ra hiệu quả lớn như vậy.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, cảm nhận mùi rượu nồng nặc ở đầu mũi, ánh mắt lập tức trở nên kỳ lạ, nói: “Nhưng nếu phát tán loại đồ này ra ngoài, thật sự sẽ không có một đám tiểu tử say rượu sao?” “Chắc sẽ không đâu.”

Gamma lắc đầu, nói.

“Chắc hẳn là chưa có cái loại ảnh hưởng rượu đà đi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Nhưng mà, nếu đồ này đã có hiệu quả với Jetta, thì chắc chắn có hiệu quả với các sinh vật siêu phàm khác.

Jetta, người hãy suy nghĩ một chút có cách nào phát tán hiệu quả của loại rượu này không.”

“Được thôi, thử xem sao...”

Jetta nghe vậy có chút thất vọng, hẳn cảm thấy thức tỉnh dược tề này rất dễ uống, xem ra từ nay không có chút hy vọng nào nữa.

Ngay lúc này, hai luồng hơi thở mạnh mẽ từ xa lao tới, Bạch Khải ngay lập tức đeo mặt nạ hoang đường, nép mình sau lưng Alpha.

Người đến không ai khác chính là Lục Ma Tôm và Cua Không Càng, hai con truyền kỳ hải thú trước đó đã rời đi.

Hai con truyền kỳ hải thú này rõ ràng rất kinh ngạc trước cảnh tượng trước mắt, ngẩn người một hồi, trong mắt lúc này mới hiện lên một nỗi bi thương.

“Các vị huynh đệ, là ai lại ra tay độc ác với các người như vậy?!” “Hừ, cần hỏi sao? Tất nhiên là những tên này.”

“Chúng ta vốn không muốn tổn thương những người vô tội, nhưng chưa từng nghĩ đến việc đến tính mạng của các vị.

Việc này do chúng ta mà ra, vậy từ chúng ta sẽ báo thù cho các vị!” Lục Ma Tôm cùng Cua Không Càng nói vài câu, nổi bi ai lập tức hóa thành lửa giận, đột ngột lao về phía Bạch Khải.

Hai con truyền kỳ hải thú này không chút do dự, Lục Ma Tôm phóng thích ra một luồng độc tố màu xanh lục, còn Cua Không Càng thì vung mạnh kim, tạo ra một sóng âm vô hình, ngay lập tức hướng về phía Bạch Khải.

“Xem ra, tấn công còn thật sự rất mãnh liệt.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, nhưng không vội vàng tránh né, thậm chí cả Alpha cũng không vội vàng hành động, chỉ lặng im nhìn về phía Gamma.

“Nọc độc giao cho Gamma xử lý đi.”

Gamma tiến lên trước ba người, lại một lần nữa phóng thích Thủy Nguyệt phân thân, nhưng lần này không phải là cửa Thiên Đường, mà là cửa Vực Sâu.

Cùng là năng lượng màu xanh lục, tương tự có độc tố, nhưng từ cửa Vực Sâu tỏa ra tà năng rõ ràng cuồng bạo hơn, gần như là chủ động tiếp cận những độc tố kia, chỉ trong một đôi mắt đã nuốt chửng hơn phân nửa.

Có lẽ Gamma không mạnh bằng Lục Ma Tôm, nhưng xuất thân từ hư không, một chủng tộc thần bí, nên tà năng đã có thể lấn át sự chênh lệch đó.

Lục Ma Tôm rõ ràng phát hiện sự bất thường của Gamma, độc tố mà hắn phóng thích không những không thể gây ra tổn thương cho Gamma mà còn bị tà năng ăn mòn, quay lại phản lại Lục Ma Tôm.

Còn sóng âm từ Cua Không Càng khi đánh vào Gamma chẳng hề gây ra chút động tĩnh nào, cứ như vậy biến mất vô hình.

Thấy tình cảnh này, Lục Ma Tôm và Cua Không Càng nhìn nhau, liền trực tiếp mở ra lĩnh vực, phủ lên Gamma.

“Không đánh lại thì mở lĩnh vực? Quá không có phong độ!” Bạch Khải thấy vậy bất mãn thầm nghĩ, nhưng đồng thời cũng tán thưởng quyết định của Cua Không Càng và Lục Ma Tôm.

Sư tử vô thỏ cũng cần dốc toàn lực, hai con truyền kỳ này chắc chắn hơn rất nhiều đối thủ mà hắn đã từng gặp.

“Lão đại, có cần ta ra tay không?” Alpha nắm chặt Tịch Diệt chi kiếm, hỏi.

“Không vội, Gamma có vẻ có ý đồ riêng, thử xem một lát.”

Bạch Khải lắc đầu, nhẹ nhàng gõ gõ lên đầu mặt nạ, trong mắt lóe lên một tia trêu tức.

“Nếu không được, để Tên Hề Hoang Đường thử xem.”

Alpha nghe vậy hiểu ý, buông lỏng Tịch Diệt chi kiếm, còn Husky cùng một nhóm thì chuyên tâm khai thác khoáng thạch, không để ý đến Lục Ma Tôm và Cua Không Càng.

Hai con truyền kỳ hải thú này có vẻ không lo lắng.

Lĩnh vực của Lục Ma Tôm rõ ràng có sự liên quan đến sóng âm độc tố.

Một bên tiến lên, một bên không ngừng công kích gây rối với Gamma.

Gamma thì nghiêm túc, một nửa phân thân phóng thích cửa Thiên Đường, một nửa phóng thích cửa Vực Sâu, hai lĩnh vực tương hỗ đụng nhau, liên tục phát nổ xung quanh hai con truyền kỳ hải thú.

Cuối cùng, hai con truyền kỳ hải thú không chịu nổi liên tục bị Gamma tấn công, chọn ưu tiên công kích Gamma.

Chỉ thấy Cua Không Càng nâng kim lên, hai đạo sóng âm chi nhận lập tức lao tới Gamma. Đây là chiêu thức mà Cua Không Càng thường dùng, lợi dụng kim rồng, cho dù là dưới đáy biển cũng có thể phát ra sóng âm cực mạnh, uy lực thậm chí còn mạnh hơn trên mặt biển.

Trong khi đó, Lục Ma Tôm tăng tốc hướng về Gamma, hàng loạt gai nhọn từ thân nó hiện ra, từ những chiếc gai nhọn phát ra ánh sáng lấp lánh, rõ ràng ẩn chứa độc tố kịch liệt.

Nhìn thấy tình cảnh này, Gamma không lùi mà tiến tới, các phân thân đồng loạt cầm lấy sấm sét phán quyết và tận thế chiến nhận, chủ động lao tới hai con truyền kỳ hải thú.

Dù rằng những Nguyệt Ảnh phân thân này cũng có thể hấp thụ năng lượng để tăng cường bản thân, nhưng khi đối mặt với hai con truyền kỳ hải thú thì vẫn khó lòng chống chịu nổi, gần như dễ dàng bị đánh tan.

Mặc dù vậy, Gamma như không nhận ra, vẫn không ngừng tạo ra phân thân hướng tới chịu đòn, và thực sự đã chặn lại được công kích từ Lục Ma Tôm và Cua Không Càng.

Nhưng cho dù vậy, hai con truyền kỳ hải thú vẫn lao tới trước mặt Gamma, chỉ cần một cú đánh nhẹ là có thể đánh tan Gamma. Đối mặt với công kích của hai con hải thú, Gamma không có chút nào ý định thoái lui, đưa tay chặn lại, quả thật đã chặn lại được công kích cận thân của Lục Ma Tôm.

Lục Ma Tôm dường như cảm giác được điều gì đó, và đã chủ động rút lui khỏi cuộc chiến với Gamma.

“Các ngươi rút cuộc muốn làm gì với chúng ta, sao ta lại yếu đi như vậy?” Lục Ma Tôm nhìn những lớp màu đỏ bao quanh người mình, lộ ra một nét khinh thường, còn Cua Không Càng cũng có vẻ như vậy, muốn kích hoạt lĩnh vực để xua tan, nhưng căn bản không có hiệu quả.

“Thủy Nguyệt phân thân quả nhiên sẽ phục hồi toàn bộ năng lực của Gamma, mặc dù chỉ là một tờ giấy bạc, hiệu quả có phần kém nhưng tích lũy số lượng lại có thể phát huy tác dụng của Hoàng Tuyền nguyện vọng.”

Nhìn thấy hai con truyền kỳ hải thú bị ảnh hưởng bởi Hoàng Tuyền nguyện vọng trả thù, Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

Mặc dù không thể trực tiếp tiêu diệt chúng, nhưng rõ ràng đã tạo nên thương tổn cho chúng, trạng thái đã suy yếu hơn nhiều, nếu tiếp tục như vậy, có thể sẽ xuất hiện hiệu ứng tức tử.

Tuy nhiên, dù sao thì truyền kỳ vẫn là truyền kỳ.

Sau một thời gian ngắn dừng lại, hai con hải thú đồng thời tỏa ra một khí tức kỳ lạ, tạm thời áp chế báo thù nguyên rủa.

“Thế mà lại sử dụng pháp tắc kỹ thuật? Khó trách có thể sống lâu ở Đông Hải như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, nhưng không có chút nào gấp gáp, chỉ là trên mặt hoang đường bắt đầu lóe lên ánh sáng.

Sau khi áp chế báo thù nguyên rủa, hai con truyền kỳ hải thú lập tức phát động tấn công, còn Gamma thì vẫn giữ bình tĩnh, một tay cầm cửa Thiên Đường làm khiên, một tay cầm cửa Vực Sâu như lưỡi dao, chủ động khởi xướng công kích.

Ba con thú giao tranh, lập tức máu tươi vung vãi, nhưng người bị thương lại không phải Gamma mà là Lục Ma Tôm và Cua Không Càng.

“Tam ca thật sự quá lợi hại! Một mình đánh thương hai con truyền kỳ hải thú sao?” Nhóm Minh Điện lúc này gần như sắp chết lặng, còn Jetta và quân vương cũng có thể hiểu được, dù sao bọn họ từng bị Alpha chặn lại, nhưng Đế Hoàng đánh nhau với hai con truyền kỳ, có đúng là hơi quá mức không? “Nói cho đúng, là 2 vs 2.”

Bạch Khải cười nói: “Dù sao Tên Hề Hoang Đường cũng coi như tham gia rồi.”

“Tên Hề Hoang Đường?” Minh Điện nghe vậy càng thêm mơ hồ, nhìn về phía Bạch Khải vẫn còn đeo mặt nạ hoang đường, có chút không hiểu. Đeo mặt nạ vậy có thể trợ giúp trận chiến sao? Đây là loại kỹ năng gì kỳ diệu?! Thấy bộ dạng mơ mịt của nhóm Minh Điện, Bạch Khải không khỏi cười, nhưng cũng không nói rõ cho họ.

Trò chơi hoang đường - lang trảo dê.

Trò chơi này là Bạch Khải từ một bộ phim trước đó nhận được cảm hứng, trò chơi thông báo người chơi lựa chọn một nhân vật trở thành sói, sói có thể giết dê, còn dê chỉ có thể chạy trốn không thể phản kháng.

Nhưng nếu như dê có thể liên tục đối mặt với sói trong mười giây, hai bên sẽ hoán đổi thân phận.

Vừa rồi Bạch Khải đã thiết lập Gamma thành sói, dưới sự gia trì của trò chơi hoang đường, Gamma đã có thể gây tổn thương hai con truyền kỳ hải thú.

Còn nếu hỏi có đúng là xem xét hay không? Thật xin lỗi, Gamma ngay cả mặt cũng không có, sao mà đối mặt với cái

gì? Nhìn cảnh Gamma đơn phương đánh đập Lục Ma Tôm và Cua Không Càng, Bạch Khải không khỏi nở một nụ cười.

Dù nói trò chơi hoang đường có hiệu lực với tất cả vai diễn nơi này, nhưng không ai quy định hẳn không thể thể vào một cái BUG.

Tuy nhiên, nếu không phải trò chơi hoang đường cũng là pháp tắc kỹ thuật, thì có lẽ cũng không thể có hiệu quả với hai con truyền kỳ hải thú.

Hai Đế Hoàng đối đầu với hai con truyền kỳ, nếu nhìn theo xu hướng hiện tại, rõ ràng là bọn họ thắng.

Nhưng dần dần, Lục Ma Tôm và Cua Không Càng cũng cảm nhận được sự khác thường, pháp tắc kỹ thuật được triển khai hoàn toàn, không chỉ làm yếu đi tác dụng của bảo thù nguyên rửa, mà còn ngăn cách tác động của trò chơi hoang đường lên bản thân.

“Các người đã có như vậy kỹ năng, nhưng sao lại có hành động tiểu nhân như vậy, không dám đối mặt với chúng ta để chiến đấu công bằng một trận sao!” Lục Ma Tôm tức giận trừng mắt về phía Bạch Khải, mắng.

“Chính diện chiến đấu? Ừm, ta muốn xem hiệu quả đó cơ bản, Alpha, vậy thì đánh một trận chính diện đi.”

Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, nhìn về phía Alpha, ngẫm nghĩ kỹ, lại bổ sung một câu: “Đừng đánh chết, còn có thể thu thập chút tin tức.”

“Yên tâm đi lão đại, ta hiểu.”

Alpha nhẹ gật đầu, sau đó lập tức biến mất tại chỗ.

Sau đó, hai chiếc kìm và chân của Lục Ma Tôm cùng Cua Không Càng bị Alpha nhét vào trước mặt Bạch Khải.

“Lại có người mạnh mẽ đến mức này, chúng ta thua không oan!” Lục Ma Tôm và Cua Không Càng nhìn nhau, sau đó ánh mắt lóe lên một tia sáng, ngẩng đầu lên nói: “Thắng làm vua thua làm giặc, các người tùy tiện đánh đi!” “Những gã này, rốt cuộc đang nhìn cái gì kỳ quái vậy...”

Nhìn thấy Lục Ma Tôm cùng Cua Không Càng có bộ dáng khẳng khái như vậy, Bạch Khải sắc mặt trầm xuống, nói: “Hỏi

các người một chuyện, nếu như trả lời được, ta sẽ thả các người đi...”

“Không có khả năng! Chúng ta Đông Hải song hiệp tuyệt đối sẽ không khuất phục!” “Alpha, trực tiếp chặt đứt ký ức đi.”

Chương 878:

Vì hải vực! “Thật không hổ là Đông Hải, tài nguyên đúng là phong phú a ~” Bạch Khải nhìn xuống bản đồ, thấy trên đó đã được đánh dấu nhiều điểm tài nguyên khoáng sản, nở nụ cười hài lòng.

“Nhưng mà, hai người các người rốt cuộc làm sao mà tìm được nhiều tài nguyên khoáng sản như vậy? Hẳn là các người còn có khả năng Tầm Bảo Thủ chứ?” “Hừ! Muốn nhường cho người khác diệt vong, trước tiên phải khiến cho họ điên cuồng.

Người như vậy mê muội tài nguyên khoáng sản, một ngày nào đó...”

Lục Ma tôm hừ lạnh, ánh mắt tràn đầy khinh thường.

Chưa nói hết câu, một thanh kiếm dài đã nằm ngang trước mặt, khiến hắn im lặng không nói thêm gì nữa.

“Thật ra ta có khả năng cảm ứng được các dao động khác nhau dưới đáy biển, cho nên mới biết rõ vị trí của nhiều tài nguyên khoáng sản như vậy.”

Cua không cam lòng nói ra sự thật, “Nếu người biết những tài nguyên khoáng sản này, thì hãy thả huynh đệ của ta đi!” “Thả người huynh đệ?” Bạch Khải liếc nhìn Lục Ma tôm, nói: “Ta khi nào nói loại lời này?” “Đáng ghét! Nhân loại đúng là không giữ lời!” Cua không càng đây phần nộ, Lục Ma tôm thì sức lực toàn thân đã sẵn sàng, rõ ràng là muốn liều mạng.

Nhưng chưa kịp ra tay, họ đã bị Alpha Tịch Diệt Kiếm Vực trực tiếp trấn áp.

“Đừng cử động như vậy, ta không có ý định giết các người.”

Bạch Khải cười một tiếng, nói: “Có hứng thú gia nhập liên minh biển sâu không?” Lục Ma tôm có thể nói, nhưng khả năng cảm ứng dao động của cua không càng lại rất có ích.

Thực ra liên bang máy móc cũng có thiết lập tương tự, bản đồ tài nguyên khoáng sản của Bạch Khải cũng là do đó mà có.

Tuy nhiên, so với cua không càng, rõ ràng kém hơn rất nhiều.

Nếu có thể kéo hai hải thú này vào, về sau họ cũng không cần lo lắng về vấn đề tài nguyên.

“Gia nhập liên minh biển sâu? Hừ! Chúng ta không phải loại nịnh bợ, không có chút nào tự trọng, Thú Mục Nam Hải ngu ngốc, dẫn sói vào nhà, bỏ bê hòa bình ở hải vực mà không màng, đối đãi chúng ta thực lực tiến bộ một bước, chỉ để quét dọn các người những kẻ xâm lược!” Lục Ma tôm rõ ràng đã hơi quá khích, không để ý đến tình huống của mình, càng làm cho hắn nghe thấy lòng đầy căm phẫn về Thập Tam Thái Bảo.

Nếu không phải không đánh lại, những người trong Minh Điện đã thể hiện rõ ràng phải đánh cho bọn họ một trận.

“Lời ấy sai rồi!” Nghe Lục Ma tôm nói, nụ cười trên môi Bạch Khải càng thêm sáng lên, “Chúng ta tổ chức liên minh biển sâu không phải để phá hủy hòa bình hải vực, mà là để tiêu trừ sự ngăn cách giữa bốn đại hải vực.”

Bạch Khải dừng một chút, nói: “Cần biết hải vực là một gia đình, phát triển dựa vào tất cả mọi người.

Bây giờ bốn hải vực phân liệt, dễ bị bộ lạc lùm xùm xâm nhập, truyền bá virus chết chóc, ý đồ phá hoại sự yên bình nhiều năm của hải vực.”

“Liên bang nhân loại mặc dù gặp khó khăn từ ngoại địch, nhưng không thể ngồi nhìn, cho nên mới thành lập liên minh biển sâu, nhằm xua đuổi ngoại địch, phục hồi hòa bình cho hải vực, để hải vực trở lại thời kỳ thái bình.”

“Bây giờ Tây Hải cũng đã gia nhập liên minh biển sâu của chúng ta, sự bình yên của hải vực đang ở trong tầm tay, hai vị hùng mạnh, há có thể ngồi nhìn Đông Hải tiếp tục phân liệt ngoài hòa bình?” Bạch Khải liên tục thuyết phục khiến cho Lục Ma tôm và cua không càng sừng sờ, không biết nên phản ứng ra sao, mà những người bên cạnh Bạch Khải cũng như vậy.

“A ô a ô?” (Nhân loại, người vừa nói có thật lòng không?)
“Bịa chuyện.”

Bạch Khải bĩu môi, liên minh biển sâu này chính là Định Hải truyền kỳ mà họ bịa ra.

Chính hắn cũng bị cuốn vào mà chẳng nghĩ nhiều như vậy.

Chỉ cần nghĩ đến hai hải thú này thật sự hữu dụng, thuận tiện lặc lư một chút mà thôi.

“A ô a ô!” (Nhân loại, luận về mảnh khoe này còn phải là người!) Beita lặng lẽ giơ ngón tay cái, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Bạch Khải giống như chưa hay biết, chỉ lặng lẽ nhìn chăm chăm Lục Ma tôm và cua không càng.

Một lúc sau, cuối cùng Lục Ma tôm và cua không càng đã đưa ra lựa chọn, tiến đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Dù cho chúng ta không có thiện cảm với nhân loại, nhưng vì tương lai của hải vực, chúng ta sẵn sàng gia nhập liên minh biển sâu.”

“Hai vị thể này biết lớn, là may mắn cho hải vực!” Bạch Khải nghe vậy, cười một tiếng, nói: “Vì hải vực!” “Vì hải vực!” Hai bên lập tức đạt thành sự thỏa thuận, không khí căng thẳng ban đầu lập tức hòa hoãn lại.

“Nhân loại cường giả...”

“Gọi ta Bạch Khải là được.”

“Vậy được rồi, Bạch Khải.”

Cua không càng nhìn Shuke đánh dấu ra bản đồ, trong mắt lóe lên một tia áy náy, nói: “Thật ra vừa rồi chúng ta cho người tài nguyên khoáng sản địa đồ có một phần là giả, nếu như người đi, khả năng sẽ không trở về được.”

“Đã nằm trong dự liệu.”

Bạch Khải nhún vai, không có chút nào bất ngờ.

Shuke lúc này đang ở những vị trí tài nguyên khoáng sản làm ra màu sắc khác nhau để đánh dấu.

“Cái này...”

các người đã sớm biết?” “Ngôn ngữ có thể nói dối, nhưng linh hồn thì không.”

Jerry lặng lẽ mở to mắt, một đốm ánh sáng màu vàng kim trong tròng mắt lóe qua.

Thừa hưởng sức mạnh của Minh Thổ thủ vệ, Jerry vốn có thể phân biệt thật giả.

Dù cho với truyền kỳ hiệu quả kém một chút, nhưng thêm vào phân tích chính xác từ Shuke, cũng đã đoán gần đúng.

“Thì ra là thế.”

Cua không càng cùng Lục Ma tằm liếc nhau, trong mắt đầy vẻ xấu hổ.

Hóa ra Nam Hải đã chọn hợp tác với nhân loại, trí tuệ của nhân loại thật sự quá mạnh.

“Bên ta cũng muốn hỏi một lần, người tìm kiếm những tài nguyên khoáng sản này là vì cái gì?” Cua không càng dừng lại một chút, nói: “Nếu có thể, ta hy vọng người đừng khai thác quá mức những tài nguyên này, nếu phá hủy sinh thái hải vực, sẽ có nhiều hải thú mất đi nhà của chúng, chết oan chết ức.”

Có vẻ như chịu ảnh hưởng từ các người mà chết đi thì có thể sẽ nhiều hơn một chút? Bạch Khải nhìn qua Gamma đang lặng lẽ thu gom thi thể hải thú bên cạnh, nói: “Yên tâm, chúng ta sẽ không làm những việc như mò cá tát ao.”

“Hơn nữa, làm như vậy cũng là vì sự hòa bình lâu dài cho hải vực mà thôi.”

Nói rồi, Bạch Khải báo cáo cho hai hải thú về tình hình tìm kiếm các loại kim loại tinh thần cùng virus chết chóc.

“Thì ra là vậy, các người vào Đông Hải là vì lý do này, khiến chúng ta hiểu lầm.”

Cua không càng cùng Lục Ma tằm xấu hổ nói: “Thật tốt là thực lực của các người mạnh, nếu không nếu bị chúng ta ngộ sát, chúng ta có thể sẽ trở thành tội đồ của hải vực.”

Nói rồi, hai hải thú đồng thời khom người tạ lỗi với Bạch Khải, sau đó nói: “Dù ta không rõ các người cuối cùng thông qua phương pháp gì để giải quyết vấn đề tử thú, nhưng có một loại kim loại khả năng phù hợp yêu cầu của các người.”

“Ồ?” ... Đột đột đột...

Theo tiếng vang liên tiếp, từng khối kim loại màu đen được Song Tử tháp phun ra, rơi xuống trước mặt Bạch Khải.

“Đây chính là người nói, kim loại đặc biệt?” Bạch Khải bấm ngón tay gõ nhẹ vào khối kim loại, cảm giác âm áp, tính chất

giống như đá quý, khiến Bạch Khải lo lắng nếu dùng sức điểm mạnh có thể sẽ đập vỡ nó.

“Không sai, chính là nó.”

Cua không càng nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Loại kim loại này có thể hấp thụ và đồng thời lưu trữ tinh thần chi lực, mặc dù không thể bảo tồn mãi mãi, nhưng tốc độ tiêu tán rất chậm.”

“Có khả năng hấp thụ tinh thần chi lực?” Bạch Khải nghe vậy sửng sốt, nhìn về phía Trùng Thảo.

Trùng Thảo lúc này hiểu ý, lập tức phát ra Thương Nhật chi lực bao phủ khối kim loại đó.

Như cua không càng nói, Thương Nhật chi lực tiếp xúc với khối kim loại, như nước với sữa hòa quyện vào nhau.

Sau đó, nguyên bản đen nhánh của khối kim loại dần dần xuất hiện những điểm sáng, từ xa nhìn lại giống như những vì sao tô điểm trên bầu trời đen.

“Thật sự có thể sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, yêu cầu Trùng Thảo ngừng phát ra năng lượng, trong khi Shuke thì ngay lập tức hiện ra một đồng dụng cụ, bắt đầu kiểm tra và đo lường tình trạng của kim loại.

“Đích thực đã biến thành thuộc tính tinh thần.

Dẫu cho năng lượng vẫn bị tiêu tán, nhưng từ trạng thái hiện tại mà nhìn, tốc độ tiêu tán so với việc đưa vào hẳn là khoảng 1:100.”

Shuke giơ khối kim loại lên, nhẹ nhàng nắn ra nhiều hình dạng khác nhau, nói: “Kim loại này có tính chất hơi mềm, có thể cân nhắc chế tác thành hợp kim, tăng cường độ cứng.”

“Tổng hợp mà nói, kim loại này có thể dùng để chế tác Vương Bị Nguyệt.”

“Cách cục nhỏ, nhỏ.”

Bạch Khải giơ ngón tay lên, nói: “Đã có thể sản xuất hàng loạt, đương nhiên có thể chế tác thành vũ khí.”

“Vũ khí?” Nghe Bạch Khải nói, Shuke bừng tỉnh đại ngộ, Alpha và các sủng thú lần lượt hiểu ra.

Tử thú rõ ràng chỉ là một trong các dự án nghiên cứu của Tử Vong Bàn Tròn.

Nếu như bị họ tìm ra phương pháp giữ lại trí tuệ của tử thú, Vương Bị Nguyệt có thể sẽ rất khó phát huy tác dụng.

“Tuy nhiên, nếu chế tác thành vũ khí, năng lượng tinh thần sợ rằng sẽ bị tác động từ năng lượng xung kích của vũ khí nóng, ảnh hưởng đến hiệu quả.”

Shuke nhíu mày, đưa ra điểm nghi vấn.

“Có ai nói rằng nhất định phải chế tác thành vũ khí nóng đâu?” Bạch Khải chỉ chỉ thanh kiếm của Alpha trong tay, cảm thấy cách suy nghĩ của mình trước đó như chưa từng rõ ràng.

Vũ khí nóng không được, thì làm thành vũ khí lạnh cũng được, dù sao Tử Vong Kỵ Sĩ cũng là dạng này.

Khó trách Tử Vong Bàn Tròn lại thích làm vũ khí lạnh, coi bộ cũng là vì lý do tương tự.

“Ta hiểu.”

Shuke nhẹ nhàng vuốt cằm, lập tức lập ra một sổ hạng mục, phần lớn là phương án chế tác hợp kim và các bản thiết kế vũ khí lạnh, thậm chí còn bao gồm cả kế hoạch bù đắp cho bí cảnh tháp của Bạch Khải.

Họ có lẽ có liên quan đến Tử Vong Bàn Tròn, hiện tại có cách xử lý Tử Vong Bàn Tròn.

Dĩ nhiên họ sẽ phải ưu tiên sử dụng cho bản thân mình.

“Hai vị, hôm nay các người phát hiện thực sự đã giúp chúng ta rất nhiều.

Nếu như có thể thuận lợi tiêu diệt tử thú, huân chương quân công chắc chắn sẽ không thiếu hai vị.”

Bạch Khải tiến tới bên Lục Ma tôm và cua không càng, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Vì hải vực thậm chí cả thế giới trong tương lai, xin hai vị hãy tiếp tục tìm kiếm mỏ của loại kim loại này, càng nhiều càng tốt.”

“Hết thủy, vì hải vực!” “Vì hải vực!” Lục Ma tôm và cua không càng đều nghiêm nghị, học theo dáng vẻ của Bạch Khải mà đập ngực, trong mắt lấp lánh ánh sáng của trách nhiệm.

“A Trà, người nói Khải ca bình thường có như vậy lừa dối chúng ta không?” Nhìn thấy Bạch Khải lừa dối hai đầu hải thú đến ngốc nghếch, Bạch Vũ Hiểu tiến đến bên Bạch Thu Trà, hỏi.

“Hắn là không...”

Bạch Thu Trà bất đắc dĩ lắc đầu, hiển nhiên cũng không tự tin.

Kể từ khi biết Bạch Khải, hắn có vẻ như không thể theo kịp dòng suy nghĩ của Bạch Khải, có lẽ chỉ là hứng thú trôi qua mà thôi.

Nhưng mà dù sao...

Chương 879:

Nạp năng lượng cho vũ khí tinh thần Thủy Tinh Cung.

Tiêu Mục với vẻ mặt lạ lùng, nhìn ra ngoài thấy những lính tôm, tướng cua sắp xếp chỉnh tề cùng với Bạch Khải bên cạnh Lục Ma tôm và cua không càng, hỏi: “Bạch Khải, ta nhớ là ngươi đi thí nghiệm vào ngày mặt trăng mà? Vậy chuyện này là sao nữa?” “Vốn là, chỉ tiện đường ghé qua Đông Hải, cứ như vậy thôi.”

Vừa nghe Bạch Khải nói, các cô gái Bạch Vũ Hiểu không khỏi trợn mắt.

Từ Tây Hải đến Đông Hải, phải mất gần một tháng di chuyển, con đường này thực sự rất thuận lợi.

“Nhưng mà ngươi thật sự xác định Lục Ma tôm và cua không càng sẵn lòng gia nhập vào chúng ta, Đại Liên Minh Biển Sâu? Ở Đông Hải, tiếng hô phản đối Đại Liên Minh Biển Sâu vẫn luôn to hơn cả.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Ta đương nhiên biết rõ, chỉ là ta dựa vào tình cảm với hai vị này, hiểu lý do sau đó, họ vẫn sẵn lòng gia nhập chúng ta, Đại Liên Minh Biển Sâu.”

Nói xong, sắc mặt Bạch Khải bỗng nghiêm lại, nói: “Mọi thứ vì hải vực!” “Vì hải vực!” Âm thanh đồng thanh từ Lục Ma tôm, cua không càng cùng với đám lính tôm và tướng cua phía sau vang lên.

Cảm xúc mạnh mẽ của họ thậm chí còn ảnh hưởng đến Thập Tam Thái Bảo và các hải thú, gần như muốn cùng hô lên.

Thấy cảnh tượng này, Tiêu Mục và Minh Hải Lôi Giao liếc nhau, cả hai đều thấy được nụ cười trong mắt đối phương.

Dù có chút kinh ngạc, nhưng những gì xảy ra trên người Bạch Khải dường như đều có lý do, mà còn có thể cùng Đông Hải cùng một khối, thật sự là tin tốt cho Đại Liên Minh Biển Sâu.

“À phải rồi, thí nghiệm ngày mặt trăng của ngươi thế nào? Số lượng thú tử ở Tây Hải ngày càng nhiều, bên Nam Hải cũng đã

xuất hiện dấu hiệu của thú tử, chúng ta cần xử lý ngay lập tức.”

Tiêu Mục nói.

Bạch Khải gật đầu, nói: “Tạm thời thử nghiệm hiệu quả vẫn ổn, có thể sử dụng một chút, không có vấn đề gì.”

“Vậy là tốt rồi, thời gian này chúng ta đã tập hợp một số khoáng thạch thuộc tính tinh thần, ta sẽ để họ sản xuất trước.”

“Không cần.”

Tiêu Mục vừa định phân phó, đã bị Bạch Khải ngăn lại, và ngay sau đó, Bạch Khải lấy ra một khối kim loại màu đen.

“Ta tìm được loại kim loại này ở Đông Hải, có thể hấp thụ và chứa đựng tinh thần chi lực, và...”

Lượng rất lớn.”

“Ồ?” Hai mắt Tiêu Mục sáng lên, nhìn Bạch Khải, Minh Điện lập tức hiểu ý, nói: “Ta sẽ sắp xếp người đi khai thác.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nói: “Tiêu truyền kỳ, họ phiến người sắp xếp một chút, ta muốn ném thử một dự án mới, trước tiên ta đi đây.”

“Được.”

Tiêu Mục nhẹ gật đầu, lập tức bắt đầu sắp xếp cho Lục Ma tôm và cua không càng cùng với những người hầu của họ. Đây không phải là nhóm ban đầu, mà là nhóm trung thực mà Đông Hải song hiệp mang theo Bạch Khải trong thời gian ở Đông Hải thu phục được, biết được chí hướng của song hiệp, mang cả nhà lẫn người theo đến.

Nếu không nhờ có Thập Tam Thái Bảo mở đường, có lẽ Nam Hải đến giờ vẫn sẽ bị coi như ngoại địch xâm lấn.

Một bên khác.

Gia Cát Thần nhìn thấy Bạch Khải đang bận rộn, tò mò hỏi: “Sao đột nhiên nghĩ đến việc cho Garuru và Long Tử Thú thay đổi vũ khí trang bị, người lại nghiên cứu ra gì mới về cấu trúc phù văn à?” “Thật ra cấu trúc phù văn có điều chỉnh, nhưng không nhiều lắm, chủ yếu là thay đổi một loại hợp kim mới mà thôi.”

Bạch Khải vừa làm vừa giải thích: “Lần này đi Đông Hải, ta tìm được một loại quặng thạch mới, có thể chứa đựng tinh thần chi lực, Shuke đã dùng nó cùng với quặng sao băng chế tạo ra một loại hợp kim mới, các thuộc tính đều cao hơn Garuru và bọn họ, cũng tiện cho chúng thay đổi.”

“Có thể chứa đựng tinh thần chi lực bằng hợp kim mới?” Gia Cát Thần nghe vậy trước tiên sững sốt, sau đó hiểu ra. Điều này là vì đối phó thú tử, dù sao mà nói, hiện tại tinh thần chi lực vẫn là phương pháp hiệu quả nhất để chống lại virus tử vong.

“Không sai, ta gọi nó là Không Tinh Kim. Đến, thử xem hiệu quả thế nào.”

Rất nhanh, Bạch Khải đã hoàn thành việc vũ trang cải tạo cho hai con sủng thú, và Gia Cát Thần đã quen thuộc với việc nhấn nài kích hoạt ràng buộc tiến hóa, khiến cho hai sủng thú và vũ khí mới dung hợp.

“Ừm? Tạo hình có chút khác so với trước kia nhỉ?” Vũ khí mới rõ ràng đẹp hơn nhiều, áo giáp màu xanh lam lấp lánh như những vì sao, trong tay cầm một thanh kiếm xếp lại, vung vẩy tạo thành một đường Tinh Hà trong không trung.

“Vũ khí nóng chế tạo từ Không Tinh Kim sẽ ảnh hưởng đến tác dụng của tinh thần chi lực, cho nên ta đã chế tạo thành vũ khí lạnh.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, chỉ về phía hai con Long Tử Thú đang tò mò đánh giá chính mình, nói: “Long Tử Thú cũng giống như vậy.”

“Ta hiểu.”

Gia Cát Thần nghe vậy thông suốt, nói: “Cần ta liên hệ lão ba cử người đến gấp rút sản xuất sao?” “Cái này không cần gấp, chỉ cần tài nguyên đúng chỗ, vũ trang máy móc lúc nào cũng có thể thay đổi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Mà những sinh vật như Garuru hình thể quá nhỏ, dùng những vũ khí này cũng không thể tạo ra tổn thương trí mạng đối với thú tử ở hải vực, cho nên vẫn sẽ ưu tiên cung cấp cho Đại Liên Minh Biển Sâu.”

“Ừm? Vậy người định thiết kế vũ khí trang bị cho các hải thú sao? Cái đó độ khó cũng không nhỏ.”

Gia Cát Thần có chút nhú mày, trong những ngày tiếp xúc hẳn đã có phần quen thuộc với Đại Liên Minh Biển Sâu, cũng hiểu rằng các hải thú rất hiếu kỳ và khát vọng về vũ khí trang bị.

Chỉ là hải thú có hình thể khá lớn, muốn thiết kế máy móc vũ trang chuyên biệt, độ khó và chi phí là khá khủng khiếp.

“Ta không phải nói đâu, chỉ cần sử dụng vũ khí lạnh là được.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, đang định nói cho Gia Cát Thần kế hoạch cụ thể của mình, thì nhìn thấy Băng Túc Hải Sát Vương và Bạo Lưu Hồ Kinh vui mừng lao về phía họ, đằng sau bọn họ là một con sư tử biển toàn thân trắng như tuyết.

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải không khỏi lộ ra nụ cười kỳ quái.

“Được rồi, hãy để ta cho người xem thành phẩm, cũng cho lão sư một lần nhìn.”

“Ngạch, tốt...”

” ...

Thủy Tinh Cung.

Người mặc áo giáp màu đen, tay cầm đại chùy màu đen, Băng Nha Hải Sư nhìn về phía một con thú tử nhanh chóng lao tới mình, bản năng muốn chạy trốn.

“Bạch Khải, người xác định như vậy thật sự ổn sao?” Tiêu Mục thấy thế cũng không khỏi hỏi, bên cạnh là Minh Hải Lô Giao với vẻ mặt tương tự, tinh thần ngơ vờ nhìn chờ đợi.

“Hừm, hải thú rất lớn, nên ta không thiết kế vũ khí trang bị phức tạp, chỉ tạo ra áo giáp và vũ khí lạnh đơn giản nhất.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, giải thích.

“Ta không hỏi điều đó, ta đang nói, người thực sự định để hải thú sử dụng vũ khí?” Tiêu Mục bất đắc dĩ lắc đầu, nói.

Bạch Khải nói: “Đương nhiên, hải thú mặc dù cơ thể mạnh mẽ, nhưng đối mặt với virus tử vong thì hoàn toàn chịu thiệt, nên dùng vũ khí sẽ hiệu quả hơn nhiều.”

“Đúng lý do.”

Tiêu Mục nghe vậy bật cười, vả lại, việc để các hải thú sử dụng vũ khí vẫn là ý tưởng của Bạch Khải.

Trong lúc Tiêu Mục và những người khác còn đang chấn động trước suy nghĩ của Bạch Khải, Băng Nha Hải Sư đã bắt đầu chiến đấu với thú tử.

Là quân vương sinh vật, Băng Nha Hải Sư có thực lực vượt trội so với các hải thú cùng cấp, nhưng khi đối mặt với thú tử có kích thước lớn hơn nhiều, Băng Nha Hải Sư cũng có chút lúng túng.

Nó vốn đang khỏe mạnh ở nhà ngủ, không ngờ lại bị hai con truyền kỳ hải thú lao tới, không phân biệt phải trái đã kéo nó vào một bên, và bảo rằng muốn cho một nhân loại làm chủ. Điều này cũng không có gì đáng nói, nhưng mà chủ nhân còn chưa tiếp nhận, đã có một nhân loại kỳ quái đưa cho nó một thanh đại chùy và áo giáp, bắt nó phải chiến đấu với con thú tử rõ ràng mạnh hơn mình. Đây rốt cuộc là sự tình gì a...

Băng Nha Hải Sư mệt mỏi và bất đắc dĩ, cơ người lại để chống lại sự tấn công của thú tử, ngay lập tức bị đánh bay ra ngoài, nhưng rất nhanh, Băng Nha Hải Sư đã bò lên từ mặt đất, nhìn mình không bị thương chút nào, lập tức lấy lại lòng tin.

Và lúc này, con thú tử đã lao đến trước mặt nó.

Thấy tình cảnh này, Băng Nha Hải Sư nắm chặt đại chùy trong tay, đúng lúc nhắm ngay thời cơ liền đập vào đầu con thú tử.

Phanh! ! ! Âm thanh chấn động vang lên, sóng âm lớn đến mức cuốn lên một trận thủy triều ở đáy biển, một số sinh vật hải tộc yếu hơn còn bị đẩy ra ngoài.

Còn con thú tử kia, vì lực xung kích quá lớn, cơ thể dần dần tán loạn, tinh thể đen của virus tử vong bị lực của đại chùy đánh bay đi, từng chút từng chút biến mất.

Ngược lại, Băng Nha Hải Sư, chỉ vì cú sốc lớn mà suýt đánh rơi chùy, sau đó không chịu thêm bất kỳ thương tổn nào nữa.

“Thế nào Bạch bộ trưởng, chúng ta chọn con sư tử biển này còn được chứ? Thực lực mạnh, lại có thuộc tính băng, tuyệt đối phù hợp với yêu cầu của Bạch bộ trưởng.”

Băng Túc Hải Sát Vương cùng Bạo Lưu Hồ Kinh trên mặt tràn đầy nịnh nọt, hướng về Bạch Khải tranh công, trong khi Bạch Khải có chút hài lòng, nhìn về phía Gia Cát Thần, nói: “Thế nào, ta chọn cho ngươi sủng thú như thế nào?” “Ta nói, như vậy mà thật sự được à...”

Gia Cát Thần mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, trực tiếp bắt một con hải thú để khế ước, thao tác này quả thật hơi không quen.

“Ta đây chính là đang giúp hấn tránh khỏi nguy hiểm do thú tử gây ra, dĩ nhiên là tốt.”

Bạch Khải nghiêm mặt, nói: “Hơn nữa, sau này nó còn có thể giúp đỡ các đồng loại khác tránh khỏi nguy cơ thú tử, điều này có ý nghĩa rất lớn.”

Gia Cát Thần im lặng, còn phía sau, Bạch Vũ Hiểu và Bạch Thu Trà thì nhìn nhau.

Nói lác lác vẫn phải là Bạch Khải! “Bạch Khải, loại vũ khí này có thể sản xuất hàng loạt sao?” Bạch Hòa Quang nhìn thấy đại chùy trong tay Băng Nha Hải Sư dần dần ảm đạm, hỏi.

“Loại vũ khí này không có kỹ thuật phức tạp, chỉ cần tài nguyên đầy đủ, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng Không Tinh Kim bản thân không thể sản sinh tinh thần chi lực, do đó cần thường xuyên phơi nắng dưới ánh mặt trời, ánh trăng hoặc ánh sao để bổ sung năng lượng.”

“Tinh Thần kim số lượng quá ít, chỉ có thể trước tiên sử dụng cách này để nạp năng lượng vào hình thức vũ khí tinh thần thay thế một chút.”

Bạch Hòa Quang nghe vậy nhẹ vuốt cằm, nói: “Ý tưởng này không tồi, sau này có thể phổ biến đến liên bang, phối hợp với vũ khí tinh thần ngày mặt trăng, nguy hại từ thú tử sẽ có thể giảm bớt.”

“Ừm.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, nhìn về phía Minh Hải Lôi Giao cùng các truyền kỳ hải thú, đột nhiên vung ra mười mấy thanh Tam Xoa Kích lớn, nói: “Ta trước khi tới đã cho mấy vị truyền kỳ hải thú chế tạo các người vũ khí tinh thần, thử xem một

chút nhé?” “Đương nhiên không vấn đề, nhưng vì sao lại là xiên cá? Có thể đổi cái khác không, ví dụ như cái chùy sắt gì đó không?” Minh Hải Lôi Giao nhắc Tam Xoa Kịch lên với ý kháng cự một chút.

“Đương nhiên không thể đổi, đây chính là vũ khí Thần khí chuyên để bắt cá mà ta thiết kế cho các ngươi!” Bạch Khải mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, không chút do dự từ chối yêu cầu của Minh Hải Lôi Giao.

Thân là vương trong hải vực, sao có thể dùng Tam Xoa Kịch bên ngoài làm vũ khí!

Chương 880:

Thời gian lưu lại Thấy Bạch Khải kiên định như vậy, Minh Hải Lôi Giao và những hải thú khác tuy có chút không muốn, nhưng cuối cùng vẫn thu hồi Tam Xoa Kích.

Dù không muốn thừa nhận, Tam Xoa Kích thực sự là một vũ khí có sức sát thương lớn đối với bọn họ.

Trước đây bọn họ từng bị tấn công bởi nó, giờ đây lại phải sử dụng để tấn công ngược lại.

Tuy nhiên, khi nhận vũ khí, thực tế là hải thú vẫn còn khá vụng về trong việc sử dụng nó.

Tam Xoa Kích trong tay bọn họ cũng như một cây gậy bình thường.

“Xem ra muốn để hải thú làm quen với vũ khí cần có thời gian.”

Tiêu Mục thấy vậy mỉm cười, hướng về Bạch Khải nói:

“Phương pháp này là do người nghĩ ra, vậy cứ giao cho người đi.”

“Điều này cũng trong dự kiến.”

Bạch Khải gõ nhẹ ngón tay, lập tức triệu hoán Alpha ra.

Lúc này Alpha cũng đang cầm một Tam Xoa Kích.

“Tiêu truyền kỳ, có phiền gì không nếu cho Alpha thành tổng giáo đầu của đại liên minh biển sâu?” Dù Alpha thông thường sử dụng kiếm, nhưng kỹ năng kiếm thuật của nó cũng bao hàm nhiều loại vũ khí khác nhau, cho nên, dù sử dụng Tam Xoa Kích cũng không thành vấn đề. Ít nhất là dạy cho những hải thú chưa biết võ kỹ này là đủ rồi.

“Đương nhiên là được.”

Tiêu Mục cười nói: “Trước đây kéo người vào đại liên minh biển sâu quả thực là đúng, vừa đến đã giúp chúng ta giải quyết rất nhiều vấn đề.

Ta hiện tại đang nghĩ đến việc đề nghị cho người gia nhập biển sâu nghị hội.”

“Đừng, Tiêu truyền kỳ, ngài hãy bỏ ngay ý nghĩ đó! Ta chỉ là vận khí tốt mà thôi, không muốn làm những việc như vậy.”

Bạch Khải lắc đầu liên tục.

Hiện tại hắn đã có đủ chức vụ, đến biển sâu đại liên mình chỉ để chạy nạn chứ không phải để tham gia vào những việc như vậy.

Thấy Bạch Khải phản ứng như vậy, Bạch Hòa Quang cũng lắc đầu, nói: “Đừng tự coi thường mình, ngươi đã đóng góp rất lớn cho nhân loại và biển cả, như vậy thật là quá khiêm tốn.”

“Ừ, được.”

Bạch Khải gãi đầu, suýt nữa quên mất thầy hắn vẫn ở đây, và hắn cũng không muốn khiêm nhường thêm nữa.

“Còn việc gia nhập biển sâu nghị hội thì thật sự không cần thiết, tính cách của ngươi không phù hợp với điều đó.”

Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Alpha hiện tại thực lực đã gần với Cửu U, ngươi có thể chia một phần sức mạnh cho các thú cưng khác của mình.”

“Ngươi bây giờ đối mặt với chiến đấu đã rất khắc nghiệt, nếu thực lực của thú cưng chênh lệch quá lớn thì ngược lại sẽ trở thành gánh nặng cho ngươi.”

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Mặc dù thú cưng của hắn đều có khả năng vượt cấp chiến đấu, nhưng thực lực giữa chúng quả thật có sự chênh lệch lớn.

Alpha mạnh nhất đã là truyền kỳ nhất trọng, còn yếu nhất là Trùng Thảo và Jetta, vẫn chỉ dừng lại ở cấp Quân Vương.

Dù Jetta và Trùng Thảo đều có biểu hiện tốt, nhưng khi đối mặt với cấp cao thì cũng hơi miễn cưỡng.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không khỏi vuốt cằm mình.

Trùng Thảo hiện tại đã tìm ra biện pháp để phát triển Ánh Trăng cổ thụ.

Nếu như Ánh Trăng cổ thụ lớn lên, Trùng Thảo hắn cũng sẽ có thể tấn thăng.

Còn về Jetta, nếu không có bất ngờ gì xảy ra chỉ cần thêm một kỹ năng có lực lượng Phong mạnh mẽ, với bốn nguyên tố Địa, Thủy, Phong, Hỏa hoàn thiện, hẳn sẽ có thể tấn thăng.

“Chỉ là đi đâu tìm một kỹ năng có thể so sánh với Tam Nguyên thì thật không dễ dàng.

Không lẽ phải thật sự đi tới Phong nguyên tố giới sao?” Bạch Khải có chút đau đầu.

Hắn đã sớm ủy thác cho các hiệp hội và cả Cục 13 hỗ trợ tìm kiếm tung tích của Phong nguyên tố giới, nhưng bốn đại Nguyên Tố giới đã biến mất nhiều năm, nếu có thể tìm thấy thì đã tìm được rồi, nên cũng không có tin tức gì.

Có vẻ chỉ còn cách dùng biện pháp tạm thời, trước tìm kỹ năng thuộc tính Phong, rồi từng bước nâng cấp lên.

Chỉ cần có đủ tài nguyên, khả năng này không phải là điều quá khó, chỉ là một tí phiền toái mà thôi.

Nếu thực tế không được, bảo Jetta uống nhiều thức tỉnh được tệ hơn, có khi ngày nào cũng có thể ép cho nó tiến hóa.

“Có thể chịu áp lực, đội hình này của ngươi nếu thả vào truyền kỳ cũng xem như đứng đầu, từ từ sẽ ổn thôi.”

Tiêu Mục thấy vậy không khỏi cười nói: “Lão sư của ngươi trước đây cũng duy trì ở trạng thái này rất lâu, mới bồi dưỡng được một con thứ hai truyền kỳ.”

Nói xong, Tiêu Mục dừng lại một chút, tiếp lời: “Tuy nhiên, nói thật, ta hiện tại rất hiếu kỳ không biết sau khi ngươi bồi dưỡng được con thứ hai truyền kỳ sẽ đi khiêu chiến phong hào nào?” “Không bằng, trực tiếp khiêu chiến Minh Hoàng đi? Tam Sinh kiếp sói của ngươi cũng có thể xem như thuộc thể loại Vong Linh, hai con vong linh sinh vật, như vậy phù hợp quy tắc khiêu chiến phong hào vong linh.”

Nghe Tiêu Mục nói, Bạch Khải lắc đầu.

Nói đùa, khiêu chiến lão sư? Hắn không có sức mạnh thuộc M.

“Lão sư, nếu không có chuyện gì khác, ta sẽ về trước.

Còn có một số nghiên cứu chưa hoàn thành, ta phải tập trung vào việc bồi dưỡng thú cưng.”

Bạch Khải nhìn Bạch Hòa Quang với vẻ tức giận, sợ rằng đối phương lại nói một câu “Chờ mong người khiêu chiến”.

May là Bạch Hòa Quang không có ý định đó, chỉ khẽ vuốt cằm rồi không phản đối.

Bạch Khải đã sớm đi vào quỹ đạo tu luyện, không cần lo lắng vì những chuyện khác phân tâm.

Hơn nữa, hắn cũng không thể không thừa nhận, những nghiên cứu của Bạch Khải thực sự đã giúp đỡ liên bang rất nhiều. Ân ~ Ngay lúc này, một tiếng long ngâm hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Những hải thú mang trong mình huyết mạch Long tộc như Minh Điện cũng không khỏi cúi đầu hướng về phía Long Đế lăng mộ.

“Là Delta sao?” Bạch Khải chấn động, cảm thấy một dòng nước ấm xuyên qua tay mình, chảy vào trong cơ thể và lấp đầy sức mạnh đã rất mạnh mẽ của hắn.

Cảm giác này, chắc chắn là Delta đã tiến hóa? Bạch Khải hai mắt sáng lên, một tháng trôi qua từ khi hắn đến hải vực, Delta vẫn chưa ra ngoài từ bên trong Long Đế lăng mộ, nhìn tình hình này, rõ ràng là đã có thu hoạch lớn.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không còn quan tâm đến điều gì khác, ngay lập tức lao tới Long Đế lăng mộ, trong khi Bạch Hòa Quang và những người khác cũng theo sau.

Khi đến Long Đế lăng mộ, họ nhìn thấy một dòng sông dài trải dài, không có điểm đầu hay điểm cuối, trông như không có tận cùng.

“Dòng sông thời gian?” Bạch Khải nhận ra ngay đó là dòng sông thời gian.

Thực tế, bên trong không gian Ngự Thú, dòng thời gian vẫn không ngừng rung động, xác nhận suy nghĩ của Bạch Khải.

Ngư Bì Xà cũng bị cuốn hút theo.

“Ngô, có vẻ như ngưi thấy được mùi của đồng tộc, khiến ta tới xem một chút!” Ngư Bì Xà rõ ràng có phần hưng phấn, nó phẩy phẩy cánh để bay tới dòng sông thời gian.

Nhưng ngay lúc này, một con rồng màu đen bay ra từ trong dòng sông và hạ cánh trước mặt họ.

“Delta?” Bạch Khải kinh ngạc nhận ra, Delta đã từ dòng sông thời gian ra ngoài, xem ra Delta thu hoạch nhiều hơn hẳn nghĩ.

Suy nghĩ đến đây, Bạch Khải bắt đầu quan sát Delta một cách tỉ mỉ.

Kích thước của nó lớn hơn trước nhiều, chỉ cần nhìn thôi cũng có thể cảm nhận được sức mạnh to lớn. Điều quan trọng nhất là, Bạch Khải cảm nhận được trên cơ thể Delta có một khí tức cổ xưa, giống như trước mặt hắn không phải Delta, mà là một con Thần Long đến từ thời kỳ viễn cổ.

Nhưng chưa kịp hỏi Delta về trạng thái của nó, thêm mấy con rồng màu đen cũng bay ra, hình dáng không khác gì Delta.

Bạch Khải thậm chí còn cảm nhận được sự tồn tại của khế ước từ chúng.

“Phân thân? Huyền ảnh?” “Không phải huyền ảnh, đây cũng là thời gian lưu lại.”

Bạch Hòa Quang với kiến thức phong phú nhanh chóng suy đoán ra chân tướng.

“Ta đã từng đọc trong sách cổ, thời gian thủ hộ giả Thanh Đồng Long có thể tự do xuyên qua các khoảng thời gian khác nhau, dễ dàng dẫn đến việc xuất hiện hai hoặc nhiều hơn bản thể trong cùng một thời kỳ.”

“Nhưng trong cùng một thời gian không thể tồn tại hai bản thể của chính mình, đó là quy luật cơ bản của thế giới.

Do đó, cái kia sẽ nhanh chóng biến mất.

Nhưng nếu như hiểu biết về quy luật thời gian đủ sâu, hai thời điểm khác nhau có thể tạm thời tồn tại song song.”

Nghe Bạch Hòa Quang giải thích, Bạch Khải đã vỡ lẽ, nói:

“Như vậy, Delta đã lĩnh ngộ quy luật thời gian rồi?” Bạch Hòa Quang gật đầu, Bạch Khải lập tức phát ra tinh thần lực để kiểm tra trạng thái của Delta. ...

“Quả nhiên là như vậy!” Bạch Khải nở một nụ cười mãn nguyện.

Hắn còn đang nghĩ đến việc nâng cấp Trùng Thảo và Jetta, không ngờ Delta đã tiên phong, không chỉ thăng cấp lên trung đẳng Đế Hoàng mà còn sớm lĩnh ngộ quy luật thời gian, một phép thuật cấp cao.

Với chỉ 1.3% cũng có thể phân ra ba bản thể lưu lại, nếu như nâng cấp tiếp thì không phải còn có thể triệu hồi ra nhiều bản thể hơn sao? Mặc dù thời gian duy trì không dài, nhưng sức mạnh của các bản thể không giống như phân thân mà sẽ không bị yếu đi, mà thực sự tái tạo sức mạnh bản thể.

Nghĩ đến đây, hình ảnh Delta triệu hồi vô số bản thể vây đánh kẻ thù hiện lên trong đầu Bạch Khải.

Hừm, từ giờ trở đi nếu có gì liên quan đến đơn đấu thì giao cho Delta, ngoài thi đấu song phương ra, tuyệt đối không để bên thứ ba quấy rối.

Cái gì, người nói chúng ta nhiều người mà dễ bề đối phó? Cứ đến đi, tìm cho ta một người ở ngoài hai ta ra, tìm xong xem như ta thua! Hắc hắc hắc...

Bạch Khải âm thầm vui mừng, nhìn Ngưu Bì Xà như không còn gì để nói, nhưng sau khi nhìn thấy dòng sông thời gian dần dần tiêu tán, nó liền lao tới.

Nhưng khi Ngưu Bì Xà vừa chạm vào dòng sông thời gian, đột nhiên dòng sông tiêu tan, làm nó va vào cửa vào của Long Đế lăng mộ với một chút chệch vật.

Nhưng chính nhờ thế mà Delta sau khi xuất hiện bỗng nhiên tĩnh lại, xoay đầu, xung quanh những bản thể thời gian lưu lại liền biến mất.

Róc rách, rách rách! (Chủ nhân, Delta trong dòng sông thời gian đã thấy một số chuyện!) “Một số chuyện?” Bạch Khải nhíu mày, trong lòng dâng lên cảm giác không ổn, và khi nhận được thông tin cụ thể từ Delta, sắc mặt hắn càng đổi, lập tức quay đầu nhìn Bạch Hòa Quang.

“Lão sư, một tháng sau...”

Bạch Khải chưa nói xong câu, đã thấy Bạch Hòa Quang cũng đang nhìn chằm chằm vào điện thoại di động với sắc mặt nghiêm trọng.

“Từ thông tin của Cục 13, nửa tháng sau bộ lạc sẽ phát động một cuộc tập kích quy mô lớn từ phía tây liên bang.”

“Chiến tranh, sắp bắt đầu!”

Chương 881:

Chiến tranh nghi ngờ “Delta, người chắc chắn rằng người thấy là một tháng sau thật sao?” Bạch Khải ngồi trên đầu Delta, nhìn về phía đường ven biển dần dần hiện ra rõ ràng, hỏi.

“Róc rách rách rách.”

(Delta cảm thấy hình ảnh rất ngắn, nhưng từ thời gian mà cảm nhận thì chắc chắn là một tháng sau.) Delta nhẹ nhàng vượt cằm, nói.

“Người thấy là một tháng, Tarot quạ đen lại thấy là nửa tháng...”

Chẳng lẽ các người thấy hai cảnh tượng chiến tranh khác nhau?” Bạch Khải vượt cằm, có điều suy nghĩ.

“Khải ca, có lẽ Tarot quạ đen đã nhầm rồi?” Bạch Vũ Hiểu nói ra suy nghĩ của nàng.

“Hắn là không, Tarot quạ đen dù sao cũng là sinh vật truyền kỳ, mà đây là thông báo chính thức từ Cục 13, chắc chắn đã được xác minh rồi.”

Bạch Khải lắc đầu, vài ngày trước, thầy hắn nhận được thông tri từ Cục 13 yêu cầu hỗ trợ quân đội chuẩn bị cho chiến tranh, thầy hắn liền vội vã rời đi.

Cục 13 chắc chắn sẽ không chính thức mời thầy hắn nếu không có căn cứ, điều này hiển nhiên không có sai.

Tuy nhiên, Delta thấy tình báo Bạch Khải vậy cũng không cho rằng là sai, có thể dẫn động dòng sông thời gian, nghĩ lại cũng không phải là giả.

“Nói cách khác, cuộc chiến giữa liên bang và bộ lạc này, ít nhất sẽ kéo dài hơn nửa tháng, đây là sự thật...”

Bạch Khải vượt mi tâm, dù khoảng thời gian này ở nhiều nơi thú triều, bất kể quy mô hay tần suất, đều gia tăng, nhưng liên tục duy trì nửa tháng thì ý nghĩa rõ ràng không cần bàn cãi.

Liên bang và bộ lạc đã duy trì hơn hai mươi năm hòa bình, giờ đây chính thức tuyên bố kết thúc rồi.

“Nhưng chúng ta đã sớm dự đoán chiến tranh, quyền chủ động nằm trong tay chúng ta, tổn thất chắc hẳn cũng có thể kiểm soát ở mức thấp nhất.”

Bạch Thu Trà ánh mắt kiên định, nói: “Bây giờ liên bang không giống như trước đây, phải dựa vào hy sinh để bảo vệ đại đa số người dân.”

“Đúng vậy.”

Bạch Khải cười cười, nhìn hai bên là Băng Túc Hải Sát Vương và Thập Tam Thái Bảo đang theo sát bọn họ, còn có những hải thú lớn ở phía sau.

“Có hải vực hỗ trợ, số lượng yếu kém của liên bang cũng coi như đã được bù đắp.”

Delta thấy hình ảnh quá ngắn, không thể đánh giá ra vị trí công kích cụ thể của bộ lạc, nhưng Tarot quạ đen thấy hình ảnh rất rõ ràng, vị trí chính là ở phía tây. Đối với lần này, Bạch Khải cùng mọi người không cảm thấy bất ngờ, vì từ việc Borg gia tộc và Tư Mã gia tộc liên tiếp phản bội chạy trốn, khu tây đã trở thành khu vực yếu nhất của liên bang, bộ lạc lựa chọn nơi này làm điểm đột phá cũng là điều hợp lý.

Cũng chính vì vậy, xuất phát từ liên minh hiệp nghị, cũng là để củng cố sức ảnh hưởng của mình ở phía biển sâu đại liên minh, Tây hải rất sẵn khoái phái ra viện quân, hỗ trợ liên bang chống lại bộ lạc.

Chiến tranh sắp bùng nổ, Bạch Khải với tư cách là truyền kỳ không thể đổ lỗi cho người khác, tự nhiên cũng muốn tiến về tiền tuyến, chỉ vì hắn cần dẫn đầu hải thú, nên chậm lại vài ngày.

“Hy vọng lần này có thể giảm thiểu hy sinh.”

Gia Cát Thần có chút ưu tư, hắn mặc dù không trải qua chiến tranh, nhưng vì có người chú trong quân đội, Gia Cát Thần vẫn biết rõ vài tình hình.

Không nói gần hai năm, ngay cả hai mươi năm trước, cái gọi là thời kỳ hòa bình của liên bang cũng là được đổi lấy từ vô số sự hy sinh của quân nhân.

Bây giờ chiến tranh khởi động trở lại, dù liên bang đã chuẩn bị sớm, chắc hẳn hy sinh cũng không thể tránh khỏi.

“Cho nên, vì hòa bình, cố gắng lên nhé ~” Bạch Khải thở dài một hơi, vỗ vỗ vai Gia Cát Thần, nói: “Nhưng Gia Cát Thần, người thật sự xác định muốn cùng chúng ta đi tiên tuyến sao?”
“Đương nhiên, hiện tại ta đã có đủ năng lực chiến đấu, để cho ta ở hậu phương hưởng thụ sự bảo vệ của các người, ta thật sự không làm được.”

Gia Cát Thần mặt mũi nghiêm túc, Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiểu cũng nhẹ gật đầu, rõ ràng cũng có ý định như vậy.

“Vậy thì được rồi, chờ gặp lại thầy, ta sẽ suy nghĩ một chút về cách sắp xếp cho các người.”

Bạch Khải thấy vậy gật đầu bất đắc dĩ, Bạch Thu Trà thì không nói gì thêm, dù sao cũng là ngũ giai Ngự Thú sư, thêm ràng buộc chú ấn cùng Thông Linh sư, chiến lực không thể coi thường.

Còn về Bạch Vũ Hiểu, dù mới là ngũ giai, nhưng đã từng trải qua Bức Tường Hoang Vũ, và kinh nghiệm thực chiến của Gia Cát Thần lại ít ỏi thương cảm, mặc dù đã thành công ký kết với Băng Nha Hải Sư và thức tỉnh chú ấn thứ năm, nhưng để Gia Cát Thần tham gia chiến tranh, trong lòng Bạch Khải vẫn không nắm chắc.

Nếu để Gia Cát Thần lỡ xảy ra chuyện, Gia Cát Tự chắc chắn sẽ tìm hắn liều mạng! ...

Bên cạnh gia tộc Britta.

“Không ngờ chúng ta lại gặp nhau nhanh đến thế, Bạch Khải truyền kỳ.”

Charles - Britta cười tươi, nhanh chóng chào đón Bạch Khải, và khi nhìn thấy bày hải thú rậm rạp phía sau Bạch Khải, nụ cười của hắn càng thêm rạng rỡ.

Hải vực, là nguồn tài nguyên vô tận.

Biển sâu đại liên minh, hiện giờ là tổ chức duy nhất có quyền quản lý những tài nguyên này.

Mà Bạch Khải thì là người duy nhất có thể cùng biển sâu đại liên minh hợp tác trên phương diện dân gian.

Thậm chí, trong mắt Charles, thân phận của Bạch Khải bây giờ còn quan trọng hơn cả thực lực truyền kỳ của hắn.

Có lẽ một ngày nào đó, gia tộc Britta có thể thông qua Bạch Khải mà kết nối với biển sâu đại liên minh, đến lúc đó, thương mại của bọn họ trên biển sẽ được thuận lợi hơn rất nhiều.

“Charles tiên sinh, làm phiền người đặc biệt đến đây.”

Bạch Khải từ đầu Delta nhảy xuống, nhìn bốn cảng xung quanh đã được bố trí chỉnh tề, nói. Để chuẩn bị cho việc chi viện hải thú, bốn cảng của gia tộc Britta cũng đã bị quân đội trưng dụng, nhưng nhìn vẻ mặt của Charles, dường như hắn còn rất mong đợi.

“Không phiền phức, tất cả đều vì liên bang.”

Charles nghiêm mặt, ánh mắt lướt qua bàn tay trái của Bạch Khải, lại hiện lên nụ cười, nói: “Chưa kịp chúc mừng Bạch Khải truyền kỳ, trẻ như vậy mà đã thăng cấp truyền kỳ, chắc chắn là người đầu tiên trong lịch sử liên bang.”

“Charles tiên sinh quá khen.”

Bạch Khải nói: “À đúng rồi, lần này đến đây dù hải thú rất nhiều là sinh vật lưỡng cư, nhưng những hải thú lớn thì vẫn cần Britta gia tộc tổ chức một chút.”

“Yên tâm đi, chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng.”

Charles nhẹ nhàng vuốt cằm, chỉ vào xung quanh đã được dọn sạch bốn cảng, nói: “Nơi này cùng những bốn cảng xung quanh mười cái đều thuộc về gia tộc Britta, đã được dọn dẹp để phục vụ cho các vị đến từ biển sâu đại liên minh.”

“Vậy thì tốt rồi.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu.

“Bạch Khải truyền kỳ, cực khổ rồi!” Một âm thanh vang dội vang lên bên tai Bạch Khải, hắn quay lại nhìn thấy một người đàn ông mặc quân phục hải quân đang tiến đến trước mặt hắn, kính cẩn chào theo kiểu nhà binh.

“Hải quân thượng tướng Hoàng Vươn, đại diện cho toàn thể hải quân, cảm tạ Bạch Khải truyền kỳ đã giúp đỡ!” “Hoàng Tướng quân, người khỏe.”

Bạch Khải đáp lễ, rồi nhìn về phía Băng Túc Hải Sát Vương, nói: “Vậy thì việc bảo vệ đường ven biển này giao cho các ngươi.”

“Yên tâm đi, có chúng ta ở đây, bộ lạc tuyệt đối không thể từ nơi này đến gần nội địa.”

Băng Túc Hải Sát Vương tự tin vỗ ngực, trong khi Bạo Lưu Hồ Kinh bên cạnh càng lộ ra nụ cười dữ tợn, rõ ràng vô cùng mong đợi chiến tranh sắp xảy ra.

“Các ngươi cực khổ rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, từ tình báo mà Cục 13 gửi đến, cùng với những thông tin về việc bộ lạc tồn tại ở khu vực biên giới tây bộ, không ít là động vật sống dưới nước, vì vậy bọn họ hoàn toàn có lý do để tin rằng bộ lạc có thể sẽ khởi động tấn công từ trên mặt nước.

Mặc dù liên bang bây giờ thực lực rất mạnh, nhưng số lượng quân của bộ lạc áp đảo hơn, nếu liên bang phân tán lực lượng thì sẽ có phần khó khăn.

Chính vì vậy, lần này liên bang đặc biệt thỉnh cầu minh hữu hỗ trợ, cùng nhau bảo vệ đường ven biển, đảm bảo hậu phương an toàn.

Sự kết hợp của hải thú với hải quân sẽ khiến cho bộ lạc sống dưới nước muốn tới gần gần như là bất khả thi.

“Hoàng Tướng quân, ta còn muốn xem xét đường biên giới, trước tiên ta xin phép rời đi.”

Sau khi khách sáo đôi ba câu với Hoàng Vườn, Bạch Khải liền bày tỏ ý muốn rời đi, Hoàng Vườn nghe vậy cũng không ngăn cản, tự mình đưa Bạch Khải lên xe.

Truyền kỳ Ngự Thú sư, chắc chắn là lực lượng chống lại hung thú chủ yếu nhất của liên bang, điều này không liên quan đến độ tuổi, thực lực của Bạch Khải khiến Hoàng Vườn phải kiêng nể.

“Charles tiên sinh, có thể cho ta biết tình hình hiện tại được không?” Lên xe, Bạch Khải lập tức đi vào vấn đề chính.

“Cũng giống như thông báo từ chính phủ, bên ngoài biên giới tây bộ đang tập trung một số lượng lớn hung thú, bộ lạc rõ

ràng không có ý định ần núp, hiển nhiên là rất tự tin vào khả năng của mình.”

Trên mặt Charles cuối cùng cũng lộ ra vẻ u sầu, nói: “Nhìn tình hình này, bộ lạc chắc đã hoàn thành việc quán triệt.”

“Chắc là vậy.”

Bạch Khải hơi nhú mày, thực ra không chỉ có tây bộ, các nơi khác của liên bang cũng nhận được tin tức về việc bộ lạc tập trung, mặc dù các vùng khác quy mô không lớn nhưng việc hành động đồng loạt như vậy rõ ràng có ý nghĩa.

“Việc đột nhiên tập trung như vậy, không lẽ là Hắc Long đã khiến lão Lang kia khuất phục?” Bạch Khải rơi vào trầm tư, hẳn đã tự mình trải qua sự nguy hiểm của Hắc Long, cộng thêm mối liên hệ của hắn với Tử Vong bàn tròn, không chừng có khả năng.

Nếu hai thế lực này liên kết với nhau, lần chiến tranh này có thể sẽ khó khăn hơn những gì bọn họ tưởng tượng.

“Không được, phải nói cho thầy một lần.”

Nghĩ vậy, Bạch Khải không còn ngồi im trong xe, trực tiếp triệu hồi Delta, xé rách không gian tiến về phía đường biên giới.

“Charles tiên sinh, làm phiền người đưa bọn họ đến tiền tuyến, ta có việc cần sắp xếp trước.”

“Khải ca, sao mà gấp gấp vậy?” Bị Bạch Khải bỏ lại, Bạch Thu Trà ba người nhìn nhau, Bạch Vũ Hiểu càng tỏ vẻ khó hiểu.

“Chiến tranh không phải nói nửa tháng nữa mới bắt đầu sao? Tại sao lại gấp gấp như thế?” “Bạch Khải hẳn là đã nghĩ đến điều gì đó, muốn sớm chuẩn bị.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Mặc dù liên bang nhất định sẽ làm tốt mọi sự chuẩn bị, nhưng chiến tranh không thể sai lầm gì, sớm lánh khỏi hiểm họa là hành động an toàn nhất.”

Nói rồi, Bạch Thu Trà nhìn về phía chân trời đang có mây đen, như thể đã cảm nhận được sự sinh động, đột nhiên đứng lên, mở cửa xe nhảy lên, triệu hồi Cốt Long đuổi theo Bạch Khải.

“Các người đuổi theo như vậy, thật sự có được không...”

Bạch Vũ Hiểu và Gia Cát Thần thấy vậy nhìn nhau, muốn đuổi theo nhưng thấy bóng dáng của hai người đã biến mất, cuối cùng chỉ còn lại im lặng ngồi trở về. Đuổi theo hai người đó, vẫn là thôi đi...

“Charles tiên sinh, làm phiền ngài đưa chúng ta đi qua...”

“Đó là trách nhiệm của tôi.”

Chương 882:

Khai mạc Liên bang Tây Bộ.

Quân đội.

Bạch Hòa Quang sau khi nghe ý tưởng của Bạch Khải, khẽ vuốt cằm.

“Người nói những chuyện này chúng ta đã điều tra qua, bộ lạc có thể nhanh chóng đoàn kết lại, sau lưng chắc chắn có bóng dáng của Tử Vong Bàn Tròn.”

“Quả đúng là như vậy.”

Bạch Khải hiểu ra, nói: “Nếu Tử Vong Bàn Tròn và bộ lạc đã quyết định phát động chiến tranh, có thể thấy chúng đã có đầy đủ lòng tin để đối phó với liên bang rồi?” “Như vậy, có phải là tử thú không?” “Có lẽ không có gì bất ngờ xảy ra.”

Vương Trần bước vào từ bên ngoài, nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Bạch Khải, cười nói: “May mà bên chúng ta có người, một thiên tài phát minh.”

Nếu Tử Vong Bàn Tròn chỉ dựa vào tử thú để phát động chiến tranh, thì khả năng họ sẽ gặp khó khăn lớn rồi.”

“Vương Truyền Kỳ,” Bạch Khải hơi cúi người, nói: “Thời gian gấp gáp hạn chế, liệu có kịp không?” Bạch Khải không giữ lại Không Tinh Kim phối phương, mà rất hào phóng công bố ra, nhưng với thời gian ngắn như vậy, anh rất lo lắng sẽ không kịp.

“Người là một cơ giới sư mà, đừng xem thường khả năng sản xuất máy móc.”

Vương Trần vỗ vai Bạch Khải, nói: “Còn gần nửa tháng nữa trước khi chiến tranh bắt đầu, như vậy là đủ rồi.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

Hiện tại hắn vẫn chưa tìm ra phương pháp hiệu quả để tiêu diệt virus tử vong, nếu như để tử thú gia nhập chiến tranh, sẽ vô cùng bất lợi cho liên bang.

“Tinh Quang, tình hình phòng ngự ở các địa phương khác thế nào? Ta cần phải biết hình tượng mà Bạch Khải đã dự đoán.”

Bạch Hòa Quang vừa dứt lời, Vương Trần đã ngưng cười, mặt mày nghiêm túc lại.

“Thật ra Dịch Du đã gặp khá nhiều hình tượng, nhưng những hình tượng khác thì thời gian quá lâu, hẳn không thể xác định chính xác.”

“Nói cách khác, hình tượng mà Bạch Khải gặp có thể là có thật.”

Trong mắt Bạch Hòa Quang lóe lên một ánh sáng lạnh, nói: “Ta sẽ lập tức thông báo cho hiệp hội để họ hỗ trợ bố trí tại các địa điểm khác.”

“Vậy là tốt nhất rồi.”

Vương Trần khẽ vuốt cằm, rồi lại quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Đúng rồi Bạch Khải, ngươi đã nghiên cứu ra Tinh Thần vũ trang, có nghĩ đến việc thiết kế một bộ Tinh Thần cơ giáp không? Giống như Thần Tinh mà ta đã thấy?” “Ta thực sự có nghĩ đến, nhưng Không Tinh Kim vốn không có tính chất Tinh Thần, nếu thiết kế thành vũ khí nóng, khả năng sẽ bị ảnh hưởng bởi năng lượng từ vũ khí nóng, và năng lượng tinh thần sẽ nhanh chóng tiêu tán, mất đi hiệu quả ban đầu.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn thấy nụ cười của Vương Trần, đôi mắt xoay chuyển, nói: “Nhưng nếu Vương Truyền Kỳ nguyện ý chỉ điểm cho ta một vài điều, có thể sẽ khả thi.”

“Đương nhiên không vấn đề gì, ta cũng rất hứng thú với hệ thống phù văn của ngươi.”

Nói xong, Vương Trần ôm Bạch Khải kéo về phía phòng thí nghiệm.

“Lão Bạch, nơi này giao lại cho ngươi, Bạch Khải sẽ theo ta đi.”

“Ừm.”

Bạch Hòa Quang không có phản đối mà chỉ lặng lẽ rời phòng, nhìn ba người Bạch Thu Trà đứng ngoài cửa, nói: “Ba người các ngươi đi theo ta, chúng ta sẽ tiến hành một buổi tập huấn ngắn hạn.”

“Tập huấn? Đại bá, đây không phải là muốn đánh...”

Khu khu, đại bá người yên tâm, ta sẽ cố gắng!” ... Ánh nắng từ trên cao tỏa xuống, chiếu rọi trên những vũ khí chiến tranh khổng lồ, phản chiếu ánh sáng lạnh.

Những chiến sĩ bận rộn theo thứ tự chỉ huy súng thú của mình, từng chút một hoàn thiện phòng tuyến.

Hòa bình suốt hai mươi năm, giờ đây chiến tranh đã chuẩn bị bắt đầu lần nữa, nhiều chuẩn bị sẽ tăng cơ hội sống sót cho nhân loại trong cuộc chiến sắp tới.

“Liên bang bố trí nhiều như vậy, bộ lạc bên kia chắc hẳn cũng không thể nào không đến.”

Bạch Vũ Hiểu dựa vào một bệ pháo khổng lồ bên cạnh, nhìn ra xa về tuyến phòng thủ, nói.

“Chắc chắn sẽ đến, nhưng đến bao nhiêu thì thật khó nói.”

Bạch Thu Trà nhìn về bầu trời âm đạm, nói: “Theo thông tin thu thập được, đại quân bộ lạc có lẽ sẽ ở đây.”

“Tốt a...”

Bạch Vũ Hiểu bất đắc dĩ thở dài, sắc mặt thật sự có chút phức tạp.

Khi vừa mới biết thông tin này, hắn rất phấn khởi, thậm chí có chút chờ mong chiến tranh, để thể hiện những gì đã học được tại Bức Tường Hoang Vắng.

Nhưng khi thực sự đến tiền tuyến, cảm nhận được loại áp lực này, Bạch Vũ Hiểu dần dần trở nên lo lắng.

“Không cần lo lắng, so với thế hệ trước, lực lượng chúng ta bây giờ đã mạnh mẽ rất nhiều.”

Thấy vậy, Bạch Vũ Hiểu cười, chỉ lên bầu trời.

Bầu trời xanh thẳm, từng chiếc chiến cơ đang bay lượn không ngừng, và trên những chiếc chiến cơ đó, một bóng người lớn dần hiện ra như thể có thể che khuất cả bầu trời.

Giám sát và máy móc chiến tranh lớn nhất của liên bang.

“Cũng đúng, ít nhất hiện tại ta cũng là ngũ giai Ngự thú sư, còn người khác hai ba giai Ngự thú sư đều lao vào tiền tuyến,

ta sao có thể lùi bước được?” Bạch Vũ Hiểu lập tức phục hồi lòng tin, sau đó nhìn quanh một phen, nói: “Đúng rồi Gia Cát Thần đâu?” Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Ta không rõ, nhưng vừa rồi ta thấy viện nghiên cứu Tiên Hóa Siêu Thần bên kia cũng có người đến, có thể là có việc gì đó.”

“Hừm, Gia Cát Thần kinh nghiệm thực chiến kém chút,确实 không thích hợp ở tuyến đầu.”

Bạch Vũ Hiểu khẽ vuốt cằm, đang định nói gì thì đột nhiên cảm giác dưới chân đất rung động, sau đó nghe thấy một tiếng cảnh báo dồn dập.

“Địch tập! Toàn thể nhân viên, chuẩn bị tác chiến!” Rống! ! ! Hai âm thanh vang lên cùng lúc, bất kể là người đang cảnh giới hay vận chuyển vật liệu, ngay lập tức triệu hồi sủng thú vào vị trí chiến đấu.

“Quả nhiên đã đến rồi!” Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiểu nhìn nhau, đều thấy sự nghiêm trọng trong ánh mắt của đối phương.

Theo dự đoán của Dịch Du, bộ lạc sẽ phát động tấn công vào ngày hôm nay, quân đội liên bang tự nhiên đã chuẩn bị từ sớm, tuy rằng nơi này là hậu phương nhưng vẫn không thể lơ là.

Cả hai đồng thời triệu hồi sủng thú bay lên không trung, họ nhìn thấy từng quả đạn được phóng ra từ dưới đất, bay về phía tây, và mục tiêu chính là bức tường thành đen chằng chịt. Đó không phải là kết quả của hắc khoa học, mà là bởi vô số hung thú chồng chất tạo thành ảo giác.

Thú triều.

Một trận thú triều chưa từng có! Nếu nói cấp SSS thú triều đã hủy diệt một khu vực nào đó, thì trận này chắc chắn nhằm vào mục tiêu hủy diệt nhân loại, cấp SSS trong trận thú triều này cũng chỉ như trò chơi trẻ con mà thôi.

Rầm rầm rầm! Đạn như mưa to thất thường rơi xuống, tiếng nổ lớn che lấp âm thanh gào rú của hung thú, huyết hồng sương mù bốc lên, bao phủ bức tường thành thành màu đỏ.

Nhưng chưa có một làn sóng đạn nào khác tiến đến, từ bên trong thú triều lập tức truyền ra những tiếng gầm gừ phần nộ, và sau đó họ thấy có vài con hung thú bay ra từ đội ngũ, dùng

sức vỗ cánh tạo thành những cơn gió mạnh ngăn chặn đường đi của đạn.

“Cùng kế hoạch giống nhau...”

Một giọng nói thì thầm từ phía sau Bạch Thu Trà truyền đến, hai người quay lại nhìn, thấy một chiếc cơ giáp khổng lồ xuất hiện, và đứng trên bờ vai của nó là Vương Trần.

“Vương Truyền Kỳ, ngài ra ngoài? Bạch Khải đâu?” “Hắn vẫn đang nghiên cứu, có lẽ muốn chờ một chút nữa mới ra.”

Vương Trần đuổi người, nói: “Chúng ta nên quản lý tốt tình hình trước mắt, ta rất tò mò không biết bộ lạc những lão gia hỏa kia có thể chịu đựng được bao lâu.”

Vừa dứt lời, Bạch Thu Trà và mọi người nghe thấy một tiếng kêu rên từ xa truyền tới, lúc này họ quay lại nhìn.

Chỉ thấy đạn vẫn đang lơ lửng giữa không trung, nhưng không có giống như dự đoán là hung thú dẫn dắt bộc phát, mà dọc theo vô số khẩu pháo nhỏ, bắn ra những tia sáng mạnh mẽ, xuyên thủng cơ thể một nhóm lớn hung thú.

“Qua nhiều năm như vậy, hung thú vẫn dùng cách tư duy tương đối tốt.”

Nhìn những vũ khí tầm xa không ngừng rơi xuống thú triều theo đúng kế hoạch, nụ cười trên mặt Vương Trần càng trở nên rực rỡ.

“Quả nhiên liên bang vẫn mạnh mẽ!” Thấy cảnh này, Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiểu đều kích động.

Bất cứ ai, khi nhìn thấy sức mạnh mạnh mẽ của dân tộc mình, cũng sẽ cảm thấy hào hứng.

“Đừng quá tự mãn, chỉ là một chút pháo hôi mà thôi.”

Đúng lúc này, Bạch Hòa Quang đột ngột xuất hiện từ một bên, nhìn vào phía thú triều không ngừng tiến tới, nói: “Chúng ta nên vào thẳng chủ đề, kéo dài không có lợi cho chúng ta.”

“Yên tâm, đã chuẩn bị xong.”

Vương Trần búng tay, vài cột sáng từ trên trời rơi xuống, vô tình bao phủ thú triều, ban đầu bầu trời tối tăm bỗng trở nên rõ ràng.

Nhưng chưa kịp để Bạch Vũ Hiểu mấy người cảm thán, mặt đất bỗng nhiên nứt ra, một con hung thú khổng lồ từ dưới đột phóng ra, trực tiếp phá hoại hơn phân nửa vũ khí, nổ tung và rơi xuống mà không thương tổn nhiều.

“Bán Thần hung thú, Phá Cảnh Chuột Núi, bộ lạc vậy mà lại phải con này ra châu châu.”

“Đừng giả bộ, ngươi không phải đã sớm dự kiến điều này sao?” Bạch Hòa Quang hừ lạnh một tiếng, chân phải nhẹ nhàng giẫm xuống, Cửu U Minh Tước lập tức biến to, hóa thành một tia ô quang lao tới Phá Cảnh Chuột Núi phía trước, không nói một lời nào đẩy nó bay ra xa.

“Có cần gấp gáp như vậy không, tốt nhất nên chờ cho ta sắp xếp xong rồi phát huy tác dụng.”

Vương Trần thấy vậy chỉ nhún vai, nhìn vào từng con từ Phá Cảnh Chuột Núi đột kích vào tuyến phòng ngự, ánh mắt lộ ra một tia trêu chọc.

“Quả nhiên cho dù dã thú có tiến hóa thì vẫn chỉ là dã thú, đánh lâu như vậy, cũng chẳng phát hiện ra xung quanh không có lấy một người.”

Vừa dứt lời, từng cột kim loại cao vài trăm thước, đường kính hơn mười mét đâm lên từ lòng đất, trải rộng ở con đường mà hung thú phải đi qua.

Sau đó chưa kịp để hung thú tiếp cận, một tia laser chính xác từ các cột kim loại phát ra, trực tiếp cắt đứt những hung thú tiếp xúc với chúng.

Và những dây nhỏ này, chỉ trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ chiến trường, không phân biệt mặt đất hay không trung, chỉ cần không vượt qua phạm vi bao phủ của cột kim loại, hung thú đều bị chém thành nhiều mảnh. Đó chính là mạng lưới chuyên dụng, địa võng! “Cái này...”

Tại sao ta cảm thấy mình như không phát huy tác dụng vậy?” Bạch Vũ Hiểu hoàn toàn không ngờ khả năng của mạng lưới, khiến hắn không khỏi cảm thấy tâm trạng sa sút.

“Cả nghĩ quá rồi, chiến tranh chỉ mới bắt đầu.”

Vương Trần lắc đầu, sau đó ngồi xuống vị trí lái Thần Tinh, bay về phía trước.

Một đợt hung thú lại tiếp tục ập xuống.

Chương 883:

Vương bài đương nhiên là cuối cùng ra sân Nhìn thấy cùng với một con Đại Bằng chiến đấu, Thần Tinh, Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiệu tựa như vừa tỉnh lại từ giấc mộng.

Khi họ nhìn thấy quân đội lần lượt từ tuyến phòng vệ xông ra, cũng theo đó tham gia chiến đấu.

Sau khi trải qua hàng loạt đợt tấn công bằng đạn đạo, cộng thêm thiên la địa võng đã quét dọn, số lượng hung thú giảm đi một cách rõ rệt.

Hậu phương tiếp tục có quân viện chạy tới, nhưng không còn dám tụ tập lại một chỗ như trước, mà chủ động kéo rộng chiến tuyến. Điều này cũng đang diễn ra ở bên trong liên bang.

Trước mắt là từng cỗ máy móc hệ thú sủng di chuyển theo hàng lối, tựa như một làn sóng bạc, ứng phó với sự tấn công của đàn thú.

Những hung thú không lồ không hề có ưu thế nào trước những cỗ máy chiến tranh này, mà bị đánh bại một cách dễ dàng.

Chúng hung hãn và liêu lĩnh, phối hợp nhịp nhàng. Đây chính là ưu thế lớn nhất của máy móc sinh vật so với các sinh vật khác, và liên bang rõ ràng muốn phát huy ưu thế này tới mức tối đa.

Tuy nhiên, sức mạnh của hung thú cũng không chỉ có ở đây.

Những hung thú ở hậu phương đều không phải là những kẻ yếu ớt ban đầu mà có thể sánh ngang, và sau một khoảng thời gian rồi ren ngấn ngủi, ngay lập tức xuất hiện vài con Đế Hoàng sinh vật, ý định phá vỡ làn sóng máy móc.

“Đây là lãnh địa của nhân loại, các ngươi hãy ngoan ngoãn rút lui!” Giọng nói lạnh lùng vang vọng trong tai mấy con Đế Hoàng hung thú, nhưng chưa kịp nhìn thấy rõ hình dạng của người đến, thì chúng đã cảm thấy một luồng sáng xanh vọt qua và ý thức của chúng lập tức rơi vào bóng tối vĩnh viễn.

“Ôi, Trà ca, ngươi có phải hơi cường điệu quá không, mới chỉ trong vòng ba giây đã xử lý ba Đế Hoàng?” Bạch Vũ Hiệu

thấy vậy không khỏi kinh ngạc, nhìn về phía người mặc giáp xanh trắng, tay cầm hai thanh trường kiếm Bạch Thu Trà, nói.

“Ít nói nhảm đi, nhanh chóng tiêu diệt bọn chúng.”

Ánh mắt Bạch Thu Trà lạnh lùng, vũ khí trong tay đột nhiên biến hình, trở thành hai viên đầu lâu Cốt Long, bắt đầu phun ra năng lượng.

Một viên phun ra là hơi thở của Rồng, viên còn lại phun ra là sét đánh.

Bạo lôi - xương cốt, hình thái song trọng võ trang! “Được đó.”

Bạch Vũ Hiểu thấy thế không còn tốn thời gian, lập tức triệu hồi U Linh Long và nguyên tố Hỏa Long.

Chỉ trong chớp mắt, một con Cự Long toàn thân bốc cháy với ngọn lửa xanh lam xuất hiện giữa không trung, sau đó lao thẳng vào đàn thú.

Một đường lửa màu lam vạch phá bóng tối, cùng với tiếng gào thét thê lương của hung thú, ngọn lửa này vẫn tiếp tục lan rộng.

Sự kết hợp giữa U Linh Long và nguyên tố Hỏa Long, cộng thêm thiên phú hỏa hóa của Bạch Vũ Hiểu, ngọn lửa màu xanh lam này đốt cháy một cách mãnh liệt, thiêu đốt nội tạng và linh hồn của hàng loạt hung thú.

Sự xuất hiện của hai người đã giải tỏa áp lực cho quân đoàn máy móc, trong khi những Ngự Thú sư khác cũng ào ào gia nhập vào đội ngũ của Bạch Thu Trà, không ngừng mở rộng ưu thế.

Chỉ sau một thời gian ngắn, cán cân chiến thắng bắt đầu nghiêng về phía liên bang.

“Thật không thể tin được, bị mấy đứa trẻ ngăn cản, liên bang đã không còn người sao?” Đúng lúc này, một giọng nói tráng kiện từ xa truyền đến, ngay sau đó là âm thanh nặng nề của bước chân.

Bạch Thu Trà và những người khác ngẩng đầu nhìn lên, thấy một con quái vật toàn thân lấp lánh như kim loại đang lao thẳng về phía họ.

“Truyền kỳ hưng thú, cự kim giống như!” Mắt Bạch Thu Trà chợt lóe sáng, lúc này chuyển hình thái trở về nguyên thân Cốt Long, đồng thời triệu hồi một chú ấn ràng buộc, ngưng tụ Lam Long chi thân.

“Bạch Thu Trà, ngươi mau rút lui, truyền kỳ sinh vật không phải các ngươi có thể đối phó.”

Đúng lúc này, một thân ảnh đột ngột xuất hiện bên cạnh Bạch Thu Trà, chắn sau lưng nàng.

Một con tê giác bị nham thạch bao bọc tiến thẳng về phía cự kim.

Chương 884:

Vương bài cuối cùng chính thức ra sân Trong một khoảnh khắc, Ngô Khắc, dựa vào quân đội truyền kỳ Ngự Thú sư, đã lên tiếng.

“Ngô Khắc, cảm ơn.”

Nhìn thấy truyền kỳ xuất hiện, Bạch Thu Trà nhẹ nhàng thở ra.

Dù Cốt Long có chút đặc biệt, nhưng việc đối đầu với Đế Hoàng đánh truyền kỳ có lẽ là quá sức.

Oanh!! Thiết Nham Tê và cự kim va chạm với nhau, sức mạnh khủng khiếp thổi bay những con hung thú trong đội quân máy móc xung quanh, tạo ra một khoảng trống lớn giữa không trung.

Dù mạnh mẽ, cự kim vẫn bị ngăn lại.

“Kế tiếp sẽ là cuộc chiến giữa các truyền kỳ, các người đi chỗ khác hỗ trợ đi.”

Ngô Khắc vỗ vai Bạch Thu Trà rồi chỉ huy đội quân máy móc chuyển sang khu vực khác.

Cuộc chiến giữa các truyền kỳ không phải là nơi cho những sinh vật bình thường tham gia, ở lại đây chỉ thêm rắc rối.

Nhưng chưa kịp đề Bạch Thu Trà đáp lại, nàng đã thấy hai con truyền kỳ hung thú từ trong thú triều xông ra, phối hợp với cự kim, đồng thời tấn công về phía Thiết Nham Tê.

“Đáng ghét, sao có thể tập trung nhiều truyền kỳ hung thú như vậy!” Ngô Khắc thầm mắng, lập tức triệu hồi tháp bí cảnh, năng lượng khổng lồ hòa quyện với Thiết Nham Tê, tạo thành một Kim Chung Tráo bảo vệ nó. Đông đông đông! Ba tiếng nổ liên tiếp vang lên, ba con truyền kỳ hung thú tấn công bị Thiết Nham Tê chặn lại, nhưng cũng nhận phải không ít thương tổn.

Tuy nhiên, tình trạng của Thiết Nham Tê rõ ràng không tốt, nó từ việc đối đầu trực diện chuyển sang phòng thủ, chăm chú theo dõi ba con truyền kỳ hung thú.

“Ngô Khắc, cần chi viện, số lượng truyền kỳ hung thú vượt xa dự đoán của chúng ta.”

“Đừng nói, tình hình của chúng ta cũng tương tự!” “Đáng ghét, bộ lạc này thực sự đã xả hết vốn liếng!” Tiếng nói từ bộ đàm truyền đến, sắc mặt Ngô Khắc càng ngày càng khó coi. Để tránh sơ hở, họ kéo dài chiến tuyến, mặc dù số lượng truyền kỳ khá nhiều, nhưng so với bộ lạc rõ ràng vẫn còn thiếu.

“Lần này thật sự muốn chơi đến cùng!” Ngô Khắc nghiêm mặt, trán nổi gân xanh, rõ ràng đã kích hoạt thiên phú, trong khi Thiết Nham Tê bắt đầu thi triển những đòn mạnh hơn.

Tuy nhiên, ưu thế về số lượng vẫn không thể xoay chuyển cục diện, những cuộc tấn công từ quân đoàn máy móc hung thú liên tục làm Ngô Khắc phân tâm, khiến Thiết Nham Tê từng bước rơi vào thế hạ phong.

Ngay khi Ngô Khắc định cầu viện từ phía sau, hần bỗng thấy ánh sáng lóe lên bên cạnh.

Một con Lam Long đột nhiên xuất hiện, và bầu trời lập tức tạo thành những cơn gió mạnh mẽ tấn công ba con truyền kỳ hung thú. Đối mặt với cơn tấn công điên cuồng của Lam Long, ba con truyền kỳ hung thú buộc phải tạm ngừng cuộc tấn công, chuyển hướng sang Lam Long.

Khi nhận ra thân phận của nó, chúng tạm thời dừng sờ, nhưng ngay sau đó, khi phát hiện ra khí tức của đối phương, lại khôi phục vẻ mặt tự tin.

“Chỉ là một con Cự Long Đế Hoàng, khiến ta giật mình.”

Cự kim hừ lạnh, chủ động chống lại đòn tấn công.

“Đừng coi thường, con Lam Long này khiến ta có cảm giác rất kỳ lạ, có vẻ không yếu như chúng ta tưởng.”

Đàn hung thú bên kia cũng tỏ ra cảnh giác.

“Đừng nói nhảm, các người xử lý con tê giác này, ta sẽ đối phó với con Lam Long!” Một con Ong Không Lồ không chút do dự ra quyết định, lập tức thay đổi mục tiêu hướng tới Lam Long, trong khi Bạch Thu Trà không chút sợ hãi, cười Lam Long đối mặt chiến đấu.

Thấy cảnh này, trong mắt Ong Khổng Lô lóe lên vẻ khinh bỉ.

Sự chênh lệch giữa sinh vật Đế Hoàng và truyền kỳ rất lớn, nếu không vì lý do nhanh chóng kết thúc trận chiến, và cũng bởi vì thân phận của Lam Long, hắn có thể đã không coi đối phương ra gì.

Tuy nhiên, ý nghĩ này chỉ chợt lóe lên rồi nhanh chóng bị Ong Khổng Lô gạt bỏ.

Chương 885:

Vương bài đương nhiên là cuối cùng ra sân Bạch Thu Trà, với vẻ mặt nghiêm túc, đang điều động hai loại phép chú: Thông Linh chú ấn và Ràng Buộc chú ấn, kết hợp sức mạnh của chúng vào cơ thể Lam Long.

Lam Long bỗng nhiên mở rộng kích thước, tỏa ra khí tức mạnh mẽ, đuổi sát những sinh vật huyền bí khác.

Sau đó, trước ánh mắt hoảng sợ của Ong Không Lồ, một luồng hơi thở rồng rực rỡ bảy màu từ miệng Lam Long phun ra, kết hợp các sắc thái khác nhau lại với nhau, tạo ra sức mạnh chưa từng thấy trước đây, bao trùm toàn bộ cơ thể Ong Không Lồ.

Nhưng hơi thở rồng không chỉ dừng lại ở đó; sau khi bao phủ Ong Không Lồ, nó tiếp tục khuếch tán, ảnh hưởng tới nhóm thú hung ở phía sau.

Một vài con thú thậm chí không kịp kêu la đã bị thiêu cháy thành tro bụi.

Lam Long, người bảo vệ nguyên tố, hơi thở của nó gần như mang theo đặc tính gây tổn thương, bất kể là đối với loại hung thú nào, đều có sức mạnh khắc chế tuyệt đối.

“Trà ca uy vũ!” Bạch Vũ Hiểu tránh thoát khỏi đòn tấn công bất ngờ của một con thú, cô hò reo trong không khí, trong khi Ngô Khắc ngơ ngác nhìn vào cuộc chiến trước mắt.

Giới trẻ ngày nay đều mạnh mẽ đến vậy sao? Việc vượt cấp chiến đấu thế này có quá đáng không? Hừ ~ Lúc này, một âm thanh xé gió vang lên; Lam Long ngay lập tức ngừng phun hơi thở rồng và né cây gai nhọn, Ong Không Lồ nhân cơ hội đó thoát ra, nhìn Lam Long với vẻ vẫn còn kiêu kỳ.

“Không ngờ người có thể làm tổn thương ta, nhân loại quả thật là một chủng tộc nguy hiểm.”

Ong Không Lồ nhìn thân thể đen tím của mình, trong mắt tràn đầy sát khí, và cùng hai ba con thú truyền kỳ còn lại, họ không còn giữ kẽ, quyết định toàn lực tấn công để tiêu diệt nhân loại.

Trong khi đó, Bạch Thu Trà đã thở hồng hộc, có vẻ như bất kỳ lúc nào cũng có thể thoát khỏi trạng thái Lam Long.

Thấy tình hình này, Ong Khổng Lô không hề chần chừ, một lần nữa phun ra một cây gai nhọn, xuyên qua từng lớp phòng ngự và nhắm thẳng vào Bạch Thu Trà.

Trong khi đó, Bạch Hòa Quang và Vương Trần vẫn đang chiến đấu với một con hung thú bán thần.

“Chỉ còn cách đánh cược một lần nữa!” Bạch Thu Trà lắc đầu, trán bất ngờ trở nên đỏ hồng, khí tức của Lam Long bắt đầu thay đổi, uy quyền của nó thậm chí ảnh hưởng đến các hung thú ở dưới, khiến chúng không tự chủ được mà lùi lại.

Thông Linh chú ấn, giải phóng sức mạnh! Đây là một trong những khả năng của Thông Linh sư, có thể cưỡng ép giải khai phong ấn năng lượng từ Cốt Long, thu được sức mạnh ở cấp độ cao hơn.

Nhưng việc phát huy sức mạnh mà cơ thể không thể chịu đựng nổi dĩ nhiên là có cái giá, mà lúc này Bạch Thu Trà không còn thời gian để lo lắng về điều đó.

“Đừng gấp, nếu có di chứng gì thì thầy sẽ trách ta.”

Giọng nói quen thuộc vang lên bên tai Bạch Thu Trà, khiến tâm trạng cô ngay lập tức buông lỏng, và cô liền giải trừ toàn bộ trạng thái đang căng thẳng.

“Người đến trễ quá.”

“Vương bài đương nhiên là muốn xuất hiện vào thời điểm cuối cùng mà ~” Bạch Khải từ trong không gian xuất hiện, không nhìn thẳng vào Ong Khổng Lô, mà quay về hướng xa xăm.

“Chiến trận này, quả thật lớn lao a ~” “Truyền kỳ Ngự Thú sư? Hừ, tự nguyện đến cửa tìm chết!” Khi Ong Khổng Lô thấy Bạch Khải xuất hiện, không chút bối rối, nó dẫn tốc độ lên, định tấn công Bạch Khải.

Nhưng đột nhiên, một bóng đen như chớp lóe lên, khiến thân thể nó lảo lộn không thể kiểm soát và rơi xuống dưới.

“Đó là...”

cái gì?” Ông Khổng Lô đầy nghi hoặc, chỉ thấy một người cầm trường kiếm, bóng dáng màu đen xuất hiện bên cạnh Bạch Khải, trong khi trước mặt họ, một xác Ông Khổng Lô không đầu từ từ rơi xuống.

Nó, đã bị tiêu diệt.

Chương 886:

Thiên tai giáng lâm! Truyền kỳ Ong Khổng Lồ đã bị tiêu diệt, khiến cho cả nhóm sinh vật truyền kỳ ở đây đều ngỡ ngàng.

Ngô Khắc không thể tìm nổi lời để diễn tả sự kinh ngạc của mình.

“Bạch Khải?” Ngô Khắc, một người nổi tiếng trong liên bang, đương nhiên đã từng nghe qua cái tên Bạch Khải, đặc biệt là vì cậu ta là người trẻ tuổi nhất trong số các Ngự Thú sư.

Tuy nhiên, Ngô Khắc không ngờ rằng một người mới chỉ thăng tiến đến truyền kỳ hơn một tháng, lại có thể dễ dàng tiêu diệt một đầu truyền kỳ hung thú.

“Thế hệ trẻ bây giờ, đúng là không thể tưởng tượng nổi...”

Ngô Khắc thở dài, nhưng không để ai xung quanh nghe thấy, bởi vì mọi người đã hoàn toàn bị thu hút bởi màn trình diễn ấn tượng của Alpha.

“Alpha, hãy nhanh chóng giải quyết hai đầu truyền kỳ hung thú kia đi.”

Bạch Khải nhìn xuống nơi đang diễn ra cuộc chiến giữa Thiết Nham Tê và hung thú có sừng bên cạnh.

Ken kết ken kết. (Được, lão đại.) Alpha gật đầu, rồi ngay lập tức biến mất khỏi chỗ của hắn.

Tốc độ của Alpha nhanh đến mức không ai kịp phản ứng.

Dù đã chứng kiến cái kết thảm hại của Ong Khổng Lồ, cả hai người hung thú lúc này cũng không thể tưởng tượng điều gì sắp xảy ra, ngay khi thấy Alpha biến mất, họ liền kích hoạt kỹ năng phòng ngự mạnh nhất.

Hai đầu hung thú này tỏ ra rất cứng cáp với thân hình đồ sộ, họ đều có sức mạnh và phòng ngự cao.

Nhưng mà, trước sức mạnh ánh kim lấp lánh từ Alpha, một đòn kiếm chém của Tịch Diệt chi kiếm đã gọn ghẽ phá vỡ hàng phòng ngự ấy và lấy đi mạng sống của họ.

Chỉ trong chốc lát, ba đầu truyền kỳ hung thú đã bị xử lý toàn bộ.

Ngay cả Bạch Thu Trà và Bạch Vũ Hiểu, những người đã quen với khả năng phi thường của Bạch Khải, cũng cảm thấy chấn kinh.

“Khải ca, ngươi thật sự ngày càng phi thường đấy!” Bạch Vũ Hiểu quay lại bên cạnh Bạch Khải, nói: “Sao ta thấy ngươi dường như mạnh mẽ hơn cả cha của ta ấy nhỉ?” “Đừng! Câu này không thể nói lung tung.”

Bạch Khải nghe xong lập tức lắc đầu.

Vấn đề mạnh hay không không phải điều quan trọng, nhưng nếu Bạch Đồng Trần biết được thì cuộc sống bình yên của hắn xem như không còn nữa.

“Vừa rồi cảm ơn ngươi, Bạch Khải.”

Bạch Thu Trà uống một bình dược tề và từ từ thở ra.

“Chỉ là một cái nhấc tay thôi, nhưng ngươi tiêu hao sức lực quá nhiều, rất nguy hiểm.

Dù sao, sức mạnh của giới truyền kỳ không thể so sánh với những cái khác.”

Bạch Khải vỗ vai Bạch Thu Trà, nhìn sang Bạch Hòa Quang và Vương Trần đang trong trận chiến với một đầu bán thân hung thú, rồi nói: “Ta đi hỗ trợ một chút, còn các ngươi hãy bảo vệ tốt chỗ này.”

Nói xong, Bạch Khải không chờ ai trả lời, vung tay triệu hoán ra sáu đầu sủng thú còn lại.

“Đã lâu không có một trận đánh lớn như thế, mọi người hãy chơi thật vui nhé!” A ô a ô! (Bản ông đã cảm thấy đói bụng, lần này nhất định phải cho các ngươi thấy được sức mạnh của bản ông!) Beita mừng rỡ, bất kể kế hoạch của Bạch Khải là gì, cậu ta nhanh chóng triệu hồi Bất Hoại Kim Thân, cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao gia nhập vào bày thú.

Sau thời gian dài huấn luyện, Beita đã trở thành một chiến binh cực kỳ mạnh mẽ với kỹ năng thuần thục và sức mạnh vô cùng ấn tượng.

Một đường vung đao, máu thịt hung thú văng ra, bọn chúng không một ai có thể phản kháng.

Tuy nhiên, số lượng hung thú quá nhiều.

Mặc dù Beita tấn công ngày càng nhanh, nhưng cuối cùng cậu vẫn bị đám hung thú bao vây.

“Những kẻ này thật liều lĩnh, nếu cứ tiếp tục như vậy thì có lẽ sẽ gây ra rắc rối cho ta.”

Shuke bất đắc dĩ nhìn Beita đang mải mê tấn công, chợt mười hai phù văn hiện ra, hóa thành ánh cầu bay ra.

Khi rơi xuống mặt đất, chúng đã trở thành mười hai đầu thủ hộ thú.

Sự xuất hiện của thủ hộ thú đã nhanh chóng giảm bớt áp lực cho Beita, và khi những máy móc sứ đồ xuất hiện, tình hình bỗng dưng thay đổi.

Những hung thú trước đó đã ngã xuống, lại bị những con hung thú mới xông lên tấn công lại Beita.

“Quân đoàn lưu, Shuke đúng là một chuyên gia!” Bạch Khải nhìn thấy cảnh tượng này, gật đầu hài lòng.

Nhưng Ngô Khắc không kìm được mà nhắc nhở: “Bạch truyền kỳ, số lượng hung thú dường như vượt qua tính toán của chúng ta một chút, nếu người muốn quân đoàn đối kháng thì vẫn nên để chúng ta quân đội làm đi.”

“Cảm ơn, nhưng bọn họ cũng có thể đảm đương.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn những máy móc sứ đồ xung quanh đang bị hung thú xé nát, nhưng không hề tỏ ra lo lắng.

Ngô Khắc thấy vậy muốn khuyên thêm vài câu nữa, nhưng lại thấy một con Husky đột nhiên rơi xuống ba tòa tháp cao.

Ba tòa tháp này tựa như gắn kết với nhau một cách hoàn hảo.

Một tòa có màu bạch kim, khi vừa xuất hiện đã phát ra sức hút mạnh mẽ, nuốt chửng tất cả hung thú quanh đó. Đồng thời, một tòa tháp ám kim cũng bắt đầu phát động, các ký hiệu trên thân tháp lấp lánh, kéo các linh hồn lại gần.

Sau đó, hai tháp cao cũng bắt đầu lắc lư, như muốn tập hợp lại một đồ vật bên trong tòa tháp kim sắc.

A ô! ! ! Khi Beita thét lên một tiếng sói tru, tháp bạch kim đột ngột mở ra một cổng truyền tống lớn.

Từng đầu máy móc sứ đồ khác nhau một lần nữa xuất hiện, tham gia vào cuộc chiến.

“Một tháp tạo xác, một tháp Ngưng Hồn, một tháp mở linh, mặc dù hơi vội vã, nhưng hiệu quả của Tam Sinh tháp lại tốt hơn mong đợi.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, Hắc Bạch đã truyền thụ phương pháp chế tạo Song Tử tháp cho Shuke, và giờ Shuke đang rất nỗ lực, dựa vào khả năng của mình để chế tạo ra Tam Sinh tháp của riêng họ.

Chỉ cần mở ra Tam Sinh tháp, nó có thể tự động thu thập thi thể hung thú xung quanh, nguyên liệu kim loại, linh hồn và các loại tài liệu khác, sau đó chế tạo ra máy móc sứ đồ mới.

Bằng cách sử dụng những gì thu được từ việc tiêu diệt hung thú, Husky chỉ tốn năng lượng của mình, và với chiến thuật hiệu quả như thế này, Bạch Khải chỉ muốn nói, xin hãy gọi ta là “tiết kiệm và hiệu quả”! “Ôi, Khải ca người dự định một mình đảm nhận trận chiến này à?” Bạch Vũ Hiệu lúc này đã hết cách, thậm chí thu hồi ngay U Linh Long, nếu không phải do tình huống không đúng, cậu ta đã định mang theo một túi hạt dưa ra để nhâm nhi rồi.

“Người nghĩ nhiều rồi, trận chiến nào dễ dàng như vậy.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn về phía những sủng thú khác.

Nhóm sủng thú lập tức hiểu ý, mỗi con chọn cho mình một hướng để xông ra.

Tốc độ nhanh nhất đương nhiên là Delta, chỉ thấy Delta xé rách không gian, xuất hiện giữa bầy hung thú. Áp lực mạnh mẽ từ Đông Phương Long tộc ngay lập tức khiến một số hung thú ngã nhào.

Chưa kịp phản ứng, Delta với những móng vuốt như lưỡi dao đã xé nát nhiều hung thú xung quanh.

Sau đó, bên lưng Delta bỗng hiện ra một dòng sông thời gian.

Tùng con hung thú đến gần hấn ngay lập tức trở nên già yếu, rõ ràng là đã bước vào trạng thái của những kẻ đã lão hóa.

Không chỉ vậy, ba con Thần Long màu đen giống Delta từ trong dòng sông thời gian bay ra, làm cho xung quanh càng thêm hỗn loạn.

Nhưng Delta dường như vẫn chưa cảm thấy hài lòng với hiệu suất của mình.

Bản thể của hấn và dòng thời gian đột ngột tụ lại tạo thành một mặt gương, rồi chiếu ra hình ảnh của hấn.

Khi mặt gương vỡ ra, bốn con Delta lại xuất hiện.

Hư không thợ săn - không gian phản chiếu trong gương.

Tám đầu Cự Long bay lượn, sức mạnh thời gian không gian tùy ý múa may, và thể lực của Delta thậm chí vượt qua cả Ngô Khắc và Thiết Nham Tê. Đám hung thú thậm chí còn chọn va chạm vào những sinh vật truyền kỳ khác, cũng không muốn gần gũi Delta.

Kết phốc kết phốc! (Delta thật mạnh, Gamma cũng phải cố gắng hơn nữa!) Thấy vậy, Gamma bắt đầu nghiêm túc lên, sử dụng cả cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu, phân thân Thủy Nguyệt liên tục tách ra từ cơ thể hấn, xuyên qua hai cánh cửa, biến thành Thiên Sứ và Ác Ma, lao vào bầy hung thú.

Chỉ trong chốc lát, Thánh Quang và tà năng hòa quyện, hung thú bất kể ở trên không hay dưới mặt đất đều bị gamma phân thân tấn công đến mức hỗn loạn.

Những kẻ muốn sử dụng kỹ năng tầm xa công kích Gamma, cũng chỉ có thể biến thành thực phẩm bổ sung năng lượng cho Gamma, giúp cậu ta tạo ra nhiều phân thân hơn nữa.

Chỉ trong khoảnh khắc, số lượng phân thân của Gamma đã vượt qua cả máy móc sứ đồ.

“Đã như vậy, thì ta cũng không thể lười biếng được.”

Trùng Thảo thấy vậy cũng phát ra một tiếng rít dài, chín đầu Trùng Long với hình dáng khác nhau đồng thời xuất hiện bên cạnh, cùng nhau tấn công hung thú.

Kim hệ - Kiến Long; Mộc hệ - Hồ Điệp Long; Thủy hệ - Chuồn chuồn Long; Hỏa hệ - Muôi gỗ Trùng Long; Thổ hệ - Độc giác tiên Long; Phong hệ - Bọ Ngựa Long; Lôi hệ - Bọ cạp Long; Quang hệ - Ong mật Long; Âm hệ - Con rết Long.

Chín đầu Long bình hiện lên khí thế mạnh mẽ cùng với Trùng Thảo, càng làm cho sức mạnh của họ thêm cường đại.

Huyết long trên đầu Trùng Thảo cũng bắt đầu trở nên lớn hơn.

Dưới ánh sáng mặt trời, những hung thú bị chiếu rọi ngay lập tức cảm thấy suy yếu, ý chí của chúng nhanh chóng tan biến, rơi vào giấc ngủ.

Thế nhưng cơ thể chúng vẫn không ngừng lại, mà trái lại bắt đầu tấn công những đồng bạn bên cạnh.

Những hung thú mạnh mẽ cố gắng phản kháng cũng đã bị những vệ binh sớm chuẩn bị đánh bại trong nháy mắt.

Những con lẻ tẻ còn sót lại sẽ nhanh chóng bị ánh mắt to lớn màu đen phía sau Trùng Thảo làm cho hoảng hốt, biến thành những khối lỗi nghe theo Trùng Thảo.

Sột soạt sột soạt ~ (Đến lượt mình rồi đây~) Jetta ném bình dược trong tay đi, khuôn mặt hiện lên sự nguy hiểm màu đỏ.

Sau lưng Nguyên Tổ bảo châu lấp lánh, năng lượng nguyên tố trong không khí lập tức tụ lại.

Chỉ trong chốc lát, bão tuyết, sóng thần, lôi bạo, núi lửa...

Những điều này không thể đồng thời xảy ra ở đây, nhưng lại xuất hiện cùng lúc như thể đang mang tới tai họa thiên nhiên.

Năng lượng điên cuồng bất ngờ nuốt trọn những hung thú, khiến cho chiến trường ồn ào bỗng trở nên trống rỗng.

Mọi người trong nhóm sủng thú không chỉ bị hoảng sợ, mà ngay cả những hung thú cũng không thể không dừng lại tấn công.

Nhưng sau đó, ánh mắt họ bỗng trở nên hoảng hốt.

Chỉ thấy trên bầu trời, không biết từ khi nào xuất hiện một tòa Thiết vương tọa được tạo thành từ những thanh kiếm, ngòi trên đó là Alpha với vẻ mặt tự tin, trong tay nắm chặt thanh kiếm nhìn xuống bên dưới. Đột nhiên, ba đầu hung thú vừa bị

Alpha chém giết đứng dậy, không khéo nổi lại đầu mình, rồi
thản nhiên tiến về phía những đồng bạn đã từng của mình.

Phía sau chúng, từng đầu vong linh từ dưới đất bò dậy, gia
nhập vào hàng ngũ ba đầu truyền kỳ hung thú.

Vong linh thiên tai.

“Máy móc, Trùng tộc, vong linh...

Ta thật sự đã tập hợp đủ mọi thiên tai rồi...”

Chương 887:

Thú nhân vĩnh viễn không làm nô! Sáu con sủng thú tuyệt sắc ấy đã khiến tất cả mọi người đứng ngẩn ra tại chỗ.

Dù là vong linh Thiên tai với tốc độ tấn công nhanh nhất hay là máy móc sứ đồ, hoặc là những đội quân ký sinh mở rộng nhanh chóng, đều đã phải mạnh mẽ đối phó với sự tấn công của hung thú.

Phải biết rằng, dù phải trải qua thiên la địa võng với hai loại vũ khí hủy diệt lớn nhất, bộ lạc vẫn không hề ngừng lại, thậm chí số lượng hung thú còn ngày càng tăng lên.

Không ngờ rằng Bạch Khải lại có thể tự mình sử dụng những sủng thú này để phát triển một lực lượng đủ sức chống lại trận thú triều trong thời gian ngắn.

Không chỉ vậy, không chỉ riêng những con thú yếu kém ấy, Delta, Gamma và Jetta - ba con sủng thú mạnh mẽ - đã quét sạch một số lượng lớn hung thú, khiến cho tình thế hoàn toàn khác biệt so với những đồng đội khác.

“Người ta thường nói, một người thành quân, không ngờ Bạch Khải đây lại muốn xây dựng sáu quân từ sáu sủng thú?” Ngô Khắc ngơ ngác nhìn Alpha và các sủng thú liên tục chiến đấu, thậm chí hắn còn quên mất rằng những sủng thú này đang sử dụng sức mạnh của Thiên tai trong lịch sử nhân loại.

“Càng nghĩ, ta càng thấy quyết định đến đây của mình là sai lầm...”

Bạch Vũ Hiểu và Bạch Thu Trà nhìn nhau, ban đầu họ đến đây với mong muốn gây dựng sự nghiệp vì hòa bình nhân loại, nhưng Bạch Khải lại làm được điều mà họ không thể.

Bạch Vũ Hiểu bỗng nhiên cảm thấy mình giống như chỉ đang kéo chân sau cho người khác.

Nếu đã biết như vậy, chi bằng ở lại thành phố, quét dọn những hung thú ngoài kia.

“Ta lại không nghĩ vậy, có một mục tiêu để theo đuổi chẳng phải tốt hơn sao?” Bạch Thu Trà lắc đầu, ánh mắt lóe lên sự

rực rỡ, những phù văn trên mu bàn tay cũng từ từ hiện ra.

“Truy đuổi...”

” Bạch Vũ Hiểu nhìn đoàn sủng thú đang hoành hành của Bạch Khải, khoe miệng giật giật. Để có thể theo đuổi tên biến thái này, e rằng chỉ có Bạch Thu Trà mà thôi.

Không, hắn còn nghi ngờ rằng khi Bạch Thu Trà tiến hóa lên cấp độ truyền kỳ, có khi Bạch Khải đã theo kịp bá bọn họ rồi.

“Để A Trà đi truy đuổi, ta thì không được.

Mỗi ngày nhìn hắn có khả năng đi khiêu chiến phong hào truyền kỳ.”

“Không đúng, rõ ràng để Khải ca độc hành đạt phong hào truyền kỳ đó, cái gì? Thiên tai truyền kỳ?” Đúng lúc này, một tiếng rống ngâm vang vọng chiến trường, mọi người đồng loạt quay đầu lại, nhận ra từ xa, một con rồng người với chiếc thương dài đã gia nhập chiến trường.

Và sau lưng con rồng ấy, là vô số thú nhân không thể đếm xuể! Những thú nhân này có đủ hình dạng, phảng phất như được hòa trộn thành một món thập cẩm, cầm trên tay vũ khí thô sơ, tạo nên một cảm giác áp bức mạnh mẽ cho các binh sĩ.

“Giết sạch những tên ngu xuẩn nhân loại đó!” Con rồng đen dẫn đầu gầm lên, ngay sau đó xông thẳng vào chiến trường, Long trảo vung lên, ngay lập tức xé một con hung thú thành nhiều mảnh.

Ngay sau đó, những thú nhân khác cũng ào ào gia nhập trận chiến, trí tuệ của chúng kết hợp với sức mạnh hung thú, mang đến một cảm giác áp đảo vượt xa những đợt thú triều trước.

“Quả nhiên những hung thú phía trước đều chỉ là lũ công cụ, còn lũ thú nhân này mới chính là lực lượng nòng cốt của bộ lạc trong chiến tranh lần này.”

Vương Trần tựa mình vào khoang điều khiển của Thần Tinh, nhìn về màn hình hiện rõ đoàn thú nhân mạnh mẽ, ánh mắt tràn đầy suy tư.

“Các kết luận đưa ra quá sớm, những quân đội tạm thời này không thể xem là lực lượng chủ lực trong chiến tranh.”

Thanh âm của Bạch Hòa Quang từ loa phát ra, rõ ràng có chút khó chịu.

“Người có thể không chiến đấu nghiêm túc hơn không? Nếu như bị bộ lạc phát hiện chiêu trò, gây ra thất bại cho kế hoạch, người chính là tội nhân của liên bang.”

“Vâng, vâng, vâng, ta biết rồi.”

Vương Trần nhún vai, nhìn ra ngoài trận chiến với Thần Tinh đang giao chiến với Đại Bằng, có chút chán nản ngáp một cái.

“Bộ lạc này thật không biết có chút nghiêm túc một chút không, ta cũng sắp ngủ gật rồi.”

“Thôi được, vậy trước hết xem diễn biến đã.”

Vương Trần nâng cằm lên, tập trung quan sát một hình ảnh nào đó một cách say mê.

“Không ngờ bộ lạc lại nôn nóng tấn công như vậy, hóa ra đã tìm ra được phương pháp quy mô lớn để nuôi dưỡng thú nhân.”

Nhìn vào hành động của đoàn thú nhân đang áp chế mấy móc quân đoàn, Bạch Khải không hề cảm thấy bất ngờ chút nào.

“Ita, chúng ta cũng đi tham gia thôi.”

“Hì hì ha ha...”

Rất vinh hạnh được cùng ngài, chủ nhân của ta.”

Tên Hề Hoang Đường nở nụ cười, trên mình tỏa sáng một hào quang, hóa thành chiếc mặt nạ hoang đường giao cho Bạch Khải.

“Hy vọng lần này có thể thu thập thêm nhiều phần thưởng khác.”

Bạch Khải đeo mặt nạ lên, vận mệnh bàn tay quay cuồng trên trán nhanh chóng dừng lại trên con số “Bốn”, chỉ trong chốc lát, Bá Vương thương lại xuất hiện trong tay Bạch Khải.

“Lại là Bá Vương thương, Ita người thực sự không có chút gì để dự báo sao?” Bạch Khải lắc lắc Bá Vương thương trong tay, có chút bất đắc dĩ.

“Hì hì ha ha...”

Tất cả đều do vận mệnh quyết định, chủ nhân của ta...”

“Tốt rồi, Bá Vương thương đúng là rất phù hợp với tình hình này.”

Bạch Khải thở dài, đột nhiên cả người trở thành một luồng sáng, nhanh chóng lao ra ngoài, lực tốc độ nhanh đến mức Ngô Khắc còn không kịp nhìn thấy.

“Những kỹ năng hiệu quả lại chịu ảnh hưởng bởi thể chất Ngự Thú sư, thể chất của Bạch Khải...”

Ngô Khắc khẽ nhếch miệng, không biết phải đánh giá như thế nào.

Hắn cảm thấy, có lẽ tốc độ của Hoàng Phủ Vô Cữu trong truyền kỳ không khác mấy.

Trong vô số ánh mắt kinh ngạc, Bạch Khải trực tiếp xông vào bầy hung thú, Bá Vương thương lập tức nâng cao trước ngực, như thể bản thân hiện thực quang hội tụ ở phía trước, xuyên thủng cơ thể của hung thú, ngay lập tức tới được trước mặt đoàn thú nhân.

Và đứng ở vị trí đầu tiên là con rồng đen tỏa ra khí tức mạnh mẽ.

“Nhân loại, chính là người đã giết Raguel đại nhân?” Con rồng đen kia nhận ra thân phận của Bạch Khải, nhưng chưa kịp để Bạch Khải trả lời, nó đã phun ra một ngụm hơi thở của rồng, bao bọc Bạch Khải lại.

“Nếu người nói chính là con rồng mà người nhắc đến, ta chỉ có thể nói là ta đã để sủng thú giết nó, nhưng cũng có thể coi như đã chết dưới tay ta.”

Giọng nói Bạch Khải vọng ra từ trong làn hơi thở rồng, con rồng đen bỗng cảm thấy kinh ngạc, trường thương đột ngột đâm vào trong đó, từ tay hắn truyền đến một sức mạnh cực lớn, khiến cho cây thương bị đánh bay ra ngoài.

“Nói thật, sức mạnh của người kém xa Bila Geer, phải nhớ là trước đây ta cũng suýt chút nữa bị hắn giết đấy.”

Bạch Khải thoát ra khỏi khối hơi thở của rồng, dùng giọng điệu bình thản phối hợp với nụ cười quái gở trên mặt nạ, còn hiện rõ trong mắt của con rồng đen càng có vẻ quái dị hơn.

“Người dám chế giễu ta!” Con rồng đen tức giận, bắt thịt trên cơ thể phình to, thân hình vốn cao lớn dường như lại tăng thêm một chút, khiến Bạch Khải trông càng nhỏ nhắn hơn.

“Người ngu dốt, đến gần một tên Long nhân truyền kỳ như vậy, liệu các người thật sự muốn bị đào thải mất!” Nói xong, con rồng đen liền vung Long trảo về phía Bạch Khải, móng vuốt sắc bén xé rách không khí tạo ra những vết rách.

“Người ngu dốt? Vậy người thực sự không có ý định làm người sao?” Bạch Khải nghe vậy lắc đầu, Bá Vương thương không né tránh, đối mặt với Long trảo.

Xùy! Âm thanh của cơ thể bị đâm rách vang lên, mùi máu nồng nặc phun ra, khiến mặt đất trở thành những cái hố sâu.

Rồng! !!! Và cùng lúc đó, tiếng gầm rú vang vọng khắp chiến trường, những chiến hữu trong quân đoàn thú nhân đang tấn công điên cuồng cũng quay lại nhìn, mắt không khỏi co rụt lại.

Chỉ thấy một người một rồng đứng sừng sững giữa chiến trường, Long trảo của rồng đen vẫn còn lơ lửng giữa không trung mà chưa hạ xuống.

Không phải là nó không muốn, mà là không thể.

Giữa bàn tay của con rồng đen to lớn, một cây thương sáng lấp lánh đã xuyên qua.

“Long nhân truyền kỳ ư? Chỉ đơn giản vậy thôi.”

Ánh sáng trong mắt Bạch Khải đảo qua, cánh tay đột ngột phát lực, cây thương lại lao lên, xuyên thủng sọ của con rồng đen, và khi Bạch Khải thu Bá Vương thương, cơ thể con rồng đen liền ngã khụy xuống đất.

“Cái này...”

Không thể nào?!” Nhìn thấy rồng đen chỉ trong một khoảnh khắc bị Bạch Khải hạ gục, những thú nhân khác không khỏi dừng lại hành động, bất giác lùi về phía sau.

Nhưng chưa kịp lùi được mấy bước, họ lập tức nhận ra Alpha không biết đã bay tới từ lúc nào, và xung quanh họ, chính là quân đoàn Alpha đang vây quanh.

Không chỉ vậy, sau khi Alpha tới, những sủng thú như Husky cũng liên tục dẫn theo đồng đội, tạo thành một vòng tròn bảo vệ Bạch Khải ở giữa.

Toàn bộ sủng thú tập hợp, Bạch Khải không nóng vội lên tiếng, ánh mắt quét qua những thú nhân, sau đó cất cao giọng: “Xem ra các người vốn cũng là phân thượng của nhân loại, ta sẽ cho các người một cơ hội, hãy đầu hàng đi!” Vừa nghe Bạch Khải nói, xung quanh lập tức trở nên im lặng, các thú nhân nhìn nhau, như thể muốn nghe ý kiến của những người khác.

“Đầu hàng?! Chúng ta là cao quý thú nhân, chúng ta được thế giới công nhận là sinh mệnh cao cấp, làm sao có thể đầu hàng trước các người, những sinh mệnh thấp hèn!” Ngay lúc này, một con người sói đột nhiên lao ra khỏi đám thú, gầm lên với Bạch Khải.

“Bao ăn bao ở cũng không được sao?” Bạch Khải có chút bất đắc dĩ nói.

“Lại còn dám nhục nhã chúng ta, chết đi cho ta!” Đôi mắt người sói lóe lên ánh máu, chủ động tấn công, và những thú nhân xung quanh cũng bị hành vi của hắn truyền nhiễm, cùng nhau tiến công về phía Bạch Khải, như thể quên đi việc trước đó Bạch Khải đã dễ dàng hạ gục con rồng đen.

“Nếu như các người đã không muốn làm người, thì ta chỉ có thể nói thật xin lỗi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vỗ lên mặt nạ, lập tức số trên mặt nạ chuyển thành “Sáu”, và Bá Vương thương biến thành Bạch Ngọc giản.

Theo sau, Bạch Khải bắt đầu quen thuộc vẽ ra từng định trong Bạch Ngọc giản, ngay lập tức, trong chiến trường ánh sáng lấp lánh, ngưng tụ thành từng mũi tên quang nhanh chóng che phủ trước mắt thú nhân.

A ô a ô! (Nhân loại, cuối cùng người đã có chút uy phong rồi!) Beita giơ ngón tay cái lên với Bạch Khải, nhìn vào các mũi tên tinh thần vẫn không ngừng nổ ra, ánh sáng trong mắt càng lúc càng lấp lánh.

“Chủ nhân, những thú nhân này có không ít người có thể biến trở về, nếu cứ giết như vậy có thể ảnh hưởng không tốt đến ngài.”

Trùng Thảo có chút lo lắng hỏi.

“Ai bảo ta giết chứ?” Bạch Khải nhìn Trùng Thảo nghi ngờ, đột nhiên tắt ánh sáng.

Chỉ thấy những thú nhân trước khi bị Tinh Thần mũi tên dài tiêu diệt thì hơn một nửa đã bị biến thành những xiềng xích buộc chặt, dù chúng có giãy giụa ra sao cũng không thể thoát được.

“Trừ những thú nhân vừa rồi đã có ý đồ tấn công ta, những thú nhân khác ta đều không hạ thủ giết.”

Bạch Khải mỉm cười, nói: “Epsilon, việc này giao cho ngươi, biết rõ nên làm thế nào rồi chứ?” “Tại hạ đã hiểu rõ!” Thú nhân vĩnh viễn không làm nô...

Vậy thì hãy trở thành tín đồ đi!

Chương 888:

Át chủ bài xuất hiện nhiều lần Một nhóm lớn thú nhân bị Trùng Thảo ném vào bí cảnh ở bên trong, ngay sau đó liền chuyển hướng mục tiêu sang những thú nhân khác.

Lần này, chiến tuyến kéo dài ra tròn vẹn vài trăm mét. Ở nơi bọn hắn, chỉ là một khu vực nhỏ, còn xung quanh là vô vàn hung thú cùng thú nhân vẫn đang tấn công vào phòng tuyến của nhân loại.

Tuy nhiên, trong mắt Trùng Thảo, những thú nhân này không còn là kẻ thù nữa, mà trở thành những tín đồ điển hình.

“Đều tản ra đi, hỗ trợ xung quanh, gặp kẻ không hoàn toàn trở thành thú nhân thì bắt lại nói sau.”

Bạch Khải quan sát một phen, ra lệnh cho đội ngũ sủng thú.

Hắn nhìn thấy nguyên bản phòng ngự là chủ yếu, nhưng giờ đây máy móc quân đoàn lại thay đổi phong cách chiến đấu, không ngại nguy hiểm lao vào tấn công hung thú.

Dù có phải hy sinh bản thân, bọn hắn cũng quyết tâm không ngoan cố.

Cách tấn công tự sát này của máy móc quân đoàn lập tức gây tổn thất lớn cho hung thú và thú nhân.

Bạch Khải nhận ra điều này, liền âm thầm thu lại lệnh vừa rồi.

Liên bang cuối cùng bắt đầu hành động thực sự rồi! Quả nhiên, ngay sau khi xảy ra một loạt công kích tự sát, chiến trường ngay lập tức trở nên rối loạn hơn, những Ngự Thú sư đang ở tuyến sau cũng nôn nao rút lui vào phòng tuyến.

Ngay sau đó, cánh cổng kim loại nặng nề từ dưới mặt đất dâng lên, lộ ra một hố đen lớn.

Theo từng tiếng động dồn dập, các máy móc chiến tranh từ đó ra ngoài, gia nhập vào cuộc chiến.

So với trước đây, những máy móc chiến tranh này có lực phòng ngự mạnh hơn, công kích cũng mạnh mẽ hơn, và chuyển động thì linh hoạt hơn nhiều.

Nếu như trước đây chúng hoạt động như những cỗ máy bị điều khiển một cách nghiêm ngặt, thì bây giờ đây là những chiến binh thật sự, trải qua trăm trận chiến.

“Đập phá như thế này thì thật không có khế ước với người máy, thật lòng mà nói, liên bang đúng là có tiền.”

Bạch Khải lắc đầu, mặc dù biết rằng quân đoàn máy móc sẽ chơi kiểu này, nhưng liên bang lại mạnh như vậy, đúng là điều khó tin.

“Quả thật...

có chút làm người ngưỡng mộ...”

Khi quân chủ lực của liên bang xuất hiện, chiến tuyến lập tức bị đẩy lùi, và những thú nhân vốn mạnh mẽ giờ đây đã lộ rõ sự sợ hãi.

Dù bọn họ có thay đổi hình dạng như thế nào đi nữa, nội tâm vẫn là con người yếu đuối, khi đối diện với sức mạnh mạnh mẽ hơn, cái gọi là kiêu ngạo của họ bị dễ dàng phá vỡ.

Thậm chí, một số thú nhân trong tâm lý hỗn loạn đã thay đổi trở lại hình dáng con người.

“Nhìn ra bộ lạc không mạnh mẽ như ta nghĩ, vẫn có không ít thứ phẩm.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy thì thầm một câu, và đang định lao vào chiến đấu lần nữa, thì bất ngờ cảm thấy một cơn gió mạnh đẩy vào mặt. Đình! Alpha kịp thời rút kiếm chặn lại một đòn tấn công bất ngờ, Gamma cũng nhanh chóng trở về bên cạnh Bạch Khải, bảo vệ hẩn khỏi nguy hiểm.

Còn những súng thú khác cũng đứng quanh Bạch Khải, chuẩn bị đối phó với sự tấn công bất ngờ tiếp theo.

Ken kết. (Lão đại, có một con Bán Thần hung thú đến rồi.) Alpha cầm kiếm, mắt nhìn chăm chăm vào một cơn gió nhẹ đang cuốn quanh.

“Không nghĩ tới, mới truyền kỳ nhị trọng đã có thể theo kịp động tác của ta.

Liệu có phải những sinh vật khế ước với nhân loại thật sự mạnh mẽ hơn chúng ta không?” Giọng nói chói tai truyền đến

tai Bạch Khải và đồng đội, và ngay sau đó, họ thấy một con Kamaitachi xuất hiện trên không, ánh mắt sắc bén đánh giá Alpha, hiển nhiên rất thích thú với hắn.

“Hừ! Rõ ràng là người quá yếu, ngay cả kẻ địch như thế này cũng không xử lý được!” Lại một bóng người từ dưới chúng xuất hiện, là con Bán Thần lão Lang mà Bạch Khải đã gặp trước đó.

“Đừng có khinh thường, con khô lâu này nắm giữ lực lượng giống như Hắc Long, cẩn thận một chút.”

Tia chớp vang lên, một con chuột túi to lớn đột nhiên xuất hiện, cũng đang chăm chăm nhìn Alpha.

Ba con Bán Thần đồng loạt xuất hiện, dù chưa tấn công, nhưng khí thế của bọn họ đã khiến quân đoàn liên bang chững lại, rõ ràng bọn họ rất kiêng kỵ.

“Hắc Long...

Hừ, chờ tiêu diệt bọn bò sát này, ta còn muốn tìm gia hỏa kia tính sổ!” Lão Lang hừ lạnh, nhìn về phía chuột núi và liệt hồn, nói: “Hai con này làm sao mà kéo dài lâu như vậy mà không đánh bại được?” “Họ đang đối mặt với phong độ chiến đấu đỉnh cao của nhân loại, nên không dễ gì thoát hiểm.”

Chuột túi lắc đầu, nhìn về phía Bạch Khải không cảm xúc trước mặt, nói: “Trước tiên xử lý đám gia hỏa này đi, thời gian của chúng ta không còn nhiều, tập trung hoàn thành nhiệm vụ.”

“Gia hỏa này giao cho ta!” Nghe chuột túi nói vậy, Kamaitachi lập tức chuyển động, lao vào Alpha, nhưng Alpha không hề tấn công mà chỉ bị động bảo vệ.

Với hai Bán Thần còn lại thăm dò, Alpha không dám rời xa Bạch Khải, vì nếu không hắn không thể đảm bảo an toàn cho Bạch Khải.

Nhưng mặc dù vậy, Alpha vẫn hoàn hảo đỡ được mỗi đòn tấn công của Kamaitachi.

Thậm chí lão Lang và chuột túi cũng cảm thấy bất ngờ.

“Gia hỏa này có thể có sức mạnh gần Bán Thần?” Lão Lang và chuột túi nhìn nhau, trong mắt họ đều ngập tràn sự nghiêm

trọng.

Nếu chỉ đơn giản có khí tức giống Hắc Long thì cũng không sao, nhưng không ngờ bản thân chiến lực lại mạnh như vậy, nếu để cho hắn lớn mạnh, có lẽ...

Một cái khác Akuya sao? Gia hỏa này, không thể để lại! Nghĩ đến đây, lão Lang và chuột túi đồng loạt ra tay, một con tấn công về phía Alpha, con kia thì tấn công vào Bạch Khải! “Làm ơn, ta đến trễ.”

Ngay lúc này, giọng nói quen thuộc của Nicolas vang lên bên tai, lực lượng Phỉ Thúy mạnh mẽ ngăn chặn đòn tấn công từ chuột túi, ngay sau đó, thân hình khổng lồ của Nicolas xuất hiện trước mọi người.

“Bán Thần Cự Long? Aletta? Không đúng, là một trong các Lục Long?” Lão Lang nhanh chóng nhớ lại lần trước suýt bị Hắc Long đánh chết Nicolas, trong mắt đầy nghi hoặc.

Hắn biết Long tộc mạnh mẽ, nhưng Long tộc trưởng thành cần một khoảng thời gian dài, con Lục Long này đã có thể thăng cấp lên Bán Thần trong thời gian ngắn, nhân loại làm cách nào được như vậy? “Ta nói, người sao đến trễ vậy, tha hồ chuẩn bị nghỉ cơm.”

Nhìn thấy Nicolas xuất hiện, Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, không nhìn được phàn nàn.

“Xin lỗi, ta phát hiện một số vật trong Phỉ Thúy mộng cảnh, nên đứng lại một chút.”

Nicolas có chút ngưng ngững, gãi đầu, hắn bây giờ vẫn là người bảo vệ Bạch Khải, nếu để Bạch Khải bị thương, đó sẽ là một nhiệm vụ không hoàn thành.

Nghĩ đến đây, Nicolas giận giữ nhìn về phía lão Lang và chuột túi, nói: “Có phải các ngươi định tổn thương bạn bè của ta không?” Cảm nhận được ý định thù địch từ Nicolas, lão Lang và chuột túi, hai con Bán Thần của bộ lạc, cảm thấy áp lực nặng nề, không do dự tấn công Nicolas.

Nhưng Nicolas rất nhanh, khi hai Bán Thần vừa hành động, trước mặt xuất hiện một đám lửa màu xanh, bao trùm lấy lão Lang và chuột túi. Đám lửa này cùng với hơi thở Phỉ Thúy

tương đồng, nhưng màu sắc đậm hơn một chút, mang lại cảm giác không lạnh.

“Thủ lĩnh, Nicolas dường như trong ngọn lửa chứa đựng Ác Mộng chi lực.”

Trùng Thảo, đầu của Ánh Trăng cổ thụ không ngừng lắc, nói.

“Ác Mộng chi lực? Nicolas, sao ngươi lại nắm giữ Ác Mộng chi lực?” Bạch Khải nghe vậy có chút ngạc nhiên, hẳn biết Lục Long thì có liên quan đến mộng cảnh, nhưng không nghe nói Lục Long còn bảo vệ ác mộng.

“Tình huống cụ thể ta sẽ nói lại với ngươi sau, giờ giải quyết hai con Bán Thần trước đã.”

Nicolas cũng không quay đầu lại, ánh mắt lóe lên, đám lửa bao trùm lão Lang và chuột túi ngày càng lớn, ngay cả Alpha và Kamaitachi cũng bị ảnh hưởng.

“Bán Thần Cự Long quả nhiên không thể dùng cảnh giới bình thường để đoán định.”

Kamaitachi thấy vậy, ánh mắt lóe lên một tia sáng, định thoát khỏi Alpha để hỗ trợ, nhưng lập tức bị một đòn tịch diệt kiếm khí chặn lại.

Ken kết. (Đối thủ của ngươi là ta.) Alpha nói với giọng bình thản, nhưng khí tức trên người càng lúc càng mạnh mẽ, thật sự như bức Bán Thần xuất hiện! “Ngươi linh hồn quả nhiên sắp đột phá thành Bán Thần.”

Kamaitachi thấy vậy sắc mặt cũng trở nên nghiêm trọng, khí tức trên người mãnh liệt, gió trong không khí dường như cảm nhận được, tụ tập lại quanh hắn.

Pháp tắc kỹ, Phong Chi Pháp Tắc! “Ta công nhận ngươi rất mạnh, thậm chí không cần dùng pháp tắc kỹ, ta cũng không có lòng tin đánh bại ngươi, nhưng rất tiếc, trước khi ngươi tấn thăng Bán Thần và nắm vững pháp tắc kỹ, ngươi tuyệt đối không thể là đối thủ của ta!” Vừa dứt lời, một đạo gió xuất hiện, bay thẳng hướng Alpha.

Con dao gió này nhìn có vẻ như không khác gì một trận gió bình thường, thậm chí còn chậm chạp, không phát ra một âm

thanh nào, nhưng trong nháy mắt đã đột phá không gian, bay tới trước mặt Alpha.

Dưới ảnh hưởng của Phong Chi Pháp Tắc, đao gió này có khả năng cắt đứt vật chất trước mặt hắn.

Chỉ là dù Kamaitachi cảm thấy đã định thời điểm, nhưng đột nhiên hắn thấy một đạo kiếm quang lóe lên, còn đao gió của hắn đã bị chặt đứt.

“Loại cảm giác này, là pháp tắc?!” Kamaitachi mặt mũi tràn đầy sự kinh ngạc, nhìn thấy chỉ cần một kiếm đã chặt đứt đao gió của Alpha, đầu óc hắn như ngừng hoạt động.

Khi hắn kịp hồi phục lại tình hình, Alpha đã cầm kiếm đứng trước mặt hắn, Tịch Diệt chi kiếm đã ép sát vào trán.

“Chắc chắc...”

Quả thật không có ai không đáng gờm này, các vị bộ lạc...”

Ngay lúc này, bên cạnh Alpha đột nhiên xuất hiện một đám sương đen, một xiềng xích từ đó bay ra, thật chặt quấn lấy Tịch Diệt chi kiếm.

Cùng lúc đó, một kỵ sĩ mặc giáp đen từ trong đó bước ra, trong tay chỉ về phía Alpha, trên mũi kiếm, còn có một đạo khói đen đang cuộn cuộn vẩn vèo.

Tử Vong Kỵ Sĩ.

Sự xuất hiện của Tử Vong Kỵ Sĩ từ trong đám sương đen khiến cho Vương Trần, vốn đang khó chịu, ngay lập tức trở nên hứng thú, Thần Tinh đâm bay một hung thú hồn, rồi quay đầu về phía Bạch Khải.

“Con chuột, cuối cùng cũng đã chịu lộ diện sao ~ “

Chương 889:

Người có kẻ Trương Lương, ta có thang leo tường “Loại cảm giác này...”

Là danh sách kỵ sĩ?” Nhìn thấy từ sương đen chậm rãi bước ra Tử Vong Kỵ Sĩ, Bạch Khải lập tức cảm nhận được khí tức kỳ lạ của hắn.

Khi nhìn thấy ánh mắt của hắn, Bạch Khải ngay lập tức nhận ra thân phận của đối phương.

Tử Vong bàn tròn danh sách ba, Tư Mã Tịnh.

“Đã lâu không gặp, Bạch Khải.”

Tư Mã Tịnh đỡ Alpha trường kiếm, nhìn về phía Bạch Khải, đột nhiên nói: “Người có cân nhắc gia nhập chúng ta Tử Vong bàn tròn không?” Bạch Khải lắc đầu, đáp: “Xin lỗi, ta không có hứng thú.”

“Có thật không? Đáng tiếc.”

Tư Mã Tịnh trông có vẻ tiếc nuối, nhưng không do dự, hắn đã đâm kiếm vào đầu Bạch Khải.

Tốc độ của hắn quá nhanh, ngay cả Alpha cũng không kịp phản ứng, chỉ biết nhìn Bạch Khải bị xuyên thủng.

“Ừm?” Khi thấy Bạch Khải bị trường kiếm xuyên qua, Tư Mã Tịnh cảm nhận được điều gì đó bất thường.

Hắn đang định rút kiếm lùi lại thì phát hiện Bạch Khải đã biến đổi, hóa thành một con búp bê.

“Phân thân? Huyền thuật?” Tư Mã Tịnh nhíu mày, quay đầu nhìn về phía Bạch Khải đang an toàn ở xa.

“Người lại dám dùng tiểu xảo, thật là không có võ đức.”

Bạch Khải khinh bỉ nhìn Tư Mã Tịnh, búng ngón tay, con búp bê lập tức nổ tung, phóng ra một luồng năng lượng đỏ rực bay về phía Tư Mã Tịnh.

“Báo thù nguyên rủa? Tây Hải căn cứ quả thực đã bị người tàn phá.”

Tư Mã Tịnh thấy vậy lập tức lùi lại, vung tay, một con hung thú liền bị kéo đến trước mặt, nhằm chặn lại đòn tấn công bảo thù nguyên rủa.

“Đừng có dùng tộc nhân của ta làm bia đỡ đạn!” Kamaitachi thấy vậy không kìm được mà gầm lên phần nộ, nhưng vẫn cùng Tư Mã Tịnh rút lui về phía Alpha và các hung thú đang chờ đợi.

Trong khi đó, từ trong làn sương đen cũng xuất hiện vài kỵ sĩ tương tự Tư Mã Tịnh, cùng nhau giơ kiếm tấn công, lực lượng Tử Vong màu đen trực tiếp tiêu diệt ác mộng hỏa diễm, cứu sống hai con hung thú.

“Các ngươi đến quá muộn.”

Lão Lang bị ác mộng hỏa diễm thiêu đốt, nhìn mấy kỵ sĩ danh sách với ánh mắt căm phẫn, nói.

“Xin lỗi, hoàn thành cái đó lãng phí một chút thời gian.”

Tư Mã Tịnh trở lại bên đồng đội, nói: “Tuy nhiên, chúng ta cũng không ngờ các vị bộ lạc lại bị đánh như vậy chật vật, nếu không chúng ta đã sớm ra tay rồi.”

“Hừ!” Lão Lang tất nhiên nghe được sự châm chọc trong lời nói của Tư Mã Tịnh, nhưng không phản bác lại.

Là bộ lạc cổ xưa nhất với ba tên Bán Thần, lại bị Alpha, một tiểu bối truyền kỳ ngăn cản, suýt nữa còn bị Nicolas Bán Thần xử lý.

Chiến quả như vậy thực sự là một nỗi xấu hổ.

“Được rồi, dù sao nhiệm vụ của các ngươi cũng coi như hoàn thành, giờ để chúng ta xử lý tiếp.”

Tư Mã Tịnh nhìn xuống chiến trường, lúc này lực lượng liên bang vẫn đang ép chiến tuyến về phía bộ lạc, tình hình bên nào mạnh, bên nào yếu, một cái nhìn là rõ.

Ba! Tư Mã Tịnh búng ngón tay, làn sương đen lại một lần nữa xuất hiện, theo sau, từng Tử Vong Kỵ Sĩ cùng tử thú lần lượt từ trong sương đen chui ra, gia nhập chiến đấu.

Những Tử Vong Kỵ Sĩ này mà Bạch Khải thấy ở Thiên Sứ bí cảnh cũng không khác gì, nhưng động tác rõ ràng nhanh nhẹn

hơn nhiều, trong đó còn có không ít Tử Vong Kỵ Sĩ cấp truyền kỳ, vừa xuất hiện, liền tạo thành cú sốc rất lớn đối với quân đội liên bang.

Có thể những cỗ máy chiến tranh đối mặt với hung thú không sợ sinh tử, nhưng trước mặt Tử Vong Kỵ Sĩ, lớp giáp chắc chắn của bọn họ dường như chỉ là giấy, dễ dàng bị đánh tan.

Nhưng chính việc phá vỡ phòng tuyến quân đội liên bang lại không phải do Tử Vong Kỵ Sĩ gây ra, mà là những tử thú trông có vẻ yếu ớt.

Khác với sự có trật tự trong tấn công của Tử Vong Kỵ Sĩ, đợt công kích của tử thú rõ ràng có phần hỗn loạn, phương pháp tấn công cũng không có quy tắc, thậm chí có lúc còn tấn công cả bộ lạc hung thú thành minh hữu.

Nhưng những tử thú này lại hung hãn, không sợ chết, kiên cường xông lên, mặc cho máu thịt vương vãi mà không dừng lại.

Thậm chí, khi những tử thú hy sinh, những xác hung thú đã chết trước đó lại một lần nữa sống lại, gia nhập chiến đấu, rồi bị tiêu diệt tiếp tục lan truyền...

Chỉ sau một lát, quy mô của tử thú đã phát triển đến mức đáng sợ.

“Tại sao lại tấn công tộc nhân của chúng ta, các người trong Tử Vong bàn tròn không còn muốn hợp tác sao?!” Lão Lang thấy những tử thú công kích mà không phân biệt, càng thêm cảm thấy khó chịu, lúc này chất vấn Tư Mã Tĩnh, nhưng hắn lại không có ý định đáp lời.

“Này, mấy vị đây có phải là nội chiến rồi không? Có muốn chúng ta nhường chỗ cho các người tranh giành không?” Giọng nói của Vương Trần từ trên không vọng xuống, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, thấy Thần Tinh một tay mang theo thi thể phê hồn từ trên trời đáp xuống.

“Cuối cùng cũng không phải diễn kịch nữa, không biết bản tiểu thư không quen diễn kịch mà lại phải đợi lâu như vậy?” Một bên khác, Cửu U vừa phàn nàn vừa ném thi thể chuột núi vào một bên, cùng Thần Tinh, Nicolas dùng thể tam giác bao vây nhóm kỵ sĩ danh sách cùng hung thú truyền kỳ.

“Xin lỗi, ta không nghĩ tới bọn họ lại có thể không chịu nổi, ta thậm chí đã tăng cường mạng lưới kỹ năng để bọn họ không lo lắng mà ra ngoài.”

Vương Trần bất đắc dĩ nhún vai.

“Minh Hoàng, Tinh Quang, hai vị truyền kỳ vẫn còn mạnh mẽ như vậy.”

Tư Mã Tịnh dường như không bất ngờ với chuyện này, mỉm cười: “Hai vị đợi lâu như vậy, chẳng lẽ là để bắt chúng ta một lần sao?” “Nhìn như vậy cũng không sai, vừa đúng lúc cũng cho lũ trẻ một cơ hội rèn luyện, chỉ là không nghĩ tới bộ lạc của các vị lại chật vật như thế, suýt chút nữa đã bị bọn trẻ đánh bại.”

Thần Tinh thả ra hình chiếu 3D của Vương Trần, với bộ dạng hài hước của hắn nhìn lão Lang khiến Bán Thần cảm thấy vô cùng xấu hổ, không tự chủ nhìn về phía Bạch Khải.

“Vương truyền kỳ, ngài có thể đừng kéo ta vào cuộc chiến không?” Bạch Khải thấy vậy khóe mắt không kìm được mà co rút, hắn đã chạy xa như vậy còn bị liên lụy, liệu Vương Trần có sợ tương lai hắn bị ám sát không? “Sợ cái gì, chẳng lẽ người nghĩ những gia hỏa này hôm nay còn có thể rút lui sao?” Nụ cười trên mặt Vương Trần vẫn rực rỡ, trong khi bên cạnh Bạch Hòa Quang lại mang vẻ sát khí nghiêm nghị.

Nhưng không biết tại sao, trên người Bạch Khải lại cảm nhận được một cơn nguy hiểm mãnh liệt hơn.

Người ta thường nói “Khẩu Phật tâm xà”, quả thật không sai.

“Thế nào, Tinh Quang truyền kỳ cho rằng chúng ta không rời đi được sao?” Tư Mã Tịnh nghiêng đầu mỉm cười, quanh hắn lại xuất hiện vài làn sương đen, và một số kỳ sĩ trong danh sách lại xuất hiện, bao vây nhóm Vương Trần.

Những kỳ sĩ trong danh sách này có khí tức khác nhau, nhưng thấp nhất cũng thuộc cấp truyền kỳ, trong số đó có vài khí tức rõ ràng là cấp Bán Thần.

Chỉ trong chớp mắt, cục diện đã đảo ngược, đối tượng từng bị vây quanh bỗng nhiên trở thành bên bị bao vây.

“Một, hai, ba...”

Mười một, mười hai, không ngờ các người trong Tử Vong bàn tròn lần này lại dốc hết toàn lực như vậy?” Vương Trần thấy vậy ra vẻ kinh ngạc, sau đó nhìn về phía một kỵ sĩ trong danh sách, nói: “Michael tộc trưởng, lâu không gặp, lần trước các người đi nhanh quá, ta còn không kịp đuổi kịp Thánh Quang tể đâu.”

“Không còn cách nào, nếu đi trễ một chút, ta sợ là không thể giống như bây giờ để trò chuyện với ngài Tinh Quang.”

Đôi phương hạ mũ bảo hiểm, lộ ra gương mặt Michael – Borg, tóc vàng óng ánh phản chiếu ánh sáng thánh thiện, tạo nên sự tương phản rõ ràng với bộ giáp đen bóng.

“Có vậy cũng tốt, nhưng chờ lần này kết thúc, chúng ta sẽ có thể trò chuyện thỏa thích.”

Vương Trần búng ngón tay, vài chục lối vào không gian hiển hiện trên không, hơn mười hơi thở mạnh mẽ từ sau những cổng này phát ra, và ngay sau đó, Bạch Khải nhìn thấy những bóng dáng quen thuộc từ đó đi ra.

“Aletta, Vĩnh Dạ Huyết Đế, Cực Quang cự nhân...”

Cả những người thủ hộ trong Vườn Địa Đàng đều tới sao?” Bạch Khải nhìn lên bầu trời đầy rẫy các cường giả mà không khỏi ngạc nhiên.

Sao cuộc chiến này lại mở ra không giống như hần dự đoán? Thông thường mà nói, chiến tranh không phải là trước phái mấy cái lưỡng lòng vô tâm để kéo dài thời gian hay sao, người đánh ta, ta đánh người, chờ thời cơ chín muồi mới quyết định thắng bại? Tại sao đến đây thì mọi chuyện dường như diễn ra trong một trận đấu trực diện? Nếu như tình hình này tiếp tục, Delta có thể xảy ra một tháng sau không? Mọi chuyện quá nhanh chóng rồi! “Đánh đánh đánh, tranh thủ thời gian mà đánh! Để cho bản tiểu thư thể hiện thực lực của mình một lần!” Cửu U nhìn xung quanh tình hình xung đột càng thêm kịch liệt, ngược lại trở nên hưng phấn, hận không thể ngay lập tức tham gia đánh nhau.

Ngược lại, Aletta cuối cùng lại trông thấy sự điên cuồng lan tỏa của tử vong virus, ánh mắt nàng lóe lên vẻ phần nộ.

“Người dám biến lực lượng Tử Vong thành virus, các người trong Tử Vong bàn tròn thật sự muốn diệt vong sao?!” Là một sinh mệnh thủ hộ giả, Aletta cực kỳ chán ghét loại virus tử vong này, nàng lập tức muốn tiến xuống tiêu diệt những kẻ cực đoan này.

“Aletta cô nương, đừng quá vội vàng, chúng ta có thể xử lý.”

Vương Trần chặn trước đường đi của Aletta, nhìn thoáng qua Bạch Khải, hắn hiểu ý và lập tức mở ra cánh cửa bí cảnh. Ầm! Ầm! Ầm! ...

Tiếng bước chân nặng nề vang vọng trên chiến trường, tiếp theo, dưới ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, những con quái thú cỡ lớn toàn thân sáng bóng như vàng từ đó đi ra, không chút chậm trễ lao về phía quân đoàn tử thú.

Những con quái thú này di chuyển không nhanh, nhưng những chỗ chúng đi qua, tử vong virus lại bắt đầu tan rã.

Thỉnh thoảng có một vài nơi vẫn chưa bị tiêu tan, những quái thú sẽ ném ra từng quả cầu kim loại, thu phục những thứ đó.

Rất nhanh, tử thú đã bị những quái thú này áp đảo trở về.

Còn những Tử Vong Kỵ Sĩ thì cũng bị một số sủng thú trang bị Tinh Thần áp chế lại.

“Như vậy, ta và Bạch Khải đã nghiên cứu ra Tinh Thần Behemoth trong những ngày qua, so với các người Tử Vong Kỵ Sĩ thì sao?” Vương Trần nói với Tư Mã Tịnh, “Các người có còn nhiều thủ đoạn nữa không? Nếu không thì...”

“Chúng ta sẽ phải lưu lại các người tại chỗ này thôi!” Chỉ trong chớp mắt, bầu không khí lại một lần nữa trở nên căng thẳng, bầu không khí u ám bao trùm toàn trường.

Thật sự bắt đầu rồi! Bạch Khải thấy vậy hai mắt run lên, yên lặng dẫn theo sủng thú của mình từ từ lùi lại, thậm chí ngay cả Alpha cũng bị hắn kéo lại.

Khi kéo ra đủ khoảng cách, Bạch Khải mới dừng lại, nhưng trong lòng lại càng gia tăng cảm giác bất an.

“Đột ngột quyết chiến như vậy, nhìn thế nào cũng thấy có vấn đề...”

Chương 890:

Cổng nguyên tố gió, nổ tung! “Ôi, lần này thật đáng giá a! Vườn Địa Đàng có mười hai thủ hộ giả, hai đại cường giả của liên bang, mười hai kỵ sĩ Tử Vong bàn tròn, và bộ lạc Bán Thần...”

Một đội hình chiến đấu hào nhoáng như vậy, bình thường không thể thấy được đâu!” Bạch Vũ Hiệu mắt sáng rực rỡ nói.

“Nói thật thì, điều này không hề tốt.”

Bạch Thu Trà biểu hiện nghiêm túc, không giống như Bạch Vũ Hiệu lạc quan như vậy.

Nếu xét từ một góc độ nào đó, tất cả lực lượng chiến đấu cao cấp của liên bang đã tụ hội tại đây.

Nếu thật sự xảy ra chiến đấu, chưa bàn đến thắng bại, chỉ riêng sự tàn phá sau trận chiến cũng đủ để hủy diệt nơi này. Đến lúc đó, nếu phòng tuyến của liên bang sụp đổ, khu tây sẽ hoàn toàn lộ diện trước mắt hung thú.

Dù chỉ một phần nhỏ, điều đó cũng sẽ ảnh hưởng rất lớn đến thành phố của liên bang.

Cảnh tượng như vậy chỉ có thể xuất hiện trong thời gian chiến tranh quy mô lớn, sao có thể xảy ra ở giai đoạn đầu của chiến tranh? Quá phi lý rồi! Bạch Thu Trà nhíu chặt lông mày, khi thấy Bạch Khải rút lui, nàng lập tức định tiến lên hỏi thăm.

Ngay lúc này, một đám “Mây đen” lớn bao trùm bầu trời, thu hút sự chú ý của tất cả mọi người trên chiến trường.

Chỉ thấy một chiếc chiến hạm khổng lồ che lấp cả bầu trời, những “Cự nhân” trên thân hạm dày đặc chiếu xuống từng sinh vật mạnh mẽ bên dưới.

Mạng lưới bản thể lần đầu tiên hoàn chỉnh xuất hiện trước mắt nhân loại.

“Thì ra là vậy, Tinh Quang truyền kỳ có ý định thu gom tất cả chúng ta một mẻ.”

Michael - Borg lộ ra vẻ hiểu ra, nhìn lên đỉnh đầu nơi đã tích tụ năng lượng và hoàn thành mạng lưới, nói: “Họ đã chuẩn bị từ lâu, Tinh Quang truyền kỳ hình như đã biết chúng ta sẽ toàn lực tấn công ngay từ giai đoạn đầu của cuộc chiến?” “Ta thừa nhận ta đã đặt cược, nhưng may mắn là ta đã cược đúng.”

Vương Trần cười nói, bao quanh Aletta trong mười hai thủ hộ giả bắt đầu tản ra, phóng thích toàn bộ sức mạnh của bản thân.

Những lực lượng này hòa quyện trên không trung, nhanh chóng hình thành một trận pháp rực rỡ.

Và phía trung tâm của trận pháp, Cửu U Minh Tước và Thần Tinh đối mặt nhau, sức mạnh U Minh và Tinh Thần hòa quyện vào nhau.

Khi nhóm mười hai kỵ sĩ hình thành trong đám sương đen, họ vẫn chưa kịp chuyển giao, đã lặng lẽ tan biến.

“Lần trước đã bị tổ trưởng Michael để cho chạy mất, lần này ta làm sao có thể không đề phòng chút nào.”

Vương Trần nở một nụ cười rạng rỡ, Thần Tinh sau lưng biến hình ra hai cánh, trở thành một nguồn năng lượng khổng lồ chui vào miệng, mạng lưới đã tích tụ lâu cũng đồng thời tấn công, ánh sáng tinh khiết tràn vào trong cơ thể Thần Tinh.

Là cỗ máy mạnh nhất của liên bang, Thần Tinh hấp thụ năng lượng này một cách dễ dàng, đưa vào trận pháp như một khối đá lớn, ép xuống phía dưới.

Cùng lúc đó, Cửu U Minh Tước cũng nhờ trận pháp mà hấp thụ sức mạnh từ mười hai thủ hộ giả, tương tự ngưng tụ lại thành một khối đá lớn, từ phía dưới đẩy lên trên.

Hai nguồn năng lượng tương tác như một cái cối xay, hoàn toàn giam giữ mười hai kỵ sĩ và bộ lạc Bán Thần, chúng muốn tiêu diệt những kẻ thù nhân loại này ở đây.

“Đây là trận pháp ta thấy trong sách cổ, gọi là Thiên Âm Dương Đại Ma Bàn, người cảm thấy thế nào? Thỏa mãn chưa?” Vương Trần cười nói, “Với sự dẫn dắt của lão Bạch U Minh, các người nắm giữ những sức mạnh biến chủng của Tử Vong, cũng không thể phá vỡ trận pháp này.”

Nghe những gì Vương Trần nói, trong số kỵ sĩ có vài người đã thử tấn công vào trận pháp, nhưng quả nhiên như Vương Trần đã nói, không có chút tác dụng nào.

“Trận pháp này giống như trận pháp hợp nhất chúng ta đã sử dụng trước đây, nhưng rõ ràng tinh diệu hơn nhiều, lịch sử của liên bang thật sự sâu xa hơn nhiều so với chúng ta nghĩ.”

Shuke đánh giá trận pháp trước mặt với sự chân thành, trong mắt đầy sự khát khao kiến thức, trong khi Bạch Khải thì không thấy có gì bất ngờ, nói: “Điều đó là hiển nhiên, liên bang dù sao cũng là thời kỳ mạnh nhất trong lịch sử nhân loại, nội tình này vẫn nhất định có.”

Nói rồi, trên mặt Bạch Khải hiện lên một vẻ nghi hoặc.

“Nhưng tại sao Vương Trần đã chuẩn bị sẵn các biện pháp ứng phó, mà còn có thể cùng ta hoàn thiện thiết kế Tinh Thần Behemoth, mà không hề buộc ta phải giữ lại quá nhiều kiến thức về máy móc hạng bảy?” Cần biết, trước đây Bạch Khải đã phải lao tâm khổ tứ nghiên cứu độc quyền để thu hoạch kiến thức máy móc hạng bảy, tìm kiếm sự giúp đỡ từ giáo sư Sở.

Kết quả trong gần nửa tháng ở đây, Vương Trần đã truyền đạt toàn bộ kiến thức máy móc cho Bạch Khải với danh nghĩa thiết kế Tinh Thần Behemoth hữu ích.

Mặc dù nói việc chơi không tốn sức để tiếp nhận kiến thức này rất thoải mái, nhưng Bạch Khải luôn cảm thấy có một loại cảm giác kẻ thừa mánh liệt (déjà vu).

Nhưng Vương Trần chắc chắn có lý do để tổ chức một hành động tiêu diệt lớn như vậy, tất nhiên là có sự tin tưởng tuyệt đối, nhưng hành tung của Tử Vong bàn tròn từ trước đến nay rất mơ hồ, Vương Trần làm thế nào có thể xác định như vậy.

Trừ khi...

Trong mắt Bạch Khải lóe lên một tia sáng, nhìn vào nhóm mười hai kỵ sĩ đang bị “cối xay” vây quanh, hắn chăm chú quan sát thì nhận ra rằng trong số mười hai kỵ sĩ đã thiếu một người.

Danh sách ba, Tư Mã Tịnh.

“Trong đĩa Nhiệm vụ bất khả thi...

Liên bang quả thực đã chôn giấu người...”

Chỉ trong khoảnh khắc, Bạch Khải đã nghĩ ra tất cả, có cái nhìn mới về liên bang.

Không có gì lạ khi Tử Vong bàn tròn cả ngày kiểm chuyện, bọn họ không chút nào nóng vội, hóa ra họ đã sớm chôn người bên trong, vẫn nằm ở một vị trí cao cấp.

Tuy nhiên, trong lòng hắn cứ quanh quẩn một nỗi bất an.

Bạch Khải ôm ngực, lúc này trái tim của hắn đập nhanh chóng, đồng thời còn không ngừng tăng tốc, khiến hắn cảm thấy ngột ngạt.

Thậm chí, ngay cả trứng tiến hóa trong không gian Ngự Thú cũng bắt đầu rung động, như thể đang cảnh báo Bạch Khải, sắp có nguy hiểm giáng xuống.

“Delta, có thể dự đoán một lần những gì sẽ xảy ra tiếp theo không?” Bạch Khải nhìn về phía Delta, hỏi.

Lộng phốc lộng phốc. (Chủ nhân, Delta vừa rồi đã thử rồi, nơi này mạnh hơn nhiều so với sự tồn tại của Delta, Delta không thể dự đoán.) Delta lắc đầu, nhưng Bạch Khải vẫn không nản lòng, đột nhiên triệu hồi tháp bí cảnh của mình.

So với trước đây, tháp bí cảnh của Bạch Khải lúc này đã hoàn thành trọn vẹn, nhìn hoàn toàn giống như một thành lũy chiến tranh.

“Người hãy sử dụng một ít thời gian lực lượng bí cảnh để thử xem, có thể thấy bao nhiêu thì bao nhiêu, một giây cũng được.”

Bạch Khải ôm ngực, nhìn về phía mười hai ký sĩ đang gặp nguy hiểm ở dưới “cối xay” của Tử Vong bàn tròn, trong lòng càng trở nên bất an.

Lộng phốc lộng phốc. (Delta sẽ thử nghiệm một chút.) Delta nhẹ nhàng vuốt cằm, mắt trái ánh nến lóe lên, dòng sông thời gian lại xuất hiện, nối liền với tháp bí cảnh.

Sau đó, từng ánh sáng lấp lánh hiện lên trong mắt Delta, nhưng điều này dường như mang lại áp lực lớn cho Delta, bản

năng muốn nhắm mắt lại, nhưng phía sau dòng sông thời gian cũng bắt đầu dao động, như thể sắp sụp đổ bất cứ lúc nào.

Thấy tình cảnh này, Delta một lần nữa mở to mắt, mặc cho hai con ngươi tràn ngập máu, vẫn cố gắng nhìn về phía tương lai không xa.

“Dưới tình huống này, việc ép buộc dò xét tương lai thật sự là muốn chết.”

Đúng lúc này, Nguru Bì Xà bỗng nhiên từ trong bí cảnh chui ra, nhìn thấy một bên duy trì liên kết với thời gian bí cảnh, một bên dò xét tương lai của Delta, ngay lập tức bay đi, hỗ trợ Delta kết nối vào tháp bí cảnh.

Nguru Bì Xà tham gia cùng Delta và tháp bí cảnh lập nên một cấu trúc tam giác, ổn định dòng sông thời gian.

Cùng lúc đó, Delta cũng nhìn thấy một cảnh tượng lo lắng từ Bạch Khải.

Lộng phốc lộng phốc! (Chủ nhân, sắp có một trận đại bạo...) Cảnh báo của Delta chưa kịp truyền đạt hoàn toàn vào đầu Bạch Khải, Jetta đã đột nhiên cảm nhận được điều gì, bỗng nhiên bay lên không trung, nhìn thấy một sinh vật khổng lồ mang hình dạng gió lốc và sấm sét, không biết từ khi nào đã xuất hiện gần công nguyên tổ, và ngay sau lưng gã là một cánh cửa lớn với đường vân màu đen.

“Công nguyên tổ?! Nguyên tổ gió? Đây có phải là công nguyên tổ gió không?” Lúc này, hình ảnh mà Delta dự đoán cuối cùng truyền vào não Bạch Khải, những nỗi bất an trong lòng Bạch Khải cuối cùng đã được xác nhận, nhưng chưa kịp cho Bạch Khải nhắc nhở, gã khổng lồ mang hình dạng gió lốc đã ngay lập tức nổ tung cùng với công nguyên tổ. Ầm ầm! Một tiếng nổ vang dội, không, là tiếng sấm chấn động lòng người vang vọng khắp nơi, gió lốc cùng lôi đình từ một thế giới khác gầm thét tới, bao phủ toàn bộ bầu trời, thậm chí ngay cả không khí cũng lấp đầy từng dòng điện vô hình.

Chính vì điều này, toàn bộ hệ thống tạo ra máy móc của liên bang đã mất hết kiểm soát, máy bay chiến đấu, vệ tinh ào ạt rơi xuống từ trên không, và trên mặt đất, quân đoàn máy móc

cũng mất hết khả năng hoạt động, trở thành những đồng sắt vụn.

“Quả thật là một vụ nổ từ công nguyên tổ gió, thật đáng tiếc cho những ai đã nghĩ ra điều này.”

Nụ cười trên mặt Vương Trần cuối cùng cũng tàn lụi, trong khi Cửu U Minh Tước mở rộng U Minh lĩnh vực tối đa, muốn cưỡng chế xóa bỏ công nguyên tổ để tạo ra những rung động khổng lồ.

Nhưng thật không may, hành động vẫn chậm một bước.

Bởi vì khoảng cách gần với công nguyên tổ gió, mạng lưới bản thể đã bị nổ tung ngay lập tức, dòng điện mạnh mẽ trực tiếp phá hủy hệ thống điều khiển, chiếc máy khổng lồ vốn lơ lửng tại bầu trời liên bang hàng chục năm nay, lần đầu tiên mất kiểm soát rơi xuống dưới.

Và nơi mạng lưới rơi xuống, đương nhiên là tuyến phòng ngự do liên bang chế tạo! Mạng lưới đã có thể bay lượn trên không trung trong suốt nhiều năm, đồng thời giám sát toàn bộ liên bang, về thể tích và hệ thống, đây là mạng lưới lớn nhất của liên bang.

Nếu để mạng lưới này rơi xuống mà không cần đến sự can thiệp từ bộ lạc và Tử Vong bàn tròn, thì những gì mà nhân loại đã vất vả xây dựng sẽ chỉ mất trong chớp mắt.

Khi chứng kiến cảnh tượng này, mười hai thủ hộ giả liền muốn tiến lên hỗ trợ, nhưng bị Vương Trần ngăn lại.

“Đừng loạn, ưu tiên giải quyết Tử Vong bàn tròn trước.”

Giọng Vương Trần lạnh lùng, dường như không thấy khối mạng lưới rơi xuống có thể mang đến hậu quả nghiêm trọng, mà Bạch Hòa Quang cũng thực hiện như vậy, toàn lực duy trì sự ổn định của trận pháp, mặc cho mạng lưới rơi xuống mặt đất.

Ba ba ba...

Nhìn thấy hai người như vậy kiên định, Michael - Borg không thể kiềm chế được mà vỗ tay, như thể họ không phải là những người sẽ bị tiêu diệt.

“Quyết định sáng suốt.”

Michael mỉm cười nhìn Vương Trần, nói: “Lấy sự hy sinh phù hợp đổi lấy thành quả lớn lao, bộ lạc lúc này thất bại cũng không oan.”

“Hy sinh? Ta cũng không cảm thấy sẽ có điều gì hy sinh.”

Chương 891:

Thật - Tử Vong Chi Dực Vương Trần hừ lạnh một tiếng, sau lưng phù trận phát sáng lấp lánh, ba đầu truyền kỳ máy móc đột ngột xuất hiện, hướng về phía mạng lưới của tử vong.

Bạch Hòa Quang cũng triệu hồi ra ba đầu truyền kỳ sinh vật khác.

Tại phía chiến tuyến của nhân loại, các nhóm truyền kỳ khác cũng đồng loạt triệu hồi những sinh vật truyền kỳ của mình, cùng nhau ngăn chặn mạng lưới rơi xuống.

Nhưng ba đầu truyền kỳ máy móc của Vương Trần vừa bay ra không xa, liền bị những tia sét đột ngột xuất hiện xung quanh cản lại.

Chúng mất đi khả năng hành động và rơi thẳng xuống mặt đất.

“Ảnh hưởng từ vụ nổ Phong nguyên tổ giới vẫn còn, ngay cả truyền kỳ máy móc cũng không chịu nổi, những máy móc khác trong thời gian ngắn sợ rằng cũng không thể hành động,” Shuke nói, ánh mắt lấp lánh với một tia dữ liệu.

Hắn lập tức nhận định tình hình, thu hồi mười hai thủ hộ giả, nhìn về đội quân máy móc cũng mất đi năng lực hành động trên chiến trường và nói: “Nếu không thể nhanh chóng giải quyết những gia hỏa đó, phe nhân loại có lẽ sẽ gặp nguy hiểm.”

“Ừm.”

Bạch Khải gạt đầu, khẽ vuốt cằm rồi nói: “Shuke, người không sao chứ?” “Tôi không sao, linh hồn của tôi đã sớm thoát khỏi sự trói buộc của máy móc.

Chỉ là hiện tại, tôi không thể sử dụng kỹ năng của máy móc.”

Shuke lắc đầu nói: “Việc cấp bách lúc này là ngăn cản mạng lưới rơi xuống.”

“Đúng vậy.”

Bạch Khải nhìn về phía một nhóm sủng thú bên cạnh và ra lệnh: “Husky, Delta, các người đi hỗ trợ ngăn cản mạng lưới

roi xuống; Gamma, Trùng Thảo, Jetta, các người đi ngăn chặn hung thú cùng Tử Vong bàn tròn.”

“Alpha, người chờ một chút, ta có cảm giác còn điều gì đó sắp xảy ra.”

Những súng thú nhận lệnh, lập tức rời đi.

Bạch Khải cũng lại một lần nữa nhìn về hướng Tử Vong Kỵ Sĩ.

Vừa rồi Delta đã truyền lại cho hắn hình ảnh chính yếu là cảnh Phong nguyên tố giới nổ tung, lan tỏa cùng mạng lưới rơi xuống.

Nhưng trong hình ảnh cuối cùng, Bạch Khải dường như còn thấy một số vật khác.

Khi Phong nguyên tố giới nổ tung tạo ra tác động, phù trận xảy ra một vài dao động, nhưng dưới sự duy trì của mười hai thủ hộ giả cùng Thần Tinh, Cửu U Minh Tước, phù trận vẫn từ từ khôi phục lại nguyên trạng.

Hai cối xay đã bắt đầu làm hao mòn sức mạnh của các kỵ sĩ và bộ lạc Bán Thần.

Thấy cảnh này, Lão Lang cùng ba đầu Bán Thần cả gan phát huy hết sức mạnh của mình, nhưng lực lượng của họ trước cối xay gần như dễ dàng sụp đổ, không có chút tác dụng nào.

Ngược lại, lĩnh vực của họ tại hai khối cối xay đang bị hao mòn, ngay lúc này đang từ từ thu nhỏ lại.

“Phải tranh thủ thời gian nghĩ ra biện pháp, các người còn chưa nói xong kế hoạch sao!” Lão Lang không nhịn được gào thét về hướng Michael, nhưng Michael vẫn giữ được sự bình tĩnh.

“Thật sự là lực lượng rất mạnh, chỉ dựa vào chúng ta nắm giữ biến chủng Tử Vong chi lực, vẫn chưa đủ để đối kháng với các người.”

“Nhưng rất đáng tiếc, các người nên sớm dùng chiêu này.”

Vừa dứt lời, một đám sương đen khổng lồ đột ngột xuất hiện trên chiến trường, một luồng khí tức khiến mọi người đều cảm

thấy tim đập nhanh, những thực thể yếu hơn ngay lập tức ngất đi khi cảm nhận được.

“Tinh Quang truyền kỳ, người dùng Tinh Không chỉ môn phong tỏa không gian xung quanh này, ngăn cản khả năng thoát đi của chúng ta, nhưng người đã quên, Tinh Không chỉ môn, rốt cuộc cũng chỉ là một máy móc mà thôi.”

Trong mắt Michael bỗng hiện lên một tia cuồng nhiệt, hắn dang rộng hai cánh tay và cất cao giọng: “Kế tiếp, hãy đón chào chúa tể hoàn toàn mới của thế giới này, tương lai Chí Cao Thần, Tử Vong chi dực xuất hiện!” Rống! ! ! Một tiếng long ngâm vọng ra từ trong sương đen, Nicolas và Aletta đồng thời cảm thấy chấn động trong lòng, dường như cảm giác được điều gì.

Theo sau, một con rồng đen vừa quen thuộc vừa xa lạ chui ra từ trong sương đen, ánh mắt lạnh lẽo quét qua phía dưới, như thể đang nhìn xuống những kẻ tự phụ.

Sau khi đánh giá một hồi, Hắc Long liền tiếp tục chui ra ngoài sương đen, để lộ ra hình dạng khổng lồ bị kim loại đen bao bọc.

Nhưng sương đen dường như mở ra có giới hạn, hoàn toàn không thể dung nạp Hắc Long đi qua, nhưng không đợi sương đen tiếp tục mở rộng, Hắc Long đã mất kiên nhẫn, trực tiếp xé rách không gian, xuất hiện trên chiến trường.

Chỉ trong khoảnh khắc, sức ép khủng khiếp bao phủ toàn bộ chiến trường, như thể dẫn dắt mọi vật chìm vào tử vong, khiến mọi người thậm chí không thể phản kháng.

“Đây là, thật sự cho Tử Vong chi dực xuất hiện sao...”

Bạch Khải có chút ngạc nhiên, trong khi Alpha nắm chặt Tử Vong chi kiếm, chuẩn bị ứng phó mọi khả năng tấn công.

“Hắc Long, Akuya!” Nhìn Hắc Long toàn thân được bảo vệ bởi giáp màu đen, với những vảy rồng bên trong chảy ra dòng nam thạch đỏ sẫm, Aletta không khỏi biến sắc.

“Không ngờ động thái của chúng ta vẫn chậm một bước.”

Ánh mắt Vương Trần trở nên lạnh lẽo, hắn không có dấu hiệu gì mà bắn vào Akuya, ánh sáng laser thậm chí còn không thể

đến gần Akuya, mà nhanh chóng tán loạn trong không khí.

“Tử Vong chi lực...”

Lão Bạch, người có tự tin không?” “Đánh lại nói.”

Bạch Hòa Quang nhàn nhạt đáp, động tác trên tay lại tăng tốc, đẩy U Minh cối xay hướng về trăm tên kỵ sĩ phía trên.

Tử Vong chi lực thật sự rất khó chơi, nhưng đó sẽ là chuyện sau, bây giờ họ cần tiêu diệt sinh lực của đối thủ.

Nhưng Tử Vong chi lực hình như phát giác sự hiện diện của Bạch Hòa Quang và những người khác, ánh mắt đỏ sậm quét qua, đồng thời phun ra một ngụm hơi thở của Rồng.

Khác với hình ảnh Hắc Long mà Bạch Khải vẫn luôn nhớ, hơi thở của Rồng từ Tử Vong chi lực lại có màu đen, giống như Tử Vong chi kiếm trước đó của Alpha, nhưng lại thuần khiết hơn.

Thậm chí, Bạch Khải cảm thấy mình dần dần không thể nhìn rõ hình dáng của Tử Vong chi lực.

“Đừng nói với ta rằng Tử Vong chi lực ngay cả ánh sáng cũng có thể tiêu diệt, điều này có chút quá đáng...”

Bạch Khải trong mắt lóe lên vẻ kỳ quái.

Mặt khác, khi Hắc Long chủ động tấn công, Aletta cũng vội vã rời khỏi đội ngũ, không màng đến phù trận, trực tiếp rời đi để đối đầu với hơi thở sinh mệnh của Rồng.

Sinh mệnh và tử vong, bất kể ở đâu cũng là kẻ thù.

Và sự tương tác này, cũng được phát huy một cách tinh tế trong cuộc chạm trán giữa hai luồng hơi thở Rồng.

Chỉ thấy luồng hơi thở rồng màu đen đại diện cho tử vong va chạm trực tiếp với hơi thở rồng màu đỏ đại diện cho sinh mệnh, khiến năng lượng giao động ngay tại đó, tình trạng sinh diệt không ngừng tuần hoàn.

Hai loại lực lượng không phân thắng bại, không bên nào có thể triệt tiêu hoàn toàn đối phương, trong tình thế giằng co kia phát ra sóng gợn mạnh mẽ.

Nhưng ngay sau, hơi thở sinh mạng và hơi thở tử vong đã sớm phân chia được thắng bại.

Hơi thở màu đen thoáng chốc đã bắt đầu ăn mòn hơi thở màu đỏ của Aletta.

Ai mạnh ai yếu giữa sinh mệnh và tử vong không thể định nghĩa chính xác, nhưng người sử dụng mạnh yếu lại là điều ai cũng dễ nhận ra.

“Tử vong thêm phá hủy, Akuya, người còn nhớ rõ thân phận của mình không!” Aletta thấy vậy thì găm thét, ánh mắt lấp lánh hồng quang, hơi thở sinh mệnh của Ròng lập tức gia tăng, cố gắng chặn lại hơi thở của Tử Vong.

Nhưng tình hình này chỉ duy trì trong chốc lát, ánh sáng đỏ sậm trên thân Tử Vong chỉ dục lóe lên, phạm vi hơi thở rồng đen đột nhiên mở rộng, trực tiếp nuốt chửng hơi thở sinh mạng của Ròng, tiến về phía Aletta.

Thấy tình cảnh này, Aletta không có ý định né tránh, mở ra Sinh Mệnh lĩnh vực quyết định trực diện kháng cự hơi thở rồng tử vong. Đúng lúc này, một thanh trường kiếm màu đen từ không trung bay tới, ánh sáng kiếm lóe lên, chém bay hơi thở của Ròng thành nhiều đoạn.

Cùng lúc đó, một luồng hơi thở Phi Thúy từ trên trời giáng xuống, bao phủ lấy hơi thở của Ròng tử vong, cường chế chặn đứng công kích của Tử Vong chi dục.

“Alpha, Nicolas? Hãy tránh ra, các người không thể đối kháng cùng Hắc Long!” Aletta thấy vậy lúc này thúc giục Alpha và Nicolas tránh ra, nhưng Nicolas không phản ứng, xung quanh thân hắn, lực lượng Phi Thúy không ngừng hoạt động, phủ trùm cả thế giới xung quanh trong ánh sắc phi thúy.

Xuyên qua những ánh sáng phi thúy ấy, mơ hồ có thể thấy một thế giới như mộng ảo.

Mộng cảnh giáng lâm! Đây là năng lực Nicolas vừa mới nắm giữ, có thể mượn nhờ lực lượng Phi Thúy để triệu hồi Mộng cảnh giáng lâm.

Mộng cảnh và hiện thực giao thoa, hình thành một loại lực lượng đặc biệt, thực sự ngăn cản được lực lượng Tử Vong.

Nhìn thấy hai người thực sự làm được điều này, Aletta cũng có chút ngạc nhiên.

Trước kia, cái tiểu gia hỏa không hiểu gì về huyết mạch của mình, giờ lại đã trưởng thành đến tình trạng này rồi.

Tuy nhiên, điều mà Aletta cảm thấy ngạc nhiên hơn cả chính là Alpha.

Rõ ràng ngay cả Bán Thần cũng không phải, cũng đã lĩnh hội được kỹ thuật pháp tắc, thậm chí còn chặn được công kích của Tử Vong chi dực.

Thật quá thiên phú? Hay là do ảnh hưởng của thế giới bình cảnh? Hoặc là, vì Bạch Khải...? Aletta liếc nhìn Bạch Khải, ném những tạp niệm sang một bên, quay trở lại phù trận, dự định một lần hành động tiêu diệt danh sách kị sĩ cùng bộ lạc Bán Thần.

Nhưng do vụ nổ của Phong nguyên tố giới, cấu trúc của phù trận đã xuất hiện khe hở, cộng thêm việc Aletta bất ngờ rời đi, sức áp chế của phù trận đến với danh sách các kị sĩ rõ ràng yếu bớt rất nhiều.

“Tử Vong chi dực đã xuất hiện, tiếp theo nên quét sạch những dị giáo đồ này đi.”

Trong mắt Michael lóe lên một tia đen tối, cơ thể được bao phủ trong giáp kị sĩ bỗng nhiên phình to, chỉ trong chốc lát biến thành một gã cự nhân cao ba mét.

Biến hóa tương tự cũng xảy ra với các kị sĩ khác, đồng thời với sự biến đổi hình thể của họ, thực lực của danh sách kị sĩ cũng xảy ra sự chuyển biến rõ rệt.

Chờ đến khi họ hoàn toàn biến hóa, thiên địa Âm Dương Đại Ma Bàn lại không thể gây tổn thương cho họ được nữa.

“Không phải tộc ta, trong lòng ắt nghĩ khác, những lời này từ phương Đông cổ xưa truyền tới, ta giờ đây tặng cho các ngươi.”

Do kích thước biến đổi, giọng nói của Michael cũng trở nên vắn vẹo, nghe giống như hai khối kim loại cọ xát vào nhau, bén nhọn và chói tai.

“Mặc dù Tư Mã Tịnh nấp rất kỹ, đã giúp chúng ta lấy được thứ mà chúng ta mong muốn, nhưng dù sao hắn cũng là người ngoại tộc, chúng ta sao có thể tin tưởng hắn được.”

“Hóa ra là thế, danh sách mười một kỵ sĩ cũng là con rơi của các người, cố ý để chúng ta tin rằng trạng thái này bên dưới các người là bản tôn sao?” Vương Trần lập tức hiểu ra, những danh sách kỵ sĩ này, cũng giống như trước đó Tử Vong Kỵ Sĩ, chỉ là một con rối mà thôi, bản tôn của họ lúc này chắc chắn vẫn chưa biết đang ở đâu.

“Ha ha ha... Đáng tiếc các người biết đến quá muộn.”

Michael bỗng nhiên cười điên cuồng, ba đôi cánh màu đen hiện ra phía sau, khí tức mạnh mẽ dường như xông thẳng vào phù trận, tương tác với Tử Vong chi lực ở trên đầu.

“Các người những dị giáo đồ này, hãy nằm trong bóng tối của cái chết mà đau đớn đi, kêu gào lên, và sau đó...”

“Đi chết đi!”

Chương 892:

Thế giới kết thúc Michael gầm gừ vang vọng khắp nơi, theo sau là mười một gã kỵ sĩ khổng lồ mang cánh đen xuất hiện ở cõi xay bên trong.

Cùng lúc đó, phương thức công kích của Tử Vong chi dực bỗng nhiên thay đổi, nguyên bản hơi thở mãnh liệt của Rồng đột nhiên biến thành một đòn công kích, lấy thể sét đánh bất ngờ đột phá được phòng tuyến của Alpha và Nicolas, ép buộc phá vỡ phù trận.

Phù trận bị vỡ tan, mười một kỵ sĩ trong danh sách được tự do, chúng phe phẩy cánh bay tới bên cạnh Tử Vong chi dực, nhìn từ xa giống như một đoàn thiên sứ diệt thế hạ xuống trần gian.

Trên mặt đất, những Tử Vong Kỵ Sĩ và tử thú đang điên cuồng công kích bỗng như nhận được lệnh nào đó, đồng loạt dừng lại, tập hợp lại với nhau.

Michael vỗ cánh hạ xuống Tử Vong chi dực bên trên, hai con mắt màu vàng óng lướt qua sắc mặt âm trầm của Vương Trần, Bạch Hòa Quang và Aletta cùng những người khác.

“Tử Vong chi dực, hủy diệt đi...”

Rống!!! Vừa dứt lời, Tử Vong chi dực phát ra một tiếng gầm phần nộ, cả mặt đất bằng phẳng bỗng dựng nứt ra, những dòng nham thạch màu đỏ sậm từ đó dâng trào lên, vô tình nuốt chửng mọi thứ xung quanh.

“Đây là Tử Vong chi huyết?” Bạch Khải thấy vậy biến sắc, Tử Vong chi huyết chính là thứ mà hắn từng tiếp xúc lần đầu liên quan đến tử vong, cũng là nguồn gốc của sức mạnh Tử Vong mà Alpha đã thu hoạch.

Nhưng thứ này không phải đã bị phong ấn trong Thủy Đế lăng mộ sao? Sao lại xuất hiện ở đây? Chẳng lẽ Michael vừa nói rằng từ Tư Mã Tịnh thu nhận được thứ chính là Tử Vong chi huyết? Nhìn Tử Vong chi dực đang chảy xuôi nham thạch đỏ sậm, Bạch Khải càng nghĩ càng cảm thấy khả năng này cao, và cũng đúng với trình độ điên cuồng của Tử Vong bàn tròn. Đám gia hỏa này, chẳng lẽ thực sự định phục sinh tử vong! “Tử

Vong bàn tròn, các người muốn gì! Nếu cứ tiếp tục như vậy, cho dù chúng ta đánh bại liên bang, bộ lạc chúng ta cũng sẽ bị tổn thương nghiêm trọng!” Nhìn đám sư tử chiến đấu với liên bang đang bị Tử Vong chi huyết nuốt chửng, lão Lang không khỏi chửi rủa, nhưng Michael lại không có phản ứng gì.

“Chẳng lẽ còn không nhận ra mình bị người ta điều khiển, thật quá ngu xuẩn.”

Cửu U Minh Tước lướt qua bên cạnh lão Lang, trong giọng nói tràn đầy sự khinh bỉ, và mười hai thủ hộ giả cũng không nhìn thẳng vào ba gã Bán Thần này mà bay thẳng hướng đến Tử Vong chi dực.

Kế hoạch thất bại, nhưng cách xử lý vấn đề trở nên rõ ràng hơn.

Chính diện phải đối đầu.

Chỉ thấy Cửu U Minh Tước và Thần Tinh dẫn đầu xông lên, lĩnh vực U Minh cùng Tinh Thần kết hợp sáng rực, ngăn chặn áp lực từ Tử Vong chi dực đang đè xuống.

Và sau lưng họ, Aletta không giữ lại chút nào phóng thích ra sinh lực, hỗ trợ đồng đội tránh bị ảnh hưởng bởi Tử Vong chi lực.

Còn với mười một thủ hộ giả còn lại, họ lựa chọn một gã trong danh sách kỵ sĩ để phát động tấn công.

Nhưng lực lượng Tử Vong chi dực vẫn nằm ngoài dự đoán của bọn họ, thấy Cửu U cùng Bán Thần phát động tấn công, một quả cầu màu đen bất ngờ xuất hiện trước mặt Tử Vong chi dực, khiến không gian ngay lập tức sụp đổ, một đám Bán Thần lập tức bị mắc kẹt và rơi xuống đất.

Trọng lực chế ngự, sức mạnh của Đại Địa thủ hộ giả.

“Việc này mà cũng dám chơi trò hề với tiểu thư?” Cửu U Minh Tước thấy vậy lập tức gào lên, lĩnh vực U Minh bỗng nhiên mở rộng, bao phủ lấy quả cầu màu đen kia, làm cho áp lực trọng lực biến mất không còn.

U Minh chi lực, cũng giống như Alpha tịch diệt chi lực, là một dạng biến thể của Tử Vong chi lực, nhưng năng lực thì lại khác biệt.

Chỉ cần bị U Minh chi lực bao trùm, mọi thứ năng lượng đều sẽ bị xóa bỏ đặc tính, không còn phát huy được chút công dụng nào.

Và sau khi ngăn chặn được công kích của Tử Vong chi lực, Thần Tinh bắt đầu phát động tấn công, năng lượng chi lực chói sáng tụ thành đạn pháo, chuẩn xác bay về phía mắt của Tử Vong chi lực.

Tử Vong chi lực trên người đều được bao phủ bởi lớp áo giáp màu đen, không cần phải nghĩ cũng biết phòng ngự của nó không tệ, đánh vào điểm yếu mới là lựa chọn hợp lý nhất.

Nhưng đối diện với công kích của Thần Tinh, Tử Vong chi lực vẫn không né tránh, trong mắt nó bắn ra hai tia sáng, đối đầu trực diện với đạn pháo.

Tuy nhiên ngay khi tia sáng sắp va chạm vào đạn pháo, đạn pháo bỗng tỏa ra, hóa thành hàng chục đạo năng lượng xạ tuyến, chuyển hướng tấn công vào danh sách các kỵ sĩ.

Chiêu thức này của Thần Tinh có tốc độ biến hóa cực nhanh, nhưng danh sách các kỵ sĩ không hề bối rối, Tử Vong chi lực bao phủ trên trường kiếm, nhẹ nhàng vung lên, liền đánh tan công kích của Thần Tinh.

Ngược lại, trong khi Cửu U và Thần Tinh đang ngăn chặn Tử Vong chi lực, các thủ hộ giả khác cùng nhau tấn công Tử Vong chi lực.

Nhưng những gì bọn họ trước đó có thể dễ dàng phá hủy một ngọn núi lớn thì khi tấn công Tử Vong chi lực lại giống như trò trẻ con, không có chút tác dụng nào.

Những công kích này không thể phá hủy được lớp áo giáp của Tử Vong chi lực, liền bị Tử Vong chi lực nuốt chửng, không chỉ không gây ra tổn thương, mà còn bị Tử Vong chi lực coi như thuốc bổ để hấp thụ.

“Khôi giáp của hân có vấn đề, mọi người chú ý, cố gắng giảm thiểu công kích vô hiệu.”

Aletta hai mắt run lên, phun ra một ngụm sinh mệnh hơi thở cắt đứt công kích đến từ những thủ hộ giả nhằm vào Tử Vong chi lực, trong khi Phục Ma Tôn Thần phóng ra Kim Cương chi lực, bám vào trên người của các thủ hộ giả.

“Không ngờ một ngày nào đó ta lại phải sử dụng loại lực lượng này để chiến đấu, thật sự là có chút mất thể diện.”

Vĩnh Dạ Huyết Đế có chút ghét bỏ, đem Kim Cương chi lực bám vào áo choàng của mình, dùng sức hất lên, áo choàng liền biến thành trường thương, rơi vào tay Vĩnh Dạ Huyết Đế.

“Đừng than phiền, hãy chiến đấu với kẻ thù trước mắt đi.”

Cực Quang cự nhân hai tay nắm chặt, tập trung sức mạnh Thánh Quang đến cực hạn, dùng sức hất lên, một cây quang mâu xuyên thủng bức tường, bay về phía danh sách kỵ sĩ thực sự.

Từ lúc giao chiến bọn họ đã nhận ra công kích của mình đối với Tử Vong chi lực kém hiệu quả, nhưng những danh sách kỵ sĩ này rõ ràng không mạnh mẽ như vậy.

Vì vậy, chiến thuật của họ lại quay trở về ban đầu, ưu tiên giải quyết những danh sách kỵ sĩ này.

Chỉ trong chớp mắt, tình hình chiến sự đột biến, chỉ còn Cửu U, Thần Tinh cùng Aletta vẫn còn đối đầu với Tử Vong chi lực, các thủ hộ giả khác lần lượt tấn công vào một kỵ sĩ trong danh sách, bắt đầu tranh đấu.

Tuy nhiên, trừ một số ít thủ hộ giả có thuộc tính có thể chống cự được, còn lại đều rõ ràng bị thuộc tính chống lại, đánh tới hơi khó khăn.

“Alpha, Nicolas, các người cũng đi hỗ trợ, những người khác...”

Bạch Khải nhìn đám sinh vật truyền kỳ đang rơi xuống mạng lưới ổn định, cùng nhìn về hướng đội quân tử thủ đang chực chờ, lặng lẽ đeo lên mặt nạ hoang đường.

“Hãy cố gắng tiêu diệt những gia hỏa này!” Ken, ken, ken! (rõ ràng!) Alpha nhẹ gật đầu, toàn thân khí thế bộc phát đến cực hạn, cả người hóa thành một đạo kiếm quang, vượt qua đầu tiên, dẫn đầu đến trước mặt Tử Vong chi lực.

Thấy tình cảnh này, một gã kỵ sĩ bốn cánh lập tức bay lên, định ngăn cản Alpha, nhưng lại bị Alpha chém gọn gàng và đứt khoát, lột bỏ áo giáp, lộ ra hình dạng thân dưới biến dạng.

Hắn đã hoàn toàn không còn được coi là một con người.

Từng khối cơ thể rõ ràng từ sinh vật khác bị dây màu đen khâu lại với nhau, những mạch máu to lớn trên đó mờ mờ chảy những dòng năng lượng màu đen, cuối cùng hội tụ về phía cánh sau lưng.

Thân thể của gã kỵ sĩ này, quả thật giống như Cầm Hận Đồ Tể, dùng máu thịt của những sinh vật khác để vá lại! “Giữ lại những tổ chức máu thịt có thể tiếp nhận Tử Vong chi lực, tái xây dựng, rồi sau đó lợi dụng Truyền Hồn chú ấn để tiến hành điều khiển từ xa.”

Bạch Khải nhanh chóng đoán ra được phương thức thao tác của danh sách kỵ sĩ, cũng đã hiểu tại sao chúng lại sẵn sàng hy sinh thân thể của mình để phục sinh cho những xúc tu của tử vong. Đám gia hỏa này, vẫn luôn chỉ diễn một trò kịch.

“Nhưng đám gia hỏa này lại tốn công tốn sức như vậy, thậm chí mạo hiểm lợi dụng linh hồn của mình để khống chế, chắc chắn không thể chỉ vì bồi dưỡng ra một sinh vật mạnh mẽ đâu?” Bạch Khải tùy tiện đâm một thương giết chết một đầu tử thú, vừa nghĩ về mục đích của Tử Vong bàn tròn, lại nhìn thấy gã kỵ sĩ trong danh sách bị Alpha chém vỡ khôi giáp, thân thể bắt đầu mất kiểm soát biến hình.

“Khôi giáp đó...”

Chẳng lẽ những kỵ sĩ này vẫn chưa thể khống chế Tử Vong chi lực một cách tốt? Họ cần dựa vào khôi giáp để duy trì ổn định sao?” Bạch Khải nhướn mày, trong khi Alpha cũng ngay lúc này nhận ra được điều gì, nhanh chóng chuyển mục tiêu, công kích một kỵ sĩ khác trong danh sách.

Chứng kiến sai lầm đã xảy ra, kỵ sĩ Hoa Kỳ rõ ràng đã nhận thấy được sự phòng bị, bắt đầu cố gắng bảo vệ khôi giáp của mình, nhưng điều này lại càng thêm chứng minh phỏng đoán của Bạch Khải là đúng.

Nhìn thấy tình hình này, các thủ hộ giả khác vội vàng thay đổi chiến thuật, bỏ qua việc đánh giết trực tiếp, chuyển thành tập trung vào việc phá vỡ khôi giáp.

Tuy nhiên, người dẫn đầu có thành quả vẫn là Alpha. Đối mặt với việc dân đổi công thành thủ của những danh sách kỵ sĩ, những đòn tấn công của Alpha càng lúc càng điên cuồng, dù

động tác đơn giản đến cực điểm, nhưng tốc độ và sức mạnh lại liên tục gia tăng, khí thể toàn thân càng lúc càng mạnh mẽ.

Cuối cùng, Alpha nắm lấy một sơ hở của một kỵ sĩ trong danh sách, một kiếm đỡ lên cánh tay, thừa dịp khoảng trống mở ra, Tịch Diệt chi kiếm nhẹ nhàng lắc một cái, áo giáp kỵ sĩ lập tức nứt ra, mà kỵ sĩ này cũng như đồng đội của hắn, thân thể dần dần mất kiểm soát.

Nhìn thấy tình cảnh này, hành động của Alpha vẫn không ngừng lại, hắn nắm lấy cơ hội, một kiếm chém bay đầu kẻ đó, sức mạnh của Tử Vong chi lực lập tức từ cổ họng kỵ sĩ bay ra, lơ lửng trên không trung một lúc, rồi bay về phía Tử Vong chi dục.

Ken, ken, ken. (lưu lại cho ta.) Trong mắt Alpha lóe lên ngọn lửa, Tịch Diệt chi Long phun ra, một ngụm nuốt gọn Tử Vong chi lực, mà những thủ hộ giả khác khi nhìn thấy cảnh tượng như vậy, liền đồng loạt phát động tấn công. Đặc biệt, động tĩnh lớn nhất chính là Cửu U và Thần Tinh.

Sau khi hiểu được công hiệu của khôi giáp, Cửu U và Thần Tinh lúc này cùng nhau tản ra, chuyển sang để Aletta đảm nhận việc ngăn cản từ chính diện, trong khi họ bao vây Tử Vong chi dục từ mọi phía, sẵn sàng phá hủy lớp áo giáp của Tử Vong chi dục.

Chỉ cần đập vỡ sự ràng buộc, thả ra Tử Vong chi lực, như vậy thì những đối thủ này sẽ không còn đáng sợ như vậy nữa.

Nhưng ngay khi Cửu U và Thần Tinh tấn công, Michael và những kỵ sĩ trong danh sách khác đồng thời bỏ qua việc bảo vệ Tử Vong chi dục.

Thậm chí, Michael còn chủ động phá vỡ lớp áo giáp điều khiển trên đầu của Tử Vong chi dục.

Michael đâm thanh kiếm vào bên trong khôi giáp, nét mặt hắn lộ ra một nụ cười hài lòng, trong khi Vương Trần nhận ra điều gì, ngay lập tức muốn ngăn cản những người khác.

Chỉ là, vẫn là quá chậm.

“Chúc mừng các người, có thể chứng kiến thế giới kết thúc.”

“Đợi đến khi các người chết đi, ta sẽ ghi lại trong giáo lý của chúng ta, phóng thích ra tử vong, chính là các người.”

“Tiếp theo, chờ đón tử vong đi!”

Chương 893:

Viện quân đến Nhìn thấy hành động của Michael, Bạch Hòa Quang và Vương Trần ngay lập tức hiểu rõ, muốn dừng tấn công nhưng vẫn chậm chân một bước.

Ban đầu không thể phá vỡ áo giáp màu đen, nhưng trước những đợt công kích mạnh mẽ của các kỵ sĩ, nó lần lượt vỡ vụn, lộ ra thân thể to lớn bên dưới.

Do ảnh hưởng của việc dung hợp Tử Vong chi huyết, những miếng vảy màu đỏ sậm trên Hắc Long phát ra một ánh sáng lấp lánh, mang lại cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Tuy nhiên, điều khiến mọi người cảm thấy bất an hơn cả chính là những xúc tu mọc ra từ đôi cánh Tử Vong, mỗi xúc tu đều có một con mắt lớn.

“Tử Vong chi huyết, tử vong xúc tu, tây bộ...”

Bạch Khải cảm thấy tim mình đập thành thịch, dường như nhận ra điều gì, sau đó nhìn về phương xa thấy một đường kim quang bay thẳng lên trời, giống như ánh mặt trời trở lại bầu trời.

“Đáng chết, đúng là như vậy!” Trông thấy một con Đại Xà màu đen bay nhanh về phía này, Bạch Khải không khỏi mẫn cảm, quên luôn những Tử Vong Kị Sĩ xung quanh, phi thẳng tới cánh Tử Vong.

Cùng lúc đó, những con yêu thú vốn bị phân tán ở các vị trí khác cũng được Bạch Khải triệu hồi về, nhanh chóng tới Alpha để ngưng tụ phù trận, lại một lần nữa thành hình Tịch Diệt chi Long, cùng nhau tấn công vào cánh Tử Vong.

“Phải gây tổn thương cho cánh Tử Vong, tranh thủ thời gian hành động, tuyệt đối không để chúng hợp nhất!” Giọng gầm của Bạch Khải ngay lập tức vang vọng vào tai mọi người, mọi người đều nhận ra con Đại Xà màu đen đang bay tới, liền phát huy sức mạnh lớn nhất của mình, cùng nhau tấn công vào cánh Tử Vong.

“Chúng ta cũng đi hỗ trợ!” Thấy tình hình như vậy, Bạch Thu Trà lập tức thi triển thông linh chú ấn và ràng buộc chú ấn, kết

hợp Cốt Long và Bạo Lôi Thử lại, một con Lam Long toàn thân bị lôi đình quần quanh bỗng nhiên xuất hiện, phóng tới cánh Tử Vong.

Lúc này, bầu trời đã ngập tràn các cuộc tấn công, mà mục tiêu chính là nơi cao nhất, nơi phát ra uy thế khủng bố, cánh Tử Vong.

“Ta cũng đi!” Thấy vậy, Bạch Vũ Hiểu cũng muốn tiến lên hỗ trợ, nhưng U Linh Long lại có chút kháng cự, kéo mình ra xa cánh Tử Vong.

Cùng là Long tộc, U Linh Long càng cảm nhận rõ sự khủng bố của cánh Tử Vong, để nó tiến về phía cánh Tử Vong thực sự có chút miễn cưỡng.

Nhìn thấy tình cảnh này, Bạch Vũ Hiểu không khỏi cau mày, muốn ép buộc U Linh Long tham gia trận chiến.

Dù không rõ lý do tại sao Bạch Khải lại khẩn trương tới vậy, nhưng hắn rất rõ ràng rằng nếu để cánh Tử Vong phá hủy, tất cả mọi người ở đây đều sẽ phải chết.

Nếu lúc này hắn trốn ở phía sau, hắn sẽ sống trong sự tự trách cả đời! “Đừng miễn cưỡng, con trai, việc này vốn không phải trách nhiệm của các ngươi.”

Đúng lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên từ phía sau Bạch Vũ Hiểu, hắn quay đầu lại thì thấy Bạch Đồng Trần từ một không gian đi ra.

“Cha? Sao cha lại đến đây?” Bạch Vũ Hiểu hơi ngạc nhiên, dù biết bộ lạc sẽ phát động tổng tiến công ở tây bộ, nhưng liên bang vẫn không lơ là trong việc phòng ngự ở các nơi khác, vì vậy Ngự Thú Sư Hội cũng không tham gia vào phòng ngự nơi này.

Bạch Đồng Trần, với tư cách là Thập chủ của Cảnh Kỹ chi tháp, gánh vác trách nhiệm không nhỏ, lại càng không có khả năng xuất hiện ở đây.

“Không chỉ riêng ta, những người khác cũng đến cả rồi.”

Bạch Đồng Trần vỗ nhẹ lên đầu Bạch Vũ Hiểu, sau đó hợp nhất với Cửu Linh Sư Vương, bay lên không trung.

Ngay sau đó, hàng loạt không gian thông đạo được mở ra, mười mấy sinh vật truyền kỳ từ đó bay ra, tham gia vào cuộc tấn công vào cánh Tử Vong.

Hậu phương của họ là vô số người mặc trang phục của Ngự Thú Sư Hội.

“Cho nên bà của ta vẫn luôn nói, không nên quá ỷ lại vào máy móc, người xem, đó chính là bài học.”

Một con Thần Long thân thể thon dài màu bạc từ không gian hiện ra, nhìn xuống dưới nơi mà mạng lưới và đội quân máy móc bị triệt để tê liệt, hừ lạnh một tiếng và nói: “May mà bà ta nhanh chóng phát hiện ra sự dị thường của Tinh Không chỉ môn, nếu không các người đã phải chết chắc rồi.”

“Bà ơi, những điều này hãy bàn sau, phiền bà đi ngăn cản cái thứ kia, việc này hãy giao cho chúng ta.”

Triệu Phù Đồ mặt mày đầy vẻ khổ sở, nhìn về phía đã thấy rõ hình dạng của Đại Xà màu đen.

“Biết rồi, cái thứ đó không cần các người nhắc, bà cũng sẽ ra tay.”

Phạm bà bà nhẹ nhàng vuốt cằm, phát ra một tiếng long ngâm vang dội, không gian trước mặt Đại Xà màu đen tựa như bị một đôi tay khổng lồ kéo dài ra, đột nhiên kéo dài hàng chục lần.

Không gian căng ra.

Nhưng bà không hề lơ là, bay về phía Đại Xà màu đen, đồng thời không ngừng gia cố không gian xung quanh.

Chỉ là trong khoảnh khắc, bà đột nhiên dừng lại bên cạnh lão Lang cùng bộ lạc Bán Thần.

“Nếu như người muốn cho bọn sói con kia biến thành thứ đó, cứ tiếp tục chờ xem.”

Nói xong, Phạm bà bà lập tức rời đi, cái móng vuốt của bà trên không trung mạnh mẽ vung lên, không gian trước mắt liền bị xua đuổi, lộ tuyến của Đại Xà màu đen cũng bị cắt đứt.

“Chúng ta cũng đi hỗ trợ.”

Lão Lang trầm mặc hồi lâu, nhìn nhau với hai đồng bạn, họ cũng bước vào cuộc tấn công vào cánh Tử Vong. Đúng là họ rất e ngại tốc độ phát triển nhanh chóng của con người, nhưng hiện tại, mối nguy hiểm lớn hơn đối với họ lại chính là cánh Tử Vong này, vốn dĩ nên nằm trong tay họ! Nhìn thấy Đại Xà màu đen bị ngăn chặn, Triệu Phù Đồ quay đầu nhìn về phía bầu trời, sau khi cảm nhận được hơi thở của đối phương, thần sắc hắn không khỏi rung mình.

“Giống như sự dự đoán của người, La Tường.”

“Đó không phải là điều ta có thể đoán trước, mà là do gia hỏa kia đã hấp thụ hết sự sống mà đang phải chịu nguy hiểm.”

La Tường từ bên cạnh Triệu Phù Đồ bước ra, thở dài bất đắc dĩ.

“Dù sao, vẫn là quá muộn.”

“Không muộn, ít nhất mọi người vẫn còn sống, phải không?” Triệu Phù Đồ lắc đầu, một tòa tháp cao đột nhiên xuất hiện sau lưng hắn, đó chính là biểu tượng quyền lực cao nhất của Ngự Thú Sư Hội, Phán Quyết chi tháp.

Sau đó, năm tòa tháp cao khác bỗng nhiên xuất hiện, mà năm Tháp chủ đang cùng lúc tấn công vào cánh Tử Vong cũng ào ào quay trở lại tháp của riêng mình.

“Trần ma, lên!” Triệu Phù Đồ với thần sắc nghiêm túc, mi tâm chú ấn lấp lánh, phía sau Cá Đuối Hư Không càng lúc càng dồn hết sức lực vào Phán Quyết chi tháp, các Tháp chủ khác cũng làm như vậy.

Khi nhận được sức mạnh từ sáu Tháp chủ, sáu tòa tháp truyền thừa ngàn năm cuối cùng phát ra ánh sáng rực rỡ, dưới sự dẫn dắt của một loại lực lượng thần bí, từ từ nâng cao, đồng thời không ngừng phát ra năng lượng, liên kết với nhau.

Dần dần, dưới sự dẫn dắt của Triệu Phù Đồ, sáu tòa tháp bắt đầu từ từ dung hợp, dần dần tạo thành một tòa tháp khổng lồ phát ra ánh sáng lấp lánh.

“Tất cả mọi người, tản ra.”

Thấy tình hình như vậy, Bạch Hòa Quang lập tức ra hiệu mọi người rút lui, trong khi Bạch Khải và những người khác cũng

nhận thấy một cơn sóng xung kích mạnh mẽ từ dưới chân, liên tục kéo dài khoảng cách với cánh Tử Vong.

“Còn giấu chiêu này...”

Michael thấy vậy không khỏi nhú mào, ngay sau đó triệu tập những kỵ sĩ còn lại, cùng nhau tấn công vào cánh Tử Vong, khiến khí tức của nó tăng lên với tốc độ mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy.

Thậm chí, một vài siêu phàm sinh vật lực yếu hơn, chỉ cần nhìn thoáng qua cánh Tử Vong, thân thể và linh hồn đã rơi vào cảnh chết chóc.

Nhưng sự tấn công của Trấn Ma tháp đã hoàn tất, khi các siêu phàm sinh vật của con người đều rút lui, Trấn Ma tháp lập tức phát ra một đợt xung kích chưa từng có, bay thẳng tới cánh Tử Vong. Đợt xung kích này vô cùng đặc biệt, dù không cảm nhận được bất kỳ khí tức đặc biệt nào, nhưng lại tạo ra cảm giác nặng nề khó mà rung chuyển, giống như một cây gậy trấn ma đâm thẳng tới cánh Tử Vong.

Rống! ! ! Dù cánh Tử Vong đã mất đi lý trí nhưng vẫn cảm nhận được sức mạnh của xung kích trấn ma, gầm thét một tiếng, một nguồn năng lượng hoàn toàn do Tử Vong chi lực hội tụ tại trong miệng hình thành, bỗng nhiên hóa thành một làn sóng xung kích màu đen, hướng xuống dưới rơi xuống.

Tử Vong chi lực và trấn ma lực va chạm trực diện với nhau, nhưng chỉ trong chớp mắt đã phân thắng bại.

Kết quả, vẫn là Tử Vong chi lực thắng.

Tuy nhiên, sức mạnh của trấn ma và quân số rõ ràng vượt xa sự đoán định của cánh Tử Vong, theo sau bị Tử Vong chi lực đánh nát, nhưng không ngay lập tức bị đồng hóa. Đồng thời, không ngừng có sức mạnh trấn ma từ sáu tháp phun ra, hướng về cánh Tử Vong.

“Hiệp hội còn giấu chiêu này?” Bạch Khải nhìn thấy vậy, đôi mắt sáng bừng lên, có vẻ như hiệp hội còn nhiều mưu kế mà hắn không biết, chắc chắn phải tìm hiểu kỹ sau khi vượt qua kiếp nạn này.

“Sáu tháp tồn tại đã có rất nhiều năm, tích lũy năng lượng không phải chúng ta có thể tưởng tượng.”

Bạch Hòa Quang giải thích: “Chỉ mong lần này có thể giải quyết được cánh Tử Vong, còn như về sau...”

Bạch Hòa Quang quay đầu nhìn về hướng Đại Xà màu đen đang bị Phạm bà bà ngăn cản, trong mắt lóe lên ánh sáng lạnh.

“Cũng chỉ có thể giải quyết tình hình như vậy.”

“Có thể giải quyết cách này?” Bạch Khải nghe vậy có chút nghi ngờ, nhưng rất nhanh liền hiểu ra âm thanh đang hấp dẫn.

Sau một hồi giằng co, sức mạnh trấn ma cuối cùng đã đến trước mặt cánh Tử Vong, sức mạnh kiên cố không chút nương tay phá vỡ lớp vảy rồng của cánh Tử Vong, bắt đầu tấn công vào Tử Vong chi huyết và các xúc tu.

“Các ngươi cái loại chết tiệt này, cũng dám như vậy đối đãi với Chân thần!” Michael thấy vậy lập tức gầm thét, nhìn thấy cánh Tử Vong đang có dấu hiệu suy yếu, khuôn mặt của hắn càng nhăn nhó hơn, đột nhiên vỗ lấy lồng ngực mình, kéo trái tim của mình ra ngoài.

Không, cái gọi là trái tim này, không bằng nói đó là sự kết tinh Thánh Quang còn đúng hơn.

“Cung thỉnh tử vong giáng lâm!” Nói rồi, Michael dùng sức bóp nát trái tim của bản thân, sức mạnh Thánh Quang từ đó tuôn ra, nhưng ngay lập tức chuyển thành màu đen hoàn toàn, tràn vào cơ thể cánh Tử Vong.

Với sức mạnh này giúp đỡ, khí tức của cánh Tử Vong lại tăng lên, và những kỵ sĩ khác cũng làm như vậy, hiến tế bản thân cho cánh Tử Vong.

Còn cánh Tử Vong, như đã chặn lại sức mạnh trấn ma, tròn mắt đỏ sạm ngập tràn sự bạo ngược, vô tình nhìn xuống dưới.

“Còn trùng lớn, nhìn xem phía trên?” Đúng lúc này, Vương Trần đột nhiên chỉ lên bầu trời, chỉ thấy một cánh cổng máy lớn không biết từ lúc nào đã xuất hiện trên không trung, cánh cổng khổng lồ từ từ mở ra, mơ hồ có thể thấy ánh sáng chói mắt phía sau.

“Tình Không chi môn?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi tỉnh ngộ, tâm trạng bất an cuối cùng cũng giảm đi phần nào.

Ngay sau đó, một cột ánh sáng từ trên trời giáng xuống, cùng với sức mạnh trấn ma đè ép cánh Tử Vong, mặc cho cánh Tử Vong giãy giụa cách mấy cũng không thể thoát khỏi sự giăng co của hai nguồn lực này.

Cuộc chiến đấu, dường như đã bắt đầu chuyển sang hồi kết.

Chương 894:

Ngô, đuổi kịp...

Cuộc chiến bỗng nhiên chuyển biến rõ rệt ngoài dự đoán của mọi người, và điều khiến những người kinh hoàng nhất chính là bộ lạc ba đầu Bán Thần. “Liên bang, đã cường mạnh đến mức này rồi sao...” Lão Lang ánh mắt phức tạp, hiển nhiên không thể tưởng tượng được rằng hơn hai mươi năm trước, khi mà bộ lạc của hắn còn trong tình trạng hỗn loạn, họ chỉ miễn cưỡng đạt được sự hòa bình để nhận thức về nhân loại, mà giờ đây đã phát triển thành một quái vật khổng lồ như vậy.

Có lẽ, nếu không nhờ có lời nói của Tử Vong chi dực, lần này bọn họ thực sự không phải là đối thủ. “Nếu như các người thật sự đồng loạt xuất phát, liên bang có lẽ cũng khó khăn đối phó, đáng tiếc là các người chỉ được coi như là pháo hôi mà thôi.” Vương Trần nghe vậy, toàn bộ khuôn mặt chứa đầy sự mỉa mai, nói: “Theo như ta được biết, những người mà các người phái đến tham chiến, liệu có phải không ngừng tăng lên như vậy không?” Lão Lang nghe xong thì im lặng.

Quả thực, vì một số nguyên nhân, bộ lạc chỉ tạm thời tập hợp lại, nhưng thực tế chỉ là một bộ phận, mà trước khi xuất phát, vẫn còn một số người chọn hành động độc lập.

Tuy nhiên, những chuyện này chỉ có bọn họ biết rõ, từ miệng Vương Trần nói ra, khiến Lão Lang càng thêm kiêng kỵ đối với nhân loại.

Trừ khi có thể làm cho cả bộ lạc đồng loạt xuất phát, nếu không thì tuyệt đối không thể dễ dàng tiến công vào liên bang. “Lão sư, các người đã chuẩn bị từ sớm rồi sao?” Bạch Khải tiến tới bên cạnh Bạch Hòa Quang, hỏi. “Hừm, những chuẩn bị này vốn dĩ là để đối phó với Hắc Long, chúng ta cũng không nghĩ rằng Hắc Long lại biến thành như vậy.” Bạch Hòa Quang khẽ vuốt cằm, nói: “Nếu không nhờ hiệp hội đến kịp lúc, cùng với ảnh hưởng suy yếu từ vụ nổ Phong nguyên tố, Vương Trần cũng không thể mở ra Tinh Không chi môn.” “Thì ra là vậy.” Bạch Khải nghe xong thì ngẩn người, nhìn vào hai đạo cột sáng đẩy lui Tử Vong chi dực, nói: “Nhưng liệu như

vậy có thể tiêu diệt Tử Vong chi lực không?” “Không thể.” Cửu U Minh Tước đột nhiên lên tiếng, lời mà hắn nói lại khiến Bạch Khải sững sờ. “Cái này cũng không được sao?” Bạch Khải có chút nhú mày, nhưng khi nhìn thấy Tịch Diệt chi Long bên cạnh, như thể hắn nghĩ ra điều gì. “Chẳng lẽ cần Alpha bọn họ đi thôn phệ Tử Vong sao?” “Đúng vậy, hai mươi năm trước chúng ta cũng từng gặp phải Tử Vong phân thân, cuối cùng chính Cửu U đã nuốt chửng nó.” Bạch Hòa Quang dừng lại một chút, nói: “Cửu U có được hình dạng như bây giờ cũng chính là vì như vậy.” Nghe vậy, Bạch Khải lúc này mới hiểu ra.

Cửu U Minh Tước hóa ra cũng giống như Alpha, nuốt chửng Tử Vong chi lực mà sinh ra biến chủng.

Thảo nào trên đồ giám không tìm thấy hình dạng tiến hóa trước đó của Cửu U Minh Tước, hóa ra cũng chỉ là một loại duy nhất. “Các người mau chóng cứu giúp, bà bà ta sắp không chịu nổi nữa rồi!” Đúng lúc này, giọng nói của Phạm bà bà lại lần nữa khiến tất cả mọi người đang thả lỏng trở nên căng thẳng, trong khi đó một đám Bán Thần đồng loạt đổi mục tiêu, nhắm vào Sương Đen Đại Xà.

So với áp lực mạnh mẽ từ Tử Vong chi lực, Sương Đen Đại Xà mang lại cho họ cảm giác ngược lại không đáng sợ đến thế.

Nhờ sự giúp đỡ của các Bán Thần, áp lực của Phạm bà bà đột ngột giảm bớt, tập trung vào việc áp chế không gian của Sương Đen Đại Xà, trong khi các Bán Thần khác đều dốc toàn lực, không ngừng hạn chế kích thích của Sương Đen Đại Xà.

Cuối cùng, ngay khi Sương Đen Đại Xà bị đánh thành một đầu rắn đen nhỏ, Tử Vong chi lực cũng đã bị đánh mài chỉ còn lại một khối nhỏ nội hạch. “Cuối cùng thì cũng phải kết thúc rồi...” Nhìn cảnh này, mọi người cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, nhóm Ngự Thú sư dưới chân họ dần dần dừng cảm hơn, quyết tâm giữ chân Tử Vong Kỵ Sĩ và tử thú lại nơi đây.

Lộng phốc lộng phốc! (chủ nhân, hình như có một nguồn sức mạnh quen thuộc đang đến rồi!) Đúng lúc này, trong cơ thể của Tịch Diệt chi Long, Gamma đột nhiên phát ra cảnh báo, Bạch Khải trong lòng cũng bỗng nhiên dấy lên, lúc này mới

nhận ra trên bầu trời không biết từ khi nào đã xuất hiện từng cây lông vũ màu đen.

Bạch Khải đột ngột ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện một đầu Đọa Lạc Thiên Sứ không biết đã xuất hiện bên cạnh Tử Vong chi dực và Sương Đen Đại Xà từ lúc nào.

Và bên trong tay của Đọa Lạc Thiên Sứ, một thiếu niên mỉm cười nhìn về nhóm Bạch Khải. “Đã vất vả các vị rồi, chuyện kế tiếp cứ giao cho ta.” Nói xong, sáu cánh phía sau Đọa Lạc Thiên Sứ đồng loạt chấn động, Tinh Thần cột sáng bỗng chốc vỡ vụn, cùng với đó không gian phong tỏa của Phạm bà bà cũng bị đánh vỡ.

Chỉ trong chớp mắt, Sương Đen Đại Xà cùng Tử Vong chi dực đồng thời khôi phục tự do, cùng lúc với sức mạnh không thể cưỡng lại, nhanh chóng dung hợp.

Theo sau, Tử Vong chi dực vốn đã gần như bị tiêu hao gần hết, dần dần phục hồi trở lại, và hình dạng còn trở nên hoàn mỹ và mạnh mẽ hơn so với trước đó. “Đáng chết, còn phải đánh thêm một vòng nữa sao!” Bạch Khải nhìn cảnh này thì giận mắng, trong khi Tịch Diệt chi Long đã dẫn đầu tiên công, đồng thời với tên Hề Hoang Đường cũng rời khỏi Bạch Khải, chuyển mình thành một chiếc mặt nạ, rơi lên đầu Tịch Diệt chi Long.

Chỉ trong chớp mắt, một đôi cánh rồng màu đen xuất hiện trên người Tịch Diệt chi Long, khí tức của Tịch Diệt chi Long cũng vô hạn gần gũi với Tử Vong chi dực, gấp lấy Tịch Diệt chi kiếm, đột ngột phóng tới Tử Vong chi dực còn chưa hoàn toàn khôi phục. “Bạch Khải, ngươi không sao chứ?” Gia Cát Thần kéo Omega thú tiếp ứng Bạch Khải, lo lắng nhìn về phía không trung. “Gia Cát Thần? Sao ngươi lại tới đây?” Bạch Khải thấy vậy thì sửng sốt, lúc này mới phát hiện trong đội ngũ của hiệp hội, có không ít người đều là Ngự Linh sư quân đoàn phối trí Tinh Thần vũ trang. “Chủ tịch đã bảo lão ba chuyển cáo tôi, không nên vội vàng xuất kích, nên tôi lúc nào cũng không xuất hiện.” Gia Cát Thần giải thích: “Chỉ là không ngờ, cuộc chiến này lại trở nên thảm khốc như vậy.” “Không phải là cuộc chiến đấu, mà là chiến tranh.” Bạch Khải sửa lại lời Gia Cát Thần, nói: “Nếu không tiêu diệt được cái đại gia hỏa này, chúng ta chỉ sợ cũng sẽ nằm lại đây.” Nói xong, Bạch Khải dồn toàn bộ sự chú ý vào Tịch Diệt chi Long.

Sau khi Tịch Diệt chi Long xuất thủ, Cửu U Minh Tước cũng gia nhập vào đội ngũ, hai sinh vật biến chủng lực lượng tiến hóa này không bị ảnh hưởng bởi khí tức của Tử Vong chi dực, tiến thẳng về phía trước.

Nhưng thiếu niên đó cũng không có ý định để hai người đến gần, Đọa Lạc Thiên Sứ chớp mắt đã ngăn cản trước mặt họ, dễ dàng tiếp nhận một lúc cả hai công kích. “Đó là Sam của gia tộc Borg sao?” Bạch Khải nhận ra thân phận của thiếu niên, càng thêm kinh ngạc.

Tên ngốc này trẻ như vậy, sao có thể có sức mạnh cường đại như thế.

Chẳng lẽ hẳn thực sự là một lão yêu quái sống sót qua hàng trăm năm? Ken két ken két! (cút ngay cho ta!) Nhìn thấy Sam lại chặn lại bọn họ, Alpha kiên nhẫn bị hao mòn sạch sẽ, gầm lên một tiếng, mặt nạ trên mặt bỗng nhiên lại biến thành hình dạng Đọa Lạc Thiên Sứ.

Phục hồi sức mạnh của Đọa Lạc Thiên Sứ, Tịch Diệt chi Long quả thực đã thật sự vượt qua được phòng ngự của Đọa Lạc Thiên Sứ, kéo theo đó là quyết chiến không thể tránh khỏi, tấn công về phía Tử Vong chi dực, trong khi Cửu U Minh Tước kịp thời chuyển hướng, móng vuốt sắc nhọn bắt lấy Đọa Lạc Thiên Sứ, tạo cơ hội tấn công tốt nhất cho Alpha.

Nhưng Đọa Lạc Thiên Sứ mạnh mẽ vượt ngoài sự dự đoán của tất cả mọi người, chỉ thấy Đọa Lạc Thiên Sứ vỗ cánh lên, đánh bay đồng thời Alpha và Cửu U Minh Tước ra ngoài. “Con người ngu xuẩn, lại dám mưu toan khiêu chiến thần minh?” Ánh mắt Sam lóe lên một tia lạnh nhạt, đang chờ để tiêu diệt Alpha và những người khác, thì đột nhiên một lớn một nhỏ hai đầu Tây phương Long xuất hiện phía sau Tử Vong chi dực. “Tử Vong, người không nên xuất hiện ở đây!” Nguru Bì Xà thần tình nghiêm túc, ánh mắt lạnh lùng nhìn Alpha, chờ Sủng thú sững sờ, nhưng khi thấy Nguru Bì Xà phun ra thời gian hơi thở của rồng, lập tức kích động.

Dù không biết lý do tại sao, nhưng Nguru Bì Xà dường như đã bùng nổ như lần đầu ở Hắc Long sào huyết! Trong ánh mắt mong đợi của mọi người, thời gian hơi thở của rồng trực tiếp xuyên thủng công kích của Đọa Lạc Thiên Sứ, rơi xuống thân

Tử Vong chỉ dục, mà hình dáng nguyên bản sắp thành hình của Tử Vong chỉ dục, bỗng nhiên chuyển động, quay lại trạng thái trước. “Thời gian quay lại?!” Sam nhìn thấy vậy thì nhủ mày, ngay lập tức có ý định ngăn cản Nguru Bì Xà, nhưng phát ra công kích lại bị Nicolas hoàn toàn chuyển dời vào Phi Thúy Mộng Cảnh, căn bản không thể đến gần. “Rất tốt, cứ như vậy!” Nhìn thấy Nicolas cùng Nguru Bì Xà kéo lại Sam, Alpha và Cửu U Minh Tước lại một lần nữa phát động tấn công, không phải nhắm tới Tử Vong chỉ dục, mà là Đọa Lạc Thiên Sứ.

Chỉ cần đưa Tử Vong chỉ dục trở lại trạng thái suy yếu nhất, thì có thể mặc sức chém giết, bây giờ mục tiêu đã biến thành vị Đọa Lạc Thiên Sứ đột nhiên xuất hiện này.

Nhưng ngay khi tất cả mọi người đồng lòng hiệp sức, dự định tiêu diệt vị Boss mới xuất hiện này, thời gian hơi thở của rồng đột nhiên biến mất, Nguru Bì Xà lại một lần nữa trở về hình dáng bình thường.

Còn Tử Vong chỉ dục thì phục hồi nhanh chóng hơn, ngay trước khi có người kịp phản ứng, lại một lần nữa quay về trạng thái mạnh nhất. “Các ngươi những sâu kiến này, cũng dám tính toán ta, hãy chết đi!” Sau khi hồi phục, Tử Vong chỉ dục lần đầu mở miệng nói, âm thanh là của Hắc Long Akuya, nhưng khi Sam nghe thấy Tử Vong chỉ dục mở miệng, lại đột nhiên nhướng mày, lập tức quay đầu rời vào hắc vụ. “Không được đi!” Nhìn thấy Sam rời đi, Tử Vong chỉ dục lập tức phun ra một ngụm hơi thở của rồng, nhưng sương đen tốc độ rõ ràng nhanh hơn, mà lại hiểm hiểm tránh được hơi thở của rồng. “Hắc Long, hãy tìm cách dừng lại, ngươi còn nhớ ngươi là ai không!” Thấy Tử Vong chỉ dục thay đổi, Aletta lập tức bay tới, mong muốn đánh thức Hắc Long.

So với việc chỉ biết phá hủy Tử Vong chỉ dục, Aletta còn sẵn lòng đối mặt với một đối thủ mạnh mẽ, nhưng có lý trí như Hắc Long. “Ta là ai, ta là Hắc Long...” Nghe Aletta nói, Hắc Long không chút do dự trả lời, nhưng lời còn chưa dứt, âm thanh của Hắc Long đã biến mất, ánh mắt hắn hoàn toàn biến thành màu đen thuần túy. “Đáng chết, vẫn còn chậm một bước!” Aletta thấy vậy thì gào lên một tiếng, lập tức phun ra

một ngụm hơi thở của rồng để ngăn cản, nhưng chưa kịp đến gần Tử Vong chi dực, hắn đã đột nhiên biến mất.

Các chiêu tấn công của những người khác, thậm chí cả tinh thần lực, cũng đều như vậy. Đây, mới thực sự là tử vong sao? Trong tâm trí của mọi người bỗng dâng lên ý nghĩ này, nhìn Tử Vong chi dực từ từ bay tới, một nhóm người thực sự sinh ra một chút tuyệt vọng.

Nhưng có một người, lại cảm thấy trái tim đang nhảy múa càng mạnh mẽ hơn.

Bạch Khải một tay ôm đầu, một tay che lấy trái tim, biểu hiện vô cùng vặn vẹo.

Ngay khi ý thức Hắc Long hoàn toàn tiêu tán trong chớp mắt, trúng tiên hóa đột nhiên kịch liệt lung lay, trái tim Bạch Khải dường như cũng chịu ảnh hưởng, nhanh chóng đập mạnh.

Nếu không nhờ Bạch Khải có thể chất nghịch thiên, sợ rằng giờ này đã trái tim nổ tung mà chết. “Đáng chết, trúng tiên hóa rút cuộc sao lại như vậy!” Bạch Khải cố gắng lấy lại bình tĩnh với trúng tiên hóa đang chấn động, nhưng hoàn toàn vô hiệu, cuối cùng không thể nhịn nổi gầm lên một tiếng.

Nhưng tiếng gầm của Bạch Khải không truyền ra ngoài, bị một tiếng rồng khác che lấp.

Chỉ thấy trên bầu trời, một dòng sông dài bỗng chốc xuất hiện, từ một phía chảy sang phía khác, giống như một điều không thể thay đổi.

Và trong dòng sông ấy, một đầu Thanh Đồng Cự Long đang ngược dòng nước, cấp tốc hướng về phía Bạch Khải và những người khác. “Ngô, đuổi kịp...”

Chương 895:

Bằng cái gì mà lại truy ta! “Thanh Đồng Long Hồn?” Nhìn vào dòng sông thời gian, cái Long hồn khổng lồ, Bạch Khải đột ngột cảm thấy một sự rung động mãnh liệt, khiến cho trái tim hắn nhảy lên kịch liệt, làm cho hắn không thể nào tiếp tục quan sát sâu hơn.

Ngay lúc bấy giờ, Thanh Đồng Long Hồn đột nhiên ngừng lại, thoát khỏi sự trói buộc của dòng sông thời gian, trực tiếp chui vào cơ thể Ngưu Bì Xà.

Rống! ! Một tiếng long ngâm như từ thời kỳ viễn cổ vang vọng trong đất trời, mọi thứ xung quanh dường như bị chấn động bởi tiếng long ngâm này, tất cả đều lặng im.

Chỉ duy nhất có một thứ vẫn còn sinh động, đó chính là thân thể của Thanh Đồng Cự Long đang cấp tốc bành trướng, cho đến khi nó biến thành kích cỡ tương đương với Long hồn mới dừng lại.

Nhưng chưa kịp để Thanh Đồng Cự Long có hành động, Tử Vong chi dực đã thoát khỏi sự ràng buộc, đôi mắt đen nhánh quét qua Thanh Đồng Cự Long, tựa hồ như đang dò xét một món ăn ngon.

“Lần này, ngươi không có cơ hội...”

Thanh Đồng Cự Long mở ra Long trảo, một cái mâm tròn khảm năm viên bảo thạch đủ màu sắc lộng lẫy xuất hiện.

Mâm tròn này không biết được làm từ chất liệu gì, có vẻ hơi cổ xưa, nhưng năm viên bảo thạch trên đó lại rất mới mẻ, lấp lánh ánh sáng.

Trong số đó, nổi bật nhất là một viên bảo thạch màu xanh đồng, ánh sáng chớp nháy, cùng với hơi thở của Thanh Đồng Cự Long hòa quyện với nhau.

“Đúng thế, thủ hộ bàn quay?” Sau khi năm màu bàn quay xuất hiện, Aletta ngay lập tức nhận ra thân phận của nó.

“Tốc độ, thời gian của chúng ta không nhiều.”

Nhìn thấy Aletta hồi phục, Thanh Đồng Cự Long lập tức ném thủ hộ bàn quay lên không trung, đồng thời phóng xuất một cỗ lực lượng màu xanh đồng từ thân thể, dung nhập vào bàn quay đó.

Aletta cảm nhận được một sức mạnh bên trong mình, phóng ra ánh sáng từ viên đá quý màu đỏ trên thủ hộ bàn quay.

“Bản Long...

hình như đã gặp qua món đồ này?” Ngay sau đó, Nicolas cũng tỉnh lại, nhìn hai đầu Cự Long, phóng xuất sức mạnh của bản thân.

Với sự gia nhập của ba đầu Cự Long, thủ hộ bàn quay phát ra ánh sáng chói lọi, không có dấu hiệu nào báo trước, lại bắn ra một tia hào quang, bao trùm cả Tử Vong chi dực.

Lần này, Tử Vong chi dực không bị hào quang xé tan, mà thực sự tiếp nhận một đòn tấn công, vừa mới chữa trị thân thể đã xuất hiện những vết rạn giống như mạng nhện, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Nhưng những vết rạn này chỉ xuất hiện trong chớp mắt, lại nhanh chóng bị hắc ám bao trùm, Tử Vong chi dực cảm nhận được sự uy hiếp từ thủ hộ bàn quay, khẽ vẩy cánh bay đi.

Thấy cảnh này, ánh mắt của Thanh Đồng Cự Long lóe lên, một cỗ lực lượng hư vô mờ mịt đột ngột bao phủ lên Bạch Thu Trà.

Không, chính xác là bao phủ lên Cốt Long.

Chỉ thấy Cốt Long thoát khỏi sự khống chế của thông linh chú ấn và ràng buộc chú ấn, hướng về phía thủ hộ bàn quay bay tới, thân thể dần dần khôi phục hình dạng của Lam Long.

Khi nó đến bên cạnh Thanh Đồng Cự Long, đã biến thành một đầu Lam Long uy vũ.

So với hình dạng bị ràng buộc của Bạch Thu Trà, lúc này Lam Long toát ra một loại khí tức cổ xưa, ánh mắt tràn đầy tang thương, như thể đã trải qua vô số năm tháng.

“Lam Long...

là sức mạnh đã từng bị cưỡng ép giải phong của Cốt Long sao?” Aletta thấy vậy có chút bất ngờ, nhưng Lam Long rõ

ràng không giải thích gì với họ, chỉ nhìn nhau với Thanh Đồng Cự Long trong vài giây, rồi phóng xuất sức mạnh của bản thân.

Viên bảo thạch thứ tư được thắp sáng, sức mạnh của thủ hộ bàn quay gia tăng, trực tiếp đẩy Tử Vong chi dực xuống mặt đất, khiến nó không thể đứng dậy.

Nhưng, chỉ có thể như vậy.

Bốn sắc hào quang đã chế trụ sức mạnh khủng bố của Tử Vong chi dực, nhưng cũng không thể công phá phòng ngự của nó.

Ngược lại, Tử Vong chi dực sau khi rơi xuống đất, bắt đầu hấp thu sức mạnh từ mặt đất, khôi phục bản thân.

“Tăng cường lực lượng, không thể để cho hắn khôi phục!” Thanh Đồng Cự Long gầm thét lên, một sức mạnh mêm mông của thời gian rơi vào thân Aletta và Nicolas, hai người ngay lập tức cảm giác được một sức mạnh mạnh mẽ dường như không thuộc về bản thân từ bên trong bùng nổ, giải phóng sức mạnh trở nên tương tự như Thanh Đồng Cự Long và Lam Long.

Ong ong ong...

Chỉ trong chốc lát, thủ hộ bàn quay lắc lư mạnh mẽ, ánh sáng bốn sắc hào quang vốn rời rạc bỗng xuất hiện xu thế dung hợp, một lần hành động vươn ra ngoài lưng của Tử Vong chi dực, lộ ra những vảy rồng bên dưới.

Cùng lúc đó, để kiềm chế Tử Vong chi dực, Thanh Đồng Cự Long không chế dòng sông thời gian rơi xuống thân Tử Vong chi dực, cưỡng ép ngăn cản hoạt động của nó, khiến cho Tử Vong chi dực chỉ có thể mặc cho bốn sắc hào quang tấn công.

Dần dần, lớp giáp đen trên người Tử Vong chi dực giống như bị vỡ vụn, lộ ra thân hình to lớn của Hắc Long, Hắc Long dường như đã bắt đầu khôi phục ý thức.

Nhưng bất kể Cự Long ra sức như thế nào, từ đầu đến cuối vẫn không thể ép lui Tử Vong hoàn toàn. Đúng lúc này, Bạch Khải vốn bị thời gian cầm giữ bỗng nhiên phục hồi tự do, ở giữa trán hắn tự nhiên phát ra một luồng ánh sáng bảy màu, trực tiếp tách chết ra khỏi thân Hắc Long.

“Còn dám lợi dụng ta, Tử Vong bàn tròn, chờ đó cho ta!” Cuối cùng hồi phục tự do, Hắc Long rõ ràng tức giận đến cực điểm, phun ra một ngụm hơi thở rồng vào cái chết bị tách ra.

Chỉ là lúc này cái chết chỉ còn là thuần túy, không dám nhìn thẳng vào sự tấn công của Hắc Long, chỉ một mực muốn quay lại thân hân.

Nhưng ngay lúc đó, trên thủ hộ bàn quay lại một lần nữa ném xuống một đạo hào quang, bao phủ lấy cái chết.

“Chính là Nozdormu, thời gian thủ hộ giả, còn người, là Đại Địa thủ hộ giả.”

Nozdormu nhìn sâu vào Hắc Long, mà Hắc Long thì im lặng, đột ngột phóng xuất một sức mạnh khổng lồ, đưa vào trong bàn quay màu năm sắc.

Không biết bao nhiêu năm trôi qua, sức mạnh của năm màu Cự Long lại một lần nữa hòa vào với nhau, thủ hộ bàn quay đã xảy ra sự biến hóa lớn, vốn phân biệt rõ ràng năm viên bảo thạch giờ lại hòa chung với nhau, kết nối với sức mạnh của Cự Long, bắt đầu hòa nhập lẫn nhau, tạo thành một ánh sáng chói mắt bao phủ hoàn toàn cái chết.

Cùng lúc đó, do lực xung kích mạnh mẽ, tất cả mọi người phục hồi hành động, nhìn những Cự Long năm màu bay xung quanh, và cái chết bị ánh sáng chói lọi bao phủ, họ cảm thấy bất ngờ nhưng lại phấn khởi.

“Dù có chút ngạc nhiên, nhưng có vẻ như chúng ta có thể kết thúc cái chết.”

Vương Trần hiếm khi xuất hiện vẻ mệt mỏi, Bạch Hòa Quang mặc dù vẫn nghiêm túc, nhưng vai hân cũng rõ ràng thả lỏng hơn.

Trong truyền thuyết, năm màu thủ hộ Cự Long không ngờ lại xuất hiện ở đây, có lẽ lần này thật sự có thể tiêu diệt hoàn toàn cái chết.

Cuối cùng, ánh sáng trên thủ hộ bàn quay dần dần biến mất, vệt màu đen đáng sợ trên bầu trời cũng biến mất không thấy gì nữa, cùng lúc đó, lượng Tử Vong chi huyết chảy trên mặt đất cũng dần dần tản mát.

Tất cả lại trở về quỹ đạo...

Nếu như không phải trứng tiến hóa còn đang kịch liệt lắc lư, có lẽ Bạch Khải đã nghĩ như vậy rồi.

Sau khi thủ hộ bàn quay tiêu diệt cái chết, trứng tiến hóa động đậy càng mãnh liệt, đôi mắt Bạch Khải hoàn toàn tràn ngập huyết tợ, tựa như một con ác ma, dữ tợn vô cùng.

“Két két, két két.”

(“Lão đại, ngươi không sao chứ?”) Alpha dẫn đầu giải trừ Tịch Diệt chỉ Long trạng thái, đỡ lấy Bạch Khải, trong khi Gamma lập tức phóng xuất năng lượng, trợ giúp Bạch Khải ổn định tình trạng.

“Tạm thời vẫn ổn.”

Có Gamma giúp đỡ, Bạch Khải cuối cùng phục hồi lại, nhưng sự bất an trong lòng vẫn mạnh mẽ, chỉ là mặc cho hắn quan sát xung quanh, vẫn không thể tìm ra nguyên nhân.

“Alpha, ngươi có thể cảm nhận được khí tức của cái chết không?” “Két két, két két.”

(“Lão đại, ta không cảm nhận được, nhưng luôn cảm thấy có nguy hiểm ở gần đây.”

) Alpha cảm nhận một chút, sinh ra cảm giác giống như Bạch Khải.

“A ô a ô.”

(“Bản uông cũng giống như vậy, cảm thấy cái gì đó ngay xung quanh chúng ta.”

) Beita cố gắng hít sâu, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về bầu trời.

Sau khi tiêu diệt cái chết, năm màu Cự Long lần đầu tiên gặp mặt, nhưng so với Bạch Thu Trà, Cốt Long rõ ràng yếu đi rất nhiều, thậm chí thân thể bắt đầu có dấu hiệu hư hỏng.

“Thủ hộ Cự Long...

Hừ, loại trách nhiệm nhảm chán này ta sẽ không tuân thủ.”

Hắc Long liếc nhìn Aletta và những Cự Long khác, hừ lạnh nói: “Chờ ta thu thập những con chuột kia, ta sẽ đến để hoàn

toàn san bằng liên bang, trừ bỏ các người và những thứ chúng mất khác.”

Aletta nghe vậy lập tức cảm thấy không hài lòng, bên cạnh Thanh Đồng Cự Long cũng đột nhiên phun ra một ngụm hơi thở rồng về phía Hắc Long.

“Chờ một chút!” Aletta thấy thế liền muốn ngăn cản, nhưng lại thấy thân thể Hắc Long bất ngờ run lên, cứng đờ nghiêng đầu lại, vừa mới tỉnh táo đôi mắt giờ lại tiếp tục biến thành màu đen.

Rồng! ! ! Tiếng gầm rú của con rồng gây tuyệt vọng lại vang lên, trực tiếp đánh tan hơi thở rồng, chưa kịp để những Cự Long khác phản ứng, thủ hộ bàn quay đã bị sức mạnh Tử Vong bao trùm, bất ngờ sụp đổ.

Ngay sau đó, Tử Vong chỉ dục lại một lần nữa hành động lên, nhưng lần này không tấn công bất kỳ Cự Long nào khác, mà lập tức hướng về phía Bạch Khải.

“Ta đi, tìm ta làm gì!” Bạch Khải thấy vậy liền quay đầu chạy trốn, Alpha và mấy con sủng thú thấy thế cũng không dám rời xa hẳn quá xa, lần lượt đuổi theo.

Chỉ là Tử Vong chỉ dục dường như đã quyết định Bạch Khải, theo sát hắn, mặc cho Bạch Hòa Quang và năm màu Cự Long tấn công như thế nào, vẫn không thay đổi mục tiêu.

“Ta đây là tạo sao nghiệt a, chẳng lẽ không OT lại không làm gì, mà bằng cái gì mà lại truy ta!” Bạch Khải mặt mũi tràn đầy chán nản, không thể hiểu được tại sao Tử Vong chỉ dục lại truy đuổi mình.

“A ô a ô...”

(“Nhân loại, người nói có phải là vì người đã đánh vỡ những quả trứng Hắc Long, có lẽ chúng đều là con của hắn...?”)

“Chó ngốc, người câm miệng cho ta!” Bạch Khải nghe thấy vậy không kiềm được tức giận mắng, nhưng trong lòng cũng không thể không suy nghĩ.

Không thể nào, thật không thể nào, chẳng lẽ chỉ vì chuyện này? Thù giết con không đội trời chung, nhưng rốt cuộc có phải thời điểm này đột nhiên muốn báo thù hay không, ít ra cũng phải để cho ta dễ dàng đánh một chút vậy?! Bạch Khải

trong lòng thầm trách không dứt, nhưng Tử Vong chỉ dực không có ý định chậm lại, dần dần đi theo sau hắn.

Trong khi những người khác, khoảng cách với Bạch Khải vẫn còn một đoạn rất xa.

“Mệnh ta thôi rồi~” Bạch Khải thấy vậy không khỏi thở dài một hơi, nhưng động tác trên tay không hề dừng lại, trực tiếp mang theo chiếc mặt nạ hoang đường và vận động bàn quay vận mệnh.

“Tên Hề Hoang Đường, mệnh đều nhanh không còn, đừng nói cho ta rằng còn chỉ có ba cái kia số lượng a!”

Chương 896:

Thời gian hành trình “Hi hi ha ha...”

Chủ nhân, mọi thứ đều là do số phận lựa chọn.”

Âm thanh của Hề Hoang Đường phát ra từ chiếc mặt nạ, nhưng Bạch Khải thì đã lười biếng mà chỉ chờ đợi kết quả từ bàn quay.

Trong khi đó, Alpha đang đợi sủng thú, lại một lần nữa hòa hợp thành Tịch Diệt chi Long, chuẩn bị đối đầu trực diện với tử vong.

Ngay khi bàn quay sắp dừng lại, dòng sông thời gian đột nhiên chặn giữa Bạch Khải và Tử Vong chi dực, Thanh Đồng Cự Long xuất hiện ở phía sau Bạch Khải.

“Quả nhiên, tất cả đều đã được định đoạt.”

Ánh mắt Thanh Đồng Cự Long lóe lên vẻ uể oải, nhưng nhanh chóng bị vẻ kiên định thay thế; hắn dùng sức vung cánh, thổi Bạch Khải và sủng thú của hắn vào dòng sông thời gian.

“Ta đi, Ngưu Bì Xà, ngươi định làm gì!” Bạch Khải thấy vậy không kìm nổi giận mắng, nhưng khi hắn rơi vào dòng sông thời gian, âm thanh hoàn toàn biến mất, chỉ mơ hồ thấy một ánh sáng lóe lên.

Sau khi đưa Bạch Khải đi, Thanh Đồng Cự Long dường như hoàn thành sứ mệnh, linh hồn Long và thể xác tách ra theo chiều hướng khác nhau.

“Dù không thể thay đổi được gì, nhưng ít nhất cũng kéo dài thời gian một chút!” Thanh Đồng Cự Long nhìn về phía khác của dòng sông thời gian, nơi vẫn đang cố gắng phá vỡ Tử Vong chi dực, linh hồn Long bỗng nhiên tách ra, phóng tới Tử Vong chi dực, và dòng sông thời gian cũng theo đó lao tới Tử Vong chi dực.

Oanh! ! ! Một trận nổ lớn chói mắt phát ra, bao phủ chiến trường, tất cả mọi thứ tại nơi này trong trận nổ đều yếu ớt, dễ dàng sụp đổ.

Nhưng đột nhiên, thời gian nghịch chuyển, những thứ bị phá hủy đột nhiên khôi phục lại trạng thái ban đầu, như thể vừa rồi chỉ là một ảo giác.

“Vừa rồi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Vương Trần ôm đầu, nghi hoặc nhìn trước mặt, trong khi Bạch Hòa Quang lo lắng nhìn xung quanh mà không tài nào tìm thấy bóng dáng của Bạch Khải.

“Thanh Đồng Long đã ném Bạch Khải vào dòng sông thời gian, nó rốt cuộc muốn làm gì?” Bạch Hòa Quang nhíu mày, không thể lý giải hành động của Ngưu Bì Xà, nhưng rất nhanh nàng nhận ra điều gì, bỗng nhiên ngừng đầu quan sát xung quanh.

Bạch Thu Trà, cũng không thấy đâu.

“Chẳng lẽ vừa rồi nổ tung? Không đúng, mọi thứ đã bị đảo ngược, sao A Trà lại không xuất hiện?” Khuôn mặt Bạch Hòa Quang càng thêm khó coi, nàng nhìn về phía không trung.

Lúc này, chỉ còn Aletta và Nicolas trong năm màu Cự Long, cả hai đang lơ lửng bay lơ lửng giữa không trung.

“Đừng tìm nữa, con trai ngươi và Bạch Khải, cùng cả Tử Vong chi dực, đều đã bị cuốn vào dòng sông thời gian rồi.”

Đúng lúc này, Phạm bà từ hư không xuất hiện, ánh mắt mang theo sự phức tạp.

“Hy vọng bọn họ có thể trở về an toàn.”

...

“Ngô...”

Bạch Khải chậm rãi tỉnh lại, có chút mơ màng mở mắt quan sát xung quanh.

“Ta nhớ rõ, trước đó là đang chiến đấu với Tử Vong chi dực?” Nhớ đến đây, Bạch Khải bỗng nhiên tỉnh táo lại, ngược nhìn quanh, thì phát hiện mình đang lơ lửng trong một vùng tĩnh hà.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, ngài tỉnh rồi?) Giọng nói của Delta vang lên trong đầu Bạch Khải, hẳn lúc này mới chú ý tới rằng mình đang nằm trên thân Delta.

“Delta? Người không sao chứ? Những người khác đâu? Chúng ta bây giờ đang ở đâu?” Róc rách róc rách. (Ta không sao, Alpha và những người khác đã trở về Ngự Thú không gian, còn Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần tiên sinh, dường như đã lạc trong dòng sông thời gian đây...) “Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần? Bọn họ cũng bị cuốn vào... Đợi chút, người nói đây là dòng sông thời gian?!” Bạch Khải nghe vậy thì ngạc nhiên, đứng dậy quan sát bốn phía, thì phát hiện xung quanh không phải là những vì sao, mà là những hạt cát phát sáng.

“Dòng sông thời gian...”

Ta nhớ ra rồi, chính là Ngưu Bì Xà đã thổi ta tới đây!” Bạch Khải siết chặt nắm đấm, hỏi: “Ngưu Bì Xà đâu?” Róc rách róc rách. (Delta cũng không biết, Delta tỉnh lại chỉ thấy có chủ nhân và Alpha, không thấy những người khác.) “Chìm vào dòng sông thời gian, đây là không phải chuyện tốt.”

Bạch Khải có chút đau đầu, nhìn về phía Delta đang không ngừng di chuyển, rồi nói: “Delta, có thể quay lại thời gian ban đầu không?” Róc rách róc rách. (Delta đã thử, dường như chúng ta đang bị một lực lượng nào đó ảnh hưởng, chỉ có thể đi ngược dòng.) “Đi ngược dòng, tức là xuyên vào quá khứ sao?” Bạch Khải sáng mắt lên, nếu như có thể xuyên vào quá khứ, hẳn có thể sớm chuẩn bị cho kế hoạch bàn tròn Tử Vong, như vậy cuộc chiến này có thể đã không phát triển đến mức này.

Không, thậm chí có thể sẽ tránh được cả cuộc chiến! Tới lúc đó, cái gì là Tử Vong chi dực, trực tiếp bóp chết từ trong trứng nước.

Rống! ! Ngay lúc này, một tiếng gầm quen thuộc từ phía sau Bạch Khải vang lên, trong lòng hắn rung động, cứng đờ nghiêng đầu sang một bên, bất ngờ phát hiện một đầu Cự Long toàn thân đen nhánh đang bay nhanh về phía hắn.

“Tử Vong chi dực!” Bạch Khải hai mắt run lên, không nghĩ tới Tử Vong chi dực lại đuổi tới bên trong dòng sông thời gian, liệu có phải là vì hắn đã hủy diệt Hắc Long chi sào không? Nhưng mà ý thức của Hắc Long đã bị Tử Vong chi dực nuốt mất, sao Tử Vong chi dực lại đuổi giết hắn chứ? Trừ phi...

Có điều gì khác.

Bạch Khải gửi ý thức vào Ngự Thú không gian, nhìn về phía trướng tiền hóa đang yên tĩnh, có chút cảm giác, nhưng không lo lắng mà thu hồi ý thức lại.

“Delta, có thể gia tốc không?” Róc rách rách rách. (Có thể, nhưng ta không thể thay đổi phương hướng.) Delta nhẹ gật đầu, ánh sáng thời gian lóe lên, xung quanh cát sỏi lập tức biến thành những tia sáng dài nhỏ, nhanh chóng bay về phía sau.

Nhờ phân truyền thừa Chúc Long, Delta ngày càng mạnh mẽ trong việc kiểm soát lực lượng thời gian. Ít nhất, trong dòng sông thời gian, vẫn có thể gia tăng tốc độ.

Chỉ là tốc độ Delta tuy đã tăng lên rất nhiều, nhưng vẫn không thể thoát khỏi sự truy đuổi của Tử Vong chi dực.

Thậm chí, khoảng cách giữa Tử Vong chi dực và họ còn đang ngày càng gần lại.

“Delta, có thể thử ngăn cản hắn không?” Róc rách rách rách. (Delta sẽ thử xem.) Delta nhẹ vuốt cằm, cơ thể lung lay, một lớp thời gian bất chợt xuất hiện, chắn trước mặt Tử Vong chi dực.

Nhìn thấy hành động của Delta, Tử Vong chi dực không do dự chút nào, lập tức phun ra một hơi thở Rồng nuốt lấy Delta, làm cho lớp thời gian này không kịp phản kháng đã hoàn toàn bị tiêu tan.

“Quả nhiên, chênh lệch giữa Đế Hoàng và Tử Vong chi dực thực sự quá lớn.”

Bạch Khải nhíu mày, chỉ đạo Delta toàn lực chạy trốn, đồng thời quan sát tình hình xung quanh.

Cảnh sắc bên trong dòng sông thời gian thật đơn điệu, chỉ có cát sỏi, vẫn là cát sỏi.

Nhưng đột nhiên, Bạch Khải có thể nhìn thấy một số hình ảnh loé lên, tuy nhiên phần lớn chỉ là một khoảnh khắc rồi biến mất, không nhìn rõ ràng.

“Khuôn mặt đó, rất quen thuộc!” Cuối cùng, Bạch Khải thấy được một hình ảnh quen thuộc, Delta ngay lập tức cảm nhận được, phóng ra lực lượng thời gian cố định hình ảnh đó lại với cát sỏi.

Nhưng lúc này, Tử Vong chi dực cũng đã đến gần phía sau họ.

“Quả thực là đau đầu!” Bạch Khải thấy vậy nhíu mày, từ trong túi lấy ra một viên lựu đạn ánh sáng chói lóa, không chút do dự ném về phía ngoài. Đây là hắn đã cải tiến trong quá trình thiết kế Tinh Thần Behemoth, mặc dù vẫn không thể giải quyết được xung đột với Không Tinh Kim, nhưng sức công phá ngay lập tức vẫn không tệ.

Chỉ là so với Tử Vong chi dực, thì có chút không đáng kể.

Chẳng mấy chốc, lựu đạn Tinh Thần phát nổ, ánh sáng chói lọi tỏa ra, nhưng chưa kịp rơi xuống thân Tử Vong chi dực, đã bị hơi thở đen nhánh của Rồng thổi trở lại.

Nhưng cũng chính vì vậy, Delta bị thổi bay ra khỏi, mà hướng đi, chính là chỗ mà Bạch Khải đã thấy hình ảnh trước đó.

Rồng! Tử Vong chi dực tựa hồ cảm nhận được mục tiêu của Bạch Khải, lập tức phi thân chạy đến, nhưng lúc này Delta đã kích hoạt sức mạnh Thời Gian, ẩn ẩn hòa quyện cùng dòng sông thời gian, tốc độ đột nhiên gia tăng, chỉ trong chớp mắt đã đến được hình ảnh đó.

Có vẻ như phát hiện Delta đã đến gần, hình ảnh vốn mờ mịt dần dần trở nên rõ nét, tại cái chạm của Delta, hình ảnh đó giống như một tấm gương bình thường vỡ vụn, và nhóm Bạch Khải cũng biến mất trong dòng sông thời gian.

Trong chốc lát, bên trong dòng sông thời gian chỉ còn lại Tử Vong chi dực.

Rồng! ! ! Mất đi mục tiêu của mình, Tử Vong chi dực phóng ra một luồng cảm xúc phần nộ, lạnh như băng, phát tán ra xung quanh, trực tiếp phá hủy vô số hạt cát.

Nhưng rất nhanh, lại có cát sỏi mới xuất hiện, lấp đầy những khoảng trống, dần dần bao phủ Tử Vong chi dực. ...

Bịch! Âm thanh rơi nước lớn đã khiến cho các sinh vật xung quanh trong hồ hoảng sợ mà chạy tứ tán, chỉ còn một số sinh vật mạnh mẽ thậm trọng thò đầu từ dưới nước lên, nhìn về phía nơi vừa rơi xuống.

Khi thấy một cái đầu rồng khổng lồ từ mặt hồ thò ra, họ lập tức quên đi mọi ý nghĩ nhỏ nhen, vội vàng chạy trốn. Đó là

một đầu Cự Long phương Đông, gần như toàn thân màu đen, chỗ cổ có hình vòng tròn bạc như một chiếc dây chuyền, dưới ánh nắng mặt trời chiếu rực rỡ.

Nhưng điều khiến họ e ngại nhất vẫn là cặp mắt đỏ như máu, phát sáng như hai ngọn nến.

“Khụ khụ khụ...”

Suýt chút nữa đã trở thành nhân loại đầu tiên bị chết đuối.”

Bạch Khải từ trên Delta bò ra, liên tục phun ra vài ngụm nước hồ, thở phào một hồi lâu mới lấy lại được bình tĩnh.

Róc rách rách rách... (Chủ nhân thật xin lỗi, Delta vừa rồi đã mất đi kiểm soát thời gian và không gian, không thể bảo vệ chủ nhân...) Delta nhìn Bạch Khải với vẻ hồ thẹn, là sủng thú duy nhất có thể ở bên cạnh Bạch Khải lúc này, mà lại không bảo vệ tốt cho hắn, thật sự là rất thất bại.

“Không sao, chuyện này không phải lỗi của ngươi.”

Bạch Khải lắc đầu, từ khi rơi ra khỏi dòng sông thời gian, hắn không chỉ mất quyền kiểm soát đối với Delta, mà bản thân hắn cũng vậy.

Nếu không nhờ vào thể chất biến thái của hắn, thì có lẽ đã không đến nổi chật vật như vậy.

“Bây giờ xem ra, hắn là chúng ta đã an toàn.”

Bạch Khải đứng dậy nhìn quanh một lượt, xung quanh toàn là hồ nước trong veo, xa xa vẫn có thể thấy vài sinh vật siêu phàm đang hoảng loạn chạy trốn.

Cảnh tượng thật phong phú và sinh động! “Có vẻ Ngưu Bì Xà thực ra định giữ Tử Vong chỉ dục ở trong dòng sông thời gian, có lẽ ta đã bị ngộ thương?” Bạch Khải vuốt cằm, đưa ra phán đoán, rồi điều khiển Delta bay về phía bờ.

Mặc dù có chút khác biệt so với trong ấn tượng của hắn, nhưng Bạch Khải vẫn nhận ra hồ nước này.

Hồ Thái Trạch.

Chương 897:

Vạn pháp hoàng triều “Đây là hồ Thái Trạch sao?” Bạch Khải chăm chú nhìn vào hình ảnh mà Shuke truyền tống về, trong lòng không khỏi sinh ra hoài nghi về phán đoán của mình.

“Về cấu trúc địa hình mà phán đoán, thì đúng là hồ Thái Trạch.”

Shuke nhẹ gật đầu, xác nhận lời nói của Bạch Khải.

“Vậy cái này là cái gì quái quỷ?” Bạch Khải chỉ vào hình ảnh về một bộ tộc hung thú bên bờ hồ Thái Trạch, trong lòng dâng lên một cảm giác không ổn.

“Qua so sánh, bộ tộc này rất giống với bộ tộc Tam Bạch đã bị tiêu diệt cách đây ngàn năm.”

Shuke nhanh chóng lục lợi trong ghi chép của mình và đưa ra kết luận.

“Ngàn năm trước...”

Nói đơn giản thì, chẳng lẽ chúng ta xuyên vào quá khứ?” Bạch Khải gãi đầu, đã chạy trong dòng sông thời gian lâu như vậy, việc xuyên qua thời gian với hắn không còn cảm thấy kỳ lạ nữa.

Chỉ là hắn rõ ràng nhớ rằng lúc trước mình đang ở tây bộ, sao giờ lại xuyên về hồ Thái Trạch được? Chẳng lẽ cái này xuyên qua còn kèm theo một hệ thống dẫn đường, tự động đưa hắn về? “Cái gì bọn họ, cũng dám thăm dò chúng ta bộ tộc Tam Bạch!” Đúng lúc này, ba bóng người từ dưới mặt nước nhô lên, cùng nhau chất vấn Bạch Khải và đám người.

Ba bóng người này gồm hai con cá và một con tôm, đều mang một khí thể mạnh mẽ, nhìn chăm chăm vào nhóm Bạch Khải.

Một con có thân hình dài, vẩy lân mịn màng, ánh sáng bạc lấp lánh; Một con khác thì có thân dài nhỏ, trong suốt, màu sắc như bạc; Còn con trung gian có khí thể mạnh nhất, là một con tôm lớn toàn thân màu trắng.

Cả ba đều được biết đến với tên gọi “ba trắng hồ Thái Trạch”, tồn tại trong bộ tộc Tam Bạch.

Nhưng Bạch Khải lúc này đang chìm sâu trong suy nghĩ, căn bản không để tâm đến ba con hung thú kia, mà những con thú khác vẫn tiếp tục thảo luận cùng hắn.

Róc rách rách rách. (Delta trước đó đã cảm ứng, nơi này chắc chắn không phải vị trí ban đầu của chúng ta trong dòng thời gian.) Delta mở to mắt, trong mắt hiện lên hình ảnh dòng sông thời gian, rõ ràng đã có những thu hoạch.

Ken kết ken kết. (xuyên qua thời gian...

Thì ra sức mạnh của Ngưu Bì Xà lại khủng khiếp như vậy.) Alpha vùng lên Tịch Diệt chi kiếm, không giấu diếm ý chí chiến đấu của mình.

A ô a ô! (nhắc đến, Ngưu Bì Xà từ nãy giờ đã biến mất, nhất định đã chạy rồi!) Kết phốc kết phốc. (Gamma cảm thấy không thể nào, dù sao Ngưu Bì Xà vẫn rất mạnh mẽ.) Gamma lắc đầu, mặt mày thành thật nói.

“Tôi cũng nghĩ vậy, nếu không phải là Ngưu Bì Xà, thì chúng ta đã không thể đánh lại Tử Vong chi dực.”

Trùng Thảo có vẻ kiên dè, thân anh có huyết mạch Long tộc nên cảm nhận được sức mạnh của Tử Vong chi dực, thực lực của Thanh Đồng Cự Long cũng tương tự.

“Hi hi ha ha...”

Tôi cũng nghĩ như vậy, nhưng giờ chúng ta không phải nên đãi khách nhân của chúng ta sao?” Tên Hề Hoang Đường chỉ vào những bức xúc của ba trắng ở bên kia, nói.

Sột soạt sột soạt! (bọn họ giao cho Jetta xử lý đi!) Jetta phấn khởi vẫy tay, bỏ bình dực trong tay, lập tức xông ra ngoài.

“Thật sự dám phái một con sinh vật Vương giả, quá coi thường chúng ta rồi!” Thấy Jetta định hành động, ba trắng tức giận.

Bởi vì bộ tộc Tam Bạch đã thiết lập gần hồ Thái Trạch, tất nhiên có chút thực lực.

Ngoài việc là những con tôm trắng truyền kỳ, cá bạc và cá xanh trắng cũng là sinh vật Đế Hoàng. Đối diện với một đội hình như vậy, Bạch Khải lại phái một con sinh vật Vương giả, thực sự khiến bọn họ tức giận.

“Để cho bọn chúng thấy sức mạnh của ba trắng hồ Thái Trạch chúng ta!” Ba trắng đồng loạt phát ra khí thể của mình, bỗng nhiên lao về phía Bạch Khải cùng những người khác. ...

Nắc ~ Bạch Khải dựa vào một cây đại thụ, thỏa mãn xoa bụng.

“Không trách được sẽ bị tiêu diệt, hương vị của ba trắng hồ Thái Trạch thực sự không tồi.”

Két phốc két phốc? (chủ nhân ngài có muốn thêm một bát nữa không?) Gamma từ trong nồi ra một bát canh cá bạc, hỏi.

“Không cần, dù chỉ là sinh vật Đế Hoàng, nhưng ăn nhiều quá vẫn có chút gánh chịu không nổi.”

Bạch Khải khoát tay, nhìn về phía một bên, thấy Husky đang ôm một khối thịt tôm ăn ngấu nghiến, hỏi: “Có thu thập được thông tin hữu ích nào không?” “Cùng với phán đoán của tôi, nơi này đúng là ngàn năm trước của bộ tộc Tam Bạch. Ừm...

Vừa rồi chúng ta ăn thật sự là thủ lĩnh bộ tộc Tam Bạch, hung thú truyền kỳ tôm trắng cùng với hung thú Đế Hoàng cá xanh trắng và cá ngân.”

Shuke thu thập thông tin và nói: “Ngoài ra, tôi phát hiện một cứ điểm nhân loại ở khoảng cách khoảng hai trăm cây số xung quanh bộ tộc Tam Bạch.”

“Cứ điểm nhân loại? Chẳng lẽ là thành phố Cổ Túc ngàn năm trước?” Bạch Khải nhướn mày, thành phố Cổ Túc có lịch sử cũng khá lâu đời, chỉ là trải qua vài lần tái xây dựng, nhiều văn hóa đã không còn nguyên vẹn.

Giờ hẳn xuyên về ngàn năm, có thể sẽ thấy được diện mạo ban đầu của thành phố Cổ Túc? “Các anh tranh thủ thời gian ăn đi, ăn xong thì chúng ta sẽ đi xem thành phố Cổ Túc ngàn năm trước có gì thú vị.”

Két phốc két phốc! (Tốt, Gamma sẽ ăn ngay!) A ô a ô!
(Gamma nhớ đừng ăn hết, để lại chút cho ta!) ...

Không xa lắm.

Cao lớn bức tường thành vững chãi giữa một vùng hoang dã, những cây rừng tươi tốt thỉnh thoảng nhô lên vài cái đầu, quan sát nhóm lính nhân loại vũ trang trên tường thành vài lần rồi lại quay đi.

Khi mà vạn pháp Đế quốc đang tiếp cận gần Tam Thủy bộ tộc, các quân lính đang canh gác vẫn duy trì tình trạng báo động cao độ mọi lúc.

“Tôi nói, viện binh khi nào tới, tôi nghe nói vong linh bên Mục Dã gò núi lại bắt đầu có động tĩnh.”

Một tên lính ngáp một cái, nói.

“Chỉ cần chịu đựng thêm vài ngày nữa thôi.”

Một tên lính khác trấn an, ánh mắt vẫn chăm chăm nhìn về phía xa.

“Hy vọng họ tới sớm, tôi cũng không muốn phải đối mặt với những vong linh kinh khủng đó nữa.”

Lính giáp đuổi người mệt mỏi, theo về mặt chân thành của đồng đội, cười nói: “Này, cậu không phải quá lo lắng sao, bây giờ là ban ngày, vong linh sẽ không đến đâu.”

“Vong linh không đến, nhưng hung thú bộ tộc Tam Bạch thì chưa chắc.”

Lính Ất lắc đầu, vẫn không hạ cảnh giác.

Mục Dã gò núi và bộ tộc Tam Bạch, quanh vô hạn thành phố này có nguy hiểm hơn so với những thành phố khác, nên họ làm lính gác chắc chắn không thể lơ là.

“Cũng đúng, vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn.”

Lính giáp nghe vậy, sắc mặt nghiêm túc hơn, nhưng vẫn che giấu không đi được về mệt mỏi trong mắt.

Dù mỗi sáu giờ sẽ đổi ca, nhưng lính gác trên tường thành không thể so với người khác, họ cần tinh thần tập trung cao độ, mà sự tiêu hao cũng rất lớn, cho dù luân phiên cũng khó tránh khỏi sự mệt mỏi.

“Ừm? Hình như ở kia có người?” Lính giáp nheo mắt nhìn về phía xa, có vẻ như nhìn thấy có sinh vật đang tới gần, lập tức lấy một chiếc kính viễn vọng ra để kiểm tra.

Nơi đó nằm theo hướng hồ Thái Trạch, thỉnh thoảng có hung thú bộ tộc Tam Bạch tấn công gần đây để tấn công nhân loại, kể cả những Ngự Thú sư cũng không dám hoạt động gần đó.

Nếu quả thật là nhân loại, bọn họ nhất định phải nhanh chóng xác nhận thân phận, sau đó bảo vệ người đó vào thành trì.

Chỉ là dù lính giáp có tìm kiếm thế nào, bóng người mà lúc trước nhìn thấy phảng phất như ảo giác, dù có tìm cũng không thấy.

“Chẳng lẽ là ảo giác?” Lính giáp hơi nghi hoặc, nhưng lính Ất đã rất cảnh giác, nói: “Không, có thể là bộ tộc Tam Thủy phái Thú Hồn Sư ra, mau báo với đội trưởng.”

“Được, tôi sẽ đi ngay!” Hai lính phát hiện nhanh chóng làm không khí trên tường thành trở nên nghiêm trọng, đội quân đã qua huấn luyện kêu gọi lên theo tín hiệu.

Và kẻ đứng đầu gây ra tình hình này, lúc này đã cẩn thận thò đầu ra từ cánh cửa không gian, đánh giá xung quanh.

“Thật sự không thể đi cửa chính sao? Sẽ không bị xem như gián điệp chứ?” “Hi hi ha ha...”

Nếu chủ nhân đi cửa chính, thì có lẽ thật sự sẽ bị xem là gián điệp đấy.”

Tên Hề Hoang Đường cười, trong tay xoay một thẻ bài, bỗng nhiên biến ra một bộ trang phục cổ xưa.

“Hi hi ha ha...”

Có người đang hướng về phía này tới, chủ nhân hãy nhanh chóng thay quần áo này!” “Đúng vậy.”

Bạch Khải nhìn lại bản thân mình trong bộ trang phục hiện đại, âm thầm đổi lại bộ đồ mà Tên Hề Hoang Đường biến ra, quan sát trong gương một lượt, hài lòng gật đầu.

Quả không hổ danh là ta, thật phong độ! Ken két ken két. (lão đại, trong thành phố này hình như có truyền kỳ tồn tại, nhưng cách chúng ta khá xa, không hề chú ý đến chúng ta.) “Có thể ở nơi này xây thành, nếu nói không có truyền kỳ thì thật sự là quá bình thường.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, quan sát xung quanh, rồi nhìn đám sủng thú, suy nghĩ, bảo: “Chúng ta vừa mới đến, tạm thời hãy cẩn thận một chút.

Tất cả trừ Tên Hề Hoang Đường và cầu tử bên ngoài, mọi người đi trước đi.”

Két phốc két phốc? (chủ nhân, Gamma không cần ở bên cạnh bảo vệ sao?) “Không cần, Gamma nếu để người khác nhìn thấy, có thể sẽ gây ra phiền phức không cần thiết.”

Bạch Khải lắc đầu, trong mắt lóe lên một ánh sáng kỳ lạ.

Nếu hắn nhớ không nhầm, ngàn năm trước Giáo Đình còn chưa giải tán, nếu ai đó thấy hình dạng Thiên Sứ Ác Ma của Gamma, thì chỉ trời mới biết là có thể sẽ bị đám người điên này chú ý đến.

Chỉ là không biết Borg gia tộc hiện tại có thành lập Tử Vong bàn tròn hay chưa? Két phốc két phốc... (Tốt a...) Gamma nghe vậy có chút thất vọng, những sủng thú khác nghe Bạch Khải nói xong thì cũng không tự đề cử mình nữa.

Alpha, sinh vật vong linh, trong thời kỳ này nếu lộ diện chắc chắn sẽ không ổn.

Delta, Thân Long phương Đông, Bạch Khải nhớ không nhầm thì thời kỳ này Thân Long phương Đông đã biến mất.

Trùng Thảo, Trùng Long hợp nhất, đầu còn đội một cây đại thụ, mặc dù không phải là xấu, nhưng chắc chắn rất dễ gây chú ý.

Jetta, sinh vật nguyên tố, có vẻ như trong thời kỳ này số lượng sinh vật nguyên tố khá ít, nên cũng khá kỳ quái.

Từ tất cả thông tin tổng hợp lại, có thể xuất hiện công khai thì thật sự chỉ có Husky và Tên Hề Hoang Đường mà thôi.

“Giờ chúng ta vẫn chưa hiểu rõ tình hình trước mắt, thật sự phải cẩn thận hơn một chút.”

Shuke khẽ vuốt cằm, bạch kim đầu lâu đột ngột rút lại về thể xác, Jerry âm thầm tháo đi đầu lâu ám kim, chỉ để lại Beita một cái đầu trên người.

“Suýt quên mất, hình dạng của các người cũng nhìn khá phong cách.”

Bạch Khải thấy thế liền vỗ tay một cái, ba cái đầu sói ở thời kỳ của hắn đều rất phong cách, đến đây đoán chừng sẽ bị xem

như Địa Ngục sứ giả.

“VẬY Ita, ngươi hãy thay đổi hình dạng đi, tộc Tinh Linh trông rất phong cách.”

“Hì hì ha ha...”

Chủ nhân yên tâm, tôi đã sớm có kế hoạch rồi.”

Tên Hề Hoang Đường cười, lắc mình biến thành một huy chương, rơi lên trang phục của Bạch Khải.

Bạch Khải thấy thế hài lòng gật đầu, nhìn về phía một con hẻm nhộn nhịp bên ngoài, trong mắt lóe lên sự mong đợi.

“Để ta xem thử liên bang trước đây, nhân loại mạnh nhất thời kỳ - vạn pháp hoàng triều rốt cuộc là hình dáng gì nhé ~”

Chương 898:

Vong Linh Công Thành Không hiểm thành.

Bạch Khải chen chúc trong đám đông, đôi mắt đầy sự hiếu kỳ khi nhìn quanh những kiến trúc cổ kính.

“Không trách gì mà Vạn Pháp hoàng triều được gọi là liên bang mạnh nhất trong thời kỳ này, vì ứng dụng phù văn ở đây quá phổ biến.”

Nhìn những phù văn đèn, phù văn xe ngựa hoạt động xung quanh, Bạch Khải có cái nhìn hoàn toàn mới về Vạn Pháp hoàng triều, và càng thêm hiếu kỳ về tổ chức đã sáng lập ra triều đại này, Pháp Đế.

Việc phổ biến phù văn vào đời sống hàng ngày cho thấy rằng, nhận thức về phù văn của nhân loại trong thời kỳ Pháp Đế hơn xa những gì Bạch Khải tưởng tượng.

“Đúng là như vậy, dù kết cấu máy móc vẫn còn thô sơ, nhưng đây chắc chắn là hình thức ban đầu của máy móc.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, từ những gì mắt hắn quan sát thấy về trang bị phù văn, gần như không có gì khác biệt so với sản phẩm máy móc hiện đại, mặc dù độ chính xác không cao bằng, nhưng việc ứng dụng năng lượng lại có những đặc thù riêng.

“Đáng tiếc Hắc Bạch vẫn còn ở hậu phương làm sát thủ, không thể tham gia, nếu không thì hắn có thể dẫn đường cho ta.”

Bạch Khải nhìn quanh một vòng, không khỏi sáng mắt lên khi nhìn thấy một địa điểm quen thuộc và nhanh chân tiến đến.

Ngự Thú Sư Hiệp Hội.

Bạch Khải đẩy cánh cửa gỗ sồi to lớn, bước vào Ngự Thú Sư Hiệp Hội, và ngay khi nhìn thấy kết cấu bên trong, lông mày hắn nhướng lên.

Các Ngự Thú Sư đều hoặc là vây quanh bảng nhiệm vụ chọn nhiệm vụ, hoặc là đang ngồi ở khu nghỉ ngơi, nhâm nhi rượu ngon và chia sẻ kiến thức của bản thân.

Nơi này có vẻ như là một quán rượu hơn là một hiệp hội.

Chính vì vậy, các Ngự Thú Sư mới có thể bỏ lại mọi áp lực và thật sự tận hưởng khoảnh khắc yên tĩnh này.

“Thưa ngài, xin hỏi có gì tôi có thể giúp cho ngài không?”

Một nữ phục vụ tiến lại trước mặt Bạch Khải, miệng cười khẽ hỏi.

“Cho ta một cốc... Ủ, nước trái cây nhé.”

Mặc dù đã trưởng thành, nhưng Bạch Khải vẫn không hề ưa thích rượu, hẳn không thích cảm giác bị say xỉn làm tê liệt các giác quan.

“Vâng.”

Nữ phục vụ khẽ mỉm cười, nhanh chóng mang đến một cốc nước trái cây cho Bạch Khải.

“Thưa ngài, ngài không phải là Ngự Thú Sư ở không hiểm thành sao?” Nữ phục vụ đặt cốc nước trái cây trước mặt Bạch Khải, hỏi.

“Đúng vậy, tôi mới đến không hiểm thành, có lời khuyên nào hữu ích cho tôi không?” Bạch Khải khom người cảm ơn và hỏi.

Lý do hẳn đến đây, ngoài việc muốn xem hình dáng của Ngự Thú Sư Hiệp Hội từ ngàn năm trước, còn chủ yếu là để thu thập những thông tin hữu ích.

“Đừng đến gần hồ Thái Trạch, cũng đừng lại gần Mục Dã gò núi, đó là lời khuyên của tôi.”

Nữ phục vụ cười nói, “Mời ngài từ từ thưởng thức.”

“Cảm ơn.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nâng cốc lên uống một ngụm.

Vị chua ngọt nhẹ nhàng, thật tươi mát, không bị ô nhiễm, hương vị này thật sự rất ngon.

Bạch Khải hài lòng thưởng thức đồ uống, tai hắn thỉnh thoảng run lên, tiếp thu thông tin từ xung quanh.

“Quả nhiên, cuộc đột kích của Tam Thủy bộ lạc là mối đe dọa không nhỏ đối với không hiểm thành, nhưng mà Mục Dã gò

núi...?” Bạch Khải vuốt cằm, trong lòng thầm có suy đoán, đang định tìm người xác nhận thì bỗng thấy một viên phù văn trôi nổi ở cổng hiệp hội bỗng nhiên phát sáng màu đỏ, và ngay lập tức nghe thấy một giọng nói lo lắng từ đó truyền ra.

“Vong linh công thành! Tất cả Ngự Thú Sư trên thành tường chuẩn bị chiến đấu, Ngự Thú Sư cấp ba trở xuống cùng với dân thường lập tức tiến về nơi trú ẩn!” Chỉ trong chớp mắt, không gian trong hiệp hội trở nên im ắng, dù là những người đang uống rượu hay những người đang nhận nhiệm vụ đều đồng loạt nhìn về phía cổng, ngay khi nghe thấy cảnh báo lần hai vang lên, tất cả đều đứng dậy và vội vàng chạy ra ngoài.

“Vong linh công thành? Vậy có nghĩa là Mục Dã gò núi chính là nơi khởi đầu của Vong Linh?” Nhìn thấy quán rượu trong chớp mắt trở nên vắng lặng, Bạch Khải nhanh chóng uống cạn cốc nước trái cây, triệu hồi Husky và phi thân hướng về phía thành tường.

Cư dân không hiểm thành dường như đã thích nghi với tình huống như vậy, mặc dù trên mặt có chút bối rối, nhưng vẫn theo lệnh của binh sĩ, một cách có tổ chức tiến về nơi trú ẩn.

Còn đối với các Ngự Thú Sư, họ triệu hồi sủng thú của mình và nhanh chóng phóng về hướng thành tường mà Bạch Khải đang đến.

Dù ở thời đại nào, nhóm Ngự Thú Sư luôn là những người đi đầu trong trận chiến.

A ô a ô ~ (Nhân loại, mùi vong linh đã đến rất nhiều rồi ~)
“Xem ra cuộc tấn công này của vong linh quy mô không nhỏ, phải nhanh chóng qua đó xem sao.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, Husky nhanh chóng tăng tốc, rất nhanh đến được trên tường thành.

Lúc này, trên tường thành đã tụ tập rất nhiều Ngự Thú Sư, tất cả đều mang vẻ mặt nghiêm trọng, hướng về phía trước.

Bạch Khải nhìn theo ánh mắt của mọi người, liền thấy một đại dương xương trắng đang ồ ạt tiến về thành phố.

Vong linh thiên tai, kẻ thù của nhân loại! “Tất cả mọi người, chuẩn bị kỹ năng tầm xa!” Một viên đội trưởng quan sát thấy quân đoàn vong linh đang tiến lại gần, giọng tay phải lên thật

cao, các Ngự Thú Sư trên tường thành, bất kể có thuộc quân đội hay không, tất cả đều phối hợp, chuẩn bị cho súng thú của mình.

“Phù văn đại pháo đã chuẩn bị xong, có thể khai hỏa!” Đúng lúc này, từng khẩu đại pháo từ trong tường thành kéo lên, trên đó khắc những hoa văn bí ẩn phát ra ánh sáng chói mắt.

“Phóng!” Chỉ trong nháy mắt, các loại kỹ năng phối hợp năng lượng đồng loạt gào thét mà ra, chính xác rơi vào đại dương xương trắng.

Rầm rầm rầm! Âm thanh vang lên liên tiếp, vô số hải cốt bị những kỹ năng này đánh tan thành từng mảnh, thỉnh thoảng có vài con bị thương nhẹ cũng bị các đồng bạn phía sau dẫm nát.

Cuộc tấn công đầu tiên hầu như không gây ra tổn thất nào cho vong linh thiên tai.

“Thật đáng ghét, lần này số lượng lại đông đảo như vậy sao?” Đội trưởng nhìn thấy quân đoàn vong linh như vô số không ngừng tiến lên, nghiến răng tức giận hét lên: “Chuẩn bị cho vòng thứ hai, thứ ba, năm vòng tấn công, các người thay phiên nhau, đừng cho đám bản thủ này cơ hội thở dốc!” “Vâng!” Nhóm Ngự Thú Sư đồng loạt đáp lại, dưới sự chỉ huy của đội trưởng, tự động tiến hành tấn công.

Tuy nhiên, quân đoàn vong linh vẫn không ngừng tiến gần hơn tới không hiểm thành.

“Dù phương pháp đối phó tương đối ổn, nhưng vẫn còn thiếu.”

Bạch Khải nhanh chóng nhận ra mảnh khóe trong đó, dù cho pháo và người Ngự Thú Sư tấn công đều không tệ, nhưng rõ ràng đối phương có những vong linh cấp cao không ngừng triệu hồi thêm đồng bọn.

Trừ khi có một kỹ năng AOE cực mạnh hoặc là chém đầu kẻ triệu hồi vong linh cấp cao, nếu không rất khó để đối phó với làn sóng vong linh đang ập đến.

Ken két ken két? (Lão đại, có cần ta ra tay không?) “Không cần, Alpha, người xuất hiện thì lại càng làm rối loạn hơn, dù sao trong thành này còn một truyền kỳ chưa ra tay, hãy quan sát thêm xem sao.”

Bạch Khải lắc đầu từ chối lời đề nghị của Alpha.

Dù sao thì hẳn không phải là người của thời đại này, Bạch Khải không chắc chắn việc mình tự ý can thiệp vào những sự kiện lịch sử có thể ảnh hưởng đến tương lai như thế nào.

Mặc dù có không ít lý thuyết về thời gian vượt qua như “Thời gian là vòng tròn, tất cả những gì bạn làm đều đã được định sẵn” hay “Mỗi quyết định bạn đưa ra đều sẽ tạo ra một không gian song song”, nhưng hẳn cũng không thể xác định được đâu là thật hay giả, nên cách tốt nhất là quan sát thêm một hồi.

Khi quân đoàn vong linh dần dần tiến gần, nhóm Ngự Thú Sư trên tường thành thậm chí có thể thấy rõ những xác chết khô có vết máu thịt, cảm giác áp lực trong lòng cũng càng lúc càng tăng.

So với những vong linh không thể bị tiêu diệt, họ thà lựa chọn đấu tranh trực diện với hung thú từ Tam Bạch bộ lạc. Ít nhất họ không cần lo lắng về việc mình và sủng thú sẽ biến thành nô lệ vong linh sau khi chết, gây ra tổn thương cho người thân.

Nhưng ngay lúc này, một bóng người bất ngờ từ trên tường thành lao xuống quân đoàn vong linh, những nơi đi qua, vong linh toàn bộ bị chém Tan.

“Đến rồi!” Bạch Khải nhìn kỹ thì thấy một nam tử mặc áo choàng dài, tay cầm trường đao, tóc ngắn, đứng dậy, quét mắt quanh như muốn quét sạch mọi hải cốt, tay phải hắn trên không trung nắm chặt, vài mũi tên màu lam dài từ không khí ngưng tụ lại, bay vòng quanh hắn và nhanh chóng đánh tan những xác khô xung quanh.

“Chắc chắc...”

Hình tượng này, thật sự là rất ngẫu!” Bạch Khải không khỏi thán phục, không nói đến việc tên này là một truyền kỳ nhân loại, mà chỉ riêng về hình thức và năng lực chiến đấu mà hắn thể hiện đã rất ấn tượng.

Nếu như hắn xuất hiện ở thời đại sau, chắc chắn sẽ có một lượng fan cuồng, không chừng còn có thể uy hiếp cả danh tiếng của các thầy giáo.

“A a a! Thật sự là truyền kỳ Diêm Ma, soái chết đi được! Không được, tôi sắp không thở nổi rồi...”

“A a a...”

Thật tốt, hiện tại cũng có fan cuồng.

Nghe thấy tiếng hét chói tai bên cạnh làm Bạch Khải giật mình, vội lẩn vào một góc khuất, nhìn người đàn ông tàn sát vong linh dưới kia, hắn bất ngờ hỏi Alpha.

“Alpha, nếu như người cùng hắn chiến đấu, có thể thắng được không?” Ken kết ken kết. (Ta sẽ không thua.) “Got it.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, nếu không thua, đó có nghĩa là có thể thắng, hơn nữa từ những cảm nhận trước đó của Alpha về kẻ đối diện, có lẽ xác suất thắng còn cao hơn một chút.

A ô a ô! (Nhân loại, lại có một khí tức cực mạnh đến rồi!)
Đúng lúc này, Beita bất ngờ cảnh báo, nói với Bạch Khải phải cẩn thận.

Sau đó, Bạch Khải cảm thấy không khí xung quanh trở nên lạnh lẽo, ngẩng đầu lên thì phát hiện một võ sĩ toàn thân bao phủ bởi băng, tay cầm một chiếc côn băng lớn, từ quân đoàn vong linh đi ra, lao tới Diêm Ma truyền kỳ.

“Truyền kỳ vong linh? Không trách được mấy cái xương này đánh mãi không xong.”

Diêm Ma truyền kỳ nhìn thấy khí thế mạnh mẽ của băng võ sĩ, không chút e dè, vung đao tiến lên chặn lại.

Là một truyền kỳ am hiểu chiến đấu gần, Diêm Ma truyền kỳ nổi tiếng trong giới đế quốc, đối mặt với một loại vong linh cận chiến rõ ràng, hắn không thể kiềm chế được lòng nóng lòng.

Nhưng chính vì vậy, nhóm vong linh đã bị Diêm Ma truyền kỳ ngăn chặn lại tiếp tục tràn lên, hướng về phía không hiểm thành.

“Những Ngự Thú Sư có hình dạng dung hợp này thật sự có thô lỗ như vậy không...”

Bạch Khải bắt đầu nhìn cảnh tượng này, hắn nhận thấy trong số các Ngự Thú Sư, có vẻ như những người chiếm hữu năng lực dung hợp hoặc có sủng thú dung hợp đều khá nóng nảy, vừa mới xuất chiến đã không chịu suy nghĩ gì cả.

Nhìn quân đoàn vong linh đang ngày càng gần và Diêm Ma truyền kỳ bị băng võ sĩ quán lấy, Bạch Khải vung tay phải qua ngực, lấy huy chương ra, hóa Tên Hề Hoang Đường thành mặt nạ đeo lên mặt, dẫn theo Husky nhảy xuống, lao vào quân đoàn vong linh.

Mà mục tiêu của Bạch Khải, đương nhiên là một tên đang không ngừng triệu hồi các hài cốt mặc áo choàng đen.

“Coi như đây cũng là quê hương của mình, vẫn phải giúp đỡ một chút.”

Chương 899:

Ai còn sẽ không mở Gundam Bạch Khải đột nhiên xuất hiện, thu hút không ít ánh nhìn, trong số đó có cả Diêm Ma truyền kỳ và vong linh băng võ sĩ.

“Khó trách mình luôn cảm thấy có điều gì đó không đúng, hóa ra lại giấu một đầu Vong Linh pháp sư trong bóng của người.”

Diêm La truyền kỳ nhận ra điều ấy, lập tức hiểu ra, và thân hình hắn thoáng một cái, một đạo năng lượng màu xanh lam phân thân bỗng nhiên xuất hiện, phóng hướng về phía Vong Linh pháp sư.

Nhưng chưa kịp để phân thân di chuyển xa, băng võ sĩ đã ném ra một mũi băng xiên, tiêu diệt ngay lập tức đạo phân thân.

“Chia tâm chú ý của hắn, việc này đối với đối thủ là rất không tôn trọng.”

Băng võ sĩ vung tay, mũi băng xiên bay trở lại trong tay, trong khi sắc mặt Diêm La truyền kỳ trở nên nghiêm trọng, hai tay cầm đao, nhắm thẳng vào băng võ sĩ.

“Như vậy thì ta sẽ giải quyết người trước, rồi mới xử lý cái đầu Vong Linh pháp sư kia.”

Đình đình đang đang! Vừa dứt lời, cả hai cùng lúc biến mất tại chỗ, chỉ còn lại tiếng binh khí va chạm và âm thanh hài cốt vỡ vụn xung quanh.

“Thực sự là...

Nguy hiểm quá.”

Bạch Khải lặng lẽ tránh ra khỏi phạm vi chiến đấu, tiến tới trước mặt Vong Linh pháp sư.

Vong Linh pháp sư đã sớm phát hiện Bạch Khải, không đợi hắn dừng lại, đã trống rỗng ngưng tụ ra hàng trăm mảnh mâu xương, trực tiếp phóng tới Bạch Khải.

“Beita, giao cho người!” Bạch Khải thấy vậy không nóng vội né tránh, vỗ vỗ đầu Beita.

A ô a ô! (Điều trùng tiểu kỹ, nhìn ta xử lý hấn thế nào!) Beita gầm nhẹ, một đạo không lồ Bất Hoại Kim Thân lập tức hiện hình, Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao trong tay quay tròn, đã cản lại các mảnh mâu xương.

Không chỉ vậy, tranh thủ lúc phòng thủ, Bất Hoại Kim Thân trên trán mắt bên trong liên tục phóng ra những tia sáng kim sắc, phản công Vong Linh pháp sư.

Là một truyền kỳ vong linh, Vong Linh pháp sư tất nhiên không thể khoan dung cho một đầu Đế Hoàng sinh vật dám khiêu khích mình, lập tức triệu hồi ra một chiếc thuẫn xương để chặn lại sự tấn công từ Beita, đồng thời triệu hồi ra mấy con hài cốt cự thú cao hàng chục mét lao về phía Beita.

Mặc dù điều khiển một đợt vong linh lớn như vậy đương nhiên gánh nặng rất lớn, nhưng triệu hồi mấy con Đế Hoàng hài cốt vẫn không phải là vấn đề gì.

Ken két ken két? (Lão đại, hấn nắm giữ hài cốt cùng linh hồn khôi phục, triệu hồi hài cốt rất dễ dàng, thật sự không cần ta hỗ trợ sao?) Một vòng xoáy màu đen xuất hiện bên cạnh Bạch Khải, Alpha thò đầu ra, đã chuẩn bị giúp một tay.

A ô a ô! (Đừng có mà đoạt danh tiếng của ta!) Nhìn thấy Alpha chuẩn bị ra tay, Beita lập tức phun một đường kim quang về phía vòng xoáy màu đen, sau đó là một tiếng tru của sói vang lên.

Tam Sinh Hồn Kiếp.

Lĩnh vực tinh thần mạnh mẽ ngay lập tức bao phủ khu vực vài trăm mét, đoàn quân vong linh lập tức dừng lại hành động, một số lính hài cốt thậm chí ngã xuống đất, không còn động đậy.

Ngay cả những con hài cốt cự thú cũng rơi xuống đất, không ngừng giãy giụa, nhưng vẫn không thể điều khiển được, linh hồn bùng cháy, trở thành một đồng xương vụn trắng toát.

“Đế Hoàng sinh vật lại sở hữu sức mạnh tinh thần mạnh mẽ như vậy?” Vong Linh pháp sư cuối cùng ý thức được sự đặc biệt của Husky, lần này triệu hồi ra mấy con hài cốt cự thú cũng không vội tấn công, mà liên tiếp phóng ra mấy đạo pháp thuật tăng cường.

Chỉ trong chốc lát, những con hài cốt cự thú đều tỏa ra ánh kim quang khác nhau, khí tức tăng vọt, khiến cho đám Ngự Thú sư trên tường thành không khỏi toát mồ hôi lạnh.

“Ta nói, chúng ta có thật sự không đi hỗ trợ không?” Một người Ngự Thú sư thấp bé nhìn về bên dưới, không thể kiềm chế nổi việc nuốt ngum nước bọt.

“Hỗ trợ? Ta cảm thấy chúng ta mà đi thì lại thêm phiền phức.”

Một tên Ngự Thú sư cao gầy trả lời, gọi thú cưng của mình đánh nát một đầu hài cốt đã thoát khỏi đội ngũ định đến gần tường thành, nói: “Tốt nhất là giữ vững phòng thủ, đừng để lẫn vào những chuyện lộn xộn không đáng có.”

“Được rồi.”

Người thấp bé thở dài, rõ ràng có chút bất đắc dĩ.

Tình hình cực kỳ nghiêm trọng, bọn họ chỉ có thể đứng nhìn người khác anh dũng xung phong, cảm giác này thực sự rất khó chịu.

Một bên khác.

“Cuối cùng nghiêm túc rồi?” Nhìn thấy bên kia đang tăng cường cho hài cốt cự thú, một bên triệu hồi thêm hài cốt Vong Linh pháp sư, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đang định làm vận mệnh bàn quay mình cùng một chiến đấu, nhưng bất ngờ trên mặt nạ bắn ra một tia sáng tinh thần, từ từ tập trung vào bên trên Bất Hoại Kim Thân.

“Hi hi ha ha...”

Tiếp theo có thể giao Bất Hoại Kim Thân cho ta điều khiển không?” Giọng nói của Tên Hề Hoang Đường vang lên trong tai Bạch Khải và Beita, Beita không chút do dự chọn cách từ chối, nhưng chưa kịp tháo mặt nạ ra, Bất Hoại Kim Thân đã tự động hành động.

A ô a ô! (Thối mặt nạ, người muốn làm gì với Bất Hoại Kim Thân của ta!) Beita sắc mặt đầy hoảng sợ, liền có ý định đoạt lại quyền không chế Bất Hoại Kim Thân, nhưng lại bị Jerry, người chưa từng lên tiếng, chặn lại.

“Ita hẳn đã đồng thời sử dụng mặt nạ lừa gạt và kỹ năng búp bê cười điên cuồng, như vậy không chỉ có thể mượn Bất Hoại

Kim Thân, còn có thể phát huy ra năng lực của Ita.”

A ô a ô! (Đáng ghét, ta vừa khó khăn có một cơ hội!) Beita nghe vậy lập tức không cam lòng, từ trong người Bất Hoại Kim Thân chui ra, lại một lần nữa ngưng tụ ra một đạo Bất Hoại Kim Thân, lao về phía hải cốt cự thú.

“Con chó ngốc này, sức không chế Bất Hoại Kim Thân càng lúc càng mạnh.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, sau đó dưới sự dẫn dắt của Tên Hề Hoang Đường, tiến tới vị trí điều khiển Bất Hoại Kim Thân.

Không còn Beita không chế, Bất Hoại Kim Thân vẫn không sụp đổ, mà trái lại dưới sự không chế của Tên Hề Hoang Đường, dần dần biến hình, trở thành một tên cầm trường đao, đội mặt nạ võ sĩ.

Nhìn thoáng qua, thực sự có chút giống Diêm Ma truyền kỳ.

“Đây là đang bắt chước ta?” Đang chiến đấu với băng võ sĩ, Diêm Ma truyền kỳ thấy vậy không khỏi bật cười, khi nhìn thấy Tên Hề Hoang Đường mở ra kim sắc cao đến giống như kỹ năng của hắn, càng thêm hứng thú với Tên Hề Hoang Đường.

Có thể bắt chước kỹ năng của người khác không phải là không có, nhưng rất ít khi gặp, chỉ là học được cái giống giống, cũng thực sự không dễ dàng.

Chờ khi trở về, nhất định phải thật tốt tâm sự với đối phương.

Nghĩ đến đây, Diêm Ma truyền kỳ lại tăng cường thế công, nguyên bản với băng võ sĩ đang diễn ra cuộc chiến liền lập tức rơi vào hạ phong.

Ngay từ đầu, Diêm Ma truyền kỳ thực tế chỉ đang giấu dốt.

Cuộc chiến bên Diêm Ma truyền kỳ không ảnh hưởng đến Bạch Khải một nhóm, thoát khỏi Tên Hề Hoang Đường không chế, Beita hoàn toàn buông tay buông chân, không chế Bất Hoại Kim Thân đi tàn sát khắp nơi.

Những đám cự thú hải cốt mặc dù mạnh mẽ, nhưng dưới ảnh hưởng của Tam Sinh Hồn Kiếp, linh hồn chỉ hỏa như thuyền cô độc giữa biển cả, bất cứ lúc nào cũng có thể bị dập tắt.

Mà phía bên kia, Tên Hề Hoang Đường đã bắt chước hành động của Diêm Ma truyền kỳ, linh hoạt xuyên qua trong đoàn quân vong linh, với sức mạnh của kim cương và sức mạnh tinh thần ngưng tụ ra trường đao, dễ dàng phá vỡ thân thể kiên cố của cự thú hải cốt, cùng Beita lao tới trước mặt Vong Linh pháp sư.

“Beita, Ita, có thể đánh được không?” Bạch Khải ngó nhìn Vong Linh pháp sư trước mắt, hỏi hai người.

A ô a ô! (Không có vấn đề, ta đã cảm nhận được hấn run rẩy linh hồn!) “Hi hi ha ha...”

Chủ nhân tôn kính, ngài không cần phải lo lắng.”

Hai đầu sủng thú đều rất tự tin, dường như trong mắt chúng, không phải là một sinh vật truyền kỳ, mà chỉ là một con Karami nhỏ bé.

“Quả nhiên, khi đánh cao cấp rồi, hiện tại đánh truyền kỳ đều không đáng nhìn.”

Bạch Khải nghe vậy cười cười, nhẹ nhàng vung tay lên, hai đầu sủng thú lập tức cùng nhau phát động tấn công về phía Vong Linh pháp sư.

Nhìn thấy hai người nhanh chóng tiến gần mình, Vong Linh pháp sư lại một lần nữa triệu hồi ra vô số hải cốt, chỉ có điều lần này không còn tấn công Bạch Khải, mà tập trung vây quanh hấn.

Rất nhanh, một bộ hải cốt cự nhân cao khoảng hơn ba mươi mét xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Cái này sắp một ngàn năm cũng sẽ mở ra sao?” Bạch Khải nhìn thấy mà không khỏi cảm thán, trong khi Husky dẫn đầu xông tới, trường đao của Tam Tiêm Lưỡng Nhận hướng về phía Vong Linh pháp sư.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Vong Linh pháp sư liền ánh mắt lộ ra sắc bén, vội vã ngăn chặn sự tấn công của Beita, đồng thời hai đạo phù trận trên không ngưng tụ hình thành, từng mảnh mâu xương màu trắng từ trong phù trận bay ra, trực tiếp lao về phía Beita.

Là một pháp sư, Vong Linh pháp sư tự nhiên biết rõ nhược điểm của mình, hẳn cũng có những cách đối phó, nếu không hẳn đã sớm bị chém đầu rồi.

Có hài cốt bảo vệ, hẳn có thể yên tâm phóng ra pháp thuật mà mình am hiểu.

Chỉ là hẳn không ngờ, những mảnh mâu xương vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi phù trận, thì đã bị mấy đạo đao quang xẹt qua, dễ dàng chém nát toàn bộ.

A ô a ô! (Hãy để cho người xem tài năng của ta!) Beita trên mặt hiện ra một nụ cười xấu xa, sau đó từ trên thân liền tuôn ra một đạo bạch kim sắc thể lỏng kim loại, bao phủ vào bên trong Bất Hoại Kim Thân, khiến cho Bất Hoại Kim Thân vốn đã gần gũi trở nên càng thêm thực chất.

Không chỉ vậy, khi thể lỏng kim loại bao phủ Bất Hoại Kim Thân chớp mắt, những ký hiệu ám kim liền xuất hiện, như những hoa văn kỳ bí, khắc lên khắp các bộ phận của Bất Hoại Kim Thân.

Khi kết hợp ba loại sức mạnh, khí tức phát ra từ Bất Hoại Kim Thân khiến cả Diêm Ma truyền kỳ và băng võ sĩ cũng phải chú ý, Vong Linh pháp sư càng cảm thấy tình huống không ổn, lập tức bay thẳng về phía sau.

Bị một đầu Đế Hoàng sinh vật dọa chạy thực sự có chút mất mặt, nhưng trước mặt gia hỏa này, hẳn tuyệt đối không thể coi thường! A ô a ô! (Đừng có chạy trốn, để ta nện người một trận thật tốt!) Nhìn thấy Vong Linh pháp sư định chạy trốn, Beita lập tức thúc đẩy Bất Hoại Kim Thân truy đuổi, thân thể khổng lồ không ảnh hưởng đến động tác của hẳn, mà trái lại ngày càng trở nên nhanh nhẹn, dễ dàng đuổi kịp Vong Linh pháp sư, một đao chém vào bắp đùi hài cốt cự nhân.

Bạch cốt tung tóe, bắp đùi cự nhân lập tức đứt rời, Vong Linh pháp sư lúc này đã chuẩn bị ngưng tụ lại, nhưng phát hiện bắp đùi hài cốt bị chặt đứt thế nhưng không còn cách nào điều khiển được nữa.

“Chúng ta đã đánh tan những linh hồn còn sót lại trên những hài cốt này, cho nên từ bỏ đi.”

Giọng nói của Jerry văng vẳng bên tai Vong Linh pháp sư, hiển nhiên cao hơn một cấp bậc so với Beita, khiến cho Vong Linh pháp sư nghe được câu nói của Jerry mà bất ngờ dâng lên một nỗi sợ hãi trong lòng.

Nhưng Beita rất hiển nhiên sẽ không chừa tình cảm cho đối phương, tiếp tục vung đao chặt chém, mặc dù Vong Linh pháp sư không ngừng triệu hồi thêm hài cốt để phòng thủ và tấn công, nhưng vẫn rất khó khăn.

Dần dần, dưới ánh mắt của đám quân thủ thành đang chăm chú nhìn, đoàn quân vong linh vốn đầy dẫy trên núi đồi, đang bắt đầu giảm đi với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được.

“Kia cái gì, trận này vong linh thiên tai thật không phải chỉ là diễn tập?”

Chương 900:

Pháp Đế là một soái đại thúc? Giữa những ánh mắt kinh ngạc của đoàn người, Vong Linh pháp sư cuối cùng cũng bỏ qua việc duy trì vong linh Thiên tai để tập trung toàn bộ sức mạnh của mình.

Mặc dù việc kiểm soát hài cốt phối hợp với linh hồn đã đủ để phát động vong linh Thiên tai, nhưng so với Vong Linh chúa tể thì vẫn còn kém xa, và hẳn phải dành không ít tinh lực để duy trì.

Nếu cứ tiếp tục phân tâm, có lẽ hẳn sẽ thật sự chết dưới tay hai sinh vật Đế Hoàng này.

Quả nhiên, sau khi thu hồi tinh thần lực, khí tức của Vong Linh pháp sư bỗng nhiên thay đổi, sức mạnh Âm Ảnh bao trùm toàn thân, và ngay lập tức, những hài cốt cự nhân bị Beita công kích không còn hư hại nữa mà trở lại nguyên dạng.

Dù cho linh hồn quán quanh hài cốt đã bị Beita hoàn toàn đánh tan, nhưng nhờ có sự ủng hộ của Âm Ảnh, cường độ hài cốt không những không giảm mà còn tăng lên.

“Hì hì ha ha...”

Cái bóng của người thật lớn nha~” Nhưng chưa kịp cho Vong Linh pháp sư có cơ hội phản công, Tên Hề Hoang Đường đã chờ đợi sẵn ở đó, bỗng nhiên chém về phía bóng của hài cốt võ sĩ.

Cái bóng dù không phải thực thể nhưng vẫn bị Tên Hề Hoang Đường chém trúng, và đến nỗi không ngờ bị lột mất đầu.

Vong Linh pháp sư lập tức nhận ra điều không hay, nhưng Tên Hề Hoang Đường lại nhanh chóng chém tới hai bắp đùi của đối phương trước khi hài cốt võ sĩ kịp thoát đi.

Mất đi hai chân, hài cốt võ sĩ nặng nề ngã nhào xuống đất, và ngay lúc đó, Husky nắm lấy cơ hội, đâm thẳng vào ngực hài cốt võ sĩ.

Vong Linh pháp sư thấy vậy liền dồn hết Âm Ảnh chi lực để ngăn chặn, nhưng sức mạnh của Tam Sinh Hồn Kiếp đã trực

tiếp đánh tan sự quần quanh của Âm Ảnh chỉ lực trên tâm hồn của Vong Linh pháp sư, khiến cho Âm Ảnh chỉ lực bỗng nhiên tán loạn, không còn cách nào bảo vệ hài cốt võ sĩ khỏi đòn tấn công của Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao.

“A ô a ô!” (Thế nào, kỹ năng của ta để đối phó với kẻ thổi xương cốt này có đẹp trai không!) Beita với vẻ mặt đắc ý nhìn sang Bạch Khải, khiến Bạch Khải không khỏi trợn mắt, nhưng trong lòng lại có chút hài lòng với biểu hiện của Beita.

Kỹ năng chẳng qua là sự kết hợp giữa sức mạnh tinh thần và nguồn năng lượng để tạo ra hiệu ứng đặc biệt.

Có những kỹ năng sẽ gắn liền với sức mạnh của sủng thú, tạo ra các loại cường hóa; có những kỹ năng khác sẽ được tạo thành từ công thức thực chất theo nhiều hình thái tấn công; còn một số thì có những năng lực kỳ lạ đều cần sự dẫn dắt của sức mạnh tâm hồn.

Nhìn dáng vẻ vừa rồi của Beita, hẳn rõ ràng đã gắn sức mạnh của Tam Sinh Hồn Kiếp lên vũ khí, một lần hành động bùng nổ đã tạm thời đánh tan sức mạnh tinh thần mà Vong Linh pháp sư đã bám vào.

Khi không còn sức mạnh tinh thần dẫn dắt, những Âm Ảnh chỉ lực này trở thành những mảnh ghép không có căn cứ, không thể tạo ra công hoặc thủ, giữ được cũng đã là điều phi thường.

Dù vậy, Vong Linh pháp sư vẫn là một sinh vật truyền kỳ, mặc dù bị đánh đến trở tay không kịp, nhưng cuối cùng cũng kịp thời chặn lại đòn tấn công từ Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao ngay trước khi nó có thể phá hủy hài cốt võ sĩ.

“Đáng ghét nhân loại, ta nhất định sẽ biến các ngươi thành hài cốt khô lồi, buộc các ngươi vĩnh viễn phục tùng ta!” Vong Linh pháp sư ánh mắt băng lãnh, xuyên qua những khe hở của hài cốt để nhìn về phía hai sủng thú và Bạch Khải, giọng nói lạnh lùng.

“Xin lỗi, nhìn tình hình này thì có vẻ như ngươi không còn cơ hội đâu.”

Bạch Khải nhếch miệng mỉm cười, vẻ bình thản của hắn lại khiến Vong Linh pháp sư trong lòng cảm thấy hoang mang, và sau đó hắn thấy trên Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao đột nhiên

xuất hiện một số ký hiệu tròn kim loại, rơi xuống trước mặt hắn.

Oanh! ! ! Theo một tiếng nổ vang, một cơn sóng tinh thần vô hình lan tỏa ra xung quanh, khiến cho cả Diêm Ma truyền kỳ lẫn băng võ sĩ đều phải dừng lại, còn những người lính trên tường thành cùng với súng thú thì cảm thấy hoa mắt, suýt nữa thì ngã xuống đất.

“Thật mạnh mẽ! Sức mạnh tinh thần!” Diêm Ma truyền kỳ nhìn về phía Bạch Khải, ánh mắt có phần thay đổi; băng võ sĩ cuối cùng không còn dấu tích, sáu cánh tay vươn ra trong hư không, nắm chặt sáu thanh vũ khí, tấn công dữ dội về phía Diêm Ma truyền kỳ.

“Giấu kỹ như vậy, các người rút cuộc có mục đích gì?” Diêm Ma truyền kỳ hừ lạnh, mi tâm bắt đầu hiện lên chú ấn, thực lực chân thật cũng bộc phát ra, chiến đấu với băng võ sĩ.

Một bên khác.

“Đem kiếp lực nén lại rồi cho nổ, hiệu quả rõ ràng tốt hơn so với việc phóng thích hoàn toàn.”

Nhìn những mảnh xương vỡ lả tả trước mặt, Bạch Khải hài lòng gật đầu, trong khi thấy Vong Linh pháp sư đang bị quấy rối bởi sức mạnh đó mà không ngừng giãy dụa, hắn cười hả hê.

Dù cho Husky và Vong Linh pháp sư có sự chênh lệch cấp bậc, nhưng Tam Sinh Hồn Kiếp chính là một kỹ năng bất hủ, đủ để gây tổn thương cho sinh vật truyền kỳ.

Hơn nữa, tính chất của kiếp lực khiến cho Vong Linh pháp sư không thể không thừa nhận Husky, trừ khi hắn có thể một phát tiêu diệt toàn bộ kiếp lực, không thì sẽ mãi không thể thoát khỏi ảnh hưởng của Husky.

Nhìn tình huống hiện tại, có vẻ như sức mạnh tinh thần của Vong Linh pháp sư chưa mạnh đến mức đó.

“Dù sao giữ lại một Vong Linh pháp sư cũng là một mối họa, Alpha, có thể xử lý hắn một cách lạnh lẽo không?” Ken kết, ken kết. (Không có vấn đề gì, lão đại.) Âm thanh của Alpha vang lên trong đầu Bạch Khải, sau đó Tịch Diệt chỉ kiểm hiện ra từ

bóng tối bên cạnh Vong Linh pháp sư, trực tiếp đâm về phía hắn.

Bạch! Đúng lúc này, một tiếng gió xé vang lên, Beita cùng Tên Hề Hoang Đường đồng loạt lùi lại, cảnh giác nhìn về phía Vong Linh pháp sư.

Chỉ thấy bên trong đám xương vỡ, một người đàn ông trung niên mặc áo đuôi tôm nắm lấy Vong Linh pháp sư, tránh kịp thời khỏi đòn tấn công của Tịch Diệt chi kiếm.

“Không ngờ trong thành này lại có hai tên truyền kỳ đứng canh, có lẽ chúng ta đã chuẩn bị chưa đủ.”

Người đàn ông trung niên liếc nhìn vết cắt trên ống tay áo của mình, nhẹ nhàng vỗ lên đầu Vong Linh pháp sư; hắn lập tức tỉnh táo lại, sau một lúc hoảng hốt, liền tức giận gầm lên với Husky.

“Đáng ghét, lại dám đánh lên ta, hôm nay ta nhất định phải hoàn toàn phá hủy nơi này!” Vong Linh pháp sư tức giận, toàn thân tỏa ra sức mạnh Âm Ảnh mạnh mẽ, rõ ràng đã quyết định phá hủy nơi này để rửa hận.

“Tránh ra!” Nhưng người đàn ông áo đuôi tôm lại đột nhiên chắn trước mặt Vong Linh pháp sư, nhìn hắn với ánh mắt lạnh lùng; Vong Linh pháp sư lập tức im bặt, không dám làm động tác nào.

“Chủ nhân của ta đã coi trọng nơi này, vì vậy rất tiếc, các nguoi đều phải chết ở chỗ này.”

Người đàn ông áo đuôi tôm cúi người hướng về Bạch Khải, chưa đợi Bạch Khải trả lời, áo trên người hắn đột nhiên bị xé vụn, lộ ra lớp vảy màu xám, một luồng uy áp mạnh mẽ từ phía rồng tỏa ra, bao phủ toàn trường.

“Uy quyền của rồng? Tử Linh Phi Long?” Bạch Khải nhận ra thân phận của đối phương, cũng không còn ý định giấu diếm thực lực.

“Alpha, ra đi, gia hỏa này có vẻ khó đối phó.”

Hành động của Vong Linh pháp sư với hắn không phải là vấn đề quá nghiêm trọng, nhưng nếu tiếp tục dùng đội hình này đối

phó với Tử Linh Phi Long trong khi Vong Linh pháp sư còn ở đây thì thật là ngu ngốc.

Ken két, ken két. (Tốt lão đại.) Alpha ra khỏi bóng tối Âm Ảnh, nắm chặt Tịch Diệt chi kiếm, không đợi Tử Linh Phi Long hóa thân hoàn tất, chính thức nhào tới.

Hắn không muốn để cho đối phương hóa thân xong rồi mới ra tay, mặc dù Alpha rất kiêu ngạo, nhưng hắn cũng không đủ ngốc nghếch để làm một chuyện như vậy.

Dù sao, chỉ có đối thủ bị tiêu diệt mới là một đối thủ tốt.

Tuy nhiên, Tử Linh Phi Long rõ ràng đã chuẩn bị cho hành động này, gầm lên một tiếng giận dữ, cơ thể bỗng lớn ra, hiện nguyên hình và phun ra một luồng hơi thở màu lam về phía Alpha.

Thế nhưng, Alpha không những không né tránh mà còn chém tan hơi thở của Rồng bằng một kiếm, để rồi đồng thời tỏa ra một cỗ khí thế mạnh mẽ, đè ép về phía Tử Linh Phi Long.

Tử Linh Phi Long nhìn thấy thế cũng không né tránh, mở miệng ngưng tụ ra một phù trận phức tạp, một viên cầu đen bóng nhanh chóng ngưng hình, bất cứ lúc nào cũng có thể phát xạ. Đúng vào lúc này, một nguồn năng lượng từ trên cao đột nhiên giáng xuống, chắn giữa hai người, khiến cho đòn tấn công của Tử Linh Phi Long bỗng nhiên tiêu tán.

“Phù văn?” Bạch Khải nhìn thấy vậy thì cảm thấy ngạc nhiên, theo trực giác ngẩng đầu nhìn lên cao.

Chỉ thấy một người đàn ông trung niên mang hoa bào cầm một quyển sách từ hư không bước xuống, mỗi bước của hắn đều để lại một đường phù văn ngay dưới chân, đảm bảo rằng hắn không bị rơi xuống.

“Thực sự là một màn biểu diễn tuyệt vời!” Bạch Khải không khỏi tán thưởng khi nhìn thấy cảnh này, trong khi Tử Linh Phi Long cũng như băng vỡ sĩ dường như đã nhận ra thân phận của người đàn ông trung niên, ngay lập tức không do dự nữa mà bắt đầu rút lui.

“Cứ như vậy mà về tay không, thật là không hợp với phong cách của Vạn Pháp hoàng triều.”

Người đàn ông trung niên mỉm cười, chòm râu của hắn không hề bị ảnh hưởng, mà ngược lại còn khiến cho hắn thêm phần quyến rũ.

Tuy nhiên, điều khiến Bạch Khải bị thu hút không phải là điều đó.

Sau khi người đàn ông trung niên nói câu đó, không khí lập tức đọng lại, và một đoạn văn hiện lên ngay trong không khí, rồi từ đoạn văn ấy, những mũi tên phóng về phía ba đầu vong linh truyền kỳ, gào thét mà đi.

“Ôi thôi, vậy là tự mang phụ đề tử? Ngôn xuất pháp tùy?” Bạch Khải không khỏi kinh ngạc, nhìn năng lực của người đàn ông trung niên, càng thêm kinh ngạc khi ba tên vong linh truyền kỳ bị câu nói này trọng thương, cảm giác thật sự kinh hoàng.

Nếu sau này gặp phải những kẻ không biết bàn luận quy củ, chỉ có thể để họ trao đổi cùng với người này, có lẽ sẽ làm cho họ nhận ra rằng ngôn ngữ cũng có thể gây tổn thương cho người khác! “Bệ hạ, người đến cũng trễ quá, nếu còn chậm trễ, không hiềm thành sẽ bị hủy hoại.”

Nhìn thấy người đàn ông trung niên, Diêm Ma truyền kỳ ngay lập tức bỏ kiếm bước tới trước mặt hắn.

“Trên đường có một vài sự vật thú vị, nên ta đã trì hoãn một chút.”

Người đàn ông trung niên nhún mày, mỉm cười nói với Diêm Ma: “Nhưng ta nhớ rằng ta đã giao cho ngươi mệnh lệnh là ngăn chặn vong linh Thiên tai, tại sao ngươi lại chạy đến đây đánh nhau với người khác?” “Không! Chỉ là băng võ sĩ kia thực sự rất mạnh, ta nhất thời...”

Giọng nói của Diêm Ma truyền kỳ ngày càng nhỏ lại, nhìn Nam tử trung niên vẫn hí mắt cười, bỗng nhiên hắn quỳ xuống, nói: “Bệ hạ, ta sẽ đuổi theo và giết chết ba đầu vong linh kia!” Nói xong, Diêm Ma truyền kỳ liền biến thành một vệt sáng, hướng về phía ba đầu vong linh mà chạy theo.

Khi Diêm Ma truyền kỳ rời đi, nam tử trung niên mới quay lại nhìn vào Bạch Khải, người đã tận tình chú ý đến mọi động thái, dự định lặng lẽ rời đi.

“Vị trẻ tuổi cường giả này, ta hình như chưa từng gặp người?”
Nghe thấy nam tử trung niên phát hiện ra mình, Bạch Khải
dừng bước, ngại ngùng cười nói: “Tôi chỉ là một người vô
danh, bệ hạ chưa từng gặp cũng là chuyện bình thường.”

Quả thật, không ai có thể ngờ rằng ở đây lại gặp được cường
giả tối cao của Vạn Pháp hoàng triều, hẳn đúng là kẻ may
mắn. Đến cả ngày nghe Hắc Bạch châm biếm hắn “lão già”,
Bạch Khải vạn lần không nghĩ tới, kẻ thống trị Vạn Pháp
hoàng triều, người được coi là Pháp Đế trong lịch sử nhân loại,
lại chỉ là một soái đại thúc trung niên?

Chương 901:

Thánh Quang Giáo Đình Khi nghe Bạch Khải nói, Pháp Đế chỉ mỉm cười, không hỏi thêm về nguồn gốc của Bạch Khải, mà chỉ nhìn Bạch Khải bên cạnh Husky và Tên Hề Hoang Đường. “Có vẻ như hai con yêu thú này ta chưa từng thấy qua, xem ra tiểu huynh đệ ngươi đúng là một người bồi dưỡng thú cưng rất xuất sắc.” Pháp Đế ngừng một chút rồi nói: “Chúng ta ở vương quốc Vạn Pháp Đế này luôn tuyển chọn các loại nhân tài, tiểu huynh đệ có có muốn gia nhập không?” “Bồi dưỡng gia? Xin lỗi, ta không phải.” Bạch Khải lập tức phủ nhận lời mời của Pháp Đế, ánh mắt liếc nhìn xung quanh, tự hỏi cách để thoát thân.

Dù việc gặp gỡ một nhân vật lớn như Pháp Đế trong lịch sử nhân loại cảm giác rất tốt, nhưng hắn không phải là người của thời đại này; nếu Pháp Đế phát hiện ra điểm nào đó bất thường, sẽ rất phiền phức.

Hắn không tin là có thể giấu diếm được trí tuệ của Pháp Đế. “Bạn nói sao? Pháp Đế không chắc chắn có thể phát hiện ra sao?” Hắn cảm thấy hùng hồn không thể nào, một người có thể mở rộng phủ văn toàn nhân loại và tạo ra một đế quốc thịnh vượng, làm sao lại là người ngu ngốc được. “Rất xin lỗi, bệ hạ, ta còn có một số việc cần làm, vì vậy...” Nghĩ đến đây, Bạch Khải định chào tạm biệt Pháp Đế, nhưng chưa nói hết câu thì đã nghe thấy một âm thanh vang dội, và một đội kỵ sĩ vũ trang rầm rập kéo đến từ phía tây. “Thánh Quang? Không lẽ là gia tộc Borg? À không đúng, thời đại này chắc hẳn là Thánh Quang Giáo Đình?” Bạch Khải lập tức mở to mắt, ngàn năm trước Giáo Đình, không biết liệu có thể thu thập được thông tin nào liên quan đến Tử Vong bàn tròn từ những người này không.

Có thể, hắn có thể đã tiêu diệt Tử Vong bàn tròn từ ngàn năm trước? Bạch Khải chìm đắm trong ý nghĩ một lúc, cho đến khi bừng tỉnh lại thì đoàn kỵ sĩ Thánh Quang đã đến trước mặt hai người. “Bệ hạ, không ngờ ngài cũng ở đây, xin tha thứ vì đã thất lễ.” Một người đàn ông mặc áo choàng đỏ, tóc vàng, bước tới trước mặt Pháp Đế và cúi người chào. “Nguyên lai là Hồng

Y chủ giáo, các người sao lại có thời gian đến tận nơi này?” Khi thấy Hồng Y chủ giáo xuất hiện, nụ cười trên mặt Pháp Đế bỗng chốc biến mất, nét mặt của Đế Hoàng trở nên trang nghiêm, ánh mắt nhìn Bạch Khải cũng có phần tán thưởng. “Chúng ta nhận được mệnh lệnh của chúa thần, nghe nói nơi này sắp chịu đựng sự ăn mòn của bóng tối, Giáo Hoàng đã phái ta đến để tiêu diệt hắc ám.” Nghe Hồng Y chủ giáo nói, Pháp Đế chỉ cười và nói: “Để một Hồng Y giáo chủ đến đây nơi xa xôi để thanh trừ hắc ám thì Giáo Hoàng thật sự có lòng tốt.” “Điều đáng tiếc là, các người xem ra đã đến chậm một bước.” Nghe vậy, ánh mắt Hồng Y bùng lên ánh sáng kỳ lạ, lập tức đổi thành vẻ cung kính và cúi mình chào Pháp Đế. “Bệ hạ đến đây, chỉ tiếc rằng vong linh thiên tai không phải là vấn đề.” Hồng Y dừng lại một chút, nói tiếp: “Nhưng mà vong linh rất giỏi trong việc ngụy trang, bệ hạ ngày thường bề bộn nhiều việc, e là không thể ở lâu, chúng ta Giáo Đình sẵn lòng thay bệ hạ...” Hồng Y còn chưa nói xong thì một luồng dao ánh sáng đã bay từ xa đến, rơi ngay trước mặt hai người, ngay sau đó, Diêm Ma truyền kỳ mang theo một bộ hài cốt xuất hiện. “Không cần làm phiền Hồng Y giáo chủ, ở đây có ta là đủ rồi.” Diêm Ma truyền kỳ tỏa ra một luồng khí tức mạnh mẽ, nhắm thẳng vào Hồng Y, mạnh mẽ ngắt lời Hồng Y.

Thấy Diêm Ma truyền kỳ hung hãn như vậy, Hồng Y cũng không giận mà chỉ mỉm cười nói: “Nguyên lai Diêm Ma truyền kỳ cũng ở đây, thật sự là chúng ta Giáo Đình quá tự phụ.” Hồng Y khom lưng chào hai người, nói: “Bệ hạ và Diêm Ma truyền kỳ chắc hẳn còn có chuyện cần làm, vậy ta không làm phiền thêm. Đoàn kỵ sĩ Thánh Quang sẽ đóng quân ở đây một thời gian, nếu cần gì, bệ hạ có thể tùy tiện gọi.” Nói xong, Hồng Y dẫn đoàn kỵ sĩ Thánh Quang quay về hướng đã đến mà đi, không biểu hiện chút nào ngần ngại. “Bệ hạ, có lẽ Giáo Đình đã sớm biết về vong linh thiên tai rồi?” Diêm Ma truyền kỳ quan sát đoàn kỵ sĩ Thánh Quang rời đi, nói. “Hừm, những hung thú ta gặp trên đường không chừng cũng do bọn họ dẫn đường.” Pháp Đế khẽ vuốt cằm, trong ánh mắt lóe lên một tia kiêng kỵ, nhanh chóng bị che giấu, rồi mỉm cười nhìn Bạch Khải, nói: “Tiểu huynh đệ, không biết ta có vinh hạnh nào mời người một ly không? Ta cũng muốn bày tỏ chút lòng biết ơn tới tiểu huynh đệ.” “Đương nhiên, nếu tiểu huynh đệ không muốn thì ta cũng sẽ không miễn cưỡng...” “Không miễn

cường, không có chút nào miễn cưỡng!” Chỉ vừa dứt lời, Bạch Khải đã đồng ý lời mời của Pháp Đế, thái độ chuyển biến nhanh chóng khiến Pháp Đế cũng có chút ngỡ ngàng.

Người thanh niên này thật thú vị. “Vậy thì mời đi theo ta.” Pháp Đế mỉm cười, nhìn về phía Diêm Ma truyền kỳ, nói: “Diêm Ma, ngươi hãy tổ chức quân đội bên kia một chút.” “Đúng, bệ hạ!” Diêm Ma truyền kỳ quỳ một chân xuống, sau đó bay hướng không hiềm, mơ hồ thấy một đoàn quân hùng hổ đang hướng về phía này chạy đến.

Thì ra trước đó tường thành quân lính đã báo viện quân chính là những người này? Pháp Đế dẫn quân, ngay cả đoàn kỵ sĩ Thánh Quang cũng đã đến, không lẽ nơi này sẽ xảy ra chuyện gì? Bạch Khải lướt mắt nhìn theo hướng đoàn kỵ sĩ Thánh Quang, như có điều suy nghĩ, cho đến khi nghe thấy tiếng gọi của Pháp Đế, hần lúc này mới theo sau. ... “Ha ha ha...”

Không ngờ tiêu huynh đệ Bạch Khải không chỉ có thực lực mạnh mẽ, mà còn có hiểu biết sâu sắc về phù văn.” Pháp Đế không giấu diếm sự trân trọng của bản thân dành cho Bạch Khải, lại mời thêm một lần, nói: “Bạch Khải, ngươi thực sự không suy nghĩ gia nhập chúng ta ở vương quốc Vạn Pháp Đế sao? Chỉ cần ngươi muốn, đãi ngộ tùy ngươi chọn!” Khuôn mặt Pháp Đế đầy chân thành, nhưng Bạch Khải vẫn lắc đầu, nói: “Rất xin lỗi bệ hạ, ta là người sợ rắc rối, vẫn là không cần.” “Vậy thì ta sẽ không cưỡng cầu nữa.” Pháp Đế có chút tiếc nuối, sau đó tò mò hỏi: “Bạch Khải, ngươi nói rằng ngươi vốn dĩ theo lão sư ẩn cư, lần này là ra ngoài để thực hành sao?” “Không sai, lão sư muốn ta ra ngoài để mở mang kiến thức, nhốt mình trong cửa chẳng ích lợi gì cho thực lực.” Bạch Khải trả lời. “Đúng vậy.” Pháp Đế cười cười, nói: “Bất quá Bạch Khải, lão sư của ngươi thật sự có lý do khiến ngươi ra ngoài thực hành, xem ra lão sư của ngươi cũng rất mạnh mẽ.” “Quả đúng như vậy.” Bạch Khải gật đầu nhẹ, mặc dù Pháp Đế cũng rất mạnh, nhưng hắn vẫn có thể nhận ra sự chênh lệch giữa Pháp Đế và Bạch Hòa Quang.

Dù là Pháp Đế hay Diêm Ma truyền kỳ, những yêu thú của họ chưa đạt đến cấp độ Bán Thần, mặc dù đều là truyền kỳ, nhưng khí tức vẫn có sự khác biệt rất lớn.

Có lẽ là do hạn chế của thế giới. “Bệ hạ, ta có thể hỏi một chút về vị Hồng Y giáo chủ vừa rồi không? Họ cũng hẳn là đến giúp đỡ thủ thành, nhưng bệ hạ dường như...” Bạch Khải muốn nói rồi lại thôi, giữa quyền lực hoàng gia và thần quyền tranh giành là chuyện thường thấy, đừng nói đến thế giới siêu phàm này.

Hắn biết rõ vẫn cố hỏi, chỉ để tiện tìm hiểu thông tin về Thánh Quang Giáo Đình mà thôi. “Đúng thế, ta rất ghét Thánh Quang Giáo Đình.” Pháp Đế nói với một vẻ nghiêm túc, không giấu diếm ý định của mình, điều này khiến Bạch Khải vốn định hỏi thêm cảm thấy hơi ngượng. “Nhìn Bạch Khải ngươi có vẻ thật không biết gì về thế giới bên ngoài.” Pháp Đế thấy vậy vỗ vai Bạch Khải, nói: “Hầu như tất cả mọi người trong triều đình đều biết rõ ta không có thiện cảm với Giáo Đình, điều này không phải là bí mật gì.” “Để cho một yêu thú mạnh mẽ trở thành thần linh rồi để người dân trong đế quốc thờ phụng, ta không quan tâm.

Dù sao, tín ngưỡng thích hợp có thể giúp con người tồn tại lâu hơn trong hoạn nạn.” “Nhưng mà vì tín ngưỡng mà từ bỏ bản thân, từ bỏ tất cả mọi thứ, điều này ta tuyệt đối không thể chấp nhận!” Khi nghe Pháp Đế giải thích, Bạch Khải lập tức hiểu rõ.

Thì ra không có Giáo Đình sau này là do Pháp Đế đã giải tán. “Xin lỗi, không thể không nói nhiều vậy.” Thấy vẻ mặt Bạch Khải có chút kỳ lạ, Pháp Đế ý thức được sự thất thố của mình. “Không biết tại sao, nhưng ta có cảm giác vô hình gần gũi với ngươi, thậm chí nói hết những điều này.” Cảm giác gần gũi? Trời ạ, Pháp Đế đại thúc này không có gì thú vị hơn sao? Bạch Khải khóe miệng giật một cái, lặng lẽ lùi lại phía sau, còn Pháp Đế thì tiếp tục nói: “Mặc dù mang chút cảm xúc cá nhân, nhưng ta vẫn khuyên Bạch Khải ngươi không nên có bất kỳ quan hệ nào với Thánh Quang Giáo Đình, nếu không sẽ ảnh hưởng đến việc lịch luyện của ngươi.” “Ta hiểu rồi.” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, không tiếp tục hỏi về Thánh Quang Giáo Đình nữa. “Đúng rồi bệ hạ, sao ngài lại tự nhiên đến nơi này không hiểm thành vậy?” “Ban đầu không cần ta đến, chỉ là Mục Dã tại gò núi Hoàng Hôn gần đây không yên ổn, ta không yên lòng nên tự mình đến xem một chút.” Pháp Đế ngừng một chút, nói: “Nói về điều này, vừa rồi trên chiến trường ta cảm

nhận được một luồng sức mạnh Âm Ảnh rất mạnh, có phải là sủng thú của Bạch Khải không?” “Bệ hạ, năng lực nhận biết của ngài thật mạnh, đúng là vậy.” Bạch Khải nhún vai, gọi Alpha ra.

Mặc dù Alpha ngay khi xuất hiện đã quay về bí cảnh, nhưng để giấu diếm Pháp Đế rõ ràng không thực tế. “Đây là một sủng thú Alpha của ta, thuộc Vong Linh tộc, vừa rồi để tránh phiền phức, ta không triệu hồi nó ra.” “Vong Linh tộc... Hình như còn có một chút khí tức Long tộc? Lão sư của người sao lại nhường người khế ước với vong linh sinh vật, xem ra Bạch Khải người thật sự cách xa Thánh Quang Giáo Đình rồi.” Pháp Đế cẩn thận cảm nhận được khí tức của Alpha, không khỏi cảm thán.

Dù là ngàn năm sau liên bang, đối với các loại sinh vật nhận thức mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng phải đợi đến khi Bạch Hòa Quang về sau mới thực sự chấp nhận Vong Linh tộc trên thực tế.

Còn trong thời đại này, người dám khế ước với vong linh sinh vật hầu như không phải diễn viên tốt, theo quan điểm của Thánh Quang Giáo Đình, đó thật sự là dị đoan! “Đúng rồi.” Bạch Khải nhún vai, nói: “Nhưng bệ hạ yên tâm, Alpha không giống như những vong linh sinh vật khác, sẽ không tùy tiện công kích người khác.” Pháp Đế khẽ vuốt cằm, đang định nói gì thì một luồng dao ánh sáng đột nhiên xuyên qua vách tường, nhằm vào Alpha.

Thấy cảnh này, Alpha lập tức rút ra Tịch Diệt chi kiếm, đem luồng dao quang chém vỡ, sau đó lại một kiếm tấn công về phía bóng người từ vách tường nhảy ra. “Bệ hạ, ta cảm nhận được nơi này có khí tức truyền kỳ vong linh, ngài không sao chứ?” Diêm Ma truyền kỳ chống lại trường đao của Alpha, căng thẳng đánh giá bốn phía, khi nhìn thấy Bạch Khải vô tội và Pháp Đế mặt đầy nụ cười kỳ quái, không khỏi sửng sốt. “Bệ hạ, ngài, không có việc gì chứ?”

Chương 902:

Chữ số chỉ hồn “Lại đến! Lần này ta nhất định có thể đánh bại ngươi!” Trong một khu vực rộng lớn trong vườn, Diêm Ma Truyền Kỳ từ trên không trung nặng nề rơi xuống đất, nhưng rất nhanh đã bò dậy, vung đao phóng lên không trung lần nữa. Đối thủ của hắn, đương nhiên là Alpha.

“Có thể đánh Diêm Ma thành thể này, Bạch Khải, ngươi thật sự có một con sủng thú rất mạnh.”

Nhìn cục diện hai người đang nghiêng về một bên, Pháp Đế trên mặt lộ rõ vẻ kích động.

“Chỉ là Diêm Ma Truyền Kỳ khiêm nhường mà thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, để tránh phiền phức, hắn không cho Alpha phát huy Tịch Diệt pháp tắc, mà chỉ sử dụng kiếm thuật và các kỹ năng thuộc Âm Ảnh hệ để đối kháng.

Tuy vậy, Alpha vẫn hoàn toàn chế ngự được Diêm Ma Truyền Kỳ, hai người cứ đánh mãi như vậy, không ai chịu thua.

Chỉ hy vọng Alpha đừng vô tình bại lộ Tịch Diệt chi lực, bởi hắn nhớ rằng tại thời điểm này Pháp Đế đã biết đến sự tồn tại của cái chết.

“Nhưng mà, Vong Linh tộc có ưu thế rất lớn khi đối kháng với các chủng tộc khác, không sợ tổn thương, thể lực vô tận.

Thông thường, máu thịt sinh vật không phải là đối thủ của Vong Linh tộc.”

Nói đến đây, Pháp Đế nhíu mày, có vẻ như đang nghĩ đến điều gì đó.

“Bệ hạ lo lắng về Vong Linh tộc sao?” Bạch Khải thấy vậy liền hỏi.

“Đúng vậy, Vong Linh tộc có thể biến người chết thành những đồng minh của họ.

Nếu để họ tự phát triển tiếp, nhân loại sẽ không phải là đối thủ của họ.”

Pháp Đế thờ dài nói: “Đáng tiếc là ta đến giờ vẫn không thể nghiên cứu ra được độc lập năng lực chiến đấu của phù văn khôi lỗi.

Nếu không, ta cũng không cần phải lo sợ như vậy.”

“Có năng lực chiến đấu độc lập của phù văn khôi lỗi? Song Thiên cơ giáp?” Bạch Khải nghĩ đến việc Pháp Đế tự tay thiết kế Song Thiên cơ giáp, nhìn tình hình này, có vẻ như mục đích ban đầu của Pháp Đế không phải là để đối phó với cái chết, mà là Vong Linh tộc? “Song Thiên cơ giáp? Nghe tên này thì chắc hẳn Bạch Khải ngươi cũng đã có nghiên cứu về lĩnh vực này?” Đôi mắt Pháp Đế sáng lên, tỏ rõ sự hứng thú.

“Ừm...

Ta đúng là có một chút nghiên cứu về cấu tạo khôi lỗi, nhưng về phương diện phù văn thì vẫn còn thiếu sót nhiều.”

Bạch Khải nói, thực ra đây là sự khiêm tốn.

Học hỏi kiến thức về phù văn từ Pháp Đế, kết hợp với di sản cơ giới học của Vương Trần, lúc chế tạo Tinh Thần Behemoth, hẳn đã có khả năng độc lập chế tạo những vật phẩm không thua kém gì Song Thiên cơ giáp.

Nhưng khi đối mặt với Pháp Đế, Bạch Khải cảm thấy vẫn tốt hơn hết là nên khiêm tốn.

“Vậy thì thật tốt, ta vốn định đến đây để thử một chút phù văn khôi lỗi mới.

Bạch Khải, ngươi cũng có nghiên cứu về lĩnh vực này, vậy chúng ta cùng nhau tham khảo nhé.”

Pháp Đế nói rồi dẫn Bạch Khải trở lại phòng, tự mình giới thiệu về khôi lỗi mà hắn chế tạo.

“Shuke, ngươi có nói là nếu ta giao thiết kế Song Thiên cơ giáp cho Pháp Đế thì có vi phạm quy tắc thời gian không?”

“Về lý thuyết thì không tính.”

“Vậy thì ta hiểu rồi.”

...

Nửa tháng sau.

Pháp Đế và Bạch Khải hài lòng nhìn hai đài cơ giáp đứng sừng sững trước mặt, gương mặt ai cũng rạng rỡ.

Hai chiếc cơ giáp, một đen một trắng, hình dáng nhìn có vẻ giống nhau, nhưng chi tiết lại có những khác biệt lớn.

Song Thiên cơ giáp, cuối cùng đã hoàn thành.

“Nhờ có Bạch Khải, người cung cấp kết cấu thiết kế mạch suy nghĩ.

Nếu không, ta không biết sẽ phải mất bao lâu mới có thể hoàn thành được công trình lớn như vậy.”

Pháp Đế cảm kích nhìn về phía Bạch Khải, rõ ràng sự quý mến đã lộ ra trên gương mặt hắn.

“Ta mới là người phải cảm ơn bệ hạ, cho đến giờ, ta mới biết trước đây mình đã hiểu về phù văn một cách phiến diện như thế nào.”

Bạch Khải lắc đầu.

Dù đã từ lâu nắm được phương pháp chế tạo Song Thiên cơ giáp từ Hắc Bạch, nhưng Bạch Khải vẫn không trực tiếp áp dụng, mà chọn cách làm lại từ đầu cùng Pháp Đế.

Cũng chính vì như thế, Bạch Khải không chỉ tiêu hóa kiến thức về phù văn từ Pháp Đế, mà còn học thêm những tri thức mà hắn đã mơ ước từ lâu.

Rút ra linh hồn hung thú và đem phong ấn vào trong cơ giáp, đó chính là ly hồn chú văn.

Pháp Đế không có đặt tên cho kỹ thuật này, ly hồn chú văn là do Bạch Khải đề tiện cho ký ức.

Chức năng của nó cũng đơn giản như tên gọi, có thể tách linh hồn ra khỏi hung thú và chuyển nó vào khôi lõi để kích phát hoạt tính của nó.

Nói đơn giản, ly hồn chú văn thực chất có thể xem như phiên bản cổ đại của việc mở linh thức, nhưng không thể tạo ra ý thức, chỉ có thể cho khôi lõi khả năng hành động tự chủ.

Theo lời Pháp Đế, ly hồn chú văn tuyệt đối không được phép lưu truyền ra ngoài.

Toàn bộ đế quốc ngoài hắc và những bộ khôi lỗi do hắc chế tạo, hầu như không ai nắm giữ được kỹ thuật này.

Nếu không phải vì đã trò chuyện vui vẻ với Bạch Khải và cao độ đánh giá hắc, Pháp Đế chắc chắn sẽ không giao cho hắc kỹ thuật này.

“Shuke, ngươi đã nắm rõ hết rồi chứ?” Bạch Khải nhìn về phía Shuke hỏi.

“Đã nắm rõ cơ bản.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Hơn nữa phương pháp này cũng giúp ta và Epsilon có hướng dẫn không ít.

Chỉ cần cho ta thêm vài ngày, có lẽ sẽ có bất ngờ.”

“Bất ngờ? Chẳng lẽ là Thiên Khải chi linh cùng giả lập linh hồn? Các ngươi đã nghiên cứu ra được?” “Tính ra không tính, chúng ta gọi nó là chữ số chi hồn.”

Shuke kết nối linh hồn của mình với Bạch Khải, cùng chia sẻ tầm nhìn.

Chỉ thấy hệ thống Cửu Đỉnh đang thao túng máy móc, nhét mấy con hung thú vào bên trong một cái máy có khắc đầy phù văn.

Sau khi phù văn lấp lánh, những con hung thú này liền không còn cử động.

Trên màn hình lớn bên trong máy, hình ảnh của mấy con hung thú dần dần hiển hiện.

“Đây chính là chữ số chi hồn?” Bạch Khải chép miệng, dường như nghĩ đến điều gì.

“Đúng vậy, ta kết hợp Tam Sinh tháp với ly hồn chú văn, thuận lợi nắm giữ dây chuyền sản xuất linh hồn hung thú, đồng thời mượn sức mạnh của Tam Sinh Hồn Kiếp, biến những linh hồn này thành số liệu.”

“Những linh hồn hung thú này hiện tại đã trở thành số liệu, vừa là linh hồn, gần giống như trạng thái mà ta trước đây đã có, vì thế ta gọi nó là chữ số chi hồn.”

Nghe Shuke giải thích, Bạch Khải bừng tỉnh hiểu ra, nói: “Nói cách khác, ngươi có thể cấy ghép những chữ số chi hồn này

vào trong máy móc hay vật dụng khác, đạt được hiệu quả mở linh?” Thiên Khải chỉ linh cho Bạch Khải quyền kiểm soát sủng thú, nếu như chữ số chi hồn cũng có năng lực tương tự, thì hẳn có thể sản xuất được một lượng lớn sủng thú.

Không, phải nói là có khả năng phục sinh lại những sủng thú đã chết của mình.

Chỉ cần linh hồn sủng thú không chết, họ có thể sử dụng phương pháp chế tạo máy móc sứ đồ để tạo ra thân thể tương ứng, rồi sau đó chuyển hóa thành chữ số và cấy ghép vào trong đó.

Như vậy, trong tương lai, Ngự Thú sư cũng không cần phải lo lắng về việc mất đi khế ước do sủng thú chết.

“Về lý thuyết thì có thể, nhưng hiện tại ta chỉ có thể chuyển hóa, còn không thể cải tạo những chữ số chi hồn này.

Hơn nữa, có một số vấn đề tiềm ẩn khi chuyển hóa thành chữ số chi hồn, độ trung thành không thể đảm bảo, tạm thời không thể phát huy tác dụng.”

“Hơn nữa, mục tiêu của chúng ta không chỉ là chuyển hóa.”

Bạch Khải nghe vậy liền khoát tay, nói: “Có đầu mối là được, ít nhất không cần giống như con ruồi không đầu nữa.”

Nói rồi, Bạch Khải dừng lại một chút: “Đúng rồi, Epsilon đâu?” A ô a ô! (Bản thân Bạch Khải đã biết, Epsilon đang tẩy não những hung thú kia.

Sau khi chuyển hóa xong thì có thể phát huy tác dụng rồi.) Tốt vậy, tẩy não trước cũng là một phương pháp hay.

Không biết Epsilon làm như vậy thì hình dáng của Ánh Trăng cổ thụ sẽ ra sao? “Hai người các người tiếp tục nghiên cứu, ta sẽ ra ngoài trước.”

Bạch Khải nhìn ra ngoài một hồi, sau đó chủ động cắt đứt liên hệ với Shuke.

“Bạch Khải, người không sao chứ?” Lúc này, Pháp Đế chú ý thấy Bạch Khải có vẻ khác thường, liền hỏi.

“Ồ? Có phải là phương án cải tạo mới không?” Pháp Đế nhướng mày, lập tức trở nên hứng thú.

“Không phải, chỉ là có liên quan đến sủng thú của ta thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói.

“Sủng thú? Thì ra là vậy.”

Nói đến đây, trên mặt Pháp Đế lộ ra một tia ao ước.

“Ta vốn nghĩ rằng Bạch Khải người đã bồi dưỡng sủng thú thật xuất sắc, không ngờ người lại có thể bồi dưỡng cả trí tuệ của chúng, có thể hỗ trợ thiết kế phù văn và khôi lỗi sủng thú, điều này thật khiến người khác ao ước.”

Nghe vậy, Bạch Khải không khỏi bật cười, nếu như để Pháp Đế biết được rằng trong tay nhóm cơ giới sư ở thời đại tương lai mỗi người đều có một cái trí não, không biết hắn sẽ nghĩ gì.

“Ta cũng không còn cách nào khác, dù sao ta không giống bề hạ, có thể độc lập hoàn thành việc thiết kế như vậy.

Ta chỉ có thể bồi dưỡng một trợ thủ thôi.”

Bạch Khải nhìn Pháp Đế bằng ánh mắt sùng bái, qua nửa tháng tiếp xúc, hắn càng thêm sùng bái Pháp Đế.

Không chỉ vì sự hiểu biết của Pháp Đế về phù văn, mà còn vì những ý tưởng thiết kế khôi lỗi của hắn.

Bạch Khải thậm chí tin rằng, nếu như không phải vì thời đại sản xuất bị hạn chế, thành tựu của Pháp Đế có lẽ sẽ vượt xa hiện tại.

“Ta cũng chỉ là không còn cách nào mà thôi.”

Pháp Đế thở dài, nói: “Phù văn là một đạo phức tạp vô cùng, khi kết hợp với khôi lỗi thì càng phức tạp hơn.

Người bình thường rất khó nắm bắt, càng đừng nói là tinh thông.”

“Ta đã thử bồi dưỡng một số trợ thủ, nhưng từ đầu đến cuối họ đều không thể theo kịp ý tưởng của ta, vì vậy ta chỉ có thể tự mình nghiên cứu.”

Nói xong, trong mắt Pháp Đế lóe lên một tia mệt mỏi.

Quản lý một đế quốc lớn như vậy, lại còn phải tiến hành nghiên cứu phù văn mới, quả thật là một thử thách không phải người bình thường có thể hiểu.

“Quả thật như vậy, bệ hạ, mạch suy nghĩ của ngài sợ rằng chỉ có mình ngài mới có thể theo kịp.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, thẳng thắn mà nói.

Nếu như hần không mang theo kiến thức từ tương lai và học hỏi được từ Pháp Đế, có lẽ cũng sẽ không theo kịp được tư duy của Pháp Đế.

Muốn bồi dưỡng được một trợ thủ có thể theo kịp mạch suy nghĩ của Pháp Đế, đó là một gánh nặng không nhỏ.

Bạch Khải nhìn Pháp Đế với vẻ đồng cảm, nếu như hần không có Shuke là một trợ thủ đặc lực, có lẽ bây giờ cũng không khác gì Pháp Đế.

Hả? Trợ thủ đặc lực? Bạch Khải đột nhiên nghĩ đến điều gì, nhìn Pháp Đế thật lâu, cho đến khi Pháp Đế vẫy tay trước mặt hần thì hần mới bừng tỉnh lại.

“Bạch Khải, ngươi không định nghỉ ngơi một chút sao?” Pháp Đế có chút lo lắng, hỏi.

“Ta không sao, nhưng ta có một kiến nghị, có lẽ có thể làm giảm áp lực cho bệ hạ.”

“Không biết bệ hạ có hứng thú không khi tạo ra một khôi lỗi có toàn bộ ký ức và trí tuệ của ngươi không?”

Chương 903:

Ngàn năm trước Hoàng Hôn đại lãng tằm “Phục hồi ký ức và trí tuệ cho ta?” Pháp Đế nghe vậy thì sững sờ, nói: “Việc này thực sự có thể làm được sao?” “Bình thường mà nói thì không thể, nhưng nếu như cấy ghép trí nhớ của người vào một con hung thú nào đó, rồi sử dụng ly hồn chú ấn để chuyển dời vào khôi lỗi, thì liệu có được không?” Nghe Bạch Khải nói, Pháp Đế rơi vào trầm tư, nhưng rất nhanh đã lắc đầu, nói: “Phương pháp này mặc dù khả thi, nhưng ly hồn chú ấn sẽ làm sạch toàn bộ tư duy của hung thú, cho dù cấy ghép vào cũng không có hiệu lực.”

“Đúng là như vậy.”

Bạch Khải hơi nhú mày, ý tưởng của hắn có thể không sai, nhưng đề áp dụng lại thật sự gặp khó khăn không nhỏ.

Tuy nhiên, hắn dám khẳng định rằng, Pháp Đế sau này chắc chắn sẽ tìm ra phương pháp.

Bởi vì nếu không phải vậy, thì Hắc Bạch sao có thể xuất hiện? Với năng lực của Pháp Đế và sức sản xuất của thời đại này, chắc chắn không thể tự dung mà chế tạo ra một Hắc Bạch có trí tuệ, thậm chí có khả năng thiết kế ra tháp bí cảnh khôi lỗi.

Vậy nên, lý giải duy nhất chính là, Pháp Đế có thể thật sự làm điều hắn vừa đề cập.

Phục hồi linh hồn, chế tạo Hắc Bạch.

Chờ đến khi trở về, hắn nhất định phải nghiên cứu về Hắc Bạch thật kỹ càng.

“Nhưng mà ý kiến này thật sự rất hay, sau này có dịp, ta sẽ nghiên cứu thêm.”

Pháp Đế mỉm cười, nhìn về phía Song Thiên cơ giáp, nói: “Hiện tại kết cấu thiết kế đã hoàn thành, việc tiếp theo là tìm kiếm đủ sức mạnh từ linh hồn của hung thú cùng với nguồn năng lượng.”

“Bạch Khải, ngươi có muốn cùng ta đến Tam Bạch bộ lạc một chuyến không?” Nghe Pháp Đế nói, Bạch Khải lập tức hiểu ra,

nói: “Bệ hạ, ngài định lấy ra linh hồn hung thú truyền kỳ từ Tam Bạch bộ lạc?” Pháp Đế gật đầu, nói: “Tam Bạch bộ lạc nằm quá gần Vô Hiểm thành, nếu để họ tiếp tục không bị điều tra, sẽ là một mối đe dọa lớn đối với phòng vệ của Vô Hiểm thành, cho nên tiện thể đi tiêu diệt họ.”

“Nhưng mà... Bệ hạ, có lẽ ngài không cần phải đi.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, rồi báo cho Pháp Đế về việc của hồ Thái Trạch ba trắng.

“À, thế à, không trách gì mà Tam Bạch bộ lạc gần đây lại yên tĩnh như vậy, hóa ra là bị người dọn sạch rồi.”

“Ta cũng không muốn, ai bảo bọn họ chủ động gây chuyện.”

Bạch Khải dừng lại một chút, rồi nói: “Nhưng có một nơi có lẽ có thể đồng thời giải quyết tất cả các vấn đề của bệ hạ.”

“Hoàng Hôn đại lăng tẩm.”

“Hoàng Hôn đại lăng tẩm.”

Cả hai đồng thanh nói ra một đáp án, rồi nhìn nhau cười một tiếng. ...

Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

“Quả nhiên có sự khác biệt rất lớn so với vong linh ở hậu thế.”

Bạch Khải quan sát thành trì hùng vĩ phía trước cùng những vong linh dày đặc bên ngoài, nói.

“Bạch Khải, người vừa nói gì?” Pháp Đế hơi nghi hoặc nhìn về phía Bạch Khải, hỏi.

“Không có gì, ta chỉ muốn nói rằng số lượng vong linh ở đây quả thật rất nhiều.”

“Đúng thật là như vậy, đế quốc đã nhiều lần muốn thanh lý nơi này, nhưng các vong linh trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm dường như không bao giờ hết, cộng với những người truyền kỳ thủ vệ bên trong, càng tăng độ khó lên nhiều.”

Pháp Đế thở dài, nói: “Vạn Pháp đế quốc bây giờ mặc dù vẫn tính là cường thịnh, nhưng bên trong loạn ngoài giặc vẫn kèm chế quá nhiều, căn bản không thể phân tán quá nhiều tinh lực.”

Loạn ngoài giặc? Hẳn hiểu rõ, từ khi Thủy Đế dẫn dắt nhân loại thoát khỏi bộ lạc khổng lồ chế đến nay, bộ lạc vẫn luôn là mối nguy lớn nhất bên ngoài đối với nhân loại.

Còn nội忧... Có lẽ chỉ có Giáo Đình mà thôi.

“Quyền lực thần thánh và quyền lực hoàng gia xung đột thực sự rất phiền phức, nhân loại thực sự cần một tín ngưỡng, nhưng chúng ta đã là Ngự Thú sư, có sức mạnh mạnh mẽ trong tay, sao nhất định phải ký thác tín ngưỡng vào những thần linh mờ ảo kia?” Bạch Khải nghĩ ngợi một chút rồi nói.

“Ta hiểu ý của ngươi, nhưng thiên phú để thức tỉnh Ngự Thú sư thật sự không nhiều, và những người có khả năng nuôi dưỡng sủng thú còn ít hơn.”

Pháp Đế thở dài, nói: “Hơn nữa Thánh Quang Giáo Đình có Thần Thoại truyền thừa, sủng thú của họ thực sự mạnh hơn những sủng thú bình thường.”

“Thần Thoại truyền thừa... Bệ hạ muốn nói đến cái này?” Bạch Khải nghe vậy thì nhếch miệng cười, sau đó triệu gọi Gamma ra.

“Cái này... Đây là Thiên sứ? Không đúng, có vẻ như còn có một hình thái khác?” Pháp Đế ngẩng cao mày, kinh ngạc nhìn Gamma với hình dạng kỳ lạ.

“Không sai, đây là sủng thú của ta, Gamma, một bên có Thánh Quang thuộc tính, còn một bên khác... Xin thứ cho ta tạm thời giữ bí mật.”

Bạch Khải dừng lại một chút, rồi nói: “Thật ra, với năng lực của bệ hạ, hoàn toàn có thể đào tạo một nhóm Ngự Thú sư truyền kỳ ưu tú, để bọn họ gánh vác tín ngưỡng của nhân loại.”

“Thần Thoại sinh vật đã biến mất hàng ngàn năm, mà sao có thể tin vào những sinh vật mờ ảo đó, còn không bằng tập trung nâng cao sức mạnh của bản thân.”

“Rèn sắt cũng cần phải bản thân cứng rắn.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, Pháp Đế rơi vào trầm tư, ánh mắt từ do dự lập tức trở nên kiên định.

“Cảm ơn ngươi, Bạch Khải, đã giúp ta quyết tâm.”

Pháp Đế vỗ vai Bạch Khải, nói: “Nhưng trước tiên chúng ta hãy thanh lý Hoàng Hôn đại lăng tẩm, đã ra ngoài lâu như vậy, Diêm Ma hẳn là cũng sẽ phát hiện.”

“Được.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi nhìn về phía Gamma.

“Gamma, những lính quèn này giao cho ngươi.”

Kết phốc kết phốc.

“(Không có vấn đề.)” Gamma nhẹ gật đầu, cánh cửa Thiên Đường từ không trung xuất hiện, như màn trời hương xuống đất rơi xuống.

Còn những vong linh dưới đây, khi bị ánh sáng Thánh Quang và lôi đình từ cánh cửa Thiên Đường chiếu xuống, trong nháy mắt đã biến thành bột mịn, năng lượng của chúng cũng bị cánh cửa Thiên Đường hấp thụ, mở rộng phạm vi của cửa Thiên Đường.

“Bạch Khải, những sủng thú của ngươi thực sự đều được bồi dưỡng rất mạnh, người bình thường chắc khó mà tưởng tượng đây chỉ là một sủng thú cấp Đế Hoàng.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi tán dương, mặc dù có lý do thuộc tính khắc chế, nhưng việc sử dụng kỹ năng Bất Hủ một cách thuần thực như vậy đúng là không nhiều.

“Đó chỉ là vận may thôi.”

Bạch Khải khiêm tốn trả lời, còn Gamma đã không chế cửa Thiên Đường tiến về phía thành phố của Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

Không giống với những vong linh bên dưới, những vong linh trên tường thành rõ ràng mạnh hơn nhiều, những cung thủ xương khô và những pháp sư vong linh kêu gọi kỹ năng tầm xa nhằm phá vỡ cánh cửa Thiên Đường, trong khi các Triệu Hoán sư thì không ngừng triệu hồi thêm vong linh mới, nhằm quấy rối Gamma trong việc thực hiện bùa phép.

Chỉ là trước cánh cửa Thiên Đường, tất cả những công kích đó hoàn toàn là phí công, tất cả đều biến mất thành năng lượng tinh khiết trả lại cho Gamma.

Kết phốc kết phốc.

“(Chủ nhân, Gamma đã ăn no.”

) “Vậy thì tăng cường độ lên, với nhiệm vụ này, chủ nhân cũng sẽ không xuất hiện.”

Bạch Khải nghe xong liền hạ lệnh mới, những lính quèn ấy chỉ đến để Gamma thỏa mãn khẩu vị, đừng nói là làm hao tổn năng lượng của Gamma, bây giờ năng lượng của Gamma cũng cao hơn trước đây rồi.

Kết phốc kết phốc! “(Gamma đã hiểu rõ!)” Gamma liên tục gât đầu, thân thể chớp một cái phân ra bốn cái phân thân, tương tự triệu hồi cánh cửa Thiên Đường, từ đông nam tây bắc phát động tiến công.

Chỉ trong chốc lát, Hoàng Hôn đại lăng tẩm đã bị cửa Thiên Đường bao vây hoàn toàn, ánh sáng Thánh Quang như rồng trắng trên tường thành giăng khắp những vòng linh sinh mệnh.

Cái này khôn nhiều Đại Lăng Tẩm suốt nhiều năm của đế quốc lại bị Gamma dễ dàng phá hủy lớp phòng ngự bên ngoài.

Chưa kịp chờ lâu, cơ chế phòng ngự bên ngoài của Hoàng Hôn đại lăng tẩm đã được kích hoạt, một đạo phù văn màu đen thuận tiện bò đầy tường thành, sức mạnh Âm Ảnh mạnh mẽ ngăn cản ánh sáng Thánh Quang bên ngoài, ngăn mọi sự phá hoại.

“Không hổ là Đại Vu Yêu tạo ra thành phố, hệ thống phòng ngự này thực sự tuyệt vời.”

Nhìn thấy cơ chế phòng ngự của Hoàng Hôn đại lăng tẩm được kích hoạt, Pháp Đế gia nhập cuộc chiến, triệu gọi sủng thú của mình ra.

Truyền kỳ sinh vật, Vạn Pháp sách.

Vạn Pháp sách vừa mới xuất hiện đã phóng xuất hàng vạn phù văn, những phù văn này như có sinh mệnh tự do tổ hợp trong không trung, chậm rãi hình thành một cấu trúc phức tạp, rồi từ từ trôi về phía Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

Phát giác những cấu trúc phù văn đến gần, Hoàng Hôn đại lăng tẩm lập tức phát động phản kích, từ tường thành bắn ra

những đạn pháo sức mạnh Âm Ảnh, nhằm đánh nát cuộc công kích của Vạn Pháp sách.

Nhưng sức mạnh khổng chế của Vạn Pháp sách đã cường đại đến mức làm người ta kinh ngạc, mà ngay cả điều chỉnh cấu trúc phép thuật cũng giúp tránh được toàn bộ công kích.

Cuối cùng, cấu trúc phù văn của Vạn Pháp sách đã đến được Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

Chỉ trong thoáng chốc, hai loại hệ thống phù văn đồng thời tiêu tán, Hoàng Hôn đại lăng tẩm vốn âm u bỗng nhiên khôi phục bình thường.

Cùng lúc đó, một cánh cửa đá mở ra trước hai người, và phía sau cánh cửa không nghi ngờ gì chính là bên trong Hoàng Hôn đại lăng tẩm.

“Quả thực là sức mạnh khổng chế... Ta không thể không nói, không hổ là Pháp Đế.”

Bạch Khải nhìn thấy thì không khỏi tắc lưỡi, việc triệt tiêu phù văn cũng không nói, riêng với sức mạnh khổng chế của Pháp Đế bằng Vạn Pháp sách này, đủ sức để đối phó với phần lớn hung thú truyền kỳ.

Cũng không có gì ngạc nhiên khi Pháp Đế có thể một mình trấn áp Giáo Đình cùng các bộ lạc xung quanh, sức mạnh quả thực mạnh mẽ.

“Được rồi, chúng ta hãy vào trong đi, họ chắc hẳn đang chờ chúng ta ở bên trong rồi.”

Pháp Đế thu hồi Vạn Pháp sách, bước lên phù văn đi vào Hoàng Hôn đại lăng tẩm, Bạch Khải cũng không chịu thua kém, mang theo mặt nạ hoang đường đuổi theo.

Khi xuyên qua cánh cửa, Bạch Khải lập tức đến tầng thứ nhất quen thuộc.

Chỉ có điều so với cảnh tượng hoang vu ở hậu thế, ở tầng thứ nhất này lại có nhiều người thủ vệ rõ ràng hơn rất nhiều.

Hài cốt, xác sống, vong hồn, Huyết tộc... Các loại vong linh cầm vũ khí công kích Bạch Khải và mọi người, nhưng mà ngay cả lại gần cũng không thể, họ đã bị Gamma hoàn toàn tịnh hóa.

Nhưng rõ ràng đối phương cũng biết rõ thực lực của Bạch Khải, sau khi tiêu hao một phần binh lính, những kẻ thủ vệ ở tầng này đã xuất hiện trước mặt họ.

Một người mặc áo giáp màu đỏ, tay cầm trường thương màu đỏ, là một Huyết tộc có mái tóc trắng.

“Các ngươi dám quấy rối giấc ngủ say của Long Vu Yêu Nidhogg đại nhân, các ngươi... đáng chết!” Huyết tộc với đôi mắt đỏ như máu lạnh lùng quét qua Bạch Khải và đám người, phát ra thông điệp tử vong.

“Truyền kỳ Huyết tộc? Đáng tiếc Lý Húc Thăng không có ở đây, nếu không thì có lẽ ta có thể so tài với hắn để xem ai có khả năng không chế huyết tốt hơn.”

Bạch Khải chép miệng, rồi triệu hồi Alpha ra.

Mọi người đều biết, những người được triệu hồi ra làm thủ vệ nhất định không yếu.

“Alpha, nhanh chóng kết thúc trận chiến, nhưng đừng khinh địch.”

Ken kết ken kết.

“(Ta đã hiểu.)” Alpha gật đầu yếu ớt, Tịch Diệt chỉ kiếm chỉ vào Huyết tộc ở xa, mà khi Huyết tộc cảm nhận được khí tức từ Alpha, ánh mắt của hắn chợt lóe sáng, trên khuôn mặt bỗng lộ ra một vết hào quang kỳ dị.

“Thế giới bên ngoài vẫn còn có vong linh mạnh mẽ như vậy, ta nhất định phải bắt giữ ngươi, để dâng cho Nidhogg đại nhân!”

Chương 904:

Tiểu thế giới Khi nghe những lời của Huyết tộc, Alpha chỉ im lặng, khí tức trên cơ thể hắn càng trở nên sắc bén hơn.

“Rất tốt, ta càng ngày càng thích ngươi.”

Huyết tộc mím môi, gương mặt có chút hồng, nhưng không hề có dấu hiệu gì để chỉ trích Alpha.

Trường thương trong tay hắn có kích thước lớn, ở giữa có một quả cầu rồng ruột, khi được huy động, người ta có thể nghe thấy một âm thanh kỳ lạ, khiến cho máu tươi trong cơ thể trào dâng.

“Căn cứ vào thông tin chúng ta có, Huyết tộc này chính là ba tầng trước, Thủy Tổ Huyết Dạ.

Vũ khí trong tay hắn, cây thương máu, không chỉ có thể cản trở tốc độ chảy máu của đối thủ, mà còn có khả năng hấp thu sinh mệnh lực của người bị tấn công, khiến cho việc chiến đấu với hắn trở nên vô cùng khó khăn.”

Pháp Đế lập tức nhắc nhở Bạch Khải.

“Chuyện này đã nằm trong dự liệu.”

Bạch Khải nhún vai, không hề có chút lo lắng.

Thấy vậy, Pháp Đế không nói thêm gì nữa, tiếp tục quan sát cuộc chiến.

Trong hơn nửa tháng qua, hắn luôn cùng Bạch Khải nghiên cứu phù văn, trong khi Alpha thì giao chiến với Diêm Ma, vì vậy hắn cũng có được chút hiểu biết về sức chiến đấu của Alpha.

Theo như lời mà Diêm Ma đã nói, nếu Alpha nghiêm túc, hắn chắc chắn sẽ bại trong vòng ba chiêu.

Quả thực, khi Huyết Dạ Thủy Tổ bắt đầu tấn công, Alpha cũng hành động, mạnh mẽ lao vào gần Huyết Dạ Thủy Tổ, trường kiếm trong tay đâm thẳng về phía mặt hắn, không có một động tác thừa thãi nào.

Huyết Dạ Thủy Tổ rõ ràng đã bị sự nhanh nhẹn của Alpha khiến cho bất ngờ, hấn vung tay phải đánh ra một chương, một đợt xoáy màu đỏ liền hướng Tịch Diệt chi kiếm bay tới.

Dưới dạng một chủng tộc xác sống thượng tầng, Huyết tộc không chỉ sở hữu sức mạnh chiến đấu mạnh mẽ mà còn có năng lực kiểm soát năng lượng thiên phú.

Muốn đánh bại bọn họ, thì càng không thể xem nhẹ Thủy Tổ của hấn.

Nhưng ngoài sự bất ngờ, điều lạ lùng đã xảy ra.

Tịch Diệt chi kiếm khi chạm đến xoáy đỏ, không chỉ không bị ảnh hưởng, mà còn dễ dàng phá vỡ vòng xoáy, đâm trúng bả vai Huyết Dạ Thủy Tổ.

Thế nhưng Huyết Dạ Thủy Tổ, vốn dĩ đã phải chịu một đòn tấn công, lại nhẹ nhàng tránh đi.

“Có thể phá vỡ máu xoáy của ta, cây kiếm này của ngươi, chẳng lẽ có năng lực phá ma?” Huyết Dạ Thủy Tổ tò mò quan sát Tịch Diệt chi kiếm vài lần, đang định thả ra pháp thuật để kiểm tra, thì nhận ra cánh tay trái của hấn đã bị đâm trúng bởi Tịch Diệt chi kiếm và không thể nhúc nhích chút nào.

“Độc tố? Tê liệt?” Huyết Dạ Thủy Tổ có phản nghi hoặc, nhưng Alpha không cho hấn cơ hội phản ứng, Tịch Diệt chi kiếm lại tiếp tục đâm vào Huyết Dạ Thủy Tổ, để lại mấy vết thương sâu trên cơ thể hấn.

“Thật đáng ghét, lại có thuộc tính tương tự như Nidhogg đại nhân?” Huyết Dạ Thủy Tổ thầm chửi, lập tức lùi bỏ khoảng cách với Alpha, cầm thương trong tay, đồng thời sử dụng thương thuật và kỹ năng tấn công.

“Có như Nidhogg không?” Nghe Huyết Dạ Thủy Tổ nói, Bạch Khải nhướn mày.

Trước đó hấn suýt chút nữa đã bị Nidhogg hại, nên cũng biết về năng lực của hấn nhưng rõ ràng Alpha và Nidhogg đã khác nhau rất nhiều.

Chẳng lẽ giờ đây Long Vu Yêu Nidhogg lại nắm giữ Tử Vong chi lực? “Alpha, đánh bại nó, ta cần điều tra một chút thông tin.”

Nghe Bạch Khải ra lệnh, Alpha liền tăng tốc độ, ba đạo kiếm ánh từ lòng bàn chân bắn ra, tấn công Huyết Dạ Thủy Tổ từ nhiều góc độ khác nhau.

Huyết tộc vốn đã là sinh vật có tốc độ nhanh nhất trong số các loại xác sống, nhưng Huyết Dạ Thủy Tổ còn nhanh hơn nữa.

Tuy nhiên, ngay cả như vậy, Alpha vẫn khiến hắn trở nên khó khăn.

“Đáng ghét, ngươi rốt cuộc là từ đâu xuất hiện!” Huyết Dạ Thủy Tổ không thể duy trì phong thái trước đó, sau lưng hắn xuất hiện một pháp trận màu đỏ, vô số Huyết tộc từ đó chui ra, nhưng không tấn công Alpha, mà lại hóa thành huyết dịch đổ vào trường thương.

Với nguồn huyết dịch này bổ sung, Huyết Dạ Thủy Tổ lập tức hồi phục rất nhiều, khí tức thậm chí còn mạnh hơn trước.

Tuy nhiên, vết thương ở chỗ bị Tịch Diệt chi kiếm đâm trúng vẫn không thể phục hồi.

“Ngươi cũng đã tiêu hao máu của ta nhiều như vậy, chờ ta đánh bại được các ngươi, ta nhất định sẽ tàn sát sạch sẽ thành phố bên ngoài!” Khi Vĩnh Dạ Huyết Đế vừa nói ra, ánh mắt Pháp Đế lập tức trở nên lạnh lùng, vạn pháp sách lại lần nữa ngưng tụ thành phù văn, mục tiêu rõ ràng là Huyết Dạ Thủy Tổ.

Huyết tộc không thể nào so với các loại xác sống khác, trước đó khi bộc lộ thân phận còn không khác gì so với con người bình thường, nếu như để cho hắn ra ngoài, nhân loại thành phố có lẽ sẽ không thể ngăn cản.

Thậm chí, cả đế quốc sẽ bị Huyết tộc từ từ xâm lấn.

Nhưng chưa đợi Pháp Đế ra tay, Alpha đã bộc phát một khí thể mạnh mẽ hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Ken két ken két. (Chắc ngươi không có cơ hội này.) Giọng nói bình thản của Alpha cùng khí thể mạnh mẽ trên người hắn tạo thành một sự tương phản mãnh liệt, linh lực nồng nặc cùng sức mạnh phá hủy ý chí của con người khiến Huyết Dạ Thủy Tổ cảm nhận được sự nguy hiểm chưa từng có.

“Ngươi có sức mạnh...”

Người đã lĩnh ngộ pháp tắc? Sao có thể như vậy!” Huyết Dạ Thủy Tổ cuối cùng nhận ra điều bất thường, điên cuồng đổ toàn bộ sức mạnh vào trường thương, trên không trung tụ lại một cây trường thương lớn màu đỏ, đâm thẳng về phía Alpha.

Khi thấy cảnh này, Alpha không né tránh, trường kiếm trong tay hắn khẽ đâm ra, kiếm ảnh theo sát đó.

Lần này không có gì lạ thường, giống như những lần luyện tập bình thường, nhưng lại mang đến cho người ta cảm giác áp lực chưa từng có.

Cuối cùng, khi mũi thương xông đến trước mặt Alpha, Alpha và ba đạo kiếm ảnh đồng thời công kích, đâm trúng mũi thương.

Răng rắc. Âm thanh vỡ vụn thanh thoát vang lên bên tai mọi người, cây thương huyết được cấu thành từ toàn bộ năng lượng của Huyết Dạ Thủy Tổ lập tức tan thành bụi mịn trong khoảnh khắc.

“Điều này...”

Sao có thể...”

Huyết Dạ Thủy Tổ ngơ ngác nhìn công kích của mình bị đánh bại, hiển nhiên khó mà chấp nhận, hắn chỉ còn cách trở mắt nhìn Alpha tiến tới gần, nhẹ nhàng chặt đứt cánh dơi và tay chân của hắn, ném tới trước mặt Bạch Khải.

“Người vừa nói chủ nhân nơi này, Long Vu Yêu Nidhogg nắm giữ sức mạnh tương tự với Alpha, đúng không?” Nghe Bạch Khải hỏi, Nidhogg lập tức tỉnh táo lại, nhìn con người ngay trước mắt, hắn định khôi phục thân thể để tấn công, nhưng phát hiện rằng mình đã bị Alpha chém đứt phần thân không còn phản ứng chút nào.

Tịch Diệt chi lực, một đòn tịch diệt.

Chỉ cần bị Tịch Diệt chi kiếm thương tổn, trừ phi có phép thuật cấp bậc tương ứng để hồi phục, hoặc Alpha chủ động thu hồi, nếu không thì hắn sẽ không thể nào phục hồi được.

“Ban đầu ta còn nghi ngờ, bây giờ ta đã hoàn toàn xác nhận, người thật sự nắm giữ sức mạnh của tử vong!” “Cũng thật sự là Tử Vong chi lực.”

Bạch Khải nghe vậy liền hiểu, trong khi đó Pháp Đế cũng không giấu nổi vẻ kinh ngạc.

“Không nghĩ tới tử vong chỉ lực đã yên lặng nhiều năm như vậy mà giờ lại tái xuất.

Có vẻ như ta thật sự đến đúng thời điểm.”

Pháp Đế nhìn Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, ta có thể giao cho người Huyết Dạ Thủy Tổ không?” “Bệ hạ, ngài định làm gì? Có phải dùng để điều tra thông tin không?” Bạch Khải có phần nghi hoặc.

“Thông tin thì không cần nữa, ta chỉ cần dùng hắn làm thí nghiệm thôi.”

Pháp Đế lắc đầu, nói: “Huyết tộc là mối đe dọa với nhân loại, chỉ cần có Huyết Dạ Thủy Tổ này, ta nghĩ rằng có thể triệt để tiêu diệt chủng tộc này.”

Quá mạnh, đây là kế hoạch tiêu diệt cả chủng tộc một cách trực tiếp? Không trách được trong số các xác sống sau này không thấy bóng dáng của Huyết tộc, thì ra vị này đã làm như vậy.

Nhưng mà Vĩnh Dạ Huyết Đế xuất hiện từ đâu? Chẳng lẽ...

Bạch Khải nghi ngờ nhìn về phía Pháp Đế, không khỏi hỏi: “Bệ hạ, ngài có nuôi một con mèo cam không?” “Mèo cam? Ta có nuôi, sao vậy?” “Không có gì, rất tốt.”

Bạch Khải chép miệng, không hỏi thêm, trong khi Pháp Đế phóng thích phù văn, giam giữ Vĩnh Dạ Huyết Đế lại.

Người Huyết Dạ Thủy Tổ, ở tầng thứ ba đã bị đánh bại, những xác sống còn lại chẳng phải đối thủ của hai người, rất nhanh đã bị Gamma xử lý gọn gàng.

Chẳng mấy chốc, hai người đã đến tầng thứ tư, đón chào thủ hộ giả thứ hai.

Một đội quân do những kỵ sĩ Âm Hắc huyền thoại dẫn đầu, không thể nhìn thấy phần cuối của đội hình kỵ sĩ.

“Không ngờ ở đây lại cất giấu một đội quân quy mô lớn như vậy, lần này phải quét sạch nơi này, nếu không sẽ gây ra hậu họa vô tận.”

Pháp Đế với sắc mặt nghiêm túc, một đội quân vong linh khổng lồ như vậy nếu được phóng thích ra ngoài, quân đội bình thường của đế quốc cũng không phải là đối thủ.

Hắn trước đó không biết thì thôi, giờ đã thấy, không thể để vượt mặt cơ hội này.

Vừa nghĩ vậy, Pháp Đế không cùng Bạch Khải chào hỏi, bay thẳng lên không trung, những phù văn nhiều màu sắc chói lọi xung quanh hắn ngưng tụ lại, giống như những viên đạn pháo, phóng tới đội quân kỵ sĩ.

Khi thấy tình cảnh này, Âm Hắc kỵ sĩ lập tức phóng ra lá chắn ảnh tối để bảo vệ, đồng thời chỉ huy quân đội phát động tổng tấn công, hẳn là dự định sử dụng chiến thuật biển người.

Chỉ có điều Pháp Đế phát động quá mạnh, lôi cuốn, hỏa diễm, thậm chí Thánh Quang, các loại thuộc tính khác nhau của công kích đều bị Pháp Đế sử dụng phù văn phóng ra, dễ dàng đánh tan phòng ngự của Âm Ảnh kỵ sĩ, khiến cho cả đội quân hải cốt đứng trước đó tan thành mây khói.

“Thật là một khả năng tấn công đáng sợ, phù văn còn có thể phát huy hiệu quả như một pháp sư?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi tán thưởng, có vẻ như hắn đã đánh giá thấp khả năng phát triển của phù văn, nhưng cũng chỉ là có thể hỗ trợ mà thôi, như Pháp Đế thuần túy dùng để tấn công thật sự không nhiều.

“Shuke, nhanh chóng ghi lại, sau đó chúng ta sẽ cùng nhau suy nghĩ một chút.”

“Đừng quấy rầy, ta đã ghi chép.”

Shuke không chút khách khí cắt ngang lời Bạch Khải, cũng không lo có thể khiến Pháp Đế nghi ngờ, thả ra hàng trăm camera theo dõi, ghi lại toàn bộ quá trình Pháp Đế sử dụng phù văn.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Pháp Đế cuối cùng dừng lại công kích, trong khi đó đội quân hải cốt khổng lồ cũng đã hoàn toàn biến mất.

“Bệ hạ thực lực quả thực rất đáng kinh ngạc, không trách gì Vạn Pháp Đế Quốc lại mạnh mẽ như vậy.”

Bạch Khải không tiếc lời ca ngợi, nhưng Pháp Đế thì lộ ra biểu cảm bất đắc dĩ.

“Nếu có thể, ta thà rằng cả đế quốc đều mạnh mẽ, chứ không phải chỉ riêng ta.”

“Đúng vậy.”

Bạch Khải gật đầu tán đồng, sức người có lúc cũng có hạn, cá nhân có sức mạnh to lớn thì chỉ khi nào đạt đến một cảnh giới nào đó, ví dụ như Thần Thoại, có lẽ mới có thể quyết định mọi thứ, nhưng sự mạnh mẽ của tập thể đôi khi lại hiệu quả hơn.

“Chúng ta nên tranh thủ thời gian lên đường, Hoàng Hôn đại lãng tằm dường như liên thông với Âm Ảnh giới, nếu không thì chắc chắn sẽ không thể tạo ra nhiều vong linh như vậy.

Chúng ta cần nhanh chóng cắt đứt liên hệ giữa chúng.”

“Bệ hạ, ngài đều có thể phát hiện ra điều này?” Bạch Khải hỏi.

“Nhìn ra được, có vẻ như người vừa mới thăng cấp truyền kỳ không lâu, vẫn chưa có kinh nghiệm.”

Pháp Đế cười cười, nói: “Chờ đến khi người vững vàng bước vào bí cảnh, biến Ngự Thú không gian thành tiểu thế giới, người sẽ hiểu.”

“Tiểu thế giới?”

Chương 905:

Song Thiên cơ giáp vs cự hình rồi đá “Khi người Ngự Thú không gian bị cố định ở chủ thể giới, sẽ từ từ hướng về thể giới bình thường phát triển.

Chúng ta gọi đó là tiểu thể giới.”

Pháp Đế rất kiên nhẫn, dành thời gian để truyền đạt kiến thức cho Bạch Khải.

“Mỗi tiểu thể giới đều có quy tắc riêng của nó, quy tắc càng hoàn thiện, tiểu thể giới và sức mạnh của sủng thú người sẽ càng mạnh mẽ hơn.”

“Căn cứ theo truyền thuyết, chỉ khi bồi dưỡng tiểu thể giới của mình đủ mạnh mẽ, mới có cơ hội tấn thăng Thần Thoại.”

“Tấn thăng Thần Thoại?” Nghe thấy những lời của Pháp Đế, Bạch Khải lập tức thức tỉnh.

Không ngờ lần xuyên không này lại có thể thu được những thông tin như vậy, mặc dù chưa chắc có thể thực hiện, nhưng ít nhất cũng có thêm phương hướng.

“Ghi chép nói như vậy, nhưng giờ đây ở thể giới này... có lẽ rất khó để sinh ra thần thoại.”

Pháp Đế thở dài, cảm nhận trạng thái của Vạn Pháp sách, nói: “Đi thôi, chúng ta đi tới tầng tiếp theo, hy vọng lần này có thể dọn dẹp sạch sẽ Hoàng Hôn đại lãng tâm.”

Bạch Khải nghe vậy có chút bất đắc dĩ, trừ khi lịch sử bị thay đổi, nếu không Hoàng Hôn đại lãng tâm chắc chắn sẽ tồn tại đến ngàn năm sau, và ý muốn của Pháp Đế chắc chắn không thể thực hiện.

Dù có nghĩ như vậy, Bạch Khải vẫn không phản đối, mà tiếp tục theo sau Pháp Đế tiến vào tầng thứ năm của lòng hấp địa ngục.

Nhiệt độ kinh khủng khiến Pháp Đế hơi bất ngờ, nhưng nhanh chóng bị thu hút bởi những Thạch Đầu Nhân đang hoạt động trong lòng hấp.

“Rối đá? Loại vật thất truyền ngàn năm này còn tồn tại sao? Có vẻ như thời kỳ sinh ra Vu Yêu này còn lâu hơn tôi tưởng.”

Pháp Đế nhíu mày, Vu Yêu là loại sinh vật chuyển hóa từ thể sống, và chúng là những kẻ gây rắc rối nhất trong nhóm vong linh sinh vật.

Chúng dĩ nhiên có sức mạnh lớn, nhưng điều đáng sợ nhất là kiến thức mà chúng nắm giữ.

Có thể nói, thực lực của Vu Yêu gần như được cân nhắc bằng tuổi tác, lý do chính là chúng đã nắm giữ vô tận tri thức trong suốt nhiều năm tháng dài đằng đẳng.

“Thì ra trong tầng thứ năm thủ quan là rối đá.”

Bạch Khải tò mò quan sát xung quanh, trước đó vì lý do Hỏa Nham Ma Hồ mà hắn không thấy được những thủ quan này, không ngờ lại là rối đá.

“Nếu không bắt hai đầu về nghiên cứu một chút, biết đâu có thể tìm ra manh mối.”

Bạch Khải gãi cằm, đã nghĩ đến những chủ ý với rối đá.

A ô a ô! (Những việc này giao cho bản uông!) Phát hiện ý tưởng của Bạch Khải, Husky liền tình nguyện xông lên, nhưng lại bị Shuke cản lại.

“Động tác của ngươi quá lớn, những rối đá này đều tỏa ra nhiệt độ cao, công kích bình thường rất dễ làm hỏng kết cấu của chúng, vẫn là để người khác làm đi.”

Shuke vô tình ngăn cản ý nghĩ của Beita, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, Bạch Khải lập tức hiểu ý, gọi Jetta ra.

“Jetta, làm cho chúng hạ nhiệt một chút.”

Sột soạt sột soạt ~ (Ngẫu nhiên rõ ràng ~) Jetta cầm một cây kem, từ từ tiến lại gần rối đá, nhẹ nhàng thổi, một cơn bão băng lớn ngay lập tức hình thành, làm đông cứng toàn bộ rối đá.

Tuy nhiên, nhiệt độ trong lòng hấp địa ngục thực sự quá cao, những rối đá vừa mới bị đông cứng sẽ nhanh chóng tan chảy phần ngoại thân lạnh giá của chúng.

Thấy tình hình này, Bạch Khải quyết định triệu hồi Delta, một cánh cổng không gian hiện ra dưới chân những rỗi đá, đưa toàn bộ chúng vào bí cảnh.

“Đây là cái gì rần? Còn có không gian chi lực? Hơn nữa, ta tựa hồ còn phát giác một hơi thở Thần Long?” “Giống như cùng hiệp hội đầu kia không gian hệ Thần Long còn có chút giống nhau?” Nhìn Bạch Khải triệu hồi ra hai đầu sủng thú mạnh mẽ, Pháp Đế nhìn Bạch Khải với ánh mắt ngày càng cổ quái.

Hiệp hội đầu kia không gian hệ Thần Long? Bà bà của Pháp Đế đã gia nhập hiệp hội trong thời kỳ của bà ấy sao? Bạch Khải nhíu mày, ngay lập tức có ý định đến tổng bộ hiệp hội tìm kiếm bà bà.

Hắn không rõ về những người khác, nhưng bà bà chắc chắn có thể sống đến tương lai, chỉ cần hắn đem thông tin liên quan truyền đạt cho bà ấy, người đời sau có lẽ sẽ có thể chuẩn bị sẵn sàng hơn.

Còn về việc bà bà có thể hay không ghi nhớ... Ân...

Chuyện này hãy để tính sau.

Nhìn thấy Bạch Khải giữ im lặng, dường như đang tự hỏi mình, Pháp Đế khôn ngoan không hỏi han thêm.

Cường đại như vậy lại trẻ tuổi truyền kỳ, đối với nhân loại mà nói là điều cực kỳ tốt, dĩ nhiên hắn không muốn vì những suy đoán vô lý này mà phá hỏng mối quan hệ hiện tại với Bạch Khải.

Hơn nữa, từ tình hình hiện tại mà nói, Bạch Khải càng mạnh, sẽ càng có lợi cho họ.

Dưới sự phối hợp của Jetta và Delta, từng cỗ rỗi đá bị ném vào bí cảnh, nhưng số lượng rỗi đá trong toàn bộ lòng hấp địa ngục không những không giảm mà ngược lại còn có xu hướng gia tăng.

“Có vẻ như có thể tự mình tạo ra binh lính không chỉ có một vài tầng thôi.”

Sắc mặt Pháp Đế càng nghiêm trọng hơn, với khả năng bạo binh mạnh mẽ như vậy, trong lòng hắn cảm thấy uy hiếp từ Hoàng Hôn đại lãng tâm đã bắt đầu vượt qua bộ lạc.

“Đúng là như vậy.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, cảm nhận xung quanh một chút, rồi bỗng nhiên dừng lại.

Chỉ thấy trong số vô vàn rôi đá, một cỗ rôi đá khổng lồ, hình thể gấp mấy lần các rôi đá khác, tỏa ra nhiệt độ cao khủng khiếp đang nhanh chóng tiến tới phía họ.

“Thủ quan người đến rồi.”

Pháp Đế thấy vậy lập tức xuất thủ, từng nét bùa chú hóa thành xiềng xích phóng tới cự hình rôi đá, nhằm mục đích trói buộc nó.

Nhưng cự hình rôi đá rõ ràng mạnh mẽ hơn nhiều so với những rôi đá khác, một cú đâm vung ra, cơn gió nóng gào thét, thậm chí thổi tan cả phù văn của Vạn Pháp sách.

“Quả nhiên, cự hình rôi đá này cũng có thực lực truyền kỳ.”

Pháp Đế khẽ vuốt cằm, búng ngón tay, hai đầu cự hình cơ giáp một trắng một đen liền xuất hiện trước mặt họ.

“Mặc dù vẫn chưa tìm được hạch tâm tốt nhất, nhưng nhân dịp này có thể kiểm tra sức chiến đấu của Song Thiên cơ giáp.”

Khuôn mặt Pháp Đế tràn đầy hy vọng, thông qua Vạn Pháp sách kích hoạt Song Thiên cơ giáp, hai cỗ cơ giáp lập tức bắt đầu hoạt động, mở rộng bước chân tiến về phía cự hình rôi đá.

Người dẫn đầu tự nhiên là Bạch Thiên cơ giáp, hần linh hoạt chặn lại cơn gió nóng cùng hỏa diễm từ cự hình rôi đá, vững vàng che ở sau lưng Hắc Thiên cơ giáp.

Trong khi đó, Hắc Thiên cơ giáp cũng tận dụng cơ hội này, từ bên cạnh Bạch Thiên cơ giáp vòng qua, cầm song đao đen chém mạnh vào rôi đá, nhanh chóng gần sát với cự hình rôi đá.

Thấy tình hình này, cự hình rôi đá lập tức thay đổi động tác, hai tay phun ra năng lượng hỏa hồng cuộn cuộn, dường như biến thành dung nham, lao về phía Hắc Thiên cơ giáp.

Nhưng Hắc Thiên cơ giáp rõ ràng cũng có ứng phó, song đao đủ dùng, mà liền như vậy biến thành một thanh đại kiếm, chém thẳng về phía cánh tay dung nham của cự hình rôi đá. Đại kiếm trên thân phù văn lấp lóe, tạo thành một lớp lồng

năng lượng mỏng, ngăn chặn cả sự ăn mòn của dung nham, khiến rôi đá chao đảo.

Cùng lúc đó, Bạch Thiên cơ giáp cũng từ đó đuổi theo, cánh tay biến thành xiềng xích, gắt gao giữ chặt bốn chi của rôi đá, hai chân khảm sâu vào đại địa, dường như đã vây khốn cự hình rôi đá tại chỗ.

“Hắc Thiên cơ giáp chủ động tấn công và đột kích, Bạch Thiên cơ giáp chủ động phòng ngự và không chế, tổ hợp này quả thực rất hiệu quả.”

Bạch Khải thấy vậy tràn đầy tán thưởng, mặc dù có chút khác biệt với những gì hắn biết về Song Thiên cơ giáp, nhưng điều này không thể ngăn cản hai cỗ cơ giáp thể hiện tính năng ưu việt.

“Về mặt này thì đúng là vậy, nhưng rõ ràng cự hình rôi đá vẫn chưa phát huy hết thực lực, cần phải quan sát kỹ hơn.”

Pháp Đế nhẹ gật đầu, ra lệnh mới cho Song Thiên cơ giáp, Hắc Thiên cơ giáp lập tức biến cây cự kiếm trong tay thành trường thương, nhắm vào hạch tâm của cự hình rôi đá.

Nhưng vào đúng lúc này, trên thân cự hình rôi đá sáng lên những họa tiết phức tạp, chú văn hỏa diễm cùng nhiệt độ cao tất cả đều cuốn ngược lại, hội tụ thành một khối năng lượng trên thân rôi đá.

Trong chốc lát, Bạch Khải thậm chí cảm nhận được một làn hơi lạnh.

“Cự hình rôi đá, có thể hấp thụ nhiệt lượng xung quanh sao?” Bạch Khải nhận định rõ tình hình, nhìn cự hình rôi đá như đang được nung đỏ như bàn ủi, khẽ vuốt cằm.

Có thể được giao phó làm thủ hộ giả ở tầng thứ năm, cự hình rôi đá quả thực không đơn giản như vậy.

Nhưng mà vì lý do đó, Song Thiên cơ giáp sẽ gặp nguy hiểm.

Quả nhiên, sau khi cự hình rôi đá hấp thụ nhiệt lượng xung quanh, năng lượng vận hành của Song Thiên cơ giáp cũng chịu ảnh hưởng, động tác trở nên rõ ràng mất cân bằng.

Mà cự hình rôi đá đã nắm bắt được cơ hội này, một hố sâu lớn bất ngờ xuất hiện trên ngực dày của nó, năng lượng màu đỏ có

thể thấy được đang áp ủ trong đó, và mục tiêu đương nhiên là Hắc Thiên cơ giáp gần ngay trước mắt.

Từ cự hình rồi đá vừa rồi hấp thụ nhiệt lượng mà phán đoán, một kích này tuyệt đối là tiêu kim nhấp nháy thạch, khó mà ngăn cản được.

“Quả nhiên, nó đã cất giấu một tay.”

Nhìn thấy cự hình rồi đá trực tiếp phát động sát chiêu, Pháp Đế lập tức ra lệnh mới cho Song Thiên cơ giáp.

Chỉ thấy Bạch Thiên cơ giáp trực tiếp từ bỏ việc trói buộc rồi đá, biến thành một mặt tâm thuần màu trắng bay về phía Hắc Thiên cơ giáp, trong khi Hắc Thiên cơ giáp thì cầm tám thuẫn đó lên, rõ ràng là định ngạnh kháng.

Tuy nhiên, một cú tấn công khủng khiếp như vậy rõ ràng vượt qua năng lực chịu đựng của Song Thiên cơ giáp, Bạch Thiên cơ giáp biến thành tám thuẫn sau khi chống đỡ một trận, lớp ngoài của cấu trúc năng lượng rõ ràng xuất hiện biến dạng, thậm chí toàn thân cũng bắt đầu tan chảy.

“Quả nhiên, cơ giáp thuần túy phù văn vẫn không đủ sức đối phó với những sinh vật đặc thù này.”

Pháp Đế thở dài trong lòng, vào thời điểm thiết kế Song Thiên cơ giáp, họ đã hướng tới sức chiến đấu truyền kỳ.

Thế nhưng, từ cuộc giao chiến ngắn ngủi vừa rồi mà nói, không cần nói đến những sinh vật truyền kỳ khác, riêng cự hình rồi đá mà là sản phẩm của con người, họ vẫn còn kém rất nhiều.

“Tôi ngược lại thấy thiết kế của mình không có vấn đề gì, chỉ cần thêm chút thuộc tính đặc thù là được.”

Trong đầu Bạch Khải hiện ra hình ảnh về việc khảm vào hạt nhân Tà Năng, Hắc Thiên cơ giáp với sức chiến đấu khủng khiếp, chia sẻ ý tưởng của mình.

“Tôi cũng nghĩ như vậy, vì vậy chúng ta nhất định phải tìm kiếm được hạt nhân năng lượng phù hợp.”

Pháp Đế chuyển ánh mắt về phía cự hình rồi đá, mi tâm sáng lên những chú văn lấp lánh, tay phải nhẹ nhàng vung lên, Vạn

Pháp sách phóng ra vài viên phù văn, linh hoạt vòng qua công kích cự hình rồi đá, thâm nhập vào trong cơ thể nó.

Sau khi mấy viên phù văn này xâm nhập, động tác của cự hình rồi đá bắt đầu chậm rãi ngừng lại, cho đến khi hoàn toàn dừng lại.

Thấy tình hình này, Bạch Khải không khỏi cảm thấy hiếu kỳ.

“Đây là thiên phú của ta, khuy thiên, có thể thấy được đường đi năng lượng của đối thủ.”

Pháp Đế giải thích, “Thiên phú này với người khác có chút khó khăn, nhưng thực sự giúp ích khi kết hợp với Vạn Pháp sách sử dụng phù văn.”

“Bệ hạ, ngài quá khiêm nhường.”

Bạch Khải cười lớn, khả năng nhìn thấu lộ trình năng lượng vận chuyển không phải có nghĩa là có thể dễ dàng tìm ra điểm yếu trong năng lượng của đối phương sao? Khi đã có nhược điểm, kỹ năng mạnh mẽ sẽ dễ dàng bị đánh bại.

Chương 906:

Bạch Khải, người chắc chắn không có thù oán gì với hệ Vong Linh chứ? Cự hình rồi đá đã được giải quyết, những con rồi đá còn lại cũng không còn giá trị gì, cuối cùng Bạch Khải đã bỏ được gánh nặng nề mà trở lại trạng thái thoải mái như đang trên mây.

“Cự hình rồi đá đã không còn, nhưng tầng này bí cảnh vẫn còn liên tục sản xuất rồi đá.

Có lẽ sau một thời gian nữa sẽ có những rồi đá mới xuất hiện.”

Pháp Đế nhìn xung quanh, thấy những rồi đá vẫn chưa dừng lại, cảm xúc trong lòng vô hình hơi bị tác động.

Nếu như phe nhân loại cũng có thể có một bí cảnh như vậy, thì trong lúc chiến đấu với bộ lạc, hẳn chẳng cần phải vất vả như thế.

Suy nghĩ đến đây, trong mắt Pháp Đế bỗng nhiên lóe lên một ánh sáng, nhìn quanh không gian hình như có điều gì suy tính.

“Bệ hạ, ngài có ý định học tập cách làm từ Hoàng Hôn đại lăng mộ, để chế tạo một bí cảnh có thể tự động sinh ra vũ khí?” Bạch Khải liếc thấy tâm tư của Pháp Đế, liền hỏi.

“Đúng vậy.

Nếu có thể tạo ra một bí cảnh giống như nơi này, liên tục sản sinh ra những cơ giáp không sợ chết, nhân loại sẽ không phải hy sinh nhiều người như vậy.”

Pháp Đế nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng cái bí cảnh này lại liên kết chặt chẽ với Hoàng Hôn đại lăng mộ, khó khăn trong việc tách ra.”

“Bí cảnh còn có thể tách ra sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, chợt nhớ ra rằng Pháp Đế ở thời kỳ này có phương pháp tổ hợp bí cảnh, hẳn liền hỏi: “Vậy chẳng phải còn có thể tổ hợp bí cảnh sao?” “Đương nhiên.

Bạch Khải, người có hứng thú không?” Pháp Đế khẽ vuốt cằm, lấy ra một cuốn sách nhỏ đưa cho Bạch Khải, nói:

“Trong đó là ta đã sửa soạn và nghiên cứu phương pháp tách

ra và tổ hợp bí cảnh, nhưng xác suất thành công không ổn định, nếu người hứng thú có thể thử xem.”

“Đa tạ bệ hạ, ta sẽ không khách khí.”

Bạch Khải cười mỉm, tổ hợp bí cảnh mà hắn không thể sử dụng, nhưng tách ra bí cảnh thì thật sự quá có ích.

Về sau gặp lại những bí cảnh lớn như vậy, hắn có thể tách ra bí cảnh mà mình mong muốn.

“Người không cần khách khí với ta, chính người đã giúp ta rất nhiều, mới đúng là ta cần cảm ơn người.”

Pháp Đế nói: “Nhưng nơi này thật sự là rất phiền phức, ta sẽ đi tìm một lỗ hổng, trước tiên dùng chỗ này lại.”

“Ta lại thấy không cần phải như vậy.”

Bạch Khải lắc đầu, cầm lấy một con rối đá quan sát một lúc, rồi đâm một cái khiến nó vỡ ra, lộ ra bên trong là những ngọn lửa vong hồn.

Không cần phải nói, những năng lượng phát ra từ những rối đá này chính là từ những vong hồn.

“Để chấm dứt việc sản xuất của những rối đá này, chỉ cần loại bỏ hết những ngọn lửa vong hồn là được.

Bệ hạ, ngài có con thú nào có thể ăn vong hồn không?”

“Người vừa nói vậy, thật đúng là có.”

Pháp Đế gật đầu, sau đó triệu hồi ra một con cự hổ to lớn, người được bao phủ trong nham thạch, nói: “Đây là thú cưng mà ta đã khế ước, mặc dù chưa được nuôi dưỡng thành sinh vật truyền kỳ, nhưng dùng để nuốt vong hồn là đủ rồi.”

Quả đúng là Hỏa Nham Ma Hổ. À không đúng, giờ vẫn chưa đến mức truyền kỳ, tạm thời chưa phải.

“Nhưng Bạch Khải, tại sao ta cảm giác người rất hiểu ta, thậm chí còn biết cả thú cưng của ta?” Pháp Đế nghi ngờ nhìn Bạch Khải, mặc dù thời gian gần đây nói chuyện rất vui vẻ, nhưng với tư cách là một vị quân chủ quốc gia, hắn cũng không dễ dàng tin tưởng người khác, đã sớm cho người đi điều tra về Bạch Khải.

Dù sao, Bạch Khải từ cách tư duy cho đến hiểu biết về phù văn đều gần như tương đồng với hắn, cộng thêm sức chiến đấu mạnh mẽ, khiến Pháp Đế khó không nghi ngờ.

Thế nhưng thông tin mà tổ chức của đế quốc điều tra chỉ cho ra một kết quả, đó là Bạch Khải giống như xuất hiện một cách đột ngột, không có bất kỳ quá khứ nào.

Với lần này, Pháp Đế chỉ có thể ngậm thừa nhận thân phận ẩn cư của Bạch Khải, nhưng bây giờ những biểu hiện liên tiếp của Bạch Khải vẫn khiến Pháp Đế cảm thấy hiếu kỳ.

“Ta nói ta có thể dự đoán tương lai, bệ hạ ngài có tin không?” Bạch Khải gãi gãi đầu, nói.

Kể từ khi bước vào thế giới này, muốn nói dự đoán tương lai thì không thể nào là lời nói dối.

“Ta tin, dù sao ngoài lý do ấy ra, ta cũng không nghĩ ra cách giải thích khác.”

Pháp Đế nghe vậy bật cười, nói: “Thư giãn đi, chỉ là một trò đùa thôi, ta rất rõ ràng ngươi không có ác ý với ta.”

“Vây thì tốt.”

Bạch Khải thấy thế nhẹ nhàng thở ra, nhìn cự hồ đang tìm kiếm trong những hỏa diễm vong hồn mà nói: “Thực ra, bệ hạ cũng có thể thử bắt một số vong linh ra ngoài để sử dụng.”

“Ngươi là nói, cải tạo vong linh thành thú cưng? Điều này e là khó đấy, toàn bộ người trong Vạn Pháp đế quốc đều rất kiêng kỵ vong linh, muốn để bọn họ khế ước là không thể nào.”

Pháp Đế không do dự cự tuyệt lời đề nghị của Bạch Khải, Bạch Khải suy nghĩ một chút, cũng không nói ra chuyện về Tháp Song Tử.

Hôm nay xuất hiện nhiều lời như vậy, tiếp tục có lẽ Pháp Đế thật sự sẽ phát hiện ra điểm mấu chốt, vẫn là thuận theo tự nhiên thì hơn.

Hỏa Nham Ma Hồ tỏ ra cực kỳ hài lòng với chỗ này, bắt được một con rối đá liền trực tiếp mở ngực mổ bụng, lấy ra hỏa diễm vong hồn nuốt sạch sẽ, thậm chí ngay cả xác rối đá cũng không bỏ qua, vậy mà nuốt hết không còn một mảnh.

Càng về sau, những hỏa diễm mơ hồ thậm chí không cần tiến trình, trực tiếp nuốt chửng rồi đá một cách nhanh chóng.

“Ăn một nghìn năm để đạt tới truyền kỳ, phương pháp thăng cấp của Hỏa Nham Ma Hồ quả là dễ dàng.”

“Mượn gà đẻ trứng, à không đúng, là mượn đất nuôi hổ, cảm giác này thật không tồi.”

Bạch Khải thấy vậy mỉm cười, nhìn về phía truyền tống trận không xa mà nói: “Bệ hạ, giờ chúng ta đi tầng thứ sáu nhé?”

“Hừm, thời gian không còn sớm, chúng ta nên tranh thủ một chút thời gian.”

Pháp Đế nhẹ vuốt cằm, thu Hỏa Nham Ma Hồ lại, hướng tầng thứ sáu mà đi.

Hoàng Hôn đại lãng mộ vẫn chưa tiến vào, để Hỏa Nham Ma Hồ ở đây thật sự quá nguy hiểm, tự nhiên là phải thu hồi lại.

Hai người cùng nhau bước vào truyền tống trận tầng thứ sáu, rời khỏi cái lồng hấp địa ngục, số lượng rồi đá ban đầu bị quét sạch giờ lại đã được bổ sung, một lần nữa chiếm quyền kiểm soát nơi này, thanh thoi khắp nơi.

Nhưng rất nhanh, họ lại phát hiện ra có người mới xâm nhập.

...

Tầng thứ sáu. Ô ô ô...

Vừa mới vào tầng thứ sáu, Bạch Khải đã nghe thấy một trận tiếng kêu rên chói tai, sự oán hận, không cam lòng...

Các loại tâm trạng tiêu cực từ những âm thanh này truyền vào tai Bạch Khải, không ngừng khuấy rối cảm xúc của hắn.

“Đây là oan hồn sao?” Bạch Khải liếc mắt đoán được thân phận của kẻ địch, khó trách Pháp Đế đã bắt Băng Kết Thỏ vào tầng tịnh hóa thứ sáu, hóa ra là vì những oan hồn này.

“Không đơn thuần là oan hồn, bọn chúng còn có thuộc tính Băng.”

Pháp Đế đảo mắt một vòng, nói: “Long Vu Yêu này có kỹ thuật so với chúng ta tưởng tượng còn tốt hơn nhiều, lại có thể đồng thời bồi dưỡng được vong hồn thuộc tính thủy và hỏa, không biết nơi này còn có những công năng gì khác.”

“Công năng khác sao?” Bạch Khải vượt cạm, trước đây khi hấn vào tầng thứ sáu, nơi này chỉ còn lại Băng Kiếp Yêu Thỏ, dường như không thấy có sản phẩm đặc thù nào.

Nhưng thuộc tính Băng này...

Thủ quan chắc hẳn là băng võ sĩ bên kia? Hai người chờ đợi một lúc, một bên cho thú cung tấn công vong linh, một bên chờ đợi thủ quan đến.

Chỉ là đợi mãi mà thủ quan vẫn chưa xuất hiện.

“Xem ra thủ quan nơi đây chắc hẳn là băng võ sĩ kia, ngày đó Diêm Ma đã làm bị thương hấn, có lẽ hấn còn đang phục hồi ở bên trong, chúng ta hãy tìm kiếm thử.”

Pháp Đế đưa ra phán đoán của mình, Bạch Khải liền đồng ý, đang định cùng nhau thanh lý các oan hồn thì Trùng Thảo đột nhiên chạy ra.

“Bạch Khải, đây cũng là người...”

Sủng thú? Tướng mạo tốt... Đặc biệt!” Pháp Đế nhìn Trùng Long nhất thể, trên đầu còn cắm một cây cối lớn, không thể nào nhìn nổi mà méo miệng.

Mặc dù thú cung của Bạch Khải đều có chút đặc sắc, nhưng cái hình dạng này thực sự có chút giống như mang bom.

“Thật sự là hấn là thú cung của ta, nhưng vì sao trưởng thành như vậy, ta cũng có chút không hiểu...”

Bạch Khải mơ màng nhìn chằm chằm vào Trùng Thảo có hình dáng kỳ quái trước mặt, không nhìn được hỏi: “Epsilon, người làm sao trưởng thành như vậy?” “Báo cáo thủ lĩnh, tôi trong thời gian này—直 dùng Ác Mộng chi nhãn để tẩy não cho linh hồn hung thú, Ánh Trăng cổ thụ trưởng thành hết sức nhanh chóng, sau đó thì trở thành như vậy.”

Trùng Thảo vẻ mặt đầy bất đắc dĩ, mặc dù nói hấn không đến mức bị một cái cây đè bẹp, nhưng cái hình dạng này cũng thật sự là khó coi.

“Được rồi, không hỏi lại cái này.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Đúng rồi, người đột nhiên chạy tới là phát hiện ra điều gì mới sao?” “Không sai, thủ lĩnh.”

Nghe Bạch Khải hỏi thăm, Trùng Thảo lập tức tinh thần phấn chấn, hưng phấn nói: “Thông qua việc tìm tòi trong thời gian này, tôi không chỉ tăng được độ thuần thực của Ác Mộng chi nhân, mà ngay cả Ánh Trăng cổ thụ cũng có thể điều khiển rồi!” “Người có thể điều khiển Ánh Trăng cổ thụ sao?” Bạch Khải trên mặt lộ vẻ kinh hỉ, Ánh Trăng cổ thụ đúng là khắc chế thuộc tính tử vong mà hắn tận mắt chứng kiến, nếu như Trùng Thảo thật sự có thể nắm giữ loại sức mạnh này, kết hợp với Đại Nhật chi lực, thì sau này đối phó với Tử Vong bàn tròn sẽ dễ dàng hơn nhiều.

“Thật là tốt, hay dùng những oan hồn này thử nghiệm một chút xem sao.”

Nghĩ đến đây, Bạch Khải chỉ tay về các oan hồn xung quanh mà nói: “Hay dùng Nguyệt Quang chi lực để tịnh hóa một lượt những oan hồn này.”

“Không có vấn đề, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo gật đầu nhẹ, sau đó liền vỗ cánh bay vào trong đám oan hồn, còn chưa kịp đáp xuống, một con to lớn giống như thực chất màu đen xuất hiện ở sau lưng Trùng Thảo, nhìn chằm chằm vào các oan hồn quanh đó.

A! A! A! A! Chỉ trong chốc lát, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp bí cảnh, những oan hồn ẩn chứa oán niệm lập tức bị kích hoạt, ánh mắt đỏ thẫm phóng ra sự điên cuồng, dường như Trùng Thảo trở thành kẻ thù sinh tử của chúng, gầm thét lao tới.

Nhưng ngay khi những oan hồn sắp lao đến Trùng Thảo thì bỗng nhiên, Ánh Trăng cổ thụ trên đầu Trùng Thảo phát ra ánh sáng dịu dàng, phủ lên toàn bộ những oan hồn.

Không có tiếng kêu, không có tiếng thảm, thậm chí ngay cả nửa điểm động tĩnh nào.

Khi bị ánh trăng này chiếu rọi, những oan hồn như vậy trực tiếp tán thành trong không trung, chỉ còn lại từng khỏa linh hồn hạch tâm, rơi xuống mặt đất như trời mưa.

“Khá lắm, thuộc tính này khắc chế hơi cường điệu quá rồi.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi tặc lưỡi, có thể một cách yên tĩnh và không tiếng động tịnh hóa những oan hồn này, kể cả

khi gặp các sinh vật hệ vong linh khác, hiệu quả chắc chắn cũng không kém.

Cộng thêm chí dương chí cường Thương Nhật, năng lực của Trùng Thảo thực sự chính là dành để đối phó với vong linh.

“Luôn có cảm giác sau khi trở về, có thể xem xét đẩy ra một đợt Hoàng Hôn đại lãng mộ...”

” Bạch Khải vượt cằm, tự hỏi về tính khả thi của phương án này, trong khi Pháp Đế thì lại có vẻ mặt kỳ lạ, nhìn chăm chăm vào Bạch Khải.

“Bạch Khải, người xác định người thật sự không có thù oán gì với hệ Vong Linh?”

Chương 907:

Tiến Hóa Ngoài Dự Đoán Pháp Đế nhìn Bạch Khải và sủng thú của hắn với ánh mắt nghi hoặc, càng nhìn càng cảm thấy không đúng.

Ngoài Alpha - chủ sủng thuộc hệ Vong Linh, cộng với con “Rắn” có thể sử dụng hệ không gian, thì các sủng thú khác của Bạch Khải dù ít hay nhiều đều mang theo một chút sức mạnh khắc chế vong linh.

Nhìn cách Bạch Khải phối hợp sủng thú không đơn thuần thuộc một thuộc tính, Pháp Đế không thể không suy nghĩ nhiều.

“Người có ý kiến gì về Vong Linh hệ sao? Điều này sao có thể!” Bạch Khải lắc đầu liên tục, vì lão sư của hắn chính là người mạnh nhất trong hệ Vong Linh.

Nếu hắn có ý kiến đối với Vong Linh hệ, chẳng phải là tự diệt chính mình? “Bệ hạ chắc cũng biết đến sự tồn tại của tử vong chứ? Ta có thể xem đây là vì đối phó với tử vong mà chuẩn bị.”

Bạch Khải không giấu diếm, khiến Pháp Đế chìm vào suy tư.

Là bậc quân vương của một đế quốc, Pháp Đế đương nhiên biết về truyền thuyết liên quan đến tử vong, nhưng so với bộ lạc và vong linh, hắn lại không coi tử vong là mối đe dọa lớn, nên sự chú ý không nhiều.

“Bạch Khải, người nghĩ rằng tử vong sẽ xuất hiện lần nữa sao?” Pháp Đế nhìn về phía Bạch Khải và hỏi.

“Ta tin chắc, nó sẽ xuất hiện lại.”

Bạch Khải nghiêm túc gật đầu, rồi chỉ về phía dưới chân nơi bí cảnh, nói: “Hơn nữa, nơi đây không phải đã có một thực thể mang theo sức mạnh tử vong sao?” “Đúng vậy, chỉ cần tìm được Long Vu Yêu, tự nhiên sẽ rõ.”

Pháp Đế mỉm cười, rồi bắt đầu xem xét tình hình xung quanh.

Nhờ sức mạnh thanh tẩy mạnh mẽ của Ánh Trăng cổ thụ, oan hồn xung quanh giảm đi với tốc độ mà mắt thường có thể thấy.

Ánh Trăng cổ thụ càng lúc càng lớn, từ từ vượt ra ngoài khả năng chịu đựng.

Trùng Thảo từ trên không trung chậm rãi rơi xuống, nằm rạp trên mặt đất, giảm bớt áp lực trên đầu, nhưng vẫn không ngừng năng lực của Ánh Trăng cổ thụ.

Không phải vì hấn tham lam, mà là khi Ánh Trăng cổ thụ được kích hoạt, Trùng Thảo có thể cảm nhận rõ ràng linh hồn của mình đang gia tăng.

Sự gia tăng này không phải là loại mà có hậu quả bộc phát mà là như dòng nước tự nhiên, từng chút một bổ sung.

Chỉ là nương này khả năng so với nương khỏe khoắn, ừ thì, có lẽ cũng chẳng khác gì so với một con dê bị võ.

“Cần chậm rãi sao? Nếu không thì trước tiên hãy tiêu hóa hết đã.”

Nhìn Trùng Thảo cơ bản đã bị Ánh Trăng cổ thụ bao phủ, Bạch Khải vừa buồn cười vừa lo lắng, không tránh được hỏi.

“Thủ lĩnh yên tâm, tại hạ có thể chịu đựng, chỉ là tại hạ có thể sẽ ngủ một giấc thật sâu.”

Nói xong, Trùng Thảo liền nhắm mắt lại, đồng thời một viên Thương Nhật từ một bên từ từ bay lên, cùng nhau thanh tẩy xung quanh oan hồn.

“Nhật nguyệt cùng xuất hiện, Bạch Khải, người sủng thú có thuộc tính tổ hợp thực sự là phức tạp, lão sư của người quả nhiên rất tâm huyết.”

Pháp Đế thấy vậy không khỏi tán thưởng, ghép lại thuộc tính rất lớn, nhưng người bình thường không dễ dàng đi theo con đường này.

Khi mà một thuộc tính đơn giản phát triển đến cực hạn đã rất mạnh, việc ghép lại thuộc tính cần tài nguyên thì thật sự rất nhiều.

Từ những gì hắn thấy lúc này, các sủng thú của Bạch Khải cơ bản đều là ghép lại thuộc tính, mà lại cũng không phải là một loại, điều này tiêu hao tài nguyên thật đáng kinh ngạc.

“Đúng là như vậy, nuôi những tiểu gia hỏa này thực sự tốn kém.”

Bạch Khải nhún vai, nếu không phải hấn lao tâm khổ tứ trong việc tìm kiếm tài nguyên, thì có lẽ ngay cả tiền ăn cho bọn chúng cũng không có.

“Ha ha ha...”

Trong cung của ta lại có không ít tài nguyên, nếu người không gấp gáp, sau khi việc này kết thúc, người có thể đến kho của ta tìm một chút gì đó hữu dụng.”

“Đa tạ bộ hạ!” Pháp Đế cười lớn, còn Bạch Khải thì mắt sáng rực, đã bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để “vơ vét” kho báu của Pháp Đế.

Bất ngờ... Đúng lúc này, Ánh Trăng cổ thụ bỗng nhiên không gió mà bay, một vệt ánh trắng tinh khiết từ rễ cây bắt đầu lan tràn dọc theo thân cây lên tới tán cây, dần dần ngưng tụ thành một viên trắng sáng hư ảnh.

So với Thương Nhật đã ngưng thực, viên trắng sáng này rõ ràng mờ hơn nhiều, thậm chí ẩn hiện dưới ánh sáng của Thương Nhật.

Nhưng khi Nguyệt Hoa không ngừng tràn vào, viên trắng sáng ấy dần dần trở nên ngưng thực, đồng thời dần dần đạt được độ cao tương tự như Thương Nhật.

Cùng lúc đó, Ác Mộng chi nhãn lại lần nữa hiển hiện, nhưng không tấn công oan hồn xung quanh, mà như một con chim hải âu về tổ bay vào trong trắng sáng.

Chỉ trong một chốc, viên trắng sáng tinh khiết bị Ác Mộng chi nhãn nhuộm thành màu đen, chỉ còn lại con mắt giữa trung tâm phát ra ánh sáng trắng nhu hòa, tạo thành một sự tương phản rõ rệt với bóng tối xung quanh, trông thật kỳ quái.

“Kỹ năng dung hợp? Có phải muốn tiến hóa không?” Bạch Khải cảm nhận được bên trong trứng tiến hóa đang truyền đến rung động, lập tức phản ứng lại.

Quả nhiên, dưới ánh mắt kinh ngạc của cả hai, một vệt quang mang tiến hóa bao trùm Trùng Thảo.

“Chúc mừng người Bạch Khải, lại thu hoạch một đầu sinh vật Đế Hoàng cường đại.”

Pháp Đế gửi lời chúc mừng cho Bạch Khải, còn Bạch Khải khẽ vuốt cằm xem như đáp lễ, lập tức ngồi xếp bằng.

Ngay khi Trùng Thảo tiến hóa, sự dung hợp giữa bí cảnh Lục Long và bí cảnh thảo nguyên bắt đầu diễn ra.

Thực ra, ngay sau khi Nicolas giao bí cảnh Lục Long cho hắn, Bạch Khải đã thử nghiệm việc dung hợp Trùng Thảo với bí cảnh này, nhưng tất cả đều thất bại.

Ban đầu Bạch Khải đã từ bỏ hy vọng, không ngờ thời điểm này lại xảy ra sự dung hợp.

“Liệu có phải vì Trùng Thảo hấp thu Ánh Trăng cổ thụ nên mới có nguyên do thuộc tính thực vật?” Nhìn những sự dung hợp nhỏ giữa hai bí cảnh, trong lòng Bạch Khải có nhiều suy nghĩ, trong khi bên ngoài, Trùng Thảo đã tiến vào giai đoạn gay cấn của sự tiến hóa.

Cây Ánh Trăng cổ thụ đã trưởng thành bỗng nhiên vươn ra vô số dây leo, cuốn lấy linh hồn kết tinh xung quanh, hút vào, khiến cây cổ thụ tỏa ra Nguyệt Hoa càng ngày càng ngưng thực.

Sau đó, ở trên tán cây của Ánh Trăng cổ thụ, dần dần mọc ra chín nụ hoa, và rồi từ từ nở ra, cuối cùng trưởng thành thành những trái giống như long trùng.

“Thế mà có thể sinh ra hoàn toàn mới linh hồn?” Jerry từ trên thân Husky thò đầu ra, ngạc nhiên nhìn chín trái cây trước mắt, trong lòng không khỏi dâng lên một cảm giác muốn thôn phệ.

Thực sự là một tinh hoa linh hồn thuần khiết, đối với những sủng thú thuộc hệ tinh thần như bọn họ, đây chính là một sự cảm dỗ không bình thường.

“Không chỉ là linh hồn, có lẽ đã sinh ra ý thức.”

Shuke chăm chú nhìn Trùng Thảo, trong mắt không ngừng lóe lên hình ảnh, rõ ràng là đang suy tính khả năng biến hóa tiếp theo của Trùng Thảo.

Cuối cùng, chín trái cây ngừng sinh trưởng, Cửu Đầu Long binh trùng vệ đột nhiên xuất hiện, cung kính phủ phục quanh Trùng Thảo, lúc này Trùng Thảo cũng từ từ mở mắt.

Lúc này, Trùng Thảo dường như vẫn đang chìm đắm trong giấc mộng, ánh mắt có chút mê ly, nhưng chín trái cây trên đầu lại tự động rời ra, bay về phía Long binh trùng vệ.

“Thì ra là thế, người định giao phó linh hồn thực sự cho Long binh Trùng vệ sao?” Shuke thấy vậy suy đoán được khả năng của kết quả, cùng Jerry trao đổi ánh mắt, và hai người rơi vào sự im lặng.

Nếu như bọn họ cũng có thể sản sinh ra linh hồn thông qua phương pháp tương tự, có lẽ bọn họ cũng có thể tiến thêm một bước? Trong khi đó, Bạch Khải phát hiện ra hành động của Trùng Thảo, nhìn chín trái cây dung nhập vào trong cơ thể Long binh trùng vệ, khí tức của bọn chúng bỗng nhiên biến đổi.

Biến hóa này không phải là sức mạnh gia tăng, mà là bản chất sự sống được thay đổi.

Nếu như nói trước đây chỉ là một loại rối không có khả năng tự chủ hành động, thì giờ đây, những Cửu Đầu Long binh trùng vệ đã thực sự trở thành sinh mệnh đúng nghĩa.

Một sinh vật có linh hồn riêng! Được ban cho linh hồn, trong mắt Long binh trùng vệ lóe lên ánh sáng trí tuệ, nhìn về phía Trùng Thảo với ánh mắt có phần kính trọng như một đứa con nhìn cha mẹ.

Còn về phía Trùng Thảo, sau khi tách ra chín trái cây linh hồn, hình dạng của Ánh Trăng cổ thụ lại không tăng mà ngược lại có chiều hướng thu nhỏ lại, dần dần trở về kích thước của một chiếc sừng rồng, và lúc này mới dừng lại.

Cùng một lúc đó, Thương Nhật và viên trăng sáng không màu đen cũng bay theo phía sau Trùng Thảo, một trái một phải lơ lửng, đồng thời theo ánh mắt Trùng Thảo khép kín, không ngừng lấp lóe.

“Nhắm mắt vì Nhật, mở mắt vì Nguyệt? Có ý định tương tác với Chúc Long sao?” Bạch Khải nhanh chóng nhận ra manh mối trong đó, khi Trùng Thảo nhắm mắt, ánh sáng từ Thương

Nhật sẽ vượt qua Hắc Nguyệt, đồng thời Bạch Khải cũng có thể cảm nhận sức mạnh mộng đẹp đang mạnh mẽ từ trên thân Trùng Thảo lan tỏa.

Trái lại, khi Trùng Thảo mở mắt, Hắc Nguyệt sẽ thay thế vị trí của Thương Nhật, phóng ra sức mạnh Ác Mộng hoàn toàn khác.

“Khi làm mộng đẹp sẽ đốt cháy sức mạnh Đại Nhật, còn khi gặp ác mộng sẽ dùng Nguyệt Quang thanh tẩy, dường như không có ý định để người khác được ngủ ngon.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy không khỏi thở dài, đang định cảm nhận một chút kỹ năng mới mà Trùng Thảo lĩnh ngộ, thì bỗng nhiên cảm thấy không gian Ngự Thú rung động, một vệt sáng từ bí cảnh vừa dung hợp lại phân tách, nhập vào trong cơ thể của Trùng Thảo.

“Bí cảnh bản nguyên?” Bạch Khải liếc mắt nhận ra sự biến hóa này, hai mắt sáng lên.

Trước đó, Alpha cũng vì dung hợp bí cảnh Âm Ảnh mà không thể cưỡng ép dung hợp với hắn.

Hắn vẫn đang suy nghĩ làm sao để các sinh vật Đế Hoàng khác có thể dung hợp tốt hơn, không ngờ rằng Trùng Thảo lại là người đầu tiên.

Khi vệt sáng nhập vào cơ thể Trùng Thảo, Thương Nhật và Huyền Nguyệt đang đấu đá bỗng nhiên im lặng trở lại, giữa hai bên xuất hiện một ranh giới rõ ràng, nhưng vẫn không cắt đứt hoàn toàn.

Cùng lúc đó, dưới ánh nhìn ngạc nhiên của Bạch Khải, một bản sao “Trùng Thảo” từ trên bản thể Trùng Thảo hiện ra, bay lượn một hồi trên không trung, rồi dung nhập vào trong Hắc Nguyệt, trong khi bản thể Trùng Thảo thì bay vào Thương Nhật.

Chỉ trong chớp mắt, trước mắt Bạch Khải chỉ còn lại hai viên nhật nguyệt, không còn gì khác.

“Giá như vậy, đây là trực tiếp tiến hóa thành nhật nguyệt sao? Có cần ác như vậy không?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi cảm thấy nghi ngờ, dù biết rằng việc tiến hóa thành nhật nguyệt thực sự rất đẹp trai, nhưng một sinh vật khỏe mạnh

bỗng nhiên biến thành một thứ đồ vật như vậy, Bạch Khải có chút không thể chấp nhận.

May mắn thay, không để Bạch Khải cảm thấy quá lâu, ở bên trong nhật nguyệt lại xuất hiện một hình ảnh Cự Long, đó chính là bản tôn Trùng Thảo.

Khi hình ảnh đó ngưng thực, quang mang tiến hóa cũng ngay lập tức biến mất.

Trùng Thảo đã hoàn thành việc tiến hóa!

Chương 908:

Thương Huyền Mộng Long “Epsilon, người đã tiến hóa thành công rồi sao?” Nhìn thấy dị tượng biến mất, Bạch Khải không nhìn được mà hỏi.

Trùng Thảo từ từ mở hai mắt ra. Đôi mắt của nàng có màu bảy sắc, chỉ cần nhìn thẳng vào, Bạch Khải cảm giác như mình muốn chìm vào giấc ngủ sâu.

Khi Trùng Thảo mở mắt, ánh sáng mặt trời và ánh trăng vốn đã biến mất lại xuất hiện.

Chỉ khác so với trước đây, ánh sáng này giờ đã có sự biến đổi mới.

Trước tiên là Thương Nhật, vốn màu xanh đậm giờ giống như một con mắt của Hắc Nguyệt, từ đó chiếu ra những tia sáng vàng rực rỡ.

Còn Hắc Nguyệt bên kia, thân thể vẫn màu đen, nhưng mắt dọc trong Nguyệt Hoa giờ đây rõ ràng hơn rất nhiều.

Nhìn từ xa, nhật nguyệt giống như hai con người của Trùng Thảo, chăm chú nhìn xung quanh.

“Xem ra là đã thành công trong việc hợp nhất Nguyệt Hoa chi lực rồi.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy hài lòng gật đầu, rồi bắt đầu quan sát ngoại hình của Trùng Thảo.

So với trước, Trùng Thảo giờ đây lớn hơn nhiều, thân hình của nàng càng trở nên cân xứng hơn với tổ chức trùng hệ và long hệ. Đặc biệt, trên đỉnh đầu của Trùng Thảo giờ có thêm một đôi sừng rồng hoàn toàn được cấu tạo từ thực vật, trên đó còn mơ hồ có thể thấy những vảy Nguyệt Hoa.

Không cần phải nói, đó chính là biến đổi từ ánh trăng cổ thụ.

“Cũng tốt, sau này không cần phải dùng đầu mà chiến đấu nữa.”

Bạch Khải nhẹ nhõm thở phào, rồi thấy Trùng Thảo cũng có vẻ vui vẻ, hai người cùng nhau cười.

Sau đó, Bạch Khải bắt đầu xem xét cụ thể các thuộc tính của Trùng Thảo. ...

Bạch Khải: "..."

A ô a ô! (Bản thân cảm thấy như càng ngày càng có lợi, kỹ năng của Epsilon có phải là quá thần kỳ không?) Beita ngay lập tức tìm hiểu ký ức của Bạch Khải, khi nhìn thấy thuộc tính của Trùng Thảo thì không khỏi kinh ngạc.

Ken kết ken kết. (Hai kỹ năng Bất Hủ, một kỹ năng pháp tắc, đúng là quá mạnh mẽ.) Thực lực Alpha đứng đầu phát biểu ý kiến.

Kết phức kết phức. (Gamma đột nhiên cảm thấy xấu hổ, Gamma vẫn chưa lĩnh ngộ kỹ năng pháp tắc.) Gamma hơi xấu hổ cúi đầu, cảm thấy mình có ít kỹ năng quá.

Sột soạt sột soạt. (Gamma xấu hổ, nhưng cũng chỉ có thể hỏi một lần, kỹ năng pháp tắc là cái gì?) Jetta ngơ ngác nhìn mọi người, không biết bọn họ đang thảo luận gì.

Róc rách rách rách. (Muốn lĩnh ngộ kỹ năng pháp tắc, có lẽ phải nhờ vào truyền thừa hoặc là bí cảnh.) Delta nhanh chóng phân tích ra kết quả, Tên Hề Hoang Đường gật đầu nói: "Hi hi ha ha... Để lĩnh ngộ kỹ năng pháp tắc, hầu hết mọi người đều cần phải mượn sức mạnh của bản nguyên pháp tắc, thật ra việc rút ra từ bí cảnh là phương pháp đơn giản nhất."

Nghe mấy con thú cưng thảo luận, Bạch Khải vuốt cằm, nghiêm túc nhìn các con thú cưng, nói: "Từ hôm nay trở đi, nếu ai không lĩnh ngộ được kỹ năng pháp tắc thì hãy quay về học tập bí cảnh của mình, cố gắng sớm hợp nhất bản nguyên, để sau này việc thăng cấp truyền kỳ khỏi khó khăn quá."

Nói xong, Bạch Khải tạm dừng, nhìn về phía Jetta, con gia hỏa duy nhất chưa tiến hóa thành Đế Hoàng, nói: "Còn ngươi, Jetta, ngươi không cần lo lắng, hãy tiến hóa thành Đế Hoàng trước đã."

Sột soạt sột soạt ~ (Chắc chắn rồi~) Nghe Bạch Khải không thúc giục mình, Jetta lập tức quên hẳn chuyện này, không nghĩ nhiều nữa.

Trong khi đó, Bạch Khải lại một lần nữa tập trung lại tinh thần, bắt đầu kiểm tra kỹ năng mới của Trùng Thảo.

Ghi chú: Khi Thương Huyền Mộng Long chìm vào giấc ngủ, sẽ kéo các sinh vật trong phạm vi tầm mắt vào giấc mộng đẹp, thân thể sẽ bị Đại Nhật đốt cháy, nếu không thể rời đi kịp thời, chúng sẽ vĩnh viễn bị giam cầm trong mộng cảnh. ...

“Khá lắm, cường chế nhập mộng còn đồng thời hủy diệt, kỹ năng này thực sự có phần bá đạo!” Bạch Khải không nhìn được mà khen ngợi, kỹ năng này không chỉ có khả năng không chế mà còn có hiệu ứng AOE, có thể coi là một BUG.

Sau khi xem xong Thương Nhật chi mâu, Bạch Khải càng tò mò về Huyền Nguyệt chi mâu, lúc này nhìn về phía bên kia.

Ghi chú: Khi Thương Huyền Mộng Long thức tỉnh, sẽ kéo các sinh vật trong phạm vi tầm mắt vào ác mộng, nhưng ý thức vẫn tỉnh táo dưới ánh sáng của Nguyệt Hoa, cho đến khi ý thức rơi vào vĩnh cửu bình tĩnh.

“Đây là cái gì? Đầu tiên là sợ hãi, sau đó là cường chế bình tĩnh? Có phải đang muốn biến người thành thực vật không? Chờ đã, thực vật hồn sao?” Bạch Khải vuốt cằm, trong phút chốc cũng không thể nghĩ rõ ràng hiệu ứng bên trong.

“Epsilon, thử kiểm tra Huyền Nguyệt chi mâu của người xem.”

“Tốt, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo khẽ vuốt cằm, nguyên bản nhắm mắt bỗng nhiên mở ra, hai ánh sáng mặt trời treo hai bên Trùng Thảo xoay tròn, Thương Nhật ở dưới, Huyền Nguyệt ở trên.

Sau đó, từ trong Huyền Nguyệt chi mâu phát ra một đạo quang mang hắc sắc, bao phủ toàn bộ các oan hồn xung quanh, tiếng thét thê lương lại vang vọng trong bí cảnh.

Nhưng rất nhanh, khi những oan hồn bị ánh trắng chiếu rọi, tiếng thét chói tai đồng loạt biến mất, những oan hồn trước đó giãy dụa thực sự không còn chút ý thức, lặng lẽ hướng về phía Trùng Thảo lướt tới.

Khi những oan hồn này đến trước mặt Trùng Thảo, chúng đã biến thành những hồn thể thuần khiết, không có oán niệm, cứ ngo ngắc treo lơ lửng ở đó, không cảm thấy chút tình cảm nào.

“Ôi, thật sự là thực vật hồn!” Bạch Khải không khỏi kêu lên, sợ hãi và trạng thái tuyệt đối tỉnh táo, hai loại trạng thái này cùng nhau gây kích thích lên năng lực của con người, chắc chắn người bình thường không thể chịu nổi.

“Nhưng Epsilon, như vậy có phải sẽ không thể cung cấp cho ai được thanh tịnh không? Còn Thương Nhật chỉ mâu trông như có vẻ công kích mạnh mẽ.”

Bạch Khải hỏi.

“Yên tâm đi, thủ lĩnh, ta có thể điều tiết lực lượng trong đó.”

Trùng Thảo cười một cái, ánh sáng hắc sắc trong Huyền Nguyệt chi mâu mở ra một chút, ánh trắng tinh khiết chiếu xuống, Bạch Khải cảm thấy linh hồn mình nhẹ nhõm, cảm giác chán nản do bị cái chết truy sát lập tức tan biến.

“Không sai, không sai, không hổ là kỹ năng Bất Hủ.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, rồi nhìn vào kỹ năng thứ ba.

“Vậy cái hư thực pháp tắc là cái gì? Có phải là khả năng kết hợp Thực Mộng giả và con người để tạo ra mộng cảnh không?” “Không phải hoàn toàn như vậy, hai kỹ năng đó có thể xem như bị Thương Nhật và Huyền Nguyệt chi mâu hấp thu, hư thực pháp tắc là một kỹ năng mới phát sinh dựa trên hai kỹ năng đó.”

Trùng Thảo lắc đầu, tâm niệm vừa động, Thương Nhật chi mâu và Huyền Nguyệt chi mâu đồng thời xuất hiện, nhật nguyệt đồng thời tỏa sáng phía dưới, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy xung quanh trở nên mờ mịt.

“Loại cảm giác này? Chúng ta bị nhập mộng rồi? Không đúng, cảm giác xung quanh không phải là mộng cảnh.”

Shuke nhanh chóng phân tích tình trạng xung quanh, nhưng không thể phán đoán chính xác vị trí của mình, ngay cả Alpha cũng không ngần ngại, lập tức rút kiếm chém một nhát xuống đất, tạo ra một vết rách lớn.

Nhưng rất nhanh, vết rách đó phục hồi nhanh chóng, như thể vết thương vừa rồi chỉ là ảo giác.

Ngay lập tức, vô số hình ảnh của Bạch Khải xuất hiện xung quanh, rồi nhanh chóng biến thành những hình thái khác nhau,

như thật như ảo, căn bản không thể nhìn rõ ràng.

“Ra là vậy, hư thực pháp tắc, có thể chuyển hóa giữa mộng cảnh và hiện thực sao?” Bạch Khải cuối cùng nhìn ra được mảnh khoe, nhìn những hình ảnh giống hệt mình ở trước mặt, hỏi Trùng Thảo: “Epsilon, những huyền ảnh này có sức chiến đấu không?” “Chỉ cần ta muốn, bất kể là trong mộng hay là hiện thực, bọn chúng chính là thực thể.”

Trùng Thảo không trực tiếp trả lời Bạch Khải, nhưng ý tứ bên trong không cần phải nói cũng rõ.

Ghi chú: Sở hữu hư thực pháp tắc sau này, có thể chuyển hóa giữa mộng cảnh và hiện thực, làm cho không ai có thể nắm bắt được. ...

“Thương Nhật chi mâu, Huyền Nguyệt chi mâu, lại phối hợp với hư thực pháp tắc, đối thủ của Epsilon chắc chắn sẽ đau đầu lắm.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, không trách được Trùng Thảo có thể trực tiếp từ cao đẳng quân vương tiến hóa thành cao đẳng Đế Hoàng, sức mạnh tăng cường như vậy, nếu không phải là Đế Hoàng, Bạch Khải có chút không tin.

Nhưng như vậy thì tốt, Trùng Thảo đã lĩnh ngộ hư thực pháp tắc, Bạch Khải cảm thấy tinh thần và thân thể mình nhận được phản hồi rất lớn.

Thậm chí, Bạch Khải cảm giác như có thể nhìn ra một số điều bình thường mà mình không chú ý tới.

Ví dụ như năng lượng lưu động của những oan hồn này...

“Ôi, không lẽ đây chính là lĩnh ngộ thiên phú của Pháp Đế? Lĩnh hội pháp tắc còn có hiệu quả này sao?” Bạch Khải vượt vút mắt mình, mặc dù không hoàn toàn rõ ràng, nhưng hẳn thực sự thấy được một số con đường đặc trưng trên những oan hồn.

“Các tiểu gia hỏa, hãy cố gắng lĩnh ngộ pháp tắc, bản Ngự Thú sư dự định sẽ đại sát tứ phương!” Nghĩ đến mình còn năm con thú cưng chưa lĩnh ngộ pháp tắc kỹ, trong lòng Bạch Khải chột dưng lên niềm mong đợi, đang định nói một vài câu ẩn tượng thì bất ngờ nhận thấy bên cạnh có sự hiện diện của Pháp Đế, chỉ có thể kiềm chế sự hưng phấn đó lại.

“Thật xin lỗi bệ hạ, lần tiến hóa này đã để ngài bị quên mất...

Bệ hạ?” Bạch Khải nhìn về phía Pháp Đế, phát hiện ra Ngài không biết từ lúc nào đã quay lưng lại, trên người còn xuất hiện một dấu hiệu phù văn kỳ lạ, cô lập họ lại.

“Đây là đặc biệt tránh xa sự tiến hóa của Trùng Thảo?” Bạch Khải hiểu ra, không khỏi gãi đầu.

Hắn biết rõ mình sẽ không dừng lại ở nơi này quá lâu, vì vậy Bạch Khải không cảm thấy cần phải né tránh khả năng bị nghi ngờ, chỉ là không ngờ Pháp Đế lại chú ý như vậy.

“Ừm? Bạch Khải, ngươi đã hoàn thành việc tiến hóa sao?” Sau một lúc, Pháp Đế cuối cùng quay đầu, nhìn Trùng Thảo đã thay đổi toàn diện, khuôn mặt hiện lên nụ cười.

“Chúc mừng ngươi, thú cưng của ngươi đã tiến hóa thành công, thấy vẻ ngoài này, có vẻ như truyền kỳ không còn xa nữa.”

Pháp Đế liếc mắt nhìn sự biến hóa lớn lao trên thân Trùng Thảo, sau đó chỉ một dấu hiệu Truyền Tống gần đó, nói: “Vừa lúc, ta sẽ mượn lực từ sự kiện tiến hóa của thú cưng ngươi, đi tới phá giải truyền tống trận, chúng ta sẽ tiến vào một tầng tiếp theo.”

“Cưỡng ép giải tỏa bí cảnh truyền tống trận sao? Điều này ta cũng muốn học!”

Chương 909:

Đại chiến thủ hộ giả Trong Hoàng Hôn đại lãng tằm.

Tầng thứ bảy.

Cái thế giới nguyên bản đen tối này, dưới ánh sáng từ Trùng Thảo Thương Huyền, bỗng trở nên sáng tỏ hơn nhiều.

Những sinh vật ẩn náu trong bóng tối, khi phải đối mặt với Đại Nhật và Nguyệt Hoa, rõ ràng rất kiêng dè, chúng trốn ở một bên và không dám lộ đầu ra.

“Nơi này quả thực liên kết với Âm Ảnh giới, cũng không khó hiểu khi có thể sản sinh ra vong linh vô tận.”

Pháp Đế cảm nhận không khí tràn đầy khí lực Âm Ảnh, rồi đưa ra nhận định.

“Đúng vậy, thật không thể tưởng tượng nổi.

Việc kết nối bí cảnh với Âm Ảnh giới này rất tàn nhẫn.

Thật đáng tiếc, những người này không phải đồng minh của chúng ta.”

Bạch Khải cũng lộ vẻ tiếc nuối, sau khi Long Vu Yêu bàn bạc với Alpha, hẳn và Long Vu Yêu đã rõ ràng lập trường, xác định không thể trở thành đồng minh.

Tuy nhiên, nếu nhìn từ bức tranh lớn diễn ra, nếu Long Vu Yêu là người trong nhà, chắc chắn sẽ tạo ra sự hỗ trợ to lớn.

“Quả là điều đáng tiếc, vì vậy chúng ta chỉ có thể diệt trừ mối nguy này sớm thôi.”

Ánh mắt Pháp Đế lóe lên một tia lạnh lẽo, nhẹ nhàng vung tay, một con thú phong cách lôi đình lạ thường lập tức xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Cửu Thiên Lôi Sư, phá hủy nơi này!” Rống! ! ! Cửu Thiên Lôi Sư nhận lệnh, ngay lập tức phát ra tiếng gầm thét chói tai.

Theo thời gian trôi qua, lôi đình đổ xuống, diệt sạch những tồn tại ẩn nấp bên trong, thậm chí cả những sinh vật ám duệ trốn sâu bên dưới sườn núi.

Lôi đình có đặc tính khắc chế bóng tối, không hề thua kém Thánh Quang.

Nhưng chính vì loại công kích này mà đã thu hút các thủ hộ giả ra ngoài. Đương nhiên, đó là đã xảy ra trước đó là đợt vong linh thiên tai do Tử Linh Phi Long và Băng Võ Sĩ khởi động.

“Tầng thứ sáu đã thất thủ, quả thật là một sai lầm to lớn.”

Khi thấy Bạch Khải và những người khác xuất hiện, trong mắt Băng Võ Sĩ thoáng qua một tia xấu hổ, trái lại, vị quân gia Tử Linh Phi Long lại tỏ ra hết sức bình tĩnh, nói: “Vậy cứ để họ lại đây đi.”

“Đúng vậy, cứ như thế.”

Vừa dứt lời, hai bóng người xinh đẹp lần lượt bước ra từ phía sau lưng Tử Linh Phi Long, một người cầm pháp trượng, người còn lại cầm roi da, rõ ràng là một đôi song sinh.

“Nơi này là khu vực do chúng ta bảo vệ, ta không muốn bị đại nhân trách mắng.”

Một trong hai thiếu niên cầm roi da chỉ tay về phía Bạch Khải và Pháp Đế, lớn tiếng nói: “Các người đã dám bước vào tầng thứ bảy, vậy thì nên ngoan ngoãn ở lại để trở thành thú cưng của ta đi!” “Sùng vật? Tiểu gia hỏa này dám nói như vậy.”

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải cười lớn, nhìn quanh một vòng, đã có chút hiểu biết về thực lực bốn người này.

Bốn người này đều là vong linh truyền kỳ, mạnh nhất vẫn là Tử Linh Phi Long, trong khi ba người còn lại thực lực xem ra không sai biệt lắm.

“A ha...”

Cuối cùng cũng có thể xuất hiện một nhóm người rồi, thật đúng lúc, ta cũng đã lâu không có hoạt động gân cốt.”

Thiếu niên nói như thể mở ra một cảm xúc nào đó trong Pháp Đế, gương mặt dịu dàng bỗng nhiên trở nên cuồng dã.

Người đang nói là một Đế Hoàng, Bạch Khải càng thấy rằng Pháp Đế lúc này giống như một chiến sĩ sắp xông vào chiến trận.

Nhưng chưa kịp để Pháp Đế ra tay, một vệt ánh dao bay nhanh từ phía sau hai người đến, rơi ngay trước mặt Pháp Đế, khiến bốn vong linh truyền kỳ trước đó đã kích động bỗng dừng lại, cảnh giác nhìn những khách không mời mà đến.

“Diêm Ma? Sao ngươi lại tới đây?” Thấy sự xuất hiện của Diêm Ma truyền kỳ, Pháp Đế lại khôi phục lại dáng vẻ ban đầu, để ngỏ ý không định ghi lại khoảnh khắc bùng nổ của Pháp Đế, Bạch Khải không khỏi cảm thấy thất vọng. Đó chính là một tài nguyên quý giá, nếu mang về thì chất lượng chắc chắn sẽ nghiền ép tất cả mọi người, không ngờ lại bị Diêm Ma truyền kỳ làm hỏng.

“Bệ hạ, ngài sao có thể một mình đến Hoàng Hôn đại lăng tẩm? Nếu có chuyện gì không hay xảy ra, Vạn Pháp đế quốc sẽ không thể chịu đựng nổi.”

Diêm Ma lo lắng nhìn Pháp Đế từ trên xuống dưới, xác nhận không có thương tích trên người, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Mới vừa rồi chính là các ngươi muốn tổn thương bệ hạ đúng không? Vậy thì đừng trách ta.”

Diêm Ma truyền kỳ quay đầu nhìn bốn vong linh, một áp lực mạnh mẽ từ hắc tản ra, khiến hắc như hóa thân thành một thanh đao phá vỡ thế gian.

“Quả là như vậy, trước đó, khi vong linh thiên tai khởi động, Diêm Ma truyền kỳ chắc chắn đã chờ Pháp Đế đến để thể hiện sức mạnh.”

Thấy vậy, Bạch Khải không khỏi cười khô, với thực lực hiện tại của Diêm Ma truyền kỳ, hoàn toàn đủ sức ngăn cản trước các vong linh thiên tai, nhưng lúc đó lại phải vật lộn lâu với Băng Võ Sĩ, rõ ràng là đã chuẩn bị trước. Đã sớm biết không nên kích động, để bị người ta nhận ra sự hiện diện của mình.

“Ngươi quả thực rất mạnh, nhưng tại nơi này, ngươi không phải đối thủ của ta.”

Ánh mắt của Tử Linh Phi Long lạnh lẽo, khi ba người bọn hắc cùng rút lui, lại bị Diêm Ma truyền kỳ đối đầu ba đánh một, giết chết Vong Linh pháp sư. Đối với hắc, đây chính là một sự sỉ nhục lớn lao, nhất định phải rửa sạch.

Nghe Tử Linh Phi Long nói vậy, Diêm Ma truyền kỳ không phản bác, bởi vì trong khu rừng Âm Ảnh này, vong linh sinh vật chắc chắn sẽ được gia tăng rất nhiều, hắn muốn tùy ý giết chết kẻ thù cũng có chút khó khăn.

Nhưng điều này không ảnh hưởng đến tinh thần chiến đấu của Diêm Ma, trái lại càng khiến hắn thêm quyết tâm.

Khiêu chiến, nhất định sẽ có chút thử thách.

“Ken kết ken kết.”

(Người cũng giống vậy.) Ngay khi Diêm Ma truyền kỳ dự định ra tay, Alpha đột nhiên đứng dậy, mẩu đen hòa quyện hoàn hảo với xung quanh, như thể hắn mới là chủ nhân nơi này.

“Hắc ám pháp tắc...”

Tử Linh Phi Long lâm vào trầm mặc, bỗng nhiên lao về phía hai người, Băng Võ Sĩ cũng lập tức đuổi theo, gia nhập cuộc chiến.

Còn hai thiếu niên song sinh vong linh thì cùng lúc vung vũ khí trong tay.

Người cầm pháp trượng, trong nháy mắt đã sử dụng hàng chục kỹ năng, các loại kỹ năng Âm Ảnh tựa như không cần chi phí, phóng tới Alpha và Diêm Ma truyền kỳ, nhằm ngăn cản họ lại.

Trong khi người cầm roi da triệu hồi vô số ám duệ, cùng Tử Linh Phi Long xông lên, gào thét công kích.

“Triệu Hoán sư và pháp sư, quả thực các thủ hộ giả trong tầng này rất mạnh.”

Pháp Đế chứng kiến cảnh này lập tức vận dụng Vạn Pháp sách, cũng phóng thích ra hàng chục công năng, chính xác chặn lại mọi kỹ năng của thiếu niên cầm pháp trượng, đồng thời ra hiệu cho Cửu Thiên Lô Sư quét sạch đám ám duệ.

Tuy nhiên, Alpha đã hành động nhanh hơn Pháp Đế, khi thấy ám duệ xuất hiện, Alpha lập tức triệu hồi Thất Kiếm Long kỵ, ngăn chặn những ám duệ đó.

Cùng với sự gia tăng sức mạnh của Alpha, thực lực của Thất Kiếm Long kỵ cũng dần được củng cố.

Ngoài Quang Kiếm Long kỵ ra, sáu kiếm còn lại rõ ràng đang trên đà thăng cấp.

Nói đơn giản, một thời gian ngắn nữa, Alpha sẽ có đến bảy con Đế Hoàng cấp vong linh tùy tùng.

“Quả nhiên, quân đoàn lưu mới là vương đạo... Ừ, tốt nhất là không nên dùng bản thân để nuôi loại chủng tộc này.”

Bạch Khải mỉm cười, nhìn thấy Thất Kiếm Long kỵ hiện đang tiêu diệt ám duệ, lòng hân hoan càng thêm hài lòng.

“Quang hệ vong linh? Bạch Khải, thú cưng trong tay ngươi sao lại kỳ quái như vậy? Đây có phải là hai đội không?” Pháp Đế lần đầu tiên chú ý đến sự tồn tại của Quang Giáp kiếm kỵ, vẻ mặt càng thêm kỳ quái.

Rốt cuộc là thể lực ẩn giấu dạng gì mới có thể nuôi dưỡng được những đệ tử kỳ lạ như vậy, lẽ nào thú cưng này thực sự quá mức đảo lộn.

“Không phải hai đội, họ đều là tùy tùng của Alpha thôi.”

Bạch Khải giải thích một câu, giờ Pháp Đế mới hiểu, nghĩ một lúc lại bổ sung: “Bạch Khải, mặc dù ngươi còn rất trẻ, tương lai còn dài, nhưng ta khuyên ngươi không nên quá sớm bồi dưỡng hai đội, nếu không sẽ dễ mất tập trung.”

“Ít nhất trong một đội toàn bộ là truyền kỳ trước đó, tuyệt đối không được.”

“Hừm, bệ hạ yên tâm, ta chưa từng có ý định bồi dưỡng hai đội, thật sự là không nuôi nổi.”

Bạch Khải lắc đầu, bất chợt nhận ra điều gì, không nhịn được hỏi: “Bệ hạ, một đội của ngài đều là truyền kỳ sao?” Pháp Đế nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên, nếu không thì sao ta lại đi bồi dưỡng hai đội?” Bạch Khải: “...”

.

Quả thật, Hoàng đế của đế quốc chính là tùy hứng, không trách mà rảnh rỗi lại đi nuôi hai đội như vậy.

“Nếu có thể, ta cũng không muốn phân tâm, rất tiếc, truyền kỳ chỉ có thể, muốn tăng cường thực lực cũng chỉ có cách này.”

Pháp Đế thờ dài, nhìn về phía Alpha đang giao chiến với vong linh truyền kỳ, nói: “Chỉ có khả năng gia tăng sức mạnh của những sinh vật truyền kỳ nhân loại, chúng ta mới có thể chống lại cuộc tấn công của bộ lạc.”

“Dù sao, số lượng nhân loại và bộ lạc, dù là truyền kỳ hay thú dữ thông thường, đều chênh lệch rất lớn.”

Vì vậy cần phát triển các loại vũ khí sát thương quy mô lớn này.

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm tỏ vẻ đồng ý, sau đó quay lại quan sát diễn biến trận chiến.

Do có sự quấy rối của Vạn Pháp sách và Thất Kiếm Long kỵ, hai thiếu niên song sinh không thể hỗ trợ Tử Linh Phi Long và Băng Võ Sĩ.

Chiến đấu lại một lần nữa trở lại tình hình bên ngoài thành Vô Hiểm.

Diêm Ma truyền kỳ vẫn còn đang chiến đấu với Băng Võ Sĩ, nhưng lần này, các đòn tấn công của Diêm Ma truyền kỳ không có chút nào dây dưa, mỗi đòn đều mạnh mẽ và rõ ràng.

Ngược lại, Băng Võ Sĩ dường như vẫn chưa hồi phục hoàn toàn từ vết thương trước đó, dù cho sáu thanh vũ khí phối hợp rất ăn ý, nhưng các vết thương trên người vẫn đang gia tăng liên tục.

“Diêm Ma truyền kỳ đao, có phải có thể công kích luôn cả linh hồn không?” Bạch Khải quan sát một lát, tự mình đưa ra giả thuyết.

“Đúng vậy, sủng thú của Diêm Ma chính là từ một bí cảnh tìm ra Trảm Phách đao, có thể đồng thời tấn công linh hồn địch nhân và hấp thu linh hồn lực để hồi phục cho bản thân, vì vậy mới gọi là Diêm Ma.”

Pháp Đế nhẹ gật đầu, nhìn về hướng của Alpha, nói: “Tuy nhiên, thanh kiếm trong tay Alpha dường như còn đặc biệt hơn?” Nghe vậy, Bạch Khải im lặng hồi lâu mới mở miệng: “Đúng rồi, Alpha đã từng hấp thụ Tử Vong chi lực, sau khi thăng cấp truyền kỳ mới tiến hóa ra sức mạnh này.”

“Tử Vong chi lực có thể để người hấp thụ sao?” Long mày của Pháp Đế nhướng lên, rõ ràng rất hứng thú với chuyện này.

“Bệ hạ, nếu ngài dự định thử nghiệm, ta không thật sự khuyên ngài.”

Thấy Pháp Đế có ý tưởng hấp thụ Tử Vong chi lực, Bạch Khải nhíu mày nói: “Tử Vong chi lực và Âm Ảnh chi lực là hai điều khác biệt, nó là một thể lực thực sự tiêu diệt toàn bộ sinh linh, nếu có thể, ta hy vọng nó sẽ không bao giờ xuất hiện.”

“Ta hiểu.”

Thấy Bạch Khải nghiêm túc như vậy, Pháp Đế cũng thu hồi ý tưởng của mình.

Sau khoảng thời gian chung sống, hẳn biết Bạch Khải không phải người hẹp hòi như vậy.

Nhưng với sức mạnh mạnh mẽ như vậy, nếu hẳn thực sự gặp phải thì phải làm thế nào? Dựa vào Thánh Quang? Hay là một loại sức mạnh khác...?

Chương 910:

Kẻ đâm lưng từ “Quân đội phản bội” Khi Pháp Đế đang suy tư sâu sắc, chiến trường đã bước vào giai đoạn cuối cùng.

Thực lực chân chính của Diêm Ma truyền kỳ đã được thể hiện, dễ dàng chặt đứt năm cái cánh tay của Băng Võ Sĩ. Đáng thương cho Băng Võ Sĩ, giờ đây chỉ còn sót lại một cánh tay để miễn cưỡng chống cự.

Diêm Ma truyền kỳ rõ ràng không có ý định dừng lại, các đòn tấn công không những không yếu đi mà còn ngày càng tăng cường.

Răng rắc! Cùng với một tiếng vang giòn, cây băng xiên cuối cùng trong tay Băng Võ Sĩ đã bị Diêm Ma chặt đứt, khiến hắn hoàn toàn mất khả năng phản kháng.

“Nhân loại, ngươi thật sự rất mạnh, ta không phải là đối thủ của ngươi.”

Đôi mắt với cái chết, Băng Võ Sĩ tỏ ra vô cùng bình tĩnh, nhìn vào lưỡi dao sắc bén ngay trước mắt, trong mắt hắn vẫn lóe lên ý chí chiến đấu mãnh liệt.

“Nhưng vì chủ nhân, ta sẽ không lựa chọn đầu hàng!” Nói xong, trước mặt Băng Võ Sĩ bỗng xuất hiện một cái vòng xoáy, hắn lập tức cắn răng, lôi ra một thanh võ sĩ đao và phóng về phía Diêm Ma truyền kỳ.

“Ngươi là một đối thủ đáng kính, ta sẽ cho ngươi một cái chết danh dự.”

Đôi mắt với đợt tấn công cuối cùng của Băng Võ Sĩ, Diêm Ma truyền kỳ không hề chủ quan, hai tay giữ vững vị trí trước ngực, thi triển một chiêu mạnh mẽ.

Chỉ thấy một đạo đao quang màu u lam phát ra từ lưỡi đao, trực tiếp xuyên qua thân thể Băng Võ Sĩ, không dừng lại mà tiếp tục lao về phía hai cái vong linh song sinh.

Nếu không có Tử Linh Phi Long kịp thời nhắc nhở, có lẽ vong linh song sinh cũng sẽ bị thương.

Ken két ken két.

“(Trong chiến đấu, phân tâm là tối kỵ; người đã thua.)” Nhìn thấy Tử Linh Phi Long lộ ra sơ hở vì phải cứu viện, Alpha không chút do dự ra tay, Tịch Diệt chỉ kiếm chém xuống, trực tiếp làm gãy cánh của Tử Linh Phi Long cùng một cánh tay của hắn.

Bị thương nặng, Tử Linh Phi Long ngã quỵ xuống đất, trong khi đó, vong linh song sinh cũng vì chiến cuộc đột nhiên rối loạn mà bị bắt giữ.

Chỉ trong chớp mắt, bốn đầu vong linh truyền kỳ, một chết, một bị thương, hai bị bắt.

“Đến lúc này, chủ nhân của các người còn không có ý định xuất hiện sao?” Pháp Đế lướt mắt nhìn Băng Võ Sĩ đã chết, trong mắt lóe lên một đạo hào quang vô hình, rồi tiến lại gần Tử Linh Phi Long và hỏi.

“Chúng ta là nô lệ của chủ nhân, hy sinh vì chủ nhân là vinh dự của chúng ta, mà cái chết đối với chúng ta chỉ là trở về nhà mà thôi.”

Tử Linh Phi Long lúc này đã khôi phục hình dáng con người, trong mắt tràn đầy kiên quyết, dường như không hề sợ hãi trước hoàn cảnh hiện tại.

“Nói rất hay, cái chết mới là nơi mà các người cần đến, vậy để ta tiễn các người một đoạn đường.”

Vào lúc này, một đạo bạch quang chói mắt đột nhiên từ nhóm Bạch Khải xuất hiện, theo sau là âm thanh quen thuộc của Samuel.

Bạch Khải quay lại, thấy Samuel từ một đầu Thiên sứ bảo hộ từ trên trời hạ xuống, trên người hắn tỏa ra ánh sáng thuần khiết cùng với đoàn Thánh Quang kỵ sĩ.

“Samuel, các người sao lại đến đây?” Nhìn thấy sự xuất hiện của Giáo Đình, sắc mặt Pháp Đế lập tức trở nên khó coi.

Hắn trước đó đã giấu diếm những người khác và Bạch Khải hai người đến đây ở Hoàng Hôn đại lãng tâm, một phần là để hành động dễ dàng, phần khác là không muốn bị bọn gia hỏa này theo dõi.

Thế nhưng không ngờ, rốt cuộc vẫn bị phát hiện.

Nghĩ tới đây, Pháp Đế không khỏi liếc mắt nhìn Diêm Ma, Diêm Ma cũng cảm nhận được điều gì đó, không tự chủ rụt cổ lại.

Không cần phải nói, Giáo Đình chắc chắn đã truy theo Diêm Ma đến đến nơi này.

Nghe PHáp Đế chất vấn, Samuel không chút sợ hãi, nụ cười trên mặt càng trở nên rạng rỡ.

“Đương nhiên là tới thế giới để thanh tẩy dị đoan.”

Samuel quét mắt xung quanh, khi nhìn thấy bốn đầu vong linh truyền kỳ, trong mắt hắn cuối cùng hiện lên một vẻ chán ghét.

“Thưa bệ hạ, ngài đã chiến đấu lâu rồi, chắc hẳn cũng mệt mỏi, giờ có thể giao việc cho ta.”

Nói xong, Samuel đột nhiên giang rộng hai cánh tay, bắt đầu tụng kệ thánh ngôn, các kỵ sĩ phía sau cũng theo đó lớn tiếng niệm tụng.

Cùng lúc đó, Thiên sứ phía trên đầu Samuel mở mắt, một sức mạnh Thánh Quang to lớn ngay lập tức lan tỏa, chiếu sáng toàn bộ rừng Âm Ảnh.

Xuy xuy...

Khi bị Thánh Quang chiếu rọi, Tử Linh Phi Long và vong linh song sinh lập tức phát ra âm thanh xuy xuy như đang bị thiêu đốt, và thân thể cũng bắt đầu dần tan rã.

Thánh Quang và Âm Ảnh, vốn tương sinh tương khắc.

Nhưng rõ ràng, sức mạnh của Thiên sứ này vượt trội hơn bọn họ.

“Bệ hạ xin hãy chờ chút, lực lượng của Thiên sứ cần một chút thời gian để giúp ba vị khôi phục thể lực, những dị đoan sẽ được giao cho Giáo Đình xử lý.”

Samuel cười rạng rỡ, lực lượng Thiên sứ bao quanh bành trướng, hòa cùng sức mạnh của đoàn Thánh Quang kỵ sĩ, bay thẳng về phía trước.

“Dùng chung sức tấn công ư? Giáo Đình quả nhiên có chút chiêu trò.”

Nhìn thấy màn biểu diễn của đoàn Thánh Quang kỵ sĩ, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhưng chưa kịp hiểu rõ cách thức của họ thì Alpha đột nhiên tiến tới trước mặt Bạch Khải, tung một đòn chém ra không trung.

Thánh Quang vỡ vụn, một bóng dáng màu trắng xuất hiện, rõ ràng cũng là một Thiên sứ.

Chỉ có điều không giống với Thiên sứ thủ hộ cầm quyền trượng, đầu Thiên sứ này trong tay cầm một thanh cự kiếm.

“Thiên sứ thủ vệ, Thiên sứ chiến đấu, sao Giáo Đình lại phái ra hai Thiên sứ? Họ có ý định thực sự giữ ta lại sao?” Pháp Đế tràn đầy mỉa mai nói.

“Bệ hạ đã hiểu lầm.”

Bị vạch trần mục đích của mình, nụ cười của Samuel vẫn không hề giảm, dường như hắn không chút lo lắng khi bị Pháp Đế phát hiện.

“Bệ hạ vì dân chúng của đế quốc, lẻ loi một mình sáng tạo ra Hoàng Hôn đại lãng tâm, lại gặp phải sự phản bội của Hiệp hội Ngự Thú, gặp phải tình huống khôn cùng, Giáo Đình không kịp chi viện, chỉ có thể đến để giúp bệ hạ quét sạch những dị đoan này.”

“Bệ hạ yên tâm, không có dị đoan quái nhiều, đế quốc nhất định sẽ dưới ánh sáng Thánh Quang tiến về huy hoàng!” Samuel càng nói càng hào hứng, dường như đã thấy thời đại của Giáo Đình đang trở lại, nhưng hoàn toàn không chú ý đến nụ cười giễu cợt của Bạch Khải và Pháp Đế.

“Quá trắng trợn như vậy mà cũng dám vu khống, quả đúng là không thể tin được những gì Giáo Đình nghĩ ra.”

Bạch Khải cười ha hả, việc đánh lén Thiên sứ chiến đấu đang ẩn sau Thiên sứ thủ hộ đã là một chuyện, giờ lại tiện thể đưa cả Hiệp hội Ngự Thú vào cuộc.

Những gia hỏa này có ý định dọn dẹp sạch sẽ những tiếng nói khác trong đế quốc, mở rộng sức mạnh thần quyền đến tận cùng.

“Chuyện này trong dự liệu, chỉ là không ngờ bọn họ lại có gan lớn như vậy.”

Pháp Đế nhàn nhật mỉm cười, nhìn vào sức mạnh cường đại của Thiên sứ thủ hộ và Thiên sứ chiến đấu đang tỏa ra, khí thế trên người ông đột nhiên trở nên mạnh mẽ.

“Giáo Đình, có vẻ như những Thiên sứ khác vẫn chưa thể được phát động nhỉ? Thật đáng tiếc, nếu như bảy Đại Thiên sứ tụ hợp, có lẽ có thể giết chết ta.”

Pháp Đế từ từ nâng mình dậy, Vạn Pháp sách cũng bay tới phía sau lưng Pháp Đế, nhanh chóng lật qua các trang sách, tạo thành một pháp trận khổng lồ xung quanh ông.

Cùng lúc đó, từng đầu sinh vật truyền kỳ bị Pháp Đế triệu hoán ra, chính xác rơi vào vị trí đặc biệt của pháp trận, không ngừng chuyển hóa năng lượng về phía trung tâm của Pháp Đế.

“Pháp trận này...”

Giống như của Alpha.”

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải lập tức liên tưởng đến việc Alpha sử dụng pháp trận dung hợp, mặc dù cấu trúc có khác biệt, nhưng chức năng quả thực có chút tương đồng.

“Đây là trạng thái mạnh nhất của bộ hạ, vạn pháp quy nhất, có thể hội tụ toàn bộ sức mạnh của sủng thú vào người bộ hạ.”

Diêm Ma tiến đến bên cạnh Bạch Khải, trong mắt lóe lên ánh sáng, như thể đang triệu bái một cường giả.

“Khi bộ hạ hoàn thành sự dung hợp, Người sẽ trở thành thần trong thế giới này, không ai có thể là đối thủ của Người.

Cách duy nhất để đánh bại bộ hạ...”

“Cách duy nhất là phải giết chết hắn trước khi bộ hạ dung hợp!” Samuel đột ngột cắt ngang lời nói của Diêm Ma, trong mắt lóe lên ánh sáng kỳ quái, nhìn Bạch Khải trong lòng chấn động, bản năng quay sang Diêm Ma.

Chỉ thấy trong đôi mắt Diêm Ma bỗng nhiên phát ra ánh sáng chói mắt, như thể trực tiếp từ mặt đất bốc lên, huy động Trảm Phách đao đâm về phía sau lưng Pháp Đế.

Nhìn thấy lực lượng ấy, hiển nhiên là ra tay toàn lực! “Thánh ngôn thuật, Giáo Đình vẫn thích chơi trò mê hoặc nhân tâm này!” Pháp Đế hừ lạnh một tiếng, Vạn Pháp sách lập tức

phóng ra vài chục đạo phòng ngự phù trận, nhưng đều bị Diêm Ma dễ dàng đánh tan.

Vạn Pháp sách cần duy trì phù trận dung hợp, cơ bản không thể ra tay toàn lực chống lại Diêm Ma.

Khi phát động sự dung hợp, thì không thể cưỡng ép dừng lại.

Thế nhưng chính vì lý do trì hoãn này, Diêm Ma cũng đã hoàn toàn mất đi cơ hội tấn công.

Ngay khi Diêm Ma xuất phát, Alpha lập tức bám theo, ngay khi Diêm Ma sắp đâm vào Pháp Đế, Tịch Diệt chỉ kiếm từ một bên chém ra, trực tiếp đẩy Trảm Phách đao ra.

Ken kết ken kết.

“(Thân là chiến sĩ, sao có thể để người khác ảnh hưởng đến tâm trí của mình.)” Alpha lạnh lùng nhìn về phía Diêm Ma đang lúc này vẫn còn bị Thánh ngôn thuật chi phối, khao khát muốn làm tỉnh lại đối phương.

Nhưng khi thấy đối phương vẫn như cũ đứng yên, trong mắt hắn không khỏi lóe lên vẻ thất vọng.

“Thật có thể ngăn cản Diêm Ma, đầu vong linh này thật mạnh.”

Samuel cảm nhận được sự đặc biệt của Alpha, âm thanh chứa sức mạnh thánh ngôn đã truyền vào tai Alpha, dường như muốn không chế cả hắn.

Hắn đương nhiên không có sức mạnh mạnh mẽ như vậy, sức mạnh thánh ngôn này trong cơ thể hắn đã được Giáo Hoàng cùng mười hai hồng y giáo chủ cầu nguyện nhiều tháng trời mới phong ấn được. Đối mặt với loại lực lượng này, trừ Pháp Đế ra, những sinh vật khác căn bản không thể chống cự.

Thế nhưng, một điều ngoài mong đợi đã xảy ra.

Khi Alpha phát hiện thánh ngôn đang ăn mòn bản thân, hắn không những không dao động, mà khí thế trên người còn trở nên sắc bén hơn, thậm chí hắn còn quay sang đối mặt với Samuel. Đối diện với ánh mắt của Alpha, Samuel bỗng cảm thấy hai mắt nhức nhối, như thể bị hai thanh kiếm đâm vào, không tự chủ nhắm mắt lại, trong khoảnh khắc đó, Diêm Ma cũng trở nên tỉnh táo hơn.

Nhưng Samuel nhanh chóng phản ứng lại, triệu hồi các Thiên sứ thủ hộ đứng chắn trước mặt, để ngăn chặn cuộc tấn công tinh thần từ Alpha, sắc mặt tràn đầy vẻ không thể nào tin nổi nhìn Alpha.

“Ngươi rút cuộc là cái gì dị đoan, vì sao có thể ngăn cản ta, chủ ý chí!” Samuel có chút điên cuồng, gia tăng sức mạnh thánh ngôn, nhưng Alpha vẫn như cũ đứng yên bất động, khí thế của hắn ngày càng tăng cao.

Ken kett ken kett! “(Ngoại trừ lão đại, không ai có thể ảnh hưởng đến ý chí của ta, ngay cả thần cũng không!)” Âm thanh của Alpha vang lên trong linh hồn những người có mặt, bất kể là đang tăng tốc dung hợp với Pháp Đế hay những vong linh đang nằm trên đất, thậm chí ngay cả ý chí đã dung hợp cùng Thánh Quang kỳ sĩ đoàn cũng không khỏi run lên vì điều này.

Làm sao mà có thể? Ý chí mạnh mẽ đến vậy, thật không thể tin đây là năng lực của một sinh vật truyền kỳ?!

Chương 911:

Một lần nữa nuốt Thiên sứ! Ý chí khủng khiếp của Alpha khiến Samuel không khỏi rung động, bản năng muốn sử dụng toàn bộ thánh ngôn, nhưng nghĩ đến lệnh của Giáo Hoàng trước khi rời đi, hắn quyết định kiên nhẫn chờ đợi.

Cuối cùng, thánh ngôn này lại phát huy tác dụng khác.

Samuel thu hồi Thánh Quang, vung tay lên, bảo vệ Thiên sứ cùng Chiến Đấu thiên sứ lập tức xông ra, cùng nhau tấn công về phía Pháp Đế.

Trong khi đó, Diêm Ma vẫn không thể thoát khỏi sự khống chế của thánh ngôn, lại tiếp tục phát động tấn công về phía Alpha.

Thế nhưng, Alpha hiện tại ở trạng thái không thể tưởng tượng nổi, với sự gia tăng của Âm Ảnh pháp tắc và ngạo mạn pháp tắc, sức chiến đấu của Alpha đạt đến một đỉnh cao chưa từng có.

Nhìn thấy ánh sáng từ kiếm, Diêm Ma cầm Trảm Phách đao tức thì bị Tịch Diệt chi kiếm chém thành hai khúc.

Khi không có Trảm Phách đao hỗ trợ, Diêm Ma căn bản không phải là đối thủ của Alpha, chỉ một cú đá nhẹ đã bị đẩy ra bên cạnh Bạch Khải.

Thấy Diêm Ma bị đánh ngã, Shuke và Trùng Thảo đã chuẩn bị xong liền đồng thời phóng thích kỹ năng, Tam Sinh Hồn Kiếp và Huyền Nguyệt chi mâu đồng thời rơi vào trên đầu Diêm Ma, cứng rắn áp chế thánh ngôn xuống.

A ô a ô! (ta đã tìm thấy thứ đó rồi!) Beita quét mắt qua Diêm Ma, lập tức phát hiện ra vị trí cốt lõi của thánh ngôn, hai sủng vật đồng thời phát lực, Nguyệt Hoa kéo theo tinh thần lực, từng chút kéo một sợi ánh sáng màu trắng ra ngoài.

“Đây là...”

Thần tính?” Bạch Khải nhìn thoáng qua đã nhận ra thánh ngôn chân chính, đó chính là Thần tính mà hậu thế trong Borg gia tộc đã thấy.

“Thì ra là thế, họ đã chôn Thần tính trong cơ thể Diêm Ma, sau đó lợi dụng thánh ngôn để khống chế hắn.

Borg gia tộc thật sự là có chiêu số lợi hại!” Trong mắt Bạch Khải lóe lên một tia lạnh lùng, hắn lấy ra một chiếc hộp chế tạo đặc biệt để thu thập Thần tính này, rồi lại nhìn về phía Diêm Ma.

Khi không còn bị ảnh hưởng của Thần tính, Diêm Ma khôi phục lý trí, nhưng rất hiển nhiên, hắn cũng không quên những gì đã xảy ra trước đó.

“Tại sao ta lại tấn công bệ hạ chứ?” Diêm Ma trên mặt hiện lên vẻ tự trách, hắn định nắm chặt Trảm Phách đao để tấn công Samuel, lúc này mới phát hiện Trảm Phách đao đã bị bẻ gãy, căn bản không thể hợp nhất.

“Xin lỗi, vừa rồi Alpha đã ra tay quyết liệt để ngăn cản người.”

Bạch Khải đầy vẻ áy náy, Diêm Ma nổi danh nhờ Trảm Phách đao, giờ đây Trảm Phách đao đã hỏng, thực lực của Diêm Ma cũng bị suy yếu.

“Không sao, Trảm Phách đao có thể tự động hồi phục, chỉ một thời gian ngắn sẽ trở lại như cũ.”

Diêm Ma lắc đầu, nhìn cái đầu vẫn đang dung hợp với Pháp Đế, ánh mắt lóe lên tia bất lực.

Sự dung hợp với Pháp Đế tuy cần thời gian, nhưng chắc chắn không lâu như vậy, tất cả chỉ vì hắn đã quấy rối.

Giờ đây hắn trì hoãn sự dung hợp của Pháp Đế, lại mất đi khả năng chiến đấu, lần này xem như hắn đã tự mình hại mình.

“Không cần lo lắng, chiến đấu chưa kết thúc.”

Bạch Khải chỉ tay lên đầu, cười nói.

Diêm Ma thuận theo ngón tay của Bạch Khải nhìn lên, bất ngờ phát hiện Alpha lại một mình đối đầu với hai Thiên sứ, ngăn cản sự bảo vệ của Thiên sứ và Chiến Đấu thiên sứ.

“Bảy Đại Thiên sứ của Giáo Đình đều là những tồn tại mạnh nhất bây giờ, Alpha thật sự có thể chống lại hai người sao?” Diêm Ma lắc đầu, mặt hắn hiện lên nét châm biếm.

Không cần phải nói, Alpha bình thường khi giao chiến với hẳn rõ ràng như nước, mà giờ đây lại đang áp đảo hơn bao giờ hết.

“Alpha hiện giờ đang ở trạng thái mạnh nhất, hai Thiên sứ này rõ ràng đã gặp khó khăn.”

Ám Ảnh rừng rậm đem Ám Ảnh pháp tắc của Alpha phát huy đến cực hạn, còn thánh ngôn đã kích thích lòng kiêu ngạo của hẳn.

Bây giờ, cho dù là về sức mạnh hay ý chí, Alpha đang ở trạng thái mạnh nhất từ trước đến giờ.

Mà ở thời đại này, sức mạnh nhất chính là sinh vật truyền kỳ, căn bản không có Bán Thần tồn tại, hai Đại Thiên sứ sao có thể đối đầu với một đối thủ Bán Thần như Alpha.

“Đối với các ngươi...”

Bạch Khải ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Samuel, nói:

“Những người khác, tiêu diệt đoàn kỵ sĩ Thánh Quang này ngay!” A ô a ô! (để ta lo chuyện này!) Beita dẫn đầu xông ra, bỏ mặc hai ý thức khác, triệu hồi mười hai con giáp thủ hộ giả và máy móc sứ đồ, khởi động tấn công trực diện vào đoàn kỵ sĩ Thánh Quang. Đoàn kỵ sĩ Thánh Quang số lượng không ít, nhưng rõ ràng đã không thể so với máy móc sứ đồ, mà hiện giờ máy móc sứ đồ còn linh động hơn, phối hợp lại không thể sánh với đoàn kỵ sĩ Thánh Quang.

“Đây là phù văn khôi lỗi? Hình như còn có điểm khác biệt.”

Thấy Beita nhanh chóng hoàn thành sự phản công trên binh lực, sắc mặt Samuel khê biến, nhưng vẫn không hốt hoảng, liếc nhìn bên cạnh, mười hai tên Thánh Quang kỵ sĩ vọt ra, ngăn cản mười hai con giáp thủ hộ thú.

Còn lại kỵ sĩ thì giờ thương, tiến hành tấn công vào máy móc sứ đồ.

Thiếu sự trợ giúp từ thủ hộ thú, thông thường máy móc sứ đồ đúng là không phải đối thủ của đoàn kỵ sĩ Thánh Quang, đã bị đâm tới sụp đổ.

Nhưng chưa kịp khiến các kỵ sĩ bình tĩnh lại, những linh kiện ban đầu bị vỡ vụn lại một lần nữa tổ hợp, tham gia vào cuộc chiến.

Thấy cảnh này, Samuel lại hô gọi thêm hơn mười kỵ sĩ từ đội quân của mình, lại bị chín đầu quái vật kỳ lạ chặn lại.

“Tướng đối tướng, binh đối binh, các người muốn tuân thủ quy tắc.”

Trùng Thảo vỗ cánh ngăn cản các thân binh, ánh mắt lóe lên những màu sắc kỳ lạ, hư thực tự nhiên thay đổi.

“Các người hãy cùng nhau đi vào giấc mộng và chiến đấu với ta!” Vừa dứt lời, những thân binh kia và đoàn kỵ sĩ Thánh Quang liền biến mất.

Samuel nhìn mà như phát điên.

“Những sủng thú này đến từ đâu, tại sao lại có thể có năng lực này!” Samuel không thể kiềm chế, tự dẫn đầu đoàn kỵ sĩ tấn công, lại bị Bạch Khải đã đeo mặt nạ huyền bí cùng vài sủng thú khác chặn lại.

“Xin lỗi, người vẫn nên ngoan ngoãn ở lại đây thì tốt hơn.”

Bạch Khải dưới mặt nạ lộ ra một tia sáng lạnh, Bá Vương thương được vung lên, ánh sáng tinh khiết như thủy triều, ép trở về đoàn kỵ sĩ.

Sau đó, chưa kịp để Samuel tổ chức lại, một loạt thiên tai như mưa đá, bão tuyết, gió lốc, núi lửa, thiên thạch... đồng thời đổ vào thân đoàn kỵ sĩ Thánh Quang, đội ngũ vốn đã nhích nhàng bị đánh tan hoàn toàn.

Ngay sau đó, từng bức tường không gian đã chia cắt toàn bộ đoàn kỵ sĩ Thánh Quang, mà trong mỗi ảnh gương, lại có một con rồng đen tấn công họ bất ngờ.

“Bạch Khải, người không bao giờ khiến ta thất vọng.”

Nhìn thấy sự thể hiện xuất sắc của Bạch Khải và đám sủng thú, Pháp Đế lúc này không biết nên đánh giá thế nào, nhất là khi thấy Alpha dễ dàng chống lại hai Đại Thiên sứ.

“Xem ra, ta cũng cần phải nắm bắt thời gian rồi.”

Alpha liếc mắt vào sâu trong Âm Ảnh rừng rậm, hừ lạnh một tiếng, rồi tăng tốc độ dung hợp lên.

Kẻ địch chân chính, sắp đến.

“Ban đầu ta định dùng trên người Pháp Đế, nhưng giờ xem ra, cho người sử dụng sẽ có giá trị lớn hơn!” Samuel nhìn Bạch Khải dễ dàng áp chế một cái đoàn kỵ sĩ Thánh Quang hoàn chinh, cuối cùng không còn lo nghĩ đến lệnh của Giáo Hoàng, lại một lần nữa sử dụng thánh ngôn.

So với trước, lần này thánh ngôn rõ ràng mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng Bạch Khải đã sớm chuẩn bị, làm sao còn bị đánh lén.

Chỉ thấy Bạch Khải nhẹ nhàng vung tay, một chiếc mặt nạ màu đen xuất hiện bên trên mặt hắn, còn Bá Vương thương cũng hóa thành hình dạng Tịch Diệt chi kiếm.

Kế thừa trạng thái của Alpha, nhận thức của Bạch Khải ngay lập tức đạt đến một đỉnh cao, thậm chí động tác cũng trở thành giống hệt như Alpha, trực tiếp tiến công Samuel.

“Làm sao có thể, tại sao vẫn có người có thể ngăn cản lực lượng thánh ngôn!” Samuel rõ ràng bắt đầu phát điên, liều mạng tránh xa Bạch Khải, đồng thời triệu hồi sủng thú của mình, một con chim bồ câu trắng to lớn chắn ngang công kích của Bạch Khải.

Tuy nhiên, giờ phút này Bạch Khải đã có Alpha cường đại nhận thức và tốc độ, cộng thêm thân thể mạnh mẽ của bản thân, chim bồ câu Thánh Quang căn bản không phải là đối thủ của Bạch Khải, ngay lập tức bị chém thành hình dạng không còn gì.

Cuối cùng, ngay khi Samuel suýt bị Bạch Khải bắt được, hắn đã có một quyết định táo bạo, chủ động nhắm mắt lại, thu hồi thánh ngôn.

Chỉ có điều lần này, thánh ngôn không hề biến mất, mà dung nhập vào cơ thể Samuel, ánh sáng thánh quang ngay lập tức phát ra từ trong người hắn.

Cùng lúc đó, con chim bồ câu Thánh Quang hóa thành một đạo thánh quang dung nhập vào cơ thể Samuel, chỉ trong giây lát, hắn cũng trở thành hình dáng của một Thiên sứ.

“Còn có thể như vậy sao?” Bạch Khải thấy vậy cảm thấy hơi kinh ngạc, hắn từng thấy bồ câu biến thành Thiên sứ, nhưng thấy một người biến thành Thiên sứ thì đây là lần đầu.

“Được rồi, như vậy thì càng tiện để ra tay hơn.”

Bạch Khải nháy mắt một cái, rồi lại một lần nữa phát động tấn công.

Nhưng bây giờ Samuel rõ ràng mạnh hơn rất nhiều, hấn ngưng tụ ra một thanh kiếm sáng, đối đầu trực diện với Bạch Khải.

“Vô dụng, giờ ta và bảy Đại Thiên sứ đều là tồn tại tương đương, chỉ riêng ngươi mà thôi, không thể nào là đối thủ của ta!” “Đồng thời đối kháng ba đầu Thiên sứ, các người tốt hơn là ngoan ngoãn chịu trói!” Lòng tự tin của Samuel lúc này đã mở rộng đến cực hạn, căn bản không coi Bạch Khải ra gì.

Trở lại thực tại, hấn tự nhiên nhận ra rằng Bạch Khải chỉ mượn sức mạnh từ bên ngoài, trang bị hệ sủng thú vẫn chỉ là Đế Hoàng cấp.

Mà hấn, đã là tồn tại đỉnh cao truyền kỳ, sao không thể đối phó chỉ là một Bạch Khải.

“Ba đầu? Ai nói với ngươi là ba đầu?” Nghe thấy lời nói của Samuel, trên mặt Bạch Khải bỗng lộ ra một nụ cười quái dị, Samuel cảm thấy có điều gì không ổn, nhanh chóng ngừng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy trên bầu trời, bên cạnh Alpha đang đối đầu hai người không biết bao giờ đã xuất hiện thêm một sinh vật kỳ lạ.

Sinh vật này giống như Thiên sứ, thậm chí ánh sáng Thánh quang trên người cũng rất thuần túy, mờ mờ có thể tương ứng với bảy Đại Thiên sứ.

Nhưng phía bên kia, nó lại thiêu đốt ngọn lửa tà ác màu xanh lục, cánh dơi dữ tợn cùng chiến đao lạnh lẽo, quả thực không khác gì so với Ác Ma ghi trong sách của Giáo Đình. Điều khiến Samuel thực sự sụp đổ chính là, sinh vật này lại đang kiên quyết gặm lấy một đôi cánh của Thiên sứ đang đứng bên cạnh.

Két phốc két phốc! (Thiên sứ thật ngon, quả nhiên rất ngon!) Gamma há miệng nuốt một miếng cánh, rồi lập tức dời ánh mắt về phía Thiên sứ bảo vệ đang lơ lửng, thân thể đột nhiên gia tăng kích thước, bất ngờ nuốt trọn Thiên sứ bảo vệ vào trong bụng!

Chương 912:

Long Vu Yêu - Nidhogg “Người...

Người là dị đoan...

Không! Người là cái Ác Ma này!” Samuel đã không còn bình tĩnh như trước nữa, bỏ qua mục tiêu ban đầu, triệu hồi Chiến Đấu thiên sứ quay lại một bên, lập tức quay đầu chạy trốn.

“Muốn chạy sao?” Bạch Khải thấy thế liền hừ lạnh một tiếng, lập tức dự định phát động một trò chơi nhằm giữ lại đối phương, nhưng không ngờ rằng vận mệnh bàn quay trên đầu bỗng nhiên chuyển động, một đôi găng tay có xiềng xích xinh đẹp xuất hiện trong tay Bạch Khải.

“Găng tay?” Bạch Khải sửng sờ khi thấy vậy, sau đó theo hướng dẫn vung tay lên, găng tay với những chiếc xiềng xích lập tức vươn ra, như những đầu Tinh Thần Cự Long, chộp về phía Samuel.

Khi thấy Bạch Khải định chặn đường, Chiến Đấu thiên sứ lập tức vung thanh cự kiếm chặt đứt xiềng xích.

Nhưng những xiềng xích này khi bị cự kiếm chém thành nhiều mảnh lại nhanh chóng hội tụ lại, lần nữa cuộn chặt lấy Samuel.

“Buông ta ra!” Samuel thấy mình bị trói, lập tức nổi giận gầm lên, cố gắng thoát khỏi xiềng xích, nhưng chưa kịp đi xa, xiềng xích lại tụ lại và đâm vào nội tạng của hắn bằng những chiếc đinh dài.

“Hi hi ha ha...”

Năng lượng cấu trúc và nội tạng của hắn đã bị ta dùng thẩm phán xiềng xích trói buộc, hắn không thể thoát được nữa.”

Giọng nói của tên Hề Hoang Đường vang lên bên tai Bạch Khải, khiến Bạch Khải hiểu chuyện gì đang diễn ra và nở một nụ cười trong ánh mắt.

Có vẻ như bàn quay vận mệnh chỉ xuất hiện khi hắn cần những năng lực mới, vì vậy hắn không còn sót ruột.

“Chiến Đấu thiên sứ, hãy đến cứu ta!” Samuel thử nhiều lần nhưng vẫn không thoát khỏi xiềng xích trời buộc, chỉ có thể cầu cứu Chiến Đấu thiên sứ.

Nhưng vì trước đó trì hoãn, Alpha và Gamma đã đuổi kịp; Gamma nhìn Chiến Đấu thiên sứ bằng ánh mắt đáng sợ, mục đích thì không cần phải nói cũng biết.

“Các ngươi những cái dị đoan này, ta nhất định sẽ đem chuyện ở đây nói cho Giáo Hoàng bệ hạ!” Thấy mình hoàn toàn không còn hy vọng trốn thoát, Samuel đột nhiên vô lấy ngực mình, móc ra một trái tim lấp lánh ánh sáng thánh khiết, rồi dùng sức bóp, khiến nó biến thành một luồng Thánh Quang thuần khiết, tràn vào cơ thể Chiến Đấu thiên sứ.

Với sự gia nhập của Thánh ngôn, khí thể của Chiến Đấu thiên sứ lại tăng lên, cuối cùng ở phía sau lại mọc ra một đôi cánh.

“Truyền kỳ lực lượng tăng cao lên...”

Hóa ra là như vậy.”

Giọng nói của Samuel từ trong cơ thể Chiến Đấu thiên sứ truyền ra, khiến Bạch Khải lập tức phòng bị, đang định tấn công mạnh mẽ, thì Chiến Đấu thiên sứ bất ngờ gia tốc, chạy thẳng ra ngoài.

“Chạy đi đâu?” Bạch Khải cảm thấy hơi ngạc nhiên nhìn Chiến Đấu thiên sứ đang nhanh chóng tẩu thoát, rõ ràng không nghĩ rằng hắn ta lại có thể chạy trốn sau khi thu hoạch được sức mạnh của bản thân.

“Để hắn đi thôi.”

Đúng lúc này, giọng nói của Pháp Đế từ sau lưng Bạch Khải truyền đến, Bạch Khải quay đầu lại thì thấy Pháp Đế đang cầm sách Vạn Pháp từ trên không trung đi tới.

Lúc này, Pháp Đế toàn thân được bao phủ trong ánh sáng cầu vồng, xung quanh hắn, năng lượng từ các nguyên tố như nham thạch, nước, gió, lửa và lôi đình tạo thành một vòng tròn bảo vệ xung quanh.

Ken kết ken kết. (“Lão đại, hắn bây giờ đã đạt tới cảnh giới Bán Thần rồi.”

) “Ta sẽ xem xét.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, khí tức cơ thể của Pháp Đế rõ ràng đã bước vào cảnh giới Bán Thần, mà Bạch Khải cũng rất chắc chắn rằng hắn đứng ở hàng ngũ mạnh nhất trong số những người Bán Thần.

“Khó trách Giáo Đình lại chọn để Diêm Ma đánh lén, lực lượng này thật sự rất mạnh.”

“Bạch Khải, lần này thật sự phải cảm ơn ngươi.

Nếu không có ngươi, Giáo Đình có thể đã thành công.”

Pháp Đế trình trọng cúi chào Bạch Khải để thể hiện sự cảm ơn, còn Bạch Khải chỉ lắc đầu, nói: “Đó chỉ là có thể thôi, dài như vậy hòa trộn thời gian, bệ hạ chắc chắn cũng có biện pháp phòng hộ mà?” Nghe Bạch Khải nói, Pháp Đế mỉm cười, không phủ nhận, ánh mắt dần trở nên lạnh lùng khi nhìn Chiến Đẩu thiên sứ đang dần dần biến mất.

“Không ngờ Giáo Đình lại điên cuồng như vậy, rõ ràng là không có lý do tồn tại.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, dẫu sao không cần cân nhắc hành vi của gia tộc Borg trong tương lai, thì tình hình hiện tại của Giáo Đình lại không lấy đại cục làm trọng, cũng thật là một tai họa cho nhân loại.

Chỉ là không biết Giáo Đình đã âm thầm kiểm soát bao nhiêu người, căn cứ vào hiệu quả thần tính, không chỉ có thể kiểm soát Diêm Ma - một truyền kỳ cường đại, mà thậm chí những lúc trước kích hoạt, cũng đều không thể phát hiện.

Phương pháp ẩn giấu này so với bộ lạc Thú hồn sư còn phức tạp hơn rất nhiều.

“Nhưng bây giờ, tốt nhất là chúng ta giải quyết kẻ thù trước mắt đã.”

Pháp Đế thu hồi ánh mắt, nhìn về phía khu rừng Âm Ảnh.

Lúc này, còn lại ba đầu truyền kỳ vong linh đã tụ tập lại với nhau, quỳ một chân trên đất, đầy vẻ sợ hãi.

Mà trước mặt họ, không biết từ lúc nào, xuất hiện một hình bóng đội mũ Cự Long, mặc áo choàng đen như bóng ma.

Long Vu Yêu, Nidhogg! “Nhân loại cường giả, hoan nghênh người đến phần mộ của ta.”

Long Vu Yêu có vẻ lễ phép hơn so với hình dung của Bạch Khải, theo cách cổ xưa nào đó cúi chào hai người, dường như họ không phải là những kẻ xâm lấn mà là những vị khách từ xa đến.

“Rất tiếc là ta không thể đáp lễ, vì mục đích ta đến đây thực sự là muốn người rời khỏi lãnh địa của ta.”

Pháp Đế nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Tất nhiên, nếu có thể thì ta không muốn phải chiến đấu với người, có lẽ người có thể cân nhắc đến việc di dời, ví dụ như đến lãnh địa bộ lạc?” “Vu Yêu phần mộ không phải là nơi có thể tùy tiện di dời, ta nghĩ ta không thể chấp nhận đề nghị của người.”

Long Vu Yêu lắc đầu, sắc mặt Pháp Đế lộ ra sự bất đắc dĩ, nói: “Đã như vậy, thì không còn cách nào khác.”

Vừa dứt lời, sau lưng Pháp Đế lập tức phóng ra sáu quả cầu nguyên tố, đồng thời thả sức tấn công, dưới sự dẫn dắt của Vạn Pháp sách, chúng lẫn nhau kết hợp, tăng phúc và mở rộng.

Khi tấn công của Pháp Đế hướng về phía Long Vu Yêu, đã biến thành một làn sóng năng lượng mạnh mẽ, bao vây lấy Long Vu Yêu.

“Ai da, cái này phát ra hiệu quả, hẳn có thể tạo ra một vụ nổ lớn!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi tắc lưỡi, mấy con sủng thú cũng quay về bên cạnh Bạch Khải, nhìn Pháp Đế thao tác đầy suy tư.

Ken kết ken kết. (“Trong tình cảnh này, ta chắc chắn không phải là đối thủ của hắn.”

) Alpha không thể không so sánh bản thân với Pháp Đế, thân nhiên thừa nhận sự thiếu hụt của mình, nhưng trong mắt chiến ý lại trở nên mãnh liệt hơn.

Dưới ảnh hưởng của pháp tắc kiêu ngạo, ý chí của Alpha không bị bất kỳ yếu tố bên ngoài nào ảnh hưởng, chỉ có thể càng đánh càng mạnh, cho đến khi thành vô địch, hoặc là...

Tử vong.

Sột soạt sột soạt! (“Nhiều năng lượng nguyên tố như vậy, không biết có thể làm gì với nó!”) Jetta lần đầu tiên cảm nhận được sức mạnh, sau lưng những quả cầu năng lượng Địa, Thủy, Hỏa ba màu không ngừng vận chuyển, lại bắt đầu tụ hợp quả cầu nguyên tố Phong.

“Người không cần nóng vội, chờ khi việc ở đây giải quyết xong, chúng ta sẽ tìm hiểu xem có thông tin gì về nguyên tố Phong.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Jetta, nghĩ đến cuộc hỗn loạn do Tử Vong bàn tròn gây ra về nguyên tố Phong, có lẽ hẳn có thể thông qua con đường này để sửa chữa lại kịch bản tương lai.

Dù lo lắng sẽ gây ra sự thay đổi lịch sử, nhưng không làm gì dường như lại có vẻ hơi uất ức. Ở một bên khác, nhìn thấy Pháp Đế đã hành động thật sự, Nidhogg cũng không dám chủ quan, một luồng khí tức màu đen từ áo choàng vu yêu của hắn bùng lên, hóa thành một con rồng quái vật to lớn, phóng tới sóng năng lượng.

Cái này con rồng đen có hình thể đồ sộ, không chút nào yếu thế so với sóng năng lượng, há miệng nuốt ngay một ngụm, cái năng lượng đó nguyên bản đã bị hắn nuốt trọn.

Mà cái năng lượng bị hắn chạm đến, cũng bị một sức mạnh màu đen ăn mòn, từ từ lan tỏa về phía Pháp Đế.

“Có thể ăn mòn nguyên tố khác?” Pháp Đế thấy thế lập tức hiểu ra, sau lưng trang sách mở ra, năng lượng sóng tức thì biến thành vô số những thanh cự kiếm rực rỡ, từ các góc độ khác nhau lao về phía Hắc Long.

Những thanh cự kiếm trong đó có năng lượng được tập trung cao độ, tốc độ lại vô cùng kinh ngạc, nhanh chóng xuyên thấu qua sự phòng ngự của Nidhogg, công kích vào cơ thể của hắn.

Nhưng thân thể của Nidhogg mặc dù được tạo thành từ năng lượng, lại vô cùng kiên cố, lớp sương mù màu đen bọc lên ngay lập tức.

Những thanh kiếm bảy màu của Pháp Đế đâm vào bên trong cũng không thể tiến vào trong nửa phần.

Tuy nhiên, tương ứng, Nidhogg cũng bị giáng xuống một đòn tấn công của Pháp Đế nên không thể làm ra thêm nhiều động

tác nữa.

“Alpha, kia có phải là Tử Vong chi lực không?” Bạch Khải nhìn sâu vào lớp sương đen bao quanh thân Nidhogg, hỏi.

Ken két ken két. (“Đúng vậy, nhưng dường như có chút biến dị.”

) “Nói cách khác, Nidhogg không phải là tử vong phân thân, mà là giống như người, kẻ may mắn hấp thụ được Tử Vong chi lực sao?” Bạch Khải vuốt cằm, hỏi.

Ken két ken két. (“Cũng không phải, ta có thể cảm nhận được bên trong cơ thể hắn có một dòng năng lượng vô cùng tinh khiết, tương tự như tử vong phân thân, chỉ là bị một sức mạnh Âm Ảnh mạnh mẽ bọc lại.”

) “Người đừng nói với ta rằng hắn đã nuốt trọn tử vong phân thân?” Bạch Khải mở to mắt nhìn, nghĩ đến một khả năng, khi thấy Alpha gật đầu xác nhận, ánh mắt hắn đột nhiên biến hóa.

Nguyên lai tử vong, cũng có thể bị luyện hóa, nhưng ngay cả một con Hắc Long mạnh mẽ như sau cũng không làm được, còn Nidhogg đã làm được sao? Câu hỏi còn lại là, Tử Vong bản tròn đã hao tâm tốn sức nghiên cứu Tử Vong Kỳ Sĩ cùng tử thú, và còn hợp nhất cả hai thứ đó, mục đích thực sự là gì? Trừ khi, mục đích của Tử Vong bản tròn có lẽ không phải là để biến tử vong thành Chân Thần, mà là...

Chúng muốn thôn phệ tử vong! Nghĩ đến đây, Bạch Khải chỉ cảm thấy mạch tư duy của mình trở nên thông suốt. Đám người điên này, chơi quả là lớn đấy! Oanh! ! ! Ngay khi Bạch Khải đang nghiên cứu lý do, Pháp Đế và Long Vu Yêu đã chiến đấu vào giai đoạn gay gắt.

Lúc này, hai bên đều nhận ra rằng kiểu thăm dò tấn công này không có chút ý nghĩa nào, họ lập tức phát huy toàn bộ khả năng của mình để phòng thủ.

Chỉ thấy Nidhogg bỏ đi áo choàng, lộ ra cơ thể đầy những đường vân kỳ quái lực lưỡng, dần dần lùi về sau trong hình bóng mờ nhạt, nguyên bản mờ ảo biến thành một con rồng đen thực sự.

Cùng lúc đó, một luồng khí lạnh khốc, bá đạo nhưng lại xen lẫn chút u ám từ thân hắn toát ra, bao phủ một vùng xung

quanh.

Hoàng Hôn đại lãng tử chủ nhân, Long Vu Yêu, Nidhogg
chính thức thể hiện sức mạnh mạnh mẽ của mình!

Chương 913:

Bảy sủng đại dung hợp! Theo Nidhogg biểu lộ dáng vẻ chân chính của mình, Âm Ảnh trong rừng rậm bỗng xảy ra biến động lớn.

Chỉ thấy từ rừng rậm đen đặc, từng đầu vong linh sinh vật kiểu dáng khác nhau lần lượt đi ra.

Từ những vong linh cấp thấp, cho đến Đế Hoàng sinh vật, thậm chí còn có cả truyền kỳ vong linh, số lượng chẳng phải ít.

Rõ ràng, Nidhogg đã huy động toàn bộ lực lượng từ Hoàng Hôn đại lăng tẩm, dự định một lần hành động đưa Bạch Khải và những người khác ở lại đây.

“Đây đều là lực lượng ta tích lũy suốt ngàn năm qua, giờ ta sẽ triệu hồi các người.”

Trong mắt Nidhogg tràn đầy tham lam, nhìn về phía cường giả Pháp Đế, nói: “Chỉ cần có thể giữ người lại, ta nhất định sẽ chế tạo ra vong linh sinh vật mạnh nhất trong lịch sử!” “Rất tiếc, ta tạm thời không có ý định này.”

Pháp Đế hừ lạnh một tiếng, sau lưng lập tức xuất hiện mấy trăm triệu hoán phù trận, từng đầu khôi lỗi từ đó đi ra, đội hình không hề kém Đại Lăng Tẩm.

“Đây chính là Đế Hoàng cụ bị sức sản xuất à...”

Nhìn Pháp Đế thao tác ra quân đội, Bạch Khải và Shuke liếc nhau, đột nhiên cảm thấy họ trước đó đã quá hẹp hòi.

Khi trở về, không đúng, tiếp theo họ sẽ bắt đầu điên cuồng tăng cường sức mạnh, mục tiêu chính là quy mô của Pháp Đế bây giờ! Hai bên quân đội nhanh chóng tập hợp, Pháp Đế và Nidhogg đồng thời phát động tấn công.

Một bên lợi dụng sức mạnh nhục thể cùng Tử Vong lực làm kẻ khác không thể không né tránh công kích, một bên thì dùng phương pháp chiến đấu hoa mắt, phòng thủ và phản kích đồng thời xuất hiện.

Trong khi hai người tác chiến, quân đội hai bên đã bắt đầu giao chiến trực diện.

“Chúng ta cũng đi hỗ trợ đi.”

Thấy tình hình như vậy, Bạch Khải không nhân rồi, chủ động gia nhập vào đội ngũ Đại Lăng Tẩm, còn Alpha thì đi sau hỗ trợ, dễ dàng áp chế số lượng lớn vong linh cấp thấp quanh đó.

Trước mặt Vong Linh chúa tể, những vong linh cấp thấp này không có tư cách ngẩng đầu, ngay cả Đế Hoàng sinh vật cũng không được! “Không thể không nói, kỹ năng áp chế chủng tộc này thật sự rất hữu dụng.”

Bạch Khải thấy vậy thì khẽ vuốt cằm, tay phải vung lên, thẩm phán xiềng xích gào thét mà ra, nhẹ nhàng xuyên qua vài con Đế Hoàng sinh vật cứng đầu đang tấn công Alpha.

Thẩm phán xiềng xích cũng mang thuộc tính Tinh thần, vì thế có được khả năng áp chế không kém đối với vong linh sinh vật, khiến cho những Đế Hoàng sinh vật này trước xiềng xích gần như không có chút sức lực phản kháng. Điều quan trọng nhất là, khi những Đế Hoàng vong linh bị xuyên thủng cơ thể, linh hồn của chúng lộ ra một hình ảnh điên cuồng, một tên hề đang cầm đoản đao đâm vào thân thể của chúng.

Khi Bạch Khải thu hồi thẩm phán xiềng xích, linh hồn của những Đế Hoàng sinh vật đã vỡ vụn, không còn khả năng phục hồi.

“Thẩm phán xiềng xích...

Thật sự không tệ.”

Nhìn thấy thẩm phán xiềng xích thể hiện sức mạnh cường đại, Bạch Khải càng trở nên táo bạo hơn, lại một lần nữa phát động công kích diện rộng.

Cùng lúc đó, Trùng Thảo cũng đã bắt đầu một cuộc tàn sát quy mô lớn.

Khác với lúc trước phải đối mặt với Thánh Quang kỵ sĩ đoàn, đứng trước những vong linh này, sức mạnh từ Trùng Thảo Thương Nhật chi mâu và Huyền Nguyệt chi mâu được phóng thích đến đỉnh điểm, Đại Nhật cùng Nguyệt Hoa lực đồng thời phá hủy thân thể và linh hồn những vong linh này, hiệu suất

cao đến mức khiến những đồng đội khác cũng phải ngạc nhiên.

Dưới sự thể hiện trực quan của Tinh Thần, sức mạnh nhật nguyệt cường đại thật sự không thể xem nhẹ.

“A ô a ô! (đáng ghét, danh tiếng của bản muốn bị che dấu đi!)” Thấy Bạch Khải và Trùng Thảo thi đấu ẩn tượng như vậy, Beita cuối cùng cũng không nhịn nổi, hai cái đầu đồng thời lộ ra, Tam Sinh tháp được triệu hồi về, nặng nề rơi vào quân đội vong linh.

Ngay sau đó, các máy móc sứ đồ từ trong đó tràn ra, trực tiếp làm rối loạn đội hình quân đội vong linh, đồng thời những linh hồn vong linh bị đánh tan cũng không có khả năng ngưng tụ lại dưới sức mạnh Âm Ảnh, mà bị Tam Sinh tháp hấp thu, biến thành chất dinh dưỡng cho máy móc sứ đồ.

“Cái này nhân loại...”

Hình như có chút quen thuộc.”

Nhận ra Bạch Khải đang chiến đấu, ánh mắt Nidhogg lóe lên kỳ quang, nhưng rất nhanh lại bị Pháp Đế thu hút.

“Lại có thể phân tâm, xem ra ta đưa cho ngươi áp lực vẫn chưa đủ.”

Nụ cười trên mặt Pháp Đế càng trở nên rạng rỡ, tay phải đột nhiên giơ lên, nguyên tố cầu cũng đồng thời hội tụ, hóa thành một khẩu súng lửa rơi vào tay Pháp Đế.

“Thử xem chiêu này như thế nào?” Sau đó, Pháp Đế nhẹ nhàng bóp cò, một viên đạn rực rỡ sắc màu ngay lập tức trúng vào lớp Tử Vong lực phong tỏa bên ngoài cơ thể Nidhogg.

Chỉ trong chốc lát, từng luồng ánh sáng sắc màu rực rỡ nổ bùng ra từ cơ thể Nidhogg, làm cho cơ thể hắn bị rạn nứt, và trên mặt hắn hiện lên vẻ kinh hoàng.

Rất rõ ràng, cú đánh của Pháp Đế đã vượt qua giới hạn chịu đựng của hắn.

“Két két!” (Lão đại, có chuyện rồi!) Thấy cú đánh của Pháp Đế thành công, nụ cười trên mặt Bạch Khải nở rộ, nhưng Alpha lại biến sắc, trực tiếp vung ra một đạo tịch diệt kiếm khí, nhắm thẳng vào Pháp Đế.

Trước tình cảnh này, đầu tiên Pháp Đế sững sờ, sau đó mới nhận ra điều gì, lúc này vội vàng lùi lại.

Nhưng biến hóa từ Nidhogg xảy ra quá nhanh, chỉ thấy một cỗ năng lượng đen kịt thuần khiết đột nhiên che khuất ánh sáng bảy màu bên ngoài, khí tức trên người Nidhogg bắt đầu chuyển hướng.

Không còn bá đạo, không còn âm lãnh, chỉ thuần túy là vô tận tử vong.

Sau khi biến hóa hoàn tất, Nidhogg liền lập tức vung ra một cánh tay, nhưng may thay, tịch diệt kiếm khí khéo léo chặn lại công kích của hắn, nếu không Pháp Đế cũng chỉ có thể đổi diện mà ngăn cản.

“Chủ nhân, ngài không sao chứ?” Thấy bộ dạng của Nidhogg, Tử Linh Phi Long có chút ân cần tiến lên hỏi thăm, nhưng ngay lập tức cảm thấy trong ngực lạnh toát, sau đó ý thức của mình bị rút ra nhanh chóng. Ý thức cuối cùng của Tử Linh Phi Long, chính là nhìn thấy mình bị Nidhogg thôn phệ, từng chút một hòa nhập vào trong vô tận tử vong.

“Thì ra là như vậy, đó mới là sức mạnh thực sự của tử vong sao?” Nidhogg trên mặt tràn đầy vẻ sảng khoái, cảm nhận được lực lượng chảy xuôi trong cơ thể, sau đó ánh mắt hắn hướng về phía Alpha.

“Vừa rồi cảm thấy có chút quen thuộc, mặc dù yếu một chút, nhưng từ đạo kiếm khí này mà xem, quả nhiên là các người.”

“Quả nhiên...”

Là chúng ta?” Bạch Khải và Alpha liếc nhau, không hiểu ý tứ trong lời nói của Nidhogg.

Cái Long Vu Yêu này có phải nắm giữ thời gian pháp tắc không, có thể tiên đoán về tương lai, biết rõ hậu thế sẽ gặp phải bọn họ? Trong lúc Bạch Khải cảm thấy trống rỗng, Pháp Đế đã chỉnh lại đội hình, tiến đến bên cạnh Bạch Khải.

“Bạch Khải, có phải đây chính là Tử Vong lực không?” Ánh mắt Pháp Đế tràn đầy kiêng kỵ, trong trạng thái này, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được sự khủng khiếp của Tử Vong lực.

Không có bất kỳ rung động nào, không có bất kỳ khí tức nào, dường như mọi vật, cho dù là không gian hay thời gian, khi tiếp xúc với loại lực lượng này đều sẽ rơi vào tử vong. Để ứng phó với một lực lượng như vậy, chắc chắn rằng công kích thông thường sẽ không có bất kỳ hiệu quả nào.

“Đúng vậy, cho đến trước mắt ta phát hiện, có thể đối phó được loại lực lượng này, ngoài Tử Vong lực ra, chỉ có Thánh Quang hoặc lực lượng đến từ hư không như nhật nguyệt tinh thần.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu nói.

“Đến từ hư không...

lực lượng...”

Pháp Đế khẽ vuốt cằm, ánh mắt lướt qua nhóm sủng thú của Bạch Khải, đột nhiên hiểu ra vì sao chúng lại có khả năng nhắm vào như vậy.

Mục tiêu của Bạch Khải không phải vong linh, mà chính là tử vong.

“Nhưng mà chuyện này để sau lại nói, chúng ta nên giải quyết vấn đề ở đây trước.”

Bạch Khải thở dài, giải trừ trạng thái dung hợp với Tên Hề Hoang Đường, các sủng thú khác cũng như có cảm giác, lần lượt đứng quanh Alpha.

Sau đó, một cự đại phù trận xuất hiện xung quanh Alpha, bao bọc tất cả sáu sủng thú khác, bao gồm Thất Kiếm Long kỵ, mười hai con giáp thủ hộ thú, Long binh Trùng vệ cũng vậy.

“Dung hợp? Bạch Khải ngươi cũng biết làm như vậy?” Pháp Đế thấy vậy thì đôi mắt sáng lên, ban đầu còn tưởng rằng chỉ có hắn mới có những hành động điên cuồng như vậy, không ngờ Bạch Khải cũng có khả năng.

“Xem như vậy đi, chỉ là so với bộ hạ thì có phần thô ráp hơn một chút.”

Bạch Khải nói vậy không phải là khiêm tốn, mà là dung hợp trận này là hắn đã thiết kế lại sau khi có được khế ước với Tên Hề Hoang Đường.

Tuy nhiên, vì lý do thời gian, cộng thêm sức mạnh của nhóm sủng thú thay đổi từng ngày, trận pháp này đã không ngừng được sửa đổi.

Chỉ có điều hiện tại, không còn thời gian để bọn họ từ từ điều chỉnh nữa.

Cuối cùng, một đạo ánh sáng to lớn bao phủ bảy con sủng thú, chưa kịp đối phương phản ứng, cột sáng liền bùng nổ, hiện ra một hình người khổng lồ.

Hình ảnh này cao khoảng trăm mét, mặc giáp đen, tay cầm trường kiếm màu đen, rõ ràng là một kiếm khách khổng lồ.

Sau lưng kiếm khách, bốn cặp cánh hình dáng không đồng nhất nhẹ nhàng vỗ, mỗi lần động đập đều tạo ra sức ép cực lớn cho xung quanh.

Cặp cánh trên cùng thì một trắng một xanh lục, lôi điện thánh khiết cùng hỏa diễm tà ác không ngừng lấp lóe, điên cuồng đồng hóa năng lượng xung quanh.

Cặp cánh thứ hai thì có màu sắc dị dạng, một cặp mang sắc xanh lục có chút vàng, một cặp mang sắc đen có chút trắng, chỉ cần nhìn vài lần đã cảm thấy linh hồn rung động.

Cặp cánh thứ ba có vẻ hơi mờ mịt, không nhìn rõ thực thể, hình thành từ vô số mảnh vụn không gian, vỗ lên thời điểm năng lượng cuộn cuộn, mơ hồ có thể nhìn thấy khe hở của hư không.

Cặp cánh còn lại từ những hạt cát nhỏ bình thường tạo thành, nhìn như không có gì đặc biệt, nhưng khi chúng vỗ, thời gian xung quanh cũng bị đình trệ.

Cuối cùng là cặp cánh do năng lượng nguyên tố thuần khiết hình thành, mặc dù ít hơn ba cặp trên một chút, nhưng trên đó có thể thấy rõ ràng năng lượng lưu chuyển, biến hóa, dường như mọi biến hóa của thế giới đều ở trong đó diễn ra.

Chiếc mặt nạ của kiếm khách đen cũng rất nổi bật, mặt nạ ám kim sắc không ngừng tỏa ra hào quang Tinh Thần, khiến người khác không thể đoán trước, chỗ trán không ngừng lấp lóe tia sáng kỳ dị, càng làm cho người khác choáng váng, không dám nhìn thẳng.

Bảy sủng đại dung hợp, lần đầu tiên thành công! “Tại sao ta cảm thấy, Bạch Khải người sủng thú dung hợp xong, có vẻ còn mạnh hơn ta một chút?” Nhìn về phía chiếc kiểng khách màu đen đã đạt tới cảnh giới Bán Thần, Pháp Đế không khỏi chép miệng, trong khi Diêm Ma chỉ có thể núp ở phía sau vì bị thương, không biết phải đánh giá thế nào.

Cả hai đều là truyền kỳ, chênh lệch có thật sự lớn như vậy không!

Chương 914:

Vượt qua thời gian truy sát! “Nói thật, ta cũng không nghĩ rằng lại xảy ra tình huống như thế này.”

Bạch Khải cũng có chút chấn động, từ trước đến giờ, việc Alpha dung hợp đều biến thành hình dạng rỗng, không ngờ lần này lại thành ra bộ dạng Cự Nhân kiếm khách.

Mà cái hình dạng này, có phải là dễ dàng tiêu diệt kẻ thù không chứ?! “Alpha, các người cảm thấy thế nào?” “Chúng ta cảm thấy rất tốt, lão đại có muốn động thủ không?” Bầy tiếng nói đồng loạt truyền vào đầu Bạch Khải, cảm giác hỗn loạn nhưng lại rất có trật tự khiến Bạch Khải cảm nhận được một loại xúc động kỳ lạ.

Khi cùng bầy con yêu thú giao lưu, dường như khoảng cách giữa hắn và những con thú này được rút ngắn lại, thậm chí Bạch Khải còn có cảm giác như thể mình đang cùng những con thú này trải nghiệm giác quan.

“Không có vấn đề gì là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, sau đó nở một nụ cười nhìn về phía trước, nói: “Đều nắm giữ Tử Vong chi lực, cũng đều là Bán Thần, lần này ta có lẽ không cần phải chạy trốn chật vật như vậy nữa nhỉ?” Nhớ lại lúc trước bị ép buộc cùng Long Vu Yêu đạt thành giao dịch, Bạch Khải càng nghĩ càng tức giận, tâm niệm vừa động, Cự Nhân kiếm khách liền trực tiếp phát động tấn công.

Chỉ thấy một đợt kiếm khí vang dậy, chém về phía Nidhogg, mà Nidhogg sau khi dừng lại trong giây lát, cũng phun ra một ngụm sương đen để chặn lại.

Chỉ có điều, thuộc tính của hai bên gần như tương đồng, nên Tử Vong chi lực của Nidhogg lại không thể phát huy được hiệu quả.

Ngược lại, chính hắn, bị một kiếm này quán quanh những lực lượng khác quấy nhiễu, động tác rõ ràng trở nên cứng nhắc hơn một chút.

Thánh Ma, nhật nguyệt, thời không, nguyên tố.

Bốn cặp cánh ở phía sau Alpha trong quá trình dung hợp lực lượng đều hội tụ lại trong một kiếm này, đã không còn đơn thuần là Tịch Diệt chi lực có thể hình dung.

“Loại lực lượng này...”

Thật là các ngươi!” Đối mặt với sự tấn công mạnh mẽ của Cự Nhân kiếm khách, Nidhogg không những không tức giận mà còn cười, dường như nhớ ra điều gì thú vị, hắn chủ động buông bỏ phòng ngự, để cho một kiếm kia rơi vào người mình.

Răng rắc! Trong khoảnh khắc, thân thể của Nidhogg vang lên tiếng nứt vỡ, nhưng rất nhanh đã tái tạo lại, trở nên tối tăm hơn.

Hắn càng trở nên giống với hình ảnh khủng khiếp mà Bạch Khải đã nhớ.

Chỉ có điều, Nidhogg dường như không thể nắm giữ tốt sức mạnh trước kia của mình, thân hình cũng vẫn có chút vụn vẹo, tiếng nói cũng bắt đầu trở nên mơ hồ.

Nhìn thấy cảnh này, Đại Lăng Tẩm cùng đám vong linh dường như bị một sự triệu hồi nào đó, ào ào tuôn về phía Nidhogg, khiến cho thân thể của Nidhogg trở nên dần ngưng thực.

“Hắn đang hiến tế thủ hạ của mình, để hoàn thành thuật biến.”

Pháp Đế không lâu sau đã nhận ra mảnh khoe, bởi vì tử vong, hiển nhiên cần tiêu hao sinh mệnh để nâng cao sức mạnh.

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, Cự Nhân kiếm khách lại bắt đầu phát động tấn công một lần nữa, trường kiếm màu đen liên tiếp vung lên, kiếm khí bay tán ra khắp nơi, nuốt chửng vô số vong linh quanh mình.

Nhưng dù vậy, Nidhogg vẫn hấp thụ đủ Tử Vong chi lực, lại một lần nữa hoàn thành thuật biến.

Lần này, thân hình của Nidhogg rõ ràng trở nên vụn vẹo hơn rất nhiều, đã bắt đầu tiến gần đến cái gọi là “Vật không thể diễn tả”.

“Lại đến! Hãy để ta hoàn mỹ hơn nữa!” Cảm nhận được sức mạnh ngày càng tăng trong cơ thể, Nidhogg không khỏi phát

ra tiếng cười điên cuồng, vừa tấn công lộn xộn về phía kiếm khách, vừa găm thét.

“Gã này, vậy mà lại biến Alpha thành công cụ thay da đổi thịt?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi nhíu mày, sau khi nhìn về hiện trạng bây giờ, hắn cũng có thể đoán được một phần.

Rõ ràng Nidhogg đang lợi dụng một phương pháp đặc biệt nào đó để hấp thụ phần thân đến từ sự tử vong, nhưng vẫn chưa hoàn toàn tiêu hóa, chỉ mới bị phong ấn mà thôi.

Giờ đây, nhờ vào những tấn công từ Alpha, Nidhogg dường như có thể hấp thụ Tử Vong chi lực, từ đó hoàn thành thuật biến.

Nếu còn tiếp tục như vậy, Nidhogg có khả năng sẽ trở thành một tồn tại mạnh mẽ hơn cả Tử Vong chi lực.

Nhưng nếu bỏ mặc, với tình trạng hiện tại, bọn họ cũng không thể thoát thân.

Dù có thoát khỏi, thế giới bên ngoài cũng sẽ rơi vào vòng nguy hiểm.

Thật đau đầu! “Lão đại, không cần phải lẩn tránh, cứ nuốt hắn đi!” Bầy âm thanh một lần nữa vang lên trong đầu Bạch Khải, hắn rất rõ ràng ý của Gamma, không khỏi bật cười.

Nuốt gã này có thật là một biện pháp, chỉ là phần thân tử vong này cũng không dễ nuốt như vậy.

Ngay cả Hắc Long và Tử Vong bàn tròn cũng không tìm ra phương pháp đối phó, hắn cũng không dám tùy tiện thử nghiệm.

“Bạch Khải, đừng suy nghĩ nhiều, trước tiên hãy nghĩ cách giải quyết gã này đi.”

Pháp Đế vỗ vai Bạch Khải, trong khi Vạn Pháp sách nhanh chóng lật qua lật lại, tiến đến trang cuối cùng, và năng lượng bên ngoài thân Pháp Đế cũng chuyển biến, biến thành một loại tinh khiết màu trắng.

Màu trắng này rất giống Thánh Quang, nhưng còn thuần khiết hơn, dường như ẩn chứa sức sống vô tận.

Không, đây chính là sức sống! “Ta chỉ có thể miễn cưỡng duy trì trạng thái này một thời gian ngắn, ngươi phải nắm bắt cơ hội.”

Pháp Đế đến trước mặt Bạch Khải, hai tay giả vờ cầm nắm tạo thành tư thế bắn cung, sau đó một cây cung màu trắng liền hiện ra trong tay.

Sưu! Một tiếng gió xé rách vang lên, cây cung màu trắng lập tức xuất hiện ngay trước mặt Nidhogg, sức mạnh sinh mệnh mạnh mẽ lại xé rách Tử Vong chi lực bao quanh thân thể.

Mà nhờ ánh sáng từ cây cung trắng, Bạch Khải nhìn rõ được một hình dáng gầy gò.

Nidhogg bản thể! “Alpha, động thủ!” Bạch Khải thấy vậy lập tức hô lớn, Cự Nhân kiếm khách cũng theo đó mà hành động, thanh kiếm đen kịt lập tức đâm về hình dáng kia.

Rõ ràng Nidhogg nhận ra ý định của hai người, lập tức điều động lực lượng để phản công, nhưng ở giữa Tịch Diệt chi lực và sinh mệnh chi lực cùng tấn công, hấn căn bản không thể kiểm soát tốt sức mạnh của bản thân, chỉ còn cách để cho hai đợt công kích rơi xuống người bản thể của mình.

Thất bại, đang ở trước mắt.

Nhưng trong lòng Bạch Khải bỗng dưng dâng lên một cảm giác bất an mãnh liệt.

Nếu như bọn họ ở đây mà giải quyết xong Nidhogg, thì ai sẽ là người kế thừa sau này? Hay là nói, một đòn này căn bản cũng không thể thành công? Rống! ! ! Dường như để chứng minh những suy nghĩ của Bạch Khải, ngay tại khi Nidhogg sắp mất mạng dưới sự công kích của kiếm khách và Pháp Đế, một tiếng gầm quen thuộc mà hấn tuyệt đối không muốn nghe vang lên trong tai.

“Tuyệt đối đừng để ta nghĩ như vậy...”

Bạch Khải vẻ mặt đầy khô sở, nhìn về phía bầu trời, và khi nhìn thấy dòng sông thời gian bất ngờ xuất hiện ở đầu kia, trong mắt không khỏi lóe lên một tia sụp đổ.

Một Nidhogg đã quá sức như vậy, sao gã này có thể đuổi tới được! Hổng hổng hổng! Liên tục những tiếng gầm vang lên,

ngay sau đó, một con Cự Long màu đen từ trong dòng sông thời gian thò đầu ra, lạnh lùng nhìn xuống phía dưới.

Tử Vong chỉ dục! Cái tên đáng sợ này, lại từ trong dòng sông thời gian truy sát tới! “Bệ hạ, phải dồn hết sức đi, gã này còn kinh khủng hơn Nidhogg!” Bạch Khải lập tức cảnh cáo Pháp Đế, nhưng Tử Vong chỉ dục đã di chuyển nhanh hơn, cường bức thoát khỏi sự trói buộc của cát vàng, đi vào phía trong bí cảnh.

Và chịu ảnh hưởng từ Tử Vong chỉ dục, mọi công kích của Alpha và Pháp Đế đều xảy ra sai lệch, Nidhogg lại một lần nữa che giấu bản thể của mình.

“Thật tinh khiết Tử Vong chỉ lực...”

Chẳng lẽ đây mới là tư thái của cái chết?” Ánh mắt của Nidhogg trở nên điên cuồng, hẳn dường như rất muốn bắt được Tử Vong chỉ dục để nghiên cứu.

Ngược lại, Bạch Khải và Pháp Đế sắc mặt đã cực kỳ khó coi.

Một Nidhogg đã quá sức, giờ lại có thêm một, độ khó của trận chiến này đã tăng lên vô hạn.

“Bạch Khải, ngươi chắc chắn biết gã này chứ?” Pháp Đế bên cạnh đang phục hồi sức mạnh của mình, vừa nói.

“Đúng vậy, đơn giản mà nói, ta đến đây cũng là vì hắn.”

Bạch Khải gượng cười, trong đầu điên cuồng suy nghĩ phương pháp đối phó, làm thế nào để tìm ra một phương pháp giải quyết.

“Quả nhiên, ngươi thật không phải là tồn tại của thế giới này...”

Không, chính xác mà nói ngươi không phải là người của thời đại này!” Khi nghe Bạch Khải xác nhận, Pháp Đế nhẹ nhõm thở ra.

“Vì ngươi không phải người của thời đại này, nhưng có thể biết rõ những việc ta không biết, vậy ngươi nhất định đến từ tương lai.”

“Nói cách khác, tương lai vẫn tồn tại như cũ, hai con quái vật này cũng không thể hủy diệt nhân loại.”

“Bệ hạ, ngài đang nói gì vậy?” Bạch Khải đầu tiên là sững sờ, dường như đã nghĩ ra điều gì.

“Lịch sử chắc chắn sẽ không thay đổi, thời gian nhất định sẽ tìm ra giải thích cho lần nguy cơ này.”

Pháp Đế ngẩng đầu nhìn về phía dòng sông thời gian, trong mắt lóe lên một tia khát vọng, nhưng rất nhanh bị áp chế xuống.

Mà Bạch Khải ở bên này rốt cuộc đã hiểu ý của Pháp Đế.

Nidhogg không chết, thì hậu thế cũng vẫn sẽ tồn tại.

Nói cách khác, Tử Vong chi dực và Nidhogg đã cùng nhau mang tới nguy cơ này, chắc chắn sẽ bị hóa giải vì một lý do nào đó.

Nhưng phương pháp đó là gì? Bạch Khải chìm vào trầm tư, nhưng Tử Vong chi dực thì không cho Bạch Khải thời gian, mà dần dần phát động công kích.

Chỉ có điều, mục tiêu của nó lại không phải là Bạch Khải, mà là Nidhogg! So với Tịch Diệt chi lực trên người Alpha, Tử Vong chi dực lại càng chú ý đến phần thân của Nidhogg.

“Thì ra là như vậy, gã này muốn để cho bọn chúng ngao cò tranh nhau? Cũng không đúng, bất kể ai thắng, việc nuốt chủng bên nào nhất định sẽ mạnh hơn!” Bạch Khải càng cảm thấy đau đầu, nhìn vào dòng sông thời gian vẫn chưa tiêu tán trên không trung, đột nhiên nghĩ ra một điều gì đó.

“Alpha, Delta, sẵn sàng!” “Rõ ràng!” Hai sủng thú cùng nhau đáp lại, Cự Nhân kiếm khách trong tay trường kiếm màu đen xuất hiện một đường hào quang vàng, ẩn hiện kêu gọi dòng sông thời gian.

Lúc này, Nidhogg và Tử Vong chi dực đã bắt đầu chiến đấu.

Hai con quái vật khổng lồ không sử dụng kỹ thuật phức tạp nào, mà đơn giản chỉ theo bản năng của sinh vật mà cắn xé nhau, quả thật là vô cùng tàn nhẫn.

Thế nhưng chính những đợt công kích thô sơ này lại tạo ra sự chấn động cực lớn cho Âm Ảnh rừng rậm, có nguy cơ sụp đổ bất cứ lúc nào.

Nhưng vào lúc này Bạch Khải đã không có thời gian để lo lắng về những thứ khác, đôi mắt hắn luôn dõi theo những hành động của hai con quái thú, chờ đợi thời cơ tốt nhất để hành động.

“Còn thiếu một chút, còn thiếu một điểm...”

Bạch Khải không ngừng lăm bằm, sức mạnh của Cự Nhân kiếm khách đã được tập trung đến mức cực hạn, thậm chí trên tay cự kiếm đã xuất hiện những vết rạn, dường như nó có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Cuối cùng, dường như cảm nhận được hai con quái thú sắp tiến đến gần, dòng sông thời gian đã xuất hiện một chút dao động, và Bạch Khải cuối cùng gào lên.

“Ngay vào lúc này, động thủ!” Chỉ trong khoảnh khắc, một đợt kiếm khí dường như có thể chặt đứt thời gian bay ra từ tay Cự Nhân kiếm khách, rơi vào thân thể của Tử Vong chi dực và Nidhogg, thật sự kéo hai con quái thú vào dòng sông thời gian. Từ đâu đến, thì cắt trở về chỗ đó đi!

Chương 915:

Vu Yêu, Tử Dực cùng với... Ác Ma! Cự Nhân kiểm khách phát một kiếm này không chỉ kết hợp lực lượng Alpha Tịch Diệt và Delta Thời Không, mà còn hòa trộn nhiều nguồn lực khác.

Chính vì vậy, dù là Tử Vong chi dực hay Nidhogg cũng không thể nào thôn phệ được đạo kiếm khí này, bị sức mạnh của nó đẩy ra xa, về phía dòng sông thời gian.

Bên kia dòng sông thời gian, cũng bị sức mạnh từ kiếm khí này dẫn dắt, chủ động phát ra một cỗ hấp lực, kéo Tử Vong chi dực về lại thời gian ban đầu của nó.

Dòng sông thời gian không cho phép bất kỳ sinh mệnh nào khác tự do hoạt động tại đây.

Mà Bạch Khải, chính là một trong số những tồn tại đó.

“Ta đi, chuyện này lại rồi tung lên rồi!” Thấy mình cũng bị dòng sông thời gian lôi kéo, Bạch Khải chỉ cảm thấy như bị tảng đá đập trúng chân.

Chưa nói đến việc có thể đưa hai con quái vật này rời đi, với trạng thái hiện tại của hắn, nếu bị cuốn vào, thì chắc chắn sẽ không thể thở nổi trước hai vị này.

Thế nhưng vào lúc này, Pháp Đế đã ngưng tụ ra một sinh mệnh chi tiền thứ hai, đồng thời chuẩn xác rơi vào cơ thể Tử Vong chi dực.

Với tầm nhìn của hắn, rõ ràng thấy rằng mục tiêu chính của dòng sông thời gian chính là Tử Vong chi dực, lý do rất đơn giản.

Tử Vong chi dực mạnh mẽ, đã vượt khỏi giới hạn của thời đại này.

Quả nhiên, khi va chạm với sinh mệnh chi tiền, Tử Vong chi dực ngay lập tức lùi lại, trực tiếp chạm vào dòng sông thời gian, trong khi Alpha theo sau một kiếm lại đẩy Tử Vong chi dực vào dòng sông thời gian.

Song, Tử Vong chi dực thực sự quá mạnh mẽ, nên đã cứng rắn đánh tan lớp cát thời gian bên ngoài, gào thét lao về phía sinh vật trước mắt.

Nhưng Nidhogg hiển nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội hoàn hảo này, lập tức cắn một phát vào cơ thể Tử Vong chi dực, mạnh mẽ xé rách một mảnh máu thịt.

Mặc dù hắc không mạnh như Tử Vong chi dực, nhưng vẫn giữ được trí tuệ của mình, tự nhiên cảm nhận được điểm đặc biệt của Tử Vong chi dực.

Và phần hắc cần xé chính là nơi hắc không nắm giữ phân thân, mà chỉ cần nắm được những phần đó, hắc sẽ tìm ra toàn bộ phân thân trong thời đại này. Đến lúc đó, hắc sẽ thực sự nắm giữ sức mạnh hùng mạnh này! Chỉ là Nidhogg hiển nhiên đã đánh giá thấp sức mạnh của Tử Vong chi dực.

Ngay khi hắc định xé nát thêm một mảnh máu thịt, Tử Vong chi dực bỗng dưng lan ra nhiều xúc tu, bắt giữ lấy cơ thể của Nidhogg, liên tục kéo về phía mình.

Nidhogg tự nhiên phản kháng toàn lực, nhưng sức mạnh của Tử Vong chi dực thực sự quá lớn, Nidhogg dù miễn cưỡng giữ vững được cơ thể của mình, nhưng vừa mới thôn phệ xong máu thịt của tử vong thì cũng bị kéo ra một ít.

Thậm chí, ngay cả sức mạnh mà Nidhogg vốn nắm giữ cũng bị kéo ra.

“Đáng ghét, đó là sức mạnh của ta, trả lại cho ta!” Lúc này, Nidhogg rốt cuộc lộ vẻ hoang mang, liều mạng muốn thoát khỏi xúc tu của Tử Vong chi dực, nhưng lại không có tác dụng, trái lại bị kéo ra thêm nhiều sức mạnh.

“Cơ hội tốt!” Thấy cảnh này, mắt Bạch Khải sáng lên, lập tức ra lệnh cho bảy sủng thú một chỉ lệnh mới.

Tên Hề Hoang Đường dẫn đầu liền có động tác, cường ép phục chế mặt của Tử Vong chi dực, trong tay cự kiếm cũng đột nhiên biến đổi thành màu đen thuần khiết hơn.

Ngay sau đó, Cự Nhân kiếm khách toàn lực chém ra, một đường cong tròn hình kiếm khí màu đen lặng yên bay ra.

Không có chút âm thanh, không có chút dao động, nhẹ nhàng rơi vào giữa Nidhogg và Tử Vong chi dực.

Mà mục tiêu, đương nhiên chính là hai bên đang kéo nhau tới tử vong phân thân.

Mặc dù việc không thể đưa hai gia hỏa này cùng nhau đi là hơi đáng tiếc, nhưng với tình huống hiện tại, đuổi đi Tử Vong chi dực vẫn là ưu tiên hàng đầu.

Hơn nữa, việc Nidhogg bị kéo ra sức mạnh cũng làm tăng xác suất bọn họ đánh bại kẻ thù.

Quả nhiên, sau khi tiếp nhận một kiếm này từ bảy sủng, xúc tu trên Tử Vong chi dực liền xuất hiện một vết nứt lớn, hai đầu cự thú không thể không lùi lại.

Nhưng giữa hai bên, vẫn chưa cắt ra.

Thấy tình hình này, Alpha lập tức đưa ra quyết định, tiến lên một bước, đâm một kiếm vào trên xúc tu.

Lần này, vết rách cuối cùng cũng mở rộng, khoảng cách cho trạng thái triệt để cắt ra chỉ còn lại một đường, trong khi Tử Vong chi dực, vì bị kéo mà mất đi lực kéo, khiến phân thân thể còn lại bị dòng sông thời gian kéo ra hơn phân nữa.

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm, nhất là khi thấy Tử Vong chi dực chỉ còn lại một đầu rỗng lõ ra bên ngoài thì trên gương mặt càng lộ nét cười.

“Cuối cùng, được cứu...”

Nhưng ngay lúc này, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy thế giới xung quanh rung chuyển kịch liệt, mơ hồ nghe được âm thanh vật chất vỡ vụn. Đồng thời, có thứ gì đó đang đến gần họ ngày càng nhiều.

“Đây cũng là yêu thiêu thân gì vậy?” Bạch Khải trong lòng bỗng thấy không ổn, và Pháp Đế cũng lập tức nắm lấy tay Bạch Khải, không chút do dự chạy về hướng ngược lại.

“Có vẻ có thứ gì đó xâm nhập vào Hoàng Hôn đại lãng tằm, những chuẩn bị tôi để lại trước đó đều bị phá hủy.”

Pháp Đế cố gắng duy trì trạng thái hiện tại, triển khai một thứ nguyên phù trận định sẽ truyền tống cả bọn ra ngoài, nhưng

Bạch Khải đột nhiên nghĩ tới điều gì, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy bên cạnh dòng sông thời gian, bầu trời đen tối vốn có bỗng xuất hiện thêm một ánh sáng xanh thẫm.

Cái ánh sáng này ban đầu rất mờ nhạt, như chỉ là một điểm sao, nhưng nhanh chóng, nó như một ngọn lửa, bùng cháy nhanh chóng, dần dần biến thành một đám lửa xanh.

Sau đó, một viên thiên thạch lớn màu xanh xuất hiện trước mặt mọi người! “Đây là... Ác Ma?!” Nhìn thấy thiên thạch ở phía sau là những tầng thế giới khác nhau, Bạch Khải trong lòng cảm thấy điểm chẳng lành đã được xác nhận.

Thảo nào hắn luôn cảm thấy như thiếu thiếu điều gì, giờ đây lại gặp phải thiên thạch tà năng xuyên phá Hoàng Hôn đại lăng tẩm! Thiên thạch tà năng xuất hiện rõ ràng vượt xa dự kiến của mọi người, thậm chí ngay cả Tử Vong chi dực cũng bị sức mạnh lạ lùng này hấp dẫn, cuối cùng từ dòng sông thời gian lộ ra phần cơ thể.

Dòng sông thời gian, cũng bị ảnh hưởng bởi thiên thạch tà năng này, xảy ra dao động! Thấy cảnh này, Alpha lập tức thay đổi phương hướng, ý định ngăn thiên thạch tà năng lại, nhưng lúc này bảy sủng thú đã kiệt sức, chỉ có thể gọt sạch một mảnh vỡ bên trên thiên thạch, miễn cưỡng thay đổi hướng đi của thiên thạch, tiến vào trạng thái khôi phục và trở về Ngự Thú không gian.

Tuy nhiên, chính vì vậy, thiên thạch tà năng vốn phải gặp nhau với hai đầu cự thú lại ngay lập tức lao về phía Nidhogg, không chỉ xé nát một đoạn xúc tu cuối cùng, mà còn đẩy Nidhogg phá vỡ bí cảnh không gian, hướng xuống phía dưới mà đi.

Còn về Tử Vong chi dực, vì cắt đứt hoàn toàn liên lạc với thế giới này, đã hoàn toàn rơi vào dòng sông thời gian, không còn thấy gì nữa.

Cảnh tượng trước mắt, cuối cùng đối với Bạch Khải mà nói, Hoàng Hôn đại lăng tẩm bắt đầu trở nên tương tự.

“Cái này nên coi như bụi bặm đã lắng xuống chăng?” Nhìn thấy kịch bản dần dần ổn định, Bạch Khải cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, định mượn nhờ Pháp Đế mở phù trận thứ nguyên

rời đi, nhưng trên đỉnh đầu, dòng sông thời gian vốn đã bị phong tỏa lại đột nhiên xuất hiện một vết nứt.

Ngay sau đó, một dòng nước chảy từ trên trời tuôn xuống, rơi vào người Bạch Khải, hắn thậm chí cũng không kịp giãy dụa, cơ thể đã dần dần tiêu tán.

“Thật vẫn không có chút nào bỏ qua a!!!” Bạch Khải vô lực muốn nắm chặt tay Pháp Đế nhưng chỉ xuyên qua, để lại một tiếng kêu nhẹ nhẹ truyền đến tai Pháp Đế, rồi hoàn toàn tiêu tán.

“Bệ hạ, Bạch Khải hắn...”

Diêm Ma đi tới bên cạnh Pháp Đế, nhìn dòng sông thời gian trên đỉnh đầu đang từ từ tiêu tán, hiển nhiên hiểu điều gì đó.

“Hắn hẳn là trở về thời gian của mình...”

Hoặc là, tiến về thời gian khác.”

Pháp Đế khẽ vuốt cằm, trên gương mặt lộ ra một vẻ mệt mỏi.

“Vậy bệ hạ chúng ta bây giờ phải làm gì? Có phải đi thanh lý Giáo Đình những kẻ phản nghịch đó không? Hay là tiếp tục càn quét nơi đây?” Nói về Giáo Đình, Diêm Ma bỗng hiện lên vẻ sát khí.

Còn dám dùng những thủ đoạn nhỏ mọn đó đối phó hắn, thậm chí còn tính toán để giết Pháp Đế, lật đổ Vạn Pháp hoàng triều, lũ thần côn Giáo Đình này đúng là có lý do để chết.

“Giáo Đình tự nhiên là phải xử lý, nhưng không phải thời điểm này.”

Pháp Đế ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Thông tri một chút đi, kế hoạch diệt thần có thể bắt đầu rồi.”

“Thuộc hạ đã rõ!” Diêm Ma nghe vậy, ánh mắt sáng lên, khuôn mặt kích động, sau đó đột nhiên nhớ ra điều gì, từ sau lưng lấy ra một viên kết tinh màu trắng, đưa cho Pháp Đế.

“Viên đá này là lúc Bạch Khải các hạ rời đi nhỏ ra, hình như là bảo hộ Thiên sứ năng lượng hạch kết tinh, bệ hạ ngài nhìn cần xử trí thế nào?” “Thủ hộ Thiên sứ năng lượng kết tinh?” Pháp Đế nhận lấy viên kết tinh màu trắng này, ngay lập tức cảm nhận được ấm áp và sức mạnh kiên cố dung nhập vào cơ thể,

cảm giác mệt mỏi do tiêu hao năng lượng bỗng nhiên biến mất.

“Đây确地是 thủ hộ Thiên sứ năng lượng kết tinh, mà lại cực kỳ thuần khiết.”

Pháp Đế nhẹ nhàng vỗ về viên kết tinh, sau đó quay đầu nhìn về phía mảnh thiên thạch màu xanh lục đang bốc cháy nơi đằng xa, trong mắt đột nhiên lóe lên một ánh sáng kỳ lạ.

“Sức mạnh bên ngoài hư không...”

Thiên thạch...

Lịch sử vẫn luôn được định đoạt vậy!” Pháp Đế buồn cười một cách bí ẩn nhưng nhanh chóng trở lại vẻ bình thản.

“Đã tất cả đều đã được định đoạt, vậy ta sẽ làm hết khả năng của mình, để lại cho người một chút hỗ trợ, hy vọng nhân loại trong thời đại của người có thể vượt qua những thử thách này.”

Pháp Đế vừa tự lẩm bầm vừa bước về phía mảnh thiên thạch, liên tiếp vung ra vài đạo phù văn để thu vào, rồi đi về phía hồ sâu mà thiên thạch tà năng đã tạo ra, hồi lâu sau, đột nhiên mở ra một thứ nguyên phù trận, đưa cả hai người ra ngoài.

Lúc này, Mục Dã trên đỉnh núi trở nên chật vật, Hoàng Hôn đại lăng tẩm vốn cao ngất bây giờ đã đổ sập, bị vô số đá vụn bao phủ, hoàn toàn mất đi vẻ huy hoàng trước đó.

Việc để cho Pháp Đế phải tự mình ra mặt xử lý vong linh thế lực đã trở thành quá khứ.

“Nhuờn cho người phong tỏa nơi này, truyền đạt lệnh mới mà ta đã chỉ định trước đó, không cho phép bất kỳ ai tới gần.”

Pháp Đế lại một lần nữa nhìn về phía Đại Lăng Tẩm, rồi trực tiếp quay người rời đi.

“Chúng ta còn rất nhiều việc phải làm, cần phải tận dụng thời gian!”

Chương 916:

Thủ Hộ Mũ Miện “Ôi! Đầu đau quá.”

Bạch Khải từ từ tỉnh lại, chỉ cảm thấy đầu như muốn nứt ra, không nhìn được dùng tay xoa xoa đầu mình.

“Sao ta lại không nhớ gì, cảm giác như bị dòng sông thời gian cuốn đi vậy?” Sau một lúc, Bạch Khải cuối cùng lấy lại được tỉnh táo.

Nhìn lên bầu trời sáng lạng, hắn thử liên lạc với những sủng thú của mình.

“Alpha, các người thế nào rồi?” Trong trận chiến trước đó, tất cả sủng thú đã bị ép trở về Ngự Thú không gian vì kiệt sức, Bạch Khải không biết tình hình của chúng hiện tại ra sao.

“Két phốc két phốc.”

(Chủ nhân, Gamma không có việc gì, chỉ là Alpha và những người khác vẫn chưa hoàn toàn phục hồi.) Người đầu tiên trả lời hắn chính là Gamma, sau đó những sủng thú khác cũng phát tín hiệu trở về.

“Không có việc gì là tốt rồi.”

Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

Hắn khẽ động tâm niệm, sáu quả trứng tiến hóa bắt đầu bao bọc Alpha cùng các sủng thú khác.

Dưới ánh sáng tinh quang chiếu rọi, sức lực của Bạch Khải không bị tiêu hao quá nhiều, nhưng Gamma vẫn chạy ra giúp hắn hồi phục sức lực.

“Đa tạ, Gamma.”

Bạch Khải vỗ vỗ vào vai Gamma, bỗng nhận thấy một luồng cảm xúc u uất từ cơ thể Gamma, không nhìn được hỏi: “Người làm sao vậy?” “Két phốc két phốc...”

(Trước đó, phần cánh của Thiên Sứ Gamma vẫn chưa tiêu hóa xong, nên Gamma có chút khó chịu...) Gamma ngồi xổm bên cạnh Bạch Khải, vẽ vòng tròn trên mặt đất, rõ ràng là thật sự có chút tiếc nuối, Bạch Khải không nhìn được bật cười.

“Thực ra, sức mạnh cốt lõi của Thiên Sứ nằm ở đôi cánh, những thứ khác chỉ là năng lượng mà thôi, không có gì phải lo lắng.”

Bạch Khải cười cười, nhưng ánh mắt hắn bỗng nhiên trở nên mơ hồ.

“Ngoài ra, có một số thứ chắc hẳn đã được quyết định rồi.”

Thủ Hộ Thiên Sứ hạch tâm, mảnh vỡ tà năng từ thiên thạch, Song Thiên cơ giáp...

Tất cả mọi thứ cuối cùng vẫn đi theo quỹ đạo chính.

“Đúng rồi Gamma, trước kia người nuốt cánh của Thủ Hộ Thiên Sứ, có phản hồi gì không?” Bạch Khải thu hồi suy nghĩ, bắt đầu xem xét tình trạng của Gamma. [Chủng tộc kỹ năng]: Thánh Quang: Cửa Thiên Đường (Bất Hủ cấp - Hoàn Mỹ), Sấm Sét Phán Quyết (Siêu Phàm cấp - Hoàn Mỹ); Tà Năng: Cửa Vực Sâu (Bất Hủ cấp - Hoàn Mỹ), Tận Thế Chiến Nhận (Siêu Phàm cấp - Hoàn Mỹ); Thông dụng: Vô Tướng Thân Thể (Siêu Phàm cấp - Hoàn Mỹ), Song Sinh Luân Chuyển (Siêu Phàm cấp - Thức Tỉnh), Thủ Hộ Mũ Miện (Bất Hủ cấp - Thuần Thực), Hoàng Tuyền Nguyên Vọng (Bất Hủ cấp - Tinh Thông), Thủy Nguyệt Phân Thân (Siêu cấp - Thuần Thực); ...

Chú thích: Khi triển khai Thủ Hộ Mũ Miện, sẽ tạo ra một khu vực phòng ngự tuyệt đối xung quanh Gamma.

Trong khu vực đó, quân đội của người sẽ cùng hưởng được phòng ngự và kháng tính thuộc tính của Gamma, nhưng đồng thời Gamma cũng sẽ gánh chịu tổn thương cho quân đội của người. ...

“Cùng hưởng phòng ngự thuộc tính? Ôi, có cảm giác an toàn như vậy thật tuyệt!” Khi đọc xong phần mô tả kỹ năng Thủ Hộ Mũ Miện, Bạch Khải không khỏi cảm thấy một sự an toàn chưa từng có.

Kỹ năng này rõ ràng là sinh ra từ sức mạnh thần thánh của Thủ Hộ Thiên Sứ, qua quá trình miễn dịch với nguyên tố và vật lý, đã đạt đến trạng thái phòng ngự tối cao.

Việc cùng hưởng phòng ngự và kháng tính, có phải có nghĩa là những đòn công kích bình thường cơ bản đều không thể tổn thương hắn hay không? Không chính xác, phải nói rằng ngay

cả việc xuyên thủng sự phòng ngự cũng chắc chắn không hề dễ dàng.

“Về phần Gamma gánh chịu quân đội bạn bị tổn thương...”

Bạch Khải nhìn tranh chấp giữa Gamma và Beita đang chen lấn, yên lặng hấp thu năng lượng xung quanh, để trấn an tâm lý Gamma, rồi mỉm cười.

Những chuyện này cũng không cần quá suy nghĩ.

“Bạn không biết nơi này là ở đâu, nhưng chắc chắn không phải thời kỳ Pháp Đế nữa.”

Hiện giờ hắn đang ở trong một khu rừng rậm, nhờ ánh trăng sáng nên có thể nhìn thấy xung quanh đều là những đại thụ cao vợi vợi trong mây.

Không cần nói, nơi này thật khó để có thể dò thám dùng tình báo.

“Trước hết hãy nghĩ cách tìm đến khu vực cư trú của loài người đã.”

Bạch Khải đứng dậy, vỗ vỗ bụi cỏ trên người, định để Gamma dẫn dắt mình rời khỏi nơi này thì bỗng nhiên nghe thấy tiếng hú vọng lại từ trong rừng.

Ngay sau đó, những ánh sáng màu đỏ từ trong rừng xuất hiện, khóa chặt Bạch Khải lại.

“Két phốc két phốc.”

(Chủ nhân, có vẻ như đang có một con Đế Hoàng cấp Sói và đàn sói của nó.) Gamma chắn trước mặt Bạch Khải, nói.

“Đã thấy rồi.”

Bạch Khải khẽ vén cỏ, nhìn về phía một con sói lớn có màu xanh lục từ trong rừng bước ra, không tự chủ mà sờ sờ cái bụng đói của mình.

“Vừa khéo, cũng đang hơi đói.”

...

A ô a ô! (Gamma, hãy để cho ta một miếng, ta thật sự sắp chết đói rồi!) Beita hung dữ nhảy về phía Gamma, định cướp lấy

miếng thịt sói trong tay Gamma, nhưng ngay lập tức bị một tầng ánh sáng ngăn cản, không thể tiếp cận.

“Két phốc két phốc!” (Đây là đồ ăn của Gamma, không ai được phép cướp đi!) Gamma nghiêm túc ngăn chặn miếng thịt nướng trong tay, hai cánh sau lưng không ngừng vỗ, giống như chỉ cần Beita dám có hành động nào, hắn sẽ lập tức ra tay.

“Được rồi Beita, ngươi cũng là sói, ăn thịt sói mà không thấy gớm sao? Có thể thử không tranh đoạt một chút như những người khác không?” Bạch Khải nhìn cảnh tượng ồn ào của hai sủng thú, cười cười, kéo một miếng thịt nướng nhét vào miệng, cảm thấy toàn thân thật dễ chịu, lại không có chút mỡ nào.

Thịt nướng thật sự nên dùng loại gỗ này, ăn ngon mà không ngán.

A ô a ô... (Bản vương đã vượt qua được ràng buộc của nhục thân, chủng tộc gì đó không quan trọng...) Beita lắc đầu, nhìn thấy miếng thịt nướng cuối cùng bị Gamma nuốt vào, nằm ử rử trên đất, ánh mắt đầy u oán nhìn Bạch Khải.

Không tranh đoạt như những người khác sao? Nói thì nhẹ nhàng! Alpha là linh hồn, không ăn thịt.

Delta thì không biết làm sao, cả ngày chỉ nằm ngủ, nói là để cảm ngộ thời gian với không gian, cũng chẳng ăn thịt.

Trùng Thảo hiện tại như một cái bát ngọc, tắm mình dưới ánh sáng mặt trời và ánh trăng đã no, cũng không ăn thịt, tựa như hình thành một sinh linh Tên Hề Hoang Đường thì chỉ cần tắm dưới ánh sao là đủ rồi.

Còn về Jetta, con gia hỏa này thì uống nhiều quá.

Nhìn một vòng, trong số bảy sủng thú, ngoài Bạch Khải ra, chỉ còn Gamma là còn phải ăn cơm.

“Siêu thoát khỏi ràng buộc của thân thể? Nếu làm được như vậy, ngươi chắc chắn sẽ thăng cấp truyền kỳ.”

Bạch Khải lau đi dầu mỡ trên miệng, nói: “Mà nói về điều đó, các ngươi còn chưa hoàn toàn dung hợp với Tam Sinh tháp sao? Có cần thử hợp nhất cùng trứng tiến hóa không?” “Tạm

thời không cần, có Vương Trần và Pháp Đế liên quan đến máy móc và phù văn tâm đắc, ta dự định sẽ thiết kế lại một lần.”

Shuke lắc đầu, trong khi Jerry mở to mắt nói: “Hơn nữa, ba bí cảnh của Tam Sinh tháp tất phải tách riêng, tốt nhất là tìm một bí cảnh có quy mô lớn của hệ tinh thần để gánh chịu thì sẽ tốt hơn một chút.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, nhận thấy rằng có được sự chỉ bảo của hai vị đại lão trong lĩnh vực máy móc và phù văn, Shuke bọn họ thực sự có hy vọng lớn để tiến xa hơn.

Cái mà bọn họ hiện tại cần nhất, chính là sức mạnh cường đại hơn nữa.

“Vậy còn kế tiếp, các người hãy chuyên tâm nghiên cứu, tranh thủ hoàn thành việc đột phá sớm, còn về tinh thần bí cảnh...”

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn bầu trời dần dần sáng lên, nói: “Thời đại này, tài nguyên chỉ có thể phong phú hơn so với hậu thế sao?” Ngay từ lúc Delta thức tỉnh, Bạch Khải đã xác định, hắn hiện đang ở một thời đại sớm hơn thời kỳ Pháp Đế, nhưng cụ thể đã qua bao nhiêu năm thì Delta không thể xác định được.

“Đã ăn no đủ, vậy hãy đi xem xem nhân loại bây giờ là dạng gì.”

...

Bạch Khải dãi bước, dường như đã đi vào sâu trong rừng rậm.

Một mình bảy sủng thú đi từ lâu, cuối cùng cũng đã ra khỏi rừng.

“Có một khu rừng lớn như vậy, chắc chắn sẽ có không ít hung thú, gần đây thật không có con người nào có thể cư ngụ.”

Khi đi tới, Bạch Khải cảm nhận được vô số hào quang từ những hung thú, nhưng chúng đều bị khí tức của Alpha khiến không dám lại gần.

Tuy nhiên, dù vậy, những hung thú này cũng chỉ dám quan sát từ xa, không hề có ý định rời đi. Đến thời đại này, hung thú đã trở nên cuồng bạo đến mức không thể tưởng tượng nổi! Róc

rách róc rách? (Chủ nhân, có vẻ như bên kia có hoạt động của loài người, có cần đi xem không?) Delta đột nhiên mở to mắt, mắt phải phát ra ánh sáng ngân sắc, một hình ảnh hiện ra trước mặt Bạch Khải.

“Delta, người ngày càng kiên nhẫn hơn trong việc điều khiển năng lực không gian.”

Bạch Khải thấy vậy, trò chuyện với Delta vui vẻ, rồi nhờ Delta mở ra không gian thông đạo để quan sát.

Trong hình ảnh là một bức tường thành cổ xưa, giữa phong cách nửa Âu, nhưng có một số thứ có thể nhận ra được.

Phòng ngự của nó rất nghiêm mật.

Tại trên tường thành, từng cái cự nỏ bằng kim loại được sắp xếp ngay ngắn, nhắm ngay về những phương hướng trên không.

Sau những cự nỏ là hàng ngũ cung thủ, mặc dù chưa kéo cung, nhưng từ cách cầm cung của họ, dễ dàng nhận ra họ đã sẵn sàng chiến đấu.

Bên cạnh đó còn có những súng thú cũng tỏ ra căng thẳng.

Cảnh tượng như vậy, dù không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào, Bạch Khải cũng cảm nhận được sự căng thẳng trong không khí.

“Chẳng lẽ có hung thú muốn công thành? Nhưng trông không giống như vậy?” Bạch Khải nhìn xuống chân thành, giờ này cánh cổng đã mở, từng người từng người loài người đang lần lượt tiến vào dưới sự chỉ dẫn của binh sĩ.

Những nhân loại này đều xuất trình một bản văn thư cho binh sĩ kiểm tra trước khi được cho phép vào trong.

“Thông quan văn điệp? Thời đại này xem ra vẫn chưa có sự thống nhất.”

Bạch Khải lập tức suy đoán về tình trạng hiện tại.

Trong lịch sử nhân loại, mặc dù từng xuất hiện nhiều vị Đại Đế thống nhất nhân loại, nhưng thời gian chủ yếu vẫn sống trong trạng thái cát cứ.

Và loại thông quan văn điệp này, chỉ tồn tại vào thời điểm tương tự như vậy.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải không khỏi cảm thấy một nỗi tiếc nuối.

Tưởng có thể tình cờ gặp hoàng đế thời Pháp Đế, lại còn có thể đánh giá một vị Đế Hoàng nhân loại, nhưng nhìn tình trạng hiện tại, có lẽ nhân loại Đế Hoàng đã chết hoặc vẫn chưa sinh ra.

Tập hợp đủ toàn bộ nhân loại Đế Hoàng thì có lẽ không hề dễ dàng.

“Nhưng cũng tốt, như vậy cũng không cần phải lo lắng về thân phận của ta sẽ thu hút sự chú ý không cần thiết.”

Bạch Khải lại một lần nữa quan sát trong hình ảnh, xác định phương hướng phía dưới, rồi lặng lẽ rời đi.

Chương 917:

Sáu nước thế vững chắc Hoàng Tung thành.

Các binh sĩ một bên cảnh giác xem xét bốn phía tình hình, một bên kiểm tra giấy tờ trong tay dân chúng.

“Ngươi, từ đâu tới, muốn đi đâu?” Một tên lính ngăn lại Bạch Khải, cẩn thận kiểm tra giấy tờ của hắn, sau khi xác nhận không có vấn đề gì, liền cẩn thận hỏi thêm.

Khuôn mặt lạ, luôn dễ dàng thu hút sự chú ý.

“Ta từ Đông Hoang quốc đến, định cư tại Hoàng Tung thành.”

Bạch Khải cố gắng tạo vẻ vô hại, nói.

“Đông Hoang quốc? Sao lại chạy tới đây định cư?” Nghe Bạch Khải nói, thái độ của tên binh sĩ rõ ràng tốt hơn một chút.

Khi nhìn thấy nét mặt đau khổ của Bạch Khải, hắn không khỏi thở dài.

“Được rồi, đã tới rồi, cứ ở đây mà sống.”

“Đa tạ.”

Bạch Khải thu hồi giấy tờ, cảm ơn tên binh sĩ xong, liền theo đám người đi vào trong thành.

Trước khi đến Hoàng Tung thành, Bạch Khải đã để Beita thôi miên một số dân chúng, tìm hiểu sơ lược tình hình hiện tại.

Bây giờ xác thực không phải là thời kỳ nhân loại thống nhất trong lịch sử, mà là trong lúc sáu nước liên minh vững chắc. Đông Hoang, Nam Mạn, Bắc Đê, Tây Khuê, Thiên Lộc, Đế Hoàng.

Sáu nước này tụ hội nhân lực mạnh nhất của nhân loại, thành công chặn đứng sức tấn công của các bộ lạc, trở thành những chốn yên bình cuối cùng cho nhân loại.

Chính phủ của sáu nước độc lập, nhưng tạo thành một liên minh nhân loại.

Khi gặp nguy hiểm, họ sẽ cùng nhau bảo vệ lẫn nhau, và cũng sẽ tiếp nhận một phần thảm họa do thú triều gây ra, khiến dân chúng phải di dân.

Nhìn chung mà nói, vẫn là tương đối hòa hợp. Ít nhất là bề ngoài.

“Sáu nước thế vững chắc...”

Nguyên lai là xuyên qua đến trước thời kỳ Võ Đế hoàng triều?” Bạch Khải quan sát đường phố trật tự, nhìn những dân chúng thoát khỏi khổ sở, không khỏi thở dài.

Thời kỳ Võ Đế, nhân loại sẽ đối mặt với một sự biến động khổng lồ, số lượng lớn sinh vật truyền kỳ sẽ tham gia vào và hoàn toàn thay đổi tình trạng khốn khổ của nhân loại, thậm chí có thể dẫn đến khai thác và hủy diệt.

Nhưng trước đây, tức là bây giờ trong thời kỳ của sáu nước, nhân loại đã không phải trải qua những ngày tháng thoải mái.

Nếu hấn nhớ không nhầm, sau khi Long Đế chết, nhân loại đã bước vào một thời kỳ tối tăm.

Vương triều phân liệt, chư hầu san sát.

Nếu không có sức sống kiên cường trong bản chất của nhân loại, chắc chắn đã bị diệt vong từ lâu.

Mà sáu nước này cũng chính là được hợp nhất từ vô số các chư hầu, nhân loại cũng coi như miễn cưỡng khôi phục lại tư cách sinh tồn ở cái thế giới này.

“Ta nhớ không lầm, trong sáu nước này có vẻ như chỉ có Đông Hoàng và Đế Hoàng có quan hệ tốt một chút, còn lại...”

Ha ha...”

Bạch Khải nở một nụ cười lạnh, nhân loại vốn phải sống trong cảnh khốn khổ, mà những kẻ cầm quyền này vẫn còn nghĩ tới việc gây rối lẫn nhau, thật đáng đời khi bị Võ Đế một lần hành động chèn ép.

Mang theo một chút khinh bỉ và không cam lòng, Bạch Khải tiếp tục đi trên đường phố.

Khi hấn lại dừng chân, đã thấy một đám cư dân trong trang phục khác.

Mặc dù thân phận nạn dân đã vào thành, nhưng ở trong thành phố này vẫn gây chú ý một chút.

“Quy củ cũ, đi trước quán rượu thăm dò tình hình rồi báo.”

Bạch Khải nghiêm túc đội mũ, tránh một chiếc xe ngựa, nhanh chân bước vào một quán rượu.

So với quán rượu mà hắn đã từng đi ở Vô Hiểm thành, quán rượu này rõ ràng cũ kỹ và bẩn thỉu hơn nhiều.

Cửa gỗ kêu kẹt kẹt, chỉ cần nhẹ nhàng đẩy, cái cửa đã suýt nữa rơi xuống.

Bước vào bên trong, một trận tiếng ồn ào vang lên.

Mồ hôi, máu, khói thuốc...

Những tráng hán, mỹ nữ, rượu...

Mùi hương gắt, gay mũi tràn vào, khiến Bạch Khải suýt chút nữa ngất xỉu.

“Nếu không thì đổi chỗ khác đi...”

Cảm nhận được không khí kỳ lạ đó, Bạch Khải bất chợt hồi hận với quyết định của mình, quay người định rời đi.

Phanh! “Xin lỗi, người không sao chứ?” Bạch Khải quay nhanh, không chú ý có người đứng sau, trực tiếp va vào người vừa đi tới.

“Ta không sao, chỉ là tiểu huynh đệ thân thể của người khá tốt đấy.”

Người đàn ông bị Bạch Khải va phải không hề để ý đến sự thất lễ của hắn, nhìn vào Bạch Khải lùn hơn hắn một cái đầu, nói:

“Tiểu huynh đệ, người đến đây để uống rượu à? Nhìn thời trang như lần đầu tới đây?” “Đúng vậy, nhưng ta thấy không có chỗ ngồi.”

Bạch Khải nhìn quanh đám đông, nhún vai, định rời đi.

“Gặp lại là có duyên, không bằng ta mời người một chén?”

Người đàn ông vỗ vai Bạch Khải, không đợi hắn từ chối, đã kéo Bạch Khải đi, lực lượng mạnh mẽ khiến Bạch Khải trong chốc lát không thể thoát ra.

Người này thể chất thật sự khủng khiếp, hẳn hiện tại đúng là truyền kỳ thể chất! Trừ khi...

Bạch Khải đã nhìn sâu vào mắt người đàn ông đó, bỏ qua việc giả dục, mặc cho người kia dẫn hắn lên lầu hai.

So với sự hỗn loạn ở lầu một, lầu hai rõ ràng yên tĩnh hơn rất nhiều, khách uống rượu cũng khác biệt hoàn toàn.

Khi Bạch Khải vừa bước lên lầu hai, hắn liền nhận ra điều đặc biệt ở chỗ này.

Những người này đều là Ngự Thù sư.

“Bạch, ngươi lại tới trễ, hôm nay rượu do ngươi mời đấy!”

Khi thấy Bạch Khải và người đàn ông kia xuất hiện, một gã đàn ông to lớn, có chút già dặn đứng lên, cất cao giọng nói.

“Không thành vấn đề, ta đều đã mời khách!” Người họ Bạch phóng khoáng đáp, khiến những khách uống rượu quanh đó lập tức xôn xao.

“Bạch đại khí quá!” “Bạch, lần trước ngươi hoàn thành nhiệm vụ đó rồi à? Nhìn có vẻ tự tin ghê!” “Không đúng, ta nhớ rằng bà chủ bảo ngươi vẫn chưa thanh toán tiền thưởng lần trước, sao lại có tiền?” “Quản hắn làm gì, uống rượu chính là!” Một đám người xôn xao chúc mừng, sau đó lại tự mình uống rượu, trong khi người họ Bạch kéo Bạch Khải tới nơi mà hắn đang chào hỏi mọi người.

“Tốt, ngươi Triệu Nghiệp, sao lại không đợi ta uống trước?”

Người họ Bạch giật lấy ly rượu trong tay Triệu Nghiệp, một hơi cạn sạch, vẫn chưa thỏa mãn, định đi rót thêm một ly, thì lại bị một bàn tay ngọc ngăn lại.

“Bạch Vô Kiệt, vì tiền thưởng ngươi đã nhận trước đó, thuyền sẽ không phục vụ đồ ăn và rượu cho ngươi.”

Giọng nói lười biếng từ người sở hữu bàn tay ngọc vang lên, ngay lập tức thu hút sự chú ý của tất cả khách uống rượu, khi thấy vẻ mặt bất đắc dĩ của Bạch Vô Kiệt thì mọi người càng hào hứng.

“Lam đại mỹ nữ, đừng nhỏ mọn như vậy, chỉ một ly thôi!”

Bạch Vô Kiệt vẫn không từ bỏ ý định, nhưng lại bị bà chủ ngăn lại.

“Tiền? Đương nhiên là có!” Bạch Vô Kiệt rất tự tin từ hông móc ra một túi tiền, định ném cho bà chủ, nhưng vẫn bị từ chối.

“Cái này vẫn chưa đủ để thanh toán tiền lần trước.”

Lam Tiểu Vũ nhìn Bạch Vô Kiệt với vẻ đáng thương, không nhúc nhích chút nào.

“Được rồi, tử đầu, chén rượu này coi như ta mời lão Bạch uống.”

Triệu Nghiệp nhìn thấy thế không nhịn được cười, nói:

“Nhưng lão Bạch, người cũng hãy thanh toán tiền thưởng trước đi, nếu không ta nghi ngờ tử đầu sau này thật sự không cho người uống rượu đâu!” “Ta sẽ nhanh thôi.”

Bạch Vô Kiệt liên tục gật đầu, cuối cùng rót một chén rượu, uống một hơi cạn sạch, rồi thỏa mãn vỗ bụng.

“Uống rượu vẫn phải là uống Lam đại mỹ nữ làm ra, nơi khác thật sự không đủ kinh.”

Bạch Vô Kiệt đặt chén xuống, tuyên bố cảm nghĩ của mình, còn một nam tử khác đang ngồi bên cạnh Triệu Nghiệp thì nhàn nhạt liếc Bạch Vô Kiệt một cái, nói: “Như vậy uống một cách âm ỉ, thực sự là lãng phí.”

“Uống rượu đương nhiên phải phóng khoáng, như vậy từ từ nhấp từng ngụm lớn cũng chẳng có cảm giác gì.”

Bạch Vô Kiệt không để ý đến điều đó, nhún vai, sau đó kéo Bạch Khải lại, nói: “Để ta giới thiệu với các người, đây là bạn mới quen của ta, gọi là...”

Người tên gì vậy?” Nghe Bạch Vô Kiệt hỏi, Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, tiến lên một bước, nói: “Chào các người, ta tên là Bạch Khải, còn người bạn này...”

Ta và vị Bạch Vô Kiệt tiên sinh này mới chỉ quen biết chưa đầy một phút, chắc không tính là bạn.”

“Ha ha ha...”

Quả nhiên chỉ có lão Bạch mới làm được chuyện này!” Nhìn thấy Bạch Khải như thế, Triệu Nghiệp không khỏi cười lớn,

trong khi những khách uống rượu khác cũng tỏ vẻ hiểu ý, nhìn Bạch Khải với vẻ ngạc nhiên.

“Đừng để ý, tầng này khách uống rượu chủ yếu đều bị Bạch Vô Kiệt kéo tới, sau này người sẽ quen thôi.”

Tiêu Hoàng giờ ly rượu lên chào Bạch Khải, hần mới chột hiểu ra.

Lam Tiểu Vũ thì bung một chén rượu nho đến trước mặt Bạch Khải.

“Quán bar quy củ, khách mới chén thứ nhất ta mời!” Lam Tiểu Vũ đưa rượu nho cho Bạch Khải, rồi quay lại quây hàng làm việc.

“Ngạch... Đa tạ.”

Bạch Khải nhận chén rượu, dưới sự lôi kéo của Bạch Vô Kiệt, ngồi xuống.

Thời đại này, mọi người thật sự quá nhiệt tình, Bạch Khải có chút không quen với bầu không khí này.

Hai người hàn huyên một lúc, Bạch Vô Kiệt liền mỉm cười hỏi Bạch Khải: “Bạch Khải, đây có phải là lần đầu tiên người đến Hoàng Tung thành không?” “Đúng vậy, ta vừa từ Đông Hoang quốc đến, vẫn chưa hiểu rõ tình hình nơi này.”

Bạch Khải tiếp tục lắc lư lý do về sự kiểm soát binh lính, giải thích một cách đơn giản.

“Đông Hoang quốc...”

Nơi đó đúng là không bình yên.”

Bạch Vô Kiệt nhẹ nhàng vuốt cằm, trong mắt thoáng hiện một ánh mắt mà Bạch Khải cảm giác vừa quen vừa lạ.

“Đông Hoang có nhiều bộ lạc giáp ranh, nếu như những quốc gia khác không hỗ trợ, sáu nước e rằng cũng chỉ còn lại năm mà thôi!” Nhìn thấy vẻ mặt Bạch Vô Kiệt như vậy, Bạch Khải đột nhiên cảm thấy rung động trong lòng, tựa như nhớ ra điều gì đó.

Cảm giác này giống như với lão sư.

Bạch Vô Kiệt, Bạch Hòa Quang... Đều có họ Bạch...

Ban đầu nảy sinh cảm giác kỳ lạ, Bạch Khải bất chợt nghĩ đến một nghi vấn mơ hồ trong đầu.

Bạch Vô Kiệt, Triệu Nghiệp, Tiêu Hoàng, Lam Tiểu Vũ.

Có vẻ như những người sáng lập Ngự Thú sư hiệp hội cũng mang họ này? Quán bar...

Ngự Thú sư hiệp hội? Hoàng Tung thành...

Thành phố Tung Lâm? Hắn chỉ là tình cờ chọn một quán rượu, ngoài ý muốn quen biết một đám người, và giờ đây người nói cho ta biết, những người này rất có thể là những người sáng lập Ngự Thú sư hiệp hội sao? Lần trước gặp Pháp Đế, lần này gặp hiệp hội sáng lập.

Trời ơi, người đừng bảo là đang đùa ta nhé?

Chương 918:

Thật xin lỗi, thú cưng của người bị ta ăn mất... Ý nghĩ này trong đầu Bạch Khải hình thành xong thì khó lòng mà dứt ra.

Nó ngày càng ăn sâu vào tâm trí hắn.

Nếu hắn nhớ không lầm, Ngự Thú sư hội thật sự mới được thành lập vào thời kỳ Võ Đế, tính toán thời gian cũng không sai lệch nhiều lắm.

Hắn đột nhiên rất muốn chụp một tấm hình chung với họ, biết đâu sau đó có thể đem về đổi điểm đồ vật với Triệu Phù Đồ.

Trong khi Bạch Khải đang chần chừ giữa những suy nghĩ rối rắm, Bạch Vô Kiệt đã nhận ra sự thất thố của mình và một lần nữa chuyển sang nụ cười tươi sáng.

“Đến, đến, đến, không bàn về việc này nữa, chúng ta nâng chén nào!” “Được.”

Bạch Khải nâng chén rượu lên và chạm cốc với ba người kia, nhấp một ngụm thì cảm nhận được vị ngọt, hắn thậm chí không nhận ra mùi rượu mạnh.

Quả nhiên, đây vẫn là thứ đồ tốt trước kia, không hề có một chút chất phụ gia nào.

Dù giả dị nhưng vẫn dễ uống, Bạch Khải không uống nhiều, mà nhìn về phía Tiêu Hoàng.

Từ lúc hắn xuất hiện, Tiêu Hoàng luôn nhìn chăm chăm vào hắn, tuy không có ý thù địch nhưng rõ ràng vẫn mang theo ý dò xét.

Rất rõ ràng, Tiêu Hoàng đối với lai lịch của Bạch Khải vẫn còn đôi chút nghi ngờ.

“Đúng rồi Bạch Khải, người vừa nói người đến từ Đông Hoang Quốc? Mặc Tung thành mặc dù giáp ranh với Đông Hoang Quốc, nhưng con đường này cũng không dễ đi, người cũng là Ngự Thú sư sao?” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, thản nhiên để lộ ra tay trái mình với Lục Đạo chú văn.

Hắn đã sớm quan sát, tầng Ngự Thú sư này chủ yếu là cấp ba bốn, còn lại phần nhiều là Ngự Thú sư cấp năm.

Còn như Ngự Thú sư cấp sáu, chỉ có ba người trước mắt.

Mặc dù Bạch Khải vẫn muốn giữ ần náu, nhưng sau khi suy nghĩ một chút về việc ngăn ngừa tiếp xúc với Bạch Vô Kiệt, hắn quyết định xuất hiện với thân phận lục giai Ngự Thú sư.

“Lục giai Ngự Thú sư...”

Khó trách Bạch Khải thân thể người tốt như vậy, ta suýt nữa không thể kéo người lên.”

Nhìn thấy điều này, mắt Bạch Vô Kiệt khẽ nheo lại, nhìn Bạch Khải với vẻ thâm sâu, còn Bạch Khải chỉ mỉm cười lễ phép, ánh mắt cũng quét qua tay Bạch Vô Kiệt.

Gã này, rõ ràng rất mạnh nhưng lại giả vờ yếu đuối! Ý nghĩ tương tự chợt lóe qua trong đầu hai người, sau đó họ hiểu ý cười với nhau và cùng quay đầu đi, không nói gì thêm.

“Lão Bạch, hai người không phải là...?” Thấy hai người đồng bộ như vậy, Triệu Nghiệp bỗng nhiên tỏ ra kỳ lạ, liếc nhìn hai người một cái rồi nói: “Người chắc chắn đây không phải là con riêng của cha người lưu lạc bên ngoài đấy chứ?” Phốc! Triệu Nghiệp vừa nói xong, Bạch Khải suýt chút nữa bị sặc, mà Tiêu Hoàng thì lại gật đầu đồng tình: “Mặc dù nhìn không giống, nhưng khí chất của hai người thật không khác nhau mấy, ta đề nghị các người sau này có thể kiểm tra thử.”

“Không cần, ta rất rõ ràng mình không phải.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức từ chối, hắn không có hứng thú tham gia vào cái chủ đề hoang đường này.

“Đừng để ý đến bọn họ, bọn họ chỉ cố tình đùa giỡn người thôi.”

Đúng lúc này, Lam Tiểu Vũ đi tới, lập lại một chén rượu và rồi nhìn về phía Bạch Vô Kiệt, hỏi: “Bạch Vô Kiệt, nhiệm vụ thế nào rồi?” Nghe đến nhiệm vụ, nụ cười trên mặt Bạch Vô Kiệt dần dần biến mất, hắn chậm rãi lắc đầu: “Cùng nhận được thông tin như nhau, xác thực là do Minh phủ gây ra, xung quanh không còn nhân loại nào sống sót, tất cả đã chết.”

Vừa nói ra, sắc mặt của cả Triệu Nghiệp lẫn Tiêu Hoàng đều trở nên khó coi.

“Minh phủ...”

Nghe nói là tổ chức tà giáo đó phải không?” Bạch Khải cũng im lặng, nhanh chóng bắt đầu liên kết với Shuke.

“Căn cứ vào tư liệu, Minh phủ là một tổ chức tà giáo hoạt động vào cuối thời kỳ của sáu nước, tôn thờ Âm Ảnh quyền lực, bên trong hội tụ chủ yếu là Vong Linh hệ Ngự Thú sư.”

Shuke rất nhanh phản hồi, trực tiếp gửi tư liệu vào não hải của Bạch Khải.

“Vong Linh hệ Ngự Thú sư...”

Thời đại hiện tại thật là loạn lạc.”

Bạch Khải thở dài, tiếp tục nghe những người khác thảo luận.

“Minh phủ đã rõ ràng mở rộng thế lực ra toàn bộ sáu nước, muốn tiêu diệt họ, chỉ có sáu nước mới có thể hợp lực mới làm được.”

Tiêu Hoàng nhấp một ngụm rượu, trong mắt hiện lên một tia chán ghét, còn Triệu Nghiệp thì bỗng nhiên vỗ bàn một cái, quát: “Mặc kệ, chúng ta trước tiên phải dọn sạch cứ điểm kia rồi quay lại tính tiếp!” “Không cần, ta đã xử lý xong.”

Bạch Vô Kiệt lắc đầu, trong mắt lộ ra một tia sát ý nhỏ nhẹ khó phát hiện.

“Những người này dùng chính đồng bào mình làm thí nghiệm, căn bản không có giá trị gì để mà nhân nhượng, Vong Linh hệ Ngự Thú sư... đều đáng chết!” Kinh hãi, như thể nghe thấy điều gì không nên nghe, không biết có nên trở về báo cho lão sư hay không...

Bạch Khải khẽ giật giật khóe miệng, không tự chủ mà nảy ra ý nghĩ này, nhưng sau đó liền vứt nó sang một bên, tiếp tục quan sát thực lực của Bạch Vô Kiệt.

Bạch Vô Kiệt là một Ngự Thú sư huyền thoại, điều này hoàn toàn chắc chắn, nhưng việc hắn có thể một mình tiêu diệt một cứ điểm của Minh phủ cho thấy thực lực của hắn có lẽ còn mạnh hơn nhiều so với những gì Bạch Khải nghĩ.

“Người đã tiêu diệt... Đáng ghét, sao không nói cho ta biết?” Triệu Nghiệp rõ ràng có chút khó chịu, còn Bạch Vô Kiệt chỉ nhún vai, trên mặt tràn đầy vẻ ghét bỏ nhìn Triệu Nghiệp: “Ta nhớ người mới thăng lên lục giai, ngay cả con thú sáu sừng thú cũng chưa có khế ước mà? Người tự tin rằng mình sẽ hữu ích sao?” “Thì đúng là như vậy, có thể hủy diệt một cứ điểm của Minh phủ, còn lục giai trở xuống thì ta không ngại tham gia.”

Tiêu Hoàng vuốt vuốt tóc, lộ ra rõ ràng dấu hiệu Lục Đạo chú văn trên mu bàn tay trái.

Cùng là lục giai, Tiêu Hoàng đã sớm khế ước xong sừng thú của mình, còn Triệu Nghiệp thì chưa.

“Đáng ghét...”

Các người đều chờ đẩy cho ta!” Triệu Nghiệp thấy thế liền buồn bực ngồi xuống, dứt khoát ôm thùng rượu uống sừng sực.

“Không cần vội vàng thế, hiện tại mọi người đều có mặt, không bằng cùng nhau giúp Triệu Nghiệp bắt giữ con thú sáu sừng thú đi?” Thấy Triệu Nghiệp ủ rũ, Bạch Vô Kiệt lập tức an ủi.

“Ta đã nghiên cứu qua, trong Trọng Ảnh rừng rậm có Đế Hoàng lão Lang rất thích hợp với người, sao không thử xem?” “Con Mặc Trúc Lang Hoàng đó à? Đi đi đi, tranh thủ thời gian xuất phát!” Triệu Nghiệp nghe nói vậy lập tức tỉnh táo lại, lập tức kéo Bạch Vô Kiệt định đi, nhưng lại thấy Bạch Khải có chút lúng túng lấy ra một viên đầu sỏi to lớn.

“Các người nói về Mặc Trúc Lang Hoàng...”

Có phải là gã này không?” “Thật xin lỗi, ta hình như đã ăn mất thú cưng của người...”

...

Trong Trọng Ảnh rừng rậm.

Triệu Nghiệp với vẻ mặt oán hận nhìn Bạch Khải, miệng không ngừng lầm bầm điều gì.

“Ta Mặc Trúc Lang Hoàng...”

Ta...”

“Được rồi Triệu Nghiệp, từ khi nào mà ngươi lại tính toán chi li như Tiêu Hoàng vậy?” Bạch Vô Kiệt im lặng nhìn Triệu Nghiệp, còn Tiêu Hoàng thì lạnh lùng liếc mắt về phía Bạch Vô Kiệt, nói: “Không có việc gì đừng lôi ta vào, cảm ơn.”

“Thật xin lỗi, ta không nghĩ rằng lại là thú cưng mà các ngươi đã sớm nhắm đến.”

Trong mắt Bạch Khải lộ ra một tia áy náy, chỉ là lỡ miệng ăn mất một đầu sủng thú, không lẽ lại trở thành chuyện đáng tiếc như vậy.

Dù sao Mặc Trúc Lang Hoàng cũng đã là sinh vật đến tuổi trưởng thành, liệu Triệu Nghiệp và nhóm của hắn còn có cơ hội ký kết ước sao? “Không sao, dù sao trong Trọng Ảnh rừng rậm còn nhiều hung thú lắm, chúng ta lại tìm một con khác là được.”

Bạch Vô Kiệt vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Hơn nữa, bây giờ xem ra, Mặc Trúc Lang Hoàng hình như cũng không mạnh, vừa lúc cho Triệu Nghiệp đổi một con mạnh hơn.”

“Ừm? Vậy thì không sai!” Triệu Nghiệp lập tức tỉnh táo lại, liên tiếp hỏi: “Vậy chúng ta bây giờ đi đâu?” “Tất nhiên là phải đi tới hang ổ của Mặc Trúc Lang Hoàng rồi.”

“Hang ổ của Mặc Trúc Lang Hoàng? Nơi đó có nhất định phải đi không?” Triệu Nghiệp có chút không hiểu, muốn hỏi thêm, nhưng Bạch Khải và ba người khác đồng loạt quay đầu đi, lười giải thích.

Mỗi sinh vật Đế Hoàng đều sẽ có lãnh thổ riêng của mình, nếu Mặc Trúc Lang Hoàng chết rồi, vậy đàn còn lại sẽ tự nhiên chiếm lĩnh ngay.

Hơn nữa, chắc chắn không chỉ có một đầu.

Căn bản mà nói, hang ổ của Mặc Trúc Lang Hoàng hiện tại chính là lựa chọn tốt nhất cho sinh vật Đế Hoàng.

Tuy nhiên, rõ ràng Triệu Nghiệp không thể hiểu được điểm này.

“Mặc dù có chút không lễ phép, nhưng Triệu Phù Đồ hội trưởng là vị này hậu đại sao? Sao nhìn lại không giống gì lắm?” Bạch Khải quay đầu, liếc nhìn Triệu Nghiệp vẫn chưa

nhỏ được tóc, làm sao có thể liên hệ đến lão hồ ly Triệu Phù Đồ đó.

Có lẽ là đột biến gen đi... Bốn người không ai nói chuyện, nhanh chóng hướng vào Trọng Ảnh rừng rậm, rất nhanh đã đến nơi Bạch Khải đã ngủ ngoài rừng tối hôm qua.

“Thật làm khó Bạch Khải, người đã tiêu diệt toàn bộ tộc rồi.”

Bạch Vô Kiệt quan sát thấy đất đai đầy xương cốt cùng những dấu vết của lửa trên mặt đất, cùng ngón tay cái lên với Bạch Khải.

“Ta cũng không muốn, hấn chủ động tấn công trước.”

Bạch Khải lộ ra vẻ vô tội, điều này thật sự không phải là bịa chuyện, nếu không phải Mặc Trúc Lang Hoàng tự động đến tấn công, hấn cũng sẽ không dễ gì động thủ. Ừm, Gamma thì không nói tới nữa.

“Mặc Trúc đàn sói có năng lực chiến đấu rất mạnh, số lượng càng nhiều, lẫn nhau kết hợp càng mạnh, không ngờ Bạch Khải còn trẻ như vậy mà đã có thực lực này.”

Tiêu Hoàng thật lòng đánh giá một lượt hoàn cảnh xung quanh, ngẩng đầu nhìn Bạch Khải, nói: “Người là Ngự Thú sư, Đông Hoang Quốc vậy mà không có ai đến mời gọi người sao?” Gã này, vẫn còn chút hoài nghi.

Bạch Khải cảm thấy hơi bất đắc dĩ, tiếp tục thể hiện mình như một cường giả ẩn dật.

“Ẩn dật truyền kỳ? Thì ra là vậy, bên Đông Hoang Quốc thật sự có không ít người dạng này.”

Tiêu Hoàng khẽ vuốt cằm, thần sắc trở nên thoải mái hơn một chút, mà Bạch Vô Kiệt nhận ra Tiêu Hoàng đã thất thố, lúc này đứng ra hòa giải.

“Thật xin lỗi Bạch Khải, Tiêu Hoàng nhà là con em thế gia xuất thân, cẩn thận quen rồi, không có ác ý với người.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải cười cười, hấn cũng không bận tâm hành vi của Tiêu Hoàng, trong thời đại này, phải tự nhiên nghi ngờ trước sự xuất hiện của một cường giả trẻ tuổi. À ô à ô! (Loài người,

bản uông đã tìm thấy!) Đúng lúc này, Beita đột nhiên dừng lại, các người còn lại đều triệu hồi sủng thú của mình, nhanh chóng đi theo.

Chỉ thấy một gốc cây lớn phía dưới, ba đầu hung thú Đế Hoàng có hình dạng khác nhau đang cảnh giác đối mặt, và bên cạnh chúng thì là một con sói cái bị thương nặng.

Wolves đã gần như không còn khả năng di chuyển, nhưng vẫn gắt gao che chở cho mấy con non ở phía sau, rõ ràng, đó chính là Mặc Trúc Lang Hoàng mẹ.

“Tình hình ta đây là trực tiếp đi từ cửa nhà người ta xuống, không trách gì chúng lại tấn công ta.”

Chương 919:

Trong đội mạnh nhất không chế tay sinh ra Nhìn màn làm bộ đáng thương của Mặc Trúc Lang Hoàng cùng gia đình, Bạch Khải không khỏi gãi đầu một cái.

Hắn từng nghĩ thế giới này hung thú đều dữ dội như vậy, mà tình cảm hai bên là do nguyên nhân này.

Tuy nhiên, thế giới này vẫn là quy luật mạnh được yếu thua, chỉ có thể nói đây là một gia đình xui xẻo mà thôi.

Hơn nữa, từ một góc độ nào đó, những con non này có số phận tốt hơn nhiều so với lão cha của chúng.

Bạch Khải liếc nhìn mấy con sói con còn chưa mở mắt, mặc dù có chút hoảng sợ, nhưng cũng không bị tổn thương gì nghiêm trọng.

Rõ ràng, ba hung thú Đế Hoàng đến cướp đoạt địa bàn này vẫn chưa kịp ra tay.

“Vô Ảnh Xà, Viêm Vân Hồ, Lạc Vũ Hùng...”

Quả thật ba gia hỏa này đến sớm nhất.”

Bạch Vô Kiệt nhanh chóng nhận ra danh tính ba Đế Hoàng hung thú, sau đó nhìn sang những người bên cạnh và nói: “Vừa vặn, chúng ta cũng có ba Đế Hoàng chiến lược, mỗi người chọn một đầu?” “Đây không phải là để ta chọn sủng thú sao? Đương nhiên là ta tự ra tay!” Triệu Nghiệp lập tức đứng dậy, nhưng chưa kịp chọn thì đã bị Tiêu Hoàng dội một chậu nước lạnh.

“Chờ đã, người trước tiên hãy nuôi Cáo Titan trở thành Đế Hoàng sinh vật đã.”

Tiêu Hoàng vuốt tóc, nhìn về phía Lạc Vũ Hùng mà nói: “Ta khắc chế Lạc Vũ Hùng, con gấu ngốc này giao cho ta.”

“Vậy thì Viêm Vân Hồ để ta, còn lại Vô Ảnh Xà...”

Bạch Khải, giao cho người?” Bạch Vô Kiệt nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Vô Ảnh Xà có khả năng biến mất tự do, thực sự

khá phiền phức, nếu không được thì đổi cho ta và người?” “Hư hóa? Không thành vấn đề.”

Bạch Khải không để tâm mà nhún vai, năng lực nào khác chưa nói, nhưng hư hóa...

Ha ha...

“Vậy thì tốt, chúng ta bắt đầu nhé?” Thấy Bạch Khải tự tin, Bạch Vô Kiệt khẽ vuốt cằm, rồi nhìn hai người kia, dẫn đầu triệu hồi sủng thú của mình.

Ngay lập tức, ánh sáng kim chói lọi nổi bật, một con đại điêu màu vàng cổ đại có sải cánh hơn năm mươi mét xuất hiện trong khu rừng Trọng Ảnh, khí thế mạnh mẽ lập tức thu hút sự chú ý của ba Đế Hoàng hung thú kia.

“Lão Bạch Kim Sí điêu thật sự soái quá!” Triệu Nghiệp nhìn lên con đại điêu trong không trung với chút hâm mộ, đang định nói gì thêm thì Kim Điêu lập tức bay lên cùng với Bạch Vô Kiệt, biến mất không thấy gì nữa, trong khi ba Đế Hoàng hung thú, Viêm Vân Hồ cũng biến mất theo.

“Các vị, ta đi một chút đây.”

Âm thanh của Bạch Vô Kiệt vang lên bên tai mấy người, trong khi Triệu Nghiệp và Tiêu Hoàng đã quen với chuyện này, không bận tâm chút nào.

“Quá tốt, cái này giấu dốt lại vụng về một chút.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi lắc đầu, khi Kim Sí điêu vừa mới xuất hiện đã nhận ra ngay, rõ ràng nó là Kim Sí Đại Bằng, một loài sinh vật đã tuyệt chủng trong truyền thuyết.

Theo như ghi chép, Kim Sí Đại Bằng là một loài có sức mạnh có thể chống lại Cự Long, tốc độ có thể sánh ngang với sinh vật không gian, thậm chí sức mạnh linh hồn cũng không thua kém những sinh vật thuộc tinh thần hệ.

Nói đơn giản, sinh vật này là một chiến đấu thuần túy, lại còn kéo dài diệu loại đó! “Thường nói rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, lão sư mà có cái gen tốt như vậy thật tuyệt!” Nghĩ đến lão sư và Bạch Thu Trà, thiên phú phi thường, Bạch Khải chợt cảm thấy ao ước.

“Đến lượt ta ra tay.”

Vì Kim Điều xuất hiện, hai Đế Hoàng hung thú còn lại cũng trở nên đề phòng, tạm thời ngừng lại mối quan hệ thù địch, nhìn chăm chăm vào Tiêu Hoàng.

Tiêu Hoàng tỉnh táo triệu hồi một con nhện phát ra hàn khí, trực tiếp phun ra một dây lụa băng, kéo Lạc Vũ Hùng đi về phía bên cạnh.

“Ta có phạm vi công kích bằng ngực khá lớn, ta cũng sẽ chiến đấu bên cạnh.”

Tiêu Hoàng phát tay với Bạch Khải, rồi quay người rời đi.

“Tốt.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, rồi triệu hồi Trùng Thảo.

Hư hóa ư, đương nhiên phải để Trùng Thảo nắm giữ hư thực đối phó.

“Thủ lĩnh, có gì cần tại hạ làm không?” Là sinh vật Đế Hoàng cao cấp, Trùng Thảo vừa xuất hiện đã tạo áp lực lên Vô Ảnh Xà, kể cả những con sói non vốn không sợ nguy hiểm cũng không tự chủ được lùi lại vài bước.

“Hừm, giải quyết Vô Ảnh Xà kia, nhớ đừng đánh chết, còn muốn giữ lại khế ước.”

Bạch Khải chỉ vào Vô Ảnh Xà đang bắt đầu có dấu hiệu muốn bỏ chạy, nói.

“Vô Ảnh Xà?” Trùng Thảo quay đầu nhìn thân thể như ẩn như hiện của Vô Ảnh Xà, hai con ngươi với ánh sáng bảy màu chớp nháy.

“Yên tâm đi thủ lĩnh, điều này rất đơn giản.”

Đại khái đoán được thực lực của Vô Ảnh Xà, Trùng Thảo đầy tự tin vỗ ngực, sai bước hướng Vô Ảnh Xà đi tới.

Nhưng Vô Ảnh Xà rõ ràng cực kỳ cẩn trọng, khi Trùng Thảo vừa động thì lập tức chui vào trong bóng cây, biến mất không thấy gì nữa.

“Bạch Khải, ngươi sủng thú này...”

Là Long tộc?” Triệu Nghiệp ngạc nhiên nhìn hình dáng kỳ dị của Trùng Thảo, hiển nhiên có chút bất ngờ.

Mặc dù đã sớm đoán được Bạch Khải rất mạnh, nhưng không ngờ rằng hắn lại có một con sủng thú thuộc Long tộc.

“Không hoàn toàn, chỉ có Long tộc huyết thống mà thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, quay sang nhìn về phía sói cái và ba con sói non, nói với Husky: “Beita, thử xem có thể làm dịu lại chúng không, nếu được thì có thể mang về.”

A ô a ô! (Beita: Yên tâm, tôi thì quen rồi!) Beita tự tin ngẩng cao đầu, ánh sáng kim lại hiện lên, đôi mắt vốn dữ dội giờ đây ngập tràn từ bi, chậm rãi tiến về phía Mặc Trúc Lang Hoàng và gia đình. (Là những sinh vật gặp khổ gặp nạn, bản thân tôi có thể giúp họ sinh tồn!) “Làm sao mà cảm giác Bạch Khải, sủng thú của người lại không giống với chúng ta vậy...”

Nhìn thấy Beita như vậy, Triệu Nghiệp lập tức bị bất ngờ, chột hiệu vì sao Bạch Vô Kiệt lại kéo Bạch Khải đến đây.

Có thể thu hút lão Bạch, chẳng phải chính là Bạch Khải, nhìn không giống một Ngự Thú sư bình thường sao...

Có Beita trấn an, Mặc Trúc Lang Hoàng dù có hơi lo lắng nhưng đã dần bình tĩnh lại, và Bạch Khải thì tập trung xem Trùng Thảo chiến đấu.

Cùng với Đế Hoàng sinh vật có nhiều dòng máu Thần Thoại, Trùng Thảo tạo áp lực lên Vô Ảnh Xà đạt đến đỉnh phong.

Cũng vì vậy, cả quá trình Vô Ảnh Xà chỉ biết chạy trốn.

Thật tiếc là, dù Vô Ảnh Xà có chạy trốn như thế nào, thậm chí còn sử dụng tối đa khả năng hư hóa, nhưng vẫn không thể thoát khỏi khu vực bị khống chế.

Hư thực pháp tắc, mộng cảnh chuyển đổi.

Ngay thời điểm Vô Ảnh Xà dự định thoát đi, Trùng Thảo đã khởi động hư thực pháp tắc, biến vùng không gian này thành bí cảnh của chính mình.

Nói đơn giản hơn, Vô Ảnh Xà đã chạy lâu như vậy, nhưng cuối cùng vẫn không thể thoát khỏi sự khống chế của Trùng Thảo.

“Đột nhiên rõ ràng vì sao thủ lĩnh bên trong mộng cảnh lại muốn trêu đùa ngọc hoàng tử, Ngũ Chỉ sơn...”

Cảm giác này thật kỳ diệu!” Trùng Thảo mặt mũi tràn đầy hài hước, nhìn Vô Ảnh Xà vẫn còn chạy trốn bên trong, tận hưởng cảm giác này một cách thoải mái.

Nhưng Vô Ảnh Xà không phải ngu ngốc, rất nhanh đã nhận ra điều bất thường, không có dấu hiệu nào thay đổi hướng, lập tức quay đầu tấn công về phía Trùng Thảo.

“Cái này thì không thể chịu nổi rồi?” Trùng Thảo thấy vậy có chút tiếc nuối, không né tránh mà đứng yên trên mặt đất, bình tĩnh nhìn Vô Ảnh Xà tới gần.

Thấy cảnh này, Vô Ảnh Xà vốn đa nghi cũng không thể không ngừng lại trong giây lát, nhưng nghĩ đến thiên phú của mình, vẫn kiên quyết phát động tấn công.

Vô Ảnh Xà, rần ra vô ảnh.

Sức mạnh mạnh mẽ kết hợp cùng khả năng đổi chỗ hư thực, cho phép hắn có quyền chọn cực lớn, ngay cả khi gặp nguy hiểm, hắn có thể tức thì hư hóa và biến mất.

Nhưng ngay khi Vô Ảnh Xà sắp cận trúng Trùng Thảo, một đôi mắt xanh lóe sáng đột nhiên xuất hiện sau lưng Trùng Thảo, nhiệt độ khủng khiếp lập tức thiêu đốt lên Vô Ảnh Xà.

Nhận thấy điều đó, Vô Ảnh Xà lúc này hư hóa né tránh, đang định cử động, nhưng lại phát hiện đôi mắt xanh ban đầu lại biến thành đôi mắt trắng nháy bạch quang. Đôi mắt này cực kỳ lạnh lẽo, khiến hắn dâng lên cảm giác sợ hãi nhưng lại tỉnh táo lạ thường, những suy nghĩ linh động trong đầu bỗng ngưng như bị đóng băng.

Cũng chính vì vậy, Vô Ảnh Xà không hề chú ý rằng khả năng hư hóa của hắn lẽ ra sẽ miễn nhiễm mọi tổn thương, cũng dần dần rơi vào trạng thái yên tĩnh.

Nhật nguyệt đồng huy, mộng thực chuyển hóa.

Dưới hiệu quả của hai kỹ năng Trùng Thảo, nhục thân và linh hồn của Vô Ảnh Xà cùng lúc rơi vào trạng thái ngủ đông.

“Trực tiếp nhảy vọt lên một đẳng cấp cao thật sự rất mạnh mẽ, không chỉ nói đến tổn thương, mà chỉ cần sự khổng lồ này đã đủ làm khó đại đa số kẻ thù rồi.”

Bạch Khải thu hồi ý thức của mình, cảm thấy vô cùng hài lòng trước màn trình diễn của Trùng Thảo.

Từ hôm nay trở đi, người có khả năng không chế mạnh nhất trong đội chính là Trùng Thảo.

Sau khi xử lý xong Vô Ảnh Xà, Trùng Thảo lập tức quay trở lại bên cạnh Triệu Nghiệp, trong khi Bạch Vô Kiệt vừa khéo trở về và nhét con Viêm Vân Hồ đang sùi bọt mép xuống đất.

“Bạch Khải, người xong việc rồi sao? Ta còn tưởng rằng mình là người đầu tiên kết thúc chiến đấu chứ.”

Thấy Bạch Khải hoàn thành mục tiêu một cách nhẹ nhàng, Bạch Vô Kiệt không khỏi vỗ vỗ vai hắn.

“Quả thật, ánh mắt của ta không sai, kéo người tới đây đúng là quyết định đúng đắn!” Trông như có vẻ như nếu không gọi ta đến, tình hình sẽ không khác gì...

Bạch Khải mỉm cười, nhìn con Viêm Vân Hồ đã mất đi sức chiến đấu hoàn toàn, hỏi: “Bạch đại ca, người đã làm gì với hắn vậy?” “Không có gì, chỉ là dẫn hắn chạy một vòng.”

Bạch Vô Kiệt nhún vai, nói: “Lẽ ra muốn tìm một chỗ rộng rãi mà chiến đấu, ai ngờ nó lại ngất đi, ta chỉ có thể mang về thôi.”

“Nói thật, Triệu Nghiệp, tốt hơn hết người đừng chọn con này, thể chất kém quá, tốc độ cũng quá chấp nhận được...”

Nghe thấy lời của Bạch Vô Kiệt, khóe mắt Bạch Khải không khỏi co quắp một trận. Để một hung thú Đế Hoàng tiếp nhận tốc độ của Kim Sí Đại Bằng...

Ai mà không choáng cho được! “Các người đều đã kết thúc chiến đấu rồi?” Đúng lúc này, Tiêu Hoàng mang theo chiến lợi phẩm của mình trở về.

So với Vô Ảnh Xà và Viêm Vân Hồ, Lạc Vũ Hùng dường như được đối xử tốt hơn nhiều, mặc dù bị trói bằng những lớp băng lưới, nhưng ý thức vẫn tỉnh táo.

“Rất tốt, nhiệm vụ hoàn thành, Triệu Nghiệp tự mình chọn một đầu đi, ba Đế Hoàng sinh vật này thuộc tính đều khá ổn.”

Ba Đế Hoàng hung thú được ném trước mặt Triệu Nghiệp, để cho hắn lựa chọn, nhưng Triệu Nghiệp lại không có chút nào vui vẻ, ngược lại còn có chút buồn bực.

“Nhìn các người thoải mái như vậy, đột nhiên lại không muốn chọn con nào cả...”

Chương 920:

Xuyên qua thời không...

Người quen? “Vậy nên, Triệu Nghiệp, cuối cùng ngươi cũng không có khế ước?” Lam Tiểu Vũ nhẹ nhàng rót một chén rượu cho Triệu Nghiệp, khéo miệng nhếch lên một nụ cười.

“Không có.”

Triệu Nghiệp uể oải lắc lắc chén rượu, ánh mắt đầy u oán nhìn ba người Bạch Khải trước mặt.

“Từ khi khai chiến đến khi kết thúc, ba tên này không tốn mấy phút, ngươi nghĩ rằng ta muốn có khế ước, thì cũng có thể đấu thắng họ sao?” “Triệu Nghiệp, ngươi không thể nghĩ đơn giản vậy.

Khế ước sau khi sủng thú chiến lực tăng cường hơn rất nhiều, ngươi cũng không phải không biết, ví dụ như Vô Ảnh Xà bên kia, ta cảm thấy cũng rất mạnh.”

Bạch Vô Kiệt vỗ vai Triệu Nghiệp để an ủi.

“Đừng nói đến Vô Ảnh Xà, hiện tại ta còn không muốn có khế ước.”

Triệu Nghiệp không nhìn được mà lườm, vì càng suy nghĩ nhiều hơn chỉ làm cho hắn chán nản, ba con Đế Hoàng hung thú này đã bị bắt về rồi.

Hai con còn lại có thể không nói, nhưng Vô Ảnh Xà cứ thấy Bạch Khải là lại run lên, khế ước cũng không còn ích gì.

“Thật ra cũng không cần gấp gáp như vậy, trong Trọng Ảnh rừng rậm có rất nhiều Đế Hoàng hung thú, có thể từ từ chọn lựa.”

Tiêu Hoàng nhấp một ngụm rượu, nhìn về phía Bạch Khải rồi nói: “Bạch Khải, ngươi có kế hoạch gì với những con non mà ngươi đưa về không?” “Kế hoạch à? Lựa chọn tốt nhất, đương nhiên là tìm một Ngự Thú sư phù hợp để khế ước, nói gì đi nữa cũng là Đế Hoàng huyết mạch, bồi dưỡng lên vẫn rất mạnh.”

Bạch Khải dừng lại một chút, rồi nói: “Nếu để chúng bị hung thú khác ăn thịt hoặc thành những Đế Hoàng hung thú mới, thì với chúng ta cũng vô ích.”

“Đúng là lý do.”

Tiêu Hoàng nhẹ nhàng vuốt cằm, nói: “Nhưng mà so với những con non, có lẽ Ngự Thú sư bình thường còn dễ tiếp nhận hung thú trưởng thành hơn, người phải chuẩn bị tâm lý cho ba con non này.”

Nghe vậy, Bạch Khải im lặng.

Thời đại này người ta thật sự không có thói quen nuôi dưỡng sủng thú từ nhỏ, mà chỉ đơn giản là bắt về rồi ép khế ước.

Ban đầu Bạch Khải nghĩ rằng ghi chép có phần phóng đại, nhưng ngay vừa rồi, hắn đã tận mắt chứng kiến Lam Tiểu Vũ dùng phương pháp như vậy thu phục bọn chúng mang về Viêm Vân Hồ, không thể không thừa nhận sự thật này.

“Nuôi dưỡng sủng thú từ nhỏ cùng với sự phối hợp giữa Ngự Thú sư thực sự mạnh hơn nhiều so với việc khế ước giữa chừng, nhưng rất đáng tiếc, hầu hết mọi người đều không có thời gian và tài nguyên cho việc này.”

Bạch Vô Kiệt vẻ mặt hiếm khi lộ ra một chút buồn bã, nhưng nhanh chóng lại được nụ cười quen thuộc che đậy.

“Đúng rồi Tiêu Hoàng, người có tiền như vậy, sao không mang Bạch Khải về rồi thu luôn ba con non cho xong?” “Ta không hứng thú với hệ động vật, xin lỗi.”

Tiêu Hoàng thẳng thừng từ chối đề nghị của Bạch Vô Kiệt, rồi sau đó nói: “Nhưng có một người có thể sẽ hứng thú với những con non này.”

“Người đang nói về hắn? Đoán chừng là đúng.”

Bạch Vô Kiệt nhướng mày, tựa hồ nghĩ ra điều gì.

“Ta cũng cảm thấy vậy, dù sao người đó nổi tiếng là bất cần đời.”

Triệu Nghiệp nghe vậy ngẩng đầu lên, dường như rất chắc chắn.

“Các người đang nói ai vậy?” ...

“Các người đang nói chính là nơi này sao?” Bạch Khải nhìn khu biệt thự tráng lệ trước mặt, lúc này hắn mới hiểu vì sao Bạch Vô Kiệt và mọi người lại tự tin vào nơi này đến vậy.

“Nếu nói ở Hoàng Tung thành, ai có khả năng nhất để mua ba con Đế Hoàng non này thì chắc chắn là ở đây.”

Bạch Vô Kiệt nở một nụ cười, nói.

“Người có biết vì sao Hoàng Tung thành lại gần Trọng Ảnh rừng rậm như vậy nhưng vẫn có thể trở thành thành phố mạnh nhất của Đế Hoàng quốc không? Nguyên nhân chính là ở chủ nhân nơi này.”

“Mạnh mẽ như vậy sao? Đây không phải là trụ sở của một ai đó nổi tiếng sao?” Bạch Khải nhíu mày, có vẻ như trụ sở huyền thoại có thể đảm bảo bình yên, nhưng nhìn vẻ mặt của Bạch Vô Kiệt, có vẻ như không phải là thực lực? “Đương nhiên không phải.

Người này không chỉ không phải là một huyền thoại, thậm chí còn không phải là Ngự Thú sư.”

Bạch Vô Kiệt lắc đầu, vỗ vỗ cánh cửa lớn làm bằng Hắc Diệu thạch, nói: “Người này chỉ đơn giản là có tiền mà thôi.

Ta nhớ không nhầm, một nửa tài sản ở Hoàng Tung thành đều thuộc về người này.”

Hiểu rồi, tiền có sức mạnh vô địch.

Bạch Khải nghe xong, lập tức ngộ ra, mặc kệ là ở thời đại nào, tài nguyên đều là quan trọng nhất, chỉ cần có đủ tài nguyên, thì ngay cả heo cũng có thể được xếp thành huyền thoại.

Mà người này, chắc chắn cũng là kiểu người như vậy.

“Wahaha! Tiêu lão đệ, sao hôm nay đột nhiên rảnh rồi đến chỗ ta vậy? Có phải lại có sinh ý gì cần ta giúp không?” Bốn người chờ đợi một lát, Bạch Khải ngay sau đó nghe thấy một giọng nói lớn từ trong sân truyền đến, ngẩng đầu lên, thấy một người đàn ông trung niên vui vẻ mặc áo ngủ màu vàng đang chạy về phía cửa.

Hấp dẫn đấy, kiểu người này vẻ bề ngoài khá quý phái! Bạch Khải trong lòng lặng lẽ đánh giá, còn Tiêu Hoàng thì mỉm

cười tiến lên, làm một lễ nghi quý tộc, nói: “Trương thúc, đã lâu không gặp.”

“Ai, gọi gì thúc thúc, nghe xa lạ quá, cứ gọi ta là lão Trương được rồi.”

Người đàn ông trung niên có vẻ không vui, sau đó nhìn về phía ba người bên cạnh, nói: “Bạch Vô Kiệt, Triệu Nghiệp, ta biết ngay các người là Tam Kiếm Khách, còn vị tiểu huynh đệ này thì ta chưa thấy bao giờ.”

“Xin chào, tôi là Bạch Khải.”

Bạch Khải tiến lên một bước, đơn giản giới thiệu bản thân.

“À, hóa ra là Bạch Khải tiểu đệ, vào đây, vào đây, ngồi một chút.”

Người đàn ông trung niên rất hào sảng, trực tiếp mời Bạch Khải và mọi người vào, không có chút dáng vẻ của một đại phú hào, ngược lại, người hầu bên cạnh hắn có phần chú tâm hơn.

“Bạch đại ca, người này Trương đại phú hào có vẻ... phóng khoáng thật.”

Bạch Khải lén lút nói với Bạch Vô Kiệt bên cạnh.

“Quen biết là tốt rồi, người này tên và tính cách đều rất đơn giản thô bạo.”

Bạch Vô Kiệt cười nhếch miệng một cái, nhanh nhẹn đuổi theo, rõ ràng không coi mình là khách nhân.

“Ồ?” Bạch Khải nghe vậy lập tức cảm thấy hứng thú, không nhịn được truy vấn.

“Đại phú hào nhất ở Hoàng Tung thành, người được gọi là Trương nửa thành Trương Phú Quý chính là người này.”

“Tốt,确实很简单粗暴。” Bạch Khải giờ ngón cái lên, đi theo mọi người vào biệt thự.

Phòng ốc như tên của nó, Trương Phú Quý tòa nhà cũng đơn giản thô bạo, quả nhiên được mệnh danh là giàu có vô nhân tính, Bạch Khải thậm chí thấy được một số thiết bị kim loại rất quý giá của tương lai, ở đây chỉ có thể được coi là phế liệu.

“Chờ khi trở về, nhất định phải biến căn cứ thành như thế này, thực tế không thực dụng nhưng quan trọng là thoải mái!” Bạch Khải im lặng hoạch định kế hoạch trong tâm trí, trong lúc đó, Trương Phú Quý cũng đã ngồi xuống với mọi người, ra hiệu cho người hầu chuẩn bị điểm tâm rồi bắt đầu vào vấn đề chính.

“Các vị lão đệ, có thể nói rõ ý định của mình không? Rốt cuộc có chuyện gì muốn tìm ta làm?” Trương Phú Quý châm một điếu xì gà, hỏi.

“Vậy là như thế này, bạn của ta đã bắt được ba con Mặc Trúc Lang Hoàng non trong Trọng Ảnh rừng rậm, nhưng Trương thúc biết đây, Đế Hoàng cấp con non không dễ nuôi dưỡng bình thường, cho nên...”

Tiêu Hoàng vào thẳng vấn đề, đúng lúc này Bạch Khải từ trong bí cảnh lấy ra ba con non, đặt trước mặt.

“Đế Hoàng cấp con non? Wahaha! Tiêu lão đệ, người thật sự hiểu tâm tư ta, làm sao biết ta chuẩn bị thu mua loại này!” Nghe thấy lời Tiêu Hoàng, mặt Trương Phú Quý lộ ra vẻ cuồng nhiệt, không nhìn mà vung tay lên, nói: “Ba con này, ta mua, giá cả người cứ mở ra!” Bạch Khải: “...

Bạch đại ca, cái này Trương lão bản luôn luôn như vậy sao...” “Cũng không khác lắm đâu, nhưng hôm nay có vẻ đặc biệt... sáng khoái hơn.”

Bạch Vô Kiệt nhún vai, rõ ràng cũng có chút không hiểu vì sao Trương Phú Quý lại như vậy hôm nay.

Cuối cùng, Tiêu Hoàng không nhịn được mở miệng, hỏi: “Trương thúc, liệu có thể hỏi một lần về lý do không?” Ban đầu Tiêu Hoàng giới thiệu Trương Phú Quý chỉ đơn thuần vì người này giàu có, thường giúp đỡ một số sủng thú ưu tú cho các Ngự Thú sư có hoàn cảnh khó khăn.

Nhưng nhìn tình hình này, có vẻ như có điều gì khác? “Vậy sao, gần đây con trai của ta biết một lão sư, cuối cùng cũng có hứng thú với sủng thú, nhờ ta giúp mua vài con non cho hắn, mà thôi, ta còn chưa bắt người đi mua đâu, các người đã tự đưa đến cửa rồi.”

Trương Phú Quý rõ ràng tâm tình tốt, trên mặt thể hiện sự hài lòng không ngừng, nhưng Bạch Vô Kiệt cùng ba người lại lộ

ra vẻ ngạc nhiên.

Tiêu Hoàng suy nghĩ một chút, nói: “Trương thúc, ta nhớ con trai của ngươi... dường như vẫn chưa thức tỉnh thiên phú?”

“Không sai, tiểu tử này còn không có gì để kế thừa, chỉ thừa kế thể chất phế vật của ta, đến giờ vẫn chưa thức tỉnh thiên phú.”

Trương Phú Quý trên mặt lộ ra vẻ tiếc nuối, nhưng nhanh chóng lại trở về nụ cười, nói: “Nhưng cách đây vài ngày, ta lại tỉnh cớ biết được một kỳ nhân, cũng không có thiên phú, nhưng vẫn có thể Ngự Thú, vì vậy ta để cho tiểu tử đó bài sư.”

“Không có thiên phú mà vẫn có thể ngự thú?” Nghe lời nói của Trương Phú Quý, mọi người đều biến sắc.

Chỉ có Tiêu Hoàng ba người thì cười khở, còn Bạch Khải thì cảm thấy khá kỳ lạ.

Cách làm này sao nghe quen quen? Trong thời đại này đã có người không cần khế ước mà có thể khống chế sủng thú sao? Khoan đã, thời gian này...

Người kỳ nhân đó chắc không phải là Võ Đế chứ! Bạch Khải mân mê cằm, trong lòng lo lắng.

Kế hoạch quẹt thẻ của nhân loại Đế Hoàng, có vẻ như có thể thực hiện! “Trương thúc, có thể cho chúng ta gặp vị kỳ nhân này được không?” Tiêu Hoàng ánh mắt trầm xuống, Trương Phú Quý và bọn họ có mối quan hệ không tệ, mặc dù bình thường hắn rất hào sảng, nhưng để hắn ngồi nhìn Trương Phú Quý bị xem là kẻ ngốc giàu có, hắn cũng không làm được.

“Đương nhiên không có vấn đề, vừa khéo ta có thể đem ba con non này đưa cho bọn họ xem.”

Trương Phú Quý không chút nghi ngờ, ra hiệu cho người hầu dẫn ba con sói con ra phía sau.

So với khuôn viên hoa lệ phía trước, hậu viện lại được trang trí đơn giản hơn nhiều, dưới vẻ hoành tráng còn giấu kín rất nhiều thiết bị bảo an cùng với sủng thú.

Cũng không khó hiểu, gia đình giàu có như vậy nếu không có đầy đủ lực lượng bảo vệ, có lẽ là tự tìm cái chết.

Nhưng vào lúc này, Bạch Khải đã không còn tâm trạng để nghiên cứu Trương Phú Quý vốn có bao nhiêu tiền, sự chú ý của hắn hoàn toàn bị một thanh niên đang chăm sóc sủng thú trong hậu viện thu hút.

“Gia Cát Thân?! Người sao lại ở đây?!”

Chương 921:

Còn nhỏ Võ Đế - Bắt được! Vì quá ngạc nhiên, Bạch Khải quên cả việc giữ yên lặng, khiến mọi người chú ý đến.

“Người là...”

Bạch Khải?!” Gia Cát Thần thả con non đang cầm trong tay ra, nhìn về phía người có khuôn mặt quen thuộc ở không xa, không thể giữ được vẻ lạnh nhạt nữa, lập tức chạy đến.

“Quả thật chính là người! Tại sao người lại ở đây?” “Lời này hẳn là ta nên hỏi người mới đúng.”

Bạch Khải không giấu nổi sự hốt hoảng, định hỏi Gia Cát Thần lý do gì lại xuất hiện ở đây thì nhận thấy mấy người bên cạnh Bạch Vô Kiệt đang nhìn mình với ánh mắt đầy nghi hoặc.

“Bạch Khải huynh đệ, người có quen biết với Võ lão sư à?” Trương Phú Quý nhìn qua lại giữa hai người và hỏi.

“Võ lão sư?” Bạch Khải nhướng mày, ngay lập tức hiểu rằng Gia Cát Thần có lẽ đang dùng tên giả, nói: “Chúng ta thực sự quen biết, nhưng đã một thời gian không gặp, không nghĩ lại gặp nhau ở đây.”

Gia Cát Thần lúc này đứng dậy nói: “Xin lỗi, Trương lão bản, tên thật của ta là Gia Cát Thần, Võ Thần chỉ là một cái tên giả mà thôi.”

“Thì ra là thế.”

Trương Phú Quý nghe vậy không bận tâm, vung tay áo nói: “Bên ngoài hành tẩu dùng tên giả rất bình thường, nhớ thời của ta...”

Khụ khụ, thôi bỏ qua chuyện đó đi, tới đây, tới đây, hai vị đã quen biết thì dễ dàng hơn nhiều.”

Nói rồi, Trương Phú Quý ra hiệu cho tùy tùng mang đến ba con Đế Hoàng non và nói: “Đây là Bạch Khải tiểu huynh đệ vừa mang đến Đế Hoàng non.

Gia Cát lão sư, ngài xem có thể cho tiểu tử nhà ta dùng không?” “Đế Hoàng non?” Gia Cát Thần nghe vậy sững sờ, nhìn về phía Bạch Khải với ánh mắt vô tội, không khỏi thở dài nói: “Về lý thuyết thì đều giống nhau cả, nhưng vì an toàn của công tử nhà ngươi, hay là nuôi mấy con có cấp độ thấp trước đã.”

“Như vậy à...”

Trương Phú Quý nghe vậy gật đầu nhẹ, nhưng không có ý định thu lại Đế Hoàng non, trực tiếp ném cho một bên tùy tùng, nói: “Vậy nuôi mấy con này trước, chờ thiếu gia về sau lại dùng.”

“Tốt lão gia.”

Tùy tùng lĩnh mệnh lui ra, Trương Phú Quý nhìn về phía Tiêu Hoàng và vài người khác, nói: “Tiêu lão đệ, ta gần đây có thu mua một ít đồ cổ, không biết thật hay giả, ngươi giúp ta xem thử nhé.

Còn Bạch lão đệ, các ngươi có muốn đến cùng không?” “Vinh hạnh cực kỳ.”

Tiêu Hoàng mỉm cười, đi theo Trương Phú Quý rời đi, trong khi Bạch Vô Kiệt cũng kéo Triệu Nghiệp đi theo sau.

Trong hậu viện rộng lớn chỉ còn lại Bạch Khải và Gia Cát Thần.

Bạch Khải nhìn theo mấy người rời đi, sau đó kéo Gia Cát Thần đến một nơi bí mật trong căn cứ.

“Gia Cát Thần, ngươi làm sao lại đến nơi này?” “Cuộc chiến sau này thế nào? Lão sư bọn họ không sao chứ?” “Tử Vong bàn tròn rốt cuộc muốn làm gì? Còn Ngưu Bì Xà, ngươi nhìn thấy hấn không?” “Còn có...”

Liên tục hỏi khiến Gia Cát Thần không biết trả lời ra sao, mãi đến khi Bạch Khải nhận ra mình có chút thất thố, Gia Cát Thần mới thông thả mở miệng.

“Nói thật, ta cũng không rõ vì sao lại tới đây.

Trước đây ngươi bị dòng sông dài cuốn đi, ta cũng bị tác động mà tới, khi tỉnh lại thì thấy ở đây.”

Gia Cát Thần mặt mũi đầy vẻ khổ sở, nói: “Còn về tình hình cuộc chiến, ta cũng không rõ ràng lắm.”

Bạch Khải nghe vậy im lặng, suy nghĩ đến việc Tử Vong chỉ dực đã truy sát hắn, có lẽ âm mưu cuối cùng của Tử Vong bàn tròn đã thất bại.

Có lão sư bọn họ ở đó thì sẽ không gặp vấn đề gì.

Bây giờ vấn đề chính là, ngoài Gia Cát Thần ra, còn có ai khác bị cuốn vào dòng sông thời gian không? “Gia Cát Thần, người có nghĩ đến, ngoài người ra còn ai khác có thể cũng bị cuốn vào không?” Gia Cát Thần dừng lại một chút và nói: “Những người khác ta không xác định, nhưng Bạch Thu Trà chắc chắn cũng bị cuốn vào.

Tuy nhiên, ta không rõ hắn hiện đang ở đâu.”

“A Trà?” Bạch Khải gãi gãi đầu, vốn cho là chỉ có một mình hắn, không ngờ lúc này gặp được Gia Cát Thần còn biết A Trà cũng bị cuốn vào.

Dòng sông thời gian này thật sự khiến người ta cảm thấy khó chịu, cuốn nhiều người vào như vậy không sợ sẽ thay đổi lịch sử sao.

Dòng sông thời gian mêh mông không biết có bao nhiêu tháng năm, khiến hắn không biết phải đi đâu để tìm A Trà, mà cho dù biết thời điểm cũng không có nơi nào để bắt đầu.

Xem ra sau này phải chú ý nhiều hơn, Cốt Long trong lịch sử nhân loại còn có khả năng nổi bật.

“Đúng rồi, người đã đến thời đại này bao lâu, sao lại quen biết Trương Phú Quý?” Bạch Khải suy nghĩ một chút, giờ mới bắt đầu hỏi Gia Cát Thần về những trải nghiệm của hắn.

“Từ khi ta tỉnh lại tới hiện tại cũng khoảng một tháng, nửa tháng trước do vô tình cứu gia đình Trương Phú Quý mà được mời đến nhà hắn.”

Gia Cát Thần nói: “Mới đến nơi này ta còn hơi không tiếp nhận nổi, nếu không phải biết rõ người không nhầm chán như vậy, ta suýt nữa đã nghĩ đây là thí nghiệm của người.”

“Ta thì ngược lại, thực sự muốn có năng lực mạnh mẽ như vậy.”

Bạch Khải nhún vai, nếu hắn có năng lực đó thì đâu cần phiền phức như vậy.

“Đúng rồi, người thế nào, ta nhớ là người bị Thanh Đồng Long cuốn vào mà.”

Gia Cát Thần nhìn Bạch Khải hỏi.

“Ta? Câu chuyện này dài lắm.”

Bạch Khải đem trải nghiệm của mình trong thời đại Pháp Đế kể cho Gia Cát Thần, nghe xong thì Gia Cát Thần không ngừng khen ngợi.

“Không nghĩ tới người lại có thể trở thành bạn bè với Pháp Đế, nếu chuyện này truyền ra, chắc chắn sẽ khiến những kẻ cầu thả phải khiếp sợ.”

Gia Cát Thần trên mặt hiện lên vẻ ao ước, nhưng rất nhanh bị lo lắng thay thế.

“Bất quá theo như người nói, Tử Vong chi dự có vẻ vẫn đang truy sát người, chúng ta nên làm gì?” “Ta tạm thời chưa nghĩ ra biện pháp tốt, chỉ có thể đi từng bước một, việc cấp bách bây giờ là phải nhanh chóng tăng cường thực lực bản thân đi.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Vừa rồi nghe người nói người cứu gia đình Trương Phú Quý, chẳng lẽ thời đại này cũng có thể triệu hồi ràng buộc chú ấn?” “Không thể.”

Gia Cát Thần lắc đầu, nói: “Ngay khi ta vừa đến đây đã thử qua chuyện đó, ở thời đại này ràng buộc chú ấn căn bản là không thể kích hoạt, thậm chí khả năng Ngự Linh cầu cũng bị hạn chế.”

“Bất quá không biết sao, Garuru khi đến thế giới này vẫn duy trì trạng thái tiến hóa ràng buộc, nghiêm túc thì không khác gì lắm.”

“Duy trì trạng thái tiến hóa ràng buộc?” Bạch Khải nhướng mày, Ngự Linh sư và Ngự Thú sư khác biệt nhất nằm ở chỗ ràng buộc tiến hóa là tạm thời, bây giờ sao lại biến thành lâu dài như vậy? “Hừm, nguyên nhân cụ thể thì ta cũng không rõ, bất quá may mắn như vậy, nếu không ta cũng không thể sống đến bây giờ.”

Gia Cát Thần cười cười, nói: “Ta vốn tưởng sẽ mãi sống trong thời đại này, không ngờ lại được gặp lại các ngươi ở đây.”

“Ta cũng không nghĩ vậy, dù sao ta vốn cho là chỉ có mình ta xuyên qua thời gian.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Gia Cát Thần, cười nói: “Khi ta nghe nói ở thời đại này có người có thể không cần ràng buộc khế ước mà vẫn có thể Ngự Thú, ta suýt nữa đã tưởng rằng mình gặp Võ Đế tương lai, không ngờ lại là ngươi.”

“Võ Thần, ta hoài nghi nếu như không có ngươi gặp ta, có lẽ giờ này ta đã trở thành Võ Đế trong lịch sử rồi?” “Chắc chắn, đừng nói thế, có khả năng lắm đấy, dù sao bây giờ ngươi như vậy thật sự giống với Võ Đế trong sử sách.

Thế nào, không xem xét sao?” Bạch Khải rõ ràng là đang đùa giỡn, nhưng biểu hiện của Gia Cát Thần đột nhiên trở nên kỳ lạ.

“Nói đến Võ Đế, ta có lẽ đã gặp được~” ...

“Thầy ơi, thầy thật sự không thể để con kết bạn trực tiếp với Đế Hoàng non sao? Cả ngày chỉ uy con tỏ thật nhàm chán quá...”

Trong hậu viên của Trương gia.

Một thiếu niên làm bộ đáng thương nhìn về phía Gia Cát Thần, khẩn thiết muốn từ miệng hắn có được câu trả lời mình muốn, nhưng thật đáng tiếc, chỉ đổi lại là sự từ chối từ Gia Cát Thần.

“Ta không phải đã nói với ngươi rồi sao, Đế Hoàng non đã có trí tuệ không thua gì nhân loại, với kiểu này của ngươi dễ dàng bị chúng thương tổn.”

Gia Cát Thần vỗ vỗ đầu cậu thiếu niên, kiên nhẫn nói: “Dục tốc bất đạt, trước hết học cách chăm sóc những con non bình thường đi, chờ khi nào ngươi và sinh vật này trở thành bạn bè thì hãy nghĩ đến những sinh vật phi phàm khác.”

“Tốt ạ, ta sẽ nghe thầy.”

Thiếu niên có chút buồn bã, nhưng vẫn ngoan ngoãn chạy đến một bên để uy con tỏ, nhưng thỉnh thoảng vẫn nhìn về phía sói con, rõ ràng cậu vẫn chưa hoàn toàn từ bỏ.

Giữa con thỏ lùn và con Đế Hoàng Mặc Trúc Lang Hoàng, người bình thường đều biết nên chọn cái nào.

“Gia Cát Thần, người chắc chắn tiểu gia hỏa này thật sự là Võ Đế, Trương Hữu Nhân chứ?” Bạch Khải nhìn chằm chằm thiếu niên một lúc lâu, nhưng vẫn không thể liên hệ với bản ghi chép về những sinh vật kỳ diệu đã được ghi lại.

“Hắn có phải Võ Đế hay không ta không rõ, nhưng hắn thật sự gọi là Trương Hữu Nhân, lại không có thiên phú.”

Gia Cát Thần nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Không biết sao, ta càng muốn tin rằng hắn chính là Võ Đế, mà việc ta đến đây cũng là mệnh trời sắp đặt.”

Nghe được lời nói của Gia Cát Thần, Bạch Khải không có ý kiến phản bác, ngược lại còn có chút đồng tình.

Dù nghe rất kỳ lạ, nhưng việc một thiếu niên không có thiên phú lại kết bạn với nhiều sinh vật kỳ diệu như vậy có lẽ còn khó hơn việc bắt Tử Vong chi dực.

Nhưng nếu thêm vào yếu tố ràng buộc chú ấn thì mọi chuyện có thể sẽ khác.

Còn về việc ràng buộc chú ấn không thể hiện ở thời đại này thì...

Nếu như nhóm thú cưng của Gia Cát Thần vẫn có thể duy trì trạng thái ràng buộc tiến hóa, thì có nghĩa là loại sức mạnh này vẫn khả dụng ở thời đại này.

Chỉ cần có thể sử dụng, thì chắc chắn sẽ có cách giải quyết các vấn đề liên quan đến ràng buộc chú ấn.

“Mặc dù không thể gặp Võ Đế đã nổi danh, nhưng việc nuôi dưỡng một thiếu niên không có thiên phú thành Võ Đế thì có vẻ sẽ thú vị hơn?” Bạch Khải vuốt cằm, nhìn về phía kẻ đang chạy tới chạy lui giữa những con non trước mặt, phía trên hiện lên nụ cười lâu lắm mới có.

Người quen biết Bạch Khải đều hiểu rõ, đây là nét mặt mà hắn chỉ khi gặp một chuyện đặc biệt thú vị mới thể hiện ra.

A ô a ô... (Một ý tưởng mãnh liệt lóe lên trong đầu, có người sắp gặp rắc rối rồi...)

Chương 922:

Khái niệm sơ bộ về hiệp hội Ngự Thú sư “Bạch Khải, người cho rằng như vậy có thể điều khiển sủng thú không?” Bạch Vô Kiệt tò mò nhìn khuôn mặt đầy sự phiền muộn của Gia Cát Thần, người đang chăm sóc cho con non Trương Hữu Nhân, không nhịn được hỏi.

“Người không phải đã giao đấu với Gia Cát Thần rồi sao? Những sinh vật có trí tuệ siêu phàm đều có khả năng tự nhận thức, chỉ cần chúng đồng ý thì không có gì là không thể.”

Bạch Khải cẩn thận khắc từng đường nét cuối cùng vào mặt dây chuyền, thở dài một hơi, nói: “Cuối cùng cũng hoàn thành được, tiểu gia hỏa, tới thử xem một chút đi!” “Ta đến ngay!” Nghe Bạch Khải triệu hoán, Trương Hữu Nhân lập tức bỏ công cụ xuống, như một làn khói lao tới trước mặt Bạch Khải.

“Bạch lão sư, người nói cái gì là giao tiếp...”

Giao tiếp tâm linh hoàn thành sao?” Trương Hữu Nhân hưng phấn nhìn mặt dây chuyền trong tay Bạch Khải, đã đoán được điều gì.

“Xem như là hoàn thành.”

Bạch Khải treo mặt dây chuyền lên người Trương Hữu Nhân, nói: “Đi thôi, chúng ta cùng thử nghiệm hiệu quả thôi.”

“Ừm ừm.”

Trương Hữu Nhân hăng hái gật đầu, lại lần nữa chạy đến trước một con non, theo phương pháp Bạch Khải truyền thụ, bắt đầu ngưng tụ tinh thần lực.

Chỉ một lát sau, một âm thanh xa lạ truyền vào não hải của Trương Hữu Nhân, khiến lòng tin của hắn ngay lập tức tăng vọt, và hắn bắt đầu nhảy múa trong sân.

“Ta nghe được con thỏ nói rồi!” “Quá tuyệt vời, ta nhất định sẽ trở thành Ngự Thú sư mạnh nhất!” “Wahaha a...”

Tiếng cười của Trương Hữu Nhân vang vọng khắp sân nhỏ, chọc cười mọi người, nhưng họ cũng không ngăn cản.

Kể từ khi quyết định bồi dưỡng Trương Hữu Nhân trở thành Võ Đế, Bạch Khải đã thử nghiệm Ngự Linh cầu, nhưng tất cả cuối cùng đều thất bại.

Thế nhưng Bạch Khải không hề nhụt chí, quyết tâm quay trở lại điểm bắt đầu, tạo ra một đạo cụ có thể giúp Trương Hữu Nhân giao tiếp với sủng thú.

Chỉ cần Trương Hữu Nhân có thể thiết lập đầy đủ giao kết với sủng thú, thì có lẽ hẳn cũng sẽ có thể được hình thành loại ràng buộc chú ấn khác.

“Không ngờ Bạch Khải, người có kỹ thuật bùa chú tốt như vậy, chỉ cần tùy ý cũng có thể chế tạo ra một bảo cụ như thế.”

Bạch Vô Kiệt cười híp mắt nhìn Bạch Khải, nói: “Thế nào, rồi rồi cũng cho ta làm một cái đi?” “Bảo cụ? Cái này chỉ có thể giúp hắn cảm nhận được sự rung động tâm linh của sủng thú, cả căn bản cũng không phải là bảo cụ.”

Bạch Khải lắc đầu, khinh bỉ liếc nhìn Bạch Vô Kiệt, nói: “Hơn nữa với thực lực của Bạch đại ca người, còn cần thứ này làm gì?” “Cần làm gì? Đương nhiên là để trả nợ rồi...”

Bạch Vô Kiệt mặt mũi khó chịu, nói: “Ta không giống người, trước tiên bán ba con non Đế Hoàng, lại bị Trương gia thuê làm lão sư, áo cơm đã không lo, giờ thì phải kiếm một chút tiền để trả nợ...”

“Nói như người vừa rồi chưa từng bán qua con non vậy.”

Bạch Khải nghe vậy càng thêm ghét bỏ, nói: “Ta nhớ không lầm, hôm qua người chưa phải mới bán mười mấy đầu Hàn Giáp Heo con hay sao, tiền đâu?” “Khụ khụ...”

Chuyện đó thì là vui vẻ, uống rượu uống tới hết cả a.”

Bạch Vô Kiệt có chút chột dạ, tránh ánh mắt của Bạch Khải, đột nhiên nghĩ ra một điều, nói: “Đúng rồi, nếu hôm nay người không có việc gì, sao chúng ta không đi Trọng Ảnh rừng rậm một chuyến, xem có thể tìm được con non nào không?” “Đi Trọng Ảnh rừng rậm?” Bạch Khải dừng lại một chút, nhìn Gia Cát Thần đang kéo sủng thú cùng Trương Hữu Nhân, nói: “Cũng được, đi vận động một chút.”

Hắn và Gia Cát Thần hiện tại sống yên ổn ở đây, cuộc sống cũng coi như thoải mái, nhưng không ai dám chắc liệu Tử Vong chỉ dục có thể bất ngờ xuất hiện.

Xem xét tới thời đại này không có cường giả như Pháp Đế, hắn thực sự cần phải nỗ lực nâng cao sức mạnh của mình.

“Vậy còn chờ gì nữa, đi nhanh đi!” ...

Trọng Ảnh rừng rậm.

Bạch Khải ngồi trên lưng Kim Sí Đại Bằng, nhìn những khu rừng cây dưới chân đang nhanh chóng lướt qua, nói: “Bạch đại ca, chúng ta chuẩn bị xâm nhập Trọng Ảnh rừng rậm sao?”
“Không làm thì để làm gì.”

Bạch Vô Kiệt thở dài, nói: “Kể từ khi Trương gia phát tin thu mua con non với quy mô lớn, tất cả các Ngự Thú sư quanh Hoàng Tung thành đều đổ về đây để bắt giữ hung thú con non, bên ngoài gần như không cần suy nghĩ.”

“Ngạch...

Khuếch đại như vậy...”

Bạch Khải nghe vậy có chút bất ngờ, gần đây Trương Phú Quý quả thực đã tiếp nhận không ít con non, từ lòng trung thành đến quân vương, cái gì cũng có.

Nhưng hắn không ngờ rằng Trương Phú Quý lại vì con trai mình mà tạo ra tình cảnh lớn như vậy.

Chẳng lẽ đây chính là tình thương của cha mẹ ở khắp nơi trong thiên hạ sao? “Chuyện trong dự tính, vì làm ăn này không có gì là xấu cho Trương gia cả.”

Bạch Vô Kiệt cười cười, nói: “Dù người thường không nuôi nổi con non, nhưng vẫn có một số gia đình giàu có sẽ làm như vậy.

Giờ Trương gia dẫn đầu, nên sẽ có người đến mua.”

Tốt quá, giờ đã bắt đầu làm ăn rồi? Bạch Khải lặng lẽ tán dương Trương Phú Quý, đồng thời cũng ngày càng tự tin vào Trương Hữu Nhân trên con đường trở thành Võ Đế.

Hắn nhớ không lầm, con người bắt đầu đại quy mô nuôi dưỡng sủng thú con non và tiến hành ký kết đủ loại hành vi cũng đã

xuất hiện từ thời Võ Đế.

“Được rồi, chúng ta đã đến.”

Đúng lúc này, Kim Sí Đại Bằng bỗng dừng lại, Bạch Vô Kiệt chỉ vỗ vỗ vai Bạch Khải, rồi nhảy xuống khỏi lưng Kim Sí Đại Bằng, không hề e ngại rằng nơi này đang ở trên không trung hàng trăm mét.

“Thế chất của ngươi...”

Thật đúng là di truyền từ Bạch Vũ Hiểu.”

Bạch Khải thấy vậy lắc đầu, sau đó cũng giống như vậy nhảy xuống, vững vàng hạ mình xuống đất.

Nhập gia tùy tục, hắn cũng không muốn khác biệt.

“Ừm? Nơi đây nồng độ Âm Ảnh chi lực tốt quá.”

Bạch Khải vừa đặt chân xuống đất thì ngay lập tức cảm nhận được một luồng Âm Ảnh chi lực nồng nặc, không khỏi nhú mày.

“Vâng, theo tin báo của bà chủ, nơi này khả năng có sinh vật hệ Âm Ảnh đóng quân, vì vậy Âm Ảnh chi lực tự nhiên phải nồng hơn một chút.”

Bạch Vô Kiệt ngửi ngửi cái mũi, cũng không ngửi thấy mùi hôi thối giống như hắn dự đoán, biểu hiện có phần thư giãn hơn.

“Cũng tốt, xem ra không phải là vong linh sinh vật.”

Thấy bộ dạng của Bạch Vô Kiệt như vậy, Bạch Khải lập tức hiểu rõ, nói: “Vậy nên, Bạch đại ca, ngươi thực ra không phải đến đây để bắt con non, mà là để thực hiện nhiệm vụ đúng không?” “Đâu chỉ thiếu nợ quán bar tiền, chỉ có thể nhận nhiệm vụ mà thôi.”

Bạch Vô Kiệt cười ngượng ngùng một tiếng, nói: “Bà chủ nói, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ này, thì sẽ miễn trừ số tiền thưởng lần trước ta thiếu, cái này quả thực không thể nhanh hơn việc bắt con non rồi.”

“Vậy lần thưởng trước đâu rồi...?” “Ừm...

Việc đó lần sau sẽ bàn bạc.”

Bạch Khải thờ dài, không biết nên làm sao để gánh vác gia hỏa này, mà tự mình đánh giá cảnh vật xung quanh.

Chính như hắn vừa nhận thấy, nơi này Âm Ảnh chi lực cực kỳ nồng đậm, thậm chí ngay cả ánh sáng cũng không thể xuyên ra xa.

Nếu không nhờ có Alpha Hắc Âm mà hắn có thể cảm nhận được, Bạch Khải đoán rằng giờ hắn cũng chẳng khác gì một người mù.

Nhưng không biết vì sao, Bạch Khải luôn cảm thấy có một ánh mắt đang tập trung nhìn bọn họ.

Khoảng cách dường như rất gần, nhưng lại rất xa...

“Chúng ta đi nhanh thôi, chờ trời tối ở đây sẽ rắc rối hơn!”

Bạch Vô Kiệt đánh giá một chút thời gian, thu hồi Kim Sí Đại Bàng, bước chân nhanh chóng vào bóng tối.

“Có vẻ như không có gì khác biệt.”

Bạch Khải nhún vai, cũng đi theo.

Sột sột soạt soạt... Âm thanh nhỏ vụn không ngừng từ xung quanh hắc ám phát ra, thỉnh thoảng còn có thể thấy vài hình dáng lóe qua bên cạnh Bạch Khải và Bạch Vô Kiệt. Đó đều là hung thú ẩn mình trong bóng đêm, đối mặt với hai sinh vật này, tự nhiên chúng rất có ý thức.

Thế nhưng dù không triệu hoán sủng thú, khí tức kỳ lạ từ người Bạch Khải và Bạch Vô Kiệt đủ để khiến lũ hung thú này sợ đến mức bỏ chạy như chuột thấy mèo.

“Chúng không chịu ra sao?” Bạch Vô Kiệt chợt đứng lại, hai mắt nhắm chặt.

“Còn không tìm được mục tiêu sao?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi hỏi.

“Xem ra như vậy, gia hỏa này rất cẩn thận, chỉ trừ khi chắc chắn an toàn, nếu không chắc chắn sẽ không ra ngoài.”

Bạch Vô Kiệt gật đầu, lại ngồi xuống mặt đất, lấy ra hai khối thịt nướng bắt đầu thưởng thức.

“Người đừng nói với ta rằng người dự định chỉ dựa vào đồ ăn này để hấp dẫn mục tiêu ra nhé?” “Không phải đâu chứ?”

Bạch Khải khoe mắt run rẩy, nhìn bộ dạng đầy ngờ ngác của Bạch Vô Kiệt, lặng lẽ triệu hồi Gamma.

Người muốn bắt đồ ăn để làm mồi nhử cũng không vấn đề, nhưng ít nhất cũng phải cầm hai khối thịt nóng hổi chứ như thế này thì đúng là khả năng hấp dẫn đến mục tiêu mới có quý! “Gamma, cho hắn thấy cái gì mới gọi là đồ ăn...”

Két phốc két phốc! (Gamma rõ ràng!) Đã lâu chưa bị Bạch Khải triệu hoán, Gamma cũng có chút nhàm chán, nghe thấy Bạch Khải bảo mình thể hiện tài nấu nướng, lập tức phấn chấn, không nói hai lời đã từ trong bí cảnh lôi ra một con lợn giống hung thú, thuần thục bắt đầu nấu nướng.

Sau một lát, một đầu heo nướng thơm phức đã xuất hiện trước mặt Bạch Vô Kiệt.

“Để sủng thú nấu cơm...”

Ta đi, Bạch Khải người ý tưởng này thật sự quá thiên tài!” Bạch Vô Kiệt ngửi thấy mùi thơm từ con heo nướng phát ra, lau khoe miệng đã chảy nước miếng, không nhịn được giờ ngón cái lên khen Bạch Khải.

“Thật ra là do người quá tùy tiện thôi...”

Bạch Khải ghét bỏ nhìn Bạch Vô Kiệt, nói: “Hơn nữa người không phải nhận nhiệm vụ từ bà chủ đó sao? Bà chủ đã không cấp cho người một ít nhắc nhở nhiệm vụ, để người chuẩn bị sớm sao?” “Người nghĩ nhiều, phần lớn nhiệm vụ được ban bố ở quán bar chỉ có mục tiêu một nhiệm vụ mà thôi, Lam Tiểu Vũ sẽ căn cứ vào độ khó của mục tiêu để nhét vào bảng nhiệm vụ tăng một, nhưng cụ thể tình báo thì lại cần chính chúng ta đi tìm.”

Bạch Vô Kiệt lắc đầu, nói: “Nếu không phải nhiệm vụ lần này có thù lao cao, Lam Tiểu Vũ cũng sẽ không tự mình nhận xuống.”

“Như vậy hỗn loạn?” Bạch Khải có chút nhú mày, hiệp hội Ngự Thú sư ở phía sau cơ bản đều sẽ tiến hành điều tra nhiệm vụ, sau đó đưa ra đánh giá hợp lý để quyết định thù lao nhiệm vụ.

Như vậy không chỉ có thể hợp lý phân phối nhân viên, mà còn có thể nâng cao tối đa tỷ lệ hoàn thành nhiệm vụ.

Nếu giống Bạch Vô Kiệt và những người khác như vậy, có lẽ việc không hoàn thành nhiệm vụ sẽ khiến cho nhóm lớn người phải chịu chết trước tiên.

Không được, thực sự không thể nhịn nổi nữa rồi.

Bạch Khải suy nghĩ một lát, đột nhiên mặt mày nghiêm túc, nói: “Bạch đại ca, ngươi có nghĩ đến việc thành lập một tổ chức Ngự Thú sư dân gian không?” “Chúng ta không cần làm những việc khác, chỉ cần phụ trách một chút nhiệm vụ mà chỉ có Ngự Thú sư mới có thể hoàn thành là được.”

Nghe Bạch Khải nói như vậy, Bạch Vô Kiệt hơi nghi hoặc, nói: “Chúng ta hiện tại không phải đang làm loại chuyện này sao? Có khác gì đâu?” “Đương nhiên là có khác biệt.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ít nhất phải có một hệ thống chuyên nghiệp để đánh giá nhiệm vụ...”

Chương 923:

Hình bóng kỳ bí “Chuyên nghiệp nhiệm vụ phán định hệ thống sao?” Bạch Vô Kiệt nhíu mày, dường như đang cân nhắc tính khả thi của kế hoạch mà Bạch Khải đề ra.

“Đúng rồi, theo như lời Bạch đại ca nói, những nhiệm vụ có độ khó khác nhau trong quán bar đều do chủ quán xác định, đúng không?” Bạch Khải gật đầu nhẹ, đáp: “Ta không nghi ngờ vào năng lực của bà chủ, nhưng ta nghĩ rằng khi bà ấy tự mình giao nhiệm vụ, chắc chắn cũng không phải là nhiệm vụ đơn giản.”

“Có thể những nhiệm vụ này bà chủ sẽ giao cho Bạch đại ca các người xử lý, nhưng còn những nhiệm vụ khác thì sao?” “Nếu có Ngự Thú sư đánh giá sai, nhận nhiệm vụ vượt quá khả năng bản thân, vậy không phải là đi tìm cái chết vô nghĩa sao?” “Nhưng nếu như có thể thành lập một tổ chức chuyên môn, thiết lập một hệ thống phán định nhiệm vụ, phối hợp với một hệ thống phán định thực lực của Ngự Thú sư, phân phối nhiệm vụ hợp lý, ta nghĩ cách thức tuyên bố và tiếp nhận nhiệm vụ sẽ tốt hơn rất nhiều.”

Nghe xong lời nói của Bạch Khải, Bạch Vô Kiệt rơi vào trầm tư, nhưng ánh mắt hẳn lại dần sáng lên.

“Bạch Khải, ta càng ngày càng nhận ra rằng việc kéo người vào quán bar trước đây là quyết định đúng đắn!” Bạch Vô Kiệt mạnh tay vỗ vai Bạch Khải, nói: “Nếu như có thể thực hiện được như người nói, thì tỷ lệ hao tổn của Ngự Thú sư có lẽ sẽ không cao như vậy.”

“Không phải có lẽ, mà là chắc chắn.”

Bạch Khải nói với vẻ nghiêm túc: “Khi những phương án này được xác định rõ, chúng ta thậm chí có thể đào tạo một nhóm Ngự Thú sư quen thuộc, đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ.

Khi đó, chỉ cần tạo dựng danh tiếng, thì những chuyện phía sau sẽ trở nên dễ dàng như nước chảy mây trôi.”

Điều này không phải Bạch Khải bịa đặt, các hiệp hội Ngự Thú sư trong tương lai cũng hoạt động theo cách như vậy, hệ thống

cực kỳ thành thực.

Chỉ là hắn không ngờ rằng sau khi vất vả trốn thoát khỏi vị trí hội trưởng của một hiệp hội, giờ đây lại muốn thúc đẩy sự hình thành của hiệp hội Ngự Thú sư.

Có lẽ tất cả đều là định mệnh, không thể trốn thoát được...

“Ha ha ha...”

Nghe có vẻ rất hay.”

Bạch Vô Kiệt cười lớn, nhìn về phía đĩa thịt nướng trước mặt, nói: “Ăn cơm trước, bụng ta đang chết đói, chuyện phức tạp như vậy để Tiêu Hoàng suy nghĩ sau đi.”

“Được...”

Bạch Khải không nói thêm, hạt giống hắn đã gieo xuống, còn lại để cho những người sáng tạo khác làm xong.

Hắn không thể đưa ra kế hoạch hoàn chỉnh, mà bên cạnh hắn còn có một thiếu niên Võ Đế cần phải bồi dưỡng.

Bồi dưỡng một vị Đế Hoàng và xây dựng hiệp hội Ngự Thú sư... Đúng vậy, vẫn là cái trước nghe thú vị hơn! Khi Gamma bắt đầu chế biến thịt nướng, Bạch Vô Kiệt suốt dọc đường không ngừng khen ngợi, ngay cả Kim Sí Đại Bàng vốn không thích khói bụi nhân gian cũng không kiềm chế được mà nhảy vào một miếng.

“Bạch đại ca, đã lâu như vậy rồi, ngươi xác định mục tiêu của ngươi là ở đây?” Bạch Khải lau khóe miệng, nhìn xung quanh đã trở nên tối tăm, hỏi.

“Dựa vào dữ liệu từ tình báo, đúng là ở đây.”

Bạch Vô Kiệt nhíu mày, dubg tay nhìn thịt nướng trong tay, nói: “Chẳng lẽ bên đó đã đổi khẩu vị? Lần trước cũng đã dùng thịt nướng để dụ ra rồi mà.”

“Đúng là có thể dùng thịt nướng để dụ môi...”

Bạch Khải khẽ cong khóe miệng, ban đầu Bạch Khải nghĩ Bạch Vô Kiệt định dùng họ như môi nhử để dụ môi, thịt nướng chỉ là chờ đúng thời điểm để trang trí.

Nhưng kết quả bây giờ xem ra, dường như hẳn đã suy nghĩ quá nhiều? “Không sai, mục tiêu lần này cực kỳ cẩn thận, bình thường sẽ không xuất hiện.

Nếu không phải thực tế ta đã từng dụ được nó ra bằng thịt nướng, ta cũng không biết phải làm sao khác.”

Bạch Vô Kiệt khẽ vuốt cằm, rồi cầm một miếng thịt nướng đặt xuống đất, cố gắng truyền hương vị vào rừng rậm.

“Cẩn thận lại dùng thịt nướng để dụ môi? Điều này thật mâu thuẫn.”

Bạch Khải chép miệng, đang định nói thêm vài câu thì đột nhiên thấy Bạch Vô Kiệt dừng lại, nhìn chòng chòng phía trước.

Chỉ thấy một cây rễ cây to lớn khẽ rung lên, một đôi tai màu trắng nhỏ nhấp nhô tựa như ung dung tiến ra, chưa kịp để Bạch Khải thấy rõ hình dạng cụ thể, đôi tai đó lại thụt trở vào. Đây chính là mục tiêu nhiệm vụ sao? Thật sự có thể bị thịt nướng dụ ra? Nhìn thấy cảnh tượng này, Bạch Khải lập tức hiểu ra, và sau khi nhìn thấy biểu hiện của Bạch Vô Kiệt, càng khẳng định suy đoán của mình.

Giống như Bạch Vô Kiệt nói, mục tiêu này cực kỳ cẩn thận, từ đầu đến cuối chỉ lộ ra một đôi tai, chậm chạp không chịu nhô đầu ra.

Tuy nhiên, Bạch Vô Kiệt tỏ ra rất rõ ràng về tập tính của mục tiêu này, nhẹ nhàng đặt thịt nướng xuống đất, rồi từ từ lùi lại.

Cuối cùng, khi khoảng cách giữa Bạch Vô Kiệt và thịt nướng được giữ lại một cách an toàn, chủ nhân của đôi tai ấy cuối cùng cũng lộ đầu ra. Đó là một con thỏ, lông trắng như tuyết, hai mắt đỏ như máu... Đúng, đó là một con thỏ.

Bạch Khải nhướng mày, cuối cùng cũng hứng thú.

Tại nơi sâu trong rừng Trọng Ảnh nguy hiểm này, lại xuất hiện một con thỏ có vẻ bình thường và không có gì đặc biệt, trông thật sự không hài hòa.

“Phải chăng là một loài vật hiếm có? Trong dữ liệu chưa từng thấy qua.”

Trong ánh mắt tò mò của Bạch Khải, con thỏ cuối cùng cũng rời khỏi rễ cây, từng bước từng bước tiến lại, mãi mới đến được miếng thịt nướng trước mặt.

“Muốn động thủ không?” Bạch Khải khẽ hỏi, nhưng chưa kịp để Bạch Vô Kiệt trả lời, con thỏ bỗng nhiên cứng đờ, rồi cũng không quay đầu mà phóng đi.

Dù sao thì con thỏ chạy cũng khá nhanh, chỉ trong nháy mắt đã trở lại vị trí rễ cây, ừm...

Một con thỏ đụng phải đã ngất xỉu. Ôm cây chờ thỏ, quả nhân không lừa ta.

“Bạch đại ca, người xác định đây là mục tiêu của chúng ta? Sao nhìn có vẻ...

không quá thông minh?” Bạch Khải chép miệng, định tiến lên xem xét tình trạng của con thỏ, nhưng Husky lại bỗng nhiên lao ra, tạo ra Tam Sinh Hồn Kiếp, bao phủ toàn bộ xung quanh.

Sau đó, Bạch Khải thấy một linh hồn kim sắc từ trên con thỏ lộ ra, tiếp tục hướng sâu vào rừng rậm chạy trốn.

“Nguyên thần xuất khiếu? Linh hồn thoát ra?” “Bạch Khải, người có Ngự Thú sư chuyên về tinh thần không? Tuyệt quá, mau chóng vây bắt nó!” Khi thấy linh hồn của con thỏ xuất hiện, ánh mắt Bạch Vô Kiệt sáng lên, kêu lớn.

“Biết rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, không cần phải nói, chắc chắn rằng linh hồn này chính là mục tiêu của Bạch Vô Kiệt.

“Beita, bắt lấy nó.”

A ô a ô! Beita gật đầu, ánh mắt lóe sáng, Tam Sinh Hồn Kiếp được sinh ra, sức mạnh kiếp lực cuộn cuộn hướng về phía linh hồn kim sắc đánh tới.

Trong phạm vi của Tam Sinh Hồn Kiếp, trừ phi là tinh thần của Husky vượt trội, nếu không sẽ không thể chống lại sức mạnh kiếp lực xâm lấn.

Nhưng ngay khi Beita dùng kiếp lực để vây bắt linh hồn kim sắc, qua một chút thời gian, linh hồn kim sắc lại xuyên qua

kiếp lực, tiếp tục chạy về phía xa.

Cứ như vậy, linh hồn đỏ trực tiếp chạy ra khỏi phạm vi bao phủ của Tam Sinh Hồn Kiếp, biến mất khỏi tầm mắt của Bạch Khải và đồng bọn! “Beita, đừng đùa, nếu để con này chạy mất thì không dễ tìm.”

Bạch Khải thấy thế hơi nhú mào, còn Beita thì biểu lộ hoàn toàn vô tội, một lần nữa tăng cường phạm vi của Tam Sinh Hồn Kiếp, linh hồn kim sắc lại hiện ra lần nữa.

“Con linh hồn này rất đặc biệt.”

Jerry mở hai mắt ám kim đầy kỳ lạ, chăm chú quan sát linh hồn kim sắc, một lúc lâu sau, hắc chủ động tách ra, tiến lên truy đuổi.

Nhìn thấy Jerry sắp đến gần, trên cơ thể hắc có những đường vân kỳ lạ, linh hồn kim sắc rung lên, liền chạy với tốc độ nhanh hơn.

Nhưng tốc độ của Jerry rõ ràng nhanh hơn, đã một bước chặn trước mặt linh hồn, kiếp lực ngưng tụ lại thành trượng trực tiếp đánh vào đầu linh hồn.

“Kia là cái gì, Bạch đại ca, bà chủ có nói là bắt sống hay là tiêu diệt?” Bạch Khải thấy vậy khóe mặt giật một cái, muốn ngăn cản nhưng không kịp.

“Nói nhảm, đương nhiên là sống!” Bạch Vô Kiệt ánh mắt sáng lên, Kim Sí Đại Bàng cũng lộ ra kim quang, hiển nhiên là muốn dùng hết thực lực của mình.

Nhưng ngay lúc này, linh hồn kim sắc gần như sắp bị trượng đánh trúng thì đột nhiên lóe lên, khôn ngoan tránh khỏi công kích của Jerry, sau đó hoàn toàn biến mất.

“Chạy mất rồi?” Bạch Khải cũng hơi bất ngờ, đầu tiên không thấy kiếp lực của Tam Sinh Hồn Kiếp, rồi còn tránh được công kích của Jerry, bây giờ lại trực tiếp biến mất không thấy.

Không trách được Bạch Vô Kiệt lại đau đầu như vậy, thực sự có chút khó đoán.

“Nhưng mà...

Bạch đại ca, con thỏ kia vừa rồi xem như bị người dọa chạy, ta sẽ không chịu trách nhiệm đâu.”

Bạch Khải nhìn Bạch Vô Kiệt, kì thực con thỏ ấy cũng không phải duy nhất bị Jerry dọa cho hoảng sợ, nhưng Bạch Khải đã nhìn rất rõ, ngay khi Kim Sí Đại Bằng phát ra khí tức truyền kỳ, con thỏ kia rõ ràng đã thay đổi khí tức.

Dù chỉ là trong khoảnh khắc, nhưng Beita cùng ba người đã đồng thời cảm nhận được sức ép tinh thần cường đại từ con thỏ.

Cái sức ép này không có ác ý, nhưng lại cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí khiến cho Beita trong chốc lát cảm thấy ý thức của mình bị đình trệ.

“Xin lỗi, không cẩn thận lại không kiềm chế được...”

Bạch Vô Kiệt trên mặt hiện lên một chút áy náy, nói: “Gia hỏa này gặp một lần không dễ dàng, ta lo lắng người... đã hơi nóng vội.”

“Ta cũng không nghĩ rằng một sinh vật hoàng tộc như vậy có thể khiến cho nhiều người cùng tồn tại ý thức bị tổn thương.”

Bạch Khải nói: “Cho nên Bạch đại ca, người có thể nói cho ta biết gia hỏa này rốt cuộc là loài vật gì được không?” “Không phải là ta không muốn nói, mà là trước đó thật sự không chắc chắn lắm.”

Bạch Vô Kiệt ngừng lại một chút, sau đó nói: “Trong rừng Trọng Ảnh có hai vị bá chủ, người có biết không?” “Không biết...”

“Rừng Trọng Ảnh là một vùng đặc biệt tồn tại trong đất nước, là một nơi không phải lấy bộ lạc hình thức mà tồn tại, nhưng nơi này có hai sinh vật truyền kỳ.”

“Trọng và Ảnh, chính là tên của hai sinh vật truyền kỳ này.”

Nghe vậy, Bạch Khải hiểu ra, nói: “Nói cách khác, con linh hồn kim sắc vừa rồi chính là một trong hai sinh vật truyền kỳ này?” “Đúng vậy, nếu như thông tin bà chủ không sai, thì con này chính là “Ảnh” trong đôi bá chủ kia.”

Bạch Vô Kiệt gật đầu nhẹ, trên mặt lộ ra chút bất đắc dĩ, nói: “Con này rất thích xuất hiện một cách quỷ dị, một khi nó

muốn chạy, không ai có thể cản lại, hơn nữa mỗi lần xuất hiện hình dạng đều khác nhau, đúng như một sát thủ ẩn mình trong bóng tối, thấy được nhưng lại không thể bắt.”

“Ban đầu ta còn nghĩ rằng lần này làm sao có thể bắt được, kết quả lại đánh giá thấp phản ứng của nó...”

Chương 924:

Tung Tích của Minh Phủ “Trọng ảnh hình bóng...”

Danh xưng này không có chút nào liên quan đến hắn.”

Bạch Khải thở dài, sau đó nhìn về phía Jerry và hỏi: “Thế nào, đã khám phá ra lai lịch của tên kia chưa?” “Còn thiếu một chút, nhưng chúng ta có thể xác định đây là một sinh vật truyền kỳ thuộc hệ tinh thần rất mạnh, ừ, đúng là rất mạnh.”

Jerry hiềm khi khẳng định như vậy, ngay cả Beita vốn không sợ trời sợ đất cũng im lặng.

Mặc dù chỉ trong chốc lát, nhưng họ thực sự bị ai đó mạnh mẽ áp chế trên phương diện tinh thần lực, hoàn toàn không có khả năng phản kháng. Điều quan trọng nhất là, trạng thái hồn thể màu vàng kim này dường như chính là điều mà họ tôn sùng sau khi thăng lên làm Đế Hoàng, không bị ràng buộc bởi thân thể.

Nói đơn giản, họ đã gặp phải Tiên Hành giả.

“Xem ra đầu này “Ảnh” thật sự rất mạnh.”

Thấy vẻ mặt của Husky như vậy, Bạch Khải cũng hiểu ra.

Họ không phải chưa thấy qua sinh vật truyền kỳ thuộc hệ tinh thần, trước đây Vân Tâm Điệp cũng có tinh thần lực mạnh mẽ, nhưng Husky chưa bao giờ có cảm giác bị áp chế như vậy.

Lần này, gia hỏa này thực sự bị đả kích.

“Kỳ thật cũng không thể nói là không có thu hoạch.”

Đúng lúc này, Shuke đột nhiên nhặt lên một cái xác thỏ không còn linh hồn nằm trên mặt đất, ánh mắt lóe sáng, một chuỗi chữ số linh hồn lập tức được truyền vào bên trong.

Rất nhanh, xác thỏ bắt đầu hoạt động trở lại, như thể được dẫn dắt bởi một lực lượng nào đó, tiến về phía sâu trong rừng rậm.

“Bạch Khải, ngươi đang làm cái gì vậy?” Bạch Vô Kiệt thấy vậy có chút hiếu kỳ, hỏi.

“Con thỏ này rất rõ ràng chỉ là một ký túc thể, nhưng ở đây dường như đã dừng lại một thời gian không ngắn, vẫn còn lưu lại một phần tinh thần lực bên trong.”

Mắt Shuke bỗng sáng lên, một bản đồ ảo hiện ra trước mặt, trên bản đồ, một điểm sáng màu vàng đang di chuyển nhanh chóng.

“Tìm thấy rồi!” Bạch Vô Kiệt và Bạch Khải trao đổi ánh mắt, lập tức cười lên Kim Sí Đại Bằng, trong chớp mắt biến mất tại chỗ. ...

Trong rừng sâu nơi Trọng Ảnh.

Một hồn thể màu vàng kim đang nhanh chóng lướt qua rừng rậm, trên đường gặp phải vô số hung thú, có cả những con hung thú lao thẳng vào nó, nhưng tất cả đều như không thấy. Ảnh, tinh thần cực hạn, chỉ có những sinh vật có tinh thần lực đủ mạnh mới có khả năng cảm nhận được.

Nhưng lần này, ảnh lại gặp phải một tình huống bất ngờ. Đúng khi ảnh đang điên cuồng chạy trốn, ý đồ thoát khỏi hai con người kinh khủng ấy, xung quanh bỗng nhiên hình thành những bóng tối thực chất, vẫn như trước trong trạng thái linh hồn mà va vào bên trong Âm Ảnh. Âm Ảnh giống như một cái đầm lầy, sền sệt vô cùng, ảnh thiếu chút nữa không thể thoát thân.

Nhìn thấy tình hình này, hai con người của ảnh cuối cùng mở ra, bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy vô số sinh vật lướt qua.

Cuối cùng, ánh mắt của ảnh dừng lại, thân thể nó tỏa ra hào quang lớn lao, giống như một mặt trời nhỏ, rồi đột nhiên tán loạn thành hư vô.

Chiêm chiếp! Ngay sau đó, một tiếng thét đầy kinh ngạc và sợ hãi từ một góc trong rừng truyền ra, một con thú nhỏ toàn thân đầy văn chú đen sì ngọ nguậy lộ đầu ra.

“Không ngờ trong truyền thuyết ảnh lại có hình dáng như vậy, thủ lĩnh bộ trí có lẽ hơi quá rồi.”

Một vài bóng người cao thấp khác nhau từ trong bóng tối tiến ra, lợi dụng ánh sáng lấp lánh của văn chú trên thú nhỏ, mơ hồ thấy được hình xăm ác quỷ trên mu bàn tay họ.

“Đừng khinh thường, nếu không phải nó tiến vào Luân hồi kỳ, hiện tại chúng ta đã chết.”

Một người trong đó có giọng nói khàn khàn giải thích, hần tiến đến bên thú nhỏ, nhanh chóng bỏ vào một cái lồng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ảnh quả thật là sinh vật Vạn Tâm Thú duy nhất trên thế giới, có thể tự do đi lại giữa linh hồn và sinh vật, chỉ cần hần muốn, có thể nháy mắt biến người trở nên ngớ ngẩn.”

“Khuếch đại như vậy?” Nam nhân từ đầu liền có vẻ lo lắng, lặng lẽ lùi xa khỏi chiếc lồng.

“Hiện tại cũng không cần lo lắng, những mối nhử này đều do thủ lĩnh bảo người tạo ra, trừ khi chúng ta gỡ bỏ hoặc hần khôi phục sức mạnh truyền kỳ, nếu không sẽ không thể rời xa cơ thể này.”

Người nam nhân khàn khàn nói trong tay chiếc lồng: “Thời gian không còn sớm, chúng ta nhanh chóng trở về báo cáo với thủ lĩnh, nếu chậm trễ kế hoạch của thủ lĩnh, chúng ta sẽ phải chết!” “Vâng!” “Các người vội vàng gì chứ? Có cần ta giúp đỡ không?” Giọng nói hài hước từ phía sau một vài người vang lên, họ liếc nhau, sau đó lập tức chạy theo những hướng khác nhau.

Nhưng chưa kịp bước đi một bước, một vệt kim quang lóe lên, tất cả bọn họ, kể cả thú cưng, ngay lập tức bị đánh ngất xỉu, chất đông thành một đồng.

Chiếc lồng giam giữ ảnh rơi vào tay Bạch Vô Kiệt.

“Không ngờ lại có thể dùng cách này để bắt ảnh, rất may là kịp thời, nếu không sẽ bị bọn họ chiếm lợi.”

Bạch Vô Kiệt xuyên qua hàng rào quan sát ảnh vài lần, hiển nhiên có chút ngoài ý muốn.

“Những người này rõ ràng đã chuẩn bị từ lâu, linh hồn cố hóa phù văn, ta nhớ không lầm thì những phù văn này thường chỉ dùng trên vong linh sinh vật thôi?” Bạch Khải từ bên cạnh nhặt lên vài con động vật nhỏ đang run rẩy hoảng sợ, trên thân chúng đều có hình xăm văn chú tương tự. Ảnh có thể truyền tống linh hồn vào trong cơ thể của sinh vật khác, và những

người này rõ ràng cũng đã đoán trước điều đó, sớm đặt bẫy sẵn, chỉ cần hấn truyền tống, chắc chắn sẽ bị kẹt lại.

Cách làm này tuy không tệ, nhưng trong thời đại này, ai sử dụng loại phù văn này rõ ràng đều không phải hạng người tốt bụng gì...

“Đúng vậy, có thể làm được những chuyện như vậy chỉ có Minh phủ.”

Bạch Vô Kiệt phủi bụi trên mu bàn tay có hình xăm ác quỷ, nói: “Họ dám đến đây, thật sự là ngày càng xảo quyệt.”

“Tại sao ta có cảm giác như Bạch đại ca ngươi đã biết từ lâu?” Bạch Khải liếc nhìn Bạch Vô Kiệt, Bạch Vô Kiệt thì ngượng ngùng gãi gãi đầu, nói: “Ta chỉ nghe nói Minh phủ đang tìm kiếm tiểu gia hỏa này, nghĩ rằng tiên hạ thủ vi cường, không ngờ lại gặp được cả hai.”

“Ngươi đoán ta có tin hay không?” Bạch Khải cười ha hả, rồi nhận chiếc lồng từ tay Bạch Vô Kiệt.

Chiếc lồng được làm bằng kim loại đặc biệt, tựa như có thể hấp thu tinh thần lực, đồng thời cũng khắc thật nhiều phù văn cổ định linh hồn.

Rõ ràng dù cho là nhốt ảnh trong thân thể, Minh phủ vẫn không yên tâm.

“Cướp một đầu có thể tự do chuyển di thần hồn truyền kỳ sinh vật...”

Không hiểu sao ở thời đại nào, những tổ chức tà giáo này đều kiếm chuyện?” Bạch Khải thở dài, đột nhiên mở lồng ra và thả ảnh ra ngoài.

Ngay sau đó, dưới ánh mắt ngỡ ngàng của Bạch Vô Kiệt, Bạch Khải lại đi xóa những phù văn trên người thú nhỏ.

“Bạch Khải, người của Minh phủ chắc chắn vẫn ở gần đây, nếu ngươi làm như vậy, hấn lại rất dễ bị bắt lại!” Bạch Vô Kiệt nhìn thấy cảnh đó vội vàng muốn ngăn cản, nhưng hồn thể màu vàng kim đã thoát ra từ thân thể thú nhỏ.

Thế nhưng lần này, thú nhỏ không lao đi nhanh như trước, mà là bay vòng quanh trên đầu Bạch Khải, dường như đang tò mò về con người này.

“Thật sự có ích!” Bạch Khải thấy ảnh chưa chạy đi, không khỏi mỉm cười, gia tăng sức mạnh tinh thần ảnh hưởng vào nó, một luồng khí tức đặc biệt không ngừng tỏa ra từ cơ thể Bạch Khải, khiến ảnh có thiện cảm với hắn.

Cùng lúc đó, linh hồn của Husky cũng thoát ra khỏi thân thể, hòa nhập với khí tức của trứng tiến hóa, từ từ tiến gần đến ảnh.

Cuối cùng, lần đầu tiên Husky tiếp xúc với ảnh, ảnh cũng không có chút kháng cự nào, ngược lại còn rất thân thiện cọ vào đầu Bạch Khải.

“Giải quyết rồi.”

Nhìn thấy tình cảnh này, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

Có lẽ hắn có thể dùng phương pháp đó để giam giữ ảnh, nhưng rõ ràng đây là ngộ biến từng quyền, rất khó biết Minh phủ trong miệng những người đó đã chuyển sang Luân hồi kỳ từ bao giờ.

Nếu như con hàng này đột nhiên khôi phục sức mạnh truyền kỳ, trực tiếp truyền tống vào trong linh hồn hắn gây rối, thì hối tiếc cũng đã muộn.

“Chậc chậc...”

Quả nhiên tìm đến người là đúng, lần này cuối cùng có thể thưởng ở trên rồi.”

Bạch Vô Kiệt nở nụ cười phấn khích, như thể đã bắt đầu hoài niệm về những ngậm rượu trước kia, nhưng đột nhiên bị Bạch Khải dội một gáo nước lạnh.

“Đừng quên đó vẫn là lần trước nữa tiền thưởng...”

“Lần trước nữa...”

Bạch Vô Kiệt đứng dậy, duỗi lưng một cái, trên mặt bỗng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, nói: “Lần trước nữa tiền thưởng, hay để con gia hỏa này trả nợ đi!” Nói xong, Kim Sí Đại Bổng trở thành một thanh Phương Thiên Họa Kích màu vàng kim rơi vào tay Bạch Vô Kiệt, hắn hóa thành một đạo kim hồng, phóng về một góc tối nào đó.

Sau đó, một luồng khí tức lạnh lẽo và truyền kỳ từ trong rừng rậm phát ra, tiếng động chiến đấu liên tiếp truyền vào tai Bạch

Khải.

Nhiệm vụ bắt giữ ảnh khó khăn như vậy, sao lại chỉ phái những con tôm nhỏ, hiển nhiên có truyền kỳ cường giả đi theo sau.

“Chỉ có một mình ta ở lại nơi này liệu có ổn không...”

Bạch Khải đảo ánh mắt một vòng, lúc này xung quanh hắn đã bị vô số vong linh sinh vật bao vây, và số lượng vẫn không ngừng gia tăng.

A ô a ô! (chỉ là vong linh, giao cho bản uông xử lý!) Nhìn quanh tất cả vong linh càng lúc càng đông, Beita chủ động xin ra ngoài, lại khiến ảnh giật mình.

“Ngươi hãy trấn an tiêu gia hỏa này cho tốt, nếu hắn chạy thì chỉ có ngươi chịu trách nhiệm.”

Bạch Khải ném Beita sang một bên, lại gọi Gamma ra.

“Những thứ này vẫn để cho ngươi, Gamma.”

Két phốc két phốc! (tốt chủ nhân!) ...

“Hô~ Lâu rồi không hoạt động gân cốt, thật là có chút không quen.”

Một lúc sau, Bạch Vô Kiệt dẫn theo một gã nam tử mặt mày sung mủ trở về, sắc mặt có chút không hề thoải mái.

Cho đến khi nhìn thấy Bạch Khải đang tắm mình dưới ánh sáng trắng, thông thả ăn thịt nướng, hắn mới cảm thấy bức bối.

“Bạch Khải, ta đã liều sống liều chết ở đó, mà ngươi lại ăn thịt nướng ở đây, có phải là hơi quá đáng không?” Bạch Vô Kiệt tức giận vút nam tử xuống đất, bước đến bên cạnh Bạch Khải, chỉ cảm thấy thân thể ấm áp, hình như trở nên vững chắc hơn vài phần.

Mũ miện Thủ Hộ có hiệu quả đối với toàn bộ quân đội bạn trong phạm vi.

“Liều sống liều chết? Ta không thấy ra.”

Bạch Khải liếc nhìn gã nam nhân kia đang hớp hồn không thờ nổi, rồi nói: “Hơn nữa ta đánh bại dường như còn nhiều hơn ngươi.”

“Ngạch...

Khi ta không nói.”

Bạch Vô Kiệt nghe vậy không khỏi nhìn quanh đã thấy Minh phủ Ngự Thú Sư cùng thú cưng cũng đã ở trạng thái hư thoát, liền im miệng.

Dù sao đây cũng là tổ chức tà ác làm cho sáu nước nghe tin đều sợ mất mặt, ai có thể biểu hiện hơi khó khăn một chút không? Kẻ xấu cũng cần có lòng tự trọng!

Chương 925:

Số phận đã định gặp nhau Quán bar Thút Thít.

Tiêu Hoàng với sắc mặt nghiêm trọng đặt một chồng tài liệu lên bàn, nói: “Theo như dự đoán của các người, Minh phủ đặc biệt tới đây để bắt Ảnh.”

“Rừng rậm Trọng Ảnh hiện đang bị Đông Hoang, Đế Hoàng và Nam Mạn ba nước vây kín, quân đội và Ngự Thú sư qua lại không ngớt, bọn gia hỏa này thật không sợ bị phát hiện sao?”
Triệu Nghiệp kinh ngạc,显然 hành động lần này của Minh phủ khiến hắn không hiểu rõ.

“Trừ khi mục tiêu có giá trị đủ lớn để triệt tiêu mối nguy hiểm này.”

Lam Tiểu Vũ vừa lau chén rượu vừa nói.

“Ảnh...”

Bạch Vô Kiệt thăm thì một câu, rồi hỏi: “Tiêu Hoàng, có hỏi ra cụ thể nhiệm vụ tình báo chưa?” “Người cũng biết Minh phủ người không ra dáng vẻ gì, ngoại trừ gã kia, những người khác đều đã tự sát.”

Tiêu Hoàng lắc đầu, nói: “Cho ta thêm một chút thời gian, ta sẽ cố gắng moi miệng gã kia ra.”

“Giao cho người.”

Bạch Vô Kiệt vuốt cằm, trầm ngâm một lát rồi bỗng mở miệng: “Đúng rồi, ý kiến của Bạch Khải về việc này thì sao?”
“Bạch Khải đề nghị? Người nói là thành lập một tổ chức Ngự Thú sư dân gian? Ta cảm thấy đó là một ý tưởng khả thi.

Nếu có thể thật sự nói chuyện với Bạch Khải, tổn thất của Ngự Thú sư sẽ giảm đi rất nhiều.”

Triệu Nghiệp đầu tiên lên tiếng đồng thuận.

“Ý tưởng không tệ, nhưng chuyện này không đơn giản như các người nghĩ, ta sẽ giữ nguyên ý kiến của mình.”

Tiêu Hoàng vuốt tóc, nói.

“Đừng nhìn ta, ta chỉ là một bà chủ quán bar, không có hứng thú với những chuyện này, ta từ chối tham gia.”

Lam Tiểu Vũ lơ đãng liếc nhìn Bạch Vô Kiệt, tiếp tục lau chén rượu đã sạch sẽ.

“Một người ủng hộ, một người phản đối, một người không có ý kiến, cuối cùng lại là ta phải đưa nhịp nha.”

Nhìn ba người đều chăm chú nhìn mình, Bạch Vô Kiệt uống cạn chén rượu rồi ném mạnh xuống bàn.

“Ý kiến của ta là... Đồng ý!” “Những kẻ ngồi im chờ hưởng lợi kia không muốn quản việc gì, vậy thì chúng ta tự mình quản!” “Với sức lực của bốn người chúng ta, hãy tạo ra một tổ chức do chính Ngự Thú sư tiến hành quản lý và phát triển, không cần phải để ý mặt mũi bất kỳ ai.”

“Đúng, đặt tên là Ngự Thú sư hiệp hội!” ...

“Lão Bạch, ngươi không phải mới vừa nói muốn dùng sức lực bốn người chúng ta mà thành lập Ngự Thú sư hiệp hội sao, sao giờ lại thay đổi?” Triệu Nghiệp châm biếm nhìn Bạch Vô Kiệt, không khách khí giễu cợt.

“Ngươi nghĩ ta muốn sao? Một xu chẳng làm được gì, tổ chức lớn như vậy, không có tiền thì sao có thể!” Bạch Vô Kiệt nhún vai, nói: “Tiêu Hoàng giúp chúng ta giải quyết mấy quan viên kia, cũng không thể để hấn tiêu tốn quá nhiều tiền bạc.”

“Cho nên ngươi đã nhắm đến Trương gia?” Triệu Nghiệp nhìn về phía quán gia Trương gia đang đi nhanh tới cửa, nói:

“Trương Phú Quý dù có vẻ giàu có nhưng cũng không phải là người ngu ngốc trong khoản đầu tư, tổ chức của chúng ta...”

“Tổ chức của chúng ta như thế nào?! Đây chính là vì tương lai nhân loại!” Bạch Vô Kiệt tức giận đâm Triệu Nghiệp một quyền, ánh mắt lấp lánh, nói: “Nếu thực tế không khả thi, hãy để Bạch Khải hỗ trợ nói một chút, ý tưởng này là do hấn nghĩ ra trước.”

“Cũng không phải là không được.”

Triệu Nghiệp đồng ý, Bạch Khải và Gia Cát Thần ở Trương gia chắc chắn có sức ảnh hưởng, nếu Bạch Khải mở lời, có thể Trương Phú Quý sẽ cho chút thể diện.

Nếu tính đến thực lực của Bạch Khải, cảm giác có lẽ sẽ đạt được hiệu quả mục tiêu.

“Hai vị đợi lâu, lão gia đang ở bên trong chờ hai vị.”

Quản gia mở cửa, mời hai người vào, nhưng không dẫn đến phòng khách mà thẳng tiến về hậu viện.

“Lão gia đang cùng thiếu gia trong đó, nên để tôi dẫn hai vị qua.”

Quản gia giải thích, hai người không thắc mắc, vội vàng đi theo.

Oanh! ! ! Không đợi hai người gần tới, trong sân đã vang lên tiếng nổ lớn, theo sau là tiếng sói tru.

A ô a ô! (Thật vô lý, con người này không được tùy tiện không chế thân thể của ta!) Trong sân lớn như vậy, Beita đang không ngừng thay đổi thân thể thành các loại vũ khí, điên cuồng tấn công xung quanh, còn chủ nhân của nó, mặc dù mặt mũi khó chịu, nhưng căn bản không thể khống chế bản thân.

“Cuối cùng ta cũng hiểu tại sao gã này trông có vẻ yếu đuối mà lại có thể trở thành một trong hai bá chủ của rừng rậm Trọng Ảnh.”

Nhìn cảnh tượng Beita đang liều mạng giành giật quyền kiểm soát thân thể với Husky, Bạch Khải không khỏi bật cười.

“Ta cũng rất bất ngờ, rõ ràng chỉ là một con thỏ bình thường, vậy mà lại có sức mạnh như vậy.”

Gia Cát Thần cũng đồng ý, nói: “Nhưng người thật sự không muốn giúp sao? Nếu Beita thật sự bị cướp mất thân thể thì sao?” “Không cần, việc này mang lại lợi ích cho Beita và bọn họ, cứ để chúng tiếp tục chơi đi.”

Bạch Khải lắc đầu.

Mặc dù Ảnh có thực lực bất định, nhưng theo như Jerry nói, linh hồn của Ảnh vẫn là cấp độ Truyền Kỳ.

Không, thậm chí còn mạnh hơn rất nhiều so với những sinh vật truyền kỳ bình thường.

Mặc dù nghe có vẻ vô lý, nhưng Jerry cho biết họ đang áp dụng một chút trải nghiệm đối với linh hồn khi dây dưa với

Ảnh.

Có thể, họ có thể nhờ vào điều đó để thăng tiến lên truyền kỳ cũng không chừng.

“Tốt rồi.”

Gia Cát Thần nhẹ nhàng vuốt cằm, nhìn về phía một góc sân nhỏ.

Vì không thu được Ngự Linh cầu mà Gia Cát Thần đã sắp xếp Garuru và bọn họ ở trong sân.

Dù không bằng không gian trong Ngự Linh cầu thoải mái, nhưng Trương Phú Quý đặc biệt chế tạo cho bọn họ một nơi hợp lý cũng không tệ.

Chính vì vậy, năm con thú cưng của Gia Cát Thần sống khá hài lòng, với Trương Hữu Nhân này thực sự rất thân thiết, mặc cho đối phương tùy ý leo lên người mình.

“Có người tiêu đạo cụ trợ giúp, Hữu Nhân và các sinh vật siêu phàm giao tiếp ngày càng tốt hơn.”

Gia Cát Thần rất vui mừng, mặc dù Trương Hữu Nhân vẫn chưa từ bỏ sinh vật mạnh mẽ nhưng cũng không còn bài xích những sinh vật yếu đuối như trước.

Chỉ cần tiếp tục kiên trì, có lẽ sẽ có hy vọng thức tỉnh được ràng buộc chú ẩn.

“Nhưng mà để đạt đến trình độ ràng buộc tiến hóa, còn cần một chút thời gian nữa.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ràng buộc chú ẩn chủ yếu dựa vào mối ràng buộc giữa người và thú cưng, nhưng cấu trúc phù văn trung gian cũng rất quan trọng, xét đến niên đại hiện tại, ta nghi ngờ rằng kế hoạch của chúng ta vẫn sẽ rất khó thực hiện.”

“Thời đại à...”

Gia Cát Thần nghe vậy im lặng, kết hợp với những gì Bạch Khải trải qua trong thời kỳ Pháp Đế và những hoạt động gần đây của họ, Gia Cát Thần trong lòng đã nảy sinh ra suy đoán.

Lịch sử, không thể thay đổi.

Nói cách khác, dù họ có làm gì trong hiện tại thì lịch sử cuối cùng vẫn sẽ trở về với lộ trình nguyên bản.

Ví dụ như Lăng mộ Hoàng Hôn, ví dụ như Võ Đế, ví dụ như Ngự Thú sư hiệp hội...

Nói cách khác, tương lai vẫn sẽ gặp phải Tử Vong chi vĩ tấn công, số phận của họ rồi sẽ có một quãng thời gian như vậy.

“Nhưng cũng không phải không có biện pháp khác.”

Khi Gia Cát Thần đang cảm thấy phiền muộn, Bạch Khải bỗng thay đổi chủ đề, chỉ vào Beita đang cướp đoạt thân thể của Ảnh, nói: “Người có nghĩ sẽ để Trương Hữu Nhân trực tiếp bồi dưỡng tình cảm với Ảnh không? Chỉ cần Ảnh thành công, những sinh vật khác sẽ không còn đáng kể.”

“Bồi dưỡng tình cảm với Ảnh?” Gia Cát Thần nhướn mày, nói: “Ảnh là sinh vật truyền kỳ, việc này có phải quá mạo hiểm không?” “Đương nhiên có nguy hiểm, nhưng Ảnh vẫn đang giữ thực lực truyền kỳ, với tâm lý tuổi hiện tại của hắn, có lẽ cũng tương đương với Trương Hữu Nhân.”

Bạch Khải suy nghĩ càng thấy khả thi, lập tức kéo Trương Hữu Nhân đến.

“Bạch lão sư, người gọi ta có chuyện gì không?” Trương Hữu Nhân đang chơi vui vẻ, nghe thấy Bạch Khải gọi mới luyến tiếc chạy tới.

“Cho người một nhiệm vụ, từ hôm nay trở đi, người nhất định phải mang theo gã này suốt 24 giờ, nhớ là phải xem hắn như bạn thân thiết nhất với người!” Bạch Khải chỉ vào Ảnh, nói.

“Nó? Con thỏ kia? Ta không muốn.”

Trương Hữu Nhân lập tức từ chối kiến nghị của Bạch Khải, hắn gần đây đã chán ngấy việc phải tiếp xúc với con thỏ này.

“Người chắc chắn chứ? Vậy ta có thể đưa việc này cho người khác.”

Bạch Khải nghe vậy mỉm cười, nhìn về phía Bạch Vô Kiệt và những người khác đang đi tới, nói: “Bạch đại ca, Ảnh hãy để người quản lý, dù sao ta cũng không biết hắn sẽ hồi phục thực lực truyền kỳ vào lúc nào.”

“Chờ chút, thực lực truyền kỳ!” Nghe thấy lời Bạch Khải, Trương Hữu Nhân ngay lập tức thay đổi biểu cảm, nắm lấy vai Bạch Khải, nói: “Bạch lão sư, ngươi không lừa ta chứ?” “Ta có lý do gì để lừa ngươi?” Bạch Khải vỗ vai Trương Hữu Nhân, nói: “Ảnh chính là một trong hai bá chủ của rừng rậm Trọng Ảnh, mặc dù thỉnh thoảng sẽ yếu đi, nhưng nội lực vẫn còn đó.”

“Ngươi xem, Beita đã bị áp chế thành hình dạng như thế nào.”

A ô a ô! (Đáng ghét, con người này lại coi nhẹ ta!) Nghe vậy, Beita ngay lập tức tức giận, một đạo hồn lang từ trong cơ thể chui ra, rồi bất ngờ lao lên, nhắm thẳng vào Ảnh mà vồ tới.

Chiêm chiếp! Ảnh thấy thế lập tức quay về trong cơ thể con thỏ, định trốn đi, nhưng lại đột nhiên bị Trương Hữu Nhân bế lên. Ảnh bản năng muốn thay đổi hình dạng, nhưng khi cảm nhận được sức mạnh tinh thần của Trương Hữu Nhân, liền đột ngột trở lại im lặng, hai con mắt đỏ chói chăm chú nhìn Trương Hữu Nhân, không nhúc nhích. Đúng thật, số phận đã định là sẽ gặp nhau mà...

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải cũng không cảm thấy bất ngờ, yên lặng quan sát cảnh tượng của một người một sủng.

“Bạch Khải, các ngươi đang làm gì vậy?” Bạch Vô Kiệt tới gần, nhìn cảnh tượng đột nhiên yên tĩnh trước mắt, hơi nghi ngờ.

“Không làm gì cả, chỉ đang cố gắng thu phục Ảnh mà thôi.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn về bốn chôn của hai người mới đến, nói: “Bạch đại ca, các ngươi tới đây là để bàn kế hoạch gì phải không?” “Không sai, chúng ta đã quyết định thành lập Ngự Thú sư hiệp hội.”

Bạch Vô Kiệt gật đầu, nét mặt lộ vẻ khó xử.

“Chỉ có tài chính là vấn đề tạm thời chưa thể giải quyết, nên muốn tìm Trương gia một lần.”

“Quả nhiên là như vậy.”

Bạch Khải cười cười, nói: “Thực ra hôm qua ta đã nói chuyện với Trương lão bản, hắn rất hứng thú với việc này, nên sáng sớm đã đi tìm các ngươi, ngươi không gặp hắn à?” “Đi tìm

chúng ta?” Bạch Vô Kiệt nghe vậy sững sốt, không khỏi thở dài.

“Sớm biết sẽ không để tiểu Kim chạy một chuyến tay không.”

Chương 926:

Kế Hoạch Tiêu Diệt Nhân Loại Tại một quán bar vắng vẻ.

Trong hội Ngự Thú sư.

Bạch Vô Kiệt ngồi góc quán, ánh mắt lạnh lùng, chén rượu trong tay không ngừng được rót vào, bên cạnh hắn là những người đồng đội, sắc mặt cũng chẳng khá hơn là bao, đặc biệt là Tiêu Hoàng.

Bỗng nhiên, Triệu Nghiệp đập vỡ chén rượu trong tay, đứng dậy nói: “Không được! Ta không thể nhìn thêm được nữa! Tiểu Vũ, bọn họ ở đâu? Ta sẽ đi diệt trừ bọn chúng!” “Ta hiểu tâm trạng của ngươi, nhưng ngươi hãy tỉnh táo lại! Ngươi ngay cả một con sủng thú thứ sáu cũng chưa khế ước được.”

Lam Tiểu Vũ lặng lẽ thu dọn mảnh vỡ chai rượu trên mặt đất, sau đó đến bên tấm bản đồ nhiệm vụ, dán một tấm bản đồ lên đó. Đó là một tấm bản đồ của sáu nước, còn có các khu vực bộ lạc xung quanh.

Trên bản đồ, núi non, sông ngòi, quốc gia, thành trấn, và con đường lớn nhỏ đều được ghi chú rất rõ ràng.

Trong khi các thiết bị điều tra và thiết bị thông hành lạc hậu, thì bản đồ lại là tài sản quý giá nhất, một tấm bản đồ như vậy có giá trị không nhỏ.

Tuy nhiên, trên bản đồ, Lam Tiểu Vũ đã đánh dấu rất nhiều địa điểm có hình đầu lâu, nằm rải rác khắp sáu nước, thậm chí cả bên ngoài sáu nước.

“Đây là vị trí các cứ điểm mà chúng ta hiện tại biết được của Minh phủ, nhưng phần lớn vẫn chưa được xác nhận.”

Lam Tiểu Vũ dừng lại một chút rồi tiếp tục: “Mặc dù hội Ngự Thú sư đã được thành lập, nhưng hệ thống tình báo vẫn chưa hoàn toàn triển khai, việc xác định chính xác rất khó khăn.”

“Ta đã thu thập được không ít tin tức qua các kênh chính thức, nhưng có một số dữ liệu mà ta không thể lấy được.”

Tiêu Hoàng đưa ra một tài liệu, nói: “Ta đã nhận được phản hồi cho yêu cầu mà ta gửi đi trước đó, từ nay trở đi, hội Ngự

Thú sư có thể tự do tuyển mộ Ngự Thú sư, nhưng cần phải định kỳ báo cáo cho chính phủ.”

“Đúng theo kế hoạch hiện tại, nửa tháng nữa, hệ thống tình báo của chúng ta sẽ hoàn toàn được thiết lập cùng với hệ thống đào tạo.”

“Bạch Vô Kiệt, các người đã làm việc rất vất vả.”

Cuối cùng, Bạch Vô Kiệt mở miệng nói: “Ta không hiểu nhiều về những chuyện này, bên hội Ngự Thú sư nên kiên trì một chút, nhưng chuyện bên Minh phủ...”

.

“Để ta lo việc đó!” Lần này, Bạch Vô Kiệt không hề che giấu sát ý của mình, khí tức lạnh lẽo tỏa ra, khiến cho Triệu Nghiệp và những người xung quanh trong hội Ngự Thú sư đều bị áp lực đến mức không thể nói ra lời.

Truyền thuyết về sát ý của Ngự Thú sư không phải ai cũng có thể chấp nhận.

“Vô Kiệt, Minh phủ không phải một tổ chức nhỏ, chỉ dựa vào một mình người là không đủ.”

Tiêu Hoàng thấy vậy thì nhíu mày, nói: “Hơn nữa, mục đích thành lập hội Ngự Thú sư không phải để đối kháng lại Minh phủ hay sao?” “Ta biết, nhưng thời gian... đã không còn nhiều.”

Bạch Vô Kiệt vừa thốt ra câu đó, tất cả bọn họ đều rơi vào im lặng.

Kế hoạch của Vong Linh quốc gia! Họ đã nghe được thông tin từ kẻ truyền thuyết về Vong Linh đó.

Nội dung của kế hoạch cực kỳ đơn giản, đó là biến tất cả những người không có thiên phú thành sinh vật vong linh, từ đó hình thành một quốc gia do các sinh vật vong linh tạo thành, và sử dụng sức mạnh này để thu hoạch năng lực chiến đấu cùng với các bộ lạc hung thú.

Mặc dù mục tiêu của kế hoạch này nghe có vẻ rất nghiêm túc, thậm chí có phần hoành tráng, nhưng nội dung thực sự thì điên cuồng đến mức không ai có thể chấp nhận.

Vong Linh quốc gia...

Rõ ràng đây chính là kế hoạch diệt vong nhân loại! Nếu như kẻ khác nói những điều này, họ có thể cho rằng đó là trò đùa, nhưng nếu Minh phủ thực sự có kế hoạch đó, thì khả năng rất lớn.

Bọn điên đó, rõ ràng có khả năng làm mọi việc! “Không được! Ta không thể ngồi chờ thêm nữa!” Bạch Vô Kiệt trầm mặc một hồi, đột nhiên cầm tấm bản đồ và quay người đi, Triệu Nghiệp định ngăn cản, nhưng hắn ta không thể giữ nổi Bạch Vô Kiệt.

Khi Bạch Vô Kiệt đến cửa, lại vô tình đụng phải ba bóng người thấp bé, đứng chặn trước mặt.

“Bạch Vô Kiệt đại ca, ngươi định đi đâu vậy?” Bạch Khải kinh ngạc nhìn vẻ mặt đầy sát khí của Bạch Vô Kiệt, rồi nhìn sang Triệu Nghiệp và những người đang chạy theo phía sau Bạch Vô Kiệt, hỏi: “Có chuyện gì vậy?” “Không có gì, chỉ có một nhiệm vụ cần ta thực hiện thôi.”

Bạch Vô Kiệt che tấm bản đồ sau lưng, định đi vòng qua.

“Vừa hay, ta cũng có chút thông tin cần chia sẻ với các ngươi.”

Bạch Khải thấy vậy lập tức đẩy Trương Hữu Nhân ra trước mặt mọi người, nói: “Hữu Nhân từ phía bên ảnh đã thu thập được một chút thông tin liên quan đến kế hoạch của Minh phủ, có thể sẽ hữu ích cho chúng ta.”

“Kế hoạch Minh phủ?” Bạch Vô Kiệt dừng bước, nhìn chằm chằm Trương Hữu Nhân, nói: “Thông tin gì? Nói cho ta biết!” Trương Hữu Nhân lúc này vẫn chưa thu liễm được sát khí của bản thân, ánh mắt lạnh lùng khiến Trương Hữu Nhân sợ hãi, hắn bản năng muốn lùi lại nhưng không thể thoát khỏi.

“Lão Bạch, đừng dọa trẻ con.”

Triệu Nghiệp thấy vậy vội vàng can ngăn, nhưng sau lưng Trương Hữu Nhân đột nhiên xuất hiện một con thỏ, đôi mắt vàng sáng rực hung tợn nhìn chằm chằm Bạch Vô Kiệt, một cỗ sóng cảm giác vô hình tỏa ra, khiến Bạch Vô Kiệt không tự chủ được mà lùi lại vài bước.

“Xin lỗi! Ta quên chưa nói với các ngươi, Hữu Nhân bây giờ có quan hệ rất tốt với ảnh, đừng có chọc hấn.”

Bạch Khải thấy vậy cười cười, sau đó nhặt tấm bản đồ lên từ mặt đất, lúc này Bạch Vô Kiệt mới hiểu lý do cho thái độ của mình.

“Có vẻ như các ngươi cũng biết một chút thông tin.”

Bạch Khải chau mày, nói: “Một khi ảnh bị Minh phủ truy đuổi, từ một thành viên Minh phủ, hấn đã biết được một số thông tin liên quan đến kế hoạch vong linh quốc gia.”

“Kế hoạch này định biến tất cả những người không có thiên phú thành vong linh và sau đó tiến công vào các bộ lạc...”

“Cái này chúng ta đã biết rồi, nhưng họ sẽ không thành công.

Ta sẽ tiêu diệt toàn bộ bọn họ!” Bạch Vô Kiệt đứng thẳng, âm thanh lạnh lùng tuyên bố: “Bạch Khải, ngươi ở lại giúp họ quản lý hội cho tốt, những việc khác thì chờ tin tức của ta.”

“Ngươi đúng là rất thích một mình.”

Bạch Khải thấy vậy không nhin nổi thở dài, nói: “Trước tiên ngươi hãy nghe ta nói hết.”

“Chuyển hóa toàn bộ nhân loại là một điều rất khó khăn, vì vậy họ cần phải nhờ đến năng lực của ảnh, di chuyển một số vật thể đặc biệt vào sâu trong linh hồn của nhân loại, từ đó mới thực hiện được kế hoạch vong linh quốc gia.”

“Ngày truyền tống một loại vật chất nào đó?” Bạch Vô Kiệt nhíu mày, quay đầu nhìn về phía ảnh đang nằm thoải mái trong ngực của Trương Hữu Nhân, ánh mắt lóe lên một tia lạnh lùng.

“Đừng kích động, việc ngươi giết ảnh cũng chỉ trì hoãn được tiến độ mà thôi, sẽ không ảnh hưởng đến kế hoạch của Minh phủ.”

Bạch Khải nhanh chóng chắn trước mặt Trương Hữu Nhân, khuyên bảo: “Hơn nữa, ngươi đối với kẻ làm chủ hội Ngự Thú sư mà cư xử như vậy thì thật là không lễ phép.”

“Xin lỗi, ta hơi thất thố.”

Bạch Vô Kiệt lúc này cũng nhận ra sự quá giới hạn của mình, vuốt nhẹ mày, Tiêu Hoàng tiến tới nói: “Bạch Khải, ngươi qua

đây, không chỉ vì điều này chứ?” “Đương nhiên rồi.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Trương Hữu Nhân, nói: “Hữu Nhân, người nói đi.”

Nghe đến lời của Bạch Khải, Trương Hữu Nhân gật đầu một cái, bước về phía trước, nói: “Ảnh đã nói với ta rằng, để thực hiện kế hoạch một cách nhanh chóng, Minh phủ đã thiết lập một căn cứ tại sâu trong rừng Trọng Ảnh, nhưng chỉ có một số ít thành viên quan trọng mới biết về căn cứ này.”

“Căn cứ trong rừng Trọng Ảnh?” Bạch Vô Kiệt hơi nhú mày, nói: “Không thể nào! Ta luôn đi dạo quanh khu vực rừng Trọng Ảnh, nếu như bọn họ có căn cứ ở đó, ta sao có thể không biết được?” “Trừ phi người không tùy tiện xâm nhập vào khu vực đó.”

Bạch Khải cười cười nhìn Bạch Vô Kiệt, khiến cho Bạch Vô Kiệt ngẩn người, cùng Tiêu Hoàng nhìn nhau, chợt hiểu ra điều gì.

“Chẳng lẽ họ lại ẩn náu giữa vùng rừng đó, trong lãnh địa của người?” “Đúng vậy, chính là vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Rừng Trọng Ảnh là vùng duy nhất có hai đầu hung thú truyền kỳ canh giữ, một nơi như vậy mà không ai thắc mắc điều gì.”

“Một ngọn núi không thể chứa hai hổ, trừ phi một đực một cái.”

“Thêm vào đó, nếu một con khác đã bị khế ước, thì mọi chuyện đều giải thích rõ.”

Bạch Khải ngay lập tức giúp Bạch Vô Kiệt làm rõ mọi thứ, những suy nghĩ đang rối rắm trong đầu hắn bỗng dung trở nên rõ ràng.

Hướng đến rừng Trọng Ảnh, tiêu diệt cứ điểm của Minh phủ! Nghĩ đến đây, Bạch Vô Kiệt không thể kiềm chế được nữa, trực tiếp lao ra khỏi cửa, nhưng chưa ra khỏi bao xa, hắn lại xuất hiện trong quán bar.

Bạch Khải nhẹ nhàng vỗ đầu Delta thu nhỏ, nói: “Ta đã nói là đừng vội vàng, trước tiên hãy nghe ta nói xong.”

“Vừa rồi là...”

Không gian truyền tống? Bạch Khải, ngươi cũng có không gian hệ sủng thú?” Bạch Vô Kiệt nhìn chăm chăm Bạch Khải, cuối cùng cũng ngồi xuống một cách ngoan ngoãn.

“Minh phủ có thể thiết lập cứ điểm trong rừng Trọng Ảnh mà không ai hay biết, chắc chắn có những thủ đoạn ẩn giấu rất mạnh mẽ.

Bạch đại ca, ngươi bây giờ qua đó, chỉ làm động cỏ động rắn.”

“Chúng ta hiện tại chỉ mới hiểu rõ thông tin, Minh phủ không phải chỉ mới tìm kiếm ảnh một hai ngày, mà họ vẫn đang tìm kiếm.”

“Rõ ràng, cho dù thuộc hạ của họ bị bắt, họ vẫn không cho rằng chúng ta có thể bắt được ảnh, tức là Minh phủ chắc chắn có một lượng lớn nhân thủ lưu lại trong rừng Trọng Ảnh.”

“Ta không rõ họ thường ẩn nấp như thế nào, nhưng ta nghĩ rằng, chỉ cần ảnh xuất hiện, bọn họ nhất định sẽ chủ động tới bắt.”

“Đến lúc đó, không cần chúng ta phải tìm kiếm, chính bọn họ sẽ đưa tới cửa.”

“Chính vì vậy, chúng ta nhất định phải chuẩn bị thật tốt, phải một kích tiêu diệt, tuyệt đối không thể để cho bọn họ có cơ hội ẩn nấp.”

Bạch Khải dừng lại, nhìn về phía những Ngự Thú sư xung quanh, nói: “Vì vậy ta mong rằng lần này, tất cả mọi người có thể cùng nhau xuất phát, nỗ lực tiêu diệt hoàn toàn cứ điểm của Minh phủ!” Nghe xong lời của Bạch Khải, mọi người đều rơi vào im lặng, cuối cùng, Bạch Vô Kiệt chủ động mở miệng: “Ngươi nói không sai, chỉ có một kích trí mạng mới có thể đánh chết con rắn độc này.”

Nói xong, Bạch Vô Kiệt quay người nhìn về phía Triệu Nghiệp và những người khác, đột nhiên nghiêm túc cúi người chào, nói: “Xin lỗi, ban đầu vì ta chọn thành lập hội Ngự Thú sư, ta không nên hành động một cách độc lập như vậy.”

“Không sao đâu, lão Bạch, chúng ta đã quen rồi.”

Triệu Nghiệp thấy vậy vỗ vỗ vai Bạch Vô Kiệt, nói: “Ta thì cược rằng, lần sau nếu như Bạch Khải không ở đây, ngươi vẫn

sẽ phối hợp tiến lên!” “Lần này ta ủng hộ Triệu Nghiệp nói.”

Tiêu Hoàng vuốt vuốt tóc, nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, người thật sự không cân nhắc gia nhập hội Ngự Thú sư của chúng ta sao? Có người ở đây, Bạch Vô Kiệt sẽ lý trí hơn rất nhiều.”

“Yên tâm đi, tôi sớm muộn gì cũng sẽ gia nhập...”

Bạch Khải mỉm cười, nói: “Nhưng bây giờ vấn đề trước mắt vẫn là nhanh chóng giải quyết Minh phủ cái cứ điểm này đã.”

“Nếu như anh không nói bừa, thì bọn họ gần đây sẽ phải có hành động mới...”

Chương 927:

Tháp giam giữ trong bóng tối Trong rừng Trọng Ảnh.

Bạch Khải cùng Bạch Vô Kiệt và vài người khác cùng nhau di chuyển giữa những tán cây, bên cạnh họ là Alpha và Kim Sí Đại Bằng đang phả ra khí tức mạnh mẽ, không hề kiêng dè.

“Không ngờ ngươi lại có một sinh vật vong linh làm thú cưng.”

Bạch Vô Kiệt tò mò đánh giá Alpha, rồi nói: “Chả trách ngươi không triệu hồi ra được, ta cứ tưởng ngươi đang giấu diếm thực lực.”

“Giấu diếm thực lực chỉ là một phần, mà sợ phiền phức cũng là một nguyên nhân.”

Bạch Khải đáp lại.

Vong linh sinh vật trong thời đại này có giác quan tương đối kém, triệu hồi Alpha chắc chắn sẽ đem đến không ít rắc rối, và Bạch Khải tất nhiên không có ý định triệu hồi nó.

Nhưng bây giờ thì lại khác.

“Alpha, có thể cảm nhận được khí tức vong linh xung quanh không?” Âm thanh ken két vang lên. (Có thể cảm nhận một chút, nhưng bọn họ ở vị trí khá lay động, hình như liên tục di chuyển.) Ánh lửa trong hốc mắt Alpha lóe sáng, tinh thần lực mạnh mẽ quét qua xung quanh, khiến cho sức mạnh Âm Ảnh dao động dữ dội.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, không gian xung quanh vẫn đang biến đổi, nhưng rất bí ẩn.) Delta thò đầu ra từ trong ống tay áo của Bạch Khải, nói.

“Biến động không gian? Vậy tốt rồi.”

Bạch Khải nghe vậy liền vuốt cằm, trong Rừng Trọng Ảnh có hai đại bá chủ, một có tinh thần lực siêu mạnh, một có không gian thuộc tính hiếm thấy.

Chính vì vậy mà Minh phủ giấu mình trong Rừng Trọng Ảnh mới không bị phát hiện.

“Người chắc chắn nơi này chính là cứ điểm của Minh phủ phải không?” Nghe Bạch Khải nói, ánh mắt Bạch Vô Kiệt sáng lên, khí tức Kim Sí Đại Bằng sau lưng cũng trở nên chói lọi.

“Đừng vội vàng, vẫn còn một chút.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn sang Trương Hữu Nhân đang được Gia Cát Thần bảo vệ, nói: “Hữu Nhân, tới lượt ngươi rồi.”

“Tốt, Bạch lão sư.”

Trương Hữu Nhân khéo léo gạt đầu, đánh thức Ảnh đang ngủ trong ngực.

Chiêm chiêm? Ảnh thò đầu ra từ trong ngực Trương Hữu Nhân, nghi ngờ nhìn xung quanh, khi nhận ra mình đang ở trong Rừng Trọng Ảnh quen thuộc, linh hồn kim sắc lập tức thoát khỏi cơ thể thỏ, bay lượn tự do trên không.

“Đây chính là chân chính ở không phải vật chất sao?” Bạch Khải nhìn thấy cảnh tượng ấy không khỏi có chút cảm động, thân thể mạnh mẽ có ưu thế của thân thể mạnh mẽ, linh hồn mạnh mẽ cũng có ưu thế của linh hồn mạnh mẽ.

Với năng lực của Ảnh, mặc dù linh hồn mạnh mẽ cũng không bằng hấn, cũng chỉ có thể bị hấn chơi đùa mà thôi.

“Không biết Beita và những người khác khi nào mới có thể đạt được cảnh giới này.”

Bạch Khải trong lòng ần ần có chút mong chờ, trong khi Ảnh thì dưới sự chỉ dẫn của Trương Hữu Nhân, bắt đầu tìm kiếm linh hồn xung quanh.

“Bạch Khải, chúng ta cứ thẳng tiến vào đại bản doanh như vậy thật sự không có vấn đề gì sao?” Gia Cát Thần có chút lo lắng nói: “Minh phủ đã có thể ẩn núp lâu như vậy không bị phát hiện, hấn sẽ không ngu ngốc đến mức tự đẩy mình ra ngoài?” “Chính vì biết họ không ngu ngốc như vậy, nên ta mới chọn phương thức trực tiếp như này.”

Bạch Khải cười nói: “Chỉ có hai truyền kỳ mà thôi, họ hấn là không nỡ bỏ lỡ món bảo bối này đâu?” “Hả...?” Gia Cát Thần nhẹ nhàng vuốt cằm, quay đầu nhìn xung quanh, hỏi: “Triệu Nghiệp tiền bối và những người khác đâu?” “Họ đang chờ bên

ngoài, chờ chúng ta tìm được vị trí cứ điểm của Minh phủ thì sẽ hành động.”

Bạch Vô Kiệt nói: “Đây là nhiệm vụ lớn đầu tiên của Ngự Thú sư hiệp hội, nhất định phải chiếm được cứ điểm của Minh phủ!” “Không cần sốt ruột như vậy, Minh phủ sớm muộn gì cũng sẽ bị Ngự Thú sư hiệp hội tiêu diệt.”

Nhìn thấy Bạch Vô Kiệt hăng hái như vậy, Bạch Khải chỉ cười.

Xét từ khía cạnh lịch sử, Ngự Thú sư hiệp hội đã truyền thừa hàng ngàn năm, nhưng chưa từng có dấu hiệu của Minh phủ. Ít nhất, trong thời kỳ của Pháp Đế, hắn cũng không hề nghe thấy thông tin gì về Minh phủ.

Nói cách khác, Minh phủ chắc chắn sẽ bị tiêu diệt ở nơi này, và liệu có phải do Ngự Thú sư hiệp hội hay không...

Theo nhìn nhận của hắn, có lẽ chỉ Ngự Thú sư hiệp hội mới có động cơ và khả năng này.

“Hy vọng như vậy.”

Bạch Vô Kiệt nhẹ nhàng vuốt cằm, tập trung cao độ, bất kỳ phát hiện nào đều sẽ lập tức ra tay.

Ken két ken két. (Lão đại, phát hiện rồi.) Róc rách rách rách. (Chủ nhân, có biến động không gian lạ.) Cả Alpha và Delta đều đồng thanh báo cáo, Kim Sí Đại Bàng nhận thấy sự bất thường, lập tức biến thành một làn kim quang lao ra ngoài.

Chỉ thấy xung quanh bóng tối đột nhiên dao động như mặt nước, rồi sau đó, từng đầu sinh vật vong linh phát ra khí tức kỳ quái từ đó xuất hiện.

“Đến rồi!” Bạch Khải thấy vậy, ánh mắt lập tức sáng lên, vô vô vai Alpha, Alpha hiểu ý và lập tức thi triển Vong Linh Chúa Tể.

Những sinh vật vong linh vừa mới xuất hiện liền bị Alpha khống chế, quay đầu tấn công trở lại nhóm quân địch.

Sự phản bội đột ngột của vong linh rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Minh phủ, vòng vây còn chưa thành hình đã bị đánh tan.

“Có một truyền kỳ vong linh làm quân địch không ngờ lại dễ dàng như vậy.”

Bạch Vô Kiệt thấy vậy rõ ràng có chút bất ngờ, hắn đã gặp qua không ít truyền kỳ vong linh, nhưng như Alpha có thể ngay lập tức cướp quyền khống chế vong linh thì đây là lần đầu tiên.

May mắn thay, đây là người trong một nhà mà.

Bạch Vô Kiệt âm thầm thở phào, rồi vẫy tay, Kim Sí Đại Bằng liền hóa thành Phương Thiên Họa Kích rơi vào tay hắn, lao vào bóng tối bắt đầu cuộc tàn sát.

Ken két ken két? (Lão đại, thật sự không cần đi hỗ trợ sao?)
Nhìn Bạch Vô Kiệt hành động như vậy, Alpha lâu không tham gia chiến đấu cũng cảm thấy hơi thêm khát.

“Đừng sốt ruột, họ đã kiên nhẫn như vậy, thì chúng ta cứ chơi từ từ với họ.”

Bạch Khải lắc đầu nói: “Người tiếp tục cướp quyền khống chế vong linh, xem có thể tìm ra nguồn gốc sau lưng kẻ khống chế không.”

Ken két ken két. (Tốt, lão đại.) Alpha nghe vậy liền yên lặng buông lỏng Tịch Diệt chi kiếm, tập trung vào việc gia tăng quyền khống chế những vong linh xung quanh.

“Vậy thì, ta cũng đi hỗ trợ.”

Thấy Bạch Vô Kiệt chiến đấu đơn độc giữa đám vong linh, Gia Cát Thần cũng có chút kích động, Bạch Khải thấy thế cũng không ngăn cản, từ bí cảnh căn cứ bên trong mang ra những sủng thú của Gia Cát Thần.

Năm con sủng thú vừa mới xuất hiện, liền cảm nhận được không khí khác thường xung quanh, đồng loạt nhìn về phía chủ nhân mình.

“Tất cả chúng đều là kẻ thù, tiêu diệt chúng!” Gia Cát Thần chỉ vào những sinh vật vong linh tiếp tục xuất hiện từ bóng tối, ra lệnh cho những con thú của mình.

Ngay lập tức, Garuru và Máy Móc Long Tử Thú cùng xông lên, với sức mạnh lạnh lẽo và nóng bỏng, hai loại sức mạnh

khác nhau quần lấy nhau như một cơn vòi rồng, lao thẳng vào bóng tối.

Theo sau là Garuda Hồng Dực và Quỷ Lôi Trùng, với hỏa diễm và lôi điện, hai loại sức mạnh chói sáng tự nhiên cũng dễ dàng nghiền nát vong linh sinh vật, như vào chỗ không người.

Tuy nhiên, điều gây bất ngờ nhất lại là Băng Nha Hải Sư, không như các sủng thú khác, Băng Nha Hải Sư chỉ đơn giản là lặng lẽ vung đại chùy tấn công, nhưng mỗi lần va chạm đều phát ra ánh sáng rực rỡ, mà những vong linh bị ánh sáng đó chiếu tới, đều không có chỗ nào không phải tan rã, không thể hành động.

“Gia Cát lão sư, thật mạnh...”

Thấy Gia Cát Thần biểu diễn như vậy, ánh mắt Trương Hữu Nhân lóe lên một tia hy vọng.

Không biết lúc nào hắn mới có thể giống như Gia Cát lão sư, cười sủng thú nhàn nhã chiến đấu như vậy...

“Không nên sốt ruột, khi lớn lên, ngươi sẽ mạnh hơn Gia Cát lão sư!” Bạch Khải nhìn thấu ý nghĩ của Trương Hữu Nhân, cười nói: “Nhưng mà bây giờ, ngươi cần phải chăm sóc tình cảm giữa mình và sủng thú, đợi đến khi chúng không có bất kỳ ràng buộc nào sẽ tự nguyện giúp đỡ ngươi, thì coi như là thành công rồi.”

“Tốt, Bạch lão sư, ta sẽ nỗ lực!” Trương Hữu Nhân gật đầu đầy quyết tâm, kể từ khi ký kết hữu nghị với Ảnh, hắn đã có một nhận thức mới về sinh vật siêu phàm.

Cuộc chiến như vậy cũng không kéo dài quá lâu thì đã xảy ra biến động, từng người áo đen từ bóng tối xuất hiện, cười những sủng thú mạnh mẽ tấn công vào Bạch Khải và nhóm của hắn.

Mà những sủng thú này, đều không ngoại lệ cũng là sinh vật Âm Ảnh, và rốt cuộc không còn bóng dáng của vong linh sinh vật.

Rõ ràng, họ đã nhận thức được khả năng của Alpha, việc tiếp tục phá vỡ vong linh sinh vật ra là tự rước lấy nhục nhã.

Tuy nhiên, Bạch Khải sớm đã tiên đoán được tình hình này, ngay khi vong linh xuất hiện, Delta ẩn nấp trong tay áo của Bạch Khải bất ngờ thoát ra, trực tiếp lao vào bóng tối.

Tạch tạch tạch... Âm thanh ken két rộn người vang lên, bóng tối đột nhiên tán loạn, lộ ra những vết nứt không gian tỉ mỉ.

Và ở giữa những vết nứt không gian, một vòng xoáy không gian đang thu nhỏ lại với tốc độ nhanh, lại bị Delta dùng thân thể của mình ép giữ, không thể đóng lại.

“Bạch đại ca, đúng lúc này!” Thấy tình cảnh này, Bạch Khải lập tức ra lệnh cho Bạch Vô Kiệt, vừa lúc Bạch Vô Kiệt đang tàn sát cũng lập tức thay đổi hướng, lao vào khe hở mà Delta đã mở ra.

Dù vậy, sức mạnh của vòng xoáy rõ ràng vượt qua giới hạn mà Delta có thể chịu đựng, ngay khi Bạch Vô Kiệt vừa thông qua, vòng xoáy liền bất ngờ thu nhỏ, để lại một vết thương nhỏ trên người Delta.

“Delta, chống đỡ!” Bạch Khải thấy vậy không còn thời gian trì hoãn, lập tức thu tất cả Gia Cát Thần cùng đồng đội vào bí cảnh, sau đó theo sát Alpha, lao vào vòng xoáy.

Khi Bạch Khải đi vào, Delta lập tức thu nhỏ thân thể, để cho vòng xoáy khép lại, trên chiến trường, tức thì chỉ còn lại những người mới đến từ Minh phủ đang đứng nhìn nhau.

Một bên khác.

Khi xuyên qua vòng xoáy không gian, Bạch Khải cùng đoàn người đến một thế giới hoàn toàn mới.

Chỉ thấy một cự tháp khổng lồ ở phía dưới, các loại kiến trúc được sắp xếp ngăn nắp xung quanh, ở giữa mơ hồ có thể thấy từng đầu vong linh đang hoạt động có trật tự.

Nơi này rõ ràng là một không gian hoàn toàn độc lập.

“Khó trách không có nửa điểm dấu hiệu, lại trốn ở nơi như vậy.”

Bạch Vô Kiệt quan sát xung quanh một lượt, nói: “Bạch Khải sao ngươi biết họ sẽ trốn ở đây?” “Tôi không biết, là Delta phát hiện.”

Bạch Khải chỉ về phía Delta, người đang chữa trị vết thương, nói: “Trước hết không nói những chuyện này, Delta dù đã dời vị trí của chúng ta, nhưng đối phương cũng có sinh vật không gian, rất nhanh sẽ tìm ra chúng ta.”

“Không cần chúng tìm ta, chính ta sẽ đưa chúng lên cửa!”
Bạch Vô Kiệt cười lạnh một tiếng, nhìn về phía tòa tháp cao xa xa, nói: “Đó chắc chắn là một trong những cứ điểm hạch tâm của Minh phủ, Tháp Giam Giữ đúng không?” “Thật hợp lý, Ngự Thú sư hiệp hội còn chưa có căn cứ địa cho riêng mình, ta sẽ chiếm lấy!”

Chương 928:

Kế hoạch hạch tâm của Vong Linh quốc gia “Người muốn cướp đi Trọng Ngục chi tháp?” Nghe Bạch Vô Kiệt nói vậy, ánh mắt Bạch Khải lập tức trở nên kỳ lạ.

Trước đây, Bạch Vô Kiệt không nói, hắn cũng không nghĩ nhiều, nhưng bây giờ nhìn lại, cái Trọng Ngục chi tháp này sao lại càng nhìn càng giống với Phán Quyết chi tháp nhỉ? “Đương nhiên, nếu đã muốn lớn mạnh, cũng không thể chỉ mãi núp trong quán bar.”

Bạch Vô Kiệt nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng nõn, sau đó không chờ Bạch Khải hồi phục lại tinh thần, hắn đã lao ra ngoài.

“Ta đi trước một bước, Bạch Khải, ngươi từ từ theo sau.”

“Gia hỏa này, sao lại thích hành động một mình như thế.”

Bạch Khải thấy vậy lắc đầu, nhìn về phía Delta, nói: “Delta, ngươi có thể cảm ứng được vị trí của những người khác không?” Róc rách róc rách. (Tại nơi này bị một lực lượng không gian mạnh mẽ bao phủ, ta cần một chút thời gian.) Đôi mắt của Delta lóe sáng, không gian xung quanh cũng liên tục xuất hiện gợn sóng, nhưng rất nhanh lại trở nên bình tĩnh.

Chỗ này không gian rõ ràng là bị tạo thành một cách đặc biệt, Delta muốn một mình đối kháng với sinh vật truyền kỳ, vẫn là có chút khó khăn.

“Ách...”

Quả nhiên vẫn cần phải giải quyết đại BOSS trước đã.”

Bạch Khải bẻ cổ, gọi Gia Cát Thần, Trương Hữu Nhân cùng với các sủng thú khác ra.

“Hữu Nhân, có thể ẩn giấu dao động linh hồn của ta không?” Trương Hữu Nhân nghe vậy lập tức trao đổi với ảnh, sau đó khó khăn nhìn về phía Bạch Khải.

“Bạch lão sư, ảnh nói những người khác không vấn đề, nhưng Alpha...”

Khả năng đấu không được.”

“Alpha? Tốt, ta không thấy ngoài ý muốn.”

Bạch Khải nhếch môi cười, vỗ vỗ vào lưng Alpha, nói: “Vây Alpha, ngươi cứ tự hành động, càng gây ra động tĩnh lớn càng tốt.”

Ken két ken két. (Rõ rồi.) Alpha khẽ vuốt cằm, Tịch Diệt chỉ kiểm nhẹ nhàng vung lên, Tịch Diệt chỉ Long cũng lập tức ngâm lấy Kiếm vương tọa hiện ra, từ từ xuất hiện phía sau lưng Alpha.

Alpha dùng hai tay cầm trường kiếm, ngồi lên Kiếm vương tọa, sau lưng Thất Kiếm Long kỳ bỗng nhiên xuất hiện, bao quanh Alpha không ngừng xoay quanh, tự do phóng thích khí tức của mình.

Nhờ vào số lượng lớn tài nguyên tích lũy cùng với sự tiến hóa liên động của Alpha, Thất Kiếm Long kỳ đều đã thăng cấp thành Đế Hoàng sinh vật, đội hình có thể nói là xa xỉ.

Cũng chính vì vậy, khi Alpha cùng Thất Kiếm Long kỳ phóng thích ra khí tức của mình, những vong linh ban đầu bị Bạch Vô Kiệt thu hút, lập tức phân tán một bộ phận hướng về phía này chạy đến.

Không chỉ vậy, trong Trọng Ngục chi tháp còn có vài thân ảnh khổng lồ bay ra hướng về Alpha mà tới.

Không cần nói, đây chính là những cường giả đang trấn thủ Trọng Ngục chi tháp bị khí thể mạnh mẽ của Alpha hấp dẫn.

“Khí thể đó, quả thực quân lâm thiên hạ!” Bạch Khải thấy vậy hài lòng nhẹ gật đầu, phía trên đầu hắn những điểm sáng màu vàng văng vẳng rơi xuống đầu mọi người, một đoàn khí tức bỗng nhiên tiêu tán.

Lúc này, ảnh đã khôi phục lại được sức mạnh của sinh vật truyền kỳ, đây cũng là lý do Bạch Khải dám bắt cần, thả Alpha ra.

Chẳng bao lâu, bên cạnh Alpha đã tập trung một lượng lớn Minh phủ Ngự Thú sư, nhưng họ dường như đều rất rõ ràng, những vong linh bình thường đối với Alpha là vô dụng, phần lớn đều là Âm Ảnh hệ sinh vật.

Trong đó, mờ mịt còn có thể thấy vài sủng thú thuộc tính khác, thậm chí còn một ít sủng thú đặc sắc thuộc sáu nước. Đối mặt với đám Minh phủ thủ vệ vây quanh, Alpha không chút nào để tâm, chủ động cười Kiếm vương tọa bay về phía Trọng Ngục chi tháp, nơi đi qua, tất cả thủ vệ đều bị kiếm khí xé nát, ngay cả việc chặn Alpha cũng không thể làm được.

“Với tình hình này, chẳng lẽ Minh phủ không phái người ra ngoài ư? Có phải họ quá bất cẩn rồi? Hay là có kế hoạch gì khác?” Bạch Khải nhắm mắt lại, nhìn Alpha bẻ gãy mọi thứ ngăn cản và hướng về Trọng Ngục chi tháp, nói: “Chúng ta lên đường thôi, để ta xem kế hoạch của Vong Linh quốc gia rốt cuộc là gì.”

“Được.”

Gia Cát Thần và Trương Hữu Nhân nhẹ gật đầu, ngay lập tức, dưới sự bảo vệ của Bạch Khải và đám sủng thú, họ từ một hướng khác mà tiến gần đến Trọng Ngục chi tháp. Điểm đến của Minh phủ này lớn gấp bội so với dự đoán của Bạch Khải bọn họ, ba người đã đi khá lâu, lúc này mới đến được dưới Trọng Ngục chi tháp.

Thị trấn nhỏ này rất rõ ràng đã thực hiện quản lý quân sự hóa, dù có Alpha và Bạch Vô Kiệt gây rối đặc biệt bên ngoài, nhưng những người trấn thủ ở đây không có chút phản ứng nào.

“Không hổ là tồn tại khiến sáu nước phải đau đầu, quả nhiên có chút môn đạo.”

Bạch Khải thận trọng tránh đi một tên lính tuần tra, sau khi xác nhận bọn họ thật sự không phát hiện ra sự hiện diện của bản thân, lúc này mới lên tiếng.

“Đúng là như vậy, tổ chức mạnh mẽ như vậy, rốt cuộc bị tiêu diệt như thế nào?” Gia Cát Thần dừng lại một chút hỏi:

“Người nói, liệu Minh phủ có liên quan đến Tử Vong bàn tròn không?” “Không thể loại trừ khả năng này, dẫu sao những tổ chức lớn như vậy sau lưng hoặc nhiều hoặc ít đều có truyền thừa, có lẽ Tử Vong bàn tròn chính là sự kế thừa của Minh phủ cũng không chừng.”

Bạch Khải liếc về phía xa Trọng Ngục chỉ tháp, suy nghĩ một lát, nói: “Shuke, tìm xem quanh đây có giá trị thông tin nào, biết đâu có thể tìm ra địa điểm liên quan đến Tử Vong bàn tròn.”

“Đã bắt đầu điều tra.”

Shuke nhẹ vuốt cằm, thả xuống một vài hình ảnh, đó chính là tình hình trong thị trấn.

“Rất tốt.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, đang định xem xét thêm tình huống cụ thể của thị trấn thì Jerry lại đột nhiên thoát ly bản thể, lao nhanh về một hướng trong thị trấn.

“Jerry, người làm gì?” Bạch Khải thấy vậy sững sờ, ngay lập tức dẫn theo Gia Cát Thần đuổi theo.

Hiện tại, nhờ có ảnh yểm hộ, nhóm Minh phủ Ngự Thú sư đều đã xem nhẹ sự tồn tại của họ, nhưng loại yểm hộ này cũng có giới hạn, Jerry hành động như vậy có thể rất dễ dàng bị phát hiện.

A ô a ô! (Bản năng như cảm nhận được một linh hồn đặc biệt nào đó, thật thơm!) Nhưng mà, trước khi Bạch Khải đuổi kịp Jerry, Beita đã đổi với hướng đi của Jerry mà hít hà, đột nhiên trở nên phấn khích, như chó hoang chạy ra ngoài.

Không chỉ vậy, nguyên bản còn lơ lửng trên đầu bọn họ để hỗ trợ, giờ đã hóa thành một vệt kim quang rời đi, trực tiếp để Bạch Khải bị lộ trước mắt thủ vệ Minh phủ.

“Đám gia hỏa này, sao cứ một cái so một cái lại không đáng tin cậy như vậy!” Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài, nhìn xung quanh đã có thủ vệ vây lại, nói: “Vốn còn định chừa chút cho người khác, xem ra không xong rồi.”

“Epsilon, việc này giao cho người.”

“Tốt, thủ lĩnh, ta nhất định sẽ khiến cho bọn họ hối cải triệt để.”

Trùng Thảo chắn trước mặt Bạch Khải, với những thủ vệ này nở một nụ cười “hòa ái”.

Sau đó, nhật nguyệt tề huy, ánh mắt của những thủ vệ lập tức trở nên ngây dại, không còn để ý đến Bạch Khải nữa, trở về với tư thế của mình.

Giải quyết xong thủ vệ, Bạch Khải lập tức cười Delta đuổi kịp Beita và ảnh, nhưng lại phát hiện hai gia hỏa này đang đứng yên trước một cổng lớn, bên cạnh thì nằm gục một mảnh các thủ vệ của Minh phủ.

“Hai người các ngươi đây là thế nào?” Bạch Khải tiến lên hỏi, lại phát hiện trên cánh cửa khắc đầy các chú văn phong tỏa, lập tức nhận ra cánh cửa này có khả năng cất giấu thứ gì quan trọng.

“Phù văn phức tạp như vậy, chẳng lẽ bên trong đang giam giữ một vong linh lợi hại nào đó?” Bạch Khải vuốt cằm, chăm chú nhìn cánh cửa hồi lâu, sau đó dùng ngón tay nhanh chóng gõ lên các pháp văn trên đó, cánh cửa lập tức mở ra. Ô ô ô...

Lập tức, một cỗ khí tức âm lãnh ập vào mặt, Bạch Khải thậm chí nghe thấy tiếng quỷ khóc sói gào, đầu óc hắn không tự chủ được chìm vào mê muội.

Beita thấy Bạch Khải có biểu hiện lạ, lập tức mở ra Tam Sinh Hồn Kiếp chặn lại cỗ khí tức này, Bạch Khải lúc này mới tỉnh táo lại. Đồng thời, Bạch Khải cũng nhìn thấy bối cảnh phía sau cánh cửa.

Chỉ thấy sau cánh cửa, từng viên cầu lửa màu đen nhỏ lặng lẽ lơ lửng giữa không trung.

Những viên cầu này lớn nhỏ không đều, nhưng đều tản ra mạnh mẽ sức mạnh của Âm Ảnh, thỉnh thoảng còn cảm nhận được một chút dao động linh hồn, như bên trong đang hình thành thứ gì đó.

“Đây là cái gì vậy?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ, muốn đẩy cửa vào, thì mấy viên cầu gần cánh cửa đột nhiên hoạt động, đồng loạt lao về phía Bạch Khải.

“Cạm bẫy?” Bạch Khải thấy vậy nhíu mày, không chờ Beita ra tay, xiềng xích thẩm phán lập tức vung ra, trói chặt mấy viên cầu lại, kéo về phía mình.

Chiêm chiếp! Ảnh tò mò tiến đến gần mấy viên cầu, lắc lư vài vòng, tranh thủ một trận nói thầm, trong khi đó Trương Hữu

Nhân ngay lập tức phiên dịch.

“Bạch lão sư, ảnh nói cái này giống như là linh hồn mới sinh, nhưng vẫn chưa có ý thức, giống như... Đúng, giống như một viên hạt giống.”

“Linh hồn mới sinh? Hạt giống?” Bạch Khải nhướn mày, nhìn vào trong phòng đầy rẫy những viên cầu đen, đột nhiên hiểu ra.

“Linh hồn mới sinh... Âm Ảnh sức mạnh...

Vong Linh quốc gia...

Thì ra là vậy, kế hoạch của Minh phủ chính là nhằm vào điều này!” Bạch Khải dùng sức nắm tay, xiềng xích thẩm phán lập tức siết chặt, nghiền nát những viên cầu màu đen, và từng đạo năng lượng tinh thần màu đen lúc này phát tán khắp nơi, hòa vào trong những viên cầu khác.

Nếu hắn không đoán sai, thì những viên cầu màu đen này hẳn là dụng cụ quan trọng trong kế hoạch của Vong Linh quốc gia mà Minh phủ đang thực hiện.

Hoặc có thể dùng để nhanh chóng bồi dưỡng vong linh, hoặc chính là biến đổi trực tiếp những sinh vật khác thành vong linh.

Nếu như ngày hôm đó không phải bọn họ cứu ảnh, có lẽ Minh phủ đã lợi dụng tài năng của ảnh, đưa những hạt giống này vào linh hồn của nhân loại và sủng thú rồi.

Không trách được lại phong tỏa chặt chẽ như vậy, có lẽ ngay cả những người trong Minh phủ cũng không dám tùy tiện tiếp xúc với những thứ này.

“Beita, đem tất cả đồ vật nơi này thu lại, một viên cũng không thể bỏ qua!” Bạch Khải đảo mắt, hạ lệnh cho Beita.

A ô a ô! (Cảm ơn nhân loại.) Có lẽ cảm nhận được tâm trạng của Bạch Khải, Beita cũng không làm âm ỉ, thành thạo bắt đầu thu thập những viên cầu màu đen.

“Ngự Thú sư, hình như trong thị trấn này còn có không ít chỗ giống như vậy.”

Đúng lúc này, Shuke đột nhiên thả một số hình ảnh xuống trước mặt Bạch Khải, nói.

“Xem ra nơi này hẳn là nơi sản xuất của Minh phủ.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhìn vào không trung đã có hai bóng dáng tiến gần đến Trọng Ngục chi tháp, nói: “Đã phát hiện, nếu đã vậy thì tuyệt đối không thể bỏ qua dù chỉ một viên.”

“Shuke, ngươi đi phía trước, nhất định phải tìm ra hết tất cả hạt giống cho ta!”

Chương 929:

Hạt Giống Vong Hồn Tại Beita cùng ảnh phối hợp xuống, Bạch Khải dễ dàng phát hiện ra toàn bộ hạt giống vong hồn màu đen, đồng thời cũng biết tên gọi của những hạt giống này.

Hạt giống vong hồn.

“Thật không thể không nói, những tổ chức tà giáo này đều rất có ý tưởng đấy, họ đem hạt giống vong hồn trồng vào trong linh hồn của các sinh vật khác, từ từ chuyển hóa chúng thành vong linh, chậc chậc...”

Có cái đầu óc như vậy, sao không làm điều gì chính đáng chứ.”

Bạch Khải cẩn thận xem xét trí nhớ mà Shuke thu thập được, vừa sợ hãi vừa không khỏi cảm thấy tiếc nuối.

Hắn đương nhiên hiểu rõ Minh phủ có không ít thành viên bất đắc dĩ phải lao đao, dù sao, ai đủ sức làm lão đại thì có ai lại muốn làm lão nhị.

Tuy nhiên, trước một kế hoạch kinh khủng như vậy, Bạch Khải cảm thấy không thể chấp nhận nổi.

A ô a ô... (Nhân loại, có người đã nói rằng người có rất nhiều đặc điểm của một Thánh Mẫu...) “Thánh Mẫu cái rắm, đồ ngốc người đừng có tùy tiện gán nhãn cho ta.”

Bạch Khải tức giận trừng mắt nhìn Beita, rồi sau đó quay sang Shuke hỏi: “Shuke, còn có thông tin gì khác không?” “Có, nhưng rất quan trọng!” Shuke gật đầu mạnh mẽ, bộ dạng nghiêm túc khiến Bạch Khải không khỏi phẫn khích.

“Chẳng lẽ Minh phủ còn có kế hoạch gì khác? Hay là nói họ thật sự có liên quan đến Tử Vong bàn tròn?” Nếu có thể tìm ra điểm mấu chốt về Tử Vong bàn tròn ở đây, cho dù không thể thay đổi lịch sử, biết thêm chút ít cũng tốt.

Biết đâu khi trở về tương lai, những thông tin này sẽ có giá trị then chốt! “Không phải.”

Shuke lắc đầu, lấy ra một hạt giống vong hồn, rồi bắt đầu triển khai Tam Sinh Hồn Kiếp ngay trước mặt Bạch Khải để phân

tích.

“Đây là sao? Những hạt giống vong hồn này có vấn đề gì không?” Bạch Khải thấy vậy có chút nghi ngờ, nhưng Shuke không trả lời, tiếp tục phân tích, thậm chí Jerry cũng tham gia vào, tất cả cùng nhau tiến hành phân tích.

Rất nhanh, lớp Âm Ảnh xung quanh hạt giống vong hồn bị từng lớp bóc ra, lộ ra một quả cầu ánh sáng màu xanh lam sẫm lơ lửng trước mặt Bạch Khải.

“Đây chính là hạt giống vong hồn tâm hạch?” Bạch Khải đuổi ngón tay định chạm vào viên quang cầu kia, nhưng chưa kịp chạm gần thì viên quang cầu đã vỡ vụn, hóa thành từng sợi ánh sáng màu lam tỏa ra.

Nhưng vào lúc này, họ bị Tam Sinh Hồn Kiếp bao phủ, nên xu thế tiêu tán ngay lập tức bị kiếp lực bao trùm lại, một lần nữa tụ lại, chỉ có điều dù như thế nào cũng không thể khôi phục nguyên trạng.

A ô a ô? (Đây là thứ gì?) Beita vẫn hơi nghi hoặc trước hành động của hai người kia, nhưng hắn vẫn theo bản năng linh hồn, phóng ra một sợi kim sắc tinh thần lực nhẹ nhàng hòa vào sương màu lam.

Chỉ trong chốc lát, sương màu lam đã bị kim sắc bao trùm, hoàn toàn chuyển thành kim sắc.

Cùng lúc đó, Shuke và Jerry cũng lần lượt phun ra bạch kim và ám kim sắc tinh thần lực, đổ vào trong sương.

Dần dần, sương mù bị ba sắc màu trùm lên, biến thành một loại kim sắc kỳ dị, đồng thời từ từ ngưng tụ, một lần nữa hóa thành một viên hạt giống.

“Ngươi đang...

Ngưng tụ một viên hạt giống linh hồn?” Bạch Khải lập tức hiểu ra, hỏi.

“Xem như vậy, nhưng vẫn cần một chút sức mạnh bên ngoài, không phải hoàn toàn do chúng ta tự tạo ra.”

Shuke gật đầu nhẹ, hạt giống linh hồn đã hóa thành một tổ dữ liệu, bay múa trước mặt Shuke, rồi lại nhanh chóng biến thành một tổ ám kim phù văn treo trước mặt Jerry.

“Nhưng hạt giống này cho chúng ta một hướng dẫn lớn, chỉ cần cho chúng ta một cơ hội, chúng ta có thể tự tạo ra hạt giống linh hồn.”

Jerry thu hồi sức mạnh của bản thân, hạt giống linh hồn lại lần nữa hóa thành hình dạng hạt giống, trở về đỉnh đầu của Beita.

A ô a ô? (Bản uông có thể ăn hết nó không?) Beita tròn xoe mắt quan sát kỹ lưỡng viên hạt giống linh hồn, trong lòng bất giác nảy sinh một loại khao khát muốn nuốt trọn.

“Có thể.”

Lần này Shuke kỳ lạ không ngăn cản Beita, nhưng Beita lại đột nhiên mất hứng thú, vòng quanh viên hạt giống lắc lư mấy cái, miệng nén lại, cuối cùng cũng không mở miệng.

A ô a ô... (Được rồi, nhưng luôn cảm thấy có vấn đề...) Beita ngáp một cái, không còn quan tâm đến viên hạt giống nữa, mà Trùng Thảo lại tiến đến, nói: “Viên hạt giống linh hồn này cực kỳ tinh khiết, nhưng hình như thiếu đi ý thức riêng của nó?” “Không sai, chính là thiếu ý thức.”

Jerry gật đầu nhẹ, nói: “Về cơ bản, hạt giống vong hồn đều đã có một linh hồn nhưng lại thiếu đi toàn bộ đặc tính, chỉ là không có ý thức.”

“Đơn giản mà nói, linh hồn này vẫn chưa hoàn chỉnh.”

“À, vậy ra là thế.”

Bạch Khải nghe mà hiểu ra, quan sát vẻ mặt mong chờ lạ thường của Shuke, nói: “Nói cách khác, khi nào các người có thể tự tạo ra hạt giống linh hồn và đồng thời cho nó có ý thức, các người cũng có thể thu lợi đúng không?” “Không sai, không có gì bất ngờ, khi chúng ta sản xuất ra hạt giống linh hồn, đó chính là lúc chúng ta thăng cấp thành truyền kỳ.”

Shuke gật đầu nhẹ, ánh mắt Bạch Khải lập tức sáng lên, nói: “Vậy còn chờ gì nữa, nhanh đi nghiên cứu đi.”

Bạch Khải dừng lại một chút, lại nhìn về phía Trùng Thảo, nói: “Epsilon, người bây giờ có rất nhiều nghiên cứu về linh hồn, cứ đi hỗ trợ đi, nói không chừng người cũng có một lần thăng cấp nữa!” “Tốt, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo gật đầu nhẹ, rồi đi theo Husky trở lại bên trong bí cảnh.

So với việc công phá Trọng Ngục chi tháp, tự nhiên là việc Husky thăng cấp thành truyền kỳ quan trọng hơn, hơn nữa nhìn tình hình hiện tại, tạm thời bọn họ cũng không cần thiết.

Bạch Khải nhìn về phía Trọng Ngục chi tháp đã gần kề, có thể rõ ràng thấy Bạch Vô Kiệt và Alpha đang chiến đấu với bốn đầu truyền kỳ vong linh.

Minh phủ rõ ràng rất coi trọng căn cứ này, trong khi thiếu thốn truyền kỳ như vậy mà họ vẫn có thể phái ra bốn tên truyền kỳ để trấn giữ.

Nhưng về số lượng ưu thế, cũng không thể thay đổi được cục diện chiến tranh, cho dù là Alpha hay Bạch Vô Kiệt, tốc độ của họ đều vượt xa bốn đầu truyền kỳ vong linh, hai thân ảnh một đen một vàng không ngừng lấp lóe, đánh bại bốn đầu truyền kỳ vong linh mà không gặp bất kỳ khó khăn nào.

Tuy nhiên, mặc cho Alpha chịu tổn thương từ sức mạnh Tịch Diệt, những con truyền kỳ vong linh này vẫn không có ý định rút lui, mà vẫn nghiêm ngặt bảo vệ Trọng Ngục chi tháp.

“Xem ra Trọng Ngục chi tháp thực sự rất quan trọng, dù khó khăn nhưng vẫn không bỏ rơi được.”

Bạch Khải nhắm mắt lại, hỏi: “Delta, người có thể cảm ứng được vị trí trọng yếu không?” Róc rách rách rách. (Có thể.) Delta nhẹ gật đầu, thân thể hơi chao đảo một cái, hình ảnh dòng sông thời gian xuất hiện sau lưng, khí tức của Delta không ngừng tăng lên, gần như đạt đến cấp bậc vô hạn của Truyền Kỳ.

Sau đó, con mắt phải của Delta sáng lên, không gian xung quanh ngay lập tức bắt đầu vặn vẹo, thậm chí cả Trọng Ngục chi tháp trước mắt cũng bắt đầu nghiêng.

Nhưng nhanh chóng, tại trung tâm Trọng Ngục chi tháp, một cỗ lực lượng màu xám tro tuôn ra, ngay lập tức xóa đi hết không gian xung quanh Delta tạo ra.

Róc rách rách rách! (Tìm thấy rồi!) Delta phát tiếng hô lớn, không che giấu hình thể thật của bản thân nữa, ngay lập tức

hóa thành một con Thần Long màu đen, bay thẳng về phía trung tâm Trọng Ngục chi tháp.

“Đáng ghét, còn có người sao?!” Nhìn thấy Delta đột nhiên xuất hiện, nhóm truyền kỳ vong linh vốn đã đau đầu vì Alpha lập tức cảm thấy càng thêm bối rối.

Kế hoạch của họ đang đến thời điểm mấu chốt, vốn cảm ứng được ảnh xuất hiện mà phái người đi bắt, không ngờ lại lâm vào tình trạng như thế này với hai tên biến thái.

Nếu chỉ có như vậy thì không sao, nhưng giờ đây không biết từ đâu xuất hiện một con Thần Long phương Đông, thứ này không phải từ Long Chi Hoàng Triều sau đó biến mất không thấy sao? “Người đi đối phó tên kia, để bọn ta xử lý việc này.”

Một đầu truyền kỳ Âm Hắc kỳ sĩ toàn lực chống đỡ Alpha, ra hiệu cho bên cạnh Âm Ảnh thích khách tiến đến đánh lên Delta.

Họ tự nhiên nhìn ra Delta cũng là một sinh vật không gian, nếu như ảnh hưởng đến kế hoạch, chỉ có trời biết thủ lĩnh sẽ xử lý bọn họ như thế nào.

“Được.”

Âm Ảnh thích khách nhẹ gật đầu, nhanh chóng kéo khoảng cách với Alpha, thì đột nhiên một vệt bạch quang lóe lên từ bên cạnh hắn, chặn trước mặt hắn.

Quang Kiếm Long kỳ.

Mặc dù Quang Kiếm Long kỳ chỉ là cấp Đế Hoàng, nhưng với huyết mạch Thần Thoại cộng thêm thuộc tính Thánh Quang của Phá Hiểu Chi Kiếm, hắn thật sự đã cản lại được Âm Ảnh thích khách. Âm Ảnh thích khách mặc dù được coi là nhanh nhẹn, nhưng đối mặt với tốc độ Thánh Quang, ưu thế của hắn căn bản không thể phát huy được. Đồng thời, khi những thanh kiếm khác lao đến, Âm Ảnh thích khách dần dần rơi vào thế hạ phong.

Bảy con vong linh sinh vật cấp Đế Hoàng với các thuộc tính khác nhau nhưng lại có chung định hướng, cộng thêm sức mạnh kế thừa từ Alpha, khiến cho thường ngày truyền kỳ căn bản không thể đánh bại Thất Kiếm Long kỳ một cách dễ dàng.

“Đáng ghét, rốt cuộc là ai có thể nuôi dưỡng những vong linh quái dị này!” Âm Ảnh thích khách càng lúc càng tức giận, những thuộc tính ngũ hành thì không nói, nhưng Thánh Quang thuộc tính vong linh, có phải là đang đùa với hắn không? Khi nghĩ đến điều đó, Âm Ảnh thích khách lập tức chống ra lĩnh vực truyền kỳ của mình, nhưng Thất Kiếm Long ký hình như cũng đã đoán trước, lập tức cũng phóng ra lĩnh vực của mình. Đế Hoàng lĩnh vực chống lại lĩnh vực truyền kỳ, kết quả xem ra sẽ đơn giản thôi.

Nhưng khi lĩnh vực của Thất Kiếm Long ký xuất hiện, tựa như nước và sữa hòa quyện vào nhau, nó hoàn toàn hòa vào ở bên trong.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ quang âm.

Khi bảy loại thuộc tính lĩnh vực hòa vào nhau, ngay lập tức xảy ra biến chất, biến thành một loại sắc thái hỗn độn.

Không thể thấy trước nhưng lại tràn đầy biến hóa.

Chính cái hỗn độn lĩnh vực này, khi tiếp xúc với lĩnh vực của Âm Ảnh thích khách, không chỉ không gây ra bất kỳ tác động nào, mà còn đem lĩnh vực của Âm Ảnh thích khách hòa vào, tựa như từ đầu bọn họ cùng là đồng nguyên.

“Đây rốt cuộc là quái vật gì!?” Âm Ảnh thích khách rõ ràng có chút suy sụp, không chú ý rằng vì hắn rời đi, áp lực của ba tên truyền kỳ vong linh còn lại đột nhiên tăng lên, đã xuất hiện xu hướng bị áp đảo.

Và vào lúc này, Bạch Khải cùng đồng đội đã tiến đến trước Trọng Ngục chi tháp.

Lúc này cỗ lực lượng màu xám tro vẫn đang cuộn lên không gian, nhưng Delta rõ ràng không định để cho hắn yên thân, hư không đã được đẩy lên đến cực hạn, từng đạo lực lượng không gian dưới sự kiểm soát của Delta, hóa thành các loại vũ khí tấn công về phía Trọng Ngục chi tháp.

Nhưng rõ ràng lực lượng này cao hơn một chút so với của Delta, bất kể Delta tấn công như thế nào, cuối cùng vẫn không thể phá vỡ lớp phòng ngự trọng yếu.

Thấy cảnh này, Delta thân thể lướt một cái, một dòng thời gian kíp xuất hiện bên cạnh hắn, rồi sau đó trên người hắn bùng lên

một ngọn lửa kỳ dị, khí tức của dòng thời gian lập tức cất cao, ngay lập tức bức tới cảnh giới truyền kỳ! Ngâm ~ Theo với một tiếng long ngâm cao vút, dòng thời gian lập tức lao về phía Trọng Ngục chi tháp, không gian phía trước cũng bị tách ra, hiện ra vẻ ngoài của hư không.

Răng rắc! Khi Delta đụng vào Trọng Ngục chi tháp, một tiếng vỡ vụn vang lên, lớp không gian bảo vệ lập tức bị phá vỡ, cùng với thân tháp, xuất hiện một cái động lớn.

Khi lớp bảo vệ thân tháp bị xóa bỏ, mọi thứ bên trong tháp đã lộ ra trước mặt Bạch Khải và những người khác. Đập vào mắt trước tiên chính là một sinh vật to lớn tỏa ra khí tức màu xám tro, trong hốc mắt lóe lên ngọn lửa linh hồn.

Trọng Ảnh rừng rậm bá chủ, trọng!

Chương 930:

Đến từ hư không vong linh Bạch Khải nhìn thấy khí tức khác lạ của cự thú trước mặt, trong đầu hắn không khỏi hiện lên suy nghĩ này.

Chỉ vì chậm trễ một chút, không gian vừa mới bị xé rách đã có xu hướng phục hồi lại.

Róc rách, rách rách! (Chủ nhân, mau vào trong đi!) Delta thấy vậy lập tức tiến lên để chống đỡ cửa vào, cơ thể nàng gần như đã trở nên hư vô, rõ ràng là sắp biến mất.

Két phốc, két phốc! (Gamma cũng đến hỗ trợ!) Thấy tình hình này, Gamma lập tức đứng dậy, mở cả cánh cửa Thiên Đường và cửa Vực Sâu, giúp Delta ngăn cản cánh cửa lớn.

Cơ hội này, Bạch Khải liền mang theo Gia Cát Thần và Trương Hữu Nhân cùng nhau vọt vào.

Sau khi tiến vào Trọng Ngục chi tháp, lực lượng không gian lập tức biến mất, chỉ cảm nhận được một cỗ khí tức nồng nặc của vong linh đập vào mũi.

“Mùi vị này, họ có phải là đang ở trong dưa chua muối không?” Bạch Khải bịt miệng mũi, cảnh giác nhìn về phía cự thú.

Trước kia chỉ nhìn lướt qua một chút, không rõ hình dáng, giờ nhìn kỹ lại, rõ ràng là một cái xác sống đã mục nát.

Chỉ có điều, cái xác sống này dường như không có ý định tấn công họ, sau khi bọn họ vào trong tháp liền không có động tĩnh gì, chỉ lẳng lặng ngâm mình trong cái hố sâu này.

“Trọng Ảnh rừng rậm bá chủ, hóa ra lại là một đầu xác sống? Không gian hệ vong linh? Lần đầu thấy đấy.”

Bạch Khải âm thầm triệu hồi Delta và Gamma đến bên cạnh mình để bảo vệ. Đang chuẩn bị thu hồi Gia Cát Thần và Trương Hữu Nhân vào tháp bí cảnh, bỗng nhiên hai người đã phản đối.

“Trước đây ta không có năng lực chiến đấu còn được, giờ có năng lực thì làm sao có thể cứ trốn ở vị trí an toàn mãi được?”

Gia Cát Thần ánh mắt kiên định, nhìn Bạch Khải sững sờ, nhưng cũng không ngăn cản, mà gọi ra năm đầu sừng thú của mình.

“Vậy những gia hỏa này giao cho ngươi, đầu lớn này giao cho ta.”

Bạch Khải chỉ vào những con vong linh sinh vật từ Âm Ảnh chui ra và các thủ vệ của Minh phủ, nói.

“Giao cho ta đi, thời gian này tôi cũng không phải uống phí.”

Gia Cát Thần khẽ vuốt cằm, năm đầu sừng thú khí thế bùng bùng, đối mặt với hàng trăm vong linh mà không hề rơi vào thế hạ phong.

“Lão sư, ta cũng có thể tham gia chiến đấu sao?” Thấy Gia Cát Thần như vậy, Trương Hữu Nhân cũng có chút kích động.

“Xin lỗi tiểu gia hỏa, ngươi hiện giờ vẫn chưa thể tham gia chiến đấu cùng chúng ta.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Trương Hữu Nhân, cậu bé lập tức lộ vẻ thất vọng, nhưng cũng không phản đối.

“Nhưng mà, có ảnh bảo hộ ngươi, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn đi theo bên cạnh ta, ta cho phép ngươi một lượt quan sát.”

Bạch Khải nhếch miệng cười một cái, gia hỏa này muốn trở thành Võ Đế, đây là cơ hội rèn luyện, không thể bỏ lỡ.

“Cảm ơn Bạch lão sư!” Trương Hữu Nhân liên tục gật đầu, ôm ảnh vào ngực, khéo léo đứng bên cạnh Bạch Khải.

“Bạch Khải, có lẽ để Hữu Nhân tránh ra một chút thì tốt hơn, ảnh không phải rất am hiểu chiến đấu.”

Gia Cát Thần thấy thế liền phản đối, lại bị Bạch Khải cản lại.

“Không cần lo lắng, có Gamma ở đây, không có nguy hiểm.”

Bạch Khải nhàn nhạt mỉm cười, Gamma Thủ Hộ mũ miện lập tức triển khai, thậm chí Gamma còn cảm thấy chưa đủ, nên phân ra thêm vài chục đạo Thủy Nguyệt phân thân, bao vây bọn họ lại.

“Cái này... Tốt đấy.”

Cảm nhận được từ sâu trong cơ thể tuôn ra một lực lượng cường đại, Gia Cát Thần không nói gì thêm, nhưng khi nhìn thấy cự thú ở giữa như đang chớp mắt thì trong mắt hắn vẫn có chút lo lắng. Đây chính là một đầu sinh vật truyền kỳ, chỉ dựa vào bọn họ liệu có thể là đối thủ không? “Ta đã nói, không cần lo lắng.”

Bạch Khải thấy rõ lo âu của Gia Cát Thần, vỗ vai hắn, không đợi Gia Cát Thần đáp lại, thì không gian bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện vài đạo vết kiếm.

Sau đó, một vệt kim quang lóe lên, vách tường Trọng Ngục chỉ thấp lại một lần nữa vỡ vụn, bốn bóng người bay ngược ra, nặng nề đổ xuống mặt đất.

Bốn bóng người này không ai khác, chính là những người vừa rồi đã ngăn cản Bạch Vô Kiệt và Alpha cùng bốn đầu vong linh truyền kỳ.

“Bạch Khải, tốc độ của ngươi thật nhanh,竟然 đến trước ta.”

Bạch Vô Kiệt cười lớn lướt xuống bên cạnh Bạch Khải, toàn thân khí thế vươn lên, nhìn về phía Alpha, nói: “Mạnh mẽ như vậy, sao ngươi lại giấu kín đến bây giờ? Sau khi chiến đấu xong, nhất định phải để hắn cùng ta đánh nhau một trận.”

Chỉ vừa dứt lời, Kim Sí Đại Bàng cũng gật đầu liên tục, hiển nhiên rất có hứng thú với Alpha.

Ngược lại từ trước đến nay hiếu chiến, Alpha lúc này lại dị thường bình tĩnh.

Không phải là hắn thay đổi tính nết, mà chỉ đơn giản là sự tự tin vào sức mạnh của mình.

“Ta không có vấn đề, nhưng tốt nhất ngươi hãy trước xử lý đám gia hỏa này.”

Bạch Khải chỉ về phía năm bóng người trước mặt, nói.

“Không ngờ chúng ta ở Minh phủ cái nơi nhỏ bé này, lại dẫn tới những người mạnh như vậy, thật sự khiến ta cảm thấy vinh hạnh.”

Người đàn ông đeo mặt nạ đi ở phía trước nhặt nhẻo liếc nhìn xuống đất những vong linh truyền kỳ không rõ sống chết, rồi quay về phía Bạch Khải nói.

“Không cần cảm thấy vinh hạnh như vậy, dù sao nơi này chẳng bao lâu nữa sẽ lại về tay chúng ta thôi.”

Bạch Vô Kiệt khoát tay, nói: “Người chắc hẳn là người phụ trách ở đây chứ? Thủ hạ của người đều thua, chắc cũng nên triệu hồi sủng thú của người ra đi?” “Triệu hồi sủng thú? Nó không phải đã ở đây trước mặt người rồi sao?” Trọng Ngục thắp chủ tổ vẻ bất ngờ, bên cạnh cự thú đột nhiên mở mắt, một cơn gió bão màu xám lập tức cuốn về phía bọn họ.

Không gian phong bão! Róc rách, rách rách! (Đại gia chú ý!) Delta thấy thế lập tức triển khai lực lượng không gian để chống đỡ, nhưng chỉ có thể miễn cưỡng làm chậm lại tốc độ tiến tới của không gian phong bão, không thể làm như trước đây và trực tiếp chặn lại công kích của Delta.

Thấy tình cảnh này, Delta lại một lần nữa phân chia thời gian lưu lại, đồng thời thiêu đốt thời gian để chống đỡ, ánh nến trong hai mắt càng lúc càng thiêu đốt, như muốn bùng nổ thành hai con người.

Cuối cùng, Delta đã chặn đứng không gian phong bão, đồng thời đẩy nó trở về một chút.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải thở phào, một cỗ lực lượng tinh thần cường đại đã hòa lẫn trong không gian phong bão, bay thẳng tới linh hồn của Delta.

Delta như gặp phải trọng kích, ngay lập tức từ trạng thái thiêu đốt thời gian thoát ra, muốn thiết lập lại, nhưng hoàn toàn không thể làm được.

“Còn có Tinh Thần gió bão?” Bạch Khải cũng bị ảnh hưởng ít nhiều, nhưng Alpha với pháp tắc ngạo mạn đã ngăn cản, vì vậy vẫn chưa chịu ảnh hưởng.

Còn Trương Hữu Nhân, do có ảnh bảo hộ, cũng là không bị tổn thương gì.

“Gia hỏa này, sao lại không giống như trong ấn tượng của ta?” Bạch Vô Kiệt lắc đầu, cảnh giác nhìn về phía cự thú trước mặt, nói.

“Tôi không sai, bọn họ chỉ sợ đã biến trọng thành vong linh rồi.”

Bạch Khải kể cho Bạch Vô Kiệt về hạt giống vong hồn, sắc mặt Bạch Vô Kiệt lập tức trầm xuống, nhìn về phía Trọng Ngục tháp chủ ánh mắt đầy sát cơ.

“Không ngờ bị các người phát hiện hạt giống vong hồn, nhưng thật đáng tiếc, bây giờ chúng ta đã không còn cần những thứ đó nữa.”

Trọng Ngục tháp chủ tỏ vẻ nhàn nhạt mỉm cười, búng tay, trong tròng mắt lúc này ánh lửa lóe lên, mấy cái vòng xoáy màu xám liền xuất hiện trên đỉnh đầu mấy người, sau đó rơi xuống vài con sinh vật quái dị.

Những sinh vật này có hình dáng giống cự thú, đều đã xác sống hóa, nhưng trong hốc mắt lại không có vong linh sinh vật đặc hữu Linh Hồn chi hỏa, mà là ánh mắt bình thường.

Tuy nhiên, tình trạng này chỉ duy trì trong chớp mắt, những sinh vật này ngay lập tức hoàn toàn biến đổi, trở thành vong linh sinh vật, lê bước chân nặng nề tiến về phía Bạch Khải và những người khác.

“Chuyển hóa thành vong linh trực tiếp?” Bạch Khải nhíu mày, hạt giống vong hồn năng lực hẳn đã biết, nếu như kết hợp với năng lực ảnh, có thể nói là cực kỳ khó giải.

Nhưng nhìn dáng vẻ bây giờ, hình như Trọng Ngục cũng có năng lực tương tự.

Bạch! Đúng lúc này, Alpha đột nhiên tiến lên, trường kiếm vung vẩy, những con vong linh mới sinh này ngay lập tức bị chia thành hai, đồng thời xuất hiện bên trong là một đoàn máu thịt màu đen.

“Đây là... Hạt giống vong hồn? Không đúng, nhìn không giống.”

Bạch Khải càng thêm nghi hoặc, mà lúc này Trọng Ngục tháp chủ dường như tâm trạng rất tốt, thật sự nhẫn nại giải thích.

“Đây không phải hạt giống vong hồn, mà là một loại tế bào vong linh được nuôi dưỡng từ máu thịt của bản thân.”

Trọng Ngục tháp chủ giang tay, nói: “Chỉ cần truyền những tế bào này vào trong cơ thể sinh vật, thân thể những sinh vật này

sẽ nhanh chóng vong linh hóa, đồng thời một chút sẽ ăn mòn linh hồn sinh vật.”

“Nhục thân vong linh hóa? Đây có phải là dự định từ bên ngoài tiến hành chuyển hóa không?” Bạch Khải nghe vậy lập tức hiểu rõ, đối với nhân vật lãnh đạo của Minh phủ này, càng cảm thấy kiêng kỵ.

Hạt giống vong hồn + có thể truyền tổng linh hồn ảnh.

Vong linh tế bào + có thể truyền tổng máu thịt trọng.

Có vẻ như Minh phủ đã quyết tâm muốn rèn đúc một vong linh quốc gia! “Nói thật, còn phải cảm tạ các người, nếu không phải vì các người đoạt đi ảnh, có lẽ ta vẫn chưa nghĩ tới việc muốn biến trọng thành vong linh.”

Ánh mắt của Trọng Ngục tháp chủ lóe lên một chút cuồng nhiệt, nói: “Hiện tại các người tự động đưa tới cửa, lại còn mang theo ảnh trở về, chỉ cần xử lý được các người, thủ lĩnh nhất định sẽ thưởng cho chúng ta, và cho ta một vị trí sứ đồ!” “Sứ đồ? Nghe có vẻ giống như Tử Vong bàn tròn.”

Bạch Khải nhướng mày, đang định tiếp tục truyền đạt một chút tin tức, Trọng Ngục tháp chủ lại đột nhiên chỉ vào Bạch Khải cùng những người khác.

“Hàn huyền lâu như vậy, các người chẳng lẽ không nhận ra trong cơ thể có những thứ gì đó sao?” “Nhiều thứ gì? Chẳng lẽ là...” Bạch Vô Kiệt tái mặt, năng lực không gian ở đây là độc nhất vô nhị, nếu như trọng truyền tổng một chút vong linh tế bào vào trong cơ thể họ, bọn họ thật sự không thể làm gì được.

“Người muốn nói là vong linh tế bào sao?” Bạch Khải nghe vậy nhàn nhạt mỉm cười, hoàn toàn không có chút khẩn trương nào, nghiêng đầu cảm nhận một chút, chỉ vào ngực mình, nói: “Người có lẽ đã truyền đến chỗ này chẳng? Xin lỗi, ở trong lĩnh vực này, vong linh không thể xuất nhập.”

Bạch Khải vỗ bên cạnh Gamma, ngay lập tức Gamma mở cánh ra, làm cho Thủ Hộ mũ miện bao phủ một lần nữa mở rộng, một cỗ khí tức màu đen từ cơ thể Bạch Khải và những người khác tỏa ra, sau đó bị tịnh hóa thành hư vô.

Trong phạm vi của Thủ Hộ mũ miện, hiệu quả của vong linh tế bào căn bản không thể phát huy.

“Rất tốt, ta sẽ đưa ngươi chế tác thành vong linh sinh vật hoàn mỹ nhất!” Thấy vậy, lông mày Trọng Ngục tháp chủ hơi nhíu, không thể giữ được nụ cười ban đầu nữa, mà cảm nhận được sự phần nộ của bản thân chủ nhân, cuối cùng từ trong hố sâu bước ra, găm thét vào mặt mấy người.

Sau đó, một vòng xoáy lớn màu xám xuất hiện từ phía sau lưng hắn, không gian huyền bí hiện ra rõ ràng trước mặt mấy người, khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

Tuy nhiên, điều gây chấn động nhất chính là, trong không gian đó, vô số vong linh chính thành một đội ngũ, dường như muốn cùng nhau thôn phệ thế giới này!

Chương 931:

Ba đánh một? Người đang xem thường ai đấy! “Không gian truyền tổng tăng thêm vong linh Thiên tai, gia hỏa này còn phiền phức hơn cả Hoàng Hôn đại lãng tử.”

Ngắm nhìn vô số vong linh trong không gian, Bạch Khải không khỏi cảm thấy lo lắng.

Vong linh Thiên tai là vấn đề khó nhằn nhất với hắn, nó có thể khiến cho chủng tộc của hắn phát triển đáng sợ, nhưng nhược điểm lại nằm ở tính chất cơ động yếu ớt của vong linh.

Dù nói nhược điểm này bị quy mô và tính bất tử của vong linh Thiên tai che giấu, nhưng nếu có thêm không gian siêu cường về tính cơ động, thì sự uy hiếp của vong linh Thiên tai sẽ được phóng đại đến mức tối đa.

Hãy thử nghĩ, một vong linh Thiên tai có thể xuất hiện bất cứ lúc nào trong thành phố, thì sẽ khủng khiếp đến mức nào! “Xem ra các người đã nhận thức được sức mạnh đáng sợ này rồi.”

Trọng Ngục tháp chủ tỏ vẻ tươi cười đắc ý, nhẹ nhàng vung tay, không gian xung quanh đột nhiên mở rộng, Bạch Khải và những người khác bị vong linh hoàn toàn vây kín.

“Người có kỹ năng Vong Linh chúa tể đúng không? Để đối phó với những vong linh kém cỏi kia thì không sao, nhưng trước mặt những vong linh được sinh ra từ tế bào vong linh thực sự thì ngay cả Vong Linh chúa tể cũng không đủ sức!” Ken kết ken kết. (Lão đại, hắn nói đúng.) Alpha lặng lẽ liên lạc với Bạch Khải.

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn xung quanh ngày càng nhiều vong linh, nói: “Nói cách khác, chỉ có thể đối mặt mà chiến đấu thôi sao?” “Vừa khéo, vừa rồi đánh chưa đủ nghiền, những chuyện này để ta lo.”

Bạch Vô Kiệt thấy vậy, quyết tâm chiến đấu càng bùng lên, Kim Sí Đại Bằng hiện ra hình thể, cánh vỗ giữa không trung, một vài vong linh lập tức bị thổi bay.

“Quyết định đúng, nhưng chỉ dựa vào hai người các ngươi thì có lẽ vẫn chưa đủ.

Không bằng gọi thêm “anh” tham gia, ba đánh một có lẽ có hy vọng.”

Trọng Ngục tháp chủ rõ ràng rất tự tin, thậm chí chủ động đưa ra ý kiến.

“Ba đánh một? Ngươi đang xem thường ai thế!” Bạch Khải lắc đầu, đột ngột triệu hồi tháp bí cảnh, không đợi Bạch Vô Kiệt và mọi người phản ứng, hắn trực tiếp ném tất cả lên tháp.

“Đây là tháp bí cảnh của ngươi sao?” Bạch Vô Kiệt nhìn tháp bí cảnh của Bạch Khải, không khỏi liên tưởng đến tháp bí cảnh của bản thân, lần đầu có cảm giác có chút ghen tị.

“Đương nhiên, tháp bí cảnh không chỉ để ứng phó tình huống như vậy.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, thu hồi tất cả súng thú vào tháp bí cảnh, Alpha cũng quay về chỗ của hắn trong tháp bí cảnh, trực tiếp cắm Tịch Diệt chỉ kiếm vào một khe hở trong đó.

“Không được!” Trọng Ngục tháp chủ ngay lập tức cảm thấy nguy hiểm, lập tức lùi về phía sau, các vong linh truyền kỳ khác cũng cố gắng né tránh.

Chỉ là Alpha rõ ràng còn nhanh hơn, ngay khi Tịch Diệt chỉ kiếm được cắm vào khe hở, tháp bí cảnh ngay lập tức sáng rực lên, từng đạo kiếm khí từ thân tháp phun ra ngoài, không công kích kẻ thù, mà dán chặt vào xung quanh tháp bí cảnh.

Ngay lập tức, tháp bí cảnh biến thành một thanh kiếm khổng lồ tỏa sáng giữa không trung, dù rằng không gian nặng nề không ngừng mở rộng, nhưng vẫn bị mũi kiếm chẻ thành hai.

Sau đó, thanh kiếm khổng lồ chậm rãi trôi nổi lên, chém ngang một cái, trực tiếp chém về phía không gian nặng nề, ngay lập tức chém ra vô số bức tường không gian, ngăn cản công kích của Alpha.

Chỉ là một chiêu này không chỉ chứa đựng lực lượng Tịch Diệt, mà còn kết hợp với Tịch Diệt Kiếm Vực và tháp bí cảnh tăng phúc, không gian bích chương thậm chí không thể ngăn cản nổi nửa phần, đã bị đánh vỡ.

Trông thấy cảnh tượng này, Trọng Ngục tháp chủ gầm lên, một cơn bão tinh thần mạnh mẽ nổi lên, cùng lúc với lực lượng không gian đánh thẳng vào thanh kiếm khổng lồ.

Hắn rõ ràng chọn cách đối đầu trực diện! Chiêm chiếp! Thế rồi, nguyên bản khéo léo nằm cạnh Trương Hữu Nhân bỗng nhiên xông lên, hiển nhiên là muốn hỗ trợ. Đối mặt với loại tinh thần công kích này, bản thân là sinh vật truyền kỳ thuộc hệ tinh thần nên rất nhạy cảm.

Nhưng chưa đợi ảnh ra tay, Alpha đã xuất hiện một cỗ khí thể mạnh mẽ, bao trùm Trọng Ngục tháp chủ cùng tất cả Minh Phủ Ngự Thú sư và sủng thú, khiến linh hồn bọn họ nhói lên một cái, không tự chủ được mà nhắm mắt lại.

Khi họ mở mắt lại lần nữa, thanh kiếm khổng lồ đã chém đôi cơn bão Tinh Thần, mũi kiếm còn cách đầu lâu Trọng Ngục chỉ chừng một tấc! “Thật mạnh mẽ ý chí! Bạch Khải, mày đã dạy con thú này cái gì mà có thể mạnh mẽ như vậy?” Bạch Vô Kiệt thấy thế cũng có chút bất ngờ, không khỏi hỏi.

“Dạy cái gì ư? Alpha chỉ đơn thuần không thích thất bại.”

Bạch Khải cười cười, từ một cái Khô Lâu binh hạ đẳng cho đến Tịch Diệt Kiếm Chủ, Alpha từ đầu đến cuối vẫn ôm quyết tâm thắng lợi, điều này mới sản sinh ra kỹ năng pháp tắc kiêu ngạo này.

Có lẽ Alpha không sánh được về mặt lực lượng tâm linh với Nặng và Ảnh, nhưng về chất lượng, Alpha chắc chắn không thua bất kỳ sinh vật nào! Rống! ! ! Nặng hiển nhiên cảm thấy mỗi đe dọa sinh tử, tức giận gào lên một tiếng, cuối cùng thoát ra khỏi cái hố, khí thể trên người nhanh chóng tăng lên.

Hai bên lực lượng chạm mặt, không gian chi lực cùng kiếm khí tùy ý bắn tóe, những vong linh vừa mới bị triệu hồi thì ngay cả phản kháng cũng không thể, lập tức bị lực lượng này xé nát.

Thấy tình cảnh này, sắc mặt Trọng Ngục tháp chủ dần trở nên nghiêm trọng, hắn xoay xoay một chiếc nhẫn trên tay phải, những bức bích họa trên tường tháp ngay lập tức sáng lên, một luồng lực lượng xám tro đột ngột xuất hiện, liên tục tràn vào trong cơ thể của hắn.

Róc rách rách rách! (Chủ nhân, hẳn đang sử dụng tháp này để điều động không gian chi lực!) Delta lập tức nhận ra có điều bất thường, đồng thời bắt đầu quấy nhiễu hành vi của Trọng Ngục tháp chủ.

“Không gian hệ Thần Long... Đáng tiếc ta đã có Năng, nếu không ngươi cũng sẽ là một đối tượng thí nghiệm tốt.”

Trong mắt Trọng Ngục tháp chủ lóe lên một tia lạnh lẽo, lại lần nữa gia tăng việc rút ra lực lượng không gian, khiến Delta như bị trọng kích, trên người xuất hiện từng đạo vết rách.

Rõ ràng, trong cuộc chiến lúc này, Delta đã rơi vào thế bất lợi! “Chơi tháp bí cảnh đúng không? Tốt, ta sẽ chơi lại với ngươi!” Bạch Khải thấy vậy, lông mày nhướn lên, dùng sức vỗ, một luồng ánh sáng chói mắt liền từ đỉnh tháp xuất hiện, rơi xuống người Delta.

Ngâm ~ Lực lượng mạnh mẽ ngay lập tức chữa trị cho Delta, đến từ Alpha pháp tắc kiêu ngạo càng làm cho ý chí của Delta được cường hóa đến một cảnh giới chưa từng có.

Chỉ trong chốc lát, phía sau Delta dường như xuất hiện một hình bóng Thần Long màu bạc, nhưng nhanh chóng dung nhập vào bên trong Delta, biến thành từng đạo bùa chú màu bạc, trang trí trên thân hình rồng đen của Delta.

Sau đó, một luồng ánh sáng thoáng lấp lánh, vừa mới bị Trọng Ngục tháp triệu tập đến không gian chi lực toàn bộ tán loạn, Trọng Ngục tháp chủ thậm chí cảm thấy mình đang dần dần mất đi quyền kiểm soát đối với tháp! “Cứ như vậy, mọi thứ sẽ công bằng.”

Bạch Khải nhàn nhạt mỉm cười, và Alpha cảm nhận được ý chí của Bạch Khải, đột ngột rút kiếm, lại một lần nữa chém xuống.

Răng rắc! Các bức tường không gian trước người Năng lập tức tan vỡ, lấy toàn bộ lực lượng của Alpha, thanh kiếm khổng lồ chém vào thân thể của Năng, xé toạc hơn phân nửa thân thể của hắn.

Tuy nhiên, mặc dù vậy, Năng vẫn không dừng lại cuộc tấn công, thậm chí còn trở nên hung hãn hơn, như thể không phải là thân thể của chính hắn bị chẻ đi vậy.

“Điều này làm sao có thể!” Bị thương nặng mà vẫn đứng xem trận đấu, bốn vong linh truyền kỳ thấy thế thì khó mà tin nổi.

Họ rất rõ ràng sức mạnh chiến đấu của Alpha, nhưng so ra thì họ lại tin tưởng vào thực lực của Nặng hơn.

Dù sao, trước đây Minh Phủ đã phải triệu hồi đến tám Tháp chủ, thậm chí ngay cả thủ lĩnh cũng đã tham gia, mới có thể tuyệt phục Nặng cơ mà! “Không ngờ ngoài chúng ta Minh Phủ ra, vẫn còn có những vong linh mạnh mẽ như thế!” Không giống với bốn đầu truyền kỳ vong linh, Trọng Ngục tháp chủ lại thể hiện sự tò mò bổ sung đối với Alpha.

“Nếu như có thể bắt được vong linh này giao cho thủ lĩnh, vậy có thể triệt tiêu kế hoạch thất bại này!” Nghĩ tới đây, Trọng Ngục tháp chủ lập tức đưa ra quyết định, tay phải của hắn vung lên, chất lỏng màu đen nơi vị trí của Nặng lập tức bay lên, hòa vào trong cơ thể của hắn.

Không chỉ thế, Trọng Ngục tháp chủ còn ném ra vô số những viên cầu đen, cũng ném về phía Nặng.

“Vong linh tế bào và hạt giống vong hồn? Tháp chủ, những thứ này không phải để gửi đi tổng bộ sao!” Âm Hắc kỵ sĩ thấy vậy liền khuyên can, nhưng Trọng Ngục tháp chủ như điếc không nghe, vẫn tiếp tục ném ra hạt giống vong hồn.

“Không đủ, chưa đủ!” Theo sự thao tác của Trọng Ngục tháp chủ, thân thể Nặng bắt đầu từ từ chữa trị, những chỗ thịt thối trên người dần dần chuyển hóa sang một trạng thái khác.

Ken két ken két. (Lão đại, hắn bắt đầu triệt để vong linh hóa rồi.) Alpha thấy vậy lập tức báo với Bạch Khải.

“Triệt để vong linh hóa?” Nhìn thấy ánh sáng trong mắt Nặng dần dần sáng lên ngọn lửa của linh hồn, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Khó trách hắn cảm thấy trạng thái của Nặng rất kỳ quái, hóa ra là Minh Phủ đang cải tạo hắn mà chưa hoàn thành.

Nhìn vẻ ngoài của Nặng hiện tại, Trọng Ngục tháp chủ dường như đang muốn cưỡng ép chuyển hóa hắn, sau đó một lần nữa bắt giữ bọn họ.

“Nóng vội như vậy, thật không phải hành vi hợp lý của một nhà nghiên cứu.”

Bạch Khải thấy vậy lắc đầu, Alpha ngay lập tức nắm bắt được ý nghĩ của Bạch Khải, thế công hướng về phía đầu lâu của Nặng.

Thế rồi, Nặng ngay lập tức mở ra phòng ngự, do hợp thể giữa vong linh tế bào và hạt giống vong hồn đã tạo ra những xúc tu, chụp lấy Alpha.

Tuy nhiên, những xúc tu chưa kịp hình thành đã không thể ngăn cản nổi Alpha, chúng đã bị chém xuống mặt đất, không thể động đậy.

“Quá tuyệt vời, đây quả thực là vong linh hoàn mỹ nhất!” Trong mắt Trọng Ngục tháp chủ tỏa ra ánh sáng loá mắt, bỗng nhiên quay sang nhìn bốn con vong linh truyền kỳ bên cạnh.

“Ngươi...”

Không lẽ ngươi đang muốn!” Âm Hắc kỵ sĩ là người đầu tiên nhận ra điều bất thường, nhưng chưa kịp phản kháng, bốn luồng không gian xoáy đã xuất hiện dưới chân họ, giống như một con thú khổng lồ, nuốt chửng họ.

Ngay sau đó, thân thể trước đó giống như bùn nhão của Nặng chao đảo kịch liệt, mà ngay lập tức ngưng hình.

Sau đó, lực lượng Âm Ảnh mạnh mẽ cùng với lực lượng không gian từ trên người Nặng tỏa ra, dần dần hòa hợp thành một sức mạnh hoàn toàn mới, nơi đi qua, không gian liền bị nhuộm thành màu đen.

“Ha ha ha...”

Dù tiêu hao bốn vong linh truyền kỳ có chút xa xỉ, nhưng nếu có thể hoàn thành việc cải tạo Nặng sớm, cũng coi như rất đáng giá.”

Trên mặt Trọng Ngục tháp chủ lộ ra nụ cười điên cuồng, quay đầu nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, gia nhập Minh Phủ, hoặc là, chết!” Nhìn thấy bộ dạng của Trọng Ngục tháp chủ như vậy, Bạch Khải không khỏi cười lạnh.

“Chết? Ngươi đã thật sự gặp qua cái chết chưa?”

Chương 932:

Cuộc Chiến Kết Thúc Thấy Bạch Khải vẫn tỏ ra bình tĩnh, Trọng Ngục tháp chủ khẽ nhú mày, nhưng nhanh chóng trở lại trạng thái bình thường.

“Ta thừa nhận các ngươi rất mạnh, mạnh hơn cả những gì ta dự đoán, nhưng đến đây thôi!” Trọng Ngục tháp chủ đột nhiên giang rộng hai tay, phát ra một tiếng gầm thét nặng nề, từ sau lưng hắn xuất hiện từng vòng xoáy màu đen.

Từ những vòng xoáy này, làn mờ có thể thấy được, từng nhóm Minh phủ Ngự Thú sư được trang bị đầy đủ đang bước ra từ bên trong.

“Yên tâm đi, bọn họ không phải để đối phó với các ngươi.”

Trọng Ngục tháp chủ nở một nụ cười nhếch môi, nói: “Thực chất, thủ lĩnh yêu cầu ta phải phát triển khiêm tốn, không muốn vạch trần kế hoạch này, nhưng giờ đây có vẻ như các ngươi đã phát hiện ra, vậy thì ta không cần phải ẩn náu nữa.”

“Các ngươi, những người Ngự Thú sư của sáu nước, luôn tự cho mình là trụ cột của nhân loại, nhưng các ngươi không biết rằng, chúng ta Minh phủ đã vượt qua các ngươi từ lâu rồi!”

“Một ngày nào đó, thủ lĩnh sẽ thống trị toàn bộ nhân loại, rồi tiêu diệt những bộ lạc còn lại, thiết lập một thế giới hoàn toàn dưới sự thống trị của nhân loại!” “Còn các ngươi, đã sớm mục nát trong bóng tối, hãy trở thành chất dinh dưỡng cho sự trỗi dậy của chúng ta Minh phủ đi.”

“Nhưng trước đó, hãy để các ngươi thấy được sức mạnh của Minh phủ!” Trọng Ngục tháp chủ mạnh mẽ tuyên bố, khiến Bạch Khải và những người bên cạnh hắn cảm thấy choáng váng, thậm chí Alpha cũng không biết phản ứng như thế nào với tình huống này.

“Quả thật không thể ngờ, Minh phủ lại có lý tưởng đến vậy.”

Bạch Vô Kiệt chép miệng nói.

“Nếu không thì sao có thể thu hút người khác gia nhập chứ, tà giáo vẫn có thể dùng chiêu này mà.”

Bạch Khải nhún vai, nhìn những vòng xoáy phía sau càng lúc càng nhiều Minh phủ Ngự Thú sư, nói: “Mặc dù ta rất muốn thừa nhận rằng thực lực của Minh phủ vượt qua những gì ta dự đoán, nhưng may mắn là lần này chúng ta đã có chuẩn bị.”

Vừa dứt lời, từng vòng xoáy màu xám bạc xuất hiện xung quanh cứ điểm, Tiêu Hoàng và nhóm của hắn đã sớm chờ đợi, từng người lần lượt bước ra, sau lưng họ cũng là những Ngự Thú sư của Hiệp hội, được trang bị đầy đủ.

“Bạch Khải, người đã phá vỡ không gian cảnh giới xung quanh rồi sao?” Bạch Vô Kiệt thấy vậy thì hơi ngạc nhiên, theo kế hoạch ban đầu, lẽ ra họ phải chịu thua trước, rồi để Hiệp hội Ngự Thú sư dọn dẹp Minh phủ sau đó.

Dù sao thì đánh bại không gian hệ kỳ sinh vật mà không có đối thủ cùng cấp độ tương đương là rất khó.

“Hừm, ngay khi sắp bị áp đảo, Delta đã nắm bắt thời cơ để phá vỡ không gian xung quanh.”

Bạch Khải vỗ nhẹ vào Delta, người đã kiệt sức và nhỏ lại đang nằm trong lòng hắn, cười nói: “Mặc dù cấp bậc có chênh lệch, nhưng trình độ không gian của chúng ta Delta không hề thua kém bất kỳ ai.”

“Ta đã nhận ra.”

Bạch Vô Kiệt khẽ vuốt cằm.

Mặc dù Delta gần như bị áp chế suốt cuộc hành trình, nhưng nó vẫn là một sinh vật truyền kỳ.

Một sinh vật kiểu Delta trước mặt của những sinh vật truyền kỳ khác, đáng lẽ phải chịu số phận bị tiêu diệt.

Nhưng bây giờ, Delta không chỉ đỡ đòn, mà còn phá vỡ lớp không gian ngăn cản, điều này thực sự vượt ngoài mong đợi của hắn.

“Bạch lão sư thật mạnh, mỗi một con sủng thú được nuôi dưỡng đều lợi hại, sau này ta cũng phải trở thành loại Ngự Thú sư này!” Trương Hữu Nhân nhìn Bạch Khải với ánh mắt đầy ngưỡng mộ, trong khi Gia Cát Thần thì bình tĩnh nói: “Đừng so sánh với Bạch lão sư, chỉ cần chăm lo cho bản thân mình là đủ.”

“Ừm ừm! Ta sẽ cố gắng!” Trương Hữu Nhân gật đầu đồng ý, và trong lòng hắn, hình như có điều gì đó cảm nhận được ý nghĩ của Trương Hữu Nhân, nó thân mật cọ cọ vào cằm hắn.

“Trở thành giống như ta Ngự Thú sư? Tại sao ta lại cảm thấy như ta kiếm được vậy?” Bạch Khải bật cười, người được coi là vĩ đại nhất lại lấy hắn làm hình mẫu, điều này khiến hắn cảm thấy rất thú vị.

Dù sao, Võ Đế phải là duy nhất kiểm soát sinh vật truyền kỳ với số lượng khế ước vượt trội so với những Ngự Thú sư bình thường.

Ai bảo người ta không cần khế ước, chỉ cần PY, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

“Quả nhiên vẫn có mai phục, nhưng các người có nghĩ rằng chỉ như vậy là có thể đánh bại chúng ta không?” Thấy Bạch Khải và những người khác tỏ ra tự tin như vậy, Trọng Ngục tháp chủ hừ lạnh một tiếng, không hề có dấu hiệu nào mà liền tấn công.

Hắn đột nhiên vùng móng vuốt, từng đợt tấn công màu đen nhắm thẳng vào nhóm của họ, những nơi đi qua, không gian hoàn toàn biến thành màu đen.

Sau khi hoàn toàn lột xác thành vong linh, sức mạnh của Âm Ảnh và sức mạnh không gian khuấy động nhau, đã tiến hóa thành một loại sức mạnh hoàn toàn mới.

“Âm Ảnh cùng không gian? Rõ ràng là một sự kết hợp tinh tế.”

Bạch Khải chạm vào cằm, nhìn về phía Trọng Ngục tháp chủ với ánh mắt có chút khác lạ.

“Không biết sau khi đánh bại tên này, chúng ta có thể thu hoạch được gì tốt làm nguyên liệu, có thể trợ giúp cho Delta tiến thêm một bước?” Đúng lúc Bạch Khải đang suy nghĩ, tấn công mạnh mẽ đã lao về phía nhóm họ.

Két phốc két phốc! Gamma thấy vậy lập tức co lại trong vùng bảo vệ, dồn toàn bộ lực lượng cho phần phòng ngự. Đinh đinh đinh! Chỉ nghe thấy tiếng đinh đinh vang lên, vùng bảo vệ vẫn đứng vững, nhưng trên thân Gamma lại xuất hiện những đường nứt.

Dù là Âm Ảnh hay không gian, đều mang sức mạnh cực lớn, kể cả Gamma với thể chất biến thái, việc hấp thụ cũng trở nên khó khăn.

“Cuối cùng cũng đến lượt ta rồi!” Thấy những đợt tấn công gần như vô tận, Bạch Vô Kiệt không còn kiềm chế được, nhưng lần này không phải tự mình ra trận, mà để Kim Sí Đại Bằng tự do hành động.

Khi không có sự hạn chế nào từ Bạch Vô Kiệt, Kim Sí Đại Bằng phát huy tối đa ưu thế về tốc độ, thân hình không hề không một chút ảnh hưởng đến sự linh hoạt của nó, tránh né một cách khéo léo các đợt tấn công.

Ngược lại, những đợt tấn công đó rõ ràng không thể chạm đến Kim Sí Đại Bằng, chỉ đơn giản lướt qua, rồi từ từ bắt đầu tiêu tán.

“Mặc dù Kim Sí Đại Bằng không thuộc không gian hệ, nhưng một khi tốc độ đạt tới cực hạn, nó vẫn có thể tương tác với không gian.”

Bạch Vô Kiệt tự tin cười, nói: “Người có tin rằng khi Kim Sí Đại Bằng lại đột phá một lần nữa, có lẽ nó sẽ theo kịp cả thời gian không?” “Ta tin!” Bạch Khải nhẹ gật đầu, ánh mắt có chút kỳ quái.

Theo kịp thời gian? Vậy thì liệu người có định gọi sức mạnh này là lực lượng thần tốc (Speed Force) không? Nhờ vào sự hỗ trợ của Kim Sí Đại Bằng, áp lực trên Gamma bỗng nhiên giảm nhẹ, và nó bắt đầu hấp thụ các đợt tấn công từ không gian.

Thân thể của Vô Tướng có thể hấp thụ nhiều loại sức mạnh, nhưng năng lượng xuất phát từ Âm Ảnh thì hiệu quả không cao.

Dù vậy, Gamma vẫn không từ bỏ nỗ lực, vẫn cố gắng hấp thụ.

Kết phốc kết phốc. (Cái loại sức mạnh này thực sự kỳ lạ, trước kia chưa từng ăn qua, phải ăn nhiều vào mới được.) Gamma vừa giữ vững vùng bảo vệ, vừa kiên trì hấp thụ năng lượng, khiến Gia Cát Thần và Trương Hữu Nhân nhìn nhau không biết phải nói gì.

“Bạch Khải, người thật sự không quản lý Gamma sao? Như vậy có thể hỏng mất đấy!” Gia Cát Thần không khỏi khuyên

nhỏ.

“Yên tâm đi, nó sẽ không hỏng đâu.”

Bạch Khải phát tay, với thể chất đặc biệt của Gamma cùng với ản ức từ Hoàng Tuyền, việc làm hỏng Gamma thực sự là một công việc khó khăn.

Tuy nhiên, trận chiến này cũng đã kéo dài đủ lâu, nên đã đến lúc kết thúc.

“Alpha, tập trung giải quyết tên này.”

Ken kết ken kết! (Đại ca, chờ những lời này từ người!) Alpha nghe vậy, lực lượng trên người bỗng nhiên biến đổi, một viên cầu đen hiện ra trên đỉnh đầu. Đó chính là Alpha Tịch Diệt Kiếm Vực.

Ngay khi Tịch Diệt Kiếm Vực xuất hiện, nó đã phát ra một cỗ ánh sáng đen nhánh, đồng thời lực sát thương trên thân Alpha cũng tăng cao.

Nếu như trước đó chỉ là một thanh kiếm khiến người ta hoàn toàn không thể nhìn thẳng, thì bây giờ, đó chính là một thanh kiếm mang theo sát khí khiến người khác phải khiếp sợ.

Gầm gừ! Quả nhiên, khi nhìn thấy Alpha biến đổi, đối thủ không tự chủ được lui lại một bước, nhưng đã bị Trọng Ngục tháp chủ chặn lại, rồi gầm lên, một viên cầu đen nhỏ từ từ hình thành trước mặt.

Cái viên cầu này hoàn toàn đen nhánh, nhìn qua có phản tương đồng với Alpha Tịch Diệt Kiếm Vực, nhưng thiếu đi một chút lẫm lẫm và tĩnh lặng, lại tăng thêm một phần ý nghĩa trầm luân.

Không chỉ như vậy, khi viên cầu này xuất hiện, không gian xung quanh dần dần bị bao phủ trong bóng tối. Đó không phải là Trọng Ngục cố ý che đậy thế giới bên ngoài, mà là tất cả ánh sáng đều bị viên cầu này nuốt chửng.

Nói một cách đơn giản, viên cầu này gần như chẳng khác gì một lỗ đen! “Sự kết hợp giữa Âm Ảnh và không gian phát huy hiệu quả như vậy sao?” Bạch Vô Kiệt thấy thế thì nhíu mày, đầu của Kim Sí Đại Bàng lập tức cảm nhận được ý định từ Ngự Thú sư của mình, ngay lập tức hóa thành một dải Kim Hồng, bay thẳng đến chỗ đối thủ. Đòn tấn công nặng nề này rõ

ràng không hề tầm thường, mặc dù hắn có tuyệt đối tự tin vào sức mạnh của súng thú của mình, nhưng để đối thủ thả ra đòn đại chiêu ngu xuẩn này, hắn cũng tuyệt đối không làm điều đó.

Nhưng trước khi Kim Sí Đại Bằng kịp đến gần, một luồng kiếm khí mảnh mai đã gào thét bay qua.

Luồng kiếm khí này cũng mang màu đen, nhưng trong bối cảnh tăm tối này, vẫn có thể được mọi người nhìn rõ, thậm chí hoàn toàn không thể tránh khỏi ánh nhìn của họ.

Trước ánh mắt chú ý của mọi người, luồng kiếm khí ngấp vào trong viên cầu màu đen, không hề nổ tung như dự đoán, cũng không có bất kỳ dao động nào, mà viên cầu vẫn lặng lẽ tan biến.

Còn luồng kiếm khí kia thì tiếp tục tiến tới, bay thẳng về phía đầu của Trọng Ngục.

Nhìn thấy tình cảnh này, Trọng Ngục ngay lập tức xé toạc không gian phía trước, ý đồ chuyển phát luồng kiếm khí này đến một vị trí khác.

Nhưng luồng kiếm khí này tuy nhỏ bé, nhưng lực lượng của nó lại không hề kém cạnh, dù là sức mạnh Âm Ảnh hay không gian, nó không thể rung chuyển cái kiếm khí này, chỉ có thể để hắn kéo kỳ cách khỏi.

Cuối cùng, linh hồn của Trọng Ngục bùng cháy, lóe lên ánh mắt sợ hãi, hắn giãy dụa muốn thoát đi.

Tiếc rằng, tất cả đều là mồi hôi cho tới giờ.

Luồng kiếm khí mà hội tụ từ sức mạnh cốt lõi của Alpha đã vô tình đâm xuyên cơ thể Trọng Ngục, chui vào đầu của hắn, rồi từ sau não mà lướt ra bên ngoài, sau đó lại trở về Tịch Diệt Kiếm trong không khí.

Phanh! Ngay lập tức, cơ thể to lớn của Trọng Ngục ngã xuống đất, trên người Âm Ảnh chỉ lực bắt đầu dần dần tán loạn.

Chúng nguyên bản bị ép buộc hợp thành, hiện tại mất đi sự kiểm soát của Trọng Ngục, tự nhiên không thể duy trì thêm được nữa.

“Được rồi, Ngươi đã mất súng thú rồi, tiếp theo ngươi định làm gì đây?” Bạch Khải quay đầu nhìn Trọng Ngục tháp chủ,

trên khuôn mặt hắn hiện rõ nét đùa cợt.

“Người rất mạnh, nhưng đừng mong rằng ta sẽ dễ dàng tiết lộ những gì ta biết!” Trọng Ngục tháp chủ cắn răng, đột nhiên từ trong ngực xuất ra một thanh kiếm cốt trắng, bỗng nhiên đâm vào mu bàn tay có hình xăm ác quỷ của hắn.

Chiêm chiếp! Ngay lúc này, một tiếng kêu thanh thúy vang lên, Trọng Ngục tháp chủ liền đông cứng tại chỗ, từ ánh mắt hoảng sợ và bất lực của hắn có thể thấy rõ, hắn đã mất quyền kiểm soát thân thể của mình.

“Thật đúng là thất bại thì tự sát, đủ kiêu cỡ rích.”

Bạch Khải vỗ nhẹ vào đầu của Trương Hữu Nhân, cười nói: “Nếu không chết được, thì người phải cực khổ nói cho chúng ta biết tin tức về Minh phủ.”

“Một gợi ý cho người, tốt nhất là đừng có phản kháng, dù sao thì phản kháng cũng vô ích thôi ~”

Chương 933:

Minh Phủ Gói Quà Lớn “Đáng ghét!” Trọng Ngục tháp chủ trong lòng gầm thét một cách vô lực, hắn muốn tránh khỏi sự kiểm soát, nhưng cơ thể lại tự động ném đi chủy thủ trong tay, và tiện tay lấy dây thừng trói mình lại.

“Sách, nghề này quen thuộc ghê.”

Bạch Khải liếc nhìn Trọng Ngục tháp chủ, lấy từ tay hắn chiếc nhẫn hạch tâm của Trọng Ngục Chi Tháp, rất thành thạo lau đi dấu ấn trên đó, rồi ném cho Bạch Vô Kiệt.

Nếu như trước đây chỉ là phỏng đoán, thì giờ đã gần như khẳng định rằng đây chính là cái Phán Quyết Chi Tháp trong tương lai rồi.

Dù không gian hệ của tháp bí cảnh không có nhiều, nhưng hắn cũng đã không còn phải tranh giành với mấy ông lão về mấy thứ linh tinh.

Hơn nữa, thứ này bên cạnh còn có một cửa báu lớn hơn nữa.

Ken két ken két. (Lão đại, đây chính là hạch tâm.) Alpha từ trong cơ thể hắn lấy ra một viên tinh thể màu đen đưa cho Bạch Khải, nói.

Chú thích: Thứ Nguyên Chi Tâm bị nồng nặc sức mạnh Âm Ảnh và một loại lực lượng ô nhiễm không xác định, có xác suất sẽ bị vong linh hóa! “Có xác suất vong linh hóa?” Nhìn vào Thứ Nguyên Chi Tâm trong tay Alpha, Bạch Khải nhíu mày.

Vật liệu Bất Hủ cấp thật sự không tồi, hơn nữa lại còn là thuộc tính không gian; bất luận kỹ năng nào nhận được cũng sẽ giúp đỡ rất nhiều cho Delta.

Chỉ có điều ghi chú nói có xác suất vong linh hóa khiến Bạch Khải cảm thấy rối rắm.

Hắn rõ ràng không kỳ thị vong linh, alpha cường đại chiến lực bày ra trước mắt cũng có lợi thế riêng của vong linh.

Tuy nhiên, Delta có con đường riêng của mình, thân thể mang dòng máu Thần Long nếu như bị ô nhiễm, ai mà biết được có

thể ảnh hưởng đến sức mạnh của Delta không.

Dù không bị ảnh hưởng, thậm chí có thể nhờ đó mà Delta mạnh lên, nhưng Bạch Khải không cần nghĩ cũng biết, trừ phi hắc viễn viễn không trở về tương lai, thì Phạm bà bà nhất định sẽ bắt hắc phải hủy đi.

“Chẳng lẽ cứ vậy mà vứt đi?” Suy nghĩ này vừa nảy ra, Bạch Khải đã cảm thấy một cơn đau ở trong lòng.

Vật liệu Bất Hủ cấp đó, đồ vật quý giá đến mức không thể so với bất kỳ tài nguyên nào, nếu bỏ lỡ lần này thì không còn cơ hội nữa. Đúng lúc này, Alpha đột ngột chạm một nhát vào Thứ Nguyên Chi Tâm, khiến Bạch Khải giật mình.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải can ngăn, phần hắc ám trên Thứ Nguyên Chi Tâm bị hút ra một cách nhẹ nhàng, rồi theo Tịch Diệt Chi Kiếm tiến vào thân thể Alpha, rồi dần dần tan biến trong Tịch Diệt Kiếm Vực.

Còn Thứ Nguyên Chi Tâm, hiển lộ ra nhiều màu sắc sỡ.

“Cái này vừa mới tịnh hóa xong?” Bạch Khải thấy vậy thì hơi bất ngờ.

Ken két ken két. (Không phải tịnh hóa, chỉ là rút ra sức mạnh Âm Ảnh bên trong thôi.) Alpha lắc đầu, đặt Thứ Nguyên Chi Tâm vào tay Bạch Khải, bản thân ngồi xếp bằng, từ hắc phát ra một loại rung động kỳ lạ hòa lẫn với tinh cầu màu đen trên đầu.

“Vừa lĩnh ngộ ra thứ gì mới hả?” Bạch Khải thấy vậy liền hiểu, không quấy rầy Alpha, mà đem Thứ Nguyên Chi Tâm bỏ vào trong thời gian bí cảnh, cùng với Delta bọc vào trứng tiến hóa.

“Lão Bạch, Bạch Khải, mấy người có sao không!” Vừa lúc Bạch Khải hoàn thành công việc thì tiếng Triệu Nghiệp từ bên ngoài tháp vang lên, ngay sau đó thấy Tiêu Hoàng cùng Triệu Nghiệp nhảy vào.

“Nói nhảm, người bao giờ thấy ta có việc!” Bạch Vô Kiệt trả lời nhưng nhớ lại vừa rồi trong trận chiến bản thân không có hành động gì, bỗng thấy chán nản.

Ban đầu chưa nghĩ rằng sẽ mang theo Bạch Khải, kết quả cả hành trình này đều nhờ vào Bạch Khải.

“Bạch Khải, đây là người phụ trách cứ điềm này phải không? Nặng quá.”

Tiêu Hoàng nhìn Bạch Vô Kiệt, trong lòng đã hiểu chuyện gì, liền hỏi Bạch Khải.

“Hắn là Trọng Ngục Chi Tháp, ừ, trước là Tháp chủ, còn nặng... Ừ, ở kia kia.”

Bạch Khải chỉ về phía thi thể của Trọng Ngục, Tiêu Hoàng và Triệu Nghiệp lúc này mới nhận ra thi thể thảm thương kia lại chính là Trọng Ảnh đã từng chết, thật đáng sợ.

“Các người đánh một sinh vật truyền kỳ thành như vậy, có phải là quần đầu không?” Triệu Nghiệp không nhịn được hỏi, lại khiến Bạch Vô Kiệt càng thấy khó chịu.

“Cũng coi là quần đầu đi ~” Bạch Khải nhún vai, suy tính bọn họ có ba đầu truyền kỳ bên mình, còn bên Minh Phủ có tới năm đầu, rõ ràng là bị quần đầu.

“Tiếc quá, đây lại là sinh vật truyền kỳ hệ không gian, lại cứ như vậy mà chết.”

Triệu Nghiệp có chút tiếc nuối, đang định đi qua xem còn gì hữu dụng không thì ánh lại bất ngờ thoát khỏi thân thể, bay lên đầu.

Chỉ thấy cái hồn thể vàng kim kia chui vào trong tàn tích, bên trong lập tức phát ra ánh vàng, thân thể ban đầu đen nhánh không ngừng tan biến.

Rất nhanh, thân thể tan biến hết, chỉ còn lại hai hồn thể màu sắc không đồng nhất, lơ lửng giữa không trung.

“Đúng vậy, linh hồn trọng yếu là gì?” Bạch Khải nhìn vào, dù thon nhỏ nhưng hình dạng cùng với nặng vẫn không có gì khác nhau, ngay lập tức hiểu ra.

“Vậy mà có thể giữ lại linh hồn dưới Tịch Diệt Chi Kiếm của Alpha?” Bạch Khải càng thấy kinh ngạc, vừa rồi Alpha một kiếm đó đã trực tiếp công kích vào vị trí trọng yếu nhất của linh hồn, lý thuyết ra thì linh hồn đó đã hỏng mất, cơ bản không có khả năng giữ lại.

Chỉ là nhìn hiện tại, có vẻ Alpha đã lưu tay? Chiêm chiếp! Có lẽ phát hiện ra sự nghi hoặc của Bạch Khải, ảnh dùng sức vỗ vỗ ngực mình, Trương Hữu Nhân liền làm phiên dịch.

“Ảnh nói, hắc đã một lần nữa tụ hợp linh hồn tan rã trong thân thể, đồng thời cũng kết nối lại ý thức.”

“Nhưng mà trọng ý thức và linh hồn đã bị tổn thương nghiêm trọng, giờ không còn thực lực truyền kỳ, chỉ còn đạt đến Đế Hoàng cấp.”

“Đoàn tụ linh hồn? Cái này cũng làm được?” Bạch Khải mà mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, lại một lần nữa thay đổi cái nhìn đối với năng lực của ảnh.

Ngay cả sinh vật chết mà có thể đoàn tụ linh hồn, thì không phải sinh vật sống chẳng phải thoải mái hơn nhiều sao? Hắc giống như đã hiểu ra Võ Đế làm thế nào thu phục được nhiều sinh vật truyền kỳ như vậy...

“Đúng rồi, nhưng tốt nhất nên tìm một thân thể cho nặng, nếu không sẽ tiêu tan.”

Trương Hữu Nhân nhắc nhở thêm.

“Thân thể? Có yêu cầu gì về thuộc tính không?” “Tốt nhất là thuộc tính không gian.”

“Rõ rồi.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu ý, quay đầu nhìn về phía Triệu Nghiệp, cười nói: “Triệu đại ca, có hứng thú không bồi dưỡng một đầu Đế Hoàng sủng thú thuộc tính không gian?” “Đế Hoàng sủng thú thuộc tính không gian? Ngươi là nói, nặng?!” Triệu Nghiệp ban đầu còn ngơ ngời, khi nhìn thấy trọng linh hồn thì đột nhiên phản ứng lại.

“Không có đâu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, biểu hiện của Triệu Nghiệp lập tức trở nên vui vẻ.

“Wahaha... Lúc trước không lựa chọn Mặc Trúc Lang Hoàng quả nhiên là quyết định hoàn toàn đúng!” Triệu Nghiệp cười lớn, Tiêu Hoàng lại không nhịn được dội một gáo nước lạnh.

“Người không nghe thấy sao? Vấn đề hiện tại là không có thân thể, sẽ tiêu tan.”

Tiêu Hoàng vừa nói, tiếng cười của Triệu Nghiệp lập tức im bật, bỗng nhiên xông đến trước mặt Bạch Vô Kiệt, nói: “Lão Bạch, lập tức giúp ta đi tìm một sinh vật Đế Hoàng thuộc tính không gian, bất kể là chết hay sống!” “A a... Người vừa nói cái gì, người muốn chết sao?” Bạch Vô Kiệt chút tinh thần hoảng hốt, nhìn Triệu Nghiệp càng trở nên phát điên, trực tiếp kéo Bạch Vô Kiệt bỏ đi, thậm chí cả cái nhẫn hạch tâm của Trọng Ngục Chi Tháp rơi mất cũng không hề hay biết.

“Hai gia hỏa này, cũng may là mang được linh hồn về.”

Bạch Khải thấy vậy hơi bất đắc dĩ, nhặt cái nhẫn lên và đưa cho Tiêu Hoàng.

“Tòa tháp này chất lượng cũng khá tốt, có thể xem xét làm cứ điểm của Ngự Thú Sư Hội.”

Bạch Khải nói: “Nếu có thể, thu thập thêm vài tòa tháp nữa sẽ an toàn hơn, làm chút gì đó có thể tích súc năng lượng trận pháp, điển hình là lúc gặp phải kẻ địch mạnh, biết đâu sẽ có hiệu quả kỳ diệu.”

“Tích súc năng lượng?” Tiêu Hoàng nghe vậy hơi kỳ lạ, có chút không hiểu lời Bạch Khải, nhưng vẫn ghi nhớ trong lòng.

Nếu như mỗi Tháp chủ của Minh Phủ đều điên cuồng như vậy, thì quả thật bọn họ cần chuẩn bị nhiều hơn.

“Được rồi, mục tiêu chính đã giải quyết xong, phần còn lại giao lại cho chúng ta xử lý, Bạch Khải người trở về nghỉ ngơi đi.”

Tiêu Hoàng tiếp nhận cái nhẫn, nhìn quanh một lượt thấy hỗn độn, nói.

“Vậy thì phiền người rồi.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, không khách khí, dừng một chút rồi bổ sung: “Nơi này có khả năng còn không ít tài liệu liên quan đến Minh Phủ, nếu có thể, sau này phiền người cho ta xem qua nhé.”

“Không thành vấn đề, chờ ta chỉnh lý xong ta sẽ đưa đến cho người.”

Tiêu Hoàng nhẹ gật đầu, sau đó chỉ huy thuộc hạ bắt đầu dọn dẹp chiến trường.

Theo sự tan biến của trọng tử vong, nơi này lại xuất hiện ở trong Trọng Ảnh rừng rậm, các thành viên còn lại của Ngự Thú Sư Hội lần lượt tiến vào, cùng nhau xử lý những thành viên còn lại của Minh Phủ. Đây là lần hành động lớn đầu tiên của Ngự Thú Sư Hội, mặc dù số lượng tham gia hơi ít, nhưng điều đó không làm ảnh hưởng đến sự phấn khởi của các Ngự Thú Sư.

Còn về phần Bạch Khải, hắn mang theo Gia Cát Thần cùng một vài người khác, trực tiếp quay về Hoàng Tung thành.

“Hạt giống vong hồn, Thứ Nguyên Chi Tâm, Trọng Ngục Chi Tháp, một đầu có tiềm lực cực lớn để trở thành sủng thú truyền kỳ...”

Không ngờ chỉ cần đánh rụng một cái cứ điểm của Minh Phủ, mà lại có được gói quà lớn như vậy.”

Bạch Khải đơn giản tổng hợp một chút thành quả lần này, tâm trạng càng trở nên phấn khởi.

“Quả nhiên, đánh bại tổ chức phản diện có lợi ích còn tốt hơn cả đi săn bên ngoài, ừ, về sau nhất định phải thử nhiều lần hơn.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, lặng lẽ xác định phương châm hành động cho tương lai, sau đó lấy trứng tiến hóa của Delta ra.

Hiện tại vẫn là đêm khuya, ánh sao lấp lánh, không lấy ra được gia tốc một lần tiến hóa, Bạch Khải thực sự có chút không thoải mái.

“Không biết sẽ thu hoạch được kỹ năng gì nhỉ?” Dù sao, từ khi sử dụng trứng tiến hóa thì tiêu hao thể lực, Bạch Khải nghĩ Delta hẳn là không có lớn tiến hóa, nhưng hắn vẫn khá mong đợi.

Bởi vì, kỹ năng thuộc tính không gian đúng là tương đối mạnh mẽ, chỉ cần một kỹ năng nào đó đối với Delta cũng đã là tăng cường lớn. Ánh sao chiếu xuống, không ngừng dung nhập vào bên trong trứng tiến hóa, ánh sáng từ trứng tiến hóa trở nên lấp lánh hơn.

Răng rắc! Nhất thời, tiếng nứt vỏ trứng quen thuộc vang lên, theo sau là một làn sóng ánh sáng có thể thấy được, không gian xung quanh thậm chí cả bầu trời trên đầu như bị đánh vỡ như mặt nước, lay động.

Sau đó, không gian sụp đổ, vô tận hư không chợt xuất hiện bên cạnh trứng tiến hóa, như muốn nuốt chửng nó!

Chương 934:

Kế Hoạch Truyền Kỳ Sinh Vật PY “Ồn!” Nhìn thấy những quả trứng tiến hóa xung quanh xuất hiện dị dạng, Bạch Khải cảm thấy có điều gì đó nghiêm trọng.

Ngâm ~ Một tiếng long ngâm du dương vang lên từ bên trong trứng, Bạch Khải chỉ cảm thấy một hình ảnh bóng dáng rờn thoảng lướt qua bên cạnh, nhưng rất nhanh lại biến mất, giống như vừa rồi chỉ là ảo giác.

Cùng lúc đó, những quả trứng tiến hóa xung quanh dần khôi phục bình thường, không gian xung quanh trở lại hình dáng ban đầu.

Chỉ còn lại một quả trứng khổng lồ bên trong trống rỗng.

“Sẽ không phát sinh biến dị, khiến cho cơ thể không còn nữa chứ?” Bạch Khải thấy vậy không khỏi lo lắng, đang định tiến lại xem xét kỹ, quả trứng tiến hóa bỗng nhiên tỏa ra ánh sáng lung linh, bay về phía Bạch Khải.

Ngay sau đó, một hình ảnh khổng lồ của Thần Long hiện lên trong tầm mắt của Bạch Khải, và dần dần ngưng thực hóa thành hình dáng của Delta.

“Delta, ngươi thế nào? Mới ẩn thân kỹ năng?” Bạch Khải nhìn thân thể của Delta như mờ ảo, có chút hiếu kỳ.

Róc rách, rách rách. (Ngươi không phải lo lắng, Delta không phải ẩn thân kỹ năng, mà chỉ là hòa mình vào không gian mà thôi.) Delta hiện rõ ra, với thân hình rồng đen nhánh và những đường vân bạc rực rỡ, khiến Delta càng thêm bí ẩn.

“Hòa mình vào không gian? Giống như hư không hòa làm một vậy?” Bạch Khải hỏi.

Róc rách, rách rách. (Không sai lắm, nhưng không cần phức tạp như vậy.) “Đã hiểu, kỹ năng chủ động nay đã biến thành kỹ năng bị động sao?” Bạch Khải nghe vậy hiểu ra, ngay lập tức bắt đầu xem xét trạng thái của Delta. ...

“Có thêm một cái Không Gian Pháp Tắc?” Bạch Khải nhướn mày, dù không thu hoạch được kỹ năng chủ động nhưng có

thêm một Không Gian Pháp Tắc thì quả thật là một điều may mắn.

Dù sao, với kỹ năng Thợ Săn Hư Không thì Delta đã có thể phát huy ra nhiều loại hiệu quả khác nhau từ không gian, cộng thêm việc có thêm Không Gian Pháp Tắc như một buff bị động này, sẽ mang lại lợi ích to lớn hơn là có một kỹ năng chủ động mới.

“Nhưng Delta, việc này tăng lên thật khó khăn quá, đã lĩnh hội hai cái Pháp Tắc Kỹ mà vẫn chưa tiến hóa lên truyền kỳ sao?” Bạch Khải vỗ nhẹ vào thân thể của Delta, cảm nhận được sức mạnh mạnh mẽ bên trong và cảm thấy hơi đau đầu.

Theo như lời thầy, Pháp Tắc Kỹ chỉ có Bán Thần mới có thể lĩnh hội kỹ năng, nhưng vì lý do trùng tiến hóa mà nhiều thú cưng của hắn đã sớm lĩnh hội Pháp Tắc Kỹ.

Nhưng ngay cả một truyền kỳ sinh vật như Alpha cũng chỉ mới lĩnh hội ba cái Pháp Tắc Kỹ, trong khi Delta đã lĩnh hội hai cái nhưng vẫn dừng lại ở đẳng cấp Cao Đẳng Đế Hoàng.

Quả thực điều này không cho các truyền kỳ sinh vật khác có đường sống! Róc rách, rách rách. (Chủ nhân không cần lo lắng, mặc dù lần này không tiến hóa, nhưng Delta đã tìm được phương pháp thăng cấp.) “Thật sao?” Ánh mắt Bạch Khải sáng lên, liền hỏi: “Là phương pháp gì? Cần Không Gian tài nguyên hay cần thực chiến huấn luyện?” Róc rách, rách rách. (Không cần phức tạp như vậy, Delta đã nhận ra một chút ký ức từ huyết mạch, chỉ cần tìm ra những ký ức này thì có thể tăng lên.) “Truyền thừa ký ức?” Bạch Khải vuốt cằm, cái này hắn đã biết rõ, như Ngu Bì Xà trước kia chính là cả ngày đi ngủ tìm kiếm huyết mạch truyền thừa ký ức.

Mặc dù hắn cũng không còn nhìn thấy con hàng này nhớ tới điều gì, nhưng đây chắc chắn là một phương pháp.

“Vậy thì người hãy bế quan đi nhé, chuyện bên ngoài có Alpha... Ồ, có Gamma bọn họ lo, không sao cả.”

Hắn gần như quên mất rằng Alpha từ khi hấp thụ Thứ Nguyên Chi Tâm bên trong Âm Ảnh Chi Lực đã tiến vào trạng thái bế quan, lại thêm việc đang phân tích hạt giống Vong Hồn của Husky và Trùng Thảo, đã có ba con thú cưng đảo vào bế quan.

Hiện tại lại thêm Delta, bên cạnh hẳn chỉ có thể sử dụng thú cưng là Gamma, còn Jetta vẫn là Tên Hề Hoang Đường chẳng? Đột nhiên cảm thấy có chút thảm...

Róc rách, rách rách. (Không cần lo, Delta vẫn có thể hộ vệ bên cạnh chủ nhân.) Delta lắc đầu, trực tiếp trở về thời gian bí cảnh trong một cuộn tròn rồi chìm vào giấc ngủ, nhưng bên cạnh Bạch Khải lại có thêm một đạo hư ảnh thần long mờ ảo.

“Đây là thời gian lưu lại sao?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, đưa tay chạm vào hư ảnh, trong đầu lập tức có một tia minh ngộ.

Róc rách, rách rách. (Đây không phải thời gian lưu lại, chỉ là Delta đem người đặt vào không gian gần bên cạnh thôi.) (Bất kể chủ nhân đi đâu, Delta đều sẽ vĩnh viễn đi theo bên cạnh, gặp nguy hiểm Delta cũng có thể lập tức xuất hiện.) Nghe xong lời giải thích của Delta, Bạch Khải giờ mới hiểu ra.

“Bé quan vẫn không ảnh hưởng đến chiến đấu, việc này có vẻ lợi hại hơn trước kia.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, trong khi hình bóng của Delta dần dần mờ đi, rất nhanh liền hoàn toàn biến mất.

Nhưng Bạch Khải rất rõ ràng, Delta vẫn xung quanh hẳn, bảo vệ an toàn cho hẳn.

“Cảm giác an toàn ngày càng mạnh mẽ.”

Bạch Khải đuổi người, nhìn về phía ánh nắng sáng tỏ dần ở phương đông, một cái xoay người trở lại căn cứ trong bí cảnh. Ở lâu như vậy, cũng nên nghỉ ngơi cho tốt rồi. ...

Ngoài quán bar, Triệu Nghiệp ôm một con thú cưng nhỏ xinh, khuôn mặt tràn đầy mong đợi nhìn Bạch Vô Kiệt.

“Lão Bạch, nhanh chóng phát hiện ra, hội Ngự Thú Sư cái cứ điểm đầu tiên, chỉ nghĩ thôi cũng thấy hồi hộp.”

“Biết rồi biết rồi, người chưa từng thấy qua mà, kích động như vậy làm gì.”

Bạch Vô Kiệt tức giận trừng Triệu Nghiệp một cái, xoa xoa chiếc nhẫn trên tay phải, một tòa tháp cao liền từ không gian chậm rãi hiện ra.

Tất nhiên, đó lại là Trọng Ngục Chi Tháp sau khi được chữa trị.

Không, hiện tại có lẽ nên gọi là Phán Quyết Chi Tháp.

“Chắc chắc...”

Cuối cùng không cần chen chúc trong quán bar thảo luận, ta trước tiên nhắc nhở một câu, nhất định phải để ta ở bên trong có một cái phòng lớn!” Triệu Nghiệp ngay lập tức yêu cầu với Bạch Vô Kiệt, nhưng đột nhiên cảm thấy lạnh sống lưng sau lưng.

“Người có ý kiến gì với quán bar của ta không?” Lam Tiểu Vũ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Triệu Nghiệp, khiến cho Triệu Nghiệp toát mồ hôi lạnh, lắc đầu liên tục.

“Ý ta là, cuối cùng không làm phiền đại tỷ của người.”

Triệu Nghiệp cười nịnh nọt, dáng dấp đó nhìn con thú cưng trong lòng cũng có chút ghét bỏ.

Hồi trước sao hẳn lại ngốc thế, đồng ý với gia hỏa này khế ước, chẳng xứng một chút nào với thân phận của hẳn là một trong hai bá chủ của Trọng Ảnh Rừng Rậm. Ân, đã từng là một trong hai bá chủ.

“Không cần phải gấp, bánh mì cũng sữa bò sẽ có.”

Bạch Khải nhìn quanh, cảm nhận những kiến trúc từ ký ức dần xuất hiện, trong lòng không khỏi dâng lên một cảm giác thân thuộc.

“Đúng, với sự giúp đỡ của Trọng Ngục Tháp chủ, về sau đối phó với Minh Phủ sẽ không phải như một con ruồi không đầu chạy lung tung nữa.”

Bạch Vô Kiệt nhẹ gật đầu, cười nói: “Các người hãy nắm chặt, bên Minh Phủ nhưng có tám Tháp Chủ, tháp bí cảnh đến trước đã nhé.”

“Tới tòa này, ta trước tiên thu nhận trước nhé ~” “Nếu thật sự dễ dàng như vậy đánh bại Minh Phủ, thì sáu nước cũng sẽ không để mặc họ trưởng thành đến bây giờ.”

Nhìn thấy bộ dáng kiêu ngạo của Bạch Vô Kiệt, Tiêu Hoàng bất ngờ dội một gáo nước lạnh, nói: “Nếu không có Bạch Khải

hỗ trợ, ta rất nghi ngờ ngươi có phải đối thủ của Trọng Ngục Tháp Chủ không.”

“Tiêu Hoàng, ngươi đang nghi ngờ thực lực của ta đấy à?”
Bạch Vô Kiệt nhướn mày, hiển nhiên có phần không hài lòng.

“Không có, chỉ là chất vấn một cách hợp lý thôi.”

Tiêu Hoàng vuốt tóc, nhìn về phía Bạch Khải hỏi: “Bạch Khải, ngươi thật sự không cân nhắc gia nhập Ngự Thú Sư Hiệp Hội sao?” “Đúng đó Bạch Khải, đây là ý tưởng của ngươi, chỉ cần gia nhập, vị trí hội trưởng này sẽ dành cho ngươi!” Bạch Vô Kiệt nghe vậy liền đứng ra thuyết phục, thậm chí còn thào xuống chiếc nhẫn đại diện cho vị trí hội trưởng, định đưa cho Bạch Khải.

“Cái này thôi nhé, dù sao ta cũng không biết mình sẽ ở lại đây bao lâu.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ta quen đi một mình, để ta quản lý hiệp hội, chi bằng giết ta còn hơn.”

“Được thôi.”

Bạch Vô Kiệt nhìn ra Bạch Khải kiên quyết, cũng không miễn cưỡng.

Mấy người còn lại mặc dù tiếc nuối, nhưng cũng không bất ngờ. Đây đã là không biết bao nhiêu lần bọn họ mời Bạch Khải gia nhập mà bị từ chối, nhưng thật sự rất đáng tiếc, Bạch Khải chính là không muốn.

“À Bạch Khải, ngươi vừa mới nói không biết ở lại đây bao lâu, là có chuyện gì sao?” Tiêu Hoàng nghi ngờ hỏi, Triệu Nghiệp lúc này cũng vào cuộc: “Đúng đó Bạch Khải, mọi người vui vẻ như vậy, sao ngươi còn muốn đi đâu?” “Cũng không phải chuyện gì lớn, chỉ là ta định dẫn Hữu Nhân ra ngoài học hỏi kinh nghiệm thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ảnh hiện tại đã đại khái chấp nhận Hữu Nhân, mặc dù vẫn chưa thức tỉnh thiên phú, nhưng việc học hỏi kinh nghiệm cũng không phải là một chiến lược yếu kém.”

“Như vậy thì, năng lực của ảnh thực sự rất mạnh.”

Tiêu Hoàng nhẹ gật đầu, nhìn về phía Triệu Nghiệp đang ôm thú cưng.

Trước đây, sau khi rời khỏi Trọng Ngục Chi Tháp, Bạch Vô Kiệt đã thực sự giúp Triệu Nghiệp tìm được một sinh vật không gian cấp Đế Hoàng, đồng thời để ảnh chuyển linh hồn vào trong đó.

Nặng nhọc mà thu được tân sinh, cộng thêm việc đồng ý khế ước với Triệu Nghiệp, trở thành thú cưng thứ sáu của Triệu Nghiệp.

Với năng lực mạnh mẽ như vậy, nếu bồi dưỡng thành công, sức mạnh thực sự sẽ tăng trưởng một cách đáng kể.

“Thế Bạch Khải, người dự định huấn luyện Hữu Nhân ở đâu? Cần ta cùng đi với người không?” Bạch Vô Kiệt hỏi, không đợi Bạch Khải trả lời, đã bị Lam Tiểu Vũ kéo đi ngay.

“Đại hội trưởng, người nghĩ rằng người còn có thời gian ra ngoài dạo chơi sao? Trước tiên hãy xử lý công việc dồn dập đi đã.”

“Tiểu Vũ, người không thể đối xử với ta như vậy chứ, không phải đã nói ta chỉ là trên danh nghĩa thôi sao?!” “Lừa gạt người.”

Hai người càng lúc càng xa, còn lại Bạch Khải cùng mọi người bật cười ha ha.

“Người dự định ra ngoài bao lâu? Hữu Nhân là người thừa kế duy nhất của Trương gia, nếu ra ngoài quá lâu, Trương Phú Quý có thể sẽ không đồng ý.”

Tiêu Hoàng nói.

“Yên tâm, sẽ không lâu đâu, lý thuyết khoảng một tháng thôi là có thể trở lại rồi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Ta đã liên lạc với Trương Phú Quốc trước đó, hắn đồng ý rồi.”

“Vậy là tốt.”

Tiêu Hoàng dừng một chút, nói: “Tiện thể nói luôn, các người có mục tiêu thứ nhất là ở đâu không?” “Không xa, chỉ là ở Đông Hoang quốc biên cảnh Xích Luyện hẻm núi.”

“Truyền kỳ hung thú Luyện Ngục Ma Xà đang trấn giữ hẻm núi Xích Luyện sao?” “Đúng vậy, chính là nó.”

Bạch Khải gật đầu, trên mặt hiện lên một nụ cười. Anh có thể chuyển linh hồn của truyền kỳ sinh vật đã chết vào một thân xác khác, thao tác này nếu không tận dụng, thực sự là lãng phí lớn.

Muốn sống thêm một đời mới sao? Vậy hãy trở thành tiêu đề của Võ Đế đi! Hắn không tin rằng sẽ có sinh vật nào ngăn cản lấy cuộc sống mới của hắn, chỉ cần có thể PY với mấy con truyền kỳ sinh vật, thì Trương Hữu Nhân muốn không trở thành Võ Đế cũng khó mà được!

Chương 935:

Kẻ Diên Cuồng Hề Xích Luyện Hẻm Núi.

Một con cự xà với miệng phun khói đen, tỏa ra mùi lưu huỳnh nồng nặc, từ trong sơn cốc lộ đầu ra, cảnh giác nhìn về phía đối thủ.

“Bạch Khải, ngươi thật sự xác định không có vấn đề gì?” Gia Cát Thần có chút lo lắng nhìn Bạch Khải, nói: “Dù sao đây cũng là một truyền kỳ hung thú, nếu không thì cứ để Alpha ra tay.”

“Alpha hiện giờ đang bế quan, không nên quấy rầy hần.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Hơn nữa, chỉ là một truyền kỳ một trọng hung thú mà thôi, không cần phải sốt sắng như vậy.”

“Bạch lão sư thật đẹp trai!” Bạch Khải vừa dứt lời, Trương Hữu Nhân đã ánh mắt sáng rực, nhìn về phía Bạch Khải với vẻ sùng bái.

“Đừng học theo Bạch lão sư, dễ dàng chết bất đắc kỳ tử lắm.”

Gia Cát Thần thấy vậy lập tức bóp chết trong lòng Trương Hữu Nhân ý nghĩ nhỏ nhen, thấy Bạch Khải lắc đầu bất đắc dĩ, trực tiếp mang lên mặt nạ, lao vào Luyện Ngục Ma Xà.

Tê tê tê...

Nhìn thấy chỉ là một sinh vật Đế Hoàng mà dám mạo phạm mình, Luyện Ngục Ma Xà lập tức thẹn quá hóa giận, không còn lo lắng khí tức lưu lại trên người Bạch Khải, lập tức phun ra một ngụm khói đen.

Khói đen bay chậm rãi nhưng có phạm vi lớn, bên trong có ánh lửa lấp lóe, từ miệng Luyện Ngục Ma Xà phun ra, nhiệt độ không khí xung quanh lập tức tăng vọt, còn có mùi lưu huỳnh nồng nặc.

“Khó chịu quá!” Bạch Khải mặt mày nhăn nhó, nhẹ nhàng vạch mặt nạ một cái, vận mệnh bàn quay nhanh chóng chuyển động, vững vàng dừng lại ở số năm.

“Hoang Mộc thuần? Người xác định không có sai chứ?” Nhìn thấy Bạch Khải chuẩn bị xung trận với Bá Vương thương, hắn liền sững sờ, ngay lập tức muốn thay đổi.

“Hi hi ha ha...”

Chủ nhân, tất cả đều là lựa chọn từ vận mệnh.”

Giọng nói của Tên Hề Hoang Đường vang vọng trong đầu Bạch Khải, nhưng hắn không chút vui vẻ, chỉ có thể giờ Hoang Mộc thuần lên để ngăn cản.

Khói nóng lập tức bao trùm Bạch Khải, qua kẽ hở còn có thể thấy nhiều dòng dung nham như Hỏa xà lao về phía hắn.

Kỹ năng của truyền kỳ hưng thú, tự nhiên không thể chỉ đơn giản ngoài mặt như vậy.

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải theo instinct giờ Hoang Mộc thuần lên đón đỡ, Hỏa xà xung kích hoàn toàn bị Hoang Mộc thuần hấp thu, không gây ra bất kỳ thương tích nào cho Bạch Khải.

“Phòng ngự khá mạnh, không bị thất bại.”

Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, đang định sử dụng một kỹ năng khác của Tên Hề Hoang Đường để phản công, lại thấy nhiều mảnh Hỏa xà vừa chạm vào Hoang Mộc thuần đã lập tức bị nuốt chửng.

“Hoang Mộc thuần còn có kỹ năng này?” Bạch Khải nhướng mày, nhìn thấy Hoang Mộc thuần xuất hiện thêm vài viên đá quý màu đỏ, có chút đoán ra.

“Hi hi ha ha...”

Ta đã nói rồi, tất cả đều là lựa chọn từ vận mệnh.”

Tên Hề Hoang Đường cười vui vẻ, nói: “Chờ chút nữa sẽ còn có bất ngờ đâu~” “Bất ngờ?” Bạch Khải nghe mà lập tức thêm phần hứng thú, sau khi tấn thăng truyền kỳ hắn đã phải đối mặt với nhiều thứ, hầu như đều là các trận chiến ác liệt, phần lớn đều nhờ Alpha giải quyết, mà không có thời gian thật sự khai thác các kỹ năng của Tên Hề Hoang Đường.

“Vừa lúc, thừa dịp gần đây không có sự cố gì, hãy tìm hiểu kỹ một chút về kỹ năng của Ita.”

Nhìn xung quanh còn đang bị Hỏa xà và khói bụi bao vây, Bạch Khải quyết định biến tấm thuẫn thành vũ khí, nhanh chóng phác động.

“Gia Cát lão sư, tại sao Bạch lão sư vẫn chưa ra? Không lẽ xảy ra chuyện gì rồi sao?” Thấy Bạch Khải hoàn toàn bị khói bao phủ, Trương Hữu Nhân dần dần trở nên lo lắng, còn Gia Cát Thần thì không có vẻ gì lo lắng như lúc đầu.

“Yên tâm đi, Gamma cũng không gấp gáp, nhất định không có việc gì đâu.”

Gia Cát Thần chỉ sang bên cạnh nơi Gamma vẫn bình thản canh gác, nói.

“Đúng thế.”

Trương Hữu Nhân nhẹ gạt đầu, rồi bỗng thấy khói bụi đột nhiên tụ lại, như thể có thứ gì đó quái vật đang hút đi những khói khói này.

Cuối cùng, khói bụi tan đi, hiện ra hình dáng Bạch Khải, trong tay thì đang cầm một tấm thuẫn to lớn, cao hơn hai người, được khảm đầy đá quý màu đỏ thẫm.

“Trời ạ, sao lại trở nên nặng nề như vậy!” Bạch Khải cảm thấy toàn thân bắp thịt căng cứng, cố gắng nâng tấm thuẫn để đảm bảo rằng nó không rơi khỏi tay, nhắm thẳng về phía Luyện Ngục Ma Xà.

Tê tê tê...

Luyện Ngục Ma Xà phun ra lưỡi, nhìn thấy Bạch Khải không tổn hại gì, tựa như ý thức được điều gì, mở to miệng phun ra, từng viên ngọc đỏ như nanh rắn bắn về phía Bạch Khải.

Nhưng ngay lúc đó, Bạch Khải bất ngờ dùng sức gõ mạnh vào tấm thuẫn, những viên đá quý màu đỏ vụn ra, hóa thành một con xà đỏ thẫm bay về phía Luyện Ngục Ma Xà.

Con xà này nhìn giống như Luyện Ngục Ma Xà, toàn thân bao phủ bởi lưu huỳnh và khói bụi, cho dù bị nanh rắn tấn công cũng rất nhanh khôi phục hình dạng, tiếp tục lao về phía Luyện Ngục Ma Xà.

Thấy cảnh này, Luyện Ngục Ma Xà liền từ bỏ kỹ năng, lập tức giãy dụa thân hình khổng lồ để đối phó, nhằm tách ra con xà

đỏ thắm này.

Nhưng ngay khi Luyện Ngục Ma Xà tiếp xúc với con xà đỏ thắm, nó lập tức tản ra và bao trùm Luyện Ngục Ma Xà.

Sau đó, theo một tiếng nổ kinh thiên động địa, con xà đỏ thắm nổ bùng lên, mà Luyện Ngục Ma Xà nằm trong đó không có cơ hội chạy trốn, phải đối diện với cú bùng nổ này.

“Khó trách có thể miễn dịch với tác động, nguyên lai chỉ cần hấp thu vào, rồi còn vụ nổ?” Thấy Luyện Ngục Ma Xà lâm vào tình trạng hỗn loạn trong khói bụi, Bạch Khải không khỏi mỉm cười.

Trước đó hẳn thật sự đã không khai thác tốt, mà không phát hiện Hoang Mộc thuần có năng lực mạnh đến như vậy.

Hấp thu + phóng thích như vậy chẳng phải là đối với hắn cũng vô hiệu sao? “Hoang Mộc thuần có năng lực như vậy, những cái khác có lẽ cũng không tệ lắm?” Bạch Khải gãi cằm, nhìn thấy Luyện Ngục Ma Xà đang tức giận gầm lên kêu, lại một lần nữa quay động vận mệnh bàn quay.

Lần này, vận mệnh bàn quay đáp ứng động tác của Bạch Khải, Hoang Mộc thuần lập tức chuyển hóa thành Bạch Ngọc giản.

“Bạch Ngọc giản? Cũng không tồi, hãy xem thử năng lực gì.”

Bạch Khải khẽ vạch lên Bạch Ngọc giản, lập tức biến mất tại chỗ, xuất hiện ngay trên đầu Luyện Ngục Ma Xà.

Sau đó, Bạch Khải theo trực giác trong lòng, trên Bạch Ngọc giản vẽ ra một cái phù văn, trên bầu trời lập tức xuất hiện một trận pháp khổng lồ, đột ngột hướng Luyện Ngục Ma Xà ép xuống.

Phù văn - trọng lực! “Phù văn biến thành phù trận? Không phải có chút siêu phàm rồi sao?” Bạch Khải cười tươi, lại trên Bạch Ngọc giản vẽ ra vài phù văn, trên bầu trời liên liên tiếp xuất hiện chúng, trực tiếp tấn công Luyện Ngục Ma Xà.

“Năng lực này, luôn cảm giác mạnh hơn Pháp Đế Vạn Pháp sách nhiều.”

Nhìn thấy Luyện Ngục Ma Xà bị phù trận đè đến chóng mặt, Bạch Khải lại quay động vận mệnh bàn quay, Bá Vương thương lại rơi vào tay hắn.

“Người ghê tởm, dám nhục nhã ta, chết đi!” Luyện Ngục Ma Xà liên tục bị thương, tâm trí hoàn toàn bị cơn phẫn nộ khổng lồ chế, lập tức tác động Xích Luyện lĩnh vực, kéo theo vô lượng nham tương bay thẳng về phía Bạch Khải.

“Truyền kỳ lĩnh vực?” Bạch Khải thấy vậy có chút băn khoăn, nhưng thân thể lại không tự chủ được hành động, vùng trường thương lên như một đường hồng quang bay thẳng về phía Luyện Ngục Ma Xà.

Bạch Khải dù đang đi sau nhưng tốc độ lại như sao chổi, chỉ trong chốc lát đã đến trước lĩnh vực của Luyện Ngục Ma Xà.

Chỉ thấy bụng thương của Bá Vương thương bỗng chốc tỏa ra một điểm sáng, điểm sáng này tuy rất nhỏ, nhưng lại so với ánh sáng đỏ tỏa ra từ Xích Luyện lĩnh vực thậm chí còn nhỏ hơn.

Nhưng chính là như vậy một điểm sáng nho nhỏ, khi chạm vào Xích Luyện lĩnh vực, lại lập tức tan rã, thậm chí ngay cả chống đỡ cũng không thể làm được.

Sau điểm sáng ấy, tay cầm trường thương như Thần Long lao về phía Bạch Khải.

Một điểm hàn quang hiện về phía trước, sau đó thương bay như rồng! Rõ ràng chỉ là kỹ năng sủng thú Đế Hoàng Bá Vương thương, mà lại phá vỡ hoàn toàn lĩnh vực của một truyền kỳ hung thú! Không có lĩnh vực bảo hộ, Luyện Ngục Ma Xà giờ đây hoàn toàn không thể ngăn cản hành động của Bạch Khải, chỉ có thể chịu đựng cú đâm mạnh mẽ vào mi tâm của mình.

May mà Bạch Khải vẫn nhớ rõ mục đích ban đầu, sau khi đâm rách lớp vảy giáp của Luyện Ngục Ma Xà thì dừng lại ngay.

“Xuyên phá lĩnh vực... Đây liệu có tính là phá giáp PLUS không?” Bạch Khải cảm nhận được lực lượng Bá Vương thương, trong lòng không khỏi rung động.

Mặc dù trước đó hắn không khai thác tốt về Tên Hề Hoang Đường, nhưng thật sự là quá khoa trương rồi.

Chẳng lẽ gần đây lại thăng cấp? “Cạc cạc cạc...”

Chủ nhân người đoán không sai, năng lực vận mệnh bàn quay sẽ gia tăng, đến mức nào thì phải xem người trải nghiệm.”

Tên Hề Hoang Đường từ bên cạnh Bạch Khải ro sẽ cất tiếng cười khúc khích, Bạch Khải lập tức phản ứng lại.

Khó trách vừa rồi cảm thấy những năng lực kia có phần đặc biệt, hiện tại xem ra, Tên Hề Hoang Đường đang học tập năng lực từ những người xung quanh.

Hấp thu + nổ tung, đây cũng là Gamma.

Phù văn biến hóa, có thể là Pháp Đế Vạn Pháp sách.

Còn như cuối cùng này là phá giáp, có thể là Alpha Tịch Diệt chi kiếm? Có khả năng căn cứ vào năng lực xung quanh để tự điều chỉnh, chẳng lẽ là Thiên Khải chi linh năng lực? Bạch Khải gãi cằm, tự hỏi trong đầu, trong khi Luyện Ngục Ma Xà lại lặng lẽ kéo ra khoảng cách với hắn.

“Cạc cạc cạc...”

Vị này người xem, người muốn đi đâu?” Tên Hề Hoang Đường lập tức nhận ra hành động của Luyện Ngục Ma Xà, tay phải vung lên, một lá bài poker bay vút ra, trực tiếp đâm vào bên trong cơ thể Luyện Ngục Ma Xà.

Chỉ là lúc này thân thể Luyện Ngục Ma Xà không biết vì sao trở nên yếu ớt, thế nên khi bị lá bài poker trúng thì lập tức tan thành vô số mảnh vụn.

“Lột xác?” Bạch Khải thấy vậy nhướng mày, lúc này định truy kích, nhưng Tên Hề Hoang Đường lại nhanh hơn, tự biến thành một xiềng xích của thẩm phán, chính xác khóa vào một con rắn đỏ nhỏ dưới lớp da.

“Chúng mày sẽ phải chết!” Luyện Ngục Ma Xà chạy trốn thất bại, lúc này quay đầu lại, tốc độ còn nhanh hơn trước, nhưng vẫn không kịp tới gần Tên Hề Hoang Đường, thân thể bỗng nhiên co quắp lại, không thể động đậy.

“Gia Cát lão sư, gia hỏa này thật sự là truyền kỳ hung thú sao? Nhìn trông rất yếu...”

Thấy Tên Hề Hoang Đường dễ dàng không chế Luyện Ngục Ma Xà, Trương Hữu Nhân lúc này chất vấn.

“Đúng vậy đấy, rõ ràng là truyền kỳ hưng thú, nhưng yếu...

Nhớ kỹ một nguyên tắc, tuyệt đối đừng lấy thành tích của Bạch lão sư để đánh giá thực lực của đối thủ, nếu không sẽ dễ dàng遭殃.”

Gia Cát Thần vỗ vỗ vai Trương Hữu Nhân, nói: “Ta đã biết gia hỏa này rất lâu, sẽ không nhìn thấy sự khác biệt cấp bậc trên người hắn có hiệu quả đâu.”

“Ồ~” Trương Hữu Nhân nhẹ gật đầu, nhưng trong mắt vẫn đầy hoài nghi.

Chiến đấu vượt cấp, thật sự đơn giản như vậy sao?

Chương 936:

Thú triều? Yên tâm, chỉ là dự định mở một trang trại thú cưng mà thôi. “Đây là trực tiếp tấn công linh hồn? Ta nghĩ xem, học Husky? Hay là Epsilon?” Nhìn Luyện Ngục Ma Xà không thể cử động, Bạch Khải cười nói. “Cạc cạc cạc... Chỉ cần có đồ vật tương giao với người chủ, đều có cơ hội xuất hiện lại.” Tên Hề Hoang Đường với khuôn mặt buồn cười bay xung quanh Luyện Ngục Ma Xà vài vòng, nói: “Chủ nhân, chúng ta nên xử lý gia hỏa này như thế nào? Làm thành búp bê?” “Búp bê? Gia hỏa này vẫn còn có ích, không cần phải nóng vội.” Bạch Khải nghe vậy thì kinh ngạc nhìn Tên Hề Hoang Đường vài lần, rồi tiến đến trước mặt Luyện Ngục Ma Xà.

Lúc này, Luyện Ngục Ma Xà vẫn trong trạng thái cứng ngắc, nhìn thấy Bạch Khải đến, sau khi phần nộ thì trong mắt cũng thể hiện chút hoảng sợ.

Hắn có thể cảm nhận được khí tức truyền kỳ từ Bạch Khải, nhưng nếu chỉ phái ra một con Đế Hoàng sinh vật đã có thể đánh bại hắn dễ dàng như vậy, nếu là sinh vật truyền kỳ thì hắn có phải bị giết nhanh chóng không? Bạch Khải nhận thấy sự lạ lùng trong ánh mắt của Luyện Ngục Ma Xà, Đế Hoàng đánh bại sinh vật nghe rất khủng khiếp, nhưng những gì Tên Hề Hoang Đường sử dụng là kỹ năng cấp Bất Hủ.

Kỹ năng cấp Bất Hủ thậm chí còn mạnh hơn năng lượng của sinh vật truyền kỳ, cho nên việc xem Tên Hề Hoang Đường như sinh vật truyền kỳ cũng không phải vấn đề gì lớn. “Nghe đây, ta cho ngươi một cơ hội, nhận tiểu gia hỏa kia làm chủ, ta sẽ tha cho ngươi.” Bạch Khải ngồi xổm xuống bên cạnh Luyện Ngục Ma Xà, nói. “Nhận hắn làm chủ?” Luyện Ngục Ma Xà nghe vậy thì sửng sốt, hắn đã sớm dự đoán rằng Bạch Khải có thể muốn thu phục hắn, nhưng hắn không nghĩ tới, Bạch Khải lại muốn hắn nhận Trương Hữu Nhân làm chủ. “Hắn còn trẻ như vậy mà đã là truyền kỳ Ngự Thú sư sao? Nếu như cưỡng ép khế ước, cho uống một bữa no đừng trách ta.” Luyện Ngục Ma Xà suy nghĩ một chút rồi nói. “Yên tâm, không có vấn đề gì.” Bạch Khải lắc đầu, gọi Trương Hữu Nhân đến bên cạnh, nói: “Tiểu gia hỏa này không có thiên phú, không cần khế

ước.” “Không có thiên phú?” Luyện Ngục Ma Xà ngay lập tức có vẻ khó hiểu, quan sát Trương Hữu Nhân một lượt, rồi nói: “Ta có thể từ chối mà...” “Người nghĩ thế nào?” Bạch Khải mỉm cười nhìn Luyện Ngục Ma Xà, trong lòng hắn có chút bất ngờ, nhưng vẫn không mở miệng đồng ý ngay. “Có vẻ thực sự đã đến thời điểm này.” Bạch Khải thở dài, triệu hồi Gamma đến bên mình, Gamma lập tức hiểu ý, từ căn cứ lấy ra bộ dụng cụ nấu ăn, thuận thực dọn dẹp vị trí, sau đó lấy ra một con dao chiến đấu hướng về Luyện Ngục Ma Xà. “Không được nói ta không cho người cơ hội, hoặc là để Gamma làm thành canh rắn, hoặc là nhận tiểu gia hỏa này làm chủ, chọn một đi!” Bạch Khải đứng giữa Gamma và Trương Hữu Nhân, chăm chú nhìn Luyện Ngục Ma Xà. Ánh mắt bình tĩnh của hắn khiến Luyện Ngục Ma Xà cảm thấy linh hồn mình chấn động.

Hắn không phải sợ lời nói của Bạch Khải, mà trong giây phút đó, hắn cảm giác như bị vài dòng ý chí khóa lại.

Những ý chí này có sự linh hoạt, có một chút kiên cường, có những điều không thể đoán trước.

Nhưng điều khiến hắn e ngại nhất chính là một dòng ý chí sắc bén, giống như muốn xé toạc linh hồn hắn vậy. “Ta... Ta đồng ý nhận hắn làm chủ.” Sau một hồi suy nghĩ, Luyện Ngục Ma Xà cuối cùng đã đưa ra quyết định, cúi đầu với Trương Hữu Nhân. “Một con người bình thường không có thiên phú, tuổi thọ cũng chỉ khoảng trăm năm, nếu vận xui thì vài chục năm là chết, nhận chủ thì nhận thôi, dù sao không có khế ước, cũng không làm gì hắn.” Luyện Ngục Ma Xà tính toán trong lòng, nhưng bỗng dưng hắn nhận ra điều gì, ngẩng đầu nhìn Trương Hữu Nhân.

Vừa rồi, hắn có vẻ như đã nói ra ý nghĩ trong lòng rồi? “Bạch lão sư, gia hỏa này không thành thật, ta có cần không?”

Trương Hữu Nhân ghét bỏ nhìn Luyện Ngục Ma Xà, rồi nhẹ nhàng sờ sờ vào bộ lông mềm mại, nói: “Ta cảm thấy có ảnh rồi là đủ, không cần phải phức tạp như vậy.” “Hữu Nhân, người suy nghĩ này không ổn, cần phải thay đổi.” Bạch Khải nghiêm mặt nói: “Đoàn kết là sức mạnh, người muốn trở thành một Ngự Thú sư, nhất định phải có sự đặc sắc riêng.” “Vậy... Ta nên thu phục hắn?” Trương Hữu Nhân gật gù không chắc chắn, nói. “Đương nhiên, với khả năng của anh, không thể để

truyền kỳ sinh vật quá thấp kém.” Bạch Khải khẳng định nói: “Ghi nhớ, ngoài truyền kỳ sinh vật ra, những thứ khác đều không cần.” “Ồ... Ta hiểu.” Trương Hữu Nhân nhẹ gật đầu, nhìn về phía Luyện Ngục Ma Xà, nói: “Người có muốn đi cùng ta không?” Nghe thấy Trương Hữu Nhân hỏi, Luyện Ngục Ma Xà bản năng muốn từ chối, nhưng khi nhìn vào đôi mắt sáng kim quang của ảnh, hắn cảm giác linh hồn mình bỗng nhẹ nhàng, không bị khống chế rời khỏi cơ thể nữa. “Thế nào? Nếu người đi theo tiểu đồ đệ này, chỉ cần linh hồn người không bị sụp đổ, hắn sẽ giúp người thay đổi hình hài, thậm chí khi người chết cũng có thể thu hồi linh hồn.” Vào lúc đó, Bạch Khải cảm một chậu lớn táo, chưa kịp để Luyện Ngục Ma Xà phản ứng thì hắn đã đột nhiên thay đổi lời nói. “Đương nhiên, nếu người không muốn cũng không sao, đánh tan linh hồn người thì cũng có tác dụng tương tự.” Vừa nói ra những lời này, Luyện Ngục Ma Xà ngay lập tức quên hết mọi suy nghĩ khác, dập đầu thật mạnh xuống đất. “Từ nay về sau, ta sẽ coi chủ nhân như thần linh, vâng lời làm theo, dù chủ nhân có chết, ta cũng sẽ vĩnh viễn bảo vệ người nhà của chủ nhân!” “Được rồi.” Trương Hữu Nhân thấy vậy nhẹ gật đầu, Luyện Ngục Ma Xà khéo léo đi tới phía sau Trương Hữu Nhân, trở thành người bảo vệ cho hắn. “Đúng vậy, giờ người đã có hai sinh vật truyền kỳ bảo vệ.” Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, khả năng của ảnh thực sự rất mạnh, thông thường thì sinh vật truyền kỳ không thể uy hiếp được ảnh.

Nhưng xét đến khả năng Luân hồi của ảnh, vẫn cần phải tìm thêm một ít sinh vật truyền kỳ mới được.

Vấn đề trung tâm... Nếu có ảnh ở đây, không sinh vật nào cũng sẽ trở nên trung thành. “Nhưng mà Luyện Ngục Ma Xà đi rồi, có lẽ Xích Luyện hẻm núi sẽ nhanh chóng bị các sinh vật khác chiếm cứ.” Bạch Khải nhìn xuống thung lũng, nơi mà những con rắn và thú hung dữ to nhỏ khác đang hoạt động, nói: “Những sinh vật rắn này đều là tiểu đệ của người đứng không?” “Đại bộ phận đều là dòng dõi của ta, còn một ít là những con nổi danh mà đến.” Luyện Ngục Ma Xà kiêu ngạo ngẩng đầu, nhưng nghĩ đến thực lực của Bạch Khải, hắn nhanh chóng cúi thấp đầu. “Tốt lắm, bây giờ ta giao cho người một nhiệm vụ.” “Nhiệm vụ?” ... Hoàng Tung thành.

Một tên lính canh nhìn lên bầu trời, mặt trời dần lên giữa trời, không khỏi duỗi lưng một cái. “Cuối cùng cũng đến giờ đôi ca, đợi chút nữa cùng đi uống một chén đi?” Tên lính canh nói với đồng đội bên cạnh. “Có thể, nghe đồn quán bar có loại rượu mới, được làm từ mật rắn, nghe nói có thể... Người tự hiểu.” “Nghe theo, mau đôi ca rồi đi uống vài chén, dù vậy thì trong nhà cũng phải nhắc nhở.” Hai người cười cười, trên mặt tràn đầy sự thoải mái.

Từ khi Ngự Thú sư hiệp hội thành lập, áp lực phòng vệ của Hoàng Tung thành giảm hẳn, bọn họ cũng có thể nghĩ đến nhiều vấn đề khác. “Rắn... Rắn...” “Ha ha ha... Lão Vương, sao người lấp bắp, yên tâm, những mật rắn này đều tốt cho sức khỏe, đủ cho người hồi phục rồi.” Tên lính canh đang định chọc ghẹo đồng đội một lần nữa, nhưng khi thấy cảnh tượng ở đằng xa, không khỏi ánh mắt co lại.

Ngay gần Hoàng Tung thành, một con rắn to lớn bị bao phủ trong khói đen đang nhanh chóng tiến về phía họ, và bên cạnh con rắn đó là bầy rắn khiến người ta sởn gai ốc! “Thú triều xâm lấn!” Tên lính canh hét lên bằng tất cả sức lực, những lính canh bình thường đang nhàn nhã lập tức vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu và gõ nhắc nhở.

Xèo! Ngay sau đó, một tiếng gió xé không khí vang lên, trong ánh mắt may mắn của lính canh, Bạch Vô Kiệt cười Kim Sí Đại Bàng từ trên trời bay xuống. “Thú triều? Gần đây còn có sinh vật truyền kỳ tồn tại sao?” Bạch Vô Kiệt có chút hứng thú nhìn về bầy rắn đang ngày càng gần, trong mắt tràn đầy chiến ý. “Bạch hội trưởng!” Thấy Bạch Vô Kiệt xuất hiện, các lính canh nhẹ nhàng thở ra, nói: “Bạch hội trưởng, lần này thú triều đến đột ngột, có khả năng cần quý hiệp hội hỗ trợ.” “Việc thuộc nhiệm vụ của ta.” Bạch Vô Kiệt hoạt động các khớp xương, nói: “Chúng ta sẽ nhanh chóng đến nơi, các người hãy an tâm canh giữ là được, ta đi xuống trước một chút.” Nói xong, Kim Sí Đại Bàng liền hóa thành Phương Thiên Họa Kích trong tay Bạch Vô Kiệt, Bạch Vô Kiệt nhảy xuống, bay thẳng về phía con rắn lớn. “Có Bạch hội trưởng ở đây, quy mô thú triều này, sợ rằng ngay cả tiếp cận tường thành cũng không được.” Nhìn Bạch Vô Kiệt rời đi, các lính canh an lòng. “Đúng vậy, ta nghe nói, các bộ phận khác của hiệp hội Ngự Thú sư, chỉ có lục giai Ngự Thú sư, nào giống chúng ta, có

sinh vật truyền kỳ trấn giữ.” “Không, ta gần đây vẫn béo lên.” Nhóm người vừa hào hứng trò chuyện, liền định thưởng thức tình hình chiến đấu của Bạch Vô Kiệt, nhưng lại thấy một cảnh tượng khiến họ chết lặng.

Hắn lẽ là trong thú triều đang đại sát tứ phương, Bạch Vô Kiệt lại bay xuống trên đầu con rắn lớn, thỉnh thoảng chỉ chỉ về hướng Hoàng Tung thành, như đang chỉ đường. “Đây là có chuyện gì?” “Không biết, có lẽ là Bạch hội trưởng phản bội?” “Không thể nào...” “Vậy người giải thích một lần xem.” “...” Ngay khi các lính canh đang hoang mang không biết làm sao, Bạch Vô Kiệt thực sự mày nhú lại, không ngừng hỏi Bạch Khải.

“Nói cách khác, con Luyện Ngục Ma Xà này bây giờ đã phục tùng Trương Hữu Nhân, và còn dẫn theo cả dòng dõi cùng tiểu đệ của mình đến đây?” Bạch Vô Kiệt có vẻ bất ngờ, nhìn quanh bầy rắn dày đặc, nói: “Ta còn tưởng rằng đây là thú triều xâm lấn.” “Đây không phải nghĩ đến những sinh vật này huyết mạch cũng không tệ, ném đi thì tiếc à, vậy mang về luôn.” Bạch Khải nhún vai, nói: “Đến lúc đó ta sẽ để bọn chúng ngoài thành, như một sự hỗ trợ cho việc canh giữ, rồi tìm một bí cảnh có không gian lớn hơn để nhốt bọn chúng vào.” “Bí cảnh có không gian lớn hơn? Người vẫn định nuôi chúng à?” Bạch Vô Kiệt càng thấy ngạc nhiên, nói. “Đương nhiên, sức mạnh của con người nhất định sẽ ngày càng mạnh hơn, và việc nuôi dưỡng thú cưng từ khi còn nhỏ cũng là xu hướng.

Việc xây dựng một trang trại thú cưng là rất cần thiết rồi.” Bạch Khải vỗ vai Bạch Vô Kiệt, nói: “Hiệp hội Ngự Thú sư muốn lớn mạnh, chắc chắn phải nuôi dưỡng các Ngự Thú sư, người không thể để họ đi cưỡng ép khế ước các thú hung ác trưởng thành được.” Bạch Vô Kiệt nghe vậy thì im lặng, một lúc sau mới ngẩng đầu lên.

“Bạch Khải, tại sao ta cảm giác như người đang muốn giúp ta tăng cường nhiệm vụ vậy? Nếu không thì hội trưởng này giao cho người làm đi, ta đi thu thập thú cưng.”

“Ta cự tuyệt!”

Chương 937:

Con thứ hai truyền kỳ, sinh ra! Hoàng Tung thành.

Trương gia trang viên.

“Bạch lão sư, chúng ta khi nào thì đi ra ngoài?” Trương Hữu Nhân phấn khởi chạy đến trước mặt Bạch Khải và hỏi.

“Người mới trở về chưa lâu, đã cùng tân sủng thú nói chuyện được rồi sao?” Bạch Khải đẩy tay che mắt, cố gắng tránh ánh mắt trời chói mắt, hỏi lại.

“Đương nhiên rồi! Có bóng tại đây, ta và bọn chúng giao tiếp rất thuận lợi.”

Trương Hữu Nhân gạt đầu thật mạnh, ngay sau lưng của mình đột ngột xuất hiện vài con sủng thú.

Một con giống như hồng ngọc tiểu xà, một con vệt với ánh mắt sắc bén, và một con chó nhỏ chân đất. Đó là Luyện Ngục Ma Xà, Vệt Báo Tử, và Bất Động Sơn Lang - những truyền kỳ hung thú. Đây chính là thành quả mà Bạch Khải và bọn họ đạt được trong ba tháng qua.

“Xem ra người đã quen với việc này rồi.”

Bạch Khải nhìn bọn sủng thú và khẽ vuốt cằm.

Hắn dễ dàng nhận thấy thái độ của chúng đối với Trương Hữu Nhân, hoàn toàn không có vẻ giả bộ, mà là hoàn toàn tin phục.

Dù có bóng trợ giúp, nhưng điều này chứng tỏ Trương Hữu Nhân thực sự rất phù hợp với con đường này. Đáng tiếc, trong thời đại này không thể thức tỉnh ràng buộc chú ẩn.

Nếu không, Bạch Khải nghi ngờ thiên phú của Trương Hữu Nhân có thể còn hơn cả Gia Cát Thần.

“Ừm, hiện tại ta cảm thấy bất kỳ sinh vật nào cũng đều có một khía cạnh đáng yêu, chỉ là mọi người không muốn giao tiếp với bọn chúng mà thôi.”

Trương Hữu Nhân liên tục gạt đầu, nói tiếp: “Nếu có thể, ta muốn tạo ra một thế giới hòa hợp giữa con người và sinh vật

siêu phàm, không có chiến tranh, không có đối địch, mọi người có thể vui vẻ mạo hiểm và sinh hoạt cùng nhau.”

“Đó là một ý tưởng tuyệt vời.”

Bạch Khải nghe vậy cảm thấy xúc động.

Dù có thể có phần do họ hướng dẫn, nhưng Trương Hữu Nhân quả thực được định sẵn trở thành Võ Đế.

Hắn chỉ cần đưa ra một cái kíp nổ, và Trương Hữu Nhân đã xác định được phương hướng tương lai của mình. Đáng tiếc, mục tiêu này vẫn chưa thực hiện được trong hàng ngàn năm sau.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải vỗ vai Trương Hữu Nhân và nói: “Nhưng để đạt được mục tiêu này, chỉ phụ thuộc vào một mình ngươi thì không đủ.”

“Ngươi cần tận dụng mọi khả năng để tập hợp nhiều sủng vật truyền kỳ, nuôi dưỡng chúng cùng ngươi, cùng phát triển tình cảm với nhân loại, sau đó cố gắng xây dựng một nhóm người có cùng đam mê như ngươi, như vậy mới có hy vọng để tạo ra thế giới mà ngươi mơ ước.”

Bạch Khải vuốt đầu Trương Hữu Nhân, nói: “Điều này có thể hơi phức tạp với hiện tại của ngươi, nhưng nếu ngươi hiểu biết nhiều hơn về thế giới này, ngươi sẽ thấy rõ ý nghĩa của ta.”

“Ta hiểu, lão sư.”

Trương Hữu Nhân nhẹ nhàng vuốt cằm, trong mắt tràn đầy quyết tâm, nói: “Bất kể có khó khăn gì, ta sẽ cố gắng vượt qua, mang theo bọn sủng thú, tạo ra một thế giới hoàn hảo!” “Cố lên nhé.”

Bạch Khải mỉm cười nói: “Ngươi hãy dẫn bọn chúng ra ngoài rèn luyện, tích lũy thêm kinh nghiệm chiến đấu.

Lần sau ta đưa ngươi ra ngoài, ngươi phải tự mình chiến đấu.”

“Ta tự mình chiến đấu? Thật sao?” Trương Hữu Nhân nghe xong thì hai mắt sáng lên, rồi rất mừng rỡ, không nói hai lời liền dẫn theo bọn sủng thú truyền kỳ ra ngoài thành.

“Ngươi thật sự yên tâm à? Hữu Nhân giờ mới bao lớn.”

Gia Cát Thần từ bên cạnh đi ra, nói.

“Dựa vào tuổi tác để phán đoán tương lai Võ Đế, người có phải là hơi quá không?” Bạch Khải cảm khái nói: “Tiểu gia hỏa này hiện tại đã có bốn con sủng thú truyền kỳ, mặc dù sức chiến đấu không mạnh, nhưng ở thời đại này, thật sự không có nhiều người hay sinh vật có thể đe dọa hắn.”

“Nếu có ai đó vì tuổi tác của hắn mà đánh giá thấp, thì chắc chắn họ sẽ hối hận cả đời, mà có khi còn không có cơ hội để hối hận.”

“Tốt, ta không nói nữa.”

Gia Cát Thần bất đắc dĩ thở dài, tiếp tục: “À mà, Ngự Thú Sư Hiệp Hội bên kia lại thu được một tháp bí cảnh, mời người qua xem một lần.”

“Lại thu được một tháp? Tính đến nửa tháng trước, hiệp hội đã có ba tòa rồi?” Bạch Khải nghe vậy ngồi thẳng dậy, cười nói: “Xem ra chúng ta có thể tận mắt chứng kiến sự ra đời của sáu tháp, chắc chắn, đến lúc đó để Shuke ghi chép lại, đem về cho Tần lão đầu và bọn họ xem.”

“Đúng vậy, nếu có thể trở về, nhất định phải cùng bọn họ chia sẻ những kiến thức mà chúng ta đã thu thập.”

Gia Cát Thần đột nhiên cảm xúc dâng trào, nói: “Bạch Khải, người nghĩ chúng ta có thể trở về không?” Bạch Khải im lặng, tính toán thời gian.

Hắn đã ở đây gần nửa năm, so với thời gian ở Pháp Đế còn lâu hơn một chút.

Mặc dù việc có thể an toàn vượt qua những ngày này là một điều tốt, nhưng Bạch Khải vẫn không quên sự đe dọa từ Tử Vong Chi Dục.

Hơn thế nữa, vẫn còn vấn đề về cách trở về.

Thời gian qua, Bạch Khải cũng không ít lần để Delta thử nghiệm, nhưng Delta vẫn cương quyết rằng, dù hắn có tiến hoá thành sinh vật truyền kỳ, có lẽ cũng không thể mang Bạch Khải trở về thế giới hiện tại.

“Chẳng lẽ thật sự không trở về được? Còn có A Trà nữa, ta chưa tìm được cô ấy.”

Bạch Khải gãi gãi đầu, từ khi Ngự Thú Sư Hiệp Hội được thành lập, hắn đã nhờ bọn họ giúp tìm kiếm Bạch Thu Trà, nhưng đến giờ vẫn chưa có kết quả.

Hắn mạnh dạn suy đoán, có lẽ Bạch Thu Trà cũng giống như Gia Cát Thần, bị lạc đến một thời đại khác.

Bạch Khải thực sự rất muốn đi tìm, nhưng bây giờ họ cũng không có cách nào để rời đi, càng không cần nói đến việc tìm kiếm Bạch Thu Trà.

“Chúng ta trước tiên cần tìm kiếm phương pháp trường sinh, rồi mạnh mẽ thu phục tương lai sao?” Gia Cát Thần đột nhiên hiện ra một ý tưởng kỳ quặc, vừa nói ra đã khiến Bạch Khải phá lên cười lớn.

“Người muốn trường sinh? Điều đó đơn giản thôi, bên phía Beita họ còn rất nhiều hạt giống vong linh, nếu không ta có thể lấy cho người một viên rồi chuyển hoá thành vong linh?”

“Thôi đi, cha ta còn mong vào ta để nối dõi Gia Cát gia mà.”

Gia Cát Thần không chút do dự từ chối, rồi hỏi: “Đúng rồi, Alpha họ đã bế quan đủ lâu rồi, mỗi cái đều hơn ba tháng không đi ra hay sao?” “Alpha thì lại ra ngoài sớm, nhưng mà Alpha nói nơi này cơ bản không cần hắn ra tay, lại tiếp tục bế quan.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói thêm: “Còn như Shuke, có vẻ đã nghiên cứu đến thời điểm mấu chốt, chắc chắn không ra được trong thời gian gần.”

Nói xong, Bạch Khải đứng dậy, nói: “Đi, chúng ta sang bên hiệp hội xem thử, không thể bỏ lỡ quá trình sáu tháp tập hợp.”

“Được.”

Hai người cùng nhau hướng ra ngoài trang viên đi tới, nhưng mới đi được vài bước, Bạch Khải bỗng dừng lại.

“Sao vậy?” Gia Cát Thần hơi nghi hoặc hỏi, nhưng Bạch Khải không trả lời, chỉ đứng ngây ra tại chỗ.

Gia Cát Thần còn đang chờ đợi một câu hỏi, thì đột nhiên cảm thấy trước mắt mờ mịt, nguyên bản cảnh vật trang viên biến mất, thay vào đó là một không gian tinh vân.

Không, phải nói chính xác là một màn vải được tạo thành từ vô số đốm lửa.

“Đây là...

sao vậy?” Gia Cát Thần cảm thấy càng mơ hồ hơn, và nhìn thấy Bạch Khải đột ngột xuất hiện bên cạnh mình, mỉm cười nhìn về phía xa xăm.

“Thật không ngờ, cứ như vậy mà đột nhiên tiến hoá.”

“Tiến hoá?” Gia Cát Thần nghe vậy sững sờ, thuận theo ánh mắt của Bạch Khải nhìn về phía xa.

Chỉ thấy vô số đốm lửa phía sau, một đóa hoa sen đứng lặng giữa không trung. Đóa hoa sen này có chút kỳ lạ, ba đóa hoa sen đồng thời sinh trưởng từ một cái gốc rễ, mà màu sắc thì khác nhau, lần lượt là bạch kim, hoàng kim và ám kim.

“Đây là...

Beita à?” Gia Cát Thần nhìn về phía Bạch Khải, chút không chắc chắn hỏi.

“Nhìn thấy nhiều linh hồn hỏa diễm như vậy, ngươi còn không nhận ra sao?” Bạch Khải nhạt nhẽo cười, trong mắt xuất hiện một ánh sáng kỳ dị.

Hắn đã cảm nhận được phản hồi từ phía Beita.

Cuối cùng, trong ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, ba đóa hoa sen đồng thời nở ra, lộ ra ba hình dáng giống nhau nhưng màu sắc khác biệt của loại chó.

“Vẫn không có gì khác biệt so với trước đây nhỉ?” Bạch Khải thấy vậy hơi nghi ngờ, hình thái tiến hoá của Husky này cũng không khác gì so với lúc trước khi tiến hoá Đế Hoàng.

Liệu có phải lại chậm lại một chút, ngăn cản sự tiến hoá không? Trong lòng Bạch Khải nảy sinh một cảm giác không ổn, nhưng nhanh chóng bị biến hoá tiếp theo của Husky phá vỡ.

Chỉ thấy ba con đại lang đồng loạt mở mắt, phóng ra ba đạo quang mang khác nhau, cùng tụ hội lại, từ từ hình thành một hạt giống mờ mờ.

Sau đó, Jerry đứng thẳng người từ bên trên hoa sen, hoá thành hình dáng của một vệ thần, vẫy tay và triệu hồi hạt giống đến trước mặt mình.

“Người, ban cho người quá khứ, vĩnh hằng bất biến.”

Jerry nhẹ nhàng điểm vào hạt giống, lực lượng ám kim liền tràn vào trong đó, hạt giống lập tức tỏa ra một chút hào quang, mặc dù không sáng, nhưng vẫn không bao giờ dập tắt.

Ngay sau đó, Beita đứng dậy, người khoác kim giáp, giống như một thiên thần.

“Người, ban cho người hiện tại, chớp mắt sinh hoa.”

Beita chỉ điểm vào hạt giống, lần này, hạt giống bất ngờ tỏa ra ánh sáng chói lọi, những đốm lửa xung quanh tựa như bị ánh sáng vàng hút đến, không tự chủ mà áp sát lại.

Nhưng Shuke cũng đã có động tác, sau khi triệu hồi hạt giống đến trước mặt, Shuke cũng chỉ điểm một cái, một dòng dữ liệu màu vàng tràn vào hạt giống bên trong, ánh sáng vàng lập tức lóe lên hàng ngàn hình ảnh sinh vật.

“Người, ban cho người tương lai, biến hoá vô hạn.”

Ba con sói hoàn thành thao tác của riêng mình, sau đó hạt giống bắt đầu bay tới phía giữa ba con sói, ánh sáng bên ngoài dần dần tan biến, biến thành một viên đài sen.

Và sau đó, trước sự ngạc nhiên của Bạch Khải và Gia Cát Thần, viên đài sen dần hòa tan, khiến một hình sói hồn thể xuất hiện ngay trước mặt họ.

“Đây là...”

Sáng tạo linh hồn?” Bạch Khải chép miệng, nhìn cảnh tượng trước mắt mà cảm thấy không thể tin nổi.

Dần dần, trong viên đài sen còn lại cũng hoà tan, tất cả đều biến thành Lang hồn, nằm trước ba con sói. Đúng lúc này, ba con sói dưới thân hoa sen đồng thời bay vọt lên không trung, sức mạnh từ ba con sói bắt đầu tăng vọt.

“Ta là chủ của quá khứ.”

“Ta là chủ của hiện tại.”

“Ta là chủ của tương lai.”

Ba con sói đồng thanh mở miệng, tựa như đang giới thiệu chính mình, lại tựa như đang kiểm chứng điều gì, khiến Bạch Khải cảm thấy mơ hồ.

Nhưng rất nhanh, Bạch Khải đã bị sự biến hoá tiếp theo của ba con sói thu hút.

Sau khi tự giới thiệu xong, ba con sói nhìn nhau mỉm cười, ánh sáng kim quang lập tức xuất hiện trên đầu chúng, phía sau mơ hồ có thể nhìn thấy sinh vật của Tam Sinh.

Tiếp theo, ba đạo ánh sáng kim quang đột ngột tách rời ra, hướng về cùng một hướng tụ lại, như hình quạt nhanh chóng xoay tròn.

Kim quang càng quay càng nhanh, màu sắc cũng ngày càng phát triển, mơ hồ bên trong, ba đạo kim quang tựa như lại xuất hiện ba loại ánh sáng khác nhau.

Dần dần, ba đạo ánh sáng này hòa quyện với ánh sáng kim quang ban đầu, biến thành một cái lục đẳng phân mâm tròn, lơ lửng phía sau đầu ba con sói, từ từ quay chậm.

Cùng lúc đó, các Lang hồn như thể bị một cái gì đó dẫn dắt, tự động bay về phía mâm tròn, khi ra ngoài lại biến thành một loại giống loài khác.

Thấy cảnh này, ba con sói cùng cười một tiếng, tuy không nói ra lời, nhưng Bạch Khải cùng Gia Cát Thần trong đầu đồng thời vang lên một thanh âm.

“Ngươi, cho Ta, làm Lục Đạo chuyển sinh chi chủ!”

Chương 938:

Lục Đạo Minh Lang “Lục Đạo chi chủ? Beita, sao ngươi lại nhìn trộm ký ức của ta như vậy?!” Nghe thấy giọng của ba con sói, Bạch Khải lập tức từ trạng thái Husky quay lại, cảm thấy hoảng hốt như vừa tỉnh dậy.

A ô a ô! (có thể được bản uông sử dụng, nhân loại ngươi nên tự cảm thấy vinh hạnh!) Beita từ trên cao nhìn xuống Bạch Khải, ánh mắt vô cùng lãnh đạm, dường như trong mắt hắn chỉ là một con kiến nhỏ bé.

Nhưng nhanh chóng, Beita đã chuyển sang một bộ mặt nịnh nọt, bay đến trước mặt Bạch Khải, ngồi xổm xuống một cách ngoan ngoãn, nhanh chóng đưa cái đuôi của mình.

A ô a ô! (nhân loại, bản uông vừa rồi biểu hiện thế nào, có đẹp trai hay không!) “Không sai, rất đẹp trai, thực sự rất đẹp.”

Bạch Khải trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ, bất kể ai nhìn thấy cũng sẽ cảm nhận được một cảm giác ấm áp từ tâm.

Nhưng khi Beita thấy nụ cười này của Bạch Khải, thân thể hắn không tự giác run lên, thành thật thu nhỏ thân hình lại, cúi đầu xuống.

“Nhưng mà lần sau nếu ngươi lại tự tiện thăm dò ký ức của ta... Đã hiểu chưa?” Beita nghe vậy liền liên tục gật đầu, cách biểu hiện khéo léo của hắn nhìn cũng có chút không quen.

“Vậy nên, Beita, các ngươi đã tiến hóa thành công rồi sao?” Gia Cát Thần đi tới bên cạnh Bạch Khải, nhìn thấy Shuke và Jerry cùng rơi xuống từ trên không, hỏi: “Các ngươi không phải đã triệt để tách ra sao? Bạch Khải không phải đã nói rằng các ngươi sẽ một lần nữa dung hợp khi tấn thăng Đế Hoàng sao?” “Tách ra và dung hợp khác nhau ở chỗ nào sao? Chúng ta vẫn là chúng ta?” Shuke nghe vậy nhàn nhạt mỉm cười, ba con sói đột nhiên lại một lần nữa dung hợp thành một thân hình, ngay sau đó lại biến thành ba cái đầu sói như trước, rồi lại tách ra.

“Đây chỉ là biểu hiện bên ngoài của chúng ta mà thôi, bản nguyên linh hồn của chúng ta đã thoát khỏi hình thái nguyên

bản rồi.”

Jerry nhàn nhạt đáp lại, Gia Cát Thần mới chợt hiểu ra, nhìn về phía ba con sói sau lưng Lục Đạo.

“Ý của các người là, linh hồn của các người đã biến thành như vậy rồi?” “Đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nói: “Mặc dù ta cũng có chút kinh ngạc, nhưng ba linh hồn của họ thực sự đã biến thành bộ dáng như vậy.”

“Vậy có thể biến trở lại được không?” Chưa dứt lời, ba con sói liền hóa thành lưu quang nhập vào Lục Đạo, Lục Đạo mạnh mẽ xoay tròn, một lần nữa biến thành hình dáng sói.

A ô a ô! (thế nào, bản uông hiện tại cũng có thể tùy ý biến đổi hình dạng, dù sao đều là linh hồn, muốn thế nào thì thế ấy.)

“Không sai, bình thường vẫn là nên bảo trì cái dạng này, nhìn sẽ thuận mắt hơn.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, giấu trong lòng sự kích động, bắt đầu xem xét trạng thái Husky. [Chủng tộc kỹ năng]: Shuke: Giả lập sáng tạo sinh mệnh (Bất Hủ cấp - thuần thực), máy móc cứ điểm (Bất Hủ cấp - thuần thực) Beita: Thiên nhân hóa sinh (Bất Hủ cấp - thuần thực), Trần Ngục phù đồ (Bất Hủ cấp - thuần thực) Jerry: Địa ngục chuyển sinh (Bất Hủ cấp - thuần thực), vạn linh phê hồn (Bất Hủ cấp - thuần thực) Thông dụng: Lục Đạo (pháp tắc cấp - 3.3%), linh hồn pháp tắc (pháp tắc cấp - 5.4%), tham lam (pháp tắc cấp - 1.2%) ...

“Ừm? Kỹ năng đều đã đổi hết rồi sao?” Nhìn bảng thông kê sáng rực của Husky, Bạch Khải hơi ngạc nhiên.

“Cái này rất bình thường, khoảng thời gian này chúng ta đã tiêu hóa toàn bộ tri thức về phù văn, máy móc cùng linh hồn, đồng thời dung hợp lại với nhau, kỹ năng sẽ xảy ra biến hóa lớn cũng hợp lý.”

Shuke nhàn nhạt giải thích, đột nhiên lộ ra một tia tiếc nuối.

“Đáng tiếc, chúng ta vẫn còn thiếu sót một chút, nếu không thì số lượng kỹ năng hẳn là còn có thể tinh giản hơn, đẳng cấp cũng có thể nâng lên một chút.”

“Đẳng cấp lại nâng lên...”

Người đang có ý định toàn viên hóa kỹ năng à?” Bạch Khải bật cười, rồi bắt đầu xem xét những kỹ năng đó. ...

“Linh hồn số liệu hóa? Shuke, các người thật sự đã làm được rồi?” Bạch Khải thấy vậy, đôi mắt sáng lên, có thể đem linh hồn và con số tự do chuyển hóa, chẳng phải có nghĩa là Shuke có khả năng sáng tạo linh hồn sao? Nói đến, vừa rồi ba con sói thực sự đã cho thấy hành vi tương tự, xem ra hạt giống vong hồn quả thật đã giúp đỡ họ rất nhiều.

“Đúng vậy, mặc dù vẫn chưa thể so sánh với Thiên Khải chi linh, nhưng chúng ta có thể sáng tạo ra linh hồn.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Không chỉ có mình ta, Beita và Jerry cũng thu được khả năng tương tự.”

Bạch Khải nghe vậy, lông mày nhướn lên, lúc này nhìn về phía hai kỹ năng còn lại.

“Địa ngục chuyển sinh, thiên nhân hóa sinh, giả lập sáng tạo sinh mệnh...”

Bạch Khải vuốt cằm, nhanh chóng liên kết ba kỹ năng này.

“Địa ngục chuyển sinh, biến tinh thần lực thành linh hồn nguyên thủy.”

“Thiên nhân hóa sinh, cho linh hồn nguyên thủy ý chí và sức sống.”

“Giả lập sáng tạo sinh mệnh, gia tăng biến hóa cho linh hồn số liệu hóa.”

“Đây là một chuỗi sản xuất linh hồn hoàn chỉnh!” “Đúng vậy, ít nhiều ý nghĩa này.

Dù sao khi sử dụng đơn lẻ cũng có hiệu quả không hề yếu.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Beita và Jerry thì vẫn ổn, chỉ cần tinh thần lực đủ cường đại, hiệu quả sẽ càng mạnh, nhưng giả lập sáng tạo sinh mệnh cần đầy đủ số liệu hỗ trợ mới có thể sinh ra nhiều biến hóa hơn.”

“Vậy nên?” “Cho nên người cần tích cực giúp ta thu thập các loại số liệu, từ súng thú cho đến văn hóa lịch sử...

gì cũng được.”

“Tốt, ta sẽ cố gắng.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía những tiểu gia hỏa sau lưng, nói: “Đúng rồi, các người dự định xử lý bọn chúng thế nào?” “Bọn hắc chỉ là hồn thể, muốn hoạt động bên ngoài thì nhất định phải có một bộ thân thể.”

Shuke nói: “Ta dự định tạm thời an trí bọn hắc tại mấy móc sứ đồ trong thân thể, chờ ta thiết kế ra linh hồn thân thể cho họ rồi lại tiến hành di chuyển.”

“Còn có thể như vậy sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, đột nhiên nghĩ ra điều gì, nói: “Vậy có phải có nghĩa là chúng ta có thể tùy ý thiết kế một sinh vật mới siêu phàm rồi không?” “Về lý thuyết, là như vậy.”

Shuke nhẹ gật đầu, dường như hiểu rõ suy nghĩ của Bạch Khải.

A ô a ô? (nhân loại người cười thật quái dị, chẳng lẽ lại đang mưu đồ điều gì xấu xa?) Beita nghiêng đầu nhìn Bạch Khải, nhưng lại bị Bạch Khải trừng mắt nhìn trả lại.

“Cái gì mưu đồ xấu, đây chính là vì tương lai của nhân loại!” Bạch Khải hừ nhẹ một tiếng, không giải thích thêm, mà tiếp tục xem xét các kỹ năng khác. ...

“Nhìn cái này thì có vẻ như là phiên bản cường hóa của bách quỷ dạ hành, tuy nhiên cần phải tiếp xúc mới có thể có hiệu lực...”

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn về phía Jerry, có chút nhíu mày, phương thức chiến đấu của Jerry phần lớn đều là cận chiến, kỹ năng này cũng chỉ là phối hợp, nhưng hiệu suất có lẽ sẽ hơi thấp một chút.

Mặc dù kỹ năng của ba con sói đều là thông dụng, cũng có thể thao tác một lần.

Xem xong kỹ năng của Jerry, Bạch Khải lại nhìn về phía một kỹ năng khác.

Ghi chú: Có thể ngưng tụ ra một tòa Phù Đồ tháp, bên trong tháp đóng quân Trấn Ngục quân. ...

“Khá lắm, Beita, người bắt đầu chơi quân đoàn rồi sao?” Bạch Khải thấy vậy liền khen ngợi, còn Beita thì kiêu hãnh ngẩng

đầu lên.

A ô a ô! (bạn hẳn đều có tiểu đệ, bản uông cũng không thể thua kém!) “Tốt lắm, đúng là một sự lựa chọn tốt.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn sang kỹ năng của Shuke. ...

Bạch Khải: “...”

Cái này trứng tiền hóa, lúc nào trở nên nghịch ngợm như vậy...

Bạch Khải bắt đầu dĩ lắc đầu, nhưng cũng không truy đến cùng ý tứ.

Máy móc cứ điem, nhìn tên là biết ý nghĩa gì, đồng thời đây cũng là mục tiêu cuối cùng mà tất cả cơ giới sư theo đuổi.

Chế tạo một tòa máy móc chiến tranh cực lớn! “Một con sủng thú, ba quân đoàn, cảm giác đánh trận trong tương lai sẽ giao cho các người rồi.”

Bạch Khải hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía ba kỹ năng mạnh nhất này.

Linh hồn pháp tắc, cùng với Lục Đạo.

Linh hồn pháp tắc không cần nhiều lời, cũng giống như những pháp tắc kỹ năng khác, đều là tặng phúc cho tinh thần hệ kỹ năng bị động.

Ngược lại là cái này Lục Đạo, có chút mơ hồ.

Ghi chú: Lục Đạo là kết cục của linh hồn, có thể tạo ra áp lực đối với linh hồn, đồng thời có hiệu quả chuyển hóa linh hồn.

...

“Đối với linh hồn sinh ra áp lực... Đây cơ bản không có ý định để cho tinh thần hệ sinh vật có đường sống...”

Bạch Khải thầm cảm khái, nhưng trên mặt vẫn không kiềm chế được nụ cười.

Chưa nói đến các kỹ năng khác, chỉ riêng Lục Đạo đã đủ để Husky khinh thường tất cả tinh thần hệ sinh vật, nếu cộng thêm các kỹ năng khác, chẳng phải nghiền ép đối thủ hay sao? “Lục Đạo...

Nếu đã để các người linh hồn bản thể chuyển hóa thành Lục Đạo, vậy từ giờ gọi các người là Lục Đạo Minh Lang đi!” A ô a ô! (nhân loại người cuối cùng có tiến bộ, bản uông rất hài lòng với cái tên này.) “Không sai, có Lục Đạo ở đây, trấn áp Minh Thổ cũng dễ dàng thôi.”

Jerry cũng gật đầu đồng ý, ngược lại là Shuke, không biết vì sao có chút thất thần.

“Shuke, người làm sao vậy?” Bạch Khải vừa mới hỏi thăm, liền đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, tâm niệm vừa động, ngay lập tức vào trong không gian Ngự Thú.

Trứng tiến hóa vẫn đang phát ra ánh sáng chói mắt, Tịch Diệt Kiếm Vực cũng như mọi khi bao quanh trứng tiến hóa xoay tròn.

Bên cạnh Tịch Diệt Kiếm Vực biến thành hành tinh màu đen, một hành tinh hoàn toàn mới đang từ từ hình thành.

Hành tinh này toàn thân cấu thành từ kim loại, nhìn kỹ có thể thấy trên đó rậm rạp chằng chịt vũ khí.

Những vũ khí này chủng loại phong phú, trên đó còn khắc đầy hoàng kim và ám kim sắc phù văn. Đồng thời, trên những con đường cũng được tạo thành từ kim loại, có thể nhìn thấy từng đội ngũ khác nhau, cơ cấu không đồng nhất đang tuần tra.

“Shuke, người đừng nói với ta rằng cái này chính là máy móc cứ điểm của người?”

Chương 939:

Dòng sông thời gian lại đến! “Đúng là như vậy.”

Shuke nhẹ gật đầu, nói: “Ta đã kết hợp tri thức hiện tại mà ta nắm giữ, cải tạo lại Tam Sinh tháp một lần nữa.”

“Ban đầu ta nghĩ rằng phải tìm một bí cảnh tinh thần lớn hơn để gánh chịu, nhưng không ngờ sau khi ta phân tích hạt giống vong hồn, Tam Sinh tháp đã tự động lột xác.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu ra, đột nhiên cảm thấy rất biết ơn Trọng Ngục tháp chủ.

Món quà lớn này từ Minh phủ thực sự rất phong phú, không chỉ nói đến sự giúp đỡ từ hiệp hội và Trương Hữu Nhân, mà việc thúc đẩy Husky tiến hóa truyền kỳ cũng đã đủ để cảm kích rồi.

“Xem ra không cần phải làm khó những nhân vật phản diện này nữa, có vẻ như sẽ có những khắc nghiệt thú vị đây.”

Bạch Khải cười lớn, nhìn về phía bầu trời đã hoàn toàn ngưng hình thành cứ điểm tinh cầu, hỏi: “Nhưng mà cứ điểm này hiện tại có thể vào Ngự Thú không gian, có thể kéo ra ngoài được không?” “Đương nhiên có thể, đối với ta mà nói, tháp bí cảnh và bí cảnh đã hòa làm một, ở đâu cũng không có gì khác biệt.”

“Không sai.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn thấy những sủng thú lần lượt tiến vào Ngự Thú không gian.

Két phúc két phúc! (Beita các người đã tiến hóa truyền kỳ rồi? Gamma thật đáng ghen tị!) A ô a ô ~ (Bản uông lại là thiên tài, sao có thể bị các người vượt qua như thế!) Beita kiêu ngạo ngẩng đầu lên, tận hưởng ánh mắt ngưỡng mộ từ các bạn đồng hành.

“Lần này ta cũng đã lĩnh ngộ không ít thứ, thật tiếc là vẫn không thể đột phá.”

Trùng Thảo có chút tiếc nuối thở dài, hấn cùng Beita nghiên cứu hạt giống vong hồn, cũng có nhiều hiểu biết về linh hồn.

Nhưng quy tắc hư thực và quy tắc linh hồn vẫn có nhiều khác biệt, do đó Trùng Thảo cũng không đạt được sự tăng trưởng thực chất.

“Đừng nóng vội, ngươi đã lĩnh ngộ quy tắc rồi, chỉ cần chuyên tâm nghiên cứu, lên truyền kỳ cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Róc rách rách rách. (Đúng vậy, khi đã lĩnh ngộ quy tắc, chỉ cần bình tĩnh thấu hiểu là được, thời cơ tới, thăng cấp sẽ như nước chảy thành sông.) Delta từ trong không gian chậm chậm hiện ra, sau khi nói ra ý kiến của mình thì lại biến mất.

Kể từ khi lĩnh hội quy tắc không gian, Delta có thể trực tiếp truyền tống mà không cần phải động tay.

Nếu kỹ năng này được những kẻ vô công rồi nghề kiếp trước thấy, họ chắc chắn sẽ phát điên! “Cạc cạc cạc...”

Các vị tiên bối quy tắc đều xuất sắc quá, ta cũng muốn học hỏi một chút đó!” Tên Hề Hoang Đường không ngừng vượt vượt bài poker, hào hứng đánh giá những sủng thú đã lĩnh ngộ quy tắc.

Sột soạt sột soạt? (Quy tắc? Có vui không? Jetta cũng muốn tham gia!) Trong khi nhăm nháp được tề, Jetta thấy hành động của Tên Hề Hoang Đường như vậy, lập tức cũng bị thu hút, nguyên tố cầu phía sau nhanh chóng xoay tròn, Phong nguyên tố cầu lại xuất hiện.

“Rất tốt, Jetta, ngươi định làm gì?” Bạch Khải thấy vậy có chút ngạc nhiên, nhưng rất rõ ràng, hấn nghĩ có hơi nhiều.

Phong nguyên tố cầu của Jetta vừa mới tụ lại thì giữa chừng lại bị sụp đổ, chỉ còn lại một phần nhỏ gió lốc xoay vòng, tựa như Jetta đang giãy dụa.

Thấy tình hình này, Jetta ngay lập tức trông có vẻ ủy khuất, huy hiệu nguyên tố trên mi tâm dần dần phát sáng lên.

“Đừng kích động, đừng kích động.”

Bạch Khải vội vàng đi tới an ủi, nói: “Jetta, ngươi còn nhỏ, từ từ rồi sẽ đến mà.”

Sột soạt sột soạt ~ (Hình như là như vậy, Jetta đi ăn điểm tâm thôi!) Nghe được Bạch Khải nói vậy, Jetta ngay lập tức vui vẻ, nhảy nhót trở lại bản thân bí cảnh để ăn điểm tâm.

“Quá lâu không để Jetta động thủ, sắp quên cái tính tình này rồi.”

Nhìn Jetta rời đi, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

A ô a ô... (Người nhân loại, người quá phóng đại, có bản uông ở đây, chỉ mất vài phút để Jetta bình tĩnh lại...) Beita khinh bỉ liếc nhìn Bạch Khải, có hấn như vậy cái truyền kỳ sinh vật tại đây, chỉ là Quân Vương sinh vật, làm sao có thể lỗ mãng!

“Người xác định? Ban đầu là ai bị Jetta gọi cha gọi mẹ?” Bạch Khải chằm biếm nhìn Beita, Beita lập tức lông xù lên.

A ô a ô! (Kia là bản uông kính già yêu trẻ, hưởng hồ với thực lực hiện tại của bản vương, dù có gãy xương cũng có thể dễ dàng đánh bại!) Ken két ken két? (Người chắc chắn?) Đúng lúc này, một luồng khí tức trầm lặng từ phía Beita truyền đến, ánh mắt sắc bén khiến cho cơ thể Beita vừa đặc ý lúc này không tự chủ được mà cứng đờ.

“Alpha, người vừa mới xuất quan?” Bạch Khải có chút ngạc nhiên nhìn về phía Alpha, hỏi.

Ken két ken két. (Bị Beita phân tâm khí tức quấy nhiễu, sớm xuất quan rồi.) Alpha nhẹ gật đầu, sau đó nhìn Beita với một cổ chiến ý mãnh liệt. (Đánh một trận sao?) A ô a ô... (Đương nhiên... Ô ô ô...) Beita muốn đồng ý, nhưng bị Shuke và Jerry trực tiếp cắt ngang.

“Nhưng từ phân tích cường độ linh hồn, chúng ta khả năng làm suy yếu cường độ linh hồn của Alpha chỉ có 18%, thêm vào quy tắc Tịch Diệt và ngạo mạn nữa, khả năng chiến thắng Alpha chỉ có 1.3%, cho nên ta không khuyên người chiến đấu với Alpha.”

Shuke nhanh chóng phân tích ra kết quả chiến đấu, Jerry cũng gật đầu đồng ý.

A ô a ô... (Thật đáng ghét, tại sao bản uông tấn cấp truyền kỳ lại không thể đánh lại kẻ yếu xương cốt...) Beita tức giận nằm rạp trên mặt đất, nhìn chằm chằm vào Alpha, còn Alpha thì có chút tiếc nuối.

Hắn thật sự rất muốn thử sức với Husky một lần, vì khi Husky đột phá, cảm giác rung rẩy từ tận sâu trong linh hồn không thể giả dối.

“Alpha, ngươi có thu hoạch mới không?” Bạch Khải thấy vậy cũng có chút hiếu kỳ, hỏi.

Ken kết ken kết. (Không tính là thu hoạch, chỉ là cấp bậc tăng lên một chút.) Alpha lắc đầu, có vẻ như không hài lòng với sự tăng trưởng của bản thân.

“Tăng lên cấp bậc?” Bạch Khải hiểu ra, bắt đầu xem xét trạng thái của Alpha. ...

“Đã đạt lục trọng rồi sao?” Bạch Khải nhíu mày, lần trước nhìn thấy vẫn chỉ là tam trọng, giờ đã lên thẳng lục trọng. Ân, Minh phủ thực sự rất tốt! Ken kết ken kết. (Gần đây linh hội quy tắc nhanh hơn nhiều, cấp bậc tăng lên rất nhanh.) “Quả nhiên, quy tắc mới là nền tảng!” Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhìn về phía những sủng thú khác, nói: “Tiếp theo, mọi người đã lĩnh hội quy tắc thì hãy tập trung thụ giáo thêm, còn ai chưa lĩnh ngộ, chúng ta nghĩ cách chỉnh sửa một số quy tắc.”

A ô a ô! (Đúng vậy, chờ bản uông lĩnh ngộ quy tắc tới cực hạn, rồi sẽ tới dạy dỗ kẻ yếu xương cốt!) Beita đột nhiên lại hồi phục quyết tâm, phía sau Lục Đạo xoay tròn, phóng xuất ra ánh sáng kỳ lạ, hòa vào cơ thể mình.

Nhanh chóng, cơ thể Beita hòa tan, bay lên phía đỉnh đầu máy móc, máy móc cứ điem cũng theo đó tách ra một phần, hòa hợp cùng cơ thể Beita. Dội ánh sáng tán đi, thân thể Husky lần nữa ngưng hình, xuất hiện một diện mạo hoàn toàn mới.

Vẫn là hình dạng ba đầu sói, nhưng lại thêm một chút cảm giác kim loại, tựa như được rèn ra từ máy móc.

Nhưng khi Husky hô hấp, lại không khác gì sinh vật máu thịt, thêm vào bên ngoài thân thể kỳ lạ ánh kim và phù văn tối màu, khiến Husky thêm phần bí ẩn.

“Ngươi đây là cải tạo thân thể sao?” Bạch Khải hỏi.

“Dù chúng ta có thể thoát khỏi sự ràng buộc của thân thể, nhưng một thân thể mạnh mẽ vẫn có thể nuôi dưỡng linh hồn, tất nhiên cần phải được cải tạo một phen.”

Shuke gật đầu, nói: “Nhưng thân thể này chỉ là cải tạo tạm thời, muốn hướng tới hoàn mỹ lại cần phải điều chỉnh thêm.”

“But mà, điều này cần một lượng lớn số liệu, chỉ cần có đủ số liệu, ta có thể vô hạn tăng lên.”

“Thực chiến? Việc này đơn giản, chỉ cần ra hai nhiệm vụ là được!” Nghe vậy, Bạch Khải ngay lập tức tỏa sáng, chợt nhớ tới một kỹ năng cuối cùng.

Ghi chú: Một trong Thất Tông Tội, khao khát tri thức, có thể thông qua những kiến thức này không ngừng cường hóa bản thân, biết nhiều hơn, sức mạnh càng cao. ...

“Lại là Thất Tông Tội...”

Bạch Khải vượt cằm, nhìn xung quanh những sủng thú, ánh mắt chớp lóe, nói: “Vừa lúc mọi người có chút tăng lên, cùng nhau đi ra hoạt động một chút đi.”

Vừa nghe Bạch Khải nói, nhóm sủng thú lập tức vô cùng phấn khởi, Bạch Khải cũng chuẩn bị rời khỏi Ngự Thú không gian, quay lại trong trang viên.

“Bạch Khải, ngươi vừa nãy đi đâu vậy? Beita bọn họ không có chuyện gì chứ?” Nhìn thấy Bạch Khải xuất hiện, Gia Cát Thần tiến lên đón, vốn đang chạy tới rèn luyện Trương Hữu Nhân giờ cũng chạy về.

Cùng là hệ tinh thần, đương nhiên không thể giấu được sự tiến hóa của Husky, vì vậy đã đưa Trương Hữu Nhân trở về.

“Lão sư, sủng thú của ngươi đã tiến hóa rồi à?” Trương Hữu Nhân có chút tiếc nuối nhìn quanh, tiến hóa sủng thú, hẳn thật ít khi thấy, còn thiếu chút nữa đã bỏ lỡ.

“Đúng vậy, Beita đã tiến hóa thành truyền kỳ.”

Bạch Khải mỉm cười, gọi Beita ra.

“Tiến hóa thành sinh vật truyền kỳ?” Hai mắt Trương Hữu Nhân sáng lên, tiến tới bên Beita để quan sát, miệng không ngừng lẩm bẩm.

“Đẹp trai thật, lão sư, sủng thú của ngươi sao đều đẹp trai như thế, thật đáng ghen tị...”

Trương Hữu Nhân chưa kịp kiểm chế âm lượng của mình, nên tất cả đều rõ ràng truyền vào tai Luyện Ngục Ma Xà trong chờ đợi sinh vật truyền kỳ. Đối mặt với thái độ này của chủ nhân, ba đầu sinh vật truyền kỳ không dám có chút oán trách.

Mặc dù Husky vừa mới thăng cấp thành truyền kỳ, nhưng bọn họ vẫn cảm nhận được một áp lực to lớn. Áp lực này không phải đến từ sức mạnh, mà phát ra từ sự sợ hãi sâu trong linh hồn.

Quả thực, người đàn ông này thật sự rất biến thái! Ba đầu sinh vật truyền kỳ nhìn nhau, đều thấy sự may mắn trong ánh mắt của đối phương.

Cũng may, trước đây quyết định phục tùng, nếu không bây giờ bọn họ cũng đã bị nuốt trọn rồi.

“Mặc dù không hoàn toàn bất ngờ, nhưng Bạch Khải, tiến độ này của người thực sự rất kinh ngạc, nếu có thể trở về, chắc chắn sẽ khiến mọi người choáng váng.”

Gia Cát Thần nhìn thấy Dịch Dịch Husky, cười nói.

“Ha ha ha...”

Hy vọng là như vậy.”

Bạch Khải cười lớn, sau đó hỏi: “Vừa lúc mọi người đều ở đây, cùng nhau đi ra hoạt động một chút, cũng thuận tiện cho Hữu Nhân thu thập thêm một con sủng thú truyền kỳ.”

“Tốt quá!” Trương Hữu Nhân vui vẻ nhảy dựng lên, còn Bạch Khải thì quay đầu nhìn về phía Shuke, hỏi: “Shuke, xung quanh còn có truyền kỳ hưng thú nào không?” “Xung quanh không có, nhưng gần nhất cũng phải ở quốc gia khác.”

“Vậy thì...”

trước hết đi hỏi hiệp hội có thông tin nào từ Minh phủ không, dù sao cũng là huấn luyện.”

Bạch Khải nghe vậy thì hiểu, đang định tiến về hiệp hội, thì bầu trời đột nhiên trở nên u ám, còn có vài hạt cát bay vào mặt Bạch Khải.

“Hạt cát?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, mắt hắt chột co rút lại.

Bầu trời trong xanh bỗng xuất hiện một dòng sông dài ngang qua, trong dòng sông đó, mơ hồ có thể thấy một bóng hình Cự Long.

Dòng sông thời gian, lại đến nữa rồi!

Chương 940:

Khách Tới Ngoài Ý Muốn “Bạch Khải, kia là...

Dòng sông thời gian sao?” Nhìn thấy dị dạng xuất hiện trên bầu trời, Gia Cát Thần bỗng nhiên trở nên phấn khích.

Hắn cũng vì dòng sông thời gian này mà đến đây, hiện tại dòng sông thời gian lại xuất hiện, không phải bọn họ có thể trở về rồi sao? “Đừng vui mừng quá sớm, dòng sông thời gian đã đến, ôn thần cũng tới.”

Bạch Khải khuôn mặt ngưng trọng, cầm bả vai Trương Hữu Nhân, nghiêm mặt nói: “Hữu Nhân, Bạch lão sư và Gia Cát lão sư có thể sẽ rời đi một thời gian rất dài, cho nên không thể tiếp tục học tập với người.”

“Lão sư các người đang nhìn cái gì? Còn đi đâu? Ta cũng muốn đi cùng!” Trương Hữu Nhân vừa nghe đã lập tức muốn đi theo, nhưng Bạch Khải lập tức cự tuyệt.

“Đây là chuyện riêng của các lão sư, người không tiện tham dự.”

Bạch Khải kiên quyết lắc đầu, nói: “Mà người cũng có trách nhiệm của mình, vẫn nhớ người vừa nói mơ ước với ta không? Hãy tu luyện thật tốt, cố gắng hoàn thành nó, lão sư sẽ thấy thành quả của người!” “Giấc mơ của ta...”

Trương Hữu Nhân nghe vậy ngây ra, rơi vào trầm tư, mãi một lúc sau mới hoàn hồn, thì Bạch Khải và Gia Cát Thần đã cười Delta bay đi, nhanh chóng hướng về phương xa.

“Giúp ta nói với Bạch đại ca bọn họ rằng chúng ta đi trước, nhớ kỹ, tuyệt đối không được đi tìm chúng ta...”

Bạch Khải nói những câu cuối cùng với Trương Hữu Nhân, sau đó biến mất trên bầu trời, dòng sông thời gian cũng theo đó mà biến mất, trang viên lại lần nữa trở về trạng thái ban đầu.

“Lão sư...”

Trương Hữu Nhân ngơ ngác ôm ảnh, nhìn xa xăm, mãi một lúc lâu mới phản ứng lại.

“Hữu Nhân, vừa rồi xảy ra chuyện gì, ta cảm nhận được một cỗ khí tức rất mạnh!” Đúng lúc này, một vệt ánh sáng kim loại từ trên trời rơi xuống, chính là nhóm Bạch Vô Kiệt từ hiệp hội đến đây.

“Là lão sư sủng thú đột phá truyền kỳ.”

Trương Hữu Nhân nhìn thấy, có chút đơn thuần trả lời.

“Có thêm một con đột phá truyền kỳ sao?” Bạch Vô Kiệt nghe vậy hai mắt sáng lên, cười ha hả nói: “Ta nói sao tiểu tử đó sao muộn như vậy không tới, hóa ra là đột phá, đúng rồi, hắc ở đâu, mau cho ta xem thử xem con sủng thú nào đã tiến hóa vậy?” Bạch Vô Kiệt nhìn quanh, nhưng không thấy bóng dáng của Bạch Khải, lúc này Tiêu Hoàng lại qua nét mặt của Trương Hữu Nhân mà đoán được điều gì không ổn.

“Trương công tử, Bạch Khải và họ đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Xảy ra chuyện?” Nghe Tiêu Hoàng hỏi, sắc mặt Bạch Vô Kiệt liền thay đổi.

Hắn vừa nãy còn cảm nhận được một cỗ khí tức vô cùng mạnh mẽ, nhưng khi gần lại thì đã không thấy nữa.

Dù chỉ là một khoảnh khắc ngắn ngủi, hắn cũng có thể rõ ràng cảm nhận được sức mạnh của đối phương, nếu như đối phương nhằm vào Bạch Khải, vậy Bạch Khải có thể gặp nguy hiểm thật sự.

“Tôi không rõ ràng lắm, nhưng hình như Bạch lão sư và Gia Cát lão sư đã thấy điều gì đó, sau đó liền vội vã rời đi.”

Trương Hữu Nhân lắc đầu, nói: “Bạch lão sư bảo họ sẽ rời đi rất lâu, mà còn bảo ta từ biệt với các người, đồng thời nói tuyệt đối không được đi tìm họ.”

“Xem ra họ đã gặp kẻ thù cường đại rồi.”

Tiêu Hoàng vuốt tóc, nhìn về phía Bạch Vô Kiệt, lúc này Bạch Vô Kiệt hiểu ý, hỏi: “Người còn nhớ họ đi đâu không?”

“Ừm...”

Thật xin lỗi, ta không thể nói!” Trương Hữu Nhân do dự một lát, ánh mắt đột nhiên trở nên kiên quyết.

“Lão sư bảo rằng các người tuyệt đối không thể đi tìm họ, ta không thể vi phạm lời lão sư.”

“Người cái tiểu tử này, sao lại cổ hủ như vậy!” Thấy dáng vẻ của Trương Hữu Nhân, Bạch Vô Kiệt càng thêm sốt ruột, hận không thể trực tiếp vào trong đầu Trương Hữu Nhân tìm câu trả lời.

“Lão sư thực lực mạnh mẽ như vậy cũng biểu hiện khẩn trương như thế, Bạch thúc thúc các người đi chỉ sợ cũng chỉ càng thêm phiền.”

Trương Hữu Nhân bỗng nhiên thể hiện sự tỉnh táo mà không nên có ở độ tuổi này, nắm chặt mặt dây chuyền Bạch Khải đưa cho.

“Lão sư đã hứa sẽ nhìn ta từ một nơi khác, cho nên ta nhất định phải hoàn thành mơ ước của mình, để lão sư thấy, nói không chừng sẽ trở lại.”

Dáng vẻ của Trương Hữu Nhân khiến Bạch Vô Kiệt bình tĩnh lại, sau khi nhìn Trương Hữu Nhân một hồi, Bạch Vô Kiệt đành thở dài bất đắc dĩ.

“Bạch Khải, không biết đã dạy ra một đồ đệ bướng bỉnh như vậy.”

“Bạch Khải đã như vậy căn dặn, họ gặp phải sự tình có lẽ thật sự không thể nhúng tay vào.”

Tiêu Hoàng trong mắt lóe lên ánh sáng sắc bén, nói: “Chúng ta bây giờ có thể làm, chính là tranh thủ thời gian phát triển Ngự Thú Sư Hiệp Hội, có lẽ một ngày nào đó, có thể giúp Bạch Khải cũng không chừng.”

“Đúng, cứ làm như vậy!” Bạch Vô Kiệt nhẹ gật đầu, nói: “Vốn còn định thả vài cú điếm của Minh Phủ ra, nhìn tình hình hiện tại, không thể lưu lại được!” “Hừm, ta đây sẽ đi sắp xếp nhân thủ.”

Một đoàn người lần lượt rời đi, mà Trương Hữu Nhân sau một hồi im lặng, lập tức đi tới gian phòng của Trương Phú Quý mà nói.

“Lão ba, ta có chuyện muốn thương lượng với người!” ...

Một bên khác.

“Delta, có thể thoát khỏi không?” Bạch Khải nhìn về phía sau, dòng sông thời gian vẫn bám sát theo họ, sắc mặt càng thêm

khó coi.

Từ khi rời khỏi trang viên, Delta đã thực hiện nhiều lần không gian khiêu dục, nhưng dòng sông thời gian vẫn như cũ treo trên đầu, khoảng cách từ đầu đến cuối chưa bao giờ rút ngắn.

Ngược lại, hình ảnh Cự Long bên trong càng ngày càng rõ ràng.

Róc rách rách rách. (Thật xin lỗi, chủ nhân, Delta đã sử dụng kỹ năng thời không cùng lúc, nhưng e là vẫn không thoát khỏi được.) “Không thoát khỏi...”

Vậy thì không trốn nữa!” Bạch Khải nhìn dưới chân không có ai trong rừng cây, đột nhiên ra lệnh cho Delta dừng lại, đồng thời gọi tất cả sủng thú ra.

“Alpha, Beita, đợi chút nữa các người làm chủ, những người khác phụ trợ, lần này chúng ta phải thật tốt chiến đấu với Tử Vong Chi Dục một trận!” “Hắn không phải thích truy sát sao, vậy thì ở đây mà phân rõ thắng bại đi!” Vừa nói xong, tất cả sủng thú đều phấn chấn, Alpha và Beita càng thêm phóng thích khí tức của mình.

Bọn họ rất rõ ràng sức mạnh của Tử Vong Chi Dục, với kinh nghiệm của họ bây giờ thì sợ rằng vẫn không phải đối thủ.

Nhưng bây giờ bọn họ đã không còn đường lui, lựa chọn duy nhất chính là liều mạng một lần! “Người là ai, dám xâm nhập Thiên Lang Bộ Lạc của chúng ta!” Đúng lúc này, một con sói bạc dẫn đầu đàn sói từ trong rừng xuất hiện, bay lên không trung gầm lên với Bạch Khải.

Bọn họ Thiên Lang Bộ Lạc là bộ lạc mạnh nhất ở gần đây, bình thường các bộ lạc khác cũng không dám đến gần, mà giờ lại có kẻ dám bay thẳng trên không của bọn họ, quả thực là không biết sống chết.

Nhưng chưa kịp để Thiên Lang nhìn rõ hình dạng kẻ thù, thì một thanh trường kiếm màu đen đã nằm ngang trước đầu nó.

Và trên không, càng có một viên cầu kim loại to lớn xuất hiện, từng cây ống kim loại đen nhánh tập trung xuống phía cự lang.

Nó không biết đây là cái gì, nhưng vẫn cảm nhận được cỗ uy hiếp mạnh mẽ phát ra từ đó.

Ken kết ken kết. (Nếu không muốn chết, hãy rút xa ra một chút.) Giọng điệu của Alpha bình thản, nhưng lại khiến Thiên Lang cảm nhận rõ ràng sự nguy hiểm đến từ cái chết.

Chỉ là, với vị thế bá chủ trong nhiều năm, Thiên Lang thật sự không thể dời mắt đi, đang định thốt ra vài câu lời hung ác, đột nhiên cảm thấy cổ lạnh toát, sau đó liền mất đi ý thức.

“Truyền kỳ linh hồn...”

Vừa khéo, cho ta một cú đâm nạp năng lượng.”

Nhìn thấy Thiên Lang bị Alpha một kích mất mạng, Shuke điều hành không để phí sức, thò tay máy móc ra tiếp nhận xác Thiên Lang, nhẹ nhàng kéo ra, liền kéo linh hồn ra ngoài.

Truyền kỳ linh hồn rõ ràng cường đại hơn nhiều so với những sinh vật khác, phát ra ánh sáng chói mắt, chỉ là thiếu đi bộ đầu sọ, nhìn có vẻ rất quái dị.

“Quả nhiên, Shuke máy móc tạo vật cũng có thể sử dụng vạn linh phế hồn!” Bạch Khải chứng kiến, khẽ vuốt cằm, ba con sói tuy bình thường phân chia kỹ năng rất rõ ràng, nhưng rốt cuộc vẫn là một thể, kỹ năng gì vẫn như cũ thông dụng.

Thiên Lang đã bị giết, đàn sói cũng lập tức tan rã, sợ rằng nếu Bạch Khải ra tay với bọn họ thì sẽ gặp phải tai họa.

Nhưng lúc này Bạch Khải cũng không có tâm trí để quản những Karami nhỏ nhất này, mà chỉ điềm tĩnh nhìn chăm chăm vào dòng sông thời gian càng lúc càng rõ ràng trên không.

“Alpha, Beita, lại cùng như trước, ngưng tụ một lần nữa, có hai đầu truyền kỳ thì chiến lực chắc chắn mạnh hơn trước, có thể có hi vọng thắng.”

Bạch Khải không ngừng suy nghĩ phương pháp giành chiến thắng, còn Alpha và Husky cùng các sủng thú đã bắt đầu tiến hành dung hợp.

Thậm chí, Gia Cát Thần cũng phóng xuất ra toàn bộ sủng thú của mình, cố gắng kích hoạt ràng buộc chú ẩn. Đối mặt với Tử Vong Chi Dực, nếu còn giữ lại thì thật sự sẽ chết.

Có lẽ nhận thấy động tĩnh của Bạch Khải, hình bóng Cự Long trong dòng sông thời gian tăng tốc nhanh chóng, mơ hồ có thể thấy được khuôn mặt của hắn.

Nhưng lúc này, Alpha và bọn họ vẫn chưa hoàn thành dung hợp! “Đáng ghét, vì sao có thêm một cái truyền kỳ, dung hợp tốc độ chậm lại?” Bạch Khải nghiêng chặt răng, trong lòng yên lặng cầu nguyện Tử Vong Chi Dực chậm lại một chút.

Nhưng lời cầu nguyện của Bạch Khải hiển nhiên không có được sự chú ý của thế giới ý chí, chỉ thấy dòng sông thời gian rung lắc, một đầu rồng to lớn từ bên trong chui ra, đôi mắt lạnh như băng nhìn chăm chăm vào Bạch Khải và nhóm người.

“Bạch Khải, ngươi phải nắm chắc điểm, ta đi kéo dài thời gian cho các ngươi!” Gia Cát Thần thấy cảnh này tức thì liền muốn dẫn dắt sủng thú tiến lên, nhưng lại bị Bạch Khải kéo tay lại, Gia Cát Thần chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra, đã thấy từ dòng sông thời gian chui ra hình bóng Cự Long, cũng ngăn người tại chỗ.

Cùng Tử Vong Chi Dực bình thường lớn Long thân, vẩy rồng màu đồng sáng cùng cái đuôi đồng thời giống như lưỡi châm. Đây không phải là Tử Vong Chi Dực, mà rõ ràng chính là Ngưu Bì Xà biến thành Giám Hộ Thời Gian - Thanh Đồng Cự Long! Hai người ngơ ngác nhìn lên Thanh Đồng Cự Long, một hồi lâu sau Bạch Khải mới hồi phục, xác nhận bản thân không nhìn lầm mới đột nhiên mắng to.

“Ngươi cái Ngưu Bì Xà này, kêu gọi cũng không cho đánh đã ném chúng ta vào dòng sông thời gian, muốn hại chết chúng ta sao!” “Còn có, ngươi đẩy ta đi thì không nói, lại kéo Gia Cát Thần và A Trà vào làm gì, có muốn chết cả đám không?” “Tử Vong Chi Dực nguy hiểm như thế mà ngươi Bất Quần cũng dám tăng điều kiện, ngươi...”

Bạch Khải lòi ra một trận mắng chửi, trong khi Thanh Đồng Cự Long thì lẳng lặng nhìn chăm chăm vào Bạch Khải, không có chút nào phản bác.

Cuối cùng, Bạch Khải ngừng lại, nhìn Thanh Đồng Cự Long vẫn hoàn hảo không chút tổn hại, thở phào một hơi.

“Được rồi, ngươi không sao là tốt rồi.”

Nghe Bạch Khải nói như vậy, ánh mắt của Thanh Đồng Cự Long lóe lên một tia dịu dàng.

“Thật xin lỗi, tất cả đều là qui luật của thời gian, ta không thể sửa chữa.”

“Hơn nữa, chúng ta tốt nhất nên mau rời đi nơi này.”

“Hắn, mau đuổi theo đến rồi...”

Chương 941:

Triều đại Long “Hắn?” Bạch Khải nghe vậy, mắt hắn lập tức sáng lên, nhanh chóng hiểu ra.

Có thể khiến Nguru Bì Xà lo lắng như vậy, chỉ có thể là Tử Vong chi dực.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức ra lệnh cho Delta bay vào dòng sông thời gian, nhưng khi chỉ còn cách Thanh Đồng Long một đoạn ngắn thì đột nhiên dừng lại.

“Ngươi vẫn là Nguru Bì Xà sao?” Thanh Đồng Cự Long gật đầu, nói: “Ta vẫn là ta, xưa nay không thay đổi.”

“Vậy là tốt rồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm, ánh mắt dừng trên người Thanh Đồng Cự Long, còn Thanh Đồng Cự Long thì quay trở về trong dòng sông thời gian.

Rống! ! ! Khi Bạch Khải vừa bước vào dòng sông thời gian, hắn đã nghe thấy tiếng gầm quen thuộc.

“Tử Vong chi dực!” Bạch Khải quay đầu, nhìn về phía sau, phát hiện Tử Vong chi dực đang nhanh chóng bay tới bọn họ từ phía dòng sông dài.

“Ngồi vững!” Thanh Đồng Long trải rộng hai cánh, bay ngược lại dòng chảy của sông thời gian với tốc độ nhanh chóng, nhanh chóng kéo dẫn khoảng cách với Tử Vong chi dực.

Nhưng Tử Vong chi dực cũng không chậm, khoảng cách giữa hai con Cự Long vẫn luôn được giữ trong một giới hạn nhất định.

“Nguru Bì Xà, tại sao ngươi lại đưa chúng ta vào dòng sông thời gian?” Bạch Khải nhìn về phía xa xa Tử Vong chi dực, đột nhiên hỏi.

“Ta đã nói rồi, mọi thứ đều là do thời gian an bài.”

Thanh Đồng Long trầm mặc một lúc lâu mới hồi đáp.

“Nếu mọi thứ đều được an bài bởi thời gian, vậy phải chăng ngươi đã sớm biết kết cục này?” Bạch Khải hỏi.

“Biết.”

Thanh Đồng Long nhẹ nhàng vuốt cằm, rồi lại nhanh chóng tăng tốc.

“Nếu thời gian đã được an bài, vậy có còn ý nghĩa gì khi chúng ta ở đây?” Thanh Đồng Long: “...

Chờ người đến nguồn gốc mọi chuyện, thì sẽ hiểu.”

Nói xong, Thanh Đồng Long không nói thêm gì nữa, chuyên tâm điều khiển bay, còn Bạch Khải thì ngồi khoanh chân trên lưng rồng, rơi vào suy tư.

“Vậy có nghĩa là, chúng ta đang đi qua những phần cố định trong lịch sử sao?” Nghe xong cuộc đối thoại giữa một người một rồng, Gia Cát Thần lập tức hiểu ra và nói.

“Từ tình hình hiện tại mà xem, chắc chắn là như vậy.”

Bạch Khải gật đầu, cảm thấy những sự kiện mà họ đã gặp gỡ với Pháp Đế, rồi bồi dưỡng Võ Đế, tất cả đều phù hợp với dòng lịch sử.

Không, chính xác mà nói, dường như những hành động của họ đã dẫn dắt dòng lịch sử theo hướng mà họ biết.

“Nói cách khác, dù cho chúng ta làm gì, những sự kiện đó vẫn sẽ phát sinh?” Gia Cát Thần sắc mặt trở nên khó coi, không biết tất cả mọi thứ đã được an bài từ trước thì sẽ không còn gì để làm, thật khiến người ta khó chịu.

“Đừng bi quan như vậy, nếu thật sự không thể thay đổi điều gì, Ngưu Bì Xà cũng sẽ không cần phải bận tâm như vậy.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Gia Cát Thần, ánh mắt lóe lên một tia sáng.

Hết thủy đầu nguồn...

Có lẽ mọi chuyện biến sẽ xảy ra tại thời điểm đó? “Chúng ta đã đến.”

Đúng lúc này, Thanh Đồng Long bỗng dừng lại, dùng móng vuốt của mình kéo ra một lỗ hổng trên dòng sông thời gian.

“Tử Vong chi dực sẽ không lâu nữa đuổi kịp chúng ta, các người nên rời đi trước.

Sau khi ta thoát khỏi Tử Vong chi dực, ta sẽ đến tìm các người.”

Nói xong, Thanh Đồng Long đã trực tiếp văng Bạch Khải và mọi người ra ngoài, rồi quay đầu bay đi, với tốc độ nhanh gấp mấy lần so với trước đó.

“Chẳng nhẽ do chúng ta mà bị liên lụy sao?” Bạch Khải thấy vậy, hiểu ra, cũng không phản kháng, mặc cho bản thân rơi ra khỏi dòng sông thời gian.

Ngay lập tức, đất trời xoay chuyển, cảnh sắc xung quanh biến mất, thay vào đó là những dãy núi trải dài.

“Lại đến một thời đại mới...”

Bạch Khải triệu hồi Alpha, vững vàng tiếp được Gia Cát Thần, cảm nhận được không khí tươi mới xung quanh, ánh mắt hắn đột nhiên trở nên hoang mang.

Họ đang vượt ngược dòng thời gian, có nghĩa là họ lại xuyên qua lần nữa.

“Không biết lần này sẽ là thời đại nào?” “Hy vọng thời đại này cũng có nhân loại Đế Hoàng, nếu không...”

Gia Cát Thần vẫn còn chìm đắm trong lời nói của Thanh Đồng Long, nét mặt có phần nghiêm trọng.

Lịch sử nhân loại chia bớt hợp lại, nhưng những người được gọi là Đế Vương chỉ có vài người. Đồng thời chỉ có những thời đại đó, nhân loại mới có thể tương đối an ổn sinh sống.

Nếu như Thanh Đồng Long thả họ vào một thời đại hỗn loạn, thì họ sẽ gặp rắc rối.

“Không có gì bất ngờ xảy ra, chắc chắn sẽ có Đế Vương tồn tại.”

Bạch Khải suy nghĩ một lát rồi nói: “Ngưu Bì Xà sẽ không tùy tiện thả chúng ta ra, cho dù không có Đế Vương, có lẽ vẫn có thể tìm được manh mối liên quan đến A Trà.”

“Nghe có lý.”

Gia Cát Thần sắc mặt sẽ dễ chịu hơn, nói: “Không biết A Trà ra sao, lịch sử nhân loại càng đi về phía trước lại càng nguy hiểm.”

“A Trà đã xuyên qua trước đó đã có nhiều truyền kỳ, sẽ không sao đâu.”

Bạch Khải an ủi một câu, sau đó triệu hồi Husky.

“Shuke, trước hết hãy kiểm tra một chút tình hình xung quanh, tốt nhất là xem có khu cư trú nào của nhân loại không, để xác định thời đại hiện tại.”

“Không vấn đề gì.”

Shuke nhẹ gạt đầu, thân thể lướt nhẹ một cái, vô số kim loại lỏng được phát tán ra, nhanh chóng hóa thành chim muông và dã thú, bay lượn xung quanh.

Mặc dù những dã thú này có cơ thể máy móc, nhưng lại không khác gì so với dã thú bình thường, quan trọng nhất là đôi mắt của chúng cũng rất linh động.

“Tăng cường truyền kỳ rồi, cơ giới thú cũng đã nhận được thêm sức mạnh.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, trong khi Shuke hiếm hoi đưa ra giải thích: “Những thứ này chỉ là bị ta đặt vào số mệnh mà thôi, thật sự được tăng cường còn phải là thủ hộ thú cầm tinh.”

Nói xong, mười hai đạo phù văn từ thân Husky bay ra, hóa thành thủ hộ thú và rơi xuống xung quanh họ.

So với hình dáng máy móc trước đây, giờ đây thủ hộ thú và sinh vật thật sự hầu như không có gì khác biệt, hình dạng cũng có nhiều biến hóa. Điểm khác biệt lớn nhất với trước đây là, mười hai con giáp thủ hộ thú này hiện tại đều đã tăng lên đến cấp Đế Hoàng! “Thất Kiếm Long kỵ cũng là Đế Hoàng cấp, mười hai con giáp thủ hộ thú hiện tại cũng đã trở thành Đế Hoàng cấp...”

Tại sao ta cảm thấy hai khế ước của ta so với người khác đều tốt hơn nhiều?” Bạch Khải mặt mũi tràn ngập sự hãnh diện, hiển nhiên rất hài lòng với sự biến hóa của thủ hộ thú, đồng thời cũng đúng với mong đợi của Trùng Thảo.

Hiện tại Cửu Đầu Trùng vệ vẫn chỉ là Quân Vương cấp, nhưng dựa vào tiền lệ của Alpha và Husky, chờ Trùng Thảo tấn thăng truyền kỳ, có lẽ cũng có thể tăng lên? Đến lúc đó, hẳn chẳng phải hơn hẳn nhiều người trong số những Ngự Thú sư với

nhiều Đế Hoàng sủng thú đó sao? Chậc chậc, hình ảnh đó, nghĩ lại thật đẹp.

Chỉ có điều vừa đến nơi đây, áp lực của Jetta hơi lớn chút.

Các đồng bạn ít nhất đều là Đế Hoàng, thậm chí phần lớn ngay cả tùy tùng đều là sinh vật Đế Hoàng, còn Jetta vẫn là Quân Vương cấp, không biết có ảnh hưởng đến tâm trạng không.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lúc này đem ý thức chìm vào không gian Ngự Thú, chỉ là khi nhìn thấy Jetta vui vẻ uống thuốc, hần lạng lẽ thu hồi ý thức.

Tốt, có lẽ hắn đã nghĩ nhiều rồi.

“Thủ hộ thú linh hồn trải qua Lục Đạo cải tạo, đã xảy ra thuế biến, tiếp tục bồi dưỡng xuống dưới, tấn thăng thành truyền kỳ cũng không phải là không thể được.”

Shuke kiêu ngạo ngẩng đầu lên, Bạch Khải nhớ đến điều gì đó và nói: “Shuke, những linh hồn mà các ngươi tạo ra, đều có thể tiếp tục tăng lên sao?” “Tất nhiên là có thể, chúng ta hợp tác tạo ra linh hồn có thể kém một chút về cơ sở, nhưng còn lại thì không khác gì so với linh hồn bình thường.”

Shuke gật đầu nhẹ, nói.

“Thật sự?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, trên mặt hiện lên nụ cười đã lâu không thấy, đột nhiên tiến sát tai Shuke thì thầm.

“Ngự Thú sư, ngươi chắc chắn ngươi thật sự muốn như vậy?” Shuke kinh ngạc nhìn Bạch Khải, hỏi.

“Đương nhiên, nếu như chúng ta có thể trở về, đối mặt với Tử Vong bàn tròn không thể tránh né, phương pháp này là cách hiệu quả nhất để đối phó.”

Bạch Khải nghiêm túc gật đầu, nói: “Mà như vậy, cũng có thể giúp ngươi hoàn thiện giả lập sáng tạo sinh mệnh không phải sao.”

“Tôi hiểu rồi.”

Shuke nhẹ vuốt cằm, nói: “Tuy nhiên tôi hy vọng Trùng Thảo sẽ giúp tôi trong lần này, cây cỏ thụ Ánh Trăng mang lại trợ giúp rất lớn cho sự trưởng thành của linh hồn, có thể thúc đẩy kế hoạch này mở rộng.”

“Không vấn đề gì, có thể Trùng Thảo cũng có thể nhờ vào đó mà tấn thăng.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, ngay lập tức ngồi xếp bằng trên lưng Delta, lấy giấy và bút ra bắt đầu vẽ.

“Các vấn đề cốt lõi giao cho các người, còn lại cấu trúc bên ngoài cứ để ta lo.”

“Không vấn đề.”

Shuke nhẹ gật đầu, nằm sấp trên người Delta nhắm hai mắt lại không nói thêm gì nữa.

“Các người đang làm gì vậy?” Gia Cát Thần diện mạo đầy nghi hoặc, căn bản không biết bọn họ đang làm gì.

“Thiết kế một trò chơi mới.”

Bạch Khải không ngẩng đầu lên, tùy tiện đáp một câu, rồi tiếp tục cắm đầu vào làm việc.

“Thiết kế trò chơi mới? Ở cái thời đại này?” Gia Cát Thần càng thêm ngạc nhiên, mặc dù thời đại này thiết bị máy móc vẫn có thể sử dụng, nhưng trò chơi thì sao? Người thiết kế đâu ra mà có người chơi? Tuy nhiên, Gia Cát Thần cũng biết trong trạng thái này, Bạch Khải không thể bị quấy rầy, vì vậy y an phận ngồi chờ một bên.

Cuối cùng, Shuke đã phá vỡ sự im lặng, đôi con ngươi lóe lên, từng hình ảnh đã được thả xuống trước mặt Bạch Khải và mọi người.

Trong hình, là một kiến trúc cổ kính, mọi người mặc trường bào đi lại trên đường phố, không khác gì so với những bộ phim cổ trang.

“Từ kiến trúc và phong cách trang phục để phán đoán, hiện giờ chúng ta chắc chắn đang ở thời kỳ Long chi hoàng triều, cụ thể là giai đoạn nào thì cần phải điều tra thêm.”

Shuke thông báo cho nhóm cơ giới thú về phát hiện của mình, còn Bạch Khải thì nhẹ nhàng vuốt cằm.

Long chi hoàng triều, có nghĩa là họ đang sống trong thời kỳ của Long Đế. Đầu tiên là Pháp Đế, tiếp theo là Võ Đế, giờ lại đến Long Đế.

Ngưu Bì Xà có phải đang muốn họ trải nghiệm tất cả những thời kỳ của Đế Vương không? Nhưng điều này có giúp gì cho cuộc chiến tranh trong tương lai không? Hay là Ngưu Bì Xà chỉ đơn thuần là muốn bù đắp cho những khoảng trống trong lịch sử? Vài câu hỏi hiện ra làm Bạch Khải hơi đau đầu, mày hắn càng nhíu chặt lại.

“Long Đế...”

Bạch Khải vỗ vỗ Delta bên dưới, trong đầu không khỏi hiện lên hình ảnh về hải vực nơi Long Đế an nghỉ.

Long Đế cuối cùng là vì sao lại an bài nơi hóa táng của mình ở dưới biển, và Long tộc vì đâu mà biến mất.

Những vấn đề này, hắn có lẽ sẽ tìm thấy đáp án ở thời đại này.

“Đi thôi, tìm một nơi yên tĩnh đã, sau đó từ từ thu thập thông tin.”

Bạch Khải đứng dậy, liếc mắt nhìn quanh những bức ảnh, cuối cùng chọn một thành phố tấp nập nhất.

“Vào nơi này đi ~”

Chương 942:

Huyền Thoại Cốt Ma Hàn Lộ thành.

Bạch Khải và Gia Cát Thần đã thay một bộ cổ trang, trông như những người bình dân, đi qua những con phố nhộn nhịp.

“Không ngờ rằng mấy ngàn năm trước, nhân loại có thể phát triển văn minh đến mức này.”

Gia Cát Thần tò mò quan sát các kiến trúc xung quanh, cảm thán.

“Thời kỳ Long Đế trong lịch sử nhân loại gần giống như thời kỳ Pháp Đế, cũng được coi là thời điểm huy hoàng.”

Bạch Khải cười nói.

Long Đế là người duy nhất đã đưa Long tộc trở thành một phần trong hoàng triều.

Không chỉ bản thân Long Đế có khế ước với Đông Phương Long, mà ngay cả thần tử của hắn cũng đã khế ước với nhiều Long sủng.

Chính vì sự mạnh mẽ của Long sủng, nhân loại mới có thể mở rộng khu vực sinh sống, các bộ lạc thậm chí không dám phản kháng.

Chỉ có điều, từ sau thời kỳ Long Đế, số lượng Cự Long bỗng chốc giảm sút, và Đông Phương Long hoàn toàn biến mất.

Sự biến đổi này đã được ghi chép đầy đủ trong sử sách, nhưng nguyên nhân cụ thể lại không được chỉ ra, trở thành một bí ẩn ngàn đời.

“Có thể ta có thể tìm ra nguyên nhân khiến Long tộc biến mất?” Bạch Khải nhún vai, giấu đi suy nghĩ này.

Việc quan trọng hiện tại là nắm bắt tình hình trước mắt, sau đó thử tìm kiếm A Trà bị lạc.

Mặc dù không có bằng chứng gì, nhưng Bạch Khải vẫn cảm thấy có khả năng tìm thấy A Trà trong thời đại này.

Do ảnh hưởng của Beita, Bạch Khải và Gia Cát Thần dễ dàng nắm bắt ngôn ngữ của thời đại này và hiểu biết về phong tục tập quán ở đây, vì vậy họ hòa nhập vào đám đông mà không gây ra chút nghi ngờ nào.

Rất nhanh, họ đã thu thập được thông tin cần thiết.

“Không ngờ lần này lại rơi vào thời kỳ cuối của hoàng triều Long tộc?” Bạch Khải nhíu mày.

Hoàng triều Long tộc mặc dù rất mạnh, nhưng trong thời kỳ Long Đế cũng không xuất hiện tình huống hỗn loạn nào.

Nhưng rồi cũng giống như nhiều hoàng triều khác, họ đã xây dựng hoàng triều, rồi sụp đổ chỉ một thời gian ngắn sau khi Long Đế qua đời.

Từ những gì họ đã hiểu, Long Đế có vẻ đã vào tuổi xế chiều, cái chết dường như không còn xa.

“Dựa theo thời gian, Long Đế không phải đã dựng lăng mộ ở Nam Hải rồi sao?” Bạch Khải vuốt cằm, chợt có hứng thú muốn đi thăm dò một phen ở hải vực.

“Chưa chắc, nếu ta nhớ không nhầm, Long Đế đi đến hải vực thì hoàng triều Long tộc cũng đã bắt đầu xuất hiện vấn đề, nhưng nhìn bộ dạng người dân ở đây, hoàng triều Long tộc vẫn rất hưng thịnh.”

Gia Cát Thần nói.

“Hy vọng như vậy, chỉ sợ đây chỉ là hồi quang phản chiếu.”

Bạch Khải thở dài, ngay lúc này bất chợt nghe tiếng rùng râm vọng lại từ xa, tiếp theo là tiếng vó ngựa dồn dập.

“Hắc Long vệ xuất phát, mọi người mau tránh xa!” Một đoàn kỵ binh mặc giáp đen từ xa tiến tới, bay thẳng về phía cửa thành, trên cao có một Hắc Long đang vỗ cánh bay theo.

“Hắc Long?!” Bạch Khải và Gia Cát Thần đồng loạt nhíu mày.

Dù là bộ lạc Hắc Long bình thường hay sau này trở thành Tử Vong chi lực, cả hai đều là mối đe dọa lớn đối với nhân loại.

Không ngờ trong thời đại này, họ lại gặp lại Hắc Long.

“Đừng hoảng loạn, thời kỳ Long Đế, quan hệ giữa Cự Long và nhân loại dường như vẫn tốt, chắc chắn không phải là kẻ thù.”

Bạch Khải phản ứng nhanh chóng, nhìn Hắc Long đang bay xa.

Hắc Long kia rõ ràng đã trở thành sinh vật huyền thoại, nhưng vẫn được nhân loại sử dụng, tức là quan hệ giữa nhân loại và Hắc Long lúc này có vẻ tốt đẹp.

Vậy thì tại sao đến thời đại sau, Hắc Long lại tham gia vào các bộ lạc? Thời đại này, bí mật có vẻ còn nhiều hơn hẳn tưởng.

Suy nghĩ đến đây, Bạch Khải đột nhiên đứng dậy, nói: “Đi, đuổi theo xem thử, bọn họ rốt cuộc đang làm gì.”

“Được.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, theo Bạch Khải đuổi theo.

Hắc Long vệ di chuyển với tốc độ rất nhanh, không lâu sau đã rời khỏi thành phố, tiến vào một thung lũng bên ngoài.

“Có đội hình lớn như vậy, chẳng nhẽ họ đến để tiêu diệt một sinh vật huyền thoại nào đó?” Gia Cát Thần trốn trong Delta không gian, cẩn thận quan sát tình hình bên ngoài.

“Sinh vật huyền thoại? Ta không thấy một sinh vật huyền thoại nào lại cần phải phái ra ba đầu Cự Long.”

Bạch Khải cười lớn nói.

“Ba đầu?” Gia Cát Thần hơi nghi hoặc, quan sát một vòng, lại chỉ thấy bóng dáng Hắc Long, cho đến khi Bạch Khải chỉ chỉ về phía xa rừng phong đỏ, lúc này Gia Cát Thần mới kịp phản ứng.

Trong rừng phong đỏ, mơ hồ có thể nhìn thấy một vật thể khổng lồ, nhưng khí tức của nó lại hoàn toàn hòa hợp với rừng phong, nếu không phải Bạch Khải chỉ ra, hẳn chắc chắn không thể phân biệt nổi.

“Nhưng mà chỉ có hai đầu thôi, còn một đầu đâu?” Gia Cát Thần ngạc nhiên nói.

“Chắc cũng ở gần đây thôi, nhưng còn chưa xuất hiện, có lẽ đang chờ thời điểm then chốt để ra tay.”

Có lẽ nhờ vào gia trì của linh hồn pháp tắc Husky, khả năng nhận thức của Bạch Khải cũng tăng lên rất nhiều, không thua gì so với sinh vật siêu phàm.

Rồng! ! Ngay lúc này, Hắc Long đột nhiên gầm lên phần nộ, lao thẳng về phía hẻm núi, và trong thung lũng đại diện cho một sức mạnh mạnh mẽ, đối kháng trực diện với Hắc Long.

“Tại sao ta cảm thấy khí tức này có chút quen thuộc?” Bạch Khải nhíu mày, nghĩ đến điều gì, sau đó nhìn thấy trong thung lũng một ngọn lửa màu u lam phun ra, bay thẳng lên trời Hắc Long.

Hắc Long thấy vậy lập tức dùng hơi thở Rồng để đối kháng, nhưng chỉ trong chớp mắt, ngọn lửa màu u lam vẫn cứ tiến tới không ngừng.

Thấy tình cảnh này, một vật thể khổng lồ trong rừng phong đỏ hiện ra, rõ ràng là một đầu Hồng Long lớn.

Khi Hồng Long vừa xuất hiện, Hắc Long lại đột nhiên gia tăng sức mạnh, cả mặt đất bắt đầu chấn động dữ dội, xung quanh hẻm núi cũng xuất hiện dấu hiệu sụp đổ.

“Curicco, kiểm soát tốt sức mạnh của ngươi!” Hồng Long lớn tiếng nhắc nhở, nhưng Hắc Long Curicco lại ngoảnh mặt làm ngơ, tùy ý phóng thích sức mạnh của bản thân, thậm chí so với trước còn khoa trương hơn.

Hồng Long bắt đầu dĩ thử dài, cũng tham gia vào đội quân chiến đấu. Đối mặt với sự tấn công của hai đầu Hồng Long, ngọn lửa màu u lam dần dần bắt đầu lộ ra yếu thế, và Hắc Long vệ thủ lĩnh lớn tiếng hô lên.

“Cốt Ma, nhanh chóng đầu hàng, đưa ngươi Cốt Long nộp lên trên, bệ hạ có lẽ còn có thể tha cho ngươi một mạng!” Cốt Ma? Cốt Long? Nghe lời nói của Hắc Long vệ thủ lĩnh, Bạch Khải và Gia Cát Thần nhìn nhau, đều thấy sự kinh hãi trong mắt nhau. Ầm ầm! Tiếng sấm vang rền, một đạo như trường đao lấp lánh từ trong thung lũng bổ ra, buộc Hồng Long phải lùi lại, một đầu Cốt Long toàn thân tỏa ra khí tức băng lãnh từ trong thung lũng chậm rãi hiện lên.

Cốt Long này trông giống như Hắc Long và Hồng Long, đều là hình dạng của Tây Phương Long, nhưng kích thước thì lớn

hơn nhiều.

Nhìn từ xa, Hắc Long và Hồng Long dường như như những đứa trẻ còn chưa trưởng thành.

Nhưng điều đáng chú ý nhất không phải là điều này, mà là đứng trên đỉnh đầu Cốt Long, ôm trong tay một thiếu niên có vẻ mặt như một kẻ cầm đao.

“A Trà! ! !” “Cốt Ma! ! !” Hắc Long vệ thủ lĩnh và Bạch Khải đồng thanh kinh hô, nhưng vì không gian ngăn cách, thiếu niên chỉ nghe thấy tiếng hô của Hắc Long vệ.

Thiếu niên tiến về trước vài bước, lộ ra hình dạng của mình, nhìn chăm chăm vào Hắc Long và Hồng Long trước mặt, trong mắt thoáng hiện một tia bất đắc dĩ.

“Ta đã nói rồi, ta không phải Cốt Ma, các người nhận lầm người.”

Thiếu niên này không ai khác chính là A Trà, đã mất tích bấy lâu.

“Hừ! Người muốn nói dối thì tốt nhất hãy thu hồi Cốt Long trước!” Hắc Long vệ thủ lĩnh hừ lạnh, nói: “Đã khinh thường Long tộc, người đã có lý do để chết, chỉ là bệ hạ nhân từ, nguyện ý cho người một con đường sống.”

“Người nên ngoan ngoãn đầu hàng, bệ hạ có thể sẽ tha cho người một mạng!” Nghe lời của Hắc Long vệ thủ lĩnh, A Trà càng cảm thấy bất đắc dĩ.

“Mỗi lần đều như vậy, các người không thấy nhàm chán sao?” A Trà thấy vậy cũng lười giải thích, bước chân dừng lại nhẹ nhàng, Cốt Long lập tức quay đầu bay đi về phía xa.

Nhưng Hắc Long rõ ràng đã chuẩn bị sẵn, hai cánh vỗ mạnh, ngăn cản trước mặt Cốt Long.

“Muốn đi thì mơ đi!” Curicco hừ lạnh một tiếng, trực tiếp lao vào, chọn lựa vật lộn với Cốt Long.

Là một thủ hộ giả của đại địa, thân phách Hắc Long có thể không bằng Hồng Long, nhưng cũng không kém nhiều lắm, thậm chí sức chiến đấu của hắn còn mạnh hơn nhiều so với những Long tộc khác.

Chỉ là hấn hiển nhiên đã đánh giá thấp sức mạnh của Cốt Long. Đối mặt với sự tấn công của Hắc Long, Cốt Long không hề khiếp sợ, vẫn đứng vững chãi lại, nhìn như yếu ớt nhưng dễ dàng chịu đựng sức công kích của Hắc Long.

Thấy tình hình này, Hồng Long cũng gia nhập chiến đấu, hai đầu Cự Long đồng thời phát động, áp lực của Cốt Long ngay lập tức gia tăng.

“Bạo Lôi Thử, người cũng tham gia hỗ trợ.”

A Trà nhẹ nhàng vỗ đầu Bạo Lôi Thử, khiến Bạo Lôi Thử hiểu ý, liền vọt lên, bay về phía Cốt Long.

“Lôi! !” Sau đó, chỉ nghe một tiếng nổ vang, những tia lôi điện từ thân Bạo Lôi Thử phun ra, nhanh chóng bao phủ toàn bộ cơ thể Cốt Long.

“Hấn đã phát điên?” Thấy A Trà làm như vậy, Hắc Long vệ thủ lĩnh ngạc nhiên đứng sững.

Lôi đình giống như Thánh Quang có sức khắc chế cực lớn đối với vong linh, Cốt Ma như vậy thật sự đang muốn tự sát sao? Nhưng rất nhanh, Hắc Long vệ thủ lĩnh và Hồng Long nhận ra điều không ổn.

Trận lôi đình này không những không gây bất kỳ thương tổn nào cho Cốt Long, mà ngược lại còn khiến cho hành động của Cốt Long trở nên linh hoạt hơn, thậm chí còn tăng cường được sức mạnh.

Ngược lại, Hắc Long và Hồng Long, mỗi khi chạm phải Cốt Long lại bị lôi điện từ bên ngoài công kích, dù thương tổn không lớn, nhưng cảm giác tê liệt lại không cách nào tránh khỏi.

Chính vì vậy, cả Hồng Long và Hắc Long vẫn phải chịu áp lực dưới tay Cốt Long.

“Không ngờ A Trà đã trở thành truyền kỳ, xem ra hấn trong thời gian qua đã trải nghiệm không ít.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, trong khi Gia Cát Thần sau khi kinh ngạc, thì phát hiện ra một điều kỳ lạ.

“Ta nhớ rằng Bạo Lôi Thử và Cốt Long cần phải có chú ấn kết hợp mới có thể vào chiến đấu như vậy, nhưng tại thời đại này,

làm sao có thể triệu hồi chú ấn được?” Gia Cát Thần thử một lần, kết hợp chú ấn vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.

“Ràng buộc chú ấn có thể không triệu hồi ra được, nhưng nhìn A Trà có vẻ như hẳn có thể khác với người.”

Bạch Khải nhìn về phía trán A Trà, ở đó mơ hồ có thể thấy một đạo chú ấn lấp lánh.

Nó có chút giống như thông linh chú ấn, nhưng lại nhìn như là ràng buộc chú ấn.

“Ý của ngươi là A Trà đã kết hợp hai loại chú ấn?” Gia Cát Thần ngạc nhiên, còn Bạch Khải không hề bất ngờ.

Dù sao cũng là hậu nhân của Bạch Vô Kiệt, lại là người duy nhất trong lịch sử có thiên phú thông linh, làm được chuyện như vậy cũng không có gì kỳ quái.

Bất quá, như thế này, cuối cùng một đầu Cự Long cũng phải xuất hiện rồi phải không? Bạch Khải nhìn lên thung lũng, một đám mây phi thúy đang từ từ lan rộng ra, và trong mây mù, mơ hồ có thể thấy bóng dáng một đầu Cự Long.

Chương 943:

Cự Long mà thôi, mà hắn cũng không phải chưa từng giết. Ngay khi bầu trời xuất hiện những đám mây phi thúy dày đặc, A Trà bỗng cảm nhận được sự bất thường, liền ngẩng đầu nhìn lên cao.

“Rống!” Kèm theo tiếng gầm gừ vang dội, một con Lục Long từ trên trời rơi xuống, toàn thân bao quanh ngọn lửa phi thúy, lao thẳng về phía A Trà.

Thấy Lục Long như vậy, Hồng Long và Hắc Long liền phản ứng lại, ánh sáng khác nhau tỏa ra từ cơ thể, tiếp tục tấn công Cốt Long.

Lần này, sấm sét hoàn toàn bị miễn dịch, áp lực trên Cốt Long đột nhiên gia tăng, vị thế dần dần tan rã.

Khi Lục Long gia nhập, nó ngày càng chỉ có thể phòng ngự.

“Bạch Khải, chúng ta có cần đi hỗ trợ không?” Gia Cát Thần lo lắng hỏi.

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, triệu hồi Alpha và Husky ra, nhưng chưa vội ra tay.

“Trước hết hãy xem tình huống đã.

A Trà dường như còn có sự chuẩn bị.”

Bạch Khải hứng thú nhìn A Trà, người vẫn bình tĩnh trước hiểm nguy, cùng với nhóm sủng thú theo dõi diễn biến.

Gia Cát Thần lo lắng, nhưng cũng chỉ có thể theo Bạch Khải.

Bởi vì nếu Bạch Khải nói không sao, A Trà chắc chắn cũng sẽ không gặp nguy hiểm.

Dù có, với thực lực của Bạch Khải, cũng sẽ không có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra.

Dù sao, ba con Cự Long này so với những con huynh đệ mà họ đã từng gặp, rõ ràng chênh lệch rất lớn.

Quả nhiên, A Trà trước cảnh ba con Cự Long vây công vẫn rất bình tĩnh, mi tâm lóe sáng, Cốt Long và Bạo Lôi Thủ cùng

xuất hiện.

Sau đó, một bộ giáp cấu thành từ xương và sấm sét xuất hiện trên người A Trà, tay phải nắm chặt một thanh trường đao kỳ lạ.

Thanh trường đao có chuôi làm từ xương, trên đó mơ hồ có những dấu vết của vảy rồng màu lam.

Lưỡi kiếm là từ sấm sét mà hình thành, ánh sáng ngũ sắc loé lên, khiến người ta khiếp sợ.

“Hảo tiểu tử, đây là sự kết hợp hoàn hảo giữa Cốt Long và Bạo Lôi Thủ, dường như còn mang theo hơi thở của Lam Long?” Bạch Khải nhướn mày, thoáng nhìn xuyên suốt trạng thái này của A Trà.

Nhưng vừa thấy A Trà như thế, ba con Cự Long ngay lập tức trở nên phẫn nộ, không chút do dự phát động lãnh địa của mình.

“Người dám khinh thường di thể của Long tộc, người đáng chết!” Hắc Long gầm lên, một luồng năng lượng màu đen lao thẳng về phía A Trà, nhưng A Trà vẫn bình tĩnh, vung trường đao cắt đứt luồng năng lượng ấy.

Tiếp theo, A Trà không ngừng di chuyển, hai tay kéo một phát, tạo thành tư thế kéo cung, thanh trường đao biến thành một cây cung, một mũi tên dài từ năm màu sấm sét lao ra, nhắm thẳng vào Hắc Long.

Hắc Long thấy thế không có ý tránh né, dự định đối đầu, nhưng đã bị Hồng Long trực tiếp phá tan.

“Luiz, người đang làm gì!” Curicco tức giận nói, chỉ thấy Hồng Long bị mũi tên dài cắt qua cơ thể, lập tức xuất hiện một vết thương sâu, cùng với điện chớp năm màu bao quanh.

“Đừng có vô lý, mục đích của chúng ta hôm nay chỉ là bắt hấn, không phải đánh nhau đến chết!” Hồng Long gầm lên, cắn răng xé đi phần thịt, nhẹ nhàng phun ra sinh mệnh hơi thở của Rồng, lập tức chữa lành vết thương.

Còn phần thịt bị xé, dưới sấm sét bắt đầu cháy rực, dần dần biến thành tro bụi.

“Ta hiểu.”

Curicco gật đầu, dần lấy lại bình tĩnh, nhưng Lục Long lại không ngừng phun ra hơi thở Rồng, quấy rối động tác của A Trà.

“Không cần liều lĩnh, tranh thủ tấn công hấn là được.”

Lục Long rõ ràng có lý trí hơn những con rồng khác, từ đầu đến cuối A Trà vẫn giữ khoảng cách thích hợp, trong khi Song Long cũng bắt đầu dùng chiến thuật tiêu hao thể lực của A Trà.

Thấy vậy, A Trà liền điều chỉnh chiến thuật, nâng cung lên, biến nó thành một cây roi xương, ném về phía Lục Long.

Lục Long bất ngờ không kịp phản ứng, lập tức bị roi xương quấn lấy cổ, muốn thoát khỏi nhưng bị điện chớp năm màu chói lòa khiến nó tê liệt, không thể chống cự.

Thấy tình cảnh này, Hắc Long và Hồng Long vội vàng tới cứu viện, nhưng A Trà vẫn không buông tha, tay trái cũng còn một thanh cốt đao xuất hiện.

A Trà, vẫn còn đủ sức mạnh.

Nhưng vào lúc này, Lục Long vốn đã bị vây bồng biến thành một đám sương khói tan biến, A Trà đột ngột lão đảo, mất đi cân bằng.

Cùng lúc đó, Hắc Long vẫn luôn quan sát từ bên, cuối cùng có động thái, rút ra một cây cung nỏ khổng lồ, chỉnh tề điều khiển súng thú kéo tên nhắm ngay A Trà.

Tất cả động tác diễn ra như nước chảy mây trôi, chỉ trong một hai giây đã hoàn thành, hiển nhiên là được huấn luyện nghiêm túc.

“Phóng!” Hắc Long ra lệnh, cây tên nỏ gào thét lao đi, nhắm thẳng A Trà.

Thấy vậy, A Trà liền tránh né, nhưng cây tên lại như đã hoàn toàn khóa chặt, tiếp tục bám theo không rời.

“Có phương thức theo dõi?” A Trà hơi nhíu mày, vung ra vài đạo sấm sét, nhưng không thể làm ảnh hưởng đến đường đi của tên nỏ, cuối cùng quyết định tăng tốc mà bỏ qua quấy nhiễu.

Nhưng khi A Trà vừa kéo giãn khoảng cách với tên nỏ thì đã bị ba con Long chặn lại.

“Ta đã khuyên ngươi từ sớm, giờ thì không còn dễ dàng như vậy nữa.”

Hắc Long gằn giọng, chuẩn bị tấn công toàn lực vào A Trà, trong khi hai con rồng còn lại tấn công từ hai phía, hoàn toàn chặn đường đi của A Trà.

Kết quả của cuộc chiến càng rõ ràng.

Nhưng đúng vào lúc Hắc Long thủ lĩnh tính toán xem nên hướng Long Đế thỉnh công như thế nào thì sắc mặt ba Long đồng loạt biến đổi, đồng thời lùi về phía sau.

Và ngay khi họ vừa lùi, ba đạo kiếm khí đồng loạt xuất hiện, vị trí chính là đầu lâu của họ.

Có thể nói, nếu vừa rồi họ không tránh kịp, thì chỉ có thể dùng đầu chọi vào kiếm khí này mà thôi.

Về sức mạnh của kiếm khí này...

Ba Long nhìn về phía dưới, vốn thể công mạnh mẽ, giờ A Trà đã không còn dùng tên nỏ mà bị chém thành hai mảnh.

Mà bên cạnh A Trà, thêm nhiều bóng dáng khác xuất hiện.

Trong đó có hai người là nhân loại, đều là thiếu niên, còn bên cạnh họ là hai con sinh vật mạnh mẽ.

Với vẻ hồi hộp của ba Long, rõ ràng đây đều là những sinh vật truyền kỳ.

“Cốt Ma còn có đồng minh? Quả thật, đây là một tổ chức ẩn náu, phán đoán của đại nhân chính xác!” Hắc Long thủ lĩnh sắc mặt âm trầm, trong lòng đã hình thành một suy nghĩ hoàn chỉnh.

Trong khi Bạch Khải, người đang mặc lên nhiều thân phận nghi ngờ, lúc này chính đang mỉm cười nhìn A Trà.

“Không ngờ một thời gian không gặp, A Trà, ngươi đã trở nên mạnh mẽ như vậy!” Nghe giọng nói quen thuộc, A Trà, người vốn bình tĩnh, hiếm khi lộ chút kích động.

“Bạch Khải, Gia Cát Thần, các người sao cũng tới!” Kể từ khi bị đưa đến thời đại này, hắn đã tìm kiếm tung tích của Bạch Khải và mọi người, chỉ là bản thân cũng khó mà đảm bảo mình an toàn, huống chi là đi tìm người.

Không ngờ, trong thời khắc mấu chốt này, Bạch Khải và hai người bỗng xuất hiện, cảm giác như số phận trêu ngươi.

“Thế nào, không muốn chúng ta đến?” Bạch Khải nhếch miệng cười, nói: “Nếu ta đến muộn một chút, thì có lẽ người sẽ chết trẻ, đến lúc đó lão sư sẽ không tha cho ta.”

“Ha ha ha...”

Lão già cũng không bỏ qua cho người, mà...

Chúng ta thật sự có thể trở về sao?” Sắc mặt Bạch Thu Trà đột nhiên trở nên u ám, Bạch Khải thấy vậy nhẹ nhàng vỗ vai Bạch Thu Trà, nói: “Đã có thể đến đây, thì cũng có thể trở về, người yên tâm.”

“Nhưng trước mắt, hãy giải quyết mấy tên đáng ghét này đã.”

Bạch Khải quay đầu nhìn về phía trước, lúc này ba Long đã tụ hợp cùng Hắc Long, cảnh giác nhìn Bạch Khải và mọi người.

Ban đầu ba đối một đã là quá sức, nếu không có sự trợ giúp của Phá Ma Tiên, muốn hạ được Cốt Ma chắc chắn là rất khó khăn.

Giờ lại thêm hai sinh vật truyền kỳ sức mạnh không rõ, chắc chắn hành động này của họ sẽ thất bại.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Hắc Long thủ lĩnh càng trở nên khó coi, cắn răng, tiếp tục bước lên, lớn tiếng nói: “Vị cường giả không biết tên này, chúng ta đang bắt giữ chính là tội phạm truy nã của Hoàng triều Long tộc.

Hắn tham gia ăn cắp thi thể Cự Long và khế ước với sinh vật vong linh, tất cả đều vi phạm pháp luật của Hoàng triều Long tộc.

Nếu người không muốn trở thành kẻ thù của Hoàng triều Long tộc và Cự Long, tốt nhất nên rời đi.”

Lời nói ấy của Hắc Long mang tính đe dọa trắng trợn, nhưng bây giờ Bạch Khải lại không khỏi cười nhạt.

“Cự Long mà thôi, hấn cũng không phải chưa từng giết.”

Vừa nói ra, cơn thịnh nộ của Hắc Long lập tức bùng lên, không còn quan tâm đến sự chênh lệch sức mạnh giữa hai bên, lập tức lao về phía Bạch Khải.

Nhưng chưa kịp tới gần, đã bị Alpha chặn lại, với vẻ tự cao, pháp tắc xen lẫn ý chí Trảm Long làm Hắc Long kinh hãi, đến cả Hồng Long và Lục Long cũng phải ngây ra.

“Khí tức của ngươi...”

Ngươi đã từng giết chết Hắc Long?” Curicco hít vào một hơi, có vẻ như đã cảm nhận ra điều gì từ Alpha, mà Alpha chỉ gạt đầu nhẹ.

Két két két. (Đúng vậy.) Khi Alpha thừa nhận, cơn thịnh nộ của Hắc Long lập tức bùng lên, đôi mắt như bốc lửa, mặt đất quanh đó không ngừng rạn nứt, nham thạch phun trào, như thể tận thế đã đến.

Chỉ có điều, trước cảnh tượng như vậy, Alpha vẫn như cũ không động đậy, chuẩn bị trực diện nhìn ba Long.

Két két két. (Hãy cùng lên nào.) Rống!! Chưa kịp chờ ba Long trả lời, Hắc Long đã lao lên, từng hành động đều chứa sức phá hoại vô cùng mạnh mẽ.

Nhưng động tác của Hắc Long trong mắt Alpha lại vô cùng non nớt, chỉ cần một bước nhẹ, liền dễ dàng tránh khỏi công kích của Hắc Long, thỉnh thoảng đâm ra một kiếm cũng có thể để lại những vết thương nhỏ trên cơ thể Hắc Long.

Thấy cảnh này, Hồng Long và Lục Long đã gia nhập chiến đấu, phối hợp cùng Hắc Long phản kích, nhưng tình thế chiến đấu không có bất kỳ thay đổi nào.

Giống như một con Cự Long so với ba con Cự Long đối với Alpha mà nói, thật sự không có bất kỳ sự khác biệt nào.

“Đáng ghét, đây rốt cuộc là quái vật gì!” Hắc Long thủ lĩnh mắng thăm, lại không để ý đến ba con Cự Long đang hỗn chiến với Alpha, mà lần nữa triển khai Phá Ma Tiễn.

Nhưng chưa kịp ra lệnh phóng thích, một tiếng nổ vang lên, Phá Ma Tiễn và toàn bộ tên nổ bị phá hủy, trong đầu họ phát ra một đạo thanh âm lạnh lẽo.

“An tĩnh nhìn xem, hoặc là, chết...”

Hắc Long thủ lĩnh thân thể cứng đờ, theo thói quen tìm kiếm âm thanh nhưng lại cảm thấy đầu óc đau đớn, ngã lăn ra đất.

A ô a ô... (Người ngu, nói rõ ràng như vậy còn không hiểu sao...)

Chương 944:

Các người đã bị bao vây Thấy Alpha và Husky thư giãn, không khí tại hiện trường cũng dần trở nên ổn định, Bạch Thu Trà không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

“Bạch Khải, Beita và những người khác mới thắng cấp truyền kỳ sao?” Bạch Thu Trà quan sát Husky vài lần và hỏi với vẻ hiếu kỳ.

“Vừa mới thắng cấp không lâu, nên giờ mới phát huy được tác dụng.”

Bạch Khải mỉm cười, nói: “Tuy nhiên, xem ra, Beita có khả năng không có cơ hội thao tác.”

Dù là ba đầu Cự Long phát ra truyền kỳ hay Hắc Long vệ, thực lực đều thấp hơn nhiều so với dự đoán của hắn.

Husky thì không cần phải nói, Bạch Khải hoài nghi nếu Alpha nghiêm túc một chút, lẽ ra phải có thể đánh tan toàn bộ trận hình.

“Thật sự nhận ra rằng, gặp phải người, tên biến thái này, đúng là bọn họ xui xẻo.”

Bạch Thu Trà gượng cười, tách ra trạng thái dung hợp, Cốt Long và Bạo Lôi Thử lại xuất hiện.

“Đã lâu không gặp, Cốt Long, Bạo Lôi Thử.”

Nghe lời Bạch Khải, Cốt Long khẽ vuốt cằm như đang chào hỏi, còn Bạo Lôi Thử thì nhảy lên vai Bạch Khải, thân mật cọ cọ đầu hắn.

“Thực sự là đồng bạn không đồng phận, Bạo Lôi Thử bình thường cũng không tốt với ta như vậy.”

Bạch Thu Trà có phần ghen tị, nhưng Bạo Lôi Thử lại không quan tâm, nó chỉ muốn bám lấy Bạch Khải và không có ý định rời đi.

Dù không hiểu tại sao, nhưng Bạch Khải có một khí tức khiến nó cảm thấy thân thiết, dường như hắn không chỉ là con người bình thường mà là một sinh vật siêu việt.

“Ha ha ha...”

Ai bảo người bình thường nghiêm túc như vậy, thú cưng thường sẽ theo Ngự Thú sư, người xem, Cốt Long của người giờ đã thành hũ nút rồi.”

Thông thường mà nói, với huyết mạch của Cốt Long, nó đã có thể nói chuyện từ lâu, nhưng Bạch Khải vẫn chưa nghe thấy một chút âm thanh nào từ nó.

Thậm chí, ngay cả lúc này khi đã thăng cấp truyền kỳ, Cốt Long cũng không có ý định lên tiếng.

Nếu không phải vì Ngự Thú sư, thì còn nguyên nhân gì khác? “Sinh vật thường đi theo Ngự Thú sư, điểm này ta công nhận...”

Bạch Thu Trà chép miệng, ánh mắt lướt qua Beita đang cau mày.

“Khụ khụ...”

Chúng ta thay đổi chủ đề đi.”

Bạch Khải cắt đứt cuộc trò chuyện của Bạch Thu Trà, lại một lần nữa chú ý đến trận đấu.

Lúc này, Alpha đã hoàn toàn nắm giữ quyền chủ động trong chiến đấu, dù bị ba đầu Cự Long vây công nhưng lại tạo ra cảm giác như đang đảo ngược tình thế.

“Ta có cảm giác nếu Alpha cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa sẽ thăng cấp thành Bán Thần, không đúng, thời đại này không có cách nào thăng cấp Bán Thần.”

Bạch Khải vuốt cằm và đột nhiên nói: “Alpha, kết thúc chiến đấu sớm chút đi. Ừm...”

Hạ thủ nhẹ một chút.”

Ken kết ken kết. (rõ ràng là đại boss.) Alpha khẽ vuốt cằm, Tịch Diệt chi kiếm lắc một cái, ba đầu Cự Long trên cánh đồng thời phun ra một đạo huyết tiễn, thân hình khổng lồ mất kiểm soát mà ngã xuống.

“Chúng ta không có ác ý, cũng không phải tà giáo tổ chức, nên các người không có việc gì cũng không cần dây dưa với chúng ta.”

Bạch Khải bước trên không trung đến trước mặt Hắc Long vệ thủ lĩnh vẫn còn chút hốt hoảng, nói: “Nếu có thời gian rảnh giải quyết các ngươi, chỉ bằng đi giết hai đầu hung thú, nếu ngươi tiếp tục dây dưa, thì sẽ không có đãi ngộ tốt như vậy đâu.”

Nghe lời Bạch Khải, mặt Hắc Long vệ thủ lĩnh đỏ lên, có vẻ vô cùng nhục nhã.

“Ngươi...”

Ngươi vậy mà... Đáng ghét, đừng trách ta nhé!” Hắc Long vệ thủ lĩnh cố gắng đứng dậy, liền phóng ra một tên lửa lên bầu trời.

Tên lửa đó nổ tung trên không trung, tạo thành một đầu Thần Long hư ảo, cùng lúc, Bạch Khải nghe thấy tiếng hò hét đồng loạt vang lên, cùng lúc hướng về phía họ.

“Một mũi Xuyên Vân tiễn, thiên quân vạn mã đến gặp nhau?” Bạch Khải nhìn thấy vậy thì nhướn mày, quay sang nhìn Beita.

“Đừng nói với chúng ta rằng các ngươi không phát giác động thái của hắn.”

A ô a ô... (bản uông thật sự không nghĩ rằng hắn lại dám kêu gọi người, thật sai lầm...) Beita lén lút quay đầu đi chỗ khác, còn ngân nga một khúc, bộ dạng lúc này khiến Bạch Khải vừa tức vừa buồn cười.

“Đúng là tên ngu ngốc, nghĩ rằng tạo dáng thì là thanh cao sao?” Chẳng mấy chốc, từng nhóm kỵ binh với bộ giáp màu sắc khác nhau đã bao vây khu vực này, võ trang đầy đủ, thậm chí trong đội ngũ còn phát hiện được một vài hơi thở của sinh vật truyền kỳ.

“Đây là chuẩn bị đối phó với khả năng Cốt Ma từ tổ chức lớn ở phía sau, hiện tại thì lại dùng để đối phó với ngươi, đúng thật là vừa vặn!” Hắc Long vệ thủ lĩnh lộ ra nụ cười đắc ý, nói: “Đừng nghĩ rằng vừa rồi dễ dàng như vậy, bọn họ đều trang bị Phá Ma Tiễn, cho dù là sinh vật truyền kỳ, chỉ cần bị trúng một mũi, cũng sẽ bị thương nặng.”

“Cho nên, ngoan ngoãn đầu hàng đi!” Nhìn thấy bộ dạng đắc ý của Hắc Long vệ thủ lĩnh, Bạch Khải lại đột nhiên lộ ra vẻ đồng tình.

“Nếu cứ phô trương như vậy, không phải là đổ thêm dầu vào lửa sao, tên ngu ngốc này chắc chắn càng thêm phần khích rồi.”

Bạch Khải nói khiến Hắc Long vệ thủ lĩnh không hiểu rõ lắm, nhưng rất nhanh, viên kim loại to lớn trên không trung đã minh chứng cho điều hắn nói.

A ô a ô! (các người đã bị bao vây, nhanh chóng giơ tay đầu hàng!) Beita đứng giữa không trung, tiếng sói tru vang vọng khắp chiến trường, truyền vào tai tất cả mọi người.

Sau đó, ba đội hình không giống nhau từ cứ điểm bước ra, sắp xếp chỉnh tề xung quanh Bạch Khải, trong khi trên cứ điểm, vô số ống pháo tập trung vào tất cả binh sĩ bên dưới.

“Cảm giác như thế này có phần khi dễ người...”

Nhìn thấy số lượng quân đội tăng lên nhanh chóng, Bạch Khải hiềm khi biểu hiện sự đồng tình, không nhận được khuyên:

“Nếu không thì ta cứ nhận thua đi, yên tâm, ta sẽ không làm tổn thương các người.”

“A! Người cũng dám làm nhục ta như vậy!” Hắc Long vệ thủ lĩnh phát ra tiếng gầm thét điên cuồng, trực tiếp gỡ xuống mũ bảo hiểm, lộ ra gương mặt tuần tú.

“Ta là Hắc Long Vương trưởng tử, Hắc Long vệ thủ lĩnh Ngô Đức, ta mệnh lệnh các người đánh giết những kẻ phản nghịch này!” Vừa dứt lời, toàn bộ quân đội lập tức phát động tấn công, che khuất bầu trời bằng mưa tên đổ xuống, hoàn toàn bao phủ Bạch Khải và đội quân của Husky, không để lại bất kỳ kẽ hở nào.

A ô ~ Nhưng ngay lúc này, một tiếng sói tru vang vọng chiến trường, rồi Bạch Khải thấy Tam Sinh cứ điểm lóe lên ánh sáng, từng viên đạn từ ống pháo trong cứ điểm bay ra, chính xác đánh trúng mũi tên Phá Ma Tiễn.

Những viên đạn này lực phá hoại không lớn, nhưng khi trúng vào mũi tên, Phá Ma Tiễn lập tức như mất đi động lực, toàn bộ rơi tự do xuống đất.

“Shuke, lực khống chế của người ngày càng tinh chuẩn rồi.”

Thấy vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, sức mạnh được kiểm soát tinh chuẩn như vậy, đúng là vừa vận triệt tiêu động lực của Phá Ma Tiễn, thao tác này khiến người ta phải ngả mũ thán phục.

“Những viên Phá Ma Tiễn này nhìn có chút không tồi, thật đáng tiếc khi phải phá hủy.”

Shuke nhàn nhạt gật đầu, một bên đánh rơi Phá Ma Tiễn, một bên điều khiển máy móc thu thập lại những cái đã bị phá.

“Tốt quá, kỹ năng tham lam của ngươi thật sự không tồi.”

Bạch Khải thấy vậy thì nhún vai, không ngăn cản hành động của Husky.

Phá Ma Tiễn, nghe thật sự là một thứ không tồi, có lẽ về sau nó sẽ còn phát huy tác dụng.

Bầu không khí bên cạnh Bạch Khải rất dễ chịu, nhưng ở bên phía Hắc Long vệ lại có phần kỳ quái.

Ngô Đức, thủ lĩnh Hắc Long vệ lúc này vẫn giữ phần nộ như vừa rồi, gương mặt dữ tợn tỏ vẻ muốn nuốt chửng Bạch Khải và những người khác.

Chỉ là bộ mặt này so với bộ dạng lạnh nhạt của Bạch Khải và đám người bên kia thì có phần buồn cười.

“Đáng ghét! Đáng ghét! ! Đáng ghét! ! !” Ngô Đức siết chặt nắm đấm, tơ máu phủ kín hai con ngươi, nhìn qua giống như một Ác Ma thực sự.

“Còn dám làm nhục ta như vậy, ta nhất định phải hủy diệt các ngươi!” Ngô Đức lúc này đã hoàn toàn mất lý trí, lấy ra một khối lệnh bài từ trong ngực, cắn nát ngón tay và chuẩn bị nhỏ máu lên đó.

Nhưng Lục Long đã nhìn thấy động tác của Ngô Đức trước một bước, đôi mắt phi thúy lóe lên, Ngô Đức lập tức ngưng ngừng.

“Tất cả mọi người, dừng tấn công, không muốn gây ra những thương vong vô ích!” Hồng Long thấy vậy cũng lập tức phát ra lệnh mới, quân đội xung quanh lập tức dừng lại.

Kỷ luật nghiêm minh, đây là một quân đội có tổ chức.

Nhưng dù vậy, ánh mắt những người lính vẫn tràn đầy sự chấn kinh.

Ngũ Long vệ nếu đồng loạt ra quân, có thể chinh phục được các bộ lạc cỡ vừa và nhỏ, nhưng giờ đây lại không bắt nổi một sinh vật truyền kỳ sao? Còn cái viên kim loại trên không kia rốt cuộc là quái vật gì?! “Ừm? Đừng đánh sao?” Thấy Lục Long và Hồng Long đã kiểm soát lại quân đội, Bạch Khải lại đứng dậy, nói: “Ta một lần nữa tuyên bố, ta cùng những đồng bạn của ta không có bất kỳ ác ý nào đối với các ngươi, vì vậy không có lý do gì để tìm phiền phức với chúng ta cả.”

“Còn nói về Cốt Long này, ta chỉ có thể nói cho các ngươi biết, tài nguyên của nó đã ký kết khế ước với ta và bạn bè, không ai trộm thì thể đồng tộc của các ngươi cả.”

Bạch Khải giải thích vài câu, thấy những Cự Long và binh sĩ nhân loại vẫn cảnh giác, bỗng nhiên cảm thấy không cần giải thích thêm nữa.

“Được rồi, các ngươi tin hay không thì tùy, nhưng nếu lần sau như vậy, ta không thể đảm bảo rằng các ngươi không bị thương.”

Bạch Khải đạp chân trên không trung trở lại bên Bạch Thu Trà, nhìn xuống dưới, rồi nói: “Cùng là nhân loại, sao không tập trung vào bộ lạc của các ngươi mà tiêu tốn sức lực vào đó?” Nói xong, Bạch Khải khẽ bước, trước mặt xuất hiện một không gian thông đạo, hắn không ngừng lại, bước thẳng vào trong.

“Bạch Khải gì lúc nào cũng phải tạo dáng thế này...”

Bạch Thu Trà thấy vậy không khỏi bật cười, liếc nhìn Gia Cát Thần, lúc này cũng đuổi theo, trong khi Husky đã thu hồi ba thảm cứ điểm, nhanh chóng đi theo.

A ô a ô! (nhân loại, ngươi đã cướp đi danh tiếng của bản uông, rõ ràng đều là công lao của bản uông, ngươi phải bồi thường cho bản uông!) “Ai cướp danh tiếng, ngươi đừng có nói xấu ta.”

Bạch Khải không nhìn về phía Beita, dần dần biến mất trong không gian thông đạo, lúc này Alpha mới chậm rãi đuổi theo, bước vào không gian thông đạo.

Chỉ là trước khi đi, Alpha đột ngột vung kiếm, Tịch Diệt kiếm khí lóe lên rồi biến mất, để lại một dấu rãnh sâu trên mặt đất.

“Loại lực lượng này...

Hắn thật sự là truyền kỳ...”

Lúc này, Hắc Long đã nhận ra chênh lệch giữa mình và Alpha, ánh mắt có phần hoảng hốt, một lần nữa nhìn về phía Alpha, nhưng không gian thông đạo đã đóng lại.

“Ta không rõ lắm, có lẽ chỉ có một vài người có thể ngăn cản hắn thôi.”

Hồng Long cũng hơi xúc động, lại phát hiện Lục Long đang lặng nhìn không gian thông đạo đã đóng lại, không biết suy nghĩ gì trong đầu.

“Thế nào rồi? Người có phát hiện gì không?” “Ta vẫn chưa chắc chắn, cần phải kiểm tra một chút.”

Nói xong, Lục Long đột nhiên bay về phía hướng mà Bạch Khải và đám người đã biến mất.

“Các người về trước đi, bẩm báo tình huống nơi này, ta sẽ đi điều tra một số chuyện.”

Chương 945:

Long Đế sắp chết Hàn Lộ thành.

Bạch Thu Trà cùng Gia Cát Thần nhìn nhau, rõ ràng có chút không yên lòng. “Ta nói Bạch Khải, chúng ta mới vừa đánh nhau với Ngũ Long Vệ của Long triều, hiện tại trở về thành phố như vậy có phải hơi mạo hiểm không?” Gia Cát Thần nhìn Bạch Khải, người đang ngồi thưởng thức thức ăn một cách bình thản, không nhin được mà lên tiếng. “Chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất.

Hơn nữa, cho dù bọn họ nhìn thấy chúng ta, chắc chắn cũng không nhận ra được.” Bạch Khải nói trong khi quan sát hai người trước mặt, họ giờ đây không còn giữ được vẻ trẻ trung mà đã trở thành hai người đàn ông trung niên với khuôn mặt đầy râu.

Hắn tất nhiên không thể bắt cản, vẫn giữ nguyên diện mạo ban đầu của mình ở Hàn Lộ thành, do đó đã sử dụng mặt nạ giả lập để giấu đi hình dạng thật. Đồng thời, Bạch Khải còn để Beita sử dụng phương pháp ẩn hình, thay đổi khí tức của cả ba người, bây giờ ngay cả ba Cự Long truyền kỳ đứng trước mặt hắn cũng không thể nhận ra bọn họ. “Lý thuyết là như vậy, nhưng ta vẫn cảm thấy có chút mạo hiểm.” Bạch Thu Trà bất đắc dĩ thở dài, nói: “Dù sao, hiện tại ta đã trở thành đối tượng bị truy nã, nếu bị phát hiện, hai người cũng sẽ bị liên lụy.” “Đến đây, A Trà, người rút cuộc đã làm chuyện gì mà gây ra cuộc chiến lớn như vậy?” Bạch Khải hứng thú nhìn Bạch Thu Trà, cười nói: “Còn có cái tên Cốt Ma kỳ lạ kia, ai đã đặt cho người cái tên đó?” Nghe vậy, Bạch Thu Trà càng cảm thấy bất đắc dĩ. “Ta đến đây khoảng nửa năm trước, để làm sáng tỏ tình hình, ta luôn phải ẩn náu với Cốt Long, chỉ sử dụng Bạo Lôi Thủ trong thành phố.” “Chỉ là thời điểm này, Long sủng Ngự Thú sư quá nhiều, bị người phát hiện có khí tức Cốt Long trên người, ta đành phải triệu hồi Cốt Long, từ đó mới bị họ gọi là Cốt Ma.” Nghe Bạch Thu Trà nói vậy, Bạch Khải thể hiện rõ sự đồng cảm.

Cũng như hắn, Bạch Khải cùng Pháp Đế đã có mối quan hệ tốt đẹp, còn Gia Cát Thần đã trở thành sư phụ của Võ Đế.

Trong khi đó, Bạch Thu Trà lại bị xem như kẻ thù bị truy lùng, vận mệnh này thật sự không ai muốn. “May mà nhờ bọn họ, trong quá trình bị truy sát, ta đã thành công tấn thăng truyền kỳ, và còn hợp nhất được Thông Linh Chú ấn cùng Ràng Buộc Chú ấn.” Bạch Thu Trà chỉ vào trán mình, nói: “Hiện tại hai chú ấn này có thể đồng thời tác động lên Cốt Long và Bạo Lôi Thử, cũng xem như tai ương thành phúc.” “Thì ra là vậy, khó trách Bạo Lôi Thử lại mạnh mẽ như vậy.” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, rồi nhìn về phía Gia Cát Thần.

Cũng là ràng buộc chú ấn, nhưng Gia Cát Thần chỉ có thể duy trì sủng thú ở trạng thái tiến hóa, còn Bạch Thu Trà có thể sử dụng, xem ra chính là hiệu ứng của Thông Linh Chú ấn.

Thiên phú này quả thật không bình thường. “Nhưng mà, nếu đã có thể sử dụng ràng buộc chú ấn, sao ngươi không kích hoạt trạng thái Lam Long? Đánh như vậy cũng không đến nỗi bị đánh thành Cốt Ma chứ?” Bạch Khải nghi hoặc hỏi, nhưng Bạch Thu Trà lại tỏ ra mù mờ, nói: “Ta không hiểu được, mặc dù sau khi tấn thăng truyền kỳ, ta có thể dùng ràng buộc chú ấn, nhưng hình dáng Cốt Long thì vẫn như cũ không thay đổi, không thu hoạch được năng lực Lam Long.” “Bề ngoài không thay đổi? Có lẽ là do hạn chế của thế giới này, hoặc là sức mạnh của ràng buộc chú ấn vẫn chưa hoàn toàn mở ra?” Bạch Khải vuốt cằm, suy nghĩ một hồi nhưng vẫn không tìm ra lời giải thích hợp lý, cuối cùng đành lặng im không nói. “Đúng rồi A Trà, ngươi đã ở đây nửa năm, chắc hẳn hiểu rõ nơi này?” Bạch Thu Trà khẽ gật đầu, nói: “Mặc dù thường xuyên phải ẩn náu, nhưng một số tình huống cơ bản ta vẫn nắm rõ.”

Chương 946:

Long Đế sắp chết Bạch Thu Trà dừng lại một chút, nói: “Xem dáng vẻ của các người, chắc cũng đã biết Long chi hoàng triều đang trong tình trạng gì rồi chứ?” “Hừm, nhìn thấy nhiều Long sủng như vậy cũng nên hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói.

“Nhưng các người có biết rằng Long Đế sắp chết không?” Bạch Thu Trà có vẻ nghiêm trọng, chỉ vào một bên cột cửa được khắc hình Long tộc, nói: “Nếu tôi nhớ không nhầm, theo ghi chép trong đó, Long Đế chỉ còn hai tháng nữa sẽ qua đời, và Long chi hoàng triều cũng sẽ phân liệt theo.”

“Hai tháng nữa Long Đế sẽ chết?” Ánh mắt Bạch Khải lóe lên tia kinh ngạc, hẳn biết Long Đế đã ở tuổi xế chiều, nhưng không nghĩ rằng chỉ còn hai tháng nữa ông sẽ ra đi.

“A Trà, người chắc chắn thông tin này là đúng chứ?” Bạch Khải vẻ mặt nghiêm túc, hỏi.

“Hừm, ban đầu ta cũng không dám khẳng định, nhưng trước đó, lão nhân trong nhà đã giúp ta giải quyết việc thông linh chú ấn và ràng buộc chú ấn, từ đó cho ta xem nhiều cổ tịch, trong đó có ghi chép liên quan đến Long Đế.”

“Ban đầu ta không thật sự chắc chắn, nhưng sau khi xảy ra sự kiện một tháng trước, ta đã hoàn toàn xác định.”

“Sự kiện đó là gì?” Bạch Khải cùng Gia Cát Thần nhìn nhau, ngay cả Shuke cũng lặng lẽ thò đầu ra từ không gian Ngự Thú, tò mò nghe.

“Một tháng trước, hoàng tử của Long Đế đã giao chiến với hoàng tử Thủy Tinh Cung ở Đông Hải, và Thủy Tinh cung đã tuyên bố sẽ quyết liệt với Long chi hoàng triều.”

“Nếu như ghi chép trong nhà ta không sai, sau ba tháng diễn ra Đồ Long sự kiện, Long Đế sẽ phải ra đi.”

“Mà sau khi Long Đế chết, Long chi hoàng triều cũng sẽ lâm vào hỗn loạn lớn, dần dần phân liệt.”

Nghe xong lời diễn giải của Bạch Thu Trà, Bạch Khải suy nghĩ một lúc thì cuối cùng cũng hiểu ra.

Trước đây, phía biển sâu đã lập tổng bộ gọi là Thủy Tinh cung, thực tế chính là để tưởng nhớ tới Thủy Tinh cung ở Đông Hải.

Dù sao tổng bộ của họ cũng được xây dựng trên mộ của Long Đế, và mối quan hệ giữa Long Đế và Thủy Tinh cung, ghi chép ở đâu cũng có. Đến khi Thủy Tinh cung sụp đổ, Bạch Khải cũng nghe nói rằng có liên quan đến một thiếu niên nhân loại, nhưng không ngờ lại là hoàng tử của Long Đế.

“Long Đế đã dựa vào sự trợ giúp của Đông phương Long mà trỗi dậy, không ngờ lại vì hành động của chính con trai mình mà khiến mối quan hệ với Thủy Tinh cung bị rạn nứt.

Quả thật, trong giới quý tộc cũng có hai hùng tử.”

Bạch Khải không khỏi cảm thấy xúc động, trước đó hắn còn thấy kỳ lạ, trong thời kỳ Long chi hoàng triều, bất luận là Đông phương Long hay Tây phương Long đều được hoan nghênh, nhưng vị trí chủ đạo rõ ràng vẫn là Đông phương Long.

Tuy nhiên, trong cuộc chiến vừa rồi với Bạch Thu Trà, hắn lại không thấy bóng dáng của một Đông phương Long nào cả.

Có vẻ như đối với Đồ Long sự kiện, Đông phương Long đã thể hiện quan điểm rất rõ ràng.

“Đúng vậy, chính vì sự việc này, Đông phương Long đã lần lượt rời bỏ Long chi hoàng triều, khiến cho nhiều Thần Long Ngự Thú sư ở Long chi hoàng triều không còn sủng thú nào để sử dụng.”

Bạch Thu Trà mặt mũi đầy bất đắc dĩ, nói: “Ngươi cũng thấy đấy, hiện tại phần lớn Long chi hoàng triều đang bị Tây phương Long Ngự Thú sư kiểm soát, mà mối quan hệ giữa họ với Đông phương Long Ngự Thú sư thì ngươi hiểu rồi chứ?”
“Đã hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, sau đó hỏi tiếp: “Còn cái tên Ngô Đức có thể thúc đẩy Hắc Long, thời đại này Hắc Long có còn lệ thuộc vào nhân loại không?” “Điều này ban đầu ta cũng cảm thấy kỳ lạ, nhưng khi hiểu rõ tình huống thì thấy rằng thời đại

này, quan hệ giữa Hắc Long và nhân loại dường như cũng không tệ lắm.”

Bạch Thu Trà dừng một chút, nói: “Nghe nói Long Đế sau khi nhận được sự ủng hộ của Đông phương Long đã lần lượt tìm được nơi cư ngụ của Lục Long, Hồng Long và Hắc Long, đồng thời thành công thuyết phục họ bỏ qua thành kiến với Đông phương Long, ký kết quan hệ đồng minh với nhân loại.”

“Chính vì vậy, vào thời kỳ cực thịnh của Long chi hoàng triều, ngay cả các bộ lạc cũng chỉ có thể tránh né những thế lực mạnh mẽ.”

Chương 947:

Long Đế sắp chết “Thật đáng tiếc hiện tại...”

.

Bạch Thu Trà thở dài, rõ ràng có chút tiếc nuối.

“Lịch sử đã được an bài, không nên quá bối rối về nó.”

Bạch Khải vỗ vỗ vai Bạch Thu Trà, đem những trải nghiệm của hắn và Gia Cát Thần kể lại cho Bạch Thu Trà nghe, và Bạch Thu Trà dần dần hiểu ra.

“Nói cách khác, chúng ta xuyên không vào đây thực chất là do số phận đã định, hay nói cách khác, chúng ta chỉ là một bánh răng trong guồng quay của lịch sử này?” “Từ những gì chúng ta thấy hiện nay, đúng là như vậy.”

Gia Cát Thần bắt đầu dĩ cười.

Nếu như trước đây hắn còn rõ ràng về Võ Đế, và bản thân không am hiểu võ thuật, nhưng giờ đây hắn đã hoàn toàn nhận thức được.

Ai bảo hắn trước đây đã dùng tên giả là Võ Thần chứ, nếu đổi tên khác có lẽ lịch sử sẽ không như bây giờ.

“Dù không thật sự muốn, nhưng những gì chúng ta làm sẽ không thay đổi lịch sử, ngược lại còn thúc đẩy lịch sử tiếp diễn.”

Bạch Khải dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Nhưng từ những gì Ngưu Bì Xà trở về nói, có lẽ vào một thời điểm đặc biệt nào đó, những sự lựa chọn của chúng ta có thể sẽ ảnh hưởng đến hướng đi của lịch sử, chỉ là Ngưu Bì Xà đi quá vội vàng, không kịp nói cho chúng ta biết.”

“Thật sao?” Bạch Thu Trà nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, nếu như thật sự có thể thay đổi hướng đi của lịch sử, thì những trận chiến mà bọn họ đã trải qua có thể đã có thể tránh khỏi, nhân loại cũng sẽ có nhiều sự chuẩn bị hơn để ứng phó với những tai họa này.

“Nhìn Nguru Bì Xà có vẻ như không phải là nói dối, đến lúc gặp lại hần, nhất định phải hỏi cho rõ ràng.”

Nói đến đây, trên mặt Bạch Khải hiện lên một vẻ lo lắng.

Nguru Bì Xà hiện tại đang bị Tử Vong Chi Dực truy sát, không biết hần có thể an toàn thoát thân hay không.

Nếu như hần không thể thoát được, Tử Vong Chi Dực lại tìm đến bọn họ, liệu bọn họ có đủ sức để chống lại Tử Vong Chi Dực không? “Vẫn phải nhanh chóng tăng cường thực lực thôi...”

Bạch Khải gõ nhẹ lên đầu, bắt đầu suy nghĩ kế hoạch tăng cường cho nhóm sủng thú.

Hiện tại Trùng Thảo, Tên Hề Hoang Đường và Delta đều đã là Cao Đẳng Đế Hoàng, đồng thời đã lĩnh hội pháp tắc kỹ, khả năng để thăng cấp thành truyền kỳ rất cao.

Trong đó, Trùng Thảo có khả năng tiến hóa cao hơn một chút do hần thuộc về chuyên môn bí cảnh, có thể sẽ được chú trọng nâng cao.

Delta tuy cũng có chuyên môn bí cảnh, nhưng thời gian đã không đủ, mà không gian bí cảnh cũng chưa vào được, có lẽ cũng cần phải chờ đợi một thời gian.

Còn Tên Hề Hoang Đường, Bạch Khải vẫn muốn cho hần tìm kiếm một chuyên môn bí cảnh, từ đó nâng cao sức chiến đấu một cách toàn diện.

Còn Gamma, mặc dù có sức mạnh rất mạnh mẽ, nhưng không lĩnh hội một pháp tắc kỹ nào, trừ khi có thể tìm được Thiên Sứ hoặc Ác Ma, khả năng tăng cường sẽ tương đối khó khăn.

Còn Jetta...

chuyện này thì tạm thời để sau, có lẽ trong thời gian ngắn sẽ không có hy vọng thành truyền kỳ.

“Có nhiều việc phải lo ngay...”

.

Bạch Khải vuốt trán, tạm thời gác lại chuyện đó, quay trở lại chủ đề vừa rồi.

“A Trà, người có biết vị trí của Long Đế không?” “Biết chứ, theo thông tin ta thám thính được, Long Đế có thể sẽ đến Đông Hải trong một tháng nữa để đàm phán với Thủy Tinh Cung.”

Bạch Thu Trà trả lời.

“Tốt, vậy chúng ta xuất phát đến Đông Hải thôi!” “Bạch Khải, người muốn đi tìm Long Đế sao?” Gia Cát Thần hỏi.

“Đương nhiên, nếu đã xuyên qua đến thời đại này thì phải tìm đến điểm mấu chốt nhất.”

“Dù sao cũng không thể trốn tránh, không bằng chủ động tiến về trung tâm cơn bão, để ta xem thử chúng ta sẽ chịu trách nhiệm ra sao.”

“Có thể, chúng ta còn có khả năng thay đổi một số chuyện chẳng!”

Chương 948:

Đánh Lén Lục Long Trên bầu trời, Bạch Khải cười Delta, hướng về phương đông xuất phát.

Còn khoảng một tháng nữa là đến Đông Hải, họ có đủ thời gian để di chuyển, vì vậy cũng không có biểu hiện vội vàng.

“Nguyên bản ta còn nghĩ rằng mình đã mạnh lên rất nhiều, nhưng so với Bạch Khải người thì vẫn kém quá nhiều,” Bạch Thu Trà nhìn quanh không gian mỏng manh, lên tiếng.

Theo tình hình Long Đế trước mặt, việc ba người bọn họ xuất hiện chắc chắn sẽ gây nhiều chú ý, nhưng suy nghĩ lại, sủng thú của họ có thể mang người phi hành cũng không gây quá nhiều sự chú ý, chỉ có Delta mới có thể.

Thực tế thì Trùng Thảo cũng không tệ, nhưng hình dạng Trùng Long của hắn có thể đã bị người khác nhìn thấy, lần nữa bị truy sát là chuyện không thể tránh khỏi.

Chẳng bằng Delta như bây giờ, ẩn nấp trong hư không mà đi, an toàn và nhanh chóng.

“Kỳ thật bản thân ta cảm thấy vẫn là chậm chút,” Bạch Khải lắc đầu.

Tử Vong Chi Dực vẫn là một mối đe dọa, cho dù Alpha đã đạt được trình độ Bán Thần, và Husky đã có sự tiến hóa rất lớn.

Nhưng mà muốn nói đến việc đánh bại Tử Vong Chi Dực, trong lòng Bạch Khải vẫn cảm thấy không đủ tự tin.

Chưa nói đến việc Tử Vong Chi Dực đã có sức mạnh cường đại, Bạch Khải cũng không dám chắc rằng bên trong dòng sông thời gian, nó có thể thu hoạch được sức mạnh nào khác hay không. Điều này không phải là Bạch Khải lo lắng vô cớ, mà là bài học từ Hoàng Hôn Đại Lăng Mộ.

“Ta biết rồi, chỉ là dùng lời của cha ta mà nói, mọi chuyện phải từng bước thật chậm rãi, không thể gấp gáp,” Bạch Thu Trà nói và nhẹ nhàng nằm xuống sống lưng của Delta.

“Ta đã lâu không được thư giãn như thế, nếu không phải các người đến, ta có thể vẫn đang chạy trốn,” nàng thêm vào.

“Ha ha ha...”

Cốt Ma đại nhân, đừng thể hiện bản thân yếu đuối như vậy, nếu không những kẻ truy kích sẽ rất thất vọng đấy,” Bạch Khải nhìn thấy vậy mà cười. Đúng lúc đó, Bạch Khải cảm giác được điều gì khác thường, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Delta cũng cảm nhận được sự bất thường, dùng sức vung Long trảo, hàng chục đạo thứ nguyên nhận gào thét bay ra, hướng về phía trước không gian.

Cùng lúc đó, đột nhiên một vệt sáng màu lục xuất hiện trong không gian xám tro, nhẹ nhàng chặn lại các thứ nguyên nhận, đồng thời nhanh chóng lan tỏa, có ý định bao vây Delta lại.

Thấy cảnh này, đôi mắt Delta lập tức sáng rực lên, không gian xung quanh đột nhiên trở nên gò bó, tốc độ lan tỏa màu lục đột nhiên chậm lại, thậm chí có dấu hiệu rút lui.

Quy tắc thời gian đồng thời thể hiện sức mạnh của chúng.

Với điều này, kẻ đánh lén phát hiện có vấn đề, chủ động thu hồi sức mạnh của mình, trong khi Delta tranh thủ rời khỏi hư không, quay về chủ thể giới, cảnh giác nhìn về phía trước.

Trước mặt họ, không biết từ lúc nào xuất hiện một đầu Lục Long, phía sau nó, mờ ảo thấy được một hình ảnh của Phi Thúy Mộng Cảnh.

Ngăn cản đường đi của họ không phải ai khác, mà chính là Lục Long mà trước đó bọn họ cùng tham gia chiến đấu với Bạch Thu Trà.

“Đã bị đuổi kịp? Đầu Lục Long này có chút thành tựu,” Bạch Khải nhú mày, nhìn về phía Lục Long, lớn tiếng nói: “Thế nào, vừa rồi chưa đánh đủ, giờ muốn tiếp tục à?” Nói xong, Bạch Khải gọi Alpha và Husky ra, ý tứ không cần phải nói cũng hiểu rõ.

“Đừng hiểu lầm, đừng hiểu lầm, tôi không có ác ý!” Lục Long thấy Bạch Khải có ý muốn tấn công, liền vội vã khoát tay.

“Tôi không phải đến để truy sát các ngươi, mà là muốn xác nhận một số chuyện.”

“Xác nhận chuyện gì? Nói nghe thử,” Bạch Khải nghi hoặc một chút, nhưng vẫn cho Alpha giữ lại công kích.

Có lẽ do Nicolas, Bạch Khải vẫn còn chút cảm tình với Lục Long, hơn nữa trước đó trong trận chiến, giống như Lục Long đã xuất thủ ngăn cản Ngô Đức.

Nhìn thấy Bạch Khải sẵn sàng trò chuyện, trong lòng Lục Long nhẹ nhõm, nhưng Phi Thúy Mộng Cảnh vẫn không tán đi.

Alpha trước đó thể hiện thực lực thật sự là có chút khủng khiếp, không có Phi Thúy Mộng Cảnh bảo vệ, Lục Long thực sự không cảm thấy chắc chắn.

“Tôi muốn hỏi một câu, người có khế ước Lục Long hay không?” “Lục Long?” Bạch Khải nhướn mày, nói: “Các người Lục Long chẳng phải là chó sao, điều này ai cũng biết mà?” “Đương nhiên không phải, chỉ là Phi Thúy Mộng Cảnh đã nói với ta rằng trên người người có khí tức được công nhận.”

Bị so sánh với chó, Lục Long cảm thấy hơi xấu hổ, nhưng không dám nói ra thêm điều gì, chỉ có thể giải thích tình hình thực tế với Bạch Khải.

“Khí tức từ Phi Thúy Mộng Cảnh? Thì ra là vậy.”

Bạch Khải nghe vậy đã hiểu, nên đã gọi Trùng Thảo ra.

“Sủng thú của ta确实 có huyết mạch Lục Long, nhưng không phải là Lục Long thuần chủng.”

Bạch Khải vỗ vỗ Trùng Thảo, nói: “Thế nào, các người có dự định lợi dụng điều này để truy đuổi ta không?” “Tôi đã bảo là tôi thật sự không có ác ý.”

Lục Long cười gượng, nói: “Trước đây đuổi bắt bạn đồng hành của người là vì Long tộc không thể chịu đựng việc đồng loại của họ bị biến thành vong linh sinh vật, còn những hỗn huyết khác thì chúng ta kệ.”

Lục Long muốn nói thêm, nhưng Bạch Khải cùng đồng bọn đều đã hiểu rõ ý đồ.

Long tộc phương Đông và Cự Long phương Tây tuy khác biệt về thân thể, tính cách và năng lực, nhưng trong vấn đề này lại khá thống nhất.

Vì vậy, Bạch Khải cho rằng các Long tộc này thực sự không cầu kỳ.

“Vậy nên người tìm chúng ta là để nhận thân? Nếu đã nhận xong, có thể đứng ra không?” Bạch Khải không khách khí kết thúc cuộc trò chuyện, ra hiệu Delta tiếp tục di chuyển, nhưng Lục Long lại một lần nữa chặn lối đi của họ.

Ken kết ken kết. (Chớ cản đường.) Chưa kịp cho Bạch Khải hạ lệnh, Alpha đã đặt Tịch Diệt Chi Kiếm ngang cổ Lục Long, sát khí bộc phát, rõ ràng chỉ cần Lục Long có một động thái lạ, sẽ tức khắc tấn công.

“Tôi lần này đến, là muốn mời các người đến sào huyệt của chúng tôi Lục Long, có thể các người sẽ tìm thấy những thứ cần tìm ở đó,” Lục Long cẩn trọng mở Long trao ra, nhờ Phi Thúy Mộng Cảnh mà thả một hình ảnh xuống trước mặt Bạch Khải.

“Đây là...”

Khi nhìn rõ đồ vật trong hình, đôi mắt Bạch Khải bắt ngờ co rút lại, nhìn về phía Lục Long và nói: “Dẫn đường đi.”

Khi nghe Bạch Khải nói như vậy, Alpha lập tức thu hồi trường kiếm, trong khi Husky cũng tỏ ra hứng thú với hình ảnh đó.

“Vậy thì mời các vị ngồi lên lưng ta, chúng ta sẽ lên đường,” Lục Long nhẹ nhàng thở ra khi thấy Bạch Khải đồng ý, quay lưng lại ra hiệu cho Bạch Khải cùng mọi người di chuyển.

Bạch Khải không khách khí mà ngồi lên, Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà tuy chưa thật sự hiểu rõ tình huống, nhưng cũng theo sau.

“Ngồi vững nhé.”

Nhìn thấy Bạch Khải cùng mọi người ngồi lên, Lục Long cất cánh, nhanh chóng bay đi về phía xa. ...

Bạch Khải ngồi trên lưng rồng Lục Long, nhìn xuống thấy những dãy núi nhanh chóng thoáng qua, bỗng hỏi: “Ta thấy người hình như không có khế ước với nhân loại, sao lại nghe theo mệnh lệnh của Ngô Đức?” Khi nghe Bạch Khải hỏi, Lục Long hơi nghiêng đầu, nói: “Long Đế đã đạt thành hiệp nghị với chúng ta Lục Long, cần phục vụ trong Ngũ Long vệ của hắn, chỉ cần là mệnh lệnh hợp lý, chúng ta sẽ nghe theo.”

“Nguyên lai là hiệp nghị,” Bạch Khải khẽ vuốt cằm nói: “Nhưng ta nhớ Long Đế bên cạnh đều là Đông Phương Long, mà các người Cự Long không phải rất chán ghét Đông Phương Long sao?” “Chán ghét Đông Phương Long? Người nghe ai nói vậy?” Lục Long ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, nói: “Chúng ta Cự Long và Thần Long mặc dù khác nhau về tập tính, nhưng giữa chúng ta không có mâu thuẫn nào cả, chán ghét thì càng không có.”

“Ừm?” Bạch Khải có chút nghi ngờ, Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần cũng đồng ý vậy.

Bất kể là thái độ của Nicolas với Đông Phương Long, hay Aletta đối với cảm tình của Hồng Long với Phạm bà bà, hai chủng Long này có mối liên hệ gì không? Nhưng Lục Long có vẻ không phải là người nói dối, chẳng lẽ trong thời gian này có chuyện gì xảy ra? “Quả nhiên, lịch sử là một thứ thật tế nhị, chờ về nhà nhất định phải tìm hiểu một chút,” Bạch Khải tự nhủ rồi không nói thêm gì nữa, Lục Long cũng không hỏi thêm, gia tăng tốc độ.

Cuối cùng, khi vượt qua một dãy núi lớn, Lục Long đột ngột dừng lại, nói: “Chúng ta đã đến.”

“Nhanh như vậy?” Bạch Khải đứng dậy, quan sát xung quanh.

Khu vực này được cây xanh bao phủ, quả thực là một nơi sinh cơ bừng bừng, Bạch Khải còn cảm nhận được không ít sinh vật siêu phàm tồn tại.

Nhưng đặc biệt là không có Long tộc nào.

“Chúng ta Lục Long thực tế không quá ưa thích giao du với thế giới bên ngoài, vì vậy thường sẽ che giấu sào huyệt,” Lục Long nháy mắt lóe lên ánh sáng phi thúy, một vòng xoáy chậm rãi xuất hiện trước mặt họ, và ở sau vòng xoáy chính là một thế giới khác.

“Cách làm này giống như Bán Thần Cự Long ở Tinh Linh Tổ Địa,” Bạch Khải lập tức nhớ lại trải nghiệm ở Tinh Linh Tổ Địa, không cần phải nói, sào huyệt của Lục Long chắc chắn cũng sử dụng phương pháp tương tự, bao phủ bên ngoài bằng một lớp mộng cảnh.

Trừ khi có thể tìm thấy chốt mở hoặc đánh vỡ mộng cảnh, nếu không ngoại nhân căn bản không thể tìm đến sào huyệt của Lục Long.

Nhưng mà ở nơi an toàn như vậy, Lục Long lại làm sao để cho mình chỉ còn lại Nicolas như vậy? Phải chăng Phỉ Thúy Mộng Cảnh đã xảy ra vấn đề? Mang theo một chút nghi vấn, Bạch Khải cùng mọi người theo Lục Long bước vào vòng xoáy.

Vừa mới vào vòng xoáy, Bạch Khải ngay lập tức cảm nhận được một bầu không khí vô cùng trong lành, chỉ cần hít vào hai ngụm đã cảm thấy tinh thần phấn chấn.

“Quả không hổ là tự nhiên và Mộng Cảnh Gác, không khí trong sào huyệt thật sự rất tốt,” Bạch Khải âm thầm khen ngợi, sau đó hỏi Lục Long: “Giờ đã tới sào huyệt Lục Long, cái đồ vật đó cũng nên lấy ra cho ta xem một chút đi?” Lục Long gật đầu, nói: “Tất nhiên, nhưng đồ vật đó luôn do tộc trưởng bảo quản, vì vậy ngài có lẽ cần phải gặp tộc trưởng trước.”

“Tộc trưởng?” Bạch Khải có chút nhú mày, hẳn không hề sợ bị Lục Long vây công, với sức mạnh hiện tại của hắn, không nói là tiêu diệt sào huyệt Lục Long, chạy trốn cũng không vấn đề gì.

Chỉ là chuyện này khiến hắn cảm thấy phiền phức, khiến Bạch Khải không tự chủ được có chút lo lắng.

“Bạch Khải, rốt cuộc đó là cái gì mà khiến ngươi thất thố như vậy?” Gia Cát Thần là người đầu tiên phát hiện Bạch Khải có điều khác thường, không nhịn được hỏi.

“Thật ra ta cũng không chắc chắn lắm, nhưng có lẽ có liên quan đến tử vong.”

“Tử vong?!”

Chương 949:

Hung thủ lại là chính ta? Khi nghe thấy lời nói của Bạch Khải, sắc mặt của Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà đều thay đổi.

Tử vong, cái từ này đã trở thành một điều mà bọn họ kiêng kỵ nhất, ngay cả sau khi xuyên việt, điều đó vẫn không thay đổi.

Chỉ là không ngờ rằng, ngoài Tử Vong chi dực, họ lại nhận được thông tin liên quan đến tử vong từ những thổ dân trong thời đại này.

“Nếu ta không đoán sai, có lẽ bên Tinh linh tổ địa, Bán Thần Lục Long và Thanh Long có liên quan đến việc này.”

Bạch Khải nhíu mày nói: “Chỉ là không biết chuyện này có thực sự xảy ra hay không...”

Lịch sử không thể thay đổi, Bạch Khải rất rõ điều này, nhưng những lời vừa rồi của Ngưu Bì Xà đã khiến hắn nảy ra những suy nghĩ mới.

Nếu như hắn có thể dùng một phương thức khác để tiêu diệt vong xúc tu, thì lịch sử có thể sẽ thay đổi không? Bạch Khải vừa suy nghĩ vừa theo Lục Long tiếp tục tiến sâu vào tổ sào.

Nói là tổ sào, thực ra chính là một dãy núi lớn.

Bên trong, ngoài các Lục Long to lớn ra, còn có rất nhiều sinh vật khác, chủ yếu là thực vật hệ hoặc Mộc hệ.

Bạch Khải quan sát kỹ càng, thấy những sinh vật này dù không cùng cấp bậc nhưng vẫn rất hòa hợp với nhau.

Hắn thậm chí nhìn thấy mấy con thú nhỏ đang nằm trên đầu một Lục Long làm giường ngủ, thích thú nhắm mắt ngủ.

“Quả đúng là tự nhiên thủ hộ giả, thật sự là rất hòa hợp.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, so với những Cự Long khác, Lục Long khiến người ta cảm thấy dễ chịu hơn nhiều, chí ít sẽ không tạo ra cảm giác thù địch quá lớn.

Không lâu sau, Lục Long dừng lại, cúi thấp đầu trước một ngọn núi lớn màu xanh lục.

“Tộc trưởng, ta đã mang về người trong dự ngôn.”

“Làm rất tốt, Charles.”

Nghe thấy giọng nói của Charles, “Đại sơn” từ từ ngẩng đầu, lúc này Bạch Khải mới nhận ra ngọn núi lớn này thật ra chính là một Cự Long, chỉ là kích thước so với Charles lớn hơn vài lần.

“Với kích thước lớn như vậy, không phải là hung thủ chính là Bán Thần Lục Long đó chứ?” Bạch Khải có chút hiếu kỳ, bèn hỏi sùng thú nhóm.

Ken kết ken kết. (Thưa ngài, sức mạnh của hắc mạnh hơn rất nhiều so với Lục Long bình thường, nhưng không phải là Bán Thần.) “Đúng là như vậy, thời đại này giới hạn sức mạnh còn cao hơn so với Võ Đế và Long Đế, không có khả năng xuất hiện Bán Thần.”

Jerry cũng đứng ra chia sẻ quan điểm của mình.

“Không phải Bán Thần, tức là chuyện ở Tinh linh tổ địa không xảy ra vào thời đại này?” Bạch Khải ngẩng đầu nhìn về phía Lục Long tộc trưởng, đi thẳng vào vấn đề: “Các người vừa nói người trong dự ngôn là ta sao?” Lục Long tộc trưởng nhìn Bạch Khải hồi lâu, gật đầu nói: “Không sai, người chính là người trong dự ngôn.”

Nói xong, một quả cầu ánh sáng màu xanh lục đột ngột xuất hiện trước mặt Lục Long tộc trưởng, từ từ bay về phía Bạch Khải.

Bạch Khải đưa tay tiếp nhận, quả cầu ánh sáng lập tức nổ tung, biến thành một khối đá rơi vào tay hắn.

Tấm đá này rất nhẹ, nhưng lại vô cùng cứng cáp, dù không ném thử, Bạch Khải cũng đoán rằng những cuộc tấn công bình thường sẽ không thể làm hư hại nó.

Và trên tấm đá này, khắc họa một bức tranh giống như kiêu mà hắn đã thấy ở Charles trước đó, chỉ là lớn hơn nhiều.

Bạch Khải quan sát kỹ, đột nhiên nhận ra đây là do nhiều tấm tranh ghép lại, chỉ là có một số điểm còn hơi mờ.

Nhưng Bạch Khải vẫn nhận ra được một vài sinh vật mà hắn có thể cả đời cũng không quên.

Tử vong xúc tu, Diệt Thế hải quái, cùng với sương đen Đại Xà...

“Quả thật đều là vị trí của tử vong phân thân...”

Bạch Khải triệu hoán Shuke ra, hoàn chỉnh ghi chép lại trên tấm đá, sau đó nhìn về phía Lục Long tộc trưởng, hỏi: “Có thể cho ta biết nội dung trong dự ngôn nói gì không?” “Chỉ đưa tấm đá này cho ngươi.”

“Hừm, sau đó thì sao?” “Không còn.”

“Không còn sao?” “Ừm.”

Một người một rống lặng lẽ nhìn nhau hồi lâu, cuối cùng Bạch Khải cũng không nhịn nổi, chủ động phá vỡ sự im lặng.

“Vậy ta có thể hỏi một lần nữa, là ai đưa khối đá này cho các ngươi, rồi chuyển giao cho ta?” “Không biết.”

Bạch Khải: “...”

Hỏi cái gì cũng không biết, đám Lục Long này thật không đáng tin chút nào.

“Nói cách khác, các ngươi ngoài việc dựa theo dự đoán đó mà đưa khối đá cho ta, còn lại không biết gì khác sao?” Bạch Khải thu hồi viên đá, tiếp tục truy hỏi, còn Lục Long tộc trưởng lần này không đáp qua loa, mà sau một lát im lặng, đành đưa ra đáp án hoàn toàn mới.

“Nếu ngươi nói về tử vong, thì ta có biết một chút.”

Nghe thấy lời của Lục Long tộc trưởng, Bạch Khải không khỏi hào hứng, nói: “Có thể nói rõ hơn được không?” Lục Long tộc trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Khối đá này đã được gia tộc Lục Long chúng ta truyền thừa hàng nghìn năm, khi đó ta còn chỉ là một con rồng nhỏ, nên không nhớ rõ ai đã trao khối đá này cho chúng ta.”

“Điều duy nhất ta nhớ là đời trước tộc trưởng đã thông báo thông tin của ta, chính là một lời tiên đoán: Đem khối đá này giao cho một thiếu niên đồng thời khế ước Thần Long và Cự Long.”

“Với một lời tiên đoán mơ hồ như vậy, thật không đáng để các ngươi thất vọng...”

Bạch Khải nghe vậy, mặt đầy vẻ ghét bỏ, đồng thời khế ước Thần Long và Cự Long, điều này thực sự khó ở hậu thế, nhưng trong bối cảnh Long tộc chiếm lĩnh các bầu trời, rất có thể sẽ bị nhầm lẫn.

“Thực ra ngươi đã là người thứ 89 mà chúng ta tìm thấy, nhưng...”

Lục Long tộc trưởng dừng lại một chút, không nói thêm gì.

Bạch Khải lúc này đã hiểu rõ ý của ông.

Không cần nói, kẻ ngốc giàu có trước đó chắc chắn không phải.

“Thực ra chúng ta cũng đã đoán rằng họ không phải, nhưng chúng ta không muốn bỏ lỡ bất kỳ ai có khả năng, dù sao so với uy hiếp từ tử vong, những sự đại giới này không tính là gì.”

Lục Long tộc trưởng tiếp tục nói: “Tuy nhiên lần này, ta tin chắc rằng ngươi chính là người mà dự ngôn đã nói đến.”

“Tại sao ta cảm thấy lời này của ngươi đã nói qua 89 lần rồi.”

Bạch Khải khinh bỉ nhìn Lục Long tộc trưởng một cái, nói: “Ngươi vẫn chưa nói rõ ngươi biết điều gì, mau nói ra đi.”

Lục Long tộc trưởng nghe vậy khẽ vuốt cằm, thả một hình ảnh trước mặt Bạch Khải.

“Chúng ta cũng đã dựa theo những thông tin trên tấm đá để điều tra, cuối cùng xác định một bức cảnh vật, có lẽ ở trong tổ địa của Tinh Linh.”

Quả thực là tổ địa của Tinh Linh! Hai mắt Bạch Khải sáng lên, nghe ý của Lục Long tộc trưởng, có vẻ như chuyện ở tổ địa của Tinh Linh vẫn chưa xảy ra, vậy hẳn sẽ có rất nhiều không gian để thao tác.

“Thật đáng tiếc, tổ địa của Tinh Linh đã bị phong bế từ nhiều năm trước, chúng ta tìm kiếm suốt hàng trăm năm, vẫn không thể tìm ra vị trí của nó.”

Lục Long tộc trưởng có vẻ hơi tiếc nuối khi nói vậy, nhưng Bạch Khải lại nhướng mày, rồi nói: “Ta có thể biết rõ vị trí của tổ địa Tinh Linh.”

Nói xong, Bạch Khải triệu hoán Shuke ra, đem vị trí tổ địa Tinh Linh thả ra trước mặt Lục Long tộc trưởng.

“Mặc dù so với địa hình hiện tại có chút khác biệt, nhưng nếu không có sự cố gì, hẳn là ở đây.”

Bạch Khải nhìn Lục Long tộc trưởng, nói: “Nhưng trừ phi Lục Long tộc còn có lực lượng mạnh hơn, ta khuyên các người không nên tùy tiện qua đó.”

“Càng mạnh lực lượng?” Lục Long tộc trưởng nhìn Bạch Khải với ánh mắt sâu sắc, nói: “Ta đã hiểu ý của người, yên tâm, sau khi xác nhận, ta sẽ liên lạc với các Cự Long khác để thương nghị về sau và sau đó quyết định sẽ hành động như thế nào.”

“Các Cự Long khác?” Bạch Khải nghe vậy, sững sờ, đột nhiên hiểu ra.

Như vậy, cuộc chiến ở tổ địa Tinh Linh thật ra là do chính hắn dẫn dắt ra? Nói như vậy, khả năng Cự Long tộc suy yếu cũng là do cuộc chiến này gây ra? Nghĩ đến đây, vẻ mặt Bạch Khải bỗng trở nên hơi ngưng ngung.

Lúc trước còn nghĩ rằng tìm ra thủ lĩnh của Long tộc đã biến mất, hóa ra hung thủ lại chính là hắn? “Ta nghĩ vẫn là bàn bạc kỹ lưỡng hơn thì tốt, chí ít cần tìm Long Đế để thương lượng một chút, nếu như có thêm Thần Long từ phương Đông, khả năng chiến thắng có thể sẽ cao hơn một chút.”

Bạch Khải cố gắng thuyết phục Lục Long tộc trưởng từ bỏ kế hoạch này, nhưng vừa nói ra khỏi miệng, hắn lại hối hận không ngừng.

Rất tốt, như vậy, nguồn gốc của Thanh Long ở bên trong cũng được giải thích.

“Điều này ta đã cân nhắc qua, tuy nhiên hiện tại Long Đế có lẽ tạm thời không rảnh quản những chuyện này, một thời gian sau, ta sẽ đi tìm hắn.”

Lục Long tộc trưởng khẽ vuốt cằm, tiếp nhận ý kiến của Bạch Khải.

“Ngạch, nếu không hãy dành thời gian đi, ta sợ rằng Long Đế tiếp theo sẽ không còn rảnh rãng nữa...”

Bạch Khải và Bạch Thu Trà giao nhau ánh mắt, đều thấy được một chút bất đắc dĩ trong mắt đối phương.

Một thời gian ngắn nữa, Long Đế không còn, còn tranh luận cái gì chứ.

Thấy Bạch Khải lo lắng như vậy, Lục Long tộc trưởng lại tỏ ra rất bình tĩnh, nói: “Có thể cho ta nhìn một chút về sủng thú của ngươi không?” “Có thể.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, triệu hồi Trùng Thảo ra.

“Thủ lĩnh, ngươi tìm ta có chuyện gì sao?” Trùng Thảo lần lộn hỏi Bạch Khải, rất nhanh nhận ra xung quanh tràn ngập sức mạnh tự nhiên, không nhìn được hít vào một hơi sâu.

“Rõ ràng là hỗn huyết, nhưng huyết mạch của Lục Long so với phần lớn Lục Long còn thuần túy hơn sao?” Lục Long tộc trưởng nhìn sâu vào Trùng Thảo một hồi, sau đó nói với Bạch Khải: “Con sủng thú này của ngươi sắp đạt đến trình độ truyền kỳ rồi sao?” “Đúng vậy.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Trùng Thảo đã lĩnh hội được pháp tắc, đẳng cấp huyết mạch cũng đã là cao cấp Đế Hoàng, chuyên môn trong bí cảnh đã thu hoạch được, về cơ bản chỉ còn chờ tiến hóa mà thôi.

“Ta có thể cảm nhận được trên người hắc có sức mạnh tự nhiên và sức mạnh mộng cảnh dồi dào, chỉ là hắc vẫn chỉ đang dừng lại ở bề ngoài đối với hai loại lực lượng này, nếu ngươi không ngại, ta có thể giúp hắc một chút.”

“Thật sự ư? Vậy thì rất cảm ơn.”

Bạch Khải nghe vậy hai mắt rực sáng, có sự hướng dẫn của Lục Long, đối với Trùng Thảo mà nói là điều tuyệt vời nhất, dù sao đây không phải là kiểu như Nicolas tự mình tìm tòi mà là thực sự, một đời một đời truyền thừa.

“Tuy nhiên, ta còn phát giác ra một loại lực lượng khác trong cơ thể hắc, nếu như muốn Trùng Thảo đạt đến trình độ truyền kỳ, những lực lượng đó cũng cần phải theo kịp.”

Lục Long tộc trưởng dừng lại một chút, nói: “Nhưng về loại lực lượng kia, ta thì không thể giúp gì.”

“Vậy thì...”

” Bạch Khải khẽ vuốt cằm, thực ra loại tình huống này hẳn cũng đã dự đoán được, dù là Gamma hay Delta, có lẽ đều phải đối mặt với tình huống này.

Nhưng loại chuyện này không thể miễn cưỡng, đành phải đi từng bước một.

“Như vậy hẳn sẽ ở lại đây, Charles, dẫn khách mời xuống dưới nghỉ ngơi đi.”

Nói xong, Lục Long tộc trưởng lập tức cuốn Trùng Thảo biến mất tại chỗ.

“Khách mời tôn kính, xin hãy theo tôi.”

Thái độ của Charles đối với Bạch Khải rõ ràng khách khí hơn nhiều, đi ở phía trước dẫn đường, nhưng chưa kịp để Bạch Khải đáp lại, thì một Lục Long khác đột ngột từ trên trời lao xuống, quát to hướng Bạch Khải.

“Người chính là người trong dự ngôn đó sao? Nhìn cũng chẳng mạnh mẽ gì, tới đây, tiếp nhận thử thách của bản Long, nếu thua, thì ngoan ngoãn rời khỏi lãnh địa của chúng ta!” Bản Long? Giọng điệu này nghe sao có vẻ quen tai quá!

Chương 950:

Người không được qua đây! Khi nghe giọng nói có phần quen thuộc, Bạch Khải quay đầu lại.

Khi nhìn rõ hình dáng của Lục Long, hấn suýt nữa đã kêu lên.

“Nico...”

không, người không phải Nicolas.”

Bạch Khải kiềm chế lại, chăm chú quan sát Lục Long này một chút.

Lục Long này không lớn lắm, từ khí tức có vẻ như chỉ là một sinh vật lục giai Đế Hoàng, nhưng tinh thần lại rất cao, chắc chắn trong giai đoạn này cũng được xem là nổi bật.

Tuy nhiên, điều khiến Bạch Khải chú ý nhất là, Lục Long này lại có hình dáng gần như giống hệt Nicolas! Mặc dù Long tộc trưởng cơ bản không khác nhau lắm, nhưng vì đã từng nhận biết Cự Long đầu tiên, Bạch Khải tự tin rằng điểm này không thể nhìn lầm. Địa điểm này cách hấn khoảng hơn ba nghìn năm, chẳng lẽ gia hỏa này là ông nội của Nicolas? Hay là ông cố? “Nico? Bản Long tên là Augustin, hãy nhớ kỹ cái tên này, bởi vì hấn sẽ là ác mộng mà người không bao giờ quên!” Augustin Lục Long hùng hồn tuyên bố, hiện rõ dáng vẻ tự tin mọi lúc mọi nơi.

“Augustin, không nên gây rối. Đây là khách quý của tộc trưởng.”

Charles thấy vậy liền nhú mày, lập tức ra hiệu cho Augustin lùi lại.

“À, xin hỏi vị khách quý này...”

tên của ngài là gì?” “Bạch Khải.”

Bạch Khải nhẹ nhàng đáp lại, đi đến trước mặt Augustin, mỉm cười nói: “Ta là truyền kỳ Ngự Thú sư, người thật sự muốn khiêu chiến với ta sao?” “Truyền kỳ Ngự Thú sư? Thì tính sao, với thiên phú của bản Long, chiến đấu vượt cấp cũng chỉ là vấn đề có muốn hay không mà thôi.”

Augustin kiêu ngạo ngẩng cao đầu, chỉ vào Bạch Khải bên cạnh, nói: “Bất quá hôm nay bản Long muốn khiêu chiến chính là cái đầu đông phương Long kia!” “Đông phương Long? Delta?” Bạch Khải nhướn mày, hiển nhiên không ngờ rằng Augustin lại phát hiện được sự tồn tại của Delta.

“Xin lỗi, Bạch Khải các hạ, Augustin là con trai của ta, thiên phú cũng không tồi lắm, thường hay so sánh với Thủy Tinh cung đông phương Long, chỉ là về xếp hạng vẫn...

hắn rất chú ý.”

“Đã hiểu, hắn có ý định chứng minh bản thân.”

Bạch Khải gật đầu, không nói gì thêm, mà chỉ đánh giá sức mạnh tự tin này, thực sự hơn hẳn Nicolas.

“Vậy thì, Delta, hãy đấu một trận thực sự với hắn, không cần lưu sức.”

Róc rách, (Tốt, chủ nhân.) Delta chậm rãi hiện hình, nhưng vẫn cuộn tròn lại, duy trì tư thế ngủ say.

“Quả nhiên là đông phương Long, đến đi, chúng ta đánh một trận cho thật tốt!” Augustin nhìn thấy Delta xuất hiện, ánh mắt bừng bừng chiến ý, tiếng gầm của hắn càng thu hút nhiều Lục Long đến xem.

Mặc dù Lục Long yêu thích hòa bình, nhưng trong huyết mạch của chúng vẫn chảy dòng máu Cự Long, vì vậy đối với chiến đấu, chúng vẫn tương đối có hứng thú.

Chỉ là đối mặt với đông đảo người xem, Delta như không hề nhúc nhích, thậm chí còn khép mắt lại, ngủ say như chết.

“Đáng ghét, ngươi dám khinh thường bản Long như vậy!” Thấy Delta hành động như vậy, Augustin ngay lập tức tức giận, hai cánh đập mạnh, từng chiếc gai phỉ thúy sắc nhọn trên không trung đồng thời xuất hiện, bay thẳng về phía Delta.

Augustin không hổ là thiên tài của Long tộc, năng lực điều khiển Phỉ Thúy cực kỳ mạnh mẽ, cái nhìn như một cuộc tấn công tùy tiện, nhưng thực chất lại ẩn chứa lực lượng đáng sợ.

Chỉ là, đối mặt với công kích như vậy, Delta vẫn không nhúc nhích, thậm chí ngay cả mắt cũng chẳng buồn mở ra.

“Quả nhiên là đông phương Long, thật kiêu ngạo...”

Chứng kiến cảnh này, thậm chí Charles cũng nhú mày.

Dù nói mối quan hệ giữa Cự Long và Thần Long khá tốt, họ cũng hiểu rất rõ về nhau.

Những đông phương Long này nhìn như tùy tiện, nhưng thực chất bên trong lại rất tôn quý.

Mà nhìn dáng dấp của Bạch Khải, Lục Long này cũng rõ ràng thừa hưởng dòng máu kiêu ngạo đó.

Thật tiếc, nếu như chiến đấu với những sinh vật khác thì không sao, nhưng đối mặt với Augustin, đông phương Long này nhất định sẽ gặp khó khăn.

Nhưng ngay lúc mọi người đang chờ Delta mất mặt, những chiếc gai phỉ thúy sắc nhọn đột nhiên biến mất vào hư không.

Sau đó, trước ánh mắt kinh ngạc của Augustin, những chiếc gai phỉ thúy ấy lại bỗng xuất hiện xung quanh hắn, bao vây chặt chẽ.

“Đây là...”

không gian truyền tống?” Augustin kêu lên, đánh tan những chiếc gai phỉ thúy ấy, sau đó nhìn về phía Delta, ánh mắt đã thay đổi hoàn toàn.

“Người quả nhiên rất mạnh, vừa rồi bản Long đã bất cẩn.”

Augustin thu hồi ánh mắt khinh thị, tỉnh táo quan sát Delta vài lần, bên ngoài đột nhiên xuất hiện một lớp phỉ thúy bảo vệ, rồi sau đó tối tăm phóng tới Delta.

Nếu không thể công kích từ xa, thì phải chiến đấu cận chiến.

Hắn hiện tại đã phòng bị, bên ngoài thân đi kèm với sức mạnh của Phỉ Thúy, cho dù là năng lực không gian cũng không thể chuyển di công kích của hắn.

Nhưng ngay khi Augustin tiến gần Delta, khoảng cách giữa hai con rồng lại đột nhiên phình to lên gấp mấy trăm lần, hoàn toàn vượt xa vòng chiến ban đầu, nhưng xung quanh người xem lại không hề cảm thấy ảnh hưởng.

Sau đó, không đợi Augustin phản ứng kịp, từng luồng thứ nguyên nhận xuất hiện trên không trung, như mưa rào ập về phía Nicolas.

“Không gian kéo dài, thứ nguyên nhận...”

Bạch Khải các hạ, đầu đông phương Long này còn có dòng máu không gian, nhưng nhìn dáng vẻ này, có lẽ không phải Ngân Long nhất tộc thì đúng hơn.”

Ngân Long nhất tộc? Là Phạm bà bà? Bạch Khải trong đầu nhanh chóng hiện ra hình ảnh Phạm bà bà hóa rồng, giải thích rằng: “Có thuộc tính không gian cũng không phải chỉ có Ngân Long, đúng không?” “Cũng phải, ta đã hẹp hòi rồi.”

Charles ngượng ngùng cười, thân thể Delta mặc dù cũng có hoa văn màu bạc, nhưng tổng thể vẫn là màu đen, rõ ràng không giống Ngân Long nhất tộc.

Có lẽ là một biến chủng đặc biệt nào đó, dù sao, huyết mạch hỗn tạp không thể nào có được thiên phú không gian mạnh mẽ như vậy.

Charles ném đi nghi vấn trong đầu, tiếp tục quan sát trận đấu.

Delta bất ngờ tấn công, Augustin không kịp trở tay nhưng vẫn kịp phản ứng, chống lại lực lượng của Phi Thúy.

Chỉ là sau khi lĩnh hội được quy luật không gian, Delta đã nâng cao một tầng lớn trong việc điều khiển thứ nguyên nhận, ngay khi xuất hiện trong lĩnh vực Phi Thúy, những thứ nguyên nhận lập tức biến mất, trực tiếp xuất hiện ngay trước mặt Augustin.

“Gia hỏa này thật khó xử lý!” Augustin thấy thế liền lắc đầu, năng lượng tụ tập trên Long thảo, hung dữ chụp vào những thứ nguyên nhận, thậm chí đánh vỡ chúng.

“Khó mạnh dễ yếu?” Augustin lập tức tự tin tăng vọt, đang định phản kích, lại phát hiện trước mặt mình không biết từ lúc nào đã xuất hiện một cái lỗ đen nhỏ.

Không, không phải là lỗ đen, mà là một cái lỗ đen nhỏ lớn hơn! Khi lỗ đen hình thành, một lực hút khủng khiếp từ trong lỗ đen phát ra, ngay cả Augustin với thân hình Cự Long cũng không thể tự chủ bị kéo về phía đó.

Augustin chống cự nhưng không ngờ ngay cả lĩnh vực cũng không thể chống lại lực lượng này, dần dần bắt đầu bị vụn vụn.

“Đáng ghét, sao gia hỏa này lại quái dị như vậy!” Đến lúc này, Augustin cuối cùng nhận ra Delta mạnh mẽ, nhưng sau khi nhìn thấy đôi mắt vẫn nhắm nghiền và đứng yên ở đó, sự khao khát lại một lần nữa lần át lý trí.

“Chiêu này bản Long vẫn chưa thể không chế tốt, nhưng dùng lên người người thì hoàn toàn phù hợp!” Ánh sáng phi thủy từ trong mắt Augustin lóe lên, một Phi Thủy mộng cảnh khổng lồ hiện lên sau lưng, rồi giống như bị một cái gì đó dẫn dắt, tràn vào cơ thể của Augustin.

Ngay sau đó, thân thể Augustin đột nhiên phình to, bắp thịt căng chân cuộn cuộn, chỉ cần nhìn là đã thấy ẩn chứa lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

“Hô~” Augustin thở ra một hơi, lập tức tạo thành một cơn lốc gió trước mặt, nụ cười hài lòng hiện trên mặt, không ngờ đột ngột biến mất tại chỗ.

Mọi người vừa chờ đợi Augustin xuất hiện lại lần nữa, đã thấy hắn đứng trước mặt Delta, Long trao chỉ cách Delta chưa đầy một tấc.

“Sử dụng Phi Thủy mộng cảnh để gia tăng sức mạnh cơ bắp? Sao món này có thể làm được vậy?” Bạch Khải khán cổ đầy ngạc nhiên, trong khi Shuke lại nhẹ nhàng giải thích.

“Hắn là sử dụng hiệu ứng thôi miên tương tự, cưỡng chế kích hoạt sức mạnh của bản thân, nhưng có vẻ còn dùng đến một chút sức mạnh đặc thù trong Phi Thủy mộng cảnh, theo như ta thấy có lẽ còn có chút khác biệt.”

Shuke hai mắt sáng rực quan sát Augustin, trong mắt dòng số liệu nhanh chóng xẹt qua, rõ ràng là đang phân tích hành động của Augustin.

“Đây chính là không bỏ qua bất kỳ số liệu nào...”

Bạch Khải chép miệng, đối với Thất Tông Tội kỹ năng hiệu quả lại có nhận thức mới mẻ.

Mặc dù Shuke thường ham học, nhưng dường như sau khi thu được kỹ năng tham lam, tình huống này càng trở nên khoa

trương hơn.

Có phải tuân theo bản tâm không? Hay là bị nhấn chìm trong cảm xúc? Trong lòng Bạch Khải dâng lên một cỗ nghi hoặc, nhưng rất nhanh đã bị một tiếng gào thảm thương cắt đứt dòng suy nghĩ.

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lại, và thấy Augustin mới đây còn hung hăng giờ đang ôm bụng, sắc mặt tái xanh, hiển nhiên rất đau đớn.

“Chả nhẽ bị Liêu Âm cước (đá háng)?” Bạch Khải thấy thế mà cứng đờ, người này có thể là ông tổ của Nicolas, nếu chỗ đó bị thương dẫn đến Nicolas không ra đời, thì lịch sử sẽ bị thay đổi, ừ, thay đổi lịch sử? Bạch Khải trong đầu đột ngột nảy ra một ý nghĩ xấu xa, nhưng rất nhanh đã nhận thức được, vội vàng tự tát mình mấy cái.

Hắn lại nảy sinh ra ý nghĩ như vậy, sai lầm sai lầm, Nicolas, ta không phải cố ý, đợi trở về ta sẽ nghĩ biện pháp giúp người tìm Phạm bà bà để bồi thường.

Bạch Khải trong lòng âm thầm niệm mấy câu, đồng thời nhìn rõ tình trạng của Augustin.

Vết thương của Augustin không phải là vị trí quan trọng như hắn nghĩ, mà là bụng, trên đó có thể thấy rõ ràng một dấu ấn từ móng vuốt, chính là do Delta gây ra.

“Rốt cuộc người làm thế nào mà vừa tránh được công kích của bản Long, lại còn có thể phát động phản kích như vậy?”

Augustin ánh mắt nghiêm túc hỏi Delta, nhưng Delta hình như đã ngủ say, căn bản không trả lời.

Thấy cảnh này, Augustin không còn nói nhiều, lại lần nữa phát động công kích, thế công thậm chí ngày càng mạnh.

Nhưng Delta như thể đã lường trước động tác của Augustin, mỗi lần đều chính xác tránh đi, đồng thời ở vị trí yếu nhất trong phòng ngự của Augustin, bổ sung một cú đánh mạnh.

“Delta hình như đã phát huy tác dụng của tri thức sinh vật học...”

Nhìn Delta sử dụng năng lực tiên tri để chính xác dự đoán, đồng thời tiến hành công kích vào điểm yếu, Bạch Khải không

khỏi bật cười, mà biểu hiện của Augustin thì dần dần trở nên hoảng sợ.

Cuối cùng, hắn thậm chí chủ động kéo dài khoảng cách với Delta.

“Người, người...”

Người không được qua đây a!”

Chương 951:

Kính hoa thủy nguyệt Augustin nhìn quanh Lục Long với vẻ kinh ngạc, trong khi Charles cũng có vẻ không thể tin.

Bởi vì trong trận chiến trước đó, hắn đã phần nào hiểu rõ sức mạnh của Bạch Khải.

Có thể nuôi dưỡng hai con sủng thú cường đại như thế trong giới Ngự Thú sư, cùng với cả khả năng tiên đoán của hắn, sức mạnh sủng thú mà Bạch Khải có được chắc chắn không phải dạng vừa.

Nhưng mà, có phải cường đại đến mức có phần quá đáng không? Khả năng điều khiển không gian mạnh mẽ, cộng với năng lực tiên tri thuộc hệ Thời Gian thật khó nắm bắt, cùng với thân thể cường tráng không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả Long tộc, phải chăng đã quá mức khoa trương rồi?
“Delta, gần đến lúc rồi.”

Thấy Delta đang ngủ gà gật trong khi nhẹ nhàng giành chiến thắng, Bạch Khải trong lòng cảm thấy tự hào.

Mặc dù phương thức chiến đấu như vậy có phần không tôn trọng đối phương, nhưng Delta gần đây lúc nào cũng thế, tựa như đang ngộ ra quy tắc.

Bạch Khải cũng không thể trách cứ.

Róc rách rách rách. (Tốt, chủ nhân.) Nghe thấy lời Bạch Khải, Delta cuối cùng mở mắt, liếc nhìn Augustin rồi lại nhắm mắt ngủ, thân thể tái hiện trở lại trong không gian.

Cái nhìn đó khiến Augustin không tự chủ lùi lại một bước, đồng thời cảnh giác quan sát xung quanh, như thể Delta có thể bất cứ lúc nào xuất hiện từ không gian bên cạnh.

“Augustin, trận chiến đã kết thúc.”

Nhìn thấy dáng vẻ như vậy của Augustin, Charles cố gắng an ủi, sắc mặt Augustin lúc này mới dễ nhìn hơn một chút.

“Nhân loại, ta thừa nhận người rất mạnh, nhưng bản Long chắc chắn không chịu thua!” Augustin điều chỉnh cảm xúc, la

lớn với Bạch Khải, sau đó nhìn thấy Delta lại xuất hiện bên cạnh, đã không quay đầu lại mà nhanh chóng chạy về phía dãy núi.

“Người chờ ta, bản Long nhất định sẽ trở lại!” Giọng nói Augustin vang vọng trong núi, còn ánh mắt Bạch Khải thì trở nên kỳ quái.

“Nicolas mẫu thân một mực căn dặn rằng Long tộc phía Đông rất nguy hiểm, không lẽ cuộc chiến này...”

Bạch Khải nhíu mày, mới có nửa ngày mà đã có nhiều chuyện xảy ra như vậy, khiến hắn cảm thấy khó khăn trong việc xử lý.

“Phải khiêm tốn hơn một chút, nếu không về sau sẽ không dám gặp Nicolas nữa...”

Bạch Khải thở dài, và dáng vẻ xoắn xuýt này của Charles cũng khiến hắn thấy nghi ngờ.

Thắng vẫn còn xoắn xuýt như vậy, không có gì lạ khi hắn có thể nuôi dưỡng sủng thú mạnh như thế. À, chắc chắn mình nên học hỏi một chút từ điều này, có lẽ sẽ nhanh chóng tăng thực lực lên! Nghĩ đến đây, Charles cảm thấy tinh thần chiến đấu trào dâng, chân thành hướng Bạch Khải cúi đầu, nói: “Bạch Khải, mong sau này sẽ được chỉ giáo nhiều hơn.”

“Ừm?” Bạch Khải hơi bất ngờ, nhưng Charles không có ý giải thích, chỉ dẫn Bạch Khải đến nơi ở.

“Cái lũ Lục Long này sao mà kỳ quái vậy, chẳng lẽ nơi này điên mất rồi?” Bạch Khải gãi gãi đầu, nhìn Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà phía sau, phát hiện cả hai đều thể hiện vẻ mặt kỳ lạ.

Gã này, chẳng lẽ cũng không biết rằng lũ Lục Long này đều là do hắn làm cho điên loạn sao! ...

Sau ba ngày.

Bạch Khải nằm lười trên sườn núi, ánh mắt chăm chú nhìn về phía nơi Lục Long trưởng lão đã rời đi.

“Đã ba ngày rồi vẫn chưa ra, hi vọng đừng chậm trễ chuyển đi Đông Hải gặp Long Đế.”

Ken kết ken kết. (Cũng sắp rồi, ta có thể cảm nhận được khí tức bên trong khu vực đó đã có sự biến đổi.) “Alpha, giờ ngươi thậm chí còn có thể cảm nhận được điều này sao?” Bạch Khải thấy vậy thì hơi ngạc nhiên.

Ken kết ken kết. (Mặc dù không nhiều, nhưng Beita đã giúp ta tăng cường khả năng linh hồn, cảm giác hiện giờ so với trước đây mạnh mẽ hơn rất nhiều.) Nghe vậy, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Sủng thú truyền kỳ kết nối với lĩnh vực và tháp bí cảnh, sẽ mang lại hiệu ứng tăng cường cho Ngự Thú sư có sủng thú. Đó cũng chính là nguyên nhân sức chiến đấu của Alpha tăng vọt sau khi tiến hóa thành truyền kỳ.

Dù sao, lực công kích của Alpha thật sự quá cao.

Và giờ đây, Beita đã lên truyền kỳ, dưới sự hỗ trợ của linh hồn pháp tắc, có lẽ Alpha cảm nhận được sức mạnh của chúng nó gia tăng là điều dễ hiểu.

“Nhưng mà, Alpha, gần đây ngươi không dùng để tĩnh tâm sao? Mấy ngày nay thật sự luôn ở bên ngoài?” Ken kết ken kết. (Ở đây có nhiều khí tức mạnh mẽ, ta lo lắng chúng có thể nhắm đến ngươi.) Alpha dừng lại một chút, rồi nói tiếp. (Mà ở đây, khí tức khiến ta có một chút cảm ngộ mới.) Nói xong, ánh sáng trên lưng Alpha lóe lên, không đầu Ma Long từ từ hiện ra, khiến Bạch Khải sợ hãi hô lên một tiếng. Đây là lãnh địa Lục Long, thả ra thứ như không đầu Ma Long ở đây là coi như kẻ thù.

Tuy nhiên, chưa kịp để Bạch Khải nhắc Alpha thu lại, hắn đã nhận ra điều gì đó bất thường về không đầu Ma Long này.

Dù hình dáng không khác gì một con không đầu Ma Long, nhưng trên người nó không có khí tức tĩnh mịch đó, thậm chí còn có chút sinh cơ.

“Sinh cơ? Cái thứ này sao lại xuất hiện trên người ngươi?” Bạch Khải càng thêm ngạc nhiên, từ khi lĩnh ngộ Tịch Diệt pháp tắc đến nay, sinh cơ đã không còn liên quan đến Alpha.

Nhưng giờ đây, trên người không đầu Ma Long, hắn lại cảm nhận được một chút sinh cơ? Ken kết ken kết. (Ta không rõ ràng, nhưng từ khi Thất Kiếm Long ký tăng lên đến Đế Hoàng

cấp thì có hiện tượng này.) (Tạm thời ta còn chưa rõ nguyên nhân cụ thể, mà nơi này có sinh cơ phong phú, có lẽ sẽ hữu ích với ta.) “Thì ra là thế, có thể lĩnh ngộ cái mới cũng không tệ.”

Bạch Khải nghe vậy liền hiểu ra, không nói thêm gì nữa, mà nằm lại.

Giống như Delta đã nói, bên trong Lục Long lãnh địa có sinh cơ thực sự dồi dào, hẳn ở đây mấy ngày, rõ ràng cảm thấy tinh thần tốt hơn rất nhiều.

Rống! ! Đúng lúc này, một tiếng rống quen thuộc vang lên trong đầu Bạch Khải khiến hắn tỉnh táo lại.

Khi nhìn về phía đó, hắn thấy Lục Long trưởng lão to lớn lại một lần nữa xuất hiện.

“Epsilon và những người kia đã xuất quan?” Bạch Khải sáng mắt, lập tức tiến về phía trước, lại nhìn thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đóa bảy màu tường vân, đồng thời nhanh chóng bay về phía hắn.

“Cảnh tượng này, sao nhìn lại thấy quen quen?” Nhìn bảy màu tường vân càng ngày càng gần, Bạch Khải bỗng nhiên nhận ra điều gì, lập tức đứng lại chờ đợi, ngay cả Alpha cũng yên tâm đứng bên cạnh.

Rất nhanh, bảy màu tường vân đến trước mặt Bạch Khải, rồi bỗng nhiên tỏa ra, lộ ra hình dạng của Trùng Thảo.

“Thủ lĩnh, tại hạ trình diễn thế nào?” Trùng Thảo cúi người, trong mắt tràn đầy sự chờ mong.

“Cũng không tệ lắm, nhưng nếu như vậy, ngươi không sợ bị tấn công sao?” “Tấn công cũng không sợ, dù sao đó cũng là giả.”

Âm thanh của Trùng Thảo đột ngột vang lên từ phía sau Bạch Khải, trong khi đầu Trùng Long lớn kia từ từ tiêu tán.

Bạch Khải quay đầu lại, phát hiện Trùng Thảo không biết từ lúc nào đã đứng ở phía sau hắn.

“Vừa rồi là ảo thuật?” Bạch Khải nhíu mày hỏi.

“Nói đúng ra, đó là mộng cảnh của ta.”

Thấy Bạch Khải không thể nhận ra mảnh khóe, Trùng Thảo vui vẻ cười nói: “Hơn nữa, điều này mới thật sự là giả.”

Nói xong, thân hình hắn đột ngột tiêu tán, Trùng Thảo lại một lần nữa xuất hiện ở vị trí ban đầu.

“Mộng cảnh?” Bạch Khải nhắm mắt lại, nhất thời không thể đánh giá được tính chân thực của thân thể hiện tại của Trùng Thảo.

“Alpha, ngươi có thể nhìn ra điều gì không?” Ken kết ken kết. (Ừ, nhưng mất vài giây.) Alpha nhẹ gật đầu nói.

“Mấy giây? Thì cũng là đủ rồi.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, trực tiếp xem xét trạng thái của Trùng Thảo. ...

Ghi chú: Kỹ năng phát động sau, có thể đem mộng cảnh hình chiếu đến trong hiện thực, tại mộng cảnh đánh bại trước đó, cùng chân thật không khác. ...

“Beita, ngươi có phải đã chia sẻ ký ức của ta cho bọn họ không!” Nhìn kỹ năng mới của Trùng Thảo, trán Bạch Khải nổi gân xanh, nhưng Beita không có một chút phản ứng, như thể đã cắt đứt liên lạc với Bạch Khải.

“Như thế này sao cảm giác bị chọc ghẹo nhỉ...”

Bạch Khải cười khở lắc đầu, đồng thời đủ hiểu được hiệu quả kỹ năng mới của Trùng Thảo.

Nói đơn giản, cũng giống như một số khả năng khác, nhưng ở đây là thôi miên đối thủ về ngũ giác, còn ở bên này lại đưa mộng cảnh ra.

Hai kỹ năng này không thể nói cái nào tốt hơn, nhưng có vẻ như hiệu quả cũng không khác gì nhau.

“Nếu đã miêu tả như vậy, thì kỹ năng này gọi là kính hoa thủy nguyệt đi, hoa trong gương, trăng trong nước, để tất cả kẻ thù đều không thể đánh giá thật giả.”

Bạch Khải giơ tay lên, Trùng Thảo hiểu ý, cúi đầu để Bạch Khải vỗ vỗ.

Với Thương Nhật chi mâu và Huyền Nguyệt chi mâu là hai kỹ năng tổn thương + kiểm soát nhóm, bây giờ lại thêm kính hoa

thủy nguyệt như vậy, thân phận của Trùng Thảo trong lĩnh vực kiểm soát đã không còn lần ất nữa.

“Nhưng mà tiền bối nói, tại hạ đối với hư thực pháp tắc lĩnh ngộ vẫn chưa đủ, nếu có thể phối hợp với Đại Nhật huyết mạch, chuyển hư thành thật, thì sẽ tuyệt nhất.”

Trùng Thảo ngẩng đầu, nói: “Đến lúc đó hư thực kết hợp, không ai có thể nhìn thấu công kích của ta.”

“Hư thực kết hợp...”

Nghĩa là cần phải tăng cường lần nữa Đại Nhật huyết mạch?”

“Tiền bối nói như vậy, tuy rằng chỉ cần tại hạ tiếp tục lĩnh ngộ hư thực pháp tắc cũng được, nhưng nếu có thể từ huyết mạch gốc mà tăng cường, hiệu quả sẽ tốt hơn.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, nói.

“Ta hiểu.”

Bạch Khải gãi đầu, Long tộc và thuộc tính mệnh cảnh tìm thấy cũng không tệ, nhưng Đại Nhật huyết mạch, hình như hẳn chưa từng gặp qua nhiều, mặc dù có, nhưng huyết mạch đẳng cấp lại không cao, hầu như không có lợi cho Trùng Thảo.

“Không biết chuyển xuyên qua này còn kéo dài bao lâu, nếu cứ tiếp tục xuyên qua, có lẽ sẽ đến thời đại Thần Thoại?” “Đến lúc đó sẽ mang theo Trùng Thảo đi tìm Nhật Luân Giáp Trùng, chắc chắn sẽ không bị đánh trượt.”

“Dù thời gian dài đến đâu, nhưng ít nhất cũng có huyết mạch Trùng tộc.”

Chương 952:

Cuốn cuộn sóng ngầm Khi Bạch Khải đang nghiên cứu Trùng Thảo và khả năng của nó, Lục Long tộc trưởng cũng đã đến gặp nhóm của Bạch Khải.

“Tiên đoán chi tử, năng lực huyết mạch thiên phú của Long sủng người rất mạnh, thậm chí còn mạnh hơn cả của chúng ta Long tộc, tuyệt đối không được lãng phí nó.”

Lục Long tộc trưởng nhấn mạnh với Bạch Khải, dường như rất lo lắng rằng Bạch Khải sẽ làm mai một khả năng thiên phú của Trùng Thảo.

“Yên tâm đi, tiên bối, thủ lĩnh sẽ bồi dưỡng những sủng thú này, khả năng của chúng sẽ ngày càng mạnh lên, nhất định sẽ không có tình huống lãng phí đâu.”

Trùng Thảo nghe vậy lập tức đứng dậy, vỗ ngực chứng minh cho Bạch Khải.

Sau một hồi ngập ngừng, Lục Long tộc trưởng nhẹ gật đầu.

Mặc dù không thể nhìn thấy sức mạnh của những sủng thú khác mà Bạch Khải đang bồi dưỡng, nhưng bất kể là Delta, hay Trùng Thảo, hoặc hiện tại là Alpha, đều không thể dùng tiêu chuẩn bình thường để đánh giá.

Mặc dù có phần kỳ lạ, nhưng Bạch Khải thực sự bồi dưỡng những sủng thú rất mạnh, theo lý thuyết sẽ không có sự lãng phí nào trong khả năng thiên phú.

“Vậy thì, ta sẽ không trì hoãn thêm thời gian của Bạch Khải nữa.”

Lục Long tộc trưởng dừng lại một chút, rồi bỗng có hai vòng xoáy xuất hiện bên cạnh, bên kia đúng là Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần.

“Ta đã hiểu tình hình của hai người bạn này, họ không phải dùng phương pháp tà ác nào để chuyển hóa thi thể tộc nhân thành vong linh, ta sẽ giúp giải thích với những Cự Long khác.”

Lục Long tộc trưởng nói: “Nhưng Vong Linh Cự Long vẫn còn hơi gây chói mắt, có thể nói là vẫn không muốn triệu hoán ra.”

“Vậy thì cảm ơn ngài.”

Khi nghe Lục Long tộc trưởng đồng ý giúp họ giải thích, Bạch Khải thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù hắn rất tự tin vào bản thân, nhưng một mình chống lại cả hoàng triều thì cũng không phải chuyện dễ dàng.

Nếu có thể giải thích rõ ràng thì đương nhiên tốt nhất rồi.

“Vậy thì, chúng ta hãy lên đường sớm thôi.”

Bạch Khải cúi người cảm ơn Lục Long tộc trưởng, sau đó gọi Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần chuẩn bị rời đi.

“Chờ ta một chút.”

Bạch Thu Trà từ vòng xoáy bước ra trước, còn Gia Cát Thần lại đứng nguyên tại chỗ.

“Sao vậy?” Bạch Khải có chút nghi hoặc, tiến qua vòng xoáy, thấy Gia Cát Thần đang ngồi xổm bên một cây xương rồng mục nát.

Cây xương rồng ư? Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Bạch Khải bỗng cảm thấy bất ngờ.

Khi thấy có một sinh vật trông giống Hoa Tiên Tử từ bên trong cây xương rồng chui ra, hắn liền hiểu rõ mọi chuyện.

Thế giới ý chí của người đã giao nộp, thật ra Gia Cát Thần mới là nhân vật chính, đi tới đâu cũng có thể gặp sủng thú, không giải thích nào khác ngoài việc hắn là nhân vật chính.

Còn hắn ư, chỉ là một nhân vật phụ bình thường, kiểu lão gia gia.

Quả nhiên, khi Hoa Tiên Tử tỉnh lại, nàng rất thân mật hôn lên trán Gia Cát Thần một cái, sau đó nhảy lên vai hắn như thể đã rất quen thuộc, tự nhiên coi nơi này là nhà của mình.

“Gia Cát Thần, ngươi lại làm gì thế?” Bạch Khải thấy vậy liền hỏi.

Gia Cát Thần ngẩng đầu với vẻ vô tội, nói: “Ta chẳng làm gì cả, chỉ là hôm qua đi dạo xung quanh, thấy cây xương rồng này có vẻ chết, định giúp một tay, không ngờ lại thành như vậy...”

“Sắp chết cây xương rồng? Tại Lục Long lãnh địa?” Bạch Khải giật mình, không thể tin rằng giữa sa mạc lại tìm thấy một cây xương rồng gần như đã chết, ở nơi này lại còn đưa ra lý do vì không có sinh khí.

“Không ngờ người lại được Hoa Tinh Linh công nhận.”

Lục Long tộc trưởng cũng đến trước mặt nhóm Bạch Khải, khi thấy Hoa Tiên Tử trên vai Gia Cát Thần thì biểu lộ vẻ kinh ngạc.

“Hoa Tinh Linh? Đây là Tinh Linh tộc?” Bạch Khải tò mò hỏi: “Tinh Linh tộc hiện còn tồn tại sao?” “Tinh Linh tộc đã biến mất rất nhiều năm, nhưng đây là một trong những Tinh Linh tộc đã từng an trí tại nơi này từ hàng nghìn năm trước, hy vọng có thể nhờ vào sinh mệnh huyết mạch mạnh mẽ của Lục Long lãnh địa mà tỉnh lại.”

“Nhưng nhiều năm qua không thấy động tĩnh, chúng ta đã nghĩ rằng chúng đã chết, không ngờ lại được người đánh thức.”

Nghe Lục Long tộc trưởng nói xong, nhóm của Bạch Khải cuối cùng cũng hiểu rõ, nhưng cái nhìn của họ đối với Gia Cát Thần lại trở nên quái gở hơn bao giờ hết.

Là một Hoa Tinh Linh gần như đã chết không được vinh danh nhưng vẫn được đánh thức, Gia Cát Thần đúng là nhân vật chính không thể phủ nhận.

“Không ngờ xuất thân của người lại to lớn như vậy.”

Gia Cát Thần nhẹ nhàng vỗ đầu Hoa Tinh Linh, ôn nhu hỏi: “Người có muốn đi với ta không?” Hoa Tiên Tử dùng sức gật đầu, bay quanh đầu Gia Cát Thần một vài vòng, sau đó nhảy múa trên đầu hắn.

“Vậy thì, đầu Hoa Tinh Linh này sẽ giao cho các người.”

Lục Long tộc trưởng thấy vậy thì mỉm cười, nói: “Thời gian không còn sớm, mấy vị hãy nhanh chóng lên đường đi.”

Nói xong, Lục Long tộc trưởng dừng một chút, rồi nói: “Nếu có thể, hãy giúp chú ý an toàn của Long Đế.”

“An toàn của Long Đế?” Bạch Khải nghe vậy liền nhướn mày, đang định hỏi thêm thì Lục Long tộc trưởng hình như không muốn nói thêm gì, quay trở về vị trí của mình rồi ngủ say.

“Những người này chẳng thể nào nói rõ mọi chuyện cả...”

Bạch Khải thấy vậy có phần bất đắc dĩ, thở dài rồi nói: “Được rồi, chúng ta phải nhanh chóng đến Đông Hải, tranh thủ nắm bắt thông tin trước khi Long Đế đến.”

“Tốt!” ... Đông Hải.

Gió biển mặn mòi thổi vào mũi Bạch Khải, đưa hắn từ trong ngái ngủ tỉnh lại.

“Đã đến rồi sao?” Bạch Khải mở mắt, nhìn ra phía biển cả xa xăm, đứng dậy từ lưng Delta.

“Đông Hải, nơi cư trú của Thần Long lớn nhất phương Đông, cuối cùng cũng thấy được một ánh nhìn.”

Là biểu tượng của Long tộc, Đông Hải từ lâu đã khiến có nhiều nhà lịch sử muốn khám phá điều bí ẩn.

Mặc dù Bạch Khải không hứng thú với lịch sử, nhưng hắn cũng không ngại tiếp thu thêm một chút kiến thức.

Biết đâu nhiều Long tộc như vậy có thể giúp hắn tìm được nguyên liệu phù hợp cho Delta? “Bạch Khải, người nhìn kia.”

Bạch Thu Trà chỉ về phía dưới đất, Bạch Khải quay đầu lại ngay thấy một đội kỵ binh đang nhanh chóng tiến về phía một thành phố trước mặt.

“Nhìn trang phục của họ, hẳn là Long Đế thân binh, Long Thần Vệ, Long Đế sẽ đến ngay thôi.”

“Đến nhanh như vậy sao?” Bạch Khải nghe vậy khẽ vuốt cằm, lập tức ra hiệu Delta hạ cánh, ba người đổi trang phục và khuôn mặt một lần nữa, liền tiến về phía thành phố.

Do phải nguy trang thân phận, nhóm của Bạch Khải không triệu hồi sủng thú nên trước khi họ đến thành phố, Long Thần Vệ đã tiếp quản công việc phòng vệ.

“Kinh Chập thành giới nghiêm, từ giờ không cho phép ra vào, người không có phận sự nhanh chóng rời khỏi đây!” Một tên Long Thần Vệ cười ngửa đứng trước cổng thành lớn tiếng tuyên bố.

Nghe thấy lệnh, dân chúng bắt đầu lùi lại cho phép.

Loại cảnh báo của Long Thần Vệ hiển nhiên là để đón chào Long Đế, nên trước đó họ không thể vào Kinh Chập thành mà chỉ có thể tự nhận là kém may mắn mà thôi.

“Xem ra Long Đế thật sự chuẩn bị đến.”

Bạch Khải quan sát cổng thành của Long Thần Vệ vài lần, rồi dẫn Gia Cát Thần hai người đi về bên cạnh.

“Quả nhiên, trên tường thành đều khắc phù văn, Kinh Trập, thật thú vị.”

Bạch Khải tiếp cận tường thành, tinh tế cảm ứng một hồi, quả thật nhận ra có dấu tích của phù văn được khắc trên tường.

“Phù văn kỹ thuật của Long chi hoàng triều tuy không phổ biến, nhưng trong chính thức sử dụng không ít, ta đã từng thử qua, một khi mở ra hộ thành pháp trận, muốn cưỡng ép đột phá cũng rất khó khăn.”

“A Trà, ngươi còn từng đi qua thành này sao? Không thể trách người ta lại coi người thành nhân vật phản diện, Cốt Ma, chắc, phải về nói cho lão sư biết mới được.”

Bạch Khải nghe vậy không thể không trêu chọc, khiến Bạch Thu Trà phiền muộn.

“Ta không phải bị bọn họ chặn lại, nếu không giờ ngươi có thể đã không thấy ta rồi.”

“Ha ha ha...”

Ai bảo ngươi không chăm chỉ học tập phù văn, bằng không cũng không đến nỗi thê thảm như vậy.”

Bạch Khải vỗ vỗ bả vai Bạch Thu Trà, nói: “Hộ thành pháp trận này mặc dù không tệ, nhưng vẫn còn đơn giản một chút, mà...”

Nói xong, Bạch Khải đến trước tường thành, nhẹ nhàng vạch một cái lên một viên gạch, khối gạch ấy bỗng phát sáng, phát

ra từng vòng chú văn, hình thành nên một cánh cửa.

Sau đó, những viên gạch nọ từ từ bay lên, một cánh cửa lớn xuất hiện trước mắt nhóm Bạch Khải.

“Thật không ngờ tại hộ thành pháp trận lại có một cánh cửa sau như vậy, không biết đây có phải là đường lui hay có người cố ý làm ra như vậy.”

“Bạch Khải có ý nói, có thể có người lợi dụng cánh cửa này để thực hiện một âm mưu không?” Gia Cát Thần trong mắt toát lên những tia sáng, nói: “Chẳng lẽ có người định lợi dụng điều này để ám sát Long Đế?” Bây giờ chỉ còn một tháng nữa là đến thời điểm Long Đế tử vong trong ghi chép, nếu như thật sự có người dự định xây dựng kế hoạch ám sát tại đây, thật sự vẫn có thể ảnh hưởng đến tương lai.

“Rất có thể, muốn ám sát Long Đế không đơn giản như vậy đâu.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn cánh cửa lớn trước mặt, nói: “Dù sao vẫn không thể loại trừ khả năng này, lịch sử chắc chắn sẽ không lừa dối người.”

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lấy ra một vài phù văn của mình, bắt đầu vẽ lên xung quanh phù trận.

“Để an toàn, ta sẽ để lại một số thứ để phòng bất trắc, nhìn xem không có kẻ nào xui xẻo bị mắc phải.”

Bạch Khải tỉ mỉ quan sát phù trận vài lần, hài lòng gật đầu, sau đó quan sát xung quanh một chút, gọi gọi Husky ra.

“Trên tường thành này chắc hẳn còn nhiều cánh cửa sau tương tự, Shuke, ngươi hãy sử dụng phương pháp của ta để xử lý một lượt, rồi lại tìm chúng ta tụ tập.”

“Nhớ rằng không được để ai phát hiện.”

“Yên tâm, cứ giao cho ta.”

Shuke gật đầu nhẹ rồi theo dọc tường thành chạy ra ngoài, còn Bạch Khải thì dẫn theo hai người xuyên qua cánh cửa sau, tiến vào Kinh Chập thành.

“Bạch Khải, ngươi vừa làm gì vậy? Có phải đã chặn lối ra cửa sau rồi không?” Bạch Thu Trà tò mò hỏi.

“Không khác là mấy.”

Bạch Khải nhún vai, cười nói: “Đi thôi, tìm một chỗ tốt ở lại, không chừng còn có thể nhìn thấy Long Đế trên đường đến.”

“Gia hỏa này, lại có trò bí mật gì rồi.”

Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà liếc nhau, bất đắc dĩ thở dài, nhưng họ đã đoán được Bạch Khải vừa làm chắc chắn không phải chuyện tốt gì.

“Đột nhiên có chút đồng cảm với những nhân vật phản diện kia còn chưa vào được Kinh Chập thành.”

Hai người cùng nhìn về phía hậu trường, nơi cánh cửa sau dần đóng lại, đồng cảm hiện lên trong ánh mắt của họ.

“Các ngươi còn đứng đó làm gì nữa, nhanh lên đi nào~”

Chương 953:

Lão già mưu mô này không phải người tốt! Kinh Chập thành.

Bạch Khải nhàn nhã thưởng thức bờ biển với những món ăn đặc sắc, ánh mắt lại không rời khỏi chiếc thuyền khổng lồ đang neo đậu ở cảng xa.

“Không ngờ thời đại này lại có công nghệ chế tạo thuyền phát triển thế này, thật sự không thể xem thường những bậc tiền bối trí thức.”

Bạch Khải gấp một miếng cá bỏ vào miệng và thốt lên.

“Đúng vậy, Long Đế lên ngôi đã mạnh tay ủng hộ sự phát triển của nhiều nghề nghiệp, có thể nói là một cú sốc lớn đối với tư tưởng của thời đại này.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, nói: “Chiếc tàu Ngọa Long này chính là tác phẩm của Giáp Tông, thực ra mà nói, họ có lẽ là tổ sư của hệ thống máy móc.”

“Ồ?” Bạch Khải nghe vậy lập tức hứng thú.

Dù tri thức luôn phát triển theo thời gian, nhưng điều đó không có nghĩa là tri thức của quá khứ lại kém hơn.

Có đôi khi, những tri thức cổ xưa thậm chí còn tốt hơn tương lai.

“Đáng tiếc thời gian không đủ, nếu không ta nhất định sẽ tìm cơ hội để tiếp xúc một chút với Shuke.”

Bạch Khải thở dài một tiếng, đột nhiên nhăn mày lại, quay đầu nhìn về phía sau.

Họ đang ngồi ở một quán rượu gần bên cảng lớn nhất, phong cảnh tuyệt đẹp, nên rất đông người qua lại.

Tuy nhiên, vừa rồi có một nhóm khách đến khiến Bạch Khải cảm thấy không ổn.

“Sát khí? Nhưng có vẻ không giống.”

Bạch Khải lén lút quan sát mấy người trong nhóm ấy, trong lòng có chút nghi hoặc.

“Bạch Khải, những người kia...”

Bạch Thu Trà cũng nhận ra điều gì đó và hỏi nhỏ.

“Hừm, họ chắc chắn vừa từ chiến trường trở về.”

Bạch Khải gạt nhẹ đầu rồi lại hướng mắt ra khỏi cửa sổ nhìn khu phố.

Không biết từ lúc nào, những người trên phố cũng mang vẻ mặt tương tự, trong đó còn có mấy tên Ngự Thú sư truyền kỳ.

“Nhìn tình hình này, Long Đế sắp đến rồi...”

Bạch Khải nhắm mắt nhìn về phía khu phố bên kia.

Sau một hồi ồn ào, bóng dáng Long Thần Vệ xuất hiện, theo sau là những đầu Cự Long xuất hiện trên bầu trời.

Những người dân hai bên đường ngay lập tức quỳ xuống đất, hô to vang vọng.

Ngay sau đó, một chiếc kim sắc long liền từ từ tiến lại gần.

“Quả đúng như vậy!” Bạch Khải thấy vậy, hai mắt sáng lên.

Dù đã gặp hai nhân loại Đế Hoàng, nhưng điều đó cũng không làm ảnh hưởng đến sự hiếu kỳ của hắn với Long Đế.

Mới hay rằng, này Long Đế hẳn phải là giai đoạn mạnh nhất.

Không biết, giờ này Long Đế có phải đã đạt đến chiến lực Bán Thần chưa? Long liền từ từ tiến tới, dân chúng xung quanh càng trở nên phấn khích.

Có thể là vì họ có cơ hội tận mắt thấy Long Đế.

Và cũng có, rõ ràng là vì một lý do khác...

Bạch Khải lén nhìn về phía những góc khuất bên cạnh, quả nhiên thấy những người đó ánh mắt vẫn dõi theo hướng long liền, tay nắm chặt, có vẻ hơi căng thẳng.

“A Trà, chú ý đến mấy tên kia, Gia Cát Thần, nếu có gì biến động, nhớ bảo vệ những người xung quanh.”

Bạch Khải dặn dò nhẹ nhàng, sau đó quay về phía vài người truyền kỳ kia.

“Những người ở dưới đó, hãy để ta lo.”

Cuối cùng, long liễn dừng lại trước quán rượu gần đó.

Mọi thứ xung quanh trở nên tĩnh lặng một cách đáng sợ, không chỉ tiếng thì thầm mà ngay cả hơi thở cũng trở nên nhẹ nhàng.

Tuy nhiên, chính vì vậy, cái cảm giác sát khí kia lại càng rõ rệt, như thể có thể hình thành thực chất bất cứ lúc nào.

“Chuẩn bị sẵn sàng, họ sắp động đây.”

Bạch Khải chợt cảm thấy mắt mình run lên, đã chuẩn bị triệu hồi súng thú, nhưng ngay lúc này, long liễn đột ngột dừng lại.

Việc long liễn dừng lại rõ ràng nằm ngoài dự đoán của mọi người, và khi thấy đội ngũ đó hướng về phía quán rượu sau Long Thần Vệ, Bạch Khải cảm giác rõ ràng nhịp thở của những người xung quanh đang thay đổi.

Những người này bị phát hiện rồi? Bạch Khải thấy thế lông mày nhướng lên, không khỏi nghi ngờ, Long Đế lúc này có thể là Bán Thần thực lực, lại không lẽ không phát giác ra sự bất thường mà chỉ có mình phát hiện? Chẳng mấy chốc, Long Thần Vệ đã đến gần tầng lầu của Bạch Khải, trực tiếp đi về phía cửa sổ.

Nhưng đối tượng mà họ nhắm tới không phải là những người mà Bạch Khải nghĩ là khả nghi, mà chính là hắn.

“Bạch Khải các hạ, bệ hạ mời.”

Một Long Thần Vệ cầm cuộn trục kim sắc tiến đến trước mặt Bạch Khải, cung kính trao cho hắn, Bạch Khải cảm thấy như chưa hiểu ra sao.

Tại sao Long Đế lại biết tên của mình? Là Lục Long tộc trưởng? Hay là khả năng tình báo của Long triều đã mạnh đến mức này? “Bạch Khải các hạ, bệ hạ nói, ngài sẽ giải bày rõ ràng những nghi hoặc của mình trước mặt ngài, còn mời ngài rời khỏi khu vực long liễn.”

Long Thần Vệ có thái độ rất cung kính, Bạch Khải quan sát hồi lâu, không thể phát hiện ra bất kỳ dấu hiệu nguy trang nào, cuối cùng mới nhận cuộn trục và mở ra.

“Đến từ tương lai, thiếu niên, hãy ngó xuống.”

Thấy nội dung cuộn trục, Bạch Khải không khỏi co rụt con người, sau đó dò xét nhìn ra ngoài cửa sổ, phát hiện long liên bất ngờ mở cửa sổ một chút, lóe lên từ khe cửa là một người lão ông mặc long bào đang vẫy gọi hắn.

“Ta hiểu rồi, phiền mấy vị binh đại ca dẫn đường.”

Bạch Khải thở phào một hơi, ra hiệu cho Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần theo sau, nhưng lại bị Long Thần Vệ ngăn lại.

“Xin lỗi Bạch Khải các hạ, bệ hạ tạm thời chỉ muốn gặp mặt ngài, hai vị này không thể cùng đi.”

“Chỉ gặp một mình ta thôi sao?” Bạch Khải có chút nhú mày, liền triệu hồi Alpha ra để bảo vệ cho hai người, sau đó mới theo Long Thần Vệ rời đi.

“Bạch Khải có sao không nhỉ?” Gia Cát Thần có chút lo lắng, mà Bạch Thu Trà hình như nghĩ ra điều gì, nói: “Ta cảm thấy Bạch Khải sẽ không sao đâu, mà khoảng cách này thì không ảnh hưởng gì đến Alpha, người yên tâm đi.”

“Người cũng vậy.”

Gia Cát Thần khẽ vuốt cằm, im lặng không nói thêm, nhưng ánh mắt lo lắng vẫn không rời khỏi.

Dù sao, đây chính là Long Đế.

Dưới sự dẫn dắt của Long Thần Vệ, Bạch Khải đã đến trước long liên, không đợi hắn gõ cửa, cánh cửa gỗ trước liền đã từ từ mở ra.

Bạch Khải thấy vậy không khách khí, trực tiếp đẩy cửa bước vào.

“Đến từ tương lai, thiếu niên, chào ngươi.”

Vừa bước vào, Bạch Khải thấy một lão giả đang mỉm cười với hắn.

Nếu không phải ông ta mặc long bào, có lẽ Bạch Khải đã nghĩ đây là một ông lão bình thường ven đường.

“Gặp bệ hạ, không biết bệ hạ tìm ta có việc gì?” Bạch Khải nhìn ổn định vào ánh mắt của Long Đế, cảm thấy có điều gì đó không ổn, bèn đi thẳng vào vấn đề.

“Thật ra chẳng có gì to tát, chỉ là lâu mới gặp được một lữ khách thời gian, ta chỉ muốn tìm người tâm sự cho thoải mái.”

Tâm sự? Bạch Khải khòe miệng giật giật, rõ ràng không thể chấp nhận lý do như vậy.

“Ôi, xem ra người không thích nói chuyện phiếm, vậy đổi chủ đề nhé.”

Long Đế thấy vậy cười ha hả, nói: “Chỉ còn một tháng nữa ta sẽ chết, người có hứng bồi ta đi hết đoạn đường cuối cùng không?” Nghe đến lời này, cuối cùng Bạch Khải cũng có chút ngập ngừng, nhìn khuôn mặt bình thản của Long Đế, hần thở dài bất đắc dĩ.

“Bệ hạ lại có thể coi nhẹ sinh tử như vậy, Bạch Khải kính phục.”

Bạch Khải ngồi cạnh Long Đế, nói: “Bệ hạ như đã thấy được thời điểm bản thân ra đi, sao lại không nghĩ đến việc phản nghịch số mệnh?” “Phản nghịch số mệnh? Đương nhiên là nghĩ rồi, nhưng người cũng nên biết, trong dòng sông thời gian, những điều đó chỉ là những câu chuyện cười mà thôi.”

Long Đế không bận tâm mà cười nói, nhưng sắc mặt Bạch Khải thì trở nên trầm ngâm.

Thực vậy, từ những gì hắn trải qua, việc phản nghịch số mệnh quả thật chỉ là điều lô bịch, những gì hắn làm cũng chỉ là thúc đẩy lịch sử tiếp tục trôi đi mà thôi.

“Đừng nói về những vấn đề nặng nề, ta được Chúc Long báo rằng trên người người có khí tức đồng nguyên, có thể triệu hồi sủng thú ra cho ta xem được không?” Long Đế nhìn về phía Bạch Khải, hai con ngươi đột nhiên biến trở lại thành màu đen, ngay lúc đó bên cạnh bỗng xuất hiện một đầu Thần Long toàn thân màu đỏ.

Quả nhiên là Chúc Long! Bạch Khải thấy vậy cảm thấy hiểu rõ, Long Đế đã sớm thông qua Chúc Long biết trước mọi thứ, có lẽ hắn cũng vì thế mà bị bại lộ.

“Delta, ra đi.”

Bạch Khải không hề do dự, trực tiếp gọi Delta ra.

“Tốt! Tốt! Tốt!” Nhìn thấy Delta xuất hiện, Long Đế liên tục nói ba tiếng “tốt”, cười lớn: “Đồng thời có cả thuộc tính thời gian và không gian, tiếc là người không phải người của thời đại này, nếu không ta nhất định sẽ giao Long triều cho người!” “Bệ hạ đừng đùa như vậy.”

Bạch Khải nghe vậy không khỏi bật cười, nhưng khi nhìn thấy nét mặt nghiêm túc của Long Đế, nụ cười của hắn bỗng ngưng lại.

Có vẻ như lão Đế này không phải đang đùa! “Ta chưa từng nói đùa.”

Long Đế nghiêm mặt, lập tức khiến Bạch Khải cảm nhận được một áp lực khổng lồ dồn lên người.

Long Đế, thực sự là Bán Thần rồi! May mà Long Đế rất nhanh phát hiện sự bất thường của mình, hắn thu lại khí tức, nói: “Xin lỗi, đó là thói quen của ta, lúc này không kiểm soát tốt thôi.”

“Không sao cả, chỉ không ngờ rằng bệ hạ đã đạt đến Bán Thần rồi.”

Long Đế nghe vậy cười cười, nói: “Bán Thần thì có nghĩa lý gì, vẫn không thể thay đổi được hướng đi của số mệnh.”

Nói xong, Long Đế dừng lại một chút, tiếp: “Nhưng người thì khác, tương lai của người vẫn còn vô hạn khả năng.”

“Ta?” Bạch Khải nghe vậy sững sờ, đang định hỏi thêm, thì thấy Chúc Long đột nhiên di chuyển, tiến đến trước mặt Delta.

Delta thấy vậy bản năng muốn phản kháng, nhưng nhận ra bản thân không thể động đậy, chỉ có thể đứng nhìn cặp ánh nến bay ra từ mắt Chúc Long, hòa vào hai con mắt của hắn.

“Đừng lo lắng, Chúc Long chỉ giúp người một chút thôi, về sau sẽ rất hữu dụng.”

Thấy Bạch Khải lo lắng, Long Đế mỉm cười, mi tâm vẽ run lên, Chúc Long ngay lập tức biến mất, trong khi hai con người của Long Đế một lần nữa chuyển thành sắc thái khác.

“Cảm ơn bệ hạ, nhưng bệ hạ vừa nói rốt cuộc ý nghĩa là gì?” Bạch Khải vỗ vỗ Delta, khi nhận được phản hồi từ hắn, lại hỏi.

“Người thật sự không rõ sao? Lịch sử chắc chắn sẽ không thay đổi, nhưng người sẽ.”

Long Đế chăm chú nhìn Bạch Khải, nói: “Khi người xuyên qua thời gian, cả người và súng thú sẽ không ngừng mạnh lên.

Chỉ cần người không ngừng mạnh lên, thậm chí vượt ra khỏi sự kiểm soát của thời gian, có thể người sẽ có khả năng cải biến lịch sử!” “Vượt ra sự kiểm soát của thời gian... Điều này thật sự có thể làm được sao?” Bạch Khải nghe vậy rơi vào trầm tư, trong mắt dần lóe lên ánh sáng hy vọng.

“Đương nhiên là không được.”

Bạch Khải: “...

” Dựa vào, bỗng thấy có chút hi vọng, mà kết quả lại là ảo tưởng.

Ngay cả hắn, một thiếu niên bình thường mà cũng bị lừa, lão già mưu mô này thật sự không phải người tốt!

Chương 954:

Đông Hải Thủy Tinh Cung Thấy Bạch Khải có chút tức giận vì những câu mình nói, Long Đế không khỏi cười lớn.

“Chỉ đùa một chút thôi, người trẻ tuổi không cần quá căng thẳng.”

Long Đế vuốt cằm râu của mình và nói: “Nhưng bình thường mà nói, thời gian thực sự không thể thay đổi, trừ khi...”

“Người chính là thời gian!” “Ta chính là thời gian?” Nghe vậy, Bạch Khải sửng sờ.

Khi hắn nhìn vào mắt Long Đế và Chúc Long, tự dung lại hướng về phía Delta.

“Chỉ có thể thay đổi thời gian, tựu trung chỉ có thời gian bản thân.”

Long Đế chỉ vào Delta và nói: “Người, kẻ này, lĩnh hội về quy tắc thời gian còn hoàn thiện hơn ta, lại thêm người là một lữ hành thời gian, có thể thực sự sẽ có cách để thay đổi lịch sử.”

“Đáng tiếc, thiên phú của ta vẫn chưa đủ, vô phương nhìn thấy tương lai xa hơn, không thể giúp các người.”

Thấy Long Đế có vẻ tiếc nuối, ánh mắt Bạch Khải chợt lóe lên, nói: “Ý của bệ hạ ta đã hiểu, ta sẽ cố gắng.”

Đó không phải chỉ là một lời xã giao, mà là lời phát ra từ tận đáy lòng của Bạch Khải.

Kết hợp với những lời của Long Đế và Ngưu Bì Xà, Bạch Khải đã xác định rằng lịch sử thực sự có thể thay đổi! Chỉ là việc thay đổi này tương đối khó khăn, liên quan đến mức độ lĩnh hội quy tắc thời gian của Delta, có thể liên quan đến hắn, có lẽ còn có những yêu cầu khác.

Nhưng ít nhất, khả năng thay đổi không phải sao? “Ha ha ha...”

Người trẻ tuổi, quả nhiên rất nhiệt huyết.”

Long Đế vuốt cằm một cách bí ẩn, đột nhiên nói: “Đúng rồi, viên đá lão Lục Long đưa cho người, có thể cho trẫm xem một

chút không?” “Viên đá? Bệ hạ sao biết được?” Bạch Khải nhướng mày, có chút bất ngờ.

“Biết sao? Đương nhiên là đã thấy.”

Long Đế cười, nói: “Dù trăm không nói, thì ngươi cũng sẽ tự động đem viên đá này giao cho trăm trong thời gian ngắn thôi, trăm chỉ là sớm biết trước việc này mà thôi.”

Nghe vậy, Bạch Khải bắt ngờ nhíu mày.

“Bệ hạ không phải nói rằng thời gian không thể sửa đổi sao?”

“Thời gian đúng là không thể sửa đổi.

Khi ngươi dự đoán kết quả nào đó, cho dù ngươi làm gì, kết quả cũng không thay đổi, nhưng điều này cũng ảnh hưởng đến việc ta có thể thay đổi một chút quá trình.”

Long Đế lộ ra một nụ cười tinh quái, ngược lại với tuổi tác của mình, nói: “Biết hết tương lai thật sự rất đau khổ, nếu không tìm cách làm dịu tâm trạng của mình, trăm đã sớm phát điên rồi.”

“Thật vậy...!” Bạch Khải nghe vậy cười khổ, đem viên đá mang ra.

Long Đế tiếp nhận viên đá, nhìn qua và ngay lập tức trả lại cho Bạch Khải.

“Quả nhiên giống như ta thấy, phân thân chết chóc cũng đã bắt đầu xao động.”

Nói xong, Long Đế vỗ nhẹ lên cánh tay trái, một con Thanh Long liền xuất hiện bên trong long liễn.

“Lão hỏa kế, cần ngươi ra tay.”

“Ta đã sớm chờ ngày này.”

Thanh Long gật nhẹ đầu, nói: “Ta đi trước một bước, ngươi phải bảo trọng.”

“Tốt, ngươi cũng vậy.”

Hai người, một rồng bình thân trao đổi vài câu, Thanh Long liền bay ra khỏi long liễn, nhanh chóng biến mất trong bầu trời.

“Bệ hạ, người Thanh Long này, có phải đi chi viện cho Lục Long không?” “Đương nhiên, với địa vị của Lục Long, nhất định sẽ tìm được nhiều sự trợ giúp, nhưng dù vậy, để tiêu diệt phân thân chết chóc vẫn còn kém một chút.”

Long Đế nhẹ gật đầu, nói.

“Có thể người biết rằng Thanh Long lần này đi có thể sẽ không trở về?” Dù không cần phải nhắc đến Alpha, nhưng Bạch Khải vẫn nhận ra.

Thanh Long này chính là con mà hắn đã thấy xác chết ở Tinh Linh Tổ Địa! “Đương nhiên là biết rõ, điều này chính Thanh Long cũng rất rõ ràng.”

Long Đế gật đầu, nói: “Tuy nhiên, có một vài việc, cũng cần phải có người làm, mà lại...”

“Chúng ta không phải đã sớm biết kết quả sao?” Nghe Long Đế nói như vậy, ánh mắt Bạch Khải hoàn toàn thay đổi, đột nhiên đứng dậy, kính cẩn hành lễ với Long Đế.

“Nhân loại, sẽ mãi mãi không quên những công hiến của bệ hạ.”

“Ha ha ha...”

Chuyện này không sao cả, chỉ cần lịch sử nhân loại có thể tiếp tục kéo dài là được.”

Long Đế vươn lưng, lộ ra một nụ cười hài lòng.

“Đã rất lâu rồi không cảm thấy vui vẻ khi trò chuyện với ai khác, tâm trạng cũng tốt hơn rất nhiều.”

Nói rồi, Long Đế nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Trò chuyện cũng không có gì nhiều, gọi bạn đồng hành của người, cùng đi với ta đến Thủy Tinh Cung.”

“Thủy Tinh Cung? Ta?” Bạch Khải chỉ vào mình, nói.

“Đương nhiên, bên đó có Cự Long nhất tộc phụ trách, sẽ không có vấn đề gì, chúng ta cũng sẽ hoàn thành nhiệm vụ của mình thật tốt.”

Long Đế nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao con quái vật to lớn kia dưới biển, so với Tinh Linh Tổ Địa còn khó chơi hơn nhiều.”

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nghe vậy liền hiểu, rời khỏi long liễn, mang theo Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà lên. Đứng trước Long Đế, nhân vật nổi tiếng chỉ tồn tại trong sử sách, Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà đều rất kích động, đứng đó có chút luống cuống. Đây không phải là cậu bé Trương Hữu Nhân chưa trưởng thành, mà đã là một vị vua vĩ đại của nhân loại, khiến họ khó có thể không cảm thấy hồi hộp.

Tuy nhiên, Long Đế không phải là người có thể quản lý một triều đại, chỉ vài câu đã khiến hai người lấy lại bình tĩnh, tự nhiên trò chuyện với nhau.

Rất nhanh, long liễn đã tới chiếc tàu Ngọa Long.

“Chúng ta đã đến, xuống xe đi.”

Long Đế dẫn đầu bước xuống, và những người bảo vệ ở bên cạnh Long Thần Vệ ngay lập tức đứng sẵn, phát động thanh âm vang dội.

Mặc dù đây là một thế giới của thú cưỡi, nhưng việc nhân loại tự vũ trang vẫn rất quan trọng, và Long Thần Vệ chính là những người nổi bật trong số đó.

Có Long Thần Vệ ở đây, bất cứ ai cũng không thể uy hiếp an toàn của Long Đế.

“Bệ hạ, thân vệ của ngài thật sự rất mạnh, nhưng liệu bệ hạ có ý định bỏ qua những kẻ ám sát đó hay không?” Bạch Khải đảo mắt nhìn quanh, hỏi với sự nghi ngờ trong lòng.

“Kẻ ám sát? Chúng đã sớm bị thanh lý rồi, những cái đó chỉ là trò kịch mà trầm phái ra mà thôi.”

Long Đế cười cười, nói: “Thật hiếm khi những người đó tồn công như vậy, trầm đương nhiên phải để cho tình huống này kéo dài một chút.”

Nghe Long Đế nói như vậy, Bạch Khải và hai người kia nhìn nhau.

Thì ra những kẻ được gọi là “sát thủ” đều là người của Long Đế, được một tay tạo hình như vậy chính là để tể liệt chủ sử ở phía sau màn sao? “Những kẻ nhảy múa kia sẽ có người xử lý, chúng ta đi trước làm chính sự đi.”

Long Đế vỗ vai Bạch Khải, dẫn theo ba người lên tàu Ngọa Long.

Chưa kịp để Bạch Khải và những người khác xem xét kỹ lưỡng con tàu khổng lồ này, Ngọa Long đã nhanh chóng khởi hành, rời khỏi bến cảng.

“Tại sao ta lại cảm thấy tàu Ngọa Long khởi động nhanh hơn so với các loại máy móc hiện đại?” Nhìn chiếc tàu dần dần biến mất trong tầm mắt, Bạch Khải lại một lần nữa cảm thấy sức sáng tạo của tổ tiên, và khi thấy tàu Ngọa Long đột ngột lặn xuống nước, nhanh chóng hướng về phía biển sâu, trong không gian cuồn cuộn, Shuke càng cảm thấy nôn nao, như thể muốn bỏ Bạch Khải ở lại và tìm một ai đó từ Giáp Tông để tâm sự.

“Đây là cho ngươi, ta hy vọng nó sẽ hữu dụng.”

Đúng lúc này, Long Đế đột nhiên lấy ra một quyển sách và đưa cho Bạch Khải.

“Đây là...

những ký thác của Giáp Tông?!” Bạch Khải tiếp nhận quyển sách, lật xem qua loa, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, nhưng khi nhìn thấy nụ cười trên mặt Long Đế, hắn lập tức hiểu ra.

Không cần phải nói, chắc chắn là Long Đế đã dự đoán trước rằng mình sẽ rất hứng thú với những đồ vật của Giáp Tông, vì vậy đã chuẩn bị sẵn.

“Đồ vật của Giáp Tông rất tốt, tiếc là phần sau đã bị đứt đoạn truyền thừa, những gì cốt lõi đã thất truyền, hy vọng ngươi có thể giúp khôi phục lại.”

Long Đế đi tới mạn thuyền, nhìn ra xa một cách xa xăm, chợt thở dài, nói: “Trong lịch sử nhân loại, nhiều đồ vật đã thất truyền, nếu có thể khôi phục tất cả, nhân loại có thể đã độc lập sớm hơn rất nhiều.”

“Bệ hạ hãy yên tâm, trong tương lai, nhân loại không còn phải lo lắng về các bộ lạc nữa.”

Bạch Khải nói thông báo cho Long Đế về tình trạng trong tương lai, sắc mặt Long Đế hiện ra vui mừng.

“Vậy thì trăm càng phải làm tốt những gì mình phải làm.”

Nghe vậy, tất cả đều rơi vào im lặng, Long Đế không nói thêm gì nữa, chỉ lặng lẽ nhìn về phía trước.

Tàu Ngọa Long đi với tốc độ rất nhanh, những nơi đi qua, các loài hải thú liền ào ào né tránh, không dám có chút quấy rầy.

Bạch Khải trên tàu Ngọa Long cảm nhận được sự uy nghiêm của Long Đế, có lẽ trong mắt những hải thú kia, tàu Ngọa Long chính là một con Thần Long.

Chẳng mấy chốc, một tòa cung điện to lớn bỗng xuất hiện trước mặt Bạch Khải cùng nhóm ba người, tốc độ của tàu Ngọa Long cũng từ từ giảm dần.

“Chúng ta đã đến.”

Long Đế cuối cùng lên tiếng, nói với Bạch Khải ba người.

“Đây chính là Thủy Tinh Cung thực sự?” Bạch Khải ba người ngơ ngác nhìn tòa cung điện hoành tráng trước mặt, trong đầu không khỏi hiện lên hình ảnh của trụ sở Biển Sâu Đại Liên Minh.

Xì, đột nhiên có chút ghét bỏ.

Ba người đồng lòng nghĩ như vậy, Shuke còn trực tiếp phát ra chế độ chụp ảnh, bắt đầu ghi lại toàn cảnh Thủy Tinh Cung.

Chờ sau khi trở về sẽ cho các nhân vật trong Biển Sâu Đại Liên Minh xem thật kỹ, tranh thủ tái hiện vinh quang của tổ tiên.

Tuy nhiên, khi tàu Ngọa Long tới gần, bên Thủy Tinh Cung xuất hiện một số động tĩnh.

Chỉ thấy mấy con Thần Long cao lớn từ trong Thủy Tinh Cung bay ra, với khí thế hung hãn lao về phía tàu Ngọa Long.

“Tại sao ta cảm thấy tình hình này không giống như là để đón tiếp chúng ta chứ?” Chưa kịp tiếp cận, Gia Cát Thần đã cảm nhận được sự thù địch mãnh liệt.

“Đúng vậy, rõ ràng là không phải để đón tiếp chúng ta.”

Long Đế nhẹ gạt đầu, bốn con Thần Long với sắc thái khác nhau đã bay ra từ phía sau lưng hắn, chặn trước tàu Ngọa Long.

“Long Đế, con trai ngươi đã giết con trai của chúng ta, Tam Thái Tử, chúng ta không đi tìm ngươi đã là khá lắm rồi, nhưng ngươi lại còn dám tới!” Một con Cự Long kim sắc hung dữ nhìn Long Đế, gầm thét vang.

“Nhưng hắn chỉ là một đứa trẻ, các ngươi không thể tha thứ cho hắn sao?” Long Đế tỏ vẻ vô tội, nói: “Hơn nữa, ta không phải đến để xin lỗi sao?” “Xin lỗi? Hừ! Xin lỗi không có nghĩa là có thể khiến Tam Thái Tử sống lại! Nhìn xem ta sẽ bắt ngươi đến trước mặt Long Hoàng, để Long Hoàng khỏe mạnh xử lý ngươi!” Con Kim Long hừ lạnh một tiếng, cùng lúc đó, những Thần Long xung quanh liền tiến lên quấn lấy Long Đế, còn nó thì quấn chặt lấy tàu Ngọa Long, kéo về phía Thủy Tinh Cung.

Bạch Khải yên lặng quan sát cuộc đối thoại giữa Long Đế và Kim Long, sau câu nói của Long Đế về “hắn vẫn chỉ là một đứa trẻ”, cuối cùng hắn cũng không nhin nổi.

“Bệ hạ, có thể hỏi một lần nữa, ngài vừa nhắc đến đứa con trai kia, hắn bao nhiêu tuổi rồi?” “Mới bảy tuổi thôi, sao vậy?” “Không có gì, thân thể của bệ hạ thật tốt.”

Chương 955:

Đồ Long Ngự Thú Sư? Thủy Tinh cung lớn hơn nhiều so với dự đoán của Bạch Khải.

Kim Long kéo tàu Ngọa Long đi về phía trước một lúc lâu mà vẫn không chịu dừng lại.

“Bệ hạ, ta muốn hỏi một câu, có phải con của ngài thật sự đã giết chết Tam thái tử Long cung không?” Nhìn thấy vẻ mặt bình tĩnh của Long Đế, Bạch Khải cuối cùng không nhịn được mà hỏi.

Theo như hiểu biết của hắn, việc Thủy Tinh cung sụp đổ dường như chính là do cậu bé này, nhưng một cậu bé mới chỉ bảy tuổi, liệu có khả năng làm được điều đó không? “Ừm? Không phải tiểu Kim đã nói rồi sao?” Long Đế tỏ vẻ nghi hoặc, hỏi lại.

“Nhưng một cậu bé bảy tuổi lại có thể có năng lực chiến đấu với Long tộc, chắc có gì đó không đúng nhỉ?” Thấy Long Đế trịnh trọng như vậy, Bạch Khải không khỏi cảm thấy bối rối.

“Trong tình huống bình thường, đúng là rất khó khả thi.”

Long Đế nhẹ gật đầu, biểu hiện của ngài bất ngờ trở nên quái dị.

“Nhưng mà, người có nghe nói đến một loại thiên phú Đồ Long không?” Hả, Long Đế, người thật sự đã khẳng định mình có thể bàn luận điều này với ta sao...

Bạch Khải quan sát Long Đế vài lần, thu hồi suy nghĩ hoang đường trong lòng, quay lại chủ đề chính.

“Đồ Long thiên phú, chẳng lẽ bệ hạ lại có con cái sở hữu loại thiên phú đó?” Long Đế bất đắc dĩ nhún vai, nói: “Trẫm cũng rất bất ngờ, trẫm là người Long tộc, giờ lại sinh ra một Đồ Long nghịch tử.”

“Có thể nói là nhân quả tuần hoàn, báo ứng đáng đời, nhỉ ~” Bạch Khải nghe vậy mà im lặng.

Trong khi Bạch Thu Trà lén lút tiến gần Gia Cát Thần, nói: “Tại sao ta cảm thấy Long Đế có vẻ rất kiêu ngạo nhỉ?” “Đề

hiếu thôi, nếu không thì cậu bé hùng mạnh này đã sớm khiến lão ba của nó phải chết đâu?” Gia Cát Thần không bất ngờ, còn Bạch Thu Trà lại không thể kiềm chế ánh mắt đầy ao ước. Âm âm...

Chính lúc này, Kim Long bỗng nhiên dừng lại, mặc cho tàu Ngọa Long đụng vào mình mà vẫn đứng yên.

“Lăn xuống đi!” Kim Long quay đầu nhìn về phía Long Đế và những người khác, mắng vài câu giận dữ.

Các Thần Long đi theo hình như lại áp giải phạm nhân, đẩy bốn Long sủng đến trước một công trình kiến trúc lớn.

“Thật sự là thô lỗ.”

Long Đế thấy vậy không khỏi lắc đầu, nhưng vẫn tuân theo chỉ thị của Kim Long bước khỏi tàu Ngọa Long, tiến vào Thủy Tinh cung.

“Cảm giác như lần này bị hãm hại ấy...”

Bạch Khải đi theo Long Đế, vẻ mặt ngày càng bất đắc dĩ, đã bắt đầu suy tính làm thế nào trốn thoát.

Nhưng chỉ vừa bước vào Thủy Tinh cung, khóe mắt Bạch Khải không nhìn được mà co rút lại.

Mới trước đó, các Thần Long mạnh mẽ chế ngự Long Đế, giờ đây lại thu hồi vẻ kiêu ngạo, và hiện ra một khuôn mặt nịnh nọt, cúi đầu khom lưng với bốn Long sủng.

Còn Kim Long thì lại tỏ ra không chịu nổi, nếu không vì uy nghiêm của nó, Bạch Khải gần như hoài nghi rằng có khi nào nó chỉ là một con chó đầu thai không.

“Long Đế bệ hạ, vừa rồi ta diễn xuất thế nào?” Kim Long thu nhỏ hình thể, vòng quanh Long Đế một hồi, như một kẻ đang tranh công, cúi đầu khom lưng trước Long Đế.

“Cũng tốt, chỉ cần cố gắng một chút.”

Long Đế vỗ nhẹ lên đầu Kim Long, nói: “So với bốn đứa con của ngươi, ngươi diễn tốt hơn nhiều.”

Nghe rõ lời Long Đế, Kim Long hung dữ trừng mắt Thần Long một cái, còn bốn Long sủng thì quay lại bên cạnh Long Đế, ánh mắt trách cứ nhìn về phía Kim Long.

“Lão Kim, sao ngươi làm cho Thủy Tinh cung quản lý yếu ớt vậy, chúng ta cùng nhau đến mà không thấy lực lượng bảo vệ nào nhỉ?” Một Thần Long màu đỏ phê phán Kim Long một cách không mơ hồ, còn Kim Long chỉ hừ lạnh, nói: “Các ngươi còn dám lên tiếng, mọi người là Long Hoàng, mấy người quanh năm chỉ xuất hiện có vài lần, đừng có mà làm ầm lên.”

“Hừ! Chúng ta đáng tin cậy, nhìn tình hình như giờ, cần phải thay đổi rồi.”

“Vừa khéo, ta cũng cần nghỉ ngơi.”

“...”

Những Thần Long này khiến Bạch Khải và những người khác nhìn còn thấy bối rối cho đến khi nhìn thấy một cậu bé cười Thần Long chạy ra từ Thủy Tinh cung thì mới hiểu chuyện.

“Bệ hạ, vậy con của ngài giết Tam thái tử thật không?”

“Không đúng.”

“Vậy chuyện Thủy Tinh cung cắt đứt quan hệ với nhân loại thì có đúng không?” “Cũng không.”

“Con của ngài có Đồ Long thiên phú không?” “Không?” “Vậy sau một tháng nữa ngài sẽ chết có phải không?” “Đó là thật.”

Nghe xong giải thích của Long Đế, Bạch Khải thở phào một hơi, trí óc nhanh chóng vận hành, nhanh chóng xử lý những thông tin vừa tiếp nhận.

Việc Thủy Tinh cung cắt đứt quan hệ với nhân loại là một vở kịch do Long Đế diễn ra, dĩ nhiên là nhằm mục đích cho một số người xem.

Có thể là một bộ lạc, hoặc cũng có thể là một vài tên phản nghịch trong hoàng triều Long tộc, thậm chí có thể là một tổ chức tà giáo kiểu Tử Vong bàn tròn.

Dù là ai đi chăng nữa, mục đích của Long Đế là quá rõ ràng.

Trước khi ngài qua đời, ngài sẽ thanh trừ hết những nhân tố bất ổn có thể ảnh hưởng đến tương lai của nhân loại! “Lão cha, ngài cuối cùng đã tới!” Khi Bạch Khải đang suy nghĩ, cậu bé đã chạy đến trước mặt Long Đế, nhảy lên và chui vào lòng ngài.

“Tiểu tử thúì, nhẹ tay nhé, cha ngươi không chịu nổi cái va chạm này đâu.”

Bị cậu bé bổ vào, mặt Long Đế lập tức biến sắc, cẩn thận đặt bé xuống đất, nói: “Sau này không được làm thế nữa, không thì lão cha sớm muộn gì cũng sẽ bị con đưa tiễn.”

“Chả nhẽ lão cha ngài không sắp chết sao?” Cậu bé nhìn Long Đế với vẻ hoang mang, lạnh nhạt, rồi lại nhìn về phía Bạch Khải với ánh mắt không mấy thiện cảm.

Dù Đồ Long không phải do cậu ấy gây ra, nhưng qua biểu hiện này, chắc chắn là cậu bé hùng mạnh rồi! “Quả thật là phải chết, vì thế con càng phải học cách giúp cha quản lý tốt Thủy Tinh cung này.”

Long Đế nhẹ nhàng vỗ đầu cậu bé, nhìn về hướng ngũ trảo Kim Long đang chậm rãi hiện diện, nói: “Lão hỏa kế, đã lâu không gặp.”

Ngũ Trảo Kim Long cũng gật đầu, nói: “Thật lâu không gặp, lâu đến mức ta đã gần như quên có một người như ngươi, Ngự Thú sư.”

“Xin lỗi, việc hoàng triều Long tộc nhiều quá, ta không thể thoát thân, thật vất vả ngươi quản lý Thủy Tinh cung.”

Long Đế mỉm cười với vẻ áy náy, còn Bạch Khải thì nghe ra được ý tứ khác.

“Bệ hạ, vị này chính là Long Hoàng?” “Đúng vậy.”

Long Đế nhẹ gật đầu, nói: “Hắn vẫn là thú cưng của ta, Ngũ Trảo Kim Long.”

“Nói cách khác, thực ra Thủy Tinh cung cũng là do bệ hạ thiết lập?” Bạch Khải không thể kiềm chế mà nhìn Long Đế cùng các Long sủng, rõ ràng bị con báo thông tin bất ngờ này làm cho ngây ngốc.

“Không hoàn toàn vậy, dù sao Thủy Tinh cung đã tồn tại trước khi chúng ta vào, mặc dù chỉ là một xác không, nhưng có thể coi như là nơi làm giàu của trẫm.”

Long Đế chỉ chỉ vào công trình lớn đội đầu, nói: “Nếu ta không đoán sai, thì Thủy Tinh cung này đã tồn tại từ thời Thần

Thoại, chỉ là theo sự biến mất của sinh vật thần thoại, Thủy Tinh cũng suy tàn.”

“Cho đến khi trầm tình cờ mở ra Thủy Tinh cung, thu được truyền thừa Long tộc, Thủy Tinh cung mới lại xuất hiện trước mắt mọi người.”

“Thì ra là thế.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn quanh nói: “Vậy bệ hạ, trong Thủy Tinh cung có sự tồn tại của Ngân Long không?” “Không chỉ có Ngân Long, mà các Long chủng khác chúng ta cũng có.”

Long Đế lắc đầu, nói: “Trẫm đã từng mời Ngân Long gia nhập, nhưng họ rất ngại phiền phức, vì vậy đã từ chối.”

“Sợ phiền phức Ngân Long? Đúng là vậy sao, Phạm bà bà vẫn luôn như vậy, với mọi chuyện đều không hứng thú.”

“Trẫm nhớ không nhầm thì Ngân Long đã chạy đến Nam Hải rồi.”

Long Đế nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Người định đi tìm Ngân Long giúp đỡ để cường hóa Long sủng của mình à?” “Có ý tưởng này.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, đúng là một trong những mục tiêu của hắn, đồng thời cũng có thể ghé thăm nơi chôn thân của Âm Đế ở Nam Hải.

Tại thời đại này, có thể tìm thấy nhiều thông tin hơn.

“Vậy thì đúng lúc, chúng ta cũng sẽ đi một chuyến Nam Hải, tiện đường thôi.”

Nói xong, Long Đế bỗng dừng cởi bỏ chiếc áo hoa, lộ ra một bộ thường phục phía trong, không chút hình tượng mà duỗi lưng một cái.

“Hô ~ cuối cùng cũng được thư giãn một chút rồi.”

Long Đế vỗ vỗ vai Bạch Khải, nói: “Ta đi nghỉ một chút, ba người các người tùy tiện, xem nơi này như nhà của mình là được.”

“Ồ đúng rồi, trong Thủy Tinh cung có nhiều vật liệu không ai muốn, các người xem có hữu ích không, cứ tùy ý lấy.”

“Dù sao, một thời gian ngắn nữa cũng sẽ không còn nữa...”

Nói xong, Long Đế liền biến mất tại chỗ, còn mấy Long sủng của ngài cũng như thế, chỉ còn lại Kim Long dẫn đường và Long Đế ấu tử cùng Tam thái tử.

“Đại ca ca, người có phải là lão cha gọi đến để đánh nhau với ta không?” Cậu bé chạy đến trước mặt Bạch Khải, tò mò đánh giá hắn.

“Đánh nhau?” Nhìn cậu bé với vẻ mặt thành thật, Bạch Khải không khỏi buồn cười, đang định trả lời thì Beita đột nhiên mở miệng.

A ô a ô... (nhân loại, bản thân không khuyến nghị người đánh nhau với tiểu gia hỏa này đâu...) “Ừm? Hắn có vấn đề gì sao?” A ô a ô! (không phải có vấn đề, mà là có vấn đề khá lớn đấy!) Vừa dứt lời, Bạch Khải cảm thấy tầm nhìn của mình biến chuyển, rõ ràng là Beita đang cùng hắn chia sẻ tầm mắt linh hồn.

Khoảng cách gần nhất cho thấy Bạch Khải đang đối diện với hai hình người linh hồn, không cần nói cũng hiểu, chắc chắn là Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần.

Còn đối diện với Bạch Khải thì là một lượng lớn linh hồn Lục Đạo Long, cùng với một linh hồn Thần Long có chút quá phận! “Linh hồn cậu bé này lại là linh hồn Long?” Bạch Khải lui khỏi tầm nhìn linh hồn, rồi lại tiến vào trong, sau vài lần trao đổi qua lại, cuối cùng xác định linh hồn của Long Đế ấu tử chính là một linh hồn Long.

Hơn nữa từ kích thước linh hồn mà xem, chắc chắn không đơn giản là một linh hồn Long bình thường.

Bán Thần? Hay là Thần Thoại? “Đây gọi là gì, tái sinh cường giả? Long hồn chuyển thế? Hay là đây là Long Đế thủ bút?” Bạch Khải vuốt cằm, nhìn về phía Long Đế ấu tử với ánh mắt hoàn toàn khác trước.

“Tiểu bằng hữu, thúc thúc thừa nhận là không thể đánh lại người, nhưng có thể cho thúc thúc giới thiệu một người bạn được không?” “Bạn? Có thể đánh nhau không?” Cậu bé đi thẳng vào vấn đề, nghe xong khiến Bạch Khải rất khó xử.

“Địch nhân mới phải đánh chứ, mà bạn thì dĩ nhiên là chơi cùng người.”

Bạch Khải nhẫn nại giải thích một lần, lập tức gọi Jetta ra.

“Hắn gọi là Jetta, là một nguyên tố sinh vật, các người có thể ra ngoài Thủy Tinh cùng chơi, miễn là không phá hoại Thủy Tinh cùng là được.”

Bạch Khải mỉm cười nhìn cậu bé, đồng thời lén lút ra lệnh cho Jetta.

“Jetta, nghĩ cách thăm dò thực lực của tiểu oa nhi này nhé, ừm...”

Nhớ bảo vệ tốt cho chính mình nhé...”

Một búp bê đặc biệt như vậy xuất hiện tại đây, tuyệt đối không phải trùng hợp, Bạch Khải cảm thấy hắn cần tìm hiểu rõ hơn một chút.

Chương 956:

Điềm tự tin, không biết có rơi hay không Thủy Tinh Cung.

Nghe tiếng nổ vang vọng bên ngoài, Gia Cát Thần lo lắng nói với Bạch Khải: “Bạch Khải, người không định đi ngăn cản hai gia hỏa này sao?” “Ngăn cản? Tại sao phải ngăn cản?” Bạch Khải vừa lật xem danh sách vật liệu vừa được chỉnh sửa, khoe miệng không ngừng co giật.

Long Đế quả thật không sai, lịch sử không bị thay đổi, nhưng hẳn có thể cải biến.

Nhiều tài liệu như vậy, nếu để ở thời hiện đại, hẳn không biết phải bỏ bao nhiêu công sức mới có thể thu thập được.

Mà cái này chỉ là một phần nhỏ trong “đống rác” của Thủy Tinh Cung thôi! Nếu không liếc qua một chút, nói không chừng còn có thể tìm ra ít thông tin hữu ích.

Thấy Bạch Khải có vẻ không yên lòng, Gia Cát Thần bắt đầu dĩ thử dãi: “Người không kịp ngăn cản nữa, ta sợ hai cái tiểu hấu ăn này sẽ phá hủy Thủy Tinh Cung mất.”

Lý Nguyên Long, chính là con của Long Đế, kể từ khi quen biết Jetta một tuần trước, hai người đã trở thành tri kỷ, có cảm giác như gặp nhau quá muộn.

Ban đầu chẳng có gì, hai tiểu gia hỏa này tuy làm ầm ĩ cả ngày nhưng chỉ quấy rối ở khu vực khác trên biển.

Nhưng không hiểu sao, Lý Nguyên Long và Jetta lại bắt đầu uống rượu cùng nhau.

Và thế là, hai tiểu ma men này hoàn toàn thoát khỏi ràng buộc, quấy rối càng ngày càng lớn, gần đây thậm chí còn phá phách ngay gần Thủy Tinh Cung.

Gia Cát Thần hoàn toàn có lý do để lo ngại, nếu thế này tiếp tục, hai tiểu hài tử này chắc chắn sẽ làm Thủy Tinh Cung bị hủy hoại.

“Chẳng phải có A Trà trông chừng sao?” Bạch Khải thu hồi danh sách, đáp: “Hơn nữa, Long Đế muốn không phải cũng là

để đạt được hiệu quả này sao, nếu không sao phải kéo theo nhiều người của Long tộc như vậy.”

Ban đầu, Bạch Khải dự định thử sức Lý Nguyên Long mới cử Jetta ra.

Dù có Alpha nào mạnh hơn làm lựa chọn, nhưng theo sự phát triển tâm lý tuổi tác, Bạch Khải chỉ có thể đưa Jetta đi cùng Lý Nguyên Long mà thôi.

Chỉ có điều Bạch Khải không lường trước rằng Jetta và Lý Nguyên Long lại trở thành bạn thân, thậm chí, Long Đế khi biết chuyện, còn bị hai tiểu gia hỏa này bày ra một nhiệm vụ.

Làm âm ỉ, tạo ra động tĩnh trong hải vực càng lớn càng tốt.

“Ta chỉ lo lắng cho A Trà, hẳn có vẻ sắp không thể kiểm soát được hai tiểu hài tử này rồi.”

Gia Cát Thần cười khỏ, Lý Nguyên Long không có năng lực đặc biệt, nhưng thân thể hẳn có thể gọi là yêu nghiệt, không biết có phải do Long hồn mang lại không.

Còn Jetta tuy có phần yếu hơn, nhưng ở đây, thực sự là như cá gặp nước.

Hai gia hỏa này tụ họp với nhau, kết quả là kỹ năng của Jetta không thể đối đầu với thú hải mạnh mẽ như Lý Nguyên Long, trong khi thân thể của Lý Nguyên Long cũng không thể chịu được thiên tai kỹ năng của Jetta.

Ngang nhiên hai tiểu hài tử tạm thời giao cho Bạch Thu Trà chăm sóc, rõ ràng đã sắp bị tra tấn đến phát điên.

Bạch Khải kích hoạt khế ước, nhìn về phía Jetta, thấy nàng bay lượn xung quanh, cố gắng kiểm soát hai tiểu hài tử không để phá phách Bạch Thu Trà, không khỏi bật cười.

“Không sao đâu, A Trà có thực lực và thiên phú, coi như là huấn luyện thôi.”

Gia Cát Thần im lặng, quả nhiên, đi cùng Bạch Khải ra ngoài, cũng sẽ không có thời gian nào yên ổn trôi qua cả.

“Xem ra bọn họ rất vui vẻ, tiếc là các người chẳng bao lâu nữa sẽ đi, không phải Nguyên Long cũng sẽ lại có thêm bạn chơi

sao?” Đúng lúc này, Long Đế bất ngờ xuất hiện sau lưng bọn họ.

“Chúng ta chuẩn bị đi ư? Bệ hạ, ngài đã có cuộc gặp nào à?” Bạch Khải nhướn mày, mà Long Đế lại trực tiếp chuyển chủ đề.

“Đã nghỉ ngơi hơn nửa tháng rồi, chúng ta cũng nên lên đường, chậm trễ thời gian không tốt.”

Nghe Long Đế nói vậy, sắc mặt Bạch Khải và Gia Cát Thần lập tức trở nên nghiêm trọng.

Long Đế tự nhiên chỉ có một chuyện đó.

Trấn áp sinh vật biển hủy diệt sắp xuất hiện! Và sau chuyện này, Long Đế sẽ chào đón kết thúc tuổi thọ.

“Hừm, chuẩn bị lên đường ngay thôi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, mà không tạo ra bộ dạng của một cô gái nhỏ, theo Long Đế rời khỏi Thủy Tinh Cung.

Sau đó, Bạch Khải thấy hàng trăm con Thần Long lớn nhỏ đang đứng thẳng trên biển sâu, đợi lệnh từ Long Đế.

“Lão cha, cuối cùng chúng ta cũng phải lên đường sao!” Lý Nguyên Long nhìn thấy Long Đế xuất hiện, lập tức bơi tới, trong khi Jetta lại không muốn rời xa Bạch Khải.

“Đương nhiên rồi, nếu không nắm chặt lấy, ngươi sẽ không có cơ hội cho lão cha nhặt xác đâu.”

Long Đế nhẹ nhàng vỗ đầu Lý Nguyên Long, rồi vẫy tay, Thủy Tinh Cung bỗng biến mất khỏi mặt đất.

“Thủy Tinh Cung cũng là tháp bí cảnh sao?” Bạch Khải ngạc nhiên, đột nhiên cảm thấy tháp bí cảnh của mình hình như không phong phú bằng.

“Shuke, chờ khi nào rảnh, hãy thiết kế lại cấu trúc module của tháp bí cảnh.”

Bạch Khải đã hạ lệnh cho Shuke, còn Long Đế thì đã nhảy lên lưng Ngũ Trảo Kim Long, nói: “Đi thôi, đi Tây Hải!” Chỉ trong chốc lát, quần long cùng nhau bay lên mặt biển, thẳng đến Tây Hải. ...

Nam Hải hải vực.

Một cô gái tóc bạc lén lén lút lút từ sau đá san hô thò đầu ra, khi thấy bóng dáng mấy người từ từ biến mất, mới bước ra.

“Hừ! Không mang bản cô nương đi, vậy bản cô nương tự mình đi!” Trên mặt cô gái tóc bạc lộ ra nụ cười tinh quái, nói: “Đánh nhau mà không gọi tới bản cô nương, chắc chắn không phải đối thủ bình thường.”

Nghĩ vậy, trên mặt cô lộ ra vẻ phấn khích, hóa thành một con Ngân Long, ngay lập tức bay vào hư không, biến mất không dấu vết. ...

Tây Hải hải vực.

Quần long xuất hiện trên mặt biển, tự nhiên gây ra một cơn sóng lớn trong hải vực, nhưng cho dù là các thú hải thông thường, hay cự thú huyền thoại, cũng không dám mạo hiểm.

Toàn bộ Thần Long của Thủy Tinh Cung cùng nhau xuất hiện, bất luận loại tộc nào trong hải vực, cũng đều không phải là đối thủ của họ.

Nếu không cẩn thận để lộ thân hình, bị những tên sát khí nghiêm nghị này nhìn thấy, có khi sẽ bị diệt tộc ngay lập tức.

“Bệ hạ, Diệt Thế hải thú là ở đâu giữa Nam Hải và Tây Hải?” Bạch Khải nhìn ra biển rộng mênh mông, hỏi.

“Không phải, chỉ là cuối cùng nó sẽ bị phong ấn ở vị trí mà người biết.”

Long Đế lắc đầu, đột nhiên cười nói: “Ta đã quên hỏi người, hậu thế ghi chép về ta thế nào? Có ai so với ta tốt hơn không, ngoài Thủy Đế?” “Hậu thế ngài là một trong Ngũ Đế, là người dẫn dắt quan trọng cho sự thịnh vượng của nhân loại, Long chi hoàng triều cũng gắn với thời kỳ hưng thịnh của Vạn Pháp hoàng triều.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, vẫn không lừa dối Long Đế, nói thật những gì hắn biết.

“Còn có ai mạnh hơn ta nữa không? Vậy thì tốt quá rồi.”

Trên mặt Long Đế lộ ra vẻ vui mừng, đột nhiên phát tay, quần long lập tức dừng lại.

“Chúng ta đã đến.”

“Đến?” Bạch Khải nghe vậy thì hai mắt sáng lên, lập tức gọi tất cả thú sủng của mình ra, còn Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần cũng làm theo.

Thuận tiện nhắc đến, để mang theo, Gia Cát Thần từ nơi cất giữ của Thủy Tinh Cung đã tìm được một bí cảnh đa dạng, chuyên môn dùng để nuôi dưỡng sủng thú của mình.

Trái lại Long Đế, hiện ra vẻ bình thản, hoàn toàn không có dáng vẻ như sắp phải đối chiến với sinh vật hủy diệt, mà như là ra ngoài để nghỉ phép bình thường.

“Đừng sốt ruột như vậy, còn chưa tới thời gian.”

Long Đế cười cười, đột nhiên nhìn về hướng phía Nam.

Róc rách rách rách. (chủ nhân, có sinh vật không gian đến rồi.)
Mắt Delta lóe sáng, sớm đã nhìn thấu mảnh khốc.

Quả nhiên, ngay sau khi Delta nói xong, hàng chục bóng dáng màu bạc chui ra từ trong hư không, rõ ràng là hơn mười con Thần Long bạc.

“Đây chính là Phạm Bà Bà tộc sao? Nhìn có vẻ rất mạnh.”

Bạch Khải thoáng nhận ra đây chính là tộc nhân Phạm Bà Bà, lúc này tò mò quan sát xung quanh, không biết sao lại không thấy bóng dáng Phạm Bà Bà.

A ô a ô... (Nhân loại, người xác định bây giờ không phải lúc này để ra đời...) Beita đồng tình nhìn Bạch Khải, như thể lo lắng cho sự thông minh của hắn, nhưng chưa kịp để Bạch Khải phản ứng lại, nó đã run lên toàn thân, quay đầu nhìn sang bên.

“Chó ngốc, người có sao không?” Bạch Khải thấy vậy thì hơi nghi ngờ, nhưng khi nghe Delta nói, lúc này mới hiểu rõ.

Ngay sau lưng bảy Ngân Long tộc, một con Ngân Long nhỏ từ trong hư không thò đầu ra, quan sát hướng bọn họ.

Không cần phải nói, con Ngân Long nhỏ này chính là tương lai của Phạm Bà Bà! “Không nghĩ tới Phạm Bà Bà lại là tồn tại trong thời kỳ Long Đế, không trách mà mạnh đến vậy.”

Bạch Khải thấy vậy hiểu ra, đột nhiên nghĩ đến một điều.

Aletta chắc hẳn cũng ở tuổi Phạm Bà Bà, nói cách khác, Aletta cũng ở thời đại này sao? Đáng tiếc, nếu không phải thời gian quá gấp gáp, hẳn hẳn là sẽ tìm cơ hội làm quen nàng một lần.

Phát hiện ra tung tích của Phạm Bà Bà không chỉ có Bạch Khải, mà Long Đế cùng một con Ngân Long to lớn nhất cũng phát hiện ra.

“Xin lỗi bộ hạ, tiểu nha đầu không hiểu nhiều lắm về lễ nghĩa.”

Ngân Long tộc trưởng hóa thân thành hình người, mang vẻ áy náy kính cẩn cúi đầu về phía Long Đế, nhẹ nhàng vung tay, đầu bên kia Ngân Long liền bị kéo xuống trước mặt bọn họ, hóa thành một cô bé tóc bạc.

“Phạm Bà Bà khi còn nhỏ dễ thương như vậy sao?” Bạch Khải thấy vậy thì mắt sáng lên, âm thầm ghi nhớ.

Nếu như đưa bức tranh này cho Nicolas, chắc chắn hẳn sẽ vui mừng đến chết mất? “Không phải bảo người ngoan ngoãn ở nhà sao? Sao lại theo đến đây?” Ngân Long tộc trưởng mặt đầy không vui, trong khi cô bé tóc bạc dường như đã quen với tình huống này, nắm lấy tay cha mình, lắc lắc mạnh, sau đó chăm chăm nhìn Ngân Long tộc trưởng với đôi mắt sáng như ánh trăng.

“Phụ thân đừng tức giận nha, con chỉ lo lắng cho sự an nguy của ngài, nên mới ra đây cùng.”

Nghe Phạm Bà Bà nói vậy, Ngân Long tộc trưởng vẫn giữ vẻ tức giận, nhưng không cần người mù cũng thấy rõ, gia hỏa này đã hoàn toàn thua rồi.

“Ha ha ha...”

Có vẻ như nhà người cũng có tiểu hài tử.”

Long Đế nhìn thấy mà cười ha ha, rồi nói: “Yên tâm đi, tiểu nha đầu này sẽ không việc gì đâu.”

Ngân Long tộc trưởng nghe vậy liền thở phào nhẹ nhõm, nhìn vẻ mặt đáng thương của Phạm Bà Bà, nhẹ gật đầu.

“Oa! Phụ thân vạn tuế!” Phạm Bà Bà kích động nhảy lên, hôn lên mặt Phạm Phiền một cái, cái bộ dạng khả ái ấy khiến bao nhiêu người ngẩn ngơ.

Trong số đó, đương nhiên có Bạch Khải cùng những người khác.

Chỉ có điều bọn họ ngơ ngẩn không nói nên lời.

Ba người cùng nhìn cô bé đáng yêu trước mặt, hoàn toàn không thể liên tưởng đến hình tượng lạnh lùng của nàng trước đây.

“Các người nói, nếu ta ghi hình lại cảnh này để mang về cho Phạm Bà Bà xem, có bị diệt khẩu không?” “Tự tin đi, có thể hay không cũng không biết.”

Chương 957:

Đây mới là tử vong! Tóc bạc của cô bé xuất hiện ở giữa không gian căng thẳng, và khi Lý Nguyên Long ra trận, bầu không khí trở nên sôi nổi hơn. “Lão cha đây là ai? Cũng có thể đánh nhau sao?” Lý Nguyên Long vừa nói đã làm mọi người kinh ngạc, đến nỗi Phạm Phiền cũng không khỏi ngạc nhiên, còn Long Đế thì mặt mày bất đắc dĩ, nói: “Nhi tử, đừng có suốt ngày chém giết, phải ôn nhu với cô nương một chút.” “Há, ta hiểu rồi.” Lý Nguyên Long gật nhẹ đầu, tiến đến trước mặt Phạm bà bà, nắm tay nàng, nói: “Vậy ngươi có muốn làm tân nương của ta không?” Phốc! ! ! Lý Nguyên Long vừa dứt lời, Bạch Khải lập tức phun máu.

Thằng nhóc này thật sự là không thể tưởng tượng nổi, không thể đánh, liền ngay lập tức cầu hôn.

Chẳng lẽ đây tính là không tính đến lịch sử đen tối của Phạm bà bà sao? Thật muốn được quay ngược lại một chút! Nhìn cảnh tượng hài hước diễn ra trước mắt, Bạch Khải cảm thấy ngứa ngáy trong lòng, lại thấy Shuke trên người một cái camera lóe lên rồi biến mất.

Thằng nhóc giỏi thật đấy! Bạch Khải nhếch môi cười, nhưng đột nhiên, một tiếng vang giòn truyền đến.

Chỉ thấy Phạm bà bà một quyền đánh tới người Lý Nguyên Long, nắm đấm non nớt lại phát ra âm thanh dữ dội, đủ để hiểu được lực đạo của cú đấm này.

Nhưng Lý Nguyên Long không có ý định tránh né, mà mạnh mẽ đón nhận cú đấm ấy. “Rất tốt, ngươi đủ tư cách theo đuổi bản cô nương.” Phạm bà bà quan sát Lý Nguyên Long một lượt, hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó chủ động vươn tay, nói: “Bản cô nương gọi là Phạm Tiểu Manh.” “Ta gọi là Lý Nguyên Long.” Lý Nguyên Long nắm tay nàng, sau đó hai đứa trẻ liền nhảy nhót chạy sang một bên chơi đùa, không hề kiêng dè ánh mắt xung quanh. “Các ngươi nói, Lý Nguyên Long xem ra có thể coi là tình địch của Nicolas không?” Bạch Khải thấy cảnh này, ánh mắt hiện lên vẻ cổ quái, chợt có chút đồng tình với Nicolas, nhưng không đợi những người khác

phản ứng, Bạch Khải đột nhiên phát hiện điều gì đó, bỗng nhìn về phía mặt biển.

Chỉ thấy mặt biển vốn bình lặng bỗng xuất hiện nhiều bọt khí, và ngày càng nhiều, thỉnh thoảng có một làn sương khói màu đỏ sậm bốc lên, giống như toàn bộ biển cả đang sôi sục lên. “Cuối cùng cũng đến rồi.” Long Đế nhìn thấy vậy, thu liễm nụ cười, cùng Phạm Phiền liếc nhau, Phạm Phiền lúc này hiểu ý, phát ra một tiếng long ngâm vang dậy, và Ngân Long nhất tặc nhanh chóng tạo ra một không gian giam giữ. “Lão hỏa kếp, cuối cùng lại có thể có một trận chiến nữa!” Long Đế nhếch miệng cười, sau đó hướng hết tất cả Long sủng của Ngũ Trảo Kim Long ép vào trong cơ thể mình, đơn giản như vậy mà đã hợp nhất vào người.

Thiên phú, đồng hóa.

Kỹ năng đồng hóa thiên phú cho phép Ngự Thú sư hoàn hảo hòa hợp với sủng thú, sau khi hợp nhất, Ngự Thú sư có thể phát huy trọn vẹn sức mạnh của sủng thú. “Thật sự khiến người khác ngưỡng mộ à...” Nhìn thấy khí tức của Long Đế tăng vọt, Bạch Khải không khỏi chớp mắt với vẻ ngưỡng mộ.

Cảm giác áp bách này, e rằng ngay cả lão sư của bọn họ cũng không thể sánh nổi, không, ngay cả Hắc Long Akuya trước Tử Vong Chi Dực cũng không thể so được.

Rất nhanh, Long Đế hoàn tất việc đồng hóa, đưa tay phải ra, nhắm về phía biển mà nhẹ nhàng vung lên.

Chỉ trong chốc lát, mặt biển sôi nổi bỗng chốc tách ra, để lộ đáy biển gồ ghề trước mặt mọi người. “Đây chính là thực lực của nhân loại đế vương sao...” Bạch Khải nhìn Long Đế, ánh mắt sáng lên với nhiều cảm xúc phức tạp.

Có sự sùng bái, có sự khao khát, và cũng có sự kiên định...

Còn Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà cũng không khác gì.

Bất kể là sinh vật gì, việc ngưỡng mộ kẻ mạnh đều là bản năng, có ngưỡng mộ mới có lý do để phấn đấu.

Nhưng rất nhanh, sự chú ý của Bạch Khải và những người khác lại bị chuyển hướng.

Khi nước biển liên tục tách ra, một luồng sương khói màu đỏ thẫm từ từ trào lên không trung, chỉ cần chút hơi thở cũng đủ khiến Cự Long bên cạnh trở nên cuồng loạn, ánh mắt đỏ rực, ngay lập tức tấn công vào đồng bạn bên cạnh.

Ngâm ~ Đúng lúc này, Long Đế đột nhiên mở miệng, phát ra một tiếng long ngâm, sóng âm hóa thành những gợn sóng kim sắc có thể nhìn thấy được, bao trùm toàn bộ Thân Long.

Khi bị những gợn sóng kim sắc này bao bọc, những Thân Long sắp điên cuồng đều lập tức tỉnh táo lại, ánh mắt bừng sáng kim quang, hoàn toàn không còn bị ảnh hưởng bởi sương khói đỏ đen. “Bạch Khải, sao không chuẩn bị trước đi? Chờ chút nữa cái đại gia hỏa kia chính là giao cho người xử lý.” Long Đế đột nhiên nhìn về phía Bạch Khải, nói. “Ta á?” Bạch Khải nghe vậy có chút nghi ngờ, nhưng cũng không phản đối, nhìn về phía Alpha vốn đã chuẩn bị sẵn sàng, bày sừng thú hiểu ý, lại một lần nữa hợp nhất thành hình dạng Cự Nhân kiếm khách.

So với trước đó, hình dạng Cự Nhân kiếm khách có chút thay đổi nhỏ.

Trường kiếm trong tay mang theo khí tức hung hiểm hơn một chút, phía sau bốn cặp cánh cũng nhiều thêm, trừ hai cánh nguyên tố, những cánh khác rõ ràng mang một khí tức khác biệt.

Cùng lúc đó, trên đầu Cự Nhân kiếm khách, Lục Đạo mâm tròn chậm chậm xoay chuyển, quanh người sinh vật nhìn một lượt, cũng cảm nhận được linh hồn mình như sắp bị kéo về những ký ức xa xôi.

Mặt nạ kim ám mà Cự Nhân kiếm khách mang trên mặt cũng kỳ lạ, không ngừng thay đổi hình dạng, có lúc biến thành Alpha, có lúc lại biến thành Beita. “Đây là đang học tập những quy tắc của Alpha sao?” Bạch Khải thấy vậy lập tức hiểu ra, có một nhận thức mới về năng lực của Tên Hề Hoang Đường.

Năng lực học tập mạnh mẽ như vậy, hẳn đối với việc phát triển Tên Hề Hoang Đường cũng chưa đủ, thêm nữa có cơ hội, ngược lại có thể để Tên Hề Hoang Đường tham gia nhiều hơn trong cuộc chiến đấu.

Ngô, mang Gamma vào, ngoài Quân Vương cấp Jetta, các sủng thú khác đều đã lĩnh hội được quy tắc, Gamma rõ ràng bị bỏ lại phía sau, chắc chắn đã bị thiên vị.

Dù sao, Gamma cũng coi như đã vượt qua khoảng thời gian khó khăn đó.

Khi Bạch Khải sắp xếp mục tiêu phát triển trọng điểm trong tương lai, một cỗ khí tức quý dị từ đáy biển truyền đến.

Tĩnh lặng, nặng nề, mãnh liệt...

Mọi loại cảm xúc tiêu cực lan tới khắp nơi, ngay cả những gợn sóng kim sắc của Long Đế cũng không thể ngăn cản hoàn toàn.

Nhưng đúng vào lúc này, Cự Nhân kiếm khách là người tiên phong phát động tấn công, lập tức lao vào làn sương khói.

Xùy! Chỉ nghe thấy một tiếng vang từ lợi kiếm chém ra, từng dòng máu đen như suối phun từ đáy biển trào ra, không đợi nó rơi xuống đất, đã biến thành nhiều loại hải thú màu đen, lao về phía nhóm Thần Long.

Cùng lúc đó, đáy biển bất ngờ nứt vỡ, một con quái thú biển màu đen, quần chặt xung quanh bởi sương khói từ đáy biển chui ra.

Diệt Thế hải quái! Nhìn thấy diện mạo của Diệt Thế hải quái, Bạch Khải không khỏi biến sắc. “Alpha, các người toàn lực tấn công, hãy cố gắng đánh ngã hắn ở đây!” Ken kết ken kết. (Tốt lắm đại ca!) Alpha nhẹ gật đầu, mạnh mẽ đánh ra trường kiếm, chém ngang về phía Diệt Thế hải quái, đồng thời sau lưng tám cánh cùng Lục Đạo mâm tròn lắc lư, tập trung toàn bộ sức mạnh lên trường kiếm.

Một kiếm này, hội tụ toàn bộ sức mạnh của bảy sủng hiện tại, cho dù là Bán Thần cũng đủ sức chiến đấu! Nhưng ngay lúc này, đối mặt với một kiếm ấy, Diệt Thế hải quái lại không có chút phản ứng nào, chỉ im lặng nhìn Cự Nhân kiếm khách, bản thân nó lại tụ máu thành một lớp màu đen quanh mình, tựa như muốn ngăn cản cú đánh này. Âm âm! Vào khoảnh khắc này, sấm chớp nổ vang, hai đạo sấm sét có màu sắc khác nhau từ bên cạnh Cự Nhân kiếm khách bay tới, trực tiếp đánh tan lớp tử thú. “Bạch Khải người tập trung tấn công, những thứ

này giao cho chúng ta.” Bạch Thu Trà tay cầm Lôi Nhận, trực tiếp hòa mình vào lớp tử thú, còn Gia Cát Thần cũng ra sức tiến công cùng sủng thú của mình.

Không chỉ như vậy, Thủy Tinh cung của Thần Long cũng nhanh chóng tham gia vào cuộc chiến, đánh bay những tử thú ấy.

Cũng chính nhờ sự hỗ trợ của họ, Cự Nhân kiếm khách thuận lợi cắt vào cơ thể Diệt Thế hải quái, để lại một vết thương dài trên cơ thể nó.

Chiến quả ban đầu có lợi, nhưng Cự Nhân kiếm khách lại không dừng lại, lập tức phát động một loạt công kích dữ dội vào Diệt Thế hải quái.

Khi Cự Nhân kiếm khách lần nữa dừng lại, thân hình khổng lồ của Diệt Thế hải quái đã hoàn toàn không còn hình dạng, xác thịt nhão nhoẹt.

Nhưng trước mặt chiến quả như vậy, Bạch Khải không hề có chút vui mừng nào, ngược lại nhíu mày.

Trải nghiệm từ đòn tấn công của Cự Nhân kiếm khách, Diệt Thế hải quái dường như không hề có hành động gì, giống như việc bị tấn công vừa rồi không hề tác động lên nó.

Không chỉ vậy, mặc dù bị thương nặng, khí tức của Diệt Thế hải quái lại không có chút biến hóa nào.

Chẳng lẽ gia hỏa này thực sự không thể bị giết chết? “Thế nào? Có đúng là có khác biệt với những gì người tưởng tượng không?” Thấy Bạch Khải nghi hoặc, Long Đế cười nói:

“Ngẫm lại bản thể của nó là gì, người cảm thấy mục tiêu của chúng ta có khả năng bị tiêu diệt sao?” Danh tự? Tử vong? Tử vong! Mắt Bạch Khải sáng lên, nhìn Diệt Thế hải quái dần hồi phục như cũ, bỗng nhiên hiểu ra.

Hóa ra hẳn chỉ đơn giản coi “tử vong” như một cái tên đáng sợ cho sinh vật này, dù sao thực lực của nó thực sự rất mạnh.

Nhưng từ những gì hiện tại thấy, có lẽ tử vong thực sự chính là nghĩa đen mà thôi? Nó chỉ đại diện cho cái chết bản chất của nó? Đem tử vong hòa vào tử vong, thì điều này khác gì với việc mang nó từ một thế giới khác về? Nếu vậy, chẳng phải là vĩnh viễn không thể tiêu diệt hay sao? Bạch Khải nhíu chặt

lông mày, trong khi Long Đế lại đột nhiên phát động tấn công. “Muốn đánh bại tử vong, thì chỉ có thể sử dụng năng lực tương đương với tử vong, ít nhất cũng không thể thấp hơn.” Long Đế hạ cánh xuống trước Diệt Thế hải quái, quyền phải nặng nề đâm vào đầu nó.

Rồng!!! Lần này, cuối cùng Diệt Thế hải quái có phản ứng, phát ra một tiếng gào rú đau đớn, mà xung quanh các Thần Long nghe tiếng gào rú ấy, lập tức từng cái bị nứt cơ thể, máu tươi chảy ra, rõ ràng là bị tổn thương nghiêm trọng. “Chỉ một tiếng hét mà lại có uy lực lớn như vậy?” Vì Cự Nhân kiếm khách kịp thời bảo vệ, ba người Bạch Khải không bị ảnh hưởng, nhưng Gia Cát Thần có thể chất kém nhất vẫn cảm thấy khó chịu, kinh ngạc nhìn quái thú trước mặt. “Ta nghĩ rằng, nếu không có Long Đế áp chế âm thanh, có lẽ những Thần Long kia đều đã chết hết.” Bạch Khải mặt nghiêm túc, nhìn những Thần Long xung quanh đang bị vàng ánh sáng bao bọc, nội tâm đối với Long Đế, đối với sức mạnh của tử vong có sự nhận thức rõ ràng. “Cái này...” Gia Cát Thần nghe vậy có chút kinh ngạc, trong khi Bạch Thu Trà lại kéo Gia Cát Thần, chỉ chỉ về không gian lồng giam bên ngoài.

Dù có không gian ngăn cản, nhưng Ngân Long nhất tộc bên ngoài vẫn chịu sự xung kích cực lớn.

Tuy nhiên, điều mà Bạch Thu Trà muốn Gia Cát Thần nhìn không phải là điều này, mà là các hải thú mạnh mẽ bên ngoài.

Mặc dù nơi này quy tụ nhiều thần long, và có cả sự tồn tại khủng khiếp như Diệt Thế hải quái, nhưng vẫn có những sinh vật mạnh mẽ phía ngoài tò mò đứng quan sát.

Chỉ là chúng rõ ràng đã đánh giá quá cao bản thân, hoặc đánh giá thấp đẳng cấp của trận chiến này, mà đã bị tiếng gào thét từ Diệt Thế hải quái làm cho chết ngay lập tức. “Đây mới thực sự là tử vong, trước đó chúng ta đã hiểu về Tử Vong quá đơn giản rồi...”

Chương 958:

Uy lực của Long Đế Khi Long Đế và tử vong giao thủ lần đầu tiên, Bạch Khải cùng những người khác đều nhận ra sự thay đổi rõ rệt, sắc mặt mọi người trở nên nghiêm trọng.

Ngược lại, hai người trẻ tuổi nhất là Lý Nguyên Long và Phạm Tiểu Manh không hề sợ hãi, mà ngược lại, họ thể hiện sự hứng thú rất lớn.

“Gia hỏa này, hình như rất thích đánh đấy...”

Lý Nguyên Long và Phạm Tiểu Manh liếc nhìn nhau, đều thấy niềm hứng khởi trong mắt của đối phương, rồi không hẹn mà cùng lao về phía Diệt Thế hải quái.

Tuy nhiên, Long Đế rõ ràng đã chuẩn bị sẵn.

Ngay khi hai đứa trẻ lao ra, hàng trăm đầu Cự Long từ Thủy Tinh cung đồng loạt xuất hiện, thân thể chúng liên kết với nhau, tạo thành một cái lồng giam quần quanh Long Đế.

Cái lồng giam này thoát nhìn có vẻ đơn giản, nhưng Bạch Khải nhận ra ở chúng đang phát ra một loại khí tức tương tự như phù trận dung hợp Alpha.

Hắn nhìn thấy thân Long dần trôi về phía năng lượng của Long Đế, càng khẳng định suy nghĩ này.

“Như vậy, có thể cùng người giao đấu thật sự.”

Long Đế lộ ra nụ cười vui vẻ, hai quyền đồng thời giáng xuống như hạt mưa rơi trúng cơ thể Diệt Thế hải quái, tạo nên nhiều hố sâu.

Cú công kích của Long Đế đã gây ra tổn thương nghiêm trọng cho Diệt Thế hải quái, khiến nó không thể phản công, chỉ biết quay đầu bỏ chạy về phía phương nam.

“Thật không ngờ lại đuổi được Diệt Thế hải quái?” Nhìn thấy cảnh tượng này, Bạch Khải càng thêm sùng bái Long Đế, trong khi Beita lại nhận thấy có điều gì đó kỳ lạ.

A ô a ô... (Bản thân hắn không phát hiện ra bất kỳ cảm xúc sợ hãi nào, trạng thái này của hắn, dường như phát hiện ra điều gì

đó khác biệt...) “Có điều gì khác sao?” Bạch Khải nhìn theo hướng Diệt Thế hải quái bỏ chạy, tưởng chừng đã hiểu ra.

Vịnh Lease, đảo Âm Đế nhỏ! “Quả nhiên, Âm Đế có liên quan đến tử vong!” Bạch Khải khẳng định suy đoán của mình, Cự Nhân kiếm khách liền lao ra, chắn trước mặt Diệt Thế hải quái.

Tuy nhiên, cú tấn công của Cự Nhân kiếm khách vẫn không thể làm tổn thương Diệt Thế hải quái.

Diệt Thế hải quái không có ý định dây dưa với Alpha, mặc dù đã bị chém thành hai đoạn, nhưng vẫn vòng qua Alpha và bay thẳng về phía nam.

Khi Diệt Thế hải quái tiếp xúc với bức tường không gian, cái lồng giam được tạo ra từ tinh anh của tộc Ngân Long lập tức bị phá hủy.

“Quái vật này, sao lại mạnh đến vậy!” Phạm Phiền lau đi máu ở khóe miệng, đang định truy đuổi, nhưng đã bị Long Đế ngăn lại.

“Không cần, để lại cho ta là đủ.”

Long Đế nhẹ nhàng vỗ vai Phạm Phiền, khiến cậu cảm thấy chân động, xương vai suýt nữa bị nát.

“Người không biết điểm nhẹ nhàng sao, trạng thái này, không ai có thể chịu đựng được như người đâu!” Gương mặt Phạm Phiền tràn đầy vẻ chán nản, nhìn Long Đế, thấy năng lượng của hắn tiêu hao, toàn thân lâm vào trạng thái kiệt sức, không khỏi thở dài.

Dù vậy, Phạm Phiền có phàn nàn nhưng trong mắt lại tràn đầy lòng tin tuyệt đối vào Long Đế.

“Chắc hẳn Long Đế bây giờ đang ở trạng thái mạnh nhất rồi?” Bạch Khải nhắm mắt lại, triệu hồi ra tháp bí cảnh để theo dõi.

Quả nhiên, dù Diệt Thế hải quái đã bứt tốc trước, nhưng Long Đế chỉ cần nhảy lên không trung một cái, đã trực tiếp chặn trước mặt Diệt Thế hải quái, tung ra một cú đấm.

Không có bất kỳ hiện tượng kỳ lạ nào, Diệt Thế hải quái bỗng nhiên xuất hiện một cái hố lớn trên người, quyền phong lan

tỏa, bao trùm cả biển cả và những đám mây phía trên, tất cả đều bị hút vào.

“Trở nên mạnh mẽ đến vậy mà vẫn giữ được sự yên tĩnh, năng khiếu đồng hóa này thật sự phi thường.”

Bạch Khải ngấm nhìn, trong lòng đầy ghen tị, cẩn thận tránh những đòn công kích của Long Đế.

Quả nhiên, ngay sau khi Bạch Khải kịp né tránh, Long Đế lại bắt đầu công kích lần nữa, mỗi cú đâm đều gây tổn thương khủng khiếp cho Diệt Thế hải quái, đồng thời tạo ra một đám khói đen lớn.

Diệt Thế hải quái có khả năng tự chữa trị rất nhanh, nhưng cú công kích của Long Đế còn đáng sợ hơn, dù Diệt Thế hải quái có thể kịp thời chữa trị nhưng khói đen trên người nó ngày càng ít.

Cuối cùng, lớp khói đen bao phủ quanh Diệt Thế hải quái chỉ còn lại một lớp mỏng manh, hình dạng thật sự của hải quái hiện rõ trước mặt họ.

Như một máy cắt bằng kim loại, những chiếc răng nanh sắc nhọn trông như những lưỡi dao, khiến người ta sợ hãi.

Nhưng đáng sợ nhất vẫn là cái miệng rộng chiếm đến 80% kích thước cơ thể.

“Đây không phải là Diệt Thế hải quái, mà rõ ràng là một con quái vật đang nuốt chửng!” Bạch Khải nhìn thấy cảnh tượng đáng kinh tởm này, trong khi Diệt Thế hải quái phát động công kích.

Hình như do đã lộ diện hình dáng thật, Diệt Thế hải quái trở nên hung dữ hơn, liên tục há miệng cắn về phía Long Đế.

Tuy nhiên, Diệt Thế hải quái di chuyển rất chậm, dễ dàng bị Long Đế né tránh, và một lần nữa tạo ra vài vết thương trên cơ thể hải quái.

Chỉ vì như vậy, nên Diệt Thế hải quái càng đánh càng chậm chạp.

“Người xem, Long Đế có vẻ đang cố gắng bóc lớp khói ra!” Bạch Khải lúc này nhận ra thủ đoạn, với năng lực mà Long Đế

thể hiện, hẳn hoàn toàn có khả năng một phát đánh tan toàn bộ hải quái.

Nhưng thấy cách Long Đế hành động, rõ ràng là đang tấn công vào khu vực chứa đựng khói độc, mà mỗi cú đâm của Long Đế đều có thể làm giảm đi một ít khói.

“Tôi nhớ rằng Lâm truyền kỳ đã từng nói, tử vong thuộc về loại vật không thể hình dung, có nghĩa là, thật ra những lớp khói này mới là bản thể?” Bạch Khải vượt cảm, nhanh chóng liên tưởng đến lúc ở rừng băng, lần đầu tiên gặp Diệt Thế hải quái, dường như cũng là cướp đoạt những sinh vật khác để có thể hành động.

“Vậy Long Đế định bức bỏ bản thể của Diệt Thế hải quái ra, sau đó áp chế một mình sao?” Bạch Khải cảm thấy đã hiểu ra, nhìn quanh không gian, càng khẳng định suy nghĩ của mình.

Nhưng ngay lúc này, mấy lớp khói bị Long Đế đánh tan đột nhiên tụ hợp lại, cố gắng một lần nữa vồ tới Diệt Thế hải quái.

Thế nhưng Long Đế không để tử vong đạt được, quyền rút lại tụ lực một cú đâm, một luồng sóng xung kích bảy màu lập tức thoát ra, đánh tan lại những lớp khói này.

“Dung hợp rất nhiều thuộc tính công kích, thật mạnh!” Bạch Thu Trà không thể không tán thưởng, trong khi Bạch Khải thì đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, quay đầu nhìn về phía Cự Nhân kiếm khách.

Thấy Cự Nhân kiếm khách sau đầu mâm tròn đang quay tròn nhanh chóng, ám kim mặt nạ trên mặt không ngừng biến hóa, sau lưng bốn cặp cánh cũng lúc lớn lúc nhỏ, như thể bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ. Đây là có linh ngộ rồi sao? Bạch Khải thấy vậy phần nào hiểu rõ, đang định hỏi thăm tình trạng của Alpha, nhưng lại thấy những lớp khói một lần nữa tụ lại.

Khi thấy tình cảnh này, Long Đế kéo thân thể Diệt Thế hải quái, dùng sức kéo một cái, khiến khói thoát ra bên ngoài, chỉ để lại một sợi mảnh.

Tuy nhiên, chính cái sợi khói ấy, dù Long Đế cố gắng thế nào cũng không thể kéo đứt. Đúng lúc này, Cự Nhân kiếm khách bỗng nhiên dừng lại, hừ một tiếng biến mất tại chỗ, rồi khi

xuất hiện lại, kiếm của Cự Nhân kiếm khách đã chém thẳng vào sợi khói kia.

“Không có tác dụng, ngoài Long Đế ra, bất kỳ ai khác đều không thể phá hủy loại lực lượng này.”

Phạm Phiền bước tới bên Bạch Khải, bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng cảnh tượng trước mắt lại làm hắn không thể nói gì thêm.

Chỉ thấy Cự Nhân kiếm khách chém ra một nhát kiếm, trực tiếp cắt vào sợi khói, rồi chợt lóe lên, trên sợi khói để lại một vết kiếm tinh tế.

Khói đen muốn tụ lại một lần nữa, không biết sao, từ đầu đến cuối đều không thể vượt qua được vết kiếm.

“Cuối cùng cũng có kiến thức a...”

Bạch Khải nhắm mắt lại, cuối cùng trong khói đen thấy được một sợi chỉ trắng, chính là sợi chỉ này, ngăn cản việc khói một lần nữa tụ lại.

“Ngộ tính không tệ.”

Long Đế thấy vậy trong mắt ánh lên vẻ thương thức, động tác trên tay không ngừng, mạnh mẽ kéo một cái, làm tan chảy cả hải quái và khói.

Khi không còn khói dày đặc, Diệt Thế hải quái hoàn toàn không còn động tĩnh, nhưng Long Đế vẫn không yên tâm, nắm lấy cái đuôi của hải quái xoay vài vòng, rồi ném nó về phía phương nam.

Không chỉ có vậy, khi thân thể Diệt Thế hải quái bị ném ra ngoài, Long Đế lại lấy ra một viên Thủy Tinh cung điện xinh xắn, ném về phía không trung, và Thủy Tinh cung nguyên hình đã hiện ra.

Nhưng khi Thủy Tinh cung vừa xuất hiện, nó đã bay về phía Diệt Thế hải quái, có vẻ như ép nó xuống đáy biển.

Chỉ có điều những lớp khói đen hiển nhiên không có ý định từ bỏ thân thể của mình, với tốc độ nhanh hơn để đuổi theo.

Thấy vậy, Long Đế liền tiến lên ngăn cản, đồng thời nhìn về phía Phạm Tiểu Mạnh đang khó chịu, nói: “Tiểu nha đầu, giao

cho người một nhiệm vụ, truyền tống đầu quái thú này và Thủy Tinh cung đến một nơi xa nhé? Càng xa càng tốt.”

“Truyền tống đến nơi xa? Điều này dễ mà!” Phạm Tiểu Manh chọc chọc khuôn mặt của mình, rồi giang hai cánh tay quơ quơ, Diệt Thế hải quái cùng Thủy Tinh cung liền biến mất tại chỗ, khói đen cũng hoàn toàn hút mất.

“Làm xinh đẹp, thiên phú của người quá mạnh, so với phụ thân người còn hơn.”

Nhìn thấy cảnh đó, Long Đế giơ ngón tay cái lên với Phạm Tiểu Manh.

Còn Phạm Phiền nhìn thấy Diệt Thế hải quái biến mất về phía xa thì mặt mày như đưa đám.

“Nha đầu, người ném đi đâu vậy?” “Đương nhiên là phía Nam hải, ngoài Nam hải, ta không có không gian nào khác để ẩn ký cả.”

Phạm Tiểu Manh với vẻ mặt tự nhiên, nhìn thấy vẻ mặt Phạm Phiền không còn gì để nói, còn Bạch Khải cùng Gia Cát Thần thì hiểu ra điều gì đó.

Nam hải, Thủy Tinh cung... Đừng bảo là Long Đế thực sự chính là Thủy Tinh cung? Chân chính để thành lập căn cứ nằm trên Thủy Tinh cung? Bạch Khải cùng ba người không khỏi bật cười, đồng thời nhất quyết rằng khi trở về, nhất định phải khai phá bên dưới Long Đế lăng mộ một cách mạnh mẽ.

“Yên tâm, chỉ là một cái thể xác mà thôi, chỉ cần bản thể không quay về, sẽ không có ảnh hưởng gì.”

Nhìn thấy vẻ mặt sụp đổ của Phạm Phiền, Long Đế trấn an một câu, trong khi nhìn về phía những lớp khói đen lại đang tụ lại, ánh mắt hẩn dẩn trở nên nghiêm túc.

“Thân thể đã bị phong ấn, vậy chủ nhân cũng nên xuất hiện thôi.”

Long Đế nhìn vào những khối khói đen liên tục biến hình, biểu cảm dần trở nên nghiêm trọng, đồng thời trong mắt lóe lên một ánh sáng, một dòng sông thời gian hiện ra trên đầu tất cả mọi người.

“Dòng sông thời gian? Là Chúc Long sao?” Thấy dòng sông thời gian xuất hiện, Bạch Khải bỗng cảm thấy hồi hộp, khi nhìn thấy hiện tượng kỳ lạ trên người Long Đế, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng không lâu sau, lòng Bạch Khải lại dâng lên sự hồi hộp.

Rống!!! Cùng với tiếng gầm quen thuộc như của rồng, dòng sông thời gian bỗng bị phá vỡ, sau đó một con Cự Long màu đen chui ra từ đó.

Tử Vong chi dực!

Chương 959:

Bạo lực trấn áp! Khi thấy Tử Vong chỉ dục xuất hiện, sắc mặt Bạch Khải bỗng nhiên thay đổi.

Bạch Thu Trà cùng Gia Cát Thần cũng ngay lập tức bị khí tức tỏa ra từ Tử Vong chỉ dục làm cho sợ ngây người.

So với lần trước bọn họ xuyên qua nhìn thấy, khí tức của Tử Vong chỉ dục mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu. Đối mặt với sinh vật như vậy, bọn họ thực sự có thể đánh bại sao? “Tử Vong chỉ dục đã ở đây, vậy Ngưu Bì Xà đâu?” Ánh mắt Bạch Khải lóe lên một tia lo lắng.

Nhìn hình dáng Tử Vong chỉ dục, rõ ràng nó không bị thương tổn gì, nói cách khác, chiến đấu giữa Ngưu Bì Xà và Tử Vong chỉ dục đã thua.

“Beita, có thể cảm nhận được khí tức của Ngưu Bì Xà không?” A ô a ô. (Không có, đại gia hỏa này không có bất kỳ khí tức nào, căn bản không thể cảm nhận được.) Beita lắc đầu và nói.

“Không có khí tức...”

Vậy coi như không còn gì rồi.”

Bạch Khải an ủi bản thân một câu, sau đó lại dồn sự chú ý vào Tử Vong chỉ dục.

Thực thể của Diệt Thế hải quái vừa mới bị trấn áp, khói đen còn chưa được xử lý thì Tử Vong chỉ dục đã xuất hiện ở đây, rõ ràng điều này không phải ngẫu nhiên.

Chắc chắn rằng, khói đen này đã thu hút nó đến.

“Thế nhưng Tử Vong chỉ dục đã từng dung hợp với lực lượng của Diệt Thế hải quái, như vậy mà còn có thể lặp lại việc hấp thụ sao? Điều này chẳng phải là lợi dụng BUG sao?” Bạch Khải cảnh giác nhìn xem Tử Vong chỉ dục đang toàn lực từ dòng sông thời gian chui ra, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc.

“Đương nhiên là không thể.”

Đúng lúc này, Long Đế tiến đến bên cạnh Bạch Khải, nhìn lên Tử Vong chi dực trên không trung, trầm ngâm thờ dài.

“Chủ nhân đã đến, cũng nên nghiêm túc rồi.”

“Chủ nhân? Bệ hạ, ngài đã biết Tử Vong chi dực sẽ xuất hiện từ lâu?” Bạch Khải sửng sờ khi nghe vậy, bỗng nhớ lại lời Long Đế đã nói trước khi họ rời đi.

“Mau rời đi...”

Có nghĩa là, ở nơi này sau này chúng ta lại muốn xuyên qua sao?” Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức hiểu ra, trong khi Long Đế đã hướng về phía Tử Vong chi dực.

Dù bước đi của Long Đế chậm rãi, nhưng mỗi bước đi đều khiến một hình ảnh Thần Long lướt qua phía sau, khí tức của Long Đế cũng theo đó mà gia tăng thêm.

Khi hình ảnh Ngũ Trảo Kim Long lướt qua, khí tức của Long Đế đã đạt đến một trạng thái cực kỳ khủng bố.

Bạch Khải cảm thấy nghi ngờ, trong trạng thái hiện tại, Long Đế có thể dễ dàng đè Hắc Long Akuya xuống đất.

Nhưng điều này chưa phải là kết thúc, khi Ngũ Trảo Kim Long xuất hiện, Chúc Long từ từ hiển hiện, hai mắt nhắm lại rồi mở ra, khiến cho thiên địa trở nên sáng tối biến hóa.

Khi Chúc Long biến mất, Bạch Khải không còn cảm nhận được khí tức của Long Đế. Đó không phải là Long Đế mất đi sức mạnh, mà là sức mạnh của Long Đế đã vượt quá nhiều so với Bạch Khải, đến mức Bạch Khải không thể cảm ứng được.

Ken két ken két! (Lão đại, hấn thật mạnh!) Alpha vẫn nhìn chăm chăm Long Đế, trong mắt chiến意, khó mà che giấu, thậm chí những sủng thú khác cũng bị ảnh hưởng.

“Nhận ra rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Chỉ là không biết, Long Đế có thể đánh bại được Tử Vong chi dực hay không.”

Long Đế hiện giờ thật sự rất mạnh mẽ, nhưng Bạch Khải vẫn không có lòng tin tuyệt đối trước Tử Vong chi dực.

“Các người hãy chuẩn bị sẵn sàng, bất cứ lúc nào cũng có thể tiếp ứng.”

Bạch Khải dẫn dò Cự Nhân kiểm khách.

“Không dùng hỗ trợ, tránh ra.”

Có vẻ như nghe thấy cuộc đối thoại của Bạch Khải, Long Đế bỗng nhiên quay đầu cười nói: “Bạch Khải, đừng quên ta và người đã nói.”

“Lịch sử không thay đổi, nhưng người có thể thay đổi.”

“Thật tốt, cố lên nhé.”

Nói xong, bóng người của Long Đế đột ngột biến mất tại chỗ, sau đó Tử Vong chỉ dục bỗng nhiên bị đè xuống, như thể bị một đòn tấn công mạnh mẽ. Điều này chỉ là khởi đầu, không đợi Tử Vong chỉ dục kịp phản ứng, những xúc tác mạnh mẽ đã kéo đến từ mọi phía, Tử Vong chỉ dục với thân thể khổng lồ bị lắc lư như một bao cát giữa không trung. Đối mặt với sức mạnh như vậy, thân thể của Tử Vong chỉ dục nhanh chóng xuất hiện vết thương, chỉ có điều miệng vết thương không có chút máu tươi nào chảy ra, chỉ có thể mơ hồ thấy bên trong như là mực nước đen.

“Tử Vong chỉ dục tựa hồ đang biến hóa thành trạng thái của Diệt Thế hải quái?” Bạch Khải thấy vậy thì nhíu mày, lần trước nhìn thấy Tử Vong chỉ dục, đối phương vẫn có máu thịt, nhưng giờ thì không còn.

“Bị Tử Vong chỉ dục lực đồng hóa, thân thể sẽ xảy ra sự biến hóa như vậy sao?” Bạch Khải vuốt cằm, không phải máu thịt bình thường, điều này có nghĩa rằng, công kích bình thường căn bản không thể gây tổn thương cho Tử Vong chỉ dục.

Không, ngay cả Alpha với Tịch Diệt pháp tắc cùng với các pháp tắc khác và nhiều thuộc tính năng lực cũng không thể gây tổn thương cho Tử Vong chỉ dục, yêu cầu hình như còn cao hơn.

Ken két ken két. (Lão đại, để công kích Tử Vong, có vẻ như chúng ta cần lĩnh ngộ pháp tắc một cách đầy đủ.) Đúng lúc này, Alpha đột nhiên lên tiếng.

Shuke cũng thò đầu ra, nói: “Đúng là như vậy, vừa rồi chúng ta thử dùng tất cả mọi người pháp tắc hợp nhất trên mũi kiếm, chỉ có như vậy mới miễn cưỡng công kích được Tử Vong bản thể, cho nên để gây tổn thương cho Tử Vong, bên cạnh các

thuộc tính đặc biệt, mức độ lĩnh ngộ pháp tắc cũng rất quan trọng.”

“Dùng kinh nghiệm đối phó với Tử Vong Kỵ Sĩ để đối phó với Tử Vong phân thân, điều này chỉ sợ là hành động ngu xuẩn nhất của chúng ta.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu khi nghe vậy, bởi vì Alpha đã từng nắm giữ Tử Vong chi lực và với những trải nghiệm trước đó của họ với Tử Vong Kỵ Sĩ, họ mới nhận ra Tử Vong không đơn giản như họ nghĩ.

Tử vong, còn kinh khủng hơn bọn họ tưởng tượng! Nghĩ đến đây, Bạch Khải lại quay về phía Tử Vong chi lực.

Cuộc tấn công của Long Đế vẫn không có dấu hiệu dừng lại, lực tấn công càng ngày càng mạnh mẽ, từ lúc bắt đầu đã khiến Bạch Khải cảm nhận được sự uy hiếp từ Tử Vong chi lực, nhưng lại đang bị Long Đế đơn phương ẩu đả, thậm chí hình ảnh Liên Long cũng nhanh chóng duy trì không được nữa.

Nhưng Tử Vong chi lực hiển nhiên không phải là loại dễ bị đánh bại, sau khi miễn cưỡng chịu đựng được một cú tấn công mạnh từ Long Đế, nó đã nhanh chóng thoát khỏi sự kiểm soát của dòng sông thời gian, chính thức giáng lâm thế giới này.

Cùng lúc đó, khói đen tách ra từ cơ thể Diệt Thế hải quái bắt ngờ bay thẳng về phía Tử Vong chi lực.

“Không tốt, chúng muốn dung hợp!” Nhìn thấy vậy, mọi người không khỏi hốt hoảng, tự nhiên muốn lao tới ngăn chặn, nhưng lại bất lực đứng im tại chỗ, không thể động đậy.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, chúng ta bị thời gian đình chỉ rồi.) Delta nhanh chóng báo cáo tình hình thực tế cho Bạch Khải, đồng thời người lữ hành Thời Gian phát động, ý đồ thoát khỏi sự khống chế này.

“Thời gian đình chỉ?” Bạch Khải ngạc nhiên, bỗng ngẩng đầu nhìn lên không trung, quả nhiên phát hiện ánh nền trong mắt Long Đế đang phát rực, hắn vẫn đứng tại chỗ, nhìn về phía Tử Vong chi lực và khói đen đang cấp tốc lại gần.

Long Đế, đây có phải là cố ý không? Nhanh chóng, Tử Vong chi lực và khói đen cuối cùng chạm nhau, không có chút nào

trì trệ, giống như nước với sữa hòa quyện vào nhau, bắt đầu nhanh chóng dung hợp.

Khí tức của Tử Vong chi dực, với tốc độ mà mắt thường có thể thấy, nhanh chóng gia tăng.

Rõ ràng, nếu để cho Tử Vong chi dực và khói đen dung hợp, thì tất cả mọi người có mặt ở đây sẽ không ai có thể ngăn cản được Tử Vong chi dực.

“Quả nhiên vẫn hướng về cái phương hướng này phát triển.”

Trên gương mặt Long Đế hiện lên một nụ cười giải thoát, vẫy tay với Lý Nguyên Long, Lý Nguyên Long dường như cũng hiểu ra điều gì, đứng yên bên cạnh Long Đế.

“Xin lỗi con trai, cha không thể để con tiếp tục sống thoải mái như vậy nữa.”

“Con biết rõ.”

Lý Nguyên Long nhẹ gật đầu, chủ động đặt tay của Long Đế trên đầu mình.

Ngay lập tức, một linh hồn kim sắc từ cơ thể Lý Nguyên Long chui ra, tựa như một bản sao hoàn hảo với ánh mắt nhìn của Bạch Khải.

Chỉ có điều kích thước lớn hơn không biết bao nhiêu.

Khi linh hồn kim sắc vừa mới xuất hiện, xung quanh tất cả Thần Long, kể cả Ngân Long tộc, thân thể ào ào chấn động, linh hồn không bị khống chế lập tức tách ra, bay về phía linh hồn kim sắc.

“Phụ thân, các người thế nào rồi!” Thấy cha mình xảy ra chuyện, Phạm Tiểu Manh cuối cùng cũng trở nên hồi hộp, tức giận lao đến Long Đế.

“Người cái lão đầu xú, dám tổn thương phụ thân ta, bản cô nương sẽ không tha cho người!” Chỉ là chưa kịp đến gần, linh hồn kim sắc bỗng nhiên liếc nhìn Phạm Tiểu Manh, làm cho cô chớp mắt một cái, liền ngất xỉu.

“Long Thần bệ hạ, còn xin hãy buông tha cho nữ nhi của ta.”

Phạm Phiền nhìn thấy Phạm Tiểu Manh đang nằm bất tỉnh như vậy, vội vàng cầu khẩn linh hồn kim sắc, nhưng linh hồn kim

sắc không hề đáp lại, chỉ nhẹ nhàng quơ quơ Long trảo, lập tức Phạm Tiểu Manh biến mất tại chỗ.

“Yên tâm đi, tiểu nha đầu còn có việc cần làm, không có việc gì đâu.”

Long Đế cười với Phạm Phiền, nói: “Xin lỗi, không hỏi ý kiến của các ngươi mà đã kéo các ngươi vào.”

Khi nghe nói Phạm Tiểu Manh không có việc gì, Phạm Phiền cuối cùng cũng nhẹ nhõm, sau đó cười vang nói: “Khi ngươi cho ta biết thời gian, ta đã đoán được.”

“Và lại, có thể trước khi chết được thấy Long Thần, chúng ta Ngân Long tộc chết cũng không tiếc!” “Vậy thì, đa tạ.”

Long Đế khẽ vuốt cằm, sau đó nhìn về phía Bạch Khải, nói: “Bạch Khải, tương lai của nhân loại hãy giao cho ngươi.”

Nói xong, Long Đế đột ngột phát lực, áo của ông bị toàn bộ chấn vỡ, lộ ra thân thể khổng lồ của Long Đế, và trên thân thể đó, có thể thấy rõ ràng sáu hình xăm Thần Long, chỉ có cánh tay trái thiếu đi hình bóng của Thanh Long.

Sau đó, Long Đế giang hai cánh tay, linh hồn Thần Long tự động bay về phía Long Đế, trong khi hơn một trăm đầu Long hồn cũng đồng loạt và cùng nhau đuổi theo, cùng nhau hòa nhập vào thân thể của Long Đế.

“Thích hấp thu đến vậy sao? Thì cứ tận hưởng đi.”

Long Đế nhìn Tử Vong chi dực đã hấp thu hơn phân nửa khối đen, ánh mắt trở nên băng giá, vung tay đánh về phía Tử Vong chi dực.

Lập tức, hàng loạt Thần Long hồn phóng ra từ tay Long Đế, gào thét bay về phía Tử Vong chi dực.

Tử Vong chi dực nhận thấy những linh hồn kỳ lạ này, phun ra Tử Vong Long với ý định ngăn chặn đường, nhưng lại bị linh hồn Thần Long trực tiếp tách ra.

Dưới sự dẫn dắt của linh hồn Thần Long, nhóm linh hồn tiến về phía xung quanh Tử Vong chi dực, đồng thời cắn vào vị trí khối đen, kéo nó hướng xuống.

Tử Vong chỉ dục vừa mới nuốt khói đen thì đã bị kéo ra, thậm chí còn bị mất một phần sức mạnh của bản thân.

“Long Đế dự định tiếp tục trấn áp Tử Vong chỉ dục một lần sao?” Bạch Khải nhìn thấy cảnh này rốt cuộc hiểu ra.

Vì sao Long Đế là một nhân loại, nhưng lại có con trai là Long hồn.

Vì sao Long Đế rõ ràng có thể một mình trấn áp Diệt Thế hải quái, nhưng vẫn phải mang theo nhiều Thần Long.

Vì sao đã nắm chắc chiến thắng trong tay, nhưng Long Đế vẫn phải tách biệt thân thể và sức mạnh của Diệt Thế hải quái, đồng thời triệu hồi dòng sông thời gian, bại lộ vị trí của mình.

Tất cả những điều này, đều nhằm mục đích để trấn áp Tử Vong chỉ dục cùng Diệt Thế hải quái!

Chương 960:

Lịch sử đầu tiên sai lệch Nhìn thấy Tử Vong chi dực không ngừng bị lôi kéo, sắc mặt Bạch Khải trở nên phức tạp. Để trấn áp Tử Vong chi dực, hắn đã phải đánh đổi một cái giá thật lớn như vậy, nếu như trong tương lai hắn lại gặp phải một phân thân khác của Tử Vong, liệu có còn biện pháp nào để ứng phó hay không? “Không cần lo lắng, có lẽ Long Đế ở đây có thể giải quyết được Tử Vong chi dực.”

Gia Cát Thần vỗ vỗ vào vai Bạch Khải, kéo hắn ra khỏi những suy nghĩ lộn xộn.

“Đúng vậy, có lẽ mọi thứ không phức tạp như ta nghĩ.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, ánh mắt hướng về chiến trường.

Lúc này, nhóm Long hồn vẫn đang dũng mãnh, đã ném ra hơn phân nửa lực lượng của Tử Vong chi dực, Bạch Khải thậm chí còn nhìn thấy những xúc tu tử vong cùng bóng dáng con rắn đen khổng lồ.

Chỉ cần tiến thêm một bước nữa, họ có thể kéo ra tất cả hai cổ tử vong phân thân của Tử Vong chi dực.

Chỉ là, lực lượng của Long hồn hiển nhiên đã đến cực hạn, bất kể họ có cố gắng thế nào cũng không thể tiến thêm được nữa.

“Chúng ta cũng đi hỗ trợ thôi!” Bạch Khải thấy tình hình như vậy lập tức ra lệnh: “Alpha, thử sử dụng lại lực lượng như vừa rồi.”

Ken kết ken kết. (Ta tranh thủ.) Cự Nhân kiểm khách gật đầu nhẹ nhàng, hai tay cầm kiếm, tập trung tư tưởng.

“Người cứ chuẩn bị đi, không cần phiền toái như vậy.”

Long Đế thấy vậy liền lắc đầu, trên thân Thần Long hình xăm đột nhiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Sau đó, sáu đầu Thần Long hình xăm cùng nhau bay ra, giữ chặt những sương đen đang rút lui lại, bỗng nhiên kéo một phát.

Lần này, quái thú diệt thể, xúc tu tử vong, cùng sương đen đại xà toàn bộ bị kéo ra, chỉ còn lại một sợi dây cuối cùng vẫn kết nối với Tử Vong chi dực.

Nhưng kích bản lại một lần nữa tái diễn, sợi dây ấy, dù sáu đầu Thần Long có làm thế nào đi nữa cũng không thể kéo đứt.

Thấy cảnh này, Cự Nhân kiểm khách lại một lần nữa xông tới, muốn tái hiện lại thao tác trước đó. Đáng tiếc, bất luận Cự Nhân kiểm khách tấn công ra sao, cũng không thể cắt đứt sợi khói đó.

Một kiểm trước đó vốn là linh quang lóe lên, giờ muốn xuất hiện lại thật là khó khăn! “Quả nhiên thiếu đi một đầu thì không được.”

Long Đế lộ ra vẻ mặt chua chát, nhìn lên bầu trời xa xăm, trong mắt lộ ra một hình ảnh kỳ lạ.

Cự Long, Tinh linh, cùng với xúc tu của tử vong! “Quả thực vẫn không thể thay đổi.”

Long Đế thở dài, đột nhiên nhấn mạnh vào trán mình, Long Thần chi hồn từ trong cơ thể hấn bay ra, giống như một thanh thương dài, đâm về phía Tử Vong chi dực.

Thấy Long Thần chi hồn xuất hiện, Tử Vong chi dực trên thân lập tức bạo phát ra lực lượng mạnh mẽ hơn, nguyên bản bị sáu Long kéo lại lực lượng ấy cũng bị một phần kéo về.

Chỉ là Long Đế dường như đã bỏ đi hoàn toàn ý định trấn áp, chỉ để cho sáu đầu Long cố gắng kéo, tập trung toàn bộ lực lượng lên Long Thần chi hồn.

Cùng lúc đó, những Long hồn đột nhiên tan rã, hóa thành vô số điểm sáng dung nhập vào Long Thần chi hồn.

“Bạch Khải, có vẻ như trăm không thể hoàn toàn giúp người tiêu trừ tai họa ngầm, nhưng ít nhất, trăm có thể giúp người kéo dài thêm chút thời gian.”

Long Đế mỉm cười sáng lạn, nhưng cơ thể cường tráng của hấn đột nhiên héo dần, trong khi đó, Long Thần chi hồn lại càng trở nên lớn hơn.

Chỉ thấy Long Thần chi hồn tiến về phía đỉnh đầu Tử Vong chi dực, há miệng, nuốt trọn toàn bộ khói đen, rồi kéo một phát.

Rống! ! ! Tử Vong chỉ dục phát ra một tiếng kêu thảm thiết, lực lượng đột nhiên giảm bớt tức giận Tử Vong chỉ dục, nhưng đối mặt với Long Thần chi hồn có sức mạnh khủng khiếp, Tử Vong chỉ dục theo bản năng chọn lựa bỏ chạy.

Bị tước đoạt một lượng lớn sức mạnh, Tử Vong chỉ dục cuối cùng cũng hồi phục được một chút lý trí vốn có.

Tuy nhiên, Long Đế rõ ràng không để cho một tên khổng lồ như vậy chạy khắp nơi, hấn dùng sức kéo một phát, đỉnh đầu dòng sông thời gian lại phân ra một nhánh, cuốn Tử Vong chỉ dục vào.

Cùng lúc đó, những tử vong phân thân bị Long Thần chi hồn nuốt vào cũng bắt đầu bạo động, trong cơ thể Long Thần chi hồn không ngừng vùng vẫy, cố gắng thoát khỏi.

Nhưng Long Thần chi hồn dường như không cho mấy tử vong phân thân cơ hội này, sau khi liếc mắt với Long Đế, hướng về biển cả vọt tới.

Hô ~ Sau đó, Bạch Khải cùng những người khác cảm thấy một luồng lạnh lẽo thấu xương, cúi đầu nhìn xuống, bỗng nhiên nhận ra mặt biển bên dưới chân họ đã bị băng sương đông cứng lại.

“Rừng băng Tử Vong...

phải chăng lại do Long Thần chi hồn tạo ra phong ấn?” Bạch Khải vô cùng ngạc nhiên, nhưng trong lòng không hề vì việc phong ấn tử vong phân thân thuận lợi mà cảm thấy vui sướng.

“Bệ hạ, lịch sử ban đầu có phải đi theo hướng như vậy không?” Bạch Khải nhìn Long Đế, cơ thể hấn dần trở nên trong suốt, trong mắt toát lên vẻ bí ẩn.

Nếu như không có Tử Vong chỉ dục, có lẽ Long Đế cũng không cần phải chết? “Đúng vậy, bao gồm cả việc trầm chủ động dẫn dụ Tử Vong chỉ dục đến đây, tất cả đều là sự kiện lịch sử đã được định sẵn, không ai có thể thay đổi được.”

Long Đế thở dài, nói: “Trẫm đã nghĩ sẽ trực tiếp trấn áp Tử Vong chỉ dục ở đây, nhưng quả thực đã thất bại.”

“Chỉ là, có lẽ tất cả những điều này đã được định sẵn, cũng chẳng cần để tâm nữa.”

Nhìn Long Đế trong trạng thái như vậy, Bạch Khải và những người khác cảm thấy càng thêm nặng nề.

“Không cần phải tiêu cực như vậy, đối với các người mà nói, trăm giờ cũng đã là người chết rồi.”

Long Đế thấy thế vỗ vỗ vai Bạch Khải, nhưng bàn tay đã hư hóa lại trực tiếp xuyên qua cơ thể Bạch Khải.

“Trăm sống bao nhiêu năm như vậy, cho dù chết cũng chẳng còn điều gì, chỉ là từ nay về sau, Long tộc sẽ phải mai danh ẩn tích nơi này.”

Long Đế đầy tâm trạng nhìn về những điểm sáng xung quanh, đó là những linh hồn hạt nhân của Thần Long, nếu như trước đây, hẳn có lẽ còn có thể nghĩ cách giúp họ phục hồi.

Nhưng giờ đây, chính hắn cũng có thể sụp đổ bất cứ lúc nào, lại không có sức lực để giúp họ quay trở lại như trước.

“Việc này, không chừng ta có cách.”

Đúng lúc này, Bạch Khải đột nhiên mở miệng, trong khi Cự Nhân kiểm khách thoát khỏi trạng thái dung hợp.

“Người có biện pháp?” Cảm thấy vậy, Long Đế bản năng muốn xem xét tương lai, nhưng phát hiện mình đã không thể điều động được nửa điểm sức mạnh.

“Ta cũng không dám chắc, nhưng có thể thử một lần.”

Nhìn thấy Long Đế bất ngờ như vậy, lòng tin của Bạch Khải tăng lên không ít, hắn chớp mắt nhìn Beita, Beita cũng hiểu ý, tiến về phía Long hồn chi linh, trực tiếp triển khai Lục Đạo chi luân.

Chỉ thấy Lục Đạo chi luân xoay chậm chậm, xung quanh Long hồn chi linh toàn bộ đều bị cuốn đi.

“Người đang làm cái gì vậy?” Long Đế liếc nhìn Lục Đạo, trong mắt lóe lên một tia hy vọng.

Trong lịch sử mà hắn biết, dường như Bạch Khải không nắm giữ được kỹ năng như vậy.

Phải chăng hắn đã bắt đầu xuất hiện sai lệch? Rất nhanh, tất cả Long hồn chi linh đều bị Lục Đạo hấp thụ, nhưng dù cho Lục

Đạo có xoay tròn ra sao, vẫn không thể hấp thụ Long Đế và sáu đầu Long sủng chân linh.

“Ta vừa nãy đã đánh nát bản thân chân linh, nên không thể thử.”

Long Đế nhẹ nhàng mỉm cười, nói: “Dù vậy, những Long hồn chi linh này đều được bảo vệ, hy vọng một ngày nào đó, người có thể giúp họ tái hiện thế gian.”

“Chẳng cần phiền phức như vậy, hiện tại là được rồi.”

Bạch Khải nhếch miệng cười một cái, vỗ vỗ Husky, Shuke lúc này đến hồi tưởng, từ Lục Đạo chi luân lấy ra một viên chân linh, trong mắt chợt lóe sáng, viên chân linh ấy biến thành một đạo bạch kim sắc dòng số liệu, lưu chuyển một lúc, sau đó ngưng tụ thành một viên trứng rồng màu đỏ.

“Đây là, khôi phục lại ư?” Long Đế hai mắt sáng lên, muốn chạm vào nhưng cơ bản không thể làm được.

“Hiện tại chưa phải, nhưng linh hồn của hắn đã ổn định.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Hắn hiện tại xem như đã ở trong một trạng thái đặc biệt, còn cần một thân thể mới có thể khôi phục bình thường.”

“Thì ra như vậy.”

Long Đế nghe vậy có chút bất ngờ, muốn hỏi thêm, lại phát hiện mình không thể phát ra âm thanh.

“Xem ra, ta cũng nên ra đi.”

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải lập tức trở nên buồn bã vô cớ.

Chân linh tan vỡ, cho dù Lục Đạo có mạnh mẽ đến đâu cũng không thể làm gì.

Nhưng ngay lúc này, giữa biển khơi bỗng nhiên xuất hiện một vệt kim quang, trên không trung phân chia thành tám đạo, bao vây chặt Long Đế cùng với sáu đầu Long sủng.

Còn lại một đạo, thì là bay về phương xa.

Rất nhanh, những kim quang này dần dần ngưng tụ, dần dần hóa thành hình dáng một tấm bia.

“Đây là, Long Đế lăng mộ những cái bia đá đó?” Bạch Khải nhìn thấy, lập tức hiểu rõ, Thủy Tinh cung hóa thành Long Đế lăng mộ hẳn không ngoài ý muốn, nhưng bên trong truyền thừa lại không thể giải thích.

Hiện tại xem ra, những truyền thừa đó đều là do Long Thần chỉ hôn ghi chép lại.

Quả nhiên, một lát sau, một vệt kim quang từ đằng xa bay về, rõ ràng là bia của Thanh Long, và những bia đá của các Thần Long khác cũng đã hình thành.

Nhưng rất nhanh, Bạch Khải nhận ra điều bất thường.

“Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám...”

Sao lại nhiều hơn hai cái!” Nhìn thấy tám tòa bia bao quanh mình, ánh mắt đầy nghi hoặc.

Lăng mộ của Long Đế hẳn đã từng nghiên cứu kỹ càng, chỉ có sáu tòa bia, ngoài Ngũ Hành Thần Long ra, chỉ có bia của Chúc Long.

Nhưng bây giờ lại có thêm bia của Ngũ Trảo Kim Long cùng Long Đế. Điều này không phải chỉ ra rằng lịch sử đã bị thay đổi sao? Có lẽ, Long Đế còn có thể khôi phục lại thời điểm đó? Trong lòng Bạch Khải dâng lên một tia hy vọng, nhưng mọi việc lại không theo đúng kỳ vọng của hắn.

Ngay khi tám bia đá vừa hình thành, bia đá mà Long Đế đứng ở vị trí liền lạng lẽ vỡ vụn, trong khi bia của Ngũ Trảo Kim Long cũng theo đó mà tan vỡ.

Là lực lượng chủ yếu gánh chịu áp lực, Long Đế cùng Ngũ Trảo Kim Long phải chịu áp lực lớn hơn hẳn so với những cái khác, ngay cả Long Thần chỉ hôn cũng không thể trái ngược.

“Quả thực, lịch sử vẫn không thể cải biến.”

Bạch Khải thấy vậy thở dài, vì lẽ đó, số lượng bia đá cũng không có ý nghĩa gì nữa.

Nhưng đúng lúc này, Long Thần chỉ hôn đột nhiên lại phát ra một đạo quang tinh, bao vây Long Đế cùng bia của Ngũ Trảo Kim Long mảnh vụn, sau đó xông vào Lục Đạo.

“A ô a ô!” (Nhân loại, bản uông Lục Đạo đột nhiên không bị không chế!) Beita trên mặt tràn đầy hoảng sợ, muốn tán đi Lục Đạo, nhưng làm thế nào cũng không thể điều khiển Lục Đạo.

“Không sao cả, không cần phải phản kháng.”

Bạch Khải nhắm mắt lại, dường như rõ ràng điều gì.

Quả nhiên, kim quang kia trong Lục Đạo xoay tròn một vòng sau, tự động rời đi, một lần nữa ngưng tụ thành một tấm bia to lớn.

Sau đó, sáu tòa bia đá cùng lúc tiến về phía tòa bia đá cuối cùng dưới sự dẫn dắt, đồng loạt bay về phía Nam hải.

“Bạch Khải, tòa bia đá đó...”

Gia Cát Thần nhìn thấy bia đá dần dần biến mất trong tầm mắt, hỏi Bạch Khải.

“Hừm, so với những gì chúng ta biết còn nhiều hơn một tòa.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, trong mắt nở một nụ cười bí ẩn.

Lịch sử, cuối cùng đã bắt đầu xuất hiện sai lệch...

Chương 961:

Bóng tối của niên đại Bạch Khải nhìn chăm chú vào mộ bia đã biến mất một cách vô định, mãi cho đến khi Gia Cát Thần kêu lên thì hắn mới bừng tỉnh.

“Bạch Khải, chúng ta bây giờ phải làm sao?” Bạch Khải ngừng một chút, đưa mắt nhìn xuống biển cả đang dần bị đóng băng, rồi nói: “Trước tiên hãy xem thử tình hình của những hải quái Diệt Thế, sau đó lại tính toán những chuyện khác.”

Không phải hắn không tin vào khả năng của Long Đế, nhưng Diệt Thế hải quái và kế hoạch của Tử Vong bản tròn có mối liên quan, hiện tại hiểu rõ thêm chút ít sẽ giúp ích cho tương lai tốt hơn.

Tuy nhiên, ngay khi Bạch Khải chuẩn bị lên đường, thì xung quanh, những thi thể Thần Long mất đi linh hồn đột nhiên hành động, lần lượt nhảy vào vùng biển lạnh giá.

Sau khi vào trong dòng nước lạnh, những thi thể Cự Long bên ngoài bắt đầu xuất hiện băng sương, dần dần hình thành những cột băng, nổi thẳng đáy biển.

Không chỉ có vậy, khi những cột băng Thần Long tạo hình xong, vô số cột băng dài nhỏ cũng dần xuất hiện, giống như rừng cây bình thường, chiếm giữ một khu vực rộng lớn trên biển.

“Rừng băng Tử Vong hóa ra là được tạo ra từ thi thể Thần Long sao?” Bạch Khải hiểu ra, nhìn quanh khu rừng băng Tử Vong đang mở rộng, không thể nào không bỏ qua ý nghĩ thăm dò.

Hồn Thần Long như dẫn dắt, Long hồn làm nhiên liệu, Long thân làm chỗ dựa, phong ấn tử vong phân thân, ai biết đối phương có vẫn giữ được thần chí hay không.

Nếu coi hắn là mục tiêu của một đợt phong ấn, vậy chẳng phải cực kỳ bất lợi sao? “Chỉ là Hồn Thần Long...”

Liệu có phải đây là hồn của sinh vật Thần Thoại không?” Khi nghĩ đến sức mạnh của Hồn Thần Long, Bạch Khải càng nghĩ

càng thấy khả năng, lòng hiếu kỳ trong hấn cũng bị kích thích lên tới đỉnh điểm.

Sinh vật Thần Thoại, đã sớm tuyệt chủng từ thời kỳ nguyên thủy, nhưng Long Đế lại có thể tìm thấy một hồn Long cấp Thần Thoại, điều đó có nghĩa là còn tồn tại những hồn Thần Thoại khác sao? Nếu đúng vậy, có thể có khả năng tìm được những hồn Thần Thoại khác để đối phó với tử vong phân thân không? Nghĩ tới đây, Bạch Khải không khỏi cảm thấy phấn chấn.

Sau đó, hấn xác định việc tìm kiếm hồn Thần Thoại là một mục tiêu, chỉ cần có thể mang về dù chỉ một hồn Thần Thoại, điều đó sẽ mang đến sự trợ giúp to lớn cho họ! “Chúng ta đi trước về phía Nam Hải để xem xét tình hình, xác nhận xem dưới đó có thật sự có bảy mộ bia, đồng thời cũng muốn tìm hiểu một chút về tình hình Âm Đế đảo nhỏ.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút rồi quyết định, Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà cũng không phản đối, cùng nhau cười lên Delta, hướng về phía Nam Hải mà đi.

Nhưng chưa đi được bao xa, họ nghe thấy tiếng rùng rợn quen thuộc từ trên cao vọng xuống.

“Tử Vong chi dực? Gia hỏa này vẫn còn tồn tại sao?” Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lại, thấy dòng sông thời gian không biết từ lúc nào lần nữa xuất hiện, trong khi Tử Vong chi dực đang giãy giụa muốn thoát khỏi sự giữ chặt của dòng sông.

“Gia hỏa này, làm sao mà không bao giờ chịu buông tha!” Thấy vậy, Bạch Khải tức giận, không còn quan tâm đến sự chênh lệch giữa họ, lập tức triệu hồi thú cưng của mình vào trạng thái dung hợp.

Không chỉ Bạch Khải, Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần cũng triệu hồi thú cưng của họ, cùng nhau phát động những đòn công kích mạnh nhất! Chỉ trong chốc lát, đao khí, kiếm khí, năng lượng khắp nơi bay về phía Tử Vong chi dực, lúc này, Tử Vong chi dực lại lấy hơi thở của rồng, nhưng bị những đòn tấn công này đánh thẳng vào, khiến cơ thể bị tan nát.

“Tử Vong chi dực đã yếu đi?” Bạch Khải thấy vậy mắt lập tức sáng lên, lập tức truyền lệnh mới cho nhóm thú cưng, Cự

Nhân kiếm khách lúc này đã hiểu ý, thân kiếm trong tay lắc một cái, và màu đen của nó biến thành màu xám bạc.

Sau đó, chỉ nghe thấy một tiếng long ngâm, một cỗ kiếm khí mới gào thét bay ra, trực tiếp trúng mục tiêu Tử Vong chi dực.

Cỗ kiếm khí này không gây tổn thương cho Tử Vong chi dực, mà chỉ đẩy về phía dòng sông thời gian, thậm chí khi đến gần dòng sông, kiếm khí này cũng càng lúc càng lớn.

Delta, thời gian chi nhận! Đối mặt với công kích từ nhóm thú cưng của Bạch Khải, Tử Vong chi dực cũng không còn khả năng ngăn cản nữa, buộc phải bị đẩy vào trong dòng sông thời gian và biến mất không thấy tăm hơi.

“Long Đế thực sự đã giúp chúng ta một ân lớn.”

Bạch Khải cảm khái thốt lên, mặc dù Tử Vong chi dực giờ vẫn rất mạnh, nhưng đã không còn cảm giác vô phương đề kháng như trước. Ít nhất, hiện tại, Bạch Khải đã có thể đánh một trận.

“Nhưng chúng ta vẫn phải nhanh chóng tăng cường thực lực của mình, dù cho Tử Vong chi dực có yếu đi, nhưng tử vong phân thân...”

Bạch Thu Trà nhìn vị trí mà Tử Vong chi dực đã biến mất, trên mặt vẫn không có chút buồn lòng nào. Đã trả giá lớn như vậy nhưng vẫn chỉ có thể phong ấn, nếu có một ngày, tử vong phân thân tập hợp toàn bộ và trở về bản thể, thì sẽ có biến cố lớn đến mức nào? Liệu nhân loại có còn đủ sức mạnh để ứng phó không? “Đúng vậy, vấn đề ngay bây giờ của chúng ta là làm thế nào để giải quyết tử vong phân thân.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, thấy rằng từ cuộc chiến vừa rồi, muốn đối phó với tử vong phân thân, nhất định phải nắm được mức độ hiểu biết về đặc tính của nó mới được.

Mà hiện tại, họ rõ ràng còn kém rất xa.

“Được rồi, nhanh chóng đi về phía Nam Hải để tìm hiểu, sau đó hãy nghĩ biện pháp tăng cường thực lực của mình.”

Bạch Khải vỗ vỗ Cự Nhân kiếm khách, đang định tiếp tục đi, thì bỗng nhận thấy cảnh vật xung quanh trở nên mơ hồ, bầu trời xanh thẳm bỗng chốc trở nên đầy cát vàng.

Bão cát? Không phải, đây là dòng sông thời gian! Nhìn thế giới xung quanh càng trở nên mơ hồ, Bạch Khải chợt hiểu ra, chính là muốn nhắc nhở Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần, nhưng rất nhanh, đầu hắn lại choáng váng, không thể tự chủ mà ngủ thiếp đi. ...

“Ôi, đầu đau quá!” Trong cơn mơ màng, Bạch Khải mở mắt, chỉ cảm thấy đầu mình như muốn nứt ra.

Khi trải qua nhiều lần như vậy, hắn chưa bao giờ cảm thấy khó chịu như lần này.

“Nhưng lần này dường như dòng sông thời gian đã chủ động xuất hiện?” Bạch Khải cố gắng nhớ lại những ký ức lúc đó, nhưng đầu lại càng đau, không cách nào nhớ lại được, chỉ có thể tạm thời bỏ qua, đảo mắt một vòng, hắn thấy Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần nằm bên cạnh, vẫn chưa tỉnh dậy.

“Gamma, kiểm tra xem cơ thể của chúng ta ra sao.”

Bạch Khải thấy vậy lập tức gọi thú cưng của mình ra, Gamma nhanh chóng giúp ba người vận chuyển năng lượng cho họ, lúc này Bạch Khải mới cảm thấy cơn đau đầu giảm bớt một chút.

“Chúng ta đang ở đâu?” Rất nhanh, Bạch Thu Trà tỉnh lại trước, có chút mơ màng nhìn xung quanh, rồi Gia Cát Thần cũng từ từ tỉnh lại.

“Tôi cũng chưa rõ lắm, nhưng có vẻ như chúng ta lại xuyên qua rồi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói.

“Lại xuyên qua?” Bạch Thu Trà nhìn quanh một lượt, thấy xung quanh là một căn phòng rất nhỏ đơn sơ, rất nhanh đã hiểu ra.

“Nhìn kiểu kiến trúc này, tựa hồ là...”

Bạch Thu Trà cố gắng nhớ lại những tài liệu hắn đã xem, nhưng chưa kịp nghĩ ra, đã nghe thấy tiếng hét của thú từ phía xa vọng đến.

“Hung thú?” Ba người nhìn nhau, lập tức đi lên một chỗ cao.

Chỉ thấy từng con hung thú nhanh chóng từ xa lao tới, những bức tường đất thấp bé căn bản không thể cản trở, nhanh chóng

phá nát.

Không có hàng rào bảo vệ, dân chúng trong tiểu trấn nhanh chóng trốn vào nhà, đóng kín cửa sổ, cầu nguyện rằng hung thú sẽ không chú ý đến họ.

A ô a ô! (hung thú? Nhìn bản chúng ta làm thế nào để thu thập bọn họ!) Beita thấy vậy lập tức tỉnh táo, trực tiếp muốn lao ra, những thú cưng khác cũng rất kích động.

Trước đó khi chiến đấu với Diệt Thế hải quái và Tử Vong chi dục cơ bản họ không có được bất kỳ cơ hội nào, hiện giờ cuối cùng cũng có cơ hội phát tiết, họ dĩ nhiên không thể bỏ qua.

“Không cần chúng ta ra tay đâu, có người đến rồi.”

Đúng lúc này, Jerry đột nhiên mở miệng ngăn lại Beita, trong khi Shuke thì trực tiếp truyền hình ảnh từ xa đến.

Chỉ thấy bên ngoài tiểu trấn, một nhóm kỵ sĩ đã trang bị đầy đủ cùng với hàng trăm thú cưng hướng thẳng vào trấn nhỏ mà tiến tới, mặc dù số lượng này ít hơn nhiều so với hung thú, nhưng sức chiến đấu lại vượt xa.

“Từ các hoa văn trên giáp của bọn họ mà xem, chắc chắn đây là sản phẩm của hoàng triều Sáng Tạo.”

Shuke phóng to hình vẽ trên giáp của những binh lính, rất nhanh cho ra kết luận.

“Sản phẩm hoàng triều Sáng Tạo? Nói cách khác, chúng ta hiện đang ở trong thời kỳ Âm Đế?” Bạch Khải nhướn mày, mặc dù việc xuyên qua lần này có chút đột ngột, nhưng rõ ràng là vẫn đang tiến về phía trước.

Nhìn tình hình này, có thể bọn họ thực sự sẽ được gặp Thủy Đế? Bạch Khải rơi vào trầm tư, trong khi dưới thấp, những binh lính đã xua tan hung thú, dân chúng từ trong nhà cũng lần lượt lộ đầu ra, khi thấy những hoa văn trên giáp của binh lính, họ lập tức hoan hô.

“Người ta thường nói thời kỳ Âm Đế là thời kỳ đen tối nhất trong lịch sử nhân loại, nhưng giờ nhìn lại, hình như cũng không tệ lắm?” Thấy dân chúng an toàn, Gia Cát Thần thở phào nhẹ nhõm, trong khi Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Nhưng phòng vệ của trấn nhỏ này quá yếu, thậm chí ngay cả Ngự Thú

sư cũng không có, nếu lần này không gặp đội quân này, hoặc gặp chúng ta, thì họ có lẽ...”

Bạch Thu Trà muốn nói mà không dám, sắc mặt Gia Cát Thần cũng trở nên nghiêm trọng hơn.

“Đội quân này rõ ràng đã chuẩn bị từ lâu, tổ chức thông tin phải rất tốt, còn những hung thú kia...”

Bạch Khải nhìn về phía các hung thú đang chạy tứ tán, định đề Alpha và những thú cưng của mình đi tiêu diệt, nhưng Jerry lại đột nhiên kết nối ánh mắt với Bạch Khải.

“Đây là...”

Nhìn cảnh tượng trước mắt, sắc mặt Bạch Khải lập tức trở nên khó coi, những ký ức liên quan đến thời kỳ Âm Đế nhanh chóng hiện ra trong đầu hắn.

“Bạch Khải, cậu sao vậy?” Gia Cát Thần phát hiện Bạch Khải có biểu hiện khác thường, lập tức hỏi.

“Không sao, chỉ là đang nghĩ về những hung thú kia từ đâu đến thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn về phía dưới nơi dân chúng đã bắt đầu tụ tập lại, nói: “Đi thôi, chúng ta hãy nguy trang thành cư dân nơi này, trà trộn vào tìm hiểu tình hình nơi đây.”

Nói xong, Bạch Khải nhanh chóng thay đổi trang phục do Shuke chế tạo, cúi thấp người hướng về phía đội quân mà tiến tới.

Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà mặc dù không hiểu, nhưng cũng thay y phục theo Bạch Khải.

“Ngôi làng này đã bị hung thú phát hiện, không thể ở lại được nữa, tất cả mọi người nhanh chóng thu dọn đồ đạc, theo chúng tôi tiến về khu dân cư mới.”

“Cảm ơn đại nhân! Cảm ơn đại nhân!” Nghe những binh sĩ gọi, dân chúng trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng, nhanh chóng thu dọn đồ đạc, theo đội quân rời khỏi ngôi làng đang bị tàn phá.

Cùng lúc khi theo sau Bạch Khải, nhìn thấy dân chúng hân hoan, trong đầu hắn lại hiện lên cảnh tượng mà Jerry đã cho

xem trước đó, ánh mắt đột nhiên trở nên rất nghiêm nghị.

Hoàng triều Sáng Tạo, khoảng thời gian đen tối nhất trong lịch sử nhân loại...

Chương 962:

Cắm kỵ luyện kim thuật Có quân đội hộ tống, dọc theo con đường này không có hung thú nào quấy rối, điều này càng làm tăng thêm sự tin tưởng của cư dân trấn nhỏ vào quân đội.

“Bạch Khải, người vừa rồi đã thấy cái gì?” Bạch Thu Trà nhìn xung quanh các binh lính, lén lút hỏi Bạch Khải.

Bạch Khải nghe vậy thì im lặng, lại nhìn về phía Gia Cát Thần cũng đang tò mò, hắn liên liên lạc với Jerry, chuyển tải hình ảnh mà hắn vừa thấy vào suy nghĩ của hai người.

“Cái này... Đây là, đây là linh hồn nhân loại? Những thứ đó là Thú hồn sư?” Gia Cát Thần mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, suýt nữa thì kêu to, trong khi Bạch Thu Trà nhanh chóng suy nghĩ về vấn đề này.

“Thời đại này không có Thú hồn sư, chẳng lẽ những hung thú kia thực ra là nhân loại nguy trang?” “Không, thân thể của bọn họ chắc chắn là hung thú thật sự, chỉ có linh hồn thì là của nhân loại.”

Bạch Khải lắc đầu, chỉ tay về phía những binh sĩ, nói: “Đừng quên, thời đại này có đặc điểm gì.”

“Đặc điểm của thời đại này...”

Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần nhìn nhau, cùng nhau nghĩ ra.

“Luyện kim thuật!” Hai người ngay lập tức nhớ đến những ghi chép liên quan đến Ám Đế, vẻ mặt trở nên lo lắng.

Nguyên bản họ còn nghĩ rằng loại cắm kỵ luyện kim thuật này chỉ là nghe đồn, không ngờ lại là thật! Cả ba cùng rơi vào im lặng, chậm rãi theo đoàn quân tiến lên.

Cuối cùng, sau khi chạy hơn nửa ngày, đội quân này rốt cuộc ngừng lại.

Nhưng trước mắt không phải là một thành trấn lớn như họ tưởng tượng, mà là một cái cửa vào của một động đen.

“Nơi này cách khu dân cư còn xa, chúng ta cần nghỉ ngơi vài ngày ở đây, chờ đại đội đến, tất cả sẽ cùng nhau xuất phát!”

“Nơi này có bánh bao nóng, thịt nướng, và cả giường chiếu tiện nghi, các người có thể nghỉ ngơi thật tốt!” Tên binh lính cầm đầu lớn tiếng báo cho mọi người biết tình hình, dân chúng không nghi ngờ gì, tuân tự đi vào trong động.

“Bạch Khải, cái động này có vấn đề không?” Bạch Thu Trà cảnh giác nhìn vào trong động, hỏi.

“Giống như là chơi trò lừa đảo, chắc chắn có vấn đề.”

Bạch Khải gạt đầu nhẹ, nói: “Đi thôi, xem thử bọn họ đang chơi trò gì.”

“Được.”

Hai người gạt đầu, theo sau những cư dân khác vào động.

Khác với bên ngoài, trong động được cấu trúc tốt hơn nhiều so với những gì Bạch Khải nghĩ.

Sau khi xuyên qua một đoạn đường hầm chật hẹp, con đường liền trở nên rộng rãi, có nhiều nhánh đường giao nhau, dẫn tới những nơi khác nhau.

“Nơi này thật không giống một điểm nghỉ chân tạm thời.”

Nhìn vào những viên gạch vuông dưới chân, Bạch Khải không khỏi cười lạnh, trong khi Bạch Thu Trà cảm thấy có điều gì đó bất thường.

“Nơi này có tử khí rất nặng, chắc chắn đã có nhiều người chết ở đây.”

Đôi mắt Bạch Thu Trà thoáng chốc bùng lên ngọn lửa tình thần rồi lại tắt, nói.

“Hơn nữa, ta cảm thấy nơi này rất quen thuộc, hình như đã gặp ở đâu đó.”

“Trong dự đoán, không có gì phải bất ngờ, những người này chắc chắn sẽ nhanh chóng bại lộ mục đích.”

Bạch Khải kéo áo choàng che mắt mình lại, nhưng bên cạnh Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà vẫn cảm nhận được một cỗ sát khí.

Tồn tại trong thời kỳ mà vô số nhân loại phải vật lộn để sinh tồn, vẫn có người lại ra tay với đồng bào của mình, điều này

khiến cho Bạch Khải cùng ba người cảm thấy vô cùng tức giận.

Quả nhiên, khi bước vào khu vực này của Địa cung, có những binh sĩ chuyên môn dẫn dắt dân chúng vào ăn một bữa no say, sau đó sắp xếp cho họ đi rửa mặt, sau khi chuẩn bị xong xuôi thì dẫn họ vào một quảng trường rộng lớn.

Quảng trường này được trang trí rất kỳ lạ, mặt đất và những bức tường xung quanh đều khắc đầy những hoa văn kỳ dị, giống như một bản thờ.

Ngay khi mọi người tiến vào quảng trường, những bức tường xung quanh lập tức phát ra ánh sáng lấp lánh, rồi từng hình ảnh hiện ra trên đó.

Hình ảnh có cảnh tượng hung thú tàn sát nhân loại.

Những hình ảnh này thể hiện rất tinh xảo, đưa ra những biểu cảm đau đớn của nhân loại khi bị hung thú giết chết, dù không có âm thanh, nhưng vẫn kích động lòng người dân.

Bởi vì, trong số họ có nhiều người đã trải qua những chuyện tương tự, may mắn sống sót và mới đến cư trú tại trấn nhỏ.

Nếu không nhờ có quân đội của triều đại sáng tạo này, những hình ảnh này có thể chính là số phận của họ.

Không biết đã trôi qua bao lâu, hình ảnh trên tường dần dần biến mất, nhưng dân chúng vẫn chìm đắm trong sự bi thương và sợ hãi. Đúng lúc này, một thân ảnh từ trên cao hạ xuống, ánh sáng trắng tỏa ra từ sau lưng, thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

“Các ngươi có sợ hãi không? Sợ rằng một ngày nào đó mình cũng sẽ giống như họ, trở thành nạn nhân của hung thú?” “Các ngươi có cảm thấy bất lực không? Nhìn thấy người thân chết trước mắt mà bản thân lại không làm được gì?” “Các ngươi có phần nô không? Những kẻ nắm giữ sức mạnh đang an nhàn trong những căn phòng xa hoa, trong khi các ngươi lại phải sống trong sự sợ hãi?” “Tất cả đều rất đơn giản, các ngươi không có sức mạnh!” Người đến mặc một bộ đồ trắng, giọng nói tràn đầy sức cuốn hút, chứa đựng một sức mạnh ma quái nào đó, vừa mở miệng đã khuấy động tâm trí mọi người.

Khi câu nói cuối cùng của hắn được thốt ra, trong mắt những người này chẳng còn gì ngoài sự không cam lòng, sắp sửa nhảy ra khỏi hốc mắt.

A ô a ô! (Nhân loại, ta cảm giác được một cỗ động lực tinh thần kỳ lạ!) “Phát hiện, mà cảm giác này thật sự quen thuộc.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, học theo bộ dạng phần nộ của những người xung quanh.

Nhìn thấy mình có tác dụng, nam tử áo trắng càng tỏ ra hài lòng, giang hai tay ra, một ánh sáng chói mắt từ sau lưng hiện ra, chiếu sáng mọi người.

“Thật âm áp...”

Bị ánh sáng chiếu vào, dân chúng ngay lập tức cảm thấy toàn thân như được sưởi ấm, cảm xúc kích thích dần dần ổn định lại, toàn bộ mệt mỏi trong người biến mất.

“Ta biết các ngươi đều không phải những người có thiên phú triệu hồi thú, nhưng không sao cả, chỉ cần tin tưởng vào Ánh sáng Thánh thiện, một ngày nào đó, các ngươi cũng có thể thu được sức mạnh siêu phàm!” Hắn vừa nói xong, vẫy tay, một người đàn ông gầy gò mặc áo vải từ phía xa bay tới, lơ lửng hạ xuống trước mặt nam tử áo trắng.

“Hắn cũng giống như các ngươi, đều đã mất đi gia đình của mình bởi hung thú, người thân cũng dưới tay hung thú mà chết, nhưng chỉ vì bất lực và đau khổ, hắn lựa chọn con đường báo thù.”

Nam tử áo trắng chậm lại một chút, đột nhiên cất cao giọng nói: “Và ta chính là người cho hắn cơ hội này!” Vừa dứt lời, nam tử gầy gò đột ngột ngửa mặt lên trời gào thét, toàn thân vốn gầy yếu bỗng chốc nở rộng, hóa thành một người đàn ông cơ bắp cao hơn hai mét.

Khi dân cư trong trấn nhỏ còn đang chìm đắm trong sự biến đổi hình thể của nam tử gầy gò, một con gấu đen to lớn đột nhiên xông ra từ một lối đi khác, lao thẳng về phía bọn họ.

Sự xuất hiện đột ngột của con gấu đen khiến cho mọi người khiếp sợ, nhưng nam tử áo trắng không có chút phản ứng nào, chỉ liếc nhìn bên cạnh nam tử.

Nam tử hiểu ý, nhảy lên, tức thì lao tới trước mặt con gấu đen, trong khi con gấu cũng đứng thẳng lên, dùng hai cánh tay chụp vào nam tử.

Thấy vậy, nam tử không tránh né, mà lại duỗi hai tay ra, trực tiếp chụp lấy cánh tay của con gấu đen.

Không chỉ có vậy, sau khi tiếp được cánh tay của gấu đen, nam tử tức thì kéo gấu đen lại, dùng một cái ném qua vai làm gấu đen đập mạnh xuống đất.

Oanh! ! ! Âm thanh vang dội khắp quảng trường, tất cả mọi người chìm đắm trong sức mạnh khổng lồ của nam tử, thậm chí khi nhìn thấy nam tử tay không xé xác gấu đen, họ không có chút sợ hãi nào, ngược lại còn thể hiện sự hưng phấn.

Sức mạnh mạnh mẽ như vậy, họ thật sự có thể có được sao? “Bạch Khải, người kia là đang sử dụng thiên phú dung hợp thú sao?” Gia Cát Thần thấy vậy liền thì thầm hỏi, dù hành động này rất kinh ngạc nhưng đối với một Ngự Thú sư có thiên phú dung hợp, đó hoàn toàn là những thao tác cơ bản.

Trẻ con lừa bịp, nhưng chỉ có trong thời kỳ cổ đại thiếu thôn thông tin thì mới có thể hiểu rõ.

Hơn nữa, so với những gì đã ghi lại trong lịch sử, hẳn càng tin vào kết quả này.

“Không, hẳn không phải Ngự Thú sư, mà chỉ là một người bình thường.”

Đôi mắt Bạch Khải lóe sáng, nhìn nam tử không ngừng động đậy linh hồn, quấy nhiễu Gia Cát Thần.

“Vậy...”

thật sự là sản phẩm của luyện kim thuật sao...”

Gia Cát Thần bắt đầu dĩ thử dài, trong khi nam tử áo trắng trước mắt liên tục phát ra ánh sáng rực rỡ càng chứng minh suy đoán của họ.

“Những kẻ điên này thật sự dám sử dụng nhân loại để luyện thành?” Ánh mắt Bạch Thu Trà dần trở nên lạnh băng, nhìn về phía nam tử áo trắng, nhìn thấy những cư dân xung quanh có chút kích động, ngón tay không tự chủ mà hoạt động.

“Nếu như không dám, vậy là bọn họ lấy những hung thú kia từ đâu?” Bạch Khải cười nhạt, linh hồn của nhân loại, thân thể của hung thú, cộng với mọi thứ trước mắt, sự thật đã bày ra trước mắt.

Những kẻ này đang tiến hành luyện kim giữa nhân loại và hung thú, nhằm nắm giữ sức mạnh siêu phàm mà nhân loại chưa từng có.

Nhưng loại luyện kim này có vẻ như tồn tại vấn đề, từ trạng thái của những hung thú trước đó mà xem, sau khi luyện thành dường như sẽ mất đi lý trí, hoàn toàn trở thành hung thú! Loại luyện kim thuật này bất kể ở thời kỳ nào đều bị sử gia liệt vào hàng cấm kỵ! “Những kẻ này, thật sự không có lương tâm sao?” Gia Cát Thần nghiêng răng, nhìn về phía những kẻ này, ánh mắt đã lớn đến như nhìn thẳng vào Bàn Tròn Tử Vong.

“Lương tâm? Nếu mà có, nhân loại sao còn có thể xảy ra nội đấu?” Bạch Khải nhớ mảy may, khi thấy một người dân bước vào đại trận luyện kim dưới sự dẫn dắt của nam tử áo trắng, hần bỗng đứng thẳng dậy.

“Người đồng bào này, ta hiểu tâm trạng của ngươi, nhưng xin ngươi hãy xếp hàng.”

Nhìn thấy Bạch Khải hướng mình đến, nam tử áo trắng lộ vẻ mặt âm áp, ôn hòa trấn an Bạch Khải, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt không thể che giấu sát khí của Bạch Khải, hần tức thì hiểu ra.

“Ngươi định phá hoại nghi thức chủ ban phúc? Ngươi là người của bộ lạc bên kia sao?!” Nam tử áo trắng nhanh chóng gán ghép Bạch Khải với một bộ lạc khác, trong khi những cư dân xung quanh thì lộ vẻ hoảng sợ, lập tức tách ra xa khỏi Bạch Khải.

Nhìn thấy hiệu quả của mình, khoe môi nam tử áo trắng cong lên một chút, vẫy tay, một thanh Thánh Quang trường mâu xuất hiện trong tay hần.

“Nếu ngươi không biết sống chết đến nơi này, vậy thì để ta phán quyết ngươi!” Nói xong, nam tử áo trắng dùng sức ném một cái, Thánh Quang trường mâu liền bay nhanh về phía Bạch Khải.

“Thật sự là...

khiến ta chán ghét cái diện mạo này...”

Nhìn thấy Thánh Quang trường mâu ngày càng tới gần, Bạch Khải từ từ rút ra mặt nạ hoang đường mang lên, đưa tay phải ra ngăn lại, Thánh Quang trường mâu liền bị Hoang Mộc thuẫn hấp thu, biến thành một viên đá quý màu trắng.

“Người vừa nói người nhận được ban phúc từ chủ? Vậy người hẳn là sẽ không bị lực lượng của chủ tổn thương chứ?” Khi thấy vẻ mặt kinh ngạc của nam tử áo trắng, Bạch Khải vỗ vỗ Hoang Mộc thuẫn, viên đá quý màu trắng lập tức bay ra từ trên tấm chắn, lập tức bay đến trước mặt nam tử áo trắng.

Oanh! ! !

Chương 963:

Nhật Nguyệt Hai Súng To lớn nổ tung khiến cho cư dân trong trấn nhỏ hoảng sợ, đồng thời thu hút rất nhiều thủ vệ đến hiện trường.

“Người đứng là một kẻ dị thường...”

Âm thanh phần nộ từ tâm điểm vụ nổ vang lên, giữa đám đông ánh mắt kinh ngạc, nam tử áo trắng chậm rãi đứng dậy, sau lưng hắn bạch quang bắt đầu ngưng tụ thành một cặp cánh.

Dù chưa hình thành thực thể, nhưng Bạch Khải vẫn nhận ra nguồn gốc của cặp cánh này.

Cánh Thiên Sứ.

“Ở thời đại này mà đã như vậy, cũng không có gì lạ khi hậu thế xảy ra chuyện như vậy.”

Bạch Khải lạnh lùng nhìn chằm chằm vào nam tử áo trắng, từ chối ý định của nhóm Alpha là ra tay ngăn cản nam tử này, hắn tiếp tục quay về vận mệnh của mình.

Chẳng mấy chốc, Bá Vương thương đã xuất hiện trong tay Bạch Khải.

Trước khi nam tử áo trắng kịp nhìn rõ động tác của hắn, Bá Vương thương đã trực tiếp xuyên thủng cặp cánh, nhẹ nhàng vấy một cái, cánh bị xé rách.

Không có lực lượng mạnh mẽ bên cạnh, nam tử áo trắng lập tức rơi từ trên không xuống đất.

“Đây là chuyện gì vậy?” Đột nhiên xuất hiện cuộc chiến khiến đám đông phía dưới hoang mang.

Nhưng chưa kịp hiểu rõ tình hình, họ đã nghe thấy bên cạnh có âm thanh gầm thét phần nộ, nam tử vừa rồi đã giết chết gấu đen bỗng nhiên xảy ra biến dị.

Chỉ thấy thân thể to lớn của hắn nâng cao thêm một phần, bên ngoài cũng mọc ra một lớp vỏ dày, trên chóp mũi nhô lên một cái sừng cao, rõ ràng đã biến thành một con tê giác khổng lồ.

“Đột nhiên thú hóa sao?” Bạch Khải nhìn thấy không khỏi nhú mày, cổ tay khẽ vung, Bá Vương thương biến thành thâm phán xiềng xích, trói buộc con tê giác lại.

“Beita, cho ta nhìn thử.”

A ô a ô ~ (Người, người cuối cùng đã gọi được bản thân...

Khụ khụ, được rồi, đã là yêu cầu chân thành của người, vậy ta sẽ giúp người chuyện này.) Beita vốn muốn nói hai câu, nhưng thấy vẻ mặt lạnh lùng của Bạch Khải, cuối cùng vẫn ngoan ngoãn giúp hắn tìm kiếm linh hồn.

“Vẫn là linh hồn nhân loại, nhưng có vẻ đang bị một lực lượng nào đó ăn mòn.”

Bạch Khải tỉ mỉ quan sát nam tử, quả nhiên phát hiện ra một luồng năng lượng màu đỏ đang không ngừng xâm nhập vào linh hồn của hắn.

“Hắn là trong quá trình luyện hóa cơ thể đã đưa linh hồn của hung thú vào, bình thường không có biến động gì, nhưng một khi biến thân sẽ chịu ảnh hưởng.”

Ánh mắt Jerry lóe lên kim quang, luồng năng lượng màu đỏ bị hắn cưỡng chế kéo ra, và đúng như dự đoán, nó ngưng tụ thành một con tê giác.

“Quả thật như vậy.”

Bạch Khải lúc này đã hiểu rõ, một cây thâm phán xiềng xích bay ra, hắn lôi từ linh hồn con tê giác ra một viên điểm sáng nhỏ màu trắng.

“Nhìn bộ dáng này, rõ ràng là kẻ này đang duy trì lý trí của hắn.

Giờ thì kẻ này đã bị ta đánh ngất, linh hồn tê giác cũng sẽ không thể kiểm soát.”

Bạch Khải bóp nát viên điểm sáng, liếc nhìn xung quanh gương mặt đầy hoảng sợ của đám dân chúng, họ muốn tiến lên nhưng lại không dám, Bạch Khải không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Những thủ vệ này đều là Ngự Thú sư, rõ ràng họ cũng không dám thử loại kỹ thuật này.

Ngược lại là nam tử áo trắng, có vẻ khác biệt với những thành viên của gia tộc Borg mà hắn đã gặp, dường như không thông qua hợp nhất thú cưng để có được sức mạnh Thiên Sứ.

Có lẽ kẻ này đã lợi dụng con người để luyện hóa và thu được sức mạnh siêu phàm? Người và Thiên Sứ? Có thể thực hiện thật sao? Ngay khi Bạch Khải đang nghi hoặc, nam tử áo trắng, vốn bị hắn đánh ngất, đột nhiên đứng dậy, trong mắt lóe lên bạch quang chói sáng, nhìn qua không giống như con người. Điều thu hút sự chú ý của mọi người chính là vị trí giữa trán nam tử áo trắng có dấu ấn màu trắng.

“Thiên phú chú ấn? Không đúng, đây là dấu ấn luyện kim thuật!” Bạch Khải nhíu mày, nhận ra dấu hiệu kỳ lạ trên trán nam tử, lúc này hắn ngăn cản dự định ra tay của Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần.

Chương 964:

Nhật Nguyệt Hai Súng Bọn hắn đang chơi trò gì thế? Bạch Khải triệu hồi tất cả sủng thú của mình ra, tạo nên một vòng chắn xung quanh, sau đó kiên nhẫn chờ đợi biến hóa từ nam tử áo trắng.

Rất nhanh, khi chú ấn phát sáng, nam tử áo trắng bị Thánh Quang bao phủ hoàn toàn.

Hai cánh trên lưng hắn giãn ra, khiến cho Bạch Khải thấy hắn giống hệt một Thiên Sứ.

“Có thật là để con người biến thành Thiên Sứ không?” Thấy vậy, Bạch Khải lập tức cảm thấy hứng thú.

Tay phải hắn vung lên, xiềng xích của thâm phán như năm con rồng dài, nhanh chóng tiến về phía Thiên Sứ.

Sau khi trở thành Thiên Sứ, hành động của nam tử áo trắng rõ ràng nhanh hơn vài phần, hắn linh hoạt tránh thoát thâm phán xiềng xích và đồng thời gia tốc lao về phía Bạch Khải.

Tuy nhiên, Thiên Sứ hiển nhiên đánh giá thấp năng lực của thâm phán xiềng xích.

Khi Thiên Sứ sắp phá vỡ vòng vây chạm đến trước mặt Bạch Khải, thâm phán xiềng xích đột ngột co lại, trói chặt Thiên Sứ, đoạn trước sắc bén càng khóa chặt những điểm yếu của Thiên Sứ.

Trước tình huống như vậy, Thiên Sứ không hề có chút lo lắng nào.

Một bên gãy giữa, một bên bằng đôi mắt tràn đầy Thánh Quang bình tĩnh nhìn Bạch Khải.

A ô a ô... (Con người, linh hồn của hắn bị Thánh Quang đồng hóa...) “Bị Thánh Quang đồng hóa sao?” Bạch Khải nhún mày.

Xiềng xích thâm phán xuyên thấu vào cơ thể Thiên Sứ, nhưng không có chút máu thịt nào bay ra, và nhanh chóng được Thánh Quang chữa trị.

“Đã trở thành năng lượng thể rồi? Là vì mất không chế, hay vốn đã như vậy từ đầu?” Bạch Khải càng lúc càng hiểu kỳ về loại cấm kỵ luyện kim thuật này, thì Thiên Sứ bỗng có động tĩnh.

Sau khi bị Bạch Khải xuyên thủng cơ thể, Thiên Sứ như bị một loại kích thích nào đó, ánh sáng trong mắt hắn phát ra ngày càng chói mắt, cái trán chú văn cũng nhanh chóng kéo dài, rất nhanh hiện đầy mặt.

Cùng lúc đó, khí tức của Thiên Sứ liên tục tăng lên, thậm chí đạt đến cấp bậc Truyền Kỳ.

“Truyền Kỳ Thiên Sứ? Đã mạnh hơn Dean và bọn họ rồi.”

Bạch Khải có chút kinh ngạc nhìn Thiên Sứ đang nhẹ nhàng thoát khỏi xiềng xích và lại tiếp tục tấn công về phía hắn.

Mặc dù có thể đảm nhận một Địa Cung như vậy chắc chắn không phải là người bình thường, nhưng mà việc tấn thăng lên Truyền Kỳ như thế cũng có phần quá đáng.

A ô a ô? (Con người, thật sự cần phải bắt hắn lại sao?) Beita thấy vậy có chút kích động, Gamma càng lao thẳng ra ngoài, nhìn cái vẻ mặt, gần như đã xem Thiên Sứ thành món ăn.

“Không cần, để ta thử xem.”

Bạch Khải lắc đầu, ánh sáng trên xiềng xích thẩm phán lóe sáng, tốc độ xuyên thấu qua cơ thể Thiên Sứ khó mà nhìn thấy bằng mắt thường.

Cùng lúc đó, trong tầm mắt linh hồn, linh hồn của Thiên Sứ cũng bị xuyên thủng và khí tức đang suy yếu.

Nhưng Thiên Sứ vẫn không dừng lại hành động của mình, chú ấn lại một lần nữa kéo dài, linh hồn bị thương nhanh chóng tự chữa trị, và khí tức cũng được phục hồi.

“Có thật như vậy, cái chú ấn đó có thể truyền đạt năng lượng từ xa sao?” Nhận ra điều đó, Bạch Khải mở hai tay ra, thẩm phán xiềng xích biến thành Bạch Ngọc giản.

Hắn bắt đầu vẽ lên đó, các phù trận xuất hiện xung quanh Thiên Sứ, ngăn cản con đường của hắn.

Tuy nhiên, sức mạnh của Truyền Kỳ Thiên Sứ vẫn rất mạnh mẽ.

Chỉ thấy hắc vụ lên một thanh Thánh Quang trường kiếm, nhẹ nhàng phá vỡ những phù trận xung quanh.

Nhưng chỉ như thế đã đủ để Bạch Khải hoán đổi vũ khí của mình.

Bá Vương thương biến thành một đạo tinh cầu, trực tiếp nhằm thẳng trán Thiên Sứ.

Cái chú ấn là cặng truyền lực của Thiên Sứ, chỉ cần phá hủy nó, Thiên Sứ tự nhiên sẽ bị phế bỏ.

Quả nhiên, khi chú ấn bị hủy diệt, Thiên Sứ lập tức rơi tõm xuống đất.

Nhưng trước khi hắc vụ chạm đất, Thánh Quang còn sót lại đã chữa trị những vết thương của Thiên Sứ, thậm chí cả chú ấn cũng được chữa trị lại một lần nữa.

Chương 965:

Nhật Nguyệt Hai Súng Bạch Khải thấy vậy, khuôn mặt tràn đầy kinh ngạc.

Bá Vương thương có khả năng phá giáp siêu việt, mặc dù không có sức mạnh hủy diệt kinh khủng như Tịch Diệt, nhưng việc phá hủy cấu trúc năng lượng bình thường hoàn toàn không thành vấn đề.

Tuy nhiên, nhìn tình hình hiện tại, khả năng chữa trị của Thiên Sứ đã trở nên vô dụng.

“Công kích vào linh hồn sẽ dẫn đến sức mạnh mạnh hơn giáng xuống, còn công kích vào dấu niêm sẽ bị sức mạnh chữa trị, quả thật là đang lợi dụng một lỗi trong hệ thống.”

Bạch Khải né tránh công kích của Thiên Sứ, vừa định sử dụng kỹ năng khác để đối chiến, trong lòng bỗng dấy lên một ý tưởng, lại lần nữa quay lại bàn số mệnh, vận mệnh lại thay đổi.

Ngay lập tức, Bá Vương thương biến thành những tinh quang tản mát, bay về phía hai tay của Bạch Khải.

Trong tay hắn lập tức xuất hiện hai khẩu súng với ánh sáng vàng và bạc rực rỡ.

Bạch Khải giơ hai tay lên, cảm thấy tâm trạng của mình chưa bao giờ thoải mái đến vậy.

Nhìn thấy hai khẩu súng hình thành trong tay, hắn không khỏi bật cười.

“Cuối cùng, cũng có năng lực mới xuất hiện a ~” Quay lại bàn vận mệnh, số 8, nhật nguyệt hai súng.

“Nhật nguyệt hai súng, xem ra là học được năng lực của Trùng Thảo.”

Bạch Khải nhìn vào hai khẩu súng trong tay, cảm nhận rõ ràng nguồn gốc của chúng, rồi đột nhiên nhắm thẳng vào Thiên Sứ đang bay lơ lửng trên không trung.

Phanh! Phanh! Phanh! Âm thanh của súng vang vọng khắp Địa Cung, viên đạn vàng và bạc gào thét bay ra, hướng thẳng

vào Thiên Sứ.

Hai loại viên đạn tuy có hình dáng cơ bản giống nhau, nhưng sức mạnh lại hoàn toàn trái ngược.

Viên đạn vàng toàn thân tỏa ra ánh sáng mạnh mẽ, với nhiệt độ cao đến mức có thể làm biến dạng mọi thứ.

Bất kỳ vật gì nó đi qua đều sẽ bị thiêu cháy không chút cản trở.

Viên đạn bạc lại phát ra ánh sáng dịu dàng, thoáng hiện lên như không phải thực thể, bất ngờ đến bên Thiên Sứ.

Hai viên đạn này có thuộc tính khác biệt, năng lực cũng không giống nhau, nhưng khi trúng đích vào Thiên Sứ, đều gây ra thương tổn cực lớn cho nó.

Viên đạn vàng sau khi tiếp xúc với mục tiêu lập tức biến thành ngọn lửa vàng, bốc cháy bùng lên trên người Thiên Sứ không ngừng, ngay cả Thánh Quang cũng không thể nào dập tắt.

Ngược lại, viên đạn bạc không gây ra bất kỳ thương tổn nào cho thể xác, nhưng lại xuyên thấu vào linh hồn, phần bị viên đạn bạc tiếp xúc sẽ lập tức bị đông cứng, không thể thực hiện bất kỳ động tác nào.

“Thực sự là một năng lực không tồi a ~” Bạch Khải thấy vậy càng thêm hài lòng, trong khi đó, Tên Hề Hoang Đường đứng bên cạnh đã chạy ra.

“Cạc cạc cạc...”

Các tiền bối, năng lực mạnh mẽ như vậy, ta đương nhiên muốn học hỏi một lần, ai bảo ta lại sinh ra quá muộn, năng lực quá yếu.”

“Người cảm thấy năng lực của mình yếu?” Bạch Khải không khỏi giật mình, mặc dù Alpha bọn họ quả thực rất mạnh, nhưng nếu nói là yếu, không thấy có lý do gì lại đến lượt Tên Hề Hoang Đường.

“Thích học hỏi là điều tốt, nhưng trước hết hãy giải quyết tên gia hỏa này đi.”

Bạch Khải nhìn Thiên Sứ, cơ thể bị các chú ẩn bao phủ, bên ngoài bốc cháy ngọn lửa trắng, hần lập tức bóp cò với cả hai

khẩu súng.

Hai viên đạn cùng lúc rời khỏi nòng súng, dễ dàng phá vỡ cơ chế phòng ngự của Thiên Sứ, chính xác trúng vào dấu niêm trên trán của nó.

Lần này, Thiên Sứ bị thương cả về thể xác lẫn linh hồn, hàng loạt sức mạnh từ Thánh Quang tuôn ra hướng về vết thương nhưng đều bị ngọn lửa vàng ngăn cản, không thể chữa trị được.

Còn linh hồn của Thiên Sứ thì bị viên đạn bạc băng giá bao trùm, dần dần sa vào giấc ngủ.

Cuối cùng, sau một hồi điên cuồng tấn công, dấu niêm bỗng nhiên tan rã, sức mạnh Thánh Quang cũng không còn duy trì được hình thái của Thiên Sứ nữa, mà hóa thành một đạo quang trụ bay lên trời, biến mất trong Địa Cung.

Về phần nam tử áo trắng kia, cũng không còn lại một chút nào.

Bị Thánh Quang như vậy chi phối, cơ thể của người bình thường đã sớm bị đồng hóa thành năng lượng.

Chương 966:

Truy Căn Tổ Nguyên Thiên sứ đã tiêu tan, các thủ vệ khác cũng không dám dừng lại, họ liền tranh nhau chạy trốn khỏi Địa cung.

Nhưng Bạch Khải sao có thể bỏ qua họ, hắn đưa mắt nhìn Beita, lúc này Beita liền hiểu ý, chỉ cần một tiếng hú như sói, những thủ vệ kia lập tức không còn bị khống chế nữa mà chạy về.

“Beita, hỏi ra đầu mối từ bọn chúng, cách xử lý... thì tùy thuộc vào ngươi.”

Trên gương mặt Bạch Khải lộ ra một nụ cười nguy hiểm, Beita nghe vậy lập tức mắt sáng lên, triệu hồi Trấn Ngục Anh Linh, nâng những thủ vệ này rồi đi về phía sát vách.

A ô a ô! (Bản uông sẽ nhất định hỏi ra những chuyện xấu hổ mà bọn chúng đã làm ra!) Beita tràn đầy tự tin, Bạch Khải hoàn toàn không lo lắng, tại Lục Đạo trước mặt, không ai có thể ẩn giấu ký ức.

Nhìn Beita rời đi, Bạch Khải mới quay sang nhìn về phía trần nhỏ của cư dân.

Do Bạch Khải mà lòng dũng cảm của họ vừa mới dâng lên hi vọng thì đã lại bị dập tắt, sắc mặt họ trở nên héo tàn.

Thấy vậy, trên mặt Bạch Khải lộ ra chút áy náy.

Có lẽ hắn thực sự là người cứu giúp họ, nhưng mà vừa mới thấy hi vọng lại bị dập tắt, đối với họ mà nói, cú sốc này không khác gì cái chết dưới miệng hung thú.

Dù sao, khi không có sức mạnh, chờ đợi họ vẫn chỉ là cái chết.

“Ta biết các ngươi đang suy nghĩ gì, nhưng các ngươi cũng thấy đó, nắm giữ loại sức mạnh kia rốt cuộc biến thành hung thú.”

Bạch Khải nhấn mạnh: “Còn nhớ những hung thú đã từng tấn công các ngươi không? Dù có khó tin, nhưng chúng đều là nhân loại trước đây.”

Nói rồi, Bạch Khải triệu hồi Trùng Thảo, biến hóa hình tượng trước mắt, đồng thời thêm vào tầm nhìn linh hồn.

“Làm sao có thể...”

Cư dân trong trấn mắt họ lộ ra vẻ không thể tin nổi, nhưng việc vừa chứng kiến một người biến thành thú ngay trước mắt vẫn là sự thật không thể chối cãi.

“Vậy làm sao chúng ta có thể tin tưởng, đây không phải là một âm mưu khác sao?” Ngay lúc này, một cư dân đứng dậy, nói: “Ngươi là một Ngự Thú sư? Như vậy có lẽ ngươi không hiểu nỗi nỗi khổ của chúng ta, và chỉ có thể chứng kiến chúng ta phải chịu đau đớn.”

“Có lẽ việc dùng phương pháp này để có được sức mạnh có vấn đề, nhưng ít nhất nó cho chúng ta sức mạnh để sống sót trước hung thú! Dù...”

“Dù biến thành hung thú không có lý trí, nhưng dễ chịu hơn việc trở thành thức ăn cho chúng!” Nghe thấy, những cư dân ban đầu còn hoang mang bỗng chốc kiên định, ánh mắt họ nhìn Bạch Khải phát sinh biến hóa—đó chính là sự thù địch.

“Quả thật, ở nơi này không có thông tin để trao đổi, muốn giao tiếp thật khó!” Bạch Khải thấy vậy lắc đầu thở dài, đột nhiên mở mắt ra, một cỗ uy áp mạnh mẽ từ trên người hắn phát ra.

“Ta chưa bao giờ có ý định để các ngươi tin tưởng ta, cứu các ngươi chỉ là vì không muốn thấy cảnh các ngươi khổ sở mà thôi.

Các ngươi có tin hay không, tùy ý các ngươi.”

“Bạch Khải...”

Nghe Bạch Khải nói, Bạch Thu Trà không khỏi kinh ngạc, trong khi Gia Cát Thần lại nghe ra điều gì đó, liền kéo tay Bạch Thu Trà.

“Các ngươi vừa nói rất đúng, ta mạnh hơn các ngươi, vì vậy ta không hiểu nỗi khổ của các ngươi, thậm chí ta có thể nói cho các ngươi biết, nơi ta sống an toàn hơn các ngươi rất nhiều, đã nhiều năm không có hung thú nào gần đến.”

Bạch Khải nhìn những cư dân trong trấn càng lúc càng xuất hiện phần nộ, trên mặt hắn lộ ra nét cười mỉa mai.

“Không phục sao? Có phải rất muốn lĩnh hội sức mạnh để giáo huấn ta một trận không? Tốt! Ta cho các người cơ hội này!”
Bạch Khải tránh ra, đứng trên vị trí của trận pháp luyện kim, bắt đầu khởi động lại trận pháp.

“Đây chính là nguồn sức mạnh mà các người mong muốn, chỉ cần đứng ở đây, liền có thể thu nhận sức mạnh mà các người muốn, bây giờ, ai muốn thử trước?” Ánh mắt lạnh lùng của Bạch Khải lần lượt quét qua mọi người, khi nhìn thấy kẻ đầu tiên phản đối, xiềng xích lập tức bay ra, trực tiếp kéo hắn lại.

Bạch Khải bắt ngờ xuống tay khiến nam tử này hoảng sợ, nhưng khi nhìn thấy nụ cười nửa miệng của Bạch Khải, hắn lập tức giận dữ từ tận sâu thẳm, mở to hai mắt nhìn Bạch Khải.

Thấy tình hình này, Bạch Khải cười, nói: “Người không phải vừa muốn sức mạnh sao? Nay ta cho người cơ hội.”

Nói rồi, Delta mở ra không gian thông đạo, từ Địa cung công bắt ngờ bắt được một con mãnh hổ uy thế lẫm liệt.

“Đây là một con hung thú cấp Lãnh Chúa, sau khi dung hợp, những hung thú bình thường cũng không thể tổn hại đến người, thế nào, có dám thử không?” “Sao lại không dám!”
Nam tử ngẩng cao đầu, nhanh chóng tiến vào vị trí mà Bạch Khải chỉ định, trong khi con mãnh hổ thì bị ném sang một bên.

Sau đó, dưới ánh mắt ngạc nhiên của Bạch Thu Trà, Bạch Khải lập tức khởi động trận luyện kim.

Ngay lập tức, ánh sáng chiếu rọi toàn bộ Địa cung, dòng năng lượng từ các bức tường không ngừng tràn vào trận, dần dần ập ép người và thú bên trong trận.

Chậm rãi, con mãnh hổ và nam tử bắt đầu dung hợp, thân thể nam tử không ngừng phình lên, dòng máu trong cơ thể hắn như rồng ngoi lên, đến nỗi chỉ cần nhìn cũng cảm nhận được sức mạnh khủng khiếp.

Nhưng sức mạnh này rõ ràng vượt ra ngoài khả năng kiểm soát của nam tử, sau khi duy trì một trạng thái cân bằng ngắn ngủi, sức mạnh từ mãnh hổ bắt đầu đè nén cơ thể nam tử, nam tử lập tức trở nên quần quai, lúc thì biến thành nhân loại, lúc thì biến thành mãnh hổ, nhưng không thể duy trì.

Bùng! Đột nhiên, cơ thể nam tử nổ tung, thành những mảnh vụn máu bay lên trời, rơi xuống chỗ có người.

“Cái này... Đây là sao?” Cư dân trong trấn run rẩy nhìn những máu tươi, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đã xảy ra, Bạch Khải cũng không giải thích, chỉ búng tay, những máu tươi liền bay về, lần nữa hội tụ thành hình dáng của nam tử, thậm chí cả mảnh hồ cũng trở lại vị trí ban đầu.

“Vừa nãy, tôi đã chết?” Nam tử ngơ ngác nhìn cơ thể mình không chút tổn hại, dường như mọi thứ đều là ảo giác, nhưng trong đầu hắn vẫn vang vọng ký ức ghê rợn đó.

“Không sai, ngươi thực sự đã chết, nhưng ta đã cứu sống ngươi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Cái trận luyện kim này thực sự có thể giúp các ngươi thu được sức mạnh từ hung thú, nhưng có một điều kiện, chính là ngươi phải sống sót.”

Nói rồi, Bạch Khải tránh ra, “Ta không biết có bao nhiêu người có thể sống sót từ đây, nhưng ta có thể khẳng định rằng, những người chết dưới trận pháp này không phải là ít.”

Vừa dứt lời, từng mảnh vong linh bất ngờ xuất hiện trên quảng trường, vây chặt những cư dân trong trấn lại.

Các vong linh này đa phần là hình người, nhưng trên mặt mang những dấu hiệu của dã thú, đôi mắt đỏ rực, chỉ cần nhìn một cái là có thể cảm nhận được sự oán hận mạnh mẽ từ họ.

“Xin lỗi, các ngươi không hiểu họ, ta sẽ giúp các ngươi.”

“Epsilon.”

“Rõ, thủ lĩnh.”

Trùng Thảo nhẹ gật đầu, Huyền Nguyệt chi mâu bất ngờ hiện ra, ánh sáng Nguyệt Quang tinh khiết chiếu xuống, những oán linh dần dần lắng lại.

Cùng lúc đó, trong đầu tất cả cư dân trấn nhỏ đều có thêm những ký ức không thuộc về mình, và những ký ức này cuối cùng đều dừng lại ở trận luyện kim này.

A ô a ô! (Nhân loại, bản uông đã hỏi ra, bọn chúng thường xuyên tấn công cò hiệu chính thức, tìm cách cứu giúp nhân

loại, sau đó được đưa đến đây để thí nghiệm, chỉ trừ một vài trăm người, những người khác đều đã chết.) Ngay lúc này, Beita hớn hờ chạy về, nhưng khi nhìn thấy nhiều vong linh như vậy, cũng bị dọa cho sợ hãi. (Nhân loại, người đang định khơi dậy thảm họa vong linh sao?) “Thảm họa cái đầu người!” Bạch Khải tức giận trừng Beita một cái, vung tay, những vong linh liền bay thẳng về phía Alpha tối tăm.

Những linh hồn của vong linh mặc dù không còn nguyên vẹn, nhưng ý thức vẫn còn, dù không thể tiến hành phục sinh, nhưng nếu cứ để họ ở đây, sớm muộn sẽ gây ra tai họa, vì vậy phải đưa họ đi.

Hành động của Bạch Khải cũng làm cho cư dân trấn nhỏ tỉnh táo lại, kẻ đầu tiên có phản ứng vẫn là nam tử kia.

Trải qua sinh tử, nam tử dường như đã trải qua một cuộc chuyển biến lớn, ngó chừng Bạch Khải nhìn hồi lâu, đột nhiên quỳ gối xuống đất.

“Đại nhân, xin cứu giúp chúng ta!” Nam tử lập tức kéo theo những cư dân khác trong trấn, cùng nhau quỳ xuống đất, cầu xin Bạch Khải trợ giúp.

“Cứu các người? Xin lỗi, ta không hứng thú với điều đó, muốn sống, chỉ có thể dựa vào chính các người.”

Bạch Khải hừ lạnh một tiếng, chân phải dẫm mạnh, trận luyện kim liền hoàn toàn tan vỡ.

“Chỗ này trong điện ngầm có đầy đủ vật chất, phòng ngự cũng rất tốt, không muốn chết, thì đừng chạy lung tung.”

Bạch Khải nhìn Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà một cái, rồi quay người rời đi, hai người cũng đuổi theo, chỉ để lại một đám người nhìn nhau.

“Niger, tiếp theo chúng ta nên làm gì?” Một lão giả tiến đến bên cạnh nam tử, mặt đầy vẻ u sầu hỏi.

“Vị đại nhân kia không phải đã nói rồi sao, hãy dựa vào chính mình sống sót!” Nam tử Niger trong mắt chợt lóe lên một tia kiên định, sau đó bắt đầu sắp xếp mọi thứ. Địa cung công.

Bạch Khải vội vã rời khỏi Địa cung, nhìn cánh cửa lớn dần khép lại, trầm ngâm một lúc, lập tức bày ra một cái phù văn

trận pháp xung quanh.

“Bạch Khải người đang làm gì vậy?” Gia Cát Thần nghi ngờ hỏi.

“Thiên sứ bên kia đã chết, nhất định sẽ có người đến điều tra, những người này sớm muộn vẫn phải trở thành vật thí nghiệm, vì vậy cần chuyển họ đi.”

Bạch Khải vẽ xong lần cuối cùng, Delta lập tức xuất hiện, rót dòng lực không gian vào vị trí Bạch Khải đã chuẩn bị, một cái hố sâu liền xuất hiện.

“Bạch Khải, người đã truyền tống bọn họ đến nơi khác rồi sao?” “Hừm, nhưng liệu họ có sống sót hay không thì tùy vào số phận của họ.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, Shuke đã sửa đổi bố trí của Địa cung trong quá trình thăm vắn, thêm nhiều phù văn phòng ngự, chỉ cần họ không chủ động ra ngoài, chắc chắn sẽ không có chuyện.

“Bạch Khải, nếu người đã muốn cứu họ, sao lại phải làm bản thân thành một hung thần như vậy? Không thể nói rõ hơn sao?” Bạch Thu Trà có chút nghi hoặc, còn Bạch Khải thì bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Đôi khi, đe dọa có hiệu quả tốt hơn là nói lý lẽ, và cứ để bọn họ tự trải nghiệm một chút.”

“Ta có thể làm hết sức mình, còn lại thì tùy thuộc vào họ thôi.”

Bạch Khải duỗi lưng, nhìn về hướng đông.

“Tiếp theo, chúng ta cũng nên đi gặp người chủ mưu phía sau vụ này.”

Chương 967:

Thánh Quang Âm Ảnh Vệ “Người nói cái Địa cung kia có thể là Hoàng Hôn đại lăng tẩm hay không?!” Bạch Khải ngạc nhiên, nhìn Bạch Thu Trà mà hỏi.

“Thật ra ta cũng không hoàn toàn chắc chắn, nhưng kiến trúc của Địa cung này确实 rất giống với tầng thứ nhất của Hoàng Hôn đại lăng tẩm.”

Bạch Thu Trà nhẹ gật đầu, còn Bạch Khải thì lại thở dài, dùng tay vỗ vỗ vào trán mình.

Hoàng Hôn đại lăng tẩm là nơi chôn của Âm Đế thời kỳ, điều này từ khi bọn họ phát hiện đã biết.

Chỉ có điều, Bạch Khải thật sự không thể nào liên hệ sức mạnh vong linh mạnh mẽ của Hoàng Hôn đại lăng tẩm với những dân chúng yếu đuối mà vừa rồi bọn họ đã thấy.

“Chắc không phải do lời ta vừa nói khiến bọn họ kích động mà trở thành như vậy chứ?” Bạch Khải càng nghĩ càng có khả năng, bất đắc dĩ thở dài.

Quả thực, bất kể hấn làm gì, cuối cùng cũng phải tuân theo dòng chảy thời gian đã được định sẵn.

Tuy nhiên, đã có thể xuất hiện sai lệch trong việc tìm kiếm Long Đế lăng mộ, về sau chắc chắn sẽ vậy, nhưng khả năng đó cần hấn không ngừng đi tìm hiểu.

“Shuke, phái máy móc sứ đồ đi tìm vị trí của cái Địa cung kia, hy vọng truyền tông trận không đưa bọn họ đi quá xa.”

Bạch Khải ra lệnh cho Shuke, nói: “Nếu tìm được thì tốt, nếu không tìm thấy thì coi như xong.”

“Bạch Khải, người truyền tông vị trí có phải ngẫu nhiên không?” Gia Cát Thần nghe vậy có chút nghi hoặc hỏi.

“Đó là cố định, nhưng ta hoàn toàn có lý do hoài nghi rằng quá trình truyền tông của họ có thể xảy ra một số điều bất ngờ, dẫn đến việc họ bị truyền đến những vị trí mà chúng ta không thể tìm thấy.”

Bạch Khải nhún vai, nếu như Địa cung thật là Hoàng Hôn đại lãng tâm, thì không có gì bất ngờ cả, mà Địa cung chắc chắn đã được truyền tống tới bên kia Đồi Vong Linh.

Về vị trí của họ hiện tại, đề đến đó cần tốn rất nhiều thời gian.

Hắn thực ra không ngại đi một chuyến, nhưng bây giờ bọn họ có việc quan trọng hơn cần làm.

Hướng tới việc xây dựng hoàng triều đế đô. ...

“Shuke, người có thể xác định thời gian cụ thể của trận đại chiến kia bắt đầu hay không?” Bạch Khải nhìn về phía đế đô gần ngay trước mặt, hỏi.

“Lịch sử thời kỳ Âm Đế đã rất xa xưa, ghi chép không rõ ràng lắm, những gì ta có thể xác định là, hoàng triều sáng tạo đã hoàn toàn sụp đổ sau trận đại chiến kia.”

Shuke lắc đầu, nói.

“Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạch Thu Trà, nói: “A Trà, người có thể nhớ ra thông tin gì hữu ích không?” “Xin lỗi, theo ý kiến của ta, trong các thư tịch không có ghi chép liên quan tới Âm Đế.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Bố tôi chỉ đồng ý cho ta đọc qua thư tịch, cũng chỉ để tìm hiểu xem có cách nào có thể giải quyết vấn đề thiên phú của ta trong thời kỳ Long Đế hay không, nên ta không chú ý nhiều đến thư tịch thời kỳ Âm Đế.”

“Vậy có nghĩa là, chúng ta chỉ có thể tự mình điều tra.”

Bạch Khải nghe vậy đã hiểu rõ, trong đầu nhớ lại những ghi chép đơn giản về việc hoàng triều sáng tạo bị diệt.

“Năm sáng tạo thứ 11, Âm Đế làm điều ngang ngược, quân đội toàn bộ phản bội và chạy trốn, các bộ lạc tiến thẳng tới đế đô.

Cùng năm đó, hoàng triều sáng tạo bị tiêu diệt.”

Đế đô là nơi cốt lõi của một hoàng triều, lại bị các bộ lạc tấn công trực tiếp.

Nếu như địa điểm khác bị tê liệt cũng không có gì đáng nói, nhưng theo sách sử ghi chép, khi hoàng triều sáng tạo bị tấn công, phần lớn khu vực của hoàng triều vẫn còn nguyên vẹn không chút tổn hại.

Thậm chí, sau khi đế đô bị phá hủy, các bộ lạc chủ động rút lui khỏi khu vực của nhân loại, thậm chí trong trăm năm sau cũng không quấy rối nhân loại.

Qua nghiên cứu của các nhà lịch sử học sau này, tất cả chứng cứ đều chỉ ra một hướng.

Hoàng triều sáng tạo đã phản bội, và địa vị của họ rất cao! “Hy vọng chỉ có mối quan hệ với Thánh Quang vệ, như vậy thì dễ giải quyết hơn.”

...

Tại đế đô.

Dựa vào sức mạnh của Beita, ba người Bạch Khải nhẹ nhàng lên qua đội ngũ canh gác, tiến vào đế đô.

Mặc dù hoàng triều sáng tạo là thời kỳ thống nhất thứ hai của nhân loại trong lịch sử, nhưng so với những hoàng triều sau này, tình hình lại kém hơn không ít.

Tình cảnh khắc nghiệt, tài nguyên khan hiếm, bị các bộ lạc bao vây, hoàng triều sáng tạo thực sự không dễ dàng gì để thành lập.

Nhưng chính vì thế, luyện kim thuật mới có thể rực rỡ trong thời đại này.

“Bạch Khải, người xem, người kia chỉ cần bỏ một đồng vật liệu vào là có thể biến thành vũ khí luôn!” Gia Cát Thần ngạc nhiên nhìn một người đàn ông cao lớn trong kho vũ khí đang thực hiện quá trình luyện kim.

“Luyện kim thuật đúng là rất kỳ diệu, chỉ cần biết thành phần vật chất cần thiết, kết hợp với trận pháp luyện kim thích hợp, có thể chế tạo ra vật phẩm mình mong muốn.

Chỉ riêng điểm này đã vượt xa phù văn phổ thông rồi.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, hơi hứng thú nhìn trận pháp luyện kim.

Có thể tạm thời công lực của phù văn vượt hơn luyện kim trận trong chiến đấu, nhưng ở một phương diện khác, luyện kim thuật lại có những ưu điểm riêng.

Ví dụ, trong thời kỳ tài nguyên khan hiếm này, tạo ra vật liệu mong muốn cho bản thân, mặc dù vẫn phải trao đổi đồng giá, nhưng đã giải quyết được vấn đề sản xuất thấp.

“Có kỹ thuật như vậy, nếu hoàng triều sáng tạo không diệt vong sớm, có lẽ trong lịch sử nhân loại cũng có thể thêm sáng chói.”

Bạch Khải có chút tiếc nuối, đang định tiến lại gần để học hỏi thêm về loại kỹ thuật cổ xưa này, thì bỗng nghe thấy âm thanh tiếng bước chân chính tề từ xa, dân chúng xung quanh lập tức chạy trốn.

“Bạch Khải, người xem.”

Bạch Thu Trà vỗ vỗ bả vai của Bạch Khải, chỉ về phía trước.

Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lại, thì thấy một đội quân mặc giáp trắng quân nhân đang bước đi với những nhịp chân đồng đều từ xa, những nơi đi qua dân chúng lập tức quỳ xuống, ánh mắt đầy thành kính.

“Đây chính là Thánh Quang vệ sao?” Bạch Khải nhìn ánh mắt lạnh lùng, còn thoáng có ánh sáng trắng lấp lánh từ quân sĩ, hai mắt không tự chủ híp lại.

Thánh Quang vệ là một trong hai nhánh quân đội mạnh nhất của hoàng triều sáng tạo, đồng thời cũng là lực lượng bảo vệ đế đô. Đồng thời, họ cũng là mục tiêu nghi ngờ lớn nhất của Bạch Khải.

“Sao mà ta lại không cảm thấy chút kỳ quái nào trước đám người này bán đứng nhân loại?” Nhìn lực lượng mặc dù đã yếu đi không ít, nhưng khí thế của Thánh Quang vệ lại không khác mấy so với Thiên Sứ mà họ thấy tại Địa cung, trên mặt Bạch Khải hiện ra một nụ cười lạnh.

“Đám người tự xưng là quang minh, sao lại toàn làm những việc thất đức như thế!” Trong ánh mắt Bạch Thu Trà cũng lóe lên một tia sát ý, không tự chủ mà phán tán ra.

Bạch! Đúng lúc này, Thánh Quang vệ bỗng cùng nhau quay đầu nhìn về phía Bạch Khải và ba người, ánh mắt trong đó nguyên bản u ám, bỗng nhiên trở nên chói mắt.

Thật mạnh mẽ! Hai mắt Bạch Khải run lên, còn Beita nhanh chóng kích hoạt Lục Đạo, che giấu khí tức của ba người.

Khi Thánh Quang vệ nhìn về phía bọn họ, chỉ thấy ba gương mặt đầy thành kính, đang không ngừng lễ bái.

Chỉ có điều, Thánh Quang vệ vẫn cẩn thận quan sát vị trí của ba người vài lần, một lúc lâu sau mới thu hồi tầm mắt.

“Xin lỗi, ta nhất thời không nhận được.”

Bạch Thu Trà mặt mũi đầy xấu hổ, Bạch Khải lắc đầu, nói: “Mặc dù kết hợp với khí tức Bạo Lôi Thủ, nhưng Cốt Long vẫn mạnh mẽ hơn rất nhiều, khí tức vong linh đối với Thánh Quang vệ mà nói, thực sự rõ ràng như đèn lồng ban đêm.”

“Nhưng mà, đám gia hỏa này có vẻ như trong chớp mắt đã tăng cường sức mạnh, chẳng lẽ cũng giống như tên Địa cung kia, có thể truyền tải sức mạnh từ xa?” Bạch Khải vuốt cằm, tỏ mò đánh giá Thánh Quang vệ.

A ô a ô? (có nên bắt một cái về để nghiên cứu không nhỉ?) Beita lặng lẽ xuất hiện bên cạnh Bạch Khải, trên mặt nở một nụ cười xấu xa.

“Nhìn cũng không phải là không thể.”

Bạch Khải nhếch miệng lên, nhìn về hướng Thánh Quang vệ, ánh mắt đã xảy ra biến chuyển.

Không phải để đối đãi với kẻ thù, mà là để thí nghiệm.

“Chờ một chút, có người đến.”

Đúng lúc này, Jerry ngăn lại hành động của một người một chó, chỉ về phía hướng khác.

Bạch Khải quay đầu nhìn lại, khi thấy bóng người đen sì phía sau, lập tức nhướng mày. Âm Ảnh Vệ, là lực lượng có địa vị tương đương Thánh Quang vệ trong hoàng triều sáng tạo, chủ yếu phụ trách giám sát các hung thú trong cảnh nội.

Khi Thánh Quang vệ và Âm Ảnh Vệ gặp nhau, cả hai đội đều dừng lại, trải qua một cuộc chạm mặt ngắn, không có bất kỳ

giao lưu nào, mà đều quay người tiến về phía hoàng cung.

Thánh Quang và Âm Ảnh, ở đâu cũng không hợp nhau.

“Hai đội quân đều đã trình diện, đúng là dịp tốt.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, dẫn theo Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà biến mất trong đám người. ...

Tại một con hẻm nhỏ, ba người Bạch Khải xuất hiện vô thanh vô tức, trước mặt họ là hai quân sĩ đen và trắng.

“Bạch Khải, người thật sự quang minh chính đại cướp người như vậy, không sợ bị phát hiện sao?” Nhìn bốn quân sĩ đã hôn mê nằm trước mặt, Gia Cát Thần có phần lo lắng.

“Yên tâm, trong thời gian ngắn họ sẽ không phát hiện được.”

Bạch Khải nhẹ nhàng mỉm cười, nhìn về phía xa nơi đầy đủ nhân số hai đội, bắt đầu nghiên cứu.

“Quả thật, giống như ở Địa cung, đều là sự kết hợp giữa lực lượng Thánh Quang và Âm Ảnh, nhưng sức mạnh đã yếu đi rất nhiều.”

Không lâu sau, Bạch Khải đã đạt được kết luận.

“Theo góc độ linh hồn mà nói, linh hồn của Thánh Quang vệ đã cơ bản đồng hóa với Thánh Quang, mà nói họ vẫn là nhân loại thì không bằng nói họ là một bộ rỗi.”

Shuke đã số liệu hóa linh hồn của Thánh Quang vệ và Âm Ảnh Vệ, làm rõ trạng thái của cả hai trước mặt họ.

“So sánh mà nói, Âm Ảnh Vệ chỉ có thay đổi ở thân thể, linh hồn vẫn còn là nhân loại.”

“Bất quá bất kể là Thánh Quang vệ hay Âm Ảnh Vệ, kỹ thuật cải tạo có vẻ cũng có gì khác biệt so với trận pháp luyện thành cơ thể như chúng ta đã thấy ở Địa cung.”

Nghe thấy những gì Shuke nói, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn về hướng hoàng cung.

“Nếu không có gì bất ngờ, thì Thánh Quang vệ và Âm Ảnh Vệ đều là do Âm Đế chủ ý.”

“Đi thôi, chúng ta hãy đi gặp người phát minh ra kỹ thuật luyện kim, vị hoàng đế tà ác nhất trong lịch sử nhân loại!”

Bạch Khải đứng dậy, thu dọn bốn quân sĩ vào trong bí cảnh, nhưng để lại khôi giáp của họ.

“Bạch Khải, ngươi sẽ không định...”

Gia Cát Thần và Bạch Khải nhìn nhau, còn Bạch Khải thì lại gương mặt bình tĩnh nói: “Đương nhiên, không phải các ngươi định đi giết họ sao?” Nói xong, Bạch Khải nhanh chóng mặc vào một bộ khôi giáp Thánh Quang vệ, sau đó triệu hồi Alpha, nhờ nó thay đổi sang bộ khôi giáp Âm Ảnh Vệ.

“A Trà, ngươi và Alpha hãy cải trang thành Âm Ảnh Vệ, ta cùng Gia Cát Thần sẽ cải trang thành Thánh Quang vệ.”

“Nhớ là đội lát nữa không cần làm gì hết, chỉ cần nhìn ta.”

Nói xong, Bạch Khải không đợi hai người đáp lại, ngay lập tức búng tay, bốn người ngay lập tức đổi vị trí, lại đi tới phía sau Thánh Quang và Âm Ảnh Vệ, trong làn sương do Trùng Thảo tạo ra.

Bốn người đột ngột xuất hiện mang theo một chút chao động năng lượng, đầu mục của hai đội quân đồng thời quay đầu lại nhìn về phía sau, nhưng khi đối mặt với Beita thì không hề thấy bất cứ biến hóa nào, tiếp tục đi về phía trước.

Trong khi đó, hoàng cung đã gần ngay trước mắt.

Chương 968:

Luyện Kim Hoàng Đế Hoàng cung.

Với sự bảo vệ của Thánh Quang Vệ và Âm Ảnh Vệ, Bạch Khải cùng những người khác dễ dàng bước vào hoàng cung.

“Quả thật không hổ là kỹ thuật luyện kim mà người phát minh, nơi này đúng là một địa điểm luyện kim đại thành!” Bạch Khải lén lút quan sát xung quanh, khi nhìn thấy hàng loạt sản phẩm luyện kim, cảm giác nóng ruột, suýt nữa thì lộ ra cảm xúc của mình.

“Nhân loại, hãy giữ tỉnh táo.

Mục tiêu của chúng ta là tìm ra kẻ phản bội, không cần phải vì những điều nhỏ nhặt mà làm hỏng chuyện lớn.”

Shuke nghiêm túc cảnh cáo Bạch Khải.

Bạch Khải lúc này tức giận thu hồi ánh mắt, nhưng khi nhìn xung quanh thấy các binh sĩ đang quan sát, không khỏi cảm thán.

“Lần sau phê bình ta, trước tiên thì hãy giải trừ được năng lực của người.”

Bạch Khải và Shuke âm thầm đấu khẩu, trong khi Thánh Quang Vệ và Âm Ảnh Vệ cùng lúc dừng lại.

Bạch Khải tiếp tục tiến về phía trước, và phát hiện hai người đàn ông trung niên đang đứng im lặng trước một cánh cửa lớn.

Hai người này đều có mái tóc vàng và đôi mắt xanh, khuôn mặt thậm chí có nhiều điểm tương đồng, chỉ khác nhau về trang phục, một người mặc đồ đen, người kia lại mặc đồ trắng.

“Họ là thủ lĩnh của Thánh Quang Vệ và Âm Ảnh Vệ?” Bạch Khải nhớ lại thông tin mà những binh lính đã cung cấp, rồi lập tức thu hồi ánh mắt, không nhìn nhiều hơn nữa.

Chưa nhìn thấy Âm Đế, hẳn không thể không cảm thấy lo lắng, dù sao thì người có thể dẫn dắt hai nhánh quân đội như vậy chắc chắn không phải loại hiền lành.

May mắn thay, hai người này không phát hiện ra sự dị thường của Bạch Khải cùng những người khác.

Khi nhìn thấy hai đội vệ binh đã tập hợp đủ, họ bước chân tiến vào cung điện.

Thùng thùng ~ Hai người nhẹ nhàng gõ vào cửa chính, và cánh cửa lập tức mở ra.

Hai người này rõ ràng đã quen thuộc với quy trình, dẫn đầu tiến vào cung điện, trong khi Thánh Quang Vệ và Âm Ảnh Vệ theo sát phía sau.

Bạch Khải và những người khác thấy vậy lập tức đuổi theo, nhưng khi vừa bước qua cánh cửa, cảnh tượng phía sau đã khiến họ chấn kinh.

Không phải vì bọn họ nhìn thấy điều gì kinh khủng, mà là không gian trong này lại khác xa với những gì họ dự đoán.

Theo ghi chép, tâm trạng của Âm Đế rất bất ổn, hỉ nộ vô thường, chỉ cần có điều gì không vừa ý là có thể cầm người bên cạnh ra tay, vì vậy mà mới có tên gọi là Âm Đế.

Cũng chính vì lý do này, Bạch Khải cho rằng cung điện của Âm Đế hẳn sẽ ngập tràn thần bí hoặc tà ác.

Nhưng trước mặt họ, tòa cung điện đồ sộ lại tràn ngập sự hỗn độn, chẳng khác gì một căn phòng hỗn tạp! “Không ngờ nơi này lại giống với phòng làm việc của người đến vậy, Bạch Khải.”

Gia Cát Thần cẩn thận nhìn xung quanh và nói với Bạch Khải thông qua liên kết linh hồn của Husky.

“Đừng có châm biếm ta, phòng làm việc của ta rất chỉnh tề!” Bạch Khải tức giận quay sang lườm Gia Cát Thần, rồi hiếu kỳ nhìn về phía trước.

Bước qua các đóng đồ lật vạt, Bạch Khải mơ hồ nhìn thấy một thanh niên mặc áo ngắn đang chăm chú điêu khắc cái gì đó, rõ ràng là không hề nhận ra sự có mặt của Bạch Khải và những người khác.

Hai người thủ lĩnh hiển nhiên không cảm thấy bất ngờ, họ bước nhanh về phía thanh niên, cúi mình chào.

“Thần Luke - Borg.”

“Thần Seth - Borg.”

“Gặp qua bề hạ!” Hai người đồng thanh, âm điệu tựa như bị ảnh hưởng bởi thanh niên.

Chỉ thấy thanh niên đó vung tay phải, trên mảnh gỗ trong tay vẽ ra một đường dài, và khối gỗ nhanh chóng dao động, mơ hồ có thể thấy một nguồn lực nóng bỏng đang phát ra từ bên trong.

Trong phút chốc, Luke - Borg nhanh chóng xuất thủ, phóng ra một quả cầu ánh sáng bao bọc khối gỗ lại.

Sau đó, khối gỗ nổ vang, nhưng đều bị quả cầu ánh sáng ngăn lại, không gây ảnh hưởng đến thanh niên.

“Bề hạ, việc ngài mê mết luyện kim thuật không có vấn đề gì, nhưng vẫn phải chú ý đến an toàn của mình.”

Luke - Borg nhìn thanh niên với vẻ trách móc, trong khi thanh niên vẫn không tỏ ra tỉnh táo, mờ mịt ngẩng đầu, khi nhìn thấy Thánh Quang Vệ và Âm Ảnh Vệ, trong mắt lúc này mới hiện lên chút ánh sáng.

Hắn chính là Âm Đế sao? Bạch Khải chợt lóe lên sự tò mò, đánh giá thanh niên trước mặt.

Quần áo bẩn thỉu, ánh mắt nhìn như mê mang nhưng trong sâu thẳm lại ẩn chứa một ánh sáng đặc biệt. Ánh sáng ấy Bạch Khải rất quen thuộc, giống như của cha mẹ hắn, là ánh mắt của những người đam mê nghiên cứu.

Có vẻ như Âm Đế này không giống như trong những ghi chép đã viết? “Đúng rồi, hai vị ái khanh đã đến Thánh Quang Vệ và Âm Ảnh Vệ kiểm tra thường lệ?” Âm Đế vừa gãi đầu vừa nói, sau đó bước đến trước một người Thánh Quang Vệ, dường như như một đứa trẻ đang khám phá một món đồ chơi, soi xét từ trên xuống dưới.

Rõ ràng hắn có ý định kiểm tra tất cả các vệ binh.

“Bạch Khải, giờ chúng ta phải làm sao? Có nên hành động không?” Bạch Thu Trà thấy vậy lập tức hỏi, nhưng Bạch Khải không vội vàng, ra hiệu cho họ giữ yên lặng.

Rất nhanh chóng, Âm Đế tiến tới đứng trước mặt họ, rồi lại quay lại bàn của mình, tiếp tục công việc.

“Như ta đã dự tính, về mặt truyền tải năng lượng của Thánh Quang Vệ vẫn chưa thật sự thông thuận, cơ thể của Âm Ảnh Vệ vẫn bị ảnh hưởng bởi Âm Ảnh chính lực.”

Nói xong, Âm Đế bắt đầu viết lúm xiu trên giấy, phân phát cho hai người.

“Dựa theo những gì ta viết, hãy luyện chế lại một lần là tốt rồi.”

“Chúng ta đã rõ.”

Luke - Borg cẩn thận gỡ cài cắm, lùi về sau một bước, trong khi Seth - Borg tiến lên, nói: “Bệ hạ, gần đây quanh vùng xuất hiện nhiều động vật hung dữ hơn, thần nghi ngờ có thể là bộ lạc đang có hành động, xin bệ hạ ban cho thần quyền chỉ huy quân đội để phòng bắt trặc.”

“Bộ lạc? Là bộ lạc của con hồ ly già kia sao?” Nghe đến từ “bộ lạc”, ánh mắt của Âm Đế thoáng chốc trở nên sắc bén, hần tiện tay rút ra một khối lệnh bài từ ngực, ném cho Seth - Borg.

“Sự việc bộ lạc giao cho Seth ái khanh lo liệu, nhất định phải ngăn chặn hung thú tại biên giới quốc gia.

Còn về dân chúng xung quanh, giao cho Luke ái khanh.”

“Đó vốn là trách nhiệm của chúng ta, bệ hạ không nên nói vậy.”

Hai người cùng nhau quỳ xuống đất, hành động chỉnh tề như thể đã được tập luyện từ trước.

“Được rồi, ta còn phải tiếp tục nghiên cứu, trước hết các người đi ra ngoài đi.”

Âm Đế dường như không có hứng thú với những chuyện này, yawn một cái rồi ra lệnh đuổi khách, hai người cũng không bắt ngờ, từ từ rời khỏi cung điện.

Tuy nhiên, Bạch Khải và những người khác thì vẫn ở lại.

Husky ẩn thân, Trùng Thảo dùng huyền thuật, Delta di chuyển không gian.

Với sự phối hợp hoàn hảo của các yếu tố, hai anh em Borg không một chút nghi ngờ về sự hiện diện của nhóm Bạch Khải.

“Quả nhiên là gia tộc Borg, nhìn dáng vẻ của họ, địa vị rất cao.”

Bạch Thu Trà nhìn về phía hai anh em Borg rồi đi, ánh mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

“Tuy nhiên sao họ lại yếu đến vậy, còn không bằng những Thánh Quang Vệ này.”

“Chẳng lẽ không thấy họ cũng là Ngự Thú sư, một khi đã nắm giữ sức mạnh, họ sẽ không mạo hiểm để tiến hành cơ thể người luyện thành.”

Bạch Khải không hề ngạc nhiên, từ những gì hắn đã biết về tình hình, phương thức luyện thành của Thánh Quang Vệ tuy khác với Địa Cung, nhưng cũng có ảnh hưởng đến tâm trí con người.

Từ cuộc trò chuyện giữa hai người kia và Âm Đế, có thể thấy họ đang chờ Âm Đế hoàn thiện kỹ thuật này trước khi hợp nhất! Nhưng suy xét đến thể hệ sau của gia tộc Borg chịu ảnh hưởng từ Thiên Đường Điều, có lẽ cũng không thành công.

“Mấy vị khách không mời mà tới, có nên đi ra không?” Đúng lúc này, giọng nói của Âm Đế đột nhiên vang lên bên tai Bạch Khải và những người khác, khiến ba người không khỏi sửng sờ.

“Bạch Khải, ngươi ẩn thân mà bị phát hiện sao?” A ô a ô! (Không thể nào, bản thân ta còn hơn tất cả mọi người ở đây, hắn không thể phát hiện được tôi!) Beita nghe vậy lập tức bực bội, trong khi Delta và Trùng Thảo cũng biểu thị rằng họ không thấy có dấu hiệu bị dò xét.

“Các ngươi có một số thủ đoạn rất mạnh, nhưng rất đáng tiếc, dù các ngươi ẩn giấu thế nào, biến hóa vật chất trong phòng này cũng không thể gạt bỏ.”

Âm Đế mở ra hai con ngươi, trong mắt bất ngờ hiện lên một hình ảnh Thiên Bình, nhìn chằm chằm vào vị trí ẩn nấp của Bạch Khải và những người khác.

“Biến hóa vật chất? Trao đổi đồng giá? Tốt, xem ra chúng ta đã bị quy tắc bảo toàn năng lượng giáng xuống.”

Nhìn vào đôi mắt kỳ quái của Âm Đế, Bạch Khải cảm thấy không thể chần chừ hơn, nhanh chóng giải trừ ẩn thân, xuất hiện trước mặt Âm Đế.

“Xin lỗi bệ hạ, xuất hiện trước mặt ngài bằng phương pháp này, nhưng chúng ta không phải kẻ thù.”

Bạch Khải hơi cúi người, giải thích.

“Ta biết, nếu các ngươi là kẻ thù, ta đã không chờ đến bây giờ để gọi các ngươi ra.”

Âm Đế gật đầu nhẹ, đánh giá Bạch Khải và những người khác một lượt rồi lại quay về vị trí của mình, tiếp tục công việc của mình.

Hóa ra hắn đã sớm phát hiện chúng ta? Bạch Khải hơi kinh ngạc, trong khi Beita thì thất vọng nằm bẹp xuống đất, rõ ràng bị sốc.

A ô a ô... (Bản thân mình ẩn thân làm sao lại bị phát hiện như vậy...) “Cái con chó ngốc này, thật khó tin là lại thấy chán như vậy.”

Bạch Khải không khỏi bật cười, không cảm thấy bất ngờ chút nào.

Rốt cuộc, kỹ thuật luyện kim có nghĩa là trao đổi đồng giá, rất nhạy cảm với sự biến hóa vật chất.

Hắn không chắc Âm Đế có điều gì thiên phú đặc biệt hay sở hữu một yêu thú gì đặc biệt, nhưng rõ ràng, Âm Đế có thể dễ dàng nhận ra sự biến hóa vật chất xung quanh.

Còn bọn họ, mặc dù đã thực hiện rất nhiều thủ đoạn ẩn thân, nhưng không thể tránh được sự ảnh hưởng đến năng lượng xung quanh, bị Âm Đế phát hiện cũng là điều hợp lý.

Chỉ qua cuộc gặp gỡ ngắn ngủi này, rõ ràng Âm Đế không phải là vị đế vương tàn bạo trong những ghi chép, mà có vẻ như là một nhà nghiên cứu thuần túy.

Nhưng nếu đúng vậy, thì bộ giáp Âm Đế tạc trên đảo Nam Hải kia là sao? Bạch Khải ngẩng đầu nhìn Âm Đế đang đắm

chìm trong luyện kim, lắc đầu, ném bỏ những nghi vấn đó.

Lịch sử sẽ không lừa người, nhưng ghi chép có thể.

Từ những gì bọn họ nhìn thấy bên ngoài, sử quan sẽ viết một bài không bình thường về vị này.

“Bệ hạ, tôi có thể hỏi ngài một vấn đề không?” “Cái ý tưởng về việc tiến hành cơ thể người luyện thành cả con người và thú có phải là của ngài không?” Ánh mắt Bạch Khải long lanh, chăm chăm nhìn vào Âm Đế, trong khi Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần cũng chăm chú chờ đợi câu trả lời từ Âm Đế.

Nghe thấy câu hỏi của Bạch Khải, Âm Đế lộ ra vẻ hiểu biết, ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Khải và nói.

“Đúng vậy, đây không chỉ là ý tưởng của ta, mà trận pháp cơ thể người luyện thành cũng là do ta phát minh.”

Chương 969:

Nghiên cứu vượt mức quy định! “Thật sao?” Khi nghe lời nói của Âm Đế, ánh mắt Bạch Khải bỗng thay đổi, lông mày nhíu lại, toát ra khí chất nghiêm túc.

Mặc dù Âm Đế trông như một kẻ chỉ chăm chăm vào nghiên cứu những sinh vật nhân tạo, nhưng hẳn đã thấy không ít kẻ điên rồ trong lĩnh vực nghiên cứu.

Người không coi trọng tính mạng đồng loại như vậy, chỉ để lại tai họa cho nhân loại.

Có vẻ như nhận ra suy nghĩ của Bạch Khải, phía sau hắn, Alpha cũng có hành động.

Kiểm Tịch Diệt nhẹ nhàng rung động, chỉ cần Bạch Khải ra lệnh, nó sẽ lập tức tấn công Âm Đế.

“Đương nhiên rồi.

Chỉ tiếc rằng hiện tại ta chỉ có thể kết hợp huyết mạch của sinh vật siêu phàm vào trong cơ thể con người, từ đó thu được một phần sức mạnh siêu phàm.

Nếu có thể kết hợp toàn bộ sinh vật siêu phàm, thì nhân loại có thể đối đầu với những con hung thú.”

Âm Đế nói với vẻ tiếc nuối: “Đáng tiếc rằng chỉ cần xung đột giữa linh hồn nhân loại và huyết mạch hung thú vẫn chưa được giải quyết, thì ý tưởng này sẽ mãi mãi không thực hiện được.”

Nghe lời Âm Đế, Bạch Khải không khỏi ngây người.

Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà cũng nhìn nhau, có chút khó hiểu.

Họ cảm thấy như Âm Đế và Bạch Khải đang nói chuyện trên một kênh thông tin khác nhau.

Bạch Khải nhìn sâu vào mắt Âm Đế và hỏi: “Ý của bộ hạ là chỉ kết hợp huyết mạch của sinh vật siêu phàm vào cơ thể của ngài thôi sao?” “Đúng vậy.”

Ám Đế gật đầu, nói: “Sinh vật siêu phàm mạnh mẽ là vì chúng có thể giao tiếp với các sinh vật khác xung quanh.

Trong khi đó, chúng ta, nhân loại, chỉ có thể rèn luyện tinh thần lực bên ngoài mà thôi, không thể thực hiện điều này.”

“Vì vậy, ta nghĩ rằng nếu nhân loại có được huyết mạch siêu phàm, liệu có thể thu được sức mạnh tương tự không.”

Khi nói đến đây, nét mặt Ám Đế bỗng nhiên sáng láng.

“Ngươi có biết không? Ta đã chọn một nhóm người tình nguyện để thử nghiệm kết hợp Thánh Quang và Ám Ảnh, và thật sự thành công!” “Chính là các ngươi vừa thấy, Thánh Quang Vệ và Ám Ảnh Vệ đều là sản phẩm nghiên cứu của ta!” Hẳn dường như tìm thấy đối tượng để giao tiếp, Ám Đế biểu hiện vô cùng phấn khởi, nhưng đột nhiên đã trở nên u buồn.

“Đáng tiếc rằng nhân loại vẫn chưa đủ khả năng tiếp nhận sức mạnh siêu phàm, linh hồn Thánh Quang Vệ và thân thể của Ám Ảnh Vệ vẫn bị ảnh hưởng bởi sự chênh lệch.”

“Trừ khi có bước đột phá lớn, nếu không thì kế hoạch luyện hóa cơ thể người sẽ khó có thể mở rộng quy mô.”

Nghe đến đây, Bạch Khải và những người còn lại rút cuộc hiểu ra.

Không có gì ngạc nhiên khi vị hoàng đế này, trong lịch sử nhân loại, thường bị chỉ trích hơn là được tán dương, và có lẽ đã bị người khác lừa dối.

Ba người nhìn nhau, và kể cho Ám Đế về mọi việc họ đã phát hiện ở Địa Cung và những gì đã chứng kiến.

Sau khi nghe xong miêu tả của Bạch Khải, Ám Đế rơi vào trầm tư.

“Ta cũng biết một chút về tình hình của gia tộc Borg, nhưng ta không am hiểu về quốc gia, nên ít khi hỏi về hành động cụ thể của họ.”

Ám Đế thở dài và nói: “Dù hoàng triều sáng tạo đã tạo lại nhân loại, nhưng hoàn cảnh sinh tồn của chúng ta vẫn chưa được cải thiện, vì vậy ta cần sự giúp đỡ từ gia tộc Borg để củng cố hoàng triều.”

“Chỉ là không ngờ rằng, họ lại điên cuồng như vậy...”

A ô a ô... (Nhân loại, hẳn không nói dối...) Beita vẫn luôn nhìn chăm chú vào Âm Đế, không hề phát hiện điều gì bất thường.

“Nhìn ra được.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, với sự gia tăng của năng lực linh hồn, anh cảm thấy mình mạnh hơn rất nhiều trước kia, tự nhiên nhận ra rằng Âm Đế không phải đang nói dối.

Nhưng giờ đây, với tình hình hiện tại, việc nói dối hay không cũng chẳng còn ý nghĩa gì.

“Bệ hạ, dựa theo thông tin chúng ta thu thập được, bộ lạc có lẽ sẽ phát động một cuộc tấn công quy mô lớn, cho nên...”

“Điều này ta đã sớm biết.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút, rồi báo cáo cho Âm Đế về tình huống mà họ biết. Âm Đế không hề có biểu hiện bất ngờ, nhẹ nhàng gõ bàn, và mặt bàn lập tức xoay chuyển, biến thành một tấm bản đồ lớn.

Tấm bản đồ này rất kỳ lạ, được làm từ nham thạch, và nó không ngừng biến đổi, thậm chí còn có thể phóng to và thu nhỏ theo thao tác của Âm Đế.

“Vị trí của hoàng triều sáng tạo nằm xung quanh vùng đất căn cổ, bị bộ lạc bao vây, không có cách nào lui.”

Âm Đế chỉ vào đường biên giới của hoàng triều sáng tạo và nói: “Chỉ cần bộ lạc đồng lòng, một khi phát động tấn công, hoàng triều sáng tạo chắc chắn sẽ sụp đổ.”

“Nhưng bộ lạc này chưa đồng lòng, vì vậy hoàng triều sáng tạo mới có thể tiếp tục tồn tại, đúng không?” Bạch Khải nói, nghiêm túc đánh giá bản đồ.

“Đúng vậy, giữa các bộ lạc có mâu thuẫn riêng, so với việc đối đầu với bộ lạc mạnh mẽ, họ thà rằng có một khu vực giảm xóc hơn.”

Âm Đế cười gượng, nói: “Dù sao, trong mắt họ, chúng ta, nhân loại, chỉ là những con kiến có thể bị nghiền nát.”

Nghe vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm; những bộ lạc này đã tồn tại từ lâu trước cả xã hội loài người, giữa họ thường xảy ra chiến tranh.

Hiện tại, có một khu vực giảm xóc sẽ tốt cho họ.

“Nhưng không phải tất cả các bộ lạc đều nghĩ như vậy.”

Ám Đế phóng đại một bộ lạc, và trên đó khắc rõ hình một con hồ ly.

“Bắc Bộ Đế Quốc - Thiên Hồ bộ lạc vẫn cảm thấy nhân loại là mối đe dọa tiềm tàng, nên họ muốn tiêu diệt chúng ta.”

“Nhưng họ không chọn phát động chiến tranh quy mô lớn, mà chỉ từng bước một xâm chiếm lãnh thổ của đế quốc.”

“Nếu cứ tiếp tục như vậy, sớm muộn gì đế quốc cũng sẽ bị Thiên Hồ bộ lạc chiếm đoạt.”

Nghe vậy, Bạch Khải lập tức hiểu ra: “Vậy nên bệ hạ đã giao quyền cho gia tộc Borg, sản xuất Thánh Quang Vệ và Âm Ảnh Vệ để đối phó?” “Đúng vậy, số lượng Ngự Thú Sư trong hoàng triều sáng tạo thực sự không đủ để chống lại bộ lạc, dù ta có mượn vũ khí từ luyện kim thuật thì cũng không đủ.”

Ám Đế nhẹ gật đầu, nói: “Thậm chí, ngay cả cơ thể người luyện thành thành công, hoàng triều sáng tạo cũng khó lòng đối đầu với bộ lạc.”

“Vì vậy, nhân loại cần phải giành được một chiến thắng, một chiến thắng mà khiến bộ lạc kiêng dè, không dám tùy tiện động thủ với chúng ta!” “Mà vừa lúc, Thiên Hồ bộ lạc đã dần mất kiên nhẫn, định hành động để đè bẹp hoàng triều sáng tạo.”

Nói đến đây, ánh mắt Ám Đế trở nên thâm thúy hơn, khí tức trên người hắn đã thay đổi lớn.

Nếu như trước đó, Ám Đế chỉ là một kẻ đam mê nghiên cứu luyện kim, thì hiện tại, hắn đã trở thành một nhà lãnh đạo chiến lược đầy mưu mô.

“Nhưng bệ hạ vừa mới nói rằng thực lực giữa nhân loại và bộ lạc chênh lệch rất lớn, ngay cả khi có cơ thể người luyện thành cũng không được?” Bạch Khải hỏi.

“Thật ra, ta đã từ bỏ ý tưởng luyện thành cơ thể người từ lâu rồi, vì rủi ro quá cao và phần thưởng quá ít, trong thời gian ngắn thì không thể sinh ra hiệu quả.”

Ám Đế cười cười, lập tức quay trở lại với hình dạng nghiên cứu cuồng nhiệt ban đầu, hào hứng lôi Bạch Khải đi đến một góc trong cung điện, lật ra một viên cầu kim loại.

“Đây chính là vật ta nghiên cứu gần đây, có thể trong nháy mắt phát ra sức mạnh hủy diệt một thành phố!” “Đây mới chỉ là bản thô, vài ngày nữa, khi ta hoàn thiện cấu trúc luyện kim bên trong, khu vực bị phá hủy sẽ càng lớn hơn!” “Nháy mắt phát nổ? Bom?” Nghe Ám Đế mô tả, Bạch Khải và hai người còn lại nhìn nhau. Ở thời đại này, Ám Đế đã có thể chế tạo bom sao? Vậy thì sao những vũ khí hiện đại sau này lại hiếm gặp đến vậy? “Bom? Cái tên chính là chính xác, cứ gọi nó là bom đi!” Bạch Khải: “...”

Thật tốt, bom đầu tiên trong lịch sử đã ra đời.

Dẫu vậy, nếu nó có thể nhanh chóng hủy diệt cả một thành phố và còn có thể mở rộng phạm vi, thì thứ này có vẻ được tương đương với một loại vũ khí hủy diệt.

Nghiên cứu của Ám Đế có phải đã vượt quá mức quy định hay không? Bạch Khải vuốt cằm, ánh mắt đã thay đổi khi nhìn viên cầu đó, trong khi Shuke dường như không thể chờ đợi, nếu không nhờ sự kéo tay của Bạch Khải, có lẽ hắn đã lao vào phân tích rồi.

“Nhưng mà, dựa theo lời các người, bộ lạc sẽ có động thái gần thôi, ta cần nhanh chóng hoàn thiện bom luyện kim.”

Ám Đế nhìn về phía Bạch Khải và những người khác, nói: “Vì vậy, ta cần nhờ các người đi xác nhận lại một lần xem tình hình cụ thể như thế nào, để ta có thể chuẩn bị một cách tốt nhất.”

“Cái này không có vấn đề, chỉ là tệ hạ thật sự tin tưởng rằng chỉ cần dựa vào một quả bom như vậy là đủ sao?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, đồng thời nêu lên sự lo lắng của mình.

Liên bang có trong tay vũ khí hủy diệt mạnh mẽ như thế, vẫn không dám nói rằng có thể toàn thắng bộ lạc.

Dù Âm Đế có chế tạo bom mạnh mẽ đến đâu, e rằng vẫn chưa đủ.

“Yên tâm đi, ta còn có những chuẩn bị khác, như vậy là đủ rồi.”

“Như vậy thì tốt nhất.”

Bạch Khải hiểu ra, nhìn thấy nụ cười trên mặt Âm Đế, đột nhiên hỏi: “Làm sao bệ hạ lại tin tưởng chúng ta, những người xa lạ như vậy?” “Người cảm thấy, ta còn có lựa chọn nào khác sao?” Âm Đế cười, ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt đất, bản đồ một lần nữa biến thành cái bàn, trong khi Âm Đế lấy ra một khối gỗ và bắt đầu điêu khắc.

“Có lẽ vậy.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, một chút suy nghĩ trước khi gọi Husky và Jetta ra.

“Shuke, người ở lại đây xem thử có thể hỗ trợ gì không.

Jetta, người hãy trao đổi với bệ hạ về vấn đề huyết mạch, được không?” Sột soạt sột soạt? (Jetta cần hiểu cái gì?) Jetta trông có chút mơ hồ, hoàn toàn không hiểu Bạch Khải đang nói gì, trong khi Shuke thì đã hiểu rõ.

“Yên tâm đi, Ngự Thú sư, ta sẽ rất chăm chỉ giúp đỡ!” Trong ánh mắt Shuke lóe lên sự tham lam, đôi mắt bạch kim phát sáng nhanh chóng, đã bắt đầu theo dõi hành động của Âm Đế.

Luyện kim thuật, một kỹ thuật đã thất truyền từ lâu, nếu có thể nắm giữ được, đó chắc chắn sẽ là một sự nâng cao đáng kể cho hắn.

“Vậy chúng ta trước hết rời đi nhé.”

Nhìn Âm Đế đã đắm chìm vào nghiên cứu luyện kim, Bạch Khải cùng ba người lặng lẽ rời khỏi cung điện.

“Bạch Khải, chúng ta sẽ tiếp tục làm gì bây giờ?” Bạch Thu Trà hỏi.

“Nhìn về phía Borg huynh đệ, có lẽ hung thú sẽ tấn công trong thời gian gần, chúng ta phải sớm chuẩn bị một cách tốt nhất.”

Bạch Khải hướng về phía bắc, ánh mắt như xuyên qua hàng nghìn dặm không gian, thấy được động tĩnh của Thiên Hồ bộ

lạc.

“Có phải vì yêu cầu binh quyền từ Borg huynh đệ không?” Gia Cát Thần nghe vậy thì ngạc nhiên, không khỏi nhún mày.

“Nhà Borg sẽ đặc biệt yêu cầu binh quyền, chắc hẳn nhánh quân đội này không yếu.

Nếu họ phản loạn vào lúc này, chúng ta sẽ rất khó chống đỡ.”

“Ta hiểu, vì thế chúng ta cần sớm chuẩn bị.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Gia Cát Thần, ngươi hãy điều tra xem có điều gì bất thường ở đế đô không, bất kể là câu chuyện hoang đường nào, đều có thể giúp ích.”

“A Trà, ngươi hãy truy tung Âm Ảnh Vệ, xem có thể thu thập được tin tức hữu dụng không, vì Âm Ảnh Vệ phụ trách chiến đấu bên ngoài, có khả năng có tiếp xúc trực tiếp với bộ lạc.”

“Về phần ta, ta sẽ đến gặp gia tộc Borg, xem họ đang mưu đồ điều gì.”

Chương 970:

Nội ứng ngoại hợp? Bắt rùa trong hũ! Trụ sở gia tộc Borg.

Luke Borg nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn xuống mặt đất nơi mà các Thánh Quang vệ và Âm Ảnh vệ không hề có động tĩnh, nói: “Bọn họ giờ là tình trạng gì, sao còn chưa tỉnh lại?” “Tộc trưởng, bọn họ không có bất cứ vấn đề gì, hiện tại tựa như... đang ngủ?” Một lão nhân tóc Địa Trung Hải do dự trả lời về bốn tên sĩ quan, nói xong thì không tự chủ lùi lại mấy bước.

Quả nhiên, ngay khi Luke nghe lời của lão đầu, lập tức tức giận mắng: “Đi ngủ? Thánh Quang vệ thế mà lại còn đi ngủ?!” Trong mắt Luke găm thét như muốn nhảy ra khỏi hốc mắt, trong tay ánh sáng trắng lóe lên, nhìn thấy vậy, Seth - Borg vội vàng kéo Luke, ra hiệu cho lão đầu rời đi.

“Đại ca, tỉnh táo một chút.”

Nghe được lời của Seth, Luke lúc này mới bình tĩnh lại một chút, nhưng sắc mặt vẫn khó coi.

“Lão nhị, ngươi nghĩ sao? Có phải tiểu tử kia đã phát hiện ra chúng ta không?” “Hắn là không, hắn đã cho chúng ta thấy trận luyện kim mà hắn cải tiến, so với trước có rất nhiều thay đổi.

Nếu hắn phát hiện ra thì đã không cần phiền phức như vậy.”

Seth lắc đầu, nói: “Ta muốn tin rằng là bọn họ muốn tìm kiếm dấu vết của chúng ta.”

“Thiên Hồ bộ lạc... Đám hồ ly thôi kia quả thực khả nghi.”

Luke nghe vậy dần dần bình tĩnh lại, phát tay, lập tức có vài tên Thánh Quang vệ xuất hiện, mang bốn người binh sĩ ra ngoài.

“Lão nhị, Thiên Hồ bộ lạc bên kia nói thế nào?” Luke hỏi.

“Bọn họ đồng ý kế hoạch của chúng ta, đồng thời nguyện ý trả lại những vùng đất đã chiếm được trước đó, chỉ cần chúng ta hàng năm cung cấp một ít nô lệ cho bọn họ.”

Seth cười nói: “Ta đã ký kết khế ước với lão Thiên Hồ, nếu bọn họ không muốn, cũng không còn biện pháp nào khác.”

“Khế ước? Vậy chúng ta không phải là cũng không có đường sống sao?” Luke nghe vậy có chút lo lắng, nhưng Seth lại không để ý, trong tay hiện lên một cỗ lực lượng Âm Ảnh, ở trán ghi một đạo chú văn, rồi lạng lẽ vỡ vụn.

“Tiểu tử kia nghiên cứu mặc dù chưa hoàn thiện, nhưng quả thực rất mạnh, chí ít giúp ta lừa qua khế ước là đủ rồi.”

“Ha ha ha...”

Lão nhị người vẫn là người có mưu kế, việc này giao cho người là đúng!” Luke cười ha hả, nói: “Đến lúc đó người dẫn Thiên Hồ bộ lạc tiến công vào đế đô, sau đó ta sẽ dẫn Thánh Quang vệ đuổi các người đi, quân pháp không thiên vị ai cả.”

“Huynh đệ chúng ta hai người một sáng một tối, thì mọi thứ trên thế gian này sẽ nằm trong lòng bàn tay chúng ta!” Seth cười tự mãn: “Nếu như tổ tiên không nhân từ giữ tay một chút, thì Thủy Đế đã không có cơ hội lên ngôi. Đã qua nhiều năm như vậy, cũng nên đến lượt chúng ta, gia tộc Borg bước ra sân khấu rồi.”

“Đúng vậy.”

Luke nhẹ gật đầu, đột nhiên nghiêm mặt nói: “Đúng rồi, tiến độ của kế hoạch luyện chế cơ thể người thế nào rồi?” “Không có tiến triển gì, dù là Thánh Quang hay Âm Ảnh chi lực, hoặc là thuộc tính hung thú khác, đều có khả năng bị đồng hóa sau khi sử dụng quá mức.”

Seth lắc đầu, như nhớ ra điều gì đó, nói: “Còn một việc, chúng ta có đặt một nơi thí nghiệm đã mất tích, ta lo lắng không biết có ai phát hiện ra kế hoạch của chúng ta không.”

Nghe vậy, Luke im lặng một chút, suy nghĩ rồi nói: “Vậy thì những nơi thí nghiệm đó đều bỏ đi, rút toàn bộ người về.”

“Đại ca, người không định thử sao?” Seth ngạc nhiên hỏi.

Luke vén tay áo lên, lộ ra cánh tay đầy phù văn.

“Bệ hạ đã phong ấn sức mạnh của chúng ta tại cánh tay trung tâm, vì vậy không phát triển thêm phương án mới, ta đoán hẳn đã từ bỏ.”

Luke nhẹ nhàng vuốt ve cánh tay mình, ánh mắt có chút khát vọng, nói: “Làm nhiều thí nghiệm như vậy mà không thành công, trừ phi bỏ hạ ra tay, nếu không thì thế gian này sợ rằng sẽ không ai có thể thiết kế được trận luyện chế hoàn mỹ.”

“Vậy đại ca, chúng ta nên làm gì tiếp theo? Bỏ Thiên sứ chi lực sao?” Seth có chút nhú mày, mặc dù hắn không sở hữu Thiên sứ chi lực, nhưng nếu như có thể giải quyết vấn đề cho Luke, hắn cũng sẽ có lợi.

“Đương nhiên là không bỏ.

Michelle đã tìm ra phương án mới, để Thiên sứ chi lực ký thác lên người Thiên Đường Điều, mặc dù cần Ngự Thú sư thiên phú, nhưng không cần lo lắng về đồng hóa.”

“Thiên Đường Điều...

Ta hiểu rồi.”

Seth nhẹ gật đầu, ánh mắt lóe lên sự kỳ lạ.

“Được rồi, chúng ta cũng nên đi làm việc, thời gian gần đây không được thái bình, để tránh đêm dài lắm mộng, chúng ta cần nhanh chóng thực hiện kế hoạch.”

Luke đứng dậy nói.

“Ta sẽ ngay lập tức liên hệ với Thiên Hồ bộ lạc, bảo họ chuẩn bị xuất binh trong vòng ba ngày.”

Seth nói: “Còn như quân giữ ở đó, ta sẽ nghĩ cách điều họ đi, phần còn lại dựa vào đại ca người.”

“Hừm, ta sẽ ở để chờ các người.”

Nói xong, hai huynh đệ ôm nhau thật chặt, Seth nhanh chóng rời đi, còn Luke sau một lúc trầm ngâm cũng rời khỏi phòng. Đợi hai người đi khỏi, Bạch Khải từ một góc tối bước ra, nhìn theo hướng Luke rời đi, suy nghĩ mông lung.

“Không thể không nói, gia tộc Borg thực sự rất tinh quái, quang và ám đều bị bọn họ chiếm giữ, những kẻ khác bị đánh mà cũng không thể trả lời.”

Bạch Khải thở dài, trước đây hắn còn cảm thấy kinh ngạc về mối quan hệ giữa gia tộc Borg và Tử Vong bàn tròn, không

ngờ rằng từ vài ngàn năm trước, gia tộc Borg đã là quang âm một thể.

“Liệu có thể coi đây là việc đặt trứng gà vào trong những cái giỏ khác nhau không? Hừ, giờ ta bỗng hoài nghi Minh phủ cũng do gia tộc Borg tạo ra.”

Bạch Khải càng nghĩ càng thấy khả năng, trong lòng đột nhiên dâng lên một cơn kích thích.

Nếu như có thể hủy diệt gia tộc Borg ở đây, liệu bọn họ trong tương lai có thể không còn khả năng tạo ra nhiều yêu thiêu thân nữa không? Chỉ có điều, cuối cùng, Bạch Khải vẫn quyết định từ bỏ.

Khi xuyên qua thế giới này, Bạch Khải luôn có cảm giác kỳ lạ, mọi cử động của hắn đều như bị một điều gì đó chú ý.

Nhất là khi hắn biết Địa cung rất có thể là Hoàng Hôn đại lăng tẩm, cảm giác này càng thêm mãnh liệt.

“Hy vọng không bị dòng sông thời gian coi như BUG mà thanh lý mất.”

Bạch Khải bắt đầu dĩ thử dài, rồi biến mất trong bóng tối. ...

Tại Âm Đế cung điện.

Bạch Khải dần dần báo cáo cho Âm Đế về những phát hiện của mình, còn Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà cũng đã có những phát hiện, qua so sánh, mọi người đều có chung một nhận định.

Chỉ cần năm ngày nữa, Thiên Hồ bộ lạc sẽ xuất hiện trong đế đô! “Không ngờ bọn họ lại hành động nhanh như vậy, chắc ta phải tăng tốc tiến độ.”

Nghe Bạch Khải và hai người đưa ra kết luận, Âm Đế không còn giấu giếm, từ một cái bí cảnh trong giới chỉ thậm trọng lấy ra một viên cầu kim loại màu xám tro.

“Đây chính là bom mà bệ hạ nói sao?” Bạch Khải thấy vậy lập tức phản ứng lại hỏi.

“Đúng vậy, viên này mới là thật phẩm, những thứ khác chỉ là vật thử nghiệm, nếu nổ thì uy lực cũng chỉ có hạn.”

Ám Đế nhẹ nhàng đặt viên cầu vào một cái rãnh, nói: “Chỉ cần Thiên Hồ bộ lạc bước vào phạm vi đế đô, dù là truyền kỳ hung thú, ta cũng dám đảm bảo bọn họ không thể tiến ra ngoài!” Phạm vi đế đô? Sao cảm giác lịch sử ghi chép lại biết rằng đế đô bị san phẳng chính là do Ám Đế làm? “Nhưng bộ hạ, như vậy thì dân chúng trong đế đô chẳng phải cũng sẽ bị ảnh hưởng sao?” Gia Cát Thần nghe vậy liền hỏi lại.

“Cái này không sợ, Luke đã đề nghị với ta từ trước đó nửa tháng rằng muốn tổ chức một trận luyện kim đại hội, toàn bộ dân chúng trong đế đô đều sẽ được tập trung lại, bây giờ xem ra, đây cũng là một phần trong kế hoạch của hắn.”

Ám Đế nhàn nhạt cười, nói: “Đến lúc đó chúng ta chỉ cần sớm chuẩn bị một chút, đưa dân chúng đến nơi an toàn là được.”

“Nếu như vậy, ta có thể giúp một tay.”

Bạch Khải gọi Delta ra, nói: “Thú sủng của ta có kỹ năng không gian, nếu kết hợp một chút biện pháp lời nói, chúng ta có thể cùng lúc đưa tất cả mọi người đi.”

“Như vậy là tốt nhất.”

Ám Đế nghe vậy hai mắt sáng lên, nói: “Vậy đến lúc đó, ta sẽ nhờ các người an bài cho dân chúng, những chuyện khác ta sẽ xử lý.”

“Chúng ta không cần hỗ trợ gì sao?” Bạch Thu Trà nghe vậy hỏi.

“Hỗ trợ? Không cần, quả bom này cực kỳ nguy hiểm, ngay cả ta cũng không dám tùy tiện thử nghiệm, nếu như các người không thể rút lui tới khu vực an toàn sớm, ta cũng không thể đảm bảo sự an toàn cho các người.”

Ám Đế không chút do dự từ chối, nói: “Viên bom này là tụ hợp toàn bộ hiểu biết của ta về luyện kim thuật, một khi bộc phát, bất kể biện pháp phòng ngự nào cũng sẽ mất hết hiệu lực, vì vậy các người không nên mạo hiểm.”

“Lợi hại như vậy sao?” Bạch Khải hứng thú, tò mò hỏi.

“Người có biết bản chất của luyện kim thuật là gì không?” Nghe Bạch Khải hỏi, Ám Đế lại bắt đầu giảng giải.

“Bản chất? Là trao đổi giá trị sao?” “Đúng vậy, nhưng người có biết rõ những người luyện kim thuật sư theo đuổi điều gì không?” Bạch Khải nghe vậy lắc đầu, tuy hẳn có tiếp xúc với luyện kim thuật nhưng vấn đề cao thâm như vậy hẳn thực sự chưa từng cân nhắc.

“Từ không sinh có, đó chính là truy cầu lớn nhất của chúng ta, những người luyện kim thuật sư.”

Ám Đế mở bàn tay, ngay lập tức một cái luyện kim trận xuất hiện.

“Bản chất luyện kim thuật là trao đổi giá trị, bất kể người muốn thu hoạch cái gì, đều cần phải trả giá tương xứng.”

“Chỉ cần thanh toán giá trị đầy đủ, người có thể đạt được bất kỳ điều gì người muốn.”

“Nhưng đó chính là lý do mà việc hành động của luyện kim thuật sư đã bị hạn chế, nên ta chỉ đang theo đuổi từ không sinh có.”

“Thật tiếc là, ta vẫn chưa thể đạt tới điều đó.”

Nói xong, Ám Đế dừng lại một chút, nói tiếp: “Mà quả bom này, chính là từ nơi chí cao truy cầu mà tìm ra, đi ngược lại con đường cũ, từ có đến không.”

“Đơn giản mà nói, chính là đem hết thầy trở về hư vô!” “Trở về hư vô? Hư vô bom?” Nghe xong lời giải thích của Ám Đế, Bạch Khải hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Nếu như Ám Đế nói có thể thực hiện, vậy viên hư vô bom này chắc chắn có khả năng phá hoại vượt xa tất cả những vũ khí hủy diệt trong hậu thế.

Có loại vũ khí này tồn tại, đừng nói là truyền kỳ hung thú, ngay cả Bán Thần hung thú cũng sẽ bị nuốt hận tại chỗ! Bỗng chốc, Bạch Khải cảm thấy đồng tình với gia tộc Borg, nếu mạnh mẽ nội ứng ngoại hợp, khả năng họ sẽ biến thành những con rùa trong hũ.

Chương 971:

Cuộc chiến bắt đầu Âm Đế cung điện.

“Thì ra là như vậy, luyện kim thuật lại có dạng này sao?” Bạch Khải nhìn bản vẽ trong tay, đôi mắt tỏa sáng, giống như một con sói đói nhìn thấy con dê béo.

“Quả thực rất có ý tưởng, rõ ràng là phát triển từ Nguyên Thủy phù văn, và đã đi ra một con đường đặc biệt như thế, Âm Đế thật sự rất lợi hại.”

Shuke cũng không tiếc lời khen ngợi, đồng thời không ngừng tìm cách tổng hợp luyện kim thuật với những kiến thức mà hắn đã học trước đó.

Luyện kim thuật, bản chất là trao đổi vật chất, nhưng thao tác cụ thể thì rất phức tạp, thậm chí liên quan đến cả phân tử.

Nói một cách đơn giản, luyện kim thuật tương đương với một căn xưởng gia công, biến đổi vật chất theo yêu cầu của người sử dụng để tạo ra hình thức mới. Điểm này có chút tương tự với công nghệ phù văn mà Bạch Khải nắm giữ, chỉ là một cái thiên về kết cấu vật chất, còn một cái thì thiên về năng lượng.

Vì vậy, về nguyên tắc, hai loại kỹ thuật này cũng có thể liên thông.

“Mặc dù luyện kim thuật ở trong tay ta được phát triển rực rỡ, nhưng đến thời điểm Thủy Đế, nó đã xuất hiện hình thức ban đầu.

Tuy nhiên, con người lúc đó chắc hẳn không có nhiều thời gian để nghiên cứu tốt.”

Âm Đế thận trọng cất giấu hư vô bom, nói: “Đáng tiếc thời gian vẫn còn hơi cấp bách, nếu không ta có thể nâng cao được uy lực của hư vô bom.”

“Đừng, nếu nâng cao thì sẽ ảnh hưởng tới những người vô tội.”

Bạch Khải nhếch môi, bây giờ hư vô bom đã có thể nuốt trọn cả đế đô, nếu lại nâng cao hơn nữa, có lẽ các thành phố xung quanh cũng sẽ gặp nạn.

“Cũng phải, sau lần này ta sẽ từ từ hoàn thiện.”

Ám Đế nhẹ gật đầu, nhìn về phía Bạch Khải nói: “Nói đi cũng phải cảm ơn các người đã giúp đỡ, giúp ta giải quyết không ít vấn đề.”

“Ta cũng vậy, bệ hạ, cơ thể luyện thành trận đối với ta cũng có sự chỉ dẫn lớn.”

Bạch Khải gọi Jetta ra, nhìn thấy Jetta ở phía sau đang tỏa ra ba loại pháp cầu Thủy, Hỏa, Thổ, cùng với viên pháp cầu Phong, hài lòng gật đầu.

Trước đó, khi hắn giữ Jetta bên cạnh Ám Đế, hắn đã mong có thể tìm ra một ít thông tin hữu ích từ luyện kim thuật, bởi vì Dược tề học và luyện kim thuật cũng có nguồn gốc tương tự.

Nhưng Bạch Khải lại không nghĩ rằng, Jetta không học được gì từ Dược tề học, mà lại từ cơ thể luyện thành trận nhận được chỉ dẫn, tiến một bước thuần hóa huyết mạch của mình. ...

Nhìn vào chủng tộc và kỹ năng, Jetta dường như không có sự thay đổi nào, nhưng năng lượng khổng lồ của Jetta lại đủ khiến mọi người phải mở tròn mắt.

Những viên pháp cầu nguyên tố dày đặc đằng sau Jetta chính là minh chứng rõ nhất.

“Nhưng mà Jetta, việc nâng cấp của người thật sự rất khó khăn, trước đây còn tưởng rằng người sẽ sớm tiến hóa, nhưng giờ vẫn chưa thể.”

Bạch Khải có chút bất đắc dĩ vỗ đầu Jetta, Thủy Tinh cung nơi mà bọn họ có rất nhiều tài nguyên, vì vậy Bạch Khải thoải mái tiêu tốn tài nguyên của Jetta.

Chỉ có điều lần tiến hóa trứng này cũng coi như là điều kiện khó khăn, dù Bạch Khải đầu tư bao nhiêu tài nguyên, trứng tiến hóa chỉ tăng lên năng lượng giá trị của Jetta.

“Ta đã nhận ra trọng lượng rất lớn trên người người, các cách tiến hóa thông thường đối với hắn khả năng không hiệu quả.”

Ám Đế nói: “Chỉ cần hắn tiến hóa thì năng lực của hắn chắc chắn sẽ rất đáng sợ!” “Hừm, ta đại khái cũng biết cách tăng trưởng của Jetta, chỉ còn chờ duyên phận thôi.”

Bạch Khải bất lực nhún vai, gần đây thời gian hần xuyên qua càng ngày càng ngắn, căn bản không kịp tìm kiếm thông tin về thế giới Phong, cũng không biết khi nào tài năng đạt được mong muốn.

“Ta tin tưởng ngươi sẽ thành công.”

Ám Đế mỉm cười nhạt, nhìn về phía bầu trời bên ngoài sáng dần, nói: “Thời gian không còn nhiều, chúng ta cũng nên chuẩn bị.”

“Đi thôi.”

... Đế đô.

Người dân trong thành đã sớm thu dọn xong, mang theo nhà mang theo người hướng hoàng thành tiến đến.

Trong ngày lễ lớn này là thời điểm hiếm hoi họ có thể trực diện với hoàng đế.

Mặc dù trong những năm gần đây, hoàng triều có chút cấp tiến, nhưng họ không thể quên rằng chính Ám Đế đã mang lại cho họ cuộc sống hòa bình lâu dài. Đến nỗi về những thứ khác...

Dù sao cũng tốt hơn việc bị hung thú coi như gia súc nghiền ép.

Người dân lục tục tiến về hoàng thành, không ai nhận ra rằng, từng người mặc áo giáp ám kim lặng lẽ xuất hiện ở các ngõ ngách của đế đô.

Cùng lúc đó, bên ngoài thành, từng con hung thú với đôi mắt đỏ bừng từ trong rừng cây thò đầu ra, lặng lẽ hướng đế đô tiến tới.

Trong hoàng thành.

Dưới sự dẫn dắt của Thánh Quang vệ, người dân lần lượt ngồi xuống chuẩn bị cho buổi lễ, hào hứng nhìn về phía đám đất trống lớn ở giữa.

Trong ngày lễ, ngoài việc nhìn thấy Hoàng đế, họ còn được chứng kiến nhiều công nghệ luyện kim mới, những công nghệ này đều sẽ mang lại nhiều sự trợ giúp cho cuộc sống và an toàn của họ trong những ngày tới. Đó mãi mãi là phúc lợi độc

hữu của dân chúng đế đô! Và theo lệ cũ hàng năm, Âm Đế chắc chắn sẽ xuất hiện sớm thôi.

Chỉ có điều lần này, người dân đã chờ rất lâu, nhưng đất trống vẫn không có chút động tĩnh nào, thậm chí những người đáng lẽ phải bảo vệ xung quanh Thánh Quang vệ cũng không thấy bóng dáng.

“Chẳng lẽ năm nay có hoạt động gì đặc biệt?” Người dân nhìn nhau, đột nhiên nghe thấy tiếng nổ vang từ đất trống vọng lại, mọi người vội vàng quay đầu lại.

Nhưng hiện ra trước mắt không phải là những hoạt động mà họ tưởng tượng, mà là một con chồn hoang dữ tợn khổng lồ!
“Hung...”

Hung...

Hung thú!!!” Tiếng thét chói tai, những tiếng la thất thanh liên tiếp vang lên, người dân hoảng sợ chạy tán loạn như những con ruồi không đầu, sợ rằng nếu chậm trễ sẽ bị con chồn hoang nuốt chửng.

Chỉ để họ tuyệt vọng rằng, chưa kịp thoát khỏi khán đài, họ đã nhìn thấy hàng loạt hồ ly hình dạng khác nhau từ bốn phương tám hướng lao tới.

“Thú triều? Đế đô bị công phá?” Nỗi sợ hãi mạnh mẽ bao trùm trong tâm trí mọi người, tiếng gầm rú liên tục từ xa lại càng làm tăng thêm nỗi lo lắng, việc Âm Đế chậm xuất hiện càng khiến nỗi sợ hãi đó nhấn sâu.

Dần dần, một cảm giác tuyệt vọng bao trùm toàn bộ đế đô.

“Tốt lắm, mọi thứ như chúng ta đã dự tính.”

Nhìn cảnh tượng trên khán đài, Luke hài lòng gật đầu, quay sang nhìn một ông lão tóc trắng bên cạnh, nói: “Thiên Hồ từ trường, đến lượt ngươi biểu diễn.”

“Để nói, nhưng Luke đại nhân đừng quên lời hứa, nếu không...”

Ánh mắt lão Thiên Hồ lóe lên tia lạnh lẽo, rồi ông ta lập tức biến mất trong một làn sáng trắng.

“Già hồ ly này...”

Nhìn thấy lão Thiên Hồ xuất hiện trên không ở quảng trường, nụ cười trên mặt Luke đột ngột biến mất.

“Chờ ta hoàn toàn nắm giữ Thiên sứ chỉ lực, cái đầu tiên ta làm chính là đối phó với lão hồ ly này!” “Đại ca, đừng kích động, việc khẩn cấp trước mắt là nắm giữ đế quốc trong tay, bộ lạc Thiên Hồ...”

Rồi sẽ tính sau.”

Seth thấy vậy lập tức trấn an, Luke gật đầu, nói: “Hừm, ta cũng nên ra sân, nhớ phải xử lý tốt mọi việc hậu quả.”

“Yên tâm, ta sẽ không bỏ qua bất kỳ thi thể nào.”

Trong ánh mắt Seth lóe lên ánh sáng u ám, nụ cười của hắn thật đáng sợ không khác gì con người.

Hưu! Nhưng ngay khi Luke chuẩn bị lên sân khấu để trấn áp Thiên Hồ, một luồng gió sắc bén bất ngờ từ chân trời bay tới, thẳng hướng về phía Thiên Hồ.

“Có mai phục?!” Cảm nhận được luồng khí tức sắc bén ngày càng gần, lão Thiên Hồ lòng lại nhói lên, bản năng khiến ông ta nghiêng đầu tránh né.

Một thanh trường kiếm màu đen lướt qua đầu lão Thiên Hồ, luồng khí diệt lệch hướng khiến con người của ông ta biến sắc.

“Các ngươi, những con người đáng chết này, quả thật không thể tin được!” Lão Thiên Hồ phẫn nộ nhìn về phía vị trí của Borg huynh đệ, cơ thể trở nên hoảng hốt, chỉ trong nháy mắt đã biến mất tại chỗ.

“May mắn, lão phu đã sớm nhìn thấu thói hư tật xấu của các ngươi, chuẩn bị kỹ càng.”

Lão Thiên Hồ ánh mắt chợt lóe sáng, đột nhiên từ bên ngoài đế đô xuất hiện rất nhiều hung thú, nhiều hơn gấp trăm lần so với số hung thú ở xung quanh khán đài. Đi đầu trong đám hung thú đó là một con cáo chín đuôi màu đỏ rực rỡ.

Theo thỏa thuận giữa hắn và Borg, hắn chỉ cần dẫn một phần nhỏ hung thú vào thành là đủ.

Nhưng lão Thiên Hồ sao có thể bất cẩn như vậy, vì vậy đã dẫn theo hơn nửa số hung thú trong bộ lạc ra ngoài, thậm chí còn

mang theo cả những hung thú truyền thuyết khác trong bộ lạc.

Hành động này cực kỳ mạo hiểm, nhưng chỉ cần hành động đủ nhanh, lãnh thổ bộ lạc Thiên Hồ sẽ có thể mở rộng, đồng thời thu một đám lớn nô lệ nhân loại. Đến lúc đó, bộ lạc Thiên Hồ chắc chắn sẽ gặp phải thời cơ hiếm có, kết quả là các bộ lạc xung quanh không còn khả năng chống trả.

Nhưng ngay khi lão Thiên Hồ hiện thân, có ý định dẫn dắt tộc nhân tấn công đế đô, thanh trường kiếm màu đen lại xuất hiện trước mặt ông ta, động tác giống hệt trước đó.

“Chết tiệt, ai là người này?!” Lão Thiên Hồ lại một lần nữa tránh thoát, tìm kiếm kẻ thù đang tấn công mình xung quanh, thanh kiếm ấy không cho ông ta chút cơ hội nào, một kiếm lại một kiếm liên tiếp đâm ra, làm ông ta không còn đường nào để chạy trốn, chỉ có thể ở trong các khe hở của mũi kiếm, thấy được một người mặc áo giáp màu đen. Ở bên cạnh, Cửu Vĩ Yêu Hồ thấy trường lão của mình bị một kiếm khách áo đen đánh không còn lực kháng cự, lập tức gia tăng tốc độ muốn cứu viện, nhưng lại bị một con sói lớn ba đầu chặn lại trước mặt.

“Truyền kỳ hồ ly? Linh hồn của ngươi thật thú vị, vừa lúc ta chưa có vật thí nghiệm cấp Truyền Kỳ, vậy thì ngươi chính là người đó.”

Shuke từ trên cao nhìn xuống Cửu Vĩ Yêu Hồ, ánh mắt ấy thật sự không khác gì nhìn món thịt trên thớt.

“Đáng ghét! Ngươi dám nhục nhã ta?!” Cửu Vĩ Yêu Hồ gầm lên một tiếng, từ trong miệng phun ra một ngọn lửa màu đỏ, bay thẳng về phía Husky, nhưng lại bị một bức tường vô hình chặn lại trước người.

A ô a ô ~ (tiểu hồ ly hãy ngoan ngoãn đừng kháng cự, ta sẽ chăm sóc ngươi thật tốt ~) Beita cười xấu xa lao tới Cửu Vĩ Yêu Hồ, lúc này Cửu Vĩ Yêu Hồ muốn triệu hồi tiểu đệ ngăn cản, lại phát hiện xung quanh bọn họ đã xuất hiện vô số người mặc áo giáp ám kim.

Bọn họ đã bị hoàn toàn bao vây!

Chương 972:

Tận cùng hư không “Đại ca, tất cả những thứ này là do người sắp xếp phải không?” Seth nhíu mày, nhìn bộ lạc Thiên Hồ đang bị áp chế hoàn toàn, nghi ngờ hỏi.

“Đương nhiên không phải, ta ngay cả những người này cũng không biết!” Luke lắc đầu, ánh mắt quét qua đám ám kim võ sĩ đang chiến đấu với hung thú, dường như có điều gì đó đã hiểu ra.

“Xem ra chúng ta đã đánh giá thấp bộ hạ, lại có thể âm thầm chuẩn bị những thứ tốt như vậy.”

“Bộ hạ? Ý người là những võ sĩ này đều là do bộ hạ an bài sao?” “Võ sĩ? Người không thấy sao? Đây rõ ràng là bộ hạ dùng luyện kim thuật chế tạo ra áo giáp!” “Áo giáp? Có thể tự hành động sao?!” Seth bất ngờ đến nỗi biểu cảm của hắn trở nên ngạc nhiên, bởi vì trong suốt những năm qua, hắn và đại ca cùng Ám Đế đã ở bên nhau, mà vị này ngoài việc nghiên cứu thì dường như không biết gì về các lĩnh vực khác, càng đừng nói đến việc giở trò mưu mô.

Nhưng mọi thứ trước mắt lại khiến họ phải tát mạnh vào mặt mình.

Hai người họ, rõ ràng đã bị chơi đùa! “Vậy đại ca, chúng ta bây giờ nên làm gì? Hoặc là không làm, nếu đã làm thì phải làm cho xong?” Luke lắc đầu, nói: “Không được, bên kia lão hồ ly rõ ràng đã chuẩn bị vạch mặt, ta thậm chí nghi ngờ giữa người và hắn ký kết khế ước cũng chỉ là giả.”

“Có vẻ như đúng rồi.”

Seth sắc mặt châm chọc, ban đầu hắn nghĩ chỉ đang đùa bỡn Thiên Hồ, không ngờ giờ lại trở thành những kẻ hề.

“Vậy cần phải lợi dụng thời cơ tiêu diệt lão hồ ly sao? Mặc dù chỉ là để phòng trường hợp, nhưng ta cũng đã chuẩn bị tốt để lão hồ ly lật lọng.”

“Hừm, phải nhanh chóng ra tay, nếu không một khi bộ hạ giải quyết xong rồi, chúng ta mới ra tay thì cũng không còn ý nghĩa nữa.”

Luke nhẹ gật đầu, lúc này ra lệnh cho Thánh Quang vệ ẩn nấp xung quanh.

Nhưng chưa kịp đợi Thánh Quang vệ xuất hiện, sân đấu lại xảy ra biến động.

Là trưởng lão của bộ lạc Thiên Hồ, với uy tín lâu năm trong bộ lạc, nhưng lão Thiên Hồ giờ lại đang rơi vào tình huống vô cùng khó khăn.

Chỉ thấy lão Thiên Hồ liên tục vận dụng năng lực thiên phú của mình, chạy đông chạy tây, nhưng vẫn không thể trốn thoát khỏi kiếm trường truy đuổi, thậm chí không gian hoạt động của lão cũng bị hạn chế. Đột nhiên phía kia, Cửu Vĩ Yêu Hồ lại càng không chịu nổi, liên tục đánh vào chính mình, nhìn phần nộ mà rõ ràng không phải do tự nguyện.

Thế nhưng điều khiến Luke bất ngờ nhất vẫn là đám ám kim võ sĩ liên tục xuất hiện. Đám ám kim võ sĩ này điên cuồng và liều mạng, phối hợp với nhau ăn ý, thậm chí dù phải đối mặt với những hung thủ mạnh hơn bọn họ, vẫn có thể chiến đấu một cách bình đẳng.

Chỉ trong giây lát, bộ lạc Thiên Hồ đã bị áp chế hoàn toàn.

Cùng lúc đó, một đám ám kim võ sĩ rực rỡ hơn xuất hiện giữa đất trống, một cú đâm đã nện vỡ đầu một con chồn hoang to lớn.

“Cái đó là...”

Bệ hạ?” Nhìn thấy Ám Đế xuất hiện, đám đông lập tức hô to, ánh mắt hướng về phía Ám Đế trở nên ngập tràn sùng kính.

Nhưng hai anh em Borg lại trợn mắt, cùng nhau lao ra.

“Bộ lạc bị đánh lén, Thánh Quang vệ và Ám Ảnh Vệ nghe lệnh, tiêu diệt toàn bộ hung thú!” Luke đồng thời hạ lệnh với hắc, sau đó quay trở lại bên người Ám Đế, quỳ một chân xuống.

“Thần cứu giá đến muộn, xin bệ hạ hãy trách phạt!” “Hai gia hỏa này, đúng là nhanh thật đấy.”

Bạch Khải ẩn nấp trong hư không, nhìn hành động của hai người với vẻ coi thường, sau đó quay sang Ám Đế, nói: “Bệ

hạ, ngài nghĩ sao về cách này? Kết hợp sinh vật siêu phàm với khôi giáp, chắc chắn...”

Ám Đế cười đắc ý, nói: “Cách khác hoàn toàn không hiệu quả để giải quyết vấn đề trước đó, vì vậy ta đã thay đổi phương hướng suy nghĩ, biến nhân loại thành áo giáp, và sau đó bổ sung kỹ thuật từ xa, như vậy không chỉ thu được sức mạnh lớn mà còn giảm thiểu rủi ro, một công đôi việc!” “Đúng là một công đôi việc, chỉ mong không bị một số kẻ có ý đồ xấu lợi dụng vào mục đích khác.”

Bạch Thu Trà có vẻ ngờ vực, nhưng Ám Đế lại không bận tâm, nói: “Yên tâm, hiện tại chỉ có ta biết phương pháp này, không ai có thể truyền ra ngoài.”

“Nhưng để đảm bảo an toàn, trước tiên vẫn nên xử lý một số mối đe dọa tiềm ẩn.”

Ám Đế nhìn về phía hai anh em Borg, giữa đất trống, những ám kim áo giáp đang từ từ tiến lại gần họ.

Thấy cảnh này, cả hai Borg đều tràn ngập sự lo lắng, muốn hành động nhưng lý trí lại giữ họ lại.

Với hai sinh vật truyền kỳ mạnh mẽ không rõ từ đâu xuất hiện, nếu bọn họ phản kháng cũng chưa chắc là đối thủ, đã chọn cách tiếp tục đầu hàng, tất nhiên họ phải diễn trò cho đến cùng.

May mà cuối cùng Ám Đế không tấn công họ, mà chỉ đặt tay lên vai họ.

“Hai vị ái khanh, bộ lạc này đang bị hung thú chiếm lĩnh, xin phiền các người dẫn dắt Thánh Quang vệ và Âm Ảnh Vệ đến tiêu diệt chúng.”

Nghe thấy lời của Ám Đế, hai anh em Borg thở phào nhẹ nhõm, sau đó quay người bay thẳng ra ngoài khán đài.

“Chúng mày đúng là một cặp khôn nạn cố ý dẫn lão phu tới đây!” Lão Thiên Hồ giận dữ gầm lên với hai anh em Borg, nhưng họ dường như không nghe thấy mà tăng tốc rời khỏi. Ám Đế rõ ràng biết kế hoạch của họ, nhưng không có ý định trừng phạt, hiển nhiên còn muốn dựa vào họ, họ dĩ nhiên sẽ không dính líu thêm với bộ lạc Thiên Hồ.

Sau khi đầu tiên hai sinh vật siêu phàm giải quyết lão Thiên Hồ, thì không có chứng cứ, mọi chuyện sẽ được coi như kết thúc.

“Ha ha ha...”

Người cái lão hồ ly này cũng có ngày bị người khác tính toán, xem ra tôn nữ người nói không sai, người già rồi, quá tự đắc.”

Ngay lúc này, mấy luồng khí tức mạnh mẽ xuất hiện trên không đế đô, mọi người đều ngẩng đầu nhìn, bất ngờ phát hiện bốn con hung thú khổng lồ đang lơ lửng giữa không trung, nhìn xuống họ.

“Tôn nữ của ta? Là nàng thông báo cho các người?” Lão Thiên Hồ nghe vậy không khỏi sửng sò, lập tức để lộ ra một sơ hở, trong khi Alpha đã thay đổi cách thức chiến đấu, một đòn đánh trực tiếp đánh bêu đầu lão Thiên Hồ.

Kèn kẹt kèn kẹt. (Các người cuối cùng đã xuất hiện.) Alpha quay đầu nhìn về phía mấy con hung thú truyền kỳ đang kinh ngạc, khí tức trên người hắn không ngừng tăng lên, khiến cho đám hung thú truyền kỳ này lùi lại vài bước.

“Gia hỏa này, rốt cuộc là chuyện gì vậy?” Một con hổ xanh nhìn thấy Alpha trực tiếp giết lão Thiên Hồ, cảm thấy khó mà tin.

Mặc dù giữa họ không hợp nhau, nhưng sẽ không đứng nhìn lão Thiên Hồ bị giết, vì vậy họ vẫn chờ đợi bên cạnh.

Bây giờ ra mặt, họ cũng không muốn nhìn bộ lạc Thiên Hồ bị tổn thất quá lớn, không ngờ Alpha lại có thể một đòn hạ gục lão Thiên Hồ.

“Đây có vẻ như những nhân loại này thực sự đã chuẩn bị đầy đủ, chúng ta tấn công đi, để tránh rắc rối.”

Một con hung thú truyền kỳ thấy thế ngay lập tức lao về phía Alpha, bất ngờ đám hổ và hung thú cũng lao theo cùng, nhưng chưa kịp tiến xa đã cảm thấy linh hồn bị chấn động, thân thể không tự chủ rơi xuống.

A ô a ô! (Còn dám không nhìn bản uông, bản uông tức giận rồi!) Beita đột nhiên chặn lại trước mặt Alpha, ngửa mặt lên

trời gào thét, một tòa kim sắc Phù Đồ tháp từ trên trời rơi xuống, trực tiếp đánh vào con hung thú truyền kỳ đầu tiên.

“Gần như quên mất còn có gia hỏa này!” Lần này, khi thấy tình hình, hung thú truyền kỳ hừ lạnh một tiếng, rồi nhìn về phía Cửu Vĩ Yêu Hồ đã không còn hoạt động, há mồm phun một luồng ma quái, vô số vong hồn từ đó bay ra, thẳng hướng Beita.

“Cái này giao cho ta.”

Jerry thấy thế mở mắt, vô số quỷ binh trang bị đầy đủ bỗng nhiên xuất hiện, đồng loạt lao về phía hung thú truyền kỳ, con hổ hung thú phóng ra vong hồn không thể nào ngăn cản nổi, ngay lập tức bị tách ra.

“Con hung thú truyền kỳ này thật mạnh!” Thấy cảnh này, hai hung thú truyền kỳ còn lại lập tức có ý định bỏ chạy.

Kèn kệt kèn kệt. (Lâm trận bỏ chạy, cần phải giết chết.) Alpha, với giọng điệu bình thản, vang lên phía sau lưng hai hung thú truyền kỳ, không đợi họ quay lại thì cảm giác thân thể đau nhức, lập tức rớt xuống.

Chỉ trong chốc lát, bốn con hung thú truyền kỳ đã bị Alpha và Husky dễ dàng giải quyết.

“May mà chúng ta không có hành động, nếu không thì đã bị kẹt giữa hai bên rồi!” Hai anh em Borg thấy thế cũng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời càng gia tăng cường độ tiêu diệt hung thú.

Khi mà Âm Đế lại có những thủ đoạn như vậy, rõ ràng họ không dám có bất kỳ ý đồ xấu nào, mặc dù có, cũng cần phải đợi thêm một thời gian.

Tuy nhiên, dần dần, hai anh em Borg nhận thấy điều kỳ lạ.

Tính đến bốn bộ lạc về sau, trong đế đô đã xuất hiện năm bộ lạc hung thú, có thể nói mỗi con đường đều chật ních hung thú.

Nhưng đối mặt với kẻ thù dày đặc như thế, những ám kim võ sĩ và Alpha dường như không có ai ra tay giúp đỡ, giống như muốn để bọn họ xử lý tất cả những hung thú này.

“Đại ca, chúng ta nên làm gì?” Seth tiện tay đâm chết một con hung thú, hỏi Luke.

“Chúng ta trước hết cứ mặc kệ, có thể đánh chết được bao nhiêu con thì tốt bấy nhiêu, có lẽ đây là hình phạt mà bệ hạ dành cho chúng ta, miễn sao đừng vượt quá là được.”

Luke nhìn về hướng Âm Đế, do dự một chút, nhưng vẫn không chọn cách rút lui.

“Được rồi, hy vọng là như vậy.”

Seth nghe phải chỉ biết tiếp tục chiến đấu, nhưng không biết rằng ở bên kia, Bạch Khải đã cười đến gập người.

“Ha ha ha...”

Nhìn cái dáng này, hai người kia lại tính toán một lần nữa để thu được niềm tin của bệ hạ rồi ~” Bạch Khải cười lớn, Gia Cát Thần thì giải thích: “Ta nghĩ họ cũng không thể dễ dàng từ bỏ thế lực khổng lồ hiện tại được.”

“Đúng vậy, dù sao một nửa trong đế đô này đều là sản nghiệp của gia tộc Borg.”

Âm Đế nhún vai, nhìn xung quanh những hung thú còn đang không ngừng tiến vào đế đô, ánh mắt hân hoan trở nên lạnh lẽo.

“Thời gian không còn nhiều, chúng ta bắt đầu đi.”

“Được.”

Bạch Khải gạt đầu, rồi giơ tay, Alpha và Husky lập tức bị triệu hồi về, trong khi bốn con hung thú truyền kỳ bị đánh bại đã từ từ đứng lên.

“Đặc biệt để lại bọn họ một mạng, bệ hạ đừng lãng phí.”

Bạch Khải nheo mắt cười, nhìn về phía Delta, ánh mắt Delta lóe lên, mọi dân chúng liền bị truyền tống lên không trung của đế đô.

Sau đó, trong khi Âm Đế vẫn đứng ở trung tâm khán đài, khôi giáp của hân hoan tách ra, lộ ra một viên cầu kim loại màu xám.

“Đặc biệt thiết lập một sân khấu lớn như vậy, tôi đương nhiên sẽ không bỏ phí.”

Ám Đế nở nụ cười, ấn vào một miếng kim loại trong tay, bình minh bên trên phát sáng với những ký hiệu kỳ quái.

Bomb hư không, được khởi động thuận lợi.

Sau đó, tất cả mọi sự việc bắt đầu từ lễ đài làm trung tâm, xung quanh từ từ biến mất, không có bất kỳ tiếng nổ hay con dao nào động, cứ như vậy dần dần biến mất trước mắt mọi người.

Tất cả, đều đang dần dần quy về hư không!

Chương 973:

Mất Không Chế Lực Lượng! “Ai da, thật sự đều trở thành hư vô cả rồi!” Nhìn những gì đã tan biến khỏi khán đài, Bạch Khải không khỏi lắc đầu.

Nhóm sủng thú bên cạnh hắn cũng tò mò quan sát tình hình bên ngoài.

Ken kết ken kết. (Lực lượng này có thể không thua kém gì Tịch Diệt chi lực, không biết nếu ta đối mặt với nó thì sẽ như thế nào.) Ánh mắt Alpha lóe sáng, hơi có chút phân khích. “A ô a ô...” (Trí lực của người sao mà ngày càng kém vậy, ngay cả bản thân tinh thần lực cũng bị nuốt mất hoàn toàn, nếu người tiến lên thì chắc chắn là chết.) Beita đứng bên cạnh thì tỏ ra không mấy quan tâm, rõ ràng không tôn trọng Alpha chút nào.

Róc rách rách rách. (Delta đang cảm nhận thời khắc tiếp xúc với hư không, chỉ có lực lượng cùng cấp mới có thể chống đỡ, nếu không đều sẽ bị ăn mòn.) “Ta cũng có cảm giác này, lực lượng này xen giữa hư thực, giống như là nguồn gốc của muôn vật, nhưng lại như là kết thúc của vạn vật.” Trùng Thảo ánh mắt toát ra ánh sáng bảy màu, nhìn vào lực lượng hư vô trước mặt, bên cạnh những ảo ảnh lấp ló. “Cạc cạc cạc... Lực lượng hư vô, sao mà lực lượng của người khác lại không đặc biệt như ta, thật sự rất muốn có được ~” Tên Hề Hoang Đường hiện ra bộ dáng khóc thầm, nhưng khóe mắt lại chan chứa niềm vui, trông thật quái dị. “Người đã sở hữu khả năng đặc biệt, cũng không cần phải ao ước thêm nữa.” Bạch Khải thấy vậy liền trừng mắt nhìn Tên Hề Hoang Đường.

Sau đó hắn quay sang Gamma cùng Jetta, hỏi: “Hai người sao lại không có tiếng nói, có cái gì nhìn nhận khác biệt à?” “Sột soạt sột soạt?” (Cái nhìn nhận? Jetta chẳng qua thấy có chút nhàm chán mà thôi.) Jetta ngáp một cái, lấy ra một lọ thuốc định uống, nhưng lại bị Bạch Khải kịp thời chụp lấy.

Mùi rượu nồng nặc như vậy, tiểu gia hỏa này thực sự muốn trở thành tửu quỷ rồi! Kết phốc kết phốc... (Gamma đột nhiên rất

muốn ăn thứ đồ này...) “Ăn? Vậy cứ ăn đi.” Bạch Khải nhếch miệng.

Dù hắn rất tự tin vào thể chất dị thường của Gamma, nhưng đối với loại bom hư vô này thì vẫn nên cẩn thận. “Thật ra hư vô cũng không đáng sợ như các người nghĩ, chỉ là thời gian quá gấp gáp, nếu không thì để ta làm một lần nữa, đợi đến khi hư vô tiêu tán, thì sẽ hình thành hỗn độn.

Sau đó, nó sẽ lại một lần nữa tạo thành tiểu thế giới.” “Đến lúc đó, thổ địa bên trong phạm vi hư vô bom không những sẽ không biến mất mà còn trở nên phì nhiêu hơn.” Âm Đế nhìn thấy hư vô bom đang không ngừng khuếch tán bên ngoài, có chút đáng tiếc. “Từ hư vô đến hỗn độn? Từ không thành có? Thật đáng tiếc, bệ hạ ngài đã nghĩ ra được điều này!” Nghe Âm Đế nói vậy, Bạch Khải cùng hai người kia đồng thời đưa ngón cái lên khen ngợi.

Có lẽ chỉ có Âm Đế mới có thể nghĩ ra phát minh phi thường đột phá như thế.

Dù vậy, chuyện hư vô biến thành hỗn độn với lực lượng mạnh mẽ như thế thì có thể là một viên kim loại có thể đảm nhiệm? Quả thật, luyện kim thuật là rất thú vị.

Nghĩ đến đây, Bạch Khải lập tức hào hứng, quay sang Âm Đế, nói: “Bệ hạ, luyện kim thuật phức tạp như vậy mà chỉ do một mình ngài nghĩ ra à?” “Đương nhiên, không có ai giúp ta.” Âm Đế ngạc nhiên nhìn Bạch Khải, nói: “Trước đây luyện kim thuật còn khá thô sơ, để có thể thực hiện các thao tác tinh tế, ta đã bỏ ra rất nhiều công sức.” “Tốt, bệ hạ quả thật là một nhân tài!” Bạch Khải càng thêm kính nể Âm Đế.

Hắn tự nhận bản thân cũng không tệ, nhưng những phát minh mới lạ đều là dựa vào nền tảng kỹ thuật sẵn có.

Người như Âm Đế, chỉ cần dựa vào một chút cơ sở thô sơ cũng có thể sáng tạo ra những thiết kế tinh vi như này thì thật là thiên tài không thể so sánh. “Đừng khen ta như vậy, Bạch Khải, thiên phú của người cũng không kém ta.” Âm Đế mỉm cười, bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó, đưa cho Bạch Khải một tấm kim loại có nhiều ký hiệu kỳ lạ. “Đây là kinh nghiệm ta về luyện kim thuật, có thể giúp người.” Bạch Khải thấy vậy thì mắt sáng lên, định khách sáo thêm lần nữa, thì Shuke đã trực

tiếp lấy từ tay Âm Đế. “Chó ngốc, không thể cẩn thận hơn một chút sao!” Bạch Khải tức giận trừng Shuke một cái, sau đó cảm thán: “Luyện kim thuật phức tạp như vậy, bệ hạ lại có thể cô đọng tất cả vào một tấm kim loại, thật sự lợi hại.” “Cô đọng? Người nghĩ gì vậy, đây chỉ là một mục lục thôi.” Âm Đế nhìn Bạch Khải với vẻ tò mò, lại lấy ra một chiếc nhẫn đưa cho Bạch Khải, nói: “Trên này mỗi chữ phù ứng với một quyển sách, chỉ cần ấn xuống ký hiệu tương ứng là có thể giải phóng, nếu không sẽ gây nổ, nên nhớ cẩn thận một chút.” “Rất tốt, lại có đến nhiều như vậy!” Bạch Khải nhận chiếc nhẫn, dùng tinh thần lực quét qua bên trong như núi nhỏ kim loại thư tịch, không khỏi tỏ ra kinh ngạc. “Không còn cách nào, luyện kim thuật dạng loại phong phú, mà lại thường xuyên cần sửa chữa, ta để tránh lãng phí, nên đã ghi nhớ hết.” Âm Đế nhún vai, nói: “Với thiên phú và tư duy của Bạch Khải, có lẽ thậm chí có thể nghiên cứu ra những vật khác biệt.” “Cảm ơn bệ hạ, ta sẽ không lãng phí những thứ này.” Bạch Khải cười híp mắt thu nhẫn lại, sau đó nhìn ra bên ngoài.

Lúc này hư vô bom đã bao trùm gần nửa đế đô, khắp nơi đi qua, bất kể là kiến trúc hay hung thú, thậm chí cả thổ địa, tất cả đều trở về hư vô.

Trong khi đó, những con truyền kỳ hung thú đang cố gắng chạy trốn ra ngoài thành, nhưng Alpha và Husky trước đó đã gây ra cho chúng tổn thương lớn, vô hình chung hạn chế tốc độ của chúng, không thể thoát khỏi sự truy đuổi của hư vô bom.

Ngược lại, hai anh em Borg lại chạy rất nhanh, nhưng chịu ảnh hưởng từ những hung thú đang hoảng loạn xung quanh, cũng không cách nào thoát khỏi. “Đáng ghét, bệ hạ hình như đã muốn xử lý chúng ta rồi!” Seth tức giận nghiến răng, nhìn về phía sau nơi đã bị Âm Ảnh Vệ nuốt chửng, mắng to. “Sớm nên nghĩ rằng bệ hạ sẽ không bỏ qua cho chúng ta.” Luke thở dài, nhìn một con truyền kỳ hung thú vì bị thương nặng mà bị hư vô bom nuốt chửng, ánh mắt lóe sáng. “Bệ hạ chuẩn bị như vậy, chắc chắn là đã biết chúng ta có âm thầm mưu đồ, nhân cơ hội này để lập uy.” “Lập uy?” Seth nghe vậy trước tiên hơi ngạc nhiên, nhưng sau đó rất nhanh phản ứng lại. “Bệ hạ định dùng cái viên cầu kỳ quái nào đó để làm cho bộ lạc xung quanh sợ đến mức không dám táo bạo đến gần à?” “Một viên

cầu nhỏ có thể tiêu diệt toàn bộ hung thú trên đế đô, kể cả truyền kỳ hung thú, người nghĩ bộ lạc còn dám tùy tiện đến gần sao?” Luke hừ lạnh một tiếng, đột nhiên vén tay áo lên, phá vỡ chú văn trên cánh tay. Ánh sáng Thánh Quang vốn bị nén lại lập tức tuôn ra, tản ra khắp cơ thể Luke, cuối cùng tạo thành một đôi cánh Thiên Sứ ở sau lưng.

Thấy vậy, Seth cho rằng mình là mèo vẽ hổ, cũng hòa mình vào bóng tối, hai anh em cùng nhau bay lên, với tốc độ đáng kinh ngạc đã nhanh chóng rời xa hư vô bom.

Trong khi đó, những con hung thú lại chỉ có thể nhìn mình bị hư vô bom nuốt chửng, ngay cả một sợi lông cũng không thể lưu lại.

Lực lượng hư vô càng lúc càng lớn, nhanh chóng nuốt chửng toàn bộ đế đô.

Người dân nhìn lên bầu trời với tâm trạng vô cùng phức tạp, vừa vui mừng vừa thương xót.

Niềm vui đến từ việc Hoàng đế của họ nắm giữ sức mạnh khủng khiếp như vậy, từ đây họ không cần lo lắng về việc bị hung thú tấn công, tương lai có hi vọng.

Sự thương xót lại đến từ việc sức mạnh này của bộ hạ cũng thật không phân biệt kẻ thù, chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, tất cả những gì họ có đều bị tiêu hủy.

May mắn thay, hư vô bom sau khi nuốt trọn đế đô liền ngừng khuếch tán, đồng thời nhanh chóng rút về, chỉ trong khoảnh khắc đã trở lại trong viên kim loại. “Đi thôi, thu hồi hư vô bom lại, chuẩn bị tái xây dựng đế đô.” Âm Đế gật đầu, thở dài một cách khó khăn, nói: “Thật đáng tiếc khi hai anh em Borg đã chạy thoát, nếu không việc tái xây dựng có thể tiết kiệm một ít thời gian.” “Bộ hạ, ngài vẫn nên đào tạo thêm vài nhân tài nữa.” Bạch Khải cười to, đang định để Delta đưa hai anh em Borg đến, thì đột nhiên hư vô bom lại có động tĩnh.

Chỉ thấy hư vô bom sau một trận lắc lư dữ dội, lớp kim loại bên ngoài lạng lã tan biến, nhưng bên trong lại không có bất cứ thứ gì. Điều này không phải vì Âm Đế không có thiết trí, mà vì mọi thứ đã bị hư vô nuốt mất rồi! Sau đó, dưới ánh mắt khiếp sợ của Bạch Khải và nhóm người, lực lượng hư vô với

tốc độ khủng khiếp bắt đầu khuếch tán ra xung quanh, chỉ trong chốc lát đã vượt qua cả phạm vi đế đô, thậm chí làm cho không gian bảo hộ mà Delta tạo ra để bảo vệ dân chúng cũng suýt bị ảnh hưởng. “Không tốt, hư vô bom mất kiểm soát!” Âm Đế thấy vậy liền biến sắc, trong ánh mắt hiện lên một tia sắc bén, một loại lực lượng đặc thù không xác định lập tức từ bốn phương tám hướng phóng về phía lực lượng hư vô, khiến cho tốc độ khuếch tán của lực lượng hư vô thực sự bị chậm lại.

Nhưng lực lượng hư vô chỉ dừng lại một khoảnh khắc, rồi lại tiếp tục khuếch tán, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn trước mấy phần! “Alpha, Beta, đi lên hỗ trợ!” Bạch Khải thấy vậy chấn động, lập tức gọi Alpha và Husky đến hỗ trợ, đồng thời sai Delta đưa dân chúng ra khu vực an toàn.

Lực lượng hư vô này không thể so sánh với những thứ khác, Bạch Khải nghi ngờ rằng chỉ có liên quan đến pháp tắc lực lượng, bất kỳ lực lượng nào trước mặt nó đều không có chút nào chống cự.

Ngay cả Delta, người đã nắm giữ không gian pháp tắc, cũng không dám đảm bảo có thể bảo vệ sự an toàn của những người dân này.

Nghe lệnh từ Bạch Khải, Alpha và Husky ngay lập tức biến mất tại chỗ, sau đó xuất hiện trên không trung của đế đô.

Husky, với Lục Đạo chi luân đang quay tròn nhanh chóng sau lưng, toàn bộ tinh thần lực của mình tràn vào bên trong Alpha, được Alpha chuyển hóa thành kiếm ý, đồng thời hòa lẫn với Tịch Diệt chi kiếm.

Chỉ trong chốc lát, một khí tức làm cho tất cả mọi người đều phải rung động từ Tịch Diệt chi kiếm toát ra, khiến cho Bạch Thu Trà và những người khác cảm thấy linh hồn mình trở nên lặng yên.

Tịch Diệt chi lực, vốn là lực lượng ngang hàng với lực lượng hư vô! Cuối cùng, Alpha một kiếm đâm ra, Tịch Diệt chi lực và hư vô chi lực chạm vào nhau, nguyên bản đang khuếch tán của lực lượng hư vô lập tức đảo ngược lại, và giao tranh với Tịch Diệt chi lực.

Hai bên, như vậy mà lâm vào trạng thái cân bằng ngắn ngủi.

Nhưng rõ ràng lực lượng hư vô đã có thành tựu, cùng với việc nó không ngừng áp chế, Tịch Diệt chỉ lực do Alpha tăng cường dần dần có dấu hiệu suy giảm, tuy không bị đánh bại, nhưng cũng không thể tiến lên.

Dần dần, lực lượng hư vô một lần nữa ngưng tụ thành bom lớn nhỏ, trường kiếm của Alpha lần đầu tiên xuất hiện tình trạng rút lui.

Lực lượng mất khống chế này còn vượt xa khỏi sự dự đoán của họ!

Chương 974:

Thôn phệ hư vô! “Bạch Khải, xem ra chỉ còn cách vận dụng trạng thái dung hợp.”

Bạch Khải thấy vậy thì cắn môi một cái, quyết định phải phái một con sủng thú khác ra ngoài.

“Bạch Khải, liệu ngươi có thể tiếp tục áp chế hư vô chi lực không? Nếu có thể, cho ta một chút thời gian, ta có thể tìm ra phương pháp tiêu trừ hư vô chi lực.”

Ám Đế nhìn Thiên Bình với ánh mắt không ngừng nghiêng trái nghiêng phải, như đang tìm kiếm một cách để đối phó với lực lượng hư vô.

“Tiêu trừ hư vô chi lực?” Bạch Khải nghe vậy thì im lặng, nhưng vẫn phái tất cả các sủng thú ra ngoài.

Theo ghi chép, hung thú công thành đã hủy hoại đế đô chỉ trong khoảnh khắc, nhưng không có ghi chép nào về địa phương khác bị thiệt hại.

Nói cách khác, Ám Đế nhất định đã tìm ra phương pháp giải quyết hư vô bom, nếu không, dựa trên tình thế từ nãy đến giờ, hư vô chi lực có thể sẽ thôn phệ toàn bộ đại lục.

Rất nhanh, bảy con sủng thú lại hội tụ, Alpha đã chuẩn bị xong trận pháp dung hợp và bắt đầu dung hợp.

Nhưng đúng lúc này, hư vô bom bỗng nhiên co rúm lại, biến thành một viên tròn to bằng móng tay.

Trong khi đang chống lại hư vô chi lực, cánh tay Alpha đột nhiên chấn động, sau đó nghe một tiếng vang giòn, một mảnh vỡ màu đen bay lên. Đó là mảnh vỡ của Tịch Diệt chi kiếm.

“Tịch Diệt chi kiếm nát bét?!” Nhìn thấy Tịch Diệt chi kiếm bỗng nhiên bị che lấp bởi những vết rách, Bạch Khải cảm thấy kinh ngạc, còn Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần cũng đứng sững tại chỗ.

Tịch Diệt chi kiếm, đây chính là vật không thể bị đánh vỡ ngay cả bởi Bán Thần, thậm chí Tử Vong chi lực cũng không thể làm gì được mà giờ lại bị hư vô chi lực đánh tan? “Loại lực

lượng này... hư vô bom vậy mà dẫn xuất ra pháp tắc bản nguyên?" Âm Đế dường như cũng bị chấn động, đau đớn che kín hai mắt, miệng lẩm bẩm điều gì đó.

"Pháp tắc bản nguyên?" Bạch Khải biến sắc, hắn chưa từng gặp qua pháp tắc bản nguyên, nhưng hắn hiểu rõ sức mạnh khủng khiếp của nó.

Giờ hư vô bom đang biến thành hư vô bản nguyên, rõ ràng là lực lượng này không phải là thứ mà bọn họ có thể chống lại.

"Tất cả mọi người, lập tức rời xa hư vô bom, có lẽ chỉ có thể chờ đợi nó tự biến mất."

Bạch Khải lập tức kích hoạt chú ấn, định 召 gọi tất cả súng thú quay về, súng thú đều không kháng cự mà nhanh chóng trở về.

Nhưng duy nhất một con súng thú từ chối lời triệu hồi của Bạch Khải.

Két phốc két phốc! (Thơm quá, Gamma thật muốn ăn!) (Muốn ăn! Muốn ăn!!) Cảm giác thèm ăn mãnh liệt tràn vào đầu tất cả mọi người, cơ thể Gamma không ngừng vặn vẹo, hai cánh trắng lục ở sau lưng cũng quăn lẩy nhau như muốn dung hợp.

Chỉ thấy trên người Gamma dần dần bốc lên từng làn khói xám, từ từ tụ lại trên đầu, hình thành một sinh vật kỳ lạ.

Cùng lúc đó, Alpha và Husky cũng xảy ra biến hóa, sau lưng xuất hiện một hình ảnh đặc biệt, chỉ là mờ ảo hơn nhiều so với Gamma.

"Đây là Hỗn Động chi lực? Không đúng, còn có vẻ như có thứ khác."

Âm Đế không màng đến sự đau đớn, lại nhìn về phía Gamma, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên.

"Không ngờ người súng thú lại có thể thức tỉnh thuộc tính hỗn động, như vậy thực đúng đây."

Thuộc tính hỗn động và thuộc tính hư vô có mối liên hệ không nhỏ, người súng thú chắc chắn vì hư vô chi lực mà thức tỉnh."

"Thức tỉnh hay không lại nói, Gamma người hãy quay lại cho ta!" Bạch Khải nghe thấy Gamma có thể thức tỉnh thuộc tính

hồn độn, nhưng không hề vui mừng, mà là không ngừng gọi Gamma trở về.

Dù thức tỉnh hay không, hiện giờ trạng thái của Gamma quá bất thường! Thất Tông Tội bạo thực, đây là phản hồi duy nhất mà hắn có được từ trạng thái của Gamma, mà lệnh mà hắn phát ra cho Gamma dường như cũng bị con quái vật trên đầu Gamma nuốt chửng mất rồi.

Quả nhiên, ngay khi Bạch Khải định để Alpha và bọn hắn cưỡng ép mang Gamma về, Gamma bỗng nhiên có hành động làm Bạch Khải hoảng sợ nhưng cũng lại nằm trong dự đoán.

Gamma, một ngục nuốt chửng hư vô chi lực biến thành hạt cầu nhỏ.

Sau đó, thân thể Gamma đột nhiên vỡ vụn, cùng với đề độ bình thường biến mất không thấy gì nữa, nhưng rất nhanh, Hoàng Tuyền nguyện vọng lại mang Gamma trở lại.

Chỉ có điều, Hoàng Tuyền nguyện vọng dường như cũng không thể ngăn cản hiệu quả của hư vô chi lực, ngay khi Gamma phục sinh, thân thể lại lần nữa xuất hiện tình trạng rách nát.

Nhưng ngay lúc này, một viên trứng khổng lồ tỏa sáng bao bọc Gamma lại.

“Đây cũng là lần tấn thăng truyền kỳ tiêu hao thể lực lớn nhất...”

Bạch Khải trong đầu hiện ra một ý niệm như vậy, rồi sau đó hoàn toàn mất đi ý thức.

A ô a ô! (Linh hồn nhân loại giống như sắp khô héo rồi!) “Thủ lĩnh thân thể cũng không ổn, sinh cơ đang bị tiêu hao lớn, sắp không chịu nổi!” Ken kết ken kết! (Đừng nói nhảm, nhanh lên cứu lão đại!) Nhìn thấy bộ dạng hốt hoảng của các sủng thú, Alpha lập tức bộc phát, trực tiếp áp chế tất cả các sủng thú xuống. (Beita, người giúp lão đại chuyển vận tinh thần lực; Epsilon, người giúp lão đại chuyển vận sinh cơ; Shuke, giám sát tình trạng của lão đại.) Alpha nhanh chóng ra lệnh cho các sủng thú, bọn chúng nhanh chóng hành động, khí tức Bạch Khải dần dần ổn định lại.

Thấy vậy, Alpha khí tức mới từ từ tản đi, nhìn Bạch Khải, rồi nhìn chăm chăm vào tấm kiếm rách nát trong tay, rơi vào suy tư. ...

“Ôi, đầu óc đau quá!” Không biết đã qua bao lâu, cuối cùng Bạch Khải tỉnh lại, nhưng linh hồn đau nhức cùng thân thể suy yếu khiến hắn suýt nữa lại rơi vào bất tỉnh.

“Rút đi nhiều thể lực như vậy, Gamma sẽ không sao chứ?” Bạch Khải cố nén đau đớn, nhìn về phía vị trí của Gamma, khi thấy cái trứng Tinh Diệu yên tĩnh đứng lơ lửng giữa không trung, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Khế ước vẫn còn, trứng tiến hóa đã hình thành, Gamma hẳn là không có chuyện gì. Đồng thời, theo như biểu hiện nhất quán của trứng tiến hóa, Gamma lần này chắc chắn sẽ thu hoạch lớn.

Nghĩ đến đây, tâm trạng Bạch Khải lập tức tốt lên một chút, nhưng chỉ cần cử động một chút miệng, hắn đã suýt chút nữa lại ngất đi vì đau.

“Bạch Khải, tốt nhất đừng lộn xộn, toàn thân cơ bắp của ngươi đều bị tiêu hao quá mức, chỉ cần có một động tác cũng có thể dẫn đến tình trạng hoại tử.”

Ám Đế liếc Bạch Khải vài lần, ánh mắt lóe lên vẻ nghiến ngấm.

“Ta rất hiếu kỳ, một con người làm sao có thể có thân thể mạnh mẽ như vậy, người bình thường mà gặp thương tổn như ngươi, e rằng đã thành thây khô rồi.”

“Chuyện này, nhiều lần trải nghiệm rồi sẽ không sợ nữa.”

Bạch Khải bất đắc dĩ lắc đầu, hắn bị trứng tiến hóa nghiền áp lâu như vậy, thể chất không nhiều e rằng đã cao quá một thước rồi.

“Tốt thôi.”

Ám Đế nhún vai, không tiếp tục truy vấn.

Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần thì tiến tới trước mặt Bạch Khải, hỏi: “Bạch Khải, ngươi xác định mình thật sự không có chuyện gì sao?” “Đúng vậy, Hoa Tinh Linh vừa rồi đã hỗ trợ

trị liệu, nhưng vẫn không thể bổ sung cho người, nếu không kịp thời trị liệu, người sẽ để lại mãi mãi thương tổn.”

Gia Cát Thần lo lắng nói.

“Yên tâm đi, chờ Gamma ra, ta chắc chắn sẽ không sao.”

Bạch Khải lại một lần nữa liếc mắt về phía vị trí của Gamma, sau đó nhắm mắt lại bắt đầu tĩnh tâm.

Hắn thì hai đầu truyền kỳ sinh vật Ngự Thú sư đều bị tiêu hao thành thể này, Gamma chắn chắn lần này đã tấn thăng truyền kỳ.

Chỉ cần đợi Gamma tấn thăng thành công, sẽ có đủ phản hồi để trị liệu tổn thất của hắn.

Thậm chí, có khả năng còn sẽ có thêm cường hóa! Một đoàn người vây quanh trứng tiến hóa lặng lẽ chờ đợi, nhưng đã qua ba ngày ba đêm, trứng tiến hóa vẫn chưa có động tĩnh.

A ô a ô... (Tại sao lâu như vậy Gamma vẫn chưa ra, sẽ không bị kẹt ở bên trong chứ...) Beita một bên chuyển vận tinh thần lực cho Bạch Khải, một bên ngáp dài buồn chán.

“Người chó ngốc, ngậm miệng!” Bạch Khải nghe vậy bực bội trừng Beita một cái, muốn đánh hắn một trận, nhưng ngay cả cánh tay cũng không nhấc nổi.

A ô a ô ~ (Nhân loại, người không hiểu hài hước thì cũng đừng lên tiếng!) Beita cười tươi, ý vào việc Bạch Khải không thể đánh hắn mà tỏ ra cực kỳ đắc ý.

“Người nhớ kỹ cho ta.”

Bạch Khải tức giận buông tay xuống, lại nhìn về phía trứng tiến hóa.

Tốc độ ấp trứng của Tinh Diệu liên quan đến tinh thần chi lực, nhưng đã ba ngày ba đêm không thấy động tĩnh, trứng tiến hóa vẫn không có phản ứng gì.

Dù trò đùa của Beita không có chút nào buồn cười, nhưng Bạch Khải trong lòng vẫn còn có chút lo lắng.

“Sẽ không phải hấp thu pháp tắc bản nguyên và tiêu hóa không tốt chứ?” Bạch Khải càng nghĩ càng lo lắng, liền định

để Trùng Thảo và Tên Hề Hoang Đường hỗ trợ chuyển vận tinh thần chi lực cho trùng tiến hóa thúc đẩy sự phát triển.

Nhưng vào lúc này, Bạch Khải bỗng cảm nhận được một lực lượng mạnh mẽ từ khế ước chú ẩn truyền đến, ngay lập tức lan tỏa khắp tứ chi của hắn và cả linh hồn.

Chỉ ngắn ngủi một lát, Bạch Khải cảm giác thân thể của mình triệt để khôi phục, linh hồn trở nên sinh động hơn bao giờ hết, rõ ràng mạnh mẽ hơn trước rất nhiều! “Mạnh mẽ như vậy, chắc chắn là Gamma!” Bạch Khải vội vã nhìn về phía vị trí của Gamma, nhưng phát hiện trùng tiến hóa không biết từ lúc nào đã biến mất.

“Vỏ trùng đã bị nuốt mất?” Đối với điều này, Bạch Khải không lấy làm ngạc nhiên, chỉ là tìm kiếm một hồi lâu, nhưng vẫn không thấy hình thái của Gamma đâu cả.

“Gamma từ lúc nào mà nghịch ngợm như vậy?” Bạch Khải hơi nghi hoặc một chút, lập tức qua khế ước liên lạc với Gamma, ngay lập tức một hình bóng to lớn bỗng dung xuất hiện trước mặt hắn.

Thân ảnh này cao ba mét, toàn thân không màu, nhưng lại có chút hỗn độn, biến đổi không ngừng khiến người ta không thể nhìn rõ.

Trong khi đó, sau lưng hắn, là một đôi cánh lớn cùng màu sắc và thân thể với hắn, chỉ có điều trong đó, mờ mờ có thể thấy ba đôi ký hiệu không đồng bộ.

Ba ký hiệu màu trắng lần lượt là lôi đình, lá chắn và liên đao.

Ba ký hiệu màu lục lần lượt là hỏa diễm, độc xà và roi dài.

Những ký hiệu này được khảm lên cánh, hỗ trợ lẫn nhau.

“Quả nhiên là ngươi, Gamma.”

Nhìn thấy hình dáng kỳ lạ này trước mặt, Bạch Khải nhoen miệng cười một tiếng, bỗng nhiên lấy ra một viên lựu đạn, rút kíp nổ rồi ném về phía Gamma.

Gamma cũng không né tránh, để cho lựu đạn nện lên cơ thể mình.

Nhưng viên lựu đạn không bị đẩy lùi, mà trực tiếp tiến vào trong cơ thể Gamma.

Sau đó, biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần đều có chút suy nghĩ, còn Âm Đế thì chúc mừng thẳng thừng.

“Chúc mừng ngươi, Bạch Khải, không những hư vô bản nguyên không làm tổn thương ngươi, mà còn có thể thu hoạch được như vậy, từ trước tới giờ chỉ sợ cũng chỉ có ngươi mà thôi!” “Ta cũng nghĩ vậy!” Bạch Khải gật đầu cười, trong đầu liền xuất hiện cái tên cho chủng tộc hoàn toàn mới của Gamma. Đại nạn không chết, tất có hậu phúc, thôn phệ hư vô, đương nhiên cũng phải biến thành thứ thuộc về hư vô.

Chương 975:

Con thứ ba truyền kỳ - Hư Vô Thần Duệ Nhìn bộ dạng đại biến của Gamma trước mặt, nhóm sủng thú đều tò mò tiến lại gần.

“A ô a ô!” (Làm ơn, ta không thể cảm ứng được Gamma, chuyện gì đang xảy ra vậy!) Beita nghi ngờ đi vòng quanh Gamma, nhưng bất kể hắn cố gắng như thế nào, trong tâm nhìn linh hồn của hắn cũng không thể phát hiện ra điều gì.

Thế nhưng Gamma thật sự đang đứng ngay trước mặt hắn.

“Trạng thái hiện tại của Gamma thật sự rất kỳ lạ, giống như cực kỳ mờ nhạt, nhưng cũng không phải hoàn toàn.”

Trùng Thảo cảm thấy rất tò mò, vận dụng pháp tắc hư thực muốn nhìn xuyên qua Gamma, nhưng cách nào cũng không thành công.

“Không cần nhìn nữa, đó là do hư vô pháp tắc của Gamma đang che giấu cảm giác của người.”

Bạch Khải nở nụ cười, trong đầu hắn lập tức xuất hiện bảng thuộc tính của Gamma. [chủng tộc kỹ năng]: Hư Vô Thần Thể (pháp tắc kỹ - 56%), bạo thực (pháp tắc kỹ - 10.1%), song sinh thần (ma) đồ (pháp tắc kỹ - 2.4%) ...

Giống như Alpha, sau khi Gamma tiến hóa thành truyền kỳ, kỹ năng của hắn đã xảy ra sự thay đổi lớn.

“Bởi vì liên quan đến thuộc tính hư vô, chắc chắn Thánh Ma thuộc tính không thể nhìn thấy? Vậy Gamma bình thường tiến hóa có lẽ sẽ biến thành hỗn độn thuộc tính, tại sao lại không có nhỉ?” Bạch Khải quét mắt qua bảng thuộc tính của Gamma, hơi nghi hoặc một chút, nhưng nhất thời không nghĩ ra được lý do hợp lý, nên không tiếp tục tìm hiểu, mà lại tiếp tục xem xét.

Có lẽ do đã cắn nuốt hư vô bom, nên lần tiến hóa này của Gamma có thể nói là một bước nhảy vọt siêu cấp.

Không chỉ từ Đế Hoàng trực tiếp thăng cấp thành truyền kỳ, thậm chí còn ngay lập tức thăng cấp lên truyền kỳ nhị trọng.

Điều khiến Bạch Khải ngạc nhiên nhất vẫn là mức độ lĩnh ngộ pháp tắc kỹ của Gamma.

“Hư Vô Thân Thể... 56%...”

Chỉ số này so với của Alpha cũng cao hơn nhiều.”

Mức độ lĩnh ngộ pháp tắc sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến hiệu quả của pháp tắc kỹ sủng thú, Alpha trước đó thăng cấp thành truyền kỳ, trải qua nhiều trận chiến mà chỉ mới tăng lên hai mươi mấy phần trăm, thì giờ Gamma vừa thăng cấp đã đạt được tới 56%.

“Vậy có nghĩa là, muốn tăng nhanh vẫn phải chăm chỉ ăn uống.”

Bạch Khải nhìn về phía Ngự Thú không gian, nơi Alpha đang nằm trong trứng tiến hóa tĩnh lặng, khẽ vuốt cằm.

Có vẻ như về sau cần chú ý một chút đến những món đồ kỳ lạ cho sủng thú ăn, truyền kỳ tài nguyên bình thường có lẽ cũng không còn hiệu quả lớn nữa.

“Nhưng Hư Vô Thân Duệ...”

Là do mức độ lĩnh ngộ pháp tắc cao mà tự động tạo ra chủng tộc sao? Nói cách khác, thật sự tồn tại cái loại chủng tộc này sao?” Bạch Khải nhìn vào tên chủng tộc của Gamma, có chút suy tư, sau đó bắt đầu xem kỹ năng của Gamma.

Ghi chú: Một trong Thất Tông Tội, người nắm giữ đối với bất kỳ sự vật nào đều có tham vọng thôn phệ mạnh mẽ, đồng thời có thể dễ dàng tiêu hóa hấp thụ, chuyển hóa thành năng lượng của chính bản thân. ...

“Như đã dự liệu...”

Bạch Khải nhẹ nhàng cười, hắn đã từng thấy hiệu quả của kỹ năng Thất Tông Tội, và giữa Gamma và bạo thực quả thực rất tương đồng.

“Hư vô thân thể kết hợp với bạo thực, ta luôn cảm thấy không có thứ gì Gamma không thể thôn phệ a ~” Nụ cười của Bạch Khải ngày càng tươi sáng, hắn tiếp tục xem kỹ năng phía dưới.

...

“Song sinh thần (ma) đồ?” Bạch Khải nghiên cứu kỹ mô tả kỹ năng vài lần, Gamma tức thì hiểu ý, bảy con Thiên sứ lập tức xuất hiện ở sau lưng Gamma.

Bảy con Thiên sứ có ngoại hình giống nhau, nhưng có ba con trong tay cầm vũ khí khác nhau.

Một con cầm lôi điện trường thương, trên thân cũng bị quần bọc bằng những tia điện.

Một con cầm huyết sắc liên đao, huyết khí cuộn cuộn quanh thân, gây ấn tượng mạnh mẽ cho người đối diện.

Một con lại cầm một tấm khiên màu trắng, khí tức vững vàng, bất động như núi, không có gì có thể phá vỡ.

“Phán quyết, báo thù, thủ hộ? Thì ra là thế, những Thiên sứ này là năng lực được dung nhập trong Song Sinh Thần Đồ sao?” Bạch Khải hiểu ra, lập tức nhìn tới bốn Thiên sứ bình thường không có gì đặc biệt khác, ánh mắt đột nhiên trở nên kỳ lạ.

“Tôi nhớ Borg gia tộc cũng có truyền thừa Thiên sứ đến bảy cái? Đây quả là một sự trùng hợp.”

Bạch Khải mỉm cười, nghĩ đến Borg huynh đệ đã bị thả ra, không khỏi cảm thấy tiếc nuối.

Sớm biết ngày đó tốt hơn là đi cướp sạch một phen gia tộc Borg, nói không chừng đã có thể trang bị cho hắn đủ thứ mà không cần suy nghĩ.

“Nhưng đã gọi là song sinh thần (ma) đồ, nói cách khác còn có một hình thái khác nữa.”

Bạch Khải nhìn về phía Thần Đồ trên trán Gamma, quả nhiên thấy được một đôi sinh ấn ký, và Song Sinh Thần Đồ bắt đầu biến hóa.

Chỉ thấy Thần Đồ bên ngoài bỗng biến thành lục sắc tà năng, biến từ Thiên sứ hình thái sang Ác Ma hình thái.

So với hình dáng thống nhất của Thiên Đồ, bảy con Ma Đồ đều mang những hình dạng khác nhau, hoặc hung tợn, hoặc lạnh lùng, khiến người ta khiếp sợ. Điểm giống nhau duy nhất là Ma Đồ cũng có ba con cầm vũ khí, còn lại bốn con thì chỉ có tay không.

“Ma Đồ sẽ phản ứng lại với Thần Đồ mà sinh ra biến hóa sao? Vậy thì đơn giản rồi.”

Bạch Khải nhìn vào năng lực đối lập rõ rệt giữa Thần Đồ và Ma Đồ, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

“A ô a ô...”

(Nhân loại, ta cảm thấy người ở đây đang âm thầm tính toán một kế hoạch không tốt...) Beita đề phòng nhìn Bạch Khải, yên lặng kéo ra khoảng cách với hắn.

“Thế nào lại có ý xấu chứ, ta chỉ muốn giúp lão sư của bọn hắn khiến cho kẻ thù yếu đi một lần mà thôi.”

Bạch Khải giả vờ nghiêm túc lắc đầu, rồi tiếp tục xem kỹ năng cuối cùng của Gamma.

Ghi chú: Sau khi tiếp xúc với nguyên bản hư vô, cơ thể sẽ chuyển hóa thành pháp tắc nguyên thể, thân thể trở thành bản nguyên, vạn sự vạn vật, chạm vào sẽ hóa thành hư không. ...

“Quả nhiên, là do đã cắn nuốt nguyên bản hư vô mà có.”

Bạch Khải nhận ra, một lần nữa nhìn về phía Gamma.

Hiện tại Gamma thực sự không còn bản thể, những gì họ nhìn thấy chỉ là vì Gamma đang tạo thành một cái “Quay người” trong thế giới bên trong.

Nếu Gamma bỏ đi sự khống chế đối với Hư Vô Thần Thể, tất cả xung quanh hắn sẽ hóa thành hư vô, và hình dáng của Gamma cũng sẽ không còn thấy nữa.

“Bỗng nhiên cảm thấy, Alpha có thể không đánh lại Gamma rồi?” Bạch Khải hưng phấn nhìn về phía Alpha, nhưng khi thấy Alpha đang đầy những vết rách trên thanh Tịch Diệt chi kiếm, nụ cười của hắn lập tức thu lại.

“Alpha, thanh Tịch Diệt chi kiếm của ngươi sao rồi? Có thể chữa trị không?” Ken kék kék kék. (Kiếm bị vỡ vụn, lực lượng pháp tắc bị ảnh hưởng, tạm thời không thể chữa trị.) “Không thể chữa trị?!” Bạch Khải nhíu mày, pháp tắc là hạch tâm của sủng thú, nếu như bị tổn thương như vậy thì ảnh hưởng sẽ rất lớn đối với Alpha.

Ken kết ken kết. (Đại ca, người không cần phải gấp, ta cảm thấy đây không phải là điều xấu.) (Tiếng nói bên trong của ta đang báo cho ta biết, khi ta chữa trị lại thanh Tịch Diệt chỉ kiếm, có thể ta sẽ tiến thêm một bước.) “Thật sự sao?” Nghe lời của Alpha, Bạch Khải nhẹ nhàng thở phào, nhưng khi nhìn thấy thanh Tịch Diệt chỉ kiếm có vẻ lúc nào cũng có thể vỡ vụn, hắn vẫn chưa thể yên lòng.

“Alpha, trước hết người dừng ra tay nếu không cần thiết, hãy trị thương cho Tịch Diệt chỉ kiếm trước.”

Ken kết ken kết. (Tốt, đại ca, ta sẽ nhanh chóng xuất hiện thôi.) Alpha gật đầu, gọi ra Thất Kiếm Long kỵ, hóa thành một thanh kiếm cùng hắn tiến vào trứng tiến hóa.

“Hy vọng trứng tiến hóa có thể hỗ trợ Alpha.”

Bạch Khải thở dài, thu Alpha lại, rồi nhìn về phía Ngự Thú không gian, nơi lại xuất hiện viên thứ ba hư vô tinh cầu.

Vì thuộc tính của Gamma thay đổi, bí cảnh Thánh Quang ban đầu cũng đã biến thành hư vô bí cảnh, nhìn kích thước so với Tịch Diệt Kiếm Vực của Alpha cùng với cứ điểm Husky Tam Sinh cũng phải lớn hơn rất nhiều.

“Có vẻ như kích thước tinh cầu có liên quan đến mức độ lĩnh ngộ pháp tắc, đây là một phương pháp khá thô bạo.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, từ Ngự Thú không gian đi ra ngoài.

“Thế nào, Bạch Khải, sủng thú của người không sao chứ?”

Ám Đế có chút ngại ngùng nhìn Bạch Khải, nói: “Lần này là do ta sai lầm mới dẫn đến tình huống như vậy, ta sẽ cố gắng bồi thường thiệt hại cho người.”

“Không cần, bộ hạ không phải đã đưa toàn bộ gia sản của ngài cho ta rồi sao?” Bạch Khải lắc lắc chiếc nhẫn chứa những bí quyết luyện kim thuật trong tay, lại nhìn xuống đế đô đã biến mất, cười nói.

“Hình như cũng đúng.”

Ám Đế nghe vậy không khỏi bật cười, không còn thảo luận thêm về đề tài này nữa.

“Đúng rồi, những người dân kia hiện giờ đi đâu, họ có gặp nguy hiểm gì không?” Róc rách róc rách. (Yên tâm, ta đã đưa

bọn họ tới một nơi đủ xa, nhưng mà do ảnh hưởng của lực lượng hư vô, cần một thời gian mới có thể tìm về.) Delta mở mắt, trước mặt Âm Đế hiện ra mấy vòng xoáy, bên kia chính là những cư dân đã được đưa đi trước đó.

“Không sao, hãy đưa họ quay về đã, ta còn phải nghĩ biện pháp sắp xếp cho họ thật cẩn thận.”

Âm Đế kính cẩn cúi mình về phía Bạch Khải, nói: “Lần này thật sự cảm ơn người, nếu không những người dân này chỉ sợ cũng phải trả giá lớn vì sai lầm của ta.”

Bạch Khải nghe vậy chỉ nhẹ nhàng cười, đang định an ủi vài câu, lời còn chưa kịp nói ra, lại bỗng dừng lại.

“Shuke, có thể tìm được tư liệu về việc hoàng triều đế đô bị hủy không? Càng chi tiết càng tốt, nhất là tình hình dân chúng trong đế đô.”

Bạch Khải thông qua khe ước liên lạc với Shuke, Shuke lập tức hiểu ý của Bạch Khải, sau khi giữ im lặng một lúc, liền đưa ra câu trả lời mà Bạch Khải mong muốn.

“Sáng tạo lịch năm thứ 11, bộ lạc đánh vào đế đô, đế đô bị san thành bình địa, dân chúng hải cốt không còn, Âm Đế mất tích không còn tăm tích, đã bỏ chạy trong trận.”

Nghe xong lời của Shuke, Bạch Khải lập tức hiểu ra.

Có lẽ trước đó Âm Đế đã không thể ngăn cản hư vô bom, vì vậy dẫn đến cái chết của dân chúng trong đế đô, phong bình của Âm Đế có lẽ đã bắt đầu từ lúc đó.

Suy nghĩ đến đây, ánh mắt Bạch Khải dần dần tỏa sáng.

Nếu quả thật là như vậy, chỉ cần dân chúng trong đế đô không chết, thì những chuyện xảy ra trong đế đô có thể sẽ được truyền bá ra ngoài, phong bình của Âm Đế rất có khả năng sẽ có biến chuyển? Nói cách khác, hẳn có thể đã vô tình tạo ra một bước ngoặt trong lịch sử? Tương lai có thể đã bị thay đổi?

Chương 976:

Thôn phệ sáu cánh Thiên sứ! Nghĩ đến việc bản thân có thể thay đổi lịch sử một lần nữa, tâm trạng Bạch Khải không khỏi trở nên kích động. “Delta, ngươi hãy bảo vệ tốt những người dân này.

Epsilon, ngươi có thể dọn dẹp hình tượng phản nghịch của Borg huynh đệ và bệ hạ vừa rồi không?” Bạch Khải nhìn về phía hai đầu sủng thú của mình, Delta và Trùng Thảo hiểu ý, lập tức hành động theo mệnh lệnh của Bạch Khải. “Bệ hạ, xin chờ một chút, ta ngay lập tức đưa dân chúng đi.” Bạch Khải nói. “Vậy thì phiền toái.” Âm Đế khẽ vuốt cằm, sau đó với vẻ nhúc nhúc nhìn xuống khu phế tích, nói: “Lần sau xây dựng lại, ta phải thiết kế nhiều điểm phòng ngự trong hoàng thành, nếu không ta thật không dám nghiên cứu hư vô tạc đạn.” Còn nghiên cứu? Vị này sẽ không sợ bị đế đô dân chúng đưa đi nữa à? Bạch Khải khloe miệng giật giật, đang định thuyết phục Âm Đế từ bỏ ý tưởng nguy hiểm này, thì Beita đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía xa, Alpha và Gamma cũng theo đó vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

A ô a ô! (Con người, lũ chim kia lại trở lại rồi!) “Điều nhân? Là Borg gia tộc?” Bạch Khải nhướng mày, Borg huynh đệ có thể từ hư vô bom bên dưới đào thoát đã coi như là may mắn, mà giờ đây lại còn chạy về.

Quả nhiên, Borg gia tộc này thật sự là người tốt, biết rõ hẳn không có phương pháp tìm Thiên sứ thôn phệ, vậy mà lại tự động đưa đến cửa. “Gamma, gia hỏa này giao cho ngươi.” Két phốc két phốc! (Đừng lo chủ nhân, Gamma sẽ ăn sạch sẽ!) “Ngạch, cũng không cần quá sạch sẽ, chỉ cần ăn hết Thiên sứ chỉ lực là được, những thứ khác thì thôi, ăn đau bụng không tính ra.” Két phốc két phốc ~ (Tốt chủ nhân.) Gamma gật đầu nhẹ, bước ra một bước, chắn trước mặt mọi người.

Cùng lúc đó, một đạo ánh sáng trắng chói loà xuất hiện trên không bên đế đô phế tích, ánh quang thánh khiết từ không trung rơi xuống, nhìn từ xa, giống như Thiên Thần giáng lâm. “Bệ hạ, ngài thật sự vượt ngoài thần đoán, lại có thể nghiên cứu ra nhiều tác phẩm ưu tú như vậy.” Hình ảnh đó nhẹ nhàng

vỗ cánh, tung ra từng chiếc lông vũ màu trắng, đôi mắt lạnh lùng nhìn chăm chú vào Âm Đế. “Âm thanh này, là Luke - Borg?” Bạch Khải và Bạch Thu Trà nhìn nhau, có chút bất ngờ với trạng thái của Luke - Borg.

Theo như lời Âm Đế, hẳn tạm thời vẫn chưa thể giải quyết được vấn đề hợp nhất siêu phàm lực lượng với nhân loại, cho nên sức mạnh của Borg huynh đệ đều bị phong ấn ở cánh tay.

Một khi giải trừ phong ấn, Borg huynh đệ cũng sẽ bị lực lượng thâm thấu thần hồn, giống như Thánh Quang vệ, trở thành những con rối không tư tưởng.

Nhưng nhìn vẻ mặt của Luke, có vẻ như không bị ảnh hưởng. “Nói thật, ta còn phải cảm ơn bệ hạ, nguyên lai chỉ cần cho thân thể có một thời gian nhất định để thích ứng, cho dù giải trừ phong ấn, cũng sẽ không ngay lập tức mất lý trí.” Luke nâng tay phải, một viên cầu năng lượng Thánh Quang liền xuất hiện ở lòng bàn tay, đồng thời theo ý niệm của Luke không ngừng biến đổi hình dạng. “Còn có thể như vậy?” Bạch Khải có chút kinh ngạc, nhìn về phía Âm Đế, mà Âm Đế chỉ vô tội nói: “Ta chỉ thiết kế cho bọn họ một phong ấn đơn thuần, không có hiệu ứng này.” “Nói cách khác, Luke có thể chỉ đơn thuần thích ứng với Thánh Quang chi lực? Hoặc là, Thánh Quang chi lực đã chọn hắn?” Bạch Khải vuốt cằm, cảm thấy hiếu kỳ về trạng thái của Luke, mà Luke dường như rất tự tin về sức mạnh của mình, không vội vàng tấn công Bạch Khải và mọi người, mà đột nhiên giang rộng hai cánh tay, tung ra ánh sáng chói lọi.

Sau đó, ánh sáng này từ từ tụ lại, và biến thành hàng trăm Thiên sứ hai cánh, mặc dù khí tức còn kém xa Luke, nhưng cũng có thực lực tương đương với quân vương. “Quả nhiên, gia hỏa này không giống với những Thiên sứ khác.” Bạch Khải thấy thế cảm thấy hiểu rõ, nhưng không có một chút khẩn trương nào, trái lại lộ ra một nụ cười. “Gamma, cơ hội tốt như vậy, tuyệt đối đừng bỏ lỡ.” Két phốc két phốc! (Chỉ chờ những lời này từ chủ nhân!) Gamma quơ quả đấm, tiến nhanh về phía trước, Luke lập tức phát hiện ra sự biến đổi khí tức của Gamma, liền phái ra hàng chục Thiên sứ chặn đường.

Những Thiên sứ này hành động rất nhanh, chỉ thấy từng đạo ánh sáng trắng lấp lánh, các Thiên sứ lập tức quơ các loại vũ khí

Thánh Quang tấn công về phía Gamma.

Tuy nhiên, đối mặt với đợt công kích đông đảo của các Thiên sứ, Gamma vẫn thông thả đi giữa không trung, thậm chí ngay cả hành động phòng thủ cũng không có chút nào. “Cẩn thận!” Bạch Thu Trà thấy vậy, lập tức tiến vào trạng thái vũ trang hợp nhất, muốn nghĩ cách cứu viện, nhưng ngay khi hấn chuẩn bị xuất thủ, thì bản thân lại dừng lại.

Bởi vì Gamma không có hành động phòng thủ, nên tất cả các đợt tấn công của các Thiên sứ đều rơi vào thân thể Gamma, và bị xuyên thấu dễ dàng.

Chỉ là khi vũ khí của bọn chúng rời khỏi thân thể Gamma, lại thiếu hụt một bộ phận, một số dùng quyền cước, thậm chí mất đi cả chi. “Quả nhiên, Hư Vô Thần Thể đối với bất kỳ công kích nào cũng có thể miễn dịch, không đúng, đều có thể hấp thu.” Bạch Khải không thể kiềm chế nụ cười của mình, nhìn Gamma giữa vòng vây của các Thiên sứ, tâm trạng càng trở nên thoải mái.

Mạnh nhất là lá chắn, đồng thời cũng là mũi nhọn mạnh nhất! Trừ phi là với cùng một trình độ pháp tắc công kích, nếu không Bạch Khải suy đoán không có ai có thể tổn thương đến Gamma, cũng không có ai có thể ngăn cản công kích của Gamma! “Cảm giác này, có phải là lực lượng kỳ quái vừa rồi không?” Luke phát hiện ra sự dị thường của Gamma, tâm niệm thoáng động, bất kể là có thương hay không, tất cả đều dừng lại công kích, hướng về phía không trung hội tụ.

Rất nhanh, bảy con Thiên sứ bốn cánh xuất hiện trên bầu trời, thân hình dường như còn trở nên đặc biệt hơn một chút.

“Thiên sứ còn có năng lực này sao?” Bạch Khải thấy vậy có chút hiếu kỳ, hấn và Borg gia tộc có quan hệ không ít, nhưng có vẻ như chưa bao giờ gặp phải loại năng lực này.

A ô a ô... (Con người, hấn và Borg gia tộc cái tiểu tử kia có khí tức rất giống...) “Tiểu tử kia? Dean - Borg?” Bạch Khải nghe vậy sững sốt, nhìn về phía Luke với ánh sáng Thánh Quang thuần khiết bên ngoài cơ thể, khẽ vuốt cằm.

Hóa ra là bảy Đại thiên sứ đứng đầu Thánh Quang Thiên sứ, thật không trách được.

Một bên khác, thấy bảy con bốn cánh Thiên sứ xuất hiện, Gamma vẫn không dừng lại bước chân của mình, chỉ là sau lưng đột nhiên nhiều thêm bảy bóng dáng dữ tợn.

Song Sinh Ma Đồ.

Ma đồ xuất hiện khiến các Thiên sứ, bao gồm cả Luke đều cảm thấy khó chịu, bản năng khiến bọn họ phát động tiến công, nhưng Ma đồ lại rất nghiêm túc, cười gằn lao về phía bốn cánh Thiên sứ.

Trong khi đó, Gamma đã thừa cơ hội này, tiến đến trước mặt Luke.

Khoảng cách gần như vậy, Luke càng rõ ràng cảm nhận được khí tức của Gamma, tay phải khẽ lắc, một thanh trường kiếm Thánh Quang ngưng thực liền xuất hiện trong tay, lóe lên, trực tiếp rơi vào thân thể Gamma.

Lực lượng Thánh Quang hiển nhiên không phải loại năng lượng thông thường có thể so sánh, khi tiếp xúc với Gamma cũng không bị hư vô thôn phệ.

Tuy nhiên, tương tự, cũng không cách nào tạo ra tổn thương cho Gamma.

Nhưng Luke dường như rất tự tin vào bản thân, ánh mắt lấp lánh ánh sáng trắng, sau lưng cánh cũng trở thành bốn cánh, lực lượng trên trường kiếm cũng mạnh mẽ hơn nhiều, ngay cả Bạch Khải dùng mắt thường cũng cảm thấy có phần chói mắt.

Nhưng dù vậy, trường kiếm Thánh Quang vẫn ổn định trên thân Gamma, không thể tiến vào. “Người rốt cuộc là cái gì dị đoan!” Luke thấy vậy trong mắt lóe lên một tia sát ý, từ một tay cầm kiếm chuyển thành hai tay cầm kiếm, khí tức trên thân lại một lần nữa tăng vọt.

Nhưng, vẫn không thể làm tổn thương Gamma! Kết phúc kết phúc... (Năng lượng của người rất thơm...) Gamma thần nhiên nhìn trường kiếm Thánh Quang, không có ý định đẩy ra, mà chậm rãi đưa tay phải ra, chụp vào Luke. Động tác của Gamma không nhanh, nhưng Luke lại bản năng cảm nhận được nguy cơ, lập tức muốn lùi lại.

Nhưng thân thể Gamma dường như dính chặt, trường kiếm Thánh Quang cứ bám chặt vào cơ thể, Luke nhất thời không

đề phòng, trực tiếp bị lôi kéo vào lã. đảo.

Chính vì vậy, tay phải của Gamma đã tới trước mặt Luke.
“Người đang hấp thu lực lượng Thánh Quang của ta?” Cảm nhận được trong cơ thể không ngừng truyền tới Thánh Quang kiếm, Luke cắn răng, hé miệng nhẹ cắn vào cánh tay.

Chỉ một thoáng, một đạo Thánh Quang từ trên trời giáng xuống, mờ mờ nhìn thấy một hình ảnh Thiên sứ theo cột sáng dung nhập vào thể nội của Luke.

Sau đó, thân thể Luke rung động, sau lưng lại một đôi cánh xuất hiện, biến thành sáu cánh Thiên sứ.

Sáu cánh xuất hiện tăng cường sức mạnh của Luke rất nhiều, nhưng trong mắt của Luke lại không có chút tình cảm nào, mà chỉ tràn đầy sự máy móc lạnh nhạt. “Gia hỏa này, cũng bị Thánh Quang đồng hóa.” Bạch Khải thấy thể lã đầu, thân thể của con người bình thường quả thật không thể gánh chịu siêu phạm lực, có lẽ chỉ có Lý Húc Thăng những hỗn huyết mới có thể làm được.

Sau khi tiến hóa thành sáu cánh Thiên sứ, “Luke” thuận lợi rút ra trường kiếm, đang đánh giá Gamma một cái liếc mắt, đột nhiên đâm một kiếm về phía đầu Gamma.

Một kiếm này tuy nhìn có vẻ bình thường không có gì đặc biệt, không có bất kỳ sức tưởng tượng chiêu thức nào, nhưng lại tạo cho người ta cảm giác không thể ngăn cản, không dám ngăn cản.

Rõ ràng, trước loại lực lượng này, bất kỳ sinh vật nào cũng chỉ có thể ngoan ngoãn bị tịnh hóa.

Rất rõ ràng, “Luke” đang vận dụng Thánh Quang pháp tắc kỹ.

Tuy nhiên, đối mặt với công kích như vậy từ “Luke”, Gamma vẫn đưa tay phải ra để ngăn cản, nhưng thân thể vốn bình tĩnh lại bùng phát ra một lực hấp dẫn mạnh mẽ, xung quanh năng lượng như là nhũ yển về tổ, điên cuồng kéo về phía Gamma. “Luke” cũng bị ảnh hưởng, trường kiếm nghiêng một cái, suýt nữa thì rơi khỏi tay.

Nhưng “Luke” giờ đây đã không thể giống như trước, cổ tay rung lên liên ỏn định trường kiếm, đồng thời vung ra mây mù ánh sáng, phóng tới Gamma.

Tuy nhiên, những ánh sáng cao độ đậm đặc này khi đến gần Gamma liền bị hấp thu ngay lập tức, không chỉ không tạo thành tổn thương, mà thậm chí ngay cả tiếng động cũng không phát ra.

Thân thể hư vô của Gamma lúc này như một cái động không đáy, vô luận bao nhiêu năng lượng, đều không thể ảnh hưởng đến Gamma.

Cuối cùng, Gamma chủ động nắm lấy trường kiếm của “Luke”, chỉ là nhẹ nhàng bóp, trường kiếm liền vỡ vụn, mà những mảnh vỡ của trường kiếm thậm chí không kịp tản ra, liền bị Gamma trực tiếp thôn phệ.

Mà “Luke”, chỉ có thể trơ mắt nhìn Gamma từng chút một nuốt chửng trường kiếm của mình, tiếp theo đến tay trái, thân thể, cánh...

Rất nhanh, dưới ánh mắt phức tạp của mọi người, Gamma cứ như vậy thôn phệ sạch sẽ thân thể của sáu cánh Thiên sứ, chỉ còn lại thân thể Luke bất lực rơi xuống từ trên không.

Chương 977:

Ta là BUG? “Gamma trở nên mạnh mẽ thật đấy...”

Bạch Thu Trà mắt sáng rực nhìn Gamma đang đứng giữa không trung không nhúc nhích, bên ngoài thân thể hần lấp lánh ánh lửa lam sắc, cảm xúc của hần hoàn toàn đồng bộ với điều đó.

Khi lần đầu tiên nhận ra Bạch Khải, hần vẫn chỉ là một người mới bắt đầu, mặc dù sau này Bạch Khải đã tiến bộ với tốc độ khủng khiếp và vượt qua bản thân, Bạch Thu Trà cũng không cảm thấy chán nản.

Nhưng bây giờ, nhìn thấy ba con sủng vật của Bạch Khải đều mạnh mẽ như vậy, trong khi hần chỉ vừa mới thăng cấp chưa được bao lâu.

Dù rằng Cốt Long và Bạo Lôi Thử có chiến lực không thể dùng tiêu chuẩn bình thường để đánh giá, nhưng tương tự, Bạch Khải cũng không thể.

Bạch Thu Trà hoàn toàn có lý do để tin rằng, dù cho Cốt Long và Bạo Lôi Thử có phối hợp tấn công, cũng không thể làm tổn thương Gamma dù chỉ một chút.

Rống ~ Lúc này, Cốt Long đột nhiên tách ra khỏi Bạch Thu Trà, nhẹ nhàng đẩy hần bằng cái đầu khổng lồ, sau đó lặng lẽ nhìn Bạch Thu Trà.

Bạo Lôi Thử rõ ràng nhảy lên đầu Cốt Long, vể mặt phần khích, ra sức múa tay chân và nói chuyện với Bạch Thu Trà.

Thấy cảnh tượng này, trên khuôn mặt Bạch Thu Trà cuối cùng cũng nở ra một nụ cười, vỗ vỗ đầu hai con sủng thú, cười nói: “Thật xin lỗi, là ta quá nóng lòng.”

“Không sao đâu, đừng so sánh với tên biến thái này, thật mệt mỏi.”

Gia Cát Thần vỗ vai Bạch Thu Trà, nói: “Ta chỉ có thể đứng nhìn tên này từ một người bình thường không có thiên phú lột xác thành yêu nghiệt hiện tại, thật sự là khiến người khác chết lặng.”

“Ha ha ha...”

Nghe Gia Cát Thần nói, Bạch Thu Trà cũng thấy yên tâm, cười lên ha ha.

Ngay lúc này, trên không trung, Gamma lại xuất hiện biến hóa.

Sau khi nuốt sáu cánh Thiên Sứ, Gamma dừng lại giữa không trung, chỉ có thể thấy một đoàn bạch quang không ngừng khuấy động trong thể nội của Gamma, như thể đang cố gắng thoát khỏi sự trói buộc của Gamma.

Tuy nhiên, Hư Vô Thần Thể của Gamma thật sự là một thứ đặc biệt, đoàn bạch quang này cơ bản không thể phá vỡ sự trói buộc, tốc độ di chuyển ngược lại dần chậm lại.

Cuối cùng, đoàn bạch quang hoàn toàn ngừng lại, sau lưng Gamma cũng xuất hiện thêm một thanh Thánh Quang trường kiếm ký hiệu và một thanh tà năng đại đao ký hiệu.

Cùng lúc đó, bảy con Ma đồ đột nhiên biến thành Thần Đồ, trong đó một con cũng có thêm một thanh Thánh Quang trường kiếm trong tay.

“Rất tốt, đã có được Thánh Quang Thần tính!” Bạch Khải thấy vậy mỉm cười, bảy Đại Thiên Sứ Gamma đã nuốt bốn con, giờ chỉ còn lại chiến đấu, thẩm phán và vài Thiên Sứ khác mà thôi.

“Borg gia tộc, thật sự là những người tốt a~” Sau khi hấp thu Thần tính, Gamma từ từ hạ xuống đất, rồi bất ngờ há mồm phun ra một viên cầu ánh sáng, đem người bên trong ra ngoài.

“Gamma sao vậy? Viên năng lượng này có vấn đề sao?” Bạch Khải hơi nghi hoặc, trước đó Gamma còn đang loay hoay vì không thể hấp thu xong năng lượng của Thủ Hộ Thiên Sứ, giờ tại sao lại bất ngờ thay đổi như vậy? Két phốc két phốc. (Hắn Thần tính Gamma đã ăn rồi, lại ăn sẽ không còn mùi vị.) Tốt a, hóa ra không phải là thay đổi tính cách, mà là trở nên kén ăn rồi.

“Nhưng mà lần năng lượng này giữ lại cũng không có gì tốt, nếu người không đưa cho Thần Đồ ăn?” Bạch Khải nhìn viên năng lượng tinh khiết này, trong chốc lát không biết nên sắp xếp như thế nào.

A ô a ô! (Cái này giao cho bản uông!) Đúng lúc này, Beita đột nhiên từ một bên nhảy ra, nuốt chửng viên cầu ánh sáng kia, sau đó triệu hồi ra Lục Đạo đối mặt với viên cầu này một trận nghiền ép, viên cầu ánh sáng kia dần chuyển thành hình dáng của một Thiên Sứ.

A ô a ô~ (Bản uông dùng các mảnh vụn linh hồn còn sót lại một lần nữa ngắt bẻ linh hồn, thế nào, bản uông tay nghề có thể không?) Beita kiêu ngạo đưa viên cầu ánh sáng kia đến trước mặt Bạch Khải, khi Bạch Khải chưa mở miệng, Jerry đã dùng quyền trượng ám kim ngưng tụ đánh vào đầu Beita.

“Ngốc nghếch, lẽ ra có thể dễ dàng tiếp cận ý chí của sáu cánh Thiên Sứ còn lại để tìm đến hang ổ của bọn chúng, giờ bị người làm thành như vậy, chúng ta còn có thể tìm hay sao?” A ô a ô... (Người như vậy chứ ta thật sự được không...) Beita u oán ôm đầu, nhưng cũng không dám phản bác, chỉ âm thầm meo meo nhìn Bạch Khải.

“Không sao đâu, linh hồn của tân sinh Thiên Sứ cũng không tệ.”

Bạch Khải nhận lấy viên linh hồn, ánh mắt lóe sáng, đã có kế hoạch.

Vừa lúc, có thể thử nghiệm một chút kỹ thuật luyện kim mới nắm giữ.

Ba! Ba! Ba! ... Âm Đế đi tới bên cạnh Bạch Khải cùng mọi người, nhìn Luke đã ngã xuống đất không còn sức sống, không khỏi cảm thán nói: “Không ngờ Luke điều động sức mạnh của sáu cánh Thiên Sứ mà vẫn không phải đối thủ của người, Bạch Khải, sủng thú của người quả thật lợi hại.”

“Đó là nhờ bệ hạ phù hộ.”

Bạch Khải cười nói, nếu không phải nhờ có Âm Đế hư vô bom, Gamma cũng không thể thu hoạch hư vô thuộc tính, càng không nói đến hấp thu Thánh Quang Thần tính.

“Đừng nhắc chuyện đó, nếu không ta sẽ càng xấu hổ hơn.”

Âm Đế cười khò lắc đầu nói: “Ta vẫn luôn nghĩ sự tình quá đơn giản, nếu không phải nhờ người, ta sợ rằng căn bản không có cách nào giải quyết vấn đề ở đây.”

Nói xong, Âm Đế đột nhiên thở ra một hơi dài, ánh mắt cũng trở nên kiên định.

“Ta quyết định, ta sẽ rời khỏi sáng tạo hoàng triều, tìm một nơi hoang vắng thật tốt để tiến hành nghiên cứu của ta!” “Rời khỏi sáng tạo hoàng triều?” Bạch Khải ba người nghe vậy sững sờ, trong đầu đồng thời hiện ra những ghi chép lịch sử liên quan.

Có vẻ như Âm Đế thực sự đã biến mất sau khi đế đô bị tấn công, thời gian vẫn đang tiến đi theo một hướng cố định?

“Không sai, hiện tại ta càng ngày càng không thể đảm bảo an toàn cho nghiên cứu của mình, ở lại đế đô chẳng có lợi gì cho dân chúng, không bằng tìm một chỗ yên tĩnh ở lại, không cần lo lắng bị làm phiền.”

“Nhưng mà như vậy chẳng phải sáng tạo hoàng triều sẽ sụp đổ sao? Nếu như các bộ lạc lúc này tấn công, nhân loại sẽ không có cách nào cản trở?” Gia Cát Thần lo lắng hỏi.

“Sáng tạo hoàng triều đã sớm không khác gì phân liệt, một số đại gia tộc đã chiếm giữ đến bảy tám phần lãnh thổ, chỉ là họ bình thường không quấy rối, ta cũng giả vờ như không biết.”

Âm Đế bất đắc dĩ nhún vai nói: “Dù có chút không nên, nhưng sáng tạo hoàng triều tồn tại hay không cũng không khác biệt gì mấy, còn tác phẩm văn xuôi thì...”

“Vừa rồi có không ít hung thú chạy trốn, nơi này cuộc chiến nhất định sẽ truyền ra ngoài, chắc hẳn những bộ lạc đó sẽ không dám mạo hiểm.”

“Nếu như bọn họ thật sự không sợ chết, ta sẽ đi thả cho bọn họ một viên hư vô bom.”

Nghe vậy, Bạch Khải nhận ra quyết tâm của Âm Đế, suy nghĩ một chút, hỏi: “Vậy bộ hạ định đi đâu?” Âm Đế lắc đầu nói: “Ta tạm thời cũng không nghĩ ra cụ thể, chỉ muốn đi xem chút, nhưng mà có khả năng ta sẽ đi hải vực.”

“Hải vực?” Bạch Khải nghe vậy trong lòng không khỏi cảm thấy lo lắng, Gia Cát Thần cùng Bạch Thu Trà cũng hiện vẻ mặt tương tự.

“Không sai, vùng hải vực gần như không có người, ta chỉ cần tìm một hòn đảo nhỏ không ai ở đó là có thể yên tâm nghiên cứu.”

Ám Đế dừng một chút, trong mắt đột nhiên hiện lên thần sắc kỳ lạ.

“Hơn nữa ta nghe nói trong vùng biển hình như có một sinh vật hùng mạnh hoạt động, được gọi là Diệt Thế hải quái, nếu có thể hấp thụ lực lượng của hắn, ta có thể nghiên cứu ra những thứ mạnh mẽ hơn!” Nghe vậy, Bạch Khải trong lòng không khỏi thấy bất an, không lo lắng được có thể thực hiện hay không, liền bắt lấy vai Ám Đế, lớn tiếng nói.

“Bệ hạ, tuyệt đối không được đi hải vực, nếu không ngươi sẽ phải hối hận!” Khi Ám Đế bày tỏ hứng thú với Diệt Thế hải quái, cùng với những võ sĩ luyện kim đó, Bạch Khải gần như đã xác định rằng Tử Vong bàn tròn chính là để kế thừa di sản của Ám Đế.

Hơn nữa, trong Borg gia tộc, Seth vừa rồi cũng không xuất hiện, có lẽ Borg gia tộc cũng vì nhận biết được nghiên cứu của Ám Đế mà nói.

Chỉ vừa khi câu nói này thốt ra, bầu trời đột nhiên trở nên mờ hồ, cát vàng đầy trời bao phủ không gian, cùng với...

Bạch Khải cùng ba người.

“Đây là dòng sông thời gian?” Nhìn thấy khung cảnh quen thuộc, Bạch Khải ngay lập tức nhận ra đó là dòng sông thời gian.

Hắn định nhắc nhở Ám Đế lần nữa, nhưng lại phát hiện Ám Đế vốn đang ở ngay trước mặt giờ đột nhiên xa xôi, cuối cùng trở thành một đạo hình ảnh.

“Đáng ghét, sao dòng sông thời gian lại đột nhiên xuất hiện như vậy?” Bạch Khải không nhin nổi mà chửi thề.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, Delta có thể cảm nhận được dòng sông thời gian đang chú ý tới ngươi, chúng ta có khả năng bị dòng sông thời gian theo dõi.) “Bị để ý sao? Sao tự dừng lại nhìn chằm chằm vào ta, đi mà nhìn Tử Vong chi dực đi!” Bạch Khải càng trở nên bức bối, Shuke đột nhiên lên tiếng, nói: “Có khả năng nào, dòng sông thời gian chỉ đang thanh trừ BUG mà thôi.”

“Thanh trừ BUG?” Bạch Khải sửng sò, Shuke liền giải thích.

“Lịch sử không thể thay đổi, nhưng chúng ta lại là dị loại, đồng thời đã thay đổi một số kết quả.”

“Có thể kết quả này không quan trọng, nhưng đối với dòng sông thời gian mà nói, đây chính là một BUG, bất kể lớn hay nhỏ!” “Vì vậy, để bảo đảm lịch sử không bị thay đổi, dòng sông thời gian nhất định phải nghĩ cách sửa đổi lại lịch sử.”

“Và phương pháp đơn giản nhất, chính là thanh trừ cái BUG này.”

Nghe Shuke nói xong, Bạch Khải đất kiên ngộ, sau đó trên mặt biểu hiện khó chịu càng trở nên rõ rệt.

“Nói cách khác, ta TM hiện tại đã biến thành cái BUG này à?”
“Không sai.”

Shuke gật đầu nhẹ, nói: “Ta suy đoán, bất kỳ lần nào chúng ta cố gắng thay đổi một chút lớn trong lịch sử, dòng sông thời gian đều sẽ xuất hiện để ngăn cản chúng ta.”

Bạch Khải nghe vậy đã hiểu, nếu như Shuke nói đúng, thì lúc trước hắn tạo ra hai sai lệch vẫn chưa đủ để khiến dòng sông thời gian ra tay.

Nhưng hắn vừa rồi lại cố gắng ngăn cản Ám Đế đi đến hải vực, điều này sẽ có khả năng rất lớn cải biến tương lai, vì vậy dòng sông thời gian đã ra tay rồi.

“Không biết Ám Đế có nghe thấy lời ta nói không, những gì ta nói là trước khi dòng sông thời gian xuất hiện, mong rằng Ám Đế có thể nghe thấy.”

Bạch Khải thở dài, quay đầu nhìn dòng sông thời gian xa xôi với một bóng đen, rồi liền cưỡi Delta, tiếp tục đi về phía trước. Đế đô phế tích. Ám Đế mờ mịt nhìn chằm chằm vào nơi mà Bạch Khải ba người trước đó đứng, rõ ràng vẫn chưa thể phản ứng kịp từ việc ba người đột nhiên biến mất.

“Biến mất đột ngột như vậy, Bạch Khải thực sự rất mạnh.”

Một lúc lâu sau, Ám Đế mới hồi phục lại tinh thần, cố gắng nhớ lại những gì Bạch Khải vừa nói.

“Bạch Khải cuối cùng đã nói điều gì với ta?” “Không đi hải vực, sẽ phải hối hận?”

Chương 978:

Bị nô dịch thời đại Dòng sông thời gian.

“Delta, chúng ta đã ở trong dòng sông thời gian bao lâu rồi?” Bạch Khải nhìn xung quanh, nơi đây có bốn bề là dòng sông thời gian vô tận, không khỏi hỏi.

Róc rách, rách rách. (Chủ nhân, thật ra thì thảo luận về thời gian trong dòng sông này không có ý nghĩa gì.) Delta nghiêng đầu nhìn Bạch Khải, anh liền nhận ra và bật cười. Đúng thật, thảo luận về thời gian trong dòng sông thời gian quả là vô nghĩa.

“Nhưng mà, cho dù không bàn về ý nghĩa của thời gian, chúng ta đã vào đây không ít thời gian, chẳng nhẽ định cứ như vậy mãi sao?” Bạch Thu Trà mở mắt, cảm nhận tinh thần lực của mình đã tăng lên rất nhiều, nói.

“Tôi thì không rõ lắm, nhưng việc có thể an nhàn tăng cường thực lực dường như cũng không tệ.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn về phía dòng sông dài ở phía sau, lòng anh cảm thấy lo lắng dần dần giảm bớt.

Trước khi vào dòng sông thời gian, hắn vẫn lo lắng bị Tử Vong Chi Dực phát hiện, hoặc lo rằng sẽ bị dòng sông thời gian mang đi cưỡng ép.

Hiện tại thì bọn họ đang ở trong dòng sông dài, có vẻ như có thể ổn định tâm tính để tu luyện, không cần lo lắng bị thời gian trôi qua nhanh chóng.

“Đúng vậy, tôi luôn cảm thấy từ khi hợp tác với Bạch Khải, cuộc sống không còn yên ổn nữa.”

Gia Cát Thần cười khỏ nhìn Bạch Khải, nói: “Mấu chốt là tôi chẳng giúp được gì, chỉ có thể đứng bên này xem thực sự cảm thấy rất khó chịu.”

“Gần đây, những cuộc chiến mà chúng tôi gặp phải đều vượt quá sức chịu đựng của mình, tôi cảm giác nếu cứ tiếp tục như vậy, tôi có lẽ sẽ phải trở thành một gánh nặng.”

“Đừng nghĩ quá nhiều, chưa đến mức đó đâu.”

Bạch Khải vỗ nhẹ vào vai Gia Cát Thần, cười nói.

“Mà còn nữa, tôi lại nghĩ ra một phương pháp có thể giúp người tăng cường thực lực.”

“Phương pháp tăng cường thực lực của tôi?” Gia Cát Thần nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó nhún vai, nói: “Hóa ra chúng ta Gia Cát gia tộc thuê người lại trở thành người thí nghiệm cho người?” “Gia Cát Thần, người nên cảm thấy tự hào, một liên bang lớn như vậy, có ai dám đối xử tốt với người như vậy?” Bạch Khải đâm nhẹ vào vai Gia Cát Thần, sau đó liên lạc với Shuke.

“Shuke, việc hấp thụ luyện kim thuật tiên triễn thế nào rồi?”

“Thông tin của Âm Đế khá lộn xộn, may mà tôi có kỹ năng tham lam, đến giờ cũng đã nắm khá rõ.”

Shuke lập tức trả lời Bạch Khải, nói: “Giờ tôi đang tìm cách kết hợp luyện kim thuật với những gì tôi đã học trước đó, sau này có thể thực hiện được.”

“Rất tốt, tiếp tục nhiệm vụ này.

Nếu trở về, điều này có thể trợ giúp rất lớn cho liên bang.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, nói.

“Cứ yên tâm đi, cho tôi một chút thời gian, tôi sẽ cho người thấy một kết quả mà Ngự Thú sư hài lòng.”

Giọng nói của Shuke dần dần biến mất, Bạch Khải thì cảm thấy yên tâm, tiếp tục phát triển kế hoạch của mình.

Róc rách, rách rách. (Chủ nhân, người nhìn về phía trước.)
Đúng lúc này, Delta đột nhiên dừng lại, Bạch Khải ngẩng đầu lên, thấy trước mặt, từ trong dòng sông thời gian, bỗng nhiên hiện lên một hình ảnh đầy cát vàng.

“Xuất hiện hình tượng cụ thể trong dòng thời gian, không phải là rõ ràng mời ta bước vào sao.”

Bạch Khải cảm thấy hiểu ra, Delta ngay lúc này gia tăng tốc độ, chủ động tiến về phía hình ảnh đó.

Theo một luồng cảm giác vô hình tràn qua toàn thân, cả ba người Bạch Khải lập tức cảm thấy xung quanh không khí trở

nên thay đổi, khi mở mắt ra, họ đã rời khỏi dòng sông thời gian.

“Quả nhiên, lại đến một thời đại mới rồi.”

Cảm nhận xung quanh tràn ngập năng lượng, Bạch Khải và hai người nhìn nhau, cười, nhưng ngay lập tức phát hiện sự bất thường, rồi không hẹn mà cùng nhìn xuống chân mình.

Vốn dĩ phải có Delta chở họ, không biết từ khi nào nó đã biến mất, mà bọn họ lại bị lực hấp dẫn kéo xuống, bắt đầu rơi xuống đất.

“Delta, đã xảy ra chuyện gì vậy?!” Bạch Khải thấy thế lập tức liên lạc với Delta, nhưng không có một chút phản hồi nào.

Không chỉ vậy, ngoài Delta, tất cả các sủng thú khác cũng đều mất liên lạc, Bạch Khải thậm chí không thể vào không gian Ngự Thú của mình.

“Bạch Khải, tôi không thể sử dụng thiên phú của mình!” Bạch Thu Trà lúc này cũng cảm thấy có điều khác thường, vung tay trái lên nhưng chỉ thấy trống rỗng, còn Gia Cát Thần cũng bất đắc dĩ gõ vào chiếc nhẫn bí cảnh mà không có phản ứng gì.

“Khế ước và bí cảnh đều bị phong ấn?” Bạch Khải cắn răng, đã đoán ra điều gì, nhưng bây giờ chẳng còn thời gian để hắn suy nghĩ thêm.

Bởi vì, họ sắp rơi xuống đất! “Đáng ghét, nếu còn có lần sau, nhất định phải để Delta đưa chúng ta tới mặt đất trước!” Bạch Khải vừa thở phào vừa liều mạng liên lạc với sủng thú, nhưng từ đầu đến cuối cũng chẳng có động tĩnh.

Ong ong ong...

Ngay lúc này, quả trứng tiến hóa bất ngờ lắc lư, Bạch Khải ý thức được rằng mình đã quay trở lại không gian Ngự Thú, nhưng chưa kịp nhận ra tình hình đã bị đẩy ra ngoài.

Sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của Bạch Thu Trà, Bạch Khải lại một lần nữa triệu hồi thành công bảy con sủng thú, giúp họ đứng vững.

“Bạch Khải, làm sao bỗng nhiên ngươi có thể triệu hồi sủng thú vậy?” Bạch Thu Trà thử một lần nữa nhưng nhận ra anh

vẫn không thể liên lạc với Cốt Long, Gia Cát Thần cũng không thể mở bí cảnh.

“Tôi cũng không rõ lắm, có lẽ liên quan đến thiên phú của tôi.”

Bạch Khải nhìn quả trứng tiến hóa đã khôi phục bình tĩnh, cảm thấy có điều gì đó, còn Bạch Thu Trà lộ vẻ bưng bít.

“Phá không thiên phú? Thì ra là vậy, phá không thiên phú có thể phá vỡ phòng ngự của bí cảnh, khi này có hiệu ứng thật là khả năng.”

Bạch Thu Trà nghe tới đây giật mình, trên mặt lộ ra một tia may mắn.

“Ai mà biết được.”

Bạch Khải nhún vai, lần nữa xác nhận tình hình của sủng thú, sau đó bắt đầu xem xét xung quanh.

So với những thời đại trước, không khí ở đây rõ ràng mát mẻ hơn rất nhiều, xung quanh tràn ngập năng lượng huyền ảo. Điều khiến Bạch Khải chú ý nhất chính là cảnh tượng mà hắn vừa thấy lúc rơi từ trên không xuống.

“Shuke, hãy xác định vị trí của chúng ta ngay lập tức.”

“Beita, xem xung quanh có dấu hiệu của hung thú nào không.”

“Jerry, tìm bất cứ thông tin nào hữu ích.”

“Các người khác, trước tiên hãy đảm bảo rằng chiến lực của mình có thể hoạt động bình thường, đồng thời chuẩn bị phòng thủ và chiến đấu.”

Sau khi Bạch Khải ra lệnh một tràng, nhóm sủng thú ngay lập tức hành động, Bạch Thu Trà nhận thấy thái độ của Bạch Khải có điều khác thường, liền hỏi: “Bạch Khải, nơi này có vấn đề gì sao?” “Không phải nơi này có vấn đề, mà là thời đại này có vấn đề.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn về phía Gia Cát Thần, nói: “Còn nhớ rõ lý do mà người không thể kích hoạt chú ấn không?” “Ý của người là, thiên phú của các người không còn hiệu lực vì thời đại này không có các yếu tố đó?” Gia Cát Thần hiểu ra, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

“Đúng vậy, nếu suy đoán của tôi là chính xác, thì có lẽ hiện giờ chúng ta đang ở thời đại mà nhân loại còn đang bị hung thú nô dịch.”

Bạch Khải thở dài, nhìn lên bầu trời, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Đây chắc hẳn là sự kiện quan trọng mà hẳn cần chứng kiến trong lịch sử nhân loại, chỉ là không biết hiện tại Thủy Đế đang ở đâu.

Theo nhiều lần xuyên qua của hắn, bất luận hắn xuyên đến thời đại nào, đều có thể gặp gỡ vài nhân vật đế vương.

Mà bây giờ, vị đế vương phù hợp với thời đại này chỉ có thể là Thủy Đế.

Bạch Khải chia sẻ suy nghĩ của mình cho Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần, tâm trạng của cả hai đều vô cùng phấn khích. Đây là sự kiện thay đổi vận mệnh nhân loại của Thiên Cổ Nhất Đế, không phải bất kỳ đế vương nào khác có thể so sánh.

“Nhưng mà, ngay cả thiên phú Ngự Thú sư cũng chưa xuất hiện, có lẽ Thủy Đế bây giờ chỉ còn là một kẻ nô lệ.”

Ba người dần dần tỉnh táo lại, Gia Cát Thần nêu ý kiến của mình.

“Đoán chừng là vậy, nếu không nhờ sức mạnh của nhân loại để thoát khỏi bộ lạc, e rằng cũng không phải là đối thủ của hung thú.”

Bạch Khải gật đầu, nói: “Tiếp theo chúng ta thu thập thông tin trước, rồi suy nghĩ đến hành động tiếp theo.”

Nói xong, Bạch Khải dừng lại một chút, nói: “Xem xét tình trạng của các người, có lẽ tốt hơn hết là ở lại căn cứ của tôi trong bí cảnh.”

“Cũng chỉ có thể như vậy.”

Hai người đều tỏ vẻ cười khổ, đồng ý với đề nghị của Bạch Khải.

Thân thể của họ mặc dù mạnh hơn rất nhiều so với nhân loại bình thường, nhưng vẫn không đủ để đối đầu trực diện với hung thú, ở lại bên ngoài đúng là sẽ chỉ làm Bạch Khải thêm lo lắng.

Bạch Khải đưa hai người vào căn cứ trong bí cảnh, còn Husky quay trở lại bên cạnh Bạch Khải, báo cáo thông tin đã điều tra được cho anh.

“Quả nhiên, chúng ta thực sự xuyên qua đến thời kỳ nhân loại bị nô dịch.”

Nhìn những bức ảnh mà Shuke chụp về, những ánh mắt mơ màng, thân hình còng lưng của nhân loại, Bạch Khải cảm thấy nặng nề trong lòng.

Lịch sử nhân loại tuy rằng không dài như bộ lạc hung thú, nhưng cũng không ngắn, đã có thời thịnh, thời suy, nhưng nếu nói về thời kỳ khốn khổ nhất thì chắc chắn chính là lúc này.

Trong thời kỳ khởi đầu của Thủy Đế, khi nhân loại nắm giữ sức mạnh Ngự Thú, chỉ là một bầy gia súc, một nguồn dinh dưỡng nuôi lớn cho hung thú con non. Đối với hung thú, nhân loại là món ăn ngon nhất, đồng thời cũng là những sinh vật hèn mọn nhất.

Trong thời đại này, nhân loại chẳng có sức mạnh, không có tư tưởng của chính mình, càng không thể nhắc đến văn hóa hay hình thức gì cả.

“Trong thời đại này, không chỉ phải thoát khỏi cảnh nô dịch, mà còn phải tìm ra cách để khế ước với hung thú.

Thủy Đế quả thật là thiên mệnh chi tử, không hổ danh.”

Bạch Khải càng suy nghĩ càng tôn sùng Thủy Đế, đồng thời cũng cảm thấy may mắn vì mình có thể xuyên qua đến thời đại hòa bình của liên bang.

Nếu như trực tiếp xuyên qua bây giờ, với việc thức tỉnh của quả trứng tiến hóa, có lẽ hẳn đã trở thành một kẻ không có giá trị rồi. À không, quả trứng tiến hóa nếu gặp tình huống như vậy sẽ tự động kích hoạt, cũng có khả năng đã sớm thức tỉnh, ai mà biết được.

“Được rồi, chúng ta hãy đi tìm hiểu tình huống cụ thể hơn.”

Bạch Khải lắc đầu, xua đi những suy tư trong đầu.

“Nhân loại, người định tự mình đi thu thập thông tin, có phải là quá nguy hiểm không?” Shuke nhìn ra dự định của Bạch Khải, hỏi.

“Nguy hiểm thì chắc chắn rồi, nhưng có vẻ như trong thời đại này cũng không có nơi nào an toàn.”

Bạch Khải nhàn nhạt cười, nói: “Hơn nữa, tự mình tìm ra Thủy Đế không phải có cảm giác thành tựu hơn sao?” A ô a ô... (Nhân loại, bộ dáng của người bây giờ rất giống những fan cuồng của người nhĩ...) “Thật sao?” A ô a ô... (Ân, một dạng ngốc nghếch...)

Chương 979:

Nhân loại nhà cách mạng A ô a ô... (Nhân loại, người không phải nói cần nhờ vào sức mạnh cá nhân để điều tra sao...) Beita nhìn Bạch Khải với ánh mắt tràn đầy khinh thường, trong khi Bạch Khải thì vẫn còn sững sốt, đang mang mặt nạ hoang đường.

“Nói nhảm! Nếu ta có thể trà trộn vào, thì ta đã cần gì làm Ngự Thú sư.”

Bạch Khải nắm chặt mặt nạ, búng ngón tay, cơ thể cường tráng lập tức trở nên cứng lại.

“Được rồi, đừng nói nhảm nữa, Beita, người phụ trách giải quyết những hung thú bảo vệ và kỷ ức của những nô lệ khác, Delta, người hãy ném ta vào.”

Bạch Khải đẩy bụi cỏ ra, nhìn về phía xa xa, nơi có bộ lạc khổng lồ với hệ thống phòng thủ nghiêm ngặt, trong mắt hắn lóe lên một tia sáng. ...

Tồn phong bộ lạc.

Năm đầu Liệt Phong hồ, bước đi đều đặn qua cổng chính của bộ lạc, sau khi trao đổi với hai thủ vệ tại cổng, họ liền thay phiên nhau vị trí.

Là bộ lạc lớn nhất và cũng mạnh nhất trong khu vực, hung thú của tồn phong bộ lạc vẫn luôn duy trì sự cảnh giác, không dám chút nào chủ quan.

Trong thế giới này, việc cường giả trở thành nô lệ trong tích tắc không còn là điều gì lạ lẫm, chỉ có cẩn thận mới có thể giúp duy trì sự sống lâu dài.

Chỉ là đám hung thú bảo vệ không biết rằng, trong khi họ giao tiếp, một nhân loại đã lén lút lẫn lộn vào.

“Không ngờ rằng, kiến trúc của bộ lạc này sau mấy ngàn năm vẫn rất đáng chú ý.

Quả đúng là, bất kể hình thức nào, trình độ trí tuệ vẫn có yêu cầu liên quan đến ăn, mặc, ở và đi lại.”

Bạch Khải ẩn nấp trong không khí, tò mò đánh giá xung quanh, mặc dù hoang dã nhưng xen lẫn harmonie trong kiến trúc khiến hắn không khỏi kinh ngạc.

A ô a ô... (Nhân loại, người có cần phải nói nhiều như vậy không? Bản vương đã cảm nhận được hơi thở của Bán Thần, người cũng đừng gây rắc rối cho bản vương...) Beita đã ngăn cản hành động của Bạch Khải, ngăn hắn nói chuyện.

Bạch Khải nghe vậy không còn lăm nhăm nữa, theo lệnh Beita xuyên qua tôn phong bộ lạc.

Như họ đã thấy bên ngoài, bộ lạc tôn phong rất khổng lồ, và bên trong thì phòng vệ nghiêm ngặt.

Nhưng dưới sự hỗ trợ của không gian pháp tắc từ Delta và sự che giấu của Beita, đám hung thú này hoàn toàn không phát hiện ra sự hiện diện của Bạch Khải.

Và Bạch Khải cũng nhanh chóng tìm thấy mục tiêu của hắn.

“Thật chẳng khác gì là gia súc đang bị nuôi...”

Bạch Khải nhìn về phía trước, nơi có một lều lớn giống như bãi bầy thú, trong mắt lóe lên vẻ phức tạp.

Người ta nói nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng.

Vài ngàn năm trước, nhân loại bị hung thú xem như gia súc nuôi dưỡng.

Hôm nay, nhân loại lại bắt đầu nuôi dưỡng hung thú.

Không biết trong tương lai, mối quan hệ này có thể đảo ngược hay không.

“Đừng xoắn xuýt chuyện vô ích, trước tiên cứ trà trộn vào đã.”

Bạch Khải liếc nhìn hai thủ vệ, Beita lúc này thúc giục Lục Đạo, bao trùm bãi bầy thú, sau đó âm thầm sửa đổi ký ức của hai thủ vệ và những nô lệ bên trong.

Sau đó Bạch Khải hiên ngang đi đến bãi bầy thú, tìm một nơi hẻo lánh ngồi xuống, thậm chí sau khi giải trừ sự nguy trang của Delta, cũng không có bất cứ ai phát hiện điều gì khác thường.

Nhờ Beita sửa đổi ký ức và sự ảnh hưởng của Trùng Thảo, những sinh vật lãnh chúa này căn bản không phát hiện ra điều gì.

“Nơi này thật quá bẩn thỉu.”

Mặc dù hắn đã biến thành hình dáng giống như một nô lệ bình thường, nhưng khi bước chân vào bãi bầy thú, Bạch Khải vẫn cảm thấy không thể chịu nổi.

Mùi hôi thối, sự kiêu ngạo và sự nhếch nhác xung quanh khiến Bạch Khải thậm chí nghi ngờ rằng một chuồng heo sau này cũng còn sạch sẽ hơn nơi này.

Nhưng chính trong hoàn cảnh khắc nghiệt như vậy, những con người này lại không chú ý, đôi mắt trống rỗng như không nhìn thấy nửa điểm thần thái, rõ ràng đã quen thuộc từ lâu.

Ngay lúc này, một chút động tĩnh từ bãi bầy thú vang lên, một con Hắc Hồ dưới sự bao vây của hai thủ vệ đi đến.

Cùng lúc đó, Bạch Khải nhận thấy bãi bầy thú có vài người run rẩy không tự chủ, nhưng rất nhanh lại lấy lại bình tĩnh.

“Đồ ăn, có ai chủ động ra đây không? Nếu biểu hiện tốt, ta có thể miễn cho lần kính dâng này.”

Hắc Hồ đảo mắt một vòng, ném một cái cục lớn dự hoặc ra, nhưng những con người này vẫn không có chút biểu tình, như thể họ không hiểu gì cả.

“Bọn họ nói kính dâng là cái gì?” Bạch Khải hỏi, mặt không thay đổi.

“Từ những gì ta hiểu, kính dâng là chủ động cung cấp linh lực của bản thân.

Cái này dễ chịu hơn so với việc bị động rút ra, nhưng nếu bị rút một lượng lớn, sẽ chết rất nhanh.”

Jerry bình tĩnh nói, nhưng từ ánh mắt của hắn có thể thấy, Jerry hiển nhiên khó có thể chấp nhận hành động này.

A ô a ô! (Nhân loại, nếu không để ta trực tiếp giải quyết hắn đi!) Beita rõ ràng không vui, đã định động thủ nhưng bị Bạch Khải ngăn lại.

“Không cần vội, trước hết hãy nghĩ cách lừa hắn ra đây.”

Bạch Khải lắc đầu, âm thầm truyền đạt ý nghĩ của mình cho Beita.

Beita nghe vậy lập tức tháo vát, hai mắt sáng lên.

“Ừm? Không có ai đến làm gì, vậy đừng trách ta...”

Từ ánh mắt ngạc nhiên của hai thủ vệ, Hắc Hồ đột nhiên đổi hướng rời khỏi bãi bầy thú, không quay đầu lại.

Hai thủ vệ tuy không hiểu chuyện, nhưng chỉ có thể đóng công lại rồi rời đi.

Hắc Hồ là cháu thứ mười của tù trưởng Tôn Phong Ma hổ, hàng ngày đều đến tìm hai kẻ xui xẻo để thực hiện kính dâng, nhưng không ngoại lệ, tất cả đều bị rút cạn linh hồn, thậm chí cả thi thể cũng bị nuốt hết.

Hành vi lạm dụng như vậy đã bị nhiều người đấu tranh lên án, nhưng không thể làm gì, bởi vì con vật này thiên phú cao, tù trưởng rất thích, vì vậy chỉ có thể chấp nhận.

Tuy nhiên, hôm nay, con gia hỏa này không biết lý do gì lại thay đổi, chỉ cần đi dạo một vòng liền bỏ đi.

Có phải là chê rằng nơi này quá kém, ảnh hưởng đến khẩu vị của nó không? Hai thủ vệ trong lòng run lên, đã bắt đầu tính toán quét dọn tình hình.

Về phía Bạch Khải, hẳn cuối cùng cũng có cơ hội chậm rãi hiểu rõ về tình hình xung quanh.

Hắc Hồ xuất hiện không gây ra quá nhiều náo động trong đám nô lệ, nhưng vừa rồi, vài người có điều dị động lại lặng lẽ tiến đến gần Bạch Khải.

“Người đồng bào này, có hứng thú tâm sự không?” Bạch Khải nhìn người đàn ông oai hùng trước mặt, thoáng hiểu ý nhưng không vội vàng đồng ý, chỉ ngơ ngác nhìn về phía hắn, như thể không hiểu ngữ điệu của hắn.

“Yên tâm, nơi này là kho lúa của Tôn Phong Hồ, không có tình huống đặc biệt nào sẽ không có thủ vệ tiến vào.”

Người đàn ông có nét mặt âm áp nói: “Người mới bị bắt có không lâu, còn chưa hiểu rõ tình hình ở đây, có thể lý giải.”

Nghe vậy, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, ngay lúc đó trên mắt xuất hiện một chút dao động, mà người đàn ông kia lập tức thừa cơ nói: “Ta nhớ rằng ngươi mới bị chộp tới kính dâng ba lần đúng không? Gây như vậy, sợ rằng một lần nữa, ngươi sẽ bị ép khô đây.”

Người đàn ông bộc lộ sự đồng cảm, rồi nhanh chóng cảnh giác nhìn xung quanh một lượt, xác nhận không có ai chú ý mới lén lút đưa tay đến gần Bạch Khải.

“Mấy ngày nữa là ngày tế tự hàng năm của tôn phong bộ lạc, họ sẽ thả nô lệ ra để thực hiện hoạt động săn đuổi.

Chúng ta dự định mượn cơ hội đó để chạy trốn, ngươi có hứng thú tham gia không?” Quả thật, thời đại này, con người đã bắt đầu kế hoạch để thoát khỏi kiếp nô lệ hung thú.

Bạch Khải nghe vậy, hai mắt sáng lên, nhưng vẫn chưa biểu hiện ra ngoài, chỉ lặng lẽ chỉ vào người nô lệ khế ước.

“Khế ước ngươi không cần lo, chúng ta tìm cách tiêu trừ, chỉ có điều bây giờ chưa thể, nếu không sẽ bị phát hiện.”

Người đàn ông vỗ nhẹ lên vai Bạch Khải, nói: “Khi nào đến lúc, ta sẽ thông báo cho ngươi.”

“Yên tâm, muốn trốn không chỉ có nhóm ta, mà còn rất nhiều người khác.”

“Ngươi hiện tại chỉ cần làm là nguy trang cho bản thân, ít nhất phải giống như những người khác.”

Nói xong, ánh mắt người đàn ông đột nhiên trở nên trống rỗng, không còn dấu hiệu của sự sống, giống như những nô lệ khác.

“Ta hiểu.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, ánh mắt cũng biến thành bộ dạng tương tự, và người đàn ông đó tỏ vẻ rất hài lòng, nói: “Ta gọi là Ngạo Thiên, rất hân hạnh được biết ngươi.”

“Mặc Trúc.”

Bạch Khải tùy tiện nói ra một cái tên giả, sau đó chôn đầu vào đầu gối không nói thêm gì nữa, mà Ngạo Thiên cũng rất hài lòng với biểu hiện của Bạch Khải, từ từ rời xa hắn.

Tuy nhiên, Ngạo Thiên không quay về vị trí ban đầu mà tiếp tục cẩn thận hòa mình vào đám nô lệ xung quanh.

Chẳng bao lâu, Bạch Khải cảm nhận được bầu không khí bất thường trong bãi này, như thể có một làn sóng cách mạng đang âm thầm bùng nổ.

A ô a ô? (Nhân loại, người phát hiện hắn đang nói dối không?)
“Đương nhiên, nghe tên gọi này chính là loại diễn viên quần chúng lỗi thời, ta không quá bất ngờ.”

Trong thế giới linh hồn, Bạch Khải nhếch môi, nói: “Mặc dù hắn lén lút rất tốt, nhưng thái độ ở trên cao nhìn xuống vẫn khá rõ ràng.”

“Cho nên, Ngự Thú sư, người đã sớm phát hiện ra gia hỏa này là một nội gián rồi sao?” Jerry ánh mắt lạnh lẽo, nhìn về phía Ngạo Thiên đang tạo dựng vẻ ngây ngô ở xa, trong đôi mắt hắn rõ ràng hiện ra hình ảnh của một Hắc Hổ.

Thú hồn sư, võ hồn.

“Không sai, nhưng hắn đã lên kế hoạch, không chừng có thể nhờ vào đó tìm ra Thủy Đế.

Dù sao Thủy Đế hình như cũng là người như vậy trong việc chạy trốn.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, nói: “Trước tiên chúng ta cứ âm thầm theo dõi biến cố, đợi đến cái gọi là ngày tế tự, mọi chuyện sẽ rõ ràng.”

Husky gật đầu, tiếp tục quan sát tình hình xung quanh, còn Bạch Khải thì nhìn về phía Alpha, nói: “Alpha, Tịch Diệt Chi Kiếm của người đã xuất hiện tổn hại, vì vậy trong chiến đấu tạm thời sẽ nhường lại cho Gamma.

Nếu như nhất định cần người ra tay, thì nhất định phải nhanh chóng kết thúc, đã rõ chưa?” Ken kết ken kết. (Yên tâm đi lão đại, ta biết rõ.) Alpha gật đầu nhẹ, rồi lại quay lại Tịch Diệt Kiếm Vực, các sủng thú khác cũng tự rời đi, chuẩn bị cho khả năng chiến đấu diễn ra.

Bạch Khải lập tức truyền ý thức của mình vào bên trong cơ thể, nhìn xung quanh đám người tĩnh mịch, rơi vào trầm tư.

Pháp Đế, Võ Đế, Long Đế, Âm Đế, cộng thêm cả Thủy Đế không rõ thực hư bây giờ...

Nguru Bì Xà đưa hấn đến bên cạnh những nhân loại đế vương này muốn làm gì? Đảm bảo lịch sử diễn hành thuận lợi? Hay là để hấn thay đổi điều gì đó?

Chương 980:

Kế Hoạch Xảo Quyện Của Nhân Loại! Bộ tộc Tôn Phong.

Ngày tế lễ.

Mỗi năm một lần, bộ tộc Tôn Phong tổ chức tế lễ, từ người đứng đầu cho đến những thành viên đều rất coi trọng sự kiện này, chuẩn bị từ rất sớm.

Trong số các hoạt động thì thu hút sự chú ý nhất chính là bắn thú.

Vào ngày tế lễ, hoạt động chủ yếu liên quan đến những nô lệ.

Chúng có thể tự do săn đuổi. Đây chính là tiết mục quan trọng nhất trong ngày lễ.

Vào ngày này, tất cả các hung thú trẻ tuổi trong bộ tộc đều tham gia, không cần phải lo lắng đến bất kỳ yếu tố bên ngoài nào, họ có thể tự do bắt giữ những nô lệ bị thả ra.

Sau khi bắt được, chúng có thể trực tiếp nuốt chửng hoặc ép chết tinh thần, tùy thuộc vào quyết định của kẻ bắt được.

Cần phải biết rằng, bình thường trong bộ tộc sẽ tuyệt đối không cho phép hành vi như vậy; ngay cả với Tôn Phong Hồ với dòng máu chính thống, một lần cũng chỉ dám bắt một, hai tên nhân loại, nhiều hơn nữa sẽ bị phạt.

Nhưng hôm nay, không có hạn chế nào.

“Đi nhanh lên, nhớ là phải chạy xa một chút, đừng làm hỏng không khí của thiếu chủ!” Một số gã bảo vệ đã dùng chân đá một tên nô lệ đi chậm, thúc giục họ ra khỏi bộ tộc, tiến vào khu rừng rộng lớn.

Nếu là săn đuổi, dĩ nhiên sẽ có một khu săn thú, khu săn thú của bộ tộc Tôn Phong chính là khu rừng rậm trước mắt.

Không giống như khu săn thú quen thuộc mà Bạch Khải biết, nơi những nô lệ bị quây lại, bộ tộc Tôn Phong không thêm bận tâm đến việc làm hàng rào, thậm chí còn cho phép các nô lệ chạy trốn đủ thời gian.

Dựa vào khả năng nhanh nhẹn bẩm sinh của các hung thú trong bộ tộc Tôn Phong, họ rất tự tin về tốc độ.

Nếu ai đó không có thu hoạch gì trong ngày tế lễ, năm tiếp theo sẽ sống trong những lời chế giễu vô tận.

“Không trách được những người này lại dám mạo hiểm chạy trốn, rừng rậm lớn như thế, nếu có thể nghĩ ra đường chạy, chắc chắn sẽ có cơ hội thoát thân.

Nhưng mà...”

Bạch Khải âm thầm liếc nhìn đám mây đen bay lơ lửng phía trên đầu, thở dài.

Tất cả những gì gọi là tế lễ hay truy lùng, rõ ràng chỉ là một cái bẫy mà bộ tộc Tôn Phong giăng ra để dụ dỗ những nô lệ còn tưởng có cơ hội chạy thoát.

“Về sau ai dám nói hung thú không có đầu óc, ta còn gấp hơn cả chúng!” Bạch Khải thu ánh mắt lại, tự nguyện trang giống như những người khác, theo dấu hiệu mà hắn đã chuẩn bị từ trước, bám theo đoàn người cơ Ngạo Thiên.

Do bị áp lực trong thời gian dài, tốc độ của các nô lệ nhân loại đi không nhanh, và bộ tộc Tôn Phong cũng có vẻ để họ chạy xa một chút, cho nên không có hành động nào nhanh chóng.

Nhưng trong số đó có một số người rõ ràng muốn nhanh hơn những người khác.

“Không ngờ lại có nhiều người như vậy, xem ra có không ít đồng loại với cơ Ngạo Thiên.”

Bạch Khải âm thầm đánh giá xung quanh, rất nhanh phát hiện gần trăm người có cùng quỹ tích tiến về phía hắn, không khỏi lộ ra vẻ thất vọng.

Trong hoàn cảnh tuyệt vọng như thế đột nhiên nảy sinh một tia hy vọng, chỉ cần chưa hoàn toàn buông xuôi, thực sự rất khó để kiểm chế.

“Nhưng mà gặp được ta coi như vận may của các ngươi.”

Bạch Khải vừa định đuổi theo, chưa đi xa thì bị một bàn tay kéo lại.

Bị phát hiện sao? Bạch Khải giả vờ tỏ ra nghi hoặc, quay lại nhìn, thì thấy một cậu bé bần thủ đang kéo chặt áo của hắn.

“Bên kia rất nguy hiểm, đừng có qua đó, ta biết chỗ an toàn.”

Giọng nói của cậu bé trầm thấp, ghé vào tai Bạch Khải thì thầm một câu, rồi không đợi Bạch Khải phản ứng đã chạy theo một người khác.

Cùng với cậu bé đó, còn có hai cậu thiếu niên khác có cùng độ tuổi.

“Những thiếu niên này chắc hẳn biết được điều gì đó.”

Bạch Khải quan sát ba cậu thanh niên đang chạy đi mà không hề hiệu quả, nhưng khi thấy cơ Ngạo Thiên và những người khác dần đi xa, hắn đã không thể không tiếp tục đuổi theo nhóm thanh niên kia.

“Vương Tịch, làm thế nào bây giờ, họ không tin chúng ta.”

Một cậu bé tóc vàng, mắt xanh, mặt mày đầy lo lắng, chạy đến bên cạnh cậu bé bần thủ, nói: “Nếu họ đi qua đó, chắc hẳn sẽ bị ăn thịt mất.”

“Đều là những tên khốn kiếp đó, thậm chí còn lừa cả đồng bào của mình.”

Cậu bé đầu đinh cao lớn nghiêng răng, nhìn về phía bộ tộc Tôn Phong, ánh mắt đầy hận thù.

“Phong Tư, bình tĩnh lại.”

Cậu bé tên Vương Tịch kéo Hoắc Phong Tư lại, nói: “Cuối cùng chúng ta cũng có cơ hội trốn thoát, người bình thường không dễ từ bỏ như vậy đâu.”

“Nhưng mà...”

Hoắc Phong Tư vẫn không cam tâm, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt kiên định của cậu bé kia, hắn chỉ có thể cưỡng ép kiềm chế lại.

“Chúng ta hãy theo dõi tình hình đã, thực sự không được thì chỉ còn cách đánh cược lần nữa!” Vương Tịch nhìn theo hướng Bạch Khải và những người khác, trao đổi ánh mắt với hai người kia, rồi nhanh chân đuổi theo. ...

Sau khi rời khỏi Vương Tịch, Bạch Khải đã nhanh hơn, theo sau nhóm của cơ Ngạo Thiên.

Những người này đều không ngoại lệ đều bị thúc đẩy để tìm đường trốn chạy, mặc dù trong giữa họ không có giao tiếp gì, nhưng Bạch Khải vẫn có thể thấy trong ánh mắt của một số người tràn đầy khát khao sống sót.

Khi cảnh vật xung quanh ngày càng trở nên nguy hiểm, thì khát khao sống sót này cũng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Cuối cùng, cơ Ngạo Thiên dẫn theo một đoàn người đến trước một cái động, chưa kịp vào, đã thấy vài tên cầm vũ khí đi ra từ trong đó.

“Đừng lo lắng, đây đều là đồng bào của chúng ta, nếu không có họ hỗ trợ, ta cũng không dám đảm bảo có thể đưa các người rời đi.”

Khi cơ Ngạo Thiên ra khỏi hàng ngũ, hắn đã lấy ra một thanh cốt nhận, nói: “Được rồi, hiện tại mọi người hãy tận dụng thời gian, ta sẽ giúp mọi người phá vỡ khế ước, về sau các người sẽ không bị bộ tộc Tồn Phong phát hiện nữa.”

Nghe thấy lời của cơ Ngạo Thiên, ánh mắt của những người theo sau lập tức tỏa sáng, họ tranh nhau xô lại gần cơ Ngạo Thiên, trong khi những người từ trong hang động đi ra cũng lấy ra những cốt nhận tương tự, bắt đầu hỗ trợ.

Cơ Ngạo Thiên làm việc rất nhanh nhẹn, chẳng bao lâu đã giúp mười mấy người phá vỡ khế ước, những người này mang theo nụ cười giải thoát lần lượt tiến vào trong động.

Theo lời cơ Ngạo Thiên, bên trong chuẩn bị sẵn quần áo sạch sẽ và đồ ăn ngon, họ có thể nghỉ ngơi thật tốt một chút.

“Để những người này tự chui đầu vào lưới, thật không đáng tiếc cho tên gia hỏa nghĩ ra kế hoạch này.”

Bạch Khải nhíu mày, cảm nhận trong động có vài luồng khí tức, ánh mắt dần trở nên lạnh lùng.

“Về lý thuyết, linh hồn của nhân loại trong lúc trải qua những cảm xúc kịch liệt có thể phát ra sức mạnh lớn lao.”

Jerry nhìn xung quanh hang động, nói: “Từ hy vọng đến tuyệt vọng, những người dân này khi bộc phát tinh thần lực sẽ

không chỉ tăng về số lượng mà còn cả chất lượng, bộ tộc Tôn Phong có lẽ đã đoán trước được mục tiêu này.”

“Ừm.”

Bạch Khải nhẹ gạt đầu, tiếp tục đi về phía trước, lại phát hiện ra ba cậu thiếu niên kia vẫn theo sau.

“Không lẽ họ còn nghĩ đến việc cứu người sao?” Bạch Khải thấy vậy thì nhướn mày, có chút không rõ suy nghĩ của ba cậu thiếu niên này, nhưng lúc này hắn đã đến trước mặt cơ Ngạo Thiên, muốn ngăn cản cũng không kịp nữa.

“Đi vào nghỉ ngơi đi, rất nhanh sẽ đến ngày sống dễ chịu.”

Cơ Ngạo Thiên vẫn giữ vẻ nụ cười âm áp, cầm thanh cốt nhận nhẹ nhàng vạch lên tay Bạch Khải, khiến hắn cảm thấy một loại vật chất kỳ lạ đi vào cơ thể từ vết thương, dịch huyết và tinh thần lực lập tức hoạt động mạnh mẽ.

“Đây là thuốc có tác dụng làm dịu tinh thần, nhưng nồng độ quá cao sẽ làm cho tình yêu cảm xúc trở nên thái quá, gây tổn thương không thể khôi phục cho tinh thần.”

Shuke chớp mắt phân tích thành phần của loại vật chất này, trong khi sắc mặt Bạch Khải trở nên khó coi hơn, hắn bắt đầu vận lực, cố gắng ép những thứ này ra ngoài.

“Đây chính là mưu đồ thực sự của bọn chúng, ép khô toàn bộ giá trị cuối cùng của những người này.”

Bạch Khải mở rộng bước chân, đi vào trong động.

Lần này, cơ Ngạo Thiên thực sự không lừa gạt bọn họ, bên trong động đúng là đồ đầy quần áo sạch và đồ ăn ngon, thậm chí còn có rượu sang trọng.

Khi Bạch Khải tiến vào, đã có người bắt đầu múa hát. Đáng tiếc là những người này không nhận ra rằng, ngay trong bóng tối của sơn động, vô số cặp mắt lạnh lùng đang quan sát họ, như thể đang xem xét một phần món ăn ngon.

Rất nhanh, tất cả nhân loại đều đã vào trong động, cơ Ngạo Thiên cùng đồng bọn liền phong tỏa cửa hang.

Hành động này cũng không khiến cho các nô lệ nhân loại nghi ngờ, ngược lại làm cho họ cảm thấy yên tâm hơn.

“Đại gia hãy ăn uống thoải mái, nhưng không thể ở lâu, chúng ta sẽ sớm phải hướng về địa điểm khác.”

Cơ Ngạo Thiên đi vào giữa hang, nhìn những đồng bào đang mãi ăn uống như gió cuốn, cất cao giọng nói.

“Chúng ta còn phải đi đâu?” Bạch Khải nghe vậy liền chủ động đứng dậy hỏi.

“Đi đâu? Đương nhiên phải vào bụng của đại nhân Tôn Phong Hồ!” Nghe thấy Bạch Khải thắc mắc, nụ cười trên mặt cơ Ngạo Thiên lập tức trở nên lạnh lẽo, và nhóm Tôn Phong Hồ đã sớm ầm náu trong động liền một lượt chui ra.

“Sao chậm chạp thế, bọn ta đã đợi rất lâu rồi.”

Trước đó, Bạch Khải và nhóm đã đến bãi bẫy thú, tên Hắc Hồ đã nhìn cơ Ngạo Thiên với ánh mắt trách móc, trong khi cơ Ngạo Thiên thì lại nở nụ cười hòa nhã, nói: “Đại nhân Phong Hành, xin đừng trách, nếu không phải vậy, những người này sẽ không có cảm giác tốt hơn.”

“Được rồi, chỉ cần có thể ăn là được.”

Phong Hành nghe vậy thì quơ quơ móng vuốt, quay đầu nhìn về phía mấy trăm nhân loại đang đứng ngây ra, lộ ra một nụ cười dữ tợn. Đây chính là phúc lợi đặc hữu của dòng Tôn Phong Hồ, các hung thú khác hoàn toàn không có.

Thấy Phong Hành có động thái, những Tôn Phong Hồ khác bắt đầu di chuyển, khinh thường nhìn những nô lệ nhân loại.

Chơi đùa với con mồi, việc trêu chọc nhân loại đối với họ cũng được coi là một hình thức giải trí.

“Một số ít sinh vật như Đế Hoàng và Quân Vương lại dám ngạo mạn như vậy, phải chăng chúng không nhận ra sự tức giận của nhân loại là đáng sợ thế nào?” Bạch Khải khẽ nở một nụ cười tàn nhẫn, vận mệnh đã bắt đầu xoay chuyển, đã áp ủ một cuộc tàn sát.

Nhưng ngay lúc này, Vương Tịch cùng với ba thiếu niên bắt ngờ lao ra, một cậu trong tay cầm một thanh bột phấn màu lam, hướng về phía Tôn Phong Hồ mà vung tay.

Những bột phấn này rất nhẹ, chỉ cần vung nhẹ liền bay ra, theo nhịp hô hấp của Tôn Phong Hồ, trực tiếp chui vào trong mũi

chúng.

Và sau khi hít phải những bột phấn này, một số Tôn Phong Hồ bỗng nhiên cơ thể mềm nhũn, tựa như nằm rạp trên mặt đất ngủ say.

“Kinh Giới thảo? Ngươi, cái kẻ tinh quái như thế, lại dám tính toán đến chúng ta!”

Chương 981:

Ước Mơ Thiếu Niên “Kinh Giới thảo?” Bạch Khải cảm thấy hứng thú, còn Shuke nhanh chóng phân tích cho hắn nghe.

“Kinh Giới thảo có 81% độ tương đồng với mèo Bạc Hà thời hậu thế, loài mèo này sau khi ngủ được sẽ cực kỳ buồn lòng, thậm chí nghiện, nếu lượng nhiều sẽ trực tiếp ngủ mất.”

“Bộ ba thiếu niên này đã tốn không ít tâm sức để chiết xuất nồng độ, đáng tiếc...”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn qua những con hung thú cấp Quân Vương như Phong Hành, lắc đầu.

Có thể ảnh hưởng đến sinh vật lãnh chúa đã là rất ấn tượng, đáng tiếc, siêu phàm sinh vật không phải chỉ dùng một loại dược vật là có thể giải quyết.

“Nhưng dù sao có ý tưởng này cũng khiến thực tế thay đổi, đã so với quá nhiều người ưu tú.”

Khi nhìn ba người Vương Tịch bị Phong Hành bức vào góc, ánh mắt Bạch Khải lộ ra sự thương thức.

Nhưng lúc này, Vương Tịch lại không hề có tâm trạng tốt như Bạch Khải, toàn bộ tâm trí của hắn đã bị Phong Hành thu hút, não bộ vận chuyển hết công suất để tìm kiếm cơ hội thoát thân.

“Kinh Giới thảo không có tác dụng, Vương Tịch chúng ta không thể liều mạng với hắn!” Hoắc Phong Tư nắm chặt chủy thủ trong tay, hai mắt nhìn chăm chăm vào Phong Hành.

Một tên thiếu niên khác thì nắm chặt cánh tay Vương Tịch, có vẻ hơi sợ hãi.

“Quân Vương sinh vật, chúng ta tuyệt đối không phải là đối thủ.”

Vương Tịch lắc đầu, bất ngờ đem toàn bộ Kinh Giới thảo còn lại trong tay ra, nhanh chóng lao về phía Phong Hành.

“Ta sẽ tìm cách ngăn chặn bọn hắn, các người mau chóng rời đi, chạy càng xa càng tốt!” Vương Tịch hành động quá nhanh,

Hoắc Phong Tư hoàn toàn không kịp trở tay, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt quyết tuyệt của Vương Tịch, hắn nghiêng chặt răng, bỗng nhiên lao về phía lối ra.

“Tất cả mọi người, lập tức chạy đi!” Khi Hoắc Phong Tư nói, những người nô lệ vẫn còn đang mờ mịt, trong khi các thú hồn sư của Cơ Ngạo Thiên lại phản ứng lại, triệu hồi võ hồn, đồng loạt chắn trước mặt Hoắc Phong Tư.

“Những linh hồn sống này, nếu được dâng cho Phong Hành đại nhân, hẳn nhất định sẽ ban thưởng cho ta.”

Cơ Ngạo Thiên cười khà ồ, tiến về phía Hoắc Phong Tư.

Võ hồn Hắc Hồ nhẹ nhàng đánh rơi con dao găm trong tay Hoắc Phong Tư, dần dần tiến gần hắn.

Nhưng ngay khi võ hồn Hắc Hồ sắp chạm đến Hoắc Phong Tư, một cái xích xiềng bỗng xuất hiện, trực tiếp xuyên qua linh hồn của Hắc Hồ, khiến cho Cơ Ngạo Thiên thô ra một ngụm máu.

“Đây là...”

thứ gì vậy?!” Cơ Ngạo Thiên tức giận nhìn về phía cái xích cuối cùng, nhận ra chủ nhân của nó chính là Bạch Khải, người từng bị hắn lắt lư.

“Người tốt không làm mà đi làm chó săn, thật sự là mất mặt.”

Ánh mắt Bạch Khải lạnh lùng, nhìn Cơ Ngạo Thiên không còn một chút tình cảm.

Tín ngưỡng hung thú đã đi ngược lại nguyên tắc, giờ lại bán đứng đồng bào mình cho hung thú.

Loại người này, không cần thiết phải tồn tại.

“Beita, đã hẳn không muốn làm người, để hắn tiếp tục làm chó đi.”

A ô a ô? (chó làm gì người? Cần phải để hắn làm chó?) Beita khổ sở nhìn Bạch Khải, nhưng vẫn ngoan ngoãn kéo linh hồn Cơ Ngạo Thiên ra, quăng qua Lục Đạo, Cơ Ngạo Thiên thực sự biến thành một con chó.

Trong khi đó, Vương Tịch, đã sẵn sàng cho đồng quy vu tận, bất ngờ thấy trước mặt Phong Hành đang bị xiềng xích trói

chặt, một số túi lọt khỏi tay hắn.

“Biến Kinh Giới thảo và Hỏa Vân Quốc thành bom sinh hóa, ý tưởng không tồi, nhưng tỉ lệ sai rồi.”

Bạch Khải vững vàng tiếp nhận những túi đó, hít một hơi, lập tức đoán được ý định của Vương Tịch.

“Làm sao ngươi biết?” Vương Tịch kinh ngạc nhìn Bạch Khải, nhưng Bạch Khải không trả lời, chỉ nhìn qua những con Tôn Phong Hồ, nói: “Nói đi, ngươi muốn làm gì với bọn họ?”

Vương Tịch nghe vậy sững sờ, trong mắt lóe lên tia hận thù, nói: “Không được giết bọn họ, ta muốn để bọn họ cảm nhận một chút đau đớn bị tra tấn!” “Hợp lý yêu cầu.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, xiềng xích lập tức đâm vào cơ thể Phong Hành, khiến hắn gào thét đau đớn vang vọng toàn bộ sơn động.

“Đáng chết nhân loại, ngươi dám đối xử với chúng ta như vậy, cha ta sẽ không tha cho các ngươi đâu!” Phong Hành điên cuồng gầm lên, nói: “Cha ta là tù trưởng bộ lạc, là sinh vật truyền kỳ, và cha ta cũng là Đế Hoàng sinh vật, chỉ cần một thời gian ngắn có thể tấn thăng truyền kỳ, nên tốt nhất là thả ta ra ngay!” “Tù trưởng chỉ là truyền kỳ? Vậy Bán Thần khí tức từ đâu ra?” “Hừ! Có vẻ ngươi biết chút ít, đó là thái gia của ta, chỉ mới đến đây nửa tháng trước, vì vậy tốt nhất là thả ta ra!” Phong Hành ngày càng đắc ý, không hề để ý đến vẻ mặt nguy hiểm của Bạch Khải.

“Nếu không có Bán Thần, vậy ta yên tâm rồi.”

Vừa dứt lời, xiềng xích lại một lần nữa nắm chặt Phong Hành, kéo hắn phá vỡ sơn động, cùng Bạch Khải xuất hiện trong khu rừng ngoại ô.

“Chuyện gì xảy ra?” Phong Ma nhíu mày trước động tĩnh, nhưng khi nhìn thấy Phong Hành cùng với những sinh vật truyền kỳ bên dưới, liền xông ra ngoài.

Là hậu đại của Phong hệ Bán Thần, Tôn Phong Ma có tốc độ tuyệt đỉnh, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt Bạch Khải.

Mặc dù rất tò mò về lý do làm sao Bạch Khải có thể nắm giữ siêu phàm lực lượng, nhưng Phong Ma không nói nhảm với hắn, mà trực tiếp phát động công kích.

Những đợt công kích như gió sắc bén, nhanh chóng vòng qua xiềng xích để tấn công Bạch Khải.

Nhưng ngay khi đao gió sắp chạm vào cơ thể Bạch Khải, chúng đồng loạt thay đổi quỹ đạo, nhằm vào phía sau hắn, rồi biến mất.

“Thời đại này, truyền kỳ hung thú hình như mạnh hơn một chút so với hậu thế? May mà Thủy Đế vẫn có thể trốn được, đây tuyệt đối là thách thức lớn.”

Bạch Khải thu được phản hồi từ Gamma, đã có hiểu biết sơ bộ về chiến lược của Phong Ma.

Sau khi thất bại trong đợt công kích đầu tiên, Phong Ma bình tĩnh lại và bắt đầu quan sát kỹ càng Bạch Khải xung quanh.

Con sói ba đầu kia rõ ràng là sinh vật truyền kỳ, nhưng khí tức lại rất kỳ lạ, khiến hắn không thể đánh giá được thực lực. Điều làm Phong Ma để mắt tới nhiều nhất vẫn là hình dạng con người mờ ảo đằng sau Bạch Khải.

Hắn rõ ràng cảm nhận được sự truyền kỳ, nhưng lại như không tồn tại bình thường, sự chênh lệch này khiến Phong Ma cảm thấy khó chịu vô cùng.

“Người rất đặc biệt, không thuộc bộ tộc Tôn Phong, vậy rốt cuộc bộ tộc nào đã phái người tới quấy rối?” Phong Ma cẩn thận đánh giá Bạch Khải, nhưng không sao tìm ra được nguyên hình của hắn, càng không hiểu tại sao bên người một nhân loại lại có hai sinh vật truyền kỳ thuộc tính hoàn toàn khác nhau.

“Bộ tộc? Xin lỗi, bọn họ vẫn chưa đủ tư cách.”

Bạch Khải nhún vai, nói: “Gamma, giao gia hỏa này cho người, ra tay giữ lại một chút, cho Jetta chút tài liệu tốt.”

“Còn như đầu kia muốn chạy trốn, Beita, người chơi với nó đi.”

Bạch Khải nhìn đám mây đen trên đỉnh đầu, cười lạnh, mà Phong Ma cảm thấy có gì đó không ổn, trực tiếp hóa thành gió xanh.

Nhưng động tác của hắn vẫn chậm một chút, ngay khi Bạch Khải truyền lệnh, Gamma đã đứng sau lưng Phong Ma.

Gamma không phải là dạng tốc độ, nhưng đặc tính Hư Vô Thần Thể khiến hắn không cần phải đương đầu với bất kỳ trở ngại nào, khoảng cách chẳng có gì khác biệt với hắn.

“Đã các người chủ động khai chiến, thì đừng trách ta.”

Phong Ma thấy thế, trong mắt lóe lên tia sát khí, ngửa mặt lên trời gào thét, đầu sói truyền kỳ vọt ra, chủ động tấn công Husky.

Cùng lúc đó, nhận được chỉ lệnh của Phong Ma, bộ lạc Tôn Phong lập tức náo loạn, vô số hung thú lao tới, bầu trời trong xanh bị những đám mây đen che phủ.

“Thôi xong, chết chắc rồi...”

Hoắc Phong Tư thấy thế lộ vẻ không cam lòng, tên thiếu niên tóc vàng càng lộ rõ vẻ mặt tuyệt vọng, còn Vương Tịch lại nhìn chăm chăm Bạch Khải, như đang mong chờ điều gì.

“Quả nhiên là bộ lạc lớn, mạnh mẽ, tiếc rằng không có Bán Thần, cũng chẳng có gì để dùng.”

Bạch Khải thấy vậy không mấy để ý, nhún vai, thậm chí thả lỏng tay, chỉ nhìn những hung thú của bộ lạc Tôn Phong lao tới.

Khi thấy cảnh này, Phong Ma bỗng có cảm giác bất an, nhưng chưa kịp nhắc nhở, Gamma đã dẫn đầu phát động tấn công.

Và đây không phải là thứ gì mạnh mẽ như Phong Ma nghĩ, mà chỉ đơn thuần là một cú đâm của Gamma, không có kinh phong, không có năng lượng, chỉ là một quyền bình thường.

Nhưng chính cái quyền bình thường này lại xuyên phá được lớp phòng vệ của Phong Ma, trực tiếp đập vào mặt hắn.

Phong Ma ngã xuống đất, nhưng Gamma không truy đuổi, mà lại phóng thích bảy con Song Sinh Thần Đồ bảo vệ cho nhóm nô lệ nhân loại.

Còn như những hung thú truyền kỳ ẩn nấp cùng các hung thú khác của bộ lạc Tôn Phong, Husky triệt để bao tròn.

A ô a ô @! (beita muốn tấn công một bộ lạc!) Beita bên cạnh điều khiển Bất Hoại Kim Thân trêu chọc những hung thú truyền kỳ, đồng thời triệu hồi Tam Sinh cứ điểm, từng đầu

máy móc sứ đồ, Trần Ngọc Anh Linh, phệ hồn quỷ binh
nghênh kích các hung thú Tồn Phong.

Bộ lạc Tồn Phong đông đảo, nhưng tận cả vô vàn hung thú
vẫn không thể kịp thời bổ sung lực lượng, vẫn tiếp tục tiêu
hao.

“Cái này sao có thể!” Phong Ma nhìn bộ lạc Tồn Phong mà
mình khổ công xây dựng lại bị hai sinh vật truyền kỳ đánh như
vậy, rõ ràng có chút không thể chấp nhận nổi, gầm lên giận dữ,
phong tỏa lĩnh vực, biến đổi hoàn toàn tất cả nguyên tố xung
quanh thành phong nguyên tố, đồng thời tấn công về phía
Gamma.

Nhưng những công kích này rơi lên người Gamma lại không
nhắc lên nửa điểm sóng gió, Gamma thậm chí không ai cản
trở, nuốt chửng toàn bộ.

Sau đó, trong ánh mắt hoảng sợ của Phong Ma, Gamma xuyên
thủng qua người hắn, trái tim hắn bị kéo ra, toàn bộ lực lượng
của hắn cũng bị hút vào đó.

“Cha ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi...”

Phong Ma trơ mắt nhìn Gamma nắm lấy trái tim đã hóa đá
hướng về Bạch Khải, còn bên cạnh Bạch Khải, Beita vẫn
ngậm một đầu linh hồn mãnh hổ, dâng lên cho Bạch Khải.

“Rốt cuộc bọn hắn là ai?!” Phong Ma nghĩ đến điều cuối cùng
trong đầu, rồi nhìn thấy bóng tối vĩnh viễn. Ở trong phạm vi
bảo vệ của Song Sinh Thần Đồ, Vương Tịch cũng nhìn Bạch
Khải bằng ánh mắt phức tạp.

Nhân loại, thật sự có thể thúc đẩy mạnh mẽ như vậy sinh vật
không? Ta, có thể sao?

Chương 982:

Jetta cuối cùng cũng lớn rồi ~ “Mặc dù thời đại này hung thú mạnh hơn nhiều so với hậu thế, nhưng truyền kỳ vẫn chỉ là truyền kỳ mà thôi.”

Nhìn Gamma và Husky lần lượt mang theo chiến lợi phẩm trở lại bên cạnh mình, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

“Sớm biết đầu kia Bán Thần chỉ là đi ngang qua, cũng đã không cần phiền phức như vậy.”

Bạch Khải tiếp nhận trái tim Phong Ma, vốn là tinh hoa biến thành hóa rắn từ tay Gamma.

Ngay khi tâm niệm vừa động, số liệu trái tim liền xuất hiện trước mắt Bạch Khải. [Tên vật liệu] : Phong Ma chi tâm [Cấp độ vật liệu] : Bất Hủ cấp [Giới thiệu vật liệu] : Ngưng tụ toàn bộ tinh hoa của Phong hệ truyền kỳ, tạo ra lực lượng hạch tâm, hấp thu về sau có thể đạt được cường hóa thuộc tính Phong. [Hiệu quả vật liệu] : Tồn phong lĩnh vực (33%), Phong nguyên tố tăng phúc (56%), không biết (11%) ...

“11% không biết biến hóa? Biết đâu có cơ hội giúp Jetta đột phá?” Bạch Khải thấy thế thì hai mắt sáng lên, lập tức gọi Jetta ra.

Jetta không phải chưa từng sử dụng vật liệu Bất Hủ cấp, nhưng ngoài việc tăng giá trị năng lượng ra, không có bất kỳ biến hóa nào khác.

Nhưng giờ có 11% xác suất không biết, có lẽ sẽ có chút bất ngờ.

Sột soạt sột soạt? (Đây là cho Jetta ăn sao?) Jetta có vẻ hơi choáng, buông bình dục tề trong tay, tiến tới nhận lấy Phong Ma chi tâm từ tay Bạch Khải, một ngụm nuốt vào.

Chẳng bao lâu sau, Jetta đã phá trứng mà ra, ợ một cái, rõ ràng là đã tiêu hóa xong.

“Cái này, răng lợi, nhanh chóng đuổi kịp Gamma rồi.”

Bạch Khải thấy vậy không khỏi bật cười, nhìn từ một góc độ nào đó mà nói, khả năng hấp thu tài liệu nguyên tố của Jetta

còn cao hơn Gamma, chỉ là dù sao cũng là Bất Hủ cấp vật liệu, không biết liệu một sinh vật Quân Vương có tiêu hóa như vậy có ổn không.

May mà sau khi Jetta ăn Phong Ma chi tâm, rất nhanh có động tĩnh, phong nguyên tố nồng đậm từ khắp nơi tụ tập lại, hòa nhập vào quả cầu phong nguyên tố xinh đẹp sau đầu Jetta.

Và khi quả cầu phong nguyên tố này không ngừng lớn lên, các quả cầu nguyên tố khác cũng từ từ chuyển động, bốn quả cầu nguyên tố nhanh chóng xoay tròn, giải phóng ra năng lượng nguyên tố, một chút trở lại cơ thể nội tại của Jetta.

Chờ đến khi quả cầu phong nguyên tố lớn bằng các quả cầu khác, biến hóa trên người Jetta cuối cùng cũng dừng lại.

Sột soạt sột soạt? Jetta hơi nghi hoặc quay đầu nhìn phía sau, khiến cho một cơn gió lốc nổi lên, phía dưới có người không khỏi thốt lên.

“Chỉ như vậy thôi?” Nhìn vào biến hóa trên người Jetta, Bạch Khải nhíu mày.

Không có quang mang của tiến hóa, nghĩa là Jetta vẫn chưa tiến hóa thành công sao? Nghĩ như vậy, Bạch Khải mở bảng thuộc tính của Jetta ra xem. [Tên] : Thủy Hỏa đồng tử [Thuộc tính] : Nước (Thần Thoại), Lửa (Thần Thoại), Thổ (Thần Thoại) [Huyết mạch cấp bậc] : Cao đẳng quân vương [Trưởng thành cấp bậc] : Lục giai cấp chín [Kỹ năng] : Băng chi hồn (siêu phạm cấp - thức tỉnh), Viêm chi phách (siêu phạm cấp - thức tỉnh), Địa chi tâm (siêu phạm cấp - thức tỉnh) [Giá trị năng lượng] : 3M7899E [Trạng thái] : Có thể tiến hóa ...

“Chỉ cần là Quân Vương cấp đã làm giá trị năng lượng tăng lên gần 4M, Jetta ngươi có dự định lấy lực chứng đạo hả...”

Nhìn thấy trên bảng thuộc tính của Jetta chỉ có giá trị năng lượng tăng, không có mấy may biến hóa nào khác, Bạch Khải bất đắc dĩ thở dài.

Sột soạt sột soạt? (Lấy lực chứng đạo? Là cái gì?) Jetta hơi nghi hoặc, nhìn về phía Bạch Khải, hỏi.

“Không có gì, chỉ cảm thấy Jetta thật sự rất đặc biệt.”

Bạch Khải vỗ vỗ đầu Jetta, nhìn bốn quả cầu nguyên tố xoay chậm chậm sau lưng đối phương, nói: “Hơn nữa, còn có một cái tiểu lâu la nữa, giao cho Jetta người giải quyết đi.”

Sột soạt sột soạt ~ (Tốt, chủ nhân, cái này để ngẫu giải quyết ~) Jetta khéo léo nhẹ gạt đầu, nhảy nhót chạy về phía đại quân Tôn phong bộ lạc, trong khi đó, Husky thấy Jetta động đây thì yên lặng thu lại quân đội.

“Cái kia...”

Vị đại thúc này, ta biết rõ các người rất mạnh, nhưng Tôn phong bộ lạc hung thú có lẽ không ít hơn tám ngàn, như người vậy, có đúng là hơi...”

Đúng lúc này, Vương Tịch đi đến trước mặt Bạch Khải, do dự một chút, cuối cùng không nhịn được nhắc nhở.

“Không có việc gì, chỉ là một đám không có truyền kỳ mà thôi, Jetta có thể.”

Bạch Khải không để ý khoát tay áo, nhìn sang Hoắc Phong Tư vừa đến, trong mắt tỏa sáng! Để một đầu Quân Vương sinh vật đối phó với đám hung thú này, mặc dù có phần ngốc nghếch, nhưng vẫn thật sự rất đẹp trai! “Còn nữa, đừng gọi ta là đại thúc, gọi là đại ca ca!” “Nhưng mà...”

Vương Tịch thấy thế, còn muốn khuyên can, nhưng lại bị tiếng nổ ở xa thu hút.

Chỉ thấy Jetta lơ lửng giữa không trung, hai tay không ngừng vung vẩy, bốn quả cầu nguyên tố sau lưng phát ra năng lượng thuộc tính khác nhau, sau khi hòa trộn lại tạo thành các loại công kích bắn tới đám hung thú Tôn phong bộ lạc.

Những công kích này mặc dù có thuộc tính khác biệt, nhưng diện tích che phủ rất lớn, vốn dĩ Tôn phong bộ lạc nên có ưu thế về số lượng lại giống như bị bao vây.

“Quả nhiên, mặc dù kỹ năng cấp độ không tăng, nhưng giá trị năng lượng đã tăng, kỹ năng phạm vi cũng tăng lên không ít.”

Nhìn Jetta phát động công kích một cách bạo lực, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Mặc dù không thu hoạch được kỹ năng tương ứng với thuộc tính khác, nhưng sự hình thành của quả cầu phong nguyên tố

vẫn mang lại cường hóa rất lớn cho Jetta.

Nếu như có thể tìm ra biện pháp thu hoạch thêm một kỹ năng thuộc Phong hệ, hoặc là để những người khác hồi phục kỹ năng, Jetta có lẽ thật sự sẽ trở thành một bạo lực pháp sư.

Tuy nhiên, Tồn phong bộ lạc rất nhanh liền phát hiện địch nhân của chúng ở cấp độ nào, một vài con Đế Hoàng hung thú xung phong liền phá vỡ công kích của Jetta, lao thẳng về phía hắn.

Thấy tình huống như vậy, Jetta vung tay, quả cầu gió và lửa liền bay đến trước mặt, nhẹ nhàng chạm vào nhau, tạo thành một vòi rồng lửa chặn trước mặt Jetta.

Gió mượn lửa thế, lửa mượn gió uy.

Vòi rồng lửa trong nháy mắt trở nên cực kỳ to lớn, phong tỏa đường đi của vài con Đế Hoàng sinh vật, thậm chí còn có một đầu xông nhanh, bị vòi rồng lửa này đốt cháy bị thương.

“Gia hỏa này, thật là Quân Vương sinh vật sao?” Một đầu Lam Ứng ngạc nhiên nhìn Jetta, không nhịn được hỏi.

“Nguyên tố sinh vật, rất bình thường.”

Bên kia Đế Hoàng Kamaitachi nói: “Chỉ là những nguyên tố sinh vật không ở Nguyên Tố giới, chạy tới đây làm gì?” “Ta vừa rồi hình như thấy tên nhân loại kia ra lệnh cho hắn, sẽ không phải...”

“Nhân loại mà lại ra lệnh cho siêu phàm sinh vật? Người đang nói đùa sao?” Lam Ứng cười lạnh một tiếng, nhìn về phía phương hướng của Bạch Khải, không nhịn được giật mình.

Hai đầu sinh vật truyền kỳ, giống như đang hộ vệ cho nhân loại đứng sau lưng đó, hơn nữa còn rất nhu thuận, chẳng lẽ tên nhân loại này thật sự có thể ra lệnh cho siêu phàm sinh vật? Nghĩ tới đây, Lam Ứng không khỏi dâng lên một cảm giác sợ hãi, đồng thời ngay lập tức lan tỏa ra.

“Đáng chết, chạy mau!” Lúc này, Lam Ứng đã không còn lo lắng về việc trước đây gia nhập Tồn phong bộ lạc đã đặt xuống khế ước, lập tức quay đầu bỏ chạy.

Sột soạt sột soạt! (Chủ nhân nói, để ngẫu giải quyết các ngươi, nên chim nhỏ không được chạy!) Nhìn thấy Lam Ứng muốn

chạy, Jetta lập tức vung ra thêm hai quả cầu nguyên tố khác, nước và đất dung hợp, tạo thành một vũng bùn bao phủ về phía Lam Ứng.

Chỉ là lúc làm nguyên tố sinh vật, vẫn là chim, tốc độ của Lam Ứng nhanh chóng vượt qua vũng bùn, nhẹ nhàng mở cánh, tránh khỏi công kích của Jetta.

Cùng lúc đó, Kamaitachi và các Đế Hoàng hung thú khác nắm lấy cơ hội, phá vỡ vòi rồng lửa, hướng về Jetta mà tấn công.

Sột soạt sột soạt! (Các người đều không nghe lời ngẫu nói, ngẫu tức rồi!) Nhìn thấy công kích của mình không còn hiệu lực, về mặt Jetta lập tức trở nên khó coi, hai tay cố gắng vung lên, lửa và Phong nguyên tố cầu trực tiếp va vào nhau. Ầm ầm! ! ! Một tiếng vang lớn vang vọng khắp đất trời, Kamaitachi và các hung thú bị xung kích mạnh mẽ thổi bay ra, không đợi chúng dừng lại, trên mặt đất liền xuất hiện từng tòa núi lửa, phun ra nham thạch về phía không trung.

“Chúng ta nơi này có núi lửa sao?” Kamaitachi và các hung thú nhìn nhau, không hề phát hiện ra hình dạng mặt đất xung quanh Tôn phong bộ lạc đã thay đổi như thế nào.

Nhưng ngay khi chúng toàn lực né tránh nham thạch, đỉnh đầu đã dần từng mảnh mây đen dày che phủ, chỉ nghe một tiếng sấm rền, mưa to như trút nước rơi xuống.

Tuy nhiên, so với nham thạch đáng sợ phía dưới, mưa nước chẳng đáng gì trong mắt Kamaitachi, chờ đúng thời cơ, từng giọt nước từ nhiều hướng bắn về phía Jetta.

Thực lực Jetta có thể so với Đế Hoàng, trong một trận đại chiến, hiệu quả thậm chí còn mạnh hơn bọn chúng.

Nhưng loại hình siêu phàm sinh vật này, chỉ cần ai lại gần, thì cơ bản sẽ bị vô hiệu hóa.

Chỉ là ngay lúc Kamaitachi và bọn chúng không ngừng tránh né giữa nham thạch và nước mưa, phát hiện động tác của mình dần dần chậm lại, Lam Ứng thậm chí ngay cả vỗ cánh cũng không thể làm được nữa.

“Mưa này nước, có vấn đề?” Kamaitachi nhìn thấy mưa nước phát ra ánh sáng màu tím nhạt, dường như phát hiện ra điều gì,

muốn đánh tan nước mưa, nhưng thấy trên người Jetta đột nhiên phát ra một loại điện năng tỉ mỉ.

Sau đó, một lưới điện bao phủ toàn bộ không gian, tất cả sinh vật tiếp xúc với nước mưa đều bị sấm chớp giật trở thành một cú tiếp xúc.

“Dùng nước mưa dẫn điện, thật là không tệ.”

Ẩn nấp dưới sức mạnh của hư vô, Bạch Khải nhìn thấy các hung thú đang cháy đen xung quanh, hài lòng nhẹ gật đầu.

Dược tễ này học thật sự không làm Jetta phí công, mặc dù giá trị năng lượng đã tăng lên, nhưng cách thao tác ngày càng tinh vi hơn.

“Jetta như thể đang trong mưa nước gia nhập dung dịch dược tễ đặc thù, trong lúc vô tình khiến cho các hung thú tê liệt cơ bắp, chờ Jetta tấn công, bọn chúng muốn chạy cũng không được.”

Shuke phân tích nhanh các thành phần trong nước mưa, nghe thấy Bạch Khải càng lúc càng cảm thấy hài lòng.

“Biết rõ cách kiểm soát sức mạnh, lại còn gia nhập nguyên tố mình am hiểu để mở rộng ưu thế, Jetta cuối cùng cũng lớn rồi ~” Oanh! ! ! Cùng lúc đó, mặt đất đột nhiên rung chuyển kịch liệt, khu vực mặt đất bị tàn phá bởi núi lửa bỗng dưng rạn nứt, những hung thú không có khả năng di chuyển do bị sấm sét công kích đều lao xuống.

Trong khi những hung thú may mắn còn chưa rơi xuống cũng không thoát khỏi số phận, chưa kịp rời khỏi khu vực nguy hiểm đã bị các đạo sấm chớp và thiên thạch từ trên trời giáng xuống đánh rơi.

Trong chớp mắt, không chỉ khu rừng trên trời, mà cả Tôn phong bộ lạc cũng bị phá hủy hơn bảy tám phần, một số hung thú có thực lực yếu hơn thậm chí không thể để lại bất kỳ thi thể nào.

“Ta vừa nói Jetta lớn lên rồi sao?” “Không, có lẽ là ảo giác của người.”

“Hừm, ta cảm thấy như vậy.”

Chương 983:

Liên tục thu nhận ba đồ đệ Trời sáng rực rỡ.

“Bạch Khải, người thật sự không đi quản Jetta sao?” Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần, sau khi được thả ra, nhìn thấy Jetta đang làm âm ỉ bên kia, không khỏi hỏi.

“Không cần, để Jetta tự do đi, lỡ như nó thả mấy con hung thú ra thì sẽ phiền phức.”

Bạch Khải không màng khoát tay áo, tổn phong bộ lạc đang ở đằng sau hắn, đầu kia Bán Thần Jerry đã từ bên kia bẩm báo tin tức qua linh hồn cho hắn. Đó là tổn Phong Ma Hồ, hình dạng tiến hóa thượng vị, thông thường ở cách nơi này vài ngàn cây số trên đỉnh núi, rất ít khi ra ngoài.

Cho nên, chỉ cần không có người báo tin, Bán Thần bên kia sẽ rất khó nắm bắt tình huống nơi này.

Còn việc có mối liên hệ đặc biệt nào giữa người thân và huyết thống...

Dù sao hắn cũng không có dự định ở lại lâu, chỉ cần nghĩ biện pháp sắp xếp cẩn thận cho nơi này, sau đó hắn sẽ rời đi.

Nhưng hiện tại, hắn còn có một việc khác phải xử lý.

Bạch Khải nhìn ba thiếu niên đang quỳ trước mặt hắn, ánh mắt lóe lên ánh sáng khác thường.

“Các người vừa mới nói muốn bái ta làm thầy?” “Đúng vậy!” Vương Tịch dẫn đầu ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy quyết tâm, nói: “Ta muốn như đại nhân nắm giữ năng lực này!” “Hai người các người cũng vậy sao?” Bạch Khải nhìn hai người còn lại, hỏi.

“Ừm, chúng ta cũng muốn học.”

Hoắc Phong Tư và thiếu niên tóc vàng gật đầu, trong mắt tràn đầy chờ đợi.

Mặc dù bọn họ không rõ Bạch Khải đã làm được điều đó như thế nào, nhưng cảnh tượng hắn điều khiển siêu phẩm sinh vật tiêu diệt hung thú đã khắc sâu trong đầu họ.

Thực ra, để đánh bại hung thú, không phải chỉ có nhân loại.

Nhìn thấy biểu hiện của ba người, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, tiếp tục hỏi.

“Có thể nói cho ta biết các người muốn làm gì không?” “Giết sạch hung thú!” Hoắc Phong Tư mở miệng trước tiên, mặc dù chỉ là một thiếu niên nhẹ dạ, nhưng ánh mắt hấn tỏ ra sự quyết tâm khiến Bạch Khải bất ngờ.

“Bảo vệ...

bảo vệ bạn bè của ta.”

Sau đó, thiếu niên tóc vàng có vẻ yếu đuối mới nói ra ý nghĩ của mình, và còn không tự giác lùi về sau Hoắc Phong Tư.

Ngược lại, Vương Tịch, người đầu tiên bày tỏ ý định bá sự, từ đầu đến cuối vẫn cúi đầu không biết đang nghĩ gì.

“Sao vậy? Vẫn chưa nghĩ ra muốn làm gì sao?” Bạch Khải thấy vậy thì nhắm mắt lại, thời gian ngắn ngủi, nhìn chằm chằm vào Vương Tịch.

Cuối cùng, Vương Tịch đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt bùng cháy ánh sáng chói lọi.

“Ta muốn giúp nhân loại thoát khỏi cảnh nô lệ, để họ không còn bị hung thú áp bức, có thể tự do tự tại đi lại trên vùng đất này.”

Nghe Vương Tịch nói, nụ cười của Bạch Khải cuối cùng cũng nở rộ, hấn nói: “Rất tốt, vậy thì ta sẽ thu nhận các người.”

Vừa nghe Bạch Khải nói, ba thiếu niên lập tức lộ ra vẻ mặt vui mừng, họ cúi đầu chào mừng Bạch Khải.

“Bạch Khải, người thật lòng chứ?” Gia Cát Thần thấy vậy hơi nghi hoặc, còn Bạch Thu Trà dường như nghĩ ra điều gì, hỏi: “Bạch Khải, chẳng lẽ ba người bọn họ có người nào trong đó là...

vị đó?” “Ta không chắc chắn, nhưng xét theo dòng sông thời gian nhất quán thì có khả năng cao lắm.”

Bạch Khải nhàn nhạt cười, nghĩ về dòng sông thời gian đặc biệt đã đưa họ đến nơi này, hấn nhất định không tin đây chỉ là sự trùng hợp.

Mà nhìn biểu hiện của ba thiếu niên trước mặt, xác suất Thủy Đế tồn tại trong bọn họ là tương đối cao.

Nhưng ngay cả khi không phải, Bạch Khải cũng chẳng quan tâm.

“Cho dù hắn không phải thật sự là Thủy Đế, chỉ cần ta có thể dẫn dắt một người giúp nhân loại thoát khỏi sự trói buộc của hung thú, người không công nhận cũng phải công nhận!” Bạch Khải ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong mắt lóe lên một tia hiềm thấy của sự cạnh tranh.

Nếu lịch sử không thể thay đổi, vậy hắn sẽ chủ động tham gia vào lịch sử này.

Có thể đại phương hướng vẫn như cũ không thay đổi, nhưng chỉ cần có thể thay đổi một chút, thì đó đã là thành công. Đối với việc có thể sửa đổi bia mộ của Long Đế, Bạch Khải tin rằng những việc khác cũng có thể.

Sai một ly đi ngàn dặm, những biến hóa nhỏ bé này có thể sẽ tạo ra sự thay đổi lớn trong tương lai.

“Được rồi, trước tiên hãy nói cho ta tên của các người đi.”

Bạch Khải xác nhận rằng mình muốn làm gì trong thời đại này, liền thu tâm tư lại, nhìn về phía ba thiếu niên trước mặt.

“Ta gọi là Vương Tịch.”

“Ta là Hoắc Phong Tư!” “Ta...

ta tên Yeshe - Borg.”

Nghe thiếu niên tóc vàng nói, Bạch Khải đột nhiên đứng dậy, ánh mắt lập tức trở nên lạnh lẽo.

“Người vừa nói, tên người là gì?” “Ta? Ta...

ta tên Yeshe...

Borg.”

Thiếu niên tóc vàng rõ ràng bị ánh mắt của Bạch Khải làm cho sợ hãi, trong mắt rung rung, có vẻ như sắp khóc.

“Bạch Khải, người định làm gì?” Nhìn thấy vẻ mặt yếu đuối của Yeshe - Borg, Gia Cát Thần bất đắc dĩ thở dài, hỏi.

Borg, trước đây có lẽ họ không để ý, nhưng sau nhiều kinh nghiệm xuyên việt, họ đã biết rằng tất cả tai họa trong tương lai đều bắt nguồn từ gia tộc Borg.

Và thiếu niên trước mặt có lẽ chính là tổ tiên của gia tộc Borg.

“Giờ làm sao đây?” Bạch Khải nhẹ nhàng thì thầm vài câu, trong lòng thoáng dâng lên suy nghĩ, ánh trời mờ tối bỗng trở nên chói chang.

Quả thật, hắn chính là tổ tiên của gia tộc Borg.

Bạch Khải quan sát dòng sông thời gian ẩn hiện trên đầu, xác nhận thân phận của thiếu niên này, một chút suy nghĩ lướt qua, hắn chôn giấu ý nghĩ đó vào sâu thẳm trong lòng.

Bây giờ mà hành động, có lẽ dòng sông thời gian sẽ ngay lập tức cướp đi cơ hội của hắn; thậm chí, thiếu niên tên Yeshe này sẽ bị đẩy về hướng xấu và có thể sẽ ghét nhân loại? Có thể... đây chính là hướng đi đúng cho lịch sử cũng không chừng.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Bạch Khải lại trở nên nhu hòa, vẻ mặt tràn đầy áy náy nhìn Yeshe - Borg, nói: “Xin lỗi, tên của người giống tên một người bạn của ta, gây ra chút thất thố.”

“Không sao...

không có gì.”

Nghe Bạch Khải nói, Yeshe thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn lùi về sau phía Hoắc Phong Tư, không dám ra ngoài.

Bạch Khải thấy vậy không nóng nảy, mà nhìn Jetta đã hoàn toàn hoá thành Tử Vực tôn phong bộ lạc, đã bị thu hồi lại.

“Sột soạt sột soạt?” (chủ nhân, người vừa thu hồi ta về làm gì?) Jetta hiển nhiên đã chơi đùa đủ, thì có chút không muốn trở về sau khi Bạch Khải thu hồi.

“Chơi cũng đủ rồi, nếu không nghỉ ngơi thì thật sự sẽ bị phát hiện.”

Bạch Khải gõ nhẹ lên đầu Jetta, nói với giọng hài hước.

Hiện tại Alpha đang trong trạng thái đặc biệt, Bạch Khải không dám mạo hiểm, mà Husky và Gamma cũng không có kinh nghiệm chiến đấu cùng Bán Thần, cho nên Bạch Khải hiện tại không có ý định mạo hiểm.

Hơn nữa, bên cạnh hắn còn có một đồng vương mắc, cũng không phù hợp để chiến đấu với Bán Thần.

“Đi thôi, tìm một nơi an toàn để bàn bạc.”

...

Tại một nơi xa xôi khỏi trời sáng rực rỡ.

Vương Tịch và ba người đang ngồi trước bàn đá luyện viết chữ, Gia Cát Thần cùng Bạch Thu Trà kiên nhẫn chỉ đạo ở bên cạnh.

Ba thiếu niên này tuy can đảm và mưu lược không kém, nhưng do tuổi còn nhỏ, cùng với thân phận nô lệ, họ không biết chữ nghĩa cơ bản, điều này là không thực tế.

Vì vậy, để dạy dỗ ba người này trở thành những lãnh đạo thực sự giải phóng nhân loại, Bạch Khải chỉ còn cách bắt đầu từ kiến thức cơ bản.

Còn về văn tự, tất nhiên không phải là từ tương lai, mà là từ Shuke, những người đã được giải cứu tìm được trong ký ức.

Vào thời đại này, hầu hết nhân loại đều bị hung thú bắt làm nô lệ, có nhiều người thậm chí đã sinh ra mấy thế hệ trong bộ lạc này.

Nhưng điều này không có gì bất ngờ, tất cả nhân loại đều gặp tình huống như vậy.

Mặc dù không có sức mạnh chống lại hung thú, nhưng nhân loại vẫn kiên cường sinh tồn, giống như những đốm lửa nhỏ trên khắp thế giới.

Và Vương Tịch ba người chính là những người bị tổn phong bộ lạc bắt trở về.

“Ngẫm lại cũng đúng, nếu không phải như thế, thì sao họ lại có suy nghĩ điên cuồng như vậy.”

Bạch Khải buông bút lông xuống, đảo mắt một vòng.

Những người tham gia tế tự ban ngày cùng những nô lệ bị giam trong bộ lạc tổn phong đều đã được Delta giải cứu và cùng nhau ẩn trú tại nơi tạm thời này.

Bạch Khải cung cấp cho họ y phục và đồ ăn ngon, để họ có thể nghỉ ngơi cho khỏe.

Nhưng sau khoảng thời gian ngắn ngủi vui vẻ, những nô lệ này lại rơi vào trong nỗi sợ hãi vô tận, thậm chí một số người đã muốn âm thầm chạy trốn về bộ lạc tồn phong.

Nhiều năm nô dịch đã khiến nô lệ phải chịu đựng nỗi sợ hãi ăn sâu trong linh hồn của họ.

“Giải phóng nhân loại, gánh nặng thật là nặng nề...”

Bạch Khải thở dài, cầm bản vẽ trong tay và nhìn ngắm cẩn thận.

“Dù có bản vẽ của tướng quân và thần khí của bộ lạc làm tham chiếu, nhưng vẫn không thể xác định liệu vật này có thể giúp nhân loại dễ dàng chống lại hung thú hay không.”

Bạch Khải nhíu mày, vừa định sửa chữa lại lần nữa, thì thấy Hoắc Phong Tư đang nghiêng đầu, lặng lẽ đánh giá hắn.

“Phong Tư, đừng đăng trí.”

Gia Cát Thần nhẹ nhàng vỗ lên đầu Hoắc Phong Tư, sau đó Hoắc Phong Tư lập tức gật nhẹ đầu, tiếp tục luyện viết, nhưng ánh mắt vẫn thỉnh thoảng hướng về Bạch Khải.

“Được rồi, nghỉ ngơi một chút đi.”

Nhìn thấy biểu hiện của Hoắc Phong Tư như vậy, Bạch Khải không khỏi bật cười, nói.

“Tốt quá!” Nghe Bạch Khải nói, Hoắc Phong Tư lập tức vui mừng nhảy chồm lên, trong khi Vương Tịch cùng Yeshe vẫn bình tĩnh viết xong chữ cuối cùng, mới cất giấy bút một cách cẩn thận và đi tới bên Bạch Khải.

“Các ngươi học được gần nửa tháng, cảm giác thế nào?” Bạch Khải quét mắt qua ba người, hỏi.

“Lão sư, có thể nói gì cũng được phải không?” Hoắc Phong Tư nhún miêng cười hỏi.

“Nói tùy thích.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu.

“Vậy ta sẽ nói! Việc luyện chữ hàng ngày thật sự quá nhàm chán, lão sư không dạy chúng ta cách điều khiển hung thú sớm hơn sao?” Hoắc Phong Tư mặt mũi đầy hãnh diện, trong mắt tràn đầy ánh sáng chờ mong, giống như đã bắt đầu mơ mộng về việc cưỡi siêu phẩm sinh vật và xông vào bộ lạc giết chóc.

“Điều khiển các siêu phẩm sinh vật không đơn giản như người nghĩ.”

Bạch Khải thấy vậy búng nhẹ lên trán Hoắc Phong Tư, nói: “Nếu người không viết chữ thật tốt, thì cho dù ta cho người cơ hội này, người cũng không thể đạt thành khế ước.”

“Đạt thành khế ước? Là giống như khế ước với bộ lạc đối với chúng ta sao?” Vương Tịch nhìn vào khế ước trên cánh tay mình, lông mày nhíu lại, hiển nhiên nhớ lại một số hồi ức không tốt.

“Không khác nhau là bao, chỉ là mục tiêu trái ngược mà thôi.”

Bạch Khải kích động lên, trước đó hắn đã nghĩ Thủy Đế làm thế nào biến nô lệ khế ước thành hung thú khế ước, không ngờ cuối cùng lại giao cho hắn thực hiện.

Chương 984:

Sử thượng cái thứ nhất khế ước Nghĩ đến đây, Bạch Khải cảm thấy hùng hực khí thế, nói: “Các người tạm thời không cần nghĩ đến chuyện khác, ngoan ngoãn luyện chữ cho ta!” Nói xong, Bạch Khải đặt một tấm giấy trắng có đầy đủ cơ sở phù văn trước mặt ba người.

“Tiếp theo, hãy sao chép những phù văn này.

Khi nào các người có thể viết đúng mà không phạm sai lầm, ta sẽ thảo luận chuyện khác.”

Mặc dù việc giáo dục cơ bản rất quan trọng, nhưng chỉ biết chữ cũng không thể giúp chiến thắng hung thú.

Do đó, việc cấp bách bây giờ là nâng cao tinh thần lực của ba người.

Về phương pháp...

Ngoài việc thiên định và sử dụng thuốc, sao chép phù văn là phương pháp hiệu quả nhất mà Bạch Khải biết.

“A...”

Lại phải viết những bùa chú này nữa à...”

Hoắc Phong Tư mặt mày bất mãn, bất chợt tiến lại gần Bạch Thu Trà, nói: “A Trà ca, nếu không ta cùng người luyện tập cách chiến đấu đi?” “Nếu người muốn thành công trong việc khế ước với sủng thú, tốt nhất là nghe lời thầy.”

Bạch Thu Trà mỉm cười nhạt, không nhìn thẳng vào vẻ mặt đáng thương của Hoắc Phong Tư.

“Được rồi...”

Hoắc Phong Tư lập tức trở nên như một quả cà, cúi đầu quay lại chỗ ngồi của mình, bất mãn bắt đầu sao chép những phù văn cơ bản.

“Rất tốt, ta chỉ cần các người chăm chỉ luyện tập, thì thầy sẽ cho các người cơ hội.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, tiếp tục nghiên cứu về khế ước nô lệ.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải hoàn toàn tập trung vào công việc, Vương Tịch bất ngờ đứng dậy, đưa tờ giấy trong tay cho Bạch Khải.

“Lão sư, ta viết xong rồi.”

“Người viết xong?” Bạch Khải sững sờ, nhận tờ giấy từ tay Vương Tịch, khi nhìn thấy những phù văn được viết cẩn thận, mắt hắn tỏa sáng.

Thiên tài, đúng là thiên tài! “Hắn có tinh thần lực cao hơn nhiều so với những người cùng độ tuổi, thậm chí còn vượt qua cả người trưởng thành.

Từ số liệu ta thu thập được, nếu như sinh ra trong một thời đại khác, tỷ lệ lớn hắn đã có thiên phú.”

Âm thanh của Shuke vang lên trong tâm trí Bạch Khải, khiến hắn hỏi ngược lại: “Người đã biết từ trước?” A ô a ô... (thật không biết nhân loại người có biết hay không đối đầu với bản chất linh hồn pháp tắc, mà lại không cảm nhận được những điều rõ ràng như thế này...) Beita khinh bỉ nhìn Bạch Khải, chưa kịp để hắn hành động thì đã nhanh chóng lẩn ra.

“Thiên phú đáng sợ như vậy, xem ra hắn chính là người đó.”

Bạch Khải nhìn về phía Hoắc Phong Tư và Yeshe - Borg vẫn đang cố gắng khắc họa phù văn, liền kéo Vương Tịch vào bí cảnh trong căn cứ.

“Lão sư, đây là đâu?” Vương Tịch kinh ngạc nhìn xung quanh, nơi đây hoàn toàn khác lạ so với kiến trúc nhân gian, khuôn mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

“Đây là tháp bí cảnh của ta.

Nếu như sau này người có thể thức tỉnh thiên phú, cũng sẽ tới đây.”

Trong lòng Bạch Khải thoáng hiện lên cảnh tượng bí cảnh của Vô Định Hầu, vỗ vai Vương Tịch, nói: “Hiện tại ta có thể cho người một cơ hội để thử khế ước siêu phàm sinh vật, nhưng ta phải nói rõ cho người, đây rất nguy hiểm, một chút sơ suất có thể khiến người biến thành gốc ghếch, thậm chí là tử vong.”

“Người có dám không?” “Ta dám.”

Vương Tịch nhẹ gạt đầu, sắc mặt hoàn toàn bình tĩnh, như thể việc này không khác gì ăn cơm ngủ.

“Vậy thì bắt đầu nào.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, trong tâm niệm vừa động, một con Tôn Phong Hồ con lập tức xuất hiện bên cạnh hai người.

Mặc dù con Tôn Phong Hồ này không chịu nổi một cú đánh nếu đứng trước Bạch Khải, nhưng giống loài này có chất lượng không tệ, cuối cùng lại có tồn tại Bán Thần, chắc chắn không có vấn đề gì về nguồn gốc.

Bạch Khải ôm lấy Tôn Phong Hồ con, dẫn Vương Tịch đến một phòng làm việc.

Sau khi thao tác trên máy tính, một phù trận không lồ lập tức hiện lên trên mặt đất.

Phù trận này cũng không khác mấy so với trên giấy, chỉ có điều thêm vài khu vực trống.

Sau đó, Bạch Khải nhanh chóng khắc hoạ phù văn lên Tôn Phong Hồ và thân thể của Vương Tịch, bảo Vương Tịch ngồi xuống vị trí chỉ định.

“Công tác chuẩn bị đều ổn rồi, Vương Tịch, người còn có lần cuối để đổi ý.”

Hãy suy nghĩ kỹ nhé?” “Đã suy nghĩ kỹ, lão sư, người hãy bắt đầu đi.”

Vương Tịch nắm chặt tay, hiển nhiên có chút sợ hãi trước phù trận kỳ lạ này, nhưng vẫn nén lại gạt đầu.

“Đã như vậy, ta bắt đầu.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, ấn xuống nút bấm trước mặt.

Phù trận này lập tức phát sáng, từng luồng năng lượng theo phù văn tràn vào cơ thể Vương Tịch và Tôn Phong Hồ, đồng thời kéo hai người lại gần nhau.

“Người thật sự dám để hãn sử dụng kiêu khé ước nguyên thủy này? Không sợ xảy ra chuyện sao?” Shuke từ một bên hiện ra,

nhìn Vương Tịch bên trong đang có chút đau đớn, không nhịn được hỏi.

“Ta đã thêm cơ chế bảo hiểm.

Chỉ cần năng lượng có sự dao động không ổn định, sẽ lập tức dừng lại.”

Bạch Khải nói: “Còn linh hồn của hắn, ta sẽ để cho người bảo vệ.”

Vừa dứt lời, phù trận bỗng nhiên rung chuyển mạnh mẽ.

Tôn Phong Hồ và Vương Tịch đồng thời phát ra tiếng kêu đau đớn.

“Xem ra người thất bại trong thí nghiệm này.”

Shuke nhìn về phía Vương Tịch.

Sau lưng hắn, Lục Đạo chi luân hiện lên, định bảo vệ linh hồn của Vương Tịch.

Không ngờ rằng, khi vừa mới đến bờ vực sụp đổ, phù trận đột nhiên ổn định trở lại, chuyển thành một vệt sáng bay về phía Vương Tịch và Tôn Phong Hồ.

Tiếp theo, Vương Tịch và Tôn Phong Hồ rơi xuống đất, Bạch Khải vội vàng tiến lại kiểm tra, thì chợt phát hiện tay trái của Vương Tịch và mi tâm của Tôn Phong Hồ xuất hiện một ký hiệu đặc biệt.

“Khế ước thành công rồi?!” Bạch Khải không khỏi vui mừng, vốn dĩ hắn đã lo lắng về khả năng thành công, không ngờ lại thành công ngay lần đầu tiên.

Hắn có thể nói là phát hiện đúng chỗ, hay Vương Tịch thực sự là người có thiên phú.

“Lão sư, đây là...”

Vương Tịch bất ngờ trước những biến chuyển, nhưng khi cảm nhận được mối liên hệ bí ẩn giữa mình và Tôn Phong Hồ, hắn mới bừng tỉnh lại.

“Lão sư, ta cũng có thể điều khiển súng thú rồi?” Bạch Khải nhẹ gật đầu, cười nói: “Đúng vậy, người có thể rồi.”

Nói rồi, Bạch Khải ôm Tôn Phong Hồ con, đặt trước mặt Vương Tịch.

“Từ hôm nay trở đi, tiểu gia hỏa này sẽ là bạn đồng hành đáng tin cậy nhất của ngươi.”

Nghe Bạch Khải nói vậy, trên mặt Vương Tịch cuối cùng cũng lộ ra nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời, ôm lấy Tôn Phong Hồ và bắt đầu thông cảm với nó.

Sau một hồi, Vương Tịch mới tỉnh táo lại, hỏi: “Nhưng lão sư, Tôn Phong Hồ nhỏ như vậy, làm sao có thể chiến đấu được?” “Cái này không cần vội.”

Bạch Khải ngồi xổm xuống, hỏi: “Vương Tịch, ngươi có cảm nhận được một không gian kỳ diệu nào đó, có thể thu Tôn Phong Hồ vào không? Hoặc có cảm giác gì khác kỳ lạ, chẳng hạn như có thể cường hóa Tôn Phong Hồ, hoặc là hợp nhất với Tôn Phong Hồ không?” “Ngô...

Hình như không có.”

Vương Tịch suy nghĩ một lúc, lắc đầu nói.

“Tốt, xem ra muốn đạt được sự công nhận của thế giới ý chí không dễ dàng như vậy.”

Bạch Khải thở dài, trong thời đại này để bồi dưỡng một Ngự Thú sư hợp cách thật sự là một hành trình gian nan.

“Ngươi tạm thời không cần suy nghĩ đến việc chiến đấu, trước tiên hãy làm quen với sự tồn tại của Tôn Phong Hồ. Đến khi nào ngươi có thể giao tiếp tâm ý với nó, lúc đó hãy bàn tiếp đến việc chiến đấu.”

Bạch Khải nghiêm túc nhắc nhở Vương Tịch một số vấn đề cần chú ý, rồi dẫn Vương Tịch rời khỏi căn cứ.

“Vương Tịch, ngươi vừa rồi cùng lão sư đi đâu vậy? Đột nhiên biến mất, khiến ta lo lắng muốn chết.”

Khi thấy Vương Tịch xuất hiện, Hoắc Phong Tư lập tức tiến lên đón, Yeshe - Borg cũng tỏ ra có chút lo lắng.

Ba người từ khi bị bắt đến Tôn Phong bộ lạc vẫn cùng tiến cùng lùi.

Dù Bạch Khải đối xử tốt với họ, nhưng sự biến mất đột ngột vẫn khiến họ cảm thấy lo lắng.

“Không có gì, lão sư để ta đi thử khế ước với sủng thú thôi.”

Vương Tịch mỉm cười, để Tôn Phong Hồ tiến đến trước mặt hai người.

Con Tôn Phong Hồ này là Bạch Khải đặc biệt chọn lựa, mặc dù tính cách hung dữ, nhưng nó vẫn chưa bị ảnh hưởng bởi các hung thú khác.

Mặc dù đối với khế ước nô lệ rất kháng cự, nhưng nó nhanh chóng thích nghi với vai trò mới và hoàn toàn vâng lời những lệnh mà Vương Tịch đưa ra.

“Đây là...”

Tôn Phong Hồ? Vương Tịch, sao ngươi có thể...”

Hoắc Phong Tư lập tức phản ứng, vui mừng ôm chầm lấy Vương Tịch.

“Chúc mừng ngươi, Vương Tịch! Ngươi có thể điều khiển hung thú như lão sư rồi!” “Ừm.”

Vương Tịch nhẹ gật đầu, ánh mắt tràn đầy hy vọng.

“Lão sư, ngươi đã giúp Vương Tịch khế ước, cũng đừng quên ta nhé, hãy cho ta một con với!” Sau khi chúc mừng âm ỉ, Hoắc Phong Tư liền chuyển hướng.

Nhưng Bạch Khải không có chút nào động lại ý tứ mềm lòng.

“Đợi đến khi nào ngươi hoàn thành nhiệm vụ, rồi hãy nghĩ về chuyện này.”

Mặc dù Vương Tịch đã thành công ngay lần đầu, nhưng từ những biến động của phù trận đến lúc này vẫn có chút không ổn định, vì an toàn, nếu tinh thần lực không đủ tuyệt đối không thể thử nghiệm nữa.

“Lão sư tốt, ta sẽ đi ngay!” Lần này, Hoắc Phong Tư không biểu hiện ra chút nào thái độ ghét học nữa, lập tức chạy về phía bàn, chân thành bắt đầu sao chép.

Tư thế tập trung của cậu thậm chí đến cả tiếng hò reo xung quanh cũng không nghe thấy.

“Hoắc Phong Tư tuy ghét học một chút, nhưng khả năng tập trung của cậu ấy thực sự rất mạnh, đúng là tài năng có thể dẫn dắt.”

Bạch Khải thấy vậy khẽ vuốt cằm, hắn đã cơ bản xác nhận Vương Tịch chính là Thủy Đế, mà như vậy, tay trái và tay phải Vô Định Hầu cũng sẽ được tìm kiếm.

Còn Yeshe - Borg...

Bạch Khải quay đầu nhìn Yeshe - Borg đang chăm chú sao chép, ánh mắt trở nên phức tạp.

Hắn không phải là một thánh mẫu gì, nếu như có thể làm một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, hắn không nghi ngờ gì sẽ dùng vài thủ đoạn cực đoan.

Nhưng cứ như vậy, chắc chắn sẽ dẫn đến dòng chảy thời gian.

Vì vậy, hắn bây giờ chỉ định rất đơn giản, thử xem có thể từ nguồn cội định hình lại con đường phát triển của gia tộc Borg hay không.

Nếu như có thể nuôi dưỡng Yeshe - Borg thành một người có thể nhìn thấy tương lai của nhân loại, mạnh mẽ hơn cả tính mạng bản thân, có lẽ trong tương lai mọi chuyện cũng có thể thay đổi? À, xem ra cần thêm vài tiết về đức dục nhé.

Bạch Khải âm thầm lên kế hoạch cho ba tiểu gia hỏa trong tương lai, trong khi đó những người khác trong động cũng đều bị sự biến đổi của Vương Tịch hấp dẫn. Đây chính là khế ước siêu phàm sinh vật đầu tiên trong lịch sử nhân loại, đồng thời cũng là lần đầu tiên con người kiểm soát được siêu phàm sinh vật.

Nếu đây không phải là một giấc mơ, thì có nghĩa là họ có thể nắm giữ sức mạnh để đối kháng với hung thú? Nghĩ đến đây, những người đã bị nô lệ bao năm, thậm chí nhiều đời, cuối cùng trong mắt họ đã xuất hiện ánh sáng hy vọng.

Chương 985:

Nhân Tào Thiên Sứ Thú “Gió to, chúng ta khởi hành thôi!”
Tại cứ điểm cổng, một con Tôn Phong Hồ cười cuồng phong bay thẳng về phía trước, toàn thân tỏa ra mùi hôi thối của khí độc linh cầu.

Linh cầu hiển nhiên rất giỏi trong việc di chuyển, đồng thời biết cách phát huy lợi thế của mình, vừa chạy vừa phun ra khí độc.

Nhưng Tôn Phong Hồ chỉ nhẹ nhàng thôi, những khí độc kia lập tức bị thổi bay, thậm chí ngay cả linh cầu cũng bị gió lốc trói chặt bốn chi, ngã xuống đất không thể cử động.

“Làm rất tốt, đã có thể chiến đấu vượt cấp.”

Nhìn Tôn Phong Hồ xử lý gọn gàng linh cầu, Bạch Khải hài lòng gật đầu, còn Vương Tịch – một Ngự Thú Sư – thì lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

“Cảm ơn thầy đã chỉ dẫn.”

Vương Tịch kính cẩn cúi người chào Bạch Khải, trong khi Hoắc Phong Tư không kiềm chế được chạy đến trước mặt Bạch Khải, nói: “Thầy, đến lượt ta rồi!” “Biết rồi.”

Bạch Khải không nhin nổi cười, liền để cho Delta thả ra một con linh cầu hung dữ.

“Bạo Lôi, đập chết nó!” Thấy linh cầu xuất hiện, Hoắc Phong Tư không đợi Bạch Khải tuyên bố bắt đầu, lập tức chỉ huy sủng thú của mình lao tới. Đó là một con Thiết Nham Chiến Sĩ cao bằng ba người, mặc dù không có huyết mạch cao cấp như Tôn Phong Hồ, nhưng tiềm năng của nó vẫn rất cao. Đó là một sinh vật huyền thoại, Sơn Lĩnh Cự Nhân. Đúng vậy, chính là Vô Địch Hầu bên trong bí cảnh, canh giữ bên cạnh Tử Vong Chi Huyết. Đã quyết định đào tạo Hoắc Phong Tư theo hướng Vô Địch Hầu, nên sủng thú này tự nhiên cũng được sắp xếp, mà Hoắc Phong Tư cũng rất thích loại hình sủng thú này, coi như đó là định mệnh của hắn.

“Thế nhưng tại sao ngươi lại đặt cho một sinh vật thuộc Thổ hệ cái tên Bạo Lôi? Ngươi muốn làm gì vậy?” Bạch Khải hỏi

Hoắc Phong Tư.

“Bởi vì Bạo Lôi khi chiến đấu sẽ phát ra tiếng sét a~” Hoắc Phong Tư nhoen miệng cười, ngay sau đó Bạch Khải liền nghe thấy một tiếng ầm đục, con linh cầu bên kia đã bị Thiết Nham Chiến Sĩ nện thành thịt vụn.

“Thật là...

Tàn bạo.”

Bạch Khải hơi xúc động xoa đầu Hoắc Phong Tư, nhìn cảnh tượng này, gia hỏa này sau này ra chiến trường chắc chắn sẽ là một mãnh tướng.

Sau khi xác nhận chiến lực của hai người, Bạch Khải lại nhìn về phía Yeshe.

Không giống với hai người kia, Yeshe không chọn một sinh vật chiến đấu, mà chọn một con sủng thú phụ trợ, Phù Quang Bướm Bướm.

“Yeshe, ngươi có muốn thử nghiệm một chút chiến đấu không?” Bạch Khải suy nghĩ một chút, thử hỏi.

“Thầy ơi, em không muốn chiến đấu đâu, như vậy giúp Vương Tịch và Hoắc Phong Tư trị liệu thì tốt hơn.”

Yeshe kiên quyết lắc đầu, rõ ràng tỏ ra rất không thích chiến đấu.

Hoặc có thể nói, có chút sợ hãi.

“Vậy cũng tốt, trong đội ngũ có một người chuyên trách trị liệu cũng không tệ.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, thông qua những ngày này tiếp xúc, hắn đã hiểu rõ tính cách của Yeshe.

So với những Borg khác, Yeshe rất hiền lành, sức mạnh không mạnh mẽ như hai người khác, chỉ thuộc về loại chỉ cần có thể sống chung với đồng bọn là không bận tâm đến thứ khác.

“Cũng không biết hắn sẽ biến thành dáng vẻ thế nào trong tương lai.”

Bạch Khải ngày càng cảm thấy nghi hoặc, đột nhiên nhận được tin tức từ Shuke, lúc này dẫn theo Gia Cát Thần, Bạch

Thu Trà cùng ba tiểu đồ đệ tiến vào bí cảnh trong căn cứ.

“Bạch Khải, đã xảy ra chuyện gì sao?” Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần đang dạy các học viên khác mình tưởng, thấy Bạch Khải như vậy, không khỏi hơi nghi hoặc.

“Hừm, chỉ là chuyện tốt thôi, vẫn là chuyện tốt của Gia Cát Thần.”

Bạch Khải và Shuke trao đổi ánh mắt, Shuke liền từ bên cạnh tài liệu lấy ra một bộ sáu cánh Thiên Sứ.

“Sáu cánh Thiên Sứ? Bạch Khải, ngươi đây là...?” Gia Cát Thần có chút ngạc nhiên, rồi sau đó thấy Jerry lấy ra một viên cầu Thánh Quang lóe sáng, dứt vào trong “Sáu cánh Thiên Sứ”.

“Đúng vậy, linh hồn Sáu cánh Thiên Sứ?” Gia Cát Thần lập tức phản ứng lại, còn Jerry, Beita, Shuke thì liên tục sử dụng năng lực của bản thân, đem linh hồn Thiên Sứ hòa vào cỗ thân thể đặc chế.

Khi Husky lần nữa dừng lại, cỗ thân thể kim loại này đã hoạt động, toàn thân tỏa ra ánh sáng Thánh Quang, khiến người ta không khỏi muốn quỳ bái.

“Lão sư, đây là cái gì vậy?” Vương Tịch tò mò đánh giá sinh vật trước mặt, hỏi.

“Cái này? Hãy coi như ta tặng cho ngươi một món quà từ Gia Cát lão sư đi.”

Bạch Khải nhàn nhạt mỉm cười, và sáu cánh Thiên Sứ đã bay đến trước mặt Gia Cát Thần, với đôi mắt trong suốt nhìn chăm chăm vào ông.

“Ngươi nói thẳng đây cũng là một trong những chuyên môn mới được không?” Gia Cát Thần cười lớn, sau đó nhìn về phía sáu cánh Thiên Sứ.

Chưa kịp đổi mặt, sáu cánh Thiên Sứ bất chợt phát ra ánh sáng kỳ dị, trên đỉnh đầu Gia Cát Thần cũng xuất hiện một đạo chú văn hư ảnh.

Không chỉ có vậy, sáu con sủng thú khác của Gia Cát Thần đều phá vỡ ràng buộc của bí cảnh, tiến đến bên cạnh Gia Cát

Thần, trên đỉnh đầu mỗi con đều lơ lửng một viên chú ấn màu sắc khác nhau.

“Ràng buộc chú ấn? Gia Cát Thần, ngươi cũng có thể sử dụng thiên phú?” Bạch Thu Trà thấy vậy có chút kinh ngạc, nhưng Gia Cát Thần cũng vậy.

“Ta cũng không rõ lắm, nhưng dường như có thể rồi.”

Gia Cát Thần mang theo hoài nghi nhìn xung quanh một lượt, cuối cùng dừng ánh mắt ở sáu cánh Thiên Sứ.

Khi ràng buộc chú ấn xuất hiện, sáu cánh Thiên Sứ bắt đầu có biến hóa, ngoại hình thân thể ngày càng trở nên tự nhiên hơn, trong khi hai đôi cánh sau lưng giảm bớt đi.

“Đó có phải là do năng lực chịu đựng của Gia Cát Thần tự động điều chỉnh không?” Bạch Khải thấy vậy thoáng vuốt cằm, trước đó hắn và Shuke thiết kế thân thể Thiên Sứ cũng đã cân nhắc vấn đề này, đồng thời có giới hạn về khí lực, nhưng không phải theo hình thức như vậy.

Xem ra chính là ràng buộc chú ấn đã tạo ra ảnh hưởng cho sáu cánh Thiên Sứ.

Nhưng tại sao Gia Cát Thần đột nhiên có thể sử dụng ràng buộc chú ấn đây? Nghĩ đến đây, Bạch Khải không tự chủ ngẩng đầu lên, nhìn về phía đỉnh đầu không ngừng lóe sáng của trứng tiến hóa.

“Bạch Khải, cảm ơn ngươi.”

Cảm nhận được những sung thú trên thân thể truyền đến khí tức mạnh mẽ, tâm trạng Gia Cát Thần trở nên phức tạp hơn, cảm kích hướng Bạch Khải nói lời cảm ơn.

“Khi nào thì ngươi lại trở nên khách sáo với ta như vậy?” Bạch Khải không thềm để ý cười cười, hỏi: “Đi trước thử nghiệm một chút chiến lực của Thiên Sứ thú đi, mặc dù ta tự nhận là thiết kế của ta và Shuke không có vấn đề gì, nhưng thực tế mới là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm chân lý nha.”

“Thiết kế bản vẽ... Đầu này thân thể Thiên Sứ thú là do Bạch Khải ngươi thiết kế sao? Giống như máy móc sứ đồ vậy sao?” Bạch Thu Trà có chút bất ngờ, dù cho bởi vì ánh sáng Thánh

Quang bao phủ nhìn không rõ ràng nhưng thân thể Thiên Sư thú xem ra không khác gì sinh vật bình thường.

Nếu như không phải vừa mới lấy ra có chút ánh kim loại huy hoàng, Bạch Thu Trà thậm chí còn nghĩ đây chính là máy móc sứ đồ của Shuke.

“Đại khái trên kết cấu cùng máy móc sứ đồ đúng thật có chút tương tự, nhưng muốn tinh xảo hơn một chút.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn về phía Shuke, nói: “Shuke gần đây đã tổng hợp kiến thức về máy móc, phù văn, luyện kim...

chỉnh lý ra một loại hệ thống hoàn toàn mới, cỗ Thiên Sư thú này xem như là tác phẩm đầu tiên.”

“Dựa theo chúng ta thiết kế, loại cơ chế này tạo ra thân thể có thể chịu đựng qua xử lý đặc biệt từ linh hồn, cả hai tương hợp với nhau về cơ bản là không có gì khác biệt so với sinh vật bình thường.”

“Nguyên bản ta còn có chút lo lắng không biết có thành công hay không, nhưng bây giờ xem ra, tương đối thành công.”

Bạch Khải rõ ràng rất hài lòng với tác phẩm này, không để ý đến ánh mắt phức tạp của những người xung quanh.

“Thân thể đặc chế, linh hồn đặc thù, Bạch Khải, người sẽ không định...?” Bạch Thu Trà quan sát tỉ mỉ Thiên Sư thú vài lần, lại nhìn qua thân thể được chế tạo, đột nhiên nhận ra.

“Chính là như người nghĩ, chờ ta và Shuke hoàn thiện thêm một lần nữa, sau khi trở về, cũng không cần lo lắng về vấn đề tiêu hao.”

Bạch Khải kiêu ngạo ngẩng đầu, nói: “Ta tin tưởng, tác phẩm này nhất định sẽ khiến lão sư và mọi người trầm trồ khen ngợi!” “A ô a ô...”

(rõ ràng là bàn tay của Shuke...

A không đúng, là Shuke chính là người chủ yếu nghiên cứu, lẽ nào người là nhân loại sao có quyền xem như tác phẩm của mình.) “Nói nhảm, các người là sủng thú của ta, huy chương công lao đương nhiên cũng có một nửa của ta, mà người nhận nút khởi động chế tạo cuối cùng chính là ta!” Bạch Khải ngẩng

cao đầu, không để ý đến chút nào giọng điệu châm biếm từ Beita.

“A ô a ô...”

(thật sự là, không muốn mặt mũi của nhân loại...) Beita khinh bỉ quay đầu đi, rồi nhìn thấy Vương Tịch ba người đang dùng ánh mắt đầy sùng bái nhìn Bạch Khải.

“Lão sư thế mà có thể tay không chế tạo ra súng thú mạnh mẽ như vậy, thật sự rất lợi hại!” Hoắc Phong Tư đã trở thành một fan trung thành của Bạch Khải, thậm chí đưa hắn lên cao như Thần Sáng Thế.

Sáng tạo ra sự sống, chẳng phải chính là thánh thần sáng tạo sao? “Thật là ánh sáng âm áp, Yeshe cũng rất muốn...!”
Dường như bị Thiên Sứ thú hấp dẫn, Yeshe lần đầu tiên biểu lộ sự khao khát, nhưng rất nhanh lại thu mình lại.

Sức mạnh lớn như vậy, thầy chắc chắn sẽ không dễ dàng để hắn có được.

Còn Vương Tịch, lại biểu hiện hoàn toàn khác biệt.

“Lão sư, ngài có thể truyền thụ cho ta thêm nhiều tri thức không? Ngự thú, phù văn...”

chỉ cần ngài biết, tôi đều muốn học!” Vương Tịch với vẻ mặt đầy nghiêm túc, trong mắt loé lên ánh sáng khao khát rõ ràng.

“Người có chắc không?” Bạch Khải thấy vậy, sắc mặt trở nên nghiêm túc, nói: “Thầy sẽ dạy những thứ rất đa dạng, muốn học xong hết, độ khó không nhỏ đâu nhé.”

“Hừm, ta rất chắc chắn.”

Vương Tịch kiên quyết gật đầu, nói: “Để giúp nhân loại thoát khỏi khốn cảnh, chỉ có sức mạnh là không đủ, ngoại trừ việc giống như ngài, văn võ song toàn mới có thể làm được.”

“Ta tin rằng, chỉ cần ta có thể trở thành giống như ngài, nhất định có thể giúp đỡ những người khác!” Đúng thật là, ngay cả bản thân ta cũng không tự tin đến vậy, vậy người lại làm sao phát ra loại ý nghĩ này? Bạch Khải nghe vậy không khỏi bật cười, nhìn Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà cũng đang cười thầm, bất đắc dĩ nhún vai.

“Dạy người thì không vấn đề gì, nhưng muốn cứu toàn nhân loại chỉ dựa vào chút khả năng của ta thì cũng không đủ.”

“Lão sư yên tâm, ta sẽ cố gắng hơn nữa!” “Ta cũng biết!”

“Ta...

Ta cũng biết.”

Cả ba cùng nhau biểu đạt quyết tâm của mình, bộ dạng kiên định khiến Bạch Khải cũng phải chú ý.

“Đúng rồi Vương Tịch, người sao đột nhiên muốn học tập toàn bộ kiến thức của ta?” “Lão sư không phải vừa nói muốn trở về sao?” “Tôi có nói sao?” “Ừm.”

“Vậy chắc chắn là người nghe lầm.”

“Lão sư tốt.”

Chương 986:

Phong hệ Bán Thần đột kích Cứ điểm tạm thời.

“Chúng ta đã trở về rồi.”

Gia Cát Thần dẫn theo Vương Tịch và hai người nữa đi vào sơn động.

Khi thấy Bạch Thu Trà đang dừng lại việc truyền dạy kỹ năng chiến đấu cho nhóm nhân loại khác, Gia Cát Thần hỏi: “Lần này thu hoạch thế nào?” “Chúng ta đã đánh lên một bộ lạc nhỏ, kết quả cũng khả quan.”

Gia Cát Thần mỉm cười, chỉ tay về phía những nhân loại nô lệ vừa được cứu ra sau lưng mình, nói: “Khi chúng ta đi, bộ lạc đó có tù trưởng truyền kỳ đã bất ngờ bị giết ở bên ngoài, nên việc cứu người trong đó dễ dàng hơn nhiều.”

“Đúng, đúng.

Gia Cát lão sư Thiên Sứ thật là lợi hại, dễ dàng bảo vệ tất cả mọi người, lại còn có Garuru và Long Tử Thú.

Chúng ta gần như chỉ cần tiến lên thôi.”

Hoặc Phong Tư ánh mắt tràn đầy ngưỡng mộ, không ngừng kể về những thành tích dũng cảm của Gia Cát Thần cho mọi người xung quanh.

Kể từ khi kích hoạt ràng buộc chú ấn ở bên trong Bạch Khải bí cảnh, Gia Cát Thần đã khôi phục lại quyền lực triệu hoán sủng thú.

Mặc dù vẫn không thể làm cho ràng buộc chú ấn hiện hình, nhưng hiệu quả tăng phúc lại đã trở lại.

Ngoài ra, sự dung hợp giữa Thiên Sứ chi hồn và Thiên Sứ thú đã tạo ra một chiến lực truyền kỳ, đó cũng là lý do mà Bạch Khải dám để Gia Cát Thần ra ngoài.

“Dù sao thì có Gamma ở bên bảo vệ, cho dù có bất ngờ nào xảy ra cũng không cần lo lắng.”

“Bạch Thu Trà nhẹ nhàng vuốt cằm, rồi lại tiếp tục dạy bảo về võ kỹ.

Sau khi Vương Tịch và hai người nữa thành công khế ước sủng thú, họ đã cứu được một số nhân loại, với nhiều trường hợp thành công.

Tuy nhiên, đó chỉ là số ít, đa phần người vẫn còn đang nỗ lực rèn luyện tinh thần lực của bản thân.

Vì vậy, để gia tăng khả năng sinh tồn của những người này, Bạch Thu Trà bắt đầu truyền thụ võ kỹ cho toàn bộ nhân viên.

Mặc dù sức mạnh của nhân loại không đủ sức trước hung thú, nhưng tối thiểu cũng không thể để họ bị chém giết một cách dễ dàng.

“A Trà, ngươi vẫn chưa thể triệu hoán Cốt Long sao?” Khi thấy biểu hiện của A Trà, Gia Cát Thần có chút lo lắng hỏi.

“Đã thử rất nhiều lần, nhưng vẫn chưa được.”

Bạch Thu Trà lắc đầu, nói: “Đừng lo, ta không sao, chỉ là vừa lúc ổn định lại tâm lý, mài dũa bản thân một chút.”

“Kể từ khi biết Bạch Khải, ta luôn ở trong một cuộc đuổi bắt, hiện tại có cơ hội tốt như vậy, ta muốn rèn luyện.”

Nói rồi, Bạch Thu Trà nhẹ nhàng gõ lên trán mình, cười nói: “Mặc dù ta không thể triệu hoán sủng thú, nhưng tinh thần lực và thiên phú khai phát vẫn có thể tiến hành, chờ đến lúc ta triệu hoán lần nữa, có lẽ sẽ khiến mọi người phải giật mình đấy.”

“Gì chứ.”

Gia Cát Thần nghe vậy cũng bật cười, bọn họ chỉ bị hạn chế bởi thời đại mà thôi, không thật sự mất đi sủng thú, tất cả sẽ sớm trở lại.

Mà từ tình hình hiện tại, có lẽ sẽ nhanh thôi.

Hai người nhìn xung quanh, thấy từng người đang nỗ lực kết nối với sủng thú nguyên thủy của mình.

Dù có chút hài hước, nhưng họ cũng có vẻ nghiêm túc hơn trước rồi.

Nếu như họ tiếp tục phát triển theo cách này, có thể trong số họ sẽ có người thức tỉnh thiên phú Ngự Thú sư.

Lúc đó, năng lực của Bạch Thu Trà cũng sẽ tự nhiên khôi phục lại.

“Ngô, Gia Cát Thần, người đã quay lại rồi?” Đúng lúc này, Bạch Khải bất ngờ bước ra từ bí cảnh bên trong, gương mặt đầy vẻ mệt mỏi.

“Bạch Khải, sao thấy người có vẻ mệt mỏi vậy? Lại đang nghiên cứu gì?” Gia Cát Thần và Vương Tịch vội vàng chạy tới, khẩn trương hỏi.

“Ta không sao, chỉ là gần đây đang sắp xếp lại tài liệu, có chút quá tải.”

Bạch Khải khoát tay, sau đó lấy ra ba tấm thanh đồng phát ra ánh sáng nhẹ nhàng đưa cho Vương Tịch và hai người kia.

“Đây là lão sư gần đây giúp các người tổ chức lại, bên trong chứa đựng các kiến thức mà các người thấy thú vị, chỉ cần dùng tinh thần lực cảm ứng là có thể kích hoạt.”

Bạch Khải ngồi xổm xuống nhìn ba đứa nhỏ, nói: “Lão sư dựa theo những gì các người yêu thích, đã sắp xếp chuyên môn cho các người, chắc chắn các người sẽ thích.”

“Lão sư, ngài đảm bảo không phải đang lừa dối chúng ta chứ? Một tấm nhỏ như vậy liệu có viết được bao nhiêu kiến thức?” Hoắc Phong Tư nhìn tấm thanh đồng mấy lần, không hiểu sao thấy cái gì đặc biệt.

Phanh! “Vì vậy, lão sư lần sau khi nói chuyện, tốt nhất người nên nghe cho kỹ.”

Bạch Khải nổi gân xanh trên trán, Hoắc Phong Tư có thiên phú chiến đấu cực kỳ xuất sắc, nhưng ngoài chiến đấu, thật sự cậu ta rất rối rắm.

Nói đơn giản, gia hỏa này giống như một học sinh không bao giờ nghiêm túc nghe giảng, thật sự là siêu cấp kém cỏi! “Lão sư, có thể đừng đánh vào đầu ta mãi không? Sẽ biến ta thành ngốc đấy!” Hoắc Phong Tư tỏ ra đáng thương, che đầu lại, trong khi Vương Tịch đã đọc lời nói của Bạch Khải và ngay lập tức thể hiện vẻ mặt kinh ngạc.

“Bạch Khải, người đang làm gì vậy?” Bạch Thu Trà có chút nghi ngờ hỏi.

“Chẳng có gì, chỉ là viết một bộ tài liệu giảng dạy cho bọn họ thôi.”

Bạch Khải nhún vai, không biết tại vì Thất Tông Tội - kỹ năng tham lam, mà Shuke hấp thu kiến thức nhanh hơn rất nhiều, dẫn đến hắn nhận được không ít phản hồi.

Vì vậy, Bạch Khải cuối cùng đã nghĩ ra phương pháp luyện chế tài liệu giảng dạy từ Pháp Đế, và tiện thể chế tác tài liệu hoàn chỉnh cho ba đứa nhỏ.

Chỉ là Bạch Khải không ngờ rằng, việc chỉnh lý tài liệu giảng dạy lại tốn công sức hơn cả việc chế tác tám kim loại, chỉ kém chút khiến hắn cảm thấy uất ức.

“Lão sư quả nhiên không dễ làm mà...”

Bạch Khải thở dài, nhìn ba đứa nhỏ đã bắt đầu thử nghiệm việc học, nói: “Ta đã thiết lập hạn chế cho các người.

Chỉ khi vượt qua khảo hạch, thì mới có thể tiếp tục học các kiến thức phía sau.

Vì vậy, các người hãy học từ từ.”

“Ai...”

Còn phải kiểm tra sao?” Hoắc Phong Tư lập tức thể hiện sự chán ghét, nhìn Bạch Khải với vẻ mặt đầy gân xanh.

Nếu không phải có Yeshe bảo hộ, có lẽ cậu đã bị đánh cho tê người.

Chỉ có Vương Tịch, trên mặt xuất hiện vẻ hưng phấn.

Bởi vì chỉ cần qua được khảo hạch là có thể học được toàn bộ kiến thức từ lão sư sao? Nghĩ đến đó, Vương Tịch không khỏi siết chặt tám thanh đồng trong tay, ánh mắt trở nên kiên định hơn. Àm! Đúng lúc này, sơn động đột ngột rung lắc mạnh, thân hình Delta lập tức từ không gian xuất hiện.

Róc rách, rách rách. (chủ nhân, có người đang tấn công không gian bình chương của ta.) “Có thể phát hiện được người đang làm gì với không gian bình chương, hẳn là Bán Thần.”

Bạch Khải nghe vậy liền nhú mày, lập tức triệu gọi tất cả sủng thú của mình.

“Delta, Epsilon, Jetta, các người cùng Gia Cát Thần bảo vệ tốt cho nơi này, nhớ rằng nếu có nguy hiểm, lập tức chuyển đi!”

“Giao cho bọn ta.”

Gia Cát Thần nhẹ gật đầu, lập tức cùng Bạch Thu Trà bắt đầu tổ chức mọi người trong cứ điểm để chuẩn bị phòng ngự, còn Bạch Khải thì nhìn về phía ba sủng thú còn lại, nói: “Ba người các người, cùng đi với ta xem tên kia bên ngoài là ai.”

A ô a ô! (không có vấn đề, hãy xem bản vương làm cách nào đề bẹp tên đó bên ngoài!) Beita vẻ mặt đầy tự tin, dẫn đầu lao ra ngoài, Alpha và Gamma cũng lập tức đuổi theo.

“Đã nói là một con Bán Thần rồi, sao cái ngốc này lại không biết?” Bạch Khải nhìn thấy, có chút bất đắc dĩ mang theo cái tên siêu cấp hoang đường đuổi theo.

“Ta cũng muốn đi giúp lão sư!” Khi thấy Bạch Khải rời đi, Hoắc Phong Tư liền vội vàng muốn đuổi theo, nhưng bị Bạch Thu Trà kéo lại.

“Cuộc chiến bên ngoài không phải là việc của người, ở lại đây bảo vệ cứ điểm nhân loại cho tốt.”

Bạch Thu Trà vỗ vỗ đầu Hoắc Phong Tư và chỉ sang một bên khác.

Sau khi nhận được chỉ thị từ Bạch Khải, Vương Tịch lập tức thi hành, không chỉ chỉ huy Ngự Thú sư chuẩn bị sẵn sàng cho chiến đấu, mà còn thiết lập công sự phòng ngự, cảm xúc cũng rất tự tin, mọi thứ đều được sắp xếp hợp lý.

“Vương Tịch, thật tốt khi học một chút, xúc động cũng không thể cứu được nhân loại.”

Nghe thấy lời Bạch Thu Trà nói, Hoắc Phong Tư lúc này mới bình tĩnh lại, từ từ chạy theo Vương Tịch thực hiện mệnh lệnh của Bạch Khải.

Trong khi đó, Bạch Khải vừa ra khỏi sơn động, Delta đã tạo ra một cứ điểm, thì thấy những đao gió từ hư không xuất hiện, mơ hồ còn thấy chúng xé toạc không gian.

“Có thể mở ra hư không, đúng là Bán Thần!” Bạch Khải cảm thấy trong lòng run lên, Gamma lập tức chắn trước mặt Bạch

Khải, hai tay giang rộng, hấp thu những đao gió gần như không còn.

“Lại có thể nhẹ nhàng hấp thu công kích của lão phu, xem ra Phong Ma thật sự là các người giết.”

Một giọng nói già nua từ không gian vọng lại, Bạch Khải ngẩng đầu nhìn lên, thấy một con hồ khổng lồ, toàn thân đen tuyền và có một cái sừng tím trên đầu bay tới.

Bán Thần, Phong hệ, lão hồ.

Vậy là, cuối cùng con Bán Thần đó tới tìm mình rồi sao? Bạch Khải sắc mặt dần trở nên trầm trọng, ba con sừng thú chắn trước mặt, nhìn chăm chăm vào con Bán Thần hung thú.

“Alpha, tình trạng của người vẫn chưa hồi phục, nên không cần đối đầu lâu dài, hãy đợi thời cơ để ra tay một cú kết liễu.”

Ken két ken két. (lão đại yên tâm, ta sẽ không bỏ lỡ bất kỳ cơ hội nào.) Alpha nhẹ gật đầu, Tịch Diệt chỉ kiếm trong tay không ngừng rung động, mỗi lần rung động, vết nứt trên kiếm lại mở rộng thêm một chút, khiến người khác lo lắng rằng thanh kiếm này có thể vỡ bất cứ lúc nào.

A ô a ô! (thôi xương, giờ là lúc bản vương thể hiện đây, người chỉ cần ở bên cạnh ta hỗ trợ là được!) Nhìn thấy vẻ quyết tâm của Alpha, Beita cũng đầy hài hước, chắn trước mặt Alpha, nhưng Alpha không có ý định gây gổ với Beita, chỉ lặng lẽ nắm chặt thanh kiếm trong tay.

“Ngốc quá, đừng có quá tự tin.”

Bạch Khải đã phá vỡ ảo tưởng của Beita, nói: “Cả người và Gamma đều chưa từng trải qua trận chiến thực sự với Bán Thần, nên lần này, Gamma sẽ tấn công chính, người hỗ trợ, Alpha hãy theo dõi tình hình.”

“Đây chính là Bán Thần hung thú đã tồn tại hàng ngàn năm, đừng khinh thường!” Bạch Khải ánh mắt ngày càng nghiêm trọng, hẳn không phải thiếu niềm tin vào sừng thú của mình, mà chỉ là áp lực từ con Bán Thần này thực sự rất lớn.

Chỉ từ khí tức để đánh giá, gia hỏa này có khả năng mạnh hơn cả bà bà bọn họ...

A ô a ô... (cái đó còn cần người nói thêm nữa sao...) Nhìn thấy biểu hiện ngưng trọng của Bạch Khải, Beita liền thu liễm lại, đem toàn bộ sức mạnh của mình điều động đến cực hạn.

Ngay cả Bạch Khải cũng có thể cảm nhận được, hắn cũng không thể không chú ý đến điều đó.

Chỉ là, trong đội ngũ của mình, có người thứ hai đã đạt đến truyền kỳ, thì không phải phong cách của hắn.

Chương 987:

Phần gia đình thăng cấp phục vụ Trong lúc Bạch Khải phân phối nhiệm vụ cho sủng thú, Bán Thần hung thú không khỏi cảm thấy tủi thân, xấu hổ.

Khác với những sinh vật siêu phàm khác, hắn chỉ có dòng dõi sau khi tấn thăng Bán Thần, khi tuổi đã cao mới có con.

Chính vì thế, hắn rất coi trọng Phong Ma, bởi tộc người Tôn Phong phát triển mạnh mẽ như vậy, tất nhiên không thể thiếu sự nâng đỡ của hắn.

Nhưng hắn không ngờ rằng chỉ mới rời nhà một chút để tu luyện, mà mọi thứ ở quê hương, kể cả con của hắn và toàn bộ Tôn Phong tộc đã bị hủy diệt hoàn toàn.

Nếu không nhờ vào bản năng đánh hơi của mình, phát hiện ra khí tức còn sót lại của Phong Ma, hắn thậm chí đã nghĩ ngờ rằng mình đã lạc đường.

Sau đó, hắn tận lực điều tra, cuối cùng phát hiện ra kẻ cầm đầu, đang chuẩn bị trả thù đối phương, nhưng bỗng dưng nhận ra đám gia hỏa này vẫn còn tâm trạng phân chia đối thủ? Nghĩ đến đây, trong mắt Bán Thần hung thú ánh lên một tia lạnh lẽo, không có lấy một chút do dự, năm cái gió nhỏ bỗng chốc xuất hiện, thẳng tắp xông về phía sau đầu Bạch Khải.

Là một Bán Thần thuộc hệ gió, hắn đã kiểm soát phong lôi đến mức đỉnh cao, chỉ cần có không khí, hắn có thể thi triển sức mạnh của mình.

Chiêu đánh lên bằng gió đậm này, chính là kỹ năng mà hắn thành thạo nhất.

Nhưng ngay khi gió đậm chuẩn bị va chạm vào đầu Bạch Khải, lại bất ngờ xuất hiện một màng chắn vô hình, khiến gió đậm hoàn toàn biến mất ngay khi tiến vào.

“Hô ~ Còn tốt, Gamma vẫn chưa bỏ cuộc.”

Bạch Khải thâm thở phào, yên lặng đeo mặt nạ hoang đường vào.

A ô a ô! (Đường đường Bán Thần mà lại làm đánh lén, bản uông thật sự khinh bỉ ngươi!) Beita thấy vậy liền khinh bỉ nhìn về phía phong lôi, sau đó mở Bất Hoại Kim Thân xông tới.

Sau khi tấn thăng truyền kỳ, mặc dù Bất Hoại Kim Thân không còn như trước, nhưng Beita vẫn có thể tự do điều khiển nó, thậm chí còn mạnh hơn trước.

Tuy vậy, phong lôi cũng tỏ ra rất mạnh, bất kể Beita có xung phong thế nào, hắn cũng không thể tiến gần đến phong lôi.

Thấy Beita cứ mãi mê không biết tự lượng sức mình, phong lôi trong mắt lóe lên một tia khinh thường, chân trước nâng lên, gió lốc mạnh mẽ tụ lại trong tay.

Trong ba đầu truyền kỳ, ngoài Gamma, chỉ có chiếc kiếm vong linh trong tay đối phương gây cho hắn chút bất ngờ, còn lại, a ~ “Một đầu mới tấn thăng truyền kỳ chưa lâu mà đã dám đối kháng với ta...”

Cái này...”

Nhưng chưa kịp dứt lời, phong lôi bỗng cảm thấy một cơn đau nhói từ hạ thể truyền đến, cơ thể hắn mềm nhũn và rơi thẳng xuống từ không trung.

A ô a ô! (Ngu ngốc mèo to, lại còn muốn sĩ diện trước mặt bản uông, đau chết ngươi!) Beita kiêu ngạo thu hồi Trấn Ngục phù đồ, rõ ràng hài lòng với chiến thuật của mình.

“Ngươi tên hỗn đản, sao dám không có chút võ đức nào!”
Phong lôi đau đớn ôm lấy hạ thể, sắc mặt tái xanh, muốn giáo huấn Beita nhưng chẳng biết phải làm thế nào.

“Tại sao ta cảm thấy Trấn Ngục phù đồ không dùng theo cách này...”

Nhìn thấy cách Beita thi triển, Bạch Khải cũng có chút im lặng.

Cái này vốn là để ép buộc bằng bạo lực mà giờ lại bị Beita dùng để đánh lén.

Kỹ năng này cứ như là gặp phải chó không quen.

Nhưng gió Levy là Bán Thần sinh vật, dù đang bị thương nhưng vẫn nhanh chóng hồi phục.

Sau khi đã có phòng ngự nguyên vẹn, hắn dùng ánh mắt hung dữ nhìn về phía Beita.

“Không ngờ lại có thể giữ được mùi hương mà ta cảm nhận, có lẽ là ta đã đánh giá thấp ngươi.”

Phong lôi bước ra một bước, gió mạnh lập tức nổi lên, cây cối, đá tảng, mặt đất, thậm chí cả không gian đều bị cắt thành từng mảnh.

“Tiếp theo, hãy tiếp nhận cơn thịnh nộ của ta!” Phong Lôi phô diễn sức mạnh thực sự, Beita cũng cuối cùng thu hồi tâm lý chơi đùa và trở nên nghiêm túc.

Kết phốc kết phốc. (Để Gamma xử lý thôi.) Thấy sức mạnh quanh mình ngày càng mạnh mẽ, Gamma liền bước nhanh đến phía trước, để gió lôi phóng thích năng lượng lên người mình.

So với trước đó, những sức mạnh này rõ ràng bị pháp tắc gia tăng, tốc độ hấp thụ của Gamma chậm đi không ít, nhưng cuối cùng vẫn bị Hư Vô Thần Thể hấp thụ.

Phong lôi dĩ nhiên đã đoán trước điều này.

Sau khi trải qua một phen thăm dò, hắn bắt đầu thay đổi phương thức công kích.

Chỉ thấy từng viên không khí dày đặc, phong áp tụ lại trên không trung, nhanh chóng hình thành thành những viên đạn khí, từ bốn phương tám hướng hướng về phía Bạch Khải mà bắn đi, tốc độ nhanh chóng, thậm chí cả Beita cũng suýt bị trúng.

Ken kết ken kết. (Lão đại, trốn ra đằng sau ta đi.) Alpha thấy vậy đã lập tức chặn trước mặt Bạch Khải, sử dụng Tịch Diệt kiếm khí liên tiếp bắn ra, chính xác đâm xuyên những viên đạn khí bay về phía Bạch Khải.

Còn những viên đạn khí không bị đâm rách thì bay đi một đoạn rồi bất ngờ phát nổ, sức mạnh khủng bố dễ dàng phá hủy mọi vật xung quanh.

Khí áp dày đặc, cùng với pháp tắc gia trì, kể cả chỉ là gió Rayleigh sử dụng khả năng không chế khí, cũng đã mạnh hơn rất nhiều so với những kỹ năng truyền kỳ thông thường.

Gamma thấy vậy không chần chừ, mở rộng cánh bay về phía phong lôi, mọi nơi đi qua mọi năng lượng đều chảy ngược vào trong cơ thể hắn, rồi trở về với hư vô.

Những viên đạn khí mặc dù dày đặc nhưng Gamma không thể hấp thụ ngay lập tức, tuy nhiên những sức hút này vẫn khiến chúng lệch hướng so với quỹ đạo mà phong lôi dự định.

“Gã này rốt cuộc là cái gì, có thể nuốt mọi thứ sao?” Thấy cảnh tượng này, phong lôi không khỏi lớn tiếng gầm thét, bốn đạo gió lốc màu đen kết nối với bầu trời xuất hiện bên cạnh hắn.

Lập tức, khi bốn cơn gió lốc xuất hiện, Bạch Khải cảm nhận được cảm giác với thế giới xung quanh mình nhạt dần.

Khi bốn cơn gió lốc không ngừng tiến gần, cảm giác này lại càng mãnh liệt hơn.

A ô a ô! (Nhân loại cẩn thận, đây là kỹ năng không chế!) Beita lập tức phát giác ra điều bất thường, vung tay lên, Trấn Ngục phù đồ một lần nữa xuất hiện, nhằm vào phong lôi mà đánh tới.

Nhưng phong lôi đã ném trái thua thiệt, làm sao lại quên Trấn Ngục phù đồ có sức mạnh, ngay khi Trấn Ngục phù đồ xuất hiện, phong lôi liền biến mất tại chỗ với tốc độ nhanh chóng, Gamma thậm chí còn không thể bắt giữ.

Tốc độ của Bán Thần thuộc hệ gió hiển nhiên không thể chậm trễ.

Cuối cùng, khi mấy cơn gió lốc đen ngừng lại, chúng trải rộng bốn phương xung quanh Bạch Khải, đồng thời những sợi tơ đen từ gió lốc phát ra, lồng ghép vào nhau như một cái lồng giam xung quanh họ.

Bất hủ kỹ, Hắc Phong lồng giam! Khi Hắc Phong lồng giam hình thành, phong lôi lập tức phóng thích tốc độ của mình, bên trong lồng giam khắp nơi đều có thể thấy bóng dáng của phong lôi.

Nhưng khi Gamma và những người khác muốn bắt giữ hắn, làm thế nào cũng chạm vào được, ngược lại bị phong lôi công kích đánh chạy tứ phía.

“Cảnh tượng này thật quen thuộc.”

Thấy cảnh tượng này, Bạch Khải không khỏi nhớ lại cảnh mình đã gặp phải khi ở Vô Định Hầu bí cảnh, cũng bị vây trong một lực trường tương tự.

Ken két ken két. (Lão đại, nếu không để ta lần nữa thử nhé?)
Thấy phong lôi lợi dụng tốc độ để một đối hai không ngừng công kích Husky và Gamma, Alpha lập tức không thể ngồi yên.

“Không cần nóng vội, để Gamma làm quen với chiến đấu cùng Bán Thần một chút.”

Bạch Khải lắc đầu, mặc dù Gamma và Husky giờ bị áp chế một chiều, nhưng vẫn chưa bị thương, thậm chí đôi khi còn có thể phản công thành công một hai lần.

“Dù các ngươi đã lĩnh ngộ pháp tắc kỹ, có khả năng chiến đấu với Bán Thần, nhưng kinh nghiệm chiến đấu thì so với người còn thiếu một chút, để họ luyện tập một chút đi.”

Bạch Khải vỗ vai Alpha, Alpha ngoan ngoãn trở lại bên cạnh Bạch Khải, nhưng vẫn không buông Tịch Diệt chi kiếm trong tay. Ở một bên khác, đúng như Bạch Khải nói, sau một hồi chiến đấu với phong lôi, Husky và Gamma trở nên thành thạo hơn trong việc sử dụng năng lực của mình.

Ngược lại với phong lôi, hấn càng đánh càng thấy phiền muộn.

Hắc Phong lồng giam không chỉ là một kỹ năng bắt hủ, mà còn là kỹ năng lĩnh vực của hấn thăng hoa, trong phạm vi lồng giam, năng lực của hấn sẽ tăng cường trên diện rộng, trong khi các thuộc tính lực lượng khác sẽ bị áp chế trong phạm vi lớn.

Nhưng sự thiết lập này trước mặt Gamma và Husky như thể không tồn tại, hai gã này không chỉ không chịu ảnh hưởng của Hắc Phong lồng giam, mà còn càng thêm thuận lợi hơn trong việc chiến đấu.

A ô a ô! (Cứ tưởng Bán Thần có sức mạnh đến mức nào, xem bản ông làm sao mà đánh bại người!) Beita lén lút tránh đi một lần tấn công của phong lôi, bất ngờ ở lưng xuất hiện một cánh tay, lập tức đánh về phía điểm yếu của phong lôi.

“Khốn kiếp, ngươi đã chẳng có chút tôn nghiêm nào à!” Trước các điểm yếu liên tiếp đón nhận nguy hiểm, phong lôi cảm thấy càng thêm khó chịu, vội lách mình để tránh đi, nhưng chưa dừng lại thì lại nhìn thấy một cái móng vuốt chó lao tới mắt mình.

A ô a ô? (Tôn nghiêm? Đó là cái gì?) Beita nhìn phong lôi với vẻ khinh bỉ, nhướn mày, gió Raton lập tức cảm thấy chóng mặt, vừa mới tỉnh lại đã nhận ra ánh mắt mình đau đớn, tiếp theo là hạ thể quen thuộc lại cảm thấy đau nhức.

“Được rồi, đừng làm rộn.”

Thấy Beita tấn công thành công, Jerry bắt đầu hành động, một cái vòng xoáy màu đen xuất hiện bên cạnh Jerry, hàng ngàn hàng vạn hồn ma đen từ đó bay ra, lao về phía phong lôi.

Những hồn ma này tập hợp những tâm trạng tiêu cực mà họ đã tích lũy được, cho dù không thể vượt qua phòng ngự của phong lôi, nhưng vẫn có thể ảnh hưởng đến hắn. Điều quan trọng nhất là, trong số đó thậm chí còn có ký ức của Phong Ma trước khi chết, khiến cho phong lôi càng thêm bức bối.

“A a a! Các ngươi đều đáng chết!” Phong lôi ngửa mặt lên trời gào thét, khí thế cường đại đánh tan xung quanh hết thảy hồn ma, trong khi chiếc trán có sừng của hắn lóe lên những tia điện quang, bỗng xuất hiện một con Lôi Long từ trên trời lao xuống, nhắm thẳng về phía Bạch Khải và những người khác.

“Các ngươi đã khiến ta phải sử dụng chiêu này, hãy an tâm mà đi.”

Phong lôi hai mắt lạnh lùng, đã coi những người Bạch Khải là kẻ chết, nhưng chờ đợi hồi lâu vẫn không thấy lôi đình rơi xuống đất.

Két phốc két phốc... (Cảm ơn đã đãi...

nắc...) Chỉ thấy Gamma chắn trước mặt Lôi Long, không ngừng nuốt chửng năng lượng bên trong, sau lưng hắn mơ hồ xuất hiện một hình bóng quái vật, đang nhanh chóng hấp thu sức mạnh trong lôi đình.

“Ngươi xem, họ không phải đang đánh rất tốt sao~” Bạch Khải thấy vậy hài lòng gật đầu, bộ tộc Tôn Phong này đều là

những người tốt, trước hết là Phong Hành, tiếp đó lại đến Phong Ma, và bây giờ là vị này.

Phần gia đình đẳng cấp thăng cấp phục vụ này, quả thật rất đúng chỗ. Ân, nhất định phải cho cái ngũ tinh khen ngợi!

Chương 988:

Tên hề làm phản! Nhìn thấy bản thân bị hai sinh vật truyền kỳ ngăn cản mà không gây ra tổn thương gì, Phong Lôi cảm thấy mình chưa bao giờ chịu nhục như vậy.

Hắn đã sống hơn một ngàn năm, một mình nỗ lực mà không dựa dẫm vào bộ lạc, cũng đã trải qua không ít sóng gió.

Nhưng dù ở bất kỳ giai đoạn nào của hắn, hắn luôn vượt trội hơn những thế hệ khác, ít nhất là với sức mạnh ngang nhau.

Nhưng không ngờ hôm nay hắn lại không thể vượt qua được cả hai sinh vật truyền kỳ nhỏ bé này, nếu sự việc này lan rộng ra, hắn suốt đời cũng không thể ngẩng đầu lên.

“Rất tốt, các ngươi xứng đáng để ta coi là đối thủ ngang tầm.”

Phong Lôi dần lấy lại bình tĩnh, khí tức quanh người hắn tương tự như những cơn sóng biển trập trùng, không còn lảng lệ như lúc đầu nhưng lại mạnh mẽ và đe dọa hơn.

Thấy tình hình này, Husky và Gamma cũng trở nên nghiêm túc.

Lục Đạo Chi Luân và Hư Vô Thần Thể của họ được phát huy hết mức, trong khi hai sủng thú phía sau cũng hiện ra hình ảnh Thất Tông Tội.

“Cái này Thất Tông Tội rốt cuộc là cái gì?” Bạch Khải nhìn thấy hiện tượng kỳ lạ của Alpha cũng cảm thấy hiếu kỳ về Thất Tông Tội.

Ban đầu hắn chỉ coi Thất Tông Tội là một kỹ năng mạnh mẽ, nhưng giờ đây có vẻ như những kỹ năng này có ý nghĩa gì khác.

“Tuyệt đối đừng nói đây là nguyên sơ Ác Ma, chờ xem có thể xảy ra tình tiết máu chó không.”

Bạch Khải nhất thời cảm thấy lo lắng, hắn ra hiệu cho Alpha chuẩn bị.

Lúc này, Phong Lôi bắt đầu tập trung sức mạnh vào đòn tấn công mạnh nhất của mình.

Chỉ thấy trên đầu lui của hắn, những tia lửa lóe lên, trên bầu trời không ngừng có sấm chớp rơi xuống, tụ lại trên đầu hắn thành sấm sét màu tím.

Không chỉ vậy, không khí xung quanh bị Phong Lôi hút hết, toàn bộ ngưng tụ lại trước mặt hắn, hóa thành một viên đạn màu đen.

Sau đó, Tử Điện và Hắc Phong từ từ hòa quyện, biến thành một viên đạn hai màu, nhắm thẳng vào Bạch Khải. Đến thời điểm này, cho dù Bạch Khải không làm điều gì, Phong Lôi cũng không nhận ra rằng hắn là một Ngự Thú Sư.

Tuy nhiên, Bạch Khải có thể thấy được địa vị của những sủng thú kia trong lòng hắn.

Vì vậy, đòn tấn công này, họ sẽ không thể tránh khỏi! “Trời ạ, sao tên này lại không biết võ đức vậy!” Thấy Phong Lôi khóa chặt mục tiêu vào mình, Bạch Khải cảm thấy choáng váng, lập tức triệu hồi Bạch Ngọc Giản để truyền tống ra ngoài.

Nhưng Phong Lôi vẫn giữ chặt Bạch Khải, bất kể hắn di chuyển như thế nào, Phong Lôi cũng luôn nhắm vào hắn.

“Phá!” Cuối cùng, khi gió giạt lên, Phong Lôi gầm lên, phát động đòn tấn công vào Bạch Khải, nhanh như chớp, giống như xuyên qua không gian bình thường.

Nhưng Gamma không muốn chậm trễ, hắn nhận thấy động tác của Phong Lôi và lập tức chặn lại trước mặt hắn.

Hắn giơ hai tay lên, cố gắng chặn Phong Lôi, đồng thời phát động Hư Vô Thần Thể, điên cuồng hấp thụ năng lượng từ Phong Lôi.

Nhưng lần này, Gamma đã tính sai.

Không biết do sức ép mạnh mẽ hay lý do khác, Gamma không thể hấp thụ ngay cả một phần năng lượng nào từ Phong Lôi.

Ngược lại, Hư Vô Thần Thể của Gamma bị Phong Lôi để lại một vết thương dài nhỏ.

“Đây là tình huống gì?” Bạch Khải thấy vậy có chút bất ngờ, nhưng Alpha nhanh chóng đoán ra nguyên nhân.

Ken kết ken kết. (Đại ca, đòn này không phải là năng lượng tấn công bình thường, mà là lực lượng pháp tắc.) Alpha giờ trường kiếm lên, chỉ vào Phong Lôì từ xa, khí tức quanh người không ngừng rung chuyển, dần dần hướng về phía Phong Lôì.

“Hợp nhất lực lượng pháp tắc? Nói cách khác, Gamma và những người khác vẫn chưa dùng lực lượng pháp tắc?” Bạch Khải bắt đầu hiểu ra, có lẽ chỉ cần lĩnh ngộ pháp tắc vẫn còn cách xa Bán Thần, ít nhất ở đây, lực lượng pháp tắc có vẻ mạnh hơn bình thường.

Quả thật, sau khi Gamma ngăn cản một đòn tấn công, hắn đã bị Phong Lôì ép lùi lại, tay hắn bị rách ra, lộ ra một vết thương hỗn độn.

A ô a ô! (Gamma, ta sẽ đến giúp ngươi!) Beita thấy vậy tiến vào, Lục Đạo Chi Luân xoay vòng nhanh chóng, đột nhiên phóng ra một vết kim quang, hướng về phía Phong Lôì.

Vết kim quang này tích tụ hơn một nửa tinh thần lực của Husky, đồng thời thông qua Lục Đạo Chi Luân hóa thành thực thể, tổn thương so với trước đây chỉ gia tăng chứ không giảm.

Phong Lôì rõ ràng đã nhận thức được vấn đề này, lập tức né sang một bên, nhưng vết kim quang vẫn bám theo hắn.

Thấy tình cảnh này, Phong Lôì một lần nữa gia tốc, đồng thời ra sức tấn công Phong Lôì Nha với lực lượng mạnh hơn.

Nhưng đúng vào lúc này, vết kim quang đột nhiên biến mất, bất kể Phong Lôì cảm nhận thế nào cũng không thể tìm ra vị trí của nó.

“Chẳng lẽ nói...”

Phong Lôì tự nhiên nghĩ đến điều gì, thân thể đột nhiên co rúm lại, quả nhiên thấy vết kim quang ấy lướt qua điểm quan trọng của hắn.

“Cả ngày chỉ làm những thủ đoạn tầm thường, ngươi sau này khó mà thành công...”

A!!!” Phong Lôì còn chưa dứt lời, đã cảm thấy đầu mình đau nhói, không thể nhịn được mà kêu lên.

A ô a ô... (Xuân mèo, IQ của ngươi thực sự quá thấp...) Beita thành công đánh lén, khuôn mặt đầy vẻ khinh bỉ giờ ngón giữa

lên hướng về Phong Lôi, dù Phong Lôi cảm thấy khó chịu, nhưng bị Beita đánh trúng tinh thần, ngay cả hắn cũng không chịu nổi.

Trong khi đó, Gamma cuối cùng dừng lại sau khi liên tục lùi, từ sau lưng hai cánh hắn chấn động, cuối cùng bộc phát ra một sức mạnh mạnh mẽ hơn, cường bức xé rách Phong Lôi Nha.

Khi Phong Lôi Nha bị xé nát, rõ ràng mất đi sức mạnh ban đầu, một chút năng lượng bị Gamma hấp thụ, hình thể nhỏ lại không ngừng, và vết thương trên tay Gamma dần dần chữa lành.

Trong khi đó, Phong Lôi vừa mới tỉnh táo lại từ cú đánh của Beita.

Huu! Không đợi Phong Lôi hiểu rõ tình hình trước mắt, hắn cảm thấy trên người một cơn nhói đau, sau đó nghe thấy một tiếng xé gió.

“Người...”

Phong Lôi ngơ ngác nhìn thấy một thanh kiếm đen nhọn đâm vào ngực mình, cuối cùng hắn nhận ra, tồn tại trước mắt mình mới chính là cái chết.

Chỉ tiếc, hắn biết quá muộn.

Cuối cùng, mang theo sự không cam lòng, thân thể Phong Lôi ngã xuống từ trên không trung.

“Làm đẹp!” Nhìn ba con sủng thú trở về với chiến thắng, Bạch Khải không khỏi vỗ tay.

Họ đã từng đối mặt với không ít Bán Thần trước đây, từng đánh bại một số hàng tạp nham, nhưng việc đánh bại một Bán Thần nổi tiếng như thế này vẫn là lần đầu.

“Giết con này rồi, sẽ có con tiếp theo, có hi vọng trong tương lai.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vỗ vỗ ba con sủng thú, như một cách khích lệ.

Alpha và Gamma thì không cảm thấy gì đặc biệt, nhưng Beita thì lại hư một tiếng.

A ô a ô ~ (Nếu không phải bản uông lưu thủ, hẳn sẽ sớm bị tiêu diệt, chả lẽ còn cần phải xảy ra chuyện này sao?) “Đừng giả bộ, chân của ngươi cũng bắt đầu run rẩy rồi, còn lưu thủ.”

Bạch Khải không chút nương tay chỉ trích Beita, nói: “Kẻ thù lần này thực sự có chút mạnh mẽ, ta đã không đoán sai, hẳn có trình độ ngộ pháp tắc vượt qua cả Gamma.”

Kết phức kết phức. (Đúng vậy, Gamma rõ ràng cảm thấy có chút hút không nổi, ngộ pháp tắc của hắn có vẻ khoảng 70% rồi.) Ken kết ken kết. (Không chỉ vậy, lực lượng pháp tắc của hắn, có lẽ còn mạnh hơn các kỹ năng pháp tắc khác.) Alpha giờ lên Tịch Diệt Chi Kiếm, bởi vì vừa rồi một kích, vết nứt trên Tịch Diệt Chi Kiếm trở nên nhiều hơn, nhưng vẫn kiên cố ngưng tụ lại, không hề vỡ nát.

Hơn nữa, so với trước, khí tức trên Tịch Diệt Chi Kiếm dường như cũng có chút khác biệt.

“Lực lượng pháp tắc...

Có vẻ như các người còn tiến bộ lớn.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, đang định bảo nhóm sủng thú xử lý thi thể Phong Lôi, thì thấy ngay sau khi Phong Lôi ngã xuống, con người hắn bỗng dừng thu lại.

Rống! ! Chỉ nghe thấy một tiếng gầm gừ chói tai, một thân thể khổng lồ do phong và lôi năng lượng tạo thành đột nhiên xuất hiện trên thi thể Phong Lôi, cao hơn trước nhiều lần.

“Gã này, vẫn chưa chết?” Bạch Khải trong lòng chao đảo, ngay khi hắn chuẩn bị triệu hồi hai khẩu súng Nhật Nguyệt để đối phó con hổ khổng lồ kia thì chưa kịp đến gần, chúng đã bị xé nát.

Không chỉ hắn, mà Alpha và những người khác cũng không thể tiếp cận, bị cản trở hoàn toàn.

“Ngu xuẩn nhân loại, dám dũng cảm khiêu khích một tôn thần uy nghiêm, chết dưới tay lão phu pháp tắc chi thể, cũng coi như vinh hạnh của các người.”

Phong Lôi với ánh mắt thờ ơ, nhìn nhóm Bạch Khải như nhìn người chết, mà Bạch Khải cũng bị ánh mắt của Phong Lôi áp chế, cơ thể hắn không ngừng run rẩy.

Nếu không phải Bạch Khải có thể chất khác thường, lại thêm sự trợ giúp của Tên Hề Hoang Đường, có lẽ giờ đây hắn đã trở thành mảnh thịt nát.

“Lực lượng pháp tắc, pháp tắc chi thể...”

Có vẻ lần này cần phải sống sót trở về, cần thiết phải nhờ lão sư Hướng chỉ giáo.”

Bạch Khải cắn chặt răng chống cự, trong khi Alpha và những người khác cố gắng tích cực phát động công kích, nhằm đả kích Phong Lôi.

Nhưng mặc dù họ có thể gây tổn thương cho pháp tắc chi thể, nhưng hiệu quả lại quá nhỏ bé.

A ô a ô? (Cái gì đây?) Đúng lúc này, Beita bỗng dưng nhận ra điều gì, quay đầu về phía Bạch Khải, phát hiện ra một viên đạn màu đen và một viên màu tím lạng lẽ bay về phía Bạch Khải.

Kết phốc kết phốc! (Không được tổn thương chủ nhân!) Gamma thấy vậy lập tức găm lên giận dữ, hình thể ban đầu lập tức tán loạn, biến thành một tấm khiên chắn trước mặt Bạch Khải.

Nhưng tốc độ của Phong Nha và Lôi Nha thực sự quá nhanh, chúng đã trực tiếp vượt qua tấm khiên của Gamma, hướng Bạch Khải đâm tới.

Thấy vậy, Bạch Khải lập tức muốn hoán đổi Hoang Mộc Khiên để phòng ngự, nhưng đột nhiên mặt nạ Hoang Đường lại từ mặt bên trên tróc ra, biến thành hình dạng của tên hề.

“Ita, ngươi muốn làm gì?!” Bạch Khải cảm thấy trong lòng hoảng hốt, khi nhìn thấy nụ cười quái dị trên mặt Tên Hề Hoang Đường, cảm giác tuyệt vọng dâng lên.

Cái này trở lại xưởng sửa chữa vẫn xảy ra sự cố, mặc dù hắn đã nghe nói sủng thú sẽ phản bội, nhưng hắn chưa bao giờ thấy cảnh này, không ngờ lại xuất hiện vào thời điểm mấu chốt như vậy.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Con mèo lớn, người nói hắn sẽ chết sao?” Tên Hề Hoang Đường dường như trở lại với bộ dạng điên cuồng ban đầu, khi

Bạch Khải chuẩn bị chấp nhận sự kết thúc dưới tay Phong Lôi, hắn vẫn còn không ngừng hỏi về Phong Lôi.

Và Phong Lôi cũng dường như rất tự tin về cú đánh lén của mình, nói: “Nói nhảm, hắn chết chắc rồi!” Nghe ý kiến này của Phong Lôi, nụ cười của Tên Hề Hoang Đường trở nên càng quái dị hơn.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Nhưng ta cảm thấy, hắn sẽ không chết.”

Nói xong, Tên Hề Hoang Đường lướt qua, đứng trước mặt Bạch Khải, thay hắn chấp nhận sự tấn công của Phong Lôi Nha.

Phong Lôi Nha trực tiếp xé nát thân thể của Tên Hề Hoang Đường, nhưng Tên Hề Hoang Đường vẫn đứng vững, thậm chí vẫn duy trì nụ cười trước kia.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Có vẻ như người đã thua rồi...”

“Vì vậy, cứ ngoan ngoãn nhận hình phạt đi...”

Chương 989:

Pháp Tắc Chi Thể Hề Hoang Đường với vẻ bí ẩn khiến mọi người đều ngẩn ra tại chỗ, nhưng Bạch Khải, người đáng lẽ phải tức giận vì bị phản bội, lại chợt nghĩ đến điều gì đó.

“Chẳng lẽ...”

Bạch Khải dần dần hiểu ra, trong khi Alpha đã trở thành mũi tên, lao về phía Phong Lôi.

“Vô dụng, các người căn bản không thể phá được pháp tắc chi thể của ta.”

Phong Lôi thấy vậy cực kỳ tự tin, lại lần nữa tự lại một viên Phong Lôi Nha, định triệt để tiêu diệt đám gia hỏa này.

Nhưng vào lúc này, Phong Lôi bỗng cảm thấy thân thể chấn động, pháp tắc chi thể mà hắn kiêu ngạo lại bắt đầu có dấu hiệu hư hỏng.

Trong khi đó, Alpha đã công kích đến trước mặt hắn.

Ken két! Ken két! (Cảm ơn người, đã cho ta hiểu biết về sức mạnh mạnh mẽ hơn.) Alpha tỏa ra khí tức mãnh liệt, dường như có thể làm vỡ vụn Tịch Diệt Chi Kiếm, khiến Phong Lôi cảm thấy tim mình đập rộn ràng vì sức mạnh đáng sợ đó.

Tuy nhiên, Phong Lôi không thể dễ dàng nhận thua, gầm lên tức giận, định triệt để giết chết Alpha.

Nhưng ngay lúc này, một luồng ánh sáng màu đen từ vị trí của Hề Hoang Đường bay tới, trực tiếp hòa nhập vào pháp tắc chi thể, khiến Phong Lôi không còn khả năng duy trì pháp tắc đó, bắt đầu sụp đổ.

“Điều này không thể xảy ra!” Mặt Phong Lôi lộ rõ vẻ không thể tin, hắn muốn khôi phục pháp tắc chi thể, nhưng lại thấy Gamma không biết từ lúc nào đã chạy tới, tham lam cắn nuốt.

Còn về phía khác, Husky cũng đã đến bản thể của mình trước, Lục Đạo Chi Luân thôn phệ không ngừng làm cho linh hồn hắn quay cuồng.

Sau đó, một đạo kiếm quang vụt qua, Phong Lôì hoàn toàn mất đi ý thức, ngã trên mặt đất không thể động đậy.

“Bán Thần hung thú lại khó đánh như vậy sao?” Nhìn Phong Lôì cuối cùng mất đi sinh mạng, Bạch Khải nhưng vẫn cảm thấy khó mà bình tĩnh được.

Mặc dù đây là lần đầu tiên hắn thật sự giao chiến trực diện với Bán Thần, nhưng lúc nào hắn cũng cảm giác sức mạnh của Phong Lôì dường như mạnh hơn nhiều so với những gì hắn từng biết về Bán Thần. Ít nhất, khi đối mặt với cái chết, Cửu U Minh Tước cùng Thần Tinh đều không thể phát huy ra cái gọi là pháp tắc chi thể.

“Có phải do thời đại này không? Gần gũi với Thần Thoại, nên có thể phát huy ra sức mạnh khác biệt?” Bạch Khải càng nghĩ càng có khả năng, nhưng khi nhìn thấy Hề Hoang Đường từ trên cao rơi xuống, hắn phải dẹp bỏ những suy nghĩ tạp niệm này, vội vàng lao xuống đón Hề Hoang Đường.

“Xin lỗi, Ita, vừa rồi ta đã hiểu lầm ngươi.”

Bạch Khải có chút áy náy nâng Hề Hoang Đường ở lòng bàn tay, dù chỉ trong chốc lát, nhưng hắn thật sự đã nghi ngờ về Hề Hoang Đường.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Một tên hệ xuất sắc sẽ không để cho người khác đoán được hắn muốn làm gì, chủ nhân của người nói như vậy chính là đã công nhận ta thành công rồi.”

Hề Hoang Đường vẫn giữ nụ cười quỷ dị, nhưng giờ Bạch Khải không còn cảm thấy sợ hãi, ngược lại cảm thấy an tâm.

“Đừng nói trước, ta sẽ trị liệu cho ngươi.”

Bạch Khải để Gamma hỗ trợ trị thương một lần, sau đó cho Jetta vào trùng tiến hóa.

Phong Lôì Nha là công kích rất mạnh, nhưng thân thể của Hề Hoang Đường hình như còn mạnh hơn một chút, dù cũng bị thương nghiêm trọng, nhưng chỉ cần không chết ngay tại chỗ, trùng tiến hóa sẽ có thể cứu sống hắn.

Ken két! Ken két! (Xin lỗi đại ca, ta không phát hiện được sự bất thường của Phong Lôì, là lỗi của ta.) Đúng lúc này, Alpha

đến trước mặt Bạch Khải, có chút hổ thẹn cúi đầu, Gamma cũng giống vậy, thậm chí cả Beita cũng có chút chột dạ nhìn xung quanh, không dám đối mặt với Bạch Khải.

“Không sao, dù sao trước đây chúng ta cũng chưa ai thấy qua cái gì gọi là pháp tắc chi thể.”

Thấy ba tên sủng thú như vậy, Bạch Khải cũng không mắng, chỉ là khi nhìn đến thi thể Phong Lôi vẫn cảm thấy lòng còn sợ hãi.

“Nhìn dáng vẻ của hắn, có vẻ như là đã chuyển đổi linh hồn vào cái gọi là pháp tắc chi thể, ta đoán rằng điều này có thể liên quan đến con đường phía sau.”

“Con đường phía sau...?” Bạch Khải nghe vậy giật mình, nhưng rất nhanh liền chuyển hướng sang một bên, bắt đầu kiểm tra thương thế của ba đầu sủng thú.

Là người bảo vệ, Gamma là kẻ duy nhất bị thương ngoài Hề Hoang Đường, nhưng giờ đã hồi phục.

Còn Beita, con này chỉ là một bộ thể xác, còn bản thể linh hồn không chỉ không bị thương, mà trái lại còn tinh thần hơn so với trước đó.

“A ô a ô...”

(Linh hồn Bán Thần là hương liệu, tiếc là bị đánh hỏng rồi...) Beita mặt mày rạng rỡ, lặng lẽ hấp thu tinh thần lực của Bán Thần, bộ dạng của y khiến người ta cảm giác giống như Gamma rất ưa thích kỹ năng này.

Còn Alpha, người đã thực hiện nhiều đợt công kích quan trọng, nhưng tình trạng lại có phần không ổn.

“Alpha, người còn trụ nổi không?” Bạch Khải nhìn Tịch Diệt Chi Kiếm đã hơn phân nửa biến thành mảnh vụn, lại thấy khí tức của Alpha yếu đi rất nhiều, nỗi lo lắng dâng trào.

Ken két! Ken két. (Yên tâm đi, lão đại, ta không sao.) Alpha dường như cũng không để ý tới tình trạng của mình, ngược lại còn có chút mong đợi.

“Được rồi, mọi người hãy vào trứng tiến hóa để trị liệu đi.”

Nghe được lời nói của Alpha, Bạch Khải vẫn cảm thấy không yên lòng, vẫn quyết định đưa Alpha trở về.

“Bạch Khải, ngươi có sao không? Còn con Bán Thần đó nữa?”
Giải Cát Thần từ đằng xa truyền đến, Bạch Khải quay đầu lại thấy Giải Cát Thần được sự giúp đỡ của Thiên Sứ Thú bay tới.

“Ta không sao, Bán Thần kia cũng đã bị giải quyết rồi.”

Bạch Khải lắc đầu, chỉ tay về phía thi thể Phong Lôi, nói tiếp:
“Chỉ có điều chúng ta có thể đã đánh giá thấp sức mạnh của Bán Thần trong thế giới này, tiếp theo tốt nhất nên khiêm tốn một chút.”

“Bộ dạng này a...”

Giải Cát Thần có chút hiểu ra, càng lo lắng khi nghe Bạch Khải gần như bị xử lý.

Kể từ khi Bạch Khải tỉnh thức thiên phú đến giờ, hầu như đều là một đường vượt cấp khiêu chiến, không ngờ bây giờ ba đầu sinh vật truyền kỳ lại cùng một lúc ra tay, mà hắn lại suýt chút nữa bị phản sát.

Hồi đó Thủy Đế rốt cuộc đã làm thế nào để sáng lập ra triều đại nhân loại! “Nhưng cũng cảm ơn gia hỏa này, nếu không phải hắn, chờ chúng ta trừ chọc thêm vài Bán Thần nữa, có lẽ sẽ không còn cơ hội nào cả.”

Bạch Khải thu thi thể Phong Lôi lại, ý chí chìm vào Ngự Thú không gian, nhìn Hề Hoang Đường mà suy nghĩ vu vơ.

Hồi nãy chuyện quá gấp gáp nên không phát hiện, bây giờ nghĩ lại, có lẽ chính Hề Hoang Đường đã khiến cho nguyên tố chi thể của Phong Lôi sụp đổ.

“Dem chính mình bị tổn thương phản hồi về, cho nên nói là sử dụng trò chơi hoang đường sao? Đó, cuộc đối thoại trước đó, xem như là lời thật lòng của đại mạo hiểm? Ai mà nói sai thì phải bị phạt?” Bạch Khải càng nghĩ càng thấy có khả năng, đồng thời cũng có một cái nhìn nhận mới về khả năng của Hề Hoang Đường.

Ban đầu chỉ nghĩ rằng khả năng của Hề Hoang Đường rất đặc biệt, bây giờ nhìn lại, đã không còn chỉ có đặc thù mà có thể mô tả.

“Như thế này thì không chỉ là năng lực mà có cảm giác giống như quy tắc hệ.”

Bạch Khải nhìn thoáng qua nơi Hề Hoang Đường đang trong trứng tiền hóa, lúc này mới lùi ra ngoài.

Chỉ từ thiên phú mà xem, Hề Hoang Đường chắc chắn là sủng thú mạnh nhất mà hắn sở hữu, thật sự mong chờ hình dạng sau khi Hề Hoang Đường tiến hóa thành truyền kỳ.

Bạch Khải ý thức trở lại cơ thể của mình, trong khi những người khác lần lượt bước ra từ cứ điểm, nhìn quanh cảnh hoang tàn, đã đoán được Bạch Khải đã trải qua một trận chiến đáng sợ như thế nào.

“Vừa rời động tĩnh nhất định sẽ thu hút không ít hung thú đến, chúng ta hãy di chuyển vị trí, sau đó sẽ xem xét sự tình khác.”

Bạch Khải nhìn mọi người, ra lệnh, Delta không do dự, lập tức kéo theo cứ điểm hướng xa xuất phát. ...

A ô a ô... (Nhân loại, bản uông đang tra xét xung quanh, trong phạm vi ngàn dặm không có sinh vật nào từ Bán Thần trở lên.) Beita khéo léo thông báo tình huống xung quanh cho Bạch Khải, Bạch Khải cảm thấy hài lòng, nói: “Rất tốt, người tiếp tục kiểm soát đầu truyền kỳ Lang Thú kia, cố gắng không để cho người khác phát hiện sự bất thường.”

Trước khi rời khỏi cứ điểm, Bạch Khải và mọi người đã hành quân một thời gian rất lâu, mãi cho đến khi đến một góc khuất khá cần cỗi mới dừng lại.

Không chỉ vậy, Bạch Khải còn để Beita kiểm soát một đầu truyền kỳ Lang Thú, giấu trụ nhân loại trong bộ lạc này.

Trừ phi có hung thú khác tấn công nơi này, còn không thì tuyệt đối sẽ không bị phát hiện.

“Về phần những người khác, cũng nên cho họ truyền đạt ý thức quốc gia.”

Bạch Khải nhìn hướng Giải Cát Thần và Bạch Thu Trà, nói: “Tiếp theo ta sẽ chuyên tâm dạy dỗ ba đứa nhỏ, vì vậy phải làm phiền các người từ những nhân trung cứu ra lựa chọn một số nhân tài khả dĩ, truyền đạt khái niệm về quốc gia cho họ.”

“Hy vọng trước khi chúng ta rời đi, họ có thể nắm bắt chế tạo và giữ gìn khả năng của cứ điểm nhân loại.”

“Không thành vấn đề, chúng ta sẽ cố gắng hết sức.”

Giải Cát Thần và Bạch Thu Trà nhẹ nhàng vuốt cằm, mặc dù họ đã cứu ra những nhân loại này và họ có khát vọng tự do, nhưng họ vẫn chưa có khả năng chế tạo cứ điểm, chưa thoát khỏi ý nghĩ bị hung thú kiểm soát hoàn toàn. Đối với việc phản công hung thú, cướp đoạt nhiều sinh tồn hơn, ý tưởng này thậm chí chẳng có một chút nào.

Cũng không kịp nghĩ, khi chưa có sức mạnh truyền kỳ ra đời, ý tưởng này thực sự rất nguy hiểm.

“Nếu như có thể, tốt nhất cho những người còn chưa bị bắt, hãy nhanh chóng truyền đạt ý tưởng này, khi nào thiên phú ngự thú xuất hiện, họ sẽ có thể nở hoa khắp nơi.”

Bạch Khải duỗi lưng, nhìn Vương Tịch và ba người vẫn còn có chút ngây thơ, ánh mắt không khỏi có chút hoảng hốt.

Cũng không biết thiên phú ngự thú này rốt cuộc phải như thế nào mới có thể phát động, chẳng lẽ phải xem tâm tình của thế giới ý chí Gaia? Hí...

Có vẻ như trước đây ràng buộc chú ấn cũng đột nhiên xuất hiện, mà sau đó thế giới ý chí không còn hiện ra nữa, điều này vẫn rất khả thi.

“Cảm giác không tìm ra manh mối như này, thực sự khiến người ta khó chịu...”

Bạch Khải có chút bực bội gõ gõ đầu, nhưng khi nhìn đến vẻ lo lắng của Vương Tịch, hần lập tức thu lại biểu cảm.

Trong lúc vô tình, hần đã trở thành trung tâm tâm lý của những người này, nếu như hần biểu hiện ra sự bất an, thì có trời mới biết những người này sẽ bị ảnh hưởng thế nào.

Làm lãnh đạo quả thực rất khó khăn! Nghĩ đến đây, Bạch Khải lại kiên định về việc nhanh chóng bồi dưỡng Vương Tịch và ba người, lúc này giao cho ba đứa nhỏ một đồng công việc, sau đó tiến vào căn cứ bí cảnh.

“Jetta, ăn cái này đi.”

Bạch Khải đưa cho Jetta một cây độc giác màu tím, ánh mắt lóe lên ánh sáng.

Nếu các vật liệu tiên hóa cấp Bất Hủ còn không đáng nói, mà nếu lấy nguyên liệu từ thân Bán Thần hưng thú với pháp tắc chi thể mà cũng không được, thì Bạch Khải thật sự cảm thấy chán nản.

Sột soạt sột soạt... (Thật tốt, nghe hơi hương vị này, ta rất thích cái này...) Jetta nghe vậy ôm chặt độc giác, Bạch Khải lập tức kích hoạt trùng tiên hóa.

Sau đó, Bạch Khải trực tiếp ngã xuống đất.

“Mạnh mẽ như vậy, chắc chắn cũng phải tiên hóa...”

Chương 990:

Rung động thể giới tiến hóa! Thể lực của Bạch Khải bị hao tổn đến mức gần như ngắt xiu.

May mắn là sau khi Gamma tiến hóa thành công, thể chất của Bạch Khải đã được tăng cường rất nhiều, vì vậy hắn chỉ cần nghỉ ngơi một lúc trên mặt đất, rồi từ từ hồi phục.

“Nhìn tình trạng hao tổn thể lực thế này, Jetta có lẽ sẽ trực tiếp tấn thăng lên Đế Hoàng cấp không?” Trong ánh mắt Bạch Khải hiện lên sự mong đợi, hắn quyết định ngồi cạnh quả trứng tiến hóa và lặng lẽ chờ đợi.

Jetta là thành viên cuối cùng trong đội quân của hắn mà chưa tiến hóa, có lẽ thật sự đang muốn bắt kịp những người khác.

Dù sao, với tốc độ tiến hóa của nhóm sủng thú trước mắt, Bạch Khải có lý do để tin rằng, rất nhanh sẽ có truyền kỳ mới xuất hiện. Đến lúc đó, cho dù Jetta có sức mạnh vượt cấp thách thức, thậm chí năng lượng giá trị không thua kém Đế Hoàng, cũng sẽ trở nên không đáng chú ý.

Rất nhanh, dưới ánh mắt mong đợi của Bạch Khải, quả trứng tiến hóa bắt đầu xuất hiện dị tượng.

Bốn nguyên tố Địa, Thủy, Phong, Hỏa đồng thời xuất hiện, tạo nên một bầu không khí kỳ diệu, nguyên cảnh băng giá trước đó dần dần biến dạng.

“Quá tốt, có lẽ đây chính là bí cảnh mà bản thân tự tạo ra khi gặp khó khăn?” Bạch Khải không khỏi cảm thấy hào hứng hơn với việc Jetta tiến hóa, đã bắt đầu tưởng tượng Jetta sẽ thu được sức mạnh cường đại đến mức nào. Âm âm...

Một đạo ánh điện xuất hiện trên quả trứng, khiến trứng tiến hóa bắt đầu nứt ra.

Nhưng chưa kịp cho Bạch Khải lại gần kiểm tra, một luồng ánh sáng mạnh mẽ từ trên trời giáng xuống, bao phủ toàn bộ quả trứng tiến hóa. Ánh sáng tiến hóa này cực kỳ đặc biệt, tỏa ra bốn sắc thái khác nhau, khiến năng lượng xung quanh cũng bắt đầu xảy ra biến đổi. Đất chuyển thành nước, nước chuyển thành lửa, lửa chuyển thành gió, gió chuyển thành đất...

Các nguyên tố bắt đầu hoán đổi một cách tùy ý, động tĩnh không lơ thu hút chú ý của tất cả các sủng thú khác.

A ô a ô? (Đây có phải là Jetta đang tiến hóa?) Beita ngơ ngác nhìn quả trứng tiến hóa, nhưng dù có dùng cách nào để nhìn vào trong cũng không thể xem thấu ánh sáng tiến hóa, chỉ có thể nhìn Jetta đang ở đó.

“Không ngờ giữa các nguyên tố lại có thể biến đổi như vậy, có lẽ ta đã quá bảo thủ trong giấc mơ của mình rồi.”

Trùng Thảo quan sát cảnh tượng kỳ lạ đã xảy ra trong bí cảnh băng giá, dường như đã hiểu ra điều gì và bắt đầu bắt chước những biến đổi trước mắt.

Ken kết ken kết. (Lão đại, dường như có thứ gì đó khác thường bên trong ánh sáng tiến hóa.) Alpha nhìn về nguồn ánh sáng tiến hóa, dường như đã phát hiện ra điều gì đó.

“Khác thường?” Bạch Khải ngẩng đầu lên trời, nhưng không thấy có gì dị thường cả.

“Thôi, bỏ qua những thứ đó đi.”

Ánh sáng tiến hóa là sản phẩm của thế giới ý chí, dù có thêm nhiều thứ đi chăng nữa, hắn cũng không thể xử lý.

Mà nếu thật sự có vấn đề, thì quả trứng tiến hóa cũng sẽ không ngồi im đâu.

Dưới ánh sáng tiến hóa, vỏ trứng tinh thần dần dần vụn ra, một đụn năng lượng nguyên tố mạnh mẽ bắt đầu lộ diện trước mắt Bạch Khải.

“Không biết Jetta sẽ tiến hóa thành hình dạng gì đây, trận chiến lớn như vậy, có lẽ sẽ không chỉ là Đế Hoàng cấp, biết đâu còn có hy vọng trở thành truyền kỳ?” Suy nghĩ vừa mới nảy ra, thì Bạch Khải đã tự mình dập tắt nó.

Tăng cấp trực tiếp thành truyền kỳ, thứ ánh sáng tiến hóa này dám làm vậy, nhưng hắn không dám chấp nhận, nếu tiến hóa quá nhanh thì sẽ ảnh hưởng đến cơ sở làm sao? Răng rắc! Vừa lúc này, vỏ trứng đột ngột vỡ ra hoàn toàn, một bóng người thon dài từ từ đứng dậy.

Thân hình này dường như được cấu thành từ nhiều loại năng lượng nguyên tố khác nhau, ánh sáng lấp lánh quanh người, và

theo từng cử động của hắn, năng lượng nguyên tố xung quanh cũng biến đổi theo.

Cảnh tượng này trông giống như thân ảnh này chính là chủ nhân của các nguyên tố kia.

“Không sai, không sai, chỉ cần nhìn tư thế này, hiệu quả tiến hóa này tuyệt đối không hề tồi!” Bạch Khải không khỏi cười lớn, khi nhìn thấy ánh sáng tiến hóa dần dần tản đi, hắn bắt đầu liên kết với Jetta, xem xét trạng thái hoàn toàn mới của Jetta.

Nhưng vào lúc này, lại có một luồng ánh sáng trông rộng xuất hiện, rơi chính xác vào Jetta.

Thân hình vốn cao lớn của Jetta ngay lập tức lại nhỏ lại.

Cùng lúc đó, ánh sáng tiến hóa đang sắp tiêu tán lại một lần nữa khuếch đại, dường như muốn kéo Jetta trở về trạng thái ban đầu.

Nhưng rõ ràng, đã ở trong giai đoạn kết thúc của ánh sáng tiến hóa, nó không phải là đối thủ mới xuất hiện, cuối cùng ánh sáng cũng dần dần tản đi.

“Vậy đây là tình huống gì chứ?” Bạch Khải không khỏi ngơ ngác, không biết từ khi nào ánh sáng tiến hóa lại xuất hiện hai lần, mà rõ ràng không phải cùng một nguồn.

Chẳng lẽ thế giới này đang chơi trò “Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đang lập” này, trong thế giới ý chí lại có thể có hai cái sao? May mắn là luồng ánh sáng lạ lùng đó sau khi ánh sáng tiến hóa tiêu tán thì cũng dần dần tan biến, Bạch Khải lúc này mới có cơ hội tiến gần Jetta.

“Jetta, ngươi cảm thấy thế nào, không sao chứ?” Bạch Khải có chút lo lắng, hắn không phải chưa từng trải qua tình huống tiến hóa cắt đứt, nhưng việc xuất hiện hai luồng ánh sáng như thế này vẫn là lần đầu tiên. Đối diện với sự quan tâm của Bạch Khải, Jetta lại chẳng trả lời gì, chỉ lặng lẽ ngồi im tại chỗ, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Hình ảnh như vậy khiến Bạch Khải càng lo lắng hơn, hắn quyết định trực tiếp kiểm tra trạng thái của Jetta. [Tên] : (Jetta) [Thuộc tính] : Thổ (Thần Thoại), Nước (Thần Thoại), Gió (Thần Thoại), Lửa (Thần Thoại) [Huyết mạch đẳng cấp]

: Cao đẳng quân vương [Trưởng thành đẳng cấp] : Thất giai nhất cấp [Kỹ năng] : Địa Tâm (Bất Hủ cấp - hoàn mỹ), Thủy Hồn (Bất Hủ cấp - hoàn mỹ), Hỏa Phách (Bất Hủ cấp - hoàn mỹ), Phong Linh (Bất Hủ cấp - hoàn mỹ), Nguyên Tố chi tử (Pháp tắc cấp - 26%) [Năng lượng giá trị] : 10M5589E [Trạng thái] : Có thể tiến hóa ...

“Bốn nguyên tố Thần Thoại? Cao đẳng quân vương? Thất giai nhất cấp? Đây là quái quỷ gì vậy?” Nhìn vào bảng thông tin của Jetta, Bạch Khải cảm thấy hoang mang, lúc này hắn muốn tiếp tục xác nhận tình trạng của Jetta.

Ong ong ong...

Chưa kịp để Bạch Khải thu hồi tinh thần, bí cảnh băng giá, không phải là nguyên tố bí cảnh đột nhiên rung chuyển, sau đó hắn lại thấy trên đầu xuất hiện một cột quang sáng.

“Còn tới nữa?!” Thấy tình cảnh này, Bạch Khải không khỏi cảm thấy bức bối, vừa định kích hoạt trứng tiến hóa để kháng cự, lại nhìn thấy một loạt các cột sáng từ trên trời rơi xuống, bao phủ tất cả sủng thú của hắn.

“Cái này... Ánh sáng tiến hóa hôm nay quả thật điên cuồng, thấy ai cũng chặt ai?” Bạch Khải cảm thấy mờ mịt, bản năng muốn thôi thúc trứng tiến hóa, nhưng thấy những cột sáng ấy không ngừng tỏa ra điểm sáng, từ từ hòa nhập vào trong trứng tiến hóa.

Trứng tiến hóa dường như rất hưởng thụ trạng thái này, những vết nứt bên ngoài cũng dần dần nhiều hơn.

“Hôm nay xảy ra chuyện gì vậy?...”

Bạch Khải không khỏi tắc lưỡi, nhưng lòng bất an cũng từ từ tiêu tan.

Nếu trứng tiến hóa đã chủ động tiếp nhận những cột sáng này, thì chắc chắn không có vấn đề gì.

Chỉ có điều Bạch Khải không hiểu, chỉ là một đầu sủng thú tiến hóa mà thôi, sao lại gây ra dị tượng lớn lao như thế? Có phải do Phong Lôi độc giác không? Hắn là không phải.

Dù Phong Lôi có sức mạnh rất lớn, áp lực thậm chí vượt qua mấy bà bà kia, nhưng không đến mức dẫn phát biến cố lớn

như vậy.

“Chẳng lẽ bên ngoài xảy ra chuyện gì?” Vừa nghĩ đến đây, Bạch Khải không thể không truy cứu sự dị thường của Jetta, liền rời khỏi bí cảnh, quay trở lại cứ điểm.

Sau đó, Bạch Khải bị sự biến hóa của cứ điểm khiến hấn sợ hãi.

Chỉ thấy Delta mở ra không gian đã xuất hiện những cái lỗ lớn, xuyên qua những cái lỗ lớn này, có thể thấy rõ bên ngoài bầu trời đầy màu sắc chói mắt.

Không chỉ như vậy, trong cứ điểm, nhân loại cũng xảy ra những biến hóa đặc biệt.

“Thiên địa dị tượng? Ngự Thú sư thiên phú thức tỉnh? Jetta tiến hóa lại trùng hợp như vậy sao?” Cảnh tượng quen thuộc, những biến hóa tương tự, đã từng xảy ra khi Gia Cát Thần thức tỉnh ràng buộc chú ấn, khiến Bạch Khải ngay lập tức đoán ra Vương Tịch cùng những người khác cũng đang ở trong tình huống tương tự.

“Là do Jetta tiến hóa gây ra cho thể giới ý chí, hay là thể giới ý chí quá nhiều Jetta tiến hóa?” Mới chớm nghĩ ngờ trong lòng, nhưng rất nhanh, Bạch Khải lại bị những biến hóa xung quanh hấp dẫn.

Chỉ thấy Gia Cát Thần đang khoanh chân ngồi yên, trên mu bàn tay phải vốn trống rỗng dần dần xuất hiện một đạo phức tạp chú ấn, mơ hồ nhìn thấy dấu vết của ràng buộc chú ấn.

Sau đó, bảy con sủng thú lần lượt xuất hiện sau lưng Gia Cát Thần, những con thú nguyên bản đã rời khỏi bí cảnh Bạch Khải giờ đây lại có thể hiển hiện ràng buộc chú ấn, lúc này Chính Thanh đang lơ lửng sau lưng bọn chúng.

Ngay sau đó, Gia Cát Thần mở mắt ra, bảy đạo ràng buộc chú ấn liền hòa nhập vào thể nội của bảy con sủng thú, khiến ánh sáng khác nhau phát ra từ thân thể chúng.

Khi ánh sáng tán đi, bảy con sủng thú ấy lại biến thành những con thú nhỏ dễ thương, trông có vẻ hiền lành nhưng khí tức lại không khác gì so với lúc trước.

Gia Cát Thần thấy vậy nhẹ nhàng phát tay, bảy con thú nhỏ ngay lập tức nối đuôi nhau phóng về phía Gia Cát Thần, thật sự chui vào bên trong ký ấn trên tay phải của hắn, mà biến mất không thấy.

Các sự kiện bên kia, Bạch Thu Trà nâng cao hai tay, tay trái là Ngự Thú sư khế ước chú ấn, còn tay phải hiện ra ký ấn tương tự như Gia Cát Thần.

Hai đạo chú ấn này kết nối với nhau, phát ra ánh sáng khác biệt, ngay sau đó Cốt Long và Bạo Lôi Thử liền từ bên trong thoát ra, cùng nhau hướng về phía Bạch Thu Trà.

Bạch Thu Trà nhắm mắt nhắm mắt, mi tâm hiện ra thiên phú chú văn, cùng lúc đó phát ra hai đạo ánh sáng, cùng Cốt Long, Bạo Lôi Thử liên kết, cùng nhau tạo thành một hình tam giác.

Sau đó, một người và hai sủng thú đồng thời phát ra năng lượng, theo dòng chảy liên tục của kết nối này, cả ba bên cùng lúc xảy ra biến hóa.

Thiên văn chú văn trên tay Bạch Thu Trà dường như nhận được sinh mệnh, bắt đầu khẽ động, từ từ trở về mi tâm của Bạch Thu Trà, dần dần hợp nhất với thiên phú chú văn, tạo thành một bản đồ mới.

Cùng lúc đó, thân thể của Bạo Lôi Thử dần dần kéo dài, trong tay xuất hiện một thanh đao gọn nhẹ, trên lưỡi đao ban ra ánh sáng chớp nhóp năm màu, khiến cho người ta cảm thấy e ngại.

Tuy nhiên, biến hóa lớn nhất vẫn phải kể đến Cốt Long, theo sự biến hóa của chú ấn trên mi tâm Bạch Thu Trà, Cốt Long đột nhiên tỏa ra những màu sắc khác nhau, thể hiện ra nội tạng, cơ bắp, da dẻ và vảy của nó...

Chỉ trong chốc lát, con Cốt Long vốn đã trông có vẻ đáng sợ lại biến thành một con Cự Long màu xanh lam uy phong lẫm lẫm.

“Vậy rốt cuộc đây là chuyện gì xảy ra?” Nhìn thấy hai người bạn thân thiết đều được tăng cường, tâm trạng của Bạch Khải lại trở nên phức tạp.

Chỉ là một đầu quân vương sủng thú tiến hóa mà thôi, tại sao lại phải gây ra chiến trận lớn như vậy? Chắc chắn rằng, cả thế giới này đều sẽ bị rung động...

Chương 991:

Đốt lửa ~ không, liền trực tiếp liệu nguyên đi! “Lão sư, lão sư, người xem!” Đúng lúc này, Hoắc Phong Tư đột nhiên chạy đến trước mặt Bạch Khải, gương mặt hấn tràn đầy kinh hỷ.

“Lão sư, có phải chính là người đã nói Ngự Thú không gian không?” Nói xong, Hoắc Phong Tư phát phát tay với Thiết Nham chiến sĩ, lập tức, Thiết Nham chiến sĩ biến mất tại chỗ rồi lại được triệu hồi ra.

“Có thật là Ngự Thú không gian sao? Các người đã thức tỉnh thiên phú?” Lúc này, Bạch Khải không biết nên miêu tả tâm trạng của mình như thế nào, nhưng khi nhìn thấy Vương Tịch và những người khác cũng thao tác giống như Hoắc Phong Tư, tâm trạng hấn cũng trở nên vui vẻ.

“Nếu như lão sư nói như vậy, thì chắc chắn là.”

Hoắc Phong Tư lại một lần nữa triệu hồi Thiết Nham chiến sĩ, sau đó trên trán hấn xuất hiện một chú văn, ngay sau đó, Thiết Nham chiến sĩ liền hóa thành từng khối đá vụn, dung nhập vào bên trong cơ thể của Hoắc Phong Tư.

Chẳng mấy chốc, một thiếu niên mặc giáp Thiết Nham, tay cầm Lang Nha bổng xuất hiện trước mặt Bạch Khải.

“Thì ra là vậy, người có thiên phú dung hợp sao?” Bạch Khải nhìn thấy, khẽ vuốt cằm.

Thiên phú cận chiến của Hoắc Phong Tư rất mạnh, phối hợp với thiên phú dung hợp thì đúng là một sự kết hợp hoàn hảo.

Nghĩ vậy, Bạch Khải cho rằng việc Hoắc Phong Tư được phong làm Vô Địch Hầu sau này cũng là hợp lý.

“Dung hợp thiên phú? À, vậy lão sư, thiên phú này gọi là gì?” Hoắc Phong Tư có chút không hiểu, nhưng sắc thái trên mi tâm chú văn của hấn đột nhiên biến đổi, ngay sau đó, áo giáp của Thiết Nham chiến sĩ liền trở nên đỏ như máu, khí thế cũng tăng trưởng rất nhiều.

“Đây là tăng phúc? Là song thiên phú?” Bạch Khải không khỏi há miệng kinh ngạc.

Song thiên phú không phải là rất hiếm sao? Trước mặt hắn cũng chỉ có Lý Húc Thăng và Cổ Sơn có mà thôi.

A, Bạch Thu Trà miễn cưỡng cũng có thể tính là một.

Hơn nữa tình trạng hiếm thấy như vậy lại xuất hiện trên người Hoắc Phong Tư, Bạch Khải không thể không cảm thán đây là một sự ngẫu nhiên hiếm hoi.

“Tăng phúc, không sai không sai, có thể cường hóa sức chiến đấu của quân đồng minh.

Sử dụng tăng phúc thì không còn gì tốt hơn.”

Hoắc Phong Tư hài lòng gật đầu, lúc này Bạch Khải lại nghe ra điều gì đó.

“Người vừa nói, sở hữu quân đồng minh?” “Đúng, chỉ cần ta công nhận, đều có thể tăng phúc.”

Nói xong, ánh sáng đỏ như máu liền bao trùm lấy Bạch Khải, khiến hắn lập tức cảm thấy trạng thái của mình được nâng cao rất nhiều, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ kỳ lạ.

Dùng hợp tăng phúc cho quân đồng minh, nếu không sử dụng binh khí thật sự thì thật là đáng tiếc.

“Lão sư, ta cũng giống như là song thiên phú.”

Yeshe dè dặt giọng lên, khi thấy ánh mắt của Bạch Khải như muốn nuốt chửng người, hắn lập tức bị dọa đến trốn sau lưng Hoắc Phong Tư.

“Lão sư, ánh mắt của người có chút đáng sợ.”

Hoắc Phong Tư phát giác được vẻ không được tự nhiên trên người Bạch Khải, không nhịn được nhắc nhở.

“Khụ khụ...”

Không có việc gì, lão sư chỉ là có chút kinh ngạc thôi.”

Bạch Khải ho nhẹ hai tiếng, nở một nụ cười hiền hòa, rồi nói: “Yeshe, thiên phú của người là gì? Nói cho ta nghe một chút.”

Yeshe nhẹ gật đầu, nói: “Hiện tại ta hình như có thể trực tiếp giao tiếp với các sủng thú khác, còn có một năng lực nói...”

” Nói xong, Yeshe triệu hồi Phù Quang Bướm Bướm, sau đó trên mi tâm chú văn lóe sáng, Phù Quang Bướm Bướm liền

hóa thành một quang đoàn, rồi nhanh chóng bắt đầu vận vẹo.

Khi ánh sáng tỏa ra hết, Phù Quang Bướm Bướm đã rõ ràng biến thành hình thái Thiên Sứ thú.

“Ta dường như có thể làm cho sủng thú của mình biến thành hình dạng mà ta đã thấy của sủng thú bình thường.”

“Cái đầu tiên là tâm linh giao tiếp, cái thứ hai là cái gì? Không gian biến hình?” Bạch Khải có chút nghi hoặc, hỏi: “Thiên phú của ngươi chỉ là thay đổi hình dạng thôi sao?” “Không chỉ có vậy.”

Yeshe lắc đầu, tinh tế cảm nhận một phen, Phù Quang Bướm Bướm biến thành Thiên Sứ thú liền giang hai cánh tay, trông rộng ngung tụ ra một thanh trường thương Thánh Quang.

“Biến hóa xong thì cùng thuộc tính kỹ năng cũng có thể sử dụng, cũng có thể đạt được một chút tăng phúc, nhưng hiệu quả không lớn.”

“Thì ra là thế, giống như Ditto sao? Vậy rõ ràng gọi là bất chúc ngụy trang.”

“Lão sư rất tốt.”

Bạch Khải nghe vậy hiểu rõ, nhìn “Thiên Sứ thú” trước mặt, biểu tình hần bỗng trở nên hơi phức tạp.

Yeshe có sự yêu thích đối với Thiên Sứ thú rất mãnh liệt, tuyệt đối không phải chỉ vì như vậy mà dẫn đến tương lai hần biến thành hình dáng kia. Ừ, được tăng cường nhờ sự đức dục mà khóa trình.

“Vậy Vương Tịch, thiên phú của ngươi là gì?” Sau khi biết được thiên phú của hai đệ tử, Bạch Khải lúc này mới nhớ đến một người mà hần mong chờ nhất, liền hỏi.

“Ta...”

Ta không biết nên nói như thế nào.”

Vương Tịch lộ ra nụ cười có phần cổ quái, sau đó trên mi tâm lóe sáng, một đạo chú văn hiện lên.

Là người trong kế hoạch của Thủy Đế, Vương Tịch tất nhiên cũng có thể thức tỉnh thiên phú.

Nhưng rất nhanh, Vương Tịch lại hoán đổi một thiên phú mới.

Là song thiên phú, Bạch Khải bây giờ thì rất bình tĩnh.

Chỉ là chưa đợi Bạch Khải hỏi thăm cụ thể về năng lực, chú văn thiên phú trên trán Vương Tịch lại xảy ra biến hóa, khác biệt hoàn toàn với trước đó.

Ba thiên phú! Bạch Khải tràn đầy chấn kinh, song thiên phú đã rất đáng sợ, ba thiên phú lại có thể trở nên biến thái thế nào! Nhưng Bạch Khải hôm nay rõ ràng không thể thoát khỏi lần chấn động này, khi Vương Tịch triệu hồi ra thiên phú thứ ba, ngay sau đó lại hoán đổi ra cái thứ tư, cái thứ năm.

Vương Tịch, lại có năm thiên phú Ngự Thú sư! Hai người song thiên phú, một người năm thiên phú, rõ ràng thế giới ý chí đang giúp nhân loại bật hack, ta tuyệt đối không tổ cáo.

Hồi lâu sau, Bạch Khải cuối cùng từ trong chấn động chậm rãi lấy lại bình tĩnh, cẩn thận hỏi về tình huống cụ thể của Vương Tịch.

“Tâm linh giao tiếp, Ngự Thú không gian cường hóa, gia tốc trưởng thành, toàn thuộc tính cường hóa, nguyên tố dung hợp...”

Mở Ngón tay vàng thì không phải như vậy mà mở ra!” Bạch Khải chép miệng, trong mắt tràn đầy ao ước.

Năm thiên phú này thật sự rất phù hợp với Vương Tịch trong tình trạng hiện tại, chỉ cần Vương Tịch không tự tìm đường chết, Bạch Khải hoài nghi không lâu sau Vương Tịch sẽ trưởng thành.

Thậm chí, nếu có đầy đủ tài nguyên, truyền kỳ cũng sẽ không cần chờ lâu.

“Bạch Khải, chuyện gì xảy ra vậy?” Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà dường như cũng đã biết được biến hóa của bản thân, chạy đến hỏi thăm, còn Bạch Khải thì đem tất cả ba đứa trẻ có thiên phú báo cho hai người biết.

“Nói cách khác, chúng ta sẽ phát sinh loại biến hóa này, khả năng có quan hệ với việc bọn họ thức tỉnh thiên phú?” Bạch Thu Trà có chút trầm tư, thiên phú của hắn luôn bị phong ấn,

giờ đột nhiên mở ra còn được tăng lên, muốn nói chỉ là bởi vì hạn chế giải trừ, cũng có chút quá gượng ép rồi.

“Ta không đoán sai, có lẽ là cùng loại với ban phúc mà thôi, dù sao đây cũng là lần đầu tiên trong lịch sử nhân loại có thiên phú sinh ra, thật sự cần phải trọng thị hơn.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nhìn những Ngự Thú sư khác đang lần lượt thức tỉnh thiên phú, trong mắt lóe lên ánh sáng kỳ lạ.

“Vậy thì có nghĩa là, ở nơi khác, khả năng cũng có nhân loại thức tỉnh thiên phú sao?” Gia Cát Thần dường như nghĩ ra điều gì, lúc này hỏi.

“Tham chiếu đến chú ấn ràng buộc, hẳn là như vậy.”

Bạch Khải gật đầu nhẹ, rồi hỏi: “Đúng rồi, còn chưa hỏi hai người các người đã thế nào rồi.”

Khi nghe Bạch Khải hỏi thăm, Gia Cát Thần liền triệu hồi tất cả bảy con thú nhỏ ra, từng cái nhìn thoáng qua đều là những sinh vật vô hại, không có nửa điểm sức chiến đấu.

“Bây giờ ràng buộc chú ấn đã được dung hợp vào bên trong cơ thể bọn họ, bình thường có thể biến thành trạng thái non nớt để tích lũy năng lực, và khi chiến đấu có thể khôi phục bất kỳ lúc nào, thậm chí có thể phát huy ra sức mạnh mạnh mẽ hơn.”

“Nhưng bên cạnh ta hình như còn có một chú ấn tổng hợp, có một không gian dung nạp, nhưng dường như không có loại gia tốc trưởng thành như các người Ngự Thú sư.”

Bạch Khải nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao cũng là từ ràng buộc chú ấn tiến hóa mà ra, chủ yếu là liên quan đến tình cảm giữa người và sủng thú.”

Nói xong, Bạch Khải nhìn về phía Bạch Thu Trà, rồi nói: “A Trà, người Cốt Long...”

” “Không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại đã hoàn toàn lột xác thành Lam Long, thiên phú của ta hình như cũng đã trở thành Ngự Long giả.”

Bạch Thu Trà chỉ chỉ mi tâm của mình, nói: “Ngay sau đó, Bạo Lôi Thử cũng xảy ra biến đổi, ta đã đặt tên cho hẳn là Trảm Lôi giả.”

Vừa dứt lời, Bạo Lôi Thử liền bay lên không trung, trường đao trong tay vung lên, năm đạo lôi điện có màu sắc khác nhau liền gào thét mà ra, rồi tạo ra vài gợn sóng trên không gian.

“Hơn nữa, Bạo Lôi Thử có vẻ như đã thu được thiên phú nguyên tố Lam Long, có thể sử dụng lôi điện thuộc tính khác nhau, sức chiến đấu chắc chắn không thua kém những truyền kỳ bình thường.”

“Còn có thể phản tổ thành Lam Long, nếu như bị các vong linh thấy được, e rằng sẽ thật sự bị kiện cáo.”

Bạch Khải chép miệng, đã không muốn để tiếp tục kéo dài thêm nữa.

Mỗi bước đi như vậy, rõ ràng đều đến từ việc bật hack, thật không biết nếu bộ lạc biết được sẽ có tâm trạng gì.

Nhưng như vậy cũng xem như là chuyện tốt, bên cạnh họ lại thêm ra hai truyền kỳ chiến lược, mà có lẽ còn mạnh hơn truyền kỳ bình thường một chút, ngày sau sẽ có lợi cho nhân loại trong việc tìm cách cứu viện và mở rộng thế lực.

“Như vậy mà nói, việc Jetta tiến hóa bị gián đoạn, có khả năng cũng bởi vì nguyên nhân ban phúc của thế giới ý chí? Quá xảo quyệt!” Sau khi bừng tỉnh từ sự chấn động, Bạch Khải lại trở nên u ám.

Việc bạn bè có được sự tăng cường là một điều vui mừng, một nhóm bạn bè có được sự gia tăng lớn thì còn đáng vui mừng hơn, nhưng nếu chính mình lại không thu hoạch được gì, còn bị quấy nhiễu, thì tâm trạng sẽ rất khó chịu.

“Chờ chút, vừa rồi hình như cũng có vài ánh sáng rơi xuống người Alpha của họ, chẳng lẽ cũng là loại ban phúc tương tự?” Nghĩ đến đây, mắt Bạch Khải lập tức sáng lên, trực tiếp bỏ qua những người khác, quay trở về Ngự Thú không gian.

Quả nhiên, ngay khi hắn trở về Ngự Thú không gian, ánh sáng ban phúc trên những sủng thú liền biến mất ngay lúc đó, cùng lúc trên người chúng cũng bắt đầu phát sinh biến hóa.

Những biến hóa này có lớn có nhỏ, nhưng từ phản hồi mà Bạch Khải nhận được, một đợt tăng cường phúc lợi tập thể như vậy, hắn cũng coi như đã được “cọ” vào.

“Xin lỗi Jetta, mặc dù điều này không công bằng với ngươi, nhưng xem như ở một nơi khác bù lại rồi.”

Bạch Khải vỗ vỗ Jetta còn đang trong trạng thái “mộng bức”, cảm khái nói.

Sột soạt sột soạt... (Jetta vừa mới giống như làm một giấc mơ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì...) Jetta lắc đầu, hiển nhiên vẫn chưa rõ tình trạng của mình, mà Bạch Khải lúc này cũng không giải thích cặn kẽ tâm tư, nhanh chóng xem xét từng sủng thú một về sự biến hóa.

Mà càng xem xét, nụ cười trên mặt Bạch Khải lại càng trở nên rạng rỡ.

Hắn vẫn nghĩ rằng đợi khi Vương Tịch được bồi dưỡng lên, đồng thời một chút tản ra ý thức độc lập, đợi đến khi thiên phú thức tỉnh, liền có thể lấy đốm lửa, một chút hình thành liệu nguyên chi thể.

Nhưng hiện tại, Bạch Khải cảm thấy mình muốn trực tiếp liệu nguyên rồi!

Chương 992:

Đột nhiên có chút hoảng...

Nhìn xung quanh, bảy con thú cưng đã hoàn toàn biến hóa, Bạch Khải từ từ ổn định lại tâm trạng, triệu hồi tất cả thú cưng về bên cạnh, dần dần xem xét. Đầu tiên phải xem xét chính là nhân vật chính trong lần tiến hóa này - Jetta.

“Địa Tâm, Thủy Hồn, Hỏa Phách, Phong Linh, những kỹ năng này tương đương với việc nâng cấp bản nguyên bản, còn bao gồm cả một số nhánh thuộc tính lôi điện, thật không tồi.”

Bạch Khải nhẹ nhàng vuốt cằm.

Với bốn kỹ năng này, Jetta gần như có thể thao tác đồng thời mọi nguyên tố mà không cần phải chuyển hóa giữa các nguyên tố.

So với trước đây, sức mạnh mạnh mẽ hơn, tốc độ nhanh hơn, độ chính xác cao hơn, có thể nói đã được cải thiện rõ rệt.

Tuy nhiên, những kỹ năng này vẫn chỉ là Bất Hủ cấp, điều làm Bạch Khải bất ngờ chính là kỹ năng không quá hòa đồng với các quy tắc.

Ghi chú: Tăng cường hiệu quả của các kỹ năng thuộc hệ nguyên tố rất nhiều, đồng thời làm giảm thiệt hại do các kỹ năng hệ nguyên tố gây ra.

“Nguyên Tố Chi Tử, cái tên kỹ năng này thật dám đặt như vậy, dù sao hiệu quả phối hợp cũng không tồi.”

Bạch Khải lắc đầu, một sinh vật cấp Quân Vương mà lại nắm giữ kỹ năng cấp Pháp tắc, lại còn là cấp bảy hiếm thấy, tình huống này quả thực khá kỳ quái.

“Phải chăng vì huyết mạch cấp bậc không theo kịp, cho nên tiến hóa cấp bậc của nó lại vượt trước một bước?” Bạch Khải phán đoán như vậy, rồi xem tiếp tình trạng của các thú cưng khác.

Alpha không có nhiều biến hóa, chỉ là Thất Kiếm Long Kỵ đã biến thành bảy thanh tiểu kiếm, xoay quanh Tịch Diệt Chi

Kiểm, không ngừng thả ra ánh sáng, hình như đang sửa chữa Tịch Diệt Chi Kiếm.

Ken kết ken kết. (Đại ca, ta tìm được tới thì tiếp tục đi tới, cho ta một chút thời gian, ta chắc chắn có thể hồi phục.) Ánh mắt Alpha trở nên vô cùng kiên định, trực tiếp ngồi xếp bằng bắt đầu thiền định, ánh sáng từ Tịch Diệt Kiếm Vực chiếu xuống, cung cấp năng lượng cho Alpha.

“Tốt, vậy ta không hỏi nữa.”

Bạch Khải thấy Alpha gần như không có thay đổi gì trên bảng thuộc tính, nên không hỏi thêm.

Alpha vốn không nói dối, một khi đã nói qua một thời gian sẽ có sự gia tăng, vậy nghĩa là nó sẽ như vậy.

Nhìn xong Alpha, Bạch Khải lại quay qua hướng Husky và Delta, chỉ là khi nhìn thấy ánh mắt mơ màng của cả hai, hắn đã hiểu.

Hai cái gia hỏa này, ngoài việc pháp tắc linh ngộ đã tăng lên không ít, cũng không có biến hóa gì khác.

Dẫu vậy cũng tốt, từ những gì còn nhớ về Phong Lô, chỉ cần pháp tắc linh ngộ đạt 70% trở lên, sẽ có cơ hội lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, tạo ra thể pháp tắc.

Còn về chức năng của thể pháp tắc, có thể coi như là yếu tố cần thiết để thành thần, đồng nghĩa với việc đó là mạng sống thứ hai của người.

Chỉ cần chế tạo ra thể pháp tắc, dù bản thể và linh hồn của người có bị diệt, vẫn có thể phục sinh thông qua thể pháp tắc.

Nói đơn giản chính là nhiều đầu mạng sống.

Nhưng khi nhìn thấy biến hóa của Delta sau đó, Bạch Khải cảm thấy giữa thú và thú vẫn còn có sự chênh lệch.

“Hư Không Bạo Quân...”

Năng lực này, không cần phải mô tả vẫn biết là rất mạnh!”

Bạch Khải nhìn về phía Delta, Delta rõ ràng hiểu ý Bạch Khải, duỗi một cái Long trảo vẽ một vòng tròn, tình hình liền hiện rõ trước mắt.

Ngay sau đó, Delta vùng thảo, điểm thôi đã lớn đó lại càng mở rộng, thậm chí còn phân ra các khu vực khác nhau.

Sinh hoạt, huấn luyện, học tập, trồng trọt, giải trí...

Tất cả mọi thứ một thành phố nên có đều có ở đây, thậm chí Delta còn đào ra không ít đường hầm nhanh chóng bên trong.

“Thật sự có thể tùy ý đùa bỡn không gian, danh xưng Bạo Quân thật xứng đáng.”

Thấy tình cảnh này, Bạch Khải đã nhận ra được năng lực hư không bạo quân, đồng thời cũng càng tò mò về hiệu quả thực chiến của nó.

“Hắn là sẽ rất tàn bạo...”

Bạch Khải trong đầu lóe lên vài hình ảnh, không tự chủ lắc đầu.

Chắc chắn, quá tàn bạo rồi.

Nhìn xong Delta, Bạch Khải lại tiếp tục kiểm tra tình trạng của Trùng Thảo, trong lòng cũng có chút chờ mong.

Nhưng khi nhìn đến bảng thuộc tính của Trùng Thảo, Bạch Khải không khỏi thở dài.

Cũng như Husky và Gamma, Trùng Thảo chỉ tăng lên một chút độ linh ngộ pháp tắc, không có gì khác biệt.

“Quả nhiên, không thể quá kỳ vọng.”

Bạch Khải tự giễu, trong lòng dần dần hiểu ra.

Có vẻ như ngoài những thú cưng cơ bản với kỹ năng pháp tắc (cùng với linh hồn pháp tắc, không gian pháp tắc) ra, những thú cưng nhận được phúc lợi đều có được kỹ năng pháp tắc bất kể cấp bậc cao thấp.

Phúc lợi này, Bạch Khải luôn cảm thấy giống như đã đưa tất cả thú cưng của hắn vào vòng trung tâm.

Không biết vì sao, hắn bỗng dưng có chút lo lắng... Đối mặt với sự gia tăng không lý do như thế, trong đầu Bạch Khải chợt lóe lên một dự cảm không lành.

Liệu thế giới ý chí có đang muốn tăng tốc tiến trình, hay đang lo lắng điều gì? Bạch Khải vuốt cằm, suy ngẫm vài khả năng,

nhưng chưa kịp chọn ra khả năng hợp lý nhất, thì bị âm thanh tiếng bài tẩy thu hút.

Bạch Khải quay đầu lại, thấy Tên Hề Hoang Đường đang cầm một bộ bài poker màu kim đen đang lật qua lật lại.

Tên Hề Hoang Đường chơi bài rất giỏi, 54 lá bài poker trong tay hắn bị chơi ra các loại thao tác, khiến Bạch Khải không khỏi thán phục.

Nhưng rất nhanh, Bạch Khải phát hiện trên những lá bài poker có điều gì đặc biệt.

Hắn đi tới gần xem xét kỹ hơn, phát hiện mỗi lá bài đều có hình ảnh khác nhau, có lửa, có núi non, còn có một số vũ khí, đạo cụ...

Và theo Tên Hề Hoang Đường không ngừng lật bài, hình ảnh trên đó dường như cũng liên tục biến hóa.

Cuối cùng, Tên Hề Hoang Đường dừng lại, 54 lá bài poker được hắn treo trước mặt Bạch Khải, chỉ là đều là mặt sau, không nhìn thấy hình ảnh phía sau.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Chủ nhân tôn kính, mời ngài bốc sáu lá bài đi~” “Sáu lá? Không thể nhiều hơn một lá sao?” Bạch Khải như bắt được điều gì, nhưng Tên Hề Hoang Đường không có ý định giải thích, chỉ mỉm cười nhìn Bạch Khải.

“Tốt, sáu lá thì sáu lá.”

Bạch Khải không tiếp tục do dự, nhìn những lá bài gần như giống nhau, tùy ý lấy ra sáu lá lật lên.

“Thương, thuận, ngọc giản, xiềng xích, hai súng, còn có...
găng tay? Có vẻ như giống hệt với cái trước đó quay vận mệnh.”

Bạch Khải không khỏi cảm thấy thất vọng.

Hắn đã sớm đoán khả năng này có liên quan đến ổ quay vận mệnh, và rất có thể là thu hoạch năng lực mới.

Nhưng không ngờ, cuối cùng lựa chọn lại chỉ ra ngoài một cái găng tay mới, mà cơ bản không có biến hóa gì hết.

Nghĩ tới điều đó, Bạch Khải nhìn về phía Ita, khi thấy Ita định mở miệng, hần đã trước lên tiếng.

“Ta biết, người định nói đây đều là sự an bài của vận mệnh, đúng không?” “Kiệt kiệt kiệt...”

Chủ nhân quả thật thông minh, nhưng ta muốn nói, vận mệnh không phải là đã hình thành thì không thay đổi.”

Nghe thấy câu này, Bạch Khải nhướn mày, dường như đã hiểu ra điều gì.

Rống rống! Đúng lúc này, từng tiếng gào thét của thú từ không gian thông đạo của Delta truyền đến, Bạch Khải tò mò nhìn lại, bỗng phát hiện mười mấy con truyền kỳ hung thú đang lao tới, mục tiêu, đương nhiên chính là bọn họ.

“Quả nhiên, vừa rồi động tĩnh đã thu hút các bộ lạc quanh đây.”

Bạch Khải không có gì bất ngờ, mặc dù nói phúc lợi chắc chắn không chỉ riêng ở đây, nhưng nơi này dĩ nhiên là động tĩnh lớn nhất.

Nếu như xung quanh không có một chút động tĩnh nào trước sự xuất hiện bất ngờ như vậy, Bạch Khải mới phải cảm thấy kỳ quái.

“Nhưng mà, A Trà và Gia Cát Thần thì thôi, còn các người như thế phản kích là cái gì vậy!” Nhìn thấy chúng kích động như muốn lao ra chiến đấu với những con truyền kỳ hung thú.

“Nhưng cũng may bọn họ tới đây kịp, miễn phí bia ngắm thật không phí.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, vẫy tay, Tên Hề Hoang Đường lập tức hóa thành mặt nạ đeo lên mặt Bạch Khải, sau đó Bạch Khải liền hóa thành một vệt sáng lao ra ngoài. “A Trà lão sư, người để bọn ta ra ngoài đi, vừa vận phòng thử một chút tài năng mới!” Hoắc Phong Tư với bộ dạng đáng thương, không ngừng lắc tay Bạch Thu Trà, nhưng Bạch Thu Trà lại không có ý định nói gì.

“Không được, đây đều là truyền kỳ hung thú, các người mặc dù đã thức tỉnh thiên phú, nhưng vẫn không phải là đối thủ, ngoan ngoãn ở lại đây, ta và Gia Cát lão sư sẽ xử lý.”

Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần liếc nhau, sau đó chuẩn bị rời khỏi cứ điểm để đối phó với những con truyền kỳ đó.

Dù nơi này cũng là một bộ lạc truyền kỳ, nhưng nhóm truyền kỳ Lang Thú sức chiến đấu bình thường, đối mặt với quá nhiều sinh vật ngang cấp, chắc hẳn còn chưa kịp che giấu đã bị xé nát.

Tuy nhiên, khi họ mở cửa cứ điểm, chuẩn bị nghênh chiến, lại thấy một thân ảnh đã xuất hiện trên bầu trời.

“Xem ra, hai ta lại không còn có gì để làm rồi.”

Gia Cát Thần nhìn về phía Bạch Khải mang mặt nạ đứng giữa không trung, bất đắc dĩ nhún vai.

“Thế nhưng đây là nơi có ít nhất mười mấy con truyền kỳ, Bạch Khải một mình...”

Bạch Thu Trà do dự một chút, cũng có ý định lên hỗ trợ, nhưng lại thấy những con truyền kỳ vốn chạy từ các hướng tới bỗng bị một đợt sóng chặn lại, ngay sau đó bị từng đợt không gian bình chương ngăn cản, nhất thời không thể nào vượt qua.

“Làm đẹp Delta.”

Nhìn những mười mấy con bị tách ra đơn độc này, Bạch Khải hài lòng gật đầu.

Dù không sử dụng kỹ năng tấn công, nhưng trực tiếp lợi dụng năng lực chuyển di đã đủ tàn bạo rồi.

“Tiếp theo, để ta thử xem có thể có năng lực gì mới không nhé~” Bạch Khải nhếch miệng cười, như thường lệ quay ô quay vận mệnh, một thanh trường thương liền xuất hiện trong tay hắn.

“Ừm? Thật sự có biến hóa rồi?” Nhìn thấy trường thương trong tay đã thay đổi rõ rệt, Bạch Khải nhướn mày.

Có vẻ như Tên Hề Hoang Đường nói không sai, vận mệnh không phải là đã hình thành thì không thay đổi.

“Không sai không sai, như vậy chỉ cần các sủng thú xung quanh tiến hóa, năng lực Ita cũng có thể đồng bộ tăng lên.”

Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó hất trường thương lên, trực tiếp phóng đến con hung thú đầu tiên.

Một lần nữa lột xác kỹ năng, tuyệt nhiên sẽ không ngừng kém hơn nguyên bản mà.

Chương 993:

Trưởng Thành và Kỹ Năng Ưu Thế “Cái này nhân loại, muốn chết?” Khi nhìn thấy Bạch Khải dám đơn độc xông vào, con rùa đen truyền kỳ tỏ ra bất ngờ.

Chúng biết về việc bộ lạc Tồn Phong bị tiêu diệt, cũng biết rằng có nhân loại có khả năng điều khiển những sinh vật siêu phàm để chiến đấu.

Nhưng việc một người trực tiếp xông vào như vậy thật sự là lần đầu tiên chúng thấy.

“Vừa hay, ta có thể bắt các ngươi về để nghiên cứu, biết đâu lại tìm ra được bí mật điều khiển các siêu phàm sinh vật của các ngươi!” Con rùa đen truyền kỳ nhẹ răng cười, nhìn Bạch Khải cảm thương lao tới, nó không tránh né mà để cho Bạch Khải tấn công.

Chủng tộc của nó mang lại cho nó phòng thủ cực kỳ mạnh mẽ, cùng với việc tích lũy sức sống qua nhiều năm, nó không sợ bất kỳ loại công kích nào.

Xùy! Bạch Khải đâm thương vào thân thể con rùa đen.

Có tiếng vang giòn giã, đầu thương xuyên qua mai rùa, thấu vào thân nó.

“A!!!” Con rùa đen kêu đau thành tiếng, lấy tốc độ nhanh chóng làm tổn thương kéo dài, đồng thời bắt đầu tự chữa trị.

“Khốn nạn, vậy mà có thể xuyên thủng phòng ngự của ta, ngươi dùng cái gì vũ khí vậy!” Con rùa đen giờ không còn bình tĩnh như trước, nhìn Bạch Khải cảm thương với ánh mắt kiêng kỵ.

“Cái gì vũ khí? E...mmm...

Chắc hẳn là gọi Phá Diệt thương.”

Bạch Khải nhún vai, cười đáp.

“Phá Diệt thương?” Con rùa đen nhú mào, vừa định phản kích thì vết thương đã bị thương xuyên nổ tung, còn sức mạnh này tiếp tục lan tỏa trong cơ thể nó.

“Tiếp tục gây tổn thương sao? Ngươi thật đáng ghét!” Ánh mắt con rùa đen trở nên khó chịu, không chút do dự cắt bỏ phần kết nối của nó.

Kỹ năng này nó đã từng gặp, chỉ cần chặt đứt kết nối thì mọi chuyện sẽ ổn.

“Xin lỗi, quên nói cho ngươi biết, loại phá hủy này bắt nguồn từ trong linh hồn.”

Bạch Khải thu thương lại, nói: “Trừ phi ngươi cắt nát linh hồn của mình, còn không thì không có đường thoát.”

“Nhưng mà bây giờ có lẽ đã muộn rồi.”

Chỉ thấy ngay sau câu nói của hắn, cơ thể con rùa đen nổ tung, hóa thành bụi mịn biến mất trong không gian.

“Xuyên qua + phá hủy, Phá Diệt thương thật sự đã được nâng cấp rất nhiều.”

Bạch Khải hài lòng nhìn cây thương trong tay, đồng thời với những vũ khí khác càng ngày càng tò mò.

“Vậy thì đổi một cái khác đi.”

Bạch Khải vừa nghĩ, vũ khí trong tay đột nhiên thay đổi, hóa thành một cái khiên.

“Bề ngoài có vẻ giống như Hoang Mộc thuẫn.”

Bạch Khải quan sát kỹ, nhưng không tìm thấy sự khác biệt lớn nào.

“Được rồi, thử xem thôi.”

Bạch Khải quay đầu nhìn về phía bên cạnh, một con Hỏa Đà Điều toàn thân bốc cháy đụng vào chướng ngại vật không gian, khi phát hiện ra khí tức của Bạch Khải, nó liền phát ra tiếng kêu thách thức.

“Nhìn có vẻ am hiểu năng lượng công kích, chính ngươi rồi!” Bạch Khải thấy vậy, lập tức xách khiên lao tới.

Hỏa Đà Điều cũng nhân lúc này lao lên, mạnh mẽ mổ vào Bạch Khải.

Lập tức, lửa bùng lên, những đòn tấn công của Hỏa Đà Điều rơi vào cái khiên của Bạch Khải.

Nhưng đối diện với những đòn tấn công mạnh mẽ này, Bạch Khải hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, thậm chí không hề lắc lư, mà ngược lại, có một dòng năng lượng từ cái khiên chảy vào trong cơ thể, bổ sung sức lực cho hắn.

“Hấp thu + hồi phục, Hồn Nguyên thuần?” Bạch Khải nhận thức ra và nhìn về phía Hỏa Đà Điều vẫn tiếp tục cố gắng công kích, liền vận dụng bàn quay, để vũ khí xuất hiện trong tay hắn.

“Trần Hồn giản...”

Ta hiểu rồi.”

Bạch Khải hoạt động bàn tay, một ký hiệu màu vàng hiện lên, và ngay lập tức Hỏa Đà Điều ngưng động, đứng yên không thể cử động.

Sau đó, một ký hiệu màu đen xuất hiện, từ từ di chuyển về phía Hỏa Đà Điều.

Thấy biểu hiện hoảng sợ của nó, nhưng khi ký hiệu rơi xuống người, ánh mắt của Hỏa Đà Điều chuyển thành màu xám ảm đạm.

“Khống hồn + diệt hồn, dù không mạnh mẽ như những trước đây nhưng cũng không tệ.”

Nhìn ngọn lửa trên người Hỏa Đà Điều dần tắt, Bạch Khải thu hồi Trần Hồn giản, tiếp tục tìm kiếm mục tiêu tiếp theo.

“Bạch Khải có ý định một mình xử lý hết đám hung thú này sao?” Trong lúc Bạch Khải đang tìm tòi các chức năng mới của bàn quay, Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà đã đến gần, nhìn đám hung thú truyền kỳ liên tiếp chết, sắc mặt có chút phức tạp.

“Đầu Hề Hoang Đường hình như cũng nhận được sức mạnh, Bạch Khải dường như đang từ từ thử nghiệm.”

Bạch Thu Trà nhìn về phía các lồng giam, thấy Bạch Khải không ngừng hoán đổi vũ khí trong tay, ánh mắt lấp lánh.

Xương cốt vũ trang của hắn cũng có thể hoán đổi vũ khí, nhưng các thuộc tính hầu như đều giống nhau, còn Bạch Khải lại sử dụng những vũ khí này, dường như không giống nhau lắm.

“Vượt qua không gian xiềng xích, vẫn là nhật nguyệt hư thực, Hệ Hoang Đường này đang phục chế những năng lực khác của Bạch Khải phải không?” Gia Cát Thần cẩn thận quan sát Bạch Khải sử dụng vũ khí, nói.

“Có vẻ đúng.”

Bạch Thu Trà khẽ vuốt cằm, rồi lập tức thấy Bạch Khải lại biến ra một loại vũ khí mới.

Một đôi găng tay màu trắng tinh.

“Găng tay? Là loại cận chiến?” Hai người tò mò nhìn về phía Bạch Khải, muốn xem găng tay này có thể ứng dụng năng lực gì, và họ thấy Bạch Khải khép hai tay rồi xoa lại, sau đó mở ra, một ngọn lửa nguyên tố xuất hiện ngay trước mặt họ.

“Bạn vừa xoa ra nguyên tố lửa? Đây có phải là ảo thuật không?” Hai người nhìn nhau, trong khi Bạch Khải lại có vẻ vui mừng.

Sau khi không ngừng thử nghiệm, hắn gần như đã khám phá hết năm loại vũ khí từ bàn quay, và tìm được năng lực tương ứng với vai diễn.

Phá Diệt thương, không cần bàn cãi, tự nhiên là Alpha.

Hỗn Nguyên thuần và Trấn Hồn giản chắc chắn là Gamma cùng Husky.

Còn về biến hóa lớn mà vô tận xiềng xích, thì đúng là Delta.

Nhật nguyệt hai sủng cộng thêm thuộc tính hư thực, thì chính xác liên kết với Trùng Thảo.

Vì vậy, suy đoán xuống, cuối cùng găng tay nguyên tố chắc chắn là ứng với Jetta.

Nhưng Bạch Khải vốn nghĩ chỉ có thể thu phục nguyên tố, hoặc phát động nguyên tố để công kích, không nghĩ rằng lại có thể xoa tạo ra các sinh vật nguyên tố! “Cái này thì khá thú vị!” Bạch Khải tràn đầy hứng thú, bắt đầu xoa ra đủ loại sinh vật nguyên tố kỳ quái, mà những sinh vật nguyên tố này không hề chạy trốn, chỉ lặng lẽ đứng bên cạnh Bạch Khải.

“Xoa chừng đủ rồi, giờ hãy xem sức chiến đấu.”

Nhìn xung quanh những sinh vật nguyên tố, Bạch Khải hài lòng gật đầu, sau đó ra hiệu cho chúng tấn công.

Chỉ một khoảnh khắc, nhiều loại công kích nguyên tố bay lượn, những con hung thú truyền kỳ bên kia bị vây lại không kịp trở tay, hoảng loạn chạy tóa ra.

Trước đó đã có rất nhiều hung thú truyền kỳ chết, và tất cả đều bị đám vũ khí kỳ quái này của hắn hạ gục, làm sao mà không khiến chúng sợ hãi? Chỉ là rất nhanh, hắn nhận ra điểm yếu.

“Ừm? Tồn thương không cao lắm?” Nhìn thấy mình bị thiêu đốt, con hung thú truyền kỳ cảm thấy bất ngờ.

Công kích này không yếu, nhưng đối với hung thú truyền kỳ mà nói, hầu như chỉ như gãi ngứa.

“Chẳng lẽ là do tiêu hao năng lượng quá lớn nên công kích không đủ?” Con hung thú thử thực hiện phản kích, nhưng phát hiện những sinh vật nguyên tố này gần như chỉ cần chạm là nát o.

“Nguyên lai chỉ là cái thùng rỗng, vậy thì đừng trách ta!” Con hung thú truyền kỳ nhe răng cười, bỗng nhiên hướng những sinh vật nguyên tố phóng đi, nhưng lại thấy chúng chủ động chạy về một hướng.

Theo sau, ngay trước ánh mắt hoảng sợ của con hung thú, một con sinh vật lớn chứa đựng bốn loại Địa, Thủy, Phong, Hỏa xuất hiện trước mặt nó.

“Hừ! Tổ hợp lên thì sao, chỉ là giả mà thôi!” Con hung thú lạnh lùng cười, lập tức ra đòn tấn công, nhưng bị con sinh vật nguyên tố dung hợp một quyền đánh bay ra ngoài.

Chưa kịp chạm đất, sinh vật dung hợp đã đến ngay trên không, liên tục dày vò nó.

“Bạch Khải, ngươi đã có thể triệu hồi sinh vật nguyên tố rồi sao?” Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần đến bên cạnh Bạch Khải, nhìn con hung thú truyền kỳ đã không còn sức sống, bất giác có chút đồng tình.

“Không thực sự là triệu hồi, chỉ là ngưng tụ ra một dạng thể năng lượng có khả năng di chuyển ngắn thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, nói: “Dựa vào lượng năng lượng mà ta giải phóng sẽ ảnh hưởng đến sức chiến đấu của nó, làm một đội quân thì không thực tế, nhưng có điều tốt là nó có thể dung hợp, trong thời gian ngắn cũng có thể đạt được sức mạnh truyền kỳ.”

Vừa dứt lời, sinh vật dung hợp liền biến mất, trong khi con hung thú truyền kỳ cuối cùng cũng có cơ hội ngẩng đầu lên.

Nhưng chưa kịp nói thì cổ nó đã xuất hiện một vết cắt, và đầu nó liền rụng xuống.

Delta, truyền tống không gian.

Cổ của con hung thú, rõ ràng đã bị Delta ép buộc truyền tống đi một phần.

“Đừng thể hiện sự không hài lòng như vậy, ta cảm thấy người chỉ là một con thú khá bình thường thôi, đã đủ để đối phó với vài con sinh vật truyền kỳ khác rồi.”

Gia Cát Thần khò sở cười, thật ra họ nói như vậy là còn nhẹ nhàng, những hung thú truyền kỳ thông thường, có lẽ cũng không mạnh bằng con Hề Hoang Đường này.

“Không đến mức như vậy, chỉ là năng lực tương tự thôi, sức mạnh thực tế vẫn phải dựa vào năng lực của Hề Hoang Đường, vẫn còn yếu hơn một chút.”

Bạch Khải nhún vai nói.

Thực tế, Hề Hoang Đường chỉ bắt chước năng lực của sáu con sủng thú khác, nhưng cường độ vẫn do bản thân quyết định.

Vì vậy, chỉ có thể chờ cho Hề Hoang Đường thăng cấp thành truyền kỳ, mới có thể thật sự phát huy những năng lực này một cách hiệu quả.

Bây giờ, hãy cứ chờ đã, chờ đã.

“Lần sau người nói những điều này thì trước tiên hãy thu lại nụ cười trên mặt mình đã.”

Gia Cát Thần khinh bỉ nhìn Bạch Khải, rồi nhìn về phía những con hung thú còn sống sót, hỏi: “Những con hung thú này người dự định làm gì? Giết hết?” “Đương nhiên rồi, nhưng không phải bây giờ.”

Bạch Khải lắc đầu, nhìn về phía đám động vật đang ùn ùn kéo tới ở xa, nói: “Đã có nhân loại thức tỉnh thiên phú Ngự Thú sư, thì nên cho bọn chúng một chút cơ hội huấn luyện thực chiến, tốt nhất là làm bia ngắm, không thể bỏ lỡ.”

Nói xong, Bạch Khải ra hiệu cho Delta một lệnh, thấy từ không trung hiện lên một đám ánh sáng chớp nhoáng, tất cả những con hung thú trước đó đã biến mất tại chỗ.

“Thật tiện, các người cũng đi chọn hai con hung thú truyền kỳ để luyện tập một chút nhé? Vừa mới thu hoạch xong, nên tốt nhất làm quen chút.”

“Ngạch, tốt...”

Nghe Bạch Khải mời, hai người không khỏi liếc nhau, biểu hiện vô cùng phức tạp.

Không biết tại sao, đột nhiên có chút đồng tình đám hung thú này...

Chương 994:

Danh xưng Thủy Đế Từng nhóm người với trang phục tả tơi, xen lẫn nhau, khẩn trương hỗ trợ nhau từ xa đi đến, trong lúc di chuyển vẫn thận trọng quan sát bốn phía.

Khi nhìn thấy tòa thành lớn được xây dựng hoàn toàn từ những khối đá lớn ở phía xa, khuôn mặt căng thẳng của họ cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười.

Cuối cùng thì cũng đến... Đây là hy vọng duy nhất của họ, những kẻ lang thang, có thể ngăn cản sự xâm lấn của thú dữ vào cứ điểm.

Tòa thành khởi đầu.

“Đi thôi, nhanh lên vào thành, nếu như bị phát hiện sẽ không tốt.”

Một vài nạn dân liếc nhìn nhau rồi tăng tốc bước chân tiến vào.

Rống! ! Nhưng chưa kịp đi xa, họ đã nghe thấy một tiếng gầm từ phía sau.

“Khôn kiếp, sao chúng lại đuổi theo nhanh vậy?!” Mấy người ánh mắt lóe lên vẻ lo sợ, không còn quan tâm đến vết thương của mình, họ chạy như điên.

Tuy nhiên, tốc độ của họ không thể nào so sánh với thú dữ.

Chẳng mấy chốc, một con báo săn đã đuổi kịp.

“Những kẻ ngu ngốc, lại dám chạy trốn!” Báo săn nhìn xuống mấy con người với ánh mắt lạnh lùng.

Là một sinh vật Đế Hoàng, việc truy đuổi những nô lệ chạy trốn này vốn không cần chính hấn ra tay, nhưng việc bọn họ bỏ chạy theo hướng quá đặc biệt đã khiến hấn phải xuất hiện.

“Chỉ là một tòa thành do loài người tạo ra mà thôi, không biết tù trưởng lo lắng cái gì.”

Báo săn liếc nhìn tòa thành khởi đầu, trong mắt lóe lên một tia hung ác, mở miệng định nuốt chửng mấy kẻ tị nạn này.

“Người dám làm tổn thương loài người quanh tòa thành này, người thật muốn chết?!” Đúng lúc này, một bóng người từ trên không trung lao xuống, cầm theo cây gậy lớn làm từ nham thạch, quật một cú vào đầu báo săn.

Báo săn bất ngờ bị tấn công, căn bản không kịp phản ứng đã bị đánh lao đầu xuống đất, và kẻ “thủ phạm” chính là Hoắc Phong Tư.

“Thật ra chỉ là một con mèo lớn, ta còn tưởng rằng nó là hung thú truyền kỳ.”

Hoắc Phong Tư vác cây gậy lên vai, nhìn con báo săn dưới chân đã bị đánh cho hỗn độn, mặt đầy vẻ khinh bỉ.

“Tiểu tử thôi, rút ra khỏi đầu của ta!” Giọng nói phẫn nộ của báo săn từ dưới vọng lên, chỉ thấy một mũi kim loại thô bạo đâm thẳng về phía đầu Hoắc Phong Tư.

“Lần này mới đúng phong cách!” Hoắc Phong Tư không sợ mà còn tỏ ra mừng rỡ, vùng gậy quật mạnh, dễ dàng đánh bay mũi nhọn kia.

Nhưng cũng chính vì hành động chậm trễ này, báo săn đã nhanh chóng điều chỉnh lại tư thế, lao về phía Hoắc Phong Tư.

Báo săn nhanh như chớp, khi Hoắc Phong Tư nhận ra thì nó đã tới ngay trước mặt hắn, Hoắc Phong Tư chỉ còn cách ôm đầu mà chống cự.

Với giáp Thiết Nham cự nhân đang bao bọc, khả năng phòng thủ của hắn khá mạnh mẽ.

Tuy nhiên, Hoắc Phong Tư hiển nhiên đã đánh giá quá thấp sức mạnh tấn công của báo săn.

Chỉ sau một khoảnh khắc chống cự, giáp Thiết Nham đã xuất hiện vết rách.

Nhận thấy điều bất thường, Hoắc Phong Tư đã quyết định bỏ qua phòng ngự, dùng gậy quật mạnh một cú vào thân báo săn.

Hoắc Phong Tư rõ ràng chọn con đường liều mạng, đối đầu trực diện với báo săn.

Khi báo săn thấy thế cũng bị sốc một chút, nhưng hắn vẫn không dừng lại, móng vuốt sắc nhọn lại một lần nữa lao vào

mắt Hoắc Phong Tư.

Cảm nhận được cơn đau, trong mắt Hoắc Phong Tư không chỉ không lộ ra sợ hãi, mà còn trở nên rực sáng hơn, gậy của hắn bỗng nhiên vung lên, đâm thẳng vào trong thân thể báo săn.

Cuối cùng, cây gậy đã xuyên thủng cơ thể báo săn, sức mạnh đáng sợ của nó dần dần tan biến, cơ thể báo săn mềm nhũn, không còn động đậy nữa.

“Hô~ suýt chút nữa thì đã chết...”

Nhìn con báo săn đã chết, Hoắc Phong Tư thở phào nhẹ nhõm, trên mặt lúc này mới lộ ra một chút sắc thái sợ hãi.

Dù nói rằng hắn từ nhỏ đã gan dạ, nhưng rốt cuộc vẫn là một thiếu niên, sống chết trước mắt, làm sao không có cảm giác chút nào được.

Chương 995:

Danh tiếng của Thủy Đế “Là chỉ thiếu một chút thôi.”

Lúc này, Vương Tịch và Yeshe từ trên trời hạ xuống, sau khi kiểm tra thương thế của Hoắc Phong Tư, Yeshe đã triệu hồi Phù Quang Bướm Bướm để giúp Hoắc Phong Tư chữa trị.

“Ta biết rõ ngươi sẽ ra tay, nên mới dám liều mạng với hân.”

Hoắc Phong Tư cười khỏ, nhìn thấy con báo săn trên người dính đầy vết thương nói: “Vương Tịch, khổng chế lực của ngươi ngày càng mạnh, thậm chí cả sinh vật Đế Hoàng cũng bị ngươi dễ dàng kiềm chế.”

Vương Tịch mỉm cười, đáp: “Ta có thiên phú gia tốc trưởng thành, vốn đã phát triển nhanh hơn các ngươi, lại thêm tài nguyên mà thầy dạy cung cấp cùng các hung thú để huấn luyện, nếu không phát triển thì mới là vấn đề.”

“Ngươi nói như vậy, lại khiến ta cảm thấy mình thật lười biếng.”

Hoắc Phong Tư lè lưỡi, cảm giác những vết thương trên mặt đã hồi phục hoàn toàn, nói: “Cảm ơn ngươi, Yeshe, trị liệu của ngươi ngày càng tốt.”

“Không...”

Không cần khách sáo.”

Yeshe ngại ngừng cười một cái, rồi đi về phía những người dân được cứu, nói: “Đề ta giúp các ngươi chữa trị thương thế.”

“Ồ...”

A, tốt quá, cảm ơn ngươi! Cảm ơn các ngươi!” Những nạn dân như vừa tỉnh dậy khỏi giấc mộng, khi thấy thương tích của mình và những ngày mệt mỏi tan biến, lúc này mới nhận ra.

Họ, đã được những người đến từ thành phố khởi đầu cứu sống! “Các ngươi là từ thành phố khởi đầu...”

Ngự Thú sư phải không?” Một người đàn ông trong số họ nhìn ba người bên cạnh với những sinh vật siêu phàm, lấy hết can đảm hỏi.

“Đúng vậy, chúng ta đều là Ngự Thù sư đến từ thành phố khởi đầu, ta đại diện cho toàn thể nhân loại trong thành phố, hoan nghênh các người.”

Vương Tịch lộ ra nụ cười âm áp, rồi nhìn về phía bầu trời.

“Delta tiền bối, làm ơn hãy đưa chúng ta về.”

Không có bất kỳ phản hồi nào, nhưng trước mặt họ đột ngột xuất hiện một cánh cửa lớn, bên kia của cánh cửa là một thành phố náo nhiệt.

Một thành phố thuộc về nhân loại của họ.

Dưới sự dẫn dắt của ba người Hoắc Phong Tư, những nạn dân đã được đưa vào thành phố, và nhanh chóng có người phụ trách đưa họ đi.

Những nạn dân này đến được nơi đây không dễ dàng, có thể nói về cả thể xác lẫn tinh thần đều rất mệt mỏi, vì vậy cần được nghỉ ngơi tốt một lần trước khi tìm hiểu tình hình xung quanh.

“Hô ~ lại cứu được một nhóm người, thầy nhất định sẽ thưởng cho chúng ta!” Nhìn những nạn dân rời đi, Hoắc Phong Tư không khỏi xoa xoa bàn tay, hỏi: “Vương Tịch, người nghĩ thầy sẽ thưởng cho chúng ta thứ gì?” “Thưởng? Người không bị thầy quở trách đã là tốt lắm rồi.”

Vương Tịch tức giận nhìn Hoắc Phong Tư, nói: “Người vẫn chưa vượt qua kỳ thi văn hóa, nếu còn không có biện pháp thì thầy sẽ hạn chế người ra ngoài.”

“Ai...”

Ta giờ đã từ đội tìm kiếm cứu nạn chuyển sang đội hộ vệ, mà còn bị hạn chế nữa, chẳng lẽ ta chỉ có thể ở lại bảo vệ sao?”
Gương mặt của Hoắc Phong Tư lập tức trở nên âm trầm, mặc dù Yeshe không thích nói chuyện nhưng khi thấy trạng thái của Hoắc Phong Tư, cô cũng không an ủi mà chỉ gật đầu đồng ý.

“Thật ra ta thấy tài năng của người rất thích hợp với công việc canh gác.”

“Yeshe, tốt nhất là không nên nói như vậy.”

Hoắc Phong Tư vỗ vỗ vai Yeshe, đột nhiên nhìn thấy một con Lam Long bay qua đầu mình, lập tức tỉnh táo trở lại.

“A Trà lão sư trở về rồi, ta phải đi tìm hấn chơi trước!” Hoắc Phong Tư bước nhanh về phía Lam Long, Vương Tịch và Yeshe nhìn nhau, không khỏi bật cười.

Tên ngốc này thật ra đang tìm Bạch Thu Trà để cầu xin, muốn bác Bạch cho hấn trở lại đội tìm kiếm cứu nạn.

Dù sao, Bạch Thu Trà là đội trưởng đội tìm kiếm cứu nạn, mà cũng có quan hệ với Bạch Khải, hấn cầu xin thì hy vọng cũng lớn.

Chương 996:

Danh xưng Thủy Đế “Tiểu Tịch, ta cũng đi giúp Gia Cát lão sư một tay.”

Yeshe cùng Vương Tịch đồng thanh chào hỏi, sau đó hướng về phía nam thành mà đi.

Nơi đó là tòa thành đầu tiên trong khu vực trị liệu, bất kể là người bị thương hay những ai bị đau đầu, đều được giải quyết tại đây.

“Được rồi.”

Vương Tịch nhìn theo hai người rời đi, sau đó nhìn đồng hồ, hướng về phía thành trì trung ương nhất mà đi tới.

Sau khi xuyên qua những con đường trong mê cung, Vương Tịch đến một cánh cửa kim loại, xác định trạng thái của cổng đèn, nàng mới nhấn chuông cửa.

Lộng lộng lộng...

Cánh cửa kim loại từ từ mở ra, Vương Tịch bước vào trong, khi nhìn thấy Bạch Khải đang cúi đầu suy nghĩ điều gì đó, nàng không nói gì, chỉ lặng lẽ ngồi một bên chờ đợi.

Một hồi lâu sau, Bạch Khải cuối cùng ngẩng đầu, nhìn vào kiệt tác trước mặt, hài lòng nhẹ gật đầu.

“Lúc trước, ta còn nghĩ rằng Nguyên Thủy phù văn mình chưa nắm vững, cần phải tìm cách để hiểu rõ hơn, nhưng kết quả là chính ta đã tạo ra cái Nguyên Thủy phù văn này.”

Bên cạnh Bạch Khải không phải thứ gì khác mà chính là mẫu phù văn Nguyên Thủy mà hắn đã kết hợp với những gì hắn nắm giữ và tình hình hiện tại của thế giới, và sửa đổi lại.

Còn nói về việc vì cái gì mà tốn công sức như vậy, khi số lượng sủng thú tăng lên, Bạch Khải cảm thấy sự thay đổi trong cảm nhận của mình về thế giới này.

Nhất là khi hắn phác thảo phù văn, hắn có thể cảm nhận rõ ràng, làm thế nào để đạt được hiệu quả tốt nhất.

Dù là phù văn hiện đại mà hẩn nắm giữ, hay có thể là Pháp Đế phù văn hay luyện kim thuật, ở thời đại này không hiệu quả bằng Nguyên Thủy phù văn.

Vì vậy, Bạch Khải đã có sự chuẩn bị tinh thần vững vàng, lần nữa sửa đổi một phần Nguyên Thủy phù văn, chỉ cần Vương Tịch và những người khác nắm giữ được, chắc chắn sẽ tạo ra một hiệu quả không nhỏ.

“Vương Tịch, ngươi đến rồi.”

Vương Tịch đặt sách phù văn xuống, nhìn về phía Bạch Khải đã đợi rất lâu, trên mặt nở một nụ cười hài lòng.

Rõ ràng tuổi còn trẻ, nhưng tâm tính của Vương Tịch so với nhiều người trưởng thành còn vững vàng hơn, làm việc gì cũng rất chu đáo, không một chút thiếu sót của người thanh niên bông bột.

Theo như lời Bạch Khải đã nói, nàng chính là hình mẫu của một vị đế vương! “Hừm, mới vừa này cùng một số người cứu mấy đồng bào gặp nạn, nên hơi chậm một chút.”

Vương Tịch nhẹ gật đầu, hỏi: “Lão sư, lần này ngài có phát hiện mới gì không?” “Xem như vậy đi.”

Bạch Khải đưa cho Vương Tịch toàn bộ sách phù văn Nguyên Thủy mà hẩn ghi chép lại, nói: “Từ hôm nay trở đi, các ngươi sẽ thay đổi khóa phù văn sang những nội dung này.

Dễ hơn so với những gì các ngươi đã học trước đó nhiều, nhưng để vận dụng tốt thì không hề dễ dàng.”

“Lão sư, ta hiểu rồi.”

Vương Tịch thận trọng cất kỹ sách phù văn, sau đó từ trong ngực lấy ra một quyển sách khác và đưa cho Bạch Khải.

“Lão sư, đây là những phản hồi từ tin tức mà ngài đã gửi cho ta lần trước, quay lại đúng như dự tính của ngài.

Tất cả mọi người đều hy vọng có thể thành lập một quốc gia của nhân loại, xung quanh có một số cứ điểm sẵn sàng gia nhập chúng ta và nghe theo sự chỉ huy của chúng ta.”

“Vậy thì rất tốt, cứ thực hiện theo kế hoạch mà làm nhé.”

Bạch Khải nhận quyển sách, nói: “Mọi sự chuẩn bị đã hoàn tất, dân chúng đã có hướng đi, vậy thì phải nắm bắt thời cơ mà hành động.”

“Ta cũng nghĩ như vậy, nhưng còn một chuyện cần lão sư đồng ý một lần nữa.”

Vương Tịch nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta định dùng tên tòa thành này để đặt tên cho quốc gia mới, gọi là Khởi Đầu Hoàng Triều.”

“Và với hoàng triều này, bất kể là trong thành hay các cứ điểm xung quanh, tất cả đều thống nhất.”

“Họ đều hy vọng lão sư sẽ đảm nhiệm vị trí Hoàng Đế đời thứ nhất của hoàng triều này, Ou Đế!”

Chương 997:

Bán Thần đột kích? Đến thì tốt quá! “Sơ Thủy chi đế? Thủy Đế? Ta?” Bạch Khải nhanh chóng đọc hết nội dung trong cuốn sách, đầu óc rơi vào trạng thái trống rỗng một lát.

Trong đó viết rằng nhân loại đã bị các bộ lạc áp bức nhiều năm, giờ cuối cùng cũng thu được sức mạnh để chống trả, vì vậy cần phải đoàn kết lại, thiết lập một quốc gia cho nhân loại, đồng thời cần một lãnh đạo mạnh mẽ để dẫn dắt nhân loại tiến về phía ánh sáng. Ý tưởng này chính là do hấn khởi xương, với mục đích là tập hợp những nhân loại đang sống rải rác lại với nhau.

Bạch Khải hiểu rõ ràng, đối mặt với áp lực từ các bộ lạc, bất kể là ai cũng sẽ không bỏ lỡ một cơ hội để tìm kiếm nơi trú ẩn an toàn. Để nâng cao tâm lòng hướng về tương lai và cảm giác an toàn của những con người này, Bạch Khải đã khéo léo thành lập thành phố đầu tiên cho nhân loại ngay trên vùng đất bị bộ lạc thống trị, và quyết định mạnh mẽ tiêu diệt hết những thú dữ muốn phá hoại nơi này.

Không chỉ có vậy, Bạch Khải còn để Bạch Thu Trà dẫn đầu lập ra đội tìm kiếm cứu nạn, không ngừng đi quanh các bộ lạc để tìm cách cứu trợ nhân loại, từ đó tăng tốc mở rộng quy mô Sơ Thủy chi thành.

Vì thế, chỉ trong vòng vài tháng ngắn ngủi, quy mô Sơ Thủy chi thành đã mở rộng với tốc độ khủng khiếp, số lượng Ngự Thú sư cũng tăng lên như nấm sau mưa, đồng thời nhờ vào Bạch Khải trước đó đã bắt được những thú dữ kia, những Ngự Thú sư mới này rất nhanh chóng quen thuộc với phương pháp chiến đấu của Ngự Thú sư.

Ngay sau đó, Bạch Khải còn đưa ra một loạt các chính sách và phương pháp phù hợp với thời đại này để hỗ trợ nhân loại nhanh chóng phát triển và nâng cao chất lượng cuộc sống.

Nói đơn giản, Bạch Khải đã tốn sáu tháng để giúp nhân loại trong thời đại này thiết lập một trật tự đơn giản.

Nhưng điều quan trọng nhất là, tất cả những việc này đều được hẩn thực hiện dưới danh nghĩa Vương Tịch, muốn đưa Vương Tịch lên vị trí Hoàng đế không phải là để đẩy danh hiệu Thủy Đế lên đầu hẩn sao? Sao danh hiệu Thủy Đế lại rơi lên đầu hẩn được chứ?! “Khụ khụ...”

Vương Tịch, người nên hoàn toàn dựa theo những gì ta phán bảo và thi hành chứ?” Bạch Khải nhìn Vương Tịch, trầm giọng hỏi.

Khi nhìn thấy Vương Tịch tránh ánh mắt hẩn, lúc này mới hiểu ra.

Vương Tịch cúi đầu ngượng ngùng, nói: “Lão sư, rất xin lỗi, ta thực sự không thể tính công lao của lão sư lên đầu mình.”

“Ta chỉ đưa ra một phương án, cụ thể thực hiện đều là do người, sao lại không thể tính trên đầu người?” Nhìn gương mặt kiên trì của người đệ tử trước mặt, Bạch Khải không khỏi cười khổ.

Vương Tịch được xem là bậc thiên tài, không chỉ là thiên phú trong Ngự Thú sư, mà còn học tập, chiến đấu, thậm chí là chính trị đều đứng vào hàng số một số hai.

Theo lời Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà, cho dù bọn họ không tìm cách cứu trợ cho Vương Tịch, có lẽ tiểu tử này cũng có thể dựa vào trí tuệ của mình để thoát khỏi bộ lạc, đồng thời xây dựng nên một quốc gia cho nhân loại.

Những người kia chỉ giúp tăng tốc độ của quá trình mà thôi.

Nhưng Vương Tịch cũng có một điểm yếu mà nói không tính khuyết điểm, đó chính là một khi đã quyết định chuyện gì, không ai có thể thay đổi được ý chí của hẩn.

“Không khéo lắm, lại khiến đồ đệ mình thành hình tượng quá lớn.”

Bạch Khải thu về sách, day day huyệt giữa trán, nhìn vào vẻ mặt nghiêm túc của Vương Tịch, cảm thấy khá đau đầu. Để tránh tạo ra tình huống dòng thời gian bị thay đổi, Bạch Khải luôn cân trọng điều chỉnh hành vi của mình, thậm chí ngay cả khi xây dựng thành trì cũng không sử dụng quá nhiều biện pháp vượt thời gian.

Nhưng bây giờ, Vương Tịch lại muốn nhận danh hiệu Thủy Đế, trời mới biết điều này có thể dẫn đến dòng thời gian ra sao.

Hiện tại Sơ Thủy chỉ thành tạm thời vẫn chưa thể rời bỏ sự bảo vệ của hắn, nếu như hắn bị dòng thời gian cuốn đi, ai có thể biết Sơ Thủy chỉ thành sẽ gặp phải tổn thất gì.

“Chuyện này tạm thời để sang một bên, Sơ Thủy chỉ thành hiện chỉ có ba người chúng ta là Ngự Thú sư truyền kỳ, vẫn chưa đủ để thiết lập quốc gia, hãy chờ thêm một chút nữa.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút rồi từ chối danh xưng này.

Mặc dù nói danh hiệu Thủy Đế đúng là rất hấp dẫn, nhưng trước khi Vương Tịch trưởng thành thành truyền kỳ, Bạch Khải vẫn không muốn mạo hiểm.

“Nhưng lão sư...”

Vương Tịch thấy vậy vẫn chưa từ bỏ ý định, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt sâu thẳm của Bạch Khải, cuối cùng vẫn nuốt lại những lời định nói.

“Được rồi, ta sẽ thông báo cho những người khác.”

Vương Tịch thở dài bất đắc dĩ, Bạch Khải thuận thế chuyển sang chuyện khác, “Người giờ đã là lục giai Ngự Thú sư, tiếp theo ở trong thành một thời gian, người hãy đến Delta bế quan đi, cố gắng sớm có thể đột phá thành truyền kỳ.”

“Lão sư, tốt, ta chuẩn bị một chút rồi đi.”

Nghe đến việc tu luyện, ánh mắt Vương Tịch lập tức sáng lên, ngay lập tức quay người rời đi.

Từ khi bọn họ thức tỉnh thiên phú đến nay đã được sáu, bảy tháng, trong thời gian này, Bạch Khải thì thoảng đã đưa Vương Tịch ba người vào bí cảnh Delta để tu luyện.

Sự gia tăng thời gian gấp bội cùng với việc Bạch Khải cung cấp một lượng lớn tài nguyên chất lượng cao, cộng thêm thiên phú tự thân của Vương Tịch ngày một gia tăng, đã giúp hắn nhanh chóng đạt được tiêu chuẩn lục giai Ngự Thú sư.

Bạch Khải tin rằng, chỉ cần cho Vương Tịch thêm một chút thời gian, có thể hắn sẽ đột phá thành truyền kỳ.

“Lão sư, không xong!” Đúng lúc này, vừa mới rời đi, Vương Tịch đột nhiên quay lại, theo sau hắn còn có Hoắc Phong Tư và Bạch Thu Trà, cả hai đều mang vẻ lo lắng.

“Bạch Khải, có hai đầu Bán Thần và năm đầu truyền kỳ, dẫn theo một lượng lớn hung thú đang tiến về Sơ Thủy chi thành!”
“Hai đầu Bán Thần hung thú?” Bạch Khải nghe vậy biến sắc, nhưng không phải sợ hãi, ngược lại là một cảm giác vui mừng không thể nào diễn tả.

“Bọn họ cuối cùng cũng đến, thông báo mọi người, vào chỗ tránh nạn, phát động biện pháp phòng ngự tối cao của Sơ Thủy chi thành!” “Đúng, lão sư!” Thấy Bạch Khải bình tĩnh như vậy, Vương Tịch và Hoắc Phong Tư cũng trở nên bình tĩnh, còn Bạch Thu Trà thì nhanh chân chạy ra ngoài, bắt đầu sắp xếp cho cư dân.

Chỉ trong chốc lát, tiếng báo động vang lên khắp thành trì, tất cả cư dân nghe thấy báo động lập tức bỏ mọi thứ trong tay, dưới sự chỉ dẫn của binh sĩ chạy đến chỗ tránh nạn.

Cùng lúc đó, trên mu bàn tay Bạch Khải hiện lên chú văn, một toà pháo đài khổng lồ xuất hiện trên bầu trời Sơ Thủy chi thành, đồng thời không ngừng kéo dài, dần dần bao phủ cả Sơ Thủy chi thành.

Bạch Khải ánh mắt thâm thúy, hình thể lóe lên rồi tiến vào không gian Ngự Thú, trứng tiến hóa vẫn như cũ đang lơ lửng giữa không trung, nhưng xung quanh đã có nhiều sự biến đổi.

Khi tới gần trứng tiến hóa, tự nhiên là khu vực Alpha Tịch Diệt Kiểm Vực đã chuyển thành một tinh cầu màu đen, tiếp đó là cứ điểm Husky Tam Sinh cùng với Gamma Hư Vô giới.

Ngoài ba viên tinh cầu hình dạng đặc biệt kia, trong không gian Ngự Thú của Bạch Khải còn xuất hiện bốn viên tinh cầu mới, chỉ là so với ba viên trước đó, bốn viên này dường như chỉ là những hình chiếu mờ ảo. Đúng vậy, những viên này chính là bốn đầu sủng thú mà Bạch Khải đã ngưng tụ ra.

Mặc dù chúng vẫn chưa tấn thăng thành truyền kỳ, nhưng cũng đã lợi dụng pháp tắc kỹ mà Bạch Khải để lại ẩn ký trong tháp bí cảnh.

Cách này vẫn là Husky từ Phong Lôi tàn hồn lục lọi ra từ trí nhớ của mình.

Dù chúng không ngưng thực giống như ba người Alpha, nhưng sức chiến đấu của bốn viên này vẫn gia tăng đáng kể.

Chính vì thế, khi biết rõ có hai đầu Bán Thần đột kích, Bạch Khải mới có thái độ như vậy.

“Tất cả mọi người, chuẩn bị sẵn sàng, chào đón khách quý của chúng ta.”

Bạch Khải tiến lại chỗ trống tiến hóa, một cái đài điều khiển hiện ra trước mặt hắn.

Sau một loạt thao tác, những cảnh tượng bên ngoài Sơ Thủy chỉ thành hiện lên trước mắt Bạch Khải.

“Báo cáo gia gia, tháp bí cảnh đã vào vị trí, có muốn kích hoạt mô thức chiến tranh không?” “Mở ra đi!” Ảnh hình từ đài điều khiển hiện lên, khi nhìn thấy Bạch Khải gật đầu, liền dẫn tới chỉ huy toàn bộ thiết bị trong tháp bí cảnh.

Chỉ chốc lát, một lượng năng lượng bí ẩn bao phủ toàn bộ thành lũy, mặc dù bề ngoài không có thay đổi gì, nhưng lại khiến mọi người cảm nhận được một sự nguy hiểm ngày càng tăng.

Cùng lúc đó, bảy con hung thú xuất hiện trên bầu trời Sơ Thủy chỉ thành.

“Đây chính là thành phố nhân loại trong truyền thuyết sao?” Một con cá sấu lớn toàn thân màu trắng nhìn xuống thành lũy bí ẩn, hai mắt nhắm lại, trong khi sau lưng mấy con hung thú truyền kỳ khác thì cơ thể lập tức rung lên, nói: “Vân Ngạc đại nhân, tình báo mà chúng ta thu thập trước đó cho biết đây là một thành phố được chế tạo từ cự thạch, không rõ từ đâu tới.”

“Không rõ? Vậy thì các ngươi không có tồn tại gì để cần thiết.”

Ánh mắt Vân Ngạc lóe lên một đạo lãnh mang, vừa nói xong, con hung thú truyền kỳ đang trả lời liền cảm nhận được một lực lượng vô hình bóp chặt cổ mình, hơi thở sinh mệnh trong cơ thể không ngừng bị cuốn đi bởi sức mạnh này.

“Được rồi Vân Ngạc, đừng quên mục đích chuyến đi này của chúng ta.”

Một con Viên Hầu màu vàng đất nhẹ nhàng vung tay, cắt đứt động tác của Vân Ngạc, nhìn vào thành lũy đang rất yên tĩnh trước mắt, nói: “Nơi này khiến ta cảm thấy rất không thoải mái, hãy cẩn thận một chút, đừng để gặp phải số phận như Phong Lôi.”

“Hừ! Phong Lôi cái tên phê vật đó, khi ngưng tụ ra pháp tắc chi thể cũng sẽ bị giết, thật sự là làm mất mặt Bán Thần.”

Vân Ngạc hừ một tiếng, quay đầu nhìn về phía Viên Hầu, nói: “Nhưng Viên Liệt, sao ngươi lại trở nên nhất gan như vậy?” Viên Liệt liếc mắt nhìn Vân Ngạc, thân nhiên nói: “Ta chỉ không muốn chết một cách vô nghĩa.”

Nói xong, Viên Liệt dẫn đầu phóng tới thành lũy, sau đó là hàng loạt ánh sáng lấp lánh, hần liền biến mất khỏi tầm mắt của Vân Ngạc cùng với những hung thú.

“Hai đầu Bán Thần, năm đầu truyền kỳ, thật sự cho rằng còn có nhân loại nào có thể ngăn cản chúng ta sao?” Bề ngoài Vân Ngạc vẫn giữ thái độ khinh thường, nhưng vẫn theo sát phía sau hần, tiến vào trong thành lũy.

“Chúng ta còn phải đi sao?” Theo Vân Ngạc và Viên Liệt rời đi, bầu không khí lập tức trở nên thoải mái hơn một chút.

“Tôi cảm thấy không cần đi, hai đầu Bán Thần đồng loạt ra tay, thì nhân loại lấy đâu sức để chống lại?” Một con hung thú truyền kỳ lắc đầu, trong khi một con Bạch Đầu Ưng truyền kỳ cũng phản đối, nói: “Các nhân loại dám nhẫn tâm phản kháng chúng ta, nhất định phải tiêu diệt bọn họ ở đây, để người khác thấy rằng chỉ có phục tùng mới có thể sống!” “Tôi đồng ý với quan điểm của hần.”

Một con truyền kỳ Hoàng Kê bày tỏ ý kiến của mình về việc này, trên khuôn mặt lộ ra vẻ vắn vẹo.

“Loại sinh vật đê tiện này, nhất định phải tra tấn thật mạnh mẽ, thì bọn họ mới từ bỏ hy vọng chạy trốn.”

Thấy hai con hung thú như vậy, những con truyền kỳ khác không còn phản đối, năm con hung thú liếc nhau, cùng nhau lao về phía thành lũy.

Mà bọn chúng không biết rằng, tất cả những điều này đang rơi vào tầm mắt quan sát của Bạch Khải.

“Giải quyết mấy tên này, sẽ không còn ai dám tùy tiện đến gần Sơ Thủy chi thành nữa ~ “

Chương 998:

Địa phương xa lạ, không được chạy loạn! Bí cảnh thành lũy.

Một đạo ánh sáng vàng chói lòa, truyền kỳ Hoàng Kê bỗng nhiên xuất hiện.

Vừa chạm xuống đất, hắn liền nhận ra cảnh vật xung quanh hết sức kỳ lạ.

Chỗ hắn đứng dường như là một cái hồ nước, mặt hồ phẳng lặng như tấm gương, không có chút gợn sóng nào.

Trên đầu hắn là ánh sáng chói lọi của mặt trời, bầu trời vạn lý; nhưng dưới chân hắn, chính là cái hồ nước phía dưới, phản chiếu ra ánh sáng lung linh của vũ trụ, trong đó còn có một vòng trăng tròn kết nối với mặt trời trên cao.

“Cảm giác này, là bí cảnh sao? Có phải đó là nơi mà nhân loại nuôi dưỡng những sinh vật truyền kỳ không?” Truyền kỳ Hoàng Kê không khỏi nhíu mày.

Thông tin về việc nhân loại có thể không chế những sinh vật siêu phàm đã sớm được truyền đến tai hắn, nhưng Hoàng Kê không ngờ rằng bản thân vừa mới tùy tiện đi vào lại gặp phải ngay những sinh vật truyền kỳ ấy.

Như để chứng minh phỏng đoán của Hoàng Kê, bỗng nhiên mặt hồ yên tĩnh nổi lên sóng, và ngay sau đó, tám cái đầu rắn khổng lồ từ dưới nước từ từ hiện ra, phát ra những tiếng gào rú chói tai.

“Bát Kỳ? Ngươi lại bị kiềm chế phục sao?” Trên mặt Hoàng Kê hiện lên vẻ sợ hãi, bản năng khiến hắn lùi lại một bước, nhưng ngay sau đó, hắn cảm thấy có điều bất thường.

“Bát Kỳ không thể xuất hiện ở đây, chắc chắn là ảo giác!” Hoàng Kê đề phòng quan sát tám cái đầu rắn một hồi, cuối cùng xác định chúng không phải là những hung thú mà hắn nhớ trong đầu, tâm trạng cũng bắt đầu buông lỏng.

“Ngươi lại dám dùng những thủ đoạn này để dọa ta chạy trốn, ngươi sẽ phải hối hận.”

Trong mắt Hoàng Kê lóe lên một tia sáng, mấy trăm đạo phân thân liền xuất hiện bên cạnh hắn, một bên gầm rú một bên hướng về tám cái đầu rắn lao tới.

Nhưng tám cái đầu rắn thấy vậy lại không hề lùi bước, chúng há miệng phun ra một đợt hỏa diễm, nuốt chửng toàn bộ các phân thân của hắn.

“Không phải ảo giác sao?” Hoàng Kê thấy thế có chút bất ngờ, vừa mới bị áp chế, nỗi sợ hãi lại bùng lên một lần nữa, nhất là khi phải đối mặt với tám cái đầu rắn, nỗi sợ hãi ấy càng lúc càng mạnh mẽ.

“Không thể nào, lãnh địa của Bát Kỳ cách đây hơn vạn cây số, nhất định đây là ảo giác!” Hoàng Kê lắc đầu, dồn sức bước lên một bước, đôi cánh sắc bén như thanh đao chém thẳng vào tám cái đầu rắn, chém chúng thành hai đoạn.

Nhìn thấy tám cái đầu rắn không chịu nổi một đòn như vậy, Hoàng Kê cười đắc ý, nhưng chưa kịp tìm kiếm cơ hội, lại thấy ở một phương hướng khác, một tám cái đầu rắn khác lại xuất hiện.

“Dám trêu đùa ta như vậy, ngươi muốn chết!” Hoàng Kê trở nên tức giận, lần nữa tấn công về phía đầu rắn mới, nhưng không ngờ lần này chính bản thân hắn lại bị phản công.

Rồng! ! Hai cái đầu trong số tám cái đầu rắn cắn chặt vào cánh của Hoàng Kê, trong khi những cái còn lại dần dần tiến đến gần hắn.

Mùi tanh hôi khiến Hoàng Kê không thể không tin rằng mọi thứ đều là thật.

“Ngươi không được tới đây a!” Nhìn những cái đầu rắn còn tiếp tục tiến gần, Hoàng Kê phát ra một tiếng kêu sợ hãi, toàn thân tỏa ra khí tức bộc phát, hắn cố gắng để thoát khỏi tình huống này.

Nhưng sức mạnh của tám cái đầu rắn dường như vô hạn, bất kể Hoàng Kê giãy dụa như thế nào, hắn cũng không thể thoát ra, chỉ có thể đứng nhìn tám cái đầu rắn nuốt chửng mình.

“Chính xác, kết hợp các kỹ năng của kính hoa thủy nguyệt Huyền Nguyệt chi mâu, lợi dụng nỗi sợ hãi của đối thủ để

không ngừng tăng cường sức mạnh của bản thân, Epsilon, người đã lĩnh hội được quy tắc đến mức độ cao hơn.”

Âm thanh của Bạch Khải vang lên trên mặt hồ, và ở giữa bầu trời, một hình dáng to lớn của Trùng Long xuất hiện, chính là Trùng Thảo.

“Cảm ơn sự khích lệ của thủ lĩnh, không ngờ gia hỏa này lại có lòng sợ hãi lớn đến vậy đối với sinh vật này, nếu không tại hạ cũng không dễ dàng giải quyết hắn như thế.”

Trùng Thảo đặc ý nhặt thi thể của Hoàng Kê, xác nhận một phen sau đó, liền mang hắn thu vào kho của Bạch Khải.

“Shuke cùng cửu đỉnh phán đoán luôn chính xác, người tiếp tục ở lại đây trấn giữ, để phòng những hung thú khác tấn công.”

Bạch Khải vẫn hài lòng gật đầu, sau đó nhìn về một nơi khác.

Khác với môi trường huyền ảo của bí cảnh Nhật Nguyệt, khung cảnh nơi này lại có vẻ khá nguy hiểm.

Sấm rền, mưa đá, lốc xoáy, địa chấn, núi lửa...

Các loại thiên tai tràn ngập, như thể tận thế đã ập đến.

“Loại bí cảnh này, liệu có sinh vật nào có thể tồn tại ở đây không?” Truyền kỳ Ngưu Thú khéo léo tránh né một viên thiên thạch bay về phía hắn, cảnh giác quan sát xung quanh.

Quả nhiên, từ một ngọn núi lửa phát ra, một nguồn năng lượng mạnh mẽ bùng phát trên bầu trời, làm cho truyền kỳ Ngưu Thú lập tức lao đến, với tốc độ khủng khiếp hướng về phía đối thủ.

Hắn có lẽ không phải là hung thú mạnh nhất ở đây, nhưng chắc chắn là kiên quyết, phát hiện kẻ địch liền muốn ngay lập tức ra tay, không nói nhiều, sớm chết còn hơn.

Nhưng chưa kịp để Ngưu Thú tiếp cận nguồn năng lượng đó, hắn liền cảm nhận được dưới chân một luồng khí nóng hướng về phía mình, ngẩng đầu nhìn lên, hắn đột nhiên thấy một dòng nham thạch đang lao tới.

Ngưu Thú muốn né tránh, song một đạo sấm sét bất ngờ từ trên trời giáng xuống, trúng phải người hắn.

Bò....ò...! ! Nguru Thú kêu lên đau đớn, thân thể bị lôi điện làm tê liệt, chỉ có thể đứng xem nham thạch nuốt chửng mình.

Lôi và lửa giao thoa, lớp da dày của Nguru Thú bị đốt cháy đen xì, thậm chí hắn còn nghe thấy mùi thịt nướng tỏa ra.

Nhưng điều đó chưa phải là tất cả, ngay khi Nguru Thú nghĩ rằng mình đã tìm ra cách để thoát khỏi nham thạch, không khí xung quanh bỗng trở nên lạnh lẽo, và thời tiết thay đổi nhanh chóng, từ nóng bức biến thành lạnh giá, Nguru Thú bị đông cứng thành một khối băng, bên ngoài cơ thể xuất hiện những vết rách lớn. Đồng thời, từng mảnh đao gió xuất hiện, chính xác cắt vào những cái vết rách ấy.

Máu tươi ào ạt chảy ra, Nguru Thú phát ra tiếng kêu rên đau đớn, gạt bỏ đi sự tập kích của kẻ địch ngay trước mặt, hắn liền rơi xuống đất.

Hắn vốn thuộc loại sinh vật đất, chỉ cần chân chạm xuống đất, có thể nhanh chóng phục hồi.

Nhưng ngay khi hắn vừa chạm đất, mặt đất đột nhiên phong hóa, biến thành một vùng sa mạc, Nguru Thú không kịp phản ứng, lập tức chìm vào đó.

Sau đó, chưa đợi Nguru Thú có thể bò ra, cơn mưa như trút nước đổ xuống, làm cho sa mạc nhanh chóng chuyển hóa thành bùn lầy, nuốt chửng Nguru Thú vừa mới thò đầu ra.

Ngay sau đó, bùn lầy bao vây Nguru Thú bay lên, những ngọn lửa mạnh mẽ bao bọc lấy nó, nhanh chóng nấu chín, tạo thành một khối hình lập phương lớn.

Sột soạt sột soạt ~ (thật ngốc, ngay cả chuyện này cũng không thoát được ~) Jetta vừa uống được tề vừa ghét bỏ nhìn vào khối lập phương nơi vị trí của Nguru Thú. Đang định tiến về phía Bạch Khải tranh công, một cặp sừng màu vàng từ trong khối lập phương bắn ra, trực tiếp phá nát bình được tề của Jetta.

Oanh! ! ! Khối lập phương nổ tung, một đầu bức xúc với hai mắt đỏ rực từ đó lao ra, nơi nào nó đi qua, bất kể là lôi điện hay hỏa diễm, tất cả đều bị đánh tan thành mảnh nhỏ.

“Cảm giác này, là sức mạnh đầy sao?” Bạch Khải nhanh chóng nhận ra khả năng của Nguru Thú, đang định nhắc nhở Jetta cẩn

thận, thì nghe thấy Ngưu Thú gầm lên một tiếng.

“Chỉ là một tiểu thí hài, cũng dám như thế trêu đùa ta, người muốn chết!” Ngưu Thú hiển nhiên không thể chịu nổi việc bị một sinh vật mới ở cấp Quân Vương trêu chọc, dưới cơn phẫn nộ, Ngưu Thú bắt đầu phát huy sức mạnh thực sự của bản thân.

Nhưng chưa đợi hấn chính thức tấn công, đã cảm giác được từ đối diện một khí tức vô cùng khủng khiếp tràn đến.

Sột soạt sột soạt! (không muốn, hãy gọi ta là tiểu thí hài!) Giọng Jetta giống như tiếng sét, vang dội khắp toàn bộ bí cảnh nguyên tố, sau đó Thân hình Jetta nhanh chóng kéo dài, từ hình dạng đứa trẻ biến thành một thanh niên cao lớn.

Không có bất kỳ dấu hiệu nào, bầu không khí xung quanh bỗng nhiên thay đổi, những tiếng sấm từ trên trời rơi xuống, đều nhắm thẳng vào Ngưu Thú, ngay sau đó lại hóa thành hỏa diễm, nuốt chửng Ngưu Thú.

Tiếp theo, đủ loại nguyên tố công kích ập tới Ngưu Thú, môi trường xung quanh cũng vì công kích của Jetta mà không ngừng biến hóa.

Khi Jetta dừng lại, bóng dáng của Ngưu Thú đã không còn dấu vết.

“Cậu nhóc này, vẫn lẳng phí như vậy, dù sao cũng là một truyền kỳ hung thú.”

Bạch Khải thấy vậy có chút tiếc nuối, nhưng xét được Jetta ra tay quen thuộc, hấn chỉ có thể coi như thôi.

Oa nhi này gần đây càng ngày càng có cảm xúc, tốt thôi, không thể trêu vào.

“Tiếp theo, đến lượt ai?” Bạch Khải liếc một vòng, lần nữa khóa một hung thú khác, chính là Bạch Đầu Ưng, chủ nhân của Sơ Thủy Địa.

Khác với hai hung thú trước, Bạch Đầu Ưng rõ ràng cảnh giác hơn nhiều, phát hiện mình đang ở trong một thế giới không bờ bến, hấn không mạo hiểm hành động, mà ngược lại, bình tĩnh cảm nhận.

“Đúng vậy, gia hỏa này khá tinh táo, tiếc rằng đã chọn sai đối thủ.”

Bạch Khải nhìn thấy vậy nhếch miệng cười, trong khi Bạch Đầu Ưng cũng mở to mắt, đôi mắt ưng phát ra hai tia sáng, đâm vào không gian trước mặt.

Chịu tác động từ ánh sáng này, không gian xung quanh nổi lên từng cơn sóng, mơ hồ có thể nhìn thấy hình bóng của một con Thần Long đang cuộn tròn.

Nhưng Thần Long dường như không để ý đến ý chí của Bạch Đầu Ưng, vẫn như cũ cuộn tròn ở đó nghỉ ngơi, chỉ dùng đôi mắt giống như ánh nến nhìn Bạch Đầu Ưng.

“Đông Phương Long? Đám rắn đó từ hải vực chạy tới sao?” Bạch Đầu Ưng hơi nghi ngờ một chút, nhưng không vội vàng tấn công.

Hắn lắc mình một cái, vô số lông vũ từ người rơi xuống, theo sau hóa thành những con tiểu Bạch đầu ưng, bay về phía Delta.

“Kỹ năng này sao nhìn có vẻ giống như Hoàng Kê, chẳng lẽ hai người này là thân thích?” Bạch Khải thấy vậy lập tức cảm thấy tò mò, trong khi Delta rõ ràng không có thời gian phiền phức này.

Ngay khi những phân thân của Bạch Đầu Ưng chớp mắt hiện ra, một cơn bão không gian bao bọc lấy toàn bộ Bạch Đầu Ưng, xé tan thành mảnh nhỏ.

Nhưng Bạch Đầu Ưng lại dường như không bận tâm đến tình huống này, thậm chí còn lộ ra nụ cười đắc ý.

“Phân thân của ta, nhưng không dễ dàng bị hủy diệt như vậy.”

Vừa dứt lời, những lông vũ bị nát bấy lại một lần nữa được hồi sinh, biến trở lại thành hình dáng Bạch Đầu Ưng, đồng thời phun ra từng đợt dịch nhờn hướng đến Delta.

“Dù cho ngươi là Đông Phương Thần Long, thậm chí còn có thuộc tính không gian, cũng không thể là đối thủ của ta, kẻ mà không thể chạm vào dịch nhờn này.”

Bạch Đầu Ưng trong mắt tràn đầy sự tự phụ, nói: “Tất cả sợ hãi đều vì thiếu hỏa lực, mà ta, thì ngược lại, chưa bao giờ

thiếu hỏa lực!” Quả thực, những dịch nhờn này tiếp xúc với bích chương của Delta, quả thật ăn mòn ra từng cái hố nhỏ, rất nhanh đã phá hủy một mảnh bích chương.

Nhưng sau khi bích chương bị phá, Delta vẫn không xuất hiện ngay trước mặt Bạch Đầu Ưng, ngược lại càng trở nên xa vời.

“Tiêu bằng hữu, lần sau nhớ rằng, ở nơi xa lạ thì không được chạy loạn.”

“Sẽ chết...”

Chương 999:

Ăn ăn ăn! Nhìn thấy bản thân ngày càng xa Delta, Bạch Đầu Ưng nhận ra điều bất thường, liền dang hai cánh ra.

Những Tiểu Bạch Đầu Ưng lập tức biến thành lông vũ và quay trở lại bám vào thân hắn.

Tiếp theo, Bạch Đầu Ưng khẽ vỗ cánh, vô số lông vũ bay ra, lao thẳng về phía Delta. Đám lông vũ này bao trùm một khoảng không lớn, hoàn toàn che khuất Bạch Đầu Ưng. Đột nhiên, trong mắt Bạch Đầu Ưng lóe lên hai tia sáng, tấn công không gian xung quanh, rồi hướng Delta phóng đi.

Bạch Đầu Ưng, thật ra là một sinh vật hung thú thuộc thuộc tính không gian.

Nhưng với thể giới bên ngoài, hắn chỉ là một phân phân thân, lại còn phun ra axit có tính ăn mòn mạnh mẽ.

Dù đối mặt với những thanh lụa trắng do Bạch Đầu Ưng phóng ra, Delta vẫn không có ý định né tránh, mãi cho đến khi những chiếc lụa đó quất vào cơ thể, lúc này hắn mới từ từ mở mắt ra.

Và ngay khi Delta mở mắt, tốc độ tấn công của những chiếc lụa tức thì giảm xuống, cuối cùng dường như dừng lại.

Delta liếc nhìn chiếc lụa, rồi lại nhắm mắt lại, chiếc lụa lập tức biến mất, không rõ đã đi đâu.

“A! ! !” Một tiếng hét thảm thiết vang lên khắp không gian, cơn đau đớn khiến Bạch Đầu Ưng ngã lộn ra đất.

Khi nhìn thấy cánh của mình có hai lỗ lớn, hắn mới hiểu mọi chuyện.

Hắn tự hào về khả năng tấn công của mình, hóa ra lại bị Delta đưa trở về.

“Chỉ là một sinh vật Đế Hoàng, mà đã có không gian thiên phú mạnh mẽ như vậy.

Người không bằng gia nhập bộ lạc của ta, ta nhất định có thể giúp người trở thành sinh vật không gian mạnh nhất thế giới

này.”

Bạch Đầu Ưng điều chỉnh lại cảm xúc của mình, mời gọi Delta, nhưng Delta không hề có phản ứng, vẫn cứ nhắm mắt.

“Với năng lực dị bẩm thiên phú như ngươi, căn bản không cần phải phục tùng dưới chân những con người ở đây.

Nếu là do khế ước, ta có thể nghĩ cách giúp ngươi giải quyết.”

Bạch Đầu Ưng không từ bỏ hi vọng, thay đổi phương pháp để quyến rũ Delta, nhưng Delta vẫn lặng thinh.

Cuối cùng, Bạch Đầu Ưng mất kiên nhẫn, bắt đầu chửi bới.

“Khốn kiếp, ta đã hạ mình tới mức này để mời gọi ngươi, mà ngươi còn không thèm nhìn ta!” Bạch Đầu Ưng bay lên không trung, ánh mắt lóe ra bạch quang không ngừng.

Hắn lại vỗ cánh, bắn ra những chiếc lựu ngầm vào trong không gian xoáy ở trước mặt.

Chỉ trong chốc lát, một cơn gió xoáy có vô số chiếc lựu bỗng nhiên hình thành, làm cho không gian xung quanh bắt đầu biến đổi.

Thấy cảnh này, Delta cuối cùng cũng mở mắt ra.

Bạch Đầu Ưng thấy vậy cực kỳ hài lòng, đang định nói gì đó, thì một cơn sóng không gian từ Delta bất ngờ lao tới hắn.

Cơn sóng không gian này không ồn ào như cơn gió xoáy của Bạch Đầu Ưng, nhưng nơi nào nó đi qua, không gian gió xoáy lập tức lắng xuống.

“Không thể nào!” Bạch Đầu Ưng không thể tin vào mắt mình, hắn muốn phản kháng, nhưng cơn sóng kia đã đến trước mặt hắn, lặng lẽ cuốn đi.

Sau đó, Delta giống như lúc đầu, lại nhắm mắt lại.

“Ôi, từ khi lĩnh ngộ Hư Không Bạo Quân, Delta không cần phải động đậy mà vẫn có thể ra tay.

Kỳ thật, cảnh tượng này thật quá khủng khiếp.”

Nhìn Delta đơn giản giải quyết xong năm đầu sinh vật hung thú hùng mạnh nhất trong đó, hắn không khỏi thán phục sức mạnh của thuộc tính không gian.

Nhìn qua Delta chiến đấu, Bạch Khải lại nhìn sang một chiến trường khác.

Tên Hề Hoang Đường cũng đã kết thúc chiến đấu, hơn nữa có vẻ rõ ràng nhẹ nhàng hơn những người khác, trong khi đối thủ của hắn cũng bị trang trí như một tên hề, bất lực nằm trên thớt.

“Luôn có cảm giác Ita lại trở về với tính cách ban đầu, ra tay thật tàn nhẫn.”

Bạch Khải chứng kiến cũng không khỏi lắc đầu, rồi quay sang nhìn về phía vị trí của Husky.

Chỉ có điều, những sinh vật hung thú truyền kỳ cơ bản không thể gây uy hiếp được cho Husky.

Khi Bạch Khải đang xem xét, Husky đã biến đổi đối thủ thành một cây gậy, buồn chán gõ mặt đất.

“A ô a ô...” (tại sao phải chiến đấu với đối thủ nhàm chán như vậy chứ...) Beita ngáp một cái, rồi ném cây gậy trong tay đi, bỗng đứng đững dậy.

“A ô a ô!” (không được, ta vẫn chưa chán, ta muốn đi tìm hai đầu Bán Thần hung thú luyện tay một chút!) “Đừng xúc động, người còn việc quan trọng hơn cần làm.”

Đúng lúc này, Shuke đã ngăn cản hành động của Beita, rồi hiện ra cảnh bên ngoài cho Beita.

Lúc này, cùng với bảy con hung thú tấn công, thú triều đã bao vây Sơ Thủy Chi Thành đến chật cứng, từ bầu trời, mặt đất thậm chí cả lòng đất cũng bị bao bọc bởi hung thú.

Nếu không phải Sơ Thủy Chi Thành được Bạch Khải vây kín bằng bí cảnh, chắc chắn đã bị san phẳng từ lâu.

“A ô a ô...” (muốn ta đi hành hạ người mới? Ta không muốn đâu, không dễ chơi...) Beita thấy vậy có chút không tình nguyện, nhưng khi nghe đến lời nói tiếp theo của Jerry, lập tức đã lấy lại tinh thần.

“Nếu người có thể tiêu diệt hết thầy hung thú này, sự giúp đỡ cho nhân loại sẽ lớn hơn nhiều so với những người khác.”

Chỉ thấy Beita toàn thân ánh vàng chói sáng, một cái lắc mình biến mất trong bí cảnh.

Trong khi trên đỉnh cao nhất của căn cứ lũy, Tam Sinh lũy chậm rãi hiện ra.

Ngay sau đó, chưa kịp cho những con hung thú xung quanh kịp phản ứng, Tam Sinh lũy đã phun ra vô số đốm lửa, vô số đạn dược ngay lập tức nuốt chửng không gian hung thú, máu tươi bắn đầy đại địa.

Liền sau đó, những bạch kim sứ đồ, hoàng kim anh linh và ám kim quỷ binh lần lượt bay ra từ Tam Sinh lũy, tiến vào trạng thái sẵn sàng, nhanh chóng quét dọn thú triều.

Chỉ trong chốc lát, thú triều có thể nhìn thấy hoàn toàn bị tiêu diệt, thậm chí còn có một số hung thú hoảng loạn bỏ chạy, cuối cùng chỉ có thể hướng căn cứ lũy mà tẩu thoát.

Thành lũy này mặc dù có vẻ rất quái dị, chí ít không phải là trực tiếp dẫn đến cái chết, biết đâu còn có một chút hy vọng sống sót.

“Không tệ, không tệ, vừa vặn kiểm tra một chút khả năng phản công của thành lũy.”

Bạch Khải ngồi trước đài điều khiển, nhìn cảnh chiến đấu lớn nhỏ bên ngoài thành lũy, nhẹ nhàng vuốt cằm.

Tháp bí cảnh không chỉ có thể tăng sức mạnh cho sủng thú bên ngoài, mà bản thân cũng có thể được sử dụng như một thành lũy trong chiến tranh. Đương nhiên, đây chỉ là một khía cạnh, Bạch Khải nhận thấy đại đa số truyền kỳ chỉ coi tháp bí cảnh là một loại vũ khí công thành cỡ lớn để sử dụng.

Dù vậy, Bạch Khải cũng không muốn lãng phí cơ hội DIY tốt này, mà thực sự biến tháp bí cảnh của mình thành một thành lũy chiến tranh.

Hơn nữa, sau khi nhận được sự hỗ trợ từ Long Đế và cướp sạch một vài bộ lạc, Bạch Khải cuối cùng cũng đã hoàn thành được mục tiêu của mình.

“Kháng cự quy mô lớn không phải vấn đề gì lớn, giờ chỉ cần xem độ cường độ trong chiến đấu.”

Sau khi nắm rõ tình hình của từng vị trí, Bạch Khải liền chuyển sự chú ý sang hai trận chiến khác nhau.

Trận đầu tiên thu hút sự chú ý của Bạch Khải chính là Gamma Hư Vô Giới.

Dù được gọi là Hư Vô Giới, nhưng ở giữa vẫn có cấu trúc thiên địa, chỉ là không phải loại thiên đất bình thường.

Mây trắng trên đầu là do Thánh Quang ngưng tụ, còn mặt đất lại được tạo thành từ tà năng.

Ngoài ra, chỉ có không gian trống rỗng, một mảnh hư vô.

Viên Liệt đứng trên mặt đất tạo thành từ tà năng, cảm nhận khí tức tà ác dưới chân, toàn thân ánh vàng lóe lên, bao bọc mình trong một bộ giáp.

“Cái hình dáng này, là Đấu Chiến Thần Viên tổ tiên sao?”

Bạch Khải ngay lập tức nhận ra, nhưng Viên Liệt không cho Bạch Khải cơ hội tiếp tục quan sát, hắn lập tức rút ra một cây kim côn, phóng đến Gamma.

Gamma thấy vậy cũng lao lên, nhưng không dùng vũ khí, chỉ đơn giản là vùng nắm đấm ra, trực diện chống lại kim côn.

“Ngươi rất dũng cảm, không biết có thực lực này hay không!” Viên Liệt thấy vậy nhếch miệng cười.

Hắn nện một côn xuống, những nơi đi qua đều biến thành màu đen kịt.

Cái này không phải do kỹ năng thuộc hệ Âm Ảnh, mà là vì Viên Liệt sử dụng sức mạnh quá lớn, trực tiếp phá hủy cả không gian.

Viên Liệt, sinh vật Bán Thần, thuộc tộc Bát Thiên Kim Viên, có đặc tính cường lực.

Khác với những sinh vật truyền kỳ khác, Viên Liệt không có năng lực đặc thù nào, ngoài việc có thể ngưng tụ kim côn và một bộ giáp bên ngoài, thế mạnh duy nhất của hắn chính là lực lượng.

Mạnh mẽ đến mức có thể coi thường tất cả sức mạnh.

Nhưng đối mặt với một côn của Viên Liệt, Gamma vẫn lựa chọn dùng nắm đấm để chống đỡ, hơn nữa còn quyết tâm đánh chính diện.

Cuối cùng, khi quyền và côn va chạm, nhưng không có hình ảnh như Viên Liệt tưởng tượng xuất hiện.

Gamma không bị đè bẹp, hoặc dùng cùng một sức mạnh, tạo ra một cú sốc mạnh mẽ, hoặc Gamma không có gì đáng ngại, mà dùng sức mạnh lớn hơn để đánh bật hẳn.

Những hình ảnh đó hoàn toàn không xảy ra, kim côn trong tay hắn chỉ lặng lẽ dừng lại trên nắm tay của Gamma.

“Người có thể hấp thu công kích của ta? Không phải, là chuyển dịch lực lượng sao?” Viên Liệt dành sự quan tâm cho Gamma, rút kim côn về một cái, lại ném ra một cú, nhưng vẫn bị Gamma nhẹ nhàng chặn lại.

Chỉ là lần này, Viên Liệt không dừng lại, một cú thất bại, sau đó là một đợt công kích như mưa như bão.

“Mặc kệ người dùng cách gì, ta sẽ ép người phát ra giới hạn cuối cùng!” Viên Liệt mặt mũi đầy nụ cười, tốc độ tấn công càng lúc càng nhanh, đến mức kim côn biến thành một vệt ánh vàng, không ngừng tấn công Gamma.

Chỉ có điều Gamma vẫn như cũ không hề hoảng loạn, hai nắm đấm liên tục vung ra, vững vàng tiếp nhận toàn bộ công kích từ Viên Liệt, thậm chí bước chân cũng không hề dịch chuyển.

Thấy cảnh này, Viên Liệt cuối cùng nhận ra vấn đề, đột nhiên dồn sức, kim côn một lần nữa đánh tới Gamma.

Cú đánh này bình thường không có gì lạ, nhưng Gamma lại cảm thấy nguy hiểm, trên cánh tay ngưng tụ ra một đạo hư vô chi thuẫn, chắn trước mặt.

Kim côn nện vào tấm chắn hư vô, cuối cùng Gamma không còn đứng yên mà bỗng di động một chút, nhưng nhanh chóng lại dừng lại.

Lộng phốc lộng phốc! (lực lượng pháp tắc! Ta muốn ăn!) Gamma không chút nào che giấu dụng vọng của mình, dưới ánh mắt ngạc nhiên của Viên Liệt, tấm chắn hư vô biến thành một cái miệng lớn, trực tiếp cắn về phía Viên Liệt.

“Tên ngốc này, cái gì loại giống loài vậy!” Viên Liệt thấy thế không né tránh, lại một lần nữa vung ra một cú, nhưng lại bị cái miệng lớn cắn chặt.

Không chỉ như vậy, Viên Liệt có thể rõ ràng cảm nhận được, sức mạnh của hắn đang từng chút bị cái miệng lớn hấp thụ đi.

“Khó trách công kích của ta không có tác dụng, thì ra là bị thôn phệ!” Viên Liệt bừng tỉnh ngộ, toàn thân ánh quang lóe lên, một đạo hư ảnh to lớn xuất hiện bên ngoài, rồi lại một lần nữa tấn công về phía Delta.

Viên Liệt này, thật ra cũng là một tồn tại nắm giữ pháp tắc chi thể.

“Đã thích nuốt như vậy, vậy để ta xem chút xem, ngươi có thể thôn phệ cả sức mạnh thuần túy nhất hay không!” Viên Liệt và pháp tắc chi thể hòa làm một, một cơn đánh ra, thậm chí khiến cả Hư Vô Giới cũng xuất hiện dấu vết phá hủy.

Khi Viên Liệt triệu hồi ra pháp tắc chi thể, xung quanh Gamma bỗng xuất hiện một đạo quái vật hư ảnh.

Quái vật này có kích thước khổng lồ, nhưng phần lớn đều là miệng.

Khi nhìn thấy pháp tắc chi thể của Viên Liệt, nó chủ động lao tới.

Lộng phốc lộng phốc! (pháp tắc chi thể, ta cũng muốn ăn!)

Chương 1000:

Kiểm gậy đúc lại ngày! “Pháp tắc chi thể? Điều này không thể nào!” Viên Liệt nhìn vào hình ảnh của quái vật mà mình đang nhắm đến, lần đầu tiên hắn cảm thấy hoang mang.

Pháp tắc kỹ là kỹ năng mà những sinh vật truyền kỳ đạt được khi tiến hóa lên Bán Thần, cho phép họ lĩnh hội được các khả năng mới.

Lực lượng pháp tắc là thứ mà các Bán Thần có thể nắm giữ khi họ đạt tới một trình độ nhất định trong lĩnh hội lực lượng này.

Pháp tắc chi thể là một dạng tồn tại được tạo ra sau khi họ hoàn toàn nắm vững lực lượng pháp tắc.

Thế mà bây giờ, một sinh vật truyền kỳ lại có thể ngưng tụ ra pháp tắc chi thể? Người có chắc không phải đang che giấu thực lực của mình chứ? Trong mắt Viên Liệt xuất hiện một tia nghi vấn, nhưng khi hắn nhìn thấy Gamma đang tiến lại gần mình thì nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, tiếp tục tấn công.

Với sự gia tăng sức mạnh từ pháp tắc chi thể, các đợt công kích của Viên Liệt ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn, và một lỗ hồng lớn xuất hiện trong Hư Vô giới, mơ hồ có thể nhìn thấy thành lũy bên ngoài.

Tuy nhiên, lúc này Gamma lại không hề có ý định né tránh, mà lại cắn vào cánh tay của Viên Liệt.

Sau đó, Gamma bên ngoài đã dùng sức xé ra, một phần lớn pháp tắc chi thể của Viên Liệt bị kéo xuống, không nuốt mà trực tiếp ăn luôn! “Không thể nào! Làm sao lại có người có thể nuốt chửng pháp tắc chi thể!” Trên gương mặt Viên Liệt lộ ra vẻ bối rối, hắn bắt đầu có ý định lùi bước.

Nhưng mùi vị của quái vật làm sao có thể khiến Viên Liệt thoát khỏi? Một bên phải chống cự những đòn tấn công của Viên Liệt, một bên Gamma đã tiếp tục xé rách pháp tắc chi thể của hắn.

Dần dần, pháp tắc chi thể của Viên Liệt chỉ còn lại một vài mảnh nhỏ, nguyên bản khí thể mãnh liệt của hắn giờ đã cực kỳ

yếu ớt, thậm chí chân tay cũng bắt đầu mềm nhũn, không còn sức lực để đứng vững.

“Người...”

Người không được lại gần đây...”

Viên Liệt hoảng sợ nhìn Gamma đang tiến tới, hắn muốn chạy trốn nhưng đã không còn sức lực.

Tất cả công kích của hắn đều đã bị Hư Vô Thần Thể hóa giải, trong khi Gamma lại thực sự nuốt lấy hắn.

Dù Gamma không trực tiếp tấn công vào năng lượng của hắn, nhưng lực lượng pháp tắc xói mòn đã đủ để tiêu diệt ý chí chiến đấu của Viên Liệt.

Kể cả khi Viên Liệt cầu xin tha thứ, Gamma vẫn không dừng lại mà còn nhanh chóng nuốt trọn hắn.

“Thực sự rất thú vị, pháp tắc lĩnh ngộ đạt tới 70% thì có thể lĩnh hội được lực lượng pháp tắc, điều này chắc chắn rồi.”

Nhìn thấy Gamma kết thúc trận chiến, Bạch Khải khẽ vuốt cằm.

Khi thấy quái vật hư ảnh bên ngoài Gamma cũng trở nên cường tráng hơn, ánh mắt hắn trở nên cổ quái.

Xem qua ký ức liên quan đến Phong Lô, Bạch Khải biết rằng để có thể tạo ra pháp tắc chi thể, cần phải áp dụng lực lượng pháp tắc một cách đạt chuẩn.

Nhưng Gamma lại có thể chế tạo ra một pháp tắc chi thể khi đã lĩnh hội được lực lượng pháp tắc.

Dù có hơi giống hàng kém chất lượng, nhưng theo kinh nghiệm của Bạch Khải thì điều này quả thật là pháp tắc chi thể.

“Có vẻ như phải nhờ Thất Tông Tội kỹ năng ảnh hưởng.”

Bạch Khải vuốt cằm, không quan tâm đến Gamma đang nằm xuống tiêu hóa, mắt hướng về trận chiến cuối cùng.

Trong Tịch Diệt Kiếm Vực.

Vân Ngạc mang đến một làn ánh sáng khác cho thế giới u ám này, và rõ ràng hắn rất chán ghét nơi đây.

Hắn há miệng nhẹ cắn, khiến cho một phần của Tịch Diệt Kiếm Vực biến mất.

“Giống như Gamma đã nuốt chửng?” Bạch Khải hơi bất ngờ khi thấy điều này; không ít sinh vật cũng có khả năng nuốt chửng.

Nhưng việc trực tiếp nuốt một phần Tịch Diệt Kiếm Vực có vẻ hơi quá đáng.

“Đây không phải là nuốt chửng; có lẽ là cướp đoạt sinh cơ.”

Ngay lúc này, giọng nói của Shuke từ đài điều khiển truyền đến.

“Ngự Thú sư, người có thể yên tâm.

Mọi thứ đều đã được ta tính toán một cách kỹ lưỡng.

Mỗi người sẽ gặp phải đối thủ phù hợp nhất với mình.”

“Alpha cũng không ngoại lệ.”

Nghe được lời của Shuke, Bạch Khải cảm thấy yên tâm phần nào, nhưng năng lực của Vân Ngạc càng khiến hắn tò mò hơn.

Cướp đoạt sinh cơ có lẽ không liên quan đến việc nuốt Tịch Diệt Kiếm Vực, trừ khi...

Liệu Vân Ngạc có thể cướp đoạt cả năng lượng và pháp tắc sinh cơ không? Có tồn tại một khái niệm như vậy không? Trong đầu đầy nghi vấn, Bạch Khải lại nhìn về phía trận chiến.

Khi Tịch Diệt Kiếm Vực bị tổn thất, trong đôi mắt trống rỗng của Alpha lại bùng lên những ngọn lửa linh hồn.

Hắn liếc nhìn vết thương trên Tịch Diệt Kiếm Vực, không nói một lời, chỉ hướng về phía Vân Ngạc mà chỉ tay.

“Loại khí tức này...

là vong linh? Còn có cả hơi thở của Long tộc.

Thật đáng tiếc, thứ ta ghét nhất là vong linh.”

Khinh thường tràn ngập trong mắt Vân Ngạc; hắn không hề đánh giá Alpha.

Cùng với phỏng đoán của Bạch Khải, năng lực của hắn chính là cướp đoạt sinh cơ, mà lại là cướp đoạt sinh cơ của mọi thứ.

Trừ phi là người có trình độ lĩnh hội pháp tắc vượt trội hơn hẳn, nếu không thậm chí cả sức mạnh cũng chỉ có thể bị hấp hút cạn sinh cơ, cho tới chết.

Có lẽ vì nhận ra Vân Ngạc khinh thường mình, Alpha đã chủ động tiến công, một kiếm lao về phía Vân Ngạc.

Nhưng khi Vân Ngạc nhìn thấy thanh kiếm nát bét trong tay Alpha, hẳn chỉ còn biết nhếch mép, biểu lộ sự khinh thường càng rõ rệt.

“Vân Lôi hẳn đã chết trong tay ngươi? Dưới loại tiêu chuẩn này, có lẽ trước đây ta đã quá đề cao hẳn.”

Vân Ngạc mở miệng, cắn vào thanh Tịch Diệt Kiếm, những chiếc răng trắng của hắn va chạm với mũi kiếm đen, và thật không hề hấn gì.

Ngược lại, Tịch Diệt Kiếm bị vỡ thành nhiều mảnh vụn.

Nhưng Alpha không hề bị ảnh hưởng bởi điều đó, vẫn tiếp tục vung thanh kiếm tấn công, trên người Vân Ngạc cũng không ngừng để lại những vết thương.

Chỉ có điều, sức mạnh pháp tắc của Tịch Diệt Chi bên trên sự tổn hại nhanh chóng tán loạn trên người Vân Ngạc, còn Vân Ngạc thì mượn lấy sinh cơ từ Alpha và lập tức hồi phục thương thế.

“Ngươi có lực lượng pháp tắc giống ta; nếu nuốt được ngươi, có lẽ ta có thể tiến xa hơn!” Vân Ngạc liếm môi, quá trình hấp thụ từ vết thương của Tịch Diệt Kiếm đã khiến hắn hứng thú, hắn muốn cắn Alpha một cái.

Thấy vậy, Alpha ngay lập tức né tránh, đồng thời không ngừng phản kích, nhưng không tài nào có thể gây 傷 cho Vân Ngạc, ngược lại mảnh vỡ của Tịch Diệt Kiếm cũng ngày càng ít.

“Trạng thái của Alpha càng ngày càng tệ, sức mạnh từ Tịch Diệt Chi không thể chịu nổi như thế được.”

Tại đài điều khiển, Bạch Khải nhìn trong khi Alpha hoàn toàn bị áp chế và chỉ còn lại gần một nửa Tịch Diệt Kiếm Vực, hắn nhíu mày.

Quả thực Vân Ngạc rất mạnh, nhưng sức mạnh từ pháp tắc của Tịch Diệt không thể đơn giản bị cướp đoạt như vậy.

Khả năng duy nhất là Alpha trước đó đã chịu tổn thương từ Hur Vô bản nguyên, vẫn chưa hồi phục, thậm chí càng trở nên tệ hơn.

Nhưng trong suốt thời gian qua, hắn luôn theo dõi trạng thái của Alpha và dùng trứng tiến hóa để giúp hắn tăng trưởng mà không phát hiện ra điều gì bất thường.

“Sao lại nghiêm trọng đến vậy, mà trứng tiến hóa cũng không thể phát hiện?” Bạch Khải cảm thấy nặng nề, vừa muốn gọi Gamma lên để hỗ trợ thì bỗng nhiên nhận được tin từ Alpha.

Ken kết ken ket. (Lão đại, ta không sao, đừng để người khác quấy rầy ta chiến đấu.) Giọng điệu Alpha rất bình thản, nhưng Bạch Khải vẫn cảm nhận được một sự kiên quyết không thể từ chối.

“Được rồi, nhưng nếu nguy hiểm xảy ra, ta sẽ tìm Gamma giúp một tay.”

Bạch Khải do dự một chút, nhưng vẫn đồng ý yêu cầu của Alpha.

Dù sao hắn cũng đã ở bên cạnh lâu nhất, và cũng là thú cưng đáng tin cậy nhất trong đội, Bạch Khải tự nhiên sẽ không coi nhẹ ý kiến của Alpha.

Nhưng mặc cho Alpha nói như vậy, cục diện chiến đấu vẫn không thay đổi, Vân Ngạc vẫn tiếp tục áp bức Alpha, và còn rất nhẹ nhàng nữa.

Cuối cùng, mảnh vỡ cuối cùng của Tịch Diệt Kiếm cũng bị Vân Ngạc đánh rơi, Tịch Diệt Kiếm Vực chỉ còn lại những yếu tố cuối cùng, có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Nhưng đúng lúc này, khí tức của Alpha bỗng nhiên thay đổi, hắn cầm thanh Tịch Diệt Kiếm còn lại chỉ là chuôi, hướng về Vân Ngạc.

“Ngươi điên rồi sao? Dùng một cái chuôi kiếm muốn đánh bại ta?” Vân Ngạc lạnh lùng hừ một tiếng, phát ra toàn bộ khí thế, một sức sống mãnh liệt lập tức tràn ngập tung bừng trong Kiếm Vực. Đây đều là sức sống mà hắn đã trưởng thành từ việc nuốt chửng những sinh cơ, chỉ cần sức sống không ngừng, không có sinh vật nào có thể giết chết hắn.

Tuy vậy, với năng lực của hắn, việc dẫn đến việc hao tổn tất cả sinh cơ, chỉ có thể là kẻ thù của hắn.

Nhưng mà, trước khí thế mạnh mẽ của Vân Ngạc, Alpha không hề lùi bước, mà lại từng bước một tiến đến Vân Ngạc.

“Nếu ngươi muốn chết thì để ta nuốt chửng ngươi luôn!” Thấy vậy, Vân Ngạc không muốn lãng phí thêm thời gian, hắn cắn một cái về phía Alpha, dự định sẽ triệt để ăn hết hắn. Đỉnh! Nhưng đúng vào khoảnh khắc đó, một mảnh lực lượng rơi xuống đất từ thanh kiếm bị nuốt chửng đột nhiên bay lên, gắn vào chuôi kiếm, khí tức của Alpha lập tức tăng mạnh lên, hóa thành một hình ảnh kiếm khách, ngăn cản miệng của Vân Ngạc.

Sau đó, những mảnh vỡ thứ hai bay đến, gắn vào mảnh đầu tiên, khí tức của Alpha tiếp tục tăng lên, khiến Vân Ngạc cảm thấy một cơn đau.

Tiếp theo là mảnh thứ ba, thứ tư...

Khi cuối cùng một mảnh mũi kiếm trở về, khí tức của Alpha đã đạt đến một điểm tới hạn.

Nhảy lên, chính là Bán Thần! “Thật sự dùng ta để rèn luyện bản thân? Ngươi muốn chết!” Vân Ngạc lúc này đã nhìn ra ý định của Alpha, hắn bùng nổ sức mạnh, pháp tắc chi thể xuất hiện, cái miệng to lớn như muốn nuốt chửng cả Kiếm Vực.

Thế nhưng Alpha lại nhanh hơn một chút, ngay khi pháp tắc chi thể của Vân Ngạc tập hợp lại, hình ảnh kiếm khách trên đầu Alpha đã dẫn đầu thực hiện đòn tấn công, lưỡi kiếm sắc bén xẹt qua pháp tắc chi thể của Vân Ngạc và để lại một vết thương sâu hoắm.

Lần này, năng lực của Vân Ngạc không thể phát huy hiệu quả, pháp tắc của Tịch Diệt phát huy trên người Vân Ngạc một cách tinh tế, dù hắn có ra sức thế nào cũng không thể hồi phục được.

Thấy cảnh này, Bạch Khải mới thở phào nhẹ nhõm.

Dù thanh kiếm trên người Alpha vẫn đầy vết rách, nhưng cuối cùng sức công kích đã được khôi phục.

Tuy nhiên, Vân Ngạc không phải là nhân vật đơn giản.

Hắn thấy Alpha có thể tạo ra tổn thương không thể chữa trị cho pháp tắc chi thể của mình, bỗng dừng há miệng rồi cắn, trực tiếp kéo mảnh pháp tắc chi thể xuống, ném sang một bên.

Pháp tắc chi thể mất mát khiến khí tức của Vân Ngạc yếu đi vài phần, nhưng rất nhanh, lượng sinh cơ lớn lao đã chảy vào mảnh pháp tắc chi thể, giúp vị trí vừa bị cắn xé hồi phục rất nhanh.

“Muốn phá hỏng pháp tắc chi thể của ta, trừ khi ngươi có thể hút cạn toàn bộ sinh cơ của ta!” Gương mặt Vân Ngạc tràn đầy sự hung tợn, lại một lần nữa phóng tới Alpha, rõ ràng là định lấy thương đổi thương.

Ken kết ken kết. (Không cần phải làm thế đâu.) Đúng lúc này, Alpha đột nhiên lên tiếng, tay phải nhẹ nhàng phát qua thân kiếm, bảy chuôi tiểu kiếm đột ngột từ trong cơ thể Alpha bay ra, hóa thành một dòng ánh sáng hòa nhập vào Tịch Diệt Chi Kiếm.

Theo đó, những vết rách trên Tịch Diệt Chi Kiếm dần dần biến mất, trở về hình dáng nguyên bản.

Kiếm gãy, đúc lại!

Chương 1001:

Vinh quang lúc trở về “Tịch Diệt chi kiếm, đã được đúc lại rồi sao?” Bạch Khải nhìn thấy Alpha trong tay đã hoàn toàn chữa trị lại Tịch Diệt chi kiếm, không khỏi kinh ngạc và vui mừng.

Nhiều mảnh vỡ của Tịch Diệt chi kiếm rõ ràng đã ảnh hưởng đến sức chiến đấu của Alpha.

Nếu không nhờ vào việc Husky và Gamma liên tiếp đột phá, nâng cao chiến lực, Bạch Khải thật sự không có lòng tin để sống sót ở nơi này giữa những hung thú.

Giờ đây, khi Alpha đã khôi phục được thực lực, từ khí tức mà phán đoán, thậm chí có thể còn mạnh mẽ hơn trước, Bạch Khải cảm thấy hẳn đã có thể hy vọng. Ở một bên khác, ngay tại thời điểm Tịch Diệt chi kiếm được chữa trị, trong lòng Vân Ngạc bỗng dâng lên một cảm giác uy hiếp của cái chết chưa từng có.

“Gia hỏa này trước đó sao không ở trạng thái hoàn chỉnh?” Vân Ngạc trở nên cảnh giác, không ngừng nhìn chăm chăm vào Alpha, và bỗng cảm thấy trên người mình có một cơn đau nhói, một vết kiếm dài nhỏ đã xuất hiện trên cơ thể hắn.

Chỉ là khi Vân Ngạc dự định chữa trị vết thương, hắn phát hiện vết kiếm đó đã biến mất không còn dấu vết, Tịch Diệt chi kiếm vẫn giữ nguyên trong tay Alpha, tựa như vừa rồi chỉ là một ảo giác bình thường.

“Người ngọc này, không thể để lại!” Trong mắt Vân Ngạc lóe lên một tia sát khí, pháp tắc chi thể chớp mắt thu nhỏ lại, giống như một lớp áo giáp bám vào bên ngoài thân hắn.

Pháp tắc chi thể không phải là mạnh nhất, mà cuối cùng phải dung hợp với bản thể, hình thành thần thể và khả năng thăng cấp lên Thần Thoại.

Và Vân Ngạc lúc này còn cách địa vị đó một bước xa.

“Ban đầu ta không muốn bại lộ thực lực của mình, nhưng người quá nguy hiểm, không thể để cho người tiếp tục trưởng thành nữa.”

Vân Ngạc nhìn chăm chăm vào Alpha, khẽ hít vào, khu vực còn lại của Tịch Diệt Kiếm Vực cũng gần như bị thôn phệ, Bạch Khải thậm chí có thể thấy bóng dáng Vân Ngạc bằng mắt thường.

Nhưng vào lúc này, Alpha đột nhiên bắt đầu động đậy, một tay cầm kiếm, đâm ngang về phía Vân Ngạc.

Một nhát kiếm này thoát nhìn không nhanh, nhưng Vân Ngạc chẳng chút kiêng kỵ, liền vội vàng nghiêng người né tránh, đồng thời chuẩn bị cắn vào Alpha.

Nhưng không biết vì sao, mặc dù Vân Ngạc tránh được đòn đâm ngang của Alpha, nhưng khi hấn định cắn vào Alpha, lại phát hiện ngay trước mặt mình chính là mũi kiếm của Tịch Diệt chi kiếm.

Khoảng cách gần như vậy, cảm giác tử vong trong lòng Vân Ngạc càng thêm mãnh liệt, hấn phải né mình đi, nhưng vẫn bị mũi kiếm làm rách lớp biểu bì.

Vân Ngạc không ngờ pháp tắc chi thể ở giai đoạn cao nhất cuối cùng lại không thể ngăn cản sức mạnh của Tịch Diệt! Con đau đớn kịch liệt khiến Vân Ngạc tập trung tinh thần hơn, thân thể chớp một cái, từng làn sương trắng từ người hấn, hóa thành một con cá sấu lớn từ bên kia tấn công về phía Alpha.

Tuy nhiên, Alpha dường như đã xác định Vân Ngạc, từ đầu đến cuối giữ nguyên tư thế đâm ngang, tựa như không đâm trúng Vân Ngạc thì sẽ không bỏ qua.

Thấy tình cảnh này, Vân Ngạc không né tránh nữa, mà chủ động nghiêng người để đón nhận Tịch Diệt chi kiếm, đồng thời cũng tấn công vào Alpha.

Mũi kiếm Tịch Diệt quả thật sắc bén hơn hấn tưởng, nhưng hấn vẫn có thể chịu đựng được, mặc dù có khả năng cần tiêu hao một lượng lớn sinh cơ để chữa trị, nhưng thứ sinh cơ này, hấn có thể đã cướp lại.

Quả thật, Alpha dường như cũng không nghĩ đến việc Vân Ngạc sẽ dám mạnh bạo như vậy, trực tiếp cắn nát bộ giáp của hấn, lộ ra bên trong hài cốt tinh khiết như thủy tinh.

Nhưng không thể phủ nhận, Alpha vẫn chưa thu hồi thanh kiếm, mà tự nhiên đâm một nhát, xuyên thấu Vân Ngạc.

“Vô dụng, như thế mà bị thương, ta dễ dàng có thể khôi...”

Đột nhiên, Vân Ngạc bất ngờ cứng lại, không nhìn được phun ra một ngụm máu tươi.

Nội tạng của hắn có vẻ như đã tan nát.

Alpha liếc nhìn Vân Ngạc, tay phải đột nhiên tăng lực, Tịch Diệt chỉ kiếm lắc một cái, một đạo kiếm khí từ nội thể Vân Ngạc bắn ra, trực tiếp cắt hắn làm đôi.

Dù cho bị thương nặng, Vân Ngạc vẫn chưa chết, thậm chí trong tình huống nội tạng của hắn tất cả đều đã vỡ vụn, khí tức của Vân Ngạc vẫn chưa yếu đi, chỉ là hắn đã thu hồi con cá sấu lớn bên ngoài, biến nó thành nội tạng bổ sung cho cơ thể đang trống trải.

“Ngươi rốt cuộc là quái vật gì vậy!” Trong mắt Vân Ngạc cuối cùng cũng hiện lên sự kinh hãi, hắn từ từ kéo xa khoảng cách với Alpha. Ở phía bên kia, sau khi Vân Ngạc bị thương nặng, Alpha lại có vẻ kỳ quái, tay phải nhẹ nhàng vung Tịch Diệt chỉ kiếm, thì thầm.

Ken kết ken kết.

“(Không đúng, một nhát kiếm này không nên là như vậy).”

Vân Ngạc thấy thế cũng vui vẻ, không lo lắng tiết kiệm, toàn lực tiêu hao sinh cơ để chữa trị vết thương.

Nhát kiếm của Alpha确实 nằm ngoài dự đoán của hắn, nhưng vẫn còn có thể trong phạm vi chữa trị, chỉ cần cho hắn thêm một chút thời gian, hắn sẽ khôi phục.

Còn về Alpha, mặc dù nhát kiếm đó đã phá vỡ pháp tắc chi thể của hắn, nhưng tiêu hao chắc chắn rất lớn, hắn không tin Alpha có thể tiếp tục phát động công kích như vậy.

Tuy nhiên, Vân Ngạc rõ ràng đã đoán sai về tình trạng của Alpha, sau khi dừng lại một chút, Alpha lại phát động tấn công, nhưng không còn là đâm ngang, mà là một nhát chém ngang.

Cũng giống như trước đó, Vân Ngạc không thể né tránh, rõ ràng tập trung lực lượng vào một điểm, đối mặt trực diện.

Chỉ đáng tiếc, Tịch Diệt chỉ kiếm vẫn nhẹ nhàng phá vỡ pháp tắc chi thể, để lại trên người Vân Ngạc một vết thương sâu đậm.

Lần này, vết kiếm được tạo ra, cho dù là sức mạnh của Vân Ngạc, cũng không thể xóa bỏ, thậm chí sau khi Vân Ngạc mất đi phần máu thịt này, hắn vẫn không thể chữa trị.

Tịch Diệt pháp tắc, triệt để áp chế khả năng cướp đoạt pháp tắc của hắn.

Nhưng với chiến quả như vậy, Alpha lại có vẻ không hài lòng, một lần nữa điều chỉnh trạng thái, phát động tấn công lần nữa. Đâm, bổ, treu, treo, mây, điểm, băng, đoạn...

Các chiêu thức của Alpha rất đơn giản nhưng hiệu quả, từng chiêu một từ phức tạp hóa thành giản đơn, nhưng Alpha vẫn tỏ ra không hài lòng.

Ngược lại, Vân Ngạc đã hoàn toàn biến thành một mục tiêu kiếm bia, giờ chỉ còn lại một cái đầu lớn, các bộ phận khác hoàn toàn bị sức mạnh của Tịch Diệt hủy diệt.

“Ngươi...”

Ngươi thả ta, ta nguyện ý thần phục ngươi!” Lúc này Vân Ngạc đã không còn vẻ kiêu ngạo ban đầu, cúi đầu trước Alpha, nhưng Alpha với sự cầu xin đó chỉ làm ngơ, sau một lát trầm mặc lại ra tay một nhát kiếm.

Nhát kiếm này xuyên thủng ngay lập tức khoảng cách giữa hắn và Vân Ngạc, nháy mắt xuyên thấu đầu Vân Ngạc, khi hai con ngươi của Vân Ngạc biến thành màu xám, cơ thể hắn từ từ sụp đổ, biến thành lượng lớn sinh cơ bay lơ lửng xung quanh.

“Làm tốt lắm, Alpha!” Khi thấy Alpha đã xử lý xong Vân Ngạc, Bạch Khải liền đến bên cạnh Alpha để chúc mừng, nhưng Alpha không hề đáp lại, mà bỗng nhiên biến mất ra ngoài thành lũy.

“Alpha đang làm sao vậy?” Bạch Khải thấy thế hơi ngạc nhiên, đột nhiên nghĩ tới một điều, cũng đi ra ngoài thành lũy, nhìn về phía bầu trời.

Lúc này Alpha đang ngồi khoanh chân trong hư không, Tịch Diệt chỉ kiếm cũng được đặt trên đầu gối, phối hợp với bộ giáp

và cơ thể bị tàn phá của Alpha, có chút mang dáng dấp của một kiếm khách giang hồ.

Tuy nhiên, sự chú ý của Bạch Khải lúc này hoàn toàn không dừng lại ở hình dạng của Alpha, mà bị bầu trời trên đầu Alpha thu hút.

Chỉ thấy trên bầu trời, một vòng xoáy ánh sáng nhiều màu bảy sắc bắt đầu từ từ hình thành, bên trong mờ mờ còn có thể nhìn thấy một ánh sáng quen thuộc. Đó là ánh sáng của việc tiến hóa của thú cưng khi mới có thể xuất hiện tiến hóa! “Alpha bây giờ đã là truyền kỳ, lại tiến hóa, không phải là Bán Thần sao?” Bạch Khải không hề giấu diếm sự vui mừng của mình, miệng cười đến mức không khép lại được.

“Nhưng mà Bán Thần thì có cần tiến hóa không? Sao không nghe thấy sư phụ nhắc đến?” “Bạch Khải, Alpha hẳn đang muốn tiến hóa sao?” Lúc này, Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà lần lượt chạy đến, khi nhìn thấy hiện tượng kỳ lạ trên đầu, thì nhận ra điều gì đó.

“Hẳn là, nhưng có vẻ khác với lần trước.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, bình thường khi tiến hóa xảy ra thường là đột ngột bắt đầu, nhưng bây giờ, ánh sáng tiến hóa này có vẻ hơi do dự, không biết nó đang nổi lên cái gì.

“Nếu mà tiến hóa, thì có lẽ Bán Thần có chút khác biệt với truyền kỳ?” Bạch Thu Trà cố gắng nhớ lại những gì đã nói với cha mình, nhưng không nhớ nổi rằng khi Bán Thần tiến hóa sẽ có hiện tượng gì.

“Đúng thế, dù sao Alpha chúng nó trước kia một bước liền lĩnh ngộ pháp tắc, chắc chắn là không giống với tiến hóa thông thường của Bán Thần.”

Gia Cát Thần suy nghĩ một chút, nói ra ý kiến của mình.

“Đúng.”

Bạch Khải nhẹ vuốt cằm, nghĩ một hồi, liền thu hồi bí cảnh thành lũy, Sơ Thủy chi thành lại hiển hiện.

Trong lúc thú cưng thăng cấp truyền kỳ, cần phải dùng đến tháp bí cảnh, mặc dù Bạch Khải không sử dụng, nhưng không chừng Bán Thần sẽ có ảnh hưởng, vẫn nên thu lại cho chắc ăn.

“Đúng thế, Alpha tiên bối, sư phụ bọn họ đã tiêu diệt kẻ xâm lấn rồi sao?” Hoắc Phong Tư ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, khi thấy Alpha cùng với Bạch Khải một hàng phía sau, mặt mày tràn đầy chấn kinh.

Dù biết sư phụ của mình rất mạnh, nhưng không phải mạnh đến mức này.

Hai đầu Bán Thần, năm đầu truyền kỳ, cộng thêm cái xác không hề phản kháng từ Đại Thủ triều, giờ đây thậm chí còn không nhắc lên nổi một chút sóng nước.

“Xem ra, có lẽ.”

Vương Tịch khẽ vuốt cằm, ánh mắt nhìn về phía Bạch Khải cũng trở nên đầy sùng bái hơn.

Có sư phụ ở đây, nhân loại nhất định có thể thoát khỏi áp bức của hung thú, tự do sinh tồn trên vùng đất này! “Nhưng nếu cứ như vậy, những bộ lạc khác liệu có thể cùng nhau công kích chúng ta không?” Yeshe dường như có chút lo lắng, đúng lúc gặp Hoắc Phong Tư tình cờ lấy lòng mĩa mai.

“Yeshe người đang nghĩ gì vậy, quanh đây có tổng cộng chỉ ba đầu Bán Thần, đều đã bị sư phụ chém giết, nếu những bộ lạc khác còn dám đến, chúng nó chính là điên thật rồi.”

Ánh mắt Hoắc Phong Tư bỗng nhiên trở nên rất sắc bén, nói: “Hơn nữa, như vậy nhiều Bán Thần và truyền kỳ đã mất, những súc sinh đó không kịp cướp đoạt đâu, sao có thể còn rảnh mà quản chúng ta.”

Vương Tịch khẽ vuốt cằm, nói: “Phong Tư nói không sai, đây là cơ hội tuyệt vời để chúng ta nhanh chóng phát triển, chúng ta nhất định phải thừa dịp các bộ lạc xung quanh chưa kịp phản ứng, nhanh chóng đứng vững gót chân.”

“Nếu có thể, ta hy vọng có thể làm cho Sơ Thủy chi thành dù không có sư phụ áp trận, cũng có thể tự mình đảm bảo sự tồn tại của một phương!” “Yên tâm đi, chúng ta nhất định có thể!” Hoắc Phong Tư chân thành gật đầu, sau đó xoa xoa đôi tay, nói: “Đúng rồi, cư dân trong thành còn chưa biết chuyện này, chúng ta mau kể cho họ nghe về chiến tích của sư phụ đi!” Hoắc Phong Tư bắt đầu trở nên nóng lòng, Yeshe cũng không

muốn chậm lại, hào hứng chạy theo Hoắc Phong Tư hướng về chỗ tránh nạn.

Nhưng đúng lúc này, bên trong vòng xoáy bảy màu cuối cùng đã ném xuống một đạo quang mang, và mục tiêu tất nhiên chính là Alpha.

Alpha, cuối cùng cũng muốn tiến hóa rồi!

Chương 1002:

Phân thân mới của tử vong! “Cuối cùng, muốn tiến hóa~”
Thấy ánh sáng của sự tiến hóa xuất hiện, Bạch Khải lại cảm thấy tâm trạng bình tĩnh trở lại.

Sau lần tiến hóa này, Alpha sẽ trở thành Bán Thần, và hắn cũng coi như có cơ hội đánh bại những cường giả trong thế giới này.

Tuy nhiên, một số người lại không vui vẻ chút nào.

A ô a ô! (Đáng ghét! Đáng ghét!! Đáng ghét!!! Cuối cùng cũng đuổi kịp, sao lại muốn tiến hóa nữa chứ!) Beita không vui mà cắn xé cây gậy trong tay, dường như muốn trút bỏ tất cả sự khó chịu, và xem như đây là lần đầu tiên kẻ sống sót duy nhất từ cuộc xâm lấn của những quái thú huyền thoại có ý nghĩ muốn biến mất.

Nổi điên thì nổi điên, nhưng đừng xem hắn như gậy mài răng! Chẳng lẽ ngươi không biết cắn người ngay cả linh hồn cũng bị cắn sao? “Biết mình kém hơn thì hãy chăm chỉ tu luyện, với kỹ năng của chúng ta, rất nhanh sẽ đuổi kịp.”

Jerry mở mắt ra, hoàn toàn không bị sự tấn thẳng của Alpha ngăn cản, ngược lại còn học hỏi hơn.

Lộng phốc lộng phốc ~ (Gần đây Gamma cũng cảm nhận thấy khí tức của Alpha rất kỳ quái, nguyên lai Alpha đang cố gắng áp chế không tiến hóa, thật lợi hại~) Gamma nhìn vào cơ thể Alpha, những quy tắc ẩn hiện xung quanh, miệng không tự chủ mở ra.

Rất muốn thử xem sức mạnh của Alpha, chắc chắn ăn thật ngon! “Alpha quả thật rất mạnh, ta cũng phải nỗ lực, cố gắng tấn thẳng truyền kỳ sớm chút.”

Trùng Thảo nghe vậy nhẹ gật đầu, nhưng rất nhanh lại lộ ra một tia nghi hoặc.

“Tuy nhiên, sao ta lại cảm thấy khí tức của Alpha rất kỳ quái, giống như có cái gì đó bị áp chế?” “Áp chế? Ý ngươi là Alpha đang cố gắng áp chế tiến hóa của bản thân?” Bạch Khải có chút khó hiểu, muốn hỏi Trùng Thảo cảm giác cụ thể hơn, thì

Delta đột nhiên xuất hiện bên cạnh Bạch Khải, ánh mắt lấp lánh đầy cảnh giác nhìn về phía không trung.

Cùng lúc đó, chú chó Husky, người vừa khó chịu vì Alpha lại lần nữa tiến hóa, đột nhiên trở nên nghiêm túc, cúi người xuống và phát ra những tiếng gầm nhẹ.

“Các người đang làm sao thế?” Bạch Khải nhướng mày, trong lòng cảm thấy một sự lo lắng mơ hồ.

Róc rách rách rách. (Chủ nhân, có vật gì đến đây rồi.) Ánh mắt Delta lóe lên một tia u quang, vô số hình ảnh lóe lên trong ánh sáng, cuối cùng dừng lại ở một thân ảnh màu đen.

“Kiệt kiệt kiệt...”

Có vẻ như nó lại tiếp tục đuổi theo tới~” Tên Hề Hoang Đường bay bổng lên, cười hì hì nhìn lên bầu trời, nhưng từ cơ thể hắn không ngừng phát ra sức mạnh tinh thần, đã sẵn sàng cho cuộc chiến.

“Nó?” Trong lòng Bạch Khải chợt động, lập tức hiểu ra, ngẩng đầu nhìn lên, và thấy Alpha đột nhiên đứng dậy, nắm chặt Tịch Diệt chi kiếm, nhìn lên bầu trời.

Lúc này, ánh sáng của sự tiến hóa chỉ còn cách Alpha một tấc, nhưng ngay lúc hai bên sắp chạm vào nhau, một bóng đen bất ngờ xuất hiện trên bầu trời, cắt đứt ánh sáng ấy. Ánh sáng của sự tiến hóa bị gián đoạn, điều này có nghĩa rằng tiến hóa của Alpha đã bị ngăn cản, nhưng lúc này Bạch Khải không còn tâm trạng để quan tâm chuyện đó nữa.

Sau cái bóng đen, một thân ảnh quen thuộc chậm rãi xuất hiện, phía sau hắn mơ hồ có thể nhìn thấy dòng sông thời gian hư ảo.

Nhưng lần này, dòng sông thời gian lại không thể lại gần đôi phương, bất kể là thời gian cát mịn hay là thời gian phân nhánh, một khi lại gần cũng sẽ bị màu đen này đồng hóa.

Bóng đen này không ai khác chính là Tử Vong chi dực, kẻ suốt đường săn lùng Bạch Khải! “Có công sức làm xong những Bán Thần đó, thế mà giờ lại bị cái đại gia này hấp dẫn sao?” Bạch Khải cắn răng, cảm thấy đau đầu trước sự xuất hiện của Tử Vong chi dực.

Nếu kẻ ngốc này chậm thêm một hồi xuất hiện, có lẽ Alpha đã có thể tấn thẳng Bán Thần, đến lúc đó, có khi không cần sợ cái gia hỏa này nữa! Cuối cùng, Tử Vong chỉ dục hoàn toàn từ trong bóng tối chui ra, khi cảm nhận được trong không khí tràn ngập sinh khí, hắn từ từ há miệng, Vân Ngạc sinh mệnh tinh hoa biến thành sương trắng, rồi bỗng chốc biến thành sương đen, đồng thời trực tiếp dung nhập vào bên trong Tử Vong chỉ dục.

Sau khi hấp thụ một lượng lớn sinh khí, Tử Vong chỉ dục không có nửa điểm biểu hiện, chỉ lặng lẽ nhìn về phía Alpha.

“Gia hỏa này, sao lại có cảm giác không giống như trước, có chút giống...”

“Giống như Đại Xà màu đen và các phân thân tử vong khác đúng không?” Shuke đột nhiên mở miệng, nét mặt luôn tỉnh táo của hắn lộ ra sự nghiêm trọng.

“Nếu như ta phân tích không sai, bây giờ Tử Vong chỉ dục đã không còn là quái vật bị cưỡng chế cải tạo nữa, mà thực sự đã lột xác thành tử vong.”

Nghe lời Shuke, dự cảm không tốt trong lòng Bạch Khải rốt cuộc được xác thực.

“Nói cách khác, hiện tại ta cần phải đối đãi hắn như một phân thân tử vong thực sự?” “Không sai, mà hắn có khả năng vẫn là mạnh nhất trong số đó.”

Shuke gật đầu nhẹ, sau đó cùng với các sủng thú khác vây quanh Bạch Khải.

Còn ở một bên khác, Tử Vong chỉ dục đột nhiên khiến cho Vương Tịch và những người khác cảm thấy kinh ngạc, dù họ không rõ Tử Vong chỉ dục rốt cuộc là gì, nhưng điều đó không ảnh hưởng đến việc họ cảm nhận được khí tức khủng bố từ hắn.

“Vương Tịch...”

“Quái vật này là thứ gì vậy?” Hoắc Phong Tư cắn răng, chống cự lại áp lực do Tử Vong chỉ dục tỏa ra, nhưng vẫn cảm thấy toàn thân xương khớp đang phát ra tiếng vang đau đớn.

Mặc dù Yeshe ngay lập tức kích hoạt mô phỏng thiên phú, cố làm giả khí tức của Tử Vong chi dực. Đây là chiến thuật mà Yeshe am hiểu nhất, thông qua mô phỏng năng lực của đối phương để yếu bớt thuộc tính của hắn.

Nhưng lần này, Yeshe lại gặp phải Waterloo.

Khi vừa mô phỏng được thuộc tính của Tử Vong chi dực, Phù Quang Bướm Bướm đã nổ tung, Yeshe phun ra máu tươi, lập tức ngất đi.

“Phong Tư, Yeshe!” Thấy vậy, Vương Tịch biến sắc, lúc này triệu hồi Tôn Phong Hồ tạo ra một lĩnh vực bảo vệ hai người, xác định họ không gặp nguy hiểm mới hướng về phía bầu trời.

“Chẳng lẽ đây chính là thứ mà thầy luôn lo lắng sao?” Vương Tịch không phải người ngốc, tự nhiên nhận ra rằng Bạch Khải và ba người dường như luôn lo lắng về một điều gì đó sẽ xuất hiện.

Và từ sắc mặt của ba người lúc này, rất rõ ràng rằng đầu con rồng đen quái dị này chính là điều mà thầy lo lắng.

“Cuối cùng đó là quái vật gì, mà có thể khiến các thầy kiêng dè như vậy?” Vương Tịch nhìn thật sâu vào Tử Vong chi dực, dường như muốn khắc sâu cái hình ảnh này vào trong trí nhớ.

Trong khi đó, Tử Vong chi dực cũng không có ý định nói chuyện với Bạch Khải và những người khác, hắn vỗ cánh bay dần về phía họ.

Mỗi lần Tử Vong chi dực vỗ cánh, xung quanh sông núi, mây mù, năng lượng, sinh vật...

Bất kể là có sinh mệnh hay không, tất cả đều bị bao trùm bởi màu đen.

Trước mặt tử vong, mọi vật đều bình đẳng, Tử Vong chi dực hoàn toàn chứng thực điều đó.

Tên ngốc này quả nhiên trở nên càng kinh khủng hơn.

Bạch Khải thấy thế thở dài, hỏi Delta: “Delta, có thể nghĩ cách kéo Ngu Bì Xà tới không?” Róc rách rách rách. (Delta không thể cảm nhận được khí tức Ngu Bì Xà, hắn dường như không ở gần đây.) Delta lắc đầu. (Mà Delta nghi ngờ, trừ khi cái gia hỏa này giải trừ trạng thái hiện tại, nếu không dòng sông thời

gian e rằng sẽ không thể giáng lâm được.) “Dòng sông thời gian cũng không thể giáng lâm? Gia hỏa này có dự định lật đổ ý chí thế giới sao?!” Bạch Khải nghe vậy càng thêm chấn kinh, nhìn khoảng cách giữa họ và Tử Vong chỉ dực ngày càng gần, cắn răng nói: “Không quan trọng, thử trước một lần xem có thể hạ hắn xuống hay không!” Vừa dứt lời, Husky lập tức dẫn đầu tấn công, ba dòng sức mạnh tinh thần hội tụ lại, ngưng tụ thành một viên đạn tam sắc, lao thẳng về phía Tử Vong chỉ dực.

Ngay sau đó, Gamma cũng xuất thủ, từ khi tấn thăng truyền kỳ hắn luôn không có vũ khí, Gamma trong tay ngưng tụ Thánh Quang cùng tà năng thành một viên cầu hỗn độn, ném về phía Tử Vong chỉ dực.

Còn Jetta, dưới sự khống chế của hắn, bốn viên pháp cầu nguyên tố bị cưỡng chế dung hợp lại với nhau, tạo thành một cánh cổng màu sắc rực rỡ, khi Jetta nhẹ nhàng đẩy, một con lũ nguyên tố trải ra, lao thẳng về phía Tử Vong chỉ dực. Đồng thời, Trùng Thảo cùng lúc triệu hồi Thương Nhật và Huyền Nguyệt chi mâu, sức mạnh hư thực hợp lại, bản thân còn ngưng chế lại các sủng thú khác để tấn công.

Tên Hề Hoang Đường thì ở trên mặt một đốm, lại biến thành hình dạng của Tử Vong chỉ dực, nhưng không giống Yeshe sụp đổ, mà là phát ra một thể bài màu đen.

Năm đầu sủng thú đồng loạt hoạt động, nhưng sau khi bị Delta tấn công, không gian xung quanh Tử Vong chỉ dực bỗng nhiên vỡ vụn, cùng lúc đó, không ngừng hướng về phía bên trong của Tử Vong chỉ dực lan tràn.

Thế nhưng, đối mặt với những cuộc tấn công như vậy, Tử Vong chỉ dực chỉ nhẹ nhàng vỗ cánh, tất cả công kích lập tức tan biến, trở thành một phần màu đen, sáu đầu sủng thú cũng bị chấn động lùi lại.

“Tử vong phân thân mà lại kinh khủng như vậy sao?” Bạch Khải sắc mặt trở nên âm trầm hơn, khó trách Long Đế trước đây muốn tập hợp toàn bộ Thần Long, thậm chí hiến tế Long Thần chi hồn cùng sinh mệnh của mình, nếu không, thật sự không phải là đối thủ của tử vong phân thân.

“Đã như vậy, chỉ còn lại một phương pháp cuối cùng.”

Bạch Khải và Gia Cát Thần cùng Bạch Thu Trà giao nhau một ánh nhìn, hai người ngay lập tức hiểu ý, triệu hồi Lam Long và những sủng thú khác để tấn công Tử Vong chi dực, cố gắng làm chậm lại quá trình của hắn.

“Alpha, lập tức dung hợp với những người khác, ta không tin rằng những sủng thú ở đây lại không thể đối phó với hắn!” Bạch Khải kêu gọi vài lần, nhưng Alpha vẫn không có phản ứng, Bạch Khải tìm kiếm, lại phát hiện Alpha không biết từ lúc nào đã đứng trước Tử Vong chi dực.

Chỉ thấy Alpha cầm Tịch Diệt chi kiếm, lặng lẽ nhìn Tử Vong chi dực, mà Tử Vong chi dực cũng dừng lại, nhìn Alpha, không biết đang nghĩ gì.

Cuối cùng, Alpha giờ thanh trường kiếm lên, vung một nhát về phía Tử Vong chi dực, nhưng Tử Vong chi dực động tác còn nhanh hơn một hơi thở của Rồng, phun ra một luồng hơi thở, trực tiếp nuốt chửng Alpha.

Thấy vậy, Alpha lập tức huy kiếm, luồng khí tịch diệt gào thét mà ra, xua tan hơi thở của Rồng, đồng thời Alpha đánh một nhát vào trán của Tử Vong chi dực.

Xoàn xoạt! Chỉ nghe một tiếng vang giòn, thanh Tịch Diệt chi kiếm vừa chữa trị lại một lần nữa vụn nát, nhưng lần này còn nát hơn cả trước, thân kiếm, chuôi kiếm tất cả đều hóa thành bột phấn.

Nhưng chưa kịp để Bạch Khải nhú mày, những bột phấn đó lại đột ngột đoàn tụ, một lần nữa ngưng tụ thành một thanh trường kiếm kỳ dị.

Theo sau, một ánh sáng từ trên trời giáng xuống.

Chương 1003:

Bán Thần! Bán Thần! Bán Thần! Ánh sáng bỗng nhiên xuất hiện, ngay cả Tử Vong Chi Dực cũng không kịp phản ứng đã bị bao phủ bởi nó.

Rống...

Tử Vong Chi Dực tỏ ra rất chán ghét ánh sáng này, gầm lên một tiếng, lập tức phun ra hơi thở Tử Vong Long về phía ánh sáng tiến hóa.

“Đáng ghét, lại muốn phá hỏng Alpha tiến hóa!” Bạch Khải thấy thế không khỏi tức giận mắg, lập tức mang lên mặt nạ hoang đường rồi phóng xuất một luồng tinh thần lực, trong khi các sủng thú khác cũng đồng loạt tấn công, ý đồ ngăn cản hơi thở của Tử Vong Long.

Nhưng sức mạnh từ hơi thở của Tử Vong Long không phải là thứ họ có thể ngăn cản, dù là tinh thần lực hay nhật nguyệt lực, đều dễ dàng tan vỡ khi đối diện với hơi thở của Rồng.

“Rõ ràng trước đây còn có hiệu quả, có phải vì trình độ lĩnh ngộ quy tắc của mình chưa đủ không?” Bạch Khải cắn răng, không chịu bỏ cuộc, nhưng hơi thở Tử Vong Long vẫn tiếp tục đổ ập xuống Alpha trong ánh sáng tiến hóa.

Tuy nhiên lần này, ánh sáng tiến hóa không bị phá hỏng mà lại ngăn cản được hơi thở tử vong của Rồng.

“Chặn lại rồi?” Bạch Khải nhìn thấy vậy thì hai mắt sáng lên, lần này dường như ánh sáng tiến hóa khác trước, còn có thể ngăn được hơi thở Tử Vong Long.

Thế nhưng, Tử Vong Chi Dực hiển nhiên đã tức giận, phốt lò hơi thở của Rồng, trực tiếp lao tới như một con thú hoang, cắn lấy ánh sáng tiến hóa.

Lần này, ánh sáng tiến hóa cuối cùng cũng có một chút dao động, nhưng vẫn không bị vỡ vụn, chỉ được nhìn thấy một bóng dáng của một thanh trường kiếm.

“Shuke, tùy người dẫn dắt dung hợp, nhất định không thể để hấn phá hủy Alpha tiến hóa!” Bạch Khải nhanh chóng quyết

định, giao trách nhiệm dung hợp cho Shuke, Shuke nghiêm túc, lập tức trải ra phù trận dung hợp.

Nhưng vào lúc này, một tiếng kiếm minh vang lên bên tai mọi người, Bạch Khải chỉ cảm thấy trước mắt trở nên mờ mịt, sau đó nhận ra mọi thứ xung quanh như bị chia làm hai nửa.

Tuy nhiên, khi Bạch Khải nhìn kỹ lại, mọi thứ đều trở lại bình thường, trừ ánh sáng tiến hóa của Alpha.

Chỉ thấy ánh sáng rực rỡ của tiến hóa tựa như đã xuất hiện một vết nứt, chia làm hai nửa hoàn toàn khác biệt.

Một nửa vẫn chói lóa ánh sáng, đầy vô hạn sức mạnh tiến hóa, mà nửa còn lại thì u ám, tràn đầy tử khí, có vẻ như bất cứ lúc nào cũng có thể tiêu tán.

Giữa hai khối ánh sáng tiến hóa, một thanh trường kiếm với hình dáng kỳ dị đang từ không trung chậm rãi rơi xuống.

Thanh trường kiếm có hình dạng tương tự như những thanh kiếm thông thường, nhưng thân kiếm khi thì biến thành đen, khi thì biến thành trắng, đôi khi lại là màu đỏ, như thể mỗi khoảnh khắc đang không ngừng biến đổi.

Rống!!! Theo sự xuất hiện của thanh trường kiếm này, Tử Vong Chi Dực cuối cùng cũng thể hiện ra cảm xúc mạnh mẽ.

Không chỉ là sự bình thản, mà còn là sự tức giận.

Thanh kiếm vẫn tiếp tục bay xuống, chưa kịp chạm đất, thì hai đầu Thần Long màu đen và trắng đã xuất hiện, lần lượt ngậm chặt hai đầu trường kiếm, đột ngột quay đầu kéo mạnh theo hướng trái ngược.

Chỉ trong chớp mắt, trường kiếm đã bị chia làm hai thanh.

Một thanh thì đen ngòm, như Tịch Diệt Chi Kiếm.

Một thanh thủy tinh, dường như là Tịnh Thế Chi Kiếm.

Hai đầu Thần Long ngậm lấy trường kiếm vòng quanh trên không trung, bắt đầu lẫn nhau truy đuổi, từ từ tạo thành một hình tròn.

Khi tốc độ càng ngày càng nhanh, hai đầu Thần Long và hai thanh kiếm càng ngày càng trở nên mờ ảo, thời gian dần trôi đi bắt đầu chòng chéo lên nhau.

Cuối cùng, Thần Long tiêu tan, hai thanh trường kiếm một lần nữa dung hợp lại, bị một bàn tay lớn nắm chặt.

Chỉ một thoáng, một sức mạnh cường đại chảy vào trong cơ thể Bạch Khải, khiến hắn cảm thấy có thể dùng một quyền đánh chết lãnh chúa sinh vật.

“Alpha đã tiến hóa thành công rồi?” Bạch Khải gõ gõ đầu, cố gắng từ những cảm giác phấn khích do sức mạnh tăng lên để tỉnh táo lại, rồi nhìn về phía Alpha.

Vẫn là bộ giáp màu đen, nhưng so với trước kia thì nhẹ nhàng hơn một chút, đồng thời trên đó có thêm một vài đường nét thủy tinh, nhìn từ xa, dường như là lớp giáp và xương thủy tinh của Alpha đã hòa hợp với nhau.

Trong khi đó, Tịch Diệt Chi Kiếm cũng trải qua những biến hóa tương tự, ngoài đó ra, chuôi kiếm cũng là sự quán quýt giữa đen và thủy tinh, bị Alpha nắm chặt như thể kéo dài từ cơ thể hắn.

“Cảm giác này, quả thực Alpha đã tiến hóa thành Bán Thần!” Khi nhận được thông tin từ trong đầu truyền đến, Bạch Khải không thể không vung vung nắm tay, đồng thời cũng hiểu rõ nguyên nhân của hình dáng kỳ quái mà Alpha có trước đó. Đó là bởi vì, việc chữa trị đơn thuần cho Tịch Diệt Chi Kiếm không phải là điều mà Alpha ao ước.

Một bên khác, khi nhận được thanh trường kiếm mới, Alpha lập tức bùng nổ ra một luồng hơi thở mạnh mẽ.

Vẫn như trước, rất sắc bén, nhưng không còn tùy tiện như trước đó, mà trở nên ổn trọng hơn nhiều.

Tuy nhiên, chính cái khí tức này lại khiến Tử Vong Chi Dực vốn đã có chút bức bối lại càng thêm phần nộ.

Chỉ thấy Tử Vong Chi Dực mở rộng hai cánh lớn, khí tức mệnh mệnh tự do tỏa ra, mọi thứ xung quanh ngay lập tức chìm trong tử vong, đồng thời khí tức này còn không ngừng lan rộng ra xung quanh.

Nằm ở giữa chính là Sơ Thủy Chi Thành.

Ngâm ~ Lúc này, một tiếng kiếm minh truyền đến, ánh sáng kiếm lớn như tường thành xuất hiện trước Sơ Thủy Chi Thành,

ngăn cản luồng khí tức tử vong.

Nhưng khí tức tử vong dường như mạnh mẽ hơn ánh sáng kiếm này rất nhiều, hoàn toàn không bị cản lại, và xuyên qua.

Thấy cảnh này, các sủng thú khác muốn ra tay giúp đỡ, nhưng đã bị Bạch Khải ngăn lại.

“Yên tâm đi, Alpha có thể giải quyết.”

Bạch Khải tự tin nói, sắc mặt các sủng thú ban đầu hơi nghi hoặc, nhưng khi nhìn thấy hầu như tất cả đều bị khí tức tử vong ngẫu nhiên, lại thấy sự sống bùng bùng trở lại, lúc này mới nhận ra.

Ken kết ken kết. (Lão đại, các người hãy lui ra xa một chút, việc này cứ để ta lo.) Alpha chớp mắt đi tới bên cạnh Bạch Khải, đột ngột phát động tấn công vào Bạch Khải, khiến hắn không kịp phản ứng, mặc cho thanh trường kiếm chém lên người mình.

Trường kiếm xuyên qua cơ thể, nhưng Bạch Khải không hề bị thương chút nào, tinh thần ngược lại còn trở nên khá hơn một chút.

Sau đó, Alpha giống như mèo vẽ hổ, chém một kiếm vào tất cả mọi người, mà ai nấy đều quay về trạng thái ban đầu. Điều khiến người ta kinh ngạc hơn nữa chính là, khi Alpha đến trước thi thể của Phù Quang Bướm còn sót lại, lại chém một kiếm, khiến Phù Quang Bướm bất ngờ sống lại.

A ô a ô? (Đáng ghét, đây là tiến hóa sai lệch, sao còn giữ được kỹ năng chữa trị?) Beta kinh ngạc nhìn Alpha, rõ ràng không hiểu tại sao Alpha lại biến thành như vậy.

“Đây không phải là chữa trị, chỉ là đưa chúng ta trở về trạng thái ban đầu mà thôi.”

Bạch Khải lắc đầu, cười nói: “Nếu phải nói, đây có thể xem như Luân hồi.”

...

Luân hồi, chính là lần nữa lĩnh ngộ lực lượng của Alpha.

“Phá rồi sau đó lập lại, thật không thể nói lung tung.”

Bạch Khải chăm chú nhìn Alpha, cảm nhận được sức mạnh cường đại từ cơ thể Alpha, lòng hắn không khỏi dâng lên một cảm giác an toàn chưa từng có.

Chỉ cần có Alpha, sẽ không ai có thể gây tổn thương đến hắn.

Ngược lại, khi cảm nhận được Alpha có khí tức ổn định, Tử Vong Chi Dực lại một lần nữa phát động tấn công, móng vuốt sắc bén xé rách không gian, tấn công về phía Alpha.

Alpha vẫn giữ vững phong cách chiến đấu nguyên bản, vùng trường kiếm lên, trực diện chống cự.

Lần này, không có tình huống lực lượng ngang nhau.

Ngay khi Luân Hồi Chi Kiếm chạm vào móng vuốt, lập tức hiện ra từng hình ảnh, nhìn kỹ lại, đó rõ ràng là những trạng thái khác nhau của móng vuốt.

Một số thì chuyển hóa thành Tử Vong Chi Dực, một số thì đã từng là Hắc Long Akuya, tất cả những hình ảnh về móng vuốt đều xuất hiện trên thân kiếm.

Cuối cùng, hình ảnh trên kiếm dừng lại, có thể thấy rõ một bộ móng vuốt non nớt.

Sau đó, móng vuốt bị cắt đứt, Luân Hồi Chi Kiếm thật giống như cắt đậu hũ bình thường, dễ dàng chặt đứt móng vuốt, lực lượng Tử Vong màu đen tùy ý lan tỏa, cố gắng kéo móng vuốt về, nhưng cũng không làm được nửa phần.

“Luân hồi là một vòng, còn nếu bị chặt đứt vòng, thì sẽ không thể phục hồi.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, trong đầu dần hiện ra thông tin về Luân Hồi Chi Kiếm.

Ghi chú: Người bị công kích bởi Luân Hồi Chi Kiếm sẽ tiến vào trạng thái Luân hồi, người cầm kiếm có thể tùy ý lựa chọn một trong những trạng thái đó để tiến hành chém kích, tạo ra hiệu quả khác nhau. ...

Dù là vừa rồi chữa trị, hay bây giờ phá hủy, Alpha không chặt đứt bọn họ, mà chặt đứt Luân hồi của họ.

Còn về sự khác biệt, khi Alpha đối mặt bọn họ, chỉ là thay đổi tình trạng của họ, còn khi đối mặt với Tử Vong Chi Dực, là

hoàn toàn chặt đứt phần Luân hồi đó.

Tử Vong Chi Dực hiển nhiên đã nhận ra vấn đề này, rõ ràng bỏ qua phần móng vuốt đó, muốn một lần nữa ngưng tụ cơ thể, nhưng phát hiện ra rằng dù thế nào cũng không thể làm được.

Ken kết ken kết. (Luân hồi đã bị phá vỡ, mọi thứ người làm chỉ là vô ích.) Alpha nâng Luân Hồi Chi Kiếm, lóe lên một cái đã đến đỉnh đầu Tử Vong Chi Dực, chém thẳng xuống.

Tử Vong Chi Dực thấy vậy lập tức né tránh, nhưng Luân Hồi Chi Kiếm đã sớm phát động, một vòng tròn lớn xuất hiện trên đỉnh đầu Tử Vong Chi Dực, theo dòng kiếm của Alpha chém ra, vòng tròn đó đã gãy thành hai mảnh.

Cùng lúc đó, rõ ràng tránh khỏi nhất chém của Alpha nhưng thân thể Tử Vong Chi Dực lại bắt đầu vận vẹo, như thể đang chống cự lại một sức mạnh thần bí nào đó.

Cuối cùng, sức mạnh này từ bốn chi, hai cánh, thân thể của Tử Vong Chi Dực, một mạch lan tỏa đến đầu lâu của nó, Tử Vong Chi Dực há miệng ra, cố gắng phun ra.

Nhưng ngay tại lúc Tử Vong Chi Dực sắp phun ra, sức mạnh đó bộc phát tại cổ của nó, một luồng kiếm khí hình tròn phun ra, cắt đứt cổ Tử Vong Chi Dực. Đầu nó đứt lìa, máu đen phun ra, trên mặt đất tạo thành những hố sâu, trong khi Alpha dường như đã chuẩn bị từ trước, một luồng kiếm khí chém ra, bao vây lấy dòng máu đen đó.

“Tử Vong Chi Dực, bị giết?” Gia Cát Thần nhìn Alpha đang đứng trong không trung với thanh kiếm, tròn mắt, không biết nên nói gì, trong khi Bạch Thu Trà thì ánh lên tia cuồng nhiệt và khao khát.

Bán Thân! Đây chính là sức mạnh của Bán Thân!

Chương 1004:

Hình bóng của Đế vương Nhìn Alpha dễ dàng chém giết Tử Vong Chi Dực, Bạch Khải cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Cuối cùng thì tên gia hỏa này mà hắn lo lắng, đề phòng cả một đoạn đường lại bị rơi mất, từ nay về sau hắn có thể an tâm kiếm chuyện rồi.

Chỉ có điều khi nhìn xuống vũng máu trên mặt đất, hóa ra trong bí cảnh của Vô Địch Hầu lại có Tử Vong Chi Huyết, mà chính Alpha là người tạo ra? Cái Tử Vong Chi Dực này, phải chăng đã cực khổ xuyên qua thời gian, chỉ để cho Alpha lấy một giọt máu? Chắc chắn, tốt thật đấy Long a...

“Alpha, có thể tiêu diệt hoàn toàn Tử Vong Chi Dực không? Máy thứ này để lại chỉ là một mối họa tiềm tàng.”

Bạch Khải nhìn về phía thân thể không đầu của Tử Vong Chi Dực, nói với Alpha.

Ken két ken két. (Lão đại, hắn không được chết.) Alpha lắc đầu, Bạch Khải không khỏi sửng sò, vừa mới buông lỏng lòng lại cảm thấy lo lắng tiếp.

Rống... Âm thanh gầm rú lại vang lên một lần nữa, trong ánh mắt kiên kỳ của mọi người, Tử Vong Chi Dực mất đầu và đôi chân trước cuối cùng cũng bắt đầu cử động, chỗ đứt gãy ở cổ vẫn như cũ phun trào ra máu tươi, không ngừng hòa vào dưới chân màu đen “Nham Tương”.

Với tư cách là một phần của Tử Vong, nó làm sao có thể chết thêm một lần nữa! “Không thể để hắn tiếp tục như vậy nữa.”

Nhìn thấy dòng máu Tử Vong ngày càng lớn, Bạch Khải có chút nhíu mày, sau khi liếc nhìn Alpha, lập tức đưa ra quyết định.

“Gia Cát Thân, A Trà, chuẩn bị sẵn sàng đi.”

Bạch Khải triệu hồi hai người cùng với sủng thú của mình đến bên cạnh, hai người hiểu ý ngay lập tức thu hồi sủng thú.

“Lão sư, các người định làm gì vậy?” Nhìn thấy hành động của Bạch Khải, Vương Tịch cảm thấy có điều gì đó không ổn,

liền gấp gáp hỏi.

“Không có gì, chỉ là đưa cái đại gia hỏa này đến nơi khác mà thôi.”

Bạch Khải mỉm cười, nhẹ nhàng vỗ đầu Vương Tịch.

“Nhưng mà nếu rời đi, lão sư có thể sẽ không trở lại nữa, Sơ Thủy Chi Thành này cần người bảo vệ.”

Nói xong, Bạch Khải đưa một chiếc nhẫn bí cảnh cho Vương Tịch, nói: “Hãy tu luyện thật tốt, cố gắng trở thành truyền kỳ, bảo vệ nhân loại.”

“Lão sư, người muốn đi ư?” Nghe lời Bạch Khải, Vương Tịch không khỏi cảm thấy lo lắng, bản năng muốn nắm chặt tay Bạch Khải, nhưng lại bị Bạch Khải tránh khỏi.

“Nếu có thể thành Thủy Đế Lão Sư, ta cũng không coi là một chuyến đi vô nghĩa.”

Cố gắng lên nha, thiếu niên ~” Chưa dứt lời, dòng sông thời gian đột nhiên xuất hiện, bao phủ Bạch Khải lại, lời nói của Bạch Khải cũng bị tuyệt đối ngăn chặn.

“Lão sư, lão sư!” Vương Tịch có chút hoang mang, liều mạng muốn kéo Bạch Khải ra ngoài, nhưng lại bị dòng sông thời gian đẩy ra ngoài.

“Quả nhiên, một khi nói ra thân phận chân thật của ta, dòng sông thời gian không thể không hoạt động.”

Nhìn dòng sông thời gian lại xuất hiện, Bạch Khải không thấy bất ngờ, sau đó quay đầu nhìn về phía Tử Vong Chi Dục.

Lúc này, Tử Vong Chi Dục vẫn đang chống chọi chống lại sự kéo của dòng sông thời gian, nhưng do bị Luân Hồi Chi Kiếm tổn thương, Tử Vong Chi Dục không thể thoát khỏi dòng sông thời gian.

Tuy nhiên, dòng sông thời gian cũng không thể lôi kéo Tử Vong Chi Dục trở về, hai bên rơi vào tình trạng giằng co.

“Có thể chống lại thời gian, Tử Vong Chi Dục này cũng mạnh thật đấy.”

Bạch Khải thấy vậy, nhẹ nhàng vuốt cằm, vừa rồi thấy Alpha đánh thắng dễ dàng như vậy, Bạch Khải đã có cảm giác Tử

Vong Chi Dực rất yếu.

Nhưng giờ xem ra, không phải Tử Vong Chi Dực quá yếu, mà là Alpha quá mạnh mẽ.

“Bản nguyên kỹ...”

Không có gì bất ngờ, nguyên nhân là do Luân Hồi Chi Kiếm.”

Bạch Khải suy nghĩ, còn Alpha lại một lần nữa phát động tấn công, Luân Hồi Chi Kiếm chém ra, Tử Vong Chi Dực bốn chi đều đứt gãy, dòng sông thời gian cuối cùng đã kéo tới.

Nhưng Alpha vẫn không dừng lại động tác của mình, sau khi liếc nhìn Delta, Alpha đột nhiên đâm một kiếm về phía Delta, Delta phun ra một ngụm hắc khí của Thời Gian, hòa quyện cùng Luân Hồi Chi Kiếm.

Sau đó, Alpha xoay kiếm, từ bên trong dòng sông thời gian lôi ra một sợi, hóa thành một vòng tròn, bao bọc Tử Vong Chi Dực lại.

“Sử dụng Luân Hồi Chi Kiếm và sức mạnh thời gian, tạo thành vòng tuần hoàn thời gian?” Bạch Khải thấy vậy cảm thấy kinh ngạc với hành động của Alpha.

Ken kết ken kết. (Lão đại, không phải vòng tuần hoàn thời gian, chỉ là một sự luân hồi thôi, chỉ là để kéo dài thời gian.) Alpha lắc đầu, nói rõ suy nghĩ của hắn.

“Kéo dài thời gian?” Bạch Khải nghi ngờ, nhưng khi nhìn thấy Tử Vong Chi Dực dần dần mọc ra đầu lâu, lập tức hiểu ra.

Tử Vong Chi Dực này vẫn chưa đạt đến trạng thái toàn thịnh!

“Quả nhiên, muốn tiêu diệt Tử Vong từ khái niệm thôi thì không thể.”

Bạch Khải có chút bất đắc dĩ, nhưng không còn do dự nữa, mà kéo Tử Vong Chi Dực vào dòng sông thời gian, mang theo Bạch Khải và mọi người dần dần biến mất khỏi bầu trời.

Sơ Thủy Chi Thành.

Vương Tịch và ba người ngẩng đầu nhìn về nơi Bạch Khải biến mất, vẫn chưa kịp phản ứng.

“Vương Tịch, lão sư bọn họ...”

Sau một hồi lâu, Hoắc Phong Tư mở miệng trước tiên hỏi.

“Lão sư họ chắc là đi rồi.”

Vương Tịch gật nhẹ đầu, trong mắt lóe lên một tia mê mang, nhưng khi nhìn thấy bên dưới Sơ Thủy Chi Thành, lập tức trở nên kiên định.

Lão sư đã giao trách nhiệm bảo vệ Sơ Thủy Chi Thành, đúng hơn là bảo vệ nhân loại lên tay hắn, xem ra hắn nhất định phải cố gắng hơn nữa! “Thế nhưng lão sư đã đi rồi, nếu có hung thú truyền kỳ xuất hiện, chúng ta nên làm sao đây? Còn nữa những thứ đó trên mặt đất...”

Yeshe chỉ về phía dòng Tử Vong Chi Huyết trên mặt đất, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Không ai rõ ràng hơn hắn về những thứ này có thể gây ra sự kinh khủng như thế nào, nếu ai không cẩn thận chạm vào, không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

“Không cần lo lắng, trong một khoảng thời gian dài tiếp theo sẽ không có hung thú dám đến gần nơi này, còn các loại huyết dịch đó thực ra có thể làm thành một con sông để bảo vệ thành.”

Vương Tịch nhìn quanh Sơ Thủy Chi Thành, trong đầu đã hiện ra phương thức phòng vệ mới.

“Hơn nữa, lão sư đã giúp chúng ta rất nhiều, từ giờ hãy dựa vào chính mình.”

Vương Tịch ngẩng mặt nhìn lên bầu trời, đưa tay phải ra, để ánh nắng xuyên qua kẽ ngón tay rơi vào mặt mình, tâm trạng của Vương Tịch bắt đầu trở nên chín chắn hơn.

“Nhưng mà, làm sao với cư dân trong thành? Nếu họ biết lão sư không có ở đây, có lẽ sẽ gây ra khủng hoảng?” Hoắc Phong Tư nhíu mày, nói: “Còn có Gia Cát lão sư và A Trà lão sư, ba người bọn họ cùng lúc không xuất hiện, muốn giấu cũng rất khó.”

“A Trà lão sư vẫn ở bên ngoài lâu rồi, lần này trở về cũng không ai phát hiện, chuyện này không cần lo lắng, còn về Gia Cát lão sư, Yeshe, người hãy nhờ ngục trang một chút.”

Vương Tịch suy nghĩ kỹ càng, nhanh chóng đưa ra giải pháp.

“Việc này thực sự có thể làm được, nhưng Bạch Khải lão sư thì sao? Mọi người đều đề cử lão sư làm Hoàng đế, nếu như lão sư không xuất hiện thì vẫn sẽ bị phát hiện thôi.”

“Vậy thì đề lão sư xuất hiện.”

Vương Tịch nhàn nhạt cười, lấy ra bộ trang phục Hoàng đế mà Bạch Khải đã chuẩn bị từ trước, rồi lấy ra một cái phù văn mặt nạ mang vào, nhẹ nhàng một cái, gương mặt hắn liền biến thành dáng vẻ của Bạch Khải.

“Từ hôm nay trở đi, ta sẽ lấy thân phận của lão sư tiếp tục sinh tồn, dẫn dắt nhân loại chống lại hung thú, thu được tự do.”

“Ta sẽ vĩnh viễn trở thành bóng dáng của lão sư, lấy danh nghĩa của hắn, hoàn thành sự nghiệp mà hắn chưa hoàn thành.”

“Ta, chính là Sơ Thủy Chi Đế, Bạch Khải!” ...

Một nơi không biết tên.

Một đạo kiếm quang lóe lên, vẽ ra một đường thật dài trên không, một ít cát vàng từ đó rơi xuống.

Ngay sau đó, một vài bóng hình từ vết rách nhảy ra, vững vàng rơi xuống mặt đất.

“Thiên phú không bị phong ấn, xem ra ngay cả dòng sông thời gian cũng ngầm thừa nhận chúng ta không bị ảnh hưởng bởi thời đại.”

Bạch Khải cảm nhận một lần nữa mối liên hệ với không gian Ngự Thú, rồi nhìn sang Bạch Thu Trà và Gia Cát Thần, thấy bọn họ cũng không có vấn đề gì, khẽ vuốt cằm.

“Xem ra, chúng ta cũng đến đúng thời đại này? Cảm giác có chút lạ lẫm.”

Bạch Thu Trà chợt động lòng, Lam Long lập tức bắt đầu hợp nhất, cảnh vật vài ngàn mét lập tức hiện rõ trong mắt.

Mặt đất rộng lớn không có dấu vết khai thác nào, những dã thú khổng lồ tự nhiên di chuyển trên vùng đất này, giống như đang thông báo với Bạch Thu Trà rằng, bọn chúng mới là chủ nhân nơi này.

“Cái này...”

Nhiều chủng loài cổ đại như vậy, đây là thời kỳ nguyên thủy?!” “Thời kỳ nguyên thủy?” Gia Cát Thần nghe thấy thì sững sờ, dường như nhận ra điều gì đó, liền triệu hồi Máy Móc Long Tử Thú của mình.

Ngao ngao! Long Tử Thú vừa mới xuất hiện, đã phấn khởi gầm lên, thỏa thích hít thở không khí thời đại này, trên thân thể nó tản mát một mùi khí chất man hoang của những chủng loài cổ đại.

“Quả nhiên, không có gì bất ngờ, thật sự là thời kỳ nguyên thủy rồi.”

Bạch Khải nhận được phản hồi từ Shuke, nhìn về các giống loài nguyên thủy gặp trước hoặc chưa gặp, vui vẻ vì sự tiến hóa của Alpha, cũng đã bị hòa tan một phần.

Mặc dù hiện tại không phải lo lắng về vấn đề an toàn, nhưng nhìn lại hành trình xuyên qua của họ, quả thực có chút không hợp lý.

“Người ta thường nói xuôi dòng mà đi là dễ chịu nhất, sao đến lượt chúng ta lại ngược dòng càng ngày càng thuận vậy?” Bạch Khải thở dài, trước đây tốt xấu gì cũng đều xuyên qua được vào thời kỳ mà con người đã có từng vị đế vương, hẳn cũng coi là tham gia các sự kiện lớn của nhân loại.

Mà hiện tại, hẳn lại xuyên qua đến thời kỳ mà ngay cả bộ lạc hung thú cũng chưa xuất hiện, hiện tại thống trị thế giới này, lại là những thực lực cường đại của các loài cự thú thời tiền sử.

“Xuyên qua quá mạnh, nếu không nói không chừng còn có cơ hội để khám phá xem nhân loại rốt cuộc được sinh ra thế nào.”

Bạch Khải thở dài, xua đi những tạp niệm, rồi triệu hồi Alpha, xem xét tình trạng của Alpha.

Sau khi tiến hóa, tên chủng tộc của Alpha đã trở thành Luân Hồi Kiếm Chủ, nhưng cấp độ vẫn chỉ là truyền kỳ hoàn mỹ.

Rõ ràng, cái gọi là Bán Thần thật ra vẫn là truyền kỳ, chỉ là nắm giữ sức mạnh pháp tắc mà thôi.

Ngoài ra, kỹ năng của Alpha cũng được tinh giản lại, ngoài Bản Nguyên Kỹ Luân Hồi Chi Kiếm và Thất Tông Tội Kỹ

Ngạo Mạn, còn có một kỹ năng mới mang tên Sinh Diệt Kiếm Linh.

Chú thích: Kiếm chủ với trong luân hồi rèn luyện ra bảy đạo kiếm linh, riêng mình nắm giữ lấy bất đồng lực lượng. ...

“Bảy đạo kiếm linh? Thì ra là như vậy, là đem Thất Kiếm Long Ky hấp thụ để ngưng luyện?” Bạch Khải hiểu rõ, nhìn về phía những con nguyên thủy thú to lớn đang chạy nhanh về phía bọn họ, trên miệng xuất hiện một nụ cười.

“Alpha, thử xem hiệu quả đi nào ~ “

Chương 1005:

Liên quan đến thú sủng của ta trong tay Luân Hồi và những sự kiện kia Trên vùng đất hoang vu, ba người nhân loại ngồi quây quần bên đồng lửa, tận hưởng những miếng thịt nướng thơm ngon.

Bên cạnh họ, bảy kỵ sĩ trong trang phục giáp trụ lộng lẫy, cầm trong tay những thanh trường kiếm kỳ dị, đứng lặng thinh, đang thẩm định những vong linh mới chuyển hóa thành.

Khác với những Khô Lâu binh yếu ớt trong tương lai, những vong linh này đều có hình thể to lớn và phát ra ánh sáng khác nhau từ cơ thể.

“Thật không thể tin được, có thể chém giết sinh vật để chuyển hóa thành những vong linh cùng thuộc tính, Bạch Khải, cái Thất Kiếm Long kỵ này...

không, là Sinh Diệt Kiếm Linh của ngươi, càng ngày càng quá đáng rồi.”

Bạch Thu Trà nhìn Sinh Diệt Kiếm Linh đang ra lệnh cho đội ngũ vong linh, không khỏi cảm thán.

Mới chỉ cách đây mười lăm phút, họ đã bị một bầy cổ đại chủng Tấn Mãnh Long phát hiện, sau đó Alpha liền ra tay với một kỹ năng mới, chính là ứng phó với Thất Kiếm Long kỵ.

Rồi sau đó, những Tấn Mãnh Long có thực lực thấp nhất cũng là Quân Vương, mà chúng lại bị bảy Sinh Diệt Kiếm Linh giết sạch sẽ.

Không chỉ có thế, những Tấn Mãnh Long bị giết sau đó, liền bị chuyển hóa thành những vong linh sinh vật cùng thuộc tính với Sinh Diệt Kiếm Linh.

“Vong linh sinh vật vốn có thể chuyển hóa sinh vật khác thành vong linh, điều này cũng không có gì lạ.”

Bạch Khải phát tay, xem ra hắn không để tâm lắm, nhưng nụ cười trên mặt lại hoàn toàn phản bội suy nghĩ bên trong của hắn. Đúng là, những sinh vật bị vong linh sinh vật giết chết có thể bị chuyển hóa thành vong linh, nhưng ngoài việc phải chịu

ảnh hưởng của Âm Ảnh trong một khoảng thời gian dài, hoặc phải bị nắm giữ linh hồn rồi được hồi sinh, hoặc phải có kỹ năng triệu hồi Vong Linh Chủ Tể ở mức cao hơn.

Nhưng những Tấn Mãnh Long này, gần như ngay khi bị Sinh Diệt Kiếm Linh chém giết, đã hoàn tất việc chuyển hóa từ sinh mệnh máu thịt sang vong linh sinh vật.

“Alpha, người Vong Linh Chủ Tể xem như đã hợp nhất với Sinh Diệt Kiếm Linh rồi phải không?” Bạch Khải nhìn về phía Alpha, hỏi.

Ken kết ken kết. (Thực tế mà nói, Vong Linh Chủ Tể đã dung hợp vào Luân Hồi Chi Kiếm, và Sinh Diệt Kiếm Linh chính là sản phẩm mới được thu hoạch từ lực lượng của Luân Hồi Chi Kiếm.) Alpha lắc đầu, hai đầu Thần Long màu đen và trắng từ bên trong Luân Hồi Chi Kiếm bay ra, tạo thành một hình vòng xoáy sau lưng Alpha.

Lộng lộng lộng...

Nghe tiếng răng rắc của xương cốt va chạm, những bộ hài cốt tràn ra từ lòng đất, cung kính quỳ phục xuống trước mặt Alpha.

“Nói cách khác, mọi kỹ năng ngoài sự kiêu ngạo đều đã bị người dung hợp vào Luân Hồi Chi Kiếm, Sinh Diệt Kiếm Linh xem như là sản phẩm tách ra từ Luân Hồi Chi Kiếm?” Ken kết ken kết. (Có thể nói như vậy, Sinh Diệt Kiếm Linh hiện tại xem như là thể lực gánh chịu của ta, làm trung gian giữa các kỹ năng và sinh vật.) Nghe Bạch Khải nói vậy, hắn hiểu ra, không trách được giờ hắn không nhìn thấy bảng thuộc tính cụ thể của Sinh Diệt Kiếm Linh, nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được ý thức của chúng.

Luân Hồi Chi Kiếm, đúng thực là danh xưng không sai.

“Nói thật, Bạch Khải, người không thấy Alpha và những kẻ đó ngày càng vượt quá lần ranh sao?” Bạch Thu Trà nhìn thấy vẻ mặt đắc ý của Bạch Khải, không nhịn được mà phê phán.

“Alpha có thể làm vong linh quân đoàn ta thì ta chấp nhận, Shuke có thể làm máy móc quân đoàn ta thì cũng được, Gamma, Epsilon có Đế Hoàng tùy tùng ta cũng vậy.”

“Kết quả hiện tại, Alpha tùy từng đều có thể làm quân đoàn, người có thể chắc chắn rằng về sau khi trở về sẽ không bị người ta đánh chết không?” “Cũng phải có người đủ sức để đánh chết hẳn mới được.”

Bạch Thu Trà nghe vậy không khỏi bật cười, nói: “Hiện tại ta rất hoài nghi, ngay cả cha ta cũng chưa chắc là đối thủ của Bạch Khải rồi.”

“Không đến nỗi không đến nỗi, ta chỉ là vận may tốt một chút mà thôi.”

Bạch Khải nhếch miệng cười, Alpha vốn thích đơn đấu, hiện tại việc triệu hồi vong linh năng lực chuyên cho Sinh Diệt Kiếm Linh, đúng là một cách để biến động loạt trận đánh một chọi một.

“Đúng rồi, chúng ta đi như vậy, còn Vương Tịch bọn họ thì sao? Trong số họ chưa ai trở thành truyền kỳ, nếu có hung thú đến, họ chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm.”

Gia Cát Thần chuyển chủ đề, lo lắng ánh lên trong mắt hắn.

“Họ sẽ không sao đâu, đừng quên, dòng chảy thiên mệnh chắc chắn sẽ không thay đổi.”

Bạch Khải dừng một chút, nói: “Ba đầu Bán Thần cùng truyền kỳ quanh đây đã bị chúng ta tiêu diệt, lại thêm cùng Tử Vong Chi Dực chiến đấu, nếu có ai dám đến, đúng là liều lĩnh.”

“Cho dù họ kịp thời phản ứng, với thiên phú của Vương Tịch, chắc chắn sẽ được thăng tiến thành truyền kỳ, không cần lo lắng.”

“Cũng đúng, hy vọng ba người họ có thể đoàn kết hỗ trợ, giúp đỡ nhân loại vượt qua thử thách này.”

Gia Cát Thần thở dài, rồi đột nhiên nhớ ra điều gì, nói: “Đúng rồi, trước đó Yeshe Phù Quang Bướm Bướm không phải đã chết sao? Mặc dù sau đó sống lại nhưng điều đó sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển tương lai của Yeshe sao?” Mặc dù lúc đầu, ba người Bạch Khải đã có chút nghi ngờ với thái độ của Borg đối với Yeshe, nhưng sau khi tiếp xúc, họ đã thực sự xem Yeshe là đệ tử của mình.

Với thiên phú của Yeshe, nếu như vì Tử Vong Chi Dực mà không thể thăng tiến thành truyền kỳ, Gia Cát Thần chắc chắn sẽ cảm thấy rất đáng tiếc.

“Hắn sẽ không đâu, Alpha không phải đã hồi sinh Phù Quang Bướm Bướm sao.”

Bạch Khải lắc đầu, đột nhiên nghĩ ra điều gì, hưng phấn nhìn về phía Alpha, nói: “Đúng rồi Alpha, Luân Hồi Chi Kiếm không phải có thể chuyển hóa người bị công kích sao? Chẳng lẽ ta sau này chết rồi, người cũng có thể hồi sinh ta?” Đây chính là Luân Hồi, nắm giữ Luân Hồi, chẳng lẽ không có nghĩa là hắn có thể thoát khỏi ba cõi, không nằm trong ngũ hành, vĩnh viễn bất tử sao? Nếu tính luôn lời nói của Husky về Lục Đạo, hắn thậm chí có thể thay đổi chủng tộc của bản thân sau khi tái sinh? Nếu không thì giờ mình có thể tự sát, rồi thay đổi chủng tộc luôn cũng được không? Ken kết ken kết. (Trên lý thuyết mà nói, điều đó là có thể.) Alpha suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu, trong khi Bạch Khải ba người thì đồng loạt hiện rõ vẻ mặt kinh hãi.

Nếu thật sự như vậy, không phải có nghĩa là về sau họ có thể tùy ý hành động, không cần sợ chết sao?! A ô a ô... (Ngu ngốc nhân loại, có nghe thấy câu nói từ xương cốt nói trên lý thuyết mà không phải thực tế sao...) Vào lúc này, Beita đột nhiên từ bí cảnh chui ra, khinh bỉ nhìn Bạch Khải.

“Chó ngốc, không có chuyện gì có thể dùng dội nước lạnh vào ta được không?” Bạch Khải khó chịu trừng mắt nhìn Beita, nhưng cũng lấy lại được sự tỉnh táo.

“Ta nghĩ, việc hồi sinh bằng Luân Hồi cũng phải có điều kiện chứ?” Bạch Thu Trà nghĩ đến quá trình Cốt Long biến thành Lam Long của bản thân, trong lòng mơ hồ có nghi vấn.

Ken kết ken kết. (Đúng vậy, ta chỉ có thể hồi sinh trong phạm vi khí cơ của ta bao trùm sinh vật, hơn nữa không thể là sinh vật đã chết lâu.) (Trừ điều đó ra, nếu bị thực thể cấp cao hơn ta giết chết, cũng không thể hồi sinh được.) “Thì ra là thế, nếu vậy vẫn không nên phóng dăng.”

Bạch Khải nghe vậy lập tức rút lại, hoàn toàn bỏ qua ý nghĩ lăng phí khắp nơi.

Mặc dù hẳn xác nhận Luân Hồi Chi Kiếm thực sự có thể hồi sinh hẳn, nhưng nếu như gặp phải những thực thể cấp cao hơn Alpha, sẽ có nguy hiểm, và điểm này đủ để làm Bạch Khải từ bỏ tất cả suy nghĩ.

Còn nếu nói Alpha thực lực yếu...

A ~ Nếu như thật sự bị hại chết, hẳn chấp nhận.

“Nhưng mà dù sao đi nữa, Alpha cũng rất lợi hại, ít nhất sau này trong trận chiến chỉ cần có Alpha ở đó, chúng ta sẽ có một con đường lùi.”

Bạch Thu Trà cười nói: “Mặc dù ta cảm thấy có lẽ sẽ không phát triển đến mức này là được.”

Trải qua bao nhiêu sự kiện, họ đã trưởng thành vượt bậc, những sinh vật truyền kỳ bình thường căn bản không thể gây tổn thương cho họ, Alpha thậm chí còn có thể nhẹ nhàng đánh bại Bạch Hòa Quang và Vương Trần, khiến họ đau đầu với Tử Vong Chi Dục.

Trừ khi có Thần Thoại xuất hiện, họ mới thật sự khó khăn gặp phải nguy cơ sinh tử.

“Nhưng mà chúng ta tiếp theo sẽ làm gì bây giờ? Hiện tại đã có thể khẳng định nơi này là nguyên thủy kỷ, liệu lịch sử còn cần chúng ta chứng kiến điều gì? Chúng ta còn có thể tiếp tục xuyên qua nữa không?” Sau khi trò chuyện, Alpha tiến hóa, Gia Cát Thần lại kéo chủ đề về thực tế, ba người cũng đồng loạt lâm vào im lặng. Đúng vậy, đường đi này họ đều đang chứng kiến những sự kiện lịch sử lớn, nhưng trong nguyên thủy kỷ này còn có điều gì cần họ chứng kiến hay không? “Ta tạm thời chưa nghĩ ra thời đại này còn có gì cần chúng ta chứng kiến, nhưng có một điều ta có thể xác nhận, chúng ta chắc chắn sẽ tiếp tục đi về phía trước.”

Bạch Khải suy nghĩ một chút rồi nói.

“Người thế nào mà khẳng định như vậy?” Bạch Thu Trà nghiêm túc hỏi lại, hiện tại đã là nguyên thủy kỷ, nếu đi tiếp nữa thì chẳng phải là Thần Thoại kỷ rồi sao? “Ngu Bì Xà không phải đã nói rồi sao, muốn thay đổi lịch sử hóa, trừ khi ta tìm ra điểm đó, nhưng Ngu Bì Xà cũng rõ ràng không tự tin.”

“Nếu như có thể tự do đi xuyên qua dòng sông thời gian, chắc hẳn Ngưu Bì Xà không có gì bất ngờ xảy ra chính là ở yên đó, giữ gìn Cự Long cố đại.”

“Có thể khiến một sinh vật Thần Thoại động lòng, thì xác xuất lớn là tồn tại từ thời Thần Thoại rồi.”

“Ta rất hoài nghi, nếu như không phải chúng ta thực lực không đủ, Ngưu Bì Xà có lẽ sẽ trực tiếp ném chúng ta đến thời đại Thần Thoại.”

Nghe xong phân tích của Bạch Khải, Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà mới dần hiểu ra, nhưng lại sinh ra những nghi hoặc mới.

“Nhưng Ngưu Bì Xà từ khi xuất hiện ở thời kỳ Võ Đế đến nay vẫn chưa xuất hiện lại, không lẽ hắn gặp nguy hiểm gì sao?”

Ba người nghe vậy lập tức lo lắng, họ đã được Tử Vong Chi Dực theo đuổi, nhưng rất rõ ràng, Ngưu Bì Xà đã giúp họ ngăn cản rất nhiều nguy hiểm.

Nhưng ngay lúc này, khi Tử Vong Chi Dực đã hóa thành phân thân chết chóc, ngay cả dòng sông thời gian cũng không kéo đi được, mà Ngưu Bì Xà vẫn không có nửa điểm tung tích.

Kết quả xấu nhất, Ngưu Bì Xà có khả năng đã...

“Delta, có thể cảm ứng được khí tức của Ngưu Bì Xà trong dòng sông thời gian không? Hoặc là khí tức của những người đã xuyên qua thời gian khác cũng được.”

Bạch Khải gọi Delta ra, hỏi.

Róc rách rách rách... (Thật xin lỗi chủ nhân, Delta đã liên tục tìm kiếm, nhưng từ thời kỳ Thủy Đế cho đến giờ, trong dòng sông thời gian cũng không có khí tức của Thanh Đồng Long.) Delta mở mắt ra, có chút hồ thẹn.

“Không có khí tức của Thanh Đồng Long, nghĩa là Ngưu Bì Xà không xuất hiện trong khoảng thời gian này? Hoặc là nói, Ngưu Bì Xà hắn...”

Bạch Khải càng nghĩ càng thấy sắc mặt khó coi, mặc dù hắn có chút khó chịu vì bị Ngưu Bì Xà kéo vào hành trình thời gian này, nhưng nếu Ngưu Bì Xà thực sự gặp chuyện, thì đây không phải là điều Bạch Khải muốn thấy.

Róc rách rách rách... (Bất quá, Delta đã cảm nhận được một lực lượng thời gian rất mạnh trong thời đại này.)

Chương 1006:

Đây không phải kỷ nguyên nguyên thủy sao? “Lực lượng thời gian? Là Nguru Bì Xà sao?” Bạch Khải nghe vậy lập tức hai mắt sáng lên, hỏi.

Róc rách rách rách. (Ta không thể xác định, nhưng từ khí tức phán đoán, rất có thể là vậy.) Delta nhìn về phía phương Tây, nói.

“Chỉ cần có khả năng, đó cũng là chuyện tốt.”

Bạch Khải nhẹ nhàng thở ra, nghĩ Delta với tính cách của nàng sẽ không tùy tiện nói lung tung, không chừng thật sự có thể tìm được Nguru Bì Xà.

Cho dù không phải Nguru Bì Xà, thì sức mạnh thời gian này cũng liên quan đến Thanh Đồng Long.

Chỉ cần tìm được Thanh Đồng Long, chắc chắn có thể tìm ra manh mối liên quan đến Nguru Bì Xà.

Nghĩ tới đây, ba người Bạch Khải cũng không còn tâm tư tiếp tục ăn thịt nướng, nhanh chóng thu thập hiện trường.

Còn những vong linh vừa mới bị Sinh Diệt Kiếm Linh chuyển hóa thì do Alpha đưa vào một lần nữa để ngưng tụ trong Luân Hồi Kiếm Vực.

Khác với những vong linh khác bị triệu hồi tạm thời, những vong linh do Sinh Diệt Kiếm Linh tự chuyển hóa có thực lực vượt xa, cộng thêm thuộc tính riêng của chúng, tạo ra một sức mạnh không nhỏ.

Rất nhanh, một nhóm người đã thu dọn xong, liền vào Delta không gian tùy thân, hướng về phương Tây mà đi.

Không biết có phải vì không có bộ lạc và nhân loại ở giai đoạn sau hay không, mà thế giới kỷ nguyên nguyên thủy này trông có vẻ rộng lớn hơn rất nhiều.

Bên trong thế giới này, từng đầu cự thú tự do chạy nhảy.

Dựa vào thân thể cường tráng để bắt giết những sinh vật yếu hơn như Long Bạo Long Thú, hai cánh lớn có thể che khuất

bầu trời của Phong Thần Dực Long, hình thể khổng lồ đủ để chọc trời. Đủ loại Bạch Khải chưa từng thấy hoặc chỉ thấy qua, những sinh vật nguyên thủy này dùng cách sinh tồn riêng của chúng.

Chúng không có tính toán gì, chỉ có sự sống còn thuần túy, kẻ nào mạnh hơn thì sống.

Bầu trời, mặt đất, cả thế giới tỏa ra khí tức nguyên thủy nhất.

“Mặc dù trí tuệ không bằng những sinh vật ở thời kỳ sau, nhưng cách sống của kỷ nguyên nguyên thủy này thật sự rất đơn giản và thô bạo.”

Bạch Khải nhìn xuống những sinh vật nguyên thủy tuân theo quy luật tự nhiên mà sinh sống, lại cảm thấy một sự nhẹ nhõm.

Mặc dù nói ở thời kỳ sau cũng có sự cạnh tranh, nhưng kỷ nguyên nguyên thủy này không có nhiều rối ren, chỉ cần bạn đủ mạnh, thì có thể sống một cách thoải mái trên vùng đất này.

“Bạch Khải, người có nghĩ rằng chúng ta nên bắt một ít sinh vật nguyên thủy ở đây không? Nhất định so với hiệp hội cổ đại mạnh mẽ hơn nhiều?” Gia Cát Thần quan sát tỉ mỉ những sinh vật nguyên thủy đa dạng bên dưới, không tự chủ mà tính toán.

“Giống thì phải, không đi sao?” Bạch Khải hai mắt sáng lên, tập đoàn Cửu Lê đã tốn không ít tâm sức để phục sinh giống loài cổ đại, vì vậy đã tạo ra những giống loài cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng dù có bộ máy lạc hậu đến đâu, những thứ này vẫn không sánh được với những thứ tự nhiên đó phải không?

“Delta, cố gắng bắt mỗi loại một vài con, chờ ta trở về sẽ từ hội trưởng bên kia moi móc thông tin của hiệp hội ra.”

Bạch Khải truyền đạt ý nghĩ của mình cho Delta, và Delta lập tức bắt đầu hành động, vừa bay vừa bắt sinh vật nguyên thủy.

Sinh vật nguyên thủy có kích thước lớn hơn nhiều so với những giống loài cổ đại phục sinh, nhưng trước mặt Delta, người nắm giữ Hư Không Bạo Quân, kích thước đó không thành vấn đề gì.

Dưới ánh sáng lấp lánh trong mắt Delta, những sinh vật nguyên thủy dưới đất đột nhiên biến mất, tốc độ nhanh đến

mức ngay cả những sinh vật sống quần cư cũng không kịp phản ứng.

Hơn nữa, Delta không có lòng dạ hiểm độc, mỗi loại chỉ bắt một con đực và một con cái, dù có một số bầy thú nguyên thủy phát hiện ra điều bất thường, chúng cũng nhanh chóng quên đi và tiếp tục sinh hoạt.

Thời đại này rất nguyên thủy, nhưng cũng tương đối nguy hiểm, mỗi giây phút đều có sinh vật chết đi, chỉ cần giảm bớt một hai thành viên trong bầy cũng chẳng gây ảnh hưởng lớn.

“Shuke, người thu thập dữ liệu về đất đai và thực vật của thời đại này, nhằm đảm bảo an toàn, hãy tạo ra một căn cứ phù hợp cho những sinh vật nguyên thủy này.”

“Đã bắt đầu tạo dựng, chắc chắn sẽ giống như nơi mà chúng đang sống hiện tại.”

Giọng nói của Shuke truyền vào não Bạch Khải, Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nghĩ rằng ai là người đáng tin cậy nhất để cung cấp hậu cần, thì đó chính là Shuke.

So với ý thức của Beita, sẽ hiện ra chút lợi dụng.

“Ừm? Tên gốc này hôm nay sao không phản bác ta?” Bạch Khải chờ đợi một thời gian, Beita lại không xuất hiện để phản bác, điều này làm Bạch Khải cảm thấy kỳ lạ.

“Beita? Người ở đâu?” Bạch Khải chủ động gọi Beita, nhưng Beita không hề để ý đến ý của hắn, mà lại với vẻ mặt nghiêm trọng nhìn lên bầu trời, mi tâm ánh sáng lấp lánh, như đang tìm kiếm điều gì.

Cùng lúc đó, Alpha cũng cầm Luân Hồi Kiếm ngăn trước mặt Bạch Khải, mức độ cảnh giác giống như hắn.

“Các người làm sao vậy?” Bạch Khải trong lòng dâng lên một cổ dự cảm không tốt, theo ánh mắt của hai sủng thú, nhìn về phía bầu trời, bầu trời đột nhiên phát ra ánh sáng vàng chói, khiến hai con người của Bạch Khải đau nhói, nước mắt ào ạt chảy ra.

“Trời ạ, đây là cái quái gì vậy!” Bạch Khải che mắt, lập tức triệu hồi Gamma trợ giúp mình trị liệu.

Sau một hồi lâu, cảm giác đau đớn mới phần nào dịu lại.

Tuy nhiên, Bạch Khải đã không dám mạo hiểm thêm, mang lên chiếc mặt nạ ma quái, lúc này mới dám mở mắt.

Bầu trời vẫn như cũ bị ánh sáng vàng bao phủ, nhưng nhờ có chiếc mặt nạ che chắn, hắn đã không cảm thấy khó khăn trong việc nhìn. Đồng thời, Bạch Khải cũng phát hiện một thứ khác trên bầu trời.

Một vệt màu đen chỉ đơn thuần qua ánh nhìn đã mang lại cảm giác bất an.

“Sẽ không phải tử vong nữa chứ...”

Bạch Khải không nhìn được mà run rẩy, mặc dù Alpha đã đánh bại Tử Vong Chi Dực, nhưng ký ức ám ảnh mà tử vong để lại trong hắn thì không dễ gì xóa bỏ.

Hơn nữa, Bạch Khải luôn cảm thấy thực lực của chủ nhân màu đen này thật sự không thua kém gì Tử Vong Chi Dực.

A ô a ô... (Nhân loại, chúng ta nếu không chạy trốn thì sẽ gặp điều không hay...) Vào lúc này, Beita đột nhiên mở miệng, vẻ mặt nghiêm trọng hơn bao giờ hết.

“Chạy trốn?” Nhìn thấy Beita hiểm khi lộ ra vẻ mặt này, Bạch Khải cảm thấy lo lắng trong lòng cũng được xác thực khi thấy vẻ mặt kích động của Alpha.

Chỉ có đối thủ mạnh hơn hắn mới khiến Alpha phản kích như vậy, điều này có nghĩa là trên bầu trời chắc chắn có một thực lực không thua kém gì Tử Vong Chi Dực.

“Alpha, tỉnh táo lại, chúng ta hiện tại chưa quen cuộc sống nơi đây, không nên quá bồng bột.”

Nhìn lên bầu trời đầy khí tức mạnh mẽ của ánh sáng và bóng tối, Bạch Khải lập tức trấn an Alpha, rồi chỉ huy Delta lặng lẽ rời xa nơi này.

Nhưng, Bạch Khải đã đánh giá thấp hai sinh vật hoàn toàn không biết phía trên đầu.

Ngay tại lúc Bạch Khải chuẩn bị thoát khỏi, ánh sáng vàng và bóng đen cuối cùng cũng va chạm nhau, ánh sáng chói lòa và bóng tối như thực chất từ trên bầu trời rơi xuống, khiến cho mảnh đất màu mỡ ban đầu lập tức biến thành địa ngục.

“Chỉ là dư âm của cuộc chiến mà có thể tạo thành hiệu quả khủng khiếp như thế này, hai cái gia hỏa này rốt cuộc là gì?” Bạch Khải nhìn những sinh vật nguyên thủy bị đốt thành tro bụi hay bị ăn mòn thành bùn đất, mặt mũi hiện rõ sự ngưng trọng.

Nhìn thấy những sinh vật nguyên thủy tan rã chỉ trong nháy mắt dưới ánh sáng và bóng tối, sắc mặt hắn càng trở nên khó coi.

Giết chết những sinh vật nguyên thủy không phải chuyện khó, ít nhất Sinh Diệt Kiếm Linh có thể dễ dàng làm được, nhưng chỉ bằng dư âm của cuộc chiến, mà đã có thể triệt để tan rã những sinh vật nguyên thủy đó, sức mạnh này thật sự khủng khiếp.

Trong lúc Bạch Khải đang ngạc nhiên, cuộc chiến của hai sinh vật ở trên cao càng trở nên dữ dội, ánh sáng vàng và bóng tối đụng nhau với tốc độ chóng mặt.

Mỗi một lần va chạm đều tạo ra sự thay đổi cực lớn cho cảnh vật phía dưới. Điều quan trọng là, dư âm của cuộc chiến giữa hai sinh vật này thậm chí bắt đầu ảnh hưởng đến bức tường hư không của Delta.

“Không thể trêu vào, không xong, mau chạy!” Bạch Khải thấy thế càng thêm xác định rằng nơi này không phải nơi ở lâu, lập tức ra lệnh cho Delta tăng tốc rời đi.

Cô! ! ! Ngay lúc này, giữa thiên địa vang lên một tiếng gầm lớn, khiến cho linh hồn người nghe cũng phải run rẩy, thậm chí âm thanh đó còn vượt qua cả bức tường hư không, truyền thẳng vào tai ba người Bạch Khải.

Bạch Khải theo bản năng che lỗ tai lại, nhưng vẫn cảm nhận được một cơn đau đâm vào não, trong khi Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà lại chảy máu tai, rõ ràng là bị âm thanh kia đè nén màng nhĩ.

Tuy nhiên, điều khiến Bạch Khải kinh ngạc nhất chính là, bức tường hư không mà Delta vốn mang theo bọn họ lại bị âm thanh này đẩy ra, khiến ba người họ bị đẩy ra khỏi hư không.

Chỉ trong một tích tắc, một cơn nhiệt độ cao như thể có thể làm người chín tới bao phủ ba người, cảm giác ngạt thở trước

đó chưa từng có thậm chí khiến cho Gia Cát Thần, một người thể chất yếu nhất, cảm thấy ảo giác gần kề cái chết.

May mà Alpha phản ứng kịp thời, phát ra sức mạnh Luân Hồi bảo vệ ba người, Delta lại kết nối với hư không, quyết định chạy thoát khỏi nơi đây. Ừ ừ ~ Nhưng vào lúc này, một bóng đen chặn lại bọn họ. Âm thanh quen thuộc quen thuộc vang lên bên tai họ, khiến ba người Bạch Khải lập tức đứng sững lại.

Bị phát hiện rồi sao? Bạch Khải miễn cưỡng ngẩng đầu và thấy một con cóc lớn như một ngọn núi đang ngồi xổm trước mặt họ, hai con mắt lờn ngang nhìn chòng chọc vào bọn họ. Ánh mắt này Bạch Khải rất quen thuộc, đó là ánh mắt của kẻ săn mồi đang đánh giá con mồi.

“Alpha, đánh rơi hấn!” Bạch Khải gầm lên chỉ huy, và Alpha dường như hành động nhanh hơn.

Ngay khi Bạch Khải lên tiếng, một lưỡi đao lớn Luân Hồi đã xuất hiện trên đầu con cóc.

Chỉ có điều, con cóc lại nhanh hơn Alpha một chút.

Ngay khi Alpha phát động công kích, con cóc đột nhiên biến mất tại chỗ, xuất hiện bên trong bóng tối.

Nhưng cú chém của Luân Hồi không dễ dàng như vậy để tránh thoát.

Ngay khi con cóc vừa biến mất, Alpha đã chém một nhát, khiến nó bị thương.

Trên thân con cóc xuất hiện một vết thương dài, màu tím mủ dịch phun ra, ăn mòn đất đai xung quanh thành những cái hố lớn.

Cô! ! ! Con cóc gào lên vì đau đớn, sức ép mạnh mẽ lập tức ngưng tụ thành hiện thực, hóa thành một cơn bão màu đen, thổi bay Alpha ra xa.

“Tên ngốc này, sao lại mạnh đến vậy!” Bạch Khải thấy thế không khỏi thán phục.

Nếu có thể đè bẹp Alpha bằng sức ép, thì chắc chắn tên ngốc này là Bán Thần. Đúng lúc này, ánh sáng vàng trên đầu lại từ từ hạ xuống, chắn ngang trước mặt con cóc, đồng thời Bạch

Khải cũng nhìn rõ được khuôn mặt thật sự của sinh vật bên trong ánh sáng vàng đỏ. Đó là một con bọ cánh cứng khổng lồ có màu vàng kim, trên lưng có một hình mặt trời đang phát ra ánh sáng như mặt trời, khiến cho người ta không tự chủ phải quỳ bái.

Tuy nhiên, Bạch Khải bây giờ không có tâm trạng để quỳ bái.

“Vàng mặt trời? Bọ cánh cứng? Thần Thoại sinh vật Nhật Luân Giáp Trùng?” “Cái này TM không phải kỷ nguyên nguyên thủy sao?!”

Chương 1007:

Thần Thoại chiến đấu Sự xuất hiện của Nhật Luân Giáp Trùng không hề làm Bạch Khải cảm thấy yên tâm, ngược lại khiến hắn cảm thấy ngượng ngùng.

“Rõ ràng xung quanh đều là nguyên thủy thú, sao lại biến thành Thần Thoại kỷ?” “Không đúng, có thể là Nhật Luân Giáp Trùng có huyết mạch trực tiếp, dù sao ban đầu nhân loại cũng đã từng gặp được Nhật Luân Giáp Trùng rồi mà.”

“Nhưng mà với khí tức mạnh mẽ như vậy, căn bản không phải là Bán Thần bình thường, chẳng lẽ tên ngốc này thực sự là Thái Dương thần trong truyền thuyết, Nhật Luân Giáp Trùng? Vậy xung quanh những nguyên thủy thú này là như thế nào đây?” “Nhưng mà...”

” Khi Bạch Khải đang chìm đắm trong suy nghĩ điên rồ, Nhật Luân Giáp Trùng đột nhiên khẽ flap một cái cánh, một đạo ánh sáng vàng nhu hòa rơi xuống bên hắn, Bạch Khải lập tức cảm thấy một dòng nước ấm tràn vào cơ thể, tâm trí lập tức bình tĩnh lại.

“Cẩn thận một chút, Thôn Linh Thiềm Thừ rất am hiểu trong việc thôn phệ linh hồn của người khi người bị dao động ý chí.”

Một giọng nói ôn hòa vang lên trong đầu Bạch Khải, hắn ngẩn ra một lúc, lúc này mới kịp phản ứng.

“Đa tạ...”

” Bạch Khải gật đầu cảm ơn Nhật Luân Giáp Trùng, sau đó liền cảnh giác nhìn về phía Thôn Linh Thiềm Thừ.

Vừa rồi vì Thôn Linh Thiềm Thừ bị Alpha một kiếm đuổi lui nên hắn không chú ý, hiện tại xem ra, bọn họ không biết từ lúc nào đã bị âm ảnh bao trùm, và trong bóng đen này, còn có một ánh quang mang kỳ dị chớp nháy. Ánh sáng này không khác gì với ánh sáng phát ra từ Thôn Linh Thiềm Thừ.

Không cần nói, trạng thái khủng hoảng mà vừa rồi Bạch Khải rơi vào chính là do Thôn Linh Thiềm Thừ gây ra.

“Tên ngọc này, cũng là một sinh vật tinh thần sao?” Bạch Khải im lặng kéo Husky đến gần, Husky xem ra cũng đã nhận ra vấn đề, lập tức triệu hồi Lục Đạo, khiến tất cả mọi người được bao bọc bên trong.

Còn Gamma thì triệu hồi Song Sinh Thần Đồ, cố gắng tiêu trừ âm ảnh xung quanh, trong khi hắn thì thả ra hư vô chi lực, bảo vệ Bạch Khải và mọi người.

“Pháp tắc tinh thần? Hư vô pháp tắc? Máy gia hỏa vừa rồi, đồng bạn của ngươi đều rất mạnh mẽ đấy.”

Cảm nhận được khí tức pháp tắc từ sủng thú bên cạnh Bạch Khải, Nhật Luân Giáp Trùng rõ ràng có chút bất ngờ, trong khi đôi mắt của Thôn Linh Thiềm Thừ lại bùng lên ánh sáng chưa từng có.

“Vẫn còn có mùi vị ngọt ngào từ linh hồn, ta chưa từng gặp qua sinh vật như ngươi, rốt cuộc ngươi là cái gì?” Thôn Linh Thiềm Thừ nhìn chăm chăm Bạch Khải cùng ba người, đầu lưỡi khùng lồ liếm môi một cái, dường như đã biến Bạch Khải cùng ba người trở thành món ăn của bản thân.

“Tên ngọc này sao lại đột nhiên chú ý đến chúng ta?” Bị ánh nhìn của Thôn Linh Thiềm Thừ nhìn chăm chú, tâm trạng của Bạch Khải cùng ba người không khỏi căng thẳng, Gia Cát Thần thậm chí cảm thấy linh hồn mình như đang bị kéo ra ngoài.

Dù hắn hiện tại đã có được sức mạnh thần thoại, nhưng vẫn khác với Bạch Khải, hắn chỉ là thông qua sủng thú để tiến hóa một chút, linh hồn của hắn vẫn còn có khiếm khuyết. Đối mặt với sức hút hữu ý vô ý của Thôn Linh Thiềm Thừ, Gia Cát Thần rõ ràng không thể chống cự nổi.

May mà Lục Đạo chi luân cũng là một kỹ thuật pháp tắc, khi nhận thấy sự dị thường, Husky lập tức vận động Lục Đạo chi luân, thu hút một cỗ tinh thần lực, chủ động tấn công Thôn Linh Thiềm Thừ.

A ô a ô! (thối cóc, cũng dám trước mặt bản ông đoạt linh hồn, nhìn bản ông sẽ ăn ngươi thế nào!) Beita tựa hồ cảm thấy khí tức từ Thôn Linh Thiềm Thừ rất không hài lòng, chủ

động tấn công Thôn Linh Thiềm Thừ, kim sắc tinh thần lực thậm chí còn bao phủ lên Nhật Luân Giáp Trùng.

“Đến nỗi nào đã lĩnh ngộ được tinh thần hệ pháp tắc rồi sao? Thật tốt, chờ ta nuốt ngươi lão Giáp Trùng, rồi sẽ xử lý ngươi thật tốt.”

Thôn Linh Thiềm Thừ phun ra, một ngụm nuốt lấy Beita cùng với tinh thần lực, đồng thời thân thể lại một lần nữa bị âm ảnh bủa vây, trực tiếp lao vào Nhật Luân Giáp Trùng.

“Các ngươi tránh ra một chút, trận chiến này không phải là thứ mà các ngươi có thể tham gia.”

Nhật Luân Giáp Trùng dẫn Bạch Khải cùng mọi người một câu, sau đó tỏa ra ánh kim giống như ánh sáng mặt trời, lao vào chiến đấu, hai vật khổng lồ liền như vậy sử dụng phương thức nguyên thủy nhất để giao tranh.

“Alpha, có xác định bọn họ là Thần Thoại sinh vật không?” Bạch Khải hỏi về Alpha, vừa định trấn an Beita ít nhiều, liền phát hiện trong tay đã không còn chú chó ngốc đó, không biết từ lúc nào đã chạy ra ngoài.

“Ôi, không lẽ tên ngốc này thực sự đã đi rồi?!” Bạch Khải nhìn mà không khỏi há hốc miệng, khi nhận được câu trả lời xác thực từ Alpha, hắn càng thêm kích hoạt chú ẩn, ép buộc Beita trở về.

“Chó ngốc, ngươi điên rồi sao? Tên ngốc kia chẳng phải là Thần Thoại sinh vật, không phải là Bán Thần bình thường!” Bạch Khải nhảy dựng lên, giậm chân tức giận vào mắt Beita.

A ô a ô... (bản uông biết rõ, nhưng bản uông chính là muốn ăn hắn...) Beita mặt mày uất ức, nước bọt cứ thế chảy dài xuống.

Nếu không phải Gamma còn ở bên cạnh, mà cũng không có kỹ năng hỗ trợ nào, Bạch Khải thực sự nghi ngờ Beita có phải đã trao đổi linh hồn với Gamma không.

“Shuke, Jerry, các ngươi nhanh chóng giữ hắn lại, đừng để ta lo lắng.”

Bạch Khải thở dài, ra hiệu cho Shuke và Jerry hỗ trợ, nhưng hai cái ý thức như tinh táo cùng lão đạo lại không hồi phục ngay lập tức với Bạch Khải.

Bạch Khải quay lại nhìn, chợt phát hiện hai người đó lại một mực nhìn chăm chăm vào Thôn Linh Thiềm Thừ, ánh mắt giống hệt Beita.

Gần như quên mất, ba cái gia hỏa này vốn là cùng một thể...

“Không phải ta không muốn, nhưng tên ngốc này có thể đối đầu với Nhật Luân Giáp Trùng, các người không phải là đối thủ.”

Bạch Khải thở dài, ý định trấn an Husky.

“Hắn có tinh thần lực mà chúng ta chưa từng gặp, nếu như có thể hấp thu một phần, có lẽ chúng ta có thể có được sự tăng trưởng rất lớn.”

Jerry nói ra suy nghĩ của mình, trong khi Shuke cũng nhẹ gật đầu, hiển nhiên cũng đồng ý như vậy.

“Các người đây thực sự muốn hướng theo Gamma sao...”

Bạch Khải càng thêm bất đắc dĩ, vốn nghĩ rằng tham lam kỹ năng chỉ là để Shuke trở nên cầu học hơn, không nghĩ đến lại phát sinh hiệu quả như vậy.

Thất Tông Tội, có phải kỹ năng này có ảnh hưởng ngược lại không? Ken két ken két. (lão đại, tên ngốc này xác thực rất mạnh, nhưng pháp tắc kỹ năng vẫn có thể gây tổn thương cho hắn, có lẽ, chúng ta vẫn còn có thể làm gì đó.) Ngay lúc này, Alpha đột nhiên mở miệng, Gamma tiến về phía trước một bước, hư vô thân thể nhanh chóng cắn nuốt năng lượng xung quanh, ý nghĩa không cần phải nói cũng biết.

“Pháp tắc kỹ năng...

Thần Thoại sinh vật...

chờ một chút!” Bạch Khải vuốt cằm, thậm chí lo lắng với Alpha đề xuất, nhưng khi nhìn thấy hai thân Thần Thoại sinh vật trên đầu, hắn đột nhiên nghĩ ra điều gì.

Cái gọi là Bán Thần, là do giới hạn cao nhất của thế giới bị khóa lại mới xuất hiện, mà cái này giới hạn cao nhất Thần Thoại kỹ thì không tồn tại.

Và bây giờ, chính là tại Thần Thoại kỹ! “Được phú quý trong nguy hiểm, ta thậm chí còn không thể nghĩ ra lý do đơn giản

như vậy, thực sự là vầng đầu rồi.”

Bạch Khải lắc đầu, tổng bỏ hết tạp niệm, lập tức một chuỗi suy nghĩ hoàn chỉnh hiện lên trong đầu hắn.

“Alpha, người cẩn thận quan sát bọn họ giao chiến, tốt nhất có thể tìm cơ hội tham dự vào, chúng ta ở đây có tư cách chiến đấu cùng Thần Thoại sinh vật chỉ có người.”

“Beta, ba người các người đứng bên cạnh chuẩn bị đánh lên, tên ngốc này linh hồn chắc chắn còn mạnh hơn người, vì vậy đừng nghĩ đến việc làm tổn thương hắn, hãy trộm đi bao nhiêu linh hồn thì là bao nhiêu.”

“Gamma, không cần để ý đến ta, toàn lực hấp thu hành vi tiêu tán ra lực lượng pháp tắc của tên ngốc này, giúp Nhật Luân Giáp Trùng mở rộng ưu thế ở đây.”

“Còn những người khác, hãy bên cạnh tìm cơ hội quấy rối đi.”

Bạch Khải nhanh chóng ra lệnh, nhìn về phía ánh mắt của Thôn Linh Thiềm Thừ đã xảy ra biến hóa.

Một sinh vật Thần Thoại sống động như vậy, nếu có thể từ trên người hắn lấy được một ít vật liệu, có thể cầu tử sẽ có thể lại lần nữa tấn thăng phải không? Mà nếu lúc này không có hạn chế cấp bậc, có lẽ có thể trực tiếp tấn thăng thành Thần Thoại sinh vật? Một loạt suy nghĩ lóe lên trong đầu Bạch Khải, nhóm sủng thú liền theo kế hoạch của Bạch Khải mà hành động.

Trong khi đó, Nhật Luân Giáp Trùng và Thôn Linh Thiềm Thừ đang chiến đấu gay gắt.

“Bọn họ sao còn chưa rời đi?” Nhật Luân Giáp Trùng nhìn thấy không những không rời đi, ngược lại còn lao về phía Bạch Khải cùng một hàng, cũng có chút bất ngờ.

“Không ngờ vẫn còn có sinh vật dám liếc mắt đến linh hồn của ta, khó trách sức mạnh tín ngưỡng lại càng ngày càng ít, là bọn họ đã quên đi sự nghiêm nghiêm của Thần Thoại sinh vật sao!” Đây là tinh thần hệ Thần Thoại sinh vật, Thôn Linh Thiềm Thừ tự nhiên cảm nhận được ý nghĩ của Bạch Khải cùng những người khác, ánh mắt không khỏi lóe lên một tia khinh thường.

Cô! ! ! Chỉ thấy Thôn Linh Thiềm Thừ hút sâu một hơi, sau đó dùng sức phun ra, một cơn bão táp liền hướng về phía Bạch Khải một hàng gào thét mà tới. Đại địa trong nháy mắt vỡ vụn, một số sinh vật không kịp chạy trốn đều bị phá hủy thân thể và linh hồn, hoàn toàn biến mất giữa bầu trời đất này.

Cơn gió lốc này không chỉ có lực trùng kích, trong đó còn mang theo tinh thần lực bá đạo, loại lực lượng này, ngay cả sinh vật truyền kỳ cũng không dám tùy tiện đối mặt.

“Người đã quên thỏa thuận bảo vệ sao! Như vậy sẽ hủy diệt thế giới này!” Nhật Luân Giáp Trùng thấy vậy liền thực sự tức giận, phát ra Đại Nhật chi lực, cưỡng ép ngăn cản cơn bão tinh thần, nhưng vẫn còn một phần đã lao đến trước mặt Bạch Khải cùng mọi người.

Nhưng đúng lúc này, Alpha lóe lên một cái chắn trước người, Luân Hồi chi kiếm múa ra một vòng kiếm hoa, một cự đại Luân hồi xuất hiện, như thể một cái khiên bình thường ngăn cản cơn bão tinh thần xuống.

Bị ảnh hưởng bởi Luân hồi chi lực, cơn bão tinh thần cơ bản không thể tồn tại, biến thành một vòng xoáy xoay quanh tại nguyên chỗ.

Trong khi Gamma cùng Husky thì lại thừa cơ lao tới, một cái thôn phệ năng lượng, một cái hấp thu tinh thần lực, mà khiến Thôn Linh Thiềm Thừ bị nuốt chửng.

“Còn có thể như vậy? Thú vị thực sự đấy!” Nhìn thấy Alpha ba sủng thú có thể ngăn cản Thôn Linh Thiềm Thừ công kích, Nhật Luân Giáp Trùng cũng yên lòng, trong khi nhìn thấy ánh mắt ngạc nhiên của Thôn Linh Thiềm Thừ, ngang nhiên phát động công kích.

Thôn Linh Thiềm Thừ nhất thời không có phòng bị, bị Nhật Luân Giáp Trùng đánh trúng, ngọn lửa màu vàng bám vào bụng hắn, trong khi âm ảnh chi lực lại không thể nào tiêu diệt.

“Lão trùng tử, người vẫn còn thích chơi trò hề này!” Thôn Linh Thiềm Thừ ánh mắt âm u, một cỗ âm ảnh chi lực mạnh mẽ khuếch tán ra, từ từ đẩy lùi ngọn lửa màu vàng ra khỏi thân. Đồng thời, âm ảnh này cũng bao trùm hướng về Nhật Luân Giáp Trùng.

“Cũng may ta ăn Ảnh Xà bản nguyên, nhưng cái vòng Đại Nhật này cuối cùng vẫn sẽ bị ta bao trùm!”

Chương 1008:

Thuần hóa huyết mạch Nhìn thấy Thôn Linh Thiềm Thừ phóng ra sức mạnh Đại Âm ảnh, Nhật Luân Giáp Trùng bỗng trở nên căng thẳng.

“Hấp thụ thứ không thuộc về bản nguyên của mình, ngươi không sợ sẽ bị nổ bụng sao?” “Ha ha...”

Ta đương nhiên biết rõ, nếu không thì tại sao ta lại tìm ngươi?” Thôn Linh Thiềm Thừ không che giấu tham vọng của mình, nói: “Chỉ cần ăn được Đại Nhật bản nguyên của ngươi, ta có thể hòa trộn với Âm Ảnh bản nguyên, tái tạo lại bản nguyên thân thể.

Vấn đề số lượng bản nguyên chắc chắn sẽ được giải quyết dễ dàng.”

“Ngươi đúng là một kẻ điên...”

Nghे vậy, Nhật Luân Giáp Trùng càng thêm kiên dè Thôn Linh Thiềm Thừ. Đại Nhật chi lực của hắn được phát huy đến mức cực hạn, như một lớp giáp bảo vệ bên ngoài cơ thể.

Phía bên kia, Thôn Linh Thiềm Thừ cũng thúc đẩy bản nguyên của mình, sử dụng ám tử sắc tinh thần lực để tạo ra một lá chắn bảo vệ đặc biệt, bao bọc xung quanh thân thể khổng lồ của nó.

Sau đó, hai sinh vật thần thoại lại bắt đầu giao tranh, mỗi lần giao phong đều khiến thiên địa run rẩy.

Nhưng dần dần, Nhật Luân Giáp Trùng dần dần thể hiện những dấu hiệu suy yếu. Đại Nhật bản nguyên và Âm Ảnh bản nguyên vốn là hai lực lượng tương sinh tương khắc, không phân biệt mạnh yếu.

Nhưng khi Thôn Linh Thiềm Thừ hợp nhất với bản nguyên linh hồn, một chất biến đã xuất hiện.

Mỗi một đòn tấn công của Thôn Linh Thiềm Thừ đều tạo ra xung kích cho linh hồn của Nhật Luân Giáp Trùng.

Dù ban đầu Đại Nhật chi lực có tăng cường hiệu ứng linh hồn, nhưng khi đối mặt với những cú đòn này, dần dần hắn cũng

thể hiện rõ những dấu hiệu suy tàn.

Tất cả những điều này đều nằm trong kế hoạch của Thôn Linh Thiềm Thừ.

“Đại Nhật và Âm Ảnh, chỉ cần hòa trộn lại, ta sẽ có được thân thể mạnh nhất, đến lúc đó, ta có thể tiếp nhận sức mạnh đó!” Trong mắt Thôn Linh Thiềm Thừ bùng lên một tia tham lam, nó giơ tay định nuốt trọn Nhật Luân Giáp Trùng.

Ngâm ~ Ngay lúc này, một tiếng kiếm vang lên, Thôn Linh Thiềm Thừ instinctively muốn né tránh, nhưng vẫn bị một thanh kiếm quẹt vào đầu lưỡi.

“Là ai!” Nhìn thấy Nhật Luân Giáp Trùng trốn thoát, Thôn Linh Thiềm Thừ tức giận vô cùng, và nhận ra Alpha đang cầm Luân Hồi chi kiếm đứng chắn giữa hắn và Nhật Luân Giáp Trùng.

Vòng sáng xung quanh hắn lấp lánh, làm tăng thêm sự khác biệt so với trạng thái của hai sinh vật kia.

“Đó là...

bản nguyên chi lực?” Nhật Luân Giáp Trùng ngay lập tức nhận ra sức mạnh từ Alpha, có chút ngạc nhiên.

Xét từ trạng thái, Alpha rõ ràng vẫn là một sinh vật truyền kỳ.

Ngay từ đầu, khi phát hiện ra bọn họ nắm giữ sức mạnh pháp tắc đã khiến hắn rất kinh ngạc.

Kết quả, suy nghĩ của hắn là sai, Alpha lại là một sinh vật Thần Thoại mới có bản nguyên chi lực! “Nắm giữ bản nguyên nhưng không có tấn thăng Thần Thoại, người đang cố gắng áp chế đẳng cấp của mình sao?” Nhật Luân Giáp Trùng tò mò hỏi, nhưng Alpha chỉ im lặng và cố gắng điều chỉnh trạng thái của mình dựa trên khí tức của Thôn Linh Thiềm Thừ.

“Loại bản nguyên này ta chưa từng thấy qua!” Thôn Linh Thiềm Thừ càng thêm hiếu kỳ, đặc biệt là sau khi cảm nhận được chân ý bản nguyên từ Alpha, không khỏi cười lớn.

“Vẫn còn có loại thuộc tính bản nguyên này, thật tốt, thật tốt!” Thôn Linh Thiềm Thừ ngửa mặt lên trời kêu to, “Chỉ cần nuốt người, ta sẽ có thể dễ dàng thuần hóa Đại Nhật bản nguyên, đây có lẽ là số mệnh đã định muốn ta trở thành đỉnh cao Thần

Thoại!” Nói xong, Thôn Linh Thiềm Thừ bỗng dung phun ra đầu lưỡi, bay thẳng về phía Alpha.

Alpha không né tránh, mà ngược lại, cũng huy kiếm để phản kháng.

Sức mạnh của sinh vật Thần Thoại rõ ràng mạnh hơn Alpha, ngay lần đầu tiên giao tranh, Alpha đã bị đánh bay ra ngoài.

Nhưng Alpha không hề lùi bước, sau khi nhanh chóng chỉnh đốn lại, hấn lại một lần nữa phát động tấn công.

Lần này, tốc độ của Alpha lại nhanh hơn nhiều, đối mặt với đòn tấn công liên tục từ lưỡi của Thôn Linh Thiềm Thừ, hấn còn thuận thế tạo ra một vết thương dài trên thân thể khổng lồ của nó.

Thế nhưng, rõ ràng Thôn Linh Thiềm Thừ rất quyết tâm nuốt chửng Alpha, mà vẫn chịu đựng cơn đau và cố gắng tiến tới định nuốt chửng.

Trước tình huống như vậy, Alpha vẫn không lùi bước, Luân Hồi chi kiếm nhắm thẳng vào Thôn Linh Thiềm Thừ, ánh sáng kiếm lấp lánh, cuối cùng dừng lại ở một hình ảnh tràn đầy ánh sáng vàng.

Chỉ trong chốc lát, một sức mạnh Đại Nhật chi lực mạnh mẽ bùng nổ từ miệng Thôn Linh Thiềm Thừ, sức nóng của năng lượng khiến nó không lựa chọn nào khác ngoài việc phải phun Alpha ra.

“Cái đó là...”

Nhật Luân Giáp Trùng nhìn thấy mà ngạc nhiên, Thôn Linh Thiềm Thừ đã có ý định nuốt chửng hấn từ nhiều năm trước, đã từng có một lần hấn suýt bị nuốt chửng, chính là nhờ một chiêu này mà Thôn Linh Thiềm Thừ bị thương nặng.

Chỉ có điều không ngờ rằng, Alpha lại có thể tái hiện chiêu này.

Có phải là sức mạnh từ pháp tắc thời gian? Hay là loại hóa giải pháp tắc nào đó? Nhật Luân Giáp Trùng có chút nghi ngờ, và Alpha lại cảm nhận thấy điều gì đó, hấn lại một lần chém ra.

Lần này, Luân Hồi chi kiếm không đánh trúng Thôn Linh Thiềm Thừ, chỉ tạo ra một vòng xoáy, nhưng Thôn Linh

Thiền Thù lại gào lên đau đớn, theo sau đó, một hình ảnh ánh sáng tím đã thoát ra khỏi cơ thể nó.

A ô a ô! (Ăn ngon linh hồn, ta đến rồi!) Cùng lúc đó, Beita bỗng nhiên phấn khích, nhảy lên, vồ lấy hình ảnh màu tím đó và nhanh chóng nuốt chửng.

“Đáng ghét, lại dám nuốt linh hồn của ta!” Mảnh vụn linh hồn bị nuốt, Thôn Linh Thiền Thù nổi điên, nguyên liệu linh hồn màu tím và Âm Ảnh bản nguyên màu đen bỗng nhiên va chạm vào nhau, sức mạnh pháp tắc mạnh mẽ phóng thẳng về hướng Husky.

Lộng phốc lộng phốc! (Chưa từng ăn sức mạnh pháp tắc, Gamma cũng không khách khí.) Gamma buông sức mạnh Hư Vô Thần Thể ra, sức mạnh pháp tắc lúc đầu như một cơn lốc, lập tức hội tụ lại hướng Gamma, rồi biến mất ngay trước mắt.

“Xem ra ta thật sự đánh giá thấp các người.”

Nhật Luân Giáp Trùng thấy vậy phản ứng lại, Đại Nhật chi lực hội tụ thành một cây trường mâu, nhắm thẳng vào đỉnh đầu Thôn Linh Thiền Thù ném đi.

Nhìn thấy tình cảnh này, Thôn Linh Thiền Thù không lùi mà lại tiến tới, khí lực âm ảnh nồng nặc từ trong bản nguyên tỏa ra, rõ ràng muốn nuốt Alpha.

Nhưng chưa kịp để Alpha phản kích, Đại Nhật trường mâu đã đánh tan âm ảnh, và sau lớp âm ảnh, không còn bóng dáng của Thôn Linh Thiền Thù.

“Gã này, chạy nhanh thật.”

Nhật Luân Giáp Trùng dường như đã quen với hành vi của Thôn Linh Thiền Thù, thu lại sức mạnh của bản thân.

A ô a ô?! (Ta vừa mới nếm chút ngon ngọt, gã cóc thối kia lại chạy? Mau ra đây cùng ta đánh nhau ba trăm trận!) Beita nhìn thấy Thôn Linh Thiền Thù bất ngờ bỏ chạy, trên mặt hiện rõ vẻ khinh miệt, gào lên với chỗ Thôn Linh Thiền Thù đã biến mất, như thể nếu đôi phương dám trở về, sẽ bị hấn xé tan.

“Đừng có giả bộ nữa, hấn đã chạy xa rồi.”

Bạch Khải thấy vậy mà tức giận mím môi, sau đó nhìn về phía Nhật Luân Giáp Trùng, nói: “Cảm ơn, nếu không thì có lẽ

chúng ta đã chết chắc rồi.”

“Đáng lẽ phải là ta cảm ơn, nếu không phải có các người, ta có lẽ thật sự bị con cóc thối đó nuốt chửng.”

Nhật Luân Giáp Trùng lắc đầu, liếc nhìn Alpha cùng ba người bạn, nói: “Ba người các người thực sự mạnh mẽ, rõ ràng không phải là Thần Thoại sinh vật, cũng không thể so với một số Thần Thoại hậu duệ yếu hơn.”

Nói xong, Nhật Luân Giáp Trùng dừng một chút, rồi nói: “Ngược lại là người, rõ ràng yếu như vậy, sao lại trở thành bạn với bọn họ?” Ngạch, đây là bị chê? Bạch Khải khòe miệng giật giật, hắn định nói với Nhật Luân Giáp Trùng rằng Alpha và bọn họ có mối quan hệ khế ước, nhưng lại nghĩ ngờ rằng nếu hắn nói như vậy, liệu có bị Nhật Luân Giáp Trùng đánh chết không.

Dù sao, người yếu có thể dựa vào khế ước của cường giả, ai cũng biết điều đó là không ổn.

“Hắn là cái gì đó tương đối hợp lý.”

Bạch Khải cố gắng nghĩ ra lý do, nhìn về hình ảnh to lớn trước mặt, lập tức gọi Trùng Thảo ra.

“Thủ lĩnh, cuối cùng ngài cũng thả tôi ra, liệu địch nhân đã đi chưa?” Nhờ vào khế ước, Trùng Thảo cũng cảm nhận được sự nguy hiểm mà Bạch Khải phải đối mặt.

Chỉ là Bạch Khải không thả hắn ra, trong tình huống này, Trùng Thảo vẫn cảm thấy bối rối.

“Địch nhân đã chạy rồi, bây giờ là lúc gọi người ra nhận mệnh.”

Bạch Khải dùng khế ước thông báo cho Trùng Thảo về tình hình hiện tại, Trùng Thảo lập tức nhận ra sự rung động trong huyết mạch, không khỏi nhìn về phía Nhật Luân Giáp Trùng.

Cùng lúc, Nhật Luân Giáp Trùng cũng cảm nhận sự rung động, ngay khi hai bên đối mặt nhau, một sự cộng minh giữa linh hồn của hai giống loài bất đồng đã hình thành.

Sau một lúc, Nhật Luân Giáp Trùng đầu tiên tỉnh táo lại, nhìn về phía Bạch Khải với ánh mắt trở nên phức tạp.

“Các ngươi đúng là những “Nhân loại” mà Nozdormu đã nhắc đến...”

Nhật Luân Giáp Trùng quan sát Bạch Khải và hai người kia vài lần, rồi nhìn qua Alpha và những sinh vật nuôi khác, nói: “Thảo nào trước đây ta lại có thiện cảm vô hình với các ngươi, không hề nhận ra ngay từ đầu, trên người các ngươi lại có quá nhiều khí tức quen thuộc.”

“Các ngươi chắc chắn muốn đi tìm Nozdormu phải không?”
“Nozdormu? À đúng, Ngưu Bì Xà hình như đã gọi cái tên này.”

Bạch Khải ngay lập tức gật đầu, hỏi: “Ngài có biết hắn ở đâu không?” “Đương nhiên biết, ta có mối quan hệ khá tốt với Long tộc.”

Nhật Luân Giáp Trùng nhẹ gật đầu, nói: “Nhưng trước khi nói tới, các ngươi có lẽ nên giải thích cho ta trước, tại sao con rồng này lại có khí tức huyết mạch của ta?” Khi nghe Nhật Luân Giáp Trùng hỏi, Bạch Khải ngượng ngùng cười, nói: “Thật ra tôi cũng không rõ ràng lắm, khi tôi gặp hắn, hắn đã như vậy.

Có thể là ngài và một số Long tộc đời sau nào đó sao?” Bạch Khải biết rõ rằng việc nói dối trước một sinh vật Thần Thoại là không tốt, nhưng cũng không thể nói rằng Trùng Thảo đã ăn xác rồng của hắn để có được huyết mạch Đại Nhật! “Rất tiếc, tới giờ tôi vẫn độc thân.”

Nhật Luân Giáp Trùng vô tình đâm trúng lời nói dối của Bạch Khải, khiến ba người họ cảm thấy ngượng ngùng một lúc lâu.

May mắn rằng Nhật Luân Giáp Trùng không có ý định truy cứu việc ấy, sau khi liếc nhìn Bạch Khải vài lần, hắn quay lại với Trùng Thảo.

“Dù ta không rõ ngươi làm cách nào có được huyết mạch của ta, nhưng coi như cũng là người thân của ta, ta sẽ giúp ngươi một tay.”

Nói rồi, Nhật Luân Giáp Trùng đột nhiên vỗ vào Trùng Thảo, một vầng mặt trời mới liền xuất hiện trên người Trùng Thảo, sau đó phun ra những sợi kim sắc, bao bọc Trùng Thảo lại.

“Cái tiểu gia hỏa này có huyết mạch quá tạp, nếu không thuần hóa một lần, sẽ không thể phát huy được sức mạnh chân chính của Đại Nhật.”

Thuần hóa? Trời ạ, sẽ không phải là đem huyết mạch khác của Trùng Thảo rửa sạch đi chứ? Bạch Khải nghe vậy mà trong lòng lo lắng, dù Đại Nhật chi lực không tệ, nhưng căn cơ hiện tại của Trùng Thảo đã chuyển sang khả năng thực tại.

Nếu lòng huyết mạch này bị rửa đi, Bạch Khải không biết phải đi đâu mà khóc! Chỉ có điều, Nhật Luân Giáp Trùng dường như nhận ra sự lo lắng của Bạch Khải, bổ sung: “Yên tâm, ta chỉ thuần hóa huyết mạch Đại Nhật, những thứ khác ta sẽ không động đến.”

“Thật không biết người tìm ở đâu ra một con quái vật như vậy, không là sâu, không phải rồng, lại còn thêm cái huyết mạch khác nữa, thật là...”

Chương 1009:

Tìm kiếm Thanh Đồng Long “Gia hỏa kia?” Bạch Khải tò mò nhìn về phía Nhật Luân Giáp Trùng, nhưng Nhật Luân Giáp Trùng rõ ràng không muốn bàn luận về vấn đề này, liền tiện tay ném trùng kén trở lại.

“Cái tiểu gia hỏa này có lẽ phải ngủ một thời gian dài, trước tiên hãy để hắn nghỉ ngơi cho tốt.”

Nhật Luân Giáp Trùng nhìn về phía Bạch Khải, tựa như nhớ ra điều gì đó, hỏi: “Đúng rồi, vừa rồi ta thấy người dường như đã dùng một số thủ đoạn để triệu hồi bọn họ? Người phải chăng là sinh vật thuộc hệ không gian?” “Hừm, người có thể hiểu như vậy.”

Bạch Khải liên tục gật đầu, Ngự Thú sư về bản chất cũng giống như Triệu Hoán sư, mà đưa Triệu Hoán sư vào làm một loại sinh vật hệ không gian thì không có vấn đề gì! “Rõ ràng yếu ớt như vậy, nhưng lại có thể nắm giữ sức mạnh không gian, còn có thể thu hút được nhiều sinh vật cường đại hảo hữu, ta cũng hiểu tại sao Nozdormu lại cảm thấy hứng thú với “Nhân loại”.”

Nhật Luân Giáp Trùng khẽ vuốt cằm, nói: “Trùng hợp, ta định gặp một vài bằng hữu, sau đó cũng muốn đi tìm Nozdormu, các người hãy cùng ta đi.”

“Thật sao? Vậy thì phiền ngài rồi.”

Bạch Khải nghe vậy không chút do dự đồng ý, sợ trả lời chậm trễ, Nhật Luân Giáp Trùng sẽ đổi ý.

Bây giờ đã xác định rõ là thời kỳ Thần Thoại, vì vậy bọn họ không thể quá phóng túng, dù sao ai cũng không biết lần tiếp theo gặp gỡ Nhật Luân Giáp Trùng sẽ là chính diện Thần Thoại hay là Thôn Linh Thiềm Thừ loại phản diện.

“Nhớ theo sát ta, trên con đường này sẽ đi qua vài lãnh thổ của các sinh vật Thần Thoại.

Nếu tùy tiện chạy loạn mà chọc giận bọn chúng, ta không dám đảm bảo sẽ bảo vệ được các người.”

Nhật Luân Giáp Trùng từ từ bay lên, chưa để Bạch Khải kịp phản ứng, đã hóa thành một đường Kim Hồng bay đi xa.

“Ái chao, không thể chơi như thế được!” Bạch Khải thấy vậy lập tức thu toàn bộ sủng thú lại, gọi Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà quay người cười trên lưng Delta, ngay lập tức đuổi theo.

Nhật Luân Giáp Trùng có tốc độ rất nhanh, nhưng Delta nhờ vào kỹ năng Hư Không Bạo Quân, đã phá vỡ không gian, vậy mà không hề bị rơi vào thế yếu.

Dù vậy, Nhật Luân Giáp Trùng dường như không có ý định thử thách Delta ở phương diện này, từ đầu đến cuối duy trì tốc độ nhanh chóng tiến lên.

Rất nhanh, Bạch Khải cùng đoàn người đã đến một tòa Kim tự tháp xây dựng trước mặt.

“Nơi này là... đền thờ của Minh Thổ thủ hộ giả?” Bạch Khải quan sát một hồi, nhanh chóng nhận ra tòa kiến trúc này có nguồn gốc, và khi nhìn thấy một sinh vật giống sói có hình người xuất hiện, càng xác nhận thêm suy đoán của mình.

“Anu, người đoán ta phát hiện điều gì?” Nhật Luân Giáp Trùng bay đến bên cạnh đền thờ Minh Thổ thủ hộ giả, chỉ về phía Bạch Khải và những người đi theo.

“Cái đó là...

Nhân loại?” Anubis nhìn Bạch Khải và hai người kia với ánh mắt sâu xa, lông mày hơi nhíu lại.

“Người không phải đang điều tra chuyện gì đó sao, sao lại gặp bọn họ?” “Ta đúng là đang đi điều tra, nhưng trên đường gặp Thôn Linh Thiềm Thừ, cái gia hỏa đó nuốt lấy nguyên bản của Ảnh Xà Âm Ảnh, ta gần như đã nhắc đến.”

Nhật Luân Giáp Trùng báo cáo những gì mình gặp phải với Anubis, sau đó chỉ vào Bạch Khải và những người đi theo, nói: “Nếu không phải bọn họ, ta sợ rằng đã rơi vào tình huống giống như Ảnh Xà rồi.”

“Thôn Linh Thiềm Thừ...

Ta hiểu rồi.”

Anubis ánh mắt lạnh lẽo, khí áp nhẹ nhàng tản ra, khiến ba người Bạch Khải cảm thấy linh hồn rung động, trong chốc lát không dám nhìn thẳng vào mắt Anubis.

Dù khi còn sống có tà ác hay thiện lương, đối diện ánh mắt của Minh Thổ thủ hộ giả, ai nấy đều cảm thấy chột dạ.

Khi nhìn thấy sự bối rối của ba người Bạch Khải, Anubis nhận ra sự thất thố của mình, nhưng vẫn không thu lại khí tức, ngược lại trong mắt bắn ra ánh sáng rực rỡ, nhìn về phía Bạch Khải. Đối mặt với hành động như vậy của Anubis, Bạch Khải cảm thấy khó hiểu, lặng lẽ bảo Alpha và sủng thú chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Quan hệ tốt giữa Anubis và Nhật Luân Giáp Trùng là điều không cần nghi ngờ, dù sao hai người này cho dù đã chết vẫn đồng hành cùng nhau để trấn áp sương đen Đại Xà.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa là Anubis chắc chắn là người tốt, có thể thấy rằng mối quan hệ với Minh Thổ ít nhiều đều có điều không bình thường.

May mắn, Anubis sau khi đánh giá Bạch Khải, cuối cùng đã thu lại ánh mắt, thậm chí ánh mắt cũng trở nên dịu dàng hơn.

“Quả nhiên giống như người nói, có ta lực lượng khí tức.”

Một cây quyền trượng ám kim xuất hiện trong tay Anubis, rồi nhẹ nhàng vung một đao, một đợt sóng vô hình liền khuếch tán ra.

Tiếp theo, Husky chạy từ không gian của Ngự Thú ra, im lặng nhìn Anubis, mà Anubis cũng có ánh mắt tương tự nhìn lại Shuke.

“Cái kia Nhật Luân Giáp Trùng các hạ, vị này Anubis, liệu có phải cũng là độc thân không?” Bạch Khải lén lút tiến lại gần Nhật Luân Giáp Trùng, hỏi nhỏ.

“Đương nhiên rồi, sinh vật Thần Thoại bình thường sẽ không tùy tiện sinh hạ dòng dõi, như vậy rất dễ dàng khiến bản thân yếu đi cấu trúc nguyên bản.”

Nhật Luân Giáp Trùng dường như có chút hứng thú với việc dạy dỗ, vô cùng kiên nhẫn giải thích cho Bạch Khải, sau đó khẽ chế nhạo nhìn Bạch Khải.

“Sao? Người có phải định nói rằng khi gặp hắn đã như vậy không?” “Ừm, đúng là như vậy.”

Bạch Khải gật đầu liên tục, điều này không phải do hắn nói, cho dù bị phơi bày cũng không thể trách hắn.

Tuy nhiên, Bạch Khải lại suy nghĩ về việc Nhật Luân Giáp Trùng đã xử lý mẫu thảo hoặc là Hứa Kiệt có thể từ Anubis nơi này lấy điểm lợi ích không? Đáng tiếc, Bạch Khải vẫn đang nghĩ nhiều hơn, Anubis nhìn Jerry một hồi sau đó không nói gì, liền không tiếp tục hỏi, mà Jerry cũng chỉ có vẻ bình thường, như mọi khi, yên lặng quay trở lại Tam Sinh cứ điem.

“Hắn không giống như bị ô nhiễm, hắn là không có vấn đề.”

Anubis nhìn hướng Nhật Luân Giáp Trùng, nói.

“Không có vấn đề thì tốt nhất.”

Nhật Luân Giáp Trùng khẽ vuốt cằm, khi thấy Bạch Khải đột nhiên trở nên cảnh giác thì giải thích: “Xin lỗi, thời gian các người ra ngoài có chút trùng hợp, mặc dù Nozdormu đã từng nhắc tới chúng ta, nhưng ta vẫn phải đề phòng.”

“Dù sao không ai biết các người có bị cái gia hỏa kia ô nhiễm không.”

“Ô nhiễm? Gia hỏa kia?” Khi nghe đến lời nói của Nhật Luân Giáp Trùng, Bạch Khải lập tức nhận ra điều gì đó.

“Những đồng bạn của người đều rất mạnh, nhưng chuyện này không phải là điều người nên tham gia, vì vậy đừng hỏi nhiều.”

Nhật Luân Giáp Trùng cũng không giải thích cho Bạch Khải, mà trực tiếp chuyển sang chủ đề khác, cùng với Anubis sang một bên lặng lẽ bàn luận.

Nhưng hai người càng như vậy, Bạch Khải lại càng khẳng định suy đoán của mình.

Người mà họ gọi là “gia hỏa kia”, chính là cái sự tử vong.

Thời kỳ Thần Thoại, quả thật không an toàn chút nào...

Nghĩ đến đây, ánh mắt Bạch Khải trở nên thâm thúy, ý đồ của Ngưu Bì Xà khi sắp xếp quá trình truyền thừa này cũng trở nên rõ ràng.

Theo dòng thời gian mà tìm kiếm phương pháp có thể đánh bại cái chết.

Và then chốt chính là ở cái “điểm” mà Nguru Bì Xà đã đề cập.

“Mục tiêu ngày càng rõ ràng, nhưng thời gian của chúng ta càng ngày càng ít...”

Bạch Khải báo cáo những phân tích của mình cho Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà, hai người đều biểu lộ vẻ nghiêm trọng.

“Nếu như Bạch Khải người đoán đúng, điều này cũng có nghĩa là tại thời kỳ Thần Thoại, vẫn không có bất kỳ ai có thể tiêu diệt cái chết, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn phong ấn?” Bạch Thu Trà nhìn về phía xa vẫn còn đang xì xào bàn tán Nhật Luân Giáp Trùng và Anubis, nói: “Thậm chí, ta hoàn toàn có lý do nghi ngờ những sinh vật Thần Thoại này đã phải trả giá bằng cả mạng sống để phong ấn cái chết.”

“A Trà, ý của ngươi là, thời kỳ Thần Thoại có thể vì lý do này mà kết thúc?” Bạch Khải vuốt cằm, phân tích độ khả thi trong đó.

“Cũng không hoàn toàn như vậy, Alpha không phải đã có thể đánh bại Tử Vong chi dực sao? Nếu như có những sinh vật Thần Thoại khác thì hẳn không phải là điều quá khó khăn.”

Gia Cát Thần dường như có chút không muốn chấp nhận, đưa ra ý kiến bất đồng.

“Nhưng Dực của Tử Vong chỉ là phân thân của cái chết mà thôi, còn nếu ở đây chính là bản thể của cái chết thì khả năng những sinh vật Thần Thoại thật sự không phải là đối thủ của hắn.”

Bạch Khải thở dài, ban đầu hắn còn đang vui mừng vì Alpha đã đánh bại Dực của Tử Vong, nhưng bây giờ chưa qua bao lâu, hắn đã phải đối diện với bản thể của cái chết.

Cái nhíp điều này, đúng là quá tron tru một chút.

“Các ngươi đang thảo luận điều gì vậy?” Đúng lúc này, Nhật Luân Giáp Trùng đột nhiên xuất hiện bên cạnh Bạch Khải, khiến Bạch Khải giật mình kêu lên.

“Không có gì, chỉ đang suy nghĩ hai vị thần minh đại nhân lo lắng điều gì mà thôi.”

Bạch Khải ngượng ngùng cười, nói: “Đúng rồi, Nhật Luân Giáp Trùng các hạ, chúng ta bây giờ có thể xuất phát đi tìm Thanh Đồng Long được chưa?” “Đương nhiên có thể, chúng ta cũng cần tiết kiệm thời gian.”

Nhật Luân Giáp Trùng nhẹ gật đầu, thân thể nhẹ nhàng di chuyển, ba đạo kim quang hóa thành sợi tơ kéo Bạch Khải và những người khác lên lưng mình.

“Nozdormu không thích người khác đến trễ, lần này cũng không cùng các người thư giãn.”

Vừa nói xong, Bạch Khải liền phát hiện thế giới xung quanh trở nên mờ ảo, tất cả mọi thứ như bị hòa vào nhau, như một bức tranh bị bôi mờ.

Cảnh vật biến đổi quá nhanh khiến mắt Bạch Khải chịu một áp lực rất lớn, hắn lập tức nhắm mắt lại, áp lực này mới giảm bớt một chút.

“Quả nhiên, có thể liên quan đến Thái Dương, tốc độ như vậy sao có thể chậm được!” Nhật Luân Giáp Trùng toàn lực phát động tốc độ khiến Bạch Khải một lần nữa nhận ra sự kinh khủng của sinh vật Thần Thoại, hắn ngồi trên lưng Nhật Luân Giáp Trùng, bắt đầu chìm đắm vào suy nghĩ.

Thời kỳ Thần Thoại không có hạn chế cấp bậc, có lẽ hắn cũng có thể đạt được sự tăng trưởng riêng của mình.

“Chúng ta đã đến, có thể mở mắt.”

Không biết đã trôi qua bao lâu, Nhật Luân Giáp Trùng bỗng dừng lại, Bạch Khải từ từ mở mắt ra.

Trước mắt Bạch Khải là từng dãy núi đứng sừng sững, từ xa nhìn lại, giống như những chiếc kim đồng hồ chỉ hướng lên bầu trời.

Róc rách rách rách. (chủ nhân, Delta cảm nhận lực lượng thời gian chính là từ nơi này truyền tới.) Delta từ trong hư không lộ đầu ra, ánh mắt lóe lên sự khát khao.

“Chính là chỗ này? Nói cách khác, Nguru Bì Xà rất có thể ở trong đó?” Bạch Khải giương mắt nhìn, quả nhiên thấy một đầu Thanh Đồng Cự Long từ trong núi xuất hiện, bay về phía bọn họ, đôi mắt bỗng sáng lên.

Ném họ vào dòng sông thời gian nhưng lại không hiểu điều gì,
còn bây giờ cuối cùng hẳn có cơ hội để hỏi cho rõ ràng rồi.

Chương 1010:

Cơ hội cuối cùng - Đại kết cục Thanh Đồng Cự Long linh hoạt xuyên qua các dốc đứng trên núi, nhanh chóng đến trước mặt Bạch Khải cùng nhóm người.

“Thanh Đồng Long tộc Makoado, xin chào hai vị thần minh.”

Thanh Đồng Cự Long chào hỏi Nhật Luân Giáp Trùng và Anubis một cách cung kính.

Nhật Luân Giáp Trùng và Anubis rõ ràng đã quen với sự đổi đời này, chỉ khẽ vuốt cằm xem như đáp lại.

Cả ba sinh vật siêu phàm này không ai chú ý tới ánh mắt thất vọng của Bạch Khải.

“Makoado? Không phải là Ngưu Bì Xà sao?” Bạch Khải nhìn Thanh Đồng Cự Long có vẻ ngoài tương tự nhưng ánh mắt và khí tức hoàn toàn khác, thở dài thất vọng.

Hắn còn tưởng rằng cuối cùng có thể đối mặt trực tiếp với Ngưu Bì Xà để ổn định tâm trạng và hỏi về nguyên nhân đã xảy ra gần đây, nhưng hóa ra vẫn không phải Ngưu Bì Xà.

“Makoado, cha ngươi đâu? Tại sao không có ở đây?” Nhật Luân Giáp Trùng cảm nhận một chút, cũng không tìm thấy khí tức của Ngưu Bì Xà, lúc này hỏi.

“Cha hắn đi ra ngoài một chút, đã đặc biệt dặn tôi ở đây chờ các vị.”

Makoado dừng lại một chút, nhìn về phía ba người Bạch Khải, rồi nói: “Cha tôi đặc biệt căn dặn, nếu hai vị có mang theo ba nhân loại, nhất định phải đưa họ đến Hồng Long lãnh địa ngay lập tức.”

“Hồng Long? Nozdormu đã thấy điều gì rồi?” Nhật Luân Giáp Trùng và Anubis nhìn nhau, đều có thể thấy sự lo lắng trong ánh mắt của đối phương.

Cuộc hẹn gặp với Nozdormu đã sớm được định trước.

Với tính cách của hắn, nhất định sẽ không làm việc gì gây lờ hèn.

Khả năng duy nhất có lẽ là hắn đã thấy điều gì đó bất thường trong dòng sông thời gian.

“Hắn có nói sẽ đi làm gì không trước khi rời đi?” Anubis nhìn về phía Thanh Đồng Cự Long, hỏi.

“Cha tôi không có nói rõ ràng, nhưng hắn là có liên quan đến việc bảo vệ bàn quay.”

Makoado dừng một chút, tiếp tục: “Các vị nên trực tiếp đi đến Hồng Long lãnh địa hỏi thăm cha tôi, nếu để chậm trễ có thể sẽ xảy ra biến cố mới.”

“Ừm.”

Nhật Luân Giáp Trùng nhẹ gật đầu, đang chuẩn bị dẫn Bạch Khải rời đi, thì bỗng nhiên trên bầu trời xuất hiện một cánh cổng hoa thải lưu quang, một sinh vật khổng lồ hội tụ toàn bộ thuộc tính từ sau cửa xuất hiện.

“Nguyên Tổ Chi Linh, sao ngươi cũng tới đây?” Nhật Luân Giáp Trùng nhìn Hướng Nguyên - Chi Linh, có chút bất ngờ.

“Là Nozdormu mời ta đến, nhưng giờ nhìn ra, có vẻ như cả hai chúng ta đều bị lợi dụng.”

Nguyên Tổ Chi Linh dường như có chút không thoải mái, vừa muốn cùng Nhật Luân Giáp Trùng trò chuyện thêm, thì đột nhiên phát hiện bộ cánh cứng trên lưng Bạch Khải, lập tức biểu lộ sự hứng thú.

“Cái ba con nhỏ này là giống loài gì? Tại sao ta chưa từng thấy chúng trước đây? Hơn nữa, tên ngốc này có một khí tức mà ta cảm thấy quen thuộc?” Nguyên Tổ Chi Linh tiến lại gần Bạch Khải, muốn bắt hắn lại để xem xét, nhưng Nhật Luân Giáp Trùng hiển nhiên không có thời gian để giải thích lâu như vậy, liền bay thẳng đến Hồng Long lãnh địa.

“Chúng ta sẽ bàn luận cụ thể ở đó, hiện tại ta cần phải tìm Nozdormu, ta nghi ngờ có biến hóa mới đã xảy ra.”

Nghe thấy Nhật Luân Giáp Trùng nói như vậy, Nguyên Tổ Chi Linh chỉ có thể tạm thời buông bỏ Bạch Khải, cùng theo Nhật Luân Giáp Trùng tiến về phía trước.

Do tốc độ của Nhật Luân Giáp Trùng khá nhanh, chẳng bao lâu sau, Anubis và Nguyên Tổ Chi Linh đều đã rơi xuống lưng

của Nhật Luân Giáp Trùng, một bên một bên bao quanh Bạch Khải.

“Nhật Luân Giáp Trùng, Anubis, Nguyên Tố Chi Linh...”

Sao đội ngũ như Husky lại có chút huyền bí, vậy mà lại tập hợp cùng nhau rồi?” Bạch Khải cẩn thận đánh giá hai sinh vật Thần Thoại bên cạnh, không khỏi cảm thấy hơi lo lắng.

Huyết mạch của Nhật Luân Giáp Trùng có thể gây rung chuyển, huyết mạch của Anubis cũng có thể gây rung chuyển, giờ đến Nguyên Tố Chi Linh cũng vậy, khiến hắn luôn cảm thấy sẽ bị đánh chết.

“Tiểu gia hỏa, ngươi rốt cuộc là giống loài gì? Nhìn thân hình thì có vẻ giống như con tinh tinh đời sau, nhưng lông trên người ngươi có phải là hơi ít không?” Nguyên Tố Chi Linh dường như không thích bầu không khí yên bình này, không lâu sau đã chủ động nói chuyện.

“Xin lỗi, ngài nói con tinh tinh đó không có liên quan gì đến tôi.”

Bạch Khải khóe miệng giật giật, tinh tinh? Cái thứ này sao có thể liên quan đến hắn, cho dù có thực sự muốn tìm nguồn cội, thì cũng là hầu tử, không đúng, là Thần Hầu! “Thế à, ta cứ tưởng rằng các ngươi là họ hàng.”

Nguyên Tố Chi Linh có chút tiếc nuối, đột nhiên nói: “Nhưng tại sao trên người ngươi lại có khí tức của các quy tắc nguyên tố? Hả? Còn có Đại Nhật quy tắc, không gian quy tắc, thời gian quy tắc...”

Một sinh vật sao lại có nhiều quy tắc như vậy?” Nguyên Tố Chi Linh càng xem càng cảm thấy bất ngờ, mà Anubis thì đã không còn cảm thấy bất ngờ nữa.

“Hắn hẳn là người “Nhân loại” mà Nozdormu đã dự đoán, chờ đợi gặp Nozdormu, mọi chuyện sẽ rõ ràng.”

“Đúng vậy, gã đó không thích công khai, đến cuối cùng vẫn luôn không nói sự thật.”

Nguyên Tố Chi Linh nhún vai, quay đầu nhìn về phía Gia Cát Thần và Bạch Thu Trà, rồi lôi kéo hai người để câu chuyện.

Hóa ra sinh vật Thần Thoại cũng có vẻ quen thuộc...

Bạch Khải chép miệng, lại một lần nữa thay đổi cách nhìn của mình về sinh vật Thần Thoại.

Thấy nhiều truyền thuyết và tài liệu lịch sử, hắn luôn nghĩ sinh vật Thần Thoại rất nghiêm túc về hình tượng, thậm chí còn giống như một tôn giáo để thu hút sức mạnh tín ngưỡng.

Nhưng giờ xem ra, những sinh vật Thần Thoại này với những sinh vật khác cũng không khác biệt gì lắm, chỉ mạnh mẽ hơn một chút thôi. Ừ, chỉ là một chút.

Nhật Luân Giáp Trùng chỉ đường rất nhanh chóng, chẳng mấy chốc, đoàn người đã tới một thung lũng màu đỏ đầy sức sống. Đây chính là Hồng Long lãnh địa; bất kể sinh vật nào, dù có thể bay hay không, khi đến gần nơi này đều chọn cách hạ cánh. Điều này xảy ra là vì Hồng Long là một trong những bộ lạc Cự Long lớn nhất thế giới, và lý do chính là không ai muốn gây thù chuốc oán với một sinh vật có thể cứu mạng mình sau này.

Nhưng hôm nay, trên bầu trời Hồng Long hẻm núi lại tụ tập một vài sinh vật khổng lồ.

Sinh mệnh thủ hộ tá, Hồng Long. Đại Địa thủ hộ tá, Hắc Long.

Nguyên tố thủ hộ tá, Lam Long.

Tự nhiên thủ hộ tá, Lục Long.

Thời gian thủ hộ tá, Thanh Đồng Long.

Các cự long hiếm có hình thành một nhóm lại cùng nhau, không giữ lại chút nào sức lực của bản thân, mà mục tiêu chính là một bàn tay năm màu.

“Thủ hộ bàn quay?!” Bạch Khải thấy vậy không khỏi lên tiếng, lập tức thu hút sự chú ý của toàn bộ sinh vật Thần Thoại ở đó.

“Người biết thứ này sao?” Nguyên Tố Chi Linh tò mò tiến lại gần Bạch Khải hỏi, trong khi Nhật Luân Giáp Trùng và Anubis thì có biểu hiện như đã biết rõ.

Có thể khiến Nozdormu tự mình nhắc nhở sinh vật, việc biết rõ những thứ này cũng không có gì lạ.

Có thể, ba “Nhân loại” này giống như Nozdormu, cũng là những người xuyên thời gian? “Xem như... nhận biết đi.”

Bạch Khải nhìn vào bàn quay thủ hộ quen thuộc trước mặt, trong lòng cuối cùng một tia may mắn đã bị đánh vỡ.

Oanh!!! Một cú sốc cực lớn đột ngột phát ra từ bàn quay bảo vệ, nhưng nhanh chóng lại bị năm màu thủ hộ Cự Long áp chế, hóa thành năm viên đá quý được khảm vào đó.

“Cuối cùng cũng hoàn thành.”

Hồng Long kỹ lưỡng quan sát bàn quay bảo vệ, một lúc lâu mới hỏi: “Nozdormu, cái này thật sự có thể đối phó với cái chết sao?” “Không thể.”

Nozdormu lắc đầu, các Cự Long còn lại, bao gồm cả Nhật Luân Giáp Trùng và những sinh vật Thần Thoại đến sau cũng đều ngạc nhiên.

“Nhưng nó có thể thay đổi hướng đi của tương lai một cách lớn nhất, ít nhất sẽ không đưa đến cái kết cực tồi tệ nhất.”

Nozdormu nhẹ nhàng vẫy tay, thu hồi bàn quay vào lòng bàn tay và quan sát vài lần, rồi tiến về phía Bạch Khải.

“Bạch Khải, cuối cùng ta cũng gặp được ngươi, không ngờ ngươi thật sự đã đuổi kịp.”

“Ừm.”

Bạch Khải khẽ vuốt cằm, nhìn vào bộ dạng vừa quen thuộc vừa xa lạ của Nozdormu, đã hiểu rõ.

Ngư Bì Xà quả thực chính là trong truyền thuyết, một trong những Cự Long thủ hộ đầu tiên, là người bảo hộ thời gian, Thanh Đồng Long, Nozdormu.

Nhưng, không phải là Nozdormu hiện tại.

Hoặc có thể nói, hẳn nhận biết chỉ là Ngư Bì Xà đã xuyên qua vô số thời gian và đã gặp hẳn ở tương lai, mà không phải là Thanh Đồng Cự Long hiện tại chưa từng tiến về tương lai.

“Xin lỗi, trong lúc ngươi cần ta, ta không thể xuất hiện.

Việc quay ngược dòng thời gian đã tiêu hao quá nhiều sức mạnh của ta, vì vậy ta không thể cung cấp nhiều trợ giúp cho ngươi.”

Nozdormu không nhìn xung quanh các sinh vật Thần Thoại, chỉ vàng khoan thai trò chuyện với Bạch Khải.

“Không cần, nếu không có ngươi, ta cũng không thể gặp nhiều sinh vật và nhân vật trong lịch sử như vậy, Alpha cũng không thể đạt được sự trưởng thành như thế.”

Bạch Khải lắc đầu, miễn cưỡng kéo một nụ cười, nói: “Nhưng ta muốn biết, ngươi, còn sống không?” Nghe thấy câu hỏi của Bạch Khải, Nozdormu rơi vào im lặng, một lúc lâu sau mới đáp: “Ta vĩnh viễn sống trong thời gian.”

“Thì ra là vậy.”

Bạch Khải thở dài, không hỏi gì thêm.

Gia Cát Thần cùng Bạch Thu Trà trong mắt lộ ra một chút bi thương.

“Tôi không rõ lắm hai người đang nói gì, nhưng Nozdormu, ngươi có lẽ nên giải thích cho tôi một lần đi.”

Nhật Luân Giáp Trùng cắt ngang cuộc trò chuyện của hai người, còn các Cự Long khác cùng sinh vật Thần Thoại vẫn chăm chú nhìn Nozdormu.

Sau hơn ngàn năm sống cùng nhau, họ hoàn toàn tin tưởng Nozdormu, đặc biệt là năm màu Cự Long, chỉ biết Nozdormu đã sử dụng sức mạnh nguyên bản của mình để chế tạo chiếc bàn quay này.

Nhưng từ ý nghĩa của Nozdormu, có vẻ như nó vẫn không có tác dụng? “Các ngươi sẽ sớm biết tình hình cụ thể, nhưng ngay bây giờ, chúng ta cần nhanh chóng hồi phục sức mạnh nguyên bản, nếu không thì chúng ta sợ là sẽ chết trong cuộc chiến tiếp theo.”

“Thời gian của chúng ta không còn nhiều.”

Nozdormu buông bàn quay, từ từ hạ xuống đất, sau đó triệu hồi dòng sông thời gian, bắt đầu toàn lực phục hồi sức mạnh.

“Nozdormu, rốt cuộc ngươi định làm gì?” Nguyên Tố Chi Linh thấy vậy lập tức cảm thấy không kiên nhẫn, muốn tiến lên chất vấn, nhưng lại bỗng dưng nhận ra điều gì, ngừng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy một đường hắc tuyến dài xuất hiện ở chân trời xa xôi, không biết từ lúc nào mà đang nhanh chóng khuếch tán, một chút chút đã che phủ bầu trời xanh thẳm.

“Cái chết...”

Nozdormu, ngươi định hại chúng ta sao, lại còn chọn thời điểm này để yêu cầu chúng ta tạo ra bàn quay bảo vệ sao?!” Tính khí nóng nảy của Hắc Long không thể nhịn được, gất gông mắng, nhưng vẫn cố gắng hồi phục sức mạnh trên mặt đất.

“Như ta đã nói, thời gian của chúng ta không nhiều, và bây giờ...”

“Chính là duy nhất, không, là cơ hội cuối cùng.”